45509

ANUL II Nr. 40 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 6 Ianuarie 1950

ANULAT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 Lei, 6 LUNI: 100 „

Realizarea cu succes a Planului de Stat pe anul 1949 a creat baza de plecare pentru întocmirea Planului pe anul 1950, care constituie o nouă verigă în drumul nostru spre socialism.

Cifrele noului Plan reflectă aceeași politică a Partidului nostru de industrializare socialistă a țării, de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare a nivelului material și cultural al oamenilor muncii, de întărire a independenței țării noastre.

TEOHARI GEORGESCU

La muncă și la luptă pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe anul 1950

Chiar din primele zile ale noului an, 1950, oamenii muncii din Republica noastră Populară s'au avântat în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950. In zeci și sute de întreprinderi intrat nostru Plan de Stat a fost de multă vreme încheiat de zecile de mii de muncitori care, în elanul întrecerilor socialiste, în spiritul dragostei nețărmurite față de Patrie, au depășit normele fixate și au reușit astfel să lucreze în contul anului 1950.

Anul 1949, primul an de economie planificată în Republica Populară Română, a însemnat pentru fiecare din sectoarele noastre de activitate: economic, social și cultural, un pas înainte spre făurirea mărețului ideal al poporului muncitor, construirea societății socialiste.

Sectorul economic a preocupat, în primul rând, atenția Partidului și a Guvernului. In desvoltarea industriei și în special a industriei grele, oamenii muncii au obținut succese de seamă. In expunerea rostită cu prilejul prezentării proectului de lege pentru Planul de Stat al R.P.R., tovarășul Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., subliniia că realizarea Planului de Stat pe 1949, în proporție de 108 la sută în sectorul industrial: „constituie un mare succes al clasei muncitoare din țara noastră". Depășirea producției de fontă pe 1949 cu circa 43 la sută, a celei de oțel cu circa 27 la sută, dublarea numărului de tractoare fabricate în 1948, realizarea unor produse de înalt nivel tehnic, sporirea productivității muncii cu 18 la sută față de 1948, reprezintă numai câteva din elementele care oglindesc efortul uriaș și înflăcărarea cu care oamenii muncii au luptat în cursul anului 1949 pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor trasate de Partid și Guvern. Și pe drumul transformării socialiste a agriculturii, Planul de Stat pe 1949 ne-a adus succese de seamă. Desvoltarea stațiunilor de mașini și tractoare, creșterea suprafețelor Gospodăriilor Agricole de Stat dela 219.000 hectare la 722.000 hectare, sporirea parcului de tractoare cu 1170 bucăți și în deosebi înființarea primelor Gospodării Agricole Colective, arată cât de mult a crescut sectorul socialist în agricultură ca funcție și ca importanță.

Victoriile obținute în producție au sporit simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii, față de anul 1948. Creșterea volumului total al salariului social la 22.000.000.000 lei a adus o simțitoare ridicare a nivelului material, cultural și sanitar al muncitorilor.

Pe drumul revoluției culturale, realizarea sarcinilor de Plan pe 1949 prevăzute la capitolul „învățământ" a însemnat o nouă victorie. Stimulați de Partid, folosind din plin mărețul exemplu al școlii sovietice, toți cei care muncesc în sectorul învățământului, cadrele didactice și personalul administrativ, au depus serioase eforturi, pentru ca, îndeplinind sarcinile Planului din 1949 privitoare la învățământ, să obțină încă o victorie pe drumul realizării unei școli pentru popor și în folosul poporului.

In anul 1949, răspunzând la apelul Partidului, cadrele noastre didactice și mulți cetățeni din afara școlii, au predat voluntar lecții la cursurile pentru neștiutorii de carte, reușind astfel să învețe să scrie și să citească un număr de 495.000 analfabeți.

In urma modificării radicale a structurii și conținutului învățământului, în anul 1949 a putut fi întărit și desvoltat învățământul de toate gradele și categoriile, și în deosebi învățământul profesional și tehnic menit să pregătească cadre de muncitori cu o înalta calificare, tehnicieni și ingineri necesari desvoltării economiei naționale. Numărul elevilor din anul I în școlile profesionale a crescut cu 41 la sută, iar în institute superioare numărul studenților din anul I a sporit cu 19 la sută față de anul precedent.

In cursul anului de curând încheiat, s'a îmbunătățit compoziția socială a elevilor și studenților, și s'au creat primele școli speciale de doi ani pentru oamenii muncii și primele facultăți muncitorești.

Din inițiativa Partidului, aplicând învățăturile staliniste în problema națională, luptând cu greutățile începutului, Ministerul Învățământului Public a înființat școli pentru toate naționalitățile conlocuitoare.

Numărul copiilor în învățământul preșcolar atinge, în 1949, cifra de 172.000, față de 76.000 în 1938, iar cadrele didactice ating cifra de 5.000.

In învățământul superior, noi avem azi 130 facultăți în universități și institute, față de 35 în 1938 și 44.000 studenți față de 24.000 în 1938.

Realizarea prevederilor Planului de Stat pe 1949 a deschis și mai larg drumul fiilor poporului muncitor spre cultura cea mai înaintată.

Succesele obținute prin îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe anul 1949 au creat condițiile de aplicare a noului Plan de Stat pe anul 1950, votat cu mare entuziasm de deputații poporului în Marea Adunare Națională.

Noul Plan de Stat, întocmit în lumina necesităților economiei noastre, va realiza printre altele baza de plecare pentru viitorul plan de durată. Tocmai din această cauză, în Planul pe 1950 accentul principal cade pe sectorul industriei grele și extractive, pe construirea în țară a unor baze industriale producătoare de mașini-unelte, pe trecerea la electrificarea țării și pe ridicarea producției de mașini și unelte agricole, toate acestea în vederea ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Printre cele mai de seamă prevederi ale noului Plan de Stat socotim util să subliniem că în anul 1950 producția noastră industrială va crește cu 37%, iar în anul 1950 volumul de producție, pentru principalele produse industriale, va fi de: 132,5% țiței extras, 119% oțel și 853% mașini-unelte. In sectorul „mașini și utilaj agricol" volumul producției cultivatoarelor pentru tractoare va fi de 365%.

Pentru a se asigura ritmul necesar creșterii producției industriale și agricole pentru desvoltarea transporturilor și pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru crearea bazei planului de 5 ani, Planul de Stat pe 1950 prevede investiții în valoare de 145 miliarde lei. 50% din această sumă sunt destinate industriei și indeosebi industriei extractive și grele.

Lupta oamenilor muncii pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950 înseamnă în acelaș timp lupta pentru ridicarea producției bunurilor de larg consum necesare maselor muncitoare. Iată, de pilda, în acest an, producția țesăturilor de bumbac va fi de 140 la sută, a tricotajelor de 163 la sută, iar a încălțămintei de piele de 127 la sută. In sectorul industriei alimentare producția zahărului va fi de 123,9 la sută, a uleiului comestibil de 170,5 la sută, iar a pastelor făinoase de 152 la sută.

Ca urmare a întăririi și desvoltării economiei noastre naționale, Planul de Stat pe 1950 prevede și o serie de sarcini importante care au ca scop ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc. Printre altele, Planul arată că „în domeniul învățământului, în cursul anului 1950, se va continua și desvolta învățământul de toate gradele, astfel ca massele muncitoare să poată folosi din ce în ce mai mult posibilitățile de creștere a nivelului cultural".

Ca o primă și cea mai de seamă sarcină, Planul prevede pentru anul 1950, în învățământul elementar, pregătirea a 1.795.000 de elevi, cuprinzându-se astfel toți copiii de vârstă școlară.

Realizarea acestei prevederi, de o deosebită importanță pentru țara noastră, cere eforturi serioase, din partea cadrelor didactice din învățământul elementar. Învățătorii și profesorii au datoria să cerceteze condițiile obiective pentru asigurarea unei bune frecvențe școlare, să mobilizeze populația locală în jurul acțiunii de înființare a internatelor, și mai ales a internatelor în învățământul elementar pentru elevii din clasele I—IV care locuesc în regiunile muntoase. Invățătorii și profesorii vor trebui să susțină acțiunea de ridicare a noi localuri de școală, acțiune de altfel prevăzută în Planul de Stat, care va duce la terminarea, amenajarea și construirea a 1300 săli de clasă pentru învățământul elementar.

Urmându-se bogata experiență sovietică din acest domeniu, Planul de Stat prevede pentru anul 1950 lărgirea rețelei învățământului superior, prin deschiderea de cursuri serale precum și cursuri prin corespondență. In acest fel tot mai mulți vor fi oameni muncii care vor pătrunde pe cele mai înalte trepte ale învățământului.

Desvoltând și mai mult realizările obținute în cursul anului 1949, Planul de Stat pe anul 1950 subliniază că în acest an vor fi învățați să scrie și să citească un număr de 700.000 neștiutori de carte. Această realizare constitue un nou pas pe drumul lichidării analfabetismului la noi în țară.

Pentru a da garanția materială a realizării dreptului la învățătură prevăzut în constituția R.P.R. pentru toți copiii poporului muncitor, noul Plan de Stat prevede sporirea numărului de burse cu 30 la sută față de anul 1949, găzduirea în cămine și internate a 190.000 de elevi și studenți, adică cu 27 la sută mai mult decât în anul 1949. In cantinele școlilor de toate gradele, vor lua masa cu 30 la sută mai mulți elevi și studenți decât în anul trecut.

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, conduși de Partid, cadrele didactice și toți cei ce muncesc în domeniul școlii au datoria de a cunoaște Planul de Stat în ansamblul lui și în special partea privitoare la învățământ.

Trebue să face astfel încât fiecare dintre noi să ia parte activă și creatoare la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe anul 1950.

Călăuziți de învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și de Partid, toți oamenii muncii din Republica noastră Populară pornesc cu avânt la lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce le revin în cadrul Planului de Stat pe anul 1950.

Folosind înalta experiență a școlii sovietice, însușindu-și învățătura marilor pedagogi din Țara Socialismului, mergând cu hotărâre pe calea revoluționară trasată de Partid, luptând fără cruțare împotriva rămășițelor vechi din școala noastră, și împotriva cosmopolitismului apusean, slujitorii școalei din Republica noastră Populară își vor putea împlini cu succes sarcinile înscrise în Planul de Stat pe 1950, în ogorul larg și frumos al învățământului și culturii.

In felul acesta cadrele didactice vor contribui efectiv la construirea socialismului în țara noastră și la întărirea frontului păcii.

Sindicatele Salariaților din Invățământ își iau angajamente concrete pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950

Planul de Stat pe anul 1950 pune in fața Sindicatelor Salariaților din Invățământ sarcini și mai mari, pentru realizarea cărora trebue dusă o muncă organizată, care să contribue nu numai la indeplinirea, dar chiar la depășirea acestui Plan.

Conștienți că îndeplinirea Planului este o verigă puternică în construirea socialismului și totdeodată o condiție esențială în menținerea și consolidarea păcii, sindicatele de învățământ își manifestă hotărârea de a munci cu eforturi sporite pentru a obține noi realizări, atât în domeniul școlar, cât și în acțiunea de culturalizare a maselor largi populare.

Zilnic ne sosesc corespondențe în care membrii sindicatelor înțeleg să întâmpine noul Plan cu noi angajamente în muncă.

Astfel, Sindicatul Salariaților din Invățământ, județul Dâmbovița, își ia următoarele angajamente:

„Pentru anul 1950, ne luăm angajamentul să îndeplinim și să depășim Planul de Stat în ceeace privește munca de alfabetizare în județul nostru, cu 1000 peste cei 15.000 prevăzuți în Plan; vom duce o intensă muncă de lămurire pentru a școlariza toți copiii de vârstă școlară din județul nostru; pentru a cuprinde cât mai mulți școlari și pentru îmbunătățirea condițiilor de învățătură, vom iniția și construi 20 de săli noi de clasă; vom înființa 10 internate noi pentru învățământul elementar și două internate pentru învățământul mediu; vom mobiliza populația ca, împreună cu învățătorii și profesorii, prin muncă voluntară, să putem termina construirea unei școli elementare și a unei școli medii tehnice; vom sprijini și îndruma în muncă toate căminele culturale, activizând echipele culturale și artistice pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare; vom înființa clubul sindicatului nostru și nouă colțuri roșii; prin muncă de lămurire, vom întări „Casa de Ajutor Reciproc", mărind numărul membrilor dela 1.132 la 1.800.

In afară de aceste angajamente vom susține printr'o intensă activitate lupta pentru pace și vom populariza Planul de Stat pe 1950, ținând în acest scop 1.500 de conferințe".

Deosebit de importante sunt și angajamentele pe care și le iau salariații din învățământ ai județului Teleorman:

„Pentru a crește cât mai multe cadre, necesare construirii socialismului în țara noastră, vom duce muncă de lămurire, pentru ca fiii de muncitori și țărani muncitori să se înscrie cu 30 la sută mai mult ca în anul precedent, la școlile medii și în special la școlile tehnice.

Intensificând munca de alfabetizare în cursul anului 1950, vom alfabetiza un număr de 37.093 de neștiutori de carte, deci vom întrece cifra fixată de Ministerul Invățământului pentru acest an cu 13.093; vom duce muncă de lămurire, mobilizând toate cadrele didactice și populația din localitățile respective, pentru ca cele șapte școli, cu un număr de 44 săli de clasă, să fie terminate în anul 1950.

In toate cele 164 de cămine culturale ale județului nostru, vom duce o acțiune permanentă de culturalizare, combătând obscurantismul, misticismul și cosmopolitismul și desvoltând dragostea pentru cultura progresistă.

Vom duce o luptă susținută împotriva șovinismului, desvoltând dragostea de patrie, strâns împletită cu internaționalismul proletar, dragostea față de U.R.S.S. și față de marele conducător al frontului păcii — Iosif Vissarionovici Stalin".

Angajamente asemănătoare ne-au mai sosit, până în prezent, dela Sindicatele Salariaților din Invățământ din județele: Constanța, Ialomița, Prahova, Buzău și Vlașca.

Toate aceste angajamente reflectă noua atitudine pe care salariații din învățământ o au față de muncă, dorința lor de a-și însuși stilul de muncă al clasei muncitoare și hotărârea lor de a contribui efectiv, alături de toți oamenii muncii din R.P.R., la îndeplinirea și depășirea acestui Plan, a cărui realizare constitue baza primului plan de perspectivă.

Școala în satele și orașele noastre

Colaborarea româno-maghiară la Școala Medie Metalurgică din Brașov

La Școala Medie Metalurgică din Brașov funcționează paralel două secții: una română, cu un efectiv de 430 elevi, alta maghiară, cu un efectiv de 194 elevi.

Nu de mult, coexistența celor două naționalități în același local de școală ar fi părut o imposibilitate. Iată însă că acum se constată o colaborare strânsă, atât între elevi, cât și între profesorii dela cele două secții.

Elevii români și cei maghiari folosesc pe rând aceleași clase, unii având cursuri dimineața, alții după amiază. Aspectul plăcut și îngrijit al claselor oglindește viața comună de bună înțelegere. In fiecare clasă există o gazetă de perete scrisă în limba română și alta scrisă în limba maghiară. Deasemeni, lozincile sunt scrise în amândouă limbile.

Elevii ambelor secții sunt împreună la sălile de meditație, în internat, la masă. Ei se întâlnesc în orele de muncă voluntară pentru amenajarea terenului de sport sau la diverse competiții sportive. De asemeni, există o strânsă colaborare în cadrul U.T.M.-ului. Festivalurile școlare se pregătesc și ele în comun.

In cancelaria profesorilor se observă aceeași atmosferă tovărășească de conlucrare. Profesorii dela cele două secții discută și lămuresc împreună problemele de ordin didactic.

Munca frumoasă și rodnică în această școală ne dovedește că s'a creat o mentalitate nouă, o mentalitate sănătoasă, căreia i se datorește munca productivă pentru construirea socialismului la noi în țară.

Prof. M. CHIVULESCU
Corespondent

Sindicatul salariaților din învățământ-Iași în sprijinul acțiunii de alfabetizare

In orașul Iași, acțiunea de alfabetizare continuă, anul acesta, într'un ritm și mai viu ca în anul școlar trecut. Sindicatul Salariaților din Invățământ, în colaborare cu Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu, se ocupă îndeaproape de bunul mers al acestei acțiuni, menite să șteargă cea mai rușinoasă moștenire lăsată de regimurile burghezo-moșierești.

Datorită muncii perseverente a cadrelor didactice, au fost înscriși 2849 de neștiutori de carte. Pentru ca munca să meargă cât mai bine și pentru a cuprinde pe toți analfabeții, s'au fixat centrele de alfabetizare, împărțindu-se orașul în 16 circumscripții școlare.

Centrele cuprind 43 de școli, 22 sindicate, 5 unități militare și 13 la domiciliu. Sunt angajați în muncă 230 de învățători și 461 profesori. In prezent, se găsesc în întreceri individuale, în cadrul muncii de alfabetizare, învățătorii și profesorii din trei grupe sindicale, iar 19 grupe au reușit să se angajeze în întreceri colective.

Pentru îmbunătățirea frecvenței, Sindicatul Salariaților din Invățământ solicită un concurs mai larg din partea Comitetelor de Intreprinderi din oraș.

In cursul acestei luni, sindicatul a organizat un matineu literar și artistic, la care s'au adunat 60.000 lei, cu care se vor cumpăra manuale și rechizite pentru cursiști. Intrucât unii neștiutori de carte, mai în vârstă, au vederea mai slabă, sindicatul a luat măsuri pentru procurarea ochelarilor necesari.

Invingându-se toate greutățile, cursurile de alfabetizare vor da anul acesta rezultate mult mai bune, dacă învățătorii și profesorii vor reuși să stimuleze pe cursiști, să le desvolte dragostea de învățătură.

ȘTEFAN CUCIUREANU
corespondent sindical

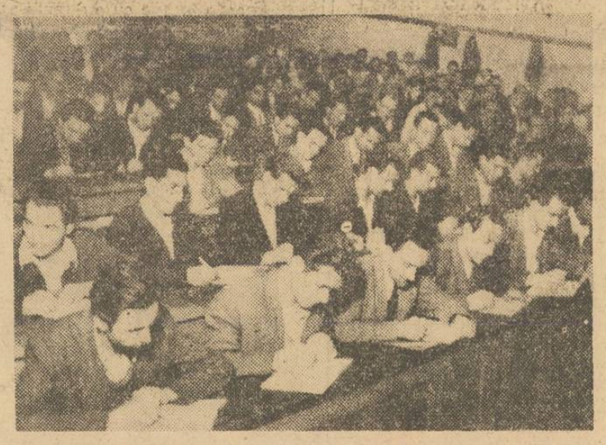

Au reînceput cursurile în institutiile de învățământ de toate gradele

La Slatina s'a deschis o școală de cadre sindicale

Pentru a forma cadre sindicale cât mai multe și cât mai bine pregătite, Sindicatul Salariaților Invățământului din județul Olt a deschis, în cursul lunii Decembrie, o școală de cadre sindicale, care funcționează într'una din sălile școlii elementare Nr. 2—3 băeți.

Cei 84 cursiști au fost recrutați dintre elementele cele mai active și înaintate ale grupelor sindicale respective.

La deschiderea cursurilor, tovarășul I. Dogaru, presedintele Sindicatului, a subliniat rostul acestei școli în actuala perioadă.

Programul cursurilor cuprinde 18 prelegeri, care se țin în fiecare Marți, la orele 17; Vinerea, la aceeași oră, au loc seminariile în care cursiștii își adâncesc și își complectează cunoștințele, cu ajutorul lectorilor la care au fost repartizați.

In toate seminariile se observă o participare intensă la discuții. Cursiștii își însușesc materialul cu multă conștiinciozitate și se silesc să consulte cât mai multă bibliografie. Inainte de intrarea lectorului în sală, într'o atmosferă tovărășească și de entuziasm general, cursiștii repetă conținutul conferinței, iar cei mai ridicați comunică cunoștințele lor cu multă bunăvoință.

Răspunsurile juste și felul cum se adâncesc problemele, în cadrul acestor seminarii, dovedesc noua atitudine a salariaților noștri și, totodată, dorința lor de a se pregăti cât mai temeinic, pentru a putea să-și ducă la îndeplinire sarcinile sindicale.

M. GĂINĂ
Corespondent sindical

Importante realizări pe tărâmul școlii în plasa Boroaia județul Baia

Situația învățământului în plasa Boroaia s'a îmbunătățit simțitor, datorită importantelor realizări înfăptuite cu sprijinul Ministerului Invățământului Public și prin munca voluntară a cadrelor didactice și a locuitorilor.

Construcțiile de localuri noi pentru școli, reparațiile efectuate la localurile vechi, înzestrarea școlilor cu mobilier și material didactic, toate acestea au creat condiții mai bune pentru desfășurarea activității în școli.

Astfel, s'au construit școli noi, în cadrul Planului de Stat, în satele: Bogdănești, Brusturi și Jahalea. Iar în comunele: Peste Vale și Baura s'au construit localuri de școli prin mijloace proprii.

S'au reparat, în această toamnă, 14 școli, redându-se astfel pentru utilizare încă 9 săli de clasă.

Deasemeni, majoritatea școlilor din această plasă au primit mobilier nou, din partea Ministerului.

In ceeace privește materialul didactic, s'au distribuit școlilor 90 de hărți, 13 cutii conținând corpuri geometrice pentru cele 6 școli cu ciclul II și aparate de chimie.

Pentru elevii ciclului II, au fost distribuite 92 de burse a câte 1400 lei lunar fiecare.

Pe lângă școlile elementare din comunele: Boroaia, Uidești, Negotești, Drăgușeni și Bogdănești, au fost create internate.

Având asigurate condițiile materiale necesare, cadrele didactice din plasa Boroaia și-au luat angajamentul de a munci cu mai mult elan pentru a asigura o cât mai temeinică pregătire a elevilor.

ALEX. TĂRĂNIȚĂ

La Râmnicu-Vâlcea s'a înființat o cantină pentru salariații din învățământ

In cadrul angajamentelor luate de Sindicatul Salariaților Invățământului din județul Vâlcea, a luat ființă, în cursul lunii trecute, o cantină care funcționează în localul Liceului Teoretic de Băeți.

Cu toate dificultățile întâmpinate în faza de organizare, iau astăzi masa la această cantină cincizeci de salariați, care sunt mulțumiți că au o masă bună pentru un preț modest.

Comitetul de organizare și conducere al cantinei este continuu ajutat de comitetul sindicatului.

N. CONSTANTINESCU
Corespondent

Cultura fizică în școală

Pentru a putea îndeplini sarcinile trasate de Biroul Politic al Comitetului Central al P. M. R., prin Rezoluția asupra problemei culturii fizice și a sportului, este nevoie de o bună organizare a predării culturii fizice în școală.

Așa cum arată Rezoluția, cultura fizică și sportul nu au ținut pas cu marile realizări din țara noastră. Rămânerea în urmă în acest domeniu se datorește lipsei de sprijin și minimalizării importanței culturii fizice, cauze pe care Rezoluția le consideră ca fiind generale.

La unele școli, mai stăruie încă mentalitatea conform căreia cultura fizică este o dexteritate; mai sunt încă directori pentru care asigurarea condițiilor materiale este o ultimă preocupare; unele Secții de Invățământ socotesc încă și acum că oricine este capabil să predea educația fizică în școală; destui profesori nu au o atitudine justă față de această muncă.

Comitetul pentru cultură fizică și sport a organizat în vara aceasta cursuri de ridicare a nivelului profesional pentru profesorii de cultură fizică. Comitetele Județene au trimis tuturor profesorilor, care nu au trecut prin acest curs, directive privitoare la felul cum trebue organizată cultura fizică în școală și la noua metodă ce urmează a fi folosită.

Cultura fizică în școală trebue organizată după un plan bine stabilit. Intreaga organizare a vieții școlare, a învățământului și a odihnei școlarilor, trebue să fie legată de problemele culturii fizice. In afară de educația fizică programată în orele de curs, cultura fizică trebue organizată și pentru timpul liber al școlarilor. Organizațiile de tineret au un rol hotărâtor în această privință. Este necesar să existe o strânsă colaborare între profesorul de educație fizică, ceilalți profesori și organizațiile de tineret. De asemeni, directorul școlii are un rol important în îndrumarea culturii fizice în școală. El trebue să supravegheze îndeplinirea planului de lucru, să se îngrijească de procurarea materialului sportiv și a celorlalte mijloace materiale. Impreună cu profesorul de educație fizică, directorul trebue să supravegheze și să combată tendințele nesănătoase ale școlarilor de a neglija învățătura, aplicând lozinca: „primii la sport, primii la învățătură". De asemeni, trebue combătută timiditatea și lipsa de curaj a unor copii, care se cred incapabili de a practica sportul.

Un exemplu de colaborare în muncă între profesorul de educație fizică, colectivul pedagogic al școlii, medici școlari și părinți este acel de la Liceul nr. 4 de băeți din Capitală, unde în prezența părinților medicul școlar a ținut o scurtă conferință privitoare la importanța gimnasticei medicale. Conferința a fost însoțită de proecții care arătau devierea coloanei vertebrale, și urmată de explicări ale profesorului de educație fizică. După conferință, profesorul de educație fizică, cu ajutorul surorilor sanitare, a făcut un scurt program de gimnastică cu grupe de copii. Au urmat apoi discuții, la care părinții copiilor au participat cu un deosebit interes.

Multe exemple bune de felul acesta se pot da. Nenumărate terenuri sportive au fost amenajate, din inițiativa organizațiilor de tineret, prin muncă voluntară. La foarte multe școli, mamele, adunate în cămi, au confecționat costume de gimnastică. Sunt începuturi bune, care trebuesc urmate.

Pentru o bună pregătire a elevilor în domeniul culturii fizice, profesorul de educație fizică va trebui să împartă materialul prevăzut pentru un an întreg în așa fel, încât să nu încarce prea mult o perioadă de timp în dauna altei perioade. El trebuia, deasemeni, să aibă în vedere condițiile în care se desfășoară activitatea în școală, să treacă treptat dela exerciții ușoare la exerciții mai grele, dela exerciții simple la exerciții mai complicate, și să introducă în program jocuri care contribue la formarea caracterului școlarilor.

Munca în colectivul școlar va fi planificată pe anotimpuri, sau ținând seama de termenul până la care trebue pregătit un concurs.

Organizând și planificând munca noastră, vom reuși a face din cultura fizică și din sport factori care să contribue activ la sănătatea poporului nostru și un important mijloc de educație comunistă.

Sofia Dănescu

IN PAGINA 3-a:

SA INDEPLINIM CU CINSTE SARCINILE CE REVIN INVAȚAMANTULUI IN CADRUL PLANULUI DE STAT PE 1950

— Desvoltarea învățământului de toate gradele pentru poporul muncitor —

56063 P

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Controlul muncii directorului și consiliului pedagogic din școală

Una dintre cele mai importante probleme ale inspectării școlilor este aceea a controlului conducerii școlii și a consiliului pedagogic.

Controlul conducerii școlii trebue să urmărească îndeplinirea legii în legătură cu învățământul general, calitatea cunoștințelor, organizarea muncii educative și starea disciplinei elevilor. Fără îndoială că nu se poate controla conducerea școlii, fără să se studieze întregul proces pedagogic din școală. Dar, pe lângă studierea procesului pedagogic și pe lângă controlul muncii profesorilor, trebue să se acorde atenția cuvenită și inspectării muncii directorului. Aceasta este una din sarcinile principale ale inspectorilor.

Înțelegerea și realizarea directivelor Partidului și ale Guvernului referitoare la învățământul general, nivelul politic-ideologic al educației elevilor, rolul directorului în ridicarea nivelului politic al profesorilor, relațiile conducătorilor școlii cu organizațiile de pionieri și de comsomoliști, atenția pe care o dă școala muncii cu părinții — iată numai câteva din problemele a căror interpretare și rezolvare caracterizează pe directorul școlii din punctul de vedere al calităților lui de conducător politic.

Deasemeni, inspectorul trebue să verifice pe loc, în timpul muncii, după rezultatele ei reale, calificarea pedagogică a directorului, priceperea lui de a organiza activitatea colectivă, munca instructivă, educativă și metodologică, organizarea schimbului de experiențe între profesori, observarea la timp a lipsurilor în muncă și înlăturarea lor, etc.

In prima zi a vizitării școlii, inspectorul trebue să ceară directorului o caracterizare a activității școlii. Apoi, el trebue să se intereseze de sistemul de conducere a școlii de către director: cum conduce el școala, care e linia de orientare pe care i-o dă, cum împarte munca, cum controlează activitatea profesorilor și cum îi ajută, cât de operativ știe să lucreze.

Inspectorul trebue să-și concentreze atenția asupra planului concret de muncă al directorului pentru un viitor apropiat (o lună, un trimestru). Unii inspectori nu cer directorului plan de activitate, socotind că, în fond, toate acțiunile școlii sunt oglindite în planul general școlar. Lucrul acesta nu este just. In planul general școlar se spune, de exemplu: „E necesar să se dea un ajutor sistematic profesorilor începători, în vederea îmbunătățirii calitative a lecțiilor". Aici nu se arată însă ce a făcut directorul, în calitatea lui de conducător al școlii, pentru a organiza ajutorarea profesorilor începători.

Dar când în planul directorului citim: „profesorul M. trebue să fie ajutat în alcătuirea planurilor calendaristice" sau „profesorul V. trebue să fie convins de necesitatea de a introduce la lecțiile sale material demonstrativ", sau „se va stabili împreună cu profesorul K. tema lucrării lui metodologice în cercul de studii pe obiecte" sau „se va atașa pe lângă profesorul A. profesorul evidențiat P., pentru a-i veni în ajutor", vedem că măsura generală „ajutorarea profesorului începător pentru a-și îmbunătăți calitatea lecțiilor" se transformă într'o serie de măsuri operative, concrete ale directorului.

Iată un alt exemplu. Inspectorul controlează planificarea muncii directorului, referitoare la întărirea disciplinei în școală. Dacă directorul spune că problema aceasta s'a pus și indică punctul din planul general al școlii: „se va munci sistematic și perseverent pentru organizarea disciplinei și a ordinei stricte în școală" — inspectorul nu află nimic din această formulare. Nu se vede încă ce măsuri s'au luat și care este activitatea specială a directorului.

Insă dacă citește în planul directorului însemnări concrete, ca de exemplu: „Să mi se aducă la cunoștință în fiecare zi de către diriginții de clasă, de către responsabilii organizatorici ai claselor și de către profesori cazurile de călcare a disciplinei și să se ia imediat măsurile corespunzătoare; a revizui la data cutare corpul profesorilor de serviciu și a completa sau a elabora la data cutare o instrucțiune cu privire la zilele de serviciu ale elevilor; a ține la data cutare o ședință de consfătuire cu diriginții claselor și a le da instrucțiuni în privința stabilirii responsabilității elevilor în menținerea disciplinei; la ședința de consfătuire a responsabililor organizatorici ai claselor, dela data cutare, să se prezinte comunicarea celor mai bune clase referitoare la respectarea regulamentului, la conduită și la ordine" — atunci inspectorul își poate da seama că acest director știe că nu este suficient să noteze doar: „a duce lupta pentru consolidarea disciplinei", ci propune anumite măsuri operative.

O problemă importantă este deasemeni urmărirea concluziilor trase de directorul școlii cu privire la profesorii din școala lui, această arată în ce măsură directorul își cunoaște cadrele pedagogice și dacă studiază activitatea lor după un sistem anumit.

Inspectorul trebue să se intereseze dacă directorul cunoaște nivelul politico-ideologic al profesorilor, pregătirea lor pedagogică în general, pregătirea la materia respectivă, participarea la activitatea metodologică, calitatea cunoștințelor elevilor acelor profesori, priceperea cu care stăpânește colectivul de copii și obține o disciplină conștientă în timpul lecțiilor precum și urmărirea activității lor sociale.

Deasemeni, este important să se cunoască în ce măsură directorul îi ajută pe profesorii tineri, începători și cu puțină experiență, deoarece aceasta este una din cele mai însemnate probleme ale conducerii școlii. Inspectorul trebue să controleze organizarea acestui ajutor, să vadă dacă directorul dă îndrumări directe în urma asistării la lecții, dacă atașează pe lângă profesorii tineri cadre experimentate sau organizează pentru ei manifestări în afară de școală, în asociațiile metodologice și în cercurile de studii pe obiecte.

Inspectorul trebue să intre în clasă însoțit de director și să discute împreună cu el lecțiile la care asistă. Apoi îi va da profesorului inspectat posibilitatea de a-și exprima părerea și numai după aceasta îi va comunica părerea directorului și a lui însuși.

Dacă directorul este recent numit, inspectorul este dator să-i dea instrucțiunile cuvenite cu privire la supravegherea și analiza lecțiilor.

Inspectorul trebue să studieze, cu toată seriozitatea, problemele privitoare la conducerea colectivului pedagogic de către director. Sunt unele școli în care profesorii nu alcătuesc un asemenea colectiv, ci lucrează fiecare după bunul lor plac.

Colectivul pedagogic nu trebue să reprezinte pur și simplu totalitatea profesorilor unei anumite școli. Conducerea școlii are datoria să închege cadrele didactice într'un colectiv, pentru a putea rezolva astfel problemele ivite în muncă și a organiza activitatea școlii.

Inspectorul care cercetează conducerea colectivului trebue să vadă dacă toți profesorii sunt atrași la întocmirea planului școlar general și dacă directorul își planifică îndrumarea activității consiliului pedagogic.

Ce anume trebue să aibă în vedere inspectorul atunci când controlează conținutul activității consiliului pedagogic?

El va urmări cum se alcătuește ordinea de zi pentru ședințele consiliului pedagogic, ce probleme se aleg, cât de interesate și importante sunt ele din punctul de vedere al îmbunătățirii muncii în școală, cât de necesar este acest lucru pentru majoritatea profesorilor, dacă aducerea în discuție a anumitor probleme este bine întemeiată, care este nivelul referatelor și al discuțiilor din cadrul consiliului, care sunt hotărîrile luate și cum este urmărită îndeplinirea lor, cum se face critica și autocritica la ședințele consiliului, cum se leagă problemele discutate de condițiile specifice din școală și în ce măsură oglindesc ele problemele care frământă școala.

Toate acestea trebue să le aibă în vedere inspectorul atunci când controlează activitatea consiliului pedagogic.

El are datoria să urmărească traducerea în practică a hotărîrilor consiliului, să vadă în ce măsură ele leagă și organizează colectivul pedagogic, să cunoască îmbunătățirile pe care le aduce în școală activitatea consiliului și dacă el stimulează munca creatoare a profesorilor.

Inspectarea și îndrumarea instituției preșcolare

Controlul activității educative în grădinițele de copii nu este altceva decât controlul felului cum se pun în practică indicațiunile călăuzitoare și programele de educație a copiilor de vârstă preșcolară.

Inspecția nu trebue să se facă numai atunci când se semnalează nevoia ei, sau numai atunci când, într'o grădiniță de copii s'a întâmplat ceva neplăcut. In aceste cazuri, desigur se va face inspecția necesară. Dar aceasta nu poate înlocui inspecția planificată.

Deasemeni, nu trebue să se inspecteze, în primul rând, grădinițele de copii apropiate și în care se lucrează bine, iar la urmă cele mai slabe și mai îndepărtate. Se va ține seamă că acestea din urmă au mai multă nevoe de ajutor. Aceasta nu înseamnă că cele mai bune grădinițe de copii trebuesc lăsate fără control. Inspectarea lor este necesară pentru studierea și răspândirea experiențelor pozitive și pentru ca educatoarele să nu se culce pe lauri câștigați, încetând de a-și perfecționa munca.

Sarcina principală a inspectorului, atunci când inspectează grădinițele de copii, constă în a stabili cum se realizează desvoltarea multilaterală a copilului și dacă educatorii grădiniței de copii se conduc în munca lor după „Indrumător".

Pentru ca inspecția să dea rezultate pozitive ea trebue făcută cu seriozitate și, mai ales, pregătită cu multă grijă.

Important este ca inspectorul să pătrundă în esența procesului pedagogic, să deosebească ce este esențial de amănunte, să știe să analizeze faptele observate, să sesizeze inovațiile sau defectele tipice și să descopere cauzele lor.

Din studierea activității inspectorilor precum și din practică, se știe că analiza procesului pedagogic cere multă pricepere. Nu sunt juste procesele de inspecție în care se descriu activitățile și jocurile copiilor, se constată faptele în sine, dar nu se scot la iveală cauzele lipsurilor constatate și nu se fac aprecieri asupra celor observate. Caracterul activității educative nu trebue descris superficial, la întâmplare, fără să se analizeze conținutul ei, fără să se facă propuneri practice concrete.

Inspecția începe cu o discuție între inspector și conducătoare. Conducătoarea face o dare de seamă asupra situației grădiniței de copii: numărul copiilor, structura cadrelor, activitatea educativă pe grupe, activitatea cu părinții, baza materială a grădiniței. Odată cu aceasta, conducătoarea arată registrele cu numărul copiilor înscriși, planurile activității educative, precum și procesele verbale ale consiliilor pedagogice și ale consfătuirilor cu părinții.

Din primele discuții se poate stabili care este colectivul de educatoare, care grupă de copii lucrează mai bine, asupra cărei laturi a activității educative trebue îndreptată atenția în timpul inspecției.

Inspecția se face pe etape: cunoașterea generală a grădiniței de copii, prin cercetarea încăperilor și a înzestrării lor, a materialului didactic, a jucăriilor etc.; apoi se analizează ziua de lucru a fiecărei grupe, planul educatoarei și activitatea conducătoarei grădiniței de copii. La sfârșit, se formulează rezultatele inspecției, sub formă de proces verbal, care se discută cu colectivul pedagogic.

In timpul deplasării, inspectorul trebue să aibă asupra sa instrucțiuni călăuzitoare, programul metodologic și alte materiale informative: lista cărților metodologice noi, articole, literatură pentru copii, modele pentru confecționare de material etc.

Dacă inspecția se face pentru prima dată, este nevoe să se cerceteze, în prealabil, materialul existent în grădinița de copii, actele și dările de seamă anterioare. In inspecțiile următoare se va cerceta ce schimbări și ce îmbunătățiri au fost aduse în munca grădiniței. Pe baza datelor obținute, se schițează planul inspecției și se scot la iveală problemele cele mai importante.

Nu este admis să se controleze numai un compartiment al activității. Se va observa, măcar în linii mari, întreaga situație.

Având o idee generală asupra grădiniței de copii, inspectorul va trece la controlul situației sanitare a clădirii în întregime și a fiecărei încăperi în parte, a lingeriei copiilor, a hainelor, a paturilor, a veselei, observând cu atenție ordinea din grădinița de copii.

Inspectorul trebue să cerceteze cu seriozitate dacă regulile higienice sunt respectate, cerând o curățenie absolută.

In special, trebue cercetată cu grijă situația camerelor grupelor de copii. Pentru aceasta trebue să se stabilească dacă copiii au fost repartizați rațional, mai ales în grupele de copii mai mici, dacă încăperea grupei este bine luminată și dacă perdelele nu împiedică pătrunderea luminei. In ceeace privește mobilierul, se va observa dacă el corespunde cu statura copiilor. Inspectorul trebue să recomande ca fiecare grupă să aibă cel puțin două dimensiuni de scaune și mese, să dea sfaturi privitoare la așezarea mobilierului în cameră, ținându-se seama de lumină, să arate educatoarei tinere care este ținuta bună a unui copil la masă, etc.

Inspectorii trebue să se intereseze, de asemeni, de tot utilajul pedagogic: colțul naturii, inventarul în legătură cu exercițiile fizice, dimensiunile instalațiilor mari (scărițele, pereții, scaunele pentru gimnastică, paralele etc.) și să observe dacă sunt folosite bine la lecții și în orele libere ale copiilor.

Unii inspectori, în procesele verbale de inspecție, se rezumă a constata ce jucării se găsesc în grădinițe de copii, dar nu se mai interesează dacă aceste jucării satisfac cerințele copiilor de diferite vârste, dacă copiii se joacă cu aceste jucării, sau ele sunt așezate în „colțurile cu jucării", servind numai ca ornament.

In timpul inspectării materialului didactic, trebue să se stabilească dacă el se găsește în cantitate suficientă așa cum este indicat în „Indrumător".

Materialul intuitiv, care are ca scop să familiarizeze pe copii cu natura înconjurătoare și cu viața socială (tablouri, albume, cărți, diapozitive etc.) trebue analizat din punct de vedere ideologic, dacă el corespunde vârstei și înțelegerii copiilor și dacă este în conformitate cu cerințele „Indrumătorului".

Inspectarea materialului pedagogic trebue să fie însoțită de instrucțiuni și sfaturi. Astfel, dacă o conducătoare nu știe ce material intuitiv este necesar pentru copiii care învață limba maternă, sau nu știe cum să organizeze colțul gospodăresc în grupele de copii mai mari, este necesar ca inspectorul să dea indicațiile corespunzătoare.

Indicațiile și observațiile nu trebuesc făcute în prezența copiilor pentru a nu știrbi din autoritatea educatoarei. Inspectorul nu va întrerupe activitatea grădiniței decât în cazurile în care sunt încălcate cerințele pedagogice, când se constată că educatoarea nu este pregătită, că face greșeli mari metodologice, sau când este neatentă față de copii.

In aceste cazuri, inspectorul trebue să dea sfaturi, să indice procedeul metodologic cel mai potrivit, sau, dacă e cazul, să recomande educatoarei să se folosească de material didactic suplimentar.

In U.R.S.S., sportul cunoaște o uriașă desvoltare în școlile de toate gradele. In clișeu: Elevele Galina Hacico și Inna Valic pe terenul de sport al școlii de fete nr. 635.

Invățământul superior în Cazahstanul sovietic

Puterea sovietică a deschis poporului cazah drumul spre știință și cultura modernă. Tinerii și tinerele din Cazahstan își pot face acum studiile în orice așezământ de învățământ superior din Uniunea Sovietică. Ei pot deveni ingineri, agronomi, pedagogi, colaboratori științifici. Republica din Cazahstan dispune, în acest scop, de toate condițiile necesare.

Până la Revoluția din Octombrie în Cazahstan n'a existat niciun așezământ de învățământ superior, iar acum funcționează 25 de asemenea așezăminte. Printre acestea sunt institutul zooveterinar, cel de limbi străine, cel de cultură fizică și altele.

In capitala Cazahstanului, Alma-Ata, în apropiere de parcul central, se înalță o clădire înaltă, frumoasă, cu coloane albe. Inainte, fusese aici un liceu pentru copiii funcționarilor țariști. Niciun cazah nu trecuse pragul acestei instituții. Acum, această clădire se bucură de mare faimă în sânul tineretului cazah. Aici funcționează Universitatea cazahă de stat. Sute de tineri cetățeni ai republicii își fac studiile între zidurile ei.

Universitatea cazahă e cel mai mare centru de învățământ al republicii. Ea are 7 facultăți care pregătesc cadre în domeniul a 20 de specialități: matematicieni, fizicieni, biologi, chimiști, zoologi, istorici, jurnaliști ș. a. Cei mai de seamă oameni de știință ai republicii, ca de pildă profesorul Muhtar Auezov, scriitor și laureat al premiilor Stalin, profesorul Loșcar Kenesbaev și președintele Academiei de Științe cazahe, Caniș Satpaev, profesează în sânul acestei universități. Studenții au la dispoziția lor 40 de cabinete și laboratoare bine înzestrate, o grădină botanică, o bibliotecă ce numără peste 350 mii volume, lucrări științifice, pedagogice și literare.

Institutul de mine este foarte popular în rândurile tineretului cazah. Până la revoluție, cazahii n'au avut nici cea mai mică idee despre bogățiile tăinuite de subsolul cazahstan. Acum, absolvenții Institutului de mine descoperă ei înșiși noi zăcăminte de minerale.

Unul din cele mai mari așezăminte de învățământ superior ale Republicii este și Institutul Agricol. Acesta pregătește specialiști în domeniul agriculturii (12 diferite profesii). Peste o mie de agronomi, care au absolvit acest institut, lucrează în agricultura cazahstană. Ei dau un prețios ajutor colhoznicilor în lupta lor pentru obținerea unor recolte bogate.

In primii ani ai puterii sovietice, când fusese adoptată legea referitoare la învățământul primar obligatoriu, Cazahstanul nu avusese pedagogi care să poată preda în limba maternă a populației. In prezent, Republica dispune de o întreagă armată de învățători și profesori bine pregătiți. Toți aceștia și-au făcut studiile în timpul puterii sovietice. In anul trecut, de pildă, 1200 cazahi au absolvit școlile superioare de pedagogie. Au fost create în Republică — și funcționează cu succes — 14 așezăminte pedagogice, printre care 2 institute care pregătesc profesoare din rândurile tinerelor cazahe. Iată un fenomen deosebit de îmbucurător în viața acestei republici, în cadrul căreia, înainte de revoluție, femeile nu avuseseră niciun fel de drepturi și fuseseră cu totul nestiutoare de carte. In institutele feminine, studentele au deplină întreținere din partea statului, fapt care contribue mult la desfășurarea favorabilă a studiilor lor.

In Cazahstan, unde știința de carte a populației nu atingea înainte proporția de 2-3 la sută, învățământul superior se desvoltă pe an ce trece, luând un avânt din ce în ce mai mare. Iată o dovadă strălucită a victoriilor de importanță mondială ale orânduirii socialiste, a triumfului repurtat de politica națională leninist-stalinistă.

Aidarhan Aimanov

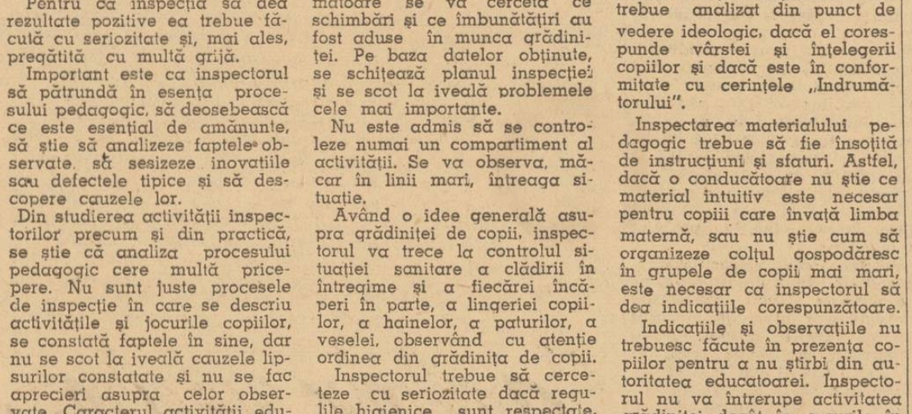

La cursul de fiziologie în anul II al Institutului de medicină veterinară din Kazahstanul sovietic

Locul lui Eminescu în literatură

Conferința tov. I. Vitner cu ocazia Centenarului lui Eminescu

Sărbătorirea celor 100 de ani dela nașterea lui Mihail Eminescu are loc astăzi în condiții istorice cu totul deosebite, când, prin lupta oamenilor muncii sub conducerea clasei muncitoare și a Partidului ei cât și prin ajutorul frățesc și neprecupețit al Marii Uniuni Sovietice, Patria noastră construește socialismul, ocupând astfel un post avansat în lupta dusă de întreaga omenire progresistă în frunte cu bastionul păcii U.R.S.S., împotriva putredei orânduiri capitaliste, ațâțătoare la noui măceluri.

Datorită acestor noui condiții, țara noastră, prin grija Partidului Muncitoresc Român, sprijinitorul și îndrumătorul culturii noastre, a creat pentru Centenarul lui Mihail Eminescu, un cadru de adevărată sărbătoare și a organizat manifestări culturale, expoziții, cercetări științifice, publicații, ca astfel întreg poporul să poată lua parte la comemorarea marelui său poet pe care critica reacționară și-a dat atâta silință să-l smulgă, să-l înstrăineze.

De aceea, conferința tovarășului profesor I. Vitner despre „Locul lui Eminescu în literatură", stabilind pe baze marxist-leniniste adevăruri până acum ascunse sau denaturate de istoria literară burgheză, ridicând probleme abia atinse sau complet ignorate de critica burgheză, aduce un aport însemnat la cunoașterea științifică a operei și vieții lui Mihail Eminescu și a întărit, desigur, dorința profesorilor și a specialiștilor de a cerceta, cu și mai multă însuflețire, de pe o poziție de clasă fermă, tezaurul progresist al culturii noastre din trecut.

Pentru a înțelege rolul operei lui Eminescu în cultura noastră și locul pe care-l ocupă în evoluția ei istorică, este necesar mai întâi a se arăta cât de falsă și primejdioasă este etichetarea lui Eminescu ca junimist de către istoria literară burgheză și, totodată, este necesar a dovedi cât de absurdă este teza reacționară a aceleeași istorii literare care socoate pe marele poet ca o apariție străine în literatura noastră.

Eminescu nu este un junimist, Eminescu nu este o apariție meteorică pe firmamentul nostru cultural, ci este un rod de mare preț al unei întregi evoluții a literaturii române, iată ce are de dovedit cercetarea științifică.

Sunt bine cunoscute și numeroase mărturiile și documentele care dovedesc ura și disprețul manifestat de Mihail Eminescu față de Junimea și conducătorii ei. Anti-junimismul acestui poet îl găsim prezent nu numai în viața sa, ci și în opera sa, care, ce-i drept, suferă influența dăunătoare a Junimii din cauza lipsei de fermitate ideologică a poetului.

„Putem spune — fără teamă de a emite o idee paradoxală — că Eminescu a debutat la „Convorbiri Literare" ca anti-junimist" și anume cu poezia „Epigonii", publicată în 1870. Această poezie este un răspuns și un atac, în același timp, împotriva „Junimii" și a mentorului „Convorbirilor Literare", împotriva lui Titu Maiorescu.

Eminescu prezintă în „Epigonii", întreaga mișcare inițiată de „Junimea" ca o perioadă de regres față de literatura dela 1848. „Și în finalul „Epigoniilor" poetul subliniază într'un mod remarcabil de just, corespondența strânsă dintre fenomenul literar și cel politico-social, arătând că măreția literaturii dela 1848 provenea din faptul că „lumea" acelei epoci lupta pentru o orânduire nouă, mai bună, pe când lumea epocii sale este lipsită de orice perspectivă a viitorului, de orice dorință de mai bine, este în destrămare morală".

Reluând tradiția sănătoasă din epoca revoluționară burghezo-democratică, Eminescu face din poezia sa un act de cunoaștere și nu un joc steril de sunete, așa cum preconizau adepții „artei pentru artă", reacționara estetică maioresciană, pe care nu odată Eminescu o critică în versurile sale.

„Spre deosebire de cântăreții servili ai lumii exploatatorilor, Eminescu a visat și a crescut într'o altă lume decât aceea dominată de burghezie și moșierime și a crezut în acest lucru cu ardoare, cu însuflețire. Poezia sa este rodul frământatei conștiințe a poetului în fața spectacolului social, neînțeles în bună parte de dânsul, este rezultatul miilor de întrebări care l-au străbătut mintea lui în continuă și înfrigurată frământare după adevăr. Insemnătatea lui Eminescu, într'o epocă în care gândirea oamenilor începe să fie torturată în patul procustian al ideologiei exploatatorilor, constă în faptul că s'a împotrivit acestui lucru, chiar dacă nu a reușit întru totul".

Dar nu numai atât, Eminescu atacă în critica sa socială fărădelegile claselor exploatatoare în genere, nefăcând deosebire așa cum ne spune dealtfel și I. Slavici, între conservatori și liberali, atunci când e vorba de păcatele omenești.

„Eminescu este de multe ori un derutat și un confuz ideologic dar nici o clipă nu este filistin. Ipocrizia claselor exploatatoare el a pălmuit-o nu de puține ori".

Cu toate numeroasele dovezi concrete ale anti-junimismului său, Eminescu, nu fără motive bine chibzuite, a fost înfățișat cu perseverență ca un junimist de către critica burghezo-moșierească. Dar locul dovedit științific în literatura noastră nu este acel în care l-a închis critica literară a claselor exploatatoare. A-l socoti pe Eminescu junimist numai fiindcă a fost membru al acestei societăți ieșene, înseamnă a privi fenomenul literar dintr'un punct de vedere strâmt, obiectivist, care ascunde lupta de clasă și deci promovează politica reacționară a exploatatorilor.

„Acest mit al „Junimii" creatoare de mari valori culturale trebuește dărâmat. Nu dușmanii poporului a căror ideologie o exprimă „Junimea" au făurit tezaurul progresist al literaturii noastre, ci acei creatori, legați de masse, exprimând suferința și revolta lor împotriva oprimării burgheze și moșierești".

Autorul „Epigoniilor" arată singur, chiar în această poezie, ce loc trebue să i se confere în istoria literaturii noastre. Scriind „Epigonii", Eminescu și-a enumerat înaintașii literari, și-a desenat pe scriitorii al căror urmaș se considera. Acești scriitori militanți ai Revoluției dela 1848 unii în mod inconsecvent sau alții chiar trădând-o, mai reprezintă, începând cu V. Cârlova și Grigore Alexandrescu, și o etapă însemnată în evoluția romantismului românesc: începutul și desvoltarea perioadei de avânt revoluționar a burgheziei în ascensiune.

„Aș vrea să subliniez faptul că noi nu avem încă până astăzi, un studiu complet sau chiar incomplet al romantismului literaturii noastre. Este o zonă pe care istoricii și criticii literari ai burgheziei au ocolit-o cu bună credință sau l-au deformat pur și simplu chipul în modul cel mai reacționar cu putință".

In procesul de formare a liricii lui Eminescu până să ajungem a-l găsi pe adevăratul Eminescu în toată amplitudinea și frăgustimea totodată a conștiinței sale poetice, vom găsi elemente ale tuturor înaintașilor săi, dela Grigore Alexandrescu la Vasile Alecsandri.

Cercetând opera poeților citați în „Epigonii", constatăm că Eminescu este o etapă avansată a romantismului românesc și nu un ciudat meteor literar, așa cum l-a prezentat critica reacționară, care tămâindu-l ipocrit genialitatea, declarându-l o apariție stranie în literatura noastră și, prin aceasta, mai puțin român și mai mult universal, a vădit încă odată cosmopolitismul ei, disprețul ei pentru literatura Patriei noastre.

In general, Eminescu a fost recunoscut ca un romantic, dar a fost văzut sau ca „produs tardiv al romantismului german" sau ca „sinteză a romantismului european". Eminescu însă nu este un produs cosmopolit al literaturii străine, ci este culmea și totodată sfârșitul romantismului nostru literar.

„O genială analiză și caracteristică a romantismului face Lenin în lucrarea sa „Caracterizarea romantismului economic" scrisă în 1897. Lenin studiază aici, printre altele, sistemul economistului Sismondi, pe care-l prezintă ca o ilustrare a elementelor reacționare ale romantismului".

Sismondi face elogiul micii gospodării agricole și al meseriașilor și deplânge dispariția, în capitalism, a acestor pături de producători, elogiind protecția și sprijinul pe care-l găseau în corporațiile și breslele orânduirii feudale.

„Tocmai această greșeală, — scrie Lenin — dă romanticului calificația de reacționar pe deplin meritată și sub acest termen nu se înțelege dorința de a restaura pur și simplu instituțiile medievale, ci tocmai încercarea de a măsura nouă societate cu etalonul patriarhal, tocmai dorința de a căuta un model, în orânduirea aceasta și în tradițiile sale învechite care nu corespund căutași de puțin condițiilor economice noi, complet schimbate". Și lămurind în continuare ce înțelege prin calificativele „mic burghez" și „reacționar", Lenin adaugă: „Acești termeni nu înseamnă numai decât poftele egoiste ale tarabagiului sau dorința de a opri în loc desvoltarea socială și de a o întoarce înapoi. Acești termeni trădează punctul de vedere greșit al scriitorului respectiv, vorbesc de caracterul îngrădit al concepției și orizontului său care-l face să aleagă asemenea mijloace (pentru atingerea unui țel dealtfel foarte bun) care nu pot fi eficace în practică, care nu pot satisface decât pe micul producător, sau să servească de armă apărătorilor lui vechi".

Lenin subliniază însă în același timp și latura pozitivă a doctrinei romantice. „Această doctrină a putut să relege foarte bine — scrie el — contradicțiile actuale ale condițiilor producției. Ea a demascat optimismul ipocrit al economiștilor. A arătat acțiunea distrugătoare a industriei de mașini și a diviziunii muncii, a arătat procesul de concentrare a capitalurilor și a proprietății funciare, a văzut supraproducția și crizele ei și pieirea inevitabilă a micii burghezii și țărănimii, a arătat mizeria în care trăește proletariatul, anarhia din producție, nedreptatea flagrantă în repartiția bogățiilor, războaiele industriale distrugătoare duse de națiuni între ele, destrămarea vechilor obiceiuri, a vechilor relații de familie și a vechilor naționalități".

Nu putem avea o imagine limpede a operei atât de complexe a lui Eminescu în lipsa acestor geniale indicații pe care ni le oferă clasicii marxism-leninismului.

Eminescu este marele romantic, culmea pe care romantismul o atinge în literatura noastră, cu toate contradicțiile care caracterizează acest curent.

Cu Eminescu începe marea agonie a romantismului nostru. In opera sa, în elementele morbide cărora începe să le acorde o prețuire exagerată, în elogiul morții și al descompunerii umane, se află germenele simbolismului. Pe de altă parte, critica socială, elementele realiste ale poeziei lui Eminescu vor fi desvoltate mai târziu, din ce în ce mai mult, de poeții legați de lupta clasei muncitoare. De aceea, lirica lui Eminescu constitue și o fază de tranziție dela romantism la realism.

„Considerându-l o culme a literaturii noastre, noi nu trebue să evităm de a vedea panta, prăpăstioasă pe alocuri, a acestei culmi. După cum realizările mari ale romantismului sunt inseparabile de lipsurile sale, tot astfel noi nu trebue să ascundem sub faldurile bogate a ceeace este avansat în poezia lui Eminescu, limitele sale și elementele sale înapoiate.

Eminescu nu a înțeles și nu a știut să rezolve problemele mari pe care le-a ridicat în fața-i viața socială și de aci decurg marile confuzii ale operei lui, atmosfera de decepție profundă de scepticism amar care domină o parte a liricii sale.

Urând burghezia, el a criticat-o de pe pozițiile înapoiate ale moșierimii și de aici elogiul trecutului îndepărtat pe care-l face, al idilei patriarhale, de aci accentele îngust naționaliste și șovine care adumbresc sincerul său patriotism".

Studierea științifică, în lumina marxism-leninismului, a vieții și operei lui Mihail Eminescu, îi fixează locul în istoria literaturii noastre și dă posibilitatea de a face, din tot ce este înaintat în opera acestui mare poet, un bun de întensă circulație, pentru întreg poporul nostru muncitor.

Să îndeplinim cu cinste sarcinile ce revin învățământului, în cadrul Planului de Stat pe 1950

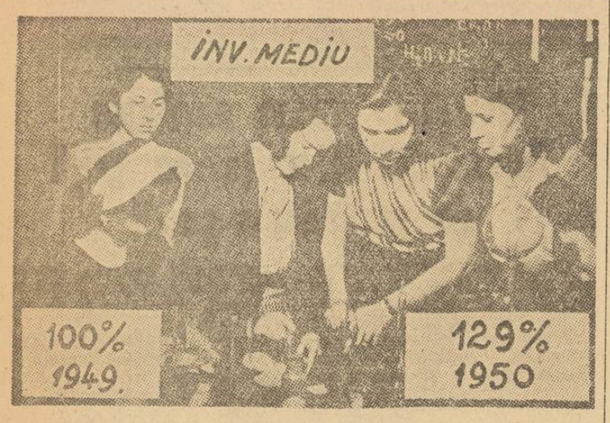

Desvoltarea industrială a țării noastre pune ca sarcină învățământului pregătirea unui număr din ce în ce mai mare de cadre medii tehnice pentru industria de bază: mine și petrol, siderurgie, electricitate, chimie, construcții, agricultură și silvicultură.

Iată dece Planul de Stat pe anul 1950 prevede o creștere de 29% a numărului elevilor cuprinși în școlile medii și profesionale față de anul 1949.

Prin grija Partidului și Guvernului, în anul 1949 au fost înființate primele școli speciale de doi ani. In aceste școli, muncitorii fruntași în producție capătă, într'un termen scurt și cu cadre didactice de înaltă calificare, învățătura de care nu s'au putut bucura sub orânduirile trecute. Planul de Stat pe anul 1950 prevede o sporire de 100 la sută a elevilor acestor școli față de anul 1949. Astfel, un număr de muncitori de două ori mai mare vor putea păși pragul acestor școli care le vor da posibilitatea de a-și completa repede cunoștințele și de a se înscrie apoi în școlile superioare.

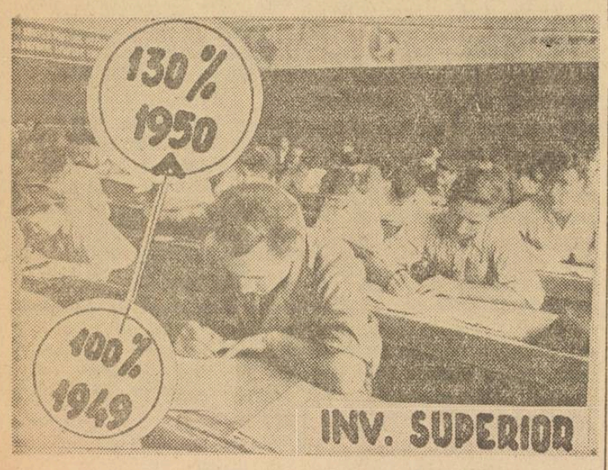

Planul de Stat al Republicii Populare Române pe anul 1950 prevede sporirea cu 30% a numărului de studenți în Facultăți și Institute, dând o deosebită atenție pregătirii cadrelor superioare, cu o calificare înaltă, care să pună știința lor în slujba poporului și să dea un avânt tot mai puternic industrializării țării noastre. Crearea unei industrii puternice înseamnă ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii din Republica noastră Populară, înseamnă grăbirea construirii socialismului în Patria noastră.

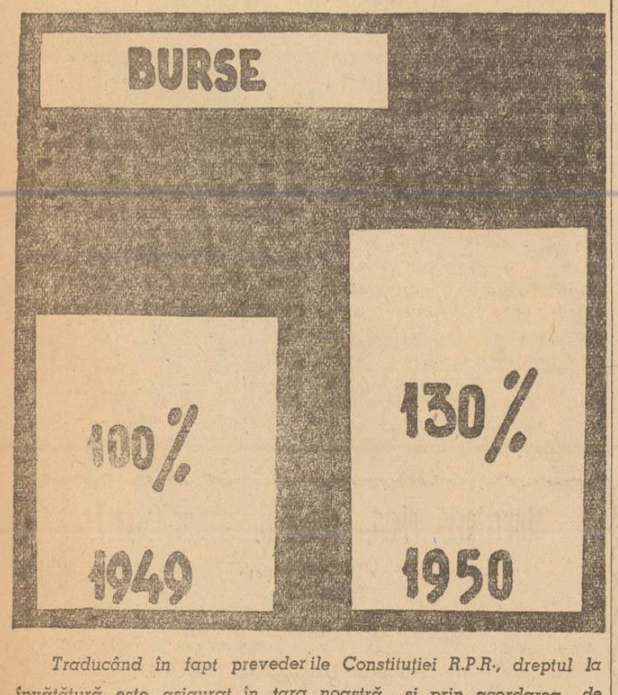

Traducând în fapt prevederile Constituției R.P.R., dreptul la învățătură este asigurat în țara noastră și prin acordarea de burse pentru elevii și studenții merituoși. Numărul acestor burse crește din an în an. Planul de Stat pe 1950 pune în fața Ministerului Invățământului Public sarcina de a spori cu 30 la sută numărul burselor pentru elevi și studenți, față de anul 1949.

Realizarea prevederilor Planului de Stat pentru anul 1950 va însemna noui și însemnate succese în ce privește producția și productivitatea muncii. Ea va însemna în acelaș timp un nou avânt în desvoltarea învățământului și a instituțiilor noastre de cultură.

Extrasele de mai jos cuprind partea din Planul de Stat referitoare la sarcinile ce revin învățătorilor și profesorilor pentru adâncirea Reformei Invățământului și ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare. Să studiem aceste sarcini și, cu forțe unite, să pornim la înfăptuirea și depășirea lor.

In domeniul învățământului, în cursul anului 1950, se va continua și desvolta învățământul de toate gradele, astfel ca massele muncitoare să poată folosi din ce în ce mai mult posibilitățile de creștere a nivelului cultural.

In învățământul elementar vor fi pregătiți 1.795.000 de elevi cuprinzându-se toți copiii de vârstă școlară iar în învățământul mediu și profesional 323.000 adică cu 29 la sută mai mult decât în anul 1949/1950.

In școlile medii tehnice și profesionale se va da o deosebită importanță pregătirii cadrelor în industria de bază: mine și petrol, siderurgie, electricitate, chimie, construcții precum și agricultură și silvicultură.

Pentru pregătirea cadrelor superioare învățământul superior va spori numărul studenților din facultăți și institute la 57.000 adică cu 30 la sută mai mult decât în anul 1949 dându-se o deosebită atenție pregătirii de ingineri pentru mine și petrol, energie electrică, metalurgie prelucrătoare, agricultură, etc.

Pentru a se da o cât mai largă posibilitate de a învăța celor care sunt în câmpul muncii, în 1950 se va lărgi rețeaua învățământului superior, prin deschiderea de *cursuri serale*, pe lângă universități și institute tehnice superioare, precum și *cursuri prin corespondență*.

Numărul de elevi în școlile speciale de doi ani pentru oamenii din câmpul muncii va spori cu 100 la sută față de anul 1949.

In cursul anului 1950, vor învăța să scrie și să citească încă 700.000 de neștiutori de carte dela orașe și sate, muncă la care va fi antrenat întregul corp didactic.

Se vor acorda pentru elevii fii de muncitori și țărani muncitori un număr de 206.000 burse adică cu 30 la sută mai mult decât în anul 1949.

Vor fi găzduiți în cămine și internate 190.000 de elevi și studenți adică cu 27 la sută mai mult de cât în anul 1949.

In cantinele școlilor de toate gradele vor lua masa cu 30 la sută mai mulți elevi și studenți decât în anul trecut.

Se va asigura naționalităților conlocuitoare, școli de toate gradele și categoriile.

Pentru atingerea sarcinii de școlarizare a copiilor, se vor termina, amenaja și construi 1300 de săli de clasă pentru învățământul elementar adică cu 160 la sută mai mult decât în 1949.

Deasemenea se va reconstrui clădirea universității din București, și se vor termina Institutul Naval Galați, Institutul de Planificare Iași precum și Institutul Pedagogic Timișoara.

In vederea ridicării nivelului cultural al celor ce muncesc dela orașe și sate, numărul căminelor culturale va spori cu 1400.

Se vor dota încă 300 cămine culturale în mediul rural cu aparate cinematografice precum și 1000 cămine cu instalații de proecție.

2000 cămine culturale vor fi înzestrate cu biblioteci noui.

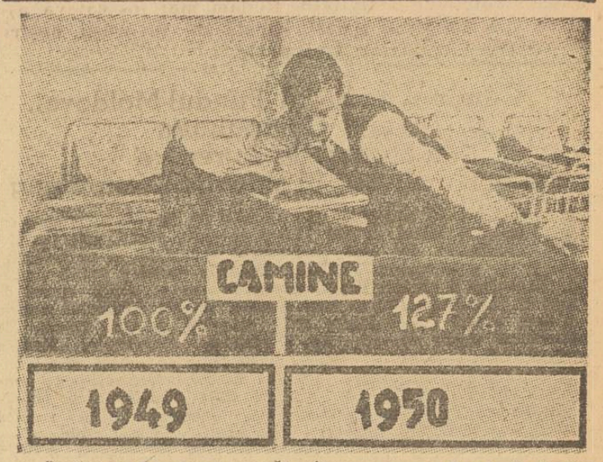

Pentru a crea unui număr cât mai mare de elevi și studenți posibilitatea de a urma la școli și institute de învățământ superior, s'a prevăzut în Planul de Stat pe anul 1950 o sporire cu 27 la sută, față de anul trecut, a numărului de locuri în internate și cămine.

Eliberați de grija locuinței, cei 190.000 de elevi și studenți, care vor fi cuprinși în cămine și internate, vor putea munci cu mai mult spor, dedicându-se cu totul pregătirii lor pentru munca pe care o vor depune în viitor.

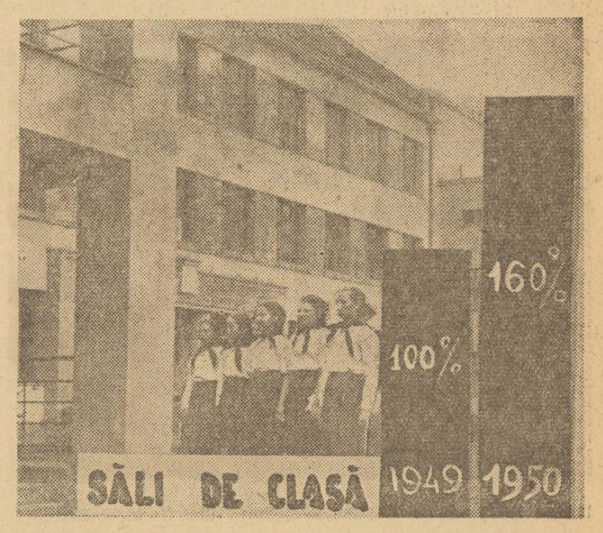

Democratizarea învățământului și îmbunătățirea treptată a condițiilor materiale pentru toți fiii poporului muncitor au ca urmare creșterea tot mai accentuată a numărului de elevi în școlile noastre, de toate gradele.

Pentru a cuprinde pe toți copiii și pe toți tinerii doritori de cultură și totdeodată pentru a li se crea condiții cât mai favorabile la învățătură, Planul de Stat pe 1950 prevede o sporire a sălilor de clasă cu 60% față de cele existente în 1949.

Organizațiile sindicale vor trebui să contribuie într'o cât mai largă măsură la îndeplinirea și depășirea acestui plan, mobilizând masse cât mai largi în munca voluntară.

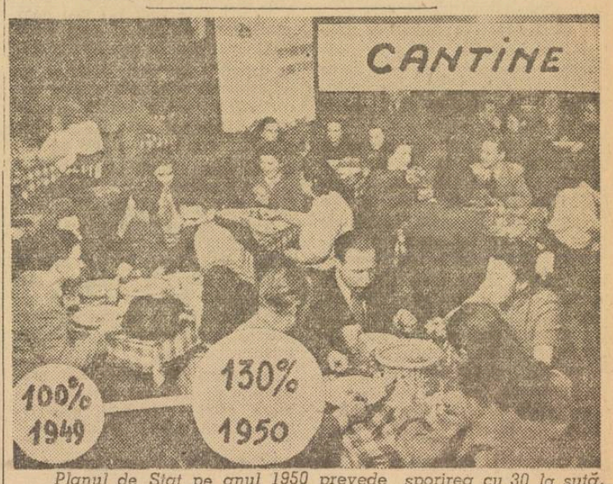

Planul de Stat pe anul 1950 prevede sporirea cu 30 la sută, față de anul trecut, a numărului de elevi și studenți care vor lua masa la cantinele de pe lângă școlile de toate gradele și la cantinele studențești.

Tot mai mulți fii ai oamenilor muncii vor avea asigurată o hrană bună și consistentă. Prin sporirea numărului cantinelor și printr'o mai bună aprovizionare a lor, se vor îmbunătăți condițiile de studiu, dând posibilitate tineretului nostru să se pregătească temeinic și să-și pună în valoare toate forțele de care este capabil.

Una din principalele sarcini ale Planului de Stat pe 1950, în ceeace privește ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare, este scoaterea din întuneric a unui număr cât mai mare de neștiutori de carte.

Dacă în Planul de Stat pe 1949 a fost prevăzută alfabetizarea unui număr de 405.000 de analfabeți, Planul de Stat pe 1950, date fiind noile progrese și ritmul rapid în care mergem spre construirea socialismului, prevede alfabetizarea a 700.000 de oameni, care până astăzi nu au cunoscut tainele slovei.

Grupelor sindicale din învățământ le revine sarcina de a mobiliza, în această activitate, cât mai mulți învățători și profesori, de munca și înțelegerea cărora depinde îndeplinirea și depășirea acestui plan.

Să ducem o luptă neobosită pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare

Cel de al doilea Plan de Stat, adoptat de Marea Adunare Națională în sesiunea dela sfârșitul lunii Decembrie 1949, urmărește consolidarea și desvoltarea sectorului socialist al economiei noastre, atât în ceeace privește industria grea și ușoară, cât și în ce privește agricultura. Creșterea producției și a productivității muncii în cursul anului 1950 va avea drept urmare ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Desvoltarea economică va îngădui concomitent și desvoltarea culturală. Va spori numărul elevilor și studenților în școli și institute, în cămine și internate, va spori numărul muncitorilor cu o mai bună calificare profesională, va spori numărul căminelor și ateneelor populare la sate și la orașe, va spori numărul aparatelor cinematografice și a aparatelor de proecție puse la îndemâna acestora, va spori numărul bibliotecilor, se va lărgi rețeaua de radioficare la sate și în regiuni muncitorești, vor trece alți 700.000 de neștiutori de carte prin cursurile de alfabetizare.

Iată prin urmare cum alături de perspectiva unui mai mare volum de mărfuri și utilaje, se deschid largi perspective și unei ridicări viguroase a nivelului cultural al masselor. Perspectivele sunt frumoase. Ele nu se realizează însă dela sine: cer muncă și pricepere, eforturi fizice și intelectuale. Ele vor fi îndeplinite și depășite. Garanție este elanul mereu sporit al oamenilor muncii.

Munca va trebui deci să fie dârză în mine, în fabrici și în uzine, în școli și în instituții de cultură. Cultura trebue să ajungă la muncitor și la țăranul muncitor, dându-le curaj și inițiativă. Altfel nu putem construi socialismul, care, după cum spune tovarășul Stalin, „începe acolo unde milioane de oameni își însușesc cultura".

De aici și rolul sporit al învățătorului și profesorului. De aici necesitatea unei atenții sporite față de pregătirea elevilor noștri în școală. De aici însă și îndatorirea de a munci pentru a stârpi numeroasele racile pe care orânduirea trecută ni le-a lăsat pe tărâmul culturii masselor largi populare. Sarcinile ce revin învățătorilor și profesorilor în ce privește capitolul cultural al Planului de Stat capătă un dublu aspect: lupta pentru lichidarea analfabetismului și lupta pentru ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc. E necesar să înțelegem această problemă atât ca o condiție esențială pentru asigurarea desvoltării producției și productivității muncii, cât și ca o condiție necesară pentru a îmbunătăți însăși munca noastră didactică. Nivelul cultural și politic ridicat al părinților copiilor ajută nu numai la rezolvarea mai rapidă a problemelor noastre legate de producție, de viața politică și socială, ci și la efectuarea, în bune condiții, a procesului educativ.

Această îndatorire de seamă a cadrelor didactice a fost înțeleasă de mulți învățători și profesori. Dovadă e contribuția lor însemnată pe tărâmul alfabetizării ca și al lărgirii și adâncirii cunoștinței de carte. Dovadă e și preocuparea lor pentru o cât mai bună organizare a acestei munci.

Experiența ne arată că primul obiectiv, prima verigă pe care trebue neapărat să o stăpânim, este să formăm, în rândul masselor, gustul de citit. Trebue deci să-i facem pe oamenii simpli să înțeleagă cât de folositoare este mânuirea cu ușurință a meșteșugului cititului, cât de necesară este cartea în viața de toate zilele a fiecăruia dintre noi. Pentru aceasta trebue chibzuială, perseverență, muncă organizată. Pentru aceasta trebue, înainte de toate, să cunoaștem condițiile obiective de lucru. Este necesar, astfel, să dispunem de o statistică a știutorilor de carte, să observăm nivelul lor, preocupările lor de ordin cultural, dacă se formează grupuri, unde și când se strâng, ce se discută. Este în deobște cunoscut faptul că, în serile lungi de iarnă, se organizează reuniuni unde câte un bătrân sfătos își deapănă amintirile vorbind celor din jur despre momente desprinse din viața sa sau din viața satului. Uneori, cu acest prilej, se citește câte un articol de prin vreo revistă sau de prin vreun ziar.

Ne vom folosi de aceste obiceiuri ale satelor. Cartea, ziarul și revista vor fi însoțitorii noștri la aceste reuniuni. Citirea expresivă a unei bucăți legată de viața și nevoile sătenilor, nu poate să nu stârnească dorința lor de a afla cât mai multe din tainele slovei scrise. Știrile din țară și din străinătate, curiozități științifice cuprinse în broșurile de popularizare a științei, ca, de pildă: „Somnul și visele", „Mărețele și înfricoșătoarele fenomene ale naturii", „Știința și superstițiile", „De o sută de mii de ori dece", „Oameni și munți", etc., lecturi privind îmbunătățirea metodelor de muncă pe ogoare, în grădina de pomi, în grădina de zarzavat, creșterea vitelor, albinăritul etc. sunt atâtea aspecte care lărgesc orizonturile țărănimii noastre muncitoare, formându-i convingeri noi și arătându-i cât de prețioasă poate fi cartea. Aceste reuniuni le putem considera nucleul grupelor de cititori către care trebue să tindem și a cărei rețea trebue, cu timpul, să cuprindă tot satul.

Un al doilea aspect al vieții culturale a satului care trebue de asemenea avut în vedere sunt așa zisele clăci. Lăsate la voia întâmplării, ele sunt un puternic focar de răspândire a superstițiilor, a misticismului, a svonurilor. Și aici, cartea, revista și broșura vor trebui să-și arate valoarea educativă. Partea artistică a acestor șezători trebue să fie asigurată și de copiii din clasele mai mari prin cântece, poezii, snoave, ghicitori sau basme.

Duminica și în alte zile de sărbătoare e bine să se organizeze, la căminul cultural, o conferință urmată de discuții, trecerea în revistă a evenimentelor săptămânii, pe plan local, național și internațional, urmate de un film sau un program artistic scurt, prezentat de echipele căminului sau de elevii școlii. In acest scop, „Indrumătorul Cultural" și revista „Albina" sunt de un real folos.

Iarna, când muncile agricole stagnează, este timpul cel mai indicat pentru întețirea activității culturale la sate. E timpul cel mai potrivit, când influența școlii poate cuprinde massele de țărani muncitori, când legătura dintre școală și sat poate deveni și mai strânsă. E timpul când se poate lupta cu eficacitate împotriva neștiinței de carte și a obscurantismului.

Prin muncă fără preget să facem ca ziarul, revista și cartea să devină un real sprijin în viața țărănimii noastre muncitoare. Să fim mereu preocupați de ridicarea nivelului ei cultural și politic. Să căutăm mereu cele mai bune metode și procedee pentru a atinge acest țel. Pe această cale, contribuim la îmbunătățirea condițiilor noastre de viață făcând, în acelaș timp, o operă de pace. Un om cult înțelege mai ușor mersul înainte al societății, înfruntă svonurile, este mai vigilent în lupta de clasă și impune astfel teamă celor interesați în declanșarea războaielor de asuprire și înrobire a popoarelor.

Prof. I. Duică

Ne vom strădui mereu să imbunătățim munca noastră

Planul de Stat pe 1950, care constituie încă un pas pe drumul construirii socialismului în țara noastră și care este prima etapă a planului de perspectivă, pune sarcini importante în fața corpului didactic de toate gradele.

Corpul didactic din învățământul superior are mentirea de a da țării cadre superioare de specialiști și cercetători în toate ramurile culturii și științei și cadre superioare destinate producției.

La baza studiilor studenților noștri stă azi știința creată de Marx, Engels, Lenin, Stalin — marxism-leninismul, busola care indică drumul și metodele juste pentru construirea socialismului.

A înarma tineretul cu învățătura marxist-leninistă-stalinistă, a-l învăța s'o aplice în viața practică ținând seamă de condițiile specifice ale țării noastre, este sarcina de cinste ce revine colectivului catedrei „Bazele Marxism-Leninismului", în cadrul Planului de Stat.

Conștienți de încrederea și importanța muncii pe care clasa muncitoare și Partidul Muncitoresc Român ne-au acordat-o, de răspunderea ce ne revine fiecăruia dintre noi, nu vom precupeți timpul și eforturile pentru formarea cadrelor noui pe care țara le așteaptă.

Pentru aceasta, folosind permanent experiența U.R.S.S. și îndrumările Partidului nostru, începând prin ridicarea continuă a propriului nostru nivel ideologic și politic, ne vom strădui să îmbunătățim munca noastră cu studenții în seminarii, parcurgând la timp și adâncind materialul propus pentru studii, îndrumând munca în grupele de învățătură și inițiind întreceri pentru îmbunătățirea frecvenței și punctualității studenților.

In felul acesta, vom răspunde chemării Partidului pentru îndeplinirea Planului de Stat, ne vom înregimenta în marea armată a luptătorilor pentru pace și socialism, armată condusă de Marea Uniune Sovietică și de genialul Stalin, învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Rădița Colceag
Asistentă Catedra „Bazele Marxism-Leninismului" București

Lupta pentru cultură la sate

Aspecte din activitatea învățătorilor și profesorilor în cadrul Căminelor Culturale

In toată țara se desfășoară o intensă muncă pentru răspândirea culturii sănătoase în sânul maselor largi populare. Cadrele didactice au aici un larg și frumos câmp de activitate. Redăm mai jos câteva aspecte din activitatea desfășurată de tovarășii noștri în cadrul Căminelor Culturale.

Căminul cultural Fundul-Moldovei, județul Câmpulung, a chemat la întrecere căminul cultural Moldovița-Câmpulung

Luând act de chemarea înșufletită făcută de voi în „Scânteia" Nr. 1595, cu scopul de a intensifica munca de răspândire a științei și a culturii în rândurile țărănimii muncitoare, activul de conducere al căminului nostru răspunde chemării voastre, luându-și următoarele angajamente, pentru tot timpul lunilor de iarnă:

In fiecare Duminică va avea loc câte o șezătoare; vom organiza, în fiecare săptămână, câte trei seri culturale, care vor cuprinde: lectură în colectiv, conferințe în legătură cu producția agricolă, cu popularizarea științei și cu combaterea superstițiilor precum și audiții de radio; vom mări numărul volumelor de la bibliotecă, cu 40 la sută, iar numărul cititorilor îl vom spori la cel puțin 20 la sută din numărul populației; echipele de teatru vor pregăti cel puțin șase piese noi; echipa de cor va pregăti cel puțin nouă cântece noi; echipa de dansuri va pregăti cel puțin patru jocuri noi; de asemeni, vom căuta să ne procurăm fondurile necesare pentru procurarea unui al doilea aparat de radio, necesar căminului nostru.

Mergând pe calea trasată de Partidul Muncitoresc Român, vom căuta să ajutăm, prin munca noastră, întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în vederea construirii cât mai rapide a socialismului în scumpa noastră Republică Populară.

Realizările din Uniunea Sovietică se vor oglindi în toată activitatea noastră.

Pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate, vom depune toate eforturile, înlăturând toate piedicile din cale și având continuu ca îndreptar exemplul oamenilor sovietici.

Activul Căminului:
Florea Maria, Dranga Grigori, Pomohaci Simion, Ciunta Constantin, Cârloanță Mircea

Echipa de jocuri a Căminului Cultural din Gudriașe-Severin

Învățătorii din Dealul-Lung, județul Râmnicu Sărat, crează un climat sănătos în viața culturală a satului lor

Ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare este una din cele mai importante sarcini de care noi, învățătorii satelor, trebue să ținem mereu seama. Soluționarea acestei probleme este permanent cerută de diversele cerințe ale vieții de fiecare zi a țărănimii noastre muncitoare, fie că este vorba de conducerea treburilor gospodăriei comunale, de administrarea cooperativei, de activitatea căminului cultural, sau de îmbunătățirea raporturilor dintre școală și familie.

Pentru noi, cadrele didactice din satul Dealul-Lung jud. R. Sărat, inițierea ofensivei împotriva neștiinței de carte se impune și mai imperios. Izolați de marile centre industriale și culturale, țăranii muncitori din satul nostru, chiar dacă știau în parte să scrie sau să citească, nu cunoșteau, până mai ieri, însemnătatea unui ziar, a unei reviste, cărți sau broșuri.

Pentru a duce serios munca de culturalizare, ne-am propus să cunoaștem întâi, cât mai bine, condițiile în care se va desfășura munca noastră și realitățile satului. Am căutat, astfel, să aflăm care sunt sătenii mai pricepuți în meșteșugul cititului, care sunt casele unde se strâng grupuri de săteni care stau de vorbă în serile lungi de iarnă, unde și când se organizează clăci la tors de lână sau pentru alte treburi gospodărești, care sunt cei mai buni povestitori din sat și care teme revin mai des în povestirile lor, ce caracter au aceste teme și ce influență exercită ele asupra ascultătorilor, cât de puternice sunt superstițiile sătenilor, pe ce întâmplări din viața satului se bizue și dacă circulă svonuri prin sat, la șezători și la reuniunile diferitelor grupuri de săteni.

Problema combaterii svonurilor, cerând o rezolvare grabnică, a fost dela început pe primul plan al activității noastre. Au urmat apoi problemele legate de viața materială a satului și combaterea credințelor cu caracter mistic.

In raport cu fiecare din problemele de mai sus am ales, din ziare, cărți și broșuri, materialul cel mai indicat și mai accesibil puterii de înțelegere a sătenilor. Am început prin a asista la reuniuni înarmați doar cu câte o broșură sau revistă luând cu noi și câte un grup de copii de școală. Povesteam întâmplări, spuneam snoave sau citeam o bucată de lectură interesantă, iar copiii recitau poezii, cântau și spuneau ghicitori. Puțin mai târziu, după ce oamenii au început să ne aștepte cu interes, am asociat grupului nostru pe cei mai buni povestitori din sat, pe aceia care își însușiseră o cilire curentă, pe tinerii și vârstnicii care se pricep să cânte din solzi de pește, frunză, cimpoi, fluer etc.

Procedând astfel, am izbutit să schimbăm complet și repede programul reuniunilor și șezătorilor dându-le un alt conținut, potrivit cu năzuințele noastre.

Curând am observat că numărul celor ce doresc să citească din broșurile și revistele noastre crește, după cum crește și numărul acelora care doresc să participe la șezătorile organizate de noi. Centrele mici din sat au devenit neîncăpătoare și astfel am atras din ce în ce mai mulți săteni la căminul cultural. N'am părăsit însă cu totul cadrul restrâns al reuniunilor de peste săptămână, care au un caracter mai apropiat de nevoile sătenilor. Ele sunt totodată și mijlocul de recrutare al participanților activi la programele noastre bilunare dela căminul cultural.

Experiența ne-a dovedit că, pe această cale, noi putem ajuta la crearea unui climat sănătos în viața satului și la ridicarea nivelului cultural al țăranilor muncitori.

Teodor Carabulea
învățător
Dealul-Lung-R. Sărat

Corul și echipa maghiară de dansuri a Căminului Cultural din Țipari-Severin

Grupa sindicală din Semlac, jud. Arad, activează la Căminul Cultural „N. Bălcescu"

Membrii grupei sindicale dela școala elementară din comuna Semlac înțelegând justa orientare pe care trebue să o aibe activitatea lor sindicală și profesională, s'au încadrat cu toții în activitatea Căminului Cultural „N. Bălcescu", din localitate.

Acest cămin, deși are trei ani dela întemeere, activitatea sa se desfășura într'un mod cu totul sporadic și improvizat. Doar pentru marile sărbători, dacă se putea înjgheba, cu mare greutate, câte un program.

Odată cu organizarea nouă a grupei sindicale, făcută la începutul acestui an școlar, grupa a înscris în programul de activitate și participarea tuturor membrilor săi la activitatea căminului cultural.

Astfel, datorită muncii depuse de membrii grupei sindicale din Semlac, s'a ajuns ca, în scurtă vreme, căminul „N. Bălcescu" să devină activ în toate secțiile.

Sarcinile au fost astfel distribuite: 9 membri participă la corul căminului; 5 la echipele de dans; 3 sunt îndrumătorii echipelor culturale ale populației germane și 1 membru este îndrumătorul grupelor culturale ale populației maghiare.

Rezultatul muncii depuse de către membrii acestei grupe sindicale nu a întârziat să se arate. Astfel, căminul cultural are acum: o bibliotecă de peste 300 de volume, care este zilnic frecventată de către cititorii țărani și muncitori; un cor mixt de 50 de persoane la care participă toate naționalitățile conlocuitoare, o echipă teatrală românească de 30 persoane; o echipă teatrală germană cu 20 persoane; două echipe de dans românești; o echipă de dans germană; o echipă de dans maghiară și o fanfară de tineret.

P. Galiș
Corespondent

La Căminul Cultural „Spiridon Vrânceanu" din Galați munca nu merge cum trebue

In toamna aceasta, a luat ființă, în dealul orașului Galați, clubul Căminului Cultural „Spiridon Vrânceanu".

Activitatea culturală este asigurată la acest club de tineri și tinere din fabrici, ateliere și școli, care vor să contribue la ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare.

Invățătorii și profesorii dela școlile elementare nr. 10 fete, 3 băeți, 6 fete, 4 băeți, 8 fete, 7 băeți și 8 băeți, desfășoară o activitate culturală intensă.

Totuși munca nu dă rezultate bune, din cauza lipsei spiritului de disciplină.

Pe de altă parte, însăși activitatea culturală a învățătorilor și a profesorilor nu este de ajuns de planificată. Conferințele nu sunt repartizate după specialitate și aptitudini, așa încât tema nu e desvoltată cu temeinicie iar în sală se produce agitație.

Din cauza muncii neorganizate și a lipsei de disciplină, Căminul Cultural „Spiridon Vrânceanu" nu a reușit nici până astăzi să înjghebeze un cor organizat și o echipă artistică bine pregătită.

Organizația P.M.R., Comitetul Provizoriu și Consiliul Sindical au cheltuit totuși fonduri serioase pentru mobilier și pentru un număr însemnat de cărți la bibliotecă.

Activul acestui cămin cultural face apel la grupele sindicale din apropiere, pentru mobilizarea cadrelor didactice în munca de educare a echipelor și pentru o mai bună planificare a activității culturale.

Teodoru Ruxandra
Corespondentă

60 de ani dela moartea lui Ion Creangă

Se împlinesc 60 de ani dela moartea lui Ion Creangă, povestitorul îmbrăcat în dimie aspră țărănească, omul cu o pricepere pătrunzătoare, născocitorul de basme prin graiul căruia poporul nostru, chinuit și exploatat, a vorbit despre viața și suferințele lui.

Mare artist în mânuirea vorbelor, admirabil povestitor, Creangă a suferit mult și a fost umilit din cauza originii sale țărănești. De câte ori se afla în mijlocul boierilor franțuziți din cercul lui T. Maiorescu, Creangă simțea privirea lor disprețuitoare și plină de superioritate și răspundea prin râsul său sănătos și plin de ironie în care se ascundea revolta.

Optimismul lui Creangă și dragostea lui de viață l-a făcut însă să înfrunte cu senînătate mizeria pe care o îndura în „bojdeuca" sărăcăcioasă unde trăia.

Pentru timpul lui și pentru anii care au urmat, Creangă a fost omul simplu care a știut să scrie într'o limbă „plină de miez și de dulceață". Dar, revolta sa față de nedreapta orânduire socială, privirea sa dusă pe gânduri la vederea trăsurilor boerești trase în trap de cai de sânge arăbesc, disprețul și ironia cu care vorbea despre fețele bisericești în tagma cărora intrase, toate acestea au fost trecute cu vederea.

Odată cu eliberarea proletariatului revoluționar prin înlăturarea burgheziei dela putere, caracterul adevărat al operei lui Creangă a ieșit la lumină.

Creangă a fost un răsvrătit. Desigur, protestul și critica lui au luat forme ocolite. Totuși suferința și dorința de eliberare a țărănimii din exploatare și sărăcie se văd clar în opera lui.

In județul Teleorman s'au deschis două școli de cadre sindicale

Sindicatul salariaților învățământului din jud. Teleorman a deschis în prima jumătate a lunii Noembrie, două școli de cadre sindicale la Turnu-Măgurele și la Roșiorii de Vede.

Fiecare școală are câte 45 de cursiști, iar durata cursurilor este de două luni. Se vor preda în total 18 lecții. Școlile și-au început activitatea în condiții optime, cu conferențiari bine aleși. Cursiștii au la dispoziție bibliografii și toate cărțile necesare unui studiu temeinic. Fiecare lecție este urmată de seminar, unde se adâncesc problemele și se lămuresc toate aspectele acestor probleme.

Scopul acestor școli sindicale este de a forma cadre care să ducă munca sindicală cu mai mult succes.

Lecția de deschidere „Istoria mișcării sindicale din țara noastră" a fost rostită de tov. Hulea, președintele Consiliului Sindical Județean, în prezența delegatului Uniunii, tov. Moroș Alexandru.

Din această lecție, cursiștii au putut vedea cât de lipsiți au fost de cele mai elementare drepturi muncitorii, ce aprigă a fost lupta pentru libertatea de organizare și întrunire, și cât de perfizi erau dușmanii de clasă, capitaliștii, care se puneau de-a curmezișul organizării clasei muncitoare, înnăbușind în sânge orice mișcare muncitorească, orice grevă.

Odată cu înființarea Partidului Comunist Român, mișcarea sindicală a găsit în Partid sprijinul cel mai puternic în revendicările sale economice, politice, culturale și profesionale.

După eliberarea dela 23 August 1944, autorită gloriosasei Armate Sovietice, sindicatele noastre merg astăzi pe drumul trasat de P.M.R., în lupta pentru desființarea oricărei forme de exploatare, pentru depășirea Planului de Stat, pentru ridicarea nivelului cultural al masselor, cu o ură nestăvilită împotriva tuturor exploatatorilor și asupritorilor din lumea întreagă.

Prof. Gh. Angelescu
resp. cu presa al Sind. Salariaților din Inv. —
Teleorman

Membrii grupei sindicale Andrășești-Ialomița au grijă de gospodăria școlii

Grupa sindicală din comuna Andrășești se bucură de sprijinul Comitetului Provizoriu local cu care lucrează într'un spirit sănătos de colaborare. Datorită acestui sprijin precum și muncii voluntare depuse de tovarășii învățători, la școala din comună s'au realizat multe lucruri bune.

Astfel, învățătorii, secretarul și pedagogul școlii au construit, prin muncă voluntară, gardul împrejmuitor al școlii pe o lungime de 40 metri.

In campania însămânțărilor, tovarășii învățători, înțelegând sarcinile ce le revin pentru realizarea Planului de Stat în sectorul agricol, pe ultimul trimestru, au dat un neprecupețit concurs Partidului și Comitetului Provizoriu local, prin munca de lămurire în sat.

Grupa sindicală din Andrășești, urmând exemplul muncitorilor din fabrici și uzine, își ia angajamentul, în întâmpinarea zilei de 21 Decembrie, să intensifice munca de alfabetizare, să pregătească lecțiile cu toată seriozitatea, să participe efectiv la munca de ridicare a nivelului cultural al maselor, în cadrul căminului cultural, și să facă ultimele reparații ce le necesită gospodăria școlii: să învelească magazia de lemne și să repare burlanele localului de școală.

Realizările școlii elementare din comuna Călărași județul Turda

In comuna Călărași, județul Turda, sunt 310 copii de școală. Școala elementară de aici a primit pentru reparații din bugetul comunei, suma de 25.000 de lei, care n'a putut acoperi toate nevoile. Era necesară construirea unei săli de clasă pentru elevii ciclului II. S'a luat atunci hotărîrea de a se transforma locuința directorului, obținându-se astfel o sală spațioasă, lungă de 10 metri și lată de cinci metri, și un coridor. O încăpere din curte și un grajd dărâmat au fost reconstruite prin muncă voluntară și s'a amenajat astfel o magazie de lemne de 8x5 metri. Din materialele colectate dela părinți s'a construit un gard de 50 de metri lungime. S'au prestat 572 ore de muncă voluntară, în valoare de 14.300 lei. Din contribuția locală, s'au strâns încă 7500 lei, care au servit pentru a se confecționa: o masă, patru scaune, un dulap mic și două spălătoare pentru sălile ciclului II. Din venitul unei serbări școlare se va procura o sobă de fier și o tablă mare.

Ministerul Invățământului Public a trimis școlii 15 bănci, corpuri geometrice, 50 volume pentru bibliotecă, două hărți mari R. P. R. și 208 manuale școlare pentru copiii săraci.

Consiliul pedagogic al școlii a întocmit planul de muncă pentru întreg anul școlar. S'au ținut trei ședințe cu părinții și s'a organizat o echipă de sport din elevii ciclului II.

Toți cei 20 de neștiutori de carte au fost recenzați și înscriși la cursurile de alfabetizare care s'au deschis la 24 Octombrie.

Pentru ajutorarea internatelor școlare, s'a dat, în ziua de 16 Octombrie a. c., o serbare școlară ale cărei venituri au fost vărsate sindicatului învățătorilor din județul Turda. Tot în acest scop, s'au colectat 500 de kg. mere și 500 de kg. cartofi. Pentru ajutorarea copiilor greci, s'a organizat o serbare școlară și s'a strâns, prin colectă, suma de 852 lei.

Elevii sunt abonați la „Pionierul", la „Licurici", la „Pogonici" și la câteva publicații în limba maghiară.

Acestea sunt primele roade ale muncii, la școala elementară din Călărași.

Muradin Luca
Corespondent

Am văzut Palatul Pionierilor din Republica Populară Română

Era 21 Decembrie — ziua când oamenii muncii de pretutindeni sărbătoreau pe marele lor conducător și apărător, Iosif Vissarionovici Stalin.

Conduși de un reprezentant al U.T.M.-ului, intrăm în parcul minunat și în palatul dela Cotroceni, în care până acum doi ani locuiseră membrii monarhiei, și care prin actul revoluționar din 30 Decembrie 1947 au devenit un bun al poporului din R.P.R.

O armată de oameni ai muncii fac ultimele pregătiri, pentruca toate reparațiile să fie gata. S'au dărâmat ziduri, s'au ridicat scări, s'au albit pereți, s'au deschis ferestre și uși largi, să intre aer și lumină multă; se pregătește peste tot primirea copiilor cu cravate roșii a acelora care vor deveni „adevăratul schimb al gărzii vechi".

Tânărul U.T.M.-ist privește peste tot cu ochi calzi — parcă-i și vede pe micii săi tovarăși pionieri în camerele pe care ni le arată. „Aici va fi cercul de istorie, cu o sală pentru Istoria R.P.R. și alta pentru Istoria U.R.S.S., aici va fi cercul de geografie, cu o sală pentru Geografia R.P.R. și alta pentru Geografia U.R.S.S., aici, va fi sala de muzică, dincolo, sala de balet, apoi, sala de pictură, aici, va lucra cercul matematicienilor, acolo, al naturaliștilor, dincolo, va fi sala de lectură și șah, în curte, atelierele și sala de gimnastică". Cu emoție, ne arată sala Partidului și sala Lenin-Stalin.

In marea Țară a Socialismului, unde organizația pionierilor numără milioane de copii, Partidul și Guvernul au pus la dispoziție mijloace enorme pentru desvoltarea multilaterală a copiilor, creând edituri pentru literatura specială adresată lor, palate și case, stațiuni turistice, cluburi, tabere etc. „Ca niște flori ale unei grădini minunate, înfloresc aptitudinile și talentele copiilor noștri sub soarele grijii părintești a lui Stalin", spunea Jdanov.

In toate sectoarele sprijinul și exemplul ne-a venit din U.R.S.S. Le găsim și în opera de educație a copiilor noștri.

Incă de anul trecut, clasele școlilor noastre au fost înflorite de cravatele roșii ale primelor detașamente de pionieri. Atitudinea nouă pe care au adoptat-o față de insusirea cunoștințelor, față de muncă, pentru întărirea disciplinei conștiente, simțul de răspundere față de colectivitate, sprijinul pe care l-au dat educatorilor prin îmbunătățirea felului de a învăța, s'au resimțit chiar în acelaș an școlar.

Acum, pionierii din București își vor avea palatul lor, care se va inaugura peste câteva zile. In curând pe aleele parcului se vor juca copii, se va auzi râsul lor sănătos, râsul copiilor care vor deveni oamenii noi ai societății socialiste. Tovarășii lor mai mari, U.T.M.-iștii și colectivele de educatori, studiază crearea cadrului și întrebuințarea metodelor celor mai bune pentru înlăturarea formalismului, a muncii șablon și a automatismului. Aici, va fi lărgită activitatea din școală, printr'o muncă interesantă și atrăgătoare, care va desvolta dragostea pentru știință, spiritul de inițiativă și independență al copiilor. Aici, se va aplica în practică ceeace s'a învățat, se vor aprofunda cunoștințele căpătate, se vor populariza cele mai bune experiențe ale muncii, se vor desvolta și cultiva aptitudinile artistice, se va lărgi orizontul politic și social al copiilor, cărora Partidul și regimul de democrație populară din R.P.R. le construește un viitor fericit.

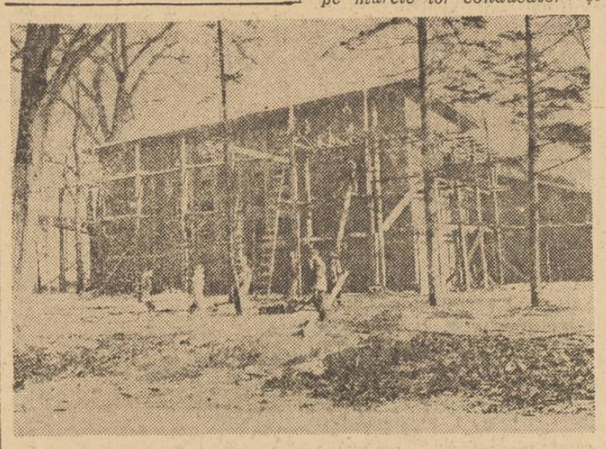

Clădirea expoziției ce se construește lângă Palatul Pionierilor dela Cotroceni

NOTE POLITICE EXTERNE

Voința poporului francez de a se opune războiului, pregătirilor de război, capătă zi de zi forme mai concrete. Războiul pe care guvernul imperialist al Franței îl duce împotriva Vietnamului, război pe care poporul francez îl numește războiul murdar, stârnește mânia din ce în ce mai aprinsă a clasei muncitoare. O știre din Franța anunță că muncitorii dela uzina de locomotive din Lille au hotărît să sisteze lucrul și să nu mai producă locomotive pentru războiul colonial, imperialist, din Vietnam. Ba chiar ei au cerut tuturor muncitorilor din oraș să facă la fel. Feroviarii din Sotteville les Rouen, — spune mai departe aceeași știre — au declarat grevă de protest împotriva războiului de jaf din Vietnam. Intr'un meeting ei au luat hotărîrea, pe care au trecut-o într'o rezoluție, de a împiedica prin orice mijloc transportul materialului de război trimis de Statele-Unite. Marinarii și docherii din Nantes refuză în ceea mai mare solidaritate să încarce sau să descarce material de război. Deasemeni muncitorii din portul La Rochelle au declarat că nu vor încărca sau descărca material de război. Conducerea sindicală din La Rochelle declară într'o rezoluție că niciodată nu va îngădui ca acest port să devină o bază navală antisovietică. La Lyon, muncitorii metalurgiști au constrâns prin grevă conducerea întreprinderilor metalurgice să renunțe la o mare comandă de material de război.

In perfectă concordanță cu toate măsurile de pregătire a războiului, guvernul Bidault, în acest timp, pune în libertate pe colaboraționiști. Astfel a fost pus în libertate zilele acestea savantul colaborationist Georges Claude, condamnat în 1945 la închisoare pe viață pentrucă i-a ajutat pe nemți, în perioada ocupației, să realizeze arma V. 1. Acum guvernul Bidault studiază eliberarea lui Henry Berand, fostul șef redactor al publicației fasciste „Grin-goire". Acesta, după ce fusese condamnat îndată după război la moarte, s'a bucurat de grația lui De Gaulle care i-a comutat pedeapsa, redusă apoi la 10 ani recluziune. Bidault vrea să desăvârșească ceeace a început De Gaulle: absolvirea unui fascist de cea mai josnică speță de ispășirea pedepsei ce i-a fost dată de popor. Cu asemenea măsuri, guvernul Bidault nu va izbuti însă să acopere deficitul de 40 miliarde. Desbaterile din Adunarea Națională Franceză dela 3 Ianuarie au arătat în ce stare jalnică se află guvernul Bidault. Punându-se la vot un amendament cu privire la proiectul asupra măsurilor de impunere, guvernul n'a obținut decât o infimă majoritate de 4 voturi.

Unitatea de acțiune a oamenilor muncii din Franța, care crește neîncetat, arată însă cine va hotări până la urmă asupra destinelor Franței: poporul francez— el însuși.

Hotărirea de a se opune prin orice mijloace războiului de agresiune însuflețește deasemenea și pe oamenii muncii din Italia. Acțiunile lor concrete în vederea impiedicării pregătirilor de război sporesc. Urmând pilda muncitorilor din porturile franceze, muncitorii din portul Ancona au luat hotărîrea de a refuza descărcarea materialului și armamentului destinat pregătirii unui nou război, oricare ar fi proveniența acestui material.

Nemulțumirile poporului muncitor italian cresc necontenit. La Civitta Vecchia, Neapole și Palermo, marinarii din porturi au declarat grevă. Aceasta în semn de protest împotriva nerespectării de către armatori a acordurilor privitoare la pensii.

Mișcarea muncitorilor agricoli italieni împotriva moșierimii continuă și ea. In ultimele zile, muncitorii agricoli din provincia Modena au ocupat numeroase pământuri lăsate în paragină. Impotriva represiunii și brutalităților poliției care a atacat pe muncitorii agricoli și a operat 20 de arestări, în mai multe localități au avut loc viguroase manifestații de protest.

Provocările reacțiunii italiene se țin lanț. In acelaș timp guvernul italian grăbește aservirea țării imperialismului american și își înmulțește eforturile pentru a transforma Italia într'o unealtă a politicii de război.

Clicile reacționare nu vor izbuti însă — așa cum arată mesajul de Anul Nou al conducerii Partidului Comunist Italian — să înfrângă rezistența organizată a oamenilor muncii. Poporul italian și partizanii păcii din Italia, spune acelaș mesaj adresat oamenilor muncii, vor ști să zădărnicească încercările guvernului de a transforma pe italieni în mercenari ai imperialismului străin.

Președintele Truman a adresat, ca în fiecare an, un mesagiu Congresului, în care se ocupă de situația în Statele Unite.

Purtătorul de cuvânt nr. 1 al instigatorilor de război a cerut să se intensifice înarmarea țărilor ce participă la pactul de agresiune al „Atlanticului de Nord", să se sporească pregătirile militare și a propus punerea grabnică în aplicare a măsurilor prin care imperialismul american să-și extindă dominația în coloniile „partenerilor" din pactul Atlanticului.

Vorbind cu obișnuita frazeologie demagogică despre „prosperitate", Truman a fost însă nevoit să recunoască starea catastrofală care există și se desvoltă în Statele Unite. Așa de pildă, președintele a arătat cât de gravă este criza locuințelor în U.S.A.: „Există încă o gravă criză de locuințe pentru cetățenii cu venituri reduse și mijlocii, mai ales în regiunile marilor aglomerații urbane", a spus el. Cu privire la asistența sanitară, el a fost nevoit să recunoască că ea este cu totul insuficientă. Deasemenea președintele Truman a recunoscut că „sistemul ajutoarelor de șomaj este cu totul nepotrivit în raport cu actualele necesități" recunoscând astfel creșterea șomajului în Statele Unite.

Truman a arătat deasemeni că în 1949 U.S.A. a cunoscut o decădere economică și a admis că monopolurile americane acaparează o parte din ce în ce mai mare a venitului național în dauna marii majorități a populației.

Cu privire la situația învățământului, Truman a recunoscut că în Statele Unite „în numeroase regiuni ale țării, tineretul nu se poate bucura de viață, din pricină că nu are acces la învățământ".

„Numărul mare al copiilor de vârstă școlară, precum și insuficiența cadrelor de învățământ — a spus el — fac ca această problemă să fie din an în an mai critică".

In general, președintele Truman s'a arătat pentru continuarea înarmărilor, pentru sporirea cheltuielilor militare, abandonând total chiar în fraze promisiunile făcute clasei muncitoare în perioada campaniei electorale. S'a pronunțat pentru mărirea impozitelor, pentru programul de război.

Purtătorul de cuvânt al imperialismului agresiv american nu și-a desmințit nici de data asta vocația și rolul.

Numai că popoarele iubitoare de pace, de libertate, forțele organizate ale păcii din întreaga lume, conduse de invincibilul bastion al păcii, U.R.S.S., vor desminți iluzia imperialiștilor că pot face războiul împotriva voinței marii majorități a omenirii din care face parte și poporul muncitor american.

Muncitori, elevi, studenți și profesori!

Perfecționați-vă cunoștințele de limba rusă, folosind

GRAMATICA LIMBII RUSE

de ALEXANDRU ZACORDONEȚ

— prima lucrare românească ce tratează metodic și desvoltat despre FONETICA și MORFOLOGIA limbii ruse. Această lucrare a apărut în Editura „Cartea Rusă".

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 41 ANULAT

4 PAGINI 5 LEI

Vineri 13 Ianuarie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64

ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20

ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI; 6 LUNI: 130 „; INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

„Problema literară nu poate fi un instrument în folosul unor persoane sau al unor grupuri, ea nu poate fi, în general, o chestiune individuală, independentă de cauza generală a proletariatului".

V. I. LENIN

O SĂRBĂTORIRE CARE VA CONTINUA...

Festivitățile aniversării centenarului nașterii marelui poet Mihai Eminescu nu se vor termina odată cu ziua de 15 Ianuarie. Se va continua această sărbătorire în miile de clase ale școlilor Republicii noastre Populare, unde zeci de mii de vlăstare ale oamenilor muncii vor învăța să prețuiască într'un chip nou, tezaurul tăinuit până astăzi, al operei poetului.

In anul centenarului nașterii sale, poetul reîntinerește. Figura sa pe care mizeria cumplită a vieții ce i-au hărăzit-o dușmanii poporului și ai artei adevărate a brăzdat dâre adânci de suferință și de disperare, capătă din nou avântul anilor tinereții, limpezimea aspirațiilor înalte.

Celui ce a îndemnat, cu sufletul încărcat de ură împotriva împilatorilor:

„Scrobiți oranduiala cea crudă și nedreaptă,
Ce lumea o împarte în mizeri și bogați!",

îi sunt redate comorile, furate lui ca și întregului popor, de clica de jefuitori cinici și sălbatici ai burgheziei și moșierimii.

Imi amintesc de anii școlarității și de modul în care a fost înfățișată generației mele, opera marelui poet. Denaturându-i-se glasul sbuciumat de căutarea adevărului, eram îndemnați prin sunetele sale cele mai obosite, mai descurajate și mai stridente în acelaș timp, să asistăm indiferenți la tot ce se întâmplă în jurul nostru, să ne izolăm în cetățile ferecate din noi, să urîm pe aproapele nostru de alt neam sau de altă credință.

Instrumente docile ale exploatatorilor, cocoțate în vârful catedrei, ne ofereau o filosofie sceptică și desnădăjduită, o filosofie a urii și disprețului față de viață și oameni, dintr'o operă în care este multă iubire pentru oamenii simpli, multă sinceritate, mult avânt și efort creator de a cuprinde viața prin latura ei luminoasă.

Poetul a întrezărit parcă soarta tristă a operei sale în societatea burgheză și moșierească, atunci când a scris:

„. . . . . vor căta vieții tale
Să-i găsească pete multe, răutăți
și mici scandale —
Astea toate te apropie de dânsii...
Nu lumina
Ce în lume — ai revărsat-o, ci păcatele
și vina,
Oboseala, slăbiciunea, toate relele ce sunt
Intr'un mod fatal legate de o mână
de pământ;
Toate micile mizerii unui suflet chinuit
Mult mai mult îi vor atrage decât
tot ce ai gândit".

Bogata sărbătorire de astăzi a amintirii poetului a respectat și a tradus în practică dorința indirect exprimată în aceste versuri. Folosind învățătura înaintată a clasei muncitoare, intelectualii acestei clase au vorbit și scris cu privire la opera atât de complexă a lui Eminescu, punând în valoare, subliniind cu tărie, această lumină puternică pe care poetul a dăruit-o literaturii noastre.

Acest an al centenarului nașterii lui Eminescu este și o dată de răscruce în istoria sbuciumatei sale opere; este anul în care rodul gândirii acestui îndrăgostit pătimaș de viața poporului devine un lucru de preț al întregului popor. Fără ajutorul Patriei Socialismului, fără revoluția victorioasă făcută la noi în țară de exploatații pe care i-a glorificat în *„Împărat și Proletar"*, pe care i-a plâns în *„Viața"* și fără dragostea lor și a Partidului lor pentru tot ce este încintat în cultura trecutului, aceste evenimente nu ar fi putut să aibă loc.

In această împrăștiere în massă a tot ce este bun, de mare preț, în opera lui Eminescu, școala are de jucat rolul cel mai de seamă. Călăuziți de învățăturile Partidului, folosind materialele puse la îndemână de istoria noastră literară făcută în spirit marxist-leninist, educatorii zecilor de mii de tineri le vor putea oferi, prin opera lui Eminescu, un mijloc bun de a-și îmbogăți cunoștințele, de a-și ascuți sensibilitatea și dragostea față de adevărata operă de artă, de a-și mări iubirea față de Patrie și față de popor. Pentrucă „lumina" de care vorbește poetul în „Scrisoarea" sa pornește din câteva lucruri esențiale și deosebit de valoroase care vor deveni un bun al poporului, în primul rând prin școală.

Una din aceste mari valori ale liricii lui Eminescu este dragostea lui înflăcărată pentru țara al cărui fiu credincios se consideră. Nu este oare în figura lui Mircea, apărându-și cu dârzenie împotriva cotropitorilor „sărăcia și nevoile și necazul" un portret moral al poetului care, de-alungul unei vieți de mare mizerie, a fost susținut de această fierbinte încredere în strălucirea în viitor a Patriei lui și a luptat cu dârzenie împotriva patriotarzilor, a demagogilor nemernici care căutau să vândă și să subjuge țara și poporul puterilor străine?

Un alt element de preț al operei sale este iubirea ei caldă pentru oamenii din popor și pentru arta lor. Tineretul Republicii noastre poate învăța cu folos din opera poetului cum adevărata poezie nu poate lua ființă decât atunci când rădăcinile sale sunt larg răsfirate în viața noastră. Și în legătură cu aceasta, revine ca o sarcină de onoare profesorilor școlii noastre noi, să pună în valoare continutul de critică socială, puternică, vehementă pe alocuri, a poeziei lui Eminescu, să arate cum poetul a oglindit în opera sa mizeria masselor din societatea în care a trăit, ca și huzurul, fățărnicia morală, cinismul exploatatorilor.

Faptul că Eminescu, atât cât s'a priceput a sădit în mintea oamenilor ideea antagonismului dintre clase, a dușmăniei dintre „mizeri și bogați" este de o mare însemnătate.

Și tot atât de însemnat este pentru literatura noastră faptul că Eminescu a știut să ofere ideilor sale atât de juste — în bună parte — un bogat vestmânt verbal. Folosind din plin limba vorbită a poporului, Eminescu a reușit să dăruiască limbii noastre literare o strălucire pe care nu a avut-o până la dânsul.

Punând în valoare tot ce este idee avansată și admirabilă exprimare artistică, în poezia sa, nu trebue să ocolim însă

„. . . . . păcatele și vina,
Oboseala, slăbiciunea, toate relele ce sunt
Intr'un mod fatal legate de o mână
de pământ...",

și care se află în lirica eminesciană și nu trebuesc tăinuite, tocmai pentru a nu denatura personalitatea sa artistică.

Dragostea lui de Patrie și de popor, sinceritatea și justețea aspirațiilor sale, tocmai din cauza neclarității țelurilor poetului, au fost nu de puține ori înecate în mocirla ideologiei burgheze și moșierești. Acest lucru trebue explicat elevilor, înțându-se seama însă de faptul că Eminescu a trăit în a doua jumătate a secolului XIX. făcându-se deci, pe baza luptelor de clasă care se desfășoară în această vreme în țara noastră, legătura necesară între opera poetului și epoca în care ea apare.

Revalorificând în spiritul învățătorilor clasei muncitoare opera atât de complexă a lui Eminescu, vom dărui revoluției culturale pe care o străbatem un ajutor de preț. Tocmai de acesa interesul pentru opera lui Eminescu și a celorlalți mari creatori ai culturii noastre naționale trebue să fie din ce în ce mai mare.

Datorită profesorilor școlii noastre noi, a dragostei lor pentru adevărata cultură, pe care le-o insuflă în permanență Partidul clasei muncitoare, suntem îndreptățiți să spunem că această sărbătoare populară a aniversării centenarului nașterii lui Eminescu, nu se termină astăzi, ci va continua în viitor, în clasele școlilor din ce în ce mai numeroase, ale Patriei noastre socialiste, în devenire.

Prof. univ. I. VITNER

GRIJA SECȚIILOR DE INVAȚAMANT ȘI CULTURA FAȚA DE PROBLEMELE ȘCOALEI

Ca urmare a aplicării Legii Consiliilor Populare, constituirea Comitetelor Provizorii pe comune, plăși, județe și orașe, a reprezentat în viața țării unul din însemnații pași făcuți de regimul democrației noastre populare pe drumul construirii socialismului. Probleme de interes local, care înainte se rezolvau anevoios și defectuos de aparatul greu și birocratic al sistemului de organizare burghez, pot fi duse acum la bun sfârșit și în termen scurt prin participarea activă a maselor populare la conducerea propriilor lor treburi. S'a deschis larg calea inițiativelor pe toate tărîmurile de manifestare. In ce privește învățământul și cultura se poate vorbi de însemnata contribuție a Comitetelor Provizorii la rezolvarea problemelor școlii: cadre, localuri, combustibil, cantine, internate, burse, așa încât noul an școlar a putut începe în condiții mai bune față de anii trecuți.

Se poate vorbi de munca chibzuită a multor Secții de Invățământ și Cultură care au reușit să facă în toamna trecută o mai justă distribuire a forțelor didactice, ținând seama de nevoile școalei. Se pot deasemeni aminti eforturile unor Secții de Invățământ (de pildă Brașovul, Bacăul și altele) în ce privește ajutorarea cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, sau eforturile pentru înzestrarea școlilor cu material didactic procurat prin mijloace locale, dovedind astfel grija ca învățământul să fie mai științific, mai legat de viață, mai practic.

Trebue să amintim însă că nu toate Secțiile de Invățământ și Cultură au dovedit că și-au îndreptat întreaga lor putere de muncă și pricepere spre școală, spre cadrele didactice ale acesteia, spre problemele care condiționează ridicarea nivelului învățământului. Unele Secții de Invățământ au întreprins mișcări de cadre didactice destul de numeroase fără ca acest lucru să fie imperios necesar, și netinând seama cât de dăunător este acest fapt bunului mers al școlii.

Lipsa de grijă față de cadrele didactice se vede și din felul cum s'au făcut unele încadrări în ce privește salarizarea. Astfel mulți învățători și profesori au primit salarii inferioare celor la care aveau dreptul. Și aceasta pentrucă s'a lucrat în mod mecanic, fără a se ține seama de salarizarea fiecărui slujitor al școlii. Au fost mutați, dintr'un loc într'altul, învățători sau profesori, fără a se vedea dacă, în noul lor loc de muncă, există posturi și catedre de categoria cerută de drepturile celor în cauză. De pildă, au fost numeroase cazuri când învățători cu drepturi de salarizare la categoria VIII/2 au fost mutați în posturi de categoria VI/3.

In unele județe lipsa de grijă se manifestă și în întârzierile mari în plata salariilor (de ex. Prahova).

Dar un exemplu tipic de felul cum nu trebue să lucreze o Secție de Invățământ și Cultură ni l-a dat Secția de Invățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu al Capitalei. Aici fostul șef al Secției (azi trimis la catedră) a condus Secțiunea pe calea unei munci anarhice, fără a se bizui pe cunoașterea exactă a terenului. Aici s'a mers pe linia unor masive mișcări de cadre didactice, fără ca acest lucru să fi fost impus de nevoile reale ale unităților școlare. Repartizarea forțelor didactice s'a efectuat din birou, cu ușile închise. In acest chip a fost împiedicată tocmai legătura cu terenul, cu directorii, profesorii și învățătorii. Așa se explică dece, după două luni de muncă, pe la sfârșitul lunii Noembrie, au fost școli în București cu câte doi, trei profesori repartizați pentru aceeași catedră, în timp ce, în altă parte, rămâneseră locuri descoperite. Așa se explică faptul că un profesor de matematică fusese trimis să facă ore de educație fizică și de muzică, pe când la alte școli catedrele de matematică rămâneseră fără profesori. Este concludent exemplul școlii elementare de băeți Nr. 56, unde o profesoară de limba germană a fost încadrată la catedra de educație fizică și care neputând face lecții de educație fizică, a predat orele catedrei de științe naturale, titulara căreia era repartizată ca profesoară de limba română la Popești-Leordeni. Asta dovedește că pentru Secția de Invățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu al Capitalei nevoile școlilor și oamenii ei deveniseră niște simple abstracțiuni, nume și cifre. Profesorii și învățătorii puteau fi mutați dintr'o margine într'alta a orașului sau în restul țării, tot așa de ușor cum ai expedia o marfă. Locuința, copiii, familia, deplasările nu contau.

Lucrurile însă nu puteau rămâne în această stare. A fost nevoie de o energică intervenție a Ministerului Invățământului Public care, sesizându-se, a convocat organele de răspundere ale Secției de Invățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu al Capitalei la o ședință de analiză a muncii. Cu acest prilej s'a constatat că la această Secție nu se cunoșteau realitățile de pe teren, că se adoptase o atitudine de supra apreciere a forțelor proprii, o atitudine de înfumurare, de subevaluare a ajutorului colaboratorilor, de nesocotire a sugestiilor venite de jos și chiar de sfidare a dispozițiilor și îndrumărilor forului școlar superior.

Munca la această Secție s'a dus atât de defectuos încât noua ei conducere a avut nevoie de peste o lună de zile pentru a asigura funcționarea normală a școlilor din Capitală.

Cazul de mai sus scoate în evidență câte prejudicii se pot aduce bunului mers al școlii atunci când se lucrează în necunoștință de cauză, atunci când se iau hotăriri din birou, când nu se ține seama de realități, de nevoile școlii și ale cadrelor didactice. Poziția fostului șef de Secție și a unei bune părți din colaboratorii lui arată cât de periculos este să adopți o atitudine de sfidare a omului, de desconsiderare a imprejurărilor în care trăește.

Șefii Secțiilor de Invățământ și Cultură trebue să aibă o deosebită grijă față de nevoile școlii și de cadrele didactice, pe care trebue să le cunoască în întregul lor ansamblu. Condițiile de muncă ale cadrelor didactice, nevoile lor familiare, nu sunt lucruri peste care trebue să se treacă prea ușor. Ținând seama de toate acestea, se ține seamă de complexul condițiilor care ajută ca educația și instrucția copiilor noștri să fie cât mai corespunzătoare nevoilor democrației noastre populare.

EMINESCU ȘI LITERATURA RUSA

Acțiunea de revalorificare a operei lui Mihail Eminescu, acțiune inițiată și condusă de Partidul Muncitoresc Român, pune în lumină aspecte pozitive tăinuite până acum de purtătorii de cuvânt ai burgheziei și moșierimii.

Sunt scoase la iveală texte ignorate inadins de criticii și istoricii literari ai vechiului regim, texte care ne desvălue fața reală a marelui poet.

Unul din aspectele importante ale vieții și operei lui Eminescu este prețuirea și dragostea cu care Eminescu a îmbrățișat literatura rusă.

Puțini știu că bunica lui Eminescu, Paraschiva Iurașcu, era fiica unui rus, Alexe Potlov, om cult, fugar politic din Rusia țaristă, după cum puțini știu că pe Eminescu l-a interesat, în chip deosebit, lupta revoluționarilor ruși impotriva țarismului.

In manuscrisele poetului s'a găsit mărturia dragostei cu care urmărea el lupta revoluționarilor ruși, mărturia urii lui impotriva exploatării și asupririi țariste. „De aș trăi în Rusia", scrie Eminescu, și poporul, într'un moment generos, ar închide tiranii spre a-i decapita, de n'ar găsi carnefice m'aș face eu! Cine mi-ar imputa-o, de crimă? Cine ar putea zice că nu-mi împlinesc datoria?" (carnefice: călău).

Tot printre manuscrisele sale se află o povestire intitulată „Toma Nour în ghețurile siberiene", în care apare aceeași preocupare stăruitoare pentru lupta masselor populare împotriva regimului țarist. Este un fragment dintr'o vastă compoziție în care Toma Nour, eroul revoluționar din romanul său neterminat „Geniu Pustiu", este înfățișat ca deținut în celebra fortăreață Petropavlosc. Eminescu redă în culori sumbre decorul închisorii țariste, unde s'au perindat atâția luptători pentru eliberarea poporului. Deși povestirea aceasta „Toma Nour în ghețurile siberiene", e numai un fragment dintr'o operă care n'a fost realizată, totuși ea ne dă o indicație precisă asupra interesului susținut al lui Eminescu față de frământările politice și sociale din vechea Rusie.

O dovadă a dragostei și a stimei pe care Eminescu o purta marii literaturi ruse, realiste și critice, este cronica dramatică publicată în ziarul „Timpul" despre „Comedia Franceză și Comedia Rusă".

Eminescu prezintă contrastul izbitor dintre comedia franceză bulevardieră „Pantalonul roșu", care face apologia moralei putrede a burgheziei, și comedia rusă „Revizorul general" a lui Gogol, care înfățișează în mod critic o tristă realitate socială. Eminescu pledează pentru superioritatea incontestabilă a comediei ruse față de teatrul francez bulevardier și face elogiul marilor calități ale literaturii lui Gogol:

„Gogol, scrie Eminescu, e după unii, cel mai original, după alții, cel mai bun autor rusesc. Lucrul stă însă astfel: el și-a înrădăcinat în minte viața reală a poporului rusesc; tipurile sunt copiate după natură, sunt oameni aevea, precum îi găsești în târgușoarele pierdute în mijlocul stepelor căzăcești... Nu este dar vorba de lupte sufletești deosebite, de încurcături dramatice, precum le leagă și desleagă autorii francuzi... Ca toți scriitorii care nu se silesc să ne spună ceva pentru a ne procura petrecere, ci care au de spus ceva adevărat, fie chiar un trist adevăr, Gogol nu vânează nicăeri efectul, pentrucă el n'a scris pentru tantieme, nici pentru succes, ci pentrucă i-a plăcut lui să scrie, cum simțea și vedea lucrurile, fără a se preocupa mult de regulile lui Aristotel. Și după a noastră părere, bine a făcut. Interesul febril pe care ni-l insuflă comediile franțuzești moderne, în care planul piesei se întemeiază sau pe adulter, sau pe încercări de adulter, făcând din păcatul femeilor și bărbaților picanterii dramatice pipărate, cu expresii lunecoase și situații și mai lunecoase — toate acestea Gogol nu le cunoaște. Partea bună a lui Gogol e că relele aplecări sunt arătate în deplina lor injosire".

Este demn de remarcat că Eminescu propagă literatura realist-critică a lui Gogol, într'o epocă în care ploconirea față de literatura în descompunere a Apusului devenea tot mai adâncă, după cum trebue să subliniem că este preocupat, în acelaș articol, de literatura realistă a diferitelor popoare citând diferiți scriitori americani, unguri, germani, români, accentuând însă că „Gogol e mai însemnat decât toți".

Tot aici, Eminescu se ocupă de personajul central din romanul „Suflete moarte" al lui Gogol, pe care-l numește „cavaler de industrie", și ia atitudine împotriva celor care traduc din literatura rusă după alte traduceri, fără a ști rușește.

In studiile sale despre Eminescu, acad. G. Călinescu presupune chiar o legătură între „Portretul" lui Gogol și portretul din „Sărmanul Dionis" al lui Eminescu, care au anumite trăsături comune.

Este sigur că marele nostru poet — care-și întocmise un plan de învățare a zece limbi, dintre care cinci slave, — a făcut eforturi pentru a cunoaște limba rusă. Foarte probabil ca începutul de traducere a poeziei lui Puschin, „Exegi monumentum", să-l fi făcut după originalul rusesc. Un contact mai aprofundat cu limba rusă a luat, însă, cu prilejul șederii sale la Liman, lângă Odesa, în sanatoriul doctorului Ioachimovici, unde fusese trimis, în vara anului 1885, de prietenii săi ieșeni, pentru o cură de băi de nămol. Datorită lecțiilor luate dela doctorul Ioachimovici și dela fiica acestuia, poetul face progrese în cunoașterea limbii ruse. Cu această ocazie el citește direct în rușește un volum de poezii de Puschin.

Marele poet rus face asupra lui Eminescu o impresie covârșitoare. Iată cum își împărtășește el bucuria cunoașterii mai de aproape, în original, a poeziei lui Puschin, într'o scrisoare trimisă la Iași profesorului Novleanu: „De trei zile frunzăresc poeziile lui Puschin, fără nici o sforțare, și cu plăcere care mă face să uit de plictiseala ucigătoare de aici. Acum, să-ți spun drept, nu mă simt așa de singur, mi-am găsit un tovarăș, un mare tovarăș, care, deși îmi grăește într'o limbă pe care nu o pot gusta încă, dar îi bănuesc minunata lui creațiune poetică... Nu știi ce să admiri în lirica lui Puschin, spontană și plină de frăgezime și de inspirație. Te cuprinde un fior de mulțumire și deodată nervii se liniștesc. Sunt copleșit de versurile lui, izvor de apă vie, de nobilă visare, sau, cum o spune dânsul: sânge sălbatic de negru în vinele unui mare visător".

Dar lectura lui Puschin n'a fost pentru Eminescu numai un sprijin moral în momentele grele ale boalei. Acolo, la Liman, lângă Odesa, începe să traducă din nou din Puschin și trimite la Iași o traducere din poezia acestuia „Către ordin", adăugând că „prietenul Puschin (poeții se împrietenesc și dincolo de mormânt) a avut grozava putere să mă silească să uit de neplăcerile boalei".

O semnificație adâncă are faptul că Eminescu îl numește pe Puschin în scrisorile sale: „un tovarăș", „un mare tovarăș", „prietenul".

Astăzi, când regimul care i-a distrus pe amândoi la aceeași vârstă, nu mai există, fiind desființat de puterea adevărată a poporului, astăzi, când se construește pe pământul țării noastre orânduirea socialistă, după exemplul măreț al Uniunii Sovietice, această înfrățire între Puschin și Eminescu, între marele poet rus și marele poet român apare în adevărata ei lumină.

Gh. Ursu
Inspector general

Muncitorii ceferiști din Capitală au sărbătorit centenarul nașterii lui Mihai Eminescu

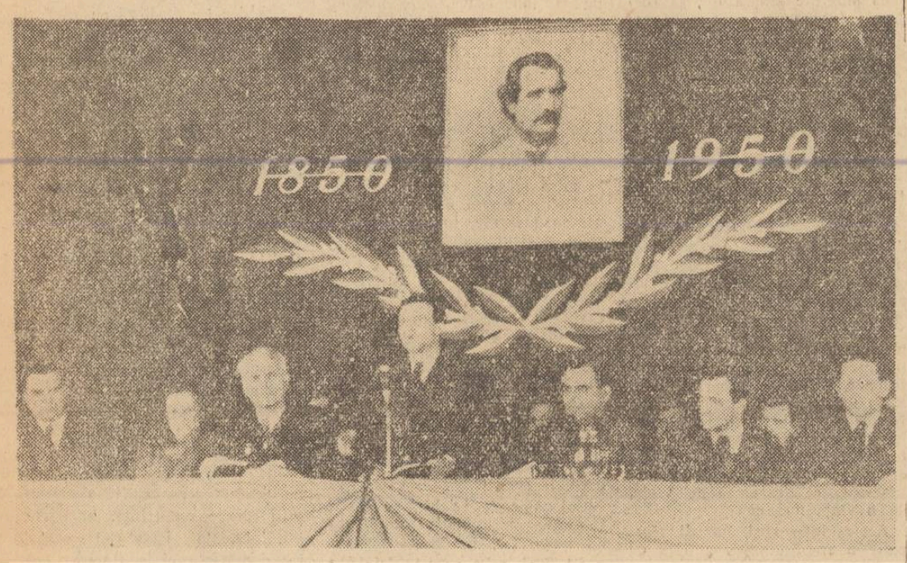

Aniversarea centenarului nașterii marelui nostru poet Mihai Eminescu a fost sărbătorită cu o deosebită înflăcărare, de către muncitorii ceferiști din Capitală, veniți într'un impunător număr, în ziua de 11 Ianuarie crt., în sala Teatrului Muncitoresc C.F.R.-Giulești.

La această festivitate au luat parte pe lângă reprezentanții Uniunii Scriitorilor din R.P.R. și scriitorul sovietic S. P. Scipaciov, precum și scriitorii maghiari Devercseri Gabor, Karinthy Ferenc și Barabas Tibor.

La masa prezidiului, pe scena drapată în roșu și dominată de un mare portret al lui Mihai Eminescu, au luat loc delegații scriitorilor sovietici și maghiari, reprezentanții Uniunii Scriitorilor din R. P. R. și muncitorii ceferiști evidențiați în producție.

Cuvântul introductiv a fost rostit de tov. Stelian Moraru, după care a conferențiat tov. Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

La sfârșit, artiștii Fory Eterle și Clody Berthola au recitat versuri.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Din experiența activității literare în afară de clasă

În cei 30 de ani de practică pedagogică am folosit foarte multe forme de activitate în afara clasei. In ultimii ani am folosit în deosebi conferințele literare, care sunt variate prin însuși caracterul lor. Organizez asemenea conferințe fie ca o încheere a studiului creației unui anumit scriitor (Necrasov, Gorchi, Maiacovschi), fie dedicându-le unei anumite teme (de pildă „Chipuri de comsomoliști în literatură"), sau unei anumite cărți (de pildă „Tânăra Gardă").

Alegând o temă pentru conferință, am în vedere, în primul rând, actualitatea ei și însemnătatea ei instructiv-educativă. Imi iau ca sarcină să arăt elevilor bogăția ideologică și artistică a operei respective și să folosesc deosebita influență a literaturii pentru educarea înaltelor calități morale ale școlarilor sovietici, viitori constructori ai comunismului.

Studiul aprofundat al operelor literare, al imaginilor și al problemelor lor, deprinde pe elevi să lucreze individual în domeniul literaturii, îi învață să țină referate, să-și expună și să-și apere părerile.

Programând o conferință, analizez mai întâi singură toată desfășurarea ei, până la ultimele amănunte și aleg materialul bibliografic. Numai după aceea comunic elevilor tema principală pe care o împart, de obicei, în capitole. Astfel, tema „Necrasov, poet, cetățean" avea următoarele capitole:

1. „Mi-am închinat lira poporului meu".
2. „Poporul rus își adună puterile și învață să fie cetățean".
3. „Soarta femeilor ruse".
4. „Necrasov despre revoluționarii democrați".
5. „Numai o inimă care a obosit să urască, nu va învăța să iubească".
6. „Visurile lui Necrasov s'au împlinit".

Indic apoi bibliografia care trebue folosită de elevi, le arăt cum trebue să se pregătească pentru referat și, uneori, indic și cercul problemelor pe care trebue să le trateze. Astfel, pentru primul capitol am arătat următoarele probleme:

1. Dece a devenit Necrasov cântărețul democrației țărănești?
2. Ce aspecte ale vieții țăranilor dinainte și de după reformă a descris Necrasov?
3. Chipuri de țărani din opera lui Necrasov și viața lor, așa cum o înfățișează el.
4. Chipul lui Savelii — voinicul.
5. Credința lui Necrasov în forța poporului rus.

Caut însă ca aceste indicații să nu limiteze inițiativa creatoare a elevilor și dreptul lor de a desvolta mai pe larg una din teme.

Câte odată, în timpul pregătirii conferinței, trebue să dau consultații unora din elevi.

Specificul conferințelor literare constă în faptul că ele ridică totdeauna probleme importante care preocupă adânc pe elevi și astfel îi ajută să le lămurească. Discutând într'o conferință romanul „Fericirea" de Pavlenco, de pildă, elevii au ridicat următoarele probleme: „Ce este fericirea personală și ce este fericirea socială?", „In ce constă forța unor oameni ca Voropaev?", „Este această figură tipică pentru zilele noastre?"

De obicei, conferințele sunt formate din două părți. La început se ascultă un referat pregătit dinainte, iar apoi încep discuții libere între elevi. Ei analizează calitatea referatelor, ridică problemele care îi preocupă și arată care este părerea lor asupra întregii opere sau asupra unor anumite personagii. Cu acest prilej, se nasc discuții aprinse, și se ciocnesc păreri opuse, lucru foarte prețios pentru profesori, care au astfel posibilitatea să afle ce probleme îi preocupă pe elevi.

Cercul de literatură este, de asemeni, o formă de activitate extrașcolară pe care o folosesc adesea. Atunci când munca în aceste cercuri este bine organizată și sistematizată, ele ajută mult la ridicarea elevilor, le crează deprinderi de muncă aprofundată și serioasă în domeniul literaturii și le formează gustul și dragostea de literatură.

Formele principale de muncă, în cercuri, sunt referatele, discuțiile, serile literare, expozițiile și gazetele de perete. Dau ca exemplu planul de muncă al unui cerc, pentru tema „Chipuri de comsomoliști în literatura sovietică":

1. Pavel Gorceaghin.
2. Bărbăția comsomoliștilor care au construit orașul Comsomolsc pe Amur (după romanul „Bărbăție" de V. Chetlinscaia).
3. Eroismul tinerilor din Crasnodon („Tânăra Gardă")
4. Zoia Cosmodemianscaia (Poemul Margaretei Alligher).
5. „Pescărușul" de Biriucov
6. Aspectul moral al comsomoliștilor.

In timpul discuțiilor, s'au ivit numeroase probleme care îi preocupă îndeaproape pe elevi: „Ce i-a educat pe acești eroi?", „Cum se explică faptul că Zoia, o școlăriță obișnuită, a devenit o nemuritoare Eroină a Uniunii Sovietice?".

Activitatea cercului de creație are alt caracter. Conducând un astfel de cerc timp de câțiva ani, am văzut cum cresc forțele creatoare ale elevilor, cum li se desvoltă gustul artistic și cum se ridică cerințele lor față de stil. Referatele teoretice asupra genurilor literare etc. și analizarea propriilor lor lucrări de creație, în scopul de a alege pe cele mai bune dintre ele pentru revista literară a cercului — iată care este activitatea cercului de creație.

Din celelalte forme de activitate în afară de clasă, consider că cele mai interesante sunt discuțiile literare, serile literare și expozițiile.

V. D. Burmachina
profesoară din Sverdlovsc
(Literatura v școle)

FOLOSIREA MATERIALULUI REGIONAL ÎN PREDAREA LITERATURII

Folosirea materialului regional în predarea literaturii merită o atenție deosebită. „Educarea patriotismului începe cu o cunoaștere adâncă a Patriei noastre. In consecință, trebue să studiem „geografia locală", și din acest punct de vedere — spunea M. I. Calinin. Tot din acest punct de vedere trebue studiată și „geografia literară".

Cercetarea legăturilor biografice și creatoare pe care le au scriitorii cu regiunea în care au trăit contribue la o însușire mai aprofundată a materialului istorico-literar și la lămurirea creației literare sub toate aspectele ei. Studierea locurilor importante din punct de vedere literar mărește atașamentul elevilor față de regiunea lor natală, întărindu-le sentimentul de patriotism și de mândrie națională.

La lecții, cu prilejul studierii unei anumite teme, elevii află numai datele regionale, strict necesare. Prelucrarea ulterioară a acestor date trebue să se facă în cercurile de studii literare regionale. In planurile de muncă ale acestor cercuri sunt prevăzute teme de „geografie literară" și teme istorico-literare, pentru analizarea legăturilor biografice și de creație ale scriitorilor cu regiunea lor natală.

Tematica și caracterul materialului regional depinde de vârsta și de preocupările elevilor. In cercul de literatură al școlii din Carlinsc, (regiunea Ulianovsc) de pildă, elevii clasei a V-a au studiat în ultimul timp următoarele teme regionale: „Povestitorul A. C. Novopoltev", „Satul Alakovo", „Legenda despre Stepan Razin, culese de Sadovnicov", etc., iar elevii claselor a VI-a și a VII-a au pregătit temele: „Poetul A. I. Odoevschi", „Cum a trăit și a lucrat M. Gorchi la Samara", „Pușchin în Simbirsc și în satul Iazâcov", „Poetul partizan D. V. Davâdov", „Volga în operele poeților din regiune. Caramzin, Sadovnicov, Panov" și „Locuri însemnate în regiunea noastră".

In cercurile literare se folosesc și alte forme de activitate în afară de alcătuirea referatelor și de citirea fragmentelor literare. Astfel se alcătuesc liste de scriitori și poeți a căror viață și activitate este legată de regiunea respectivă, precum și albume cu fragmente din operele literare în care se descrie regiunea natală. Se pot face deasemeni schițe sau fotografii, după descrierile autorilor. Foarte interesantă este cercetarea și cunoașterea familiei scriitorilor, descoperirea manuscriselor, a materialului plastic, a lucrurilor care au aparținut scriitorilor ca și culegerea amintirilor și a povestirilor despre ei.

Cercul de studii regionale poate stabili o corespondență cu scriitorii originari din regiune, sau care au legături cu regiunea prin activitatea lor.

O formă de muncă mai complexă este alcătuirea bibliografiei regionale și a albumelor informative care cuprind portrete și biografii ale oamenilor de literatură și artă.

O activitate atrăgătoare este alcătuirea hărților regiunii și însemnarea locurilor unde s'au născut și au trăit scriitorii, ca și a locurilor descrise în operele lor literare. Pe aceeași hartă mai pot fi trecute, casele în care au trăit scriitorii, monumentele culturale, etc. Aceasta va contribui mult la cunoașterea intuitivă a locurilor însemnate din regiunea natală.

O atenție deosebită merită culegerea materialului care caracterizează faptele de arme și victoriile în muncă ale oamenilor sovietici din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Se pot aduna fotografii, portrete, biografii și articole din presă, povestiri ale participanților la lupte, folclor local și de pe front etc. Deasemeni, se poate alcătui un album închinat eroilor originari din regiunea natală, folosindu-se și material literar. Toate acestea constitue un minunat material educativ.

Studierea locurilor cu importanță literară nu se poate limita numai la centrul regional, el trebue să cuprindă toate locurile însemnate din regiune. In această privință, corespondența între cercurile regionale școlare are un rol însemnat. Astfel, cercurile de studii regionale ale școlilor din orașul Ulianovsc colaborează cu școlile sătești din regiune, trimițându-le descrieri, desene și fotografii ale locurilor însemnate din punct de vedere literar și ajutându-le să-și însușească acest material.

Deosebit de interesant a fost „Albumul-ștafetă" inițiat de școlarii din regiunea Sverdlovsc pentru organizarea unui schimb de experiență între cercurile regionale școlare. Albumul a fost trimis pe traseul Sverdlovsc—Tavda—Turinsc—Alapevsc — Burmano-vo—Serov—Salda—Sverdlovsc. Fiecare cerc literar din aceste orașe a cercetat albumul și a adăugat apoi o parte din materialul pe care l-a adunase. După 45 de zile, albumul s'a întors la Sverdlovsc îmbogățit cu articole, desene, fotografii și hărți, referitoare la istoria și bogățiile naturale ale diferitelor raioane ale regiunii Sverdlovsc. Cercurile literare care studiază „geografia literară" a regiunii trebue să folosească această formă de schimb de experiență pentru a culege date biografice și a cunoaște legăturile pe care le au scriitorii cu regiunea natală.

Studierea „geografiei literare" trebue să ia forme concrete, iar rezultatele acestei activități să fie expuse în edițiile speciale ale gazetelor de perete, în revistele scrise de mână, în colecții și albume cu fotografii, schițe, etc.

Ca încheiere a acestei activități, se pot organiza șezători, în programul cărora să intre scurte referate despre scriitori, citirea unor fragmente din operele lor, scurte piese, recitări și coruri, etc.

Ca rezultat al studiilor regionale făcute de elevi se pot organiza în școli expoziții de material regional, iar apoi se pot înființa muzee regionale școlare. E necesar să subliniem importanța păstrării materialului cules. Nimic nu slăbește interesul elevilor pentru studiul regional ca atitudinea neglijentă a școlii față de materialul cules de ei. Școala trebue să se îngrijească tot timpul de păstrarea și folosirea acestui material.

Atunci când se organizează studii regionale, trebue să se țină seama de faptul că această activitate nu se mărginește numai la o colecționare de materiale izolate, ci că ea constitue un însemnat mijloc de instruire și educare a copiilor. Studierea locurilor istorico literare și a legăturilor scriitorilor cu regiunea lor natală contribue la însușirea și aprofundarea programei școlare, îmbogățește cunoștințele elevilor și este unul din principalele mijloace de luptă împotriva formalismului.

P. Besov
docent al Institutului Pedagogic din Ulianovsc
(Literatura v școle)

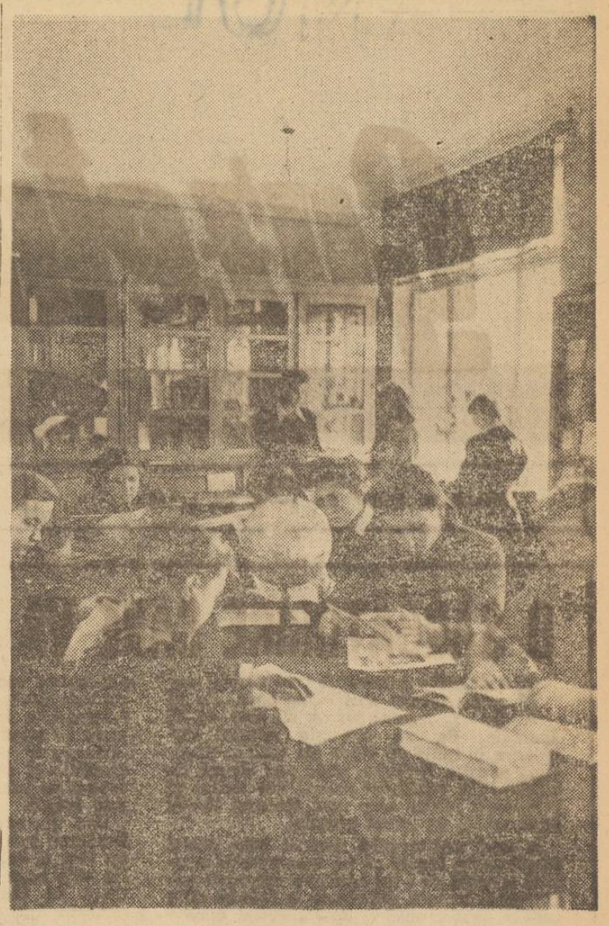

In biblioteca școalei de fete Nr. 462 elevele cercetează cu interes ultimele publicații pentru tineret

In toate școlile sovietice funcționează cercuri școlare în care elevii, sub îndrumarea profesorilor și a altor specialiști, își lărgesc cunoștințele dobândite în clasă.
In clișeu: Cercul de literatură al clasei a X-a a Școalei Nr. 365. Eleva Ritta Galovina își citește referatul

Știri și fapte

Grija pentru copii

Grija statului pentru copiii sovietici se vede limpede din numărul uriaș de instituții preșcolare create în Uzbechistan. O sută de noi creșe de copii, model, s'au deschis anul acesta în colhozuri. Ele sunt instalate în cele mai bune case din sate.

Numărul creșelor din republică s'a ridicat la 8.500. Există 700 de grădinițe de copii, sute de puncte sanitare de consultare a copiilor și de bucătării speciale și 29 de sanatorii. 35.000 de copii s'au odihnit vara trecută în vile și sanatorii speciale.

Conferințe de fizică pentru profesori

Societatea Unională pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice, C.C. al Comsomolului și Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, decorată cu ordinul „Lenin", au organizat, din Decembrie 1949 până în Mai 1950, un ciclu de conferințe de fizică pentru profesorii școlilor medii. Scopul ciclului este acela de a da profesorilor noțiuni de bază asupra unor probleme din cursul de fizică al școlii medii, în lumina datelor științifice actuale. In acest ciclu sunt programați conferențiari membri activi ai Societății, academicieni, membri-corespondenți și doctori în științele matematice și fizice. Conferințele sunt însoțite de experiențe, proecții de diapozitive și filme cinematografice.

O nouă universitate pentru părinți

In orașul Riazan, s'a deschis o universitate pentru părinți. Peste 500 de părinți asistă la prelegerile ținute de profesorii Institutului Pedagogic și de cei mai buni profesori din școlile orașului. Pentru problemele speciale puse de părinți s'au organizat consultații regulate.

Istoria satului natal

Membrii cercului de istorie al școlii de 7 ani din satul Corenovsc, ținutul Crasnodar, au început să scrie un istoric al satului lor. Pentru aceasta, ei au organizat o serie de întâlniri cu cei mai bătrâni locuitori din sat, vizitează locurile în care s'au dat lupte în timpul războiului civil și în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei și studiază materialul aflat în muzeul regional.

Cea mai bună bibliotecă de institut

GORCHI. — Prezidiumul comitetului regional al Sindicatului Salariaților din școlile superioare și din institutiile științifice a comunicat rezultatele întrecerii dintre bibliotecile institutelor de învățământ superior din orașul Gorchi. Locul întâi a fost ocupat de biblioteca Institutului pedagogic „A. M. Gorchi" condusă de M. S. Socolovscaia. Această bibliotecă numără 112.000 de volume. Biblioteca organizează regulat expoziții și are o cartotecă specială care conține operele oamenilor de știință ruși pe specialități. In bibliotecă, s'a lărgit sala de lectură a studenților, s'a amenajat o sală specială de lectură pentru profesori și se procură, la cerere, cărți din marile biblioteci ale Moscovei și Leningradului.

Muncitori, elevi, studenți și profesori!

Perfecționați-vă cunoștințele de limba rusă, folosind

GRAMATICA LIMBII RUSE

de ALEXANDRU ZACORDONEȚ

— prima lucrare română ce tratează metodic și desvoltat despre FONETICA și MORFOLOGIA limbii ruse. Această lucrare a apărut în Editura „Cartea Rusă".

Dragostea lui Eminescu pentru popor

In săptămâna dintre 9 și 15 Ianuarie, școlile de toate gradele sărbătoresc centenarul nașterii lui Mihail Eminescu. Prin realizarea planului de muncă pe această săptămână, școala va contribui, în sectorul ei, la ampla acțiune, întreprinsă sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, pentru revalorificarea a ceeace este avansat și deci trainic în opera marelui poet. Școala veche, școala burgheză s'a străduit permanent să încrusteze în mintea atâtor generații de elevi imaginea unui Eminescu rupt de popor, a unui poet singuratic. In școala burgheză, se vorbea desigur și despre contactul poetului cu folclorul, dar acest contact era redus la o simplă influență formală.

Iată deci, în activitatea noastră din săptămâna sărbătorirea centenarului, trebue să arătăm elevilor noștri că Eminescu n'a fost un poet retras de lume, ci unul ancorat puternic în viața societății din vremea lui.

Poetul a trăit într'o epocă ce se caracterizează, pe de o parte, prin exploatarea sângeroasă a poporului muncitor de către coaliția burghezo-moșierească, iar pe de alta, prin începutul de desvoltare a mișcării muncitorești

„Noi avem în veacul nostru acel soiu ciudat de barzi
Care 'ncearcă prin poeme să devie cumularzi,
Inchinând ale lor versuri, la puternici, la cucoane,
Sunt cântați în cafenele și fac sgomot în saloane;
. . . . . .
Dedicând broșuri la dame a căror bărbați ei speră,
C'ajungând cândva miniștri, le-a deschide cariera".

Desgustat de astfel de „barzi", care cultivă un patriotism de paradă și au o atitudine cosmopolită, poetul se întoarce cu gândul la scriitorii generației dela 1848 („Epigonii"). Ceeace admiră Eminescu la scriitorii din „Zilele de aur a scripturilor române" este însăși dragostea acestora pentru poporul asuprit, pentru patrie.

In rânduri de fierbinte admirație pentru Bălcescu, frământul revoluției dela 1848, Eminescu declară, în articolul „Bălcescu și urmașii lui": „.....Ne-am încredințat cu durere că chiar acei ce azi le reprezintă (ideile lui Bălcescu) nu mai sunt „atrunși de ele și se slujesc numai de dânsele ca de o pârghie pentru ajungerea unor interese mici". Poetul demască, în astfel de rânduri, trădarea burgheziei, care își abandonase total ideile progresiste. Ceeace caracteriza tinerimea burghezo moșierească era cosmopolitismul, ce-și are rădăcinile în disprețul față de popor. De mai multe ori, autorul „Epigonilor" dă pe față și condamnă cosmopolitismul:

„Isvorul întăritor al istoriei „naționale, iubirea de limbă, de „datini și de popor sunt înlocuite „de tinerime și ceilalți prin ro„mane franțuzești și cântărețe „pribege ale cafenelelor străinătății". („Reacțiunea").

Pe Eminescu, dragostea de istoria națională, iubirea de limbă și de popor, l-au caracterizat întotdeauna. Revoluția dela 1848 constitue și tema romanului neterminat „Geniu pustiu", în care personagiul principal este un tip de revoluționar dornic să lupte pentru crearea unei vieți mai bune pentru popor. „Geniu pustiu" nu aduce, e adevărat, o perspectivă justă a evenimentelor, din cauza unui naționalism îngust, dar, prin elementele autobiografice folosite în crearea lui Toma Nour, romanul oglindește atitudinea politică a poetului în perioada din jurul anului 1870.

Intr'o poezie, Eminescu îl evocă pe Horia:

„Eu am, zise un tunet, suflet mare, greu,
Dar mai mare suflet bate'n pieptul său.
Fruntea-mi este albă ca de ani o mie,
Dară al lui nume mai mult o să ție".

Este evidentă atitudinea de adevărat patriotism a lui Eminescu, în contrast cu falsul patriotism al politicienilor burghezo-moșierimii. Dar ideologia acestor politicieni, pe care poetul îi demască fără cruțare, reușește să-și infiltreze otrava în însăși opera eminesciană. Confuzia ideologică, neînțelegerea luptei de clasă, îl împing pe Eminescu atât în poezii, cât mai ales în articolele politice, spre ideologia burghezo-moșierimii care nu reușește însă să altereze fondul sănătos al gândirii poetului.

Un alt aspect al dragostei poetului pentru popor îl constitue calda simpatie cu care se apropie de cei ce-și câștigau existența muncind din greu.

In poemul „Viața", el descrie pe cusătoreasa istovită de muncă:

„Colo, lângă lampă, într'un mic iatac,
Vezi o față care pune ață'n ac;
Fața ei e slabă, de-o paloare crudă,
Ochii ei sunt tulburi, genele asudă,
Degetele repezi poartă acul fin
Ea își coase ochii într'un tort de in;
Degetele pline de împunsături
Nu mai au de sânge două picături.
Vânătă e fața, lipsită de sânge,
Ochiul ei cel tulbur nu mai poate plânge.
Câte-un zâmbet rece rătăcea pe buză...
Cine o s'o vază, cine s'o audă?"

Poetul nu se mulțumește să constate cât de chinuită e viața acestei femei. El arată, în continuare, că mizeria cusătoresei se datorește unei nemiloase exploatări:

„Tot ce'n astă lume mai poate pricepe
E că de'ncetează lucrul, foamea începe".

Cu un puternic sentiment de revoltă, poetul ne prezintă pe exploatatori: negustorul ce câștigă de pe urma muncii grele a cusătoresei, ducesa care desface cu grabă „ce-i cusut în lacrimi de o mână slabă" și clerul care-i sprijină. Revolta îl face pe poet, în epoca în care influența mișcării muncitorești se exercită încă puternic asupra lui, să rostească îndemnuri viguroase la luptă revoluționară:

„Sculați-vă!... căci tromba de moarte purtătoare
Cu glasul ei lugubru răcnește la popoare ca leul speriat;
Tot ce respiră-i liber, a tuturor e lumea,
Dreptatea, libertatea nu sunt numai în nume, ci—aevea s'a serbat.
(„Junii corupți").

Același îndemn revine în „Proletarul" („Impărat și proletar"), în discursul înflăcărat al agitatorului:

„Sdrobiți orânduirea cea crudă și nedreaptă
Ce lumea o împarte în mizeri și bogați.
Atunci când, după moarte, răsplată nu v'așteaptă,
Faceți ca'n astă lume să aibă partea dreaptă,
Egală, fiecare. Trăiți, iubiți ca frați!"

Este știut că finalul sceptic al poemului, așa cum a apărut în „Convorbiri Literare", final care neagă lupta de clasă, se datorește intervenției lui Maiorescu. Dar proletariatul nostru a desprins din „Impărat și Proletar" miezul revoluționar, care așa cum arată criticul Ion Vitner, a fost „timp de decenii un cântec de denunțare a exploatării maselor, de îndemn la răsturnare a ordinei burghezo-moșierești". Recitată la ședințele muncitorești, poezia „Impărat și Proletar" l-a făcut pe Eminescu cunoscut și iubit de poporul muncitor.

Și, aici, vom menționa că Eminescu suferă influența ideologiei reacționare. Contactul lui cu „Junimea", această citadelă a culturii reacționare, l-a împiedicat să rămână la atitudinea din „Viața" și „Proletarul", l-a împiedicat să înțeleagă rolul clasei muncitoare, ca unică forță revoluționară în măsură să creeze prin luptă pentru întreg poporul muncitor condițiile unei vieți fericite. De aceea, propria-i confuzie ideologică îl face să afirme în unele poezii ale sale că orice luptă e zadarnică. Dar nu renunțarea la luptă și chiar la viață e nota dominantă a operei eminesciene, ci dragostea de viață, de o viață mai bună.

Același interes și aceeași simpatie o are Eminescu și față de țărănimea muncitoare. Incă din copilărie, poetul a cunoscut viața țărănimii, iar peregrinările sale prin țară l-au făcut să se apropie cu adâncă înțelegere de sufletul poporului. El a fost un pasionat culegător de poezii populare. Numeroase sunt caetele în care a notat versuri, fie auzite de el, fie culese de alții. „De aveai vreo colecțiune de poezii populare, în manuscris — scrie un prieten al poetului — nu te lăsa până nu i-o dădeai". Eminescu n'a avut, însă, în privința aceasta, atitudinea unui amator interesat numai de pitorescul folclorului. Pentru el, poezia populară a fost o poartă prin care putea ajunge la cunoașterea vieții și sufletului țărănimii. Totodată, poezia populară îi prilejuește o profundă cunoaștere a limbii poporului.

Materialul folcloristic culeș l-a servit în propria-i creație poetică. Eminescu a utilizat, fie numai fondul unor producțiuni populare (în „Călin Nebunul", „Luceafărul" etc.), fie și forma (în „Ce te legeni codrule", „Revedere" și altele). Dar influența poeziei populare în opera eminesciană este cu mult mai adâncă. In multe din scrierile lui se întâlnesc imagini, expresii, cuvinte populare. Astfel, nu în mică măsură, ceeace constitue farmecul poeziei eminesciene, în ceeace privește limba, se datorește acestui strâns contact al poetului cu poezia populară. Poetul, care a combătut cu atâta vigoare cosmopolitismul intelectualității aservite burghezo-moșierimii, a afirmat și teoretic necesitatea desvoltării unei literaturi culte pe baza specificului național: „Dar o adevărată literatură trainică, care să ne placă nouă și să fie originală și pentru alții, nu se poate întemeia decât pe graiul viu al poporului nostru".

Culegător de folclor, pe care-l folosește de multe ori ca izvor de inspirație, Eminescu s'a dovedit, și prin această latură a activității sale, un poet strâns legat de popor. In multe din articolele sale politice, el a pus față în față viața grea, caracterizată printr'o muncă productivă, a țărănimii, cu luxul și risipa politicienilor demagogi.

Ignorarea luptei de clasă l-a făcut să cadă, și în această privință, în greșeli grave, în propovăduirea înțelegerii dintre clase. Dar deși n'a reușit să identifice cauzele reale ale vieții chinuite a țăranilor muncitori, el și-a manifestat totuși mereu dorința de a vedea găsindu-se soluții pentru îmbunătățirea acestei situații. Uneori, a sesizat chiar asemănarea dintre viața grea a exploataților dela țară și a celor dela oraș: „Populația „rurală, în marea ei majoritate „mai ales cea mai depărtată de „târguri, n'are drept hrană zil„nică decât mămăligă cu oțet și „cu zarzavaturi... Trăind sub re„gim alimentar așa de mizerabil, „țăranul a ajuns la un grad de „anemie și slăbiciune morală „destul de întristătoare. Chipul „unui țăran român, om dela țară, „trăit în aer liber seamănă cu al „uvrierului stors de puteri din „umbra fabricilor" („Mizeria vieții noastre publice").

Prin ecourile suferințelor îndurate de muncitorii asupriți, prin dragostea lui de patrie și natură, prin revolta împotriva asupritorilor, Eminescu este drag poporului nostru. Așa se explică dece atâtea din poeziile lui au o largă răspândire în masse, dece atâtea versuri ale lui sunt cântate la țară și la orașe, de tineri și bătrâni. Popularitatea lui Eminescu se explică, deci, nu prin ceeace reprezintă, în opera lui, influența ideologiei claselor dominante, ci prin ceeace corespunde năzuințelor poporului.

In acest sens să-l studiem pe poet în școală. Să nu comitem însă greșeala de a trece cu vederea ceeace este negativ în opera lui, căci aceasta ne-ar îndepărta dela o analiză științifică și numai printr'un studiu critic putem reda elevilor noștri pe adevăratul Eminescu, scriitorul poporului.

Ion Manole

Dobrogeanu Gherea, primul critic științific al operei lui Eminescu

A doua jumătate a secolului XIX se desăvârșește, în țara noastră, sub semnul luptei dintre burghezo-moșierimea stăpânitoare și mișcarea muncitorească în creștere.

Pe plan cultural, lupta se duce între „Junimea", cu șeful ei Maiorescu de o parte, și curentul dela „Contemporanul", cu Dobrogeanu Gherea, de altă parte: două tabere opuse două colțuri potrivnice, corespunzătoare poziției de clasă pe care le apără.

„Junimea" este reprezentanta tipică a burghezo-moșierimii reacționare și cosmopolite. Pentru a menține regimul de exploatare, pentru a îndepărta massele dela cunoașterea realității sociale și dela lupta împotriva relelor sociale, ea folosește din plin filosofia idealistă, apărută în Germania din nevoia de a servi interesele unei burghezii care pactizase cu Junkerii (să nu uităm, deasemenea, că Maiorescu este avocatul bine plătit al marilor industrii germane).

Situându-se pe poziții dușmănoase culturii progresiste „Junimea" nu putea prețui în fond pe Eminescu, cum nu putea prețui pe niciunul din marii creatori ai literaturii poporului nostru. De aceea, l-a lăsat să ducă o viață de mizerie, exploatându-i crunt munca intelectuală și talentul; de aceea, i-a falsificat și i-a depreciat opera, considerând-o în mod cosmopolit, drept un simplu reflex al literaturii și filosofiei din străinătate, scoțând în evidență numai latura ei pesimistă, demobilizatoare și străduindu-se să sape o prăpastie între opera artistică și realitatea socială, analizând-o formalist, în conformitate cu falsul principiu al „artei pentru artă". Dacă s'a preocupat de Eminescu și de opera lui, a făcut-o pentru a se împăuna cu ceeacea nu-i aparținea, pentru a-l acapara pe Eminescu și a-l exploata pe linia propriilor sale interese de clasă.

Spre deosebire de „Junimea" și în luptă cu ea, Gherea a isbutit să pună în valoare opera lui Eminescu, dându-ne prima critică științifică a poeziei eminesciene, tocmai pentrucă se situa pe pozițiile clasei muncitoare, devenită singurul factor de progres cultural, după ce burghezia pactizase cu moșierimea prin trădarea principiilor enunțate la Islaz în 1848.

Străduindu-se să aplice, și în domeniul literaturii, ideologia clasei muncitoare, învățătura marxistă, Dobrogeanu Gherea a făcut operă științifică, progresistă și cu adevărat patriotică.

Insuși faptul că i-a consacrat lui Eminescu un studiu amplu, în care se încearcă analiza întregii opere poetice cunoscute atunci, pentru a desprinde trăsăturile ei esențiale, este semnificativ, dacă ne gândim la puțina atenție pe care o acordau criticii burghezo-moșierimii scriitorilor contemporani.

De altfel, studiul despre Eminescu se încadrează într'o serie mai lungă, în care nu sunt uitați Caragiale, Coșbuc, Vlahuță, în cuprinsul unei acțiuni critice cu adevărat patriotice, de punere în valoare a literaturii naționale.

Dar nu numai prin atenția și prin spațiul pe care-l acordă studierii lui Eminescu, ci și prin concluziile la care ajunge, Gherea se dovedește conștient de valoarea poetului. In timp ce Maiorescu făcea tot felul de rezerve circumspecte și nu se hotăra să-l compare cu V. Alecsandri (la bătrânețe, bardul dela Mircești se apropiase de Junime) criticul mișcării muncitorești îi acordă din plin lui Eminescu întreaga prețuire ce i se cuvine.

Dobrogeanu-Gherea a respins și teza cosmopolită a reprezentanților burghezo-moșierimii, după care poezia eminesciană ar fi un reflex al străinătății. Stabilirea unei înrudiri între poetul german Lenau, de pildă, și Eminescu, i se pare complet neîntemeiată. Deasemenea, el ironizează pe acei care explică opera poetului român prin influența lui Schopenhauer. Adevărata întrebare, spune el, trebue să fie: „Dece filosofia Schopenhaueriană a înrâurit așa de mult asupra creațiunii lui Eminescu?".

Răspunsul la această întrebare trebue căutat în condițiile economico-sociale locale, în situația societății românești din vremea respectivă. Opera lui Eminescu a răsărit din această societate, iar influențele nu s'au putut exercita decât în măsura în care ele corespundeau anumitor cerințe, create de condițiile locale.

Chiar dacă greșește parțial în descifrarea realităților economico-sociale care au determinat aspectele literare ale vremii în general și opera lui Eminescu în special, Gherea deschide astfel calea cercetărilor științifice, indicând drumul pe care trebue să se meargă pentru studierea corectă marxistă a literaturii.

Criticul mișcării muncitorești distruge și altă minciună junimistă: pesimisul organic, din naștere, al lui Eminescu. Afirmația aceasta servea junimiștilor drept mizerabil alibi, drept „justificare" a suferințelor poetului. Distrugând acest alibi, Gherea stabilește responsabilitățile și acuză regimul burghezo-moșieresc și pe reprezentanții lui de tot ce a avut de îndurat Eminescu.

Totodată, el stabilește faptul fundamental pentru înțelegerea operei eminesciene — că aceasta nu este integral pesimistă, cum afirma Maiorescu de pildă, ci, dimpotrivă, este străbătută de un puternic suflu de generozitate și dorință de viață, de viață mai bună pentru cei mulți.

In acest sens vorbește Gherea — deși vădind un anumit schematism simplificator — despre „fondul prim" optimist, care a fost apoi întunecat de influența mediului. Incă mai aproape de adevăr este constatarea contradicțiilor din opera eminesciană, oscilările ei, lupta între tendințe contrarii:

„Lupta între idealismul (citește optimismul generos) naturii poetului și între pesimismul provocat de mediul social pe de o parte, iar pe de alta între năzuințele idealiste (citește: tendința spre dreptatea socială) ale poetului și între înrâuririle conservatoare ale mediului în care trăia, iată cauzele neconsecvenței caracteristice întregii opere poetice a lui Eminescu".

Bine înțeles, contradicțiile acestea interne nu trebuesc puse atât pe seama opoziției dintre „fondul prim" și influența mediului, cât pe oglindirea unui mediu care, el însuși, era plin de contradicții și pe neorientarea clară a poetului în desfășurarea luptei de clasă.

Din explicația lui Gherea reținem însă acele „înrâuriri conservatoare ale mediului"... în care se face aluzie la „Junimea" ca reprezentantă a burghezo-moșierimii reacționare. Studiile ulterioare, făcute pe baza manuscriselor cunoscute abia mai târziu, au confirmat întru totul intenția pătrunzătoare a criticului mișcării muncitorești, care descifrase contradicții, straturi suprapuse, datorite acțiunii nefaste a „Junimei", în cuprinsul unei poezii aparent unitare, ca „Împărat și proletar".

Gherea a insistat asupra aspectelor pozitive, de avânt generos și de critică socială, din cuprinsul poeziilor lui Eminescu publicate până atunci. Trebue să amintim, în acest sens, analiza unor poezii ca: „Epigonii" (din care citează tocmai strofele în care se vede admirația lui Eminescu pentru avântul generației dela 1848 și nemulțumirea lui față de scepticismul celor tineri), „Inger și Demon", „Împărat și proletar", „Satira III", Satira II", etc.

Ca elemente pozitive, Gherea a subliniat, alături de critica socială, dragostea lui Eminescu pentru natură și, în parte, chiar dragostea sa pentru trecutul de vitejie, precum și poezia lui erotică în aspectul ei de afirmare a vieții.

De remarcat este faptul că și analiza calităților formei nu se face decât în strânsă legătură cu conținutul.

„Ca poet îl face mai ales simțirea adâncă și talentul deosebit de a exprima acea simțire, de a o sugera cititorului. Aceste două însușiri le are în mare grad Eminescu".

Dobrogeanu-Gherea nu trece cu vederea nici limitările poeziei eminesciene, atât a celei erotice, cât și a celei filosofice. Își dă seama că tocmai aceste locuri întunecate pot servi exploatatorului și pot deruta pe cei neorientați sau slabi.

„Teamă ne e că neputincioșii aceștia se vor „învăli în mantaua pesimismului, ascunzându-și nemernicia sub scutul poeziilor lui Emi„nescu".

Criticul știe și să descifreze motivul esențial al scăderilor din opera lui Eminescu, faptul că nu s'a putut încadra activ în tabăra luptătorilor pentru progres, în mișcarea muncitorească.

Pentru vremea când a fost scris, studiul lui Gherea despre Eminescu, cu toate inevitabilele insuficiențe, reprezintă o lucrare de incontestabilă valoare: dovada evidentă a realizărilor ce se pot obține folosind, și în analiza literaturii, principiile științifice promovate de clasa muncitoare, învățătura marxistă.

Gherea a indicat drumul. După jumătate de veac de interesate falsificări ale criticii burghezo-moșierești, azi, în Republica Populară Română, criticii clasei muncitoare trebue să ducă mai departe și să desvolte munca începută de Gherea în studiul lui Eminescu, folosind, în noile condiții create, toată bogăția de experiență a învățăturii marxist-leniniste.

Prof. Eugen Campus

REFERATUL

de VERONICA PORUMBACU

„Inspectând astăzi școala din comuna Șipotele, am constatat că... din lipsă de lemne, școala stă pustie. Localul... având două camere și o tindă, au fost împărțit, rămânând tinda și o cameră pentru locuința notarului... In clas se păstrează curechiul notarului..."

(Din referatul revizorului Eminescu dela 29 Noemvrie 875).

Din școală o perdea s'a tras ușor:
o birje tocmai se oprise-afară.
La Șipote sosi un revizor,
în tot județul, pentru 'ntâia oară

Și după ce-l lăsă în frig un ceas,
să stea când pe-un picior și când pe altul,
un domn îi arătă un singur clas,
că el... notarul, sta în celălaltul.

Tipenie în clas. Și geruit,
intrând ca după lungul drum, cu foame,
revizorul la geam doar a zărit
ca'ntr'o cămară, șiruri lungi de poame;

din colț, un duhnet dulce de curechi,
împărăția pe-a Șipotelor școală.
...Era un sat moldovinesc și vechi,
într'o covată-a văii mai domoală.

Notaru-și ridică spre revizor
privirile obraznic de umile.
Acesta, dintre coale și „scrisori"
își rupse pentru ciornă două file.

Notaru'n urma lui scuipă 'n ciudat.
...Și 'ntors în Ieșii lui cei mari la vorbă,
revizorul transcrise-un referat,
sorbind la Bolta-Rece dintr'o ciorbă.

Căci dii curechi și dintr'al său notar,
în Ieși doar un registru s'a ales cu
un act în deamăruntul lui amar,
pe care-l iscălise Eminescu.

(Din „Contemporanul" Nr. 171)

MIHAI EMINESCU, REVIZOR ȘCOLAR

La 1 Iulie 1875, Mihai Eminescu este numit revizor școlar pentru județele Vaslui și Iași.

Acest fapt nu este de mică însemnătate pentru cei care vor să cunoască adevărul asupra vieții și operei marelui poet.

Numirea lui Eminescu într'un post, pe care îl primește imediat ca să-și poată asigura pâinea de fiecare zi, ilustrează, încă odată, lipsa de interes a regimului burghezo-moșierese față de adevăratele noastre personalități culturale.

Câtă revoltă se stârnește astăzi în noi, când ne gândim la timpul atât de prețios, pe care poetul l-a irosit, în anii cei mai fecunzi, pe drumuri de țară, în căruțe trase de boi, cercetând cu conștiinciozitate starea mizerabilă în care se sbătea învățământul din acele timpuri. Căci trebue să stabilim dela început că Eminescu nu a socotit nicio clipă postul de revizor ca și pe toate celelalte ocupații, pe care le-a mai avut în scurta și chinuita lui viață drept o sinecură. Acest om atât de sever cu sine și cu alții când era vorba de răspunderile publice, deîndată ce e numit începe o activitate serioasă și intensă. Astfel în luna August 1875, ține la Iași o conferință cu învățătorii din cele două județe și apoi pornește imediat pe teren.

Despre situația jalnică a învățământului rural din acea vreme, din țara noastră, Eminescu era deja informat în mod direct, încă din copilărie, dela Ipotești, cât și din peregrinările sale de mai târziu.

In timpul celor 11 luni, până la 1 Iulie 1876, cât a fost revizor, poetul are ocazia să-și contureze și mai bine tabloul imoralității în care se bălăceau cei care aveau puterea și slugile acestora, jefuitorii bunurilor Statului ca și tabloul mizeriei în care se sbătea poporul muncitor.

In rapoartele de inspecție găsim următoarele:

...„copii goi și bolnavi, în„vățători ignoranți și rău plă„tiți, administratori superfi„ciali, toate acestea îngreuiate „de creșterea impozitelor, me„nite a hrăni această stare „de lucruri, nu sunt condi„țiunile normale pentru școli „bune, precum lemn de brad „putregaiu, gelău de plumb și „meșter prost nu-mi dă o „masă bună". (M. Eminescu „Scrieri politice și literare" vol. I, Minerva, 1905).

Rapoartele, însemnările și întreaga sa activitate din timpul revizoratului școlar evidențiază și ele patriotismul sincer și adevărat al marelui nostru poet, dovedind dragostea fierbinte pe care o purta poporului muncitor, crunt exploatat și totodată, dovedind ură neînduplecată împotriva celor care exploatau acest popor.

Eminescu nu se mulțumește însă numai să demaște josniciile și cruzimile asupritorilor, nu se mulțumește numai să constate mizeria celor ce muncesc, ci se sbate să aducă și o îmbunătățire, să fie de folos celor care, crede el, că ar putea schimba lucrurile în bine. De aceea ca revizor raportează atât de des și de drastic asupra realității triste de pe teren, asupra formalismului obligativității învățământului la sate; de aceea vrea el să ajute pe învățători, căutând să le arate cât de periculoasă este lipsa de conștiinciozitate și pregătirea superficială pentru acei, care au sarcina de a crește copiii poporului.

Eminescu, el singur victimă și neînduplecat dușman al metodelor mecanice folosite de școala neștiințifică și reacționară din acea vreme, condus de un remarcabil simț pedagogic, recomandă și încearcă să introducă principiile școlii vii.

„...D-nul învățător însă „să-și deie silință și mai cu „seamă să caute ca copiii să „nu învețe nimic în mod mort „și mecanic, ci totdeauna să „poată povesti cu cuvinte pro„prii ceea ce au citit. In arit„metică să se întrebuințeze „metodul demonstrativ, încât „operația aritmetică să nu li „se pară nici odată o minune, „ci un lucru, care se explică „prin sine însuși".

Sau:

...„Cu deosebire însă trebue „ca copiii să nu învețe nimic „pe de rost, ce n'au priceput „pe deplin. Deprinderi gra„maticale îndelungate trebue „să precedeze orice definiție „scrisă".

Cu toate frământările sale, desigur că Eminescu, din cauza ideologiei lui de clasă, neprevăzând în proletariat singura forță istorice ște capabilă să desființeze exploatarea, n'a putut cunoaște în întregime cauza și n'a putut găsi soluția distrugerii nedreptăților sociale. Adesea însă unele probleme pe care le pune, ca și rezolvarea pe care le-o dă, impresionează prin justețea lor. Astfel constatând că, la 1875, „atât mediul social, cât și administrația, fac ca școala să fie aproape un lucru de prisos", sau „In țara unde nu există știință serioasă și nici pedagogie serioasă, școala nu poate să ducă la nici un rezultat", Eminescu mai spune următoarele: „Condiția civilizației Statului este civilizația economică" și în continuare arată că desvoltarea economiei naționale este absolut necesară însănătoșirii și bunului mers al Statului.

Iată pentru ce critica și istoria literară burgheză a trecut sub tăcere și a lăsat să zacă sub praful gros al manuscriselor rapoartele și însemnările de revizor școlar întocmite cu aceeași conștiinciozitate, dragoste de adevăr și sinceră dragoste de popor, ce-l caracterizau pe Eminescu.

Iată dece, toate acestea socotite un material neartistic nu prezentau nici un interes pentru corifeul criticii reacționare, pentru Titu Maiorescu, care și-a dat atâta silință să-l rupă pe Mihai Eminescu de poporul în care poetul își avea înfipte adânc rădăcinile celor mai progresiste accente din opera sa.

Critica și istoria literară de astăzi îndrumate de Partidul Muncitoresc Român, pe baza singurelor principii cu adevărat științifice, pe baza principiilor marxist-leniniste, pornind să cerceteze și să explice viața și opera atât de complexă a lui Mihai Eminescu, nu neglijează niciun amănunt, niciun aspect, restabilește adevăruri ascunse sau denaturate și tinde să redea, pentru prima dată, în întregime, poporului muncitor pe acest mare poet care a vibrat atât de intens la suferințele și nedreptățile din timpurile regimurilor de cruntă exploatare.

Dana Voinea

Viața lui Mihai Eminescu

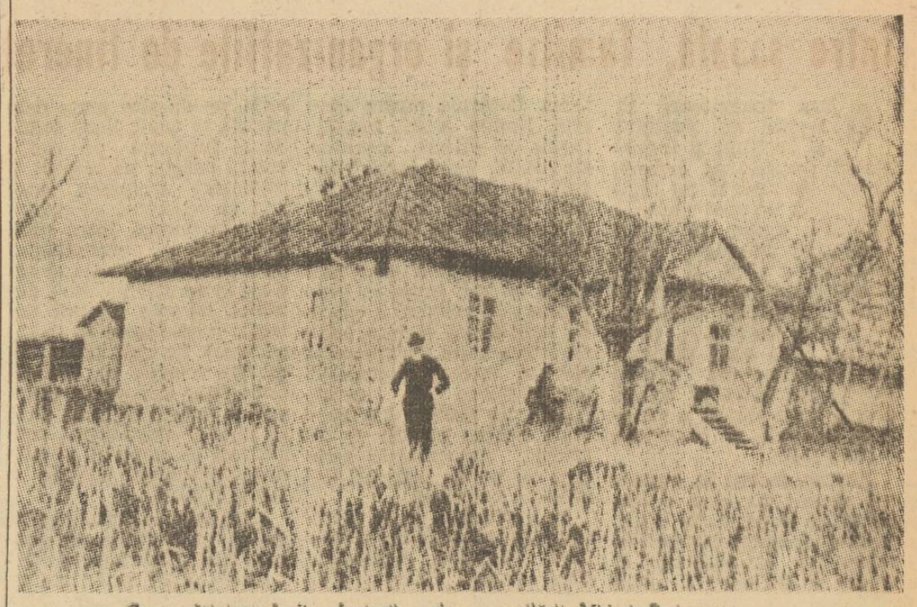

Casa părintească din Ipotești unde a copilărit Mihai Eminescu

Desvoltarea economică din anii următori revoluției dela 1848, când burghezia din țara noastră trădează idealurile revoluției burgheze și pactizează cu moșierimea; pătrunderea capitalului străin, aducerea lui Carol de Hohenzollern, care înseamnă consfințirea politicî reacționare de împilare, duc la agravarea procesului de exploatare prin împletirea formelor capitaliste cu cele feudale. „Monstruoasa coaliție" exploatează la sânge.

In această epocă de cumplită asuprire a oamenilor muncitori din țara noastră, se naște în Botoșani la 15 Ianuarie 1850, Mihail Eminescu. Tatăl său, Gheorghe Eminovici, era fiul unui cântăreț de biserică. Cunoscând puțină carte, Gheorghe Eminovici devine om de curte al boierului Balș, și, prin sprijinul acestuia, cât și prin obținerea prin bani a titlului de căminar, reușește să pătrundă în rândul boiernașilor. Ajutându-se și de zestrea soției sale, Ralu, fata stolnicului Jurașcu, tatăl lui Mihail Eminescu cumpără o jumătate din moșia Ipotești. Aici își petrece copilăria poetul, până la vârsta de 8 ani. In copilărie, Eminescu n'a dus lipsuri, deși în casă erau 11 copii, pentrucă părinții lui aveau o gospodărie destul de îmbelșugată. Împreună cu frații lui, Eminescu colindă pădurile din jur, doarme pe la stână, poposește pe malul apelor, se bucură din plin de frumusețile naturii, după cum singur spune:

„Fiind băet, păduri cutreeram
Și mă culcam ades lângă izvor".

Eminescu nu va uita niciodată frumusețile peisagiului dela țară, codrul, apele, ca și poveștile auzite în copilărie:

Trecut-au ani ca nouri lungi pe
șesuri
Și niciodată n'or să vie iară,
Căci nu mă'ncântă azi cum mă
mișcară
Povești și doine, ghicitori, eresuri,
Ce fruntea-mi de copil o
'nseninară...

In anii petrecuți la țară, Eminescu are ocazia să cunoască viața țăranilor și deși copil, nu rămâne indiferent la mizeria în care se sbătea sărăcimea satelor, mizerie pe care o va descrie în articolele politice de mai târziu.

Ultimele clase din școala primară și primele clase de liceu Eminescu le urmează cu întreruperе. Se apropie, în acești ani de școală, de profesorul Aron Pumnul, în casa căruia este găzduit. Aici citește repede și cu pasiune întreaga bibliotecă a profesorului, dând dovadă de interesul și dragostea pe care o va purta cărților toată viața. Astfel îl vom găsi colindând țara îmbrăcat în zdrențe și neavând alt bagaj decât o lădiță plină de cărți, de care nu se va despărți nicio clipă; iar mai târziu îl vom vedea amanetându-și haina ca să-și poată cumpăra câte o carte mai rară.

Deși a avut o mare dragoste de învățătură și și-a însușit o cultură vastă — Eminescu nu s'a împăcat cu școala. Lucrul este explicabil, dacă ținem seama, pe de o parte, de precocitatea lui, de firea lui care cerea o atenție mai deosebită din partea învățătorilor și, pe de altă parte, de felul cum se făcea școala pe atunci, școală de „toceală și mustruluială", cu metode inapoiate, bazate pe o memorizare mecanică, pe o disciplină aspră și stupidă, cu o lipsă elementară de înțelegere din partea învățătorilor față de copiii pe care-i educau. Nu e deci de mirare că Eminescu, la vârsta de 12-13 ani, fuge dela școală.

In 1864, este, pentru scurt timp, copist la Tribunalul din Botoșani. Curând părăsește această ocupație și se ia după trupa de teatru Tardini-Vlădicescu, cu care ajunge în Ardeal și la Sibiu unde își trece examenul de clasa a III-a.

In 1865, o pornește din nou spre Ardeal, pe jos, luând-o de-a lungul apelor până la Blaj. Aici, unde venise să-și mai treacă o clasă, îndură lipsuri mari, pe care însă le înfruntă cu energie.

Ajunge la București, intră sufleur în trupa lui Iorgu Caragiale, apoi în trupa lui Pascali. Cu aceste trupe colindă întreaga țară. In 1868, este angajat sufleur și copist la Teatrul Național din București.

In peregrinările sale, Eminescu are ocazia să-și facă o imagine mai completă asupra vieții chinuite a țăranilor muncitori, viață pe care începuse să o cunoască încă din sărăcăciosul sat Ipotești. El continuă să se intereseze, cu aceeași dragoste manifestată din copilărie, de producțiile literare ale poporului, pe care le notează cu grijă deosebită.

Prima lui poezie tipărită a fost scrisă cu ocazia morții lui Aron Pumnul.

In 1866, Iosif Vulcan îi publică, în „Familia" cele dintâi versuri și îi schimbă numele din Eminovici în Eminescu.

In 1869, când ajunge din nou cu trupa de teatru prin Moldova, tatăl său îl trimite la Universitatea dela Viena. Aici cunoaște pe I. Slavici. Vorbind în „Amintiri" despre Mihail Eminescu din această epocă, Slavici îl descrie astfel: *„Om de o veselie copilărească; el râdea cu toată inima, încât ochii tuturor se îndreptau asupra lui".*

Dela Viena, Eminescu intră în contact cu Junimea, trimițând la „Convorbiri Literare" poezia *„Venere și Madone"*, apoi *„Epigonii"*. Urmează ca audient cursurile de filosofie, istorie, drept. Il pasionează mai ales filosofia idealistă a lui Schopenhauer și Kant, dar îl interesează și științele pozitive. Caută să-și îmbogățească cunoștințele de matematică, fizică, științe naturale, biologie, etc.

Își continuă studiile la Berlin, unde-l găsim în 1872.

Anii de studii dela Viena și Berlin au o mare importanță în formarea concepției despre lume a lui Eminescu. Ținând seamă de originea socială a poetului și de condițiile pe care i le oferea situația de student al învățământului oficial de Stat, ne putem explica de ce Eminescu este influențat de filozofia reacționară a claselor dominante.

In aceste orașe, Viena și Berlin, în care proletariatul era în plină desvoltare și organizare, Eminescu, frământat mereu de problemele sociale, își îndreaptă atenția și spre ideologia proletariatului revoluționar. Citește *„Capitalul"* lui Marx, precum și alte scrieri marxiste, și face totodată cunoștință cu literatura socialismului utopic.

Reîntors în țară, Eminescu începe goana după o bucată de pâine, solicitând un post, cerșindu-l aproape.

In 1874, Mihail Eminescu se stabilește la Iași, unde este numit de către conservatori director al Bibliotecii și apoi revizor școlar, post din care este înlocuit imediat ce se schimbă guvernul. Din cauza lipsurilor materiale, poetul este silit să locuiască un timp în bojdeuca lui I. Creangă și face gazetărie, publicând articole la *„Curierul de Iași"*. Tot la Iași, cunoaște pe Veronica Micle. In 1877, este chemat ca redactor al ziarului conservator *„Timpul"* din București. Aici colaborează cu I. L. Caragiale, cu I. Slavici și scrie articole cerute de conducerea partidului conservator, articole prost și neregulat plătite, în care, de pe poziția de clasă a marii boerimi, atacă cu vehemență exploatarea burghezo-capitalistă.

Vreme de 7 ani, cât lucrează la „Timpul", până la 1883, Mihail Eminescu muncește greu, pentru un salariu de mizerie, muncește istovitor ceeace îl face să izbucnească: *„Dar nu mai merge. In opt ani decând m'am întors în România, decepțiunea a urmat la decepțiune și mă simt atât de bătrân, atât de obosit, încât degeaba pun mâna pe condei și încerc a scrie ceva. Simt că nu mai pot, simt că am să cad moraliceste și mi-ar trebui un lung, lung repauz ca să-mi vin în fire. Și cu toate acestea, ca lucrătorii cei de rând din fabrici, un asemenea repaos nu-l pot avea, nicăeri și la nimeni. Sunt strivit, nu mă mai regăsesc și nu mă mai recunosc. Aștept telegramele Havas, ca să scriu, iar scriu de meserie, scrie-mi-ar numele pe mormânt și n'aș mai fi ajuns să trăesc".*

Lipsurile în care s'a sbătut, și care-l duceau până la disperare, constituie încă un act de acuzare împotriva regimului burghezo-moșieresc care a strivit și a înăbușit avântul creator al adevăratelor personalități din cultura noastră. Și ca să ne dăm seama și mai bine cât de neprielnică a fost pentru creațiile literare această viață de lipsuri și trudă, într'o societate în care domnea imoralitatea cea mai hâdă, amintim următoarele versuri din Scrisoarea II-a:

De ce pana mea rămâne în
cerneală, mă întrebi?
De ce ritmul nu m'abate cu
ispita-i dela trebi?
De ce dorm, îngrămădite între
gaibenele file,
Iambii suitori, troheii, săltărețele
dactile?
Dacă tu știai problema astei vieți
cu care lupt,
Ai vedea că am cuvinte pana
chiar să o fi rupt.

In 1883, Eminescu are primul acces al bolii sale. Incep colectele publice pentru îngrijirea lui. După o scurtă îngrijire în țară este trimis la Viena.

Sperând că e vindecat, încearcă să-și reia activitatea, însă are un nou acces și e trimis la Mânăstirea Neamțului. De lipsurile și foamea care l-au urmărit toată viața, poetul nu scapă nici în casele de sănătate în care a fost internat. Scrisorile lui din acea vreme vorbesc de proasta îngrijire pe care o avea.

In 1887, sora poetului, Harieta, singura rudă apropiată care-i mai rămăsese, îl aduce la Botoșani, ca să-l îngrijească. Veronica Micle îl vizitează și, după o aparentă însănătoșire pornesc împreună spre București. Eminescu mai scrie câteva articole, face parte din conducerea unei efemere reviste, *„Fântâna Blanduziei"*, dar boala izbucnește din nou și, internat în casa de sănătatea a doctorului Suțu, moare la 29 Iunie 1889.

Pentru procurarea sicriului celui mai mare poet al nostru se lansează o nouă colectă publică!

In studiul *„Eminescu și poezia lui"*, Titu Maiorescu criticul și esteticianul reacțiunii, după ce atacă presa democrată care denunțase mizeria în care clasele exploatatoare îl lăsaseră pe poet să se sbată, adaogă câteva fraze, de un cinism cu adevărat boeresc: *„A vorbi de mizerie materială a lui Eminescu înseamnă a întrebuința o expresie nepotrivită cu individualitatea lui și pe care el cel dintâi ar fi respins-o. Cât i-a trebuit lui Eminescu ca să trăiască, în accepțiunea materială a cuvântului, a avut întotdeauna. Grijile existenței nu l-au cuprins niciodată în vremea puterii lui intelectuale; când nu câștiga singur, îl susținea tatăl său și-l ajutau amicii. Iar recunoașterile publice le-a disprețuit totdeauna... Să fi avut ca redactor al „Timpului" mai mult decât a avut, să fi avut mai puțin: pentru micile lui trebuințe materiale tot atât era".*

Impotriva acestui cinism se ridică I. L. Caragiale. Portretul pe care-l face poetul în articolul *„In Nirvana"*, cu ocazia morții lui Eminescu este plin de căldura prieteniei, plin de durerea pierderii unui mare scriitor al țării și se încheie astfel: *„In capul cel mai bolnav, cea mai luminoasă inteligență; cel mai mâhnit suflet în trupul cel mai trudit, și dacă am plâns când l-au așezat prietenii și vrăjmașii, admiratorii și invidioșii, sub „teiul sfânt", n'am plâns de moartea lui, am plâns de truda vieții, de cât suferise această iritabilă natură dela împrejurări, dela oameni, dela ea însăși. Acest Eminescu a suferit de multe, a suferit și de foame. Da, dar nu s'a încovoiat niciodată: era un om dintr'o bucată și nu dintr'una care se găsește pe toate cărările".*

In alt articol, *„Ironie"*, scris cu prilejul unui an dela moartea poetului, Caragiale, referindu-se la studiul lui Maiorescu, notează: „Imi vine destul de greu să „contrazic niște autorități în „materie literară, știind bine cât „le iritează contrazicerea și cât „de primejdioasă e iritația lor „pentru soarta și reputația unor „simpli muritori ca noi; dar tre„bue să spun odată că poetul de „care e vorba a trăit material „rău; sărăcia lui nu este o le„gendă: a fost o nenorocită rea„litate și ea îl afecta foarte. Ce „Dumnezeu! doar n'a trăit omul „acesta acum câteva veacuri, ca „să ne permitem cu atâta ușu„rință a băsmi despre trista lui „viață... A trăit până mai ieri, „aici, cu noi, cu mine, zi cu zi, „ani întregi... Pe cine vrem noi „să amăgim? Talentul lui de „poet nu-i producea nimica; „două, trei funcțiuni care le-a „avut, — bibliotecar apoi revizor „școlar — destul de slab plătite, „a trebuit să le părăsească silit „și, într'un târziu, să găsească „mijloc de trai în presa militan„tă. Cum stoarce puterile unui „om de talent acest fel de mun„că, unde este silit să-și avor„teze zilnic prin provocare voită „gândirile și concepțiile și cât de „rău e prețuită la noi, se știe. „Poetul a trăit cum a murit — „foarte nenorocit și ca viață ma„terială: copil ursit să sufere și „cu sufletul și cu trupul".

I. L. Caragiale publică și o scrisoare a lui Eminescu, scrisoare care constitue încă o puternică denunțare a indiferenței criminale pe care cercurile conducătoare conservatoare au avut-o cu privire la soarta poetului.

„Boala îndelungată de care am „suferit — *scrie Eminescu* —m'a „împiedicat dela ținerea unei co„respondențe regulate. Acum „fiind întrucâtva mai restabilit, „vin a vă ruga să vă aduceți „aminte de mine, de lipsa apro„pe absolută în care mă aflu. „Dacă vă este cu putință a-mi „veni în ajutor, vă rog a o face „cât mai curând căci mare mize„rie mă amenință..."

Viața de chin și zbucium a lui Mihail Eminescu este un act de acuzare împotriva atitudinii pe care clasele exploatatoare au avut-o față de cultura noastră națională, față de marile noastre personalități culturale.

Școala sărbătorește centenarul lui Eminescu

La Școala Pedagogică de fete Nr. 1. Pe pervazul unei ferestre înalte este așezat un portret și câteva reviste și cărți. Totul este aranjat frumos, simplu, dar cu un aer sărbătoresc. Este un mic colț „Eminescu" inițiat de elevele din anul IV, care își arată astfel dragostea lor pentru poetul care a iubit atât de mult poporul asuprit. Dar elevele nu s'au mulțumit cu atât. Secretara organizației U.T.M. din școală, Meletina Cernea, ne vorbește despre organizarea unui colț „Eminescu" al școlii, în care vor fi așezate portretele poetului și culegeri de versuri și reviste în care este analizată opera lui. Toate gazetele de perete din școală cuprind articole care vorbesc despre viața și opera lui Mihai Eminescu. Cercurile literare, după cum ne spune Elena Neagu, responsabila cu propaganda și agitația în biroul U.T.M., au analizat în ședințele lor articolele critice apărute în „Flacăra", „Contemporanul" și „Viața Românească", precum și tot ciclul de conferințe, rostite în sala Dalles despre poet.

Tot colectivul școlii, începând cu directoarea Natalia Ciobanu, se pregătește cu însuflețire pentru festivalul închinat lui Mihai Eminescu. In cadrul acestui festival se vor recita versuri, se vor executa cântece pe versuri de Eminescu și se va ține o conferință despre viața și opera marelui poet. Conferința va fi aleasă din timp, dintre mai multe conferințe pregătite de câteva eleve.

La Liceul de băeți Nr. 1

Elevii și cadrele didactice ale Liceului de băeți Nr. 1 din Capitală pregătesc sărbătorirea lui Mihai Eminescu.

Fiecare elev, fiecare clasă și școala întreagă se străduesc ca centenarul marelui nostru poet să însemne un prilej de dragoste, recunoștință și admirație pentru cel falsificat și urgisit atâta de burghezie și de critica ei.

In caietele de notițe ale elevilor numele lui Eminescu se întâlnește la tot pasul — mai ales în ultima săptămână, iar explicațiile profesorilor împrăștie vălul de minciună care acoperea până de curând viața și poezia lui Mihai Eminescu.

Gazetele de perete ale claselor și cea a profesorilor înfățișează portretul poetului, înconjurat de versurile cele mai caracteristice și de articole ce scot în evidență adevărata semnificație a operei literare și a vieții lui Eminescu.

Elevii încearcă chiar mici producții personale dedicate poetului, cum este de pildă poezia elevului Mărgineanu Ovidiu din clasa XI C care va fi recitată la serbarea de Sâmbătă.

Orele educative de săptămâna aceasta sunt dedicate tot lui Eminescu, scoțându-se și cu această ocazie în relief soarta celor care au încercat să lupte prin scrisul lor împotriva asupririi burgheze.

Impreună cu diriginții lor, elevii vor merge în pelerinaj la mormântul poetului.

Cea mai mare atenție se acordă însă serbării pe care școala o va da Sâmbătă pentru comemorarea lui Mihai Eminescu. Serbarea a fost pregătită cu grijă de un colectiv, din care fac parte profesori și elevi.

Ea va cuprinde, în afara conferinței prof. Gh. Anghel, recitări din poeziile poetului, cântece pe versuri de Eminescu, producții personale ale elevilor și recitări din operele poeților din Republica Populară Română închinate lui Eminescu.

Repetițiile sunt acum în toi, fiecare străduindu-se să prezinte cât mai bine partea ce-i revine din sărbătoarea lui Mihai Eminescu.

Elevii școlii nu-și vor mărgini însă aici contribuția lor, ci vor merge și în afara școlii, la ateneee populare pentru a răspândi în cercuri cât mai largi dragostea și admirația cu care clasa muncitoare din R. P. R. sărbătorește azi pe Mihai Eminescu.

Cadrele didactice din Brașov sprijină acțiunea „Societății pentru răspândirea științei și culturii"

La Brașov a luat ființă de curând filiala locală a „Societății pentru răspândirea științei și culturii", care are menirea să lupte împotriva superstițiilor, a minciunii, a întunericului ce mai există încă în satele și orașele noastre și să răspândească lumina științei în massele largi populare.

Brașovul, centru muncitoresc de o deosebită importanță și centru cultural având trei facultăți și numeroase școli de toate categoriile, prezintă posibilități mari de activitate pentru această Societate. In oraș, mai funcționează și alte societăți științifice ca: „Societatea de științe Istorice, Filologice și Folclor", „Societatea de Științe Naturale și Geografie", „Societatea de Matematică și Fizică", „Societatea de Științe Medicale", „Societatea de Științe Juridice" și „Asociația Științifică a tehnicienilor", toate menite să creeze condiții prielnice de desvoltare a activității științifice.

Prin activitatea acestor societăți, Brașovul a făcut un mare pas înainte. Oamenii de știință nu vor mai fi cercetători izolați în domeniul unei științe sau alteia. Ei vor face o știință legată de realitate, de viață și o vor pune în slujba poporului.

Cadrele didactice din Brașov desfășoară o vie activitate în societățile amintite, participând, prin comunicări și referate la ședințele secțiilor sau la cele publice și colaborând la opera de popularizare și de răspândire a cunoștințelor din domeniul agriculturii, al medicinei, al tehnicii și al științelor sociale.

Invățătorii și profesorii sprijină deasemeni acțiunea întreprinsă de „Societatea pentru răspândirea științei și culturii", care organizează vizitarea celor mai îndepărtate cătune unde, în colaborare cu căminele culturale locale, îndrumează pe oamenii muncii pe calea progresului cultural și economic.

Ilie Hașeganu

Pentru o cât mai strânsă colaborare între școală, familie și organizațiile de tineret

Clasa muncitoare în frunte cu Partidul ei sprijină și îndrumează desvoltarea organizațiilor de tineret pe linia învățăturii marxist-leniniste, unind în jurul tineretului întreaga viață culturală a țării și toate forțele pedagogice legate de școală. Partidul apelează, cu aceeaș insistență, și la părinți, care sunt chemați să colaboreze cu ceilalți factori educativi, în scopul comun de a forma o generație capabilă să făurească o lume nouă.

Părinții trebue să cunoască munca pe care o duc copiii lor în afară de clasă. Trebue să cunoască activitatea lor extrașcolară și trebue să cultive la copii simțul de răspundere pentru sarcinile pe care ei și le asumă. Părinții trebue să cunoască atât țelurile educației școlare, cât și țelurile urmărite de organizațiile de tineret, căci numai prin colaborarea tuturor forțelor educative, se poate realiza o educație completă, sănătoasă și folositoare Patriei. Numai lucrând împreună, instituțiile școlare, familia și organizațiile de tineret, vor putea duce cu succes tânăra generație pe drumul construirii socialismului.

Dacă părinții trebue să știe ce fac copiii lor în toate împrejurările vieții, aceasta nu însemnează însă că ei trebue să-i priveze de libertatea de a activa într'o organizație, în care învață să lupte pentru o viață mai bună și unde dobândesc deprinderea de a învinge piedicile. Familia trebue să încurajeze spiritul de independență și de inițiativă al copiilor, să le stimuleze energia, să le întărească voința. Părinții trebue să cunoască tendințele noi educative ale școlilor și ale organizațiilor de tineret, să le adâncească, să le urmărească în desvoltare și să și le însușească drept obiective proprii de realizat.

Familia trebue să fie un colectiv, în care copiii să aibă drepturi și îndatoriri egale. În cadrul acestui colectiv, părinții au datoria de a ajuta pe copiii lor să-și îndeplinesacă sarcinile și angajamentele luate, să urmărească felul cum învinge greutățile, cum își pregătesc lecțiile și temele date de școală și cum își duc la îndeplinire sarcinile și angajamentele luate în cadrul organizațiilor din care fac parte.

Desigur că acolo unde părinții lucrează în armonie cu scoala și unde ei sunt susținători convinși ai organizațiilor de tineret, copiii se desvoltă mult mai bine în munca pe care o duc.

Legătura strânsă dintre factorii educativi face să crească în ochii copilului atât valoarea cât și autoritatea fiecăruia dintre aceștia. Numai astfel, organizațiile de tineret, conduse de Partid, pot educa generații de oameni hotărîți, care să pună noua orânduire socială pe temelii durabile.

Mijloacele prin care părinții se pot iniția în problemele de creștere a copiilor sunt foarte variate: consfătuirile între părinți, consfătuiri între reprezentanții organizațiilor de tineret, emisiunile radiofonice, speciale pentru părinți și, în sfârșit, numeroasele articole de presă, care privesc această problemă.

In pedagogie, ca în toate celelalte domenii de activitate, Uniunea Sovietică, prin experiența ei uriașă, este pentru noi deschizătoare de drumuri noi. In organizarea învățământului și educației, sub toate aspectele, inclusiv acela al colaborării dintre factorii educației, realizările ei uriașe sunt pentru noi izvor nelimitat de sugestii și îndemnuri. Traduceri din cei mai mari pedagogi sovietici, cuprinzând principiile și metodele educației în familie, sunt azi la dispoziția noastră, a tuturor.

I. V. Stalin a accentuat, în nenumărate împrejurări, însemnătatea pe care o are familia în formarea conștiinței cetățenești. La un congres al muncitoarelor și țărancelor spunea: *„Voi sunteți mamele și educatoarele tineretului nostru, al viitorului țării noastre"*. In Țara Socialismului felul de viață în familie și educația în familie nu sunt privite ca o chestiune particulară a părinților. Țelurile și sarcinile sunt unele și aceleași, atât pentru familie, cât și pentru celelalte instituții educative, iar colaborarea dintre ele se impune în mod firesc.

In concepția pedagogiei sovietice, familia capătă o autoritate pedagogică din ce în ce mai mare, o autoritate pe care n'o poate avea familia burgheză, în care dăinuiesc prejudecăți învechite, interese bănești josnice și relații despotice, pe de o parte dela soț la soție, pe de altă parte dela părinți la copii. Noua familie se fundează pe sentimente curate, pe respect și înțelegere reciprocă între soți, pe raporturi de prietenie armonioasă între copii și părinți, pe comunitatea de aspirații culturale și sociale între toți membrii familiei. Ea este un mic colectiv gospodăresc ce se încadrează în mod firesc în marele colectiv al Patriei Socialiste; este celula naturală a societății, locul unde se nasc și cresc copiii, considerați de poporul sovietic drept principala bucurie a vieții omului.

Pedagogii sovietici mai de seamă, ca Nadejda Crupscaia și N. S. Macarenco au întreprins o vie activitate de lămurire a părinților. Macarenco și-a consacrat ultimii ani ai vieții lui muncii de îndrumare educativă a părinților. Câteva dintre lucrările și lecțiile adresate părinților sunt traduse în broșuri intitulate „Pagini pedagogice alese". In munca lui pedagogică, Macarenco amintește părinților, la tot pasul, că sunt răspunzători față de Patria Sovietică de educația viitorilor ei cetățeni.

Seninătatea acestora, „sănătatea lor, bucuria de a trăi, încrederea în propriile lor forțe, avântul cu care acești tineri se îndreaptă spre cuceririle științei, dărzenia cu care sunt hotărîți să apere cele mai de preț bunuri ale Patriei lor și ale întregii omeniri: pacea, libertatea, cultura — sunt minunatele trăsături ale omului nou sovietic". Și toate aceste trăsături sunt rezultatele școlii sovietice, care, îndrumată de Partidul Comunist (b), a dus o muncă de colaborare armonioasă cu părinții și cu organizațiile de tineret.

Invățătorilor și profesorilor noștri le revine sarcina de a urma și în această privință pe dascălii sovietici și de a colabora cât mai strâns cu părinții, pentru a da, împreună cu aceștia, tot sprijinul organizațiilor de tineret.

Lia Gheorghe

Corul școlii elementare „Vasile Roaită" din orașul Grivița la festivitatea inaugurării noului local de școală

Atelierul de sculptură al școlilor din Focșani

Construirea socialismului în țara noastră a devenit o realitate tot mai vie și mai puternică. Oamenii muncii din toate ramurile de producție se întrec pe ei înșiși, se întrec unii pe alții, mândri de ceeace pot realiza.

Ciocanul, sapa, plugul și condeiul se înfrățesc în munca cea nouă, din care răsare o viață nouă.

Aceasta o simțim când auzim glasul prelung al sirenelor, care chiamă la lucru, lovitурile ciocanelor și șfârâitul motoarelor. Acelaș lucru l-am simțit și când am intrat în atelierul de sculptură, condus de tovarășul Vedeș Vasile, profesor de desen la Școala Tehnică Profesională de băeți, și de tovarășa Ștefănescu Eugenia, profesoară de desen la Liceul de fete din Focșani.

„Mai înainte, lucram singuri acasă, pe afară, prin magazii, spune tovarășa Ștefănescu. Vara mai mergea, dar iarna era greu de tot și, în afară de asta, nici nu puteam să ne orientăm elevii în această muncă. Acum situația e cu totul alta. Comitetul Provizoriu ne-a dat sala aceasta, pe care o folosim ca atelier. Aici am putut să-i aducem pe elevi, care sunt acum sub directa noastră îndrumare".

In adevăr, de un an de zile, pe lângă cei doi profesori, lucrează efectiv 30 de elevi dela liceele teoretice și școlile industriale din localitate.

In atelier, de jur împrejur, stau lucrările abia terminate. Din primul moment, atenția ne este atrasă de lucrarea „Lenin", executată de elevul Rusu, după o fotografie a unei sculpturi din muzeul „V. I. Lenin". Lucrarea este foarte reușită; marele revoluționar parcă vorbește. Și zâmbetul pare viu pe chipul marelui luptător.

Celelalte sculpturi — „Bustul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej", „Tractorista în fața tractorului", „Munca voluntară", „Start" (poziția de plecare), „Două tinere care patinează" (o românca și o sovietică), lucrările Marusiei, ale Marianei și ale Petruței — răsar sfios din lutul cenușiu. Alte lucrări se conturează de sub sacul umed care le acoperă.

Elevii și-au ales singuri temele; ele oglindesc preocupările oamenilor muncii din Patria noastră, prietenia cu Uniunea Sovietică, avântul tineresc, precum și dragostea pentru conducătorii noștri.

Tovarășul Vedeș, care a fost decorat cu „Medalia Muncii", în Mai 1949, pentru activitate artistică, lucrează, acum, la: „Noi nu cersim pacea", iar tovarășa Ștefănescu la „Vizita țăranilor români într'un colhoz sovietic". Prima lucrare e plină de avânt și vigoare, a doua de gingășie și seninătate.

Alături, în depozit, stau lucrările „Ceapaev", „Asediul Kremlinului", „Pionierii", „Stalin și Pionierii".

Lucrarea „Munca voluntară", a fostei eleve Smărăndoiu Ileana, a fost admisă, în Octombrie 1949, la „Expoziția Regională a Moldovei" dela Iași.

Pe pereți, sunt expuse picturile tovarășilor Popa Gh. Dumitru dela Liceul „Unirea" și Hrușcă Leon dela Institutul de Surdo-Muți. Ele reprezintă scene din atelierele de tâmplărie ale S.M.T.-ului.

Cei doi artiști, Vedeș și Ștefănescu, au mai strâns un grup de tineri U.T.M.-iști pe care-i învață să redea, în culori, pe pânză sau pe carton, crâmpeie evocatoare din revoluția pe care o trăim.

In atelierul acesta, în care cei doi profesori formează viitori sculptori și pictori ai poporului, mai sunt însă multe de făcut. Greutățile pe care colectivele le întâmpină în muncă — lipsa materialului (sârmă, saci, gips), — vor fi în curând lichidate. Elanul cu care muncesc atât profesorii, cât și elevii, a determinat Comitetul Provizoriu local să treacă la sprijinirea efectivă a lor. Deasemenea, Sindicatul Salariaților din Învățământ — Putna, conștient de importanța acestei acțiuni, a înțeles să fie alături de acești tovarăși, asigurându-le timpul necesar pentru munca pe care o duc.

Astfel sprijiniți, cei doi profesori vor putea să formeze din elevi, artiști în înțelesul socialist al cuvântului, ilustrând fraza lui Gorki: „Artistul este organul de simțire al țării sale, al clasei sale, el este urechea, ochiul și inima clasei sale; el este vocea epocii sale".

Eliza Paveliu

Incheierea semestrului de iarnă în școlile elementare și medii

Ministerul Invățământului Public comunică următoarele cu privire la lucrările de încheierea semestrului de iarnă în învățământul elementar (cls. V-VII) și învățământul mediu:

In acest an școlar, semestrul de iarnă se încheie în școlile de învățământ elementar (cl. V-VII) și mediu, în ziua de 8 Februarie 1950. Până la această dată, toate operațiunile privind activitatea semestrului de iarnă trebuc să fie încheiate.

In acest scop, personalul didactic, paralel cu predarea lecțiilor conform planului calendaristic, va face repetarea materiei.

Se va urmări ca repetarea materiei să se facă sistematic, viu și atrăgător pentru elevi, adâncind cunoștințele, evitându-se repetarea mecanică. Pentru aceasta, profesorii își vor planifica munca, repartizând materia pe teme care trebuesc repetate, evitându-se amănuntele. Ei își vor concentra atenția asupra părților mai grele din materie sau asupra acelora cari au fost mai puțin asimilate de elevi. Deasemeni profesorii vor da o deosebită atenție elevilor rămași in urmă. Ei vor cerceta cauzele rămânerii in urmă a acestor elevi și vor lua măsuri pentru lichidarea acestor cauze. In acest scop, vor programa pentru ei consultații individuale și lecții suplimentare înlocuind prin acestea cercurile de meditații care nu au dat rezultate. Personalul didactic va urmări deasemenea desvoltarea activității grupelor de învățătură organizate de U.T.M., sprijinindu-le activ in munca lor.

De mare importanță este felul cum se va face controlul cunoștințelor elevilor. Aprecierea profesorului trebue să fie justă, să țină seama nu numai de cantitatea cunoștințelor ci și de felul cum elevul și-a însușit cunoștințele, precum și de modul cum el a evoluat.

Diriginții vor coordona și sprijini activitatea profesorilor clasei respective. Ei vor organiza strângerea legăturilor cu părinții pentru antrenarea lor in descoperirea și înlăturarea cauzelor care împiedică pe elevi in munca lor.

Directorul va da o deosebită atenție pregătirii lucrărilor de încheiere a semestrului. El se va ingriji in special de felul cum s'a planificat munca și de felul in care se realizează acest plan.

El va fi atent la toate propunerile făcute de personalul didactic, de diriginți, de organizația U.T.M. și de părinți, pentru îmbunătățirea muncii elevilor.

Deasemeni, directorul va vegheа ca să existe o legătură intre personalul didactic și organizația U.T.M. și cea de pionieri, in vederea organizării unei pregătiri mai temeinice a elevilor.

Situația semestrială a elevilor se va stabili la fiecare obiect, pe baza notărilor făcute la interogațiile orale și la lucrările scrise. Fiecare elev trebue să fie notat cel puțin de două ori pe semestru, oral. In afară de aceste notări, se pot da și extemporale din lecția zilei respective.

Tezele, care se dau la toate obiectele de învățământ, in afară de muzică, desen și educație fizică, au un caracter de lucrări de sinteză și se vor da in ultimele patru săptămâni ale semestrului. Ele vor fi programate astfel incât să nu depășească trei lucrări pe săptămână și in nici un caz să nu se dea două lucrări in aceeași zi. Diriginții claselor vor intocmi in consiliul de clasă orariul lucrărilor scrise pentru fiecare an sau clasă. Aceste orarii vor fi supuse spre aprobare directorului școlii, după care vor fi comunicate elevilor prin afișare până cel mai tărziu in ziua de 15 Ianuarie 1950.

Lucrările scrise se vor da asupra intregii materii învățate in semestrul de iarnă, până la data ținerii lucrării scrise respective, stăruind asupra părților esențiale.

Media semestrială rezultă din media aritmetică dintre nota medie a interogațiilor orale și extemporale și nota dela lucrările scrise. Media semestrială se dă in cifre intregi. Rotunjirea cifrelor fracționare se va face in plus sau in minus prin aprecierea modului cum a evoluat activitatea elevului in cursul semestrului.

Normele stabilite mai sus se aplică și la școlile medii tehnice. La lucrările de laborator dela școlile de specialitate se vor da note la fiecare lucrare executată. Lucrările care nu au obținut nota 5 (cinci) vor fi refăcute de elevi in ședințe speciale, ce se vor programa in afara orelor normale de curs, in ultima lună a semestrului. Nota semestrială la lucrările de laborator se obține prin media notelor obținute la fiecare lucrare, care se rotunjește la numerele intregi in acelaș mod ca și mediile dela obiectele de studiu teoretic.

La lucrările practice de atelier, se va da notă deasemeni, la fiecare lucrare executată, ca și pentru lucrările de laborator. In cazul când programul de atelier nu permite o notare pe lucrări separate, nota semestrială va reprezenta o apreciere a intregii activități in atelier a elevului, in timpul semestrului.

Intre 17—21 Ianuarie

Ședința Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat va avea loc la București

Intre 17 și 21 Ianuarie va avea loc la București ședința Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

După cum se știe, F.M.T.D. constitue o forță care numără peste 60 milioane de tineri democrați încadrați în marea luptă pentru pace, democrație, pentru eliberarea popoarelor oprimate și pentru făurirea unui viitor fericit.

Federația Mondială a Tineretului Democrat își sporește mereu rândurile, dovedind unitatea de neclintit a tineretului din 83 de țări. Umăr la umăr, studentul democrat din Franța se află alături de tânărul luptător din Vietnam, tânărul progresist dela Londra, alături de tânărul muncitor din India, tânăra grevistă din New-York, alături de eroica luptătoare din China — toți încadrați în uriașul front al păcii, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Tineretul sovietic, tineretul crescut la școala lui Lenin și Stalin, însuflețește mișcarea pentru pace, libertate și progres, reprezentând un măreț exemplu pentru tineretul din intreaga lume.

In apropiata ședință a Comitetului Executiv al F.M.T.D. se vor discuta importante probleme legate de activitatea pe plan mondial a tineretului. Se înțelege astfel că alegerea Republicii Populare Române pentru ținerea ședinței Comitetului Executiv înseamnă o deosebită cinstire acordată țării noastre. Tineretul din R.P.R. salută cu însuflețire această hotărire, care constitue un nou îndemn pentru a continua cu forțe sporite munca și lupta pentru apărarea păcii, pentru construirea socialismului.

Urmând directivele Partidului, învățătorii și profesorii ialomițeni vor realiza planul de alfabetizare

Sarcina trasată în Planul de Stat pe anul 1950 cu privire la alfabetizarea neștiutorilor de carte revine cu deosebire cadrelor didactice.

In intreg județul Ialomița, au fost inscriși 37.900 de analfabeți, bărbați și femei, iar pentru anul acesta, au fost programați a urma școlile de alfabetizare un număr de 10.500.

In toate comunele s'au înființat centre de alfabetizare, la școli, sau chiar la cetățeni acasă. Acolo unde a fost nevoe, s'au creat mai multe centre. Astfel, la Fetești, s'au înființat patru centre de alfabetizare, la Slobozia trei, iar la Urziceni două. Centrele au fost astfel fixate, incât ele să poată servi și muncitorilor agricoli din Gospodăriile Agricole de Stat.

La Călărași, cei 40 de neștiutori de carte au fost repartizați la cele șapte centre de alfabetizare, organizate în diferite părți ale orașului. La fixarea acestor centre s'a căutat să se evite, pe cât posibil, deplasarea neștiutorilor de carte pe distanțe prea mari, creându-se centre pe la periferii și în mai toate cartierele orașului.

Atât la Călărași, cât și în intreg județul, munca de recenzare, lămurire și mobilizare este dusă în deosebi de către învățători și profesori. La Gospodăriile Agricole de Stat Mărculești și Cosâmbești, din plasa Slobozia, au fost antrenați și țărani muncitori în această muncă.

Dacă Sindicatul Salariaților din Invățământ-Ialomița a realizat o participare masivă a cadrelor didactice în campania de alfabetizare, acest Sindicat n'a reușit totuși să antreneze în această muncă toate elementele capabile dintre țăranii săraci și mijlocași și nici dintre muncitorii ridicați.

Pentru a duce la indeplinire sarcinile ce-i revin din Planul de Stat pe 1950, Sindicatul Salariaților din Invățământ-Ialomița își ia angajamentul să colaboreze cu organizațiile de massă și să antreneze în munca de lămurire și de mobilizare un insemnat număr de activiști ai acestor organizații, în special din rândurile U.F.D.R.-ului. Intrebuințând forțe noi, situația de astăzi, când, în intreg județul, numai 5350 de neștiutori de carte urmează regulat în școlile serale, se va îmbunătăți simțitor.

Rezultatele obținute până acum au impus o reexaminare a metodelor de muncă. Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu al jud. Ialomița a analizat munca secțiilor de plasă și a dat îndrumări organelor de control, pentru o mai justă orientare a muncii pe teren.

Secțiile și grupele sindicale au analizat și ele, în ședințe speciale, munca desfășurată până acum și rezultatele obținute. Din analiza critică a acestei munci, s'au desprins învățăminte folositoare pentru viitoarea acțiune.

Numai ținând seama de aceste învățăminte, adâncind colaborarea cu organizațiile de masse și urmând indeaproape directivele Partidului, învățătorii și profesorii din jud. Ialomița vor putea realiza planul de alfabetizare pe anul în curs.

In acest fel, vor putea fi înlăturate multe din greutățile întâmpinate până acum în munca de alfabetizare. Printre aceste greutăți, a fost semnalată, pretutindeni lipsa completă a materialului didactic pentru ciclul II și a rechizitelor pentru ciclu I. De asemenea, în multe locuri, activitatea centrelor de alfabetizare a fost mult îngreunată de lipsa petrolului lampant.

Colaborarea din ce în ce mai strânsă între organizațiile sindicale și Comitetele Provizorii, sub îndrumarea organelor de Partid, va duce, în mod sigur, la înlăturarea acestor greutăți.

Cadrele didactice vor trebui, prin munca lor entuziastă și devotată, să ridice alfabetizarea la locul potrivit importanței ce o are în lupta pentru construirea socialismului.

Intrecerea socialistă în care se angajează tot mai multe grupe și secții sindicale dă un aspect nou muncii de alfabetizare și va aduce o contribuție insemnată pentru imbunătățirea muncii și a rezultatelor obținute până acum.

Nicolae St. Mocanu
corespondent

NOTE POLITICE EXTERNE

După ce guvernul central popular al Republicii Populare Chineze a fost recunoscut de Birmania, India, Ceylon, Norvegia, Danemarca, Statul Israel, acum, sub presiunea realităților de neocolit, însăși Marea Britanie a hotărît recunoașterea noului Chine și stabilirea de relații diplomatice cu guvernul acesteia.

La 8 Ianuarie, Ciu-En-Lai, ministrul de afaceri externe al guvernului central popular al R.P. Chineze, cerea, printr'o telegramă adresată președintelui Adunării Generale O.N.U., secretarului general al O.N.U. și delegaților membre ale Consiliului de Securitate, excluderea rămășițelor reacționare ale Kuomintangului din Consiliul de Securitate. In această telegramă se arată că, guvernul central popular al R.P. Chineze, consideră ilegală prezența reprezentanților rămășițelor clicii reacționare a Kuomintangului în Consiliul de Securitate al O.N.U." și că guvernul R.P. Chineze cere „ca acești reprezentanți să fie excluși din Consiliul de Securitate".

Fără îndoială că Organizația Națiunilor Unite nu va mai putea respinge această cerere, guvernul fantomă al Kuomintangului pe care-l reprezenta Tsiang la Consiliul de Securitate fiind în cea mai rușinoasă descompunere. Amănuntul că ambasadorul Kuomintangului la Londra, Ceng Hen Hsi, a declarat, potrivit unei știri France Presse, că preferă să rămână ca simplu particular în Anglia decât să se înapoieze pe insula Taiwan (Formosa), așa cum urmează să facă după recunoașterea de către Anglia a guvernului R. P. Chineze — demonstrează, pe lângă multe alte fapte, în ce stare de descompunere se află clica lui Ciang Kai Shek. Sprijinul pe care vârfurile imperialiste agresive nordamericane incearcă încă să-l mai dea guvernului fantomă al Kuomintangului refugiat acum la Formosa, nu va putea să împiedice prăbușirea definitivă a acestuia.

Este deosebit de semnificativ pentru starea de încordare a relațiilor dintre Marea Britanie și Statele Unite faptul că recunoașterea de către guvernul englez a guvernului R. P. Chineze s'a făcut împotriva dorinței Washingtonului. După recunoașterea guvernului central popular al R. P. Chineze, Marea Britanie va fi obligată la O.N.U. să voteze alături de delegația Uniunii Sovietice și împotriva delegației Statelor Unite, pentru admiterea delegaților guvernului central popular al R. P. Chineze în Consiliul de Securitate, în Comisia O.N.U. pentru Extremul Orient și în Consiliul Aliat de Control dela Tokio. O ruptură pe planul diplomatic între cele două puteri nu este exclusă. Cu atât mai mult cu cât contradicțiile de interese dintre Marea Britanie și Statele Unite nu încep cu China și nici nu sfârșesc cu ea. Statele Unite reproșează între altele Angliei de a purta vina insuccesului politicii americane de „integrare economică" a țărilor din Europa occidentală. Divergențe importante s'au manifestat și se manifestă deasemenea în chestiunea programului de înarmare în cadrul Pactului Atlantic. Mai puternic încă lucrează ca factor de încordare a relațiilor dintre cele două puteri imperialiste măsurile directe, din ce în ce mai fățișe, pe care imperialismul american le ia pentru a face ca monopolurile americane să acapareze pozițiile economice deținute de britanici în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Chestiunea recunoașterii de către Anglia a guvernului central popular al R. P. Chineze se adaogă la starea de tensiune existentă între Marea Britanie și Statele Unite și poate fi nodul unor schimbări nu fără însemnătate în politica internațională.

In Modena, în Italia, muncitorii au declarat o grevă de protest împotriva închiderii uzinelor și a concedierilor în massă. Ei au făcut și o demonstrație. Poliția lui Scelba, care și-a câștigat o tristă notorietate prin brutalitățile și crimele ei, a atacat pe demonstranți, a ucis cinci muncitori și a rănit un număr de alți 60.

La 9 Ianuarie, Camera de muncă a proclamat o grevă generală de 24 de ore in intreaga regiune Modena in semn de protest împotriva asasinării de către poliția lui Scelba a celor 5 muncitori. Zeci de mii de oameni ai muncii au luat parte la un mare meeting de protest. Grevele și meetingurile s'au extins și in alte regiuni ale Italiei. Așa de pildă muncitorii feroviari din provincia Bologna au declarat și ei o grevă de protest de 24 de ore împotriva provocărilor poliției lui Scelba. Traficul feroviar din această provincie a fost suspendat. Mișcarea uriașă de protest a oamenilor muncii din Italia l-a neliniștit dealtfel pe ministrul de interne Scelba care a avut o urgentă consfătuire cu primul ministru De Gasperi. Giuseppe di Vittorio, secretarul general al Confederației Generale a Muncii din Italia a prevenit destul de limpede pe provocatori. „Nimeni nu-și poate închipui — a spus el — că muncitorii italieni se vor lăsa intimidați de violențe și asasinate".

Intre timp, greva generală de protest de 24 de ore hotărîtă la Modena s'a extins și în provinciile Romagna, Emilia, Genova, Verona, Torino, Florența, Veneția. Și în celelalte provincii ale Italiei, în toată Italia, indignarea oamenilor muncii se manifestă prin proteste colective și suspendarea temporară a lucrului. Marți dimineață șoferii de taxiuri din Roma au declarat grevă de 2 ore iar muncitorii feroviari și cei din transporturi dela Milano au declarat și ei grevă. O mare agitație domnește în centrele industriale din nordul Italiei.

Ziarul democrat independent PAESE SERA scrie că „guvernul De Gasperi și-a făcut un sistem de a omori oameni cari nu au altă vină decât că își apără dreptul la pâine și libertate".

Dealtfel intreaga presă democrată italiană denunță guvernul italian ca purtând răspunderea sângeroaselor incidente dela Modena. UNITA și AVANTI, după ce subliniază gravitatea situației, arată că guvernul a premeditat incidentele.

In Comunicatul publicat Marți de Confederația Generală a Muncii, se cere încetarea acțiunilor sângeroase ale poliției și schimbarea radicală a politicii interne și sociale a guvernului, precum și pedepsirea exemplară a acelora care poartă răspunderea pentru masacrele dela Modena.

In declarațiile pe care le-a făcut presei, Palmiro Togliatti, secretarul general al Partidului Comunist Italian, a subliniat: „Numai guvern democrat nu se poate numi guvernul care nu ființează decât trăgând în muncitori". Iar în incheiere, a spus: „Acest guvern este incapabil să asigure viața muncitorilor, deoarece forțele sale sunt puse tocmai în slujba apărării abuzurilor, furturilor și violenței claselor privilegiate — moșierii și marea burghezie italiană — împotriva intereselor vitale ale poporului italian".

Inseși cercurile parlamentare italiene declară, după cum anunță France Presse, că, sângeroasele incidente dela Modena au agravat criza în care se sbate guvernul De Gasperi și se așteaptă demisia colectivă a cabinetului.

Duminică 12 Martie 1950 vor avea loc în Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., care este cel mai înalt organ al puterii de Stat în Marea Țară a Socialismului.

Poporul sovietic, care ia parte în mod activ și conștient la alegeri — alegeri cu adevărat libere și cu adevărat democratice — se pregătește pentru această pe drept cuvânt numită mare campanie politică, despre care un editorial al ziarului Izvestia spune că este „de o importanță hotărîtoare pentru viitoarea desvoltare a democrației socialiste și pentru consolidarea tuturor forțelor sistemului sovietic".

Toate privirile cetățenilor sovietici se îndreaptă către partidul conducător al Uniunii Sovietice, Marele Partid Comunist (bolșevic) al lui Lenin și Stalin. Sub conducerea lui poporul sovietic înaintează victorios pe drumul construirii societății comuniste.

Din nou poporul sovietic se unește în jurul platformei electorale a Partidului Comunist, așa cum în urmă cu patru ani, s'a unit în jurul platformei prezentată în alegeri de Comitetul Central al Partidului, platformă care a fost pe deplin realizată.

In cei patru ani câți s'au scurs, Partidul a asigurat refacerea și desvoltarea economiei naționale în perioada de după război; a organizat ridicarea nivelului de trai al poporului sovietic; a întărit Statul muncitorilor și țăranilor sporind autoritatea și influența sa internațională în scopul asigurării unei păci trainice și a securității popoarelor.

Programul stalinist al construcției socialiste — scrie Izvestia — s'a concretizat în legea planului cincinal pentru refacerea și desvoltarea economiei naționale a țării, în perioada 1946—1950. Planul cincinal stalinist de după război a fost realizat cu succes înainte de termen.

Succesele uriașe ale Uniunii Sovietice în perioada de după război au sporit și sporesc mereu forța Marii Țări Socialiste. Această forță este pusă în slujba fericirii oamenilor, în slujba păcii. Uniunea Sovietică duce o neclintită politică de pace. Această politică își are originea în inseși bazele orânduirii socialiste și în interesele popoarelor sovietice. „Statul nostru — scrie Izvestia — nu are nevoie de expansiune externă, el nu are nevoie de cuceriri coloniale".

Oamenii sovietici știu că datorează toate succesele lor Partidului Comunist, marelui conducător și învățător I. V. Stalin, pe care ei îl numesc primul lor deputat — deputatul iubit al întregului popor.

Alegerile pentru Sovietul Suprem dela 12 Martie vor înălța și mai sus steagul glorios al Partidului lui Lenin și Stalin.

POȘTA REDACȚIEI

● *D. Codrescu - Huedin, jud. Cluj, Ilie Hurezu-Brașov.* — Titularizarea profesorilor suplinitori se află în studiul Ministerului Invățământului Public. Dosarele înaintate anul trecut au fost trimise Secțiilor de Invățământ și Cultură care vor face propuneri imediat ce vor primi instrucțiunile necesare.

● Titus Cergău, Ostrov-București. — *Suntem siguri că, pe lângă transformarea celor două camere intr'o sală de clasă, școala dvs. are și alte realizări care ar merita să fie cunoscute. Vă rugăm să ne scrieți mai mult, cât mai simplu și mai concis, despre „munca dvs. de toate zilele".*

● *Puica Melinte.* — Din articolul dvs., rezultă că, la un consiliu pedagogic, se pot face multe constatări folositoare asupra practicii școlare a fiecăruia din tre noi. Dacă n'ați fi adoptat polemica și tonul ironic la adresa colegilor și v'ați fi concentrat mai mult asupra problemelor de ordin pedagogic, oprindu-vă în deosebi asupra cazurilor puse în discuție, am fi avut în față un material plin de învățăminte. Studiați problemele puse în cadrul consiliilor pedagogice, studiați chiar și „fleacurile", cum spuneți faptului că în timpul lecției unui coleg copiii se uită pe fereastră și, în lumina sedințelor ținute până acum, scrieți-ne în ce măsură acestea vă ajută la îmbunătățirea muncii dela clasă.

● Elisabeta Georgescu - București. — Articolul dvs. cuprinde unele lucruri care dovedesc preocuparea profesorului de științe naturale de a face un învățământ temeinic, un învățământ în care teoria și practica se împletesc la fiecare pas. Alunecând pe panta pitorescului și a poeziei, problemele de care trebuia să vă ocupați în mod sistematic au fost prezentate fără o suficientă analiză. Incercați să înmănunchiați activitatea tinerelor naturaliste, arătându-ne în ce măsură acest cerc de activitate va ajuta la înțelegerea și aprofundarea științelor naturii.

● Gavrilă Găină, Brodina - Rădăuți. — *Problema ridicată în articolul „Copii fără perspectivă" a intrat de mult în preocupările și realizările organelor Statului nostru democratic. Dacă se impune cu necesitate deschiderea unui centru de reeducare în județul dvs., este de datoria Secției de Invățământ din localitate să studieze problema și să facă propuneri forurilor competente.*

In articolul trimis, faceți considerații generale asupra educației, în deosebi a delicvenților. Util ar fi dacă dvs. ați urmări aplicarea în practică a învățăturilor pedagogiei sovietice și dacă, pe bază de fapte, ne-ați prezenta unele concluzii. Credem că puteți face acest lucru.

Așteptăm colaborarea.

Imprimeriile „SCRIS UL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 42 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 20 Ianuarie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANULAT

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Școala noastră trebue să dea însă tineretului bazele cunoștințelor, trebue să-i dea putința de a-și elabora el însuși concepții comuniste, trebue să facă din tineri oameni culți. Incă în timpul studiului, școala trebue să-i facă pe oameni să ia parte la lupta de eliberare de jugul exploatatorilor.

V. I. LENIN

Fapte și atitudini care dăunează bunul mers al învățământului

Dacă în activitatea intensă pe care o duc cadrele didactice pe tărâmul ridicării nivelului cultural al maselor populare se realizează lucruri bune, mai sunt unele cazuri când învățătorii și profesorii manifestă unele neglijențe și neînțelegeri a importanței sarcinilor ce le revin. Astfel în problema alfabetizării ni se semnalează că învățătorii și profesorii din comunele Tibucanii de Jos, Ghelăești sau Itrinești n'au reușit să aducă la cursuri niciun analfabet.

Mai sunt învățători și profesori care se poartă cu elevii fără tact pedagogic, așa încât aceștia fug dela orele lor. Mai sunt învățători și profesori care aplică și astăzi pedepse corporale în școală. Este cazul profesorului Dul Alexandru dela școala elementară din comuna Târlungeni, jud. Brașov, al învățătorului Bacalu Petre dela școala elementară Nr. 16 din București și al profesorului de muzică Gotmaniuc Teodor dela școala tehnică agricolă din Voicești, jud. Vâlcea.

Sunt apoi organe de control și îndrumare în activitatea cărora răbufnesc, din când în când, rămășițele mentalității burgheze. Iată, de pildă, șeful Secției de Invățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu al județului Gorj, care s'a făcut vinovat de nesocotirea hotărîrilor Ministerului. In loc ca la școala medie tehnică profesională de băeți din comuna Novaci să înființeze o secție de prelucrare a metalelor, a menținut o secție de croitorie, pe care Ministerul ceruse să o desființeze.

Ministerul Invățământului Public dispusese ca secția de prelucrare a metalelor să fie înzestrată cu utilajul ce aparținuse școlii din Vădeni-Gorj. Șeful Secției de Invățământ trece și peste această dispoziție. El predă acest utilaj tehnic unui atelier mecanic agricol, ce abia urmează să se înființeze în comuna Peștișani, înstrăinând astfel, cu dela sine putere, un bun al Ministerului Invățământului Public.

Explicația acestui fel de a lucra?

Directorul școlii din Novaci, Banciu, era profesor maestru de croitorie. Șeful Secției de Invățământ din Gorj a căzut în grava vină de a nesocoti interesele obștești, satisfăcând interesele personale ale profesorului maestru, care avea nevoe de o secție de croitorie la școala din Novaci.

Ministerul a dispus înlocuirea directorului, iar șeful Secției de Invățământ a fost sancționat cu „mustrarea".

Cam în acelaș fel au lucrat și organele de conducere ale Secției de Invățământ a jud. Neamț. Conform dispozițiilor Ministerului Invățământului Public, anul IV dela școala medie tehnică profesională dela Tg. Neamț trebuia desființat, iar elevii îndrumați la alte școli. Operația aceasta, însă, n'a fost făcută nici de directorul școlii respective și nici de șeful Secției de Invățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu al județului Neamț. Și în acest caz, interesele generale au fost subordonate intereselor personale. Pentru a se menține anul IV la această școală au fost înscriși elevi dela o clasă în lichidare dela școala medie tehnică de administrație economică din Fălticeni, elevi pe care dispozițiile Ministerului îi repartizaseră la Suceava.

In ancheta făcută la această școală, inspectorul P. Popescu a dovedit o totală superficialitate. El a căutat să justifice nerespectarea ordinelor superioare și a alunecat pe panta susținerii intereselor personale ale celor care cereau menținerea anului IV la școala din Tg. Neamț.

Față de aceste fapte, Ministerul Invățământului Public a sancționat cu „mustrarea" pe șeful Secției de Invățământ Neamț, a trimis la catedră pe inspectorul P. Popescu și a dispus înlocuirea directorului școlii.

De asemenea șeful Secției de Invățământ și Cultură a jud. Prahova, Nicoară, manifestând complet desinteres față de starea școlilor și față de salarizarea cadrelor didactice din județ, a lăsat, timp de trei luni, fără salarii pe învățătorii și profesorii dela Căminul Crucii Roșii din Sinaia. Atunci când i s'a atras atenția asupra acestei probleme el a încercat să arunce vina pe seama altora, ca să scape de răspundere. Pentru gravă neglijență în serviciu și pentru poziția nesănătoasă, adoptată față de lipsurile sale, Ministerul i-a aplicat pedeapsa „mustrare cu avertisment".

Ce ne dovedesc cele câteva aspecte din activitatea unor organe școlare?

Dovedesc mai întâi că nu pretutindeni învățătorii, profesorii și organele de control și îndrumare au înțeles cât de măreață este misiunea lor în opera de educație și instrucție a generațiilor tinere, potrivit intereselor regimului nostru de democrație populară.

In al doilea rând, faptele de mai sus dovedesc că se mai păstrează încă rămășițe ale mentalității burgheze în rândurile unor învățători și profesori, ca și în rândurile unor organe de îndrumare și control.

A nu face deosebirea între interesele generale și cele particulare, între ceeace este esențial și ceeace este neesențial, a nu recunoaște propriile greșeli, a da vina pe alții, nu sunt oare acestea dovezi ale unei mentalități la care trebuia să se renunțe încă de multă vreme?

Aceasta nu este, se înțelege, atitudinea omului nou care crește și se desvoltă mereu în Republica Populară Română.

Acest om nou se călește în focul luptei de clasă, însuflețit de spiritul critic și autocritic.

Ajutat de învățătura marxist-leninistă, orice învățător și profesor, orice organ de control și îndrumare, poate ușor descoperi ceeace este dăunător în propriile lui acțiuni, poate privi cu bucurie când greșelile îi sunt desvăluite de tovarășii de muncă și poate porni, curajos, pe drumul propriei lui îndreptări. Numai așa faptele fiecăruia se adaogă, picătură cu picătură, la șuvoiul cel mare al muncii și luptei pentru construirea unei vieți din ce în ce mai bune în țara noastră.

LENIN ȘI ȘCOALA

de acad. prof. P. CONSTANTINESCU-IAȘI
Vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale

Personalitatea lui Lenin, atât de desăvârșită, a îmbrățișat o activitate extrem de largă. In politica culturală, școala și educația se bucurau de o atenție deosebită. Poate nimeni ca el n'a înțeles mai bine lupta contra obscurantismului și pentru luminarea maselor. El a arătat că trebuie să se înfăptuiască o nouă cultură; o cultură în serviciul poporului. Lenin a militat pentru un nou învățământ, învățământul poporului, a cărui realizare el a și început-o.

I

Vladimir Ilici Ulianov s'a născut și a copilărit într'o familie de oameni ai școlii. Tatăl său a fost timp de 14 ani profesor de matematică și fizică, apoi inspector și director al școlilor primare din guvernământul Simbirsc; pentru merite școlare i s'a decernat și un titlu de noblețe. Cult și cu idei progresiste, „se dedicase în întregime operei de luminare a maselor populare, punând mai presus de toate, interesele „cauzei"[1]). Aceste calități și idei a căutat să le desvolte și la copiii săi.

Mama lui Lenin era o femeie instruită; cunoștea bine limbile franceză, germană și engleză. Și-a educat cei patru copii într'un spirit progresist. Fiul mai mare a fost membru al organizației „Narodnaia Volea" și a căzut de tânăr victimă țarismului. Ceilalți copii: Ana, Vladimir (Lenin) și Dimitri au fost bolșevici.

Tânărul Vladimir era foarte înzestrat; la vârsta de 5 ani știa să citească; la 9 ani intră la liceul din Simbirsc, pe care-l absolvi în mod strălucit. Cunoștea cinci limbi, întreaga literatură rusă; citea mult; încă din fragedă tinerețe citise întreaga literatură revoluționară; cunoștea deasemeni bine istoria.

O mare influență asupra lui Lenin are, în această vreme, fratele său Alexandru, care în vara anilor 1885—1886, venind acasă să-și petreacă vacanțele, aduse cu sine „Capitalul" lui Marx. Tânărul elev din clasele superioare studiază marxismul, care-l ajută să înțeleagă și să urască regimul social și politic al Rusiei țariste,

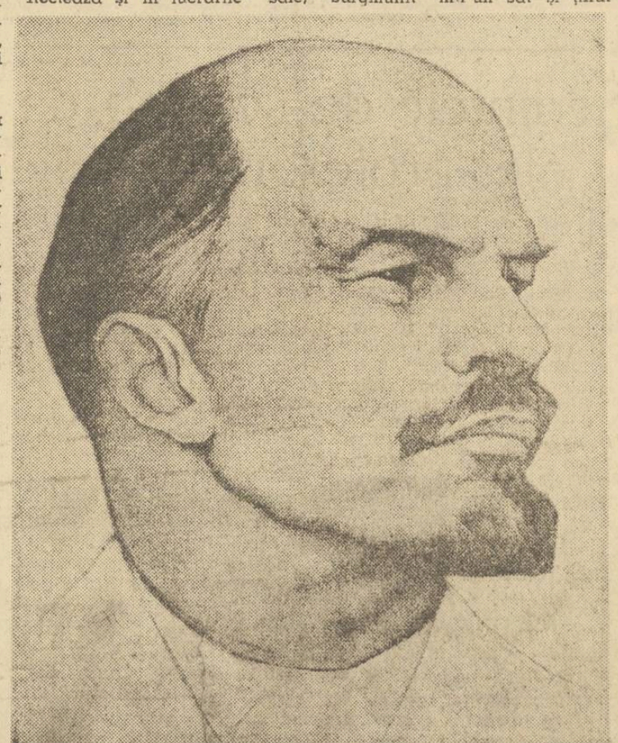

atrăgându-i uneori observații din partea profesorilor. Lenin era totuși mereu cel dintâi în clasă.

Terminând liceul cu medalia de aur, se înscrise la Facultatea de Drept a Universității din Cazan, dar fu eliminat din primul an, amestecat fiind în turburări studențești revoluționare. Turburările studențești erau pricinuite de punerea în aplicare a unui statut: „Statutul universitar din 1884", statut reacționar, prin care regimul țarist căuta să înăbușe orice tendință progresistă în Universitate. După arestare, a fost surghiunit într'un sat și ținut sub supraveghere, el și familia sa, aproape doi ani. Revenind la Cazan și apoi la Samara, a organizat primele cercuri marxiste ale tineretului studios și revoluționar. Abia peste doi ani i se admise să urmeze cursurile Facultății de Drept din Petersburg, centru important din toate punctele de vedere pentru el. Fiind admis ca student „particular", el trebui să studieze singur și în scurtul timp de un an să treacă examenele pentru materia de patru ani. In două sesiuni — în primăvara și în toamna anului 1890 — el își trece examenele singur obținând dintre toți candidații, mențiunea „foarte bine".

In acest răstimp el are posibilitatea să cunoască îndeaproape toate lipsurile proastei organizări școlare, să se convingă de insuficiența sistemului educativ din Rusia țaristă.

Deși, pe atunci, exista o pătură restrânsă destul de instruită, faimoasa „inteligheția" rusă, totuși ministerul instrucției publice era atât de prost organizat pentru scopurile sale firești, că pe drept cuvânt Lenin l-a numit „ministerul întunecării publice".

Intr'un mic studiu al său din 1913, Lenin supune unei critici severe politica țaristă față de școală, care tindea să facă din Rusia una din cele mai înapoiate țări din Europa, căci căuta să înăbușe orice tendințe progresiste și persecuta pe învățătorii mai ridicați.

In discursurile sale din anii 1918—1919, criticând vechea școală, Lenin arată că ea dădea cunoștințe falsificate și servea intereselor de clasă ale mosierimii și burgheziei. Insești metodele pedagogice erau înapoiate: învățarea mecanică pe de rost și disciplina cu bățul.

II.

In uriașa sa activitate, din primul an de studenție (1887) și până la izbucnirea Revoluției (1917), deci 30 de ani neîntrerupți, Lenin s'a instruit — zi și noapte — și a instruit și pe alții.

Pe timpul exilului său, organizează într'o mică localitate pe lângă Paris o școală de cadre — ca s'o numim astfel — în care talentul său pedagogic și-a desvoltat întreaga sa putere. In aceeași epocă, Lenin ia poziție violentă împotriva erezilor unei alte școli „marxiste" aceea dela Capri, de sub conducerea lui Lunaciarschi și a

[1]) „Lenin scurtă expunere a vieții și activității lui", Moscova, 1944, p. 3.

[2]) Lenin, „Opere complete", vol. I, ed. IV, p. 267, ed. rusă.

(Continuare în pag. 3)

Tineretul, luptător activ al lagărului păcii

In cel de al doilea război mondial, în urma atacului mișelesc al hoardelor hitleriste, au căzut pentru apărarea Patriei lor milioane de tineri sovietici, polonezi, francezi; tineri ai altor popoare doritoare de libertate își dau și astăzi viața în lupta cu imperialiștii criminali care le-au ocupat țara.

Tineretul din Spania, sau din Grecia, din Vietnam, din Filipine, sau din Africa de Sud, de pretutindeni unde „civilizația" imperialiștilor aduce foametea, mizeria și moartea se ridică și, cu prețul vieții, dă lovituri nimicitoare ocupantului hrăpăreț sau guvernelor trădătoare care îl reprezintă. Tineretul din lumea întreagă luptă pentru pace, pentru bunăstare, pentru siguranța viitorului.

Copiii și tineretul din Malaia, Birmania, India, muncesc până la completa istovire în mine, la cariere de piatră, la pietruit șosele, la căile ferate, sub biciul arzător al vătafului, cu cele câteva boabe de orez ca hrană pentru ziua de 12-14 ore de muncă.

In U. S. A. sunt aproape 2 milioane de copii care în loc să meargă la școală sunt folosiți în plantațiile de bumbac și cauciuc sau exploatați în întreprinderile imperialiștilor. In Anglia, Italia, Franța numărul copiilor care rămân în afara școlii se îngroașe mereu.

Exploatarea cruntă, mizeria și boala, întunericul neștiinței de carte, iată „raiul" creat de imperialiști tineretului din țările pe care le stăpânesc.

Din acești tineri muncitori, imperialiștii gândesc să formeze batalioane de soldați pe care să le arunce într'un viitor război împotriva tineretului sovietic și a tineretului din țările cu democrație populară.

Gândesc imperialiștii că vor reuși să împingă pe cei mai exploatați, mai chinuiți și mai revoltați oameni, împotriva acelei țări unde a dispărut sau a acelora în care dispare exploatarea, mizeria și foametea, unde tineretul este pentru prima oară liber să se desvolte și să se bucure de frumusețea vieții.

Amarnic se mai înșeală nebunii! Tineretul din lumea întreagă respinge cu hotărâre atât „raiul civilizației americane" cât și încercarea imperialiștilor de a-i arunca într'un nou război.

Tineretul din lumea întreagă nu va lupta, nu-și va vărsa sângele pentru imperialiști — și fără tineret nu se pot face războaie.

Frontul uriaș al păcii, condus de Marea Uniune Sovietică, numără în rândurile sale și pe cei 60 de milioane de tineri, luptători devotați, gata de orice sacrificiu în slujba păcii. Aceștia sunt membrii Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Tânărul din Filipine și din Malaia, din Spania și din Grecia, din Iugloslavia și din Birmania, din India și din Statele Unite ale Americii, privește cu dragoste pe frații lui comsomoliști, tineretul eroic al popoarelor sovietice. In plantațiile depărtate, în colibele mizere, în mine și în forturi, în ciuda biciului exploatatorilor, tinerii află de viața liberă a copiilor sovietici. Ei cunosc astăzi ajutorul imens pe care popoarele sovietice, conduse de Marele Stalin, l-au dat țărilor eliberate de ele de sub jugul fascist.

Tineretul din republicile de democrație populară își desăvârșește eliberarea din exploatare, mizerie și neștiință de carte; sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu partidul ei, tinerii din aceste țări au devenit factori activi în desvoltarea economică și culturală a țărilor lor.

Școli și universități, cămine și internate, manuale, rechizite, aparate de laborator, burse, permit tineretului din aceste țări să se urce pe cele mai înalte trepte ale culturii.

In fabrici, mine și uzine, pe ogoare și șantiere, mobilizat de Partid, tineretul se arată a fi în fruntea celor mai îndrăznețe echipe de șoc. In întrecerile socialiste, brigăzile de tineret sunt fruntașe. Inovatori, inventatori, descoperitori plini de iscusință se ridică din ce în ce mai mult din rândurile tineretului muncitor.

Muncind în liniște, apărat de puterea dictaturii proletariatului, tineretul poate da lumii creații de mare valoare, poate săvârși minuni de eroism.

Iată ce vede tineretul din toată lumea privind la soarele lucitor care luminează Țara Socialismului și țările ce construesc socialismul.

La Festivalul Mondial al Tineretului dela Budapesta, reprezentanții celor 60.000.000 de tineri organizați în F.M.T.D. au depus jurământ solemn că vor lupta cu eroism pentru apărarea păcii, că vor strânge rândurile tineretului mondial în jurul lozincii: „Prietenia cu U.R.S.S. garantează pacea lumii și viitorul tineretului de pretutindeni!"

Lupta pentru pace este astăzi cea mai importantă acțiune a tineretului, singura care-i poate garanta viitorul.

Comitetul Executiv al F.M.T.D. s'a întrunit acum la București pentru a discuta și a lua hotăriri privitoare la formele de luptă și de organizare ale tineretului mobilizat în acțiunea pentru pace.

Tineretul din colonii și din țările stăpânite de imperialiști luptă în mod eroic împotriva exploatării și a exploatatorilor. Se va analiza lupta dusă de tineretul din Italia și vor sorbi noui puteri și lumină tinerii luptători pentru pace din țările capitaliste și colonii.

Lupta dârză pentru pace a tineretului din U.R.S.S. și din țările cu democrație populară capătă forme din ce în ce mai organizate. Cu cât mai puternic este lagărul păcii, cu atât mai repede vor fi înfrânți imperialiștii și cu atât mai repede vor fi eliberate popoarele subjugate de ei.

Pentru a întări lagărul păcii, tineretul țărilor eliberate de sub jugul imperialismului trebue să dea muncitori buni și calificați, tehnicieni iscusiți, oameni de știință de valoare — deci învățând și însușindu-și știința cea mai înaltă, tehnica cea mai perfectă, metodele științifice cele mai bune, ei luptă pentru pace.

Lupta organizată, pentru pace, a tineretului din țara noastră, este îndrumată de organizația revoluționară U. T. M., sub conducerea Partidului clasei muncitoare, a Partidului Muncitoresc Român. Tineretul din țara noastră nu poate uita vremurile nu atât de depărtate, când gemea sub povara celei mai crunte exploatări. El nu poate uita cum a fost transformat în carne de tun și trimis de

Ilie Stanciu

(Continuare în pag. 2)

Școala în satele și orașele noastre

Romii din cătunul Gârcin au acum școală

In apropierea comunei Satulung din județul Brașov, la distanță de numai un kilometru și jumătate, se află cătunul Gârcin, cu o populație de 685 de romi.

Traiul acestor oameni, sub regimurile burghezo-moșierești, era menținut la un nivel foarte scăzut din toate punctele de vedere. Aci mizeria, boala și foamea erau în floare. Cea mai mare parte dintre acești locuitori erau analfabeți. Școală nu exista. Lipsindu-le îmbrăcămintea, copiii nu puteau veni până la școala din comuna apropiată.

Incepând din luna Octombrie 1949 Comitetul Provizoriu al județului, precum și Comitetul Provizoriu al comunei au pornit la îndreptarea acestei stări de lucruri. In primul rând s'a obținut dela conducerea șantierului C.F.R. o clădire din lemn, existentă în raza cătunului, care a fost amenajată pentru școală. In scurt timp au și început cursurile, deocamdată numai cu două clase a I-a, paralele, cu un efectiv de 90 de copii. Puțini elevi din clasele a II-a și a III-a din acest cătun au continuat să urmeze la școala Nr. 3 din comuna Satulung.

Noua școală dispune de o sală de clasă unde se fac alternativ cursurile cu cele două serii de elevi. Ea are deasemeni o bucătărie și o sală de mese, unde elevii primesc zilnic masa de prânz compusă din două feluri de mâncare.

Paralel cu activitatea dusă în școală cu elevii, cele două învățătoare, hotărîte să ajute pe toate căile la ridicarea din întuneric a locuitorilor din acest cătun, au pornit și acțiunea de stârpire a analfabetismului în rândurile populației adulte. Pentru această muncă și-au dat concursul și alți învățători și profesori.

Viața locuitorilor din cătunul Gârcin se schimbă cu fiecare zi. Faptul că ei au acum o școală, că tineretul este încadrat în organizația U.T.M. și faptul că sunt vizitați în mod regulat de serviciul sanitar, constitue o dovadă a progresului realizat până acum.

SILVIA BARBU
Corespondentă

Pregătirea cadrelor cooperatiste la Lugoj

In vederea pregătirii cadrelor pentru mișcarea cooperatistă, la Școala Tehnică Cooperatistă din Lugoj s'a înființat un cerc cooperatist. In ședințele cercului, ce se țin de două ori pe lună, se prelucrează următoarele probleme: Cooperația socialistă, Cooperația în U. R. S. S., Invățământul cooperatist în U.R.S.S., Problema cooperației în R. P. R. și cooperația în Transilvania.

Cercul cooperatist se îngrijește și de răspândirea „Gazetei Cooperației" printre elevi și eleve, afișând, totodată, la „Gazeta de Perete", articole care tratează despre mișcarea cooperatistă.

Inființarea clubului „Th. Neculuță" la Lugoj

Pentru a dovedi strânsa colaborare ce există între cadrele didactice și țărănimea muncitoare, Sindicatul Salariaților din Invățământ, din orașul Lugoj, a înființat un club comun, căruia i-a dat numele poetului muncitor Theodor Neculuță.

In localul clubului a fost instalată și biblioteca Sindicatului, care cuprinde un număr însemnat de cărți ideologice și de reviste progresiste.

Inaugurarea noului club s'a făcut în prezența președinților și a delegaților dela Sindicatul Salariaților din Invățământ și dela cel Agricol. Președinții sindicatelor respective au arătat importanța acestui club, subliniind necesitatea unei cât mai strânse colaborări. Cu această ocazie, s'a organizat un program artistic, la care învățătorii și profesorii au executat dansuri românești.

In cadrul activității acestui club, se ține în fiecare Joi, pentru cadrele didactice o ședință de ridicare a nivelului profesional, la care se prelucrează câte un capitol din „Pedagogia" lui Cairov. Pentru salariații ambelor sindicate funcționează continuu un cerc de șah, iar în orele libere ale salariaților din învățământ, se organizează șezători și cercuri de lectură, urmate de discuții la care participă salariații ambelor sindicate.

Mai mulți profesori au propus prelucrarea, în colectiv, a operelor lui Macarenco.

Intreținerea și înzestrarea cu material didactic a școlii-internat din Lueta-Odorhei

Pentru înzestrarea școlii elementare din comuna Lueta, județul Odorhei, cu materialul didactic și educativ necesar, precum și pentru înființarea unei școli-internat, destinate copiilor săraci, s'au luat o serie de măsuri, menite a contribui la ridicarea nivelului cultural al populației.

In școala-internat, înființată de curând în această comună, sunt întreținuți gratuit 30 de copii săraci.

Elevii au primit îmbrăcăminte și cărți în valoare de circa 45.000 lei. Școala a fost, de asemenea, înzestrată cu aparate de fizică și de chimie și cu hărți.

Totodată, căminul cultural a primit în mod gratuit un aparat de cinematograf tip U.R.S.S., în valoare de circa 1.500.000 lei.

Partidul și Guvernul vin în ajutorul țărănimii muncitoare și al naționalităților conlocuitoare pentru a asigura ridicarea nivelului cultural al întregului popor.

Inv. MARKO GAVRIL
Corespondent

Lucrările sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D.

In ziua de 17 Ianuarie au început în București lucrările sesiunii Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, cu următoarea ordine de zi:

1. Sarcinile F.M.T.D. și ale organizațiilor democratice de tineret în lupta pentru apărarea drepturilor copiilor, pentru o educație și un învățământ democratic;
2. Invățămintele ce trebuesc trase din lupta tineretului italian pentru pace și drepturile sale politice și economice;
3. Relațiile F. M. T. D. cu conducerea „Tineretului Popular Iugoslav".

La ședința de deschidere a sesiunii, Enrico Boccara, secretar general al F.M.T.D., a prezentat raportul asupra primului punct de pe ordinea de zi. După ce a descris suferințele îndurate de copii în timpul celui de al doilea război mondial și contribuția lor la victoria împotriva fascismului, subliniind în deosebi rolul copiilor eroi sovietici, vorbitorul a arătat că apărarea copiilor este una din principalele sarcini ale F.M.T.D. în lupta pentru pace, democrație și un viitor mai bun. Apoi, Enrico Boccara a trecut la expunerea situației triste a copiilor din țările capitaliste și coloniale, arătând apoi, în opoziție cu aceasta, condițiile minunate de care se bucură copiii în U.R.S.S. și îmbunătățirea continuă a situației copiilor din țările de democrație populară.

In ultima parte a raportului, vorbitorul a arătat sarcinile F.M.T.D. în lupta pentru apărarea copiilor. Tineretul democrat din întreaga lume trebue să înceapă o largă campanie de massă, care va culmina în ziua de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului.

In încheere, Enrico Boccara, a spus: „Să facem astfel încât copiii — adevărate flori — să înflorească, să strălucească sub soarele democrației și al păcii".

IN CAPITALA ȚĂRII NOASTRE

Prima ședință a sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Rolul inspectorului în opera de popularizare a celor mai bune experiențe

Sarcina inspectorului școlar nu constă numai în controlul activității profesorilor sau a școlii. El are și datoria de a afla, de a studia, de a sintetiza și de a înfățișa și altora cele mai isbutite experiențe ale cadrelor didactice.

Nu trebue să ai un talent special pentru a descoperi un profesor bun. Activitatea lui se distinge întotdeauna. Odată observată însă, această activitate nu trebue tratată cu indiferență.

In ultimii ani, am avut ocazia să discut de mai multe ori cu tovarășa profesoară Nicolaeva. Pe lângă faptul că am asistat la lecțiile ei, am urmărit și interesanta activitate pe care o duce în afară de școală. Tovarășa Nicolaeva a organizat un lectorat școlar, iar cercul tinerilor miciuriniști pe care-l conduce ea lucrează cu rezultate foarte frumoase. In cadrul consiliilor pedagogice, rapoartele tovarășei Nicolaeva despre „Activitatea individuală a elevilor, în clasă sau acasă, la o anumită disciplină", sau „Reorganizarea predării biologiei în lumina rezolvării ei în sesiunea Academiei Unionale de Științe Agricole „Lenin" au obținut o aprobare unanimă. Ea conduce un seminar special de biologie pentru profesorii claselor inferioare, Elevii tovarășei Nicolaeva au organizat un cabinet de studiu al științelor naturale, înzestrat cu material intuitiv, confecționat exclusiv prin mijloace proprii. Acest cabinet care s'a născut, a crescut și s'a desvoltat sub ochii noștri dispune acum de tot materialul didactic și ajutător necesar predării științelor biologice.

Ca rezultat al activității ei bogate și multilaterale, profesoara Nicolaeva nu are elevi rămași în urmă.

Am vorbit mereu profesorilor și directorilor de școli din raion despre experiența acestei profesoare atât de prețuite. Tovarășa Nicolaeva a organizat lecții model, la care au asistat și profesori dela alte școli. Adeseori am îndrumat la aceste lecții numeroși profesori, pentru a le da prilejul să cunoască metodele de lucru ale tovarășei Nicolaeva. Mulți dintre ei și-au însușit astfel procedeele ei de confecționare a materialului intuitiv, îndemânarea de a folosi acest material la lecții. Profesorii școlilor Nr. 2 și Nr. 86 au organizat cabinete biologice după modelul școlii Nr. 126.

Am asistat odată la școala elementară Nr. 86 la un examen de geografie condus de profesoara V. I. Samoilic. Am fost plăcut surprins de răspunsurile minunate ale elevilor, care foloseau un bogat material suplimentar, în afară de cel învățat din manual. Copiii cunoșteau foarte bine harta; cunoșteau, deasemeni, nu numai numele exploratorilor geografici, ci și descoperirile făcute de ei.

O cunoșteam pe Vera Iulievna Samoilic mai de mult. Am asistat adesea la lecțiile ei și am vorbit de multe ori despre experiența ei, dar am început să-i cercetez mai îndeaproape activitatea abia după acest examen. Mi-am dat seama că secretul Verei Iulievna se ascunde în faptul că ea, cu toată experiența ei îndelungată, se pregătește întotdeauna foarte minuțios pentru lecții și este mereu la curent cu toate evenimentele care se petrec atât în interiorul țării noastre, cât și peste hotare. Urmărește toate știrile geografice de curând apărute în gazete și reviste, folosindu-le cu dibăcie la lecțiile sale. Cabinetul geografic al școlii unde lucrează tovarășa Samoilic este înzestrat cu tot utilajul: hărți, tablouri de producție industrială, material didactic bogat și variat, confecționat de elevi, sub îndrumarea ei.

Activitatea teoretică a tovarășei Samoilic se împletește astfel cu activitatea practică.

Am căutat să popularizez în largă măsură, printre profesori prețioasa experiență a Verei Iulievna Samoilic, folosind aceleași metode pe care le-am folosit și în privința tovarășei Nicolaeva: recomand profesorilor să asiste la lecțiile ei, organizez cetirea rapoartelor și a expunerilor ei, etc.

Experiența profesorilor care lucrează ca tovarășele Samoilic și Nicolaeva trebue să fie cunoscută în întregime. Se întâmplă însă uneori ca în activitatea unui profesor să fie extrem de interesant numai un sector izolat. Nu se poate trece nici pe lângă acest lucru cu indiferență. Tot ce este pozitiv trebue să devină un bun general al profesorilor.

Tov. Kaifman, profesoară la școala medie Nr. 2, ține lecții de istorie foarte frumoase la cl. IV-a, iar tov. Fedorova, profesoară la clasele inferioare ale școalei de 7 ani Nr. 25, variază permanent metodele de lucru la lecții. Am rugat pe acești profesori să organizeze lecții model pentru profesorii claselor corespunzătoare ale școlilor din raion.

In școala de 7 ani Nr. 91, activitatea de sprijinire a profesorilor tineri este foarte bine organizată. Chiar acei dintre ei, care s'au dovedit slabi la alte școli, lucrează aici cu rezultate bune, datorită ajutorului pe care îl primesc la timp.

In activitatea mea de inspector caut să observ, să reținu și să comunic aceste experiențe profesorilor, fie că o fac în cadrul consiliilor pedagogice, în timpul inspectării școlilor, sau la consfătuirile raionale ale directorilor.

In raionul nostru, organizarea consfătuirilor între profesorii tineri și pedagogii experimentați a devenit o adevărată tradiție.

Profesorii experimentați răspund la întrebări și dau sfaturi pedagogilor tineri, pentru a-i ajuta să înlăture lipsurile din activitatea lor.

Desigur, adunările de acest fel nu reprezintă forma principală de transmitere a experienței celor mai buni pedagogi. Ajutorul de bază se poate da numai în școală. Adunările acestea îi fac însă pe profesorii cu experiență să aprofundeze atât metoda cât și forma transmiterii experienței lor profesorilor tineri, iar pedagogii tineri încep să înțeleagă mai bine rolul și locul lor în școală.

Asociațiile metodologice raionale au un rol considerabil în popularizarea experienței celor mai buni profesori.

In raionul nostru, numărul acestor asociații a ajuns la unsprezece.

In anul școlar trecut a luat ființă o asociație metodologică a diriginților, care a organizat trei ședințe cu următoarele probleme: „Diriginție și combaterea repetenției", „Educarea colectivului de copii". „Lupta diriginților împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința elevilor".

O interesantă inițiativă în transmiterea celei mai bune experiențe a fost luată de către asociația metodologică a biologilor, care a organizat o „zi a biologilor". In această zi, cei mai buni profesori de biologie și-au expus metodele lor de lucru.

După exemplul biologilor s'au organizat două „zile ale geografilor" în școlile Nr. 126 și Nr. 91. Rezultatele pozitive ale acestor acțiuni se răsfrâng asupra activității tuturor profesorilor de geografie din raion.

La școala Nr. 126 s'a organizat „ziua directorului", la care s'a discutat problema activității consiliului pedagogic în lupta pentru succesele elevilor. In urma raportului, directorii de școli s'au împărțit în patru grupe, fiecare din ele cercetând în amănunțime metodele de lucru ale colectivului pedagogic din școala Nr. 126.

In consecință, trebue să arăt că popularizarea celor mai bune experiențe și-a dat roadele. In raionul nostru nu există școală care să nu se preocupe în mod sistematic de problemele metodologice Munca profesorilor s'a îmbunătățit, iar nivelul predării, ca și nivelul activității educative au crescut mult.

După E. Doroșevici
Inspectorul raionului Leninsc
din orașul Harcov

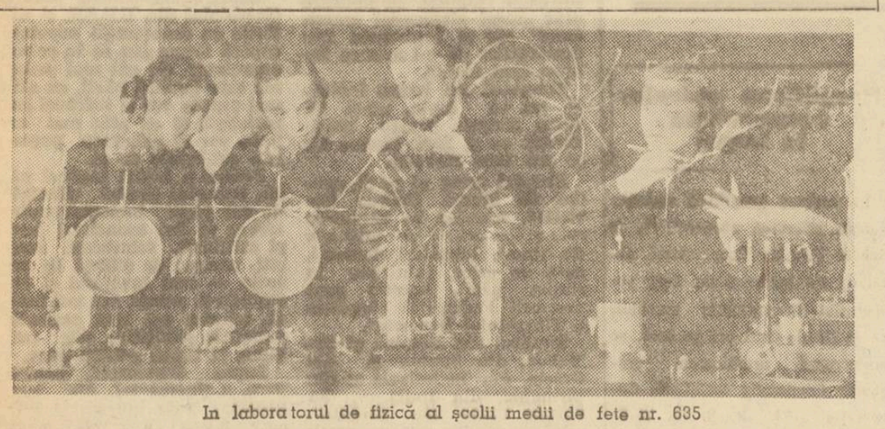

In laboratorul de fizică al școlii medii de fete nr. 635

O serbare a copiilor sovietici din învățământul preșcolar

Ședințele de schimb de experiență ale profesorilor din Moscova

Secția de Învățământ din Moscova, împreună cu Institutul orășenesc de perfecționare a profesorilor și Comitetul Regional al Sindicatului Salariaților din școlile elementare și medii, au hotărît să organizeze un ciclu de ședințe, pentru schimb de experiență. La prima ședință a acestui ciclu, a luat cuvântul profesoara de limba rusă O. F. Leonova, dela școala nr. 173, profesoară emerită a școlii R.S.F.S.R. și deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

O. F. Leonova lucrează de 36 de ani în domeniul instrucției și educației copiilor. Ea a considerat totdeauna că „prima lege" a practicii pedagogice este cunoașterea programei școlare. Dacă profesorul cunoaște în adâncime și în toate amănuntele ei această programă, succesul lui este pe jumătate asigurat. De aceea, profesoara Leonova recomandă insistent tinerilor profesori să studieze amănunțit programele și lucrările metodologice în fiecare an, înainte de începerea cursurilor.

Vorbind despre experiența predării limbii ruse în clasele elementare, O. F. Leonova a atras atenția ascultătorilor asupra necesității de a forma la copii deprinderi temeinice de citire și de a le trezi dragostea pentru cărți. Cartea nu este numai un izvor de cunoștințe, ci și un prieten al copiilor, ajutorul lor în viață și un mijloc sigur de desvoltare.

Educația ideologico politică a copiilor, formele și metodele întrebuințate în privința lucrărilor scrise, procedeele de interogare la lecții, aspectul caetelor și caligrafia elevilor, clasificarea greșelilor și munca de îndreptare a acestor greșeli, legătura cu părinții, munca dusă de cadrele didactice pe linie socială la oraș și la sat — iată problemele principale pe care experimentata profesoară le-a tratat clar și convingător.

Ședințele închinate expunerii experienței cadrelor didactice fruntașe din Moscova vor fi ținute sub îndrumarea Institutului de perfecționare a cadrelor didactice și de a avea loc odată sau de două ori pe lună.

In program sunt prevăzute expunerile următoare: „Metodele individuale în instrucție și educație" — de V. V. Ivanova, profesoară la școala Nr. 15, „Sistemul de muncă în clasele elementare" — de F. D. Costenco, directoare de studii a școlii Nr. 513, „Formarea deprinderilor de muncă individuală la elevi" — de E. D. Pravotorova, profesoară la școala Nr. 655 etc.

Comitetul Central al Sindicatului Salariaților din Școlile Elementare și Medii din R.S.F.S.R. propagă experiențele celor mai buni

In fiecare regiune și în fiecare raion sunt numărați profesori și învățători a căror activitate pedagogică poate fi luată drept model. Mulți dintre ei au izbutit să înlăture definitiv repetența din clasele lor. Difuzarea experienței acestor pedagogi poate să contribue în mare măsură la îmbunătățirea generală a muncii în școală.

Cadrele didactice din școlile elementare și medii cuprinse în Comitetul Regional al Sindicatului de Învățământ din Tula desfășoară, în această privință, o activitate deosebit de interesantă.

In cursul anului trecut, Comitetul Regional Sindical din Tula s'a preocupat îndeosebi de studierea experiențelor privitoare la reorganizarea predării biologiei pe baza teoriei miciuriniste. Rezultatele activității acestor școli au fost discutate la ședințele prezidiumului Comitetului sindicatelor locale. Prezidiumul Comitetului Sindical Regional a arătat un deosebit interes față de activitatea școlii medii din Crapivensc, ale cărei experiențe au depășit normele sectorului școlar. Din inițiativa comitetului local, profesorii acestei școli s'au evidențiat ca organizatori ai recoltelor bogate din colhozuri, ținând în fața colhoznicilor conferințe despre realizările lui Miciurin și Lâsenco.

Prezidiumul Comitetului Sindical Regional din Tula a discutat deasemenea experiența pozitivă a activității Cabinetului Pedagogic din regiunea Cernsc, care a organizat cu succes confecționarea materialului intuitiv pentru istorie și geografie la școlile din raion, precum și schimbul de material didactic și intuitiv între aceste școli.

In anul școlar curent, Comitetul sindicatelor locale a început să se ocupe de propagarea experienței celei mai bune școli elementare din regiune. Este vorba de școala din satul Golașapovsc, raionul Crapivensc. Directoarea acestei școli, învățătoarea comsomolistă M. F. Voronceva, ajutată de un colectiv pedagogic alcătuit din trei învățătoare deasemeni comsomoliste, duce o activitate serioasă și susținută pentru a asigura elevilor cunoștințe temeinice. Ea a știut să atragă în jurul școlii pe toți locuitorii satului. Invățământul general obligatoriu se realizează aici încă de mai mulți ani. Școala nu are aproape niciun repetent, iar absolvenții, îndrumați de tov. Voronceva, se înscriu în clasa V-a la școala de 7 ani din Staro-Crapivensc unde își continuă studiile și unde sunt socotiți printre cei mai buni elevi.

Discutând experiența Școlii Elementare din comuna Golașapovsc, prezidiumul Comitetului Regional al Sindicatelor a ajutat numeroase colective pedagogice să se familiarizeze cu metodele ei de lucru.

In raionul Crapivensc se fac acum pregătiri pentru „Ziua învățătorului dela sate", consacrată temei „Chipul tânărului învățător sovietic".

Prezidiumul Comitetului Central a aprobat inițiativa Comitetului Regional al Sindicatelor din Tula cu privire la difuzarea celei mai bune experiențe pedagogice.

Prezidiumul Comitetului Central al Sindicatelor a recomandat tuturor Comitetelor sindicale să organizeze în mod sistematic popularizarea celor mai bune experiențe ale învățătorilor care reușesc să înlăture repetența. In acest scop trebue folosite adunările învățătorilor, consfătuirile de producție, ședințele asociațiilor metodologice pe obiecte de studii, ca și presa raională și regională. Este necesar ca schimbul de experiențe să fie organizat în mod sistematic.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Știri și fapte

Grija pentru casele de copii

Casa de copii din Crasnopolianse, ținutul Crasnodar, se bucură de o grijă deosebită din partea locuitorilor din raion. Astfel, colhozurile „Maxim Gorchi" și „Novoe Rozdolie" au ajutat casa de copii să-și procure instrumente de suflat pentru orchestră. Sanatoriul „Izvestia" i-a dăruit o bibliotecă și jocuri, iar instituțiile economice și întreprinderile din raion i-au procurat instrumente cu coarde și mobilier.

Tineretul sovietic se înscrie în Comsomol

Intr'o singură zi, au intrat în rândurile Comsomolului stahanoviștii Ririus, Cochins, Gosuulis și Deghins dela Uzina de Vagoane din Riga. Toți patru sunt membrii celei mai bune brigăzi de tineret, conduse de comsomolistul Evgheni Ialânschi. In ultimul timp, s'au înscris la Comsomol: Vera Lot, muncitoare la atelierul de galvanizat, care îndeplinește zilnic norme de 200%, stahanoviștii Iunchilan și mulți alții. La uzina „Saralan Zvaigzn" au fost primiți în Comsomol lăcătușul de remontat unelte și mulți alți tineri și tinere.

In total, s'au înscris în Comsomol, în ultimele 10 zile, 344 tineri și tinere.

Premii și medalii de aur, purtând numele marilor savanți ruși

Oamenii de știință sovietici privesc cu mândrie drumul glorios al științei Patriei lor. In fiecare an, marii cercetători sovietici, continuatori ai tradițiilor progresiste ale științei Patriei, primesc premii și medalii de aur, care poartă numele savanților ruși.

In anul 1950, vor fi acordate medaliile de aur „V. V. Docuciaev" „I. I. Mecinicov", „I. P. Pavlov", premiile „C. A. Timiriazev", „D. I. Mendeleev" „V. L. Comarov" etc.

Un muncitor sovietic ține o conferință în fața studenților din Moscova

In fața studenților Institutului de mașini-unelte și instrumente „I. V. Stalin", din Moscova, muncitorul strungar P. Bâcov, laureat al premiului „Stalin", din uzina de mașini de șlefuit din Moscova, a ținut o conferință, la care au asistat peste 300 de studenți, profesori și numeroși reprezentanți ai diferitelor institute științifice.

P. Bâcov, care a pus bazele tăierii rapide a metalelor și a generalizat bogata experiență a inovatorilor, a arătat cu acest prilej, perspectivele metodelor rapide de lucru la mașinile de șlefuit.

Această conferință a trezit un viu interes în rândurile studenților și colaboratorilor științifici.

Stahanoviștii din întreprinderile orașului Moscova țin des conferințe la Institutul de mașini-unelte și instrumente. Astfel, au ținut conferințe despre experiența lor în muncă stahanoviștii N. Rossiischi, D. Semionov și alții.

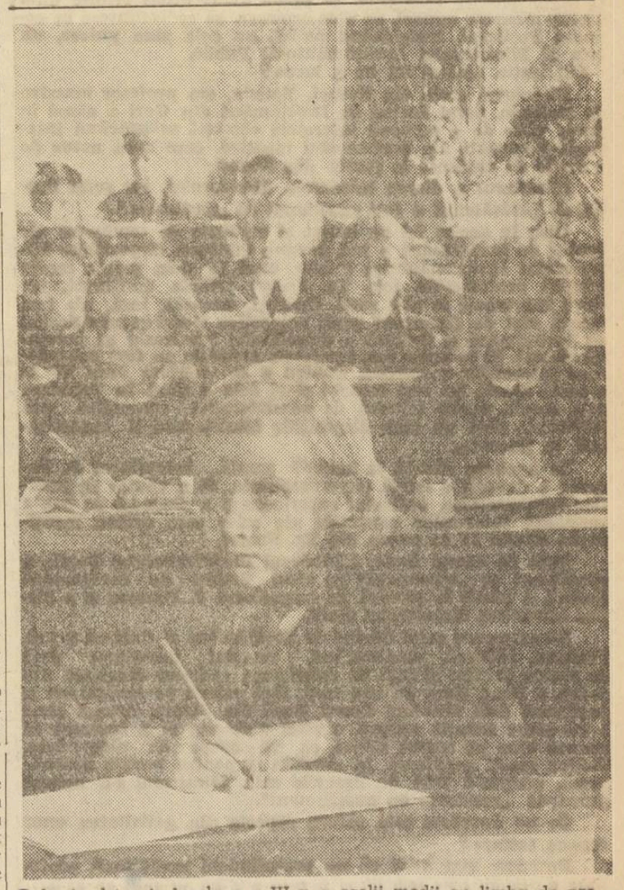

O lecție de scris la clasa a III-a a școlii medii cu limba de predare ucraineană, din orașul Lvov

Tineretul, luptător activ al lagărului păcii

(Urmare din pag. 1-a)

bandiții antonescieni, reprezentanții burgheziei și moșierimii, împotriva pașnicelor și eroicelor popoare sovietice.

Tineretul nostru nu poate uita ce a însemnat pentru el Armata Sovietică Eliberatoare, câte sute de mii de vieți tinerești au fost salvate prin jertfa ostașilor sovietici.

Tineretul nostru muncitor știe că bumbacul din fabricile textile, granicul din industria petroliferă, strungul și ciocanul pneumatic din uzinele metalurgice, camioanele și turismele din transporturi sunt ajutoare sovietice, sunt ajutoare fără de care tineretul nostru nu și-ar putea construi o viață fericită și lipsită de griji, o patrie socialistă.

Tineretul nostru știe că un viitor război ar opri vremelnic drumul nostru spre fericire, ar însemna din nou suferință și moarte. Tineretul nostru este de aceea luptător activ în rândurile luptătorilor pentru pace.

In expunerea ținută la 8 Decembrie 1949 în fața activului de Partid, tov. Gh. Gheorghiu-Dej arată că „sarcina noastră este de a munci și mai perseverent pentru întărirea organizatorică și lărgirea mișcării partizanilor păcii, antrenând în această mișcare noi și noi pături ale poporului muncitor și transformând-o într'o mișcare a întregului popor muncitor. Sarcinii acesteia trebue să-i corespundă măsuri organizatorice noi în vederea întăririi și lărgirii mișcării partizanilor păcii. Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii trebue să treacă la înființarea de comitete de luptă pentru pace în fiecare cătun, în fiecare sat, plasă, întreprindere, instituție, școală, cartier, etc.". Aceste sarcini trasate de tov. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al P.M.R., sunt și pentru noi, cei din învățământ, o îndrumare clară în organizarea luptei pentru pace în rândurile elevilor noștri, ale personalului didactic și ale părinților elevilor.

Folosindu-ne de toate formele de popularizare a luptei pentru pace, să formăm din elevii și elevele noastre mulțime de detașamente hotărîte să ducă luptă neobosită, pentru a întări necontenit lagărul păcii.

Școala să devină astfel o unitate importantă în rândurile unității organizate în lupta pentru pace, elevii noștri să devină elemente devotate în bătălia ce se dă atât de aprig împotriva atâtătorilor la război, a imperialiștilor anglo-americani.

Ilie Stanciu

Din carnetul unei inspectoare

O lecție de română. In condica de prezență subiectul era notat cu precizie: *Tema operei literare, „Bijuterii de familie"*. In clasă, profesoara, încurcată, ne lămurește că nu e profesoară la această clasă, că titulara orei lipsește, că ea o înlocuește, că totuși vroia să citească un text cu elevele, că însă nu e pregătită să facă lecția... Directoarea schimbă fețe-fețe, împreună cu profesoara.

Clasa, o clasă de eleve mari, urmărește oarecum amuzată desbaterile șoptite și repezi din jurul catedrei. Pentru a salva situația, inspectoarea încearcă să stea de vorbă cu elevele asupra problemelor discutate până la acea dată.

Răspunsurile vin din ce în ce mai sigure, mai limpezi, discuția devine interesantă și animată. Elevele cunosc problemele și se interesează de ele cu tot avântul tinereții, dornice de cunoaștere. In timpul acesta, din spate, dela catedră, sosesc uneori șoapte mai mult sau mai puțin discrete. La un murmur ceva mai distinct, o întoarcere bruscă. Tablou! Constatarea este penibilă și tragi-comică. De teama de a nu „ieși rău la inspecție" directoarea, — o bună și harnică directoare de altfel,— „suflă" elevelor! Cum rămâne cu păcatul „suflatului" atât de sever și des sancționat la eleve? Cum rămâne cu explicația ce o dăm copiilor asupra acestei atitudini nesănătoase, unde nu e vorba de a ajuta un tovarăș, ci de a fura o muncă străină, de a prezenta mincinos golul pregătirii tale? Explicația e una singură: inspecția crează condiții speciale în care „reputația" școlii trebue salvată chiar cu prețul unei minciuni, chiar cu riscul unei periculoase abateri personale dela linia morală ce o trasăm elevilor noștri.

★

Intre munții vârstați cu zăpadă timpurie, satul se întinde resfirat, casele sunt agățate pe coaste, drumurile prăvălite și rele. O clădire albă și curată, încăpătoare și frumos ornată, ne arată unde învață carte copiii țăranilor muncitori. In clasa I-a elementară, 32 de copii silabisesc cu claritate, adună repede 6 mere cu 3 mere, sunt mândri de colțul sanitar pe care se pare că-l utilizează din plin. Din vorbă în vorbă, aflăm că uneori o cam supără pe doamna și atunci vine corecția!

— Vă bate uneori doamna?

— Ne bate doamna, dar nu bate rău, spune limpede și sigur o fetiță.

Invățătoarea încearcă să se explice cu ei: „Când v'am bătut eu?"

Copiii se uită nedumeriți. De ce o fi doamna supărată? Ei n'au mințit. Doar au spus că „doamna nu-i bate rău!"

Iată cum se descoperă că mai sunt „educatori" care folosesc metode barbare. Și care în fața inspectorilor încearcă să ascundă o ticăloșie printr'o minciună.

★

Elevii scriu cu capetele aplecate sârguincios pe caiete. Nu se aude decât fâșâitul creioanelor și glasul profesoarei care dictează: „Așa dar, în societatea capitalistă, legea valorii face sau mai exact tinde să facă reglementarea producției".

Clasa face efort să nu adoarmă, legănată de monotonia dictării; afară, cerul jos, cu nori grei, acoperă dealurile. In clasă e cald, liniște. Prea liniște. Totul îndeamnă la orice altceva decât la studiul economiei politice, de care vorbește orariul. Te întrebi cu nedumerire crescândă: de ce o fi dictând profesoara? Cărți sunt, plan de lecție are, elevii vor să învețe, — atunci de ce ucide lecția cu sistemul acesta? După terminarea orei, în cancelarie, vine și explicația: „emoția" provocată de prezența inspecției în școală a oprit desfășurarea normală a lecției.

„Emoția" aceasta este un paravan comod. Ea scuză uneori și lipsa planurilor de lecții, și orele somnifere, și improvizațiile periculoase, care iau locul unei munci serioase și organizate.

Semnificativ însă este altceva: că această „emoție" se produce întotdeauna acolo unde lecția este nepregătită.

Departe de a salva „prestigiul școlii" în ochii organelor de control, această atitudine a profesorilor nu face decât să acopere greșeli care astfel merg adâncindu-se. Desigur, una dintre cauze care provoacă uneori real, emoția și adesea neîncrederea profesorilor este însăși comportarea organelor de control.

Ani de zile regimurile burgheze au făcut din inspectori organe polițienești de vânare a greșelilor reale și imaginare. Un inspector, prin însăși natura sarcinii lui, trebuia, în concepția școlii burgheze, să găsească rău cu orice preț școala și pe profesori. Pretinsele discuții din cancelarie erau în fond, de cele mai multe ori, o cascadă de observații dure, injuste, spuse pe un ton de superioritate, înșirări dogmatice care excludeau discuția. Inspectorul știa absolut tot, de aceea era inspector. Raportul lui tăia adesea capetele sau împingea spre locuri nemeritate elemente care știuseră, cu argumente bogate în... coșuri, sticle și voluminoase pachete să convingă pe „severul" inspector de calitățile lor profesionale.

In școala nouă, accentul în munca inspectorului cade însă pe acțiunea de îndrumare, de ajutor pentru tovarășii dela catedră, prezența inspectorului devenind astfel necesară și cerută de mersul înainte al învățământului.

Să ne întipărim bine în minte că ne ducem în școli în primul rând pentru a ajuta pe tovarășii noștri să lucreze mai bine, să găsească în informațiile și îndrumările noastre mijloace noi de îmbunătățire a activității lor. Acolo unde lucrurile trebue îndreptate, critica inspectorului trebue să fie tovărășească, să construiască, împreună cu cel care are nevoe de ajutor, viața mai bună a școlii.

Să nu pierdem niciodată din vedere linia trasată de Partid, în lumina căreia, atunci când vom fi întrebați: „cu ce ai ajutat la lichidarea lipsurilor ce le-ai constatat?" să putem răspunde cu fapte concrete.

Dar, pentru ca ajutorul tovărășesc al inspectorului să fie într'adevăr constructiv, profesorii trebue să ceară și să primească critica. Exemplul minunat pe care-l dau muncitorii în mânuirea acestei arme puternice a criticii și autocriticii nu trebue să fie uitat nici o clipă de cadrele noastre didactice.

Gâteala specială a școlii pentru inspecție, camuflarea elevilor mai puțini pregătiți prin repetate întrebări adresate celor mai avansați, „suflatul" la răspunsurile ce le așteaptă inspectorul, „emoția" nejustificată, toate acestea constituesc paravanul mincinos în dosul căruia se ascund adevăratele lipsuri ale școlii. Lipsurile acestea trebuesc discutate fățiș de profesori și inspectori, analizate critic și soluțiile de îndreptare găsite în discuția tovărășească a acestui colectiv.

Otrava trecutului trebue smulsă și din această latură a muncii didactice. Inspectori și profesori, umăr la umăr, sunt muncitori pe ogorul școlii noi, ai școlii ce crește și educă pe copiii poporului muncitor, pentru adevăr, pentru viață liberă și fericită.

Coralia Călin

IN CURÂND VA APARE
EDIȚIA IN LIMBA MAGHIARĂ
A „GAZETEI INVĂȚĂMÂNTULUI"

Pregătirea lecțiilor la Facultatea de Pedagogie din București

În cadrul activității științifice-pedagogice pe care catedra de pedagogie o susține și îndrumă la Facultatea de Pedagogie a Universității „C. I. Parhon" pregătirea în colectiv a lecțiilor constituie un moment deosebit de important.

In cele ce urmează, ne vom ocupa de câteva probleme ale muncii de pregătire a lecțiilor în colectivul de profesori și conferențiari, pentru pedagogia generală.

Este neîndoelnic că succesul în munca noastră pedagogică, privind însușirea științei pedagogice de către studenți, valorificarea ei în slujba construirii omului nou al societății socialiste, depinde, în cea mai mare măsură, de pregătirea temeinică, organizată a lecțiilor.

La baza acestei pregătiri, constituind sprijinul cel mai prețios al ei, este bogatul material al pedagogiei celei mai înaintate, al pedagogiei sovietice. Un ajutor puternic în munca profesorilor și a studenților la cursul de pedagogie generală îl constituie Manualul de Pedagogie de sub redacția lui A. S. Cairov, apărut recent în traducere. Dar munca noastră în pregătirea cursului nu se limitează la utilizarea acestui manual de bază. In raport cu complexitatea problemelor și a sarcinilor educației socialiste-comuniste ce formează obiectul pedagogiei științifice, lecțiile noastre cer să utilizăm cât mai mult din conținutul bogat de probleme și realizări măreațe ale pedagogiei sovietice. Astfel, cunoașterea operelor lui Macarenco, înlesnită prin traducerea câtorva lucrări de seamă ale acestui mare pedagog sovietic („Opere Pedagogice Alese" și, recent, „Poemul Pedagogic"), vine să îmbogățească cursul nostru cu noi idei pedagogice, cu mărturia unor minunate succese ale practicii pedagogice sovietice.

O sarcină generală a muncii de pregătire a lecțiilor, dar pe care noi trebue s'o realizăm concret în legătură cu fiecare lecție, este aceea de a duce lupta împotriva pedagogiei burgheze, de a demasca și combate obiectivismul și cosmopolitismul în pedagogie, prin clarificarea principială a problemelor pedagogice de pe poziția de luptă a clasei muncitoare. Munca în colectiv este un puternic ajutor pentru o justă orientare ideologică și politică a lecțiilor. In acest scop preocuparea de căpetenie a colectivului nostru, în cadrul ședințelor de pregătire a lecțiilor, este aceea de a da studenților, o dată cu conținutul propriu al fiecărei lecții, și perspectiva justă a muncii pedagogice, actualizând problemele fiecărei lecții, legându-le de lupta clasei muncitoare și a Partidului ei pentru construirea socialismului la noi în țară, de lupta pe care o duc popoarele — în frunte cu Uniunea Sovietică — pentru apărarea păcii împotriva imperialiștilor anglo-americani atițători la un nou război, de rolul uriaș al personalității tovarășului Stalin în îndrumarea cu'turii și a științei spre culmile ei cele mai înalte.

Vom da acum câteva indicațiuni de felul în care se desfășoară munca de pregătire a lecțiilor la catedra de pedagogie generală. Metoda de pregătire a lecțiilor comportă următoarele momente:

1. Se repartizează profesorilor și conferențiarilor un anumit număr de subiecte ale lecțiilor ce urmează a fi ținu'e, cu sarcina de a le pregăti, ajutați fiind la colectarea și clasarea materialului documentar de șefii de lucrări și asistenți. 2. După ce lecția a fost în prealabil, studiată de toți, este supusă discuțiilor critice ale întregului colectiv. In felul acesta, observațiile critice urmăresc să arate dacă planul lecției a fost bine alcătuit, și dacă conținutul ei este bine întemeiat din punct de vedere științific, argumentat ilustrat, prin suficient material concret și dacă, actualizarea este just făcută și deasemeni, dacă expunerea reliefează și clarifică tezele principale și secundare ale subiectului și desprinde concluziile în mod principial, partinic. 3. Pe baza acestor discuții, care scot la lumină lipsurile lecției și arată în acelaș timp, felul în care ele pot fi îndreptate, lucrarea este refăcută și îmbunătățită. 4. Lecția odată ținută face obiectul unor noi discuții critice, de as'ă dată aprecieri în legătură cu condițiile concrete, vii, în care ea s'a realizat: în ce măsură a reușit să clarifice subiectul, făcându-l interesant și viu pentru studenți, în ce măsură a fost legată de via'ă, de actualitate, și dacă a reușit — printr'o justă orientare ideologică-politică — să dea studenților perspective, să-i convingă, să-i mobilizeze.

In lumina acestor cerințe și-a propus să lucreze colectivul cursului de pedagogie generală, îndrumat și ajutat de conducerea catedrei.

Vom arăta acum câteva aspecte ale pregătirii unei lecții, și anume a uneia dintre lecțiile de bază a cursului de pedagogie generală: problema educabilității. Lecția referitoare la această problemă, așa cum a fost prezentată colectivului nostru, avea lipsuri serioase. Discuțiile care au avut loc într'un colectiv lărgit prin participarea psihologilor și a biologilor, au permis, odată cu descoperirea lipsurilor lucrării, clarificarea problemelor legate de lămurirea scopului lecției, de necesitatea îmbunătățirii planului, a stabilirii mai precise a continu'ului științific și a mat'erialului bibliografic ce trebue folosit în plus, în legătură cu felul în care trebue să fie clarificate, desvoltate și actualiza'e unele probleme.

Rând pe rând s'au analizat și alte lipsuri ale lucrării, dându-se indicații asupra modului în care trebuesc remediate: problema educabilității nu era pusă destul de științific, concepțiile respective trebuiau situa'e pe terenul luptei dintre materialism și idealism, iar conținutul lor de clasă, inclusiv acela al concepțiilor biologice despre ereditate și rolul ei trebuiau accentuate. Astfel, din lucrare n'a reeșit clar esența teoriilor reacționare burgheze ale lui Weismann, Mendel și Morgan, ca o încercare de a surpa baza materialistă a doctrinei lui Darwin, susținută și desvoltată de marii savanți ruși Mecinikov, Timiriazev, Miciurin, — și, în acelaș timp, ca o încercare de a furniza o bază „științifică" ideologiei și practicii sălbatice, rasiste a imperialiștilor germani, englezi și americani. A lipsit apoi re'ie'area puternică a măreței științei biologice sovietice, a victoriei miciurinismului asupra teoriilor obscurantiste burgheze în biologie, ca și însemnătatea pentru pedagogie a discuțiilor biologice ale Academiei Agricole „Lenin".

Deasemenea, expunerea concepției marxist-leniniste despre rolul eredității, al mediului și al educației a fost schematică și, în bună parte obiectivis'ă, prin aceea că nu s'a insistat asupra faimentului total al concepțiilor reacționare despre ereditate și mediu, și în acelaș timp nu s'a arătat rolul important al educației în societatea socialistă, rol ilustrat tocmai prin mărețele înfăptuiri ale planurilor cincinale, prin înflorirea în massă a talentelor, prin succesele școlarilor sovietici, prin minunatele succese pe care le obțin oamenii sovietici în lupta pentru depășirea planului stalinist postbelic și construirea comunismului în U. R. S. S. Deasemenea a lipsit exemplul oamenilor muncii din țara noastră, care, călăuziți de Partid, în avântul întrecerilor socialiste, desvoltă calitățile noi ale omului de tip nou, tot mai mult cerute și desvoltate de însești sarcinile luptei pentru construirea socialismului. Aceste exemple trebuiau să constitue pentru noi cele mai puternice argumente pentru a combate rămășițele concepției reacționare despre „elevii buni" și „elevii răi" și pentru a ne pătrunde cât mai conștient de rolul important, activ, transformator al educației în condițiile de azi și, odată cu aceasta, de răspunderea importantă ce revine educatorilor.

Munca de prelucrare în colectiv a lecției a ajutat astfel clarificării teoretice a problemei educabilității și însușirii depline a ei de către toți membrii colectivului. Pregătită în aceste condiții, lecția despre educabilitate a fost realizată cu succes deplin în fața studenților.

Desigur că, în această muncă de pregătire a lecțiilor, mai sunt încă lipsuri, rezultate dintr'o insuficientă organizare și planificare a acestei activități. Astfel, nu toate lecțiile programate pot fi prelucrate în colectiv, aceasta datorită nerepartizării lor din timp sau neîndeplinirii la timp a sarcinilor luate în acest sens. Deasemenea, lipsa de pregătire prealabilă, prin studiul individual și prin lectura materialului bibliografic respectiv, limitează munca la contribuții particle, mai puțin substanțiale, fără participarea activă a întregului colectiv, ceeace determină un nivel mai scăzut al prelucrării și însușirii materiei. Aceste lipsuri urmează să fie remediate prin efortul conștient al întregului colectiv, prin folosirea justă a criticii constructive și prin ajutorul colectivului. Această sarcină poate fi îndeplinită, fiindcă întreg colectivul este conștient de valoarea muncii de pregătire a lecțiilor, care este unul din cele mai bune mijloace de însușire temeinică a materialului ce trebue să fie predat și de ridicare a nivelului științific, ideologic și politic în activitatea universitară.

Traian Moraru
conferențiar universitar

SCHIMB DE EXPERIENȚE

In multe sectoare de muncă au fost inițiate și organizate schimburi de experiență, au avut loc consfătuiri între fruntașii în producție și tovarășii lor. Zile speciale, în care inovatorii arată sistemul lor de lucru, au scos în evidență metode noi, care, fiind cunoscute și puse în practică, au adus o însemnată contribuție la sporirea productivității muncii.

In actualul stadiu al învățământului nostru, efortul pe care cadrele didactice au început să-l depună pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional trebue să fie intensificat.

Unul din mijloacele care vor ajuta la realizarea acestui scop este și schimbul de experiențe.

Secțiile de Invățământ vor trebui să urmărească îndeaproape această problemă, popularizând realizările profesorilor fruntași și organizând schimbul de experiențe în cadrul orașului și al județului. Primul sprijin al Secțiilor de Invățământ îl constitue cercurile pedagogice din școli și cercurile pe oraș. Dar atât cercurile cât și Secțiile nu trebue să facă numai oficiu de înregistrare în această problemă. Dela ele și prin ele trebue să se producă atât transmiterea și organizarea experiențelor cât și activarea cadrelor didactice în problema schimbului de experiențe.

Un rol însemnat în această muncă revine și Sindicatelor Salariaților din Invățământ care, în strânsă legatură cu Secțiile de Invățământ, trebue să ducă o permanentă acțiune de ridicare a nivelului profesional al cadrelor didactice și de mobilizare a lor.

Semnalarea experiențelor celor mai buni profesori, urmărirea desfășurării muncii lor și comunicarea rezultatelor acestei munci este o sarcină a tuturor organelor de îndrumare.

Vrem să ne îmbunătățim munca

Una dintre problemele cele mai importante care au preocupat cadrele didactice din școala noastră, care este o școală medie tehnică metalurgică, a fost lipsa de manuale. Pentru a face față acestei lipse noi pregătim temeinic lecțiile, folosind cărțile de specialitate publicate de Editura de Stat, precum și reviste de specialitate românești și sovietice, din care extragem materialul necesar.

Unii dintre noi și-au pregătit parte din material încă din timpul vacanței de vară. Astfel s'a pregătit un curs de „Rezistența materialelor". Unele lecții le-am scris pe larg și le-am multiplicat în 8-10 exemplare pe care le-am împărțit elevilor, (câte un exemplar pentru 3-4 elevi).

Am căutat să folosim material didactic spre a ușura înțelegerea și reținerea materiei predate și am sfătuit încă dela începutul anului pe elevi să-și scoată regulat notițe rezumative și să le treacă apoi pe un caiet curat. In acest fel, elevul urmărește lecția cu atenție și revede materialul cu ocazia trecerii pe curat, aprofundându-l. Pe măsură ce se predă partea teoretică a materiei se fac numeroase aplicațiuni, care ajută la înțelegerea și fixarea chestiunilor expuse. De câte ori e posibil, stimulăm elevii să arate observațiile și constatările lor referitoare la materialul lecției ce se predă și îi sfătuim ca, în munca lor practică, să facă legătura cu materialul teoretic. Materialul rămâne astfel viu în mintea elevilor și suplinește într'o măsură manualele.

Am obișnuit elevii să folosească manualele tehnice cum ar fi „Manualul inginerului" sau „Manualul chimistului" și unele broșuri ce se găsesc în biblioteca școlii.

Bineînțeles, metodele acestea n'au fost aplicate decât într'un cadru restrâns și cu multe lipsuri. Nu s'au multiplicat decât unele lecțiuni; nu toți elevii și-au făcut caiete cu rezumatele lecțiilor predate. Materialul didactic a fost insuficient față de un minim necesar; totuși, rezultatele încep să se facă simțite.

Intervin însă și alte cauze, în afară de lipsa de manuale, care frânează progresul. Astfel, unii dintre elevi au condiții nemulțumitoare de trai, stau departe de școală, nu au rechizite suficiente etc. Măsurile luate de Ministerul Industriei, care a dat 180 burse la circa 240 elevi, precum și internatul și cantina școlii ne sunt de mare folos pentru lichidarea acestor greutăți.

O a doua problemă care frământă mult colectivul nostru didactic este procurarea materialului didactic, a cărui lipsă se face mai ales simțită la electricitate și la rezistența materialelor.

Pentru rezolvarea acestor lipsuri am făcut cu elevii vizite la uzinele și fabricile din Roman, arătându-le instalații tehnice ilustrând materia predată. In măsura posibilului, am împrumutat aparate dela alte școli din localitate și chiar am făcut experiențe în laboratoarele lor.

In afară de aceasta, am început noi înșine să confecționăm material didactic, dar până acum s'au lucrat în școală numai aparate de fizică mai simple, atât pentru școlile elementare cât și pentru școala noastră. S'au executat astfel 17 serii a 12 aparate de fizică pentru școlile elementare din județ. De asemeni am executat pentru Ministerul Industriei prototipuri de scripeți, inelul Gravesant, discul lui Newton.

Școala noastră nu posedă utilaj suficient, în special nu avem mașini unelte suficiente și indeajuns de variate. La un moment dat ne-au lipsit până și menghinele sau pilele necesare desfășurării normale a programei. Pentru a remedia lipsa aceasta am hotărît ca unele clase să lucreze la atelier dimineața și altele după amiaza pentruca, în felul acesta, parte din utilaj să poată fi folosit de două ori.

Pentru electricitate și rezistență, nu am reușit până acum să ne realizăm material didactic propriu, deoarece nu am avut nici condițiile tehnice, nici materialele corespunzătoare aparatelor ce ne-ar fi trebuit. Ne interesează însă în mod deosebit să vedem ce au reușit să realizeze alte școli și dacă nu am putea face și schimb de aparatură, din ceeace a confecționat fiecare școală.

Unde și când a fost nevoe, atelierele s'au împrumutat între ele cu sculele necesare. Am procurat, cu ajutorul Ministerului Industriei, parte din utilajul necesar și suntem în curs de organizare și dotare a unui nou atelier.

Pentru unele lucrări la mașini-unelte ce nu s'au putut executa în școală, am apelat la I.M.S. Roman, care primind elevii noștri la practica de vară, i-a repartizat să lucreze la mașinile pe care școala nu le are.

Pentru a ridica nivelul la învățătură al elevilor, s'au organizat grupe de învățătură cu elevii mai slabi.

Grupele au funcționat cu lipsuri; nu toți elevii au luat parte regulat la ele, disciplina a slăbit câte odată și profesorii nu le-au putut supraveghea suficient. Este însă cert că ele sunt o bună metodă de ridicare a nivelului elevilor slabi și de antrenare a lor în muncă.

Am dus și ducem o permanentă muncă de lămurire, prin diriginți, biroul organizației U.T.M. și profesori, atât direct cu elevii cât și cu părinții, asupra necesității de a învăța și asupra condițiilor favorabile pe care le-a creat R. P. R. pentru copiii clasei muncitoare.

Pentru a îmbunătăți metodele noastre de predare, ținem regulat ședințe de analiză a muncii, urmărind de aproape rezultatele activității didactice și nivelul la învățătură al elevilor, și ne vizităm reciproc la orele de curs, în special la lucrările practice. Planurile de lecții pentru lucrările practice se fac în colectiv.

Ne-a preocupat mult, de asemeni, problema îmbunătățirii frecvenței și disciplinei.

Diriginții caută să-i lămurească permanent pe elevi asupra necesității disciplinei liber consimțite. Folosim în acest scop și ședințele de analiză a muncii pe clase, în care elevii își fac ei înșiși critica activității lor.

Ținem legătură strânsă cu părinții, atât prin vizite la domiciliu cât și prin adunările care au loc în școală.

Fiecare clasă are grafice individuale de frecvență, pe care toți elevii pot urmări frecvența colegilor lor. Oricând se poate constata care elev strică frecvența clasei prin lipsuri nemotivate și, de cele mai multe ori, chiar elevii intervin pentru îmbunătățirea situației.

Atitudinea noastră, a profesorilor, este tovărășească, dar neîngăduitoare în repetarea greșelilor. Căutăm că, prin exemplul nostru personal, să insuflăm elevilor punctualitate, ordine în muncă, disciplină, seriozitate etc.

In perete ale elevilor ne vin mult în ajutor atât în ceeace privește disciplina, cât și în privința frecvenței, prin articolele, epigramele și caricaturile pe care le cuprind.

Analiza critică a muncii noastre ne arată că, în activitatea pe care o ducem, rămân încă o serie întreagă de greutăți și de lipsuri pe care am izbuti să le înlăturăm cu mult mai ușor, dacă am cunoaște și experiența altor școli.

Iată dece ne adresăm școlilor metalurgice din țară, rugându-le să ne răspundă în special la următoarele probleme:

1. Cum reușiți să faceți față lipsei manualelor didactice la materiile tehnice de specialitate? Care sunt rezultatele obținute prin sistemul vostru de lucru?

2. Ce mijloace folosiți pentru a rezolva problema materialului didactic la electricitate și rezistența materialelor atunci când acesta vă lipsește? V'ați construit singuri material didactic? Ce anume și cum? Dați-ne sugestii în această privință.

3. Cum îndepliniți programa de învățământ la cursurile practice, atunci când lipsește utilajul respectiv? (în afară de vizitarea fabricilor).

4. Ați organizat grupe de învățătură cu elevii? Cum le-ați organizat? Cum funcționează? Ce rezultate dau? Ce alte metode mai întrebuințați pentru a ridica nivelul la învățătură al acestor elevi?

5. Ce procedee folosiți pentru îmbunătățirea frecvenței și a disciplinei școlare? Ce cazuri mai grave de abateri dela disciplina școlară ați avut? Cum ați procedat? Care a fost rezultatul?

6. Cum colaborați cu organizația U.T.M. din școală, pentru îmbunătățirea activității școlare?

Suntem interesați în cea mai mare măsură de răspunsul vostru, deoarece vrem să ne îmbunătățim munca, cu toată lipsa manualelor și a materialului de specialitate. Vrem să avem rezultate și mai bune la frecvență, disciplină și învățătură. Vrem să ridicăm elemente cât mai destoinice și aceasta nu se poate face fără ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional, atât al nostru cât și al elevilor. Inițiem acest schimb de experiențe tocmai spre a reuși în această direcție.

Prof. Ing. I. Silberg
Director de studii la Școala Medie Tehnică Metalurgică din Roman

Un început bun la cursurile de alfabetizare din plasa Tinca, județul Bihor

Pentru a ne intensifica munca de alfabetizare și a îmbunătăți condițiile în care se desfășoară ea, Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu al plasei Tinca jud. Bihor a convocat pe toți directorii de școli la o consfătuire pe plasă.

Din rapoartele date precum și din discuții, s'a constatat că nu peste tot munca se desfășoară în același ritm.

Când unul din directori raportează cu nu reușește să ridice frecvența peste 52 la sută un coleg îl întreabă:

— Unde țineți cursurile?

— La școală.

— In primele două săptămâni, explică interlocutorul, și noi am procedat la fel și am avut frecvența sub 20 la sută. Din convorbirile cu analfabeții am constatat că o bună parte din ei nu veneau la cursuri din cauza prea marii depărtări de școală, iar alții, pentru simplul motiv că nu vedeau venind pe ceilalți. Discutând apoi cu comitetul de colaborare am ajuns la concluzia că este necesar să înființăm centre în sat, încadrându-le cu instructori voluntari. După o săptămână, frecvența s'a urcat la 76 la sută și este în creștere.

Un alt coleg se plângea de menținerea unei frecvențe neregulate.

— In ce seri țineți cursurile, îl întreabă un altul.

— Luni, Miercuri și Vineri seara.

— Așa-i că Luni și Miercuri vin mai mulți bărbați, iar Vineri mai mult femeile?

— Intocmai.

— Aceasta pentrucă femeile torc în seri de Luni, Miercuri și Joi. Ar fi bine ca, ținând seamă de aceste condiții, să organizăm cursurile pentru bărbați Luni, Miercuri și Joi seara, iar pentru femei Marți, Vineri și Sâmbătă seara, când ele nu torc. In felul acesta nici gospodăriile lor nu rămân singure.

Cu sprijinul Partidului, fiecare centru de alfabetizare este încadrat cu îndrumători voluntari, dintre cei mai ridicați. Aceștia sunt de un prețios ajutor atât pentru menținerea unei frecvențe regulate, cât și pentru sporirea interesului pentru învățătură.

In vederea îmbunătățirii cantitative și calitative a muncii, directorul școlii vizitează seară de seară centrele, însoțit de către un reprezentant al Comitetului Provizoriu local și al organizației de bază P.M.R. Cu această ocazie se dau îndrumări metodologice instructorilor voluntari. Odată pe săptămână, la școală, se ține ședința de analiză a muncii cu instructorii. Cu acest prilej se discută greutățile întâmpinate în muncă, măsurile ce trebuesc luate pentru îndreptare. Se prelucrează planul de muncă pentru săptămâna următoare, îndicându-se materialul didactic necesar și lectura suplimentară.

Este un început bun căruia învățătorimea din plasa Tinca va continua să-i lărgească și mai mult roadele până la lichidarea completă a neștiinței de carte din satele noastre lăsate în întuneric de regimurile burghezo-moșierești.

N. Păcală

LENIN ȘI ȘCOALA

(Urmare din pag. 1-a)

celorlalți „căutători de dumnezeu".

Lenin și bolșevicii — printre primii numărându-se Stalin — duc luptă împotriva narodnicismului, a oportuniștilor de tot felul și a devierilor din partidul social-democrat. Printre aceste devieri și greșeli era și modul în care unii judecau sistemul pedagogic și situația învățământului țarist, precum și soluțiile ce le preconizau pentru prefacerea școlii.

Narodnicistul Jujacov propusese în lucrarea „Problemele educației", un proect al „obligativității școlilor secundare pentru tot poporul", plin de confuzie și greșeli.

Lenin a combătut acest proect, într'un articol din „Iskra", organul partidului social-democrat, arătând că potrivit lui școala ar fi accesibilă numai copiilor bogați. Jujacov nu înțelesese caracterul social-politic al școlii; el prevedea ca elevii care n'au mijloace să muncească la câmp în timpul verii, adică cerea școlii să se supună condițiilor iobagio-moșierești din acea vreme. Obligativitatea învățământului secundar general, pe care o prevedea el, era o utopie.

Lenin expune în linii generale principiile pedagogice marxiste, arătând că, în societatea bazată pe clase, nu poate exista școală în afara claselor, în afara politicii. Deasemenea, schițează sarcinile școlii viitoare: educație multilaterală și învățământ legat de producție. „Nici învățământ și instrucțiune fără muncă, și nici muncă productivă fără învățământ și instrucțiune paralelă" [1]).

Ziarul „Iskra", organul partidului social-democrat rus, căruia Lenin i-a dat o mare importanță în opera sa de educare a partidului și a maselor, s'a ocupat și de școală, criticând sistemul țarist reacționar și susținând necesitatea educării tineretului pe baza concepției materialismului dialectic și istoric.

„Iskra" face apel la învățători pentru a educa ilegal masele țărănești și la profesori pentru a susține cercurile de elevi marxiști; în 1903 existau, numai în Rusia de Sud, 40 de asemenea cercuri. Această activitate pedagogică a „Iskrei" era inspirată de Lenin, care, la Congresul din 1903 al partidului, propune o moțiune: „Despre relațiile cu studen'imea".

Lenin subliniază nevoia educării tineretului școlar și universitar în spirit marxist, practic, legarea acestui tineret de partid, împotriva părerii lui Martov și a celorlalți menșevici, care susțineau că tineretul trebue numai „să învețe". Lenin mai cerea învățământul gratuit până la 16 ani, limba maternă în școala fiecărei naționalități și o altă serie de măsuri în sprijinul elevilor săraci, ce au fost aplicate mai târziu de școala sovietică.

Ideile sale privitoare la școală și educație au devenit programul pedagogic al bolșevicilor, exprimând cele mai înaintate idei.

Aceste idei și propagandă bolșevică în favoarea lor s'au resimțit în Revoluția din 1905. Elevii școlilor au participat activ la evenimentele din anii 1905—1906, prezentând o serie de revendicări; și mai activi au fost studenții, a căror cerere principală era autonomia universitară. Majoritatea învățătorilor — a căror situație materială era extrem de precară sub regimul țarist — organiza congrese pentru participarea efectivă în luptă alături de massele poporului.

In 1912 apare „Pravda", care are și preocupări în legătură cu școala; din colaboratorii de specialitate, interesante articole scrie N. C. Crupscaia, soția lui Lenin. Lozinca „Pravdei": „Poporul cere știință" reprezintă un far luminos în această epocă de neagră reacțiune stolipinistă.

După izbucnirea Revoluției din Februarie 1917, corpul didactic se agită, o parte din dăscălime se apropie de bolșevici, însușindu-și programul pedagogic al lui Lenin. In lucrarea „Instrucțiunea publică și democrația", apărută la începutul lui 1917, Crupscaia popularizează ideea lui Lenin: unirea învățământului cu munca productivă.

Cu prilejul conferinței din Aprilie a bolșevicilor când se hotărăște prelucrarea programului partidului s'a luat atitudine și în privința programului școlar, lărgit față de cel din 1903. Se prevedeau, între altele, școala laică, instrucțiunea gratuită, învățământul politehnic, legătura strânsă a școlii cu munca obștească a copiilor (școala muncii), înlesniri materiale pentru elevi, alegerea profesorilor și controlul lor de către populație, limba maternă — reforme ce-și vor găsi aplicarea odată cu instaurarea regimului sovietic.

III

Indată după victoria Revoluției din Octombrie, Comisarul Poporului pentru Instrucția Publică face o declarație categorică, salutând: „pe pedagogii din arena muncii de luminare și instruire a poporului, devenit stăpânul țării" și anunțând drept primă sarcină îmbunătățirea situației cadrelor didactice și, în primul rând, a învățătorilor. In cursul lunii Ianuarie, cu toate greutățile materiale de atunci, Consiliul Comisarilor Poporului, sub președinția lui Lenin, alocă suma de 12.500.000 ruble pentru mărirea salariilor. In acelaș timp, Lenin pune problema reeducării dăscălimei, căci guvernul dă o atenție deosebită educației politice a învățătorilor și profesorilor, îmbâcsiți de ideologia falsă a vechii școli țariste. „Învățământul popular trebue să fie pus la noi la o astfel de înălțime, la care n'a stat, nu stă, și nu va putea s'a în societatea burgheză" [2]).

In timpurile grele ale comunismului de război, Lenin, partidul și guvernul sovietic, nu uită școala, care pe încetul se reorganizează pe bazele noi, ale pedagogiei socialiste. Indicațiile lui Lenin sunt continuu hotărîtoare, fiind legate de întreaga sa politică culturală, genială.

La 16 Octombrie 1918, se semnează „Decretul asupra școlii unificate din Uniunea Sovietică", prin care se deschid larg porțile școlilor fiilor de muncitori și țărani. Prin reforma învățământului, sunt incluși în sistemul general al instrucției publice și copiii de vârstă preșcolară, se lărgesc cadrele școlilor pentru toate naționalitățile — între altele se creează pentru întâia oară, școli celor 24 de naționalități din Extremul Nord; se înființează pentru prima oară numeroase instituții pentru copii, în afara școlii.

La sfârșitul lui August 1918, cu prilejul celui dintâi Congres de învățământ, Lenin ține o cuvântare, în care spune: *„Muncitorii doresc știința, deoarece le este necesară pentru victorie. Nouă zecimi din massele muncitoare au înțeles că învățătura le este un instrument în lupta lor pentru eliberare, că eșecurile lor se datoresc insuficienței de învățătură și că acum depinde de ei înșiși ca învățătura să devină într'adevăr accesibilă tuturor... Toți acei care au simpatie față de popor, partea cea mai bună dintre profesori, vor fi ajutați, și a ceasta e pentru noi garanția că socialismul va învinge"* [3]).

Atitudinea lui Lenin față de școală și slujitorii ei era o consecință firească a concepției sale asupra învățământului. El a legat totdeauna școala de viață. Lupta oamenilor muncii pe tărâmul cultural în genere nu poate fi despărțită de realități: „școala în afară de viață, în afară de politică, este o minciună și o ipocrizie" [4]).

Sarcina cea mai grea a educației sovietice o leagă Lenin de lupta împotriva întunericului, care stăpânise poporul rus pe timpul și d'n pricina țarismului, de *lupta împotriva analfabetismului.*

Crupscaia, în „Prefața" broșurii pe care am citat-o, subliniază rolul uriaș pe care l-a jucat Lenin în lupta pentru lichidarea analfabetismului și pentru culturalizarea maselor prin școală. Ea citează, între altele, declarațiile lui Lenin din 1919:

„Trebue să începem acțiunea simplă și urgentă a mobilizării cunoscătorilor de carte și a luptei cu analfabetismul... In aceastâ chestiune se reflectă problema de bază a revoluției noastre". Sau: „A ajuta pe țăran să se ridice la nivelul orașanului este problema ce trebue să și-o pună orice lucrător, care are legătură cu satul" [5]).

Lenin pune deasemeni și chestiunea emancipării femeii în legătură indisolubilă cu ridicarea nivelului cultural, în special cu lichidarea analfabetismului.

Crupscaia, amintind de opera uriașă a lui Lenin de educare politică a maselor, arată că ultimul său articol, rămas neterminat, pentru care dispusese să i se aducă material, a fost un articol asupra lichidării analfabetismului. „Și tocmai atunci când în ultimele luni, Ilici privea cu deosebită atenție înainte și se gândea la problemele ce stăteau în fața partidului și a guvernului sovietic în sectorul de construire a socialismului, el insista în special asupra muncii „negre" de fiecare zi, a lichidării analfabetismului, asupra procurării de cărți pentru țărani, asupra înființării școlii de adulți. „Nu se poate construi socialismul într'o țară de analfabeți" — repeta el [6]).

Comisiunea de lichidare a analfabetismului luase ființă la 19 Iulie 1920, după ce principiile călăuzitoare fuseseră fixate, tot de Lenin la Congresul din Mai 1919, care s'a preocupat de educația extrașcolară.

Cu prilejul celui de al treilea congres al „Uniunii Tineretului Comunist din Rusia", ținut în luna Octombrie 1920, Lenin ține faimoasa sa cuvântare, în care, fixând sarcinile fundamentale ale Uniunii Tineretului — desvoltă și problema de care ne ocupăm. „Nu e suficient ca stăpânirea sovietică să dea ordin, sau ca partidul să lanseze o anumită lozincă, ci trebue ca generația tânără însăși să se apuce de acest lucru" [7]).

Nu exista congres al comisarilor de educație politică la care să nu participe și Lenin, susținând necesitatea lichidării analfabetismului. „Atât timp cât la noi în țară există un fenomen ca analfabetismul, e prea greu să vorbim de o cultură politică" [8]) afirmă Lenin la congresul respectiv din 17 Octombrie 1921.

Conform teoriilor desvoltate în lucrările sale anterioare, el leagă acum practic știința de carte cu viața, cu *problemele indicate de construirea socialistă.* Precum se știe, Lenin a dat o mare importanță electrificării. Iată ce precizează el în raportul Consiliului Comisarilor Poporului din 22 Octombrie 1920. „Înțeleseți prea bine că populația analfabe'ă nu se va împăca cu electrificarea și a ști numai să citești și să scrii e prea puțin pentru așa ceva. Nu ajunge să înțelegi ce este electricitatea; trebue să știi cum se poate aplica tehnic. ...Pe lângă știința de carte, avem nevoie și de muncitori culți, conștienți, instruiți..." [9]).

Noua societate nu se poate construi decât prin „transformarea radicală a învățământului, a organizării și educației tineretului", după principiile noi pedagogice — afirma Lenin, în cuvântarea amintită către Uniunea Tineretului.

„Școala veche declară că vrea să creeze un om cu cultură genera'ă", dar în aceas'ă școală „tânăra generație de muncitori și țărani nu era educată, ci mai degrabă dresată în vederea intereselor aceleeași burghezii" [10]).

Dar, criticând școala veche, Lenin nu aruncă totul din cultura trecutului, operă a vechii educații. „Ridicându-ne împotriva școlii vechi, noi ne-am pus ca sarcină de a lua dintr'însa ceeace ne trebue pentru a obține o adevărată instrucție comunistă" [11]).

Lenin a pus mare încredere în Comsomol, pentru întreaga operă de educare. O bună parte a învățătorilor dela țară au fost recrutați, în primii ani ai regimului sovietic, dintre tinerii comuniști, instruiți într'un timp extrem de scurt, după programe și cursuri speciale, concentrate.

„In fața voastră stă sarcina construcției... sarcină care trebue să vă călăuzească în învățământ, în educație, în ridicarea întregii generații de tineri" [12]). Sau: „Uniunea tineretului comunist își va justifica denumirea numai atunci când fiecare pas al învățământului, al educației și al instrucțiunii sale va fi legat de participarea la lupta comună a tuturor celor ce muncesc împotriva exploatatorilor" [13]).

„Testamentul" lui Lenin în problema școlii, legată de cultura poporului, îl poate constitui însemnarea sa din „Foi de jurnal" din 2 Ianuarie 1923, din care extragem: „Trebue să punem mereu problema acestui obscurantism semi-asiatic, de care nu ne-am eliberat până în prezent și de care nu ne vom debarasa fără a depune sforțări serioase, mai ales că noi o putem face, căci nicăieri pe lume problemele culturii nu sunt puse atât de adânc și sistematic ca la noi... Clasa muncitoare, care deține puterea de stat, cunoaște foarte bine neajunsurile „instrucției elementare", dar nicăieri pe lume nu se fac atâtea sforțări pentru a se îmbunătăți situația sub acest raport" [14]).

Din ultimele acte ale lui Lenin în sprijinul școlii, amintim intervenția sa din 1922, când, în epoca grea materială prin care trecea statul, el cere să se reducă alte cheltuieli bugetare, dar sumele alocate pentru instrucția publică să fie maiorate.

★

Școala sovietică s'a desvoltat de atunci considerabil, dar principiile de bază care o călăuzesc sunt aceleași, fixate acum o jumătate de veac de marele Lenin, omul cu geniale vederi, cu genială putere de previziune istorică.

Sub continua grijă a lui I. V. Stalin, genialul urmaș al lui Lenin, școala nouă a pregătit generațiile de azi în spiritul patriotismului sovietic, căruia i se datorește salvarea patriei și a civilizației socialiste, care a cimentat puternic unitatea tuturor naționalităților ce formează marea familie frățească din Uniunea Sovietică. Indrumată de I. V. Stalin, școala sovietică este animată de un puternic spirit progresist și pacific, spiritul Uniunii Sovietice, călăuzitor al întregii omeniri muncitoare.

Acad. prof.
P. Constantinescu-Iași

1) Lenin, „Opere complete", vol. II, p. 288, ed. rusă.

2) „Opere complete", XXVII, p. 389, ed. rusă.

3) Lenin, „O prosvește enii", Moscova 1930, p. 11.

4) Lenin, „Opere complete", vol. XXIII, p. 474, ed. rusă.

5) Lenin, „O prosvește enii", p. 3, 4.

6) Idem, p. 5.

7) Lenin, „Sarcinile Uniunii Tineretului", București 1948, p. 25—26.

8) „O prosvește enii", p. 9.

9) Idem, p. 12-13.

10) „Sarcinile Uniunii Tineretului", p. 8-9.

11) Idem.

12) Idem, p. 16.

13) „Sarcinile Uniunii Tineretului", p. 23.

14) Lenin, „Opere complete", vol. XVIII, p. 106, ed. rusă.

Planificarea muncii în școală

Folosind din plin experiența și ajutorul Uniunii Sovietice, oamenii muncii din țara noastră, în efortul comun de construire a socialismului, au transformat într'o realitate vie, într'o preocupare permanentă, lozincile mobilizatoare ale Partidului pentru realizarea și depășirea Planului de Stat pe 1949.

Prin aceasta, s'au creat condițiile obiective pentru executarea sarcinilor din Planul pe 1950, pentru planificarea economiei noastre, pentru construirea socialismului.

Pus în slujba construirii socialismului, învățământul are de îndeplinit, în cadrul Planului de Stat, sarcini precise. Ducerea la bun sfârșit a tuturor acestor sarcini se poate face cu succes numai prin sistematizarea muncii, prin planificarea ei.

Planul de muncă integrează în colectiv sarcinile individuale ale membrilor colectivului, creând unitatea colectivului tocmai prin repartizarea sarcinilor și a responsabilităților pe care acestea le implică.

Planificarea, după cum ne arată I. C. Novicov, dă conducătorilor școlii și tuturor membrilor colectivului școlar posibilitatea să-și organizeze cu preciziune munca, s'o vadă în întregimea ei, într'un sistem bine închegat.

Pentru a realiza o muncă planificată, se impune cunoașterea precisă a conținutului muncii respective și a scopurilor ei, ca și cunoașterea posibilităților de îndeplinire a acestei munci.

In funcție de aceste posibilități, se indică metodele de rezolvare a problemelor pe care le pune planul, se repartizează sarcinile și se realizează astfel sistemul de muncă unitar și bine închegat.

E necesar deci, în prealabil, un studiu al muncii și al posibilităților de îndeplinire a ei. Fără aceasta planul de muncă nu exprimă o realitate, și nu poate fi realizat, rămânând un simplu document scriptic, formal, fără conținut.

Sfârșitul unei etape de muncă în învățământul nostru — încheerea primului semestru — impune o analiză atentă, atât a felului în care a fost conceput planul de muncă pe primul semestru cât și a metodelor folosite de îndeplinirea lui. Analiza este necesară și pentru discutarea etapei de muncă parcurse, dar, mai ales, pentru trasarea sarcinilor viitoare, care rees din această discuție și pentru indicarea măsurilor cu ajutorul cărora se vor putea realiza sarcinile viitoare.

Reese din cele de mai sus că analiza planului de muncă pe semestrul I trebue făcută într'un ascuțit spirit critic și autocritic, folosindu-se critica drept metoda cea mai potrivită, metoda comunistă de îmbunătățire a muncii noastre.

In fiecare școală, există plan de muncă, există un început de planificare, dar, în activitatea de până acum, au apărut și unele lipsuri.

Astfel, se observă, în primul rând, că nu toți membrii corpului didactic au o atitudine justă față de planul de muncă. Pentru unii este un document formal, impus de forurile superioare și nicidecum o necesitate izvorîtă din specificul muncii de învățământ, un ajutor în îndeplinirea cu mai mult succes a sarcinilor prin raționalizarea și sistematizarea eforturilor de muncă.

In alte cazuri, planul se elaborează de către director, în cancelarie, fără participarea membrilor colectivului, nesocotindu-se astfel inițiativa creatoare de jos.

Fără inițiativa de jos, fără concentrarea în jurul planului a tuturor membrilor colectivului, munca se duce într'un spirit îngust, sectar, lipsită de unitate și sistem.

In unitatea planului de muncă din școli, trebue să fie cuprinși toți factorii care contribue prin munca lor la realizarea acestor sarcini. Corpul didactic, aparatul administrativ și de serviciu al școlii, reprezintă părți ale aceluiași tot, care trebue să-și coordoneze efortul de muncă spre țelul unic, al realizării sarcinilor cuprinse în planul general al școlii.

Procesul de învățământ poate fi grav prejudiciat de lipsa de colaborare dintre diferitele resoarte de muncă. In clase neîncălzite la timp, neaerisite de către personalul de serviciu, nu se poate lucra în bune condițiuni. De asemeni, într'o școală în care nu există o evidență precisă a elevilor, unde cataloagele nu sunt puse la punct sau unde nu se realizează legătura administrativă cu forurile superioare, munca didactică nu-și atinge țelurile.

In analiza muncii pe semestrul I, va trebui să se acorde o importanță deosebită felului în care și-au planificat munca toți cei care lucrează în școală. Modul în care fiecare profesor își sistematizează materialul de predat este o problemă dintre cele mai importante. Conținutul realist-științific al învățământului impune fiecărui profesor, în parte, responsabilitatea metodei de predare.

In măsura în care membrii corpului didactic nu se folosesc din plin de experiența școlii sovietice, munca lor metodologică întârzie încă între planuri herbartiene, rigide, lipsite de conținut. Prin aceasta, întreg procesul de învățământ este împiedicat în desvoltarea lui socialistă, în desvoltarea lui științifică, planificată.

In analiza planului de muncă, un capitol important îl reprezintă raporturile dintre profesori și elevi. Elevii reprezintă partea cea mai însemnată din realitatea vie a școlii. Modul în care această realitate, în plină transformare, a fost cuprinsă în preocuparea de muncă a școlii respective este un indiciu de felul în care colectivul didactic înțelege să colaboreze cu organizația de pionieri sau cu organizația U.T.M. din școală și să le sprijine.

Scoala nu este desprinsă de realitatea socială în mijlocul căreia se află. Dimpotrivă, această realitate socială îi imprimă conținutul și scopul care sunt acum pe măsura intereselor maselor de oameni ai muncii în slujba cărora învățământul este pus. Pe această linie, legătura dintre școală și familie reprezintă un alt punct important din plan.

Aceste câteva puncte amintite nu reprezintă însă decât jaloane ale complexului proces de învățământ.

Analiza planului, care trebue să concentreze interesul și inițiativa fiecărui membru al colectivului școlii, va avea ca rezultat îmbunătățirea muncii pe semestrul II.

Sarcini mari stau în fața învățământului nostru. Planul de Stat pe anul 1950 ne arată că „în domeniul învățământului, în cursul anului 1950, se va continua și desvolta învățământul de toate gradele, astfel ca massele muncitoare să poată folosi din ce în ce mai mult posibilitățile de creștere a nivelului cultural".

Pentru a putea cuprinde această muncă, pentru a o putea duce la capăt în bune condițiuni, se impune planificarea muncii cu mai multă strictețe decât până acum.

Analiza planului de muncă pe semestrul I va trebui să aibă ca rezultat elaborarea mai sistematică, mai științifică, a noului plan de muncă pe semestrul II. Eliminarea lipsurilor, trasarea precisă a sarcinilor, urmărirea executării lor, va trebui să se îmbine cu efortul permanent de ridicare a nivelului ideologic și politic al oamenilor muncii din învățământ.

Fără a studia munca noastră, fără a ne însuși exemplul școlii sovietice, a ne simți legați de clasa muncitoare, în lupta ei pentru construirea unei vieți mai bune, însuși planul de muncă, colectiv sau individual, rămâne străin de noi, în afara preocupărilor noastre.

A integra planul de muncă în preocupările noastre, a-l trăi zi de zi, ceas de ceas, nu înseamnă altceva decât a fi prezenți în munca de transformare socialistă a Patriei noastre. Cadrele didactice trebue să fie prezente, alături de oamenii muncii, în această măreață acțiune.

Romeo Dăscălescu

CADRELE DIDACTICE DESFĂȘOARĂ IN TOATĂ ȚARA O INTENSĂ ACȚIUNE DE CULTURALIZARE

■ Pentru lichidarea neștiinței de carte

In Planul de Stat pe 1950, alfabetizarea neștiutorilor de carte este una din principalele sarcini ce revin tuturor învățătorilor și profesorilor din satele și orașele noastre.

Urmând experiența U.R.S.S., care a dus o luptă aprigă împotriva analfabetismului, oamenii muncii din țara noastră, înțelegând marile transformări revoluționare economice, sociale, politice și culturale pe care le trăiesc, își dau tot mai mult seama că socialismul nu se poate construi cu analfabeți.

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partid și de C.G.M., cu privire la alfabetizarea neștiutorilor de carte, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ a ținut conferințe cu președinții și secretarii sindicatelor și a trimis instructaje, dând toate lămuririle referitoare la mobilizarea cadrelor didactice în această muncă, la organizarea muncii și la organizarea întrecerii socialiste.

Ca un ecou al muncii de lămurire duse de organele de îndrumare ale Sindicatelor Salariaților din Invățământ pentru organizarea și intensificarea muncii de alfabetizare, ne sosesc zi de zi, corespondențe, care oglindesc ceeace s'a realizat în această direcție și greutățile care mai sunt de învins.

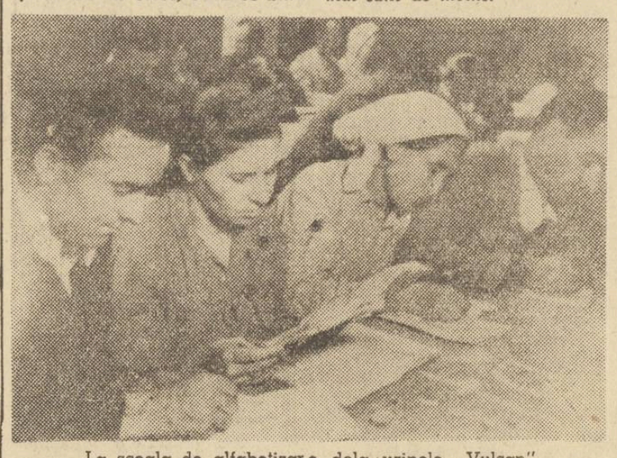

La școala de alfabetizare dela uzinele „Vulcan"

In județul Teleorman, 96 grupe sindicale ale salariaților din învățământ s'au angajat în întreceri în munca de alfabetizare

Sindicatul Salariaților din Invățământ-Teleorman, în colaborare cu Secția de Invățământ, a reușit să mobilizeze cadrele sindicale în întreceri individuale și colective dând un nou avânt muncii de alfabetizare.

Iată ce ne scrie corespondentul Andrei Ionescu în această privință:

„Ministerul Invățământului Public a programat, în Planul de Stat, alfabetizarea unui număr de 24.000 de analfabeți în județul Teleorman.

Sindicatul Salariaților din Invățământ — conștient de marea importanță a lichidării neștiinței de carte—în actuala perioadă de desvoltare a țării noastre și-a luat angajamentul să alfabetizeze 32.791 analfabeți.

In acest scop, s'au angajat în întreceri individuale 922 de învățători și profesori. Acolo unde întrecerea a cuprins pe toți membrii grupei sindicale, s'a pornit întrecerea între grupe. Până în prezent, au fost angajate în întreceri 96 de grupe.

Pentru a obține rezultate cât mai bune, atât în munca de alfabetizare, cât și în cea școlară, învățătorii și profesorii din mai toate secțiile sindicale au înțeles că trebue să-și însușească temeinic pedagogia și metodologia sovietică. Astfel, ei au cerut să se mărească numărul cercurilor de limba rusă, precum și cel al cercurilor pedagogice. Până în prezent s'au organizat 66 cercuri de limba rusă, 60 de cercuri pedagogice și 57 cercuri de broșuri".

Centrele de alfabetizare din județul Vaslui au o frecvență slabă

Corespondentul Ion Popovici subliniază sprijinul pe care Partidul îl dă centrelor de alfabetizare, prin înzestrarea acestora cu cărțile necesare.

Pentru anul acesta, Comitetul Provizoriu al jud. Vaslui și-a propus să alfabetizeze 13.000 de neștiutori de carte. In acest scop, au luat ființă, pe lângă fiecare școală medie sau elementară, pe lângă fiecare întreprindere sau instituție, centre de alfabetizare, în care predau voluntar, pe lângă învățători, muncitori sau funcționari.

Zilele acestea, din inițiativa Partidului, au fost distribuite la centrele din județ 800 de cărți de alfabetizare pentru ciclul I. In curând vor fi trimise alte cărți și rechizite școlare.

O mare greutate însă, în munca de alfabetizare din acest județ o constitue faptul că frecvența este slabă. E necesar ca învățătorii și profesorii să ducă o muncă de lămurire mult mai intensă printre sătenii muncitori și să colaboreze cât mai strâns cu organizațiile de partid, cu organizațiile de massă și cu căminele culturale, pentruca munca pe care o duc să dea roadele dorite".

Să dăm ajutor comunelor cu frecvență slabă la cursurile de alfabetizare

Corespondența profesorului Eliade Buciuc accentuează faptul că munca de alfabetizare se poate îmbunătăți numai prin colaborarea tuturor organizațiilor din comună, dând în acelaș timp un exemplu viu de felul cum se pot ajuta grupele sindicale între ele.

Astfel, el ne scrie: „In ședința de analiză a muncii, organizată de către Secția de Invățământ a plasei Tinca-Bihor, cu mai multe comune învecinate, directorul școlii elementare din comuna Fonău a raportat că frecvența la cursurile de alfabetizare din această comună este de 10—20 la sută.

Cadrele didactice din comuna Husasădul, unde frecvența la cursurile de alfabetizare este de 95 la sută, și-au luat angajamentul să meargă în ziua de 8 Ianuarie în comuna Fonău, pentru a-și ajuta tovarășii în munca de lămurire și organizare a cursurilor de alfabetizare.

Angajamentul a fost îndeplinit. Au fost organizate noi centre în comună, au fost antrenați în muncă instructori voluntari din organizațiile de Partid, Frontul Plugarilor, U.T.M., U.F.D.R., și au fost vizitați și lămuriți toți neștiutorii de carte recenzați. Toți analfabeții și-au luat angajamentul că vor frecventa aceste cursuri și-și vor da osteneala să învețe carte.

Din munca aceasta s'a putut vedea că frecvența slabă la cursurile de alfabetizare din comuna Fonău se datora faptului că directorul școlii a lucrat singur, fără să antreneze în muncă organizațiile locale, al căror sprijin nu poate fi neglijat în nicio acțiune".

La școala elementară de fete Nr. 3 din Botoșani s'a organizat munca de alfabetizare

In mai toate satele și orașele noastre, învățătorii și profesorii, îndrumați de organizațiile de bază P.M.R., de organizațiile sindicale și de Secțiile de Invățământ, se străduesc să organizeze munca de alfabetizare pentru a cuprinde cât mai mulți analfabeți și, totodată, pentru a obține o frecvență cât mai bună.

Nenumărate corespondențe ne relatează procedeele folosite în organizarea acestei munci și rezultatele obținute. Acolo unde frecvența nu s'a îmbunătățit, cu măsurile luate, învățătorii și profesorii nu se descurajează.

Corespondenta Iliescu Ecaterina arată încrederea pe care cadrele didactice dela școala ei o au în propriile lor forțe și hotărirea lor de a învinge orice greutăți întâmpinate, pentru lichidarea analfabetismului:

„In urma recensământului efectuat încă din anii trecuți, s'a putut constata că, în sectorul școlii elementare de fete Nr. 3 din Botoșani, există un număr considerabil de neștiutori de carte.

Călăuzite de cuvintele tovarășului Stalin, care spune că „socialismul nu se poate construi cu oameni neștiutori de carte", învățătoarele și profesoarele dela această școală, împreună cu U.F.D.R.-istele cartierului 30 Decembrie din Botoșani, au dus muncă de lămurire din casă în casă, arătând populației importanța luptei ce se duce pentru lichidarea analfabetismului.

In sectorul școlii elementare Nr. 3 fete, s'au înființat, astfel, 9 centre de alfabetizare, frecventate de 74 de cursiste.

Dar cu toată munca de lămurire dusă de cadrele didactice și de tovarășele U.F.D.R-iste, frecvența lasă încă mult de dorit. Din totalul analfabetelor înscrise, numai 57 la sută frecventează regulat aceste cursuri de alfabetizare.

Totuși, propunătoarele celor 9 centre nu se descurajează și, hotărite să contribue la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950, în ceea ce privește munca de alfabetizare, își iau angajamentul să intensifice munca de lămurire și să depună toate eforturile pentru ca, în sectorul acestei școli, să fie lichidat analfabetismul".

La Ionești-Vâlcea se simte necesitatea unei mai strânse colaborări

Sunt regiuni în care munca de alfabetizare întâmpină într'adevăr dificultăți mari. Profesorul Giurea Petre, care lucrează în comuna Ionești-Vâlcea, ne arată îndărătnicia unor neștiutori de carte din această comună:

„Deși s'au împărțit satele în sectoare, deși s'au înființat cât mai multe centre de alfabetizare, pentru ca niciun analfabet să nu aibă de parcurs o distanță mai mare de 500 m., deși toate aceste centre sunt înzestrate cu cărți, caiete și rechizite necesare, totuși frecvența lasă foarte mult de dorit".

In asemenea situație, este absolut necesară colaborarea grupelor sindicale ale salariaților din învățământ cu celelalte organizații și antrenarea cât mai grabnică a țăranilor muncitori mai ridicați în această muncă. In ceeace privește mobilizarea femeilor, organizației U.F.D.R. îi revine un rol deosebit de important.

■ Pentru desvoltarea căminelor culturale

Căminele culturale au un rol deosebit de important în ridicarea culturală a poporului nostru și în desvoltarea lui spre socialism. Lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și pentru transformarea socialistă a agriculturii este susținută, din ce în ce mai mult, prin activitatea ce se desfășoară în căminele culturale, în aceste luni de iarnă.

Sindicatele Salariaților din Invățământ, înțelegând sarcinile ce le revin din Rezoluția Plenarei C. C. al P.M.R. din 3—5 Martie, duc o intensă acțiune de lămurire pentru mobilizarea cadrelor didactice în campania de culturalizare a masselor.

Mulți învățători, cu o justă orientare politico-ideologică și devotați cauzei clasei muncitoare, au devenit factori activi în organizarea muncii culturale a căminelor și în mobilizarea țăranilor muncitori, în jurul activității căminelor culturale.

Devotamentul cu care ei muncesc și priceperea cu care au știut să strângă toate elementele capabile din comună în jurul căminelor culturale, au făcut ca viața culturală să înceapă a pulsa viguros și la sate.

Corespondențele primite oglindesc frumoasele realizări pe care unele cămine culturale le-au înregistrat până acum.

Câteva aspecte din activitatea căminelor culturale din județul Ialomița

Realizări importante au obținut și căminele culturale din județul Ialomița. Corespondentul Nicolae St. Mocanu din Călărași ne prezintă rezultatele pe care aceste cămine le-au obținut până în prezent, prin strânsa colaborare a organizațiilor de masse sub îndrumarea Partidului:

„Căminele culturale din județul Ialomița au devenit factori activi în lupta pentru culturalizarea masselor. Invățătorii și profesorii, urmând directivele Partidului, desfășoară în aceste cămine o activitate tot mai intensă în folosul masselor largi populare, mai ales pentru ridicarea țărănimii muncitoare.

Satele au fost împărțite în mai multe sectoare, fiecare sector având un responsabil, membru în comitetul de sprijin. Acești responsabili iau cărțile cerute dela bibliotecă, le distribue cititorilor și apoi se îngrijesc de restituirea lor. Ei ajută în acelaș timp pe bibliotecar, la întocmirea registrelor de cititori.

Acolo unde cadrele didactice au reușit să antreneze elemente destoinice, activitatea bibliotecilor a fost intensificată în mod simțitor. Un număr tot mai sporit de cărți tratând probleme de știință, agricultură, tehnică, sunt cerute de săteni.

Conferințele cu caracter științific, organizate de cămine pentru a combate misticismul și superstițiile au fost urmărite cu mult interes.

Acum se duce o acțiune susținută pentru lămurirea masselor în ceeace privește imensa lucrare a construirii Canalului Dunăre—Marea Neagră. In cadrul festivalurilor organizate de cămine, se arată importanța acestei lucrări, în proporțiile ei reale, pentru ca țărănimea muncitoare să o înțeleagă și să o sprijine.

In toată această activitate căminele culturale din județul Ialomița se bucură de sprijinul Comitetelor Provizorii și al organizațiilor de masse și sunt continuu îndrumate de organizațiile de Partid și Sindicale.

Invățătorii și profesorii, răspunzând sarcinilor luate în cadrul grupelor sindicale, intră tot mai mult în munca de culturalizare a masselor.

Mai sunt însă cămine culturale la care rar se zăresc învățători sau profesori. Responsabilii acestor grupe sindicale au datoria de a mobiliza cadrele didactice în această muncă".

Membrii grupei sindicale Nr. 17 din comuna Fundul Moldovei județul Câmpulung Moldovenesc activează intens în cadrul căminului cultural

Acolo unde cadrele didactice s'au dăruit cu toată dragostea muncii de culturalizare a masselor, activitatea căminelor răspunde într'adevăr sarcinilor pentru îndeplinirea cărora au fost create.

Iată, de pildă, ce ne scrie corespondentul Dranga Grigoriu despre înfăptuirile grupei sale sindicale:

„Salariații din Invățământ din Fundul Moldovei, organizați în grupa sindicală Nr. 17, înțelegând că socialismul nu se poate construi, fără ca massele largi populare să aibă un nivel cultural ridicat, au pornit cu hotărire la muncă, unind toate forțele lor în jurul căminului cultural.

Până acum, căminul cultural din comuna noastră a organizat nenumărate reprezentații artistice, în cadrul cărora s'au ținut conferințe care au tratat despre diferite probleme de știință.

Dintre serbările organizate, una a avut loc la Câmpulung, în cadrul întrecerilor dintre cămine, organizate de Secția de Artă și Cultură, una la Gospodăria Agricolă de Stat „Lucina" și celelalte în localitate.

La concursul din Câmpulung, căminul nostru s'a prezentat cu un ansamblu de 84 persoane, format dintr'o echipă de teatru, o echipă de dansuri, un cor și o orchestră populară.

Compoziția ansamblului artistic dovedește o adevărată înfrățire a oamenilor muncii din această comună. Din cele 84 persoane ale ansamblului, 67 sunt muncitori mineri sau agricoli, țărani săraci sau mijlocași, 2 miliționeni, 3 ostași grăniceri, 10 învățători și doi profesori dela școlile elementare din localitate.

Invățătorii și profesorii grupei sindicale Nr. 17, sunt motorul acestui ansamblu, mobilizându-l, instruindu-l și, în același timp, participând ei înșiși la cor sau în piesele de teatru. Membrii acestei grupe desfășoară, de asemenea, o activitate intensă în cadrul „serilor culturale" organizate la cămin, unde se dă o deosebită atenție antrenării sătenilor la citit și la discuții.

Muncind în felul acesta, învățătorii și profesorii din Fundul Moldovei au satisfacția să vadă cum tinerii care, în anul trecut, erau încă analfabeți, sau care uitaseră aproape să citească, au ajuns anul acesta

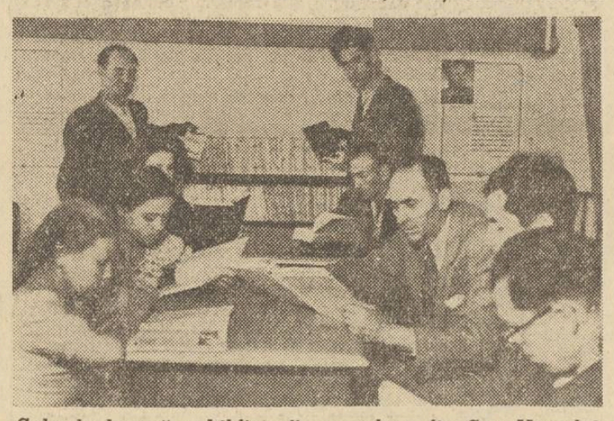

Sala de lectură a bibliotecii populare din Șos. Vergului

să recite poezii, să joace teatru, să cânte în cor și să citească broșuri și literatură progresistă".

La Drăgășani se țin conferințe instructive pentru ridicarea nivelului cultural al masselor

De curând, a început seria conferințelor cu caracter instructiv. Aceste conferințe se țin în fața masselor largi populare, ce simt nevoia tot mai mult să se lumineze, spre a putea ajuta în mod efectiv la construirea socialismului în țara noastră.

La Drăgășani, prima ședință a avut loc în sala ateneului popular. Cu această ocazie, s'a putut constata participarea unui număr foarte mare de cetățeni, care prin comportarea lor au dovedit o deosebită dragoste față de învățătură. Atât importanța subiectelor, cât și felul în care ele au fost prezentate, au trezit un viu interes în rândurile auditorilor.

Subiectul primei conferințe a fost *„Aerul"*. Conferința a fost tratată, după un plan bine întocmit, de către tovarășa profesoară Cantemir din Râmnicu-Vâlcea.

In timp ce erau desvoltate punctele principale ale conferinței, tovarășul profesor Teodosie Croceachevici dela școala tehnică-viticolă din Drăgășani făcea experiențele care dovedeau practic afirmațiile făcute de conferențiară.

In sala plină până la refuz, domnea liniște deplină. Interesul cu care fiecare urmărea experiențele arăta cât de mult iubesc massele adevărul, cunoașterea tot mai aprofundată a naturii cu toate elementele ei, lucruri ce atâta amar de vreme le-au fost ascunse de orânduirile reacționare.

Intrebările ce s'au pus din sală, la sfârșitul conferinței, au dovedit încă odată dorința poporului muncitor de a se lumina. De asemenea, răspunsurile clare și precise ce s'au dat au arătat serioasa pregătire a cadrelor didactice, care s'au devotat cauzei poporului muncitor.

A doua conferință **„Alimentația, locuința, boli, microbii"**, a cărei desfășurare a fost însoțită de prezentarea unor tablouri sugestive, s'a bucurat de aceeași atenție din partea celor prezenți, veniți să capete cunoștințe și să primească sfaturi practice.

D. POPESCU
Corespondent

NOTE POLITICE EXTERNE

Pe vremea așa numitelor „partide istorice" din România monarhică, imperialiștii americani și englezi aveau în acestea niște excelente agenturi care serveau în același timp intereselor claselor exploatatoare autohtone și intereselor capitalului străin. Aceste agenturi însă, „partidele istorice" și conducătorii lor reacționari, au fost demascate de popor și pedepsite după cum li se cuvenea. Țara noastră este astăzi o țară suverană și independentă care-și cunoaște și drepturile și datoriile. Iată dece diferitele demersuri diplomatice pe care le fac anglo-americanii, falsificând înțelesul ce-l au unele prevederi ale Tratatului de Pace și invocând „drepturile omului și libertățile fundamentale" în sprijinul spionilor, sabotorilor și trădătorilor care înainte de a se afla la pușcărie se aflau în slujba lor — au primit din partea Guvernului român răspunsul ce li se cuvenea.

Incercările repetate ale anglo-americanilor de a se amesteca din nou în treburile noastre interne, în speranța zadarnică de a pune bețe în roate mersului nostru înainte spre socialism, în speranța deșartă că ar putea obține pentru fostele lor slugi libertatea de a acționa ca pioni antisovietici în războiul de agresiune ce-l pregătesc — s'au izbit și se vor izbi de acel veto, pe care un popor suveran, ce și-a câștigat prin luptă și sacrificii libertățile sale fundamentale, are dreptul să-l opună celor ce atentează la independența sa.

Cercurile reacționare din Statele Unite și din Marea Britanie au încercat să se folosească de Organizația Națiunilor Unite în scopurile lor agresive, încercare care a primit din partea lui A. I. Vișinski, șeful delegației sovietice la O.N.U. o replică sdrobitoare. Acum ei încearcă să se folosească, în aceleași scopuri, de Curtea Internațională dela Haga. Prin reprezentantul său, Guvernul român a adresat Curții Internaționale dela Haga un răspuns în care se protestează împotriva ingerințelor în afacerile interne ale R.P.R. și se resping în mod categoric.

In răspunsul său, Guvernul român arată că Adunarea Generală O.N.U., care a sesizat Curtea Internațională dela Haga, s'a lăsat antrenată într'o acțiune contrarie prevederilor Chartei; că nu este competentă Curtea a se amesteca în treburile interne ale R.P. R.; că Republica Populară Română nici nu face parte din Statutul Curții Internaționale de Justiție; că această Curte nu poate avea competință într'o chestiune care i-a fost supusă fără ca Republica Populară Română să-și fi dat consimțământul său.

Campania de calomnii și tentative repetate de a interveni în viața poporului român ale cercurilor reacționare imperialiste anglo-americane sunt destinate pentru totdeauna eșecului.

In Franța reacțiunea lovește zi de zi în drepturile și libertățile fundamentale ale poporului. Politica guvernului trădător care a transformat Franța într'o colonie americană, face să scadă fără încetare nivelul de trai al poporului, să crească neîntrerupt costul vieții în timp ce salariile stau pe loc sau scad.

Săptămâna aceasta, 10.000 muncitori textiliști, dela 40 întreprinderi din regiunea Armentières au declarat grevă.

In timpul acesta fabricanții și negustorii de arme se îmbogățesc de pe urma războiului murdar, cum îl numește poporul francez, pe care guvernul îl duce împotriva Vietnamului.

De curând, guvernul francez, sprijinit de cei englez a cerut departamentului de stat american să-l recunoască pe Bao-Dai, sluga imperialiștilor francezi în Vietnam, în nădejdea că va putea opune astfel o rezistență mai ridicată armatelor eliberatoare care luptă împotriva invadatorilor francezi sub conducerea lui Ho-Chi-Minh. Cât de departe este politica guvernului francez de voința poporului Franței se vede și din aceea că la 16 Ianuarie, la Dunkerque, a fost ființă un Comitet comun de acțiune pentru pace în Vietnam în care au intrat reprezentanții docherilor, marinarilor, muncitorilor feroviari, metalurgiști, dela gaz și electricitate, din construcții, precum și reprezentanți ai Uniunii Tineretului Republican, ai Uniunii Femeilor Franceze, ai Asociației foștilor franctirori și alții.

Guvernul francez însă nu interesele poporului le reprezintă ci pe ale claselor exploatatoare din Franța. Asta se vede și din faptul vizitei pe care tocmai a făcut-o Schumann, ministrul de externe al Franței, la Bonn.

E adevărat că Robert Schumann plecat acolo ca să asigure prin tratative interesele monopoliștilor francezi în Ruhr s'a întors cu coada între picioare, după cum relatează presa franceză, deoarece Adenauer, reprezentantul monopoliștilor din Germania Occidentală, a apărat mai bine interesele alor săi. Dar nici eșecul lui Schumann și nici succesul lui, dacă l-ar fi obținut, n'au nimic comun cu interesele de pace și libertate ale poporului francez. Și Adenauer și Schumann servesc interesele agresiunii pe care o pregătesc imperialiștii americani împotriva popoarelor lumii.

Adenauer i-a propus lui Schumann un cartel al oțelului în care monopoliștii germani să dețină locul întâi; Schumann a refuzat. Dar poporul francez nu vrea nici locul întâi nici locul al doilea în pregătirea agresiunii — el vrea pace. Faptul că Schumann, după eșuarea tratativelor, s'a plâns de acest lucru lui Mac Cloy, împuternicitul Statelor-Unite în Germania Occidentală arată lămurit ale cui interese servește guvernul dela Paris: nu ale poporului francez, nu ale păcii, ci ale imperialiștilor americani.

In acest timp, bandele fasciste ale lui De Gaulle se dezlănțuie nestânjenite, organizează atacuri armate împotriva populației muncitoare, cum s'a petrecut zilele trecute în suburbia Parisului — Ivry sur Seine, cu intenția de a provoca războiul civil, aidoma cu faimoasele atacuri împotriva Republicii pe care le comiteau pe vremuri bandele de pretorieni ale lui Napoleon al III-lea.

Cine stă în spatele acestor acțiuni? Ziarul Paese Sera de pildă, din Roma, arată ce strânse relații și-a creat Bruce, ambasadorul Statelor Unite la Paris cu partidele de dreapta. Ziarul arată că „Bruce urmărește să obțină disolvarea cât mai grabnică a Adunării Naționale Franceze și modificarea legii electorale". Aceste scopuri sunt susținute acum în Franța de întreaga presă reacționară. Ambasada americană, afirmă ziarul, pregătește terenul pentru crearea unui „comitet" care ar urma să-și asume întreaga putere executivă și legislativă în perioada alegerilor.

Imperialiștii americani conduc în toată libertatea politica Franței. Evident există un factor care le stă în cale și îi neliniștește profund: poporul francez. Până și o publicație ca New-York Times Magazine a trebuit să mărturisească deschis această neliniște. Intr'un articol recent New-York Times Magazine mărturisește ca majoritatea opiniei publice franceze este ostilă propagandei americane; că popularitatea Partidului Comunist Francez în rândurile oamenilor muncii din Franța este în necontenită creștere; că 20—25% din populația care citește nu cumpără decât „L'Humanité", că gaulliștii sunt urâți de clasa muncitoare; că nici partidul socialist, nici radical-socialiștii, nici M.R.P. și nici organizația Force Ouvrière nu se bucură de sprijinul maselor, etc. etc.

Insuși Hoffman, administratorul planului Marshall, scrie New-York Times Magazine, a subliniat primejdia ce o reprezintă pentru pătrunderea americană în Franța forța organizată a muncitorimii din această țară care se împotrivește planului Marshall și pactului agresiv al Atlanticului de Nord.

Articolul citat, arată ineficacitatea propagandei americane în Franța, incapacitatea ei de a convinge poporul francez, despre „binefacerile" modului de viață american și propune diferite „măsuri" pentru a întări pozițiile monopolismului american în Franța. Se propune ca un reprezentant oficial american să supravegheze și să dirijeze propaganda anticomunistă a guvernului francez, având destulă „autoritate" pentru a-și putea impune dictatul.

Iată în ce fel privesc imperialiștii americani Franța: ca pe o colonie în care să-și impună voința după bunul lor plac. Numai că poporul francez, în frunte cu clasa muncitoare, va ști să taie toate poftele și ale hrăpăreților exploatatori dinlăuntrul Franței și ale celor de dincolo de hotarele Franței.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

45509

ANUL II Nr. 45 · 4 PAGINI 5 LEI · Vineri 10 Februarie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

„Forțele democrației, forțele partizanilor păcii, sunt cu mult superioare forțelor reacțiunii. Acum, sarcina este de a mări și mai mult vigilența popoarelor față de atâțătorii la război, de a organiza și uni strâns massele largi populare pentru apărarea activă a cauzei păcii în numele intereselor vitale ale popoarelor, în numele vieții și libertății lor".

(Apărarea păcii și lupta împotriva atâțătorilor la război — Rezoluție a Biroului Informativ)

O cotitură importantă în munca de îndeplinire și depășire a Planului de Stat în sectorul școlar

Poporul nostru, ca și toate popoarele lumii, își dă tot mai bine seama de intențiile războinice ale imperialiștilor apuseni. Poporul nu vrea război. El urăște războiul și luptă împotriva lui. Lupta pentru pace a maselor populare are acum un front unic organizat, în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică — bastionul și stegarul păcii din lumea întreagă. Efortul maselor populare de a apăra pacea se ridică astfel pe o treaptă nouă, superioară, intrând în faza acțiunilor patriotice, concrete.

Și în Patria noastră lupta pentru pace se duce tot mai organizat în toate sectoarele de activitate.

Și la noi poporul muncitor, sub îndrumarea Partidului, muncește și se organizează pentru apărarea păcii.

Sub semnul acestei lupte pentru apărarea păcii și pentru mobilizarea cadrelor didactice în vederea îndeplinirii Planului de Stat, s'a ținut și Conferința cu șefii Secțiunilor de Invățământ dintre 2 și 6 Februarie.

In această conferință s'au pus și s'au desbătut problemele de bază ale învățământului: Planul de Stat pe 1950 și sarcinile învățământului; sarcinile din planul Secțiunilor de Invățământ și Cultură; organizarea muncii pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice; problema îmbunătățirii muncii educative în școli și a desvoltării educației fizice și sportului; realizarea planului de investiții pe 1950; organizarea unei mai bune evidențe statistice, etc.

Pentru a contribui efectiv la construirea socialismului în Republica noastră Populară, trebue să dăm o deosebită atenție școlilor medii tehnice care pregătesc cadrele necesare producției; trebue să desvoltăm învățământul de șapte ani pentru a putea alimenta învățământul mediu și, apoi învățământul superior, cu elementele ce vor constitui viitoarele cadre tehnice superioare; trebue să lichidăm izvorul analfabetismului prin școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară; trebue să organizăm desvoltarea institutiilor prescolare, pentru a ușura sarcinile mamelor muncitoare aflate în producție și pentru a ajuta, dela bun început, educația copiilor; trebue ca școala și cadrele didactice să contribue efectiv la lichidarea analfabetismului și a ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor.

Referitor la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, în afară de acțiunile inițiate de Sindicat sau de Secțiunile de Invățământ, Ministerul va continua munca de îmbunătățire a manualelor didactice, va continua prelucrarea și publicarea metodicilor și va organiza cursuri de îndrumare profesională cu învățătorii și profesorii, pe specialități. Numai cu un nivel ideologic și politic ridicat, cu o bună calificare profesională, bazată pe știința pedagogici sovietice, cadrele noastre vor putea îndeplini cu succes Planul de Stat în sectorul învățământului.

Dacă anul trecut în ceeace privește construcțiile de localuri de școală, Planul de Stat a fost îndeplinit, anul acesta, întrucât se vor amenaja și construi 1200 săli de clasă, este nevoie de o planificare și mai temeinică și de o muncă mai stăruitoare. Pentru ducerea la bun sfârșit a operei de investiții prevăzută în Plan, pe lângă o bună planificare a muncii, este necesară o strânsă colaborare a Secțiunilor de Invățământ cu Comitetele Provizorii ale Sfaturilor Populare și cu organizațiile de massă. Numai așa se va putea asigura școlii noastre condiții materiale tot mai bune: clase, internate, cantine, mobilier, material didactic. Aceste îmbunătățiri vor ajuta pașii tot mai hotăriți ai fiilor clasei muncitoare pe drumul larg și luminos al culturii.

Dar pentru ca munca să se poată desfășura mai organizat și să corespundă întru totul sarcinilor trasate de Partid și de Guvern pentru sectorul învățământului, este absolut necesară o mai adâncă planificare începând de jos, dela lecția din clasă, până la conducerea Secțiunii și a Ministerului.

Participând la discuții cu interes și insuflețire, șefii Secțiunilor de Invățământ au desbătut pe larg și au analizat în amănunțime problemele importante referitoare la bunul mers al școlilor.

In timpul discuțiilor din cadrul conferinței au fost evidențiate o serie de inițiative locale, atât în problema construcțiilor cât și în problema ridicării nivelului profesional al cadrelor didactice. S'au folosit zeci de mii de zile de muncă voluntară în amenajarea sălilor de clasă și în construirea de școli; s'au ținut cursuri locale pentru ridicarea calificării profesionale; s'a desfășurat în multe județe, o apreciabilă activitate la cursurile de alfabetizare și în căminele culturale, activitate în care s'au distins mulți învățători și profesori. Pretutindeni unde s'a lucrat astfel, s'a ajuns la rezultate pozitive.

Șefii Secțiunilor de Invățământ au făcut unele juste observații critice cu privire la activitatea Ministerului.

Astfel: prea multe circulări cu termene scurte de executare, lipsa unor manuale, neutilizarea îndeajuns a corespondenților de pe teren la „Gazeta Invățământului", observații de care Ministerul Invățământului Public va ține seama pentru o mai bună planificare și organizare a muncii sale.

Din desbaterile conferinței s'au remarcat o serie de lipsuri ale Secțiunilor de Invățământ care vor trebui neapărat lichidate. Așa, de pildă, a reeșit că nu toate Secțiunile de Invățământ au colaborat efectiv cu Comitetele Provizorii. Nu toate au folosit organizațiile de massă ca sprijin de nădejde în munca pentru îmbunătățirea materială a școlii și pentru îmbunătățirea frecvenței la școli sau la cursurile de alfabetizare. Nu pretutindeni s'a colaborat strâns, așa cum era firesc, cu Sindicatul Salariaților din Invățământ sau cu U.T.M. Nu toți șefii Secțiunilor de Invățământ au dat atenția cuvenită muncii de cunoaștere și de creștere a cadrelor; nu toți au fost îndeajuns de vigilenți cu dușmanul de clasă strecurat în școală.

Delegații organizațiilor de massă, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, U.T.M. și U.F.D.R., au participat la discuții asupra felului cum se poate îmbunătăți munca și asupra felului cum se poate ajunge la o cât mai bună și rodnică colaborare.

Șefii Secțiunilor de Invățământ ca și toate cadrele noastre didactice, trebue să păstreze vii în conștiința lor cuvintele tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, care spunea că urmează să creăm o cultură nouă, „cu conținut socialist, care să nu mai fie privilegiul unei minorități ci să aparțină tuturor oamenilor muncii".

Completările aduse și concluziile trase la sfârșitul conferinței au lămurit just problemele ridicate și au contribuit la orientarea și mobilizarea conducătorilor județeni ai invățământului nostru, spre a porni cu un nou avânt, la muncă. Seriozitatea angajamentelor a dovedit că ei sunt pătrunși de marea însemnătate a îndeplinirii Planului în sectorul invățământului și că vor face toate eforturile spre a le traduce în fapt. Ei vor avea permanent în față realizările școlii sovietice și exemplul prețios al învățătorilor și profesorilor din marea Țară a Socialismului.

De-a-lungul rapoartelor, în toate discuțiile și în toate angajamentele luate, a străbătut, ca un fir conducător, ideia ca munca tuturor cadrelor didactice pentru o educație comunistă a tineretului și de ridicare a nivelului cultural al poporului se integrează în lupta clasei muncitoare sub conducerea Partidului, pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii. Accentul pe care conferința l-a pus pe munca planificată, pe ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor, pe școlarizarea tuturor copiilor, pe vigilența mereu trează ce trebue să ajute școala în demascarea dușmanului dinăuntru și dinafara ei, arată de asemeni hotărirea cadrelor didactice de a munci pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950 în sectorul invățământului, de a participa activ la construirea socialismului în Patria noastră, luptând astfel pentru întărirea lagărului democratic care, în frunte cu Uniunea Sovietică, apără pacea.

Sub semnul luptei pentru pace

S'au desfășurat în zilele de 2—6 Februarie 1950 Lucrările Conferinței Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură din toată țara

Ministerul Invățământului Public a organizat pentru zilele de 2-6 Februarie o conferință cu șefii Secțiunilor de Invățământ de pe lângă Comitetele Provizorii, cu scopul de a analiza rezultatele muncii duse pe baza Planului din anul trecut și a stabilit sarcinile ce revin învățământului preșcolar, elementar și mediu în cadrul Planului de Stat pe 1950.

La această conferință deosebit de importantă pentru îndrumarea și planificarea muncii școlare au participat pe lângă organele de conducere ale Ministerului și reprezentanți ai organizațiilor de massă: Uniunea Salariaților din Invățământ, U.T.M., A.R.L.U.S., U. F. D. R., delegați ai Ministerelor care au școli medii tehnice sau profesionale, precum și delegați ai Comisiei de Stat a Planificării și ai Comisiei de Stat pentru aplicarea legii Sfaturilor Populare.

După cuvântul de deschidere rostit de tovarășa Florica Mezincescu, ministru adjunct al învățământului, care a salutat conferința în numele Ministerului Invățământului Public și a anunțat ordinea de zi, a

Tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, rostind cuvântul de deschidere

vorbit tov. ministru N. Popescu-Doreanu, făcând o analiză amănunțită a rezultatelor primului nostru Plan de Stat pe linie de învățământ și arătând sarcinile care stau în fața invățământului pe anul 1950.

Tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial, a arătat cum trebue realizate concret sarcinile de plan ale Secțiunilor de Invățământ și Cultură și a desbătut problema învățăturii muncii educative în școli și a desvoltării educației fizice și sportului.

In problema îmbunătățirii calificării învățătorilor și profesorilor a vorbit tovarășa Lenormanda Benari, director în Ministerul Invățământului Public, desvoltând tema: „Organizarea muncii pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice".

In ședința de Sâmbătă 4 Februarie tov. Protopopescu, consilier ministerial, a vorbit despre planul de investiții, iar tovarășul Ion Purec, șeful Serviciului Planului din M.I.P. a vorbit despre organizarea evidenței statistice.

Au urmat apoi discuțiile, la care șefii Secțiunilor de Invățământ au ridicat diverse probleme în legătură cu expunerile.

La sfârșitul conferinței, în ziua de Luni 6 Februarie, tov. ministru N. Popescu-Doreanu a rostit cuvântul de închidere trăgând concluzii asupra celor expuse și discutate.

Cuvântul de deschidere rostit de tovarășul N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public

Tov. ministru N. Popescu Doreanu începe prin a spune că poporul nostru muncitor pășește la realizarea celui de al doilea Plan anual.

Popoarele democrațiilor populare, vecine și prietene nouă, își planifică de asemeni activitatea și se străduesc, ca și poporul nostru, să obțină rezultate noi și importante pentru a întări regimul nou pe care, ca și noi, și l-au creat. Toate aceste planuri s'au inspirat din planurile cincinale ale Uniunii Sovietice.

Niciun stat capitalist nu are și nici n'ar putea avea un asemenea plan.

Tovarășul Stalin, vorbind cu scriitorul englez Wells, asupra acestei chestiuni, spunea: „Până nu vă veți elibera de capitaliști și până nu veți renunța la principiul proprietății particulare asupra mijloacelor de producție, nu veți avea o economie planificată".

Vorbind despre primul nostru Plan de Stat, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, spunea: „Planul Economic nu este, așa cum au vrut să arate teoreticienii burghezi și social-democrați, o operațiune posibilă sub orice regim politic și social, în orice împrejurare. Planificarea economiei presupune existența unor anumite condițiuni indispensabile și anume, smulgerea puterii politice și economice din mâna capitaliștilor, conducerea politică a Statului de către clasa muncitoare, organizarea de către ea a principalelor mijloace de producție, existența unei evidențe a acestor mijloace".

Ca și în sectorul economic, tot așa și în celelalte sectoare de activitate, statele capitaliste nu pot întocmi și realiza planuri.

Astfel, în învățământul de pe vremea regimului capitalist și moșieresc domnea anarhia ca și în economie. Numărul elevilor și al studenților nu se putea fixa de mai înainte și nici împărțirea lor pe specialități, fiindcă în învățământ ca și în economie prima interesul individualist, goana după câștig. Aceasta a făcut să găsim în țara noastră un număr prea mic de oameni de știință, de tehnicieni și, în același timp, de cadre didactice necesare școlilor.

Partidul nostru, urmărind desvoltarea generală a țării, a stabilit încă în primul plan anual că trebue să întărim în primul rând sectorul industrial și mai ales industria de bază care

(Continuare în pag. 3)

ȘCOALA IN LUPTA PENTRU PACE

Raportul tovarășului M. Suslov și Rezoluția Consfătuirii Biroului Informativ din Noembrie 1949, asupra raportului tovarășului M. Suslov despre „Apărarea Păcii și lupta împotriva atâțătorilor la război", au pus ca sarcină centrală partidelor comuniste și muncitorești, mobilizarea maselor largi ale poporului pentru neîncetata consolidare a lagărului păcii și democrației, pentru asigurarea unei păci durabile.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, în plenara sa din 23—24 Ianuarie 1950, a subliniat importanța luptei pentru pace, luptă care trebue să fie în centrul preocupării și activității Partidului și a aprobat planul de desfășurare a acțiunii pentru apărarea păcii.

Oamenii muncii din țara noastră, alături de sutele de milioane de oameni simpli, știu astăzi că lupta dusă de Uniunea Sovietică, sub conducerea genialului învățător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarășul Stalin, e chezășia victoriei frontului păcii. Ei știu că lupta dusă de Uniunea Sovietică reprezintă propria lor cauză și că însăși structura și caracterul Statului Sovietic determină o politică consecventă de pace.

Oamenii muncii știu că războiul este inevitabil legat de sistemul capitalist, de structura și caracterul statelor capitaliste, și că tentativele de expansiune ale imperialismului au ca scop criminala cotropire și jefuire a popoarelor.

Goana febrilă a înarmărilor din țările capitaliste în frunte cu Statele Unite ale Americii, uriașele cheltueli militare, propaganda de atâțare războinică împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, dusă de imperialiștii anglo-americani, subminează cauza păcii.

Oamenii muncii sunt conștienți de faptul că edificiul capitalismului mondial a fost sdruncinat din temelii și că „în veacul nostru toate drumurile duc spre comunism".

Ofensiva păcii dusă de către Uniunea Sovietică se bazează pe o putere materială și morală unică.

Comunicatul Agenției Tass asupra „secretului" armei atomice, formarea Republicii Democrate Germane, constituirea Republicii Populare Chineze, succesele repurtate de țările de democrație populară pe drumul construirii socialismului, lupta partidelor comuniste din Franța, din Italia și din celelalte țări capitaliste, avântul luptei de eliberare națională din țările coloniale, uriașa mișcare a partizanilor păcii, în fruntea cărela se află eroicele popoare ale Uniunii Sovietice, sunt lovituri mortale date imperialismului.

Marea victorie repurtată de Uniunea Sovietică în războiul antifascist, toate victoriile lagărului democrației și socialismului care au urmat au schimbat fundamental raportul de forțe dintre lagărul imperialist antidemocratic și lagărul anti-imperialist și democratic, în favoarea forțelor păcii. Ele se datoresc faptului că, pentru prima oară în istorie, a apărut un front organizat al păcii, condus de Uniunea Sovietică.

Cu toate aceste victorii, pericolul războiului nu poate fi subestimat. El va putea fi preîntâmpinat numai prin lupta unită a tuturor partizanilor păcii.

Cea mai prețioasă contribuție a oamenilor muncii din țara noastră la cauza apărării păcii o constitue lupta pentru construirea socialismului, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, consolidarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, întărirea unității clasei muncitoare, întărirea politică și organizatorică a Partidului clasei muncitoare.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor sarcini trebue cultivate, în rândurile poporului muncitor, patriotismul, dragostea fierbinte pentru Patria noastră, Republica Populară Română, dragostea și atașamentul față de Uniunea Sovietică.

Concomitent cu aceasta, trebue cultivată ura necruțătoare împotriva imperialiștilor anglo-americani atâțători la un nou război, împotriva slugilor lor, social-democrații de dreapta, împotriva uneltirilor clicii de asasini și spioni a lui Tito-Rancovici, împotriva naționalismului burghez, armă otrăvită a burgheziei, împotriva cosmopolitismului, înveliș ideologic al reacțiunii imperialiste, paravan după care se ascunde tendința de subjugare a altor popoare, de înăbușire a mișcării revoluționare, în scopul de a abate clasa muncitoare dela internaționalismul proletar, adevărata sa ideologie.

Mișcarea luptei pentru pace în țara noastră va trebui să devină, așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvântarea sa ținută în fața activului de Partid, „o uriașă mișcare care să cuprindă cele mai largi masse populare din țara noastră".

In cadrul acțiunii pentru apărarea păcii, în lupta pentru libertatea și suveranitatea națională a țării noastre, școala trebue să aducă o prețioasă contribuție în vederea întăririi și desfășurării largi a luptei pentru pace.

In tot timpul Conferinței ministerului Invățământului Public care a avut loc în zilele de 2—6 Februarie 1950 cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură, din toate referatele, din discuții și din concluzii a reeșit că muncind, în cadrul școalei și în afara școalei, pentru o educație comunistă și pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru, cadrele didactice luptă pentru pace. A reeșit clar sarcina de onoare a cadrelor noastre didactice de a se integra luptei pentru pace a oamenilor muncii din lumea întreagă.

Sindicatele Salariaților din Invățământ dela orașe și sate au la îndemână nenumărate posibilități de susținere a luptei pentru pace.

In școală, cadrele noastre didactice vor trebui să adâncească și mai mult învățământul realist-științific prin însușirea celei mai înaintate științe, știința sovietică, având permanent în față exemplul cadrelor didactice sovietice, care se află în primele rânduri ale luptei pentru pace.

Invățătorii și profesorii vor trebui să facă din lecțiile lor un mijloc puternic de îndrumare a tineretului spre înțelegerea uriașelor realizări ale științei sovietice, care formează temelia de nesdruncinat a progresului și a păcii.

Pe de altă parte, invățătorii și profesorii au de susținut o muncă serioasă de lămurire printre elevi asupra cosmopolitismului în literatură și artă care propagă ideile dușmanului de clasă în scopul de a înăbuși libertatea și independența popoarelor.

Cadrele didactice trebue să folosească orice prilej, în cadrul lecțiilor de fizică, științe naturale, geografie, etc., pentru a combate obscurantismul, superstițiile și misticismul.

Cadrelor noastre didactice le revine sarcina de onoare de a educa tineretul în spirit comunist, desvoltându-i dragostea fierbinte pentru Patria noastră care construește socialismul, dragostea și atașamentul pentru Uniunea Sovietică, patria celor mai fericiți copii din lume.

Un spirit adânc de colaborare va trebui să existe între cadrele noastre didactice și organizațiile de pionieri și U.T.M. din școli.

Dar activitatea învățătorilor și profesorilor în lupta pentru pace nu poate fi limitată numai în școală. Un imens câmp de activitate le stă în față de munca de culturalizare care se desfășoară în mijlocul poporului muncitor, în ateneele populare, în căminele culturale, în consfătuirile cu părinții, la cursurile de alfabetizare.

Prin conferințe, prin discuții dela om la om, prin manifestări artistice și culturale, cadrele noastre didactice au datoria să cultive ura împotriva atâțătorilor la război și să demaște fără cruțare orice manifestare a dușmanului de clasă.

O sarcină deosebit de importantă în lupta pentru apărarea păcii revine invățătorilor și profesorilor dela școlile cu limba de predare sârbă din Banat. Ei vor trebui să țină trează vigilența oamenilor muncii împotriva agenților titoiști, împotriva actelor de spionaj și diversiune pe care aceștia le încearcă.

Grija pentru îmbunătățirea permanentă a metodelor de predare, grija pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al lecțiilor, grija pentru creșterea elementelor tinere care să devină cadre temeinic pregătite pentru construirea socialismului, grija permanentă pentru implinirea și depășirea sarcinilor de invățământ din Planul de Stat, grija pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru muncitor va trebui să însemne o contribuție efectivă pe care invățătorii și profesorii trebue să o aducă în lupta pentru apărarea păcii.

Școala în satele și orașele noastre

La Liceul de băeți Nr. 8 din București a luat ființă un internat și o cantină

Anul acesta, la Liceul Nr. 8 de băeți din Capitală a luat ființă un internat.

Pentru a veni în sprijinul fiilor de muncitori și de țărani săraci, Comitetul Provizoriu — București a reparat o clădire ce se găsea în vecinătatea școlii. Clădirea a fost amenajată și înzestrată cu tot inventarul necesar.

Pentru anul în curs, sunt cazați numai 26 de elevi, urmând ca în anul viitor posibilitățile de cazare să fie mărite.

Ordinea și curățenia în internat sunt asigurate de către un colectiv de elevi interni, condus de un comitet ales dintre ei.

Grija Comitetului Provizoriu pentru fiii oamenilor muncii nu s'a mărginit numai la această realizare, ci pentru a le crea condiții cât mai favorabile de muncă, atât elevilor, cât și tuturor salariaților dela această școală a fost organizată o cantină la care iau masa zilnic, pe lângă elevii interni, încă 100 de persoane.

Funcționarea cantinei a fost asigurată prin munca neobosită a personalului de îngrijire din școală.

Atât elevii, cât și cadrele didactice dela această școală simt că au sprijinul Partidului care se interesează îndeaproape de viața lor, căutând continuu să le-o îmbunătățească.

MIRCEA GHEORGHE
Corespondent

La Arad s'a deschis o școală de cadre sindicale pentru salariații din învățământ

Pe lângă Sindicatul Salariaților din Invățământ-Arad, s'a deschis de curând o școală de cadre sindicale.

Urmând învățăturile tovarășului Stalin, care, în lucrările sale, a arătat de nenumărate ori necesitatea și importanța ridicării cadrelor, Sindicatul Arad a deschis această școală cu scopul de a pregăti cadrele sindicale de care avem nevoe în construirea socialismului și în lupta pentru pace.

In cuvântul de deschidere, președintele sindicatului, tov. Iuliu Faur, a arătat că participanții la acest curs au fost aleși dintre cei mai buni activiști ai grupelor sindicale.

O grijă deosebită a avut acest sindicat pentru ridicarea elementelor devotate din rândurile oamenilor de îngrijire și din personalul administrativ.

Astfel, din cei 60 de cursiști, 20 sunt oameni de îngrijire dela școli, 9 din personalul administrativ, iar restul învățători și profesori.

Cursiștii au fost împărțiți în trei seminarii, potrivit limbii pe care fiecare o cunoaște mai bine.

Cursiștii au mulțumit Partidului și Confederației Generale a Muncii pentru grija ce o poartă ridicării nivelului ideologic și profesional al oamenilor muncii și și-au luat angajamentul că vor munci cu stăruință ca să-și însușească temeinic materialul ce li se va preda la aceste cursuri.

A. CODILBA
Corespondent

Din activitatea atelierului de material didactic din Bacău

In toamna acestui an școlar a luat ființă la Bacău un atelier de material didactic în care lucrează profesori, maiștri din localitate.

Atelierul este amenajat în două mici încăperi din localul fostului liceu industrial de băeți, acolo unde funcționează în prezent Școala medie de mecanici agricoli. In cele două secții ale atelierului tovarășii lucrează de zor isbutind astfel să termine o primă cantitate de material didactic. Până în prezent au fost executate următoarele: 130 compasuri, 110 echere, 60 pendule Maxwell, 60 scripeți, 60 pirometre, 250 planșe „Industria hârtiei", 250 planșe „Industria pielăriei", etc.

Pentru confecționarea materialului didactic și mai ales a planșelor, tovarășii din atelier procedează la o temeinică documentare științifică și tehnică pentru ca materialul confecționat să fie cât mai complet. Ar fi însă necesar, ca unitățile industriale din localitate să dea un și mai mare sprijin atelierului, punându-i la dispoziție toate mostrele de care acesta are nevoe pentru întocmirea planșelor.

Prof. D. ALISTAR
Corespondent

Munca de alfabetizare la școala elementară mixtă Nr. 1 din Râmnicu-Vâlcea

Intrucât, la începutul acestui an școlar se găseau 56 de analfabeți în sectorul școlii elementare Nr. 1 mixte din Râmnicu-Vâlcea, învățătorii, profesorii și personalul administrativ dela această școală, conștienți de importanța și necesitatea muncii de alfabetizare cu pornit cu hotărâre în această muncă.

Pentru o mai bună organizare a muncii și pentru a se ocupa îndeaproape de fiecare analfabet, s'au format trei centre, la care fiecare propunător lucrează cu câte o grupă de 5—6 neștiutori de carte.

In primele săptămâni, munca mergea destul de greu.

Invățătorii, profesorii și personalul administrativ nu s'au descurajat ci, înfruntând dificultățile s'au dus la fiecare cursist acasă, încercând să trezească în ei dorința de eliberare din întunericul neștiinței de carte.

Datorită acestei munci de lămurire, frecvența s'a îmbunătățit, iar cursiștii își pregătesc lecțiile cu conștiinciozitate.

Pe baza rezultatelor obținute, toate grupele din cele trei centre au pornit la întrecere, având ca obiective frecvența și calitatea muncii.

Invingând toate greutățile întâmpinate — lipsa de localuri și camere potrivite pentru ținerea lecțiilor, îndărătnicia unora dintre cursiști și influența burgheziei, a dușmanului de clasă — atât propunătorii, cât și cursiștii muncesc astăzi cu forțe sporite fiind pe deplin convinși că vor reuși să înlăture analfabetismul din acest sector.

I. VEGA
Corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Metoda bolșevică de educare a cadrelor

Realizările școlilor, institutelor și organelor învățământului din U.R.S.S. sunt deosebit de mari. Dar în fiecare zi apar noi cerințe în privința calității muncii lor. In consecință, crește tot timpul exigența și în privința stilului și a metodelor de conducere a învățământului. Pe primul plan se ridică problema criticii și autocriticii în muncă, ca metodă principală bolșevică, stalinistă, de educare a cadrelor. Admirarea succeselor și autolinistirea pe baza celor realizate până în prezent demobilizează cadrele și le împiedică să ducă în mod just munca ce li s'a încredințat.

Tovarășul Stalin a arătat de multe ori pericolul înfumurării. In salutul Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. și al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. adresat tovarășului Stalin cu prilejul împlinirii a 70 de ani se spune: „Mare ziditor al comunismului! Tu înveți pe toți bolșevicii să fie extrem de exigenți față de ei și față de alții, prin critică curajoasă a lipsurilor, și-i previi că nu trebue să se mulțumească cu cele obținute și să se lase îmbătați de succese. Tu ne înveți că critica și autocritica este o armă eficace în lupta pentru comunism și că modestia bolșevică, o atitudine de atenție plină de grijă față de nevoile poporului, un înalt nivel ideologic și o înaltă principialitate în lupta împotriva oricăror manifestări ale ideologiei burgheze trebue să fie calitățile inerente cadrelor de Partid și sovietice".

Această înțeleaptă școală stalinistă a criticii și autocriticii trebue s'o urmeze toate cadrele noastre conducătoare, pentru a fi într'adevăr bine înarmate. Conducătorii, împreună cu organizațiile de Partid și sindicale, au datoria de a desvolta în mod activ critica și autocritica. Trebue să subliniem în mod deosebit această sarcină. Nu este vorba numai ca un conducător să respecte și să „primească" critica; este nevoie ca el să și desvolte, prin toate măsurile, această calitate bolșevică a colectivului condus de el și să asigure condiții potrivite pentru critică și autocritică. Ședința colegiului ministerului, consiliul secției regionale de învățământ, conferințele raionale ale cadrelor didactice, adunările activului învățământului, rapoartele conducătorilor în fața activului, cercetarea scrisorilor și cererilor, discuțiile cu vizitatorii, studierea materialului din presă, ședințele de Partid și sindicale, ședințele de producție, — toate acestea pot servi cu succes unei evidențe și unei generalizări a celei mai înaintate experiențe și, în egală măsură, unei aprecieri critice a celor realizate, pentru înlăturarea greșelilor și lipsurilor.

După cum a arătat tovarășul Stalin, cel care, îngrijindu-se de „amorul propriu" și liniștea cadrelor, menajând acest amor propriu, mușamalizează greșelile celor cu care lucrează, face o greșeală foarte serioasă. Prin aceasta, el nu face decât să strice cadrele, ușurează repetarea greșelilor, care pot fi chiar mai serioase decât cele pe care conducătorii n'au vrut să le critice. Oamenii se educă și se călesc tocmai în condițiile unei curajoase critici și autocritici.

Partidul și tovarășul Stalin ne învață să recunoaștem cinstit și cu curaj greșelile, dar nu de dragul recunoașterii ci pentru a le înlătura și a le îndrepta. Trebue să se lichideze cu acei „păcătoși pocăiți", care recunosc totdeauna și cu plăcere criticile adresate lor, iar apoi continuă să lucreze ca și mai înainte, repetând greșelile vechi și făcând altele noi.

Partidul și tovarășul Stalin învață pe conducători: trebue să știți să ascultați pe oameni, să fiți atenți la părerile lor; nu trebue numai să învățați pe oameni ci să și învățați dela ei, să îmbinați experiența voastră cu experiența lor. In afară de aceasta, datoria bolșevică a tuturor conducătorilor este de a susține pe cei care critică în mod just și de a lupta cu cei care împiedică desvoltarea criticii. Nu trebue să se întâmple niciodată ca atunci când se arată lipsuri într'o muncă, energia să fie îndreptată nu împotriva lipsurilor arătate ci spre căutarea celui care a semnalat aceste lipsuri, a celui care „a scos gunoiul din casă". Această atitudine educă în mod nejust colectivul.

Tovarășul G. M. Malencov, în articolul scris cu prilejul celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin, scrie: „Realizarea consecventă a lozincii autocriticii cere o luptă hotărîtă cu toți cei care frânează și împiedică desvoltarea ei, apărarea de urmărire a tuturor celor care manifestă în mod activ o critică sănătoasă, pentru ca cel care critică just să simtă în spatele său forța organizată a colectivului. Dorința de a lupta cu lipsurile se poate consolida în masse numai cu condiția ca ele să fie sigure că arătarea lipsurilor va avea într'adevăr un efect. Tovarășul Stalin ne învață că trebue să ducem o luptă necruțătoare împotriva celor care încearcă să sugrume și să nimicească critica".

Fiecare conducător trebue să țină minte că în critică și autocritică stă puterea noastră, că, folosind această armă ascuțită, vom merge cu succes înainte, că aceasta constitue izvorul nesecat al unei energii noi pentru continua îmbunătățire a măreței noastre munci comune.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

Studenții Institutului de Construcții din Moscova cercetează noi proecte de construcții de clădiri

Școala sovietică se pregătește pentru alegerile de deputați ai Sovietului Suprem al U. R. S. S.

— Colectivele de profesori agitatori din Capitala Uniunii Sovietice —

Cadrele didactice din raionul Kiev al Moscovei se pregătesc activ pentru alegerile de deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. Invățătorii și profesorii agitatori merg la întrunirile populației, țin referate, conferințe și prelucrări asupra legii electorale a Statului Sovietic și asupra marilor victorii în muncă ale poporului sovietic.

O agitație de massă sistematică este dusă de colectivul de agitație al școlii de fete No. 70. Profesorii agitatori au organizat până acum nenumărate discuții cu populația. O muncă asemănătoare este dusă de cadrele didactice ale școlii No. 59 de băieți. In școala medie No. 502 de fete, din raionul „Proletar", a avut loc o plenară de partid pentru pregătirea alegerilor. In școală, a fost formată o brigadă de agitatori, alcătuită din 17 profesori. Fiecare agitator are în sarcina lui un grup de case, pentru a-și duce munca în rândurile populației. Profesoara de istorie E. M. Hazanova face instructajul agitatorilor și organizează ședințe regulate de instructaj.

In școlile din Leningrad

Școlile Leningradului se pregătesc și ele foarte activ pentru alegerile de deputați ai Sovietului Suprem. Colectivul pedagogic al școlii medii No. 156 studiază „Rezoluția despre alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.". Sub conducerea profesorilor de istorie, „Rezoluția" este studiată și de elevele din clasa X-a, care participă acum pentru prima dată la alegeri. Profesoara comunistă M. Grozdova lucrează cu personalul tehnic al școlii. La prima ședință, ea le-a vorbit despre realizările țării noastre, despre sistemul electoral sovietic și despre marile drepturi ale cetățenilor sovietici. Cadrele didactice ale școlii au început munca de agitație și în rândurile populației. Elevii au fost și ei antrenați în campania electorală. A fost alcătuit un colectiv de agitație, în care intră activistele comsomoliste din clasele a IX-a și a X-a. Aceste eleve agitatoare organizează lecturi colective în punctele de agitație. Profesorii școlii medii No. 105, din raionul Viborg, citesc referate pentru părinții elevilor. In aceste referate se vorbește despre Constituția U.R.S.S., despre legea electorală sovietică, despre superioritatea democrației sovietice asupra democrației burgheze, etc. In lectoratul școlar, se țin conferințe cu aceste teme, pentru elevii din clasele superioare. A fost pregătită o expoziție școlară închinată propagandei sistemului electoral sovietic și realizărilor cu care țara noastră vine la alegerile de deputați pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Deasemenea, au fost organizate adunări pionierești cu tema „Sub soarele Constituției Staliniste". Colectivele artistice ale școlii dau spectacole în punctele de agitație ale circumscripției și se pregătesc pentru a da spectacole în toată circumscripția electorală.

Studenții agitatori

In casa No. 58 de pe Bul. Lenin din Petrozabodsc s'au adunat studenții agitatori ai Universității de Stat Carelo-Finlandeze. Ei au arătat alegătorilor însemnătatea alegerilor de deputați în Sovietul Suprem și au prelucrat Decizia Prezidiumului Sovietului Suprem al U.R.S.S. asupra alegerilor. Studenții Universității vizitează deseori casele de pe Bul. Lenin și de pe străzile din jur, Strada Roșie, Strada Friederich Engels etc. Ei arată locuitorilor cum se desfășoară evenimentele internaționale, le povestesc despre succesele construcției socialiste din U.R.S.S. și în special din Republica lor, expun succesele științei, tehnicii, artei și literaturii sovietice. Discuțiile sunt totdeauna vii și extrem de interesante.

In satele din Ural

In regiunea Sverdlovsc, se desfășoară o intensă pregătire în vederea alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Profesorii și învățătorii din Ural duc o activă muncă de propagandă și agitație în masse, explică oamenilor muncii bazele celui mai democratic sistem electoral din lume, organizează discuții, conferințe și referate despre Constituția Stalinistă, despre orânduirea sovietică, despre forțele care duc înainte societatea sovietică. Ei povestesc despre victoriile cincinalelor, despre continua desvoltare a economiei socialiste și despre ridicarea neîntreruptă a nivelului cultural și material al poporului. In primele rânduri, stă colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din satul Alexandrovsc, raionul Crasnoufinsc. In marea sală de spectacole a clubului colhoznic, unde s'a instalat punctul de agitație al circumscripției electorale, se adună aproape zilnic oamenii muncii. Ei ascultă cu interes cuvântările profesorilor membri ai colectivelor de agitație. Profesorii și învățătorii școlii din Ust-Baiacsc duc o intensă muncă de agitație în rândurile populației tătare și mariee.

Studente tadjice într'un laborator al Universității de Stat din Stalinabad.

Cea mai importantă verigă în conducerea învățământului public

Zi cu zi nivelul cultural al Țării Socialismului crește tot mai mult. Cea mai vie manifestare a acestei creșteri este introducerea învățământului general și obligatoriu de șapte ani, în cluzând și satele. Rezolvarea cu succes a sarcinilor complexe ale învățământului, trasate de Partidul Bolșevic și de Guvernul Sovietic, cere o organizare bine chibzuită și o îmbunătățire continuă a conducerii. Aceste sarcini se ridică atât în fața ministerelor și în fața secțiilor regionale de învățământ, cât mai ales în fața secțiilor raionale de învățământ și în special la sate.

Secția raională de învățământ este una din cele mai importante secții ale Comitetului Executiv al Sovietului raional. Munca ei se leagă organic de interesele Statului și cu cele ale masselor largi de oameni ai muncii. Statul Sovietic este interesat îndeaproape în privința înfloririi învățământului public și pune la dispoziție în acest scop tot ce este necesar. Fiecare familie de muncitor se îngrijește, la rândul ei, ca toți copiii să devină culți, instruiți și buni constructori ai comunismului.

Insă lucrul acesta nu este suficient. Această preocupare a oamenilor muncii crește din ce în ce mai mult și sprijinirea școlii devine o mișcare de massă. Secția de Invățământ a raionului este cea mai importantă verigă în conducerea activității școlii. Ea este avantpostul întregului sistem de conducere a învățământului, deoarece ea este cea care rezolvă nemijlocit toate problemele învățământului. Secția de Invățământ este cea care are contact direct cu toate laturile activității cadrelor didactice și cu preocupările și cerințele familiilor elevilor.

După cum se știe, secțiile raionale de învățământ au un personal redus, însă ele își pot îndeplini cu succes sarcinile dacă lucrează în mod creator, bazându-se în primul rând pe cadrele didactice ale raionului și având contact strâns cu populația, cu organizațiile de massă, cu Sovietele locale și cu deputații lor, cu Comsomolul și cu Partidul. Fiind un organ de massă, secția raională de învățământ își poate îndeplini cu succes rolul de organizator al învățământului public. Nenumărate Secții de Invățământ de pe toată întinderea Uniunii Sovietice au dat dovadă de multă inițiativă în tot timpul funcționării lor și avem multe exemple care dovedesc că nu totul constă în numărul persoanelor ci în calitatea lor. Priceperea cadrelor din Secțiile de Invățământ de a se consulta cu cadrele didactice, de a le atrage în muncă, de a le asculta critica, de a înlătura lipsurile și de a stabili o strânsă colaborare între ele, contribue la realizarea unor succese mari.

Secțiile de Invățământ nu trebue să se îndepărteze niciodată de cadrele didactice și de populație, mulțumindu-se numai cu măsuri administrative. Rolul de mare răspundere al Secțiilor de Invățământ este evident. A nu aprecia acest rol, a neglija această verigă importantă de conducere, a o ocoli, considerând-o de prisos, această greșală o poate face numai un birocrat rupt de viață, care supraapreciază importanța hârtiilor, care crede numai în ele și care nu înțelege autoritatea uriașă pe care o au asupra masselor organele sovietice locale, călăuzite de politica înțeleaptă și încercată a Partidului Bolșevic și a puterii sovietice. Sarcina de luptă a ministerelor, a secțiilor regionale și a secțiilor raionale este de a consolida prin toate mijloacele organele locale ale învățământului și a le da tot ajutorul necesar. Secțiile raionale de învățământ merită o atenție deosebită.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

Știri și fapte

O Universitate pentru părinți

Așa numita „Universitate pentru părinți", înființată acum trei luni în sovhozul „Ogoarele irigate din Liubrerețe", se bucură de o mare popularitate în rândurile muncitorilor și muncitoarelor din acest sovhoz. Cursurile acestei universități sunt urmate de 150 de oameni. Cursurile au loc regulat, de două ori pe lună.

Pentru ținerea conferințelor sunt atrași cei mai experimentați învățători din școala din Liubrerețe, medici și conferențiari și membri ai comitetului orășenesc al P.C. (b) din Uhta.

Părinții au ascultat cu un deosebit interes conferința învățătoarei Kolomiet despre „Stimularea copiilor" și conferința învățătoarei Sutkaia despre „Educarea copiilor în școală și familie".

Doctorița Kazakova a ținut o conferință cu următoarea temă: „Despre particularitățile legate de vârsta școlarilor", iar învățătorul Hudolei și-a consacrat conferința problemei privitoare la desvoltarea multilaterală a copiilor.

Elevii școlii muzicale din sovhoz, tineri participanți ai cercurilor dramatice și corul școlar au demonstrat părinților progresele lor în domeniul activității artistice amatoare.

Cursuri pentru ridicarea calificării cadrelor didactice în Uniunea Sovietică

In Uniunea Sovietică s'a înființat o rețea largă de școli pentru ridicarea calificării educatorilor care predau în școlile elementare și medii.

La aceste cursuri, educatorii își însușesc cele mai noi cunoștințe în domeniul materiei pe care o predau, cât și cele mai noi metode de predare, recomandate de Academia de Științe Pedagogice.

Mii de învățători care au absolvit școli medii s'au înscris în Institute și Universități, la cursurile scutite de frecvență, pentru a nu părăsi câmpul muncii.

După câțiva ani, ei obțin diplome de licențiați ai diferitelor Facultăți.

La Leningrad au urmat, în anul 1949, cursurile de perfecționare — fără a ieși din producție — 1200 de profesori de geografie, istorie, fizică, biologie și alte materii.

Peste 3000 de educatori din școlile elementare și medii din Armenia, au urmat cursurile Institutului de perfecționare din Erevan.

O deosebită atenție se acordă învățătorilor din regiunea Transcarpatică. Aici, peste 2000 de învățători au devenit studenți. Li s'au creat toate condițiile pentru a-și putea duce studiile la bun sfârșit.

Pentru ei se organizează seminarii, consultații și lecții ținute de profesorii Universității din Ujgorod și ai Institutelor pedagogice din regiune.

Invățătorii-studenți primesc cursuri trimise de bibliotecile din Moscova, Leningrad, Kiev și alte orașe mari din Uniunea Sovietică.

Un muzeu etnografic și arheologic la Stalinabad

La Stalinabad s'a deschis un muzeu etnografic și arheologic, înființat de Institutul de istorie, limbă și literatură de pe lângă filiala Academiei de Științe din U.R.S.S. In acest muzeu sunt prezentate aproape 1500 de exponate culese de expedițiile Institutului în diferite regiuni ale Republicii Tadjice, precum și de către expediția arheologică ce se ocupă de câțiva ani cu săpături arheologice pe teritoriul vechiului Piandjikend și Gissara.

Invățământul în țările capitaliste

ȘCOALA ȘI PEDAGOGIA DIN STATELE UNITE IN SLUJBA REACȚIUNII

Pedagogii americani reacționari caută să-și manifeste sentimentele de slugi credincioase ale stăpânilor din Wall-Street și încearcă să justifice pe baze teoretice sistemul de învățământ american. Toți acești pedagogi simt o frică grozavă față de criza sistemului capitalist și caută să găsească mijloacele cele mai abile și mai rafinate pentru a prosti massele muncitoare.

In literatura pedagogică din Statele Unite se manifestă o vie nemulțumire față de orientarea educației în Statele Unite. Această nemulțumire ar putea induce în eroare pe un cititor neprevenit, creând impresia că autorii poartă cu adevărat de grijă învățământului public. Dar aceasta dovedește de fapt că nici chiar scriitorii ideologi ai imperialismului american de teapa lui Dewey, Counts, etc., nu pot să treacă cu vederea venalitatea presei, a cinematografului și a posturilor de radiodifuziune sau criza învățământului public. Dewey este nevoit să recunoască următoarele: „Nu este de mirare că într'un regim economic întemeiat pe întreprinderea capitalistă, având drept scop obținerea de beneficii, și presa se transformă într'o întreprindere capitalistă, și caută adesea să impună concepții favorabile regimului căruia îi aparține. In prezent, sarcina principală a școlii este de a crea o unitate împotriva influenței presei și radio-ului" (Problemele omului). Se vede că presa, cinematograful și radio-ul exercită o influență atât de pervertitoare asupra tineretului, încât școlii i se impune sarcina să „creeze o imunitate împotriva unei asemenea influențe". Vorbele ipocrite ale lui Dewey sunt o încercare de a masca influența demoralizantă a școlii americane asupra generației care se ridică.

Dewey previne clasele avute din Statele Unite că „dacă sistemul de învățământ nu va ști să pregătească pe viitorii cetățeni pentru soluționarea marilor probleme ale actualității, civilizația noastră va pieri".

In colecția „Principiile filosofiei pedagogice americane" se spune: „Conducătorii școlilor acordă întreaga lor atenție nu învățaturii, ci mașinațiunilor financiare și matchurilor de foot-ball. Ei sunt înainte de toate oameni de afaceri; în al doilea rând politicieni; și numai în al treilea rând — pedagogi". Dar neliniștea exprimată de aceste autorități ale filosofiei pedagogice americane nu este neliniștea unor oameni progresiști. Autorii lucrărilor citate vor numai să adapteze educația la unele tendințe ale burgheziei imperialiste-tâlhărești. Scutieri ai acestei ideologii și pedagogii ei caută să „demonstreze" teoretic politica expansionistă a blocurilor imperialiste, bineînțeles sub masca cosmopolitismului. După afirmațiile lor, educația trebue să fie „general umană" și adaptată la „problemele secolului XX". Secolul XX însă după părerea conducătorilor americani este secolul Statelor Unite ale Americii.

Acești salvatori ai capitalismului recomandă să se „perfecționeze" conținutul și metodele educației tineretului, luându-se drept bază metodologică diferitele școli idealiste, dar mai cu seamă pragmatismul.

Filosofia pragmatică și reprezentanții ei sunt strâns legați de politica reacționară a cercurilor conducătoare din Statele Unite. Pragmatiștii au pus și pedagogia în slujba imperialismului.

Dewey, Counts și alții proslăvesc în toate chipurile democrația americană și cultura reacționară. Counts, de pildă, afirmă că civilizația americană este „unică" și „minunată". Statele Unite, zice el, nu au trecut prin orânduirea feudală. Counts falsifică în mod vădit istoria, el uită cu bună știință că în Statele Unite a înflorit vreme îndelungată sclavia și că discriminarea rasială își mai găsește aplicare și astăzi. Rămășițele sclavajului sunt foarte numeroase în Statele Unite și mai ales în statele din Sud.

Pentru a justifica politica expansionistă a imperialiștilor, teoreticienii pedagogiei americane au scos la iveală o nouă teorie rasială. In colecția „Principiile filosofiei pedagogice americane" citim: „Dacă ne vom compara cu boșimanii din Sudul Africii, va apare evident că deosebirile se explică mai ales prin ereditate", iar un oarecare Warren, în articolul său „Predarea istoriei în perioada postbelică", recomandă să se studieze antropologia pentru a putea înțelege popoarele din Rusia și din Orient în genere, pentru a dovedi superioritatea rasei anglo-saxone asupra celorlalte. După cum se vede, lamentabila istorie a Germaniei fasciste nu a învățat nimic pe rasiștii americani.

Insă, oricât de mult ar lăuda Dewey, Counts și alții modul de viață american, modul american de a gândi, democrația americană — ei sunt apucați de spaimă grozavă în fața iminentei catastrofe a sistemului economic capitalist. Recunoscând „nestabilitatea socială" a capitalismului, ei țipă despre necesitatea de a se lua măsuri, căci altfel va veni revoluția. Poporul, după părerea acestor profesori burghezi, nu înțelege noile condiții de trai și preferă viitorul trecutului.

Dar pragmatismul este doar filosofia „acțiunii" și reprezentanții săi încearcă să traseze căile pentru scoaterea economiei capitaliste din criza generală. Calea aceasta implică modificarea sistemului de educație. Educația trebue să ajute reacționarilor să țină poporul în ascultare și supunere. „Astăzi când ne-am izbit de grele probleme personale sau sociale — scrie Counts — suntem inclinați să privim educația ca pe o soluție de nădejde". Pentru a defini esența educației, Dewey pleacă dela teza că educația se face sub semnul „participării individului la conștiința socială a rasei". El acordă mediului social cea mai mare importanță în formarea personalității copilului. Unica educație adevărată — afirmă el — se realizează stimulând forțele copilului prin cerințele situației sociale în care se găsește el". („Educația în ziua de astăzi").

Dar cum poate ști copilul dacă el reacționează just sau injust față de influența mediului? Inseamnă că o va afla dela adulți, care apreciază actele copilului, și că el înțelege însemnătatea specială a acestor acte. Dar aprecierea adulților poate fi subiectivă: ceeace unuia îi pare pozitiv, pentru altul poate să fie negativ.

II

Trebue să existe vreo măsură, vreun criteriu care să definească noțiunea de „bun" și „rău". Care este originea moralei și prin ce sunt determinate normele de comportare?

Morala, după afirmațiile lui Dewey, depinde de factorii „rezultând din relațiile active ale unor medii omenești cu altele ca o consecință a influențelor reciproce în domeniul dorinței, credinței, judecății, satisfacției și nesatisfacției". Se vede că în urma „acțiunilor de influențare reciprocă" a „credinței" și „judecății" în Statele Unite se comite la fiecare 18,7 secunde câte o crimă gravă, se comit zilnic 36 asasinate, sunt siluite 255 de femei, la fiecare 24 ore se fură 463 automobile.

In spatele cugetătorilor, ale lui Dewey se ascunde teza că morala nu reflectă interesele de clasă ale burgheziei americane, pentrucă legătura socială dintre oameni a existat totdeauna. El trece sub tăcere faptul că judecățile, credința și dorințele reacționarilor americani sunt impuse poporului american și că sunt prezentate ca felul de trai american.

Se știe că scopul educației joacă un rol imens în pedagogie. Care este însă felul educației lui Dewey? El nu vrea să definească țelurile educației și eludează în toate chipurile această problemă. Din punctul lui de vedere nici nu se poate pune chestiunea țelurilor educației. „Noi nu știm cum va fi civilizația peste 20 de ani", observă cu melancolie Dewey. Educația după părerea lui „este înainte de toate un rezultat al desvoltării și este important tocmai procesul însuși și nu rezultatul acestuia".

Dar în ultima sa lucrare „Problemele omului" Dewey se hotărăște în cele din urmă să spună că țelul educației este educația în vederea democrației, dar este nevoit să recunoască apoi că el nu știe ce este democrația, deci, nu cunoaște nici țelurile educației. Toate vorbele lui Dewey despre țelurile educației nu sunt decât un paravan în dosul căruia ascunde adevăratele sale țeluri ale educației și anume: educarea tinerei generații în spiritul supunerii față de monopoliștii americani, în spiritul supunerii față de regimul social burghez.

George Counts este mai sincer; după el, scopul educației este de a face tineretul să înțeleagă „că noi suntem cu toții frați, copiii aceluiași părinte, membri ai unei singure familii omenești". De unde concluziile lui că Dupont, Rockefeller, Ford și ceilalți magnați financiari sunt frații celor șase milioane de someri americani. Propovăduirea fraternității și a egalității, atunci când toate bogățiile sunt concentrate în mâinile unei minorități, este cu adevărat cinică.

Spunând că educația nu trebue să corespundă intereselor unor anumite clase, ci intereselor întregului popor, Counts denaturează conștient faptele și nu arată că întreaga educație și întreg învățământul din Statele Unite sunt puse în slujba capitalului monopolist.

Dewey se teme ca de moarte de furia poporului; lui, sluga credincioasă a plutocraților, îi este groază că oamenii muncii ar putea instaura o ordine socială care să corespundă intereselor poporului. De aceea el recomandă ca, prin mijlocul educației, să se perfecționeze relațiile capitaliste, (adică exploatarea omului de către om).

Faptul că burghezia americană ca cea din alte țări se menține prin violență, prin înșelarea oamenilor muncii, faptul că ea deține aproape întreaga avuție națională, nu-l neliniștește deloc pe Dewey. Pe el îl neliniștește altceva: ca nu cumva poporul să folosească violența împotriva burgheziei. De aceea este necesar să se organizeze educația în așa fel încât în școlari să se nască o teamă sfântă față de exploatatori și dorința de a muri cu abnegație pentru interesele lor.

Dewey este pentru „libertate". „Dar când libertatea degenerează în samavolnicie, atunci trebue să intervină autoritatea și să restabilească echilibrul".

Se vede că libertatea poporului grec, chinez, coreean a degenerat în samavolnicie și se cere intervenția plină de autoritate a Statelor Unite ale Americii.

Counts și Dewey vorbesc de libertatea educației și a culturii, de independența educației față de interesele de clasă, dar susțin în întregime politica cercurilor reacționare din Statele Unite.

Iată ce scrie Counts în articolul său „Cultură pentru lumea nouă": „Programa noastră pedagogică trebue să o fixăm în lumina actualei situații mondiale". Primul considerent este acel al forței, Statele Unite ale Americii — spune el — sunt cel mai puternic membru al Națiunilor Unite.

Counts îndeamnă pe față la răspândirea sistemului american de educație în lumea întreagă, cu ajutorul forței armate.

Pedagogii reacționari americani sunt împotriva educației patriotice, afirmând că este naționalistă. Counts, Dewey, Philipps și alții propovăduesc cosmopolitismul. Aceste manifestări dovedesc încă odată legătura indisolubilă a educației cu politica.

Profesorilor pedagogiei atomice li se potrivește pe deplin caracterizarea dată de V. I. Lenin: *„...Situația socială a profesorilor în societatea burgheză este de așa fel, încât sunt admiși în acest serviciu numai aceia care pun știința în slujba intereselor capitalului, numai aceia care acceptă să debiteze împotriva socialiștilor cele mai fantastice absurdități, cele mai nerușinate inepții și fleacuri. Burghezia va ierta toate acestea profesorilor numai ca ei să se ocupe cu „nimicirea socialismului".* (V. I. Lenin, Opere, Vol XVIII, pag. 243).

Acestea le-a scris V. I. Lenin în 1918.

Ne putem închipui ce activitate desfășoară burghezia și slugoii ei „savanți", în timpurile noastre, când există o țară în care se pun bazele societății comuniste, unde este instaurată o adevărată democrație și când autoritatea acestei țări crește neîncetat în ochii oamenilor progresiști din lumea întreagă.

După articolul lui N. K. Gonciarov apărut în Buletinele AGERPRES

Lucrările Conferinței cu șefii Secțiunilor de Invățământ ale Ministerului Invățământului Public și Cultură din toată țara

(Urmare din pag. 1-a)

va face posibilă desvoltarea întregii industrii, ca și desvoltarea agriculturii, a transportului etc., întărindu-se astfel sectorul socialist, independența economică a țării față de statele capitaliste, independența noastră națională.

In felul acesta se îmbunătățesc continuu condițiile vieții materiale ale celor ce muncesc, ca și condițiile desvoltării noastre culturale.

Succesele noastre în toate domeniile se datoresc în primul rând clasei muncitoare și Partidului ei

Intr'adevăr, datele de realizare a primului Plan de Stat arată că s'au înregistrat sporuri importante tocmai în industria de bază, în industria energetică, în siderurgie, în industria construcțiilor de mașini, etc. De asemenea s'au făcut pași mari pentru întărirea sectorului socialist în agricultură, gospodăriile agricole de Stat se desvoltă, iar țărănimea muncitoare se orientează către socialism începând să se organizeze în gospodării agricole colective.

Odată cu aceste realizări, și ca un rezultat al lor, salariul mediu general a crescut cu 30 la sută, iar salariul social înregistrează creșteri importante.

Succesele noastre în toate domeniile se datoresc în primul rând clasei muncitoare care, sub conducerea Partidului, s'a angajat cu elan nestăvilit în întreceri socialiste, străduindu-se acum să depășească producția din 1949.

Alianța mereu mai strânsă a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare întărește, în același timp, sectorul socialist în agricultură.

Alături de clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, intelectualii legați de popor muncesc pe tărâmul lor de activitate, în știință, în domeniul tehnicii, în administrație, în învățământ, etc.

Un mare număr de muncitori, de țărani și de intelectuali au fost evidențiați în muncă. Pe pieptul multora dintre ei atârnă astăzi recompensele date de regimul nostru: Ordinul Muncii și Medalia Muncii.

Realizarea Planului de Stat pe anul 1949 este un succes al întregului popor muncitor, obținut în frunte cu clasa muncitoare sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Sub conducerea sa, am urcat trepte una după alta și am înlăturat multe piedici din calea noastră; a fost lichidată moșierimea ca clasă exploatatoare, a fost lichidată monarhia și înfăptuită Republica Populară Română, a fost realizată naționalizarea și Planul de Stat pe 1949.

Astfel, sub conducerea Partidului nostru am ajuns acum, dintr'o țară înapoiată din punct de vedere economic și politic, din punct de vedere cultural și social, dintr'o țară strivită sub regim burghezo-moșieresc și fascist, o țară cu o economie mai desvoltată ca înainte, cu un regim politic dintre cele mai înaintate din lume, cu un nivel cultural și social pe care nu l-am atins și nici nu-l puteam atinge vreodată în trecut.

Desigur, munca aceasta, lupta poporului nostru sub conducerea Partidului, nu a fost ușoară. Când privim în trecut și vedem piedicile pe care le-au ridicat în calea noastră reacțiunea internă și imperialiștii din Apus, când vedem greutățile pe care le-am înlăturat, nu putem să nu ne gândim cu toată dragostea la Partidul nostru, la Comitetul său Central și să nu-i mulțumim din inimă pentrucă ne-a ajutat să organizăm munca noastră mai bine, să îndeplinim și să depășim primul nostru Plan de Stat, să ajungem a construi singuri, cu mâinile, cu mintea noastră viața noastră de astăzi, viitorul nostru și al copiilor noștri.

Am avut de îndeplinit, pe baza primului Plan, sarcini îndrăznețe, de parcurs cale anevoioasă, dar tovarășul Stalin ne învață că „Partidul nostru de aceea se numește Partid leninist pentrucă nu se teme de greutăți".

Oamenii din învățământ păsesc astăzi cu încredere în Partidul nostru și cu o hotărâre tot mai mare la realizarea Planului pe 1950.

Dacă vorbim de succese în munca noastră din trecut, dacă vorbim despre desfășurarea muncii noastre pentru realizările viitoare, nu putem să nu ne gândim la marele și puternicul popor, prietenul și aliatul nostru, poporul sovietic, fără a cărui luptă și fără al cărui sprijin în momentele cele mai grele noi n'am avea astăzi o țară liberă, nu am putea vorbi despre succese în realizarea sarcinilor pentru construirea unei vieți noi. Conduși de Partid, sprijiniți pe prietenia sinceră cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, noi am reușit să îndeplinim cu succes sarcinile din Planul nostru de Stat și să ajungem un popor stăpân pe destinele sale care, luptând pe calea socialismului și a păcii, a devenit un factor însemnat în lagărul păcii și al democrației populare condus de Uniunea Sovietică.

Țara noastră se bucură astăzi, în afara granițelor ei, de un prestigiu cum n'a cunoscut niciodată în trecut și de dragostea popoarelor prietene. Muncitorii din țările capitaliste urmăresc și se bucură de realizările noastre împotriva capitalismului și în slujba păcii și socialismului. Realizările noastre sunt un imbold în lupta lor de eliberare.

Și când ne gândim la ceeace a devenit poporul nostru în urma eliberării sale de sub jugul fascist, la sprijinul puternic pe care ni l-a dat și ni-l dă Uniunea Sovietică, la conducerea înțeleaptă a Partidului nostru care urmează exemplul și folosește experiența Partidului Comunist (b), nu se poate să nu ne îndreptăm gândul către acela care se află în fruntea Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, în fruntea luptei tuturor popoarelor pentru o viață mai bună și pentru pace, la acel care ne luminează calea și a stabilit direcția în care trebue să-și îndrepte lupta toate popoarele, la tovarășul Stalin, părintele nostru iubit căruia îi exprimăm de aici toată recunoștința și toată dragostea noastră.

Prietenia și sprijinul marelui popor sovietic, conducerea înțeleaptă și hotărită a Partidului nostru, avântul revoluționar al clasei muncitoare în fruntea luptei întregului popor pentru realizarea Planului, acestea sunt condițiile în care poporul nostru își începe munca pentru realizarea celui de al doilea Plan de Stat; acestea sunt sporturile puternice pe care noi ridicăm mereu mai sus viața noastră economică și culturală. Avem în urma noastră experiența unui an de planificare. Putem păși cu încredere la realizarea Planului pe 1950, care urmărește desvoltarea și mai departe a bazei industriale a țării, creșterea producției bunurilor de consum, întărirea și lărgirea sectorului socialist în agricultură și ridicarea continuă a nivelului material și cultural al celor ce muncesc.

Planul de Stat pe 1950 urmărește desvoltarea continuă a învățământului pe linia revoluției noastre culturale

Planul de Stat stabilește o serie de sarcini pentru învățământ, care urmăresc desvoltarea continuă a învățământului pe linia revoluției noastre culturale.

Planul urmărește ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor prin școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară și secarea isvoarelor analfabetismului, prin cuprinderea unui număr tot mai mare de fii de muncitori și de țărani muncitori în școlile medii și superioare, pentru a promova astfel cadre pentru industrie, agricultură, sănătate, pentru transport, pentru circulația mărfurilor, pentru artă, pentru învățământ, pentru munca științifică.

Pe baza acestor sarcini generale, sarcinile concrete pe care ni le-a pus Planul de Stat pe anul 1949 au fost, în general, îndeplinite.

Numărul școlilor a crescut, ca și numărul elevilor.

Astfel am izbutit să întrecem cu 360 numărul de grădinițe stabilite în Plan.

Am cuprins în instituțiile preșcolare 176.000 de copii, iar în cele 1800 de grădinițe sezoniere care au funcționat în vara trecută, peste 72.000 copii, față de cele 920 grădinițe sezoniere și de cei 39.000 copii pe care i-am avut în 1948.

Numărul școlilor elementare a crescut în anul trecut la 15.236 dela 14.746, întrecând deci cu 540 numărul școlilor din 1948 și depășind cu 130 numărul școlilor prevăzute în Plan. Deasemeni, am cuprins în școlile elementare cu 55.000 de elevi mai mult decât în 1948.

Numărul elevilor cuprinși în ciclul II al școlilor elementare a întrecut cu peste 81.626 pe acela din 1948, ajungând dela 285.000 la 367.000.

Numărul școlilor de ciclul II a crescut în 1949 la 4101 școli, față de 3321 în 1948, deci cu 780 mai mult decât în anul precedent. Faptul deosebit de important că am reușit să îndeplinim și să depășim sarcinile prevăzute de Plan în această direcție, se datorește muncii pe care au depus-o oamenii din învățământ.

Prin școala de 7 ani noi urmărim nu numai ridicarea nivelului cultural în general, ci și obținerea unui cât mai mare număr de candidați pentru învățământul mediu și, mai târziu, pentru învățământul superior, asigurând astfel realizarea planurilor următoare.

In învățământul mediu s'au obținut deasemeni realizări însemnate, numărul elevilor cuprinși în aceste școli crescând cu 18.432 față de numărul celor din 1948. De o deosebită importanță este creșterea numărului de școli medii tehnice dela 300 la 355, ca și creșterea numărului de elevi care urmează aceste școli, dela 51.223 la 71.661.

S'au desvoltat deasemeni școlile pedagogice, ajungând la 104 față de 64 câte erau în 1948. Numărul elevilor cuprinși în școlile pedagogice a crescut dela 14.000 la peste 29.000.

Importanța școlilor tehnice medii, ca și a școlilor pedagogice este deosebit de mare pentru realizarea viitoare a sarcinilor care privesc desvoltarea industriei, a agriculturii și a învățământului nostru.

In anul 1949 au luat ființă în țara noastră, școli speciale de doi ani, în care tineri muncitori din producție studiază aceleași materii care se predau în școlile noastre medii de cultură generală, pentru a trece apoi în institute și facultăți.

In învățământul superior, numărul facultăților a sporit dela 126 la 134, cuprinzând și facultățile în limbile naționalităților conlocuitoare.

Numărul școlilor elementare în limbile naționalităților conlocuitoare a întrecut cu 121 numărul celor din 1948, iar numărul elevilor cuprinși în aceste școli a sporit cu 22.000, crescând dela 215.000 la 237.000.

Numărul școlilor medii în limbile naționalităților conlocuitoare a crescut dela 71 în 1948 la 82 în 1949, iar numărul elevilor dela aproape 14.000 la peste 16.000.

In general, învățământul în limbile naționalităților conlocuitoare cuprinde acum peste 3000 de școli față de 2800 în 1948, 253.000 elevi față de 228.000.

Sarcina care ne stătea în față era aceea de a atrage în școli, din ce în ce mai mult, pe școară din ce în ce mai largă, pe fiii muncitorilor, ai țăranilor muncitori, ai intelectualilor. De aceea trebuia desvoltată și asistența școlară și sporit numărul de burse. In 1948 numărul burselor în învățământul elementar, mediu și superior era de aproape 80.000. In 1949 s'au dat aproape 120.000 burse, realizându-se astfel un spor de aproape 40.000 burse.

In anul școlar 1949—1950 s'au redus până la 50% taxele pe care trebuiau să le plătească fiii de muncitori, de țărani muncitori, de funcționari și de intelectuali.

In realizarea Planului de investiții, a căror valoare pentru desvoltarea numărului de școli și de internate, pentru construcții, amenajări și reparații, este deosebit de însemnată, s'au întâmpinat greutăți mari.

Planul de investiții a fost distribuit județelor târziu, când începuseră să funcționeze Comitetele Provizorii. Incă mai lipsea experiența, munca nu era organizată, erau greutăți de aprovizionare. Toate acestea au reușit, uneori, să îngenunche pe unii dintre tovarășii noștri care aveau munci de răspundere în această privință. Totuși ei și-au reluat munca și au reușit să obțină rezultate mulțumitoare pentru timpul și condițiunile în care au lucrat.

N'am reușit însă să aducem pe toți tovarășii noștri în situația acelora dintre responsabilii județeni care, sprijinindu-se pe toate posibilitățile locale, conlucrând cu organizațiile de massă, folosind sprijinul Comitetului Provizoriu, urmând indicațiunile și îndrumările Partidului, au reușit să-și termine școlile și să înceapă anul școlar 1949—1950 în noile localuri.

Planul de investiții s'a realizat la școlile elementare în proporție de peste 90%, iar la școlile medii și superioare cu peste 100%.

In ceeace privește sarcinile care ne-au stat în față pe drumul lichidării analfabetismului, Planul pe 1949 a fost realizat cu o ușoară depășire. Au fost alfabetizați peste 400.000 de neștiutori de carte, dintre care 200.000 au trecut și prin anul al II-lea al cursurilor de alfabetizare, obținând certificate echivalente cu certificatul de absolvire a primelor patru clase elementare.

Am reușit, într'o măsură, să recrutăm noui cadre didactice pentru completarea lipsurilor în învățământul elementar.

Au trecut prin cursurile de îndrumare politică și profesională aproximativ 57.000 cadre didactice.

S'au adus unele modificări în Planurile și programele de învățământ ale școlilor medii, acolo unde s'au observat greșeli însemnate.

Un aspect al sălii în timpul Conferinței.

Numărul manualelor editate a fost mult mai mare decât în 1948. S'au tipărit aproape 9.000.000 manuale în limba română și în limbile naționalităților conlocuitoare.

S'au trimis inspectorilor pedagogici și, în general, secțiunilor de învățământ, material mai mult și mai bun cu privire la modul de organizare a muncii în școală și în special a lecțiilor.

Prin aceste măsuri, am reușit să trecem la întărirea învățământului științific, pe baza concepției marxist-leniniste asupra vieții, așa cum prevede legea pentru reforma învățământului.

Analiza lipsurilor și a greutăților

Pe lângă aceste realizări, învățământul nostru a avut și o serie întreagă de lipsuri în îndeplinirea planului. Unele dintre aceste lipsuri privesc și înfăptuirea planului de investiții.

Unii șefi ai Secțiunilor de Invățământ s'au dezinteresat de sarcina aceasta, lăsând-o mai ales pe seama secțiunii gospodăriilor locale. Alții dimpotrivă, n'au mai crezut necesar să treacă asupra celorlalte secțiuni ale Comitetelor Provizorii sarcini care le priveau pe ele și și-au luat asupra lor obligații străine, neglijând astfel îndatorirea lor cea mai importantă, aceea care privea continutul învățământului. Desigur, construirea localurilor de școală are o foarte mare însemnătate și șefii Secțiunilor de Invățământ trebue să se ocupe îndeaproape și foarte stăruitor de această problemă, dar fără să facă ei înșiși munca inginerilor sau a contabililor, căci, pentru aceste munci, Comitetele Provizorii au Secțiuni speciale.

O mare greutate în realizarea planului de investiții, greutate care dăinuește încă, o constituie propunerile necontrolate pe care le fac Ministerului mulți dintre șefii Secțiunilor de Invățământ. O mare parte din aceste propuneri au căzut chiar dela prima lor discutare, ceeace arată lipsa de atenție cu care au fost făcute.

Am avut lipsuri și mai mari în ceeace privește calitatea învățământului. S'a constatat în multe locuri o lipsă de pricepere pedagogică, o slabă pregătire profesională a cadrelor. Aceste lipsuri s'au vădit mai ales la examenele din toamnă, atât la învățământul mediu, cât și la învățământul superior.

Au fost, deasemeni, o serie de lipsuri în organizarea muncii.

Uneori ne supraaglomerăm unii pe alții cu sarcini și nici nu știm să stabilim prea bine responsabilități precise.

Să lichidăm toate lipsurile și să dăm cadrele necesare economiei noastre naționale

Acum, când pornim la realizarea Planului pe 1950, va trebui să lichidăm toate lipsurile de care am vorbit. Planul de Stat pe 1950 cuprinde în domeniul învățământului sarcini mai amănuntite decât în anul trecut, stabilind linia de desvoltare în toate domeniile de activitate.

Grija Statului nostru pentru copii și pentru mamele muncitoare se face vădită prin sporirea numărului de instituții preșcolare pe care le prevede Planul. In anul acesta o sarcină deosebit de însemnată este aceea care privește stăvilirea izvorului analfabetismului. Trebue să atragem în clasa I-a elementară pe toți copiii de vârsta școlară. Nu este o sarcină ușoară, dar trebue s'o realizăm. Aceasta presupune școli, internate, cadre didactice, uneori îmbrăcăminte, dar trebue să ne gândim că nu suntem singuri, că școlile privesc poporul întreg și că vom putea găsi sprijinul larg al organizațiilor de massă.

Trebue să alfabetizăm în anul acesta 700.000 de oameni. Nici aceasta nu este o sarcină ușoară, dar trebue îndeplinită cu orice preț, ca să lichidăm cât mai curând analfabetismul. Trebue să atragem în ciclul II al învățământului elementar un număr mult mai mare de elevi decât în anul trecut. Se poate vedea de pe acum și la sate, de pildă, că tehnica nouă cere în agricultură oameni cu un nivel cultural mai înalt. Noi trimitem acum în școlile tehnice profesionale absolvenți ai primelor patru clase elementare, dar va trebui să dăm acestui învățământ din ce în ce mai mulți absolvenți ai școlilor de șapte ani. Nu vom putea asigura realizarea planurilor viitoare dacă școlile elementare de 7 ani nu vor da un număr suficient de elevi pentru școlile tehnice profesionale și medii și mai târziu pentru institute și universități. De aceea trebue să dăm o atenție deosebită școlilor de 7 ani. Dacă nu reușim să înscriem în clasa a V-a 2/3 dintre absolvenții clasei a IV-a, nu vom avea, peste trei ani de zile, în plin plan cincinal, suficienți absolvenți ai școlilor de 7 ani. Această lipsă se va răsfrânge asupra școlilor medii și profesionale în anul școlar 1953/954, asupra numărului de promovați ai acestor școli în 1957 și asupra numărului de studenți care vor trebui să intre în învățământul superior în anul 1961. Astfel, din cauza unei greșeli din anul acesta, putem primejdui realizarea planurilor viitoare. Să nu ne sperie greutățile pe care le vom avea, ci să ne gândim la modul în care putem învinge aceste greutăți și la sarcinile noastre în viitor, căci și în învățământ nu se poate lucra decât privind mereu înainte. Planul de învățământ este în foarte strânsă legătură cu planul tuturor celorlalte domenii de activitate. Dacă Planul privind desvoltarea industriei arată că anumite ramuri ale industriei vor trebui să fie în primul rând luate în seamă, negreșit că și planul de învățământ trebue să se preocupe în primul rând de formarea unor anumite cadre tehnice. Ne trebue cadre tehnice în industria de mine, în industria petroliferă, în industria electrică și chimică, în construcția de mașini, în construcții, în agricultură, în silvicultură.

Planul de învățământ cere să cuprindem acum în anul I al școlilor medii un număr anumit de elevi, pentru că în 1953 vom avea nevoie de acelaș număr de tehnicieni medii, de candidați la universitate sau la institute.

Dacă nu vom da atenție acestor date, dacă nu vom introduce în școlile medii numărul necesar de elevi cerut de Planul de Stat, nu vom putea da, peste patru ani, numărul de cadre necesare economiei noastre naționale.

Cifrele din plan trebuesc realizate cu cea mai mare grijă. Nu este, desigur, un lucru ușor. Dacă profesorii noștri vor lăsa un număr prea mare de repetenți în clasele a VII-a ale școlilor elementare, în anul IV al școlilor medii sau în clasele a XI-a ale liceelor, nu vom putea da numărul de elevi cerut de planul viitor. Dar dacă se va spune, pe de altă parte, că anul acesta trebue să se închidă ochii, și să se dea drumul elevilor cu ușurință, aceasta va fi iarăși o mare greșală, care va dăuna intereselor noastre. Avem nevoie de oameni bine pregătiți, care să știe să lucreze serios, nu de cadre care să păgubească economia țării. Trebue să dăm o importanță deosebită calității muncii didactice, pentru a asigura viitoarelor noastre cadre o calificare înaltă, un nivel cultural ridicat.

Și anul acesta ca și anul trecut, Planul prevede o sporire a numărului de burse, care vor trebui să crească cu 30 la sută.

Vom investi fonduri mai ales în terminarea lucrărilor începute în anul trecut și în amenajarea de școli pentru a putea școlariza toți copiii de vârstă școlară.

Va trebui să dăm o atenție mult mai mare decât în anul trecut calității muncii didactice. Nu vom putea asigura un învățământ bun decât cu învățători și profesori buni. In Planul nostru sunt prevăzute o serie de măsuri pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor noastre didactice. Pe lângă aceasta, va trebui ca toate organele de conducere județene, lucrând împreună cu toate organizațiile de massă interesate și, în primul rând, cu Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, să stimuleze și să ajute pe fiecare om al școlii să ducă o muncă stăruitoare individuală, urmărită și îndrumată de cercurile pedagogice și de birourile pedagogice ce se vor forma. Ne propunem ca, în anul acesta, cursurile I. C. D. să se preocupe, în primul rând, de pregătirea profesională a cadrelor noastre didactice. Ne străduim să putem obține în anul acesta material didactic mai mult și mai bun decât am trimis școlilor noastre în anul trecut.

Va trebui să realizăm o cât mai strânsă și tovărășească colaborare cu Uniunea Tineretului Muncitor pentru a mobiliza elevii la învățătură, pentru a obține din partea celor mai buni dintre ei o acțiune de atragere în muncă sub lozinca „Cât mai puțini repetenți". Și aceasta nu pe baza indulgenței profesorilor, ci pe baza muncii acestora ca și a elevilor, care vor trebui ajutați individual și chiar în cercuri sau în grupe de studii, în afara muncii din clasă.

Va trebui, de asemeni, să obținem în anul acesta o colaborare foarte strânsă și cu organizațiile A.R.L.U.S., Crucea Roșie și U.F.D.R. pentru realizarea unei bune munci educative în spiritul celui mai cald patriotism, al internaționalismului proletar, în spiritul unui înalt devotament față de poporul muncitor, constructor al socialismului, al urei înverșunate contra imperialismului, în spiritul dragostei de pace și de prietenie cu Uniunea Sovietică.

Pentru împlinirea Planului să unim eforturile noastre cu eforturile organizațiilor de massă

Dacă ne gândim la forțele care vin în ajutorul nostru, vedem că planul poate fi îndeplinit cu succes. Dar realizarea lui depinde de fiecare dintre aceia care au de muncit în școală. Dacă directorii școlilor nu vor fi bine lămuriți asupra sarcinilor ce le revin, nu vor ști să realizeze planul, nu vor ști să pregătească elevii și să-i îndrumeze către școlile pe care le indică planul de învățământ. Vom isbuti să îndeplinim planul numai dacă vom lămuri cadrele didactice, dacă vom uni eforturile noastre cu eforturile organizațiilor de massă și dacă, mai ales, ne vom duce munca pe linia Partidului.

In școlile noastre sunt mulți profesori și învățători care, în anul trecut, au știut să-și ducă la capăt sarcinile și să obțină realizări minunate. Va trebui să cunoaștem munca lor, să învățăm din experiența lor.

Noi pregătim cadre tehnice de toate specialitățile pentru realizarea planurilor noastre viitoare, avem în mâna noastră pe toți copiii țării noastre și pe acești copii noi trebue să-i educăm. Ce poate fi mai de onoare, mai plin de cinste în munca noastră, decât această sarcină? Ce rezultate frumoase vom obține dacă vom izbuti să facem ca fiecare dintre acei ce muncesc în școală să socotească activitatea didactică așa cum o socotește Partidul nostru, Guvernul nostru, așa cum este ea în adevăr: o muncă de onoare. Va trebui să facem să înțeleagă acest lucru până și pe cei mai indiferenți dintre profesori și învățători, dar va trebui, totodată să fim cât mai vigilenți, fiindcă se găsesc încă, în rândurile noastre elemente dușmănoase, care ne stau împotrivă, care vor pretexta că în calea realizării planului nostru stau mii și mii de greutăți care fac ca sarcinile pe care ni le pune planul să nu poată fi realizate. Pe acești dușmani va trebui să-i demascăm și să-i izolăm. Uneori chiar tovarăși pot fi abătuți dela linia muncii lor din cauză că se sperie de greutăți și nu au perspectiva rezultatelor pe care le pot obține în anii viitori pe baza muncii lor de acum. Va trebui să atragem pe acești codași în rând cu noi și să învățăm tot odată a demasca pe dușmani, să ne debarasăm de ei, căci aceștia sunt o piedică în calea desvoltării noastre, în calea realizărilor noastre, în calea înfloririi Patriei. Aceasta este una dintre condițiile hotărâtoare în realizarea planului.

Sunt necesare, de asemeni, o serie de alte măsuri care să asigure îndeplinirea planului, cum sunt de pildă măsurile pentru combaterea împovărării cu munci inutile a cadrelor didactice și a elevilor sau acelea care privesc o mai bună împărțire și organizare a muncii, atât în minister, cât și la secțiuni și în școală.

Iată care este planul nostru de învățământ pe 1950.

Negreșit, un asemenea plan nu poate fi elaborat decât în țările în care clasa muncitoare este stăpână.

Țările capitaliste au altfel de planuri; faimosul plan Marshall, planul american de ajutor militar pentru țările occidentale, despre care au vorbit de curând ziarele. Prin acest „plan" America interzice ca, din fondurile puse de ea la dispoziția statelor capitaliste din Europa Apuseană, să se cheltuiască vreun ban pentru industrie, pentru construcții de fabrici, de mașini și unelte, pentru întreținere. Aceste fonduri nu pot fi întrebuințate decât pentru a se cumpăra armament din America.

Incadrarea studenților în sindicate

In ultima ședință plenară a C.C. al C.G.M. s'a hotărît la propunerea C.C. al U.T.M. încadrarea studenților în sindicate. Această hotărâre arată grija permanentă pe care o are clasa muncitoare îndrumată de Partid, pentru viitoarele cadre științifice și tehnice ale Patriei noastre.

Invățământul nostru superior și-a schimbat astăzi complet conținutul, devenind un factor important în construirea socialismului în Republica noastră. In facultăți învață un număr tot mai mare de fii ai oamenilor muncii dela orașe și sate. Terminând cursurile, ei vor deveni conducători și organizatori ai producției, oameni ai științei și ai artei noi. Pentru a-și putea îndeplini marile lor sarcini, cadrele de mâine ale țării noastre trebue să fie de pe acum, după cum ne învață experiența glorioasă a Uniunii Sovietice, în strânsă legătură cu toate domeniile construirii socialismului. De aceea a devenit necesară sindicalizarea studenților. Astfel, studenții noștri vor putea cunoaște pe deplin toate problemele la a căror rezolvare urmează să participe activ în viitor.

In același timp, organizarea studenților în sindicate va contribui la o simțitoare îmbunătățire a condițiilor lor de trai. Problemele asistenței studențești vor fi rezolvate de către sindicate, care vor asigura asistența medicală și organizarea odihnei studenților. De asemenea, sindicatele vor aduce o serioasă îmbunătățire a activității culturale și sportive în rândurile studenților.

Conștienți de însemnătatea sindicalizării lor, studenții din Republica Populară Română se înscriu cu bucurie și încredere în sindicatele care le vor da un mare sprijin pentru a deveni constructori activi și conștienți ai socialismului în țara noastră.

Planul nostru este un plan al păcii

Planul nostru vorbește despre ridicarea producției, despre îmbunătățirea vieții culturale, despre îmbunătățirea vieții materiale, despre învățământ. Cu astfel de lucruri se ocupă planul nostru, ca și planurile celorlalte state de democrație populară conducându-se după planurile cincinale ale Uniunii Sovietice. Nimic din ceeace formează Planul nostru de Stat nu vorbește de pregătiri de război. El vorbește despre desvoltarea și despre înflorirea vieții noastre. Iar pentru realizarea unui asemenea plan avem nevoie de liniște, de pace. Țara noastre este adânc iubitoare de pace pentrucă ea vrea să construiască socialismul. Planurile noastre sunt planuri ale păcii.

Oamenii din învățământ, a căror misiune este o misiune de pace, care trebue să educe copiii și tineretul în spiritul păcii și socialismului, își văd acum asigurate posibilitățile de muncă prin realizarea acestui plan. Ei vor putea acum să obțină rezultatele pe care cei mai buni dintre noi le-am râvnit încă din vremurile negre ale trecutului. In realizarea planului ne vine în ajutor puterea mereu crescândă a clasei muncitoare, condusă de Partid, ca și sprijinul Uniunii Sovietice. Avem experiența primului an de planificare și ne stau ca exemplu oamenii muncii care și-au înțeles sarcina și o realizează. Avem, în același timp, sprijinul organizațiilor de massă și va trebui să știm să ne bucurăm de acest sprijin.

Astfel, cu încredere în viitorul nostru, cu hotărâre și cu pricepere în organizarea muncii noastre, mobilizând toți oamenii școlii, putem trece, sub conducerea Partidului, la realizarea sarcinilor care ne stau în față.

(In numărul viitor al gazetei noastre vom publica în continuare lucrările Conferinței)

Concursul Căminelor Culturale din județul Neamț

Intr'una din Duminicile trecute, a avut loc ultima etapă a concursului echipelor artistice ale Căminelor Culturale din jud. Neamț.

In cadrul acestui concurs au prezentat programe artistice cele mai bune echipe, evidențiate la concursul pe plăși.

Programul a început la orele 10 și a durat până la orele 23, când s'a făcut distribuirea premiilor.

Președintele Comitetului Provizoriu al județului Neamț, tov. Crăciun, a arătat, în cuvântul de deschidere, grija ce o poartă Partidul, și eforturile Sfatului Popular pentru a deschide calea spre cultură oamenilor dela sate. Cele 12 echipe participante, în cadrul campaniei culturale, au căutat să înlăture tot ce e vechi. Fiecare echipă a adus ceva specific regiunii respective.

Au fost deosebit de apreciate următoarele echipe artistice: echipa dela Bodești a fost evidențiată pentru reușita alegere a bucăților corale; echipa dela Calu, pentru tema pe care a urmărit-o; echipa dela Răteș și Pipirig, pentru felul cum a antrenat oamenii maturi și bătrâni care au executat un program de dansuri pline de voioșie; echipa dela Poiana-Teiului, prin tehnica muzicală și calitatea vocilor; echipele din Ceahlău și Roznov, prin larga mobilizare a elementelor capabile și devotate căminului, iar echipele din Răucești și Hlăpești, prin ținuta corectă și executarea desăvârșită a sârbelor și a horelor țărănești locale.

Cu acest prilej, învățătorii din județul Neamț au dovedit că înțeleg să-și ducă la îndeplinire, cu cinste, sarcina ce le-a acordat-o Partidul, de a fi luminătorii adevărați ai masselor largi populare. După împărțirea premiilor pe echipe artistice și individuale, reprezentanții căminelor culturale și-au luat noi angajamente în muncă, în fața celor ce au asistat la concurs.

Tovarășul Rădulescu M. a felicitat din partea Județenei P.M.R., căminele culturale pentru rezultatele pe care le-au obținut, iar tov. Amărăscu, delegatul Ministerului Artelor, a arătat criteriile după care s'au făcut premierile.

Din felul cum s'a desfășurat programul, s'a constatat că toate aceste cămine culturale au dus o muncă frumoasă și rodnică. Toate eforturile pe care le-au depus activiștii acestor cămine au fost stimulate de dorința adâncă de luminare și de îndrumare a țărănimii sărace și mijlocașe.

Maria Grădinescu
Corespondent

Elevii și cadrele didactice mulțumesc Partidului și Guvernului pentru materialul didactic distribuit școlilor din țară

Inzestrarea școlilor cu material didactic, acest prețios și indispensabil ajutor al programelor de învățământ, a constituit una din principalele preocupări ale Ministerului Învățământului Public în lupta pe care Partidul o duce pentru desvoltarea școlii poporului muncitor.

Cu toate greutățile întâmpinate, atelierele de material didactic au executat până în prezent peste 60.000 de hărți geografice, mii de cutii cu corpuri geometrice, mii de piese și aparate de laborator, de preparate chimice, planșe și mulaje de științe naturale — material care a și fost expediat școlilor din țară.

In numărul de față al gazetei noastre publicăm două din numeroasele scrisori primite de Ministerul Învățământului Public, scrisori prin care elevii și profesorii își mărturisesc bucuria pe care au simțit-o la primirea materialului didactic, și recunoștința lor față de Partidul Muncitoresc Român, care se îngrijește de bunul mers al școlilor din Republica Populară Română.

„Ne luăm angajamentul de a învăța cât mai temeinic..."

Tovarăși,

Colectivul clasei a V-a, împreună cu profesorii Școlii Elementare Nr. 1 din com. Ghimbav, jud. Brașov, vă exprimă caldele lor mulțumiri pentru grija pe care Ministerul Învățământului Public le-o poartă prin trimiterea materialului didactic atât de necesar în munca școlară. Ne vom putea astfel pregăti și mai bine spre a deveni cetățeni pe care să se bizuie, cu toată încrederea, regimul nostru de democrație populară.

Ne luăm angajamentul de a învăța cât mai temeinic, arătând astfel felul în care răspundem la grija pe care Partidul Muncitoresc Român și Ministerul Învățământului Public o au față de școala poporului asigurând-o cu toate cele necesare învățământului.

Trăiască Republica Populară Română!

Secretarul colectivului de clasă,
Crăciun Olimpia
Diriginte clasei a V-a,
Prof. *C. Constantinescu*

„Ne luăm angajamentul de a veni regulat la școală și de a fi mai disciplinați..."

Tovarăși,

Noi elevii clasei a VII-a dela Școala Elementară Nr. 1 din com. Moeciul de Jos, jud. Brașov, vă mulțumim cu multă recunoștință pentru cărțile, caietele și aparatele de fizică și chimie primite prin Secția de Învățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu Brașov.

Noi vă mulțumim pentru toate aceste lucruri folositoare la învățătură și ne luăm angajamentul de a învăța mai bine, de a veni regulat la școală și de a fi mai disciplinați pentru a face cinste școlii din Republica Populară Română.

Trăiască Republica Populară Română!

In numele elevilor clasei a VII-a,
Drăghici Ion

Pentru profesorii de limba română

Până la apariția broșurilor de limba română, pentru intervalul dela 15 Februarie—15 Martie 1950, în clasa VIII-a și a IX-a se vor citi și analiza, pe baza materialului din „Noțiuni de teoria literaturii", următoarele opere: „Lazăr dela Rusca" de Dan Deșliu, „Vânătoare de lupi" de Petru Dumitriu și „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu.

Profesorii pot găsi materialul consultativ în: „Contemporanul", nr. 159 și 160 din Octombrie 1949 și în „Flacăra", nr. 37 din 17 Septembrie 1949, nr. 47 din 26 Noembrie 1949 și nr. 4 din 28 Ianuarie 1950.

La orele de limba română dela clasa XI-a, se va preda materialul din prima broșură apărută pentru clasa X-a.

Cea dintâi broșură pentru clasa IX-a care va apare în curând are următorul cuprins: Manifestări culturale pe teritoriul R.P.R. până în veacul al XIV-lea. Formarea limbii române. Folclorul.

Cuprinsul primei broșuri pentru clasa XI-a va fi următorul: Situația economică, socială, politică și culturală în ultimul pătrar al secolului al XIX-lea. Apariția „Contemporanului". „Monstruoasa coaliție", Junimea. Creșterea mișcării muncitorești. „Contemporanul" și temele de luptă. Însemnătatea „Contemporanului". Curentul „Contemporanului". Cercurile de studii muncitorești. Gazetele politice. Gazetele culturale, literare. Scriitorii (Critica, Poezia, Proza „Contemporanului"). Gherea. A. Bacalbașa. Ionescu Raicu Rion. I. P. Pincio. Tr. Demetrescu. C. Mille. N. Beldiceanu. D. Th. Neculuță. Sofia Nadejde. St. Bassarabeanu. P. Bujor.

Sala de lectură a unei biblioteci populare din Capitală.

Ingrijirea igienică în instituțiile preșcolare

Una din problemele care stau la baza bunului mers al instituțiilor preșcolare este problema igienei. In urma constatărilor de pe teren, vom încerca să dăm pe scurt câteva îndrumări practice.

In sala de grupă (clasă) unde copilul își petrece majoritatea timpului, precum și în întreaga instituție, trebue să fie o curățenie perfectă. Se vor spăla dușumelele de cel puțin 2—3 ori pe săptămână cu apă fiartă, cu sodă și săpun.

Sunt unele cămine și grădinițe în care se dă pe jos cu bradolină, ceeace nu este permis în niciun caz. Bradolina are un miros greu și face ca podeaua să capete o culoare urită, ceeace e tocmai opus cerințelor igienice și estetice ale instituției preșcolare. Afară de aceasta, când copiii mici se joacă, adeseori ei cad pe jos și își murdăresc mâinile și îmbrăcămintea cu bradolină.

Pentru a ține permanent scândurile curate, copiii trebue ca, dela intrare, să se descalțe de pantofi sau de ghete și să se încalțe cu cipici.

In vestiar, se vor găsi pentru hainele de acasă cuiere joase cu semne individuale (poze), unde fiecare copil va avea un loc bine stabilit cu numele lui. Sunt cămine unde hainele stau grămadă pe o masă, ceeace este o greșeală gravă din punct de vedere igienic, deoarece astfel se transmit ușor microbii sau paraziții. Dacă nu există dulapuri închise, individuale, unde copiii să-și poată pune îmbrăcămintea și încălțămintea, la cuerul fiecărui copil va exista un săculeț cu semnul individual al copilului în care acesta își va depune încălțămintea.

Tot din motive igienice, câinii și pisicile nu trebue lăsați să intre în clase și dormitoare. In afară de faptul că murdăresc podeaua, pun în pericol copiii, care se joacă cu ei de a căpăta viermi intestinali.

Praful trebue să fie șters de două ori pe zi cu cârpa umedă. In timpul curățeniei, să se țină geamul deschis. Curățenia în clase se face seara, pentru a se asigura o aerisire prelungită iar în dormitoare, dimineața.

Sobele trebue să fie încălzite la timp, ca să fie cald în cameră când sosesc copiii.

Incăperile să fie foarte bine aerisite în timpul iernii, în absența copiilor, în timp ce sunt la masă, în curte, etc.

In timpul somnului copiilor, geamurile (eventual oberlihtele) vor fi deschise permanent. Iarna, geamurile vor fi deschise numai parțial, având grijă ca aerul rece să nu pătrundă direct la copii, care vor fi bine înveliți.

Pentru păstrarea curățeniei vor fi puse la îndemâna copiilor coșuri de hârtie, iar aceștia vor fi obișnuiți să adune în ele toate resturile de materiale strânse în urma activităților. Mobilierul, vopsit sau nevopsit, trebue să fie spălat cel puțin odată pe săptămână. (Aceasta se poate face cu ajutorul copiilor).

Scaunele și mesele trebue așezate în așa fel încât copiii să primească lumină suficientă. Dimensiunile meselor și ale scaunelor trebue să fie potrivite vârstei și desvoltării copiilor, pentru a nu dăuna ținutei lor.

In majoritatea căminelor de zi nu există o sală specială pentru masă, ci aceasta se servește într'una din sălile de grupe. De aceea, această sală trebue ținută în cea mai perfectă curățenie. Dacă e posibil, dușumeaua să fie zilnic spălată, praful șters și sala bine aerisită. In timpul mesei, trebue să creăm copiilor noștri un cadru cât mai plăcut cu fețe de mese curate și vesela de preferință din porțelan sau piatră.

In dormitorul copiilor, podeaua trebue deasemenea spălată cu apă fiartă și sodă, iar praful șters zilnic cu o cârpă umedă. Așternutul va fi scos la aer în fiecare dimineață iar saltelele vor fi bine bătute. Este absolut necesar ca fiecare pat să aibă două rânduri de schimburi.

Căminele de zi, unde copiii dorm numai două ore după masă, vor avea numai paturi pliante confecționate dintr'un doc bun, care nu se întinde, cu saltele subțiri și două paturi pentru fiecare pat. In timpul verii, paturile vor fi scoase afară în grădină, pe terasă, etc. Căminele săptămânale trebue să aibă paturi de fier sau de lemn.

Copiii vor dormi, atât noaptea cât și după amiaza, îmbrăcați în pijama sau cămașe de noapte. Nu este permis sub niciun motiv ca ziua, după masa de prânz, copiii să doarmă sub pături cu îmbrăcămintea din timpul zilei, (ghete, ciorapi, haine, pulovere) pe motiv că dorm numai două ore.

Baia sau spălătorul trebuesc păstrate în cea mai perfectă curățenie și foarte bine aerisite. Trebue să tindem ca fiecare copil să aibă peria lui de dinți, paharul lui, pieptenele și peria lui.

Fiecare copil trebue să aibă două prosoape mici individuale, iar în instituțiile unde copiii fac duș sau baie, să aibă fiecare și un prosop mare. Prosoapele de uz zilnic trebuesc schimbate de două ori pe săptămână. Afară de acestea, fiecare copil are nevoie de o mănușe de baie simplă cu agățătoare. Existența acestor obiecte și întrebuințarea lor strict individuală trebue să fie preocuparea de căpetenie a tuturor instituțiilor preșcolare. In spălător sau baie se vor găsi cuiere joase pentru prosoapele și mănușile de baie ale copiilor, cu aceleași semne individuale, care sunt și la cuierele pentru haine și la dulapul pentru lucrul manual al copiilor. In spălător sau baie trebue să existe, în orice caz, grătare. Acolo unde baia sau spălătorul lipsesc, educatoarele se vor strădui să procure lighiane și căni, așezate pe mese speciale, joase așa încât copiii să se poată spăla de câte ori va fi nevoe.

Chiuvetele vor fi fixate potrivit înălțimii copiilor. La chiuvetele de o înălțime nepotrivită se va instala un piedestal.

Dimineața, la sosirea în instituția preșcolară, copiii își vor clăti gura cu apă în care s'a disolvat apă oxigenată, evitând astfel contaminarea cu boli contagioase.

Părul copiilor va fi pieptănat de câteva ori, iar în fiecare dimineață bine controlat, periat și pieptănat.

Unde lipsește instalația de dușuri, dușul se va face cu o stropitoare (odată pe săptămână), în spălătorie sau în baie.

Problema closetelor este una dintre cele mai importante. Este bine să existe closete joase sau cu un piedestal. Closetele trebuesc curățate de câte două, trei ori pe zi și foarte bine aerisite. Copiii vor fi obișnuiți să păstreze curățenie.

Principala preocupare a educatoarelor în instituțiile preșcolare va fi întărirea organismului copiilor. De aceea, copiii trebue să fie zilnic scoși la aer.

In unele cămine, copiii sunt palizi, lipsiți de voioșiune. Aceasta se datorește numai lipsei de aer. In ședințele cu mamele trebue să se explice acestora necesitatea pentru copii de a se mișca în aer liber, indiferent de anotimp; astfel se evită guturaiul și răcelile obișnuite la cea mai mică adiere de vânt. După o plimbare în aer liber, sau un joc în zăpadă, copiii vor mânca cu poftă și se vor odihni bine.

★

Pentru o amănunțită cunoaștere a problemei și pentru ca acțiunea să fie unitară, educatoarele vor citi „Igiena Preșcolară" de Ciultcaia și apoi o vor prelucra cu părinții și cu tot personalul din instituția preșcolară.

Urmând exemplul clasei muncitoare, care își îmbunătățește munca pe zi ce trece, educatoarele din instituțiile preșcolare trebue să pornească cu elan la crearea condițiunilor igienice favorabile, pentru a crește copii sănătoși, călîți. In munca lor ele vor găsi un ajutor prețios la comitetul de întreprindere, la comitetul de sprijin sau la mamele copiilor.

Din activitatea Căminului Cultural „Vasile Roaită"

Munca ce se desfășoară în căminele culturale are însă, alături de bunele rezultate obținute, o mulțime de lipsuri pe care corespondenții noștri nu se sfiesc să le desvălue.

Astfel, corespondentul D. Popescu din Drăgășani analizează în mod critic munca ce se duce în cămin, accentuând, în deosebi, asupra lipsei de interes pe care unele cadre didactice din localitate o manifestă față de problema culturalizării masselor.

„Căminul Cultural din Drăgășani este înzestrat cu o bibliotecă ce numără 2951 de volume, un aparat de radio, două mese de șah și un pian. Datorită muncii ce se duce în acest cămin, numărul cetățenilor care îl frecventează devine din ce în ce mai mare. Zi de zi, biblioteca este plină de cititori. Numărul acestora se ridică pe anul 1949 la 1195, iar numărul cărților citite de ei la 2792 volume.

Printre cititorii cei mai zeloși se numără tov. Wagner S. Volot, care a citit peste 30 de volume, tov. Păduroiu, care a citit 16 volume și tov. Popovici dela U.F.D.R. care a citit 30 de volume.

Acest cămin are un cor foarte bine organizat, care a pregătit anul trecut 37 bucăți muzicale pe patru voci și 6 pe două voci, din „Indrumătorul Cultural" și din „Caietul C.G.M.". Datorită muncii de pregătire duse de dirijorul Mihai Turcanu, și datorită perseverenței sale în muncă, căminul nostru a participat cu succes la întrecerile organizate pe plasă și pe județ, fiind clasificat primul la concursul ce a avut loc pe plasă în ziua de 17 Aprilie 1949, și al doilea la concursul pe județ din ziua de 15 Mai 1949.

Lucrând sub directa îndrumare a Partidului și cu concursul Comitetului Provizoriu, Căminul Cultural din Drăgășani a obținut importante realizări.

Cercurile de lectură ce se țin săptămânal și la care participă în medie câte 50 de persoane antrenează din ce în ce mai mulți cititori, iar cadrele didactice îi ajută să ia parte cu curaj la discuții și să se sizeze esențialul problemelor.

Căminul a reușit să organizeze anul trecut o orchestră folosită acum la toate festivalurile.

Alături de aceste realizări, mai sunt însă și o serie întreagă de lipsuri. Astfel, abia acum se organizează echipa artistică. Din cele 2792 cărți citite, numai 30 au fost rezumate sau însoțite de câteva rânduri dovedind înțelegerea cititorilor. Comitetul Provizoriu nu a avut grijă să aprovizioneze căminul cu lemnele necesare, din care cauză spectatorii stau îmbrăcați în paltoane.

Munca nu este bine planificată; de multe ori spectacolele căminului coincid cu orele de prezentare a filmelor.

Dacă sunt învățători și profesori care activează intens la căminul nostru, mai sunt însă și dintre aceia care doar nu sunt angrenați în alte munci voluntare, nu găsesc timp să meargă la cămin, ceeace dovedește că pe ei îi interesează prea puțin ridicarea nivelului cultural al masselor largi populare".

La colțul roșu al Sindicatului Salariaților din Invățământ — Vaslui se desfășoară o intensă activitate culturală

Colțul Roșu al Sindicatului Salariaților din Invățământ-Vaslui se află într'o sală bine îngrijită și frumos pavoazată, înzestrată cu bibliotecă, mese și șahuri.

Aici, după orele dela clasă, membrii sindicatului citesc, joacă șah sau ascultă conferințe.

Biblioteca cuprinde peste 700 de volume de literatură progresistă, de ideologie și diferite cărți de pedagogie sovietică. In curând, această bibliotecă va fi îmbogățită cu cele 4000 de volume ale fostei bănci a corpului didactic.

In cadrul activității ce se desfășoară în cadrul Colțului Roșu, Sindicatul a organizat și o echipă artistică, alcătuită din 80 de persoane. Cu această echipă artistică, Sindicatul a prezentat frumoase festivaluri în comunele din apropierea orașului Vaslui, precum și la ateneul popular „Maxim Gorki" din localitate, la fabrica de țigle și cărămizi „Ceramica", la „Textila", la Uzina Electrică, la Comcereal, la Uniunea Cooperativelor de Consum și în sala teatrului local „I. C. Frimu".

Echipa a pregătit scenete și piese care combat superstițiile, prejudecățile, birocratismul, precum și piese care înfățișează viața fericită a gospodăriilor agricole colective, mari și bogate, din Uniunea Sovietică.

Programele artistice au cuprins și numeroase recitări din operele scriitorilor români progresiști, precum și din ale poeților sovietici.

Corul, care este format din 65 de persoane, ține repetiții de două ori pe săptămână, pregătind, în afara bucăților muzicale culte — românești și sovietice — frumoase cântece populare din diferite regiuni ale țării, contribuind astfel, în largă măsură, la popularizarea tezaurului folcloristic muzical.

In activitatea artistică organizată de Sindicat în cadrul Colțului Roșu se constată însă și unele lipsuri. Deficiența principală este că Sindicatul nu s'a preocupat, până în prezent, de formarea unei echipe de dansuri, deși se găsesc destule elemente talentate în rândurile cadrelor didactice.

Ion Popovici
Corespondent

Poșta redacției

● D. Popescu, N. Constantinescu, Tereh Gheza, Miu Constantin, Manu Ana, Luchian Veronica, S. Serghie, Angela Buhăescu, Ileana Tipa, N. Frencea, I. Rotaru, M. Ilovici, Lenghel Iezeanu, Silaghi Angela. — Corespondențele dvs. au sosit prea târziu față de problemele curente ale „Gazetei Invățământului". Pentru a se evita în viitor irosirea unei munci, vă rugăm ca orice corespondență legată de sărbătorirea unui eveniment să ne fie expediată astfel încât să poată ajunge la redacție cel mai târziu Marți (în fiecare săptămână).

● C. Danu, Dionisie Bibere, George Filipescu. — *Versurile dvs. nepotrivindu-se conținutului „Gazetei Invățământului", au fost trimise revistei „Flacăra", care vă va răspunde în curând.*

● *Constantin Blidaru — Nehoiași, jud. Buzău.* — Problemele ridicate de dvs. în legătură cu examenele particulare și cu titularizarea învățătorilor suplinitori au fost comunicate direcțiilor respective din Ministerul Invățământului Public.

● *N. Marinescu — Zlătărei, jud. Vâlcea.* — In privința orelor de activitate instructiv-educativă, folosiți-vă de instrucțiunile Ministerului Invățământului Public cuprinse în circulara Nr. 175.097 din 15 Noembrie 1949. In curând veți primi îndrumări și pentru activitatea extrașcolară. In articolele pe care doriți să ni le trimiteți puteți prezenta aspecte din munca dvs. dela clasă, inclusiv din cadrul orele instructiv-educative. Cât privește planul lecției instructiv-educative, prezentat la ședința cercului pedagogic Ștefănești, vă recomandăm să-l puneți de acord cu instrucțiunile circulare sus amintite.

● Frantz Hans. — *Pentru eliberarea diplomei de învățător adresați-vă Școlii Pedagogice Sighișoara. In ziua de 26 Ianuarie a.c., s'au expediat acestei școli 60 de diplome pentru absolvenții din seria 1948.*

● Ecaterina Ferenca — Baia Mare. — In corespondențele ce ne trimiteți puteți scrie despre diversele aspecte ale muncii elevilor dela școala dvs. Dat fiind caracterul practic al școlii, ați putea trata despre modul cum ați organizat activitatea școlară pentru ca la absolvire elevii să poată intra în producție. Vorbiți deasemenea despre colaborarea dintre elevii unguri și români.

● L. Mircea — Râmnicu Vâlcea. — *Normele după care se vor ține examenele de admitere la Facultatea de Litere nu sunt deocamdată fixate. Ministerul Invățământului Public va face comunicări la timp. Până atunci orientați-vă după normele examenelor de admitere din toamna anului trecut.*

● Lili Bulandra. — Intrecerile la învățătură nu sunt de recomandat nici pe grupe și nici individual. Ceeace reprezintă un ajutor serios în activitatea studenților sunt ședințele de analiză a muncii de care vorbiți în corespondența dvs. Bine organizate, ele ajută studenților la îmbunătățirea muncii. Scrieți-ne despre munca dvs. dusă în acest sens.

● Prof. Constantin Rejachevici — *Propunerile dvs. în legătură cu predarea muzicii în școlile medii și școlile pedagogice au fost remise colectivului de muzică al Direcției Manuale, Programe și Legislație Școlară.*

● S. Popescu. — In legătură cu construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră ați putea să ne trimiteți reportagii cuprinzând aspecte din lupta pe care o duce aici omul pentru transformarea naturii. Ceeace ar interesa îndeosebi „Gazeta Invățământului" ar fi aspectul cultural al vieții de aici și contribuția învățătorilor și profesorilor pe acest tărâm (alfabetizare, cămine și atenee populare).

A apărut:

„PEDAGOGIA GENERALĂ"

Manual ajutător pentru școlile pedagogice.
Broșurile 1 și 2 (capitolele I—VI).

Lucrarea este destinată atât cadrelor didactice cât și elevilor școlilor pedagogice. Librăriile pot procura aceste broșuri adresându-se Centrului de Difuzare a Cărții, Calea Moșilor Nr. 62, București.

Cum se pot procura metodicile

Conform circularei Nr. 748/949, metodicile sovietice „nu se pun în vânzare prin librării, ci se procură numai de către școli, prin Secțiile de Invățământ, care vor înainta la Editura „Cartea Rusă" tabelele completate de școli și chitanța C.E.C. Nr. 1249, reprezentând contravaloarea metodicilor comandate".

NOTE POLITICE EXTERNE

Pregătirile ce au loc în întreaga Uniune Sovietică în vederea alegerilor pentru Sovietul Suprem fac ca viața marelui popor sovietic să pulseze într'o atmosferă de înălțătoare sărbătoare. In Marea Țară a Socialismului poporul își desemnează candidații în alegeri, pe baza celor mai democratice principii. Pretutindeni au loc mari adunări, însuflețite de un nestăvilit entuziasm, în cadrul cărora poporul își alege candidații.

Este de înțeles că în toată Uniunea Sovietică cel dintâi candidat al poporului este ales marele lui conducător, genialul constructor al socialismului și comunismului, Iosif Vissarionovici Stalin.

Peste tot, în marile întruniri electorale ce au loc, poporul sovietic își exprimă marea lui dragoste și devotamentul nețărmurit pentru I. V. Stalin.

Au mai fost deasemenea aleși candidați în alegerile pentru cel mai înalt for al Puterii de Stat sovietice cei mai apropiați tovarăși de luptă ai lui I. V. Stalin cum sunt V. M. Molotov, G. M. Malenkov, L. P. Beria, K. E. Vorosilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, N. S. Hrușciov.

Poporul soivetic vede în tovarășul Stalin pe marele făuritor al fericirii sale. Iată cuvintele lăcătușului stahanovist fără de partid, din circumscripția electorală Stalin, Vladimir Moslov. Propunându-l pe I. V. Stalin candidat, el a spus: „Rostesc acest scump nume deoarece tovarășul Stalin și-a închinat întreaga viață eroică poporului pentru a realiza fericirea noastră și tot ce este mai bun în viața fiecăruia dintre noi este legat de numele lui Stalin".

Oamenii muncii cei mai buni, fruntașii producției, fruntașii artei, ai științei, sunt aleși de popor candidați pentru Sovietul Suprem. Astfel unul din cele mai mari institute de cercetări științifice din U.R.S.S., Institutul de Energetică „Krjanovski" a sprijinit alegerea de candidat a lui Serghei Vavilov, fizician de frunte, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S. Oamenii muncii din uzina „Kalibr" au ales candidat pe laureatul premiului Stalin, cunoscutul stahanovist Nicolai Rossiiski care a vizitat de curând țara noastră. Muncitoarele combinatului textil „Trehgornaia Manufactura" au ales-o candidată pe țesătoarea Alexandra Stirova — inițiatoarea mișcării din industria textilă pentru lucrul simultan la mai multe războaie.

Fruntași ai agriculturii socialiste, activiști de partid, muncitori sunt propuși spre a fi aleși în Sovietul Suprem, de către popor, în calitatea lor de luptători pe diferite tărâmuri pentru fericirea poporului.

O pildă mai măreață de aplicare a principiilor democratice, un exemplu mai concret al legăturilor strânse între popor și organele puterii de stat, nu există.

Țara cu cea mai largă democrație din lume se pregătește pentru alegerile Sovietului Suprem. Omenirea progresistă își ațintește cu admirație, recunoștință și nădejde privirile într'acolo.

La începutul acestei luni guvernul sovietic a adresat o notă guvernelor Statelor Unite, Marii Britanii și Republicii Populare Chineze, în care propune imediata alcătuire a unui tribunal militar internațional special în fața căruia să fie traduși criminalii de război japonezi Hirohito, generalul Kitano, generalul Vacamatsu și generalul Kasahara, găsiți vinovați de cele mai monstruoase crime împotriva umanității — pregătirea și folosirea armei bacteriologice.

Din procesul public al criminalilor de război japonezi care a avut loc la sfârșitul lunii Decembrie 1949 la Habarovsk, se cunosc crimele îngrozitoare făptuite de acei ce au fost inspiratorii și organizatorii principali ai războiului bacteriologic.

Războiul bacteriologic pe scară întinsă ar fi devenit o realitate înspăimântătoare dacă planurile criminalilor japonezi nu ar fi fost zădărnicite de U.R.S.S. și de Armata Sovietică care a dat o lovitură nimicitoare agresorilor japonezi, zdrobind armata din Kuantung și silind Japonia să capituleze necondiționat.

Nota guvernului sovietic trimisă guvernelor Statelor Unite, Marii Britanii și Republicii Populare Chineze, cere ca criminalii de război japonezi vinovați de cele mai cumplite crime împotriva umanității să fie aduși în fața justiției. Această notă are adeziunea și sprijinul întregii omeniri progresiste care dorește judecarea și pedepsirea exemplară a celor ce s'au făcut vinovați de crime atât de groaznice împotriva umanității, în așa fel încât toți atâțătorii de război, uneltitorii unor noui crime împotriva umanității să ia aminte.

După demisia miniștrilor socialiști din guvernul Bidault, președintele Consiliului de miniștri al Franței a prezentat Adunării Naționale lista noului guvern, a anunțat că programul guvernului va rămâne neschimbat și a cerut votul de încredere.

După cum se știe demisia miniștrilor socialiști a fost determinată de adânca nemulțumire a oamenilor muncii. Dar, după cum s'a exprimat un deputat în Adunarea Națională socialiștii „încearcă azi, cu câteva luni înainte de alegeri, să combine avantajele guvernării cu avantajele opoziției".

Luând cuvântul în Adunarea Națională, în numele grupului parlamentar comunist, Jacques Duclos a arătat că partidul socialist poartă o mare răspundere în legătură cu războiul din Indochina, cu politica antimuncitorească și de renunțare la independența națională.

El a acuzat pe socialistul Ramadier, fost ministru al apărării naționale de a fi dispus încetarea anchetei asupra cazului generalilor Revers și Mast, iar pe Jules Moch, cunoscutul titular „socialist" al ministerului poliției burgheze că a ars importante documente care ar fi putut contribui la demascarea deplină a corupției unor politicieni și a unor ziare în legătură cu acelaș caz.

Vorbind despre situația din Indochina, Jacques Duclos a denunțat războiul imperialist pe care guvernul francez îl duce împotriva poporului vietnamez, instaurând guvernul marionetă al lui Bao-Dai.

„Ho Chi Minh reprezintă poporul vietnamez, a declarat Duclos, în timp ce Bao-Dai nu reprezintă pe nimeni".

In acest timp poporul muncitor francez continuă să-și spună cuvântul său cu privire la războiul pe care guvernul îl poartă împotriva poporului vietnamez. Oamenii muncii din Franța luptă fără încetare împotriva pregătirilor imperialiste pentru un nou război mondial și împotriva războiului colonial din Vietnam. Astfel, la antrepozitele din Clermont Ferrand, muncitorii, sprijiniți de populație și în ciuda amenințărilor autorităților, au reușit să împiedice expedierea unor materiale de război în Vietnam. Muncitorii dela fabrica de avioane din Marsilia refuză să lucreze avioane destinate războiului din Vietnam. In general mișcarea pentru pace crește de nestăvilit în Franța ca în lumea întreagă. Acum câteva zile docherii, marinarii, muncitorii metalurgiști, muncitorii din construcții și muncitorii feroviari din Dunkerque au încetat lucrul și au ținut un meeting pentru pace. Muncitorii dela Arsenal și dela uzinele metalurgice din Toulon și La Seyne au încetat deasemenea în ziua aceea lucrul în semn de protest împotriva samavolniciilor comise împotriva reprezentanților lor sindicali. Deasemenea au declarat grevă și muncitorii dela arsenalul din Brest ca și 2000 de muncitori și funcționari dela arsenalul din Lorient, solidarizați cu muncitorii din Brest și Toulon. Luni 6 Februarie docherii din portul Marsilia au declarat grevă generală în semn de protest împotriva măsurii luate de a nu se plăti salariile docherilor care refuză să încarce materiale de război pe vasele cu destinația Vietnam. Hotărârea de a urma exemplul acestor docheri a fost luată de muncitorii din portul Paris ca și de docherii din Saint-Quen și La Villete.

Pentru a ilustra și mai bine care este situația în Franța în timp ce Bidault cere încrederea Adunării Naționale să amintim numai că muncitorii se pregătesc activ pentru ziua de 9 Februarie să întrerupă lucrul în toate industriile, la ora 16, când vor fi trimise delegații de muncitori la patroni spre a cere satisfacerea revendicărilor de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai, condiții neînchipuit de mizere. Din declarațiile făcute în cursul Conferinței Naționale a muncitorilor din industria de automobile, aceasta va fi ultimul avertisment pe care muncitorii îl dau patronilor.

Se știe că muncitorii cer acordarea imediată a unei prime de 3000 de franci pe lună începând dela 1 Decembrie 1949, garantarea unui salariu minim, semnarea fără întârziere a contractelor colective, etc., Guvernul Bidault, guvernul reacțiunii e hotărît să refuze revendicările muncitorilor. Majoritatea pe care a obținut-o guvernul în Adunarea Națională cerând votul de încredere este însă neînsemnată.

In cuvântul său din Adunarea Națională, Jacques Duclos, referindu-se la una din frazele lui Bidault, a spus: „Guvernul își va continua activitatea". Dar, a întrebat Duclos, oare o va continua pentru multă vreme?

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 46 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 17 Februarie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

„Armata noastră este educată, chiar din prima zi a întemeierii sale, în spiritul internaționalismului, în spiritul respectului față de alte popoare, în spiritul dragostei și respectului față de muncitorii din toate țările, în spiritul menținerii și consolidării păcii între țări".

I. V. STALIN

ARMATA SOVIETICĂ, ARMATA PĂCII

În ziua de 23 Februarie se împlinesc 32 de ani dela înființarea celei mai glorioase armate cunoscute de istoria tuturor timpurilor, Armata Sovietică, armata marelui Stat al Socialismului biruitor.

Armata Sovietică a luat ființă în focul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care, răsturnând din temelii așezămintele unui sistem social putred, anunța lumii începutul unei noi ere, era socialismului și a comunismului.

Clasicii marxism-leninismului au arătat, în întreaga lor operă teoretică și practică de însemnătate mondială, că proletariatul, pentru a-și îndeplini misiunea sa istorică de gropar al orânduirii capitaliste și de constructor al societății comuniste, trebue să cucerească puterea, să-și instaureze pe calea revoluției propria dictatură — dictatura proletariatului. Ori, „revoluția, spunea Lenin, înseamnă război. Din toate războaiele pe care le cunoaște istoria, este singurul război într'adevăr măreț, legal și drept. Acest război nu este dus ca toate celelalte războaie pentru satisfacerea intereselor câtorva guvernanți și exploatatori, ci în interesul maselor poporului, împotriva tiranilor, în interesul milioanelor și zecilor de milioane de exploatați, împotriva bunului plac și al silniciei".

De aici rezultă, în mod nemijlocit, că pentru a putea duce acest război „măreț, legal și drept", proletariatul, organizat politiceste, a trebuit să-și făurească forța capabilă de a-i asigura victoria în luptă, să-și organizeze propria sa armată, să se înarmeze.

„Nicio revoluție nu poate învinge fără arme", spunea tovarășul Stalin muncitorilor din Tiflis, încă în ivirea frământărilor revoluționare ale anului 1905.

Iată de ce Lenin și Stalin au acordat o deosebită importanță înarmării proletariatului rus revoluționar, făuririi forței sale armate.

Inarmarea muncitorilor, făurirea unei armate a proletariatului, a constituit, dela bun început, una din problemele centrale ale Partidului Comunist (bolșevic). Incă în 1905, Lenin a arătat, în fața Partidului, că „înarmarea poporului devine una din cele mai urgente probleme ale revoluției", iar tovarășul Stalin accentua că, pentru a învinge, este nevoie de trei lucruri: „In primul rând de înarmare, în al doilea rând de înarmare și în al treilea încă și încă de înarmare".

In timpul primului război mondial, în vremea când conducătorii trădători ai Internaționalei II-a, pactizând cu imperialismul, se străduiau să înhame proletariatul la carul de luptă al dușmanului de clasă, în Rusia, cu toată teroarea odiosului regim țarist, conducătorii bolșevismului concentrau cele mai bune forțe ale proletariatului în organizații ilegale de luptă. După revoluția din Februarie 1917, s'au format detașamente înarmate de muncitori, compunând vestita „Gardă Roșie", care avea să joace un rol hotărâtor în făurirea Marelui Octombrie. Dar Revoluția victorioasă avea destui dușmani. In interior, clasele răsturnate dela putere organizau contrarevoluția. In exterior, vechiul atâtător la război, Churchill, organiza criminala intervenție imperialistă armată a celor 14 state. In aceste condițiuni istorice, care cereau organizarea luptei pentru apărarea cuceririlor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Partidul Bolșevic în frunte cu Lenin și Stalin hotărăște, în Ianuarie 1918, înființarea Armatei Roșii a muncitorilor și țăranilor. In această armată era primit oricine era gata să-și dea forțele sale, viața sa, pentru apărarea Revoluției din Octombrie, pentru apărarea Puterii Sovietelor și a socialismului.

Proaspăt formată, tânăra Armată a Puterii Sovietice avea să primească primul botez al focului și să cucerească prima sa victorie la Narva și Pscov, împotriva trupelor nemțești cotropitoare.

23 Februarie 1918, ziua în care a fost cucerită această primă victorie, a devenit ziua de naștere a Armatei Sovietice.

Rând pe rând, sub geniala conducere a tovarășului Stalin, marele ei organizator, Armata Roșie a zdrobit împotrivirea gardiștilor albi din interior și a spulberat peste granițe bandele intervenționiștilor imperialiști.

Ea și-a adus, în felul acesta, nepieritoarea contribuție la făurirea temeliei de granit a primului Stat Socialist din lume, Uniunea Sovietică.

Forța de neînvins a Armatei Sovietice constă, așa cum arată tovarășul Stalin, în primul rând, în faptul că ea este armata muncitorilor și a țăranilor, armata Revoluției din Octombrie, armata dictaturii proletariatului; în al doilea rând, în faptul că ea este armata care întruchipează înfrățirea dintre popoarele sovietice, armata eliberării popoarelor asuprite din fosta Rusie țaristă, armata apărării libertății și independenței popoarelor din Țara Sovietică; în al treilea rând, în faptul că ea este pătrunsă întru totul de spiritul internaționalismului proletar.

Aceste trei trăsături ale forței invincibile a Armatei Sovietice au fost confirmate pe deplin de istorie, prin uriașele victorii obținute în Marele Război de Apărare a Patriei, purtat împotriva fasciștilor care au atacat în mod mișelesc Țara Sovietelor.

Marele Război pentru Apărarea Patriei a arătat întregii lumi forța de neînvins a Armatei Sovietice. Cu un eroism fără de seamăn, ostașii sovietici au apărat orânduirea socialistă de amenințarea barbarilor secolului nostru, fasciștii. Prin răsunătoarele victorii obținute în timpul războiului, dela Stalingrad până la Berlin, Armata Sovietică credincioasă internaționalismului proletar a eliberat un șir întreg de țări, care gemeau sub cisma cotropitorului nazist. Datorită tocmai acestor victorii ale Armatei eliberatoare, aceste popoare și-au putut lua soarta în propriile lor mâini, făurindu-și regimuri de democrație populară și pășind cu succes la construirea bazelor socialismului.

Astăzi, este mai clar ca oricând, privind soarta țărilor în care au pătruns armatele americane și engleze, că, fără eliberarea de către Armata Sovietică, fără ajutorul neprecupețit acordat sub toate formele de către Uniunea Sovietică și marele Stalin, popoarele din țările cu democrație populară n'ar fi putut să pășească pe drumul ce duce la construirea socialismului.

In lumina acestui adevăr cât de dezastruoasă ne apare situația de acum a Iugoslaviei, țară eliberată de sub jugul fascist prin victorioasa înaintare a Armatei Sovietice împotriva hitlerismului și în care a reușit să pună mâna pe putere banda de spioni și asasini a lui Tito-Rankovici, această odioasă agenturâ anglo-americană în Balcani.

Imperialiștii anglo-americani, care nu sunt mulțumiți deloc cu desnodământul celui de al doilea război mondial, pregătesc cu febrilitate aruncarea omenirii într'un al treilea măcel mondial, prin care ei speră să se salveze de inevitabila pieire la care sunt condamnați de legile inexorabile ale desvoltării istorice.

Dar popoarele de pe întreaga întindere a pământului refuză să mai servească drept carne de tun nebunilor pretendenți la dominația lumii și fac zid în jurul Uniunii Sovietice, conducătoarea uriașului front organizat al partizanilor păcii din întreaga lume.

Cea mai de preț contribuție adusă la întărirea frontului păcii este tocmai gigantica operă de construire a comunismului, pe care o desfășoară poporul sovietic, sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist (bolșevic), în frunte cu genialul învățător și conducător al oamenilor muncii de pretutindeni, I. V. Stalin.

Armata Sovietică, apărând construirea comunismului, apără pacea, este o armată a păcii. Educată în spiritul internaționalismului, ea asigură totodată opera de construire a socialismului în țările de democrație populară și sprijină lupta popoarelor împotriva atâtătorilor la un nou război. Armata Sovietică este înconjurată de dragostea și încrederea oamenilor muncii de pretutindeni deoarece, așa cum arată tovarășul Stalin, „ea este educată, chiar din prima zi a întemeierii sale, în spiritul internaționalismului, în spiritul respectului față de alte popoare, în spiritul dragostei și respectului față de muncitorii din toate țările, în spiritul menținerii și consolidării păcii între țări".

Poporul muncitor din Republica Populară Română își îndreaptă cu adâncă dragoste și fierbinte recunoștință gândurile sale către glorioasa Armată Sovietică și către genialul ei organizator și conducător, I. V. Stalin, datorită cărora țara noastră a fost eliberată de sub jugul fascismului și a putut păși pe calea construirii unei lumi noi.

Cea de a 32-a aniversare a Armatei Sovietice este sărbătorită de oamenii muncii din țara noastră în condițiunile întăririi regimului nostru de democrație populară, în condițiunile luptei pentru realizarea Planului de Stat pe anul 1950.

Poporul nostru muncitor, condus de Partidul Muncitoresc Român, își încordează toate eforturile în această luptă, conștient că, îndeplinind Planul de Stat, grăbind construirea socialismului, contribue la întărirea Frontului Păcii, al democrației și al socialismului în lumea întreagă.

Școala în satele și orașele noastre

In comuna Pomezeu, județul Bihor, s'a creat un internat pentru copiii țăranilor muncitori

Cu ajutorul Partidului și al Comitetului Provizoriu, învățătorii și profesorii din com. Pomezeu, jud. Bihor, au amenajat un internat pentru elevii ciclului II al școlii elementare. In internat sunt adăpostiți 30 de elevi, fii de țărani muncitori, din comunele apropiate de Pomezeu, ale căror școli sunt lipsite de ciclul II.

Prin crearea internatului s'a asigurat ciclului II o frecvență de sută la sută.

ZAȚ AVRAM
Corespondent.

Schimburi de experiență între căminele culturale din plasa Cernatu, județul Brașov

In urma exemplului dat de muncitorii din fabrici, care participă la întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950, căminele noastre culturale au pornit pe același drum, pentru culturalizarea maselor muncitoare și țărănești.

Astfel, în cursul lunii Ianuarie, schimburile de experiență și întrecerile angajate între căminele culturale s'au înmulțit. Nu există cămin cultural în plasa noastră care să nu fie angajat în întrecere cu alt cămin, sau care să nu fie programat cu două sau trei ieșiri într'o altă comună. Hărmanul merge la Purcăreni, Purcărenii la Budila, Budila la Hărman, etc.

In cadrul acestor schimburi de experiență, comuna Baciu a primit, în cursul acestei luni, echipele Căminului Cultural din Satulung-Turcheș, iar în ziua de 29 Ianuarie, Cernatu. Programul, cu conținut adânc instructiv, a fost viu aplaudat.

Faptul că participarea a fost masivă, cuprinzând între 300—400 asistenți, dovedește cu prisosință că schimburile de experiență bine organizate sunt așteptate cu mult interes.

Așa înțeleg căminele noastre culturale să îndeplinească și să depășească, pe tărâm cultural, Planul de Stat pe 1950, să ducă aprigă luptă pentru pace și să deschidă drum larg unei vieți mai bune.

NETCA A. MIHAI
Resp. cultural

Și satul Pănești-Dâmbovița are astăzi școală

Mulți ani copiii țăranilor muncitori din satul Pănești jud. Dâmbovița au fost nevoiți să parcurgă distanțe mari până la școala din Mogoșani.

Cu sprijinul Partidului și ajutați de țărănimea muncitoare locală, Comitetul Provizoriu și cadrele didactice din comuna Mogoșani au înființat o școală elementară cu 4 clase în satul Pănești.

Odată cu înființarea școlii s'a organizat o intensă campanie de alfabetizare și culturalizare a masselor, cu scopul de a duce lumină în fiecare casă, spulberând ignoranța și superstițiile, moștenire tristă lăsată de regimurile burghezo-moșierești.

Inv. VASILE N. CONSTANTIN
Mogoșani-Dâmbovița

Cătunul Valea Morii-Turda are școală nouă

In trecut, în cătunul Valea-Morii din comuna Ponorel, jud. Turda, n'a existat o școală, deși erau 70 de copii care ar fi dorit să urmeze cursurile școlii elementare. Fiind săraci și departe de școala dela centru, la școală urmau numai copiii chiaburilor și ai oamenilor mai înstăriți, iar restul rămâneau analfabeți. La 1 Octombrie 1949 Ministerul Invățământului Public a aprobat să funcționeze în acest cătun o școală elementară de patru ani deservită de doi învățători.

In frunte cu un comitet, locuitorii cătunului Valea Morii au amenajat o casă țărănească cu două camere pe care le-au transformat într'o sală de clasă. Pentru aceste operații s'au prestat 116 zile de muncă cu brațele, 4 zile de muncă cu carele, s'au donat 6.730 de lei, precum și o apreciabilă cantitate de materiale: bârne, scânduri, var etc.

In mai puțin de o lună casa țărănească a devenit un local de școală frumos pavoazat în care cei 70 de copii ai țăranimii muncitoare din această localitate sorb lumina cărții. In munca de reparare a acestui local s'au evidențiat țăranii muncitori: Vesa Emil, Vesa Ion, Coroiu Ionel Lupuț, Vesa Aron și Tomoș Candic.

V. CHIRILA
Corespondent.

Cursuri serale în limba maghiară la Câmpia Turzii

La Câmpia Turzii, s'a deschis un curs seral în limba maghiară, pentru ridicarea nivelului ideologic al tineretului de naționalitate maghiară, pentru ca acesta să poată deasemenea cunoaște în limba maternă, în adâncime, problemele construirii socialismului.

Cadrele didactice ale Școlii Elementare cu limba de predare maghiară din Câmpia Turzii, care au depus și până acum o muncă intensă pe linia culturalizării masselor, sprijină îndeaproape această acțiune, majoritatea conferențiarilor fiind recrutați din rândurile lor.

Prima conferință a tratat subiectul „Marx-Engels despre clase și lupta de clase".

Dr. Z. DEMETER
corespondent

Un profesor sovietic scrie unei profesoare din țara noastră

Profesoara Eleonora Bărăescu din Jimbolia a trimis acum câtăva vreme o scrisoare în Uniunea Sovietică, cerând sfaturi într'o serie de probleme care o preocupa în munca ei didactică. Zilele trecute a sosit, dela profesorul de chimie M. Teterin, dela școala medie de băieți Nr. 315 din Moscova, scrisoarea pe care o publicăm în numărul nostru de astăzi. Această scrisoare este o nouă mărturie a dragostei frățești a oamenilor sovietici față de oamenii muncii din Republica Populară Română și, în același timp, un prețios îndreptar în muncă pentru cadrele noastre didactice.

Stimată Eleonora Bărăescu,

Cu multă părere de rău trebue să vă spun că nu vă voi putea da un răspuns complet la scrisoarea Dvs., căci mie îmi este cunoscut doar faptul că Dv. sunteți profesoară la Jimbolia, dar nu știu la ce clase și ce obiect predați. Vă rog să nu vă supărați dacă răspunsul meu nu vă va satisface.

Eu predau chimia în ultimele clase ale școlii medii de băeți 315 din Moscova. Pe scurt despre mine: Mi-am început activitatea pedagogică în anul 1916, în calitate de învățător. Imi plăcea activitatea de învățător, însă doream să învăț pentru a fi de mai mult folos poporului. Cu toate acestea, în timpul țarismului, ca fecior de țăran sărac, nu puteam doar decât visa la studii înalte. Marea Revoluție din Octombrie, care a deschis porțile școlilor superioare pentru muncitori și țărani, mi-a dat posibilitatea să termin facultatea pedagogică a Universității de Stat din Ircutsk.

De atunci, adică din 1926, am o ocupație care-mi place foarte mult: predau chimia.

Oriunde am lucrat, întotdeauna am început prin amenajarea laboratorului de chimie. Datorită grijii deosebite ce o poartă pentru școală guvernul sovietic, datorită ajutorului părinților și al organizațiilor de massă, noi (am în vedere pe elevii mei) am reușit, totdeauna, să creăm condițiuni bune pentru ca lecțiile noastre de chimie să fie cât mai interesante. In școala în care predau acum avem un laborator înzestrat cu 15 mese pentru elevi (câte o masă pentru doi elevi). Diversele aparate din laborator sunt aranjate chiar în laborator sau într'o cameră alăturată. O mare parte din aparatele și ustensilele de laborator sunt făcute chiar de elevi în cercurile lor de studii în afara orelor de școală. Aceasta ne dă posibilitatea de a ne ocupa în clasă cu diferite lucrări practice. Lucrările practice din clasă și activitatea elevilor din cercuri, sub o bună conducere, desvoltă la elevi interes pentru chimie. Multor elevi le place chimia și se ocupă cu drag de diferite probleme de chimie. Unii dintre ei au acasă mici laboratoare și se pregătesc de pe acum să devină chimiști și să lucreze în industria chimică. Elevii citesc mult, țin conferințe despre viața și activitatea marilor chimiști ruși, care au ridicat gloria Patriei prin inventiile lor. Insușindu-și cunoștințe despre desvoltarea rapidă și de neîntrecut a industriei chimice din Patria lor, ei se pregătesc să devină constructori activi ai comunismului. După rezultatele ultimului trimestru, elevii tuturor claselor au note bune la chimie. Desigur că nu toți au aceleași note, însă cei ce arată un interes deosebit pentru chimie și sunt sârguincioși au note bune și chiar foarte bune. A face ca toți elevii să aibă note bune e greu dar e posibil dacă ne îngrijim mai mult de copii și dacă dăm ajutor acelora care au absentat sau n'au înțeles tot ce s'a explicat la lecții.

Dumneavoastră mă rugați să vă descriu cum decurge o zi obișnuită de școală. Mă tem însă că nu vă voi putea satisface această rugăminte, căci nu știu care este specialitatea Dv. pedagogică. Eu cred că ar fi mai nimerit să amânăm descrierea unei zile de școală pentru data viitoare.

In ziua în care am primit scrisoarea Dv., elevii mei din clasa a 8-a dădeau examen la anatomie și la fiziologie. Examenele s'au desfășurat bine. După examen, mulți dintre elevi au venit în cabinetul de chimie (aceasta se întâmplă des) pentru a sta de vorbă cu mine asupra rezultatelor studiilor și pentru a lucra câte ceva în cabinet, odihnindu-se astfel după examene. Ei au rezolvat diverse probleme practice și au experimentat un aparat nou, cu ajutorul căruia se pot afla proprietățile acidului carbonic. In aceeași zi, cabinetul nostru a fost vizitat de reprezentanții unei uzine, care patronează școala 485 din Moscova. Printre vizitatori era o profesoară de chimie a școalei amintite și doi ingineri chimiști.

Oaspeții noștri au fost foarte mulțumiți în urma vizitării cabinetului și au plecat cu speranța că vor putea face câte ceva pentru cabinetul de chimie al școlii pe care o patronează. In viitorul apropiat, după terminarea examenelor, folosindu-ne de invitația amabilă a oaspeților noștri, vom vizita neapărat uzina, pentru a cunoaște procesul de producție și activitatea adulților.

Eu sunt în vârstă de 51 ani și îmi este foarte plăcut să constat că mulți dintre elevii mei au terminat studiile înalte și acum lucrează ca ingineri sau profesori de chimie. Insă foarte greu mă împac cu gândul că mulți dintre elevii mei au murit în timpul războiului de apărare a Patriei. Vă rog încăodată să nu vă supărați dacă vă voi aduce aminte că mulți dintre profesorii Dv. poartă o parte din vină în uriașele distrugeri pricinuite popoarelor țării noastre de către barbarii-fasciști ai secolului al 20-lea. Cred că Dv. ca profesoară, nu mă veți înțelege greșit. Dv. și cu mine cunoaștem doar foarte bine rolul învățătorului ca educator al tinerei generații. De învățător depinde ce calități desvoltă el în elevul lui, ce calități morale noi trebuiesc însuflate celor pe care-i educă. Dv. scrieți că vă sunt cunoscute marile realizări ale U.R.S.S. Da, pe șantierele cincinalelor noastre au lucrat și lucrează elevii noștri. In Marele Război pentru Apărarea Patriei au învins elevii noștri. Realizările U.R.S.S. înseamnă victoria regimului social politic, victoria poporului educat de Lenin și Stalin, victoria armatei învățătorilor care au

(Continuare în pag. 2)

A. TOMA, poetul luptător

Academicianul prof. C. I. Parhon înmânând poetului A. Toma Ordinul „Steaua R. P. R." clasa I-a

„Temele poeziei lui A. Toma sunt însești temele vieții". Aceste cuvinte, rostite în ședința festivă a Academiei Republicii Populare Române de către prof. Traian Săvulescu, cu prilejul sărbătoririi a 75 de ani dela nașterea poetului, ne arată izvorul avântului revoluționar care l-a călăuzit pe A. Toma de-a-lungul întregii sale activități.

Incă de acum jumătate de veac, când ideologia decadentă burgheză golea arta de conținut, o îndepărta dela realitate împingând-o spre mlaștinile formalismului sterp, A. Toma a înțeles că adevărata artă nu poate fi creată decât de pe pozițiile clasei muncitoare, clasa cea mai înaintată și mai revoluționară, factor înnoitor în toate domeniile vieții. A. Toma a înțeles că poezia trebue să-și tragă seva din frământările și aspirațiile celor mulți, că legătura vie și creatoare dintre poet și popor este singura care poate să dea viață și adâncime cântecelor acestuia. Iată de ce el și-a închinat arta cauzei mărețe a masselor muncitoare în luptă spre făurirea unei noi societăți, de ce a făcut din versurile sale armă de luptă împotriva jefuitorilor și a robiei.

Tânăr încă, el s'a apropiat de mișcarea muncitorească și împreună cu alți tineri luptători a scos manifestul „Jos vandalii", împotriva șovinismului agresiv. Mai târziu poetul a condus publicația „Lectura" care a răspândit în cercuri largi și traduceri din literatura sovietică, ceeace însemna în vremurile acelea un act de curaj.

In opera poetului s'a produs o cotitură revoluționară atunci când, întâlnind lupta Partidului Comunist Român, s'a legat în chip definitiv de avantgarda clasei muncitoare, a făcut să răsune în versurile sale elanul înaripat al mersului continuu spre progres.

Ca făclieri prin noapte adâncă!
Lumină! dați lumină! încă!
Mai sus azi torțe —, ceasul este —!
Fierb surd în noi furtuni de veste!
(Avantgardei)

In casa lui A. Toma s'au redactat multe numere din Scânteia ilegală, iar în timpul fascismului versurile sale au chemat poporul la luptă împotriva războiului criminal, împotriva lui Hitler și Antonescu.

Astăzi poezia lui A. Toma cheamă la munca pentru construirea socialismului, la descoperirea frumuseților unei vieți libere și puternice, la bucuria activității închinată celor mulți.

Urmând învățătura Partidului și pilda strălucită a scriitorilor sovietici, A. Toma dovedește că adevărata poezie se făurește în luptă, că patriotismul, dragostea pentru poporul muncitor, ura împotriva dușmanilor, sunt teme mari și esențiale care dau forță poetică operelor sale.

Pentru tinerii scriitori dela noi din țară, el este o pildă de curaj și tenacitate, de luptă împotriva formalismului și a decadentismului în artă.

In „Steaua Republicii", decorație pe care proletariatul victorios din țara noastră i-o acordă azi lui A. Toma, strălucește marea prețuire a poporului pentru poetul luptător.

Letiția Papu

Importanța metodicilor în ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice

Una dintre problemele cele mai însemnate care stau astăzi în fața învățământului nostru este aceea a intensificării și a sistematizării muncii de ridicare a nivelului profesional al cadrelor didactice.

Planul de Stat pe anul 1950 pune clasei noastre muncitoare și întregului popor sarcini noi și măreți, pentru îndeplinirea cărora contribuția școlii noastre este foarte importantă. Lupta și munca de construire a socialismului și de apărare a păcii cer școlii să formeze cadre bine pregătite, cer tineri cu o concepție științifică, justă, despre natură și societate.

Pentru ca învățătorii și profesorii noștri să educe și să instruiască astfel de oameni devotați cauzei clasei muncitoare, este absolut necesară îmbunătățirea neîntreruptă a muncii didactice și în special a metodelor de predare.

Pentru realizarea acestui scop, Ministerul va organiza cursuri de îndrumare profesională cu învățătorii și profesorii, pe specialități. Aceste cursuri vor forma metodiștii necesari activării cercurilor pedagogice. La aceste cursuri, ca și în cercurile pedagogice, activitatea principală va fi constituită de studierea și aplicarea metodicilor traduse, adaptate sau prelucrate din vasta literatură pedagogică sovietică.

Studiind metodicile și însușindu-și conținutul lor în colectiv la I.C.D. profesorii și învățătorii vor avea mijlocul cel mai bun de a da viață conținutului manualelor și programelor școlare. Manualele unice au adus un aer proaspăt în sălile de clasă ale școlilor noastre. Dar tot ce era nou și revoluționar în ele n'a fost pus întotdeauna just și complet în valoare pentrucă, la acest conținut nou, erau necesare metode noi de predare.

Metodicile apărute până acum (traduse: a Istoriei, a St. Naturii, a Aritmeticii, a Desenului, a Geografiei, pentru elementar; și a Fizicii, a Anatomiei, pentru mediu; prelucrată: a Citirii, pentru elementar) sau care vor apare în scurt timp (prelucrate: a Geografiei, pentru elementar I—IV; a Literaturii, a Istoriei medievale și moderne, a Chimiei, a Psihologiei, pentru mediu) pun și vor pune la îndemâna învățătorilor și profesorilor noștri aceste metode noi, necesare valorificării integrale a manualelor.

Cadrele noastre didactice vor cunoaște marea varietate a metodelor de predare și le vor raporta, concret, de fiecare dată, la specificul fiecărui obiect de învățământ.

Metodicile arată amănunțit și precis cum trebue organizată munca de pregătire a lecțiilor, dau indicații asupra planificării generale a materiilor, după cum indică și modul de planificare a fiecărei lecții în parte; arată sistemul de verificare și evidență a cunoștințelor elevilor, căile de asigurare și folosire a materialului intuitiv, locul și rolul lecțiilor de sistematizare și repetare a cunoștințelor, mijloacele de desvoltare a muncii independente a elevilor în clasă, acasă și în cercurile școlare.

Metodicile constitue astfel un ajutor de seamă pentru cadrele noastre didactice în problema atât de serioasă a legăturii învățământului de viață și a legării teoriei de practică.

Metodicile asigură armele cele mai eficace în prevenirea și combaterea consecventă a formalismului în predare, înlăturând astfel formalismul în cunoștințele elevilor.

Prin studierea științifică și folosirea largă a Metodicilor, munca de ridicare a nivelului profesional al cadrelor noastre didactice va căpăta un nou avânt, iar rezultatele acestei munci se vor face curând vădite în pregătirea elevilor noștri.

21 FEBRUARIE — ZIUA SOLIDARITĂȚII CU TINERETUL LUPTĂTOR DIN COLONII

Ziua de 21 Februarie reprezintă pentru tineretul democrat din lumea întreagă o dată istorică de care se leagă un lanț de lupte duse de tineretul din colonii împotriva imperialismului cotropitor, pentru independența națională, pentru pace și progres. Iată câteva din aceste lupte:

La 21 Februarie 1946, a izbucnit în porturile Indiei o revoltă a marinarilor. Ei luptau pentru libertate, pentru independența națională a patriei lor. Răscoala a fost înăbușită cu armele. Sângele marinarilor indieni a înroșit punțile vapoarelor și cheiurile porturilor.

Un an mai târziu, la 21 Februarie 1947, în Egipt, muncitorii și studenții au ieșit pe străzile orașului Cairo, cerând libertate, independență și pâine. Colonialiștii britanici le-au răspuns cu gloanțe. Seara, când manifestația a fost împrăștiată cu forța, pe străzile din Cairo și a celorlalte orașe din Egipt au rămas sute de morți și răniți dintre muncitori și studenți.

La 21 Februarie 1948, Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților au organizat, la Calcuta, Conferința tineretului din Asia de Sud-Est. Această conferință a marcat o însemnată cotitură în lupta pentru independență națională pe care o duce tineretul colonial. Continuându-se tradiția de luptă a zilei de 21 Februarie, din inițiativa F.M.T.D. și U.I.S., la Conferința dela Calcuta s'a hotărît ca ziua de 21 Februarie, să fie **„Ziua Solidarității cu Tineretul Luptător din Colonii"**. La 21 Februarie 1949, tineretul democrat din întreaga lume și-a manifestat solidaritatea sa cu tinerii luptători împotriva cruntei exploatări coloniale. 21 Februarie se leagă pentru tineretul democrat din toate țările de lupta împotriva colonialismului, întărind solidaritatea cu tineretul luptător din colonii, lupta pentru pace, libertate și independență națională.

Sute de milioane de oameni din țările Asiei, Africii și Americii Latine, se află în robia colonială, în cea mai groaznică mizerie, suportând foametea, trăind în analfabetism, victime ale celor mai crunte discriminări rasiale. Pentru cei ce exploatează la sânge aceste popoare, colonialismul înseamnă îmbogățire fără margini.

Un ziarist francez ,care a vizitat nu de mult Africa Neagră și care fusese internat de către hitleriști la Dachau, spunea că, nici în lagărele naziștilor, mizeria nu era așa de cruntă ca aceea în care trăesc popoarele africane. Acest lucru este valabil pentru orice colonie, fie că zace sub călcâiul imperialiștilor englezi, fie sub cel al imperialiștilor francezi sau olandezi. Iată numai câteva din datele strânse

(Continuare în pag. 3)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Jocul, un mijloc important de îmbogățire a vocabularului copiilor

La vârsta preșcolară mijlocie, jocul ocupă un loc important. În joc, copiii reflectă viața înconjurătoare și relațiile lor față de ea.

Eu lucrez cu grupa mea de doi ani de zile. La început, vorbirea copiilor era puțin desvoltată, dar în jocuri ei se înțelegeau ușor unul cu altul. Deaceea, m'am hotărît să folosesc jocul pentru lărgirea și îmbogățirea vocabularului lor.

În conformitate cu „Îndrumătorul educatoarei", unde este stabilit cercul de obiecte și fenomene pe care trebue să le facem cunoscute copiilor, am făcut împreună cu copiii observații asupra muncii celor mari, subliniind latura educativă, am atras atenția copiilor asupra rezultatelor muncii, le-am vorbit despre răspunderea pe care o au oamenii sovietici față de munca îndeplinită de ei. Am organizat cu copiii cercetarea unui tramvai, a unei căi ferate, a unui garaj în care am privit munca monterilor, etc. Observațiile au fost apoi folosite în conținutul jocurilor, îmbogățindu-l.

Fixarea cuvintelor noi se face cu un succes deosebit în timpul jocurilor. În jocurile care au subiecte din viața zilnică copiii numesc vesela, măncărurile, etc. iar eu, neschimbând sensul jocului, precizez vocabularul copiilor. În joc, copiii reflectă și impresiile pe care le au asupra muncii celor mari, iar pe baza acestor impresii își însușesc mai bine cuvintele noi.

Într'o zi, în timpul plimbării, Victor mi-a cerut un clopoțel. „La ce-ți trebue?" întreb eu. „Vreau să ne jucăm de-a tramvaiul". „Și ce vreți să faceți?". „Întâi vom face calea ferată", spune un copil și arată cum o va face: punând mai multe cuburi mari la o anumită distanță unul după altul. „Întâi veți face linia tramvaiului" — îl îndrept eu. „Ați lucrat bine" — mai adaug. „Acum vom face tramvaiul și în el se vor așeza păpușile". Pentru tramvai, copiii au luat scânduri pe care le-au așezat pe materialul lor de construcție. Apoi au așezat păpușile. Deoarece copiii nu știau care este vatmanul și care taxatorul, eu i-am întrebat: „Cine va conduce tramvaiul vostru?" — „Vatmanul" — spune un copil fără să stea să se gândească. „Cine va lua taxa în tramvai?" — „Eu am să iau taxa, am să fiu taxator" — spuse alt copil, înțelegând sensul cuvântului.

— „Pasageri, luați loc în tramvai, taxatorul vă va vinde bilete, iar vatmanul este la locul lui" — spun eu. Fetițele își așează păpușile în tramvai și-și flutură batistele: își iau rămas bun. Un copil strigă: „Oameni, cumpărați bilete, căci altfel o să vă ia milițianul". „Cetățeni, luați bilete, căci altfel veți fi amendați" — spun eu. Un copil sună din clopoțel: „Cetățeni, stația Operei, dați-vă jos". „Păpușa mea o să stea pe scară" — declară Colea. „Nu-i voie să stai pe scară". „Dar ce în tramvai ne ducem păpușile?" — întrebă un copil. „Tramvaiul acesta se numește tramvai de pasageri, el duce oamenii, iar mărfarul duce făină" — spune Petia. Copiii au văzut de multe ori cum tramvaiele mărfare duc făina la brutării.

Cu ajutorul meu, copiii își precizează cunoștințele asupra tipurilor de tramvai (de pasageri și mărfar), asupra rolului taxatorului și vatmanului. În acest joc cuvintele noi întâlnite în timpul observațiilor devin clare pentru copii iar în jocurile următoare ei încep să le folosească.

În timpul unei vizite la calea ferată, care se găsește în apropierea grădiniței, am arătat copiilor linia de cale ferată și trenurile de pasageri și de marfă, le-am explicat ce face mecanicul și șeful trenului. Copiii se interesau de tren, îi atrăgea mișcarea lui, fluieratul, faptul că oamenii scot capul pe geamuri și dau din mâini. Cel mai mult le-a plăcut rolul mecanicului.

Câtva timp după această vizită, copiii transformau jocurile lor în jocuri de-a trenul. Într'o zi, copiii se jucau de-a caii. Patru perechi de cai cu vizitii lor s'au agățat unii de alții și au început să alerge împreună. În frunte era Victor. Deodată el a început să fluere. „De ce fluieri, doar suntem cai" — l-a întrebat Tolia. „Nu, tren" — strigă alt copil. „Noi suntem vagoanele" — fură de acord și ceilalți. „Tren de pasageri" — declară o fetiță. „Da, așa călătoresc oamenii" — precizează alta.

Într'o zi m'am hotărît să controlez, în timpul unei excursii, dacă toți copiii deosebesc calea ferată de linia tramvaiului. Ne-am oprit la o încrucișare de drumuri și eu, arătând o linie de cale ferată, am spus: „Copii, uitați-vă, ce e asta?" Copiii mi-au răspuns corect. Le-am arătat lucrul unui muncitor pe linia tramvaiului. I-a uimit curajul lui și înălțimea la care s'a ridicat. Apoi au văzut rezultatele muncii lui: lumina s'a aprins deodată. Lucrul acesta a interesat indeosebi pe Igor, un copil foarte timid. Întorcându-se la grădiniță, Igor s'a apropiat de un stâlp, s'a cățărat pe el, a început să învârte ceva, spunând: „Uite așa, totul e gata, acum o să se aprindă lumina, am reparat cablul și tramvaiele pot merge". Pentru a încuraja pe Igor, am spus: „Uitați-vă ce bine a reparat muncitorul electricitatea. Acum tramvaiele pot merge și becurile se vor aprinde". A doua zi, Igor s'a apucat din nou de jocul lui și l-a atras pe Victor. „Victor, spuse Igor, arătând o scândurică ce stătea pe pământ — dă-mi geanta, am sârma acolo". Victor îi dă câteva nueluse în loc de sârmă. „Uite așa, am reparat din nou electricitatea, acum nu se mai rupe.

Pe baza experienței acesteia se pot trage următoarele concluzii. Alături de alte metode de îmbogățire a vocabularului, jocurile au o mare însemnătate. Cuvintele curente sunt însușite de copii când sunt de serviciu, în timpul observațiilor asupra lucrului de acasă etc., dar sunt folosite de ei în mod activ și cel mai mult în timpul jocurilor. Îndrumarea abilă a educatoarei precizează și lărgește vocabularul copiilor.

(după E. N. Chiznirțeva, educatoare din Sverdlovsc—„Doșcolnoe Vospitanie")

Prof. N. V. Costeaev, directorul Institutului de Mine „Vacruşev" din Sverdlosvc, dă consultații studenților din ultimul an

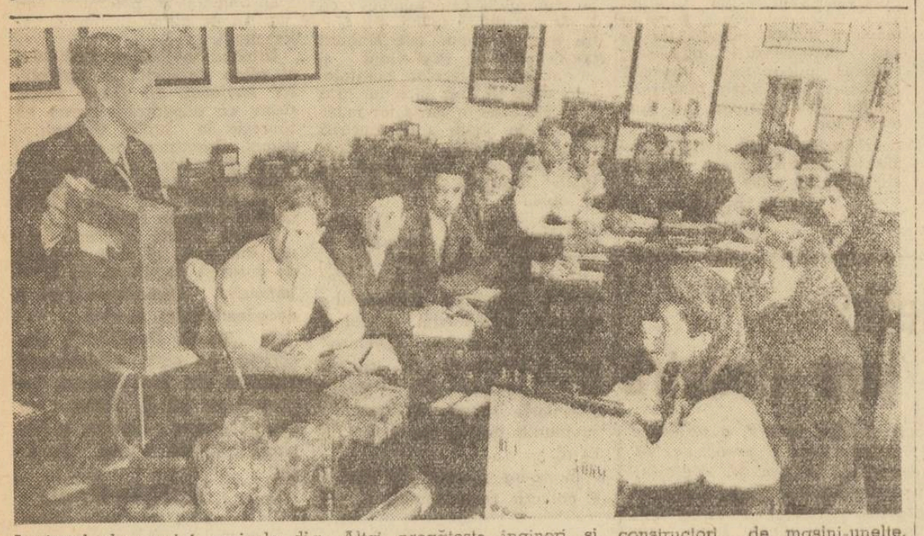

Institutul de mașini agricole din Altai pregătește ingineri și constructori de mașini-unelte. Acestor studenți li se asigură plasament în întreprinderile sovietice care înmulțesc cu fiecare an mașinile agricole necesare colhozurilor

In clișeu: Studenții Institutului în timpul unei lecții practice.

Să prevenim din timp insuccesele elevilor

În munca de prevenire a insuccesoelor elevilor și de lichidare a repetenției, elementul cel mai important este folosirea unor metode individuale în instruirea și educarea elevilor. Fiecare învățător sau profesor trebue să cunoască bine psihologia elevilor săi, particularitățile lor individuale, punctele slabe și tari în cunoștințele lor. Școala sovietică are la îndemână o bogată experiență în această muncă. Colectivele de pedagogi au la îndemână toate mijloacele pentru a lichida repetența și pentru a face pe fiecare elev să învețe bine. Există nenumărați învățători și profesori sovietici care lucrează de mulți ani fără repetenți și care au dat elevilor lor cunoștințe teoretice bogate și deprinderi practice temeinice.

Cum realizează ei aceasta? În primul rând, printr'o atitudine apropiată și atentă față de elevi, prin îndemânarea de a observa la timp lacunele în cunoștințele elevilor și de a-i ajuta să le lichideze, prin tendința de a educa în școlari încrederea în forțele și aptitudinile lor.

Una din cauzele care dau naștere la insuccese este aprecierea injustă a cunoștințelor elevilor. Verificarea cunoștințelor nu se poate face fără sistem, cu ascultare la întâmplare, câteodată numai la sfârșitul semestrului. Cu o apreciere superficială a cunostințelor, profesorul nu poate să aibă imaginea clară a felului cum și-a însușit fiecare școlar o temă sau alta și ce anume nu știe. Organizarea justă a aprecierii cunoștințelor este un mijloc important de preîntâmpinare a insuccesoelor și de înlăturare a repetenției.

Nivelul ridicat al procesului instructiv-educativ și succesele elevilor la învățătură pot fi asigurate numai cu condiția unui control sistematic și calificat al activității cadrelor didactice. Directorul școlii și directorul de studii trebue să cunoască în amănunțime felul de predare al fiecărui profesor, căci numai în acest caz acesta poate fi ajutat cu adevărat. Controlul pedagogic este efectiv numai în cazul când directorul controlează mereu pregătirea cadrelor didactice pentru lecții și cercetează situația cunoștințelor elevilor în tot cursul anului și nu numai la sfârșitul trimestrelor.

Deseori, insuccesele elevilor sunt o consecință a formalismului în predare, a subaprecierii importanței pe care o are intuiția și a lipsei de exerciții practice, de experiențe și de lucrări de laborator. Pentru conducătorii școlilor este foarte important să urmărească tot timpul exercițiile pe care le fac elevii și felul cum se fac ele la limba rusă, problemele care se rezolvă la matematică și felul cum se rezolvă ele, etc., să ceară profesorilor îndeplinirea în mod obligatoriu a tuturor lucrărilor practice prevăzute în programele de fizică, chimie și biologie.

Mare parte dintre repetenți ajung în această situație din cauza atitudinii formale a profesorilor față de obligațiile lor. De aceea, acestor elevi trebue să li se acorde o atenție deosebită. Profesorii greșesc atunci când cred că repetenților nu trebue să li se acorde o atenție specială pentrucă, dat fiind că ei repetă anul, nu mai au nevoie de un control special asupra învățăturii lor. Dacă s'ar aplica această părere și repetenții nu s'ar bucura de nicio atenție, ei ar continua să acumuleze cunoștințe superficiale și netemeinice.

Profesorii poartă răspunderea temeiniciei și adâncimii cunoștințelor fiecărui elev. Cu atât mai mult, deci, sunt datori să nu neglijeze obligațiile lor în privința repetenților. Colectivele pedagogice și conducătorii școlilor au obligația de a studia cauzele pentru care elevii rămân repetenți și de a căuta mijloacele care să înlăture aceste cauze. Școlile nu trebue să se lepede de răspundere în privința repetenților.

Secțiile de Învățământ trebue să se ocupe în mod intens de conținutul instrucției și educației în școală și să nu se mărginească, atunci când vizitează școlile, la rezolvarea problemelor de ordin economic și administrativ.

Trebue folosite, în mod activ, pentru ridicarea nivelului cunoștințelor elevilor și pentru lichidarea repetenției, forțele Comsomolului. Cel de al XI-lea Congres al Comsomolului a cerut organizațiilor comsomoliste să sprijine prin toate mijloacele pe profesori pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative a școlii. Cu cât colectivele de profesori vor îndruma mai just activitatea organizațiilor comsomoliste pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului cu privire la activitatea Comsomolului în școală, cu atât realizările în munca de instruire și educare a tineretului vor fi mai mari.

Astfel, cu forțe comune, școala și cadrele didactice vor putea să obțină succese din ce în ce mai frumoase.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

MUNCA DE INFORMARE INTR'UN CLUB SĂTESC

La 25 de km. dela linia ferată, pe malul râului Tarsma, în apropiere de pădurile din Salairsc, se întinde satul Courac, din regiunea Novosibirsc. În jurul satului sunt largi câmpii colhoznice, care dau în fiecare an o recoltă bogată.

Pe cele patru străzi ale satului locuesc peste 400 de familii. În centrul satului se află școala cu zece clase, parcul și clubul sătesc, unde se adună zilnic colhoznicii. Numeroase și variate sunt formele de activitate ale acestui club. Vom arăta numai una din aceste forme și anume munca de informare, care a fost organizată de directorul clubului, C. I. Cniazev. Grupul de consultanți al biroului de informare, confirmat de Comitetul Executiv al Sovietului local, este format din învățători, profesori, medici, etc.

Consultanții biroului de informare dau răspunsuri complete la toate problemele care preocupă pe colhoznici. Biroul de informare este deschis zilnic dela orele 12 la 17. Sătenii aduc aici cele mai variate probleme. Ei se informează asupra condițiilor de înscriere în școlile tehnice, pun întrebări cu caracter juridic, cer sfaturi în chestiunile colhoznice, roagă biroul să le redacteze diferite acte, etc.

Dacă cel care e de serviciu la biroul de informare nu poate răspunde îndată la o problemă, el o notează într'un caiet special și stabilește ziua și ora când vizitatorul poate să vină după răspuns. Apoi, stând de vorbă cu consultantul care are specialitatea respectivă, el poate să dea răspunsul în ziua stabilită.

Biroul de informare este înzestrat cu o bibliotecă bogată și cu mult material intuitiv. În biblioteca biroului de informare există: Constituția U.R.S.S. și Constituția R.S.F.S.R., lucrări asupra sistemului politic și social sovietic, dicționarul alegătorului „Tehnica calculul economic în colhozuri", „Tabele pentru calcularea zilelor de muncă", cărți despre organizarea muncii în colhozuri, îndrumătoare pentru președinții sovietelor sătești și ai colhozurilor, Statutul artelului agricol și altele.

Biroul de informare nu-și mărginește activitatea la răspunsurile date întrebărilor puse de colhoznici. El organizează deseori consfătuiri și expoziții.

Un mare succes a avut, de pildă ,expoziția organizată de biroul de informare la începutul anului școlar, având ca temă „Unde vom merge să învățăm?". În această expoziție au fost adunate anunțurile tuturor instituțiilor de învățământ, publicate în presa centrală și locală. Expoziția a atras atenția absolvenților școlilor din sat și din împrejurimi. În jurul ei s'au dus discuții foarte interesante. Directorul școlii medii, precum și învățătorii și profesorii școlii au arătat absolvenților ce rol nobil au cadrele didactice sovietice în educarea tinerei generații. Alți specialiști ai biroului de informare au vorbit și ei tinerilor despre însemnătatea profesiunilor lor.

Aceste discuții au ajutat într'o măsură însemnată pe tinerii colhoznici să-și găsească drumul spre învățătură. Un mare număr de tineri au plecat la Novosibirsc să urmeze școlile tehnice cooperatiste, institutele miniere, școlile silvice, muzicale, pedagogice etc.

Un interes tot atât de mare a stârnit expoziția intitulată „Ați citit aceste cărți?". Această expoziție avea următoarele secțiuni: „Biblioteca științifico-populară", „Biblioteca celui care va pleca în armată". „Ce trebue să citim în legătură cu repararea și îngrijirea tractoarelor și a combinelor" etc.

Toată munca de informare dusă la club se înregistrează într'un caiet special, în care se notează anul, luna, ziua, numele și pronumele vizitatorului și câteva cuvinte asupra întrebării și a răspunsului. Caietul biroului de informare arată că activitatea clubului din satul Courac vine mult în ajutorul populației și că acest club se bucură pe drept cuvânt de respectul oamenilor muncii din sat.

(după „Cultorno-Prosvetitelnaia Rabota").

Știri și fapte

Noi facultăți în institutele superioare de învățământ din R. S. S. Lituania

În cel 11 institute superioare de învățământ din R. S. S. Lituaniană, sunt înscriși în prezent de cinci ori mai mulți studenți decât în anul 1939. În cursul anului trecut s'au înființat câteva noi facultăți și secțiuni. Pe lângă Universitatea din Vilno s'a fondat o secție de jurnalistică, iar la Kaunas, o secție de ingineri tehnici. Facultatea de Silvicultură a fost organizată în cadrul Academiei Agrotehnice. Pe lângă Institutul de Cultură Fizică s'a deschis o școală cu un curs de doi ani. Pe lângă Academia Agrotehnică și Veterinară se vor înființa, în anul curent, cursuri prin corespondență pentru specialiștii agronomi, fără a-i scoate din producție.

Activitatea de cercetări științifice în Republica Carelo-Finã

Institutul de Istorie, Limbă și Literatură de pe lângă filiala Academiei de Științe din U.R.S.S. a totalizat rezultatele muncii de cercetări științifice pe anul 1949. Istoricii, folcloriștii și lingviștii au întreprins o serie de expediții științifice pentru culegerea operelor populare, materiale privitoare la Marele Război pentru Apărarea Patriei și materiale privitoare la studiul limbii carelo-finã și vepsă. S'a început întocmirea istoriei industriei metalurgice din Republica Carelo-Finã. A fost pregătită pentru tipar, cartea „Noua culegere de cântece a poporului carelo-fin". În curând va apărea colecția „Kaleval".

Moștenirea științifică a lui N. I. Marr, marele lingvist sovietic

Lingviștii sovietici studiază cu o deosebită atenție moștenirea științifică a academicianului N. I. Marr, fondatorul doctrinei materialiste în lingvistică. În legătură cu aceasta, de o deosebită importanță este întocmirea manualelor pentru școlile superioare. Acum se întocmesc trei lucrări: 1) „Introducere în lingvistică", manual pentru primele cursuri ale Universităților și Institutelor Pedagogice; 2) un manual de lingvistică generală, pentru studenții anilor superiori ai Universităților și 3) „Academicianul N. I. Marr și lingvistica sovietică", manual pentru studenții cursurilor superioare. Această muncă se duce de către colectivul colaboratorilor științifici ai Institutului de Litere și Filosofie de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. cu participarea academicianului Mesceaninov.

Cărțile vor apărea în anul 1951. (Agerpres).

Sărbătorirea profesorului Henri Wallon

Departamentul Profesional Internațional al Învățământului a luat inițiativa de a sărbători pe savantul Henri Wallon printr'o manifestație care va avea loc la Paris în zilele de 19 și 20 Februarie anul curent.

Henri Wallon, președintele Departamentului Profesional al Învățământului a fost pus în retragere de actualul guvern francez și a fost scos dela Collège de France.

Henri Wallon a fost scos din învățământ de guvernul reacționar francez, pentrucă ideile sale progresiste reprezintă un pericol pentru Franța subjugată imperialismului.

Dacă facem o scurtă incursiune în viața lui Henri Wallon, vedem că el a dus o viață de muncă pusă în slujba unei științe legate de popor și în folosul poporului.

Născut în 1879, Wallon a urmat Școala Normală superioară, a studiat medicina, a luat doctoratul în litere, a fost conferențiar de psihologie la Sorbona, iar din 1936, a funcționat ca profesor la Collège de France, la catedra de psihopedagogie a copilului.

Cariera sa universitară e strălucitoare. Sute de studenți, institutori, profesori francezi și străini asistau cu deosebit interes la cursurile sale.

În lucrările sale științifice, Wallon a combătut cu toată puterea și pe toate căile psihologia clasică, idealistă, metafizică. Majoritatea publicațiilor sale se ocupă cu viața mintală a copilului.

Ca om de știință el nu s'a izolat în turn de fildeș, ci a fost un om de acțiune. El a înțeles dela început că trebue să se angajeze, cu tot devotamentul, în lupta clasei muncitoare pentru emanciparea popoarelor.

Activitatea lui Henri Wallon contra fascismului a fost remarcabilă. El a prezidat comitetul pentru copiii victime ale nazismului, comitetul pentru ajutorarea copiilor spanioli, și în acest scop a făcut trei călătorii în Spania în timpul războiului.

La Universitatea muncitorească, el a predat lecții asupra organizării muncii științifice.

În preajma războiului, Wallon a fost ales ca președinte al Comitetului de vigilență al intelectualilor antifasciști. În 1939, el a adus mărturia sa la procesul deputaților comuniști.

Sub ocupație, guvernul fascist l-a suspendat din învățământ și i-a interzis orice raport cu studenții.

În 1942, Wallon a devenit membru al Partidului Comunist Francez și în plină ilegalitate el are o activitate extrem de importantă, fiind vicepreședinte al Frontului Național.

Urmărit de Gestapo, el a trebuit să ducă o viață fugară.

Consiliul Național al Rezistenței îl numește secretar de Stat al Educației Naționale în August 1944, dar guvernul reacționar sosit din Alger l-a scos imediat.

Sărbătorirea lui Henri Wallon are o deosebită importanță în condițiile actuale ale luptei dintre forțele păcii și forțele reacțiunii.

Folosind tezele reacționare în materie de pedagogie ca „neutralitatea", „apolitismul" sau „tehnicitatea pură", imperialismul caută sub această formă să introducă calul troian în sânul învățământului

Țările din Europa Occidentală sunt obiectul campaniei sistematice în favoarea tezelor pedagogiei americane. Această pedagogie propovăduiește individualismul pedagogic abstract, care de fapt reprezintă una din armele folosite de reacțiune pentru desvoltarea sentimentelor de dușmănie față de U.R.S.S., și față de democrațiile populare, față de lagărul din ce în ce mai mare al partizanilor păcii.

La manifestația dela Paris, educatorii progresiști din lumea întreagă vor avea ocazia să-și spună răspicat cuvântul, în ceeace privește accesul copiilor la școală și la instrucțiune și asupra conținutului învățământului în școala democratică. În ședințele de studii la care se vor discuta aceste teme, se vor arăta realizările obținute în materie de învățământ și pedagogie în U.R.S.S., Țara Socialismului victorios, și în țările de democrație populară. Se va sublinia superioritatea pedagogiei sovietice asupra pedagogiei burgheze decadente, se va arăta cum Uniunea Sovietică a lichidat de mult analfabetismul și cum țările cu democrație populară sunt pe cale să desăvârșească lichidarea acestei triste moșteniri a regimurilor burghezo-moșierești. Se va arăta cum a fost schimbată compoziția de clasă a elevilor în școli în favoarea clasei muncitoare, precum și măsurile ce se iau în statele care construesc socialismul, pentru ca toți copiii oamenilor muncii să poată beneficia de școală și cultură.

Federația Sindicală Mondială apreciind importanța acestei manifestații în cadrul forțelor democrației, ale progresului și ale păcii, cinstește în mod deosebit această manifestare a Departamentului nostru Profesional, prin prezența secretarului general al F.S.M., Louis Saillant.

Uniunea noastră va fi reprezentată la Paris, la această manifestație, printr'o delegație formată din tov. Ilie Murgulescu, rector al Universității „C. I. Parhon", și tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial.

Guvernul reacționar francez se teme de libera exprimare a părerilor profesorilor progresiști asupra învățământului cu adevărat democratic și de aceea, caută prin toate mijloacele să împiedece această manifestație. Deși sărbătorirea trebuia să aibă loc la Sorbona — unde Henri Wallon a profesat timp de decenii — cu toate că rectorul Universității din Paris acceptase acest lucru, ministrul Educației Naționale din Franța, unealta imperialismului, a oprit desfășurarea sărbătoririi atât la Sorbona cât și în orice alt local de învățământ.

Această măsură, — ca și scoaterea lui Henri Wallon din învățământ, — face parte din lanțul întreg de persecuții contra profesorilor progresiști, persecuții prin care reacțiunea crede că-și va putea salva pozițiile pe care le pierde pe zi ce trece. Ei cred că prin aceste măsuri vor putea slăbi lagărul partizanilor păcii. De aceea imperialiștii și slugile lor lovesc în figuri proeminente ale științei și ale învățământului, cum s'a întâmplat recent cu Georges Teissier, profesor la Sorbona, directorul Centrului Național al cercetărilor științifice și membru al Departamentului Profesional al Învățământului, care a fost scos din învățământ pentru că s'a opus la expulzarea profesorilor polonezi din Franța. Cu ocazia unei manifestații contra acestei măsuri arbitrare, — la care au luat parte profesori și studenți, — a fost arestat, între alții, și Paul Delanoue — secretarul general al Departamentului Învățământului.

Persecuțiile contra profesorilor progresiști se întind și în alte țări capitaliste, în colonii și în țările dependente, unde membrii progresiști ai învățământului sunt lipsiți de drepturile lor sindicale și aruncați în închisori.

Aceste persecuții nu vor folosi însă cu nimic lagărului imperialist, care pierde terenul de sub picioare. Ele sunt demascate de Departamentul Profesional Internațional al Învățământului. Sărbătorirea lui Henri Wallon, președintele Departamentului, va fi un nou prilej de a demasca ideile reacționare introduse în pedagogie, prin care atâtătorii la război caută să combată democrația și pacea.

Sărbătorirea lui Henri Wallon va avea loc, cu toate piedicile care se pun în cale, și va însemna un nou triumf al imensului front al partizanilor păcii, condus de U.R.S.S., marea Țară a Socialismului.

Prof. R. Braumer
membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I.

Un profesor sovietic scrie unei profesoare din țara noastră

(Urmare din pag. 1-a)

educat o generație tânără și sănătoasă într'un spirit sănătos.

Dv. întrebați ce metodă întrebuințez și ce influență are ea asupra copiilor. La această întrebare vă voi răspunde pe scurt. În munca mea folosesc diferite metode care stimulează activitatea elevului, expunerea sub formă de întrebări și răspunsuri, lucrări practice de laborator cu care se ocupă elevul în mod independent, rezolvarea diferitelor probleme practice, pregătirea independentă a experiențelor, răspunsuri întovărășite de experiențe și conferințe, lucrări practice la domiciliu. Toate acestea sunt pe placul elevilor și îi stimulează la învățătură. Sistemul nostru de a preda este educativ. Noi nu separăm sistemul de predare de educație. Pentru a aprinde inimile elevilor trebue ca însăși inima profesorului să fie aprinsă. Izvorul nesecat care ne dă putere este învățătura lui Lenin și Stalin. În timpul planurilor cincinale staliniste noi am simțit împreună cu întregul popor entuziasmul construcției și am luat parte activă la acest proces. În timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, noi și elevii noștri, împreună cu părinții, căutam să înlocuim pe cei plecați pe front și să îndeplinim Planul de Stat. Împreună cu elevii munceam pe ogoare în afară de munca noastră obisnuită. Aceasta ne-a dat posibilitatea să devenim mai apropiați unii de alți și ne-a însuflețit în activitatea rodnică în clasă. Acum avem posibilitatea să ne ocupăm de învățătură în condițiuni foarte bune, dar noi nu uităm că și în cabinetul nostru mai sunt neajunsuri și de aceea continuăm a depune eforturi în direcția ameliorării cabinetului. Afară de aceasta mai facem și câte ceva pentru alte școli.

Noi ne silim să facem adevărați patrioți din copiii noștri.

Îmbinarea intereselor Patriei, ale poporului, cu cele ale învățătorului și ale elevilor este cheia de boltă în învățătură și educație. Când revăd în gând drumul vieții mele, îmi aduc aminte de învățătorii mei, căci, în viață, am căutat să iau exemplu dela cei mai buni dintre ei. Iată de ce îmi face impresia că nu veți greși, dacă veți fi peste tot un bun exemplu pentru elevii Dv.

Dacă învățătura Dv. va fi educativă și educația elevilor Dv. va fi făcută în spiritul ideilor comunismului, elevii noștri și ai Dv. nu se vor întâlni niciodată ca dușmani.

Vă salut tovărășește.

M. TETERIN

Sper să primesc răspuns dela Dv. Vă rog să-mi scrieți pe adresa: Moscova, Puşkinskaia 23.

LUCRĂRILE CONFERINȚEI MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC CU ȘEFII SECȚIUNILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ DIN TOATĂ ȚARA

Sarcinile Secțiunilor de Învățământ și Cultură în cadrul Planului de Stat

Continuăm să publicăm în acest număr lucrările Conferinței Ministerului Învățământului Public cu șefii Secțiunilor de Învățământ și Cultură din toată țara.

Vorbind în cadrul Conferinței Ministerului Învățământului Public cu șefii Secțiunilor de Învățământ și Cultură despre sarcinile concrete pe care Planul de Stat pe anul 1950 le pune în fața învățământului, tov. consilier Tatiana Bulan a arătat că punctele esențiale ale acestui plan s'ar putea rezuma, în ceeace privește învățământul preșcolar, elementar și mediu, la câteva probleme centrale. Sarcinile învățământului decurg din sarcinile Planului de Stat. Ele trebue să asigure pregătirea de cadre necesare desvoltării economice și culturale a țării noastre.

Aceasta înseamnă că, în învățământul mediu, care pregătește cadre medii tehnice pentru economie și alimentează institutele de învățământ superior în vederea pregătirii cadrelor tehnice superioare, tipurile de școli trebue desvoltate în raport cu importanța ramurilor economiei naționale.

Școlile elementare de șapte ani trebue desvoltate ținând seama atât de nevoia ridicării nivelului cultural al maselor cât și de numărul de copii care vor trebui să intre, conform planului viitor, în școlile medii.

In desvoltarea școlilor de patru ani, se va ține seama de necesitatea de a include în școli pe toți copiii între 7 și 12 ani, este necesar ca fiecare județ și oraș să stabilească o evidență exactă a numărului acestor copii, să știe câți din ei vor intra în clasa I, câte săli de clasă sunt necesare, câte din ele pot fi întrebuințate la ciclul I, câte la ciclul II, etc. In acest scop, Ministerul întocmește, în colaborare cu Institutul General de Statistică, un formular, cu ajutorul căruia aceste evidențe se vor stabili uniform pentru toată țara.

Eforturile cele mai mari trebue concentrate asupra cuprinderii unui număr cât mai mare de elevi în clasa V-a elementară. Criteriile pentru realizarea acestei sarcini prevăd că, la orașe, toți absolvenții claselor IV vor trebui înscriși în clasa V-a; de asemeni, în județe, acolo unde există școli cu șapte clase, vor fi înscriși toți absolvenții din rasa de școli de patru ani apropiate. In jurul S.M.T.-urilor, a

Tovarășa Tatiana Bulan, *desvoltându-și referatul*

Gospodăriilor Agricole de Stat și a Gospodăriilor Agricole Colective, acolo unde nu există școli de șapte ani, trebue înființate noi clase a V-a.

In celelalte localități, care n'au școli de șapte ani, se prevede înscrierea a cel puțin 20 la sută din absolvenții clasei a IV-a în școlile de șapte ani existente în alte localități, asigurându-se acelor școli internate și gazde comune.

Indeplinirea și depășirea cifrei prevăzute în plan pentru școlile de șapte ani este deosebit de importantă, întrucât numai astfel vom putea alimenta învățământul mediu și deci și pe cel superior, în cadrul planului de perspectivă. Este necesar să se stabilească numărul elevilor în cuprinsul fiecărui județ sau oraș, să se planifice cadrele didactice necesare, sălile de clasă, mobilierul, etc.

Pentru școlile medii tehnice, județele vor primi indicații precise asupra numărului de elevi ce vor trebui cuprinși în fiecare tip de școală. De pe acum, însă, este necesară îndrumarea elevilor către diferite tipuri de școli, în ordinea importanței cadrelor pe care aceste școli le pregătesc pentru economia națională sau pentru desvoltarea culturii.

Numărul de elevi care vor urma anul I al școlilor pedagogice și cursurile scurte de educatoare se stabilește, în județ, în raport cu numărul de cadre necesare pentru desvoltarea instituțiilor preșcolare. Școlile pedagogice de învățători vor trebui să cuprindă, în anul I, un număr de absolvenți ai clasei a VII-a, ceeace înseamnă, pentru fiecare școală pedagogică, circa 100 de elevi în anul I. Această cifră nu trebue însă luată mecanic. Fiecare județ trebue să caute să-și formeze cadrele didactice necesare ținând seama de numărul copiilor care vor intra în clasa I-a elementară peste patru ani, dar ținește și de posibilitățile locale actuale în cadre didactice și săli de clasă necesare școlilor pedagogice.

Aceleași criterii generale vor fi aplicate și în ceeace privește cuprinderea elevilor în licee. Aici, se mai pune însă și problema organizării liceelor serale pentru oamenii din câmpul muncii. In această direcție, munca trebue dusă cu ajutorul sindicatelor, al organizațiilor de massă și al U.T.M.-ului, ținându-se seama de posibilitatea asigurării localurilor și cadrelor didactice necesare.

Planul fixează de asemeni și numărul de absolvenți pe care trebue să-l dea ultimul an al diferitelor grade de învățământ, pentru a desvolta neîncetat, în anii viitori, numărul copiilor cuprinși în școli mereu mai înalte. Cifrele care indică numărul absolvenților ne arată, totodată, că numărul repetenților trebue redus la minimum. Bunăoară, el nu poate trece de cinci la sută, pentru elevii clasei a VII-a elementară.

Planul nu se poate realiza decât prin combaterea repetenției prin asigurarea unei frecvențe regulate și prin îndrumarea absolvenților unui grad de învățământ către gradul de învățământ superior, pe tipuri de școli.

Pentru a îndeplini aceste condiții, care asigură realizarea planului, trebue să se îmbunătățească, în primul rând metodele de predare ale profesorilor și munca diriginților, trebue să se urmărească permanent situația la învățătură a elevilor și să se asigure, în colaborare cu U.T.M., ajutorarea celor rămași în urmă, organizându-se grupele de învățătură pentru elevii mai slabi. Este necesară, apoi, asigurarea frecvenței regulate, întărirea disciplinei elevilor, o muncă continuă de lămurire a părinților.

Aceasta presupune un efort susținut și coordonat al cadrelor didactice, al Sindicatului Salariaților din Învățământ, al organizațiilor U.T.M., U.F.D.R., etc. Aceasta presupune o continuă urmărire din partea organelor puterii locale a acestei munci comune.

Aceste metode de lucru — a arătat în continuare tov. consilier Bulan — nu trebue să se restrângă numai asupra ultimelor clase, ci asupra tuturor claselor, căci tot atât de importantă ca problema asigurării numărului de elevi este și problema educării în spirit comunist a tineretului și aceea a pregătirii unor cadre cu o înaltă calificare profesională.

O problemă deosebit de importantă este, de asemeni, îndrumarea absolvenților clasei a IV-a către clasa V-a, și a absolvenților clasei a VII-a către școlile medii. Pe linia aceasta, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și U.F.D.R., cadrele didactice vor trebui să ducă o muncă de lămurire atât cu elevii cât și cu părinții.

E necesară, de asemeni, îndrumarea absolvenților clasei XI sau a anului IV al școlilor tehnice către învățământul superior, către acele institute sau facultăți care pregătesc cadrele superioare tehnice, cele mai necesare economiei naționale. Va trebui să îndrumăm o parte a absolvenților școlilor pedagogice către învățământul pedagogic superior, în special către facultățile de matematici, fizico-chimice, etc.

Sporirea numărului de elevi trebue realizată și prin desvoltarea școlilor serale, ca și prin îndrumarea către examenele particulare a celor care au depășit vârsta sau nu sunt acum în școli. Și în această direcție, trebue să se lucreze împreună cu sindicatele, cu organizațiile U.T.M. și U.F.D.R. ca și cu celelalte organizații de massă. Trebue de asemenea să se acorde ajutorul necesar prin grupe de învățătură, ore de consultații etc., celor ce se pregătesc pentru examene particulare.

In ceeace privește munca de alfabetizare, tov. consilier Bulan a arătat că planificarea a și fost făcută în fiecare județ. In anul acesta, funcționează un număr mai mare de școli de alfabetizare. In urma analizei care s'a făcut, în cadrul unei ședințe, la Ministerul Învățământului Public, s'a constatat că opt județe au depășit planul, dar că, în același timp, unele centre industriale importante, au atins numai 25 și 30 la sută din plan. Pentru a înlătura aceste lipsuri, este necesar, în primul rând, să se strângă legătura cu sindicatele, cu organizațiile U.T.M. și U.F.D.R. și să se depună un efort comun pentru a îmbunătăți frecvența analfabeților. Rolul Secțiunilor de Învățământ, în munca de alfabetizare, este acela de a pregăti cursurile, de a îndruma și urmări această muncă și de a asigura o legătură permanentă cu sindicatele și cu organizațiile de massă. Județele rămase în urmă au sarcina de a cuprinde în școlile de alfabetizare numărul de analfabeți prevăzut în plan.

Pentru îndeplinirea sarcinilor de școlarizare este necesară și planificarea cadrelor în raport cu numărul de elevi. Evidența care se va stabili acum va trebui însă verificată, încă odată, la sfârșitul anului școlar, pentru a introduce atunci schimbările survenite între timp. Ar fi de dorit ca județele să ia măsuri din timp pentru a îndrepta pe absolvenții anului IV ai școlilor pedagogice spre posturile de învățători ce se vor înființa la 1 Septembrie 1950; aceasta, în primul rând, în județele unde nevoia de cadre didactice este mai mare.

In scopul unei bune planificări a muncii și al unei juste eșalonări a sarcinilor în timp, M.I.P. a întocmit o serie de fișe pentru planul de cadre și de investiții, ca și o repartizare a sarcinilor pe etape pentru asigurarea unei munci sistematice și planificate.

Tov. consilier Tatiana Bulan a vorbit, deasemeni, despre problemele îmbunătățirii muncii educative în școli, arătând că Planul de Stat pe 1950 pune în fața școlii o mare sarcină cailtativă, sarcina realizării educației comuniste a tineretului.

Vorbind apoi despre faptul că, în realizarea acestei sarcini, școala primește un ajutor deosebit de prețios din partea Uniunii Tineretului Muncitor, a arătat necesitatea unei cât mai strânse legături între U.T.M. și școală.

In legătură cu activitatea extrașcolară a elevilor, tov. consilier Bulan a vorbit despre rolul organizațiilor A.R.L.U.S. și Crucea Roșie din școală.

A stăruit apoi asupra necesității de a se găsi forme noi și mai juste de educare și de a folosi, în mai mare măsură, literatura, filmele etc. ca mijloace de realizare a educației comuniste a tineretului.

In continuare, a insistat asupra problemei disciplinei elevilor, arătând că, pentru îmbunătățirea condițiilor în care se desfășoară munca școlară, Ministerul a întocmit și va publica în curând un regulament pentru elevi.

O altă problemă tratată de tov. consilier Tatiana Bulan a fost aceea a culturii fizice și a sportului în școli, care asigură întărirea fizică a tineretului pentru munca de construire a socialismului și pentru apărarea Patriei.

In numărul viitor al gazetei noastre vom publica în întregime referatul tovarășei consilier Tatiana Bulan privind problema îmbunătățirii muncii educative în școli.

Realizarea planului de investiții pe 1950 — sarcină de seamă pentru desvoltarea învățământului din țara noastră

In expunerea referitoare la realizarea planului de investiții pe 1950, tov. consilier D. Protopopescu a arătat că, în cursul anului 1949, Ministerul Învățământului Public a avut ca sarcină să construiască 500 de săli de clasă pentru școlile de 4 și de 7 ani. In acest număr, trebue să socotim și 18 săli de clasă destinate grădinițelor de copii. Era primul an de planificare. Lipsind experiența în această privință, nu s'au luat dela început toate măsurile necesare și de aceea am pornit la executarea planului de investiții deabia la începutul trimestrului II, adică în Iunie 1949.

In ansamblu, planul de investiții al Ministerului Învățământului Public a fost îndeplinit. In afară de construcțiile de localuri de școală, prevăzute în planul Ministerului nostru, au fost și localuri de școală construite din inițiativă și cu posibilități locale, fapt care a ajutat ca planul nostru să fie îndeplinit și chiar depășit. Privind planul nostru de investiții, observăm că el a fost îndeplinit în proporție de 70%, iar restul de 30% a ajuns numai până la acoperiș. Acest lucru s'a întâmplat în județele în care șefii Secțiunilor de Învățământ și Cultură nu au dat destulă atenție executării planului de investiții crezând că este de ajuns să aducă la cunoștința Comitetelor Provizorii locale planul de investiții privind școlile. Sunt însă județe care merită să fie citate pentru buna gospodărire a fondurilor bănești. Intre acestea sunt: Argeș, Brașov, Câmpulung, Constanța, Prahova, Rădăuți, Someș, Suceava, Târnava Mică, Trei Scaune, Vâlcea și Vlașca. Cu fondurile date de Minister aceste județe au construit cu 36 săli de clasă mai mult decât era prevăzut în plan.

Județele care nu s'au ocupat îndeajuns de problema construcțiilor, care au primit banii și n'au făcut comenzi de material la timp, au întâmpinat multe greutăți și din această cauză au și rămas în urmă.

Trebue să spunem că au fost lipsuri nu numai pe teren ci și în Minister. Astfel nu s'a urmărit îndeaproape felul cum se desfășoară activitatea de investiții pe teren. Nu s'a cunoscut cantitatea de materiale necesare pentru fiecare șantier în parte, nu s'a verificat și controlat dacă materialele comandate pentru fiecare șantier au ajuns la destinație, nu s'a ținut o strictă evidență statistică a lucrărilor pe perioade de timp, într'un cuvânt, nu s'a realizat o colaborare strânsă între Direcția Administrativă și Secțiunile de Învățământ. Pe de altă parte, aceste greutăți au venit și de acolo că nu toți șefii Secțiunilor au dat atenția cuvenită circulărilor Ministerului; ei au trimis date incomplete sau greșit formulate. Sunt apoi șefi de Secțiuni care n'au ținut seama de instrucțiunile date de minister în ce privește limitarea cheltuielilor la sumele alocate.

Noi muncim pe bază de plan și planul însemnează respectarea cu strictețe a sarcinilor prevăzute în el.

Conform planului de investiții pe anul 1949, pe lângă construcțiile de localuri de școli, reparații și amenajări, s'a mai executat și mobilier și echipament pentru internate și cămine. In această privință, s'a reușit a se îndeplini planul 100%. Un neajuns a fost faptul că uneori transportul mobilierului a costat mai mult decât fabricarea lui. De aceea, pe viitor, trebuesc studiate posibilitățile de a face mobilierul cât mai aproape de destinație cu posibilitățile locale.

Incepem acum al doilea an de muncă planificată. De data aceasta, avem în urmă un an de experiență. La elaborarea planului de activitate în ce privește investițiile pe 1950, conducerea Ministerului Învățământului Public a zocotit că nu este just să se treacă la noi construcții de școli, înainte de a termina pe cele începute. De aceea, s'a prevăzut mai întâi terminarea tuturor clădirilor începute în anii trecuți, ținând însă seama de cele mai urgente nevoi.

Condițiile de executare a planului pe 1950 sunt deosebite

Tov. Dumitru Protopopescu în timpul expunerii

de cele de anul trecut. Vor fi alte modalități de mânare a fondurilor. Trebue să se dea o importanță deosebită materiei prime locale. In felul acesta, cu sumele prevăzute în plan și prin mobilizarea forțelor locale vom reuși să amenajăm mult mai multe săli de clasă decât cele stabilite în plan. In anul acesta se vor termina, amenaja și construi 1.200 săli de clasă.

In afară de aceasta, planul pentru 1950 prevede sume importante și pentru confecționarea de mobilier școlar. Dacă vom izbuti să-l confecționăm în apropiere de centrele de distribuire, volumul lui va crește simțitor față de prevederile planului.

Pentru a evita greutățile ivite de pe urma mânuirii fondurilor și a procurării materialelor, e bine ca Secțiunile de Învățământ și Cultură să stabilească din timp cantitățile de materiale de care au nevoe pe întreg anul financiar, să stabilească apoi nevoile lor de materiale, repartizate pe trimestrele I, II și III. Trimestrul IV nu-l mai socotim pentrucă în luna August, cel mai târziu în Septembrie, trebue să fim gata cu aceste lucrări de construcții și amenajări. Acest lucru se poate face ținând mai ales seamă că, în anul acesta, avem puține construcții noi. Sălile de clasă noi vor fi adăogiri la alte școli. Din școlile cu patru clase vom face școli cu șapte clase. Aceasta pentrucă ne lipsesc, în deosebi, localuri pentru școlile elementare cu ciclul II.

Cum vom putea îndeplini planul? Nu este de ajuns să ne mulțumim doar cu încunoștințarea Secțiunii Gospodăriei Locale a Comitetului Provizoriu în ce privește construcțiile de școli. Secțiunea de Învățământ și Cultură trebue să urmărească îndeaproape toate lucrările privind localurile de școală.

Cu ce să începem? Să prelucrăm mai întâi această problemă cu întreg Comitetul Provizoriu al Sfatului Popular. Să arătăm, cu această ocazie, cât de important este să fie îndeplinit și depășit planul nostru. Să arătăm că pentru îndeplinirea lui, Secțiunea financiară trebue să țină evidența banilor iar Secțiunea Gospodăriei Locale să se ocupe cât mai intens și de executarea planului nostru de investiții.

Trebue apoi să cerem ajutorul și sprijinul organizațiilor de partid și al organizațiilor de massă. Numai astfel vom obține rezultate mai îmbucurătoare decât cele din anul trecut și vom reuși să asigurăm îndeplinirea Planului pe 1950.

ZIUA SOLIDARITĂȚII CU TINERETUL LUPTĂTOR DIN COLONII

(Urmare din pag. 1-a)

de o comisie a F.M.T.D., care a vizitat în 1947 India, Birmania, Malaya și Indonezia: în India, salariul pe care-l primește zilnic un tânăr muncitor nu întrece costul a două ziare, adică 4 annas. La Calcuta, în cartierele muncitorești, există un robinet de apă la 1.000 de locuitori. Tinerii malaiezi primesc pentru munca unei zile întregi 1,85 shilingi, în timp ce o masă cât de sărăcăcioasă costă 2-3 shilingi. In fabricile de țigări din Madras, lucrează copii de 5-6 ani.

In colonii, procentul analfabeților atinge — aproape peste tot — 90% din numărul locuitorilor. In Iran, doar 7 locuitori din 100 știu carte. La 8 milioane de locuitori, Sudanul nu are decât un liceu. Imperialiștii francezi, în cei 100 de ani de ocupație, n'au construit pentru cele 20 milioane de locuitori ai Vietnamului decât o universitate; în schimb, pentru fiecare mie de locuitori există o închisoare.

Dar colonialismul nu înseamnă numai mizerie și cruntă exploatare. Colonialismul înseamnă o continuă amenințare a păcii. Coloniile sunt o inepuizabilă sursă de materii prime, necesare fabricării armelor, cu ajutorul cărora imperialiștii vor să dezlănțuie un nou război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Deasemenea, imperialiștii caută să facă din coloniile Asiei baze de atac împotriva Uniunii Sovietice și a R. P. Chineze.

Iată de ce lupta împotriva colonialismului și a imperialiștilor care stăpânesc coloniile este, în primul rând, lupta pentru pace.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a arătat popoarelor coloniale calea luminoasă a eliberării lor. Rezolvarea stalinistă a problemei naționale a spulberat, odată pentru totdeauna, legenda străveche a împărțirii lumii în rase „superioare" și „inferioare", în negri și albi, lume în care acești din urmă — „sîngurii" purtători ai civilizației — sunt chemați să exploateze pe cei dintâi. **„Unul din rezultatele cele mai importante ale Revoluției din Octombrie** — scrie tovarășul Stalin — **constă în faptul că ea a dat legendei acesteia o lovitură de moarte, arătând în fapt că popoarele neeuropene eliberate, atrase în făgașul desvoltării sovietice, sunt în stare, în aceeași măsură ca și popoarele europene, să desvolte o cultură cu adevărat înaintată și o civilizație cu adevărat înaintată".**

Urmând glorioșul exemplu al popoarelor sovietice, care au sfărâmat lanțurile țarismului, poporul chinez — asuprit secole de-a-rândul de imperialiștii americani și englezi — a luat armele în mâini și a alungat pe imperialiștii americani și pe lacheii lor. Tov. Mao-Tse-Dun, președintele P.C. Chinez spunea: **„Soarele Revoluției din Octombrie ne luminează calea".** Și calea luminată de acest soare strălucitor, luminată de experiența de însemnătate mondială a P.C. (b) al U.R.S.S., a dus poporul chinez la izbândă. Istorica victorie a poporului chinez, lupta sa, este o pildă măreață pentru popoarele coloniale. Ea arătat tuturor, odată mai mult că, acolo unde popoarele asuprite se unesc sub steagul de luptă al Partidului Comunist și se sprijină temeinic pe prietenia cu Uniunea Sovietică, nimic nu le poate înfrânge, — victoria e de partea lor.

Victoria Revoluției chineze a dat popoarelor coloniale un nou avânt în luptă. Mereu este silită să dea înapoi caracatița imperialistă care și-a înfipt tentaculele în țările din Asia și Africa. Armata Populară Vietnameză a pornit o ofensivă puternică împotriva trupelor trimise de imperialiștii francezi. Guvernul Republicii Democrate Vietnameze — care de curând a fost recunoscut de către U.R.S.S. și de către țările de democrație populară — are sub controlul său 90% din teritoriul țării. In Indonezia, ca și în Malaya, Birmania și Filipine, mișcarea de eliberare națională organizată de Partidele Comuniste, este mereu în creștere. In India, așa cum a arătat vicepreședintele F.S.M., Liu-Sao-Tsi, la Conferința Sindicatelor din Asia și Oceania, a început lupta fățișă împotriva imperialismului. Și în primele rânduri ale celor ce luptă pentru eliberare, se află tineretul.

Cea mai mare parte a ostașilor care compun Armata Populară Vietnameză este formată din tineri și tinere. Mii de tineri malaiezi, indonezieni, îngroașă rândurile partizanilor. Tineretul democrat indian înfruntă teroarea dezlănțuită de guvernul de trădători al lui Nehru și-și ridică glasul împotriva pseudo-independenței date de imperialiștii dela Londra. Congresul dela Calcuta al tineretului indian a strâns 100.000 de participanți, care au declarat că vor lupta ferm pentru pace și independență națională. Sute de studenți din provincia Haiderabad au părăsit băncile școlilor pentru a se înrola în rândurile partizanilor. In Algeria, 40.000 de tineri au participat la greva generală împotriva colonialiștilor francezi.

Pe măsură ce crește în colonii lupta pentru eliberarea națională, crește și solidaritatea oamenilor muncii și a tineretului din întreaga lume cu luptătorii din colonii. F.M.T.D. luptă cu consecvență pentru întărirea solidarității tineretului din întreaga lume cu tineretul colonial. Faptul acesta a făcut ca prestigiul F.M.T.D. în țările coloniale să crească nemăsurat de mult. Numărul tinerilor din colonii care fac parte din F.M.T.D. a crescut dela 3 milioane, câți erau în 1946, la 10 milioane.

In fruntea celor care dau minunate pilde de solidaritate, se află glorioșii comsomoliști. Delegatul tineretului din Malaya spunea la Congresul dela Budapesta: **„Noi suntem recunoscători pentru atitudinea pe care poporul sovietic și tineretul sovietic au avut-o întotdeauna, atitudine de luptă continuă împotriva colonialismului, pentru independența națională și viitorul fericit al țărilor coloniale".**

Tineretul țărilor de democrație populară, acel tineret care construește socialismul se află alături de tinerii care luptă pentru independența Patriei lor, pentru sfărâmarea jugului colonial.

In țările capitaliste, tinerii se solidarizează cu eroicii luptători din colonii. Tinerii muncitori din arsenale, docherii și feroviarii — alături de vârstnici — refuză să fabrice, să transporte și să încarce material de război pentru Vietnam. Soldații care sunt trimiși să lupte în Vietnam refuză să plece. De curând, 700 de tineri soldați din Fréjus au refuzat să se urce în tren și să plece spre Vietnam. Luați cu deasila, ei au spart vagoanele și 40 dintre ei au evadat, sărind din tren în timpul mersului. Muncitorii dela căile ferate, aflând de acțiunea curajoasă a tinerilor, au întors din drum acest tren, care și astăzi se află în gara din Fréjus.

1.200 de tineri olandezi au fost internitați pentrucă au refuzat să plece și să devină criminali ai poporului indonezian. In lagărul dela Schoonhoven, sunt deținuți sute de tineri „dezertori" care fac muncă forțată în mină.

In Anglia, mișcarea pentru încetarea războiului din Malaya ia, pe zi ce trece, o amploare tot mai mare. **„Hands Of Malaya"** — jos mâna de pe Malaya — se citește pe pancartele purtate la numeroasele manifestații ale tinerilor muncitori, studenți și elevi britanici.

Alături de toți tinerii democrați din lume, tineretul muncitor din țara noastră, educat de Partid în spiritul internaționalismului proletar, și-a exprimat în numeroase ocazii solidaritatea cu tineretul luptător din colonii. Tinerii din Republica noastră știu, că luptând împotriva colonialismului, ei luptă pentru pace.

Deasemeni tineretul nostru știe că, muncind pentru împlinirea și depășirea Planului de Stat, însușându-și cunoștințele care grăbesc construirea socialismului, contribue efectiv la întărirea frontului păcii. Astfel tinerii din colonii vor avea în tineretul muncitor din țara noastră tovarăși hotăriți în lupta pe care ei o duc împotriva imperialiștilor asupritori, în lupta pentru pace, democrație și libertate.

Tineretul muncitor din R.P.R. răspunde cu însuflețire la apelul celui de al doilea Congres al F.M.T.D., care arată că: **„Lupta pentru independența națională a popoarelor, împotriva fascismului și colonialismului, face parte integrantă din lupta generală pentru pace și democrație".**

Din activitatea Secțiunilor de Învățământ și Cultură

In județul Suceava

In cadrul discuțiilor dela conferință, tov. Frida Vigder, șeful Secțiunii de Învățământ a jud. Suceava, a remarcat o serie de realizări și de lipsuri în muncă.

O grijă deosebită a fost acordată de către Secțiunea de Învățământ a județului Suceava pentru ridicarii nivelului profesional al cadrelor didactice. In acest scop, s'au organizat cursuri de câte trei săptămâni, în două serii. Fondurile necesare au fost procurate de Sindicatul Salariaților din Învățământ, prin serbări și alte manifestații culturale. La aceste cursuri, s'au folosit manualele împrumutate dela elevi și materialul didactic dela toate școlile. Lectorii cursurilor au fost scoși din muncă pentru a se putea pregăti serios. Ei întocmeau planuri de lecții amănunțite pe care le prezentau săptămânal Secțiunii de Învățământ. S'au ținut cursuri pentru fizico-chimice, matematici, științe naturale, geografie și istorie.

O lipsă a fost faptul că nu s'a dat atenția necesară învățătorilor ciclului I și educatoarelor din învățământul preșcolar, pentru care nu au fost organizate niciun fel de cursuri.

Pentru predarea limbii ruse, s'au trimis de două ori pe săptămână specialiști în școlile unde profesorii nu erau suficient pregătiți, pentru ca aceștia să fie îndrumați. In scurt timp, nivelul acestor lecții s'a ridicat mult.

Pentru copiii naționalităților conlocuitoare Secțiunea de Învățământ a organizat două internate.

In ceeace privește materialul didactic, județul Suceava a primit nouă lăzi cu diverse materiale și 14 mii de cărți, ceeace înseamnă foarte mult față de trecut.

In ședințele cu părinții, care s'au ținut cu regularitate, s'au citit și prelucrat articole din revista sovietică „Școala și familia".

Planul de construcții a fost îndeplinit. In acest scop Secțiunea de Învățământ a mobilizat toate forțele locale, mobilizându-le în diferite munci voluntare. In felul acesta, s'a putut cără din vreme nisip și pietriș la locurile unde urmau să se ridice construcțiile.

In județul Caraș

Luând cuvântul la discuții, tov. Atanasie Cojocaru, șeful Secțiunii de Învățământ din județul Caraș, a arătat că sarcina de bază care stă acum în fața oamenilor școlii este îndeplinirea Planului de Stat în sectorul învățământului.

Tov. Cojocaru a insistat asupra necesității unei cât mai amănunțite planificări a activității Secțiunilor de Învățământ, precum și a coordonării muncii în cadrul Comitetelor Provizorii ale Sfaturilor Populare, arătând lipsurile Secțiunii din Caraș în această privință.

Astfel, datorită faptului că Secțiunea de Învățământ n'a insistat ca și problemele școlii să fie trecute printre problemele pe care le ia în discuție Comitetul Provizoriu, o serie întreagă de chestiuni au rămas nerezolvate.

In urma criticii și a ajutorului dat de organizația județeană de Partid și de Comisia de Stat pentru aplicarea legii Sfaturilor Populare, Secțiunea de Învățământ din Caraș a început să țină o legătură mult mai strânsă cu Comitetul Provizoriu.

„Puțin după aceea, — a spus tov. Cojocaru, — munca noastră s'a îmbunătățit în mod simțitor. Nu ne-a lipsit ajutorul celorlalte secții ca și a Comitetului Provizoriu în general. Lipsuri mai sunt. Credem însă că în curând, vom reuși să le înlăturăm.

Datorită colaborării strânse între Secțiunea de Învățământ și Cultură și celelalte secțiuni ale Comitetului Provizoriu, multe din problemele noastre și-au găsit o mai grabnică soluționare. In această privință, de pildă, în județul nostru transportul materialului didactic dela gară până la locul de destinație nu mai este astăzi o problemă. Orice mașină care pleacă în județ se interesează și la Secțiunea de Învățământ și Cultură dacă are ceva de transportat în satele de pe parcursul său.

Ceeace n'am reușit noi până acum este să căpătăm un serios sprijin al Comitetului Provizoriu în ce privește munca de birou, deși, și în această privință, avem o situație mult ameliorată.

In relațiile dintre noi și restul secțiunilor Comitetului Provizoriu vina, așa dar, era în primul rând a noastră. Era de datoria noastră să facem ca și problemele școlii să fie trecute printre problemele importante de care se ocupă Comitetul. Noi vom continua să nu precupețim eforturile noastre încredințați că foarte multe din problemele școlii își vor găsi soluțiile la județ și la comună".

Un aspect al sălii în timpul Conferinței

BIBLIOGRAFIE

Cu prilejul comemorării eroicelor lupte ale ceferiștilor dela Griviția din 16 Februarie 1933

EDITURA TINERETULUI

recomandă:

AL. MOGHIOROȘ: — Despre luptele din Februarie 1933 și tineretul muncitor — Lei 6

SAVIN BRATU: — Vasile Roaită (ed. II-a revăzută). — LEI 20

★

● Editura Academiei Republicii Populare Române a scos primul număr al revistei „Studii și cercetări de Istorie Veche". Volumul cuprinde 287 de pagini (100 lei) și are următorul cuprins:

— A 70-a aniversare a tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin.
— Cuvânt introductiv.
— Conferința pe țară a arheologilor din R.P.R.

Acad. Prof. P. Constantinescu-Iași: Problemele campaniei de săpături arheologice din vara anului 1949.

Rapoartele colectivelor asupra activității pe teren: Iași-Botoșani-Dorohoi; Hârbășești-Roman; Poienești-Vaslui; Poiana-Tecuci; Sărata Monteoru-Buzău; Covurlui și Tutova; Dinagetia-Tulcea; Istria-Constanța; Kallatis-Mangalia; Zimnicea-Teleorman; Verbicioara-Dolj; Balta Verde-Mehedinți; Trei Scaune; Regiunea Târnavelor; Munții Orăștiei; Porolissum-Sălaj; Vârșand-Arad.

Academicianul Mihail Roller: Unele învățăminte ale campaniei de săpături arheologice din 1949 în R.P.R.

— Problema studierii formelor de Stat ale societății sclavagiste.
— Acad. Prof. C. Baimuș: Aprecierile criticii sovietice asupra literaturii vechi grecești.
— N. Alpatov: O etapă nouă în studiul problemei perioadei de tranziție dela antichitate la evul mediu.
— Prof. D. Tudor: Despre sclavaj în Dacia Inferioară.
— V. Canarache: Monetele Sciților din Dobrogea.
— Prof. Em. Condurache: O formă particulară a cultului imperial la Atena: Cultul lui Drusus.
— Conf. Univ. A. Frenkian: Epopeea lui Gilgamesh și poemele homerice.
— Discuții. Dări de seamă.

● Tot în Editura Academiei Republicii Populare Române a apărut și studiul: „Răscoala țăranilor din 1888" (170 lei).

Aceste lucrări se pot procura direct sau contra ramburs dela Librăria Academiei, Calea Victoriei Nr. 27 București.

O importantă contribuție la lupta pentru pace

Acțiunea de alfabetizare se intensifică în toată țara

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate în Planul de Stat cu privire la alfabetizarea neștiutorilor de carte cadrele noastre didactice își organizează munca din ce în ce mai temeinic și muncesc cu tot mai multă stăruință.

Înțelegând că transformarea socialistă a agriculturii nu se poate realiza cu oameni stăpâniți de superstiții și de prejudecăți cufundați în întunericul obscurantismului, în care i-au ținut regimurile trecute, învățătorii și profesorii acordă muncii de alfabetizare toată importanța cuvenită în actuala perioadă de desvoltare a țării noastre.

In multe sate și orașe ale țării noastre, acolo unde munca de alfabetizare s'a desfășurat în condiții bune, cadrele didactice îi ajută acum pe cursiști să deslușească ei înșiși articolele din ziare privitoare la lupta pentru pace și să militeze ei înșiși împotriva atâtătorilor la un nou război.

Zi de zi, ne sosesc corespondențe care relatează realizările de pe teren, metodele folosite în îmbunătățirea frecvenței și în mobilizarea muncitorilor și a țăranilor muncitori mai ridicați în munca de alfabetizare.

Redăm mai jos câteva din aceste corespondențe.

La Satu Mare, munca de alfabetizare a prins o viață nouă

Munca de alfabetizare, începută cu un entuziasm sporit în Satu Mare a întâmpinat greutăți datorită influenței pe care o exercită elementele dușmănoase poporului muncitor asupra neștiutorilor de carte.

Sindicatul Salariaților din Învățământ — Satu Mare prevedea în planul de muncă pe semestrul trecut, intensificarea muncii de alfabetizare, prin organizarea întrecerii socialiste ale căror criterii au fost stabilite pe baza directivelor primite dela Uniune.

Totuși, munca părea că lâncezește, iar frecvența era destul de slabă, pentrucă nu se trecuse încă la organizarea serioasă a acestei munci.

Intr'o consfătuire pe care Comitetul Sindicatului a avut-o cu delegatul Confederației Generale a Muncii și cu Secția de Învățământ a Comitetului Provizoriu, s'au analizat, în spirit critic și autocritic, lipsurile, s'au fixat sarcini concrete și s'au propus soluții.

In urma acestei analize, Comitetul Sindical a făcut, într'o ședință ținută cu toți tovarășii antrenați în munca de alfabetizare, următoarele propuneri pentru îmbunătățirea muncii și pentru cuprinderea tuturor analfabeților din oraș:

Toți analfabeții vor fi vizitați la domiciliu și li se vor întocmi fișe personale; se va face agitație la toate întreprinderile prin viu grai, prin ziare de perete, prin lozinci, în colaborare cu grupele sindicale ale celor-lalte sindicate și cu organizațiile de bază P. M. R. dela întreprinderile respective; se vor organiza cursuri chiar la locul de muncă; se vor mobiliza organizațiile de massă și ziarele locale pentru popularizarea alfabetizării; se vor întocmi grafice de frecvență și progres la studii; se vor scinda grupele prea mari și se vor antrena cât mai multe cadre didactice în muncă.

Învățătorii și profesorii au primit cu entuziasm aceste propuneri și mulți dintre ei s'au angajat în întreceri individuale în cadrul grupelor din care fac parte.

Tovarășul Suta Ion, responsabilul cu alfabetizarea al Secției de Învățământ, a dat îndrumări pentru desfășurarea întrecerilor, iar tovarășul Giurgea, inspector școlar, și-a luat angajamentul, în numele Comitetului Provizoriu să dea tot sprijinul, pe teren, muncii de alfabetizare.

Curând după această ședință, munca de alfabetizare a prins o viață nouă. In mai toate centrele organizate, frecvența s'a îmbunătățit simțitor iar cursiștii, stimulați de munca entuziastă a cadrelor didactice, au pornit să învețe cu mai multă stăruință.

In aceste condiții, orașul Satu Mare poate să spere că, în anul 1950, va lichida cu rușinoasa moștenire a trecutului, că va reuși, deci, să alfabetizeze pe toți neștiutorii de carte.

Mobilizare slabă la cursurile de alfabetizare dela școala elementară Nr. 3 din Botoșani

In urma recensământului efectuat încă din anii trecuți, s'a putut constata că, în sectorul școlii elementare de fete Nr. 3 din Botoșani, există un număr mare de neștiutori de carte.

Călăuzite de cuvintele tovarășului Stalin, care spune că „socialismul nu se poate construi cu oameni neștiutori de carte", învățătoarele și profesoarele dela această școală, împreună cu U.F.D.R.-istele cartierului 30 Decembrie din Botoșani, au dus muncă de lămurire din casă în casă, arătând populației importanța luptei ce se duce pentru lichidarea analfabetismului.

In sectorul școlii elementare Nr. 3 fete, s'au înființat, astfel, 9 centre de alfabetizare frecventate de 74 de cursiste.

Dar cu toată munca de lămurire dusă de cadrele didactice și de tovarășele U.F.D.R-iste, frecvența lasă încă mult de dorit. Din totalul analfabetelor înscrise, numai 57 la sută frecventează regulat aceste cursuri de alfabetizare.

Totuși, propunătoarele celor 9 centre nu se descurajează și, hotărâte să contribue la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950 în ceeace privește munca de alfabetizare, își iau angajamentul să intensifice munca de lămurire și să facă toate eforturile pentru ca, în sectorul acestei școli să fie lichidat analfabetismul.

Cum luptă organizația județeană U. F. D. R. - Constanța pentru alfabetizarea femeilor neștiutoare de carte

Organizația Județeană U.F.D.R. Constanța, conștientă de marile sarcini ce-i revin în lupta împotriva neștiinței de carte, care trebue dusă mai ales acum în timpul iernii, a pornit hotărîtă la acțiune.

Prin munca de lămurire dusă dela om la om și din casă în casă, îndrumătoarele au reușit să trezească dorința femeilor de a învăța carte, îndreptându-le către aceste cursuri. Acolo unde femeile nu puteau să meargă la școală, s'au organizat grupe de alfabetizare pe centre de case. Lecțiile sunt predate de membre ale organizației, fiind ajutate în această muncă și de învățătoare.

In comuna Negru Vodă, funcționează 16 grupe de alfabetizare, având la dispoziție tablă pentru scris, cretă și toate cele necesare unei școli.

La aceste cursuri, femeile își însușesc primele noțiuni, cum să scrie literele, cum să lege cuvintele între ele, și abia apoi sunt trimise la școală.

In comuna Tuzla, plasa Mangalia, U.F.D.R.-ul a organizat două grupe de alfabetizare cu un număr de 27 femei.

Femeile muncitoare încep abia acum a vedea cu proprii lor ochi lumina cărții de care în trecut nu s'au putut bucura.

Țărăncile noastre fac primii pași spre învățătură. Ele simt dela primele lecții cum se destramă pânza întunericului țesută de foștii exploatatori cu scopul de a le exploata după bunul lor plac.

In județul și orașul Constanța funcționează 74 grupe de alfabetizare ale U.F.D.R.-ului cu un număr de 870 femei.

Organizația Județeană U.F.D.R. și-a luat ca sarcină să se ocupe mai îndeaproape de această problemă, făcând ca nicio femeie din orașul și județul nostru să nu rămână în întunericul neștiinței de carte.

Cu fiecare femeie care învață carte, cu fiecare femeie ce se luminează și pornește hotărîtă pe drumul nou trasat de Partidul nostru, noi întărim Patria noastră și întărim lagărul păcii.

In comuna Biled, județul Timiș, foștii neștiutori de carte predau astăzi la cursurile de alfabetizare

Cadrele didactice din Com. Biled, jud. Timiș, au înțeles că una din prețioasele contribuții pe care le pot aduce luptei pentru pace o constitue alfabetizarea neștiutorilor de carte.

Pentru a se duce mai bine acțiunea de lichidare a analfabetismului, comuna a fost împărțită în 70 de centre, fiecare centru fiind alcătuit din 10-12 case. La munca de alfabetizare s'au înscris, în afară de cadrele didactice, 80 de membri ai organizațiilor de massă. Printre aceștia din urmă se numără și mulți țărani muncitori care au fost alfabetizați la cursurile din anii trecuți.

Învățătorilor și profesorilor li s'au repartizat câte două-trei centre, precum și instructorii respectivi raportați la numărul analfabeților din sector. Cele mai bune locuințe din comună au fost alese ca sediu al centrelor.

Cursurile au loc de trei ori pe săptămână, Luni, Miercuri și Vineri, dela orele 18 la 20, iar în fiecare Marți, la aceleași ore, învățătorii și profesorii țin o ședință cu instructorii, cu care prilej se analizează greutățile întâmpinate pe teren, greșelile observate în predarea lecțiilor, luându-se măsuri pentru înlăturarea deficiențelor.

In fiecare Vineri, între orele 6 și 7 învățătorii și profesorii organizează la sediile centrelor de alfabetizare cititul în colectiv. In acest fel se coordonează acțiunea de alfabetizare cu lupta pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare din comună.

SZKELIHIDI, ILIESCU ECATERINA, TUDORICA C. și MOVILA I. IOAN

Elevii ciclului II al centrului de alfabetizare de pe lângă școala elementară Nr. 4 dela Iași

16 FEBRUARIE 1933

Se împlinesc 17 ani dela eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor care, din 1933, aveau să constitue un isvor de învățăminte pentru mișcarea muncitorească din țara noastră.

In zilele de neuitat din Februarie 1933, ceferiștii au pornit la luptă nu numai pentru revendicările lor economice, pentru reprimirea celor concediați, pentru obținerea eliberării arestaților, pentru desființarea sistemului de amenzi, ori numai pentru ridicarea odioasei stări de asediu și pentru încetarea regimului polițienesc. Lupta muncitorilor ceferiști avea un pronunțat caracter politic prin aceea că în jurul ceferiștilor au fost mobilizați zeci de mii de oameni ai muncii care vedeau în lupta acestora propria lor luptă; iar lupta împotriva stării de asediu și a polițismului burghez însemna de fapt lupta împotriva teroarei, împotriva fascizării țării, așa după cum lupta împotriva „planului dela Geneva", un fel de „plan Marshall" al vremurilor de atunci, dovedea că, însuflețiți de înaltul lor patriotism, ceferiștii luptau pentru independența și suveranitatea țării, pentru smulgerea ei din ghiarele imperialismului hrăpăreț.

Indrumați de Partidul Comunist Român, conduși de încercați luptători ca Gh. Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Gheorghe Vasilichi, Chivu Stoica, Ilie Pintilie și alții, muncitorii ceferiști și petroliști luptau împotriva planurilor criminale ale regimului burghezo-moșieresc de a arunca tot greul crizei economice pe umerii clasei muncitoare. Lupta lor a întârziat deasemenea cu câțiva ani fascizarea țării.

Februarie 1933 a dovedit practic că, sub conducerea Partidului ei, clasa muncitoare poate și trebue să fie conducătorul luptei tuturor celor ce muncesc împotriva exploatării — pentru bună stare, pentru pace și progres.

Insușirea de către toți oamenii muncii a glorioaselor tradiții revoluționare ale proletariatului din țara noastră — în cadrul căreia 16 Februarie reprezintă unul dintre cele mai însemnate momente — constitue un factor de cea mai mare importanță.

Fiecare din sarcinile importante care stăteau în fața clasei muncitoare în 1933 nu putea fi îndeplinită decât în luptă aprigă împotriva dușmanului de clasă dinlăuntrul și din afara țării noastre.

Astăzi, cu totul alta este situația la noi.

Datorită strălucitelor victorii ale Uniunii Sovietice care ne-a eliberat de sub dominația fascistă hitleristă și luptelor și jertfelor neprecupețite ale clasei muncitoare, independența națională a țării a fost cucerită. Clasa muncitoare condusă de Partidul ei a cucerit puterea politică, a smuls principalele mijloace de producție din mâinile claselor exploatatoare. Partidul Muncitoresc Român este forța conducătoare în Republica Populară Română.

Cu sprijinul Uniunii Sovietice și al genialului ei conducător, I. V. Stalin, oamenii muncii din Patria noastră se află astăzi avântați pe drumul construirii socialismului.

Cu nemaiîntâlnită abnegație și eroism dau oamenii muncii din țara noastră bătălia pentru îndeplinirea și depășirea celui de al doilea Plan de Stat, contribuție hotărîtoare în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru pace. Voința de a produce tot mai mult și mai bine, dorința de a învăța, de a ridica productivitatea muncii, de a întrece normele, sunt principala armă a clasei muncitoare în această luptă. Iar fiecare victorie obținută este o nouă lovitură dată dușmanilor păcii și socialismului, noilor pretendenți la dominația mondială, imperialiștii anglo-americani. Lupta pentru pace, pentru socialism, e dusă de fiecare dela locul său de muncă.

A fi demni de eroii și de cei străpunși de gloanțe și de baionete la Grivița și la Lupeni, a ne arăta recunoștința față de suprema lor jertfă, înseamnă a dovedi în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii o tot atât de înaltă conștiință de clasă, o tot atât de nestrămutată hotărâre și curaj în fața dușmanilor.

Să ne arătăm recunoștința față de eroii dela Grivița luptând necontenit pentru întărirea regimului nostru de democrație populară, încordându-ne toate puterile pentru realizarea și depășirea Planului de Stat. Să ne arătăm demni de jertfa lor, printr'o nețărmurită dragoste față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română, luptând cu toate forțele noastre pentru realizarea unei păci trainice, pentru democrație și socialism.

Vom lupta și vom apăra pacea prin demascarea și combaterea atâtătorilor la un nou război

Insuflețite manifestații pentru pace cu prilejul concursului căminelor culturale din județul Fălciu

Pentru a obține rezultate și mai bune în munca de culturalizare a masselor, căminele culturale din județul Fălciu s'au chemat la întrecere. In urma acestei provocări s'a pornit în tot județul o muncă intensă de pregătire a echipelor artistice, de organizare a programelor.

Secțiunea de Artă și Cultură a Comitetului Provizoriu Județean a sprijinit efectiv munca tuturor căminelor din județ, pe toată durata întrecerilor.

Concursul s'a desfășurat în trei etape: în prima etapă au avut loc întrecerile între echipe pe comune, în a doua, între cele mai bune echipe din plăși, iar la 29 Ianuarie a.c. a avut loc concursul celor mai bune echipe din județ. Acest concurs s'a ținut la Huși, în sala teatrului Rodina.

Orașul a trăit o zi de mare veselie și de adâncă mulțumire. Cei 400 de flăcăi și fete au stârnit interesul tuturor oamenilor muncii, care au venit în sala teatrului în număr atât de mare, încât aceasta a devenit neîncăpătoare. Spectatorii au urmărit cu atenție și cu deosebit interes desfășurarea întregului program.

Președintele Comitetului Provizoriu, tov. Mitrea, a prezentat o dare de seamă asupra muncii și sarcinilor culturale în îndeplinirea Planului de Stat, scoțând în evidență sprijinul acordat de P.M.R. țărănimii muncitoare, în ridicarea nivelului cultural, prin căminele culturale.

După cuvântul de deschidere, au urmat programele căminelor culturale, cuprinzând coruri, recitări și dansuri (românești și sovietice).

Unele dintre căminele care au

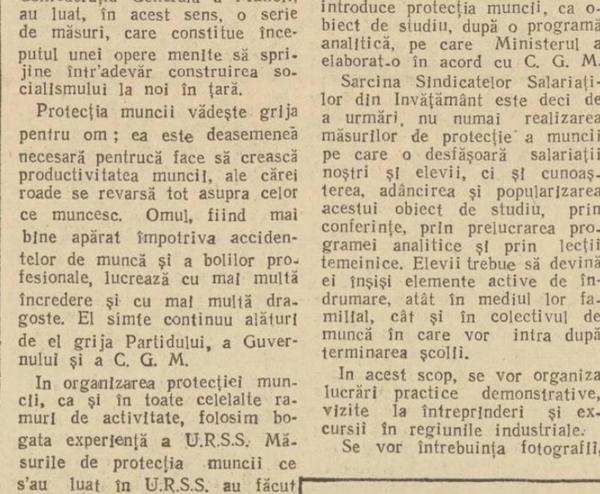

In Capitală a luat ființă o școală de bibliotecari pentru Căminele Culturale din județul Ilfov. *In clișeu:* elevii la prima lecție

participat la acest concurs au prezentat și moțiuni pentru pace, din partea sătenilor.

Astfel, țăranii muncitori din căminul Roșiești scriu, printre altele:

„Vom lupta și vom apăra pacea prin demascarea și combaterea atâtătorilor la un nou război;

Vom lupta și vom apăra pacea prin ridicarea producției și productivității muncii;

Vom lupta și vom apăra pacea prin îndeplinirea planului însămânțărilor de primăvară la timp".

Au mai prezentat moțiuni pentru pace țăranii din Corni-Albești, din Tătărani și cei din Brezeni.

După terminarea programelor, comisia formată pentru premierea echipelor, analizând cu multă perspicacitate munca acestor cămine, a acordat următoarele premii: premiul I căminului cultural Tătărani, care a obținut drept premiu un aparat de radio; premiul II, căminului cultural Corni-Albești, care a primit un patefon, și premiul III căminului cultural Albești, căruia i s'a atribuit tot un patefon.

Căminelor culturale din comunele: Stănilești, Satu-Nou, Vetrișoaia, Roșiești, Grumezoaia și Răducăneni, li s'au acordat mențiuni. Aceste cămine au primit, de asemenea, aparate de radio, patefoane și cutii de șah.

Directorii acestor cămine și-au luat angajamentul, în numele colectivelor, să muncească și mai mult, cu forțe și mai sporite, pentru a reuși, într'adevăr, să ridice nivelul politic, ideologic și cultural al țărănimii muncitoare din satele în care lucrează.

Constantin Prisecaru
Corespondent

Școală nouă în comuna Brodina județul Rădăuți

Incă de multă vreme casa care servea drept școală pentru copiii celor șase naționalități din comuna Brodina devenise improprie ca locaș de învățământ. Oamenii din Brodina au văzut de mult acest lucru. Au bătut pe la ușile autorităților, dar zadarnic. Birocrații orânduirii burghezo-moșierești n'aveau deloc interesul să ajute școlarizarea copiilor din Brodina.

Speranțele țărănimii muncitoare din Brodina s'au trezit însă la viață odată cu chemarea masselor largi populare la conducerea trebilor obștești. Dorința lor s'a împlinit. Ministerul Invățământului Public a planificat pentru anul 1949, construirea unui local de școală în această comună.

Era în mijlocul verii când, având toate fondurile la îndemână, mâini harnice au pornit la lucru.

„In toamnă copiii noștri să învețe în școală nouă", era lozinca țărănimii muncitoare din Brodina.

Incă în toiul muncilor agricole pe șantierul și înspre șantierul școlii roiau oameni cu lopeți și târnăcoape, cu căruțe încărcate cu materiale de construcție, ciment, scânduri, var, pietriș. In elanul lor oamenii nu rareori uitau de zilele de sărbătoare și de ploile repezi de munte.

Zidul creștea văzând cu ochii. Cu o lună înainte de termen și numai în 105 zile clădirea școlii din Brodina era gata. Era un record care depășea hotarele comunei Brodina și chiar ale județului Rădăuți.

Gavril Găină
Corespondent

Protecția muncii în învățământ

Fără o bază politico-economică solidă, protecția muncii nu se poate organiza.

Astăzi, însă, când poporul și-a luat soarta în propriile sale mâini, când exploatarea capitalistă este lichidată treptat, când facem pași tot mai repezi în construirea socialismului, protecția muncii poate fi organizată, pe baze științifice.

Partidul și Guvernul nostru, Confederația Generală a Muncii, au luat, în acest sens, o serie de măsuri, care constitue începutul unei opere menite să sprijine într'adevăr construirea socialismului la noi în țară.

Protecția muncii vădește grija pentru om; ea este deasemenea necesară pentrucă face să crească productivitatea muncii, ale cărei roade se revarsă tot asupra celor ce muncesc. Omul, fiind mai bine apărat împotriva accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, lucrează cu mai multă încredere și cu mai multă dragoste. El simte continuu alături de el grija Partidului, a Guvernului și a C. G. M.

In organizarea protecției muncii, ca și în toate celelalte ramuri de activitate, folosim bogata experiență a U.R.S.S. Măsurile de protecția muncii ce s'au luat în U.R.S.S. au făcut ca interesul oamenilor muncii pentru producție să crească simțitor. Așa, de pildă, la o fabrică de faianță, prin introducerea unor scaune speciale, care ofereau muncitorilor confortul necesar muncii lor, productivitatea a crescut cu 10 până la 23 la sută. La secția de lămpi a unei uzine electro-tehnice din Moscova, printr'o măsură similară, productivitatea a crescut cu 8—30,4 la sută, iar la secția electrică de reparații a uzinelor „I. M. Kaganovici", din industria de automobile, realizarea măsurilor de protecție a muncii a dus la mărirea productivității cu 600 la sută. Grija guvernului sovietic este atât de mare față de oamenii muncii, încât se pot cita nenumărate exemple în acest sens.

Ținând seama de importanța considerabilă ce se acordă protecției muncii și la noi în țară, Ministerului Invățământului Public, ca și tuturor departamentelor care au școli, le-a revenit sarcina de a organiza protecția muncii în școli (în clase, în laboratoare și în ateliere), și de a introduce protecția muncii, ca obiect de studiu, după o programă analitică, pe care Ministerul a elaborat-o în acord cu C. G. M.

Sarcina Sindicatelor Salariaților din Invățământ este deci de a urmări, nu numai realizarea măsurilor de protecție a muncii pe care o desfășoară salariații noștri și elevii, ci și cunoașterea, adâncirea și popularizarea acestui obiect de studiu, prin conferințe, prin prelucrarea programei analitice și prin lecții temeinice. Elevii trebue să devină ei înșiși elemente active de îndrumare, atât în mediul lor familial, cât și în colectivul de muncă în care vor intra după terminarea școlii.

In acest scop, se vor organiza lucrări practice demonstrative, vizite la întreprinderi și excursii în regiunile industriale.

Se vor întrebuința fotografii, planșe, grafice și orice mijloace practice de convingere.

Având în vedere scopul întregului proces instructiv-educativ — formarea cadrelor necesare construirii și consolidării socialismului — profesorii trebue să arate acestor elevi diferența enormă între condițiile de muncă din U.R.S.S. și condițiile de muncă din țările capitaliste. Se vor arăta, deasemeni, măsurile practice pentru protecția muncii, luate de regimul nostru de democrație populară, în comparație cu condițiile muncii în regimurile burghezo-moșierești, care deși întocmeau legi de protecție a muncii nu se aplicau niciodată.

Cunoscând metodele științifice cu ajutorul cărora se poate apăra sănătatea și viața oamenilor muncii, elevii noștri vor putea să lupte și mai puternic împotriva dușmanului de clasă, care caută să creeze neîncredere în rândurile muncitorilor față de eficacitatea mijloacelor științifice de protecție a muncii.

Numai îndeplinind cu convingere aceste sarcini, putem contribui și noi la îmbunătățirea condițiilor de muncă și prin aceasta, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc din R.P.R.

Grigore Agopian

POȘTA REDACȚIEI

● *Lăzăroaie Gheorghe, Turnu-Măgurele.* — Se mențin dispozițiile Ministerului Invățământului Public în legătură cu obligația de a da examen în termen de doi ani dela absolvirea facultății. Stabilirea datei la care se va ține Examenul de Stat (licență) precum și modul său de organizare se vor comunica prin presă.

● Victor Iacob, Tamara Hârtopeanu, Georgescu. — *Corespondențele dvs. în legătură cu sărbătorirea centenarului lui Mihai Eminescu au sosit prea târziu. Pe viitor vă rugăm a trimite corespondențele direct pe adresa „Gazetei Invățământului".*

● I. Opreanu, Sibiu. — Scrisoarea dvs. precum și scrisoarea elevilor din Odesa au fost înaintate serviciului educativ din Ministerul Invățământului Public, care urmează să decidă asupra destinației lor.

● Purnichescu I. Ion, Lăicăi-Muscel. — Reglementarea situației dvs. în invățământ se va face odată cu reglementarea altor categorii de suplinitori. Problema seminariilor pedagogice se va rezolva cât de curând. Urmăriți comunicatele din presă ale M. I. P.

● I. Bărluțiu. — *Remarca dvs. în legătură cu schemele de încadrare a școlilor elementare cu personal administrativ este pe deplin justificată. Prin ordinul nr. 1595 din 3.II, a.c. s'au făcut completările necesare schemei trimise de Ministerul Finanțelor. Școala dvs. va trebui să aibă un secretar și patru îngrijitori.*

● Popovici Emil, Popescu Alexandru. — Titularizarea dvs. sau mai bine zis, trecerea dela poziția de învățător suplinitor (învățător gradul V) la poziția de învățător gradul IV, se va efectua odată cu definitivarea normelor pentru reglementarea situației unor categorii de învățători și profesori, norme care nu vor întârzia să apară. Facultatea o puteți urma numai prin prestarea examenului de admitere, fixat în fiecare toamnă de către Minister.

● *Radinschi Constantin, Dorohoi.* — In articolul dvs. „O grădiniță model în comuna Havarna-Dorohoi", ar fi fost bine să specificați ce material didactic au confecționat copiii și educatoarea Munteanu Ana, sprijiniți de organizația U.F.D.R. In general, căutați ca, în corespondențele ce ni le trimiteți, să aveți cât mai multe date pentru ca din publicarea lor cititorii noștri să aibă ce învăța.

Cursuri de îndrumare pentru profesorii de științe naturale și geografie

Societatea de Științe Naturale și Geografie, pentru a veni în sprijinul profesorilor din învățământul elementar și mediu, a organizat cursuri de îndrumare la specialitățile științe naturale și geografie.

Cursurile vor servi atât la ridicarea nivelului științific al profesorilor cât și la pregătirea lor pentru cercetări practice. Ele sunt organizate pe lângă facultăți și institute științifice care dispun de specialiști și de materialul necesar.

Lecțiile vor fi urmate de lucrări practice și de cercetări pe teren.

In ziua de 4 Februarie au început cursurile de geografie. La scurte intervale de timp, se vor deschide cursurile și pentru celelalte specialități.

Informații în vederea înscrierilor se pot primi dela Facultatea de Geografie. Telefon 3.23.22.

NOTE POLITICE EXTERNE

Tratatul sovieto-chinez, un puternic instrument al păcii

Semnarea la Moscova a Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U. R. S. S. și R. P. Chineză constituie un eveniment de o însemnătate istorică considerabilă. S'a perfectat alianța a șapte sute de milioane de oameni hotărîți să apere pacea, să lupte pentru apărarea ei. Cauza păcii, a colaborării internaționale, a înregistrat o victorie de o importanță extraordinară. Alianța între Marea Țară a Socialismului victorios, conducătoarea lagărului democratic și antiimperialist, și China țara revoluției victorioase în care sute de milioane de oameni sunt eliberați azi de dominația feudalilor dinlăuntru și de aceea a imperialiștilor străini — a cauzat o adâncă satisfacție întregii omeniri progresiste.

Tratatul sovieto-chinez este un exemplu măreț al principiilor înalte de care este animată politica externă sovietică; el arată câtă grijă și cât respect are Uniunea Sovietică față de independența națională, față de interesele și drepturile naționale ale popoarelor. Aceasta în timp ce imperialiștii anglo-americani își aservesc și asupresc din ce în ce mai mult popoarele din țările cotropite, țările din colonii și țările marshallizate din Europa, desființând drepturile lor naționale și nesocotind interesele lor.

In ce constă în primul rând valoarea Tratatului sovieto-chinez? El reprezintă un instrument extraordinar de important în opera de făurire a păcii și securității în toată lumea. Se știe cum uneltesc imperialiștii anglo-americani pentru refacera forței agresive a militarismului japonez în vederea războiului ce-l pregătesc împotriva Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze cât și a întregii mișcări de eliberare națională din Estul și Sud-Estul Asiei. Dar însemnătatea Tratatului nu se rezumă la Extremul Orient. El este un instrument al păcii în toată lumea. Uniunea Sovietică și R. P. Chineză declară în Tratatul încheiat că, prin întărirea și desvoltarea colaborării și prieteniei între ele, sunt hotărîte „să împiedice renașterea imperialismului japonez și repetarea agresiunii din partea Japoniei sau a oricărui alt stat care s'ar uni sub orice formă cu Japonia în acte de agresiune". Tratatul se integrează însă în sistemul general de apărare a păcii pe care și-l creează popoarele iubitoare de pace, libertatae și progres sub conducerea Uniunii Sovietice, a cărei politică externă stalinistă este de o măreție fără seamăn.

Imperialiștii anglo-americani care uneltesc în Germania Occidentală la refacerea militarismului agresiv german și care au primit o considerabilă lovitură prin înființarea Republicii Democrate Germane precum și prin Tratatele de prietenie, alianță și asistență mutuală încheiate între U. R. S. S. și țările de democrație populară, precum și cele încheiate între țările de democrație populară între ele, suferă acum o nouă formidabilă lovitură, prin Tratatul sovieto-chinez, care va împiedica renașterea imperialismului japonez și repetarea agresiunii din partea Japoniei, sau a oricărui alt stat care s'ar uni sub orice formă cu Japonia în acte de agresiune

Acordul privitor la calea ferată chineză Ciang Ciun, la Port Arthur și la Dalni, demonstrează consecvența politicii sovietice în respectarea drepturilor și intereselor naționale ale poporului chinez. Acestui acord îi urmează acordul privitor la acordarea către China a unui credit economic pe termen lung. Uniunea Sovietică va ajuta la refacerea și desvoltarea economică a Chinei, va ajuta poporul chinez să ridice buna sa stare și să pășească înainte pe drumul progresului.

Calomniile, intrigile, cu care imperialiștii anglo-americani s'au străduit să sape prietenia dintre poporul sovietic și poporul chinez, s'au dovedit gratuite. Sub conducerea genialului conducător al poporului sovietic I. V. Stalin și a conducătorului poporului chinez Mao-Tse-Dun, s'a încheiat o alianță între U. R. S. S. și R. P. Chineză care deschide căi și progresului uriașe perspective.

Victoria socialismului în U. R. S. S., zdrobirea imperialismului german și japonez de către Uniunea Sovietică, au creat condițiile în care revoluția chineză a putut învinge. Intreg poporul chinez, în frunte cu Partidul Comunist Chinez, e pe deplin conștient de acest lucru. O mare și deosebit de importantă verigă s'a desprins prin victoria revoluției chineze din lanțul de țări și zone capitaliste. In urma acestei victorii imperialismul a slăbit, iar criza generală a capitalismului s'a adâncit. Forțele imperialismului mondial care pregătesc un nou război mondial prin care nădăjduesc să se salveze dela pieire sunt din temelii șdruncinate.

Tratatul sovieto-chinez constitue pentru lagărul democrației și păcii un instrument de luptă de o deosebită eficacitate.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 47 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 24 Februarie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Sub semnul luptei pentru pace s'a deschis azi

Congresul Căminelor Culturale

Astăzi se deschide Congresul Căminelor Culturale din Republica Populară Română, eveniment important pe drumul revoluției noastre culturale.

Acesta este primul Congres al Căminelor Culturale din Republica noastră Populară și el se deschide sub semnul luptei pentru pace.

Dela un capăt la altul al țării, încă dela chemarea la întrecere a celor 6 Cămine Culturale fruntașe a început, pentru Căminele Culturale, o activitate culturală și artistică sporită, activitate care trebue să ducă la lichidarea superstițiilor și a prejudecăților, la ridicarea nivelului cultural și politic al poporului muncitor. Rezultatele au început să se vadă. S'au deschis cercuri de citit în toate cele 10.802 Cămine Culturale. A crescut în felul acesta numărul cititorilor și al bibliotecarilor. S'au ținut conferințe pentru popularizarea tehnicii și a științei. A sporit considerabil numărul acelora care formează echipele de cor, dans și teatru ale Căminelor Culturale.

Prima etapă a întrecerii pe centre de comune s'a desfășurat cu ocazia celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin. La 30 Decembrie, în cinstea aniversării a 2 ani dela proclamarea Republicii Populare Române, a avut loc a doua etapă a întrecerilor.

Amândouă etapele dar mai ales concursurile pe județe din ziua de 29 Ianuarie 1950, au dovedit din plin că țărănimea muncitoare este hotărîtă a rupe cătușele întunericului în care a fost ținută ani dearândul de regimul burghezo-moșieresc. Participarea la concursuri a zeci și sute de țărani muncitori a dovedit dragostea lor față de Partid și față de Guvern, iar nenumărate moțiuni au arătat că muncitorii ogoarelor noastre s'au alăturat, cu hotărîre, la lupta pentru pace.

Aceste concursuri au dovedit că, în satele noastre, în rândul țăranilor muncitori, se găsesc nenumărate talente, care pot să ridice mai sus arta poporului muncitor. Iată-l pe țăranul muncitor de 62 ani, Gheorghe D. Drăghici, activist de frunte al Căminului Cultural din comuna Mircea-Vodă, Tulcea, cântând din caval. Iată-l pe țăranul muncitor Bucur, din Intorsura Buzăului-Brașov, cântând din fluier. Iată-l pe moș Gheorghe Macarie de 80 de ani. din jud. Tutova care participă cu tot elanul la echipa de dansuri a comunei sale. Și ca acestia încă multi, alături de tineret, participă cu tot sufletul la viața artistică și culturală a satelor noastre, datorită sprijinului neprecupețit pe care Partidul Muncitoresc Român și Guvernul îl dau desvoltării materiale ideologice și culturale din țara noastră.

In această bătălie culturală, intelectualitatea cinstită a satelor noastre, în special învățătorii și-au înțeles sarcinile trasate de Partid și răspunderea ce le revine în acțiunea de culturalizare a satelor. Iată-l pe învățătorul Buja Nicolae, dirijorul corului din Odaia-Bursucani-Tutova, iată pe bibliotecara Ferencz Ida din jud. Trei Scaune, iată pe învățătorul Popa Viorel din jud. Someș, conferențiar în cadrul Căminului, pe Dranga Grigore, învățător din Câmpulungul Moldovenesc, director de Cămin. Ca ei, mulți alții dovedesc prin dragoste și râvnă în muncă, atașamentul față de clasa muncitoare și de țărănimea muncitoare. Dar sunt și unii învățători care, în mod conștient sau inconștient, sunt unelte ale dușmanilor oamenilor muncii, care sabotează activitatea Căminelor Culturale. Printre aceștia semnalăm pe unii profesori și învățători din Sân Nicolau-jud. Timiș Torontal, care „nu au timp" să spri jine activitatea Căminului Cultural. Tot așa, cei din orașul Huși, consideră o greutate a activa în cadrul Căminelor orășenești. In comuna Dițești jud. Prahova, sunt 22 învățători care nu dau nici o mână de ajutor bibliotecarei pentru difuzarea cărților. Străini de activitatea Căminului Cultural sunt și învățătoarea Chiriac Maria din comuna Burdusaci-jud. R. Sărat precum și învățătorul Ion Hulbaș din com. Moroeni-jud. Odorhei.

Dar, în marea lor majoritate, învățătorii și profesorii au muncit conștiincios și cu drag în cadrul Căminelor Culturale. De aceea pentru Congresul Căminelor Culturale din Republica Populară Română, din mijlocul sutelor de mii de activiști ai Căminelor Culturale, au fost aleși zeci de învățători, câte unul sau doi din fiecare județ, care participă la acest eveniment de seamă din viața și activitatea Căminelor Culturale, alături de ceilalți activiști ieșiți din rândurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare. Secțiunile de Învățământ și Cultură au popularizat, prin presă, pe delegații județeni ai primului Congres pe țară al Căminelor Culturale. In cinstea Congresului, Căminele Culturale au organizat în întreaga țară, sezători, la care s'a vorbit de acest eveniment, s'a analizat activitatea din timpul iernii, s'au luat noui sarcini pentru intensificarea bătăliei culturale în timpul muncii agricole de primăvară și s'au popularizat delegații care participă ca reprezentanți ai județelor la acest Congres. In zilele de 24, 25 și 26 Februarie, cât durează lucrările Congresului Căminelor Culturale, șefii Secțiunilor de Învățământ și Cultură au sarcina importantă de a organiza, la toate Căminele Culturale, audiții colective la radio, la care vor trebui să fie mobilizați toți țăranii muncitori, căci Congresul Căminelor Culturale din Republica Populară Română trebuie să fie un imbold în antrenarea tot mai nepreccupetită a maselor largi populare în activitatea culturală. In cinstea Congresului, va trebui să crească avântul maselor în ceeace privește organizarea de noi biblioteci, popularizarea cărții și a cititului, crearea de noi cercuri de citit și de cicluri de conferințe, popularizarea tehnicii și științei sovietice, popularizarea activității cluburilor sovietice și întărirea formațiunilor artistice ale Căminelor Culturale. Congresul pentru Căminele Culturale trebuie să fie un bilant de activitate și un îndreptar pentru sarcinile care ne stau în față, în lupta pentru pace și pentru construirea socialismului în țara noastră. Ridicând mereu nivelul politic, ideologic și cultural al țărănimii muncitoare, vom lumina tot mai mult satele noastre și vom întări, prin aceasta, mai efectiv lupta pentru pace, în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică, condusă de genialul ei conducător, I. V. Stalin.

Gh. Pârâu

In adunări însuflețite care au avut loc la Ministerul Invățământului Public și la Uniunea Sindicatelor

SALARIAȚII DIN INVĂȚĂMÂNT ȘI-AU ALES COMITETELE DE LUPTĂ PENTRU PACE

Insuflețiți de avântul muncitorimii din intreaga țară, salariații Ministerului Invățământului Public s'au intrunit în ziua de 22 Februarie 1950, spre a alege Comitetul de luptă pentru pace.

In clădirile Ministerului din str. A. S. Popov, str. Spiru Haret precum și la Atelierele de Fizică și Biologie, au luat cuvântul tovarășii Podani Iosif, secretarul organizației de Partid, Vrabie Ion, președintele Sindicatului și Iacomi Carolina din biroul organizației de Partid.

Vorbitorii au subliniat importanța luptei pentru pace, precizând sarcinile ce revin membrilor din Comitetul ce se va alege.

Analizând situația politică actuală, ei au arătat că Uniunea Sovietică, marea Țară a Socialismului, care a salvat Europa de sub cotropitorii fasciști, se află astăzi în fruntea luptei pentru apărarea păcii. In lupta aceasta păsesc în frunte cele 800 milioane de oameni ale Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze și ai celorlalte țări de democrație populară.

In cadrul acestei mărețe lupte datoria fiecărui salariat din învățământ este de a depune, toată râvna și toată puterea de muncă pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

După cuvântările rostite, s'a trecut la alegerea celor 17 membri ai Comitetului de luptă pentru pace, propuși de massa salariaților.

In cuvinte însuflețite, numeroși tovarăși au salutat aceste alegeri, luându-și angajamente concrete spre a antrena toate forțele în lupta pentru apărarea păcii și pentru împiedicarea uneltirilor imperialiste de a deslănțui un nou război. Deasemeni, s'au luat angajamente în legătură cu îmbunătățirea muncii profesionale, spre a contribui, în acest fel, la înflorirea Republicii noastre Populare, factor activ în lagărul păcii.

Participanții au manifestat cu entuziasm pentru Uniunea Sovietică, și pentru marele Stalin, conducătorul uriașului front al luptei pentru pace.

Festivitatea alegerii Comitetului s'a încheiat prin aprobarea următoarei moțiuni:

MOȚIUNE

Către
COMITETUL PERMANENT PENTRU APĂRAREA PĂCII DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Noi salariații Ministerului Invățământului Public, întruniți în Plenara Sindicală din 22 Februarie 1950; ținând seama de hotărîrile luate de C. C. al P. M. R. în plenara din 23—24 Ianuarie 1950, am trecut la alegerea delegaților care vor face parte din Comitetul de Luptă pentru Pace din Ministerul Invățământului Public.

Tov. Podani Iosif, secretarul organizatoric de Partid, vorbind la adunarea la care salariații Ministerului Invățământului Public și-au ales Comitetul de luptă pentru pace

Cu această ocazie ne exprimăm hotărîrea noastră dârză de a lupta cu toate forțele pentru APARAREA PACII prin combaterea și demascarea fără cruțare a tuturor manifestărilor dușmănoase, în toate împrejurările; prin îmbunătățirea muncii noastre de zi de zi rezolvând lucrările în spiritul luptei de clasă, combătând orice manifestare de naționalism burghez și întărind spiritul internaționalismului proletar.

Insuflețiți de dorința de a munci în liniște, de a ne strădui pentru realizarea sarcinilor ce stau în fața noastră, prevăzute în Planul de Stat, prin desvoltarea metodelor de muncă comunistă de construire a socialismului și printr'o mai bună organizare și planificare a muncii în rândurile salariaților noștri, ne manifestăm voința neclintită de a zădărnici planurile criminale ale imperialiștilor anglo-americani, ațâțători la un nou război, de a lupta împotriva dușmanilor dinlăuntru și din afară, de a ține permanent trează vigilența și ura neîmpăcată împotriva dușmanului de clasă, de a APARA PACEA și de a întări FRONTUL PACII și al SOCIALISMULUI în fruntea căruia stă MAREA UNIUNE SOVIETICA, condusă de marele învățător și conducător IOSIF VISSARIONOVICI STALIN.

Alegerea delegaților Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ în Comitetul de Luptă pentru Pace al Uniunilor Sindicatelor din Republica Populară Română

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ a ținut Joi 24 Februarie, orele 13, un meeting pentru alegerea celor doi delegați care vor face parte din Comitetul de luptă pentru pace al Uniunilor Sindicatelor din R. P. R.

Ședința este deschisă și condusă de către tov. Emil Boldan, secretarul adjunct al Uniunii, care arată scopul și importanța comitetelor pentru pace. Vorbitorul subliniază că în aceeași zi Uniunea sărbătorește cea de a 32-a aniversare a glorioasei Armate Sovietice, armata păcii, chezășie a libertății și independenței popoarelor.

Tov. Mihail Nanu, președintele Uniunii, luând cuvântul, arată că pacea — așa cum s'a precizat la Congresul dela Paris — nu se cerșește, ci se impune. Comitetele de luptă pentru pace trebue să dea forma organizatorică a acestei lupte și totodată ele trebue să devină veriga principală în mobilizarea organizată a tuturor sindicatelor din R. P. R. în lupta pentru pace.

Un rol deosebit, spune vorbitorul, le revine comitetelor de luptă pentru pace ale sindicatelor salariaților din învățământ. Ele trebue să mobilizeze întreaga massă a învățătorilor și a profesorilor de toate categoriile, pentru ca aceștia să contribue cu toate forțele și capacitatea lor de muncă la educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de Patrie, în spiritul urii față de dușmanii imperialiști atâțători la război.

Intărind vigilența, intensificând munca de alfabetizare și de ridicare a nivelului cultural al întregului popor muncitor, colaborând cu toate celelalte sindicate, în deosebi cu cele agricole, contribuind deci efectiv la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950 — sindicatele de învățământ vor susține și vor întări într'adevăr lupta pentru pace.

In discuțiile care au urmat, activiștii și salariații Uniunii au arătat ororile războiului fascist, interesele care-i determină pe imperialiști să pregătească un nou măcel și voința dârză a fiecăruia dintre cadrele Uniunii de a lupta pentru pace cu toată puterea și cu tot devotamentul.

Tov. Manea Sebastian a subliniat lupta consecventă pentru pace dusă de U. R. S. S. în toate forurile internaționale.

Apoi au fost propuși ca delegați ai U. S. S. I. în Comitetul de luptă pentru pace al Uniunilor Sindicatelor din R. P. R. tovarășii Marin Sulică și Eliza Paveliu. Aplauze puternice din sală au salutat alegerea făcută.

Ordinea de zi a acestei adunări s'a încheiat cu citirea moțiunii adresate Comitetului Permanent pentru apărarea Păcii.

MOȚIUNE

CĂTRE
COMITETUL PERMANENT AL PARTIZANILOR PĂCII DIN R. P. R.

Activul U.S.S.I. întrunit în meeting, azi 23 Februarie 1950, pentru a propune delegați în Comitetul de luptă pentru pace, ne luăm următoarele angajamente:

De a face din salariații din învățământ mobilizatori neobosiți în lupta pentru apărarea păcii;

De a mobiliza întreaga massă a învățătorilor și profesorilor de toate categoriile, pentru ca aceștia să contribuie cu toate forțele și capacitatea lor de muncă la educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de Patrie, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul urei neimpăcate față de dușmanii păcii, imperialiștii anglo-americani și slugile lor, ațâțători la un nou război;

Totodată ne luăm angajamentul de a munci cu avânt sporit pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare, pentru alfabetizarea celor 700.000 neștiutori de carte, întărind în felul acesta lupta pentru pace;

De a face să crească dragostea, recunoștința și încrederea față de poporul sovietic și conducătorul său, I. V. Stalin față de invincibila Armată Sovietică, desrobitoarea țării noastre. Ne considerăm cu toții mobilizați în lupta pentru apărarea păcii, în fruntea căreia se află U.R.S.S.

Trăiască U.R.S.S., patria socialismului, bastionul păcii, libertății și al independenței popoarelor.

Trăiască P.M.R. conducătorul și organizatorul luptei poporului muncitor din R.P.R. pentru pace, bună stare și socialism.

Intr'o atmosferă de entuziasm general, întregul activ al Uniunii a intonat „Internaționala". Pe figurile tuturor se putea citi puternica hotărîre și adânca încredere în victoria lagărului democratic, antî-imperialist, în susținerea și impunerea păcii.

Rolul sindicatelor salariaților din învățământ în acțiunea de culturalizare a maselor

Pentru întărirea marelui front al păcii, pentru îndeplinirea măreței sarcini a Partidului nostru și a întregului popor muncitor din țara noastră, — construirea socialismului,—ridicarea milioanelor de oameni ai muncii la o viață conștientă, eliberată de întunericul neștiinței și al superstițiilor, este o condiție esențială.

Salariații din învățământ, conștienți de necesitatea îndeplinirii cu succes a acestei sarcini, au răspuns chemării Partidului cu entuziasm, ducând muncă de alfabetizare, activând intens în cadrul cluburilor și al colțurilor roșii și participând activ la munca ateneelor populare și a căminelor culturale.

Să nu uităm că o temeinică culturalizare a maselor începe printr'o serioasă acțiune de alfabetizare. Planul de Stat pe 1950 prevede alfabetizarea a 700.000 de analfabeți. Va trebui să intensificăm munca de alfabetizare în așa fel, încât nu numai să-l îndeplinim ci și să-l depășim. Sindicatele noastre trebue să ducă munca de lămurire și mai hotărît decât până acum, să demaște cu necruțare pe chiaburi și pe uneltele lor, care, prin fel de fel de svonuri, împiedică pe analfabeți să se prezinte la cursuri. Pentru a obține rezultate cât mai bune, în această privință, Sindicatele trebue să treacă la adâncirea colaborării cu Secțiunile de Invățământ, cu organizațiile de massă, U.F.D.R., U.T.M., etc., folosind mereu sprijinul organizațiilor de Partid. Sindicatele trebue, de asemenea, să desvolte spiritul de răspundere personală al membrilor care lucrează la alfabetizare, pentru ca acestia să aibă continuu în față, la locul lor de muncă, lozinca Partidului: „Invățători și învățătoare, fiți în fruntea intensificării bătăliei patriotice de lichidare a analfabetismului!"

Dar activitatea de culturalizare, dusă de către oamenii muncii din școli, nu se poate mărgini numai la acțiunea de alfabetizare. Căminele culturale contribue din ce în ce mai mult la ridicarea nivelului politic și cultural al maselor populare, la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, dovedită totodată, în rândurile oamenilor muncii de pe ogoare, dragostea fierbinte față de patrie, atașamentul față de clasa muncitoare și Partidul ei, precum și o adâncă recunoștință față de marea noastră prietenă și sprijinitoare, Uniunea Sovietică.

Multi dintre tovarășii nostri din învățământ, cu deosebire cei dela sate, activează din ce în ce mai rodnic pe această linie. Au activitate frumoasă, în această privință, sindicatele: Satu-Mare, Teleorman, Valea Jiului, Bihor, Brăila, Vâlcea, Brașov, Prahova, etc.

In cadrul căminelor, membrii sindicatelor noastre au dat festivaluri cultural-artistice, au organizat și au intensificat activitatea bibliotecilor din cămine, au alcătuit grupuri de cititi în colectiv și au ținut conferințe cu următoarele preocupări și teme: Combaterea superstițiilor și a prejudecăților; Combaterea cosmopolitismului; Socializarea agriculturii; Lupta pentru apărarea păcii; Viața și minunatele realizări ale popoarelor din U.R.S.S., etc.

Invingând vechea prejudecată, care considera că a participa direct la o manifestare artistică, teatrală, le-ar stirbi din demnitate, membrii Sindicatelor noastre sunt antrenați astăzi, din ce în ce mai mult, în activitatea echipelor artistice de teatru și de dans, în coruri și orchestre.

Echipele noastre artistice se deplasează în județe, dau concurs căminelor și organizează manifestații artistice împreună cu echipele altor sindicate. Mulți dintre membrii sindicatelor noastre conduc ei înșiși corul, echipele artistice de teatru și de dans, ale unor cămine culturale. Pot fi menționate, pentru o muncă serioasă de acest fel, sindicatele: Muscel, Mehedinți, Teleorman, Bacău, Olt, Vâlcea, Sibiu, Dorohoi, etc.

In această muncă de culturalizare, sindicatelor noastre le revine sarcina de a organiza un control mai riguros, pentru ca vorbitorii desemnați, bibliotecarii și cei cu alte responsabilități date de sindicatele noastre în această muncă, să corespundă rolului lor, pentru ca delăsătorii sau dușmanii de clasă, strecurați din lipsă de vigilență printre vorbitori, să fie demascați. De asemenea ,cei care dau dovadă de dragoste pentru clasa muncitoare, activând cu conștiinciozitate și devotament pe linia sarcinilor ce le-au fost trasate, vor trebui să fie evidențiați și popularizați. Ținând seama de importanța și de rolul pe care-l au de indeplinit echipele artistice în culturalizarea maselor populare, sindicatele au sarcina să le ajute, să se intereseze îndeaproape de munca lor, de alcătuirea unui repertoriu ales, de alegerea pieselor de teatru, a programelor de dans, etc.

Sindicatele vor pune la dispoziția acestor echipe materialul cultural și artistic potrivit, vor controla felul în care este studiat, interpretat și adâncit sensul lui politic.

Sindicatele noastre nu trebue, însă, să se lase antrenate de dorința de a avea cât mai mulți membri ai lor la conducerea căminelor culturale. Invățătorii, ca și ceilalți intelectuali ai satelor au sarcina să atragă, în conducerea căminelor culturale, țărani săraci și mijlocași, cu perspective de desvoltare.

Uniunea noastră recunoaște că n'a fost întotdeauna prezentă în această muncă. N'a dat instruc-

Emil Boldan
Secretar adjunct al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

(Continuare în pag. 3)

Considerații asupra examenelor semestrului de iarnă în învățământul superior

A doilea an de aplicare a reformei învățământului s'a deschis la universități și institute de învățământ superior cu o inovație de cea mai mare importanță, aceea că munca studenților și a cadrelor didactice n'a mai fost lăsată să se desfășoare la întâmplare, anarhic, fără nici un plan. S'au introdus planuri de învățământ, specificându-se ce materii se vor preda în fiecare an, în câte lecții, în câte seminarii, câte ședințe de laborator și lucrări practice se vor ține. Pe baza planului de învățământ al facultății respective, fiecare catedră și fiecare profesor și-a împărțit materia pe cursuri, seminarii și lucrări practice. S'au alcătuit planuri calendaristice, orarii săptămânale, ținând seama ca studenților să le rămână timp suficient pentru studiul individual. Această inovație constitue o adevărată revoluție în învățământul nostru superior, dacă ne gândim că până la reforma învățământului fiecare profesor ținea cursul care-i plăcea și-l interesa mai mult pe el, îl ținea când voia, chiar dacă studenții pierdeau o jumătate de zi numai pentru cursul său și dacă acest curs nu era întotdeauna cel mai util.

Dar anul acesta s'a mai introdus încă o inovație de mare importanță. Anul școlar a fost împărțit în două semestre și, la finele fiecărui semestru, s'a fixat o sesiune de examene și colocvii din materia predată. Pentru semestrul I, sesiunea aceasta de examene a avut loc între 23 Ianuarie și 8 Februarie. In ziua de 9 Februarie cursurile au reînceput, conform planului.

La începutul celui de al doilea semestru, analizând munca noastră din primul semestru, așa cum se oglindește ea în rezultatele examenelor, să vedem în special lipsurile și să le descoperim cauzele pentru a ne îmbunătăți munca în cel de al doilea semestru. Aceasta e valabil atât pentru studenți cât și pentru cadrele didactice. Să facem analiza aceasta în spiritul dragostei de învățământ care trebue să formeze cadre, cadre bune și numeroase atât de necesare ridicării Patriei noastre și transformării ei într'o țară înfloritoare socialistă pe calea pe care e condusă de Partid, pe singura cale justă, aceea trasată de geniul lui Lenin și al lui Stalin.

Să vedem cum au fost pregătite examenele, cum s'au desfășurat și care au fost lipsurile constatate.

Cu mult înainte de începerea examenelor, s'au afișat condițiile înscrierii la examene, dintre care cea mai importantă era dovedirea frecvenței. Profesorii și asistenții au stat la dispoziția studenților, în ședințe speciale de repetare a materiei, de lămurire a problemelor mai dificile care necesitau o revenire, de reco-

Constantin Nicuță
director de studii la Universitatea C. I. Parhon

(Continuare în pag. 2)

Salariații Ministerului Invățământului Public la adunarea pentru alegerea comitetului de luptă pentru pace

Sindicatul Salariaților din învățământ-Romanați, participă cu însuflețire la lupta de apărare a păcii

Sindicatul Salariaților din Invățământ — Romanați și-a ținut adunarea generală în condițiunile noi create de avântul nemaiîntâlnit cu care clasa muncitoare, sub conducerea Partidului său, muncește la construirea orânduirii socialiste în țara noastră, punându-se astfel în slujba păcii și a progresului.

Urmând directivele P.M.R., vom educa pe oamenii muncii din județul nostru în spiritul internaționalismului proletar și vom căuta să fim în primele rânduri ale acțiunii clasei muncitoare din țara noastră, în lupta pentru pace și pentru socialism.

Vom forma comitete pentru apărarea păcii, organizându-le după directivele date de C.G.M., astfel încât, și prin contribuția noastră, lupta pentru pace să fie dusă în permanență și să cuprindă un număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii.

In cadrul acestor comitete, vom desfășura o activitate intensă spre a demasca toate uneltirile imperialiștilor anglo-americani ațâțători la război și ale tuturor dușmanilor de clasă, împiedicând ca intrigile lor mârșave să-și ajungă scopul.

Pentru lichidarea analfabetismului din județul nostru și pentru ridicarea nivelului cultural și politic al oamenilor muncii, vom intensifica întrecerea socialistă. In acest scop vom întări colaborarea cu Secțiunea de Invățământ și cu organizațiile de massă, pentru a alfabetiza nu numai 16.100 de neștiutori de carte pe care i-a prevăzut M.I.P. prin Planul de Stat pe 1950, ci pe toți cei 22.787 tovarăși înscriși.

Suntem conștienți că muncind în felul acesta, sprijinim socializarea agriculturii — care nu se poate face cu neștiutori de carte — și ajutăm la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Ținând seama de sarcinile care ne revin în condițiile actuale, vom întări munca organizatorică pentru a putea contribui cât mai mult la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950.

Vom intensifica munca sindicală, concentrând și coordonând toate activitățile noastre în jurul luptei pentru pace și ne vom strădui să transformăm sindicatul nostru într'un puternic sprijin al acestei acțiuni, la care trebue să ia parte toți oamenii iubitori de progres, de libertate.

Ion Păunescu

EDUCAȚIA FIZICA IN ȘCOALA

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., asupra problemei stimulării și desvoltării continue a culturii fizice și a sportului, a trasat sarcini deosebit de însemnate pentru toți cei cărora li s'a încredințat creșterea unui tineret sănătos și puternic, factor activ în lagărul păcii, al socialismului.

Un rol de seamă în desvoltarea culturii fizice și a sportului îl are școala, care cuprinde pe toți copiii și o bună parte din tineretul țării noastre.

Educația fizică în școală are scopul de a pregăti cetățeni sănătoși, puternici, voioi, curajoși și plini de inițiativă, pătrunși de dragoste față de Patrie și conștienți de faptul că se pregătesc pentru a deveni constructori activi ai socialismului și apărători oțeliți ai Patriei noastre.

Urmând exemplul Uniunii Sovietice, școala noastră trebue să privească cultura fizică și sportul ca fiind principalele mijloace de întărire a sănătății și de desvoltare a corpului.

Desigur, urmărind aceste preocupări vom reuși să plasăm educația fizică pe alt plan decât cel obișnuit în regimurile exploatatoare. Astăzi, la noi, educația fizică nu mai este privită ca un prilej de divertisment rezervat unei anumite pături sociale, ci ca făcând parte integrantă din educația comunistă pe care trebue s'o dăm tineretului nostru.

Copilul, în trecerea sa prin diversele grade de învățământ, este într'o continuă schimbare fizică, fiziologică și intelectuală. Educația fizică trebue să țină seama de particularitățile specifice vârstei, dela copilul preșcolar, cu mișcările nestabile și cu sensibilitatea ușor schimbătoare, până la elevul din învățământul mediu, stăpân pe mișcările sale.

Trei sunt metodele de educație fizică: gimnastica, sporturile și jocurile, toate cu posibilități de aplicare în școlile noastre. Fiecare din acestea prevede un anumit sistem de organizare a educației fizice, având un conținut specific de exerciții fizice. Gimnastica trebue privită ca metodă de plecare de bază; trebue să subliniem însă că numai unitatea celor trei metode poate rezolva cu succes sarcinile educației fizice.

Mijloacele educației fizice în învățământ sunt: exercițiile fizice, natura cu elementele sale (aerul, apa, soarele), măsurile de igienă personală și socială.

Printr'o corectă și rațională punere în practică a acestor mijloace, profesorii de educație fizică trebue să realizeze sarcinile importante care stau în fața desvoltării culturii fizice și a sportului în țara noastră.

Educația fizică pregătește pe copii și, mai târziu, pe tineri, pentru etapa viitoare a vieții lor. Educația fizică a viitorului om al muncii se face mai întâi prin joc — în copilărie — prin exerciții fizice și concursuri sportive — ca tânăr. Copiii învață să trăiască și să muncască în colec-

Prof S. Negreanu

(Continuare în pag. 3)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Sindicatul luptă pentru satisfacerea cerințelor culturale crescânde ale cadrelor didactice

Tendința de perfecționare a cunoștințelor de specialitate și dorința de ridicare a nivelului ideologic și teoretic crește, din an în an, în rândurile largi ale cadrelor didactice sovietice. La cea de a treia plenară a Comitetului Central al Sindicatului Salariaților școlilor elementare și medii din R.S.F.S.R., care a avut loc în cursul lunii Ianuarie 1950, s'au dat rapoarte asupra felului cum se îndeplinesc hotărîrile celui de al X-lea Congres al Sindicatelor, în domeniul muncii de educație politică și culturală. Raportorii au arătat numeroase fapte care confirmă dorința activă a miilor de profesori, învățători și educatoare de a-și lărgi cunoștințele, de a-și ridica nivelul politic și cultural.

In regiunea Gorki, din 35 de mii de membri ai Sindicatului (fără studenți), au învățat anul trecut sistematic și au studiat individual 20 de mii de oameni, iar anul acesta — 29 mii, 2500 de oameni studiază la cursuri în institutele de perfecționare a cadrelor didactice, 3000 de cadre didactice studiază fără frecvență, peste 10.500 studiază în cercuri „Cursul scurt al Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S." și 546 studiază în universitățile de marxism-leninism.

In raionul Lucoianovsc, din regiunea Gorki, aproape toți cei 412 profesori și învățători studiază individual. Printre ei, 72 urmează cursul prin corespondență. In acest raion, mulți profesori și învățători au biblioteci personale pe care le completează sistematic. Ei s'au abonat pentru a obține Operele lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, pe măsura apariției volumelor.

Comitetul raional din Lucoianovsc al Sindicatului și președintele său, tovarășa Bajenova, duc o muncă neobosită pentru satisfacerea uriașului elan pentru cultură al cadrelor didactice. In colaborare cu Secțiunea de Învățământ, Sindicatul a alcătuit un plan de muncă pentru studiul politic individual. Acest plan împreună cu lista celor 30 de consultanți a fost aprobat de comitetul raional al P.C. (b) al U.R.S.S., care ajută cadrele didactice în studiul lor individual. Cu ajutorul bibliotecii raionale, au fost organizate 25 de biblioteci ambulante, pentru învățători și profesori. Pentru cei care studiază individual, se ține regulat conferințe cu probleme din teoria marxism-leninismului. Comitetele raionale și locale ale Sindicatului organizează excursii ale membrilor Sindicatului. Zeci de învățători și profesori au vizitat vara trecută Moscova, Leningradul, Miciurinscul, Ucraina Transcarpatică, Caucazul, Crimeea etc. Comitetul regional din Gorki, al Sindicatului, caută să îmbunătățească ajutorarea diferitelor grupe de membri ai Sindicatului și în primul rând a grupelor de învățători dela sate.

In regiunea Gorki se organizează sistematic „zile" ale învățătorilor dela țară. Invitarea învățătorilor dela țară, cel puțin odată pe lună, în centrul raional sau regional, a devenit o regulă. In anul școlar trecut, s'au organizat, în centrul regional, 6 „zile" ale învățătorilor dela țară, iar în primul semestru al anului acesta, s'au și organizat 14 „zile". Anul școlar trecut, în orașul Gorki, au venit învățători dela satele din 6 raioane. Comitetul regional și, după recomandarea lui, și comitetele raionale ale Sindicatului au început să organizeze astfel de „zile" pentru ajutorarea diferitelor grupe de cadre didactice. Astfel, în raionul Xtobsc, într'o Duminică, au fost invitați în centrul raional, toți învățătorii și profesorii tineri. In raionul Dalne-Constantinovsc, au fost invitați toți învățătorii care lucrează în școlile elementare cu unul și două posturi, pentru a participa la o „zi a învățătorilor".

Multe comitete raionale ale Sindicatului, ținând seama de distanța mare care există între unele școli și centrul raional, au început să organizeze „zile interșcolare ale cadrelor didactice".

In orașul Gorki a fost organizată cu succes o „zi a educatoarei". De asemenea, a fost organizată o „zi" specială pentru salariații tehnici ai școlilor. Comitetul regional al Sindicatului are intenția să oraanizeze, în curând, o astfel de „zi" a salariaților tehnici pentru școlile din sate.

Casa regională a cadrelor didactice a jucat un rol important în organizarea întregii munci de educație politică și culturală în rândurile membrilor Sindicatului. Activitatea acestei Case s'a lărgit simțitor în timpul festivalului unional al instituțiilor culturale sindicale. E destul să spunem că, în anul 1949, în Casa cadrelor didactice din Gorki, au fost ținute peste 340 de conferințe. Din aceste conferințe, 169 erau destinate cadrelor didactice sătești, și lectorii s'au deplasat în cele mai îndepărtate raioane ale regiunii. Biblioteca acestei Case regionale a deservit, în cursul anului trecut, zeci de mii de cititori. Bibliotecile ambulante ale Casei au deservit peste 6000 de oameni, iar prin abonamente-corespondență, au fost trimise cărți la peste 1500 de oameni. Biblioteca a acordat o atenție deosebită cadrelor didactice din sate. In ultima jumătate de an, numărul de biblioteci ambulante, care se deplasează în raioane, a crescut dela 64 la 162.

Dorința de a satisface cerințele în creștere ale cadrelor didactice este caracteristică și pentru comitetul căii ferate Nord-Caucaziene. Comitetul căii ferate ajută comitetele locale ale Sindicatului pentru a atrage pe toți profesorii, învățătorii și educatoarele în munca de ridicare a nivelului lor ideologic-teoretic, organizează conferințe pentru cei care studiază individual, se îngrijește de procurarea bibliografiei necesare etc. Se organizează „zile" ale cadrelor didactice din școlile căii ferate. O astfel de „zi" a durat... 3 zile. Din micile școli ale căilor ferate, în special elementare, au venit în orașul Rostov-pe-Don 143 de pedagogi. Ei au vizionat, în aceste trei zile, două filme, au ascultat un referat asupra situației internaționale și o conferință, au vizitat muzeul de arte plastice și orașul.

Comitetul căii ferate acordă o atenție deosebită creării colțurilor roșii din școli. După cum au arătat raportorii la plenara Comitetului Central al Sindicatului, munca aceasta se duce cu intensitate, în toate școlile.

Plenara a adoptat o serie de hotăriri, în care se trasează măsurile pentru îmbunătățirea muncii de educație politică și culturală în rândurile cadrelor didactice.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

O lecție de fizică la școala de pe lângă uzina „Dinamo" din Moscova

Organizarea predării disciplinelor metodologice în Institutele Pedagogice

Metodicile speciale, adică metodicile predării obiectelor, reprezintă, în sistemul învățământului pedagogic, disciplinele cu ajutorul cărora se produce procesul activ de educare și de instruire a viitorilor profesori din școala sovietică. Metodicile speciale sunt recunoscute drept discipline științifico-pedagogice: li se acordă o deosebită atenție, atât în planurile didactice ale Institutelor Pedagogice, cât și în Institutele de învățători. Metodicile sunt discutate la conferințele științifice iar conținutul lor este prelucrat și perfecționat în Institutele speciale ale Academiei de Științe Pedagogice din U.R.S.S.

Toate acestea dovedesc că institutiile științifice și școlare își dau seama de marea importanță a metodicilor în procesul pregătirii cadrelor pedagogice.

In problema referitoare la scopurile și conținutul cursului de metodologie s'au trasat două direcții deosebite.

Adepții primei direcții sunt de părere că acest curs trebue să dea studenților cât mai multe deprinderi practice, îndrumări și sfaturi pentru fiecare gen de activitate de care se vor izbi în practica școlară.

Plecând dela aceste premize, conținutul cursului de metodică s'ar transforma într'un indicator de rețete, din care studenții ar putea lua la fiecare pas îndrumări necesare pentru problema ce-i interesează.

Adepții direcției a doua socotesc că, dimpotrivă, cursul de metodică trebue să asigure studenților o largă pregătire metodologică, bazată pe studierea profundă a materialului practic. O astfel de pregătire metodologică multilaterală creează condițiile care vor îngădui viitorilor învățători să rezolve conștient multe probleme metodologice, să dea dovadă de spirit creator și de inițiativă în perfecționarea metodelor de predare.

O programă de metodică bine alcătuită, armonioasă prin structura sa, sistematică prin conținut, poate determina o largă pregătire metodologică a studenților, dacă însuși lectorul va folosi cu destulă răspundere cursul care i-a fost încredințat.

Expunerea drumului istoric al desvoltării ideilor metodologice lărgește, fără îndoială, orizontul studenților. De aceea, introducerea în programă a studiului istoric al ideilor metodologice este în totul potrivit scopului. Totuși, în această privință, trebue evitate două greșeli: supraîncărcarea materialului din programă cu partea istorică și idealizarea experiențelor metodologice din trecut. Părerile diferiților metodiști, analiza documentelor oficiale, caracterizarea practicii școlare din trecut, toate acestea trebue să se vadă numai sub un aspect critic. Lectorul trebue să aleagă cu atenție, din întregul material, tot ce este progresist, ceeace se reflectă într'o măsură oarecare în activitatea școlii sovietice și să respingă categoric tot ce este străin actualității noastre din punct de vedere ideologic. O astfel de tratare a materialului este un factor important în educarea unei gândiri critice.

Vastitatea și temeinicia pregătirii metodologice a studenților depind de felul cum lectorul metodist va putea să dea cunoștințe despre principiile de bază ale metodicii și să arate începuturile teoretice care stau la baza predării disciplinilor școlare.

Aceasta nu înseamnă, desigur, că întreg cursul trebue să fie alcătuit din discuții teoretice, abstracte, ci, dimpotrivă, că el trebue să fie larg ilustrat prin exemple concrete din practica școlară sau din prelucrările metodologice.

Incă de pe băncile institutului, este necesar ca studenții să aplice, în timpul practicii pedagogice, diferite procedee și metode de predare, conform acelor condiții concrete în care ei realizează un anumit capitol din programa școlară. Alegerea procedeelor și a metodelor este dictată de caracterul temei, de posibilitățile ilustrării procesului didactic, de particularitățile de vârstă și de interesele elevilor, ca și de multe alte circumstanțe care nu se pot prevedea în niciun fel de metodici.

Armonia între principiile metodicii, între condițiile concrete ale procesului didactic și procedeele și metodele profesorului este deosebit de importantă. Numai acel profesori care realizează această armonie merg pe o cale de creație justă.

Tocmai pe acest drum trebue să-și îndrumeze lectorul metodist studenții.

In expunerea cursului de metodică, lectorul nu trebue să se limiteze numai la relevarea principiilor îndrumătoare ale pedagogiei sovietice și a bazelor științifice ale disciplinilor. Este necesar să se arate viitorilor profesori că ei trebue să ia în considerare încă un factor foarte important, și anume, psihologia pedagogică. Psihologia pedagogică îngăduie profesorului să cunoască întregul proces psihologic prin care trece copilul în timpul când învață. Evidența factorilor psihologici, pe baza cărora se desfășoară procesul învățământului, dă profesorului posibilitatea să cântărească la timp justețea metodei pe care o folosește.

Profesorul D. N. Bogoiavlense spune că acei pedagogi care lucrează fără formalism nu pot să se mulțumească cu simpla constatare a succesului unor procedee de predare sau a influenței lor educative asupra elevilor, ci caută să înțeleagă și să pătrundă cauza influenței pe care o are o măsură aplicată de ei.

Răspunzând la întrebarea cum trebue realizată instruirea și educarea elevilor, astfel de pedagogi nu se mulțumesc numai să arate metodele întrebuințate de ei și legile pe care le-au dibuit în mod pur empiric, fără să le cunoască, ci se străduesc să înțeleagă dece trebue să instruiască și să educe într'un anumit fel. In această explicație cauzală a faptelor pedagogice, legile psihologice joacă un rol foarte important.

De aceea, odată cu pregătirea metodologică multilaterală, studentul trebue să primească și cunoștințe profunde de psihologie și să știe să aplice aceste cunoștințe în predare.

După **M. S. Lapatuhin**

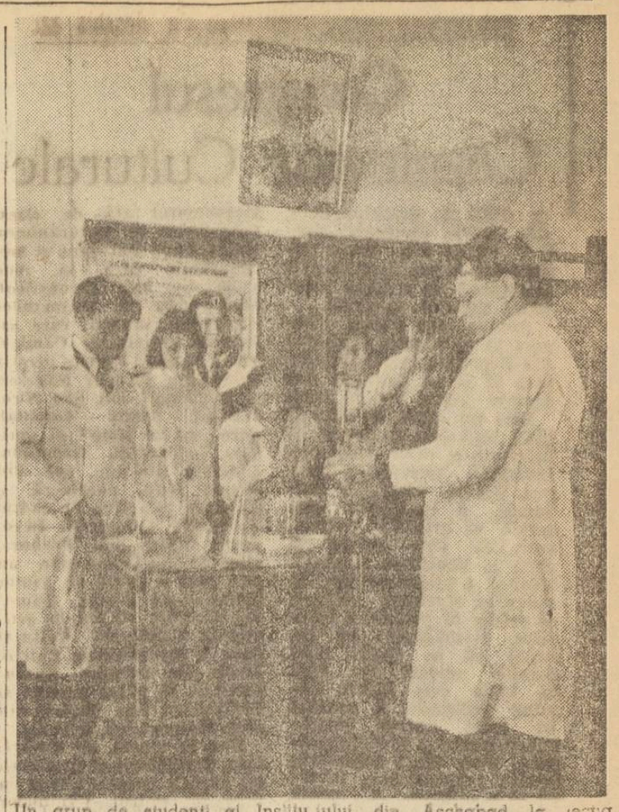

Un grup de studenți ai Institutului din Aschabad la lecția practică de fiziologie

Considerații asupra examenelor semestrului de iarnă în învățământul superior

(Urmare din pag. 1-a)

mandare a bibliografiei. Bibliotecile și-au mărit numărul de ore de serviciu, rămânând deschise în fiecare seară până la ora 10, indiferent dacă era sărbătoare sau zi de lucru. Studenții se adunau în grupe, se chestionau și repetau împreună materia, ajutându-se reciproc. Facultățile fremătau de viață nouă.

Programele de examene pe facultăți au fost astfel alcătuite încât, înaintea fiecărui examen să existe măcar o zi liberă. Sesiile de studenți au fost fixate dinainte și afișate, pentru ca fiecare student să știe ziua și ora când trebue să se prezinte la cutare sau cutare examen sau colocviu.

Ordinea aceasta nu s'a respectat însă pretutindeni, ceeace a dus pe alocuri la încălecări de examene și colocvii. Va trebui ca, la examenele din semestrul II, să se respecte ordinea și programul stabilit.

La examene, s'au remarcat o serie de lucruri care trebuesc îndreptate. Unele privesc pe studenți, altele, cadrele didactice.

In ceeace privește pe studenți, este de remarcat că s'au prezentat cu mult mai bine cei cu o frecvență mai regulată la cursuri și seminarii, adică acei care au frământat materia zi de zi și oră de oră. In al doilea rând s'au prezentat cu mult mai bine studenții care aveau caietele de notițe și cele de rezumate mai în ordine și la zi. Studenții trebue să învețe să ia notițe, să știe să vadă ce este esențial. Rezumatele operelor studiate trebue făcute cu aceeași preocupare de a prinde esențialul. Recomandăm buna idee a organizației U.T.M. a Facultății de Filosofie, care a afișat la gazeta de perete un caiet bun și un caiet rău sub titlul: „cum trebue să fie un caiet de notițe" și „cum nu trebue să fie un caiet de notițe". Procedeul a dat rezultate bune, stimulând pe studenți să aibă caiete de notițe tot mai bune. De altfel, la această facultate, studenții, în special cei din anul I și II, s'au prezentat foarte bine la colocvii și examene. Aceasta nu le dă însă dreptul la aerul de superioritate pe care l-au luat unii dintre ei.

Tot relativ la studenți, trebue să se scoată în evidență faptul că unii, e drept extrem de puțini, nu s'au desbărat de prostul obicei al școlii burgheze de a șopti vecinului la examene, cum s'a întâmplat la o lucrare scrisă dela limba rusă. Școala din Republica Populară Română crește tineretul în spiritul de cinste al moralei proletare. Ajutorul se dă înaintea examenului, și nu în timpul examenului. Grupele de studenți trebue să vegheze la strictă respectare a moralei proletare.

De asemenea, s'a remarcat că unii studenți au pregătit bine numai examenele absolut necesare promovării, iar la celelalte s'au prezentat numai de formă, și tot așa la colocviile care nu erau eliminatorii, neînțelegând că examenele și colocviile de la jumătatea anului școlar constitue pentru ei un ajutor imens: împărțindu-și materia în două, o învață mai ușor și mai temeinic, o asimilează mai bine și pot, astfel, să urmeze semestrul II cu mai multe cunoștințe dobândite. De altfel, nu trebue să se uite că de rezultatul dela colocviu se va ține seamă la examenul dela sfârșitul anului școlar.

Fiecare student și fiecare grupă studențească trebue să analizeze modul cum a muncit în semestrul I, ce rezultate a obținut și să-și îmbunătățească munca în acest de al doilea semestru. Lozinca fiecărei grupe studențești trebue să fie: „nici un repetent în grupa noastră". Dar, pentru aceasta, trebue să se muncească din timp și în mod planificat, cu dârzenie bolșevică. Numai așa vom fi la înălțimea efortului pe care-l fac frații și părinții noștri în fabrici și în uzine, mărind producția și contribuind la întărirea și înflorirea Patriei noastre.

Ar trebui să ne servească tuturora drept pildă ceeace au făcut cei 140 de muncitori care urmează la Politehnica din Iași. Veniți din câmpul muncii, ei au dat dovadă de o disciplină și o hărnicie demnă de clasa muncitoare. Simțindu-se mai slabi la matematici ei făceau seara, înainte de culcare, încă patru ore de matematici, pentru a se pune la curent. Rezultatele au fost, evident, excelente. Dragostea aceasta de învățătură și dârzenia în muncă a acestor muncitori n'ar strica să fie cunoscute de acei studenți din anul I dela Facultatea de Matematică și Fizică din București, care se plâng că matematicele sunt grele. Nu există greutate care să nu poată fi învinsă și, până n'ai învins greutatea, noaptea trebue să aibă mai puține ore de dormit.

Dar rezultatul examenelor trebue analizat și de către cadrele didactice. Examenele n'au fost și nici nu trebue să fie numai o metodă de control a cunoștințelor studenților, ci și una de confirmare sau infirmare a metodelor de predare și de lucru ale profesorilor. Fiecare profesor, conferențiar, lector, șef de lucrări, asistent sau preparator trebue să-și analizeze munca în lumina datelor examenelor și să vadă ce ar putea, ce ar mai trebui să mai facă pentru ca rezultatele să fie bune sau și mai bune. Cutare profesor trebue să se întrebe de ce au răspuns mai slab studenții la mineralogie, altul trebue să vadă dacă faptul că a lipsit de vreo cinci ori de la curs nu a avut consecințe asupra pregătirii studenților la chimie, altul trebue să se întrebe de ce studenții au sărit în sus când el i-a întrebat despre reformele lui Marx și Engels în filosofie și ei au răspuns că Marx și Engels n'au introdus în filosofie vreo reformă oarecare, ci au revoluționat-o complet. Deasemenea, cutare profesor trebue să se întrebe dacă a fost just să facă un curs de erudiție stearpă despre istoria cazaniilor, fără să lege fenomenele culturale de ansamblul forțelor sociale în luptă atunci și să ajute pe studenți să se orienteze just în lupta ce se dă astăzi între cultura cea mai înaintată — cultura sovietică — și misticismul, irationalismul cliclor imperialiste. In sfârșit, deși exemplele ar mai putea fi înmulțite, pentru cutare profesor ar fi cazul să găsească formulări mai simple decât „substanța juridică a conceptului de crimă" sau „condițiile necesare pentru realizarea substanței delictului".

Cadrele didactice trebue să-și analizeze cu sinceritate și curaj metodele, să le îmbunătățească, să fie la înălțimea clasei muncitoare care construește socialismul în Patria noastră. Numai adoptând metoda bolșevică de critică și autocritică putem să ne îmbunătățim munca noastră și să dăm țării cadre numeroase și bine pregătite.

Metoda de a examina trebue și ca analizată. Am asistat la un examen în care profesorul și asistentul examinau în același timp un candidat din anul I. Unul îl examina din geometria analitică și celălalt din geometria descriptivă. Studentul, evident, încurca domeniile și atunci profesorul îl invita să spună dacă acuma e în analitică sau în descriptivă. Studentul a răspuns că el cunoaște bine geometria plană. Reexaminat așa cum trebuia, studentul a dovedit că posedă cunoștințele minime necesare.

Unii profesori au dat „colocviu scris", îmbogățind astfel cu încă o noțiune dicționarele de curiozități.

In unele cazuri, studentul întrebat spunea ce-i plăcea fără să fie îndreptat. Alteori, chestiunea fals rezolvată de primul nu era reluată cu alt student din serie. In alte cazuri răspundea profesorul și studentul zicea doar da.

Evident că nu se poate da o formulă fixă de examinare, dar orice profesor, dacă își analizează autocritic procedeele, își va descoperi cu siguranță scăderile. El va trebui să lupte pentru a fi cu adevărat folositor într'un învățământ ca al nostru a cărui singură grijă e să dea cadre capabile să participe la lupta pentru întărirea țării noastre, în drum spre socialism și, prin aceasta, la întărirea lagărului păcii.

Imbogățiți cu experiența primului semestru, să păsim cu încredere la munca în semestrul II cu lozinca: „nici un repetent în Universitatea noastră".

Știri și fapte

Muncitori din Georgia, absolvenți ai școlilor superioare

La secțiile prin corespondență ale Institutului Politehnic „Kirov", din Gruzia, a început susținerea proectelor de diplomă.

Printre absolvenții Institutului, care își vor susține proiectul, este și Leo Kiziria, muncitor electrician la Centrala hidroelectrică din Tovalcolsk, Gheorghe Karuridze, ajutor de meșter la țesătoria de mătase din Tbilisi și alții.

In ultimii patru ani, secția prin corespondență a Institutului Politehnic a fost absolvită de două sute de ingineri constructori, ingineri electrotehnici, ingineri mecanici, ingineri textiliști și numeroși ingineri în multe alte ramuri ale industriei.

In prezent, în cele șase facultăți ale secțiilor prin corespondență, studiază 2200 muncitori, fără a înceta munca în producție.

Pentru a-i ajuta, Institutul a deschis în marile centre industriale ale Republicii, — Batum, Cutaisi, Tkibuli și Poti — cabinete de consultații pentru studii.

Absolvenții școlii serale din Djambul (Cazahstan) — studenți ai școlilor superioare din U. R. S. S.

Acum șapte ani, s'a deschis la Djambul prima școală serală „Lomonosov". Tinerii muncitori din Djambul învață în această școală fără a-și întrerupe munca în producție. Peste 200 de muncitori și muncitoare din întreprinderile industriale din Djambul au absolvit această școală. Mulți absolvenți ai acestei școli urmează acum școlile superioare din Uniunea Sovietică. Lăcătușul Muratot, care a absolvit în anul 1948 școala serală, învață acum la Institutul Politehnic din Leningrad, lăcătușul Rosas urmează cursurile Institutului Tehnologic din Moscova, iar colhoznica Evghenia Lavrinenco, din Golovacevca, este studentă în anul II al Institutului Pedagogic din Taşkent.

Anul trecut, peste 30 de absolvenți au dat examenul de bacalaureat, unii fiind premiați cu medalii de aur. Alți mulți absolvenți ai școlii serale din Djambul învață acum la școlile superioare din Moscova, Leningrad, Alma-Ata, Taşkent și alte orașe din U.R.S.S.

RECENZII

I. V. STALIN: OPERE (VOLUMUL IV)

Editura Partidului Muncitoresc Român

In cinstea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin, a apărut, în Editura Partidului Muncitoresc Român, volumul IV din **Opere**, care cuprinde lucrări scrise de I. V. Stalin între Noembrie 1917 și Decembrie 1920.

Această perioadă se caracterizează printr'o luptă dârză, înverșunată, dusă împotriva gardiștilor albi contra-revoluționari dinăuntru și împotriva intervenției imperialiste din afară.

Iată cum definește tovarășul Stalin această perioadă: „Închipuiți-vă un zidar lucrând cu o mână, iar cu cealaltă apărând casa pe care o zidește".

Lupta muncitorilor și țăranilor muncitori organizați în Soviete, sub conducerea lui Lenin și Stalin, se ducea pentru ridicarea și întărirea orânduirii socialiste și pentru zdrobirea dușmanului de clasă.

In această perioadă grea, tovarășul Stalin a avut un rol foarte important: el a condus armatele muncitorilor și țăranilor în lupta împotriva intervenției imperialiste și a gărzilor albe contra-revoluționare conduse de Colceac, Denichin, Iudenici, Vranghel, și a deținut postul de Comisar al Poporului pentru naționalități, susținând și îndrumând formarea republicilor socialiste sovietice. Printr'o activitate rodnică pe tărâm revoluționar — teoretic și practic — tovarășul Stalin a contribuit la victoria definitivă a revoluției proletare.

In lucrările publicate în volumul IV, tovarășul Stalin desvoltă și aplică la noile condiții istorice, care au apărut după Revoluția din Octombrie, tezele fundamentale ale marxismului în problema națională, teze expuse de el încă din anul 1913 în opera clasică „Marxismul și chestiunea națională".

Plecând dela scopul revoluției proletare, acela de a nimici definitiv burghezia, tovarășul Stalin ne învață: „ultima poziție care trebue smulsă burgheziei pentru a o învinge definitiv este „naționalismul". Aceasta se impune pentrucă: „Dintre toate formele de asuprire existente astăzi, forma cea mai rafinată și mai primejdioasă o reprezintă asuprirea națională, pentrucă ea ascunde în mod foarte comod chipul hrăpăreț al burgheziei". Pentru a distruge naționalismul, trebue, în primul rând, pusă și rezolvată „problema națională".

In timp ce țările de democrație populară, urmând această genială învățătură și mergând pe drumul trasat de Uniunea Sovietică, rezolvă just problema națională, imperialismul anglo-american propagă naționalismul șovin, pentru a încerca să destrame unitatea de luptă revoluționară a clasei muncitoare din lumea întreagă împotriva exploatării.

Plecând dela teza socialismului științific, după care problema națională este o parte integrantă a luptei de eliberare de sub jugul exploatării popoarelor din țările coloniale și dependente, tovarășul Stalin arată și legătura acestei eliberări cu revoluția proletară.

„Drumul eliberării popoarelor asuprite trece prin revoluția proletară începută în Rusia, în Octombrie".

Intr'o serie de articole, dintre care citâm: „Revoluția din Octombrie și problema națională" „Politica guvernului și problema națională", și „Cuvântarea rostită la Congresul al III-lea al Sovietului de Deputați ai muncitorilor, soldaților și țăranilor din Rusia", tovarășul Stalin ne învață care sunt mijloacele de rezolvare a acestei probleme, în condiții istorice noi, după victoria revoluției proletare.

Legată strâns de problema națională problema formării statelor de tip nou, care să corespundă sarcinilor dictaturii proletariatului, a fost soluționată în spirit de înaltă principialitate de clasă. Aceasta a contribuit la desvoltarea unității popoarelor din Uniunea Sovietică, la desvoltarea culturilor naționale în formă și socialiste în conținut.

Volumul IV mai cuprinde o serie de articole în care tovarășul Stalin analizează situația fronturilor de luptă în perioada intervenției militare străine și a războiului civil.

In aceste analize, tovarășul Stalin se dovedește un genial strateg și tactician, așa cum s'a dovedit și în Marele Război de Apărare a Patriei.

Tovarășul Stalin arată că, pentru cucerirea victoriei, trebue să existe o legătură strânsă între strategia, tactica militară și activitatea politică și educativă a Partidului în rândurile ostașilor, ca și între armată și populația din spatele frontului, între armată și mișcarea de partizani.

Unele articole cuprind analiza profund științifică a situației internaționale din perioada 1917—1920, în care socialismul, ca forță revoluționară și progresistă organizată în primul Stat Socialist, se ridică împotriva imperialismului. In aceste articole, tovarășul Stalin scrie și despre sarcinile clasei muncitoare din Uniunea Sovietică și din lumea întreagă.

In articolul „Două lagăre", publicat în Februarie 1919, tovarășul Stalin arată creșterea valului revoluționar care asaltează cetatea orânduirii capitaliste, ajuns în ultimul ei stadiu, în imperialism:

„Vuetul lui se aude până în țările Orientului asuprit, începe să ardă pământul sub picioarele imperialismului". Și concluzia se desprinde clară și mobilizatoare: „Imperialismul este în mod inevitabil sortit pieirii".

In urma Revoluției din Octombrie, lumea s'a împărțit în două lagăre și anume: lagărul imperialist și lagărul socialist, iar lupta dintre aceste lagăre s'a întețit. Această luptă, spune tovarășul Stalin, este „axa întregii vieți contemporane".

Arătând formele pe care le ia lupta de clasă în noile condiții istorice, tovarășul Stalin desvoltă învățătura marxist-leninistă despre strategia și tactica proletariatului în revoluția proletară.

Demascând planurile agresive ale imperialismului mondial, tovarășul Stalin trezește vigilența clasei muncitoare în lupta contra dușmanilor revoluției.

Intr'o altă serie de articole, tovarășul Stalin se ocupă de rolul lui Lenin în organizarea și conducerea Partidului Comunist (bolșevic) pe drumul victoriei revoluției proletare.

Făcând bilanțul perioadei de înverșunată luptă revoluționară dintre Noembrie 1917 și Noembrie 1920, în raportul intitulat „Trei ani de dictatură proletară", tovarășul Stalin arată rolul pe care Partidul „făurit din oțel" l-a avut în cucerirea victoriei, precum și importanța internațională a Revoluției din Octombrie.

In acest raport, tovarășul Stalin declară că „...Rusia Sovietică va trăi, se va desvolta și își va învinge dușmanii".

Această previziune a fost pe deplin confirmată de-a-lungul celor 32 de ani de existență a Uniunii Sovietice.

Volumul IV din „Operele" tovarășului Stalin reprezintă o îmbogățire a tezaurului marxist-leninist. Partidul clasei muncitoare din Republica Populară Română folosește experiențele gloriosului Partid al lui Lenin și Stalin pentru construirea socialismului în R.P.R.

Prof. Daniel Constantinescu

Problema îmbunătăţirii muncii educative în şcoli şi a desvoltării educaţiei fizice şi a sportului

Continuăm publicarea referatelor ţinute la Conferinţa Ministerului Invăţământului Public cu Şefii Secţiunilor de Invăţământ şi Cultură, care a avut loc între 2 şi 7 Februarie. In numărul de faţă publicăm referatul tov. consilier Tatiana Bulan: „Imbunătăţirea muncii educative în şcoli şi a desvoltării culturii fizice şi a sportului" şi referatul tov. director Lenormanda Benari: „Organizarea muncii pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice".

In raportul la Conferinţa Ministerului Invăţământului Public cu şefii Secţiunilor de Invăţământ şi Cultură asupra îmbunătăţirii muncii educative în şcoli şi a desvoltării educaţiei fizice şi sportului, tovarăşa consilier Tatiana Bulan a început prin a arăta că învăţământul nostru a înregistrat o serie de succese în munca educativă. Astfel, atitudinea elevilor faţă de învăţătură s'a îmbunătăţit considerabil. Astăzi, ei nu mai privesc învăţătura drept o corvoadă, drept un lucru impus, necesar pentru a putea trece dintr'o clasă în alta. Elevii privesc acum învăţătura ca o chestiune de mare importanţă şi ca o pregătire pentru munca lor viitoare în folosul Patriei.

Acest lucru se datoreşte, în bună măsură, cadrelor didactice care, printr'o nouă atitudine faţă de sarcinile lor, au reuşit să introducă acest spirit nou în şcoală, după cum se datoreşte, deasemeni, în mare parte, şi activităţii organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri care au însemnat un puternic stimulent în activitatea elevilor.

Uniunea Tineretului Muncitor, ca şi organizaţiile de pionieri, au reuşit să trezească în elevi această nouă conştiinţă: mândria de a învăţa, nu pentrucă acest lucru este impus, ci de bună voie, pentru a dobândi cunoştinţele necesare pentru a sluji patria şi poporul.

Organizaţiile de pionieri se bucură de un mare prestigiu printre copii. Scrisorile care vin dela şcolile în care nu s'au constituit încă asemenea organizaţii arată că elevii se străduesc să fie cât mai înaintaţi la învăţătură şi disciplină, ca să poată deveni şi ei pionieri.

S'a realizat, de asemeni, o legătură mai bună între direcţiile şcolilor şi între organizaţiile U.T.M., asigurându-se astfel o activitate mai coordonată.

Alături de aceste realizări se constată însă şi o serie de lipsuri în munca educativă din şcoli. Astfel, de exemplu, activitatea extraşcolară nu este bine planificată, ceeace dă loc uneori la o supraîncărcare a elevilor. Aceasta se întâmplă mai ales la ciclul II al şcolilor elementare, unde o parte din elevi trebue să lucreze prea mult în afara clasei — ceeace are urmări rele şi asupra sănătăţii şi asupra învăţăturii lor — în timp ce alţi elevi nu au nicio activitate.

De multe ori se înţelege greşit caracterul pe care trebue să-l aibă legătura între direcţia şcolii şi organizaţiile de tineret.

In sfârşit, o altă lipsă o constitue insuficienta preocupare a cadrelor noastre didactice pentru problema culturii fizice şi a sportului în şcoli.

Este, desigur, necesar ca toate aceste lipsuri să fie grabnic îndepărtate.

Cum trebue înţeleasă educaţia comunistă a elevilor

Această problemă nu poate fi privită izolat. Ea se rezolvă numai odată cu întreg procesul instructiv-educativ. Fiecare manifestare a profesorilor, fiecare activitate în şcoală sau în afară de şcoală exercită o influenţă educativă asupra elevilor, iar această influenţă trebue să contribue la realizarea educaţiei comuniste a elevilor. Este necesar mai întâi ca însăşi noţiunea de educaţie comunistă să fie bine lămurită.

Noi numim educaţie comunistă acea educaţie multilaterală, prin care se formează la elevi o concepţie ştiinţifică asupra lumii, concepţia marxist-leninistă, înarmarea lor cu cunoştinţele şi deprinderile necesare viitorilor constructori ai socialismului, desvoltarea în ei a moralei proletare, călirea lor fizică şi morală, care să le dea curaj, perseverenţă, dârzenie.

Inainte chiar de a înţelege, sau de a cunoaşte măcar termenul de concepţie ştiinţifică asupra lumii, copiii trebue făcuţi să priceapă just fenomenele din natură şi din societate, cu ajutorul întregului proces instructiv prin care trec, cu ajutorul tuturor formelor de educaţie care se exercită asupra lor.

Totalitatea acestui proces înseamnă educaţia comunistă.

Cum se poate realiza aceasta? Numai prin referate, numai prin expuneri speciale, alcătuite aşa cum s'a întâmplat de cele mai multe ori într'o formă inaccesibilă vârstei elevilor? Fireşte că nu. Educaţia comunistă trebue realizată prin tot ceeace este esenţial în şcoală, adică prin lecţii, prin conţinutul şi prin modul de predare al acestor lecţii.

Forma justă de expunere a lecţiilor, lucrul în laborator, folosirea materialului didactic, lămurirea diferitelor fenomene din natură şi din societate, toate acestea ajută la formarea unei anumite concepţii. Astfel, de pildă, vorbind elevilor noştri la istorie despre lupta popoarelor, explicându-le o anumită epocă istorică în lumina luptei de clasă realizăm forma de bază a educaţiei comuniste. In acest fel trebue să privească lucrurile fiecare profesor şi învăţător care vrea să realizeze o educaţie comunistă.

Dacă în ora educativă se fac expuneri politice juste, dar în cadrul lecţiilor, fenomenele din natură şi din societate sunt prezentate într'un mod neştiinţific, care întăreşte superstiţiile, nu putem spune că şcoala a rezolvat problema educaţiei comuniste a elevilor.

Oricâte referate politice s'ar ţine, dacă materia predată nu este pătrunsă de ideologia marxist-leninistă, nu se realizează o educaţie comunistă.

Desigur, elevii nu-şi formează concepţia materialistă despre viaţă numai la lecţii, ci şi în cadrul întregii lor activităţi.

De aceea, în educaţia comunistă a elevilor un rol foarte important îl are activitatea în afara clasei şi a şcolii.

Colaborarea între şcoală şi U.T.M.

Sarcina de a realiza educaţia comunistă a copiilor şi a tineretului nu este numai a şcolii, ci şi a Uniunii Tineretului Muncitor care, ca organizaţie politică de massă a tineretului, a primit această sarcină dela Partidul Muncitoresc Român; U.T.M. colaborează cu şcoala în toate domeniile activităţii educative.

Uniunea Tineretului Muncitor constitue, astfel, un sprijin de bază al şcolii în realizarea sarcinilor educative. De aceea, planul de muncă al organizaţiei U.T.M. trebue să fie cunoscut de toţi directorii de şcoli. Elevii utemişti au primit sarcina dela C.C. al U. T. M. de a fi primii la disciplină, primii la învăţătură, primii în activitatea obştească, şi de a antrena massele de elevi pe această linie. Rezultă clar de aici rolul important şi însemnătatea ajutorului pe care îl dă şcolii organizaţia de tineret, după cum se vede limpede şi necesitatea colaborării dintre şcoală şi Uniunea Tineretului Muncitor.

Planul de muncă educativă al şcolii nu poate fi rupt de planul de muncă al organizaţiei U.T.M. Consiliul pedagogic al şcolii trebue să cunoască planul de muncă al organizaţiei U. T. M. din şcoală.

Invăţătorii, profesorii şi diriginţii trebue să ţină seama, în alcătuirea planului educativ al şcolii, şi de aceste sarcini.

Pentru realizarea unei linii unice de activitate este necesar să existe o legătură cât mai strânsă între Secţiunea de Invăţământ şi Judeţeana U.T.M. Astfel, se va înlătura pericolul existenţei a două planuri de muncă diferite, hotărîrile se vor lua împreună, împreună se va stabili asupra căror chestiuni trebue să se concentreze activitatea educativă în diferite şcoli.

Rolul organizaţiei de pionieri în şcoală

Organizaţia de pionieri are, aşa după cum s'a arătat, o deosebită importanţă în activitatea educativă a şcolii. Sarcina creării organizaţiilor de pionieri este o sarcină a U.T.M.-ului, dar nu este indiferent pentru şcoală dacă, în cadrul ei, există sau nu există asemenea organizaţii.

Activitatea pionierească este o parte a întregii activităţi educative din şcoală şi ea trebue să se bucure de tot sprijinul cadrelor didactice. Invăţătorii şi profesorii noştri trebue să acorde tinerilor instructori de pionieri ajutorul deosebit de preţios al experienţei lor pedagogice.

Ministerul Invăţământului Public, care consideră că aceasta este o problemă deosebit de importantă, strâns legată de sarcinile învăţământului, a început să creeze secţii de instructori de pionieri pe lângă şcolile pedagogice. Din aceste secţii vor ieşi primii instructori de pionieri cu o pregătire pedagogică.

Tov. consilier Bulan a trecut apoi la problema realizării educaţiei politice a elevilor în şcoală. D-sa a arătat că Ministerul Invăţământului Public şi Comitetul Central al U. T. M. au căzut de acord să se facă în unele ore educative informaţii politice referitoare la problemele curente. In locul studierii unei opere prea grele pentru nivelul de înţelegere al copiilor, se vor da informaţii politice din presă. Desigur, aceasta numai la şcolile medii şi, într'o formă mai uşoară, la clasele V—VII ale şcolilor elementare.

Astfel de prelucrări se pot ţine la fiecare două săptămâni şi ele pot fi pregătite chiar de către elevi, sub îndrumarea şi supravegherea diriginţilor şi cu ajutorul organizaţiei U.T.M. sau de pionieri, acolo unde există.

In şcoli, există organizaţii A.R.L.U.S. care au de asemeni, o importanţă deosebită pentru realizarea educaţiei comuniste a elevilor. Astfel, educarea elevilor în spiritul dragostei pentru Uniunea Sovietică, cunoaşterea felului de viaţă al oamenilor sovietici, cunoaşterea realizărilor din Uniunea Sovietică sunt înlesnite prin existenţa în şcoli a organizaţiilor A.R.L.U.S.

Deasemeni, este importantă existenţa în şcoli a organizaţiei de massă Crucea Roşie, care ajută cadrele didactice la întărirea sentimentului patriotic al elevilor, la însuşirea de către copii a unor anumite deprinderi igienice şi sanitare, la desvoltarea spiritului colectiv de ajutor reciproc.

Prin existenţa acestor organizaţii în şcoală, elevii capătă o seamă de cunoştinţe, nu învăţându-le din carte, ci prin activitatea lor directă. Astfel, interesul lor pentru aceste probleme creşte şi ei învaţă să judece ca nişte cetăţeni conştienţi.

Desigur însă că este necesară o planificare a activităţii în cadrul tuturor acestor organizaţii, deci o planificare a muncii extraşcolare, pentru a evita supraîncărcarea elevilor, anarhia şi dezordinea în muncă.

Planificarea acestei activităţi trebue să fie o sarcină a direcţiei şcolii şi a întregului consiliu pedagogic, care vor trebui să alcătuiască un singur plan de activitate educativă şi extraşcolară. De exemplu, dacă se vor ţine în şcoli unele conferinţe privind Uniunea Sovietică, acestea vor trebui programate prin A.R.L.U.S. Dacă se vor organiza conferinţe asupra unor probleme sanitare sau igienice, aceasta trebue făcut prin Crucea Roşie.

In unele şcoli, cu ocazia aniversărilor şi a comemorărilor, la 23 August sau la 7 Noembrie de pildă, se prelucrau aceleaşi probleme paralel şi de către diriginţi, şi pe linie de U. T. M. sau A. R. L. U. S. Aceasta însemna că, în asemenea şcoli, consiliul pedagogic lucra prost, că munca nu era planificată, că fiecare organizaţie activa separat, ca şi cum nu avea de îndeplinit aceeaşi sarcină, sarcina educării tineretului.

O deosebită atenţie pentru formele de educaţie

O altă problemă însemnată este aceea a găsirii unor forme potrivite de educare. Profesorii şi învăţătorii uită, deseori, că se adresează unor copii şi că aceşti copii reacţionează mai curând cu sentimentele decât cu mintea.

Trebue să găsim formele cele mai potrivite, care să meargă la inima copiilor şi a tinerilor, care să se adreseze emotivităţii lor. Şi în această direcţie, putem folosi bogata şi rodnica experienţă a şcolii sovietice. Profesorii şi învăţătorii noştri vor învăţa astfel că, în Uniunea Sovietică, educaţia patriotică a elevilor nu se realizează mai ales prin ţinerea unor referate asupra patriotismului, ci prin totalitatea activităţii în clasă şi în afara clasei, făcută într'o formă vie, atrăgătoare. De pildă în cercurile literare, în care elevii înşişi pregătesc expuneri. Discutând viaţa lui Oleg Coşevoi, eroul din „Tânăra Gardă", elevii sunt cu mult mai adânc sguduiţi decât dacă ar fi ascultat un referat special despre patriotism.

In şcolile noastre, literatura nu este suficient folosită ca mijloc de educare a elevilor. De multe ori, profesorii şi învăţătorii nici nu se gândesc la ceeace ar trebui să citească elevii. Se întâmplă uneori, de exemplu, ca două organizaţii A.R.L.U.S. să fie în întrecere pentru răspândirea a cât mai multe reviste şi atunci se merge până acolo că se distribue „Veac Nou" până şi elevilor din clasa I-a elementară. Aceasta duce însă numai la rezultate numerice şi nu la rezultate calitative. Este şi mai grav faptul că se citesc uneori elevilor articole grele şi inaccesibile înţelegerii lor şi nu se folosesc lecturi care să se adreseze emotivităţii lor, care să le formeze un anumit fel de a privi lucrurile, o anumită morală.

In şcolile sovietice, se angajează printre copii discuţii cu privire la prietenie, la camaraderie, la felul cum trebue privită minciuna. Asemenea procedee trebue aplicate şi în şcoala noastră. Se întâmplă uneori ca unii elevi să mintă sau să se poarte necamaradereşte. Astfel de cazuri trebue discutate de elevi, ridicate la nivelul unor probleme de principiu, care să antreneze întreaga opinie publică a clasei.

Această formă de educare ţine trează preocuparea elevilor în jurul unei probleme, se adresează sentimentelor lor, este una din metodele cele mai juste de educare în spirit comunist.

Şcoala trebue să facă din tinerii noştri luptători activi pentru pace

Vorbind mai departe despre problema luptei pentru pace, tov. consilier T. Bulan a arătat că această problemă este larg desbătută în presă, în organizaţiile de massă; muncitorii din întreprinderi, locuitorii diferitelor cartiere din oraşe sau ţăranii muncitori din plăşi şi comune crează comitete de luptă pentru pace.

Care sunt sarcinile şcolii în această privinţă? Şcoala are datoria de a realiza, în primul rând, o educaţie care să facă din tinerii noştri luptători activi pentru pace, patrioţi devotaţi poporului, devotaţi regimului nostru de democraţie populară, buni prieteni ai Uniunii Sovietice şi ai lagărului democraţiei şi al păcii.

Dacă profesorii şi învăţătorii se vor mulţumi numai cu expuneri privitoare la lupta pentru pace nu vor izbuti desigur să-şi îndeplinească sarcina. Desigur că trebue să li se vorbească elevilor despre lupta popoarelor pentru pace, dar numai aceasta nu este suficient. Trebue să se găsească forme noi de activitate, care să-i emoţioneze puternic pe elevi. De exemplu, s'ar putea folosi literatura referitoare la viaţa popoarelor din colonii, desvoltându-se astfel în elevi ura faţă de imperialişti. Elevii ar putea viziona filmul sovietic „Circul", care lasă o impresie neştearsă şi zgudue adânc inimile copiilor. La adunările organizate în cadrul şcolii, ar putea fi invitaţi fruntaşii producţiei şi muncitorii care depăşesc normele. Povestirile acestora despre activitatea pe care o duc oamenii muncii din ţara noastră ar arăta elevilor că lupta pentru pace este o realitate vie şi ar trezi în ei dorinţa să se încadreze în această luptă. Unii elevi au fraţi în armată. Şi aceştia ar putea fi chemaţi în rândurile copiilor să le arate de ce stă armata de strajă în apărarea păcii.

Folosind astfel de forme care să vorbească nu numai minţii, dar şi inimii elevilor, vom izbuti să formăm din ei luptători activi pentru pace.

Imbunătăţirea predării culturii fizice şi a sportului în şcoli

O altă problemă, asupra căreia s'a oprit tov. consilier Tatiana Bulan, a fost aceea a culturii fizice şi a sportului în şcoli. Educaţia comunistă tinde şi să călească tineretul, să îmbunătăţească continuu starea sănătăţii tineretului, să desvolte în elevi sentimentul de curaj, să-i înveţe să înfrunte greutăţile, să-i pregătească astfel încât să devină oameni viguroşi în muncă şi buni apărători ai patriei. Toate acestea presupun întărirea fizică a copiilor şi a tineretului şi sporesc importanţa culturii fizice şi a sportului în şcoli.

Ca să ne dăm seama de însemnătatea lor e bine să amintim că astăzi sportul a devenit la noi o importantă problemă de stat. A fost creat Comitetul de Cultură Fizică şi Sport pe lângă Consiliul de miniştri, care are în grija lui controlul, îndrumarea şi coordonarea întregii activităţi sportive. Pe lângă Comitetele Provizorii funcţionează Comitete judeţene pentru Cultură Fizică şi Sport cu care secţiunile de Invăţământ şi Cultură trebue să fie în strânsă legătură pentru problemele educaţiei fizice şi sportului în şcoală.

Formele de activitate sportivă în şcoală sunt stabilite de comun acord cu Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport, potrivit cu vârsta elevilor. Astfel, în şcolile elementare, există cercuri sportive conduse de profesorii de educaţie fizică, iar în şcolile medii, colective sportive îndrumate din punct de vedere tehnic de aceşti profesori.

Unele Secţiuni de Invăţământ nu dau o atenţie suficientă problemei culturii fizice şi a sportului în şcoli. Nu s'au îngrijit astfel, să trimită cadre la cursurile de cultură fizică şi sport, au transformat sălile de gimnastică ale şcolilor în săli de şedinţe, etc.

Această situaţie trebue să fie grabnic remediată. Secţiunile de învăţământ şi cultură dela judeţe, plăşi şi oraşe, ca şi directorii de şcoli, vor trebui să se îngrijească permanent de îmbunătăţirea predării culturii fizice, de stimularea activităţii sportive a elevilor şi de crearea condiţiilor necesare pentru aceasta.

Tov. consilier Bulan a vorbit, în continuare, despre problema reglementării disciplinei elevilor, atât în şcoală cât şi în afară de şcoală.

Regulile de purtare pentru elevi

Pentru a întări disciplina şi pentru a îmbunătăţi condiţiile în care se desfăşoară munca şcolară, Ministerul a elaborat şi publică Regulile de purtare pentru elevi. Aceste reguli cuprind 23 de puncte care privesc îndatoririle elementare ale elevilor faţă de învăţătură, faţă de cadrele didactice, faţă de colegii din şcoală şi faţă de familie.

Educatorii au sarcina de a prelucra cu elevii aceste reguli, de a le arăta că disciplina trebue privită ca o problemă de cinste pentru fiecare elev în parte şi pentru clasa întreagă.

Dacă unii dintre elevi nu sunt disciplinaţi, dacă nu au o atitudine justă faţă de învăţătură şi nu respectă regulile de purtare, această situaţie trebue să fie considerată ca o problemă care atinge cinstea întregii clase.

Elevii trebue să se simtă ca o armată de tineri care se pregătesc să devină buni cetăţeni, constructori ai socialismului, viitori apărători ai ţării. Ei vor privi astfel disciplina ca pe un lucru care serveşte la pregătirea, la întărirea şi la călirea lor.

Este necesar ca prelucrarea acestei probleme să se facă în colaborare cu Uniunea Tineretului Muncitor — stabilindu-se o legătură strânsă între Secţiunea de Invăţământ şi Judeţeana U.T.M., pentru o cât mai bună lămurire a elevilor cu privire la însemnătatea întăririi disciplinei în şcoli.

In încheere, tov. consilier Bulan a arătat că îndeplinirea Planului de Stat pentru învăţământ depinde, în mare măsură, de îmbunătăţirea muncii educative în şcoli şi de rezolvarea pozitivă a tuturor problemelor care privesc educaţia comunistă a copiilor şi a tineretului.

Organizarea muncii pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice

Pornind dela sarcinile ce revin Ministerului în cadrul Planului de Stat pe anul 1950, tovarăşa director Lenormanda Benari, în cadrul Conferinţei Ministerului Invăţământului Public cu şefii Secţiunilor de Invăţământ şi Cultură, s'a ocupat de problemele ce privesc organizarea muncii pentru ridicarea nivelului ideologic şi profesional al cadrelor didactice, subliniind că realizarea sarcinilor de plan, succesul muncii în şcoală, îl hotărăşte învăţătorul sau profesorul, pregătirea lui ideologică şi politică, precum şi calificarea lui ştiinţifică şi pedagogică.

Tovarăşul Stalin, vorbind în 1935 în faţa absolvenţilor Academiei Armatei Roşii, a arătat că cel mai preţios şi mai hotărîtor capital sunt oamenii, sunt cadrele: „Cadrele hotărăsc totul".

De cadrele noastre didactice depinde, şi la noi, realizarea Planului de Stat pentru învăţământ. Aşa de exemplu Planul pune în faţa profesorilor şi învăţătorilor sarcina de a micşora numărul repetenţilor. Acestei sarcini trebue să i se dea toată atenţia cuvenită. Nu este vorba de a rezolva mecanic problema repetenţilor, privind-o numai sub aspectul ei cantitativ şi promovând elevii în orice condiţii. Aceasta ar fi nu numai o muncă greşită, ci o sabotare a construirii socialismului în ţara noastră. Asigurarea unui număr cât mai mare de promovaţi trebue să rezulte dintr'o îmbunătăţire calitativă a muncii didactice, adică dintr'o îmbunătăţire a metodelor de predare. Problema organizării şi planificării muncii şcolare se pune în acelaş mod şi în acţiunea de alfabetizare. Privită mecanic, această acţiune se reduce la organizarea şcolilor de alfabetizare şi la înmânarea certificatelor de absolvire. In realitate, problema alfabetizării trebue privită nu numai sub aspectul acesta cantitativ, ci, mai ales sub acela calitativ, care asigură, de altfel, şi rezultatele cantitative. Este important să lămurim oamenii asupra necesităţii de a învăţa carte, să urmărim cum îşi însuşesc cunoştinţele predate, să le trezim dragostea şi interesul de a citi şi a învăţa şi mai departe. De aceea nu trebue să socotim că am îndeplinit sau depăşit sarcinile de alfabetizare numai din faptul că cifra prevăzută în plan a fost depăşită. Trebue să ne intereseze permanent felul cum şi-au însuşit cunoştinţele acei încredinţaţi nouă pentru a le deschide calea spre învăţătură şi ştiinţă. Rezultatul muncii de alfabetizare depinde deci de felul cum învăţătorii ştiu să facă din această problemă o problemă a întregului popor, de felul cum ştiu să solicite sprijinul tuturor factorilor care îi pot ajuta: Comitetul Provizoriu, Sindicatele şi organizaţiile de massă.

O altă sarcină deosebit de importantă pe care o cuprinde Planul de Stat este aceea a şcolarizării tuturor copiilor de vârstă şcolară. Această sarcină impune cadrelor didactice să lămurească pe părinţii elevilor asupra necesităţii şcolarizării şi, odată înscrierile terminate, să urmărească frecvenţa tuturor celor înscrişi. Unii profesori sau învăţători spun adeseori că vina slabei frecvenţe o poartă elevii care „nu vor să vină la şcoală". In unele locuri, condiţiile materiale grele împiedică, în adevăr, pe copii de a veni la şcoală. Este o sarcină a profesorilor şi a învăţătorilor noştri să lupte pentru a îndepărta aceste piedici. Dar slaba frecvenţă se datoreşte, în bună parte, unei proaste organizări a lecţiilor. Este necesar ca învăţătorii şi profesorii să-şi îmbunătăţească metodele de predare. Lecţiile interesante şi vii vor atrage întotdeauna pe elevi, îi vor apropia de şcoală şi îi vor face s'o îndrăgească. In acest fel se va putea rezolva cu succes problema şcolarizării elevilor.

De lămuririle pe care le dau cadrele didactice depinde şi îndrumarea absolvenţilor clasei a IV-a către clasa a V-a elementară, ca şi îndrumarea absolvenţilor clasei a VII-a către şcolile medii sau licee. Nu ajunge să li se spună elevilor că ei trebue să se înscrie la o şcoală sau la alta. Esenţial este să li se arate importanţa diferitelor ramuri de producţie, în ce constă specificul fiecărui tip de şcoală medie, şi ce pregătire vor căpăta ei în aceste şcoli. Aceste probleme trebue discutate şi lămurite atât elevilor cât şi părinţilor, pentru a da tinerilor un sprijin efectiv în alegerea drumului lor în viaţă şi a răspunde necesităţilor de cadre tehnice pe care le cere desvoltarea economiei noastre.

Este deci necesar, a arătat în continuare tovarăşa director Benari, ca toate aceste probleme de care s'a vorbit până acum să fie privite nu numai sub aspectul lor cantitativ, ci în însuşi conţinutul lor.

Invăţătorii sau profesorii care se preocupă doar de împlinirea numărului de ore pe care le au de făcut nu pot rezolva aceste probleme. Rezolvarea acestor probleme depinde de felul cum învăţătorul sau profesorul îşi duce munca în oraşul sau în satul lui, de felul cum lămureşte el massele, de felul cum ştie să înlăture mentalitatea înapoiată, misticismul, superstiţiile şi prejudecăţile în care oamenii au fost crescuţi de societatea burgheză. Numai acei învăţători şi profesori care au un înalt nivel politic şi ideologic, care au un înalt nivel profesional pot duce la îndeplinire aceste sarcini.

In ceeace priveşte problema reducerii numărului repetenţilor, putem învăţa din cele spuse de A. A. Jdanov: „Se crede că, dacă a fost admis rebutul în producţie sau n'a fost împlinit programul de producţie de larg consum sau planul de stocaj de lemne, atunci trebue să se facă observaţiile corespunzătoare şi lucrul acesta este foarte natural; dar dacă au fost admise „rebuturi" în problema educaţiei tineretului, apoi în asemenea cazuri putem tolera lucrurile? Dar să vedem dacă o vină ca aceasta nu este mai mare decât neîmplinirea programului de producţie?"

Cine dă socoteală de faptul că un copil nu este pregătit pentru lumea nouă în care va trebui să trăiască şi să muncească, de faptul că el este frânat în desvoltarea sa, neîncrezător în forţele sale şi îmbibat de misticism?

Tovarăşa director L. Benari a vorbit, în continuare, despre educaţia comunistă a elevilor, arătând că, în regimul burghezo-moşieresc, „educaţia morală" se făcea în anumite ore ale programului, sub o formă care le convenea exploatatorilor şi care avea de scop să rupă tineretul de nevoile ce agitau massele muncitoare. Dar, pentru cadrele noastre didactice trebue să fie clar faptul că fiecare oră de curs, începând dela ora de Matematici, de Ştiinţele Naturii sau Istorie şi mergând până la orele de Educaţie Fizică sau Desen, este un prilej de a face educaţia comunistă a tineretului. Trebue să se ştie însă şi care sunt scopurile acestei educaţii.

Invăţământul nostru urmăreşte să pregătească elevii în aşa fel, încât ei să devină oameni cu o calificare profesională cât mai înaltă şi cu un nivel ideologic cât mai ridicat. Astfel de cadre nu pot ridica decât acei învăţători şi profesori care au ei înşişi un nivel politic şi profesional ridicat, şi care, în acelaş timp, sunt pătrunşi de întreaga însemnătate a educaţiei comuniste a tineretului şi sunt înarmaţi cu toate mijloacele pentru a rezolva practic şi just această problemă.

Partidul şi Guvernul nostru folosind larg bogata experienţă a şcolii şi a pedagogiei sovietice, au pornit la rezolvarea acestei grele probleme a reeducării cadrelor noastre didactice prin crearea cursurilor I.C.D., pentru ridicarea nivelului politic şi ideologic. Până acum, au trecut prin aceste cursuri peste 80.000 de profesori şi învăţători, ceeace reprezintă aproape numărul total al cadrelor didactice din învăţământul mediu, elementar şi o parte din cel superior.

Cu toate că au existat unele lipsuri, cursurile de îndrumare au fost o realizare importantă. Nu ne putem însă mulţumi numai cu acest început. Este necesar ca, pe lângă cunoştinţele ideologice pe care le-au primit până acum, cadrele noastre didactice să capete şi cunoştinţe profesionale mai bogate. Planul pentru anul acesta prevede deci, în primul rând, ridicarea nivelului profesional. La cursurile I.C.D. din acest an se vor studia probleme de pedagogie, punându-se accentul mai ales pe însuşirea noilor metode de predare şi folosindu-se manualele şi metodicele apărute.

Intocmirea manualelor şi a metodicelor a necesitat o activitate intensă. S'au tipărit sute de titluri în limba română şi în limbile naţionalităţilor conlocuitoare. Dacă, în privinţa manualelor, problema a fost aproape în întregime rezolvată, în ceeace priveşte metodicele va trebui să se depună un efort sporit anul acesta. Cu privire la metodici, s'a făcut un pas înainte, trecându-se dela traducerea metodicelor sovietice, la prelucrarea şi adaptarea lor pentru învăţământul nostru.

Problema însuşirii materiei din manuale şi a studierii metodicelor trebue să fie în centrul preocupărilor şi intereselor noastre. De aci reese marea importanţă a cotiturii pe care o facem la cursurile I.C.D. şi la Cercurile Pedagogice.

In legătură cu ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, se pune problema organizării şi a planificării muncii pe care o duc învăţătorii şi profesorii, diriginţii, directorii şi inspectorii. In această privinţă, Ministerul a scos broşura „Planificarea muncii în şcoală" de I. K. Novicov şi pregăteşte „Indrumătorul Inspectorului". Deasemeni, va apare regulamentul pentru elevi şi se va publica material în legătură cu probleme ce privesc relaţiile dintre şcoală şi organizaţia U.T.M., precum şi regulamentele de funcţionare pentru diferite tipuri de şcoli.

In afară de aceasta, cadrele didactice au la îndemână un bogat material ajutător: cele 4 serii ale Analelor Româno-Sovietice, care apar prin grija Institutului Româno-Sovietic, în colaborare cu Ministerul Invăţământului Public. Aceste Anale cuprind material sovietic, publicat în diverse reviste, referitor la probleme de Istorie, Filosofie, Matematici, Fizică, Ştiinţele Naturii, Geografie, Economie şi Drept.

Materialul pedagogic apărut până acum, ca, de exemplu, Pedagogia lui Cairov, operele lui Macarenco precum şi broşurile de Pedagogie Generală pentru şcolile pedagogice, care sunt în curs de apariţie, sunt lucrări de o valoare deosebită şi ele trebuesc cunoscute şi studiate în adâncime de toţi profesorii şi învăţătorii noştri.

Un rol important pentru lămurirea şi îndrumarea cadrelor didactice îl are „Gazeta Invăţământului" care ţine legătura cu massele de învăţători şi profesori, oglindind munca din şcolile noastre, dând îndrumări metodologice şi, mai ales, publicând realizările şcolii sovietice care sunt pentru noi un ajutor continuu.

„Gazeta Invăţământului" este iubită şi citită cu interes de învăţătorii şi profesorii noştri. Ea are însă nevoie de sprijin din partea acestora şi desvoltarea ei depinde de felul cum aceştia vor prelucra şi îşi vor însuşi conţinutul ei, de felul cum o vor ajuta printr'o critică constructivă şi vor colabora cu articole şi informaţii.

Ministerul a trimis şcolilor un număr mare de volume pentru bibliotecile şcolare, precum şi o importantă cantitate de material didactic. Pentru anul acesta s'a prevăzut în plan o producţie sporită de material didactic. Ajutorul masiv în planşe pentru Ştiinţele Naturii, obţinut din Uniunea Sovietică, a fost un sprijin important. Cele câteva ateliere judeţene de material didactic au avut şi ele unele realizări frumoase.

In general, se depun eforturi mari pentru ca munca să se îmbunătăţească în toate sectoarele, astfel ca şcoala noastră să poată funcţiona în cele mai bune condiţiuni şi să fie factor pozitiv în construirea socialismului şi în lupta pentru pace.

Sub ochii noştri au loc adânci transformări; se clădeşte o lume nouă. Ridicându-şi nivelul profesional, învăţătorii şi profesorii se rup definitiv de lumea veche, putredă şi coruptă, pentru a se îndrepta cu ochii limpezi spre această lume nouă a viitorului. In felul acesta, ei luptă alături de clasa muncitoare, alături de oamenii muncii de pretutindeni care formează acel lagăr imens al progresului, al păcii, al socialismului, în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică.

Institutul de Studii Româno-Sovietic

Analele Româno-Sovietice

Seria: Istorie-Filosofie; Caietul I. Octombrie-Decembrie 1949 (Anul IV); Editura Cartea Rusă; 125 pagini.

Ministerul Invăţământului Public, prin grija Institutului Româno-Sovietic, pune la dispoziţia cadrelor noastre didactice o nouă armă de ridicare a nivelului lor profesional: Analele Româno-Sovietice.

Analele Româno-Sovietice apar, dela 1 Octombrie 1949, sub formă de caiete periodice, consacrate fiecare unui anumit domeniu de specialitate sau mai multor domenii înrudite. Printre caietele deja apărute şi interesând direct şcoala, menţionăm seriile: Matematică—Fizică — Chimie, Biologie—Geografie, Istorie—Filosofie, Economie Politică—Drept. După cum se menţionează în prefaţa caietului nr. 1 al seriei Istorie—Filosofie, Analele, sub noua lor formă de apariţie, îşi iau ca sarcină să redea şi să prelucreze vasta experienţă didactică sovietică, contribuind în felul acesta la o cât mai înaltă calificare a cadrelor din învăţământul nostru.

Caietul Analelor la care ne referim în aceste rânduri cuprinde un bogat şi preţios material documentar sovietic de Istorie şi Filosofie: studii, dări de seamă, bibliografie, tabla de materii a tuturor revistelor sovietice de specialitate care ne vin în ţară; deasemenea, lista tuturor lucrărilor de specialitate traduse de Secţia de Documentare a Institutului de Studii Româno-Sovietic, până la 1 Aprilie 1949.

Printre cele cinci probleme tratate la rubrica „Studii" subliniem, pentru deosebita lor valoare ideologică şi metodologică, studiul lui M. A. Leonov, intitulat „Lenin şi Stalin despre caracterul concret al metodei dialectice marxiste". Aci, autorul scoate în relief valoarea teoretică şi practică a principiului formulat de Lenin şi desvoltat mai departe de I. V. Stalin: „Teza fundamentală a dialecticii este: nu există un adevăr abstract; adevărul este totdeauna concret".

Menţionăm, deasemenea, mai ales pentru valoarea lor metodologică, alte două studii: „Problemele de educaţie ideologico-politică la cursul de istorie modernă în şcolile medii", de A. V. Efimov, şi „Problema educaţiei ideologico-politice în şcoala elementară", de N. P. Egorov.

Studiul lui A. V. Efimov arată că însemnătatea educativă a istoriei este deosebit de importantă. „Studiul istoriei — spune Efimov — arată drumul pe care îl parcurge omenirea dela societăţile precapitaliste spre desvoltarea capitalismului, cu contrazicerile lui de neîmpăcat. Studiul istoriei mai arată cum desfăşurarea luptei de clasă duce la revoluţia proletară şi apoi — prin dictatura proletariatului — la socialism şi la comunism".

In continuare, A. V. Efimov arată că latura didactică a lecţiilor de istorie modernă nu se poate prezenta ruptă de latura lor educativă.

„Nicio lecţie de istorie modernă nu poate să fie pregătită şi să aibă loc fără ca profesorul să se gândească la sensul politic şi educativ al lecţiei predate ca o parte constitutivă a cursului întreg... Scopul educativ al unui curs de istorie modernă este de a forma un cetăţean sovietic, un om înarmat cu cunoaşterea sensului desvoltării istorice, un luptător activ şi conştient pentru cauza lui Lenin şi Stalin".

In articolul „Problema educaţiei ideologico-politice în şcoala elementară", N. P. Egorov arată că hotărîrile istorice ale Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al Uniunii Sovietice cu privire la problemele ideologice au determinat ridicarea calitativă a muncii didactico-educative. Scopul acestei munci este acela de a înarma pe elevi cu principiile de bază ale concepţiei materialist-ştiinţifice despre lume, de a-i educa în spiritul patriotismului sovietic şi de a le imprima trăsăturile de caracter bolşevice.

Dată fiind înalta valoare documentară a acestor caiete, cadrele noastre didactice de toate gradele vor găsi în ele o nepreţuită sursă de informare asupra problemelor metodologice care frământă şcoala sovietică, precum şi modele vii de rezolvare justă a unor asemenea probleme în spiritul educaţiei comuniste.

C. D. Gib.

Educaţia fizică în şcoală

(Urmare din pag. 1-a)

tivitate, învaţă să se supună regulilor, să fie disciplinaţi şi curajoşi.

Educaţia fizică va asigura desvoltarea fizică multilaterală şi formarea corectă a organismului în creştere, va întări şi căli sănătatea şcolarilor.

Profesorii de educaţie fizică vor desvolta şi perfecţiona deprinderile motrice şi aplicative ale şcolarilor, învăţându-i să le folosească în diversele împrejurări ale vieţii de toate zilele; In acelaş timp, ei vor trebui să educe calităţile psihomotrice şi moral-volitionale ale elevilor ca: forţa, rezistenţa, îndemânarea, coordonarea mişcărilor, ca şi spiritul de iniţiativă, perseverenţa şi disciplina.

Pentru a ajunge la rezultatele dorite trebue să cultivăm în copii interesul pentru cultura fizică şi să le desvoltăm deprinderea de a practica regulat exerciţii fizice şi diferite sporturi.

In acest fel, educaţia fizică va contribui la educarea elevilor în spiritul devotamentului nemărginit faţă de Patrie şi faţă de Partidul clasei muncitoare, făcând din ei luptători dârzi şi conştienţi ai lagărului păcii în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică şi marele Stalin.

Rolul sindicatelor salariaţilor din învăţământ în campania de culturalizare a maselor

(Urmare din pag. 1-a)

ţiuni, n'a arătat sindicatelor, la timp, felul cum trebue să activeze în cadrul căminelor culturale.

Un alt mijloc prin care tovarăşii din sindicatele noastre pot contribui, deasemenea, la culturalizarea maselor, îl constitue cluburile şi colţurile roşii.

Incă din Ianuarie 1949, plenara C.C. al C.G.M., ţinând seama de rezoluţia C.C. al P.M.R., a trasat ca sarcină unităţilor sindicale să reorganizeze şi să activeze cluburile existente şi să creeze condiţiile necesare în vederea înfiinţării şi amenajării de noi cluburi şi colţuri roşii, care trebue să devină focare de cultură ale maselor muncitoare.

Cluburile şi colţurile roşii, prin activitatea lor multilaterală şi vie, ajută mult la ridicarea nivelului cultural, ideologic şi politic al salariaţilor şi al familiilor lor. Activitatea ce se desfăşoară în cluburi şi în colţurile roşii îi apropie pe oamenii muncii, îi învaţă să trăiască viaţa de colectiv, le dă sprijin în munca profesională şi-i ajută să se orienteze just pe linia de luptă şi de muncă a clasei muncitoare.

In cele 17 cluburi şi aproape 200 de colţuri roşii, organizate până acum de către sindicatele noastre, activitatea se duce în condiţii mulţumitoare. Atât în cadrul cluburilor, cât şi al colţurilor roşii, s'au organizat festivaluri, seri literare, ore de lectură, foto-vitrine, expoziţii de cărţi, etc. Acestea au fost consacrate figurilor marilor noştri dascăli, Lenin şi Stalin, ori au avut ca temă: Lupta pentru pace, Combaterea cosmopolitismului, Centenarul naşterii lui Eminescu, etc.

In felul acesta, opera de culturalizare a crescut, s'a adâncit. Prin munca rodnică pe care au dus-o, în această privinţă, s'au evidenţiat următoarele sindicate: Bucureşti, Muscel, Braşov, Argeş, Botoşani, Dolj, Cluj, Bacău, etc.

Sunt însă şi sindicate care n'au reuşit să mobilizeze cadre didactice suficiente în campania de culturalizare şi care trebue să ia măsuri urgente pentru îmbunătăţirea muncii. Aşa, de pildă, sindicatele: Hunedoara, Someş, Alba, Covurlui, Rădăuţi, Vâlcea, Trei-Scaune şi Sindicatul M.I.P.

In general, la manifestările cluburilor şi ale colţurilor roşii ale sindicatelor noastre, se va căuta să se obţină participarea nu numai a salariaţilor din învăţământ, ci şi a familiilor şi a prietenilor acestora. In felul acesta, munca de culturalizare va cuprinde cercuri tot mai largi de oameni ai muncii.

Bătălia pentru culturalizarea masselor, sarcină de cinste ce revine în mare măsură membrilor sindicatelor noastre, este o parte integrantă a luptei pentru pace. Prin munca de culturalizare, dusă în cadrul căminelor prin conferinţe publice, sindicatele trebuie să lămurească massele largi populare că numai prin cultură, numai prin cunoaşterea marilor realizări din Uniunea Sovietică, numai prin efortul depus pentru realizarea şi depăşirea Planului de Stat, numai prin întărirea regimului nostru de democraţie populară, se vor putea înrola cu mândrie ca luptători hotărîţi în marele front al păcii, care are în frunte puternica, invincibila Uniune Sovietică.

Cu prilejul zilei solidarităţii cu tineretul luptător din colonii
— 21 Februarie —
EDITURA TINERETULUI
recomandă:
LUCRARI POLITICE
Rezoluţiile şi apelul sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D., Bucureşti, 17—21 Ianuarie 1950.
Tineretul din colonii luptă pentru pace.
LUCRARI LITERARE
OLGA CECIOTCHINA — India fără minuni.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnita Anastasia)

Indeplinirea Planului de Stat, sarcina de bază a oamenilor muncii din țara noastră

In ședința din 11 Februarie 1950, după ce a constatat realizarea și depășirea Planului de Stat pe anul 1949, Consiliul de Miniștri a luat o importantă hotărîre, menită să asigure îndeplinirea obiectivelor politico-economice ale Partidului și și Guvernului în vederea întăririi Patriei și a îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii.

Această Hotărîre stabilește măsurile organizatorice necesare înfăptuirii Planului de Stat pe 1950, an de pregătire a primului nostru plan cincinal.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri este de o importanță excepțională pentru desvoltarea economiei noastre naționale, deoarece ea stabilește, încă dela începutul celui de al doilea Plan, condițiunile esențiale ce trebue să stea la baza planificării economici noastre.

Uriașa experiență a Uniunii Sovietice ne învață că economia socialistă trebue să se bazeze pe planificarea economiei naționale, Planul de Stat reprezentând legea fundamentală de desvoltare continuă a economiei.

Pentru ca îndeplinirea celui de al doilea plan să fie asigurată, Planul trebue să devină un tot unitar, susținut prin mobilizarea tuturor forțelor productive.

Acest lucru, așa după cum ne arată Hotărîrea Consiliului de Miniștri, nu e posibil fără o disciplină de Stat în aplicarea Planului, a unei ordini exercitate în toate ramurile de activitate economică, fără o disciplină financiară în toate treptele ierarhiei administrative.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri dă ca sarcină ministerelor, instituțiilor și organizațiilor economice centrale organizarea muncii în cât mai bune condițiuni, înlăturarea cu hotărîre a oricărei abateri dela prevederile Planului, printr'o luptă consecventă dusă împotriva birocratismului, a delăsării și a nepăsării.

O disciplină de Stat conștientă și riguroasă va trebui să fie introdusă începând dela cea mai mică unitate productivă până la conducerea superioară, astfel încât să se creeze toate condițiile necesare îndeplinirii cu succes a Planului de Stat.

Dar, așa cum arată Hotărîrea, realizarea Planului de Stat pe 1950 va trebui să însemne nu numai îndeplinirea sarcinilor cantitative ci și a sarcinilor calitative.

Folosirea fondurilor cu minimum de cheltueli materiale și financiare, reducerea prețului de cost al producției, creșterea acumulării socialiste, descoperirea și mobilizarea rezervelor interne sunt sarcini principale pe care Planul de Stat le pune în fața fiecărei instituții.

Instituțiile trebue astfel organizate încât să poată deveni unități puternice de luptă pentru realizarea Planului.

Printr'o gospodărire chibzuită, instituțiile trebue să-și asigure independența operativă, cointeresând intreprinderea în îndeplinirea sarcinilor Planului. O gospodărire chibzuită cere întărirea conducerii unice, întărirea autorității, întărirea răspunderii personale, începând dela posturile de conducere până la fiecare om al muncii în parte. O gospodărire chibzuită cere o justă distribuție a forțelor de muncă, un control riguros al creșterii producției și productivității muncii.

Ministerele, instituțiile și organizațiile economice centrale vor trebui să ia toate măsurile pentru generalizarea gospodăririi chibzuite, ca metodă socialistă de conducere a întreprinderilor.

Toate aceste sarcini nu pot fi duse la bun sfârșit dacă la bază nu va sta vigilența revoluționară, prin care să se descopere și să se zădărnicească acțiunile dușmanului de clasă.

Deasemeni, pentru a asigura îndeplinirea cu succes a Planului de Stat, trebue desvoltată critica și autocritica sănătoasă, indiferent de persoane și de situația lor ierarhică.

Numai printr'o evidență socialistă se va putea contribui în mod activ, la descoperirea deficiențelor și la punerea în valoare a resurselor neutilizate, acționându-se operativ și în timp util.

Organizațiile de partid și sindicatele vor trebui să sprijine temeinic conducerea administrativă, întărind răspunderea personală atât a conducerii cât și a fiecărui om al muncii în parte.

Intrecerea socialistă, stimulator al energiilor și al entuziasmului colectiv în muncă, sprijinirea inițiativei creatoare, s'a dovedit a fi chezășia îndeplinirii primului nostru Plan. Experiența vie a maselor muncitoare, antrenate în întrecere socialistă, sub conducerea Partidului, a dovedit printr'un elan mereu sporit că această întrecere constitue un bun nepreținut care trebue să fie generalizat și pus cu și mai multă înflăcărare în slujba Planului, pentru construirea socialismului în țara noastră.

Eroismul și patriotismul muncitorilor și tehnicienilor înaintați trebue să servească drept îmbold cadrelor noastre didactice, în măreața operă ce le revine în ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor din țara noastră, pe drumul revoluției noastre culturale, drum trasat de Partidul Muncitoresc Român.

La Căminul Cultural „Horia" din Harțagani - Hunedoara locuitorii și-au mărturisit hotărîrea de a lupta cu dârzenie pentru apărarea păcii

Locuitorii din Harțagani au dus o viață de mizerie, de sărăcie și adânc cufundată în beznă.

Satul lor, așa cum sunt mai toate satele de munte, e împrăștiat pe văi, cu case ascunse după câte un bot de deal și legate între ele cu drumuri cât se poate mai grele.

Nimeni nu se ocupa în trecut de acești oameni, care-și trăiau zilele așa cum apucaseră din moși strămoși, trudind din greu și agonisind o nimica toată.

Datorită grijii pe care Partidul și Guvernul Republicii noastre o poartă pentru cele mai îndepărtate sate și cătune ale țării, în Harțagani s'au deschis zorii unei vieți noi.

Intelegând să se folosească de drepturile cucerite prin lupta clasei muncitoare, Harțaganenii încearcă să rupă vălul prejudecăților, al superstițiilor și al obscurantismului, îndreptându-și cu hotărîre pașii către cultură și răspunzând cu entuziasm la toate chemările Partidului.

Prin munca voluntară, la care au participat femei, copii, tineri și bătrâni, sătenii din Harțagani și-au construit un cămin cultural de toată frumusețea.

In cadrul acestui cămin, activează trei echipe culturale, formate din 82 de tineri și tinere, fii și fiice de țărani muncitori și de muncitori din minele de aur. Indrumați și ajutați de învățătorii grupei sindicale Harțagani, acești tineri desfășoară o activitate intensă, datorită căreia căminul „Horia" a devenit neîncăpător față de marele număr al celor ce-l frecventează.

Cei 10 învățători ai școlii elementare au fost repartizați după aptitudini, ca responsabili în diferite colective ale căminului: echipa de dansuri, de cor, teatru, cercuri de citit, bibliotecă.

Fiecare colectiv lucrează după planul general de muncă al căminului.

Biblioteca este înzestrată cu 300 de volume, care sunt citite cu mult interes de către cetățenii satului. O atenție deosebită s'a dat organizării cititului în colectiv. In cele 10 cercuri de citit ale căminului se citesc și se discută articole și broșuri în legătură cu agricultura socialistă și cu lupta pentru pace.

Mame care și-au pierdut fii, bătrâni care au rămas cu durerea în inimă și tineri rămași orfani de pe urma războiului, înțeleg acum mai bine natura criminală a războiului antisovietic și-și mărturisesc hotărîrea de a lupta cu dârzenie împotriva imperialiștilor ce vor să desființe un nou măcel.

— Mi-au mâncat 4 flăcăi mândri ca brazii, oftează bătrânul Florea Matei. Ai noștri erau mânați ca turmele la moarte, să apere averile chiaburilor, iar feciorii lor nici n'au văzut frontul. Acum s'au schimbat lucrurile. Nu mai suntem legați la ochi.

In cursul lunii Ianuarie, au luat ființă și șezătorile serale, care se țin regulat, câte 4 pe săptămână.

Echipa de dansuri a luat parte la întrecerile organizate între căminele culturale din județul Hunedoara. Cu această ocazie, căminul cultural „Horia" din Harțagani a obținut premiul I, datorită muncii disciplinate și entuziaste a celor 32 de tineri care compun echipa.

Bucuria succesului a fost trăită de către întreaga comună. Locuitorii din Harțagani simt că li s'au deschis noi orizonturi, noi perspective de viață.

P. Melinte
Corespondent

Telegrama de protest a U. S. S. I. din R. P. R. adresată Federației Internaționale a Sindicatelor din Invățământ

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ din R. P. R. își exprimă adânca sa părere de rău de a nu putea participa la manifestările pentru sărbătorirea președintelui F.I.S.E., marele savant și luptător al Rezistenței Antifasciste, profesorul Henri Wallon, delegații noștri primind cu întârziere vizele de intrare în Franța.

In numele oamenilor muncii organizați în sindicatele din învățământ din țara noastră, trimitem profesorului Henri Wallon urările noastre de viață lungă, pentru a putea continua rodnica sa activitate închinată apărării păcii și progresului.

Totodată fiind convinși de însemnătatea acțiunii începute de F.I.S.E. pentru apărarea învățământului democratic, ne solidarizăm cu lupta ce o duceți pentru a combate influența nefastă a imperialismului agresiv și războinic anglo-american în învățământul din țările supuse trusturilor monopoliste internaționale și vă asigurăm de participarea noastră activă în toate acțiunile pe care F.I.S.E. le va duce pentru apărarea păcii și progresului.

In numele Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Invățământ din R. P. R.

Președinte M. NANU

La o școală elementară din Sighet, directorul are atitudini de comandă. Epigrama făcută de un coleg n'a fost lăsată să apară la gazeta de perete din școala respectivă.

— Dacă 'n școală vre-o măsură
Nedreaptă o să vă pară,
Nu crâcniți, să n'aud gură...
Deviza mea-i: „Raport... și-afară!"

Școala în satele și orașele noastre

Aspecte din viața școlară la Petroșani

La Petroșani funcționează tot felul de școli, așa încât, astăzi, fiii oamenilor muncii pot urca din treaptă în treaptă până pe băncile Institutului de Cărbune, înființat anul trecut.

Alături de aceste școli, centrele de alfabetizare funcționează după un plan bine întocmit, propunându-și să alfabetizeze 80 la sută din cei 680 înscriși. Femei și bărbați, cu mâinile bătătorite de muncă, strâng la început stângaci creionul, dar apoi sunt bucuroși că au ajuns să scrie și să citească. E munca noastră cea mai anevoioasă, dar plătim o datorie veche.

In vederea unei munci cât mai rodnice, colectivul didactic a transformat consiliile și cercurile pedagogice în adevărate centre de schimb de experiență. Se ține acum o mai strânsă legătură între școli, se intensifică activitatea didactică prin schimb de experiențe și conferințe.

— „Ce faceți dvs. când un elev se scuză la lecție?"—întreabă un profesor, la unul din consilii.

— „Metoda mea e aceasta: notez ziua când se scuză și apoi îl ascult când nu se așteaptă".

— „Noi avem altă metodă, — intervin doi profesori deodată. Obligăm pe acești elevi să se prezinte în ora următoare pregătiți și le punem câteva întrebări din lecția veche. Îi obligăm astfel să fie la curent cu materia și să evite de a se scuza altă dată".

Conferințele din cadrul acestor ședințe sunt tot atâtea prilejuri de a ne ridica nivelul politic și cultural. Rând pe rând, dispar metodele rigide ale vechiului regim. Ne folosim de arma criticii și autocriticii, învățând mereu unii dela alții. Piese din laboratorul și muzeul liceului sunt împrumutate celorlalte școli mai puțin înzestrate, iar noi, la rândul nostru împrumutăm ce ne lipsește.

Cu școala maghiară am reușit să rezolvăm și o altă problemă. La liceul mixt există piese de muzeu — în special animale împăiate — determinate numai în limba maghiară. S'a alcătuit un colectiv, format din doi profesori dela școala maghiară și doi profesori dela liceul mixt, pentru a traduce numirile în limba română.

Intre profesori e obișnuită metoda de a asista fiecare la orele celuilalt. Se procedează astfel la matematici, educație fizică, chimie, franceză. Schimbul de experiență depășește raza orașului nostru. El se face și între liceul mixt și școala tehnică minieră din Lupeni.

In activitatea noastră, suntem ajutați de organizația U.T.M., prin menținerea disciplinei în școală, prin ajutorul reciproc al elevilor la învățătură.

De curând a avut loc inaugurarea Centrului de Radioficare Petroșani, al 33-lea în țara noastră.

Prin acest mijloc elevii noștri vor putea să-și completeze cunoștințele și vor avea și un prilej de a se cultiva și de a se recrea prin muzică și manifestații artistice.

Prof. MARIA FILDAN

Organizarea comitetului părinților la școala elementară Nr. 2 din Sighet

SIGHET. — Zilele trecute s'a ținut, la școala elementară română Nr. 2 din orașul nostru, o adunare generală cu părinții elevilor dela această școală.

Directorul școlii a vorbit despre necesitatea colaborării dintre familie și școală, în ce privește educarea tineretului în spirit comunist. S'a amintit că, alături de activitatea membrilor corpului didactic, un mare rol pentru bunul mers al învățământului îl au și părinții elevilor. Intre familie și școală trebuind să fie cea mai deplină conlucrare, s'a arătat care sunt sarcinile părinților pentru a veni în ajutorul școlii și a copiilor lor.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, s'a propus înființarea unui comitet al părinților, membrii acestui comitet, împărțiți pe sectoare, după străzi, vor face vizite la domiciliul elevilor care nu frecventează regulat, vor cerceta motivele absențelor, se vor interesa de progresul la învățătură al elevilor, de disciplina lor, de manifestările lor în afară de școală, de tratamentul în familie, etc.

Comitetul va ține ședințe lunar și se va îngriji și de mobilizarea analfabeților la centrele respective.

PETRE LENGHEL IZANU
Corespondent

Cursuri de limba rusă organizate la Arad de Sindicatul Salariaților din Invățământ

ARAD. — Din inițiativa Comitetului Sindicatului Salariaților din Invățământ, în orașul nostru s'au deschis 13 centre, pe secții, instituții și grupe, pentru învățarea limbii ruse.

Aceste cursuri sunt conduse de cei mai buni și destoinici profesori de limba rusă.

Ele sunt absolut necesare, pentru cercetarea tratatelor științifice și a operelor pedagogice și literare sovietice, precum și a numeroaselor ziare și reviste de specialitate care trebuesc cunoscute de toți membrii sindicatului. Inițiativa luată de Comisia Culturală a sindicatului este cât se poate de bine venită, deoarece ne pune în legătură directă cu marea experiență a oamenilor de știință, a scriitorilor și a educatorilor sovietici.

E de datoria noastră a răspunde cu elan inițiativei Comisiei Culturale Sindicale și zelului profesorilor de limba rusă, care depun toate sforțările pentru a înarma pe tovarășii lor cu cheia bogatei culturi ruse și sovietice.

ION ANTONE
Corespondent sindical

In comuna Luncavița-Severin s'a deschis o cantină școlară

Pentru a veni în ajutorul copiilor care locuesc departe de școală, cadrele didactice ale școlii din Luncavița s'au străduit și au făcut posibilă deschiderea unei cantine școlare. Cea dintâi și mai însemnată contribuție a fost cea a Comitetului Provizoriu local. Acesta a pus la dispoziția continei școlare un stoc de alimente. Tot datorită Comitetului Provizoriu, cantina a obținut, prin Oficiul economic județean, altă cantitate de alimente. Pentru cantină s'au procurat fonduri bănești și prin sprijinul Căminului Cultural.

Cantina funcționează într'una din camerele cedate de directorul școlii, din locuința sa, și este ajutată de învățătoare. Zilnic se servește masa la 20—25 copii. Copiii țăranimii muncitoare din comuna Luncavița-Severin se bucură astfel și ei, datorită grijii Partidului și a guvernului, de condiții mai bune de învățătură.

M. BARBU

Elevii Școlii Elementare Nr. 15 Sovromtractor din Brașov își iau angajamente în lupta pentru pace

Pe drumurile care duc spre sala festivă a uzinei Sovromtractor din Brașov, trec pionierii dela școala elementară Nr. 15, cu obrajii tot așa de roșii ca și cravatele pe care le poartă.

„Vom auzi pe poetul Dan Deșliu, care ne va povesti din viața copiilor din țările coloniale" spune pioniera Ader Lucia.

In sala de festivități a uzinei Sovromtractor, s'au adunat copii și părinți, profesori și elevi, scriitori, pentru a se sfătui cum să lupte pentru apărarea păcii.

Toți elevii sunt nerăbdători să cunoască viața copiilor de peste hotare.

Cu vorba-i domoală, poetul Dan Deșliu îi poartă pe largile mări ale Italiei, prin țările îndepărtate ale Asiei, ale căror popoare luptă pentru libertate și independență națională, contra imperialismului francez și olandez, prin America unde copiii negri sunt opriți să meargă la școală.

Chipurile fragede ale pionierilor se încruntă de revoltă împotriva acestor asupriri mârșave.

Poetul vorbește, de asemeni, despre fericirea copiilor din Uniunea Sovietică, despre dragostea cu care copiii, tineretul și clasa muncitoare din lumea întreagă se îndreaptă către marele apărător al păcii — Iosif Vissarionovici Stalin.

Exemplul luminos al pionierului erou Colea întărește încrederea micilor ascultători și a părinților lor în victoria lagărului păcii.

După terminarea povestirii, vocea de cristal a pionierei Buzea Cornelia sparge tăcerea:

„Vom intensifica munca în grupele noastre de învățătură, ca să fim și noi la înălțimea elevilor sovietici, ca să înțelegem și noi cauza păcii și să știm să luptăm pentru ea".

Pionierul Constantinescu Alexandru cere colegilor săi din clasa VI-a să lupte împotriva repetenției, printr'o muncă îndârjită, zilnică.

Olteanu Alexandru își ia angajamentul să organizeze o grupă de învățătură cu colegii slabi, iar pioniera Ader Lucia adaugă: „Noi înțelegem să luptăm pentru pace, învățând cu toții bine și urmând exemplul pionierilor sovietici".

Alți pionieri își iau angajamentul să întărească disciplina în muncă.

Gal Adrian, conducătorul unității, arată că datoria oricărui bun pionier este de a lupta contra atâtătorilor la un nou război.

Scriitorul Ion Sasu-Ducșoară citește apoi o schiță intitulată „Notele din catalog", iar poetul Adrian Cernescu, muncitor la Sovromtractor, citește poemul „Bastardul".

După cuvântul de închidere, rostit de tovarășul Anghel Copilu, scriitor și el, pionierii au prezentat un frumos program artistic, cuprinzând cântece și poezii pentru pace.

Deschiderea cursurilor profesionale I. C. D.

Sâmbătă 18 Februarie 1950, s'au deschis în București cursurile profesionale I. C. D., la care vor studia 220 de învățători din toată țara. La ședința de deschidere, a vorbit tov. ministru Florica Mezincescu, subliniind că, prin noile cursuri I.C.D., se face o cotitură însemnată în munca de ridicare a cadrelor noastre didactice. Cursurile I.C.D. care, până în prezent, au dat învățătorilor și profesorilor noțiunile elementare de marxism-leninism, au acum ca scop ridicarea nivelului profesional al salariaților din învățământ. Programul cursurilor profesionale constă în studierea pedagogiei și a metodicilor diferitelor obiecte de învățământ, având ca îndrumare pedagogia și metodicile sovietice.

Dintre absolvenții acestor cursuri se vor recruta metodiști pentru birourile pedagogice și lectori pentru viitoarele cursuri profesionale elementare, ce se vor deschide în toată țara, în timpul verii.

In încheere, tov. ministru Florica Mezincescu a arătat că organizarea acestor cursuri este o nouă mărturie a grijii pe care Partidul și Guvernul nostru o poartă învățătorilor și profesorilor, ajutându-i să devină adevărați educatori ai tineretului din țara noastră și căutând, totodată, să asigure tinerei generații toate condițiile necesare pentru a putea deveni un factor activ în lupta popoarelor pentru pace, pentru socialism.

NOTE POLITICE EXTERNE

Presa bulgară a publicat la 21 Februarie actul de acuzare în procesul unor cetățeni bulgari, agenți ai serviciului de spionaj american, recrutați pentru această treabă de către înșiși funcționarii misiunii Statelor Unite la Sofia. Ei sunt acuzați de a fi furnizat serviciului de spionaj american informații cu caracter politic, economic și militar „sub conducerea personală și directă a lui Donald Heath, ministrul plenipotențiar al Statelor Unite la Sofia".

Firește, actul de acuzare este deosebit de interesant nu numai pentrucă el desvăluie josnicia unor agenți plătiți, vânzători de țară, dar mai ales pentrucă el descoperă alte țe ale planului imperialiștilor americani, plan care durează încă din timpul celui de al doilea război mondial și care țintește la aservirea Peninsulei Balcanice, la transformarea țărilor din Balcani în colonii ale lor. Deși înaintarea rapidă a Armatei Sovietice a zădărnicit acest plan în cursul războiului, se dovedește că imperialiștii americani, în visul lor besmetic de cucerire și de dominație a lumii, n'au renunțat nici acum la el.

Actul de acuzare arată că localul misiunii Statelor Unite la Sofia a oferit adăpost spionilor bulgari pentru a-i sustrage justiției. Astfel în clădirea misiunii americane a fost ascuns G. M. Dimitrov, (Gemeto) agentul imperialiștilor americani care avea sarcina de a desagrega frontul din spatele acestuia. Sau, mai târziu, spionul Mihail Șipkov, fiul unui mare comerciant și industriaș din Sofia, ascuns în clădirea misiunii americane, care avusese legături și cu generalul William Oxley, șeful misiunii militare britanice. Șipkov avea legături cu secretarul misiunii politice americane Robert Strong, cu reprezentantul politic al Statelor Unite în Bulgaria Maynard Barres și direct cu Donald Heath. Din partea lui Donald Heath, Șipkov a primit diferite sarcini, între altele aceea de a culege informații în legătură cu activitatea unor comisiuni de stat, precum și de a răspândi svonuri și de a crea o stare de nesiguranță în rândurile populației.

Când a fost descoperit Șipkov, ministrul plenipotențiar al Statelor Unite, Donald Heath a încercat să-l trimită în străinătate.

Alt acuzat este Jivka Rindova care a lucrat în mod activ pentru serviciul de spionaj american. Ea a furnizat informații generalului Crane prin intermediul aghiotantului său, locotenentul Louis Kostinek, apoi, după plecarea acestuia, maiorului Woodward, atașat militar pentru chestiunile infanteriei. Acuzata a mai transmis informații cu privire la aerodromurile bulgare, colonelului de aviație Stoncey, deasemenea colonelului Ralph Wald, atașat pentru chestiunile legate de aplicarea tratatului de pace, ea i-a transmis informații calomnioase cu privire la pretinsele violări ale tratatului de pace.

Din depozițiile acuzatei Rindova, care a vorbit cu Donald Heath în această chestiune, se constată din nou poziția de agent al imperialiștilor americani a lui Traicio Kostov.

Al treilea acuzat, Ștefan Kratrincov din Plovdiv, transmitea informații lui Fairbash, asupra minelor, industriilor, recrutărilor. Nicola Ganov și Vasil Malcev sunt ceilalți doi acuzați din proces, spioni americani care transmiteau informații cu caracter politic, economic și militar. Aproape toți au fost arestați în momentul în care încercau să treacă frontiera.

Actul de acuzare, depozițiile și documentele procesului arată cum nu se poate mai clar activitatea contrare dreptului internațional dusă de misiunea Statelor Unite în Bulgaria. Ele arată că reprezentanții diplomatici ai Statelor Unite la Sofia au transformat misiunea Statelor Unite într'un centru de comploturi și de spionaj îndreptate împotriva Republicii Populare Bulgaria.

Dealtminteri nu numai în Bulgaria, Statele Unite folosesc pe reprezentanții lor diplomatici în aceste scopuri. O parte însemnată a reprezentanților diplomatici britanici și americani duc această activitate de spionaj în toate țările de democrație populară și în Uniunea Sovietică. Nu mai departe decât Marți a fost pronunțată la Budapesta sentința în procesul agenților serviciilor de spionaj american și britanic Imre Geiger, Zoltan Rado, Robert Vogeler, Edgar Sanders, Kelemen Domokos, Istvan Just și Edine Doery.

In rechizitoriu, procurorul Gyula Alapy a subliniat că la proces s'a dovedit că „activitatea acuzaților constituie o parte din activitatea rețelei de spionaj care cuprinde întreaga lume și care este creată în diferitele părți ale lumii de statul major general al armatei americane și de serviciul american de spionaj". „S'a dovedit — a adăogat procurorul Alapy — că un mare număr de membri ai misiunilor diplomatice britanice și americane din țările de democrație populară iau parte activă la conducerea activității de spionaj".

Vigilența revoluționară a puterii de stat populare nimicește însă în țările de democrație populară urzeala vicleană a imperialiștilor anglo-americani și a agenților lor. Ea nu se împiedică să-i spună pe nume dușmanului chiar dacă acesta se ascunde în spatele unei acreditări diplomatice. Popoarele țărilor de democrație populară și-au luat soarta în mâinile lor proprii și nu vor mai tolera niciodată amestecul imperialiștilor anglo-americani în viața lor, din ce în ce mai luminoasă azi, mai fericită, din care dispare exploatarea, asuprirea de orice fel, bezna vremurilor de altădată.

Se apropie 12 Martie, ziua alegerilor de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Poporul sovietic întâmpină această zi ca pe o mare sărbătoare. El știe că datorează marile lui succese și izbânzi Partidului Bolșevic, politicii leninist-staliniste, tovarășului Stalin. Poporul sovietic și-a desemnat în alegeri drept candidați pe cei mai buni, mai nobili, mai devotați fii ai săi. După strălucita sa victorie în Marele Război de Apărare a Patriei, după succesele refacerii, ale planului stalinist postbelic, sub conducerea marelui Stalin, poporul sovietic pășește viguros spre orânduirea socială comunistă. In complicatele condiții ale situației politice internaționale, popoarele sovietice, călăuzite de înțelepciunea celui mai mare om de stat al vremurilor noastre, construiesc cu fermitate, cărămidă cu cărămidă, visul de aur al omenirii muncitoare: comunismul.

Bolșevicii se prezintă în alegeri înconjurați de stima și dragostea tuturor. In cuvântarea istorică a tovarășului Stalin din 9 Februarie 1946, în preziua ultimelor alegeri pentru Sovietul Suprem, se află cuprins întregul program de după război, pe baza căruia poporul sovietic a repurtat toate succesele sale istorice.

Felul în care se prezintă poporul sovietic în alegeri demonstrează forța de neînvins a Uniunii Sovietice, unitatea politico-morală a societății sovietice, patriotismul fierbinte al muncitorilor, țăranilor și intelectualilor U.R.S.S., constructorii comunismului.

Alegerile care au loc pe baza principiilor Constituției Staliniste reprezintă cea mai înaltă expresie a democrației. Constituția Stalinistă, alegerile în U. R. S. S. realizează conducerea nemijlocită a Statului de către masele largi de oameni ai muncii. Candidații Partidului Comunist (bolșevic) se prezintă în alegeri în bloc unic cu candidații muncitorilor, țăranilor și intelectualilor fără de partid, împreună cu candidații sindicatelor, ai Comsomolului și ai altor organizații și asociații ale oamenilor muncii.

Eri 23 Februarie au avut loc alegerile în Anglia. Ele s'au desfășurat în condițiile știute. Esența alegerilor în țările capitaliste, esența parlamentarismului burghez, este aceea pe care a arătat-o Lenin: „A hotărî odată în câțiva ani care membru al clasei dominante va reprima și strivi poporul...". In aceste alegeri se prezintă în toată libertatea doar partidele burgheze. Accesul comuniștilor în alegeri este restrâns sub diferite forme. Li se interzice dreptul la mijloacele de propagandă care necesită cheltueli enorme și li se pun numeroase alte îngrădiri care fac imposibilă libera exprimare a vrerii populare. In Anglia de pildă alegerile generale au loc pe baza unei legi electorale din cele mai reacționare în care sistemul reprezentării proporționale este călcat în picioare. Potrivit acestei legi este ales candidatul care în circumscripția sa a obținut chiar numai un vot în plus peste numărul voturilor obținute de fiecare din candidații celorlalte partide. Astfel, partidul care totalizează de exemplu 10.000.000 voturi poate căpăta de două ori mai multe mandate decât partidul care totalizează un număr de voturi nu cu mult deosebit, de pildă 8.000.000 de voturi, în timp ce un partid care totalizează un milion de voturi, obține un număr extrem de mic, total disproporționat, de mandate. Această lege este destinată, firește, să lovească în primul rând, în Partidul Comunist.

In alegerile din Anglia cele trei partide, conservator, liberal și laburist, deși au prezentat programe diferite, n'au prezentat și programe deosebite: ele se aseamănă în chestiunile cele mai importante ale politicii interne și externe.

După cum se știe „democrația parlamentară burgheză" este o mare excrocherie a claselor dominante, exploatatoare.

In Țara Socialismului, unde nu mai sunt clase dușmane, exploatatori, unde societatea prezintă o unitate morală și politică indestructibilă, asemenea șarlatanii electorale sunt cu desăvârșire imposibile și de neconceput. Acolo alegerile sunt o sărbătoare a întregului popor. Intreaga omenire muncitoare privește cu admirație marele popor sovietic care pășește în avantgarda luptei pentru pace și progres. Oamenii muncii, cei din țările de democrație populară mai ales, știu cât sprijin datorează poporului sovietic. Deaceea ei urmăresc marele eveniment al alegerilor pentru Sovietul Suprem al U. R. S. S., această mare sărbătoare, nu numai cu un interes deosebit, dar cu un adevărat și cald entuziasm.

POȘTA REDACȚIEI

● UN GRUP DE INVAȚATORI ȘI PROFESORI — Rădăuți. — Pentru a se putea trece la măsuri practice în vederea drepturilor bănești cuvenite pentru orele de dirigenție din cursul lunilor Octombrie, Noembrie și Decembrie 1949, vă sfătuim să ne indicați numele profesorilor care se află în această situație și școala unde funcționează. Pe viitor, vă rugăm să semnați corespondența.

● N. POPESCU-Iași. — Suntem de acord cu aprecierile ce le faceți „lucrării" lui Tita și Dăncău: „Mic îndreptar de omenie". Ar fi fost bine, însă, să fi observat că această carte a fost tipărită la începutul anului 1947, când, în aparatul nostru de Stat, mai existau reprezentanți ai burgheziei. Combinând cele învățate la cursurile I.C.D. cu acest amănunt ați fi ajuns la concluzia că „Micul îndreptar de omenie" cuprinde ideologia dușmanului nostru de clasă, împotriva căruia luptăm. Asupra acestei lucrări vom reveni.

● N. CHIRIȚA și A. RAULUI-Sibiu. — Pentru a putea răspunde la întrebarea în legătură cu salarizarea dvs. după 1 Februarie 1949, va trebui să ne comunicați clasa de salarizare, locul unde ați funcționat anul trecut (municipiu, comună urbană, sat) precum și adresa dvs. exactă.

● ECATERINA BALAN-Tg. Neamț).—Credem că ați procedat bine stabilind la sfârșitul semestrului cele 6 ore de recapitulare a materiei. Planul lecției prezentat este prea schematic și deci nu destul de concludent. Ar fi fost interesant să fi înserat observațiile critice și concluziile care au decurs din modul de desfășurare a unei astfel de lecții.

Așteptăm dela dvs. o corespondență în acest sens.

● PETRE CARUNTU, Muntenii-Buzău jud. Ialomița. — Corespondența dvs. în legătură cu alfabetizarea are un caracter mai mult informativ. Faptele prezentate nu sunt îndeajuns legate de problemele școlii. Problema centrală a acestei corespondențe putea fi organizarea și funcționarea centrelor de alfabetizare din comuna Muntenii-Buzău. Ne-ați fi putut vorbi astfel nu numai de refuzul unor reprezentanți ai organizațiilor de massă locale ca și al Comitetului Provizoriu local de a ajuta munca de alfabetizare ci și despre sforțările învățătorilor (nume și date) în această muncă. Cine a muncit mai mult, cine a muncit mai bine? Care din cadrele didactice au neglijat această muncă și de ce?

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 48 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 3 Martie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

6 MARTIE

Se împlinesc cinci ani dela 6 Martie 1945, dată de însemnătate istorică pentru țara noastră. In această zi, de 6 Martie, clasa muncitoare, condusă de Partidul Comunist Român, a dejucat complotul imperialist împotriva țării noastre, a alungat din Guvern partea cea mai reacționară a reprezentanților burgheziei și moșierimii și a instaurat un guvern în care clasa muncitoare și aliații săi dobândeau poziții hotărîtoare.

6 Martie 1945 a constituit o etapă importantă în lupta dusă de proletariat pentru smulgerea puterii politice din mâinile exploatatorilor și pentru transformarea clasei muncitoare dintr'o clasă exploatată în forța conducătoare în Stat.

6 Martie 1945 este, în fond, continuarea directă a marelui act dela 23 August 1944, când glorioasele Armate Sovietice au alungat trupele fasciste de pe teritoriul țării noastre eliberându-ne, și creând clasei muncitoare condusă de Partidul Comunist Român posibilitatea să-și ia soarta în propriile sale mâini.

După 6 Martie, în ciuda împotrivirii burgheziei, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român a trecut la înfăptuirea reformei agrare. Indrumați de Partid, oamenii muncii au pornit la luptă dârză împotriva haosului economic, a inflației și sabotajului, arme veninoase cu care burghezia reacționară, dirijată de imperialiștii anglo-americani, căuta să împiedice desvoltarea țării noastre.

6 Martie a însemnat pentru poporul muncitor român, primul pas făcut pe calea marilor succese la care asistăm astăzi. A însemnat lărgirea pozițiilor politice ale clasei muncitoare, ceeace a permis ca treptat să fie alungate ultimele rămășițe reacționare din Guvern, să se rezolve just problema naționalităților conlocuitoare, să fie răsturnată monarhia și să fie instaurată Republica Populară Română. După aceasta, regimul de democrație populară, forma dictaturii proletariatului, a putut da Patriei noastre o Constituție cu adevărat democrată, a putut înfăptui importante reforme economice, administrative și culturale care au deschis oamenilor muncii din țara noastră calea de luptă pentru construirea socialismului.

Dacă ne întoarcem privirile la drumul parcurs dela 6 Martie 1945 vedem că acești ani au marcat o perioadă de izbânzi importante dobândite de oamenii muncii din țara noastră, în toate domeniile. Marile noastre succese: naționalizarea principalelor mijloace de producție, desvoltarea industriilor de bază, în sectorul extractiv și metalurgic, începutul organizării unei economii planificate, îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1949, crearea Gospodăriilor Agricole de Stat și a primelor Gospodării Agricole Colective, care pun premizele sectorului socialist în agricultură, crearea Sfaturilor Populare, transformarea aparatului de Stat într'o puternică pârghie a regimului de democrație populară, toate acestea au fost posibile numai datorită sprijinului puternic primit din partea marii noastre prietene și aliate Uniunea Sovietică.

6 Martie a marcat o cotitură în politica externă a Patriei noastre, prin crearea relațiilor de prietenie cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. Acestea au făcut ca Republica Populară Română să devină un factor activ în lagărul păcii și al socialismului.

In pas cu lupta pentru desvoltarea economică și politică a țării, Partidul clasei muncitoare a dat și lupta pentru rezolvarea problemei culturale. O formă importantă a acestei lupte este și reforma învățământului din 3 August 1948.

Această revoluționară reformă a făcut ca, în locul vechiului învățământ abstract, metafizic și anarhic, bazat pe ura de rasă și pe șovinism, să ia ființă o școală nouă, organizată pe temeiul unității de structură, așezată pe baze democratice, populare și realist-științifice.

Clasa muncitoare, condusă de Partidul ei, urmând exemplul strălucit al învățământului sovietic, a creat o școală nouă, legând educația de practica vieții, corespunzătoare intereselor poporului muncitor.

Reforma Invățământului a făcut să dispară monopolul burgheziei asupra învățământului. Prin desvoltarea condițiilor economice, clasa muncitoare a izbutit să asigure o școală tot mai bine înzestrată și deschisă pentru fiii oamenilor muncii de orice naționalitate.

Prin reforma învățământului s'au organizat instituțiile preșcolare care cuprind astăzi 176.000 de copii. Prin grija Partidului și a Guvernului, în anul școlar 1949/1950 cursurile școlilor elementare cu patru clase au putut fi urmate de un număr de elevi care întrecea cu 55.000 pe acela din anul precedent. S'au creat deasemeni, 4.101 scoli elementare cu șapte clase, dându-se posibilitatea ca 367.000 de fii ai oamenilor muncii să studieze și să se pregătească temeinic pentru școlile medii. Reforma Invățământului a pus un puternic accent pe școlile medii tehnice, în care se formează cadrele medii tehnice și pe institutele de învățământ superior, în care se făuresc cadrele tehnice superioare necesare desvoltării socialiste a țării noastre. Datorită reformei s'au creat cele peste 3.000 de

(Continuare în pag. 4)

Hotărîrea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri un stimulent puternic pentru creșterea producției și a productivității muncii și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri printr'o importantă Hotărîre a trasat ministerelor de resort sarcinile privind măsurile ce trebuesc luate pentru creșterea producției și a productivității muncii precum și a îmbunătățirii condițiilor de trai ale muncitorilor tehnicienilor și funcționarilor.

Prin această Hotărîre, Partidul și Guvernul a înarmat clasa muncitoare cu un puternic mijloc de luptă pentru realizarea sarcinilor Planului de Stat, pentru desvoltarea construirii socialismului în Republica Populară Română.

Analizând adânc aplicarea noului sistem de salarizare, bazat pe principiul socialist de repartiție după calitatea și cantitatea muncii depuse, Hotărîrea constată că în majoritatea cazurilor acest sistem a constituit un puternic stimulent pentru toți oamenii muncii din țara noastră, deschizându-se largi perspective de asigurare a condițiilor necesare ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Hotărîrea arată că acolo unde s'a aplicat în mod just sistemul de salarizare, îmbinând interesele generale ale clasei muncitoare cu interesul fiecărui om al muncii în parte, el a dat rezultate bune, făcând ca nivelul de trai să crească în raport cu creșterea producției și productivității muncii. Dar așa după cum arată Hotărîrea, au existat și cazuri când unele întreprinderi nu au aplicat în mod just noua salarizare dând naștere la greșeli și nedreptățiri deopotrivă de dăunătoare.

Ocupându-se de aceste greșeli și neajunsuri, în scopul remedierii lor, Partidul și Guvernul a arătat prin această Hotărîre, că aplicarea greșită a sistemului socialist de salarizare a făcut ca unii muncitori, tehnicieni și funcționari să fie încadrați în categorii superioare, necorespunzătoare gradului lor de calificare profesională, iar alți muncitorii cu aceeași calificare profesională să fie încadrați la categorii diferite, unele superioare, iar altele inferioare.

Hotărîrea arată că asemenea greșeli pot duce la frânarea efortului de ridicare a nivelului de calificare profesională, la frânarea ritmului de sporire a producției și productivității muncii, la ridicarea nejustificată a fondului de salarii și, ca o consecință a acestora, mărirea prețului de cost al produselor, scă-

(Continuare în pag. 4)

UN PAS INAINTE IN DESVOLTAREA ŞCOLII NOASTRE

Decizia Ministerului Invățământului Public cu privire la regulile de purtare pentru elevi arată că ele au de scop crearea de „condițiuni favorabile desfășurării învățământului în școli, precum și pregătirii și educării tineretului în vederea construirii societății socialiste".

Acest lucru este expresia grijii Partidului Muncitoresc Român și Statului nostru pentru continua îmbunătățire și aprofundare a procesului instructiv-educativ în școli, parte însemnată a efortului general de înfăptuire a revoluției culturale în țara noastră.

Prin grija Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului țării s'au deschis numeroase școli noi. Mii și mii de copii și tineri care, în alte vremuri, nu ar fi cunoscut școala, învață astăzi carte, capătă cunoștințe, se pregătesc pentru a intra în industrie, în aparatul de Stat, în învățământ. Prin sporirea continuă a burselor, a internatelor, a cantinelor, mii de copii de muncitori, și de țărani muncitori au căpătat posibilitatea să învețe la școală. Mii de copii ai naționalităților conlocuitoare învață astăzi în limba maternă. Nenumărate școli au fost înzestrate cu mobilier, material didactic, bibliotecă, material sportiv.

O grijă deosebită acordă Partidul și Guvernul nostru cadrelor didactice. Ridicarea considerabilă a salariilor acestora, trimiterea la cură și la odihnă, prin asigurările sociale a mii de învățători și profesori, deschiderea porților pentru absolvenții școlilor pedagogice către învățământul superior, ridicarea multor învățători la situația de profesori și atragerea multor profesori din învățământul mediu la munca de asistenți, sau conferențiari în învățământul superior — iată manifestări concrete ale grijii Partidului și Guvernului față de oamenii școlii.

Rolul cadrelor didactice și prestigiul lor a crescut prin însăși înalta lor misiune de făuritori ai viitorilor constructori ai socialismului în țara noastră.

Realizări însemnate s'au dobândit și în ceeace privește calitatea învățământului și a educației în școlile noastre. Noile manuale școlare asigură conținutul științific al învățământului, cunoștințele dobândite la cursurile I. C. D., prin care au trecut zeci de mii de învățători și profesori, precum și cercurile pedagogice ajută cadrelor didactice să-și îmbunătățească continuu felul în care predau materia.

Existența în școlile noastre a organizațiilor de U.T.M. și de pionieri constituie un factor însemnat în îmbunătățirea educației copiilor și tineretului. Prin efortul comun al cadrelor didactice și al organizațiilor de U. T. M. și de pionieri, se creează, în mijlocul elevilor o nouă atitudine față de școală.

Regulile de purtare pentru elevi sunt chemate să consolideze și să generalizeze această nouă atitudine a elevilor.

Ele sunt chemate să extindă la întregul colectiv al clasei și al școlii atitudinea nouă față de învățătură, față de muncă și față de colectiv a celor mai înaintați.

Lămurirea și justa aplicare în viață a regulilor de purtare pentru elevi este o sarcină de cinste a cadrelor didactice și a organizațiilor de tineret din școală. Cadrele didactice vor trebui să mobilizeze întreaga lor experiență pedagogică pentru a face ca regulile de purtare să nu devină pentru elevi o enumerare de îndatoriri formale, ci ca aceștia să poată descifra în fiecare punct conținutul nou pe care acesta îl reprezintă.

Astfel, punctele 1, 2, 6, 7, 8, 9 se referă la îndatoririle elevilor cu privire la învățătură. Punctul 1 al regulilor arată că „elevul este dator să și însușească temeinic și conștiincios învățătura predată în școală, pentru a deveni un cetățean luminat și conștient, folositor poporului muncitor și Patriei noastre, Republica Populară Română". Invățătorii și profesorii trebue să lămurească pe elevi că învățătura nu mai este astăzi o problemă de notă, de diplomă, care să asigure în viitor doar o sursă de existență. Indeplinindu-și datoria cu privire la învățătură, elevul se pregătește pentru activitatea lui viitoare, se pregătește să devină un constructor al socialismului.

Punctele 12, 13, 17, 18 se referă la îndatoririle elevilor față de oamenii muncii mai în vârstă decât ei, ca și față de cei mai mici. Lămurind sensul acestor îndatoriri, învățătorii și profesorii trebue să se sprijine pe faptul că tineretul nostru crește astăzi în spiritul respectului și al dragostei pentru muncă și pentru oamenii muncii, în spiritul urii și disprețului față de exploatatori. Deaceea, tinerii trebue să respecte și să ajute pe oamenii mai în vârstă care muncesc, pe părinții lor și pe ceilalți oameni ai muncii care, prin truda lor, contribue la înflorirea Patriei noastre, la clădirea unei vieți prospere, la înflorirea culturii și a păcii. Ei trebue să respecte pe învățătorii și profesorii care înarmează cu cunoștințe mii de tineri și copii, pregătind Patriei un schimb de nădejde. Ei trebue să iubească și să ajute pe cei mai mici, pe copii, văzând în ei viitorul poporului nostru, cei care vor duce mai departe construcția societății socialiste, care vor fi constructori ai comunismului.

Punctele 19 și 23 se referă la îndatoririle elevului față de colectivul clasei și al școlii. Lămurind elevilor aceste puncte, cadrele noastre didactice vor arăta că, dacă tineretul se pregătește pentru a fi constructor al socialismului, pentru a sluji Patria și cauza păcii, apoi atitudinea fiecărui elev față de învățătură, față de ceilalți oameni, față de colegii lui, față de bunul obștesc nu este numai o problemă a sa personală. Ea interesează în măsura cea mai mare tot colectivul clasei și al școlii, după cum viața clasei și a școlii trebue să preocupe îndeaproape pe fiecare elev. Deaceea, ajutorarea reciprocă, ajutorul la învățătură pentru elevii mai slabi, combaterea în comun a abaterilor eventuale din partea elevilor, sunt datorii ale întregului colectiv și ale fiecărui elev.

Punctele 4, 5 și 16 ale regulilor de purtare privesc îndatoririle elevilor față de bunul obștesc. Invățătorii și profesorii au datoria să lămurească pe elevi că numai cei ce nu muncesc și nu se pregătesc pentru muncă, numai oamenii care trăesc din exploatare, nu pot să prețuiască bunurile create prin muncă și sunt gata să le distrugă. Deaceea grija pentru bunurile școlii, pentru mobilierul școlar, pentru materialul didactic, etc. înseamnă așa dar atât respectul față de munca celor care le-au creat, cât și dorința ca aceste bunuri să poată fi folosite în condiții bune cât mai multă vreme și de cât mai mulți.

Punctele 11, 20, 21 și 22 ale regulilor se referă la disciplină. Invățătorii și profesorii trebue să lămurească pe elevi că disciplina este acel mijloc care dă unitate de acțiune și de voință colectivului, asigurându-i și condițiile normale de muncă. Trebue ca elevii să fie făcuți să înțeleagă că disciplina ce li se cere astăzi nu poate să aibă nimic comun cu disciplina bâtei din trecut. Disciplina lor trebue să fie conștientă și liber consimțită, ca o expresie a patriotismului lor, a voinței sincere de a se pregăti cât mai temeinic pentru a sluji poporul.

Punctele 14 și 15 privesc ținuta din viața de toate zilele a elevului. Elevii vor trebui lămuriți că cel ce se pregătește să slujească țelul înalt de construire a unei societăți noi, clădite pe dreptate și pace, trebue să aibă o ținută morală superioară. Atitudinea demnă, modestia și buna cuviință trebue să fie o pildă pentru cei din jurul lui, făcând cinste clasei și școlii sale.

Firește, introducerea în viață a regulilor de purtare pentru elevi nu se reduce la o prelucrare. Invățătorii și profesorii trebue să se folosească de lămurirea conținutului punctelor din reguli pentru a le aplica în munca de zi cu zi în toate ocaziile, ridicând neîncetat disciplina, atitudinea față de învățătură și ținuta morală a elevilor.

Pentru ca regulile de purtare să-și ajungă cât mai bine scopul, învățătorii și profesorii trebue să se comporte cu mult tact pedagogic și să întrebuințeze cele mai juste metode. Introducerea lor în viață trebue să fie cât mai puțin rigidă, cât mai puțin mecanică. Trebue să se aibă permanent în vedere ca metodele să corespundă vârstei și nivelului de înțelegere a elevilor și să se bazeze pe buna cunoaștere a lor.

Invățătorii și profesorii trebue să se sprijine în această privință pe organizația de U. T. M. și pionieri, pe partea cea mai înaintată a elevilor, pe colectivul clasei, care să fie mobilizat pentru introducerea în viață a regulilor de purtare pentru elevi.

In felul acesta, desvoltând în desfășurarea întregului proces instructiv-educativ acele trăsături în slujba cărora sunt puse regulile, îmbinând exigența și perseverența cu tactul pedagogic, mobilizând colectivul de elevi, cadrele noastre didactice vor putea să pună regulile de purtare pentru elevi în slujba misiunii măreție pe care o are astăzi școala noastră — educația comunistă a generației tinere.

Reguli de purtare pentru elevi

In scopul creării de condițiuni favorabile desfășurării învățământului în școli, precum și pregătirii și educării tineretului, în vederea construirii societății socialiste, pentru formarea și întărirea spiritului de disciplină conștientă al elevilor, prin îndrumarea și asigurarea purtării corecte și demne, atât în școală, în timpul lecțiilor, cât și în afară de școală; Ministerul Invățământului Public a dat următoarea decizie:

ART. I. — Se fixează următoarele reguli de purtare pentru elevii școlilor elementare și medii:

Elevul este dator:

1. — Să-și însușească temeinic și conștiincios învățătura predată în școală, pentru a deveni cetățean luminat și conștient, folositor poporului muncitor și patriei noastre, Republica Populară Română.

2. — Să vină regulat la școală și să nu întârzie dela cursuri și dela lecțiile practice.

3. — Să umble cu băgare de seamă pe stradă, în tramvaie, autobuze, etc., respectând regulile de circulație.

4. — Să vină la școală curat și să-și păstreze cu grijă îmbrăcămintea și cărțile.

5. — Să păstreze curățenie și ordine în bancă, în clasă și în școală.

6. — Să intre în clasă îndată ce a sunat, să-și ocupe locul în bancă și să nu-l părăsească sau să iasă din clasă decât cu învoirea învățătorului sau profesorului.

7. — Să stea corect în bancă în timpul lecției, să asculte atent explicațiile învățătorului sau profesorului ca și răspunsurile colegilor, să nu vorbească și să nu aibă preocupări în afară de lecție.

8. — Să aibă un caiet în care să-și însemneze regulat temele date de către învățător sau profesor pentru lecțiile viitoare.

9. — Să-și pregătească lecțiile cu grijă.

10. — Să salute, sculându-se în picioare, pe învățător sau profesor și pe director, atât la intrarea cât și la ieșirea acestora din clasă.

11. — Să se ridice, când este întrebat, și să se așeze la loc numai cu încuviințarea învățătorului sau profesorului. Când vrea să răspundă sau să întrebe ceva, să ridice mâna.

12. — Să asculte întotdeauna de povețele și îndrumările învățătorului sau profesorului și de ale diriginteluí și directorului școlii.

13. — Să arate respect directorului școlii, învățătorilor și profesorilor; să-i salute când îi întâlnește.

14. — Să se poarte modest, cuviincios și disciplinat în școală, acasă, pe stradă și în locurile publice.

15. — Să nu folosească expresii grosolane sau jignitoare, care înjosesc pe alții ca și pe cei ce le folosesc. Să nu facă fapte care scad demnitatea de elev.

16. — Să păstreze averea școlii și să respecte avutul public, bun al poporului muncitor. Să aibă grijă de lucrurile sale și să fie atent cu cele ale colegilor săi.

17. — Să se poarte atent și plin de grijă cu cei mai în vârstă, ca și cu cei mai mici și să fie gata a da ajutor bătrânilor ca și invalizilor și bolnavilor.

18. — Să ajute pe părinți în treburile casnice și să îngrijească de frații și surorile mai mici.

19. — Să aibă o purtare tovărășească față de colegii săi, să fie prietenos și sincer, să ia parte la viața colectivă, fiind gata să sprijine colectivul și să se sprijine, la rândul său, pe ajutorul colectivului.

20. — Să ceară aprobarea direcției pentru orice participare la competiții sportive sau excursii neorganizate de școală, precum și la plecarea din localitate.

21. — Să nu frecventeze decât acele spectacole, instituții și manifestări publice pe care direcția școlii le recomandă sau pentru care și-a dat consimțământul.

22. — Să respecte regulile stabilite în internat.

23. — Să țină la onoarea școlii sale și a clasei sale, ca la onoarea sa proprie.

Respectarea acestor reguli este o datorie de onoare a fiecărui elev, iar încălcarea lor atrage după sine sancțiuni care pot merge până la eliminare.

ART. II. — Personalul didactic al școlilor elementare și medii este dator să asigure respectarea regulilor de purtare a elevilor, fixate din dispozițiunile art. 1.

ART. III. — Directorul învățământului elementar și preșcolar, Directorul învățământului mediu, precum și șefii secțiilor de învățământ din cadrul Comitetelor Provizorii județene și ale comunelor urbane asimilate cu județul sunt autorizați să aducă la îndeplinire dispozițiunile prezentei Deciziuni.

Ministrul Invățământului Public
N. POPESCU-DOREANU

Școala din R. P. R. participă activ la lupta pentru pace

Oamenii muncii din universitatea „C. I. Parhon" își iau angajamentul de a introduce spiritul de partid în știință și artă și de a lupta pentru pace

Intr'un cadrul festiv, a avut loc, Sâmbătă 25 Februarie, alegerea Comitetului de luptă pentru pace la Universitatea „C. I. Parhon" din București. Au participat delegații aleși în Comitetele de luptă pentru pace ale tuturor Facultăților din București.

După alegerea prezidiului, a luat cuvântul tov. Ionescu-Varo, secretarul secției sindicale a Universității „C. I. Parhon" care a arătat importanța organizării luptei pentru pace. In toată lumea, lupta pentru pace a devenit o uriașă mișcare de masse. Poporele își strâng rândurile și luptă pentru a apăra securitatea țărilor lor, independența națională și pacea, amenințată de imperialiștii anglo-americani.

In toate Facultățile noastre au fost, în cursul acestei săptămâni, entuziaste manifestări pentru pace, în cadrul cărora s'au luat angajamente de către studenți, profesori și personalul administrativ, de a-și înzeci forțele pentru a contribui efectiv la desvoltarea culturii și de a ajuta, fiecare la locul lui de muncă, la împlinirea Planului de Stat. Lupta pentru cultură va întări lupta pentru pace, va contribui la biruința lagărului democrației și al progresului. Sub îndrumarea Partidului, oamenii muncii din Universitatea „C. I. Parhon" își iau angajamentul de a demasca pe dușmanii păcii și ai poporului în știință și artă, de a lupta împotriva cosmopolitismului, arma otrăvită a imperialismului, îndepărtând-o cu desăvârșire din activitățile culturale și științifice ale universităților noastre. Profesorii și studenții și-au luat angajamentul de a-și însuși ideologia clasei muncitoare și de a introduce spiritul de Partid în știință și artă. Lupta pentru pace merge mână în mână cu însușirea științei sovietice, știința cea mai avansată din lume: Uniunea Sovietică și I. V. Stalin, învățătorul oamenilor muncii de pretutindeni, conduc lupta mondială pentru apărarea păcii și, prin străduința și munca fiecăruia, această măreață luptă va fi victorioasă.

S'a trecut apoi la alegerea Comitetului de luptă pentru pace, din care fac parte profesori, conferențiari, asistenți, studenți, funcționari administrativi și de îngrijire.

La dscuții, au participat profesori, studenți și funcționari. Toți și-au luat angajamentul temeinic de a desvolta știința și arta Patriei noastre, de a întări frontul de luptă pentru pace, de a forma cadre bine pregătite pentru construirea socialismului în Republica noastră Populară.

La sfârșit, s'a votat o moțiune citită de tov. decan N. Oancea, moțiune în care se înfierează atâțătorii la război și se arată necesitatea luptei pentru pace, în cadrul fiecărui sector de activitate.

Săptămâna Prieteniei Româno - Bulgare

Intre 1 și 7 Martie se desfășoară Săptămâna Prieteniei Româno-Bulgare, un nou prilej de strângere a legăturilor frățești dintre poporul nostru și poporul Republicii vecine și prietene. In timpul acestei săptămâni, cele două popoare își vor cunoaște mai bine realizările obținute pe drumul construirii socialismului, victoriile în producție și pe tărâmul artei, științei și culturii.

Poporul român și cel bulgar au fost unite prin lupta lor comună împotriva asupririi burghezo-moșierești. Sub conducerea Partidelor Comuniste, popoarele noastre au mers, umăr la umăr, cucerindu-și libertatea și independența națională. Astăzi, prietenia noastră este pecetluită prin tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, semnat la București la începutul anului 1948.

Prietenia româno-bulgară este cimentată, în primul rând prin dragostea celor două popoare față de marea Țară a Socialismului victorios, față de puternica Uniune Sovietică, ale cărei armate ne-au eliberat de sub jugul fascist. Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria au intrat cu hotărîre în marea familie a popoarelor iubitoare de libertate, în fruntea căreia stă Tara Socialismului și genialul ei conducător, tovarășul Stalin.

In condițiile actuale, când în centrul preocupării oamenilor muncii din întreaga lume stă problema apărării păcii, Săptămâna Prieteniei Româno-Bulgare reprezintă o nouă mobilizare a popoarelor noastre la luptă dârză pentru pace.

Alături de toți oamenii muncii din Republica Populară Română, cadrele noastre didactice salută cu bucurie pe oamenii de frunte ai culturii, artei și științei noi bulgare, oaspeți dragi veniți în țara noastră pentru sărbătorirea Săptămânii Prieteniei Româno-Bulgare.

O manifestație sportivă a tineretului bulgar

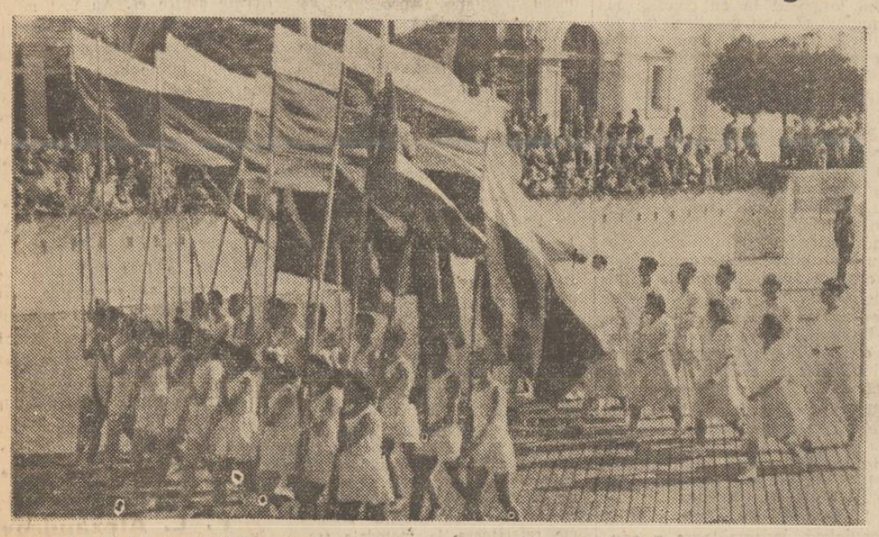

La Sofia tineretul manifestează cu prilejul unei competiții sportive de massă

Citiți în pag. 3-a: Desvoltarea învățământului în R. P. Bulgaria

Alegerea Comitetului de luptă pentru pace la Institutul de Educație Fizică din București

In ziua de 22 Februarie a. c.. a avut loc, în sala de festivități a Institutului de Educație Fizică din București, un însuflețit meeting pentru alegerea Comitetului de luptă pentru pace.

După ce a fost ales un prezidiu de onoare, în frunte cu tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin, și un prezidiu activ, meetingul a fost deschis de tov. Adina Bârlea, care a arătat lupta popoarelor pentru pace și libertate. Asistența a ales apoi în unanimitate Comitetul de luptă pentru pace al I.E.F.-ului, format din rândul elementelor cele mai cinstite, evidențiate în munca depusă în cadrul Institutului.

Au luat apoi cuvântul numeroși profesori și studenți care și-au luat angajamentul să elimine din cercurile lor elementele cosmopolite și atitudinea de ploconire în fața apusului, să-și însușească temeinic știința cea mai avansată din lume, știința marxist-leninistă, metodele noi de lucru și aplicarea lor la cultura fizică, având ca exemplu desvoltarea culturii fizice și a sportului în Uniunea Sovietică.

In încheiere, tov. Sfințeanu Varvara a dat citire moțiunii către Comitetul permanent pentru apărarea păcii din R.P.R., din care citâm, printre altele: „Convinși că nu este suficient să dorim pacea, ci trebue să luptăm activ pentru ea, vom pune în acțiune toate forțele noastre constructive pentru a împiedica declanșarea unui nou război. Vom munci dela locurile noastre pentru a ridica un tineret puternic, sănătos, gata pentru muncă și pentru apărarea păcii'.

Dr. Traian Dumitrescu
Corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Învățători și profesori sovietici — candidați pentru Sovietul Suprem al U. R. S. S.

Printre oamenii de frunte, pe care poporul sovietic îi propune să fie candidați în alegerile din 18 Martie pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., se află un mare număr de învățători și profesori. Cât căldură și dragoste arată participanții la întrunirile din preajma alegerilor față de învățătorii și profesorii sovietici care, prin voința Partidului și Guvernului, prin grija personală a marelui geniu al omenirii, tovarășul Stalin, „...au ajuns la o înălțime la care n'au stat, nu stau și nu pot să stea niciodată în societatea burgheză"!

La întrunirea muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor uzinei Limendsc, din regiunea Arhanghelsc, convocată pentru propunerea de candidați în Sovietul Suprem al U.R.S.S., primul participant care s'a înscris la cuvânt, comunistul Zaramenschi, a propus pe directoarea școlii medii din Limendsc, Nina Alexandrovna Jdanova.

La 18 ani, Nina Alexandrovna și-a început munca de învățătoare la țară, — a spus tovarășul Zaramenschi — în 1925 a absolvit Institutul Pedagogic din Permsc și, până în prezent, timp de 20 de ani, tovarășa Jdanova a lucrat în școlile din orașul Cotlas, la început ca profesoară, apoi ca directoare de studii și, din 1948, ca directoare a școlii medii din Limendsc. Pentru munca ei rodnică ea a fost decorată de două ori cu ordinul „Steagul Roșu al Muncii", și cu medalia „Pentru muncă excepțională în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei din 1941-1945". Tovarășa Jdanova este membră a P.C. (b) al U.R.S.S. din 1944. Mulți dintre foștii ei elevi lucrează acum la uzina Limendsc. Astfel, de pildă, tovarășul Cornilov, tehnician de atelier și tovarășul Jucov, meșter în uzina noastră.

La tribună se ridică un bătrân muncitor, fost marinar pe vasul „Aurora", participant la asaltul asupra Palatului de Iarnă în 1918. El susține cu căldură candidatura propusă și cheamă colectivul uzinei pentru sărbătorirea zilei alegerilor prin noi succese în muncă.

Adunarea generală a uzinei hotărăște să propună în calitate de candidat pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. pe Nina Alexandrovna Jdanova și s'o roage să consimtă a candida în circumscripția electorală Cotlas.

Învățătorii și profesorii din orașul Morșansc, regiunea Tambovsc au propus, în calitate de candidată în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. pe profesoara Evdochia Andreevna Apușchina. In sala de spectacole a Școlii superioare pedagogice din Morșansc, unde cadrele didactice s'au întrunit pentru a-și alege candidatul, a luat cuvântul tovarășa Scerbacova, directoarea școlii medii Nr. 2.

— Printre noi, — a început ea, — se găsește directoarea de studii Evdochia Andreevna Apușchina. Cred că exprim părerea tuturor celor de față dacă propun să o declarăm candidată în alegerile pentru Sovietul Suprem. Noi, învățătorii și profesorii, știm câtă energie și câte cunoștințe aduce tovarășa Apușchina în greaua muncă de instruire și educare a copiilor. Ea are 39 de ani de muncă fără preget în îndeplinirea nobilei sale sarcini pedagogice.

Propunerea tovarășei Scerbacova a fost aprobată de toți participanții. Adunarea cadrelor didactice din orașul Morșansc a hotărît să propună, în calitate de candidat la alegerile pentru Sovietul Suprem, în circumscripția electorală Morșansc, pe profesoara Evdochia Andreevna Apușchina.

La întrunirea membrilor colhozului „Chirov", din Republica Socialistă Sovietică Letonă, a luat cuvântul colhoznicul F. Vinogradov.

— Propun în calitate de candidat în alegerile pentru Sovietul Naționalităților pe învățătoarea Liudmila Iosifovna Sorochina, de la școala elementară din Carelin.

Această propunere a fost susținută cu căldură de bătrânul colhoznic Cultășchin, care a spus:

— Constituția Stalinistă ne-a dat marele drept de a alege organul suprem al puterii de Stat. Folosindu-mă de acest drept, susțin din toată inima candidatura tovarășei Sorochina. Ea locuește de 20 de ani în satul nostru și ne învață copiii și nepoții. Ea a ajutat pe țăranii noștri să pornească pe calea nouă și luminoasă a colhozului.

Adunarea a hotărît, în unanimitate, să propună în calitate de candidat pentru alegerile de deputați ai Sovietului Naționalităților, în circumscripția electorală Vilianse, pe Liudmila Iosifovna Sorochina.

Tractoriștii, combainerii și mecanicii Stațiunii de Mașini și Tractoare din Taraclia, Republica Socialistă Sovietică Moldovenească, s'au întrunit pentru a-și alege candidatul pentru Sovietele Naționalităților. A fost propus Fedor Fedorovici Cibotar, un demn fiu al poporului moldovenesc, unul din pedagogii de frunte ai Republicii, șeful secției de pedagogie și psihologie a Institutului de Cercetări Științifice al Ministerului Învățământului din R.S.S. Moldovenească. Propunerea a fost susținută de toți participanții, care au hotărît să roage pe tovarășul Cibotar să-și dea consimțământul de a candida în circumscripția electorală Taraclia.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Analiza motivelor pentru care copiii se abat dela disciplină în timpul lecțiilor

Principiul umanismului socialist — cât mai mult respect față de om și cât mai multă stăruință din partea lui — se înfăptuește în munca miilor de învățători și profesori sovietici. Din acest principiu al respectului față de personalitatea elevului și al exigenței față de el decurge cea mai importantă sarcină a pedagogului educator — folosirea metodelor individuale în munca cu elevii.

Un aspect particular al acestei sarcini, aspect care are totuși o mare importanță pentru succesul muncii educative a învățătorilor și a profesorilor este posibilitatea de a înțelege motivele purtării elevului și, în special, motivele actelor lui de indisciplină.

A ține seamă de motivele care provoacă acte de indisciplină este o importantă cerință pedagogică și are un rol deosebit atunci când se stabilesc măsurile de influență pedagogică.

Să cercetăm cu exemple concrete motivele câtorva acte de indisciplină ale elevilor la lecții și să căutăm să stabilim ce importanță are luarea în considerare a motivelor pentru determinarea măsurilor de influență pedagogică.

Dacă vom lua cele mai tipice acte de indisci[illegible] ale școlarilor, în special ale celor din clasele V-VII, le vom analiza, vom vedea cât de variate sunt motivele care le provoacă. Cel mai frecvent act de indisciplină la lecții este îndepărtarea atenției dela conținutul lecției, neatenția. Pentru combaterea neatenției este necesar, pe deoparte, ca elevii să aibă atitudine justă față de munca didactică, față de profesor și față de obiectul respectiv, iar pe de altă parte, ca profesorul să organizeze toată clasa pentru muncă, să nu permită nimănui să devină neatent, și să se preocupe îndeaproape de fiecare elev în parte.

Uneori, când elevii nu sunt atenți la lecție, ajunge, pentru a restabili ordinea, ca profesorul să facă o observație serioasă și convingătoare, adresată unui elev anume și nu clasei în general.

Alta este situația, în cazul actelor de indisciplină care sunt legate de diferite stări sufletești complexe. Succesul sau insuccesul la învățătură al elevului, relațiile lui cu tovarășii, cu colectivul clasei, cu profesorii — toate acestea provoacă anumite stări sufletești. In anumite cazuri, aceste stări sufletești pot deveni cauza unei purtări nedisciplinate.

Un profesor anunță notele puse la lucrarea de control. Elevul P. a primit nota 2. Aparent el are o atitudine indiferentă față de această notă. Dar dacă profesorul ar fi mai atent față de elevul respectiv, ar observa că P. s'a jucat toată ora cu briceagul, a desenat ceva în caiet, apoi a început să se lege de vecini și a înghiontit pe colegul care i-a făcut, încet, observație.

Purtarea lui P. poate fi ușor înțeleasă, dacă luăm în considerare câteva fapte importante: La începutul anului școlar P. era un elev slab, lipsea mult dela lecții, călca deseori disciplina. Era amenințat cu repetenția. Dar P. e mai în vârstă decât colegii săi și un an în plus la școală are o mare importanță pentru el. Și iată că, în trimestrul II, el s'a schimbat foarte mult: a început să învețe serios, profesorii au încetat să se plângă de purtarea lui. P. își trăia cu emoție fiecare notă primită. Nota la lucrarea de control din ziua respectivă era pentru el deosebit de importantă. El a fost foarte întristat de nota 2 pe care i-a dat-o profesorul și aceasta i-a provocat o stare sufletească foarte complexă. Iată ce a provocat comportarea lui care, altfel, ar părea nemotivată.

In astfel de cazuri, profesorului i se cere o mare perspicacitate psihologică, priceperea de a observa și de a înțelege starea elevului, multă îndemânare pedagogică și tact.

In cadrul lecțiilor apar uneori situații în care elevii devin nedisciplinați chiar dacă munca în clasă este bine organizată. De exemplu: la ora de geografie din clasa V-a, se face recapitulare. Profesoara atrage în muncă, cu multă pricepere, toată clasa. Ea pune întrebări pe rând fiecărui elev. Elevul L. ridică tot timpul mâna în sus cu insistență. El vrea să vorbească despre o anumită problemă. Nemaiputându-se stăpâni, strigă: „Întrebați-mă pe mine!" In sfârșit, un alt elev vorbește în amănunt despre ceeace vroia să spună L. Atunci L. lasă mâna jos și spune: „Pe mine nu mă întreabă niciodată!"

Tot restul lecției el nu mai ascultă nici întrebările, nici răspunsurile, nu mai ridică mâna; răsfoește o carte și își cercetează caietele. Desamăgit și jignit, L. iese din activitatea comună a clasei.

Ce stare sufletească a condiționat neatenția lui L.? Această reacție a apărut din cauza unei prea mari încordări și din dorința lui L. de a răspunde. Intensitatea stărilor sufletești și impulsivitatea pot fi proprii unor anumiți elevi, ca o particularitate individuală de care profesorul trebue să țină seama. Luarea în considerare a particularităților lui L., folosirea unor metode speciale de lucru cu el și, în acelaș timp, tendința de a înlătura lipsurile lui, le-am întâlnit la o altă profesoară din aceeași școală.

In clasa V-a, la ora de limba rusă, se explică o regulă nouă, după care urmează exerciții la tablă. Profesoara se uită în clasă, pentru a alege pe cel care va ieși la tablă. Sunt foarte mulți acei care doresc să răspundă și, printre ei și L. El întinde mâna cu insuflețirea care îi este proprie. Profesoara îl cheamă, L. execută exercițiul și capătă nota cea mai mare. La întrebarea noastră, de ce a fost ales tocmai L., profesoara ne răspunde că el nu este dintre elevii cei mai buni și răspunde, adesea, cu greutate. Dar dacă știe ceva, vrea foarte mult să răspundă și este îndurerat dacă nu-l întrebi.

Ar fi nejust din punct de vedere pedagogic dacă profesoara l-ar chema pe L. numai atunci când vrea să răspundă. Dar ea acționează asupra lui, înlăturând nerăbdarea și impulsivitatea lui și educându-i puterea de stăpânire, precum și o comportare mai uniformă la lecții. Astfel, la lecția de lectură literară, profesoara îl chemă tot pe L. El citește prost și profesoara îi dă nota minimă de trecere, atrăgându-i atenția că trebue să fie totdeauna gata să răspundă, că va fi întrebat nu atunci când cere el, ci atunci când trebue și că e necesar să aștepte liniștit până va fi întrebat.

Exemplele de neatenție ale elevilor P. și L. sunt caracteristice prin faptul că izvorul acestei neatenții nu este interesul față de un obiect străin, ci starea sufletească. Distragerea elevilor dela lecție nu este provocată de cărțile și caietele pe care le răsfoesc, ci de cauze mult mai complexe. Și, pentru a înțelege aceste cauze, profesorii trebue să cunoască particularitățile individuale ale elevilor, să fie atenți și sensibili față de stările lor sufletești.

C. D. Radin
Candidat în științe pedagogice
(după „Sovietskaia Pedagogika")

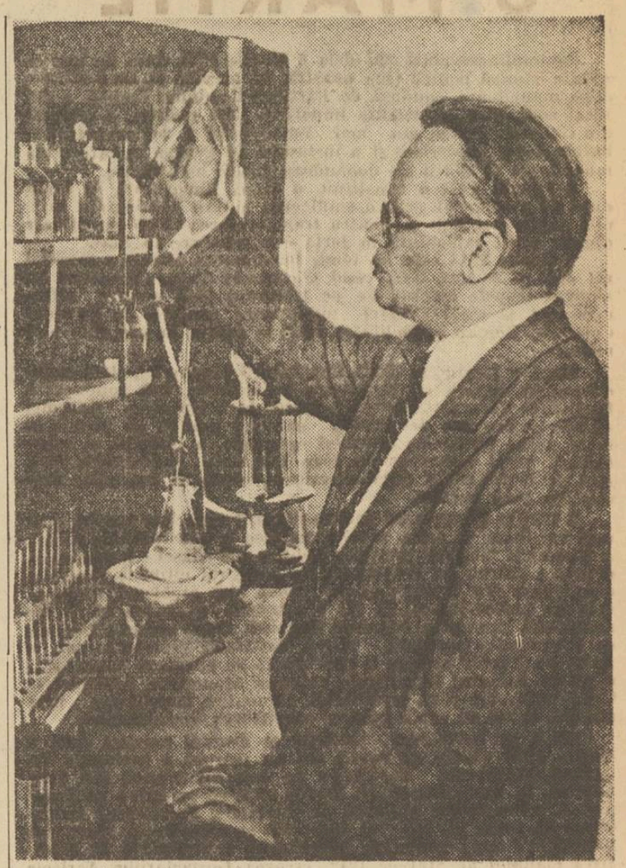

Deputatul Valerian Marcov, profesor titular al catedrei de chimie la Institutul Metalurgic Siberian. Numerosi ingineri din Stalinsc au studiat cu profesorul Marcov. Ei se adresează și acum profesorului lor, pentru consultații. Profesorul Marcov este un activ militant social, devotat orașului său, și a contribuit la înflorirea Stalinscului

Grupele de studenți sunt centre de activitate politico-educativă

Formele activității politico-educative de masă în instituțiile sovietice de învățământ superior sunt din ce în ce mai variate și mai numeroase. Prelegerile, referatele, conferințele teoretice și desbaterile politico-literare au o largă răspândire printre studenți.

Era necesar, însă, ca aceste forme de activitate să fie combinate cu altele noi, care să prilejuiască posibilitatea unei mai mari apropieri de studenți. Pentru aceasta, trebuia ca grupele de studenți să devină cu adevărat centre de activitate politico-educativă.

Grupa dispune de toate condițiile pentru a trezi interesul studenților și pentru a-l atrage în discuții creatoare asupra importantelor probleme politico-ideologice.

In viața grupelor de studenți ai Institutului de Oțel din Moscova, rapoartele și comunicările, referatele cu teme politice, discuțiile și informațiile politice ocupă un loc de frunte. A fost însă necesar ca, din când în când, să se organizeze discuții cu caracter teoretic mai aprofundat, în cadrul unor grupe mai restrânse, pentru a da prilej unui număr cât mai mare de studenți să participe la această activitate.

Astfel, s'a luat hotărîrea să se desbată în grupe, cu ajutorul profesorilor catedrei de marxism-leninism, tema privitoare la lupta Partidului Bolșevic pentru construirea socialismului. Această temă a fost aleasă din pricina numeroaselor întrebări puse de studenți la lecțiile și seminariile de marxism-leninism.

Toată activitatea organizatorică în legătură cu pregătirea și realizarea discuțiilor teoretice și-a luat-o asupra sa comitetul Uniunii Tineretului Comunist Leninist de pe lângă Institut. Birourile organizațiilor comsomoliste au precizat datele la care vor avea loc discuțiile și au repartizat temele. Catedra de marxism-leninism a elaborat planul de lucru și a pregătit bibliografia necesară.

Studenții care doreau să ia cuvântul se adresau Cabinetului de marxism-leninism și profesorilor care dau consultații. Aceștia îi ajutau să alcătuiască planurile și să aleagă bibliografia necesară.

In fiecare grup de studenți se pregăteau să ia cuvântul, în mod obișnuit, cel puțin 6-8 studenți. Dacă ținem seama că se organizau astfel de discuții în 30 de grupuri, aceasta înseamnă că materialul era prelucrat de un număr de peste 200 de studenți și că toți acești studenți primeau îndrumările necesare.

Numeroase grupe au reușit să stârnească interesul studenților față de discuții și să-i facă să se pregătească în mod activ pentru ele. Această îndelungată și amănunțită pregătire, realizată cu ajutorul larg al profesorilor și sub îndrumarea bine organizată, atât a biroului organizației de Partid, cât și a comitetului Uniunii Tineretului Comunist Leninist, a dat rezultate bune. Discuțiile au atras 500 de studenți și au ridicat interesul lor față de problemele teoretice, ajutându-i să pătrundă mai adânc în conținutul operelor clasicilor marxism-leninismului.

Profesorii care conduc grupele au remarcat, în unanimitate, că studenții participă activ la discuții și că rapoartele lor au, în mare parte, un conținut serios.

In numeroase grupe, au participat la discuții aproape toți studenții. Ei au desbătut probleme referitoare la metodele trecerii spre comunism, la lupta pe frontul ideologic, sau la relațiile cu țările capitaliste în perioada construirii socialismului.

Recenziile alcătuite de studenți și publicate în mai multe exemplare de către Institutul de Oțel sunt deosebit de interesante; iată, de pildă, ce scrie studentul Coslov: „Practica a dovedit că discuțiile cu caracter teoretic, desfășurate în grupe, aduc un folos mai mare decât conferințele teoretice care au loc în cadrul cursului. In cazul când studenții erau bine pregătiți pentru discuții, ei luau parte activă la desbaterea și lămurirea temei".

In nota „O inițiativă folositoare", studentul Budariv, care face parte dintr'o grupă a organizației de Partid, scrie: „Grupa s'a pregătit pentru discuții timp de aproape o lună. Raportul cu tema: „Tovarășul Stalin despre posibilitatea construirii comunismului în țara noastră, în condițiunile încercuirii capitaliste" a fost ținut de tov. Anisimov. El s'a pregătit bine și a dovedit că are cunoștințe profunde cu privire la această problemă. Raportul pe tema: „Mijloacele de trecere succesivă dela socialism la comunism", ținut de organizația comsomolistă a grupului condus de tov. Sobolev, a fost urmat de discuții vii. Studentul Sidorov a vorbit despre principala problemă economică a țării noastre în perioada terminării construirii socialismului și a trecerii la comunism. El a folosit date noi în legătură cu această problemă și a tras câteva concluzii juste, bine gândite. Raportul lui a fost ascultat cu mare interes și a plăcut celor prezenți la ședință.

După expunere, raportorilor li s'au pus o serie de întrebări din punct de vedere politic.

Toți acei care au luat cuvântul au dat dovada unei bune pregătiri, au interpretat just și profund problemele puse.

Discuțiile au durat peste trei ore și, desigur, au lărgit sfera cunoștințelor noastre cu privire la această problemă.

Comitetul Uniunii Tineretului Comunist Leninist a totalizat rezultatele discuțiilor teoretice și a ajuns la concluzia că ele au ridicat nivelul activității studenților și interesul lor față de teoria marxist-leninistă. Aceste discuții au dat, totodată, un imbold pentru studiul cât mai adâncit al marxism-leninismului, prin faptul că s'au organizat direct în grupele academice.

Intr'adevăr, experiența organizării discuțiilor teoretice s'a dovedit reușită. Profesorii catedrei de marxism-leninism au cunoscut mai îndeaproape pe studenți, au aflat ce probleme îi frământă pe fiecare dintre ei. Au fost multe cazuri când un student, considerat pasiv sau slab pregătit, s'a prezentat foarte bine la discuții, spre surprinderea profesorului. Catedra de marxism-leninism recomandă ca aceste discuții să fie organizate regulat în anul școlar viitor.

Principalul, desigur, este alegerea justă a temei și îndrumarea pricepută a discuțiilor.

Catedra a tras concluzia că este necesar să se acorde mai multă atenție cultivării la studenți a deprinderilor de a vorbi în public, de a sistematiza materialul raportului, etc.

Experiența grupelor de discuții dela Institutul Oțelului confirmă, încă odată, cât de necesară este activitatea politico-educativă a studenților.

F. L. Alexandrov
Candidat în științele istorice al Institutului de Oțel din Moscova

Știri și fapte

„Cetatea științei" din Moscova

Intr'unul din cartierele mărginașe ale Moscovei, pe un fost loc viran se construește „Cetatea științei". Anul acesta se vor termina ultimele decorații ale frumosului palat, în care se va instala Institutul de Fizică. Acest institut va avea câteva zeci de săli de conferințe, laboratoare, ateliere experimentale, cu ajutorul cărora se vor putea face cele mai complicate cercetări în cele mai diverse ramuri ale fizicii.

Institutul de instrumente de precizie și aparate de calculat se va muta într'un local nou. Clădirile Institutelor de chimie organică și metalurgie sunt încă înconjurate de schele.

In „cetatea științei" se construesc acum noile sere în care savanții vor experimenta diferite plante și vor cultiva noi specii de cereale care rezistă la frig și la secetă.

In umbra unui frumos parc se înalță trei blocuri în opt etaje, unde vor locui toți colaboratorii Academiei de Științe.

„Cetatea științei" ocupă o mare parte din bulevardul Bolșaia Calujskaia, bulevard care a fost construit în cursul planurilor cincinale staliniste și care a devenit astăzi centrul raionului Lenin din Moscova. Locuitorii acestui cartier numesc bulevardul Calujskaia- „bulevardul științei" căci este ocupat aproape pe toată lungimea sa de imobile în care se găsesc numai institute științifice. Pe multe din aceste imobile se văd plăci comemorative care amintesc de mulți corifei ai științei ruse, care au locuit și au lucrat aici. Printre aceștia este deajuns să amintim de Vladimir Comarov, organizatorul Institutelor biologice ale Academiei de Științe din U.R.S.S., de academicianul Alexei Bach, fondatorul biochimiei, de academicianul Ivan Gupchin, creatorul științei petroliere sovietice, precum și de mulți alții. (Agerpres).

O expoziție a lucrărilor de diplomă ale Institutului de Arte Plastice și Decorative din Moscova

In sala de expoziții a Uniunii Pictorilor sovietici din Moscova s'a deschis o mare expoziție, consacrată lucrărilor de diplomă și lucrărilor științifice ale Institutului de Arte Plastice și Decorative din Moscova. La această expoziție, sunt prezentate lucrări de pictură și artă decorativă, sculpturi, ornamente din ceramică, sticlă și metal, lucrate artistic.

Avântul activității științifice în Uniunea Sovietică

Educarea în spirit bolșevic a cadrelor științifice, înzestrarea materială a activității de cercetări științifice au determinat extraordinarul avânt al științei sovietice.

In prezent Academia de Științe a U.R.S.S. este cea mai mare instituție de cercetări științifice din lumea întreagă. In ultimii patru ani, numărul membrilor a sporit mult. 150 de celebri savanți sovietici au fost aleși membri activi sau membri corespondenți ai Academiei. Printre aceștia sunt: vestitul biochimist Alexandru Oparin, autorul teoriei originei vieții pe pământ, Nicolae Maximov, cunoscutul specialist în domeniul fiziologiei plantelor, Boris Polânov, autorul lucrărilor clasice de pedologie. Au fost utilate noi centre de cercetări științifice în domeniul istoriei, mecanicei de precizie, tehnicei, problemelor geochimice și ale chimiei silicaților

O dovadă concludentă a avântului pe care l-a luat desvoltarea științei și culturii sovietice este organizarea a trei Academii în republicile unionale, și a șapte filiale ale Academiei de Științe a U.R.S.S. Noile centre științifice au început să funcționeze în Daghestan, Iacutia, Crimeia, Cazan, Irkutsc, în R. Moldovenească și în Sahalin. (Agerpres).

Deputatul Xenia Burmachina este directoarea școlii Nr. 4. Xenia Burmachina a venit la Stalinsc înainte ca uzina să fi fost construită. La început a predat la școala de constructori, studiind și ea în același timp. Burmachina a absolvit la Stalinsc institutul pedagogic. Ea este o admirabilă pedagogă și educatoare. Părinții școlarilor, precum și ceilalți alegători, au sprijinit candidatura ei la alegerile pentru Sovietul orășenesc

RECENZIE

L. Solomon: „ELEVII SOVIETICI"

Editura Tineretului

„Omul este cel mai prețios capital" a spus tovarășul Stalin fără îndoială că una din cele mai bune dovezi ale aplicării în viață a acestei afirmații constitue numărul impresionant de mare al școlilor speciale și de toate genurile create în cei 32 ani de existență de către regimul sovietic în U.R.S.S.

Un material bogat în legătură cu organizarea școlii sovietice, în legătură cu viața și activitatea școlară și extrașcolară a elevilor din marea Țară a Socialismului, ni-l oferă volumul „Elevii sovietici" de L. Solomon, apărut în „Editura Tineretului".

Sistemul de învățământ sovietic este în întregime clădit pe temelia solidă a grijii neîntrerupte pentru educarea comunistă a tineretului, pentru formarea cetățeanului demn al Țării Socialismului. Autorul înfățișează cu date și exemple concrete cum se realizează în școala sovietică deplina colaborare dintre profesori, părinți și elevi, cum înțeleg aceștia din urmă să învețe, pentru a-și însuși știința, cum își petrec ei timpul liber în chip folositor și cum contribue Comsomolul la educarea elevilor sovietici în spiritul dragostei pentru învățătură.

In 1917, regimul sovietic avea de luptat cu greaua situație moștenită din timpul țarismului: 70 la sută din populație cu totul neștiutoare de carte, tehnicieni puțini și cu slabă pregătire; școli neîndestulătoare; profesori, în bună parte otrăviți de felul burghez de a gândi și a educa; iar cea mai mare parte din intelectualitatea țării ieșită din rândurile burgheziei și moșierimii. In asemenea grele condiții au fost formate cadrele tehnice necesare construirii socialismului.

Grija Statului Sovietic pentru tânăra generație se arată, însă, încă din primele luni. Pe lângă fiecare fabrică, instituție, colhoz, sovhoz, etc. există creșe, unde mamele își pot lăsa copiii pentru timpul cât sunt ocupate în producție. In U.R.S.S. există de trei ori și jumătate mai multe creșe decât în Statele Unite, Franța și Japonia, luate la un loc.

Activitatea preșcolară a copiilor începe la vârsta de 3—4 ani, când merg la grădiniță unde învață să iubească munca, să fie cinstiți și prietenoși, disciplinați și sârguincioși.

După terminarea acestei perioade pregătitoare, copilul intră în școala elementară de patru ani, după care urmează un ciclu de trei ani („Școala medie incompletă") și apoi, un alt ciclu de patru ani („Școala medie completă"). Primii șapte ani sunt obligatorii pentru tinerii dela sate, elevii dela orașe trebuind să termine toți cei 11 ani de studii.

Anul școlar începe la 1 Septembrie și durează până la 20 Mai pentru primele patru clase, și până la 10 Iunie pentru celelalte. In acest răstimp, se dă o vacanță de iarnă și una de primăvară. Elevii din primele patru clase au un program școlar de patru ore a câte 45 minute, iar ceilalți de șase ore a câte 45 minute.

In toate școlile, lecțiile se predau în limba maternă a elevilor. Există astfel, în U.R.S.S., școli în 80 de limbi diferite, limbi dintre care multe nici nu aveau alfabet scris înainte de Marea Revoluție din Octombrie. In aceste școli, se predau însă și cursuri speciale de limbă și literatură rusă.

Școala sovietică dă o mare atenție educației științifice celei mai stricte, dela un capăt la altul al învățământului. Numai elevii formați în acest spirit au putut deveni constructorii îndrăzneți ai socialismului.

Dacă un elev vrea să urmeze un institut de învățământ superior, el termină mai întâi cele 11 clase ale școlii medii complete.

In afara școlilor de ucenici, în care intră elevii absolvenți a șapte clase, și școlile tehnice (sau „Tehnicum", cum se mai numesc), mai există așa numitele „școli de pe lângă fabrici și uzine" unde pot veni cu orice pregătire, tineri ce n'au depășit vârsta de 15 ani și vor să devină muncitori calificați în fabrica sau uzina respectivă.

Pentru tinerii care, din cauza războiului, nu și-au putut continua studiile, există școli speciale. Iar elevii cu talent la muzică, desen, dans, etc., pot urma așa numitele „școli pentru copiii dotați".

Pentru elevii bolnavi care nu se pot deplasa pentru multă vreme sau chiar deloc din casă, Statul Sovietic a organizat numeroase „școli la domiciliu".

Elevii aflați într'o stare și mai gravă: orbi, surzi, mutilați de război, urmează în școli speciale.

In capitolul II al lucrării „Elevii sovietici", L. Solomon tratează problema profesorilor, a părinților și a elevilor.

Pregătirea profesorilor se face pe trei trepte. Pentru a deveni învățători la școala elementară de 4 ani sau educatori la grădinița de copii, tinerii trebue să absolve cei trei ani de studii ai „Școlii Pedagogice"; pentru a preda la școala medie incompletă, ei trebue să termine mai întâi școala medie completă și apoi să urmeze timp de doi ani „Institutul Învățătorilor". In sfârșit, dacă vor să devină profesori la școala medie completă, ei trebue să urmeze — după examenul de maturitate — cursurile de patru ani ale „Institutului Pedagogic", bineînțeles în specialitatea pentru care se pregătesc: chimie, matematică, limba franceză, etc.

In fruntea fiecărei școli funcționează un consiliu pedagogic. Acesta este organul care asigură întreaga conducere a școlii în cele mai importante chestiuni, iar prin comitetul de părinți se iau toate măsurile și se dau părinților toate sfaturile necesare bunului mers al învățăturii copiilor lor.

Profesorii merg acasă la elevii lor, văd în ce condiții lucrează aceștia, ce îi împiedică în muncă și cum pot fi ei ajutați. Pe de altă parte, părinții sunt chemați regulat la școală, pentru a fi informați despre progresele la învățătură ale copiilor lor.

Elevul sovietic nu învață de frica notei proaste sau din obișnuință, pentru ca să facă plăcere părinților sau pentru ca să întreacă pe alții la medie. El învață fiindcă îi place să afle mereu lucruri noi și interesante, fiindcă a văzut cât este de însemnat rolul inginerului bun în fabrică, fiindcă știe că este nevoie de agronomi și fiindcă simte efortul general din jurul său.

Timpul liber al școlarilor este împărțit între clubul copiilor, sălile de lectură, vizitarea muzeelor, excursii, etc. In marile orașe, există adevărate palate ale pionierilor, cum este vestitul palat al pionierilor din Leningrad. Pe lângă teatre și cluburi, elevii sovietici au presa lor și chiar o editură de cărți pentru copii. Apar 34 ziare și reviste științifice și literare, cu un tiraj total de 2 milioane exemplare.

Educația comunistă a tinerei generații, care va fi ajutorul, rezerva Partidului, cade în sarcina Uniunii Tineretului Comunist (Comsomolul) creată de Partid în anul 1918. In Comsomol intră numai elevii cei mai bine pregătiți profesional și politic, cei mai capabili și mai doritori de a munci pentru binele comun.

Comsomolul conduce organizația pionierilor (elevi între 9 și 14 ani), în care intră de asemeni elevii cei mai buni și mai doritori de a ajuta pe colegii lor să fie de folos Partidului și Statului.

Organizațiile de pionieri numărau în 1923, data înființării lor, 4000 pionieri în total, pentru ca, în 1949, numai în organizația pionierilor „V. I. Lenin" să fie 13 milioane tineri.

Lucrarea „Elevii sovietici" de L. Solomon ne oferă o bună ocazie de familiarizare cu școala sovietică, îndrumătoare a educatorilor și elevilor noștri, în construirea socialismului.

C. D. Constantinescu

Examenele din sesiunea Ianuarie-Februarie 1950 la Institutul Agronomic din București

Pe măsură ce se adâncește aplicarea reformei revoluționare a învățământului, încep să se vadă rezultatele ei însemnate.

Măreața experiență a învățământului din U.R.S.S. a servit ca izvor nesecat de măsuri revoluționare, luate de Ministerul Învățământului Public din R.P.R., în vederea desvoltării reformei și a punerii școlii și a științei în slujba poporului.

Odată cu începerea cursurilor, în toamna anului 1949, în învățământul superior s'a introdus sistemul semestrial. Anii școlari au fost împărțiți în două semestre, urmând ca, în sesiunea Ianuarie-Februarie, studenții să dea examene la materiile semestrelor fără soț, iar după terminarea semestrelor cu soț, în sesiunea Iunie.

La începutul lunii Ianuarie 1950, după ce studenții s'au înapoiat din vacanța de iarnă, Ministerul Învățământului Public a luat măsura de a organiza tineretul studios din învățământul superior pe grupe stabile de 15-30 persoane, puse sub îndrumarea și conducerea cadrelor didactice ajutătoare.

Modul cum s'au desfășurat examenele și cum s'au prezentat studenții în sesiunea Ianuarie-Februarie 1950 a dovedit din nou drumul sănătos pe care îl parcurge școala din țara noastră.

Astfel, la Institutul Agronomic din București, s'a constatat un mare salt calitativ în ceeace privește felul în care studenții s'au pregătit pentru examene și și-au însușit materia în cursul semestrului.

Examenele au fost mai bine pregătite ca oricând, atât din partea studenților cât și din partea cadrelor didactice.

Frecvența obligatorie, luarea notițelor la curs, studiul individual planificat, ținerea seminariilor după instrucțiunile Ministerului Învățământului Public, orele de consultații, cercurile de studii, îndrumătoarele și chestionarele pentru examen, bibliografia dată din timp și noile cursuri editate, au înlesnit studenților să-și însușească temeinic materia cursurilor audiate în timpul semestrului.

S'a constatat că, la obiectele la care colectivul de catedră și-a dat mai multă silință pentru buna desfășurare a procesului didactic în cursul semestrului și al examenului, studenții s'au prezentat foarte bine pregătiți.

Studenții au invitat pe tovarășii muncitori, care urmează școala de directori pentru S.M.T.-uri de pe lângă Institut să asiste la probele orale. De asemenea, studenții din ultimii ani au invitat să asiste la examene pe colegii lor din primii ani de studii.

Deși condițiile pentru învățătură au fost cu mult mai bune ca în anul trecut, totuși au mai fost studenți care s'au prezentat nepregătiți la examen, dovedind prin aceasta că nu înțeleg uriașele eforturi ale clasei muncitoare și ale Partidului de a desvolta învățământul și știința în Patria noastră.

Astfel studentul Borcea Antoniu s'a prezentat la examen total nepregătit la toate materiile și, în special, la limba rusă. Studenții Sutitu Viorel, Samoilă Stelian și Panțiroiu Nicolae au fost prinși copiind la lucrările scrise.

Organizația U.T.M. din Institut a luat imediat atitudine contra acestor acțiuni de sabotare, demascând pe cei care au încercat să lovească în munca demnă a studenților.

A fost alcătuită gazeta de perete fulger, în care au fost criticați acei studenți care nu s'au pregătit cum trebue pentru examene și demascați acei care s'au manifestat împotriva năzuințelor clasei muncitoare.

Cea mai mare parte din cadrele didactice ajutătoare, în calitate de responsabili ai grupelor de studenți, au ușurat buna pregătire a tineretului studios și buna desfășurare a examenelor.

Personalul administrativ, laboranții și personalul îngrijitor și-au făcut datoria, asigurând la timp sălile necesare pentru probele scrise și orale, pregătirea probelor practice în laboratoare, sere și ateliere, pavoazarea camerelor în care s'au ținut examenele, etc.

Au fost însă și o serie de lipsuri care, în viitor, vor trebui să fie lichidate.

Astfel, cu toate că, înainte de începerea sesiunii de examene, au fost prelucrate în colectivele de facultăți, instrucțiunile Ministerului Învățământului Public și s'au trasat sarcini precise, unele cadre didactice au încercat să folosească metodele de examinare din vechea școală burgheză, metode care amintesc de toceala, „mușturuiala" din trecut.

Unii responsabili de grupă nu s'au interesat îndeajuns de pregătirea grupei și de felul cum se prezintă la examene studenții din grupa lor.

In timpul examenelor, s'a mai constatat și o lipsă în armonizarea programelor analitice dela unele materii înrudite și, în unele cazuri, chiar lipsuri în programele analitice.

Rectoratul și decanatele facultăților îndrumate de organizația de Partid și sprijinite de organizațiile U.T.M. și Sindicală din Institut au sesizat la timp aceste greșeli și au luat măsuri pentru îndreptarea lor.

Odată cu începerea cursurilor din semestrele cu soț, au fost întrunite colectivele de facultăți, în care toate greșelile semnalate au fost prelucrate, făcându-se analiza modului cum s'au desfășurat examenele și rezultatele obținute. Din experiența acestei sesiuni și a semestrelor fără soț s'au scos învățăminte importante și au fost trasate sarcini pentru viitor. Ele vor ajuta la îmbunătățirea muncii în Institutul nostru, pentru a ajunge să pregătim cadre cât mai bune, necesare transformării socialiste a agriculturii noastre.

Romanovici Alex.
Rectorul Institutului Agronomic din București

Cresc cadrele în învățământul preșcolar

Despre ritmul în care a crescut numărul instituțiilor preșcolare în ultimii ani s'a mai vorbit.

Dar grija Partidului și a Guvernului nu s'a limitat numai la înființarea de grădinițe și cămine. Partidului nu-i este indiferent cum sunt educați copiii oamenilor muncii, după cum nu-i sunt indiferente condițiile în care crește și se formează cei care mâine vor construi socialismul.

Calitatea cadrelor din învățământul preșcolar este una din cele mai importante probleme. I s'a acordat o deosebită atenție în cadrul măsurilor inițiate de Partid, în vederea asigurării unor condiții optime pentru creșterea — dela început — a unei generații robuste, sănătoase, pline de inițiativă și de dragoste pentru muncă și pentru Patrie.

In scopul ridicării cadrelor, au luat ființă, în lunile de iarnă, mai multe cursuri de calificare profesională. Ele au fost repartizate în cinci centre: la București, Iași, Craiova, cursuri în limba română; la Satu-Mare, cursuri în limba maghiară; iar la Brașov (centru mixt) cursuri în limba română și maghiară.

La fiecare centru au frecventat circa 100 de cursiste, adică la cele două serii au frecventat circa 1.000 cursiste.

Inainte de începerea cursurilor s'a ținut un instructaj de 10 zile la București, în cursul lunii Noembrie 1949, cu inspectoarele din învățământul preșcolar venite din toată țara. Prin acest instructaj, inspectoarele și-au completat cunoștințele, pe baza materialului sovietic tradus în ultimul timp. Dintre inspectoarele care au urmat acest instructaj, s'au ales lectoarele pentru cursurile de calificare.

A urmat apoi un curs de calificare profesională de 30 de zile, care s'a ținut în luna Decembrie și la care au participat educatoare din mediul rural.

In lunile Ianuarie și Februarie 1950, a avut loc un al doilea curs de calificare, în același cent e, cu altă serie de educatoare.

Acestea sunt educatoare suplinitoare, venite în învățământul preșcolar deabia de 2-3 luni. Absolventele celui de al doilea curs de calificare sunt încadrate în mediul rural, adică la grădinițele care funcționează în sate tot timpul anului și care, în timpul verii, devin cămine sezoniere, și deci funcționează toată ziua pentru a da posibilitate mamelor să lucreze fără grijă la munca câmpului.

La cursurile de calificare, s'au ținut conferințe cu caracter ideologic, pedagogic și metodologic, precum și lecții în vederea îmbogățirii cunoștințelor necesare pentru predarea literaturii pentru copii, a educației fizice, a cunoașterii naturii, de muzică, luc.u manual etc.

★

In ceeace privește educatoarele venite la aceste cursuri, au fost chemate în prima serie (luna Decembrie) educatoare suplinitoare cu mai multă școală și mai multă experiență profesională. In seria a II-a (lunile Ianuarie și Februarie), au urmat cursurile educatoare suplinitoare cu mai puțină școală și nou venite în învățământ.

Un fapt cu totul îmbucurător este atitudinea acestor tovarășe față de curs, setea lor de a învăța cât mai mult, de a-și însuși cunoștințe cât mai temeinice.

Dacă, în timpul conferințelor, n'au înțeles vreo problemă, ele au pus întrebări, la seminarii, au cerut lămuriri, au desbătut problema până s'au lămurit.

Aceeași atitudine sănătoasă s'a manifestat și în comportarea față de tovarășele de muncă, față de întregul colectiv. Pregătirea seminariilor s'a făcut pe grupe, cele mai bune cursiste ajutând pe cele mai slabe.

Felul cum s'a organizat cursul, a dat cursistelor posibilitatea de a participa și la munca practică pe teren. Ele au asistat la un număr de activități practice ținute la diferite grădinițe și cămine de către educatoarele respective. Apoi, cursistele au trecut, pe rând, la activități diferite, conform planului de muncă din Institutia preșcolară. La sfârșitul activităților, au avut loc criticile. Este de remarcat interesul manifestat de cursiste și justețea criticilor făcute, ceeace denotă că ele și-au însușit în cea mai mare parte cunoștințele de bază.

Comparând toate acestea cu situația în care se afla în trecut învățământul preșcolar la noi, ne dăm seama ce înseamnă grija Partidului și a Guvernului pentru educația tinerei generații, ce înseamnă pentru noi, activiștii din învățământul preșcolar, sprijinul Partidului în îndeplinirea sarcinilor ce ne stau în față.

Această grijă se îndreaptă, în aceeași măsură, asupra tuturor copiilor naționalităților conlocuitoare, pentru care s'au înființat instituții preșcolare cu limba de predare maternă, pregătindu-se cadre speciale în acest scop.

Marcu A.
Inspectoare Preșcolară

Notarea elevilor, o problemă pedagogică de mare importanță

Problema notării elevilor este deosebit de importantă pentru cadrele noastre didactice și va trebui să fie analizată din toate punctele de vedere. Articolul de față se preocupă numai de un singur aspect, notarea elevilor în cadrul fiecărei lecții la care au dat răspunsuri.

Una dintre problemele care m'au preocupat în controlul făcut pe teren a fost și notarea elevilor, timpul și modul cum se face această notare.

Constatările făcute m'au dus la concluzia că profesorul care nu-și notează elevii des și la timp nu are o bogată activitate în clasă; lecțiile lui sunt expozitive, fără prea multă adâncire: participarea elevilor la desfășurarea lecțiilor este foarte redusă; atmosfera din clasă este fără viață și obositoare, lipsită de acea încordare intelectuală caracteristică activității creatoare.

Asemenea profesori am găsit, în special la învățământul mediu. Așa, de exemplu, la școala tehnică profesională de băeți, un profesor deși avea la îndemână patru ore de matematici săptămânal și numai 10 elevi în clasă, nu notase niciun elev până la data de 11 Ianuarie a. c., deci după aproape două luni și jumătate de școală. Aceeași situație am găsit-o și la geografie, la liceul de fete, sau la istorie, la școala pedagogică de băeți din Șendriceni unde, majoritatea elevilor nu erau notați deloc la data de mai sus.

M'am interesat mai îndeaproape dacă nu cumva lipsa de note este numai o omisiune din partea profesorilor respectivi, sau chiar expresia unei lipse de activitate rodnică în clasă. Stând de vorbă cu elevii, mulți dintre ei s'au plâns că, într'adevăr, la obiectele menționate, materialul predat nu se prea aprofundează, profesorii grăbindu-se să termine lecțiile cât mai repede, pentru a nu rămâne cu planul în urmă. La acești profesori nu există o preocupare constantă de a frământa lecțiile cu elevii în clasă, de a-i lăsa și pe ei să pună întrebări, să facă unele completări, să ceară precizări, să clarifice unele probleme rămase nelămurite în urma expunerii lecției.

Nu tot același lucru l-am constatat la profesorul de matematică dela liceul de băeți sau la profesoara de fizico-chimice dela școala pedagogică de fete, unde elevii erau notați de câte 3—4 și 5 ori, notele fiind într'adevăr expresia reală a progresului sau regresului lor la învățătură. Elevii unor astfel de profesori participă activ la lecții, fiecare dintre ei e conștient de forțele sale, își cunoaște posibilitățile și lipsurile, își cunoaște tovarășii de clasă, îi ajută pe cei mai slabi sau cere ajutor dela cei mai bine pregătiți.

Cum va putea profesorul să închee fără note situația elevilor la sfârșitul semestrului? Ii va nota pe fugă, la întâmplare, superficial, nu va avea, în orice moment, grafi cul creșterii sau descreșterii lor la învățătură, va produce nemulțumiri și va pierde încrederea elevilor.

Notarea elevilor la timp și cât mai des este o obligație didactică de mare însemnătate, fiind, cel puțin deocamdată, singura posibilitate de a aprecia nivelul de pregătire al elevilor, felul lor de a munci, de a gândi, de a se exprima, de a lucra individual sau în colectiv. Lucrul acesta se poate realiza foarte ușor dacă profesorii își planifică munca didactică prevăzând pentru fiecare oră, în mod regulat și perseverent, notarea a 2—3 elevi.

N. P. MUSTEAȚA
Inspector la Secțiunea de Învățământ Dorohoi

Săptămâna prieteniei româno-bulgare

Desvoltarea învățământului în Republica Populară Bulgaria

Au trecut mai mult de cinci ani de când Bulgaria a fost eliberată de către Armata Sovietică de sub jugul germano-fascist, de când poporul bulgar a doborît monarhia și a luat în mâinile sale conducerea statului. In acești cinci ani, în Republica Populară Bulgaria s'au petrecut transformări istorice în toate domeniile vieții politice, economice și culturale. Și în învățământ s'au petrecut mari schimbări.

In trecut, Bulgaria era una din țările cele mai înapoiate ale Balcanilor. Poporul era ținut în întuneric. Milioane de oameni erau analfabeți. In școli intrau numai copiii claselor avute. Ei erau educați în spiritul șovinismului velicobulgar și al' ploconirii în fața culturii burgheze apusene. Fiii și fiicele burgheziei bulgare din orașele și satele țării învățau în licee străine, care se bucurau de privilegii deosebite. In aceste școli, călugării catolici, pastorii americani și fasciștii germani își pregăteau cadre pentru activitatea lor reacționară de subminare în Balcani.

Astăzi, situația învățământului s'a schimbat radical. Poporul construește bazele socialismului. Invățământul public a căpătat o desvoltare nemaivăzută până acum. Se poate vorbi astăzi despre primele succese însemnate în domeniul învățământului.

Desvoltarea învățământului public în Bulgaria este caracterizată în primul rând prin introducerea învățământului general de 7 ani. In cele peste 8.800 de școli de 7 ani sunt cuprinși toți copiii între 7 și 15 ani, atât cei din orașe cât și cei din sate. 2000 din aceste școli s'au creat după 1944, în anii guvernării Frontului Patriei.

Numărul de școli medii a crescut de două ori în comparație cu perioada dinaintea războiului. Acum cinci ani, erau la sate 14 licee. Acum, sunt 79. In prezent, sunt înscriși în licee 138.000 de elevi, dintre care majoritatea sunt copii de muncitori și țărani.

In Republica Populară Bulgaria se dă o deosebită atenție pregătirii cadrelor calificate pentru industrie și agricultură. In acest scop s'a creat o rețea deasă de școli medii și cursuri profesionale. In ultimii ani, s'au înființat 166 de licee și școli elementare serale, în care învață, fără a ieși din producție, 15.000 de muncitori și funcționari. Numărul școlilor de pe lângă fabrici și uzine crește din lună în lună. Deasemeni, s'au înființat 20 de școli medii agrotehnice. In diferite puncte ale țării s'au organizat cursuri de tractoriști.

S'a făcut un mare pas înainte și în domeniul lichidării analfabetismului în rândurile populației adulte. Numai în anul școlar 1948/1949 au învățat carte peste 60.000 de muncitori și țărani. Lupta împotriva analfabetismului se intensifică mereu și nu este departe timpul când R.P. Bulgaria va deveni o țară fără analfabeți.

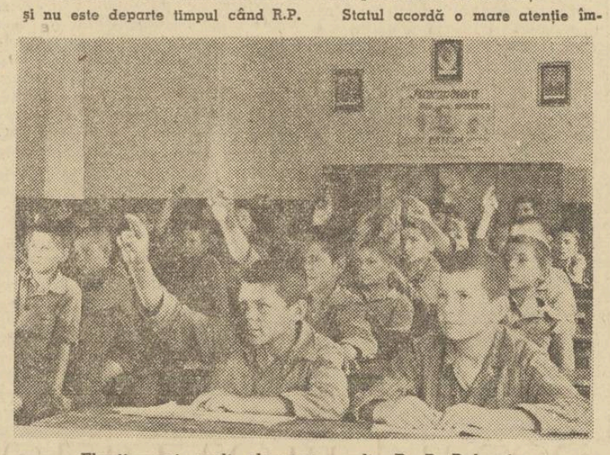

Elevii unei școli elementare din R. P. Bulgaria

O viață nouă a început și pentru naționalitățile conlocuitoare, care formează 12 la sută din întreaga populație a Bulgariei. Aceste naționalități, care aveau înainte numai licee confesionale, întreținute de societățile religioase, au acum posibilitatea să învețe în limba maternă, în școli elementare și medii, iar apoi să intre în instituții superioare de învățământ. In prezent, există 1114 școli de Stat de diferite tipuri pentru naționalități. In instituțiile superioare de învățământ, de pildă, învață peste 250 de studenți turci.

In trecut, Bulgaria avea o singură universitate, la Sofia. Acum, poporul bulgar are încă două universități noi, deschise în orașele Plovdiv și Varna. Pe lângă acestea, mai sunt încă 7 institute de învățământ superior. In aceste institute studiază acum 45.000 de studenți, fii de muncitori, țărani și intelectuali legați de popor, aproape de 4 ori mai mulți decât acum 5 ani.

In afară de aceasta, mai există 24 de școli superioare pedagogice cu 7.000 de studenți.

Pentru prima dată în istoria învățământului din Bulgaria, a fost creată aspirantura pentru pregătirea cadrelor științifice și pedagogice de înaltă calificare și s'a introdus învățământul fără frecvență pentru pregătirea cadrelor didactice. In secțiile de învățământ fără frecvență ale universităților și școlilor superioare pedagogice studiază astăzi peste 2.000 de studenți.

Statul acordă o mare atenție îmbunătățirii situației materiale a studenților. In 5 ani, alocațiile din buget pentru burse studențești au crescut dela 5.000.000 la 600.000.000 leva, adică de 120 de ori. Majoritatea studenților iau masa la cantinele studențești, cu preț redus sau gratuit. Studenții beneficiază, la fel cu muncitorii și funcționarii, de asistență medicală gratuită și se folosesc de stațiunile și casele de odihnă ale Statului.

Schimbări mari au avut loc în conținutul și în organizarea muncii instructiv-educative din școala bulgară. Era necesar să se elimine din programele și manualele școlare conținutul fascist, concepțiile și principiile național-șovine. Era necesar ca aceste programe și manuale să fie ridicate la nivelul științei celei mai înaintate, bazate pe învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin. Din programele școlare a fost exclus învățământul religios, precum și așa numitul „învățământ cetățenesc", introdus în perioada fascizării învățământului public din Bulgaria. S'a redus cu un an timpul de studiu în liceu.

In prezent, sistemul de învățământ școlar din Republica Populară Bulgaria este alcătuit din trei cicluri: elementar, de 4 ani (clasele I—IV); progimnaziu, de 3 ani (clasele V—VII); liceu, de 4 ani (clasele VIII—XI). Școlile care cuprind și învățământul elementar de patru ani și învățământul de trei ani în progimnaziu funcționează acum până în cele mai îndepărtate regiuni ale țării.

In toate clasele progimnaziului și ale liceului, precum și în instituțiile de învățământ superior, se învață limba rusă, ceeace dă tineretului posibilitatea să cunoască tezaurul științei și al literaturii sovietice înaintate și contribue la continua consolidare a prieteniei între poporul bulgar și popoarele Uniunii Sovietice.

La lecțiile de istorie universală și geografie, elevii au posibilitatea să cunoască uriașele realizări politice, economice și culturale, precum și orânduirea de Stat a Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice. S'a introdus în școală un obiect nou: biologia, la care se prezintă pe larg teoriile științifice înaintate ale lui Miciurin și Lâsenco.

Se duce o muncă intensă pentru elaborarea noilor manuale și a materialului didactic, care să corespundă noilor sarcini ce stau astăzi în fața școlii bulgare. O serie de manuale noi au și fost editate și sunt folosite de elevi.

Cadrele didactice bulgare se ocupă serios de ridicarea nivelului lor ideologic-politic, studiind bazele celei mai înaintate și mai progresiste științe — marxism-leninismul. Deasemeni, profesorii și învățătorii bulgari studiază în adâncime știința pedagogică sovietică.

De curând, Guvernul R. P. Bulgaria a ridicat salariul cadrelor didactice și a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai, în deosebi în regiunile îndepărtate din munți.

La lupta pentru desvoltarea învățământului iau parte cele mai largi mase populare. In frunte lor, Partidul Comunist dă o deosebită atenție problemelor învățământului și educației viitorilor constructori ai socialismului, în Republica Populară Bulgaria.

V. Zavadschi

In mijlocul unor însuflețite manifestații pentru pace și socialism s'au desfășurat în Capitală

Lucrările primului Congres al Căminelor Culturale din R.P.R.

Timp de două zile, în marea sală a Ateneului R.P.R., s'au desfășurat lucrările primului Congres al Căminelor Culturale din Republica Populară Română. Insuflețiți de recunoștință pentru Partidul Muncitoresc Român și conștienți de însemnătatea muncii lor delegați ai căminelor culturale de pe întreg cuprinsul țării, printre care un număr mare de învățători, au luat cuvântul vorbind despre viața care clocotește în jurul căminelor culturale.

Delegații căminelor culturale fruntașe din toată țara, activiști care s'au distins în munca de răspândire a culturii: directori, învățători, bibliotecari, cititori evidențiați, conducători de echipe artistice, conferențiari, cu toții au aclamat lupta pentru pace și pe conducătorul ei, pe conducătorul libertății popoarelor, tovarășul Stalin.

Deschiderea lucrărilor

Lucrările Congresului s'au deschis într'o atmosferă entuziastă. Intrarea membrilor prezidiului activ al Congresului, format din delegați ai Partidului Muncitoresc Român și ai Guvernului, a stârnit o furtună de aplauze. Asistența, alcătuită din țărani muncitori, îmbrăcați în portul pitoresc al regiunii din care au venit, din șefi ai Secțiunilor de Artă și Cultură, din numeroși învățători și profesori evidențiați în munca depusă pentru ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare, a manifestat pentru Partidul Muncitoresc Român, îndrumătorul și sprijinitorul progresului cultural al poporului muncitor.

La lucrările Congresului, a participat o delegație sovietică, formată din Tatiana Vasilievna Mustacova, conducătoarea Comitetelor de Educație și Cultură din Moscova și Maxim Trofimov, președintele Caselor de Cultură din Moscova, precum și delegați din Republica Populară Ungară, Republica Populară Bulgaria și Republica Polonă.

După intonarea Imnului R.P.R. și a Imnului Sovietic, Congresul a ales în Prezidiul de onoare, prin ovații puternice, pe genialul conducător și învățător al oamenilor muncii din întreaga lume, Iosif Vissarionovici Stalin.

De asemenea, în Prezidiul de onoare al Congresului a fost ales Biroul Politic al C.C. al P.M.R., în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, precum și acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

A luat apoi cuvântul dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri care a arătat că Partidul Muncitoresc Român și Guvernul sprijină și ajută desvoltarea și înflorirea culturii noastre naționale, a unei adevărate culturi care să respecte tradițiile cele mai bune ale poporului nostru, în lupta și munca pentru construirea socialismului.

Salutând Congresul căminelor culturale din partea Ministerului Artelor, tov. E. Mezincescu, ministrul Artelor, a arătat că una din cele mai importante probleme ce trebuesc desbătute la acest Congres este problema luptei pentru pace.

„Căminele culturale au marele rol de a lămuri masselor țărănimii muncitoare politica Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului, educând țărănimea muncitoare în spiritul dragostei fierbinți pentru Patria noastră scumpă, Republica Populară Română, în spiritul prieteniei veșnice și a devotamentului pentru marea Uniune Sovietică, pentru marele învățător și prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin" — și-a încheiat cuvântarea tov. E. Mezincescu.

In continuare, au vorbit reprezentanții țărilor prietene și vecine care au adus Congresului salutul frățesc al popoarelor lor.

In ședința din 25 Februarie, a vorbit Tatiana Mustacova, membră a delegației sovietice la Congres. Vorbitoarea a înfățișat avântul uriaș al industriei, agriculturii, științei, artei și educației în Uniunea Sovietică.

★

Tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial, aduce tuturor celor care activează pentru ridicarea culturală a țărănimii muncitoare salutul Ministerului Invățământului Public.

„Noi suntem mândri, a spus tov. Tatiana Bulan, că foarte mulți dintre activiștii pe tărâmul culturii la sate sunt oamenii școlii, învățătorii, care au înțeles că munca de luminare și educație a copiilor și adulții din afara școlii, trebue să fie strâns legate".

Adresându-se delegaților învățători, tov. consilier ministerial Tatiana Bulan a continuat spunând:

„Participând la munca de culturalizare a țărănimii muncitoare la luminarea și lămurirea ei, popularizând în mijlocul ei cuceririle frontului uriaș al păcii și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică, contribuiți la intensificarea luptei pentru pace în rândurile țărănimii muncitoare.

Vorbind mai departe, despre înalta prețuire pe care Partidul și Guvernul o au pentru oamenii care muncesc pe tărâm cultural tov. Tatiana Bulan a spus:

„Astfel, dacă ar fi să vorbim numai de învățători, trebue să amintim importanta ridicare a salariilor care a avut loc în Aprilie anul trecut. Mii de învățători au fost trimiși la odihnă și la îngrijirea sănătății, iar fondurile alocate pentru acordarea de ajutoare s'au ridicat, în cursul unui an, la aproape 80 milioane lei. Numai pentru anul 1950 a fost înscrisă în buget suma de peste 150 milioane lei, necesare reglementării situației unor categorii de suplinitori. Mii de învățători mai bine calificați au fost promovați ca profesori la clasele V—VII elementare. Zeci de învățători au fost distinși cu ordine și medalii pentru munca lor desfășurată atât în școală cât și în căminele culturale. Invățătorii sunt ridicați la munci de răspundere în Partid, în Comitetele Provizorii, în conducerea căminelor culturale, a cooperativelor, etc.

După ce a arătat succesele obținute de învățători și a subliniat că oamenii școlii își vor încorda și mai mult puterile pentru a strânge legătura între școală și căminele culturale, tov. Tatiana Bulan s'a adresat congresiștilor rugându-i să transmită salutul Ministerului Invățământului Public către tovarășii care, prin participarea la munca de culturalizare, aduc contribuția lor la întărirea luptei pentru pace, la înfăptuirea revoluției culturale la sate, la strângerea legăturilor de prietenie între naționalitățile conlocuitoare, la transformarea socialistă a agriculturii.

★

Printre numeroșii delegați care s'au înscris la cuvânt spre a arăta felul în care se desfășoară activitatea căminelor culturale au fost și mulți învățători și învățătoare.

Astfel, învățătoarea Smaranda Dinulescu a arătat cum își duce munca de bibliotecară la căminul cultural din com. Găneasa-Ilfov, răspândind cărțile printre săteni. La început, nu toți țăranii veneau la cămin. Fostul cârciumar, și alți chiaburi din sat ațineau calea oamenilor încercând să-i oprească. Bibliotecara și membrii colectivului ei s'au dus în mijlocul sătenilor și, vorbindu-le despre frumusețea faptelor cuprinse în cărți, au reușit să-i mobilizeze în jurul căminului cultural. Smaranda Dinulescu a înfățișat apoi congresiștilor și alte metode folosite în munca de difuzare a cărții.

Invățătoarea Elena Mitrulescu, din Galicea-Mare jud. Dolj, a arătat cum își duce activitatea colectivul de conferențiari ai căminului cultural din comuna ei. Invățătoarea a mai înfățișat felul în care a reușit să ducă în bune condițiuni munca de alfabetizare și cum a izbutit să pună capăt zvonurilor chiaburilor, unelte ale ațâțătorilor la război.

★

La sfârșitul discuțiilor, a luat cuvântul tov. Mihail Roșianu care a tras concluziile desbaterilor și a declarat închis primul Congres al Căminelor Culturale din R.P.R.

O echipă a unui cămin cultural din jud. Sibiu cântând din fluer

Vichente a venit la școală!

La școala Giroc, din jud. Timiș-Torontal, învățătorul Ciureanu Ioan avea un necaz: din cei 26 elevi câți avea înscriși în clasa I-a, Toth Vichente lipsea dela școală. Din cauza lui frecvența de 100% era știrbită.

Tatăl lui Vichente păzea ciurda de porci a satului și copilul, care număra acum 11 ani, îi era mâna dreaptă în împlinirea slujbei sale. In nenumărate rânduri, învățătorul a bătut drumul până la casa lui Vichente și a sfătuit pe părinții lui să-l trimită la școală.

— Nu pot, tovarășe învățător, nu pot. El îmi este tot ajutorul meu, că ceilalți, uite-i, sunt toți mărunți.

— Bine, bade Nicolae, dar copilul o să te blesteme mâine că l-ai lăsat cu ochii închiși.

— Ce să fac?

Invățătorul Ciureanu însă n'a dat o clipă înapoi. A mers la organizația de partid, la Comitetul Provizoriu și, peste tot, a arătat neajunsul. Pe la casa lui Toth Nic s'au perindat atunci și alții, ducând cuvântul de lămurire în legătură cu trimiterea la școală a lui Vichente. In acelaș timp, învățătorul și-a îndreptat munca de lămurire și asupra copilului. Odată, pe când acesta pocnea din bici prin apropierea școlii, i-a ieșit înainte, i-a dat o carte cu chipuri și lăsându-l s'o răsfoiască, i-a spus:

— Când vei veni la școală să înveți carte, ai să vezi mult mai multe de cât vezi acum. Semnele acestea negre spun multe, celui care se ostenește să le cunoască.

Altă dată i-a dat chiar un abecedar. Incet, încet, Vichente a îndrăgit tot mai mult școala și, din ce în ce mai des, venea să pocnească din bici pe sub ferestrele ei.

Intr'o zi din luna Ianuarie, în clasa I-a a fost mare fierbere. Cum a intrat pe ușă învățătorul Ciureanu, școlarii l-au anunțat în cor că Vichente a venit la școală. Intr'o bancă mai înapoi, noul venit sta oarecum sfios și temător de atmosfera aceasta a școlii, nouă pentru el.

Invățătorul i-a vorbit cu blândețe și a analizat cu înțelegere situația lui și hotărirea cuminte pe care a luat-o de a veni la școală să-și lumineze mintea prin învățătura de carte.

Cu căldură, școlarii din clasa I-a s'au angajat să-l ajute în munca lui școlară. Și, cum Vichente este școlar mărișor pentru clasa I-a, în puțin timp a învățat foarte mult. Zorește mereu, cu sârguință să-i ajungă pe ceilalți tovarăși din clasa sa, care merg bine cu învățătura.

Invățătorul Ciureanu radiază de bucurie și spune: „Nu mi-a rămas niciun copil în vârsta școlară în afara școlii și astfel, în comuna noastră, am tăiat rădăcina analfabetismului.

Taban Ioan
șeful secțiunii Inv. și Cult. la plasa Timișoara

Lămuriri în legătură cu activitatea cercurilor pedagogice

Pentru a răspunde numeroaselor corespondențe primite dela învățătorii și profesorii noștri în legătură cu activitatea cercurilor pedagogice, dăm mai jos câteva lămuriri.

Astfel, cu privire la grupărea profesorilor pe specialități se precizează:

In localitățile cu un număr mare de profesori se vor constitui cercuri separate pentru fiecare materie de învățământ. Acolo unde sunt prea puțini profesori, grupele se vor constitui în modul următor: 1) Geografia și Științele Naturii; 2) Fizico-Chimice și Matematici; 3) Limba Română (maternă) și limbi străine; 4) Istoria, Economia Politică, Constituția, Pedagogia și Psihologia.

Acolo unde numărul profesorilor este foarte redus, gruparea se va face astfel: 1) Geografia, Științele Naturii, Fizico-Chimice și Matematici; 2) Limba română (maternă), limbi străine, Istorie, Economie Politică, Constituție, Psihologie și Pedagogie.

Inginerii și tehnicienii care sunt profesori de materii speciale la școlile medii tehnice se vor organiza în cercuri pedagogice după aceleași criterii, conform dispozițiunilor cuprinse în circulara trimisă.

Cu privire la ordinea de zi a ședințelor cercurilor pedagogice, se adaugă următoarele: 1) primul punct din ordinea de zi va cuprinde prelucrarea pe scurt a unui articol sau două din „Analele Româno-Sovietice", sau din revistele diferitelor societăți științifice. Astfel, de exemplu, cercul de Matematică va prelucra articole din „Analele Româno-Sovietice" seria Matematică-Fizică sau din „Gazeta Matematică și Fizică"; cercul de Științe Naturale va prelucra articole din „Analele Româno-Sovietice" seria Biologie-Geografie sau din „Natura" etc.

In continuare, ordinea de zi se va desfășura așa cum s'a arătat în circulară.

2) La cercurile pedagogice ale profesorilor de specialitate dela școlile medii tehnice, ordinea de zi a ședințelor va fi următoarea: a) prelucrarea pe capitole a Pedagogiei de Cairov și a Pedagogiei pentru școlile pedagogice (broșurile M.I.P.); b) o prelucrare a unui articol din revistele de specialitate, care va dura maximum 20 de minute.

Cercurile pedagogice din învățământul elementar, care au în program studierea metodicelor, nu sunt obligate să termine acest studiu până la data de 1 Mai. Pentru a fi posibilă cunoașterea materialului, care este atât de bogat, s'a prelungit timpul de studiu până la data de 1 Iunie.

Pentru procurarea metodicelor, școlile vor întocmi tabele însoțite de chitanțele C.E.C., pe care le vor înainta Secțiunilor de Învățământ. Acestea la rândul lor vor face comanda generală la Editura Cartea Rusă.

8 Martie, zi de luptă a femeilor din lumea întreagă pentru pace, împotriva aţâţătorilor la război

La 8 Martie, anul acesta, se împlinesc 40 de ani dela conferința femeilor muncitoare din diferite țări, ținută la Copenhaga, unde s'au luat hotăriri privind organizarea și întărirea luptei femeilor pentru egalitatea de drepturi, pentru protecția mamei și a copilului, împotriva exploatării capitaliste.

La propunerea Clarei Zetkin, ziua de 8 Martie a fost proclamată Ziua Internațională a Femeii. Ea a devenit apoi, an de an, un prilej de întărire a luptei pentru eliberare, pentru o viață mai bună.

Anul acesta 8 Martie este întâmpinat și sărbătorit în condițiuni noui. 80 de milioane de femei din lumea întreagă, în fruntea cărora păsesc femeile sovietice, sunt unite în Federația Democrată Internațională a Femeilor, care cheamă pe toate femeile la luptă în cadrul frontului mondial al Partizanilor Păcii, condus de marea Patrie a Socialismului, Uniunea Sovietică.

Mobilizarea la lupta pentru apărarea păcii, pentru apărarea vieții, pentru fericirea copiilor, împotriva planurilor criminale ale imperialiștilor anglo-americani, care pregătesc un nou război, este lozinca sub care F.D.I.F. cheamă femeile să întâmpine pe 8 Martie 1950.

Femeile din Republica Populară Română întâmpină ziua de 8 Martie încordate în muncă avântată pentru construirea socialismului. Le sunt scumpe toate cuceririle poporului; ele nu uită viața de mizerie, de umilință, și întuneric în care erau ținute de regimurile trecute. Ele știu că datorită Uniunii Sovietice, eliberatoarea popoarelor, datorită luptei clasei muncitoare condusă de Partidul ei, li se deschid azi perspective largi spre o viață luminoasă, asemeni aceleia pe care o trăiesc femeile sovietice. Ele știu că această viață trebue s'o clădească cu brațele lor și s'o apere cu devotament, așa cum au știut s'o apere femeile sovietice.

Având în fruntea lor pe neobosita luptătoare și conducătoare a clasei muncitoare, pe tovarășa Ana Pauker, femeile din țara noastră fac din ziua de 8 Martie un prilej de întărire a luptei pentru construirea socialismului, care înseamnă întărirea frontului păcii.

Muncitoarele noastre se străduesc să depășească normele, dând exemplu țăranilor muncitoare din gospodăriile agricole colective, care sunt chemate să ajute la buna gospodărire a satului lor, la reușita campaniei de însămânțări.

Pentru profesoarele, învățătoarele și educatoarele din țara noastră, 8 Martie înseamnă hotărirea de a depune toate eforturile în îndeplinirea măreței sarcini, de a forma o generație ca aceea a apărătorilor Stalingradului, a Zoiei Cosmodemianscaia, a Lizei Ceaichina, a lui Oleg Coșevoi, a învingătorilor fascismului german, a eliberatorilor noștri.

Construirea socialismului în țara noastră cere oameni luminați, pricepuți și capabili. Educarea copiilor și a tineretului nostru în spiritul dragostei pentru Patrie, în spiritul devotamentului și recunoștinței pentru Uniunea Sovietică, în spiritul dragostei și entuziasmului în muncă, al dragostei pentru oamenii muncii. al urii pentru exploatatori, este o sarcină de mare onoare la care femeile din învățământ vor trebui să răspundă cu cinste. Orice profesoară, orice învățătoare, orice educatoare trebue să știe că a contribui la lupta pentru pace înseamnă a îndeplini Planul de Stat în cadrul învățământului, înseamnă a nu lăsa niciun copil în afară de școală, niciun analfabet în afară de carte.

8 Martie este nu numai o sărbătoare a femeilor, este o sărbătoare a întregului popor muncitor.

8 Martie este o zi de luptă și pentru elevii din școli, pentru tineretul nostru, care trebue să cinstească în această zi pe mamele lor, pe educatoarele lor, care fac tot ce le stă în putință pentru a le apăra viața și libertatea, pentru a le pregăti un viitor fericit.

Trebue să li se vorbească elevilor de 8 Martie ca de o zi de luptă a femeilor din lumea întreagă pentru pace, împotriva aţâţătorilor la război.

Copiii trebue să cinstească în mod deosebit această zi prin învățătura lor, prin purtarea lor.

Trebue să li se vorbească elevilor despre lupta femeilor, despre sacrificiile lor, despre munca și eroismul femeilor sovietice. Elevii trebue să știe că cel mai frumos dar pe care-l pot face tovarășilor din jur, în această zi, este angajamentul lor de a învăța mai bine, de a veni regulat la școală, de a-și ajuta părinții și frații, de a fi folositori Patriei.

Să-i ducem pe copii la filme în care ei să vadă munca și eroismul femeii, să le citim bucăți literare care ilustrează lupta femeii, să-i ducem la festivaluri și serbări date în cinstea zilei de 8 Martie.

Să le spunem copiilor că, în țara noastră, lupta femeilor pentru pace este lupta pentru viața și fericirea lor.

Să le vorbim de viața minunată a copiilor sovietici, viața făurită de oamenii sovietici, de femeile sovietice. Să le vorbim de viața tristă, mizeră, a copiilor din colonii și să-i facem să urască din tot sufletul pe acei care creează această viață grea, pe imperialiștii americani, englezi, francezi și olandezi, pe exploatatori. Să-i facem să urască pe dușmanii dinăuntru și dinafară a țării noastre, care vor să întoarcă vremurile trecute.

Să întâmpinăm ziua de 8 Martie punând în viață, în fiecare ceas, în fiecare zi, lozinca prin care Partidul clasei muncitoare ne cheamă să luptăm pentru pace, ne cheamă ca, prin munca noastră însuflețită și patriotismul nostru fierbinte, să întărim regimul de democrație populară, să întărim frontul păcii.

VIORICA CONSTANTINESCU
membră în Comitetul Executiv al U. F. D. R.

Noile principii de stabilire a taxelor școlare

Cei care au reușit să se strecoare prin labirintul școlii burgheze își mai amintesc de felul în care regimurile exploatatoare se foloseau, printre altele, și de taxele școlare ca de un mijloc pentru a îndepărta dela carte pe fiii clasei muncitoare. Taxele școlare, fără de plata cărora nu se putea vorbi de învățătură, se stabileau pe principiul „egalității" elevilor sau studenților. Cu alte cuvinte, fie că erai fiu de moșier, de bancher sau de industriaș, fie că erai fiu de țăran obidit, taxa era aceeași. O asemenea politică școlară avea firește, rezultatul dorit de exploatatori. Până la sfârșitul anului școlar, chiar și acei puțini fii de muncitori care izbuteau să pătrundă pe băncile școlii erau, în cele din urmă, exmatriculați pentru neplata taxei școlare, răpindu-li-se astfel dreptul la învățătură.

Răsturnând învățământul burghez și construind o școală nouă, școala pentru popor și în folosul poporului, regimul nostru, Partidul și Guvernul nostru, călăuziți în permanență de grija de a pune în practică dreptul la învățătură al fiilor și fiicelor celor ce muncesc, — drept înscris în Constituția Republicii Populare Române, — au stabilit criterii noi pentru fixarea taxelor școlare în învățământul mediu și superior, în acel învățământ în care altă dată dreptul la învățătură aparținea numai fiilor de ciocoi și de bogătani.

Ministerul Învățământului Public a hotărît, pentru anul școlar 1949-1950, noi criterii de fixare a taxelor școlare. Aceste taxe vor contribui la îmbunătățirea condițiilor materiale ale elevilor și studenților, iar criteriile de fixare a lor vor deschide și mai larg porțile institutiilor de învățământ pentru tinerele vlăstare ale poporului muncitor.

O măsură deosebit de importantă și care va ajuta efectiv la desvoltarea învățământului mediu o constitue reducerea masivă a taxelor școlare pentru licee și școli tehnice. Această reducere creează condiții favorabile pentru toți cei ce vor să-și continue studiile elementare și să treacă în școlile medii, în acele școli a căror menire este formarea cadrelor de tehnicieni, atât de necesari construirii socialismului în țara noastră.

În învățământul superior, taxele se vor stabili pentru fiecare student în parte, având-se în vedere originea socială, situația școlară și cea materială, raportată la impozitul lunar fixat pentru anul în curs.

Hotărând originea socială ca unul din criteriile fixării taxelor universitare, noile dispoziții ale Ministerului Învățământului Public adâncesc politica de clasă a Partidului și a Guvernului nostru. Au fost astfel trecuți în categoria I-a, plătind deci taxele cele mai reduse, fiii de muncitori, membri ai sindicatelor de salariați agricoli, S.M.T., ferme și gospodării agricole de Stat, de membri ai gospodăriilor agricole colective, de țărani muncitori, de foști deținuți politici și luptători antifasciști din ilegalitate, decorați cu ordinele R.P.R., de funcționari de Stat, din ministere, instituții și întreprinderi de Stat și particulare, membri ai sindicatelor, de pensionari proveniți din categoriile de mai sus, de funcționari la cooperative sau de meseriași cooperatori. Tot în această categorie intră și fiii micilor meseriași cu un venit anual până la 60.000 lei și activiștii U.T.M. (dela Comitetul de Sector în sus).

Un nou progres în stabilirea taxelor juste îl constitue și faptul că studenții vor plăti taxele școlare în raport cu veniturile părinților. Astfel, când ambii părinți sunt în câmpul muncii, și, prin urmare, posibilitățile lor materiale sunt mai mari, taxa școlară se calculează la totalul impozitului lunar sau al impozitului anual împărțit la 12. De asemeni, când părinții au și alte venituri în afară de salariu, taxa se calculează la totalul impozitelor pe venituri.

Trebue să menționăm însfârșit, că, la stabilirea taxelor, se are în vedere și situația școlară a studenților. Astfel cei mai buni la învățătură vor plăti taxe extrem de mici care, pentru bursieri, vor merge până la coeficientul zero. Acest criteriu va fi un puternic stimulent pentru o învățătură cât mai temeinică, un îndemn pentru toți studenții de a învăța cât mai mult și cât mai bine.

Noile criterii de stabilire a taxelor școlare dovedesc încă odată grija Partidului și a Guvernului de a aplica în școală o politică de clasă, o politică ce asigură dreptul la învățământ pentru fiii și fiicele celor ce muncesc, o politică ce promovează elementele cele mai capabile, constructorii de mâine ai socialismului.

Andrei Valentin

Școala de cadre sindicale din Câmpulung-Moldova luptă pentru îmbunătățirea muncii

Problema cadrelor este una dintre probleme esențiale din viața și desvoltarea mișcării sindicale.

În noile condiții istorice, mișcării sindicale îi revin sarcini din ce în ce mai importante, iar pentru rezolvarea lor, pentru întărirea mișcării noastre sindicale, e nevoie de cadre noi, bine pregătite, bine instruite.

Această problemă a frământat adânc și Sindicatul Salariaților din Învățământ al județului Câmpulung. Pentru soluționarea acestei probleme, încă dela 18 Octombrie 1949, s'a deschis prima școală de cadre, cu curs seral. Conducerea Comitetului Sindical a putut trece la organizarea acestei școli cu ajutorul Partidului și al Consiliului Sindical Județean.

Prin grija colectivului de conducere, școala funcționează, dela început, în bune condițiuni. Lecțiile se țin conform programului fixat, iar conferențiarii își pregătesc lecțiile cu multă conștiinciozitate. Cursiștii manifestă un deosebit interes, nu numai printr'o frecventare regulată a cursurilor, ci și printr'o largă participare la desbaterea problemelor ce se pun în seminarii.

Totuși, munca ce se desfășoară în această școală desvăluie, încă, o serie întreagă de lipsuri, atât din partea lectorilor, cât și a cursiștilor.

Astfel, colectivul de lectori a lăsat pregătirea lecțiilor în grija unui singur tovarăș, care este și președintele Comitetului Sindical Județean.

Unii lectori nu au destul tact în conducerea discuțiilor. Așa de exemplu, dacă un cursist nu poate răspunde la o întrebare, lectorul trece întrebarea unui alt cursist, creând primului un sentiment de inferioritate. Rare sunt cazurile în care lectorul pune întrebări auxiliare, care să îl ajute pe cursist în formularea răspunsului.

Lectorii trebue să înțeleagă că școala de cadre sindicale nu reprezintă o acțiune mecanică de pregătire politică și ideologică a cursiștilor. Ea trebue să creeze oameni noi, înarmați cu știința marxist-leninistă, pe care, pentru a și-o însuși temeinic, trebue mai întâi să o înțeleagă.

Pentru aceasta, școlile de cadre sindicale au nevoie de lectori bine pregătiți.

Conducerea acestei școli, conștientă de necesitatea creșterii unor cadre ridicate pentru școlile de cadre sindicale a și luat o serie de măsuri în această privință. Așa, de pildă, seminariile se pregătesc cu elemente indicate din rândurile cursiștilor. Învățătorii sau profesorii aleși își pregătesc lecțiile temeinic și conduc discuțiile cu multă răbdare și pricepere.

Pentru a mări numărul cursiștilor sindicali, s'a mai deschis a doua serie a cursurilor.

În acelaș scop, și-a început activitatea școala de cadre de pe lângă Secția Sindicală Vatra Dornei.

Printr'o muncă neobosită, credem că vom reuși, într'o bună măsură, să învingem lipsurile, să ne creăm cadre noi, cu o nouă atitudine față de muncă și capabile să contribue efectiv la realizarea revoluției culturale și la construirea socialismului în țara noastră.

I. Dârdală
corespondent

ȘCOALA ÎN SATELE ȘI ORAȘELE NOASTRE

U.T.M.-iștii Budiș I. Elena și Chincea V. Vasile din clasa VI-a a școlii elementare din com. Bodeștii de Jos, jud. Neamț sunt concentrați asupra unei partide de șah. Colegii lor îi urmăresc cu viu interes sub îndrumarea profesoarei Arhire Ana.

Prima promoție de absolvenți ai școlii medii tehnice viticole Valea Călugărească, au plecat pentru practică în producție la gospodăriile agricole de Stat

Pregătirea cadrelor necesare transformării socialiste a agriculturii din țara noastră nu se mărginește la instruirea lor teoretică. Viitorii conducători ai agriculturii au toate condițiile asigurate pentru a-și însuși pe deplin și latura practică a muncii pe care o vor depune.

Elevii din ultimul an, dela școala tehnică medie viticolă Valea Călugărească, terminând semestrul 7, au trecut la practică în producție la 9 Februarie 1950. Ei au fost repartizați să facă stagiul de practică la Gospodăriile Agricole de Stat din: Valea Călugărească, Buzău, Bacău, Târnava Mare și Târnava Mică. Aici elevii vor face cunoștință mai îndeaproape cu realitățile terenului și vor avea astfel ocazia să-și consolideze — aplicându-le — cunoștințele teoretice dobândite în școală.

Cum s'a organizat munca de alfabetizare în întreprinderile din orașul Bârlad

În întreprinderile din orașul Bârlad au început să funcționeze școli de alfabetizare din cea de a doua jumătate a lunii Noembrie 1949.

Inițiate de Partid, ele au fost încadrate de către Sindicatul Salariaților din Învățământ cu personalul didactic necesar. Colectivele de conducere ale întreprinderilor le-au pus la dispoziție săli bine încălzite, mobilier, material didactic și rechizitele necesare.

Munca pentru lămurirea și mobilizarea analfabeților, în vederea frecventării acestor cursuri, a fost dusă din întreprindere în întreprindere, de către o echipă formată din membrii Sindicatului Salariaților din Învățământ. În cadrul acestei echipe, a dus o activitate deosebită, tovarășul Gheorghe Jecu, secretarul Comitetului Provizoriu al județului.

Pentru a obține o frecvență bună, Organizația de Partid a sprijinit coordonarea cursurilor și a planului de muncă din întreprinderile respective.

Comitetul Provizoriu constatând că lipsa de manuale constitue o greutate serioasă în muncă a tipărit literele și lecțiile pentru ciclul I pe foi volante care au fost distribuite analfabeților din întreprinderi.

Pentru îmbunătățirea metodelor de lucru, învățătorii și profesorii care predau la aceste cursuri au ținut săptămânal ședințe de analiză a muncii, în cadrul cărora au discutat în mod critic și autocritic rapoartele responsabililor acestor școli. În acelaș scop, s'a inlesnit schimbul de experiență, prin ținerea unor lecții de îndrumare și prin verificarea practică a metodelor întrebuințate la ambele cicluri. S'au analizat lipsurile și greutățile care împiedicau buna funcționare a școlilor și, prin eforturi colective, ele au fost înlăturate în bună parte.

În aceste centre de alfabetizare, funcționează 18 de membri ai Sindicatului Salariaților din Învățământ, care au prestat în total 3120 de ore de muncă voluntară.

Rezultatele bune obținute în munca de alfabetizare, în orașul Bârlad, se datoresc și tovarășilor cursiști, membri de Partid sau buni activiști sindicali, care au înțeles că neștiința de carte este o piedică serioasă în construirea socialismului în țara noastră. Ei au ținut să dea un exemplu personal, urmând cursurile cu regularitate și pregătindu-și lecțiile cu conștiinciozitate.

Așa de pildă, tov. Babol Vasile, din organizația de bază a Comitetului Provizoriu, a absolvit în cursul anului 1949, amândouă ciclurile școlii de alfabetizare.

Exemplul lor trebue să fie urmat de toți analfabeții. Aceștia trebue să înțeleagă grija pe care o poartă Partidul și Guvernul nostru ridicării nivelului cultural al maselor largi populare.

PAVEL NICOLAE
corespondent

Munca de alfabetizare în satul Tinosu-județul Prahova

Învățătorii și profesorii din comuna Tinosu, jud. Prahova, sprijiniți de organizația de Partid, au pus, încă din luna Noembrie, bazele organizatorice ale acțiunii de alfabetizare.

S'a hotărît să se înceapă o intensă muncă de lămurire, din casă în casă, din om în om, arătându-se fiecărui analfabet necesitatea de a învăța carte.

Colectivul de îndrumare a împărțit satul în nouă sectoare, fiecare sector având ca responsabil un învățător sau profesor.

Din fondurile Căminului Cultural „23 August" s'au cumpărat cărțile necesare pentru neștiutorii de carte. Ele au fost distribuite în mod gratuit și în rapoarte cu numărul analfabeților din sector. S'au distribuit, de asemenea, rechizite și caiete.

Cursurile au loc cu regularitate de trei ori pe săptămână, fiecare responsabil mergând din casă în casă, în sectorul lui.

Datorită acestei metode, avem în satul nostru o frecvență de 95 la sută. Din 153 înscriși urmează cursurile regulat 139.

În ședințele noastre săptămânale de colectiv, analizăm munca fiecăruia, ne completăm lipsurile, ne îndreptăm greșelile care se ivesc.

VICTORIA MAMUT
corespondent

Activitatea laboratorului-școală din Suceava

Pe lângă Liceul de băeți din localitate a luat ființă, încă din anul școlar 1948/949, un laborator-școală.

In anul școlar curent, acest laborator și-a extins activitatea cuprinzând atât cadrele didactice din județ cât și cele din oraș.

Laboratorul-școală s'a organizat pe lângă Liceul de băeți întrucât acesta oferă cele mai bune condiții de funcționare: local spațios, o bibliotecă bogată, instalații corespunzătoare și o dotație aproape completă la toate ramurile de știință aplicată.

Laboratorul-școală funcționează cu două secții, de fizico-chimice și de științe naturale, conduse de către profesori de specialitate.

Laboratorul stă la dispoziția profesorilor și elevilor care doresc să facă experiențe și să ia cunoștință de aparatele, piesele, planșele respective, etc.

Activitatea acestui laborator-școală prezintă mai multe aspecte.

El vine în ajutorul cadrelor didactice care vor să-și ridice nivelul profesional și să-și îmbogățească cunoștințele în specialitatea lor; în laborator, se face schimb de experiențe, se fac discuții care îmbogățesc în mod real predarea materiilor; se studiază și se aprofundează discipline. Tot aci, se confecționează material didactic pentru completarea pieselor existente. Insfârșit, profesorii școlilor din oraș și județ, care n'au deloc laboratoare sau dispun de piese foarte puține vin cu clasele lor în laboratorul-școală și execută experiențele necesare predării lecțiilor.

Intr'un cuvânt, laboratorul-școală din Suceava este un șantier de muncă, unde se realizează succese din ce în ce mai mari în legarea teoriei de practică, în desvoltarea unui învățământ realist-științific.

VIGDER FRIDA
Corespondent

La Tg. Frumos s'a inaugurat librăria „Cartea Rusă"

De curând s'a înființat, la Tg. Frumos, cea de a 200-a librărie „Cartea Rusă" din Republica Populară Română. La inaugurarea librăriei, care înseamnă un ajutor atât de prețios în munca de fiecare zi a cadrelor didactice, au luat parte și 220 învățători și profesori din plasa Tg. Frumos, jud. Iași.

V. PREOTU
Corespondent

Noui internate pe lângă școlile din județul Bihor

Numărul internatelor pe lângă școlile de toate gradele sporește din zi în zi.

Din inițiativa organizației de plasă P.M.R. și cu sprijinul Comitetului Provizoriu Local, în luna Ianuarie 1950, s'a creat un internat pe lângă școlile elementare din comuna Aleșd jud. Bihor, pentru elevii români și maghiari care locuesc la distanțe mari.

Și școala elementară ciclul II din comuna Husăsăul de Tinca are acum internat. Jumătate dintre elevi acestei școli locuesc în satele învecinate: Oșand, Sumugiu, Fonău și Sititelec. In anul școlar trecut, acești elevi erau nevoiți să străbată zilnic câte 10—14 km., pe jos, pentru a veni la școală. Pe vreme de ploaie sau ninsoare, înfruntând noroiul sau gerul aspru al iernii, copiii veneau la școală. Toate aceste greutăți s'au resimțit asupra sănătății elevilor cât și la învățătură.

Pentru a veni în ajutorul acestor elevi, colectivul școlii și-a luat angajamentul de a înființa un internat pentru elevii din satele vecine, angajament care, datorită sprijinului Comitetului Provizoriu local și Secțiunii de Învățământ, a fost adus la îndeplinire. Localul de cantină s'a putut amenaja în curtea școlii. Găzduirea elevilor se face în mai multe camere din sat, în vecinătatea școlii. Pentru înzestrarea cantinei cu mobilierul, vesela și tacâmurile necesare, s'a recurs la ajutorul Ministerului Învățământului Public și la contribuția părinților. Cei 49 de elevi interni sunt întreținuți în condițiuni bune, 21 dintre ei fiind bursieri.

(După corespondențele trimise de N. Bara și Eliade Buciuc).

Schimburi de experiență în munca de alfabetizare inițiate de cadrele didactice din plasa Tulgheș - Ciuc

După datele statistice din Noembrie 1949, în plasa Tulgheș sunt înregistrați 859 neștiutori de carte în vârstă de 13-49 ani. Dintre aceștia au fost înscriși pentru a urma cursurile de alfabetizare 842 (482 la ciclul I și 360 la ciclul II).

În primele săptămâni ale activității în munca de alfabetizare, frecvența era foarte scăzută (15-20 la sută), în special în satele din regiunea Bicazuri-Dămuc, unde lipseau cadrele didactice, la Huisurez, Ivaneș, Ticoș sau la Bistra, unde nu se dădea atenția cuvenită acestei acțiuni. O situație asemănătoare era și la școlile cu limba de predare maghiară, din comunele Tulgheș, Putna, Recea și Sângeroasa.

Membrii Comitetului Provizoriu de plasă, îndrumați de organizația de Partid, au ieșit pe teren pentru a cerceta cauzele frecvenței scăzute. In ședințe pe comune, cu Comitetele Provizorii, cu reprezentanții organizațiilor de massă și cu învățătorii școlilor elementare s'au alcătuit comisii de coordonare a muncii de alfabetizare. Această nouă organizare a muncii a dus la o creștere simțitoare a frecvenței. In luna Ianuarie, funcționau 35 de centre, pe lângă cele 23 de școli elementare, cu un număr de 451 analfabeți, care urmau în mod regulat cursurile.

La cursurile de alfabetizare, predau 77 propunători — 60 învățători și 17 instructori voluntari — aceștia din urmă recrutați dintre țăranii mai ridicați și pregătiți în cursuri speciale. Instructorii voluntari sunt de un real ajutor în munca dusă de cadrele didactice.

In luna Februarie însă, acțiunea de alfabetizare a scăzut în cea mai mare parte din satele din plasă datorită timpului nefavorabil cum și faptului că, în această perioadă, a început lucrul la pădure. Pe de altă parte, și cadrele didactice din aceste sate rămase în urmă acordaseră mai puțină atenție muncii de alfabetizare.

Trebue să subliniem însă că sunt și centre unde frecvența a crescut. De pildă, la Pârâul-Bicaz, numărul frecventilor a crescut cu 23, la Bicaz-Chei cu 6, la Tepeșeni cu 6, etc.

Rezultate mulțumitoare sunt în com. Tulgheș. Din cei 159 de analfabeți, urmează la școală 112 (70 la sută) — 49 români și 63 maghiari. Aici, secția sindicală a mobilizat pe toți membrii săi în munca de alfabetizare, muncă organizată pe baza experiențelor de anul trecut. Satele fiind risfirate pe o distanță de 20 km., s'au alcătuit grupe pe căturie și grupuri de case, unde învățătorii se deplasează de 2-3 ori pe săptămână și țin cursuri chiar la domiciliul neștiutorilor de carte.

Pentru popularizarea metodelor întrebuințate de învățătorii din com. Tulgheș, s'au discutat, în cadrul ședinței cu directorii de școli care a avut loc săptămâna trecută, posibilitățile locale ale fiecărei comune în parte inițiindu-se astfel schimbul de experiență.

Pentru ridicarea frecvenței la cursurile pentru neștiutorii de carte este însă necesar ca membrii organizațiilor de massă să contribue cu o activitate mai intensă, desfășurând o acțiune susținută de lămurire în rândurile analfabeților din comunele Bicazuri și Dămuc.

Toate lipsurile în acțiunea de alfabetizare trebue lichidate cât mai repede, în așa fel ca, în luna Martie, să se poată lucra în condițiuni cât mai bune și cu rezultatele cerute de sarcinile înscrise în Planul de Stat pe 1950.

I. Dumitrescu
Corespondent

Deschiderea clubului Sindicatului Salariaților din Învățământ-Cluj

De curând a avut loc, la Cluj, deschiderea festivă a clubului Sindicatului Salariaților din Învățământ, în prezența tovarășei Aurelia Costache, delegata Uniunii.

Programul a început cu Imnul R.P.R. și Imnul Sovietic, după care a urmat cuvântul tovarășei președinte L. Cuparencu. Pornind dela Rezoluția Comitetului Central al P.M.R. din 20—22 Decembrie 1948, cu privire la rolul cluburilor în opera de culturalizare a maselor, vorbitoarea a arătat că, și în cadrul acestui club, trebue să se desfășoare o vie activitate pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al tuturor membrilor, pentru a fi astfel în măsură să contribue la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950 și să participe cât mai intens la lupta pentru pace.

In continuare, au fost subliniate greutățile întâmpinate, precum și slăbiciunile și lipsurile avute în munca de organizare a clubului. Deși comitetul sindical și-a luat prin planul de muncă această sarcină importantă, odată cu reorganizarea sa pe comisii de probleme, totuși, nu s'a preocupat îndeajuns de ea, din care cauză deschiderea clubului a fost mult timp amânată. Dacă s'ar fi lucrat planificat și în colectiv, așa cum s'a lucrat în ultimul timp, clubul s'ar fi putut deschide mult mai de vreme.

In încheere, tovarășa președintă îndeamnă cadrele didactice să urmeze exemplul sindicatelor sovietice, ale căror cluburi au devenit puternice izvoare de cultură.

A vorbit apoi tovarășa Aurelia Costache, delegata Uniunii, care a dat îndrumări practice asupra felului cum trebue să fie dusă munca în club, pentru ca acesta să devină într'adevăr o casă de cultură și, totdeodată, un mijloc puternic de luptă pentru pace.

Tovarășul Bosca T., responsabilul clubului, și-a luat angajamentul să ducă o muncă susținută pentru organizarea și popularizarea clubului și să mobilizeze cât mai mulți învățători și profesori în munca de ridicare și educare a maselor.

După programul artistic, toți participanții au vizitat clubul, care se compune din patru camere: biblioteca, sala de lectură, sala de conversări și sala de șah.

V. BREBAN
Corespondent

6 MARTIE

(Urmare din pag. 1-a)

școli pentru copiii naționalităților conlocuitoare, școli urmate în acest an de peste 253.000 de copii. Datorită luptei clasei muncitoare și Partidului ei, școlile au acum manuale suficiente științific alcătuite și redactate în limbile tuturor naționalităților conlocuitoare, precum și importante cantități de material didactic, precum și materialul necesar desvoltării unui învățământ realist-științific. Peste 80.000 de învățători, profesori și profesori universitari au putut urma cursurile I.C.D., însușindu-și elementele de bază ale științei marxist-leniniste, spre a le folosi în școală contribuind astfel la ridicarea nivelului politic și la creșterea conștiinței socialiste în sânul școlii. Planul de investiții a fost împlinit aproape în întregime. S'au creat internate în mediul rural, pentru școlile elementare. Avântul constructiv, izvorît din biruința clasei muncitoare, s'a transmis și învățământului și a dat roade binefăcătoare. Racila veche a analfabetismului este sistematic stârpită. Bursele școlare au atins, în acest an, cifra de 120.000, cifră nemaiîntâlnită în istoria învățământului nostru. Ele dau posibilitatea fiilor oamenilor muncii de a învăța în condiții din ce în ce mai bune. Tineretul nostru crește și este educat în condiții care-l pregătesc să devină constructor activ al socialismului. Tineretul nostru crește astăzi în spiritul dragostei față de clasa muncitoare și față de Partidul ei, în spiritul dragostei de Patrie, în spiritul dragostei față de Țara Socialismului, în spiritul luptei pentru pace.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus la 23 August 1949: „In școli, ca și pe terenurile de sport și cultură fizică, se observă un avânt fără precedent. Numărul școlilor, al elevilor și studenților a crescut. Introducerea studiului marxism-leninismului în facultăți și instituții și ale limbei ruse în școlile de toate gradele a ridicat nivelul învățământului nostru. Crește o tânără generație viguroasă, plină de sănătate morală și fizică, o generație de constructori ai socialismului".

Dar, desigur, mai sunt multe de făcut. Revoluția noastră culturală este abia la început. Școala este un factor puternic în lupta pentru construirea socialismului în Republica noastră Populară.

Deaceea îndeplinirea Planului de Stat în sectorul învățământului este cea dintâi datorie a oamenilor care muncesc în școlile noastre.

Prin aceasta, școala, mergând pe calea care a început să se traseze la 6 Martie 1945, va ajuta la desvoltarea tinerelor generații legate de clasa muncitoare, în spiritul dragostei și recunoștinței față de Marea Uniune Sovietică și de genialul ei conducător, I. V. Stalin, în spiritul luptei pentru pace.

Hotărîrea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri

(Urmare din pag. 1-a)

derea puterii de cumpărare a salariilor, diminuarea creșterii ritmului acumulării socialiste, cu alte cuvinte la micșorarea posibilității de desvoltare a economiei noastre socialiste.

Toate aceste abateri dela principiul sistemului socialist de salarizare, pot avea efecte contrarii intereselor clasei muncitoare, ele fiind împotriva fiecărui om al muncii.

Aplicarea greșită a sistemului primelor de producție pentru muncitori, tehnicieni și ingineri, ca și a sistemului premierii pentru muncă excepțională de către unele întreprinderi, a dus la nivelarea salariilor necorespunzătoare principiului socialist de retribuire după calitatea și cantitatea muncii depuse, diminuându-se astfel efortul acelora care dau o contribuție excepțională la depășirea planurilor de producție.

Au fost deasemeni cazuri când regimul orelor suplimentare a fost extins, sub pretextul necesităților urgente în producție. Prelungirea în mod nejustificat a duratei zilei de muncă, sub forma orelor suplimentare, a avut o influență negativă asupra stării sănătății muncitorului, a randamentului său în muncă și a ridicării nivelului său de cultură generală.

Hotărîrea consideră că disproporția existentă la unele întreprinderi între așa zisele „depășiri de normă" a dus la consecințe negative. Practicarea „ajustărilor" prin stabilire bruscă a unor norme mai ridicate a neîndreptățit pe unii muncitori care îndepliniseră vechile norme.

Lipsa unui principiu științific de fixare a normelor, fără a se avea în vedere posibilitățile de îmbunătățire a muncii la locul de muncă, a utilajului nou introdus, a ridicării gradului de calificare profesională a muncitorilor au dus la disproporția normelor, frânând elanul creator al muncitorilor.

Pentru înlăturarea acestor deficiențe Hotărîrea a trasat ca sarcină imediată ministerelor de resort în colaborare cu Confederația Generală a Muncii, Comisia de Stat a Planificării și Ministerul de Finanțe să elaboreze măsurile concrete pentru aplicarea justă a sistemului socialist de salarizare, introducerea unui sistem premial unic, restrângerea orelor suplimentare la strictul necesar, folosirea rațională a fondului directorului, verificarea actualelor norme pe baze tehnico-științifice.

Toate aceste măsuri dovedesc grija permanentă pe care Partidul și Guvernul o poartă oamenilor muncii, creând toate condițiile necesare îndeplinirii Planului de Stat pe 1950, ca de pregătire a primului nostru plan cincinal, chezășie a construirii socialismului în țara noastră.

Conferința Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură din toată țara

Publicăm în această pagină continuarea lucrărilor Conferinței cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură. In afară de referatul privitor la „Organizarea unei mai bune evidențe în munca din școală", pagina noastră cuprinde intervențiile tov. M. Nanu, președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, a tov. Nastovici, delegatul U.T.M., precum și concluziile trase, la sfârșitul Conferinței, de tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public.

Intregul material publicat de gazeta noastră, în legătură cu conferința Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură din toată țara, este de un real folos în îndrumarea și organizarea muncii pentru împlinirea și depășirea Planului de Stat, în sectorul învățământului.

CONCLUZIILE TRASE DE TOV. N. POPESCU-DOREANU MINISTRUL INVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC

In cuvântul rostit la încheerea discuțiilor, tov. ministru N. Popescu-Doreanu a arătat că, în general, conferința cu șefii Secțiunilor de Invățământ a dat rezultate pozitive. Discuțiile au dovedit că, în majoritatea lor, șefii Secțiunilor sunt preocupați de problemele școlii și urmăresc desvoltarea învățământului, că au folosit mai bine ca în trecut arma criticii și că, spre lauda lor, nu s'au sfiit să arate și unele lipsuri ale Ministerului. Ar fi fost bine dacă, în aceeași măsură, ei ar fi dat atenție și autocriticii. In acelaș timp, s'a putut vedea că, acum la sfârșitul discuțiilor, oamenii școlii sunt mai pătrunși de marea însemnătate a planificării muncii. Toate acestea îndreptățesc convingerea că munca se va desfășura mai ordonat, mai organizat, pentru realizarea sarcinilor care stau în fața învățământului.

O problemă care a revenit mereu în discuție este aceea referitoare la organizarea și planificarea muncii pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Asupra Secțiunilor de Invățământ și Cultură s'au îngrămădit prea multe sarcini. Ministerul a trimis în general prea multe circulări, care, uneori, cereau acelaș lucru în forme deosebite. Deasemeni, Comitetele Provizorii au dat uneori Secțiunilor de Invățământ și Cultură prea multe sarcini administrative și de investiții, care nu erau de resortul lor. In acelaș timp, unele Secțiuni s'au împovărat ele însile cu sarcini care nu le reveneau, monopolizând munca. Secțiunea de Invățământ și Cultură trebue să se intereseze îndeaproape de construcții, de materiale și de investiții, dar executarea acestor sarcini trebue să revină Secțiunilor respective ale Comitetelor Provizorii.

Impovărarea Secțiunilor de Invățământ și Cultură a rezultat de foarte multe ori și din faptul că ele n'au știut să lucreze în cadrul Comitetelor Provizorii, ci s'au păstrat, în multe privințe, pe linia vechilor inspectorate școlare. Deasemeni, n'au știut să organizeze îndeajuns de bine legătura cu organizațiile de masă, cu părinții și nu s'au ocupat ca această legătură să existe până jos, la școli. Uneori, ele n'au ținut o legătură vie cu Partidul, lipsindu-le astfel îndrumarea lui. Din toate acestea a rezultat o aglomerare a Direcțiilor din Minister cu o serie de sarcini care, de fapt, trebuiau rezolvate de Secțiunile județene și orășenești.

De cele mai multe ori, împovărarea cu prea multe sarcini s'a datorat lipsei de planificare a muncii, lipsei de colaborare și de atragere în muncă a elementelor interesate în chestiunile școlare.

Pentru a rezolva just problemele legate de organizarea muncii, trebue lichidate fără întârziere lipsurile arătate mai sus. Deasemenea, este necesară o bună cunoaștere a atribuțiilor Secțiunilor de Invățământ și Cultură. Ministerul a dat, cu aprobarea Comisiei de Stat pentru aplicarea Legii Sfaturilor Populare, o decizie, care a stabilit atribuțiile Secțiunilor de Invățământ și Cultură. Cunoscându-și bine atribuțiile, Secțiunile trebue să lucreze în strânsă legătură cu Comitetele Provizorii.

In cursul discuțiilor s'a putut vedea în ce măsură s'ar îmbunătăți munca dacă s'ar întări legăturile cu toate organizațiile de masă, ca și cu părinții. Această colaborare trebue realizată în fiecare județ, în fiecare oraș, în fiecare comună.

Tot pentru îmbunătățirea muncii este necesar ca, în cadrul colectivelor de lucru ale Secțiunilor de Invățământ și Cultură, sarcinile și răspunderile să fie just și precis stabilite. Trebue combătute foarte serios înclinările unor tovarăși către monopolizarea muncii sau către familiarism în raporturile de serviciu.

Deosebit de importantă este realizarea unei strânse legături cu organizațiile de Partid, care pot da Secțiunilor îndrumări și ajutor pentru rezolvarea mai justă și mai rapidă a sarcinilor ce le revin.

O altă problemă însemnată discutată în cadrul conferinței a fost aceea care privește învățătura și educația, munca școlară propriu zisă. In anul acesta, școlile noastre au mult mai multe manuale decât în anul trecut, dar va trebui să se meargă pe linia lichidării totale a lipsei de manuale. Deasemeni, cu toate că în anul școlar 1949—1950, școlile noastre sunt înzestrate cu material didactic mai bogat și mai bun decât au avut vreodată, cantitatea de material didactic dată școlilor va trebui să fie mereu sporită. Material didactic sunt interesate să producă și celelalte ministere, care cuprind în cadrul lor școli tehnice. Deasemeni, trebue încurajată inițiativa școlilor de a-și construi ele însile o parte din materialul didactic necesar, colaborând și aici cu organizația U. T. M., care poate mobiliza în acest scop elevii.

Nu poate fi vorba însă de învățătură și nici de educație fără asigurarea unei bune frecvențe în școli. Și în această privință, organizațiile de masă pot da școlii un ajutor prețios, interesând în problema frecvenței pe părinți ca și pe elevi. Dar cel mai eficace mijloc de asigurare a frecvenței sunt lecțiile. Ele trebuesc făcute interesante și atrăgătoare. Munca instructivă și educativă este sarcina fundamentală a pedagogului. Putem avea săli de clasă atrăgătoare, manuale și material didactic în număr suficient și de bună calitate. Dar acela care leagă pe elevi de aceste mijloace de învățătură, acela care le dă viață, acela care poate trage din ele toate foloasele pentru instruirea și educarea elevilor, este pedagogul, învățătorul, profesorul. Aceștia trebue să se preocupe foarte serios de propria lor pregătire profesională.

Cursurile de îndrumare (I.C.D.) care vor pune accentul pe pregătirea profesională, ca și cercurile pedagogice, au un rol deosebit de important în ceeace privește pregătirea profesională a cadrelor; trebue să se dea o atenție deosebită și muncii individuale de însușire a metodicilor. Tot în vederea îmbunătățirii muncii în școli, Ministerul va organiza, în acest an, în câteva centre, birouri pedagogice bine încadrate, pe lângă care vor funcționa școli model, cu laboratoare și biblioteci îngrijit înzestrate.

Școala trebue să dea toată atenția educării copiilor și tineretului în spiritul urii adânci contra lagărului imperialist, provocator de războaie, în spiritul dragostei fără de margini pentru cauza păcii, a socialismului, pentru lagărul păcii și al democrației, pentru Uniunea Sovietică și pentru învățătorul și părintele copiilor, al tineretului și al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarășul I. V. Stalin. Aceasta înseamnă a face educație comunistă copiilor noștri, a-i crește în spiritul Partidului.

Ministerul va trimite în curând pe teren un material scris în privința muncii educative, care va trebui să fie însușit de fiecare educator și a cărui realizare va trebui urmărită și îndrumată continuu de organele de îndrumare și control. Pe baza instrucțiunilor date de Minister ținând legătura cu organele județene sau orășenești interesate, lucrând în cadrul Comitetelor Provizorii respective și sub îndrumarea organizațiilor de Partid, școala va trebui să găsească mijloacele cele mai eficace pentru realizarea acestei importante sarcini.

Lupta pentru pace este acum sarcina principală a poporului nostru. In această luptă trebue să se încadreze școala, atât cadrele pedagogice cât și elevii, bine înțeles în forme corespunzătoare și în legătură atât cu U.T.M. cât și cu Sindicatele Salariaților din Invățământ, ca și cu celelalte sindicate și organizații de masă. Un rol de importanță deosebită în această luptă o are organizarea unei munci juste de cultură fizică și sport, în legătură cu U.T.M. și comitetele județene sau orășenești de cultură fizică și sport. Ministerul va da, deasemeni, instrucțiuni speciale în această privință.

Iată rolul însemnat al pedagogilor, al învățătorilor și profesorilor, iată sarcina de onoare pe care trebue s'o îndeplinească.

Pedagogii au de îndeplinit această sarcină atât în școală, cât și în afara școlii, la cursurile de alfabetizare, la Căminele Culturale, în mijlocul pionierilor, al utemiștilor, în rândurile părinților, în cadrul diferitelor organizații de masă.

Trebue să organizăm, mai bine cunoașterea cadrelor noastre din învățământ, să cunoaștem munca acestora, meritele lor, și să evidențiem în muncă cele mai bune cadre ale noastre. Trebue, deasemenea, să ușurăm condițiile lor de muncă. Să îngrijim de plata drepturilor lor, de ușurarea lor de acele sarcini care i-ar împovăra inutil în dauna muncii lor speciale, să folosim just fondurile bugetare alocate construirii și îmbunătățirii de localuri școlare, mobilier, etc., pentru a le pune la dispoziție săli și materiale cât mai bune în munca de învățământ.

Să nu scăpăm din vedere că învățătorul dela sate trebue să fie — așa cum ne învață Partidul — legătura dintre țărănimea muncitoare și clasa muncitoare, că el trebue să fie un element de bază în întărirea alianței dintre muncitori și țăranii muncitori, în munca de lămurire socialistă a satelor, de îndrumare către transformarea socialistă a agriculturii. Rezoluția Plenarei C. C. din 3-5 Martie 1949 ne cere tuturor să îngrijim de ușurarea condițiilor de muncă și de viață ale învățătorilor dela sate.

In acelaș timp, nu trebue să slăbim nicio clipă vigilența noastră. Clasele alungate dela putere, expropriate de bunurile jefuite dela popor, chiaburii, slugile și spionii exploatatorilor și ai imperialismului, jinduesc situația dinainte și uneltesc împotriva regimului nostru. Și în învățământ au mai rămas nemernici, dușmani ai fericirii poporului, împotriva cărora trebue să fim înarmați. Ce am spune despre omul care știe că are dușmani, că e pândit din întuneric, dar pleacă la drum fără să-și ia măsuri de siguranță? Dar despre acela dintre noi care pleacă la drum către socialism și uită de pânda dușmanului?

Să nu scăpăm din ochi pe dușman. Să nu ne încurce faptul că el știe să se ascundă. Să-l descoperim, să-l demascăm, să-l scoatem din învățământ. Dușmanul ne lovește unde suntem mai slabi. Și slabi suntem mai ales în munca de instruire și educație după metodele noi, socialiste. Dușmanul se ascunde bine printre cei slabi și sabotează munca de bună instruire și educare în școală. Ca să putem lupta împotriva lui să ridicăm cu temei nivelul nostru profesional, să izolăm pe dușman și să-l svârlim din mijlocul nostru. Să combatem cu cea mai mare energie manifestările de cosmopolitism la catedră, să fim fără cruțare împotriva manifestărilor obiectiviste, care, de fapt, sunt ca și cosmopolitismul, otravă imperialistă. Să nu trecem ușor peste manifestările de demobilizare în mijlocul elevilor și pedagogilor. De multe ori, acolo se află dușmanul; în orice caz, această demobilizare este o manifestare străină, bolnăvicioasă, care atrage pe dușman. Ea trebue înlăturată cu rădăcină cu tot.

Iată ce este mai important de făcut acum, când pornim la realizarea planului de învățământ pe anul 1950. Dacă vom ști să ne organizăm bine munca, s'o încadrăm în munca Comitetelor Provizorii, dacă vom ști să colaborăm cu toți acei ce sunt legați de școală într'un fel sau altul, dacă vom da toată atenția muncii instructive și educative, dacă vom avea grijă de cadre, le vom ajuta să-și îmbunătățească munca și le vom îndruma just, le vom ridica vigilența la nivelul cerut de sarcinile noastre și vom duce activitatea noastră neclintit pe linia Partidului, avem garanții că vom putea să îndeplinim Planul de Stat pentru învățământ.

Să nu se uite că sarcina principală a poporului nostru este lupta pentru pace și că lupta aceasta se duce împotriva slugilor capitaliștilor și moșierilor, dușmani ai păcii și ai democrației, ascunși uneori chiar printre învățătorii și profesorii legați de popor și de școală.

In încheiere, tov. ministru N. Popescu-Doreanu a urat oamenilor școlii succes în munca pentru realizarea planului de învățământ.

Colaborarea Secțiunilor de învățământ și Cultură cu organizațiile de tineret din școală

Vorbind din partea Comitetului Central al U. T. M.-ului, tov. Petre Nastovici a arătat că una din condițiile esențiale pentru îndeplinirea Planului de Stat pe anul 1950, în ce privește problemele de învățământ, o constitue realizarea unei strânse colaborări a Secțiunilor de învățământ și cultură cu organizațiile de massă ce își desfășoară activitatea în școală.

Unii dintre tovarăși, șefi ai Secțiunilor județene de învățământ și cultură luând cuvântul la rapoarte și discuții, au arătat că, în cadrul colaborării juste, principiale, cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, acestea au adus o contribuție importantă la realizarea sarcinilor trasate școlii prin Planul de Stat pe anul 1949.

Acest fapt deosebit de important pentru noi dovedește că atât organele școlare cât și cele U.T.M. își înțeleg rolul, colaborând îndeaproape pentru îndeplinirea sarcinii trasate de către Partid, școlii și U.T.M.-ului, educarea comunistă a tineretului.

Așa cum s'a arătat în această ședință, în multe județe — cum ar fi Hunedoara, Ialomița, Buzău, Dâmbovița — și în alte părți, s'a realizat o colaborare sănătoasă între școală și U.T.M., ceeace a determinat o serioasă îmbunătățire a muncii în școlile din județele respective.

Dar ce s'a întâmplat însă în unele județe, unde nu s'a ajuns la această colaborare?

Putem găsi explicația numai într'o vină a secțiunilor de învățământ și cultură sau numai a Județenelor U.T.M.? Vina, desigur, trebue atribuită ambelor organe, care n'au ajuns să înțeleagă importanța și necesitatea colaborării dintre ele.

Este clar cred pentru noi toți că trebue să învățăm din slăbiciunile muncii noastre de până acum în această direcție și să realizăm o colaborare strânsă în activitatea ce o desfășurăm în școli, garanție a îndeplinirii sarcinilor mărețe, puse în fața noastră de către Partid și Guvern.

Pentru a asigura aceasta, va fi nevoie ca, la ședințele secțiunilor de Invățământ și Cultură în care se discută probleme ale muncii în școli care privesc și munca U.T.M. sau pionieri, să fie invitate și organele de conducere ale organizațiilor județene U.T.M., lucru pe care îl fac, în situații asemănătoare, Comitetele județene U.T.M., conform instrucțiunilor primite din partea C. C. al U.T.M.

Dar colaborarea dintre Secțiunile de Invățământ și Cultură și județenele U.T.M. nu trebue să se oprească aici. Trebue realizată o legătură permanentă și o consultare reciprocă în rezolvarea tuturor problemelor muncii de organizare a procesului instructiv-educativ în școală și în asigurarea educației comuniste a elevilor. Deasemenea, trebue întărite relațiile dintre direcțiunile școlilor și secretarii organizațiilor de bază U.T.M. din școli sau instructorii de pionieri.

Pentru a aduce o contribuție cât mai însemnată în munca de educare comunistă a elevilor, activitatea organizațiilor U.T.M. și a organizațiilor de pionieri în școală trebue să se bucure de sprijinul directorului și al profesorilor și să fie considerată de aceștia ca o activitate indispensabilă în procesul educației comuniste a elevilor.

Intocmirea și aplicarea planului de muncă al organizației de bază U.T.M. sau al organizației de pionieri trebue să constitue o preocupare și a conducerii școlii, dat fiind faptul că el are menirea să aducă un sprijin efectiv, din partea elementelor celor mai conștiente și pregătite din rândurile elevilor U.T.M.-iști sau pionieri, la realizarea planului școlii.

Realizarea unei strânse colaborări cu U.T.M.-ul sau organizațiile de pionieri presupune o consultare permanentă a directorului școlii cu secretarul organizației de bază U.T.M. sau cu instructorul de pionieri, în toate problemele ce privesc munca U.T.M.-ului în școala respectivă.

Intre dirigintele clasei și organizatorul grupei de U.T.M. trebue să se creeze acea strânsă legătură în muncă care să asigure desvoltarea unei activități sănătoase a clasei, atât în timpul orelor cât și în activitatea extrașcolară, în care rolul grupei de U.T.M. sau de pionieri și al utemiștilor sau pionierilor să fie din ce în ce mai însemnat.

Organizatorul grupei de U.T.M. fiind elevul cel mai bun și cel mai combativ din clasă, dirigintele trebue să se bizue pe el în toate acțiunile de mobilizare a clasei, precum și în realizarea planului educativ.

Așa dar, pentruca organizațiile de U.T.M. și pionierii să aducă un important sprijin școlii, ajutând efectiv munca organelor școlare, trebue să primească, la rândul lor, sprijinul acestora, pentru a-și desfășura în bune condițiuni activitatea din școală.

Acțiunea de lărgire a mișcării pionierești cât și acțiunea de organizare în U.T.M. a profesorilor tineri, a învățătorilor și pedagogilor, sunt două acțiuni pe care le desfășoară în momentul de față organizația noastră și care vor trebui sprijinite de către organele școlare.

Deaceea, în ceeace privește munca de îndrumare a instructorilor superiori, cât și în pregătirea cadrelor necesare muncii cu pionierii, aportul tov. profesori și învățători poate să fie din cele mai însemnate.

Crearea organizațiilor de U.T.M. ale profesorilor tineri, ale învățătorilor și pedagogilor, va avea o deosebită importanță pentru întărirea muncii U.T.M.-ului în școală.

Organizațiile de bază U.T.M., în care aceștia vor fi cuprinși, vor trebui să sprijine munca organizațiilor de bază U.T.M. ale elevilor.

Comitetul Central al organizației noastre a elaborat o serie de măsuri menite să asigure un aport însemnat din partea Uniunii Tineretului Muncitor, în aplicarea în viață a Planului de Stat pe anul 1950, privitor la problemele de învățământ.

Noi acordăm în prezent o atenție deosebită intensificării eforturilor la învățătură ale utemiștilor, pionierilor și tuturor elevilor în semestrul II, atât în învățământul mediu cât și în cel elementar. Pentru aceasta, se vor organiza, în colaborare cu directorii școlilor, ședințe plenare de analiză a situației la învățătură a utemiștilor și pionierilor, cu scopul de a asigura ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. O altă problemă, căreia i se va acorda un sprijin larg este introducerea în școală a regulilor de purtare pentru elevi, care au menirea de a întări disciplina în școlile noastre.

Tov. Nastovici s'a oprit și asupra problemei de organizare a timpului liber al elevilor, arătând că este necesar să se planifice de către direcțiunile școlilor în colaborare cu organizațiile de massă ce își desfășoară activitatea în școală, munca extrașcolară în așa fel, încât, evitându-se supraîncărcarea, elevii să-și petreacă timpul liber în mod organizat. In această privință, organizațiile U.T.M. vor putea sprijini școala dând o întrebuințare rațională și folositoare timpului liber al elevilor.

Tov. Nastovici a vorbit, apoi, despre problema internatelor și a arătat că este necesar să se dea o mai mare atenție pregătirii pedagogilor din internate.

In încheere, tov. Nastovici și-a exprimat convingerea că, în strânsă colaborare cu organizațiile de massă, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, Secțiunile de Invățământ și Cultură vor putea să-și ducă la îndeplinire sarcinile mărețe puse de Planul de Stat pe anul 1950, contribuind astfel la întărirea luptei pentru pace în Republica Populară Română.

Colaborarea dintre Sindicate și Secțiunile de Invățământ — condiție esențială în îndeplinirea și depășirea Planului de Stat în sectorul învățământului

Luând cuvântul în cadrul discuțiilor ce au avut loc la Conferința Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiunilor de Invățământ, tov. Mihail Nanu, președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, a arătat necesitatea unei cât mai strânse colaborări între Sindicate și Secțiuni, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950, în sectorul învățământului.

Cunoașterea planului Ministerului nostru de către organizațiile de massă și, în primul rând, de către Uniune și Sindicatele Salariaților din Invățământ, spune vorbitorul, are o însemnătate deosebită în munca noastră, a tuturor.

Numai cunoscând acest plan, Uniunea și Sindicatele vor putea să lămurească și să mobilizeze pe membrii Sindicatelor pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Din discuții, a reeșit o serie de realizări și lipsuri. Multe din ele se datoresc, în bună parte, colaborării sau lipsei de colaborare dintre Sindicate și Secțiunile de Invățământ.

Depășirea Planului de Stat, în unele județe, în ceeace privește alfabetizarea și construcțiile, este o problemă care interesează atât Ministerul, cât și Sindicatele noastre. De asemenea, faptul că, în alte județe, munca de alfabetizare a mers slab și că, la construcțiile de școli nu s'a lucrat cu destulă pricepere, este o vină nu numai a Secțiunilor de Invățământ, dar și a Sindicatelor noastre.

Tovarășul ministru N. Popescu-Doreanu, în expunerea făcută în cadrul acestei conferințe, a arătat condițiunile planificării. Planificarea nu se poate face oriunde și oricând. Planificarea se poate face numai într'un stat socialist și în țările cu democrație populară, acolo unde puterea politică este în mâna clasei muncitoare, unde întreprinderile industriale sunt smulse din mâna exploatatorilor, unde comerțul exterior este monopol al statului și unde, pe baza tuturor acestor condițiuni, se poate realiza o evidență statistică.

Pe lângă aceste condițiuni necesare planificării, îndeplinirea Planului de Stat cere forme organizatorice cu totul deosebite, care constau tocmai în colaborarea administrativului cu organizațiile de massă, sub conducerea și îndrumarea Partidului.

Sindicatele noastre au sprijinit munca de ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, munca de alfabetizare și școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară. Totuși, în munca acestor sindicate, s'a constatat o serie de lipsuri, în ceeace privește organizarea și planificarea muncii.

De aceea, ar fi fost necesar ca șefii Secțiunilor de Invățământ să insiste mai mult asupra acestor lipsuri, ajutându-ne astfel în îmbunătățirea muncii noastre pe linie sindicală.

Noi trebue să privim colaborarea dintre sindicatele noastre și conducerea administrativă mai principial, mai partinic. Responsabilitatea nu este numai a unuia singur, ci a tuturor.

Analizând cauzele acestei lipse de colaborare, tovarășul Nanu consideră că ele se datoresc în mare parte individualismului și mentalității burgheze, care mai persistă încă în munca unor tovarăși. La acestea, se adaogă o anumită doză de comoditate și o lipsă de orientare în cunoașterea precisă a sarcinilor și atribuțiunilor, atât ale conducerii administrative, cât și ale Sindicatelor.

Pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin din Planul de Stat pe 1950, trebue să realizăm, deci, o cât mai strânsă colaborare între Secțiunile de Invățământ și Sindicate.

Faptul că Secțiunile de Invățământ fac parte din Comitetele Provizorii ale Sfaturilor Populare, dovedește că problemele de învățământ au devenit o sarcină nu numai a oamenilor muncii din școli, ci a întregului popor muncitor. Acest contact cu massele trebue să-l facem și prin Sindicate. Dacă ne izolăm, nu putem să ajungem la rezultate bune.

Colaborarea nu trebue înțeleasă, însă, numai sus, între Comitetul Sindical și Secțiunea de Invățământ, ci ea trebue dusă până jos la grupe, între directorii școlilor și responsabilii grupelor sindicale.

Tov. Nanu insistă apoi asupra disciplinii în muncă. Sindicatele sunt răspunzătoare de această disciplină. Ele trebue să contribue prin responsabilii de grupă, prin metodele sindicale, la întărirea ei și la formarea unei noi atitudini față de muncă.

Sindicatele trebue să ducă, de asemenea, o muncă susținută și bine organizată pentru ridicarea nivelului politic și profesional al membrilor lor. Salariații noștri nu pot educa pe alții, dacă ei înșiși nu au pregătirea necesară.

In strânsă colaborare cu Secțiunile de Invățământ, Sindicatele trebue să mobilizeze toate elementele ridicate și devotate cauzei clasei muncitoare, în munca de culturalizare a masselor.

Secțiunile de Invățământ, la rândul lor, trebue să sprijine cât mai mult ridicarea ideologică și politică făcută pe linie sindicală, prin școlile de cadre, cercurile de broșuri, cercurile de limbă rusă, cluburi și colțuri roșii.

O grijă deosebită trebue să se acorde celor 2.800 de cercuri de limba rusă. Noi nu ne vom putea îmbunătăți munca, nu ne vom putea însuși metodicile, experiența pedagogiei sovietice, dacă nu vom avea cât mai mulți cunoscători ai limbii ruse, care să ia contact direct cu cea mai înaintată cultură din lume.

Impletită cu preocuparea de ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice este grija pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale salariaților din învățământ.

Uniunea noastră își ia angajamentul să sprijine mai efectiv interesele materiale ale salariaților noștri.

In continuare, tov. Nanu arată că Sindicatele de Invățământ trebue să ajute, în primul rând, munca noastră specifică, să mobilizeze pe învățătorii și profesorii de toate categoriile, pentru ca întreaga lor forță și capacitate de muncă să fie pusă în slujba educării tinerei generații în spiritul iubirii față de Patrie, în spiritul urii față de dușmanii imperialiști ațâțători la un nou război și față de slugile lor.

In condițiile actuale, lupta pentru pace este sarcina esențială ce stă atât în fața Secțiunilor de Invățământ, cât și a Sindicatelor. Fiecare învățător sau profesor, pe locul său de producție, trebue să susțină cu hotărîre lupta pentru pace. Lupta pentru pace înseamnă vigilență, înseamnă combativitate, înseamnă o strânsă legătură între teorie și practică, o serioasă pregătire a lecțiilor. Lecțiile noastre trebue să fie lecții de instruire, de antrenare și de mobilizare în această direcție. Ele trebue să aibă un bogat conținut științific și un nivel ideologic și politic ridicat.

Membrii Sindicatelor noastre trebue să susțină lupta pentru pace, ducând o activitate de lămurire a masselor și în afară de școală, prin conferințe și alte manifestațiuni culturale, în cadrul căminelor și ateneelor culturale.

Credem că învățămintele acestei conferințe, spune tovarășul Nanu, în încheere, vor da roade foarte bune, care se vor vedea curând în munca noastră. Noi ne luăm angajamentul să înlăturăm lipsurile menționate, să căutăm să întărim colaborările și să sprijinim efectiv îndeplinirea sarcinilor care ne stau în față.

Din partea Comitetului Executiv al Uniunii noastre, noi vă urăm spor la lucru, pentruca, împreună cu toți oamenii muncii din țara noastră, să îndeplinim și să depășim Planul de Stat pe 1950.

Organizarea unei mai bune evidențe statistice

In cadrul conferinței Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură, în urma prelucrării planului de muncă al Ministerului și a trasării sarcinilor concrete pentru fiecare Secțiune de Invățământ, tov. Purec a arătat necesitatea cunoașterii temeinice a realităților de pe teren, pe baza cărora fiecare Secțiune urmează să-și întocmească planul său de muncă.

Cunoașterea realităților de pe teren nu este posibilă fără organizarea unei bune evidențe statistice.

Prin evidență se înțelege înregistrarea sistematică a tuturor fenomenelor individuale în procesul lor de desfășurare. Culegerea materialului pentru realizarea unui anumit scop și prelucrarea și analiza lui după principiile și metodele pe care ni le oferă știința statistică constitue ceeace numim evidența statistică.

Ceeace ne interesează pe noi, în primul rând, la școli, este ținerea unei evidențe amănunțite, adică înregistrarea fenomenelor și a obiectelor pe măsură ce ele se produc. Aceasta o formează toate imprimatele folosite la școlile noastre, catalog, condică de frecvență, etc.

Pentru realizarea sarcinilor ce revin Ministerului nostru, din Planul de Stat, este necesar un material documentar bine verificat, pe baza căruia, în urma aplicării metodelor statistice, să putem trage concluzii juste.

Numai pe baza unei evidențe precise se poate stabili numărul de elevi planificat pentru anul următor sau anii următori, numărul claselor ce trebuiesc înființate pentru a cuprinde pe toți elevii, manualele, materialul didactic și cadrele necesare asigurării învățământului, etc.

Evidența elevilor, după starea socială a părinților, folosește la repartizarea burselor și la stabilirea investițiilor necesare pentru internate. Deasemenea, numai o evidență bună ne pune la dispoziție elementele necesare studierii lichidării analfabetismului.

După alcătuirea planului, evidența statistică devine un prețios ajutor în controlul cantitativ și calitativ al îndeplinirii lui. Ea ne dă indicii obținuți pe județe, cu privire la numărul elevilor cuprinși în școli, iar compararea procentelor de promovați pe județe arată, imediat, în care județ procesul de organizare a învățământului a fost mai bun. Folosind evidența statistică vom putea, deci, să urmărim cum este aplicată pe teren reforma învățământului.

Pentru organizarea unei evidențe școlare care să cuprindă toate gradele de învățământ, s'a înființat, în cadrul serviciului planului, o secție de evidență.

Pentru a obține date cât mai precise, s'a renunțat la vechiul sistem de culegere a datelor. Ministerul a trimis formulare statistice și borderouri centralizatoare, însoțite de instrucțiuni amănunțite, pentru toate gradele de învățământ.

Din analiza felului cum s'a lucrat pe teren la completarea acestor formulare, s'a constatat că nu toate Secțiunile de Invățământ au înțeles importanța exactității datelor trimise.

Astfel, cercetând formularele privitoare la situația școlară dela sfârșitul anului 1948/1949, s'a constatat o serie de erori, provenite din neatenția celor ce au întocmit situațiile. Așa, de exemplu, după totalurile parțiale din unele județe, numărul elevilor promovați apare mai mare decât al celor înscriși.

Alte județe, ca, de pildă, Ialomița și Prahova, s'au mulțumit să trimită câte un borderou centralizator pe județ.

Datorită acestor lipsuri, s'au întâmpinat greutăți mari în centralizarea și verificarea datelor, care n'au putut fi folosite pentru alcătuirea Planului pe 1950, cerut de C. S. P.

In urma acestor experiențe, pentru a obține rezultate mai bune, Ministerul nostru a schimbat modul de culegere a datelor, întocmind formulare speciale pentru fiecare grad de învățământ. Aceste formulare au fost trimise, spre completare, fiecărei școli în parte, cerându-se o verificare și o centralizare a datelor de către șefii Secțiunilor de Invățământ dela plăși și județe. Mulți dintre aceștia, însă, au trimis materialul neverificat.

Trebue să știm, însă, că operația de despuere a datelor în Minister va fi posibilă numai cu o singură condiție: ca materialul să fie bine întocmit și verificat de șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură, în primul rând de cei dela plasă și apoi de cei dela județe. Această verificare, însă, a lipsit la multe județe.

Iată un exemplu de felul cum au înțeles să răspundă unele județe la lucrările de evidență, cerute de Minister.

In luna Octombrie, s'a cerut o serie de situații, care trebuiau întocmite de către șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură, pentru obținerea datelor operative pe baza cărora Ministerul să poată lua măsurile ce se impuneau. Nu numai că majoritatea Secțiunilor nu au respectat termenul fixat, dar mulți dintre șefii Secțiunilor n'au făcut nici măcar o sumară verificare a datelor trimise.

Cele mai multe greșeli au fost făcute la adunarea numărului de clase și de elevi.

Plasa Borșa-Cluj, plasa Constanța, plășile Zalău, Bucium și Șimleul Silvaniei din județul Sălaj, Orșova, Severin, sunt reprezentative în această privință.

Sunt însă și județe care au trimis lucrări întocmite cu multă grijă: Satu-Mare, Arad Caraș, Brăila, Maramureș, Sibiu, Romanați, Turda. O mențiune specială trebue făcută cu privire la felul cum a lucrat Secțiunea de Invățământ din Satu-Mare, al cărei șef a înțeles importanța datelor cerute.

Pentru a putea înlătura aceste lipsuri, care constitue greutăți serioase în prelucrarea materialului statistic la Minister, este necesar ca evidența statistică să fie înțeleasă și privită cu toată seriozitatea.

Județele care au lucrat bine să constitue un exemplu pentru toate celelalte.

Secțiunile de Invățământ și Cultură dela plăși și județe să-și organizeze o evidență serioasă pentru toate problemele ce interesează buna desvoltare a învățământului.

Dacă fiecare unitate școlară își va organiza o bună evidență primară, va putea răspunde în timpul cel mai scurt și în mod exact la orice cerere de situație.

Șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură trebuie să prelucreze cu tovarășii dela plăși, — și aceștia mai departe cu directorii de școli, — procedeele de completare a formularelor primite, făcându-se chiar probe practice.

Printr'o strânsă colaborare între secția noastră de evidență și Secțiunile de Invățământ și Cultură, se va putea prezenta conducerii Ministerului materialul necesar pentru executarea Planului de Stat în partea ce-i revine și, totodată, se va putea strânge în bune condițiuni materialul statistic necesar Planului de Perspectivă.

Din activitatea Secțiunii de Invățământ și Cultură a jud. Dâmbovița

In cadrul discuțiilor dela Conferința Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură tov. Daniil Stănescu, șeful Secțiunii de Invățământ și Cultură a jud. Dâmbovița, a subliniat o serie de realizări și deficiențe în muncă.

Tov. Daniil Stănescu a arătat că, pentru a se îmbunătăți frecvența la ciclul II, cadrele didactice, în colaborare cu părinții, și având sprijinul organizațiilor de Partid și al Comitetelor Provizorii, au reușit să creeze în jud. Dâmbovița șapte internate și două cantine. In 1948, în jud. Dâmbovița nu funcționa decât un singur internat.

Internatele sunt bine întreținute. Au încăperile curate și bine încălzite, iar masa care se servește elevilor este substanțială. In sălile de meditație, elevii își pregătesc cu multă grijă temele, cei buni ajutând pe cei mai slabi. In acest fel, procentul de elevi slab pregătiți a scăzut simțitor.

Dușmanul de clasă a încercat să pună piedici în calea înființării internatelor, lansând fel de fel de svonuri criminale. Aceste acțiuni de sabotaj, menite să îndepărteze dela școală copiii țăranilor muncitori, au fost însă demascate la timp, chiaburii sabotori fiind arestați și trimiși în judecată.

In ceeace privește munca de alfabetizare, Secțiunea a reușit să depășească numărul de elevi programați pentru acest județ. Totuși, pe tărâmul alfabetizării nu s'a realizat încă o suficientă colaborare între cadrele didactice și Comitetele Provizorii. Pentru a se înlătura această deficiență, au fost convocate din inițiativa Partidului, ședințe pe plăși, la care participă toți factorii de răspundere din sate și unde se trasează sarcini concrete pentru fiecare în parte.

In încheiere, tov. Daniil Stănescu, în numele Secțiunii de Invățământ și Cultură și al tuturor învățătorilor și profesorilor din jud. Dâmbovița și-a luat angajamentul de a împlini și depăși Planul de muncă, atât în ceeace privește școlarizarea, alfabetizarea, calitatea învățământului, cât și în mobilizarea cadrelor didactice și a țărănimii muncitoare în jurul acțiunii de construire a noi localuri de școală.

Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii, îndreptar prețios pentru mișcarea sindicală din R. P. R.

In zilele de 30—31 Ianuarie — 1 Februarie 1950 a avut loc Plenara C. C. al C. G. M. Cu această ocazie s'au desbătut următoarele probleme :

1. Sarcinile Sindicatelor în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950.
2. Contractele colective pe anul 1950.
3. Bugetul Asigurărilor Sociale pe anul 1950.
4. Lupta pentru apărarea păcii și sarcinile organizatorice.

In urma acestei plenare, Comitetul Executiv al C. G. M. a stabilit sarcinile mișcării sindicale din R. P. R., în „Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M.". Această hotărîre are o importanță deosebită pentru mișcarea sindicală, ea fiind un prețios îndreptar pentru mobilizarea sindicatelor în vederea realizării Planului de Stat pe anul 1950, pentru ridicarea nivelului de viață al salariaților, pentru apărarea păcii.

Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M. arată în primul rând care sunt „Sarcinile Sindicatelor în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950".

Pentru realizarea acestor sarcini, sindicatele trebuie să-și întărească și mai mult rolul lor de școală a comunismului, mobilizând oamenii muncii pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru ridicarea nivelului de viață material și cultural al salariaților. Comitetelor Centrale ale Uniunilor, Comitetelor Sindicale de întreprindere, de secție și responsabililor de grupă, le revine astfel sarcina centrală de a populariza intens importanța și obiectivele Planului de Stat pe 1950, asigurând îndeplinirea Planului prin organizarea întrecerilor socialiste.

In partea a doua, Hotărîrea C. E. al C. G. M. arată importanța contractelor colective pe anul 1950 și sarcinile ce revin C. C. ale Uniunilor pentru adaptarea proectului de contract colectiv la specificul fiecărei ramuri de producție și al fiecărei întreprinderi.

Partea a treia a Hotărîrii C. E. al C. G. M. tratează problema „Bugetul Asigurărilor Sociale pe anul 1950". Acest buget oglindește grija P. M. R. și a Guvernului pentru toți oamenii muncii din R. P. R., asigurând înființarea de cantine dietetice și de supraalimentație, precum și sanatorii de noapte. Comitetelor Centrale ale Uniunilor le revine sarcina organizării trimiterii salariaților la odihnă, ținând seama în primul rând de drepturile fruntașilor în producție.

In ultima parte, hotărîrea se preocupă de „Lupta pentru pace și sarcinile organizatorice ale sindicatelor".

Pentru ca sindicatele noastre să poată deveni într'adevăr factori activi în lupta pentru pace, ele trebuie să îndeplinească următoarele sarcini :

„Urmând sarcinile trasate de cea de a cincea plenară a C. C. al P. M. R., sindicatele trebuie să devină pivotul principal al mișcării partizanilor păcii în țara noastră. Ele trebuie să mobilizeze muncitorimea pentru a-i arăta importanța deosebită pe care o au Comitetele de luptă pentru Pace și necesitatea de a îmbina lupta pentru realizarea sarcinilor cantitative și calitative ale Planului cu acelea ale luptei împotriva atățătorilor la război și a unelteltor lor".

Subliniind mai departe importanța pe care o are intensificarea luptei pentru pace, Hotărîrea C. E. al C. G. M. arată că fiecare tonă de oțel, de petrol sau de cărbune în plus, fiecare succes obținut în muncă contribue la întărirea forțelor păcii, ale democrației și socialismului și zădărnicește planurile de război ale imperialiștilor anglo-americani.

Pentru o cât mai justă organizare a muncii, C.E. al C.G.M. a trasat sarcina unificării cătorva Uniuni și organizarea studenților în sindicate. Hotărîrea combate atitudinea unor tovarăși din conducerea Uniunilor care subapreciază importanța școlior sindicale în vederea formării cadrelor.

Cu privire la munca culturală și sportivă a sindicatelor noastre, Hotărîrea trasează următoarele sarcini : „Intreaga activitate culturală și sportivă a sindicatelor trebuie să fie strâns legată de lupta oamenilor muncii pentru îndeplinirea Planului de stat pe 1950 înainte de termen, de lupta pentru apărarea păcii".

Studiind Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ va analiza sarcinile ce revin atât Uniunii, cât și sindicatelor noastre, trecând apoi la înfăptuirea lor. Deasemeni, fiecare din membrii comitetelor sindicale, de secții, de instituție și fiecare responsabil de grupă are sarcina de a studia Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M., prelucrând sarcinile ce le revin, pentru a contribui astfel la îndeplinirea Planului de Stat pe anul 1950 și la lupta pentru apărarea păcii.

Erdelyi Ștefan

Pe lângă școala elementară din comuna Berezovia – jud. Caraș a luat ființă un internat

Școala elementară din comuna Berzovia. jud. Caraș, are ciclul II complet. Aci au venit, spre a urma cursurile acestui ciclu, 16 elevi și eleve de prin satele din partea de nord a plășii.

Incă dela începutul anului cadrele didactice din această comună s'au preocupat de viața pe care o duc elevii și elevele la gazdele particulare.

Cu sprijinul organizației de Partid și prin colaborarea cu Comitetul Provizoriu comunal, s'a organizat un internat pentru școlarii veniți din alte sate, în casa unui fost moșier.

In camerele cu parchet și sobe de teracotă, unde altădată se lăfăia moșierul, s'au adus paturi pentru două dormitoare și mobilierul pentru o sală de lectură. Școlarii sunt bine îngrijiți. Sub supravegherea și îndrumarea unei învățătoare, ei se deprind cu viața și cu munca în colectiv.

Tov. Chincea Iuliana, țărancă muncitoare. din Comitetul Provizoriu comunal, depune un interes deosebit pentru asigurarea unor condiții materiale bune în internat.

Aristotel Ceciu
Șeful Secțiunii de Invățământ al plășii Bocșa

ȘCOALA PARTICIPĂ ACTIV LA LUPTA PENTRU APĂRAREA PĂCII

Grupa sindicală a salariaților din învățământ din comuna Brui județul Făgăraș și-a ales Comitetul de luptă pentru pace

Conștienți de rolul și sarcinile ce revin membrilor sindicatelor în vederea intensificării luptei pentru pace, grupa sindicală a salariaților din învățământ din comuna Brui, jud. Făgăraș, a arătat, printr'o muncă de lămurire dela om la om, importanța luptei pentru pace, necesitatea și scopul alegerii Comitetului de luptă pentru pace, precum și importanța ridicării nivelului ideologic și politic atât al cadrelor didactice cât și al masselor largi.

In această muncă membrii grupei au obținut rezultate frumoase. Astfel, abonamentele la „Scânteia", „Scânteia Satelor" și „Brazde Făgărășene" au fost sporite cu 130 la sută. Numai în perioada dintre 25—29 Ianuarie, membrii acestei grupe sindicale au făcut 82 abonamente la „Scânteia" 9 la „Scânteia Satelor" 19 la „Brazde Făgărășene" în valoare totală de 7.340 lei.

Deasemenea, școlile elementare și-au ales și ele Comitete de luptă pentru pace, iar membrii grupei sindicale, în colaborare cu organizația de partid, au reușit să mobilizeze la alegerea Comitetelor de luptă pentru pace tovarășii țărani din rândurile celor mai cinstiți și mai devotați clasei muncitoare.

Inv. Hurdubet Gh.
corespondent

Alegerea Comitetului de luptă pentru pace la școlile elementare din Balș județul Romanați

Intr'o atmosferă de entuziasm, s'a ales Comitetul de luptă pentru pace și la cele două școli elementare din orașul Balș-Romanați.

Astfel, la școala elementară de băeți, în prezența tov. Elena Iacob, delegata plășii P.M.R., s'a ales Comitetul de luptă pentru pace pe școală, compus din elevi și tovarăși din personalul administrativ și cadrele didactice ale școlii.

Atât elevii cât și cadrele didactice ale școlii și-au manifestat, în angajamentele luate. dorința de a lupta cu hotărîre pentru pace și de a ajuta, în munca lui, Comitetul ales în unanimitate. După alegere, a urmat un frumos program artistic, executat de elevii școlii.

Prof. Th. Nicolae
Corespondent

COMITETUL PROVIZORIU AL ORAȘULUI PLOEȘTI A PRELUCRAT PLANUL DE MUNCĂ PE 1950 AL SECȚIUNII DE INVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ

Pentru a se analiza planul de muncă în sectorul învățământului, Comitetul Provizoriu al orașului Ploești a organizat, în ziua de 15 Februarie a. c., în sala de festivități a liceului de fete, o plenară de lucru, la care au participat tov. Margareta Zamfirescu, vicepreședinte a Comitetului Provizoriu și tov. Atena Rădoi, inspectoare generală, din partea Ministerului Invățământului Public.

Prelucrarea planului de muncă a fost făcută de către tov. Florica Dascălu, șeful Secțiunii de Invățământ și Cultură.

In jurul noului plan de muncă au avut loc discuții vii, în care s'a concretizat dragostea cadrelor didactice față de clasa muncitoare, față de Partidul ei. Pentru îndeplinirea și depășirea planului, și-au luat angajamente în numele lor și al școlilor respective: tov. Milică, Jupu, Constantinescu, Grigore, Niculescu, Vijoli, Dabija, Boncu și Cojocaru. Deasemeni, numeroși elevi utemiști și-au luat angajamentul de a sprijini necontenit munca învățătorilor și a profesorilor lor.

După cuvântul delegaților Sindicatului Salariaților din Invățământ și al organizațiilor de massă, tov. Zamfirescu a arătat grija Comitetului Provizoriu pentru rezolvarea problemelor de învățământ.

Prof. Clarissa Goldemberg
Corespondent

In județul Neamț s'au lucrat 143 piese de laborator pentru 13 școli elementare cu 7 clase

Cu toată contribuția Ministerului Invățământului Public, care trimite zilnic material didactic școlilor elementare din întreaga țară, școlile elementare cu 7 clase din județul Neamț nu au încă laboratoare bine înzestrate. Sunt demne de relevat inițiativele locale ale cadrelor didactice din acest județ pentru completarea acestui material. Astfel, printre cei care au dat ajutor efectiv și important în munca de confecționare a materialului didactic, menționăm pe profesorul maestru N. Aflorii, dela Liceul de băeți din Piatra Neamț.

Acest tovarăș, îndrumat de Secția de Invățământ și de Sindicat și convins de marea importanță a materialului didactic în instrucția elevilor, a lucrat, prin muncă voluntară și cu material procurat din deșeuri, 143 piese pentru laboratoarele de fizică dela 13 școli elementare cu 7 clase, din județ.

Printre aparatele lucrate, remarcăm : scripeți, paratrăsnete, pendule electrice, electroscoape, planuri inclinate, elemente galvanice (cuprul a fost procurat din niște vase vechi, iar zincul din niște clișee care de mult zăceau în podul școlii), butelii de Leyda, descărcătoare electrice, etc.

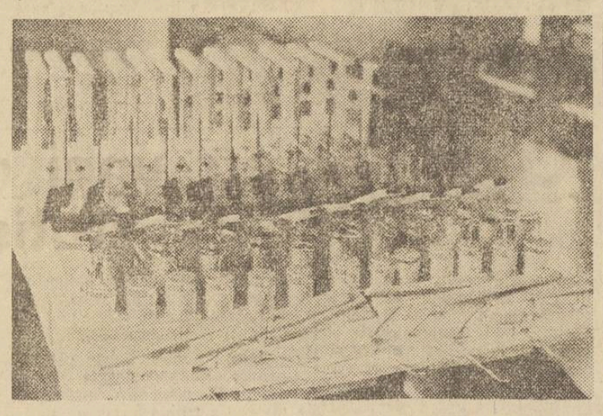

Aparatele de fizică lucrate la liceul de băeți Nr. 1 din Piatra Neamț

Acest material didactic va fi donat școlilor din comunele : Gârcina, Dobreni, Mărgineni, Hârtop, Borca, Podoleni, Tazlău, Varatec-Filioara, Bodeștii de Jos, Crăcăoani și Dochia.

Munca și inițiativa profesorului maestru N. Aflorii trebue să constitue un exemplu pentru toți învățătorii și profesorii din țara noastră, doritori să contribue la realizarea unui invățământ temeinic, realist științific.

Să ne organizăm munca pentru a îndeplini sarcinile ce stau în fața Sindicatelor salariaților din învățământ

Comitetele Sindicatelor Salariaților din Invățământ, călăuzite de principiile democrației muncitorești, au prezentat în fața masselor, cu ocazia ședințelor plenare ținute în cursul lunii Ianuarie, realizările și lipsurile din munca lor începând dela data alegerilor și până la 31 Decembrie.

Din aceste ședințe plenare a reeșit o serie de învățăminte cu privire la felul cum trebue să se organizeze munca sindicatelor din învățământ, pentru ca ele să devină un sprijin și mai activ în lupta noastră pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Comitetele sindicale vor trebui să dea o atenție deosebită organizării muncii. In acest scop, ele se vor conduce după principiul stalinist, care ne arată că, după ce s'a dat o linie politică justă, munca organizatorică hotărește totul, — prin alegerea justă a oamenilor, prin îndrumarea lor de zi de zi și prin controlul executării sarcinilor.

Comitetele sindicale vor ajuta în muncă comitetele de secții din orașele reședință de județ, fără însă să se substitue muncii lor, ceeace ar duce la înăbușirea oricărei inițiative. Experiența ne arată că, în județele în care comitetele de secții din reședința de județ au dus o muncă intensă, organizată, comitetele sindicale au reușit să cuprindă întreg județul, repartizând câte un tovarăș instructor la fiecare secție.

In județele în care comitetele sindicale s'au substituit comitetului de secție al reședinței județului, se observă lipsuri serioase în muncă. Ocupându-se numai de munca sindicală din oraș, acestea nu au reușit să cuprindă toate secțiile din județ. La această lipsă s'a adăogat și faptul că toată munca a fost lăsată pe seama tovarășilor scoși din producție.

Sindicatele care au cuprins întreg județul și au îndrumat, prin deplasări pe teren, secțiile sindicale, au obținut o îmbunătățire a muncii în cadrul grupei sindicale.

O atenție deosebită trebue să se acorde îndrumării responsabililor de grupă sindicală. Fiecare responsabil trebue să transforme grupa lui sindicală într'un „organism viu de mobilizare, de educare politică și profesională. Indrumarea lor temeinică, educarea lor atentă este o sarcină principală și de fiecare zi a tuturor organelor sindicale" (Gh. Stoica la plenara C.C. al C.G.M. 21—31 Ianuarie 1950).

Trebue să facem ca fiecare responsabil de grupă să înțeleagă că el este un activist și că această sarcină implică un serios spirit de răspundere pentru munca tuturor membrilor din grupă.

Fiecare membru al grupei sindicale trebue să aibă sarcini individuale, a căror îndeplinire va fi urmărită de către responsabilul grupei.

Planul de muncă al grupei sindicale, întocmit în cadrul Planului de Stat pe 1950 și al luptei pentru pace, se întocmește în colectiv, ținând seama de sarcinile generale ce revin tuturor cadrelor didactice, de specificul locului de muncă, precum și de instrucțiunile trasate de către comitetul de secție.

La rândul lor, comitetele de secții și comitetele sindicale vor întocmi planul de muncă, conform liniei trasate de Uniune.

Plenara Uniunii din 19 Septembrie 1949 a trasat noua formă organizatorică pe comisii de probleme. Dacă sindicatele noastre vor înțelege și vor folosi din plin puterea de organizare și de mobilizare a comisiilor pe probleme, vor reuși, într'adevăr, să aducă la îndeplinire sarcinile trasate în planul de muncă. Fiecare membru din Comitetul sindical, care, în acelaș timp, este și responsabil de comisie, se va ocupa serios de instruirea comisiei, având grija ca fiecare membru din comisia lui să aibă sarcini concrete și să fie ajutat în muncă.

In momentul de față, toate comitetele sindicale sunt completate și toate au un plan de muncă. Pentru realizarea acestui plan se cere însă o muncă organizată.

In această privință, tovarășul Stalin ne învață: „folosirea unui plan de muncă nu e totul, principalul este organizarea îndeplinirii lui".

Forma organizatorică a muncii sindicale, pe comisii de probleme, este, în acest sens, de un real sprijin. Ea antrenează în muncă, în sindicatele noastre, circa 34.000 de cadre, care ne vor da posibilitatea de a face față sarcinilor pe care Partidul Muncitoresc Român ni le pune în față, atât în ceeace privește munca de ridicare a nivelului cultural, ideologic și profesional al membrilor sindicatelor, cât și în munca de culturalizare a maselor.

Lucrând în felul acesta, Sindicatele noastre vor deveni un factor și mai activ în lupta pentru îndepinirea și depășirea Planului de Stat, precum și în lupta pentru pace.

Marosi Alexandru

Schimb de experiență pentru îmbunătățirea muncii în școală

Grupa sindicală a salariaților din învățământ din Nicșeni - Botoșani, fiind preocupată îndeaproape de ridicarea nivelului profesional a organizat un schimb de experiență între școlile din satele Nicșeni, Dacia și Dorobanți, pentru îmbunătățirea metodei de predare în școală.

Astfel, învățătorii și profesorii dela școala Nicșeni, care nu aveau ore de dimineață, au asistat la lecțiile colegilor dela școala Dorobanți. Cu acest prilej, s'a putut observa nivelul instructiv-educativ al elevilor, posibilitățile lor de asimilare și, în special, metoda de predare a învățătorilor.

Acest schimb de experiență s'a organizat la clasele a IV-a și a V-a. La sfârșitul orelor, au avut loc discuții, în cadrul cărora s'au adâncit părțile pozitive ale lecțiilor și s'au analizat în mod critic și autocritic lipsurile constatate.

Pentru a sprijini și mai bine ridicarea profesională a învățătorilor noi numiți, s'a alcătuit un plan de muncă, în care s'a prevăzut ca, în fiecare săptămână, câte un învățător titular dela școlile din Dorobanți și Nicșeni să meargă la școala Dacia, și să țină câte două lecții pentru a ajuta pe cei doi învățători suplinitori care predau acolo. După câteva săptămâni de asistență, învățătorii suplinitori vor fi rugați să predea în prezența celor titulari.

Invățătorii mai orientați din punct de vedere metodologic, cei cu mai multă experiență, manifestă față de cei tineri o atitudine cu adevărat tovărășească. Ei nu se mulțumesc numai să țină lecții și să analizeze materialul sovietic ce trebue cercetat, ci, la ședințele de critică a lecțiilor, ei îi antrenează pe cei tineri în discuții și îi ajută să aplice învățăturile trase din bogata experiență a învățătorilor sovietici.

Muncind în felul acesta și folosind schimbul de experiență în mod organizat, sperăm că activitatea didactică a învățătorilor din grupa sindicală Nicșeni-Botoșani va deveni mult mai temeinică și va obține importante rezultate, atât din punct de vedere instructiv, cât și educativ.

Bertea Ștefan
Corespondent

Poșta redacției

● *Th. Stănescu.* Problema pe care o puneți în corespondența trimisă și anume : roadele muncii în colectiv și ale criticii și autocriticii în muncă, este abia formulată. Lipsesc aspectele și faptele concrete care să dovedească cele urmărite de dvs. Incercați să priviți problema cu mai multă perseverență și perspicacitate. Vom avea toți de folosit de pe urma acestui fapt.

● P. Ardeleanu-Oradea. — *Articolul „Cum au primit copiii din grădiniță focul de construcție" cuprinde o serie de fapte din viața copiilor dela grădinița ce o conduceți. Dificultatea pe care nu o poate înfrânge articolul este prezentarea acestor fapte într'un tot coherent, după anumite criterii și în vederea unor anumite concluzii. Din felul cum ne scrieți, considerăm că, prezentându-ne momente din activitatea preșcolarului, arătând cum lucrați și explicând de ce lucrați așa și nu altfel, veți putea ajuta la îmbunătățirea metodelor de lucru din aceste instituții.*

● Prof. V. Iordache-Roman.— Din felul cum tratați subiectul „Colaborarea între școală și Comitetul Provizoriu", se vede că stăpâniți problema. Nereferindu-se însă la niciun caz concret, materialul pierde din valoare. Bine venită ar fi o corespondență în care să arătați care au fost problemele în a căror soluționare școala a fost ajutată de Comitetul Provizoriu, precum și invers, în ce probleme școala a ajutat Comitetul Provizoriu.

● Școala Elementară Poiana-Pesterii-Prahova. — Problema titularizării învățătorilor suplinitori care au bacalaureatul sau studii echivalente și cu 2—3 ani vechime în învățământ se află în studiul ministerului.

● Mircea Ceaureanu-Glodeni-Gorj. — *Dispozițiile în legătură cu examenele de Stat și practica pedagogică (Seminarul Pedagogic) vor fi date în curând publicității.*

● *N. Popescu, Bihor.* — In ce privește dosarele cu actele de titularizare, adresați-vă Secțiunilor de Invățământ și Cultură.

Indrumătoarele nu s'au reeditat. Pentru trecerea dela o categorie de salarizare la alta nu sunt încă fixate normele de reglementare.

Problema loturilor școlare se rezolvă de către Comitetul Provizoriu local. Deasemenea, bugetul școlii.

Pentru asigurarea frecvenței, folosiți stăruința și cereți ajutorul Comitetului Provizoriu, al organizațiilor de massă, sprijinul Organizației de Partid.

● Trofim Gheorghe, Iteștii-Bacău. — *Reglementarea situației profesorilor suplinitori care nu au studiile necesare pentru obiectele pe care le predau se află în studiul Ministerului Invățământului Public.*

Examene la Școala Superioară Pedagogică nu pot da decât cei admiși prin examen și care frecventează regulat cursurile.

● Prof. Th. Nicolau — comuna Retișul jud. Târnava-Mare.

In corespondența trimisă, ne semnalați un fapt deosebit de grav care este în măsură să influențeze negativ asupra desvoltării morale a elevilor noștri.

Cazul a fost adus la cunoștința serviciului educativ care va lua măsurile necesare.

Faptul că ați semnalat Ministerului acest lucru este o dovadă că sunteți un tovarăș conștient, vigilent și căutați ca, prin critica rea greșelilor, acestea să fie înlăturate.

Scrieți-ne despre felul cum înțelegeți să contribuiți la educația morală-socială a elevilor dvs.

NOTE POLITICE EXTERNE

Oamenii care iubesc pacea din lumea întreagă întâmpină cu nemărginită satisfacție Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., privitoare la o nouă și masivă reducere a prețurilor în țara în care se construește comunismul.

Evenimentul acesta vorbește despre forța uriașă a economiei sovietice, despre forța uriașă a Uniunii Sovietice, care asigură frontului păcii și socialismului superioritatea asupra lagărului războinic al imperialiștilor anglo-americani.

Reducerea de prețuri ce a intrat în vigoare la 1 Martie 1950, aduce oamenilor sovietici un câștig anual de 110 miliarde ruble. Puterea de cumpărare a salariului a crescut, și în fiecare gospodărie din marea Țară a Socialismului vor intra mai multe bunuri de consum, mai multă bogăție și fericire.

Reducerea care a intrat în vigoare la 1 Martie a. c. a fost precedată de alte două micșorări de prețuri în anii de după cel de al doilea război mondial. Prima, efectuată odată cu reforma monetară a adus oamenilor sovietici un câștig de aproximativ 86 miliarde ruble, cea de a doua, care a avut loc la 1 Martie 1949 a adus popoarelor din U.R.S.S. un câștig aproximativ de 71 miliarde ruble.

In aceeași vreme, în țările în care domnește exploatarea marilor trusturi mizeria și foamea masselor largi s'a adâncit mereu mai mult.

Din 1938 și până în 1949 prețurile s'au triplat în Statele-Unite, în Anglia au crescut cu sută la sută, în Franța s'au mărit de 20 de ori, iar în Italia de 60 de ori.

Datorită uriașelor succese obținute de economia sovietică puterea de cumpărare a rublei a devenit superioară cursului ei oficial de schimb.

In urma acestui fapt, pe baza hotărîrii Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., paritatea de schimb a rublei nu se va mai calcula pe baza dolarului, ci pe baza mai stabilă a aurului. Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. fixează cursul de schimb al rublei față de valutele străine după cum urmează: 4 ruble pentru un dolar american în locul paritătii de până acum de 5 ruble și 30 copeici, 11 ruble și 20 copeici pentru o liră sterlină în locul paritătii actuale de 14 ruble și 84 copeici. In felul acesta cursul rublei va fi independent de cel al dolarului, care se află într'o permanentă scădere.

Succesele strălucite ale economiei sovietice arată întregii omeniri progresiste sdrobitoarea superioritate a orânduirii socialiste asupra celei bazate pe exploatarea omului de către om. Ele luminează țelurile de viitor ale luptei noastre, viața îmbelșugată, plină de fericire ce este hărăzită oamenilor care luptă pentru socialism și pentru o pace dreaptă și trainică.

In decursul anilor Partidul lui Lenin și Stalin a condus popoarele din Patria Socialismului din victorie în victorie, înfrângând toate greutățile ivite în calea spre un viitor fericit.

Victoriile oamenilor sovietici luminează țelurile de viitor ale luptei noastre, viața îmbelșugată, plină de fericire ce îi așteaptă pe oamenii care luptă pentru socialism, pentru o pace dreaptă și trainică în lume.

In lumea veche, a capitaliștilor, se întețește lupta oamenilor muncii pentru satisfacerea revendicărilor lor imediate

Minerii americani, în număr de peste 400.000, continuă eroica lor grevă care a început în urmă cu câteva săptămâni.

Cererile lor minime sunt însă desconsiderate de patronii marilor trusturi și de guvernul acestora. Truman și cei din jurul lui au încercat fel de fel de mijloace pentru a sili minerii americani să reia lucrul. Bătrânul trădător al acestora, John Lewis, a venit și el în sprijinul patronilor, cerând reluarea lucrului.

Minerii au respins categoric toate încercările făcute pentru a-i determina să renunțe la revendicările lor.

Lipsa de cărbuni se face tot mai resimțită în diferitele ramuri ale industriei și transporturilor americane, creând serioase dificultăți economiei Statelor Unite.

In Franța, greva metalurgiștilor capătă o amploare tot mai mare. La 27 Februarie au declarat grevă muncitorii dela 28 întreprinderi din Lyon. 17 întreprinderi din departamentul Nord, 19 din Marsilia, precum și altele din Belfort și departamentul Rhone.

Guvernul trusturilor americane al lui Bidault, sprijinit de socialdemocrația de dreapta, lovește neîncetat în nivelul de trai al muncitorilor francezi, pentru a netezi astfel calea spre o dictatură fascistă a generalului de Gaulle.

Sub conducerea Partidului Comunist Francez, clasa muncitoare răspunde cu hotărîre acestor criminale manevre pornite din Wall-Street și Citty, care tind să pregătească lucrurile pentru deslănțuirea unui nou război.

Muncitorii agricoli din regiunea Nicastro (Calabria) au ocupat 20.000 hectare din pământurile lăsate în paragină de moșierii italieni. Succesele pe care le înregistrează oamenii muncii din Italia, în lupta lor împotriva guvernului de Gasperi, vândut imperialiștilor americani, demonstrează voința poporului italian de a-și apăra cu dârzenie dreptul la viață, la progres și pace.

Guvernul Republicii Populare Ungare a adresat guvernelor Statelor Unite și Angliei, o notă în care demască activitatea de spionaj și sabotaj dusă de funcționari ai misiunilor Statelor Unite și Angliei la Budapesta.

Nota amintește că în procesul spionului Imre Geiger și al complicilor săi s'a dovedit că conducătorul direct al actelor de sabotaj și spionaj a fost colonelul american Robert Vogeler, și că la activitatea de spionaj a celor judecați au luat parte și unii funcționari ai misiunii Statelor Unite din Budapesta.

Nota trimisă Angliei arată că misiunea engleză dela Budapesta a intervenit de nenumărate ori în procesul spionului Sanders și că în cursul procesului s'a dovedit că acesta a avut legături cu maiorul Henry, iar după desființarea misiunii militare britanice, cu atașatul militar adjunct al misiunii diplomatice britanice, locotenentul-colonel Capron și cu atașatul comercial Southby.

In urma acestor fapte și a altora pe care le amintește Nota, Guvernul R. P. Ungare a cerut Statelor Unite și Angliei să reducă personalul misiunilor lor diplomatice din Budapesta.

Atitudinea hotărîtă a guvernului R. P. Ungare, constitue un act de apărare a independenței și cuceririlor democratice ale poporului muncitor maghiar.

Nota trimisă demască atitudinea dușmănoasă a imperialiștilor din cele două țări față de oamenii muncii din R. P. Ungară, precum și atitudinea provocatoare, războinică a guvernelor Statelor Unite și Angliei.

De pretutindeni, din toate colțurile globului, oamenii iubitori de pace răspund cu acțiuni energice manevrelor atățătorilor la război.

Ziua Internațională a Femeii va fi sărbătorită, anul acesta, sub semnul luptei pentru pace.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice cu privire la ziua de 8 Martie, — Ziua Internațională a Femeii, — vorbește despre drepturile cucerite de femeile sovietice odată cu victoria Marii Revoluții Socialiste. 277 femei sunt deputate în Sovietul Suprem al U.R.S.S., peste 1700 femei au fost alese în Sovietele Supreme ale Republicilor unionale și autonome și aproximativ 500.000 femei au fost alese în Sovietele locale. Femeile sovietice joacă un rol uriaș în toate sectoarele de muncă din U.R.S.S. Ele și-au dat o contribuție de seamă în Marele Război de Apărare a Patriei.

„Femeile sovietice—spune Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist (b) al U. S. — trebue să întărească și de aici înainte legăturile internaționale cu femeile din țările de democrație populară și cu femeile muncitoare din țările capitaliste și, împreună cu ele, să ducă lupta pentru o pace trainică și îndelungată între popoare, pentru libertate și democrație, împotriva atățătorilor la un nou război".

Femeile din țara noastră, alături de femeile din lumea întreagă, având drept pildă minunata luptă a femeilor sovietice, vor arăta, cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii, că ele nu vor permite niciodată imperialiștilor să-și atingă scopurile lor mârșave, că ele știu să apere pacea copiilor și căminelor lor de pofitele hrăpărețe ale atățătorilor la război.

Guvernul Republicii Populare Bulgaria a adresat un drastic răspuns guvernului Statelor Unite, care, violând uzanțele internaționale existente și-a rechemat personalul misiunii sale din Sofia, cerând în același timp rechemarea personalului legației bulgare din Washington.

Nota guvernului R. P. Bulgaria face un istoric al faptelor care au dus la această hotărîre, demascând cu o logică de nesdruncinat atitudinea provocatoare a imperialiștilor dela Washington.

Procesul lui Traicio Kostov a dovedit limpede că acesta, împreună cu un alt acuzat, Tonu Toncev, aveau legături directe cu ministrul plenipotențiar al Statelor Unite la Sofia, Donald Heath. In consecință, guvernul R. P. Bulgaria a cerut Statelor Unite, conform practicii diplomatice, rechemarea lui Donald Heath. Guvernul trusturilor americane, demascat în intențiile dușmănoase pe care le nutrea față de poporul bulgar, a refuzat să satisfacă cererea legitimă a guvernului R. P. Bulgaria. Mai mult, el a amenințat că în cazul în care cererea nu este retrasă, va rechema întreaga sa misiune diplomatică dela Sofia. Guvernul R. P. Bulgaria a răspuns acestui act de intimidare, neluând în considerație cererea Statelor Unite.

Imperialiștii dela Washington au uitat că nu au deaface cu slugile lor dela Belgrad, că Guvernul R. P. Bulgaria se bucură de întreaga încredere a poporului bulgar. Ei au uitat că R.P. Bulgaria face parte din frontul de neclintit al păcii și socialismului și deaceea metodele de intimidare, de provocare nu-și pot găsi decât un răspuns demn și hotărît.

Tot așa cum demn și hotărît răspund spionului Tito și clicii sale, poporale din Iugoslavia și oamenii progresiști din lumea întreagă.

Sub titlul „Belgradul în ghiarele lui Tito și ale colonialiștilor americani", ziarul „Zeri i Popullit" publică un articol despre măsurile pe care trebuie să le ia spionii anglo-americani din guvernul dela Belgrad pentru a stăvili revolta oamenilor muncii împotriva polit cii de trădare a intereselor Iugoslaviei pe care aceștia o practică.

Gărzile înarmate străbat orașul zi de zi. Spionii mișună la tot pasul. Brațele de muncă sunt procurate cu forța.

„Totuși — scrie în încheiere autorul articolului, — toată propaganda de tip Goebbels, procedeele fasciste și întreaga activitate a clicii de spioni și bandiți a lui Tito, nu fac decât să adâncească prăpastia care există între această clică și poporul iugoslav, care luptă pentru a-și recâștiga libertatea și independența".

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 49 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 10 Martie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Sprijinirea campaniei însămânțărilor, sarcină patriotică a cadrelor didactice

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R. P. R. a arătat limpede dece „Campania însămânțărilor trebue să fie în centrul preocupărilor organizațiilor de partid, de massă, a organelor de Stat".

Campania agricolă de primăvară are o importanță deosebit de mare. Planul de Stat pe 1950, pentru a cărui realizare oamenii muncii obțin de pe acum victorie după victorie, nu se poate desfășura în bune condiții decât dacă sarcinile din campania agricolă de primăvară sunt îndeplinite cu succes. O recoltă îmbelșugată asigură nu numai pâinea poporului muncitor, dar, contribue, în acelaș timp, la înălțarea de noi fabrici și uzine, care să sporească producția industrială, la deschiderea de noi instituții de învățământ, care să ridice nivelul cultural al oamenilor muncii și al fiilor lor, ținuți în întuneric atâta vreme de regimurile exploatatoare. O recoltă bogată crează noi fonduri de investiții, care asigură întregului nostru popor muncitor o viață din ce în ce mai bună, întărind și înflorind astfel Patria noastră, factor activ în frontul uriaș al partizanilor păcii.

Iată dece învățătorii și profesorii sunt adânc interesați, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, în reușita campaniei însămânțărilor, și dece ei trebue să acorde cea mai mare atenție desfășurării muncilor agricole de primăvară.

Sarcina de căpetenie a cadrelor didactice dela sate constă, în primul rând, într'o vastă și temeinică acțiune de lămurire în sânul țărănimii muncitoare, în vederea îndeplinirii la timp a planului de însămânțări. Cuvântul de lămurire al învățătorului sau al profesorului trebue să meargă din casă în casă, din om în om. Experiența campaniilor trecute a arătat că învățătorii și profesorii dela sate au găsit mereu forme noi și vii în munca de lămurire a țăranilor muncitori. Ei au îndemnat țăranii să-și repare uneltele la vreme, să-și procure semințe de cea mai bună calitate. Ei au ajutat Comitetele Provizorii la alcătuirea planului de însămânțări și, în multe locuri, au demascat pe chiaburii sabotori ai însămânțărilor.

Învățătorii și profesorii pot sprijini campania de însămânțări dacă, chiar la lecții, în clasă, lămuresc copiii despre marea importanță a acestei campanii, dacă își depun toată silința să desvolte interesul și dragostea tineretului pentru cultura științifică a cerealelor și a plantelor în general.

Campania însămânțărilor este un bun prilej de a lega școala de viață, de mersul înainte spre socialism al Republicii noastre Populare. Bine îndrumați, lămuriți asupra problemelor de agricultură, copiii vor discuta acasă, cu părinții și vor ajuta la antrenarea tuturor în marea bătălie a însămânțărilor din primăvara aceasta.

Deasemeni, la orele educative, la consfătuirile cu părinții, învățătorii și profesorii trebue să depună toată priceperea și toată căldura pentru a face atât pe părinți cât și pe elevi să înțeleagă importanța succesului în producția agricolă din acest an, legând acest succes de construirea socialismului în Patria noastră, de întărirea luptei pentru apărarea păcii.

O activitate din ce în ce mai susținută trebue să ducă învățătorii și profesorii în cadrul căminului cultural, acolo unde munca de lămurire poate fi dusă în cele mai bune condiții. Aici trebue să li se arate sătenilor nu numai însemnătatea îndeplinirii cu succes a planului de însămânțări, dar și felul în care ei îl pot duce la îndeplinire cu cele mai bune rezultate. Sămânța care se pune în pământ trebue să fie de cea mai bună calitate și pregătită din vreme, câmpul trebue îngrășat, uneltele de lucru trebue revizuite din timp, — acestea sunt condiții care contribue la o recoltă bogată. În acest scop, cadrele didactice trebue să pună la îndemâna țăranilor muncitori învățămintele uriașei experiențe a agriculturii sovietice, difuzând cărți și broșuri, citind în colectiv sau pregătind conferințe în care să se vorbească despre minunatele realizări ale țărănimii colhoznice. Cadrele didactice trebue să găsească forme cât mai atrăgătoare în munca de lămurire a țăranilor muncitori despre metodele științifice de cultură agricolă, despre planificarea și organizarea muncii în agricultura din Uniunea Sovietică.

Învățătorii și profesorii, membri ai Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, trebue să colaboreze temeinic cu sindicatele de salariați agricoli care au un rol atât de important în campania însămânțărilor de primăvară și să le sprijine.

O sarcină de bază o au cadrele didactice din satele unde funcționează S.M.T. și gospodării agricole de Stat, precum și din regiunile unde s'au întemeiat gospodării agricole colective, unități socialiste în agricultură.

Un rol însemnat în campania agricolă din această primăvară îl au întovărășirile. Trebue să se arate țăranilor muncitori la ce rezultate rodnice duce trecerea dela munca pământului cu mijloace înapoiate la munca superioară cu mașini și tractoare. Prin grija Partidului și a Guvernului avem în acest an mașini și tractoare mai multe și mai bune, care duc la sporirea productivității agricole. Învățătorii și profesorii trebue să contribue la închegarea cât mai multor întovărășiri, popularizând printre țăranii muncitori victoriile agriculturii mecanizate sovietice care, numai în cursul anului trecut, a primit 150.000 de tractoare, 29.000 combine, 64.000 autocamioane și peste 1.600.000 de diferite mașini agricole.

Chiaburii și uneltele lor, elemente sabotoare, dușmănoase, vor căuta să împiedice munca de lămurire pe care o duc învățătorii și profesorii, vor căuta să stăvilească pe orice cale desfășurarea campaniei însămânțărilor. Chiaburii vor încerca să saboteze planul de însămânțări. Ei vor încerca, de pildă, să semene plante care nu sunt impuse la colectare, în detrimentul cerealelor și plantelor industriale. Vigilența cadrelor didactice trebue să crească și în această privință. Demascarea fără crutare a elementelor chiaburești constitue datoria fiecărui învățător și profesor cinstit, legat de interesele și năzuințele întregului popor muncitor.

Contribuția tuturor cadrelor didactice dela sate la reușita campaniei însămânțărilor este o datorie de onoare, o sarcină patriotică. Căci recolta îmbelșugată din acest an va duce la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la construirea mai grabnică a socialismului în țara noastră, la consolidarea frontului păcii, condus de marea Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică.

Sarcinile sindicatelor din învățământ în lupta pentru pace

Plenara a V-a a Comitetului Central al P.M.R. a trasat ca sarcină centrală Partidului și organizațiilor de massă lupta pentru apărarea păcii, lupta împotriva atâtătorilor la război și a uneltelor lor.

Sindicatele, ca principală curea de transmisie a Partidului, au un rol deosebit în lupta pentru pace. Ele trebue să devină, sub conducerea Partidului, pivotul principal al mișcării partizanilor păcii în țara noastră.

Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M., pe baza desbaterilor plenarei C.C. al C. G. M., care a avut loc în zilele de 30—31 Ianuarie—1 Februarie 1950, stabilește aceste sarcini în modul următor:

„Sindicatele trebue să mobilizeze muncitorimea, pentru a-i arăta importanța deosebită pe care o au Comitetele de luptă pentru pace și necesitatea de a îmbina lupta pentru realizarea sarcinilor cantitative și calitative ale Planului cu acelea ale luptei pentru pace".

In raportul „Lupta pentru pace și sarcinile organizatorice ale sindicatelor", tov. Gh. Stoica, secretar general al C.G.M., a arătat sarcinile imediate ce revin Uniunii noastre:

„Sindicatele din Învățământ vor atrage și mobiliza marea massă a învățătorilor și profesorilor de toate categoriile, să contribue cu toată forța și capacitatea lor de muncă la educarea tinerei generații, în spiritul dragostei față de Patrie, în spiritul urii neîmpăcate față de dușmanii ei, imperialiștii atâtători la război și slugile lor".

In lumina acestor precizări, lupta pentru pace trebue să aibă în activitatea Sindicatelor de Învățământ un caracter permanent și organizat. In această luptă, se încadrează și îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, mărirea producției și a productivității muncii, îmbunătățirea stării materiale a celor ce muncesc și ridicarea nivelului lor politic și cultural. Ea înseamnă, de asemenea, întărirea vigilenței maselor împotriva atâtătorilor la război, împotriva clicii de asasini și spioni Tito-Rancovici și a agenților lor din țara noastră, împotriva tuturor rămășițelor fasciste reacționare, a sabotorilor răspândițori de svonuri, a provocatorilor din rândurile burghezilor, ale moșierilor expropriați și a chiaburilor.

Până acum, Sindicatele din Învățământ îndrumate de Partid au și avut unele realizări în această luptă. Ele au fost însă sporadice, insuficient organizate și nelegate de sarcinile concrete ce revin Sindicatelor pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe anul 1950. Munca acestor sindicate s'a limitat mai mult la acțiunea de lămurire și propagandă.

Astfel, s'au organizat cicluri de conferințe în fiecare sindicat și în secțiile sindicale, pe baza tezelor trimise de Uniune, privind combaterea cosmopolitismului în pedagogie, literatură, biologie și educație fizică.

De asemenea, Uniunea a organizat un ciclu de conferințe cu următoarele teme: *„Falimentul șantajului atomic"; „Însemnătatea internațională a victoriilor armatei populare chineze"; „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace".*

Sindicatele: Mușcel, Brașov, Constanța, Cluj, Brăila, Ciuc, Satu-Mare, Bacău, R.-Sărat și Covurlui au organizat manifestații artistice cu tema „Lupta pentru pace".

In toate unitățile sindicale s'a prelucrat apelul Comitetului Permanent al Partizanilor Păcii, iar cu prilejul zilelor de 2 Octombrie, 7 Noembrie, 21 Decembrie, 30 Decembrie, salariații din învățământ au manifestat hotărîrea lor fermă de a susține și a întări lupta pentru apărarea păcii.

In sindicatele: Tutova, Târnava Mare și Ciuc, cadrele noastre didactice au dus muncă de propagandă și lămurire, împreună cu tovarășii din sindicatele muncitorești.

Sindicatele din Învățământ au contribuit la organizarea festivalurilor în fabrici și uzine, precum și la țară, în cadrul căminelor culturale.

Sarcinile ce revin Sindicatelor din învățământ, în lupta pentru apărarea păcii, privesc atât munca ce se desfășoară pe locul de producție, în școală, cât și munca din afara școlii.

In fiecare școală, lupta pentru pace trebue dusă de către grupa sindicală, în strânsă colaborare cu organele administrative, cu organizația de pionieri, cu U.T.M. și cu părinții elevilor.

La alegerea comitetelor de luptă pentru pace și în desvoltarea activității lor, sindicatele au un rol important, luând parte activă în această muncă.

Prin toate mijloacele care le stau la dispoziție, Sindicatele de Învățământ trebue să facă să pătrundă în conștiința oamenilor muncii din școli adevărul că fiecare succes obținut în îndeplinirea Planului de Stat, în domeniul școlii, este o contribuție la întărirea forțelor păcii. Sprijinirea îndeplinirii Planului de Stat în sectorul învățământului este o sarcină principală în lupta pentru pace.

Indeplinirea acestui plan va

Mihail Nanu
Președinte al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

(Continuare în pag. 4)

La a 60-a aniversare a lui V. M. Molotov

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică și din întreaga lume sărbătoresc astăzi a 60-a aniversare a tovarășului Molotov.

Viaceslav Mihailovici Molotov, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist (bolșevic) și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, s'a născut în guvernământul Viatca. Incă de tânăr se leagă de mișcarea muncitorească. La vârsta de 15 ani ia parte, ca propagandist bolșevic, la revoluția din 1905. Studiile și le începe la Cazan unde organizează tineretul studios revoluționar. Prin activitatea pe care o desfășoară, tânărul comunist își atrage ura poliției țariste care îl arestează și îl deportează. Chiar și în anii grei ai deportării, tovarășul Molotov a studiat cu asiduitate operele clasicilor marxismului. Reîntors din deportare el își reîncepe activitatea, ducând munca de închegare a grupurilor bolșevice în rândurile studențimii. Viața tovarășului Molotov este caracterizată în cuvintele pe care el le-a rostit la numirea sa, în 1930, ca președinte al Consiliului Comisarilor Poporului al Uniunii Sovietice.

„Am crescut în Partidul Bolșevic și sunt legat de el prin mulți ani de muncă neîntreruptă"...

Discipol credincios al lui Lenin și apropiat tovarăș de luptă al marelui Stalin și sub conducerea directă a acestora, tovarășul Molotov a participat activ la pregătirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, după izbânda căreia el devine una din forțele principale ale Partidului în lupta împotriva oportuniștilor, devine unul din organizatorii construcției socialiste luptând cu energie pentru izbânda planurilor cincinale staliniste. In 1926 este ales membru al Biroului Politic al P.C. (b) al U.R.S.S. în care calitate a avut un rol important în apărarea liniei generale staliniste a Partidului privitoare la industrializarea socialistă și la reconstrucția socialistă a agriculturii.

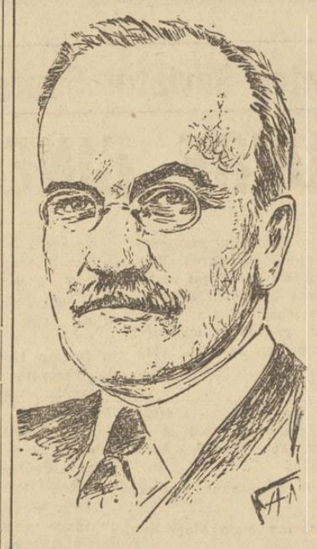

O contribuție ideologică importantă a avut-o tovarășul Molotov în desvoltarea artei, științei și culturii socialiste și a dat un sprijin deosebit desvoltării școlii și activității intelectualității sovietice.

Cu câteva luni înainte de izbucnirea celui de al doilea război mondial, în condițiile unei situații internaționale complicate, tovarășul Molotov preia și funcția de Comisar al Poporului pentru afacerile externe, funcție ce a deținut-o până în 1949. El a știut să conducă cu tact politica diplomatică a Uniunii Sovietice, politică inspirată de geniul lui Stalin. După război, ca ministru de externe al U.R.S.S., tovarășul Molotov a luptat, la conferința de pace dela Paris și în toate conferințele internaționale, pentru închegarea unei păci trainice între națiuni. Prin activitatea sa el a contribuit la formarea frontului mondial al partizanilor păcii și la demascarea uneltirilor imperialiștilor anglo-americani.

Țara noastră a primit un sprijin prețios din partea tovarășului Molotov, care, la Conferința de Pace, a apărat interesele noastre vitale în fața poftelor de cotropire ale imperialiștilor.

Astăzi la a 60-a aniversare a tovarășului Molotov, când cuvintele sale: „Trăim într'un veac în care toate drumurile duc spre comunism" devin din ce în ce mai evidente, oamenii muncii din întreaga lume îi urează ani mulți de muncă rodnică pentru victoria socialismului și a comunismului.

Cadrele didactice contribue activ la lupta pentru pace

Momentul politic actual pune în fața tuturor oamenilor cinstiți, cu dragoste față de Patrie și legați de popor, sarcina de onoare de a desfășura o activitate vie pentru apărarea păcii, pentru întărirea spiritului patriotic având la bază internaționalismul proletar. Această măreață sarcină trebue să fie îndeplinită cu cinste și de cadrele noastre didactice dela orașe și dela sate, care sunt legate de popor prin misiunea lor de culturalizare a masselor.

In toate țările, anul 1950 a început sub semnul întăririi organizatorice a luptei pentru pace, sub semnul unor forme noi de acțiune directă și concretă, care să paralizeze pregătirile criminale de război ale imperialiștilor.

In Franța, Italia, Belgia, Olanda, Germania Apuseană, muncitorii, cu riscul de a-și pierde pâinea, libertatea și chiar viața, refuză să fabrice sau să descarce armament. Docherii din porturi și muncitorii dela calea ferată refuză să descarce sau să încarce arme și material de război provenit din America, deși unii șomează de luni de zile.

Asemenea acțiuni dovedesc că massele își însușesc pe zi ce trece învățămintele istorice care au arătat din plin că — așa cum a spus tovarășul Suslov în raportul său la Consfătuirea Biroului Informativ din Noembrie — nu ajunge să dorești pacea, ci trebue să lupți activ pentru ea, trebue să pui în mișcare toate forțele și pârghiile care pot împiedica pregătirea și declanșarea războiului.

Astăzi, pentru prima dată în istoria omenirii, există un front organizat al păcii, care arată cât se poate de concret imperialiștilor și slugilor lor că popoarele le pot zădărnici planurile războinice.

Congresele mondiale ale partizanilor păcii și meetingurile uriașe ce au avut loc au cuprins zeci și sute de milioane de luptători, partizani ai păcii.

Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, adresat tuturor adunărilor alese din întreaga lume, a fost prezentat și aprobat de Marea Adunare Națională a R.P.R. la 27 Ianuarie 1950.

Sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, a luat ființă Comitetul Permanent al luptei pentru apărarea păcii în R.P.R., care va coordona activitatea tuturor comitetelor de luptă pentru pace alese în toate instituțiile și întreprinderile dela orașe și sate, în S.M.T., Gospodării Agricole Colective, în școli etc.

Legând conținutul învățământului și al lecțiilor predate de realitățile științifice, de desvoltarea societății noastre în actualele condițiuni de construire a socialismului, folosind toate mijloacele pentru îmbunătățirea calității lecțiilor, învățătorii și profesorii, alături de clasa muncitoare și de sutele de milioane de oameni ai muncii de pretutindeni, contribue activ și concret la lupta pentru apărarea păcii.

Învățătorii și profesorii, lucrând în strânsă colaborare cu organizația de pionieri și cu U.T.M. trebue să ducă în școală o vie activitate. Ei vor explica elevilor, la ore, că îndeosebi, învățând mai bine, ajutându-se reciproc și fiind mai disciplinați, ei contribue la lupta pentru pace.

Pentru a asigura îndeplinirea și depășirea planului, în ce privește sarcinile învățământului, vor trebui mobilizate toate forțele locale printr'o strânsă colaborare cu toate organizațiile de massă și printr'un strâns contact cu părinții elevilor.

In cadrul acțiunii desfășurate în școli de către Comitetele de luptă pentru pace, trebue demascată goana febrilă a înarmărilor, uriașele cheltueli militare și permanenta propagandă de atâtare la război împotriva Uniunii Sovietice și a democrațiilor populare.

Cadrele didactice, personalul administrativ și de serviciu al școlii, precum și elevii, trebue să fie conștienți de faptul că războiul poate fi înlăturat numai prin lupta tuturor partizanilor păcii, strâns uniți în jurul U.R.S.S., bastion al păcii și libertății popoarelor.

Trebue cultivată ura de moarte împotriva monștrilor imperialiști și a slugilor lor, în special împotriva clicii de spioni trădători și asasini Tito-Rancovici, agentură a imperialiștilor și atâtători la război în Balcani.

Trebue ridicată conștiința de clasă, trebue sporită vigilența revoluționară împotriva elementelor dușmănoase, împotriva naționalismului burghez, a urii de rasă și a cosmopolitismului; trebue demascați sabotorii, svoniștii și toți acei ce întreține superstițiile.

Acțiunea pentru apărarea păcii trebue să contribue la popularizarea uriașelor realizări din Uniunea Sovietică, a țării care construește comunismul, care este forța conducătoare în lupta pentru pace și libertate a popoarelor, care folosește energia atomică în folosul omenirii, pentru o viață mai bună.

Oamenii muncii din școli și elevii trebue să cunoască

Iosif Podani
Secretarul organizației de Partid din M. I. P.

(Continuare în pag. 3)

Pentru o învățătură temeinică, legată de viață

Decizia Ministerului Învățământului Public cu privire la regulile de purtare pentru elevi vine să generalizeze noua atitudine a elevilor față de învățătură, față de muncă și față de colectiv. Aceste reguli, care concretizează sarcinile elevilor, au un conținut adânc și plin de însemnătate pentru desfășurarea întregului proces instructiv-educativ.

Astfel, primul punct al acestor reguli prevăzute învățătura și arată că elevii sunt datori „să-și însușească temeinic și conștiincios învățătura predată în școală, pentru a deveni cetățeni luminați și conștienți, folositori poporului muncitor și Patriei noastre, Republica Populară Română".

Pentru ca această primă și cea mai însemnată datorie a elevilor să fie realizată cât mai bine, cadrele didactice trebue să creeze condițiile necesare îndeplinirii ei. De aici decurg pentru profesori și învățători o seamă de sarcini deosebit de importante.

Intr'adevăr, transmiterea unor cunoștințe temeinice și asigurarea însușirii acestor cunoștințe de către elevi, înarmarea elevilor cu o concepție materialistă asupra lumii, reprezintă însuși miezul muncii instructiv-educative. Aceasta presupune cunoașterea mijloacelor care asigură succesul muncii în școală.

Lecția reprezintă mijlocul principal de transmitere a cunoștințelor, forma de bază a învățământului, cunoștințele urmând a fi adâncite în cadrul activității extrașcolare.

In școlile noastre sunt mulți învățători și profesori care folosesc metode juste de predare, înlăturând formalismul din cunoștințele elevilor și legând lecțiile lor de viața practică. Astfel, la școala pedagogică de băieți din Gherla, profesorul de Științe Naturale I. Horgoș folosește o metodă bună de predare. La lecția în care vorbea despre respirație, de exemplu pe măsură ce descria fiecare parte a aparatului respirator, arăta și rolul pe care îl îndeplinește din punct de vedere fiziologic, dând totodată și indicații practice de higienă. Tov. Horgoș a suplinit lipsa de material didactic, prin schițe desenate pe tablă. Deasemeni a făcut o justă actualizare a lecției, arătând grija Statului pentru sănătatea oamenilor muncii.

La liceul de fete Nr. 6 din București profesoara de chimie Gheorghiu Marieta, după ce a predat în clasă lecția despre zahăr, a organizat cu elevele o vizită la fabrica de zahăr dela Chitila, arătându-le desfășurarea întregului proces de producție a zahărului. Profesoara a creat astfel o legătură între cunoștințele predate și viața practică.

In schimb, mai sunt încă profesori sau învățători care predau formal și mecanic, fără să urmărească a transmite elevilor noțiuni clare și temeinice. Astfel, învățătorul Chirciu Teodor, dela școala elementară din comuna Gugești, județul R.-Sărat, n'a lămurit elevilor săi raționamentul scăderii cu împrumut, mulțumindu-se să le arate numai tehnica de calcul. Fără o astfel de lămurire, această cunoștință a rămas confuză în mintea elevilor și s'a răsfrânt asupra însușirii ulterioare a noțiunilor matematice. La aceeași școală, învățătoarea Pandrea Natalia a predat predicatul fără să provoace participarea activă a elevilor la analizarea propozițiunilor date. Ea le analiza singură, formulând apoi regula. In felul acesta, elevii au ascultat o înșiruire mecanică de fraze și nu s'au ales cu nicio cunoștință temeinică.

Aceste exemple ne arată că ori de câte ori predarea e formală, uscată și rece, cunoștințele însușite de elevi nu pot fi și ele decât superficiale, rupte de viață, rupte de realitate. Procedează bine acei profesori sau învățători care caută să trezească interesul elevilor, arătându-le că tot ceeace învață în școală există în viață, în realitatea atât de vie care ne înconjoară.

O grijă deosebită trebue să acorde cadrele didactice și pregătirii pe care o dau elevilor în vederea îndeplinirii temelor lucrate acasă. Desigur, dacă vom spune după ce se sună pentru recreație: „luați de rezolvat problemele Nr. 7, 8, 9 și 10 dela pag. 48", nu vom lămuri cu nimic pe elevi. Bine procedează acei învățători care explică elevilor, înainte de a le da temele de rezolvat acasă, cum să le lucreze.

Nenumărate sunt mijloacele care stau la îndemâna învățătorilor și profesorilor pentru a putea realiza lecții care să atragă într'adevăr pe elevi, să le trezească interesul și dragostea față de învățătură, care să-i înarmeze cu cunoștințe temeinice și adânci, legate de viață și de realitate.

Aceste mijloace sunt la îndemâna oricărui învățător sau profesor. El trebue să știe numai să le descopere și să le folosească. Astfel, desigur, materialul didactic gata confecționat reprezintă un ajutor de bază în munca școlară. Dar însuși mediul înconjurător poate pune la îndemâna cadrelor didactice o bogăție nesfârșită de material didactic, cu ajutorul căruia se poate realiza o lecție vie, care să stabilească o legătură între ceeace se învață în școală și realitate.

O lecție de istorie despre răscoala din 1907 va rămâne mult mai vie în mintea elevilor dacă li se va citi, de pildă, fragmentul din romanul „Desculț", în care Zaharia Stancu vorbește despre motivele răscoalei și descrie crunta represiune care i-a urmat.

Activitatea extrașcolară vine să completeze și să adâncească

(Continuare în pag. 3)

Ziua Internațională a Femeii

O uriașă manifestație pentru pace, pentru socialism

In toată țara a fost sărbătorită cu mare însuflețire ziua de 8 Martie, Ziua Internațională a Femeii.

In Capitală a avut loc în Piața Victoriei un mare meeting organizat de organizația de București a P. M. R.

In clișeu: Un aspect al uriașei demonstrații pentru pace, pentru socialism.

Plenara C. C. al U. T. M. a trasat noui sarcini tineretului din R. P. R.

In zilele de 2 și 3 Martie s'au desfășurat la București lucrările ședinței plenare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor. In afară de membrii C.C. al U.T.M., la plenară au participat activiști din aparatul central al U.T.M., secretari ai organizațiilor județene și ai organizațiilor U.T.M. din principalele întreprinderi industriale.

Au fost prezentate două rapoarte asupra celor mai însemnate probleme ale organizației. Tov. Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M., a desvoltat raportul asupra sarcinilor tineretului muncitor din R.P.R. în lupta pentru pace, iar tov. I. Fazekaș, membru în Biroul C.C. al U.T.M., a arătat sarcinile Uniunii Tineretului Muncitor în domeniul muncii organizatorice. In ultima parte a ședinței plenare, tov. Gh. Florescu, secretar al C.C. al U.T.M., a trecut în revistă o serie de probleme importante din activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Din rapoartele prezentate și din discuțiile ce au avut loc, s'au văzut, pe de o parte, realizările U.T.M. în perioada dela ultima ședință plenară a C.C., iar pe de altă parte, au reieșit sarcinile ce stau azi în fața tineretului muncitor din țara noastră.

In lupta pentru pace, care se întărește pe zi ce trece, și în care tineretul din lumea întreagă, încadrat în F.M.T.D., sub conducerea Partidelor Comuniste și Muncitorești, este în primele rânduri, tineretul din R.P.R. a obținut până acum succese însemnate. Aceste succese trebue desvoltate fără întrerupere. U.T.M. are datoria de a antrena pe toți tinerii la luptă, pentru îndeplinirea și depășirea Planului nostru de Stat pe 1950, arătându-le că în acest fel se întărește lagărul păcii. Tineretul nostru trebue să devină un sprijinitor activ al comitetelor de luptă pentru pace, mergând hotărît înainte, pe drumul trasat de Partid și sub conducerea Partidului, spre consolidarea democrației noastre populare, atrăgând în această luptă pe toți oamenii muncii din R.P.R.

Tinerii utemiști trebue să strângă legăturile de colaborare frățească cu tineretul naționalităților conlocuitoare și să fie solidari cu tineretul din întreaga lume, care luptă dârz pentru pace.

In ședința plenară a C.C. al U.T.M., s'a constatat că, în domeniul muncii organizatorice, s'au făcut mari progrese. Reînscrierile au ridicat simțitor combativitatea și conștiința de clasă a tinerilor muncitori, mărindu-le vigilența revoluționară. Pentru viitor e necesară desvoltarea democrației interne de organizație, precum și a spiritului critic și autocritic al membrilor, întărirea disciplinei și aplicarea fermă a Statutului U.T.M. S'au luat o serie de hotăriri concrete în privința muncii organizatorice.

Plenara C.C. al U.T.M. a arătat, deasemenea, că una din cele mai importante sarcini ale Uniunii Tineretului Muncitor este intensificarea muncii ideologice în rândurile tineretului, educarea lui în spiritul moralei proletare, al patriotismului înflăcărat și al dragostei față de marea noastră prietenă Uniunea Sovietică și față de conducătorul ei, Iosif Vissarionovici Stalin. S'au subliniat importanța intensificării muncii în rândurile pionierilor, al căror număr a ajuns la 100.000 și necesitatea promovării fetelor în munci de răspundere. Au fost trasate sarcinile utemiștilor în munca de culturalizare la sate.

In lucrările ședinței plenare a C.C. al U.T.M. s'a constatat că, în școli și institute, au fost o serie de lipsuri în munca de organizație. La reînscrieri, s'a mers, în unele locuri, pe linia împăcăuitorismului, nedemascându-se elementele dușmănoase. Plenara a subliniat că activitatea organizațiilor U.T.M. din școli, facultăți și institute trebue intensificată.

Cadrele noastre didactice au un rol de răspundere în această muncă. Astăzi, când, în centrul preocupării tuturor oamenilor muncii stă problema apărării păcii, trebue să se arate elevilor și studenților noștri că sarcina lor principală, în cadrul acțiunii generale de luptă împotriva războiului, este de a învăța cât mai bine, pentru a deveni cadre de nădejde ale Republicii noastre Populare, factor activ în lagărul păcii. Învățătorii și profesorii trebue să sprijine organizațiile U.T.M. pentru educarea tineretului nostru în spiritul unei înalte principialități de clasă, formând o tânără generație de luptători hotăriți pentru socialism, în cadrul puternicului lagăr al păcii, care are în fruntea sa Marea Țară a Socialismului și pe genialul ei conducător, tovarășul Stalin.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Profesoara emerită a R. S. F. S. R. Ecaterina Martianova este una din cei mai vechi pedagogi sovietici. Ea predă în școală de 54 de ani și a educat în acest timp mii de tineri și tinere. Alexandra Martianova și-a pus toată viața în slujba marii cauze a învățământului poporului. Acum ea este directoarea uneia din școlile din Moscova.

Guvernul sovietic a decorat-o de două ori cu „Ordinul Lenin".

Oamenii muncii din Moscova au propus-o candidată în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Alegerile pentru Sovietul Suprem al U. R. S. S.

O INCREDERE BINE MERITATĂ

Era iarna anului 1941—42. Frângând rezistența inamicului, unitatea maiorului de gardă Mercușchin înainta, eliberând de sub jugul fascist pământul sovietic, orașele, satele ,oamenii sovietici. Intr'una din zilele cele mai geroase, ni s'a întâmplat să vedem următorul tablou: pe brațele maiorului Mercușchin își trăia ultimele clipe un sergent rănit de un glonte inamic.

Rănitul începu să vorbească:

— Am trei copii... te rog foarte mult, tovarășe maior, dacă rămâi în viață, caută-mi copiii și ai grijă de ei... spun oamenii că ești profesor. Dacă scapi cu viață, nu uita de copiii...

Nu voi uita niciodată ceeace a răspuns maiorul atunci:

— Dacă voi trăi, îmi voi închina toată viața copiilor!

Maiorul Mercușchin, credincios jurământului dat în luptă, și-a închinat într'adevăr toată viața copiilor și poporului. Astăzi, el este ministrul Învățământului în Republica Autonomă Mordvină.

★

Grigori Iacovlevici Mercușchin s'a născut în 1917 și este fiul unui țăran mordvin. Rămas orfan din copilărie, a avut posibilitatea de a intra în școală numai datorită puterii sovietice. Terminând cu succes școala medie, tov. Mercușchin s'a înscris la Institutul Pedagogic mordvin, unde și-a cucerit repede renumele unuia dintre cei mai capabili și mai activi studenți. Pentru studiu excepțional i s'a acordat bursa „A. M. Gorki". G. I. Mercușchin a absolvit Institutul în 1936, cu diplomă de gradul I. A fost încadrat la școala pedagogică din Temnicovsc. Dela venirea lui în această școală, s'au schimbat multe. Intr'o perioadă scurtă de timp el a îmbunătățit simțitor predarea istoriei. Exemplul tânărului specialist a însuflețit și a antrenat întreg colectivul.

1939. Serviciul militar activ în Armata Roșie, învățătura în școala de comandanți medii, munca în calitate de adjunct al directorului acestei școli — toate acestea îmbogățesc experiența tânărului pedagog și îi formează trăsături de organizator.

In această perioadă începe și activitatea lui de cercetare științifică. El publică o serie de articole asupra istoriei războiului civil în Orientul Indepărtat.

La întoarcerea din armată, în 1940, tov. Mercușchin își reia activitatea pedagogică: e director al școlii medii din Răbchinsc. Sub conducerea lui, activitatea instructiv-educativă a școlii se schimbă radical, iar colectivul pedagogic reușește să lichideze complet repetenția.

Munca rodnică și pașnică a fost întreruptă de invazia germano-fascistă. Din primele zile ale războiului, tov. Mercușchin a fost printre cei care s'au dus să apere Patria Socialistă. Ori cât de grele ar fi fost condițiile în care se găsea ofițerul Mercușchin, el ținea minte porunca pe care i-o dăduse Patria și Stalin — să fie credincios poporului, Partidului și Patriei până la ultima suflare. El a fost totdeauna un exemplu de fermitate și bărbăție în luptă.

In timpul războiului, Grigori Iacovlevici Mercușchin a comandat un batalion de infanterie, iar apoi a avut diferite posturi de comandă. Guvernul l-a decorat pentru bărbăție și eroism cu unul din cele mai înalte ordine militare — Ordinul „Steagul Roșu". In afară de aceasta, pentru participarea activă la acțiunile militare împotriva cotropitorilor germano-fasciști, a fost decorat cu două medalii.

In anul 1942, tovarășul Mercușchin și-a legat soarta de Partidul lui Lenin-Stalin. Peste doi ani, după a treia rănire, a fost demobilizat. Partidul l-a pus în fruntea Institutului de Cercetări Științifice din R. A. Mordvină, unde, sub conducerea lui s'au creat lucrări importante în domeniul istoriei, al literaturii, al folclorului și al lingvisticii mordvine.

Conducând Institutul, tov. Mercușchin a găsit timp și pentru activitatea științifică. Disertația lui de candidat a avut ca temă: „Campaniile în Răsărit ale lui Ivan cel Groaznic".

Toată Republica îl cunoaște pe tov. Mercușchin ca un lector minunat. El a citit și citește zeci de conferințe și referate pe temele cele mai variate, în orașele și raioanele Republicii.

In 1946, poporul l-a ales deputat în Sovietul Suprem al R.S.S.A. Mordvine, și, în același an, el a fost numit ministru al Invățământului în Republica sa.

In acest post de răspundere, aptitudinile organizatorice ale lui G. I. Mercușchin și-au găsit un larg câmp de aplicare. Incă din anul școlar 1948—1949, în toată Republica a fost realizat învățământul general de șapte ani, o mare victorie a poporului mordvin. Menținând o strânsă legătură cu cadrele pedagogice, cu casele de copii și, în general cu toate instituțiile Ministerului Invățământului, G. I. Mercușchin cunoaște nevoile și preocupările oamenilor. Exigent față de sine însuși, el educă, cu un mare tact pedagogic, această exigență la subordonații săi. Gata să răspundă la toate cererile, el este un exemplu de modestie bolșevică. In Republică, s'a organizat o activitate sistematică de ridicare a nivelului ideologic-politic și profesional al cadrelor didactice. Deasemeni tov. Mercușchin se interesează îndeaproape de activitatea organizațiilor metodologice.

★

Nu știu dacă Grigori Iacovlevici a găsit pe copiii sergentului care a căzut eroic în război, dar în casele de copii ale Republicii Mordvine găsesc o grijă părintească sute de copii care și-au pierdut părinții. Când copiii de astăzi vor deveni mai mari, ei vor mulțumi cu dragoste oamenilor din învățământ care au avut grijă de educația lor. Aceste cuvinte de mulțumire se vor referi și la ministrul Invățământului din R.S.S.A. Mordvină, care se îngrijește cu căldură de copiii sovietici.

Pentru succesele dobândite în domeniul învățământului, Guvernul a decorat pe G. I. Mercușchin cu Ordinul Lenin.

Oamenii sovietici din Republica Autonomă Mordvină au propus tov. Mercușchin să fie candidat în alegerile de deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. Și ei sunt convinși că tov. Mercușchin va justifica cu cinste încrederea poporului.

I. IVANOV

(Ucitelscaia Gazeta Nr. 15/1950)

Știința în slujba poporului, în slujba păcii

Atenția deosebită care se acordă științei în Uniunea Sovietică este legată de rolul extrem de important pe care îl are știința în viața Țării Socialismului. Poporul sovietic, sub conducerea Partidului Comunist, construește comunismul, bazându-se pe cunoașterea legilor de desvoltare a societății. Ridicarea continuă a economiei naționale și a culturii se face conform unor planuri elaborate pe baze științifice.

Nu este deci de mirare faptul că Statul și poporul care își leagă viitorul de știință, se interesează îndeaproape de progresul ei. Cercetările oamenilor de știință și ale inovatorilor sunt încurajate prin toate mijloacele. Insăși viața societății sovietice, care pune în fața științei, în fiecare zi, noi și noi sarcini, a căror îndeplinire ar fi părut, nu de mult, imposibilă, crează cele mai favorabile condiții pentru desvoltarea gândirii creatoare a oamenilor de știință și a tehnicienilor.

Participarea savanților la îndeplinirea grandiosului plan de transformare a naturii, este unul din cele mai strălucite exemple ale activității oamenilor de știință sovietici. Conform acestui plan, clima teritoriilor secetoase și semisecetoase din Sudul și Sud Estul părții europene a U.R.S.S. va fi complet schimbată prin plantarea perdelelor de păduri protectoare, prin introducerea asolamentelor și prin formarea iazurilor și a rezervoarelor de apă. Aceste teritorii uriașe au un sol foarte fertil, dar seceta și vânturile uscate aduc multe prejudicii agriculturii. Statul Sovietic, punând în practică o serie de măsuri elaborate în mod științific, a reușit să micșoreze simțitor influența secetei asupra recoltelor. Noul plan, care este un exemplu de biruință a omului din societatea socialistă asupra naturii, va pune capăt pentru totdeauna secetei.

In Uniunea Sovietică, toate instituțiile științifice aparțin poporului. Exprimând voința poporului și interesele societății socialiste, Statul alocă sume uriașe pentru desvoltarea științei. Este suficient să arătăm câteva cifre care caracterizează desvoltarea instituțiilor științifice în U.R.S.S. In anii puterii sovietice, numărul de instituții științifice care alcătuesc Academia de Științe a U.R.S.S. a crescut de 20 de ori. In prezent, Academia cuprinde 8 secții științifice, 200 de institute de cercetări, 16 filiale în diferite republici și regiuni, etc.

După Revoluția din Octombrie, s'au fondat noi academii în zece republici unionale. Cea mai mare din aceste academii este cea ucraineană, care cuprinde circa 40 de institute de cercetări științifice. In viața științifică a Uniunii Sovietice au o deosebită importanță marile academii specializate, înființate în ultimii 20 de ani: Academia de Științe Agricole, Academia de Științe Medicale, Academia de Arhitectură, Academia de Arte și Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

In U.R.S.S., cadrele științifice sunt într'o continuă creștere. Numai în ultimii zece ani, 6.000 de oameni au primit gradul de doctor în științe, iar 28.000 de oameni gradul de candidat în științe. Savanții sovietici, ieșiți din popor, sunt strâns legați cu poporul și sunt mândri de sarcinile ce revin științei în societatea socialistă. Ei pun toată activitatea lor în slujba poporului.

O manifestare vie a strânsei legături dintre savanții sovietici și popor este colaborarea din ce în ce mai intensă a științei cu producția, a oamenilor de știință cu muncitorii fruntași, cu inginerii, agronomii și colhoznicii. Iată un exemplu caracteristic. Minerii dintr'un raion al bazinului carbonifer al Donului s'au adresat Institutului Minier din Dnepropetrovsc cerându-i ajutorul în acțiunea de mecanizare a lucrărilor și de mărire a productivității muncii. Muncitorii fruntași au expus oamenilor de știință observațiile lor, iar aceștia, la rândul lor, au construit un nou aparat și au propus o nouă metodă de extragere a cărbunilor, iar apoi au experimentat noua mașină împreună cu minerii. De atunci, între muncitorii mineri din raion și oamenii de știință ai Institutului Minier din Dnepropetrovsc s'a stabilit o legătură strânsă și permanentă.

Faptul că desvoltarea științei sovietice, care constituie un element important în viața Statului, este planificată, are o mare importanță. In felul acesta, forțele oamenilor de știință și resursele materiale se concentrează în direcțiile cele mai importante prevenindu-se astfel un paralelism inutil în munca instituțiilor științifice. Succesele uriașe repurtate în ultimul timp, de savanții sovietici arată progresul uimitor al științei în condițiile societății socialiste. Știința sovietică în slujba poporului nu cunoaște îngrădiri artificiale în calea desvoltării sale. Savanții sovietici au o adevărată libertate de creație. In aceasta constă deosebirea radicală, principială, între situația științei în societatea socialistă și cea din țările capitaliste. Intr'o țară ca Statele Unite ale Americii, unde totul este subordonat monopolurilor hrăpărețe, știința este și ea în slujba monopoliștilor. Monopolurile frânează intenționat desvoltarea unor întregi domenii ale științei și caută să nu admită devalorizarea produselor ce le aparțin. In acest scop, ei cumpără patentele pe care apoi, după terminologia americană, „le așează în rafturi", pentru a nu le folosi în întreprinderile proprii, și a nu permite folosirea lor de către concurenți. De exemplu, trustul „General Motors" a folosit în producție doar 1% din patentele care îi aparțin.

Tocmai în faptul că forțele oamenilor de știință sovietici sunt consacrate construcției comunismului, desvoltării economiei și culturii, se manifestă umanismul orânduirii sovietice, caracterul democratic al științei sovietice. Reflectând interesele oamenilor muncii, Statul Socialist Sovietic duce continuu o politică consecventă de pace și lucrul acesta determină și caracterul științei sovietice, îndreptate spre pace și spre înflorirea Uniunii Sovietice.

„Dacă energia atomică în mâinile imperialiștilor — a spus G. M. Malencov — este izvorul producției de arme aducătoare de moarte, mijloc de intimidare și armă de șantaj și impunere, în mâinile oamenilor sovietici ea poate și trebue să fie un mijloc puternic pentru un progres tehnic nemaivăzut până acum, pentru creșterea continuă și rapidă a forțelor de producție ale țării noastre".

Uniunea Sovietică — țara oamenilor liberi — este Patria științei noi, care își pune toate realizările în slujba poporului, în slujba păcii.

O. Moșenschi

Ecaterina Martianova ține lecția de literatură

Analiza actelor de indisciplină ale elevilor

Actele de indisciplină la lecții a căror cauză este strengăria, formează o categorie specială. Neastâmpărul elevilor care inventează intenționat anumite lucruri, în scop de a uimi pe ceilalți elevi prin originalitate, surpriză și spirit, împiedică buna mers al studiului în întreaga clasă. Observațiile și sancțiunile au un efect redus în aceste cazuri. Ele nu se pot rezolva decât prin realizarea unui întreg sistem de măsuri care la rândul lor, necesită o cât mai bună cunoaștere a particularităților individuale ale elevilor nedisciplinați.

Să analizăm un exemplu: elevul A. din clasa VI-a era, încă din anul precedent, destul de nedisciplinat și dădea mult de lucru profesorilor. Capabil și inteligent, el îndeplinea repede orice muncă, așa că îi rămânea destul timp pentru strengării. Îi plăcea să-și arate istețimea și inventivitatea, râdea de tovarășii lui, și-i jignea, folosindu-se de superioritatea sa fizică.

Fiu unic al mamei sale, care era foarte indulgentă cu el, A. s'a obișnuit să se gândească numai la sine și să nu țină seama de ceilalți. El nu poate să se pună în locul tovarășilor săi, este ușuratic și nepăsător. Interesul lui pentru învățătură este superficial și nepersistent. E atras de foarte multe lucruri, dar nimic nu-l reține în mod deosebit. Citește puțin, își pregătește lecțiile în grabă și de aceea la lecții dă răspunsuri inegale. Dar și acasă are tot timpul ceva de făcut: desenează, apoi lasă desenul și începe să demonteze motocicleta, inventează diferite aparate, etc. Atât acasă cât și la școală este gălăgios și neastâmpărat.

Iată-l în clasă, la ora de limba engleză. A. nu participă la munca clasei, ci se ocupă, foarte interesat, de confecționarea unui drăcușor din carton, pe care îl vopsește cu roșu și îl aruncă în clasă. Drăcușorul provoacă râsul elevilor care îl primesc. A. e foarte încântat de atitudinea pe care o au tovarășii lui față de strengăria pe care a făcut-o.

Ori de câte ori face ceva asemănător, A. este foarte bucuros: fața lui isteață exprimă cea mai sinceră mulțumire și ochii lui vii strălucesc de șiretenie și veselie.

Astfel, motivele actelor de indisciplină ale lui A. sunt: dorința de a se distra și de a distra pe alții, plăcerea de a inventa diferite lucruri vesele și spirituale; către această comportare îl duc trăsăturile pe care le-am indicat în caracterizarea lui: nerespectarea tovarășilor, lipsa unor interese persistente, aptitudinile care îi permit să aibă timp liber la lecții.

Ținând seama de aceste particularități, colectivul pedagogic al școlii a putut să traseze căile juste de influențare asupra lui A. Era important, în primul rând, să i se desvolte interesul pentru citit, pentru obiectele de studiu, pentru învățătură. Trebuia, de asemeni, să se intensifice controlul asupra comportării lui la lecții și, în special, să se intensifice exigența celor de acasă față de el. Deasemeni era important să se educe respectul lui față de tovarăși, capacitatea de a lua în considerare cerințele colectivului și de a respecta aceste cerințe.

Profesoara lui de matematică a făcut eforturi deosebite în această privință. A. nu arăta interes acestui obiect. Dar profesoara lui a reușit să-i trezească interesul. Alegându-i cu multă îndemânare temele individuale, ea l-a făcut să dorească a rezolva „probleme grele", de a observa cu multă atenție în timpul lecției și a constatat că poate fi foarte concentrat, că poate lucra perseverent, că se cufundă în muncă și e atras de o activitate serioasă la fel cum era antrenat, înainte, de strengăriile sale „spirituale".

Profesoara de limba rusă a căutat să-i trezească interesul față de lectură, iar dirigintele a căutat să-i desvolte sentimentul de respect față de tovarăși. Astfel, la propunerea dirigintelui, A. a fost ales în colectivul de redacție al gazetei de perete a clasei. I s'a încredințat „rubrica istețimii". Pentru primul număr al gazetei, A. n'a pregătit nimic și, când redactorul responsabil i-a cerut socoteală, a răspuns printr'o glumă grosolană. Gazeta a apărut, având la „rubrica istețimii" o caricatură răutăcioasă la adresa lui A. El a fost impresionat și, pentru numărul următor, a culeș câteva ghicitori și șarade: a făcut-o însă foarte neglijent și redacția l-a criticat. Redactorul responsabil i-a adus câteva reviste și ziare, arătându-i cum trebue să caute materialul. Munca în comun la gazeta de perete n'a avut numai rolul de a apropia pe A. de tovarășii săi de clasă, dar i-a educat și respectul față de tovarăși, căci a putut să constate la ei calități interesante, pe care înainte nu le observase.

Astfel, cunoașterea particularităților individuale, de lui A., înțelegerea de către colectivul pedagogic a motivelor care determinau actele lui de indisciplină au devenit condiția hotărâtoare de înlăturare a comportării lui nedisciplinate la lecții.

Cercetarea motivelor acelor de indisciplină este importantă și în cazul când profesorul reacționează direct la ele, când discută cu elevii sau când le face observații. Este important ca elevul să înțeleagă sensul social al comportării sale, să simtă că este condamnat de colectivul copiilor și de profesor, să înțeleagă limpede urmările faptei sale pentru colectiv.

Ca exemplu, vom cerceta cazul elevului C. din clasa a VI-a, care și-a înșelat profesoara de limba rusă, citind lucrarea făcută acasă de un alt elev. Cunoscând bine pe C., analizând comportarea și atitudinea lui, profesoara a văzut just motivele acestei fapte: lui C. i-a fost rușine să recunoască în fața profesoarei de limba rusă, care îl aprecia atât de mult, că nu și-a făcut lucrarea. După lecție, profesoara stă de vorbă cu C.

— Cum ai putut, — îl întreabă ea — cum ai putut să mă înșeli? Ți-am arătat totdeauna atâta încredere! Iar acum? Pot să te mai cred? Gândește-te! Mi-ai înșelat încrederea și acum voi avea totdeauna în privința ta o îndoială, ca nu cumva să mă înșeli din nou.

C. lasă capul în jos și începe să plângă. Profesoara tace câtva timp, apoi adaugă încetișor: „Vezi, ce-ai făcut? Haide, du-te la lecție. Nu trebue să plângi. Nu e bine să intri în clasă cu ochii plânși". C. se uită la ea, vrea să spună ceva, apoi se întoarce și iese în tăcere.

Se pare că nu s'a întâmplat nimic deosebit în această discuție. Sfârșitul ei este și el, din punctul de vedere al amatorilor de lucruri precise, nejust: elevul nu s'a pocăit, nu și-a dat cuvântul să nu mai înșele niciodată, n'a cerut iertare.

Cu toate acestea, discuția a avut o mare influență asupra elevului. I s'au arătat urmările grele ale faptei sale — posibilitatea de a pierde încrederea pedagogului iubit. Și lacrimile lui C. au fost, în acest caz, lacrimile celei mai sincere căințe.

Astfel, motivul actului de indisciplină este o problemă importantă pe care profesorul trebue să o aibă în vedere atunci când ia măsuri față de elevi. Stabilirea motivului face pe educator să vadă care este conținutul acțiunilor și al faptelor elevului, dă colectivului pedagogic al școlii posibilitatea de a afla dacă actul de indisciplină este provocat de împrejurări întâmplătoare și nesemnificative sau este un simptom semnificativ al unor lipsuri serioase ale personalității elevului și cere o restructurare radicală a muncii educative în privința acelui elev.

De aceea, prioritatea profesorilor de a analiza motivele actelor de indisciplină este o condiție importantă pentru succesul muncii de educare a spiritului de indisciplină.

C. D. Radina

Candidat în Științele Pedagogice

(Sovetscaia Pedagoghica n. 1/1950)

Pedagogia generală pentru școlile pedagogice, ajutor prețios pentru toți oamenii școlii

In cadrul muncii de restructurare a materiei de învățământ apare acum, în broșuri, materialul pedagogic care va constitui manualul de pedagogie generală destinat școlilor pedagogice.

Manualele de pedagogie ale școlii vechi burgheze, bazându-se pe o concepție idealistă, erau neștiințifice și prin cunoștințele pe care le dădeau țineau pe elevi departe de viață, departe de lupta și de aspirațiile poporului muncitor.

Pedagogia sovietică aduce o concepție pedagogică nouă și metode noi de predare. Folosind experiența pedagogiei și școlii sovietice, școala cea mai avansată din lume, s'a putut întocmi acest manual de pedagogie generală bazată pe concepția marxist-leninistă, o pedagogie care formează un tineret capabil să contribue activ la construirea socialismului în țara noastră.

Munca aceasta nu este ușoară. De aci decurge întârzierea apariției acestui material și necesitatea publicării lui în broșuri, pe măsura elaborării.

Conținutul acestor broșuri este un ajutor prețios nu numai pentru elevii și profesorii școlilor pedagogice, ci pentru toți învățătorii și profesorii școlilor noastre.

Broșura întâia pune la dispoziția celor ce o studiază trei din cele mai importante capitole ale pedagogiei. In cadrul capitolului I, se lămurește caracterul istoric și de clasă al educației și legătura strânsă care există între educație și politică, arătându-se că educația este determinată de condițiile vieții materiale ale societății.

Este evidentă deosebirea de poziție dintre pedagogia burgheză, neștiințifică, care ascunde caracterul ei de clasă și pedagogia științifică, care îl afirmă deschis și hotărît.

Tot în capitolul I se lămurește problema importanței educației. In condițiile construirii socialismului educația devine o forță deosebit de importantă. Marx și Engels au susținut permanent această idee, iar Lenin și Stalin au aplicat-o practic. „Partea cea mai instruită a clasei muncitoare își dă bine seama că viitorul clasei ei, prin urmare al omenirii, depinde cu totul de educația tinerii generații muncitoare", spune Marx. Educația care se dă generației muncitoare în U.R.S.S. și în țările cu democrație populară și rezultatul obținut dovedesc adevărul acestor cuvinte.

Deosebit de prețioasă pentru educatori și pentru elevi este ultima parte a capitolului I în care se arată importanța însușirii științei marxist-leniniste care este condiția de bază a muncii în orice domeniu al științei, deoarece deschide perspective largi și te face să vezi limpede drumul înainte. Se arată apoi importanța cunoștințelor din alte domenii pentru aprofundarea teoretică a pedagogiei științifice.

Capitolul II este rezervat scopului și problemelor educației comuniste, insistându-se asupra necesității desvoltării multilaterale a elevilor.

După ce se precizează că desvoltarea multilaterală a personalității poate fi înfăptuită numai printr'o educație care să cuprindă educația intelectuală, învățământul politehnic, educația în spiritul moralei comuniste, educația fizică și educația estetică se trece la analiza științifică a fiecărei din aceste părți componente ale educației comuniste. Argumentându-se științific, se insistă în mod deosebit asupra faptului că ar fi o greșeală de neiertat dacă fiecare din aceste ramuri ale educației comuniste ar fi privită izolat și dacă s'ar pierde din vedere legătura dialectică ce există între ele. Toate împreună realizate științific, constitue educația comunistă care făurește un tineret luminat și sănătos.

In ultimul capitol al primei broșuri se arată, mai întâi, care sunt principiile ce stau la baza sistemului de învățământ public în U.R.S.S. Grija pentru copii și tineret, concepția socialistă despre cultură și despre răspândirea pe care trebue ea s'o aibă în rândurile oamenilor muncii, sunt arătate prin cifre care oglindesc desvoltarea economică și culturală a U.R.S.S. înainte și după Marele Război pentru Apărarea Patriei.

In strânsă legătură cu aceasta, se face o analiză a principiilor care stau la baza învățământului public din R.P.R., în opoziție cu situația învățământului la noi în regimul burghezo-moșieresc. Se insistă asupra transformării revoluționare aduse de legea pentru reforma învățământului și asupra modului concret în care reforma a fost tradusă în viață. Studierea temeinică a acestui capitol are o importanță deosebită.

Broșura a doua din „Pedagogia Generală" cuprinde un bogat material privitor la particularitățile fizice și psihice ale elevilor la diferite vârste: antepreșcolară, preșcolară, școlară, preadolescență, adolescență, tinerețe.

Aceste cunoștințe trebue să stea la baza muncii educative și instructive pe care o duc educatoarele, învățătorii și profesorii noștri.

Vorbind despre copilul de vârstă preșcolară se arată particularitățile fizice și psihice ale diferitelor etape din perioada între 3—7 ani și se insistă asupra măsurilor educative ce trebuesc luate pentru a se asigura buna desvoltare a copiilor în această perioadă. Se arată, deasemeni, în mod concret, cum trebue să se desfășoare programul instituțiilor preșcolare, ținându-se seama că ele cuprind trei grupe de copii: grupa mică, grupa mijlocie și grupa mare.

Capitolul V și VI tratează despre trăsăturile caracteristice ale copiilor de vârstă școlară.

Sfârșitul capitolului VI este consacrat metodelor de studiere a copiilor în procesul instructiv-educativ. Și aci se dau amănunte interesante și sugestii prețioase privitoare la discuții individuale cu școlarii și cu părinții, precum și privitoare la felul cum trebue întocmit jurnalul personal și cum trebuesc alcătuite caracterizările.

Broșura a treia apărută recent cuprinde, în continuare, capitolul VII, VIII și IX.

In capitolul VII, referitor la educația fizică, se arată care este importanța și scopul educației fizice privită ca o parte componentă a educației comuniste, contribuind în mare măsură la formarea unui om nou, sănătos, viguros și activ. Se dau apoi îndrumări asupra felului cum trebue să se facă îngrijirea higienică a elevilor.

Capitolul VIII se ocupă de procesul de învățământ, arătând la început ce este didactica și în ce constă caracterul educativ al procesului de învățământ. Trecându-se apoi la principiile procesului de învățământ, se vorbește despre importanța pe care trebue să o acordăm, în școala noastră, aplicării principiului intuitiv, însușirii conștiente de către elevi a cunoștințelor, sistematizării materialului predat și adaptării cunoștințelor la posibilitățile elevilor. De asemeni, se scoate în evidență faptul că trebue cunoscute lipsurile și trăsăturile caracteristice ale fiecărui elev, pentru a găsi stimulentul cel mai potrivit care să-i provoace dorința de a-și îmbunătăți munca, de a-și mări capacitatea de asimilare a cunoștințelor, desvoltându-i în același timp, trăsăturile pozitive existente.

Capitolul IX tratează despre conținutul instrucțiunii și învățământului din școala elementară. In prima parte se precizează că instrucțiunea și învățământul în școala elementară cuprind cunoștințele, priceperile și deprinderile ce trebue transmise elevilor în procesul de învățământ, pentru a-i forma în concordanță cu scopurile educației comuniste. Acest conținut se concretizează în planurile de învățământ, în programele și manualele școlare.

După ce se arată care sunt principiile de alegere și distribuire a obiectelor de învățământ, pe ani de studii, care sunt principiile de alcătuire a programelor pentru școala elementară și în ce constă legătura între obiectele de învățământ, se arată care este rolul manualului în munca instructiv-educativă și ce condiții trebue să îndeplinească un bun manual.

Cu privire la manuale se stăruie asupra faptului că acestea sunt un instrument de lucru al cadrelor didactice, care trebue nu numai să cunoască bine materia cuprinsă în ele, dar să aibă o înțelegere a structurii și a poziției lor metodologice.

Prin natura problemelor tratate, prin felul cum sunt puse și rezolvate aceste probleme, broșurile de pedagogie constitue un material de o deosebită importanță, absolut necesar muncii în școală a tuturor învățătorilor și profesorilor noștri.

Prof. O. Șafran

Știri și fapte

Conferința pedologilor din U.R.S.S.

La 30 Ianuarie, a început la Institutul pedologic „Dokuceaev" de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., conferința pedologilor, la care au fost desbătute primele rezultate ale muncii colectivului, care lucrează la harta pedologică de Stat a U.R.S.S.-ului. Deschizând consfătuirea la care participă oameni de știință dintr'o serie de orașe din U.R.S.S., Tiurin directorul Institutului pedologic, membru corespondent al Academiei de Științe, a subliniat că întocmirea hărții pedologice de Stat este rezultatul activității multilaterale a pedologilor sovietici, care desvoltă ideile lui Dokuceaev, Costacev și Viliams. Existența unei hărți pedologice are în momentul actual, când se realizează mărețul plan stalinist pentru transformarea naturii, o importanță deosebită.

Participanții la această consfătuire au putut studia primele pagini ale hărții pedologice, care a fost expusă în sala de ședințe. Aceste pagini sunt completate cu explicații în care se lămuresc problemele privitoare la sporirea fertilității solului de pe diferitele teritorii și condițiile pentru aplicarea asolamentelor raționale în agricultură.

O expoziție artistică la Erevan

La Erevan, s'a deschis o expoziție artistică la care și-au expus lucrările aproape 100 de pictori și sculptori.

Operele lor reprezintă în mod fidel viața creatoare a poporului sovietic, munca sa plină de abnegație și noile construcții sovietice. Numeroase lucrări sunt consacrate planului cincinal postbelic, desvoltării industriei, agriculturii și culturii în Armenia.

Au fost de asemenea expuse portrete ale lui I. V. Stalin și compoziții reprezentând diferite perioade din viața marelui conducător.

Tânărul pictor Avetisian a expus tabloul „Lenin și Stalin în zilele din Octombrie", Pictorița Nalbandian a reprezentat în tabloul ei intitulat „Desvelirea monumentului lui Stalin în colhoz" bucuria poporului. Tânăra pictoriță Marian Aslamazian a expus tabloul „Darul femeilor armene către Stalin".

Tabloul pictoriței Paronian, care s'a reîntors de curând în Patrie, „Familia repatriată", provoacă o impresie puternică.

Expoziția pictorilor armeni vădește marele progres al acestora.

Ora educativă, prilej de mobilizare în lupta pentru pace

Dacă, la orele de curs, problema luptei pentru pace formează acum o preocupare de căpetenie a cadrelor didactice, cu atât mai mult orele educative pot și trebue să fie folosite ca prilej de mobilizare a elevilor în lupta activă pentru apărarea păcii.

La ora educativă, posibilitățile de a prelucra problema păcii, de a mobiliza pe elevi în lupta pentru apărarea păcii, sunt mult mai largi, pentrucă și discuțiile au aici un caracter mai general, mai legat de viața de toate zilele a elevilor.

Iată, de pildă, o oră educativă la Liceul Seral Nr. 1 la clasa XI B — consacrată analizei muncii pe semestrul I.

Din raportul comitetului de clasă și din discuțiile ce i-au urmat, rees limpede realizările și lipsurile în munca din prima parte a anului școlar. Concluziile acestei ore de analiză sunt un foarte bun prilej pentru profesorul diriginte de a lărgi discuția dincolo de cadrul clasei și al școlii, arătând că activitatea depusă aici nu este decât o parte din uriașul efort al oamenilor muncii care construesc socialismul în țara noastră și luptă pentru apărarea păcii. Vorbind elevilor despre grija pe care o arată Partidul și Guvernul pentru o cât mai bună pregătire a lor, diriginte a subliniat faptul că ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii, liniștea și fericirea lor, nu pot fi asigurate decât printr'o continuă luptă pentru apărarea păcii, împotriva imperialiștilor anglo-americani atățători la un nou război.

Discuția a trecut ușor dela problemele clasei la problema generală a păcii, care dă muncii școlare un înțeles mai larg, mai complet.

In lumina acestei perspective largi, elevii și-au luat angajamente concrete privind îmbunătățirea frecvenței și a muncii atât în școală cât și în fabricile și institutele unde lucrează. Ei și-au luat, deasemeni, angajamentul de a folosi cunoștințele căpătate în școală pentru a lămuri mai bine pe tovarășii lor de muncă asupra necesității luptei pentru pace. Au hotărît, apoi, să adreseze tuturor claselor o chemare la întrecere, cu următoarele obiective: frecvența, disciplina și o cât mai sugestivă oglindire a luptei pentru pace în gazeta de perete.

In altă oră educativă, la Liceele serale Nr. 4 și 5, s'a folosit metoda tratării directe a unor probleme actuale, de ordin general, cum ar fi: „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace și socialism". Referatul asupra acestei probleme a fost ținut de un elev și a fost urmat de discuții vii, care s'au prelungit târziu, după închiderea cursurilor.

Problemele tratate aici sunt largi și ele reprezintă un bun prilej de a înmănunchia cunoștințele căpătate de elevi la curs cu experiențele activității lor în producție.

Faptul că elevii vin din fabrici, uzine, laboratoare sau instituții foarte diferite, constitue un mare avantaj, deschizând un nesecat tezaur de fapte și experiențe noi, cu care elevii liceelor serale își ilustrează prelucrările. Acțiunea pentru apărarea păcii, pornită de muncitorii dela uzinele „23 August", se împletește, în clasele liceelor serale, cu campania pentru pace pornită la „Grivița Roșie", „A.P.A.C.A.", „I.O.R." sau „Alimentara".

Mulți dintre elevi au făcut războiul și păstrează încă urmele groaznicului măcel care le-a măcinat tinerețea. Alții au îndurat lagărul sau închisoarea sub vechile regimuri, și cu toții au cunoscut, pe pielea lor, exploatarea capitalistă.

Aceste puternice experiențe de viață dau discuțiilor un caracter viu, ilustrându-le cu fapte care însuflețesc clasa.

Elevii liceelor serale sunt oameni maturi, muncitori, cărora porțile învățăturii le-au fost deschise abia acum. Pentru ei, adevărata viață acum începe, și de aceea ei urăsc de moarte războiul prin care capitaliștii vor să le smulgă bucuria unei vieți libere. Experiența muncitorească i-a învățat să fie necruțători cu dușmanul care nu i-a cruțat în trecut.

Școala le dă arme noi în lupta pentru pace și socialism. Iată pentru ce, în orele educative ale liceelor serale, problema păcii este frământată cu mult interes, iar lupta pentru apărarea păcii pornește, după fiecare oră, mai puternică, mai hotărîtă.

Prof. N. Savu

O NOUĂ INTELECTUALITATE SE RIDICĂ DIN UZINE

Aspecte dela Facultatea de Ingineri de exploatare din Cluj

„In condițiunile puterii proletare, cadrele de constructori din rândurile muncitorimii cresc de sute de ori mai repede și mai temeinic decât în condițiunile puterii capitalului", spune tovarășul Stalin.

Problemele construirii socialismului în țara noastră necesită, spre a fi rezolvate, mereu noi și noi tehnicieni și specialiști legați de clasa muncitoare, exponenți ai acesteia

Muncitorilor din uzine, fruntași în producție și evidențiați, li se deschid azi posibilitatea de a deveni ingineri de exploatare, după un studiu concentrat de doi ani. Astfel, se pregătește drumul pentru micșorarea distanței dintre munca manuală și cea intelectuală, prin ridicarea și calificarea muncii manuale.

Facultatea de Ingineri de exploatare de pe lângă Institutul de Mecanică din Cluj numără 86 de muncitori-studenți — mare parte evidențiați în producție — strungari, mecanici, frezori, lăcătuși având cel puțin cinci ani de practică în fabrică.

Este de remarcat faptul că acești studenți au adus un spirit nou, muncitoresc, pe băncile Facultății și că ei constitue un factor de educare pentru ceilalți studenți ai Institutului ca și pentru profesorii respectivi.

In primul rând, se observă spiritul lor de organizare: organizația de bază a avut în vedere ca în fiecare cameră din căminul unde locuesc, să fie repartizați tineri cu nivel inegal la învățătură, pentru ca cei mai buni să vină în ajutorul celor mai slabi. Fiecare cameră are câte un responsabil. Sunt astfel constituite mici colective de învățătură, accentul căzând, însă, asupra studiului individual.

Disciplina în muncă și ajutorul tovărășesc sunt, de asemenea, cauze ale progreselor rapide la învățătură.

La începutul anului — îmi spune tov. Băcescu, responsabilul de an — erau printre noi și unii care nu tratau cu suficientă seriozitate învățătura. A trebuit să ducem, printre aceștia, muncă de lămurire și am reușit să-i convingem. Acum, fiecare dintre noi își dă o deosebită silință. Înțelegem că Partidul așteaptă mult dela noi și vom lupta ca să nu-i înșelăm așteptările.

La început, o planificare defectuoasă a programului reducea la extrem timpul pentru studiul individual. Organizația de Partid și cea Sindicală au pus problema modificării programului și au reușit să învingă birocratismul unor cadre administrative, obținând un program rațional care a mărit mult randamentul la învățătură.

Prin ședințele de analiză a muncii, făcute pe bază de critică și autocritică împreună cu cadrele didactice, studenții muncitori au reușit să exercite o influență bună asupra acestora. Astfel, cei doi profesori de matematică, deși crescuți în concepțiile burgheze, au înțeles, în contact cu muncitorii, spiritul sănătos pe care trebue să și-l însușească și au dat dovadă în munca lor de mult devotament: explicațiile lor metodice și clare, pe înțelesul noilor studenți, făcute la curs, s'au continuat de multe ori chiar la cămin. Acelaș fapt s'a petrecut și la Mecanică.

Tot pe baza unor asemenea ședințe, s'a făcut apropierea cu ceilalți studenți dela Institutul de Mecanică. S'a înlăturat astfel răceala ce exista la început între ei, stabilindu-se legături de ajutor reciproc, studenții dând concursul la pregătirea muncitorilor, iar aceștia ajutându-i la organizare și la modul de a pune just problema în revendicările comune.

— Rezultatele la învățătură au fost surprinzătoare, îmi spune decanul facultății. Notele provizorii date la examenele de matematici și chimie arată clar acest lucru.

La geometrie, din cei 86 de studenți numai 2 n'au obținut nota limită, iar 13 dintre ei au nota 9. La algebră 6 s'au dovedit nepregătiți și 13 au obținut nota 9. La chimie, 12 studenți nu au nota de trecere, 6 au nota 10, iar 10 dintre ei nota 9.

Examenele continuă să se desfășoare. Pe pereți, se află îndemnuri adecuate: „Tovarășe! Cum te-ai pregătit în vederea examenelor?" și „Nu uita că tovarășii din întreprinderea de unde ai plecat așteaptă rezultatele tale".

La examenul de marxism-leninism, muncitorii-studenți dau răspunsuri juste în cuvinte simple, oglindind un ridicat nivel politic.

— Să nu uităm că trăim într'o epocă stalinistă, răspunde tov. Boerescu, strungar din Valea Călugărească.

Problema disciplinei liber consimțite, a rolului teoriei, a organizațiilor de massă, sunt just expuse de studenți. Totuși, aceste chestiuni ar trebui mai mult adâncite. Studenții nu au decât o singură oră de seminar, ceeace este insuficient. Cu tot programul încărcat, ar trebui găsită modalitatea pentru a se mai adăoga cel puțin o oră de seminar.

Fără îndoială că există încă multe greutăți în munca Facultății. Rechizitele nu sunt îndestulătoare, mai ales cele de desen; sălile de seminar sunt insuficiente, iar în privința studiilor, nivelul studentilor este încă inegal, ceeace constitue desigur o dificultate atât pentru ei cât și pentru profesori. Dar toate acestea sunt lucruri mici pe lângă frumoasele rezultate obținute.

Se află aci, în germene, noua intelectualitate socialistă, dârză și hotărîtă în muncă, însuflețită de entuziasm și simț de răspundere, devotată luptei poporului pentru pace și progres.

Letiția Papu

Muncitorii studenți se pregătesc pentru examenul de fizică

Planificarea muncii administrativ - economice pe un an în instituțiile de învățământ preșcolar

Sarcinile ce ne stau în față în toate ramurile de activitate pentru întărirea și desvoltarea Republicii noastre pot fi îndeplinite numai printr'o muncă bine planificată.

Să analizăm în mod concret cum putem păși la muncă planificată în instituțiile preșcolare.

Varietatea și multilateralitatea activității grădinițelor de copii și căminelor de zi cere planificare și coordonare în toate sectoarele sale. Munca din grădinițe și cămine cere o conducere fermă, priceperea de a prevedea din timp tot ce este necesar, repartizarea justă a forțelor, răspundere personală conștientă a fiecărui membru al colectivului pentru munca ce o are de îndeplinit.

Pentru o muncă reușită — în grădinițe și cămine ca și în alte domenii — condițiile necesare sunt: a) planificarea precisă și amănunțită a muncii; b) controlul executării planului.

In fiecare grădiniță și cămin e necesar să existe: 1) un plan anual general; 2) un plan lunar; 3) planul muncii educative pe un anumit număr de zile.

Deoarece instituțiile preșcolare din mediul rural s'au deschis la 1 Martie, ne-am propus ca, prin articolul de față, să dăm îndrumări cât mai concrete pentru o bună planificare a muncii, pentru a porni chiar dela începutul anului la o activitate organizată. Vom vorbi despre planul general anual și anume despre acea parte din plan, care se referă la munca administrativ-economică, urmând ca, despre planificarea muncii educative, să vorbim într'un număr viitor.

Planificarea administrativ-economică va fi generală pe întreaga instituție preșcolară și va cuprinde următoarele rubrici: 1) administrația și gospodăria; 2) recenzarea, înscrierea și urmărirea frecvenței copiilor; 3) cadrele; 4) legătura instituției cu familia copiilor, cu autoritățile și cu organizațiile de massă.

Dăm mai jos un exemplu de felul cum a înțeles o educatoare dintr'o grădiniță cu două posturi să-și planifice munca administrativ-economică pe anul 1950.

1. Administrație și gospodărie

a) Local (amenajări, reparații, curățenie). Se va repara acoperișul, se vor reface sobele, se va văruì grădinița. Pentru curățenie, vor trebui procurate 5 mături, 2 perii de frecat pe jos, pânză de sac, sodă, cârpe de praf. Se va repara gâleata și lighianul. Se vor procura un răzuitor de lemn și două ștergătoare din papură.

b) Combustibil. Se vor procura 3000 kg. lemne.

c) Mobilier. Se vor înlocui cele 10 scăunele stricate. Se vor procura 2 etajere pentru colțul naturii. La cuier, se vor înlocui cuele cu cârlige nichelate. Pentru căminul sezonier, se vor procura aproximativ 35 paturi pliante.

d) Curtea grădiniței. In fundul curții, se va amenaja o parcelă cu zarzavat și alta cu flori. Se vor aduce 4 căruțe cu nisip și se vor procura scânduri pentru careul din jurul nisipului. Se va repara capacul fântânii.

e) Material didactic. In acest an, se va procura materialul didactic care lipsește și care este necesar pentru îndeplinirea planului educativ (indicațiuni concrete sunt date în planul educativ).

f) Material igienic și sanitar. Se vor procura șorțulețe pentru copii, cipici, prosoape individuale, săpun și încă un lighean, 3 piepteni deși, creolină și medicamente pentru dulapul de farmacie.

g) Articole pentru cancelarie. Se vor procura registrele necesare: registru de activitate zilnică și catalog pentru evidența copiilor. Se va procura cerneală, hârtie, creioane, gumă, caiete, pentru activitățile obligatorii și pentru jurnalul educatoarei (celelalte registre: de înscriere, de inspecții și de procese verbale există din anul trecut).

2. Recenzarea, înscrierea și urmărirea frecvenței copiilor

Inainte de începerea anului, se vor face lucrări de recensământ în raza acestei instituții preșcolare.

a) Inscrierea copiilor. Dintre copiii recenzați, vor fi înscriși 70, conform capacității localului și numărului de posturi. Vor fi primiți, în primul rând, copiii ai căror mame sunt în câmpul muncii și cei din familii cu mulți copii.

b) Evidența. Copiii înscriși vor fi trecuți în catalogul pentru evidența copiilor.

c) Ingrijirea sănătății copiilor. Se vor face radioscopii și examen general medical de două ori pe an, iar măsurarea și cântărirea copiilor se va face lunar. In lunile de iarnă, se va da copiilor vitamină și untură de pește. Se va vizita fiecare copil care absentează, se vor cerceta cauzele și se va asigura asistența medicală, atunci când e cazul. Se va duce muncă de lămurire cu părinții, pentru a asigura frecvența de cel puțin 85 la sută a copiilor. Toată această acțiune va fi dusă în colaborare cu medicul, cu dispensarul și cu familia copilului.

3. Cadrele

a) Se va angaja o bucătăreasă pentru căminul sezonier.

b) se va ține o ședință, pentru organizarea muncii, cu personalul existent (două educatoare și o îngrijitoare), cu care ocazie se vor distribui sarcinile.

c) Se va planifica munca fiecăruia.

d) Se vor ține, din 2 în 2 săptămâni, ședințe de analiza muncii.

e) Pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor, se vor citi și prelucra articole din: Scânteia, Gazeta Învățământului, Muncitoarea, Femeia, Săteanca, etc.

f) cele două educatoare vor participa regulat la cercurile pedagogice. Ele vor colabora la alcătuirea planurilor de lucru și la aplicarea practică a problemelor discutate.

g) Ingrijitoarea va fi antrenată să participe la cursul de alfabetizare și ajutată să-și ridice nivelul cultural.

h) Se va face schimb de experiență cu două grădinițe, una dintr'o plasă din județul respectiv, iar alta dintr'un alt județ. La prima, se vor face vizite, cu cealaltă se va purta corespondență.

i) Intregul personal al grădiniței va fi supus unui examen medical general de două ori pe an.

4. Legătura cu familia copilului, cu autoritățile și cu organizațiile de massă

a) Se va constitui comitetul de părinți și se va aviviza cu ajutorul U. F. D. R. Comitetul va fi convocat lunar și de câte ori va fi nevoe.

b) Vor fi vizitați lunar 10 copii la domiciliu.

c) Se vor ține lunar două ședințe cu mamele copiilor.

d) La începutul și la sfârșitul anului, și de câte ori va fi nevoe, se va convoca adunarea generală a părinților.

e) Se va ține legătura strânsă cu U.F.D.R., Sindicatul Agricol și U.T.M. pentru a asigura buna organizare și funcționare a căminului sezonier.

f) Se va ține legătura cu autoritățile locale pentru ca acestea să cunoască realizările și lipsurile grădiniței de copii și pentru a obține sprijinul lor.

★

Exemplul arătat mai sus nu poate constitui o planificare tip, valabilă pentru toate instituțiile preșcolare, deoarece fiecare instituție va trebui să țină seama, în primul rând, de nevoile sale reale, de condițiile specifice în care se găsește, de fondurile prevăzute, de sprijinul autorităților, al organizațiilor de massă, și al părinților.

La Liceul de Băeți Nr. 3 întreaga activitate instructiv-educativă se leagă de problema luptei pentru pace

In expunerea făcută în ziua de 8 Decembrie 1949 în fața activului de Partid, tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, Secretar General al C.C. al P.M.R. spunea: „...institutele de cultură și învățământ trebue să pună la baza muncii lor participarea cea mai activă la lupta pentru pace".

In adevăr, munca școlii noastre trebue să fie și ea militantă, trebue să reprezinte o armă în lupta pentru pace ,pentru construirea socialismului în Patria noastră. Colectivul didactic al școlii noastre, înțelegând acest mare rol al școlii, și-a dat seama că trebue să lege întreaga activitate instructivă și educativă de problema apărării păcii, a consolidării Statului nostru de democrație populară, a întăririi lagărului antiimperialist. Deaceea, toate lecțiile, ca și întreaga activitate extrașcolară sunt folosite de colectivul didactic al școlii noastre pentru a da elevilor astfel de cunoștințe, încât ei să-și formeze o concepție materialistă asupra lumii, și să devină luptători dârzi și conștienți ai lagărului păcii.

Am folosit, în acest scop, mijloace cât mai variate. Astfel, toate sărbătorirle și aniversările au fost prilej de discuții în jurul problemei păcii și de manifestări pentru pace; în gazetele de perete ale claselor, apar regulat articole referitoare la această problemă; elevii au întocmit fotomontagii și albume cuprinzând aspecte ale vieții luminoase și pașnice din Uniunea Sovietică și aspecte ale cruntei exploatări din țările capitaliste și din colonii; școala este mereu pavoazată cu lozinci care cheamă la lupta pentru pace; s'a organizat un simpozion și se fac referate și concursuri pe această temă.

In același timp, în școală s'a continuat adâncirea muncii la învățătură. Iată, de exemplu, câteva lecții care s'au ținut în clasele ciclului mediu și care au fost prilej de discutare și aprofundare a legăturilor Republicii noastre cu Marea Țară a Socialismului:

— „Adevăratele raporturi dintre poporul român și poporul rus (poporanismul, 1905-1907; 1914-1919)". —„Sprijinul dat de știința și tehnica sovietică în punerea în valoare a bogățiilor naturale din diferite regiuni ale R.P.R. și în desvoltarea industriei noastre"; „Progresul industrial al U.R.S.S., ca bază pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc și ca exemplu de ceeace poate realiza energia omenească descătușată de sub robia exploatatorilor"; „Darwinismul creator sovietic (Miciurin, Lâsenco) opus mendel-morganismului mecanicist al științei imperialismului agresiv, reacționar, în descompunere".

Un colectiv de profesori și elevi din clasa XI-a pregătesc organizarea unei excursii pentru primăvară. Această excursie trebue să dea elevilor școlii noastre prilejul de a cunoaște bogățiile țării, de a vedea la fața locului activitatea creatoare a muncitorimii. Ea le va adânci, totodată, dragostea pentru Republica noastră Populară. Contactul direct cu oamenii muncii îi va lega mai strâns pe elevi de clasa muncitoare, întărindu-le dorința de a învăța și a deveni, la rândul lor, constructori conștienți și activi ai socialismului, apărători ai păcii.

Colectivul didactic al școlii noastre s'a ocupat și de celălalt aspect al activității școlare, de colaborare cu părinții și de lămurirea acestora. In orele de convorbiri pe clase, în ședințele lunare și în adunările plenare, nu ne-am mulțumit să comunicăm părinților notele elevilor sau să le oferim un program artistic.

Fie diriginții, fie un profesor delegat pentru a face o expunere legată de un eveniment, fie un tovarăș din colectivul de direcție au legat problemele ședinței respective de momentul politic, de lupta pentru pace, de necesitatea colaborării strânse a familiei cu școala în toate direcțiile.

Desigur că acțiunile de care am pomenit mai sus nu dovedesc că noi am realizat tot ce puteam.

Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al P.M.R. ne pun în față și nouă, celor ce muncim în școală, sarcina de a întări lupta pentru pace.

Va trebui să ridicăm nivelul științific în predarea materiilor, să adâncim munca de realizare a educației comuniste a tineretului. Va trebui să folosim din plin posibilitățile existente în școală pentru a obține, la sfârșitul anului, un număr cât mai mic de elevi corigenți și repetenți, pentru a contribui la realizarea Planului de Stat și în sectorul învățământului.

Intărind dragostea pentru Uniunea Sovietică și pentru tovarășul Stalin, prietenia frățească cu țările de democrație populară și cu toți cei care luptă pentru pace și progres în întreaga lume, vom crește oameni adevărați, vom pregăti cadre devotate Republicii noastre Populare.

Tiberiu Roman
Directorul Liceului Nr. 3 Băeți

Pentru o învățătură temeinică, legată de viață

(Urmare din pag. 1-a)

cunoștințele predate în orele de curs. Această activitate, care este subordonată activității școlare, leagă cunoștințele predate în clasă de realitate. Așa sunt excursiile, vizitarea întreprinderilor, cercetarea muzeelor, vizionarea filmelor, materialul literar etc.

Este necesar însă ca și în cadrul muncii extrașcolare învățătorii și profesorii să țină seama de ceeace îi poate atrage și interesa pe elevi, să caute mijloace cât mai variate și mai apropiate de vârsta și de puterea de înțelegere a elevilor. Formalismul acțiunilor duse în cadrul activității extrașcolare poate avea urmări tot atât de serioase asupra formării cunoștințelor elevilor ca și formalismul metodelor de predare. Dacă elevii vor copia din presă articole care nu sunt pe măsura înțelegerii lor și le vor publica apoi la gazeta lor de perete, așa cum s'a întâmplat la școala din Gugești-Râmnicu Sărat acest lucru nu va avea nicio urmare pozitivă. Cadrele didactice trebue să caute a trezi spiritul creator al elevilor, a-i stimula să găsească ei înșiși forme de exprimare a ideilor și a sentimentelor lor.

Profesorii și învățătorii vor putea înarma pe elevi cu cunoștințe serioase și adânci, îi vor ajuta să-și îndeplinească cea mai de frunte datorie a lor, aceea de a învăța, printr'o bună pregătire a lecțiilor. O planificare amănunțită, în care fiecare minut să fie cât mai productiv întrebuințat, o predare accesibilă elevilor, obișnuirea lor cu munca independentă, controlul cât mai sistematic al cunoștințelor lor, toate acestea contribue la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Așa, de pildă, profesorul de geografie Mărculescu Constantin, dela Liceul Nr. 4 de băeți din București, își pregătește regulat și cu amănuntime lecțiile. In planul său de lecție este prevăzut când anume să folosească harta, când anume să indice el un loc geografic și când s'o facă un elev. Deasemenea, este prevăzut la care anume părți ale lecției să se facă aplicații practice. Examinarea elevilor este și ea planificată. In planul său se pot citi numele elevilor ce urmează a fi întrebați la ora respectivă. In felul acesta, elevii profesorului Mărculescu își însușesc adânc și precis cunoștințele geografice.

Imbunătățindu-și metodele de predare, având ajutorul organizațiilor de tineret din școală și pe cel al organizațiilor de massă, realizând o cât mai strânsă legătură cu familia, cadrele didactice vor contribui nu numai la realizarea sarcinilor permanente, aceea a ridicării calificării lor profesionale, ci și la realizarea uneia dintre cele mai însemnate sarcini pe care Planul de Stat pe anul 1950 o pune în fața școlii. Unul din obiectivele cele mai însemnate ale Planului de Stat pe linia învățământului privește reducerea la minimum a numărului de corigenți și repetenți și asigurarea unui număr cât mai mare de promovați.

Muncind cu hotărîre, cadrele didactice vor îndeplini cu succes această sarcină și vor crea cadrele necesare construirii socialismului în Patria noastră.

A apărut:

INSTRUCȚIUNI

pentru

predarea cititului și a scrisului în clasa I elementară

— 32 pagini, 30 lei —

Editura „CARTEA RUSĂ"

Sarcinile sindicatelor din învățământ în lupta pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

duce la desvoltarea continuă a învățământului pe linia revoluției noastre culturale. Pentru îndeplinirea lui însă, cadrele didactice trebue să-și ridice continuu nivelul lor politic, ideologic și profesional. Sindicatele noastre trebue să sprijine și mai departe cursurile I.C.D. și să îmbunătățească cursurile școlilor serale de cadre sindicale.

In planul ei de lucru, Uniunea Sindicatelor din Invățământ a prevăzut înființarea a cel puțin o școală serală de fiecare județ, urmând ca, în a doua etapă, să se treacă la înființarea școlilor serale pe lângă secțiile sindicale de la plăși.

Prin aceste cursuri serale se va contribui la ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, rămânând I. C. D.-ului sarcina principală a perfecționării profesionale, pe specialități.

Un alt mijloc pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional îl formează „Gazeta Învățământului", pe care sindicatele noastre trebue să o sprijine prin întărirea rețelei de corespondenți, pentru a-și putea îndeplini rolul ei de organizator, mobilizator și educator al cadrelor didactice.

Participarea activă a membrilor sindicatelor noastre la cercurile pedagogice, organizate de M.I.P., însușirea materiei din manuale, studierea și aplicarea metodicilor sovietice va duce, într'adevăr, la o îmbunătățire a conținutului învățământului și în școlile noastre.

Cele 1845 cercuri de broșuri și 1045 cercuri de limba rusă, care funcționează pe lângă sindicate, trebue să-și coordoneze munca și să colaboreze strâns cu cercurile pedagogice, pe baza unui plan stabilit împreună cu Secțiunile de Invățământ.

De asemenea, cluburile, colțurile roșii, gazetele de perete trebue să devină un mijloc de ridicare a nivelului politic și ideologic al membrilor sindicatelor noastre, atât cadre didactice cât și administrative și de îngrijire și totodată, o armă de luptă pentru apărarea păcii.

Realizarea educației comuniste a tineretului, în spiritul adevăratului patriotism și al internaționalismului proletar, în spiritul urii față de dușmanii păcii și ai progresului, cere ca învățătorii și profesorii să fie bine pregătiți, pentruca lecțiunile lor să aibă un conținut ideologic și politic ridicat.

Sunt unii învățători și profesori care nu caută să facă din conținutul și modul de predare al lecțiunilor mijlocul principal al educației comuniste, ci se mulțumesc să transforme lecțiile în referate politice, neaccesibile vârstei elevilor. Altii, ceeace este și mai rău, se mențin pe poziția obiectivismului burghez.

Educarea în spirit comunist a elevilor și dragostea față de Patrie trebue împletite cu dragostea și cu recunoștința adâncă pe care poporul muncitor din R.P.R. le au pentru Uniunea Sovietică, eliberatoarea și prietena țării noastre, care este în fruntea lagărului păcii.

O altă sarcină a Sindicatelor din Invățământ este contribuția pe care acestea trebue să o dea în alfabetizarea celor 700.000 de neștiutori de carte, prevăzuți în Planul de Stat 1950, și în munca de culturalizare a masselor.

Intrecerile inițiate în cadrul muncii de alfabetizare și culturalizare a masselor trebue organizate și extinse. Această muncă trebue să fie adânc pătrunsă de spiritul luptei de clasă.

Prin echipele artistice și prin conferențiari, membrii sindicatelor noastre trebue să contribue ca întregul program al căminelor culturale să fie îndreptat deschis împotriva chiaburilor, demascând uneltirile lor mârșave, svonurile lor otrăvite și superstițiile pe care ei le răspândesc. Salariații din învățământ să nu uite nicio clipă că chiaburii sunt dușmanii păcii, că ei fac jocul imperialiștilor anglo-americani și al uneltelor lor.

Conduși de Partid, să ducem lupta pentru apărarea păcii până în cele mai reafirate sate și cătune, demascând pe uneltitorii la război.

In acelaș scop, sindicatele trebue să se ocupe îndeaproape de condițiile de muncă și de trai ale oamenilor muncii din învățământ, de sănătatea lor. In felul acesta, ele vor ajuta, pe de o parte, la ridicarea productivității muncii, — ceeace constitue elementul de bază în lupta pentru apărarea păcii, — iar pe de altă parte, vor desvolta în toți oamenii muncii dragostea pentru Patria pe care o vor scoate din ce în ce mai mult a lor. In anul trecut, Asigurările Sociale au trimis 3180 de salariați din învățământ la odihnă și 2243 la cură. De asemenea, s'au dat ajutoare de boală, maternitate, în valoare de lei 71.736.618.

Pe lângă sindicate, s'au organizat 61 Case de Ajutor Reciproc cu 35.320 de membri și cu un capital de lei 25.940.000.

Mărirea numărului celor ce vor fi trimiși la odihnă în anul acesta, problema protecției muncii, mărirea numărului Caselor de Ajutor Reciproc, cantine, cămine și creșe, toate acestea alcătuesc mijloace de îmbunătățire a condițiilor de viață ale salariaților, sindicatele trebuind să aibă în primul rând grijă de cei evidențiați.

De asemeni, sindicatele trebue să dea o deosebită atenție asociațiilor sportive ce se organizează pe lângă Uniunile Sindicale și care au menirea de a crea un om nou, un om sănătos, condiție de bază atât în producție, cât și pentru apărarea Patriei noastre.

Pentru a putea duce la îndeplinire aceste sarcini, sindicatele trebue să intensifice și să adâncească noua atitudine față de muncă, să cultive conștiința responsabilității, să urmărească însușirea stilului și a metodelor de muncă ale fruntașilor din producție și să înțeleagă că lupta pentru plan este lupta pentru socialism, pentru întărirea Patriei.

Această luptă — așa cum și-a încheiat raportul tov. Gheorghe Apostol la ultima plenară a C.C. al C.G.M. — „face parte integrantă din lupta oamenilor muncii din lumea întreagă pentru pace, pentru o viață mai bună și orice succes al nostru constitue, pe de o parte, o contribuție la lupta oamenilor muncii de pretutindeni, la întărirea lagărului păcii, democrației și socialismului în frunte cu U.R.S.S., iar pe de altă parte, reprezintă o lovitură puternică dată atățătorilor la război și slugilor lor".

Strângând și mai mult rândurile în jurul Partidului Muncitoresc Român, studiind în mod temeinic experiența prețioasă a sindicatelor sovietice și aplicând-o în mod creator, vom putea ridica și munca Sindicatelor din Invățământ pe o treaptă superioară, transformându-le cu adevărat într'o școală a comunismului și ajutându-le să-și îndeplinească sarcinile ce le revin în realizarea Planului de Stat pe anul 1950, pentru ridicarea nivelului de viață, pentru apărarea păcii.

Cadrele didactice contribue activ la lupta pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

realizările muncitorilor și formele concrete pe care le-a luat lupta pentru pace, dusă de ei.

Elanul de muncă crește neîncetat. Zilnic auzim chemarea entuziastă a oamenilor muncii pentru mai mult petrol, mai multă fontă, mai mult oțel, mai multe tractoare, unelte și mașini. Toate acestea ne dovedesc forțele vii ale poporului, dragostea patriotică cu care se urmărește lichidarea înapoierii noastre economice, moștenite dela regimurile trecute, pentru consolidarea regimului de democrație populară.

Urmând exemplul muncitorilor din fabrici și uzine, cadrele noastre didactice vor trebui să depună toate străduințele în munca lor. Ei trebue să cunoască temeinic materia pe care o predau, să-și îmbunătățească metodele de predare, folosind experienta profesorilor și învățătorilor sovietici, prin însușirea materialului metodicilor sovietice.

Dar activitatea cadrelor didactice nu trebue să fie limitată la aceea desfășurată în cadrul școlii. Va trebui intensificată munca de alfabetizare și îmbunătățită calitatea ei. Oamenii școlii vor trebui să se îngrijească de o mai bună organizare a activității căminelor culturale și de lichidarea lipsurilor în activitatea acestora, folosind metoda întrecerilor și experienta căminelor fruntașe, sporind tot mai mult numărul echipelor culturale și calitatea lor.

Prin muncă de lămurire trebue întărit, și aici, spiritul combativ și vigilența revoluționară, pentru a preveni acțiunile elementelor dușmănoase și a le demasca. Trebue arătat masselor, prin conferințe în cadrul căminelor culturale că, în anul 1950, balanța forțelor în arena internațională s'a schimbat considerabil în favoarea frontului păcii, condus de Marea Uniune Sovietică; că așa zisul monopol atomic al imperialiștilor americani s'a prăbușit definitiv iar mișcarea partizanilor păcii a luat un avânt uriaș, în timp ce lagărul imperialist al războiului se scufundă tot mai mult în mlaștina crizei economice și e minat de contradicțiile interne și externe crescânde.

Muncind cu entuziasm și cu devotament sporit în școală și în afara ei, ridicând în fiecare zi nivelul la învățătură al elevilor, educând tineretul în spiritul dragostei de muncă și al dragostei de Patrie, întărind dragostea elevilor pentru Uniunea Sovietică și pentru marele învățător și conducător I. V. Stalin, învățătorii și profesorii noștri contribue activ la lupta pentru apărarea păcii, pentru construirea socialismului.

Rolul școlilor de cadre sindicale în îmbunătățirea muncii sindicatelor noastre

In rezoluția din 22—24 Decembrie 1948, asupra problemei sindicale, plenara C.C. al P.M.R. trasează sindicatelor, printre altele, și sarcina ca, dintre fruntașii în producție „să ridice cadre noi, active, cu prestigiu în fața clasei muncitoare".

Pentru formarea acestor cadre, Uniunea, urmând directivele Partidului și instrucțiunile C.G.M., a luat măsuri ca, și anul acesta, sindicatele să-și organizeze școli elementare de cadre sindicale cu cursuri serale. In acest scop, s'au distribuit tezele lecțiilor și bibliografia lor, împreună cu instrucțiunile necesare.

In planul de lucru al Uniunii a fost prevăzut ca, până la 31 Decembrie 1949, fiecare sindicat să organizeze cel puțin o școală de cadre.

Din datele parțiale culese, rezultă că 34 de sindicate au îndeplinit planul, iar alte 13 sindicate l-au și depășit, deschizând câte 2, 3 și chiar 4 școli de cadre pe județ. Au deschis câte două școli sindicatele: Bacău, Brașov, Dolj, Odorhei și Suceava. Sindicatele: Mureș, Prahova, Rădăuți, Satu-Mare, Sălaj, Sibiu și Teleorman au deschis câte trei, iar Sindicatul Cluj a deschis patru școli de cadre.

In Ianuarie, au mai deschis școli de cadre încă cinci sindicate.

Până în prezent, n'au școli de cadre sindicatele: Alba, Arad, Ilfov, Târnava Mare, Tecuci, Tulcea, Turda și Vaslui.

Numai în puține din aceste școli Uniunea a cunoscut direct, prin activiștii săi, felul cum se duce munca. De aceea n'a putut interveni la timp pentru înlăturarea unor lipsuri în organizare și în muncă.

In general, școlile noastre de cadre sindicale s'au bucurat de sprijinul organizațiilor județene de Partid și al consiliilor sindicale județene. Acest sprijin a privit, mai ales verificarea cursiștilor, ca nu cumva să se strecoare printre ei elemente dușmănoase clasei muncitoare. Deasemenea, li s'au mai dat îndrumări în legătură cu organizarea și funcționarea școlilor și li s'a ușurat încadrarea ca lectori. Unele organizații județene de Partid au trimis ca lectori chiar pe unii dintre activiștii lor.

Frecvența cursiștilor este destul de bună. La unele școli s'a atins chiar procentajul de aproape 100 la sută.

Colectivul de conducere al școlii Sindicatului București a folosit munca în colectiv, care este o bună metodă de lucru pentru pregătirea conferințelor și a seminariilor. Tovarășii din acest colectiv și-au împărțit, dela început, majoritatea lecțiilor ce urmau să fie ținute. Numai pentru puține lecții s'a făcut apel la persoane din afara cadrelor școlii.

Atât lecția, cât și întrebările pentru seminar erau pregătite acasă de un tovarăș, care le expunea apoi în fața colectivului școlii. Aici, lecția și întrebările se discutau și se modificau, până ce ele erau bine adaptate, atât nivelului celor mai slabi cursiști, cât și scopurilor urmărite de școală.

Procedeul acesta folosește atât cursiștilor, cărora li se prezintă o lecție clară, cât și lectorilor, pe care-i obligă să citească toată bibliografia, ca să poată lua parte activă la discuții.

Școlile Sindicatului Rădăuți au folosit o metodă care nu duce la rezultate temeinice. Conferințele au fost pregătite de un colectiv, la Sindicat. După aceasta, ele au fost multiplicate și trimise în județ, la centrele unde mai funcționează asemenea școli.

E drept că procedeul înlătură lipsa de bibliografie de care se izbesc unele școli de cadre din afara capitalei județului. El nu ajută însă cadrele acestor școli să-și pregătească temeinic materialul, să adâncească problemele, să sesizeze just toate aspectele lor, și aceasta are repercusiuni adânci asupra discuțiilor din seminar.

O metodă cu totul greșită a fost utilizată de școala Sindicatului Suceava. Lecția era pregătită de un singur tovarăș, care o ținea, fără a o discuta mai întâi în colectiv. In altă ședință, același tovarăș conducea discuțiile din seminar.

Dar rezultatele și buna funcționare a școlilor a mai depins și de programul și orarul săptămânal stabilit. Multe sindicate au înregistrat o frecvență slabă la aceste școli, pentru că au programat câte patru ședințe săptămânale, în loc de două.

Deasemenea, dacă în unele școli nu s'au obținut rezultatele așteptate, aceasta se datorește, în mare măsură, faptului că sindicatele respective nu au făcut o verificare serioasă a celor ce trebuiau să frecventeze aceste cursuri. Așa s'a întâmplat în județele Vâlcea și Dâmbovița.

La școlile organizate în Târgoviște și Pucioasa, numărul absolvenților e doar 53 la sută și 42 la sută, pentrucă acolo cursurile nu au fost organizate cum trebue și pentrucă nu s'a dus o muncă metodică de lămurire a cursiștilor. Pentru același motiv, la Vâlcea, unii cursiști manifestă lipsă de interes față de cursuri și nu le frecventează regulat.

O altă lipsă a școlilor organizate de aceste două sindicate este că n'au făcut ședințe pentru analiza muncii în spirit critic și autocritic, care să ajute la înlăturarea lipsurilor.

Activitatea desfășurată în școlile organizate de Sindicatul Mureș a scos în evidență ce greșeală mare este să încredințezi conducerea unei școli de cadre sindicale unui colectiv necorespunzător. Acest sindicat a deschis o școală de cadre cu două secții: secția maghiară și secția română. Pe când tovarășii din prima secție au avut o frecvență bună și au izbutit să încheie cursurile cu succes, cei din secția română abia au ajuns la jumătatea cursurilor și au avut o frecvență slabă (44%).

Aceste rezultate slabe se datoresc în mare măsură, și faptului că sindicatul nu s'a mai interesat de mersul școlii, după deschiderea ei. In aceeași greșală a căzut și Sindicatul Cluj, care nu s'a interesat de școlile deschise la Huedin și Mociu precum și Sindicatul Sălaj, care nu s'a interesat de școala din Carei.

O greutate cu care au avut de luptat sindicatele și cursiștii școlilor de cadre sindicale a fost lipsa bibliografiei — Editura C.G.M. o trimitea uneori cu mare întârziere. Depărtarea prea mare a cursiștilor de localul unde se țin cursurile a constituit și ea o greutate.

Totuși, acolo unde se utilizează pregătirea în comun, unde se țin regulat ședințe de analiza muncii, care deprind pe cursiști cu mânuirea criticii și autocriticii, unde se țin după 3—4 lecții, seminarii generale recapitulative, școlile de cadre sindicale constitue puternice mijloace pentru înarmarea salariaților din învățământ cu noțiunile de bază ale științei marxist-leniniste.

Ele ajută cadrele didactice să înțeleagă just sarcinile care stau în fața sindicatelor și le pun la îndemână cele mai potrivite metode de muncă pentru aducerea la îndeplinire a acestor sarcini.

Verificați cu atenție dela început și pregătiți cu stăruință, absolvenții școlilor de cadre sindicale vor deveni buni mobilizatori ai masselor pentru realizarea planului nostru de Stat, condiție esențială în întărirea lagărului păcii, în construirea socialismului în țara noastră.

Ion Stoichiță

Școala participă activ la lupta pentru pace

Lupta pentru pace cuprinde masse din ce în ce mai largi

Oamenii muncii din țara noastră, ridicați la o nouă conștiință politică și înțelegând adevăratele motive ale planurilor agresive ale imperialiștilor anglo-americani, își aleg comitetele de luptă pentru pace.

Zi de zi, ne sosesc corespondențe care manifestă hotărirea fermă a poporului muncitor de a apăra și de a impune pacea.

„Vrem Pace!" au spus sătenii și elevii din comuna Galicea Mare, județul Dolj, adunați în după amiaza zilei de 18 Februarie în sala căminului cultural

In ziua de 18 Februarie, sala căminului cultural era neîncăpătoare. Elevii, învățătorii și profesorii, țărănimea muncitoare din organizația de bază și din organizațiile de massă, s'au adunat să aleagă comitetul de luptă pentru pace.

Femei, tineri și bătrâni și-au exprimat în această adunare voința lor dârză de a apăra pacea și de a lupta pentru susținerea ei cu toate puterile și cu tot devotamentul.

In moțiunea ce s'a votat cu această ocazie, populația din Galicea Mare a înfierat încercările imperialiștilor anglo-americani de a arunca omenirea într'un nou război.

CONSTANTIN D. IONESCU
corespondent

„Vom apăra pacea cu toată puterea noastră"

„Luptăm pentru Pace, nu pentrucă ne temem de război, ci pentrucă numai pacea ne poate asigura munca și liniștea căminurilor noastre", au spus membrii Sindicatului Salariaților din Învățământ din Dej, care s'au întrunit Sâmbătă 11 Februarie la Liceul de băieți, într'un entuziast meeting, pentru a-și alege comitetul de luptă pentru pace.

Cu acest prilej, cadrele didactice din Dej, exprimându-și solidaritatea lor cu clasa muncitoare din țara noastră, și-au luat angajamentul ca întreaga lor activitate educativă, școlară și extrașcolară, să fie desfășurată în cadrul îndeplinirii și depășirii Planului de Stat pe 1950, de a lupta astfel pentru apărarea păcii.

Tovarășul Iuliu Szalzer, vorbind din partea Consiliului Sindical, a arătat cum trebue să fie organizată activitatea Sindicatului Salariaților din Învățământ în lupta pentru apărarea păcii.

Învățătorii și profesorii încadrați cu dragoste și cu devotament în lupta pentru construirea socialismului și-au manifestat puternica lor hotărîre de a apăra pacea: „Vom apăra pacea cu toată puterea noastră".

Alegerea Comitetelor de luptă pentru pace la școlile din Făgăraș

In ziua de 18 Februarie a. c., în sala „Filimon Sârbu" din Făgăraș, elevele, cadrele didactice, personalul administrativ și de serviciu al liceului de fete și-au ales, într'un însuflețit meeting, comitetul de luptă pentru pace, dintre elementele evidențiate în activitatea lor profesională.

Tot în cursul acestei zile a avut loc, și la școlile elementare Nr. 1, Nr. 2, maghiară, germană, tehnică chimică, cât și la Liceul de băieți din localitate, alegerea comitetelor de luptă pentru pace. Intr'o atmosferă entuziastă, atât cadrele didactice, cât și tineretul școlar s'au angajat să consacre toate străduințele lor păcii, prin realizarea și depășirea Planului de Stat, prin contribuția lor la construirea socialismului în țara noastră.

DUMITRESCU J.
corespondent

Massele populare se organizează în frontul păcii din Codlea-Brașov

In sala mare a Căminului Cultural din Codlea-Brașov, neîncăpătoare față de numărul mare al celor care voiau să participe, a avut loc, în ziua de 26 Februarie, alegerea pe plasă a comitetului de luptă pentru pace.

După ce s'a arătat importanța organizării luptei pentru apărarea păcii, s'a ales, în unanimitate, comitetul de luptă pentru pace. In această atmosferă de sărbătoare, impresionante au fost cuvintele orfanilor și văduvelor de război, care au arătat durerea și cruzimile provocate de războiul fascist.

La sfârșit s'a dat citire unei moțiuni către Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Meetingul a luat sfârșit printr'un reușit festival artistic organizat de echipele școlilor elementare.

C. IONESCU

Apărând pacea, apărăm cultura

In cadrul unui însuflețit meeting desfășurat în curtea liceului de băieți din Râmnicu-Vâlcea, la care au participat toți elevii, cadrele didactice, personalul administrativ și de serviciu, s'a ales comitetul de luptă pentru pace. După aceea, vorbitorii au accentuat necesitatea de a instrui tineretul în spiritul educației comuniste, de a demasca ideologia imperialistă și de a sădi în inimile tuturor dragostea față de U.R.S.S. și față de tovarășul Stalin, conducătorul popoarelor în lupta pentru pace.

Noul comitet și-a luat angajamentul de a propaga în rândurile tineretului ideea măreață a păcii, pentrucă școala și cultura nu se pot desvolta decât sub lumina prieteniei dintre toate popoarele lumii. La sfârșit s'a citit și s'a aprobat o moțiune adresată Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

La Sighet-Maramureș

Zilele acestea, membrii Sindicatului Salariaților din Învățământ din orașul Sighet și-au ales comitetul de luptă pentru pace. După deschiderea meetingului, prezidat de tov. Mitriniuc Mihai, tov. inspector școlar Mezei Ion a vorbit despre „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace", după care s'a ales comitetul de luptă pentru pace. După ce au fost trasate, de către tov. Năstase Marin, sarcinile ce revin atât comitetului, cât și cadrelor didactice, s'a dat citire moțiunii adresate Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

P. LENGHEL IZANU
corespondent

Activitatea căminelor culturale din județul Romanați se desfășoară sub semnul luptei pentru pace

Căminele culturale din județul Romanați au desfășurat, în lunile de iarnă, o rodnică activitate în vederea culturalizării masselor.

Toate cele 161 cămine ale județului au organizat, în acest timp, câte 1-3 seri culturale săptămânale, la care țărănimea muncitoare a participat în mare număr, purtând discuții vii în jurul problemelor politice sau culturale.

Numărul cititorilor a crescut mult. La căminul cultural Redea, unde bibliotecarul a reușit să-și formeze un colectiv conștiincios, numărul cititorilor a crescut cu 50 la sută. De asemenea, la căminele din Cilieni și Morunglav, procentul cititorilor a crescut cu 30-35 la sută.

Schimburi de experiență

Un simțitor progres se constată în activitatea echipelor artistice-corale — de teatru și de jocuri — care și-au îmbunătățit mult munca din punct de vedere calitativ, prezătind câte 6-10 numere noi. Pe lângă echipele de tineri căminele culturale din Dioști, Leu, Fărcașele și Boldavinești au reușit să alcătuiască și echipe de vârstnici, care participă cu multă dragoste la manifestațiile culturale.

Concursul organizat pe județ, sub semnul luptei pentru pace, a întrunit în capitala județului, în cursul lunii trecute, 24 echipe. Cu prilejul acestui concurs, țărănimea muncitoare din județul Romanați și-a arătat voința neclintită de a lupta pentru pace, exprimându-și încrederea și recunoștința față de U.R.S.S. și față de tovarășul Stalin.

Pentru a stimula în muncă acele cămine culturale care au o activitate mai slabă, s'au organizat 31 de ședințe închinate schimbului de experiență.

Țărănimea muncitoare din județul Romanați a construit și amenajat, prin muncă voluntară, noi localuri pentru cămine culturale. Astfel, în acest timp, au fost amenajate 31 localuri pentru sedii, între care cele din comuna Zănoaga și Cilieni sunt cele mai corespunzătoare.

Pentru remedierea unor lipsuri

Numărul căminelor culturale din județ se ridică la 161, dar o activitate mai rodnică nu s'a observat decât la 88 de cămine. Acestea au reușit să atingă în mare parte obiectivele propuse. Secția de Artă și Cultură a Comitetului Provizoriu județean trebue să antreneze la întrecere și restul de 73 cămine.

Activitatea din ultimul timp a fost îndreptată mai mult în direcția desvoltării artistice. Nu s'a dat însă aceeași importanță și desvoltării cititului și răspândirii cărții printre țăranii muncitori. Această lipsă a dus la înregistrarea unui număr redus de cititori.

Acolo unde căminele culturale nu au colaborat cu organizațiile de massă și cu Comitetele Provizorii ci au lucrat izolat, s'au obținut slabe rezultate. Așa s'a întâmplat cu căminele din Câmpul Pârului și Orlea Nouă, a căror activitate este foarte redusă.

O lipsă generală a tuturor căminelor este neatenția colectivelor de muncă față de susținerea campaniei pentru alfabetizare. Chiar acolo unde această problemă s'a pus, activiștii căminelor s'au mărginit a vorbi cetățenilor adunați duminica, fără a merge pe teren ca să-i determine să frecventeze cursurile.

Pentru îndeplinirea sarcinilor de culturalizare a masselor, activitatea căminelor culturale trebue îndreptată și în această direcție.

E. Popescu
corespondent

Aspecte din munca de alfabetizare din județul Ilfov

Tineri și oameni maturi, aplecați pe cărți, deslușesc ceeace altă dată n'au avut dreptul să cunoască

Secțiunea de Invățământ și Cultură a Comitetului Provizoriu din județul Ilfov a luat hotărirea să susțină și să întărească munca de alfabetizare prin organizarea unor ieșiri mai dese pe teren.

Ca urmare a acestei hotăriri, iată-ne, Luni, 26 Februarie, porniți de-a-lungul județului.

Cum e organizată munca de alfabetizare în comuna Nana

In comuna Nana au fost recenzați, anul acesta, 578 de analfabeți. Datorită muncii de lămurire a cadrelor didactice, precum și sprijinului acordat de către Comitetul Provizoriu, al cărui președinte se interesează îndeaproape de bunul mers al școlii și al muncii de alfabetizare, —au fost organizate pe toată întinderea comunei 30 de centre de alfabetizare, în care au fost cuprinși 305 analfabeți. Două dintre aceste centre funcționează la școala elementară de fete, unul la școala de băieți, iar restul de 27 în casele gospodarilor.

Pe lângă cei 14 învățători și profesori locali, au fost mobilizați în această muncă 24 de țărani muncitori, care predau voluntar și care muncesc cu multă stăruință. Din colectivul cadrelor didactice, numai 6 conduc centre de alfabetizare, iar ceilalți 8 îndrumează pe instructorii voluntari, având fiecare în grija lui câte 3 tovarăși. Pentru a străbate toată materia, în timpul prevăzut de Ministerul Invățământului Public, fiecare îndrumător și-a întocmit, împreună cu instructorii lui voluntari, un plan de muncă pe care îl urmărește îndeaproape.

Cursurile se țin de trei ori pe săptămână: Luni, Miercurea și Vinerea, între orele 5 și 7; iar de când au început însămânțările de primăvară, cursiștii se strâng mult mai târziu, când se lasă întunericul. Invățătorii și instructorii au însă destulă răbdare și-i așteaptă cu lămpile aprinse, gata de lucru.

La centrul de alfabetizare, condus de învățătoarea Ana Șag, frecvența este slabă

Intrăm într'o sală mare, frumos pavoazată, a școlii elementare de fete.

Din cei 30 de înscriși, sunt prezenți numai 11. Cei mai mulți dintre aceștia sunt tineri între 15—20 de ani. Până să înceapă lecțiile stau cu ei de vorbă pentru a înțelege mai bine care au fost cauzele care i-au oprit să meargă la școală, la vârsta potrivită.

— „Cum să'nvăț carte, îmi răspunde cu amărăciune, Sofronie Eugenia, o fată cu ochi albaștri, care a împlinit de curând 15 ani. Din patru frați câți suntem, doar cel mic știe carte, fiindcă a avut norocul să-i fie timpul de școală, acum. Noi, cei mari, am rămas uite așa, să nu știm nimic ce e pe lumea asta. Tata a muncit toată viața pe moșia boerului și din toată truda lui n'a fost în stare să ne facă și nouă o cămașe și să ne pună o opincă în picior, ca să ne putem duce la școală. Vedeți dumneavoastră palmele mele? Dela vârsta de 10 ani am săpat pela alții ca să avem și noi ce mânca și să punem o treantă pe noi".

Povestea e cam aceeași la mai toți tinerii din sală. Unii dintre ei sunt convinși, într'adevăr, că trebue să scape de întunericul neștiinței de carte, dar Grigore Floarea, o tânără de 20 de ani, e încă pradă concepției greșite că omul poate să învețe carte numai în vârsta copilăriei.

— Mai învăț eu carte la 20 de ani? mă întreabă ea cu neîncredere.

Incerc s'o conving că părerea ei nu e deloc justă, să-i dau exemple de oameni care au învățat carte la 30—40 de ani și care, totuși, au ajuns să descopere lucruri minunate, contribuind prin știința lor, la progresul civilizației și deci la binele omenirii, dar degeaba. Floarea dă neîncrezătoare din cap

Invățătoarea Ana Șag anunță începerea lecțiilor. Instinctiv, mă așez în banca a doua, lângă Floarea Grigore, care îmi răspunde cu un zâmbet ușor schițat în colțul gurii. Se face ascultarea lecției la abecedar. Elevii citesc pe litere și apoi pe cuvinte. Deși textul e format din cuvinte întregi și cuvinte despărțite în silabe, elevii citesc peste tot la fel, cu sunete prelungite, cântate și apoi legate brusc în cuvinte: E — n — e — *ene*, a — râ — e — *are*, u — nă — *un*, că — a — râ — *car* și așa mai departe.

După ce au citit toți, elevii sunt chemați pe rând, la tablă, să scrie mici propoziții. Când un elev nu știe să scrie cuvântul, tovarășa învățătoare nu-l pune să facă analiza cuvântului respectiv, pentru ca apoi, pe baza acestei analize, elevul să aibă sinteza cuvântului dictat, ci ea îi spune literele care urmează, fără să-i dea cel puțin răgaz să se gândească.

Insfârșit, se trece la predarea lecției noi. In partea stângă a paginei, sus, e un cor de copii. Toată întuirea tabloului se rezumă la atât: Ce vedeți aici? Răspuns: un cor.

Iată o lecție care i-ar fi dat prilej unui învățător conștient să lege lectura de viața politică și culturală a satului. Fără să discute cu elevii despre corul școlii, despre corul căminului cultural, fără să caute să trezească în elevi dorința de a participa și ei la acest cor, tovarășa Șag trece imediat la analiza cuvântului: din câte silabe e format cuvântul cor? Răspuns: una. Din câte sunete? Răspuns: trei — că — o — râ.

Din răspunsurile pe care le primește, se constată că tovarășa învățătoare nu urmărește desvoltarea vorbirii orale și scrise, nu caută să desvolte deprinderea de a răspunde în fraze scurte, dar care să cuprindă întrebarea pusă.

După această „analiză" rapidă, fără să facă sinteza cuvântului „cor", fără să urmărească recunoașterea lui în textul lecției de predare, trece la citirea lecției. Invățătoarea citește tare și rar, iar cursiștii repetă în cor după ea: ooo—mă — *om*, a—răr,— mă — a — ma (Cuvântul arma e scris în silabe). Cursiștii sunt puși apoi să citească, în cor, toată lecția. Am impresia că mă găsesc cu zeci de ani în urmă, în clasa I-a primară. Aceeași muzică aceeași citire mecanică. Un singur lucru mai lipsește: bățul gros și noduros de pe catedră, care răspândea în clasă un miros de salcâm, proaspăt jupuit.

După această citire „plăcută", învățătoarea Ana Șag își încheie lecția: asta veți avea pe poimâine și s'o copiați, auziți?

Mă uit nedumerită la dânsa și, pentrucă nu înțelege cauza uimirii mele, o iau deoparte și o întreb discret:

— Dumneata ți-ai făcut o schiță de plan a lecției?

— Nu! Da'ce, să fac plan de lecții și la alfabetizare? „Și la alfabetizare" asta mă impunge adânc în inimă.

— Dar dumneata ai văzut că la sfârșitul lecției e litera *u* mare de mână? Cum vor copia cursiștii lecția, dacă nu le-ai predat această literă?

De-abia acum înțeleg una din cauzele acestei frecvențe slabe. Cadrele noastre didactice nu sunt orientate din punct de vedere metodologic și, în această privință, trebue să recunoaștem și vina „Gazetei Invățământului", care, deși a înțeles importanța considerabilă pe care o are munca de alfabetizare în această perioadă de construire a socialismului, n'a dat suficient material de îndrumare.

Multe dintre cadrele noastre didactice, așa cum se vede și aici, la această școală de fete, n'au înțeles că adevăratul scop al muncii de alfabetizare nu e citirea și scrierea literelor și a cuvintelor ci citirea curentă, înțelegerea sensului și reținerea lui, expunerea în scris a ideilor, posibilitatea de a citi o gazetă.

Și totuși...

Acolo unde se muncește cu tragere de inimă se obține o bună frecvență și rezultate mult mai serioase

In sala de alături, lucrează învățătoarea Vera Butnaru. Din 30 de înscriși, sunt 23 prezenți. Până să înceapă muncile agricole — ne informează tov. director — în acest centru frecvența era de sută la sută. Cursiștii sunt de diferite vârste, între 14 și 50 de ani. Un băiat de vreo 17 ani scrie la tablă: „Lenin a fost prietenul muncitorilor și al țăranilor". Cei din bănci scriu aceeași propoziție pe caietele lor. Mulți dintre ei au scris corect. O tânără mă întreabă cu fața plină de bucurie: Am scris bine?

Cursiștii de aici citesc pe cuvinte și unii chiar expresiv.

La casa gospodarului Matei Ilie

Am oprit la poarta gospodarului Matei Ilie, în casa căruia funcționează un centru de alfabetizare, condus de țăranul muncitor Florea Porumbăceanu.

Intr'o cameră curată și bine încălzită, la o masă lungă, învață 12 tovarăși, bărbați și femei, între 20 și 45 de ani. Nu lipsește niciunul dintre cei înscriși la acest centru. In capul mesii, în picioare, instructorul Florea Porumbăceanu dictează cuvinte, iar cursiștii, într'o disciplină desăvârșită, scriu cuvânt după cuvânt. Prezența noastră nu îl stingherește deloc pe instructorul voluntar, care-și continuă lecțiile liniștit, cu o siguranță caracteristică tuturor celor ce muncesc cu devotament pentru binele Patriei noastre și care au înțeles că socialismul nu se poate construi cu oameni analfabeți.

★

Din distanță în distanță, se zăresc, prin ferestrele luminate, fără perdele, centrele de alfabetizare. Tineri și oameni maturi, aplecați pe cărți și pe caiete, deslușesc slovele și încearcă să pătrundă ceeace altă dată n'au avut dreptul să cunoască.

Maria Popescu

POȘTA REDACȚIEI

● *Grigore Topan—Ocica, jud. Bihor.* —Am primit corespondența dvs. referitoare la Metodica Gramaticii după P. O. Atanasiev. N'o putem publica însă, deoarece în curând Ministerul Invățământului va tipări o astfel de metodică.

● Mihalache Florian — student anul III la Institutul de Silvicultură — Brașov și Jijie Paula —Botoșani. — *Trimiteți corespondențele dvs., referitoare la activitatea cercurilor științifice, la activitatea culturală a studenților, și la ședințele de analiză a muncii elevilor, ziarului „Scânteia Tineretului".*

● *R. Vieru — Liceul Nr. 3 fete — București.* — Corespondența referitoare la sărbătorirea zilei de 16 Februarie în școala dvs. ne-a venit prea târziu spre a mai putea fi publicată.

● Prof. Gh. A. Șerban. — *Articolul privitor la munca desfășurată de cadrele didactice dela școala elementară Nr. 1 din Cisnădie arată o seamă de realizări și de acțiuni pozitive. Cum însă el cuprinde prea multe probleme, trecând superficial peste toate, vă rugăm să-l refaceți. Este necesar să vă opriți numai asupra câtorva probleme, tratându-le mult mai adânc însă și arătând metodele de lucru pe care le-ați folosit pentru a ajunge la aceste rezultate. Este necesar, de asemeni, să înfățișați activitatea dvs. mult mai critic, arătând greutățile pe care le-ați întâmpinat, ca și lipsurile cadrelor didactice.*

● Tov. Niculae Lixândroiu — Curtea de Argeș. — Articolul „Poziția biologiei sovietice față de transformările dirijate ale speciilor" este prea general. Ar fi mult mai interesant dacă ne-ați putea arăta cum predați o lecție de biologie în clasa dvs. Incercați să ne scrieți un articol în care să vorbiți despre problemele pe care le ridică predarea biologiei în școală.

● Prof. Ștefan Cadreș — R. Vâlcea și Virginia Coltoiu. —*Articolele trimise au sosit prea târziu pentru a putea fi publicate.*

● *Victor Iacob.* — Corespondența dvs. în legătură cu sărbătorirea lui Caragiale are un caracter pur informativ. Nu descrieți nici unul din aspectele discuțiilor în legătură cu opera și viața marelui dramaturg.

● Alexandru Teodorescu. — Sugestiile dvs. în legătură cu problema alfabetizării sunt destul de interesante. Ele au fost transmise serviciilor din Minister care se ocupă cu această problemă.

Note politice externe

Opinia publică progresistă din lumea întreagă a salutat cu deosebită bucurie strălucitele succese ale științei și artei sovietice, pentru care numeroși muncitori de pe aceste tărâmuri au fost distinși cu Premiul Stalin.

In rândurile oamenilor muncii de pretutindeni, succesele culturii sovietice sunt privite ca victorii ale întregului lagăr al păcii și socialismului, pentrucă ele reprezintă contribuția de seamă la întărirea forțelor ce se opun cu hotărire planurilor războinice ale imperialiștilor anglo-americani.

An de an, decernarea Premiilor Stalin a venit să demonstreze cu forță sporită superioritatea sdrobitoare a lumii noi, socialiste, asupra celei în descompunere a capitalismului. A devenit limpede astăzi, că progresul în domeniul culturii, ca și în celelalte domenii ale activității omenești, nu este posibil decât ocolo unde popoarele și-au luat soarta în propriile lor mâini, alungând dela conducerea statului clasele exploatatoare.

Noile cuceriri științifice ale fizicienilor Victor Ambarțumian, Beniamin Manarian, Grigori Lain, ale chimiștilor Ivan Lomcov și Alexandru Titov, ale inginerilor Serghei Iliușin, Grigori Velcev, ale muncitoarelor Maria Rozneva, Lidia Lononenco, a colhoznicii Olga Gonojenco, ca și cele ale scriitorilor Semion Balaevski, Țedu Gladkov, Sadridin Aini, Alexandra Volosiu, ale dramaturgilor Vișnevski, Mihalcov, Simonov ale creatorilor din domeniul muzicii, artelor plastice, ca și excepționalele realizări din domeniul cinematografic, teatrului și operei, vorbesc despre înflorirea culturii socialiste, despre contribuția ei la construirea comunismului.

In țările capitaliste știința coboară numai pe scările decadenței. Ruptă de nevoile maselor, aservită intereselor de exploatare și planurilor războinice ale multor trusturi, ea și-a pierdut vitalitatea. Astfel se petrec lucrurile în Statele Unite, în Anglia și Franța, unde oamenii adevăratei științe sunt eliminați din funcțiile ce le ocupă și unde aproape singurele domenii de cercetare au rămas cele care se referă la pregătirile pentru un al treilea război mondial.

In țara noastră, oamenii de știință și artă îndrumați îndeaproape de Partidul clasei muncitoare, se străduie să transforme știința și arta în forțe capabile să aducă un real aport eforturilor oamenilor muncii de a construi socialismul. Ei au mereu în față cuceririle științei și artei sovietice, experiența bogată a oamenilor pe care trebue să o folosească din plin pentruca străduințile lor, să ofere roadele bogate pe care le așteptăm.

In Statele-Unite a luat sfârșit greva celor 400.000 mineri. Cu toate presiunile și teroarea dezlănțuită de Truman și întreaga clică de lachei ai trusturilor din guvern, cu toate manevrele trădătoare ale conducerii sindicatelor minere, greviștii au impus satisfacerea revendicărilor lor vitale.

Cele câteva săptămâni de grevă au călit voința de luptă a minerilor și au arătat muncitorilor din Statele-Unite însemnătatea hotăritoare a unității de acțiune a oamenilor muncii în vederea impunerii revendicărilor lor.

In cursul ultimei săptămâni greva metalurgiștilor francezi a luat o amploare deosebită. 500.000 de muncitori metalurgiști din întreaga Franță luptă cu hotărire pentru a-și apăra drepturile. Guvernul american al lui Bidault, la ordinele trusturilor franceze, a trecut din nou la măsuri de represalii.

Dealtfel, guvernul trădător dela Paris nu este mulțumit de măsurile teroriste de care se folosește în momentul de față și a prezentat Adunării Naționale un proect de lege menit să intensifice represaliile împotriva oamenilor muncii și a partizanilor păcii din Franța. Deputații comuniști au înfierat proectul de lege și deputații trusturilor au dezlănțuit o primă campanie de calomnii susținută de către guvernul Bidault. Oamenii muncii din Franța au protestat cu energie împotriva abuzurilor săvârșite în Adunarea Națională împotriva deputaților comuniști, singurii apărători ai independenței și libertății poporului francez.

Un milion de muncitori britanici au votat pentru grevă, neținând astfel seamă de dispozițiunile conducerii trădătoare a sindicatelor laburiste, care s'au declarat deacord cu politica de înghețare a salariilor, dar n'au schițat nici un gest de protest împotriva necontenitelor urcări de prețuri.

In țările capitaliste, cresc, zi de zi, acțiunile oamenilor muncii menite să apere cerințele lor de viață, împotriva monopolurilor imperialiste, dornice să-și intensifice o cât mai sângeroasă exploatare.

Și în Iugoslavia titoistă se adâncește exploatarea și mizeria oamenilor muncii. Agenții imperialiștilor americani și englezi în frunte cu josnica slugă Tito, silesc massele de salariați să lucreze 12-14 ore pe zi, silesc țărănimea muncitoare să predea la prețuri scoborîte, recoltele lor statului, în timp ce chiaburimea își păstrează neatinse toate privilegiile de clasă.

Președintele Băncii de Import-Export din Statele Unite Egortern a declarat că Iugoslavia va exporta: cupru, zinc, șine, plumb, mercur, etc., în țările imperialiste. Aceste materii prime nu pot lipsi la fabricarea materialelor de război.

Clica lui Tito a transformat Iugoslavia într'un avanpost al lagărului războinic condus de trusturile din Statele Unite.

Alături de popoarele din Iugoslavia, popoarele din lumea întreagă, vor face să eșueze planurile criminalului Tito.

Tot așa cum sunt menite să eșueze toate acțiunile pornite din Wall-Street și City în vederea organizării unor acțiuni de sabotaj și spionaj în țările de democrație populară.

La Sofia au avut loc desbaterile unui grup de spioni americani, aflați sub directa conducere a fostului ministru al Statelor Unite la Sofia Donald Heath.

Spionii, recrutați din rândurile celor ce au trădat totdeauna interesele poporului bulgar, din rândurile celor ce stăpâneau altădată bogățiile acestei țări, au furnizat serviciului de spionaj american care funcționa la sediul misiunii Statelor Unite, date privind economia R. P. Bulgaria.

Acuzații Șipkov, Rindova, Kratuncov și alții de același teapă au făcut mărturisiri complecte din care rezultă odată cu vinovăția lor faptul că cei mai mulți dintre înalții funcționari ai misiunii Statelor Unite, în frunte cu ministrul Donald Heath, desfășurau acțiuni criminale împotriva poporului bulgar.

Procesul a demascat încă odată metodele pe care le folosesc marile trusturi în pregătirile lor de război, ura acestora împotriva regimurilor de democrație populară, care asigură oamenilor muncii condiții de viață liberă și fericită.

In calea aceloraș atățători la război s'au ridicat sute de milioane de femei cu prilejul zilei de 8 Martie.

Pretutindeni în lume femeile și-au manifestat hotărirea de a lupta fără șovăire pentru a apăra pacea de furia asasinilor imperialiști anglo-americani.

„Jurăm să luptăm cu forțe sporite împotriva politicii de război duse de guvernul francez!" au spus femeile franceze. Și voința lor, ca și a femeilor din lumea întreagă, alături de cea a tuturor iubitorilor de pace va împiedeca executarea planurilor criminale ale marilor trusturi.

Un deosebit succes a cunoscut „Ștafeta păcii" care străbate Suedia, Norvegia și Finlanda. In nenumărate orașe, mesagerii păcii au fost întâmpinați de adunări ale oamenilor muncii veniți să-și manifeste hotărirea de a opri dezlănțuirea unui nou război mondial.

In orașul Suha, la meetingul ce a avut loc, a luat cuvântul Axel Janssen, președintele Uniunii Tineretului Comunist Suedez, care a înfierat planurile nebunești ale guvernanților americani și ale slugilor lor din celelalte guverne americane.

Congresul Partidului Socialist Popular din Cuba a prilejuit deasemeni o viguroasă manifestație în favoarea păcii.

Luând cuvântul la închiderea congresului, secretarul Comitetului Național al Partidului, Blas Roca, a declarat: „Oamenii muncii din Cuba nu vor ridica nici odată armele împotriva Țării Socialismului".

Nemăsurata dragoste de care se bucură Uniunea Sovietică, ca și devotamentul și încrederea pe care oamenii muncii din lumea întreagă o au față de genialul conducător al forțelor păcii și a socialismului tovarășul Stalin, sunt o chezășie că pacea va fi impusă celor ce doresc războiul.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domniță Anastasia)

ANUL II Nr. 50 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 17 Martie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64

ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20

ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI; 6 LUNI: 130 „; INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

VOTUL POPORULUI SOVIETIC PENTRU PACE ȘI COMUNISM

Ziua de 12 Martie a fost o adevărată sărbătoare pentru oamenii muncii din întreaga lume. In această zi oamenii sovietici au ales din rândurile lor pe cei mai iubiți, devotați și hotăriți luptători pentru cauza scumpă a păcii și a comunismului.

Alegerile din Uniunea Sovietică, felul cum s'a desfășurat campania electorală și rezultatul votului demonstrează încă odată forța considerabilă a popoarelor sovietice, unite în jurul gloriosului Partid Bolșevic și al marelui Stalin.

La alegerile din 12 Martie au fost înscriși 111.116.373 cetățeni, dintre care 111.090.010, sau 99,98 la sută din totalul alegătorilor, au luat parte la alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. In toate circumscripțiile electorale pentru Sovietul Uniunii, 110.788.377 sau 99,73 la sută din numărul total al alegătorilor care s'au prezentat la vot, au votat pentru candidații blocului comuniștilor și celor fără de partid. In alegerile pentru Sovietul Naționalităților, 110.782.009 alegători, sau 99,72 la sută din numărul total al alegătorilor care s'au prezentat la vot, au votat pentru candidații blocului comuniștilor și celor fără de partid.

Victoriosul popor sovietic a votat astfel pentru fericirea Patriei sale, pentru realizarea țelurilor mărețe ale Partidului, Bolșevic. Poporul sovietic a votat pentru cel mai iubit candidat al său, tovarășul Stalin — neobositul luptător pentru pace și comunism.

In țările capitaliste dreptul la vot, votul universal, direct și secret este o vorbă goală. La ultimele alegeri prezidențiale din Statele Unite au fost excluși dela dreptul de vot peste o treime din alegători.

In țările capitaliste dreptul la vot se acordă după avere. Astfel, de pildă, legile anumitor state federative din U.S.A. prevăd că dreptul de a alege și de a fi ales îl au numai aceia care plătesc impozite sau posedă o anumită avere. Un critic al „censului stării materiale" scria: „să admitem că pe teritoriul Statului Federativ locuește un cetățean a cărui avere constă într'un măgar. Fiindcă costul unui măgar este egal cu suma care o pretinde legea electorală, acest cetățean va fi inclus în lista electorală. Dar dacă măgarul moare de bătrânețe sau de inaniție pe drumul spre locul unde se face votarea? Ca urmare cetățeanul va fi șters din rândurile alegătorilor neposedând averea cerută". Și, se întreabă autorul ironic: „cine în cazul acesta are dreptul la vot — omul sau măgarul ?".

In afară de cei lipsiți de avere mai sunt excluși dela dreptul de vot cetățeni prin discriminări de sex, de rasă, de religie, sau pentru motivul că nu au domiciliul stabil, că se găsesc în călătorie, etc.

In timp ce mulți cetățeni din Statele Unite sunt lipsiți de dreptul de vot, deoarece sunt plecați în timpul alegerilor din localitățile unde domiciliază, în Uniunea Sovietică, alegătorii sovietici au votat acolo unde s'au găsit: în trenuri, pe bordul vaselor din Oceanul Înghețat de Nord. In călătorii îndepărtate, în spitale s'au organizat urne mobile care erau deplasate la cetățenii în imposibilitate de a se putea prezenta la urna de vot.

Poporul sovietic a întâmpinat alegerile pentru Sovietul Suprem în condițiunile unor succese nemaiîntâlnite în lume, succese obținute sub conducerea Partidului Comunist (bolșevic) și a genialului conducător și învățător — tovarășul Stalin.

Fruntașii Partidului și Guvernului, în rapoartele pe care le-au făcut la întâlnirile cu alegătorii, au arătat succesele obținute de Uniunea Sovietică dela alegerile din 1946 și perspectivele largi care se deschid Uniunii Sovietice prin construirea comunismului.

Indeplinirea și depășirea planului cincinal stalinist de după război a dus Uniunea Sovietică — în ciuda distrugerilor provocate de cotropitorii fasciști—pe culmile cele mai înaintate ale progresului. Industria și agricultura sovietică cunosc o desvoltare nemaiîntâlnită la nicio altă țară din lume. Știința și arta sunt puse în slujba tuturor celor ce muncesc. Nivelul de trai al oamenilor sovietici înregistrează progrese din ce în ce mai mari. Succesele obținute în producție au făcut ca în ultimii patru ani să fie desființat sistemul cartelelor, iar prețurile să scadă de trei ori la mărfurile de larg consum. Ultima scădere a prețurilor dela 1 Martie 1950 a ridicat într'o măsură și mai mare puterea de cumpărare a rublei, îmbunătățind astfel și mai mult condițiile de viață ale oamenilor sovietici.

In rapoartele rostite în fața alegătorilor candidații comuniștilor și celor fără de partid au arătat putreziciunea așazișilor „democrații" occidentale și au arătat forța uriașă, creatoare, a Puterii Sovietice. Ei au subliniat succesele imense ale lagărului democratic condus de Marea Țară a Socialismului și dezastrul care cuprinde tot mai mult țările lagărului imperialist. Ei au arătat succesele țărilor de democrație populară în drum spre socialism, au arătat cât de importantă este sarcina demascării lui Tito și a clicii lui de spioni și asasini, slugi ale imperialiștilor anglo-americani.

Tovarășul Molotov, vorbind despre situația internațională și despre succesele luptei pentru pace, a subliniat covârșitoarea importanță a creării Republicii Populare Chineze, factor activ în lagărul păcii și socialismului și a amintit genialele cuvinte ale tovarășului Stalin, care a spus că crearea Republicii Democrate Germane deschide o pagină nouă nu numai în istoria Germaniei, ci și a Europei.

Uniunea Sovietică a dat un imens ajutor țărilor de democrație populară, eliberate de către glorioasa Armată Sovietică, și a acordat sprijinul ei popoarelor asuprite din colonii și semicolonii.

Alegerile din Uniunea Sovietică au constituit un mijloc de manifestare a devotamentului oamenilor muncii pentru geniala politică stalinistă, pentru victoriile mărețe obținute de gloriosul Partid Comunist (bolșevic).

Oamenii sovietici, prin votul pe care l-au dat blocului stalinist al comuniștilor și al celor fără de partid, au votat pentru pace, pentru construirea comunismului; votul lor este în același timp un angajament solemn de a lupta pentru realizarea acestor țeluri.

Votului oamenilor sovietici, i se alătură, în afară de oamenii muncii din țările de democrație populară, oamenii muncii din lumea întreagă care luptă îndrumați de Uniunea Sovietică, în frunte cu genialul conducător și învățător al oamenilor muncii — tovarășul Stalin — pentru pace, pentru democrație și socialism.

Ziua de 12 Martie a însemnat o mare sărbătoare pentru oamenii muncii din toate colțurile lumii. Victoria obținută de oamenii sovietici în această zi este o victorie a lagărului păcii și socialismului.

ȘCOLILE DIN BUCUREȘTI IN LUPTA PENTRU PACE

Sub steagul solidarității internaționale proletare, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, având în frunte gloriosul Partid al lui Lenin și Stalin, oamenii muncii de pretutindeni zădărnicesc, cu fiecare zi ce trece, planurile agresive ale imperialiștilor anglo-americani.

Lupta pentru pace a oamenilor muncii din lumea întreagă dovedește limpede că există posibilitatea practică de a paraliza pregătirile de război ale imperialiștilor.

In cadrul acestui uriaș front internațional al tuturor oamenilor muncii, condus de către Uniunea Sovietică, mișcarea luptei pentru pace trebue să devină și în țara noastră, așa cum a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în ziua de 8 Decembrie 1949, în fața activului de Partid *„o uriașă mișcare care să cuprindă cele mai largi masse populare din țara noastră"* iar *„instituțiile de cultură și învățământ trebue să pună la baza muncii lor participarea cea mai activă la luptă pentru pace"*.

Urmând chemarea Partidului nostru și directivele primite dela Ministerul Invățământului Public, conducerea școlilor din București, cadrele didactice și elevii, personalul adiministrativ și tehnic își desfășoară întrega lor muncă conștientă în spiritul luptei pentru pace, care este totodată și lupta pentru construirea socialismului în Patria noastră.

Alegerea Comitetelor de luptă pentru pace în toate școlile din București a făcut dovada unui sincer și dârz elan din partea oamenilor muncii din învățământ de a se alătura luptei clasei muncitoare pentru pace. Cuvintele rostite și angajamentele luate au însemnat tot atâtea hotăriri de luptă pentru pace exprimând ura împotriva celor care vor să distrugă viața plină de soare a copiilor noștri.

In organizarea întregii munci instructiv-educative, conducerea școlilor și cadrele didactice — atât în școală cât și în afara ei — își dau din ce în ce mai bine seama că lupta pentru pace nu poate fi dusă cu succes decât printr'o continuă grijă pentru îmbunătățirea metodelor de muncă în școli. De aceea și cele 219 cercuri pedagogice organizate în București își adâncesc din ce în ce munca, își măresc frecvența și participarea la discuții.

Munca, din ce în ce mai rodnică, a cercurilor pedagogice se resfrânge în activitatea profesională din clasă. Invățătorii și profesorii se înarmează cu cunoașterea metodicilor sovietice, preocupați continuu de a face să trăiască cunoștințele date elevilor și le integrează în realitate, în lupta pentru pace.

Astfel, la școala elementară Parcul Grecescu tov. învățător Constantin Ioan, la lecția de citire *„Cetatea oțelului — Hunedoara"*, a reușit să lege, pe înțelesul elevilor, munca de construire a socialismului de lupta pentru pace. De asemeni, la școala elementară de fete nr. 10, tov. învățătoare Dumitrescu Paraschiva, la o lecție de Geografie la clasa a IV-a, a arătat că munca dârză de construire a noii orânduiri sociale în Republica noastră dragă este, în același timp, o contribuție în lupta pentru pace.

La orele de dirigenție, se folosește tot mai mult literatura sovietică, ce evocă figurile de neasemuit eroism ale tineretului sovietic și amintește ororile războiului, stârnind ura contra atâtătorilor la un nou război. Citâm astfel orele de dirigenție dela clasa II-a a Școlii de băeți Nr. 10.

In conferințele cu părinții se prelucrează articolele și comentariile din presă în legătură cu lupta pentru pace, iar la unele școli — Școlile de fete nr. 5, 30, 57 și Liceul mixt maghiar — s'au ținut adunări cu părinții, în legătură cu lupta pentru pace.

Preocupați de lupta pentru pace elevii și elevele încearcă să îmbrace în haina versului, ceeace simt:

Dar astăzi zorii unei lumi noi
Nu vor fi întunecați
de un nou război
Poporul muncitor eroic
va lupta
Și pacea scumpă o va apăra.

scrie eleva Nicolau Margareta din clasa a VI-a a Școlii elementare de fete nr. 15.

Solidaritatea oamenilor muncii din lumea întreagă împotriva exploatatorilor, atâtători la un nou război, este un exemplu viu și pentru elevii școlilor noastre, care se solidarizează cu tineretul asuprit din colonii, prin scrisorile pe care le trimit, scrisori din ce în ce mai numeroase.

Const. Petricu
Directorul Secțiunii Invățământ a Comitetului Provizoriu București

(Continuare în pag. 3)

Cooperativele, un sprijin puternic în îmbunătățirea condițiilor de trai ale salariaților din învățământ

Duminică 19 Martie, în sala Ateneului Republicii Populare Române se va deschide Congresul Cooperației din R.P.R.

Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949 a scos în evidență rolul important pe care trebue să-l joace cooperația în lupta pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, în lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a tuturor celor ce muncesc.

Cadrele noastre didactice au sarcina de onoare de a contribui la educarea comunistă a tinerelor generații și la ridicarea nivelului cultural al poporului nostru. In deosebi învățătorimea are un rol important în munca de lămurire și de îndrumare a țărănimii muncitoare pe calea progresului și a culturii. „Organizarea socialistă a agriculturii, subliniază tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, înseamnă nu numai lichidarea stării înapoiate a agriculturii, dar și lichidarea analfabetismului și a stării înapoiate culturale a țărănimii muncitoare. In acest scop vor fi mobilizați învățătorii satelor, care au un rol însemnat în munca de lămurire și îndrumare a celor ce muncesc la țară". Incepând cu munca din clasă și din căminele culturale și sfârșind cu activitatea din organizațiile de massă (Sindicat, A.R.L.U.S., U.F.D.R., U.T.M., Cooperative), învățătorii trebue să depună o deosebită stăruință pentru îndeplinirea acestor îndatoriri. „A deveni una din verigile care leagă massele țărănești cu clasa muncitoare — iată sarcina de căpetenie a învățătorului dela sate, dacă el vrea în adevăr să slujească cauza poporului său, cauza libertății și independenței sale"; această învățătură a tovarășului Stalin trebue să devină o preocupare de fiecare zi a învățătorimii noastre.

Din Rezoluția Comitetului Central al P.M.R. din Martie 1949 reese grija deosebită pe care o are Partidul de a crea pentru oamenii muncii, deci și pentru salariații din învățământ, cât mai bune condiții de muncă și de trai. Unul din mijloacele care poate ajuta la îmbunătățirea condițiilor de viață a oamenilor muncii din școli este, desigur, și cooperativa. Cooperativele sătești în marea lor majoritate au contribuit efectiv la îmbunătățirea traiului oamenilor muncii din satele noastre, ajutând totodată și la îmbunătățirea traiului învățătorimii. Ele au dat, deasemenea, un prețios sprijin în aprovizionarea școlilor cu manuale și rechizite școlare, făcând ca aceste instrumente de cultură să pătrundă până în cel mai îndepărtat sat. Dar această activitate a avut și destule deficiențe care vor trebui să fie remediate.

Cooperativele vor trebui să ia toate măsurile necesare pentru ca, în viitor, printr'o mai justă distribuire a mărfurilor, să se asigure aprovizionarea cu alimente și îmbrăcăminte a învățătorilor din mediul rural.

Deasemeni, cooperativele vor trebui să distribue învățătorilor toate alimentele la care dă dreptul cartela: zahăr, ulei, paste făinoase, etc. Indeosebi, sucursalele din plăși ale cooperativelor vor trebui să fie aprovizionate cu asemenea articole. Salariații din învățământ dela sate trebue să fie scutiți de a parcurge distanțe mari pentru a-și procura alimentele necesare traiului zilnic.

Prin înființarea de cooperative în comune chiar mai puțin populate, dar care au instituții de învățământ, se va economisi timpul atât de prețios al cadrelor didactice, timp pe care aceștia îl pierd parcurgând distanțe mari până la cea mai apropiată comună.

Cooperativele trebue neapărat să ajute ca salariații din învățământ să nu piardă nimic din timpul atât de prețios și de necesar în munca din școală.

Asemenea neajunsuri arată

(Continuare în pag. 3)

ȘCOALA ÎN SATELE ȘI ORAȘELE NOASTRE

In comuna Darabani, județul Dorohoi, a luat ființă un curs de limba rusă

De curând, a luat ființă, în cadrul subfilialei A.R.L.U.S. din com. Darabani, jud. Dorohoi, un curs de limba rusă condus de profesoara Dora Casapu. La curs s'au înscris 35 de tovarăși din comună, dintre care mulți învățători și profesori.

Prin cunoașterea limbii ruse, cadrele didactice din com. Darabani vor avea prilejul să ia contact direct cu experiența sovietică pe tărâmul pedagogiei și își vor putea astfel îmbunătăți din ce în ce mai mult munca lor în școală.

V. URSACHE
Corespondent

Cercul A.R.L.U.S. dela Școala Pedagogică de fete din Gherla

Activitatea cercului A.R.L.U.S., dela Școala Pedagogică de fete din Gherla se desfășoară după un program bine stabilit, cu rezultate pozitive.

De două ori pe lună, au loc ședințe festive, în cadrul cărora se ține un referat cu subiect ideologic sau literar.

Referatele sunt făcute fie de una din elevele utemiste, fie de una din profesoarele de limba rusă. Referatele sunt urmate de un program artistic.

De două ori pe lună, au loc ședințele de lucru ale comitetului, la care iau parte responsabilele claselor și biroul. In aceste ședințe, se întocmește și se discută programul viitoarelor ședințe festive.

La ședințele festive iau parte, alături de eleve, cadrele didactice și personalul administrativ al școlii. Se fac proecții cinematografice, care ilustrează viața din U.R.S.S. sub toate aspectele: realizările artistice și culturale, construcțiile în cadrul planului cincinal, aspecte din viața pionierilor sovietici etc.

Toate elevele școlii sunt membre ale A.R.L.U.S.-ului și iau parte la ședințele festive, manifestându-și dragostea pentru marea noastră vecină și prietenă, Uniunea Sovietică.

Prof. LARISSA CONSTANT
Corespondent

Internat pentru elevii ciclului II din Gurahonț

Până la 1 Februarie, elevii dela ciclul II din Gurahonț-Arad veneau pe jos, parcurgând zilnic prin păduri 7 până la 9 km.

Pentru remedierea acestui lucru Comitetul Provizoriu al plășii și cel al comunei Gurahonț-Arad, ajutat de cadrele didactice dela ciclul II, a amenajat un local de internat în care sunt cazați 15 băeți și 5 fete.

Masa li se servește la cantina cooperativei „Infrățirea", pe preț de 50-65 lei zilnic, sumă ce se acoperă, în cea mai mare parte, din bursele acordate de Ministerul Invățământului Public. Lemnele pentru încălzit sunt donate de părinții elevilor. Paturile sunt puse la dispoziția internatului de către Ocolul agricol din localitate.

Eforturile noastre în această privință trebue sporite pentrucă mai sunt elevi care fac drumuri lungi și grele pe jos, prin zăpadă și ger. In clasa a V-a, de exemplu, din 55 de elevi, numai 9 sunt din Gurahonț, restul din satele vecine.

Inceputul e bun. El trebue continuat până la cuprinderea tuturor acestor copii în internat.

GH. MARTIN
Corespondent sindical

Activitatea Cercului micilor naturaliști dela Școala Mixtă Nr. 2 din București

In perioada dintre 15 Noembrie și 1 Martie, elevii ciclului II dela școala mixtă Nr. 2, încadrați în cercul naturaliștilor, au dus o activitate susținută. Astfel, ei au început să organizeze o bibliotecă de specialitate, care cuprinde, până în prezent, 50 de volume și broșuri.

Fiecare elev a făcut, în acest răstimp, câte un referat, fiind ajutat de îndrumările profesoarei și consultând bibliografia existentă în bibliotecă.

Aceste lucrări îi ajută pe tinerii naturaliști, care acum au început și munca pe terenul școlii, să pornească cu noi cunoștințe la cultivarea diverselor soiuri de plante, legând astfel cele învățate de practică, de viață.

Prof. MARIA SÂRBU
Corespondent

Ajutorul dat de Clubul Muncitoresc C.F.R. unei școli din București

Școala elementară de băeți Nr. 42 are un local prea mic, lipsit de bibliotecă și de sală de lectură. Pentru a remedia această lipsă, clubul muncitoresc C.F.R. a pus la dispoziția elevilor școlii Nr. 42 câteva încăperi încălzite și luminoase. Aici, elevii, ai căror părinți sunt în cea mai mare parte muncitori, își pregătesc lecțiile sub supravegherea profesorilor, joacă șah sau citesc.

Imbunătățirea condițiilor de lucru ale elevilor se resimte mult în creșterea nivelului lor la învățătură.

Clubul muncitoresc C.F.R. a pus, de asemeni, la dispoziția școlii sala sa de festivități. Aici a avut loc serbarea dată în cinstea noilor pionieri ai școlii elementare Nr. 42.

VIRGINIA CUDLA
Corespondent sindical

Foștii analfabeți din comuna Deag, jud. Târnava-Mică, pregătesc un festival artistic

In com. Deag, jud. Târnava Mică, cursurile de alfabetizare se apropie de sfârșit.

Datorită sprijinului primit din partea organizației de Partid și a organizațiilor de massă, frecvența la cursurile de alfabetizare s'a ridicat, în acest an școlar, la 80 la sută.

Pentru examenele de sfârșit de an, elevii cursurilor pregătesc de pe acum un festival artistic alcătuit din coruri, dansuri naționale și sovietice, precum și o piesă de teatru.

CONSTANȚA SARBULESCU
Corespondentă

Aspecte din munca de alfabetizare din județul Prahova

Elanul care a cuprins masse din ce în ce mai numeroase ale oamenilor muncii din Republica noastră Populară, elan care se vădește în întrecerile socialiste pentru împlinirea și depășirea Planului de Stat pe 1950, însuflețește și cea mai mare parte a cadrelor noastre didactice, care, luptând pentru înlăturarea întunericului din satele noastre, ajung uneori la realizări remarcabile, demne de a fi relatate.

Astfel, în satul Nucșoara de Sus din comuna Râncezi, sat periferic cu casele resfirate pe coastele dealurilor de sub poalele Carpaților, în susul văii Teleajenului, învățătorul Ion Gh. Stănică, ajutat de Partid și de organizațiile de massă, a reușit să obțină, la cursurile de alfabetizare, o frecvență de 95%. Meritul este cu atât mai mare cu cât majoritatea cursiștilor sunt țărani muncitori, între 40 și 50 de ani. Vizitând școala, îți poți da seama cât se realizează acolo unde dragostea față de popor a învățătorului este însoțită de concursul organizațiilor de Partid și de massă, locale.

Pătrunși de importanța și folosul muncii lor, peste 40 de țărani săraci, bărbați și femei, împărțiți în două cicluri, după pregătirea ce o au, învață cu sârguință sub îndrumarea învățătorilor, pentru a alunga neștiința din sufletele lor dornice de lumină. Unii din ei fac dovadă de dârzenie și avânt în lupta ce o duc pentru a se lumina, fapt ce răsplătește truda învățătorilor.

„Mă trudesc greu să scriu cu mâna stângă — spune Stănescu Dumitru, invalid de război — dar simt în mine dorința să-mi împlinesc lipsurile, să pot deveni și eu absolvent al școlii elementare, pentru a putea fi de folos țării".

Țăranul muncitor Dumitru M. I. Tănase, de 41 ani, având un pronunțat defect de auz, povestește următoarele: „Eu, având și auzul slab, am crezut că nu voi putea învăța niciodată carte și nici nu voiam să învăț. Acum câtva timp, însă, m'am dus și am predat țuica la depozitul M.A.T.-Văleni. Când a fost să primesc banii, mi s'a cerut să iscălesc și, neștiind, a trebuit să mai pierd timp să prezint niște martori care mă cunoșteau, astfel că, de atunci, m'am hotărît să învăț carte și sunt recunoscător Partidului că ne-a înlesnit mijlocul de a deveni și noi oameni luminați".

Femeia Trifănescu Ilinca, de 43 ani, spune: „Deși sunt suferindă și am vederea slabă, am început să deosebesc slovele și deatunci parcă mi s'au mai despănjenit și ochii".

Rezultate bune în munca de alfabetizare se pot vedea și la școala Rancezi-Centru. Ele ar fi și mai bune dacă activitatea directorului școlii, Gh. D. Vulpescu, ar fi mai susținută de ceilalți învățători și profesori ai școlii, destul de numeroși în această comună.

In comunele Tinosu, Mâneciu-Ungureni, Plăeșu, Bughea de Sus, s'a ajuns la o frecvență care variază între 90 și 100% din numărul total al neștiutorilor de carte.

Aceste succese au făcut ca planul de alfabetizare să fie îndeplinit și depășit în jud. Prahova. Au fost programați 21.500 de analfabeți. Sunt alfabetizați 22.189.

Sunt însă unele școli care au rămas în urmă în acest sector de activitate, ca, de exemplu, cele din Adâncata, Buda, Palanca, Călugăreni, Tătaru, etc. Aici cadrele didactice nu au dat destulă atenție acestei probleme atât de importante pentru ridicarea poporului nostru.

Pretutindeni unde învățătorii lucrează conștienți de rolul lor, îndrumați de învățăturile Partidului și susținuți de organizațiile de massă, se obțin frumoase succese în munca de alfabetizare. Aceasta ne dă încrederea în îndeplinirea și depășirea Planului de Stat pe anul în curs, și în acest sector de muncă.

Să educăm pe elevii noștri în spiritul respectului și dragostei față de muncă și față de oamenii muncii

Decizia Ministerului Invățământului Public cu privire la regulile de purtare pentru elevi se referă, printre altele, și la datoria acestora de a se purta atent și plini de grijă față de cei mai în vârstă și față de cei mai mici, de a asculta întotdeauna îndrumările învățătorului sau profesorului, de a ajuta pe părinți în treburile casnice, de a respecta munca și pe oamenii muncii. Educarea elevilor în respectul acestor cerințe presupune o grijă deosebită din partea cadrelor didactice.

Subliniem dela început că, în întreaga muncă de educare a elevilor, cadrelor didactice vor trebui să lucreze în strânsă colaborare, urmând cu toții aceeași linie, având același punct de vedere și luând aceeași atitudine.

Pentru a ști să răspundă sarcinilor ce le revin în aplicarea deciziei, învățătorii și profesorii vor trebui să se gândească temeinic asupra conținutului acestor reguli și apoi să caute metodele cele mai potrivite pentru a le clarifica în mintea copiilor și a le introduce în viața lor. Elevii vor trebui să simtă necesitatea de a respecta regulile de purtare, făcând aceasta dintr'o convingere adâncă.

Li se cere elevilor să asculte întotdeauna de povețele și îndrumările învățătorului sau profesorului și de ale diriginților sau directorului școlii. Analizând această cerință adresată elevilor, se desprind pentru cadrele didactice o serie de îndatoriri. Invățătorul sau profesorul va trebui să și dea bine seama că, pentru ca un elev să asculte îndrumările lui, va trebui ca acest elev să aibă mai întâi încredere în el.

Un educator câștigă încrederea elevilor săi dacă este consecvent, dacă chibzuește bine înainte de a lua o hotărâre sau de a cere ceva, dacă este drept și-și respectă cuvântul dat, dacă este prin întreaga lui atitudine un exemplu demn de urmat. Un educator ca învățătorul Aldea Găscă din Măxineni-R. Sărat, care bate elevii, sau ca profesoara Rodica Ionescu dela Liceul Mixt din Mediaș, care folosește metode de comandă și pedepse umilitoare, nu se poate bucura de încrederea elevilor. Elevul respectă și ascultă pe acel educator care a știut să se apropie de el și să-l convingă de necesitatea de a respecta normele de conduită. Pentru un profesor care bate, elevul nu poate avea respect ci doar teamă, dispreț și neîncredere. Desigur, nici trecerea cu vederea a greșelilor nu apropie pe elevi de profesor, ci îi convinge de slăbiciunea lui, de nepregătirea, de lipsa lui de interes față de școală. Un bun educator este acela care e înțelegător, dar în același timp exigent, care nu permite abateri. Vor trebui evitate cu grijă extremele: pe de o parte tendința de a înăbuși voința elevului, ducând la supunere oarbă față de o voință străină și pe de altă parte tendința de a-i lăsa în voia lor, încurajându-le toate slăbiciunile. Sunt profesori care nu știu să aibă o atitudine fermă, hotărâtă. Ei ori acordă copiilor o prea mare libertate, ceeace este deadreptul periculos, sau se lasă intimidați de elevi, ceeace este o greșală tot atât de mare. Dezinteresul pe care l-au arătat cadrele didactice dela Școala Pedagogică de fete din Blaj, a dus elevele acestei școli la grave abateri disciplinare. Cadrele didactice trebue să fie pătrunse de simțul răspunderii pentru educația elevilor lor, de dragoste și interes pentru copii, urmărind îndeaproape viața acestora, atât în școală cât și în afară de școală.

Elevii au datoria de a se purta atent și plini de grijă față de cei mai în vârstă și față de cei mai mici; de a respecta munca și pe oamenii muncii. Va trebui ca ei să cunoască figuri ale muncitorilor fruntași, ale conducătorilor noștri care au luptat pentru cauza clasei muncitoare și să vadă în ei un exemplu pe care să-l urmeze.

Pentru a educa la elevi dragostea și respectul față de cei mari, trebue să-i facem conștienți că respectul și dragostea lor trebue să o îndrepte față de oamenii care muncesc, față de oamenii cinstiți care luptă pentru binele poporului. Elevii vor trebui să știe a deosebi pe oamenii muncii de exploatatori. Pentru primii va trebui să aibă respect, iar pentru ceilalți ură, ură înverșunată și dispreț. Elevii noștri vor trebui să aibă discernământ, să știe să respecte numai pe cei care merită. Disprețul și ura pentru exploatatori, pentru dușmanii clasei muncitoare, o cere tocmai dragostea fierbinte pe care elevii trebue să o aibă

(Continuare în pag. 3)

Invățătoare și profesoare fruntașe decorate cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii"

IANCU BLANCHE

Cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii au fost decorate cu Ordinul „Steaua R. P. R.", „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" femei fruntașe din câmpul muncii.

Alături de tovarășele lor din fabrici, uzine și de pe ogoare au fost decorate și muncitoare din câmpul școlii.

Aceste distincții trebue să fie o mândrie pentru toate cadrele didactice și să servească drept un puternic îndemn în activitatea lor viitoare pentru progresul învățământului nostru pe calea socialismului.

OLGA FANTÂNA

profesoară, distinsă cu „Ordinul Muncii" clasa III-a, pentru conștiinciozitate și pricepere în munca profesională, pentru vigilență și activitate socială, pentru atașament față de clasa muncitoare.

învățătoare, decorată cu „Medalia Muncii", pentru activitatea sa deosebită în U.F.D.R., pentrucă a știut să mobilizeze femeile în lupta pentru pace și să le antreneze în munca de creare și înfrumusețare a căminelor sezoniere.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Absolventele clasei a X-a Mara Chetrecico și Elea Brăzgalova și-au luat diploma de bacalaureat. Fetele au fost premiate cu medalii de argint. Cu această distincție ele pot fi primite fără examen în oricare universitate sau institut din Țara Sovietelor. Ce să se facă? Profesoare sau ingineri? Medici sau istorici? Iată ce le preocupă. În fața lor sunt însă deschise toate căile.

Pregătirea cadrelor didactice în Uniunea Sovietică

Dreptul la învățătură al oamenilor sovietici, consfințit prin Constituția U.R.S.S., este una din cuceririle Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Uriașa rețea de instituții de învățământ elementar, mediu și superior, construită în anii puterii sovietice și încadrată cu pedagogi calificați, precum și îmbunătățirea necontenită a situației materiale a oamenilor muncii, toate acestea dau fiecărui cetățean al U.R.S.S. posibilitatea de a se folosi din plin de acest drept.

Larga desvoltare a învățământului public cere, cu fiecare an, mai multe cadre didactice. Iată dece rețeaua de instituții de învățământ pedagogic crește an cu an în țara Sovietelor. În prezent, în universități, în institutele pedagogice, în școlile superioare de pedagogie și în școlile pedagogice învață 460 mii de persoane.

Cum este organizată în U.R.S.S. pregătirea cadrelor didactice?

Învățătorii sunt pregătiți de școlile pedagogice. În cei patru ani de învățătură, elevii acestor școli studiază limba și literatura rusă, matematica, istoria, geografia, științele naturale, desenul, educația fizică, precum și metodica predării tuturor acestor obiecte. În afară de aceasta, ei studiază Constituția U.R.S.S., Istoria Partidului Comunist, fizica, pedagogia, logica, psihologia, etc. În școlile pedagogice neruse, programul cuprinde și limba și literatura maternă. Fiecare elev al școlii pedagogice este obligat să facă practică pedagogică într'o școală elementară. Absolvenții școlilor pedagogice primesc titlul de învățători. În U.R.S.S. funcționează 770 de școli pedagogice care cuprind 200.000 elevi.

Cadrele didactice pentru clasele V—VII ale școlilor de 7 ani urmează și școala superioară pedagogică cu o durată de 2 ani (în aceste școli sunt primiți absolvenții școlilor medii și ai școlilor pedagogice).

Școlile superioare pedagogice au secțiuni de limbă și literatură, istorie, fizică și matematică, științele naturale și geografie. Rețeaua acestor instituții de învățământ s'a lărgit deosebit de mult în anul 1949, în urma generalizării învățământului de 7 ani.

Cadrele didactice pentru clasele superioare ale școlii medii de 10 ani studiază în institutele pedagogice, care au o durată de 4 ani. Aceste institute au facultăți de limbă și literatură, fizică și matematică, științe naturale și geografie, istorie, limbi străine, educație fizică și sport, etc. În afară de obiectele de specialitate ale facultăților respective, se studiază pedagogia și istoria ei, logica, psihologia, higiena școlară și metodologia. Studenții fac practică pedagogică în școlile medii. Pe lângă aceasta, în toate facultățile, se studiază, în mod obligatoriu, marxism-leninismul, filosofia și economia politică.

Universitățile îndeplinesc un rol important în pregătirea cadrelor pedagogice. Ele formează specialiști de înaltă calificare pentru instituțiile de cercetări științifice, precum și profesori de științe umaniste, de fizică și matematică, de biologie și de geografie pentru școlile medii. În cele 32 universități și în cele peste 350 institute pedagogice și școli superioare pedagogice din U.R.S.S. studiază 260.000 studenți.

Aproape fiecare institut pedagogic și numeroase școli pedagogice au, pe lângă secțiunile cu frecvență obligatorie, și secțiuni de studiu fără frecvență. În prezent, numai în secțiunile fără frecvență ale instituțiilor de învățământ pedagogic din Republica Federativă Rusă studiază 135.000 studenți. Absolvenții secțiunilor fără frecvență care trec examenul de Stat au aceleași drepturi ca și absolvenții secțiunilor cu frecvență obligatorie.

Cadrele didactice ale școlilor superioare sunt pregătite în aspiranturile de pe lângă universități și institute, unde sunt primiți acei care au terminat o instituție de învățământ superior și care dau dovadă de aptitudini pentru munca științifică. După trei ani de aspirantură și după susținerea unei disertații, aspirantul primește gradul academic de candidat în științe și titlul academic de docent. Odată cu aceasta, el primește și dreptul de a preda într'o instituție de învățământ superior.

O particularitate importantă a pregătirii cadrelor pedagogice în U.R.S.S. este faptul că oricare învățător sau profesor are posibilitatea deplină de a-și ridica necontenit calificarea. Învățătorii, de pildă, își pot continua studiile într'o instituție de învățământ corespunzătoare, fie în secțiunile cu frecvența obligatorie, fie în acele fără frecvență, fie în instituțiile serale, care dau cadrelor didactice posibilitatea să studieze fără a-și întrerupe activitatea în școală.

Învățământul pedagogic în U.R.S.S. este accesibil oricui. Studenții buni primesc burse de Stat, cei din alte localități sunt plasați în cămine.

După trecerea examenelor, absolvenții instituțiilor de învățământ pedagogic primesc o diplomă, prin care li se conferă titlul respectiv. Totodată, li se pun la dispoziție și posturi unde își pot desfășura activitatea pedagogică.

Instituțiile de învățământ pedagogic țin tot timpul legătura cu absolvenții lor, dându-le tot ajutorul în munca lor practică. În afară de aceasta, în școli și pe lângă Secțiunile Raionale de Învățământ, există cercuri și cabinete metodologice, în care tinerii pedagogi studiază experiența celor mai buni învățători și profesori. În cursul anului școlar, se țin 3—4 consfătuiri raionale ale cadrelor didactice, la care învățătorii și profesorii fac schimb de experiență și discută problemele actuale ale vieții școlare. Un mare ajutor în munca de ridicare a calificării cadrelor didactice îl constitue numeroasele reviste și publicații pedagogice, precum și cursurile și institutele de perfecționare a învățătorilor și profesorilor.

Republicile unionale din U.R.S.S. au dobândit succese însemnate în pregătirea pedagogilor. Dat fiind că în Țara Sovietelor limba de predare în școli este limba maternă a fiecărui popor, în toate republicile Uniunii Sovietice există instituții de învățământ pedagogic care pregătesc cadrele didactice. Astfel, de pildă, numai în Kazahstan au absolvit anul trecut instituțiile pedagogice 1.200 învățători și profesori kazahi.

Între cadrele didactice sovietice sunt multe femei, care lucrează la fel cu bărbații, primind pentru munca lor o plată egală. Pentru succesele deosebite obținute în activitatea lor, peste 100.000 de învățători și profesori au fost decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice. Multora li s'a decernat titlul de onoare de „emerit".

În prezent, în școlile Uniunii Sovietice lucrează peste 1.300.000 de cadre didactice, dintre care majoritatea și-au făcut studiile după Revoluția din Octombrie.

Activitatea metodologică în școală și în raion

Caracterul științific al predării este una din condițiile de bază care asigură un nivel ridicat învățământului și educației. Fiecare profesor trebue să-și perfecționeze și să-și lărgească cunoștințele în domeniul specialității sale. Îndrumătorii activității metodologice au sarcina să familiarizeze pe profesori, în mod sistematic, cu ultimele realizări ale științei. În anul 1949-1950, trebue să se acorde o deosebită atenție înarmării învățătorilor și profesorilor de limba rusă cu doctrina academicianului N. I. Marr asupra limbii. Totodată, cercurile metodologice ale învățătorilor și cercurile metodologice ale profesorilor biologi vor trebui să ajute opera de reorganizare a predării biologiei în școală, pe baza teoriei miciuriniene.

Nu este nevoe să se stărue asupra importanței pa care o are, pentru fiecare profesor, stăpânirea artei pedagogice. Problemele de ordin didactic și metodologic trebue să se afle permanent în centrul atenției tuturor organelor metodologice.

În cursul anului școlar 1949-1950, cercurile metodologice ale profesorilor, atât cele pe specialități cât și cele raionale, trebue să rezolve problemele care privesc îmbunătățirea muncii didactice: justa organizare a lecției, expunerea accesibilă copiilor a materialului prevăzut în programă, cea mai bună folosire a materialului intuitiv și didactic, efectuarea tuturor exercițiilor prevăzute în programă, a lucrărilor demonstrative, a experiențelor de laborator și a excursiilor, recapitularea sistematică a materialului programat, deprinderea elevilor cu munca individuală, conținutul și dozarea temelor date acasă, formele și metodele de control ale cunoștințelor elevilor.

Școala elementară pune temelia pe care se construește învățământul și educația ulterioară a elevilor. De aceea, este necesar să se acorde o atenție deosebită organizării activității învățătorilor, în special, a acelora care lucrează la sate, în școlile cu un post sau cu două posturi. Organizarea și metoda de predare a lecțiilor de citire expresivă, îmbunătățirea predării gramaticii limbii ruse, desvoltarea vorbirii scrise și orale a elevilor, complectarea cunoștințelor lor în domeniul ortografiei și a semnelor de punctuație, înarmarea elevilor cu deprinderi temeinice de calcul mintal și calcul scris, cultivarea priceperii în rezolvarea problemelor aritmetice, îmbunătățirea predării științelor naturii, a geografiei și a istoriei în primele patru clase elementare — la toate aceste probleme învățătorii au dreptul să obțină îndrumări concrete și precise din partea cercurilor metodologice pe specialități și a cabinetelor pedagogice raionale și orășenești.

Atât cercurile metodologice pe clase, pentru învățători, cât și cercurile pe specialități pentru profesorii claselor V—X, trebue să se ocupe de studierea programelor și a manualelor școlare. Totodată ele trebue să dea îndrumări în legătură cu planificarea lecțiilor, oprindu-se asupra celor mai grele probleme ale programelor școlare. De asemeni, este necesar ca cercurile să organizeze cât mai des lecții deschise, schimburi de experiență și referate, în vederea ridicării nivelului științific-teoretic și a calificării pedagogice a cadrelor didactice.

Cercurile metodologice școlare pe specialități și pe raioane trebue să se preocupe foarte îndeaproape și de problemele de organizare și de conținutul activității în afară de clasă și în afară de școală, ca și de activitatea diriginților, a organizațiilor de pionieri și de comsomoliști.

O deosebită atenție trebue să se acorde profesorilor începători și lipsiți de pregătire suficientă. Asistând la lecțiile acestor profesori și discutând cu ei, îndrumătorii metodologi trebue să observe ce lacune există în pregătirea lor ideologico-politică și pedagogică. Aceste observații vor servi ca bază pentru întocmirea planului de lucrări individuale ale profesorilor și vor înlesni îndrumarea și controlul acestor lucrări.

În cercurile metodologice și în cabinetele pedagogice pe specialități trebue să se folosească forme cât mai variate de muncă: consultații individuale și în grup, rapoarte, seziători, excursii, vizitarea colectivă a cinematografului și a teatrului. Se recomandă să se organizeze, în mod sistematic, împreună cu organizațiile profesionale, „Ziua profesorului", care — după cum a arătat experiența ținuturilor Stavropol, Chirovsk, Novgorod, etc. — au contribuit mult la ridicarea nivelului cultural și politic al cadrelor didactice.

O deosebită atenție trebue să fie acordată popularizării celor mai bune experiențe din activitatea anumitor școli și profesori. În ultima vreme au obținut o largă extindere „lecturile pedagogice" organizate în raioane și conferințele științifico-practice cu privire la cele mai actuale probleme de învățământ și educație. Această formă de activitate metodologică trebue să fie cultivată prin toate mijloacele posibile, însă cu o singură condiție obligatorie: ordinea de zi pentru „lecturile pedagogice" și conferințele științifico-practice să fie aprofundată amănunțit și pregătită temeinic.

Între activitatea metodologică organizată în școală și activitatea cercurilor metodologice trebue să existe o legătură strânsă și organică. De aceea, planul de activitate al cercurilor metodologice trebue să cuprindă problemele cele mai importante și mai actuale ale școlii. În prelucrarea acestor probleme trebue să fie atrase toate colectivele pedagogice. Atunci când se dau anumite teme de prelucrat, trebue să se indice și bibliografia pentru lectura obligatorie, punându-se la îndemâna cadrelor didactice, în măsura posibilității, și literatura necesară.

Lucrările asociațiilor metodologice trebue astfel organizate, încât fiecare problemă să fie just rezolvată nu numai din punct de vedere teoretic, ci și practic, pentru ca ridicarea calificării profesorilor să nu fie numai „vorbă goală", ci să fie vizibilă, concretă.

Conducătorii Secțiunilor de Învățământ trebue să creeze condițiile necesare unei bune organizări a lucrărilor metodologice. Astfel, este necesar să pună la dispoziția cabinetului pedagogic o încăpere bine utilată pentru lucrările metodologice, să-l aprovizioneze regulat cu material didactic nou și, în special, cu literatura necesară; să completeze personalul cabinetului, să selecționeze îndrumători metodologici dintre profesorii cei mai buni, să realizeze o îndrumare sistematică și un control permanent al activității metodologice în școli și în raion.

Inspectorii trebue să-și ducă munca în strâns contact cu cabinetul pedagogic: să participe la elaborarea planurilor de activitate a cabinetului, la organizarea seminariilor și a consfătuirilor; să ajute cabinetul în ceeace privește adunarea și prelucrarea experienței celor mai buni profesori; să participe la alcătuirea lucrărilor metodologice, etc.

Conducătorii Secțiunilor de Învățământ nu trebue să se mulțumească numai cu atragerea profesorilor în asociațiile metodologice, ci să facă în așa fel ca această participare să fie activă și creatoare. În fiecare profesor trebue să fie trezit entuziasmul cercetărilor creatoare și tendința spre perfecționare. Întreaga massă a cadrelor didactice trebue să fie antrenată în lupta pentru îmbunătățirea calității predării și educației elevilor, pentru rezolvarea tuturor problemelor care sunt puse în fața școlii noastre de către Partidul Bolșevic și Guvernul Sovietic.

N. Soloviov

Ecaterina Martianova, profesoară emerită a R.S.F.S.R., decorată de două ori cu ordinul „Lenin", conduce ședința cercului pedagogic al profesorilor dela școala de fete nr. 29

Știri și fapte

Cercul artistic al „Casei Învățământului"

Pe scena „Casei Învățământului", din orașul Tula, joacă, de 25 de ani, profesoara N. D. Piatnițcaia. În acest timp, ea a interpretat peste 30 de roluri. De curând, oamenii sovietici din Tula au sărbătorit jubileul tovarășei Piatnițcaia, una din primele participante la cercul artistic al „Casei Învățământului".

★

Pionierii școlii medii Nr. 14 din orașul Iambold duc o corespondență regulată cu un grup de elevi din Republica Populară Bulgaria. În ultima scrisoare trimisă, pionierii sovietici au povestit prietenilor lor de peste hotar despre activitatea pe care o duc în cercurile de învățătură, despre sădirea a peste 3000 de pomi în jurul școlii ,etc.

Elevii ajută brigăzile de tractoriști

Școlile din raionul Verhno-Dneprovsk țin o strânsă legătură cu brigăzile de tractoriști ale Stațiunii de Mașini și Tractoare din raion. Elevii au radiofical vagonetele în care se odihnesc tractoriștii, iar profesorii țin regulat conferințe cu teme din agrobiologie.

Concurs de jucării

În orașul Gorki, s'a deschis o expoziție-concurs la care au fost prezentate 170 de tipuri de jucării. Premiul I, în valoare de 10.000 ruble, a fost atribuit artelului „Export" pentru mobile și veselă de păpuși, și școlii tehnice profesionale din Tarensc, care a prezentat la concurs o trusă de instrumente de lăcătușerie pentru copii. De asemeni, i s'a atribuit premiul I directoarei casei de copii Nr. 23 din Gorki, pentru o serie de jocuri de masă. Comitetul Executiv Regional a propus includerea tipurilor de jucării și jocuri premiate în planul de producție pe anul 1950.

TINERII NATURALIȘTI MICIURINIȘTI DIN ȘCOLILE SOVIETICE

Mișcarea tinerilor naturaliști experimentatori pe tărâmul agriculturii a căpătat, încă din primii ani după Marea Revoluție din Octombrie, o mare desvoltare.

Atât cuprinsul cât și metodele activității pe care o desfășoară tinerii naturaliști sunt extrem de variate. Astfel, elevii, încadrați în cercurile de naturaliști, fac observații meteorologice, înregistrări fenologice și cercetări în domeniul mineralelor folositoare din regiunea în care locuesc, supraveghează desvoltarea vitelor tinere, aclimatizează plante noi, etc.

În această privință este caracteristică activitatea pe care o desfășoară tinerii naturaliști din satul Atoniss, regiunea Penza, sub conducerea învățătorului emerit al Republicii Socialiste Federative Sovietice Ruse, Grigore Smaghin, care, de 40 de ani de zile, își consacră viața nobilei misiuni de educare a copiilor. El a educat câteva generații de tineri naturaliști care fac în mod regulat observații meteorologice și înregistrări fenologice la stațiunea metodologică a școlii, inclusă în rețeaua generală a serviciului meteorologic al țării.

Activitatea tinerilor naturaliști ai școlii din Atoniss e strâns legată de experimentările care se fac în cadrul colhozului din regiune. Sub conducerea învățătorului Smaghin, elevii cercetează plante noi și desfășoară o serioasă muncă de selecționare. În 1940, învățătorul Smaghin a făcut o comunicare asupra rezultatelor muncii cercului de naturaliști în domeniul creării unui nou soi de secară cu două spice. Astăzi, cercul dispune de un soi pe care cresc până la șapte spice.

Muzeul școlii, condus de învățătorul Smaghin, a fost realizat în decurs de mai mulți ani. El dispune acum de numeroase piese care înfățișează trecutul regiunii. Astfel, se pot vedea aici fosile de ihtiozaur, soiuri dispărute de rechin, amorite de tot felul, etc.

Piesele muzeului dau elevilor posibilitatea de a căpăta o idee complexă asupra florei și faunei din regiunea lor, ca și asupra felului cum este organizat în regiune sistemul de asolamente cu ierburi perene furajere.

Mulți din foștii elevi ai lui Smaghin, deveniți oameni maturi, nu întrerup legăturile lor cu școala în care au învățat.

În Țara Sovietică sunt bine cunoscute numele învățătorilor și ale profesorilor care conduc cercuri de naturaliști. Astfel, de pildă, sunt cunoscuți: învățătorul emerit Mihail Dimitrov din regiunea Molotov, Nicolai și Ana Opekușin, din regiunea Iaroslav, Ivan Popov din Tula, etc. Toți aceștia au o bogată experiență în domeniul conducerii activității tinerilor naturaliști și toți au un singur țel — acela de a crea o organizație pedagogică adecuată variatei activități creatoare desfășurate de elevi și care tinde la adâncirea și lărgirea cunoștințelor lor în domeniul științelor naturale și la deprinderea lor cu munciile agricole.

Activitatea tinerilor naturaliști a fost mult apreciată de marele învățat sovietic Ivan Miciurin care îi primea deseori în livezile sale, era în corespondență cu mulți din ei, le dăruia semințe din minunatele lui soiuri de fructe. Tinerii naturaliști îndeplinesc cu sfințenie îndrumările lui Ivan Miciurin: studiază natura, strâng și experimentează semințele diferitelor soiuri de plante și duc o intensă muncă de selecționare.

Și academicianul Trofim Lâsenco urmărește îndeaproape activitatea tinerilor naturaliști. El le dă anumite sarcini, conduce concursurile tinerilor grădinari și cultivatori de plante și încurajează pe cei mai buni dintre ei.

Conținutul lucrărilor înfățuite de naturaliști s'a îmbogățit mult, odată cu înfăptuirea marii opere de creare a perdelelor de pădure, de protecție în zona de stepă, ca și prin introducerea sistemului de asolamente cu ierburi perene. Elevii strâng semințe de ierburi de câmp folositoare, fac semănături de probă, experimentează diferite amestecuri de ierburi, organizează asolamente cu ierburi furajere pe loturile ce aparțin școlii, studiază în mod practic agrotehnica, utilizarea îngrășămintelor, etc.

Tinerii naturaliști studiază, deasemenea, biologia diferitelor soiuri de copaci, pomi roditori și tufișuri, strâng semințele acestor plante, organizează pe lotul școlii mici pepiniere. În unele regiuni, tinerii naturaliști supraveghează desvoltarea vitelor tinere.

În orașe, elevii încadrați în cercurile de naturaliști se îndeletnicesc cu cultivarea florilor, îngrijesc plantele și vitele, colțurile vii din școli, organizează, pe loturile școlare, parcele de experimentare, sădesc parcuri și grădini, etc.

În Uniunea Sovietică, mișcarea tinerilor naturaliști a devenit un fenomen de massă. Numai armata tinerilor pomicultori-miciurinești numără în rândurile sale peste 5 milioane de copii, pe al căror steag e inscrisă lozinca lui I. V. Miciurin: „Să înfrumusețăm Patria noastră cu o rețea deasă de livezi și grădini".

Organizând munca tinerilor naturaliști, adepți ai lui Miciurin, învățătorii și profesorii școlilor sovietice rezolvă una din cele mai importante probleme de pedagogie marxist-leninistă, aceea a strânsei legături dintre școală și viață.

INVAȚĂMÂNTUL ÎN ȚĂRILE IMPERIALISTE

Cum sunt împiedicați să învețe negrii în Statele-Unite

Condițiile generale de viață ale negrilor din Statele Unite ale Americii nu ne pot face să ne așteptăm la ceva bun, nici în domeniul învățământului. Aici, domnește aceeași asuprire și persecuție. Chiar posibilitățile reduse care, în mod formal, sunt oferite negrilor, nu pot fi realizate în fapt din cauza condițiilor generale de viață. Primul rezultat al acestor condiții generale este faptul că sute de mii de copii negri rămân analfabeți. Datele oficiale arată că numai 14 la sută din copiii negri frecventează școala. De fapt, numărul de copii rămași în afara școlii este cu mult mai mare. Cu toate că populația neagră din Statele Unite a crescut cu 7,2 la sută, în ultimul deceniu dinainte de război, numărul de copii de vârstă școlară (dela 5 la 17 ani) a scăzut cu 2,6 la sută. În unele regiuni sunt tot atât de mulți analfabeți negri ca în cele mai înapoiate țări din Asia. În unele state din Sud, de pildă în Missisipi, numărul negrilor analfabeți se ridică până la jumătate din întreaga populație.

Legea de bază care domnește în sectorul învățământului, ca de altfel în toate domeniile, este segregația, adică separarea completă a negrilor de albi. Această separare se face în toată țara. Deosebirea constă numai în faptul că, în Nord, ea se realizează în fapt, iar în Sud, unde trăesc peste trei sferturi din toți negrii Statelor Unite, separarea este realizată și în fapt *și de drept*, ca în timpul sclavajului. Urmările acestei segregații, păstrate atât de dârz până în zilele noastre, determină și situația învățământului negrilor. În 17 state din Sud — Alabama, Arkansas, Luisiana, Maryland, Missisipi, Carolina de Nord și de Sud, Oklahoma, Florida, Georgia, Delamare, Kentuky, Tenesee, Texas, Virginia, Virginia de Vest și Columbia — discriminarea se face într'un mod cu totul oficial. Dacă un negru calcă normele acestei discriminări, el este tras la răspundere. Este interesant și caracteristic faptul că între statele unde discriminarea se realizează deschis este și cel în care se găsește capitala Statelor Unite, Washington.

În ce condiții se desfășoară învățătura copiilor de negri care reușesc, cu toate aceste greutăți, să frecventeze școala? Ei învață separat de copiii albi, în școli deosebite, în care predau numai profesori negri. Durata învățământului este simțitor redusă față de cea a învățământului american. De fapt însă, din cauza condițiilor în care trăesc, copiii nu pot frecventa școala în mod regulat, nici chiar în această perioadă redusă.

Dar și acei care frecventează școala zilnic se bucură de un buget mult mai mic decât cel pentru albi. Cheltuelile pentru un elev negru sunt în medie de trei ori mai mici decât pentru un elev alb. În Luisiana și în Carolina de Sud, se cheltuește pentru un elev negru de 3,7 ori mai puțin, iar în statul Missisipi chiar de 7 ori mai puțin decât pentru un elev alb.

Statul Illinois nu face parte din cele 17 state de Sud în care discriminarea este oficială, însă și aici copiii negrilor sunt excluși din școlile de Stat. Școlile destinate copiilor negri sunt arhipline și câteodată elevii sunt nevoiți să stea în picioare, în clasă, toată ziua. În același timp, în școlile pentru albi, există multe săli de clasă goale, iar unele din ele trebue să se închidă din cauza lipsei de elevi. Cu toate protestele oamenilor progresiști, oficialitatea nu îngăduie copiilor negri care locuesc în apropierea acestor școli pentru albi să le frecventeze.

Un număr foarte mare de elevi nu pot folosi până la capăt nici chiar aceste posibilități mizere. O statistică oficială apărută la New-York arată că nu este important numai faptul de a ști ce posibilități formale de învățământ au negrii, ci și întrucât pot folosi ei aceste posibilități în situația actuală. Cu fiecare an de studiu, numărul elevilor negri din școli scade din ce în ce mai mult. E destul să arătăm că dacă în anul școlar 1941—1942 învățau în clasa I-a 24,9 la sută din numărul general al copiilor de negri în vârstă școlară, în clasa II-a, numărul lor a scăzut până la 12,4 la sută iar în ultima clasă, a VIII-a, au ajuns numai 3,2 la sută.

Dacă majoritatea covârșitoare a părinților negri are atât de puține posibilități de a-și duce copiii până la terminarea școlii medii, nu e greu să ne închipuim cu cât este mai redusă pentru tinerii negri posibilitatea de a intra într'o instituție de învățământ superior, unde chiar studenții albi pătrund foarte greu, din cauza taxelor școlare extrem de ridicate. Pentru negrii care în afară de greaua situație economică, suportă și discriminarea rasială, intrarea în școala superioară este, în mod practic, aproape imposibilă.

Cât de ermetic sunt închise pentru negri ușile universităților, se poate judeca după următorul fapt. În Statele Unite există o așa numită „Asociație Națională de Contribuție la Progresul Populației de Culoare". Această asociație și-a luat sarcina de a crea iluzia unor oarecari îmbunătățiri în situația negrilor, pentru a frâna astfel nemulțumirea și energia lor crescândă și a-i face să treacă dela acțiuni hotărîte la cereri de reformă fără importanță. Este caracteristic faptul că nici chiar aceste cereri mizerabile nu sunt întotdeauna rezolvate prin ajutorul acestei organizații reformiste. Asociația luptă de peste zece ani pentru a obține aprobarea înscrierii negrilor în Universitățile de Stat în care învață albii. În tot acest timp, a reușit să obțină înscrierea unui singur negru într'una din aceste Universități, dar și atunci a fost nevoe de amestecul justiției, în două instanțe. Acest eveniment „răsunător" s'a întâmplat în 1938. De atunci probabil considerându-se că există un precedent, au mai intrat în universitățile de stat încă... doi (!) negri.

Dar chiar acei care reușesc să intre în școala superioară sunt supuși la atâtea persecuții încât foarte puțini dintre ei sunt în stare să ia o diplomă. Iar cei care scapă de linșaj până la terminarea școlii superioare și se văd cu diploma în buzunar, sunt nevoiți de multe ori să lucreze în munci necalificate, din cauza aceloraași discriminări barbare care urmăresc pe negrii din Statele Unite în toată viața lor.

După
B. Iurev
(„Narodnoe Obrazovanie")

Planul muncii educative pe un an în instituțiile preșcolare

Planul muncii educative pe timp de un an în instituțiile preșcolare cuprinde:

I. Conținutul muncii educative pe probleme concrete.

II. Mijloacele prin care se realizează aceste probleme.

III. Materialul folosit.

I. CONȚINUTUL MUNCII EDUCATIVE, pentru fiecare grupă de copii, este cel indicat de „Îndrumător" și care acum se studiază și se aplică în viața instituțiilor preșcolare prin cercurile pedagogice.

Problemele cuprinse în planul muncii educative pe un an sunt cele privitoare la educația sănătății, în care intră: a) deprinderi de igienă și de viață practică; b) educația mișcărilor; cele privitoare la educația intelectuală în care intră: a) cunoașterea mediului înconjurător și a vieții sociale, b) cunoașterea naturii, c) desvoltarea vorbirii, d) cunoștințe matematice; cele privitoare la educația artistică în care intră: a) desen și modelaj, b) diverse activități manuale; cele privitoare la educația muzicală; și problemele de educație morală.

Jocurile nu vor forma o problemă care să trebuiască a fi planificată separat, deoarece ele vor fi folosite ca mijloc în rezolvarea problemelor de educație, atât în ce privește educația fizică, cât și în cea intelectuală, morală și artistică. Jocurile de mișcare sunt unul din mijloacele folosite pentru realizarea educației mișcărilor, iar jocurile didactice vor fi folosite la desvoltarea intelectuală sub toate aspectele ei.

Conținutul educativ al problemelor indicate de „Îndrumător" formează baza dela care trebue să plece fiecare educatoare atunci când își planifică munca educativă pentru grupa cu care lucrează. Acest conținut nu va fi aplicat mecanic ci, el trebue completat și concretizat conform condițiunilor deosebite ale instituției preșcolare respective, ținându-se seama de natura înconjurătoare, de felul de viață al oamenilor, de gradul de desvoltare al copiilor. E ușor de înțeles că planul educatoarei unei grădinițe de copii din regiunea Constanța se va deosebi de planul întocmit în același timp și pentru aceeași grupă de copii în regiunea Brașovului sau Craiovei. Mai mult chiar, planurile a două grupe de copii de aceeași vârstă și din aceeași localitate pot fi diferite după actualitatea problemelor, după cerințele care se adresează copiilor, ținând seama de nivelul lor de înțelegere.

Dacă luăm, de pildă, trei instituții preșcolare din orașul Iași: Școala de aplicație de pe lângă școala de educatoare, care are trei grupe de copii, căminul de zi „Textila Roșie" care funcționează de dimineață până seara cu două grupe de copii și o grădiniță cu un singur post, și dacă privim planul educativ la grupa copiilor până la cinci ani și jumătate, el diferă, deși aceste instituții preșcolare se găsesc în același oraș.

La grădinița de aplicație, copiii de această vârstă se găsesc în grupa a doua, deoarece au fost anul trecut în grupa întâia. Ei se prezintă bine din punct de vedere al desvoltării intelectuale și sunt nepregătiți în ce privește disciplina.

La cămin, (care are numai două grupe) copiii de această vârstă sunt deabia în grupa întâia. Aci, va trebui să se pună în special accentul pe formarea bunelor deprinderi, deoarece copiii aceștia trăesc tot timpul în cămin, iar înainte mamele n'au avut vreme să se ocupe de ei și atunci când au făcut-o n'au lucrat sistematic.

La grădinița cu un singur post planul de muncă trebue să aibă în vedere problemele specifice atât pentru copiii până la cinci ani, cât și pentru cei mai mari. Prin urmare, la planificarea problemelor educative trebue să ținem seama de gradul de desvoltare al copiilor și de condițiile de muncă din instituția preșcolară respectivă. Deasemeni, la întocmirea planului pe un an, se va avea grijă ca, în munca educativă sub toate aspectele, să existe o gradație, respectând principiul care cere să pornim dela ușor la greu, dela apropiat la depărtat, dela simplu la compus.

II. MIJLOACELE DE REALIZARE ale educației multilaterale a copiilor preșcolari vor fi trecute în rubrica de mijloc a planului (în stânga este trecut conținutul educativ programat, iar în dreapta materialul didactic ce va fi folosit). Aceste mijloace sunt diversele activități ale copiilor și procedeele folosite de educatoare.

Deosebim: 1) Activități practice, jocuri și ocupațiuni la libera alegere. 2) Activități și jocuri obligatorii, special organizate pentru toți copiii. Aceste forme de activități sunt strâns împletite între ele așa cum cere programul și sunt adaptate vârstei și mediului de viață al copilului.

Dăm un exemplu pentru a arăta ce forme de activități iau mijloacele de realizare în problema „cunoașterea naturii" la grupa copiilor până la cinci ani și jumătate.

Conținutul educativ: natura, primăvara — soarele încălzește mai tare, se topește zăpada, se fac pârâiașe; începe să apară iarba, mugurii, găzele; păsările cântă, copiii umblă ușor îmbrăcați, oamenii ies să lucreze la câmp. Copiii constată că e primăvară.

Mijloacele de realizare: observările pe terenul grădiniței și în timpul plimbărilor (etapa a III.a), jocul cu luntrișoare pe pârâiașe (etapa a III.a): semănatul semințelor în colțul naturii și în grădină (activități obligatorii etapa a doua); îngrijirea acestor plante și compararea celor din clasă cu cele din grădină (activități practice etapa întâia); excursii la câmp.

III. MATERIALUL DIDACTIC FOLOSIT cuprinde tot ceeace este necesar în desfășurarea activităților. El poate fi: natura și mediul înconjurător, obiectele și uneltele de uz casnic și de grădinărit, sau material confecționat ca jucării, cărți cu imagini, cu povestiri și poezii.

Pentru a ajuta educatoarele noastre să-și întocmească planul muncii educative pe timp de un an vom da ca exemplu planificarea unei probleme educative. Exemplul este luat tot dela o grădiniță de copii cu două grupe, iar problema este „desvoltarea vorbirii".

GRUPA COPIILOR PÂNĂ LA CINCI ANI ȘI JUMĂTATE.

Conținutul educativ: precizarea și îmbogățirea vocabularului; educarea putinței de exprimare a gândurilor; corectarea defectelor de pronunție; vorbirea clară, tare, fără țipat și fără pauză între cuvinte; obișnuirea de a asculta pe alții și de a lua parte la discuții.

Mijloace de realizare: vorbirea de toate zilele în relațiile cu copiii, cu cei mari și în jocurile de creație; convorbiri cu educatoarea în timpul plimbărilor, a activităților practice, a jocurilor și a celorlalte activități educative; povestirile educatoarei; citirea de pe imagini; memorizări; jocuri didactice; jocuri de mișcare cu text și cântec.

Materialul folosit: natura și mediul înconjurător cu toate obiectele puse la îndemână; trei cărți cu povești, caietul cu poezii (colecția educatoarei); cartea cu jocuri; patru lotoane.

GRUPA COPIILOR DELA 5 ANI ȘI JUMĂTATE LA 7 ANI

Conținutul educativ: lărgirea și precizarea vocabularului, prin precizarea sensului cuvintelor cunoscute și folosite de copii; îmbogățirea vocabularului și desvoltarea deprinderii de a întrebuința cuvintele noi; desvoltarea vorbirii coherente; exactitatea, claritatea pronunțării și expresivitatea vorbirii.

Mijloacele de realizare: observările asupra obiectelor și fenomenelor naturii și ale vieții sociale; povestirile educatoarei și lectura de imagini; convorbirile și povestirile copiilor în legătură cu cele observate; povestirile de pe ilustrații; redarea povestirilor auzite; povestirile copiilor după teme alese de ei și după teme propuse de educatoare; urmărirea exactității și clarității pronunțării în toate felurile de activități și în convorbirile zilnice cu copiii; memorizări; jocuri didactice; zicători; ghicitori; numărători; jocuri însoțite de cântece.

Materialul folosit: caietul cu poezii al educatoarei; cărți de povești; revista „Pogonici"; tablouri pentru lectura de imagini.

In felul acesta educatoarele vor planifica pe rând toate problemele educative cuprinse în „Îndrumător" și prevăzute în planul educativ pe un an al instituției preșcolare respective.

Folosirea rațională a spațiului locativ în instituțiile preșcolare, în școlile elementare și medii

In planul de investiții al Ministerului Învățământului Public pe anul 1949-1950, a fost prevăzută pentru construcțiile școlare suma de 1.063.000.000 lei. Această sumă a fost folosită la construirea a 500 săli de clasă pentru școlile de 4 și 7 ani, 18 grădinițe, a internatelor pentru învățământul mediu dela Pitești, Ploești, Craiova și la diverse lucrări de terminare, amenajare și de reparare a mai multor localuri de școală.

Pe lângă aceasta, din inițiativa Comitetelor Provizorii și cu ajutorul Ministerului, folosindu-se munca voluntară și resursele locale, s'au mai terminat, amenajat și construit un număr de 1245 săli de clasă, fapt care a ajutat ca planul Ministerului să fie îndeplinit și chiar depășit.

Și Planul de Stat pe anul 1950 acordă o atenție deosebită construcțiilor școlare. Astfel, se prevede construirea, terminarea și amenajarea unui număr de 1300 săli de clasă pentru învățământul elementar, construirea și terminarea unor localuri pentru institutiile preșcolare, terminarea localurilor și a internatelor pentru școlile medii începute în anul trecut precum și repararea localurilor existente.

Aceasta oglindește grija deosebită pe care o acordă Partidul și Guvernul nostru condițiilor de desvoltare a învățământului și de culturalizare a masselor.

Datorită acestor măsuri, se va putea spori în mod simțitor numărul elevilor cuprinși în clasa a V-a a școlilor elementare și în clasa a VIII-a a școlilor medii, în vederea pregătirii cadrelor necesare desvoltării economice și culturale a țării noastre.

Sarcinile de școlarizare ce stau în fața noastră în anul acesta, impun ca, pe lângă noile construcții, care vor trebui să fie date la timp în folosință, să se facă o cercetare serioasă a spațiului locativ existent, pentru o cât mai justă folosință a lui. Pentru aceasta, Secțiunile de Învățământ nu trebue să ceară din nou date de pe teren, deoarece datele necesare se găsesc în formularele completate de fiecare școală în luna Noembrie 1949. Astfel, este cunoscut numărul localurilor; numărul sălilor de clasă; suprafața sălilor de clasă în metri patrați și seriile care pot ține cursuri în aceste săli; numărul sălilor de gimnastică, al cancelariilor, al camerelor de locuit, etc. Unele școli au anexat chiar și o schiță a localului.

Directorii de școli, precum și șefii Secțiunilor de Învățământ și Cultură de pe lângă plăși și județe, trebue să cerceteze cu atenție aceste situații, pentru a-și putea da seama de felul cum este folosit spațiul locativ al școlilor.

Se va ține seama de îndrumările date în „Manualul Arhitectului", apărut în anul 1948. Manualul prevede ca spațiu necesar o suprafață de 2 m. p. pentru un copil la căminele de zi, o suprafață de 1,50 m. p. pentru un copil la grădinițe, o suprafață de 1,10 m. p. pentru un elev la școlile elementare și o suprafață de 1,00 m. p. pentru un elev la școlile medii.

Un exemplu ne va lămuri și mai bine:

In coloana 3-a a formularului amintit s'a trecut, de pildă, o suprafață totală de 176 m. p. Impărțind această suprafață la numărul sălilor, trecut în acelaș formular, aflăm că, în medie, o sală are 44 m. p.

Impărțind suprafața respectivă la 1,10 m. p., spațiul necesar fiecărui elev, (în cazul nostru un elev de școală elementară), vedem că sala respectivă are capacitatea de cuprindere de 40 elevi.

In acelaș formular, la capitolul II, coloanele 42, 43, 44 și 45, care cuprind numărul de elevi repartizați pe clase, ne arată o cifră medie de 30 elevi în fiecare clasă. Reese clar că, în fiecare clasă, mai pot fi cuprinși încă 9 elevi. Școala ar putea deci să mai cuprindă, în cele patru clase, încă 36 elevi.

Astfel de calcule vor arăta că, la unele școli, există un spațiu locativ mai mare decât este necesar, și că deci ele pot cuprinde un număr mai mare de elevi.

In cazurile în care se va constata, dimpotrivă, că sălile de clasă sunt supraaglomerate, o parte din elevi vor trebui îndrumați spre școlile cele mai apropiate.

Când situațiile statistice vor arăta că sunt unele școli cu o singură sală de clasă, va trebui bine calculată întrebuințarea ei. Să luăm, de pildă, o școală cu o singură clasă care are o suprafață de 42 m. p. și ar cuprinde în mod normal 38 elevi. Fișa privitoare la elevi ne arată că, în clasa I-a a acestei școli sunt cuprinși 20 elevi, în clasa II-a 30 elevi, în clasa III-a 20 și în clasa IV-a 28 elevi, adică un total de 98 elevi. Dacă controlăm situația privitoare la cadrele didactice, vedem că, la aceeași școală, sunt încadrați doi învățători, care fac cursuri alternative. Astfel, de fiecare dată, sala respectivă va cuprinde 49 elevi, număr mult prea mare față de capacitatea ei. In localitatea respectivă se impune, deci, amenajarea unei noi săli de clasă.

Din cercetarea altor situații se va desprinde faptul că, la unele școli, există săli care nu au o destinație precisă.

Este necesar ca această problemă să fie cercetată în mod serios și să se găsească modalitatea de a mări spațiul locativ al sălilor existente, schimbându-se eventual chiar destinația unor încăperi, pentru a putea corespunde scopului urmărit.

Cercetarea temeinică și repartizarea rațională a spațiului locativ va folosi fiecărui județ în vederea sporirii capacității de cuprindere a elevilor în noul an școlar. In felul acesta, școlile vor contribui la realizarea sarcinilor pe care Planul de Stat pe anul 1950 le pune în fața învățământului.

Ion Purec

METODICA CITIRII

Metodica citirii pentru școlile elementare, clasele I—IV, editată de curând de editura „Cartea Rusă", constituie un prețios îndrumător pentru cadrele noastre didactice.

Adoptată manualelor noastre de limba română, metodica ne pune la îndemână rezultatele uriașei experiențe sovietice în domeniul predării citirii în școala elementară.

Deosebit de importante sunt precizările cu privire la sarcinile instructiv-educative ale predării citirii. In școala elementară copilul trebue să-și însușească deprinderea de a citi corect, curent, conștient și expresiv, de a reda cele citite prin povestiri orale și scrise; totodată lecțiile de citire trebue să-i desvolte dragostea și interesul pentru carte, ca și posibilitatea de a desprinde cunoștințe din lecturile individuale în afara orelor de clasă. Desvoltarea tuturor proceselor psihice, formarea concepției științifice, materialist-dialectice despre natură și societate, educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, trebue să fie preocupări permanente în predarea lecțiilor de citire.

In vederea realizării acestor scopuri instructiv-educative, metodica ne aduce bogate indicații metodologice.

Spre deosebire de practica școlii burgheze, care indică povestirea conținutului bucăților de citire înainte de a le citi, metodica sovietică arată că citirea trebue să fie precedată numai de convorbiri, în cadrul cărora se trezește interesul pentru lecție, se reînprospătează vechile cunoștințe necesare înțelegerii materialului nou și se transmit acele noțiuni care condiționează pătrunderea sensului bucății predate.

Ținându-se seama de caracterul concret al gândirii copiilor se indică predarea bucăților de citire pe baza intuiției, fie prin observații directe asupra naturii, fie organizând experiențe sau folosind tablouri și desene.

Un procedeu prețios pentru realizarea însușirii conștiente a materiei este citirea și analizarea bucăților pe unități didactice bine închegate. Aceasta se face, de obicei, după o primă citire integrală a textului respectiv. Spre deosebire de practica școlii burgheze, care folosea procedeul redării conținutului unității didactice prin povestire, deci prin reproducere mecanică, metodica sovietică insistă asupra lămuririi sensului fragmentului citit prin metoda convorbirii. Prin întrebări și răspunsuri se lămuresc termenii necunoscuți, se stabilesc legăturile între ideile cuprinse în textul respectiv, între fenomenele ce se petrec în același timp, sau se succed, legăturile cauzale, etc. Prin aceste analize, elevii capătă deprinderea de a adânci cele citite, pregătindu-se astfel și pentru înțelegerea celor citite în afara orelor de clasă.

O importanță deosebită acordă metodica sovietică alcătuirii planului bucăților de citire. Valoarea planului constă în faptul că desvoltă posibilitatea copiilor de a înlănțui logic ideile și contribue la redarea conținutului bucății sub forma unei povestiri curgătoare. Experiența învățătorilor sovietici a dovedit că povestirea își ajunge scopul instructiv-educativ numai dacă se face pe baza adâncirii sensului celor citite. Deaceea, ea își găsește locul spre sfârșitul lecției, înainte de discuțiile de încheere.

Procedeele de alcătuire a planului diferă după nivelul clasei. Prezentat de către învățător în clasa I-a, alcătuit de către elevi sub conducerea învățătorului în celelalte clase, planul poate constitui, în clasa a IV-a o temă pentru munca independentă a elevilor. In clasele mici, pentru alcătuirea planului pot fi folosite tablouri corespunzătoare unităților didactice pe care le cuprinde bucata de lectură. Invățătorul cere elevilor să găsească titlul corespunzător tabloului. In clasele mari, titlurile pot fi desprinse și fără ajutorul materialului intuitiv.

Pentru desvoltarea citirii curente, concrete și expresive sunt necesare exerciții repetate de citire. Urmând indicațiile didacticei cu privire la folosirea formelor variate de repetiție, metodica oferă prețioase sugestii în acest sens. A doua citire a bucății trebue făcută dându-se elevilor anumite teme. Astfel, de pildă, învățătorul poate cere elevilor să recitească bucata, având grijă să se oprească singuri la sfârșitul fragmentului ce corespunde unei idei din plan. Un alt procedeu interesant este citirea selectivă: învățătorul cere elevilor să citească numai un anumit fragment, corespunzător unei idei pe care i-o indică. Elevii urmăresc cu interes acest exercițiu de citire și intervin dacă alegerea rândurilor respective nu s'a făcut just. Printre formele variate de citire recapitulativă se numără și citire pe roluri, foarte atrăgătoare pentru elevi.

In legătură cu discuțiile de încheere metodica arată că ele au ca scop generalizarea cunoștințelor căpătate, desprinderea concluziilor și raportarea celor citite la experiența personală a elevilor. Discuțiile de încheere trebue să ducă și la stabilirea legăturii cu actualitatea, contribuind astfel la formarea elevilor în spiritul educației comuniste.

Metodica face deosebirea între bucățile de citire cu conținut practic, care transmit cunoștințe cu ajutorul noțiunilor științifice, și bucățile cu conținut literar, care folosesc imaginile artistice pentru a generaliza, provocând vii emoții.

Atunci când predă bucăți de lectură cu conținut practic, cu subiecte din geografie, istorie, științele naturii, învățătorul e nevoit adesea să preceadă lecția de citire de o pregătire, având ca scop transmiterea de cunoștințe pe baza observațiilor directe făcute de copii în cadrul excursiilor, a muncii în grădina școlii, a vizitelor în fabrici, muzee etc.

In predarea bucăților cu conținut literar, elevii trebue ajutați să înțeleagă figurile stilistice, caracterizarea personagiilor și calificarea purtării lor, plasticitatea expresiilor. In această privință procedeele indicate de metodică sunt variate și deosebit de folositoare. Indicațiile multiple pentru predarea bucăților de folclor: basme, proverbe, ghicitori, pentru învățarea fabulelor, a poeziilor, și a cântecelor sunt un real sprijin pentru învățători ca și planurile concrete prin care se exemplifică indicațiile metodice.

Studiind normele de predare pe care le indică metodica ne dăm seama că ele nu trebue aplicate mecanic, pe baza unui plan șablon. Diversele etape necesare asimilării unei bucăți de citire — prima citire, citirea recapitulativă, alcătuirea planului, povestirea etc. — pot fi parcurse fie ca o activitate dusă în clasă, sub conducerea învățătorului, fie ca o muncă independentă a elevilor. Astfel, pentru a deprinde elevii cu citirea în gând, metodica recomandă ca, uneori, prima citire să fie făcută de elevi sub această formă, fie în clasă, fie acasă. In cazul din urmă e necesar să se facă convorbirile pregătitoare și să se verifice, după citirea în gând, înțelegerea sensului.

Metodica acordă, deasemeni, o deosebită atenție lucrărilor scrise în legătură cu citirea, dând sugestii cu privire la conținutul lor, la felul în care trebuesc date elevilor, precum și la corectarea lor.

Vorbind despre lectura în afara orelor de clasă, se arată că aceasta trebue să fie o continuare a lecturilor din clasă, cu scopul de a se lărgi și adânci cunoștințele căpătate. Ea trebue să se facă sub îndrumarea și controlul învățătorului. Procedeele de dirijare și control a lecturii extrașcolare sunt variate. Amintim alcătuirea listelor de cărți recomandate, alcătuirea tablourilor de evidență a lecturilor făcute de fiecare școlar, recenziile, lectiile de control pregătite special în afara orelor de clasă.

Cristalizând rezultatele bogatei experințe a celor mai buni învățători din Uniunea Sovietică, Metodica Citirii reprezintă un izvor neprețuit de indicații metodice pentru cadrele noastre didactice, care se străduesc să-și ridice nivelul profesional cu scopul de a contribui la realizarea revoluției noastre culturale.

V. Rustea

Școlile din București în lupta pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

Iată câteva rânduri din scrisorea elevei Ardealeanu Elisabeta din clasa a X-a a Liceului Nr. 4, fete, adresată unei colege din colonii:

„Nu te cunosc, tovarășe dragă, dar și la noi a ajuns ecoul luptelor din țara ta, a ajuns vestea faptelor voastre măreț pentru cucerirea libertății. La noi au început să se lecuiască rănile războiului, iar oamenii muncesc cu drag și țara mea, din zi în zi, se îndreaptă cu pași tot mai repezi spre socialism".

Nemărginita dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică și față de marele ei conducător I. V. Stalin, față de Armata Sovietică eliberatoare, au fost, pentru școlile noastre, tot atâtea prilejuri de a le lega de lupta pentru pace.

In ziua de 26 Februarie, școlile din București au slăvit Armata Sovietică printr'o minunată serbare dată în sala Teatrului C. G. M. La această serbare au participat și toate școlile naționalităților conlocuitoare. Elevii, îmbrăcați în costumele lor naționale, vorbind în limba lor maternă, alături de elevii școlilor românești, și-au manifestat prin cântece și jocuri recunoștința și încrederea de neclintit față de genialul conducător al popoarelor, I. V. Stalin, și față de Armata Sovietică, scut de neînvins în lupta pentru pace. Un moment impresionant al serbării a fost intonarea în limba rusă a cântecului Armatei Sovietice de către toți elevii.

Organizațiile U. T. M., precum și organizațiile de pionieri susțin cu hotărâre în școală munca sub semnul luptei pentru pace.

Pentru a putea fi de un cât mai real folos școlilor, la Secțiunea de Învățământ s'a organizat un curs profesional pentru inspectorii din București, care a putut fi realizat cu ajutorul direct al Ministerului Invățământului Public. In tot timpul acestui curs, cadrele de control și-au îmbogățit cunoștințele pe baza materialului sovietic, ajutând astfel munca pe teren în cadrul luptei pentru îndeplinirea planului și a luptei pentru pace.

Dar în această muncă sunt și multe lipsuri. Au fost și mai sunt conduceri de școli care n'au înțeles răspunderea ce le revine în lupta pentru pace. Astfel fostul director al Liceului de băeți Nr. 2, profesorul Lalu Nicolae, printr'o totală delăsare în muncă și izolare de colectiv a pricinuit întregului colectiv al școlii mari greutăți. De aceea, nu întâmplător, la acea școală au apărut atitudini dușmănoase ale unor elevi, care acasă trăiau într'un mediu putred burghez. Și tot la acea școală, profesorul Iacobescu semna pentru ore pe care nu le făcea efectiv, datorită lipsei de control a conducerii, care a fost schimbată.

Aceste cazuri, trebuesc urmărite cu tot mai stăruitoare vigilență revoluționară pentru a nu păta entuziasmul și devotamentul mereu sporit al majorității cadrelor didactice, care își duc munca zi de zi, îmbunătățind metoda de ridicare a nivelului la învățătură, educându-și elevii în dragostea față de Republica noastră, în dragostea față de muncă, în dragostea nemărginită pentru Uniunea Sovietică și pentru marele ei învățător și conducător — I. V. Stalin — luptător neînfricat pentru cauza păcii.

Să educăm pe elevii noștri în spiritul respectului și dragostei față de muncă și față de oamenii muncii

(Urmare din pag. 1-a)

față de cei ce muncesc. Ei vor înțelege că nu poți iubi cu adevărat pe muncitor dacă, în același timp, îl lași pe dușman să-i fure rodul muncii lui, să-i fure pâinea la care are dreptul. Elevii trebue să aibă respect și dragoste față de învățători sau profesori, față de director și față de personalul administrativ și de îngrijire al școlii.

Prețuirea și respectul lor se va naște din faptul că toți aceștia sunt oameni care muncesc. Elevii vor trebui să vadă în învățătorii și profesorii lor oameni ai muncii, care au răspunderi și îndatoriri mari și care se achită de aceste îndatoriri în mod conștiincios.

Decizia arată că elevii trebue să ajute pe părinți în treburile lor casnice și să îngrijească de frații și surorile mai mici. Școala trebue să încurajeze participarea copiilor la munca de fiecare zi în familie, desigur, fără a-i supraîncărca în dauna învățăturii. Este important ca elevii să știe că munca gospodărească îi privește și pe ei. Din acest punct de vedere, nu este nicio deosebire între fete și băeți. Toți, în aceeași măsură și în limita timpului liber, sunt datori să ajute pe părinți care sunt oameni ai muncii și contribue prin întreaga lor activitate la construirea socialismului în țara noastră și deci la realizarea unei vieți prospere și fericite. Va trebui să facem pe elevi să înțeleagă că nu pot avea numai drepturi, ci și îndatoriri. Dacă ei au dreptul la îngrijire din partea părinților lor, au în același timp și datoria de a-i ajuta în îndeplinirea diferitelor munci. In special grija pentru lucrurile personale va trebui să le revină în întregime. Elevul își va curăți hainele și încălțămintea, va îngriji lucrurile lui și, atunci când are frați mai mici, îi va ajuta și pe aceștia.

Tot în limita timpului liber, elevii vor participa la munca obștească, vor contribui la opera de culturalizare a satelor. Va trebui însă să nu se abuzeze în dauna pregătirii elevilor la învățătură. La Zalău, în județul Sălaj, elevii celor două licee, român și maghiar, au fost obligați să lipsească dela ore pentru a pregăti serbări în cadrul Ateneului Popular. In ziua de 14 Februarie au lipsit în acest scop dela școală 50 de elevi dela liceul român și 50 dela cel maghiar. Aceeași situație se găsește și la Carei, în același județ. Nu trebue uitat că prima datorie a elevilor este învățătura.

Se înțelege, deci, că toate cadrele didactice au datoria de a lichida cu atitudinea de indiferență, fără a cădea însă în greșeala aplicării sancțiunilor la tot pasul. Va trebui să se adopte o poziție justă, sănătoasă, urmărind cu hotărâre crearea în școli a unei discipline conștiente din partea elevilor. Pentru aplicarea în viață a principiilor educative a căror expresie sunt și regulile de purtare pentru elevi, învățătorii și profesorii, directorii și diriginții vor lucra în strânsă colaborare cu organizația U.T.M. și de pionieri, precum și cu părinții elevilor.

Contribuția atelierelor din provincie la confecționarea materialului didactic

Caracterul realist științific al învățământului nostru cere cu insistență cadrelor didactice să întrebuințeze una din cele mai prețioase arme ale instrucției științifice, materialul didactic.

Școala veche se mulțumea cu o predare ruptă de realitate, în care lecțiile sunau adesea în felul următor: „dacă apropiem linioara depe tablă, care înseamnă o părticică dintr'un metal, de altă linioară care înseamnă tot un fragment de metal, atunci în linia întortochiată, care simbolizează sârma unui circuit electric, se trezește o forță nouă care are însușirile de a încălzi apa, de a aprinde lampa" etc.

Firește, o astfel de predare neștiințifică nu lămurea în niciun fel elevilor ce este în realitate și cum funcționează aparatul descris și ducea la însușirea unor cunoștințe formale.

Iată dece învățământul realist, care este astăzi un drept al poporului muncitor, pretinde confecționarea în mare cantitate a materialului didactic și impune ca producerea lui să fie înglobată în planul general de producție al economiei noastre.

Odată cu desvoltarea învățământului nostru, atelierele de material didactic ale Ministerului Invățământului Public au început să devină nesatisfăcătoare față de nevoile mereu crescânde ale școlilor. Deaceea acest an, fabrici ca „Vestitorul" și „I.O.R." din București, „Electro Banatul" din Timișoara, fabricile de substanțe chimice din Baia Mare, Târnăveni, Făgăraș, fabrica de sticlă din Pădurea Neagră-Bihor și întreprinderile „Republica" din Brașov au început să producă material didactic.

Incă în cursul anului trecut, din inițiative locale, au luat ființă sub controlul Comitetului Provizoriu câteva ateliere de material didactic, încadrate cu maiștrii fostelor școli industriale. Numărul acestor ateliere astăzi a crescut iar aportul lor — fie că au gospodăria proprie cum au cele din Craiova și Bacău, fie că sunt înglobate în gospodăria școlilor tehnice ca cele din Buzău, Fălticeni, Râmnicu Sărat, Pitești, Roman, Vaslui etc. — este însemnat atât în privința cantității cât și a calității aparatelor.

Atelierele din Craiova, de pildă, au în planul lor de muncă pe anul școlar 1949/950, 17.400 de unități de aparate, dintre care unele (corpuri geometrice) conțin mai multe piese.

Școala tehnică din Buzău, cu ajutorul celei din Mizil și Pătârlage, a produs până acum 5.800 de aparate.

Atelierele din Bacău au fabricat o serie de aparate și planșe tehnologice de bună calitate, iar volumul lor de producție crește mereu.

De asemeni, au adus contribuții mai modeste dar folositoare atelierele din Fălticeni, Roman, Râmnicu-Sărat și Pitești.

O bună parte din aparate — ținând seamă de condițiile în care s'au produs — sunt reușite ca formă și exacte sub raportul științific și didactic.

O parte din aparate, însă, prezintă lipsuri atât în privința formei cât și a cerințelor didactice sau științifice.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri sunt necesare câteva măsuri.

Este necesar ca aparatele să aibă dimensiunile stabilite de Serviciul de Material Didactic din M.I.P. Aceste dimensiuni au fost socotite pentru o sală de 8 m. lungime. Atelierele care doresc să confecționeze aparate, vor cere Serviciului de Material Didactic schițele aparatelor. O serie de schițe s'au publicat și în Gazeta Invățământului, numerele 24—29.

La construirea părților lemnoase trebue să se întrebuințeze lemn bine uscat, în deosebi fag fiert și uscat. Lemnul verde uscându-se se deformează, în detrimentul exactității aparatelor. Aceasta se observă mai ales la corpurile geometrice cu secțiuni îmbinate prin tipli, când părțile verzi, contractate în timpul uscării, nu se mai potrivesc.

Inainte de schițarea aparatului trebue să se precizeze limpede scopul didactic urmărit. In multe cazuri scopul văzut clar ne sugerează cum să construim aparatul, dacă n'avem schița la îndemână. Iată un exemplu care poate ilustra concret acest lucru: cu ajutorul stativului cu pendul vrem să demonstrăm că perioada oscilației simple nu depinde de massa pendulului matematic și că perioada oscilației simple este direct proporțională cu rădăcina pătrată a lungimii pendulului. Pentru aceste cazuri se vor construi pendule cu lungimi exact egale, cu forme geometrice identice, dar din materii diferite, sau se vor aplica succesiv aceste corpuri la același pendul — și trei pendule cu lungimile ca 1 : 4: 9, în care caz perioadele oscilațiilor simple se vor raporta ca 1 : 2 : 3, cifre mici, ușor de reținut și de verificat.

Indată după executarea prototipului, se va executa neconditionat experiența pentru care e destinat. S'a întâmplat ca unor aparate să le lipsească accesorii mici, care scăpaseră desenatorului și constructorului și pe care apoi numai practica le-a scos la iveală (Bacău).

Așa, de exemplu, s'au trimis la Minister o pereche de mufle, construite la fel, și mufa fixă și cea mobilă. Dacă experiența ar fi fost executată înainte s'ar fi constatat că o mufă (cea fixă) trebue să aibă două cârlige și nu unul, pentru fixarea unui capăt al sforii. Sau, de pildă, pendulul Maxwell a fost copiat după o schemă tipărită răsturnat în manual (Roman). Experiența ar fi desvăluit numaidecât că la pendulul lui Maxwell, roata (volanul) e mobilă și nu bara de suport. Și în cazul din urmă se poate învedera legea inerției, însă în măsură mult mai mică; în acest caz, aparatul are o valoare didactică redusă.

Alt exemplu ni-l prezintă acele magnetice care au frictiuni atât de mari, încât rămân indiferent în orice poziție (Craiova, Pitești).

La confecționarea aparatelor se va avea în vedere și forma lor, deoarece aceasta contribue la educarea estetică a elevilor. Experiența executată cu un aparat cu o înfățișare plăcută, bine netezit, lustruit, va fi urmărită cu mai multă atenție decât cea executată cu un aparat rudimentar.

Avântul cu care au pornit unele ateliere din provincie la producerea materialului didactic va da rezultate frumoase și îmbucurătoare. Este însă necesar ca aparatele să fie confecționate just atât din punct de vedere științific cât și didactic. Astfel activitatea atelierelor din provincie va implini o funcțiune însemnată în producția de material didactic.

Pentru susținerea producției acestor ateliere locale, e nevoe de spiritul de organizare al Secțiunilor de Invățământ și de sprijinul efectiv al Comitetelor Provizorii care, prin mijloace locale, să le procure fondurile necesare.

T. Neș

Cooperativele, un sprijin puternic în îmbunătățirea condițiilor de trai ale salariaților din învățământ

(Urmare din pag. 1-a)

că e necesară îmbunătățirea muncii în sectorul de activitate al cooperativelor de consum. Muncitorii din uzine și din fabrici fac eroice eforturi de a spori producția și productivitatea muncii. Datorită elanului lor în muncă, mărfurile de consum se produc în cantități tot mai mari și de o calitate tot mai bună. Rămâne ca o datorie a cooperativelor sătești de consum ca ele, luând măsurile trebuitoare impuse de fiecare situație în parte, să ajute ca aceste produse să ajungă la vreme, în condiții cât mai bune și cât mai lesne, la îndemâna consumatorilor. Și printre cei care trebuesc ajutați de cooperative sunt, desigur, și salariații din învățământ, care lucrează în mediul rural.

Congresul va trebui deci, să pună și problema unei mai bune repartiții, a unei temeinice planificări a produselor alimentare și de îmbrăcăminte, pentru a veni, prin cooperativele sătești, și în ajutorul salariaților din mediul rural.

Congresul dela 19 Martie, urmând linia trasată de Partid, va trebui să însemne o cotitură importantă în activitatea cooperatistă din R. P. R., contribuind și mai mult la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dela sate și orașe, participând astfel la îndeplinirea sarcinilor ce sunt puse cooperației prin Planul de Stat pe 1950 și la opera de construire a socialismului în țara noastră.

Bibliografie

IN EDITURA TINERETULUI AU APĂRUT URMĂTOARELE CĂRȚI:

A. Băleanu: ***Despre evoluția societății***
Comunicări și Conferințe (Științele naturii) . . . „ 40

Broșura aceasta este o prezentare a concepției marxist-leniniste asupra desvoltării societății omenești. Lămurind ce este o orânduire socială și care sunt cauzele fundamentale ale desvoltării societății, lucrarea trece pe scurt în revistă fazele societății omenești, dela comuna primitivă până în zilele noastre.

Pentru copii:

„Gavroche", de Victor Hugo și „Spre țărmuri îndepărtate" de Muratov.

„Gavroche", este povestea micului republican, pe care viața de mizerie îl silește să rătăcească pe străzile Parisului, în căutarea unui adăpost, a unui cămin. La vârsta de numai 12 ani, Gavroche cade eroic pe baricadele revoluției din 1832, în apărarea unor drepturi pe care monarhia refuză să le acorde poporului francez.

In „Spre țărmuri îndepărtate", Muratov povestește călătoriile unui negustor rus din secolul al XV-lea, care, dornic să se îmbogățească și să afle cât mai multe lucruri despre Orientul îndepărtat, întreprinde un drum neobișnuit de lung pentru vremea aceea, ajungând în Arabia, Persia și India. Impresiile culese în aceste locuri, ca și descrierea peripețiilor acestui drum lung și primejdios, constitue pitorescul povestirii lui Muratov.

Mai multă grijă pentru bibliotecile sindicale

În cadrul cluburilor și al colțurilor roșii dela sediul sindicatelor salariaților din învățământ, funcționează, mai ales în ultima vreme, la unele secții și grupe, un număr mare de biblioteci sindicale.

Organizate tehnic, după îndrumările date Uniunii de către C.G.M. și aprovizionate cu cărți prin Editura C.G.M., bibliotecile cresc, tinzând să devină un mijloc de agitație politică, de educație și un puternic sprijin al salariaților din învățământ în munca ce o depun pentru îndeplinirea Planului de Stat, în lupta pentru construirea socialismului, pentru pace și progres.

Afluența tot mai mare la bibliotecă, cererea insistentă a anumitor cărți arată limpede că salariații din învățământ înțeleg să ducă o muncă temeinică, strâns legată de viața socială, politică și culturală.

Oamenii muncii, ne învață Lenin, tind spre cunoștințe, fiindcă le sunt necesare pentru victorii. Pentru a primi cunoștințele de care avem nevoie, trebue să ajutăm însă colectivele bibliotecilor sindicale. Cunoscând condițiile în care ele lucrează, prețuindu-le realizările și analizându-le critic lipsurile, trebue să găsim mijloacele cele mai juste pentru îmbunătățirea muncii lor.

Din datele centralizate la Uniune, la sfârșitul lunii Decembrie 1949, se constată că numai în 43 sindicate sunt 1351 biblioteci cu 106.751 volume, circa 10.752 cititori și peste 7700 de cărți citite. Aceste cifre au crescut în ultimele trei luni.

La sediul sindicatelor, sunt biblioteci aprovizionate lunar cu cărți. Acestea sunt fixe. Majoritatea funcționează într'o singură încăpere, la colțul roșu sau la club. Această încăpere servește și de sală de lectură și de sală de ședințe, fiind totodată și depozit de cărți.

Pe lângă aceste biblioteci centrale, care au în medie 1000—2000 de volume, mai sunt biblioteci sindicale la secții și la grupe.

Rețeaua de biblioteci sindicale se întinde tot mai mult, având drept scop cuprinderea întregului județ, a tuturor grupelor sindicale.

Sindicatele Prahova, Vâlcea, Neamț, Teleorman, Mehedinți, Râmnicul Sărat, Dolj, Argeș, Iași, Dâmbovița, Buzău și Arad au un număr de biblioteci care variază între 60—150 pe județ.

Dar dacă organizarea tehnică și aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor sindicale s'a îmbunătățit, o atenție deosebită trebue să se acorde, în perioada actuală, organizării muncii ce se desfășoară în aceste biblioteci.

Un exemplu demn de menționat, în această privință, este biblioteca dela sediul Sindicatului Botoșani, care are un colectiv de 11 tovarăși. Aceștia țin săptămânal o ședință publică, având la ordinea de zi: calendarul săptămânal comemorativ (probleme de artă, cultură, știință, pe plan intern și internațional), recenzia unei cărți, cu discuții și completări, o dare de seamă a celor înfăptuite și sarcini pentru săptămâna viitoare.

Biblioteca are un registru de cititori și un registru de procese verbale, cu însemnări asupra celor mai citite cărți. Răsfoindu-le, se observă că, la bibliotecă, vin nu numai salariații respectivi, ci și soțiile și copiii lor, precum și alți salariați.

Colțul roșu al sindicatului din Constanța are o bibliotecă din care au fost aprovizionate centrele care nu au librării prin apropiere, creându-se astfel biblioteci volante la Negru Vodă, Ostrov, Hârșova și Cogealac. În Ianuarie, s'au trimis 105 volume, iar în Februarie 85. La colțul roșu dela sediu se fac prezentări de cărți în fiecare Marți, iar în oraș, salariații din învățământ prezintă cărți Duminica dimineața, la „Librăria Noastră", unde, prin referate scurte, bine pregătite, se arată importanța cărților respective.

Deasemenea, la această bibliotecă, s'au organizat ore de lectură în colectiv.

Biblioteca colțului roșu dela sediul Sindicatului Baia a organizat, în perioada Octombrie-Decembrie, 74 ore de lectură în colectiv, prezentări săptămânale de cărți și seri literare.

Vitrinele bibliotecilor sindicale au popularizat zilele de 21 Decembrie, 30 Decembrie, 21 Ianuarie și 8 Martie.

Activitatea acestor biblioteci și a altora care lucrează în același mod este un început bun.

O tendință care trebue combătută este însă aceea de a mecaniza programele de activitate ale bibliotecilor, repetându-le săptămână de săptămână. Programele bibliotecilor trebue să prezinte varietatea care trezește interesul cititorilor.

Activitatea bibliotecilor sindicale nu este însă aceeași pretutindeni. Sunt sindicate, ca de pildă, Putna, Odorhei, Romanați, Sălaj, Severin, Trei Scaune, Tutova, Vlașca, etc., care nu trimit date precise, nu cunosc situația pe județ, sindicate care socotesc că este de ajuns a înființa mereu alte biblioteci noi, fără a se interesa de bunul mers și de activitatea celor existente.

In unele cazuri, inactivitatea este pusă pe seama faptului că salariații din învățământ, învățătorii și profesorii, au cărți acasă și că, în consecință, bibliotecile sindicale nu-și mai au rostul. Acest fel de a vedea e cu totul greșit.

Unele comitete sindicale nu s'au preocupat de desemnarea unui bibliotecar cu nivel politic ridicat, n'au ajutat munca din bibliotecă, interpretând formal instrucțiunile Uniunii și dând situații necorespunzătoare realității.

Avem încă multe biblioteci închise. Pachetele cu cărți stau zile întregi nedesfăcute, iar listele de cărți ce trebuesc înaintate Editurii Confederației Generale a Muncii, odată cu virarea cotei de 40 la sută, se trimit cu întârziere, sau sunt întocmite la întâmplare, ca, de exemplu, la sindicatele: Iași, Cluj, Tulcea, etc.

Unele sindicate așteaptă să le vină cărți dela Editura C.G.M., fără a se interesa dacă a fost depusă, la vreme, cota respectivă, la Banca de Stat.

Pentru a înlătura aceste lipsuri, comitetele sindicale trebue să aibă mai multă grijă de bibliotecile sindicale.

Tovarășii din comitetele sindicale să fie ei înșiși cititori harnici, stăruitori. Să urmărească alcătuirea programului de lucru, executarea lui, antrenarea cititorilor și formarea grupelor de citit în colectiv.

Să nu uităm că sindicatele sunt chemate să lumineze calea masselor cu ideile și programul Partidului nostru, că la baza activității sindicale stă ideologia marxist-leninist-stalinistă și că principalul, în activitatea culturală a sindicatelor noastre, este educarea salariaților în spiritul internaționalismului proletar, a dragostei fierbinți față de Patrie, a prieteniei între popoare, a urii neîmpăcate față de dușmanii păcii, este înarmarea cu o nouă atitudine în muncă și cu hotărirea dârză de a lupta pentru Plan, pentru pace și socialism.

Bibliotecile sindicale pot ajuta la implinirea acestor sarcini. Ele pun la indemâna poporului muncitor din țara noastră, rezoluțiile Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești, hotărîrile Partidului, literatura progresistă și știința cea mai înaintată.

Cunoscând bine sarcinile ce ne stau în față, trebuie să studiem temeinic mijloacele prin care să le aducem la îndeplinire.

După ce neam organizat biblioteca și am terminat lucrările tehnice, să avem grijă, în primul rând, să fim aprovizionați la timp cu cărți, virând lunar cota respectivă Editurii C. G. M. și trimițând, odată cu banii, și lista de cărți necesare bibliotecii.

Urmând instrucțiunile date, să trecem la înființarea și organizarea bibliotecilor volante, pentru ca toți oamenii muncii să aibă posibilitatea să citească și să cunoască învățătura care îi îndrumează în muncă, în viață și în lupta lor pentru pace și progres.

Luând exemplu dela bibliotecile muncitorești, să invităm la bibliotecă fruntașii în muncă, fruntași care să ne vorbească despre metodele lor, scriitori care să însuflețească cititorii, ajutându-i să înțeleagă problemele de literatură, de artă, de știință și să cunoască slova cea nouă izvorită din popor, pentru fericirea lui.

Colectivele bibliotecilor sindicale, ajutate de comitetele sindicale, trebue să întocmească un plan de muncă, legat de lupta pentru pace, după instrucțiunile primite dela Uniune.

Orele de lectură în grup, serile literare, prezentările de cărți, discuțiile, vitrinele organizate de bibliotecă trebue să oglindească efortul oamenilor muncii din R.P.R. pentru Plan, realizările din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară, demascând, în același timp, uneltirile la război ale dușmanilor păcii.

Inlăturând lipsurile, organizând schimbul de experiență cu bibliotecile muncitorești, lucrând planificat și însuflețit, bibliotecile noastre își vor implini sarcinile ce le revin în cadrul Planului de Stat pe 1950 și al luptei pentru pace.

Pentru cartea cea nouă pe care o avem prin grija Partidului nostru, pentru viața cea nouă pe care ne-o clădim, ușile bibliotecilor sindicale trebuesc larg deschise. Lozinca zilei să ne fie: „Nicio zi fără cititori la bibliotecă! Din ce în ce mai mulți cititori pentru binele și progresul întregului popor muncitor, pentru întărirea lagărului păcii, pentru construirea orânduirii celei noi".

Eliza Paveliu

In atenția profesorilor de limba română

Au apărut primele broșuri cu teze de istoria literaturii române pentru clasele IX—XI. Aceste broșuri vor fi făcute la clasele respective în toate școlile: licee, școli pedagogice și școli tehnice.

In școlile unde la clasa X-a se va termina materia din prima broșură înainte de apariția broșurii a II-a, se va face materia din broșura de clasa IX-a, aceasta fiind de folos elevilor la examenul de absolvire unde se cere cunoașterea întregii istorii a literaturii române.

Restul materiei de clasa IX-a, elevii din clasa X-a îl vor face în cadrul cercurilor literare. Tot în cadrul cercurilor literare vor parcurge materia de clasa IX—X și elevii din clasa XI-a.

Școala participă activ la lupta pentru pace

In toată țara, în urma apelului lansat de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii în R.P.R., avântul sporit al maselor în mișcarea de luptă pentru pace continuă să cuprindă masele largi ale oamenilor muncii.

Alegerea Comitetului de luptă pentru pace la Gheorghieni, județul Ciuc

In ziua de 22 Februarie a.c. salariații din învățământ din orașul Gheorghieni jud. Ciuc, în cadrul unei ședințe plenare și-au ales Comitetul de luptă pentru pace. Tovarășii directori ai celor două școli din oraș au arătat în cuvântările lor importanța luptei pentru pace. In cadrul discuțiilor care au urmat membrii sindicatului și-au exprimat voința lor dârză de luptă pentru pace. In același timp și-au luat angajamente concrete în ceeace privește munca de alfabetizare și de educare a tinerei generații în spiritul dragostei față de poporul și Patria noastră.

După ce a fost ales în unanimitate Comitetul de luptă pentru pace s'au trimis două telegrame în limba română și maghiară Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii în R.P.R.

Modval Laurențiu
Corespondent

La Școala profesională de băeți din Arad

Intr'un cadru festiv a avut loc plenara Școlii profesionale de băeți din Arad pentru alegerea Comitetului de luptă pentru pace.

După ce s'a arătat importanța și necesitatea organizării frontului păcii, s'a ales Comitetul de luptă pentru pace compus din tovarășii: director Constantinescu Eugen, profesor Maestru Uji și 11 elevi dintre cei mai buni la învățătură. După aceea au luat cuvântul mai mulți tineri utemiști și profesori care și-au luat angajamente concrete în vederea întăririi luptei pentru pace.

Codilă Alexandru
Corespondent

Muncitorii studenți la Institutul de mecanică, studiază structura metalelor cu microscoape metalografice importate din U.R.S.S.

Colaborarea între școală și familie la Școala Medie Tehnică de Petrol Nr. 2 din Câmpina

Instrucția și educația elevilor nu se poate desfășura în bune condiții dacă școala nu este ajutată de familie. Controlul pe care cadrele didactice îl exercită în școală trebue să fie completat prin controlul permanent efectuat de părinți.

La Școala Medie Tehnică de Petrol Nr. 2 din Câmpina, colaborarea dintre școală și familie a avut unele rezultate pozitive, acolo unde părinții au acordat importanța cuvenită acestei probleme.

Acolo unde părinții au înțeles rolul colaborării cu școala, rezultatele au fost excelente. Astfel tatăl elevului Stoian Badea din anul II B, deși invalid, n'a pregetat să țină legătură cu școala cu toate că are domiciliul în Telega, la o depărtare de aproape 8 km. de școală. Rezultatul a fost că acest elev, cu toate că parcurge zilnic 16 km. pe jos și cursurile încep la ora 7 dimineața, nu are nicio absență și nicio întârziere dela ore, dela începutul anului până în prezent. Stoian Badea este promovat la toate materiile.

Aceleași rezultate frumoase au fost obținute și de elevul Carzol D. Gheorghe din anul I A, care de asemenea parcurge pe jos drumul între Telega și școală.

De asemenea elevii Ene Gh. Ioan din I C, Savu Constantin din I B, eleva Plaveț Maria din I A, Tabacu Stelian din II B cu domiciliul în Bănești, s'au evidențiat printr'o frecvență regulată, purtare bună și rezultate frumoase la învățătură, toate acestea datorită unei armonioase colaborări dintre școală și părinți.

Cu toate aceste realizări, problemei colaborării dintre școală și familie nu i s'a acordat importanța cuvenită. Chiar acolo unde cadrele didactice au încercat să mențină un contact strâns cu părinții elevilor, ei s'au lovit de o serie de greutăți obiective, printre care cea mai importantă era faptul că familiile elevilor locuesc la mare distanță de școală. Cu prilejul convocărilor trimise, părinții au răspuns în număr mic.

Această deficiență a contribuit în mare măsură la rezultatele slabe la învățătură obținute de elevi la sfârșitul trimestrului I. Aproape 50 la sută din elevi nu au luat media de promovare la una sau mai multe materii.

Cercetând mai amănunțit situația am ajuns la constatarea că tocmai acei elevi au obținut rezultate slabe ai căror părinți nu au răspuns nici la apelurile diriginților și nici la convocările făcute de direcțiunea școlii. Acești părinți au dovedit lipsă de interes pentru situația școlară a copiilor lor. Ei n'au exercitat niciun control asupra copiilor și această libertate rău înțeleasă a dat posibilitatea elevilor să-și întrebuințeze timpul în alte scopuri decât pentru învățătură. Rezultatele constatate ne-au îngrijorat. In conferința de încheierea semestrului, analizând în spirit critic și autocritic rezultatele obținute, am ajuns la concluzia că atât școala, prin profesorii diriginți, cât și organizația U.T.M. au depus eforturi deosebite pentru a îmbunătăți situația la studii și purtare a elevilor care au încheiat semestrul cu rezultate slabe, însă din cauză că la efortul comun al școlii și organizației U.T.M. nu s'au alăturat și părinții, situația nu a putut fi îndreptată.

In urma comunicării rezultatelor obținute de elevi la încheierea primului semestru, la adunarea generală a părinților din ziua de 26 Februarie 1950, s'au prezentat peste o sută de părinți.

La această ședință au luat parte, în afară de directorul și subdirectorul școlii, toți profesorii diriginți, organizația U.T.M., precum și organizația de partid din școală.

Ședința a decurs într'o atmosferă de seriozitate și părinții ai căror copii obțineau rezultate slabe din cauza necolaborării lor cu școala și-au făcut autocritica și și-au luat angajamentul de a supraveghea mai atent munca și atitudinea copiilor lor.

In această ședință, care a durat aproape 5 ore, am cules îndreptățite speranțe că pe semestrul II munca noastră se va desfășura cu totul în alte condițiuni și cu rezultate din cele mai rodnice.

Duminica următoare, adică în ziua de 5 Martie, am convocat pe toți părinții anului II B, când am analizat situația specială a acestei clase, unde din 44 elevi au promovat la finele semestrului doar 13.

Cei 31 elevi, cu număr mare de absențe nemotivate și cu o purtare nesatisfăcătoare, au participat la discuții, și-au analizat lipsurile și slăbiciunile luându-și angajamente pentru viitor. Comitetul U.T.M. pe clasă și profesorul diriginte au ajutat pe fiecare să-și analizeze în spirit autocritic lipsurile avute și cauzele acestor lipsuri.

In urma acestei ședințe elevii anului II B au început să-și schimbe comportarea. Profesorii clasei sunt din ce în ce mai mulțumiți de purtarea și învățătura elevilor anului II B. Profesorul maistru Cârlan arăta deunăzi că este satisfăcut de felul cum s'au comportat la atelier în ultimele zile elevii anului II B. De unde înainte maistrul își irosea timpul în atelier cu menținerea disciplinei, acum se poate ocupa cu adevărat de instrucția lor practică.

Iată deci la ce rezultate rodnice poate duce o strânsă și armonioasă colaborare dintre părinți și școală.

In cadrul angajamentelor pe care și le-au luat, direcțiunea școlii împreună cu profesorii diriginți vor continua aceste adunări cu părinții în fiecare săptămână. Duminică 12 Martie au fost convocați părinții clasei I A și vom continua cu celelalte clase.

In felul acesta suntem convinși că vom reuși să împlinim planul nostru de învățământ pe anul școlar, contribuind astfel la progresul general al școlii noui din Republica noastră Populară.

Dumitru Văcariu
Subdirectorul Școlii Medii Tehnice de Petrol Nr. 2 din Câmpina

ACȚIUNEA DE ALFABETIZARE LA SATE ȘI ORAȘE

In toată țara, cadrele didactice care, încă din toamnă, au luat parte la acțiunea pentru lichidarea neștiinței de carte, își intensifică acum eforturile pentru a întâmpina examenele cu elevi cât mai bine pregătiți.

Numeroase corespondențe — dintre care redăm mai jos câteva — dovedesc însuflețirea și dragostea cu care învățătorii și profesorii își duc munca de alfabetizare, spre a îndeplini astfel prevederile Planului de Stat privitoare la lichidarea neștiinței de carte.

Muncitorii contribue la bunul mers al cursurilor de alfabetizare din satul Vâlcele-Tg. Ocna

La recensământul din toamnă, în satul Vâlcele—Tg. Ocna, s'au recenzat 115 analfabeți.

Pentru reușita acțiunii de alfabetizare în acest sat s'a procedat la repartizarea pe centre a adulților neștiutori de carte, în modul următor: la școala elementară Nr. 4 Vâlcele s'a înființat centrul Nr. 1 cu 7 propunători (5 învățători și 2 profesori din Tg. Ocna), centrul Nr. 2, în casa Iosub Zaharia și centrul Nr. 3 în casa Ion Butucaru, având ca propunători pe doi profesori din com. Tg.-Ocna.

Fiecare din aceste trei centre sunt indicate prin plăci confecționate voluntar de către muncitorii Salinei C.A.M.

Table și bănci au nu numai centrul din școală, dotat cu mobilierul necesar învățământului, ci și cele două centre din sat. Un sprijin deosebit s'a dat acțiunii de alfabetizare de către lucrătorii dela Salina, care și-au lămurit soțiile și copiii să frecventeze cu regularitate cursurile. Muncitorii analfabeți urmează și ei cursurile în cadrul întreprinderii Salina C.A.M.

Trebue subliniat faptul că învățătorii și profesorii din satul Vâlcele și-au înțeles rolul ce le revine în ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii și au adus la îndeplinire instrucțiunile date pentru organizarea acțiunii de alfabetizare, reușind astfel să pregătească pentru examenul de alfabetizare ce va avea loc în cursul acestei luni, pe cei 101 analfabeți din sat.

MARIN CERNEA și GEORGETA NOURAȘ
Corespondenți

Planificarea muncii de alfabetizare la școala elementară Nr. 1 din Arad

Conștienți de importanța muncii de alfabetizare, profesorii și învățătorii dela Școala elementară mixtă Nr. 1 din Arad s'au încadrat cu tot elanul în opera constructivă de culturalizare a oamenilor muncii. După o intensă muncă de lămurire ei au reușit ca, la 1 Noembrie 1949, să deschidă cursuri serale de alfabetizare, de ciclul I și ciclul II. La început, neștiutorii de carte veneau foarte neregulat și fără convingere. Stăruința învățătorilor și profesorilor în această muncă, discuțiile cu fiecare din cursiști, au avut ca rezultat faptul că aproape 50 la sută din aceștia au început să-și pregătească conștiincios lecțiile. Pentru depășirea acestui procent, cadrele didactice au hotărît că, atunci când un cursist nu poate veni la școală, unul din propunători să se deplaseze la domiciliul cursistului pentru a-i face lecția curentă. In felul acesta, procentul celor cu frecvența regulată a crescut astăzi la 72 la sută iar calitatea muncii a început să fie mult mai bună.

Invingând greutățile inerente începutului s'a ajuns, la acest centru de alfabetizare, să se muncească planificat. Invățătorii, profesorii și cursiștii muncesc cu tot mai multă voe bună, conștienți fiind că, luptând pentru alfabetizare, luptă pentru depășirea Planului de Stat, luptă pentru pace.

DORINA IACOB
Corespondent

708 țărani muncitori predau la cursurile de alfabetizare din plasa Vașcău, județul Bihor

La începutul anului școlar, frecvența la cursurile de alfabetizare din plasa Vașcău, jud. Bihor, era cu totul nesatisfăcătoare, atingând deabia 10 la sută din numărul celor înscriși. Datorită însă sprijinului acordat de organizațiile de Partid și muncii de lămurire duse de cadrele didactice, frecvența a început să crească. Ea a ajuns la 55,30 la sută în Decembrie, apoi la 80,11 la sută în Ianuarie, pentru ca să sporească la 88 la sută în luna Februarie.

In prezent, în plasa Vașcău, sunt 466 centre de alfabetizare la care predau pe lângă cadrele didactice și 708 instructori voluntari, recrutați dintre țăranii muncitori cu știință de carte.

Față de numărul analfabeților recenzați, cele mai bune rezultate în acțiunea de alfabetizare le-au obținut școlile din satele: Seghiște, Colești, Cărpineț, Ghighișeni, Valea Neagră de Jos, Broaște, Câmpanii de Sus, Brădet, Cusuiuș, Petroasa, Ludigiu, Ferice, Poiana, Săud, etc.

In unele comune însă, acolo unde colectivele de control ale plășii nu și-au organizat bine munca, frecvența continuă să fie slabă. Așa, de exemplu, în comunele Cociuba, Hinchiriș și Sârbești.

In cadrul cursurilor de alfabetizare din Poiana se remarcă dragostea cu care își duc munca instructorii voluntari Micula Gheorghe și Micula David, țărani muncitori, care predau lecții la 78 muncitori forestieri de pe muntele Lauca.

La Colești frecventează cursurile mulți țărani muncitori în vârstă, cum sunt: Suciu Marin, de 64 ani, Monea Mihai, de 70 ani, Deliman Mihai, de 63 ani.

Pentru sprijinirea acțiunii de alfabetizare, Comitetul Provizoriu al plășii Vașcău a pus la dispoziția centrelor combustibilul și petrolul necesar bunei desfășurări a cursurilor. Deasemeni, Comitetul Provizoriu al comunei Vascău a cumpărat și distribuit gratuit analfabeților săraci manuale și rechizite în valoare de 7.200 lei. Comitetul Provizoriu al comunei Steia a distribuit 40 manuale, 90 caiete și cinci duzini de creioane, iar Comitetul Porvizoriu al comunei Iazuri de Beiuș a distribuit gratuit analfabeților din satul Cusuiș rechizite în valoare de 1.700 lei.

STOKKER ANDREI
Corespondent

POȘTA redacției

● *Teacă Alexandru — Bălnaca-Aleșd — Bihor.* Sistemul vechi al transferărilor și detașărilor în învățământ a fost desființat. Mișcarea învățătorilor și profesorilor se face în funcție, în primul rând, de nevoile învățământului. Sunt luate, desigur, în considerație și nevoile personale, în măsura în care acestea nu dăunează interesele învățământului. Mutarea dvs. din ordin rămâne valabilă pentru localitatea unde vă aflați atâta timp cât nevoile învățământului nu cer să mergeți în altă parte.

● R. Relling — Galați. Este bună măsura luată de profesoarele dela Școala Tehnică de Administrație Economică de fete din Galați de a merge din casă în casă pentru a convinge pe neștiutorii de carte să vină în număr cât mai mare la centrele de alfabetizare. Dar din corespondența primită nu rees metodele întrebuințate. Ce dificultăți ați întâmpinat pe teren și ce rezultate ați obținut în această muncă? Așteptăm dela dvs. un articol din care să se vadă în mod concret rezultatele acestei acțiuni.

● *Lucia N. Avasilcăi, Humulești-Neamț.* — Articolul dvs. privitor la acțiunea de alfabetizare în satul Humulești este scris într'un stil deosebit. Vă rugăm însă să dați date mai concrete în legătură cu rezultate acțiunii de alfabetizare în satul Humulești: să ne arătați numărul celor alfabetizați și metodele întrebuințate de cei care au condus cursurile nu numai pentru asigurarea frecvenței, ci și pentru o cât mai bună însușire a noțiunilor predate.

● Ana I. Bâlea, învățătoare Mățău-Mușcel. — Aprecierile pe care le cuprinde articolul dvs. sunt juste, dar prea generale pentru a putea aduce vreun folos cadrelor didactice. „Tactul pedagogic" de care vorbiți este într'adevăr o problemă însemnată, discutată și de A.S. Macarenco, atât în volumul „Opere Pedagogice Alese" cât și în „Poemul Pedagogic". Vă stăruim să citiți aceste lucrări și, în lumina concluziilor trase de Macarenco, să urmăriți îndeaproape modul în care se reflectă această preocupare în activitatea dvs. practică. Scrieți-ne apoi un articol referitor la această problemă, bazându-vă însă pe date concrete, observate atât în activitatea dumneavoastră, cât și în activitatea întregului colectiv didactic al școlii dvs.

Note politice externe

Eri 15 Martie s'a deschis la Stockholm sesiunea Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii. In cadrul acestei sesiuni se va face un bilanț al rezultatelor de până acum și se vor trasa sarcinile de viitor. Sesiunea se deschide în condițiile noi, create de creșterea năvalnică a mișcării mondiale pentru pace.

Mișcarea sutelor de milioane de partizani ai păcii crește atât de uriașă pentrucă ea este așa cum a caracterizat-o tovarășul Molotov „expresia reală a celor mai bune năzuințe și speranțe ale tuturor popoarelor".

Mișcarea mondială pentru pace a devenit mai hotărâtă, mai gata de luptă. Victoriile mărețe, politice, economice, pe care le-au repurtat în perioada din urmă, U.R.S.S., conducătoarea lagărului democratic al păcii și toate republicile populare, au dat acestei mișcări un impuls uriaș. Partizanii păcii au păsit la acțiuni organizate, concrete, în vederea dejucării planurilor de război, de agresiune, ale imperialiștilor anglo-americani.

Permanent, în fruntea luptei antiimperialiste pentru pace, se află comuniștii care au trecut cu fermitate la realizarea sarcinilor trasate de Rezoluția din Noembrie 1949 a Biroului Informativ: „Apărarea păcii și lupta împotriva atâtătorilor la război".

In frunte cu clasa muncitoare, mobilizată și organizată de Partidele Comuniste și Muncitorești, masselе largi populare din toată lumea iau parte activă și organizată la lupta pentru pace. In Franța, în toate țările marshallizate, masselе populare luptă împotriva cursei înarmărilor, împotriva pregătirilor de război ale imperialiștilor. Muncitorii francezi întreprind acțiuni curajoase pentru a împiedica războiul murdar din Vietnam, ei refuză să producă arme și muniții, docherii din țările supuse dolarului refuză să descarce armamentul trimis de către imperialiștii americani.

Inspăimântați de creșterea forței mișcării mondiale a partizanilor păcii, imperialiștii trec la măsuri deadreptul fasciste, de opresiune, împotriva acesteia.

Voința de luptă a clasei muncitoare, a masselor de partizani ai păcii, este însă de neînfrânt. Sesiunea dela Stockholm a Comitetului Permanent va contribui într'o măsură însemnată ca lupta măreață a lagărului păcii să cucerească noi poziții și să repurteze noi victorii împotriva lagărului imperialiștilor atâtători la război.

Sindicatele iugoslave sunt conduse de Djuro Salaj și de acoliții săi în așa fel, încât interesele clasei muncitoare și ale oamenilor muncii în general din Iugoslavia, departe de a fi servite și apărate, dimpotrivă, sunt trădate în modul cel mai rușinos. Djuro Salaj și ceilalți „conducători" ai sindicatelor iugoslave urmează cu docilitate directivele și politica trădătoare a clicii titoiste. Ei sunt agenții guvernamentali ai lui Tito și ai lui Rankovici în mișcarea sindicală din Iugoslavia. Aceasta explică și legăturile lor cu internaționala galbenă înființată la Londra, sprijinul pe care-l dau reacțiunii internaționale și departamentului de stat american în lupta ce o duc împotriva Federației Sindicale Mondiale.

Djuro Salaj nu este însă numai președintele Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia; el mai este încă și membru în Comitetul Executiv al F.S.M. Este oare compatibilă activitatea de subminare și de provocare a lui Djuro Salaj cu această calitate pe care încă o mai deține? Fără îndoială că nu! Iată deci secretariatul Federației Sindicale Mondiale, pe baza rapoartelor înaintate de Confederația Generală a Muncii din Franța, de Consiliul Central al Sindicatelor Poloneze, de C.G.M. din țara noastră, de Consiliul Sindicatelor din R. P. Ungară, de Confederația Sindicatelor Unite din Triest, a dat la 14 Martie publicității un comunicat, în care denunță poziția lui Salaj și a acoliților săi Bojicevici, Pavicevici și Vivod, — primul membru în Consiliul General al F.S.M., ceilalți doi membri supleanți — poziție de dușmani ai F.S.M., ai unității muncitorești internaționale și ai păcii; în care arată deasemenea că a hotărît să rupă cu provocatorul Salaj și să aducă acest lucru la cunoștința oamenilor muncii din toate țările. Comunicatul arată în continuare că secretariatul F.S.M. a hotărît să prezinte Biroului Executiv și Comitetului Executiv al F.S.M. propunerea de a retrage lui Salaj, supusul lui Tito, titlul de onoare de membru în Comitetul Executiv al Federației Sindicale Mondiale, deasemenea să roage a se examina chestiunea acoliților mai sus citați ai lui Salaj cu care împreună a pus mâna pe conducerea Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia.

Secretariatul F.S.M. precizează că face o strictă deosebire între Salaj și ai săi, pe de o parte, și între oamenii muncii din Iugoslavia, pe de altă parte, „care împreună cu muncitorii din celelalte țări au depus atâtea eforturi în lupta eroică pentru libertate, împotriva fascismului, dar care s'au văzut astăzi victime ale unei nerușinate înșelătorii și ale unei trădări fără precedent".

Secretariatul F.S.M. își exprimă convingerea fermă, care este a întregii mișcări muncitorești internaționale că, clasa muncitoare din Iugoslavia va izbuti să alunge pe trădători din locurile pe care le-au uzurpat și va face să renască în Iugoslavia mișcarea sindicală liberă și democratică, strâns legată de F.S.M. și prin aceasta de muncitorii din lumea întreagă.

Mișcarea organizată a partizanilor păcii crește necontenit în amploare și forță pe toate meridianele globului. Această creștere care arată că planurile războinice ale imperialiștilor pot fi dejucate prin voința milioanelor și milioanelor de oameni iubitori de pace și progres care luptă în toată lumea pentru pace, neliniștește profund cercurile conducătoare imperialiste din Anglia și Statele Unite. Ce altceva decât neputința și spaima exprimă atitudinea cercurilor imperialiste conducătoare din U.S.A. și Anglia față de puternica mișcare a partizanilor păcii? Așa se explică faptul că Congresul Statelor Unite n'a vrut să dea ochi cu delegeții Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, care urmau să aducă solia de pace a popoarelor și au interzis intrarea lor în Statele Unite. Așa se explică faptul că, autoritățile britanice, au refuzat să acorde vizele de intrare delegaților sovietici și unguri, membri ai delegației Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, care urma să prezinte apelul Comitetului Permanent, Camerii Comunelor. Mai mult, primul ministru Attlee a trimis o notă Comitetului Partizanilor Păcii din Marea Britanie în care afirmă că nu poate primi delegația Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Membrii delegației Comitetului Permanent care urma să prezinte Parlamentului britanic propunerile privitoare la asigurarea păcii, au luat cuvântul în cadrul unei conferințe de presă arătând care sunt obiectivele acțiunii. Bine înțeles că presa burgheză a boicotat conferința demonstrând prin aceasta, asemenea atitudinii premierului Attlee, că, pacea nu este o chestiune la care ei ar fi interesați.

Imperialiștii au răspândit, în scop diversionist, tot felul de minciuni sfruntate între care aceea că delegația ar reprezenta numai interesele Uniunii Sovietice și ale Partidelor Comuniste. Așa cum a arătat însă scriitorul Lervoz, deputat în Adunarea Națională Franceză, la conferința de presă amintită, Comitetul Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii se străduește să organizeze sub auspiciile sale o mișcare care să reprezinte toate partidele politice, de toate orientările și opiniile, în scopul luptei pentru pace. El a arătat că în fața primejdiei unui nou război popoarele lumii trebuie să se organizeze în vederea luptei pentru pace.

Or, tocmai lupta pentru pace este ceeace îi înspăimântă mai mult pe domnii imperialiști care nădăjduesc ieșirea din criză pe calea unui nou război. Ceeace nu înseamnă însă că această nădejde ar putea fi și împlinită. Popoarele lumii, profund interesate în starea păcii, își vor impune voința lor nestrămutată domnilor profitori de noi orori, de noi măceluri.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 51 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 24 Martie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

UN AN DELA APARIȚIA GAZETEI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

„Gazeta Învățământului" a împlinit un an.

Apărută în cursul primului an de aplicare a revoluționarei reforme a învățământului, gazeta noastră, organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, a avut sarcina de a fi un ajutor în îndrumarea și mobilizarea salariaților din învățământ pe calea realizării reformei școlare, inițiate de Partidul Muncitoresc Român.

Folosind în primul rând, minunata experiență a școlii sovietice și popularizând metodele de muncă ale pedagogiei sovietice, gazeta trebuia să devină un ajutor în opera de transformare a școlii noastre, corespunzătoare construirii socialismului. Ea avea ca sarcină principală lupta pentru demascarea elementelor dușmănoase din învățământ, combaterea cosmopolitismului, șovinismului, superstițiilor, rutinei, formalismului și birocratismului.

Cultivând în rândurile salariaților din învățământ principiile educației și moralei comuniste, gazeta trebuia să desvolte o fierbinte dragoste de Patrie, o grijă permanentă față de avutul comun, un devotament și o dragoste nesdruncinată față de clasa muncitoare, față de Partidul ei, față de cauza socialismului ,față de marea Uniune Sovietică, eliberatoarea poporului nostru, față de I. V. Stalin, genialul dascăl al lumii muncitoare și conducătorul frontului păcii.

Pe linia acestor sarcini, în acest prim an de apariție, „Gazeta Învățământului" îndrumată de Partid, a avut însemnate realizări. Mai ales pagina „U.R.S.S. ne învață" a slujit și slujește ca un îndreptar de preț fiecărui învățător și profesor, luminând calea muncii lor cu minunatele experiențe ale învățământului sovietic. Gazeta a ajutat munca de organizare a primelor examene de sfârșit de an, ținute în spiritul reformei învățământului. A ajutat orientarea metodologică a cadrelor didactice. A servit ca un mijloc de popularizare a celor mai vrednice inițiative în construirea de școli, în munca de alfabetizare și de culturalizare a masselor populare. S'a preocupat de problema planificării muncii în învățământ. A îndrumat activitatea sindicală. A căutat, mai ales în ultima vreme, să lege cât mai strâns activitatea din școală de marea luptă pentru pace și pentru construirea socialismului.

Dar „Gazeta Învățământului" a avut și o serie de lipsuri destul de serioase.

Trebue să spunem, dela început, că redacția gazetei n'a avut un plan de lucru sistematic alcătuit.

Deaceea ea a prezentat adesea caracterul unei publicații improvizate, fără o legătură solidă cu terenul, fără o mai profundă cunoaștere a problemelor principale ale învățământului. Aceasta a făcut ca unele acțiuni bine intenționate și just pornite să nu fie duse până la capăt, să se piardă prin mulțimea problemelor și a preocupărilor nesistematic prezentate.

Dacă gazeta a oglindit evenimentele mari internaționale și interne, ea a căzut uneori în greșeala de a nu lega aceste evenimente de specificul muncii celor cărora se adresează, de a nu raporta aceste evenimente la viața școlii. Ea nu s'a preocupat mai temeinic de problemele educative, n'a căutat să ajute terenul ca munca educativă să nu mai fie o muncă seacă și rece, ci o activitate vie, interesantă, legată de viață.

Redacția nu a făcut un efort mai serios de a lărgi și adânci munca de organizare și problemele de conținut ale învățământului și, mai ales, nu a manifestat mai multă stăruință în îmbunătățirea calității materialului publicat. Multe articole și mai ales multe din reportagiile gazetei au avut un caracter superficial.

Gazeta n'a manifestat suficientă combativitate. N'a dus campanii susținute pentru combaterea cosmopolitismului, a formalismului și a rutinei în școală. N'a arătat destulă vigilență, hotărâre în demascarea dușmanului de clasă din rândul cadrelor didactice.

Multe din lipsuri au provenit din faptul că gazeta a avut o slabă legătură cu terenul. Organizarea rețelei de corespondenți s'a făcut târziu și nesistematic. Deasemeni, în munca ei, gazeta a folosit în prea mică măsură ajutorul ce i l-ar fi putut da organele de control ale Ministerului și ale Secțiunilor de Învățământ.

Organizarea convorbirilor cu cititorii și deplasările mai dese pe teren ar fi fost un mare ajutor în descoperirea, la vreme, a nevoilor școlii noastre.

O mare deficiență a fost și aceea că gazeta nu a dat atenție tuturor problemelor de învățământ. Mai ales problemele învățământului tehnic și universitar au fost neîngăduit de mult neglijate. Aceasta denotă că redacția n'a pătruns adânc spiritul reformei învățământului. A lipsit gazetei, mai ales, o preocupare mai serioasă față de materiile ideologice din învățământul superior.

In sfârșit, deși Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ cuprinde, pe lângă cadrele didactice, și personalul administrativ și de îngrijire, gazeta nu s'a preocupat mai de loc de problemele specifice muncii pe care aceștia o duc în școală.

Acum când pornește pe calea celui de al doilea an, gazeta noastră își ia angajamentul să lichideze aceste lipsuri. Ea își propune ca pe viitor, să ajute, cu mai multă hărnicie la mobilizarea salariaților din învățământ în realizarea acțiunilor mari inițiate de Partid, cum este aceea pentru culturalizarea maselor, pentru îndeplinirea planului de însămânțări, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, lupta pentru pace, în care salariații din învățământ au un rol efectiv și important.

Cunoscând că, fără o restructurare a materiei, fără o justă orientare ideologică, politică și profesională a cadrelor didactice reforma învățământului nu se poate îndeplini, gazeta își ia angajamentul de a stimula interesul pentru citit al învățătorilor și profesorilor, pentru studierea aprofundată a clasicilor marxism-leninismului și a pedagogiei sovietice. Problema conținutului învățământului și a rezolvării ei în spiritul reformei, în spiritul ideologiei clasei muncitoare, trebue să constitue preocuparea permanentă a gazetei noastre.

Gazeta își propune să oglindească tot mai just și mai larg activitatea sindicală, ajutând efectiv la ridicarea și promovarea cadrelor din învățământ.

Dar pentru a-și putea îndeplini acest rol, gazeta are nevoie, la rândul ei, de a fi sprijinită de cititorii ei, cu sugestii, cu observații și critici, cu material cuprinzând experiența și preocupările salariaților din învățământ.

Gazeta va demasca cu hotărâre elementele dușmănoase din învățământ, va susține permanent acțiunea pentru stârpirea mentalității și ideologiei burgheze rămase în învățământ, va demasca imperialismul anglo-american și formele otrăvite prin care acesta se poate strecura în sânul școlii noastre; ea nu va uita nicio clipă că trebue să lupte dârz pentru a demasca clica trădătoare a lui Tito, căutând să desvolte în sânul salariaților din învățământ ura legitimă împotriva tuturor exploatatorilor și ațâțătorilor la război. Gazeta își propune să fie un sprijin efectiv pentru acei care se preocupă să dea tineretului nostru o educație comunistă, bazată pe dragostea față de Partidul nostru, față de poporul muncitor, pe dragostea pentru toți oamenii muncii care, în lumea întreagă luptă pentru libertate și pace, pe dragostea și respectul față de Uniunea Sovietică. Gazeta va trebui să susțină în massa cititorilor ei lupta pentru pace, a necesității vitale pentru salariații din învățământ de a se încadra în marele front al păcii, condus de Uniunea Sovietică și de marele Stalin, conducătorul acestei mărețe lupte.

Pe linia realizării acestor sarcini „Gazeta Învățământului" va putea contribui la desvoltarea revoluționară a învățământului, la măreața operă de construire a socialismului și de apărare a păcii.

IN PAG. 3-a:

ȘCOLILE MEDII TEHNICE, ISVOR DE CADRE PENTRU CONSTRUIREA SOCIALISMULUI

Săptămâna Mondială a Tineretului — o puternică manifestare a tineretului luptător pentru pace

Tineretul democrat din întreaga lume sărbătorește anul acesta, între 21 și 28 Martie, „Săptămâna Mondială a Tineretului", sub semnul luptei dârze pentru pace și pentru un viitor mai bun. In această primă săptămână a primăverii, tinerii iubitori de pace și libertate de pe tot pământul își manifestă, an de an, hotărârea nestrămutată de a-și apăra viitorul. Din anul 1943, când Consiliul Mondial al Tineretului, format din inițiativa Comitetului Antifascist al Tineretului Sovietic, a stabilit ca între 21 și 28 Martie să se sărbătorească în fiecare an „Săptămâna Mondială a Tineretului", aceasta a devenit un prilej de mobilizare a noii generații împotriva imperialismului aducător de mizerie și moarte pentru popoare. Tineretul democrat și-a arătat răspicat, de fiecare dată, dorința sa de unitate internațională în lupta pentru pace și libertate.

Creșterea luptei popoarelor dornice de pace împotriva incendiatorilor imperialiști impune tineretului democrat sarcini uriașe. Lagărul păcii dobândește victorii după victorii și se întărește pe zi ce trece. Tratatul încheiat între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, masiva reducere de prețuri care a fost realizată de curând în U.R.S.S., sunt fapte concrete, care dovedesc forța mereu crescândă a lagărului antiimperialist. Dar bancherii nu renunță ușor la beneficiile lor. Ei văd cu groază cum se ridică popoarele împotriva exploatării și asupririi, și ura lor turbată crește fără încetare. Ei sporesc măsurile de represiune împotriva luptei pe care o duc oamenii muncii din țările capitaliste pentru libertate. Lagărul imperialist crede că poate scăpa prin război, și cursa înarmărilor se întinde furioasă. Deaceea, principala sarcină a masselor populare care au în frunte Partidele Comuniste și Muncitorești este lupta pentru apărarea păcii. Iar tineretul democrat, încadrat în F.M.T.D., se înrolează activ în marea armată a partizanilor păcii.

Alături de Federația Sindicală Mondială și de Federația Democrată Internațională a Femeilor, 60 de milioane de tineri încadrați în F.M.T.D., având în frunte glorioasul Comsomol al Țării Socialismului, se ridică hotărîți pentru apărarea drepturilor lor.

Tineretul sovietic întâmpină „Săptămâna Mondială a Tineretului" cu noi victorii în industrie, agricultură și cultură, fiind o pildă plină de îndemn pentru tinerii din toate țările lumii, care își îndreaptă privirile cu dragoste către fiii marelui popor condus de gloriosul Partid al lui Lenin-Stalin. Tinerii patrioți chinezi luptă acum, după izgonirea slugilor imperialismului, la reconstruirea țării lor. Tineretul din țările de democrație populară merge hotărît sub conducerea Partidelor Comuniste și Muncitorești, pe drumul construirii socialismului, iar tineretul din țările capitaliste și coloniale este în primele rânduri ale celor care, prin greve, manifestații sau chiar lupte cu arma în mână, se ridică împotriva șomajului, a mizeriei, a asupririi naționale și sociale.

Imperialiștii anglo-americani recurg la armele cele mai josnice. Văzând că, în luptă deschisă, își pierd pozițiile una după alta, ei încearcă să submineze mișcarea tineretului democrat, folosind trădarea și spionajul. Slugile lor cele mai supuse sunt cei instalați de clica lui Tito la conducerea tineretului iugoslav. Dar tineretul democrat își ține trează vigilența revoluționară și nu va permite niciodată clătinarea rândurilor sale.

Tineretul muncitor din Republica Populară Română, condus de Partid și încadrat în U.T.M., sărbătorește „Săptămâna Mondială a Tineretului" printr'un nou avânt în măreața muncă de construire a socialismului în țara noastră, în uriașa luptă pentru apărarea păcii în lume.

„Săptămâna Mondială a Tineretului" trebue să fie un pas însemnat înainte, în mobilizarea tineretului nostru la luptă pentru pace și socialism, la muncă pentru o educație în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Sub conducerea Partidului, tineretul nostru, în frunte cu utemiștii, trebue să fie în primele rânduri ale oamenilor muncii care luptă pentru îndeplinirea Planului de Stat, trebue să continue cu vigoare atacul pentru cucerirea cetății științei.

Sarcina de frunte a cadrelor învățământului nostru de toate gradele este de a sprijini cu tărie munca U.T.M.-ului în rândurile tineretului. „Săptămâna Mondială a Tineretului" trebue să constitue un nou prilej pentru intensificarea muncii educative. Să arătăm elevilor și studenților noștri că prima lor sarcină, în cadrul luptei popoarelor pentru pace, este de a învăța cât mai bine. Să le educăm spiritul de solidaritate internațională cu tineretul luptător din țările capitaliste și coloniale, din țările de democrație populară și, în primul rând, din marea Țară a Socialismului. Să sădim în ei o ură de moarte împotriva imperialiștilor anglo-americani ațâțători la război și o neadormită vigilență pentru demascarea oricăror încercări de a submina măreața noastră operă de construire a socialismului. La sate, cadrele noastre didactice trebue să depună un efort sporit în munca de culturalizare printre tinerii țărani muncitori și tinerele țărănci muncitoare. Munca de antrenare a tineretului în sport și popularizarea complexului polisportiv G.M.A., precum și întărirea mișcării de pionieri, trebue să capete un nou avânt în această săptămână de sărbătoare.

„Săptămâna Mondială a Tineretului" trebue să facă să crească dragostea tineretului nostru pentru Partid, pentru eroicul Comsomol al Uniunii Sovietice și pentru cel mai bun și cel mai mare prieten al tineretului — Iosif Vissarionovici Stalin.

Lupta pentru pace în cadrul catedrei de marxism-leninism dela Universitatea „C. I. Parhon"

Inființarea catedrelor de marxism-leninism la toate universitățile și institutele de învățământ superior din țară, asigurarea lor cu cadre corespunzătoare, constitue un pas de mare însemnătate în aplicarea reformei învățământului în Republica noastră.

Fără cunoașterea științifică a legilor de desvoltare a societății, a problemelor revoluției proletare și construirii socialismului, viitorul specialist rămâne cu un orizont îngust, neavând posibilitatea să înțeleagă adâncile transformări sociale și cade adesea pradă influențelor dușmanului de clasă.

In momentul de față, formarea tineretului în spirit marxist-leninist este un factor important în lupta pentru pace.

Insușindu-și bazele științei marxist-leniniste, studenții înțeleg contradicțiile care macină imperialismul în descompunere, svârcolirile disperate ale burgheziei, care „vrea să tragă cu sine în mormânt lumea întreagă". Ei văd în adevărata lor lumină acțiunile criminale ale ațâțătorilor la război.

Colectivul catedrei de marxism-leninism dela Universitatea „C. I. Parhon" duce o acțiune susținută pentru lămurirea și mobilizarea studenților în lupta pentru pace.

Expunerile de înaltă ținută științifică ale profesorilor și conferențiarilor au fost legate întotdeauna de actualitate. De pildă, la expunerea lucrării „Ce-i de făcut ?", ca și la „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" de Lenin, s'a scos în relief acțiunea trădătoare a social-democrației de dreapta precum și a clicii lui Tito, demascându-se rolul lor de mârșav în ațâțarea la un nou război.

La expunerea lucrării „Imperialismul", de Lenin, s'a arătat dece imperialismul este generator de războaie și dece socialismul luptă pentru pace. Deasemenea, la „Raportul asupra proectului de Constituție a U.R.S.S." ca și la „Raportul făcut la Congresul al XVIII-lea al Partidului asupra activității Comitetului Central al P. C. (b) al U. S.", ca și la „Bazele Leninismului", lucrările geniale ale lui I. V. Stalin, s'a insistat îndeosebi asupra internaționalismului proletar și s'a explicat documentat dece U.R.S.S. a dus și duce în mod consecvent o politică de pace.

Această acțiune a continuat în mod susținut în seminarii. Planurile de seminar se pregătesc în colectivul de catedră, ceeace asigură o desfășurare unitară a seminariilor. La diversele facultăți și grupe de studenți, unde se subliniază problemele principale și se face actualizarea lor în lumina luptei pentru pace.

Pentru ca profesorii și asistenții să-și dea seama în ce măsură studenții înțeleg importanța și puterea lagărului păcii s'au pus la colocviu întrebări legate de această problemă. De pildă: „Ce însemnătate are crearea Republicii Populare Chineze?", „Dece U.R.S.S. luptă consecvent pentru pace?", „In ce constă forța lagărului păcii?" etc.

Catedra a combătut și combate la studenți resturi de mentalitate burgheză care îi fac încă pe unii dintre ei să considere știința ca ruptă de viață și să se izoleze de realitățile sociale. Astfel o studentă din anul II Filologie, deși având părinți țărani, nu știa ce este un chiabur și deci nu-și putea da seama de atitudinea dușmănoasă a chiaburilor față de sporuri și de procedeele lor ticăloase în răspândirea de svonuri ațâțătoare la un nou război. O studentă la Matematici, tot dela țară, susținea că în satul lor nu există luptă de clasă, ceeace dovedește lipsa posibilităților ei de înțelegere, de pătrundere a problemelor actuale, neînarmată fiind cu știința legilor de desvoltare socială.

La întrebarea concretă „Cum lupți pentru pace?" unii dintre studenți, care dealtfel își pregătesc conștiincios lucrările de seminar au dat răspunsuri vagi și mecanice.

Pentru a înlătura aceste neajunsuri, la ședințele de seminar se insistă mult asupra învățămintelor practice pe care studenții trebue să le tragă din studiul operelor lui Lenin și Stalin în ceeace privește sarcinile lor în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, în lupta pentru apărarea păcii.

Un mare ajutor pentru studenți în cunoașterea problemelor de actualitate îl constitue ziarele și revistele a căror citire regulată a fost recomandată cu insistență de catedra noastră. Pentru a se verifica dacă se citesc ziarele și dacă evenimentele de mare însemnătate politică pe plan intern și extern sunt interpretate just în lumina științei marxist-leniniste studenții comentează în ultimele 10 minute ale ședinței de seminar, cu ajutorul asistentului, aceste evenimente. In cursul comentariilor, se insistă asupra participării tot mai hotărîte a masselor largi la lupta pentru pace, asupra metodelor teroriste fățișe ale conducătorilor de trusturi care plănuesc să arunce omenirea într'o nouă catastrofă.

O sarcină care se pune atât la curs cât și la seminar este de a trezi în studenți un spirit combativ, de ură împotriva dușmanilor popoarelor. S'a insistat, așa dar, întotdeauna asupra manoperelor mârșave ale clicii de trădători și spioni a lui Tito, asupra trădării social-democrației de dreapta, asupra uneltirilor sângeroase ale imperialiștilor.

Catedra de marxism-leninism a combătut și combate resturile de obiectivism burghez la studenți, care se manifestă prin răspunsuri ca: „Din punct de vedere capitalist, este just următorul lucru". Asistentul a intervenit arătând cauza pentru care numai punctul de vedere al clasei muncitoare este cel științific.

S'a observat o creștere a combativității studenților și însemnate progrese în ceeace privește justețea orientării lor politice.

Una din problemele însemnate în lupta pentru pace este educarea tineretului în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și atașamentului față de Patria Socialismului. Prin expuneri și seminarii, s'a insistat în mod deosebit asupra acestei probleme, s'a subliniat solidaritatea proletariatului internațional în frunte cu U.R.S.S., în lupta pentru pace, s'a arătat rolul intelectualului de tip nou în această luptă. S'au combătut, astfel, pe plan științific, micile devieri naționaliste ce se observau la început.

Trebue să spunem că organizațiile de Partid și de U. T. M. ale Universității au dat tot sprijinul catedrei de marxism-leninism.

Fără îndoială că dacă profesorii și conferențiarii ar sprijini mai mult activitatea asistenților în seminar, munca acestora ar face progrese mai mari în ceeace privește legătura cu actualitatea.

Deasemenea, pentru ca influența catedrei de marxism-leninism să fie mai puternică în cadrul luptei pentru pace este necesară o legătură mai strânsă între asistenți și studenți și o participare mai activă a cadrelor didactice dela această catedră la munca dusă de organizațiile de Partid și sindicale din Universitate.

Letiția Papu
asistentă universitară

Școala în satele și orașele noastre

GRIJA DEOSEBITĂ PENTRU COPIII MUNCITORILOR

Comuna Săcueni, din județul Dâmbovița, are o populație de peste 80 la sută muncitori petroliști.

Școala elementară din comună nu are decât două săli de clasă și nu poate cuprinde, în condițiuni bune, pe toți copiii satului.

Datorită sprijinului organizației de partid din comună, datorită ajutorului Comitetului Provizoriu al plășii Matei Voevod ca și al cadrelor didactice din comună, s'au construit, în toamna anului 1949, încă două săli de clasă.

O situație grea aveau elevii care urmau ciclul II. Aceștia trebuiau să parcurgă zilnic o distanță de 4—5 km. Iarna și pe timp nefavorabil, frecvența era nesatisfăcătoare. La sugestia cadrelor didactice și la justa înțelegere a situației din partea Comitetului Provizoriu al plășii Matei-Voevod, s'a intervenit pe lângă societățile petrolifere „Muntenia" și „Sovrompetrol" ca elevii ciclului II să fie transportați, în mod gratuit, cu camioanele societății cu care sunt transportați muncitorii în diferite centre petrolifere. Această acțiune, ca și multe altele de acelaș fel, dovedește grija deosebită care se acordă astăzi copiilor și desvoltării condițiilor optime pentru școală.

Ing. Gh. Preda
Corespondent

LIPOVENII DIN COMUNA PISC JUDEȚUL BRAILA INVAȚA CARTE

In suburbana Pisc-Brăila, așezare cu peste 1500 locuitori, dintre care 85 la sută sunt lipoveni, muncitori de pământ sau pescari, mai sunt încă un mare număr de analfabeți.

Sindicatul Salariaților din Învățământ, în colaborare cu Secția de Învățământ a Comitetului Provizoriu, a dus o susținută muncă de lămurire printre lipovenii din Pisc, hotărîndu-i să învețe carte.

In acest scop, după dorința exprimată chiar de ei, s'a organizat un curs de alfabetizare în limba rusă, care e limba lor maternă.

Cu ajutorul profesorilor de limba rusă dela școlile din oraș și prin munca de organizare pe teren, dusă de tovarășii Gratie Sava, Cernea Vera și Rarinca E., s'au alcătuit, deocamdată, 3 centre cu un efectiv de 38 analfabeți, din cei 160 recenzați de curând.

In prezent, mai sunt în curs de organizare încă alte cinci centre care vor cuprinde pe toți analfabeții lipoveni din Pisc.

Munca aceasta, începută în bune condițiuni, e dusă cu multă sârguință de către profesorii de limba rusă.

Ion N. Dinu
Corespondent

„NE VOM INGRIJI DE CREȘTEREA VIITORILOR CONSTRUCTORI AI FERICIRII POPORULUI"

Așa a gândit comitetul de fabrică al fabricii „Liberiatea" unitatea II-a Cucea-Cluj, când, în ședința de lucru din 4 Martie 1950, a luat în desbatere creșterea viitoarelor cadre și a hotărît să ajute în mod permanent grădinița de copii și școala elementară de 7 ani din comuna Negreni-Cluj.

Comitetul de fabrică a numit un delegat care să viziteze din când în când școala și să vadă care sunt nevoile ei. S'a hotărît ca din deșeurile de lemn să se facă la fabrică jucării pentru copiii mici, aparate de educație fizică pentru elevii școlii elementare și material didactic care să contribue la realizarea unui învățământ științific în școală.

Cadrele pedagogice ale școlii împreună cu elevii, au primit cu entuziasm această hotărâre a comitetului de fabrică. Elevii au lucrat o gazetă specială de perete, în care se vorbește de colaborarea între școală și fabrică.

Consiliul pedagogic și comitetul de fabrică au hotărît să țină ședințe comune în vederea coordonării activității care se duce atât în școală cât și în fabrică în vederea luptei pentru pace.

Iba Petru
Corespondent

IN COM. VAȚA DE SUS JUD. HUNEDOARA SE RIDICĂ UN NOU LOCAL DE ȘCOALĂ

Satul Vața de Sus se găsește pe pârâul Ponorului, un mic afluent al Crișului Alb. Alcătuit din 160 de familii de țărani săraci și mijlocași, satul Vața de Sus a fost crunt exploatat de către regimurile burghezo-moșierești. Până în timpul din urmă el n'a avut nici măcar un local de școală. De aceea, urmând exemplul muncitorilor din fabrici care luptă pentru un trai mai bun, membrii de partid din satul nostru au mobilizat pe ceilalți locuitori ai satului, pornind împreună cu ei, la munci voluntare în vederea construirii unui local de școală. Astfel, în anul 1949 s'au făcut 979 transporturi de diferite materiale, (piatră, cărămidă, nisip, lemn de construcție, etc.) și 268 de zile de muncă voluntară cu brațele. In ciuda încercărilor dușmanului de clasă de a împiedica elanul celor dornici de a-și ridica un local de școală, hotărîrea locuitorilor din satul nostru a rămas neclintită. Ei au reușit să confecționeze și să depoziteze pe șantier peste 40.000 de cărămizi, 250 de bucăți lemne de construcție de diferite dimensiuni, 100 metri cubi de piatră, 3000 kg. var, 100 metri cubi de nisip și 1500 kg. fier. La aceste munci voluntare au luat parte și elevii școlii, scutind în bună măsură brațele de muncă ale părinților lor. Valoarea materialelor achiziționate prin mijloace proprii precum și valoarea muncii depuse de locuitorii satului Vața de Sus se ridică la peste 600.000 lei.

Lipsind maiștrii constructori, cimentul și scândura pentru mobilier, localul nu s'a putut ridica în anul trecut, așa cum era dorința locuitorilor. Dar, ajutat prin fondurile puse la îndemână de Ministerul Învățământului Public, noul local de școală își va deschide porțile în Septembrie 1950.

Tuculete Ilie
Corespondent

UN INTERNAT PE LÂNGĂ ȘCOALA DE 7 ANI DIN BICAZUL ARDELEAN

Pentru bunul mers al învățământului, la școala din Bicazul Ardelean mai trebuia învinsă o piedică. Elevii dela ciclul II veneau, în bună parte, din comunele învecinate, situate la 6—7 km. depărtare. Cu sprijinul Partidului și al Comitetului Provizoriu, cadrele didactice au pornit la lucru pentru înlăturarea acestei greutăți. In acest scop s'au reparat la școala veche 6 încăperi, o sufragerie, o bucătărie, o cămară și o sală de trecere. Așa încât astăzi, Bicazul Ardelean are un internat care adăpostește 20 de eleve și elevi, fii de țărani săraci și mijlocași din comunele vecine.

Gh. Oferdinschi
corespondent

Scrisoarea unui învățător adresată redacției noastre

Tovarăși,

Cu prilejul împlinirii unui an de apariție, țin să aduc sincere felicitări colectivului tehnic, redacțional și administrativ al „Gazetei Învățământului".

Citind regulat „Gazeta Învățământului", însușindu-mi bogatul ei conținut și în special articolele cuprinse în pagina „U.R.S.S. ne învață", mi-am putut da seama de ajutorul imens pe care îl primim din experiența școlii sovietice, școala cea mai înaintată din lume.

Ca diriginte la clasa a IV-a elementară, eram pus deseori în fața unor greutăți în legătură cu disciplina elevilor, cu problema legăturii dintre școală și familie. Numai citind cu atenție articolele care înfățișau în mod practic rezolvarea acestor probleme în școala sovietică, numai citind articolele în care se arată cum s'au aplicat, în țara noastră, învățămintele școlii sovietice, am reușit, în clasa mea, să pun bazele unei discipline conștiente, să ridic nivelul învățăturii, să colaborez temeinic cu părinții elevilor.

Citind regulat în „Gazeta Învățământului" articole din literatura pedagogică și didactică, mi-am putut ridica, într'o mare măsură, nivelul profesional și ideologic, îmbunătățindu-mi astfel munca la clasă.

„Gazeta Învățământului" mi-a servit de îndrumător la toate ședințele cercurilor pedagogice și ale consiliilor școlare.

Am învățat din „Gazeta Învățământului" să privesc școala și toate problemele ei prin prisma concepției celei mai înaintate despre lume și societate— a învățăturii marxist-leniniste — învățătură aplicată cu succes de marii pedagogi N. C. Crupscaia, Macarenco, etc.

De cel mai mare folos în munca mea dela catedră mi-au fost articolele în care se arată cum învățătura lui Lenin și Stalin îndrumează școala, legând-o de viață, de politică.

Socot însă că „Gazeta Învățământului" mai are lipsuri, pe care trebue să le înlăture în viitor.

Munca din școlile noastre nu este oglindită suficient în ceeace privește aplicarea în practică a reformei învățământului. Ar trebui să fie popularizați pe scară largă oamenii școlii care, prin inovațiile și succesele obținute, să serv ească drept exemplu pentru massa învățătorilor și a profesorilor.

Lupta pentru pace nu are încă un adânc caracter mobilizator. De asemeni nu se observă o mai atentă preocupare față de problemele tineretului, probleme legate de activitatea organizațiilor U.T.M. și pionieri.

Odată cu urarea mea de spor la muncă pentru anul viitor, îmi iau angajamentul să sprijin — alături de ceilalți tovarăși din învățământ — îmbunătățirea calitativă a gazetei noastre, pe care o dorim cât mai bună și cât mai folositoare tuturor cadrelor didactice.

Inv. G. Alexandrache
Școala elementară de băeți Nr. 5 Constanța

Un aspect al grandiosului meeting care a avut loc în Capitală cu prilejul deschiderii Săptămânii Mondiale a Tineretului

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

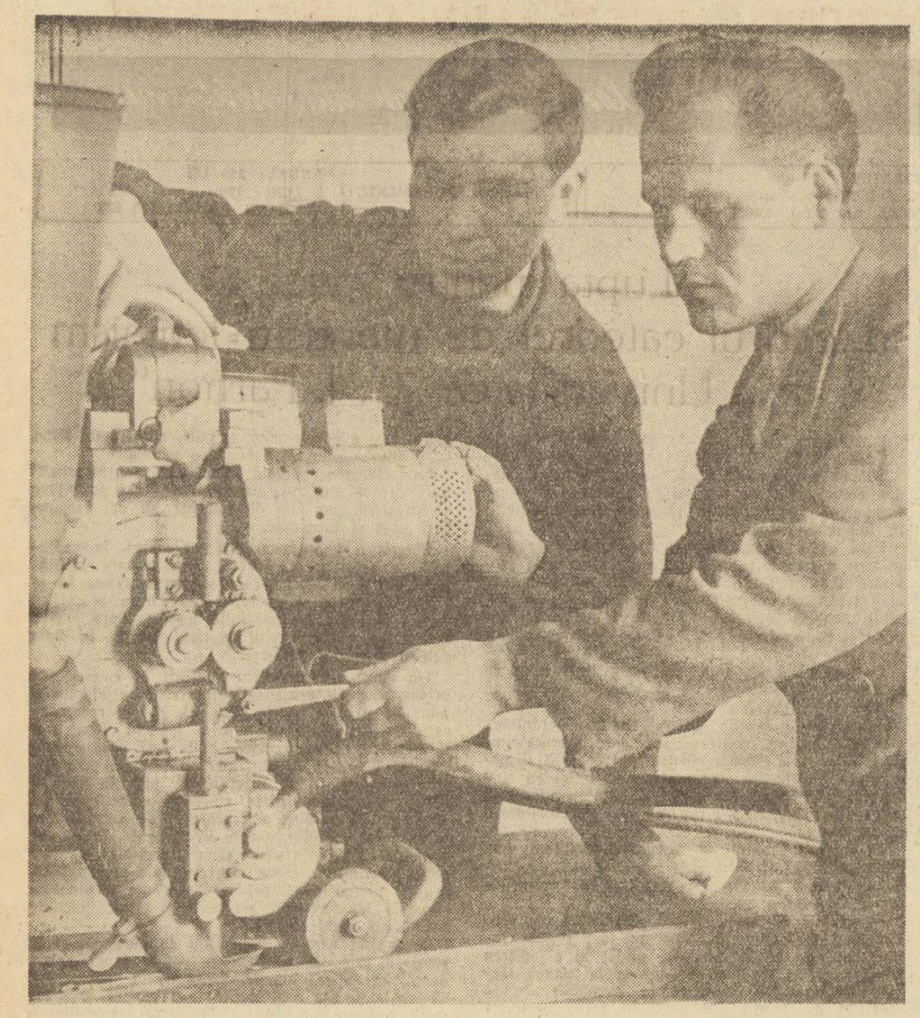

Unul din laboratoarele tehnicum-ului metalurgic din orașul Jdanov. Elevii N. Matveicev și S. Ovcerenco lucrează la aparatul de autosudură

In vizită la o școală tehnică

Educarea și instruirea noilor cadre necesare industriei socialiste, completarea rândurilor eroicei clase muncitoare este o problemă care preocupă pe toți oamenii sovietici. Școlile trebue să se îngrijească de justa educare a noilor oameni ai muncii, și, pentru aceasta, trebue, printre altele, să organizeze vizite ale elevilor în întreprinderi, pentru a le educa dragostea față de muncă și pentru a-i ajuta să-și aleagă o profesiune productivă.

Vom arăta, în articolul de față, inițiativa profesoarei A. D. Scerbacova, dela școala Nr. 16 din Omsc. Ea s'a adresat școlii noastre tehnice cu rugămintea de a i se îngădui să aducă în vizită la noi pe elevele sale din clasa a VII-a, pentru a le familiariza cu condițiile producției, cu metodele stahanoviste de muncă și cu elementele tehnicii noi. Conducerea școlii a primit cu bucurie această cerere. Directorul adjunct al școlii, maistrul șef și profesorul de fizică din școala noastră tehnică au condus elevele prin școală.

Vizitatoarele au trecut prin toate atelierele școlii. Ele au vizitat atelierul de lăcătușerie, de strunjărie, de reparații, de montaje electrice, de fierărie și de tâmplărie. Apoi au intrat în laboratorul electrotehnic, în laboratorul de fizică și de tehnologie, în cabinetele de strunjărie, lăcătușerie, electrică, precum și în cabinetul politic. In atelierul de lăcătușerie, elevele au văzut cum se face prelucrarea manuală a metalelor și uneltele confecționate de elevii noștri: ciocane, chei, șurubelnițe, clești, etc.

Multe eleve au văzut pentru prima dată în atelierul de strunjărie al școlii noastre strunguri de diferite mărimi și tipuri. Toate strunjurile erau în funcțiune: elevii școlii tehnice își îndeplineau temele didactice.

Directorul adjunct a explicat amănunțit elevelor construcția strunjului, iar o elevă din școala tehnică a arătat procesul de prelucrare a unei piese. Vizitatoarele au pus multe întrebări și și-au notat cu atenție denumirile strunjurilor și ale mecanismelor mai importante, iar unele din ele au reușit să facă și câteva schițe. Alți tineri strungari au arătat cum se lucrează la strunjurile automate și cum se lucrează în acelaș timp la două strunjuri. Elevele au văzut de asemenea cum învață tinerii meșteri să folosească procedeele stahanoviste: la unul din strunjuri se lucra după metoda stahanovistului Băcov, la altul după propunerile stahanovistului Bușin, etc. Bineînțeles că elevele, care veniseră pentru prima dată într'un atelier, n'au putut să sesizeze toate amănuntele acestei munci, dar ideea pe care și-au făcut-o asupra muncii stahanoviste a fost întemeiată pe date concrete.

Cea mai puternică impresie asupra vizitatoarelor a fost produsă de laboratorul electrotehnic. 12 mese de laborator cu aparate electrice, generatori și mașini de curent continu, cu un transformator, un cablu de înaltă tensiune și altele formau utilajul laboratorului. Maistrul șef a explicat elevelor funcționarea și construcția aparatelor și a mașinilor electrice. La fel ca în atelierul de strunjărie, în caietele elevelor au apărut o mulțime de notițe și schițe.

Elevele au cercetat cu multă atenție aparatele din cabinetul de fizică, unde profesorul le-a arătat câteva experiențe interesante.

După vizitarea școlii tehnice s'a organizat o discuție de încheere, în timpul căreia directorul adjunct al școlii a vorbit elevelor despre viața și munca elevilor școlii tehnice.

Asemenea vizite ale elevilor din ultimele clase ale școalelor de 7 ani dau acestor elevi primele noțiuni asupra producției socialiste și sunt foarte folositoare pentru orientarea lor profesională. Școlile de 7 ani ar trebui să practice acest fel de vizite în școalele tehnice cât mai des posibil.

(După articolul publicat în „Ucitelscaia Gazeta" de N. Olisova, profesor la Școala Tehnică Nr. 3 din Omsc)

Comsomolul— școală a multilateralei activități de Stat

In nicio țară din lume tineretul nu este înconjurat de atâta grijă și dragoste din partea poporului și a guvernului ca în Uniunea Sovietică.

Nu întâmplător Partidul Bolșevic acordă o mare importanță Comsomolului în activitatea de Stat ca și în activitatea socială a Uniunii Sovietice.

In statutul Partidului este scris: **„Comsomolul este un ajutor activ al Partidului în întreaga activitate de Stat și obștească. Organizațiile comsomoliste au dreptul la o largă inițiativă în desbaterea și în ridicarea în fața organizațiilor corespunzătoare de Partid a tuturor chestiunilor privitoare la activitatea întreprinderilor, a colhozurilor, a sovhozurilor și a instituțiilor, chestiuni legate de lichidarea neajunsurilor în activitatea acestora din urmă, și de a le acorda ajutorul necesar în muncă, în organizarea întrecerilor socialiste și a mișcării stahanoviste, în organizarea unor campanii cu caracter de massă, etc.".**

Comsomolul leninist-stalinist a crescut și a educat milioane de patrioți sovietici, constructori activi ai comunismului. Comitetul Central al Partidului Comunist (bolșevic) a salutat cu înaltă prețuire activitatea Comsomolului.

„In anii cincinalelor staliniste — se spune în acest salut — Comsomolul, însușindu-și cu succes realizările științei și ale tehnicii, a fost în primele rânduri ale construcției industriei socialiste și a colhozurilor.

In perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, tinerii și tinerele sovietice, participând la lupta popoarelor pentru onoarea, libertatea și independența Patriei noastre, au dat dovadă de mare bărbăție și de fermitate și și-au manifestat devotamentul nețărmurit față de Patria Sovietică.

In anii de după război, tineretul sovietic, împreună cu întregul popor, urmând chemarea Partidului lui Lenin-Stalin, a participat activ la lupta pentru reconstruirea și desvoltarea economică a țării și pentru a da un avânt nou economiei și culturii socialiste".

Guvernul sovietic prețuește eroismul tineretului în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Peste 3.500.000 ostași — comsomoliști — au fost decorați de Guvern cu ordine și medalii sovietice. 7.000 dintre ei au fost distinși cu înaltul titlu de Erou al Uniunii Sovietice. In timpul războiului, Comsomolul a ajutat Partidul și Guvernul în organizarea economiei pe baze de război.

Pentru deosebite merite față de Patrie în anii războiului și pentru marea operă de educare a tineretului sovietic în spiritul unui nețărmurit devotament față de Patria Socialistă, Comsomolul leninist-stalinist a fost distins în anul 1945 cu ordinul „Lenin". In anul 1948, cu ocazia aniversării a 30 de ani dela înființarea sa, Comsomolul leninist-stalinist a fost distins pentru a doua oară cu ordinul „Lenin". Nu există colțișor în Uniunea Sovietică unde tineretul să nu dea dovadă de inițiativă creatoare.

Principalul domeniu unde se manifestă activitatea Comsomolului este școala. Organizațiile comsomoliste ajută cadrele de conducere ale învățământului și cadrele didactice în opera lor de educare și instruire a tineretului, ajută la întărirea disciplinei conștiente a elevilor în școală, organizează cercurile de artiști amatori, etc.

Tineretului sovietic îi este propriu spiritul inovator. Sunt cunoscute de toți numele fruntașilor în producție Maria Volcova, țesătoare la combinatul textil din Orehovo-Zuevo, inițiatoarea muncii la câteva mașini, Iusuf Kerimov, meșterul foratului rapid, Alexandru Sașcov, cel mai bun oțelar dela combinatul metalurgic „Stalin", Nicolai Lukicev, miner, și a multor altora ca ei.

25.000 de tineri patrioți au luat parte la restaurarea Stalingradului. Peste 20.000 de comsomoliști au lucrat cu entuziasm la renașterea Donbasului, ruinat de fasciști. Tineretul a fost în primele rânduri ale restauratorilor Dneproghesului, a uzinelor Zaporojstali și a multor altor întreprinderi. La restaurarea a 15 orașe rușești distruse de inamic, tineretul sovietic a contribuit cu 25 de milioane ore de muncă voluntară.

Mii de comsomoliști luptă cu succes în întreprinderi pentru distribuirea justă a materialelor, a materiilor prime, a instrumentelor și a energiei electrice, economisind astfel statului sute de milioane de ruble.

Comsomolul participă activ în viața și în munca școlilor tehnice profesionale. In decurs de opt ani, aceste școli au instruit peste 4.500.000 tineri muncitori calificați. Din inițiativa Comsomolului s'a creat societatea sportivă „Rezervele muncii" ai căror membri sunt elevii școlilor tehnice profesionale.

Participarea Comsomolului în activitatea de Stat ca și în activitatea economică a satelor crește mereu. In sate, funcționează peste 200.000 organizații comsomoliste, din care fac parte 2.200.000 tineri și tinere. Cei mai buni dintre ei sunt propuși pretutindeni pentru munci de conducere.

Peste 300.000 dintre ei lucrează în calitate de președinți de colhozuri și de membri ai direcțiunii colhozurilor ca brigadieri, șefi de echipă, conducători de ferme etc.

Pentru remarcabile succese în desvoltarea agriculturii aproape 500 de tineri specialiști au primit titlul de Eroi ai Muncii Socialiste, iar peste 6.000 au fost decorați cu ordine și medalii.

Comsomolul are o activitate deosebit de însemnată în domeniul electrificării. Până în prezent au fost construite la sate, cu participarea activă a organizațiilor comsomoliste, peste 26.000 uzine electrice.

Detașamentul de avantgardă al tineretului sovietic — Comsomolul leninist-stalinist — constitue o mare forță a Statului.

In salutul adresat marelui Stalin de Congresul al XI-lea al Comsomolului, se spune:

„Tinerii și tinerele țării noastre sunt tari prin devotamentul față de marile idei ale lui Lenin și Stalin. Participarea lor la lupta poporului pentru victoria comunismului, înaripează tineretul sovietic, îi mărește forțele pentru muncă plină de abnegație și pentru fapte de vitejie spre gloria Patriei".

Anatolii Finoghenov

De trei ori pe săptămână după terminarea lucrului, muncitorii uzinei „Calibr" urcă la etajul IV al clădirii administrative unde funcționează școala medie pentru adulți a Institutului tehnico-economic. *In clișeu:* Intr'o cameră a tehnicum-ului uzinei „Calibr"

Latura educativă a predării

Lecțiile au scopul de a da elevilor posibilitatea să-și însușească bazele științei. Odată cu aceasta, însă, lecțiile au și un scop educativ. Ele trebue să formeze în elevi toate calitățile omului nou, ale omului socialist: dragostea pentru Patrie și pentru popor, dragostea de muncă, cinstea, atitudinea justă față de avutul obștesc, etc.

Dacă profesorul își îndeplinește cinstit datoria, dacă se pregătește cu grijă pentru lecții, dacă predă just și metodic și dacă cere aceeași atitudine cinstită față de muncă și elevilor săi, atunci el realizează prima și cea mai importantă condiție educativă.

Un astfel de profesor se îngrijește mult de temeinicia cunoștințelor elevilor săi, revine mereu asupra materialului parcurs, îl împrospătează și îl fixează în memoria elevilor. Lucrul acesta are o mare influență educativă asupra elevilor; ei înșiși încep să studieze serios și privesc tot mai des și cu sentimentul unei tot mai mari răspunderi lucrul neterminat sau prost executat.

In Țara Socialismului, munca este o chestiune de onoare, de glorie și de eroism. Ea trebue deci executată cu precizie, cu exactitate, cu cinste.

Nu trebue să se admită niciodată elevilor o atitudine indiferentă sau negativă față de muncă. Din acest punct de vedere, capătă o însemnătate deosebită cerințele profesorului față de elevi, controlul permanent al muncii, realizat atât prin întrebări de verificare a cunoștințelor cât și prin cercetarea tuturor lucrărilor scrise.

Pentru a realiza o predare cu adevărat educativă trebue să dăm elevilor, pe baza însușirii cunoștințelor științifice, o concepție materialistă asupra lumii și să le formăm acele trăsături de caracter care sunt proprii moralei comuniste.

Pentru a ajunge să realizeze o astfel de predare, profesorul trebue să cerceteze istoria științei și să lămurească elevilor etapele de bază ale desvoltării treptate a cunoștințelor științifice. Analiza realizărilor actuale ale științei în lumina istoriei ajută la o mai temeinică asimilare a legilor fundamentale ale dialecticei, la realizarea unei juste înțelegeri asupra lumii și a unei concepții comuniste. V. I. Lenin spunea:

„...In locul învățământului vechi, în locul vechii toceli, al vechii mustrulueli, trebuie să ne însușim suma tuturor cunoștințelor omenești, și să ne-o însușim astfel, încât comunismul să nu fie ceva învățat pe de rost, ci ceeace ați prelucrat voi înșivă, să fie concluziile inevitabile din punctul de vedere al educației moderne". (V. I. Lenin: „Marx-Engels-marxism" Ed. P.M.R. pag. 471).

Cum să trezim interesul copiilor pentru lecții și dragostea pentru școală? Iată, de exemplu, metodele folosite de o învățătoare din Moscova, tovarășa V.:

La sfârșitul lunii Octombrie, i s'a repartizat clasa a IV-a. Era o clasă șgomotoasă, puțin organizată și cuprinzând tot felul de elemente. Tovarășa V. a căutat, înainte de toate, să cunoască pe fiecare elev în parte. Chiar a doua zi, ea a rugat un grup de elevi, desemnați de ea, să rămână la școală câtva timp după lecții. Le-a vorbit cu multă căldură. I-a întrebat dacă sunt mulțumiți de viața clasei lor și dacă s'au gândit la ceeace ar trebui să facă pentru ca această viață să fie mai frumoasă și mai interesantă. Elevii au răspuns sincer că ei nu s'au gândit la aceasta, că viața lor la școală este îndeajuns de plictisitoare, dar că ei nu știu cum s'ar putea schimba.

Invățătoarea a organizat câteva discuții cu toată clasa. Le-a arătat elevilor că în școală s'ar putea trăi și munci mai bine și mai frumos. Le-a arătat cât de atrăgătoare este munca unită, înfrățirea tovărășească, interesul comun pentru jocuri, pentru lecțiile în afară de clasă, pentru excursii. Ea nu s'a mulțumit însă numai cu aceste discuții, ci a început să conducă totul în așa fel, încât, în clasă, în rândurile elevilor, s'a născut și s'a întărit unitatea tovărășească, prietenia și ajutorul reciproc. Tovarășa V. încuraja fiecare muncă bine îndeplinită — însă, în acelaș timp, avea grijă să nu se trezească în elevi sentimentul invidiei, să nu se creeze antagonisme. A obținut aceasta atrăgând pe toți elevii într'o muncă comună, a cărei executare constituia problema și mândria tuturor.

In fiecare Luni, chiar la prima lecție, elevii întrebau singuri: „Ce vom avea de făcut în săptămâna aceasta?" și stabileau, împreună cu învățătoarea, ce mai trebuiau să facă din ce rămăsese nefăcut și ce lucruri noi vor învăța. Iar învățătoarea respecta riguros atât conținutul cât și metoda activității didactice, în conformitate cu programa oficială stabilită. Copiii au început să considere învățătura o chestiune a lor personală, de care răspund ei înșiși. S'a stabilit o bună disciplină în timpul lecțiilor. Toți elevii, până la ultimul, îndeplineau temele date acasă. Ei munceau împreună, se jucau împreună cu învățătoarea după lecții, se duceau la plimbare, la cinematograf, etc. și oricine ar fi încercat să încalce această linie de viață unită și interesantă, prin fapte sau ieșiri nedemne, ar fi primit imediat o dezaprobare aspră din partea întregului colectiv.

Invățătoarea povestea în fiecare zi elevilor ceva nou și interesant, în afară de lecție. De exemplu, episoade interesante din Marele Război pentru Apărarea Patriei, din istoria poporului, din trecutul Moscovei, din noile realizări în știință și tehnică. Concomitent, le dădea cunoștințe folositoare de igienă și asistență medicală, le dădea indicații pentru o cât mai bună organizare a regimului lor zilnic, îi sfătuia cum să pregătească acasă lecțiile, le spunea titlurile cărților noi și interesante pe care ar trebui să le citească.

Tovarășa V. s'a înscris, împreună cu elevii ei, la biblioteca muzeului istoric de Stat. Scurt timp după aceea, s'au pus bazele unui cerc de istorie al elevilor.

Odată cu trecerea acestor elevi în clasa a V-a, diriginte lor de clasă s'a schimbat, însă clasa a continuat să rămână printre cele mai bune din școală.

(După I. K. Novicov)

ȘTIRI ȘI FAPTE

Academia de Științe a U.R.S.S. va edita un studiu asupra istoriei științelor naturale

Academia de Științe a U.R.S.S. a discutat planul editării unui studiu, în două volume, asupra istoriei științelor naturale ruse, din timpurile cele mai vechi până în zilele noastre. De întocmirea acestei lucrări se ocupă un colectiv de oameni de știință, specializați în cele mai diverse domenii științifice.

Primul volum va conține o privire generală asupra naturii și bogățiilor naturale ale țării la începuturile civilizației ruse. Capitole speciale se vor ocupa de istoria matematicei, a astronomiei, a chimiei, a geografiei, a botanicei, a geologiei și a altor științe care s'au desvoltat mult între secolele XVI și XVII.

In această epocă au fost întreprinse vestitele călătorii ale exploratorilor ruși în China, India, Camciatca, etc.

Istoria științei secolului XVIII este ilustrată prin activitatea lui Mihail Lomonosov și prin vestitele expediții inițiate de Academia de Științe din Rusia, — expediții care au devenit celebre în lumea întreagă prin descoperirile geografice de o importanță mondială. Capitole speciale sunt consacrate lucrărilor lui Ilya Mecinicov, Ivan Secenov, Vladimir Covalevschi V. Docuceaev și altor corifei ai științei din secolul XIX.

In capitolul referitor la istoria științelor naturale sovietice, se acordă o deosebită atenție lucrărilor savanților sovietici.

Lucrarea va fi bogat ilustrată și va fi de mare folos intelectualității sovietice, tineretului studios și muncitorilor. (Agerpres).

Arhitectura sovietică, expresie a dragostei de viață

Acum 20 de ani, din îndemnul tovarășului Stalin a fost începută construirea Metropolitanului din Moscova. De curând a fost terminată și cea de a patra secțiune a acestei măreațe construcții. In registrele care se află la dispoziția populației, mii și mii de cetățeni își exprimă părerile cu privire la arhitectura noii secțiuni; toate mărturisesc admirația și entuziasmul față de noua lucrare a arhitecturii sovietice.

Construirea Metropolitanului din Moscova a dovedit că tendința generală de desvoltare a arhitecturii sovietice are ca scop o înaltă știință arhitectonică, accesibilă maselor, în așa fel încât cele mai de seamă creații ale arhitecturii să devină un bun al poporului nu numai în sensul material, ci și în cel cultural.

In această a patra secțiune au fost inaugurate 6 stații: „Cuzscaia", „Taganscaia" „Pavelscaia", „Serpucovscaia", „Calușscaia" și Parcul Central de Cultură și Odihnă „Gorchi". Stațiunile au diferite forme arhitectonice, iar pentru construcția lor interioară au fost întrebuințate cele mai variate materiale. Cu toate acestea, construcțiile sunt legate între ele printr'o ideie unitară. Această ideie este preocuparea pentru interesele materiale și spirituale ale oamenilor sovietici, ideia plenitudinii, a frumosului și a dragostei de viață, care pulsează în societatea socialistă.

„Ziua specialistului" în raionul Selidovsc

De doi ani, Serviciul agricol raional din Selidovsc organizează în mod regulat „Ziua specialistului". Agronomii și veterinarii din acest raion desbat problemele privitoare la practica agronomică, studiază ultimele experiențe și ascultă conferințe. Participanții la ultima ședință a „Zilei specialistului" au audiat conferința tov. Terkovnitchi, directorul pepinierei de Stat pentru vite de rasă, despre mulsul vacilor, și a tov. Fuvlev, cu subiectul „Măsura cerealelor și mijloacele de luptă împotriva ei".

In secții, specialiștii în agricultură au discutat amănunțit problemele privitoare la semănarea plantelor furajere la diferite date, așa încât nutrețul verde să se producă permanent, crearea unor brigăzi și grupe pentru cultivarea nutrețului și producerea de semințe de plante furajere, problema învățământului agrotehnic, zootehnic și veterinar și alte probleme. (Agerpres).

Din carnetul unei inspectoare

Elevii anului I B al școlii pedagogice mixte din Deva intră în clasă cu pași cam leneși. Primul soare primăvăratec bate din plin dealul cetății. Incepe a V-a oră din zi! Suntem la ora de activitate educativă. Calendarul arată cu litere mari și negre data: 15 Februarie. Suntem în ajunul zilei de 16 Februarie, zi în care muncitorii au scris cu sângele lor, acum 17 ani, o pagină eroică a luptei proletare din țara noastră. Așa dar, o oră educativă în pragul comemorării acestor lupte este deosebit de însemnată.

Apel, absențe, enunțarea ordinei de zi, toate trec în timp de câteva minute. Cu ritm accelerat se desfășoară întreaga oră; cronica externă, cronica clasei, referat asupra zilei de 16 Februarie 1933.

Iată-ne, dintr'un răsuflet, ajunși la ultimul punct... dansuri naționale! Te cuprinde o mirare indignată. Cum? Aci, în plin centru industrial, în județul unde Petroșanii, Lupenii, Vulcanul, Teliucul, Simeria au însemnat pe harta țării puncte de foc în care a ars vâlvătaia revoluționară a muncitorilor asupriți de regimurile burgheze, totul se reduce la un referat sec și scurt? Dar părinții acestor copii au fost desigur părtași la luptele muncitorilor. Copiii înșiși au auzit, în familiile lor, ecoul brutalelor represiuni ale capitalismului, atunci când părinții lor cereau pâine și dreptate. Incepem o discuție:

— „Care este fiu de muncitor?"

— „Eu... și eu... și eu..." își răspund mai mult de trei pătrimi din elevii clasei. Sugestiv și cald, cu culoarea graiului local, o elevă povestește drama din 1929 dela Lupeni. „A venit armata și n'or vrut să tragă în cărbunari și atunci domnii or băgat armata în cazină (înțelegem că e vorba de un restaurant) și or dat rachie tare și soldații beți or tras... Și pe tata l'or pălit la umăr și greu a fost cu vindecarea că domnii n'or dat doctorii la cărbunari".

— „Și la Simeria a fost așa" intervine o fiică de muncitor ceferist. Tata a scăpat dar moșul, fratele lui, a picat de glonț".

Atmosfera din clasă e încordată. Prin vorbele colegelor s'a strecurat în gândurile clasei, mai adânc și mai ascuțit, ura față de încălcașia capitalistă. Amintirea acelor vremuri negre, evocate atât de sugestiv de colegele lor, face pe viitoarele învățătoare să înțeleagă mai clar decât zece referate seci ce înseamnă lupta poporului muncitor pentru a împiedica repetarea vremurilor triste de ieri. Problema apărării cuceririlor democrației, deci problema apărării păcii, trebue să fie pătrunsă temeinic de elevii care au ascultat sinistrele amintiri ale zilelor trecute. Formalismul însă a împiedicat folosirea acestor realități și ora a fost superficială și forțată.

Școala e neîncăpătoare, clasele și dormitoarele abia pot cuprinde numărul elevelor ce vor deveni educatoare în învățământul preșcolar la absolvirea școlii pedagogice din Arad. Totuși e o adevărată bucurie să străbați această școală: totul strălucește de curățenie, aerul tare al dimineții pătrunde în dormitoarele albe, pavoazate cu multă grijă.

In anul IV, o admirabilă gazetă festivă închinată lui Eminescu ne reține privirile. Desene fine în creion și acuarelă ilustrează idei din opera poetului. Masa din „Călin", palida muncitoare lângă lampa săracă, idila din „Făt Frumos din tei", „Lacul codrilor albastru"... Un articol, în care se vorbește despre opera poetului, enumără printre poeziile eminesciene „Nunta în codru". Te mai uiți odată. Gazeta este închinată lui Eminescu și nu lui George Coșbuc. Atunci ce caută poezia lui Coșbuc printre operele lui Eminescu? Explicația e una singură: nici colectivul clasei nici diriginta nu au verificat textul. Toți s'au mulțumit cu faptul că articolul e bine caligrafiat și nu strică armonia artistică a gazetei festive. Superficialitatea în muncă a permis apariția unei inexactități atât de serioase într'o gazetă la care totuși s'a muncit cu râvnă.

Un cântec ostășesc străbate prin geamurile închise ale clasei. „Stalingrad, Stalingrad, oraș erou" cântă vocile puternice ale ostașilor, în cadența pașilor. Cântecul se împletește cum nu se poate mai nimerit cu subiectul pe care clasa VIII-a A a Liceului de fete din Arad îl are ca temă la ora de activitate educativă: „Ziua Armatei Sovietice". In orașul acesta, unde bandele hitleriste și hortiste au distrus, au lovit, au prădat, în orașul unde liniștea și viața au apărut odată cu venirea Armatei Sovietice, se putea spera că metoda de lucru în tratarea unei astfel de teme va fi deosebit de interesantă. Se putea face, de pildă, vizitarea cimitirului eroilor sovietici. Privind mormintele, elevele ar fi înțeles mai adânc marea misiune eliberatoare a gloriosei Armate Sovietice, ar fi priceput cu cutremurare de gând că șirurile de ostași căzuți în luptă cu barbaria hitleristă au rămas departe de Patria și de căminul lor pentru ca ele, elevele clasei a VIII-a, ca și toți copiii lumii, să poată învăța într'o clasă luminoasă, într'o țară liberă, în atmosferă de pace și bucurie de viață.

S'ar mai fi putut presupune că, dacă vizita aceasta nu era posibilă, atunci tema zilei avea să fie ilustrată prin paginile evocatoare care zugrăvesc lupta și constiința ostașului sovietic în războiul antihitlerist. Eroii din „Stegarii", din „Mesteacănul alb", din „Zile și nopți", ar fi vorbit adânc clasei ce sărbătorea armata cea mai viteză din lume. Ascultând sacrificiile imense făcute de Armata Sovietică pentru a împiedica întoarcerea omenirii la barbarie, elevele ar fi înțeles mai limpede de ce Armata marelui Stalin reprezintă scutul păcii și siguranța vieții libere și fericite. Ora de activitate educativă ar fi fost astfel o reală contribuție la lupta pentru pace, luptă în care școala trebue să participe activ.

Dar lucrurile nu s'au petrecut așa. Tipicul și-a făcut apariția: apel, absențe, ordinea de zi. Și încep referatele. Ele sunt însăilate în pripă, discuția e lâncedă, se ivesc cazurile disciplinare care ocupă aproape toată ora: cutare a copiat la istorie, cealaltă a lipsit dela cor... Către sfârșit, în grabă, eleva Dobre citește câteva fraze despre Armata Sovietică. Și în fine, sună.

Constatări de felul celor de mai sus duc la o concluzie ce ne dă serios de gândit. Luptăm pentru îndepărtarea formalismului în modul de predare al diferitelor discipline. Lupta aceasta trebue însă extinsă și asupra activității educative.

In primul rând, organele de îndrumare vor trebui să ajute pe diriginți să vadă realitățile imediate și să folosească posibilitățile terenului pentru a face o oră vie și interesantă. Profesorii diriginți vor trebui apoi să fie lămuriți asupra rolului ordinei de zi. Desigur, este absolut necesară organizarea și respectarea unei ordine de zi în desfășurarea orei de activitate educativă. Dar această ordine de zi trebue alcătuită și urmărită astfel încât să nu ducă la superficialitate sau la mecanizare în desfășurarea ei. Cazurile disciplinare constitue o problemă serioasă, care intră neapărat în preocupările colectivului clasei. Dar ele nu pot fi discutate în această ședință unde se tratează o problemă atât de însemnată ca „Ziua Armatei Sovietice".

Și, mai ales, diriginții nu trebue să uite o clipă că fiecare oră educativă trebue să fie o afirmare a voinței tineretului nostru de a lupta activ în lagărul păcii. Fiecare oră de activitate educativă să contribue la demascarea și condamnarea atițătorilor la crimă și război, să întărească dragostea pentru Uniunea Sovietică — scutul păcii și libertății popoarelor. Pe lângă cunoașterea elevilor, pe lângă legătura cu familia, pe lângă urmărirea desvoltării elevului, dirigintele va trebui să prelucreze în așa fel tema orei de activitate educativă încât această prelucrare să constitue o armă nouă în lupta pentru pace, pentru o viață liberă și fericită.

Coralia Călin

Școlile medii tehnice, izvor de cadre PENTRU CONSTRUIREA SOCIALISMULUI

Invățământul tehnic, factor activ în îndeplinirea Planului de Stat

Planul de Stat pe 1950 prevede înfăptuiri importante în toate domeniile de activitate. Sub îndrumarea Partidului, Republica noastră Populară va dobândi noi uzine, noi edificii; se vor construi școli, spitale și clinici, internate, cămine de zi. Mijloacele de producție se vor perfecționa prin aplicarea unei tehnici mai înaintate, prin introducerea unor mașini mai bune și prin noile procedee de muncă.

Toate acestea cer cadre calificate, cer oameni pregătiți atât pentru concepția și conducerea lucrărilor cât și pentru executarea lor.

Dan Planul de Stat pe 1950 are drept țel, în primul rând, crearea condițiilor de aplicare a Planului de Perspectivă, a primului nostru plan cincinal, care va începe odată cu anul 1951. In această privință, în fața școlii stau sarcini mari și importante. Cadrele didactice trebue să formeze cadrele care vor construi socialismul în Republica noastră. Pregătirea cadrelor durează un anumit timp, în funcție de gradul lor de calificare, astfel încât este necesar să se planifice din timp școlarizarea elevilor, pentru a avea cadre în momentul când acestea vor fi cerute de sarcinile planurilor viitoare.

Trebue să avem în vedere că, dacă tehnica este indispensabilă desvoltării economice și realizării socialismului, ea nu poate fi pusă în valoare fără cadre.

Cadrele tehnice sunt de mai multe categorii. Prima categorie este aceea a cadrelor de execuție — lucrătorii calificați de toate gradele și tipurile — care reprezintă elementele de bază în producție și de a căror pricepere depinde, în cea mai mare măsură, calitatea și cantitatea lucrului efectuat.

Cadrele de execuție se formează în școlile profesionale și prin cursurile de calificare organizate pe lângă fabrici, uzine și șantiere.

O a doua categorie de cadre este aceea a tehnicienilor medii, în industria extractivă, în metalurgie, în siderurgie, în industria ușoară, în industria alimentară, cadrele medii trebue să asigure legătura dintre ingineri și muncitori. Tehnicienii medii sunt organele de îndrumare și control direct și imediat al producției pe șantiere, secții, ateliere, etc.

In uzina chimică, tehnicianul mediu activează atât în producție, cât și în laboratoarele fabricii.

In construcții, tehnicianul mediu trebue să conducă singur șantierele mai mici, contribuind astfel la realizarea sarcinilor importante pe care le prevede Planul în domeniul construcțiilor.

In agricultură, tehnicienii medii trebue să împânzească Gospodăriile de Stat, S.M.T. și Gospodăriile Colective, îndrumând activitatea acestora pe linia celor mai înaintate procedee tehnice. Ei vor executa lucrări de îmbunătățiri funciare, vor face lucrări de cadastru, vor îndruma creșterea vitelor, cultura legumelor, a pomilor, a viilor. Școlile medii tehnice agricole trebue să formeze specialiști în toate aceste ramuri.

Școlile medii tehnice de silvicultură ale Ministerului Silviculturii, ca și școlile de industrie și prelucrare a lemnului, formează tehnicienii medii necesari lucrărilor de folosire rațională a lemnului.

Dar Planul de Stat indică sarcini importante și în ceeace privește sănătatea poporului. Asistența sanitară a luat și va lua o desvoltare din ce în ce mai mare și, pentru aceasta, sunt necesare numeroase cadre medii, care să-i ajute pe medici în evitarea și combaterea bolilor.

Toate cele de mai sus se realizează printr'o bună administrație, printr'o bună distribuire a obiectelor de consum, printr'o bună organizare a finanțelor Statului. In acest scop, școlile medii tehnice cu caracter administrativ, ale Ministerului Comerțului Interior, ale Ministerului de Finanțe și ale Comisiei de Organizare a Cooperației formează cadrele de tehnicieni, care, prin munca lor, vor asigura o bună administrație a bunurilor poporului.

Sportul trebue să ocupe un loc important în educația tineretului nostru. La fel și desvoltarea gustului pentru artă. Pentru aceasta, școlile medii tehnice sportive și cele de artă vor crea numeroase cadre de specialiști, viitorii educatori sportivi ai tineretului nostru și creatori de opere artistice.

Legea de reformă a învățământului a reglementat organizarea școlilor medii tehnice, care s'au desvoltat în măsură destul de mare în primii ani de aplicare a reformei. Pentru anul școlar 1950—1951, Planul de Stat prevede sarcini importante de școlarizare în școlile medii tehnice. Actuala rețea de școli va trebui să fie extinsă. Vor apărea tipuri noui de specializări. Pe baza experienței de până acum, planurile și programele școlare vor trebui să fie reconsiderate, astfel încât să corespundă scopului pentru care au fost create.

Dacă în primii doi ani după aplicarea Legii de reformă a învățământului s'au realizat progrese importante în organizarea învățământului mediu tehnic, trebue să constatăm însă că sunt încă lipsuri destul de serioase, pe care trebue să le înlăturăm.

Rolul școlilor medii tehnice nu a fost destul de bine precizat, din care cauză unele Ministere le-au dat un caracter de învățământ profesional, neglijând partea teoretică și desvoltând în mod disproporționat partea practică.

La reconsiderarea programelor, trebue să se țină seama de acest lucru și să se stabilească o proporție justă între teorie și practică.

Se resimte o mare lipsă de cadre didactice. La cursurile de specialitate, se folosesc în cea mai mare măsură, tehnicienii din producție. Aceștia nu au fost suficient mobilizați pentru a înțelege importanța predării în școlile medii tehnice. Mulți dintre ei vin neregulat la cursuri. De aceasta este vinovată, în bună măsură, și conducerea întreprinderilor, care nu le dă întotdeauna posibilitatea de a pleca din producție pentru a-și face orele. Intreprinderile sunt însă direct interesate în formarea cadrelor tehnice și trebue să dea tot sprijinul pentru ca școlile medii tehnice să funcționeze în cele mai bune condițiuni.

Lipsa dela orele de curs trebue neapărat remediată. Pentru aceasta, ministerele au datoria de a mobiliza întreprinderile, factori ce pot contribui la ținerea regulată a orelor.

O lipsă tot atât de serioasă este aceea a manualelor. Varietatea tipurilor de școli și a cursurilor ce se predau la aceste școli a constituit o greutate serioasă pentru întocmirea manualelor, în special la cursurile de specialitate. Aceasta însă nu scuză întârzierea editării manualelor cu caracter tehnic general — și una din sarcinile noastre cele mai importante este aceea de a ne strădui ca manualele de specialitate să apară cât mai curând.

Nici problema localurilor nu a putut fi în întregime soluționată până acum. Pentru a asigura condiții de școlarizare elevilor, fii de muncitori și de țărani muncitori, trebue să avem internate bine amenajate; aceasta, cu atât mai mult cu cât școlile medii tehnice nu se pot crea în orice parte a țării, ci numai în regiunile corespunzătoare tipului lor (regiuni miniere, industriale, pomicole, etc.); astfel încât ele trebue să cuprindă și elevi din localități mai îndepărtate.

Localurile existente trebue folosite la maximum, prin utilizarea claselor în tot timpul zilei și printr'o rațională folosire a spațiului locativ. Secțiunile de învățământ ale Comitetelor Provizorii trebue să sprijine în mod deosebit amenajarea și desvoltarea localurilor pentru școlile medii tehnice, iar ministerele de resort trebue să îngrijească de înzestrarea laboratoarelor și atelierelor cu cele mai moderne utilaje, pentru ca tehnicienii să fie familiarizați cu cele mai noi metode de producție.

Dar grija cea mai mare trebue să o dăm îndrumării elevilor către școlile medii tehnice. Va trebui să alegem elementele cele mai merituoase și să îndreptăm pe cei mai buni elevi în primul rând spre școlile care pregătesc cadrele necesare desvoltării sectoarelor de bază ale economiei țării: industria extractivă, industria metalurgică, siderurgică și electrotehnică, ca și spre agricultură și construcții.

Trebue să avem în vedere că elevii pe care îi vom școlariza acum în învățământul tehnic mediu vor fi absolvenți în anul 1954, adică în plină desfășurare a planului cincinal. Ei vor avea de adus la îndeplinire sarcini mari și noi vom răspunde de modul cum vor fi pregătiți.

Pentru a da o pregătire cât mai corespunzătoare necesităților producției, școlile medii tehnice funcționează sub directa conducere și îndrumare a ministerelor de specialitate. Ele trebue să fie cât mai apropiate de locurile de producție, pentru a realiza o legătură cât mai strânsă între școală și uzină sau șantier. Elevii trebue să trăiască în atmosfera producției, a întrecerii socialiste, a depășirilor de norme, ei urmând să fie viitorii inovatori și depășitori de norme.

Cadrele superioare de conducere se formează în Institutele de Invățământ Superior. Și aceste Institute sunt organizate în cadrul diferitelor ministere, pentru ca formarea viitorilor tehnicieni să fie legată de producție și în funcție de necesitățile ei.

Legea de reformă a învățământului a îngăduit deasemeni desvoltarea învățământului tehnic superior. Prin grija Partidului și a Guvernului s'au înființat Institute noi în centrele industriale, s'au creat noi specializări pe care le necesită lucrările de mare amploare ce se vor realiza în cadrul Planului de Perspectivă, ca, de exemplu: hidrotehnica, construcții de mașini-unelte, construcții masive, piscicultura, industria alimentară, etc.

Cadrele didactice din învățământul tehnic care lucrează în școlile și Institutele tehnice trebue să-și ridice permanent calificarea pedagogică și să-și îmbunătățească metodele de predare, pentru ca procesul de învățământ să se desfășoare în cele mai bune condițiuni și să aibă ca rezultat o pregătire temeinică.

Profesorii de specialitate trebue să folosească în cea mai mare măsură materialul și experiența Uniunii Sovietice ale cărei școli tehnice au un rol deosebit de important în pregătirea cadrelor care desăvârșesc socialismul și construiesc comunismul.

Reușind să legăm în învățământul tehnic teoria cu practica, reușind să formăm elemente bine pregătite, legate de clasa muncitoare și de Partidul ei, de marea cauză a construirii socialismului, folositoare producției chiar din momentul formării în școală, sarcina noastră va fi bine îndeplinită și realizarea Planului de Stat va fi asigurată.

Flaviu Blassian

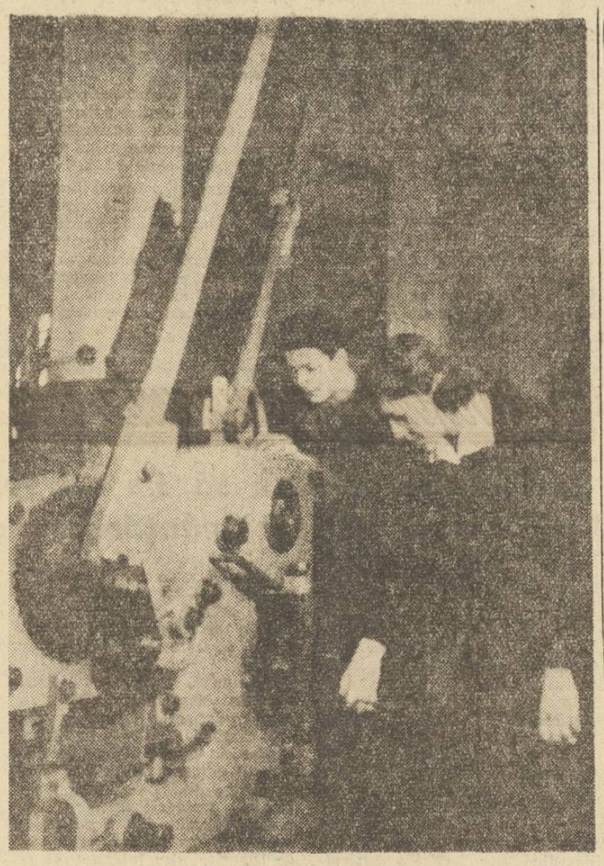

Nicio mașină nu e greu de mânuit pentru elevele Școlii medii electrotehnice din București
In clișeu o elevă lucrând la stanță

„Organe de mașini"

Manual unic pentru școlile medii tehnice

Reforma revoluționară a învățământului, înfăptuită din inițiativa Partidului Muncitoresc Român, a creat condițiile de rezolvare a problemei formării cadrelor tehnice necesare tuturor ramurilor de producție. Printre școlile medii tehnice nou înființate, sunt deosebit de importante, pentru desvoltarea industriei noastre, în cadrul actualului Plan de Stat ca și pentru Planul de Perspectivă, școlile cu caracter industrial.

La cursul de Mecanică și Rezistență care se predă în aceste școli, elevii învață să cunoască legile generale ale forțelor, mișcarea corpurilor, precum și deformările ce se produc sub acțiunea acestor forțe. Elevii găsesc o primă aplicare a cunoștințelor dobândite la acest curs, în momentul în care fac cunoștință în mod concret cu organele de mașini.

Niturile, șuruburile, axele, curelele de transmisie, roțile dințate, pistoanele, bielele, manivelele sunt exemple de ceeace tehnicienii numesc organe de mașini, cunoscute deasemenea și sub denumirea de elemente de mașini sau piese.

Obiectul manualului „Organe de Mașini", elaborat de Ministerul Invățământului Public, îl formează, după cum de altfel ne arată și titlul, studiul organelor de mașini pe care le găsim la diferite mașini și construcții mecanice care, prin natura lor, pot fi calculate și proectate separat, deci independent de mașina sau construcția la care urmează să le utilizăm.

Realizările tehnicii celei mai înaintate, ale tehnicii sovietice, au constituit un real sprijin în realizarea acestui manual.

Dela început, elevii învață că piesele trebue realizate în condițiunile cele mai bune și conform cu prescripțiile standardizării. S'a ținut seama de aceasta și s'au introdus în manual standardele publicate de Comisia de Standardizare până în Decembrie 1949.

Elevilor li se arată că, pentru a construi o piesă sau o mașină oarecare, trebue să potrivească forma și dimensiunea și să-și aleagă materialul în conformitate cu standardele de stat.

Elevii mai învață că, aplicând principiile tehnicii sovietice, se poate obține îmbunătățirea continuă a unui produs și se pot realiza mari economii. In acelaș timp, ei capătă o bază serioasă pentru un control eficace al produselor.

Caracterul practic al cursului a cerut ca, în afară de tablourile cu dimensiunile normate ale pieselor, să se arate, într'un scurt paragraf, noțiunile de bază din Rezistența Materialelor, care sunt în directă legătură cu dimensionarea pieselor și cu alegerea materialului. In felul acesta având un caracter nu numai teoretic, ci și practic, manualul poate fi de folos ori de câte ori se pune problema utilizării sau a proectării unor piese mai simple.

Organele de mașini au fost împărțite în două categorii mari: organe simple și mecanisme.

Bazat pe această împărțire, manualul pornește gradat, dela cele mai simple organe de ansamblare (nitul și șurubul), la studierea mecanismelor de transmitere a forțelor și a mișcărilor, pentru ca apoi să treacă la studiul mecanismului bielă-manivelă, adică a organelor pentru transformarea mișcării lineare în mișcare circulară și la acele organe care servesc la regularea acestor mișcări (volanții și regulatorii).

Organele pentru amortizarea șocurilor (arcuri) și cele pentru condus și păstrat fluide formează obiectul unor capitole separate. Nici importanta problemă a ungerii nu a fost neglijată și formează subiectul capitolului care închele manualul. In această parte se arată nu numai importanța și modul cum trebue făcută ungerea, dar și diferitele sisteme de ungere.

Aparatul matematic este introdus în manual numai în măsura în care este strict necesar și legat de cunoștințele dobândite în primele patru semestre de învățământ. După însuși caracterul practic al materiei, au fost introduse multe formule izvorâte din viața practică, rezultatul unor experiențe din fabrici și laboratoare. Acolo unde a fost posibil, s'au introdus și probleme, în scopul de a pune pe elevi în contact cu cazuri concrete, pentru a le da o imagine mai clară a aplicării formulelor și a le permite să adâncească materia.

Fiecare organ de mașină sau mecanism studiat este înfățișat elevilor nu numai prin desene sau schițe, ci și prin fotografii. In felul acesta, ei învață să-l recunoască atât în realitate cât și într'un desen tehnic. Figurile formează una din părțile principale ale manualului.

Felul în care a fost împărțită materia constitue un real ajutor pentru profesori. Adaptând manualul la programa școlară a tipului de școală la care predau, — întrucât manualul nu a fost întocmit pentru un tip special de școală medie tehnică — profesorii își pot împărți astfel materia, încât să o poată cuprinde în numărul de ore prevăzut.

Manualul având un caracter general, fiecare profesor va trebui să-și extragă materia pe care o are de predat și să desvolte sau să reducă acele părți care interesează mai mult sau mai puțin tipul de școală respectiv. Se înțelege dela sine că el va trebui să atragă în acest sens atenția elevilor, arătându-le părțile ce trebuesc adâncite mai mult.

Manualul este de un real folos profesorilor și din alt punct de vedere: îi ajută la întocmirea planșelor demonstrative sau a diapozitivelor de care au nevoie în cursul explicației, precum și în alegerea pieselor pentru colecția tehnică din cabinetul de mecanică al școlii. Această colecție este de cea mai mare importanță pentru predarea obiectului Organe de Mașini. Elevul trebue să vadă piesa, să-și dea seama de forma și execuția ei, iar când este vorba de un mecanism, să cunoască modul lui de funcționare.

Prin însăși natura lui, acest manual poate fi utilizat și de către muncitorii și tehnicienii din producție, în special de acei ce frecventează o școală de calificare profesională. In felul acesta, el aduce un aport seriu literaturii noastre tehnice.

Manualul are, desigur, și lipsuri. Astfel, s'a omis prezentarea unor piese. Ordinea și modul de prezentare a diferitelor paragrafe nu sunt întotdeauna juste. Deasemeni, stilul în care este redactat prezintă unele lipsuri.

Adresându-se profesorilor, manualul „Organe de Mașini" trebue să fie difuzat cât mai mult în rândurile acestora. Experiența, practica și cunoștințele tehnicienilor trebue să intervină și să semnaleze lipsurile, să arate îmbunătățirile ce trebuesc aduse, precum și greutățile întâmpinate în aplicarea manualului pe teren.

Dr. Traian Negreja

CRESC CADRE NOI DE ELECTROTEHNICIENI

Scurtă vizită la Școala Medie Electrotehnică din București

„Puterea Sovietelor plus electrificare = socialism"... Celebrele cuvinte ale lui Lenin străjuesc munca și viața Școlii Medii Electrotehnice din București, îi luminează, ca un far călăuzitor, drumul pe care îl are de parcurs în cadrul măreței opere de construire a socialismului în țara noastră.

Electrificarea, această minunată armă a progresului, a fost și este una din principalele preocupări ale Partidului și Guvernului nostru. Pentru ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii, avem nevoie de industrie puternică, de mijloace de transport moderne, de aparate și mașini noi, ultime descoperiri ale științei. Dar pentru toate acestea trebue electrificată țara și, în primul rând, trebue create cadrele de tehnicieni necesari unor lucrări de amploare uriașă.

Pe drumul realizării acestor importante obiective, au luat ființă o serie de instituții de învățământ. Printre ele se numără și Școala Medie Electrotehnică.

★

In ateliere și în clase pulsează ritmul unei vieți noi, ritmul muncii creatoare care însuflețește oamenii muncii din uzine și de pe ogoare. Pe coridoare, utemiștii fac ultimele pregătiri în vederea Săptămânii Mondiale a Tineretului. Se bat lozinci, se fac ultimele retușări la gazetele de perete festive. „Luptăm pentru pace"... In articole pline de vigoare, elevii Școlii Medii Electrotehnice au subliniat că tineretul luptă pentru pace, învățând cât mai mult și cât mai bine.

Avem prilejul să ne convingem de acest adevăr, îndată ce elevii intră la ore. Iată-ne în atelierul de ajustaj. Aici, elevii încep primele lucrări practice. Fete și băeți din anul I A. se apleacă atenți peste menghine și „trag la pilă" cu îndemânare. Pe o placă de metal se fac, pe rând, exerciții de tăiere, pilire, rotunjire, îmbinare, găurire, etc., astfel că, la sfârșitul lucrării, elevul s'a deprins cu mânuirea tuturor sculelor. Eleva Pricop Cornelia este aproape gata cu lucrarea. „Știți — ne spunea ea — la început mi s'a părut mai greu. Unii dintre colegi mă priveau cu neîncredere. O fată cu pila în mână!... Acum și-au schimbat părerea". Intr'adevăr, azi, fiica șefului unei echipe de turnători metalurgiști este în fruntea clasei.

Fetele din clasă s'au dovedit îndemânatece și la alte lucrări mai greu de executat. Raboteza, freza, șlanța sunt acum mașini dragi fiecăruia dintre elevele și elevii școlii.

Laboratorul electrotehnic construit de elevi prin muncă voluntară

In locul atelierelor rudimentare ale fostei școli de meserii, trebuiau instalate laboratoare noi și moderne unde elevii să-și poată însuși cu temeinicie știința electrotehnicii. Fondurile erau puține. La apelul lansat de direcțiunea școlii și de organizația U.T.M., s'a construit, în numai 15 zile, un laborator electrotehnic bine dotat cu toate aparatele necesare. Astăzi, în locul unei săli pe jumătate ruinate, s'a construit o sală frumoasă și spațioasă. Un imens tablou de distribuție a fost lucrat de elevii anului III. Elevii au confecționat 15 bancuri cu borne. Prin tablou se distribue curent la fiecare banc, astfel că fiecare elev poate experimenta tema dată de profesor. Pe pereți au fost așezate tablouri intuitive, care arată principiile de funcționare și drumul pe care îl parcurg în fabricație diverse aparate electrice: telefonul, acumulatorul, mașina de călcat, etc.

Un grup electrogen și o stație de acumulatori, proaspăt sosite din fabrică, așteaptă să fie instalate, tot de elevi, într'un nou laborator, în sala vecină.

Viitorii electrotehnicieni primesc o pregătire temeinică

Programa școlară a Școlii Medii Electrotehnice s'a alcătuit cu multă grijă. Elevii învață o serie de cursuri cu caracter practic, printre care cele mai de seamă sunt: mașini electrice (dinamuri, motoare, transformatori, etc.), tehnologie, organe de mașini, ajustaj, bobinaj, electromecanica, etc.

Dar pe lângă cursurile cu caracter practic, în Școala Medie Electrotehnică se predau și cursuri de cultură generală. Nu lipsesc din programa școlară: geografia, limba română, limba rusă, istoria și alte obiecte al căror studiu contribue la făurirea unui tehnician cu un înalt nivel intelectual. Practica îmbinată cu teoria — această concepție care stă la baza formării cadrelor de tehnicieni—este aplicată în toate domeniile de activitate ale școlii.

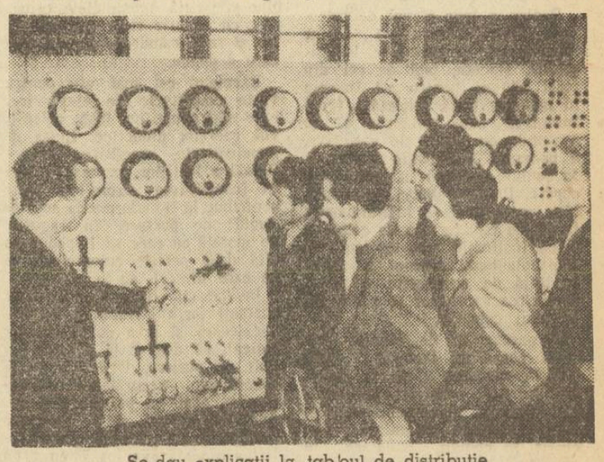

Se dau explicații la tabloul de distribuție

★

In Școala Medie Electrotehnică învață 470 de eleve și elevi, care, mâine, când vor absolvi cu succes cursurile, vor păși în producție sau în învățământul superior. Băncile nu vor rămâne goale. In ele vor lua loc alte sute de tinere și tineri, călăuziți aici de sfaturile profesorilor și ale părinților, de dragostea față de școala nouă, școala tehnicii puse în slujba construirii socialismului.

Observații asupra modului de predare în școlile medii tehnice

Invățământul mediu-tehnic are un rol însemnat în pregătirea cadrelor necesare desvoltării industriei noastre de toate gradele. Marea experiență a U.R.S.S. și linia trasată de Partid ne arată că asigurarea independenței și suveranității naționale a unui popor este în primul rând în funcție de independența lui economică. Cadrele calificate, însuflețite de conștiința vie a importanței unei munci de calitate în sprijinul construirii socialismului, constitue o garanție a realizării planurilor noastre de Stat, o contribuție reală și efectivă la întărirea lagărului păcii.

Deaceea, problema modului de predare în școlile medii tehnice trebue să ne preocupe îndeaproape. Școlile medii tehnice pregătesc pe viitorii tehnicieni din două puncte de vedere. Paralel cu pregătirea de specialitate, aceste școli au ca scop să dea elevilor și noțiuni de cultură generală.

Cum se transmit aceste cunoștințe elevilor din școlile medii tehnice?

Profesorii pentru materiile numite „speciale" își dau desigur toată silința să aducă elevilor un cât mai mare număr de noțiuni noi, în cuprinsul unei ore. Nu întotdeauna, însă, această bună intenție obține rezultatele dorite. Se întâmplă, uneori, ca tovarășii care au o deosebită pregătire tehnică în specialitatea respectivă să piardă din vedere faptul că au în față elevi în vârstă de 14—16 ani și că acești elevi urmăresc greu și asimilează și mai greu cunoștințele predate în stil universitar.

Sunt însă și altfel de situații. Materii tehnice de mare însemnătate sunt considerate de unii profesori ca „ușoare și simple", iar conținutul științific este minimalizat și chiar ignorat. Așa, de pildă, am asistat la o oră de electricitate la Arad, la Școala tehnică de prelucrare a lemnului. Tovarășa Hortopan, profesoară de matematică, pornind dela „simplitatea" subiectului, a redus ora la o înșirare de povești care nici măcar nu aveau justețea unor istorioare de popularizare a științei. După ce a făcut faimoasa explicație a producerii electricității prin frecarea unui chilimbar cu o blană de pisică, a vorbit ceva despre Benjamin Franklin și de o experiență cu o chee. Apoi, — în aceeași formă de poveste, — a vorbit despre transmiterea unor mesagii radiofonice de către Popov unui cuirasat rus în primejdie. Nici un moment nu a fost vorba de prezentarea vreunui aparat sau măcar a unei scheme pe tablă. N'am putut înțelege ce s'a urmărit cu această oră. Elevii n'au rămas cu nimic din acest vârtej de afirmații, care ne duceau dela chilimbar („un fel de diamant", ne explica un elev!) la mesagii radiofonice. Confuzia științifică se combină în astfel de cazuri cu lipsa de pricepere pedagogică, dăunând adânc învățământului. O oră de curs, indiferent de conținutul ei, nu se poate improviza. In niciun caz însă, nu se pot transmite la întâmplare afirmații științifice, care produc confuzii grave în mintea elevilor.

O altă problemă a predării lecțiilor în aceste școli o constitue orele de cultură generală.

Grija pentru informarea și pregătirea ideologic-culturală a elevilor nu este numai o sarcină a U.T.M. Această chestiune este o preocupare egal de serioasă, atât pentru școală cât și pentru organizația tineretului. Unele școli au înțeles acest lucru și aceasta se observă din felul cum sunt frecventate bibliotecile școlilor respective și din nivelul discuțiilor dintre elevi. Am văzut, de pildă, la Școala tehnică profesională de băeți din Deva două acțiuni deosebit de interesante. Pe peretele unui coridor luminos, erau afișate, săptămânal, cărțile și revistele nou sosite în biblioteca școlii. Apoi, într'un cadru intitulat: „Intrebări și răspunsuri", elevii își transmiteau în scris observații care puteau fi verificate de toți colegii. Cadrul avea trei rubrici: întrebări, răspunsuri, observații. Suna, de pildă, întrebarea astfel: „Intreb pe tovarășul Staicu, din anul II A., ce este dictatura proletariatului?" — semnat Crișan A., anul I A. Răspunsul era scris alături, el trebuia să vină în termen de opt zile. La rubrica „observații" se putea citi următoarea observație: „Tov. Gheorghe S. din anul II B. spune că i-a plăcut cartea „Neînfrânții", dar nu spune dece. Să-și motiveze aprecierea", semnat Roșca A. anul III.

Acest sistem de discuție prin scris dovedea că elevii și colectivul didactic se preocupă de felul cum gândesc și-și formulează gândurile, de gradul cunoștințelor generale pe care le au viitorii tehnicieni.

Am văzut, însă, o oră de limba română la Școala de chimie-sinteză din București. Aci, profesorul Fenești V. a citit pur și simplu cu elevii de anul III patru pagini din manualul de teorie literară pentru clasa a VIII-a, ca și cum cartea nu ar fi fost un îndreptar în muncă, ci o operă artistică. Profesorul a pierdut complet din vedere că în lumina cunoașterii acestei teorii și în măsura în care o va fi asimilat tehnicianul de mâine va putea aprecia mai just și mai adânc o operă literară, va putea la rândul lui să ajute cu o critică constructivă pe scriitor.

Am văzut apoi o oră de Istoria României la anul III B. la Școala de finanțe din Arad. Profesoara Popovici A., trebuia să predea: „Desvoltarea economică și socială din Principate între anii 1828—1848". Obiectivismul burghez a făcut pe profesoară să înșire, cu minuțiozitate, ramurile de producție desvoltate și căile de comunicații construite. S'a vorbit apoi de participarea boerilor și a domnitorului la desvoltarea comerțului. Dar, care au fost cauzele acestei participări, de ce feudalitatea, lovită de revoluția din 1789, căuta să-și mai mențină poziții prin participarea la comerț, ce condiții sociale aveau muncitorii și țăranii, aceste probleme n'au intrat în preocupările lecției. Cu grabă și fortat am ajuns deodată la 23 August 1944, fără să se fi adâncit întru nimic situația politic-socială din anii 1828—1848.

Aceste procedee arată că problema orelor de cultură generală la școlile medii tehnice nu este privită întotdeauna cu destulă seriozitate de către cadrele didactice.

Mai persistă în gândirea unor tovarăși ai noștri ideea din școala burgheză că la școlile tehnice elevii trebue să învețe multă meserie și mai puțină carte, conform concepției idealiste care săpa o prăpastie, —voită și conștientă, — între munca fizică și cea intelectuală.

In superficialitatea cu care se lucrează în aceste ore este și o neînțelegere a rolului însemnat pe care-l au cadrele tehnice și pregătirea lor în desvoltarea Patriei noastre.

Lipsa aceasta trebue remediată cât mai repede oricare i-ar fi motivul. Modul de predare în școlile medii tehnice trebue să constitue o preocupare a directorilor, a cercurilor pedagogice, a organelor de îndrumare și control.

La buna pregătire tehnică trebue să se adauge o bună pregătire ideologică și culturală.

Numai astfel vom putea da Patriei noastre tehnicieni de calitate, muncitori luminați, factori activi ai construirii socialismului, elemente dârze și combative pentru apărarea Păcii, pentru triumful muncii și al vieții.

Ana Olteanu

Mai mult petrol pentru întărirea Patriei, pentru Pace

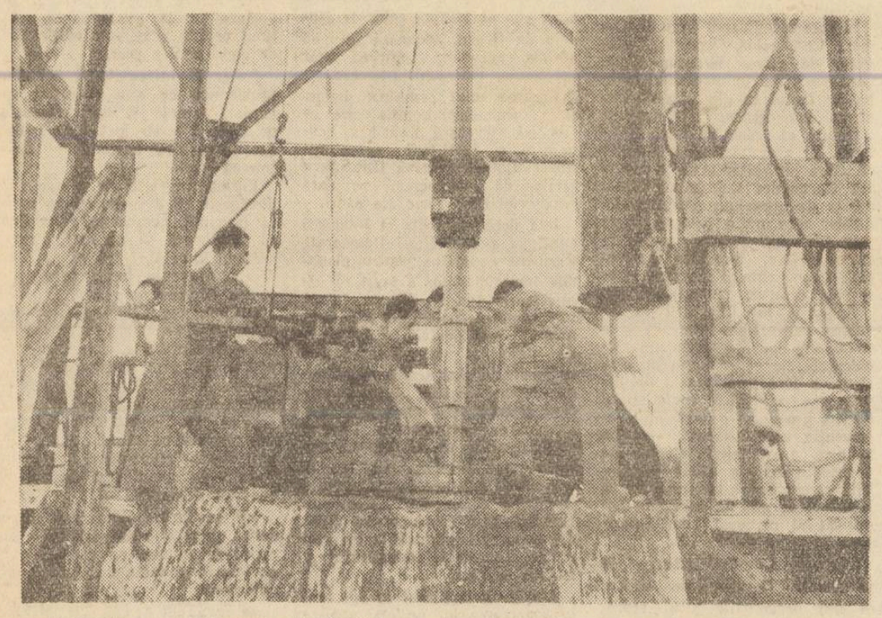

Folosind materialele sosite din U.R.S.S. și aplicând metodele de lucru ale tehnicienilor sovietici, muncitorii și tehnicienii din industria noastră petroliferă se străduesc cu un elan mereu sporit să ridice producția de petrol.

Sub lozinca „Mai mult petrol pentru întărirea Patriei, pentru Pace", ei împlinesc și depășesc normele aducând astfel contribuția lor importantă la construirea socialismului și la lupta pentru apărarea păcii.

In clișeu: elevi ai școlilor medii tehnice de petrol la practică în șchelă.

Pentru o atitudine justă faţă de colectivul clasei şi al şcolii

Sarcina esenţială ce revine astăzi tuturor învăţătorilor şi profesorilor din ţara noastră este crearea de condiţiuni favorabile desfăşurării învăţământului în şcoli, precum şi pregătirea şi educarea tineretului în vederea construirii societăţii socialiste.

Regulile de bună purtare cuprinse în decizia Ministerului Invăţământului Public au de scop să asigure crearea acestor condiţii şi să adâncească întregul proces instructiv-educativ, generalizând noua atitudine a elevului faţă de colectivul clasei şi al şcolii, faţă de învăţătură, faţă de muncă şi de oamenii muncii.

Diriginţii au un rol deosebit de important în ceeace priveşte aplicarea acestor reguli, întrucât o justă aplicare a lor presupune o cunoaştere temeinică a fiecărui elev în parte şi, totodată, o supraveghere continuă asupra felului cum sunt aduse la îndeplinire sarcinile primite.

Punctele 19 şi 23 din articolul I al deciziei Ministerului Invăţământului Public arată care sunt îndatoririle elevului faţă de colectivul clasei şi al şcolii, punând un deosebit accent pe atitudinea tovărăşească şi pe participarea intensă la viaţa colectivă.

Şcolile noastre de astăzi nu mai sunt rupte de viaţă. Ele pregătesc tineretul pentru a deveni constructor al socialismului, apărător al Patriei, al păcii şi al progresului. In acest scop, cadrele didactice trebue să acorde o atenţie deosebită atitudinii pe care fiecare elev o are faţă de învăţător, faţă de ceilalţi oameni şi faţă de colegii lui. Această atitudine interesează în cea mai mare măsură atât colectivul clasei, cât şi colectivul şcolii, după cum, deasemenea, viaţa clasei şi a şcolii trebue să preocupe îndeaproape pe fiecare elev în parte.

Pentru a lega elevul de colectivul clasei, pentru a-l forma într'adevăr o atitudine tovărăşească, sinceră, faţă de cei din jurul său şi pentru a-l integra în colectiv până într'atâta încât interesele sale personale să se confunde cu interesele colective, e necesară o educaţie a muncii în comun, condusă cu multă pricepere. Printr'o muncă în comun, bine organizată, se înlătură orice formă de izolare faţă de colectiv, orice înclinaţie spre egoism şi individualism, precum şi orice tendinţă de sustragere dela îndeplinirea sarcinilor ce revin întregului colectiv.

Organizaţiile de tineret din şcoli constitue factorul esenţial în educarea vieţii în colectiv. Intrucât pionierii şi utemiştii muncesc în comun, au preocupări comune, organizează excursii în comun, studiază în comun, ei ajung mult mai repede la o conştiinţă colectivă. Deaceea, ei sunt chemaţi să strângă în jurul lor pe toţi elevii clasei, mobilizându-i în muncă şi dându-le sarcini precise, în raport cu vârsta şi cu puterea lor de înţelegere. Bucuria muncii în colectiv contribue în largă măsură la înlăturarea individualismului, la întărirea solidarităţii şi a spiritului de ajutorare reciprocă şi, totodată, la desvoltarea multilaterală a personalităţii fiecărui şcolar.

Acolo unde există o strânsă colaborare între colectivul cadrelor didactice şi al organizaţiilor de tineret, elevii manifestă, într'adevăr, conştiinţa unei răspunderi colective, simţul onoarei colective.

Astfel, în timp ce un elev din anul III dela Şcoala Pedagogică din Deva încerca să copieze la o teză, un coleg, care avea conştiinţa răspunderii faţă de colectivul clasei sale, i-a spus cu glas tare: „Elevul Pera nu încerca să copiezi, că faci clasa de râs!".

Educaţia în colectiv desvoltă o critică şi o autocritică sănătoasă. Dacă elevii sunt sprijiniţi, în şedinţele lor, de director, de diriginţi şi de profesori, ei ajung să desvăluie lipsurile, fără să producă supărare, fără să slăbească, prin aceasta, relaţiile de prietenie.

De multe ori, cei mari iau o atitudine de apărare şi de ajutorare a celor mici, reuşind să depăşească interesele clasei lor şi să se integreze intereselor colectivului şcolii. Aşa, de pildă, eleva Cernea Meletina, secretara organizaţiei U.T.M. dela Şcoala Pedagogică de fete Nr. 1 din Bucureşti, merge în diferite clase, se interesează de elevele slabe, le îndrumează şi le urmăreşte în îmbunătăţirea muncii. Deasemenea, această elevă duce o muncă intensă de lămurire şi de combatere a tuturor cazurilor de indisciplină, urmărind o aplicare consecventă a regulilor de purtare.

In locul ambiţiei egoiste de altă dată, tineretul de astăzi se apropie cu dragoste şi cu înţelegere de elevii mai slab pregătiţi, ajutându-i să-şi ridice nivelul la învăţătură. Astfel, eleva Neagu Victoria, pionieră, din comuna Pechea, jud. Govurlui, fiica unui ţăran muncitor din Gospodăria Colectivă, a ajutat cu multă stăruinţă, la matematică, pe elevul Stroe Alexandru. Acesta, datorită ajutorului primit, s'a ridicat printre cei mai silitori elevi ai clasei a IV-a, iar acum, prinzând dragoste de învăţătură, munceşte cu multă tragere de inimă pentru alfabetizarea mamei şi a sorei sale, Sultana.

Educaţia primită în cadrul organizaţiilor de pionieri şi U.T.M. a dus la crearea unei atitudini de ajutor şi de răspundere a colectivului clasei faţă de fiecare membru în parte.

Aşa, de pildă eleva Bihman Elena, dela Liceul de fete Nr. 1 din Bucureşti, povesteşte că, în grupa ei, toate elevele învăţau bine afară de eleva Bellegante, care rămăsese în urmă. Dându-şi seama că grupa lor nu se poate bucura de mare cinste în colectivul clasei dacă colega lor nu-şi ridică nivelul, elevele au hotărît s'o ajute fiecare la materia la care se simţea mai bine pregătită. Aceste eleve urmăresc cu bucurie ridicarea colegei lor şi sunt mândre de munca pe care o depun.

Exemplul cel mai viu pentru toate colectivele de elevi trebuie să-l constitue, însă, colectivul cadrelor didactice. Lipsa de punctualitate, pregătirea superficială a lecţiilor, munca formală în îndeplinirea sarcinilor, toate contribue la transformarea acestor reguli de purtare, în regulile de morală cu care se împodobeau altă dată pereţii culoarelor şi pe care nimeni nu le citea.

Invăţătorii şi profesorii sunt chemaţi, prin atitudinea lor tovărăşească şi prin colectivul lor ridicat, să dea viaţă acestor reguli de purtare. Unde domneşte dezordinea, necurăţenia şi delăsarea, atât a personalului administrativ, cât şi a cadrelor didactice, cu greu se poate înfiripa o viaţă sănătoasă, cu greu se pot stabili raporturi juste, tovărăşeşti între elevi şi colectivul de conducere al şcolii.

Un exemplu grăitor, în această privinţă, îl constitue Şcoala Medie Tehnică de Prelucrare a Lemnului din Arad, unde elevii trăesc în condiţii de necrezut. Conducerea şcolii nu ia nici o măsură nici în privinţa curăţeniei, nici a hranei, care este insuficientă şi prin aceasta dă naştere la nemulţumiri continue. Din această cauză, între elevi şi conducerea şcolii există un conflict deschis, care e alimentat, pe de o parte, de lipsa de tact şi de pricepere a subdirectoarei Hortopan, iar pe de altă parte, de directorul Toth, care acoperă, în spirit nejust, atitudinea subdirectoarei.

In asemenea condiţii, nu se pot educa raporturi tovărăşeşti nici între elevi înşişi, nici între elevi, profesori şi personalul administrativ.

Participând intens la viaţa clasei, la adâncirea lecţiilor, la ajutorarea celor slabi la învăţătură, şi, totodată, colaborând cu dragoste la celelalte munci cu caracter social (gazeta de perete, pavoazare, serbări, sport, etc.), şcolarii se leagă adânc de colectivul clasei lor, subordonând interesele lor personale celor colective.

Invăţătorii şi profesorii au la dispoziţia lor nenumărate mijloace prin care să facă educaţia unei atitudini tovărăşeşti faţă de colectiv, prin care să cultive simţul onoarei personale şi colective.

In educarea colectivului de copii, rolul organizatoric îl joacă, în primul rând, munca şcolară. Cadrele didactice au datoria să organizeze în aşa fel munca lor, încât fiecare elev să simtă că e răspunzător, nu numai de activitatea lui, ci şi de activitatea întregii clase. Obişnuindu-i pe copii cu o muncă de colaborare în timpul lecţiei, învăţătorul sau profesorul contribue la crearea unui colectiv unit al şcolarilor.

O prietenie sinceră faţă de ceilalţi tovarăşi nu înseamnează să-i sufli colegului atunci când nu poate să răspundă, să-l laşi să copieze, să-i ascunzi greşelile, sau să-ţi fie indiferent că anumiţi elevi din clasă iau note mici, că nu pot participa la discuţiile ce au loc în desfăşurarea lecţiilor, sau că nu manifestă o voinţă fermă în aplicarea consecventă a regulilor de purtare.

Pe lângă literatura artistică, studiul biografiilor marilor revoluţionari şi ale conducătorilor noştri contribue în largă măsură la educarea sentimentului de prietenie. Filmele şi cărţile sovietice prezintă, deasemenea, un bogat material în această privinţă. Elevul care a citit cartea „Tânăra Gardă" a lui Fadeev a înţeles ce înseamnează să pui mai presus de viaţa ta interesele colectivului şi ale Patriei, şi-a dat seama de necesitatea unei prietenii adânci şi trainice cu cei din colectivul său. „Vreau să fiu ca Oleg" — trebue să-şi spună elevul în clipele lui libere, de adâncă reflectare. Citind operele lui A. S. Macarenco, cadrele noastre didactice vor înţelege adânc valoarea şi rezultatele educaţiei în colectiv.

In desvoltarea sentimentului de responsabilitate faţă de colectiv, şedinţele de clasă au un rol deosebit de important. Ele ajută, în mare măsură, la formarea unei opinii publice a colectivului şi la smulgerea anumitor elevi din izolarea în care se complac.

Dar pentru ca aceste şedinţe să-şi atingă scopul lor, diriginţii trebue să le acorde o valoare specifică, pregătindu-le cu toată seriozitatea.

Colectivul clasei, sprijinit de organizaţiile de tineret din şcoală şi de colectivul cadrelor didactice, trebue să cultive spiritul de colectivism, mândria pentru clasa respectivă şi formarea unei opinii publice a clasei.

Desvoltarea spiritului colectiv şi ajutorarea reciprocă a elevilor este unul din factorii care contribue activ la micşorarea numărului de elevi repetenţi şi, totodată, la formarea cadrelor necesare construirii unei vieţi noi.

Şcoala participă activ la lupta pentru pace

EXAMENUL DE INCHIDERE A CURSURILOR DE ALFABETIZARE— PRILEJ DE MANIFESTARE A VOINŢEI DE LUPTĂ PENTRU PACE

In comuna Husasăul de Tinca, jud. Bihor, au fost recenzaţi şi înscrişi 138 analfabeţi, dintre care au urmat cursurile un număr de 132. Această frecvenţă mulţumitoare se datoreşte sprijinului organizaţiei P.M.R., Comitetului Provizoriu local cât şi ajutorului dat în munca învăţătorilor şi profesorilor de către instructorii voluntari.

Examenul de închidere a acestor cursuri s'a desfăşurat în două zile: 16 şi 17 Martie.

In ziua de 16 Martie, s'au prezentat pentru examinare 90 de cursişti. Examenul a decurs într'o atmosferă de încredere şi bucurie. Cei în vârstă, care se întrebaseră în toamnă dacă vor mai putea învăţa ceva la bătrâneţe, s'au descurcat cu destulă uşurinţă în paginile manualului, iar acum sunt convinşi că, atunci când se munceşte cu râvnă, nu există piedică de neinvins.

La această sărbătoare a muncii de alfabetizare, au luat parte preşedintele Comitetului Provizoriu al plăşii şi un reprezentant din partea organizaţiei de plasă P.M.R.

Preşedintele Comitetului Provizoriu a arătat realizările regimului nostru în domeniul alfabetizării şi a îndemnat pe cursişti să continue munca începută, subliniind că socialismul nu poate fi construit cu oameni care nu ştiu carte.

Directorul şcolii a comunicat apoi rezultatele parţiale ale acestei munci, evidenţiind pe instructorii: Carbunar Teodor, Sas Florian şi Vicas Ioan, ţărani săraci din această comună.

In sfârşit, întreaga adunare — cursişti, instructori, personalul şcolii şi asistenţa—şi-a manifestat voinţa de a lupta cu toată hotărîrea pentru apărarea păcii, împotriva imperialiştilor aţâţători de război, a manifestat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român, conducătorul luptei pentru pace în ţara noastră, şi pentru marea Uniune Sovietică şi tovarăşul Stalin, conducătorul luptei pentru pace din întreaga lume.

Prof. Eliade Buciuc

Să sprijinim campania însămânţărilor

Invăţătorul trebue să fie un sprijinitor activ al campaniei însămânţărilor de primăvară

Campania însămânţărilor de primăvară se găseşte în plină desfăşurare.

La Gospodăriile Agricole de Stat, ca şi la S.M.T.-uri, unde Sindicatele agricole, sub îndrumarea Partidului, au organizat întrecerea socialistă, salariaţii agricoli s'au situat în fruntea muncii de îndeplinire la timp şi în bune condiţiuni a planului de însămânţări. Deasemenea, Gospodăriile Agricole Colective şi întovărăşirile efectuiază în bune condiţiuni şi după cerinţele agrotehnice muncile pământului, dovedind superioritatea agriculturii socialiste.

Iar organizaţiile de Partid, care au mobilizat în jurul lor U.T.M.-ul, U.F.D.R.-ul, Sindicatele de salariaţi agricoli, Frontul Plugarilor, duc o susţinută muncă de lămurire în sânul ţărănimii muncitoare şi ajută la creşterea vigilenţei acesteia, contra tuturor elementelor sabotoare, pe care le demască şi le loveşte fără cruţare.

Alături de acestea, muncind sub conducerea organizaţiei de partid, cadrele didactice din satele noastre ajută la buna desfăşurare a campaniei însămânţărilor de primăvară. Astfel, când Comitetul Provizoriu al comunei Tomşani-Prahova a întocmit statisticile agricole, printre cei care au răspuns la chemarea pentru întocmirea acestor lucrări a fost şi învăţătorul Târna Boris. El nu s'a mărginit numai a scrie această statistică, ci a antrenat şi pe ceilalţi învăţători şi învăţătoare alături de Sindicatul de salariaţi agricoli să ducă o susţinută acţiune de lămurire a ţăranilor muncitori asupra importanţei pe care o are planul de cultură.

Deasemeni, învăţătorul Radu Ion din Albeşti-Vadul Pârâului, prin conferinţele ţinute în cadrul căminului cultural, în timpul lunilor de iarnă, alături de inginerul agronom şi de alţi specialişti, a arătat ţărănimii muncitoare metodele înaintate în muncă folosite de agrotehnica sovietică. Roadele acestor munci de lămurire n'au întârziat să se arate. Ţărănimea muncitoare din acest sat s'a întovărăşit, a încheiat contracte cu S.M.T.-ul, a tratat şi selecţionat seminţele din vreme, iar acum, comuna Albeşti-Vadul Pârâului este fruntaşă în campania însămânţărilor de primăvară.

In comuna Albeşti, satul Muru, învăţătorul Bălănescu Gheorghe nu-şi precupeţeşte osteneala. Imediat ce termină lecţiile, merge şi ajută Comitetului Provizoriu la controlul îndeplinirii de către ţăranii muncitori a planului de cultură şi, mai ales, la observarea felului cum răspund chiaburii obligaţiunilor pe care le au în cadrul acestui plan de cultură. El mai ajută şi secţia de închiriat unelte agricole de pe lângă cooperativă.

La ziarele de stradă din aceste comune, care cuprind aspectele zilnice ale mersului campaniei agricole, menţionând atât pe fruntaşi cât şi pe codaşi, şi care oglindesc zi de zi munca şi frământările ţăranilor săraci şi mijlocaşi, contribuţia învăţătorilor este destul de însemnată.

Asemeni acestora, sunt nenumăraţi învăţătorii care sprijină campania de însămânţări pentru îndeplinirea Planului de Stat, în vederea ridicării bunei stări a poporului muncitor din Patria noastră.

Dar, în comunele noastre, mai sunt şi inovatori care n'au înţeles îndeajuns să-şi îndeplinească sarcinile ce le revin. Astfel, învăţătorul Voicu Constantin din comuna Ceptura, fiind chemat de Comitetul Provizoriu să ducă muncă de lămurire printre ţăranii muncitori asupra importanţei întovărăşirilor, n'a depus destul interes. In comuna Tătaru, învăţătorul Folta Tudor, ca şi învăţătorul Bejenaru Gheorghe din Inoteşti au arătat o totală neînţelegere ori de câte ori li s'a cerut din partea Sindicatelor de salariaţi agricoli, cât şi a organizaţiilor de Partid, să ducă muncă de lămurire sau să îndeplinească diferite sarcini.

Campania însămânţărilor de primăvară, care se desfăşoară în condiţiunile unei tot mai ascuţite lupte de clasă, trebuie să fie centrul preocupărilor tuturor oamenilor muncii, deci şi a învăţătorilor, căci prin această campanie se aduce o contribuţie însemnată la întărirea Republicii noastre, la lupta pentru pace, contra aţâţătorilor la război, imperialiştii anglo-americani.

C. Bercescu

Să lichidăm lipsurile în munca de Asigurări Sociale

Pentru a distruge vechiul aparat birocratic, atât de costisitor, Partidul Muncitoresc Român a trasat ca sarcină sindicatelor noastre de a duce munca de Asigurări Sociale la locul de producţie, antrenând cât mai mulţi tovarăşi în această muncă.

Păşind în noul Plan de Stat, în care sunt înscrise noi sarcini, trebue să învăţăm din experienţa anului 1949, pentru a îmbunătăţi munca Asigurărilor Sociale şi în sectorul învăţământului.

Dacă, în cadrul sindicatelor noastre, au fost antrenaţi în munca de asigurări 8983 tovarăşi, totuşi noi n'am putut da rezultatele cele mai bune, deoarece n'am folosit din plin drepturile acordate de Legea Nr. 10, referitoare la Asigurările Sociale.

Aplicarea acestei legi s'a început parţial dela 1 Aprilie 1949 şi în întregime dela 1 Iulie 1949, când plata salariilor pentru cei din învăţământ a fost trecută la Comitetele Provizorii.

Din rapoartele lunare de activitate, precum şi din controlul pe teren, reiese că sindicatele care au acordat atenţia cuvenită muncii de Asigurări Sociale, au reuşit să îndeplinească sarcinile ce le-au avut. Ca exemplu de activitate frumoasă pot fi menţionate sindicatele: Sibiu, Teleorman, Buzău, Câmpulung-Moldovenesc, Ciuc, Suceava, Botoşani, Târnava-Mare, Mureş, Muşcel, Braşov, Bacău şi Prahova.

Comisiile de pe lângă sindicatele menţionate au căutat, în primul rând, să-şi însuşească temeinic Legea Asigurărilor şi să răspundă nevoilor tovarăşilor bolnavi. S'au făcut vizite la domiciliul bolnavilor şi chiar la spitale. Deasemenea, s'a ţinut o evidenţă clară a ajutoarelor plătite şi s'au înaintat la timp, Uniunii, datele cerute.

La Sindicatul Braşov, responsabilul comisiei de asigurări duce muncă susţinută de 3—4 ore zilnic. S'au ţinut conferinţe cu subiecte privitoare la popularizarea Legii Nr. 10. S'au scris 86 de articole în această privinţă. Colaborarea cu secţia sanitară şi cu sindicatul sanitar a înlăturat multe lipsuri în asistenţa medicală, în internarea la spital şi în procurarea medicamentelor.

Dar sunt şi sindicate care au obţinut rezultate slabe în munca de asigurări sociale. Aşa, de pildă, la Sindicatul Trei-Scaune şi la Sindicatul Vaslui, munca a fost dusă de către un singur tovarăş.

Unele sindicate au întâmpinat greutăţi în muncă din partea secţiilor financiare ale Comitetelor Provizorii, cu privire la plata la timp a ajutoarelor băneşti (Cluj, Mehedinţi, Alba, etc.). Cauza acestor greutăţi a fost desigur lipsa unei colaborări tovărăşeşti, căci acolo unde a existat această colaborare, greutăţile au fost înlăturate la timp.

Alte sindicate nu folosesc cadrele pregătite pentru munca de asigurări sociale, cum este de exemplu Sindicatul Constanţa.

O serie de lipsuri s'a constatat şi cu privire la trimiterea tovarăşilor la odihnă. Sindicatele n'au privit aceste trimiteri prin prisma luptei de clasă şi a evidenţierii.

Salariaţii din învăţământ au beneficiat de trimiterea la cură şi tratament şi prin Ministerul Sănătăţii. Şi în această muncă am avut lipsuri, deoarece, Uniunea n'a colaborat dela început cu Ministerul Sănătăţii şi nu a dat la timp instrucţiuni sindicatelor să vegheze ca, printre cei trimişi, să nu se strecoare duşmani ai clasei muncitoare.

In vara anului 1949 au fost trimişi în colonii, de către C. G. M., 100 de copii ai salariaţilor din învăţământ, iar în vacanţa aceasta de iarnă s'a organizat odihna pentru 10 zile la Sinaia pentru copiii evidenţiaţilor în producţie.

Dacă urmărim activitatea sindicatelor noastre cu privire la exerciţiile bugetare, putem să spunem că unele au subapreciat această muncă (Năsăud, Rădăuţi, Alba, Cluj), îngreunând prin aceasta întocmirea la timp a situaţiei generale şi cunoşterea reală a veniturilor şi a cheltuielilor.

Din 61 sindicate, numai 7 au făcut controlul financiar şi anume: Mureş, Teleorman, Timiş-Torontal, Vaslui, M.I.P. şi Severin.

Tovarăşa Liuba Chişinevschi, la plenara C. G. M. din 31 Ianuarie a. c., a arătat că: „Prin faptul că realizarea şi depăşirea primului nostru Plan de Stat a fost o realitate, s'a putut trece la un buget bine echilibrat pe anul 1950" şi că „cel al Asigurărilor Sociale cuprinde un fond de două ori mai mare decât cel prevăzut la începutul anului 1949".

Pe anul 1950, folosind vasta experienţă a U.R.S.S. şi ţinând seama de principiul socialist al stimulării elementelor fruntaşe în producţie, s'a propus o serie de noi drepturi şi îmbunătăţiri.

Anul acesta, pentru odihna oamenilor muncii, s'au prevăzut 1.141.755.000 lei. Intreaga acţiune se va organiza pe baze medicale. Printre primii care vor merge la odihnă vor fi decoraţii, fruntaşii în producţie, inovatorii, salariaţii debilitaţi din cauza eforturilor depuse în producţie şi salariatele gravide.

Din învăţămintele trase în primul an dela trecerea Asigurărilor Sociale sub conducerea mişcării sindicale şi pe baza experienţei căpătate, aplicând linia Partidului şi experienţa sindicatelor sovietice, bugetul Asigurărilor Sociale al Uniunii a fost alcătuit, de data aceasta, pe baza datelor comunicate de către sindicate. Prin aceasta, s'a făcut un pas înainte faţă de bugetul pe 1949, care a fost întocmit de sus în jos şi pe bază de date insuficiente.

Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat arată grija deosebită pe care o poartă Partidul şi Guvernul faţă de oamenii muncii. Acest buget deschide perspective mai bune de viaţă, perspective pe care nu le au şi nu le pot avea muncitorii din ţările capitaliste. Acolo, cele mai mari fonduri se folosesc pentru fabricarea de armament, în scopul pregătirii unui nou război, pe când la noi se construesc case de odihnă, sanatorii, cluburi şi dispensare pentru o viaţă paşnică a oamenilor muncii.

Ţinând seama de greutăţile întâmpinate în anul 1949, va trebui să luptăm pentru lichidarea lipsurilor, căci lupta sindicatelor noastre face parte integrantă din lupta oamenilor muncii din lumea întreagă pentru o viaţă mai bună.

Sindicatele trebue să activizeze comisiile de asigurări şi de cenzori, pentru a face o cât mai temeinică verificare asupra modului cum sunt administrate fondurile asigurărilor sociale, la locul de muncă.

In vederea îndeplinirii sarcinilor ce ne stau în faţă, trebue să mobilizăm pe toţi tovarăşii noştri, să ne încordăm toate forţele noastre, pentru ca asigurările sociale să devină o armă puternică în lupta pentru pace şi pentru construirea socialismului.

Maria Gângaciu
Responsabila Secţiei Asigurărilor Sociale din U.S.S.I.

Cât mai multă grijă pentru manualele şcolare!

Ne apropiem de sfârşitul anului şcolar.

Grija pentru asigurarea unui învăţământ temeinic şi a unui număr cât mai însemnat de promovaţi este şi trebue să fie preocuparea de seamă a şcolii. Ea trebue însă privită nu numai prin prisma pregătirii temeinice a cadrelor didactice, nu numai prin prisma procedeelor care uşurează însuşirea cunoştinţelor de către elevi. Trebue luate în considerare şi condiţiile în care se desfăşoară procesul învăţământului: localul, mobilierul, materialul didactic, biblioteca şi, îndeosebi, manualul.

Ministerul Invăţământului Public a editat, în aceşti doi ani care au urmat legii de reformă a învăţământului, manuale cu un conţinut nou, bazat pe o concepţie ştiinţifică asupra lumii şi ţinând seama de realităţile vieţii noastre economice şi politice.

Numărul mare al elevilor care frecventează şcolile noastre de toate gradele a impus şi impune tipărirea unui mare număr de manuale. Cifra lor ajunge la câteva milioane. Aceasta înseamnă sute de vagoane de hârtie, zeci de tipografii şi mii de muncitori. Deci muncă, maşini şi materiale în cantităţi însemnate.

In faţa nevoilor economiei noastre frânate până mai ieri în desvoltarea ei de interesele capitaliştilor indigeni şi ale marilor monopoluri anglo-franco-americane, se pune întrebarea dacă lupta pentru economii, dusă de muncitori în toate ramurile de producţie, n'ar putea găsi un ecou şi în şcoală? Răspunsul nu poate fi decât afirmativ. Şcoala poate face economii administrând cu grijă fondurile ce-i sunt puse la dispoziţie, efectuând diferite lucrări cu ajutorul muncii voluntare şi a contribuţiei locale. Un aport foarte însemnat, din acest punct de vedere, se realizează, deasemeni, de către acei învăţători şi profesori care cultivă la elevi respectul faţă de avutul obştesc ca şi faţă de cărţi şi de rechizitele şcolare.

Un manual bine îngrijit poate servi ani dearândul mai multor serii de copii care învaţă în şcoală. Faptul acesta înseamnă economie de hârtie, de muncă şi de materiale. Este firesc deci ca învăţătorii şi profesorii să se îngrijească şi de această latură a problemei. In acest scop, ei trebue să sădească în sufletul elevilor dragostea de carte. A îngriji de carte înseamnă a respecta truda acestor muncitori cu braţele şi cu mintea. Păstrarea în bune condiţiuni a manualului şcolar şi transmiterea lui viitoarelor serii de elevi este, în acelaş timp, şi o datorie patriotică. Este un ajutor dat de elev ţării, care va putea astfel să facă mai puţine cheltueli cu tipărirea manualelor şcolare, dând astfel mai multe posibilităţi la tipărirea de cărţi şi reviste necesare pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare, ţinute atâta vreme în întuneric de regimurile burghezo-moşiereşti.

Dar grija faţă de manual şi rechizite mai are şi un alt aspect. A-ţi îngriji cartea şi caetul înseamnă a învăţa să fii un om ordonat. Nu o laşi pe ori unde şi nu umbli cu ea ori cum. Invăţând deci pe copil să-şi păstreze cartea, deprinzându-l prin urmare cu o atitudine justă faţă de produsele muncii, înseamnă a contribui la educarea lui în spirit comunist.

Ingrijirea cărţii constitue şi un mijloc de economii personale. Din vânzarea manualelor bine păstrate, copiii recuperează o parte din mijloacele băneşti cu ajutorul cărora îşi vor cumpăra cărţile de care vor avea nevoe în toamnă la începutul noului an şcolar.

Iată cum, în cadrul multiplelor preocupări ale învăţătorului şi profesorului, trebue să fie mereu la ordinea zilei şi cultivarea respectului faţă de carte, grija pentru formarea deprinderii de a ţine curate manualele şi rechizitele. Procedând astfel, facem o acţiune patriotică, prin economiile ce se realizează la tipăriturile de manuale şcolare. Deasemeni, ne îndeplinim una din cele mai însemnate sarcini educative, făcând din elevii noştri oameni ordonaţi, care respectă produsul muncii. In acelaş timp, asigurăm condiţiuni pentru desfăşurarea normală a învăţământului, ajutând ca, în anul viitor, să nu mai rămână nici un elev fără manuale şcolare.

Inv. S. Popescu

POŞTA redacţiei

● CONST. GARNEAŢA, Gura-Humorului jud. Câmpulung. — Articolul dvs. referitor la bibliotecile sindicale pune o problemă care interesează îndeaproape gazeta noastră. Deşi articolul e scris într'un stil clar, curgător şi cuprinde lucruri juste, totuşi nu poate fi publicat, datorită faptului că prezentaţi prea superficial munca ce se desfăşoară în cadrul bibliotecii sindicale dela Gura-Humorului.

Vă rugăm să reveniţi asupra acestei probleme şi să ne trimiteţi un articol în care să analizaţi în mod critic şi autocritic felul cum se duce munca în această bibliotecă, precum şi rezultatele obţinute.

● ELENA COTRUŢA. — In articolul „Salariaţii din Invăţământ jud. Alba şi-au ales Comitetul de luptă pentru pace" nu aţi reuşit să ne redaţi participarea activă a învăţătorilor şi profesorilor la adunarea ce s'a ţinut pentru alegerea Comitetului de luptă pentru pace.

Ne-ar fi interesat, în deosebi, problemele ce s'au ridicat cu această ocazie şi angajamentele pe care şi le-au luat cadrele didactice pentru apărarea şi susţinerea păcii.

Forma îngrijită a articolului dovedeşte că dvs. scrieţi cu multă uşurinţă, ceeace ne determină să vă rugăm să ne mai scrieţi, arătând cum sprijină grupa sindicală, din care faceţi parte, acţiunea de apărare a păcii.

● Prof. Ing. CIUMAC GHEORGHE — Câmpulung-Moldova. — Corespondenţa dvs. referitoare la examenele din semestrul I cuprinde o analiză prea de suprafaţă a muncii profesorilor Institutului de Silvicultură. Aspectele critice se referă numai la activitatea studenţilor. Gazeta noastră se ocupă însă de munca cadrelor didactice.

Vă rugăm să continuaţi a ne scrie, arătând însă problemele şi aspectele muncii pe care o duc profesorii şi cadrele didactice ajutătoare.

● E. STOICA, CT. TH. MILEŞTEANU. — Corespondenţa dvs., referitoare la modul cum s'a sărbătorit Ziua Internaţională a Femeii în şcoală, a sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicată.

Note politice externe

Cea de a treia sesiune a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, care a avut loc la Stockholm, s'a încheiat. Sesiunea a adoptat în unanimitate două apeluri. Intr'unul din ele se cere interzicerea necondiţionată a armei atomice ca armă de agresiune şi exterminare în masă şi stabilirea unui control internaţional sever asupra aplicării acestei hotărîri. „Vom considera drept criminal de război acel guvern care va folosi primul arma atomică împotriva oricărei ţări" — declară Apelul. Al doilea Apel este lansat în vederea convocării celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor păcii, care va avea loc la Roma, spre sfârşitul anului 1950.

Faptele şi cifrele arătate în sesiunea dela Stockholm demonstrează că mişcarea mondială pentru pace este din ce în ce un factor mai puternic, mai eficace.

In fruntea luptei pentru pace se află Uniunea Sovietică, puternicul bastion al lumii socialiste şi democratice. In primele rânduri ale luptei pentru pace se află popoarele din ţările de democraţie populară. Marele popor chinez care a încheiat o alianţă frăţească cu U.R.S.S. constituie o măreaţă forţă în lupta pentru consolidarea păcii în lume. Aşa cum s'a mai spus, frontul luptei pentru pace trece deasemenea şi prin inima tuturor ţărilor capitaliste, coloniale şi dependente, unde masele populare luptă cu curaj şi dârzenie împotriva imperialiştilor anglo-americani aţâţători de noui războaie.

După cum s'a arătat în sesiunea dela Stockholm, lupta pentru pace a căpătat forme noui, mai eficace; ea a intrat într'o nouă fază. Cea mai hotărîtă, cea mai dinamică în luptă este clasa muncitoare. Curajosul exemplu al docherilor din Franţa, Italia, Belgia, Olanda, care refuză să descarce vapoarele cu armament, al muncitorilor feroviari care refuză să transporte arme, al celor din uzine care refuză să le fabrice, este un puternic îndemn pentru toată lumea.

Intre voinţa de pace a popoarelor şi acţiunile agresive, provocatoare, ale guvernanţilor din ţările capitaliste, prăpastia este din ce în ce mai adâncă. Lagărul reacţiunii şi războiului este însă din ce în ce mai slăbit. El a suferit înfrângere după înfrângere: în China, în Germania etc. Pericolul de război însă nu a scăzut. Imperialiştii sunt gata să împingă omenirea în război, gata să facă să curgă din nou sângele popoarelor. Prin organizarea continuă a mişcării pentru pace, prin toate mijloacele, prin transformarea ei într'o forţă care să fie în măsură a stăvili orice agresor şi orice agresiune, trebue să împiedicăm războiul, să zădărnicim uneltirile războinice ale imperialiştilor.

Popoarele lumii vor sprijini cu toate forţele Apelurile Comitetului Permanent şi vor păşi, având în frunte marea Uniune Sovietică, pe drumul câştigării de noui succese în lupta pentru o pace trainică, pentru o pace democratică.

La 20 Martie, procuratura tribunalului regional din Sofia a dat publicităţii actul de acuzare în procesul unui grup de spioni şi diversionişti, cetăţeni iugoslavi şi bulgari, agenţi ai serviciului de spionaj iugoslav, care după cum arată actul de acuzare au fost trimişi în Bulgaria pentru a organiza sub conducerea directă a ambasadei iugoslave din Sofia o activitate diversionistă şi de spionaj, îndreptată împotriva guvernului legal constituit al R. P. Bulgaria.

In baza cercetărilor judiciare s'a dovedit că persoanele acuzate în proces au luat parte la activitatea centrului conspirativ condus de Tito-Rancovici, care şi-a propus răsturnarea, subminarea sau slăbirea guvernului Bulgariei printr'o lovitură de stat, prin organizarea de rebeliuni, de acţiuni teroriste şi de spionaj.

Actul de acuzare arată legăturile dintre clica lui Tito-Rancovici, compusă din troţchişti şi agenţi provocatori recrutaţi de mult de către centrele de spionaj imperialiste, şi misiunea statelor imperialiste trimisă în Iugoslavia după înfrângerea trupelor hitleriste la Stalingrad, când acestea au trecut la realizarea planului lor de ocupare a Balcanilor, misiune care avea în frunte pe generalul Mac-Lean şi pe Randolph Churchill. In îndeplinirea acestui plan al imperialiştilor, clica titoistă trebuia să devină un avantpost.

Actul de acuzare al procuraturii tribunalului regional din Sofia este o nouă şi puternică demascare a clicii titoiste care a organizat în Iugoslavia un centru contrarevoluţionar, conspirativ, troţchist şi de spionaj, la dispoziţia imperialiştilor.

Actul de acuzare dovedeşte că îndată după 9 Septembrie 1944, conducătorii Iugoslaviei, organele aşa zisei securităţi de stat din Iugoslavia, deasemenea şi reprezentanţii diplomatici dela ambasada iugoslavă din Sofia s'au dedat la activitate de spionaj, diversiuni şi acte teroriste în Bulgaria, adunând în această activitate pe toţi foştii spioni ai Iugoslaviei monarho-fasciste.

Actul de acuzare arată că încă la procesul lui Traicio Kostov s'a dovedit că aceştia s'au unit cu complicii lor bulgari, agenţi imperialişti şi trădători traiciokostovişti, cu ajutorul cărora urmăreau să smulgă Bulgaria din lagărul păcii şi al democraţiei, condus de Uniunea Sovietică, şi să o transforme într'o colonie imperialistă, într'o bază de aţâţare şi agresiune antisovietică.

Vigilenţa poporului bulgar, a organelor sale guvernamentale, a demascat uneltirile traiciokostoviştilor şi ale stăpânilor lor şi a făcut ca ele să sufere un eşec total. Iată cum vigilenţa revoluţionară face să sufere o sdrobitoare înfrângere nouile tentative ale spionilor şi diversioniştilor, care prin acest grup nou, acuzat în proces, trimis în Bulgaria la sfârşitul lui Noembrie şi începutul lui Decembrie 1949, îşi continuau activitatea, actele de spionaj, teroriste, de sabotaj, împotriva R. P. Bulgaria.

Activitatea centrului conspirativ troţchist de spionaj, creat de Tito-Rancovici în Iugoslavia, de unde a pornit şi acest grup de agenţi, arătaţi în actul de acuzare, suferă o nouă şi zdrobitoare demascare.

In planurile lor de război imperialiştii americani recurg fără sfială la toate măsurile capabile să facă să renască militarismul german, să facă ca Germania Occidentală să devină pentru ei un rezervor de soldaţi.

Imperialiştii se tem de voinţa de pace a popoarelor. Ei se îndoiesc, şi nu fără motiv, că, popoarele francez şi italian, de pildă, vor merge în război pentru scopurile lor. Iată de ce remilitarizarea Germaniei, renaşterea militarismului în Germania Occidentală este o preocupare a lor de frunte.

In recentul discurs ţinut în Camera Comunelor, senilul instigator de război Winston Churchill s'a plâns în mod semnificativ de faptul că „în prezent Germania este dezarmată şi nu i se îngăduie să întreţină forţe militare". El a afirmat fără înconjur că „fără un ajutor activ din partea Germaniei Occidentale" planurile de agresiune ale imperialiştilor n'au nicio valoare. Winston Churchill a cerut, pentru aceste motive, încetarea demontării unor uzine şi încetarea proceselor câtorva generali nazişti.

Apărarea lui Churchill în favoarea generalilor hitlerişti şi a monopoliştilor din Germania Occidentală ale căror pofte nu s'au stins, a fost întâmpinată de următoarea replică a socialistului Attlee, premierul guvernului: intervenţia este „făcută într'un moment greşit ales". Ceeace nu dovedeşte altceva decât că laolaltă conducătorii conservatori şi laburişti se află în serviciul comandat al monopoliştilor americani.

Planurile imperialiştilor cu privire la Germania se vădesc şi din declaraţiile altui reprezentant al lor, generalul De Gaulle, care recomandă destul de străveziu unirea Franţei cu Germania în vederea agresiunii împotriva U.R.S.S.

Un lucru reprezintă însă aceste planuri şi declaraţii ale aţâţătorilor de război în legătură cu remilitarizarea Germaniei Occidentale şi altceva este voinţa popoarelor german şi francez care doresc pacea şi se împotrivesc deslănţuirii unui război împotriva Uniunii Sovietice.

Monopoliştii germani şi francezi, sub oblăduirea celor de dincolo de Ocean, anexează în mod ascuns regiunea germană Saar intereselor reacţiunii franceze.

Crearea unui combinat industrial Ruhr-Saar-Lorena are ca ţintă să servească drept bază economică şi militară agresiunii imperialiste împotriva U.R.S.S., a ţărilor de democraţie populară şi a celorlalte forţe ale păcii.

Iată dece existenţa şi întărirea continuă a Republicii Democrate Germane constitue pentru planurile imperialiştilor o lovitură nimicitoare. Pături din ce în ce mai largi ale populaţiei din Germania Occidentală, doritoare de pace şi de independenţă naţională, îşi dau seama de planurile imperialiştilor anglo-americani şi francezi care menţin desmembrarea Germaniei şi tind să se folosească de ea într'un nou război antisovietic. Creşte în schimb în faţa acestor pături din Germania Occidentală prestigiul U.R.S.S. care a recunoscut dreptul poporului german la un stat unitar, democrat, independent şi iubitor de pace.

Aţâţătorii la război se vor lovi în încercarea lor de a-şi realiza planurile criminale în Germania, în primul rând de Republica Democrată Germană, prietenă a marii Uniuni Sovietice şi factor din ce în ce mai activ în frontul păcii şi democraţiei.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domniţa Anastasia)

ANUL II Nr. 53 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 7 Aprilie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Hotărîrea Ministerului Învățământului Public cu privire la pregătirea încheierii anului școlar în școlile elementare și medii

Până la sfârșitul anului școlar au mai rămas două luni. În acest timp se cere din partea cadrelor didactice încordarea tuturor puterilor, mobilizarea tuturor posibilităților, pentru a face ca nivelul de cunoștințe al elevilor să fie cât mai ridicat și a asigura un număr cât mai mare de promovați și absolvenți. Ei vor ajuta astfel la realizarea și depășirea Planului de Stat în învățământ, a acestei părți însemnate a luptei oamenilor muncii din R.P.R. pentru pace și socialism.

În lumina acestor sarcini trebue să fie privite și realizările și lipsurile în activitatea școlilor din acest an școlar, folosind experiența acestora pentru îmbunătățirea muncii din timpul rămas până la încheierea anului.

Multe școli medii și elementare, fie în întregime, fie unele clase ale lor, au reușit să realizeze succese în munca lor, aducând astfel o contribuție importantă la realizarea Planului de Stat în învățământ.

Astfel, o serie de școli au ajuns să aibă o frecvență bună (de pildă, clasele V—VII din comunele: Balint-Severin, Ruseţu-Brăila, plasa Horia-Tulcea, au o frecvență de 100 la sută; școala tehnică metalurgică din Roman 97 la sută, etc); să asigure o preocupare serioasă pentru învățătură, să organizeze ajutorarea elevilor rămași în urmă și să obțină o bună funcționare a grupelor de învățătură (de pildă, anul IV din școala pedagogică Vaslui, clasa XI, liceul de fete Roman, etc.).

La multe școli cadrele didactice au reușit să-și îmbunătățească metodele de predare, să lege materia de viață, să trezească interesul elevilor pentru învățătură.

În același timp se observă în activitatea școlilor noastre o serie de lipsuri, care îngreunează îndeplinirea Planului de Stat, atât în ceeace privește numărul de promovați cât și în privința calității cunoștințelor acestora.

Astfel, la multe școli frecvența lasă de dorit (de pildă, în județele T. Torontal, Brașov, Cluj).

Predarea materiei se face adesea la un nivel scăzut. Aceasta se datorește de cele mai multe ori nepregătirii temeinice a lecției din partea profesorilor și învățătorilor, lipsei planurilor de lecții sau alcătuirii formale a acestora, nefolosirii materialului didactic, nelegării lecției cu viața, ceea ce face ca materia să fie însușită de elevi mai greu și superficial.

Nu peste tot există o preocupare serioasă pentru ajutorarea elevilor mai slabi. Se întâmplă cazuri când elevii cu note rele nu sunt ascultați vreme îndelungată (exemplu: școala din Ungheni-Argeș). Grupele de învățătură într'o serie de școli nu funcționează sau funcționează fără îndrumarea profesorului de specialitate.

Unii profesori scad notele elevilor la obiecte pentru motive de indisciplină, denaturând astfel situația școlară a elevilor, în loc să ia măsuri educative și disciplinare (la matematică, la școala medie tehnică profesională din Buzău; la istorie, la școala horticolă din Curtea de Argeș; la limba română, la școala medie tehnică C.F.R. din Iași).

Diriginții claselor nu urmăresc cu regularitate situația elevilor și nu coordonează munca profesorilor de specialitate din clasa respectivă.

În multe școli munca cu părinții se duce slab, iar în altele, deloc. Directorii nu controlează îndeajuns munca profesorilor și diriginților.

Sarcinile care stau în fața școlilor în legătură cu pregătirea încheierii anului școlar cer o grabnică înlăturare a acestor lipsuri. Este nevoie de serioase eforturi și de o serie de măsuri concrete, pentru a ridica nivelul de cunoștințe al elevilor și a spori la maximum numărul de elevi care să poată fi promovați pe baza acestor cunoștințe.

Aceste măsuri sunt:

1. Continua îmbunătățire a frecvenței elevilor.

2. Recapitularea părților esențiale din fiecare materie, profesorii și învățătorii pregătind temeinic și planificat această recapitulare.

3. Folosirea obligatorie a materialului didactic existent.

4. Atenție specială elevilor rămași în urmă la învățătură prin:

a) Controlul repetat al felului cum se pregătesc.

b) Repartizarea lor în grupele de învățătură care să funcționeze regulat, sub conducerea profesorilor de specialitate.

c) Elevii rămași în urmă să fie ajutați nu numai la materia curentă dar și la însușirea capitolelor din urmă care le-au rămas neclare, ceeace îi împiedică la înțelegerea materiei respective.

5. Cercurile de elevi să fie mobilizate pentru a stimula, prin activitatea lor, interesul clasei întregi la obiectele respective (se reamintește din nou că din cercuri pot face parte numai elevii care au note de trecere la toate obiectele). Deasemenea, elevii din cercuri, care sunt mai bine pregătiți la materia respectivă, trebue să fie îndrumați să ajute pe colegii lor, sub îndrumarea profesorului de specialitate.

6. Diriginții sunt obligați să urmărească săptămânal situația școlară a fiecărui elev și să ia de acord cu profesorii de specialitate, și cu sprijinul organizației U.T.M. și al pionierilor măsurile indicate mai sus.

7. Se interzice scăderea notei la obiecte pentru motive de indisciplină. În cazurile de indisciplină se vor lua măsurile educative și disciplinare, hotărîte de Consiliul Pedagogic.

Profesorii care au scăzut notele la obiecte pentru motive de disciplină, vor trebui să asculte pe elevii respectivi pentru a le pune note în raport cu cunoștințele lor, dând școalei posibilitatea de a cunaște numărul real al celor ce vor putea promova.

În același timp se atrage atenția cadrelor didactice asupra faptului că asigurarea unui număr cât mai mare de promovați trebue să se facă numai prin îmbunătățirea calității cunoștințelor elevilor, nu prin note „de trecere" puse în ultimul moment. Examenul dela finele anului școlar va constitui nu numai o verificare a cunoștințelor elevilor, dar și o serioasă verificare a eforturilor depuse de cadrele didactice pentru a asigura aceste cunoștințe.

8. Justa planificare a activității extrașcolare pentru a evita supraîncărcarea elevilor.

9. Directorii, diriginții, profesorii și învățătorii trebue să mobilizeze pe elevi la îndeplinirea îndatoririlor lor față de învățătură, prevăzute în „Regulile de purtare pentru elevi", creând în școală o atmosferă de muncă entuziastă, ridicând în ochii elevilor eforturile pentru îmbunătățirea învățăturii la nivelul unei datorii patriotice, de pregătire a lor ca să devină luptători activi pentru pace și constructori ai socialismului. În toată această muncă cadrele didactice se vor sprijini pe organizațiile U. T. M. și pionieri.

10. Directorii școlilor vor asigura prelucrarea acestei hotăriri în Consiliile Pedagogice și aplicarea ei în școlile pe care le conduc.

11. Secțiunile de Învățământ vor lua toate măsurile pentru realizarea sarcinilor puse în prezenta hotărîre.

NOUA CAMPANIE DE CONSTRUCȚII ȘCOLARE

Niciodată în țara noastră nu s'au construit și nu s'au amenajat atâtea localuri de școli, câte s'au amenajat și construit în campania de construcții școlare din anul 1949.

Județele care au fost mai vitregite în trecut în ceeace privește localurile de școli, cum sunt: Tulcea, Maramureș, Satu-Mare, Botoșani, Dorohoi, au reușit să construiască, în campania de construcții de anul trecut, 155 săli de clasă, prevăzute în planul Ministerului Învățământului Public. Încă odată pe atât s'a construit din inițiativa locală și prin Ministerul Afacerilor Interne.

În campania anului 1949, majoritatea Secțiunilor de Învățământ s'au pătruns de importanța planului de construcții școlare și au dat toată atenția acestui plan, folosind la maximum posibilitățile și resursele de materii prime locale.

De asemeni, au mobilizat, pentru construirea localurilor de școli, pe cetățenii din județele respective. În felul acesta, planul nu numai că a fost îndeplinit, dar a fost chiar depășit, cum este cazul în județele: Argeș, Brașov, Câmpulung, Gorj, Prahova, Rădăuți, Someș, Suceava, Târnava-Mare, Vâlcea și Vlașca, unde s'au construit 35 de săli de clasă peste plan.

Dar nu peste tot s'a înțeles marea importanță a construirii și amenajării localurilor de școli, și din cauza aceasta, unele județe au îndeplinit planul cu întârziere. Aceste județe sunt: Bacău, Hunedoara, Iași, Roman, Tulcea, Constanța, Dorohoi, Botoșani, Turda, Alba și Buzău.

În aceste județe, nici șefii Secțiunilor de Învățământ, nici învățătorii și profesorii, n'au depus toate eforturile pentru folosirea la maximum a posibilităților și a resurselor locale și pentru mobilizarea tuturor cetățenilor cinstiți din acele județe la munca de construcții școlare.

Nu e mai puțin adevărat că au fost lipsuri serioase și din partea acelora care au avut răspunderea construcțiilor școlare în Minister. Adesea, ei s'au mulțumit să dea numai instrucțiuni și directive, fără a organiza bine munca de verificare și control a felului cum se aplică în practică, pe teren, aceste instrucțiuni și directive. Nu s'au luat din timp toate măsurile necesare pentru dirijarea în bune condițiuni a materialelor de construcție pentru toate județele. Aceasta a fost una din cauzele care au făcut ca planul de construcții să fie îndeplinit abia după începerea cursurilor.

De asemeni, arhitecții și inginerii care au fost trimiși pe teren ca să dea ajutor efectiv în munca de construcții școlare, s'au mărginit numai să constate unele lipsuri fără a lua pe loc măsuri de îndreptare.

Planul de Stat pe anul 1950 dă Ministerului Învățământului Public sarcina de a termina, amenaja și construi 1200 săli de clasă, de a construi și amenaja internate, cămine și localuri pentru a cuprinde în școlile speciale de 2 ani 1.500 muncitori din întreprinderi.

La noi în țară erau o mulțime de localuri de școli începute cu mulți ani în urmă, dar neterminate. Materialele acestor localuri erau supuse intemperiilor și degradării. Ministerul Învățământului Public a hotărît ca, în campania de construcții pe 1950 toate aceste localuri să fie terminate.

Pentru a asigura îndeplinirea și depășirea planului de construcții școlare, respectând cu strictețe termenul de 1 Septembrie 1950, când încep cursurile noului an școlar, atât Ministerul cât și Secțiunile de Învățământ și cadrele didactice trebue să tragă toate învățămintele din lipsurile și greșelile constatate în anul trecut.

În anul acesta, prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri publicată în Buletinul Oficial din 24 Martie 1950, s'a stabilit că majoritatea lucrărilor să se facă în regie proprie, în ce privește lucrările de întreținere și reparații, cât și toate lucrările de construcții mai mici.

În cursul lunilor Februarie și Martie 1950, aproape toate județele au trimis Ministerului devize care au fost întocmite după normele și coeficienții din 1949. Multe din județe n'au respectat sumele prevăzute pentru fiecare local de școală în parte, ci le-au depășit.

Toate aceste devize au fost de-

D. Protopopescu
consilier ministerial

(Continuare în pag. 3)

Republica Populară Ungară pe drumul construirii socialismului

Poporul muncitor din Republica Populară Ungară sărbătorește zilele acestea cu mare însuflețire aniversarea a cinci ani dela eliberarea Patriei sale de sub jugul fascist-hitlerist, de către glorioasa Armată Sovietică.

Ca și pentru toate țările de democrație populară, eliberate de către Armata Sovietică, această mare sărbătoare are nu numai un caracter de eliberare națională, ci și un caracter de eliberare socială.

Nemuritoarea jertfă de sânge a glorioșilor soldați ai Armatei Sovietice a sfărâmat nu numai jugul fascist hitlerist, dar a și scos popoarele noastre de sub dominația monstruoasă a imperialismului.

Eliberată, clasa muncitoare maghiară, în alianță cu țărănimea muncitoare, a pășit la lupta pentru lichidarea vechii orânduiri capitaliste și la instaurarea regimului de democrație populară.

Primind un prețios ajutor politic, economic și cultural din partea Uniunii Sovietice, clasa muncitoare maghiară în alianță cu țărănimea muncitoare, având în frunte Partidul celor ce muncesc din Ungaria, condus de neînfricatul luptător Mathias Rakosi, a înfrânt manifestările reacțiunii interne și a demascat uneltele imperialismului anglo-american.

O nouă eră, o nouă viață s'a deschis poporului maghiar la 4 Aprilie 1945.

După crearea posibilității de a-și lua soarta în propriile lui mâini, de a-și făuri un regim nou, regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, poporul maghiar a pornit pe drumul construirii socialismului.

La 1 August 1947, a intrat în vigoare planul trienal elaborat de către Partidul celor ce muncesc din Ungaria. Planul trienal a fost realizat în doi ani și cinci luni.

Planul trienal a fost un plan de reconstrucție, de redresare a economiei distruse de război, de construire de noi uzine și întreprinderi economice și de ridicare a nivelului cultural al maselor populare. Planul trienal a creat condițiile necesare continuării construirii socialismului.

Dela 1 Ianuarie 1950, oamenii muncii maghiari au început lupta pentru realizarea și depășirea planului cincinal. Planul cincinal a deschis oamenilor muncii din R. P. Ungară noi și largi perspective ridicării nivelului de trai.

Pentru realizarea acestui plan se vor investi 51 miliarde de forinți, ceeace echivalează cu 660 de miliarde de lei.

Valoarea producției industriale în anul 1954 va atinge 186,4% față de nivelul din anul 1949. În 1954, valoarea producției agricole va atinge 142,2% față de anul 1949.

Peste tot în Ungaria, soldatul sovietic a fost primit cu recunoștință, cu admirație și dragoste.

În zâmbetul copilului maghiar care primește pâine din mâna soldatului sovietic, se reflectă simbolul frăției dintre glorioasa armată eliberatoare și poporul eliberat.

Nivelul de viață al oamenilor muncii se va ridica în 1954 cu 35% față de 1949 și cu 185,5% față de nivelul de dinainte de război.

O deosebită atenție dă planul cincinal ridicării nivelului cultural al maselor muncitoare. În cinci ani, vor fi alocate 322 milioane de forinți pentru construirea de noi săli de studii. 377 de milioane de forinți vor fi alocate pentru desvoltarea institutelor superioare, iar 250 milioane forinți vor fi consacrate stimulării descoperirilor și creațiilor științifice.

4.000 de școli generale vor fi dotate cu laboratoare de chimie și cu material necesar experiențelor fizice, 3.000 de școli vor fi dotate cu posturi de T. F. F.

Numărul elevilor școlilor profesionale va crește dela 14.000 la 44.000. În apropierea marilor uzine se vor creea școli profesionale de un tip nou, ateliere de experimentare și internate pentru adăpostirea elevilor veniți dela țară. Noi școli medii tehnice au fost înființate în regiunile industriale ca: Diosgyör, Ozd Csepel, Pécsbányatep, Solgótarján, Mohács, Dovog și în cartierele de centură ale Budapestei. Colegiile populare vor asigura posibilitățile de a studia unui număr de 38.000 elevi proveniți din rândurile clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare. De asemenea, pentru ridicarea cadrelor didactice vor fi

(Continuare în pag. 3)

Pe întreg cuprinsul Republicii noastre Populare

Intrecerea socialistă a luat un puternic avânt în cinstea zilei de 1 Mai

Înflăcărat apel prin care muncitorii și tehnicienii dela schela „Sovrompetrol" Ochiuri-Dâmbovița cheamă pe toți muncitorii, tehnicienii și funcționarii la întrecere socialistă, în cinstea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, a găsit un larg ecou în toate întreprinderile și instituțiile Patriei noastre. „Pentru pace, împotriva atățătorilor la război, nicio întreprindere în afara întrecerii socialiste!" — lozinca lansată de muncitorii și tehnicienii petroliști dela Ochiuri-Dâmbovița este însușită din zi în zi, de masse tot mai largi de oameni ai muncii, însuflețiți de tradițiile revoluționare ale întrecerii socialiste în cinstea lui 1 Mai. Răspunzând chemării, minerii din bazinul Comănești, muncitorii dela combinatul siderurgic Hunedoara, petroliștii din Valea Prahovei, minerii dela Petrila, metalurgiștii dela „Oțelul Roșu", muncitorii dela S.M.T.-Botoșani etc. își sporesc angajamentele în întrecerea socialistă, dând o și mai aprigă bătălie pentru depășirea planului de producție pe luna Aprilie și pentru ridicarea productivității muncii.

Oamenii muncii din țara noastră își construesc o viață din ce în ce mai îmbelșugată prin ajutorul neprețuit primit din partea marii noastre vecine dela Răsărit. Ei întâmpină cu noi și mărețe succese în muncă zilele scumpe proletariatului internațional, luptând în acest fel pentru pace.

Astăzi, desfășurând larg întrecerile socialiste în cinstea zilei de 1 Mai, muncind mai cu spor, dând produse mai multe și mai bune, luptând cu însuflețire pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, oamenii muncii știu că întăresc astfel Patria noastră scumpă, că contribue la întărirea lagărului păcii și al democrației în frunte cu marea Uniune Sovietică, că își exprimă nețărmurita dragoste pentru gloriosul popor sovietic și pentru genialul său conducător, Iosif Vissarionovici Stalin.

Planul întrecerii socialiste, desfășurate în cinstea zilei solidarității internaționale a celor ce muncesc, exprimă atașamentul poporului muncitor din țara noastră cu docherii din porturile occidentale care, din fiordurile norvegiene și până pe coastele Italiei, refuză să încarce sau să descarce materialul de război aducător de moarte, cu greviștii din Belgia care se opun readucerii în țară a colaboraționistului Leopold, cu muncitorii din Germania Apuseană, din Olanda, din Danemarca, din țările înrobite capitalismului, cu eroicii luptători din Republica Democrată Vietnameză, care cu toții luptă cu dârzenie pentru pace. Muncind cu hotărîre, ei își arată în felul acesta disprețul și ura de moarte față de guvernul titoist dela Belgrad, unealtă servilă a intereselor trusturilor americane, asasin și impilator al bravului popor iugoslav.

Avântul clasei muncitoare trebue să cuprindă, în cinstea zilei de 1 Mai și pe toți cei ce muncesc în școală: învățători, profesori, personal administrativ și de îngrijire, studenți și elevi.

Zilele dinaintea lui 1 Mai coincid cu perioada de pregătire a încheierii anului școlar. Entuziasmul cu care cadrele didactice întâmpină ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, trebue să se oglindească în adâncirea muncii dela catedră. Îndeplinirea planului de muncă, repetarea și sintetizarea materiei, îmbunătățirea frecvenței, acestea trebue să fie preocupările de frunte ale fiecărui învățător și profesor în preajma zilei de 1 Mai.

În cinstea acestei mărețe zile, învățătorii și profesorii trebue să-și intensifice munca pentru ducerea la îndeplinire a importantelor sarcini ce rezultă din „Hotărîrea Ministerului Învățământului Public cu privire la pregătirea încheierii anului școlar".

Îndrumați de cadrele didactice și de organizațiile U.T.M. și Pionieri, studenții și elevii vor trebui să dea bătălia pentru întâmpinarea cu succes a examenelor de sfârșit de an, în spiritul lozincii: „Cât mai mulți promovați".

Astfel vor fi și ei încadrați în avântul creator care străbate întreaga țară.

Participând la entuziasmul clasei muncitoare din țara noastră, învățătorii, profesorii și elevii, alături de întregul popor muncitor vor întâmpina ziua de 1 Mai prin noi și mărețe succese în lupta pentru pace trainică, pentru socialism.

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

ELEVII UTEMIȘTI DIN CARACAL VIZITEAZĂ GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ CASTRANOVA DIN JUDEȚUL ROMANAȚI

De curând un grup de 40 de utemiști, elevi și eleve, constituiți într'o echipă artistică, au vizitat gospodăria agricolă colectivă din comuna Castranova-Romanați. Cu acest prilej, ei au desfășurat în fața populației un bogat și variat program artistic iar tov. inspectoare a învățământului mediu a conferențiat despre „Apariția vieții și a omului pe pământ".

Atât conferința, cu grijă documentată, cât și programul artistic, au fost urmărite cu un viu interes de membrii gospodăriei agricole colective și de restul locuitorilor din comună.

După terminarea programului, grupul de elevi utemiști, împreună cu conducătorii lor, au vizitat gospodăria și noile grajduri de vite, noile șoproane pentru adăpostirea vehiculelor, a uneltelor și a mașinilor agricole, ca și atelierele de fierărie și lemnărie, construcții care s'au ridicat într'un timp foarte scurt.

Alexandru Sfetcu
corespondent

REALIZĂRI LA ȘCOALA Nr. 1 DIN GRUMĂZEȘTI-NEAMȚ

Prin munca voluntară a directorului și a învățătorilor, localul Școlii Nr. 1 din Grumăzești-Neamț, care, cu câțiva ani în urmă, era dărăpănat și neîmprejmuit, are astăzi un aspect cu totul nou. Încă din toamnă, s'au făcut lucrări radicale de reparații și curățenie. Cu concursul Comitetului Provizoriu, s'a pus al doilea rând de geamuri la cele două săli de clasă și la cancelarie. Sătenii au contribuit cu material și au prestat muncă voluntară pentru împrejmuirea școlii. Terenul din fața școlii, unde se va face grădină de flori, a fost împrejmuit cu un gard mic. Aceeași grijă și dragoste pentru școală s'a manifestat și în amenajarea și împodobirea sălilor de clasă.

Toate acestea s'au putut realiza ușor și fără cheltueli printr'o muncă perseverentă, dusă de către cadrele didactice în strânsă colaborare cu Secțiunea de Învățământ și cu părinții. Învățătorii sunt hotăriți să ducă munca și mai departe, în același spirit, pentru a îmbunătăți din ce în ce condițiile de funcționare a școlii.

Inv. Maria V. Nuțu
Corespondent

ORGANIZAREA UNUI MUZEU ÎN ORAȘUL CARACAL

Din inițiativa organizației județene Romanați și cu sprijinul Comitetului Provizoriu, cadrele didactice din orașul Caracal au organizat un muzeu care, până în prezent, are două secții: o secție de artă plastică și o secție de etnografie. Secțiile cuprind piese valoroase, îngrijit expuse și prevăzute cu etichete explicative, care lămuresc vizitatorii asupra caracterului obiectelor expuse.

În momentul de față, se lucrează la organizarea altor trei secții, care vor fi deschise în câteva luni de zile.

Prof. Petre Crăciun
Corespondent

INTRECERI ÎNTRE LICEELE SERALE MUNCITOREȘTI DIN BRAȘOV

La Brașov, sunt două licee serale muncitorești: Nr. 1 cu limbă de predare română și cu secție germană și Nr. 2 cu limbă de predare maghiară și cu secție română.

Elevii acestor licee sunt oameni din câmpul muncii, mulți din ei evidențiați în muncă.

Integrați în marea operă de construire a socialismului în Republica noastră Populară, ei cunosc, fiecare în munca sa, eficacitatea metodei comuniste de construire a socialismului: întrecerea în muncă. De aceea, au hotărît să pornească o întrecere și în cadrul muncii din școală. Obiectivele acestei întreceri sunt: îmbunătățirea frecvenței printr'o luptă dârză dusă împotriva întârzierilor; îmbunătățirea disciplinei în școală, activizarea cercurilor literare și științifice prin mărirea numărului de participanți; îmbunătățirea gazetelor de perete; confecționarea materialului didactic.

Această întrecere, care a fost primită cu entuziasm de toți elevii, cuprinde două etape: prima etapă între 6 Martie și 1 Mai, iar a doua între 1 Mai și sfârșitul anului școlar.

Prof. Daniel Constantinescu
corespondent

CUM SE DUCE MUNCA LA CAMINUL CULTURAL DORNA-CANDRENI

Grupa sindicală Nr. 26 a salariaților din învățământ din comuna Cândreni, județul Câmpulung-Moldova, și-a programat, în planul său de muncă pe anul școlar în curs; și reorganizarea căminului cultural local.

Datorită muncii de lămurire, duse de către cadrele didactice, s'a constituit în scurt timp o echipă artistică, alcătuită din 30 persoane.

Printr'o muncă organizată și printr'o participare activă a tuturor cadrelor didactice, căminul a putut să ia parte la concursul pe grupe pe comune, fiind clasificat la locul I. Pe baza acestui succes, căminul cultural Dorna-Cândreni a participat și la concursul plășii Vatra-Dornei unde a fost clasificat al II-lea.

O activitate deosebită se duce în cadrul serilor culturale, care sunt frecventate de către 400 de țărani muncitori. Organizând cititul în colectiv și antrenându-i pe ascultători la discuții, învățătorii și profesorii din această comună au reușit în mare măsură să trezească interesul țăranilor muncitori pentru cultură.

Colectivul acestui cămin cultural s'a interesat și de ridicarea culturală a neștiutorilor de carte. Mulți dintre activiștii căminului au mers acasă la analfabeți ajutându-i să-și pregătească temeinic lecțiile, iar dacă vreun cursist lipsea dela centrul de alfabetizare, fiind reținut de cine știe ce treburi urgente, învățătorii nu pregetau să parcurgă kilometri întregi, până la locuința acestuia, ajutându-l să nu rămână în urmă în această muncă.

Căminul Cultural din Cândreni are și un aparat de cinematograf, primit din U.R.S.S. La filmul sovietic „Glinka" au venit toți locuitorii comunei, dela copii până la bătrâni, care se uimesc de cele ce văd înfăptuindu-se în U.R.S.S. pentru ridicarea țărănimii.

D. Andreescu
corespondent

MĂSURI PENTRU PREVENIREA REPETENȚIEI LA ȘCOALA ELEMENTARĂ DE BĂIEȚI DIN BALȘ-ROMANAȚI

La Școala Elementară de băieți din Balș, situația încheiată la sfârșitul semestrului I a scos în evidență faptul că mai sunt încă numeroși elevi care nu și-au însușit o atitudine justă față de învățătură.

Colectivul de direcție al școlii, ajutat cu multă stăruință de organizația de pionieri din școală și de părinții elevilor, a început o adevărată ofensivă pentru a lichida lipsurile de pe semestrul I și pentru a preveni repetența.

În acest scop, a avut loc un consiliu pedagogic special, în care profesorii au prezentat rapoarte scrise asupra modului cum s'a desfășurat procesul de învățământ în sectorul fiecărui obiect de predare arătând concret: situația școlară la sfârșitul semestrului, piedicile întâmpinate și măsurile luate spre a le lichida.

După o temeinică analiză critică, s'a hotărît a se aplica pe semestrul II noi măsuri menite a îmbunătăți munca și a schimba și situația școlară a elevilor care nu aveau note de promovare. Lecțiile sunt acum mai temeinic organizate intensificându-se munca în special la Matematică, Română, Istorie, Fizică și Chimie, materii la care sunt cei mai mulți elevi corigenți. Controlul lucrărilor individuale ale elevilor se face mai serios și mai sistematic. De asemeni, s'a intensificat colaborarea cu familia, prin vizite la domiciliu, convorbiri cu părinții la școală, adunări generale, corespondență etc.

Profesorii au hotărît să dea consultații individuale în special elevilor mai slabi, să facă ore suplimentare și să susțină, cu ajutorul organizației de pionieri, activitatea grupelor de învățători.

Prof. F. Th. Nicolae
corespondent

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Din experiența pregătirii pentru examene

Controlul cunoștințelor elevilor, efectuat la sfârșitul anului școlar, are o mare însemnătate de Stat. Profesorii buni încep pregătirea pentru acest control încă din primele zile de cursuri. Succesul pregătirii pentru examene nu este determinat, însă, numai de munca profesorilor. El depinde de forțele întregului colectiv pedagogic, de controlul sistematic pe care îl exercită conducerea școlii asupra procesului pedagogic. Iată de exemplu cum se pregătește pentru examene școala Nr. 43 din Moscova.

Rezultatele activității instructiv-educative din primul semestru au arătat că această școală are toate premizele pentru a obține ca toate cunoștințele elevilor să fie adânci și temeinice. La prima ședință pe care a ținut-o consiliul pedagogic, la începutul celui de al doilea semestru, s'au comunicat rezultatele muncii în prima jumătate a anului școlar: din 1125 de elevi, 57 nu aveau note suficiente, 40 dintre acestea aveau note slabe la limba rusă și matematică. Faptul că în general elevele învață slab la aceste două obiecte a obligat colectivul pedagogic să fie foarte atent. S'a cerut profesorilor de limba rusă și matematică să explice cauzele rămânerii în urmă a elevilor la obiectele lor.

— Aceasta nu depinde de noi, — au declarat ei, — noi facem tot ce este posibil. Cu elevele care rămân în urmă facem și lecții suplimentare.

Și, într'adevăr, fiecare elevă care avea note insuficiente era supravegheată de ei și primea lecții suplimentare. Dar, cu toate acestea, elevele rămâneau în urmă. Era vorba, după cum s'a aflat din discuții, de faptul că lecțiile suplimentare sufereau din punct de vedere calitativ. De obicei, aceste lecții se făceau îndată după terminarea lecțiilor obișnuite, când elevele erau obosite și nu puteau să asimileze materia pe care o învățau mai greu. Consiliul pedagogic a propus ca lecțiile suplimentare să se facă mai târziu, pentru a da elevelor posibilitatea să se odihnească, să se plimbe și să vină la lecții cu mintea limpede. Tuturor profesorilor care aveau eleve rămase în urmă li s'a propus să alcătuiască caracterizări pentru fiecare din ele, indicând capitolele și temele din program pe care nu și le însușiseră. Pe baza unor asemenea caracterizări se pot planifica metodele de muncă cu fiecare elevă în parte. In acest fel, se poate stabili și un control just al muncii profesorilor.

Buna organizare a activității cu elevii rămași în urmă este un element important în pregătirea examenelor. Dar nu mai puțin importantă este prevenirea acestei rămâneri în urmă. Deseori rămânerea în urmă este provocată de lipsa condițiilor necesare pregătirii lecțiilor în familia elevului. Controlul făcut de diriginții școlii Nr. 43 a confirmat acest lucru. Pentru a înlătura această piedică s'a amenajat la școală o cameră specială de pregătire a lecțiilor și s'au pus la dispoziția elevilor cabinetele didactice.

In camera pentru pregătirea lecțiilor și în cabinetele didactice sunt totdeauna de serviciu profesori și comsomoliști mai mari. Tot aici, după un program special, se dau consultații elevilor care întâmpină greutăți în munca individuală sau care vor să cunoască mai pe larg și mai adânc tema studiată.

Pentru a preveni rămânerea în urmă a elevilor, conducerea școlii trebue să exercite un control sistematic asupra procesului pedagogic. In școala Nr. 43, directoarea află zilnic care eleve lipsesc și care au primit note nesatisfăcătoare. Această evidență îngăduie ca ajutorul școlii să fie dat la timp.

In semestrul al doilea, recapitularea materiei capătă o însemnătate deosebită. Recapitularea trebue să facă parte din fiecare lecție, în cursul întregului an școlar. O recapitulare bine organizată, după cum a arătat C. D.Ușinschi, nu servește atât la reamintirea celor uitate, cât la prevenirea uitării. Profesorul trebue să-și facă elevii să revadă materia pentru a nu pierde nimic din cunoștințele lor și pentru ca adâncirea acestor cunoștințe să fie sigură, rodnică și temeinică. In ședințele cercurilor pedagogice din școala Nr. 43 s'a discutat problema recapitulării și s'a stabilit metodica acestei recapitulări arătându-se că este necesară nu numai la lecțiile de consolidare a cunoștințelor și deprinderilor, ci și în cadrul unor lecții speciale. Aceste lecții sunt un mijloc de sintetizare a materialului studiat, de sistematizare a cunoștințelor însușite și de antrenare a elevelor la o muncă temeinică. Recapitularea trebue să îmbunătățească cunoștințele, să le facă mai clare, mai precise și mai adânci. La lecția de recapitulare profesorul poate să mai explice odată problemele la care elevele au reprezentări și noțiuni neclare și odată cu aceasta la aceste lecții se poate folosi și material nou, completând astfel cunoștințele elevelor.

La cercurile pe obiecte aceste principii generale ale recapitulării au fost concretizate pentru fiecare disciplină în parte. Astfel, profesorii de istorie au hotărît să facă recapitularea în cadrul unor lecții speciale și într'o anumită ordine tematică. Fiecare cerc pedagogic a stabilit ce filme, excursii, lecții de sinteză și materiale intuitive vor fi folosite pentru fiecare obiect, indicându-se și datele.

In clasele superioare trebue să se dea o deosebită atenție lecțiilor de sinteză care cuprind de obicei teme sau capitole întregi. Lecțiile de sinteză dau profesorilor posibilitatea de a lărgi materialul studiat și de a introduce elemente noi. Astfel, la lecțiile de sinteză privitoare la geografia țărilor de peste granițe trebue arătate ultimele evenimente politice; la lecțiile de literatură sovietică trebue demascată critica antipatriotică și cosmopolită; la lecțiile de istorie, trebue să se vorbească mai amănunțit despre legile de desvoltare a societății, etc.

In legătură cu recapitularea se ridică și o altă problemă foarte însemnată: problema dozării lucrărilor date acasă. Diriginții se plâng, deseori, că elevii sunt supraîncărcați cu astfel de lucrări.

Deasemeni se plâng și elevele de acest lucru, iar părinții spun adeseori: „Foarte greu le vine fetelor să se pregătească pentru lecții. Fata mea a stat ieri până la două noaptea să-și pregătească lecțiile". La începutul semestrului al doilea, direcția școlii a propus diriginților să studieze această problemă. In fiecare clasă a fost luat sub observare un grup de eleve și s'a notat, un anumit timp, câtă vreme folosesc elevele zilnic pentru pregătirea lecțiilor. Datele culese au fost studiate și s'a constatat că unii profesori dau prea multe lucrări acasă. Elevele folosesc câteva ore pentru a citi un mare număr de pagini și pentru a-și pregăti materialul învățat în clasă. S'a amintit profesorilor că forma principală de instruire este lecția și că ea trebue organizată în așa fel, încât elevii să înțeleagă și să-și însușească tot materialul. A renunța la răspundere în privința însușirii materialului la lecții și a deplasa toată greutatea muncii asupra activității individuale de acasă este o manifestare antipedagogică. Profesorii au luat măsuri pentru a înlătura supraîncărcarea eleverlor. In primul rând, a fost revăzut orariul lecțiilor, care are fără îndoială un rol însemnat în dozarea justă a lucrărilor date acasă. In cercurile pe obiecte și în cercurile pe clase s'a discutat metodica acestor lucrări iar conducerea școlii a luat sub observație specială această latură a procesului pedagogic.

Cunoscuta hotărâre a C.C. al P. C. (b) al U. R. S. S. despre măsurile pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor cu muncă obștească și alte munci extrașcolare a obligat colectivul pedagogic al școlii Nr. 43 să privească într'o lumină nouă programul zilnic al elevelor. Punând în practică hotărârea, s'au repartizat mai just sarcinile obștești ale elevelor, s'a reglementat activitatea cercurilor de eleve și toate acțiunile extrașcolare, și s'a studiat programul lor zilnic. Astfel s'a constatat că o parte din eleve dau mult timp muncii casnice. Pentru a le ajuta s'a discutat această problemă în organizațiile de tineret și s'a organizat un ajutor tovărășesc pentru elevele supraîncărcate cu treburi casnice. Deasemeni, părinții au fost rugați să caute ca și elevele din clasele superioare să nu se culce mai târziu de ora 10 seara.

S'a discutat și problema legăturii între diriginți și instructorii de pionieri. S'a obținut o colaborare strânsă, evitându-se o proastă programare a timpului liber al elevelor.

Problema pregătirii pentru examene a fost discutată și la ședința Comitetului comsomolist, hotărându-se mijloacele prin care trebue controlată zilnic frecvența și învățătura elevilor, metodele de ajutorare a elevelor ca și sprijinirea profesorilor de către elevele comsomoliste, în special în ceeace privește lucrul cu clasele mai mici și activitatea în camera pentru pregătirea lecțiilor.

Tot ce s'a făcut și se face în legătură cu pregătirea pentru examene este dictat de necesitatea de a da elevelor cunoștințe temeinice și adânci, de a evita graba la sfârșitul anului, de a păzi sănătatea elevelor și de a crea condițiile necesare pentru îmbinarea învățământului cu odihna.

După articolul publicat în „Narodnoe Obrazovanie" de L. BAGDASAROVA, profesoară emerită, directoarea Școlii Nr. 43 din Moscova.

Activitatea inspectorilor în perioada dinaintea examenelor

Hotărîrea Guvernului asupra obligației pe care o au elevii de a da examene este una din cele mai însemnate măsuri pentru îmbunătățirea întregii munci instructiv-educative a școlii. Examenele au făcut să crească responsabilitatea fiecărui profesor și a întregii școli pentru instruirea și educarea elevilor. A crescut și exigența față de elevi, ceeace a avut, fără îndoială, o influență pozitivă asupra învățăturii și disciplinei. In ultimii cinci ani, calitatea cunoștințelor elevilor se îmbunătățește continuu. Deasemeni, nivelul politic și profesional al cadrelor didactice a crescut mult. In fiecare oraș și raion crește mereu numărul pedagogilor care transmit elevilor lor cunoștințe temeinice și adânci, înlăturând repetența. In rândurile cadrelor didactice, crește mereu tendința de ridicare a nivelului ideologic-politic și profesional al predării și de însușire a unor metode de instruire care asigură promovarea tuturor elevilor, fără excepție. Învățătorii și profesorii fruntași demonstrează în fapt falsitatea dăunătoarei „teorii" burgheze asupra inevitabilității repetenției în școală.

Examenele din anul școlar 1948/949 au ilustrat în mod viu toate aceste lucruri. Răspunsurile orale și lucrările scrise la examene au arătat că majoritatea elevilor și-a însușit temeinic programul de învățământ.

Perioada dinaintea și din timpul examenelor trebue să fie privită ca cea mai importantă etapă în stabilirea temeiniciei cunoștințelor și deprinderilor dobândite de elevi și a calității muncii fiecărui învățător și profesor. Trebue să se prevină din timp liberalismul în aprecierea cunoștințelor elevilor și să se înlăture cu hotărîre orice încercare de ridicare nejustificată a notelor.

Una dintre cele mai importante sarcini care revin inspectorilor în perioada dinaintea examenelor, este aceea de a releva realizările și lipsurile principale în instruirea și educarea elevilor, de a aprecia situația activității instructiv-educative din școală și de a arăta școlilor și cadrelor didactice căile concrete care pot asigura o continuă ridicare a calității predării în noul an școlar.

Sfârșitul anului școlar constitue un moment plin de răspundere atât pentru școli cât și pentru inspectori. Aceștia trebue să studieze din timp și cu amănunțime tot materialul care se referă la examene, să cunoască bine instrucțiunile asupra desfășurării examenelor de promovare și absolvire, normele de apreciere a lucrărilor, instrucțiunile asupra eliberării diplomelor, etc.

Deosebit de importantă este participarea inspectorilor la alegerea reprezentanților Secțiunilor de Invățământ care asistă la examenele din școli și, în general, la alcătuirea comisiilor de examinare. Inspectorii sunt obligați să caute ca tot materialul necesar examenelor să ajungă la timp în școli.

Inspectorii Secțiunilor Regionale de Invățământ trebue să stabilească, în perioada din preajma examenelor, o legătură cât mai strânsă cu Secțiunile Raionale și cu direcțiile școlilor. In primul rând, inspectorii trebue să ajute celor care nu au încă destulă experiență în organizarea examenelor. Legătura strânsă dintre inspectorii regionali și raioane contribue la înlăturarea la timp a lipsurilor și, în acelaș timp, la popularizarea experienței școlilor fruntașe, în privința pregătirii și desfășurării examenelor.

Atunci când inspectorii vizitează școlile, în perioada din preajma examenelor, ei trebue să vadă, în primul rând, dacă programul didactic este îndeplinit, dacă nu s'a rămas în urmă la anumite obiecte, în special la ultimele clase. Dacă se constată o asemenea rămânere în urmă, inspectorul trebue să stabilească, împreună cu directorul și cadrele didactice, măsurile necesare pentru asigurarea predării întregului material în timpul rămas până la examene. Studiul fizicei, al chimiei sau al biologiei trebue să fie considerat ca terminat numai în cazul când elevii au îndeplinit toate lucrările practice și de laborator prevăzute în program.

In cursul ultimului trimestru, fiecare școală trebue să dea elevilor posibilitatea de a frecventa laboratoarele de fizică, chimie și biologie în afara orelor de curs, pentru ca fiecare dintre ei să poată cunoaște mai în amănunt materialul și aparatele, să poată repeta anumite lucrări practice și de laborator, să poată obține dela profesori consultațiile necesare etc. Datoria inspectorilor este de a arăta cea mai severă exigență și de a nu face nicio concesie profesorilor care n'au îndeplinit partea practică de lucru cu elevii, prevăzută în program.

(după articolul publicat de A. Kirsanov și I. Kudinov, în „Narodnoe Obrazovanie")

Studenții facultății de Construcții ai Institutului Politehnic din Tallinsc lucrează în laborator la o presă de 500 tone, pentru presarea unui bloc de beton.

Populația din Uniunea Sovietică și-a îmbunătățit simțitor puterea de cumpărare prin noua reducere a prețurilor.

Situația bursierilor a fost și ea îmbunătățită deoarece cu toate că prețurile au scăzut, bursele au rămas neschimbate.

In clișeu: studentele bursiere Antonina Abramova, Sveltana Insarțeva și Ludmila Sovrțeva privesc poșeta nouă pe care ultima dintre ele și-a cumpărat-o.

Legătura dintre școală și părinți

Legătura strânsă dintre școală și familie, acțiunea lor reciprocă și influența lor coordonată asupra elevilor este o condiție obligatorie pentru realizarea unei educații juste.

In școlile sovietice, metodele de muncă cu părinții sunt foarte variate. Vom vorbi despre câteva din aceste metode, ilustrându-le cu câteva exemple luate din practica pedagogică a școlii Nr. 110 din Moscova.

Cadrele didactice ale școlii primesc întotdeauna pe părinți, în orice zile ale săptămânii, atunci când vin să se intereseze de felul cum învață copiii lor sau să ceară un sfat profesorilor și învățătorilor. Diriginții claselor primesc pe părinți în zile și ore anumite. Afară de aceasta însă, există o anumită zi când, începând dela orele șapte seara, directorul, toți profesorii, medicul și instructorul de pionieri sunt prezenți în școală pentru a da părinților informațiuni cât mai complete asupra copiilor lor. Părinții cunosc din timp data la care este fixată această zi, iar învățătorii și profesorii sunt eliberați în această seară de orice alte sarcini și rămân în școală exclusiv pentru convorbirile cu părinții.

„Ziua părinților" se desfășoară în mod organizat. Primul punct al programului este întotdeauna o conferință asupra unei teme care-i poate interesa pe părinți (conferențiarul este, de obicei, directorul școlii, sau unul dintre profesori). După conferință se dau consultații.

După fiecare conferință, diriginții claselor stabilesc împreună cu părinții măsurile practice ce trebue înfăptuite. Astfel, de pildă, după o conferință asupra regimului zilnic al elevilor, învățătorii au recomandat părinților să asigure copiilor lor un loc anumit unde să lucreze. Schimbul de păreri între părinți și profesori face să găsească cele mai juste soluții pentru stabilirea programului zilnic al elevilor.

Contactul cu părinții dă cadrelor didactice posibilitatea de a înțelege mai adânc și mai just particularitățile individuale ale elevilor și de a găsi cele mai juste metode de educare.

Dintre celelalte forme pe care le îmbracă munca cu părinții în școala Nr. 110 trebue evidențiată organizarea spectacolelor date de elevi. Din timp în timp, în toate clasele școlii se organizează ședători la care sunt invitați părinții. Elevii fac dări de seamă asupra tuturor celor aflate și învățate de ei în școală, declamă, cântă și își expun lucrările: albume, desene, etc. Totodată, se organizează o expoziție a caietelor și a tuturor lucrărilor de clasă. Părinții cercetează cu multă atenție caietele copiilor lor, le compară cu ale altora și, în acest fel, își pot face o idee justă asupra învățăturii copiilor lor și asupra locului pe care aceștia îl ocupă între ceilalți elevi.

Pentru pregătirea și organizarea acestor ședători, elevii școlii Nr. 110 lucrează în colectiv, antrenându-i și pe părinții lor. Părinții procură materialele necesare, confecționează costume pentru tinerii actori, etc.

Desigur că lucrurile nu se mărginesc numai la manifestările artistice ale copiilor și la prezentarea lucrărilor lor de clasă. In prima parte a ședătorii, învățătorii sau diriginții fac o caracterizare a muncii instructiv-educative a clasei respective, subliniind neajunsurile, pentru ca părinții să știe ce anume trebue îmbunătățit și în ce direcție să-și îndrepte eforturile în viitor.

Controlând și confirmând planurile cadrelor didactice pentru trimestrul curent, directorul școlii cercetează și sistemul de muncă cu părinții. El fixează tematica fiecărei adunări de clasă, dând o deosebită atenție cercetării celor mai bune experiențe în domeniul educării copiilor.

Comitetul părinților îndeplinește un rol important în munca cu părinții. Din punct de vedere organizatoric, comitetul părinților se împarte în câteva sectoare: didactic, administrativ, sanitar și de muncă culturală de masse. Membrii prezidiului sunt puși în fruntea unuia sau a altuia din aceste sectoare și fiecare din ei își alege activul respectiv de părinți din clase diferite, pentru ca grija comitetului să se întindă deopotrivă asupra elevilor de toate vârstele. Afară de aceasta, pe lângă fiecare clasă funcționează un organ format din trei părinți care se ocupă mai în de aproape de nevoile zilnice ale clasei respective și participă la tot ce privește clasa (organizarea alimentației elevilor, activitatea extrașcolară, excursii, vizitarea colectivă a cinematografelor și teatrelor etc.).

Ca și celelalte organizații școlare, comitetul de părinți își întocmește un plan de activitate pe sectoare pentru fiecare trimestru școlar. Acest plan cuprinde termene precise de înfăptuire a măsurilor stabilite ca și persoanele responsabile în seama cărora a fost dată realizarea acelor măsuri. La toate ședințele comitetului participă, în mod obligatoriu, directorul școlii, diriginții, responsabilul administrativ al școlii, medicul și instructorul de pionieri.

Comisia de învățământ a comitetului de părinți supraveghează mai ales elevii rămași în urmă. Ii vizitează acasă și cercetează condițiile lor generale de trai, ajutând astfel profesorilor să găsească metode individuale de lucru cu fiecare din elevii rămași în urmă.

Potrivit cu dorințele și posibilitățile lor, diferiți părinți se ocupă de procurarea biletelor pentru spectacolele destinate elevilor, organizează reprezentații cinematografice pentru copii, activează în cercurile de cultură generală, tehnice și artistice, ajută școlii în alegerea și confecționarea materialului didactic, etc. De pildă, părinții care au profesiunea de medic țin conferințe la adunările părinților, dau consultații de educație fizică împreună cu medicul școlii, supraveghează sănătatea copiilor, fac inoculări preventive, etc.

Iată câteva din aspectele acestei munci care întărește legăturile între școală și familie, contribuind astfel la îmbunătățirea învățământului și a educației.

I. Novicov
Directorul școlii Nr. 110 din Moscova, candidat în științe pedagogice

RECENZIE

„CARTEA PENTRU PARINȚI" de A. S. Macarenco

In „Editura de Stat" a apărut de curând în traducere românească un al treilea volum din operele pedagogice ale marelui pedagog sovietic Anton Semeonovici Macarenco. Alături de „Opere Pedagogice Alese" și „Poemul Pedagogic", această carte înseamnă o bogăție de neprețuit pentru literatura noastră pedagogică.

„Cartea pentru părinți", concepută de Macarenco în mai multe volume, din care însă autorul n'a avut răgazul să scrie decât primul, cuprinde probleme mult mai vaste decât mărturisește titlul ei. Ea este incomparabil mai mult decât un simplu îndrumător pentru părinți. Așa cum scrie în prefața redacției,... „în această carte s'au pus probleme filosofice de desvoltare și de formare morală a copiilor și a tineretului într'o societate care merge spre comunism".

Intr'adevăr, în „Cartea pentru părinți" Macarenco arată printr'o analiză amplă caracteristicile noului tip de familie, familia sovietică, tip superior de familie, care contribue în mare parte la opera de educare în spirit comunist a tinerelor generații. Rezultatele acestei analize, concluziile ei, interesează nu numai pe părinți, ci pe toți pedagogii: educatoare, învățători și profesori.

Ca și în romanele lui, „Poemul Pedagogic" și „Steaguri pe turnuri" (care va apărea în curând), Macarenco se folosește și în „Cartea pentru părinți" de o formă artistică-literară pentru expunerea ideilor sale științifico-pedagogice. Această formă nu este deloc întâmplătoare. Macarenco o explică spunând că „nu poți învăța pe cineva să fie pedagog decât numai în practică, pe un exemplu concret". De aceea, el ia cititorul de mână și-l plimbă printr'o serie de familii, scoțând în relief în câteva trăsături caracteristicile fiecăruia dintre ele. Valoarea literară a „Cărții pentru părinți" nu rămâne în urmă față de înaltul ei nivel ideologic-științific, nici față de importanța ei considerabilă din punct de vedere practic.

In cadrul educației comuniste a noilor generații, Macarenco vede rolul educației în familia sovietică ca un rol de seamă. De aceea el arată încă din primele pagini ale cărții că răspunderea pe care o poartă părinții, cetățeni ai Țării Socialismului, pentru formarea viitorilor constructori ai comunismului, este deosebit de însemnată. „Educând copiii, părinții de astăzi educă istoria viitoare a țării noastre și, prin urmare, istoria lumii". Astfel începe Macarenco „Cartea pentru părinți".

Aplicând just învățăturile marxist-leniniste în domeniul educației, Macarenco pornește dela premiza că desvoltarea multilaterală a personalității copilului, nu poate fi realizată decât într'un colectiv socialist. Prin urmare aceasta, familia însăși, trebue să constitue un astfel de colectiv socialist, primul colectiv din care face parte copilul.

Prin multe exemple convingătoare, Macarenco demonstrează că familia cu un singur copil nu reprezintă un colectiv adevărat. Numai familiile cu mai mulți copii corespund structural principiului educației colective. Iată, de exemplu, familia Vetchin cu cei 13 copii ai ei, despre care Macarenco spune: „O familie numeroasă care trece prin lupte și prin tot felul de lipsuri și de neplăceri este totuși foarte bună... Intr'o astfel de familie, cu doisprezece, treisprezece sau paisprezece copii, e multă larmă; copiii fac ghiduși, sunt greu-ați, supărări, dar, cu toate acestea, copiii cresc buni, pentrucă există prietenie și bucurie, pentrucă există un colectiv".

Intr'adevăr, în familia Vetchin care constitue în literatura pedagogică sovietică prototipul unei familii reușite, domnește „un ton colectiv simplu, mult optimism creator minunat și o delicată urmărire a detaliilor și nimicurilor fără de care o adevărată muncă educativă este cu neputință".

Una din caracteristicele acestei familii este atmosfera de veselie, de prietenie și de tovărășie între copii. Copiii familiei Vetchin „uimeau pe toți în jurul lor cu calmul extraordinar al caracterelor lor" — povestește Macarenco. „In această familie numeroasă nu se auzeau plânsete aproape niciodată... Conflictele din această familie nu erau scoase în arena socială, sau poate că acolo nici nu erau conflicte".

Toată activitatea familială, începând cu a celor mai mici până la cei mai mari, este bazată pe muncă și ajutor reciproc în treburile gospodărești. Tocmai această organizare a copiilor în diferite echipe de muncă casnică (în afară de munca școlară) liber consimțită, nesilită, face ca fiecare dintre copii să se simtă util și să-și poată desvolta simțul de răspundere, de datorie.

In societatea capitalistă familiile oamenilor muncii cu mulți copii sunt condamnate la o viață de mizerie din cauza lipsei unei baze materiale asigurate. Dimpotrivă, regimul socialist, pe lângă faptul că acordă și garantează tuturor cetățenilor dreptul la muncă, are o grijă deosebită pentru mame și copii și acordă condițiile materiale necesare înfloririi familiilor cu mulți copii.

Un alt exemplu al familiei de tip nou găsim în familia Nazarov. Felul cum tatăl micului băiat de 6 ani, Vasia, electricianul Nazarov și soția lui se comportă față de copilul lor poate fi considerat drept model al educației sovietice în familie.

La acest mic cetățean al Țării Socialismului se conturează trăsăturile esențiale ale voinței și caracterului bolșevic. Macarenco arată cum Vasia, bine pregătit de către părinții săi, „își părăsește culbul cald și iese la drumul mare". Intrând întâia oară în colectivul de copii din curtea lui, Vasia trece în mod excelent prin această încercare, dovedindu-se ca un băiat deștept, curajos, bun tovarăș, cu spirit de dreptate foarte desvoltat.

Pe lângă aceste exemple pozitive, Macarenco trece în revistă o serie de familii care nu s'au debarasat încă cu totul de rămășițele mic-burgheze. Acum 13 ani, în anul 1937 când a fost scrisă „Cartea pentru părinți", trecerea spre noua formă familială, cea sovietică, era încă în plină desfășurare. Tocmai din această cauză găsim multe exemple referitoare la familii cu rămășițe mic-burgheze, care nu mai corespund situației actuale din U. R. S. S., în timp ce ce potrivesc în multe privințe cu starea în care se află educația familială la noi în țară.

Descriind familia Chetev, Macarenco se ridică împotriva acelor părinți care caută să argumenteze superioritatea educației copilului unic. Tatăl Chetev, de exemplu, este convins că un mare om nu poate fi educat decât printr'o „muncă educativă fină și filigranată", iar aceasta, susține el, este posibil numai atunci când i se dăruește copilului toată dragostea, toată rațiunea, toate aptitudinile părinților, deci când este singur fără frați. Macarenco demască această concepție, arătând că ea este individualistă, antidemocratică, burgheză și că duce aproape totdeauna la eșec, deoarece copilul unic crește numai între adulți, devenind centrul preocupărilor lor și căpătând deprinderi egoiste.

Familia Golovin, cu cei doi copii ai ei crescuți după normele anarhice ale „educației libere" reprezintă un exemplu care ilustrează foarte clar pericolul rămășițelor influenței pedologiei. Această educație lipsită de autoritatea părinților față de copii, aduce pe Lelia și pe Levin la o lipsă totală de disciplină, la o abatere gravă dela linia eticei comuniste.

Unul dintre cele mai interesante portrete din „Cartea pentru părinți" este acela al Verei Ignatievna Corobov, mama unei fete de 17 ani și a unui băiat mai mic. Descriind pe Vera Ignatievna și familia ei, Macarenco se ridică împotriva atitudinei de autosacrificare a părinților pentru așa zisul bine al copiilor. El arată cum acești copii devin tiranii părinților lor, considerând că mama și tatăl și-au trăit viața și că, prin urmare, nu mai au altă sarcină decât aceea de a munci pentru copii. Ajutată de comitetul fabricii la al cărui club este bibliotecară Vera Ignatievna Corobov învinge auto-supunerea sa, nu se mai lasă exploatată de copii și-și revendică dreptul la o viață plină și sănătoasă, împreună cu copiii și cu tovarășul ei.

Macarenco nu se oprește însă numai asupra familiilor care-și răsfață copiii. El demonstrează că și tirania, teroarea, brutalizarea copiilor de către părinți, aparțin, de asemeni, arsenalului pedagogiei burgheze. El socotește aplicarea bătăii și a pedepselor umilitoare drept „barbarie pedagogică". „Despotismul părinților, spune, Macarenco, are ca urmare, de multe ori, despotismul copiilor. Un despotism nu mai puțin sălbatec și distructiv al copiilor" dar, cum constată Macarenco, în Uniunea Sovietică o astfel de atitudine față de copii deveni încă de atunci o rară excepție. Mijloacele de disciplinare a copiilor nu se mai bazează pe simbolul claselor exploatatoare, bâta, care era mânuită în aceeași măsură împotriva claselor exploatate și împotriva copiilor.

Analiza critică făcută de Macarenco educației mic-burgheze poate servi ca un îndreptar deosebit de prețios în procesul de transformare prin care trec astăzi multe familii în țara noastră care construește socialismul. „Cartea pentru părinți" este o armă puternică în lupta pentru familia socialistă.

In sistemul pedagogic al lui Macarenco, educația în familie ocupă un loc foarte important. Totuși, Macarenco arată că rolul călăuzitor îl are școala „...ca reprezentantă a unei educații de Stat". Educația și instrucția școlară trebue să se clădească pe temelia trainică a educației în familie și a colaborării dintre școală și familie.

Apariția „Cărții pentru părinți" înseamnă, pentru cadrele noastre didactice, un real ajutor. Pe lângă faptul că profesorii înșiși vor găsi în această operă un izvor nesecat de învățăminte pedagogice și psihologice, ei vor avea în ea un ajutor efectiv în munca importantă de lămurire a părinților asupra educației comuniste.

Egon Weigl

La Moscova s'a inaugurat „Palatul cărților pentru copii"

Intr'o clădire minunată de pe strada Gorki, din Moscova, a fost inaugurat „Palatul cărților pentru copii". Această instituție a luat ființă din inițiativa Editurii „Detgis", specializată în literatura pentru copii, și sub auspiciile Ministerului Invățământului din R.S.F.S.R.

Palatul cărților pentru copii are secțiuni speciale în care se studiază problemele și istoria literaturii pentru copii. In acest palat, se află o mare bibliotecă, cu săli de lectură spațioase.

Noua instituție culturală va ajuta atât Editura „Detgis" cât și pe scriitorii pentru copii ca să producă cărți de cea mai bună calitate în ceeace privește conținutul ideologic și valoarea lor artistică.

La o catedră de limbă și literatură străină

Lupta pentru pace la Facultatea de Filologie din București

În școlile tuturor țărilor imperialiste, este astăzi oprit să se vorbească despre pace. Circularele ministerelor marshallizate interzic categoric asemenea acțiune „*subversivă*". Profesorii care își permit să arate că viața e mai bună decât moartea sunt destituiți. Aceasta e, de altfel, în perfectă concordanță cu produsele „culturale" ale regimului, produse în care temele disperării, ale desgustului de viață și ale bestialităților de orice fel dețin primul loc și vădesc strânsa legătură dintre distrugere și capitalism.

În școlile din R.P.R. — ca și în cele ale tuturor țărilor din lagărul democrației, în frunte cu prima țară socialistă din lume — U.R.S.S. — ideia de pace se desprinde în mod natural din însăși știința marxist-leninistă care stă la baza învățământului. Prin fiecare materie științific interpretată, se limpezesc aspectele luptei de clasă, se lămuresc cauzele războaielor și condițiile păcii. O artă și o știință nouă, care reflectă încrederea în om, succesele lui în dominarea naturii și a slăbiciunilor, calitățile constructive ale clasei muncitoare, ilustrează legătura indisolubilă dintre pace, cultură și socialism. Profesorii din aceste țări nu sunt numai liberi de a vorbi despre pace, dar sunt solicitați și susținuți în lupta pentru pace de chiar conținutul lecțiilor lor. De aceea, pentru profesori, cunoștințele ideologice constituie prima condiție de realizare atât a unui învățământ științific cât și a unei acțiuni de pace.

Înțelegând că funcționarea activă a unui colectiv didactic asigură, în acest moment, nu numai coordonarea muncii membrilor săi, ci și grăbirea formării lor, dispariția inegalităților de pregătire, — colectivul catedrei de limba și literatura franceză dela Universitatea „C. I. Parhon" duce o intensă activitate.

În ședințe săptămânale, regulate, se alcătuiesc în comun planuri de lecții și se analizează lecțiile ascultate așa încât cursurile și seminariile să urmărească reflectarea luptei de clasă în literatură și în limbă, examinând și explicând contradicțiile unei epoci sau ale unui autor, lupta dintre vechi și nou, desvoltarea culturii progresiste.

În acest fel, se poate constata că sunt autori pe care istoria burgheză a literaturii îi ținea în umbră sau îi deforma, în timp ce știința sovietică le dă strălucirea cuvenită. Studenții descoperă astfel pe răzvrătitul Bonaventure Despériers sau pe liber cugetătorul Cyrano de Bergerac al lui Rostand. Ei analizează materialismul, nepus până acum în valoare, al unui Descartes sau al unui Rabelais, progresismul autentic al scriitoarei George Sand sau actiunea revoluționară a Florei Tristan. Li se arată cum antologiile burgheze aleg texte le cele mai searbede ale autorilor, cum, de pildă, „La Tristesse d'Olympio" și nu „Ecrit en 1845" este poemul cel mai recomandat al lui V. Hugo, că operele lui V. Hugo însuși nu sunt acceptate în anumite țări de peste Ocean, în timp ce sunt tipărite în milioane de exemplare în U.R.S.S.

Uniunea Sovietică apare astfel, în mod firesc, ca deținătoarea adevăratului tezaur cultural al popoarelor din lumea întreagă așa după cum este scutul păcii pentru oamenii muncii de pretutindeni.

Grija de a introduce în predare spiritul partinic, spiritul luptei pentru pace al clasei muncitoare, atinge toate orele catedrei. Astfel, la seminariul de referate asupra literaturii din sec. XIX-XX, s'au distribuit subiecte ca: „În ce măsură este revoluționar romantismul francez". „Poeții muncitori dinainte și după 1848". „Lupta de clasă în romanele lui Zola". „Literatura proletară", etc. Orele de compunere și de traducere se fac și ele pe bază de subiecte și texte alese, în așa fel încât să ilustreze poziția celor două tabere. Chiar lecțiile de pronunțare (fonetică) se fac pe baza articolelor din „Pentru Pace Trainică" (ediție franceză).

Dar lupta pentru pace se duce și mai direct în colectivul nostru. Și anume la orele de așa numite „actualități", care constituie o inovație din anul acesta. Acestea sunt ore săptămânale de conversație, încadrate în exercițiile de limbă. Altă dată, nu se făceau asemenea convorbiri sau, dacă se făceau, ele aveau ca temă povestiri și impresii pe marginea câte unui roman sau a unei întâmplări personale. Acum aceste convorbiri privesc evenimentele săptămânii — atât pe plan economic și politic cât și pe plan cultural. Ele urmăresc felul cum se desvoltă lupta pentru pace, cum cresc și se întăresc forțele păcii, cum se înveninează și se descompun cele ale distrugerii.

Pentru a participa la aceste convorbiri, studentii se pregătesc citind ziarele și revistele — în special „Scânteia" și „Pentru Pace Trainică" — precum și publicațiile sovietice și cele progresiste franceze.

Acțiunea docherilor din St. Nazaire sau Marsilia, din Olanda sau Germania apuseană care refuză să descarce și să încarce armament american, a metalurgiștilor care preferă să sufere mizerie decât să fabrice tancuri, grevele generale sau parțiale din Franța, din Italia, din Belgia, din Japonia, lupta comuniștilor în parlamentul francez împotriva legilor antimuncitorești, participarea femeilor franceze, a celor mai de valoare savanți și scriitori francezi la rezistența față de pregătirile războinice, toate acestea au fost înregistrate în ultimele săptămâni, alături de marile succese ale Uniunii Sovietice, care a realizat a treia reducere de prețuri și în care aproape totalitatea alegătorilor și-au manifestat prin vot în recentele alegeri unitatea morală și politică, — alături, de asemenea, de succesele noastre în construirea socialismului, de depășirile de normă, de succesele cooperației, de înmulțirea gospodăriilor colective. Solidaritatea oamenilor muncii din lumea întreagă, siguranța pe care le-o dă forța Uniunii Sovietice, apar astfel ilustrate prin exemple repetate.

De cealaltă parte, veștile vorbesc de creșterea crizei și a șomajului, de măsuri sălbatice, ca uciderea muncitorilor sau arestarea scriitorilor progresiști, de organizarea comploturilor și a spionajului împotriva țărilor de democrație populară, de manevrele și crimele profitorilor imperialiști și trădătorilor titoiști. Împotriva taberei distrugerii se ridică o uriașă activă, care naște și hrănește vigilența.

Cărți reprezentative ca „Fiul Poporului", a lui Maurice Thorez, sau „Internaționala trădătorilor", a lui Renaud de Jouvenel, sunt recomandate și discutate în aceleași seminarii. În ele se fac și comemorări: cea a Comunei din Paris e cea mai recentă.

Cele două forme ale luptei pentru pace — demascarea dușmanilor și lărgirea cercului de partizani ai păcii, uniți în jurul Uniunii Sovietice, — sunt astfel continuu susținute. Pentru ca linia discuțiilor la „actualități" să fie unitară, seminariul se pregătește într'un subcolectiv format din cadrele didactice care predau „actualitățile".

Studenții sunt interesați de acest seminar în care își pot aplica și verifica cunoștințele ideologice și care le face legătura teoriei cu practica, dându-le în același timp și un mijloc de perfectionare profesională.

U.T.M.-ul a ajutat mult seminariile de „actualități". Organizația de Partid le recomandă acum și celorlalte catedre de limbi străine.

Astfel, în momentul constituirii Comitetelor de luptă pentru pace în Universitate, studentii erau pregătiți și în seminariile lor de specialitate de a primi și a susține aceste comitete. Apelurile Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii în sesiunea dela Stockholm, Săptămâna Mondială a Tineretului i-a găsit informați și combativi. Și nu a fost, desigur, fără legătură cu cele de mai sus faptul că, de Ziua Internațională a Femeii, printre studenții participanți la meeting, cei dela franceză erau foarte numeroși.

Colectivul de franceză nu se ametește însă cu aceste rezultate. Lipsurile și greutățile sunt încă mari. La discuții n'au participat toți studenții, aceasta fie din cauza numărului lor mare, fie din cauză că n'au putut să-și cumpere revistele și publicațiile, fie dintr'o rezervă care dovedește un nivel încă scăzut. Pentru cursuri de limbă și literatură, materialul sovietic este cerut din ce în ce mai mult, de membrii colectivului nostru, care așteaptă cu nerăbdare ca Institutul Româno-Sovietic să aibă și o secție de Istorie Literară. O parte din greutăți sunt însă pe cale de a fi lichidate. Astfel, împărțirea pe grupe a studenților, inițiată de Partid și realizată de Ministerul Învățământului Public, rezolvă problema numărului lor prea mare la seminarii. Publicațiile progresiste cumpărate de bibliotecă sunt puse în număr mai mare la dispoziția studenților.

Însfârșit, colectivul contează mult pe ajutorul științific al Institutului de Limbi străine dela Moscova — cu care s'a pus în legătură directă — și are mereu în față sarcina ridicării nivelului ideologic și profesional.

În acest fel, și mai ales prin seminariile de „actualități" se duce, la catedra noastră, lupta pentru pace, luptă care preocupă astăzi, în fiecare clipă, pe orice om cinstit.

Studenții noștri trebuo să aducă luptei pentru pace tot entuziasmul tinereții lor. Ceva din acest entuziasm era, deunăzi, în cuvintele cu care își încheia o studentă referatul asupra „Femeilor franceze în 1848". Comparând lupta lor de atunci cu lupta lor de azi, condițiile grele ale luptei lor actuale cu situația femeilor în U.R.S.S., și la noi, ea spunea hotărît: „*Dar le vom ajuta și noi, le vom ajuta după exemplul Uniunii Sovietice, să învingă și ele!*" Era în vorbele și în accentul ei, ecoul internationalismului proletar în care creste tineretul nostru și care, răspândit în lumea întreagă, va face imposibilă deslănțuirea unui nou război.

Theodosia Graur
conf. universitară

Să urmărim cu perseverență realizarea disciplinei conștiente și liber consimțite în școli

Învățătorii și profesorii ne cer lămuriri asupra mijloacelor pe care trebue să le folosească pentru realizarea disciplinei liber consimțite. Cei mai mulți au înțeles că trebue să renunțe la disciplina bâtei, de odinioară, și la toate mijloacele umilitoare prin care regimul burghez înțelegea să constrângă pe elevi, dar nu știu cu ce o pot înlocui.

Regulile de purtare pentru elevi sunt un ajutor prețios adus cadrelor didactice, în rezolvarea problemei disciplinei, pentrucă ele arată în mod clar care sunt îndatoririle elevilor, ce trebue să pretindă dela elevi învățătorii și profesorii. Se pune acum problema de a educa astfel pe elevi, încât ei să fie conștienți de necesitatea respectării acestor reguli. Învățătorii și profesorii vor trebui să folosească mijloacele cele mai bune pentru realizarea acestui scop.

Elevii sunt obligați să respecte regulile stabilite în cadrul școlii, să ceară aprobarea educatorilor lor pentru activitatea din școală și din afară de școală. Dar, pentru ca elevii să ceară din convingere aprobarea educatorilor pentru acțiunile lor și să se aproprie cu încredere de ei, trebue ca aceștia să se bucure de autoritate în școală. Directorii, diriginții, precum și toți profesorii sau învățătorii trebue să cunoască îndeaproape activitatea elevilor și să aibă interes pentru ea. Elevii vor trebui să vadă în educatorii lor sfătuitori sinceri și apropiați, în fața cărora să nu aibă nimic de ascuns ci să vină cu **sufletul deschis**, fiind siguri că vor fi într'adevăr ajutați. Elevii nu se vor apropia cu sinceritate de educatorul care le inspiră teamă, ci de acela care se dovedește a fi înțelegător și care în același timp, este un exemplu prin întreaga lui atitudine din școală și din afară de școală.

„Nu încape îndoială — spune C. D. Ușinschi — că multe lucruri depind de ordinea generală în instituție, dar mai adeseori ele depind de personalitatea nemijlocită a educatorului, care stă față în față cu elevul. Influența personalității educatorului asupra sufletului fraged constitue acea forță educativă care nu se poate înlocui nici cu manualele, nici cu sentințele morale, nici cu sistemul pedepselor sau stimulărilor".

Educatorul trebue să fie pentru elevi exemplu de punctualitate și ordine. El trebue să aibă, în acelaș timp o atitudine fermă dar plină de înțelegere, de căldură, față de elevi și să organizeze în așa fel munca lui și a elevilor încât să facă din aceasta un mijloc de realizare a disciplinei.

Desfășurarea întregului proces de învățământ, organizarea recreațiilor și a timpului liber, tem le date acasă sunt mijloace importante prin care se crează disciplina școlară, ele contribuind la câștigarea interesului elevilor și la participarea lor conștientă în procesul disciplinei. Un alt mijloc de realizare a disciplinei în școală este asigurarea unui regim just al vieții elevilor, astfel încât activitatea lor să nu ducă la surmenaj, dar să fie, totuși, variată și interesantă. Trebue să se asigure elevilor o activitate unită, organizată și multilaterală. În activitatea de educare a elevilor în spiritul disciplinei conștiente, școala va trebui să lucreze în strânsă colaborare cu organizația U.T.M. și cu familia.

În munca școlară elevii trebue să simtă supravegherea și controlul permanent al educatorului. Căutând să corespundă acestui control, ei se obișnuiesc cu autocontrolul.

Cu elevii timizi, educatorul va folosi mijloace de stimulare ca: lauda, acordarea de încredere deosebită, recompense, etc.

Acolo însă unde, cu toate străduințele educatorului și cu tot sprijinul dat de colectivul organizat al elevilor, se întâmplă abateri, se vor folosi mijloace educative de constrângere ca: dezaprobarea, admonestarea, privațiunea de sarcini de încredere, transferarea în alt colectiv, avertismentul de eliminare sau, în cazuri mai grave, chiar eliminarea.

În școlile unde mijloacele arătate mai sus au fost folosite, s'au obținut realizări însemnate. Astfel, la Școala de Administrație Economică de fete Nr. 2 din București, diriginta anului III A a reușit să creeze un colectiv disciplinat, adevărat model. La Liceul Nr. 1 de fete, elevele clasei a IX-a C, care creau mari greutăți în școală, și-au însusit o atitudine disciplinată, îndată ce au devenit conștiente de faptul că disciplina este o expresie a patriotismului, a voinței sincere de a se pregăti cât mai temeinic pentru a sluji poporul muncitor. De asemeni, la Școala Pedagogică de fete Nr. 2 din Capitală, colectivul pedagogic, urmărind perseverent crearea unei discipline conștiente prin mijloacele educative arătate, a obținut rezultate bune.

Aceste exemple sunt o dovadă că, atunci când colectivul pedagogic al școlii urmărește cu hotărire și rigurozitate aplicarea tuturor mijloacelor educative arătate și când elevii sunt interesați direct în acest proces de educație, realizarea disciplinei în școală încetează de a mai fi o problemă dificilă.

MAI MULTĂ ATENȚIE MUNCII ADMINISTRATIV-FINANCIARE ÎN SINDICATELE NOASTRE!

Pentru ca sindicatele să-și poată desfășura activitatea necesară îndeplinirii sarcinilor ce le revin în opera de construire a socialismului, ele trebue să dispună de o anumită bază materială. Responsabililor cu munca administrativ-financiară le revine sarcina de a asigura crearea acestei baze.

Prima grijă a unui responsabil administrativ-financiar este să asigure sindicatului un sediu, să-i procure mobilierul și materialele necesare activității sindicale în toate domeniile. Prin aceasta responsabilul administrativ-financiar crează, în bună măsură, condițiile necesare activității colectivelor.

Tot el trebue să se îngrijească de buna păstrare și de întrebuințarea justă a bunurilor de care dispune sindicatul. Întocmirea unui inventar este indispensabilă responsabilului administrativ-financiar, căci, pe baza acestui inventar, el are, în mod permanent o evidență clară și precisă a bunurilor sindicatului.

Toate cele de mai sus sunt sarcinile pe care le are responsabilul administrativ-financiar în domeniul activității administrative.

Cu privire la activitatea financiară, responsabilul administrativ-financiar are sarcina de a asigura încasarea integrală și la timp a cotizațiilor, precum și încasarea fondului cultural și sportiv. El trebue să se îngrijească, deasemenea, de sporirea veniturilor sindicatului prin donații, festivaluri, serbări, spectacole cinematografice, etc. Responsabilul administrativ-financiar trebue să ducă o muncă intensă de lămurire în privința cotizației. Tovarășul care plătește cotizația dovedește că înțelege rolul sindicatului și că dorește să ajute la realizarea scopurilor acestuia.

Odată asigurate fondurile bănești, acestea trebue repartizate și întrebuințate cu deosebită grijă, pentru a se obține o bună desfășurare a activității sindicale.

Activitatea financiară trebue să aibă la bază o evidență precisă, atât a încasărilor, cât și a cheltuielilor. Această evidență trebue pusă la dispoziția forurilor superioare și adusă, periodic, la cunoștința maselor de salariați.

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ a căutat să sprijine sindicatele în munca lor administrativ-financiară, atât prin directive și îndrumări pe teren, cât și prin ajutoare materiale. Astfel, ea a acordat subvenții sindicatelor cu resurse materiale slabe, ca: Maramureș, Turda, Vaslui, Buzău, Ciuc, Tecuci, Muscel, Iași și Cluj, cu scopul ca acestea să-și poată desfășura o mai intensă activitate sindicală.

Uniunea are însă și o serie de lipsuri în munca sa administrativ-financiară. Una din aceste lipsuri este aceea că a acordat ajutoare unor sindicate — ca de exemplu celui dela Iași — înainte ca acestea să-și fi încasat toate fondurile lor. Acest procedeu poate încuraja delăsarea în munca administrativ-financiară a sindicatelor.

În 1949, contabilii Uniunii n'au îndrumat și controlat pe teren munca administrativ-financiară decât în 24 de sindicate. Chiar acestora, îndrumările li s'au dat către sfârșitul anului. Celelalte 47 de sindicate au fost cercetate numai de activiștii Uniunii, care au dus munca de îndrumare în mod general, neavând timpul necesar să adâncească suficient fiecare problemă a muncii administrativ-financiare.

Aceeași lipsă se constată și în activitatea din anul 1950, deoarece, până în prezent, contabilii Uniunii n'au vizitat niciun sindicat din țară.

De asemenea, nu s'au verificat și nu s'au restituit sindicatelor bilanțurile pe 1949 și bugetele pe 1950. Din această cauză, sindicatele ezită în muncă, neștiind pe ce sume pot conta.

Anul trecut, Uniunea n'a trimis la timp materialele cerute de sindicate și nici n'a răspuns prompt tuturor întrebărilor acestora.

Uniunea n'a putut sprijini toate sindicatele să-și asigure sedii corespunzătoare. Ea a încadrat cu întârziere pe activiștii și salariații acestora.

Faptul că Uniunea n'a putut sprijini și îndruma, în egală măsură, toate sindicatele, a făcut ca rezultatele activității acestora să fie diferite.

Sindicatele Alba-Iulia, Brașov și Vâlcea au dus o activitate administrativ-financiară care trebue menționată în mod special.

Alte sindicate, deși au avut o serie de lipsuri, au dus totuși o muncă administrativ-financiară susținută. Dintre acestea citâm sindicatele: Bihor, Dâmbovița, Mehedinți, Constanța, Dorohoi, Hunedoara, Muscel, Prahova, Timiș-Torontal, Fălciu, Sibiu, etc.

Sindicatul Năsăud s'a desinteresat complet în 1949, de această muncă. N'a încasat cotizațiile și n'a ținut nici cea mai elementară contabilitate. Responsabilul era străin de aceste probleme, ca și cum nu l-ar fi interesat.

La Sindicatul Tulcea, cotizațiile se plăteau direct, la sediul sindicatului. De aceea, nu le plăteau decât tovarășii din capitala județului. Secțiile și, mai cu seamă, grupele din județ, nu se preocupau deloc de încasarea cotizațiilor.

Sindicatul București a avut serioase lipsuri în munca administrativ-financiară din anul 1949. Cheltuielile de deplasare au fost făcute cu ușurință și nu totdeauna pe bază de acte în acord cu legea contabilității și cu legile fiscale. Deasemenea, acest sindicat a fost cu desăvârșire absent în munca administrativ-financiară a coloniilor de vară, pe care le-a organizat la Rucăr și Vasile Roaită.

O lipsă a multor sindicate este că n'au generalizat decât foarte târziu sistemul încasării cotizațiilor prin cartoteci, tichete și timbre. Multe carnete n'au timbrele aplicate de luni de zile, fapt care crează greutăți tovarășilor care trebue să-și prezinte aceste carnete, când au de rezolvat diverse interese.

Încasarea fondului cultural pe 1949 sa făcut în proporție medie de 45 la sută. În județele unde responsabilii administrativ-financiari nu s'au interesat de încasarea lui, Secțiile Financiare ale Comitetelor Provizorii au depus la Sindicatele Salariaților din Comitetele Provizorii și cotele cuvenite sindicatelor noastre. Prin aceasta, s'a întârziat încasarea fondului cultural și activitatea culturală a suferit.

Multe din sindicatele noastre rezolvă cu timiditate și cu nesiguranță problemele de ordin administrativ-financiar. Aceasta se datorește necunoașterii acestor probleme și, în oarecare măsură, simțului de răspundere scăzut de care dau dovadă tovarășii.

Unele sindicate ca: Sălaj, Maramureș, Valea Jiului, etc. nu au înregistrat operațiunile în registrele de contabilitate, afirmând că nu cunosc contabilitatea. Dacă sindicatele respective ar fi arătat mai mult interes acestei munci, ar fi putut găsi în capitala județului un profesor de contabilitate, sau un contabil dela o școală care să îndeplinească lucrările de contabilitate.

Multe din lipsurile muncii administrativ-financiare a sindicatelor noastre se datoresc și faptului că cenzorii se mărginesc, în general, numai la verificarea cassei. Îndatorirea lor este de a îndruma și verifica toate aspectele muncii administrativ-financiare: angajări de cheltuieli, veracitatea și legalitatea actelor de cassă, operațiile contabile, etc.

Luptând pentru înlăturarea lipsurilor de mai sus și utilizând schimbul de experiență în munca administrativ-financiară, Uniunea și Sindicatele din Învățământ vor contribui la mobilizarea salariaților pentru grăbirea construirii socialismului în țara noastră.

D. Sava

TEHNICA ȘI METODICA PREDĂRII experiențelor de chimie

Chimia este una din cele mai importante materii de studiu în actualele condiții din țara noastră, când poporul muncitor construește socialismul.

Predarea unor cunoștințe solide de chimie este una din premisele creșterii de cadre bine pregătite, care să corespundă sarcinilor puse de Planul nostru de Stat.

Dar astfel de cunoștințe se obțin numai cu ajutorul unor metode științifice de predare. De aceea Ministerul Învățământului Public a pregătit, pe baza unui vast material sovietic, apariția unei Metodici a experiențelor de chimie, care va ajuta pe profesorii de chimie în munca lor.

Dăm mai jos un extras din această Metodică.

Pentru experiențele de chimie care nu cer o încălzire puternică, precum și pentru majoritatea lucrărilor de laborator ale elevilor, se pot folosi foarte bine lămpi de spirt obișnuite. Ele prezintă avantajul că se aprind imediat, în timp ce, pentru aprinderea becurilor în care ard vapori de spirt (benzină, petrol lampant), este nevoie de un anumit timp. În plus, acestea din urmă fac de obicei mai mult sau mai puțin sgomot.

Pentru lucrări practice, se pot lua lămpile de spirt cele mai simple, plate, cu o capacitate de circa 100 cm.³. Pentru experiențele care sunt prezentate în timpul lecțiilor, sunt mai comode lămpile de spirt mai înalte, cu suport, având o capacitate de 350 cm.³, la care nu este nevoie de un orificiu special pentru adăogarea spirtului.

Lampa trebue să aibă un fitil bun, din fire nerăsucite (iar nu din vată). Fitilul nu trebue pus strâmb pe tub, căci în felul acesta va trage prost spirtul.

Căpăcelul lămpii trebue să fie bine șlefuit. Căpăcelul luat dela o altă lampă nu închide bine și spirtul se va evapora treptat.

Căpăcelele lămpilor se sparg des, iar lampa nu poate funcționa fără căpăcel. Deaceea, se văd totdeauna în școli pahărele sparte, borcănașe, ghiveturi dela becuri electrice sparte, etc., surogate care înlocuesc căpăcelele. Toate aceste surogate nu pot înlocui un căpăcel bun, deoarece nu pot închide în mod etans lampa.

Pentru ca flacăra lămpilor de spirt să nu oscileze, din cauza mișcării aerului, se recomandă utilarea lămpilor cu cilindri de rețea metalică. Rețeaua nu trebue să fie prea măruntă (distanța dintre sârmulițe: circa 1 mm). Cilindrii pot fi confecționați din sârmă subțire.

La încălzirea unui lichid în balon, sita pe care se așează vasul trebue pusă chiar lângă cilindru, ca distanța dintre ele să nu fie mai mare de 0,5 cm.

Aparată astfel de cilindru flacăra, nu oscilează aproape de loc și încălzește mult mai repede și mai uniform decât flacăra fără cilindru (cilindrii din tablă nu sunt buni).

Dacă lampa de spirt este folosită pentru îndoirea tuburilor de sticlă (cu diametrul mic), este mai bine să se ia o lampă specială cu fitilul plat. O astfel de lampă poate fi confecționată chiar în laborator.

Ca rezervor, se poate lua un vas de cristalizare, o sticlă tăiată, etc. Partea superioară se poate face din tablă. Și mai bine este să se ia pentru această parte un capac adecvat, făcut dintr'o cutie de tablă. Dacă nu există un astfel de căpăcel, spirtul din lampă trebue turnat după terminarea lucrului într'o sticlă cu dop. Deasemenea, lampa de spirt poate fi așezată într'o cutie de tablă care să se închidă bine.

In locul capacului de tablă, se poate folosi un dop mare, în care se introduce un tub plat, îndoit, din tablă. Dacă s'a luat ca vas o sticlă tăiată, partea ei superioară se poate folosi drept capac.

Atunci când se folosește lampa de spirt, nu trebue să se uite că partea cea mai caldă a flăcării este treimea ei superioară — mai sus de conul intern. Pentru ca partea superioară a lămpii de spirt să nu se încălzească prea mult în timpul lucrului, e bine ca ea să fie acoperită cu un cerculeț de asbest.

REGULI DE CARE TREBUE SĂ SE ȚINA SEAMA LA FOLOSIREA LAMPII DE SPIRT

1. Lampa de spirt trebue aprinsă cu un chibrit sau cu un bețișor aprins, dar niciodată nu trebue aplecată spre a altă lampă care arde, deoarece se poate aprinde spirtul vărsat.

2. Să se regleze mărimea flăcării prin lungirea sau scurtarea fitilului din tub. Pentru aceasta, lampa trebue stinsă, tubul trebue scos din rezervor și fitilul mutat cu o pensetă sau cu degetul.

3. **Fitilul nu trebue să stea prea fix în tub**, deoarece acest lucru împiedică îmbibarea cu spirt și lampa arde prost.

4. **Fitilul trebue tăiat drept** cu foarfecele. Dacă fitilul este prost tăiat sau este scos prea mult în afară, capetele lui încep să ardă. Acest lucru trebue evitat, pentru a nu se consuma inutil fitilul.

5. **Dacă, în timpul lucrului, nimerește pe fitil apă**, o soluție oarecare sau vreun praf și flacăra se micșorează mult, trebue stinsă lampa, trebue scos puțin fitilul și tăiat. Dacă fitilul se va scurta atât de mult încât nu mai ajunge la fundul lămpii, el trebue înlocuit.

6. **Obiectul care urmează să fie încălzit trebue așezat în treimea superioară a flăcării**, aceasta fiind cea mai caldă parte a flăcării.

7. Dacă flacăra lămpii se micșorează, iar capătul fitilului începe să ardă fără flacără, înseamnă că în lampă nu este spirt. Ea trebue imediat stinsă, adăogându-i-se spirt printr'o pâlnie. Cel mai bun lucru este să se **adaoge spirt din timp**, atunci când rezervorul este încă plin pe un sfert.

8. **La stingerea lămpii să nu se sufle în flacără**, ci să se închidă cu căpăcelul: căpăcelul trebue pus într'o parte și flacăra trebue repede acoperită.

9. Când nu se lucrează cu **lampa, aceasta trebue să fie totdeauna închisă**, căci altfel spirtul se evaporează în mod inutil; afară de aceasta, în fitil rămâne apa din spirt iar la aprinderea următoare, lampa va funcționa prost.

10. Lampa trebue manipulată **cu cât mai multă precauțiune**.

In atenția școlilor naționalităților conlocuitoare

Ministerul Învățământului Public este informat că nu toate școlile naționalităților conlocuitoare și-au procurat manualele de limba română pentru clasele a III-a și a IV-a. Manualul de limba română de clasa a III-a pentru școlile naționalităților conlocuitoare a apărut în cursul lunii Ianuarie, iar manualul pentru clasa IV-a a apărut la 30 Martie. Școlile interesate le pot procura comandându-le prin centrul de librărie al orașului respectiv, iar la sate prin cooperative.

Noua campanie de construcții școlare

(Urmare din pag. 1-a)

puse la Banca de Credit și Investiții (B.C.I.) pentru ca să se poată deschide finanțarea șantierelor, însă pe baza lor nu se poate da decât 10% din valoarea sumei prevăzută în plan pentru fiecare șantier în parte. De aceea, aceste devize au fost înapoiate județelor, pentru a fi refăcute conform noilor norme și noilor coeficienți stabiliți de Ministerul Construcțiilor.

Pentru începerea lucrărilor, trebue întocmite devize cu analize de prețuri, prețurile la materiale, manoperă și utilaj fiind cele stabilite de Ministerul Construcțiilor prin noile norme care au fost publicate în Buletinul Oficial Nr. 20 din 4 Martie 1950, cu rectificările apărute în Buletinul Oficial Nr. 26 din 18 Martie 1950.

Orice întârziere a întocmirii devizelor și a analizelor de prețuri atrage după sine întârzierea începerii lucrărilor și deci împiedică îndeplinirea la timp a planului de construcții școlare. De aceea șefii Secțiunilor de Învățământ trebue să colaboreze strâns cu șefii Secțiunilor de Gospodării Locale, pentru a întocmi la timp și în bune condițiuni devizele și analizele de prețuri, în așa fel ca, cel mai târziu la 15 Aprilie 1950, toate devizele să fie depuse la Ministerul Învățământului Public pentru verificare și aprobare.

Problema financiară va fi soluționată de către Secțiunile Financiare respective, care vor face plăți numai pe baza actelor justificative.

În campania de construcții a anului 1950, Secțiunile de Învățământ trebue să stabilească comuna și terenul pe care se construește, să mobilizee forțele locale și în deosebi pe părinții elevilor și tineretul. De asemeni, Secțiunile de Învățământ trebue să ceară sprijinul și ajutorul organizațiilor de masă locale ca: Sindicatele Salariaților din Învățământ, Sindicatele de salariați agricoli, organizațiile U.T.M., U.F.D.R., Frontul Plugarilor și Cooperativele.

Trebue să se înceapă de îndată o campanie intensă de lămurire a cetățenilor asupra importanței construirii și amenajării de noi localuri de școală, arătându-li-se că nu se poate realiza școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, nu se poate concepe stârpirea analfabetismului și ridicarea culturală a satelor, fără a se asigura, în primul rând, localurile de școală.

Trebue să se popularizeze în mod susținut prin presa locală, prin conferințe, șezători și festivaluri, astfel încât să se creeze un puternic curent de massă în jurul construcțiilor școlare.

Secțiunile de Învățământ trebue să ia totodată măsuri pentru ca localitățile stabilite în plan să nu mai fie schimbate.

Secțiunilor de Învățământ le revine sarcina de a trece de îndată la organizarea întrecerilor socialiste între județe, în vederea îndeplinirii în cele mai bune condițiuni și în timpul stabilit a planului de construcții: pentru construirea, amenajarea și terminarea a cât mai multor localuri de școală cu suma de bani prevăzută în plan. Întrecerile socialiste trebue să fie organizate și între sate cu obiectivul: care reușește să aibă cel mai frumos local de școală, cel mai bine întreținut, cel mai curat și cu cât mai multă economie. Aceste întreceri trebuesc organizate într'o primă etapă, în cinstea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

De asemeni pentru a putea realiza economii, Secțiunile de Învățământ trebue să ia măsuri pentru folosirea la maximum a materiei prime locale ca: lemn, nisip, petriș, var, cărămidă, etc., transporturi de materiale, mâna de lucru necalificată. În fiecare lună Secțiunile de Învățământ sunt obligate să facă dări de seamă scrise către Minister, arătând stadiul lucrărilor de construcții școlare.

Secțiunilor de Învățământ le mai revine și sarcina de a se îngriji din timp de strângerea datelor necesare în legătură cu întocmirea planului de perspectivă, în ceeace privește construirea de localuri de școli. Aceasta înseamnă că fiecare Secțiune de Învățământ trebue să știe amănunțit unde mai este nevoie de construcții de școli în județul respectiv, unde se mai pot amenaja asemenea școli, ce materie primă locală se poate folosi — într'un cuvânt, în așa fel ca nicio comună, ca niciun cătun să nu rămână fără local de școală.

La rândul său, Ministerul va trebui să organizeze mai bine controlul și verificarea felului cum se aplică în practică instrucțiunile și directivele date în legătură cu construcțiile școlare, să organizeze mai bine dirijarea materialelor și să verifice dacă ele au ajuns la timp la locul destinat.

Deasemeni va trebui mai bine organizată munca pentru încheerea contractelor cu întreprinderile de construcții respective și ținerea unei evidențe precise a stadiului în care se găsește fiecare șantier.

Controlul pe teren nu trebue să se mărginească numai la constatarea lipsurilor și a greutăților, ci trebue să reprezinte un ajutor efectiv la îndepărtarea lor.

Procedând în felul acesta, îndrumați de Partid, vom reuși să îndeplinim și să depășim planul de construcții școlare în timpul stabilit, astfel încât la 1 Septembrie 1950, când se va deschide noul an școlar, copiii Republicii noastre Populare să se bucure de săli de clasă noi, spațioase, primitoare.

Republica Populară Ungară pe drumul construirii socialismului

(Urmare din pag. 1-a)

pregătiți 10.000 de educatori, dintre care unii vor urma cursurile celor patru școli superioare pedagogice care se vor înființa în cursul planului cincinal. La fel, vor fi construite: un nou Institut Central de Fizică, un Institut de Chimie Organică și Mineralogie, un Institut pentru Mecanizarea Agriculturii, un Institut Agrochimic și Agrobiologic, un Institut de Reîmpădurire și un Institut de Științe Economice etc. Va fi înființată o nouă școală superioară de industrie, care împreună cu cea existentă va da anual economiei ungare un număr de 1.600 de ingineri.

În timp ce clasa muncitoare maghiară depășea normele, își încorda forțele și se unea pentru realizarea și depășirea planului trienal, în timp ce în alianță cu țărănimea muncitoare, lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și pentru lichidarea chiaburimii, reacțiunea maghiară, dinăuntru și dinafara hotarelor, căuta să dea lovituri de moarte acțiunii Partidului celor ce muncesc.

Complotul lui Nagy Ferenc, agentul imperialist și conducătorul „partidului" micilor agrarieni, procesul cardinalului Mindszenty, unealtă a imperialiștilor și a Vaticanului, cât și procesul bandei criminale în frunte cu Rajk, au desvăluit planurile infame ale imperialismului internațional care urmărea smulgerea țărilor de democrație populară din lagărul păcii și al socialismului pentru a face din ele capete de pod, în vederea agresiunii împotriva Uniunii Sovietice.

Dar vigilența clasei muncitoare, dorința ei fermă de a lupta și de a apăra pacea, de a-și crea o viață nouă în care să dispară exploatarea omului de către om, a împiedicat acțiunile mârșave ale atâtătorilor la război și ale uneltelor lor.

„Succesul democrației populare maghiare — a spus tovarășul Miron Constantinescu, cu ocazia sărbătoririi celei de a 5-a aniversări a eliberării Ungariei, — constitue un rezultat al faptului esențial că poporul muncitor maghiar merge pe drumul Partidului proletariatului, forța motrice și conducătoare a țării, că el este conștient de uriașele sale sarcini și le duce la bun sfârșit cu cea mai mare perseverență, sfărâmând, în focul unei aprige lupte de clasă, uneltirile criminale ale reacțiunii interne și externe imperialiste".

Poporul muncitor din R.P.R. care a urmărit cu interes și cu o nespusă bucurie realizările obținute de poporul muncitor maghiar, a salutat cu entuziasm marea sărbătoare națională a vecinei sale din Apus.

Acordurile comerciale, culturale și în primul rând Tratatul de alianță și ajutor reciproc, încheiat între poporul român și maghiar, constitue chezășia unei prietenii și a unei colaborări sincere între aceste două popoare, care urmăresc construirea socialismului în țările lor și apărarea păcii.

Despre drumul realizării acestui măreț scop, tovarășul K. E. Voroșilov, cu ocazia adunării festive dela Budapesta pentru cea de a cincea aniversare a eliberării Ungariei, a spus: „Fiecare adevărat patriot al țării sale trebue să lupte cu hotărire împotriva oricărei încercări de a slăbi această prietenie și să contribue neîncetat prin toate mijloacele la consolidarea forțelor lagărului democratic, la consolidarea prieteniei și colaborării frățești între țările de democrație populară și Uniunea Sovietică".

Ședința Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Duminică 2 Aprilie a avut loc o ședință a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Membrii Comitetului, reprezentanți ai milioanelor de partizani ai păcii din țara noastră, muncitori și țărani muncitori, intelectuali progresiști, scriitori, profesori, savanți, preoți, etc., au ascultat dările de seamă ale membrilor delegației Comitetului la cea de a treia sesiune a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii care a avut loc la Stockholm.

Luând cuvântul, maestrul Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a făcut o largă expunere asupra desfășurării lucrărilor sesiunii și a arătat că sute și sute de milioane de oameni din toate țările, se ridică împotriva uneltirilor războinice ale imperialiștilor anglo-americani.

Președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a expus apoi cuprinsul apelurilor lansate de Comitetul Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea necondiționată a armei atomice și pentru convocarea celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

A luat apoi cuvântul tov. Florica Mezincescu, membră a delegației Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care a participat la sesiunea dela Stockholm. Tov. Florica Mezincescu a vorbit despre raportul lui Jean Lafitte, secretar general al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

In raportul lui Jean Lafitte se arată că în marea mișcare a partizanilor păcii trebuesc atrași TOȚI oamenii cinstiți, care doresc sincer pacea, indiferent de apartenența lor politică sau religioasă. De asemeni raportul subliniază că delegații Uniunii Sovietice au întins mâna lor prietenească tuturor acelora care vor să lupte pentru a opri pe criminalii ce pregătesc un nou război.

Tov. C. Lepădatu, ministrul adjunct al Sănătății, luând cuvântul a arătat că în raportul său, Louis Saillant, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, secretar general al F.S.M., a subliniat amploarea luată de mișcarea partizanilor păcii.

El a arătat apoi zădărnicirea încercărilor trădătoare ale spărgătorilor unității sindicale, care au încercat să împiedice activitatea Comitetelor de luptă pentru pace. In aceste comitete, a spus Louis Saillant, trebue atrași toți muncitorii care doresc pacea, fie nesindicalizați, fie chiar membri ai sindicatelor fracționiste.

Tov. Lepădatu a încheiat arătând că Louis Saillant a propus o serie de acțiuni concrete pentru Comitetele din întreprinderile de armament din țările imperialiste care trebue să zădărnicească pregătirile războinice ale guvernelor lor.

La discuțiile ce au urmat au luat parte academicianul P. Constantinescu-Iași, academicianul Ștefan Nicolau, prim secretar al Academiei R.P.R. și protopopul româno-catolic Andrei Agota.

Cuvântul de închidere a fost rostit de tov. Gh. Stoica, membru în Biroul Executiv al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care a arătat că din dările de seamă prezentate la această ședință reese clar că la intensificarea acțiunilor de pregătire a unui nou război mondial, partizanii păcii răspund intensificându-și și mai mult lupta pentru pace. Această luptă a cuprins și cuprinde sute de milioane de oameni în întreaga lume și a luat forma unor acțiuni concrete.

Din hotărîrile luate — a spus vorbitorul — se impun sarcini importante și pentru Comitetele de luptă pentru pace din țara noastră.

Tov. Gh. Stoica a încheiat spunând în aplauzele celor prezenți: „Indeplinind aceste sarcini, vom fi luptători activi în frontul păcii, care are în frunte marea și puternica Uniune Sovietică, pe marele Stalin".

Miercuri a avut loc în sala „Patria" adunarea membrilor Comitetelor de luptă pentru pace din întreaga Capitală.

In cadrul acestei adunări au luat cuvântul membri ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. care au luat parte la sesiunea dela Stockholm a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

In cliseu tov. Florica Mezincescu rostindu-și expunerea asupra desfășurării lucrărilor sesiunii.

Inaugurarea Clubului Sindicatului salariaților din Învățământ-Bacău

Pe aleele grădinii publice din Bacău, mulțimea, îmbrăcată în haine de sărbătoare, se îndreaptă grupuri, grupuri, către clădirea deasupra căreia înfloresc astăzi cuvintele: Clubul Sindicatului Salariaților din Învățământ.

In această clădire, unde altădată petreceau cei ce trăiau din exploatarea muncitorimii și a țărănimii muncitoare, precum și cei ce se făcuseră instrumentele de exploatare ale claselor dominante, intră acum oamenii muncii să inaugureze un nou club, o nouă casă de cultură.

Intrăm într'o sală mare de spectacole, puternic luminată, pe pereții căreia sunt pictate scene din munca ce se desfășoară în fabrici, uzine și pe ogoare. De jur împrejurul sălii, sunt așezate mese de șah.

Deasupra scenei, pe o catifea roșie ca purpura, străjuiesc chipurile marilor învățători ai proletariatului. Peste 400 de spectatori așteaptă începerea programului, admirând sala frumos pavoazată.

INCEPE ȘEDINȚA FESTIVĂ

In sfârșit, cortina se dă la o parte și pe scenă apare corul Sindicatului. Salariații din Învățământ, îmbrăcați la fel, în bluze galbene, pantaloni și fuste negre, intonează Imnul R.P.R. și Imnul U.R.S.S.

In cuvântul de deschidere, tov. Aglaia Frigură, președinta Sindicatului, aduce mulțumiri Organizației Județene de Partid și Consiliului Sindical Județean, care au înțeles să sprijine Sindicatul Salariaților din Învățământ, dându-i această clădire, în care învățătorii și profesorii să desfășoare în cât mai bune condiții munca cerută de construirea socialismului și de lupta pentru pace.

După ce arată programul de muncă pe care îl va desfășura clubul, — conferințe, expoziții, ore de lectură, cercuri de meditație, de alfabetizare, schimb de experiență, vizitarea celor mai bune cluburi din localitate și popularizarea fruntașilor în producție, — vorbitoarea dă ca exemplu cluburile sovietice în care se adună inovatorii și cei ce au depășit normele, ca să-și comunice metodele lor de muncă. In cluburile sovietice, se strâng, deasemenea, mamele, învățătoarele și profesoarele, ca să se sfătuiască cum să-și educe copiii.

SINDICATUL A PREGĂTIT ȘI UN PROGRAM ARTISTIC

Ședința festivă se încheie cu un program artistic, alcătuit din cântece, recitări și dansuri populare, specifice regiunii. „Cântecul despre Stalin" și „Cântă, nicovală" sunt executate cu deosebită artă. Dirijorul corului, tov. Alexandru Tiron, reușește să moduleze și să nuanțeze cântecele cu mult talent.

Echipa de dansuri populare e întâmpinată de puternice aplauze. Părul cărunt al președintei contrastează cu tinerețea de pe fața ei și cu ritmul vioi în care joacă. Și mai sus saltă bătrânul Acatrinei, învățător de 50 de ani, care a pregătit aceste dansuri și care acum învârtește opinca cu pasiune și bate pământul mai cu putere parcă decât bătrânul lui, care nu vrea să se lase întrecut.

După terminarea programului artistic, spectatorii vizitează clubul, care are trei încăperi: sala mare de spectacole, care va servi și de sală de lectură și de șah, biblioteca și sala de documentare, în care sunt expuse toate colecțiile de reviste și ziare.

Intr'una din vitrinele bibliotecii se văd cele două diplome pe care Consiliul Sindical Județean le-a conferit echipei de cor și echipei de jocuri care au participat la concursul echipelor artistice pe județ.

— Avem încă multe lipsuri, — îmi spun tovarășii din Comitetul Sindicatului, dar sperăm că, prin muncă organizată și susținută cu devotament, vom reuși să dăm viață acestui club și să-l transformăm, într'adevăr, într'o casă de cultură și educație socialistă.

Din activitatea cercurilor pedagogice

Pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional, învățătorii și profesorii duc în cadrul cercurilor pedagogice o muncă de restructurare a cunoștințelor în spiritul învățăturii marxist-leniniste.

Experiența sovietică este izvorul pe care cercurile pedagogice îl folosesc din plin, pentru ca, adaptând-o realităților din școala noastră, să asigure învățământului drumul unei desvoltări sănătoase în noua orânduire pe care o construim. Bazate pe această experiență, cercurile pedagogice de pe întreg cuprinsul țării duc o activitate din ce în ce mai sistematică și mai rodnică.

La Târgoviște

...învățătorii și profesorii se întrunesc săptămânal în cercurile pedagogice care, lucrând după indicațiile Ministerului Învățământului Public și sub îndrumările biroului pedagogic județean, desfășoară munca de pregătire profesională. Conform unui plan de muncă întocmit pentru întreg județul, în cercurile pedagogice pe specialități se prelucrează capitole din „Pedagogia" de Cairov, lucrările lui Macarenco, ori fragmente din metodicile speciale. De asemeni, în aceste ședințe sunt prezentate articole din caietele periodice ale Analelor Româno-Sovietice, sunt discutate planuri de lecții ce vor fi predate ulterior la clase, se discută modul de procurare și folosire a materialului didactic, se face schimb de experiențe între învățătorii care funcționează la aceleași clase și între profesorii de aceiași specialitate.

Pentru a ajuta ca învățăturile dobândite pe această cale să fie aplicate în practică, biroul pedagogic a organizat o serie de lecții model, pe materii. Se predau în aceeași zi, pe rând, lecții la cele trei cicluri, pentru a se putea urmări unitatea și continuitatea care există. Lecțiile sunt urmate de discuții.

La Oradea

...membrii cercului pedagogic de desen au pornit cu elan la planificarea și restructurarea învățământului desenului transformând vechea programă defectuoasă și mecanică, moștenită dela învățământul burghez. S'au organizat mai multe referate privind problemele legate de desen. Astfel, s'a vorbit despre maestrul desenului N. Jucov, despre „Metodica desenului" de Condahcean. Pentru îmbunătățirea metodei de predare s'au experimentat mai multe lecții.

Cercul s'a mai ocupat și de problema confecționării materialului didactic. Până acum, s'au executat 72 planșe pentru limba rusă (alfabet și gramatică), 23 hărți și trei portrete ale lui Eminescu. Profesorul Toma Ștefănescu a executat un basorelief din ghips reprezentând pe cei patru mari învățători ai omenirii: Marx, Engels, Lenin, Stalin. Tot profesorul Toma Ștefănescu a inventat un aparat ecner, cu ajutorul căruia se prinde ușor poziția aparentă a liniilor în perspectivă, care este de un mare folos în desen.

La Ploești

...cu prilejul studierii diferitelor capitole din Pedagogia lui Cairov, cercul pedagogic de limba română, pentru verificarea unei cât mai juste aplicări a noilor principii pedagogice, a ținut în fața întregului colectiv o serie de lecții demonstrative, care să concretizeze aceste principii și metode în însăși procesul practicării lor. Cei trei profesori au fost urmăriți cu viu interes, în desfășurarea lecțiilor la cele trei cicluri. La ședința următoare s'a făcut critica. Discuțiile au fost deosebit de interesante și ele au scos în relief nenumărate aspecte ale organizării lecțiilor și ale predării, din care cei prezenți au avut multe de învățat. S'a subliniat deasemeni că este necesar ca lecțiile să fie urmate de critică în aceeași zi, imediat după ținerea lor.

Același cerc pedagogic de limba română și-a propus să realizeze un fișier literar cât mai complet care nu numai că este util dar de-a dreptul necesar studiului literaturii și întocmirii lucrărilor, conferințelor etc. în școală și chiar în afară de școală, în manifestările culturale ale orașului. In acest scop cercul și-a organizat un resort de bibliografie, având ca sarcină formarea de cadre bibliografice dintre elevi și profesori, care vor avea rolul de a îndruma și supraveghea lectura elevilor în biblioteci și vor ajuta la întocmirea bibliografiilor necesare pentru diferite lucrări.

★

Privind activitatea cercurilor pedagogice, în general, putem spune că, mai ales în ultimul timp, se lucrează sistematic pe baza metodicilor sovietice și problemele de învățământ se frământă în adâncime. Acolo unde, la început materialul bibliografic nu se studia cu seriozitate — cum a fost cazul cercurilor pedagogice dela Fundul Moldovei, unde manualele nu erau aprofundate suficient, cum a fost cazul cercurilor pedagogice din Satu-Mare, unde nu exista o atmosferă tovărășească de colaborare, cum a fost cazul cercurilor pedagogice din Făgăraș și Arad, — situația s'a îmbunătățit. Cadrele didactice devin din ce în ce mai conștiente de rolul lor, gata să răspundă sarcinilor cerute de noua orientare a școlii noastre.

Mascarada „alegerilor" titoiste

Fiecare zi ce se scurge aduce o nouă confirmare masivă analizei făcute de Biroul Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești asupra situației din Iugoslavia. Reamintim că, în Rezoluția respectivă, din Noembrie 1949, Biroul Informativ arătase că, depășind faza trecerii ei dela democrație la naționalismul burghez, clica Tito-Rancovici a degenerat într'atâta încât a trecut, complet, la fascism, la trădarea directă a intereselor naționale ale Iugoslaviei. Degenerare într'atâta de vizibilă și de neîndoioasă, încât chiar un ziar imperialist ca „New-York Herald Tribune", recunoscând deschis caracterul fascist al regimului dela Belgrad, scria, cu o explicabilă admirație, în numărul său din 7 Ianuarie crt., că „mareșalul Tito este față de poporul iugoslav ceeace Mussolini a fost față de poporul italian, atunci când puterea fascismului se afla în culmea ei".

Cu excepția, doar, a aprecierii cuprinse în ultima parte a acestei fraze, — întrucât Tito nu se află „în culmea puterii" sale, ci dimpotrivă, — comparația este exactă. Intr'adevăr, Tito a trădat în chipul cel mai abject clasa muncitoare autohtonă și clasa muncitoare internațională; ca și Mussolini, Tito prigonește și asasinează pe comuniști, pe progresiști și pe patrioții sinceri; ca și Mussolini, Tito a devenit o unealtă servilă a monopolurilor expansioniste, un „Cezar de carnaval" mizerabil și grotesc, care nu mai are drept suport politic decât poliția, drept suport economic decât „asistența" capitaliștilor străini și drept suport „moral" decât nădejdea criminală că un nou război mondial, contra lumii socialismului, i-ar putea asigura „supraviețuirea" și „consolidarea" dictaturii sale sângeroase.

Comparația ar putea fi, dealtfel, valabil prelungită, întrucât, aidoma lui Mussolini, unul dintre făuritorii „Axei" și ai „Pactului anti-komintern", Tito s'a integrat și el în coaliția agresivă a pactomanilor „atlantici" și participă sluganic la pregătirea agresiunii împotriva Uniunii Sovietice și a democrațiilor populare, ca și la „războiul rece" contra partidelor comuniste de prelutindeni. In timp ce întărește mereu pozițiile capitalului băștinaș și străin pe grumazul poporului muncitor iugoslav, el mai are nemernicul cinism să mai afirme că... „construește socialismul".

Pe scurt: ca și „inventatorul" dela Roma al fascismului, trepădușul fascist dela Belgrad, văzând că nu se poate sprijini pe popor, se sprijină exclusiv pe dușmanii dinlăuntru și din afară ai poporului iugoslav.

Și, dacă mai era nevoie, mascarada odioasă a „alegerilor" din 26 Martie crt., pentru așazisa „Scupscină populară" — cititi: antipopulară, — a venit să ilustreze, din nou, gradul de fascizare a Iugoslaviei de către uzurpatorii puterii. Căci aceste „alegeri" au demonstrat, prin felul în care ele au fost efectuate, că banda de trădători titoiști a renunțat să mai salveze aparențele „democratice" cu care se mai împăunau, — au demonstrat, adică, hotărîrea acestei bande de a restitui capitaliștilor dela orașe și chiaburilor dela sate singurele elemente pe care această clică își mai întemeiază existența, toate privilegiile lor. Intr'adevăr, legea electorală fusese corespunzător modificată, la ordinele stăpânilor americani, spre a se da posibilitatea tuturor reacționarilor iugoslavi, inclusiv foștilor criminali de război și colaboraționiștilor, nu numai de a vota, dar chiar de a-și pune candidaturile. Și asta, pentru a se putea recolta sufragii protitoiste și, totdeodată, pentru a se da un nou gaj de lealitate Wall-Street-ului, care nu vrea să acorde împrumuturi în dolari agenturii sale dela Belgrad decât în măsura în care aceasta restaurează mai deplin capitalismul în Iugoslavia. Căci această restaurare este urmărită de domnii imperialiști în vederea menținerii Iugoslaviei în stare de apendice agricol și de sursă de materii prime strategice în care clica Tito-Rancovici a adus-o, în vederea folosirii teritoriului iugoslav ca bază de atac pentru un război antisovietic.

Poporul muncitor iugoslav nu mai poate fi, însă, mistificat; dimpotrivă, el își dă perfect seama astăzi de trădarea săvârșită față de interesele sale de viață, de către ticăloasa bandă contra-revoluționară care a uzurpat puterea în stat. Această rezistență activă a maselor iugoslave, crâncen subjugate și exploatate de către actualii lor guvernanți, s'a manifestat și cu prilejul farsei „electorale" menționate, când, în ciuda „precauțiilor" luate de către titoiști, în ciuda terorismului bestial al ienicerilor lui Rancovici și a faptului că șarlatanii titoiști măsluiseră anticipat „rezultatele", împotrivirea populară a fost atât de mare, încât cifrele oficiale au trebuit să admită, în cele din urmă, că, la „alegerea" Consiliului Federal au votat contra circa 614.000 de alegători și că la „alegerea" Consiliului Naționalităților au votat contra aproape 597.000. Și ceeace este și mai semnificativ, e că, chiar în satul de obârșie a lui Tito, s'au prezentat la urne, după înseși cifrele — și acelea dubioase — publicate de Rancovici, numai 76% dintre alegătorii înscriși, iar 18% dintre aceștia s'au exprimat împotriva lui Tito.

In lumina acestor cifre, — date publicității, repetăm, de către ministerul de Interne din Belgrad și care nu exprimă decât o parte a realității — se pot aprecia curajul și dârzenia cu care masele iugoslave și-au manifestat opoziția față de călăii lor, se poate aprecia ura pe care aceste masse o resimt astăzi față de regimul capitalist, față de regimul polițisto-fascist pe care clica lui Tito l-a înființat în Iugoslavia pentru a complace comanditarilor săi de peste Atlantic. Iată dece, departe de a „întări" existența bandei de spioni și provocatori titoiști, comedia sinistră a „alegerilor" din 26 Martie crt. a scos la iveală, din contra, prăpastia de netrecut ce s'a săpat între această bandă și poporul muncitor iugoslav. Căci poporul muncitor iugoslav luptă împotriva transformării Iugoslaviei într'o sucursală colonială a monopolurilor americane și într'o platformă strategică a coaliției imperialiste ce pregătește războiul împotriva popoarelor din lagărul socialismului; poporul muncitor iugoslav vrea socialism și pace, vrea prietenie frățească cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară.

De aceia, orice ar face și ar întreprinde expansioniștii din Washington și agenții lor dela Belgrad, ori câtă teroare și persecuție ar deslănțui ei pe pământul Iugoslaviei, nu vor reuși să facă din masele iugoslave o unealtă docilă a planurilor lor nebune.

„Popoarele Iugoslaviei, — a declarat, acum câteva zile, la Budapesta, Mareșalul Uniunii Sovietice K. E. Vorușilov, — știu că locul lor este în lagărul păcii și democrației și că singurul sprijin al libertății și independenței patriei lor este lagărul anti-imperialist în frunte cu Uniunea Sovietică". Și Mareșalul Vorușilov a adăugat: „Fără îndoială că clasa muncitoare din Iugoslavia și toți oamenii muncii vor găsi în ei forțele pentru a înlătura clica de trădători și pentru a-și relua locul de cinste în rândurile Republicilor frățești de democrație populară".

Dealtminteri, numeroase indicii arată că opoziția oamenilor muncii din Iugoslavia a îmbrăcat, în ultima vreme, forme într'atâta de active, încât, după cum releva recent agenția Telepress, „încordarea este atât de mare, în toată țara, că situația nu ar mai putea să se prelungească așa mult timp". Ceeace înseamnă că momentul răsfuelii nu este departe și că Tito, ca și Mussolini, va termina crâncen pedepsit de mânia răzbunătoare a poporului înșelat și oprimat. Căci, așa după cum nimeni și nimic n'a putut salva pe Mussolini, nici „intervențiile" domnului Truman nu vor putea feri de sancțiunea maselor pe agentul lui ticălos dela Belgrad.

Nu există, într'adevăr, absolut nici un motiv obiectiv ca epigonul iugoslav al criminalului „inventator" al fascismului să aibă privilegiul unui alt sfârșit decât acesta, — sfârșitul inevitabil al tuturor trădătorilor poporului.

C. Constantin

POȘTA redacției

● M. PACALA. — Din corespondența dvs. intitulată „Școlarii mă ajută în munca de gospodărire a școlii" nu reese în mod clar ajutorul dat de copii în buna gospodărire a școlii. Intreținerea în condițiuni igienice a școlii, a curții școlii și a celorlalte anexe comportă o mai bună organizare o colectivelor și un suficient spirit de disciplină a elevilor. Dela explicațiile în cadrul unei lecții și până la realizarea lor practică este o cale lungă, rolul de seamă desigur având-l buna organizare a muncii elevilor. Scrieți-ne despre diferite momente din viața clasei dvs. în ce privește disciplina și bunul mers la învățătură. Porniți dela fapte și dela soluțiile practice găsite și apoi trageți concluziile.

● CAROL PETER, Poiana de Sus-Dolj. Scrisoarea copiilor dela școala elementară din Frankfurt pe Oder a fost transmisă serviciului educativ din Ministerul Învățământului Public, care vă va da îndrumările necesare.

● *ANDREEȘ VALENTINA-Iași. Din corespondența „Sindicatul Învățământului din Iași și cultura fizică" nu reese nicio înfăptuire în munca sportivă a sindicatului dvs., în afară de procurarea celor 120 de perechi de schiuri. Cele relatate constituie un plan vag de realizări viitoare. Așteptăm alte corespondențe în care să analizați munca sportivă a sindicatului dvs. în spirit critic.*

● LADISLAU DUNAJECZ — TIMIȘOARA. — Corespondența a sosit după încheierea numărului închinat acestei aniversări, în ciuda străduințelor dvs. (pe care „Gazeta Învățământului" le apreciază), de a ne veni în ajutor. Vă rugăm să continuați a ne scrie despre activitatea școlilor din orașul Dvs.

● LOHAN MARIA, învățătoare Somcuța Mare - Satu-Mare. Articolul trimis: „Ridicarea nivelului cultural al maselor" nu poate fi publicat. Problema este foarte interesantă, însă e tratată prea general, cu diferite considerații asupra culturii din U. R. S. S. și din țările capitaliste, fără a se arăta care e viața culturală a satului, care e contribuția cadrelor didactice în organizarea și intensificarea muncii ce se desfășoară în cadrul căminului cultural local.

Te rugăm să cercetezi această activitate și să ne trimiți un articol critic, care să oglindească fidel participarea tuturor elementelor ridicate ale satului în viața căminului cultural.

● *V. IORDACHE, prof., Roman. Articolul „Sprijinul cercurilor profesionale în munca didactică" cuprinde o serie întreagă de sarcini ce revin acestor cercuri, fără ca ele să fie însă adâncite și sistematizate. Ne-ar fi interesat, în deosebi, aspecte din munca cercului profesional în care activați, problemele ce s'au studiat în acest cerc și ce îmbunătățiri s'au înregistrat în munca didactică a profesorilor care participă la acest cerc. Un astfel de material ar fi servit ca schimb de experiență și altor cercuri pedagogice.*

Așteptăm un articol care să analizeze în mod critic activitatea ce se desfășoară în cercul dumneavoastră.

● Mureșeanu Emilia, educatoare Satu-Mare. — In legătură cu cercurile pedagogice de educatoare, Ministerul Învățământului Public a trimis pe teren o circulară în care sunt date indicațiuni cu privire la felul cum acestea trebuesc organizate și cum trebue să-și desfășoare activitatea.

Conform îndrumărilor date în această circulară, scrieți-ne un articol în care să se vadă cum activează cercul pedagogic al educatoarelor din Satu-Mare. Articolul trimis cuprinde mai mult generalități. Acum, urmărind punctele din circulară, veți putea veni cu date concrete.

● *Eleonora Mareș, învățătoare, jud. Satu-Mare.* — Subiectul pe care îl tratați în articolul trimis la gazeta noastră cere o desvoltare mai mare, bazată pe o mai amplă cunoaștere a problemei. Așteptăm deci să ne scrieți despre „Activitatea extrașcolară" un articol în acest sens. Sau, ne puteți scrie o corespondență în care să se oglindească felul cum se desfășoară activitatea extrașcolară în școala dvs.

● Tov. GH. PUIU — Șc. Elementară Fundulea-Ilfov. — Vă propunem ca, în timp ce lucrați alternativ cu două clase, să dați elevilor din celelalte două clase ocupații în cadrul activității extrașcolare. De exemplu, ei ar putea face, în grădina școlii, lucrări și experiențe care ar completa cunoștințele lor la științele naturale. Ar putea să organizeze o bibliotecă a școlii, să lucreze la gazetele de perete, să organizeze jocuri colective etc.

Nu trebue să pierdeți însă din vedere că este necesar să le lăsați copiilor timp suficient pentru a-și pregăti lecțiile pe a doua zi.

● Prof. GHEȚIE CONSTANTIN — Gherla Someș. Articolul asupra aprecierii muncii elevilor în școală este prea general și lipsit de exemplificări concrete. Trimiteți-ne o corespondență în care să arătați cum ați aplicat în practică principiile de care vorbiți.

● ILARION VLASE — Câmpulung-Moldova. — Corespondența dvs. „Reorganizarea Comitetului Sindical al Institutului de Silvicultură din Câmpulung-Moldova", se pierde în lucruri cu caracter general care nu spun mai nimic maselor de cititori. Vorbiți astfel de comisia de protecție a muncii care și-a fixat un „program cantitativ și un orariu just", fără a se vedea în ce constă cantitativul și justețea orariului. Era mai bine să faceți o analiză serioasă a muncii vechiului comitet sindical pentru ca din greșelile acestuia să se poată scoate învățăminte pe viitor.

● Prof. T. G. C., Târzii-Fălciu. Pentru a putea fi titularizat având numai bacalaureatul, vă trebue un stagiu de cel puțin doi ani în învățământ și un examen de calificare pentru specialitatea ce o predați. In acest timp, trebue să fi făcut dovadă că ați muncit cu devotament și că ați obținut rezultate bune la clasă.

● Alexandrina Arhir. Săbăoani, jud. Roman. — *Ne scrieți despre „Rolul educatorului în cadrul grădiniței de copii" și arătați că educatorul are o sarcină de cinste și de răspundere. Pentru a susține aceasta, veniți cu o serie întreagă de citate. Din această cauză, articolul, deși cuprinde patru pagini, este sărac în conținut personal. In afară de aceasta, citați și nume care nu sunt cele mai indicate pentru problema tratată. Este bine să luați o anumită problemă din domeniul educației preșcolarilor și să o tratați în adâncime, arătând cum trebue ea rezolvată practic.*

Note politice externe

„LUPTĂM PENTRU CEA MAI MINUNATĂ ȘI CEA MAI DREAPTĂ CAUZĂ"

— Raportul tovarășului Maurice Thorez la Congresul Partidului Comunist Francez —

La Paris are loc cel de al 12-lea Congres al Partidului Comunist Francez. In ședința din 2 Aprilie, Maurice Thorez, secretarul general al Partidului, a prezentat un amplu raport asupra luptei pentru independența națională și pentru pace. Tovarășul Maurice Thorez a arătat ce primejdie reprezintă pentru pacea lumii și pentru independența popoarelor, expansionismul american. El a atras atenția asupra justeței analizei făcute de prima consfătuire a reprezentanților unor partide comuniste, în legătură cu situația internațională de după cel de al doilea război mondial și a amintit că această analiză sublinia lupta între cele două lagăre, cel imperialist și cel anti-imperialist, care se desfășoară în condițiile ascuțirii crizei generale a capitalismului, ale slăbirii forțelor capitalismului și întăririi socialismului și democrației. Aceasta nu înseamnă însă, a adăugat el, că pericolul războiului ar fi pe cale să se micșoreze.

Maurice Thorez a demascat „intențiile mărinimoase" ale planului Marshall ca fiind de fapt un plan de înfeudare economică și politică a Europei de către imperialiștii americani, o armă de pregătire a războiului. „Doctrina Monroe — a spus cu deosebită pregnanță tov. Thorez — care cerea America pentru americani, s'a transformat în doctrina lui Truman: „întreaga lume pentru americani". Deasemenea tov. Thorez a demascat toate pactele și alianțele imperialiștilor și colonialiștilor, care urmăresc să strângă sub conducere americană, toate resursele de oameni și materiale ale semnatarilor, în vederea unui război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. El a arătat că țările semnatare ale pactului Atlanticului „au pierdut orice posibilitate să-și ducă propria lor politică națională independentă" și a atras atenția că Franței i s'a rezervat rolul de teren pentru folosirea bombei atomice, iar francezilor rolul de infanterie de masacru.

Maurice Thorez a demascat planurile imperialiștilor anglo-americani în legătură cu Germania Occidentală, ale cărei tendințe revanșarde sunt hrănite cu grijă și căreia i se rezervă loc în cadrul coaliției antisovietice. El a arătat deasemenea în ce fel se folosesc imperialiștii americani de agentura titoistă, al cărei rol a fost să rupă Iugoslavia de lagărul păcii și socialismului, să organizeze comploturi împotriva țărilor de democrație populară, să provoace confuzie în sânul mișcării muncitorești internaționale și în sânul mișcării largi mondiale a partizanilor păcii. Dar, a spus Maurice Thorez, uneltirile imperialiștilor americani și ale clicii titoiste sunt sortite eșecului. „Popoarele, a spus el, milioanele și milioanele de oameni simpli doresc să împiedice și pot să împiedice războiul și să salveze pacea, cu condiția ca ele să fie unite și să acționeze în comun".

Secretarul general al Partidului Comunist Francez, ocupându-se de situația Franței, a denunțat războiul mârșav al colonialiștilor francezi purtat împotriva Vietnamului, ca pe un război ce face parte din pregătirile în vederea unui al treilea război mondial. „Lupta pentru instaurarea imediată a păcii în Vietnam — a spus el — pentru sprijinirea activă a dreptului de autodeterminare al poporului vietnamez, mergând până la dreptul de a se separa de Franța, inclusiv dreptul lui la independență totală, înseamnă lupta împotriva deslănțuirii unui al treilea război mondial".

In Franța, în mod artificial și după metodele hitleriste, se crează o atmosferă de pogrom împotriva clasei muncitoare, împotriva organizațiilor sale, a fruntașilor săi și împotriva întregii mișcări democrate. Imperialiștii pregătesc venirea la putere a generalului de Gaulle. Poporul francez luptă însă cu avânt pentru pace. Acțiunile pentru pace iau un caracter din ce în ce mai organizat. Sarcina cea mai urgentă — a spus tov. Thorez — constă în a transforma pretutindeni năzuința de pace în luptă pentru pace.

Maurice Thorez a arătat câtă deosebire este între ceeace se petrece în Franța și în celelalte țări capitaliste, și minunata desvoltare a Uniunii Sovietice în toate domeniile vieții. Uniunea Sovietică — a amintit tov. Thorez — rămâne ferm credincioasă politicii de pace trasate de Lenin chiar din prima zi a Revoluției din Octombrie. Propunerile făcute de Uniunea Sovietică pentru reducerea armamentelor, pentru interzicerea bombei atomice și pentru încheierea unui pact de pace între Statele Unite, Marea Britanie, Franța, China și U.R.S.S. au fost și sunt susținute cu vigoare de toate popoarele.

Maurice Thorez a definit poziția de patriotism fierbinte a comuniștilor și de internaționalism proletar în același timp. De mai bine de 30 de ani noi credem în revoluția socialistă, credem în Lenin și Stalin, și am avut dreptate, a spus tov. Thorez. Revoluția din Octombrie a salvat Franța și întreaga lume de barbaria fascistă, a adăugat el. Vorbind despre sarcinile comuniștilor în lupta pentru pace, el a arătat că „este necesar în primul rând să realizăm unitatea oamenilor muncii".

Vorbind despre succesele lagărului democratic și anti-imperialist, a amintit de crearea Republicii Democrate Germane, căreia i-a adus un salut călduros. Iar în legătură cu succesele luptei pentru pace, Maurice Thorez a subliniat că „niciodată încă nu a existat un astfel de front al păcii în întreaga lume, niciodată încă istoria nu a cunoscut o astfel de unire internațională, un astfel de front mondial al păcii".

In încheierea raportului său, Maurice Thorez a dat citire Programului de luptă al Partidului Comunist Francez.

Programul prevede luptă împotriva uneltirilor imperialiste care vor să nimicească total independența Franței și-i amenință pacea; luptă pentru respectarea acordurilor internaționale, pentru interzicerea armei atomice și pentru încheierea unui pact de pace între marile puteri; luptă pentru reafirmarea alianței franco-sovietice, pentru încetarea războiului din Vietnam; luptă pe plan intern pentru sporirea salariilor și aplicarea scării mobile a salariilor; pentru realizarea unor măsuri în sprijinul agriculturii; pentru întărirea asigurărilor sociale; pentru restabilirea relațiilor comerciale firești cu țările din Europa centrală și răsăriteană; pentru o reformă democratică a impozitelor și reducerea cheltuielilor militare; pentru apărarea legalității republicane și a libertăților constituționale; pentru pedepsirea trădătorilor și a corupției; pentru eliberarea luptătorilor din Rezistență.

Vorbind despre activitatea Partidului Comunist, Maurice Thorez a spus în încheiere: „Luptând pentru pace, noi luptăm pentru socialism, pentru comunism, pentru cea mai minunată și cea mai dreaptă cauză. Comunismul este la ordinea zilei. Toate atacurile, calomniile și persecuțiile îndreptate împotriva comunismului nu fac decât să-l întărească".

Soarta societății capitaliste este pecetluită, a spus Maurice Thorez. Ea trebue să cedeze și va ceda locul socialismului, comunismului.

„La muncă tovarăși!" și-a încheiat secretarul general al Partidului Comunist Francez raportul. Vom lupta — a spus el — cu toată hotărîrea și convingerea, pentru pace și independență națională, pentru Franța!"

Raportul tov. Maurice Thorez, lucrările Congresului Partidului înarmează clasa muncitoare din Franța în lupta minunată și plină de abnegație pe care aceasta o duce pentru viitorul fericit al poporului francez.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domniță Anastasia)

ANUL II Nr. 54 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 14 Aprilie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.28.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI; 6 LUNI: 130 „ ; INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

In cinstea lui 1 Mai să îmbunătățim munca în școală

Ministerul Invățământului Public a publicat de curând o hotărîre asupra măsurilor ce trebue luate în vederea încheerii anului școlar. Constatările făcute pe teren arată că, în multe școli, atât elementare cât și medii, se obțin rezultate vădit mai bune decât anul trecut. In aceste școli lecțiile sunt mai bine predate și mai sârguitor însușite de elevi; frecvența s'a îmbunătățit simțitor; iar numărul elevilor rămași în urmă cu materia este în scădere. Deasemenea, în aceste școli, se observă o întărire a educației comuniste, o creștere a conștiinței patriotice a elevilor, o participare mai activă a acestora la lupta pentru pace.

Asemenea rezultate sunt îmbucurătoare. Ele dovedesc că învățătorii și profesorii acestor școli s'au adăpat mai atent la isvoarele limpezi ale științei și pedagogiei sovietice, și-au însușit mai bine materialul publicat de Minister, din inițiativa și grija Partidului Muncitoresc Român și, cu ajutorul materialului sovietic, și-au îmbunătățit metodele de muncă. Directorii acestor școli au știut să strângă cadrele didactice în colective mai bine organizate și îndrumate, cu planuri de muncă mai bine întocmite și realizate. Ei s'au priceput mai bine să îndrumeze și să controleze munca diriginților, a profesorilor, după cum au dat dovada că știu să stabilească o justă colaborare cu organizația U.T.M. din școală pentru obținerea celor mai bune rezultate la învățătură și educație.

Intr'o mare măsură aceste rezultate se datoresc muncii Secțiunilor de Invățământ, care au fost organizate în cadrul Comitetelor Provizorii ca organe ale puterii locale.

Rezultatele despre care vorbim dovedesc, în acelaș timp, că mai buna organizare și creșterea calitativă a muncii dela catedră pot fi realizate în orice școală. Munca celor mai buni pedagogi ai noștri deschide, așa dar, perspectivele cele mai frumoase pentru marea massă a cadrelor de pedagogi de toate gradele și specialitățile.

Dar constatările de pe teren ale Ministerului au scos la iveală o serie de lipsuri în organizarea muncii cadrelor didactice. Așa, de exemplu, s'au găsit, în unele școli, elevi de clasa a VII-a care se descurcau greu în probleme de matematică ce privesc regula de trei simplă sau nu cunoșteau regulile elementare de ortografie ale limbii române, etc. Asemenea lipsuri s'au putut constata și în învățământul mediu. In ce privește aplicarea regulilor de purtare pentru elevi, lipsurile sunt tot atât de numeroase. In unele școli, frecvența nu este asigurată, iar numărul elevilor amenințați să rămână corigenți și chiar repetenți este destul de însemnat.

Desigur că, în aceste școli, avem a face cu directori care nu știu să organizeze munca lor proprie și nici să îndrumeze și să controleze munca pedagogilor din școlile ce conduc. Au fost găsiți directori fără plan de muncă eșalonat, care nu știau dacă materiile de predat se vor termina la timp sau dacă învățătorii și profesorii școlilor respective au întocmit sau nu planuri de lecții, dacă elevii își însușesc suficient sau nu lecțiile, dacă grupele de învățătură, pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă, funcționează și cum funcționează.

In asemenea școli, rari sunt diriginții care își îndeplinesc conștiincios îndatoririle și tot atât de rari profesorii conștiincioși. Au fost găsiți profesori și învățători care intrau în clasă nepregătiți, care improvizau de la catedră, nefiind în stare să mențină atenția și interesul elevilor pentru lecție. Alții lăsau sarcina de a ajuta pe cei rămași în urmă numai în seama elevilor mai buni, supraîncărcându-i pe aceștia cu munci și împiedicându-le astfel desvoltarea.

In foarte multe locuri, se organizează pregătirea lecțiilor în comun. Acesta este un mod cu totul greșit de a înțelege munca în colectiv. Baza învățăturii trebue să fie studiul individual. Colectivul clasei trebue să mențină și să sporească dragostea și interesul de învățătură, să stimuleze pe cei rămași în urmă și, sub conducerea profesorului, a dirigintelui, să dea ajutorul necesar pentru ca aceștia să poată ridica nivelul de învățătură al elevilor mai slab pregătiți.

Deasemeni unele Secțiuni de Invățământ nu au dat suficientă atenție muncii din școli; unii inspectori județeni și de plasă nu au dus o activitate serioasă de îndrumare și control.

Hotărîrea Ministerului cu privire la pregătirea încheerii anului școlar în școlile elementare și medii, publicată în numărul trecut al gazetei noastre, era foarte necesară. Ea pune în fața cadrelor didactice sarcina concretă de a lua măsurile trebuitoare pentru îmbunătățirea muncii lor instructiv-educative și de a asigura, pe baza aceasta, promoții bine pregătite de elevi.

Planul de Stat cu privire la învățământ prevede un număr important de absolvenți bine pregătiți ai școlilor elementare și medii, care să urmeze mai departe cursurile școlilor de un grad superior sau să intre în producție.

In puterea noastră, a cadrelor didactice, stă împlinirea acestei sarcini. Patria noastră are nevoie de cadre medii și superioare pentru desvoltarea ei pe drumul socialismului. Cu cât aceste cadre vor fi mai bine pregătite, mai bine instruite și educate, cu cât ele vor fi stăpâne pe cunoștințe temeinice și precise, își vor fi însușit știința nouă, ridicată pe culmile cele mai înalte de mărețul popor sovietic, cu cât vor fi în stare să dea Patriei toată știința și capacitatea lor de muncă, cu atât mai curând și mai din plin rezultatele muncii lor se vor răsfrânge asupra vieții poporului întreg.

Trebue să dăm producției tehnicieni medii bine specializați și buni patrioți; trebue să trimitem în învățământul mediu, ca și în învățământul superior, absolvenți bine înzestrați cu cunoștințe, conștienți de menirea lor, de viitori constructori ai socialismului. Aceasta este pentru fiecare dintre noi o sarcină de onoare.

Ea va duce la îndeplinirea planului nostru de muncă, verigă importantă în Planul General al Statului.

Secțiunile de Invățământ au datoria de a îndruma și controla, îndeaproape, împlinirea Planului de Stat în sectorul învățământului.

Se apropie 1 Mai, marea zi de luptă și de sărbătoare a omenirii muncitoare. Să întâmpinăm această zi cu ochii țintă către sarcina noastră de onoare. In consiliile pedagogice, punctul prim la ordinea de zi trebue să fie: realizarea în școală a hotărîrii Ministerului cu privire la încheerea anului școlar. Munca nouă, pe baza acestei hotărîri, trebue să înceapă imediat. Până la 1 Mai toate măsurile trebue luate, munca trebue îmbunătățită în toate școlile, rezultatele să și apară.

Copiii și tineretul nostru școlar să simtă în învățătorii și profesorii lor prieteni și îndrumători de seamă, sprijin sigur și puternic pe drumul ridicării lor către sarcina nobilă de zidítori ai unei lumi noi, al socialismului care asigură buna starea și pacea.

Eliminarea trădătorilor titoiști din Uniunea Internațională a Invățământului

Secretariatul Federației Sindicale Mondiale, cunoscând campania de defăimări josnice contra F. S. M. și a conducerii sale, dusă de Tito și de șleahta sa, a decis eliminarea trădătorului Salaj din Comitetul Executiv.

Prin excluderea lui Salaj din Comitetul Executiv al F. S. M. și prin cercetarea activității acoliților săi, Boicevici, Ravicievici și Vivoda, membri titulari și supleanți ai Consiliului General al F. S. M., mișcarea sindicală internațională a scăpat de putregaiul pus în slujba bandei de fasciști, spioni și asasini din Iugoslavia.

Sub conducerea lui Djuro Salaj, președintele Consiliului Central al Sindicatelor Unite din Iugoslavia și membru în Comitetul Executiv al F.S.M., echipa de conducători ai sindicatelor iugoslave, trădând cauza clasei muncitoare, a început să împrăștie o serie de minciuni prin care căuta să spargă unitatea sindicală mondială. Prin deciziile, rezoluțiile și memorandumurile lor, bazate pe minciuni sfruntate, trădătorii din sindicatele iugoslave furnizau presei imperialiste material pentru o propagandă deșănțată contra F. S. M. și a unității sindicale internaționale. Djuro Salaj și clica sa s'au pus astfel în slujba bandei Tito-Rancovici, trădând și călcând în picioare interesele clasei muncitoare.

Din acelaș șir de trădări ale intereselor clasei muncitoare face parte și conducerea titoistă a sindicatului corpului didactic din Iugoslavia. Conducătorii acestui sindicat s'au făcut complici ai bandei lui Tito și iau măsuri cu caracter fascist împotriva profesorilor și învățătorilor care au rămas credincioși cauzei internaționalismului proletar.

Când Salaj și banda sa au fost întrebați de Uniunea Internațională a Invățământului (Departamentul Profesional al F. S. M.) de soarta nenumăraților membri ai învățământului din Iugoslavia, militanți activi ai F.S.M. și apărători ai păcii, aruncați în închisori și maltratați de hoardele lui Rancovici, trădătorii au tăcut. Ei au tăcut tot așa cum au tăcut și delegații iugoslavi la Conferința De-

Prof. dr. R. Brauner
Membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I.

(Continuare în pag. 2)

Ședința Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Marți, 11 Aprilie 1950, a avut loc o ședință a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Comitetul a ascultat o informație asupra desfășurării acțiunii de popularizare a Apelului pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, lansat de Sesiunea dela Stockholm a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, și a aprobat planul prezentat de Biroul Executiv în vederea strângerii de semnături la acest Apel.

Deasemenea a fost adoptat textul unei chemări adresate către toți oamenii cinstiți din țara noastră, care iubesc pacea și vor să o apere.

Publicăm mai jos textul acestei chemări.

Către toți oamenii cinstiți și doritori de pace din Republica Populară Română

Sesiunea Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, care a avut loc la Stockholm între 15—19 Martie 1950, a lansat următorul Apel:

Cerem interzicerea necondiționată a armei atomice ca armă de îngrozire și exterminare în massă a oamenilor.

Cerem stabilirea unui strict control internațional asupra aplicării acestei hotărîri.

Considerăm că guvernul care va folosi primul arma atomică împotriva vreunei țări va comite o crimă împotriva omenirii și trebue să fie tratat ca criminal de război.

Chemăm pe toți oamenii de bună credință din întreaga lume să semneze acest apel.

Frédéric Joliot-Curie, fizician, laureat al premiului Nobel, profesor la „Collège de France", membru al Academiei de Științe și al Academiei de Medicină, comisar suprem pentru chestiunile energiei atomice al Franței, președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii (Franța); **O. J. Rogge**, vice-președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii, fost ministru adjunct de Justiție al U.S.A., avocat (U.S.A.); **Emi Tsiao**, scriitor, vice-președinte al Comitetului pentru apărarea păcii din China (China); **Alexandru Fadeev**, scriitor, vice-președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii (U.R.S.S.); **Louis Saillant**, vice-președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii, secretar general al Federației Sindicale Mondiale (Franța); D-na **Frances Damon**, vice-președintă a Federației Mondiale a Tineretului Democrat (Canada); **Pietro Nenni**, vice-președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii, secretar general al Partidului Socialist Italian, deputat (Italia); **Jean Laffitte**, secretar general al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii, scriitor (Franța); **Heriberto Jara**, vice-președinte al Comitetului pentru apărarea păcii, fost ministru al marinei din Mexico (Mexico); **James Endicott**, președinte al Comitetului pentru apărarea păcii din Canada, doctor honoris-causa în teologie (Canada); Profesor **John Bernal**, vice-președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii (Anglia); D-na **Anezka Hodinova-Spurna**, vice-președintă a Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii, vicepreședintă a Adunării Naționale a Cehoslovaciei (Cehoslovacia); **Ilya Ehrenburg**, scriitor (U.R.S.S.); D-na **Mimi Sverdrup-Lunden**, profesor, președintă a secției norvegiene a Federației Democrate Internaționale a Femeilor (Norvegia); **Alexandru Nesmeianov**, academician, rector al Universității de Stat „Lomonosov" din Moscova (U.R.S.S.); **Gabriel d'Arboussier**, vice-președinte al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii, secretar general al Uniunii democrate din Africa, vice-președinte al Adunării Uniunii Franceze (Africa); **Rupert Lockwood**, ziarist, președinte al Consiliului pentru apărarea păcii din Australia (Australia); **Ramcrișna Jambecar**, ziarist (India); **Leon Kruczkowski**, scriitor (Polonia); **Mustafa Amin**, avocat (Siria); **Josif Grohman**, secretar general al Uniunii Internaționale a Studenților (Cehoslovacia); **Pierre Cot**, deputat în Adunarea Națională din Franța, fost ministru (Franța); abatele **Jean Boulier**, fost profesor de drept internațional al Institutului catolic (Franța); **Guido Miglioli**, secretar al Adunării constituante agrare (Italia); **Mario Montesi**, conducător al „Mișcării creștine pentru pace" (Italia); **Petro Omadeo**, profesor de embriologie și histologie la Universitatea din Neapole (Italia); **Joë Nordmann**, avocat, secretar general al Asociației internaționale a juriștilor democrați (Franța); Doamna **Anna Seghers**, scriitoare (Germania); **Jorge Amado**, scriitor (Brazilia); **Mihail Sadoveanu**, scriitor, membru al Academiei R.P.R. (România); **Ernesto Giudici**, secretar general al Comitetului pentru apărarea păcii din Argentina (Argentina); **Rockwell Kent**, pictor (U.S.A.); **Albert Kahn**, scriitor (U.S.A.); **J. G. Crowther**, profesor, președintele Comitetului pentru apărarea păcii din Anglia, secretar general al Federației internaționale a oamenilor de știință (Anglia); **Ludmill Stoianoff**, scriitor, membru al Academiei de Științe din Bulgaria (Bulgaria); D-na **Erzsébet Andics**, profesor (Ungaria); D-na **Agnete Olsen**, scriitoare (Danemarca); **Emilio Sereni**, senator (Italia); **Vaine Meltti**, președinte al Comitetului partizanilor păcii din Finlanda (Finlanda); **Marcus Bakker**, președinte al Uniunii Tineretului Olandez (Olanda); **Bob Claessens**, avocat, secretar general al Uniunii pentru apărarea păcii din Belgia (Belgia); **Victor Martinez**, muncitor petrolist (Venezuela); **Peer Olaf Zannstrom**, secretar al Comitetului național al partizanilor păcii din Suedia, critic de artă (Suedia); **Carlos Rafael Rodriguez**, scriitor, secretar al Comitetului național de luptă pentru pace din Cuba (Cuba); **Alonso Rodriguez**, ziarist (Spania republicană); **Mohamed Djerad** ziarist (Tunis); **Desmond Buckle**, fruntaș sindical (Africa de Sud); **Adberhaman Buceama**, arhitect, președinte al Comitetului partizanilor păcii din Algeria (Algeria); **Breitstein** (Israel); Doamna **Yona Golan**, secretară a Comitetului pentru apărarea păcii din Israel (Israel); **Zargal Salwan**, membru al Comitetului pentru științe din Republica Populară Mongolă (R.P. Mongolă); **Manol Konomi**, președinte al Institutului științific (Albania); **Gueye Abbas**, secretar general al sindicatelor din Dakar (Senegal, Africa); **Palamede Borsari**, inginer, secretar al juriului pentru decernarea premiilor internaționale ale păcii (Brazilia); **Rafael Delgado**, profesor, secretar al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii; **Georgio Fenoaltea**, avocat, secretar al Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii; **Alexandru Corneiciuc**, scriitor, președinte al Sovietului suprem al R.S.S. Ucrainiene (U.R.S.S.); **Johannes Steel**, ziarist, vice-președinte al Partidului Progresist din Statul New York (U.S.A.); **Vanda Vasilievscaia**, scriitoare (U.R.S.S.); **Zinaida Gagarina**, vicepreședintă a Comitetului Antifascist al femeilor sovietice (U.R.S.S.); **Pavel Șelahim**, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria cărbunelui (U.R.S.S.); **Giuseppe Dozza**, vice-președinte al Asociației naționale a comunelor italiene (Italia); Doamna **Ada Alessandrini**, secretara „Mișcării creștine pentru pace" (Italia); **Gerlassio Adamoli**, primarul orașului Genova (Italia); **Giuseppe Santi**, secretar al Confederației Generale a Muncii din Italia, deputat (Italia); **Carlos Noble**, secretar general al Comitetului partizanilor păcii din Mexico; **Constantin Lepădatu**, muncitor feroviar (România); Doamna **Florica Mezincescu**, profesor universitar (România); **Pedro Motta Lima**, ziarist (Brazilia); D-na **Friedl Malter**, membru al secretariatului Frontului Național al Republicii Democrate Germane (Germania); **Leander Bernal** (Saar); Doamna **Lucie Aubrac**, membru în Comisia permanentă a organizației „Luptătorii pentru pace și libertate" (Franța); Doamna **Ségolène Malleret**, membru în biroul de conducere al Uniunii femeilor franceze (Franța); **Marcel Allemane**, miner (Franța); **Fernand Clavaud**, țăran (Franța); **Roger Garaudy**, scriitor deputat în Adunarea Națională (Franța); **Laurent Casanova**, deputat în Adunarea Națională, fost ministru (Franța); **Ghiorghi Nadjacov**, vicepreședinte al Academiei de Științe din Bulgaria (Bulgaria); **Paul Danjier Olsen**, scriitor (Danemarca); **Edward Heiberg**, arhitect (Danemarca); **Gronstrand** (Finlanda); Doamna **Eva Fishmann** (Finlanda); **A. Arne Saarienen**, vice-președinte al Comitetului permanent al partizanilor păcii din Finlanda (Finlanda); **Oscar Vaczi** (Ungaria); Doctor **Lajos Veto**, episcop al Bisericii evanghelice luterane (Ungaria); **Wladislaw Matwin**, președinte al Uniunii Tineretului (Polonia); **Wirzikowska-Lusyna** (Polonia); **Tadeusz Cwik**, vice-președinte al Consiliului Sindicatelor din Polonia (Polonia); **Eibisch**, profesor (Polonia); **Vojciech Ketrzyanski** (Polonia); **Ostap Dluski** (Polonia); **Jansson Axel**, conducător al Uniunii Tineretului Comunist din Suedia (Suedia); **Ștefan Kusic** (Cehoslovacia); **Jan Mukarowski**, profesor, rector al Universității din Praga (Cehoslovacia); **Navratyl**, fost președinte al Uniunii studenților (Cehoslovacia); **Birch**, activist sindical din Anglia (Anglia).

Acțiunea unită a partizanilor păcii din întreaga lume trebue să ridice acest apel la rangul de lege a popoarelor. Lupta unită a partizanilor păcii din întreaga lume trebue să impună această lege și imperialiștilor anglo-americani, ațâțători la un nou război mondial.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română își însușește Apelul și face o călduroasă chemare către toți oamenii cinstiți și doritori de pace, fără deosebire de vederi politice și religioase, să se alăture uriașei acțiuni mondiale pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, semnând acest Apel.

MUNCITORI, care vreți să apărați ceeace ați construit;
ȚĂRANI, care vreți să munciți în pace ogoarele voastre;
INTELECTUALI, care vreți să vă dedicați muncii creatoare în folosul poporului;
MAME, care nu vreți ca fiii și fiicele voastre să piară de bombe;
TINERI, care vreți să vă apărați viitorul;
OAMENI DE TOATE CREDINȚELE, cărora vă este scumpă Patria noastră, Republica Populară Română, toți acei care iubiți pacea și vreți s'o apărați,

Primiți cu deplină încredere pe cei care vor veni să vă propună să iscăliți Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

SEMNAȚI APELUL COMITETULUI PERMANENT AL CONGRESULUI MONDIAL AL PARTIZANILOR PĂCII!

Acad. **Mihail Sadoveanu**, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, membru al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.; acad. **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R.; **I.P.S.S. Sebastian Rusan**, Mitropolit al Moldovei, reprezentantul permanent al Bisericii Ortodoxe în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.; acad. **Petre Constantinescu-Iași**, vice-președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale; **Gheorghe Apostol**, Președintele Confederației Generale a Muncii; **Miron Constantinescu**, Președintele Comisiei de Stat a Planificării; **Alexandru Toma**, poet, membru al Academiei R.P.R.; **Ștefan Voitec**, Președintele Centralei Cooperativelor de Consum din R.P.R.; **Florica Mezincescu**, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, membră a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii; **Theodor Iordăchescu**, profesor universitar; **Constanța Crăciun**, Președinta U.F.D.R.; **Constantin Lepădatu**, Ministru adjunct la Ministerul Sănătății, membru al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii; acad. **Nicolae Gh. Lupu**, profesor universitar; **Leonte Răutu**, profesor universitar; acad. **Emil Petrovici**, rectorul universității „V. Babeș" din Cluj; acad. **Mihail Ralea**, profesor universitar; acad. **Radu Cernătescu**, rectorul Institutului Politehnic din Iași; **Sorin Toma**, profesor universitar, redactor șef al ziarului „Scânteia"; acad. **Nicolae Hortolomei**, profesor universitar; **Iser**, pictor; **Alexandru Buican**, Ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public; acad. **Mihail Ciucă**, profesor universitar; **Gheorghe Stoica**, prim secretar al Organizației de București a Partidului Muncitoresc Român; acad. **Ilie Murgulescu**, rectorul Universității „C. I. Parhon" din București; **Gheorghe Hossu**, director general al Construcției Canalului Dunăre-Marea Neagră; prof. acad. **Ștefan Nicolau**, prim secretar al Academiei R.P.R.; **Matei Socor**, președintele Comitetului de Radiodifuziune și Radioficare; **Carol Loncear**, ministru adjunct la ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice; acad. **Mihail Roller**, deputat; acad. **Camil Petrescu**, scriitor; general **Teclu Iacob**; **Lucia Sturdza Bulandra**, artistă dramatică; **Vásárhely Ioan**, episcop reformat-Cluj; dr. **Constantin Dimitriu**, secretar general A.R.L.U.S.; **Totka Ludovic**, președintele Sindicatului „Sovrommetal"-Reșița; **Cezar Petrescu**, scriitor; **Tihon Kacealkin**, șeful cultului lipovean-Brăila; acad. **Barbu Lăzăreanu**, director general al bibliotecii Academiei R.P.R.; **Zaharia Stancu**, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R.; acad. **Dumitru Pompei**; **Kiss Alexandru**, episcop unitarian-Cluj; **Teodor Gherghișan**, președintele Sindicatului „Sovromtractor"-Brașov; acad. **Arthur Kreindler**, profesor universitar; **Ecaterina Borilă**, membră în Comitetul Executiv C. G. M., redactor-șef al ziarului „Viața Sindicală"; **Jean Livescu**, rectorul universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași; **Moses Rosen**, șeful cultului mozaic; **Maria Zidaru**, președinta Gospodăriei Agricole Colective „Steagul lui Lenin", Păulești, jud. Satu Mare; acad. **Gheorghe Nicolau**, profesor universitar; **Isar Mehmet Suliman**, șeful cultului musulman-Constanța; **Traiana Teclu** vice-președintă a U.F.D.R.; **Ion Pas**, scriitor; **Paul Cornea**, secretar al U.T.M.; **Ion Mitarcă**, secretarul Uniunii Sindicatelor Transporturi și Comunicații; acad. **Ștefan Milcu**, profesor universitar; **Geo Bogza**, scriitor; **Agotha Andrei**, protopop romano-catolic, Zilea, județul Mureș; **Marcel Breslașu**, scriitor, rectorul Institutului de Artă din București; **Nicolae Șerbănescu**, strungar, uzinele „Republica"; **Gheorghe Vidrașcu**, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport; **Ion Vitner** critic de artă, profesor universitar; **Szönyi Ștefan**, pictor; **Maria Banuș**, poetă; **Covaci Francisc**, președintele Uniunii Sindicatelor Metalo-Chimice; **Mihail Beniuc**, poet, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.; **Băcanu Chiriță**, tractorist la Gospodăria Agricolă de Stat Chirnogi-Ilfov; **Ligia Macovei**, pictor; **Gheorghe Marussi**, muncitor petrolist; **Traian Șelmaru**, critic de artă; **Révi Ileana**, membră în Biroul Executiv al U.P.M.; **Boris Caragea**, sculptor; **Maria Cincă**, muncitoare la Industria Bumbacului B.; **Jules Cazaban**, artist dramatic; **Crainic Pamfil**, miner-Petrila, **Ion Călugăru**, scriitor; **Constantin Nicuță**, profesor universitar; **Cornel Onescu**, muncitor tipograf; acad. **Alex. Graur**, profesor universitar; **Asztalos Ștefan**, scriitor Cluj; colonel **Mihail Bălteanu**; **Horea Marian**, președintele Comitetului Provizoriu al județului Cluj; **Constantin Antoniu**, artist dramatic; **Biro Iosif**, tractorist S.M.T. Timișoara; **Petre Dragoș**, scriitor; **Eremia Pardău**, președinte al organizației județene Frontul Plugarilor din Câmpulung-Moldovenesc; **Barbu Rădulescu**, președintele Federației micilor meseriași; **Gheorghe Șelaru**, invalid-Iași; **Melita Apostol**, ziaristă; **Constantin Bugeanu**, dirijor-Cluj; **Dumitru Protopopescu**, consilier la ministerul Invățământului Public; **Dachin Ion**, președinte al Gospodăriei Agricole Colective „1907" Slobozia-Mândra, jud. Teleorman; maior **Gheorghe Fotache**, invalid de război; **Mihail Nanu**, președintele Uniunii Sindicatelor salariaților din învățământ; **Gherendi Mihai**, muncitor „Sovromtractor" Brașov; **Pavel Dan**, conferențiar universitar; **Dumitru C. S. Tudor**, vice-președintele Comitetului Provizoriu al jud. Ialomița; **Anton Emilian**, președintele Uniunii Sindicatelor de salariați ai Sfaturilor Populare; **Niță Vasile**, director al schelei Berca, jud. Buzău; **Rozalia Moldovan**, membră în Biroul Executiv al U.F.D.R.; **Dubovici I.**, membru în comitetul de conducere al C.D.E.; **Filimon Iordache**, președintele Gospodăriei Agricole Colective „11 Iunie 1948", Pechea-Covurlui; **Vasile Mușat**, muncitor feroviar; **Emilia Bunaciu**, membră în Biroul Executiv al U.F.D.R.; **Mircea Malița**, director al bibliotecii Academiei R.P.R.; **Gheorghe Manolache**, președintele Consiliului Sindical județean-Iași; **Maria Nicolae** (U.F.D.R.).

Elevii întâmpină ziua de 1 Mai printr'un efort mărit la învățătură

Pregătirea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a clasei muncitoare, se desfășoară în țara noastră sub semnul luptei pentru pace împotriva imperialismului anglo-american, ațâțător la război, și a agenților săi. In legătură cu aceasta, cadrele noastre didactice trebue să-și întărească eforturile pentru a ridica la un nivel mai înalt educația elevilor în spiritul luptei pentru pace. In școală, pregătirea zilei de 1 Mai trebue legată cu întărirea eforturilor pentru îmbunătățirea învățăturii, pentru îndeplinirea Planului de Stat în învățământ, pentru încheerea anului școlar în cele mai bune condițiuni. Directorii, diriginții, profesorii și învățătorii trebue să antreneze pe toți elevii în vederea îndeplinirii acestui scop.

In orele educative, dirigintele clasei va lămuri elevilor importanța zilei de 1 Mai, sărbătoarea solidarității internaționale a oamenilor muncii. El va arăta că elevii, prin munca lor încordată pentru a obține rezultate bune la învățătură, se alătură eforturilor făcute de oamenii muncii, care întâmpină ziua de 1 Mai cu realizări mari în producție. In consecință, se va analiza, în toate clasele, situația la învățătură. Elevii vor fi îndemnați să-și mărească eforturile la învățătură, să se ajute între ei, să ajute pe cei ce au rămas în urmă; elevii care au rămas în urmă vor fi îndemnați să muncească serios pentru a-și îmbunătăți situația școlară.

Dirigintele va urmări continuu desfășurarea muncii elevilor, va ține mereu trează atenția elevilor asupra sarcinilor ce și le-au luat în cinstea zilei de 1 Mai.

Toți învățătorii și profesorii vor ajuta pe elevii lor la obiectul respectiv, în lupta pentru îmbunătățirea învățăturii, prin consultații, grupe de învățătură, ajutor individual, în spiritul celor indicate în Hotărîrea Ministerului Invățământului Public, cu privire la pregătirea încheerii anului școlar în școlile elementare și medii, Hotărîre publicată în „Gazeta Invățământului" din 7 Aprilie 1950.

In orele de limba maternă, de muzică și de educație fizică, se vor pregăti poezii, cântece și jocuri dedicate zilei de 1 Mai și luptei pentru pace.

La 29 Aprilie, vor avea loc în școli adunări festive, închinate zilei de 1 Mai. In acest scop, se va suspenda ultima oră de curs. Directorul va vorbi despre importanța zilei de 1 Mai, folosind materialul ce va apare cu acest prilej, legându-l de preocupările și munca școlii.

Cu această ocazie, directorul va evidenția pe elevii ce s'au remarcat prin eforturile depuse la învățătură, în această perioadă, folosindu-se de datele pe care le va primi dela diriginți și dela secretarul organizației U. T. M.

Directorul va propune secretarului organizației U. T. M. sau instructorului superior de pionieri să ia cuvântul din partea elevilor.

Adunarea festivă se va face pe școală, cu toți elevii, sau în serii, după posibilitățile locale.

In ziua de 30 Aprilie, se vor organiza în școli serbări în cinstea zilei de 1 Mai și a aniversării unui an dela înființarea primelor detașamente de pionieri în R. P. R. Serbările se vor desfășura în localul școlii sau în aer liber, în parcuri, pe câmp, etc., după condițiile locale.

Educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace

Tineretul constitue o parte însemnată a frontului partizanilor păcii. Tinerii muncitori, țărani, intelectuali, studenți participă activ în acest front, întrucât de izbânda forțelor păcii asupra forțelor imperialismului războinic depinde însăși viața și viitorul lor.

Elevii mai mari, mobilizați de către comitetele de luptă pentru pace și de către organizațiile de massă, participă și ei activ la manifestările partizanilor păcii. Elevul de astăzi este muncitorul, tehnicianul, învățătorul, ostașul de mâine. De aceea, educarea întregii masse a elevilor în spiritul luptei pentru pace constitue o sarcină importantă, legată de întărirea forțelor păcii. Această sarcină de cinste revine școlii noastre, cadrelor didactice.

In realizarea acestei sarcini, școala se sprijină pe ajutorul cel mai de seamă pe care il are în munca ei, pe organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli, organizații care își concentrează întreaga lor activitate în vederea realizării, împreună cu școala, a educației comuniste a elevilor, a educației lor în spiritul luptei pentru pace.

In școli lupta pentru pace trebue să îmbrace forme potrivite vârstei elevilor. Preocuparea principală a acestei lupte în școli este educarea tinerilor și copiilor în spiritul ideilor care stau la baza mișcării partizanilor păcii în toată lumea și în țara noastră: dragostea fierbinte față de Patrie, față de Republica Populară Română, factor important în frontul păcii; dragostea și recunoștința față de Uniunea Sovietică, conducătoarea forțelor păcii din lumea întreagă, apărătoarea libertății și culturii, față de tovarășul Stalin, îndrumătorul omenirii muncitoare în lupta ei pentru o viață fără exploatarea omului de către om și fără războí, pentru pace și socialism; solidaritatea cu toate popoarele lumii care luptă pentru pace și libertate; vigilența și ura neîmpăcată împotriva ațâțătorilor la război anglo-americani și a uneltelor lor din țara noastră.

Această educație se realizează în cadrul procesului de învățământ; în cadrul activității educative și extrașcolare, prin munca cu părinții elevilor, care urmărește să pună educația din sânul familiei în acord cu educația din școală.

EDUCAȚIA PATRIOTISMULUI

La educarea simțului patriotic al copiilor și al tineretului trebue să contribue, în primul rând felul în care se predau obiectele de studiu. Astfel, la istorie, la geografie, la limba maternă, elevii trebue să adâncească cunoștințele lor despre poporul nostru, despre luptele lui pentru libertate, despre eroii acestor lupte, să cunoască și să învețe din eroismul clasei muncitoare și al Partidului ei. Elevii trebue să cunoască cum construcția socialistă schimbă fața țării, să știe că acest lucru se datorește efortului oamenilor muncii, conduși de Partidul Muncitoresc Român. Ei trebue să cunoască și să iubească operele scriitorilor care oglindesc gândurile și lupta poporului, să cunoască și să iubească arta și creațiile populare.

In orele educative, prin comentarea informațiilor din presă, elevii vor afla realizările de zi cu zi ale oamenilor muncii pe toate tărâmurile. Trebue desvoltată, la elevi, conștiința că aceste realizări înseamnă un viitor luminos pentru ei și trebue să li se trezească dorința de a se pregăti cât mai bine și mai temeinic pentru a deveni, la rândul lor, folositori Patriei și poporului muncitor. Elevii trebue făcuți să înțeleagă că, însușindu-și temeinic cunoștințele predate în școală, ei se pregătesc să devină luptători pentru pace și constructori ai socialismului. Acest lucru trebue să ridice învățătura în ochii elevilor la înălțimea unei sarcini patriotice.

In desfășurarea întregului proces instructiv-educativ și în activitatea extrașcolară trebue desvoltată la elevi mândria pentru rolul pe care-l are Patria noastră în frontul păcii, în lupta pentru cultură și progres. Ei trebue să participe la manifestațiile pentru pace, să viziteze expozițiile și spectacolele închinate luptei pentru pace.

Trebue desvoltată în elevi dragostea pentru armata noastră, apărătoarea păcii și a cuceririlor poporului muncitor, trebue crescută dorința de a deveni și ei buni ostași.

Pentru a realiza o astfel de educație, metodele de muncă trebue să fie vii și variate: sărbătorirea datelor mari din istoria poporului, vizitarea locurilor istorice, întâlniri cu oamenii muncii, cu fruntași în producție, scriitori, artiști care să povestească elevilor cum luptă ei pentru pace, fiecare la locul său de muncă. Lectura, cântecele și dansurile populare, cântecele de luptă, excursiile, vizitele la unitățile de muncă, întâlnirile prietenești cu elevii din rândurile naționalităților conlocuitoare, cunoașterea frumuseților folkloristice ale naționalităților conlocuitoare — iată câteva din metodele educative care trebue să contribue la desvoltarea patriotismului, la educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace.

In cadrul acestei sarcini, activitatea sportivă a elevilor are o însemnătate deosebită. Desvoltarea sportului în școli este ea însăși o importantă latură a luptei pentru pace, sportul contribuind la crearea unui tineret sănătos și viguros, bun apărător al țării. Sportul ajută la desvoltarea curajului, la întărirea simțului de solidaritate și tovărășie în mijlocul elevilor. Activitatea sportivă în școală trebue să fie strâns împletită cu educația elevilor în spiritul luptei pentru pace. Ei trebue să privească această activitate nu numai ca un mijloc de recreere, ci și ca un mijloc de pregătire pentru muncă și apărare. Trebue desvoltată în școli mișcarea pentru obținerea normelor „fii gata pentru muncă și apărare" și „gata pentru muncă și apărare". Unele competiții sportive să aibă drept țintă cupa păcii și să fie închinate luptei pentru pace.

Organizațiile din școli ale Crucii Roșii pot contribui în mare măsură la educarea patriotismului în spiritul luptei pentru pace. Cunoscând măsurile de prim ajutor, contribuind la îmbunătățirea condițiilor sanitare din școală, elevii își fac o datorie patriotică. Unele din demonstrațiile practice efectuate de elevi în cadrul Crucii Roșii pot fi închinate luptei pentru pace. In slujba luptei pentru pace stau și cursurile „gata pentru apărarea sanitară" și „fii gata pentru apărarea sanitară".

EDUCAREA DRAGOSTEI FAȚĂ DE UNIUNEA SOVIETICA

Educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace înseamnă de asemenea, creșterea lor în spiritul dragostei nemărginite față de Uniunea Sovietică, conducătoarea luptei popoarelor pentru pace, Țara Socialismului victorios, a culturii și a democrației

(Continuare în pag. 3)

Să fim exigenți față de calitatea muncii noastre!

Sub conducerea Partidului lui Lenin și Stalin, poporul sovietic construește comunismul. Victoriile lui glorioase în drumul spre mărețul său scop sunt din ce în ce mai mari și mai însemnate, Patria Socialistă devine mereu mai puternică. Și cu cât scopul acesta măreț este mai aproape, cu atât este mai mare răspunderea ce revine constructorilor comuniști, cu atât este mai mare exigența oamenilor sovietici unul față de altul, față de productivitatea și calitatea muncii, în toate sectoarele construirii comunismului. „Dacă înainte de orânduirea sovietică — spunea în raportul său „Despre educația comunistă" Mihail Ivanovici Calinin — omul lucra bine, el ajuta prin aceasta, în mod obiectiv, capitalismului, iar lanțurile robiei se întăreau din ce în ce mai mult în jurul lui și al întregii clase muncitoare. Iar dacă astăzi, în societatea socialistă, omul lucrează bine, el trece prin aceasta de partea socialismului și, prin realizările sale, nu numai că deschide drumul spre comunism, ci sdrobește și lanțurile robiei proletariatului mondial. El este un luptător activ pentru comunism".

Iată cât de mare și de adâncă este însemnătatea muncii pline de abnegație a cetățeanului Uniunii Sovietice! Și nu este vorba numai de uzine și fabrici, de colhozuri și sovhozuri. Fiecare om trebue să obțină la locul său de muncă cele mai bune rezultate, să fie un harnic gospodar bolșevic, să privească cu atenție fiecare piuliță, fiecare șurub, fiecare ac, pentru ca toată gospodăria sovietică să lucreze fără opriri. Trebue ca, cerând dela alții o înaltă calitate a producției, omul să se întrebe cu severitate și pe sine: ce producție voi da eu însumi? „Prin aceasta — arată M. I. Calinin — eu înțeleg nu numai producția muncii fizice, ci și a celei intelectuale; producția inginerilor, a arhitecților, a scriitorilor, a profesorilor, medicilor, artiștilor, pictorilor, compozitorilor, cântăreților etc.".

De aceea este firesc să dăm o atenție deosebită experienței celor mai buni oameni și celor mai bune colective. Studierea atentă a conținutului și a metodelor de muncă ale profesorilor care au obținut rezultate frumoase în instruirea și educarea copiilor și a tineretului, pune în mâna organelor de conducere a învățământului un mijloc efectiv, cu ajutorul căruia pot și trebue să ducă înainte munca ce le-a fost încredințată. Din exemplele cele mai bune trebue să învețe toate celelalte colective. Oamenii vor vedea că, în condiții egale, „vecinii" lor, tovarășii lor de muncă, au mers cu mult mai departe. Și când toate „secretele" succesului fruntașilor vor fi înțelese și de ceilalți, armata fruntașilor se va înmulți de câteva ori, iar „producția" școlii noastre va crește considerabil în calitate.

În țara sovietică ai peste tot ceva de învățat; peste tot descoperi lucruri minunate. Trebue numai să știi să privești cu atenție viața și să observi mugurii noi, să-i susții, să-i îngrijești mereu, ca să devină plante puternice. „Lecturile pedagogice" organizate astăzi nu numai de Academia de Științe Pedagogice, ci și în numeroase orașe ale țării, arată cât de multe lucruri valoroase au acumulat cadrele didactice sovietice. Există destul material de popularizat și destule lucruri de învățat. Trebue să remarcăm că numărul Secțiunilor de Învățământ, care centralizează rezultatele celor mai bune experiențe le popularizează cu grijă, și, prin aceasta, nivelează întregul front al învățământului în sectorul lor, antrenând pe cei rămași în urmă este din ce în ce mai mare. De curând s'a vorbit în „Ucitelscaia Gazeta" despre munca rodnică a Secției Raionale de Învățământ din Cocpectinsc. Acum se publică corespondențele unor profesori din Arhanghelsc asupra lecțiilor lor din clasele elementare. Deasemeni trebue remarcată inițiativa Secțiunii Raionale de Învățământ din Isacogorsc. Anul trecut s'a publicat în gazetă experiența organizării lecțiilor de intuiție. Materialul publicat arată grija Secțiunilor de Învățământ pentru problema centrală a generalizării celor mai bune experiențe și prieperea lor de a concentra atenția colectivelor pedagogice asupra acestei probleme. A observa și a folosi la timp tot ce este prețios și progresist, a înțelege ceeace este nou, este calitatea cea mai de preț a unui conducător. Fără aceasta nu poate fi îmbunătățită munca. Dar nu ne putem mulțumi numai cu atât. Pentru a îmbunătăți munca trebue să ai priceperea de a descoperi lipsurile, trebue să lupți necontenit și perseverent împotriva lor, să înlături autolinistirea și îngâmfarea. Marea răspundere a sarcinilor construcției comuniste impune nu numai folosirea a tot ce este înaintat, ci critica curajoasă a tuturor lucrurilor rămase în urmă; nu numai încurajarea inițiativei și a exemplului celor mai buni, ci critica curajoasă a atitudinilor neconștiincioase față de sarcini.

Lupta neîmpăcată împotriva rebuturilor în muncă, critica curajoasă și justă — iată spiritul în care trebuie să-și educe cadrele Secțiunile de Învățământ, dând astfel ele în primul rând, un adevărat exemplu de luptă hotărîtă împotriva lipsurilor.

Înlăturarea atitudinilor nejuste față de muncă este o datorie a conducătorilor, a organizațiilor de Partid și sindicale ale colectivelor noastre. Problema de uriașă însemnătate ridicată de tovarășul G. M. Malencov în cuvântarea sa în fața alegătorilor, trebue să devină obiectul unor foarte serioase discuții în colectivele pedagogice și în Secțiunile de Învățământ. „Fie că suntem muncitori în industrie sau în agricultură, fie că suntem oameni ai științei, culturii sau artei — sublinia tovarășul Malencov — noi toți, oamenii sovietici, trebue să ne îngrijim ca munca ce ni s'a încredințat să fie îndeplinită bine, conștiincios, fără rebut. Suntem obligați să avem o atitudine exigentă față de calitatea muncii, să criticăm aspru atitudinea neconștiincioasă față de muncă. Nu trebue să ascundem și să lăsăm în umbră astfel de fenomene din viața noastră, pe ori cine ar privi ele. Trebue să le demascăm, să le scoatem la lumină și să terminăm cât mai repede cu ele".

(După „Ucitelscaia Gazeta").

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

BUCURIA MUNCII

Sofia Ivanova Jmurova intră în clasă. Cei 40 de elevi se ridică din bănci, întâmpinându-și cu respect profesoara de matematică, care este și dirigința clasei. Azi va avea loc o ședință în care se va analiza munca din timpul săptămânii.

Cu un gest familiar, Sofia Ivanova deschide catalogul clasei, și în fața ochilor ei se perindă 40 de nume. Ori de câte ori pronunță cu glas tare vreunul din aceste nume și aruncă o privire rapidă elevului ce se scoală din bancă, Sofia Ivanova își aduce aminte imediat cum învață acest elev, cum își pregătește lecțiile, ce condiții de trai are acasă, cine sunt părinții lui, cât e de disciplinat. De trei ani este dirigința acestei clase, în prezent clasa a șaptea a școlii medii Nr. 2 din Malahovca (raionul Uhtomski, regiunea Moscova) și își cunoaște toți elevii, ca și cum ar fi copiii ei.

Numai atunci când pedagogul cunoaște bine pe fiecare din elevii lui își poate organiza cum trebue munca și reușește să-i facă pe elevi să-și însușească temeinic materia. Nu e deajuns însă ca pedagogul să cunoască bine pe fiecare elev: el trebue să știe să-i insufle elevului dragoste de carte, să-i organizeze munca, să-l facă să aibă respect pentru școală, pentru colectivul său și pentru muncă, să-i trezească dragostea pentru Patria Socialistă, să facă din el un demn constructor al societății comuniste. Aceste calități sunt educate în școlari de pedagogii sovietici, și, în special, de dirigiții claselor. Educare prin învățământ și învățământ prin educare, iată legea fundamentală a școlii sovietice.

Sofia Ivanova Jmurova știe prea bine cât de mare și plină de răspundere este sarcina ei de dirigintă a clasei. Această sarcină îi aduce multă bucurie și o învață să birue multe greutăți...

...După ce s'au discutat rezultatele muncii din timpul săptămânii, Jmurova se adresă clasei ei: „Să vorbim despre munca pe care trebue s'o duceți acum, în ultimul trimestru. Anul acesta veți termina școala de 7 ani, veți fi absolvenți. Deși niciunul dintre voi nu are note rele, trebue totuși să vă străduiți să aveți cu toții numai note bune și foarte bune, căci trebue să fiți un exemplu pentru elevii din clasele inferioare. Voi, elevii școlilor sovietice, sunteți tot ceeace are mai scump Patria noastră, sunteți viitorii constructori ai societății comuniste: oameni de știință, ingineri, învățători și profesori, medici, maiștri ai uzinelor și ogoarelor. Aveți în fața voastră o viață minunată, vă așteaptă Patria. Aveți îndatorirea de a învăța cât mai bine, de a vă ajuta unii pe alții, nu cu vorba, ci cu fapta, de a respecta munca, de a ști să învățați și să vă odihniți plini de veselie".

Intrebând-o pe Sofia Ivanova în ce constă munca ei educativă, ea a răspuns: — „Cred că elementul cel mai important al acestei munci este priceperea de a găsi drum spre inima copilului. Numai așa putem obține succese, putem căpăta o adevărată răsplată pentru greaua noastră muncă.

In clasa mea muncesc — ca și dealtfel, toți ceilalți pedagogi — astfel încât copiii să-și îndeplinească datoria lor față de Patrie: să învețe bine și să-și formeze cele mai bune calități ale omului sovietic: patriotism, curaj, dragoste de muncă, perseverență întru atingerea scopului, dorință de a păstra proprietatea socialistă, dragoste de artă, cultură multilaterală, amabilitate, ținută civilizată".

Dirigintele clasei trebue să desfășoare o activitate complexă și foarte variată. Uniunea Sovietică este arena unei adevărate înfloriri a culturii și a științei. Oamenilor sovietici le este asigurat dreptul la învățământ și ei se folosesc pe larg de acest drept. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic se preocupă îndeaproape de problemele culturale și de cele ale învățământului public. Cu fiecare an ce trece se mărește numărul elevilor și al școlilor.

In opera de educare comunistă a tinerei generații, un rol important îl are dirigintele de clasă. Multe lucruri interesante și emoționante în legătură cu munca ei, mi-a povestit Sofia Ivanova după ce s'a terminat adunarea clasei ei.

— In ochii școlarilor, ne-a spus Sofia Ivanova, dirigintele trebue să se bucure de o mare autoritate, el fiind îndrumătorul vieții lor în școală și chiar și acasă, împreună cu părinții.

Paralel cu educarea școlarilor în timpul lecțiilor, un mare rol revine măsurilor educative ce sunt înfăptuite de dirigintele clasei împreună cu organizația de pionieri. Diriginfele întocmește un plan pe întregul trimestru al activității sale, prevăzând diferite măsuri în vederea îmbunătățirii învățământului; adunări ale claselor, ajutorul ce urmează să fie acordat organizației de pionieri, activitatea desfășurată în mijlocul părinților, adunări ale părinților, vizitarea cu întreaga clasă a teatrelor, muzeelor, cinematografelor, participarea clasei la șezătorile întregii școli ș.a.m.d.

Dirigintele clasei urmărește zilnic, în catalogul clasei, ce note capătă elevii săi. Catalogul clasei e o oglindă a muncii sale. Se întâmplă ca unii elevi să-și pregătească prost lecțiile și ca profesorul respectiv să nu acorde atenție elevului care rămâne în urmă, ceeace are ca rezultat o scădere a nivelului de învățătură. Dirigintele clasei nu trebue să piardă niciodată din vedere situația elevilor săi. Chiar din primele momente el trebue să stea de vorbă cu profesorul respectiv și cu elevul rămas în urmă, să clarifice cauzele acestei rămâneri în urmă și să viziteze, dacă e nevoe, pe părinții elevului, dând astfel tot ajutorul pentru îmbunătățirea situației.

— „Și nu mi s'a întâmplat, în întreaga mea practică pedagogică, niciun singur caz — ne spune Sofia Ivanova — în care aceste sforțări comune să nu dea bune rezultate. In fiecare Sâmbătă, organizez adunări ale elevilor, la care sunt discutate notele căpătate și comportarea elevilor în timpul săptămânii. Elevii înșiși povestesc la aceste adunări cum își pregătesc acasă lecțiile și cum se comportă în timpul lecțiilor în clasă. De două ori pe lună, fac dări de seamă directorului școlii asupra muncii mele, căpătând indicații și ajutor. Asist și la lecțiile celorlalți profesori care predau elevilor mei și astfel pot să-mi dau mai bine seama de felul cum își pregătesc aceștia lecțiile și la alte obiecte. Organizez consfătuiri cu ceilalți profesori asupra muncii desfășurate în clasa mea. Discutăm multe chestiuni: cazurile a diferiți elevi, justa dozare a lecțiilor date acasă, lectura extrașcolară, organizarea activității în cercuri ș.a.m.d. Dau mereu ajutor organizației de pionieri cu prilejul discutării rezultatelor săptămânii și convocării adunărilor detașamentului ce au loc deobicei odată pe lună. Organizațiile de elevi ale clasei activează sub conducerea mea. Alegem la adunarea clasei un sanitar al clasei. Alegem deasemenea o comisie economică. Aceasta are grijă de starea sălii de clasă și a obiectelor clasei. Elevii editează un ziar de perete și au organizat cititul cu voce tare a două ziare centrale".

Sofia Ivanova Jmurova își depune toate forțele, toate cunoștințele ei și marea ei experiență pedagogică în vederea educării și instruirii copiilor. Și câtă mândrie justificată, câtă bucurie simte ea primind din partea foștilor ei elevi scrisori de mulțumire pentru modesta și nobila ei muncă de pedagog și dirigințe de clasă.

M. Beliaev

O lecție de recapitulare într'o școală medie din orașul Jdanov. In clișeu: vorbește eleva Iulia Gherasimenco, din clasa VIII-a.

Lucrările pentru acasă

Activitatea elevului cuprinde două forme: activitatea din școală și îndeplinirea lucrărilor acasă.

Se știe că timpul folosit de elev pentru lucrările date acasă depinde nu numai de cantitatea materialului dat ci și de caracterul lui, precum și de forma în care trebue să fie îndeplinită lucrarea. Calitatea și repeziciunea îndeplinirii lucrărilor efectuate acasă sunt determinate de gradul înțelegerii temei de către elev și de felul cum și-a notat-o. Lucrul cel mai bun este ca elevii să-și noteze tema în caiet. Dar deseori vedem că elevii își notează tema pe o copertă de caiet, la sfârșitul lucrării din clasă, pe paginile manualului, etc. Iar apoi, nedescurcându-se în însemnările lor, ei încurcă numerele exercițiilor și ale problemelor sau nu le fac în termenul stabilit.

Unii elevi își fac lecțiile repede, dar această grabă duce la neingrijire. Deseori acești elevi nu pătrund sensul celor învățate și au o atitudine formală față de munca lor. Ei copiază exercițiile, rezolvă problemele, dar nu le studiază. Este destul să li se pună problema într'o altă formă, pentru ca elevii aceștia să nu mai poată răspunde.

Acum în cel de al doilea semestru, fiecare profesor caută să pregătească pe elevi cât mai bine pentru examene și își pune destule speranțe în munca individuală a acestora. De aceea, dozarea lucrărilor date acasă, în special în clasele superioare, este o problemă importantă a practicii pedagogice. Planificându-și lecția, profesorul trebue să țină numai decât seama cât timp îi va trebui elevului pentru tema dată.

Dar, stabilindu-și temele lor, profesorii nu pot totdeauna să vadă tabloul general al muncii depuse de elev acasă. De aceea, un rol însemnat revine, în această privință, dirigintelui, care poate cunoaște mai bine cât au de lucru elevii lui și cum lucrează ei acasă. Aci, aș vrea să arăt rezultatele observațiilor mele în calitate de dirigințe la clasa a V-a.

Studierea muncii de acasă a elevilor am făcut-o în decurs de șase săptămâni: în prima săptămână — Lunea, în a doua — Marțea etc. Cunoscând condițiile de acasă ale elevilor, am ales locuințele a șase băeți și am cerut părinților care locuesc în vecinătate ca și copiii lor să-și facă lecțiile la ei atunci când voi veni eu. In acest fel s'au făcut grupe de 4—5 elevi.

La timpul stabilit veneam la unul din ei. Elevii începeau să-și pregătească lecțiile, iar eu urmăream să văd cât timp folosește fiecare din ei pentru lucrări la toate obiectele și cum le îndeplinește.

Iată rezultatele observațiilor mele.

In prima zi am constatat că, din toate obiectele — aritmetica, limba rusă, istoria limba franceză și lectura literară — băeții au folosit cea mai mare parte din timp pentru rezolvarea problemelor de aritmetică: aceastâ muncă a durat dela 25 de minute până la o oră și 20 de minute. In acelaș timp, tema la limba franceză le-a luat numai 6-8 minute. In total, ei au lucrat între o oră și 2 ore și 30 de minute.

Observațiile ulterioare au arătat inegalitatea vădită a temelor, atât dela un obiect la altul, cât și dela o zi la alta. Dacă la aritmetică se dădeau teme prea lungi, la limba franceză, de exemplu, ele erau nejustificat de mici. In afară de aceasta, s'a văzut că elevii n'au putut să-și îndeplinească lecțiile la limba franceză, deoarece profesoara nu le-a explicat bine ce au de făcut. S'au constatat lipsuri și în orariul lecțiilor: Lunea elevii trebuiau să pregătească teme pentru cinci obiecte serioase, iar pentru Miercuri, numai la aritmetică și limba franceză, deoarece lecțiile celelalte erau desenul și cultura fizică.

Am expus aceste observații în cadrul unei ședințe a consiliului pedagogic, în care s'a discutat problema modificării sistemului lucrărilor date acasă. In urma acestor discuții, eu, care predau aritmetica, am început să dau în planurile de lecții, o atenție mai mare alegerii temelor pentru acasă. Directorul școlii, deasemeni profesor de matematică, mi-a ajutat în această muncă.

Profesorii cu experiență din școala noastră au ajutat și ei pe cei tineri pentru a doza mai just lucrările date acasă elevilor. Acum, în clasa mea, elevii își pregătesc mult mai bine lecțiile pe care le au de făcut acasă. Intreg colectivul pedagogic își ține atenția trează tot timpul asupra acestei probleme.

E. Grudnev
Profesor în Școala medie oe băeți Nr. 73 din Moscova
(Ucitelscaia Gazeta)

Știri și fapte

DESVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

In Uniunea Sovietică se extind permanent institutele superioare de învățământ. In universități și institute se crează catedre noi, precum și secții noi pentru studenții scutiți de frecvență. De curând, Institutul Politehnic din R.S.S. Georgiană s'a îmbogățit cu o catedră de economie industrială și de organizare a producției.

In anul curent, Ministerul Învățământului Superior din U.R.S.S. acordă o deosebită atenție lărgirii cadrelor de specialiști pentru agricultură. In acest scop, s'a înființat pe lângă Institutul de Agricultură din Cherson o facultate de agrosilvomeliorare, iar pe lângă Institutele Veterinare din Vitebsc și Troițki au fost organizate facultăți zootehnice. Pe lângă Institutul Agronomic din Altaisc s'a înființat o catedră de cultura plantelor și leguminoaselor.

Rețeaua cursurilor pentru studenții scutiți de frecvență s'a mărit cu o secțiune pentru pregătirea specialiștilor în silvicultură care se deschide pe lângă Institutul Agronomic din Cazahstan și cu noi secții pe lângă Institutele Pedagogice din orașul Stalino, din Ucraina și din Sauliai (R.S.S. Lituaniană).

O COLECȚIE DE CĂRȚI MEDICALE RARE LA UNIVERSITATEA DIN TOMSC

Acum 60 de ani, profesorul Manassein, redactor la revista „Vraci" („Medicul"), bine cunoscută la timpul el, a dăruit Universității din Tomsc, care se construia pe atunci, biblioteca sa medicală. Printre aceste cărți, se află teza de doctorat a medicului Secenov, „Cursul de clinică a bolilor interne", a profesorului de clinică terapeutică S. P. Botkin, primele ediții ale lucrărilor lui Mecinicov și alte cărți editate pe la mijlocul secolului trecut și care astăzi prezintă o raritate bibliografică.

Un interes deosebit în această bibliotecă il prezintă lucrările marelui fiziolog rus, academicianul I. P. Pavlov. S'a păstrat teza de doctorat a lui Pavlov, scrisă în timp ce era medic primar la clinica terapeutică a profesorului Botkin, precum și prima ediție a conferințelor lui Pavlov despre funcțiunea principalelor glande digestive.

Aproape toate cărțile din această colecție prețioasă poartă adnotări și autografe ale autorilor.

Biblioteca lui Manassein, cedată Universității din Tomsc, cuprinde peste 20.000 de volume, reviste ,teze, și cărți trimise redacției revistei „Vraci" pentru recenzare. Această colectie prețoasă a fost baza pentru crearea la Tomsc a uneia din cele mai mari biblioteci medicale din U.R.S.S.

ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ A STUDENȚILOR DIN CAZAN

La Universitatea Ulianov, (Lenin) din Cazan, funcționează 50 de cercuri științifice, cu 900 de studenți. S'a înființat o societate universitară științifică care coordonează activitatea cercurilor. Studenții care frecventează cercurile au stabilit o strânsă legătură cu întreprinderile, instituțiile sovhozurile și colhozurile din regiune.

CONFERINȚA ORIENTALISTILOR SOVIETICI

La Universitatea din Leningrad s'a încheiat de curând conferința oamenilor de știință din Leningrad, consacrată subiectului „Orientalistica burgheză în slujba reacțiunii". La conferință au participat cei mai de seamă orientaliști sovietici. Academicianul Alexei Baranicov a ținut un referat în care a relevat influența vătămătoare a dominației britanice asupra desvoltării culturale a Indiei, subliniind că imperialismul englez a răspândit acolo ideile cosmopolitismului. Aceste idei au fost însușite și de lingviștii burghezi indieni. Ei au nesocotit interesele poporului, complicând și îngreunând apropierea sa de cultură.

Referatul colaboratorului științific Lew Bereznăi a fost consacrat istoriei revoluției chineze din anii 1925—27, care a fost flagrant denaturată în operele istoricilor americani burghezi. Contrar faptelor, învățații americani atribue burgheziei chineze forța conducătoare a acestei revoluții. In realitate, burghezia chineză a trădat revoluția și interesele luptei naționale de eliberare în China.

Cu un deosebit interes au fost ascultate referatele academicianului Vasili Struv, cu subiectul „Istoricii burghezi ai Orientului antic, în slujba imperialismului" și referatul lui Alexandr Holodovici, doctor în științe istorice, despre „Esența reacționară a lingvisticii japoneze".

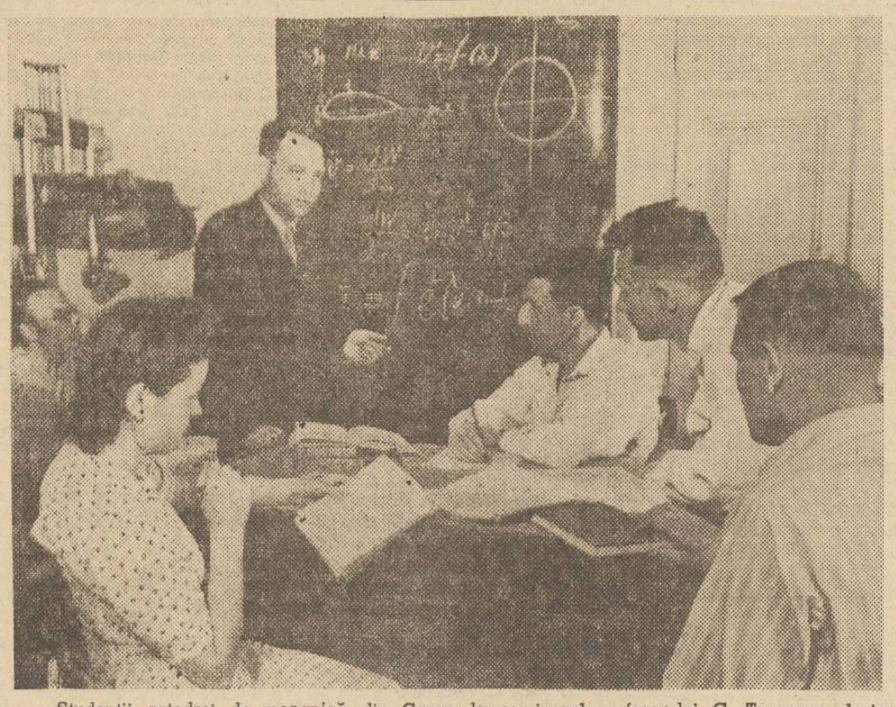

Studenții catedrei de mecanică din Cazan la seminarul profesorului G. Tumașev, doctor în științele fizico-matematici.

Eliminarea trădătorilor titoiști din Uniunea Internațională a Învățământului

(Urmare din pag. 1-a)

partamentului Profesional al Învățământului dela Varșovia, când au fost întrebați de ce Iugoslavia a refuzat viza de trecere delegaților Republicii Populare Albania, care, din această cauză, nu au putut participa la această mare manifestare de solidaritate a oamenilor muncii din învățământ.

Alături de Salaj și clica sa, conducătorii titoiști ai sindicatului corpului didactic vor să antreneze clasa muncitoare din Iugoslavia pe o cale contrară celei arătate la al II-lea Congres Sindical Mondial, devenind astfel inamicii Frontului internațional al luptei pentru Pace.

Datorită acestui fapt, Uniunea Internațională a Învățământului a luat hotărîrea de a rupe orice relații cu conducătorii Sindicatului Corpului Didactic din Iugoslavia.

Dar Federația Sindicală Mondială știe că acești trădători nu sunt adevărații reprezentanți ai clasei muncitoare din Iugoslavia și că, sub conducerea adevăraților comuniști, massele muncitoare se alătură luptei popoarelor unite pentru pace și democrație. De aceea, comunicatul F.S.M., privind excluderea lui Djuro Salaj și clica sa, face o diferență netă între acești bandiți și oamenii muncii din Iugoslavia, care, împreună cu muncitorii din alte țări, au dus lupta eroică pentru libertate, împotriva fascismului.

Din acelaș motiv, Secretariatul Uniunii Internaționale a Învățământului își exprimă solidaritatea sa cu acei membri ai sindicatului de învățământ din Iugoslavia care în ciuda represiunii luptă cu curaj pentru ca țara lor să-și recucerească independența națională.

Noi transmitem un salut frățesc tovarășilor noștri care zac în beciurile poliției lui Rancovici și urăm oamenilor muncii din Iugoslavia să sfârșească cât mai curând cu banda criminală dela conducere pentru a putea lupta cu mai mult avânt alături de toți oamenii muncii în marele front al democrației și al păcii, condus de U.R.S.S.

CONCURSUL EDITURII TINERETULUI, O CONTRIBUȚIE LA DESVOLTAREA LITERATURII PENTRU COPII ȘI TINERET

In lupta măreață pentru pace și socialism pe care o duc oamenii muncii din țara noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, tineretului nostru muncitor îi revine o sarcină de cea mai mare însemnătate.

Sub conducerea Partidului și strâns grupat în jurul organizației sale unice revoluționare, Uniunea Tineretului Muncitor, tineretul trebue să contribue cu toate forțele sale, cu tot elanul său tineresc, cu toată dragostea sa nețărmurită pentru Patrie, pentru popor, la marea bătălie a păcii și a făuririi unei lumi noi, fericite.

Dar pentru a fi cu adevărat o forță vie și folositoare în lupta întregului popor, tineretul trebue să fie crescut în spiritul educației comuniste. El trebue să dea nu numai minunate cadre tehnice și științifice în toate ramurile de activitate ale economiei noastre naționale și pentru desăvârșirea revoluției noastre culturale, el trebue să dea nu numai cadre prețioase pentru munca desfășurată de aparatul de Stat, el trebue să constitue și o puternică forță politică, o forță trează, energică, care să joace un rol activ în lupta împotriva dușmanului de clasă, dușman care devine tot mai sălbatic, pe măsură ce primește lovituri din ce în ce mai multe și mai grele.

Urmând învățătura marilor dascăli ai omenirii muncitoare Lenin și Stalin, Partidul nostru veghiază cu deosebită dragoste și grijă munca de educare a tinerei generații. Cu aceeași dragoste, Partidul se ocupă îndeaproape și de educația copiilor, încredințând U.T.M.-ului sarcina de cinste de a organiza și conduce mișcarea pionierilor din țara noastră.

Opera de educare comunistă a tineretului și a copiilor se înfăptuește zi de zi în școală, în organizațiile politice de tineret (U.T.M. și organizațiile de pionieri) și prin presa de tineret și copii. Deasemeni, literatura pentru copii și tineret aduce o contribuție însemnată la educarea copiilor în spirit comunist.

Tineretul, și în deosebi copiii, formează o categorie specială de cititori. Ei sunt impresionabili și mereu însetați de fapte eroice, de călătorii minunate. Cărțile pentru copii și tineret trebue să aibă un colorit mai viu, mai conturat decât se cere literaturii. Ele trebue să redea toată frământarea pe care o trăește astăzi poporul nostru, lupta pentru pace, lupta de construire a socialismului în toată varietatea formelor sale.

In trecut, literatura pentru copii și tineret cuprindea cele mai anoste povești, menite să înfiltreze în mințile încă necoapte ale copiilor, în caracterele încă neformate ale tinerilor, otrava superstițiilor și a șovinismului, justificarea celor mai strigătoare nedreptăți sociale prin intervenția „harului divin". Rapsul acesta nu era deloc întâmplător. Situându-se pe poziția de clasă a stăpânitorilor burghezi, literatura pentru copii era pusă și ea în slujba acestor stăpânitori, având menirea de a crește oameni „cuminți", supuși, resemnați, care să nu se răsvrătească vreodată împotriva nedreptăților „soartei". Ea tindea spre stingerea luptei de clasă, spre menținerea exploatării omului de către om.

Ceeace caracteriza îndeosebi acest gen de literatură era tocmai sărăcia de conținut, sărăcia subiectelor. Același temă era reluată și învârtită pe dos și pe față, fiind prezentată în nenumărate variante. Scriitorii burghezi nu-și puteau îmbogăți subiectele, pentrucă opera lor era străjuită de anumite calapoade. Ei nu se puteau inspira din viața de fiecare zi căci aceasta desmințea amarnic poveștile lor, străine cu totul de realitate.

Noua literatură pentru copii și tineret are menirea de a înfățișa cititorilor ei aspectele atât de vii și de variate ale muncii de construire a socialismului, de a-i face să înțeleagă și să-și apropie lumea înconjurătoare, să-și iubească Patria, să cunoască neprețuitul nostru folclor.

Literatura pentru copii contribue astfel temeinic la înlăturarea rămășițelor vechii educații otrăvite a burgheziei, a moralei burgheze, a spiritului de servilism față de cultura burgheză. Ea contribue la ridicarea unei generații pline de curaj, care crede cu tărie în cauza comunismului, care nu se teme de greutăți, ci știe să le înfâmpine și să le birue.

Contribuind la educarea unei astfel de generații, poeții și scriitorii noștri fac o muncă deosebit de importantă în măreața operă de făurire a socialismului.

In munca lor de fiecare zi, poeții și scriitorii noștri găsesc o călăuză sigură în marea literatură sovietică, literatură crescută din însăși realitatea vie a Patriei Socialismului. Literatura pentru copii și tineret este considerată în U.R.S.S. ca una din cele mai importante ramuri de creație literară, dat fiind rolul profund educativ pe care ea îl joacă în viața copiilor și a tineretului sovietic. Scriitorii noștri trebue să urmeze glorioasa pildă a Uniunii Sovietice și să privească în adevărata ei lumină importanța literaturii pentru copii și tineret.

Iată de ce trebue să acordăm o deosebită însemnătate concursului literar inițiat de Editura Tineretului a C. C. al U.T.M., concurs menit tocmai să pună la îndemâna copiilor și a tineretului din țara noastră opere literare originale cu conținut educativ, să sprijine eforturile de creație literară ale oamenilor muncii care vor să scrie lucrări pentru copii și tineret, să stimuleze pe scriitori de a se ocupa, în operele lor, de viața tineretului sau a copiilor, să contribue la îmbunătățirea aspectului grafic, ilustrativ, al cărților pentru copii și tineret.

Este necesar ca un număr din ce în ce mai mare de muncitori, țărani muncitori, funcționari, profesori, elevi și studenți, să participe, prin lucrările lor, la reușita acestui concurs.

Dar un aport cu totul deosebit îl pot aduce în această muncă învățătorii și profesorii — îndrumători și educatori nemijlociți ai copiilor și ai tineretului nostru. Prin însuși specificul muncii lor, învățătorii și profesorii vin în contact zi de zi cu elevii de toate vârstele. Ei pot avea negrăita bucurie de a simți cum, prin contribuția hotărîtoare a muncii lor, cresc zi de zi, ceas de ceas, viitorii oameni, viitorii cetățeni. Invățătorii și profesorii trăesc mai aproape de lumea copiilor și a tineretului, le cunosc bucuriile și durerile, preferințele, distracțiile, slăbiciunile. Invățătorii și profesorii cunosc mai bine calitățile specifice copiilor și tineretului: curajul, sinceritatea, entuziasmul, receptivitatea precum și mijloacele de a educa, de a forma, de a călî, de a crește din tinerii noștri o generație de constructori ai socialismului.

Privită sub acest aspect, contribuția învățătorilor și a profesorilor noștri la crearea literaturii sau la îndrumarea creației literare pentru copii și tineret va fi cu siguranță extrem de folositoare. Iată de ce participarea lor la lucrările concursului literar al Editurii Tineretului este așteptată cu încredere și bucurie.

Cecilia Ioniță

Rectificare

Pasagiul următor din articolul „LUPTA PENTRU PACE LA FACULTATEA DE FILOLOGIE DIN BUCUREȘTI", apărut în numărul trecut al gazetei noastre și semnat de conf. univ. Theodosia Graur, trebue citit astfel:

„...In acest fel, se poate constata că sunt autori pe care istoria burgheză a literaturii îi ține în umbră sau îi deformă, în timp ce știința sovietică le dă strălucirea cuvenită. Studenții descoperă astfel pe răsvrătitul Bonaventure Despériers sau pe liber cugetătorul Cyrano de Bergerac".

Autorul articolului ne roagă să subliniem faptul că nu putea fi vorba de Rostand în această frază care citează doi autori progresiști — unul din sec. XVI și altul din sec. XVII — și nicidecum piesa „Cyrano de Bergerac". In care, dealtfel, Rostand nu pune în lumina lui justă pe scriitorul liber-cugetător din sec. XVII.

Şcoala Specială de doi ani îşi duce munca sub semnul luptei pentru pace

Din iniţiativa Partidului Muncitoresc Român au luat fiinţă, la începutul anului acesta, şcoli de tip nou, şcoli speciale de doi ani, care au menirea de a forma cadre de intelectuali din rândurile clasei muncitoare. Aceste şcoli reprezintă o nouă cucerire a poporului nostru pe drumul desăvârşirii revoluţiei culturale, pe drumul construirii socialismului.

In Şcoala Specială de doi ani din Bucureşti, elevii şi profesorii muncesc în strânsă colaborare. Orariul şcolii cuprinde şapte ore de curs şi două ore de studiu individual. Manifestările culturale, artistice, şedinţele politice şi sindicale completează orele de studiu.

Sub niciun motiv nu se stingheresc orele de curs sau de învăţătură. In cele două ore de studiu individual, elevii rămân în sălile de curs, învăţând în desăvârşită disciplină, fără să fie nevoe de control. Totuşi, profesorii sunt în şcoală; elevii ştiu că la orice nelămurire li se pot adresa; ei simt prezenţa şi sprijinul lor în orice clipă. Disciplina şi elanul în muncă al elevilor pornesc din convingerea că, învăţând cu stăruinţă, fiecare din ei contribue la construirea socialismului, la întărirea lagărului păcii.

Elevii Şcolii Speciale de doi ani, fii ai clasei muncitoare, ştiu că, pentru a face o muncă constructivă, este nevoe de menţinerea unei păci trainice şi indelungate. Ei ştiu că numai în timp de pace se pot aduce la îndeplinire sarcinile ce stau în faţa poporului muncitor, că însuşi faptul că ei învaţă carte în aceste condiţii este o consecinţă a luptei pentru construirea socialismului. Ei înţeleg că lupta pentru apărarea păcii trebue concretizată în munca stăruitoare la învăţătură, zi cu zi. In acest sens, iată ce scrie elevul Vuţă Nicolae, într'o lucrare la limba română: „Trebue să considerăm învăţătura ca o formă de manifestare a producţiei noastre, o cărămidă la temelia frontului păcii, condus de marea Uniune Sovietică. Imi iau angajamentul să muncesc şi să antrenez în muncă pe tovarăşii mei pentru ridicarea nivelului nostru cultural. Intr'un singur glas, cu toţii strigăm: „Vom apăra pacea şi o vom impune".

Tov. Vuţă Nicolae, şi alţii ca el, îşi ţin angajamentul: lecţiile se pregătesc în grupe de învăţătură, elevii buni ajută pe cei mai slabi. Rezultatul acestei munci în colectiv s'a văzut la sfârşitul examenelor din Februarie: numai 20 de elevi din 470 n'au avut note de trecere; în schimb 88 de elevi au obţinut medii între 8 şi 10.

Conştienţi de necesitatea întăririi frontului păcii, elevii şi cadrele didactice din şcoală au intrat cu entuziasm în Comitetul de luptă pentru pace. „Fiecare din noi iubeşte pacea; copilăria fiecăruia dintre noi a fost întunecată de negura războiului", spunea elevul Drăghicescu.

Elevii noştri citesc cu deosebit interes „Scânteia". Ei leagă astfel tot ce învaţă în şcoală de munca şi de lupta poporului nostru, de străduinţele oamenilor muncii de pretutindeni care luptă pentru întărirea lagărului păcii şi al democraţiei. Răspunsurile la lecţii, lucrările scrise, şedinţele, gazetele de perete, toate reflectă dorinţa elevilor noştri de a se alătura acestei lupte, de a fi combatanţi activi în frontul păcii.

In cinstea zilei de 1 Mai, şcoala noastră se găseşte în întrecere cu Şcolile de doi ani din Brăila şi Cluj. Punctele de întrecere privesc frecvenţa, disciplina, participarea la şedinţe, gazetele de perete, întărirea culturii fizice şi a sportului, manifestări culturale.

Elevii au primit cu entuziasm chemarea la întrecere şi şi-au luat angajamente concrete, pe care le îndeplinesc cu grijă: să nu întârzie niciunul, să fie exemplu de disciplină, ordine şi punctualitate.

Sunt însă, în munca noastră, încă multe greutăţi şi slăbiciuni care trebue înlăturate. Astfel, elevii noştri îşi petrec aproape tot timpul în clasă, şedinţele de sport, reduse la jumătăţi sau sferturi de oră, se fac pe apucate, într'o sală închisă, fiindcă şcoala nu are teren de sport şi nici măcar o curte încăpătoare. Conducerea şcolii se preocupă de remedierea acestei lipse.

Şi în privinţa educaţiei muzicale se poate spune acelaş lucru. Orele de muzică se ţin seara, cu un număr redus de elevi, ceilalţi rămânând străini de activitatea artistică, deoarece orele de muzică nu sunt cuprinse în orar, cum nu sunt cuprinse nici cele de sport. Este drept că principala sarcină a elevilor noştri este aceea de a învăţa în chip revoluţionar, de a-şi însuşi în timp de doi ani cunoştinţele absolvenţilor de liceu, însă, pentru desvoltarea lor fizică şi pentru educarea lor artistică, sportul şi muzica sunt neapărat necesare. Deaceea se impune completarea planului de învăţământ cu aceste ore.

Rezultatele examenelor din Februarie-Martie ne-au arătat care au fost principalele lipsuri ale muncii noastre didactice. Am văzut astfel că am dat elevilor noştri foarte multe noţiuni la fiecare materie, fără să le adâncim însă întotdeauna. La unele materii, o parte din elevi au memorat mecanic cele predate. Această lipsă trebue numaidecât lichidată prin îmbunătăţirea metodelor de predare, şi prin legarea mai strânsă a cunoştinţelor de realitate şi mai ales de experienţa proprie a elevilor. O deosebită atenţie trebue să dăm acum, în preajma sfârşitului de an, orelor de recapitulare, pentru a da elevilor posibilitatea să pătrundă temeinic materia de învăţământ.

Grija principală a cadrelor didactice şi a elevilor se îndreaptă în momentul de faţă asupra pregătirii examenelor de sfârşit de an. In vederea acestei pregătiri, profesorii şi-au planificat orele de repetiţie şi sinteză.

Deasemenea, s'au programat ore de meditaţii cu elevii mai slabi. Cu toate că aceste ore rup din timpul de odihnă al elevilor, ei le frecventează totuşi regulat, dornici să ştie cât mai mult, să repete şi să adâncească materia.

Aceste realizări şi manifestări ale elevilor noştri ne dau siguranţa că vom izbuti să formăm cadrele de intelectuali de care are nevoe poporul nostru şi că aceşti elevi de tip nou vor răspunde încrederii ce li s'a arătat, îndeplinindu-şi cu cinste sarcinile.

Şcoala noastră este ea însăşi un aspect al luptei de clasă. Ea formează cadre de intelectuali, ridicate din rândurile poporului muncitor, cum spune tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al P.M.R., în articolul „Lupta de clasă în România în etapa actuală": „Reeducarea vechii intelectualităţi, care are încă în mare măsură deprinderi burgheze, este deasemeni o formă a luptei de clasă. Ea este indisolubil legată de ridicarea unor cadre noi de intelectuali din sânul clasei muncitoare şi al ţărănimii muncitoare".

Elevii şcolii noastre au în faţă un obiectiv măreţ. Intreaga lor activitate se încadrează în opera de construire a socialismului. Muncind cu râvnă, ei apără pacea. Ei au întotdeauna în faţă pe eroii muncii din ţara noastră şi uriaşele realizări ale Uniunii Sovietice, conducătoarea dârză a frontului păcii. Urmând exemplul gloriosului Comsomol, elevii Şcolii Speciale de doi ani, mobilizaţi în lupta pentru pace, îşi pun munca lor creatoare în slujba ţării. Sub călăuzirea Partidului, ei vor da rezultatele pe care le aşteaptă poporul dela intelectualii ridicaţi din rândurile clasei muncitoare.

Prof. Elena Dărmănescu

POŞTA redacţiei

● COLECTIVUL DE PRESA AL SECŢIEI SINDICALE A SALARIAŢILOR DIN INVĂŢĂMÂNT—Ploeşti. — Ceeace ne-aţi trimis cu privire la activitatea cercului de fizică şi matematică al elevilor Liceului de băeţi constitue mai curând un raport statistic decât un articol. Astfel, nu se vorbeşte peste tot decât de numărul şedinţelor, al participanţilor şi al referatelor, fără să se pomenească nicăieri de conţinutul muncii duse în cadrul cercului, de metodele întrebuinţate de către profesorii care au condus această muncă sau de rezultatele la care au ajuns.

Cele câteva aprecieri presărate în raport sunt neconcludente şi formale.

Vă rugăm să reveniţi cu o expunere asupra conţinutului muncii cercului, să indicaţi problemele didactice şi metodologice ridicate în cursul activităţii şi să arătaţi rezultatele muncii, atât pe plan instructiv cât şi pe plan educativ.

● ELVIRA LUCACIU —Ocna-Mureş; prof. OANCEA IOAN—Cristeiul-Alba. — Acum, la încheierea cursurilor de alfabetizare, vă rugăm să ne trimiteţi articolele în care să arătaţi cum s'au desfăşurat examenele şi să faceţi o analiză critică mai cuprinzătoare a acţiunii de alfabetizare desfăşurate în cursul întregului an şcolar.

● M. GEORGESCU — Piteşti. Corespondenţa „O serată literară la colţul roşu", în care vorbiţi despre o conferinţă privind „viaţa şi opera marelui scriitor Maxim Gorki", ar fi trebuit să nu se limiteze la forma pur informativă. Ar fi fost bine să arătaţi ce părţi din viaţa şi opera acestui scriitor au fost subliniate de conferenţiar, ce fragmente au fost citite şi în ce fel au fost legate aceste fragmente de actualitate, de lupta oamenilor muncii pentru asigurarea unei păci trainice.

● Prof. *REISMAN IOSIF.* — *Este evident că pentru combaterea cosmopolitismului sunt multe şi variate forme pe care profesorul trebue să le folosească la clasă, în cercurile pedagogice, în cadrul prelucrărilor dela şedinţele sindicale, etc. Ceeace trebue să faceţi dvs. şi ceeace ar putea fi de un real folos pentru cadrele didactice, este tocmai alegerea uneia din aceste forme. De pildă, să vorbiţi despre combaterea cosmopolitismului, în cadrul lecţiilor şi să prezentaţi desfăşurarea unei lecţii sau aspecte din desfăşurarea mai multor lecţii ţinute de dvs. şi de colegii dvs., în care aţi combătut ploconeala faţă de „ştiinţa" apusului burghez decadent.*

● Dr. IOSIF MARCU—Huşi.— Din corespondenţa trimisă rezultă că dvs. stăpâniţi bine problema colectivizării agriculturii noastre şi credem că veţi fi fost în numeroase rânduri printre ţăranii săraci şi mijlocaşi din împrejurimile oraşului Huşi. De aceea considerăm că ar fi foarte instructiv un material întocmit pe baza experienţei ce o aveţi pe teren şi care să privească procedeele folosite pentru a convinge ţărănimea muncitoare de binefacerile gospodăriilor agricole colective.

ŞCOALA în oraşele şi satele noastre

COLABORARE INTRE MUNCITORI ŞI ŞCOALĂ

La şcoala de fete Nr. 11 din Ploeşti, funcţionează o cantină pentru copiii din cartier la care pot lua masa până la 60 de copii. Această cantină dă un important ajutor elevilor din acest cartier muncitoresc. Până zilele trecute, cantina avea însă o mare lipsă: masa se pregătea şi se servea într'o bucătărie cu o plită improvizată. Condiţiile de muncă erau grele.

De câteva zile, a fost construită o sobă solidă şi frumoasă, cu trei plite, trei uşi, un cuptor mare şi o instalaţie de gaze.

Această înfăptuire se datoreşte iniţiativei tovarăşilor muncitori, membri ai organizaţiei de bază dela Rafinăria Standard, care au înnoit şi îmbunătăţit bucătăria.

Prof. Maria Dăscălescu
corespondent

MUNCITORII UTEMIŞTI DIN COMUNA AUGUSTIN JUD. TÂRNAVA MARE AJUTĂ ŞCOALA

Inţelegând rostul nou al şcolii noastre, izvor de cadre pentru Patrie, utemiştii depun toată energia şi puterea lor de muncă pentru sprijinirea învăţământului.

In această privinţă, este grăitor actul tinerilor muncitori Gh. Hălmăgeanu şi V. Feldiorean din comuna Augustin, jud. Târnava-Mare, care, rupând din timpul lor liber, au reuşit să construiască pentru şcoala satului lor toate piesele necesare predării geometriei la ciclul II.

Călăuziţi de acelaş spirit de devotament pentru şcoală, alţi doi tineri muncitori din aceeaşi comună, Armacu Ioan şi Iacob Ioan, au contribuit la înzestrarea şcolii, luându-şi sarcina de a construi aparatele fizice ale căror scheme au apărut în „Gazeta Invăţământului".

N. Săvuţiu

DIN ACTIVITATEA CERCULUI PEDAGOGIC DIN PURCĂRENI-BRAŞOV

In cadrul cercului pedagogic de pe lângă Şcoala elementară din Purcăreni-Sarmat, care cuprinde cadrele didactice ale şcolilor elementare din Purcăreni şi din Zizin, s'au prelucrat, în câteva şedinţe, primele capitole din Metodica Aritmeticii şi din Metodica Ştiinţelor Naturii.

Studiul Metodicilor reprezintă un mare ajutor în munca învăţătorilor acestor şcoli. Pentru a-şi îmbunătăţi cât mai mult metodele de predare, învăţătorii din Purcăreni au hotărît să asiste reciproc la lecţii şi să discute apoi aceste lecţii în cadrul şedinţelor cercului pedagogic.

Şt. Luca
corespondent

Din activitatea şcolii pedagogice de fete din Buzău

Problemele care au frământat în ultimul timp colectivul didactic al Şcolii Pedagogice de fete din Buzău au fost: o cât mai justă notare a elevelor; planificarea muncii didactice şi educative, astfel încât elevele să nu fie supraaglomerate şi să nu li se răpească din timpul liber necesar învăţăturii; folosirea schimbului de experienţă pentru cunoaşterea mai bună a elevelor şi ridicarea nivelului profesional; legătura cu părinţii.

Pentru o justă apreciere a cunoştinţelor elevelor, acestea sunt întrebate cât mai des şi notate în caietul personal al profesoarei. La sfârşitul unui capitol din program, la lecţiile de verificare a cunoştinţelor, elevele sunt ascultate şi notate în catalog, ţinându-se seama şi de răspunsurile anterioare. Această metodă a dat rezultate bune, elevele fiind stimulate să înveţe cu regularitate şi sistematic. In afară de aceasta, nota nu mai apare ca o apreciere întâmplătoare a cunoştinţelor elevelor la o anumită lecţie, ci cuprinde o apreciere calitativă a întregii activităţi.

Pentru o bună planificare, s'au folosit îndrumările pedagogilor sovietici şi experienţa Liceului de băeţi Nr. 4 din Bucureşti publicată în „Gazeta Invăţământului", formându-se, şi în această şcoală, o comisie de planificare. Astfel, folosind experienţa şcolii sovietice, această comisie a planificat mai bine materia pe semestrul II.

La unele clase, în special la ciclul elementar, unde elevele sunt în majoritate externe, părinţii sunt antrenaţi şi cointeresaţi în procesul de educaţie. La şedinţele cu părinţii, dirigința clasei a V-a elementară obţine o frecvenţă de peste 90 la sută. In general, părinţii elevelor sprijină şcoala. Un părinte zidar a construit voluntar un crematoriu pentru arderea hârtiilor şi gunoaielor. El a făcut, deasemeni, şi diverse reparaţii de zidărie. Un alt părinte, croitor, a confecţionat 20 de cearceafuri şi două haine de protecţie pentru personalul îngrijitor; altul, cismar, s'a angajat să repare gratuit încălţămintea elevelor sărace.

Munca de antrenare a părinţilor se face din ce în ce mai susţinut. Conştiente de sarcinile ce revin în cadrul Planului de Stat pe 1950, folosind din plin experienţa pedagogilor sovietici, cadrele didactice duc o muncă neobosită pentru înlăturarea greutăţilor întâmpinate până acum în activitatea lor şi pentru a preveni rămânerea în urmă la învăţătură a elevelor.

Monica Mihalcea
Directoarea Şcolii Pedagogice de fete, Buzău

UN COLECTIV DE MAIŞTRI DIN INVĂŢĂMÂNT ŞI-A LUAT ANGAJAMENTUL DE A LUCRA MOBILIER PENTRU ŞCOLILE DIN JUDEŢUL NEAMŢ

Ca răspuns apelului făcut de Secţiunea de Invăţământ de pe lângă Comitetul Provizoriu al Judeţului Neamţ, un colectiv de maiştri-profesori din judeţul Neamţ şi-a luat angajamentul de a contribui prin munca lor la executarea a 760 bănci, 46 table, 41 catedre, 44 scaune, 68 mesuţe şi 136 scăunele, pentru care Ministerul Invăţământului Public a repartizat fondurile necesare.

Acest mobilier urmează a fi executat în atelierele Şcolii Medii de Exploatare şi Industrializare a Lemnului din Piatra Neamţ.

Prin această acţiune se vor realiza însemnate economii, aşa încât, din sumele repartizate de Minister, se va putea confecţiona mai mult mobilier de cât cel programat, înzestrându-se astfel un număr mai mare de şcoli.

C. Gulai
corespondent

UN NOU COLŢ ROŞU LA CARACAL

In grija ce o are pentru nivelul de trai al salariaţilor săi, sindicatul de învăţământ din Caracal a organizat un frumos colţ roşu care cuprinde o sală spaţioasă, înzestrată cu tot mobilierul necesar, cu bibliotecă, cu mai multe jocuri de şah şi table.

Marţea, Joia şi Sâmbăta au loc concursuri de şah, lecturi individuale şi colective, discuţii cu fruntaşii în producţie. Se prezintă anumite cărţi şi se fac discuţii asupra lor. Se va amenaja un teren de volei şi altul pentru popice, în curtea sindicatului.

Colţul roşu prilejueşte salariaţilor din învăţământ o recreaţie plăcută după orele de muncă, contribuind şi la ridicarea nivelului lor politic, ideologic şi profesional.

E. Popescu
corespondent

IMBRĂCĂMINTE DISTRIBUITĂ GRATUIT ELEVILOR DELA ŞCOLILE DIN BISTRIŢA

De curând Secţiunea Sanitară a Comitetului Provizoriu al oraşului Bistriţa a venit în sprijinul copiilor săraci, elevi ai diferitelor şcoli din localitate, distribuindu-le gratuit articole de îmbrăcăminte. Astfel s'au distribuit 20 de costumaşe, 20 de rochiţe de ştofă, 15 perechi de bocanci şi 15 cămăşi.

Materialele au fost primite de Centrul de Ocrotire al Mamei şi al Copilului şi au fost confecţionate de către Secţiunea Sanitară a Comitetului Provizoriu judeţean.

Titus Pop
corespondent

Educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

ce'ei mai înaintate, a democraţiei socialiste.

Elevii noştri cresc în spiritul dragostei nemărginite faţă de tovarăşul Stalin, apărătorul vieţii şi viitorului generaţiei tinere, marele dascăl al oamenilor muncii din lumea întreagă.

La anumite capitole din istorie şi geografie şi, mai ales, în orele de limbă şi literatură rusă, elevii trebue să cunoască minunatele realizări ale poporului sovietic, să devină conştienţi de rolul pe care l-a avut şi-l are poporul sovietic în apărarea păcii şi independenţei popoarelor.

Ei trebue să cunoască şi să iubească Armata Sovietică, armata care a adus libertate poporului nostru, ca şi atâtor altor popoare cotropite.

Literatura sovietică este plină de admirabile pilde de eroism şi de dragoste pentru Patrie, de nobleţe şi camaraderie înaltă, pilde de curaj şi abnegaţie ale ostaşilor sovietici. Figurile eroilor tineretului sovietic ca Zoia Cosmodemianscaia, Oleg Coşevoi, Căpitanul Gastello, Iurii Smirnov şi atâţia alţii, trezesc dragostea şi admiraţia îndreptăţită a tinerilor noştri faţă de tineretul sovietic şi sunt pline de învăţăminte pentru ei.

Studiind ştiinţele naturii, elevii vor cunoaşte realizările agrobiologiei miciuriniene şi vor învăţa din experienţa tinerilor naturalişti din Uniunea Sovietică.

Organizaţia şcolară A.R.L.U.S. are un rol deosebit în cunoaşterea de către elevi a Uniunii Sovietice. Toată activitatea extraşcolară în legătură cu cunoaşterea Uniunii Sovietice şi a luptei ei pentru pace poate fi făcută prin A.R.L.U.S. Această activitate poate avea forme multiple şi variate: cercuri de lectură pentru cunoaşterea literaturii sovietice, în care se organizează discuţii asupra operelor citite; vizionarea în colectiv a filmelor sovietice şi apoi discutarea lor; organizarea de fotomontaje privind şcoala sovietică, viaţa tineretului şi a copiilor sovietici, sportul în Uniunea Sovietică, prietenia între popoarele care locuesc în U.R.S.S. Fotomontajele vor fi legate şi de vizitele oamenilor sovietici în ţara noastră, de vizitele reprezentanţilor poporului nostru în U.R.S.S., de relaţiile de prietenie între U.R.S.S. şi R.P.R. In cadrul acestei activităţi se va organiza vizitarea monumentelor eroilor sovietici, vizitarea şi îngrijirea mormintelor de ostaşi sovietici, corespondenţa cu elevii diferitelor şcoli din Uniunea Sovietică.

EDUCAREA SIMŢULUI DE SOLIDARITATE CU POPOARELE CARE LUPTĂ PENTRU PACE ŞI LIBERTATE

Ingrijindu-se de educaţia elevilor în spiritul luptei pentru pace, cadrele didactice vor face ca aceştia să cunoască forţele puternicului front al păcii condus de Uniunea Sovietică. Ei vor arăta elevilor că acest front numără astăzi 800.000.000 oameni şi vor face ca elevii să cunoască şi să fie solidari cu lupta pentru pace şi libertate a celorlalte popoare. Astfel, elevii trebue să cunoască viaţa popoarelor şi a tineretului din ţările de democraţie populară şi să participe la manifestările de prietenie faţă de aceste ţări. Prin lecţiile de geografie şi istorie, prin citirea operelor literare, copiii vor cunoaşte lupta şi victoria marelui popor chinez, viaţa de robie pe care au avut-o înainte oamenii muncii din China, patriotismul ostaşilor chinezi, felul cum ajută ei la reconstrucţia ţării, etc. Deasemenea trebue să cunoască eroismul cu care Partidele Comuniste din toate ţările luptă pentru libertatea, progresul şi pacea popoarelor. Elevii trebue să cunoască lupta tineretului din ţările capitaliste, din colonii, să afle despre lupta tinerilor din Grecia, din Spania, din Indonezia, din Vietnam. In orele educative, în cadrul informaţiei politice, se vor povesti elevilor, ţinând seama de vârsta lor, fapte impresionante din luptele pentru libertate ale acestor popoare. Trebuesc găsite forme prin care elevii să-şi exprime solidaritatea lor cu tinerii din aceste ţări. Astfel, ei pot scrie scrisori, în care să arate ce ştiu despre lupta lor şi ce anume i-a impresionat mai mult; ei pot confecţiona jucării pentru copiii greci, pot colecta plante medicinale, destinând fondul provenit din vânzarea acestora copiilor greci, etc.

EDUCAREA VIGILENŢEI ŞI A URII FAŢĂ DE IMPERIALIŞTII AŢÂŢĂTORI LA RĂZBOI

O sarcină importantă a educaţiei în spiritul luptei pentru pace este deşteptarea la elevi a vigilenţei şi a urii împotriva imperialiştilor anglo-americani, a agenţilor lor — clica titoistă — şi a uneltelor imperialiste din ţara noastră. Elevii trebue să cunoască uneltirile mârşave ale aţâţătorilor la război, faptul că ei împiedică interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri războinice; trebue să cunoască asuprirea colonială şi răpirea de către imperialişti a independenţei atâtor popoare. Elevii trebue să fie aproape de suferinţa copiilor indieni, care, la o vârstă când în Patria noastră copiii merg la grădiniţă, sunt siliţi să-şi câştige pâinea amară în condiţiuni neomeneşti. Elevii noştri trebue să fie impresionaţi de umilinţele grele la care sunt supuşi copiii negri din Statele Unite, de suferinţele copiilor din Franţa şi Italia, ai căror părinţi au fost împuşcaţi de poliţie pentrucă şi-au cerut drepturile şi au manifestat pentru pace. Elevii trebue să ştie ce înseamnă linşajul negrilor, să afle că cel mai mare număr de copii criminali din lume este în Statele Unite.

Trebue deşteptată în elevi vigilenţa împotriva oricăror manifestări de şovinism şi rasism în mijlocul lor, în şcoală, în afara şcolii şi acasă, arătând că acestea sunt arme ale imperialiştilor, prin care ei caută să desbine pe oamenii muncii de diferite naţionalităţi şi să slăbească forţele păcii.

Toate aceste aspecte trebue să fie prezentate elevilor în imagini vii, simple şi impresionante, atât în cadrul lecţiilor, acolo unde în mod natural se poate face această legătură (geografia, istoria, fizica, literatura), cât şi în cadrul activităţii educative şi extraşcolare (ore educatve. lectură, filme, vizitarea locurilor unde se văd urmele războiului, etc.

MUNCA CU PĂRINŢII

Educaţia elevilor în spiritul luptei pentru pace poate da roade cu atât mai bune cu cât cadrele didactice vor şti să apropie de şcoală pe părinţii elevilor. Aceştia trebue atraşi în sprijinul şcolii prin legarea luptei pentru pace de interesele lor vitale: liniştea căminelor lor, viaţa copiilor lor, viitorul acestora şi propria lor viaţă. In acest sens trebue lămurite şi părinţilor toate ideile expuse mai sus. In felul acesta cadrele didactice vor asigura influenţa şcolii asupra elevilor şi vor aduce o importantă contribuţie la lupta pentru pace, mobilizând în sprijinul acesteia şi pe părinţii elevilor.

Şcoala va sprijini activ toate manifestările comitetelor de luptă pentru pace şi manifestările pentru pace ale organizaţiilor de massă din şcoli.

Educaţia elevilor în spiritul luptei pentru pace trebue împletită strâns, organic, cu întregul proces de învăţământ şi educaţie.

Ea trebuie legată în mod special de efortul pe care îl fac cadrele didactice şi elevii acum, în preajma sfârşitului de an şcolar, pentru îmbunătăţirea învăţăturii, pentru îndeplinirea planului de stat în învăţământ, parte a luptei pentru pace şi socialism a oamenilor muncii din ţara noastră.

Casele de Ajutor Reciproc, sprijin real pentru oamenii muncii din învăţământ

Partidul Muncitoresc Român, forţa conducătoare din ţara noastră, preocupat permanent de îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale celor ce muncesc, a adăogat la înfăptuirile sale de seamă de până acum şi organizarea Caselor de Ajutor Reciproc.

Urmând exemplul îndelungatei şi rodnicei experienţe a Uniunii Sovietice, clasa muncitoare din ţara noastră, condusă de Partidul ei, a desfiinţat vechile sisteme de asociere, cu caracter obligatoriu, care constituiau mijloace de îmbogăţire în mâna celor dela conducere şi a creat altele, corespunzătoare intereselor oamenilor muncii.

Astfel, vechile case de credit, cum au fost până mai de curând şi băncile sau cooperativele de credit ale corpului didactic şi Casa de Credit din Bucureşti, instrumente de clasă în mâna burgheziei, adevărate arme îndreptate împotriva salariaţilor, au fost înlocuite cu Casele de Ajutor Reciproc, instituţii cu caracter real democratic. La baza acestor instituţii stă principiul luptei de clasă, al solidarităţii oamenilor muncii.

Spre deosebire de vechile Case, care acordau împrumuturi numai vârfurilor dela conducere şi prietenilor acestora, membrii noilor Case de Ajutor Reciproc se bucură, în egală măsură, de drepturile prevăzute în statut. Acordarea de împrumuturi şi ajutoare se face numai în urma hotărîrilor luate în colectiv de către întregul comitet, care este obligat să dea seama de activitatea sa în faţa massei.

Participarea materială a membrilor Casei de Ajutor Reciproc la crearea fondurilor de rulment nu mai este apăsătoare pentru bugetul salariaţilor din învăţământ, deoarece cotizaţia a scăzut la 1 la sută din salariul lunar.

Prin atragerea în massă a salariaţilor în Casele de Ajutor Reciproc, se strâng sume însemnate, care pot fi întrebuinţate atât la acordarea de împrumuturi, cât şi la ajutorarea celor care au de făcut faţă unor nevoi grave şi urgente.

Pentru aceasta, comitetele de conducere vor trebui să rezolve împrumuturile solicitate şi ajutoarele, în timp util, cât mai uşor şi cât mai aproape de locul de producţie al salariaţilor.

Prin faptul că, la acordarea împrumuturilor se ţine seama de posibilităţile de plată ale salariaţilor, Casele de Ajutor Reciproc deprind pe salariaţi să-şi gospodărească chibzuit bugetul.

Pentru salariaţii din învăţământ, Uniunea a organizat până în prezent un număr de 75 de Case de Ajutor Reciproc. In munca de organizare a acestor Case, Uniunea a avut, însă, o serie de lipsuri. Aşa, de pildă, Uniunea nu a dus o muncă de lămurire temeinică şi susţinută asupra superiorităţii acestui sistem de credit. Nu a difuzat un număr îndestulător de statute tip, — ceeace a împiedicat cunoaşterea temeinică a acestora de către întreaga massă a salariaţilor — şi nu a sprijinit suficient comitetele de organizare spre a-şi duce munca în bune condiţiuni.

Aceste lipsuri s'au reflectat şi în munca sindicatelor noastre. Aşa se explică numărul mic de membri în perioada de început, slaba participare la adunarea generală de alegere a comitetului de conducere, precum şi faptul că cei prezenţi nu cunoşteau statutul, cum s'a constatat la sindicatele: Buzău, Cluj, Timişoara, Bucureşti, Ilfov şi Hunedoara.

In ultimul timp, însă, încrederea salariaţilor din învăţământ în Casele de Ajutor Reciproc a crescut considerabil. Zi de zi, conducerile acestor Case primesc noi cereri de înscriere. Până în prezent, sindicatele Bacău, Buzău, Dâmboviţa, Dolj, Iaşi, Prahova, Sălaj, Timişoara şi Sindicatul Ministerul Invăţământului Public au numărul cel mai mare de membri înscrişi.

Un avantaj deosebit pe care îl prezintă Casele de Ajutor Reciproc este acela că majoritatea membrilor venind cu vechimea dela fostele case de credit, împreună cu fondurile lor, beneficiază de îndată de prevederile statutului, în ceeace priveşte obţinerea împrumutului pe termen lung.

Deocamdată, Casele de Ajutor Reciproc de pe lângă sindicatele de învăţământ vor acorda împrumuturi pe termen lung şi ajutoare, numai cu o prealabilă aprobare a Uniunii.

Odată cu cererile, Casele de Ajutor Reciproc vor comunica şi situaţia financiară a Casei (capital, sume împrumutate, disponibil, — iar pentru ajutoare, suma de care dispune).

In privinţa orientării, menţionăm că, deşi Casele de Ajutor Reciproc au un statut pe care comitetele lor de conducere şi ale sindicatelor l-au discutat, l-au aprobat şi votat şi pe care deci trebue să-l cunoască în adâncime şi să-l respecte, ele se lasă totuşi antrenate de interese înguste individuale şi intervin la Uniune să le aprobe derogări dela dispoziţiunile statutului. Aşa s'a întâmplat cu Sindicatul Ciuc.

Deasemeni, unele comitete de conducere, neţinând seama de prevederile statutului, cer aprobarea să angajeze casier, personal tehnic, funcţionari, deşi se ştie că aceste munci se fac voluntar.

Funcţionarea din ce în ce mai bună a Caselor de Ajutor Reciproc se poate asigura, nu printr'un aparat birocratic numeros şi costisitor, ci prin antrenarea la muncă voluntară a cât mai mulţi tovarăşi.

In ceeace priveşte Casa de Credit a Corpului Didactic, aceasta şi-a întocmit lucrările de lichidare şi, ca urmare, reţinerile pe luna Martie a. c., au şi fost trecute în grija Caselor de Ajutor Reciproc.

Din cele de mai sus se desprinde sarcina, atât pentru sindicate cât şi pentru conducerile Caselor de Ajutor Reciproc, de a adopta o nouă atitudine în muncă, o atitudine justă şi în interesul colectivităţii, aşa cum ne învaţă Partidul nostru. Salariaţii din învăţământ trebue să sprijine din ce în ce mai mult aceste Case şi să le ajute să-şi îndeplinească cu succes rolul pentru care au fost create: ridicarea nivelului de viaţă al oamenilor muncii din şcoli.

Pantazi Zamfir
Membru în Biroul Executiv al U.S.S.I.

METODELE ŞI REZULTATELE INTRECERILOR ORGANIZATE INTRE SINDICATELE NOASTRE IN CADRUL MUNCII DE ALFABETIZARE

In lupta pentru apărarea păcii şi pentru construirea socialismului, oamenii muncii din ţara noastră, sporindu-şi tot mai mult eforturile, găsesc zi de zi noi metode pentru mărirea productivităţii muncii, adoptând o nouă atitudine faţă de muncă. Această atitudine îşi găseşte expresia vie în întrecerea socialistă.

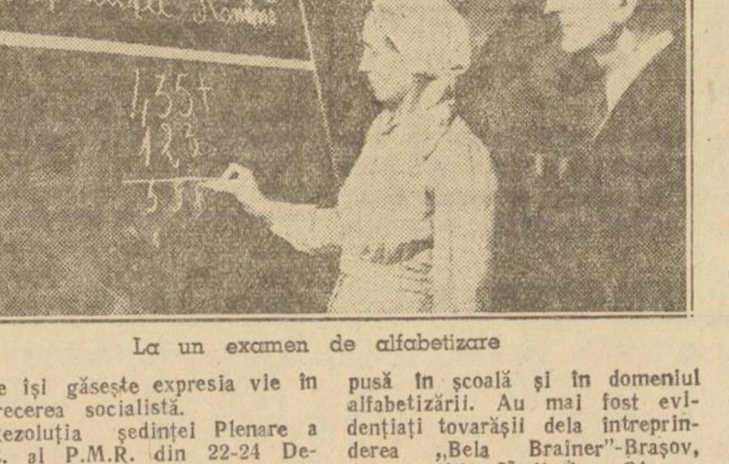
La un examen de alfabetizare

Rezoluţia şedinţei Plenare a C.C. al P.M.R. din 22-24 Decembrie 1948 asupra problemei sindicale critică lipsurile sindicatelor în organizarea întrecerilor socialiste, care erau formale şi birocratice.

Totodată, Rezoluţia trasează ca sarcină mişcării sindicale, organizarea întrecerilor socialiste pentru îndeplinirea Planului, pornind dela întreceri individuale, la grupe, la secţii şi apoi la sindicate.

Ţinând seama de Rezoluţia C.C. al P.M.R. şi de îndrumările date de Confederaţia Generală a Muncii prin Uniunea noastră, Sindicatele Salariaţilor din Invăţământ au pornit la organizarea întrecerilor socialiste în domeniul alfabetizării neştiutorilor de carte.

Un rol important în organizarea şi desfăşurarea acestor întreceri îl au grupele sindicale. Grupa sindicală este unitatea în care se desfăşoară întrecerile, iar responsabilului de grupă îi revine sarcina de a fi iniţiatorul întrecerilor, de a insufleţi în permanenţă elanul tovarăşilor, de a-i îndemna la noi întreceri şi de a populariza rezultatele obţinute.

Au obţinut rezultate importante în munca de alfabetizare sindicatele care au dus munca de lămurire dela om la om, popularizând întrecerile şi condiţiunile în care urmau să se desfăşoare şi care s'au îngrijit ca acestea să fie organizate de jos în sus, adică dela întreceri individuale în cadrul grupelor, la întreceri între grupe, apoi între secţii şi în sfârşit între sindicate.

Astfel, Sindicatul Teleorman, antrenând în întreceri marea majoritate a învăţătorilor şi a profesorilor, a reuşit să aducă la şcolile de alfabetizare 10.000 de neştiutori de carte peste numărul prevăzut în plan. Sindicatul Muscel a mărit frecvenţa cu 6710 neştiutori de carte peste plan, iar Sindicatul Botoşani a reuşit să aibă 14.960 de cursişti faţă de cei 9.000 prevăzuţi. Deasemeni, sindicatele: Bihor, Buzău, Dolj, Turda, Odorhei, au depăşit cu mult numărul fixat în cadrul planului, datorită, în mare măsură, unei serioase organizări a întrecerilor.

In organizarea şi îndrumarea întrecerilor, precum şi prin rezultatele obţinute în munca de alfabetizare, s'au evidenţiat o seamă de tovarăşi, de grupe şi de secţii sindicale. Astfel, tovarăşii: Ney Andrei, Chifor Maria, Salvan Floarea şi Tucra Nicolae, dela Sindicatul Bihor, au fost decoraţi pentru munca depusă în şcoală şi în domeniul alfabetizării. Au mai fost evidenţiaţi tovarăşii dela întreprinderea „Bela Brainer"-Braşov, dela Secţiile Sindicale Câmpulung-Moldovenesc, Găeşti, Pucioasa şi Gurghiu-Mureş, care au realizat o bună frecvenţă.

Menţionăm Sindicatul Muscel, care, organizând în mod just întrecerile şi munca de alfabetizare şi extinzând aceste întreceri la grupe şi la secţii, a provocat la întrecere Sindicatul Argeş. Ambele sindicate, îndeplinind condiţiunile cerute, au primit avizul Uniunii.

Tovarăşii noştri au înţeles şi sunt conştienţi de marele rol ce-l joacă alfabetizarea în îndeplinirea Planului de Stat, ştiind că nu se poate trece la socialism cu analfabeţi. Ei depun o activitate serioasă în acest domeniu, deşi, la început, s'au izbit de multe greutăţi în muncă: lipsa de colaborare cu celelalte organizaţii de massă, (cazul Sindicatului Buzău), cu Secţiunea de Invăţământ, (Sindicatul Constanţa, unde biroul pedagogic nu recunoştea importanţa muncii de lămurire în munca de alfabetizare) şi uneori lipsa de sprijin din partea comitetelor de întreprindere (în judeţul Turda şi Târnava Mare). Pe lângă aceste greutăţi, s'a adăogat şi propaganda dusă de duşmanii clasei muncitoare, care au căutat să împiedice acţiunea de alfabetizare. Aşa, de pildă, în judeţul Suceava, aceştia au răspândit svonul că toţi cei care ştiu carte vor fi duşi la munci grele, fapt care a determinat pe cei care ascultau şi credeau în aceste svonuri să se declare, cu ocazia recensământului, drept neştiutori de carte, deşi aveau clasele primare iar pe cei neştiutori, să se complacă în situaţia lor. In urma demascării uneltirilor duşmane, a muncii de lămurire duse de sindicat şi a revizuirii recensământului de către Secţiunea de Invăţământ, numărul analfabeţilor a scăzut cu 3.000.

Faţă de aceste greutăţi, sindicatele noastre au mobilizat pe toţi membrii lor şi, în colaborare cu Secţiunile de Invăţământ, cu ajutorul organizaţiilor de partid şi de masse, au reuşit să învingă multe din ele. Demn de remarcat în această privinţă este exemplul învăţătoarei Dascovici Elena din Valea-Seacă, jud. Câmpulung, care, deşi a fost muşcată de câinele asmuţit asupra ei de către o femeie pe care vroia s'o determine să vie la şcoală, a reuşit totuşi printr'o muncă intensă s'o convingă să vină la cursurile de alfabetizare.

Totuşi, mai sunt încă sindicate care nu s'au pătruns de importanţa întrecerilor şi în special a muncii de alfabetizare. Desigur că la aceste sindicate rezultatele sunt mai slabe.

Printre acestea, se numără sindicatele: Alba, Ciuc, Caraş, Bucureşti, Putna, Roman, Romanaţi, Satu-Mare, Sălaj, Severin, Someş, Trei-Scaune, Tutova, Vaslui, Vlaşca, Vâlcea.

Sindicatul Bucureşti, deşi a avut condiţii mult mai bune, decât alte sindicate, n'a reuşit totuşi să cuprindă pe toţi analfabeţii prevăzuţi în plan. In cele 90 de centre vizitate de membrii sindicatului în zilele de 11, 12 şi 14 Martie a. c., din 3.380 de analfabeţi înscrişi au fost prezenţi numai 1.180, ceeace înseamnă o frecvenţă medie de 34%. Aceste rezultate slabe se datoresc faptului că Sindicatul Bucureşti n'a izbutit să antreneze un număr suficient de cadre didactice în munca de alfabetizare, n'a sprijinit această muncă şi n'a popularizat munca celor care au obţinut rezultate bune.

Sindicatul Alba nu a reuşit, să aibă, până în prezent, decât foarte puţine întreceri individuale, iar între grupe şi secţii nu a organizat încă întreceri. Sindicatul Brăila a organizat întrecerile de sus în jos. Nici la sindicatele Iaşi, Hunedoara şi Ilfov situaţia nu e mai bună. Aici, deşi sunt organizate întreceri, situaţia lor nu e cunoscută de sindicatele respective. Intr'o situaţie asemănătoare se găseşte şi Sindicatul Mureş, care a reuşit să organizeze întreceri pe linie de alfabetizare, însă nu a făcut nimic pentru popularizarea acestora.

Sindicatele care nu au organizat întreceri trebue să-şi intensifice munca, să urmărească cu atenţie şi să realizeze instrucţiunile date de Uniune şi să sprijine Secţiunile de Invăţământ, pentru ca să ajute astfel la îndeplinirea planului de muncă.

La oraşe, unde munca de alfabetizare continuă până la 30 Aprilie, Sindicatele de Invăţământ trebue să sprijine această muncă, acordând toată atenţia adâncirii cunoştinţelor, ajutorării cursiştilor mai slab pregătiţi şi unei juste organizări a întrecerilor.

Având în vedere că examenele, la şcolile de alfabetizare din mediul rural, s'au încheiat, e necesar ca, la oraşe, în întreprinderi şi pe şantierele izolate chiar din sate, unde examenele se ţin între 30 Aprilie şi 8 Mai, sindicatele să sprijine Secţiunile de Invăţământ şi să mobilizeze membrii sindicatelor noastre, pentru ca timpul ce le mai stă la dispoziţie să fie folosit din plin, şi să se dea avânt întrecerilor în cinstea zilei de 1 Mai. Să nu se uite nicio clipă, că, după cum spunea tov. Gh. Apostol, „Sarcina centrală care stă astăzi în faţa sindicatelor este de a mobiliza massele de salariaţi în lupta pentru împlinirea şi depăşirea Planului de Stat".

Teodosiu Iolanda

Aniversarea a doi ani dela votarea Constituției R.P.R.

La 13 Aprilie 1948, în sala Marii Adunări Naționale, aleșii milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră au aclamat votarea noii Constituții, a unei Constituții care să garanteze și să apere cuceririle poporului muncitor.

Implinirea a doi ani dela votarea Constituției Republicii Populare Române este o aniversare, scumpă fiecărui om al muncii, căci fiecare articol din legea noastră fundamentală obținut prin jertfele de sânge ale clasei muncitoare reprezintă o parte din viața nouă pe care omul muncii o trăește în regimul de democrație populară, zi de zi, ceas de ceas.

Inspirată din exemplul măreț al Constituției Staliniste, Constituția țării noastre s'a făurit din luptele revoluționare ale poporului muncitor condus de Partidul clasei muncitoare. Eliberarea Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, lupta ascuțită dusă împotriva dușmanului intern și a uneltirilor imperialismului anglo-american, au creat condițiile necesare făuririi Republicii Populare Române și a Constituției ei.

Spre deosebire de constituțiile burgheze, care proclamă cu fățărnicie o serie de drepturi și libertăți inexistente, în Constituția țării noastre sunt înscrise și consfințite cuceririle poporului nostru muncitor.

Constituția arată că întreaga putere de Stat aparține poporului, că reprezentanții acestuia în toate organele puterii de Stat sunt răspunzători în fața poporului și pot fi revocați prin voința alegătorilor. Prin Comitetele Provizorii ale Sfaturilor Populare, organe locale ale puterii de Stat, masse tot mai largi de oameni ai muncii au fost chemați să participe la conducerea treburilor Statului, gospodărind cu grijă comunele, plășile și județele țării noastre. Activitatea rodnică a aleșilor poporului în Comitetele Provizorii dovedește superioritatea regimului nostru față de țările burgheze unde Statul reprezintă expresia și instrumentul unei clici de exploatatori.

In țările capitaliste, constituțiile proclamă „libertatea" cuvântului, a presei, a întrunirilor. In fapt, acolo sunt nesocotite și călcate în picioare drepturile cele mai elementare ale omului. Acolo se dezlănțuie cu furie teroarea polițienească împotriva muncitorimii, acolo este interzisă apariția ziarelor democratice. Acolo domnește sclavajul femeii, acolo luptătorii pentru libertate sunt aruncați în temniță, schingiuiți și uciși. Sub steagul demagogic al „libertății" au fost asasinați muncitori italieni și francezi, a fost arestat și maltratat Alfredo Varela, iar de curând a fost amenințat marele savant Frederic Joliot-Curie. In Iugoslavia, sugrumând libertățile poporului, poliția titoistă a acordat, în recentele „alegeri", drept de vot la 135.000 colaboraționiști și a pus în libertate 7000 de criminali de război.

Constituția țării noastre are un caracter de clasă. In ea se subliniază că: „Munca este factorul de bază al vieții economice a Statului. Ea este o datorie a fiecărui cetățean. Statul acordă sprijin tuturor celor ce muncesc, pentru a-i apăra împotriva exploatării și a ridica nivelul lor de trai". Din faptul că Statul aparține clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, iar munca este factorul economic de bază, izvorăsc toate prevederile Constituției, prevederi oglindite în viața noastră de fiecare zi.

Numai astfel se explică avântul în muncă al poporului nostru însuflețirea cu care oamenii muncii luptă pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat. Eliberată din robia capitalismului, munca a devenit o chestiune de onoare, de eroism. Din rândurile clasei muncitoare s'au ridicat mii de fruntași în producție, inovatori, raționalizatori.

Pe măsură ce Statul a organizat și desvoltat în mod planificat economia națională, dreptul la muncă a devenit o realitate. Deasemenea dreptul la odihnă. Peste 175.000 de salariați au fost trimiși în cursul anului trecut în stațiuni balneare și climaterice.

Articolul 22 din Constituție care subliniază că „toți cetățenii au drept la învățătură" este realizat prin introducerea învățământului elementar gratuit de 7 ani, prin extinderea continuă a rețelei școlilor profesionale și medii, prin mărirea numărului instituțiilor de învățământ superior. Astăzi în țara noastră funcționează 16.000 de școli de toate gradele și în limbile tuturor naționalităților conlocuitoare.

Oamenii muncii din țara noastră, care au cunoscut regimurile de cruntă exploatare din trecut, care au suferit ororile și mizeria războiului fascist, muncesc astăzi pentru întărirea și înflorirea Patriei. Lupta poporului muncitor pentru crearea unei Patrii din ce în ce mai fericite este lupta pentru apărarea păcii împotriva atâtătorilor la război. Apărarea cuceririlor clasei muncitoare, a drepturilor inscrise în Constituție, reprezintă un prețios aport adus luptei pentru pace.

Cadrele noastre didactice, care au sarcina de a crește tinerele generații în spiritul educației comuniste, în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie, trebue să cultive în rândurile tineretului dragostea față de cuceririle înscrise în Constituție, cuceriri care au creat tineretului condițiile necesare înfloririi unei Patrii libere și fericite.

Al treilea an de aplicare a Constituției găsește poporul nostru muncitor strâns unit sub falnicul stindard al păcii, ținut sus de invincibila Uniune Sovietică, construind, cu pași repezi, socialismul.

STUDENȚII ȘI ASPIRANȚII ROMÂNI CARE INVAȚĂ IN UNIUNEA SOVIETICA AU CERUT SA LI SE REDUCĂ BURSELE

Studenții și aspiranții, bursieri ai Statului nostru în Uniunea Sovietică, au trimis Ministerului Invățământului Public o scrisoare prin care cer ca, în urma scăderilor masive de prețuri și a ieftenirii traiului — realizări obținute de oamenii muncii din Țara Socialismului, datorită măreței conduceri staliniste — să li se reducă bursele cu 40 și 60%. Ministerul Invățământului Public cercetează propunerea studenților români din Uniunea Sovietică.

Publicăm mai jos textul acestei scrisori:

Am trăit în mijlocul oamenilor sovietici, împreună cu oamenii sovietici, scăderea de prețuri care a avut loc la 1 Martie 1950, în urma hotăririi Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a C. C. al P. C. (b) al Uniunii Sovietice.

Noi vedem aici zi de zi cum se realizează mărețul plan cincinal de după război, cum capătă viață planul stalinist de transformare a naturii, vedem avântul continuu al economiei sovietice.

Atât cei dintre noi care sunt în U.R.S.S. din 1946, cât și cei veniți în anii următori, am simțit zi de zi creșterea nivelului de viață al oamenilor sovietici. Am cunoscut reducerile de prețuri de după război, am simțit grija stalinistă permanentă de oameni. Lună de lună, zi de zi, viața a devenit mai ușoară, mai plină de bucurii, mai bogată.

In timp ce lumea capitalistă se sbate în contradicții de neînlăturat, în timp ce în țările capitaliste traiul oamenilor muncii devine mereu mai greu și mai plin de lipsuri, noi vedem cum sub ochii noștri în munca creatoare a oamenilor sovietici se nasc și se desvoltă trăsăturile societății comuniste. Tovarășul Stalin ne învață că tăria regimului sovietic stă în faptul că el a dat poporului nu numai libertatea, ci și bunăstarea materială și posibilitatea unei vieți îndestulate. Noi simțim în fiecare zi, ca o lege de desvoltare a societății sovietice, creșterea continuă a bunăstării și a culturii maselor populare.

După ultima scădere de prețuri, noi am simțit cum bursa noastră a devenit din nou dintr'odată considerabil mai mare.

Am simțit cum putem asigura cu o bursă mult mai mică aceleași condiții bune de muncă și învățătură ca și înainte.

Deacea, studenții și aspiranții români care învață în U.R.S.S., intruniți în ședințe plenare, au hotărît să adreseze cererea ca bursa pe care o primim să fie redusă cu 200 ruble pentru studenți și 300 ruble pentru aspiranți.

Această cerere a noastră izvorăște din aceleași sentimente care însuflețesc întreg tineretul din țara noastră, angajat în lupta pentru construirea socialismului, condusă de Partidul Muncitoresc Român.

Adânc recunoscători față de Partidul Muncitoresc Român și de Guvernul R. P. R., care ne-au trimis la studii în țara cea mai înaintată din lume, față de Guvernul U.R.S.S. care ne-a dat posibilitatea să învățăm aici, însuflețiți de exemplul oamenilor sovietici în mijlocul cărora trăim și dela care învățăm necontenit, ne luăm angajamentul de a depune și mai departe toate eforturile pentru însușirea științei și tehnicii, pentru ca la întoarcerea noastră în țară să putem munci cu cât mai mult folos pentru construirea socialismului.

COMITETUL DE CONDUCERE AL UNIUNII STUDENȚILOR ȘI ASPIRANȚILOR ROMANI DIN U.R.S.S.

Moscova, 11 Martie 1950.

Să orientăm cât mai mulți absolvenți ai școlilor elementare către școlile medii tehnice

Desvoltarea economiei noastre cere învățământului să pregătească tot mai multe cadre de specialiști cu calificare medie și superioară. In fiecare an, școlile medii tehnice și Institutele de învățământ superior trebue să dea un însemnat procent de absolvenți, care să intre imediat în industria extractivă și de prelucrare, în agricultură, în finanțe, în administrație, în comerț etc.

Scoala elementară dă copilului cunoștințe cu caracter general. Ea nu-l specializează într'o anumită direcție ci îi transmite primele elemente care-i ajută să-și formeze o idee generală asupra lumii și vieții. Un absolvent de școală elementară se găsește la o răspântie de drumuri. Pregătirea lui, în cei șapte ani de școală, îi permite, în egală măsură, să apuce pe oricare din ele. El poate urma, cu deplin succes ,fie o școală medie tehnică de metalurgie, de electrotehnică, de mine și petrol, de administrație economică, de finanțe, sanitară etc., fie o școală pedagogică sau un liceu. Școlile medii tehnice ajută desvoltarea economică a țării noastre.

Regimurile burgheze au creat la noi prejudecata că numai liceele sunt acelea care dau o pregătire serioasă și care deschid largi perspective absolvenților lor. Este de datoria învățătorilor și profesorilor să lupte din timp împotriva acestei idei, ca și împotriva concepțiilor învechite și periculoase care considerau omul predestinat pentru o ocupație sau alta. Trebue să fie clar pentru oricine că absolvenții școlilor elementare pot fi orientați în proporție de 99%, spre oricare din muncile manuale sau intelectuale. Dispozițiile pentru o muncă sau alta le formează buna pregătire care se dă elevilor în școala respectivă. Omului îi place în general să lucreze la ceeace se pricepe mai bine. Și se pricepe mai bine la ceeace a învățat mai temeinic în școală.

Pentru orientarea elevilor noștri spre școlile medii tehnice avem, ca profesori, în primul rând datoria de a le vorbi despre perspectivele frumoase care stau în fața acelora ce vor urma aceste școli. Vom arăta astfel că, după absolvirea unei școli tehnice, elevii pot intra în producție ca specialiști, că pot, de asemenea să-și continue studiile în facultăți și institute, că sistemul nostru școlar nu mai este un sistem închis ,iar absolvenții unui grad de învățământ au posibilitatea să pășească în gradul de învățământ superior, îmbunătățindu-și necontenit calificarea.

Pentru a trezi la elevi dorința de a urma o școală tehnică, să nu pierdem din vedere că în cadrul lecțiilor noastre, în discuțiile individuale cu copiii în recomandarea cărților de lectură putem stârni interesul lor pentru munca tehnică. Să cultivăm dragostea de muncă, de fabrică, de atelier, de agricultură etc. Să stăm apoi de vorbă cu părinții copiilor care termină anul acesta clasa VII-a elementară și să-i ajutăm să le dea o orientare justă.

In acelaș scop, este bine ca școala să organizeze vizite la fabricile și întreprinderile din localitate sau din apropiere, cu prilejul cărora viitorii absolvenți ai școlii elementare să cunoască pe muncitori și tehnicieni, să cunoască mașinile și, în general, să cunoască aspectele muncii din întreprinderea respectivă. De mare folos sunt și vizitele la școală ale tehnicienilor și muncitorilor fruntași în producți care să vorbească elevilor despre frumusețea muncii lor, despre succesele obținute în producție și despre obiectivele de urmărit în viitor.

De asemeni, vizitele la școlile medii tehnice din localitate pot fi foarte instructive pentru elevii din clasa VII-a. Aici, viitorii absolvenți ai școlii elementare pot cunoaște viața școlară de pregătire teoretică și practică a elevilor care, după absolvire, vor intra în fabrici și uzine, în birouri și la ferme, în cooperative de producție etc. In același scop se pot organiza și vizite ale profesorilor dela școlile medii tehnice făcute elevilor din clasa VII-a elementară.

Pentru a ușura și mai mult orientarea elevilor care termină anul acesta școala elementară, Secțiunile de Invățământ și Cultură ale Comitetelor Provizorii trebue să comunice din vreme tuturor școlilor elementare din județ adresa școlilor medii tehnice din județul lor (Secțiunile de Invățământ vor cunoaște în scurt timp repartiția școlilor pentru noul an școlar), numărul locurilor pentru anul I, să arate specificul fiecărei școli, să vorbească despre pregătirea căpătată de elevi în cei patru ani de studii și despre posibilitățile plasării lor în producție. Este necesar ca fiecare Secțiune de Invățământ să-și asigure din timp candidații la examenul de admitere pentru fiecare din școlile medii tehnice din cuprinsul județului lor. Ele nu trebue să piardă din vedere nici datoria de a populariza școlile medii tehnice din județe apropiate sau din marile centre industriale. Prospectul întocmit de Ministerul Invățământului Public, privind condițiile de admitere în școlile medii tehnice, va trebui să ajungă, prin grija Secțiunilor de Invățământ, la fiecare școală elementară și medie tehnică.

Iată deci cum, în această perioadă de intensă muncă școlară, profesorii, diriginții, directorii școlilor elementare și medii, ca și Secțiunile de Invățământ, folosind întreaga lor putere de muncă și întreaga lor pricepere pedagogică, vor trebui să ajute ca elementele cele mai sărguincioase, cele mai apte din școala elementară, fiii de muncitori și de țărani muncitori, să devină cu ajutorul școlilor tehnice cadre de nădejde în conducerea economiei noastre.

Indeplinirea acestei sarcini este tot așa de importantă pentru activitatea școlară ca și asigurarea unui învățământ temeinic. Ea decurge din sarcinile generale ale Planului de Stat în sectorul învățământului, sarcini a căror îndeplinire și depășire sunt prima condiție a construirii unei vieți mai bune, a orânduirii socialiste în țara noastră.

Prof. A. Darie

Organizarea recapitulării la lecțiile de limba rusă

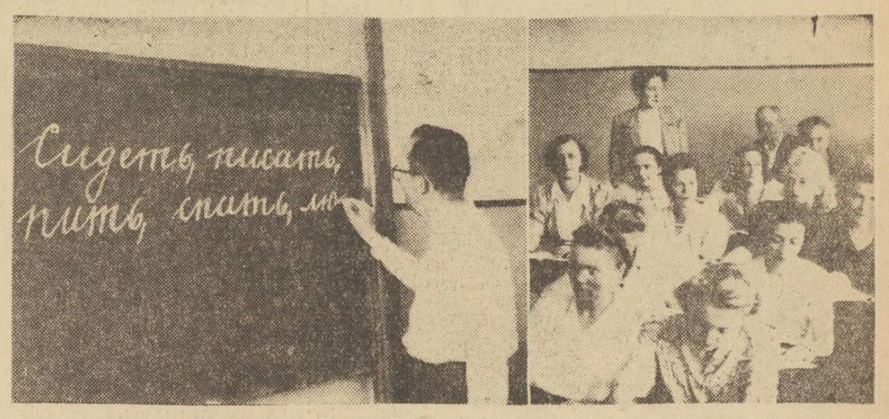

Cursurile de limba rusă sunt urmate cu viu interes de un număr tot mai mare de oameni ai muncii.

Ei învață cu sârguință spre a-și insuși limba marilor căi ai omenirii muncitoare, Lenin și Stalin.

In toate școlile din Republica Populară Română, începând din clasa a IV-a, a fost introdusă predarea limbii ruse. Anul școlar se apropie de sfârșit și se pot trage concluziile necesare, se pot aprecia rezultatele muncii depuse. Elevii începători au învățat alfabetul rus, și-au însușit 200-300 din cele mai folosite cuvinte ruse și au memorizat regulile gramaticale necesare. In clasele înaintate, elevii școlilor noastre, care și-au însușit un bagaj mult mai mare de cuvinte — unii din ei vorbesc chiar curent — studiază operele de seamă ale clasicilor ruși și sovietici.

Și iată că acum, în fața tuturor profesorilor de limba rusă se pune o sarcină extrem de importantă: toate cele învățate trebue fixate în memoria elevilor, cunoștințele dobândite trebue aplicate în practică și trebue să facem pe elevii începători să vorbească ruseşte, chiar dacă ar fi să se limiteze la vocabularul modest și la posibilitățile lexice la care au ajuns până acum.

Deoarece toată munca de studiere a unei limbi străine se bazează, în special, pe activizarea cuvintelor învățate, este logic ca, la fiecare lecție, să aibă loc o precizare rațională și o activizare a bagajului de cuvinte însușite până la data respectivă, precum și o completare continuă a acestui vocabular cu câteva cuvinte noi. In această privință, trebue să arătăm că noile cuvinte trebue să fie prezentate în propoziții mici, interesante ca sens, apropiate de viața elevilor și ușor de înțeles. Pentru aceasta, fiecare profesor trebue să aibă, în mod obligatoriu, un caiet în care să noteze toate cuvintele învățate de elevi. Fără această evidență strictă a cuvintelor învățate în fiecare clasă, munca nu poate să dea rezultatul necesar, ci va avea un caracter neplanificat și haotic. Atunci când există un astfel de caiet-dicționar, profesorul poate recapitula tot materialul studiat, se poate folosi de el în toate cazurile, poate construi cu el discuții cu clasa, poate alcătui frazele necesare legate de diferite momente ale lecției, poate recapitula mereu, fără ca elevii să simtă că se întorc la ceva vechi, fără ca ei să simtă că recapitulează. Trecerea dela vocabularul pasiv al elevilor la unul activ se obține exclusiv prin recapitulare. Rolul recapitulării este la fel de însemnat și în lupta pentru asigurarea temeiniciei cunoștințelor. Cei mai mari pedagogi au arătat nu odată acest lucru în operele lor. Marele savant-pedagog slav Ioan Amos Comenski scria: „Nu se poate realiza o învățătură temeinică fără un număr cât mai mare de recapitulări artistic organizate".

Insușirea unei limbi străine este posibilă numai dacă se organizează recapitulări sistematice, precise și juste. Pedagogul rus C. D. Ușinski observa, într'una din operele sale, că cei mai buni dintre profesori par că nu fac decât să recapituleze, dar ei merg totuși repede înainte. Pe acei profesori, care nu au grijă să construiască o temelie puternică cunoștințelor elevilor bazându-se pe recapitulare, C. D. Ușinski îi compară plastic cu un căruș beat, care n'a așezat bine bagajele. „El gonește mereu înainte, fără să privească în urmă, și aduce acasă căruța goală, lăudându-se numai cu faptul că a făcut un drum lung".

Deosebita însemnătate a recapitulării cere să se dea multă atenție procedeelor metodologice de recapitulare. Prin recapitulare nu trebue să se înțeleagă o reproducere stereotipă și standardizată a materialului studiat, în forma în care a fost studiat. Trebue să se renunțe definitiv la această concepție falsă și dăunătoare. Recapitularea cere o muncă activă, conștientă și creatoare la maximum, atât din partea profesorului cât și din partea elevului. Pentru copii, cuvintele cunoscute și înțelese sunt totdeauna imagini, în orice formă le-ar fi ele date. Și cu cât se va îmbina mai bine perceperea auditivă a cuvântului cu ideea necesară, cu gestul și intonația corespunzătoare, cu atât el va fi memorat mai temeinic, mai clar și pentru mai mult timp. Vocea și dicțiunea profesorului au o însemnătate deosebită. O voce tare în mod natural și fără salturi, evitarea vorbirii repezite, pronunțarea corectă și clară sunt deosebit de importante în predarea limbii ruse.

Este necesar să căutăm ca elevii să primească vorbele profesorului cu plăcere, cu interes și fără oboseală. Ce satisfacție, cu încredere în forțele sale, începe să simtă elevul atunci când înțelege fiecare cuvânt spus de profesor în limba rusă, când el însuși poate să-și exprime gândul în ruseşte! Pentru acest lucru, însă, fiecare cuvânt al profesorului trebue să fie cântărit și gândit dinainte. Toate frazele spuse de el trebue să fie alcătuite din timp, numai din cuvinte cunoscute. Dacă profesorul se pregătește conștiincios pentru lecție, el își poate da seama precis care dintre cuvintele învățate au fost folosite de el în discuția cu clasa, în desfășurarea momentului organizatoric, ce cuvinte și fraze au folosit la controlarea temei pentru acasă, la predarea materialului nou etc., adică, ce cuvinte învățate a recapitulat în toate momentele lecției. In acelaș timp, el poate să vadă cum poate fi utilizat materialul nefolosit la lecția viitoare pentru ca, în numărul de ore stabilit, să întregească cercurile continui și variate ale recapitulărilor. Aceasta este una din formele obligatorii ale recapitulării rezervelor lexice ale elevilor.

A doua formă o constitue lecțiile speciale de recapitulare introduse în program. Dacă profesorul dă, pur și simplu, de repetat, pentru ora următoare, o anumită lecție, elevii nu apreciază suficient această sarcină și, la întrebarea unuia din ei care a lipsit: „ce s'a dat?", vor răspunde: „nu s'a dat nimic, profesorul ne-a spus numai să repetăm".

Am auzit acest răspuns de nenumărate ori. In conștiința elevilor, sarcina de a recapitula ceeace este încă destul de proaspăt sau n'a fost cu totul uitat este identică cu „nu s'a dat nimic!". „Elevilor nu le place să repete ceeace au uitat" — spunea just Ușinski. De aici, reese cerința de bază a lecției de recapitulare: fiecare recapitulare trebue să conțină, în mod obligatoriu, o nouă variantă a exercițiilor, o nouă temă tică, o nouă problemă.

Este cu totul neinteresant să se introducă în memorie un material vechi, puțin uitat, fără să se aducă nimic nou. Numai conștiința că aceasta este o sarcină va face pe o mică parte din elevi să lucreze, dar interes nu va trezi în niciunul din ei. Impulsul fiecărei recapitulări trebue să fie numai o sarcină nouă pusă în fața elevilor, sarcină care, pentru îndeplinirea ei, va cere folosirea la maximum a diferitelor capitole din materia învățată, precum și a bagajului de cuvinte și de reguli gramaticale studiate. In acest caz, acțiunea principală nu va mai fi o reluare lipsită de interes a materialului nou, ci o muncă nouă în formă și în conținut, de care se leagă interesul viu și activitatea creatoare a elevilor.

Cu toate că în procesul acestei munci noi recapitularea materialului studiat va lua cea mai mare parte a energiei și a muncii, și se va include în toată această muncă ca un element principal, ca bază a justei îndepliniri a sarcinii noi, pentru elevi ea va rămâne la o parte, neobservată, ca ceva necesar în mod natural. Elevii vor privi de data aceasta în mod conștient materialul studiat înainte și vor căuta cu atenție indicații precise pentru îndeplinirea noii teme. Astfel dintr'o activitate plictisitoare și subapreciată, recapitularea va deveni o muncă nouă și atrăgătoare.

Temele de recapitulare sunt extrem de variate: alcătuirea, în scris sau oral a unei mici povestiri după un tablou; alcătuirea unor scheme, tabele, etc., pentru regulile gramaticale învățate, în scopul ca cea mai bună dintre acestea să fie așezată în clasă, transformarea textelor studiate în mici dialoguri-scenete. Se pot găsi exemple pentru ilustrarea regulilor învățate, se pot compune texte care să reflecte viața clasei, a familiei sau a orașului. Se pot folosi lecții de sinteză în care, în legătură cu o anumită temă, elevii să alcătuiască mici vocabulare din cuvintele învățate, pentru ca apoi să facă un plan pentru o mică expunere scrisă sau orală.

Bineînțeles că toate lucrările, metodele și mijloacele de recapitulare sunt în funcție de vârsta elevilor, de specificul muncii duse într'o clasă într'un anumit termen, de condițiile de pregătire ale elevilor. In aceste lucrări trebue să se vadă măestria pedagogică a profesorului, capacitatea lui de a îmbina just greutățile muncii și posibilitățile clasei. Profesorul trebue să țină totdeauna minte că gramatica nu este un scop în sine ci numai un mijloc pentru înțelegerea mai justă și mai ușoară a diferitelor fenomene ale limbii ruse. Toată atenția elevilor trebue concentrată nu asupra regulei însăși, ci asupra exemplelor bogate în conținut, accesibile și interesante ca sens, care ilustrează și confirmă regula.

In afară de aceasta nu trebue să pierdem din vedere că gândirea copiilor este concretă și emoțională.

„Învățați pe copii — spune Ușinski — vreo cinci cuvinte necunoscute de ei, și se vor chinui mult și inutil cu ele; dar dacă legați de tablou lor douăzeci de cuvinte, copilul le va însuși din sbor".

Reprezentarea intuitivă a materialului învățat, recapitularea cu ajutorul tablourilor, alcătuirea tabelelor și a diagramelor ușurează simțitor memorarea. Creând posibilități de opunere și comparare, recapitularea servește prin aceasta ca bază pentru o înțelegere mai completă, mai clară și mai adâncă; ea ajută la însușirea într'adevăr conștientă a materialului studiat. Memorarea rațională este mult mai productivă decât cea mecanică, iar lecțiile de recapitulare incluse în îndeplinirea unor teme noi, legate de interes și de o muncă activă a gândirii, ridică simțitor efectul memorării. Efectul acestor teme de recapitulare bine gândite este cu atât mai mare, cu cât se creează noi legături în care materialul studiat nu fusese văzut înainte. Se schimbă deseori ordinea în care a fost predat materialul la început și lucrul acesta contribue la formarea unor concluzii, legi și legături noi. Practica ne arată că productivitatea memorării crește mai mult atunci când legăturile logice sunt arătate și determinate de elev — care, repetând materialul, face noi comparații — decât atunci când sunt formulate de către profesor într'o formă definitivă. Astfel, de pildă, dacă într'un caz vom cere elevilor să-și amintească singuri sau să găsească cuvinte asemănătoare ca sens cu cuvântul învățat, iar în alt caz le vom cere numai să citească o serie de perechi de cuvinte gata alcătuite, vom constata că, în primul caz, efectul muncii a fost o memorare mai temeinică decât în cel de al doilea. Lucrul acesta arată cât de mare și de pozitiv este rolul activității vii a gândirii în timpul memorării. La recapitulare, posibilitatea de a organiza lucrări care cer o gândire activă este cu mult mai largă decât la însușirea inițială a materialului. Cunoscând dinainte materialul și trebuind numai să-l reactualizeze în memorie elevii pot rezolva mai repede problemele care li se pun la recapitulare.

Reamintirea activă — care, în aceste probleme, urmează inevitabil după recapitulare — „obligă pe elev să reproducă el însuși urmele reprezentărilor formate mai înainte" (Ușinski). Profesorii trebue să provoace cât mai des pe elevi la o reamintire activă, să-i facă să depună eforturi perseverente de voință pentru a-și readuce în memorie cele învățate.

Paralel cu includerea permanentă a materialului vechi în diferite combinații, la lecția de limba rusă profesorul trebue să dea și un anumit material nou, care să lărgească și să sintetizeze ceeace a fost însușit înainte.

Această sintetizare lărgește cunoașterea și arată deseori laturi noi ale fenomenelor limbii.

Vorbind despre introducerea materialului nou, nu avem deloc în vedere ceva care iese din limitele programului, ci de o adâncire și de o sistematizare a materiei acestui program. Sistematizarea cunoștințelor dă profesorului posibilitatea de a lămuri în vechiul material tot ce nu putea fi complet înțeles fără cunoștințe ulterioare. Acest principiu ajută la legarea mai strânsă a diferitelor capitole, contribue la formarea unor noi generalizări, clasificări și comparații.

Pentru recapitulare se cere, dacă nu mai mult, cel puțin tot atâta timp și gândire cât și pentru transmiterea materialului nou. Aceasta, pentrucă cea mai importantă condiție a productivității recapitulării este justa și permanenta ei repartizare la fiecare lecție. Trebue repetat des și câte puțin. Intervalele de timp prea lungi între recapitulările diferitelor capitole ale materiei studiate duce la rezultate proaste: în aceste cazuri apare necesitatea nu de a repeta ci de a învăța din nou.

„Educatorul — scria Usinski — care înțelege natura memoriei va recurge necontenit la recapitulări, nu pentru a repara cele dărâmate, ci pentru a consolida clădirea și pentru a ridica un nou etaj"

Instiințare

Ministerul Invățământului Public face cunoscut că a abonat Secțiunile de Invățământ dela: județ, comune urbane asimilate cu județul și dela plăși, precum și școlile medii, la materialul de partid, tipărit de Editura P.M.R., după cum urmează:

a) Secțiunile de Invățământ dela județe și comune urbane asimilate cu județul (pentru birourile pedagogice), la toate publicațiile Editurii P.M.R., în limba română.

b) Secțiunile de Invățământ ale plășilor, precum și școlile medii: române, maghiare și germane, la toate broșurile editate de P.M.R. Abonamentele sunt plătite de Ministerul Invățământului Public.

Note politice externe

Imperialiștii americani își continuă cu febrilitate uneltirile lor mârșave de război. Ei n'au renunțat să adauge la celelalte pacte agresive încheiate până acum cu diverse guverne trădătoare ale Europei Occidentale și mai de mult proiectatul pact mediteraneam. Astfel s'a semnat la 24 Martie, la Roma, un pact italo-turc ,care are în vedere tocmai realizarea unui nou instrument, la dispoziția imperialiștilor yankei, de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Uneltirile imperialiștilor anglo-americani cu prilejul întrunirii dela Cairo, la finele lui Martie, a consiliului țărilor arabe, — unde acestea s'au pronunțat pentru restabilirea legăturilor normale cu Spania fascistă a lui Franco, — demonstrează deasemenea țelurile politicii lor în Mediterana.

Balcanii sunt vizați în mod stăruitor de politica agresivă a imperialiștilor americani. Pentru a realiza această politică ei se servesc de spionii și asasinii fasciști dela Belgrad, lacheii titoiști, deasemenea de argații monarho-fasciști dela Atena, între care dealtminteri se plănuește stabilirea unei cărdăși cât se poate de strânse.

De curând „Borba", foaia fascistă oficială a regimului dela Belgrad, a arătat deschis că Iugoslavia urmărește stabilirea unor relații „normale" cu Grecia. Iar Tito însuși, acest trădător odios, într'un interview acordat recent ziarului „Times" mărturisea, și pe ocolite și fățiș, că dorește „bune" relații cu Grecia monarho-fascistă. Iuda-Tito s'a dovedit încădată sluga prea plecată a politicii agresive americane. Mai întâi a lovit cu pumnalul, pela spate, eroica armată democrată greacă și acum se înțelege cu călăii dela Atena fățiș, acționând ca un veritabil lacheu ce se află al imperialiștilor americani.

Schimbarea de guvern în Grecia, ordonată de imperialiștii americani, „alegerile" cari au avut loc atât în Grecia cât și în Iugoslavia reușite deasemeni de imperialiștii americani au fost măsuri prealabile pentru realizarea unei axe Belgrad-Atena, complementară pactului agresiv al Atlanticului de Nord. Agresiunea plănuită de imperialiștii americani se află însă în stadiul unor pregătiri mai directe. Astfel, la sfârșitul lunii Martie, la Atena a avut loc o conferință americană cu participarea ambasadorului american la Belgrad, Allen ,a ambasadorului american la Moscova, Kirk, însoțiți amândoi de numeroși experți și consilieri. In acelaș timp la Atena se afla șeful statului major al armatei americane generalul Lawton Collins. Scopul adevărat al acestei conferințe a fost organizarea ajutorului militar american pentru Tito. Allen aducea la conferință, după cum informează ziarul grec „Elefteria", un mesagiu din partea lui Tito adresat guvernanților greci .

Se fac pregătiri pentru transportarea armelor în Iugoslavia. Comunicațiile de cale ferată și de șosele între Salonic și teritoriul iugoslav au fost restabilite. La Salonic funcționarii titoiști studiază împreună cu reprezentanții greci și americani amenajarea unei zone libere în acest port. Șeful statului major al armatei americane, Collins, cu membrii statului său major au sosit la Salonic.

Cu ajutorul fasciștilor dela Atena și dela Belgrad, imperialiștii americani pun la cale noui crime împotriva popoarelor din Balcani și Europa de Est. Regimul fascist dela Atena se menține însă cu sprijinul armatei americane. Poporul eroic grec dorește însă pacea și libertatea și el desvoltă noui forme de luptă împotriva regimului trădător patronat de americani. Voința imperialiștilor este deasemenea atotputernică la Belgrad. Dar și în Iugoslavia mase din ce în ce mai largi se ridică împotriva clicii vânzătoare de țară care a uzurpat puterea.

Sprijinindu-se pe forța uriașă a Uniunii Sovietice, a întregului lagăr democratic și antiimperialist, popoarele grec și iugoslav vor lupta pentru liberiatea lor.

Vânzătorii poporului grec și vânzătorii popoarelor iugoslave, care dețin puterea la Atena și la Belgrad, nu-și vor putea deaceea realiza vânzarea.

In Australia se află la putere un guvern laburist. Ca și laburiștii din Anglia ei fac mereu și pe mai toate problemele jocul imperialiștilor americani. Iată de ce, guvernul australian, are de gând acuma să pună în afara legii Partidul Comunist. Se pregătește deci punerea în Parlament a unui proiect de lege fascist prin efectul căreia toate organizațiile progresiste vor fi scoase comuniste si trecute în ilegalitate. Emulii hitlerismului nu pot privi cu nepăsare lupta pentru pace și pentru bună starea poporului pe care o duc comuniștii. Cu atât mai mult acum când imperialiștii se străduiesc să antreneze Australia în pregătirile războiului de agresiune ce-l plănuiesc. Fascizând Australia, guvernanții ei s'au angajat să furnizeze imperialiștilor anglo-americani infanterie de masacru.

Măsurile îndreptate împotriva clasei muncitoare în Australia se succed una după alta. Anul trecut, cu prilejul marii greve a minierilor în care se aflau angajați mai mult de 70.000 de muncitori, au fost luate măsuri de cea mai odioasă speță împotriva oamenilor muncii. Acum guvernanții laburiști ai Australiei au înscenat un proces fascist, de felul celui din U.S.A., împotriva secretarului general al Partidului Comunist Australian, Sharkey. Acesta declarase că asemenea popoarelor din întreaga lume, clasa muncitoare din Australia nu va lupta în război împotriva Uniunii Sovietice. Această declarație care fusese întâmpinată cu entuziasm de masele de milioane ale poporului, i-a făcut însă să turbeze pe slugile imperialiștilor anglo-americani care dețin puterea în Australia. E încearcă deaceea să scoată în afara legii Partidul Comunist.

Poporul australian luptă însă cu hotărâre pentru pace ,pentru un trai mai bun. Această luptă se împletește cu lupta tuturor popoarelor, unite în lagărul de neînvins al păcii și democrației ,în fruntea căruia se află invincibila Uniune Sovietică. Impreună cu aceea a întregului lagăr democratic și antiimperialist, lupta poporului australian, a celor mai buni fii ai lui, este de neînvins.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnita Anastasia)

ANUL II Nr. 55 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 21 Aprilie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Păstrați amintirea lui Ilici, iubiți-l și studiați-l pe învățătorul și conducătorul nostru, Ilici.

Luptați împotriva dușmanului dinăuntru și dinafară și sdrobiți-l, așa precum ne învață Ilici.

Creați o viață nouă, un nou fel de viață, o cultură nouă, așa precum ne învață Ilici.

Nu ocoliți niciodată munca măruntă, căci din munca măruntă se clădește tot ce e măreț, iată unul din importantele precepte ale lui Ilici.

I. V. STALIN

Învățătura lui Lenin far luminos al omenirii muncitoare

La 22 Aprilie se împlinesc 80 de ani dela nașterea lui Vladimir Ilici Lenin.

80 de ani! Un interval scurt de-l socotim în comparație cu lunga istorie a omenirii. Și totuși, ce pași uriași a făcut desvoltarea societății în acești ani! Mersul necesar al desvoltării istorice a măturat definitiv de pe fața pământului regimurile exploatatoare burgheze dintr'un lanț întreg de țări, în care se înalță azi, tot mai luminoasă, o lume nouă. In acești ani, geniul lui Lenin a exercitat o influență hotărîtoare asupra desvoltării sociale. In tot acest interval figura lui Vladimir Ilici s'a înălțat uriașă în conștiința maselor, timpul verificând în totul adevărul marilor învățături leniniste.

V. I. Lenin și tovarășul Stalin — marele său discipol și continuator — conducători și dascăli iubiți ai oamenilor muncii din întreaga lume, sunt cei mai geniali reformatori ai tuturor timpurilor. Plecând dela o cunoaștere precisă a desvoltării societății, ei au înfăptuit o uriașă cotitură revoluționară în istoria omenirii, au inaugurat o eră nouă — era comunismului și au pus temeliile de granit pentru trecerea omenirii dela preistorie la adevărata ei istorie.

Indrăzneți, curajos, plin de energie, perseverent și neobosit, revoluționar înăscut, cu o gândire clară, logică și precisă, înarmat cu o înaltă principialitate de clasă, simplu, modest și lipsit de îngâmfare, purtând în suflet o adâncă încredere în masse, o dragoste arzătoare pentru forțele creatoare ale poporului, pe care-l îndrăgea nespus — iată câteva din minunatele trăsături de caracter ale lui V. I. Lenin, pe care tovarășul Stalin l-a numit atât de sugestiv: „un vultur de munte"!

Gigantica figură a lui Lenin

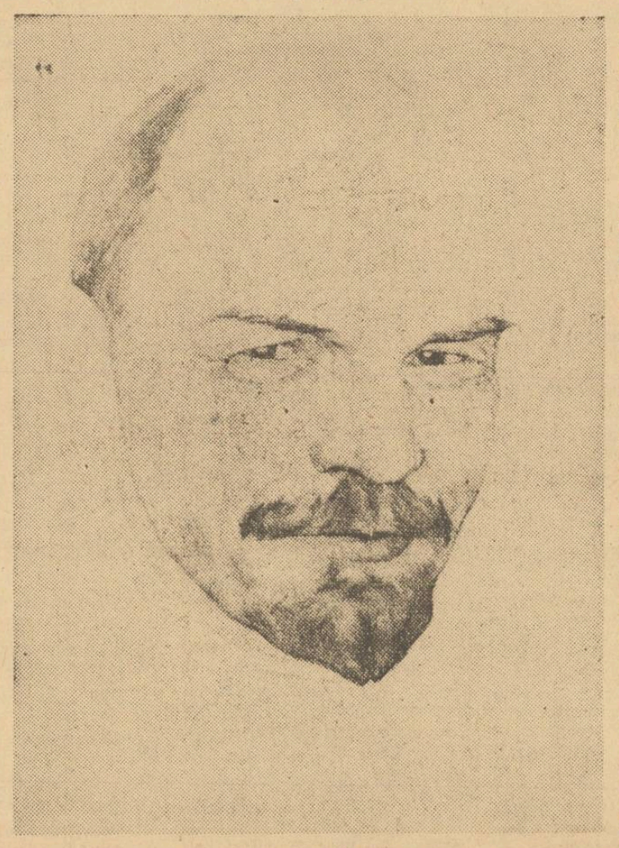

este adânc întipărită în conștiința oamenilor muncii de pretutindeni, deoarece învățătura lui vastă și diversă este nemuritoare.

Ideile sale geniale, desvoltate în opera teoretică și practică a marelui său tovarăș de luptă și continuator, Iosif Vissarionovici Stalin, se impun din ce în ce mai puternic, armatei celor ce muncesc din întreaga lume, devenind ideile conducătoare ale epocii noastre.

V. I. Lenin nu numai că a păstrat și a salvat dela falsificare și schilodire măreața învățătură a lui Marx și Engels, curățind-o de sgura oportunismului și reformismului, dar el a desvoltat și îmbogățit învățătura marxistă, ridicând-o pe o treaptă superioară.

Tovarășul Stalin ne învață că leninismul este marxismul epocii imperialismului și al revoluțiilor proletare, teoria și tactica revoluției proletare în general, teoria și tactica dictaturii proletariatului, în special, subliniind că leninismul este continuarea directă și desvoltarea marxismului, corespunzătoare particularităților epocii imperialismului.

Una din problemele în care Lenin a adus elemente noi, desvoltând și îmbogățind marxismul, este, în primul rând, chestiunea capitalismului monopolist, a imperialismului, ca noua și ultima fază a capitalismului. Pe baza unei adânci analize științifice a capitalismului, V. I. Lenin a arătat că vechiul capitalism industrial se transformă în capitalism monopolist, ultimul stadiu al capitalismului în agonie, faza imperialismului, când toate contradicțiile societății burgheze în descompunere se agravează creînd condițiile pieirii ei inevitabile.

In urma acestei ascuțite analize a imperialismului, V. I. Lenin a tras concluzia că imperialismul este ajunul revoluției socialiste.

Descoperind legea desvoltării

(Continuare în pag. 4)

Lenin despre cultura socialistă și despre revoluția culturală

Desvoltând și îmbogățind marxismul în epoca imperialismului și a revoluției proletare, marele Lenin a creat teoria despre cultura socialistă, a determinat particularitățile istorice ale nașterii și desvoltării acestei culturi, i-a stabilit rolul și importanța în lupta pentru victoria comunismului.

Lenin ne-a învățat că cultura socialistă se poate forma și desvolta numai în condițiile luptei pentru victoria revoluției socialiste, pentru consolidarea dictaturii proletariatului, pentru construirea socialismului.

Spre a atinge acest țel — anume construirea socialismului — pentru a desființa împărțirea societății în clase, a lichida exploatarea omului de către om, a spus Lenin, e nevoie de dictatura proletariatului care să se sprijine pe toate cuceririle culturii, științei și tehnicii, e nevoie ca proletariatul să se pună în fruntea țărănimii, pentru a putea conduce întreg poporul spre comunism.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a sfărâmat vechiul aparat de stat, a instaurat dictatura proletariatului, a creat Statul Sovietic care a deschis un drum nou și larg pentru o nouă cultură, cultura socialistă.

Lenin a stabilit teza deosebit de importantă că cultura socialistă sovietică, în opoziție cu cea burgheză, este o cultură cu adevărat populară, slujind interesele poporului.

Subliniind această deosebire principială dintre cultura burgheză și cultura sovietică, Lenin a scris:

„Inainte vreme întreaga minte omenească, întregul geniu al omului a creat numai pentru a da unora toate binefacerile tehnicii și culturii, și pentru a lipsi pe ceilalți de tot ce este mai necesar: cultură și progres. Acum, însă, toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii vor deveni un bun al întregului popor și de azi înainte mintea și geniul omenesc nu vor mai fi niciodată transformate în mijloace de oprimare, în mijloace de exploatare" (Opere complecte, vol. XXII, pag. 225, ed. rusă).

Lenin ne învață că noua cultură socialistă poate fi construită pe baza acelui bagaj de cunoștințe pe care omenirea le-a asimilat sub capitalism.

Incă înainte de Revoluția din Octombrie, Lenin, în lucrările sale „Renunțăm la orice moștenire", „Ce-i de făcut?", „Despre mândria națională a velicorușilor" precum și în altele, a stabilit atitudinea pe care Partidul Bolșevic trebue să o adopte față de mișcarea din trecut și față de tradițiile democratice ale gândirii sociale.

Lenin și Stalin au sdrobit afirmațiile oportuniștilor care susțineau că proletariatul n'ar putea repurta victoria asupra burgheziei, că n'ar putea să mențină puterea de stat și să construiască socialismul fără a crea, încă sub capitalism, cadrele sale de intelectuali, cadrele sale de conducători și de administratori ridicați din sânul muncitorimii.

Lenin a arătat că, proletariatul trebuie să pună mai întâi stăpânire pe puterea de stat spre a crea condiții prielnice de desvoltare care să permită ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, însușirea tuturor realizărilor culturii și pregătirea de cadre de intelectuali, de cadre de conducători provenite din rândurile muncitorilor și țăranilor. Viața a confirmat justețea tezei lui Lenin. Partidul și Guvernul Sovietic, în cursul luptei pentru victoria socialismului, au ridicat și au educat cadre numeroase de conducători, le-au înarmat cu cunoștințe și experiență, le-au călit în lupta împotriva dușmanilor.

După cucerirea puterii de stat

(Continuare în pag. 2)

V. I. Lenin și I. V. Stalin. — Pictură de P. Vasiliev

O nouă și importantă victorie a poporului muncitor

Printr'un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale au fost naționalizate imobilele aparținând exploatatorilor de locuințe din mediul urban.

Această hotărâre a Partidului și Guvernului de o importanță covârșitoare dă o nouă lovitură claselor exploatatoare, slăbește pozițiile capitaliste și sporește sectorul socialist.

Muncitorii, funcționarii, profesorii și toți oamenii muncii își amintesc de ani lungi de suferințe, de umilire la care erau supuși de către foștii industriași, moșieri, bancheri, comercianți, acești paraziți cu zeci de apartamente, în care domneau luxul și desfrâul.

Sub regimurile burghezo-moșierești acești monopoliști de imobile, proprietari și ai altor însemnate isvoare de îmbogățire fixau chiriile după cum vroiau ei, aruncau afară din locuințe pe oamenii nevoiași în miezul iernii, pe frig, pe ploaie sau oricând credeau că se pot răzbuna mai crunt pe cei ce aveau nevoie de un adăpost pentru ei și familiile lor.

Fapte mârșave, acești exploatatori continuau să săvârșească și în vremea din urmă.

Sunt numeroase cazuri, din care reiese că elementele marii burghezii, deținători de imobile, supuneau locuințele unor degradări sistematice, refuzau reparațiile necesare pentru buna întreținere a clădirilor.

Pentru a ne da seama de severile pe care foștii industriași și foștii moșieri le scoteau de pe urma exploatării imobilelor e deajuns să ne gândim că un Antonescu Petre din Capitală deținea nu mai puțin de 115 apartamente, un altul pe nume Băicoianu Alexandru trăia în desfrâu din exploatarea celor 30 de locuințe pe care le avea în strada 30 Decembrie. Zeci și sute de exemple asemănătoare pot fi înșirate aci, dacă luăm pe rând fiecare oraș al țării noastre. Și până acum, regimul nostru de democrație populară a luat măsuri de ocrotire a oamenilor muncii, prin înființarea oficiilor de închiriere.

O adevărată luptă se dădea între funcționarii acestor oficii și proprietarii de imobile „dușmani de moarte ai celor ce aveau nevoie de un adăpost omenesc, aveau nevoie de condiții bune de trai.

Măsură naționalizării unor imobile din orașe va rezolva în parte nevoile mereu mai mari de locuințe ale populației muncitoare, dar în mod mulțumitor ea nu se poate rezolva decât prin dezvoltarea economică a țării noastre care va asigura mijloacele materiale pentru a trece la o operă masivă de construire de locuințe.

Decretul pentru naționalizarea acestor imobile a fost primit cu satisfacție de masele largi și constituie o verigă importantă care se adaugă realizărilor obținute prin lupta oamenilor muncii din țara noastră. El aduce o contribuție de seamă la întărirea și desvoltarea sectorului socialist în economia R.P.R., la opera de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Nu intră în prevederile decretului și nu se naționalizează imobilele proprietatea muncitorilor, țăranilor, funcționarilor, micilor meseriași, intelectualilor profesioniști și pensionarilor.

Faptul acesta constituie încă o dovadă că cei ce și-au construit locuințe din munca lor fără a exploata pe cineva, sunt și rămân mai departe stăpâni pe proprietatea lor, iar legile de astăzi ale țării întăresc și le apără această proprietate.

Oamenii muncii din țara noastrăvăd în hotărîrea Partidului și a Guvernului încă o biruință împotriva claselor exploatatoare care se agățau cu încăpățânare și ură de pozițiile ce le mai dețineau. Oamenii muncii știu ca de azi înainte vor putea sta liniștiți în locuințele lor, că chiriile pe care le vor plăti nu vor mai merge în buzunarele fără fund ale foștilor industriași și ale foștilor moșieri, ci vor contribui la întărirea economiei, la înflorirea Patriei noastre.

Fiecare om al muncii, fiecare cetățean cinstit al Republicii noastre Populare are datoria să contribue la traducerea în viață a acestui important decret, să apere cu sfințenie imobilele devenite bunuri comune ale întregului popor.

Dușmanii de moarte ai regimului nostru, exploatatorii care au pierdut acest însemnat isvor de îmbogățire pentru ei vor căuta să saboteze aplicarea Decretului. Cu greu se vor putea o bișnui cu ideea că a secat și această sursă de unde își umpleau pungile cu bani. Comitetele Provizorii care sunt însărcinate cu aplicarea acestui decret, au datoria de a zădărnici orice încercare a foștilor proprietari, de a vătăma sau a distruge imobilele naționalizate.

Insuflețiți de această nouă victorie obținută împotriva claselor exploatatoare, oamenii muncii din țara noastră, mărește efortul lor pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, pentru întărirea scumpei noastre Patrii, factor activ în lupta pentru pace.

Gh. Zăhărachescu

Pentru un nou avânt al școlii sovietice

de I. A. CAIROV
ministrul învățământului R.S.F.S.R.

Școala sovietică, clădită pe principiile marxism-leninismului, este cea mai înaintată școală din lume. Conducându-se după hotărîrile Partidului și ale Guvernului asupra școlii și după rezoluțiile istorice ale Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. în problemele ideologice, cadrele didactice ale țării noastre îmbunătățesc din an în an calitatea muncii instructiv-educative, izbutesc, muncind cu perseverență, să dea elevilor cunoștințe tot mai adânci și mai temeinice și îi educă în spiritul patriotismului înflăcărat, în spiritul mândriei naționale sovietice.

In acest an școlar, școala sovietică a pornit la aplicarea hotărîrilor Partidului și ale Guvernului referitoare la realizarea învățământului general obligatoriu de șapte ani în toată țara. Acesta constitue un nou pas însemnat pe drumul nostru spre comunism. Partidul și tovarășul Stalin ne învață că, în perioada construirii comunismului, conștiința comunistă a oamenilor muncii capătă o însemnătate uriașă. In această perioadă, rolul școlii, care este chemată să instruiască și să educe tânăra generație, crește nemăsurat. Școala noastră a căpătat un nou avânt. O serie întreagă de fapte dovedesc aceasta. La examenele de promovare și absolvire din anul școlar trecut, elevii au arătat că posedă cunoștințe bogate și temeinice. Sunt mulți acei învățători și profesori care nu mai au în clasa lor niciun elev rămas în urmă sau repetent. Numai în Moscova sunt peste 3000 de asemenea cadre didactice. Munca ideologico-educativă din școală s'a îmbunătățit simțitor.

Dar, alături de succesele dobândite, trebue arătate și lipsurile, dintre care unele sunt serioase. In unele regiuni și republici autonome, învățământul general obligatoriu nu este încă realizat în mod satisfăcător. In anul școlar 1949/950, planul referitor la contingentul de elevi din școlile elementare de șapte ani și medii a fost îndeplinit numai în proporție de 97,3%. Rămân în urmă în special regiunile Novosibirsc, Curganse și Stalingrad, ținutul Crasnoiar și R. S. S. A. Daghestan. In unele regiuni, mulți elevi se retrag din școală.

Vinovați de această situație sunt, în primul rând, organele învățământului public, care, uneori, rezolvă neîndemânatec și fără pricepere problemele învățământului general.

Astfel, de pildă, în loc să analizeze serios cauzele retragerii elevilor din școli și să ia măsuri juste pentru ca elevii să continue a învăța în școală, unele cadre ale învățământului caută să acționeze pe căi administrative. In regiunea Cicalov, copiii care, din anumite cauze, au părăsit școala, au fost readuși prin ordin, dar nu s'a făcut nimic pentru ca ei să-și poată ajunge din urmă tovarășii.

Repetența este un mare neajuns. Lupta împotriva ei este grea și complicată. O situație puțin îmbucurătoare este în deosebi în școlile elementare rurale. Numărul elevilor nepromovați din aceste școli formează jumătate din numărul total.

Sarcina cadrelor didactice constă în a reduce repetența la minimum, de a o reduce numai la cazurile când este provocată de cauze obiective — de pildă, de boală — fără a reduce însă exigențele față de elevi.

Una din cauzele care provoacă repetența este formalismul în predarea limbii ruse, formalism care n'a fost încă înlăturat din multe școli. Copiilor li se predă uneori gramatica și ortografia rupte de practică; studiind, de pildă, formele de cuvânt, ei nu înțeleg totdeauna sensul lor. Cunoștințele de limba rusă ale elevilor din școlile naționale nu corespund întotdeauna cerințelor programului. Toate aceste lipsuri, precum și altele, sunt provocate, în special, de nivelul coborît al predării.

Realizarea politicii Partidului și a Guvernului în domeniul industrializării țării cere restructurarea predării fizicii, a chimiei și a matematicii, care formează baza teoretică a tehnicii actuale. In predarea fizicii o însemnătate deosebit de mare are intuiția. Insă unii directori de școli mai subapreciază încă acest lucru. Multe laboratoare de fizică și chimie au nevoie de utilaj suplimentar, iar într'o serie de școli acesta lipsește cu desăvârșire. In cadrul studierii fizicii și chimiei, elevii sunt lipsiți de posibilitatea de a face experiențe de laborator. Dar este clar că nu se pot obține rezultate concrete decât acolo unde aceste experiențe stau la baza cunoștințelor elevilor. Nu se folosește în suficientă măsură nici posibilitatea uriașă pe care o dă studierea fizicii pentru formarea concepției materialiste a elevilor.

In ultimul timp, Ministrul Învățământului și organele lui de pe teren au luat măsuri pentru restructurarea predării biologiei pe baza învățăturii miciuriniste. Dar nici până azi n'a fost elaborat un manual de darwinism și nu s'a dat nici materialul didactic necesar predării acestui obiect.

Nivelul învățăturii elevilor a crescut simțitor în comparație cu anul trecut și continuă să crească, dar lucrul acesta nu se vede încă peste tot. Toate aceste lipsuri nu mai pot fi tolerate.

Organizațiile comsomoliste și pionierești sunt chemate să ajute școala în munca ei instructiv-educativă. Rezoluțiile Congresului al XI-lea al Comsomolului au avut un rol hotărîtor în îmbunătățirea activi-

(Continuare în pag. 2)

Semnăm cu entuziasm Apelul pentru interzicerea armei atomice

Adeziunea Comitetului Executiv al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ din R. P. R. la Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii

Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, în numele celor 120.000 de membri, care muncesc pentru a instrui și educa tineretul, pregătindu-l să dea cadre necesare construirii socialismului în Patria noastră, își însușește în întregime Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Răspunzând acestui Apel, Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ cheamă pe toți salariații din învățământ să-l semneze și să ceară cu hotărîre interzicerea necondiționată a armei atomice, cu care imperialiștii anglo-americani și agenții lor, atâtători la război, amenință să distrugă oamenii în massă.

Comitetul Executiv
al Uniunii Sindicatelor Salariaților
din Invățământ

DE CE LUPT PENTRU PACE

De ce semnez Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii?

Pentrucă am înțeles ce e un război, ce înseamnă distrugerile pe care le lasă, moartea pe care o împrăștie.

Pentrucă am înțeles că sutele de milioane de oameni duc greul războiului, în timp ce câteva mii trag tot profitul.

Pentrucă nici eu, nici tovarășii mei de muncă: matematicienii și ceilalți oameni de știință, nu vrem să punem știința în slujba exploatatorilor, atâtători la război.

Pentrucă și eu și tovarășii mei de muncă din școli și academii, urmând exemplul muncitorilor din uzine și de pe tractoare, ne străduim să dăm o producție cât mai mare, să ridicăm productivitatea muncii, să ameliorăm condițiile de muncă, să ridicăm nivelul cultural al tuturor oamenilor muncii, și să construim societatea în care fiecare să ducă o viață îndestulată, să se bucure de binefacerile științelor și artelor, o viață de muncă rodnică, sigură și luminoasă.

In fiecare zi suntem tot mai mulți, noi, cei ce luptăm pentru pace, în fiecare zi suntem mai hotărîți, mai conștienți.

Zidul păcii va frânge valurile tuturor încercărilor de război.

Acad. Prof. Gr. C. Moisil

SEMNAND APELUL PENTRU PACE APARAM ȘTIINȚA

Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii a avut și continuă să aibă un ecou adânc și printre studenții și colectivele didactice al institutelor de învățământ superior.

Faptul nu trebue să ne surprindă. Oamenii de știință, formați sau pe cale de a se forma, au nevoie de pace, în aceeași măsură ca și frații lor, muncitorii manuali. Munca, indiferent de felul ei, nu se poate desfășura cu spor și cu folos pentru omenire decât dacă i se asigură condiții favorabile, dintre care cea mai importantă este liniștea materială și morală, adică pacea. Ce-au făcut atâția oameni în vremea ultimului război? Unii, impinși de conducătorii lor fasciști, au fabricat arme ucigătoare sau au pornit să cotropească, în vederea exploatării, țări asupra cărora n'aveau niciun drept, iar alții au trebuit să-și apere patria împotriva cotropitorilor. Și unii și ceilalți și-au părăsit ocupațiile lor pașnice, cu adevărat productive, numai pentrucă o mână de nebuni și de criminali, ai căror urmași pregătesc astăzi un nou măcel, i-au silit la aceasta. Să mai amintim zecile de milioane de morți, incalculabilele distrugeri materiale, eforturile depuse după aceea pentru refacerea stricăciunilor?

Iată de ce studențimea și cadrele didactice universitare trebue nu numai să-și dea adeziunea la Apelul pentru apărarea păcii, ci să și lupte, din răsputeri, pentru înfăptuirea țelurilor cuprinse în el. Procedând astfel, ei apără știința pe care o cultivă, își apără Patria și se apără pe ei înșiși.

Acad. Prof. Iorgu Iordan

Să pregătim temeinic încheierea anului școlar*)

Am intrat în perioada pregătirilor pentru sfârșitul anului școlar. In condițiile regimului de democrație populară, când învățământul a devenit o importantă problemă de Stat, chestiunea asigurării din timp a bunelor rezultate ale anului școlar capătă o însemnătate deosebită.

Planul de Stat prevede pentru anul școlar 1950/51 o creștere masivă a învățământului în toate direcțiile. Asigurarea condițiilor pentru pregătirea de noi cadre de constructori ai socialismului depinde însă de rezultatele anului școlar curent.

Fiecare an școlar constituie doar o verigă importantă a lanțului neîntrerupt de creștere și pregătire a constructorilor socialismului. Deaceea în fața cadrelor didactice, a studenților și elevilor stă acum marea sarcină de a desfășura o adevărată bătălie pentru o temeinică pregătire a cât mai mulți promovați și absolvenți. In centrul acestei bătălii trebue să stea: pe de o parte IMBUNATĂȚIREA FRECVENȚEI iar pe de altă parte RIDICAREA NIVELULUI INVĂȚĂTURII ȘI PREDĂRII.

In privința frecvenței, o serie de școli au reușit să obțină succese încă în semestrul I, atingând pe alocuri o frecvență de 100%. Aceasta, datorită unei munci perseverente de lămurire cu elevii și chiar cu părinții, care uneori împiedică copiii să meargă la școală, sub pretextul că au de lucru pe acasă. Intr'o serie de școli și institute superioare însă, frecvența nu este mulțumitoare. Indeosebi la țară, în perioada muncilor agricole, s'a observat o scădere a frecvenței școlare.

In afara anumitor greutăți obiective, cauzele acestei situații sunt multiple: conducerile anumitor școli n'au pus destul de ascuțit problema frecvenței; în unele facultăți și școli, organizațiile de partid și U.T.M. au o atitudine tolerantă și neprincipială față de acest aspect important al învățământului; numeroase Comitete Provizorii s'au desinteresat de această problemă; unii elevi și studenți îmbibați de educația burgheză manifestă încă tendințe de „chiul".

In ceeace privește ridicarea nivelului învățăturii, de cea mai mare importanță sunt: îmbunătățirea studiului individual, metoda de bază a învățăturii, și înviorarea grupelor de învățătură în școlile medii și a grupelor de studenți în învățământul superior.

In unele școli medii ca de pildă în clasa XI-a dela școala pedagogică din Vaslui, liceul de fete din Roman, liceul Nr. 1 B. București etc., grupele de învățătură funcționează bine, sub conducerea profesorilor și diriginților. Deasemeni în în-

*) Articol de fond apărut în „Scânteia" nr. 1713 de Miercuri 19 Aprilie 1950.

(Continuare în pag. 3)

80 ani dela naşterea marelui Lenin

Universitatea „V. I. Ulianov-Lenin" din Cazan

Toate vorbesc aici de marele Lenin. Chiar la intrarea Universităţii, se află o mare placă comemorativă, cu următoarele cuvinte săpate în litere de aur: „Aici, în anul 1887, a studiat Vladimir Ilici Ulianov-Lenin".

Cine trece pragul Universităţii, are în faţă o sculptură

După terminarea liceului, Lenin, pe vapor, în drum spre Kazan

uriaşă de bronz a genialului conducător. La dreapta şi la stânga, se deschid coridoare lungi, nesfârşite, prin care trec grăbiţi studenţii, conferenţiarii şi profesorii.

Până la începerea cursurilor, mai e o jumătate de oră. Dar studenţii s'au adunat aproape toţi şi sunt gata ca, la semnalul soneriei, să-şi ocupe locurile în sălile spaţioase şi luminoase ale Universităţii. Mulţi dintre ei se pregătesc şi acum pentru orele de curs.

Pe măsură ce minutarele ceasornicului se apropie de ora opt, pe coridoare gălăgia creşte tot mai mult. Câte odată glasurile încetează pentru o clipă: studenţii îşi salută profesorii care se îndreaptă către catedrele lor. Trece un bărbat cu mustăţi încărunţite, profesorul Dimitrie Martânov. E cunoscut de toată lumea. A fost şi el cândva student al acestei foarte vechi universităţi. In prezent Dimitrie Iacovlevici e un mare savant, doctor în ştiinţele fizico-matematice. El răspunde simplu, prietenește, la salutul studenţilor săi. Ia chiar de braţ pe un tânăr cu păr bălai şi începe să-i explice ceva, cu însufleţire. Convorbirea este însă întreruptă de semnalul soneriei care vesteşte începutul cursurilor.

S'au golit coridoarele. A început deodată să domnească în ele o adâncă tăcere. Ne-am suit la al doilea etaj şi am intrat în marea sală de festivităţi, în aceeaşi sală în care, la 4 Decembrie 1887, Vladimir Ulianov, pe atunci tânăr de 17 ani, şi prietenii lui apropiaţi au organizat o mişcare studenţească. Ei au cerut administraţiei universităţii îmbunătăţirea regimului de studii şi înlăturarea din universitate a inspectorului Potapov, spion al poliţiei.

Direcţia universităţii n'a dat satisfacţie revendicărilor studenţeşti. Cursurile încetară timp de două luni în universitate. Organizatorii mişcării, în frunte cu Ulianov, au fost arestaţi. Vladimir Ulianov a fost surghiunit în satul Cocuşchino.

In sala mare de festivităţi a început tocmai o conferinţă despre metoda dialectică marxistă. La catedră vorbeşte docentul Suren Azduni. Studenţii din primul an al Facultăţii de biologie îl ascultă cu atenţie, luând însemnări. Printre aceşti tineri şi tinere sunt reprezentanţii a douăsprezece naţionalităţi: ruşi şi tătari, ciuvaşi şi ucrainieni, armeni şi osetini... Egali între ei, îşi însuşesc cu toţii, cu multă râvnă, înaintata ştiinţă socialistă.

In faţa lor, pe un panou roşu de pe peretele principal pot fi citite cuvintele staliniste: „Nu-l uitaţi, iubiţi-l pe Ilici, dascălul nostru, conducătorul nostru". Aceste simple şi înţelepte cuvinte au devenit o deviză; ele s'au întipărit pentru totdeauna în mintea studenţilor, ele trăiesc în inimile lor. Studenţii nu uită nicio clipă că universitatea din Cazan îşi are nobilele ei tradiţii: toţi trebue să înveţe, precum a învăţat Lenin, iar aceste tradiţii sunt respectate şi continuate de întregul colectiv al Universităţii.

Majoritatea studenţilor acestei universităţi n'au decât note bune şi foarte bune. Printre cei care se disting la studii, sunt studenţii care, în decurs de câţiva ani în şir au obţinut la toate materiile numai „foarte bine". 72 studenţi ai Universităţii din Cazan primesc burse Stalin, Molotov, Chirov, Calinin, Newton.

—Nu poţi învăţa prost, atunci când totul în jurul tău îţi cere o atitudine serioasă faţă de învăţătură, îşi spun studenţii.

Vizitarea sălilor muzeului produce o adâncă impresie asupra studenţilor. Pe pereţii primei săli atârnă fotografii, care înfăţişează în trăsături vii activitatea revoluţionară a lui Lenin din anii săi de studenţie. Pe pereţii celei de a doua săli pot fi văzute, — în rame, sub sticlă — fotografiile medaliei de aur şi a diplomei de bacalaureat cu menţiunea „Foarte bine", obţinute de Vladimir Ulianov, la terminarea liceului din Simbirsc. In această sală, Ilici a audiat, pe vremuri, conferinţe asupra Dreptului rus. Şi azi poate fi văzută banca pe care a şezut tânărul Lenin.

Toate aceste obiecte evocă studenţilor tinereţea marelui conducător, a cărui viaţă şi ale cărui studii sunt pentru ei cea mai înaltă pildă şi supremul îmbold spre o cât mai serioasă însuşire a cunoştinţelor ştiinţifice.

In Noembrie 1949, Universitatea a împlinit 145 ani de existenţă. Intre zidurile Universităţii din Cazan şi-au făcut studiile celebrul matematician Nicolai Ivanovici Lobacevski, precum şi apreciatul lui prieten I. M. Simonov, primul astronom rus. Aici şi-au făcut studiile genialul scriitor rus L. N. Tolstoi, scriitorii S. T. Acsacov, P. I. Melnicov-Pecerski, Panaev, Lajecinicov şi mulţi alţii.

Guvernul ţarist înăbuşea pe toate căile orice gândire liberă. Pentru a fi exprimat idei progresiste, „vinovaţii" erau crunt prigoniţi.

Odată cu instaurarea Puterii Sovietice, noi orânduiri au început să domnească în universitate. S'a stabilit domnia adevăratei ştiinţe, puse în slujba poporului. Peste zece mii de specialişti cu înaltă calificare au fost pregătiţi aici în timpul Puterii Sovietice şi trimişi în diferite sectoare ale construirii socialiste. Sunt bine cunoscuţi, de pildă, academicianul A. E. Arbuzov, laureat al Premiului Stalin şi fiul său B. A. Arbuzov, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe. Ei şi-au făcut studiile la Universitatea din Cazan şi desfăşoară, în cadrul acesteia, o intensă activitate pedagogică şi de cercetări ştiinţifice.

Absolvenţii Universităţii din Cazan pot fi întâlniţi în toate colţurile Uniunii Sovietice. Indiferent la ce distanţă s'ar afla, ei sunt şi în prezent în permanentă legătură cu „iubita lor casă", aşa cum dovedesc scrisorile adresate foştilor lor profesori.

Studenţii se folosesc pe larg de posibilităţile de perfecţionare care le sunt oferite.

O intensă şi rodnică activitate desfăşoară societatea ştiinţifică studenţească condusă de profesorul Vladimir Vladimirovici Pisarev. Chiar şi simpla enumerare a secţiunilor acestei societăţi: d istorie şi filosofie, fizică şi matematică, geografie, biologie şi chimie — oglindeşte varietatea activităţii teoretice şi ştiinţifice a membrilor ei.

La ultima conferinţă studenţească ştiinţifică a instituţiilor de învăţământ superior din Cazan, dintr'un număr de 26 de lucrări prezentate de studenţii Universităţii din Cazan, zece lucrări au fost distinse cu premii de către Ministerul Invăţământului Superior al U.R.S.S., iar alte cinci lucrări au fost premiate de comitetele regionale ale Comsomolului. Lucrarea studentului comsomolist Iusuf Samitov, din anul patru al Facultăţii de Fizică şi Matematici, a fost distinsă cu un premiu şi o diplomă de onoare. Iusuf Samitov primeşte o bursă Stalin şi e şi un bun activist.

Imbinându-şi studiile cu activitatea obştească, studenţii Universităţii capătă un larg orizont în viaţă. Ei desfăşoară o intensă activitate obştească şi în afara Universităţii. In lunile Decembrie şi Ianuarie, mulţi studenţi au pregătit în mod deosebit conferinţe şi referate despre viaţa şi activitatea revoluţionară a lui Lenin şi Stalin. Despre marii conducători ai întregii omeniri muncitoare, studenţii au vorbit cu căldură plină de recunoştinţă şi cu dragoste în diferite oraşe şi sate. La 21 Ianuarie, ziua comemorării marelui Lenin, peste 50 de studenţi au luat parte la raidul tradiţional de 100 de kilometri cu skiurile, dela Cazan până în satul Cocuşchino.

A intrat în tradiţie ca colhoznicii din satul Cocuşchino, unde a fost exilat Lenin pentru prima oară, să aştepte la 21 Ianuarie oaspeţii veniţi din Cazan.

Astfel trăesc şi învaţă studenţii Universităţii din Cazan. Ei sunt mândri şi fericiţi că pot studia în Universitatea în care şi-a făcut studiile întemeetorul Statului Sovietic, conducătorul şi dascălul proletariatului mondial, Vladimir Ilici Lenin.

I. Suharucov

Lucrările lui V. I. Lenin apărute în Editura P.M.R. din 1944 până la 31 Martie 1950

In perioada care s'a scurs între 1944 şi 31.III.1950, au apărut în Editura P.M.R. în limba română, 42 de titluri din lucrările genialului învăţător al proletariatului din lumea întreagă, V. I. Lenin, cu un tiraj total de 1.867.386 volume. Adăugând cele 125.000 de volume ce reprezintă tirajul celor 15 titluri tipărite în limba maghiară şi germană se obţine cifra de 1.992.386 volume, cifră care este încă departe de a exprima pe deplin setea nestinsă de învăţătură a maselor muncitoare din ţara noastră, interesul viu pentru operele celui ce a desvoltat teoria marxismului şi a ridicat-o pe o nouă treaptă istorică, pentru învăţătura genialului Lenin.

Cu ocazia împlinirii a 80 de ani dela naşterea lui Vladimir Ilici Lenin, *recomandăm din operele marelui dascăl al proletariatului:*

— Opere alese vol. I (partea I şi II) Ed. P.M.R.
— Opere alese vol. II (partea I şi II) Ed. P.M.R.
— Materialism şi Empiriocriticism Ed. P.M.R.
— Despre literatură Ed. P.M.R.
— Marx-Engels-marxism Ed. P.M.R.
— Karl Marx Ed. P.M.R.
— Friedrich Engels Ed. P. M. R.
— Revoluţia proletară şi renegatul Kautsky Ed. P.M.R.
— Statul şi Revoluţia Ed. P.M.R.
— Ce-i de făcut? Ed. P.M.R.
— Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului Ed. P.M.R.
— La aniversările Marii Revoluţii Ed. P.M.R.
— Tezele din Aprilie Ed. P.M.R.
— Două tactici ale social-democraţiei în revoluţia democratică Ed. P.M.R.
— Stângismul, boala copilăriei comunismului Ed. P.M.R.
— 1 Mai Ed. P.M.R.
— Marea iniţiativă — Cum trebue organizată întrecerea? Ed. P.M.R.

LENIN ŞI STALIN:
— Despre Revoluţia din Octombrie Ed. P.M.R.
— Despre 1 Mai Ed. P.M.R.
— Despre presă Ed. P.M.R.

Opere de V. I. Lenin traduse în diferite limbi

Al 1000-lea titlu în Editura de Stat apare în cinstea aniversării a 80 de ani dela naşterea marelui
V. I. LENIN
22 APRILIE 1950

Pentru un nou avânt al şcolii sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

tăţii Comsomolului şi a organizaţiei de pionieri în şcoală. In anul care a trecut dela Congres, legătura între cadrele didactice şi Comsomol a devenit mai strânsă.

Ministerul Invăţământului R.S.F.S.R. a dat, deşi destul de târziu, un ordin asupra sarcinilor care revin şcolii şi cadrelor didactice în legătură cu concluziile Congresului al XI-lea al Comsomolului. Problema muncii Comsomolului în şcoală a fost discutată în consfătuirile din August ale cadrelor didactice. Alături de realizări, au fost arătate şi lipsuri în munca organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti în şcoală şi s'au trasat măsuri pentru îmbunătăţirea ei. Despre ceeace s'a făcut practic pentru realizarea hotărârilor Congresului în cursul primului semestru al acestui an şcolar, s'a vorbit la consfătuirile din Ianuarie ale cadrelor didactice. Mulţi directori şi profesori au început să dea mai multă atenţie organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti, să pătrundă mai adânc intenţiile, planurile şi munca lor. Organele învăţământului şi ministerele învăţământului din republicile autonome au început şi ele să se ocupe mai îndeaproape de problemele muncii organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti, stabilind un contact strâns cu comitetele raionale şi de ţinut ale Comsomolului. Astfel, în regiunea Tambovsc, secţia regională de învăţământ, în colaborare cu comitetul regional al Comsomolului, au organizat, în Decembrie 1949, o conferinţă ştiinţifico-pedagogică, la care au participat directori de şcoli, profesori, învăţători, instructori de pionieri, cadre din Secţiunile de Invăţământ şi secretari ai comitetelor orăşeneşti şi raionale ale Comsomolului. Referatele s'au ocupat, în special, de lupta organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti pentru obţinerea unor cunoştinţe temeinice şi adânci.

Organele învăţământului se întorc greu cu faţa la organizaţiile comsomoliste şi pionereşti. La consfătuirile din August ale cadrelor didactice, discutarea problemelor legate de activitatea lor n'a fost, în majoritatea cazurilor, satisfăcătoare. Experienţa activităţii comsomoliste şi pionereşti în şcoală nu se analizează încă destul pentru a putea fi generalizată. Se mai întâlnesc încă directori de şcoli care nu înţeleg nici până astăzi cât de mare este rolul pe care pot şi trebue să-l aibă organizaţiile comsomoliste şi pionereşti în îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ.

Organizaţiile comsomoliste, îndeplinind hotărârile Congresului al XI-lea al Comsomolului, ajută cadrelor didactice să ridice nivelul la învăţătură al elevilor. Comsomoliştii sunt ei înşişi un exemplu la învăţătură pentru ceilalţi elevi. Din cei 1.119 absolvenţi ai şcolilor din Moscova cărora li s'au dat anul trecut medalii de aur şi de argint, 1.080 sunt comsomolişti.

Comsomoliştii dau un mare ajutor învăţătorilor şi profesorilor în lupta lor pentru a realiza lecţii bune, şi pentru a crea la elevi o atitudine conştientă faţă de lecţii. Iată, de exemplu, într'o şcoală, s'a făcut o convorbire interesantă pe tema „Ce înseamnă 45 de minute de lecţie". Li s'a explicat elevilor că 45 de minute nu reprezintă un timp atât de scurt. In 45 de minute, stahanoviştii şi fruntaşii ogoarelor colhoznice dau Patriei cantităţi însemnate de produse. Elevii au văzut limpede că, dacă au o atitudine justă faţă de lecţie şi dacă folosesc complet toate cele 45 de minute, pot face mult mai mult. Comsomoliştii se îngrijesc permanent ca fiecare lecţie să fie bine organizată şi niciun minut să nu se piardă inutil.

De asemenea, se dă mai multă atenţie organizării programului zilnic al elevului. Uneori elevii nu reuşesc să-şi îndeplinească lucrările pentru acasă numai din cauză că nu ştiu să-şi împartă just timpul. Organizaţiile comsomoliste îi ajută şi în această privinţă, discutând în şedinţe problema regimului zilnic, iniţiind convorbiri asupra felului cum trebue folosit timpul în mod raţional, etc.

Un mare rol în ridicarea nivelului cunoştinţelor elevilor, îl au conferinţele axate pe o anumită temă. Organizaţia comsomolistă a şcolii Nr. 5 din Rostov a observat că elevele au cercetat superficial subiectul „Desvoltarea ştiinţei şi a culturii în sec. XIX". In manual s'a rezervat pentru această temă un paragraf, iar la lecţie — 30 de minute. S'a hotărât organizarea unei conferinţe, la care să fie invitate şi elevele neînscrise în Comsomol. S'a citit un referat cu această temă, iar elevele au pregătit o expoziţie specială. In acest fel, materialul a fost însuşit în adâncime. In grupele comsomoliste din clasele a VIII ale acestei şcoli s'au organizat conferinţe la care s'au discutat următoarele probleme: „Cum folosesc manualul", „Cartea este prietenul nostru", etc.

Organizaţiile comsomoliste şi pionereşti ajută directorilor şi colectivelor pedagogice să lupte împotriva repetenţiei şi consolidează, în măsura puterilor lor, baza didactico-materială a şcolilor. Astfel, elevii au confecţionat numeroase aparate pentru laboratoarele de fizică şi tot felul de material intuitiv.

In sfârşit, trebue să arătăm munca însemnată pe care au dus-o comsomoliştii în domeniul culturii fizice şi al sportului în rândurile elevilor. Pe lângă multe şcoli au fost organizate şi înzestrate de către elevi terenuri sportive.

Toate acestea arată că organizaţiile comsomoliste şi pionereşti dau un ajutor serios direcţiilor şi cadrelor didactice în îndeplinirea sarcinilor şcolii în munca instructiv-educativă.

Suntem într'o perioadă importantă în viaţa şcolii. Trebue încheiat anul şcolar curent cu indici înalţi şi trebue să se pregătească în mod organizat noul an şcolar, 1950/951. In faţa organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti se deschide un vast câmp de activitate. Sarcina principală care stă în faţa şcolii şi, în consecinţă, şi în faţa acestor organizaţii, este aceea de a veghea ca fiecare clasă să termine cu succes studierea materiei la toate obiectele, adică să îndeplinească programele stabilite. Trebue să se ajungă ca toţi elevii să aibă cunoştinţe adânci şi temeinice, ca fiecare elev admis la examene să le treacă cu succes.

Anul acesta, examenele se vor ţine în toate republicile unionale după o Hotărâre unică, adoptată de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. Această Hotărâre este o nouă şi vie mărturie a uriaşei atenţii şi griji pentru şcoală pe care o are Guvernul Sovietic şi tovarăşul Stalin personal.

Normele stabilite de Hotărâre pentru examenele de promovare şi absolvire, precum şi pentru examenele de maturitate, înlătură supraîncărcarea elevilor. Numărul total al examenelor, începând din clasa IV-a până la a X-a, s'a redus dela 51 la 44. S'a redus şi materia la unele obiecte mai grele la care se dă examen.

Hotărârea Consiliului de Miniştri face să crească cerinţele faţă de cunoştinţele elevilor. Acum se va da mai multă importanţă controlului zilnic al cunoştinţelor. Noua Hotărâre asupra examenelor obligă pe elevi să lucreze sistematic în cursul anului, să-şi însuşească şi mai perseverent bazele ştiinţelor. Dacă un elev a fost bolnav în cursul anului, prima condiţie pentru scutirea lui de examene este ca el să aibă cel puţin nota 3 la obiectele principale în cursul tuturor trimestrelor..

In timpul pregătirii şi al desfăşurării examenelor organizaţiile comsomoliste şi pionereşti sunt obligate să asigure admiterea la examen a tuturor comsomoliştilor şi pionierilor din şcoală. Toţi comsomoliştii şi pionierii trebue să reuşească la examene bine şi foarte bine. In acelaş timp, este necesar ca organizaţiile comsomoliste şi pionereşti să antreneze şi pe şcolarii care nu sunt în Comsomol, şi să ajute directorii, profesorii şi învăţătorii în pregătirea întregului colectiv al şcolii pentru examene.

In primul rând, este necesar ca elevii, recapitulând materia sub îndrumarea cadrelor didactice, să-şi concentreze atenţia asupra problemelor principale şi esenţiale şi să nu-şi împovărească memoria cu prea multe fapte secundare, care duc doar la o supraîncărcare. Trebue să li se explice şcolarilor că, pentru a-şi însuşi materia, trebue să recapituleze sistematic, după manual.

Profesorii şi învăţătorii trebue să fie ajutaţi şi în organizarea muncii individuale a elevilor. Este foarte important ca organizaţiile comsomoliste, sub îndrumarea directorului şi a profesorilor, să caute stăruitor ca toţi elevii să respecte cu strictete programul zilei. Vorbim deseori de supraîncărcarea elevilor. Cazuri de supraîncărcare la diferite obiecte există. Dar nu se poate pune problema „descărcării" programelor în general. Fiecare obiect în parte trebue studiat în concret. Uneori, profesorul nu explică suficient materialul la lecţie şi spune elevilor: „lucrul acesta îl veţi citi singuri în manual". Ca rezultat, totul este trecut pe umerii elevilor, şi îndeplinirea lucrărilor de acasă le ia foarte mult timp. Deseori se întâmplă ca, la studierea diferitelor reguli, să se dea prea multe exerciţii, atunci când numărul lor poate fi redus. Şcoala sovietică trebue să dea elevilor cunoştinţe temeinice şi adânci în măsura stabilită de înaltele cerinţe ale realităţilor din ţara noastră, ale construirii comunismului. Elevii trebue să ştie să înlăture greutăţile pe care le au în însuşirea cunoştinţelor.

In perioada pregătirii pentru examene, trebue luate măsuri ca toţi elevii şi, în special, acei care dau examene de absolvire, să fie scutiţi de orice sarcini. Desigur, şcoala sovietică nu poate exista fără o viaţă obştească; dar organizarea justă a acestei vieţi, în special în ultimul trimestru, este absolut necesară.

In timpul care mai rămâne până la sfârşitul anului şcolar trebue să se controleze cu severitate calitatea cunoştinţelor şi nivelul învăţăturii fiecărui elev, trebue descoperite la timp cauzele rămânerii în urmă, trebue luate măsuri pentru înlăturarea acestor cauze şi pentru ajutorarea elevilor slabi.

Există şi elevi nesilitori. Organizaţiile comsomoliste şi pionereşti, îndrumate de cadrele didactice, au datoria de a obliga pe aceşti elevi să-şi însuşească o atitudine conştiincioasă faţă de învăţătură. In această privinţă, influenţa colectivului şcolar are o mare însemnătate. Orice manifestare de lene şi nesilinţă trebue să întâmpine o condamnare hotărâtă din partea tuturor elevilor.

Luptând pentru obţinerea unui înalt nivel la învăţătură, organizaţiile comsomoliste şi pionereşti nu au dreptul să scape din vedere pe elevii care, deşi nu au note mai mici de 3, nu au totuşi cunoştinţe adânci. Dacă aceşti elevi nu sunt urmăriţi cu atenţie, ei pot rămâne în urmă.

Succesul examenelor va depinde mult de felul cum se va educa atitudinea conştientă a elevilor faţă de învăţătură. In această privinţă prima sarcină a organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti este aceea de a duce cu pricepere şi perseverenţă munca de lămurire politico-educativă în rândurile elevilor, formându-le o atitudine comunistă faţă de muncă, prin fapte şi exemple concrete.

Sarcini nu mai puţin importante şi de răspundere stau în faţa organizaţiilor comsomoliste în privinţa pregătirii noului an şcolar.

Consiliul de Miniştri al R.S.F.S.R. a dat o hotărâre specială în această privinţă. Organizaţiile comsomoliste trebue să se gândească ce şi cum trebue să facă pentru pregătirea noului an şcolar. O deosebită însemnătate are lupta pentru realizarea învăţământului general de 7 ani. Recenzarea şi ţinerea unei evidenţe precise a copiilor de vârstă şcolară, crearea internatelor pe lângă şcolile rurale, ajutorarea materială a elevilor care au nevoie de aceasta, repararea şi construirea localurilor de şcoală, aprovizionarea şcolilor cu combustibil — iată problemele care vor sta în centrul atenţiei organizaţiilor comsomoliste.

Până la 15 August trebue să fie complet reparate toate şcolile şi trebue confecţionat tot inventarul. La începutul anului şcolar se vor deschide 1549 de şcoli noui de şapte ani şi 351 de noi şcoli medii. Fără îndoială că organizaţiile comsomoliste, ca şi în anii trecuţi, vor participa activ la construirea şi repararea şcolilor şi vor semnala la timp eventualele lipsuri şi întârzieri.

Anul acesta se vor edita 100.000.000 de exemplare de manuale. Dar chiar şi acest număr uriaş poate fi insuficient, dacă nu va fi îndeplinit planul de cumpărare a manualelor folosite în anul acesta. S'a propus cumpărarea a 45.000.000 de manuale de acest fel. Se înţelege că şi această muncă trebue începută fără a aştepta sfârşitul anului şcolar şi vacanţa.

Se apropie vara. Aproape 3.000.000 de şcolari sovietici vor pleca în tabere pionereşti şi în case de odihnă. O parte din copii vor face marşuri şi călătorii prin regiunea natală, mulţi vor rămâne în timpul vacanţei în oraşe. Este necesar să se înceapă, de pe acum, pregătirea campaniei pentru realizarea odihnei de vară, luându-se toate măsurile pentru ca elevii să se odihnească bine şi să-şi întărească forţele.

Şcoala este chemată să educe şi să instruiască tânăra generaţie de constructori ai comunismului, pregătindu-i pentru activitatea practică. Iată de ce trebue să se dea o atenţie deosebită studierii şi generalizării celor mai bune experienţe a muncii şcolilor, cadrelor didactice şi organizaţiilor comsomoliste şi pionereşti.

Şcoala noastră este înconjurată de atenţia permanentă şi de grija părintească a Partidului Bolşevic, a Guvernului Sovietic şi a tovarăşului Stalin personal. Putem să fim siguri că şcoala sovietică şi cadrele didactice, împreună cu Comsomolul, vor răspunde acestei mari griji printr'o continuă îmbunătăţire a muncii, că vor îndeplini cinstit şi conştiincios sarcinile complexe şi grele, nobile şi pline de răspundere, ale educării tinerei generaţii în spiritul comunismului, al dragostei şi al devotamentului faţă de Patria noastră, faţă de Partid şi faţă de marele conducător, învăţător şi prieten al oamenilor muncii, tovarăşul Stalin.

(Din „Comsomolscaia Pravda" din 11 Aprilie 1950).

Lenin despre cultura socialistă şi despre revoluţia culturală

(Urmare din pag. 1-a)

de către proletariat, desvoltarea culturilor naţionale în U.R.S.S. se desfăşoară în cadrul Puterii Sovietice, potrivit cu interesele socialismului şi dictaturii proletariatului, cu interesele oamenilor muncii de toate naţionalităţile din U.R.S.S.

Victoria revoluţiei socialiste a deschis un câmp larg de desvoltare pentru activitatea creatoare a poporului în domeniul politic, economic şi cultural. Revoluţia a trezit în mase o sete uriaşă de cultură. „...Nicăieri, a spus Lenin, masele populare nu sunt atât de interesate în cultura adevărată, ca la noi" (Opere complecte, vol. XXVII, pag. 388, ed. rusă).

Lenin privea revoluţia culturală ca un proces gigantic, în care zecile de milioane de oameni ai muncii din U.R.S.S., conduşi de Partid şi de Statul Sovietic, trebuiau să lichideze analfabetismul şi celelalte moşteniri de pe urma vechii orânduiri: burgheze, să-şi însuşească experienţa construirii socialismului, să participe activ la cârmuirea ţării, să-şi creeze intelectualitatea lor sovietică, să desvolte ştiinţa şi arta, ducând până la capăt lupta de clasă pentru victoria socialismului.

Lenin a arătat că pentru construirea socialismului este necesară o uriaşă ridicare a nivelului cultural al maselor. Deaceea el acorda o deosebită atenţie acţiunii de lichidare a analfabetismului, această grea moştenire a trecutului. Ştiinţa de carte este condiţia necesară a culturii politice, a educaţiei politice. „Omul incult se află în afara politicii...", a spus Lenin (Opere complecte, vol. XXVII, pag. 51, ed. rusă).

Partidul şi Statul Sovietic au desfăşurat o activitate gigantică pentru lichidarea analfabetismului; în acest scop a fost creată o reţea largă de şcoli, a fost mobilizată o întreagă armată de oameni cu carte, au fost create diferite forme de învăţământ extraşcolar, biblioteci şi edituri. Totodată a fost reorganizat şi desvoltat învăţământul extraşcolar, au fost deschise facultăţi şi cursuri pentru muncitori şi aşa mai departe.

Lenin dădea o mare importanţă şcolii. Considerând luminarea poporului ca una din condiţiile menite să asigure succesul luptei de clasă a proletariatului, Lenin a demascat făţărnicia democraţiei burgheze care afirmă că şcoala s'ar găsi în afara politicii. Lenin a spus că şcoala ruptă de viaţă, de politică, este minciună şi făţărnicie. In locul vechii şcoli, care se întemeia pe mustruluială şi învăţare pe de rost, Puterea Sovietică a creat şcoala nouă.

Lenin şi Stalin socoteau atragerea oamenilor muncii la conducerea ţării drept unul din cele mai importante mijloace de educare politică a maselor şi totodată, de îmbunătăţire a aparatului de stat.

Lenin a dat o deosebită importanţă ridicării nivelului cultural al ţărănimii, deoarece realizarea uneia din cele mai însemnate sarcini ale transformării socialiste a ţării — colectivizarea agriculturii — cerea o muncă uriaşă de educare a maselor largi ale ţărănimii în spiritul socialismului.

„Socialismul nu numai că nu înăbuşă întrecerea, ci dimpotrivă, crează pentru prima dată posibilitatea aplicării ei pe scară cu adevărat largă, de massă, crează într'adevăr posibilitatea pentru atragerea majorităţii celor ce muncesc în arena unei activităţi în care ei să se poată manifesta, să-şi desfăşoare aptitudinile, în care să iasă la iveală talentele ce zac ascunse în popor — isvor neatins — şi pe care capitalismul le apăsa, le strivea şi le înăbuşea cu miile şi cu milioanele" („Opere alese", Buc. P.C.R. 1946, pag. 368-369).

Lenin ne-a învăţat că forţa conducătoare şi îndrumătoare în acţiunea de construire a societăţii socialiste şi a culturii socialiste este Partidul Comunist.

El a cerut ca activitatea tuturor organizaţiilor şi instituţiilor culturale să se desfăşoare sub conducerea Statului Sovietic şi a Partidului Comunist, această activitate fiind considerată „ca o parte a sarcinilor dictaturii proletariatului".

„In Republica Sovietică Muncitorească-Ţărănească — a scris Lenin — felul de a pune chestiunea instrucţiei, atât în domeniul politico-cultural, în general, cât şi în domeniul artei, în special, trebue să fie pătruns de spiritul de luptă de clasă al proletariatului pentru realizarea cu succes a scopurilor dictaturii sale, adică pentru răsturnarea burgheziei, pentru desfiinţarea claselor, pentru înlăturarea oricărei exploatări a omului de către om" („Lenin despre literatură", Buc. P.M.R. 1949, pag. 185).

In lucrările sale de după Marea Revoluţie Socialistă, Lenin a desvoltat mai departe principiul partinităţii culturii şi ştiinţei. Acest principiu fusese formulat de Lenin cu mult înainte de revoluţie. Incă în 1905, Lenin a demascat mercantilismul burghez, individualismul literaturii burgheze. El a arătat că scriitorul şi artistul burghez, depind de sacul cu bani, că nu există şi nu poate exista literatură fără caracter de clasă în societatea întemeiată pe clase. El a opus acestei literaturi care se pretindea liberă, dar care în realitate era legată de burghezie, o literatură cu adevărat liberă, legată făţiş de proletariat.

„Aceasta — a arătat Lenin — va fi o literatură liberă, pentrucă ea va servi nu eroinei îmbuibate, nu „celor 10.000 de sus", plictisiţi şi chinuiţi de grăsime, ci milioanelor şi zecilor de milioane de oameni ai muncii, care alcătuesc floarea ţării, forţa ei, viitorul ei" (Opere complecte, vol. VIII, pag. 186, ed. rusă).

Principiul leninist al partinităţii culturii înseamnă că această cultură este devotată poporului, luminează calea eliberării oamenilor muncii de sub jugul capitalist, stă în slujba acţiunii de construire a societăţii comuniste. Acest principiu impune o luptă neîmpăcată împotriva culturii şi ideologiei burgheze care, sub masca colectivismului şi cosmopolitismului, urmăreşte înrobirea şi asuprirea oamenilor muncii, pregătirea războaielor şi înăbuşirea mişcării de eliberare a popoarelor.

★

Desvoltând şi îmbogăţind învăţătura lui Lenin despre cultura socialistă, tovarăşul Stalin a dat în mâinile Partidului, poporului sovietic şi proletarilor din toată lumea o armă deosebit de puternică în lupta pentru victoria socialismului. El a elaborat problema conţinutului şi formei culturii socialiste, aducând prin aceasta o contribuţie uriaşă la tezaurul învăţăturii marxist-leniniste despre construirea societăţii socialiste.

„...Prin conţinutul său, a spus tovarăşul Stalin, cultura popoarelor din U.R.S.S., desvoltată de Puterea Sovietică, trebue să fie o cultură generală pentru toţi oamenii muncii, o cultură socialistă. Prin forma sa, însă, ea este şi va fi o cultură diferită pentru toate popoarele din U.R.S.S., o cultură naţională, potrivit cu deosebirile de limbă şi cu particularităţile naţionale", (Opere complecte, vol. X, pag. 69, ed. rusă).

Politica leninist-stalinistă în chestiunea naţională, care a asigurat înflorirea culturii naţionale în U.R.S.S. pe baza Puterii Sovietice, a dat posibilitatea de a se crea un stat multinaţional fără precedent în lume — Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

Introducerea învăţământului general obligatoriu şi a noii şcoli, desvoltarea şcolii superioare, toate acestea au dus la o puternică ridicare a nivelului cultural al maselor populare. Ştiinţa, literatura şi arta cunosc în U.R.S.S. o înflorire necunoscută. Aceasta constitue o adevărată revoluţie culturală.

U.R.S.S. a devenit într'un răstimp foarte scurt ţara culturii celei mai înaintate, celei mai bogate în conţinut ideologic, făclia civilizaţiei şi purtătoarea stindardului celor mai progresiste idei — ideile marxism-leninismului.

V. Berestnev

Contribuția catedrei de economie politică dela Institutul Politehnic din București la lupta pentru pace

In lupta pentru pace, catedrelor de științe sociale dela Universități și dela Institutele superioare de învățământ le revine un rol însemnat.

Parte integrantă din știința revoluționară marxist-leninistă, Economia Politică are sarcina de a arăta care sunt cauzele economice ale putrezirii capitalismului în zilele noastre, în condițiunile agravării crizei sale generale. Bazându-se pe învățăturile lui Lenin și Stalin despre inevitabilitatea războaielor în imperialism, Economia Politică marxist-leninistă, singura economie politică științifică, dovedește că imperialismul, prin însuși conținutul său, este provocator de războaie. Dar, în același timp, arătând temeiurile economice ale luptei pentru pace, a clasei muncitoare, Economia Politică demonstrează că salvarea omenirii de război se înfăptuește prin unirea celor mai largi pături populare sub conducerea clasei muncitoare. Astfel se înțelege de ce imperialiștii au interesul să provoace un nou război, punându-și în acesta speranța prelungirii agoniei sistemului lor economic, condamnat de istorie. Economia Politică dovedește inevitabilitatea prăbușirii capitalismului. Se înțelege astfel de ce tendințele agresive ale imperialiștilor se îndreaptă împotriva U.R.S.S. și a democrațiilor populare, care, eliberate din jugul imperialist, luptă consecvent contra atățătorilor la război, pentru pace, libertate și independență.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, catedra noastră duce o muncă susținută. Astfel, pregătirii lecțiilor i se dă o atenție deosebită. La începutul fiecărui ciclu de lecțiuni, lecțiile au fost împărțite în cadrul colectivului, așa încât să rămână timp suficient pentru pregătirea fiecărei lecții, stabilindu-se totodată și bibliografia de consultat și documentele care trebuesc cercetate. In afara operelor lui Marx, Engels, Lenin și Stalin — care formează baza documentării științifice a tuturor lecțiilor — se studiază și cele mai noi publicații sovietice în chestiunea respectivă, precum și lucrările conducătorilor Partidului nostru. La fiecare lecție, s'a dat o mare importanță studierii realităților din țara noastră. Astfel, chiar în prima lecție a cursului nostru, cu subiectul: „Obiectul Economiei Politice", s'a arătat cum, în trecut, această știință a fost falsificată de către economiștii burgheri dela noi, în scopul utilizării ei ca o armă de exploatare. S'a arătat cum un fost profesor de Economie Politică dela Politehnică, vorbind despre „Rolul economic al inginerului", a declarat cu cinism că rolul economic al inginerului „este condiționat în însăși existența lui, de beneficiile oferite capitalismului". Pe această bază, inginerii deveneau instrumente docile în mâna capitaliștilor care le utilizau știința în vederea scopurilor lor distrugătoare, pregătitoare a războiului de jaf împotriva U.R.S.S. Așa după cum, și în celelalte țări imperialiste, tehnica a servit — și servește și azi — la fabricarea de bombe atomice, de „superbombe", de bombe cu microbi patogeni, la construirea de închisori, de lagăre, de cuptoare pentru gazat și ars oameni, etc. S'a văzut astfel legătura dintre „ideologii" burgheziei dela noi și cei din celelalte țări imperialiste în vederea justificării teoretice a agresiunii banditești a hitlerismului. In aceeași lecție, s'a arătat că, deși energia atomică, din punct de vedere potențial este cel mai puternic mijloc de desvoltare a forțelor de producție cunoscute până azi și de stăpânire a naturii de către om, capitalismul monopolist american urmărește să o folosească numai ca o armă de distrugere și nimicire, de dominație și intimidare a popoarelor, în timp ce U.R.S.S. folosește energia atomică la transformarea naturii, la schimbarea cursului fluviilor, la săparea de tunele, la aruncarea în aer a munților, în vederea îmbunătățirii nemaivăzute până azi a bunului trai al oamenilor.

In lecția despre criza generală a capitalismului, arătându-se care sunt caracteristicile acesteia, s'a demonstrat inevitabilitatea războaielor imperialiste, războaie de jaf și cotropire, explicându-se astfel tendințele războinice ale monopoliștilor americani și ale slugilor acestora. S'a arătat că, împotriva isteriei războinice americane, se ridică clasa muncitoare de pretutindeni, în frunte cu comuniștii. S'a explicat de ce imperialiștii americani trimit spioni și ucigași — cum este banda de spioni a călăului Tito — pentru a încerca să spargă unitatea clasei muncitoare, chezășie a victoriei în lupta pentru pace. Astfel, a devenit clară sarcina vigilenței revoluționare contra trădătorilor.

In lecțiile despre economia României în faza imperialistă a capitalismului, s'a arătat cum țara noastră a fost de două ori târâtă în război pentru scopurile de îmbogățire prin jaf a burgheziei românești și a stăpânilor ei, imperialiștii străini, germani, americani etc.

In toate lecțiile, dar mai cu seamă în cele care s'au ocupat cu legile economice ale socialismului, s'a arătat superioritatea acestuia și necesitatea păcii pentru a se putea construi socialismul. Astfel, în lecția cu caracter festiv, ținută cu ocazia sărbătoririi celei de a 70-a aniversări a tovarășului I. V. Stalin, intitulată: „Stalin, genial teoretician al construirii socialismului și comunismului" s'a arătat că „teoria genială a lui Lenin și Stalin, geniala desvoltare stalinistă a teoriei marxist-leniniste, este cea mai puternică armă a popoarelor muncitoare împotriva imperialismului, pentru apărarea păcii și a civilizației".

Ciclul de lecții despre legile modului de producție socialist a studiat felul în care se construește azi socialismul în țările de democrație populară. Arătând care sunt etapele glorioasei înfăptuiri a socialismului în U.R.S.S. și trecerea ei spre comunism, aceste lecții au dovedit că U.R.S.S., cea mai puternică țară din lume, luptă pentru pace de care are nevoie în mărețul ei operă constructivă. Aceste lecții au dovedit că singurul drum pe care se pot desvolta țările eliberate de sub jugul fascismului prin victoria Armatelor Sovietice este cel indicat de învățăturile lui Lenin și Stalin, de Partidul Comunist (b), este folosirea experienței istorice a U.R.S.S. și a ajutorului neprecupețit dat de marea Țară a Socialismului victorios.

Astfel, lecțiile au dovedit că lagărul imperialist împinge omenirea spre un nou război, care, dealtfel, în eventualitatea izbucnirii sale, ar însemna pieirea întregului mod de producție capitalist. Desvăluind această contradicție în actuala poziție a imperialiștilor, lecțiile de Economie Politică au dovedit că pacea poate fi asigurată numai prin unirea tuturor oamenilor cinstiți într'un front unic având în frunte pe Țara Socialismului victorios, U.R.S.S.

Pentru o mai bună aprofundare a materiei, s'a dat o deosebită atenție pregătirii seminariilor. Această pregătire s'a făcut totdeauna în colectivul de catedră. In ședințele de seminarii, tovarășii asistenți au cerut studenților să tragă concluzii actuale pe baza materialului teoretic discutat. Astfel, s'au ridicat o serie de probleme prin discutarea cărora s'au înlăturat multe confuzii. In seminarul în care s'a discutat despre „imperialism" — de exemplu — s'a ridicat problema „cum se împacă inevitabilitatea războaielor în stadiul imperialist al capitalismului cu lupta pentru pace. S'a analizat această problemă și s'a tras concluzia că lupta pentru pace înseamnă însăși lupta pentru socialism. Una dintre condițiile victoriei în lupta pentru construirea socialismului în Patria noastră este acțiunea consecventă a P.M.R. pentru a mobiliza și îndruma avântul oamenilor muncii în vederea îndeplinirii și depășirii Planului de Stat. S'a văzut deci legătura strânsă dintre îndeplinirea și depășirea Planului de Stat și lupta pentru apărarea păcii.

Examenele și colocviile din Ianuarie au fost un bun prilej pentru a se constata în ce măsură cursul de Economie Politică a contribuit la înarmarea studenților în lupta pentru pace. Cu această ocazie s'a constatat că majoritatea studenților și-au însușit cele învățate și știu să le folosească în mod concret. Astfel, la întrebarea: „ce este fenomenul concentrării și centralizării în economia capitalistă și ce urmări decurg pentru lupta clasei muncitoare", s'a răspuns arătându-se că, în tendința lor de a acumula cât mai mult, capitaliștii împing mizeria clasei muncitoare la maximum, înăsprind exploatarea, și duc omenirea la război, că războiul este strâns legat de existența societății capitaliste; că deci, pentru clasa muncitoare, lupta pentru pace este o parte a luptei împotriva exploatării, pentru un trai mai bun. La întrebarea: „care este mobilul activității capitalistului și ce consecințe are", studentul interogat s'a mărginit a vorbi despre goana după profit. Completările colorilalți studenți din grupă au scos în evidență și mijloacele agresive ale acestei activități care duce la război, precum și lupta organizată a clasei muncitoare, care, sub conducerea Partidului luptă pentru desființarea oricărui fel de exploatare. Intrebarea: „care este caracteristica de bază a societății capitaliste și ce concluzii se pun pentru lupta clasei muncitoare", a prilejuit o discuție amplă asupra exploatării capitaliste, asupra posibilităților de înlăturare a ei, asupra tendințelor războinice ale imperialiștilor și asupra rolului de conducător al U.R.S.S. în lupta pentru pace. Astfel, atât prin întrebările puse, cât și prin răspunsurile care s'au dat, examenele și colocviile au constituit încă un pas înainte în lămurirea țelurilor luptei pentru pace.

De un real ajutor în munca noastră de lămurire a studenților, în lupta contra rămășițelor mentalității burgheze, în lupta contra influențelor străine și dușmănoase, ne este organizația de partid și sprijinul organizației U.T.M. din Institut. Cu ajutorul lor, catedra a ținut două ședințe de analiză a muncii cu studenții, iar în seminarii s'au analizat rezultatele lucrărilor scrise. Aceste ședințe au fost de un real folos.

In felul acesta, lămurind viitorilor tehnicieni legile economice ale desvoltării societății, catedra de Economie Politică le-a dat o armă în plus, și anume, cunoașterea bazelor economice ale luptei pentru pace.

Cunoașterea bazelor științifice ale luptei pentru pace dă tuturor oamenilor cinstiți o puternică încredere în victoria contra imperialiștilor atățători la un nou război, în victoria în lupta pentru pace, pentru socialism.

Valter Rusu
Conferențiar universitar

Să educăm elevii pentru a avea o atitudine morală demnă în viața de toate zilele

In regimul de democrație populară, școala este strâns legată de viață. Ea are sarcina de a înzestra tineretul cu valorile unei culturi socialiste în fond și naționale în formă, pregătindu-l să înțeleagă lupta de clasă și să sprijine construirea orânduirii socialiste. In aceeași măsură îl revine însă și sarcina creșterii tineretului în spiritul moralei comuniste.

Regulile de purtare, fixate de Minister pentru elevi, alcătuiesc jaloanele după care aceștia trebue să se călăuzească în viața lor zilnică, pentru a ajunge la o asemenea educație morală.

„Gazeta învățământului" s'a ocupat de justa aplicare a acestor reguli în numerele 48—53 inclusiv. Au mai rămas nediscutate numai punctele 14 și 15 care se referă la atitudinea morală demnă pe care trebue s'o aibă un tânăr în raporturile sale zilnice cu cei din jurul său.

Are o atitudine morală demnă, în viața de toate zilele, cel care se poartă cuviincios cu toată lumea, e modest, punctual și disciplinat; urăște prefăcătoria, minciuna, furtul și înșelăciunea; spune adevărul, își păstrează calmul, își respectă cuvântul dat și nu întrebuințează expresii care jignesc pe alții și înjosesc pe cel care le pronunță.

In instrucțiunile trimise școlilor, Ministerul a subliniat că profesorilor și învățătorilor le revine atât sarcina de a lămuri elevii asupra necesității de a avea o atitudine morală demnă, cât și sarcina de a le ajuta zi de zi să-și formeze această atitudine.

Se înțelege că o atitudine morală demnă a elevilor, în viața de toate zilele, nu poate fi formată de școală numai prin sfaturi, porunci, pedepse și recompense. Dacă s'ar mărgini numai la aceste procedee, cadrele didactice ar face ca buna purtare a elevilor să isvorască din teamă și să dureze numai atât timp cât aceștia sunt supraveghiați. Ori, scopul este ca buna purtare a elevilor să isvorască din convingere și ei să și-o păstreze și când nu sunt supraveghiați.

Dar, ca să ajungem aci, elevul trebue să-și însușească cerințele moralei în mod concret și, să treacă la transformarea lor în fapte.

In formarea deprinderilor sale, copilul folosește întâi imitația și abia mai târziu conștiința, procesul intelectual.

Copiilor le este greu să înțeleagă situațiile morale abstracte.

Deaceea, trebue să li se prezinte exemple vii, fapte care să acționeze asupra afectivității și asupra minții lor.

Aceste exemple se pot oferi elevilor numai dacă se creează în jurul lor un mediu educativ, adică numai dacă toți cei cu care vin elevii în contact au o purtare corectă.

Acest mediu trebue creat și în timpul orelor de curs, și în recreații, dar și în familie.

In timpul orelor de istorie, de exemplu, se poate prezenta elevilor lupta clasei muncitoare și viața conducătorilor ei în așa fel încât elevii să rămână impresionați de însușirile personalităților a căror viață poate servi ca model și îndrumare tinerelor generații. Lecțiile de istorie trebue să trezească în sufletul elevilor dorința de a păși pe calea deschisă de eroicii luptători ai clasei muncitoare.

Rezultate frumoase se pot obține și în orele de literatură, dacă în bucățile prelucrate sunt personagii care se caracterizează prin însușirile pe care vrem să le desvoltăm la elevi.

Cel mai puternic exemplu îl oferă însă profesorul sau învățătorul.

„Desigur, subliniază M. I. Calinin, munca lui de bază este predarea unei anumite discipline, dar nu trebue să se uite că elevii copiază pe învățător. Iată deci concepțiile învățătorului, purtarea lui, viața lui, felul cum privește fiecare fenomen, influențează într'un fel sau altul asupra tuturor elevilor, deși e un lucru care de multe ori nu se observă. Mai mult. Se poate susține cu toată tăria că, dacă învățătorul se bucură de multă autoritate, urmele influenței lui rămân la unii oameni toată viața. Iată deci este important ca învățătorul să se observe, să simtă că purtarea și faptele lui sunt supuse unui control foarte puternic, un control la care nu este supus nimeni altul în lume. Il privesc zeci de ochi de copii și nu există ceva mai atent, mai ager, mai sensibil în ceeace privește diferitele nuanțe psihice ale vieții omului, nimeni altul nu poate prinde toate amănuntele, ca ochiul de copil. E un lucru care nu trebue uitat".

De aceea, constitue un exemplu negativ învățătorul sau profesorul care își pierde calmul în fața clasei, utilizează expresii și epitete care jignesc elevii, ori dă dovadă de părtinire la punerea notelor, sau când rezolvă unele cazuri de indisciplină.

Același exemplu negativ îl oferă și acei profesori sau învățători care odată ieșiți din clasă, renunță la atitudinea demnă pe care au avut-o în fața elevilor, ca și cum s'ar desbrăca de un costum care îi incomodează.

Procedând astfel, profesorul, fără să vrea, poate prilejui oricând elevilor săi posibilitatea de a constata că el se poartă altfel decât le recomandă lor. Cel care a observat aceasta informează toată clasa. Cum elevii nu pot admite ca profesorul să spună una și să facă cu totul alta, autoritatea acestuia se năruie. Odată cu năruirea autorității profesorului, dispare și credința elevilor în necesitatea de a respecta cumințile reguli de purtare.

Admițând că profesorii și învățătorii își dau silința să fie exemple bune pentru elevi și în clasă și în viața particulară, trebue să subliniem că numai cu atât ei nu și-au făcut complect datoria.

Tot lor le revine sarcina de a ajuta părinții să-și revizuiască organizarea vieții de familie, a vieții lor intime și sociale, și să dirijeze relațiile de prietenie ale copilului în așa fel ca acesta să aibă în tot momentul numai exemple bune.

Supus unei influențe unitare copilul va ajunge să se poarte frumos în toate împrejurările.

Influența educativă a exemplului dat de profesori și de familie trebue complectată cu influența pe care o exercită un colectiv de tineri, organizat anume.

Organizațiile U. T. M. și detașamentele de pionieri sunt colective care ajută mult la deprinderea tineretului cu o atitudine demnă în viața zilnică. Organizațiile U.T.M. și detașamentele de pionieri să fie nuclee în jurul cărora să se grupeze toți ceilalți tineri. Aceasta se poate realiza în cadrul clasei și în cadrul școlii.

Ajutând elevii să-și petreacă timpul liber în colectiv, cu o activitate variată și planificată în așa fel ca să satisfacă toate interesele lor, le dăm posibilitatea să aibă o atitudine morală corectă și să-și creeze deprinderea de a o respecta și când nu sunt supraveghiați.

Bine organizate, adunările întregului colectiv, joacă un rol principal în formarea unei atitudini morale juste a elevilor. Cel care a greșit, văzându-se singur în fața colectivului și fiind constrâns să răspundă întrebărilor cu care îl asaltează ceilalți, este pus în situația să-și analizeze mai atent faptele și încearcă jena de a se vedea dezaprobat de întreg colectivul.

Toate acestea îl ajută să-și schimbe comportarea.

Influența colectivului ajută și mai mult la formarea unei atitudini morale juste, dacă tânărul este deprins, atât în familie cât și în școală, cu analiza autocritică a comportării lui.

Repetată, această analiză susține tânărul în încercările practice pe care le face zilnic pentru formarea deprinderilor, din care rezultă acea atitudine morală demnă în viața de toate zilele.

Efectul educativ al acestui procedeu este și mai puternic dacă, în timpul cât a fost supus influenței exemplului practic, elevul a fost lămurit asupra rostului regulilor pe care a avut să le respecte și dacă purtarea lui a fost controlată mereu.

Luptând pentru realizarea acestor cerințe, cadrele didactice vor avea mulțumirea să constate că întreaga societate recunoaște aportul însemnat al școlii în creșterea tineretului în spiritul moralei comuniste.

Respectul pe care tinerii formați de școală îl vor arăta oamenilor muncii de toate categoriile, atitudinea lor morală în viața zilnică, disciplina și avântul cu care se vor încadra în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră și în frontul pentru apărarea păcii vor constitui cea mai aleasă recompensă pentru eforturile depuse de cadrele noastre didactice.

Tot atunci, cadrele didactice se vor convinge de adevărul subliniat de Calinin: „familia face educația omului, mediul face educația omului, școala imprimă omului pecetea sa".

ȘCOALA și ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Aspectul unei săli de clasă dela liceul mixt sârbesc din Timișoara

IN JUDEȚUL ROMAN FUNCȚIONEAZA 23 DE CURSURI DE LIMBA RUSA

In întreaga țară, oamenii muncii, dornici de a-și spori cunoștințele și de a-și însuși experiența oamenilor sovietici, au pornit cu avânt și dragoste la studierea limbii ruse. Cu fiecare zi, numărul cursurilor de limba rusă sporește. Astfel, în județul Roman, funcționează în prezent 23 de astfel de cursuri, organizate pe linie sindicală și A.R.L.U.S. în grupele sindicale din școli și în întreprinderi.

In orașul Roman, s'a organizat, în afară de cele 9 cursuri de limba rusă, un curs pentru avansați, care vor avea prilejul nu numai să se perfecționeze în studiul limbii ci și în cunoașterea literaturii ruse și sovietice, a celei mai avansate literaturi din lume. Cursurile sunt predate de profesorii de limba rusă, ca activitate în afara orelor de clasă.

Orașul Roman are de asemeni un colectiv de traducători, care pune la îndemâna tuturor oamenilor din învățământ studii și articole de actualitate din revistele sovietice, contribuind astfel la ridicarea nivelului lor profesional, ideologic și cultural.

Georgeta Moisini
corespondent

CERCUL DE REVISTE ȘI BROȘURI DELA ȘCOALA ELEMENTARĂ DE BĂEȚI ORĂȘTIE

Cadrele didactice dela Școala elementară de băeți din Orăștie și-au dat seama că nu vor putea realiza cu deplin succes sarcinile prevăzute de Planul de Stat pe 1950 cu privire la învățământ, fără a-și ridica nivelul ideologic, politic și profesional.

Pentru realizarea acestui scop, profesorii și învățătorii școlii elementare din Orăștie au organizat un cerc de lectură în care se prezintă referate și se poartă discuții asupra conținutului publicațiilor: „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", Contemporanul, Flacăra, Veac Nou, Știință și tehnică, Cum vorbim, etc.

Profesorul de limba rusă face regulat traduceri din revista sovietică „Ucitelscaia Gazeta". Aceste traduceri sunt citite atât la ședințele consiliului pedagogic al școlii cât și în cadrul ședințelor cercului de reviste. In afară de lectură, profesorii și învățătorii fac și referate asupra conținutului revistelor pe care le citesc.

Lucuța Mihai
corespondent

INTERNAT PENTRU ELEVII ȘCOLII ELEMENTARE DIMĂCHENI-DOROHOI

Comitetul Provizoriu al comunei Dimăcheni a dat dovadă de multă pricepere și spirit gospodăresc încă dela începutul activității sale.

Comitetul Provizoriu, sprijinit de organizațiile de partid și de massă și cu ajutorul cadrelor didactice, a asigurat școlii din comună o bună funcționare. Apoi, pentru fiii țăranilor săraci și mijlocași din satele vecine care urmează ciclul II s'a înființat, pe lângă școală, un internat pentru 30 de copii.

Naou Silviu
corespondent

ELEVII ROMANI, SLOVACI ȘI MAGHIARI DIN COM. NĂDLAC SUNT BINE INGRIJIȚI IN INTERNATUL ȘCOLII

Internatul și cantina de pe lângă Școala elementară română din comuna Nădlac, județul Arad, funcționează în condițiuni din ce în ce mai bune, încadrat cu personal suficient pentru serviciu și pentru supraveghere și cu utilaj complet.

Comitetul Provizoriu local a acordat un fond de 250.000 lei pentru întreținere. La acesta se mai adaugă bursele acordate elevilor de către Ministerul Învățământului Public și contribuția U.F.D.R.-ului.

In internat sunt adăpostiți 50 de elevi ai școlilor elementare română, slovacă și maghiară, ai căror părinți săraci locuesc la o depărtare de 10—15 km. de comună și, deasemeni, elevi ai școlii pedagogice slovace.

La cantină, 90 de elevi români, slovaci și maghiari, fii ai muncitorilor agricoli, sau orfani, primesc zilnic o hrană bună și substanțială.

Invățătorii români, slovaci și maghiari se ocupă îndeaproape de bunul mers al cantinei, făcând de serviciu zilnic, prin rotație, la bucătărie și la servirea mesei.

Cojoi Andrei
Corespondent

CADRELE DIDACTICE DIN SUHARĂU CITESC IMPREUNĂ CU ȚĂRANII MUNCITORI

Profesorii și învățătorii din grupa sindicală Nr. 1 Suharău, înțelegând nevoia de a sprijini activ căminele culturale din localitate în vederea ridicării nivelului cultural și ideologic al țăranilor muncitori, au pornit cu încredere la lucru. Satele Suharău, Comănești și Plevna au fost împărțite în sectoare. Fiecărui sector i s'a repartizat câte un responsabil din rândurile învățătorilor, ajutat de 2-3 membri din organizațiile locale. Aceștia au ales case potrivite și au atras cititori din sate. La început, treaba mergea mai greu. Acum, cititorii se înmulțesc, sunt mai dornici de lectură, iar învățătorii și profesorii sunt așteptați cu multă plăcere în zilele programate. Se citesc diferite cărți, reviste, broșuri și ziare. Tot aici, țăranii sunt îndrumați să ceară dela bibliotecile căminelor cărțile cele mai bune și să ia parte la manifestațiile căminelor.

Să pregătim temeinic încheierea anului școlar

(Urmare din pag. 1-a)

vățământul superior sunt grupe de studenți bune, ca cele dela Facultatea de Medicină din Timișoara, Facultatea de Matematică dela Universitatea „C. I. Parhon" București și îndeosebi Institutul de Mecanică din Brașov, unde cadrele didactice se ocupă în mod special de studenții mai slabi și unde nivelul studenților este în creștere.

Totuși nu toate grupele de învățătură funcționează bine. In unele școli medii nu s'a respectat principiul conducerii grupelor de învățătură de către membrii corpului didactic. Din această pricină, elevii nu-și concentrau eforturile în direcția unde era mai mare nevoie și pierdeau mult timp prețios. In unele școli superioare problema grupelor de studenți a fost tratată în mod birocratic de rectorate și decanate, iar organizațiile de partid și U.T.M. n'au luptat cu energie pentru a asigura succesul acestor grupe, care reprezintă un element nou în învățământ.

Creșterea frecvenței, atragerea elevilor și studenților la învățătură, ridicarea nivelului cunoștințelor lor depind în primul rând de metoda de predare a profesorilor, de perseverența cu care aceștia urmăresc ca elevii și studenții să-și însușească serios materia. Sunt tot mai numeroase cazurile de învățători și profesori care fac eforturi de a-și îmbunătăți metodele de predare și a ridica nivelul științific al lecțiilor, de a lega lecțiile cu viața actuală, cu problemele practice ale luptei pentru socialism, pentru pace. Iată, de pildă, directorul școlii elementare Nr. 45 băieți, București, a reușit, dând exemple interesante din viață, să lege lecțiile de matematică cu problema luptei pentru pace, fără însă a se îndepărta câtuși de puțin de scopul esențial al lecției, acela de a învăța pe elevi matematică.

In perioada care a mai rămas până la examene trebuesc înzecite eforturile pentru asigurarea unor cât mai bune rezultate ale anului școlar.

Ministerul Invățământului Public a început să dea o serie de îndrumări speciale cu privire la pregătirea încheierii anului școlar. Ele trebue însoțite de un control permanent. De mersul învățământului elementar și mediu din comune, plăși, județe sunt răspunzătoare Comitetele Provizorii respective și secțiile lor de învățământ și cultură. Munca lor principală în această direcție trebue să conste în îndrumarea și controlarea permanentă a învățământului, și în ajutorul material dat școlilor.

Problema calității învățăturii, politica școlară în general trebue să devină mult mai mult decât până acum o preocupare de frunte a Comitetelor județene de partid. Ele trebue să îndrume mai îndeaproape Comitetele Provizorii să mobilizeze organizațiile de massă din care fac parte elevii, studenții și părinții acestora, pentru a determina o creștere hotărâtă a frecvenței, o îmbunătățire simțitoare a învățăturii și a predării în școală.

Răspunderea directă în toată munca de pregătire a încheerii anului școlar, revine firește conducerilor facultăților, directorilor de școală și diriginților.

Aceștia trebue să aibă grijă ca să se facă la timp și în bune condiții recapitularea materiilor, ca elevii și studenții să fie ajutați în cadrul grupelor de învățătură, ca profesorii să-și analizeze munca pentru a folosi experiența bună de până acum și a înlătura lipsurile existente. Organele de conducere din școli și facultăți au datoria de a prelucra și a pune în aplicare instrucțiunile ministerului.

Pentru învățători și profesori trebue să fie clar că a da bătălia pentru cât mai mulți absolvenți și promovați nu înseamnă firește a da note de trecere oricui și oricum. NOTELE TREBUESC DATE DUPA MERIT. Problema principală constă în a-i învăța pe școlari și studenți în așa fel încât tot mai mulți să merite note bune. In semestrul I de pildă la Facultatea de Matematică și Fizică din Iași, la Facultatea de Mașini Agricole dela Institutul de Agronomie din București, etc. procentul la promovați a fost foarte bun, datorită atât profesorilor cât și studenților. In schimb la școala tehnică medie de petrol din Ploești 50% din elevi au note de corigență la mai multe materii.

Este dela sine înțeles că pentru a face pe elev să înțeleagă, să știe, trebue ținute lecții bune. Aceasta înseamnă că lecțiile trebue să fie în primul rând științifice, să-i dea școlarului cunoștințe clare, concrete, exacte. Cadrele didactice trebue să se străduiască a lega în permanență teoria cu practica cea mai actuală a construirii socialismului. Cu ascuțită vigilență trebue înlăturat din cursuri cosmopolitismul, care răspândește servila plecăciune în fața putredei culturi imperialiste, neîncrederea în forțele creatoare ale poporului nostru muncitor, disprețul față de cultura și știința sovietică, cele mai avansate din lume. Trebue amintite aci discuțiile dela Institutul de Construcții, în cadrul cărora au fost criticate unele tendințe cosmopolite în cursuri. Catedrele de științe sociale trebue să fie focare de propagandă marxist-leninistă și posturi înaintate de luptă împotriva ideologiei burgheze în facultăți; deasemeni și celelalte catedre au sarcina de a ridica nivelul științific al lecțiilor însușindu-și singura concepție științifică despre lume — concepția marxist-leninistă.

Pentru elevi și studenți este o datorie patriotică, ca învățând temeinic să iasă învingători din bătălia examenelor. Sistemul învățatului superficial în ajunul examenelor — sistem caracteristic școlii burgheze — trebue combătut și desrădăcinat cu totul din școala noastră. Organizațiile de partid din școli, U.T.M.-ul și pionierii au sarcina să mobilizeze pe studenți și elevi PENTRU PREGATIREA DIN TIMP A EXAMENELOR, prin intensificarea și planificarea studiului individual, prin îmbunătățirea activității grupelor de învățătură. Examenele vor fi într'adevăr raportul pe care elevii, studenții, învățătorii și profesorii îl dau în fața poporului muncitor, în fața Partidului, care zi de zi asigură școlii noastre, școlarilor și cadrelor din învățământ condiții tot mai bune de muncă.

Efortul comun al elevilor, studenților, învățătorilor și profesorilor pentru încheerea cu cele mai bune rezultate a acestui an școlar va fi cea mai prețioasă contribuție a lor la lupta activă pentru pace.

Fruntași în muncă la atelierele de material didactic ale Ministerului Invățământului Public

Tovarășul Stalin a spus în cuvântarea ținută la întâia consfătuire a stahanoviștilor din U.R.S.S.:

„...milioane de fii ai poporului muncitor, milioane de muncitori și țărani muncesc, trăesc, luptă. Cine se poate, oare, îndoi că acești oameni nu trăesc în zadar, că, trăind și luptând, ei acumulează o uriașă experiență practică? Ne putem, oare, îndoi că conducătorii care disprețuesc această experiență, nu pot fi socotiți conducători adevărați? Prin urmare, noi, conducătorii partidului și ai guvernului, trebue nu numai să învățăm pe muncitori, ci și să învățăm dela ei."

Experiența și posibilitățile muncii în U.R.S.S. au sfărâmat metodele învechite de producție. Normele au fost mereu îmbunătățite, fapt care a dus la bună starea de care se bucură oamenii muncii în Uniunea Sovietică și care este în continuă creștere.

In Republica noastră Populară, muncitorimea condusă de Partidul ei și folosind experiența Țării Socialismului, a realizat inovații în muncă și, odată cu aceasta, a trecut la norme tehnice care au ridicat productivitatea muncii și au determinat creșterea producției. Acesta este drumul pe care trebue să-l urmăm pentru construirea socialismului în Patria noastră.

Și la atelierele de material didactic ale Ministerului Invățământului Public, muncitorii au înțeles acest imperativ, pornind pe drumul găsirii celor mai bune și mai economice metode de lucru.

Astfel, la atelierul de vopsitorie se întrebuința un lac cu care se acopereau obiectele înainte de a se vopsi. Lacul folosit ca grund era un produs care era greu de găsit. Tovarășii muncitori din acest atelier s'au străduit să găsească o metodă de înlocuire a lui. Tov. Horea Tudose, lucrător în atelier, ajutat de un grup de tovarăși a reușit să înlocuiască acest lac, care costa 1200 lei kg., și toată manopera legată de întrebuințarea lui, cu un strat de silicat de sodiu care costă 26 lei kg. reușind astfel să reducă atât timpii pentru operația de vopsire cât și costul materialului necesar.

Prin noua metodă s'a reușit să se reducă o serie întreagă de operațiuni ca: șlefuire, chituire, lustruire, etc. și să se facă economie de materiale auxiliare, ca glaspapierul, și în acest fel s'a obținut, în primul trimestru, o economie de 150.000 lei.

La atelierul de tâmplărie, tov. Bucur Răducanu a introdus mai multe inovații în operațiile de prelucrare; una din ultimele este executarea niturilor la tuburile sonore printr'o singură operație. S'au redus în acest fel timpii de lucru dela 2 minute la 1,4 minute.

La atelierul mecanic, tov. Elena Ilie din echipa de polizoare a reușit să recupereze pasta de polir care se pierdea pe pâlnia exhaustorului, realizând în acest fel o economie importantă.

La echipa de ajustaj, elevul de școală profesională Danciu Horia a reușit prin modul de organizare a lucrului să reducă la o lucrare de cleme timpii dela 6,8 minute la 4,2 minute (timpi stabiliți pentru lucrători calificați de categorie mult superioară).

Tov. Teodorof Petre, șeful secției mecanice, a contribuit la perfecționarea modelelor de aparate, realizând o mărire importantă a calității aparatelor în ce privește funcționarea, aspectul și soliditatea.

La secția de tâmplărie, tov. șef de echipă Marica Ștefan a reușit, printr'o bună organizare a muncii, ca echipa pe care o conduce să fie întotdeauna fruntașă în producție.

La aceeași secție, tov. Enica Ilie, șeful secției, a adus multe îmbunătățiri la construirea aparatelor și, în special, la mașina cu vapori, fapt care a dus la micșorarea prețului de cost cu 2.000 lei pe bucată.

La atelierul de pictură, tov. Stela Georgescu a reușit să înlocuiască eboșul printr'un strat de ulei, realizând prin aceasta o economie trimestrială de 130.000 lei.

Alături de aceștia, și alți muncitori și tehnicieni au dobândit însemnate succese în producție.

Cu sprijinul organizației de partid, muncitorii au pornit să studieze întregul proces de fabricație, căutând să facă economii la materii prime și auxiliare.

Avântați în întrecerea socialistă, muncitorii, tehnicienii și funcționarii luptă acum să-și îndeplinească cu cinste sarcinile celui de al doilea trimestru din plan.

Ei s'au angajat să întâmpine ziua de 1 Mai cu succese în lupta pentru înzestrarea școlilor noastre cu material didactic de bună calitate, care să ajute la susținerea unui învățământ realist-științific.

Succesele de până acum constitue un îndemn puternic de a spori eforturile în lupta pentru realizarea și depășirea Planului de Stat.

Invățând din experiența Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, sub conducerea Partidului, vom spori eforturile în lupta pentru o viață mai bună, pentru pace, pentru socialism.

D. Blumen

POȘTA redacției

● E. NICOLAE. Ar fi fost folositor dacă, în corespondența dvs. referitoare la confecționarea de material didactic de către elevii și profesorii Școlii Profesionale de Băeți din Arad, ați fi venit cu date mai amănunțite. Ați fi putut vorbi despre planul de lucru, despre obiectele programate, despre materialele ce vor fi folosite pentru confecționarea acestora, despre metodele întrebuințate.

● Inv. MARIA I. IOAN. Este foarte adevărat că învățătorii pot aduce o frumoasă contribuție în lupta pentru pace. In acest sens dvs. vorbiți despre conferințele pe care cadrele didactice trebue să le țină țărănimii muncitoare pentru a-i arăta că „pacea ne asigură condițiile cele mai bune pentru a lichida definitiv înapoierea economică în care ne-au ținut moșierii și capitaliștii", că „lupta pentru pace este lupta pentru îndeplinirea planului de cultură, este lupta pentru însămânțarea întregii suprafețe arabile". Credem că dvs. ați trecut și la realizarea practică a acestei îndatoriri a învățătorului. Scrieți-ne în acest caz, despre rezultatele imediate pe care le-ați obținut în munca de lămurire, rezultate care, desigur, sunt reflectate într'un bilanț îmbucurător la cursurile de alfabetizare, la semănăturile de primăvară, în alcătuirea Comitetului de pace local, în strângerea semnăturilor pentru apelul sesiunii de la Stockholm a Partizanilor Păcii, în munca din clasă și în rândurile părinților.

● *ELENA ALBU. Plenara diriginților de școală din Arad a ridicat, după cum rezultă din corespondența dvs., probleme serioase care meritau să fie cunoscute. Plin de interes trebue să fi fost și raportul diriginteiui Vornicu, dela anul II al Școlii Medii Textile, în care a vorbit de metodele din pedagogia lui Macarenco, folosite „în activitatea zilnică a internatului acestei școli". Vă sfătuim pe viitor să nu vă opriți la simple înșiruiri de nume. Treceți întotdeauna la discutarea în fond a problemelor și nu pierdeți din vedere amănuntele absolut necesare în elucidarea acestora.*

Colaborarea cadrelor didactice cu organizațiile de pionieri în pregătirea încheierii anului școlar

Organizația de pionieri din Republica noastră duce o largă și intensă activitate printre copii, fiind un ajutor prețios al școlii și al cadrelor didactice în munca lor de educare a tinerei generații în spirit comunist.

Activitatea organizației de pionieri în cadrul școlii se include în procesul de învățământ. Intrucât școala este factorul de bază în educarea și instruirea viitorilor constructori ai socialismului, munca organizației de pionieri trebue să fie subordonată problemelor de învățământ și de educație ale școlii.

Instructorii de pionieri, care, de cele mai multe ori, sunt elevi utemiști, lipsiți de pregătire pedagogică și de experiență, trebue să fie ajutați în munca lor de cadrele didactice.

Invățătorii și profesorii, cunoscând pe elevi, având o practică și o experiență pedagogică mult mai mare decât a instructorilor, au datoria de a da un ajutor susținut instructorilor de pionieri la ținerea ședințelor, la organizarea excursiilor sau a șezătorilor și să contribue la cointeresarea părinților în problemele școlii.

In realizarea educației comuniste a copiilor, organizației de pionieri îi revine sarcina de a fi sprijinul cadrelor didactice în lupta pentru îmbunătățirea învățăturii, la întărirea disciplinei conștiente în școală, la îndrumarea și desvoltarea dragostei copiilor pentru știință, în organizarea activității extrașcolare a elevilor. Pentru realizarea aceluiași scop, cadrele didactice vor ajuta, la rândul lor, organizația de pionieri în cunoașterea temeinică a planului de muncă și în îndeplinirea sarcinilor ce revin acestei organizații.

In majoritatea școlilor noastre, învățătorii și profesorii au înțeles necesitatea, rolul și importanța organizației de pionieri în școală.

Astfel, la școala elementară de fete Nr. 51 din București, directoarea a ajutat la întocmirea planului de muncă al pionierilor și a dat tot sprijinul ca să se facă un steag cu insigna pionierilor, care să fie trimis școlii unde a învățat Zoia Cosmodemianscaia.

La fel, în comuna Belobreșca din județul Caraș, directorul și cadrele didactice dau un ajutor permanent organizației de pionieri. La această școală, s'a realizat o strânsă colaborare între cadrele didactice, organizația de pionieri și conducerea gospodăriei agricole colective din comună.

De asemenea, cadrele didactice dela liceul mixt din Reșița, profesoara Iurian Sevrone dela școala elementară de fete Nr. 43, Iosefina Zingher — directoarea școlii elementare de băeți Nr. 24 — și profesoara Bădulescu Maria dela școala elementară de fete Nr. 23 din Capitală, au ajutat și ajută organizația de pionieri în muncă, ocupându-se îndeaproape de antrenarea și pregătirea concursului artistic, cultural și sportiv al pionierilor, din 30 Aprilie.

Dela înființarea primelor detașamente de pionieri, unii profesori și învățători au căzut însă și în greșeli, unele mai mari, altele mai mici, tocmai pentru că n'au ținut seama de faptul că înființarea primelor detașamente nu determină schimbarea imediată a concepțiilor și a atitudinilor elevilor, sau n'au înțeles tocmai sarcina ce le revenea în urma înființării organizației de pionieri în școală.

Astfel, profesorul Bercovici dela liceul „Decebal" din Deva, după ce a ascultat pe un elev, a spus: „Pentrucă ești pionier îți pun patru, dacă n'ai fi fost îți puneam șase". Această atitudine cu totul greșită, a profesorului, poate da naștere în mintea copiilor ideii că e mai bine să nu fii pionier pentru a nu risca să primești note mici.

Delăsarea în muncă a elevilor pionieri trebue să se discute în ședințele de grupă, în cadrul cărora profesorii au sarcina de a convinge pe elevii pionieri că ei trebue să fie un exemplu la învățătură pentru colegii lor.

Pentru a atrage copiii pe drumul cel just, cadrele didactice au datoria de a cerceta cauzele pentru care unii copii nu învață și, folosind metoda convingerii, să-i sprijine în ridicarea lor la învățătură. In acelaș scop, e necesară o strânsă colaborare între cadrele didactice, organizația de pionieri și părinții copiilor, iar inițiativa acestei colaborări trebue să aparțină învățătorilor și profesorilor.

In școala medie de fete din Deva, ca și în școala elementară mixtă Nr. 1 din Turda, organizațiile de pionieri întâmpină greutăți în muncă. Analizându-se situația din aceste școli, se observă o lipsă totală de interes din partea cadrelor didactice, față de munca organizației de pionieri.

In alte școli instructorii de pionieri, din lipsă de îndrumare, au înțeles greșit colaborarea cu cadrele didactice, din care cauză, mulți dintre ei au ajuns să se suprapună, sau să se substitue învățătorilor și profesorilor, în munca din școală. Așa, de pildă, la o școală din Turda, un instructor de pionieri a găsit că este necesar să se considere cel îndreptățit pentru a controla munca profesorului.

La 30 Aprilie a. c., se împlinește un an dela constituirea primelor detașamente de pionieri. Cu această ocazie, din inițiativa Comitetului Central al U.T.M., și cu sprijinul Ministerului Invățământului Public, s'a inițiat un concurs artistic, cultural, sportiv la care pot participa toți școlarii din clasele a IV, V, VI și a VII.

Aniversarea unui an dela constituirea primelor detașamente de pionieri trebue să întărească mai mult și mai intens colaborarea cadrelor didactice cu organizația de pionieri din școală. Problema colaborării trebue să constitue pentru cadrele didactice care au înțeles rolul și importanța organizației de pionieri în școală o sarcină de frunte în realizarea scopului măreț: educarea tineretului în spirit comunist.

Atât organizațiile de pionieri cât și cadrele didactice trebue să acorde o atenție deosebită, în această perioadă, pregătirii elevilor pentru examenele de sfârșit de an. Rezultatele acestor examene vor depinde în mare măsură de felul cum învățătorii și profesorii au înțeles să colaboreze cu organizația de pionieri în sprijinirea elevilor slab pregătiți și în ridicarea calității la învățătură a tuturor elevilor.

Pionierii trebue să fie adânc convinși că, muncind pentru a promova un număr cât mai mare de elevi, ei contribue la îndeplinirea Planului de Stat, susținând în felul acesta, lupta pentru pace.

Ziua de 30 Aprilie trebue să constitue pentru toate organizațiile de pionieri din țara noastră un prilej de a arăta cum pot îmbunătăți ele munca din școli și totodată, posibilitățile pe care le au aceste organizații de a antrena elevii în lupta pentru pace.

C. Ciuchindel

Invățătura lui Lenin far luminos al omenirii muncitoare

(Urmare din pag. 1-a)

inegale, economice și politice, a țărilor capitaliste în epoca imperialismului, V. I. Lenin a ajuns la concluzia posibilității victoriei socialismului în câteva țări sau numai într'o singură țară și anume acolo unde frontul imperialismului este mai slab.

Aceasta a fost o teorie complet nouă a revoluției proletare care a exercitat o foarte mare influență asupra victoriei socialismului în U.R.S.S, asupra luptei clasei muncitoare din toate țările.

Mărturie vie și concretă a acestui adevăr al învățăturii leniniste stă puternica Uniune Sovietică, născută în urma victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, precum și țările de democrație populară din centrul, sud-estul Europei și din Asia, ridicate după cel de al doilea războl mondial, ca o urmare a glorioaselor victorii ale Armatelor Sovietice asupra fascismului german și militarismului japonez.

Pentru desvoltarea mișcării muncitorești și pentru asigurarea succesului Revoluției Socialiste este de supremă importanță instaurarea dictaturii proletariatului ca instrument al revoluției proletare, fără de care clasa muncitoare nu-și poate îndeplini misiunea sa istorică. V. I. Lenin a desvoltat și concretizat în mod genial ideea dictaturii proletariatului pe care a formulat-o în linii mari Marx și Engels. „Ceeace Lenin a adus nou pe acest tărâm, spune tovarășul Stalin, constă în faptul că el: a) a descoperit puterea sovietică forma de stat a dictaturii proletariatului, folosindu-se pentru aceasta de experiența Comunei din Paris și a Revoluției Ruse; b) a rezolvat paranteza din formula dictaturii proletariatului în ceeace privește problema aliaților proletariatului definind dictatura proletariatului ca formă specială a alianței de clasă a proletariatului — alianța în care proletariatul este conducătorul — cu massele exploatate ale claselor neproletare (țărănimea s. c.) care sunt conduse; c) a subliniat cu deosebită vigoare faptul că dictatura proletariatului este tipul cel mai înalt de democrație în condițiile societății de clasă, că ea este forma democrației proletare care exprimă interesele majorității (ale exploataților) în opoziție cu democrația capitalistă, care exprimă interesele minorității".

Teoria leninistă asupra democrației sovietice ca formă de stat de tip superior a fost desvoltată și îmbogățită de către tovarășul Stalin în genialele sale teze asupra Statului Socialist formulate pe baza sintezei teoretice a noilor experiențe dobândite în gigantica operă de construire a socialismului în Uniunea Sovietică.

Drumul dela capitalism la socialism poate da naștere; ne învață Lenin, la o mare abundență și diversitate de forme politice, esența lor fiind însă întotdeauna aceeași: dictatura proletariatului. Desvoltând această teză leninistă, tovarășul Stalin a descoperit și arătat conținutul de clasă al democrațiilor populare, care îndeplinesc cu succes sarcinile dictaturii proletariatului.

In această perioadă de trecere dela capitalism la socialism, lupta de clasă se ascute mereu; de aici, îndemnul permanent a lui Lenin către oamenii muncii de a menține în această perioadă veșnic trează vigilența proletară împotriva elementelor exploatatoare îndepărtate dela putere și care prin fel de fel de mijloace caută să redobândească avantajele pierdute.

Trebue să întărim cât mai mult această vigilență revoluționară, mai ales astăzi, când lupta între cele două lagăre se ascute mereu și când, în ura și turbarea lor, datorită creșterii forțelor păcii imperialiștii anglo-americani și slugile lor mârșave, socialdemocrații de dreapta și banda de spioni și criminali a lui Tito-Rankovici, duc o acțiune neîntreruptă de spionaj și sabotaj în țările de democrație populară și încearcă, disperați, să provoace un al treilea măcel mondial.

Lenin și Stalin au elaborat o teorie nouă în problema național-colonială din epoca imperialismului. Leninismul a legat mișcarea revoluționară național-colonială din epoca imperialismului de chestiunea doborîrii imperialismului, socotind-o parte integrantă din chestiunea generală a revoluției proletare internaționale.

Demascând falsitatea naționalismului burghez, Lenin a cerut permanent oamenilor muncii din întreaga lume să apere ideea internaționalismului proletar. Părăsirea tezei leniniste a internaționalismului proletar duce drept în ghiarele imperialismului. Dovada concretă nu trebue s'o căutăm prea departe. E un fapt dovedit că Tito, călăul sângeros dela Belgrad și bestiile sale naționaliste, părăsind ideile leniniste, au statornicit în Iugoslavia un regim de stat fascist.

V. I. Lenin, împreună cu tovarășul Stalin, a pus în mâna clasei muncitoare și arma cea mai ascuțită pentru a putea să-și îndeplinească misiunea ei istorică: partidul de tip nou, detașamentul de avantgardă al clasei muncitoare, statul său major înarmat cu știința cea mai avansată, cu știința marxist-leninistă.

Partidul Comunist (b) al lui Lenin și Stalin, făurit și călit în focul luptei revoluționare contra oportuniștilor de tot soiul din afara și dinlăuntrul Partidului, a fost forța de neînvins care a mobilizat și organizat massele pentru victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Sub conducerea Partidului Bolșevic, popoarele sovietice au construit puternica Uniune Sovietică, primul Stat Socialist din lume, care îndrumat de geniul lui I. V. Stalin înaltă astăzi victorios temeliile comunismului, stând în fruntea popoarelor din întreaga lume care luptă pentru pace și progres.

Partidul lui Lenin și Stalin a fost forța conducătoare a marii revoluții culturale înfăptuite în Uniunea Sovietică, care a făcut din cultura sovietică, cea mai înaintată cultură din lume.

Partidul lui Lenin și Stalin educă pe omul nou sovietic, plin de dragoste și abnegație pentru Patria Socialistă, mândru că în epoca leninist-stalinistă poate munci și lupta dârz pentru construirea comunismului și apărarea păcii.

Pretutindeni constatăm astăzi triumful ideilor geniale ale lui Lenin și Stalin. Sub steagul lui Lenin și al lui Stalin, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, popoarele din colonii și din țările marshallizate luptă pentru eliberarea lor de sub jugul imperialist; pe temeliile masive ale învățăturii marxist-leniniste și folosind experiența gloriosului Partid al lui Lenin și Stalin, popoarele din țările de democrație populară sub conducerea Partidelor de tip nou pășesc hotărît la construirea socialismului.

Lenin a arătat masselor largi posibilitatea de a lupta cu succes pentru victoria unei păci trainice în întreaga lume. Vorbind de lupta pentru pace, pe care a dus-o tânărul Stat Sovietic chiar din primele zile ale nașterii sale, Vladimir Ilici Lenin spune: „politica noastră de pace este aprobată de imensa majoritate a populației globului". Astăzi, sub conducerea marelui Stalin — Lenin al zilelor noastre — oamenii muncii, ai științei și ai culturii din întreaga lume se unesc în puternicul front al păcii, având în frunte Uniunea Sovietică, bastionul păcii și al socialismului.

Pentru prima oară în istorie, lupta oamenilor muncii pentru apărarea păcii a căpătat un caracter organizat. Sutele de milioane de semnături din întreaga lume depuse, numai în câteva zile, acum în preajma zilei de 1 Mai, pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, sunt parcă o confirmare a vorbelor marelui Lenin, scrise în proclamația din 1 Mai 1904: „Nu există nicio putere pe pământ care să poată sdrobi milioanele de muncitori ce devin din ce în ce mai conștienți și mai organizați".

Faptul că, numai în țara noastră, până la 20 Aprilie s'au strâns 2.000.000 de semnături, arată hotărîrea fermă a poporului nostru de a merge, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, având ca busolă sigură învățătura luminoasă a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, pe drumul construirii cât mai avântate a socialismului în R.P.R.

La acest elan colectiv, cadrele noastre didactice au răspuns cu multă căldură și dragoste, dovedind că înțeleg rolul de cinste pe care învățătura leninistă îl acordă educatorilor tineretului, fiind pătrunși de adevărul că, sub conducerea genială a lui Stalin, marile idei leniniste vor aduce pacea, bunăstarea și progresul tuturor popoarelor.

SĂ ÎNTÂMPINĂM 1 MAI
cu noi succese la învățătură

Cadrele didactice răspund la chemarea lansată de muncitorii petroliști dela Schela Sovrompetrol „Ochiuri-Dâmbovița" în cinstea zilei de 1 Mai

In întâmpinarea zilei de 1 Mai, sărbătoarea oamenilor muncii din lumea întreagă, salariații din învățământ din județul Vâlcea, întruniți în meetinguri în zilele de 4 și 6 Aprilie a. c., au răspuns cu însuflețire, prin angajamente concrete, la chemarea lansată de muncitorii și tehnicienii, inginerii și funcționarii dela Schela Sovrompetrol „Ochiuri-Dâmbovița".

Intr'o atmosferă de entuziasm general, în cadrul grupelor și al secțiilor sindicale, salariații din învățământ și-au luat următoarele angajamente:

Să realizeze planul calendaristic privitor la activitatea școlară și extrașcolară până la 1 Mai, pe săptămâni, zile și ore, pe linia Hotărîrii M.I.P. privitoare la încheerea anului școlar;

Să ajute elevii slabi la învățătură, făcând 2242 ore de muncă voluntară;

In cadrul activității ce se desfășoară pentru culturalizarea masselor, învățătorii și profesorii vor ține 500 de conferințe cu caracter științific, ideologic și politic;

Dela 15 Aprilie până la 1 Mai, se vor forma 134 de colective, în cadrul cărora se vor citi zilnic articole din presă în legătură cu pacea;

In aceeaș perioadă, se vor organiza ședințe săptămânale cu părinții elevilor pe instituții, prelucrându-se tema „Lupta pentru pace" și sarcinile ce revin familiei în perioada pregătirii examenelor;

Pentru a da posibilitate învățătorilor și profesorilor să ia contact direct cu știința și literatura cea mai înaintată, se vor înființa încă 10 cercuri de limba rusă pe lângă cele existente.

Salariații din învățământ vor sprijini îndeaproape activitatea tuturor comitetelor pentru pace; Școala Tehnică Agricolă-Voicești își ia angajamentul de a contribui la realizarea Planului de Stat în agricultură, exploatând toate terenurile pe care le are;

Grupa sindicală Brezoi, în cinstea zilei de 1 Mai, va pregăti piesa „Caracter moscovit" și va amenaja un teren de sport;

Cadrele didactice dela Școala Profesională Viticolă-Drăgășani își iau angajamentul să-și îmbunătățească metodele de predare și de aplicare a cunoștințelor teoretice, pentru a asigura numărul de promovați prevăzuți în planul de muncă al școlii;

Secția sindicală Grădiștea își ia angajamentul să sprijine efectiv formarea gospodăriilor colective în plasă, prin exemplu personal și prin munca de lămurire dela om la om;

Membrii sindicatului nostru își iau, deasemenea, angajamentul de a sprijini special sindicatele agricole, ducând muncă de lămurire pentru realizarea planului agricol și pentru socializarea agriculturii.

Toate secțiile sindicale din județul nostru, puternic însuflețite de entuziasmul muncitorilor petroliști, vor munci cu toată dragostea și cu tot devotamentul pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Iulian Cornilescu
Președintele sindicatului

In cadrul unui entuziast meeting activul Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ a semnat Apelul pentru interzicerea armei atomice

Miercuri, 19 Aprilie 1950, la sediul Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, a avut loc un entuziast meeting în cadrul căruia tovarășii din activul Uniunii au semnat Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Intregul colectiv al Uniunii și-a manifestat hotărîrea dârză de a apăra și de a susține pacea, înfierând toate ațâțările mârșave ale imperialiștilor anglo-americani, care în ultimele lor svârcoliri vor să arunce omenirea într'un nou măcel.

Conștienți că semnăturile lor vor fi încă o verigă în întărirea frontului păcii, salariații din activul U.S.S.I. au semnat Apelul cu toată dragostea și cu toată convingerea.

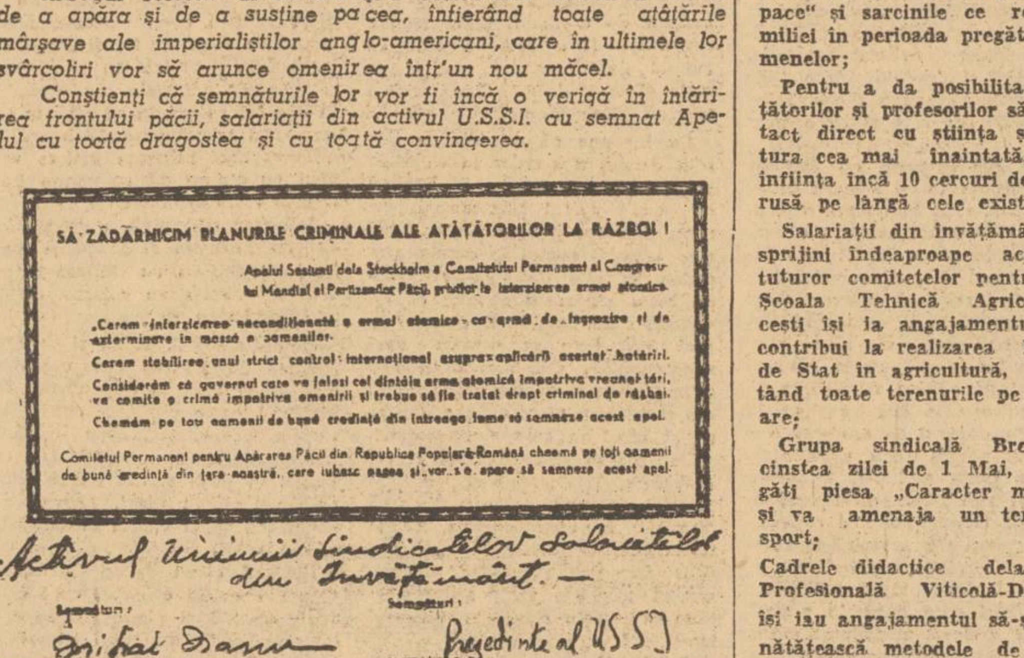
SĂ ZĂDĂRNICIM PLANURILE CRIMINALE ALE AȚÂȚĂTORILOR LA RĂZBOI!

Apelul Sesiunii dela Stockholm a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii privitor la interzicerea armei atomice

„Cerem interzicerea necondiționată a armei atomice ca armă de îngrozire și de exterminare în massă a oamenilor.

Cerem stabilirea unui strict control internațional asupra aplicării acestei hotărîri.

Considerăm că guvernul care va folosi cel dintâiu arma atomică împotriva vreunei țări, va comite o crimă împotriva omenirii și trebue să fie tratat drept criminal de războiu.

Chemăm pe toți oamenii de bună credință din întreaga lume să semneze acest apel.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română cheamă pe toți oamenii de bună credință din țara noastră, care iubesc pacea și vor s'o apere să semneze acest apel.

Facsimilul unei pagini a listei semnate la Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ. Citim următoarele semnături: Mihai Nanu, Marin Sulică, Emil Boldan, Zamfir Pantazi M. Găngaciu, Eliza Paveliu, A. O. Costache, Ardélyi Ștefan, G. Agapian, Mihail Morega, Ștefania Cauner, David Iava, D. Tiță, Stoichiță Alexandrina, Marosi Alexandru, Eugenia Babiciuc, Maria Cazacu, Dumitrescu M., Tr. Novrescu, Vlad Maria, Ion Apolzan, Eftimia Andrieș, Colța Ion, Maria Georgescu, C. Ionescu, Grățiana Albu, Mareș Valeriu, Viscont Ion și alții.

Sarcinile Sindicatelor Salariaților din Invățământ în întâmpinarea zilei de 1 Mai

In întâmpinarea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a clasei muncitoare, poporul muncitor din țara noastră pregătește o temeinică demonstrație împotriva uneltirilor la un nou război. Imperialiștii americani și englezi, secondați de clica trădătoare titoistă dela Belgrad, vor avea prilejul, în această zi, să constate și mai mult hotărîrea dârză a oamenilor muncii de pretutindeni de a apăra și a susține pacea.

In campania de pregătire a acestei mari sărbători, Sindicatelor din Republica Populară Română le revine sarcina de a mobiliza pe toți oamenii muncii în lupta pentru apărarea păcii și libertății popoarelor. In această luptă, condusă de măreața Țară a Socialismului, țara noastră s'a integrat și a devenit un factor activ, alături de celelalte țări de democrație populară din Europa și din Asia. Lupta pentru pace trebue să devină țelul principal spre realizarea căruia să conveargă toate eforturile depuse de oamenii muncii pentru întărirea Patriei noastre în toate sectoarele de muncă, toată activitatea ce se desfășoară, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

In cadrul acestei uriașe lupte, Sindicatelor Salariaților din Invățământ le revine sarcina de a contribui la activarea Comitetelor de luptă pentru pace, ajutându-le prin toate mijloacele, să-și ducă o muncă tot mai rodnică. Mobilizând pe toți salariații din învățământ pentru sprijinirea activității acestor Comitete și pentru susținerea tuturor acțiunilor întreprinse de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii. Sindicatele din Invățământ vor arăta necesitatea sprijinirii acestor Comitete, în campania de strângere a semnăturilor de adeziune la Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii. Salariații din învățământ trebue să fie convinși că milioanele de semnături ale oamenilor muncii vor constitui un puternic avertisment pentru agresorii imperialiști americani și englezi și pentru acoliții lor.

Scriind articole în presa locală și la gazetele de perete din școli și instituții școlare Sindicatele sprijină Comitetele de luptă pentru pace. Ele pot da deasemeni un prețios ajutor în campania de strângere a semnăturilor de adeziune la apelul lansat, cât și în munca de organizare și la concretizarea și realizarea sarcinilor Comitetelor de pace. Popularizând activitatea celor mai bune Comitete, aceste articole vor arăta, totodată, și metodele de muncă ce au fost întrebuințate.

In cluburi, colțuri roșii, școli și instituții școlare se amenajează fotovitrine și desene, care vor oglindi succesele istorice ale oamenilor muncii din U.R.S.S., realizările clasei muncitoare din țările cu democrație populară și lupta clasei muncitoare de pretutindeni.

Răspunzând chemării muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor din Sindicatul „Sovrompetrol" dela Schela Ochiuri, județul Dâmbovița, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, Sindicatele Salariaților din Invățământ, în cinstea zilei de 1 Mai, intensifică întrecerile în munca de alfabetizare, acolo unde aceasta continuă. Lozinca Sindicatelor noastre este: „Niciun centru de alfabetizare în afara întrecerii".

O atenție deosebită se acordă organizării și urmăririi îndeaproape a acestor întreceri, pentru a grăbi lichidarea neștiinței de carte, neștiință care este o frână în drumul nostru pentru construirea socialismului.

In vederea încheerii anului școlar, Sindicatele din Invățământ sprijină îndeplinirea Hotărîrii Ministerului Invățământului Public privind măsurile ce trebuesc luate pentru îmbunătățirea muncii în școală și pentru asigurarea numărului de promovați prevăzuți în plan.

Grupele sindicale, în strânsă colaborare cu organizațiile UTM și de pionieri, manifestă o deosebită grijă pentru ajutorarea elevilor mai slab pregătiți și pentru ridicarea calității la învățătură a tuturor elevilor. In cinstea zilei de 1 Mai, această muncă trebue să înregistreze noi succese.

Pregătirile ce se fac în întâmpinarea zilei de 1 Mai trebue să însemne o nouă contribuție la întărirea dragostei și prieteniei poporului nostru muncitor pentru marea Uniune Sovietică și pentru genialul conducător și învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul Stalin.

In acest scop, sindicatele au pornit de mult la lucru. Ele folosesc toate mijloacele de propagandă și agitație (presă, fotomontaje, gazete de perete, fotovitrine, panouri, etc.) pentru popularizarea realizărilor Uniunii Sovietice pe tărâm economic, politic, militar și cultural.

Aceleași mijloace sunt recomandabile și pentru ilustrarea cât mai plastică a puternicului ajutor pe care l-am primit și îl primim din partea marelui Stat Socialist, pe tărâm economic, politic și cultural, în opera de construire a socialismului și de apărare a independenței Patriei noastre.

Bibliotecile sindicale și școlare, fiind bune centre de înmănunchere a membrilor sindicatului, oferind alesul mijloc de atracție al cărții, se pregătesc și ele în cinstea lui 1 Mai. Organizând expoziții și fotovitrine cu cărți legate de lupta pentru pace, făcând prezentări, lecturi și discuții în jurul cărților care tratează tot mai dârz lupta pentru pace a popoarelor, bibliotecile noastre sindicale și școlare, arată că știu să întâmpine cu cinste ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Pentru intensificarea și îndrumarea muncii ce se desfășoară în școli, bibliotecarul sindical poate face o muncă utilă tovarășilor lui, extrăgând din presă articole ce tratează diferite metode de predare, prin care învățătorii și profesorii asigură însușirea unor cunoștințe temeinice;

In colaborare cu filialele Societății pentru răspândirea Științei și Culturii, sindicatele au acum un bun prilej de a organiza în cadrul cluburilor și al colțurilor roșii conferințe despre lupta pentru pace a popoarelor. Conferințele vor fi încadrate cu programe artistice, prezentate de echipele sindicale, iar conținutul acestor programe va trebui să reflecte de asemenea lupta pentru pace.

Intrucât în ziua de 30 Aprilie se împlinește un an dela constituirea organizațiilor de pionieri, Sindicatele vor ști să cinstească, așa cum se cuvine acest eveniment, dând tot sprijinul manifestărilor pe care tinerii pionieri le vor organiza cu această ocazie.

Indeplinindu-și sarcinile, Sindicatele Salariaților din Invățământ își fac datoria față de clasa muncitoare, față de Partidul ei și față de întreg poporul muncitor, din țara noastră, în spiritul solidarității internaționale a oamenilor muncii.

I. Apolzan

Grosolana provocare a aviației militare americane pe teritoriul sovietic

In ziua de 8 Aprilie, un avion american cu patru motoare, „suprafortăreață" zburătoare, a violat teritoriul sovietic pătrunzând în Republica Socialistă Sovietică Letonia, la Sud de Libava. Decolând cu mare promptitudine, o escadrilă de avioane sovietice de vânătoare a somat avionul american să aterizeze pe cel mai apropiat aerodrom. In loc de a face aceasta, avionul american a deschis focul împotriva avioanelor sovietice. Obligat, în urma acestei situații, avionul sovietic care conducea escadrila a deschis la rândul lui focul. Avionul agresor american s'a îndreptat atunci spre mare și a dispărut.

Provocarea aviației americane, violare fără scrupule a dreptului internațional, la care s'au dedat noii pretendenți la dominația lumii, ei încearcă s'o tăgăduiască, s'o ascundă. Presa anglo-americană a mărturisit însă că „suprafortăreața" americană era înzestrată cu instalații de orientare prin radio și cu aparate de fotografiat. Trei din cei zece oameni de pe avion erau specialiști în domeniul electronic. Nimeni nu poate pune la îndoială că această acțiune provocatoare a aviației militare americane a fost premeditată, ea având un caracter de recunoaștere înarmată.

Sub motivul că sunt în căutarea avionului agresor, puternice forțe aeriene americane au apărut în Marea Baltică, la granițele Uniunii Sovietice, desfășurând o activitate provocatoare de recunoaștere militară. In această acțiune, a fost deasemenea violată cu nepăsare suveranitatea Danemarcei, membru al pactului Atlanticului și a Suediei „neutre".

Imperialiștii anglo-americani pretind că înarmarea lor are un caracter defensiv, dar iată în ce fel se trădează adevăratul scop al pregătirilor lor militare, al alianțelor puse la cale de ei!

Țelul provocării aviației americane este să intensifice „războiul rece", să ascută încordarea internațională, să pregătească deslănțuirea atacului imperialist împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Agresorii americani care au violat teritoriul U.R.S.S., au primit riposta cuvenită din partea celor care stau de pază, în mod vigilent, la frontierele sovietice. Această provocare a aviației americane demonstrează însă necesitatea sporirii vigilenței față de manevrele ațâțătorilor de război anglo-americani.

Provocarea grosolană a aviației militare americane a fost înfierată de sutele de milioane de partizani ai păcii și a deschis ochii multor nedumeriți asupra adevăratelor intenții și planuri ale imperialiștilor anglo-americani.

In fața forței uriașe pe care o reprezintă lagărul păcii și democrației condus de măreața și invincibila Țară a Socialismului, politica instigatorilor și incendiatorilor de război anglo-americani este sortită celei mai rușinoase înfrângeri.

Note politice externe

Un an dela Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Paris-Praga

S'a împlinit un an la 20 Aprilie de când a avut loc primul Congres Mondial al Partizanilor Păcii, la Paris și la Praga. Au arătat atunci, cu o puternică hotărîre, reprezentanți a 600 milioane de oameni că popoarele nu vor un nou război; că nu vor să-și dea sângele pentru interesele nesățioșilor imperialiști; că vor pace și că vor lupta să o cucerească. Pacea, bunul cel mai de seamă, nu se obține cu brațele încrucișate: iată învățământul istoric pe care l-au tras sutele de milioane de oameni și acest învățământ a prezidat lucrările Congresului de acum un an. Pacea trebuie cucerită luptând din ce în ce mai dârz, împotriva imperialismului provocator de război, — iată ce s'a desprins în principal la Congres.

Inaintea primului război mondial erau deasemeni mulți prieteni sinceri ai păcii; ei nu erau însă uniți, organizați, pentruca acțiunea lor să fie eficace. Astăzi sutele și sutele de milioane de oameni s'au unit și organizat într'o neasemuită și uriașă mișcare de apărare a păcii.

Congresul de acum un an a așezat temeliile de ordin organizatoric ale acțiunii pentru pace. In aceasta constă meritul lui principal. De atunci și până acum frontul mondial al păcii s'a desvoltat în mod năvalnic și s'a consolidat puternic. Frontul mondial al păcii a repurtat în anul ce s'a scurs succese și victorii de o însemnătate istorică. Un miliard de oameni aproape participă azi la lupta organizată pentru apărarea păcii. In fruntea luptei se află peste tot clasa muncitoare, partidele comuniste și muncitorești.

Mișcarea pentru pace are astăzi un caracter concret. Ea desfășoară acțiuni importante pentru a se paraliza pregătirile de război ale imperialiștilor. Pilda docherilor însuflețește acțiunea de împotrivire la război a altor categorii de muncitori. Partizanii păcii de pretutindeni se călăuzesc permanent de exemplul oamenilor sovietici în lupta lor de apărare a păcii, după exemplul oamenilor sovietici care sunt cei mai înaintați și cei mai neînfricați partizani ai unei păci durabile. Oamenii sovietici construesc cu succes comunismul, construesc cea mai puternică bază materială a lagărului păcii. Uniunea Sovietică reprezintă o pavăză care ocrotește munca pașnică din republicile populare și face cu putință lupta oamenilor muncii din toată lumea pentru apărarea păcii.

Frontul păcii este urias și deosebit de puternic. Fără îndoială însă că pericolul de război nu s'a micșorat. Ațâțătorii la război sunt din ce în ce mai agresivi. Infricoșați de amenințarea crizei economice, de toate înfrângerile suferite, imperialiștii americani grăbesc cu înfrigurare pregătirile de război. După cum mărturisește însăși presa imperialistă Statele Unite și-au rezervat rolul bombardărilor strategice, popoarele Franței, Italiei, Belgiei, Olandei, urmând să fie transformate în carne de tun, în infanterie de masacru.

Imperialiștii americani nu sunt însă atât de siguri de popoarele apusene deoarece ei fac tot ce le stă în putință pentru a reînvia militarismul german revanșard. Deasemenea ei perfectează acorduri între călăul Tito, Grecia monarho-fascistă și Italia lui De Gasperi, ca anexe la pactul agresiv al Atlanticului de Nord.

In dorința sa de a-și prelungi agonia, imperialismul este capabil să provoace războiul.

Mișcarea partizanilor păcii va trebui deaceea să acționeze încă mai mult pentru a-și atinge țelul. Ea trebuie să lupte, așa cum s'a arătat în recenta sesiune dela Stockholm, spre a mobiliza pe toți oamenii cinstiți în lupta pentru interzicerea armei atomice. O vastă campanie de semnături pe Apelurile Comitetului Permanent — care cer scoaterea din lege a armei atomice și declararea drept criminal de război a acelui guvern care va întrebuința primul această armă agresivă — se desfășoară în toată lumea și în țară la noi. Avântul cu care cele mai largi pături ale poporului nostru s'a angajat în lupta pentru pace, semnând cu cea mai mare hotărîre Apelurile, arată că în Republica Populară Română cauza păcii este cauza întregului popor.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a clasei muncitoare, zi de trecere în revistă a forțelor de luptă ale oamenilor muncii din lumea întreagă!

ANUL II Nr. 56 — 6 PAGINI 5 LEI — Vineri 28 Aprilie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

1 MAI 1950

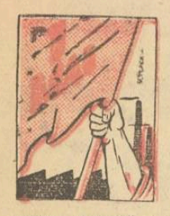

Ziua de 1 Mai, zi de luptă a muncitorimii din lumea întreagă pentru asigurarea unei vieți mai fericite, mai frumoase, pentru toți cei ce muncesc cu brațele și cu mintea, se sărbătorește anul acesta sub semnul luptei pentru pace pe care o duc popoarele din lumea întreagă în frunte cu clasa muncitoare și partidul său de avantgardă, impotriva atățătorilor la război, imperialiștii anglo-americani și uneltele lor.

Prestigiul Uniunii Sovietice în permanentă creștere, succesele grandioase ale popoarelor sovietice, asigură o permanentă creștere a forțelor păcii. Nenumărate și nemăsurate sunt aceste succese. In timp ce lumea capitalistă se svârcolește în ghiarele crizei și este roasă de contradicții care îi grăbesc prăbușirea inevitabilă, în timp ce massele muncitoare din țările capitaliste simt tot mai apăsător jugul sângeros al exploatării, iar șomajul și mizeria cresc, Patria Socialismului biruitor anunță lumii întregi ,la intervale extrem de scurte, masive scăderi de prețuri, oamenii sovietici învinging natura pentru a o folosi tot mai mult, nivelul cultural crește permanent și regiuni întinse, care odinioară erau lăsate beznei nimicitoare, se ridică și înfloresc. Strâns uniți, în jurul Partidului Comunist (bolșevic), în jurul genialului Stalin, oamenii sovietici își încordează forțele pentru a-și întări tot mai mult Patria, pentru a asigura tot mai rapida ei desvoltare. Simțămintele de fierbinte patriotism, de dragoste nemărginită pentru conducătorii Partidului și ai Statului Sovietic le-au vădit odată mai mult oamenii sovietici cu prilejul recentelor alegeri.

Toate succesele Uniunii Sovietice sunt tot atâtea lovituri puternice date lumii întunericului și a nedreptății, lumii odioșilor atățători la noi măceluri. Dar aceste lovituri nu sunt singurele. Să adăugăm la ele însemnatele succese repurtate de către tinerele state de democrație populară, ale căror popoare, sub conducerea partidului de avantgardă al clasei muncitoare, luptă și muncesc cu elan la clădirea socialismului, întărindu-și Patria, adăugând la lagărul antiimperialist și democratic noi milioane și milioane de oameni.

Un loc de cinste îl ocupă în acest bilanț marea și istorica victorie a poporului chinez, a cărui luptă a reușit să smulgă lumii capitaliste o țară cu sute de milioane de oameni. Aceștia, făurindu-și Republica lor Populară, s'au aliniat hotărît în rândul popoarelor care în frunte cu Uniunea Sovietică luptă activ pentru pace. Crearea Republicii Democrate Germane, victoriile poporului vietnamez reprezintă deasemeni noi întăriri ale lagărului păcii și implicit noi și puternice lovituri date imperialismului.

Dar nu numai în afara lumii capitaliste se întărește lupta impotriva atățătorilor la război, lupta pentru apărarea și garantarea păcii. In însuși interiorul acestei lumi, forțele păcii cresc și se întăresc. Uriașele greve cu un bine precizat caracter politic ale oamenilor muncii din Franța și din Italia demonstrează hotărirea dârză a masselor de milioane de a lupta impotriva războiului, împotriva exploatatorilor care încearcă cu disperare să înlăture criza care-i amenință, uneltind noi și îngrozitoare măceluri. Având în frunte clasa muncitoare, mobilizate și îndrumate de către Partidele Comuniste și Muncitorești, uriașele masse de oameni ai muncii din toate țările capitaliste, înțeleg tot mai limpede că drumul care le poate duce la eliberarea de sub jugul exploatării începe cu lupta pentru pace împotriva atățătorilor la război. Aceste masse știu să vadă tot mai bine astăzi cine le sunt adevărații prieteni și cine le sunt înverșunați dușmani. Unitatea și strânsa colaborare care există între toate țările din lagărul democrației și socialismului, unitate și frățească colaborare ce se fundează pe învățătura stalinistă despre relațiile pe bază de deplină egalitate dintre popoarele mari și mici, reprezintă o garanție a forței ascendente a lumii apărătorilor păcii. Și în timp ce această lume își sporește deopotrivă puterea și prestigiul, lagărul dușman coboară tot mai mult în haos, dă tot mai multe semne de descompunere. Rezultatele dezastruoase ale „planului Marshall" au adâncit mizeria popoarelor din țările pe care Wall-Street-ul le-a transformat în colonii ale sale. Și în fața mizeriei tot mai adânci a masselor, imperialiștii și lacheii lor sporesc teroarea, sporesc în același timp încercările lor de a arunca praf în ochii masselor muncitoare asuprite și exploatate, de a le distruge unitatea de acțiune. Folosindu-și servilele unelte, pe social-democrații de dreapta, tocmind asasini și spioni de teapa lui Tito și a bandei lui, imperialiștii caută să abată massele muncitoare dela drumul lor drept, acela al luptei necruțătoare impotriva uneltitorilor de război, impotriva odioșilor exploatatori.

Aceste manevre însă se isbesc de rezistența tot mai organizată a popoarelor. Tot astfel cum de rezistența și de vigilența activă a masselor muncitoare se lovesc toate provocările pe care le încearcă, prin slugile lor din țările de democrație populară, imperialiștii anglo-americani. Sunt cunoscute încercările pe care aceștia le-au făcut în nebuneasca lor speranță de a-și recâștiga pozițiile pentru totdeauna pierdute, în țările de democrație populară. Procesul spionilor din banda lui Rajk, a lui Costov, a atâtor alți spioni și sabotori judecați și condamnați după cum se cuvine de către Justiția populară din Ungaria, Bulgaria ,Polonia și Cehoslovacia, procesele bandei lui Maniu și a lui Popp-Bujoiu din țara noastră au demonstrat cu prisosință lipsa totală de scrupule a imperialiștilor, care încearcă să lovească în cuceririle poporului muncitor din țările de democrație populară folosind în aceste scopuri josnice odioși vânzători de țară, ticăloși negociatori de conștiințe ,oameni fără patrie și fără niciun sentiment omenesc. Recentul proces al spionilor în slujba anglo-americanilor, care s'a judecat zilele trecute în țara noastră, este o nouă dovadă a mijloacelor pe care le folosește dușmanul în încercările lui nebunești de a lovi în realizările poporului nostru. Dar el a vădit odată mai mult că manevrele imperialiștilor se izbesc de stânca de granit a popoarelor democrațiilor populare, care, strâns unite în jurul Partidului clasei muncitoare și al Guvernului lor, știu să apere cu dârzenie viața cea nouă pe care și-o consolidează. Bineînțeles, ultimul proces, al bandei lui Mugur, Nasta și ceilalți de aceeași teapă este pentru poporul nostru muncitor o nouă dovadă că vigilența de clasă trebue și mai mult întărită, Ura noastră impotriva ticăloșilor spioni, unelte ale atentatorilor la independența noastră și la libertatea noastră, trebue să nască o și mai puternică, o și mai stăruitoare vigilență. In felul acesta orice scelerat care ar mai asculta îndemnurile criminale la uneltire împotriva Statului nostru trebue să știe că nu va scăpa nedemascat și nepedepsit.

Demascarea agenturilor de spionaj anglo-american din țara noastră se înscrie ea însăși ca un nou succes al lagărului păcii, în care Republica noastră Populară este factor activ. Succesele noastre extrem de însemnate pe linia apărării păcii nu trebue să ducă însă la falsul sentiment al definitivei înlăturări a pericolului de război. Disperarea lumii imperialiste crește cu fiecare nouă izbândă a lagărului păcii. Și această disperare îi face pe atățătorii la război tot mai înverșunați, tot mai necugetați. Iată deci pericolul de război nu poate fi socotit ca înlăturat. Iată dece, lupta impotriva atățătorilor la război, pentru apărarea păcii trebue continuată cu și mai multă dârzenie, și mai activ, și mai organizat. La această luptă Partidul a chemat întregul nostru popor muncitor. Și, urmând calea trasată de Partid, salariații noștri din învățământ au ei înșiși de adus în această direcție contribuții însemnate. Lupta pentru realizarea și depășirea Planului de Stat însemnează întărirea Patriei noastre, înseamnează deci implicit întărirea lagărului păcii. Planul nostru de învățământ, parte integrantă din Planul de Stat, trebue așadar să fie și el realizat și supraîmplinit. Hotărirea dată de către Ministerul Învățământului Public potrivit căreia munca în școală trebue să crească tot mai mult din punct de vedere calitativ, astfel ca sfârșitul anului școlar să aducă un număr cât mai mare de promovați, se cere îndeplinită cu seriozitate și perseverență. Aplicarea ei înseamnă o contribuție directă adusă cauzei păcii prin ridicarea nivelului cultural al tineretului nostru, prin pregătirea de cadre temeinic instruite, cadre atât de necesare mersului nostru înainte. Pe aceeași linie și ca o contribuție adusă aceleeași cauze, se înscrie asigurarea de pe acum a condițiilor optime de desfășurare a viitorului an școlar.

Educarea tineretului în spiritul patriotismului fierbinte, al dragostei pentru marea Uniune Sovietică și genialul ei conducător Iosif Vissarionovici Stalin, al devotamentului și dragostei pentru Partidul Muncitoresc Român, educarea în spiritul vigilenței de clasă, al urii neîmpăcate împotriva dușmanului reprezintă deasemeni un aport la cauza păcii.

Munca împotriva analfabetismului, pentru sprijinirea activității căminelor culturale, sprijinirea campaniei de ridicare a noi edificii cultrale, (școli, biblioteci, cămine, etc.) prin folosirea resurselor locale, reprezintă deasemeni un obiectiv important pentru cadrele noastre didactice.

Totodată salariații din învățământ au datoria de a contribui la întărirea și lărgirea campaniei de lămurire pentru strângerea de semnături pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Pe drumul înfăptuirii acestor sarcini, pildă luminoasă găsesc învățătorii și profesorii noștri în realizările măreațe ale învățătorilor și profesorilor sovietici.

In felul acesta cadrele noastre didactice, toți salariații noștri din învățământ vor putea întâmpina și sărbători cu cinste și demnitate măreața zi de 1 Mai. Ei o vor putea întâmpina cu conștiința că sub conducerea Partidului, laolaltă cu întreg poporul nostru muncitor, lumea făuritorilor de oameni noi știe să răspundă cum se cuvine sarcinilor de neasemuită măreție ce le stau în față.

Oameni ai muncii! La luptă activă pentru apărarea păcii, pentru interzicerea armei atomice, împotriva imperialiștilor americani și englezi atățători la război, pentru declararea drept criminal de război a acelui guvern care va folosi cel dintâi arma atomică!

In U. R. S. S. cultura este un bun al poporului

Convorbire cu ministrul Invățământului Superior al U. R. S. S. Serghei Caftanov

Intâmpinând 1 Mai, sărbătoarea solidarității frățești a oamenilor muncii din intreaga lume, oamenii sovietici încheie un bilanț al succeselor pe care le-au realizat în toate domeniile vieții lor. Placardele pe care le vor purta muncitorii, țăranii și intelectualii ce vor participa la demonstrațiile de 1 Mai vor cuprinde cifre care vor ilustra nu numai înflorirea economiei sovietice, ci și realizările culturii socialiste. Pentru prima oară în istoria de veacuri a umanității, în Țara Socialismului cultura a fost pusă în slujba poporului, ea fiind indisolubil legată cu cele mai vitale interese ale lui. Toate valorile spirituale și materiale ale culturii aparțin, în U.R.S.S., marelor largi ale oamenilor muncii.

In Țara Socialismului, cultura este un adevărat bun al poporului. Iată un exemplu care ilustrează acest fapt. In anii Puterii Sovietice, operele marelui poet rus Alexandru Pușkin au fost editate într'un tiraj total de peste 40 milioane exemplare, în 68 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S. Cărțile poetului au fost traduse și editate chiar și în limbile unor popoare puțin numeroase, ca, de pildă, evenchii, nenții, mansii, etc. care n'au avut nici alfabet al lor până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Crescătorul de reni din îndepărtata tundră nordică, până de curând încă neștiutor de carte, citește acum poemele lui Pușkin, în limba sa maternă. In realitatea sovietică, acest fapt a devenit un fenomen obișnuit. El oglindește, așa cum oglindește o picătură de apă soarele, marea revoluție culturală înfăptuită în Țara Socialismului învingător, în țara lui Lenin și Stalin. Înțeleapta politică națională a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic a dat tuturor popoarelor din Țara Sovietică, fără excepție, posibilitatea de a-și făuri și desvolta o cultură a lor, națională în formă și socialistă în conținut.

Luând cuvântul la al XVIII-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., conducătorul sovietic, I. V. Stalin, a spus: „Vrem să facem din toți muncitorii și din toți țăranii oameni culți și instruiți, și vom face acest lucru cu timpul". Această sarcină de importanță istorică, aceea de a-i face pe toți muncitorii și pe toți țăranii oameni culți și instruiți, se îndeplinește acum, datorită acțiunilor Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic în domeniul construcției culturale.

Inflorirea culturii socialiste sovietice, cultură care s'a născut și s'a desvoltat paralel cu creșterea și întărirea Statului Sovietic, este caracterizată, înainte de toate, prin modul cum este organizat învățământul public în cuprinsul țării.

In U.R.S.S. a fost lichidată pe deplin neștiința de carte în rândurile populației mature și a fost demult tradusă în viață legea învățământului elementar obligatoriu. Incepând din toamna anului trecut, se înfăptuește pe tot cuprinsul țării legea învățământului general obligatoriu de șapte ani nu numai în orașe, ci și la sate. In prezent, funcționează în Uniunea Sovietică peste 200 de mii de școli, în care învață aproximativ 35 de milioane de copii și tineri.

Pe lângă școlile de cultură generală, în U.R.S.S. s'a creat o largă rețea de instituții de învățământ mediu specializat — școlile tehnice — în care tineretul capătă nu numai elemente de cultură generală, ci și o anumită specialitate. In prezent, în școlile tehnice sovietice învață 1.308.000 de tineri și tinere. Terminând școlile tehnice, ei vor putea nu numai să-și începapă activitatea în producție, ci să-și continue și studiile, în special în instituțiile de învățământ superior fără frecvență, astfel încât să nu trebuiască să-și întrerupă munca.

Larga desvoltare a învățământului și avântul general al culturii popoarelor din U.R.S.S. au constituit premiza necesară pentru desvoltarea învățământului superior pe tot cuprinsul țării. In timp ce, în Rusia țaristă, funcționau 91 institute de învățământ superior, în Uniunea Sovietică sunt acum 864 universități și institute, în care-și fac studiile (împreună cu studenții care învață fără frecvență) 1.128.000 tineri. In anul trecut, au început să funcționeze 20 noi institute de învățământ superior. Prin numărul ei de studenți, Uniunea Sovietică a depășit toate țările capitaliste ale Europei, Asiei, Africei și Australiei, considerate împreună.

Numărul celor ce învață se mărește din an în an în Țara Sovietică. După cum a comunicat de curând Direcția Statistică Centrală de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., în anul 1949 au învățat în școlile elementare de șapte ani, medii și tehnice, precum și în institutele de învățământ special peste 36 milioane de tineri, adică cu două milioane mai mult decât în anul 1948.

O mare realizare a Uniunii Sovietice în domeniul învățământului public constă în faptul că fiecare uzină sau fabrică, fiecare colhoz sau instituție sovietică oferă oamenilor muncii nu numai posibilitatea de a-și ridica nivelul de calificare, ci și aceea de a-și lărgi orizontul politic și cultural. In întreprinderile, colhozurile și instituțiile Țării Sovietice s'au organizat mii de cursuri, cercuri și școli, în care studiază anual milioane de persoane. Muncitorii și colhoznicii își însușesc tehnica înaintată, își însușesc elemente de cultură generală. Mai mult: în numeroase uzine, funcționează filiale ale institutelor de învățământ superior, în care muncitorii și maiștrii studiază fără a-și întrerupe munca în producție. Intr'una din întreprinderile de lângă Moscova, de pildă, la o uzină de mașini agricole, funcționează o filială serală a Institutului Industriei Metalelor din Moscova. In prezent, direcția uzinei și sindicatul au organizat, cu mijloacele locale, cursuri pregătitoare cu durata de patru luni. Aceste cursuri sunt urmate de muncitorii și maiștrii care vor da examene în toamna acestui an pentru a fi admiși la Institut. Totodată, o serie de muncitori termină, fără a-și întrerupe munca în producție, școala medie serală de pe lângă uzină, căpătând astfel dreptul de a intra într'un institut de învățământ superior.

In U. R. S. S., țară în care numărul specialiștilor care ași-au terminat studiile superioare crește din an în an. In 1949, de pildă, numărul specialiștilor din economia națională a Țării Sovietice a fost cu 68% mai mare decât cel din 1940.

Cadrele din economia națională se complectează în fiecare an. Forțe proaspete se revarsă mereu și în instituțiile științifice ale țării. Precum se știe, Uniunea Sovietică numără aproximativ 150 de mii de oameni de știință, dintre care o treime au titlul de doctori în științe, profesori și candidați în științe. De curând, Prezidiul Academiei de Științe a U.R.S.S. a examinat problema pregătirii unor noi cadre științifice în instituțiile de cercetări științifice ale Academiei. In prezent, își fac studiile în cadrul aspiranturii și doctoratului 2300 de persoane dintre care 542 își pregătesc teza pentru titlul de doctor în științe. In Institutele Academiei își desăvârșesc pregătirea științifică reprezentanții a 56 de naționalități ale Țării Sovietice.

Inflorirea științei și a tehnicii sovietice este vădită de faptul că, de curând, s'au decernat Premiii Stalin unui mare număr de oameni de știință, inventatori și inovatori în producție.

Uriașa listă a lucrărilor ce au fost distinse cu Premiul Stalin încheie un bilanț al îndrăzneței gândiri creatoare a oamenilor de știință, a inginerilor, constructorilor, muncitorilor și colhoznicilor fruntași în domeniul unei mai puternice întăriri a forței economice din Țara Socialismului și a permanentei îmbunătățiri a vieții oamenilor sovietici.

Știința sovietică slujește cu credință poporul. Ea îi oferă acestuia, de bună voie și cu multă bucurie, cuceririle ei, ajutându-l să realizeze noi și noi victorii în drumul spre comunism.

Instituții științifice, Academii de Științe sau filiale ale Academiei Unionale de Științe au fost organizate în toate republicile sovietice. In aceste instituții lucrează, aducându-și contribuția lor la realizările generale ale științei sovietice, mii de oameni ieșiți din sânul poporului. In urma revoluției culturale, s'au evidențiat din rândurile tuturor popoare-

(Continuare în pag. 2)

Sindicatele Salariaților din Invățământ întâmpină ziua de 1 Mai muncind cu un nou avânt

Capitalismul imperialist, care se apropie cu repeziciune de prăbușirea definitivă, se svârcolește cu disperare, căutând să-și prelungească agonia printr'un nou război. Magnații trusturilor anglo-americane, sprijiniți de papa, de socialiștii de dreapta și clica lui Tito-Rancovici, spioni și asasini ai poporului iugoslav, încearcă să opreacă omenirea din mersul său firesc spre progres.

Dar sforțarea lor e zadarnică. Valul uriaș al luptei pentru pace, având în frunte marea Uniune Sovietică, se ridică tot mai sus și crește neincetat.

Clasa muncitoare din țara noastră, condusă de Partidul Muncitoresc Român, întâmpină ziua de 1 Mai cu noi realizări în munca de construire a socialismului, fiind încredințată că orice pas îndreptat pe drumul socialismului înseamnă întărirea forțelor păcii.

Incadrat în lupta generală ce se duce pentru apărarea păcii și desființarea exploatării, poporul muncitor din Republica Populară Română, având sprijinul material și moral al Uniunii Sovietice, marea noastră prietenă, a pășit cu entuziasm la împlinirea sarcinilor pe care i le-a trasat Partidul în cele două Planuri de Stat. Astfel, el a îndeplinit și depășit cu 8 la sută toate sarcinile prevăzute în Planul de Stat pe 1949 și face eforturi zilnice pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce-i revin în îndeplinirea Planului de Stat pe 1950.

In cadrul Planurilor de Stat pentru sectorul învățământului și al culturalizării masselor, Sindicatele de Invățământ au avut sarcini destul de însemnate.

Aceste sarcini au impus reorganizarea sindicatelor, lucru pe care Uniunea, îndrumată îndeaproape de Partid și sprijinită de C. G. M., l-a efectuat după 1 Mai 1949, organizând alegeri noi în cele 61 de sindicate din țară.

Peste 19.000 de tovarăși cu nivel ideologic, politic și profesional ridicat și devotați clasei muncitoare au fost promovați în munci sindicale de răspundere: responsabili de grupe, în comitete de instituție, de secție, de sindicat, în comisii de asigurări sociale, sau la conducerea Caselor de Ajutor Reciproc.

Posibilitățile sindicatelor de a mobiliza și mai mulți tovarăși pentru îndeplinirea sarcinilor din Planul de Stat au crescut simțitor după adoptarea sistemului muncii în comisii, pe probleme. Această metodă, împrumutată din experiența sindicatelor sovietice, a permis să se antreneze în muncă zeci de mii de tovarăși, cărora li s'au repartizat sarcini precise.

Sarcina de căpetenie a Sindicatelor de Invățământ a fost însă să mobilizeze și să stimuleze cadrele didactice în aplicarea cât mai temeinică a reformei învățământului. Unitățile sindicale și-au îndeplinit această sarcină, colaborând cu organele administrative la susținerea și îmbunătățirea activității cadrelor didactice, la cercurile pedagogice, la consiliile pedagogice și la îndrumarea grupelor de învățătură ale elevilor.

O altă sarcină esențială ce a revenit Sindicatelor de Invățământ a fost aceea de a sprijini efectiv lichidarea analfabetismului, una din cele mai rușinoase moșteniri lăsate de regimul burghezo-moșieresc.

In această privință, munca salariaților din învățământ a fost îndrumată și ajutată temeinic de către organizațiile de partid, organizațiile de massă și Comitetele Provizorii. Datorită acestui ajutor, în anul 1949, Planul de Stat pentru alfabetizare a fost depășit. In anul 1950, s'a prevăzut alfabetizarea a 700.000 de adulți. Până la 1 Mai 1950, au depășit sarcinile fixate de ministerul pentru județele lor, sindicatele: Teleorman, cu 10.000; Mușcel cu 6710 și Botoșani, cu 5960. Depășiri însemnate față de planurile lor au obținut și sindicatele: Bihor, Buzău, Dolj, Turda și Odorhei. Toate aceste frumoase rezultate se datoresc bunei organizări a muncii și utilizării întrecerilor, precum și devotamentului cu care membrii acestor sindicate au înțeles să se integreze țelurilor clasei muncitoare.

Sunt însă și sindicate care nu și-au organizat bine munca și n'au extins întrecerile atât cât trebuia, din care cauză ele nu și-au putut realiza planul. In această categorie intră sindicatele: Alba, Ciuc, Caraș, București, Putna, Roman, Romanați, Satu-Mare, Sălaj, Severin, Someș, Trei-Scaune, Tutova, Vaslui, Vlașca și Vâlcea.

In lipsurile sindicatelor noastre se reflectă, în mare măsură și lipsurile Uniunii. Deși a avut un plan de muncă, Uniunea n'a reușit să cuprindă toată munca, n'a avut o legătură strânsă cu terenul și, în multe împrejurări, a dat dovadă de lipsă de perseverență în îndeplinirea sarcinilor.

Membrii Sindicatelor de Invățământ muncesc cu multă râvnă în cadrul căminelor culturale, în lămurirea țărănimii muncitoare pentru colectivizarea agriculturii, în sprijinirea campaniei însămânțărilor și a colectărilor. Ei lucrează, deasemenea, cu deplin devotament, pentru distrugerea mentalității vechi și crearea unei mentalități noi, corespunzătoare orânduirii socialiste pe care o construim.

Pentru a face ca această muncă să devină mai rodnică, Uniunea și Sindicatele de Invățământ au urmărit ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al salariaților, sprijinind îndeaproape cursurile I.C.D., care au funcționat în timpul vacanței de vară în toate capitalele de județ și permanent în București și Predeal.

Pentru pregătirea cadrelor necesare în munca sindicală, sindicatele au organizat cursuri serale în capitala fiecărui județ, la sediul sindicatului, iar în ultimul timp, chiar pe lângă unele secții sindicale din județ.

Sindicatul și Guvernul nostru s'au îngrijit de îmbunătățirea condițiilor de viață ale salariaților din învățământ, prin ridicarea simțitoare a salariilor, în 1949, și prin legiferarea înființării Caselor de Ajutor Reciproc. In această privință, sindicatelor le-a revenit sarcina să sporească puterea de cumpărare a salariilor prin organizarea de cantine și prin supravegherea bunei funcționări a cooperativelor.

Tot lor le-a revenit sarcina de a traduce în fapt legea Caselor de Ajutor Reciproc, menite să completeze instituția asigurărilor sociale.

In prezent, Uniunea are în grija sa 75 Case de Ajutor Reciproc, cu 37.502 membri și 76 milioane 990.159 lei capital.

Casele de Ajutor Reciproc, deși de curând înființate, funcționează în condițiuni bune. To-

Marin Sulică
Vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

(Continuare în pag. 6)

Muncitori, țărani muncitori, intelectuali! Pentru a zădărnici planurile atățătorilor la război, fiți vigilenți! Demascați pe spioni, sabotori, răspânditori de svonuri și alți agenți ai imperialiștilor!

GLORIE MARELUI PARTID BOLȘEVIC, PARTIDUL LUI LENIN ȘI STALIN, FARUL CĂLĂUZITOR AL OAMENILOR MUNCII DIN TOATĂ LUMEA!

OAMENII MUNCII sărbătoresc 1 MAI sub semnul luptei pentru pace

In Țara Socialismului

IN INTREPRINDERILE DIN CAZAHSTAN, MUNCITORII LUPTA PENTRU INDEPLINIREA INAINTE DE TERMEN A PLANURILOR DE PRODUCȚIE

In intreprinderile din Cazahstan se desfășoară întrecerea în cinstea sărbătorii internaționale a oamenilor muncii — 1 Mai. Minerii, muncitorii petroliști, metalurgiștii, constructorii de mașini și muncitorii din alte ramuri de producție luptă pentru îndeplinirea înainte de termen a planurilor de producție, pentru îmbunătățirea calității și pentru economisirea de materii prime, de combustibil și de energie electrică.

Succese importante în această întrecere au obținut topitorii de aramă din Irtâș, metalurgiștii din Temir-Tau și constructorii de mașini din Acmolinsc, care au îndeplinit planurile trimestriale înainte de termen. Turnătorii de oțel și laminatorii din uzina metalurgică din Cazahstan sporesc zilnic producția și și-au luat angajamentul să livreze, până la 1 Mai, două eșaloane de producție peste plan. Anul acesta, laminatorii au economisit până acum 400 tone de metal și 130 tone de combustibil solid.

Turnătorul Izcander Valeev a livrat a 50-a șarjă rapidă din anul acesta. Minerii din Caraganda muncesc cu entuziasm în cinstea zilei de 1 Mai. Colectivul din mina „Jdanov" și-a luat angajamentul să îndeplinească cu 6 zile **înainte de termen planul de 4 luni de extracție a cărbunelui** și să îndeplinească, în cinstea lui 1 Mai, planul cincinal în ceeace privește volumul extracției de cărbune.

SCHIMBUL COMSOMOLISTULUI MIHAIL CARULIS INDEPLINEȘTE ZILNIC O NORMA ȘI JUMATATE

Colectivul sectorului Nr. 6 al minei „Severnaia" din Chemorovo a fost primul care a luat, în această regiune, inițiativa întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai. Tinerii nu se lasă mai prejos decât minerii mai vechi. Schimbul comsomolistului Mihail Carulis, de pildă, îndeplinește câte o normă și jumătate pe zi. Din luna Ianuarie până astăzi, sectorul Nr. 6 a livrat Statului trei eșaloane peste plan. Tineretul s'a angajat ca, în cinstea zilei de 1 Mai, să dea 2.000 tone de cărbuni peste plan și să economisească diferite instrumente în valoare de 30.000 ruble. De asemenea, colectivul a hotărît să îndeplinească cu cinci zile înainte de termen planul de producție pe luna Aprilie.

TINERII TURNATORI DELA UZINA „DJERJINSCHI" FOLOSESC METODA RAPIDĂ DE TURNARE

Mișcarea pentru producția de șarje rapide se lărgește tot mai mult la uzina metalurgică „Dzerjinschi" din Dneprodzerjinsc. Nu numai metalurgiștii calificați, ci și tinerii turnători folosesc acum metoda rapidă de turnare. Astfel la trei cuptoare Siemens-Martin au fost turnate, în 24 ore, 11 șarje rapide. Tânărul turnător Vladimir Starostin a dobândit succese însemnate, dând o șarjă cu o oră și jumătate înainte de termenul fixat.

Dela începutul lunii Martie, au fost înscrise în contul turnătorilor **din prima** secție a cuptoarelor **Martin, 158 șarje rapide.** Luându-se la întrecere în întâmpinarea zilei de 1 Mai, tinerii **turnători s'au angajat** să toarne **zilnic șarje rapide.**

Copiii muncitorilor fabricei „Dinamo-S. M. Chirov" din Moscova la demonstrația de 1 Mai de anul trecut

Cum conduce Comsomolul organizațiile tinerilor pionieri

Comsomoliștii și pionierii din Uniunea Sovietică sunt legați printr'o prietenie veche. Au trecut 28 de ani de când Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist Leninist a creat, după sfatul marelui Lenin, organizația tinerilor pionieri. In Octombrie 1922, Congresul al V-lea al Comsomolului a unit detașamentele de pionieri care luaseră naștere în diferite orașe ale țării, într'o singură organizație comunistă a copiilor, fixând totodată scopurile și sarcinile acestei organizații.

Scopul principal al organizației de pionieri este educarea tinerei generații în spiritul patriotismului sovietic, al iubirii nețărmurite și al devotamentului față de Patrie, față de Partidul Bolșevic, față de conducătorul său, tovarășul Stalin. Organizațiile de pionieri cultivă în conștiința copiilor dragostea de știință și muncă, le dezvoltă tenacitatea învățându-i să învingă greutățile, îi deprind să-și îndeplinească conștiincios munca, le cultivă curajul, priceperea de a face uz de inițiativă, rezistența fizică, respectul față de bătrâni. Fiecare pionier trebue să servească drept exemplu pentru ceilalți copii, să învețe bine, să participe activ la munca organizației sale. Pionierul este un exemplu pentru toți copiii — iată deviza tinerilor leniniști.

Partidul Comunist a încredințat Comsomolului conducerea tinerilor pionieri, fără a slăbi însă supravegherea permanentă a întregii activități a organizației de pionieri. In rezoluțiile congreselor și ale conferințelor sale, Partidul a subliniat de repetate ori marea importanță politică a mișcării comuniste a copiilor, cerând organizațiilor de partid locale să dea tot ajutorul Comsomolului în munca de conducere a organizațiilor de pionieri.

In Ianuarie 1924, după moartea lui V. I. Lenin, plenara C.C. al Comsomolului a dat organizației de pionieri numele marelui conducător. Pionierii din Uniunea Sovietică s'au numit de atunci „tineri leniniști". Prin toate faptele lor, prin participarea lor activă la opera de educare comunistă a copiilor, pionierii îndreptățesc acest nume de onoare.

Comsomolul îndrumează permanent activitatea organizației de pionieri, găsind formele și metodele cele mai potrivite pentru a face atrăgătoare și interesantă activitatea pionierilor, pentru a desvolta cât mai mult inițiativa și spiritul creator al copiilor.

Comsomolul acordă o atenție deosebită alegerii, pregătirii și educării instructorilor de pionieri. Instructorul de pionieri este prietenul copiilor, sfătuitorul și educatorul lor. Ca instructori sunt aleși comsomoliști pregătiți politicește, culți, iubiți de massa copiilor, organizatori pricepuți, însuflețiți de dorința de a lucra în mijlocul copiilor. Toți instructorii superiori de pionieri sunt confirmați de birourile comitetelor orășenești sau de birourile comitetelor regionale ale Comsomolului. Potrivit hotărîrii Guvernului Sovietic, s'au înființat, pe lângă 109 școli pedagogice din Uniunea Sovietică, secțiuni de pregătire a învățătorilor ca instructori superiori de pionieri. Absolvenții acestor secțiuni devin învățători de școală elementară și au dreptul de a lucra ca instructori superiori de pionieri.

Prin hotărîrea C.C. al U.T.C.L., în fiecare raion, oraș, regiune și republică s'au creat „Sfaturile Pionierilor". Sfatul raional al pionierilor, de pildă, este alcătuit din 9 până la 15 persoane. Din el fac parte activiști comsomoliști, care cunosc și cărora le este dragă munca în rândurile copiilor, oameni cu experiență din conducerea pionierilor, învățători, directori de școli, oameni de artă, savanți, părinți ai elevilor și colaboratori ai instituțiilor extrașcolare pentru copii. Sfatul pionierilor are menirea de a ajuta Comitetului Raional al Comsomolului să conducă activitatea în rândurile pionierilor. Membrii Sfatului vizitează regulat grupele și detașamentele, ajută șefilor de pionieri să organizeze adunări, marșuri, excursii, serate de amatori de artă, etc.

Pentru a ajuta instructorilor de pionieri, Comitetul Raional al U.T.C.L. atrage la munca în rândurile pionierilor comsomoliști care au o specialitate oarecare, ca de pildă: pomicultura, aeromodelismul, jocul de șah, tragerea la țintă, sportul, etc. Indatorirea lor principală este de ajuta șefilor de pionieri la organizarea diferitelor forme de activitate a copiilor și de a instrui activul de pionieri.

Detașamentele și grupele de pionieri sunt create pe lângă școli și întreaga lor activitate e subordonată sarcinilor de învățământ și educație. Sub conducerea comsomoliștilor, detașamentele și grupele de pionieri organizează discuții asupra temelor socialo-politice și științifice, marșuri, jocuri, întreceri sportive, manifestări de artă, etc.

In timpul vacanței de vară, detașamentele de pionieri organizează excursii în regiunea natală, cercetează istoria și bogățiile naturale ale raionului lor, fac colecții, ierbare, și pregătesc tot felul de material pentru cabinetele științifice, precum și pentru muzeele și expozițiile școlare regionale. Călătoriile reprezintă o formă minunată de odihnă a copiilor, fiind totodată și una din formele cele mai atrăgătoare ale activității pionierilor. In vara anului 1948, 5 milioane de pionieri și elevi au luat parte la marșuri și excursii.

C.C. al U.T.C.L. organizează anul acesta mari adunări, la care vin, din toate colțurile țării, tinerii excursioniști care s'au distins cel mai mult. Au intrat, de asemeni, în tradiție expozițiile anuale de artă plastică ale copiilor, festivalurile artei de amatori, concursurile pe întreaga Uniune Sovietică ale tinerilor aeromodeliști, etc.

O foarte largă răspândire au căpătat taberele de pionieri. Milioane de copii pleacă în fiecare vară în aceste tabere, unde odihna este îmbinată cu o variată activitate educativă. Marșurile, excursiile, convorbirile în jurul focului — toate acestea educă pe pionieri în spiritul sentimentului de tovărășie și dau un aspect pitoresc vieții de tabără.

Statul Sovietic nu cruță nimic pentru desăvârșirea instrucției și educației tinerei generații. Cele mai bune clădiri sunt destinate palatelor și caselor de pionieri. In prezent, există în Țara Sovietelor peste 1.000 de palate și case ale pionierilor, 400 stațiuni de tineri tehnicieni, 230 stațiuni de tineri naturaliști, 140 teatre de copii și teatre de păpuși. In orașe și în centrele raionale, au fost înființate pentru copii: biblioteci, stațiuni de excursii și turism, parcuri, stadioane, cinematografe. Organizațiile comsomoliste dau un mare sprijin tuturor acestor instituții extrașcolare, îndrumându-le activitatea, ajutându-le la alegerea cadrelor de conducători ai cercurilor, studiourilor și secțiunilor, contribuind la buna înzestrare materială a instituțiilor extrașcolare, și veghiând ca activitatea lor să se desfășoare la un înalt nivel ideologic și pedagogic.

Congresul al XI-lea al U.T.C.L., care a avut loc în Aprilie 1949, a discutat problema activității Comsomolului în școală și, în special, în rândurile tinerilor pionieri. Congresul a cerut organizațiilor comsomoliste să îmbunătățească din toate punctele de vedere munca de conducere a tinerilor pionieri. Congresul a subliniat din nou că activitatea organizațiilor de pionieri trebue subordonată sarcinilor de învățământ și educație ale școlii.

Instructoarea de pionieri stă de vorbă cu activul detașamentului său

Glorie invincibilei Armate Sovietice, straja păcii, eliberatoarea noastră și apărătoarea independenței și libertății popoarelor!

In țările de democrație populară

R. P. ALBANIA

TRACTORIȘTII DIN ELBASAN AU INDEPLINIT PLANUL PE PRIMUL TRIMESTRU INAINTE DE TERMEN

Colectivele a numeroase Stațiuni de Mașini și Tractoare și-au depășit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai, întrecând normele zilnice cu 30—35 la sută.

Tractoriștii dela S. M. T. din Elbasan, aflați în întrecere, și-au îndeplinit planul pe primul trimestru cu 6 zile înainte de termen.

Colectivul S.M.T.-ului din Durres a obținut rezultate deosebit de bune, depășind programul primului trimestru cu 71 la sută.

Pionieri albanezi lucrând în laborator

R. POLONĂ

IN REGIUNEA POMOROZO ȚĂRANII DIN 24 DE SATE ȘI-AU LUAT ANGAJAMENTUL DE A TERMINA CAMPANIA INSĂMÂNȚĂRILOR IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

In districtul Sompolinschi din regiunea Pomorozo (R. Polonă) țăranii din 24 sate și-au luat angajamentul ca, în cinstea lui 1 Mai, să termine cât mai repede însămânțările de primăvară, iar 60 de colective agricole din același district s'au angajat să mărească producția agricolă cu 20%.

In districtul Legnița, muncitorii din gospodăriile agricole de Stat vor termina, de asemenea, înainte de termen însămânțările de primăvară.

Toți membrii Uniunii Tineretului Polonez din Silezia s'au angajat să realizeze, în cinstea lui 1 Mai, 40.000 de abonamente la ziarul tineretului.

Dintre nenumăratele angajamente pe care și le-au luat tinerii din regiunea Varșoviei, cel mai de seamă este angajamentul tinerilor Cazimir Sternic, Staniler Cihovlas și Vladislav Glonec, muncitori la uzinele „Ursus", care vor îndeplini norma în proporție de 190%.

Harniuc, muncitor fruntaș din Wroclav, și-a luat angajamentul să îndeplinească planul anual în 6 luni.

Intr'o grădiniță de copii din R. Polonă

R. CEHOSLOVACĂ

MEMBRII COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE DIN REPUBLICA CEHOSLOVACĂ INTÂMPINĂ 1 MAI

In Republica Cehoslovacă muncile agricole de primăvară — ca și activitatea tuturor întreprinderilor din țară — se desfășoară sub semnul întrecerilor socialiste în cinstea zilei de 1 Mai.

Astfel, membrii cooperativei agricole din localitatea Cmer și-au luat angajamentul ca, organizându-și munca pe grupe, să reducă durata muncii cu o treime, adică cu 10 zile și, totodată, să micșoreze cheltuielile de producție cu 79 coroane la ha. Membrii cooperativelor agricole unice din întreaga țară și-au luat angajamentul să termine lucrările agricole cu cinci zile înainte de termenul prevăzut în plan.

MUNCITORII MINERI ȘI DIN OȚELĂRII INVING NORMELE

A șaizecea aniversare și sărbătorire a celei mai mari sărbători a poporului muncitor din întreaga lume și anume ziua de 1 Mai și manifestările poporului cehoslovac pentru pace au fost prilej pentru muncitorii mineri și din oțelăriile cehoslovace să-și dovedească din nou dragostea lor de țară și hotărirea lor de a sta de strajă frontului păcii prin munca lor constructivă.

In noaptea de 5 Aprilie într'un schimb de noapte turnătorul R. Foltyn în vârstă de 56 ani a întrecut cu cinci minute recordul de turnare a unui jurnal deținut până acum în același furnal de către turnătorul Wenglar. El a redus timpul de topire la 4,25 ore fără să pricinuiască o degradare a calității oțelului. Producția planificată de oțel a fost în această zi împlinită la 114 la sută.

— Minerii dela minele de cărbuni din Cehia de Răsărit, care în anul trecut au fost inițiatorii întrecerilor pentru stindardul președintelui republicii în anul acesta s'au alăturat din plin acțiunii de întrecere în vederea lui 1 Mai. Una din cele mai de seamă sarcini pe care ei și le-au luat este asigurarea producției peste plan în mod egal la toate revirele și toate mincle. 80 la sută dintre angajați sunt azi alăturați întrecerilor socialiste.

— Minerii din regiunea Skolov la o manifestație pentru pace care a avut loc în regiune și-au luat angajamentul ca planul minelor de cărbuni și al fabricilor de brichete să-l împlinească până la 30 Noembrie.

— Muncitorii dela uzinele Skoda dela Hradec Králové și-au luat angajamentul să reducă absențele cu 1,1 la sută și să consolideze normele cu 2 la sută.

— La fel minerii dela Kladno mina Gottwald și-au luat angajamentul ca în lunile viitoare să împlinească planul în fiecare zi la 152 la sută și deci întregul plan anual să-l împlinească până la 11 Septembrie, ziua minerilor.

Pionieri din R. P. Bulgaria

R. P. BULGARIA

MUNCITORII DIN BULGARIA ANTRENAȚI IN INTRECERI SOCIALISTE AU INREGISTRAT IMPORTANTE DEPĂȘIRI DE NORME

Muncitorii din întreprinderile „Spas Gheorghiev" și „Elprom" și-au îndeplinit înainte de termen planurile lor trimestriale. In cadrul întrecerii în cinstea lui 1 Mai, muncitorii dela uzinele „Stalin" și-au îndeplinit planul de producție pe luna Februarie cu 119,40 la sută.

Fabrica „Ocolcița" și-a îndeplinit planul cu 111 la sută, iar „Coprina" cu 112 la sută.

La fabrica „Unta", muncitorea de șoc Tentceva a îndeplinit norma zilnică la 15 Martie în proporție de 360 la sută; la 16 Martie ea a realizat 450 la sută și la 18 Martie 500 la sută față de normă.

La aceeași dată, muncitoarea de șoc Andreeva și-a îndeplinit norma în proporție de 500 la sută.

Tot mai multe țesătoare lucrează la mai multe războaie.

Marele avânt al întrecerii în cinstea lui 1 Mai dovedește că apelul lui Vâlco Cervencov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a avut un larg ecou în massele muncitoare din R. P. Bulgaria.

R. P. UNGARĂ

ANGAJAMENTELE MUNCITORILOR GOSPODARIILOR AGRICOLE RE STAT ȘI A S.M.T.-URILOR IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

După îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 4 Aprilie, muncitorii gospodăriilor agricole de Stat și dela Stațiunile de Mașini și Tractoare din R. P. Ungară își iau noi angajamente în cinstea zilei de 1 Mai.

Ei răspund cu însuflețire la chemarea muncitorilor dela combinatul „Rakosi Mathias" și, antrenându-se în noua întrecere, își iau angajamente concrete. Astfel, muncitorii gospodăriei agricole de Stat din Teclac s'au obligat să ridice dela 800 la 900 kg. producția medie de mazăre la iugăr și dela 1.000 la 1.300 kg. producția de grâu la iugăr. Muncitorii dela gospodăria agricolă de Stat din Erzsébettér s'au angajat ca, în cinstea zilei de 1 Mai, să termine semănatul porumbului până la 30 Aprilie — în loc de 10 Mai — să sporească producția globală de grâu de toamnă dela 1.200 la 1.400 kg. la iugăr și producția de sfeclă de zahăr dela 15.000 la 20.000 kg. la iugăr. Angajamente asemănătoare și-au luat și muncitorii dela gospodăriile agricole de Stat din Ménesmajor și Nagysismand.

Și muncitorii dela Stațiunile de Mașini și Tractoare întâmpină ziua de 1 Mai cu angajamentul de a depăși rezultatele obținute până acum în cadrul întrecerii socialiste. Ei și-au propus să-și îndeplinească planurile în proporție de 145 la sută, să micșoreze cu 10 la sută consumul de carburanți și cu 40 la sută uzajul pieselor.

In U.R.S.S. cultura este un bun al poporului

(Urmare din pag. 1-a)

lor din U.R.S.S., fără excepție, oameni de știință, pedagogi, medici, ingineri.

In republicile naționale sovietice, literatura și arta sunt în plină înflorire. Orânduirea sovietică a nimicit toate piedicile din calea unei desvoltări armonice a personalității umane, a deschis o cale largă în fața talentelor din popor. Tocmai din acest motiv, printre scriitorii, pictorii și artiștii sovietici se găsesc reprezentanți ai tuturor popoarelor cunoscuitoare din marea Uniune Sovietică. Vom indica, de pildă, că populația Republicii Buriat-Mongole, care, până la Revoluția din Octombrie, fusese aproape cu totul neștiutoare de carte, nu cunoscuse teatrul, cinematograful sau cărțile, se bucură în prezent de toate bunurile culturii socialiste. In Buriat-Mongolia Sovietică, funcționează în prezent aproximativ 600 de școli, 3 institute de învățământ superior, 3 teatre. Populația Republicii Buriat-Mongole citește în prezent în limba maternă lucrările lui Lenin și Stalin, precum și operele lui Pușchin, Necrasov, Tolstoi, Gorki sau Shakespeare.

In această republică se editează două ziare centrale și 29 ziare raionale și orășănești. Peste 12 mii de persoane participă la cercurile și colectivele de artiști amatori. In Buriat-Mongolia Sovietică s'au constituit uniuni republicane ale scriitorilor, pictorilor, compozitorilor. Intr'adevăr, o prăpastie desparte trecutul de prezentul poporului buriat-mongol!

Fiecare om sovietic se mândrește cu realizările și succesele culturale ale întregii Patrii Socialiste. Oamenii sovietici se mândresc cu aceste realizări pentrucă cultura socialistă este într'adevăr o cultură a poporului, având la baza ei cele mai înaintate și cele mai umane idei ale timpurilor actuale, ideile lui Lenin și Stalin, ideile construirii comunismului.

Inflorirea culturii sovietice, variată prin forma ei multi-națională și unică prin conținutul ei socialist, constitue rezultatul nemijlocit al măreților transformări istorice care au fost înfăptuite în viața popoarelor Uniunii de către orânduirea socialistă sovietică.

Studenții Institutului de metalurgie din Magnitogorsc ascultă explicațiile docentului B. Bahtinov

Trăiască U.R.R.S., bastionul păcii, democrației și socialismului! Trăiască marele popor sovietic - constructorul comunismului!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română, organizatorul și inspiratorul victoriilor noastre!

Prin Republica Populară Română, în preajma zilei de 1 Mai

„Muncitori petroliști! In cinstea lui 1 Mai, niciun om în afara întrecerilor socialiste!" Cuvintele lozinci trăesc și iau avânt în fiecare secție, în fiecare colț al rafinăriei Nr. 7 a Petroliferei „Muntenia" din Brașov. Pășești sub portal, și, îndată, te cuprinde însuflețirea eroicei lupte pe care clasa muncitoare din țara noastră o duce sub îndrumarea Partidului pentru a întâmpina cu cinste ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Pe aleile largi ale rafinăriei, printre aburii retorților care se înalță uriași, în halele sclipitor de curate unde mustesc o sumedenie de soiuri de ulei, printre rezervoarele care-și trimit țevile ca niște fibre nesfârșite, spre toate secțiile, pretutindeni, oamenii dau lupta pentru cantitatea și calitatea producției:

„Sporiți producția, pentru pace, pentru Patrie!" In secția „unsori consistente", asemănătoare unui imens laborator, se prepară un ulei de mare finețe pentru rulmenți, cu un punct de congelare foarte scăzut. Munca celor de aici seamănă cu munca oțelarilor. In cazane, — firește mai mici decât furnalele — se încarcă sonit, seu, acizi grași sau ulei de floarea soarelui. Tratarea chimică transformă materialul în unsoare consistentă.

In altă secție, la „Solventare", uleiul greu este tras din rezervoare și suferă prima transformare chimică. El va porni la deparafinare — separarea parafinei de ulei. — la rafinare, iar de aici la decoloranți și apoi, după ce vor fi făcute amestecurile, la încărcarea în butoaie.

Uneori uleiul trecut pe la rafinare avea impurități. In cinstea lui 1 Mai, muncitorii din această secție și-au luat angajamentul să monteze două filtre noi pentru un control temeinic. Datorită devotamentului și muncii neprecupețite a muncitorilor, filtrele au fost montate. Uleiul scurs din țevi este acum limpede ca untdelemnul fin.

La secția de tratare cu amoniac, s'a distins în muncă gazogenistul Petre Sărățeanu. La începutul lunii Aprilie, compresorul de amoniac Nr. 3 a intrat în reparație. Cum aș putea oare aduce o contribuție mai putenică luptei pentru pace? s'a întrebat tovarășul Sărățeanu. Datorită efortului său, lucrarea a fost terminată cu două zile înainte de termenul stabilit, astfel că secția „deparafinare cu filtre rotative" și-a început mai repede activitatea sa.

La lucrările de săpături, executate în hala compresoarelor, s'au evidențiat tovarășii Csog Iuliu, Lastun Nicolae și Cocoraș Adam. Săpând, cei trei muncitori au dat de urma unor sârme. Continuând cu mare băgare de seamă săpăturile, au ieșit la iveală două motoare electrice îngropate acolo de pe vremea bombardamentelor. Motoarele au fost scoase fără a fi deteriorate. Ele vor fi rebobinate și puse în funcțiune.

Nenumăratele prefaceri pe care le suportă uleiurile trebue să fie de cea mai mare precizie chimică. Controlul lor este asigurat de laboratorul rafinăriei. Aici s'a evidențiat tânărul laborant Miron Constantin, care a depășit cu 50 la sută numărul de analize ce îi revenea din planul de lucru, păstrând în acelaș timp calitatea lucrărilor efectuate.

Orele 16. Muncitorii și-au terminat programul și se adună în curte, la o consfătuire de producție. La îndemnul organizației de partid, se constitue, la secția „rafinație de ulei", prima brigadă de economii. In entuziasmul celor prezenți, au luat cuvântul tov. Panait Dumitru dela secția „deparafinare cu filtre rotative" și tov. Nagy Arpad dela atelierul mecanic, care și-au luat angajamentul, în cinstea zilei de 1 Mai, să constitue brigăzile de economii Nr. 2 și 3.

Tov. Dumitrescu Teodor dela secția „unsori consistente" și-a luat angajamentul să constitue, împreună cu tovarășii săi de muncă, o brigadă mixtă de economii și calitate.

★

Muncitorii și tehnicienii rafinăriei Nr. 7 a Petroliferei „Muntenia" sunt mândri de succesele lor. Insuflețiți de Partid, mobilizați în frontul larg al partizanilor păcii, ei sunt conștienți că muncesc pentru o viață din ce în ce mai fericită și mai îmbelșugată. In pas viei și hotărît vor defila de 1 Mai muncitorii rafinerii din Brașov, luptători de frunte ai construirii socialismului, ai apărării păcii.

PE BRAZDELE RASTURNATE DE TRACTORIȘTI, VOR RASARI SPICELE PACII ȘI ALE BELȘUGULUI

La stânga, din șoseaua asfaltată care leagă Brașovul cu Sf. Gheorghe, se deschide drumul umbrit de plopi dinspre Hărman. Soarele deabia a răsărit. Pe sub porțile arcuite au început să iasă carele grele ale țăranilor muncitori. Pe ogoare, se seamănă cartofii. In curtea gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu", pregătirile sunt pe terminate. Plugurile cu cinci brazde au și fost prinse în urma carelor. Caii voinici așteaptă nerăbdători în ham. In câteva minute, echipele se înșiră una după alta pe ulița largă a comunei.

De undeva, dela marginea comunei, se aude huruit de tractoare. La stațiunea de mașini și tractoare din Hărman stărue ritmul însuflețit al muncii din zilele apropiate unei mărețe sărbători. In preajma zilei de 1 Mai, sub îndrumarea Partidului, oamenii muncesc mai mult și mai bine.

In curtea S. M. T.-ului, locomobilele au fost scoase din remize și supuse unei revizuiri generale. Până la treeriș mai e vreme lungă, dar mașinile trebuesc pregătite din timp. Sub îndrumarea instructorului, elevii Școlii Profesionale de Tractoriști curăță de zor cazanele. Intr'un colț, în jurul unui tractor întors de pe câmp, elevii Martinoiu, Sterma Gheorghe și Balaș Andrei discută cu aprindere despre felul în care urmează să fie reparată o piesă. Un român, un ungur și un german. Viața nouă din țara noastră, viață făurită prin lupta neînfricată a clasei muncitoare și a Partidului ei, i-a strâns la un loc, i-a înfrățit într'o prietenie trainică.

Intr'o hală sunt revizuite tractoarele brigăzii a 3-a, conduse de Kloos Petru. Lucrând în cinstea zilei de 1 Mai, brigada a terminat planul de lucru ce-i fusese repartizat și l-a depășit cu 29 la sută. Arând și grăpând pe terenurile întovărășirilor și ale țăranilor muncitori, echipa tovarășului Kloos a realizat o reducere de consum la carburanți de 2000 litri de motorină.

Kete Suzan și Dani Margareta, două tinere tractoriste, își revizuesc plugurile. Ele sunt mândre că fac parte din echipa care a terminat planul de lucru. Zâmbesc fericite de rezultatul muncii lor. Insămânțarea ogoarelor până la 1 Mai înseamnă contribuția lor la lupta pentru pace, pentru întărirea Patriei.

Pe o întindere de 3423 de hectari, ogoarele însămânțate de țărănimea muncitoare din jurul Hărmanului în urma brazdelor arate de tractoriștii și tractoristele S.M.T.-ului, vor da rod bogat. Spicile aurii care vor răsări curând, sunt spicele păcii și ale belșugului.

LA ȘCOALA MEDIE TEHNICA TEXTILA-IAȘI, S'AU IMBUNATAȚIT NOTELE LA INVAȚATURA

In Școala Medie Tehnică Textilă din Iași, ziua de 1 Mai e așteptată ca o zi de mare sărbătoare în viața elevilor și a profesorilor. Indrumați de Partid și urmând exemplul clasei muncitoare, cadrele didactice și directorul acestei școli și-au sporit eforturile și urmăresc cu toată seriozitatea ridicarea nivelului la învățătură a fiecărui elev în parte și a întregului colectiv al școlii. Directorul școlii urmărește îndeaproape pregătirea temeinică a lecțiilor, asistând la orele profesorilor și îndrumând pe cei care n'au destulă experiență, precum și pe cei care n'au reușit încă să aibă o justă orientare la materia respectivă.

Sălile, culoarele, clasele, toate oglindesc preocupările elevilor și ale profesorilor. Deasupra ușii dela intrare, vizitatorul citește lozinca: „Să învățăm, să muncim, omul nou să-l pregătim". Intr'o ramă lucrată de elevi, pe peretele din dreapta al culuarului ce duce spre clase, este expus Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, iar mai departe, îndemnul pictat cu litere roșii „Elevi și eleve luptați contra acelora care doresc un nou război" arată că în această școală ca și în celelalte școli din țara noastră, se face educația tineretului în spiritul dragostei între popoare și al luptei pentru pace.

In holul școlii elevii au lucrat un colț al păcii deosebit de interesant. Fotografii și desene sugestive expuse pe un panou mare roșu prezintă aspecte din munca uriașă ce se desfășoară în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, în industrie, tehnică, știință, artă, instrucție și educație. In mijloc, se vede un grup de elevi semnând Apelul pentru interzicerea armei atomice, iar în partea de jos a panoului, fotografii și caricaturi subliniază acțiunile criminale ale imperialiștilor anglo-americani și ale

(Continuare în pag. 5)

Semnăm Apelul pentru pace, pentru viață!

In zilele de 18, 19 și 20 Aprilie, salariații Ministerului Invățământului Public au semnat, într'o atmosferă de un deosebit entuziasm, Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii care cere interzicerea armei atomice și declararea drept criminal de război a acelui guvern care va folosi primul arma atomică. Prin semnătura lor, salariații acestui Minister și-au arătat hotărîrea dârză de a lupta alături de toți oamenii muncii pentru apărarea păcii, pentru viață.

In meetinguri însuflețite, care au avut loc în cadrul fiecărei direcții, delegații Comitetului de luptă pentru pace din Minister au citit Apelul și au propus semnarea lui. Cu acest prilej, din sală, au luat cuvântul tovarăși care au arătat în cuvinte simple și calde suferințele îndurate în timpul războiului, manifestând hotărîrea lor de a lupta, zi de zi, pentru ca asemenea grozăvii să nu se mai repete. Ei au arătat dorința fermă de a munci cu elan sporit pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, conștienți că în felul acesta, vor contribui la zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiștilor anglo-americani, ațâțători la un nou război.

Pe listele Ministerului Invățământului Public au semnat: tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public; tov. Florica Mezincescu și tov. Alexandru Buican, miniștri adjuncți; tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial; tov. D. Protopopescu, consilier ministerial, tov. Lenormanda Benari, director; tov. Mocanu Stelian, arhivar; tov. Eugenia Marinescu decorată cu Medalia Muncii; tov. Popescu Gheorghe, director; tov. Dumitrescu Alexandru, șef de serviciu; tov. Costea Dumitru, revizor contabil; tov. Frize Versalia, evidențiată; tov. Țârtea Nicolae, om de serviciu; tov. Bănescu Milică, administrator; tov. Maru Clara, decorată cu Medalia Muncii; tov. Drăgoescu Petre, consilier tehnic; tov. Cremer I., director adjunct; tov. Drăgulănescu Lucian, decorat cu Medalia Muncii; tov. Csico Laurențiu, consilier ministerial; tov. Banyai Margareta, inspectoare generală, tov. Predici Clara, șef de serviciu, tov. C. Marcu, director; Bolcaș Augustin, director adjunct; tov. Ștefan Evelina, referentă; tov. Danciu Niculina, medaliată; tov. Păun Petra, referentă; tov. Nanu Elisabeta, director adjunct; tov. Purec Ion, decorat cu Medalia Muncii; tov. Georgescu Tertulian, evidențiat în muncă; tov. Gologan Nicolae, îngrijitor evidențiat, tov. Zastavnicu Emilia evidențiată; tov. Anghel Manolache, director; tov. Suzi Kun, șef de serviciu; tov. Maria Pascu, referent; tov. Frunză Tamara, șef de serviciu; tov. Ziman Ștefan, director; tov. Ofelia Gheorghiu, referent; tov. Natalia Călugăru, decorată cu Medalia Muncii; tov. Georgescu Dumitru, director; tov. Vișan Ion, intendent; tov. Vasiliu Constantin, director; tov. Gheorghiu Corina, decorată cu Medalia Muncii; tov. Marica Ștefan, șef de atelier, evidențiat; tov. Teodor Marin, evidențiat; tov. Bârnea Pantelimon, director; tov. Vasiliu Adina, medic; tov. Valeria Alexandrescu, inspectoare; tov. Ella Gherman, referent și alți numeroși tovarăși și tovarășe.

Semnând Apelul pentru interzicerea armei atomice, salariații Ministerului Invățământului Public și-au luat angajamentul să depună toate eforturile pentru realizarea sarcinilor trasate de Partid și Guvern, contribuția lor la lupta pentru pace.

Printre oamenii muncii dela orașe și sate

BOBEICA DUMITRU, PREPARATOR DE BITUMURI, LUPTA PENTRU PACE, PENTRU SOCIALISM

Bobeica Dumitru ar fi vrut să mai învețe. Ii era dragă cartea. Incă din clasa I-a, când Dumitru străbătea kilometri până la școala din Dobrinești, învățătorul spunea mereu părinților, țărani care își duceau viața plină de obidă pe petecul de pământ sterp dela marginea Părosului: „Lui Mitu al dumneavoastră îi place școala. S'arată vrednic băiatul..." Intr'a trela, însă, rămas orfan de amândoi părinți, lipsit de sprijin, Dumitru trebui să părăsească băncile școlii pentru a intra rob la „conu" Pavlică Brătășanu. Amar și plin de cazne era traiul pe moșia ciocoiului. Il dăduse la uzina electrică, la mecanică. Nu era ușor lucru — la 9 ani — să stai din zori și până în miezul nopții, să duci muncă de hamal. La uzină a stat 7 ani, lipsit de leafă, mereu bătut și flămând. L-au mutat apoi la moară, în locul lui Tilică, mecanicul, care plecase militar. Când a cerut să aibă leafa lui Tilică, „conu" Pavlică l-a bătut de n'o să uite cât o trăi: „Pentru asta m'am căznit cu tine să te'nvăț meserie?" Pasă-mi-te boerul îi dorea binele. Și-a luat desaga la spinare și a început să colinde satele, după slujbă. Vremurile erau aspre. Profitorii războiului se îmbuibau pe spinarea clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare. Burghezo-moșierimea strângea poporul muncitor în lanțurile sclaviei. Cam pe atunci, la 17 ani, tânărul Dumitru Bobeica intră în slujbă la Stancu Marinescu, fost plutonier major, îmbogățit din șperțurile luate în armată. Nici aici, traiul lui Bobeica nu era mai ușor decât la uzina lui Pavlică.

După un an, Bobeica pleacă la București și se angajează la fabrica „Glucoza" ca muncitor necalificat, iar apoi, în 1937, intră în uzinele exploatatorului Malaxa. Uzinele, ridicate din sângele și sudoarea muncitorilor, erau în mâna unui pumn de capitaliști în frunte cu Malaxa care, prin uneltele lor din fabrică, făceau de nesuportat viața muncitorilor. In urma unui conflict cu intendentul atelierelor, instrument al patronilor, Bobeica Dumitru este concediat de cei doi ucigași ai muncitorimii, Lupan și Cristea.

★

A sosit însă ziua cea mare, 23 August 1944. Bobeica se reîntoarce în uzină și-și reia meseria: preparator de bitumuri.

L-am găsit zilele trecute în curtea uzinelor de țevi „Republica", citind Apelul adresat către toți oamenii cinstiți și doritori de pace din Republica Populară Română.

— Vezi dumneata, tovarășe, suntem chemați să semnăm Apelul pentru pace, pentru o viață fericită. Pacea: gândul ăsta ne frământă pe toți. Oare cum putem face fiecare dintre noi ca să contribuim la întărirea frontului păcii împotriva ațâțătorilor la război? Cum pot eu lupta mai bine pentru ca vremea lui Pavlică Brătășanu, a lui Stancu Marinescu și a altor bandiți de seama lor să nu se mai întoarcă nici pentru mine, nici pentru oamenii care muncesc din țara noastră? Noi, muncitorii dela „Republica" n'am precupețit nici o strădanie pentru a împlini sarcinile trasate de Partid. Așa m'am gândit deunăzi la lupta pentru economii. Știam că fiecare economie obținută în întreprinderea noastră înseamnă ridicarea mai grabnică a unei noi uzine, un pas înainte în construirea unei școli, mai multe șosele și drumuri noi de cale ferată. In magazia din fundul uzinei, se îngrămădeau mii de kilograme de deșeuri de vasilină, rezultate de pe urma reparației laminorului, operație care se execută odată pe an. Mă frământam: Oare nu-i păcat de atâta material neîntrebuințat? Am luat odată o probă de câteva kilograme, le-am pus la fiert și am turnat apoi apă. Apa trăgea la fund impuritățile: nisip, cârpe, hârtie; Deasupra rămânea vasilină curată. Incercarea reușise. M'am dus la organizația de partid și am fost îndrumat să-mi încep munca. Așa am realizat din 3.000 kg. deșeuri, 2.223 kg. vasilină pentru protecția filetu-rilor. Inmulțește 2.223 cu 380, prețul unui kilogram de vasilină, și-ți dai seama de suma care rămâne liberă pentru a fi întrebuințată în alte scopuri. Poate chiar aici, banii aceștia vor fi întrebuințați pentru fabricarea mai multor țevi de foraj. Vom avea astfel mai mult petrol. Poate că banii vor fi întrebuințați pentru tipărirea mai multor manuale școlare sau pentru înființarea unei noi biblioteci sau a unui nou dispensar. Sunt fericit că economia mea servește unei noi realizări. O țeavă de foraj mai mult înseamnă un nou aport adus întăririi Patriei, consolidării frontului păcii. O școală nouă înseamnă mai mulți oameni luminați care să poată lupta hotărît împotriva încercărilor criminale ale ațâțătorilor la război. Un dispensar nou înseamnă apărarea sănătății oamenilor care muncesc.

Copiii mei, care învață amândoi, mi-au vorbit despre lupta pe care o dau cei ce muncesc în școală pentru realizarea de economii. Școlarii sunt conștienți de faptul că, dacă mențin în stare bună manualele, acestea vor putea fi întrebuințate la anul și de alți elevi. Păstrând cu îngrijire localul școlii și mobilierul didactic, tineretul nostru păzește avutul poporului și, în felul acesta, sumele care ar fi necesare reparațiilor sunt îndreptate spre alte sectoare de investiții. Astfel, elevii se alătură efortului pe care muncitorii îl depun pentru obținerea economiilor în producție.

★

Muncitorul Bobeica Dumitru este fericit. Pe fața care poartă asprimea vremurilor trecute, luminează astăzi zâmbetul vieții noi. Munca neostenită dusă în uzină se resfrânge acum asupra propriei lui vieți, asupra copiilor lui. Fiul lui Bobeica, Dumitru, este elev la școala profesională metalurgică Nr. 1. El a apucat vremuri noi. Statul celor ce muncesc îi asigură condițiile unei învățături temeinice. Fata, Gheorghița, e într'a treia.

— Acum se pregătesc pentru sfârșitul de an școlar — ne spune tov. Bobeica vorbind cu drag despre copiii lui. Fata mi-a scris de curând, iar cu Dumitru am stat de vorbă duminica trecută. Le-am arătat la amândoi cât de important este să învețe bine, să crească oameni harnici și capabili pentru ca, mai târziu, să ne ajute în munca pe care o ducem cu toții în uzine, pe ogoare, în birouri. Le-am arătat că munca pe care o duc acum, sub îndrumarea profesorilor, pentru a se pregăti cât mai bine pentru sfârșitul anului școlar este asemenea cu bătălia pe care o ducem noi, aici, la uzinele „Republica" ca și pretutindeni în țară, pentru a întâmpina cu noi succese în producție ziua de 1 Mai.

Viața muncitorului Dumitru Bobeica și a familiei lui nu mai este viața pe care poporul muncitor o ducea pe vremurile exploatatorilor. Și nici munca lui nu mai este aceeași. Muncind cu drag, muncind cu spor și cu avânt, Bobeica Dumitru, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, luptă pentru o viață fericită, pentru pace, pentru socialism.

Andrei Valentin

CINSTE FRUNTAȘILOR PRODUCȚIEI DIN FABRICI, UZINE ȘI SATE, CARE PRIN MUNCA ȘI LUPTA LOR CONTRIBUE LA INDEPLINIREA ȘI DEPAȘIREA PLANULUI DE STAT, LA APARAREA PĂCII!

Trăiască alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, baza de nesdruncinat a regimului nostru de democrație populară!

Salutul nostru țăranilor muncitori din gospodăriile agricole colective!

Învățători și învățătoare, profesori și profesoare! Educați tineretul nostru în spiritul dragostei față de muncă, al dragostei față de Patria noastră — R. P. R. — față de Uniunea Sovietică! Pregătiți cadre calificate, necesare desvoltării economice și culturale a Patriei!

Lupta pentru pace la Facultatea de Chimie a Universității „V. Babeș" Cluj

Și în țara noastră, mișcarea pentru pace s'a transformat într'o avântată mișcare de masă. Alături de oamenii muncii, intelectualitatea din Republica noastră Populară aduce un aport de seamă în opera de consolidare a forțelor păcii, luptând permanent pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru.

Facultatea de Chimie a Universității „V. Babeș" din Cluj și-a coordonat astfel activitatea, încât prin toate acțiunile ei să întărească lupta pentru pace și socialism.

Avem datoria de a forma cadre sănătoase și bine pregătite. Organizarea muncii cu grupe de studenți ne permite astăzi să controlăm pregătirea lor zi de zi. Această metodă de lucru ne îngăduie să cunoaștem pe fiecare student în parte, cu calitățile și slăbiciunile lui. Corectându-le greșelile și desvoltându-le aptitudinile, ajutându-i în munca lor de pregătire profesională, noi facem ca studenții noștri să devină cadre cât mai bune.

Dar în afară de aceasta, cadrele didactice ale Facultății noastre au datoria de a ajuta, prin cercetările lor, desvoltarea producției. Noi ne-am luat sarcina de a ne spori eforturile pentru desvoltarea unei științe legate de problemele producției, fiind conștienți că orice cucerire științifică sau tehnică întărește baza materială a forțelor păcii.

Activitatea științifică a cadrelor Facultății noastre se desfășoară în Institutul de Chimie al Academiei R.P.R. în care lucrează doi membri ai Academiei și șapte colaboratori științifici: profesori, conferențiari, șefi de lucrări.

Problemele care se cercetează sunt probleme ridicate de industria chimică, precum: preparări de medicamente, extracții de metale din minereurile indigene, preparări de produse chimice, stabilirea unor metode analitice comode și rapide, valorificarea gazului metan pentru industria chimică.

Unele probleme au și fost rezolvate și produsii au fost puși la dispoziția industriilor. In laboratoarele de chimie ale Facultății noastre, personalul didactic cercetează noi procedee de obținere a unor produse din materii indigene necesare industriei.

Pentru cunoașterea mai adâncă a necesităților intreprinderilor locale, s'a organizat recent de către Institutul de Chimie al Academiei R.P.R. o ședință de lucru cu colaborarea Facultății de Chimie a Universității „Bolyai", a Institutului de Mecanică, a inginerilor, tehnicienilor și reprezentanților tuturor intreprinderilor locale.

Rezultatul acestei ședințe a fost repartizarea a 17 probleme cerute de întreprinderile locale diverselor colective de specialiști, formate din oameni de știință ai Universităților „V. Babeș" și „Bolyai", ai Institutului de Mecanică și ai Facultăților: de Farmacie, de Medicină și de Agricultură.

Problemele ridicate de întreprinderile din Cluj urmează să fie studiate de colectivele respective ale universităților și rezolvate cât mai curând posibil, pentru a ajuta acestor întreprinderi să indeplinească și să depășească Planul de Stat.

Laboratoarele Facultății de Chimie sunt în legătură și cu întreprinderi din afara Clujului. Astfel, întreprinderile dela Baia-Mare, Reșița, Hunedoara, Iacobeni, Brad, etc. găsesc la cercetătorii noștri sprijin în problemele ce se ivesc în desfășurarea activității lor.

Lucrând mereu în directă legătură cu întreprinderile tehnice și căutând a pune cercetarea științifică la baza activității practice a industriei, luptăm pentru ridicarea Republicii noastre Populare, deci întărim pacea.

Pentru a găsi drumul cel mai scurt și cel mai bun în cercetările noastre, am înscris în programul nostru de activitate cunoașterea cât mai completă a realizărilor și metodelor din Uniunea Sovietică, cunoașterea celei mai inalte științe, știința sovietică.

In acest scop, în ședințele ce se țin bilunar în cadrul Institutului Româno-Sovietic, Secția Chimie prezintă rezultatele strălucite ale cercetătorilor sovietici.

Pentru documentare ne mai servesc cele 22 reviste sovietice care ne vin regulat și care, cu ajutorul unui colectiv de traducători dela Biblioteca Universității, ne ajută să cunoaștem preocupările cercetătorilor sovietici și rezultatele cercetărilor lor.

Odată cu munca de formare a viitoarelor cadre superioare de tehnicieni, necesare desvoltării economiei noastre, noi înțelegem să luptăm pentru pace și pentru socialism prin întărirea și desvoltarea cercetărilor în laboratoare, prin crearea unei legături permanente între orice cucerire științifică și latura ei practică.

Pentru noi oamenii de știință, ca și pentru toți oamenii muncii Pacea nu este numai un cuvânt, ci este un țel al muncii.

Acad. Prof. Dr. RALUCA RIPAN
decan al Facultății de Chimie Cluj

ALFABETIZAREA, *armă în lupta pentru pace*

Este știut că una din cele mai grele moșteniri rămase de pe urma regimurilor de exploatare burghezo-moșierești este marele număr de neștiutori de carte, număr care, cu câțiva ani în urmă, insemna aproape o treime din populația țării noastre. Inapoierea economică era însoțită de un standard de viață scăzut, de un foarte scăzut nivel cultural.

De aceea, poporul muncitor, după eliberarea sa de sub jugul fascismului antonescian și hitlerist de către glorioasa Armată Sovietică, a pornit imediat lupta pentru ridicarea nivelului vieții sale. Stăruințele și munca neobosită depuse pentru refacerea și desvoltarea economiei noastre distrusă de război și sabotată de reacțiunea internă, câine credincios al bancherilor anglo-americani, au fost incununate de succes, producția ajungâna și depășind nivelul din 1938. Progresele efectuate pe tărâm economic și politic au dat un puternic stimulent pentru creșterea nivelului cultural al maselor drele didactice și în câțiva ani trebue să fie deplin câștigată. Garanția acestei victorii sunt rezultatele inregistrate în ultima vreme. Fiind dusă cu multă chibzuială, în funcție de forțele și posibilitățile locale, bătălia alfabetizării rupe an de an loturi însemnate de neștiutori de carte din ghiarele intunericului. Cinci sute de mii în anul trecut, șapte sute de mii în anul acesta de alfabetizați reprezintă o masă destul de însemnată de oameni care nu se vor mai lăsa ademeniți de propaganda și svonurile dușmanului de clasă.

Un muncitor sau un țăran muncitor care citește ziarul, revista sau opera cu caracter tehnic sau literar își desvoltă puterea de judecată, perspicacitatea și imaginația creatoare. El înțelege mai ușor sensul desvoltării istorice a societății omenești, se aliniază mai ușor în rândurile celor ce luptă pentru desființarea exploatării omului de către om, în rândurile dese ale luptătorilor pentru pace.

Ințelegând importanta sarcină

Șurd, 23 Martie 1950

Dragi tovarași,

Dela inceput ne-a fost greu să mergem seara la școală si mai ales că, suntem bătrâni si sa învățăm. Dar ascultând invățătura P. M. R. am învățat multe si frumoase lucruri la școală

Noi putem scri si ceti ziare și tot ce vrem.

Trăiască P. M. R. că ne indeamnă să ne luminăm mințile

Trăiască lupta pentru pace.

Toghiș Zaharia
absolvent cicluI II
Șurd

Ghighișeni 3 Aprilie 1950

Tovarășe,

Sunt Popa Todz si am 32 ani si credeam acum câteva luni când am fost pus să învăț carte că nu voi putea face nimic. Azi am multumirea că mi sa deschis ochii. Bună măsură a luat Partidul când a venit să ne scoată si pe noi din intunerec.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român

Popa Todz.

Buzău care au depășit cu mult planul.

Foarte semnificativ este faptul că, în munca de alfabetizare, s'au angajat, obținând frumoase rezultate, țăranii muncitori, absolvenți de școală elementară sau chiar absolvenți ai cursurilor de alfabetizare. Iată, de pildă, pe țăranul muncitor Ciorăslău Simion din com. Miluani, jud. Cluj, care a alfabetizat anul acesta 8 consăteni ai săi, sau pe țăranii muncitori Suciu Ion și Suciu Petre din Răchițele-Cluj care făceau câte 8 km. mergând ca instructori la cursurile de alfabetizare. De remarcat este priceperea organizatorică și zelul învățătorului Onac Dumitru din comuna Răzoare-Cluj, al cărui procent de alfabetizați se ridică în anul acesta la 308 la sută, deci o însemnată depășire de plan. Așa este și cazul învățătorului Ilie Petre, dela școala elementară din comuna Negreni-Cluj, cu o depășire de 150 la sută, ca și al multor alți învățători și profesori care au înțeles că alfabetizarea este o problemă de Stat.

Ca și în trecut, în bătălia alfabetizării din acest an, cadrele didactive au avut îndrumarea și sprijinul efectiv al organizațiilor de partid, al organizațiilor de massă și al Comitetelor Provizorii. Ei au fost ajutați în munca de lămurire și mobilizare a neștiutorilor de carte în vederea asigurării unei frecvențe regulate precum și la organizarea cursurilor pe grupuri de case, la procurarea manualelor și rechizitelor, la amenajarea localurilor necesare funcționării acestor cursuri. O rodnică activitate pe acest tărâm au avut-o inșiși neștiutorii de carte. S'ar putea da exemplul țăranului muncitor Bârsan Maxim din comuna Păltinoasa, județul Câmpulung. Prin frecvența lui regulată precum și prin stăruința pe lângă ceilalți neștiutori de carte, el a ajutat la realizarea unei frecvențe de sută la sută și la ridicarea nivelului la învățătură, el insuși reușind la examen printre primii. Acelaș frumos exemplu și indemn pentru ceilalți neștiutori de carte l-au dat țărancele sărace, Geamănu Victoria (cu 2 copii ca săn și locuind la o depărtare de 3 km. de școală) din comuna Doroteia, și Anuț Maria, în vârstă de 58 de ani, din comuna Capucâmpului, județul Câmpulung.

Faptele de mai sus dovedesc că nici în munca de alfabetizare nu există piedici peste care să nu se poată trece. In orice colț al țării, un învățător sau profesor serios preocupat de soluționarea acestei probleme, găsește mijloace și metode potrivite cu condițiile lui de lucru care să facă din centrele de alfabetizare centre căutate cu stăruință de către neștiutorii de carte. Tot mai mulți învățători și profesori îndrumați de Partid, își fac un punct de onoare din munca de alfabetizare, astfel incât, într'un viitor foarte apropiat, să poată spune la fel ca învățătorii din comuna Prod — județul Târnava Mică: „anul acesta vor alfabetiza pe toți neștiutorii de carte din comuna noastră".

Și ei vor face acest lucru. Indemn și spor de forțe le dă convingerea că un alfabetizat mai mult reprezintă o forță în plus ce se adaogă imensei masse a oamenilor muncii care luptă conștient pentru pace și progres. Tocmai de aceea acolo unde este cu putință, ei continuă cursurile de alfabetizare și în timpul verii. Munca lor inlăuntrul acestor cursuri ajută nu numai la însușirea scris-cititului ci desvoltă în oameni și increderea în forțele lor, le sporește capacitatea de muncă, făcând din ei luptători pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. Alfabetizarea devine, în felul acesta, o armă în lupta pentru pace. Cu cât, sub îndrumarea Partidului, o vom mânui mai bine, cu atât vom fi mai puternici și mai siguri de victoriile noastre de mâine.

Am învățat carte
Fiind fată de oameni săraci
n'am putut învăța carte la
vremea mea Acum am 32 de
ani si prin grija Guvernului
si Partidului stiu carte.
Laoltă cu barbatul meu
in toată seara am mers la
scoală. Acum stiu carte
amândoi

20 III 1950
Trăiască P. M. R
Trăiască R. P. R
Marchis Saveta
din Petroasa

Trăiască prietenia poporului muncitor român cu massele muncitoare ale naționalităților conlocuitoare, în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru pace!

FEMEI, PARTICIPAȚI ACTIV LA VIAȚA POLITICĂ, SOCIALĂ ȘI CULTURALĂ A TĂRII! FIȚI LUPTĂTOARE ACTIVE PENTRU CONSTRUIREA SOCIALISMULUI IN ȚARA NOASTRĂ!

COPIII DIN GRĂDINIȚA MEA INVAȚĂ SĂ IUBEASCĂ PACEA

In curtea grădiniței Nr. 64 din Capitală, copiii strânși în jurul celor două educatoare, nerăbdători și voioși, sunt gata de plecare. E vreme frumoasă, caldă și la câteva sute de pași numai se află o grădină mare cu legume și flori.

Acolo copiii au multe de văzut, dar astăzi ei merg să vadă panselele pe care le vor desena mâine.

Au pornit. De mână, câte doi, într'un șir lung care șerpuește liniștit de-a-lungul străzii, ei se îndreaptă către grădină. Educatoarele îi urmăresc cu privirea. Se vede după dragostea cu care îi privesc că sunt mulțumite de copiii „lor".

Deodată, se aude stins un glas subțirel „veau acas'a mine, veau acas'a mine".

E Aurel — un copil de trei ani, care a venit ieri pentru prima oară la grădiniță, și nu s'a deprins încă să stea împreună cu mulți copii. Dorina, o fetiță cu câteva luni mai mare ca el, îl ține strâns de mână și-l privește miratâ, parcă ar spune: De ce-o fi plângând? E așa de frumos să mergi la plimbare cu toți copiii și... el plânge.

— „Veau acas'a mine, se aude iar.

Copiii s'au oprit din mers. „Aurel plânge" — anunță ei, îngrijorați.

— Aurel! Nu mai plânge, lasă că și eu adun floricele și tu aduni floricele — încearcă Dorina să-l liniștească.

— Floricele? întreabă Aurel.

— Da, la grădină, acolo, o să adunăm floricele.

Plânsul lui Aurel încetează iar șirul de copii pornește mai departe. Aurel, copilul nou venit de care toți trebue să aibă grijă și față de care toți trebue să se arăte prietenoși, a fost împăcat. Educatoarele nici n'au mai trebuit să intervină. Au urmărit doar atitudinea tovărășească a copiilor și felul cum ei singuri au reușit să-l liniștească pe Aurel.

Am ajuns la capătul străzii. In fața ochilor pe o întindere destul de mare, straturi cu legume printre care râd vesele pâlcurile de pansele.

Pe întinsul grădinii sunt câteva gropi mari, pline cu apă, din care grădinarii își umplu stropitorile și udă straturile.

— Cine-a făcut gropile astea? întreabă un copil.

— Bombele, răspunde altul — știu eu, mi-a spus tata că, atunci când a fost război, aici au căzut bombe.

— Dar cine-a aruncat bombele?

....Și așa au început între copii discuții despre război. Educatoarea le arată că bombele au fost aruncate de fasciștii cei răi, care au venit să omoare și că și astăzi sunt oameni răi care vor din nou să arunce bombe și să omoare pe cei care muncesc, dar că toți oamenii cinstiți luptă pentru a-i opri, căci noi vrem să avem case frumoase și grădini, nu gropi și dărâmături.

S'au apropiat apoi toți de stratul cu pansele, pe care le-au observat în amănunt, sub îndrumarea educatoarei. Grădinarul, văzând cu cât drag privesc micuții florile, a scos din pământ pentru fiecare câte un

răsad ca să-l pună în curtea grădiniței.

In acest timp, educatoarea îmi povestește că, foarte adesești, copiii vorbesc despre război. Deși sunt mici și n'au trăit zilele negre ale bombardamentelor, ei redau, în jocurile lor, astfel de scene, pe care le cunosc din spusele fraților sau părinților, sau pe care le-au văzut în jocurile altor copii mai mari. Educatoarea îmi arată că a căutat să le explice într'o formă ușoară, pe înțelesul lor, ce este războiul și cine îl dorește astăzi. Acum ei știu că Uniunea Sovietică este aceea care luptă pentru apărarea păcii. Li s'a povestit de nenumărate ori despre viața fericită a copiilor sovietici. Ei știu că tovarășul Stalin dorește ca și copiii din R.P.R. să fie fericiți, cum sunt copiii sovietici, și, de aceea, îl iubesc mult.

Cu câteva zile în urmă, un băețel a venit cu un ziar de perete lucrat cu multă grijă. La mijloc, era portretul tovarășului Stalin, iar de o parte și de alta, ilustrații reprezentând scene din viața copiilor; deasupra un porumbel din carton alb. Educatoarea și copiii au primit, cu multă bucurie, jurnalul de perete adus de Florin, în ochii căruia strălucea bucuria unei realizări frumoase.

— Sora mea a făcut pentru clasa ei un jurnal de perete și am rugat-o să facă și pentru noi unul — a explicat atunci Florin.

— Dar tu ai ajutat-o? — l-a întrebat educatoarea.

— Da, eu am făcut porumbelul — a răspuns cu mândrie Florin.

Jurnalul a fost apoi așezat pe peretele din fată al sălii de joc. A doua zi, toți copiii au decupat porumbei albi desenați de educatoare. Copiii știau că porumbelul alb este simbolul păcii și începau cartonul pe conturul desenat cu grijă și cu dragoste. Ziua aceea a fost mai luminoasă decât altele, o adevărată manifestare pentru pace. Copiii au așezat în jurul gazetei porumbei albi și au învățat apoi cântecul „Veniți cu toți la lupta pentru pace" care, de atunci, este cântecul lor preferat. Când educatoarea și-a terminat povestirea, copiii aveau toți flori în mână și, iarăși, în rând câte doi, au pornit către grădiniță.

— Imi este tare dragă munca cu copiii — îmi spune educatoarea pe drum, la intoarcere. Vreau să-i văd pe toți voioși, sănătoși, curați. Vreau să-i învăț să fie disciplinați, să lucreze în bună înțelegere, să iubească munca în colectiv. Am semnat de curând Apelul Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii, ceeace a însemnat pentru mine un angajament solemn de a-mi ridica nivelul politic și profesional și a putea munci astfel cu mai multă râvnă pentru educarea acestor copii, pentru Republica noastră dragă. Lupta mea pentru pace este grija atentă pe care o port copiilor, urmărind educația lor multilaterală. Caut să sădesc în sufletul lor dragostea pentru munca constructivă. Când ei, prin discuțiile sau jocurile lor, îmi oferă prilejul, caut să-i lămuresc ce înseamnă războiul și îi învăț să iubească pacea.

Acum câteva zile, când copiii se jucau construind case, poduri, gospodării colective și altele, câțiva din ei au încercat să le dărâme, spunând că se joacă de-a războiul. Acesta a fost un prilej ca eu să le vorbesc despre străduința oamenilor muncii dela noi care vor să clădească o viață nouă, o viață mai bună. In acelaș timp, le-am arătat că trebue să urîm pe cei care vor să distrugă ceeace clădim noi. Copiii au înțeles și au oprit jocul, începând să construiască pe întrecute case tot mai mari și mai frumoase.

Și așa, în fiecare zi, în fiecare clipă, caut să sădesc în sufletul copiilor dragostea pentru muncă și pentru oamenii muncii, dragostea pentru pace.

Emilia Manac

Tineri și tinere! Invățați cu sârguință! Insușiți-vă știința și tehnica sovietică! Folosiți tot avântul vostru tineresc în lupta pentru construirea socialismului în Patria noastră, pentru pace! Luați exemplu dela tineretul sovietic!

Să mai veniți pe la noi, tovarăși!

Pentru a spori eforturile la învățătură ale elevilor, în întâmpinarea zilei de 1 Mai, Secțiunea de Invățământ a orașului Iași, cu sprijinul Județenei de Partid și al Comitetului Provizoriu, organizează convorbiri între muncitori fruntași în producție, inovatori, și elevii școlilor.

Iată-i pe tovarășa Albu Ana dela secția III-a „Țesătorie" din fabrica „Textila Roșie", muncitoare decorată cu Ordinul Muncii și pe tovarășul Mierzvinski Francisc, șef de echipă în secția III-a „Turnătorie" dela atelierele C.F.R., muncitor inovator, decorat și el cu Ordinul Muncii clasa III-a. Imbrăcați în haine de sărbătoare amândoi au venit la Școala Pedagogică Nr. 1 de fete pentru a vorbi elevelor despre metodele lor de muncă.

In sala festivă a școlii, elevele au format două cordoane masive. Imbujorate la față de bucuria clipei trăite, toate cântă cu voioșie „Imnul Tineretului". Cei doi muncitori, adânc impresionați, pășesc ușor printre eleve, spre masa de pe scenă, care-i așteaptă impodobită cu lalele, mărgăritare și flori de liliac.

— Am venit în mijlocul vostru, spune tovarășa Albu, pentru a vă arăta cum ne ducem noi munca în fabrici, pentru întâmpinarea zilei de 1 Mai.

Pentrucă fiecare muncitor din fabrica „Textila Roșie", unde lucrez eu, vrea să contribue cu adevărat la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, pentru cinstirea zilei muncii, ne-am angajat cu toții în întreceri socialiste, ale căror rezultate sunt urmărite îndeaproape de conducerea fabricii.

Cele trei sute și ceva de glasuri întrerup vorbitoarea, strigând cu toată vlaga tinereții: „Cinste lor, cinste lor, cinste muncitorilor". Lozinca e repetată de multe ori cu convingere și cu dragoste. Tovarășii muncitori, cu ochii plini de bucurie, privesc acest tineret nou care îi cheamă și-i cinstesc pentru munca lor.

In continuare, tovarășa Albu arată metodele ei proprii de muncă. Ea caută să nu aibă niciodată lipsuri nemotivate și nicio întârziere. La ora 7, când se dă drumul la curent, ea are războiul, suveicile și țevile cu cânepă gata pregătite, doar să intre în lucru.

Pentru a mări și mai mult producția, tovarășa fruntașă încearcă, în cinstea zilei de 1 Mai, să lucreze la două războaie. Ințelegând nedumerirea elevelor care știu că se lucrează și la mai multe războaie, tovarășa Albu explică mecanismul războaielor de țesut cânepă, care diferă de cel al războaielor de țesut bumbac.

Ia, apoi cuvântul tovarășul Mierzvinski, care arată mai întâi condițiile grele în care a muncit înainte de 23 August: exploatarea cruntă pe care a suferit-o, viața de mizerie și disprețul cu care erau întâmpinați oamenii muncii în orice împrejurări. După 23 August, bătrânul Mierzvinski, eliberat de sub exploatarea capitalistă care-i frâna orice încercare de ridicare, a pornit să muncească cu avânt, știind că acum muncește pentru întreg poporul muncitor. Noile condiții și increderea pe care i-a acordat-o Partidul i-au dat posibilitatea să realizeze o inovație la care se gândea de multă vreme.

Insuflețit, bătrânul Mierzvinski ia creta și începe să explice elevelor inovația lui. Iată-l desenând la tablă, cu deosebită îndemânare, schița cilindrului de locomotivă. Muncitorul, îndrăgostit de munca sa, descrie cu lux de amănunte, ca un adevărat inginer, fiecare piesă în parte, roul ei și modul cum funcționează. Este cel dintâi muncitor care a reușit să toarne astfel de cilindri în atelierele C.F.R.-ului. Până în prezent, a turnat 11 și toți au fost folosiți cu rezultate bune.

Elevele scandează din nou, cu toată puterea: „Cinste lor, cinste lor, cinste inovatorilor".

Printre cei prezenți se află și tovarășul Iacob Dumitru, dela Comitetul Provizoriu, care arată importanța acestei inovații. Datorită îndrumării Partidului și noilor condiții politice, sociale și economice în țara noastră, spune vorbitorul, se ridică astăzi o mulțime de inovatori.

Insuflețite de exemplele vii ale acestor fruntași, elevele școlii își iau angajamente concrete de muncă pentru întâmpinarea zilei de 1 Mai și pentru pregătirea temeinică a examenelor.

Eleva Boștină Silvia, secretara organizației U.T.M. din școală, își ia angajamentul că va ajuta la învățătură pe toate elevele din clasa ei care au note sub 5 și că va lămuri pe fiecare responsabilă de clasă să-și ajute colectivul, pentru ca, astfel, toate elevele școlii să întâmpine ziua muncii cu succese la învățătură.

— Imi iau angajamentul, spune una din elevele dela țară din anul II A, ca, în timpul vacanței de vară, să fac cunoscute eforturile muncitorilor din fabrici în satul meu și să vorbesc în sat despre necesitatea unei legături cât mai strânse între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

— De ce credeți dvs. că trebue să vă ridicați nivelul la învățătură? — întreabă cu vocea-i blajină tovarășul Mierzinski.

— Pentrucă noi știm, spune o elevă din anul III, că numai în felul acesta se pot pregăti cadrele necesare construirii socialismului și că un bun tehnician și un bun profesionist trebue să fie înarmat cu cunoștințe temeinice. Noi nu vom putea educa și instrui pe alții dacă nu vom munci din răsputeri pentru propria noastră educație și instrucție.

Tovarășul Iacob arată că angajamentele luate, toate succesele la învățătură ale tineretului nostru sunt cărămizi trainice în construirea socialismului. Ele reprezintă, totodată, motive puternice de încredere în lupta noastră pentru pace.

Corul școlii intonează cântece, terminând cu „Intinsă-i țara mea măreață". Două eleve inmânează tovarășilor muncitori, ca simbol al dragostei și al recunoștinței lor, două buchete de flori.

La plecare, elevele strigă în urma fruntașilor în producție: Să mai veniți pe la noi, tovarăși muncitori! Niciodată nu vom uita această zi!"

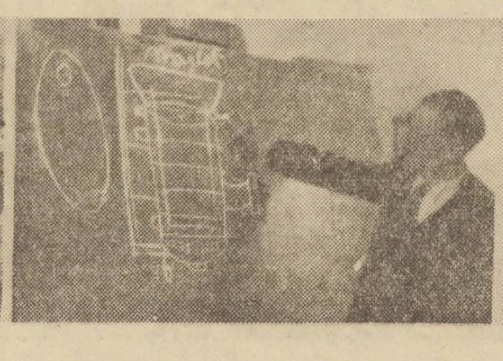

Slavă marelui Stalin, cel mai iubit prieten al poporului nostru, genialul învățător al oamenilor muncii din întreaga lume!

La un an dela înființarea organizațiilor de pionieri din Republica Populară Română

La 30 Aprilie se împlinește un an de când Organizația Revoluționară a Tineretului Muncitor a păsit la înfăptuirea sarcinii de onoare și de mare răspundere, încredințată de Partidul Muncitoresc Român, aceea de a crea și conduce organizațiile de pionieri din Republica noastră Populară.

Un an decând mâini vrednice de utemiști au înnodat cu dragoste și entuziasm la gâtul primilor pionieri cravatele roșii care reprezintă o părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare și sunt un simbol al legăturii de nesdruncinat dintre cele trei generații: membri de partid, membri ai U.T.M. și pionieri.

Defilarea celor dintâi detașamente de pionieri în rândurile compacte ale manifestației din 1 Mai 1949 a semănat în inimile oamenilor muncii bucuria și nădejdea că a cești copii — ca și zecile de mii ce le vor urma — vor cinsti prin întreaga lor viață falnicul stindard de luptă al clasei muncitoare.

Crearea organizațiilor de pionieri din Republica Populară Română e o nouă mărturie a grijii permanente a Partidului Muncitoresc Român de a cuceri pentru copiii țării condiții de viață cât mai luminoasă și mai fericită, și de a-i crește astfel încât să devină demnul schimb al generației de azi, care, plină de vigoare și avânt, construește socialismul și apără pacea.

Sarcina cea mai de seamă a organizației de pionieri din R.P.R. este aceea de a contribui, alături de școală, la realizarea educației comuniste a tinerei generații. Este o sarcină nobilă și măreață, pe care organizațiile de pionieri o îndeplinesc având drept călăuză luminoasă „Organizația Pionierilor „V. I. Lenin" din Uniunea Sovietică", prin care au trecut zeci de milioane de copii sovietici. Mulți eroi ai Uniunii Sovietice, eminenți savanți, inovatori, exploratori, stahaviști, etc. au purtat în copilărie mândra cravată de pionier. Pionieri au fost și o seamă de legendari eroi ai Războiului de Apărare al Patriei: Zoia Cosmodemianscaia, Oleg Coșevoi, Alexandru Matrosov, Șura Cecalin, Jurii Smirnov ș. a. m. d.

In timp ce în Țara Socialismului și în țările cu democrație populară, — „ca niște flori ale unei grădini minunate, cum a spus A. Jdanov, înfloresc aptitudinile și talentele copiilor" — în țările în care stăpânesc rechinii imperialiști viața copiilor se înăsprește pe zi ce trece, devine tot mai grea și mai întunecată.

Oficialitățile americane nu pot să ascundă faptul că aproape 2 milioane de copii din Statele Unite ale Americii muncesc la o vârstă când ar trebui să învețe. In Franța și în Anglia, 80% din copiii de 14 ani nu-și pot continua învățătura nici nu pot învăța o meserie. Mai grea încă și mai neagră e viața copiilor din colonii. In India, Birmania, Malaezia, Indonezia, mii de copii istoviți și lihniți de foame muncesc cot la cot cu maturii.

Dar oamenii muncii din țările capitaliste știu acum prea bine că nu există decât un singur drum care poate salva milioanele de copii dela foamete și moarte. E drumul glorios al luptei aprige pentru libertate, democrație și pace, drum chezășuit de invincibila Uniune Sovietică și luminat de genialul ei conducător I. V. Stalin. Sub conducerea Partidelor Comuniste, oamenii muncii din aceste țări luptă pentru a făuri copiilor lor o viață asemănătoare vieții copiilor și pionierilor sovietici.

In Patria noastră, care, datorită Uniunii Sovietice, are azi fericirea de a-și croi în libertate viitorul, Uniunea Tineretului Muncitor, aplicând îndrumările Partidului și folosind bogata experiență a Comsomolului în munca de organizare și îndrumare a pionierilor, a pus baze sănătoase mișcării pionierești. După un an de activitate, organizațiile de pionieri culeg roade frumoase.

Astfel, pe timpul vacanței din vara anului 1949, s'au organizat numeroase cluburi ale pionierilor în cadrul cărora au avut loc întreceri sportive, festivaluri artistice și excursii.

In aceeași vară, din grija Partidului și a Guvernului țării 60.000 de pionieri și școlari au petrecut o vacanță minunată în taberele și coloniile de pe litoralul mării sau din văile Carpaților.

Crescuți în spiritul internaționalismului proletar, pionierii noștri din tabăra dela Lipova au avut bucuria de a trăi o lună de zile laolaltă cu pionierii bulgari, iar un detașament de pionieri din țara noastră a fost găzduit, cu aceeași dragoste și căldură, de Republica Populară Bulgaria.

In munca de folos obștesc, pionierii s'au arătat a fi la înălțime. Astfel, în județul Romanați ei au strâns 600 kg. oase, 1200 kg. fier vechi. Cei din județul Dolj au depus 1300 ore de muncă voluntară pentru a amenaja terenurile sportive de pe lângă cluburile pionierești. In județul Târnava-Mare, pionierii laolaltă cu ceilalți școlari au strâns o cantitate însemnată de cereale rămase pe urma mașinilor de treer. In majoritatea județelor, s'au colectat plante medicinale, bucăți de minerale și ale resturi folositoare industriei.

Inceputul anului școlar a găsit pe mulți pionieri lucrând în școală la curățenia localurilor, la înfrumusețarea muzeelor, la pregătirea materialului didactic, la amenajarea bibliotecilor.

Cu ocazia celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin peste 2500 de cercuri de pionieri au studiat minunata viață de muncă și luptă a celui mai iubit prieten al copiilor, I. V. Stalin. Cu acest prilej, mii de scrisori și sute de daruri făcute de mâini îndemânatece de pionieri au luat drumul Moscovei.

Pentru a asigura o muncă temeinică de educare a pionierilor în lumina învățăturii marxist-leniniste și în spiritul educației comuniste, Partidul și Guvernul nostru au trecut la înființarea primelor clase de instructori de pionieri în școlile pedagogice din centrul școlar București și Ilfov. Deasemeni, U.T.M.-ul a căutat să asigure îndrumarea instructorilor de pionieri aflați în prezent pe teren, în școala de cadre anume înființată dela Timiș ca și în cursurile serale județene.

Pionierii Republicii noastre au astăzi ce n'au avut niciodată copiii dela noi: un ziar al lor, „Pionierul", al cărui tiraj a atins cifra de 138.000 exemplare, precum și revistele „Licurici" și „Pogonici".

Din grija Partidului și a Guvernului li s'au pus, deasemeni, la dispoziție cărți de povești, cărți de popularizare a științei, traduceri minunate din literatura sovietică pentru copii, caietul „Poezie, cântec, joc" — și o oră specială la Radio. Din aceeași părintească grijă va lua ființă, în București, primul Palat al Pionierilor, înzestrat cu ateliere de aeromodelism, de navigație, de tâmplărie etc., cu laborator, cu săli de lectură, un cinematograf, un teren de sport, un parc de cca. 40 ha. și nenumărate mijloace care vor da pionierilor posibilitatea să-și petreacă timpul liber în chip plăcut și util.

Vizitele făcute la fabrici, la întreprinderi, la Gospodării Agricole de Stat și Colective, au contribuit din plin la cunoașterea de către pionieri a noii atitudini față de muncă a oamenilor muncii din R.P.R. Acest lucru i-a făcut să lupte mai dârz pentru a-și însuși, la rândul lor, o atitudine nouă față de munca lor de bază: învățătura.

In acest scop, cei peste 130.000 de pionieri — cât numără azi organizația — au luat măsuri pentru a îmbunătăți calitatea învățăturii lor, pentru a întări disciplina și pentru a desvolta în cel mai înalt grad, dragostea pentru știință.

Astfel, chiar dela începutul anului școlar, ei s'au străduit să-și însușească metode cât mai bune de învățătură. In acest scop au făcut dese schimburi de experiență între grupe și detașamente pentru a învăța cum se iau notițele în clasă rapid și fără a pierde nimic important din explicațiile profesorilor sau pentru a-și împărți timpul în care-și fac temele date acasă. Au făcut nenumărate articole și caricaturi la gazetele de perete, popularizând cele mai bune metode de învățătură, combătând lenea, lipsa de disciplină și întârzierile și mobilizând la învățătură pe toți colegii lor.

Peste tot au luat ființă grupe de învățătură pentru pionieri și elevi, în care cei mai buni ajută pe cei rămași în urmă. Numai în București funcționează 356 asemenea grupe, iar în alte 15 județe din țară, 2587 de grupe. Deasemeni, organizațiile de pionieri se străduesc ca „Regulile de purtare pentru elevi" să fie însușite și aplicate nu numai de pionieri, ci de toți elevii.

Acum, în preajma lui 1 Mai și a sfârșitului de an școlar, pionierii întâmpină prima lor aniversare sporindu-și eforturile la învățătură. Credincioși lozincii lor: „Pionierul trebue să fie un exemplu pentru toți", ei își îndeplinesc cu cinste îndatoririle, pentru a ajunge să fie luptători de frunte pe frontul construirii comunismului.

Pionieri ai Patriei noastre! Invățați cu sârguință! Insușiți-vă cunoștințele cât mai temeinice! Pregătiți-vă pentru a deveni luptători activi pentru cauza lui Marx, Engels, Lenin, Stalin!

Sindicatele Salariaților din Invățământ întâmpină ziua de 1 Mai muncind cu un nou avânt

(Urmare din pag. 1-a)

tuși, ele cuprind prea puțini membri față de numărul salariaților din învățământ. Acest fapt constitue o lipsă a sindicatelor care n'au dus suficientă muncă de lămurire printre tovarășii în legătură cu rostul și utilitatea acestor Case.

Sindicatele de Invățământ, urmând îndrumările Partidului, au mobilizat pe membrii lor în lupta împotriva cosmopolitismului difuzând și prelucrând până la grupa sindicală tezele trimise de Uniune, referitoare la combaterea cosmopolitismului în pedagogie, științele naturii, literatură și cultură fizică.

Ținând seama de condițiile ascuțirii luptei de clasă, sindicatele au mobilizat pe toți membrii lor în lupta împotriva chiaburilor și a tuturor elementelor reacționare, căutând să desvolte în sânul maselor de salariați o puternică vigilență de clasă.

Grija de căpetenie a tuturor sindicatelor noastre în perioada actuală este să sprijine bătălia ce se dă pentru încheerea anului școlar, pentru asigurarea numărului de promovați prevăzut în Planul de Stat, pe baza ridicării reale a nivelului la învățătură. In acest sens, atenția tuturor grupelor sindicale este îndreptată asupra aplicării Hotărârii M. I. P. Fiecare responsabil de grupă, fiecare cadru constient trebue să urmărească pregătirea cât mai temeinică a lecțiilor, repetarea sistematică a materiei și mobilizarea tuturor profesorilor și învățătorilor în munca ce se desfășoară în cadrul grupelor de învățătură pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă.

Toate aceste eforturi se fac în scopul întăririi luptei pentru pace. Sindicatele de Invățământ, înțelegând sarcinile mărețe ce le stau în față, trebuie să sprijine efectiv comitetele de luptă pentru pace, prin mobilizarea tuturor salariaților în susținerea și apărarea păcii.

Astfel, întâmpină anul acesta salariații din învățământ ziua de 1 Mai, măreața sărbătoare a muncii.

Uniunea și Sindicatele vor munci și mai mult și mai organizat pentru a contribui cu rezultate cât mai importante atât la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, cât și la întărirea luptei pentru pace.

Grija lor cea mai mare va fi însă aceea de a mobiliza masa profesorilor și învățătorilor pentru a-i face să contribue cu toată forța și capacitatea lor de muncă la educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de Patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul urii neimpăcate față de dușmanii imperialiști atățători la război și slugile lor. Vor sprijini și extinde activitatea comitetelor pentru pace pentru ca frontul păcii să cuprindă întreaga massă a poporului muncitor și să fie așa de bine organizat încât războiul pe care îl pregătesc imperialiștii „să înceteze, cum a spus Ilya Ehrenburg, înainte de a fi declarat".

Noi localuri de școli și cămine culturale în județul Gorj

Conștienți de însemnătatea deosebită a școlii, care are menirea de a instrui și educa viitoarea generație de constructori ai socialismului, oamenii muncii din țara noastră ajută organele de învățământ și cadrele didactice în munca lor, sprijinind campania de construcții școlare.

Iată, de pildă, cum în satul Drăgoești-Gorj, țărănimea muncitoare, a înțeles să-și construiască o școală elementară care să fie de 1 Mai gata de roșu și acoperită.

Inainte de a fi obținut fondurile necesare construirii localului de școală, țăranii muncitori la îndemnurile organizației de Partid au și trecut la procurarea materialelor necesare construcției. Astfel, țăranii muncitori au cărat și fasonat, prin muncă voluntară, tot materialul lemnos. Au făcut 20.000 de bucăți cărămidă, au cărat nisipul, pietrișul ca și piatra de temelie. Au format zilnic echipe de ajutorare a meșterilor, făcând astfel ca lucrul să meargă foarte repede.

— Niciodată n'am muncit mai voios în pădure la fasonatul lemnelor ca acum când am lucrat pentru școală, ne spune țăranul sărac Codiță Constantin. De câte ori isbesc cu toporul în lemnele acestea, îmi cântă în minte glasul plin de vioiciune al copiilor noștri, care vor învăța într'un local frumos și curat. Eu n'am putut învăța la vremea mea, căci am argățit la chiaburul nesățios. La școală nu mergeau din satul nostru decât copiii celor bogați, fiindcă erau îmbrăcați și puteau face câțiva kilometri până în satul vecin. Copiii noștri au acum la îndemână, prin grija Partidului și a Guvernului tot ce le trebue ca să învețe carte.

La construirea acestei școli, ajutată foarte mult și țăranul mijlocaș Ciocâltea Constantin. Și el are ceva de spus:

— Satul nostru e format, în mare parte din țărani săraci. Sunt numai câțiva mijlocași. Toți am argățit pe pământul chiaburilor și al boierului care nu ne-a făcut școală, fiindcă el nu vroia ca noi să știm cât de crunt ne exploata. Acum însă Partidul ne-a luminat mintea. Știm ce trebue să facem. Guvernul ne-a dat fonduri să începem localul. Pentru a ne arăta marea dragoste ce o avem pentru clasa muncitoare care ne conduce și ne ajută să ne făurim o viață mai bună, suntem hotărîți să dăm gata școala în cinstea zilei de 1 Mai.

Ca cei din Drăgoești-Gorj, mai sunt alte sute de mii de țărani muncitori care gândesc și lucrează la fel.

In comuna Pinoasa din același județ, țăranii muncitori au și cărat 7.000 kg. var, 56 care de piatră de temelie, 62 care pietre de râu și numeroase lemne de construcție pentru construirea a două săli de clasă.

In această comună se construește și un cămin cultural pentru care s'au făcut 30.000 bucăți cărămizi, s'au ars 3.000 kg. var și s'au cărat 30.000 mc. piatră de temelie.

Un nou local pentru căminul cultural îl pregătesc și țăranii muncitori din comuna Runcu. Așa au construit și cei din satul Valea Mare școală frumoasă, așa construesc și alți țărani muncitori în satele lor. Astfel, prin noi realizări în muncă întâmpină ziua de 1 Mai, oamenii muncii din R.P.R., pentrucă numai așa pot lupta pentru pace, pentru socialism.

Indeplinirea planului de construcții școlare înseamnează încă un pas înainte pe drumul revoluției noastre culturale

Desvoltarea învățământului de toate gradele, potrivit sarcinilor trasate de Partid și de Guvern de a cuprinde în școli pe toți copiii de vârstă școlară, cere amenajarea și construirea de noi localuri de școală.

Astăzi, massele largi populare din județul nostru, ca și din întreaga țară, sunt pătrunse de necesitatea răspândirii științei și culturii, deci și de nevoia unor noi localuri de cultură. Faptul acesta a fost cu prisosință dovedit în cursul anului trecut când, fără alocări de sume speciale, îndrumați de Partid și prin sprijinul Comitetelor Provizorii locale, s'au construit din nou 27 săli de clasă și s'au amenajat 7 internate școlare.

Pentru anul în curs, sarcina Secțiunii noastre, este de a termina și construi 12 săli de clasă, dintre care două săli în construcție nouă în comuna Gospodăriei Agricole colective Văcărești. Membrii acestei gospodării abia așteaptă să-și ofere contribuția lor în muncă spre a-și construi școala.

Pentru aceste 12 săli de clasă, Ministerul a alocat sumele necesare.

Datorită înțelegerii și colaborării cu Secțiunea Gospodăriei Locale, devizele acestor lucrări au fost înaintate la timp Ministerului Invățământului Public. Deasemeni, prin grija Ministerului, județul nostru a fost programat la timp cu materialele necesare începerii lucrului pe șantiere: ciment, cărămidă, carton. La timp am încheiat și contractele cu întreprinderile respective, primind chiar o parte din materialele prevăzute în contracte.

In afară de sarcina terminării și construirii sălilor de clase cuprinse în planul Ministerului Invățământului Public, din sumele alocate în bugetul Comitetului Provizoriu Județean, vom mai amenaja încă 18 localuri pentru școli elementare și internate școlare.

Pentru ca planul nostru de construcții, terminări și amenajări de localuri să fie urmărit și controlat el este cunoscut de Comitetele Provizorii locale, de inspectorii școlari de plasă, de directorii de școli și de părinții copiilor. Acolo unde s'au ținut ședințe, în care s'a prelucrat problema construirii de noi localuri, populația satelor a primit cu entuziasm această acțiune, oferindu-și voluntar concursul pentru manoperă, transport de materiale și chiar contribuție în bani și materiale.

Până în prezent, populația din sate a oferit muncă voluntară în valoare de lei 9.500.000 (transporturi de pietriș, cărămidă și material lemnos, etc.). Un exemplu bun ni-l oferă Gospodăriile locale din Găești care folosesc cărămida dintr'o clădire veche din imediata apropiere, astfel că terminarea localului de școală se va face în condițiuni avantajoase.

Totuși aceasta însemnează destul de puțin față de nevoile noastre de localuri.

Timpul nu ne așteaptă. Școlile trebuesc terminate până la 1 Septembrie.

Mai întâi vom organiza imediat o ședință cu șefii Secțiunilor de plasă pentru a analiza serios stadiul lucrărilor, stabilind definitiv toate datele de care ei au nevoe pentru fiecare lucrare în parte, valoarea lucrării, materialele programate, fixând totodată și termene precise în vederea executării acestor lucrări. După aceea vom face adunări cu populația satelor, pe care lămurind-o mai adânc, asupra importanței acestor construcții, o vom mobiliza și mai mult în această campanie.

Vom numi câte un responsabil dintre cadrele didactice, pentru fiecare lucrare în parte, care se va îngriji de mobilizarea tuturor cadrelor didactice și a populației satelor pentru îndeplinirea la termen a lucrărilor fixate.

Secțiunea de învățământ își propune să popularizeze exemplele bune, precum și să combată delăsările în această muncă. Deasemeni, va duce o largă acțiune pentru a descoperi orice resursă locală de materiale necesare construirii școlilor.

Inspectorul școlar de plasă, în strânsă legătură cu șefii Gospodăriilor locale, trebue să urmărească fiecare lucrare în parte având grijă de dirijarea materialelor programate, procurarea de materiale din regiunea respectivă și executarea ei în termenul fixat.

La județ, vom ține o mai strânsă legătură cu Comitetul Provizoriu Județean și Gospodăriile locale, pentru a asigura la timp comanda și transportul materialelor necesare.

Deasemeni ne vom îngriji de întocmirea la timp a planului pe etape și vom ajuta dirijarea sumelor potrivit indicațiilor B.C.I.

In colaborare cu Sindicatul Salariaților din Invățământ, vom stimula întrecerile socialiste dintre comune și plăși, le vom urmări îndeaproape și vom evidenția pe cei mai harnici.

Având mereu în față exemplul viu al oamenilor muncii din țara noastră, însuflețiți de avântul lor în muncă, răspunzând și noi chemării la întrecere a petroliștilor dela „Sovrompetrol" Dâmbovița, în cinstea zilei de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii, ne luăm angajamentul să îndeplinim la timp planul de construcții școlare, precum și să amenajăm încă 10 săli de clasă, 5 internate școlare, și 2 grădinițe de copii, convinși fiind că, astfel, contribuim și noi la măreața operă de culturalizare a maselor, de construire a socialismului și de apărare a păcii.

Comuniști! Fiți în fruntea celor ce muncesc în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, pentru întărirea Republicii noastre Populare, pentru construirea socialismului în Patria noastră!

Utemiști! Fiți exemplu pentru întregul tineret muncitor! Mobilizați massele largi ale tineretului în lupta pentru construirea socialismului, pentru pace!

Oameni ai științei, artei și literaturii! Ridicați la un înalt nivel știința, arta și literatura din R.P.R.! Puneți întreaga voastră putere de muncă și de creație în slujba poporului, păcii și socialismului! Insușiți-vă știința și cultura cea mai înaintată din lume, știința și cultura sovietică! Luptați împotriva cosmopolitismului, armă otrăvită a imperialismului american și englez!

Bibliografie

IN EDITURA P. M. R.
Va apare în curând:
I. V. STALIN
OPERE
Vol. V

Cu prilejul zilei de
1 MAI 1950

Editura „CARTEA RUSA" recomandă următoarele cărți, arme în lupta pentru pace:
1. Serghei Mihalcov: „Vreau acasă"
   Boris Lavrentiev: „Vocea Americii"
   Anatol Surov: „Concetățean ul președintelui" (teatru antiimperialist)
2. „Atățătorii la război" — (album de caricaturi antiimperialiste)
3. G. Petrov: „Acei ce pregătesc războiul"
4. P. Pavlenco: „Impresii din America"

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI
EDITURA TINERETULUI
tipărește următoarele:

M. GORCHI: Despre tineret
V. N. IVANOV: Comsomolul, ajutor al Partidului Comunist (bolșevic), (ed. II)
I. LICSTANOV: Băiețandrul din Urali (Premiul Stalin)
1 Mai (culegere de versuri și povestiri pentru copii)
I. IROSNICOVA: Undeva în Siberia (ed. II)
A. DUNAEVSCHI: Colhoznica Nadejda Coșic

Buletinul Oficial Nr. 37, din 26 Aprilie 1950, publică Deciziunea Ministerului Invățământului Public privitoare la condițiile de încadrare a suplinitorilor din invățământul preșcolar, elementar și mediu, ca educatori, învățători și profesori de gradul IV.

In aceeași Deciziune se stabilesc gradele și categoriile de salarizare ale tuturor cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu.

Prin Republica Populară Română în preajma zilei de 1 Mai

(Urmare din pag. 3-a)

cozilor lor de topor, care se svârcolesc disperați, dorind să verse din nou sângele oamenilor muncii pentru a-și asigura sălbateca lor exploatare.

★

In recreație, elevii ne povestesc despre realizările lor din școală, despre angajamentele pe care și le-au luat pentru ziua de 1 Mai și despre rezultatele pe care le-au obținut.

Majoritatea elevilor își dau silința, conform angajamentelor luate în cadrul orei educative, să obțină la învățătură, note cu mult mai mari decât cele de pe semestrul I. Elevii mai slab pregătiți frecventează regulat grupele de învățătură, la care sunt ajutați atât de profesorii școlii, cât și de elevii fruntași.

Urmând exemplul oamenilor muncii atât profesorii cât și elevii fruntași la învățătură și-au luat angajamentul, în întâmpinarea zilei de 1 Mai, să ajute, pe elevii rămași în urmă. Disciplina acestei clase duce o muncă susținută pentru ca nimeni din colectivul anului II să nu ia note sub 5 la tezele de pe semestrul II.

Datorită colaborării strânse dintre cadrele didactice, direcția școlii și organizația U.T.M., precum și grijii permanente pe care o dovedește diriginta clasei, elevii amenințați să rămână corigenți și-au îndreptat în mare măsură notele.

— Vrem ca ziua de 1 Mai, spune responsabilul clasei, — să însemneze o mare cotitură în viața clasei noastre. Să intrăm în perioada de pregătire a examenelor cu siguranța că colectivul clasei noastre va avea un procent de promovați care va face cinste întregului colectiv al școlii.

LA LICEUL DE FETE Nr. 1 IAȘI FREAMĂTĂ O VIAȚĂ NOUĂ

Cadrele didactice, elevele, personalul de îngrijire și administrativ dela liceul de fete Nr. 1 din Iași vor să întâmpine ziua de 1 Mai cu noi realizări.

In livada din dosul școlii, muncesc de zor câțiva tovarăși din personalul de îngrijire. Unii sapă, alții greblează, iar tovarășul Păunel Vasile cară brazdele de iarbă cu roaba.

Acești tovarăși, cunoscând realizările oamenilor muncii din fabrici și însuflețiți de avântul întrecerilor socialiste, și-au luat angajamentul, să transplanteze pomii pe un teren

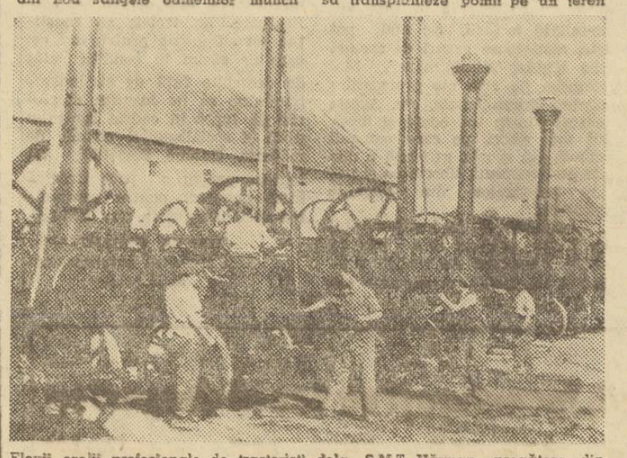

Elevii școlii profesionale de tractoriști dela S.M.T.-Hârman pregătesc din timp locomobilele pentru campania treerișului

accidentat care nu poate folosi altfel, iar în livadă să realizeze, în cinstea zilei de 1 Mai, un teren de sport pentru elevele școlii.

— Să știu că mă scol cu noaptea în cap și tot îl terminăm înainte de 1 Mai, spune cu hotărâre tovarășul Fasole Vasile, pe tâmplele căruia au înflorit mulți ghiocei.

Toate dirigintele școlii au o deosebită grijă pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevelor rămase în urmă și au reușit să antreneze în această muncă multe din elevele fruntașe.

La clasa XI-a B, elevele fruntașe repetă lecțiile înainte de intrarea profesoarelor. Iată una din cele mai bune eleve, explicând lecția de fizică întregului colectiv al clasei. Răspunzând apelului diriginte, aceasta elevă și-a luat angajamentul, în întâmpinarea zilei de 1 Mai, să explice înainte de oră, toate lecțiile de fizică și de matematică. Cu multă îndemânare ea desenează la tablă bobina de inducție Ruhmkorf. In fraze clare și curgătoare, eleva arată modul de funcționare a bobinei, folosindu-se de propria ei schiță. Elevele o urmăresc cu deosebită atenție și, pun întrebări ori de câte ori sunt nelămurite.

In întâmpinarea aceleiași sărbători, profesoarele școlii și-au luat angajamentul să nu aibă nicio întârziere, nicio absență nemotivată și să vină regulat la grupele de învățătură. Majoritatea muncesc cu seriozitate pentru îndeplinirea acestor angajamente și caută să lămurească lecțiile, în cadrul grupelor de învățătură, cât mai clar și cât mai pe înțeles.

Datorită acestei munci, multe eleve și-au ridicat nivelul la învățătură, în cursul lunii Aprilie, iar în ultima săptămână nu s'a luat nicio notă sub 5.

La clasa XI-a A., în cadrul orei educative, Popa Adina, responsabila clasei, ține un referat în care arată cum poate tineretul să contribue la întărirea luptei pentru pace.

— Semnând Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, spune cu convingere eleva, noi, tineretul, ne exprimăm voința noastă hotărîtă de a apăra și a susține pacea, de a apăra propria noastră viață. Semnăturile noastre vor arăta deținătorilor de dolari că tineretul din lumea întreagă va lupta din răsputeri împotriva acelora care vor din nou să sacrifice milioane de vieți tinere și dornice de muncă. Noi avem nevoie de pace și vom ști să luptăm pentru ea.

Intr'o atmosferă de entuziasm general, elevele clasei a XI-a B semnează Apelul, scriindu-și numele cu deosebită atenție.

La cercul plastic al claselor a VII-a A, a IX-a „a X-a și a XI-a B, în după amiaza zilei de Sâmbătă 22 Aprilie, un grup de eleve lucrează gazeta festivă în cinstea lui 1 Mai. Una din cele mai talentate eleve ale cercului desenează în pastel statuia păcii, iar celelalte desenează scene din câmpul muncii. Tovarășa Țuțurman, profesoara de desen, care conduce acest cerc, așează pe un panou mare, roșu, fotografii ce oglindesc lupta pentru pace a oamenilor muncii din lumea întreagă.

Prelutindeni, în această școală, freamătă o viață nouă. Directoarea școlii, tovarășa Georgeta Hagi, cunoaște realizările fiecărui colectiv în parte și colaborează îndeaproape cu profesoarele și cu organizațiile de tineret ale școlii, pentru a întâmpina ziua de 1 Mai cu realizări cât mai frumoase.

Plugurile s'au întors de pe ogoare. Inainte de a fi băgate în remize, tractoristele le curăță cu multă grijă

Sub steagul lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, înainte spre victoria socialismului!

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română!

Lupta pentru pace a cadrelor didactice progresiste în țările capitaliste și în colonii

Lupta pentru pace se desvoltă cu o repeziciune care uluește pe adversarii ei, mobilizând pe zi ce trece masse tot mai largi, în jurul aceleiași lozinci: „Jos ațâțătorii la un nou război". Această luptă îmbracă aspecte variate. In țările capitaliste, ea se împletește cu lupta muncitorilor pentru revendicări economice, iar în țările coloniale se leagă indisolubil de lupta dusă de popoarele aservite împotriva robiei imperialiste, pentru câștigarea independenței lor naționale.

La această mare bătălie participă milioane de muncitori de toate categoriile și din toate colțurile lumii. Oamenii cinstiți din sectorul învățământului aduc și ei o contribuție însemnată în această uriașă luptă pentru apărarea păcii.

Uniunea Internațională a Corpului Didactic a dus o susținută acțiune de mobilizare a membrilor ei, spre a participa activ la toate reuniunile ținute în scopul apărării păcii. Sub îndrumarea ei, școlile din diferite părți ale lumii au răspuns cu tot entuziasmul apelului din 2 Octombrie 1949, al Federației Sindicale Mondiale.

Buletinul Internațional al Învățământului ne informează că, în școlile din America Latină, din Cuba, din Haiti, din Guatemala, etc., s'a vorbit copiilor despre dezastrul provocat de ultimul război imperialist și s'au organizat manifestări festive pentru pace.

In Franța, în pofida măsurilor luate de Jules Moch, — pe atunci ministru de interne — și de Ministerul Educației Naționale, Uniunea Internațională a Corpului Didactic a inițiat o mișcare în favoarea păcii, între 2 și 17 Octombrie 1949.

Uniunea Internațională a Corpului Didactic duce acțiunea sa pentru apărarea păcii în strânsă legătură cu cea a Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Chiar în cursul acestei luni, Uniunea Internațională a Corpului Didactic a lansat un nou apel către toate organizațiile naționale afiliate, îndemnându-le să intensifice și mai mult lupta pentru pace.

Răspunzând sarcinii de onoare ce le revine, muncitorii democrați din învățământul țărilor capitaliste și dependente servesc cauza păcii, înfruntând cu curaj măsurile draconice prin care guvernele lor caută să-i împiedice dela această acțiune. Asemenea măsuri s'au luat în Statele Unite prin legea Feinberg, iar în Franța prin circulările lui Yvon Delbos, ministrul Învățământului.

In ambele țări, protestele populației și ale membrilor corpului didactic au fost așa de vii încât legea Feinberg a fost declarată neconstituțională, iar circulările lui Delbos au rămas inoperante.

Să desprindem câteva fapte din această bătălie.

In Franța sunt mulți învățători și profesori care consideră că prima lor datorie este aceea de a educa tineretul în spiritul dragostei penrtu pace și în spiritul urii împotriva războiului.

Domnul Delbos, situându-se pe poziția ipocrită că școala trebue să fie în afară de politică, susține că acest fel de educație are un caracter politic. El a interzis cadrelor didactice să inspire copiilor ura contra războiului atomic. De asemenea, a interzis profesorilor și învățătorilor să participe la difuzarea de timbre, broșuri sau afișe în legătură cu lupta pentru pace.

Profesoara Dacheville, directoarea școlii primare din Ecouen (Departamentul Seine et Oise), într'una din lecțiile sale a comentat, împreună cu elevele, un citat din Anatole France: „Crezi că mori pentru patrie, dar în realitate mori pentru industriași". Totodată, ea a subliniat rolul pe care îl are trustul cauciucului, al petrolului și al fierului în deslănțuirea războiului. Consecința a fost că profesoara Dacheville a fost imediat chemată la inspectoratul școlar și forțată să-și ceară transferarea. Nelăsându-se intimidată, directoarea a convocat pe părinții elevilor și i-a întrebat dacă sunt nemulțumiți de felul cum predă ea. Indignați de măsura nedreaptă luată împotriva curajoasei directoare, părinții s'au deplasat în massă la primarul orașului, obligându-l să transmită prefectului protestul lor.

Trebue, de asemeni, subliniată decizia Sindicatului Național al Învățătorilor din Franța (neafiliat la Federația Internațională Democrată a Învățământului) de a susține lupta docherilor francezi care au refuzat să încarce muniții de război cu destinația Vietnam, precum și declarația făcută în acelaș sens de către secretarul general al Sindicatului Învățătorilor din orașul Marsilia.

In Africa elementele progresiste din învățământ și toți cei care îndrăznesc să facă apologia păcii, sunt supuși la tot felul de măsuri discriminatorii și vexatorii. Astfel, Diagne Mody, membră a Biroului Executiv al Uniunii Internaționale a Corpului Didactic și secretară a Uniunii Sindicatelor din Dakar, s'a văzut îndepărtată din orașul unde profesa și asvârlită în altă extremitate a țării. Se mai pot cita numeroase cazuri de asemenea mutări „disciplinare". Mai amintim pe cele ale profesorilor Morlet, Suret-Canale, etc. Aceste măsuri vădesc tot odată și lupta tot mai dârză pe care oamenii muncii din școala africană o duc pentru progresul, libertatea și pacea popoarelor din coloniile franceze.

In Statele Unite învățământul de toate gradele este pus în slujba scopurilor de război. Astfel, în învățământul superior generalii „comandă" în persoană universitățile.

Intr'o atmosferă de militarism crescând și de necontenită fascizare a Statelor Unite, chiar ramurile științei care nu sunt legate direct de problemele înarmării, sunt subordonate pregătirii unui nou război.

Oamenii de știință progresiști americani, își dau seama de primejdia pe care o constitue politica agresivă a cercurilor conducătoare ale Statelor Unite pentru întreaga omenire ca și pentru poporul american. Impreună cu oamenii progresiști din alte țări, ei își ridică vocea împotriva ațâțătorilor la un nou război.

Pentru restul învățământului s'a impus cadrelor didactice obligația de a-și face lecțiile în așa fel ca să servească „războiul rece".

Profesorii progresiști care refuză să introducă în școală lozincile războinice ale stăpânilor trusturilor, sunt îndepărtați din învățământ.

Astfel avem cazurile: Dr. Parker, Dr. Lorch, apoi profesorii Bradley, Grundlach, Philips, Barfoot, Zarichny, Marsalka, Buttenwartle, Spitzer, etc.

Un sociolog eminent a fost urmărit de către inspectorii școlari mai bine de un an pentrucă a publicat un articol în care sublinia necesitatea desvoltării educației pentru pace printr'o mai bună cunoaștere a Uniunii Sovietice.

In Belgia, profesorul Brouers a fost pedepsit pentrucă a citat documente contemporane din care rezultă că anumite cercuri examinează necesitatea și posibilitățile de a declanșa un nou război mondial.

In Chili, profesorul Donoso Rudolfo Segova a fost transferat în Insula Melinka, pentrucă a îndrăznit să apere pacea.

Dar represaliile împotriva profesorilor democrați au întrecut orice măsură în Iugoslavia, unde profesori ca Dokcevic, Markovic, Drakulic, Bujinovic, etc., sunt întemnițați pentrucă au îndrăznit să se situeze pe poziția de apărare a păcii, împotriva directivelor guvernului titoist.

★

Această scurtă privire asupra situației colegilor care, în țările înrobite monopoliștilor capitaliști, luptă pentru apărarea celei mai înalte cauze a omenirii, cauza păcii, suferind prigoane îngrozitoare, este pentru noi edificatoare. Ea trebue să constitue un stimulent pentru toți cei care ne găsim în condiții atât de deosebite față de ei, îndemnându-ne să ne însuțim eforturile de luptă în cadrul lagărului păcii și socialismului condus de măreața Uniune Sovietică. Să luptăm pentru o pace trainică între popoare, pentru construirea socialismului în țara noastră.

MANEA SEBASTIAN
Din Resortul Internațional al U.S.S.I.

1 MAI 1950

Către toți muncitorii din învățământ din lume

Apelul Federației Internaționale a Sindicatelor de Învățământ (Departament Profesional al Federației Sindicale Mondiale)

TOVARĂȘI,

Milioane de oameni au încă prezentă în minte amintirea ultimului război, a distrugerilor sale materiale, a pierderilor de vieți omenești. Zeci de mii de școli distruse n'au fost reconstruite încă.

In numeroase țări, acolo unde domnesc forțele capitalismului, cadrele didactice sunt obligate să lupte din greu pentru salarii, pentru dreptul la viață.

In țările coloniale, nu s'a făcut aproape nimic pentru a ridica școli, pentru a da masselor o instrucție elementară în limba maternă, și a pune capăt practicilor de discriminare rasială.

Și totuși, în acest ajun de 1 Mai, un mic grup de miliardari americani, lacomi de profit, râvnesc la stăpânirea lumii și pregătesc un nou război mondial, care ar fi o catastrofă pentru toate popoarele.

In școli, în universități, prin toate mijloacele de propagandă, prin presă, prin radio, acești oameni încearcă să obișnuiască massele cu ideea unei noi conflagrații mondiale. Ei organizează blocuri militare și înmulțesc atacurile împotriva popoarelor Uniunii Sovietice, care au salvat lumea de dominația nazistă și care construesc o societate nouă, unde toate bunurile materiale și culturale, toate cuceririle științei sunt puse în slujba îmbunătățirii vieții oamenilor.

1 Mai 1950! Impreună cu Federația Sindicală Mondială, luptați pentru a asigura condiții bune de viață educatorilor și pentru a salva viitorul copiilor pe care îi instruiți și îi educați.

Nu acceptați, în țările unde uneltesc forțele de război, să pregătiți spiritele în ideea unui război împotriva colegilor voștri și împotriva muncitorilor din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Alături de frații noștri marinari, docheri, muncitori din transporturi, metalurgiști, să luptăm împotriva unui nou război mondial și pentru încetarea războaielor coloniale din Viet-Nam și din Indonezia.

Să ducem cu îndrăzneală lupta pentru pace în școlile noastre, în clasele noastre, la cursurile noastre, fiind siguri de sprijinul tuturor părinților elevilor noștri, al tuturor oamenilor cinstiți și pașnici.

Să facem din 1 Mai 1950 o zi înălțătoare a unirii tuturor muncitorilor din învățământ cu tovarășii noștri din clasa muncitoare, pentru școală și pentru o pace trainică.

Să întărim legăturile care ne unesc cu toți colegii noștri și cu toți muncitorii din celelalte țări, fără deosebire de rasă, de sindicat, de partid politic sau de religie.

Să participăm la Comitetele pentru Pace, care există în instituțiile noastre școlare sau în localitățile în care lucrăm, alături de părinții elevilor, de ceilalți intelectuali, de toți ceilalți muncitori, și să creăm noi comitete.

De pretutindeni, răspundeți apelului Federației Sindicale Mondiale și Centralelor sale Naționale.

Trăiască 1 Mai 1950, ziua unirii muncitorilor din învățământ cu clasa muncitoare mondială, în lupta pentru bună stare, pentru libertate și pentru Pace.

Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ (Departament Profesional al Federației Sindicale Mondiale).

Conferința lărgită a Comitetului Central U. S. S. I.

Duminică 23 Aprilie a.c., a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ, în sala Sindicatului București, din strada Anghel Saligny.

In afară de membrii Comitetului Central al Uniunii și de președinții sindicatelor de învățământ, au mai participat la ședință: din partea C.G.M. tov. Drăghici, membru în Comitetul Executiv, și tov. Manu, tov. consilier D. Protopopescu, din partea Ministerului Invățământului Public și tov. Gh. Gheorghiu, dela Secția Invățământul Superior a Comitetului Central al U.T.M.-ului.

Ședința a fost deschisă de tov. Marin Sulică, vicepreședintele Uniunii, care, după ce a salutat pe invitați și pe membrii Comitetului Central, a anunțat următoarea ordine de zi:

1. Sarcinile sindicatelor de învățământ în lupta pentru pace;
2. Raportul Comisiei de Asigurări Sociale;
3. Reorganizarea Comitetului Central al Uniunii prin cooptare de noi membri.

Incepându-și lucrările, plenara a ascultat raportul tov. Mihail Manu, președintele Uniunii, despre sarcinile sindicatelor de învățământ în lupta pentru pace.

Raportul a analizat în mod critic și autocritic acele părți din activitatea Uniunii și a Sindicatelor care, între 1 Septembrie 1949 și 1 Aprilie 1950, au contribuit la intensificarea luptei pentru pace.

Această luptă a fost dusă de sindicatele noastre pe mai multe fronturi.

Sindicatele au mobilizat pe oamenii muncii din sectorul învățământului pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor din Planul de Stat în domeniul școlar, prin îmbunătățirea muncii pentru educarea și instruirea tineretului în spirit comunist, prin lupta împotriva cosmopolitismului și prin munca de alfabetizare și culturalizare a masselor.

De asemenea au sprijinit sindicatele agricole în acțiunea de lămurire, în rândurile țărănimii muncitoare, a importanței transformării socialiste a agriculturii, au dus lupta pentru demascarea ațâțătorilor la război anglo-americani, a clicii de asasini și spioni Tito-Rancovici și a agenților lor din țara noastră.

In ultima vreme, sindicatele de învățământ au contribuit la constituirea comitetelor pentru pace în toate instituțiile și școlile noastre.

Alegerea comitetelor de luptă pentru pace în școli a făcut dovada unei dârze hotărâri din partea salariaților din învățământ de a se încadra în lupta pentru pace dusă azi de toți oamenii cinstiți din întreaga lume. Mii de tovarăși din sindicatele de învățământ au intrat în aceste comitete de pace și peste 100.000 au semnat Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii dela Stockholm.

La discuțiile care au urmat s'a subliniat că sindicatele de învățământ trebue să se preocupe mai îndeaproape de sprijinirea lucrărilor de sfârșit de an, de pregătirea deschiderii viitorului an școlar și de împlinirea planului de construcții școlare.

Deasemeni s'a arătat că contribuția sindicatelor de învățământ la lupta pentru pace constă și în mobilizarea tovarășilor pentru îndeplinirea în cât mai bune condițiuni a îndatoririlor profesionale. De aci, necesitatea ca, mai ales în perioada de pregătire a examenelor, elevii și profesorii să nu fie încărcați cu multe sarcini extrașcolare.

După amiază, lucrările plenarei au început sub președinția tov. Pantazi Zamfir.

Tov. Gângaciu Maria a prezentat raportul comisiei de asigurări sociale, în care a analizat critic și autocritic munca dusă de Uniune și de sindicate în acest domeniu. Tot în cadrul acestui raport a fost prezentat și bugetul asigurărilor sociale.

Discuțiile care au urmat au subliniat greutățile întâmpinate pe teren în îngrijirea tovarășilor bolnavi, în încasarea ajutoarelor, etc. S'a scos în evidență că multe din aceste greutăți sunt datorite lipsei de colaborare cu secțiile sanitare, cu sindicatele sanitare și cu Banca de Stat.

După această analiză, bugetul a fost votat de plenară.

In continuare, s'a dat cuvântul tov. Drăghici, membru în Comitetul Executiv al C.G.M.

Referindu-se la discuțiile purtate în legătură cu cele două rapoarte, tov. Drăghici a subliniat rolul care revine cadrelor didactice de a educa tineretul în spirit comunist, de a duce lupta de clasă în școli, în culturalizarea masselor și în colectivizarea agriculturii, precum și de a demasca și combate manevrele ațâțătorilor la război.

Atât sindicatele studențești cât și celorlalte sindicate le revine sarcina de a combate cosmopolitismul și șovinismul, precum și de a susține și extinde activitatea comitetelor de luptă pentru pace.

Sindicatele studențești au sarcina de a sprijini acțiunea de îmbunătățire a condițiilor materiale ale studenților, (cantine, cămine, editare de cursuri, etc.).

Trecându-se la ultimul punct din ordinea de zi, s'a propus și plenara a votat în unanimitate ratificarea cooptării în Comitetul Central a următorilor tovarăși: Sulică Marin, Boldan Emil, Pantazi Zamfir și Gângaciu Maria. De asemenea, s'au cooptat ca noi membri tovarășii: Apolzan Ion, Costache Aurelia, Petrin Natalia, Petrușca Ion, Tarbujaru Ion, student București, Moraru Elvira, președinta Sindicatului București și Vasiliu Vasile, secretarul Sindicatului Ilfov.

După votarea acestor cooptări, Comitetul Central al Uniunii are următoarea alcătuire: Manu Mihail, Sulică Marin, Apolzan Ion, Boldan Emil, Pantazi Zamfir, Agopian Grigore, Gângaciu Maria, Erdélyi Ștefan, Costache Aurelia, Petrin Natalia, Petrușca Ion, Tarbujaru Ion, Moraru Elvira, Vasiliu Vasile, Roșianu Mihail, — decanul Școlii Superioare Pedagogice-București; Benari Lenormanda, director M.I.P.; Blasian Flaviu, consilier M.I.P.; Ionescu Maria prof. Timișoara; Sighety Iosif, conferențiar Universitatea Cluj; Niță Gheorghe, șeful Secțiunii de Invățământ Bacău; Vlăsceanu D-tru, prof. maistru București; Popescu Vasile, învățător Romanați; Nicuță C-tin, prof. universitar București; Ailincăi Margareta, prof. Piatra-Neamț; Bărbulescu Nicolae, prof. univ. București; Graur Alexandru prof. univ. București; Gheorghiu Ruxandra, învățătoare Tulcea; Cruceanu Mihail, prof. univ. București și Djamo Lucia, asistentă universitară București.

Comitetul Central a ales următorul Comitet Executiv: Manu Mihail, Sulică Marin, Apolzan Ioan, Boldan Emil, Pantazi Zamfir, Agopian Grigore, Gângaciu Maria, Erdélyi Ștefan, Petrin Natalia, Petrușca Ion, Tarbujaru Ion, Moraru Elvira și Vasiliu Vasile.

Procesul unui grup de spioni și trădători dela Oficiile de informații ale legațiilor americană și engleză

Dușmanii păcii, slugile murdare ale „Vocii Americii" mai lucrează încă în țările de democrație populară. Se mai găsesc cozi de topor pentru stăpânii din Londra și New-York. Din clica acestor unelte ticăloase, apărute în Bulgaria, Cehoslovacia sau Ungaria, fac parte și cei care au fost aduși, săptămâna aceasta, în fața Tribunalului Militar din Capitală.

Se numesc Constantin Mugur, îmbogățit prin acte mârșave de trădare, surorile Anny și Nora Samuelli, fiice de mare bancher și moșier, Eleonora Bunea-Wied, odraslă de rege și rudă cu Hohenzollernii, Liviu Popescu-Nasta, socrul unuia din secretarii lui Churchill, mare ațâțător la război.

Dar, mai mult decât numele, grăesc faptele lor. Exploatatori prin naștere și „prin educație", ei s'au pus în serviciul imperialiștilor anglo-americani, slujindule interesele, ajutând politica perfidă a acestor râvnitori de a-și cuceri, prin orice mijloace, pozițiile economice și politice pe care le-au pierdut în țara noastră. Și le-au pierdut pentru totdeauna.

Ei au mijlocit „diplomaților" anglo-americani legături cu elementele trădătoare și dușmănoase față de poporul muncitor ca: Dinu Brătianu, Iuliu Maniu, Titel Petrescu, Șerban Voinea, Mironescu Mera, ori cu unii bogătași și exploatatori sângeroși ca: Gr. Niculescu-Buzești, W. Filderman, Rică Georgescu și mulți alții, din aceeași speță.

Cei care s'au aflat azi în boxă au constituit o adevărată „zestre" a Oficiului de informații britanic. „Diplomații" englezi și i-au transmis ca pe niște slugi credincioase ce sunt. Unii lucrau de mult, alții numai după 23 August 1944. Dar toți trădau țara cu nerușinare, o vindeau pe dolari bancherilor americani. Și asta pentrucă ei și acoliții lor mai înduesc încă după vremurile de aur ale exploatării. Agenturile de spionaj dușmane mai găsesc cozi de topor și le folosesc în variate forme. Pentru a-și asigura un „cadru legal" întâlnirilor cu diferiți informatori și pentru a recruta alții noi, Oficiile de informații anglo-americane activau de zor. Făceau spionaj sub camuflajul „culturii", a „cinematografului", a seratelor, în oficiile proprietatea bancherilor din Apus. Și toți cei din boxă s'au angajat să țese plasa sinistră a trădării de Patrie, pentru a-și recăpăta moșiile și băncile, pentru a împiedica lupta de eliberare a masselor muncitoare, pentru a vinde bancherilor din Apus independența țării.

In fața copleșitoarelor dovezi din dosare, acuzații foști moșieri și bancheri au mărturisit totul. Declarațiile lor desvălue toată turpitudinea și toată perfidia foștilor exploatatori.

Dar procesul lor dovedește, odată mai mult, că oamenii muncii din Republica noastră Populară sunt vigilenți, că ei iubesc nesfârșit Patria și libertatea. Ei au înțeles, de mult, că independența Patriei noastre și desvoltarea ei pașnică, nestânjenită nu este posibilă dacă nu sunt tăiate ghiarele tuturor uneltitorilor imperialiști și ale cozilor de topor.

Procesul grupului de spioni și trădători legați de Oficiile de informații ale imperialiștilor, este un prilej de întărire a vigilenței în rândurile cele mai largi ale poporului muncitor.

Dar acest proces arată, totodată, că poporul muncitor știe să se apere de uneltirile lepădăturilor reacțiunii, a ticăloșilor fără Patrie, a vânduților dușmanului cu scopul mârșav de a stingheri viața pașnică și liberă a poporului nostru muncitor, cu scopul de a turbura pacea.

Sentința dreaptă ce s'a dat în acest proces, a înfierat, așa cum se cuvine, pe aceste mârșave unelte ale trădării.

Oameni ai muncii, înconjurați cu toată dragostea scumpa noastră Armată, care stă neclintit de strajă în apărarea independenței și suveranității Patriei noastre!

NOTE POLITICE EXTERNE

Furia imperialiștilor, disperarea și actele lor de teroare sporesc considerabil pe măsura ce succesele lagărului păcii și democrației se înmulțesc, pe măsură ce oamenii iubitori de pace și libertate din toată lumea întăresc acest lagăr și-l fac de neînvins. Puternica solidaritate internațională a clasei muncitoare, a oamenilor cinstiți de pretutindeni, în lupta pentru apărarea păcii, solidaritate care se manifestă cu deosebită putere în preajma acestui măreț întâi de Mai pe care-l întâmpinăm, îi face dedreptul să turbeze pe ațâțătorii la război, pe imperialiștii americani și pe slugile lor diferite. Iată de pildă în Germania Occidentală, o telegramă din Berlin ne anunță că autoritățile de ocupație au de gând să facă uz de tunuri împotriva celor ce vor participa la demonstrațiile de 1 Mai. Autoritățile britanice și americane fac tot felul de amenințări. Unități speciale au fost instruite la Grusnewald în vederea atacării demonstrațiilor pentru pace. Tot în acelaș scop, în ultimele zile sectoarele accidentale ale Berlinului au primit mari cantități de gaze lacrimogene.

In Iran, după cum anunță altă telegramă, dela Teheran, poliția a deschis focul împotriva demonstrației muncitorilor textiliști din Shahi, omorând cinci muncitori și rămând numeroși alții.

Recent, în Franța, poliția guvernului imperialist Bidault a tras în muncitorii din Brest, docherii care demonstrau împotriva pregătirilor imperialiste de război.

Pleven ministrul Apărării Naționale în guvernul Bidault a cerut ieri biroului Adunării Naționale franceze să ridice imunitatea parlamentară lui Marcel Cachin redactorul-șef al ziarului L'Humanité și lui Florimond Bonte, directorul săptămânalului France Nouvelle, ziare în care sunt denunțate crimele comise de armata colonialistă franceză în Vietnam.

In Olanda, cu prilejul alegerilor care au avut loc la 22 Aprilie partidele reacționare au angajat bătăuși împotriva membrilor și simpatizanților Partidului Comunist Olandez, au rupt lozincile electorale ale comuniștilor, distrugând afișele și pancartele lor. Ei au arestat muncitori și la adăpostul teroarei au făcut „alegeri".

La Berlin, în sectoarele occidentale, administratorii de imobile au primit ordin să cantroleze și să înlăture imediat orice afiș sau lozincă pentru pace.

Americanii îi eliberează pe criminalii de război, pe naziștii condamnați în procesul dela Nuerenberg, creând chiar în acest scop un „Comitet american de amnistie" iar în Turcia această țară pe care trădătorii ei au transformat-o în colonie americană, este ținut în temniță de peste 12 ani cunoscutul poet turc progresist Nazim Hikmet, a cărui sănătate îngrijorează în momentul de față întreaga intelectualitate progresistă, care și-a unit, ca într'un glas, protestul ei vehement.

In America de Sud teroarea s'a deslănțuit de asemenea din plin. De data asta în Venezuela. Clica militară dela putere înăsprește mai mult persecuțiile împotriva presei progresiste. La 21 Aprilie a fost suspendat cel mai mare ziar democrat din țară *El Nacional*. Redactorii ziarului au fost arestați.

In India, guvernul vândut imperialiștilor, încearcă să înăbușe lupta țăranilor din Haiderabad și din Madras, folosind armata, unități care au luptat sub comanda ofițerilor englezi împotriva mișcării naționale de eliberare din Malaya și Birmania.

In urma ciocnirii care a avut loc recent la Anvers în Belgia, între docherii greviști și poliție, a fost arestat ieri deputatul comunist Van den Branden. Van den Branden, în semn de protest a declarat greva foamei.

Iată o imagine încă destul de incompletă a teroarei pe care imperialiștii au dezlănțuit-o în țările lor și în țările aservite lor, în preajma lui 1 Mai. Furia lor e fără margini. Este însă furia agoniei. Pieirea imperialismului este inevitabilă.

Clasa muncitoare din țările capitaliste luptă cu o dârzenie de neclintit împotriva imperialismului, împotriva ațâțătorilor la război. Lupta ei este sprijinită, ajutată, de toate straturile de oameni cinstiți care se împotrivesc războiului și pregătirilor de război. Clasa muncitoare din Franța, din alte țări vândute de burghezia reacționară, trădătoare, imperialiștilor americani, înregistrează victorii strălucite împotriva imperialismului, împotriva războiului. Teroarea polițienească a guvernelor capitaliste, deslănțuită împotriva luptătorilor pentru pace, este zadarnică. Docherii continuă să refuze descărcarea armamentului american, feroviarii deasemeni, trenurile sunt oprite, camioanele răsturnate. Lupta aceasta neșovăitoare dă zilei de 1 Mai care vine o măreție fără seamăn, afirmând cu o putere nouă splendida solidaritate internațională a celor ce muncesc.

Lupta guvernelor imperialiste împotriva comuniștilor este lupta împotriva conducătorilor de frunte din lagărul păcii. Comuniștii sunt însă de neînvins pentrucă poporul este de neînvins, pentrucă voința masselor de sute de milioane este de neînfrânt.

In acest timp în măreața Țară a Socialismului care construește comunismul, în țările de democrație populară, unde clasa muncitoare eliberată de sub jugul imperialiștilor construește socialismul, în întâmpinarea zilei de 1 Mai, zilele sunt pline de lumină și de sărbătoare.

La Moscova, sosesc delegații de muncitori, de cărturari, din lumea întreagă, pentru a participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai. Ei pleacă acolo să soarbă lumină, putere, învățătură; să sărbătorească ziua de 1 Mai împreună cu oamenii muncii sovietici. Intrecerile în cinstea zilei de 1 Mai în U.R.S.S. au o amploare neasemuită. Peste tot muncitorii obțin niveluri record în producție. In timp ce în lumea capitalistă criza se ascute dela o zi la alta (6.700.000.000 de dolari este deficitul cu care se va încheia anul bugetar în Statele Unite, la 30 Iunie 1950 după cum anunță ziarul Agence Economique et Financiere) — producția industriei sovietice în primul trimestru al anului 1950 a crescut cu 22% față de aceeași perioadă a anului 1949.

Importante succese în desvoltarea lor economică spre socialism au obținut și țările de democrație populară. Lagărul păcii, democrației și socialismului se întărește de neînvins. Baza materială a acestui lagăr se consolidează și se desvoltă necontenit.

Lagărul păcii nu cerșește pacea ci o impune. Lupta uriașelor forțe ale partizanilor păcii din toată lumea va dezarma până la urmă brațul criminal al imperialiștilor ațâțători la război. In disperarea lor agonică, imperialiștii nu s'ar da îndărăt dela deslănțuirea războiului. Pericolul de război nu s'a micșorat. Conștienți de acest lucru, partizanii păcii luptă cu înflăcărare pentru a paraliza brațul incendiatorilor de război.

Refuzul docherilor și al muncitorilor din transporturi din Italia, Franța, Belgia și Olanda de a descărca și transporta materiale de război americane i-a pus pe gânduri pe imperialiști. Ei au hotărît să transforme Germania Occidentală într'un loc central de descărcare. Muncitorii refuză însă și aici descărcarea armelor ucigașe. Americanii recrutează spărgători de grevă și diferiți alți mercenari pe care îi înarmează cu puști și carabine americane.

La Londra, numărul docherilor greviști care refuză să descarce vasele cu armament s'a ridicat la 15.000. Guvernul englez continuă să trimită trupe pentru descărcarea vaselor.

In portul Anvers greva docherilor continuă deși conducătorii de dreapta ai Sindicatului muncitorilor din transporturi le-au cerut să reia lucrul.

In Suedia, în portul Goteborg, în cadrul unui meeting docherii și muncitorii din transporturi au hotărît să continue a nu descărca sau încărca materiale de război. Ei au hotărît deasemenea să participe la demonstrațiile pentru pace de 1 Mai și au alocat 3000 de coroane pentru fondul electoral al Partidului Comunist Suedez.

In întreaga Norvegie au loc numeroase meetinguri de protest împotriva politicii de militarizare a țării, și se desfășoară în toată țara campania pentru strângerea de semnături pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

In Irlanda, la Dublin, au fost împărțite mii de manifeste care denunțau planurile de război americane în legătură cu Irlanda în timp ce automobilul noului ambasador al Statelor Unite se îndrepta spre locuința președintelui Republicii. Manifestele au fost lansate de Federația Muncitorilor Irlandezi.

Uriaș crește valul apărătorilor păcii din toată lumea. Ziua de 1 Mai anul acesta, care se sărbătorește pretutindeni sub semnul frației de luptă a muncitorilor de pretutindeni pentru pace, va căpăta o măreție fără seamăn. Ea va arăta cât de înflăcărată este voința de luptă pentru pace a popoarelor, cât de puternic și de nebiruit este lagărul păcii, democrației și socialismului, în fruntea căruia se află popoarele Uniunii Sovietice, marele Stalin, constructorii viitorului de aur al întregii omeniri.

POȘTA REDACȚIEI

● *A. L. RAULUI — Sibiu. — Sunteți just încadrat. In privința „transferărilor și detașărilor", cercetați rubrica „Poșta Redacției" în numerele anterioare.*

● Inv. I. LAZAR—Cuza-Vodă-Ialomița. — Dacă îndepliniți funcțiunea de profesor suplinitor, Secțiunea de Invățământ are datoria să vă încadreze în categoria de salarizare a profesorilor suplinitori, adică VII/3.

● Prof. GHEȚIE CONSTANTIN—Gherla. — Corespondența dvs. referitoare la aprecierea muncii elevilor în școală cuprinde o seamă de considerații juste, dar prea generale. Vă rugăm să ne scrieți despre modul cum aplicați în școala dvs. aceste principii generale de apreciere a elevilor. Infățișați un caz concret de urmărire a muncii elevilor și de ridicare a nivelului lor la învățătură.

● Prof. NAN DUMITRU—Gămana. — Sunt juste observațiile pe care le faceți privitor la ajutorul ce-l prezintă pentru cadrele didactice studierea „Pedagogiei" de sub redacția lui I. A. Cairov, dar nu vorbiți deloc tocmai despre ceeace ar fi trebuit să constitue însuși conținutul articolului și anume despre modul în care aplicați în munca dvs. profesională principiile expuse în „Pedagogie".

Vă rugăm să reveniți cu un articol în acest sens.

● Inv. I. SCARLATESCU — Bâldana-Dâmbovița. — Vă rugăm să ne trimiteți articole în care să arătați concret cum duc lupta pentru pace învățătorii din comuna Bâldana. Astfel, ne-ar interesa în mod deosebit să vorbiți despre felul în care se duce această luptă în cadrul muncii instructiv-educative din școală, în ședințele cu părinții, în cadrul activității sociale, etc.

● *EMILIA BALIBAN-Cluj. — Am primit corespondența dvs. referitoare la cursurile de îndrumare județene pentru educatoare. Vă rugăm să ne mai scrieți, arătându-ne cât mai concret cum aplică educatoarele în munca lor cunoștințele pe care și le-au însușit la aceste cursuri.*

● PETRU COCLICI - C. Lung Moldovenesc. — Articolul dvs. referitor la întrebuințarea materialului didactic este prea general și lipsit de date concrete. Reveniți cu un articol în care să arătați cum folosiți dvs. materialul didactic în cadrul lecțiilor și cum reușiți să vi-l confecționați cu ajutorul elevilor, prin mijloace locale.

● *DRANGA GRIGORE-Fundul Moldovei. — Vă rugăm să ne scrieți arătându-ne cum ați organizat colectarea plantelor și a insectelor și alcătuirea herbarelor și a insectarelor. Deasemeni, vă rugăm să ne comunicați care este rezultatul întrecerii inițiate de dvs. în vederea confecționării materialului didactic.*

Salutul nostru fierbinte clasei muncitoare, oamenilor muncii, partidelor comuniste și muncitorești din țările democrației populare — China, Cehoslovacia, Ungaria, Polonia, Bulgaria, Albania, Mongolia, Coreea de Nord!

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domniță Anastasia)

ANUL II Nr. 57 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 5 Mai 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.84 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL 500 LEI

Să apărăm și să desvoltăm roadele victoriei

Sunt cinci ani din ziua în care Armata frăției și eliberării popoarelor a îngenunchiat forța militară a Germaniei hitleriste.

Popoarele lumii întregi, crunt însângerate de urgia celui de-al doilea război mondial, sărbătoresc acest eveniment în fiecare an cu o conștiință tot mai vie a însemnătății istorice a victoriei obținute de Patria Socialismului asupra dușmanilor libertății și progresului.

Istoria anilor ce au trecut de atunci se află incontestabil sub semnul acestei victorii. Victoria aceasta stă la baza tuturor succeselor obținute de mișcarea muncitorească internațională în lupta pentru pace și socialism.

Oamenii muncii din țara noastră, ca și oamenii muncii din celelalte țări cu democrație populară, știu că eliberarea lor se datorește Armatei Sovietice. Ei știu că datorită acestui fapt au avut posibilitatea de a întoarce armele, de a lupta împotriva adevăraților dușmani, imperialiștii hitleriști. Datorită victoriei obținute de către Patria Socialismului a fost proclamată Republica Democrată Germană, iar marele și bravul popor chinez, sub conducerea Partidului Comunist, a sfărâmat lanțurile imperialismului pășind pe calea făuririi unei vieți libere.

800 de milioane de oameni înaintează astăzi cu hotărire nestăvilită pe calea progresului nelimitat.

Victoria dela 9 Mai a dovedit omenirii superioritatea orânduirii socialiste. Forțele păcii și socialismului sunt astăzi mult mai puternice decât cele ale imperialiștilor războinici, în frunte cu cei din Statele Unite.

Ca urmare a tuturor acestor victorii, pentru prima dată în istoria omenirii a fost posibilă crearea unui front organizat al păcii, capabil să se opună cu succes provocărilor de război ale imperialiștilor.

Intreaga omenire dornică de libertate și progres privește astăzi către Țara Socialismului victorios, către marele învățător și conducător de popoare, Iosif Vissarionovici Stalin, ca spre reazimul sigur în vederea ducerii la bun sfârșit a luptei pentru o lume a păcii și socialismului.

Superioritatea lumii socialiste asupra celei capitaliste se afirmă zi de zi cu tot mai multă putere.

In vreme ce în țările capitaliste haosul economic ia proporții catastrofale, în vreme ce acolo foamea și șomajul macină viețile a milioane și milioane de oameni, în Patria Socialismului, ca și în țările care construesc socialismul crește neîncetat bunăstarea oamenilor muncii.

Popoarele Uniunii Sovietice pășesc, sub geniala conducere a tovarășului Stalin, pe căile care duc spre societatea comunistă. Rezultatele realizărilor obținute de oamenii sovietici în primul trimestru al acestui an vorbesc cu tărie de triumful lumii noi asupra aceleia bântuite de exploatare. Ele sporesc entuziasmul și hotărirea oamenilor cinstiți de pretutindeni în lupta pentru apărarea unei păci drepte și trainice.

Mărețe sunt succesele obținute de către oamenii muncii din lumea întreagă în cei cinci ani scurși dela victoria istorică repurtată de Armata Sovietică împotriva hitleriștilor dușmani ai civilizației și progresului.

Fiecare victorie însă îi face pe dușmanii socialismului și ai păcii din Statele Unite și Anglia, ca și din celelalte țări capitaliste, să spumege de furie. Ei își văd amenințate de moarte privilegiile pe care le-au deținut și le dețin încă. In apărarea averilor strânse din truda grea a oamenilor muncii, ei au mobilizat cele mai josnice cercuri ale reacțiunii internaționale, începând cu cei dela curtea Vaticanului și sfârșind cu lacheii social-democrați de dreapta și cu banda de spioni și asasini Tito-Rankovici.

Numai cinci ani au trecut dela victoria Uniunii Sovietice asupra Germaniei hitleriste și urletele lor furioase ar vrea să întunece mințile oamenilor pentru a deschide astfel calea unui alt măcel mondial.

In fața acestor criminale încercări se ridică de neclintit, oamenii cinstiți din lumea întreagă, sub conducerea Patriei Socialismului. In Franța și Italia, în alte țări capitaliste unde poporul muncitor luptă împotriva imperialismului, mișcarea partizanilor păcii cuprinde masse tot mai largi. Acțiunea celor ce apără pacea îmbracă forme tot mai concrete, în stare să împiedice realizarea planurilor tâlhărești ale atâtătorilor la un nou război.

Apelul pentru interzicerea necondiționată a armei atomice ca armă de agresiune și distrugere în massă a oamenilor, pentru considerarea drept criminal de război a guvernului care va folosi primul arma atomică, a fost întâmpinat pretutindeni cu un deosebit entuziasm. Milioane de oameni și-au pus semnătura pe acest Apel, întărind adeziunea lor la lupta pentru pace cu acțiuni concrete.

Sprijiniți de Uniunea Sovietică, urmând exemplul ei, oamenii muncii din țările de democrație populară își dau zi de zi contribuția la lupta pentru întărirea frontului păcii și socialismului.

Peste șase milioane și jumătate de cetățeni ai Republicii noastre Populare au semnat Apelul Păcii. Milioane de oameni ai muncii din țara noastră concretizează semnăturile lor pe acest Apel, prin sporirea efortului lor în activitatea ce o desfășoară zilnic. Fie că este vorba de realizarea Planului în mine, în uzine, în instituții, pe ogoare, fie că e vorba de realizarea Planului în învățământ, cei ce muncesc știu că întărirea Patriei noastre reprezintă o contribuție adusă frontului păcii și socialismului, consolidării independenței noastre naționale.

Ziua de 9 Mai este pentru oamenii muncii din Patria noastră și ziua sărbătoririi independenței cucerite în lupta împotriva jugului otoman. Această independență a fost cucerită, în 1877, cu ajutorul ostașilor ruși în luptele dela Plevna. Deabia astăzi însă, după eliberarea noastră de către Armatele Sovietice, după instaurarea regimului de democrație populară, ne bucurăm de o adevărată independență, care asigură celor ce muncesc calea spre bună stare și progres. Cu sprijinul nelimitat al popoarelor sovietice apărăm independența noastră împotriva tuturor încercărilor de înrobire ale dușmanului dinlăuntru și dinafară.

Bogate sunt roadele victoriei obținute la 9 Mai 1945 de către oamenii sovietici.

„Astăzi toată lumea recunoaște că, prin lupta sa plină de abnegație, poporul sovietic a salvat civilizația Europei de pogromiștii fasciști. Acesta este marele merit al popoarelor sovietice în fața istoriei omenirii" — a spus tovarășul Stalin.

Oamenii cinstiți de pretutindeni luând drept pildă popoarele sovietice, dârzenia lor de luptă, abnegația cu care au apărat și apără viitorul luminos al omenirii fac zid pentru a nu îngădui imperialiștilor anglo-americani să deslănțuie un nou război mondial.

Oamenii muncii din lumea întreagă, conduși de Patria Socialismului, având în frunte pe marele învățător și îndrumător Iosif Vissarionovici Stalin, sunt hotărîți să apere și să desvolte șirul succeselor obținute în urma victoriei împotriva fascismului.

Sub steagul Victoriei — Desen de Adrian Lucaci

Presa sovietică, îndrumător prețios în munca noastră

La 5 Mai se împlinesc 38 de ani dela apariția primului număr al ziarului leninist-stalinist „Pravda", ziarul cel mai iubit al oamenilor sovietici. Această zi este sărbătorită în Uniunea Sovietică, în fiecare an, ca o zi a presei luptătoare pentru adevăr, pentru pace, pentru comunism, ca o zi a presei bolșevice.

In lume există două feluri de presă. Presa pusă în slujba burgheziei, presa reacționară a țărilor capitaliste, presa imperialiștilor, presa urii și a războiului, care caută să întunece mințile oamenilor, să le trezească cele mai josnice instincte și — presa de tip nou, creată de Partidul de tip nou, legată de popor și luptând pentru popor. Pe cea dintâi o disprețuesc până și cei ce o plătesc; cea de a doua este înconjurată de stima și dragostea tuturor oamenilor muncii. Slugile din presa aservită imperialismului anglo-american încearcă să atâțe omenirea la un nou război și să acopere cu noroi mărețele victorii ale oamenilor liberi din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară; presa bolșevică stă ca stegar al lagărului păcii, demascând fără cruțare pe atâtătorii la război și mobilizând întreaga omenire muncitoare, sub stindardul lui Lenin și Stalin, la lupta pentru pace și socialism.

Rolul presei în Uniunea Sovietică este uriaș. Ea este arma cea mai ascuțită și mai puternică a Partidului în lupta pentru construirea comunismului. Ea educă milioanele de oameni sovietici în spiritul marxism-leninism-stalinismului și-i antrenează în munca de îndeplinire a mărețelor sarcini trasate de Partidul Bolșevic și de tovarășul Stalin. Indrumată de Partid, presa sovietică este caracterizată printr'o legătură de nesdruncinat cu massele largi ale poporului. Uriașa rețea de corespondenți ai ziarelor sovietice o ajută să-și îndeplinească rolul ei de organizator colectiv. Popularizând larg experiența înaintată și criticând aspru lipsurile, presa sovietică participă activ la măreața operă de construire a comunismului. V. I. Lenin spunea: „O presă care scoate la iveală lipsurile vieții economice ale fiecărei comunități de muncă, care înfierează fără cruțare aceste lipsuri, desvălue toate plăgile vieții economice și apelează astfel la opinia publică a oamenilor muncii cu scopul de a vindeca aceste plăgi — o astfel de presă constitue primul și principalul mijloc de ridicare a autodisciplinei celor ce muncesc și de părăsire a vechilor metode de lucru, care nu sunt bune de nimic..." Și presa sovietică este într'adevăr o astfel de presă. In afară de aceasta, antrenând massele largi în munca de presă, ea reușește să le mobilizeze, după învățătura tovarășului Stalin, „pentru aplicarea criticii de jos și a controlului de jos, antidot principal împotriva birocratismului".

In jurul „Pravdei" în Uniunea Sovietică apar nenumărate publicații de specialitate, ziare locale, ziare de întreprinderi, etc. Mergând pe linia trasată de Partidul Bolșevic, ele se preocupă de problemele specifice ale grupului de cititori cărora li se adresează.

Invățământul, căruia Partidul Bolșevic, Guvernul Sovietic și tovarășul Stalin personal îi acordă atâta atenție și grijă, are o serie întreagă de publicații. Revistele pedagogice lunare, pe grade de învățământ și pe materii de predare, revista „Narodnoe Obrazovanie", care tratează problemele organizatorice ale școlii, revista „Sovietscaia Pedagoghica", ce se ocupă de problemele generale de pedagogie, și gazeta bisăptămânală „Uciteiscaia Gazeta" au un material de îndrumare extrem de bogat. Ele educă pe învățători și profesori în spiritul comunismului, popularizează marea experiență a școlii sovietice, nesecatul tezaur al celei mai înaintate pedagogii din lume — pedagogia sovietică.

Prin presa sovietică se organizează nenumărate campanii îndreptate spre continua îmbunătățire a activității instructiv-educative din școală. Lupta pentru combaterea repetenției, lupta de lichidare a formalismului în predare, pregătirea examenelor, pregătirea școlilor pentru noul an școlar, lupta împotriva cosmopolitismului sunt numai câteva din acțiunile îndrumate și sprijinite de presa pedagogică sovietică.

Pe de altă parte, în coloanele ei se duce o luptă necruțătoare împotriva metodelor învechite de muncă. In „Ucitelscaia Gazeta" există o rubrică permanentă „Ce ne povestește poșta redacției" în care se publică scurte articole de pe teren, în care sunt criticate lipsurile în munca școlii și sunt popularizate experiențele pozitive. Nu există un număr din publicațiile pedagogice sovietice, în care să nu fie analizată critic munca dusă în școli, universități și secțiile de învățământ. Nicio semnalare a unei lipse, venită de pe teren, nu rămâne necercetată. Din timp în timp apar rubricile „Pe urmele materialului publicat" sau „Pe urmele scrisorilor nepublicate" în care se arată rezultatele obținute în urma criticii venite de pe teren sau din partea redacției. In acest fel, presa pedagogică sovietică merge și ea cu cinste în rândurile puternicei prese bolșevice.

Pentru presa din țara noastră, presa bolșevică este un exemplu viu pe care aceasta caută să-l urmeze cu cinste. „Scânteia", organul central al Partidului Muncitoresc Român, pășind pe drumul „Pravdei", își îndeplinește cu succes rolul de propagandist, agitator și organizator al oamenilor muncii din Republica Populară Română.

Presa pedagogică sovietică constitue pentru învățământul nostru farul călăuzitor în munca de educare și instruire a tinerei generații. In toată țara s'au format colective de translatori, care traduc articole din presa pedagogică sovietică ce tratează probleme de pedagogie, metodică și organizare a învățământului. Metodele sovietice de muncă în școală, expuse în presa pedagogică sovietică, sunt aplicate cu succes de cadrele noastre didactice, ușurându-le nobila muncă de formare a tinerilor luptători pentru pace și socialism.

„Ziua Presei Bolșevice", sărbătoare a oamenilor sovietici, este și sărbătoarea noastră. Noi mergem hotărîți pe drumul trasat de Lenin-Stalin, pe drumul învățăturilor leninist-staliniste, care călăuzesc și presa, în lupta pentru construirea socialismului, pentru consolidarea păcii în lumea întreagă.

Pentru o creștere neîntreruptă a nivelului de trai al celor ce muncesc*)

Nu există om al muncii din țara noastră care să nu fi încercat un sentiment de justificată mândrie, citind Comunicatul Consiliului de Miniștri asupra realizării Planului de Stat pe primul trimestru al anului 1950. Sutele de mii de muncitori, țărani muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari care s'au avântat în întrecerea socialistă au aflat cu bucurie despre succesele obținute în primul trimestru al anului — succese la care ei au contribuit cu munca lor entuziastă.

Având conștiința clară că astăzi nu mai muncesc pentru exploatatori, ci pentru întărirea Patriei noastre, pentru creșterea bunei lor stări materiale și culturale, oamenii muncii din țara noastră și-au sporit eforturile, reușind să realizeze în proporție de 104,6 la sută planul producției industriale pe primele 3 luni ale anului. Cu fiecare zi, munca avântată a milioanelor de oameni ai muncii dă țării noi tone de oțel, de fontă, de cărbune și petrol, noi mașini și unelte, pluguri și tractoare etc. Cu fiecare succes în întrecerea socialistă, țara noastră devine mai puternică, iar nivelul de trai al celor ce muncesc crește necontenit.

Ca urmare a creșterii producției și a desvoltării comerțului de Stat și cooperatist, aprovizionarea masselor cu bunuri de consum s'a îmbunătățit în comparație cu primul trimestru al anului 1949. Populația consumatoare a primit mai multă pâine, mai mult zahăr, mai mult ulei, mai multe țesături și încălțăminte, mai multe medicamente etc. Țărănimea muncitoare a simțit și ea din plin sprijinul frățesc al muncitorilor dela orașe, puternicul ajutor al industriei socialiste. La sate s'au distribuit cu 792 la sută mai multe țesături de lână, cu 298 la sută mai multă încălțăminte, cu 495 la sută mai multe medicamente etc.

Au crescut producția și productivitatea muncii, a crescut și crește necontenit nivelul cultural al clasei muncitoare.

Bunurile culturii — altădată privilegiu al celor avuți — sunt astăzi însușite de un număr tot mai mare de oameni ai muncii.

Muncind cu râvnă în fabrici și pe ogoare, desfășurând larg întrecerea socialistă, sporind necontenit volumul acumulărilor socialiste, muncitorii și țăranii muncitori au dat putință Partidului și Guvernului să repartizeze sume din ce în ce mai importante, pentru cuprinderea a aproape 2.120.000 de elevi și studenți în rețeaua de învățământ. Au fost înființate noi internate pentru studenți și elevi, s'a mărit numărul locurilor în cămine, etc. Astăzi 48,50 la sută — deci aproape jumătate din numărul total al studenților din țara noastră — primesc burse din partea Statului.

Progrese serioase s'au făcut și în domeniul ocrotirii sănătății populației muncitoare. In ultimul timp, s'au înființat zeci de cabinete medicale și infirmerii, sute de colțuri sanitare în școli, noi maternități, dispensare pentru copii etc. Mii de oameni ai muncii au făcut cură de iarnă în stațiunile balneo-climaterice.

Sporirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii este o lege a economiei socialiste. Ea izvorăște din însuși caracterul planificat al economiei noastre, economie care îmbină în mod armonios interesele generale ale Statului cu interesele fiecărui om al muncii în parte, economie ferită de crize, șomaj, mizerie și toate nenorocirile modului de producție capitalist. In timp ce la noi numărul total al muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor ocupați în economia națională a sporit cu 38 la sută față de primul trimestru al anului trecut, iar clasa muncitoare a crescut în același interval cu 200.000 de muncitori, în țările capitaliste numărul celor care rătăcesc flămânzi și fără lucru a atins uriașa cifră de 45 milioane. Un întreg popor de oameni lipsiți de orice posibilitate de a munci, de a-și câștiga bucățica de pâine după care jinduesc ei și copiii lor!

Succesele istorice ale Uniunii Sovietice, marea Țară a Socialismului victorios, precum și succesele noastre pe tărâm economic ca și în domeniul ridicării materiale și culturale a masselor muncitoare, confirmă în mod strălucit superioritatea economiei socialiste asupra putredului sistem capitalist.

Comunicatul Consiliului de Miniștri semnalează însă și o serie de lipsuri serioase care trebuesc grabnic remediate. Vom aminti acum numai de unele lipsuri care privesc acțiunea pentru ridicarea nivelului de trai și de cultură al celor ce muncesc.

Astfel, deși aprovizionarea cu alimente s'a îmbunătățit, totuși, din cauza defectuoasei organizări și a lipsei de răspundere cu care au lucrat Comcar-ul și Centrocoop-ul nu s'a putut pune la dispoziția populației cantitatea de carne prevăzută în planul de desfacere.

Cu toate că Statul a pus la dispoziție fonduri însemnate — bani adunați din munca încordată a poporului muncitor — pentru a asigura condiții cât mai bune pentru fiii oamenilor muncii care învață în universități, totuși cazarea și alimentarea studenților este cu totul nesatisfăcătoare și aceasta din cauza proastei gospodăriri a căminelor și cantinelor. La căminul studenților Institutului de Artă, de pildă, studenții locuesc în condiții inadmisibile, iar hrana ce li se servește este departe de a le asigura caloriile necesare. Ministerul Invățământului Public, Ministerul Artelor și celelalte ministere de care țin căminele și cantinele studențești nu s'au preocupat până acum în mod serios de a asigura studenților condiții omenești de cazare în cămine și hrană suficientă. Ele n'au controlat temeinic cum lucrează conducerile și administrațiile cantinelor și căminelor și prin aceasta au încurajat pe birocrați, precum și elementele necinstite care caută să profite de pe urma acestei situații.

Comunicatul semnalează deficiențe serioase și în ceeace privește organizarea asistenței medicale. Ministerul Sănătății și Comitetele Provizorii nu s'au îngrijit în mod serios să îmbunătățească asistența, cazarea și alimentarea bolnavilor din spitale. Din această pricină, la unele spitale, cum e de exemplu Spitalul de Stat Nr. 2 (fost Brâncovenesc) din Capitală, hrana și cazarea bolnavilor lasă foarte mult de dorit.

Pe drept cuvânt, Comunicatul critică aceste stări de lucruri care nu mai pot continua. Nu este admisibil ca în vreme ce în fabrici, uzine, pe șantiere etc., muncitorii fac eforturi eroice pentru realizarea planului, pentru desvoltarea economiei noastre socialiste, interesele oamenilor muncii să fie grav atinse de felul lipsit de răspundere, fără suflet, cu care lucrează unele elemente birocratice și străine de clasa muncitoare. Eforturile mărețe ale oamenilor muncii, care prin munca lor de fiecare zi creează condițiile unei permanente îmbunătățiri a vieții, trebue să fie un exemplu și un îmbold pentru toți. Fiecare ban strâns din munca poporului muncitor trebue gospodărit cu grijă, cu spirit de răspundere!

Ministerele, Comitetele Provizorii, autoritățile și organele îndreptățite trebue să treacă neîntârziat la executarea unui control riguros pe teren, care să scoată la iveală pe vinovați, pe desorganizatori, pe cei care dovedesc o atitudine fără suflet față de nevoile oamenilor muncii, pe cei care prin felul lipsit de răspundere în care lucrează sunt un isvor de nemulțumiri și dificultăți pentru oamenii muncii.

Să avem mereu vie în minte luminoasa învățătură a tovarășului Stalin care ne arată că dintre toate capitalurile care există în lume, omul este cel mai prețios capital. Minunata grijă stalinistă față de trebuințele oamenilor muncii, exemplul măreț al Uniunii Sovietice — în care toți oamenii muncii se bucură de viață fericită, îndestulată — să ne însufletească în munca noastră de zi cu zi.

Organizațiile de partid și sindicale trebue să prelucreze cu massele de muncitori și funcționari conținutul Comunicatului, să analizeze în spirit critic și autocritic activitatea întreprinderii sau a instituției respective, să propună măsuri pentru grabnica lichidare a lipsurilor. Ele trebue să ridice spiritul de vigilență al masselor, să demaște cu hotărire elementele incorecte, nepricepute, să înlăture elementele dușmănoase, sabotoare.

Luptând cu forțe sporite pentru îndeplinirea și depășirea Planului, lichidând neîntârziat lipsurile care mai sunt, asigurând o creștere permanentă a bunăstări a poporului muncitor, noi vom întări economia noastră socialistă, vom întări Patria noastră și marele front al păcii și democrației, în frunte cu măreața Uniune Sovietică.

*) Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" nr. 1725 din 4 Mai 1950.

1 Mai în Capitală

Aspecte dela grandioasa demonstrație care a avut loc la 1 Mai în Piața Victoriei. In clișeu: Carul alegoric reprezentând alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare

Defilarea tineretului sportiv din școli la marele meeting

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

LA ȘCOALA TEHNICA MEDIE DE CONSTRUCȚII S'AU CREAT ELEVILOR CONDIȚII MAI BUNE DE LUCRU

In cadrul școlii tehnice medii de construcții din Câmpulung Moldovenesc, organizarea muncii elevilor pentru pregătirea și executarea proiectelor și planurilor la obiectele de specialitate prezenta o serie de lipsuri.

Colectivul inginerilor și al profesorilor tehnicieni au sesizat aceste lipsuri. In urma analizei critice și autocritice a muncii și pe baza schimbului de experiență, colectivul s'a oprit asupra unei metode mai raționale de lucru. Adăugând acestei metode unele mici inovații tehnice, s'a ajuns la înlăturarea lipsurilor constatate și la îmbunătățirea calității proiectelor și a planșelor.

Iată în ce constă metoda la care s'a oprit colectivul:

Inainte de a se trece la executarea proiectului sau a planșei, profesorul dă elevilor explicații ample asupra subiectului și asupra tuturor detaliilor lucrării. Ințelegerea acestor detalii este înlesnită prin utilizarea unui bogat material didactic procurat dela biblioteca școlii: albume, planșe, cărți tehnice.

In acord cu colectivul clasei, profesorul calculează apoi numărul de ore necesar fiecărei faze a lucrării: găsirea soluției proiectului, lucrarea lui în creion, trasarea în tuș, etc. Astfel lucrarea e just planificată.

Executarea planșei sau a proiectului se face numai în orele de program, sub îndrumarea și supravegherea atentă a profesorului de specialitate. In felul acesta, elevii nu-și mai risipesc timpul și munca refăcând lucrările pe care le greșesc când lucrează singuri acasă sau în meditații. Totodată, ei scapă de căratul planșetelor grele dela școală acasă, sau la internat și înapoi.

Calitatea planșelor s'a îmbunătățit prin utilizarea unor mici inovații tehnice: crearea unor penițe asemănătoare cu cele „sistem Redis", a unor pensule de aquarele, ascuțirea trăgătoarelor uzate, îmbunătățirea tușului, coloratul planșelor cu ajutorul șabloanelor și al culorilor pulverizate etc.

Metoda cere mai mult efort din partea profesorilor, dar dă rezultate mai bune. Cadrele didactice ale școlii o întrebuințează cu drag, pentrucă știu că elevii lor de azi vor fi constructorii de mâine ai socialismului în țara noastră.

Prof. GELU RAȘCU
Corespondent

UN COLECTIV STRANS UNIT

Atunci când Școala Tehnică Profesională de băeți din Deva s'a mutat în clădirea de pe strada Molotov locuitorii de sub cetate dădeau din cap: cum să faci o școală într'o cazarmă ruinată?

In doi ani, colectivul de profesori și elevi, îndrumați de organizația de Partid și ajutați de Comitetul Provizoriu au dat acestei clădiri ruinate un aspect de școală adevărată. Peste tot e văruit, vopsit, reparat — în curte, ordine și curățenie. Prin munca voluntară a elevilor și a profesorilor s'a amenajat un frumos teren de sport, cu instalațiile necesare pentru fotbal, volei și tenis, s'au instalat inele și bare pentru gimnastică.

Secția de Invățământ a orașului Deva a dat școlii tot sprijinul, punându-i la dispoziție materiale și fonduri.

Intreg personalul didactic și administrativ și toți elevii au lucrat în orele libere, pentru a transforma clădirea ruinată și maidanul într'un local de școală și într'o curte în care elevii să se poată recrea.

In școală funcționează cercuri literare, tehnice, de aeromodelism, plastic, sportiv, A.R.L.U.S. și un cerc de limba rusă.

DIN ACTIVITATEA ATELIERELOR ȘCOLII TEHNICE PROFESIONALE DE BAEȚI SUCEAVA

Incă din timpul vacanței de vară cadrele didactice au luat inițiativa de a transforma un grajd care nu avea nicio folosință într'o sală de atelier, iar cu materialul obținut prin desfacerea pereților s'a realizat o anexă care servește drept sală de mașini. Prin aceasta s'a realizat o economie de sute de mii de lei.

In atelierul de mecanică, s'au confecționat plite pentru bucătărie, dulapuri de metal, paturi de fier, unelte agricole, unelte pentru ateliere și alte lucrări în metal; în atelierul de tâmplărie, s'a lucrat mobilier pentru internate de școli, dormitoare complete în stil modern și popular, mobilier pentru cluburi și colțul roșu, bănci și catedre pentru școli, și altele. O activitate deosebit de intensă și rodnică se duce la secția de tâmplărie artistică unde profesorul, împreună cu elevii, construește tot felul de instrumente muzicale cum ar fi: viori, ghitare, mandoline, balalaici, contrabasuri și altele. De asemenea, se confecționează jocuri de șah și jucării pentru grădinițele de copii.

O activitate intensă se duce pentru construirea materialului didactic. Astfel, s'au confecționat 180 figuri geometrice, mașina centrifugă, un epidiascop, stative pentru chimie, plan inclinat de metal, discul lui Newton, model de balanță zecimală, cântarul roman, pirometre cu cadran, bila lui S. Grawersande, diferite scripte, truse pentru geometire compuse din: rigle, echer, compas, raportoare și diferite alte aparate mărunte, necesare experiențelor de fizică și mecanică.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Studierea și răspândirea experienței pedagogice înaintate în Uniunea Sovietică

În decursul celor aproape 33 de ani ai existenței sale, școala sovietică a acumulat o bogată și variată experiență pedagogică. Printre învățătorii și profesorii sovietici sunt mii de adevărați maeștri ai muncii pedagogice, care își îndeplinesc perfect sarcinile ce le revin. Acești oameni sunt pătrunși de un adevărat entuziasm pentru pedagogie și dau un ajutor prețios acestei științe, în ce privește elaborarea practică a teoriei instrucției și educației. Experiența lor are o deosebită importanță atât pentru învățătorul sau profesorul practician cât și pentru pedagogul teoretician deoarece ea dă impuls gândirii creatoare, constituie un îmbold de continuă perfecționare a experienței pedagogice și metodologice.

În Țara Socialismului se prețuește mult tot ce e nou, înaintat, progresist. Și, deseori, lucrurile noi sunt descoperite nu numai de oamenii de știință, ci și de practicieni. „Se întâmplă uneori — spune tovarășul Stalin — ca drumurile noi ale științei și tehnicii să nu fie deschise de oameni cu renume universal în domeniul științei, ci de oameni cu totul necunoscuți în lumea savanților, de oameni simpli, practicieni, novatori în specialitatea lor". (Cuvântare ținută la Cremlin la recepția dată în onoarea corpului didactic superior, în 17 Mai 1938).

Așa dar, nu rămâne neobservată nici experiența înaintată a învățătorilor și profesorilor. Această experiență este studiată din toate punctele de vedere și, pe marginea ei, se trag concluzii generale, care devin un bun general al colectivelor de pedagogi. Astfel, de exemplu, experiența școlii Nr. 110 din Moscova, una din cele mai bune școli ale țării, este bine cunoscută cadrelor didactice din cele mai îndepărtate colțuri ale imensei Uniuni Sovietice. În școala Nr. 110 lucrează un colectiv pedagogic energic, și deosebit de priceput. Fiecare membru al acestui colectiv are mereu grijă să-și lărgească orizontul politic și științific, se silește să țină pasul cu viața și se bizue, în activitatea lui practică, pe adevărata știință, pe tot ce e înaintat și progresist. Pedagogii școlii Nr. 110 utilizează în activitatea lor practică, toată varietatea de metode create de știința pedagogică. Totodată, se îndeletnicesc ei înșiși cu studierea problemelor fundamentale ale educației comuniste. Activitatea creatoare a cadrelor didactice din școala Nr. 110 are rezultate minunate.

La mii de kilometri de centrul țării, pe insula Sahalin, funcționează de asemenea o școală foarte bună, școala Nr. 1 din orașul Alexandrovsc. Această școală e cunoscută acum în multe părți. Cadrele ei didactice au creat toate condițiile necesare pentru ca elevii să-și poată însuși cunoștințe temeinice și adânci. În cabinetul de botanică al acestei școli este reprezentată cea mai variată floră a Uniunii Sovietice. Cabinetele de fizică, chimie și biologie dispun de toate cele necesare pentru predarea concretă a acestor științe, pentru ca elevii să-și poată însuși bune deprinderi practice.

Foarte cunoscută este deasemeni școala rurală de șapte clase din Cnevicansc, în îndepărtatul ținut Primorie. Această școală se distinge prin bunele ei metode de organizare a procesului de învățământ și educație. Clădirea acestei școli este înconjurată de o minunată livadă. Clasele ei seamănă cu adevărate sere. Elevii școlii, viitorii constructori ai vieții colhoznice, capătă aici temeinice cunoștințe biologice și agrotehnice.

Astfel de școli nu sunt o excepție. Numărul lor crește din an în an.

Cum este studiată și propagată experiența pedagogică a colectivelor pedagogice înaintate și a diferiților profesori maeștri ai muncii pedagogice?

În cadrul școlii, directorul și directorul de studii sunt cei care organizează schimbul de experiențe pedagogice. Ei asistă în mod sistematic la lecțiile tuturor învățătorilor și profesorilor școlii lor, le studiază munca, verifică și constată justețea și valoarea metodelor lor de învățământ și educare, evidențiază și popularizează rezultatele obținute de cei mai buni pedagogi. Formele de popularizare a celor mai bune experiențe sunt multe și variate: referate în cadrul consiliilor pedagogice sau în cadrul cercurilor pedagogice, vizitarea reciprocă la lecții de către profesori, sau conferințe publice. Cea mai răspândită formă de popularizare a experiențelor înaintate este aceea a conferințelor publice. Scoperile și temele acestor conferințe sunt fixate dinainte, de cele mai multe ori la începutul anului, de către consiliul pedagogic al școlii.

Iată câteva teme ale conferințelor publice ținute de maeștrii pedagogi din Moscova: „Desvoltarea gândirii logice a elevilor în decursul lecțiilor de aritmetică", „Organizarea orei de lectură explicativă", „Manualul de geografie", „Exemplificările în decursul învățăturii limbii ruse", „Digresiunile istorice la lecțiile de limba rusă", „Cum poate fi obținută buna memorare a materialelor istorice învățate" ș. a. m. d.

După ce au fost ținute, conferințele publice sunt discutate în colectiv, stabilindu-se cu acest prilej ce anume procedee și metode pot fi aplicate în practica celorlalți profesori ai școlii.

Cadrele de conducere ale învățământului se preocupă în proporții mai largi de studierea și răspândirea experienței înaintate a școlilor, prin intermediul cabinetelor pedagogice și a institutelor de perfecționare a profesorilor.

Aproape în fiecare centru regional al țării s'au creat asemenea institute, al căror rol principal este acela de a da îndrumări pedagogice și metodologice cadrelor didactice, de a contribui la ridicarea nivelului lor politic și a gradului lor de calificare prin conferințe, seminarii și cursuri de scurtă durată și de a studia și răspândi experiența învățătorilor și a profesorilor din școlile regiunii respective.

În vederea propagării acestei experiențe, institutele de perfecționare organizează anual conferințe consacrate celor mai actuale probleme pedagogice. O activitate intensă în acest domeniu se duce, de pildă, la institutul de perfecționare a profesorilor din Voronej. În ultimii ani, s'au organizat aici câteva conferințe care au vădit o intensă muncă de cercetări științifice. La aceste conferințe, cadrele didactice ale regiunii au luat în discuție câteva probleme foarte importante ale școlii: „Îmbunătățirea muncii de instruire și educare", „Cum poate fi evitată repetența", „Combaterea formalismului în predare", „Pregătirea elevilor în vederea viitoarei lor activități practice" etc.

Asemenea conferințe au o foarte mare importanță pentru desvoltarea școlii sovietice. Ele deprind colectivele pedagogice să-și analizeze în mod critic munca și să caute cele mai juste metode de instruire și educare a tinerei generații.

O formă foarte potrivită de răspândire a experienței o constitue expozițiile pedagogice, organizate de cabinetele pedagogice și de institutele de perfecționare a profesorilor fie cu prilejul consfătuirilor tradiționale ale profesorilor din August și Ianuarie, fie în mod permanent. Aceste expoziții ilustrează experiența pedagogică printr'o documentare variată. Însemnări și planuri ale lecțiilor, schițe metodice pentru diferite teme de program texte de dictare și expuneri, subiecte de teze, toate acestea arată cu câtă minuțiozitate și seriozitate se pregătesc cei mai buni dintre profesori pentru orele de clasă. Materialul didactic confecționat de profesori și de elevi sugerează în mod convingător căile și mijloacele ce pot asigura cunoștințe temeinice și bine asimilate. Caietele elevilor, care cuprind dictări, expuneri, compoziții, probleme de aritmetică, algebră și geometrie perfect rezolvate, oglindesc rezultatele obținute de munca perseverentă a pedagogilor. Expozițiile pedagogice, transformate în multe orașe în originale laboratoare ale schimbului de experiență, aduc învățătorilor și profesorilor un enorm folos practic.

Studierea și generalizarea științifică a activității practice a școlii sovietice cade în sarcina Academiei de Științe Pedagogice. Academia de Științe Pedagogice organizează în fiecare an „Lecturi pedagogice", la care participă profesorii ce și-au exprimat dorința de a prezenta o lucrare asupra uneia din temele recomandate de Academie, sau asupra unei teme alese în mod independent. Profesorii sovietici lucrează cu însuflețire la referatele prezentate în cadrul „Lecturilor pedagogice". În 1945, când Academia a anunțat pentru prima oară începerea „Lecturilor pedagogice", s'au prezentat 158 referate. În 1949, învățătorii și profesorii au prezentat în cadrul „Lecturilor pedagogice" 1.217 referate. În decurs de cinci ani, au luat cuvântul la aceste „Lecturi" sute de profesori înaintați, prezentând lucrări axate pe cele mai diferite teme. Printre aceste referate, au fost unele remarcabile, cu o mare valoare științifică. Cele mai bune lucrări prezentate în cadrul „Lecturilor" sunt premiate.

Experiența organizării „Lecturilor pedagogice" a fost preluată de multe institute de perfecționare a profesorilor. De curând au avut loc la Saratov câteva „Lecturi" interesante, despre aplicarea sistemului pedagogic al lui A. S. Macarenco în practica cadrelor didactice ale regiunii.

Munca celor mai buni profesori și a celor mai bune școli este popularizată în paginile presei periodice, în ziarele și în revistele pedagogice. În ultimul timp „Ucitelscaia Gazeta" a organizat în paginile ei o campanie intitulată „Experiența celor mai buni", care a fost consacrată experienței profesorilor și școlilor ce înlătură cu succes repetența.

Academia de Științe Pedagogice și editurile pedagogice ale ministerelor de învățământ editează monografii și culegeri de articole în care este generalizată experiența școlilor.

N'am vorbit aici decât despre unele forme ale studierii și răspândirii celor mai bune experiențe pedagogice. Dar orice forme ar îmbrăca această studiere a experienței, ea are o extraordinară importanță atât pentru îmbunătățirea activității școlilor, cât și pentru desvoltarea științei pedagogice sovietice.

PREGĂTIRI pentru noul an școlar

Cu fiecare an nou, școala sovietică rezolvă probleme din ce în ce mai complicate. Odată cu gigantica creștere a culturii socialiste, școlilor de cultură generală le stau în față sarcini tot mai noi. Anul școlar 1949/950 marchează o nouă etapă în desvoltarea culturii sovietice și anume, trecerea la învățământul general de 7 ani, ceeace ,desigur, apare ca o uriașă victorie, atât pe frontul cultural, cât și pe frontul politic și economic.

În viitorul an școlar, 1950/951, școala sovietică trebue să-și intensifice eforturile pentru întărirea și desvoltarea învățământului general de 7 ani și pentru îmbunătățirea continuă a activității instructiv-educative. Pe lângă faptul că toți absolvenții școlii elementare de 4 ani trebue înscriși în clasa a V-a, este necesar să se primească în clasa a VI-a toți elevii care au promovat clasa a V-a,

Pregătirea din timp a deschiderii noului an școlar s'a discutat de curând la consfătuirea cu șefii Secțiunilor de Învățământ de regiuni și ținuturi și cu miniștrii Învățământului Republicilor Sovietice Socialiste Autonome.

Cadrele de conducere ale învățământului public, ca și colectivele pedagogice ale școlilor, au nu numai datoria de a asigura terminarea cu succes a acestui an școlar, ci și aceea de a pregăti în cele mai bune condiții viitorul an școlar.

Cadrele de conducere ale învățământului public au sarcina de a realiza planul de construcții școlare. Rețeaua de școli trebue să fie simțitor extinsă în anul școlar viitor.

Nu numai Ministerul Învățământului Public ci și alte ministere au hotărît să construiască localuri de școli. În anul acesta, ca și în anul trecut, campania construcției de școli se desfășoară larg, din inițiativa oamenilor muncii. Secțiunile de Învățământ trebue să participe activ la acțiunea de construcții școlare și să controleze îndeaproape mersul construcțiilor.

Extinderea rețelei școlilor de 7 ani necesită și organizarea unor noi internate. Secțiunile de Învățământ și școlile trebue să dea o atenție deosebită internatelor.

Se știe ce enormă însemnătate pentru succesul întregii acțiuni instructiv-educative are materialul didactic. Fiecare școală trebue să aibă material didactic demonstrativ: hărți geografice și istorice, tablouri pentru desvoltarea limbajului etc. De asemenea, este necesar să fie îmbogățit utilajul cabinetelor de fizică, chimie și biologie ale școlilor.

Guvernul R.S.F.S.R. a dat Ministerului Învățământului sarcina de a înzestra toate școlile, în termen de trei ani, cu material didactic demonstrativ și cu utilaj de laborator. Îndeplinirea acestei sarcini cade în seama Organizației Centrale pentru aprovizionarea învățământului și a Organizației Centrale pentru învățământul tehnic industrial de pe lângă Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R.

Directorii Secțiunilor de Învățământ ca și directorii de școli din toate republicile unionale trebue să pornească neîntârziat la lucru pentru înzestrarea școlilor cu material didactic.

O problemă deosebit de însemnată pentru pregătirea noului an școlar este planul de editare a manualelor. Editurile pedagogice trebue să dea manualele în termenul contractat, pentru a asigura astfel școlilor, la momentul potrivit, literatura de care are nevoie.

Comitetul Central al Partidului a dat Ministerului Învățământului Public responsabilitatea de a asigura școlilor manualele. Controlul felului cum pătrunde literatura pedagogică în școli este o sarcină imediată și serioasă a tuturor organelor de învățământ.

Desigur, numai pregătirea bazei materiale a școlii nu poate asigura succesul deplin al învățământului. Rolul hotărîtor îl au cadrele didactice, a căror înarmare ideologică și pregătire metodologică determină calitatea învățăturii și educația elevilor. De aceea, pregătirea multilaterală a cadrelor pedagogice pentru noul an școlar pare ca o sarcină centrală a organelor de învățământ public.

Până la 1 August, școlile din R.S.F.S.R. vor primi aproximativ 60.000 de noi profesori care termină anul acesta studiul la institutiile de învățământ pedagogic.

Pregătirea noului an școlar cere activiștilor din învățământ să-și sporească eforturile. Întrecerea socialistă între raioane și regiuni în vederea pregătirii viitorului an școlar, întrecere care a devenit o tradiție în școala sovietică, va lua o extindere și mai mare anul acesta. De pe acum sosesc știri referitoare la această întrecere, care a și început. În regiunea Odessei, de exemplu, raionul „1 Mai" chemă la întrecere socialistă pentru pregătirea exemplară în vederea noului an școlar raionul Crivoozer. Amândouă raioane ale Secțiunii de Învățământ și-au luat angajamente și au mobilizat în jurul lor întreaga opinie publică locală. Sosesc, de asemeni, știri că și în alte regiuni și republici a început întrecerea.

Organele de învățământ au datoria să extindă aceste întreceri și să se pregătească pentru noul an școlar, astfel ca școala sovietică să îndeplinească cu cinste sarcinile mari și de răspundere pe care i le-a pus Partidul și Guvernul.

In raionul Halturin din regiunea Chirov

Trecerea la învățământul de 7 ani al copiilor din sectorul rural al raionului Halturin din regiunea Chirov se realizează satisfăcător. Încă din luna Martie, s'au început pregătirile pentru noul an școlar. Astfel, datorită ajutorului activ al comitetului raional de partid și al comitetului executiv al sovietului raional, toată populația și organizațiile de masă se interesează îndeaproape de problemele învățământului. În luna Martie, au avut loc o serie de întruniri sătești, colhoznice și raionale cu funcționarii din instituții și întreprinderi, adunări consacrate acțiunii de învățământ. Din inițiativa sovietului rural din Oparin s'a pornit în raion o întrecere socialistă a sovietelor rurale ale colhozurilor, ale întreprinderilor și ale instituțiilor, întrecere care au ca obiectiv pregătirea școlilor în vederea realizării învățământului general obligatoriu de 7 ani.

Contribuția întregului popor a adus școlii un mare ajutor în realizarea cu succes a trecerii la învățământul general de 7 ani.

În raion s'a făcut de două ori (la 1 Aprilie și la 15 August), recenzarea exactă a copiilor, au fost alcătuite liste ale elevilor care au terminat clasele a IV-a, iar toți aceștia au fost repartizați pe școli. La 20 August, a fost înmânată o asemenea listă directorilor acelor școli care au primit elevi în clasa V-a. O listă a rămas în raion, iar o alta se păstrează la școala elementară Această măsură a făcut posibilă cuprinderea în școli a tuturor elevilor care au terminat clasele IV și a mărit responsabilitatea directorilor de școli, în problema realizării învățământului general.

Comitetul executiv al sovietului raional a votat în Mai anul trecut o decizie privitoare la înființarea unor noi clase a V-a pe lângă școlile elementare din Crutețca, Sadricevsca și Pervomaisca, transformând astfel aceste școli în școli de 7 ani. S'a hotărît, de asemenea, să se deschidă o școală nouă de 7 ani în Soloveța. În total, s'au înființat în raion, până la începutul anului școlar, opt noi clase a V-a. Școala de 7 ani din Rusanovsca a fost transformată în școală medie.

Pe lângă toate școlile de 7 ani și medii s'au înființat clase paralele. În ciasele a V-a din raion învață acum în total 986 elevi.

Totuși, cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară nu este problema cea mai grea. Mult mai complicată este problema păstrării numărului de elevi la fiecare școală până la sfârșitul anului școlar. Populația a dat un mare ajutor la organizarea internatelor. Mulțumită acestui ajutor s'au construit internate (sau adaptat locuințe) după cum urmează: pe lângă școala medie din Halturin, pentru 40 de elevi, pe lângă școala de 7 ani din Colcov pentru 60, pe lângă școala de 7 ani din Molșev pentru 20, pe lângă cea din Pervomaisca pentru 20, pe lângă cea din Oparin pentru 20, pe lângă cea din Rusanovsca pentru 20, pe lângă cea din Iurinsca pentru 25. La timpul potrivit au fost reparate internatele deja existente.

Toate aceste măsuri au dat Secțiunii de Învățământ posibilitatea de a repartiza în internate pe aproape toți elevii care aveau nevoie de găzduire. Raionul a făcut mari eforturi pentru asigurarea fondurilor destinate realizării învățământului general.

Inițiatorii întrecerii — colhoznicii Sovietului sătesc din Oparin — au procurat tuturor elevilor care aveau nevoie îmbrăcăminte și încălțăminte. Copiii au fost asigurați cu mâncare caldă și dejun pe toată durata anului școlar.

Recensământul a arătat că mai sunt 126 de tineri care au terminat cu 2-4 ani în urmă clasa IV. Pentru aceștia s'au organizat așa numitele școli ale tineretului sătesc, în ale căror clase a V-a au fost cuprinși 93 de elevi. Școlile tineretului sătesc, ca și școlile tineretului muncitoresc, sunt asigurate cu manuale, caete și utilajul școlar.

Pentru îndeplinirea cu succes a programelor școlare și pentru o bună pregătire a elevilor este necesar ca fiecare școală să dispună de o serioasă bază didactico-materială.

Raionul a hotărît să ceară fiecărei școli îndeplinirea ordinului regiunii, relativ la crearea bazei didactice a școlilor din regiunea Chirov. Pregătindu-se pentru anul școlar curent, școlile raionului au cumpărat utilaj didactic de 47.000 de ruble. Afară de aceasta, au organizat predarea utilajului didactic neîntrebuințat dela unele școli către alte școli în reorganizare. Aceasta a creat posibilitatea reală a predării intuitive în toate școlile conform programelor.

La clasele a V-a predau tineri profesori care au lucrat până acum în clasele elementare. Ei vor fi, un anumit timp, studenți prin corespondență ai Institutului Pedagogic din Chirov. În fața raionului se ridică problema organizării ajutorării acestor profesori. Încă din toamnă, au început să lucreze în raion cercuri de profesori organizate pe materii. Raionul a obligat pe inspectori să viziteze mai des clasele a V-a. Deasemeni, s'a organizat un seminar al diriginților de clasă și s'a propus organizarea unor ore de practică seminarială pentru tinerii profesori.

Pornindu-se dela experiența anilor trecuți, în raion s'a început de pe acum pregătirea noului an școlar. Încă din iarnă se pregătește obținerea utilajului școlar necesar pentru viitorii elevi din clasa a VI-a: mobilier, manuale, etc.

Toate școlile au și alcătuit planuri de pregătire a noului an școlar 1950/951. Aceste planuri, care sunt sprijinite de populație, sunt confirmate de Comitetele executive ale Sovietelor sătești.

N. Ponâzârev
Directorul Raionului Halturin din regiunea Chirov

V. I. Lenin și I. V. Stalin în redacția „Pravdei" ilegale
Gravură de Staronosov

O consfătuire folositoare

În școala medie de căi ferate Nr. 14 din Gara Eleț, s'a ținut de curând o consfătuire pedagogică cu subiectul „Experiența pregătirii elevilor clasei a IV-a pentru examene". La consfătuire au participat învățătorii din clasele elementare și profesorii din clasa V-a.

Învățătorii Halzov, Tuleninov și Danielova au arătat cum au pregătit ei pe elevi pentru examene anul trecut, ce fapte pozitive și ce lipsuri au fost constatate în desfășurarea examenelor.

Profesorii Rozenfeld, Cojuhova și Șapovalov au arătat concluziile trase de ei în urma observării muncii învățătorilor și elevilor din clasa a IV-a, precum și lipsurile constatate în cunoștințele elevilor din clasa V-a.

Învățătorii din clasa IV-a care au asistat timp de un semestru la lecțiile din clasa V-a, au arătat impresiile lor cu privire la metodele de muncă ale profesorilor din clasa V-a.

Încă dela începutul anului școlar, conducerea școlii a repartizat profesorilor din clasa V-a câte o clasă a IV-a. Profesorii cunosc astfel pe viitorii lor elevi și îi ajută pe învățători, organizând seminarii și lucrări practice cu aceștia. Profesorii au studiat programele și manualele de clasa IV-a, iar învățătorii din clasa IV-a au studiat programele și manualele din clasa V-a. Ei asistă unii la lecțiile celorlalți. Ca rezultat, în clasa IV-a nu există niciun elev rămas în urmă.

La examenele din clasa IV-a vor asista și profesorii care vor conduce aceste clase în viitorul an școlar.

A. Cojuhov
(„Ucitelscaia Gazeta")

Legătura dintre școală și familie trebuie întărită în preajma examenelor

Succesul muncii în școală depinde, în mare măsură, de temeinicia legăturii dintre școală și familie. Școala trebue să consolideze tot timpul legătura cu familia, să popularizeze experiența educației în familie și să educe atitudinea conștientă a părinților față de educația copiilor lor. Aceste sarcini generale devin și mai însemnate în perioada examenelor.

Formele principale ale muncii cu părinții sunt ședințele, discuțiile și consultațiile individuale și în grupe, precum și conferințele pentru părinți.

Ședințele sunt forma cea mai răspândită de muncă și, dacă sunt bine organizate, au un efect însemnat. Rolul lor este acela de a aduce la cunoștința părinților hotărîrile școlii, de a-i ajuta în educarea copiilor lor, și de a-i mobiliza pentru rezolvarea problemelor concrete care stau în fața școlii. Iată, de exemplu, ce teme se pot discuta în ședințele cu părinții: regimul zilnic al elevilor; cum să-i ajutăm pe elevi pentru pregătirea examenelor; controlul părinților asupra învățăturii elevului; măsurile luate de școală pentru ridicarea calității cunoștințelor elevului și rolul părinților în această privință, etc.

Temele care se pot discuta în ședințele cu părinții trebue aprobate de consiliul pedagogic. Referatele asupra acestor teme trebue pregătite în amănunțime, cercetându-se bibliografia respectivă. Este bine ca, în vederea acestor ședințe să se pregătească mici expoziții (activitatea cercurilor de elevi, cele mai bune gazete de perete, cele mai bune lucrări scrise, etc.). Fiecare părinte se așează în banca în care stă copilul său. În fața lui stau caietele, lucrările scrise și tot ceeace arată activitatea copilului.

Înainte de începerea ședinței, părinții stau de vorbă cu diriginte și cu profesorii, compară lucrările elevilor și discută problemele nelămurite. Toate acestea unesc pe părinți în jurul unor interese comune, trezindu-le atenția față de problemele educației copiilor. Un referat bine pregătit face să crească interesul părinților, întrucât îi lămurește asupra multora dintre problemele care îi frământă și le trezește multe gânduri noi despre educație.

Pe de altă parte și cele spuse de părinți au o mare valoare pentru școală. La ședințe părinții arată felul cum lucrează cu copiii lor, cum urmăresc respectarea programului lor zilnic, cum controlează pregătirea lecțiilor.

Diriginții trebue să caute să afle în ce măsură influențează aceste ședințe atât pe părinți cât și pe copii. Ședințele pe clase, în care se discută probleme concrete de educație, de pildă problema regimului zilnic, au o influență pozitivă asupra familiei, asupra școlarilor și asupra muncii în școală.

Discuțiile și consultațiile individuale sau în grupuri, ca și conferințele pentru părinți, sau lecturile colective sunt deasemenea metode bune de muncă cu părinții.

Însemnătatea examenelor, care reprezintă un control de Stat al cunoștințelor elevilor, trebue să fie bine lămurită părinților. Se întâmplă uneori ca părinții să nu observe că examenele sunt, pentru copii, o perioadă plină de răspundere. Părinții trebue să știe la ce obiecte dau examene copiii lor și să cunoască situația lor la aceste obiecte.

Școala trebue să ducă o luptă continuă împotriva superstițiilor. Toată atenția, toate forțele și întreaga energie a școlarilor trebue mobilizate pentru recapitularea materiilor.

Vizitând pe elevi acasă în această perioadă, profesorii trebue să controleze încă odată condițiile lor de muncă, să stea de vorbă cu părinții și, dacă văd că nu există condiții favorabile pentru o bună pregătire a examenelor, să ia măsuri de îndreptare.

Acestea sunt, expuse pe scurt, formele muncii comune a școlii și familiei în preajma examenelor. Se înțelege că cele expuse mai sus nu epuizează varietatea uriașă a formelor de legătură dintre școală și familie, legătură care este asigurată prin însăși natura Statului Sovietic, statul cel mai democrat din lume. Aceste forme variate de colaborare între școală și familie pot fi folosite în întregime, dacă profesorii vor ține seama de condițiile concrete ale muncii lor și vor da dovadă de pricepere și de inițiativă creatoare.

(După „Narodnoe Obrazovanie")

Știri și fapte

ȘTIINȚA ÎN SLUJBA INDUSTRIEI SOVIETICE

La Casa tehnicei a industriei de mașini din Leningrad s'a deschis o expoziție industrială permanentă, care este zilnic vizitată de numeroși muncitori, ingineri și oameni de știință. Adeseori, în sălile expoziției pot fi întâlniți vizitatori din alte orașe ale țării, care privesc cu interes mașinile și aparatele complexe, construite în întreprinderile pentru construcții de mașini și mașini-unelte din Leningrad.

Casa tehnicei folosește pe larg diferitele forme ale popularizării tehnicei. În cursul anului trecut, oamenii de știință, tehnicienii, stahanoviștii, inovatorii au ținut aproape 750 conferințe. În cadrul Casei tehnicei s'au dat aproximativ 8.000 de consultații. Sute de schițe și desenări de mașini și aparate noi s'au trimis în diferitele orașe ale Uniunii Sovietice. Au fost publicate peste 100 broșuri și foi de informații tehnice despre metodele de muncă ale inovatorilor și despre tehnologia modernă. Au fost organizate câteva seminarii conduse de muncitori cu înaltă calificare. (Agerpres).

STUDIUL ÎN INSTITUTELE MEDICALE SOVIETICE VA FI PRELUNGIT CU UN AN

Începând cu anul școlar 1950—1951, o mare parte din institutele de medicină din U.R.S.S. vor trece la învățământul de 6 ani, în loc de 5, cum era până acum. În prezent se elaborează programul de studii pentru institutele de medicină cu durată de 6 ani. Termenul de studii al Institutelor de stomatologie și farmacie se prelungește cu un an. Introducerea unui an suplimentar în Institutele medicale necesită o mărire a alocațiilor, în speță a stipendiilor de stat, care sunt acordate tuturor studenților, deasemenea și pentru construcția căminelor studențești. Guvernul sovietic alocă fondurile necesare, deoarece această măsură va contribui la îmbunătățirea învățământului medical, deci și la îmbunătățirea deservirii medicale a oamenilor muncii din Țara Sovietică. (Agerpres).

ȘCOLI DE CALIFICARE PENTRU AGRICULTORII SOVIETICI

Colhoznicii din Ucraina au întâmpinat primăvara anului 1950 înarmați cu o agrotehnică înaintată și cu experiența meșterilor recoltelor superioare. După datele Ministerului de Agricultură al Ucrainei, din toamnă până în iarnă, în școlile miciuriniste și în cercurile agrotehnice și zootehnice au învățat 2 milioane de colhoznici, — un număr cu 800.000 mai mare față de cel din anul trecut. Printre acei care au obținut o pregătire specială sunt aproape 100.000 de brigadieri și 600.000 de șefi de grupă pentru cultivarea sfeclei de zahăr, a bumbacului, a coc-sagâzului și a altor culturi.

O deosebită atenție s'a acordat pregătirii cadrelor de agrosilvomeliatori și de specialiști în plantarea pădurilor și alte munci legate de îndeplinirea planului stalinist pentru transformarea naturii. Alături de agronomi, zootehnicieni și oameni de știință din Academia de Științe a U.R.S.S. și Institutele Agricole, la ținerea conferințelor au participat aproape 50.000 de meșteri ai recoltelor superioare și de fruntași în creșterea de vite. (Agerpres).

SUCCESELE POMICULTURII MICIURINISTE

Institutul de cercetări științifice „I. V. Miciurin" care dispune de peste un milion de soiuri obținute prin hibridizare, a selecționat peste trei sute soiuri de pomi fructiferi pentru diferite regiuni ale Uniunii Sovietice. Au apărut noi soiuri de meri, peri, piersici pentru Ucraina și Crimeea, fără egal în lume prin recoltele îmbelșugate pe care le dau și prin gustul delicios al fructelor lor; noi soiuri de caiși pentru Uzbekistan, care depășesc toate soiurile cunoscute până acum; smeură și fragi, în regiunea Moscova; noi soiuri de meri pentru Siberia, cireși, vișini, caiși în regiunile nordice ale U.R.S.S.

Toate aceste noi soiuri au fost puse la dispoziția colhozurilor, care au început odată cu venirea primăverii să planteze noi livezi, pe o suprafață de 70.000 hectare. Plantările de livezi au luat o amploare necunoscută chiar în Uniunea Sovietică.

Astfel se realizează minunatul vis al lui Ivan Vladimirovici Miciurin: fiecare colhoz să aibă o grădină de pomi fructiferi!

Numai în cursul ultimilor patru ani, potrivit datelor Ministerului Agriculturii al U.R.S.S., colhozurile au plantat noi livezi pe o suprafață de 140.000 hectare, iar colhoznicii au plantat în gospodăriile lor individuale 12 milioane de pomi. (Agerpres).

În fiecare an cca. 150 de studenți ai Institutului Agronomic din orașul Molotov se pregătesc pentru examenul de stat. *În clișeu:* studentele anului V la lucru; în primul plan prof. I. Rotin dă consultații studentei N. Sculchina care lucrează la proiect.

Mai multă grijă pentru elevii rămași în urmă la învățătură

Hotărîrea Ministerului Invățământului Public și Indrumările cu privire la pregătirea sfârșitului de an școlar în învățământul elementar și mediu arată cadrelor didactice cum trebue să-și ducă munca în perioada premergătoare a examenelor, pentru a ridica nivelul cunoștințelor elevilor și a asigura astfel un număr cât mai mare de promovați și de absolvenți. Se subliniază, în deosebi, grija ce trebue s'o aibă profesorul sau învățătorul pentru fiecare elev în parte și sprijinul ce trebue acordat în special elevilor rămași în urmă la învățătură. Bătălia examenelor trebue câștigată de cât mai mulți elevi și în acest scop cadrele didactice nu trebue să precupețească niciun efort.

Cu ocazia vizitelor făcute în școli, s'a putut constata că se muncește cu sârguință în lumina indrumărilor Ministerului și că există preocuparea continuă pentru o cât mai bună pregătire a elevilor. In majoritatea școlilor directorii au întocmit planul general după care trebue să se desfășoare munca în perioada încheerii anului școlar și controlează îndeplinirea sarcinilor. De asemeni, diriginții au organizat munca grupelor de învățătură și au programat ore de consultații când profesorii dau lămuriri elevilor în legătură cu diferite chestiuni rămase neclare în mintea lor. Ințelegând importanța colaborării cu părinții, în special în această perioadă, diriginții au programat ședințe și ore de convorbiri cu aceștia. Profesorii și învățătorii își pregătesc mai temeinic lecțiile și se străduesc să-și îmbunătățească metodele de predare, folosind materialul didactic necesar.

Se fac însă și greșeli care trebue scoase la lumină și combătute. Sunt unii profesori care, deși se ocupă serios de pregătirea lecțiilor, întocmesc cu regularitate planuri de lecții exemplare, nu se ocupă însă îndeajuns de elevi, nu caută să-i cunoască și nu urmăresc zi de zi desvoltarea lor. Acești profesori sunt preocupați de lecție, de pregătirea și predarea ei, căutând să nu scape niciun amănunt pe care să nu-l comunice elevilor. Ei ocupă întreaga oră cu explicația, și nu lasă timp pentru controlul cunoștințelor și punerea notelor, făcând aceasta numai superficial atunci când se apropie încheerea mediilor. Acest sistem de lucru, foarte greșit, face ca acum, după două luni și jumătate dela începerea semestrului II, rubricile de note din cataloage să fie goale în cea mai mare parte.

La clasa XI-a C, dela liceul de băeți Nr. 2 din București, din cei 44 de elevi, 12 au note sub 5 pe semestrul I, în majoritate la matematică. Tocmai la această materie acești elevi nu sunt încă notați pe semestrul în curs. Stând de vorbă cu profesorul, acesta a explicat că el nu notează elevul decât atunci când dă un răspuns mulțumitor. Diriginta clasei respective nu s'a sesizat de faptul că lipsesc notele în catalog, ci dimpotrivă a dat dreptate profesorului. Aceasta dovedește o totală lipsă de înțelegere a misiunei de diriginte, o dezinteresare care nu se poate tolera, mai ales acum, la sfârșitul anului.

La fizico-chimice, în clasa X-a dela aceeași școală, elevi cu media 2 și 3 pe semestrul I nu au deasemenea încă nici o notă pe semestrul II.

Aceeași neglijență condamnabilă în ceeace privește notarea elevilor se constată și la liceul Nr. 12 de fete din Capitală. Aci, profesoara de geografie, dela clasa IX-a, deși este o bună profesoară, își pregătește serios lecțiile și predă metodic, nu a dat note.

Lipsa notelor în catalog îngreuează foarte mult munca diriginților, care trebue să cunoască, în fiecare moment, situația la învățătură a clasei lor. Catalogul dă dirigintelui primul indiciu în ceeace privește modul cum se prezintă elevul la lecții. Controlându-l el își dă seama care elevi au rămas în urmă și la ce materii anume. Orientat astfel, dirigintele va putea interveni la timp căutând ca, împreună cu profesorii respectivi să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru îndreptarea celor rămași în urmă. De aceea, trebue făcută o critică aspră profesorilor care nu notează elevii și celor care îi notează prea rar. A găsi acum, aproape de sfârșitul anului, rubrici de note goale la majoritatea elevilor dintr'o clasă, este cu desăvârșire inadmisibil. Acolo unde situația se prezintă astfel vina este și a dirigintelui care rămâne pasiv, care tolerează aceasta.

Sunt profesori care pretind că notează răspunsurile elevilor în carnetul lor personal. Este o greșeală. Profesorii pot avea și un carnet personal, dar elevii trebue notați în primul rând în catalog și de cât mai multe ori, pentru ca felul cum își duc ei munca și cum se prezintă la diferite materii să poată fi cunoscută îndeaproape, de diriginte, de director și de părinți. Asistând la lecțiile profesorilor care neglijează notarea, s'a constatat că ei se ocupă foarte puțin de elevi, nu încearcă să-i cunoască și să-i ajute pe fiecare în parte, pentru a-și însuși cunoștințele predate.

Sunt însă diriginți care, deși pot găsi oglindită în catalog situația la învățătură a elevilor, nu cercetează catalogul, nu caută să stea de vorbă cu elevii și cu profesorii pentru a ajuta pe elevii rămași în urmă. Astfel, în clasa XI-a a liceului de fete Nr. 12 din București sunt multe eleve slabe, cu note sub cea de trecere. Diriginta abia poate cu greu da o explicație despre fiecare. Ea nu-și cunoaște elevele. Crede însă că sunt incapabile să învețe. Curios cum, aceste eleve „incapabile" au ajuns până în clasa XI-a. Este regretabil că, în școala nouă, mai există cadre didactice care admit concepția reacționară a incapacității elevilor. Adevărul este că elevele nu au fost îndrumate îndeajuns, nu s'a dat o atenție deosebită educării lor de către cei care aveau datoria să o facă.

Aceasta este foarte grav, cu atât mai grav cu cât este vorba de clasa XI-a.

Pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, pentru o mai temeinică pregătire a acestora trebue ca munca din școală să fie susținută și de familie. Diriginții trebue să discute cu părinții, pentru a le arăta necesitatea de a sprijini eforturile școlii în perioada de pregătire a examenelor. Părinții să știe că este o datorie a lor să creeze copiilor condiții optime de studiu și odihnă, lăsându-le timp liber pentru învățătură, scutindu-i de sarcini gospodărești și controlându-i dacă, și în ce măsură, se pregătesc pentru școală. In această privință, liceul de băeți din Piatra-Neamț a ajuns la rezultate frumoase. De asemeni, școala elementară cu șase clase Nr. 2 mixtă din acelaș oraș a reușit ca, printr'o strânsă colaborare cu părinții, prin participarea acestora în număr mare la ședințe, din cei 7 elevi căzuți pe semestrul I să se îndrepte 4 din ei. Se duce o muncă susținută pentru a-i ajuta și pe ceilalți 3 să promoveze clasa. In schimb, diriginta clasei a VIII-a B. a școlii nr. 12 fete din București se plânge că părinții, nu vin când sunt convocați. La ultima ședință, nu venise nici măcar un singur părinte, deși toți inscăliseră convocarea direcției. Cauza? Ședința fusese fixată într'o zi de lucru, la ora 10 dimineața.

Se cere mai multă atenție, mai multă grijă din partea diriginților, pentru a putea strânge legăturile cu părinții și a-i mobiliza să ajute pe copiii lor în lupta pentru o învățătură cât mai temeinică. Acum, când sfârșitul anului școlar se apropie, directorii, diriginții, profesorii și învățătorii trebue să depună un efort sporit, trebue să mobilizeze toate forțele pentru a răspunde cu cinste sarcinilor ce le revin. Planul Ministerului Invățământului Public pe anul acesta prevede obținerea unui număr cât mai mare de promovați. Această sarcină se va putea îndeplini numai printr'o muncă bine organizată, printr'o grijă deosebită pentru fiecare elev în parte și, în special, pentru elevii rămași în urmă la învățătură.

Planul muncii administrativ-economice pe o lună în instituțiile preșcolare

Planul anual al muncii administrativ-economice și educative din instituțiile preșcolare se desvoltă printr'o planificare concretă făcută pe luni.

Planul lunar trebue să țină seama de specificul fiecărei luni, de necesitățile și îmbunătățirile ivite între timp în muncă. La întocmirea lui se pot adăoga sarcini care s'au ivit ulterior în legătură cu planul general anual.

Planul pe o lună se defalcă din planul general anual, cel administrativ-economic, pentru întreaga instituție, iar cel educativ, pentru fiecare grupă de copii în parte. Planul administrativ-economic ajută la realizarea în bune condițiuni a planului educativ. Acest plan trebue să fie bine chibzuit, să fie realizabil și să corespundă realității.

Planul va arăta termenul în care trebue executate lucrările și va indica persoanele care răspund de executarea lor.

Incă din timpul vacanței, se planifică și chiar se înfăptuesc unele sarcini care privesc planul anual administrativ: amenajarea și curățenia localului, completarea și vopsirea mobilierului, procurarea materialului didactic, a articolelor de cancelarie (în special registre), recenzarea și înscrierea copiilor. In acelaș timp se va stabili legătura cu autoritățile, cu organizațiile de masă și cu familiile copiilor, astfel ca să fie asigurate dela început condițiile bune de lucru. Apoi, în fiecare lună, se întocmește planul muncii administrative, în așa fel ca el să corespundă necesităților lunii respective.

Iată un exemplu de plan administrativ, care s'a aplicat în luna Martie la o grădiniță cu două posturi din mediul rural (ne ocupăm de aceeași grădiniță care a fost socotită ca exemplu în articolul „Planul general administrativ").

I. ADMINISTRAȚIE ȘI GOSPODĂRIE. a) localul: văruirea bucătăriei pentru căminul sezonier (clacă cu mamele la 18 Martie); procurarea a două mături de curte (le lucrează I. Vasile, utemist, până la 3 Martie); două ștergători de papură (le lucrează elevii clasei a V-a școala elementară până la 8 Martie); b) Mobilierul: 35 paturi pliante (dela U.F.D.R. până la 1 Aprilie); repararea a două scăunele și a rezervorului de apă (V. I. tâmplar și N. I. tinichigiu, părinți de ai copiilor, prin muncă voluntară până la 10 Martie); fixarea semnelor la cuiere de către copii, pe măsură ce se prezintă la grădiniță. c) Curtea: aducerea unui car cu pietriș de către I. G. și M. V., părinți de ai copiilor, până la 1 Aprilie; amenajarea parcelei de zarzavat și flori (îngrijitoarea va săpa terenul până la 15 Martie, iar educatoarele împreună cu copiii vor face straturi, vor semăna și vor uda aceste straturi până la 1 Aprilie). d) Materialul didactic: o cutie cu cretă colorată, 10 coale hârtie albă de împachetat pentru desen, 10 cutii creioane colorate, 5 coale de hârtie roșie și o carte de povești (cumpărate prin comitetul de sprijin până la 7 Martie); abonament la revista „Pogonici" (prin educatoare, până la 5 Martie); 21 pernițe necesare la înțepături, o coardă mare de sărit din cânepă, trei cutii de lemn pentru răsaduri, semințe de flori și legume și repararea uneltelor de grădinărit (prin mamele copiilor până la 12 Martie); lut, prepararea unui lipici și confecționarea a 10 albume cu poze pentru citirea de imagini (A. I. educatoare, până la 15 Martie), vopsirea firelor de tei, a cuelor de lemn, a floricelelor și a foilor de porumb în patru culori (E. S. educatoare, până la 8 Martie). Restul materialului didactic necesar, trecut în planul educativ din luna aceasta, există în instituție. e) Articole de cancelarie: un registru pentru evidența zilnică a copiilor și două cataloage (comandate la 1 Martie).

II. COPIII. a) Urmărirea frecvenței celor 70 de copii înscriși prin vizite acasă și avizarea medicului sau a sorei de câte ori copiii sunt bolnavi; întocmirea graficelor de frecvență la fiecare grupă (A. I. și E. S. educatoare); b) Trecerea în catalog a tuturor copiilor la data de 1 Martie. c) Condițiile igienice: cântărirea și măsurarea tuturor copiilor (la dispensar, până la 15 Martie); completarea farmaciei cu benzină iodată, alifie pe bază de sulfamide și vaselină (prin comitetul de sprijin); procurarea prosoapelor și canilor individuale, precum și a săpunului necesar (prin muncă de lămurire cu mamele, până la 1 Aprilie).

III. CADRELE. Angajarea unei bucătărese pentru căminul sezonier (prin recomandarea U.F.D.R. la 1 Aprilie); ședința pentru organizarea muncii cu personalul existent (1 Martie); întocmirea planului de muncă de către cele două educatoare și îngrijitoare pe luna Martie (până la 3 Martie); ședința de analiză a muncii cu personalul existent (11 și 25 Martie); prelucrarea, prin discuții între cele două educatoare, a articolelor educative din „Gazeta Invățământului" și „Muncitoarea", timp de jumătate de oră în fiecare Luni dimineața, înainte sau după activități; prelucrarea articolelor în legătură cu 6 și 8 Martie; participarea celor două educatoare la cercul pedagogic din zilele de 5 și 19 Martie; provocarea la întrecere a grădinițelor din întreaga plasă în ceeace privește pregătirile pentru căminul sezonier, frecvența copiilor și curățenia localului, cu termenul 1 Iunie; examinarea medicală a educatoarelor și îngrijitoarei până la 10 Martie; ajutorarea îngrijitoarei în munca ei la cursurile de alfabetizare în preajma examenelor; trimiterea unei scrisori educatoarei I. F. din jud. A. cerându-i să ne comunice cum decurg la ea în sat pregătirile pentru deschiderea căminului sezonier și cum realizează „cunoașterea naturii".

IV. LEGATURA CU AUTORITAȚILE, ORGANIZAȚIILE DE MASSA ȘI FAMILIA COPIILOR. Pentru a organiza în bune condițiuni căminul sezonier, vom colabora strâns cu Comitetul Provizoriu, cu U.F.D.R., Sindicatul Agricol și U.T.M., ori de câte ori e nevoie; se vor face vizite acasă la cei 10 copii noi veniți la grădiniță (până la 20 Martie — educatoarea A. I. va merge la cei de pe Strada Mare și educatoarea E. S. la ceilalți copii); se vor ține două ședințe cu mamele în zilele de 12 și 26 Martie (educatoarea A. I. va ține referatul cu subiectul: „Cum să obișnuim copiii cu curățenia", iar educatoarea E. S. referatul: „Viața în aer liber"; se vor scrie la gazeta de perete a părinților: un articol în legătură cu lupta pentru pace și ziua femeii (scris de o mamă), și altul despre mamele care s'au evidențiat în campania de însămânțări scris de educatoarea grupei celor mari. (dacă e posibil se va pune și fotografia lor).

Se va întocmi de către educatoarea grupei celor mici o listă de bucate pentru copii conform anotimpului și posibilităților locale.

Căutând să aplice în practică îndrumările date de Minister cu privire la planificarea muncii și adaptând aceste îndrumări la condițiile specifice de lucru ale instituției respective, educatoarele vor reuși să alcătuiască un plan viu, realizabil, cu un conținut real, pe baza căruia munca să fie mai sistematică, mai rodnică.

Importanța experiențelor la LECȚIILE de FIZICĂ

Extras din Metodica Fizicii pentru clasele a VI-a și a VII-a

Predarea temeinică a fizicii în învățământul nostru, atât elementar cât și mediu, are o importanță deosebită. Se asigură astfel una din condițiile esențiale care determină legarea învățământului de viață, de lupta și de munca pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. Numai astfel școala va da Republicii noastre Populare cadre bine pregătite, care să facă față cu succes oricăror sarcini în această luptă și muncă.

Ministerul Invățământului Public vine în ajutorul profesorilor noștri de fizică, pregătind pe baza materialului sovietic, apariția unei Metodici de predare a Fizicii în două volume, pentru clasele VI și VII (în bună parte, această Metodică va putea folosi și în școala medie).

Dăm mai jos un extras din Metodica de predare a Fizicii pentru ca profesorii de fizică să-și dea seama de necesitatea cunoașterii, studierii și aplicării integrale a acestei lucrări.

Nu se poate concepe o justă predare a fizicii fără demonstrarea experiențelor. Niciodată, nicio descriere — oricât de vie și de clară ar fi — nu poate înlocui asimilarea experienței propriu zise. E ca și cum am încerca să dăm unui orb din naștere o reprezentare a culorilor spectrului. Elevii care nu au văzut aparate de experiențe de fizică nu-și pot imagina decât foarte greu ce este un fenomen fizic. Fizica expusă fără demonstrații capătă un caracter dogmatic, iar cunoștințele dobândite de elevi devin formale, lipsite de viață, inaplicabile, și, de aceea, inutile. Profesorii noștri trebue să caute a folosi, în cea mai largă măsură experiențele, în cadrul predării.

Ei trebue să-și expună obiectul de studiu nu numai prin cuvinte, ci și prin prezentarea fenomenelor fizice; nu trebue să se mulțumească numai cu simpla descriere a fenomenelor, ci să găsească procedeele de a face aceste fenomene atât de interesante pentru elevi încât aceștia să poată deveni cercetătorii fenomenelor studiate.

Desigur că nu putem să afirmăm elevilor că legile pot fi descoperite fără eforturi foarte mari, fără foarte mari cheltueli de fonduri și fără o muncă intensă — totuși, trebue să le formăm tendința de a căuta să descopere ei înșiși legile din fenomenele pe care le învață.

Profesorul de fizică trebue să aibă totdeauna în vedere că expunerea sa trebue să fie completată, într'o mare măsură, de „graiul faptelor".

Demonstrațiile trebue îmbinate în țesătura expunerii verbale în așa fel încât să formeze cu aceasta o legătură organică. De aceea, experiența nu trebue arătată înainte de a fi fost descrisă și nici după, ci simultan cu expunerea. Aceasta este o problemă destul de grea și necesită în special din partea unui profesor cu o experiență mai redusă, o pregătire temeinică și îndelungată. Dificultățile sunt accentuate și prin faptul că reprezentarea la tablă a aparatului sau a fenomenului nu se face izolat de experiența și de expunerea care o însoțește, ci odată cu acestea.

In executarea experiențelor, profesorul trebue să țină seama și de principiile metodologice. Astfel, la început, el trebue să dea elevilor numai o imagine asupra unor anumite aspecte ale fenomenului fizic — și nu asupra tuturor. Deasemeni, el trebue să procedeze astfel încât elevii, privind demonstrația, să vadă numai ceeace trebue să constitue obiectul cercetării în faza respectivă a studiului. Astfel de demonstrații se numesc pregătitoare sau introductive.

Condiția de mai sus pune probleme bine determinate tehnicii demonstrațiilor. Acestea trebue organizate în așa fel, încât niciun aspect secundar al fenomenului — și cu atât mai mult impresiile secundare — să nu-i distragă pe elevi dela scopul principal al demonstrației respective.

După demonstrațiile introductive, se face demonstrația principală, care arată în ansamblu — pe cât este posibil, — toate aspectele fenomenului studiat. Pe baza acestei demonstrații, se formulează definitiv principiul sau legea studiată. Pot urma apoi demonstrațiile care au un caracter de ilustrare, pentru lămurirea legii propriu zise, a consecințelor și a aplicațiilor ei. In unele cazuri pentru a prezenta elevilor, treptat și într'o anumită ordine aspectele esențiale ale fenomenului, este necesar să se facă mai multe demonstrații.

Cu toată însemnătatea demonstrațiilor, trebue să ne ferim de a supraîncărca lecția cu ele, limitându-ne numai la demonstrațiile strict necesare. Când se predau chestiuni relativ simple, este suficient efectuarea unei singure demonstrații bine organizate.

Este bine ca, în timpul demonstrației, să repetăm aceeași experiență de mai multe ori, mai ales dacă, cu acest prilej, o putem varia căci, de obicei, elevii din clasele VI și VII nu reușesc să observe și să rețină dintr'odată toate punctele principale. Se recomandă, deasemeni, să se stimuleze prin toate mijloacele examinarea aparatelor de către elevi, în pauza de după lecție.

Este foarte folositor ca unele demonstrații, care se pretează cel mai mult la aceasta, să fie date elevilor pentru a le reface personal, atunci când sunt examinați. Făcând personal demonstrația, elevii asimilează mai bine fenomenul (examinarea devine, în acest caz, nu numai un mijloc de verificare a cunoștințelor, ci și unul de predare). Știind că li se va cere să reproducă demonstrațiile, elevii îl urmăresc mai atent pe profesor atunci când le efectuează el.

Deosebit de importante sunt demonstrațiile reproduse în timpul repetiției. Astfel, deoarece fenomenul poate fi uitat de către elevi, repetarea materiei fără reproducerea demonstrațiilor poate duce la învățarea pe de rost a frazelor, fără ca aceasta să aibă o bază reală.

Experiența demonstrată de către profesor trebue să reușească întotdeauna. E mai bine să nu facem o experiență care nu reușește. De aici rezultă însă că experiențele trebue să reușească și nu rezultă câtuși de puțin că, neavând laborator, nu trebue să facem experiențele până când nu va fi creat acest laborator. Pentru motivul arătat mai sus, chiar un profesor cu mai mulți ani de practică își pregătește și își verifică experiențele dinainte. Experiențele nereușite, pe lângă că duc la eșuarea unei părți din lecție și uneori chiar a întregului proces pedagogic ulterior duc și la micșorarea autorității profesorului în ochii elevilor. Deasemenea, nu este admis să se arate aparatele, vorbind numai despre ele, fără a face cu ele experiențe; fac excepție numai acele experiențe care într'adevăr nu pot fi demonstrate în școală.

Este de dorit ca elevii să perceapă demonstrația în mod direct. La proectarea fenomenului pe ecran trebue să recurgem doar în cazurile în care numai acest procedeu ne permite să asigurăm vizibilitatea.

In legătură cu experiențele demonstrative, metodica predării fizicii impune respectarea unui număr de condiții: asigurarea vizibilității, simplitatea, expresivitatea, emotivitatea, etc.

Cum se muncește în școala noastră

Școlile pedagogice au o răspundere deosebit de mare prin faptul că ele pregătesc cadrele de educatori, care, la rândul lor, vor crește pe cei ce vor fabrica tractoare și mașini, pe cei ce vor fi medici și învățători, scriitori și artiști, oameni de știință ai scumpei noastre Patrii. Colectivul școlii noastre este conștient de acest lucru și caută să răspundă cu cinste acestei mărețe sarcini.

Ne pregătim acum pentru încheerea anului școlar, dar rezultatele ce se vor obține nu vor însemna numai efortul nostru din cele câteva săptămâni care ne-au mai rămas, ci vor fi rodul muncii întregului an, controlului permanent al acestei munci.

Rezultatul primului semestru nu a fost îndeajuns de mulțumitor. Intr'adevăr am avut o frecvență de sută la sută, dar procentul de elevi promovați nu a fost destul de ridicat. In ședințele de analiză a muncii s'au cercetat îndeaproape cauzele. Cu acest prilej au fost scoase la lumină o serie de greutăți și de greșeli, printre care lipsa de experiență a unor profesori de pedagogie, în ce privește practica pedagogică, acordarea de note mici în primul semestru, pentru a determina elevele să învețe și în semestrul II; scăderea notei la materia de învățământ pentru cauze de indisciplină, procedeu folosit de profesorii care nu se pot impune în fața clasei decât prin această amenințare.

Toate aceste greutăți și lipsuri noi le-am analizat cu multă atenție și am căutat mijloacele de înlăturare urmărind ca până la sfârșitul anului să se ridice cât mai mult procentul de promovați.

Pentru atingerea acestui obiectiv profesorii își adâncesc metodele de predare pe baza metodicelor sovietice. Deasemeni se dă o atenție deosebită activității grupelor de învățătură conduse de profesorii de specialitate. Materialul didactic se folosește din plin. Cunoștințele de fizico-chimice și naturale, de istorie și geografie se întăresc prin proecții care sunt programate săptămânal pentru fiecare materie în parte. Din două în două săptămâni, Duminica este folosită pentru vizite la muzee și expoziții sau pentru vizionare de filme și piese de teatru.

Pentru etapa de sfârșit de an, toate eforturile noastre sunt îndreptate asupra ridicării nivelului la învățătură al elevelor, asupra ajutorării elevelor rămase în urmă. In fiecare zi este prezentă în școală una din diriginte pentru a îndruma munca de pregătire a lecțiilor elevelor.

Pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice se folosește din plin arma criticii și autocriticii. S'a ajuns în felul acesta la rezultate pozitive. Intregul colectiv al școlii noastre este pătruns de importanța unei munci perseverente și conștiincioase pentru pregătirea tineretului Republicii noastre Populare, care va duce mai departe opera de construire a socialismului.

In școala noastră avem diriginte care muncesc cu devotament, sunt apropiate de eleve, le cunosc pe fiecare în parte. Astfel este diriginta anului II A, care cunoscând bine munca întregii clase îndrumând temeinic pe fiecare elevă în parte, a reușit să creeze o disciplină liber consimțită și să ridice nivelul la învățătură al elevelor. Diriginte bune sunt și cele din anul III și IV și la seria C, curs special.

Faptul că munca din școala noastră a dus la însemnate rezultate pozitive se datorește unei planificări amănunțite a muncii, instructiv-educative, controlului permanent al direcției, folosirii juste a armei criticii și autocriticii, a îndrumării și sprijinului permanent al organizației de partid din școală.

Elena Matei
Directoarea Școlii Pedagogice de Educatoare Nr. 2 București

Pentru profesorii de pedagogie

După terminarea materiei cuprinse în broșura III-a de Pedagogie Generală, editată de M.I.P., profesorii de pedagogie vor preda, pe baza Pedagogiei de I. A. Cairov, principalele probleme din capitolele: Educația morală, Educația estetică, Munca în afară de clasă și Munca extrașcolară, Profesorul în școala sovietică, Școala și familia.

Intre timp vor apare încă două broșuri de Pedagogie Generală, scoase de M.I.P., care vor trata despre Didactică și despre Organizațiile de tineret în școală. Aceste broșuri vor fi studiate după terminarea materiei indicate a se preda după Pedagogia de I. A. Cairov.

Deoarece elevii școlilor pedagogice trebue să cunoască temeinic problemele esențiale ale Pedagogiei Generale, profesorii de pedagogie vor continua până la încheerea anului școlar să studieze întregul material indicat mai sus, repetarea materiei acolo unde aceasta este posibil, făcându-se concomitent cu predarea cunoștințelor noi.

Aspecte din activitatea Sindicatului Salariaților din Invățământ-Neamț

Sindicatul Salariaților din Invățământ — Neamț, îndrumat de Partid și sprijinit de organizațiile de masă, duce o luptă intensă pentru stârpirea analfabetismului și culturalizarea masselor din jud. Neamț.

Astfel, în comunele Stejaru, Bodești, Calu și Poiana Tei, învățătorii și profesorii au organizat echipe artistice, pregătind coruri reușite, cu cântece care slăvesc munca și lupta pentru pace a poporului muncitor.

Demne de remarcat, în această privință, sunt rezultatele obținute în comunele Pipirig, Rateș, Răucești și Mărgineni, unde învățătorii au reușit să organizeze echipe de jocuri românești.

In Piatra-Neamț s'a format un colectiv de conferențiari, care prezintă masselor largi populare, din județ, în cadrul serilor culturale și al șezătorilor duminicale, diferite probleme în legătură cu însămânțările, cu acțiunea de colectivizare și cu combaterea superstițiilor. Așa de pildă, tov. Moitescu Gh. a ținut în comuna Mărgineni o conferință cu subiectul: „Cum trăesc oamenii sovietici". La Dărmănești, tov. Stoenescu C., a vorbit despre „Organizarea muncii în colhoz", iar la Ciritei, tov. Ganabedeanu C. a tratat tema: „Rolul științei în combaterea misticismului". Pentru a îndruma țăranii muncitori în efectuarea unor bune însămânțări, tov. Bucătaru Gh. a vorbit în comuna Frumoasa despre: „Incercarea puterii de germinație a semințelor".

„In regiunea de munte, din sus de Broșteni, acolo unde se lucrează la corhănitul butucilor, s'au organizat lecturi la locul de muncă. Invățătorii merg din cabană în cabană, conducând lecturile în colectiv. Cele două broșuri „10 întrebări și 10 răspunsuri" și „Un colhoz milionar" au dat prilejul unor largi participări la discuții. In satul Pântei s'au organizat 5 grupe de cititori.

Având sprijinul Partidului, comitetul sindical în colaborare cu Secțiunea de Invățământ și Cultură și cu organizațiile de massă, a susținut cu deosebită grijă campania alfabetizării. Pentru a cuprinde și a depăși numărul analfabeților prevăzuți în Planul de Stat pe 1950, s'au înmulțit centrele de alfabetizare, s'au organizat echipe de lămurire pe teren și vizite la domiciliu și la centre.

De asemenea, salariații din învățământ au fost îndrumați să mobilizeze în munca de alfabetizare cât mai mulți țărani muncitori.

Astfel, s'a reușit ca, din cei 12.247 analfabeți înscriși, să frecventeze cursurile 8.161, în 334 centre. La aceste centre, au lucrat 1.008 propunători, dintre care 80 au fost instructori voluntari, recrutați dintre muncitori și țărani muncitori cu știință de carte. Datorită muncii susținute a acestor propunători, frecvența a crescut dela 72% la 90%.

Pentru a-și duce sarcinile la îndeplinire cu succes, Sindicatul Salariaților din Invățământ — Neamț ține o strânsă legătură cu sindicatele agricole și forestiere din județ. Aceste sindicate au primit, astfel, dirijori de coruri și profesori de educație fizică pentru îndrumarea echipelor artistice, care au participat la concursurile din Martie.

Pentru ridicarea nivelului ideologic al salariaților din învățământ, sindicatul a organizat trei școli de cadre în Piatra Neamț, Tg. Neamț și Buhuși, frecventate regulat de 120 de membri.

Pentru îmbunătățirea muncii profesionale și însușirea temeinică a experienței pedagogiei sovietice, au luat ființă, în cadrul grupelor sindicale, 54 cercuri de limba rusă, la care învață 813 învățători și profesori.

Sindicatul Neamț are, însă, și o serie de lipsuri. Așa, de pildă, mai sunt încă învățători și profesori care cred că și-au făcut datoria cu activitatea dela clasă și care nu s'au antrenat nici în munca de alfabetizare, nici în activitatea de culturalizare ce se desfășoară în cadrul căminelor culturale.

La fabrica „Reconstrucția", s'au obținut rezultate slabe în munca de alfabetizare, deoarece cadrele didactice nu au cerut sprijinul comitetului de fabrică. Din aceeași cauză, la fabrica „Roznov" și „24 Februarie" nu au fost mobilizați toți analfabeții.

Sindicatul nu a sprijinit îndeaproape întrecerile organizate între centrele de alfabetizare și nici nu a dus suficientă muncă pentru a antrena cât mai mulți țărani muncitori în alfabetizarea neștiutorilor de carte.

Cu toate aceste lipsuri, munca Sindicatului Salariaților din Invățământ-Neamț s'a îmbunătățit mult față de anul trecut și realizările obținute până în prezent ne îndreptățesc a crede că, muncind planificat și colaborând cât mai strâns cu Secțiunea de Invățământ și Cultură, precum și cu organizațiile de massă, acest sindicat va contribui cu hotărîre la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

Maria Grădinescu

In Editura P.M.R. a apărut „I. V. Stalin: Opere, vol. 5". Publicăm mai jos un fragment din această operă, referitor la lupta și rolul revoluționar al ziarului „Pravda".

LA A ZECEA ANIVERSARE A „PRAVDEI"

(Amintiri)

1. EVENIMENTELE DELA LENA

Evenimentele dela Lena au fost rezultatul regimului de „liniștire" stolâpinist. Membrii de partid tineri n'au cunoscut, desigur, și nu-și amintesc de plăcerile acestui regim. In ceeace-i privește pe bătrâni, ei își mai amintesc, probabil, de acele lucruri de blestemată amintire: expedițiile de pedepsire, atacurile banditești împotriva organizațiilor muncitorești, biciuirea în massă a țăranilor și, ca o încununare a tuturor acestora, ultrareacționara Dumă cadetă. Incătușarea gândirii sociale, oboseala și apatia generală, lipsurile și disperarea în rândurile muncitorilor, abrutizarea și intimidarea țăranilor într'o atmosferă de desmăț general al haitei polițisto-moșiero-capitaliste — iată trăsăturile caracteristice ale „liniștirii" stolâpiniste.

Unui observator superficial ar fi putut să i se pară că epoca revoluției a apus pentru vecie, că a început perioada desvoltării „constituționale" a Rusiei după modelul Prusiei. Lichidatorii menșevici vorbeau deschis despre aceasta, propovăduind necesitatea creării unui partid muncitoresc legal stolâpinist. Iar unii vechi „bolșevici", simpatizând în sufletul lor cu această propovăduire, au părăsit din timp rândurile partidului nostru. Triumful cnutului și al întunericului era deplin. „Delăsare desgustătoare" — așa era caracterizată atunci viața politică a Rusiei.

Evenimentele dela Lena s'au abătut ca un uragan asupra acestei „delăsări desgustătoare", desvăluind tuturor un nou tablou. S'a văzut că regimul stolâpinist nu era chiar atât de trainic, că massele detestau Duma, iar clasa muncitoare acumulase destulă energie spre a se avânta în luptă pentru o nouă revoluție. A fost deajuns să fie împușcați muncitori într'un colț îndepărtat al Siberiei (Bodaibo pe Lena) pentru ca în toată Rusia să isbucnească greve, iar proletariatul din Petersburg, ieșind în stradă, să mature din cale dintr'o singură mișcare pe lăudărosul ministru Macarov cu impertinenta lui lozincă: „Așa a fost și așa va fi". Acestea erau primele semne ale puternicei mișcări care începea. „Zvezda" avea dreptate atunci să exclame: „Noi suntem vii, în sângele nostru roșu pâlpâie flacăra forțelor necheltuite...". Era evident un nou avânt al mișcării revoluționare.

In valurile acestei mișcări s'a născut ziarul muncitoresc de massă "Pravda".

2. FONDAREA „PRAVDEI"

Pe la mijlocul lui Aprilie 1912 ne-am adunat într'o seară, în locuința tov. Poletaev, doi deputați în Dumă (Pocrovschi și Poletaev), doi publiciști (Olminschi și Baturim) și eu, membru al C.C. (eu, ca ilegal, mă aflam în „best" la „imunul" Poletaev), am căzut de acord asupra platformei „Pravdei" și am alcătuit primul număr al ziarului. Nu-mi amintesc dacă la această consfătuire au participat Demian Bednâi și Danilov, colaboratori apropiați ai „Pravdei".

Condițiile materiale și de ordin tehnic necesare pentru apariția ziarului existau deja datorită agitației desfășurate de ziarul „Zvezda", datorită simpatiei masselor largi ale muncitorilor și colectelor masive de bani pentru „Pravda" făcute în uzine și fabrici. „Pravda" a fost cu adevărat rezultatul eforturilor clasei muncitoare din Rusia și în primul rând din Petersburg. Fără aceste eforturi ea n'ar fi putut exista.

Era clar care avea să fie fizionomia „Pravdei": „Pravda" era chemată să popularizeze în masse platforma ziarului „Zvezda". „Celor care citesc „Zvezda" — scria „Pravda" în primul număr — și știu cine sunt colaboratorii ei, care sunt și colaboratorii „Pravdei", nu li va fi greu să înțeleagă în ce direcție va lucra „Pravda". Diferența dintre „Zvezda" și „Pravda" consta numai în faptul că, spre deosebire de „Zvezda", „Pravda" nu era destinată muncitorilor înaintați, ci masselor largi ale clasei muncitoare. „Pravda" avea misiunea de a-i ajuta pe muncitorii înaintați să strângă în jurul steagului partidului păturile largi ale clasei muncitoare din Rusia, care se trezeau la lupta cea nouă, dar care erau înapoiate din punct de vedere politic. Tocmai de aceea una din sarcinile pe care și le punea atunci „Pravda" era de a forma publiciști din rândurile muncitorilor înșiși și de a-i antrena în opera de conducere a ziarului.

„Am dori" — scria „Pravda" în primul număr — " ca muncitorii să nu se mărginească la a ne arăta simpatia lor, ci să și colaboreze activ la ziarul nostru. Să nu spună muncitorii că scrisul este pentru ei un lucru cu care nu sunt „deprinși": muncitori publiciști gata formați nu cad din cer, ci se formează pe nesimțite, în procesul activității publicistice. Trebue numai să te apuci cu mai multă îndrăzneală de lucru: odată, de două ori te vei poticni, dar până la urmă vei învăța să scrii..."

3. IMPORTANȚA „PRAVDEI" DIN PUNCT DE VEDERE ORGANIZATORIC

„Pravda" a apărut într'o perioadă a desvoltării partidului nostru când munca ilegală era pe-de-a'ntregul în mâinile bolșevicilor (menșevicii o părăsiseră), iar formele legale de organizare—fracțiunea din Dumă, presa, casele de asistență medicală, casele de asigurări, sindicatele — nu fuseseră încă pe deplin scoase din mâinile menșevicilor. Aceasta a fost perioada luptei hotărîte a bolșevicilor pentru isgonirea lichidatorilor (menșevicii) din organizațiile legale ale clasei muncitoare. Lozinca „scoaterii din posturi" a menșevicilor era în acea vreme lozinca cea mai populară a mișcării muncitorești. Paginile „Pravdei" erau pline de știri despre alungarea lichidatorilor din casele de asigurări, din casele de asistență medicală și din sindicate, în care se cuibăriseră într'o vreme. Toate cele șase mandate de deputat ale colegiului muncitoresc au fost cucerite dela menșevici. In aceeași sau aproape în aceeași situație desnădăjduită se afla și presa menșevică. A fost o luptă cu adevărat eroică dusă pentru partid de muncitorii pătrunși de spiritul bolșevic, căci agenții țarismului nu dormeau, ci îi urmăreau și îi nimiceau pe bolșevici, iar fără acoperiri legale partidul, aruncat în ilegalitate, nu ar fi putut să se desvolte mai departe. Mai mult, dacă nu ar fi cucerit organizațiile legale, partidul n'ar fi putut, în condițiile politice de atunci, să-și întindă antenele spre massele largi și să le unească în jurul steagului său; el s'ar fi rupt de masse și ar fi devenit un cerc închis, redus la sine însuși.

„Pravda" se afla în centrul acestei lupte pentru partid, pentru crearea unui partid muncitoresc de massă. Ea nu era numai un ziar care făcea bilanțul succeselor bolșevicilor în lupta pentru cucerirea organizațiilor muncitorești legale, ci era totodată un centru organizatoric, care unea aceste organizații în jurul nucleelor ilegale ale partidului și îndrepta mișcarea muncitorească spre un țel bine determinat. Tovarășul Lenin a scris încă în „Ce-i de făcut?" (1902) că un ziar central rus de luptă bine pus la punct trebue să fie nu numai un agitator colectiv, ci și un organizator colectiv. Tocmai un astfel de ziar a devenit „Pravda" în perioada luptei împotriva lichidatorilor, pentru menținerea organizațiilor ilegale ale partidului și pentru cucerirea organizațiilor muncitorești legale. Dacă este justă teza că fără victoria asupra lichidatorilor n'am fi avut acel partid puternic, prin coeziunea sa, și invincibil, prin devotamentul său față de proletariat, care a organizat Revoluția din Octombrie 1917, tot atât de just este că munca dârză și plină de abnegație a vechii „Pravde" a pregătit și grăbit în mare măsură această victorie asupra lichidatorilor. In acest sens vechea „Pravdă" a fost neîndoelnic prevestitoarea glorioaselor victorii viitoare ale proletariatului rus.

„Pravda" nr. 98 din 5 Mai 1922
semnat: I. Stalin.

*) „Best" inseamnă în Persia un refugiu din care persoana urmărită de autorități nu poate fi scoasă cu forța. — **Nota Red.**

Bibliografie

Cărți noi pentru copii

In „Editura Tineretului" au apărut recent două cărți noi pentru copii.

Cartea lui *I. Vasilenco*, „*Prietenii mei*", cuprinde câteva povestiri cu subiecte din viața copiilor. In unele, Vasilenco zugrăvește aspecte ale vieții de mizerie pe care o trăiau în trecut copiii din Rusia, sub regimul țarist. In altele, povestind întâmplări din anii războiului civil sau ai Marelui Război pentru Apărarea Patreei, descrie acțiunile curajoase ale unor copii, pe care lupta pentru un trai mai bun, lupta pentru eliberarea patriei cotropite de fasciști, îi învață să înfrângă greutățile.

Eroii povestirii lui *Juri Sotnic* „Isprăvile noastre" sunt câțiva copii sovietici, care întorși din refugiu după eliberarea orașului lor de sub teroarea armatelor fasciste, se grăbesc să-și refacă singuri școala distrusă.

Acțiunile micilor eroi din cele două cărți, curajul de care dau dovadă în diferitele ocazii, spiritul de inițiativă și dragoste pentru învățătură, care-i animă, patriotismul care-i caracterizează—toate acestea constitue exemple pline de învățăminte pentru micii cititori din Republica noastră Populară.

Cum trebue să sprijine Sindicatele Salariaților din Învățământ încheerea anului școlar

Hotărîrea Ministerului Invățământului Public cu privire la pregătirea încheerii anului școlar în școlile elementare și medii a provocat un interes deosebit în lumea tuturor acelora care se interesează de problemele școlare.

Presa noastră — începând cu organul central al P.M.R., „Scânteia", care a publicat un amplu și documentat articol de fond intitulat „Să pregătim temeinic încheerea anului școlar", — s'a ocupat și ea pe larg de această problemă, dovedind astfel că, așa cum a arătat tov. ministru Popescu-Doreanu la conferința de presă dela Ministerul Invățământului Public, învățământul a devenit într'adevăr „o problemă a întregului nostru popor muncitor".

Sub îndrumarea Partidului și conform prevederilor Planului de Stat pe 1950, învățământul are ca sarcină să dea, la sfârșitul acestui an, un important număr de absolvenți ai școlilor elementare și medii, bine pregătiți, care să poată urma mai departe cursurile școlilor de un grad superior sau să intre în producție.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini este nevoie de eforturi tot mai încordate, atât ale cadrelor didactice cât și ale elevilor și ale studenților.

Printr'o serie întreagă de măsuri luate pe teren, prin îndrumările date, Ministerul Invățământului Public s'a îngrijit din vreme de crearea condițiilor necesare unei cât mai bune pregătiri a lucrărilor de sfârșit de an.

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, printr'o circulară trimisă de curând pe teren, precum și cu prilejul Plenarei lărgite a Comitetului său Central, din 23 Aprilie, a trasat sarcinile ce revin sindicatelor noastre de invățământ și de studenți în vederea terminării în cât mai bune condițiuni a anului școlar în curs.

Sarcinile sindicatelor de invățământ în această privință sunt precise, concrete.

Sindicatele trebue să lămurească și să mobilizeze pe membrii lor pentru a-și spori eforturile în munca instructiv-educativă, în asigurarea unei mai bune pregătiri a elevilor.

Cadrele didactice nu trebue să înțeleagă însă că datoria lor e numai să dea un număr mare de absolvenți. Fiecare elev promovat, fiecare absolvent trebue să fie cât mai bine pregătit pentru a deveni un factor activ în construirea socialismului.

Comitetele sindicale au sarcina de a mobiliza cadrele didactice, arătându-le că eforturile pentru o cât mai temeinică pregătire a sfârșitului de an școlar înseamnă partea lor importantă de contribuție la îndeplinirea Planului de Stat. Examenele de sfârșit de an vor însemna o verificare nu numai a cunoștințelor elevilor, ci și a pregătirii și a felului de muncă al cadrelor didactice.

Sindicatele vor recomanda membrilor lor, învățători și profesori, ca, mai ales în această perioadă, să fie cât mai mult în mijlocul elevilor și studenților, să sprijine cercurile de meditații ale elevilor, grupele de învățătură și grupele de studenți, să le planifice munca, să le arate amănunțit asupra căror părți din materie trebue să insiste și cum să aprofundeze problemele de bază.

O atenție deosebită trebue să acorde membrii sindicatelor noastre ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură.

Responsabilul de grupă sindicală trebue să fie factorul mobilizator în această muncă. El are sarcina de a sprijini pe membrii grupei sale în ajutorarea acestor elevi și, totodată, de a antrena în această acțiune cât mai mulți elevi fruntași.

Deasemeni, se va atrage atenția tovarășilor din grupele noastre sindicale că este absolut necesar să dea mai multă atenție notării elevilor. Profesorii nu trebue să cadă în greșeala de a scădea notele la studii elevilor care au abateri disciplinare. Notele trebue să fie aprecierea cantității și calității cunoștințelor, a temeiniciei lor și a progresului făcut de elev. Ele trebue să reprezinte și să exprime corect aprecierea justă a profesorului sau învățătorului examinator. Arbitrariul în notarea elevilor trebue să dispară și să fie înlocuit cu judecata chibzuită, cântărită, a răspunsurilor date de cei examinați.

Pentru a înlătura orice abateri în această privință, sindicatele vor căuta să lămurească pe membrii lor din invățământ că indulgența fără rost în acordarea notelor nemeritate, indiferentismul unora față de absențele nejustificate ale elevilor sau studenților, ba chiar și încurajarea directă la chiul prin acordarea cu ușurință a scuzilor de frecvență, etc. sunt tot atâtea încurajări condamnabile la nerespectarea datoriei elementare a elevului, a studentului, față de invățământ, față de Patrie.

De aceea, sindicatele vor populariza, atât în cadrul grupelor sindicale, cât și prin gazetele de perete, prin corespondențele trimise la „Gazeta Invățământului", presei locale, etc., pe tovarășii care își fac datoria conștiincios, își îmbunătățesc metodele de muncă și au o justă comportare față de elevi și studenți. Alături de această acțiune, sindicatele vor demasca și combate, pe toate căile, pe acela care se arată delăsători în muncă și care se dovedesc rutinari, ori deadreptul ostili metodelor noi de muncă.

Ascuțirea vigilenței față de elementele care, prin inactivitatea lor sau prin acțiuni lăturalnice sau fățiș dușmănoase, stinghereșc buna pregătire a elevilor și a studenților și, deci, împiedică realizarea Planului de Stat, este o datorie imperioasă a tuturor oamenilor muncii din invățământ care vor să ajute cu sinceritate, la construirea socialismului în Patria noastră.

Pentru a antrena și pe părinții elevilor în munca de pregătire a încheerii anului școlar, unitățile sindicale vor lua legătura cu organizațiile în care aceștia sunt încadrați, pentru ca toate organizațiile de massă să ajute la mobilizarea părinților în sprijinirea școlii. Părinții vor trebui lămuriți că au datoria de a crea copiilor condiții de pregătire serioasă în vederea examenelor.

Va trebui adâncită, în deosebi, legătura cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, deoarece numai o bună colaborare între cadrele didactice și aceste organizații poate crea condițiile necesare educației comuniste a elevilor și poate asigura succesul în bătălia bunei pregătiri a sfârșitului de an școlar.

Sindicatelor studențești le revine sarcina importantă de a asigura o bună funcționare a grupelor de studenți, prin respectarea orelor de seminarii, prin respectarea punctualității, prin întărirea frecvenței și a disciplinei.

Ele vor îndemna și îndruma pe studenți să-și planifice munca, să învețe cu continuitate, să-și însușească materia în ceeace are ea mai substanțial, să studieze bibliografia indicată de colectivele de catedră respective și să se pătrundă de conștiința că astfel își îndeplinesc în primul rând o datorie patriotică.

Așa după cum muncitorii din fabrici, din uzine și de pe ogoare își sporesc eforturile lor, fiind siguri că cu fiecare metru de pânză în plus, cu fiecare tonă de oțel și de cărbuni, cu fiecare hectar arat peste Plan, ei întăresc lagărul păcii și al socialismului, tot astfel elevii, studenții, învățătorii și profesorii trebue să înțeleagă că toate succesele la învățătură sunt lovituri puternice date imperialiștilor anglo-americani.

Sindicatele de invățământ au sarcina de a lămuri pe membrii lor că, luptând pentru asigurarea numărului de promovați și de absolvenți prevăzuți în plan, muncind cu tot devotamentul pentru asimilarea cunoștințelor necesare și pentru o cât mai temeinică aprofundare a materialului prevăzut în programele școlare, ei sprijină lupta pentru pace la care s'au atașat cu toată convingerea și cu tot entuziasmul.

Elevi și studenți, învățători și profesori, uniți într'un efort susținut, muncind cu râvnă și cu o încordare tot mai mare în dorința de a încheia anul școlar 1949/950 în condițiile cele mai bune, vor putea spune la sfârșitul acestei munci: „Am contribuit și eu cu partea mea la realizarea Planului nostru de Stat, la construirea socialismului în scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română, la întărirea frontului păcii.

Emil Boldan
Membru în Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Sărbătorirea zilei de 9 Mai în școli

Ministerul Invățământului Public a trimis Secțiilor de Invățământ următoarea circulară:

Ziua de 9 Mai este ziua în care se sărbătorește cucerirea, în 1877, cu ajutorul armatei rusești, a independenței poporului nostru de sub jugul otoman, precum și ziua în care glorioasa Armată Sovietică a cucerit măreața victorie asupra fascismului, eliberându-ne de sub jugul hitlerismului. Pentru a sărbători Ziua Victoriei, în școli, în ultima oră de curs, în ziua de 8 Mai, se va vorbi elevilor despre importanța acestei zile. Directorul sau unul din profesori sau învățători va arăta elevilor prietenia dintre poporul român și cel rus, ajutorul acordat poporului nostru pentru cucerirea independenței din 1877 și pentru eliberarea de sub jugul hitlerist. El va vorbi despre eroismul și sacrificiile ostașilor sovietici în lupta pentru doborîrea fascismului, pentru libertate și pentru cucerirea păcii.

LA A CINCEA ANIVERSARE A ELIBERĂRII CEHOSLOVACIEI

Oraşele germane erau rând pe rând eliberate de către glorioasele Armate Sovietice, care înaintau victorioase către Berlin. Totuşi, cuibul de viespi al fasciştilor germani din Cehoslovacia rezista, cu toate că soarta lor era pecetluită. Se temeau năpârcile hitleriste, că vor trebui să dea socoteală pentru toate fărădelegile comise împotriva poporului cehoslovac ca şi a celorlalte popoare şi credeau că printr'o „minune", ar putea să cadă în tabăra anglo-americanilor, care, în 1938, le deschisese drumul către subjugarea poporului cehoslovac. Dar Armata Sovietică, eliberatoarea popoarelor, înainta fulgerător.

Atunci populaţia din Praga a pornit acţiunea insurecţională împotriva ocupanţilor nazişti. Patru zile muncitorimea cehoslovacă a rezistat eroic atacurilor unui ocupant cu mult superior. Lupta partizanilor pentru eliberare a fost grea şi plină de jertfe, dar succesul ei s'a datorat eroismului de massă al muncitorilor, conducerii neînfricate a Partidului Comunist şi în primul rând faptului că Armatele Sovietice nimiceau necruţător maşina de război germană.

Organizarea atacului împotriva ocupanţilor fascişti a fost atât de bine pregătită încât, în prima zi, au fost luaţi prizonieri mii de soldaţi germani, iar 10.000 de luptători au fost echipaţi cu armament capturat dela trupele naziste distruse. Cu tot eroismul, populaţia din Praga n'ar fi putut rezista multă vreme trupelor SS, tancurilor Wermacht-ului şi avioanelor Luftwaffe-ului. Dar la 9 Mai 1945 în ziua când resturile armatei germane semnau armistiţiul în chiar bârlogul ficărei naziste — au pătruns în Praga armatele mareşalului Koniev şi tancurile generalului Rybolk, sdrobind rezistenţa înverşunată a armatelor lui Schroner, care căuta să-şi croiască drum spre Alpii Bavariei.

Din 50 de fortăreţe trăgeau naziştii împotriva Armatelor Sovietice care, peste terenuri minate, sârmă ghimpată, văi şi dealuri se îndreptau spre Praga.

Un strigăt triumfal a cuprins văzduhul: ARMATA ROŞIE. Ostaşii sovietici se aflau la Nord şi la Sud de oraş. Unităţile sovietice s'au revărsat pe străzile oraşului. Se mai auzeau încă împuşcături, dar populaţia se agăţa de tancuri, şi se alătura unităţilor sovietice. Printre împuşcături cetăţenii din Klimovice râdeau şi plângeau totodată. Pe platourile de lângă Holice şi Hohonin luptele erau încă în toi, situaţia era disperată. Dar deodată se auzi de afară: „ Nu vă temeţi : suntem aici". Erau eliberatorii, eroicii ostaşi sovietici.

...Au trecut cinci ani de atunci. Sub conducerea Partidului, patrioţii au schimbat mitraliera şi grenada cu mistria şi strungul. În munca paşnică de reconstrucţie, oamenii muncii s'au avântat cu toată dârzenia revoluţionară. Hotărîrea de a păşi pe drumul luminos al socialismului a făcut ca poporul cehoslovac să lupte împotriva acelora care visau să-l subjuge din nou, de astădată cu ajutorul dolarilor. Degeaba a încercat burghezia, care odinioară făcuse jocul hitleriştilor, să pună mâna pe putere printr'o lovitură de stat, şi să provoace intervenţia imperialiştilor anglo-americani. Vigilenţa clasei muncitoare cehoslovace şi a avantgărzii sale, Partidul Comunist Cehoslovac, au demascat şi înfrânt uneltirile duşmanului. Lupta revoluţionară a câştigat mereu teren, astfel încât paşirea hotărîtă pe drumul socialismului s'a putut treptat realiza şi bunăstarea poporului a crescut considerabil depăşind nivelul dinainte de război.

Pedepsirea colaboraţioniştilor şi confiscarea bunurilor lor, înfăptuirea reformei agrare şi constituirea comitetelor populare ca organe locale ale puterii de stat precum şi naţionalizarea principalelor mijloace de producţie au îngăduit ca să se planifice economia. După înfăptuirea cu succes a planului bienal, poporul cehoslovac a trecut la traducerea în viaţă a planului cincinal.

Ca şi în celelalte ţări de democraţie populară, un rol hotărîtor în construirea socialismului îl are ajutorul multilateral, sprijinul generos al Uniunii Sovietice.

Poporul cehoslovac sărbătoreşte a cincea aniversare a eliberării Cehoslovaciei în plină luptă şi muncă pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Poporul român, a cărui armată a luptat alături de glorioasa Armată Sovietică pentru eliberarea Cehoslovaciei, priveşte cu dragoste lupta dusă de poporul cehoslovac în frunte cu clasa sa muncitoare, condusă de Partidul său Comunist.

Lupta poporului cehoslovac pentru făurirea unei vieţi din ce în ce mai bune pentru oamenii muncii, înseamnă un pas hotărît mai departe pe drumul întăririi lagărului democraţiei şi al păcii, condus de marea Uniune Sovietică.

Festivalul dat cu prilejul aniversării unui an dela înființarea organizației de pionieri din R. P. R.

In după amiaza zilei de 29 Aprilie a avut loc, în sala Teatrului C.G.M. din Capitală, festivalul pionierilor, dat în cinstea aniversării unui an dela înființarea organizației de pionieri din R.P.R.

Au fost de față: Gh. Florescu, membru al C. C. al P.M.R. și secretar al C.C. al U.T.M., Paul Cornea, Ion Fazekas, Petre Drocan, secretari ai C.C. al U.T.M. Din partea Sfatului Pionierilor din Capitală, au luat parte: acad. Barbu Lăzăreanu, M. Beniuc, artista Lucia Sturza-Bulandra, M. Breslaşu şi alţii.

Festivalul a fost deschis de tov. Teodor Prunea, care a adus pionierilor din Capitală salutul călduros şi felicitările Comitetului Central al U.T.M., făcând apoi o scurtă analiză a succeselor obţinute de organizaţia de pionieri în primul an de activitate, desfăşurată sub grija părintească a Partidului şi sub îndrumarea de zi de zi a U.T.M.-ului.

Cântecele executate minunat de corul şi ansamblul de acordeoane al pionierilor din Capitală au fost răsplătite cu aplauze furtunoase. Simplitatea şi corectitudinea demonstraţiei de gimnastică, executată de pionierii dela şcolile elementare din oraşul Militari, cât şi a dansurilor din Lunca Dunării, executate de pionierii şcolii elementare de băeţi şi fete Nr. 7, au ilustrat munca rodnică depusă de organizaţia de pionieri din şcoală.

Intreaga manifestare artistică oglindea ataşamentul şi dragostea pionierilor pentru tovarăşul Stalin, apărătorul păcii, prietenul şi învăţătorul iubit al copiilor oamenilor muncii din întreaga lume.

Duminică 30 Aprilie, cu prilejul aniversării unui an dela înfiinţarea organizaţiei de pionieri din R.P.R., a avut loc darea în folosinţa pionierilor a unei părţi a Palatului Pionierilor din Capitală.

La această festivitate au luat parte: tov. Liuba Chişinevschi, membru al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al C.G.M., Constanţa Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale şi preşedinte al UFDR, Gh. Florescu, membru al C.C. al P.M.R. şi secretar al C.C. al U.T.M., Paul Cornea, Petre Drocan, secretari ai C.C. al U.T.M. şi numeroşi activişti ai C.C. al U.T.M., părinţi şi pionieri.

Festivitatea a fost deschisă de M. Tionsac, din partea organizaţiei de pionieri din Capitală, care a dat cuvântul apoi tovarăşului Drocan Petre. Acesta a arătat că, sub îndrumarea şi cu ajutorul Partidului, Comitetul Central al U.T.M. s'a îngrijit de repararea şi amenajarea Palatului Pionierilor din Capitală.

Palatul Pionierilor — a spus tov. Drocan Petre — constituie darul pe care l-a făcut pionierilor Partidul, cu ocazia împlinirii unui an dela înfiinţarea organizaţiei de pionieri. Palatul Pionierilor — a spus în continuare vorbitorul — va constitui un loc de odihnă şi învăţătură pentru toţi copiii oamenilor muncii din ţara noastră.

Din partea părinţilor a vorbit tov. Papadopol, muncitor ceferist, care a adus Partidului mulţumirile părinţilor pentru frumosul dar oferit pionierilor.

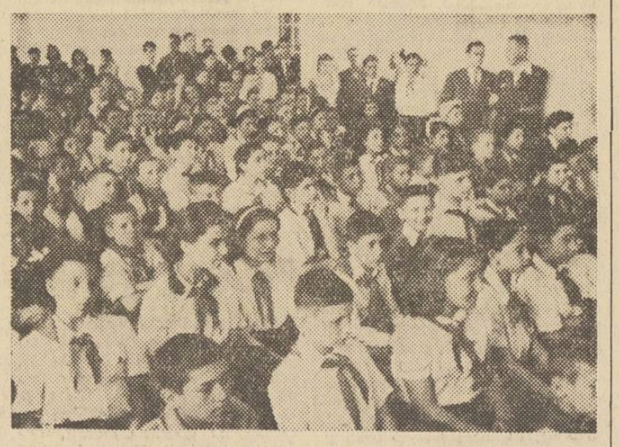

Un aspect al sălii în timpul festivalului

FESTIVITATEA DE INCHIDERE A CONCURSULUI ECHIPELOR ARTISTICE SINDICALE

In zilele de 27, 28, 29 Aprilie a. c. a avut loc la Arenele din Parcul Libertăţii festivitatea închiderii celui de al doilea concurs pe ţară de coruri şi echipe de joc ale sindicatelor, concurs organizat de Confederaţia Generală a Muncii în cinstea zilei de 1 Mai.

Au fost de faţă tov.: Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al P.M.R., Gh. Apostol, Liuba Chişinevschi, Leonte Răutu, Petre Borilă şi alţi membri ai C.C. al P.M.R. şi ai Guvernului. Totodată au mai participat şi delegaţiile străine care au fost invitate cu ocazia zilei de 1 Mai.

Din partea Comitetului Executiv al C.G.M., a luat cuvântul tov. Stelian Moraru care a arătat că participarea la concurs a celor 100.000 de oameni ai muncii constituie o dovadă a creşterii avântului cultural în ţara noastră sub îndrumarea Partidului şi a caracterului de massă pe care l-a luat activitatea culturală a sindicatelor. In încheere, tov. Stelian Moraru a adus în numele Comitetului Executiv al C. G. M. cele mai calde felicitări şi mulţumiri sutelor de mii de muncitori şi funcţionari, care prin munca lor de fiecare zi au făcut posibilă organizarea celui de al doilea concurs pe ţară de coruri şi echipe de joc.

In afară de echipele sindicatelor din întreprinderi, uzine, fabrici, publicul a apreciat contribuţia echipelor sindicatelor salariaţilor din învăţământ. Astfel, dansul „Bătrâneasă" executat de echipa Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ din Rădăuţi, dansul „Rata" executat de echipa Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ din Bucureşti sau cântecele executate de corul salariaţilor din învăţământ din jud. Sibiu, au fost aplaudate de întreaga asistenţă.

In lupta pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii şi aprofundării caracterului de massă al activităţii culturale. Sindicatele Salariaţilor din Invăţământ din ţară şi-au dat partea lor de contribuţie.

Astfel, este demnă de remarcat activitatea Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ din Câmpulung-Moldovenesc, care deşi avea un număr mic de salariaţi (în reşedinţa de judeţ chiar foarte puţini) totuşi a format un cor de 80 de persoane. Unii din coriştii veneau la repetiţie chiar dela 30—40 km. Dragostea lor faţă de cântecele poporului, faţă de poporul muncitor, spiritul de abnegaţie al cadrelor didactice merită sublinierea cuvenită. La fel, succesul obţinut de echipa Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ din Sibiu care, datorită unei omogenităţi perfecte, unei conştiincioase pregătiri, a prezentat cântece româneşti, germane, maghiare cu o execuţie perfectă. Premiul I vine să răsplătească şi să încunune munca lor de un an de zile — premiu care constituie un nou îmbold la muncă, la lupta pentru realizarea Planului, la lupta pentru pace.

POŞTA REDACŢIEI

● *Peregrinus Blajani - Buzău.* Pentru a deveni profesor trebue să fiţi absolventul unei facultăţi sau institut şi să aveţi examenul de Stat pentru specialitatea respectivă. Pentru un absolvent al vechilor şcoli normale se dau aceleaşi drepturi de înscriere la examenele de admitere în facultăţi şi institute ca şi pentru absolvenţii şcolilor pedagogice.

● Ciurea Petre — Vâlcea, Vinaciu-Beiuş, un grup de profesori suplinitori-Braşov. *Problema practicii pedagogice în învăţământul superior (seminariul pedagogic) n'a fost încă rezolvată. In ce priveşte problema „titularizărilor" adresaţi-vă Secţiunii de Invăţământ Judeţene care a primit decizia Nr. 42.844/950 pentru reglementarea situaţiei unei categorii de suplinitori.*

● Un grup de elevi. *In legătură cu examenele particulare (dacă astfel de examene există) la şcolile tehnice agricole, adresaţi-vă Ministerului Agriculturii, Direcţia Invăţământ, care se ocupă special de această categorie de şcoli.*

● I. Iancu — Ţigăneşti-Teleorman. Dacă aveţi un an în învăţământ şi bacalaureatul, veţi putea fi încadrată ca învăţătoare gradul IV, după trecerea unui examen. Pentru amănunte adresaţi-vă Secţiunii de Invăţământ şi cercetaţi decizia Ministerului Invăţământului Public, publicată în Buletinul Oficial din 26 Aprilie 1950.

● Constantin Bucur. Pentru informaţii privind şcolile speciale de desenatori tehnici, adresaţi-vă Ministerului Construcţiilor. O altă modalitate este să vă prezentaţi la examenele organizate de diferite întreprinderi industriale, petrolifere, miniere, etc. pentru recrutarea de cadre necesare producţiei. Acestea organizează, potrivit nevoilor lor, diferite cursuri de specializare.

● Prof. GHEŢIE CONSTANTIN-Gherla. — Corespondenţa dvs. referitoare la aprecierea muncii elevilor în şcoală cuprinde o seamă de consideraţii juste, dar prea generale. Vă rugăm să ne scrieţi despre modul cum aplicaţi, în şcoala dvs. aceste principii generale de apreciere a elevilor. Infăţişaţi-ne un caz concret de urmărire a muncii elevilor şi de ridicare a nivelului lor la învăţătură.

● A. Păsculescu — Gherla. *Biblioteca este într'adevăr una din condiţiile importante în asigurarea unui învăţământ temeinic. Este important faptul că la şcoala dvs. a luat fiinţă o bibliotecă şcolară. Nu se vede însă, din articolul dvs., prin ce mijloace aţi izbutit să aveţi un însemnat număr de volume noi şi nici cum este organizată difuzarea cărţii.*

● *Natalia Savin şi Tamara Puiu.* — Traducerile pe care ni le trimiteţi sunt deosebit de interesante.

Noi aşteptăm însă de pe teren şi articole în care să se vadă cum se duce munca în şcolile noastre pe *baza învăţămintelor* trase din materialul sovietic.

● Pirovschi Ladislau. — *Biblioteca şcolară joacă un rol important în formarea elevilor noştri. Principalul însă este priceperea profesorului în cultivarea gustului de citit precum şi în organizarea şi funcţionarea bibliotecii. Felul în care se desfăşoară activitatea în cadrul bibliotecii Nr. 110 din Moscova este foarte interesant şi instructiv. Dvs. care cunoaşteţi şi aplicaţi sistemul acestei şcoli aţi putea să ne prezentaţi un articol în care să se vadă în ce măsură v'a servit experienţa acelei biblioteci şi rezultatele practice obţinute în şcoala ce o conduceţi.*

Un astfel de articol ar putea servi şi altor şcoli în munca de organizare şi funcţionare a bibliotecilor şcolare.

● STROE-Buzău. Dacă doriţi să obţineţi diploma de capacitate pentru învăţător, înscrişi-vă, ca pregătit în particular, la examenele de an din Iunie-August. In doi ani vă puteţi completa studiile şi prezenta la examenul de absolvire al unei şcoli pedagogice.

● **BARBU TRAIAN-Buzău.** Materialul prezentat de dvs. în cadrul „lecţiei practice de geografie la clasa V-a", prezintă o privire de ansamblu asupra celor văzute şi constatate la staţiunea meteorologică locală. Nu se vede un plan bine gândit asupra modului de desfăşurare a lecţiei, cu repartizarea acesteia pe diferite momente. Vizita dvs. la staţiunea meteorologică cu elevii din clasa V-a, organizată în vederea consolidării şi reimprospătării cunoştinţelor elevilor este o metodă care merită să fie luată în considerare. Totdeauna, însă, trebue procedat cu obiective precise, urmărite după un plan din timp stabilit.

NOTE POLITICE EXTERNE

Se împlinesc 5 ani la 8 Mai de când glorioasa Armată Sovietică a repurtat istorica victorie împotriva Germaniei hitleriste. La 8 Mai 1945 trupele fasciste hitleriste au capitulat în mod necondiţionat. Victoria fără seamăn a Uniunii Sovietice asupra hitlerismului a însemnat nu numai eliberarea popoarelor înrobite de cotropitorii hitlerişti ci eliberarea a însuşi poporului german care îndurase timp de 12 ani regimul de teroare nazist.

Armata Sovietică, cea mai puternică armată din lume, a purtat un război de nimicire împotriva fascismului; ea însă n'a urmărit şi nimicirea poporului german. „Hitlerii vin şi se duc, însă poporul german, statul german, rămâne" — a spus încă din anul 1942 I. V. Stalin.

După nimicirea forţelor fasciste, Uniunea Sovietică a trecut la aplicarea acordului dela Potsdam. Nu la fel au procedat puterile apusene imperialiste; ele au trecut la desmembrarea Germaniei pentru a putea exploata după poftă teritoriile ocupate, pentru a trezi deasemenea în rândurile înapoiate ale poporului german spiritul vechi, revanşard, pentru a le ataţa împotriva Uniunii Sovietice, pentru a transforma Germania într'o bază economică şi militară de agresiune antisovietică.

In zona sovietică de ocupaţie s'a născut în schimb şi înfloreşte o nouă Germanie, o Germanie democratică, iubitoare de pace şi de libertate. In opera de reconstrucţie paşnică şi de transformare democratică, Germania răsăriteană primeşte ajutorul de nepreţuit al Uniunii Sovietice care a întins o mână generoasă poporului muncitor german.

La 7 Octombrie 1949 a fost proclamată la Berlin Republica Democrată Germană şi în aceeaşi zi a intrat în vigoare Constituţia R. D. Germane. „Constituirea Republicii Democrate Germane, iubitoare de pace, înseamnă un punct de cotitură în istoria Europei — a spus tovarăşul Stalin în acel moment. Nu poate fi îndoială că existenţa unei Germanii iubitoare de pace şi democratice, alături de existenţa Uniunii Sovietice, iubitoare de pace, exclude posibilitatea unor noui războaie în Europa, pune capăt vărsărilor de sânge în Europa şi face imposibilă înrobirea ţărilor europene de către imperialiştii mondiali".

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană, înlăuntrul lagărului popoarelor iubitoare de pace, îşi strâng rândurile în jurul marii Uniuni Sovietice. Legături din ce în ce mai trainice se stabilesc între oamenii muncii germani şi oamenii sovietici care le-au adus libertatea şi le-au deschis calea construirii unei vieţi noi, libere şi fericite.

Imperialiştilor americani, englezi, francezi şi celor germani, aţâţătorilor la un nou război, oamenii muncii din Germania le răspund semnând cu hotărîre şi avânt Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii. Poporul german refuză să devină din nou infanterie de masacru la dispoziţia imperialiştilor autohtoni sau la cheremul imperialiştilor anglo-americani.

In Statele-Unite economia este pusă sub semnul militarizării crescânde. Cursa înarmărilor capătă un ritm din ce în ce mai besmetic. Monopoliştii americani încearcă astfel să amelioreze şi să încetinească desvoltarea crizei în U.S.A. Alocările pentru programul de înarmare pe anul curent în buget întrec suma de 28 miliarde de dolari.

Monopolurile capitaliste, care primesc comenzi uriaşe de război din partea guvernului, încasează beneficii uriaşe. Finanţele ţării merg însă continuu spre catastrofă. Anul acesta deficitul va fi de 6.700 milioane de dolari. Odată cu alocările militare — soluţia guvernului american pentru evitarea agravării crizei — cresc însă şi impozitele aşezate pe spinarea celor ce muncesc. Costul vieţii creşte astfel neîncetat în timp ce puterea de cumpărare a celor mulţi scade mereu. Scăderea producţiei devine astfel de neînlăturat şi odată cu ea, deasemenea, agravarea crizei.

Comerţul american este în decădere şi pe pieţele străine, cu toate alocările planului Marshall, cu tot dumpingul pe care-l practică el. Şomajul creşte în massă. La cele 6 milioane de şomeri totali câţi sunt azi în Statele Unite, trebuesc adăogate milioanele de şomeri parţiali. Chiar ziarele americane, prevăd, şi pentru acest an, o creştere a şomajului cu 1.500.000.

Grav atinsă de criză este şi agricultura americană. Exodul muncitorilor din agricultură a crescut în Februarie 1950 cu 760.000 faţă de aceeaşi lună a anului trecut. Şeptelul scade. Suprafeţele de însămânţare sunt reduse. Nesfârşite cantităţi de produse alimentare, grâu, cartofi, sunt distruse, socotite ca „surpluşuri" pentru a împiedeca scăderea preţurilor în timp ce milioane de muncitori şomeri mor de foame. Cu 30 la sută au crescut în acest timp, dela 1948 la 1949, beneficiile monopoliştilor americani.

Corespondenţii sovietici în Statele Unite, Grigoriev şi Filippov, care au publicat un important articol în „Pravda" intitulat „Sub loviturile crizei crescânde" —din care am scos datele de mai sus— descriu toate încercările zadarnice pe care le fac Statele-Unite de a împiedeca agravarea crizei. Povara crizei, arată ei, nu este purtată numai de poporul muncitor din U.S.A., ci şi de popoarele ţărilor marshallizate. Ţările din Europa Occidentală sunt jefuite fără pic de ruşine de monopoliştii americani. Cu toate acestea, decăderea catastrofală a economiei americane, nu va putea fi împiedecată; ea este cauzată de structura capitalismului, de putreziciunea fără leac a capitalismului în stadiul său ultim, în stadiul imperialist.

Mii de cetăţeni sunt maltrataţi şi schingiuiţi în închisorile Greciei monarho-fasciste din insula Yur, alte mii în lagărele de concentrare de pe insula Makronisos. O legislaţie de cea mai pură speţă fascistă ţine sub teroare pe cei neintemniţaţi. Grecia este un adevărat protectorat american în care gauleiterii Statelor Unite îşi dictează voinţa şi capriciile.

De curând, luând cuvântul în Parlament, deputatul Kristakos, din coaliţia democratică, a arătat că deşi programul guvernului vorbeşte de mai multe ori despre independenţa naţională, de fapt Grecia este un protectorat american. Kristakos a amintit că legea Nr. 694 din 1948, drept pildă, în afară de faptul că acordă firmelor americane tot felul de drepturi şi privilegii, dă tuturor americanilor din Grecia dreptul de extrateritorialitate. Aceasta înseamnă, a declarat deputatul Kristakos, că orice american ar putea, spre exemplu, să ucidă un membru al Parlamentului grec şi să nu fie judecat de un tribunal grec.

Pe baza legislaţiei fasciste actuale, nu poate fi realizată unitatea poporului, a spus Kristakos, El a subliniat că interesele cele mai vitale ale ţării întregi, cer decretarea amnistiei generale.

Fireşte deputatul Kristakos a fost des întrerupt de deputaţii de dreapta care proferau la adresa lui tot felul de ameninţări.

In aceeaşi şedinţă, deputaţii Stefanopulos, ţinând de partidul populist, şi Kasimatis, ţinând de partidul liberal, au susţinut teza continuării politicii de aservire a Greciei faţă de imperialismul american. Deputatul Grigoriades însă, fruntaş liberal de stânga, s'a ridicat împotriva acestei politici, opunându-se deasemenea continuării politicii de neprietenie faţă de Uniunea Sovietică.

El a declarat: „Poporul grec este recunoscător pentru sângele pe care soldaţii ruşi l-au vărsat la Adrianopole pentru a desăvârşi eliberarea Greciei de sub jugul turcesc şi, în ultimul război, pentru eliberarea Greciei de sub ocupaţia germană, în 1944, de către trupele lui Tolbuhin".

Grigoriades a arătat deasemenea, că, pe plan intern, pacea în ţară nu poate fi asigurată decât printr'o amnistie generală necondiţionată, prin înapoierea în patrie a fiilor poporului grec din străinătate şi din închisori, prin legalizarea activităţii Partidului Comunist.

Grigoriades a arătat şi el cum lichidează americanii independenţa economică a Greciei şi a spus că ajutorul aliaţilor nu poate fi acceptat cu condiţia pierderii independenţei naţionale a Greciei şi a dreptului de a decide ea însăşi cum să se folosească de acest drept.

Cauza viteazului popor grec, care are o nobilă tradiţie de luptă pentru libertate şi independenţă naţională, va izbândi până la urmă, împotriva imperialiştilor americani, noii cotropitori ai pământului Eladei.

IN ATENŢIA PROFESORILOR DE LIMBA ROMÂNĂ

Pentru a nu se produce întârziere în difuzarea manualului provizoriu de clasa a IX-a, partea a II-a, s'a renunţat la tipărirea unei „errate" care să însoţească broşura. De aceea se atrage aici atenţia profesorilor de limbă română asupra greşelilor de tipar strecurate, ca de pildă:

La pagina 25 (valoarea numerică a literelor cirilice): litera ot (=700) să fie înlocuită cu litera *psi*, iar litera *gea* (=800) cu litera *ot*; litera *nas* (ultima din grupul cirilic cu valoarea numerică de 7458) se înlocueşte cu *litera ije*.

Fraza următoare, dela mijlocul aceleeaşi pagini, trebue citită astfel: *„Literele care notau numere aveau, deasupra lor, un semn distinctiv numit tildă sau childă (~).*

Trebue să se atragă atenţia elevilor că, în textele cirilice, literele cu valoare numerică au întotdeauna acest semn deasupra lor, deşi în manual *tilda apare numai de câteva ori.*

La pagina 28 (nota din subsolul paginii) cuvântul scris cu caractere greceşti să fie urmat, în paranteză, de transcrierea cu caractere latine: *apocrifos.*

La pagina 31 (rândul 8, de jos) în loc de *apăr* să se citească *apar.*

La pagina 39 (rândul 2 de sus) să se citească *desetina* în loc de *de setina.*

La pagina 68 (rândul 4 de jos) în loc de *spune-lume*, se va citi: *spume-lume.*

La pagina 70 (rândul 5 de sus) în loc de *nevoii* să se citească *nevoii.*

La pagina 71 (rândul 14 de sus) în loc de Flori de virtute să se citească *Floarea virtuţii.*

La pagina 72 (rândul 24 de sus) fraza: *Nu lipseşte nicio coborîre în infern* să se citească: *Nu lipseşte nici coborîrea în infern.*

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domniţa Anastasia)

ANUL II Nr. 58 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 12 Mai 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Fără popoare și împotriva voinței popoarelor, imperialiștii nu vor putea deslănțui războiul; deaceea este de datoria noastră să ridicăm la lupta pentru pace pe toți oamenii care nu doresc războiul. Lagărul socialismului și democrației care unește Uniunea Sovietică și țările de democrație populară constitue bastionul de nădejde al păcii și securității popoarelor.

N. A. BULGANIN
Mareșal al Uniunii Sovietice

(Din cuvântarea rostită la sărbătorirea celei de a cincea aniversări a eliberării Cehoslovaciei).

Să intensificăm munca de pregătire în vederea încheierii anului școlar

A trecut o lună decând Ministerul Învățământului Public a dat „Hotărîrea cu privire la pregătirea încheerii anului școlar în școlile elementare și medii". Publicarea acestei importante „Hotărîri" a fost precedată de o consfătuire a conducerii Ministerului cu reprezentanții organizațiilor de massă și cu delegații presei, în vederea găsirii celor mai bune mijloace de sprijinire a muncii pentru încheerea anului școlar în cât mai bune condițiuni.

Comisia de Stat pentru aplicarea Legii Sfaturilor Populare, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ, U. T. M., U.F.D.R., Frontul Plugarilor, Crucea Roșie, sub îndrumarea și conducerea Partidului, au dat circulări sau au prelucrat, cu responsabilii și cu activiștii lor dela județe și plăsi, problema sprijinului ce trebue acordat școlilor pentru a-și putea îndeplini datoria, dând un contingent cât mai mare și cât mai bine pregătit de promovați și absolvenți, din școlile de toate gradele.

De asemeni, Ministerul Învățământului Public a venit în ajutorul cadrelor didactice cu „Îndrumările în legătură cu pregătirea sfârșitului de an școlar în învățământul elementar și mediu" apărute în „Gazeta Învățământului" Nr. 56. Aceste „Îndrumări" au fost temeinic prelucrate, în fiecare județ și municipiu, de către inspectorii generali, ori de către delegați din conducerea Ministerului.

O nouă și sporită atenție s'a îndreptat, din toate direcțiile, asupra muncii din școli. Ajutoare au venit de pretutindeni:

O analiză a muncii de până acum, pentru a vedea realizările și lipsurile și pentru a trage învățămintele necesare, se impune.

Dela început trebue să spunem că, în toată țara se dă azi o luptă susținută pentru îmbunătățirea frecvenței, a disciplinei în munca școlară, pentru ridicarea nivelului la învățătură, pentru împlinirea Planului de Stat în sectorul învățământului. Atât cadrele didactice cât și organizațiile de massă, îndrumate de Partid și sub semnul luptei pentru pace, depun tot efortul pentru sporirea la maximum a numărului de promovați și absolvenți cât mai bine pregătiți. In cele mai multe județe, se duce o intensă muncă pentru îmbunătățirea frecvenței. Comitetele Provizorii locale dau o deosebită atenție acestei însemnate probleme de învățământ. Astfel, în județul Dâmbovița s'a ajuns ca la 11 școli din plasa Bilciurești frecvența să fie sută la sută, chiar în comunele rurale și chiar în plină campanie pentru îndeplinirea muncilor agricole. In plasa Tâlmaci, din județul Sibiu, 5 școli cu șapte clase au o frecvență de sută la sută; deasemeni, la școlile din Sibiu, în urma intensificării muncii cu părinții, frecvența a crescut dela 96% cât era pe semestrul I, la 100% pe semestrul II. La fel, școlile din Cisnădie și secția maghiară a școlii din Ocna-Sibiului. In comuna Ursiu de jos din județul Mureș, datorită colaborării dintre școală și Comitetul Provizoriu, frecvența este de sută la sută. Aceeași frecvență bună se semnalează la școlile elementare din Roman, la școala de educatoare și la liceul de fete din Piatra-Neamț. Procentul de peste 90 la sută frecvenți este foarte obișnuit, în cele mai multe școli din țară. Aceasta s'a obținut, și în mediul rural, cu toate că suntem în toiul muncilor agricole, datorită unui serios efort de lămurire și de organizare. Acesta este un real progres câștigat în sectorul învățământului, la acest sfârșit de an.

Organizațiile de massă au avut un rol de seamă în această activitate. In Bihor, îmbunătățirea frecvenței s'a făcut cu ajutorul organizației de U.T.M. și de pionieri, precum și cu colaborarea U.F.D.R. Aceste organizații de massă au format echipe de activiști care au mers din casă în casă, ducând o susținută muncă de lămurire și convingând părinții să-și trimeată regulat copiii la școală. In Sălaj, Sindicatul Salariaților din Învățământ, în înțelegere cu celelalte organizații de massă, a mobilizat Sindicatele de Muncitori Agricoli din județ ai căror activiști, discutând în cadrul fiecărei familii, au îndemnat pe părinți să facă tot ce-i posibil ca elevii să nu lipsească dela școală. Ajutorul efectiv dat de Comitetele Provizorii în îmbunătățirea frecvenței este, de asemeni, foarte important. Citâm cazul dela Secueni-Dâmbovița, unde copiii care locuesc departe, în satul resfirat printre dealuri, sunt aduși la școală cu camionul Comitetului Provizoriu. Tot în munca de îmbunătățire a frecvenței, menționăm sporirea activității cadrelor de conducere, a directorilor, a diriginților, a profesorilor și învățătorilor. Inspectorii și directorii, în marea lor majoritate, îndrumează și controlează munca de încheere a anului școlar. Directorul școlii elementare Nr. 2 maghiare din Târgul-Mureș, de pildă, sau directorul liceului de băeți din Piatra-Neamț controlează zilnic planurile de lecții și urmăresc, cu stăruință, aplicarea hotărîrilor luate în consiliul pedagogic. S'au organizat, pretutindeni, grupele de învățătură. Ele devin un sprijin tot mai puternic în sporirea calității și în lichidarea rămânerilor în urmă la învățătură. Astfel, școlile din Tecuci, datorită muncii nepreocupetite a învățătorilor și profesorilor, și-au îmbunătățit mult calitatea învățăturii. Numai în plasa Homocea, din acest județ, funcționează 198 grupe de învățătură.

La Roman există o bună colaborare între U.T.M. și școală. Organizația de tineret sprijină efectiv pe elevi în lupta lor pentru lichidarea indisciplinei, pentru ridicarea nivelului la învățătură. De asemeni, la Târgul-Mureș, U.T.M. a inițiat o campanie împotriva copiatului, a șoptitului la lecții și a fumatului, campanie care a reușit să ridice mult conștiința elevilor și a contribuit, în chip serios la îmbunătățirea situației lor școlare.

La școala elementară maghiară din Zalău, dela 55, cât era numărul elevilor amenințați cu repetența pe semestrul I, printr'o strânsă legătură între școală și U.T.M., prin ședințe de lămurire cu părinții, prin vizitele profesorilor la fiecare elev acasă, printr'un control riguros al temelor, numărul elevilor rămași în urmă a scăzut la 17%. Și acest procent, suntem siguri, va fi încă mult redus.

La Constanța, pentru a suplini lipsa sălilor de clasă, Sindicatul Salariaților din Învățământ a pus sediul său la dispoziția grupelor de învățătură.

Legarea învățăturii cu viața se face tot mai intens. Pretutindeni se organizează vizite în fabrici, în muzee, se fac ex-

(Continuare în pag. 4)

ACTIVITATEA COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE DIN ȘCOLI

Alături de oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare și din birouri, învățătorii, profesorii și elevii din școlile noastre au răspuns cu însuflețire chemării Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii de a sprijini campania de luptă pentru pace.

Comitetele care au luat ființă în fiecare școală, încă din cursul lunii Februarie, au pornit la acțiune cu hotărîre, convinse fiind că războiul poate și trebue să fie împiedicat și conștiente că, antrenând în luptă și muncă pe toți oamenii cinstiți, fac să crească forța lagărului păcii condus de marea Uniune Sovietică.

In toate școlile, cadrele didactice și elevii întruniți în meetinguri însuflețite, au semnat Apelul pentru interzicerea armei atomice. Acum se duce o campanie susținută pentru lămurirea masselor asupra necesității de a întări prin muncă lagărul păcii.

LA ȘCOALA PEDAGOGICĂ DE FETE DIN DOROHOI

Comitetul de luptă pentru pace dela școala pedagogică de fete din Dorohoi a ținut, în cursul lunii Aprilie, două ședințe. Una pentru fixarea sarcinilor și a doua pentru analiza muncii. In ambele ședințe s'a discutat felul cum trebue dusă munca și cum trebue făcută educația elevelor în spiritul luptei pentru pace. Cu ocazia celor două ședințe plenare fulger, care s'au ținut în școală, s'a putut constata avântul, convingerea cu care personalul didactic al școlii și elevele s'au încadrat în această luptă.

In ședințe, alături de educatorii lor și urmând exemplul acestora, elevele și-au luat angajamente concrete pe linia popularizării în mediul sătesc a acțiunilor întreprinse în lumea întreagă pentru apărarea păcii, a demascării svonurilor dușmănoase ale chiaburilor și a mobilizării masselor la lupta pentru o producție sporită, pentru un trai mai bun.

LA ȘCOALA ELEMENTARĂ Nr. 1 DIN RÂMNICU VÂLCEA

Indată după alegerea sa, Comitetul de luptă pentru pace dela Școala Elementară Nr. 1 din Râmnicul Vâlcea și-a făcut un plan de acțiune și a pornit neîntârziat la realizarea lui.

Printre angajamentele luate de comitet este și ținerea de adunări, atât în cadrul școlii cât și în afară de școală, cu scopul de a propaga ideea luptei pentru pace în cartierul Știrbei-Vodă și în satele vecine: Înătești, Poenari și Aramghel.

Prima adunare a avut loc la școală. S'a ținut o conferință, în care s'a arătat rostul înființării comitetelor pentru pace în întreaga țară și importanța acțiunii pe care acestea o vor desfășura.

In afară de personalul și elevii școlii, au participat un număr important de părinți ai elevilor precum și muncitori din cartier. La sfârșit, întreaga asistență a semnat o moțiune prin care s'a angajat să se înroleze în frontul păcii condus de U.R.S.S., Țara Socialismului victorios. Comitetul a hotărît, apoi, ca adunările următoare să fie ținute în zilele de sărbători legale ca să poată participa un număr mai mare de muncitori și țărani, iar conferințele să fie urmate de programe artistice. Astfel, următoarele trei adunări au luat înfățișarea unor serbări înălțătoare. Punctul central al acestora au fost conferințele, în care tov. profesori au scos în relief necesitatea acțiunii de luptă pentru pace împotriva tendințelor războinice ale imperialiștilor. Numărul participanților a crescut de fiecare dată și a crescut în același timp și entuziasmul și hotărîrea lor de a sprijini frontul păcii.

Și Comitetul de luptă pentru pace dela liceul de fete din Râmnicul-Vâlcea a pornit cu mare avânt la muncă, întocmindu-și un plan amănunțit, la realizarea căruia participă întreg personalul școlii.

In cancelarie, a luat ființă colțul păcii. Urmează ca asemenea colțuri să se aranjeze în toate clasele. Intreaga școală a fost pavoazată cu lozinci legate de lupta pentru pace. La ședința cu părinții, o profesoară a ținut o conferință cu acest subiect. La gazetele de perete se scriu des articole cu aceeași temă și se expun caricaturi antiimperialiste.

In perioada actuală de pregătire a examenelor, profesoarele școlii și-au intensificat munca de ajutorare prin meditații a elevelor, pentru a asigura un procent cât mai mare de promovate, fiind conștiente că îndeplinirea Planului de Stat în sectorul învățământului contribue la consolidarea păcii.

LA ȘCOALA TEHNICĂ METALURGICĂ DE BĂEȚI Nr. 4 DIN ROMAN

La școala tehnică metalurgică și la școala elementară de băeți Nr. 4 din Roman, Comitetele de luptă pentru pace folosesc orice reuniune a elevilor, a cadrelor didactice și a părinților elevilor pentru a-i lămuri și a-i mobiliza în lupta pentru pace.

La 25 Martie, cadrele didactice și elevii școlii elementare Nr. 4 băeți fiind întruniți în ședința de analiză a muncii, privitoare la aplicarea regulilor de purtare pentru elevi date de Ministerul Învățământului Public, directorul școlii, membru în comitetul de luptă pentru pace, a făcut un viu apel către cei prezenți cerându-le să demaște pe toți sabotorii și pe toți cei care răspândesc svonuri despre un nou război și să muncească cu un efort sporit pentru ca să contribue astfel la apărarea păcii.

Deasemeni, la 26 Martie, când școala tehnică metalurgică a organizat o consfătuire cu părinții elevilor, în scopul prelucrării acelorași reguli de purtare, Comitetul de luptă pentru pace al școlii a organizat o ședință de lămurire la care au participat profesorii, elevii și părinții lor. Cu această ocazie, s'a adresat un călduros apel celor prezenți să mobilizeze masse cât mai largi în lupta de zădărnicire a unui nou război. S'a ținut apoi conferința „Lupta pentru pace", arătându-se acțiunile criminale ale imperialiștilor anglo-americani, care vor să aprindă în lume un nou măcel împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Cadrele didactice, conștiente că lupta pentru pace în cadrul școlii înseamnă, în momentul de față, o muncă adâncită și perseverentă pentru o temeinică pregătire a elevilor, s'au arătat hotărîte să răspundă cu cinste acestei importante sarcini.

LA LICEUL ROMAN ȘI MAGHIAR DIN GHEORGHIENI-CIUC

Frontul constituit de partizanii păcii din țara noastră înglobează și elevii școlilor, alături de profesorii lor.

De curând Comitetul de luptă pentru pace al celor două licee (român și maghiar) din Gheorghieni-Ciuc sprijinit de organizațiile U.T.M. ale școlilor respective, a organizat un meeting la care au participat elevii, profesorii și personalul administrativ.

Cu acest prilej, s'a citit în ambele limbi Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea necondiționată a folosirii armelor atomice și pentru declararea drept criminal de război a guvernului care ar folosi primul această armă de distrugere în massă a oamenilor.

Deasemenea, s'au citit articolele din „Scânteia" și „Igozszag" care tratau despre lupta pentru pace.

Numeroși elevi și profesori au participat apoi la discuții condamnând pe atâtătorii la un nou război și luându-și angajamentul să sprijine lupta pentru pace.

Evocând ororile războiului trecut, elevul Sion Nicolae din clasa IX-a a spus:

„Colegi și colege, amintiți-vă de grozăviile războiului trecut! Deși am fost mici, noi am suferit mult. Am fost împiedicați să învățăm, am pierdut frați, surori, părinți. Noi nu mai vrem ca asemenea grozăvii să se repete, cum doresc imperialiștii. Noi vrem pacea, fiindcă vrem să învățăm, să ne pregătim și să închinăm toate puterile noastre construirii socialismului în Republica noastră Populară. Dar noi nu ne mărginim numai să dorim pacea, ci vom și lupta pentru împunerea ei. Hotărîrea aceasta ne-o putem manifesta și prin semnarea Apelului Congresului dela Stockholm. Semnăturile noastre vor fi tot atâtea lovituri date atâtătorilor la un nou război".

Aceeași hotărîre dârză a dovedit și elevul Kemenes Armin din clasa XI-a care a subliniat că lupta pentru pace este strâns legată de întărirea vigilenței revoluționare. Dușmanii păcii caută să-și recruteze unelte și printre elevi. Aceste unelte ale imperialiștilor atâtători la război, răspândesc svonuri alarmante și demobilizează în muncă.

„Datoria noastră, a încheiat Kemenes Armin, este să demascăm fără cruțare pe răspânditorii de svonuri, pe cei care ne demobilizează colegii în muncă".

Un alt aspect al luptei elevilor pentru pace l-a subliniat elevul Trifescu Mihai din clasa XI-a: „...silința la învățătură, îmbunătățirea frecvenței și a disciplinei, respectarea dispozițiilor date de școală, vor duce la ridicarea nivelului cunoștințelor noastre, la îndeplinirea sarcinilor puse de P.M.R. în fața tineretului studios și vor constitui alte lovituri date atâtătorilor la război".

Incheind discuțiile, tov. Georgescu, directorul liceului român, a arătat că muncitorii din întreaga lume, conduși de partidele comuniste și muncitorești intensifică lupta pentru pace.

Meetingul a luat sfârșit după ce peste 500 de semnături s'au așternut pe listele de adeziune la Apelul Congresului dela Stockholm.

Consfătuirea cadrelor didactice din Târgul Mureș, în vederea încheierii anului școlar

Cadrele didactice din Târgul-Mureș s'au întrunit pentru a prelucra îndrumările date de Ministerul Învățământului Public, în vederea pregătirii sfârșitului de an școlar. Au fost de față la această consfătuire: delegata Ministerului Învățământului Public, tov. Suzana Kun, reprezentanții Secțiunii de Învățământ din oraș și județ, reprezentanții Sindicatului Salariaților din Învățământ, reprezentantul Comitetului Provizoriu al orașului și cadrele didactice din oraș și plăși.

Președintele Comitetului Provizoriu al orașului, tov. Soos Iosif, a deschis ședința, arătând calea pe care trebue să meargă azi cadrele didactice, precum și sarcinile ce le revin pentru îndeplinirea Planului de Stat în sectorul învățământului.

Delegata Ministerului a prelucrat apoi îndrumările date de Minister cu privire la încheerea anului școlar, subliniind că, prin rezultatele bune obținute, școlile din intreaga țară vor contribui la întărirea frontului luptei pentru pace.

Pentru a putea răspunde acestei sarcini, școala este ajutată de Partid, de organizațiile de massă și de Comitetele Provizorii. Cadrele didactice au datoria să depună tot interesul și toată priceperea, pentru a îmbunătăți calitatea muncii lor, educând și instruind elevii în așa fel, încât ei să posede temeinic cunoștințele predate și să le folosească în viață.

In continuare, delegata Ministerului a prelucrat următoarele probleme: munca în consiliile pedagogice, frecvența școlară, pregătirea și planificarea lecțiilor, folosirea justă a materialului didactic, legarea învățăturii de viață, îndrumarea elevilor la învățătură în afara orelor de clasă, grupele de învățătură, repetarea materiei în vederea examenelor, rolul și răspunderea diriginților și directorilor în această muncă.

Au urmat discuții și întrebări, cu care ocazie cadrele didactice au cerut lămuriri în munca profesională și au arătat greutățile și realizările în munca lor. Directorul școlii tehnice de administrație economică din oraș a arătat cum a reușit să ridice nivelul la învățătură al elevilor, printr'o bună organizare a muncii administrative din școală, îmbunătățind masa, supraveghind meditațiile lor și astfel, numărul de elevi rămași în urmă la învățătură a scăzut dela 30% la 9, cât era la inceputul anului, la 9 la sută.

Tov. inspector Șerban a arătat unele greutăți întâmpinate de școală: atitudinea greșită a unor părinți care nu-și trimit copiii la școală, influențați fiind de uneltele reacțiunii și ale Vaticanului. El a arătat apoi rolul diriginților în lămurirea părinților, criticând lipsa de conștiinciozitate în această privință a unor diriginți.

Reprezentantul U.T.M.-ului a expus programul de lucru al organizației, în cadrul sprijinirii muncii pentru câștigarea bătăliei examenelor.

La sfârșitul consfătuirii tov. insp. Sipoș luând cuvântul din partea Secțiunii de Învățământ a mulțumit pentru îndrumările date și și-a luat angajamentul, în numele tuturor cadrelor didactice, că aceste îndrumări vor fi aplicate în mod practic pe teren, contribuind prin aceasta la îndeplinirea Planului de Stat și la lupta pentru pace.

Ca încheere, tov. delegată a Ministerului a relevat colaborarea dintre cadrele didactice și Secțiunea de Învățământ și a recomandat tuturor vigilență în lupta de clasă, pentru a împiedica elementele răuvoitoare să zădărnicească munca din școală.

ELIZA CIOLOBOC
Corespondentă

Salariați din învățământ decorați cu „Ordinul Muncii"

MATEI ELENA
profesoară la Școala Pedagogică de Educatoare Nr. 2 din București, decorată cu „Ordinul Muncii", clasa III-a

MARICA ȘTEFAN
muncitor la Atelierele de Fizică și Biologie din București ale Ministerului Învățământului Public, decorat cu „Ordinul Muncii", clasa III-a

MAYER VICTORIA
învățătoare la Școala Elementară Nr. 4 din Mănăștur-Cluj, decorată cu „Ordinul Muncii", clasa III-a

Pentru o mai atentă și chibzuită gospodărire a cantinelor studențești

—Aspecte și concluzii dela o vizită într'o cantină studențească—

Cifrele oglindesc limpede grija Partidului și a Guvernului pentru studenții, viitoarele cadre superioare ale economiei, științei și culturii socialiste. Dela 15.295 burse, câte au fost acordate în anul școlar trecut, avem astăzi 25.000 burse; numărul locurilor în cantine este astăzi de peste 22.000; față de 9.548 locuri în cămine, câte existau în anul școlar trecut, avem astăzi 13.074 locuri. Aceste câteva date — care dealtfel sunt numai o parte din condițiile materiale create studenților — arată clar viața nouă pe care o trăește tineretul studios al Republicii noastre Populare.

Cu o deosebită grijă și cu multă dragoste a fost înconjurată studențimea de regimul de democrație populară, de Partidul și de Guvernul nostru. Datorită succeselor obținute de oamenii muncii din țara noastră prin mărirea producției și productivității muncii, Partidul Muncitoresc Român, inițiatorul și organizatorul victoriilor noastre, a trecut la înfăptuirea condițiilor materiale care să asigure studenților o învățătură temeinică, o învățătură pe care ei urmează să o pună în slujba construirii socialismului, a cuceririi păcii.

Traducerea în practică a măsurilor luate de Partid și Guvern pentru funcționarea în condiții cât mai bune a cantinelor și căminelor studențești prezintă însă mari slăbiciuni. Lipsa unui control susținut din partea Ministerului Învățământului Public, neurmărirea pe teren a aplicării hotărîrilor Partidului și Guvernului, lipsa de preocupare a conducerilor instituțiilor de învățământ față de problemele materiale de viață ale studenților a dus la deficiențe serioase în asistența studențească, deficiențe pe care le sublinia Comunicatul Consiliului de Miniștri al R. P. R. cu privire la realizările Planului de Stat pe primul trimestru al anului 1950.

Vizita în cantina Nr. 4-Buzești ne-a desvăluit o parte din aceste deficiențe.

LA CANTINA Nr. 4-BUZEȘTI

Cantina Nr. 4-Buzești este una din cele mai mari din București. Aici iau masa de trei ori pe zi 2800 studenți proveniți dela mai multe facultăți.

Observăm lipsuri chiar dela începutul vizitei noastre. Sala în care se păstrează pâinea nu are ventilație, iar pâinea înșirată pe rafturi este expusă prafului și mușelor. Dacă administrația cantinei s'ar fi preocupat de aceasta, ar fi rezolvat ușor problema, deschizând o gură de ventilație și procurând câțiva metri de pânză pentru a acoperi pâinea.

Tacâmurile care urmează să fie distribuite studenților sunt spălate fără grijă, astfel că cele mai multe sunt unsuroase.

Cantina are o curte. Intr'un colț, butoaie cu borhot, într'altul, lăzi cu gunoaie. La mijloc, butoaie cu varză — un butoi descoperit, cu ardei preparați care urmează să fie întrebuințați a doua zi.

La calorifer stăm de vorbă cu mecanicul. Harnic și conștiincios, mecanicul ne arată greutățile muncii lui. Injectorul, stricat de astă toamnă, nu a fost încă re-

Andrei Valentin

(Continuare în pag. 3)

ȘCOALA ÎN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

DIN ACTIVITATEA CONSILIULUI PEDAGOGIC AL ȘCOLII ELEMENTARE DOBROVĂȚ - MOLDOVENI JUDEȚUL VĂSLUI

Pentru a îmbunătăți activitatea instructiv-educativă a școlii, în vederea unei mai bune pregătiri a sfârșitului de an, consiliul pedagogic dela școala elementară din Dobrovăț-Moldoveni jud. Vaslui a hotărît pe baza instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public, să ia o serie de măsuri în acest sens.

Astfel, spre a obține un număr cât mai mare de promovați, învățătorii și profesorii au hotărît să-și intensifice munca didactică, să supravegheze cu mai multă atenție elevii slabi și, în acelaș timp, să se ocupe îndeaproape de cercurile de învățătură.

Pentru îmbunătățirea frecvenței, tovarășii învățători dela ciclul I, unde frecvența este mai slabă, și-au luat angajamentul de a duce o serioasă muncă de lămurire pe teren, pentru ca elevii care absentează să vină regulat la școală.

Diriginții, învățătorii și profesorii și-au luat angajamentul de a da o mai mare atenție muncii educative, străduindu-se să realizeze o educație în spirit comunist, în spiritul luptei pentru pace.

In cadrul consiliului pedagogic s'a discutat, de asemeni, necesitatea reconstruirii localului de școală. S'a fixat cariera de piatră de unde urmează a fi scoasă piatra necesară temeliei, s'a hotărît convocarea comitetului de construcție pentru angajarea specialiștilor ce urmează a scoate piatra, s'a organizat munca voluntară pe sectoare, pentru cioplitul pietrei, căratul ei la locul de construcție etc. De asemeni, s'au luat unele măsuri urgente, necesare începerii lucrărilor de construcție a școlii.

Sub îndrumarea permanentă a organizației de Partid, școala elementară din Dobrovăț luptă pentru ridicarea continuă a nivelului cultural-ideologic al elevilor, pentru stârpirea neștiinței de carte. In acest fel, școala contribue la împlinirea și depășirea Planului de Stat, la lupta pentru pace.

CONFERINȚE PENTRU CULTURALIZAREA MASSELOR

In ciclul de conferințe cu caracter științific, organizat la Oravița în cadrul Ateneului Popular, tov. inspectoare Stroca Elena a conferențiat în cursul lunii Aprilie despre „Uniunea Sovietică, țara electricității".

Pentru a da un caracter mai viu celor expuse, precum și pentru a ușura înțelegerea diferitelor fenomene electrice, cercul de fizico-matematici al Liceului mixt din Oravița a prezentat publicului, în timpul conferinței, o serie de experiențe din domeniul electricității, care au fost urmărite cu deosebit interes de asistență.

S'au executat demonstrațiuni din electricitatea statică, arcul electric, descărcări în gaze, raze catodice și altele.

Experiențele au fost executate de elevii școlii, iar explicațiile au fost date de profesorul de specialitate.

ELEVII ȘCOLII ELEMENTARE DIN SUPURUL DE SUS-SĂLAJ, AJUTĂ LA REFACEREA PĂDURILOR

In cadrul acțiunii de refacere a pădurilor distruse sub regimurile burgheze și în urma muncii de lămurire duse de către colectivul membrilor corpului didactic, elevii școlii noastre au răspuns cu entuziasm la apelul Comitetului Provizoriu local, prin care li se cerea concursul la plantarea terenurilor degradate, cu puieți de salcâm.

Astfel, 55 elevi din clasele: IV-a, V-a și a VI-a, sub conducerea învățătorilor și a pădurarilor, au plantat în timpul lor liber 4500 puieți de salcâmi.

Puieții plantați sunt proveniți din pepiniera pregătită în cea mai mare parte, tot de către elevii școlii, în primăvara anului 1949.

Plantarea cu puieți de salcâmi a acestor terenuri degradate a fost stimulată prin întreceri organizate între grupe de elevi. Ea a constituit un bun prilej pentru cultivarea dragostei de muncă și a devotamentului față de acțiunile clasei muncitoare, menite a consolida și a crește avutul poporului muncitor.

Sărbătorirea zilei de 9 Mai în Capitală

In stânga: oameni ai muncii depunând flori pe mormintele eroilor sovietici din cimitirul comunei Herăstrău. In dreapta: O delegație de școlari aduce, din partea organizației de pionieri, o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

O literatură care instruește și educă

(Despre literatura sovietică pentru copii)

Literatura sovietică pentru copii ocupă un loc deosebit în cadrul literaturii mondiale.

In nicio țară și în nicio epocă anterioară literatura pentru copii nu s'a ridicat, prin conținutul ei de idei și prin forma ei artistică, la nivelul literaturii înaintate a vremii. O influență educativă progresistă asupra copiilor exercitau doar operele din literatura clasică și din folclor, accesibile vârstei lor.

In Uniunea Sovietică, însă, literatura pentru copii a devenit un puternic mijloc de educare a viitorilor constructori ai comunismului, a curajoșilor patrioți sovietici, fii credincioși ai poporului lor.

Marele actor Stanislavschi a fost întrebat odată cum trebue să se joace teatru pentru copii. Genialul artist și regizor a răspuns: „Ca și pentru oamenii maturi, ba chiar mai bine decât pentru ei." Acest simplu și totodată foarte just principiu a devenit o tradiție în arta rusă. Încă de acum o sută de ani marele critic rus Bielinschi spunea: „Scrieți astfel pentru copii, încât cartea voastră să fie citită cu plăcere și de cei maturi". Iar marele scriitor al proletariatului, Maxim Gorchi, susținea că li se poate vorbi copiilor simplu și atrăgător despre cele mai serioase probleme.

Aceste principii desvălue rădăcinile marii deosebiri dintre literatura sovietică pentru copii și vechea și actuala literatură burgheză pentru copii, arătând, totodată, care este cauza succeselor obținute de scriitorii sovietici pentru copii. Să nu ne limităm la cercul îngust de teme pe care le trata înainte literatura pentru copii! Să renunțăm la mijloacele literare primitive, la simplificări, și să tindem către acea înaltă claritate care constitue atributul adevăratei arte!

Mulți dintre scriitorii sovietici de frunte și-au închinat talentul lor nobiluiui scop al educării tinerei generații. Pentru prima oară în istoria literaturii mondiale, literatura sovietică pentru copii a început să vorbească sus și tare despre actualitate, despre evenimentele contemporane, să trezească în micii cititori interes pentru bucuriile și grijile epocii lor, să le desvălue sensul și importanța evenimentelor istorice ale vremii lor, creând tipuri veridice de oameni sovietici înaintați, care luptă pentru fericirea poporului.

In timpul Marelui Război de Apărare a Patriei, într'un detașament de partizani, a căzut un scriitor mult iubit de tinerii cititori, Arcadie Gaidar. Nuvelele și schițele lui (ai căror eroi sunt, de obicei, copiii sovietici) respiră romantismul traiului sovietic, sufiul de fericire al vieții din țara socialistă. Arcadie Gaidar a simțit adânc și a redat cu multă iscusință cititorilor săi toată frumusețea noilor legături dintre oameni și bucuria muncii libere. El a înfățișat desvoltarea armonioasă a personalității oamenilor, desvoltare pe care a făcut-o posibilă orânduirea sovietică.

Iată o pildă a influenței directe pe care o poate exercita o operă literară asupra adolescenților! Cu puțin timp înainte de război, Gaidar scrisese romanul „Timur și băieții lui". In această lucrare se arată cum câțiva adolescenți, care îmbinau jocul cu o activitate serioasă, dădeau ajutor familiilor ostașilor înrolați în Armata Sovietică.

Cum se explică marele succes al acestui roman? In primul rând, prin faptul că figura lui Timur, care este foarte apropiată de fizionomia reală a adolescenților sovietici, a fost luată de scriitor în mod nemijlocit din viață, din realitatea sovietică. Totodată, scriitorul a izbutit să întrevadă viitorul, atribuind chipului lui Timur o enormă forță exemplificatoare: era atât de atrăgător acest băețaș, încât fiecare cititor dorea să fie tot atât de cinstit, de curajos, de inimos, ca și Timur.

Nu sunt rare cazurile unei asemenea influențe nemijlocite, directe, a unei opere literare asupra cititorilor ei. Literatura sovietică exercită continuu o acțiune binefăcătoare asupra tinerei generații. Cât de mari sunt calitățile conținutului și calitățile artistice ale literaturii sovietice pentru copii se poate vedea și din faptul că o serie de lucrări scrise pentru copii au căpătat cea mai înaltă distincție sovietică, Premiul Stalin. Acest premiu a fost acordat lui Caverin pentru romanul „Doi căpitani", lui Cataev pentru nuvela „Fiul regimentului" lui Listanov pentru cartea „Piciul", lui Mihalcov și Marșac, pentru versurile și piesele pentru copii.

Faptul că scriitorii sovietici cu renume scriu cărți pentru copii, precum și schimbul permanent de forțe creatoare dintre literatura „matură" și cea pentru copii, s'au vădit foarte rodnice și în proză și în poezie și în dramaturgie. Poetul Marșac, care a scris în decurs de un sfert de veac un mare număr de minunate poeme, poezii și piese pentru copii, și-a câștigat simpatia cititorilor maturi prin incisivele sale satire politice, precum și prin remarcabilele sale traduceri ale sonetelor lui Shakespeare, ale versurilor lui Burns și ale altor poeți englezi. Poetul favorit al copiilor, Mihalcov, a debutat cu succes în dramaturgia „matură". Pe de altă parte, scriitorii care și-au făcut un nume în literatura „matură", ca de pildă Cataev, Caverin, Pavlenco și mulți alții, lucrează cu tot atât succes și în domeniul literaturii pentru copii.

Gorchi i-a îndemnat pe scriitorii sovietici să-și aleagă drept erou ai cărților lor munca, adică omul în procesul muncii; el i-a învățat să înțeleagă munca ca un act de creație. Pe calea arătată de Gorchi au pășit și scriitorii pentru copii. In versurile sale pentru copii, Marșac înfățișează micilor săi cititori particularitățile diferitelor profesii, preamărește caracterul nobil și frumusețea muncii, precum și eroismul oamenilor sovietici, care sunt gata să-și pună toate capacitățile lor, toate cunoștințele lor, în slujba poporului.

Maiacovschi a introdus în poezia pentru copii accente de pamflet politic și satiră a moravurilor și a arătat tinerilor cât de numeroase și variate posibilități de muncă le crează orânduirea socialistă.

Tema muncii a căpătat o deosebit de largă desvoltare în literatura sovietică pentru copii din primii ani după Marele Război de Apărare a Patriei, când un puternic detașament de tineri scriitori a început să susțină și să continue munca generației mai în vârstă.

In marea familie a eroilor din cărțile sovietice pentru copii au intrat nenumărate figuri ale tinerilor din orașe și din sate, figuri create de scriitori în anii de după război. Unii din acești eroi ai cărților pentru copii îmbină învățătura cu ajutorul pe care-l acordă colhozului („Carul Mare" de A. Musatov, „Soare de stepă" de P. Pavlenco). De asemenea, scriitorii au creat figurile unor tineri reprezentanți ai clasei muncitoare, tineri care învață și capătă primele deprinderi de muncă în școlile profesionale („Brigada isteților" de V. Curocichin), precum și chipurile unor elevi, care își însușesc, odată cu învățătura experiența unei activități obștești, și capacitatea de a rezolva în mod principial și cinstit conflictele ce se ivesc în mediul lor („Vasec Trubacev" de V. Oseeva, „Cu tine sunt tovarășii" de M. Prilejaeva).

Apropierea poporului sovietic de comunism, uimitoarele lui succese în toate domeniile producției, uriașa desvoltare a culturii, toate acestea transformă înfățișarea sufletească a oamenilor.

Pentru a nu rămâne în urma cerințelor cititorilor lor, scriitorii sovietici observă cu atenție viața, caută și descoperă noile trăsături ce apar acum la reprezentanții cei mai înaintați ai tinerei generații, și care, mâine, prin logica desvoltării societății sovietice, vor deveni, în mod inevitabil, tipice, pentru întreaga massă a tineretului.

Permanența atenție pe care o acordă Partidul Comunist și Guvernul Sovietic literaturii pentru copii îngăduie ca această literatură să se desvolte și să înflorească continuu. Partidul Comunist a arătat, în repetate rânduri, care sunt sarcinile literaturii pentru copii. Comitetul Central al Comsomolului a organizat adeseori consfătuiri unionale speciale, închinate problemelor literaturii pentru copii. La primul congres unional al scriitorilor, referatul asupra literaturii pentru copii a urmat imediat după referatul general al lui M. Gorchi asupra literaturii sovietice.

De curând, problemele literaturii pentru copii au fost discutate la plenara a XIII-a a conducerii Uniunii Scriitorilor Sovietici. Referatul asupra acestor probleme, prezentat de secretarul general adjunct al Uniunii scriitorilor sovietici, Constantin Simonov, a stârnit un schimb de păreri viu și deosebit de interesant. Atât referentul cât și toți cei ce au luat parte la discuții, au relevat importantele succese ale literaturii sovietice pentru copii și au indicat căile viitoarei ei desvoltări.

Marea atenție acordată în U.R.S.S. literaturii pentru copii se vădește și prin faptul că, în anul trecut, numai Editura de Stat a literaturii pentru copii a tipărit 37 milioane exemplare de cărți. In anul acesta, tirajul va fi și mai mare.

Intreaga experiență a literaturii sovietice pentru copii arată cât de just este principiul de a nu ocoli temele actuale și de a nu le trata în mod simplist, ci de a înfățișa cele mai complicate probleme, expunând cât mai clar și pe măsura înțelegerii copiilor figuri și situații reale. Cărțile care cuprind probleme actuale desvoltă la copii și tineri posibilitatea de a înțelege realitatea înconjurătoare, educându-i astfel încât să devină oameni sovietici înaintați, patrioți care își iubesc cu înfocare țara. Scriitorii sovietici pot rezolva cu succes aceste sarcini grele și pline de răspundere, tocmai pentrucă ei au renunțat la „simplismul" obișnuit al literaturii pentru copii, tocmai pentrucă folosesc cu îndrăzneală în cărțile lor întreaga bogăție de mijloace artistice de care poate dispune un scriitor. La baza activității lor creatoare se află principiul leninist al partinității literaturii și metoda realismului socialist. Această metodă îngăduie oamenilor artei să vadă viața în procesul ei de desvoltare revoluționară, în procesul ei de permanentă mișcare înainte, să simtă în mod adânc și să transmită cititorului romantismul muncii libere, creatoare, în folosul întregului popor, ca și romantismul faptelor eroice, săvârșite pentru Patria care se înalță către culmile strălucitoare ale comunismului.

Nicolai Calitin

Ne pregătim pentru examenele de maturitate

Examenele de absolvire nu se pot pregăti în ultimul trimestru. Intreg sistemul de muncă al profesorului trebue să se bazeze pe o permanentă recapitulare a materialului studiat și să prevadă o pregătire sistematică în vederea examenelor.

Eu caut să organizez recapitularea curentă în așa fel, încât această recapitulare să-i facă pe elevi stăpâni pe cunoștințele studiate și să-i apropie organic de materialul nou. Astfel, de pildă, în clasa a IX-a, la lecția „Războiul Crimeii (1853—1856)", odată cu analiza problemelor principale ale luptei poporului rus pentru stăpânirea litoralului de Nord al Mării Negre, amintesc și materialul cunoscut de elevi din cursul clasei a VIII-a. Elevii își aduc aminte că litoralul de Nord al Mării Negre era o parte a cnezatului Kievului, că apoi el a fost cucerit de pecenegi și polovțieni, iar în secolul XVIII de tătaro-mongoli. Indrumați prin întrebări, elevii vorbesc despre cucerirea litoralului de Nord al Mării Negre de către Turcia, despre stăpânirea tătaro-turcă pe litoralul de Nord al Mării Negre, despre năvălirile continue ale tătarilor din Crimeea precum și ale turcilor în Rusia, despre războaiele Rusiei pentru stăpânirea litoralului de Nord al Mării Negre în secolul al XVIII-lea și în prima jumătate a secolului al XIX-lea, despre cauzele acestor războaie și despre caracterul lor de clasă.

După studierea fiecărei teme mari și a diferitelor probleme istorice, țin lecții sistematice de recapitulare și generalizare. In cadrul acestor lecții, renunțând la faptele secundare și la amănuntele din cursul de istorie, îmi îndrept atenția asupra desvoltării procesului istoric și asupra stabilirii legăturilor cauzale între diferite evenimente principale, precum și asupra însemnătății lor istorice. La asemenea lecții folosesc metoda interogării și discuției.

In clasa X-a fac o recapitulare sistematică a cursului de istoria U.R.S.S. din clasele VIII și IX. Țin lecții de sinteză asupra principalelor teme și capitole din curs, însoțindu-le de discuții și întrebări. Lecțiile de sinteză cer o pregătire deosebit de serioasă și amănunțită. In timp de 1-2 ore de curs trebue expusă o temă mare și complexă, elevii trebue preveniți asupra tuturor greutăților de care se vor izbi în studierea individuală a materialului de recapitulat și trebue ajutați pentru a putea să înlăture aceste greutăți. După lecția de sinteză, elevii trebue să recapituleze o serie de probleme mai importante din manual.

Iată un exemplu de lecție de sinteză. Tema: „Trei generații de revoluționari în Rusia". Conținutul ideologic și planul acestei lecții sunt determinate de caracterizarea leninistă a desvoltării mișcării revoluționare în Rusia, cuprinsă în articolele „Memoriei lui Herțen" și „Din trecutul presei muncitorești în Rusia".

Profesorii trebue să arate elevilor că mișcarea revoluționară și ideile progresiste au crescut în Rusia în primul rând pe terenul propriu, național, și că ele nu se explică prin împrumutarea concepțiilor și a teoriilor din Apusul Europei.

Se înțelege că, într'o lecție de sinteză, nu se poate da o caracterizare completă a fiecăreia dintre cele trei generații de revoluționari din Rusia. Lecția de sinteză nu recapitulează tot materialul studiat de elevi, nu repetă manualul, ci generalizează tema, atrage atenția elevilor asupra problemelor celor mai importante și mai grele. In lecția de sinteză dată, am concentrat atenția elevilor asupra lămuririi condițiilor istorice de formare a concepțiilor revoluționare ale fiecărei generații de revoluționari ruși, asupra lămuririi însemnătății istorice a activității revoluționarilor nobili, decembriști, a revoluționarilor democrați și a revoluționarilor proletari, arătând legăturile și deosebirile principiale în teoria și practica fiecărei generații de revoluționari din Rusia.

In ultimul trimestru este absolut necesar să se rezerve câteva ore pentru recapitularea finală a cursului de istorie de clasa a X-a.

Orientându-mă după subiectele propuse de minister pentru examene, eu dau elevilor să recapituleze diferite teme, ca, de pildă: „Intrarea Rusiei în perioada imperialismului. Formarea P.M.S.D.R. Ajunul revoluției în Rusia", apoi „Prima revoluție rusă (1905-1907)" etc. In acest fel, se recapitulează, în ordine tematică și cronologică, principalele probleme din tot cursul clasei a X-a. La lecțiile de recapitulare finală, folosesc în general metoda discuției cu elevii asupra celor mai importante și mai grele probleme din tema recapitulată.

Astfel, de exemplu, pentru tema „Pregătirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie" am pregătit pentru discuția cu elevii următoarele probleme:

1. Esența de clasă a dualității puterii și cauzele formării ei.
2. Tezele din Aprilie ale lui Lenin și însemnătatea lor istorică.
3. Cele trei crize pe drumul dela Februarie la Octombrie: criza din Aprilie, din Iunie și din Iulie. Esența fiecărei crize și însemnătatea ei istorică. Insemnătatea istorică a Congresului al VI-lea al Partidului.
4. Rezultatele înăbușirii răscoalei lui Cornilov.
5. Lozinca „Toată puterea Sovietelor" și desvoltarea ei din Februarie până în Octombrie 1917.
6. Principiile de bază ale planului leninist al insurecției armate. Rolul conducător al Partidului Bolșevic în frunte cu Lenin și Stalin în pregătirea insurecției armate.

In rezumat, conținutul și metodele recapitulării pentru examenele de maturitate trebue să asigure o recapitulare conștientă și temeinică a principalelor teme și probleme din cursul de istoria U.R.S.S., generalizarea și adâncirea cunoștințelor dobândite în școala medie. Sarcina profesorului este aceea de a organiza o ajutorare sistematică a elevilor pentru a-i pregăti în vederea examenelor. In ultimul trimestru, e necesar să se acorde o deosebită atenție organizării lecțiilor de sinteză pentru temele cele mai grele din cursul de istorie a U.R.S.S. de clasa a VIII-a și a IX-a, precum și recapitulării tematice finale a cursului de clasa X-a, prin discuții de recapitulare și generalizare. Scopul acestei recapitulări finale este acela de a ajuta pe elevi să înțeleagă mai adânc cele studiate, să vadă ceeace este esențial, și să tragă pe această bază, concluzii generale atât pentru fiecare temă în parte, cât și pentru întregul curs de istorie a U.R.S.S. Trebue să ținem seamă de faptul că noul sistem de organizare a examenelor de absolvire înlătură supraîncărcarea elevilor în perioada examenelor, crează toate condițiile pentru o însușire adâncă și temeinică a bazelor științelor și cere elevilor cunoștințe mai adânci și mai temeinice. Examenele la istorie trebue să urmărească nu numai cunoașterea faptelor, a datelor și a numelor personagiilor istorice, ci și deprinderea elevilor de a descoperi legăturile cauzale și însemnătatea istorică a fenomenelor studiate, ca și adâncimea și ascuțimea politică a concluziilor și aprecierilor lor, caracterul creator și maturitatea gândirii lor.

P. Leibengrub
prof. de istorie la școala Nr. 525 din Moscova
(Ucitelscaia Gazeta)

Săptămâna cărții pentru copii

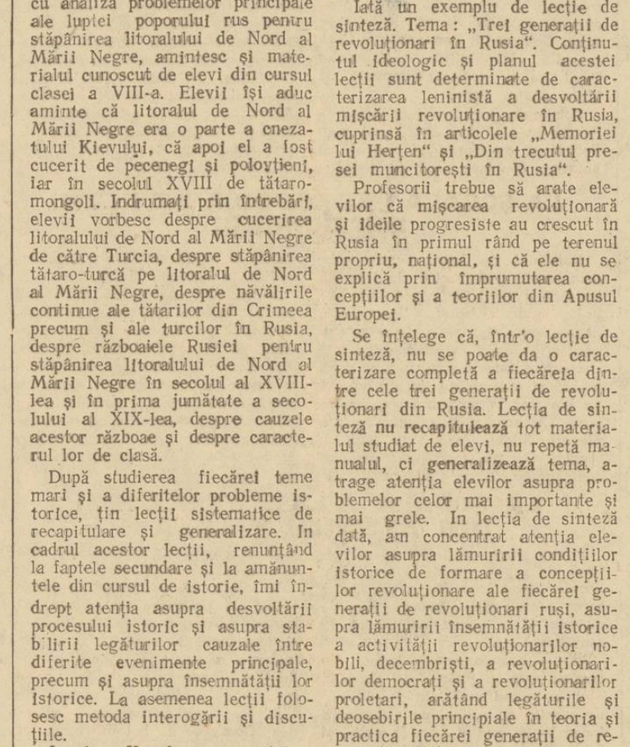

Scriitorul Lev Cassil, autorul multor cărți pentru copii, stă de vorbă cu școlarii din Moscova în Palatul Sindicatelor în ziua deschiderii festive a „Săptămânii Cărții pentru Copii"

Cum îmi pregătesc elevii pentru examene

Școala a intrat acum în perioada hotărîtoare a activității sale. In curând se vor ține examenele. Succesul lor depinde în întregime de felul cum au fost pregătiți elevii de către profesori. Voi arăta experiența mea în această privință.

Incep să mă pregătesc pentru examene din vreme. Incă dela deschiderea anului școlar, îndată după examenele de admitere în școlile superioare, încep să strâng date asupra rezultatelor obținute la aceste examene de elevii mei; deasemeni, studiez caracterul și conținutul cerințelor din școlile tehnice superioare, deoarece în aceste școli se înscriu majoritatea elevilor mei; îmi notez în amănunt întrebările și lucrările scrise care s'au dat candidaților, problemele asupra cărora au insistat mai mult examinatorii și în ce măsură au insistat.

Mi-am înființat o cartotecă specială, în care îmi notez problemele și întrebările cele mai tipice și mai interesante date elevilor la examenele de admitere în școlile superioare.

In decurs de câțiva ani mi-am organizat activitatea în așa fel, încât studierea materialului nou să fie însoțită obligatoriu de recapitularea materialului vechi, legat de acesta. Astfel, în clasa X-a la studierea temei „Câmpul electric" elevii mei repetă materialul din clasa VIII-a și anume temele „Sistemul unităților de măsură din fizică", „Energia mecanică", „Compunerea și descompunerea forțelor". Tot astfel, în clasa VII-a, la studierea temei „Energia și puterea curentului", elevii recapitulează obligatoriu tema „Stabilirea cantității căldurii". In clasa VIII-a, multe noțiuni de mecanică trebue legate de cursul clasei a VI-a.

In clasele VII și X se cere la examen nu numai materialul din anul curent, ci și acela din anii precedenți. In aceste clase, odată cu recapitularea materialului curent, trebue să se repete și materialul din anii trecuți. In clasa VII-a, la capitolele care tratează despre căldură și electricitate, adăugăm cele mai actuale teme din clasa VI-a: „Greutatea specifică", „Presiunea", „Forțele care acționează asupra corpurilor scufundate în lichide sau gaze", „Lucrul și puterea", „Teoria energiei", „Mecanisme simple".

Alegerea materialului pentru recapitulare reprezintă o muncă serioasă și de răspundere. Trebue să ne ferim a-i supraîncărca pe elevi cerându-le să recapituleze un material secundar, mai puțin important și, în acelaș timp, trebue să insistăm asupra problemelor mai grele. Instârșit, materialul trebue recapitulat pe teme, într'o strictă ordine sistematică, ținându-se seamă de succesiunea logică.

De obicei, lecția de recapitulare începe cu explicarea materialului din anii precedenți. Oricât de ușor ar fi acest material, sunt rari elevii care țin minte cu exactitate ceeace s'a învățat în anii precedenți. De aceea este necesar să revenim asupra materiei. Și la lecțiile de recapitulare trebue să folosim pe larg intuiția. La aceste lecții eu fac nenumărate experiențe și demonstrații. La unele teme de exemplu, atunci când vorbesc despre mișcarea de rotație și ondulatorie, unde metodele obișnuite de demonstrare a fenomenelor fizice nu dau elevilor posibilitatea să vadă cum se desfășoară procesul în timp, folosesc aparatul cinematografic sau de proecție.

Cer și elevilor, atunci când îi ascult, să folosească aparatele de fizică și utilajul de experiență. De exemplu, la tema „Presiunea atmosferică" sau „Umiditatea" elevii stabilesc presiunea atmosferică cu ajutorul barometrelor și procentul de umiditate relativă a aerului cu psihometrul, calculând cantitatea vaporilor de apă care se găsesc în acel moment în laborator. La lecțiile de recapitulare elevii trebue să rezolve cât mai multe probleme, aplicând astfel cunoștințele lor privitoare la legile și fenomenele din diferite capitole ale fizicii.

Terminând lecția, dau elevilor, ca temă pentru acasă, recapitularea capitolelor corespunzătoare din manual și executarea unor experiențe și observații care se pot face acasă (de pildă, experiențele privind studierea variației perioadei de oscilație a pendulului în funcție de lungimea lui; verificarea legii lui Arhimede și plutirea corpurilor; observații asupra fenomenelor magnetice, calcularea prețului energiei electrice folosite după contorul electric, etc.). Elevii fac cu plăcere aceste experiențe și observații, legând astfel materia studiată de practică.

La lecțiile de recapitulare se aprofundează și munca de educare ideologico-politică a elevilor, subliniindu-se realizările și descoperirile științei sovietice și arătându-se superioritatea ei față de știința burgheză; deasemeni, se vorbește despre viața și activitatea marilor savanți fizicieni ruși din perioada prerevoluționară, precum și a celor sovietici.

Vorbind despre însemnătatea economică și politică a electrificării, elevii caută, la orele de recapitulare, să expună cât mai complet datele planului leninist de electrificare și lucrările Partidului și ale Guvernului pentru electrificarea țării noastre în perioada planului cincinal stalinist de după război. Majoritatea elevilor citează cele spuse de Lenin și Stalin despre însemnătatea electrificării pentru crearea unei puternice baze tehnice a socialismului.

Trebue să acordăm mai multă atenție felului cum înțeleg elevii să aplice legile fizicii la practica construcției socialiste. Deasemeni, este necesar să evităm întrebările formale sau superficiale, ca de exemplu: ce se numește topire (sau solidificare), ce este un circuit electric etc. Este mai bine să punem întrebări-probleme ca de ex: „Cunoscând coeficientul de acțiune utilă a cuptorului Wagram, numărul de calorii, greutatea specifică a combustibilului și productivitatea în 24 de ore a cuptorului, să se stabilească consumul de combustibil". Sau „Folosind aparatele de pe masa de experiențe, să se alcătuiască un circuit electric și, pe baza indicațiilor aparatelor, să se calculeze puterea și rezistența unui bec electric și efectul curentului într'un minut de ardere a becului".

In fiecare an, la sfârșitul studierii cursului de fizică, țin o serie de lecții de sinteză, în care expun harta fizică a lumii din punctul de vedere al materialismului dialectic și al reprezentărilor științifice moderne.

Noi dăm multă atenție organizării vizitelor la muzeul Politehnic, în sala de fizică a Planetariului, în întreprinderile și pe șantierele din raionul nostru. Anul acesta, elevii mei au făcut o serie de vizite în fabrici, uzine electrice, etc. Aceste vizite i-au ajutat să-și consolideze cunoștințele, să vadă cum se aplică practic legile fizicii în tehnica și producția socialistă.

Incă dela începutul celui de al doilea semestru, toți elevii rămași în urmă au fost supraveghiați în mod deosebit. Am făcut cu ei ore suplimentare și le-am dat nenumărate consultații.

Fiecare profesor știe că, în preajma examenelor, unii elevi sunt emoționați și alarmați. Pedagogul sovietic are datoria de a încuraja pe acești elevi, de a sădi în ei încrederea în forțele proprii și de a-i ajuta prin toate mijloacele, să înlăture greutățile.

V. SCOSAREV
Profesor de fizică la școala Nr. 50 din Moscova
(„Ucitelscaia Gazeta)

Ion Vitner: VIAȚA ȘI OPERA LUI D. TH. NECULUȚĂ

— Editura pentru literatură și artă a Uniunii Scriitorilor din R. P. R., 1950 —

Incepând din ultimele decenii ale secolului al XIX-lea, clasa muncitoare dela noi, în continuă creștere numerică și în plin progres din punct de vedere organizatoric și ideologic, preia cu o vigoare crescândă rolul de îndrumător spre orizonturile largi ale unei culturi puse în slujba poporului. Influența mișcării muncitorești se afirmă puternic în domeniul literaturii, atât asupra scriitorilor grupați în jurul „Contemporanului", cât și asupra celor care nu aveau legături directe cu cercurile muncitorești.

Un loc deosebit printre scriitorii a căror operă și-a tras seva din vigoarea crescândă a mișcării muncitorești dela noi îl ocupă poetul D. Th. Neculuță. Un loc deosebit, atât prin aceea că el este cel dintâi poet muncitor din țara noastră, cât și prin atitudinea pe care burghezo-moșierimea a avut-o față de opera lui. Căci, dacă opera unor scriitori care au slujit poporul a fost falsificată — cazul lui Eminescu, Caragiale, Coșbuc, etc. — iar a altora minimalizată — cazul lui Păun Pincio, Beldiceanu, Mille, etc. — poeziile lui Neculuță au fost ținecute deadreptul sub tăcere. Această încercare de a elimina pur și simplu din istoria literaturii noastre opera unui mare poet își găsește explicația în ura exploatatorilor față de poetul muncitor și față de oamenii muncii pentru care el a scris, ca și în teama pe care le-o provocau versurile clocotitoare de revoltă împotriva societății bazate pe exploatarea omului de către om și pline de încredere în realizarea dreptății sociale.

Astăzi când, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, clasa muncitoare din Republica noastră Populară pune bazele unei culturi socialiste, așezarea lui D. Th. Neculuță la locul de cinste ce i se cuvine în istoria literaturii noastre constitue, în cadrul revalorificării moștenirii noastre literare, o datorie ce se cerea cu precădere îndeplinită. Această datorie o îndeplinește valorosul studiu al tov. Ion Vitner: „Viața și opera lui D. Th. Neculuță".

In primul capitol al studiului său, tov. Ion Vitner înfățișează viața și personalitatea poetului.

Născut la 15 Iulie 1859, Neculuță era fiul unor țărani săraci, care-și câștigau din greu o existență mizeră, muncind ou ziua pe la casele boerești. Sărăcia l-a obligat pe viitorul poet să-și părăsească familia la vârsta de zece ani și să colinde țara în căutarea unor posibilități de trai. După mai mulți ani de peregrinări, el ajunge la Iași, unde, deși nu făcuse decât două clase primare, devine pentru câtva timp institutor. Dar visul lui era altul: dorea cu pasiune să învețe arta viorii. Pentru a și-l realiza, vine la București. Porțile Conservatorului nu s'au deschis însă pentru acest fiu de țărani săraci, care nu avea de unde plăti taxele mari ce se cereau. Nevoit să renunțe la visul de a deveni violonist a practicat o meserie pentru care nu avea nicio atracție: cismăria. Muncind 10 până la 14 ore pe zi pentru un salariu cu totul insuficient ,a cunoscut cu prisosință traiul chinuit al exploatatului. Munca istovitoare nu i-a stins însă setea de cultură. In ceasurile de noapte târzie, citea cu înfrigurare cărțile pe care și le procura rupându-și bucățica dela gură și-și turna revolta în versuri înflăcărate. Este emoționantă și pilduitoare această pasiune pentru cultură a poetului muncitor Neculuță.

Existența mizeră pe care a trebuit s'o ducă, neputința de a-și realiza dorința aprigă de a deveni violonist, dar mai ales contactul cu mișcarea muncitorească, au trezit în Neculuță o puternică conștiință de clasă și l-au ajutat să devină, prin activitatea lui de agitator și propagandist socialist, ca și prin aceea de poet, un luptător hotărît împotriva regimului bazat pe exploatarea omului de către om. D. Th. Neculuță a slujit cu devotament clasa muncitoare, până la sfârșitul chinuitei lui vieți. Originea și practica lui socială l-au făcut să rămână consecvent pe poziție în perioada de frământări prin care a trecut mișcarea muncitorească în ultimii ani ai secolului al XIX-lea, când, „generoșii" au trădat această mișcare trecând în partidul liberal.

Capitolul vieții poetului muncitor este plin de învățăminte pentru noi toți și pentru elevii noștri. Din viața lui Neculuță elevii noștri învață că nu este nimic mai de preț decât a-ți pune întreaga putere de muncă în serviciul poporului muncitor. Văzând piedici de netrecut pe care orânduirea burghezo-moșierească le punea în calea fiilor oamenilor muncii însetați de cultură, ei își pot da seama mai bine de toate înlesnirile de care se bucură astăzi, când, prin grija Partidului și a Guvernului, își pot desvolta toate aptitudinile, porțile oricărei școli fiindu-le deschise. Viața lui Neculuță îi mai învață să-și întrebuințeze timpul cu folos. Cuvintele poetului: „Timpul este învățătură, timpul este minte" reprezintă o lozincă grăitoare ce nu trebue niciodată uitată.

★

In capitolele următoare ale cărții, tov. Ion Vitner analizează pe larg opera lui Neculuță arătând că înalta valoare artistică a acestei opere constă în poziția ideologică înaintată a poetului. Ceeace constitue motorul poeziei lui Neculuță este ura neîmpăcată împotriva exploatatorilor. Spre deosebire de ceilalți poeți atașați clasei muncitoare, Neculuță depășește denunțarea regimului bazat pe exploatare, depășește poezia revoltei sociale, reușind să dea o poezie revoluționară, „Cel care — scrie tov. Ion Vitner — susținea că s'a născut revoluționar, a tradus în concret în poezia lui manifestările unei conștiințe într'adevăr revoluționare, cum puțini poeți ai literaturii noastre au manifestat-o. Credem că se poate spune despre Neculuță că este primul nostru poet care a considerat poezia ca o parte integrantă a cauzei generale a proletariatului și a realizat-o ca atare".

Explicația faptului că Neculuță și-a depășit înaintașii se află în aceea că el a militat activ în rândurile mișcării muncitorești, ceeace l-a ajutat să înțeleagă necesitatea doborîrii prin luptă revoluționară a putredului regim burghezo-moșieresc.

Slăbiciunea mișcării muncitorești, lipsită în epoca în care a trăit și a scris Neculuță de conducerea unui partid revoluționar, se oglindește uneori și în versurile poetului, în acele versuri decepționate în care el dorește uitarea și moartea. Aceste versuri sunt însă puțin numeroase. Cea mai mare parte a operei lui Neculuță condamnă înstrăinarea de realitate și fuga de luptă, oricât de grea ar fi lupta. Chiar dacă Neculuță nu a putut cunoaște în adâncime rolul și forța de nebiruință a proletariatului în construirea unei societăți eliberate de exploatare, el a crezut cu tărie că poporul muncitor va ajunge, prin luptă revoluționară, la doritele „tărmuri de sânge și plâns neudate". De aceea el a înfierat pe decepționiști:

In ce decepții viața vi se sfarmă
O, lași cu fețe de orgie supte,
Când a vieții mari și aspre lupte
Voi, niciodată n'ați purtat vreo armă?

și a rostit îndemnuri înflăcărate la acțiune, la luptă:

„Tirania se va sbate
Să te rupă cu al ei dinte.
Tu, cu pala forții
Fulger'o și svârle-o morții,
Și din drum nu te abate,
Haide înainte!"

Astfel de versuri constitue, așa cum subliniază tov. Ion Vitner, mărturia luptei dârze pe care Neculuță a trebuit s'o poarte împotriva influenței ideologiei burgheze, care, prin otrava pesimismului, încerca să stingă, în scriitorii noștri, încrederea într'o viață mai bună. Cu tot atâta vigoare, a luptat Neculuță și împotriva „legalismului" trădătorilor mișcării muncitorești. Reușind să se smulgă atmosferei de deprimare pe care aceste slugi ale exploatatorilor încercau s'o provoace printre oamenii muncii, el arată că singura cale de îndreptare a relelor sociale este calea revoluției, și nu a împăcării cu dușmanul de clasă.

„Sculați!... lăsați martirica răbdare
Dreptatea azi vă'nchină a ei armă,
Lăsați revolta ca să dea alarmă,
Din țărmi 'n țărmii lumii muncitoare!"

Poezia lui Neculuță are o mare valoare agitatorică, ea este plină de o ură aprinsă împotriva exploatatorilor. Poeme ca: „Moment de revoltă", „Spre țărmul dreptății", „Poporul" și altele cuprind îndemnuri hotărîte la luptă și au un puternic caracter mobilizatoric.

In același timp, în opera lui Neculuță se oglindesc aspectele esențiale ale societății din timpul său. Spre deosebire de înaintașii săi, poetul muncitor vede limpede nu numai existența claselor sociale, ci și raporturile dintre aceste clase, lupta aprigă dintre ele, precum și rezultatul viitor al acestei lupte. Neculuță nu demască numai exploatarea dela sate, ci și pe aceea dela orașe („Faptul zilei", „Cusătoreasa" etc.). In critica aspră pe care o face claselor exploatatoare, el dovedește nu numai ura sa neîmpăcată, ci și cunoașterea științifică a societății din timpul său, ca un rezultat al lecturii cărților marxiste.

Un loc deosebit în opera lui Neculuță îl are poezia „Cor de robi", despre care tov. Vitner afirmă:

„...la Neculuță apare, în mugure, ideea justă a revoluției care nu poate avea sorți de izbândă decât în urma unirii țărănimii cu muncitorimea uzinelor.

„Cor de robi" are astfel o mare însemnătate în evoluția liricii noastre, prin faptul că ea constitue începutul eliberării poeziei din ghiarele ideologiei poporaniste, un pas înainte făcut pe drumul atât de spinos al unei literaturi a proletariatului revoluționar".

Apropiindu-se cu dragoste de poezia populară și de opera clasicilor noștri, Neculuță a știut să îmbrace conținutul înaintat al poeziei sale într'un vestmânt artistic de mare valoare.

★

In încheerea studiului său, tov. Ion Vitner subliniază:

„La temelia construcției socialiste pe pământul Patriei noastre există și contribuția mesajului înflăcărat al lui D. Th. Neculuță. Versurile sale ne învață și astăzi, când lumea exploatatorilor este pe cale să dispară din societatea noastră socialistă în devenire, că avem încă de luptat cu dușmani crunți și perfizi, care nu renunță ușor la pozițiile lor, la visul de a putea din nou subjuga poporul, dușmani care trebue uriți din toată inima, distruși fără milă.

Poezia lui Neculuță este în plus o imagine grăitoare a timpurilor trecute, a mizeriei fără margini a vieții oamenilor muncii. Prin ura ei nestinsă, prin avântul revoluționar pe care-l cuprinde, poezia lui Neculuță este o flacără vie pe care dragostea oamenilor muncii de astăzi cată s'o mențină nestinsă".

Pentru marea ei însemnătate instructiv-educativă, pentru valoarea ei de armă ascuțită împotriva exploatatorilor, împotriva atâtătorilor la un nou război, opera poetului muncitor trebue popularizată printre elevii noștri.

Indemnul cuprins în ultimele rânduri ale lucrării a tov. Ion Vitner, trebue urmat în toate școlile noastre:

„Să-l iubim, de aceea, și să-l cunoaștem pe D. Th. Neculuță! Să răspândim în massă rodul bogat al strădaniei lui artistice".

Socotim necesar, în acest sens, ca studiul „Viața și opera lui D. Th. Neculuță" să fie popularizat printre elevi și prelucrat în ședințele cercurilor literare. Cartea tov. Vitner aduce, de asemeni, un material prețios pentru recapitularea și întregirea unor lecții ca „Situația scriitorilor în trecut și azi", „Valoarea instructiv-educativă a literaturii", etc., ca și pentru adâncirea lecțiilor despre operele lui Neculuță studiate în ciclul elementar și în clasa a XI-a.

Ion Manole

Ședința lărgită a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

„Sarcinile Sindicatelor Salariaților din Invățământ în lupta pentru pace"

Raportul tov. Mihail Nanu, președintele U. S. S. I.

In cadrul ședinței lărgite a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, din 23 Aprilie a.c. tovarășul Mihail Nanu, președintele Uniunii a prezentat raportul cu privire la „Sarcinile Sindicatelor Salariaților din Invățământ în lupta pentru pace", subliniind atât realizările cât și lipsurile Uniunii și ale sindicatelor în această muncă și trasând totodată sarcinile pentru viitor.

Un mare număr de membri ai C. C. al Uniunii și de președinți ai sindicatelor au participat la discuții, reliefând noi aspecte ale muncii depuse și analizând critic lipsurile sindicatelor și ale Uniunii.

Dăm mai jos rezumatul raportului prezentat de tov. Mihail Nanu.

Convocarea Comitetului Central al Uniunii, în conferința lărgită, a avut scopul de a analiza munca sindicatelor noastre și a Uniunii pe perioada 1 Septembrie 1949—1 Aprilie 1950.

Această activitate s'a desfășurat pe linia trasată de Plenara V-a a C.C. al P.M.R. și a sarcinilor concretizate de ședința C.C. al C.G.M. din Ianuarie 1950, care a pus în centrul întregii noastre activități lupta pentru apărarea păcii.

Inţelegând sarcinile ce le revin, sindicatele au mobilizat pe oamenii muncii din școli pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat în învățământ. O grijă deosebită au avut sindicatele pentru îmbunătățirea calitativă a conținutului învățământului și pentru educarea și instruirea tineretului din școli în spirit comunist. Luptând împotriva cosmopolitismului, care încă se mai manifestă în activitatea didactică a unor învățători și profesori, Uniunea și sindicatele au căutat să educe massele de salariați în spiritul adevăratului patriotism și al internaționalismului proletar. Sindicatele au dus, totodată, luptă susținută pentru antrenarea tuturor colectivelor din școli în lupta pentru pace.

In ultima vreme sindicatele noastre au contribuit la constituirea comitetelor de pace, în toate instituțiile și școlile noastre. Mii de tovarăși din sindicatele de învățământ au intrat în aceste comitete de pace și peste 100.000 au semnat până acum Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii dela Stockholm. In entuziaste meetinguri ei și-au luat angajamente concrete și au trimis scrisori de adeziune, în care și-au exprimat hotărîrea dârză de a lupta pentru pace.

Ducând bătălia pe toate fronturile, atât în școală, cât și în afara școlii sindicatele de învățământ au adus o contribuție importantă la întărirea forțelor păcii.

Fiecare școală nou înființată, sutele de mii de analfabeți luminați cu știința de carte, ridicarea nivelului ideologic și politic al masselor, fiecare serie de tineri bine pregătiți pe baza concepției marxist-leninist-staliniste, sunt tot atâtea lovituri date lagărului imperialist, ațâțător la război.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, cadrele didactice au fost ajutate să-și ridice nivelul lor politic și ideologic și să-și îmbunătățească munca profesională, printr'o serie întreagă de mijloace.

Metodicile, revistele și cărțile de pedagogie apărute prin grija M.I.P. și a Institutului Româno-Sovietic au dat posibilitate cadrelor didactice să-și îmbunătățească metodele de predare prin utilizarea experienței pedagogiei sovietice.

Cursurile I.C.D. inițiate de Partid și organizate de M.I.P., care au cuprins până acum 80.000 de salariați din învățământ, au contribuit în largă măsură la orientarea cadrelor didactice în spiritul învățăturii marxist-leninist-staliniste.

Sindicatele au sprijinit aceste cursuri prin mobilizarea membrilor lor, prin antrenarea lor în muncă, precum și prin conferențiari sau lectori. Grupele sindicale constituite în cadrul acestor cursuri au contribuit la buna desfășurare a întregii activități prin organizarea ședințelor de analiza muncii.

Un alt mijloc pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional sunt cercurile pe specialități, care din toamna anului 1949, au luat o mare desvoltare.

Aceste cercuri pe specialități au fost preluate de Ministerul Invățământului Public și funcționează acum sub denumirea de cercuri pedagogice.

De asemenea, „Gazeta Invățământului" a ajutat la reeducarea cadrelor didactice prin publicarea experienței pedagogiei sovietice, a metodicilor pe specialități, a schimbului de experiență între unitățile școlare și între profesorii și învățătorii din țara noastră.

Nu s'a reușit îndeajuns să se facă din „Gazeta Invățământului" un organizator și mobilizator al cadrelor didactice, pus în slujba îndeplinirii Planului.

Redacția nu a putut să cuprindă toate problemele, nu a reușit să oglindească toate realizările de pe teren, și nici să ajute în suficientă măsură la creșterea calității muncii corespondenților ei. Gazeta noastră nu a evidențiat suficient pe cei care au avut rezultate bune în muncă, popularizându-le metodele și nu a combătut suficient manifestările nesănătoase din școli.

In ultima vreme munca gazetei s'a îmbunătățit simțitor, legând problemele profesionale de lupta pentru pace, întărind legăturile dintre gazetă și teren și reușind să fie un ajutor efectiv în îmbunătățirea metodelor de predare a materiilor de învățământ.

In general s'a realizat o ridicare a nivelului profesional al salariaților din învățământ și o îmbunătățire a calității muncii lor, ceeace a dus la o scădere a numărului de elevi slab pregătiți.

O altă problemă strâns legată de lupta pentru pace este alfabetizarea. Salariații din învățământ sunt convinși că cu cât vom avea mai mulți știutori de carte, cu atât vom întări mai mult numărul luptătorilor conștienți pentru apărarea păcii, luptători care știu că apărând pacea apără pozițiile câștigate de clasa muncitoare în drumul spre o viață mai bună.

Planul de Stat pe 1949 care a prevăzut alfabetizarea a 400.000 de neștiutori de carte a fost depășit. Realizarea acestui succes se datorește în mare parte mobilizării făcute de sindicate împreună cu celelalte organizații de massă, sub conducerea Partidului.

Au obținut rezultate importante în munca de alfabetizare sindicatele care au reușit să organizeze just întrecerile socialiste între toate grupele și între toate secțiile sindicale, care au reușit să antreneze în întreceri marea majoritate a învățătorilor și a profesorilor. (Exemplu: Sindicatul Teleorman, Mușcel, Botoșani, Bihor, Buzău, Dolj, Turda și Odorhei).

Totuși mai sunt încă sindicate care nu s'au pătruns de importanța întrecerilor în cadrul muncii de alfabetizare. Desigur că la aceste sindicate rezultatele sunt mai slabe.

Grija pe care o are Partidul nostru pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii s'a reflectat și în munca Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, care ajutată de C.G.M. a organizat înființarea Caselor de Ajutor Reciproc pe lângă fiecare sindicat, iar în București s'au înființat 15 Case de Ajutor Reciproc, câte una de fiecare secție.

De asemenea, Asigurările Sociale și Protecția muncii au contribuit la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale salariaților noștri.

Cunoscând că, o bună muncă profesională trebue să fie strâns legată de ridicarea nivelului ideologic și politic al oamenilor muncii, Uniunea, în afară de sprijinul pe care l-a dat Ministerului Invățământului Public în această direcție, s'a ocupat în mod special de această problemă prin cursuri serale sindicale, cercuri de broșuri, activitatea culturală la cluburi și colțuri roșii, gazete de perete.

In ceeace privește cursurile serale de cadre, s'a reușit să se înființeze cel puțin câte o școală de fiecare sindicat, iar la sindicatele: Bacău, Brașov, Giurgiu, Odorhei, Ciuc, Suceava, Mureș, Neamț, Prahova, Rădăuți, Satu-Mare, Sibiu, Teleorman și Cluj au funcționat câte două, trei și patru școli.

Intregul program al cursurilor a fost legat de problemele luptei pentru pace.

In organizarea cercurilor de broșuri Uniunea a folosit metoda studiului individual, urmat de seminarii și discuții, antrenând în conducerea lor absolvenți ai cursurilor I.C.D.

In multe sindicate însă nu s'a înțeles dela început scopul acestor cercuri și în loc să se discute broșurile programate s'au ținut conferințe improvizate și rupte de realitățile actuale.

Cluburile și colțurile roșii, precum și gazetele de perete au fost de asemenea un mijloc de ridicare a nivelului politic și ideologic al membrilor sindicatelor noastre și o armă de luptă pentru apărarea păcii.

In cele 15 cluburi organizate s'au ținut conferințe s'au făcut lecturi din autorii progresiști și s'au dat festivaluri artistice cu teme din lupta pentru pace.

S'au remarcat, printr'o frumoasă activitate cluburile și colțurile roșii din sindicatele: Mușcel, Argeș, Neamț, Botoșani, Baia, București și Brașov.

Uniunea trebue să sprijine îmbunătățirea activității cercurilor roșii de pe lângă sindicatele: Hunedoara, Someș, Covurlui, Alba, Rădăuți, Vâlcea, Trei-Scaune și a clubului M.I.P. Comitetele sindicale ale acestor sindicate nu ajută și nu îndrumează comitetul de conducere al clubului, pentru ca el să devină centrul cultural și artistic în lupta pentru pace.

In unele biblioteci s'au prezentat recenzii, s'au organizat ore de lectură a cărților recent apărute, făcându-se discuții în jurul conținutului acestora. La multe biblioteci se constată o continuă creștere a numărului cititorilor și o îmbunătățire a muncii tehnice a bibliotecarilor. (Bacău, Bihor, Botoșani, Caraș, Dolj, Neamț, Râmnicul-Sărat).

Sindicatele de Invățământ au desfășurat și o intensă activitate artistică. S'au evidențiat, în deosebi, sindicatele: Mehedinți, Teleorman, Bacău, Olt, Vlașca, Roman. In Mușcel, echipele artistice ale celor trei secții au jucat de 37 de ori, la diferite serbări, piesa: „Luptăm pentru pace, luptăm pentru viață".

In prima fază a celui de al doilea concurs de coruri și jocuri, organizat de C.G.M., multe din echipele sindicatelor noastre au fost premiate.

In toate aceste acțiuni culturale ca și în toată munca sindicatelor noastre am fost puternic sprijiniți de către consiliile sindicale.

In ceeace privește munca desfășurată în cadrul căminelor culturale de către membrii sindicatelor noastre, Uniunea nu a urmărit îndeajuns și nu a insistat asupra unei colaborări mai intense, atât cu Ministerul Artelor, cât și cu Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii, deși căminele culturale au un rol atât de important în construirea socialismului în țara noastră și în lupta pentru pace.

Așa cum s'a arătat la ultimul Congres al căminelor culturale toate manifestările căminelor la care suntem chemați să participăm trebue să fie adânc pătrunse de spiritul luptei de clasă, deoarece nicio problemă politică sau de producție nu poate fi rezolvată în folosul poporului muncitor, fără o luptă necruțătoare împotriva dușmanului de clasă. De asemenea la gospodăriile colective și gospodăriile de Stat mulți tov. învățători au dus o muncă susținută și rodnică.

Urmând îndrumările date prin hotărîrile Comitetului Executiv al C.G.M. din Ianuarie 1950, în ceeace privește mijloacele organizatorice, referitoare la activizarea grupei sindicale și la întărirea muncii în comisii, la aplicarea principiilor democrațiilor muncitorești și la justa folosire a criticii și autocriticii, Uniunea a făcut în primul trimestru al anului curent 110 ieșiri pe teren. Legătura cu terenul însă, deși a fost mult mai intensă decât înainte, a avut lipsuri prin aceea că sindicatele n'au fost vizitate în măsura necesității ajutorului pe care trebuiau să-l primească. Astfel, sindicatele: Ialomița, Maramureș, Mușcel, Romanați, Severin și Tutova au rămas nevăzute, pe când altele au fost vizitate de câte două trei ori.

De asemenea, sindicatele numai în mică măsură și-au intensificat legătura cu massele, mergând până la secții și grupe. Din această cauză, multe din grupele noastre nu au putut deveni unitatea de bază mobilizatoare a sindicatelor.

In ultima plenară a Comitetului Central al C.G.M. s'a hotărît organizarea studenților în sindicate și s'a arătat că odată organizați, studenții vor putea să cunoască problemele specifice viitoarei lor profesiuni legate de sindicatele din sectorul de producție respectiv. Uniunea a organizat în cursul lunii Martie un număr de 13 sindicate studențești în următoarele centre: București, Iași, Cluj, Timișoara și Brăila.

După constituirea sindicatelor de studenți se impune o strânsă colaborare între ele și celelalte sindicate din învățământ.

Dacă în ceeace privește organizarea studenților în sindicate Uniunea a desfășurat o muncă susținută obținând rezultate bune, după efectuarea alegerilor, sindicatele studențești nu au fost îndeajuns sprijinite pentru a-și organiza munca. Uniunea nu a apreciat în mod suficient importanța constituirii sindicatelor de studenți și nu a ajutat la desvoltarea activității lor.

Plenara noastră coincide cu perioada pregătirilor încheerii anului școlar. Ținând seama că Planul de Stat prevede în anul școlar 1950 o creștere masivă a învățământului în toate direcțiile, pentru pregătirea de cadre bune necesare construirii socialismului, sindicatelor noastre le revine ca sarcină mobilizarea tovarășilor și sprijinirea pregătirii examenelor școlare.

In această perioadă de muncă membrii sindicatelor noastre vor lua legătura cu părinții elevilor, lămurindu-i că trebue să dea posibilitatea copiilor ca să se pregătească în vederea examenelor și să nu-i folosească în muncile agricole și gospodărești.

De asemenea, sindicatele noastre se vor îngriji ca învățătorii să nu fie supraîncărcați cu alte munci. Pentru aceasta se va lua legătura cu Comitetele Provizorii, dând cadrelor didactice timpul necesar îndeplinirii sarcinii centrale de a pregăti temeinic încheerea anului școlar.

Sindicatele de Invățământ, în această perioadă de timp, trebue să contribue în mod activ la îmbunătățirea frecvenței, la ridicarea nivelului învățăturii și la pregătirea temeinică a lecțiilor. Experiența ne arată că în școlile în care frecvența elevilor a fost bună, calitatea învățământului este cu mult superioară celorlalte. Aceasta s'a obținut acolo unde cadrele didactice au depus o muncă perseverentă de lămurire, atât cu elevii, cât și cu părinții care uneori împiedicau copiii să vină la școală, pentru a-i întrebuința la treburile gospodărești.

In ceeace privește ridicarea nivelului la învățătură, de cea mai mare importanță este ca sindicatele studențești, împreună cu profesorii să ajute la o bună organizare a studiului individual, care este metoda de bază a învățăturii. O altă sarcină ce revine atât sindicatelor studențești cât și profesorilor este activizarea grupelor de învățătură în școlile medii și a grupelor de studenți, în învățământul superior. **Grupele de învățătură și grupele de studenți, când sunt bine organizate și conduse de profesori de specialitate, determină în mod simțitor reducerea numărului elevilor și studenților slabi.**

Creșterea frecvenței, atragerea elevilor și a studenților la învățătură, ridicarea nivelului cunoștințelor depind în primul rând de felul cum cadrele didactice își fac datoria, de felul cum lecțiile sunt legate de realitățile existente în viață, cu problemele practice ale luptei pentru Plan, pentru pace.

In timpul rămas până la examene trebuesc sporite și susținute eforturile pentru asigurarea unor cât mai bune rezultate ale anului școlar în curs.

Examenele vor fi într'adevăr raportul pe care elevii, studenții, învățătorii și profesorii îl dau în fața poporului muncitor, în fața Partidului.

In încheiere, tov. Mihail Nanu a arătat că sarcinile noastre în lupta pentru construirea socialismului, în lupta pentru pace, sunt multe și pline de răspundere. Noi vom putea să le realizăm, întărind legătura cu massele, dând o atenție deosebită bunei funcționări a grupelor sindicale, a comitetelor pe secții și a comisiilor de pe lângă comitetele sindicale. In toate acțiunile noastre, pentru a obține rezultatele pe care Patria le așteaptă dela noi, va trebui să folosim rațional activul sindical și să organizăm mai temeinic controlul îndeplinirii sarcinilor.

De asemenea, trebue să mânuim cu mai multă tărie critica și autocritica, să ne însușim stilul de muncă al sindicatelor sovietice, să ridicăm fără încetare nivelul politic al cadrelor noastre, îmbinând combativitatea și avântul revoluționar cu perseverența și găsirea celor mai juste forme organizatorice pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor.

In centrul activității noastre de zi cu zi, conduși de Partidul Muncitoresc Român, să ducem bătălia păcii pe toate fronturile, cu tot devotamentul și cu încrederea deplină în victoria finală a frontului păcii, în fruntea căruia se află marea Țară a Socialismului, U.R.S.S.

— Discuții asupra raportului —

Discuțiile asupra raportului prezentat de tov. Mihail Nanu, președintele Uniunii, au fost deschise de tov. consilier D. Protopopescu, din Ministerul Invățământului Public.

Tov. consilier a arătat că, în lupta pentru îndeplinirea Planului de Stat, Ministerul nu se preocupă numai de felul cum învață tineretul, ci și de construirea și amenajarea localurilor necesare școlilor de toate gradele. Această ultimă preocupare este legată de pregătirile care se fac pentru deschiderea viitorului an școlar. Planul nostru de investiții pe 1950 prevede terminarea a 1200 săli de clasă și a unor institute de învățământ superior, ca și construirea din nou a 85 săli de clasă și a unei întregi serii de internate. Aceste localuri trebue să fie gata la 1 Septembrie a. c.

De aceea, Ministerul face un călduros apel la conducătorii sindicatelor să colaboreze cu Secțiunile de Invățământ și să mobilizeze pe toți salariații din învățământ pentru a sprijini terminarea construcțiilor școlare și pentru a îndeplini și depăși toate sarcinile care ne revin prin Planul de Stat în sectorul învățământului.

Tov. Bădică-Constanța, a arătat că, deși prezentat în spirit critic și autocritic, raportul n'a cuprins toate realizările și lipsurile din munca sindicatelor și a Uniunii. Remarcând unele lipsuri în munca Uniunii, vorbitorul arată că aceasta a sprijinit sindicatele insuficient, inegal și cu întârziere.

La rândul lor, nici sindicatele n'au sprijinit totdeauna Uniunea. Uneori sindicatele au discutat superficial circulările Uniunii și n'au adus la cunoștința acesteia toate greutățile întâmpinate pe teren.

In încheiere, președintele sindicatului Constanța și-a luat angajamentul să sprijine continuarea muncii de alfabetizare în oraș și pe timpul verii, pentru a alfabetiza cei 2916 analfabeți din întreprinderile industriale.

Tov. Petrușca-Satu-Mare a arătat că munca de alfabetizare s'a putut îmbunătăți după ce, cu sprijinul Comitetului Județean de Partid, sindicatul a isbutit să colaboreze și cu organizațiile de massă, nu numai cu Secțiunea de Invățământ, ca până acum. Planul a fost îndeplinit cu 117 la sută pentru sate și cu 60 la sută pentru orașe.

Tov. Dărămuș-Alba a remarcat că în unele locuri din județul Alba munca în școli a fost îngreunată, fiindcă unii instructori U. T. M. au dat sfaturi greșite elevilor, abătându-i dela linia justă a învățăturii și micșorând autoritatea profesorilor.

Deasemenea, munca sindicală este îngreunată fiindcă se iau cadrele sindicale în alte munci, fără să se mai întrebe sindicatul sau Uniunea.

Tov. Grigoriu-Câmpulung-Moldovenesc a fost de părere că raportul n'a scos la iveală cauzele adânci ale lipsurilor din munca Uniunii. Apoi a subliniat că instructajul pentru întocmirea planului de lucru pe perioada 1 Aprilie — 30 Iunie a fost trimis sindicatelor după ce unele din ele își întocmiseră planul lor de muncă. S'a pierdut din vedere ca prin instructaj să se recomande drept obiective principale pentru întreceri: a) confecționarea materialului didactic în vederea schimbului cu alte regiuni, și b) construcțiile școlare. Crede că e bine ca în viitor Uniunea să-și întocmească mai din vreme planul de muncă și să-l prelucreze cu activiștii sindicatelor, înainte de a trece acestea la întocmirea planului lor de muncă.

Tov. Apolzan Ion-Brașov n'a fost de acord cu cei care au arătat că raportul n'a cuprins în amănunt toată activitatea și toate lipsurile din munca Uniunii și a sindicatelor. Raportul n'a urmărit să fie o dare de seamă amănunțită, ci să arate ce sarcini au revenit sindicatelor în lupta pentru pace și în ce fel le-au putut aduce acestea la îndeplinire.

In continuare, tov. Apolzan a arătat că sindicatele vor da un ajutor important luptei pentru pace, dacă ele vor sprijini îmbunătățirea frecvenței elevilor și a studenților, modul de funcționare a grupelor de învățământ și de studenți și dacă vor mobiliza cadrele didactice să-și îndeplinească cu succes sarcinile ce le revin în pregătirea încheierii anului școlar.

Tov. Poenaru-Roman a remarcat că salariații din învățământ primesc prea multe sarcini în afara școlii. Deaceea ei sunt împiedicați să-și pregătească și să-și ducă munca profesională în bune condițiuni.

Pentru îmbunătățirea muncii sindicale, vorbitorul propune ca „Gazeta Invățământului" să publice traduceri din limba rusă despre felul cum lucrează sindicatele sovietice și chiar articole despre metodele de lucru ale sindicatelor noastre fruntașe.

Tov. Bucșa-Turda a precizat că metoda utilizată în munca de alfabetizare a constat într'o mare extindere a întrecerilor. In aceste întreceri, pe lângă profesori și învățători, au fost antrenați și instructori voluntari recrutați dintre muncitorii și sătenii cu nivel ideologic mai ridicat. Alfabetizarea s'a făcut pe grupe de case sau chiar individual. Instructorii voluntari au fost pregătiți și controlați de învățători. Pentru a stimula în muncă pe acești instructori voluntari, Sindicatul a obținut dela Comitetul Provizoriu scutirea lor de prestație pe 1950.

In continuare, vorbitorul a arătat că, prin colaborare cu organizațiile de Partid și cu unitățile sindicale din diferite fabrici, părinții elevilor și muncitorii au fost antrenați în munca de confecționare a materialului didactic. Astfel, s'au putut înzestra multe școli cu planșe intuitive cuprinzând fazele procesului de producție al diferitelor fabricate.

Tov. Ene Iulian (Sindicatul Studenților Univ. „Parhon" Buc.), a arătat că sindicatele studențești, utilizând experiența sindicatelor studenților sovietici, creează tineretului studios din învățământul superior posibilități noi pentru o mai bună pregătire profesională, pentru o mai strânsă legătură cu oamenii muncii și pentru o sănătoasă educație de clasă. Ele sprijină în acelaș timp acțiunea de îmbunătățire a condițiilor de viață ale studențimii.

Tov. Morea Vasile (Sind. Stud. Inst. de Șt. Ec. și Planificare-Iași), după ce a făcut cunoscută activitatea sindicatului pentru perfecționarea profesională a membrilor săi, pentru ajutorarea muncitorilor care studiază în facultăți și pentru culturalizarea masselor, a încheiat spunând: „Numai participând la munca de culturalizare a masselor și însușindu-ne cât mai bine știința bazată pe învățătura marxist-leninist-stalinistă, vom putea spune că participăm la lupta pentru pace și vom putea grăbi construirea socialismului în țara noastră".

Tov. Munteanu Romulus (Sind. Stud. Univ. „V. Babeș"-Cluj), a arătat cum activează sindicatul pentru a deprinde pe membrii săi cu o bună metodă de studiu, pentru a întări legătura cu profesorii în vederea combaterii cosmopolitismului. O grijă deosebită are acest sindicat pentru ajutorarea corigenților. Pentru câștigarea bătăliei examenelor, sindicatul a sprijinit editarea mai din timp a cursurilor.

Tov. Gh. Gheorghiu, delegatul C. C. al U. T. M., a subliniat că legătura dintre Sindicatul de Invățământ și Comitetul Județean U.T.M. joacă un mare rol în educarea tineretului în spiritul învățăturilor Partidului.

Ocupându-se apoi de felul cum învață elevii și studenții pentru încheierea anului școlar, vorbitorul a arătat că sindicatele trebue să combată pe toate căile lipsa de răspundere personală de care mai dau dovadă unii profesori în munca lor profesională. Deasemenea, sindicatele trebue să vegheze ca elevii și profesorii să nu fie încărcați cu sarcini extrașcolare care i-ar sustrage dela buna îndeplinire a îndatoririlor profesionale. Subliniind necesitatea luptei de clasă în școli și în facultăți, vorbitorul a observat că un aspect pe care îl ia această luptă îl constitue și felul cum dau profesorii notele. Fac tot atâta rău tineretului și țării întregi atât profesorii care micșorează notele spre a trânti cât mai mulți tineri la examene, cât și cei care, fiind prea îngăduitori, promovează elemente nepregătite.

Tovarășa Lenormanda Benari, director în M. I. P. și membră în Comitetul Central al Uniunii, a arătat că, îmbrățișând prea multe chestiuni, raportul n'a fost destul de centrat pe principala noastră activitate, aceea care se duce în școală pentru educarea tineretului în spirit comunist. De această activitate trebue legată în primul rând lupta noastră pentru pace.

Adâncind munca de planificare a materiei și privind de pe poziția luptei de clasă activitatea cadrelor didactice și a elevilor, vom înțelege mai bine slăbiciunile și cum le putem îndrepta. Elevii trebue să știe că munca lor principală este învățătura, participând cu entuziasm la bătălia examenelor.

Vom ajuta elevii să urască și mai mult pe ațâțătorii la război, dacă le vom da prilejul să constate că și noi îi urîm cu adevărat, că luptăm hotărît pentru pace, că suntem devotați clasei muncitoare și muncim alături de ea pentru construirea socialismului în Patria noastră, că iubim marea Uniune Sovietică și cunoaștem realizările înfăptuite de minunatul patriotism al oamenilor sovietici, care sunt pentru noi o sigură călăuză. Cu aceasta îi vom face vajnici apărători ai păcii.

In continuare, tov. Benari a amintit că Uniunea, Ministerul și conducerile centrale ale organizațiilor de massă au trasat de mult linia colaborării între sindicate, secțiunile de învățământ și organizațiile de massă. Dacă în unele locuri acestea nu colaborează încă, se datorește fie lipsei de înțelegere a raporturilor de colaborare ce trebue să existe între sindicate și administrație într'o țară care construește socialismul, fie mentalității burgheze individualiste a președinților de sindicate și a șefilor secțiunilor de învățământ.

Tov. Mihail Nanu, președintele Uniunii, încheind discuțiile, a arătat că prima concluzie care se desprinde din cele discutate este că sindicatele au participat la lupta pentru pace, având în această direcție realizări importante.

S'a mai precizat, deasemenea, că întrecerea socialistă în cadrul muncii din învățământ nu se poate aplica decât la: a) alfabetizare; b) construcții școlare; c) confecționarea de material didactic. Această metodă nu se poate aplica la învățătură.

In munca de alfabetizare, metoda întrecerilor trebue combinată cu antrenarea de instructori voluntari, așa cum au procedat sindicatele fruntașe.

Intrecerea pentru construcții școlare trebue să cuprindă cât mai mulți locuitori care, prin muncă voluntară, pot ajuta la facerea cărămizilor, la săpături, la transport de material, la tâmplărie etc. Antrenarea acestora cade tot în sarcina sindicatelor.

Deasemenea întrecerile pentru confecționarea materialului didactic trebue să cuprindă nu numai pe tovarășii din învățământ, ci și pe părinții elevilor și pe muncitorii din fabrici. Această activitate trebue însă dusă după indicațiile și cu aprobarea M. I. P.

In ceeace privește colaborarea sindicatelor cu Secțiunile de Invățământ, s'a remarcat just că ea se realizează ușor acolo unde președintele sindicatului și șeful Secțiunii de Invățământ nu pun problemele din punct de vedere personal, ci le privesc în cadrul general al Planului de Stat, prin prisma intereselor colective.

Atât munca în școală, cât și munca sindicală, sunt în funcție de simțul de răspundere personală al cadrelor didactice, de a căror ridicare ideologică și politică trebue să se îngrijească și sindicatele.

Discuțiile în legătură cu „Gazeta Invățământului" au scos în evidență că nu se răspunde tuturor corespondenților. Este just, da, în această privință sindicatele au rolul de a ușura munca gazetei, netrimițând spre publicare decât corespondențe selecționate.

Celelalte chestiuni puse în discuție se vor rezolva în colaborare cu Ministerul și cu Comitetul Central al U. T. M.

Cu privire la cauzele lipsurilor din munca Uniunii, trebue subliniat că una din aceste cauze a fost descompletarea Comitetului Central, care trebue reorganizat în această ședință.

Ținând seama de cele expuse și discutate aici — a încheiat tov. președinte — și muncind serios pentru activarea grupelor, sindicatele vor contribui din plin la îndeplinirea Planului de Stat și la întărirea frontului păcii.

Pregătirea elevilor pentru examene

— Planul de muncă al dirigintelui clasei XI-B dela liceul seral Nr. 1 București —

La liceul Seral Nr. 3 din București, principala preocupare o formează acum pregătirea repetiției finale și a examenelor dela sfârșitul anului.

Imediat după apariția în „Gazeta Invățământului" a îndrumărilor pentru încheerea anului școlar, a avut loc un consiliu profesoral în care s'au trasat sarcini precise pentru profesori, diriginți și direcție.

Iată cum și-a organizat munca dirigintele clasei a XI-a B.

Dirigintele a alcătuit un plan de lucru amănunțit în care figurează următoarele obiective principale: a) îmbunătățirea frecvenței; b) păstrarea unei evidențe precise a situației la învățătură a elevilor. c) organizarea repetiției materiei și a orelor de meditație la toate materiile clasei respective; d) activarea grupelor de învățătură; e) antrenarea întregii clase pentru stimularea elevilor rămași în urmă.

— Frecvența la clasa XI-a B a fost în general bună pe ultimul semestru. Sunt însă unii elevi care mai continuă să lipsească din când în când, fapt ce le micșorează randamentul la învățătură. Știut fiind că în cea mai mare parte elevii liceelor serale își bazează învățătura pe ceeace dobândesc în orele de curs, dirigintele a luat în primul rând măsuri pentru îmbunătățirea frecvenței. In acest scop, a folosit mai întâi prilejul orelor educative pentru a prelucra importanța frecvenței regulate, discutând în mod critic — cu întreaga clasă — cazurile elevilor care continuă să lipsească sau să întârzie la ore.

Ridicându-se problema că unii elevi sunt reținuți de sarcini în afara școlii, dirigintele a luat din nou contact cu întreprinderile la care lucrează acești elevi. In urma acestor vizite, conducerea întreprinderilor și a organizațiilor sindicale respective și-a luat angajamentul să înlesnească cât mai mult munca salariaților lor la școală. Mai mult chiar; unele întreprinderi au cerut să fie ținute în curent cu situația elevilor la învățătură, iar câțiva tovarăși mai ridicați s'au oferit ca, imediat după terminarea lucrului, să ajute elevilor la matematică și fizico-chimice.

O contribuție de seamă la îmbunătățirea frecvenței a venit din partea elevilor înșiși care au declanșat în acest scop, la 20 Aprilie o întrecere pe școală în două etape: prima până la 1 Mai, a doua până la sfârșitul anului școlar. Încă din primele zile ale întrecerii frecvența s'a îmbunătățit la toate clasele.

Conștient de marea răspundere ce-i revine în cadrul campaniei de pregătire a examenelor la clasa sa, dirigintele clasei XI B și-a alcătuit un caiet special, în care și-a notat situația școlară a fiecărui elev pe ambele semestre și la toate materiile de studii. Dirigintele înregistrează calificativele noi obținute de elevi. Orice succes sau rămânere în urmă este discutată imediat cu profesorul respectiv precum și săptămânal cu clasa întreagă, la ora educativă.

Atenția dirigintelui este îndreptată în special asupra celor doi elevi slabi ai clasei. Cauza rămânerii lor în urmă este slaba frecvență ce au avut-o pe semestrul I. Dirigintele îi urmărește îndeaproape și a cerut tuturor profesorilor să se ocupe în mod special de acești doi elevi.

Planul de lucru al dirigintelui cuprinde, de asemeni, organizarea programului de repetiție cu elevii clasei XI-a B. El știe până unde a ajuns fiecare dintre profesorii clasei cu materia și a stabilit împreună cu ei ca studiul la toate materiile să se termine la 15 Mai, dată la care va începe repetiția.

S'au prevăzut și ore speciale de consultații, în grup sau individual la toate obiectele. In aceste ore elevii pun întrebări în legătură cu problemele care îi interesează, sau pe care nu le-au înțeles bine.

Grupele de învățătură sunt mai greu de organizat la liceele serale, din cauza condițiilor speciale de studiu la aceste licee. Totuși, grupe mici de elevi învață în comun, fie după încetarea lucrului la întreprinderi, fie în zilele de repaus. In clasa XI-a B sunt șase grupe de acest fel alcătuite pe locuri de muncă sau pe cartiere. Pentru activarea lor dirigintele și-a propus în plan două măsuri: 1) să antreneze întreaga clasă la alcătuirea grupelor de învățătură, 2) să viziteze pentru verificare și îndrumare fiecare grupă.

Buna pregătire a elevilor pentru examene nu este o problemă care privește numai pe fiecare elev în parte ci clasa, școala și întreaga țară, care are nevoe de cadre numeroase și bine pregătite de constructori ai socialismului și apărători ai Păcii.

De aceea în planul dirigintelui figurează sarcina de a mobiliza întreaga clasă, de a o transforma într'un colectiv viu, care să contribue la ridicarea fiecărui elev, din toate punctele de vedere.

Un rol important revine aici gazetei de perete a clasei care va oglindi — sub îndrumarea dirigintelui — mersul campaniei de pregătire a examenelor sub toate aspectele sale.

Consiliul pedagogic al școlii a aprobat acest plan de lucru care a servit ca bază de discuție pentru toți diriginții.

N. Savu

Pentru o mai atentă și chibzuită gospodărire a cantinelor studențești!

(Urmare din pag. 1-a)

parat de Centru. Lipsa de operativitate a serviciului tehnic dela Centru s'a manifestat dealtfel la mai toate cantinele: lifturi stricate de multă vreme, motoare nereparate la timp, piese defecte și neînlocuite.

Personalul cantinei ne subliniază lipsa capacelor de cratiți, lipsa tacâmurilor și veselei, a cârpelor de bucătărie. Administrația a cerut de nenumărate ori acest utilaj, dar „Centrul se mișcă foarte greu", cum ne spune unul din tovarăși.

DESPRE PREA MULTE MURĂTURI ȘI CARTOFI INDUSTRIALIZAȚI

Urcăm la etaj, în magazie. Constatăm împreună cu medicul care ne însoțește, că în magazie este ordine și curățenie. Aici găsim depozitați în saci cartofi industrializați. Din lipsa unei munci planificate, din lipsa de grijă față de oameni, din lipsă de simț gospodăresc din partea Centrului de Asistență-București, s'au procurat cantități enorme de murături, cartofi industrializați, zarzavaturi uscate, cu toate că ar fi trebuit să se țină seama de aprovizionările cu zarzavat de primăvară. Din această cauză, în compoziția menu-urilor a intrat de prea multe ori aceste alimente. In viitor, va trebui ca aprovizionarea să se facă în baza unor prevederi stabilite în amănunțime, în așa fel, ca alocația studenților să nu fie micșorată prin costul alimentelor care nu mai pot fi consumate.

In camera unde este depozitat zahărul, studentul de serviciu ne arată cum, din pricina proastei repartiții a studenților — problemă ce va trebui atent studiată până la viitorul an școlar — numai 300 de studenți din 2800 vin să bea ceaiul de dimineață. Rămâne astfel o cantitate importantă de zahăr, neîntrebuințată, deși surplusul de zahăr putea fi trimis căminelor, care ar fi distribuit ele ceaiul.

Coborîm la parter. Intrebăm dacă rectorii și decanii ai căror studenți iau aici masa, au vizitat vreodată cantina și dacă s'au preocupat de problemele ei. Este vorba doar de viața de fiecare zi a studenților lor. Răspuns: de patru luni cantina n'a primit vizita rectorilor sau a decanilor.

O LISTA DE MENU-URI INTOCMITĂ BIROCRATIC

Administratorul cantinei ne arată o listă de menu-uri primită dela Centrul de Asistență Studențească, la care este anexată următoarea adresă: *„Vă înaintăm alăturat un ghid, conținând numeroase și variate feluri de mâncare, pentru a vă servi la alcătuirea menu-urilor zilnice".*

Consultăm lista și constatăm cât de ruptă de posibilitățile reale a fost alcătuită. Menționăm câteva din aceste sugestii, într'adevăr „numeroase și variate", dar dintre care unele nu pot fi realizate, iar altora nu li s'a asigurat posibilitatea de a fi puse în practică: crap pescăresc la cuptor, stufat de miel, ouă cu maioneză, roșii umplute cu carne, musaca de vinete, ciulama de pasăre, ochiuri pe spanac, etc.

Sprijinul Centrului ar fi putut deveni efectiv dacă el ar fi însoțit lista și cu alimentele care ar fi permis aplicarea în practică a acestor sugestii.

SĂ LUĂM IN SEAMĂ SUGESTIILE STUDENȚILOR

Cât de utile sunt sugestiile și observațiile studenților! Ne uităm peste paginile caetului de sugestii. Fiecare rând poate deveni un sprijin în munca administrației, dacă ea cercetează cu atenție și ia măsuri pentru îndreptarea deficiențelor semnalate. Dar, dacă unele din critici au fost luate în seamă, altele, cele mai multe, au rămas fără răspuns. Iată, de exemplu, cum unul din studenți semnalează că în supa de fasole s'au găsit pietricele, agrafe, sârme. Aceasta înseamnă, pe de o parte, lipsa de atenție cu care fasolea a fost spălată, iar, pe de altă parte, faptul că personalul nu ține seamă de unele elementare reguli de igienă.

Funcționarea cantinelor nu a fost mai deloc controlată. Când controlul s'a făcut totuși, el a fost cu totul superficial. In registrul de inspecții sunt semnați, în decurs de trei luni, doar trei conducători ai Centrului. Ușurința cu care au fost făcute observațiile apare limpede. La 13 și la 18 Februarie, Ghenoiu, fostul șef al „Serviciului cantinei" dela Centru — azi îndepărtat — observa că „masa este bună", că, însfârșit, totul merge bine. La aceleași date însă, studenții arătau în caet o serie de lipsuri, peste care Ghenoiu a trecut repede cu vederea.

Atitudinea lipsită total de interes a lui Ghenoiu, ofițer deblocat, scoate la iveală lipsa de vigilență a Centrului de Asistență-București, care a pus la conducerea unor posturi de răspundere elemente dușmănoase regimului nostru, străine de interesele clasei muncitoare.

Trebue însă să subliniem, că în urma criticii aduse prin Comunicatul Consiliului de Miniștri, controlul cantinelor a fost intensificat, luându-se măsuri cu caracter operativ, ceeace a și dus în unele locuri la o ameliorare a calității menu-urilor și a condițiilor de alimentație. Intensificarea controlului va mobiliza administrația și personalul cantinelor și Centrul de Asistență Studențească în jurul unei mai atente gospodăriri locale, în jurul problemei îmbunătățirii calitative și cantitative a alimentației studenților.

In numerele viitoare ale gazetei noastre vom continua să publicăm alte aspecte ale activității cantinelor studențești.

Aspecte din munca de pregătire a încheierii anului școlar

Hotărîrea Ministerului Invățământului Public cu privire la încheerea anului școlar în școlile elementare și medii fixează o serie de sarcini concrete ce revin cadrelor didactice pentru a spori numărul de promovați și absolvenți bine pregătiți, pentru a asigura, în felul acesta, îndeplinirea și depășirea Planului de Stat în învățământ.

Invățătorii și profesorii sunt ajutați în aplicarea acestei Hotărîri prin îndrumările precise și amănunțite pe care Ministerul le-a publicat în „Gazeta Invățământului", Nr. 56, din 1 Mai a. c. Aceste îndrumări sunt un sprijin real în orgănizarea muncii de sfârșit de an și ele au fost prelucrate în cadrul consiliilor pedagogice la fiecare școală în parte.

Acolo unde colectivul cadrelor didactice a prelucrat cu temeinicie Hotărîrea și îndrumările care i-au urmat, acolo unde învățătorii și profesorii s'au pătruns de importanța sarcinilor ce le revin în această perioadă, activitatea didactică și educativă a școlilor a început să înregistreze succese.

Școala pedagogică de fete din Vaslui aplică just Hotărîrea Ministerului

Astfel, la școala pedagogică de fete din Vaslui, elevele și profesoarele și-au sporit eforturile și s'au unit în urmărirea unor realizări din ce în ce mai bune.

In toamna anului școlar 1949-1950, această școală a fost transformată din școală profesională în școală pedagogică. Datorită caracterului practic pe care îl avusese, precum și faptului că multe eleve întrerupseseră cursurile timp de 3-4 ani, nivelul cunoștințelor era extrem de scăzut la începutul anului școlar.

Cea mai mare greutate de care s'au izbit, însă, profesoarele acestei școli nu a fost atât lipsa posibilității de înțelegere a materiei curente, cât mai ales lipsa de exercițiu a elevelor la învățătură. După fiecare oră, elevele, în loc să-și sistematizeze notițele luate sau să repete lecția dela ora următoare, luau repede andrelele și începeau să împletească.

Multe din ele, care prinseseră gustul banului câștigat prin propria lor muncă, regretau această transformare și cu greu încercau să-și pregătească lecțiile.

Față de această situație, profesoarele școlii nu numai că nu s'au descurajat, dar înțelegând necesitatea formării de noi cadre în învățământ, au luat hotărîrea să depună toate eforturile pentru a pregăti temeinic aceste eleve și pentru a le transforma în cadre folositoare Patriei noastre. Dela începutul anului, profesoarele și-au planificat toată munca voluntară în cadrul cercurilor de meditații, venind regulat la școală, după programul stabilit și pregătind elevele pentru a doua zi.

In această muncă, ele sunt puternic sprijinite de organizația U.T.M. din școală.

Lucrând în felul acesta, fiecare profesoară a avut prilejul să lămurească problemele rămase neclare la materia respectivă și să completeze cunoștințele necesare înțelegerii lecției predate.

Această muncă susținută și devotamentul cu care profesoarele au ajutat atât colectivele claselor, cât și fiecare elevă în parte, au schimbat cu totul atitudinea elevelor la învățătură. Majoritatea acestor eleve manifestă acum un deosebit interes la învățătură și, totodată, o tendință vădită de a ajuta pe cele mai slab pregătite.

In urma prelucrării Hotărîrii și îndrumărilor M. I. P. cu privire la pregătirea încheerii anului școlar, munca din școala pedagogică de fete din Vaslui a devenit și mai intensă și mai bine organizată.

Pentru a asigura o frecvență de sută la sută, dirigintele claselor, în strânsă colaborare cu conducerea școlii și cu organizația U. T. M. cercetează fiecare caz de absență în parte. Diriginta clasei sau una dintre agitatoarele organizației U. T. M. merge acasă la eleva care a absentat pentru a cunoaște cauza absenței și pentru a îndruma eleva în pregătirea lecțiilor. Datorită acestei supravegheri continue, absențele nemotivate nu pot avea loc în această școală.

Intelegând sarcinile ce le revin în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevelor, profesoarele își pregătesc temeinic lecțiile, întocmesc planuri bine studiate și caută să explice lecțiile cât mai clar și mai pe înțelesul elevelor. La lecțiile de matematică, elevele au cerut să lucreze mai multe probleme, pentru a intra în producție bine orientate. Profesoara de matematică răspunde cu toată puterea ei de muncă acestei cereri căutând să le facă cunoscute toate tipurile de probleme, precum și modul lor de rezolvare. Totodată, pentru a da posibilitatea elevelor ca și ele, la rândul lor, să poată antrena copiii în judecarea problemelor, profesoara le ajută să însoțească rezolvarea fiecărei probleme de reprezentarea ei grafică.

De unde la începutul anului școlar, aceste eleve cu greu se apropiau de carte, acum ele singure cer să li se dea cât mai multe și mai temeinice cunoștințe.

Conform Hotărîrii și îndrumărilor M. I. P., fiecare profesoară și-a întocmit un plan de muncă pentru perioada respectivă. Dirigintele claselor au căutat să coordoneze activitatea profesoarelor, având o deosebită grijă să nu se suprapună orele consacrate grupelor de învățătură. Iar pe baza planurilor întocmite, directoarea școlii, tovarășa Paraschiva Florescu, a întocmit un plan general cu activitatea întregei școli. Acest plan nu este formal ci corespunde strict realității.

Pentru lichidarea rămânerilor în urmă

O atenție deosebită se acordă, în această școală, în cadrul grupelor de învățătură, ajutorării elevelor rămase în urmă. De unde până la sosirea îndrumărilor M. I. P., profesoarele, lucrau cu întregul colectiv al clasei la cercurile de meditații, acum, au organizat grupe de învățătură la obiectul respectiv, numai cu elevele care au note sub cinci. Elevele frecventează regulat aceste grupe, care funcționează sub directa îndrumare și conducere a profesoarelor.

Datorită sprijinului pe care elevele îl primesc în cadrul acestor grupe, notele s'au îmbunătățit simțitor, mai ales la anul II A, unde toate elevele care fuseseră căzute la matematică au obținut note peste cinci.

In această școală s'a creat o adevărată atmosferă tovărășească. Cadrele didactice împreună cu elevele și cu conducerea școlii formează un colectiv strâns unit. Insuflețite de munca devotată a profesoarelor, elevele fruntașe s'au antrenat și ele în ajutorarea celor rămase în urmă la învățătură. Astfel, eleva Burghelea Aneta, din anul IV, secretara organizației U. T. M., și-a luat angajamentul ca, în fiecare dimineață, înainte de intrarea profesoarelor în clasă, să explice lecțiile la matematică.

„Când luminile lui Lenin vor arde în fiecare sat"

O importantă realizare pe care au obținut-o cadrele didactice dela această școală, este dragostea puternică cu care elevele se pregătesc pentru viitoarea lor muncă de educatoare. Atât elevele anului III, cât și cele din anul IV, își pregătesc lecțiile practice cu toată seriozitatea și obțin rezultate frumoase în predare. Având de predat la clasa IV elementară, „Relațiile R. P. R. cu Uniunea Sovietică", eleva Vișan Silvia din anul III a reușit să arate în fraze clare și curgătoare ajutorul economic, politic și cultural pe care Uniunea Sovietică l-a dat Republicii noastre și, totodată, să trezească în inima copiilor o adâncă dragoste pentru marea noastră prietenă.

O puternică influență în viața acestor eleve o are exemplul tovarășei Giurgea Olga, profesoară de limba rusă, care a funcționat 20 de ani în învățământul elementar. Cuvintele ei exprimă un puternic și cald atașament pentru profesiunea de învățătoare. Vorbind elevelor despre sarcina măreață ce le revine în construirea socialismului la sate, ea le spunea: „Când luminile lui Lenin vor arde în fiecare sat al Republicii noastre, voi veți avea marea bucurie de a fi contribuit la aprinderea acestor lumini".

Formalism și lipsuri în muncă

Totuși mai sunt încă multe școli, unde Hotărîrea M. I. P. se aplică mecanic și unde îndrumările au fost citite superficial în cadrul consiliilor pedagogice, fără ca învățătorii și profesorii să le adâncească și să stabilească precis ce au de făcut în această perioadă de pregătire a încheerii anului școlar.

Astfel, la școala de administrație economică din Buzău, grupele de învățătură funcționează în mod formal. Deși îndrumările M. I. P. stabilesc că aceste grupe trebue să fie formate numai din elevii slab pregătiți, care au note sub cinci și să funcționeze sub directa conducere și îndrumare a profesorului respectiv, la această școală grupele sunt formate din câte 4-5 copii, 2 buni și 2-3 din cei slab pregătiți, iar profesorii controlează numai munca elevilor mai ridicați. Acest procedeu este cu totul greșit, întrucât elevii ridicați la învățătură, pe lângă faptul că trebue să-și pregătească temeinic lecțiile lor, nu sunt capabili să ajute pe cei rămași în urmă în măsura în care o poate face profesorul respectiv, a cărui datorie este de a completa cunoștințele fiecărui elev în parte.

O altă deficiență ce se constată în funcționarea grupelor de învățătură, atât la școala de administrație economică, cât și la școala medie tehnică profesională din acest oraș, este însăși programarea acestor grupe. Fără să țină seama de programul zilnic al elevilor, unii profesori și-au fixat grupele de învățătură în zilele în care elevii trebue să pregătească cu totul alte lecții pentru a doua zi, ceeace face ca mulți elevi să lipsească dela grupă. Așa de exemplu, profesorul de științe naturale dela școala medie tehnică profesională din Buzău, face Vinerea dela 5 la 7, grupă de învățătură cu elevii din anul II B, fără ca aceștia să aibă științele naturale a doua zi. In schimb, în această seară, elevii nu au grupă de învățătură la matematică sau la română, deși aceste obiecte figurează în programul de Sâmbătă. Această programare greșită nu numai că nu ajută elevilor, dar îi și împiedică în pregătirea lecțiilor, știrbindu-le din timpul necesar meditației.

Deasemenea, deși s'a atras atenția în mod hotărît că, la cercurile de studii ale elevilor, trebue să participe numai elevii care au la toate obiectele note de trecere, la școala de administrație economică din Buzău, iau parte toți elevii la cercul de studii, indiferent de nivelul lor la învățătură.

Gândindu-se la sarcinile mărețe ce le stau în față, cadrele didactice au datoria să studieze cu mai multă seriozitate Hotărîrea și îndrumările M. I. P., să analizeze cauzele lipsurilor constatate și să procedeze de îndată la înlăturarea lor.

Maria Popescu

Elevii vizitează fabricile și învață dela muncitori

„Vom urma exemplul vostru în clasele noastre" — exclamă pionierii

Pentru a crea învățământului nostru baze și mai solide, pentru a da pionierilor posibilitatea să cunoască ritmul muncii ce se desfășoară în fabrici și pentru a-i apropia și mai mult de oamenii muncii al căror exemplu trebue să-l urmeze în clasele lor, Secțiunea de Invățământ a orașului Iași a luat hotărîrea de a organiza vizite ale elevilor în fabrici.

Ca urmare a acestei hotărîri, în ziua de 22 Aprilie a.c., un grup de pionieri dela 4 școli din Iași, conduși de 2 tovarăși dela Secțiunea de Invățământ, au pornit să viziteze fabrica „Țesătura".

In tramvai pionierii nu mai conteneau cu întrebările: Ce se țese la această fabrică? Sunt lucrători mulți? Vom vedea fruntașe care lucrează la mai multe războae?

La poarta fabricii, pionierii se aliniază în liniște pe două rânduri. Uruitul mașinilor, sgomotul din fabrică și fulgii de vată ce plutesc prin aer, le mărește interesul. Când porțile se deschid ei pășesc nerăbdători și fericiți în incinta fabricii.

Pe haine, în părul bălai cârlionțat și pe cozile strânse în fundulițe albe, pufușorul de vată se așează mângâetor, parcă le-ar spune copiilor: Bine ați venit, pionieri dragi!

Câțiva muncitori se apropie de ei, privesc în ochii cercetători ai pionierilor cu multă dragoste și apoi ne dau un muncitor cu o brasardă roșie la mână, să ne conducă și să dea explicațiile necesare.

Intrăm în sala de urzit. Mii de mosoare așezate pe vergele metalice se'nvârtesc, iar firele depănate se așează pe urzoaiele printre care aleargă muncitoarele absorbite cu totul de munca lor.

Pionierii au prilejul să cunoască toate lucrările prin care trec firele de bumbac. In sala în care se scrobesc firele e o căldură insuportabilă. Pionierii, ca niște adevărați cercetători, se apropie de bazinele în care firele aleargă grăbite și întreabă cu vădit interes:

— Din ce e făcută această soluție care întărește firele de bumbac?

Mulți dintre ei își scot carnețelele și notează explicațiile tovarășului muncitor.

— Tu de ce nu scrii? se adresează deodată un pionier din clasa VII-a elementară dela liceul de băeți Nr. 1 către o pionieră din clasa IV-a dela școala elementară Nr. 5. Cum ai să explici colegelor tale cele ce ai văzut și înțeles aici?

Tovarășa Amariței, dela Secțiunea de Invățământ, care-i însoțește pe pionieri, provoacă pe tovarășul muncitor, prin întrebări bine chibzuite, să dea toate explicațiile de care crede că ar avea nevoe elevii pionieri.

Antrenați de curiozitatea ei, elevii îi asaltează pe muncitori cu fel de fel de întrebări. Cuprinși de dorința puternică de a cunoaște secretul fiecărui mecanism în parte, ei urmăresc cu atenție încordată fiecare mișcare, fiecare rotiță care se învârtește.

Iată-ne în sala de războaie.

Muncitoarele n'au timp să ne privească. Deasupra războaielor, se văd din loc în loc lozinci mobilizatoare pentru câștigarea întrecerii.

Sgomotul asurzitor acoperă explicațiile tovarășului. Elevii privesc uimiți de jur împrejur. Așezate unul lângă altul, la o distanță destul de mică, războaiele bat fir după fir, supraveghiate îndeaproape de ochiul plin de grijă al tovarășelor muncitoare, care aleargă grăbite dela un război la altul. Mâinile îndemânatice înnoadă cu repeziciune firele ce s'au rupt la un război, schimbă țevile la altul, potrivesc suveicile și spata la altele.

Mai toate muncitoarele din această fabrică lucrează la 3—4 războaie. Tovarășa Nistor Rozalia lucrează însă la 8 războaie, iar dela 1 Mai a trecut la 10. Pionierii s'au strâns ciucure în jurul ei și o roagă insistent să le explice metodele ei de muncă. Fără să se întrerupă din muncă, tovarășa Rozalia le arată în ce constă munca ei, cum are grijă să-și pregătească războaiele înainte de începerea lucrului și cum reușește să cuprindă toată această muncă.

— Iată copii! Dacă vreau cu adevărat să fac treabă bună, îndată ce am potrivit această spată trec imediat la celălalt război. Vedeți, aici mi s'a rupt un fir. Il înnod repede și dintr'o ochire am și observat ce am de făcut la alt război, pentrucă vreau să-mi stăpânesc bine meseria și să contribui cu toate puterile mele de muncă la construirea socialismului în Patria noastră dragă. Și zâmbind copiilor, care o ascultă cu admirație, tovarășa fruntașe schimbă repede țevile la cel de al treilea război. Mâinele ei parcă se joacă.

Pionierii se rup cu greu de lângă tovarășa fruntașe. Impresionați de ritmul muncii din fabrică au devenit cu toții serioși și deosebit de preocupați. Pe fața fiecăruia se citesc gândurile și hotărîrile ce încep să se cristalizeze lângă aceste tovarășe muncitoare.

— Acum înțeleg și mai bine ce înseamnă cuvântul muncitor! exclamă adânc impresionată o pionieră din clasa V-a elementară. Ei nu pierd nicio clipă, niciun minut. Dacă am învăța și noi așa, am ajunge departe.

Pionierii pornesc să viziteze celelalte săli, cuprinși de un adânc respect pentru oamenii muncii din fabrici. Pânza e trecută în bazine mari pentru a fi curățită, în alte bazine se înălbește, apoi se apretează, se usucă și însfârșit se întinde ca hârtia, pentru a fi apoi strânsă și frumos așezată în teancuri mari.

Bunăvoința cu care muncitorii răspund la fiecare întrebare a micilor pionieri a risipit toată timiditatea lor.

Elevii se apropie cu încredere de muncitori, cerându-le lămuriri în legătură cu tot ce observă. Iată-i urcați de jur împrejurul bazinului de înălbit, urmărind cordoanele groase de pânză care se învârtesc în soluția fierbinte. O tovarășe muncitoare, pe obrajii căreia sudoarea curge șiroaie, le explică compoziția soluției și le descrie fenomenul de înălbire.

In fiecare cuvânt al tovarășilor muncitori se vede dragostea adâncă față de muncă, față de lupta pentru construirea socialismului, față de lupta pentru pace.

Un grup de muncitori ne petrec până la poarta fabricii. Entuziasmați și îmbujorați la față, pionierii le spun la despărțire:

— Vă mulțumim, tovarăși pentru tot ceeace ne-ați dăruit astăzi și vă promitem că vom urma exemplul dumneavoastră în clasele noastre.

Pe drum, copiii repetă cele ce vor povesti colegilor lor. Cu toții sunt recunoscători Partidului care le-a prilejuit această mare bucurie.

— De acum vom înțelege mult mai bine lecțiile în legătură cu industria bumbacului, a inului și a cânepei, — observă cu glas tare un pionier din clasa a VII-a elementară dela liceul de băeți Nr. 1.

Un colț al expoziției pionierilor dela liceul de băeți din Arad

Să intensificăm munca de pregătire în vederea încheierii anului școlar

(Urmare din pag. 1-a)

cursii științifice, se alcătuesc colțuri vii ale naturii, se dau, la matematici, de pildă, probleme în care se oglindește desvoltarea economică ori transformarea socialistă a agriculturii din Patria noastră. In multe școli, inovatorii în muncă au fost invitați să vină în fața elevilor și să le vorbească despre munca lor. Cităm cazul școlilor cu ciclul II din Sibiu, unde explicarea grevelor muncitorești s'a făcut cu ajutorul părinților unor elevi proveniți din Valea Jiului.

Totuși nu putem spune că s'a făcut pretutindeni indeajuns. Activitatea desfășurată până acum vădește nu numai rezultatele pozitive, ci și o serie de lipsuri foarte serioase. In destule locuri, frecvența mai lasă încă mult de dorit. In majoritatea cazurilor vinovate de aceasta sunt, în primul rând, cadrele didactice. Dacă în comuna Ursiu de Sus-Mureș (vecină cu Ursiu de Jos) frecvența este sub 70 la sută, vinovate sunt cadrele didactice, în frunte cu directorul. Un inspector, venind în comună, a întâlnit copiii de școală jucându-se pe uliță. Și, întrebându-i de ce nu sunt în clasă la ora aceea, ei au răspuns: „N'am știut că domnul învățător este azi la școală". Vorba copiilor, mai mult ca orice, trădează neglijența, nepăsarea, lipsa de conștiinciozitate în muncă a cadrelor didactice respective. La liceele de fete și de băeți din Galați, 25 la sută din elevi au absentat după vacanța de primăvară.

De asemeni, nu s'a dus, pretutindeni, o susținută activitate de îndrumare și control. In plasa Dumitrești-Râmnicul Sărat, deși sunt foarte mulți învățători suplinitori, Secțiunea de Invățământ a plășii nu i-a ajutat prin vizite cât mai dese și printr'o îndrumare tovărășească în muncă. Lipsa de control de sus se reflectă, adesea, până și în munca din clasă. Semnalăm că la școala din comuna Amărăști-Vâlcea, de pildă, nu se face un control zilnic asupra temelor scrise, iar părinții elevilor s'au sesizat de aceasta și au protestat.

Dacă, în marea lor majoritate, organele administrative au înțeles importanța unei cât mai bune pregătiri a sfârșitului de an și dau tot sprijinul școlilor, mai sunt totuși unele Comitete Provizorii, cum sunt cele din Bicsad, Certeza, Vama, județul Satu-Mare, care n'au dat încă atenția și sprijinul cuvenit învățământului din regiunea lor.

Lipsa de colaborare cu organizațiile de massă mai dăinue încă în destule locuri. Astfel, în Bacău, Râmnicul-Sărat și Focșani, nu s'a stabilit încă o justă colaborare între școală și organizația județeană U.T.M. La școala medie tehnică agricolă din Bacău, U.T.M. întreprinde acțiuni în școală, fără a întreba pe director. Firește că aceste fapte au urmări rele și stingheresc foarte mult bunul mers al școlii.

Lipsurile de natură organizatorică se resfrâng și asupra conținutului învățământului. In unele școli din Timișoara, grupele de învățătură s'au organizat pe materii, fără a fi conduse de profesori. La școala elementară nr. 14 mixtă din Constanța, deși există un procent mare de elevi căzuți pe primul semestru, consiliul pedagogic n'a analizat serios situația, n'a studiat amănunțit cazul fiecărui elev în parte și n'a luat toate măsurile necesare pentru a le ridica nivelul la învățătură. Clasa XI-a C dela liceul de băeți din Brăila are mai puțin de 50 la sută promovabili, iar șeful Secțiunii de Invățământ a manifestat, în legătură cu acest caz, o atitudine demobilizatoare, afirmând că nu mai este nimic de făcut cu acești elevi. Asemenea lucru nu este îngăduit. Lupta pentru desființarea rebuturilor în industrie trebue transpusă în școală prin lupta împotriva repetenției. Se impune deci folosirea tuturor mijloacelor ajutătoare, se cere sporirea tuturor eforturilor pentru atingerea acestui scop. Mai sunt încă unele școli în care nu s'a planificat bine munca, așa că, la unele obiecte, materia rămâne neterminată. Așa, de pildă, la școala elementară Nr. 2 fete din Bacău nu se va putea termina, în bune condițiuni, materia la istorie.

Trebue să menționăm încă o lipsă destul de gravă: aceea a notării injuste a elevilor, care se mai întâlnește prin unele școli. Este cazul învățătorului dela clasa a IV-a a școlii elementare din Sutești-Vâlcea, unde cei 19 elevi, deși foarte slab pregătiți, au totuși toți note de trecere. Aceasta dovedește o totală lipsă de conștiinciozitate din partea învățătorului respectiv, o gravă lipsă în aplicarea „Hotărîrii" Ministerului și o neîngăduită lipsă de responsabilitate. El n'a înțeles datoria de a ridica, prin muncă stăruitoare, nivelul la învățătură al copiilor, dând cadre cât mai bine pregătite.

Mai este aproape o lună de zile până la finele anului școlar. Exemplele pozitive citate aici pot sluji ca imbold în munca tuturor, pentru ca timpul ce ne-a mai rămas înaintea examenelor să fie cât mai bine folosit. Cât despre lipsuri, ele trebuesc analizate cu seriozitate și remediate cât mai grabnic. Prin muncă stăruitoare, prin înțelegerea justă a măsurilor luate de Minister, prin colaborarea cu organizațiile de massă, prin control și îndrumări cât mai dese, prin desvoltarea spiritului de responsabilitate a fiecărui învățător și profesor, acest lucru este posibil. Efortul depus de clasa muncitoare pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, pentru apărarea păcii, grija pe care Partidul o dă școlii, cer cadrelor didactice o intensificare tot mai puternică a muncii de pregătire în vederea încheerii anului școlar. Numai așa, peste o lună, examenele vor putea fi acea verificare sărbătorească a activității pe care au depus-o atât elevii cât și cadrele didactice, în cursul acestui an școlar, și vor vădi contribuția lor la apărarea păcii, la construirea socialismului în țara noastră.

Cum funcționează grupele de învățătură la școlile medii și elementare din Caracal

La școlile elementare și medii din Caracal se duce o intensă activitate în cadrul pregătirilor pentru încheerea anului școlar. Astfel, s'au luat o serie de măsuri concrete, având de scop ridicarea necontenită a nivelului de cunoștințe al elevilor, pentru ca la încheerea anului școala să aibă un procent cât mai mare de promovați.

Prelucrarea hotărîrii Ministerului Invățământului Public cu privire la pregătirea încheerii anului școlar a făcut ca fiecare director, diriginte, profesor și învățător, analizându-și realizările și lipsurile în activitatea sa școlară de până acum, să-și îmbunătățească munca, pentru a întrebuința cu mai mult folos timpul rămas până la încheerea anului școlar.

Astfel, învățătorii și profesorii se străduesc să-și alcătuiască planuri de lecții cât mai amănunțite, să folosească materialul didactic și să lege predarea lecțiilor de viață.

Invățătorii, profesorii și diriginții și-au îndreptat în special atenția asupra ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură. In acest scop, s'au creat grupe de învățătură acolo unde nu existau și au fost activate cele care aveau o activitate slabă. Astfel la liceul de fete unde, până la publicarea hotărîrii Ministerului Invățământului Public cu privire la încheerea anului școlar, aceste grupe de învățătură erau ca și inexistente, funcționează acum, cu rezultate pozitive, 30 grupe. Infiintarea lor s'a făcut după ce hotărîrile Ministerului au fost mai întâi prelucrate într'o ședință a consiliului pedagogic, ședință ce a fost urmată de o consfătuire cu comitetul de sprijin de pe lângă școală. Lămurirea părinților în vederea asigurării frecvenței elevilor s'a făcut de către diriginți, în ședințele săptămânale. Rezultatele pozitive ale grupelor de învățătură n'au întârziat a se arăta. Astfel, numai la 10 zile dela redeschiderea școlii după vacanța de primăvară, s'a constatat că, din cele 102 eleve corigente câte erau pe semestrul I, 50 au note de trecere.

La școala pedagogică de fete, creșterea calitativă a învățăturii creștere ce se observă în urma îmbunătățirii muncii în grupele de învățătură este, deasemenea, simțitoare. Dacă pe primul semestru erau în anul IV 25 eleve corigente, după constituirea grupelor, acest număr s'a redus mai mult de jumătate. Analizând situația pe obiecte de învățământ, bunăoară la anul III A, vedem că la limba română, din 7 eleve corigente pe semestrul I, acum au mai rămas 3, la limba rusă, din 4 corigente au rămas acum numai 2, iar la matematică, cele două corigente pe semestrul I au căpătat note de trecere.

Liceul de băeți din localitate avea, pe semestrul I, o situație destul de gravă. De pildă, la clasa XI-a, procentul de corigenți era de 50 la sută, la clasa X-a de 27 la sută, la clasa IX-a de 50 la sută iar la celelalte clase, între 30 și 50 la sută. Această situație se datora atât slabei frecvențe a elevilor, cât și nivelului scăzut al predării. Planurile de lecții erau formal alcătuite, superficiale și incomplete. Hotărîrea Ministerului Invățământului Public privind pregătirea încheerii anului școlar a făcut ca fiecare profesor să-și analizeze lipsurile și să pășească hotărît la remedierea lor printr'o pregătire mai atentă a planurilor de lecții, prin folosirea materialului didactic și prin legarea materiei predate cu viața.

O atenție specială s'a acordat elevilor rămași în urmă la învățătură. Rezultatele pozitive ale muncii cu acești elevi sunt vădite de faptul că, în clasa IX-a A, în care 50 la sută din elevi erau corigenți în semestrul I, peste 75% au acum note de trecere. Dacă luăm numai un singur obiect la această clasă, de exemplu matematica, vedem că, din cei 16 corigenți pe semestrul I, 7 au căpătat acum note de trecere.

La Școala Tehnică de Administrație Economică și la Școala Elementară Nr. 1 fete, grupele de învățătură s'au organizat pe străzi ori cartiere. Controlul acestor grupe se face cu regularitate de către profesori, iar rezultatele sunt din cele mai bune.

Organizațiile U.T.M. din școli au avut un rol important în înființarea și activarea acestor grupe de învățătură, prin acțiunea de lămurire pe care au dus-o printre elevi.

Luptând pentru asigurarea unui număr cât mai mare de promovați, școlile elementare și medii din Caracal aduc contribuția lor, importantă, în realizarea Planului de Stat în sectorul învățământului.

POȘTA REDACȚIEI

● Prof. Victor Iacob — Orăștie. Chestiunea pe care o ridicați dvs. este justă în parte. In adevăr, este necesar să deprindem elevii cu munca individuală. Totuși, nu trebue să restrângem munca noastră, a cadrelor didactice, sub pretextul că elevii trebue deprinși să muncească singuri. Dimpotrivă, noi avem datoria de a ajuta stăruitor pe elevii în munca lor, în special pe cei rămași în urmă, pentru a asigura un număr cât mai mare de promovați.

● Ivstion Sava, D. Stănescu, Preotu Vasile, Frank Francisc, Xenia Vărzaru. — *Corespondențele dvs. privitoare la angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai ne-au sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicate.*

● *Vlad Tatiana.* — Pentru lecțiile de limba română, vă veți conforma instrucțiunilor primite. Date bibliografice în legătură cu scriitorii și poeții noștri puteți găsi în broșurile de Istoria Literaturii române, apărute.

● D. Antohi. — *In corespondența dvs. referitoare la „Cursurile pentru colonii și tabere la Sighișoara", veniți cu prea puține aspecte concrete privind modul de desfășurare a acestora. Articolul se pierde în considerații generale. Problema fiind, totuși, de actualitate, credem necesar să scrieți despre felul cum ați pregătit și pregătiți vacanța în colonii și tabere a elevilor din cuprinsul județului Târnava-Mare.*

● **Daniel Feller.** Incadrarea dvs. se va face potrivit condițiilor prevăzute la punctul D aliniatul 1 sau 2 din Decizia Nr. 42.844/950.

● N. Dumitrescu-Vâlcea. — *Infiintarea Căminului Cultural în comuna Lăpușata este un pas însemnat în acțiunea de a ajuta massele de țărani muncitori să-și ridice nivelul cultural. Important ar fi fost dacă, în corespondența trimisă, ne-ați fi vorbit despre strădania deosebită a organizațiilor de partid și de massă, precum și a oamenilor care s'au ostenit pentru deschiderea acestui cămin. Important ar fi fost, deasemenea, să vă ocupați și de planul de muncă privind activitatea de viitor a căminului.*

NOTE POLITICE EXTERNE

La 3 Mai 1950 în Uniunea Sovietică a fost lansat cel de al cincilea Imprumut de Stat pentru refacerea și desvoltarea economiei naționale. El a fost fixat la suma de 20 miliarde ruble. La 9 Mai, Ministerul de Finanțe al U.R.S.S. a dat publicității un comunicat în care se anunță că Imprumutul a fost subscris până în seara zilei de 8 Mai în sumă de 27.003.608.000 ruble, adică cu o depășire considerabilă, în valoare de 7.003.608.000 ruble. Comunicatul arată că, potrivit indicațiilor primite din partea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Ministerul de Finanțe a dat o dispoziție pentru încetarea, în întreaga țară, cu începere dela 10 Mai 1950 a subscrierilor la împrumut.

Entuziasmul cu care au subscris oamenii sovietici Imprumutul arată cât de atașați sunt ei de opera de construire a comunismului în U.R.S.S., pentrucă Imprumutul, lansat în condițiile unei continue înfloriri a economiei naționale sovietice, are drept scop să grăbească mersul operei de construire a comunismului. Oamenii sovietici știu că subscriind la Imprumutul de Stat, ei subscriu pentru creșterea neîncetată a propriei lor bune stări.

Și Imprumutul de Stat lansat în 1949 în Uniunea Sovietică a fost subscris și depășit cu o sumă excepțională, în câteva zile, dar depășirea împrumutului din anul acesta este considerabilă. Acest fapt demonstrează că, spre deosebire de împrumuturile de stat lansate în țările capitaliste și care au de scop să intensifice cursa besmetică a înarmărilor și celelalte pregătiri în vederea războiului imperialist, oamenii sovietici sunt conștienți că ei subscriu la un împrumut destinat operei de construcție pașnică, de ridicare a nivelului cultural al poporului.

Oamenii sovietici subscriu pentru întărirea scumpei lor patrii. In Uniunea Sovietică sumele subscrise vor servi la construirea de mari întreprinderi, școli, teatre, stadioane și stațiuni climaterice. In Uniunea Sovietică se făurește viitorul de aur al omenirii.

Guvernul reacționar australian al lui Menzies a prezentat parlamentului un proect de lege de cea mai tipică speță fascistă, care urmează să ilegalizeze Partidul Comunist și organizațiile democratice angajate în lupta pentru pace.

Impotriva acestor tendințe au protestat nu numai clasa muncitoare din Australia, ci și forțele progresiste din întreaga lume. Dar tocmai pentrucă guvernanții australieni și comanditarii lor din Wall-Street se tem de creșterea de nestăvilit a mișcării muncitorești și democratice, încearcă să desființeze Partidul Comunist Australian care în frunte cu tovarășii Dixon și Sharkcy se află în rândurile cele dintâi ale luptei antiimperialiste.

Planurile ațâțătorilor la război, imperialiștii anglo-americani, țintesc să facă din Australia un pilon al pactului agresiv al Pacificului, ce-l pregătesc împotriva Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze și a mișcării de eliberare națională din Extremul Orient.

Care este însă voința poporului australian o arată acțiunile curajoase ale marinarilor și docherilor. Ei refuză să încarce material de război destinat Japoniei; ei au refuzat timp de patru ani să încarce vasele olandeze ce urmau să fie trimise în Indonezia, iar acum, uniți în front unic, ei împiedică transporturile de material de război pentru Malaya.

In Australia, mișcarea pentru pace are o mare amploare, iar dragostea poporului muncitor pentru Uniunea Sovietică, conducătoarea lagărului păcii, crește neîncetat. Aceasta îi face să turbeze de mânie pe guvernanții Australiei, slugi prea plecate ale imperialiștilor ațâțători la război.

Astfel se explică măsurile lor fasciste.

Guvernul australian nu va putea împiedica însă acțiunea hotărîtă a partizanilor păcii. Greve uriașe au cuprins Australia în semn de protest împotriva proectului de lege care urmărește ilegalizarea Partidului Comunist. Mari meetinguri și demonstrații muncitorești au loc pe tot continentul australian.

Violența fasciștilor australieni, abuzurile lor, turbarea lor, nu vor putea împiedica lupta pentru pace a poporului australian, lupta antiimperialistă.

Zece scriitori, regisori, scenariști și actori progresiști din Hollywood, târîți în fața faimoasei comisii pentru cercetarea activităților „antiamericane", au fost condamnați la închisoare printr'o sentință confirmată de Curtea Supremă a Statelor Unite.

Cei 10 au refuzat să se supună anchetei faimoasei „comisii", — această versiune nouă, americană, a gestapoului hitlerist, — pentru care curajoasă atitudine monopoliștii și trustmanii americani i-au condamnat la câte un an închisoare. „Pentru dispreț și ultragiu adus Congresului american", — motivează sentința condamnarea romancierilor, scenariștilor și regisorilor, între care se află John Howard Lawson, Albert Maltz, Dalton Trumbo.

Statele Unite se fascizează pe zi ce trece. Cineaștii progresiști din Hollywood au fost băgați la închisoare pentrucă prin activitatea lor culturală ei stânjeneau campania de îmbrobodire ideologică a masselor, pe care o întreprind stăpânii cu mulți dolari ai studiourilor americane, la ordinul Wall-Street-ului.

Ca peste tot unde dictează monopoliștii americani, la fel sau în primul rând în propria lor țară, ei desfășoară o campanie de persecutare, de brutalizare și de terorizare a celor mai bune elemente progresiste, încercând să înăbușe glasul ce nu poate fi înăbușit al poporului, încercând să oprească sfârșitul ce nu poate fi oprit, al capitalismului muribund, al imperialismului.

Sub presiunea opiniei publice democratice din toate țările, se anunță că sentința de condamnare la închisoare a celor zece încă nu a fost pusă în aplicare.

La Londra s'au întrunit în Conferință Acheson, Bevin și Schuman, cei trei miniștri de externe ai Statelor-Unite, Angliei și Franței. Scopul conferinței este să se examineze noui măsuri împotriva mișcărilor de eliberare a popoarelor din Orient și unele probleme în legătură cu pregătirile de război în Occident. Dar, între altele, figurează pe ordinea de zi a Conferinței niște propuneri ale ministrului de externe francez, dl. Schuman, făcute într'o recentă conferință de presă, propuneri care au făcut vâlvă, stârnind indignarea poporului francez și a opiniei publice democratice în general, satisfacția imperialiștilor americani și desamăgirea celor britanici.

Dl. Schuman a propus anume ca Franța și Germania să-și unifice industriile de oțel și cărbune punându-le și pe unele și pe altele la dispoziția „comunității atlantice" adică la dispoziția planurilor imperialiste de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte țări cu regimuri democratice populare. Dl. Schuman dorește ceeace îi dictează stăpânii săi din oligarhia financiară a Wall-Streetului. El este gata să servească pe baronii naziști, proprietarii industriilor de oțel și cărbune germani, gata pentru unificarea Ruhrului, Saarului și Lorenei, dacă așa este placul și voia comanditarilor săi yankei, gata să preia în schimbul abandonării suveranității naționale a Franței, ceeace Acheson, șeful departamentului de Stat american, numea într'un recent discurs „riscurile și răspunderile reintrării Germaniei în comunitatea civilizației occidentale".

Despre propunerile lui Schuman, Iuri Iukov, corespondentul Pravdei la Paris, scrie că, „nu este greu de observat că acest plan este îndreptat oarecum împotriva Angliei. Deși în mod formal toate țările occidentale sunt invitate să participe la unificarea industriilor lor de oțel și cărbune, autorii planului ar prefera să se lipsească de participarea industriașilor britanici".

Propunerea lui Schuman care a stârnit entuziasmul „cancelarului" guvernului marionetă dela Bonn, Adenauer, a fost prezentată fără un acord prealabil cu englezii și chiar fără ca aceștia să fi fost informați, amintește Iuri Iukov.

De unde se vede nu numai câtă „armonie" există în lagărul imperialismului și în deosebi între principalii parteneri ai „comunității civilizației atlantice" Statele Unite și Anglia ci deasemenea faptul brutal că aceste planuri, prezentate de lacheul îmbrăcat în fracul-livrea al guvernanților din Europa apuseană, sunt de fapt dictate de imperialiștii americani care încearcă să întărească pozițiile magnaților din Ruhr, lacheii lor de dincolo de Rin.

Impotriva acestor încercări ale imperialiștilor nordamericani de a preface Franța și Germania vestică într'o bază militară și popoarele acestor țări în carne de tun, se ridică cu hotărîre massele cele mai largi ale poporului francez și german.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 59 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 19 Mai 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Să întărim legătura între U.T.M. și școală

În școlile Republicii noastre Populare domnește azi o mare însuflețire. Se pregătesc examenele sfârșitului de an.

In această perioadă, va trebui să facem pe fiecare elev să înțeleagă că datoria lui patriotică față de Republică, contribuția lui la apărarea păcii este de a-și pregăti cât se poate de bine examenele.

Pentru fiecare elev al Patriei noastre sarcina de onoare trebue să fie acum lupta pentru asimilarea științei, pentru adâncirea cunoștințelor, pentru pregătirea cu succes a examenelor.

Astăzi, în țara noastră, porțile instituțiilor de învățământ sunt deschise pentru toți fiii oamenilor muncii dela orașe și sate. Poporul nostru muncitor le crează condiții din ce în ce mai bune pentru însușirea cât mai temeinică a cunoștințelor. Elevii au datoria de a răspunde eforturilor poporului nostru muncitor prin noi victorii în învățătură.

Aceasta trebue să fie preocuparea principală a fiecărui elev și profesor.

Rezultatele primului semestru școlar ne arată, pe lângă o serie de realizări, și o serie însemnată de lipsuri. Au fost școli în care numărul elevilor amenințați cu corigența era destul de însemnat. Așa de exemplu la Școala tehnică medie metalurgică siderurgică din Brașov, din 523 de elevi, erau amenințați cu corigența 224; la Liceul de băieți din Alba Iulia din 407 elevi, erau amenințați cu corigența 201 elevi.

Majoritatea celor amenințați cu corigența sunt nepregătiți la matematici și limbi străine. Numărul mare al elevilor cu note sub cinci dovedește, desigur, o atitudine neserioasă față de învățătură dar și că mai sunt unii profesori care își îndeplinesc formal sarcinile, care predau formal, fără a-și pregăti temeinic lecțiile, fără a-și însuși metodele științifice ale pedagogiei sovietice.

Organele școlare și organizațiile U.T.M. din școli vor trebui să privească acțiunea pentru pregătirea examenelor ca o datorie de Stat, ca o problemă de cea mai mare importanță pentru țara noastră.

Există elevi care învață nici prea bine nici prea rău, ei sunt notați cu 6 sau 7. Muncind serios, astfel de elevi pot obține la examen nota 8, dar neacordând importanță examenelor, ei pot scădea și sub nota de trecere.

Elevii trebue ajutați să se pregătească, să capete calificative cât mai bune, să nu se mulțumească cu nota limită de trecere.

O condiție de bază în activitatea de pregătire a examenelor este strânsa legătură între U.T.M., și școală. Organizațiile U.T.M. vor trebui să ducă o muncă intensă pentru a ajuta școala, pe elevi și pe profesori, în munca lor.

In foarte multe școli, această legătură a început să fie din ce în ce mai strânsă și exemplul acestora trebue urmat. Astfel la Școala pedagogică de educatoare Nr. 2 din București, legătura dintre școală și U.T.M. este foarte strânsă, eforturile pentru încheierea cu succes a anului școlar se fac în comun. Grupele de învățătură pe materii cu elevele slabe sunt conduse și îndeaproape îndrumate de profesorii de specialitate. Intreaga activitate a școlii este subordonată pregătirii examenelor. De aceea și rezultatele la învățătură sunt foarte bune. Această școală n'are în prezent decât 2% dintre eleve amenințate de corigență.

Deasemenea, la Școala tehnică profesională textilă de fete dela Tălmaciu-Sibiu nicio elevă nu este amenințată de corigență. La Liceul de fete din Ploești, în clasa X-a, erau amenințate cu corigența, pe primul semestru, 4 eleve; astăzi, nicio elevă din clasa X-a nu mai este în această situație. La același liceu, în clasa VIII-B, din cele 20 de eleve, cu note sub limită, astăzi nu au mai rămas decât 4. Aceasta dovedește că strânsa legătură între organizația de U.T.M. și direcțiune, coordonarea activității lor și preocuparea comună pentru elevii rămași în urmă, generalizarea atitudinii serioase față de învățătură, dau rezultate bune în munca de pregătire a examenelor sfârșitului de an.

Nu tot astfel se întâmplă acolo unde legătura dintre organizația de U.T.M. și școală este formală, acolo unde activitatea nu este bine coordonată, acolo unde nu toate preocupările au fost îndreptate spre ridicarea nivelului la învățătură. Un exemplu de acest fel este Școala tehnică veterinară din Brăila, unde, pe semestrul I, au fost 63 de corigenți, dar îndreptarea acestei situații nu a fost o preocupare serioasă nici a direcției școlii, nici a organizației U.T.M.

In această școală, grupele de învățătură nu funcționează bine, ajutorul profesorilor pentru elevii slabi la învățătură aproape nu există. Directorul nu se preocupă îndeaproape de problemele elevilor. Organizația U.T.M. a considerat că ajutorul elevilor la învățătură este sarcina direcției școlii și s'a preocupat superficial de mobilizarea elevilor și a profesorilor pentru îmbunătățirea situației. Rezultatul acestei lipse comune de preocupare este faptul că numărul elevilor amenințați cu corigența, în loc să scadă, a crescut dela 63 la 81.

Asemenea situații sunt inadmisibile. Ele vădesc o totală lipsă de răspundere în activitate.

Față de asemenea nepăsare, manifestată fie în rândurile elevilor, fie în rândurile profesorilor, și unii și alții trebue să ia atitudine hotărîtă.

Trebue luată atitudine față de elementele care încearcă să folosească metode nedemne, care copiază, se folosec de fițuici sau se bazează pe „ajutorul" altora care le suflă, și împotriva oricăror elemente care încearcă să facă greutăți muncii în școală.

Examenele constitue o verificare generală a profesorilor și a elevilor. Ele reprezintă deasemenea un control al muncii organizației de U.T.M. din școală.

Suntem datori a mobiliza toate forțele noastre în vederea trecerii cu succes a examenelor. In orice acțiune a lor, atât U.T.M. cât și direcția, trebue să lucreze în strânsă legătură.

Chiar în ultima etapă de pregătire a examenelor se mai pot face multe pentru lichidarea lipsurilor în învățătură, printr'o coordonare cât mai strânsă între organizațiile de U.T.M. și direcție.

Trebue dată o mare importanță acestei legături. Cei ce o nesocotesc nu vor avea bune rezultate în activitatea lor.

Elevii și elevele vor fi mâine în rândurile constructorilor socialismului. Peste tot îi așteaptă munca, toți vor fi întrebați ce cunoștințe au asimilat la școală.

Noi suntem siguri că profesorii, utemiștii, toți elevii și elevele vor obține noi succese la examene, contribuind astfel la lupta poporului nostru muncitor, condus de Partidul Muncitoresc Român, pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru întărirea mărețului front al apărătorilor păcii condus de Uniunea Sovietică în frunte cu tov. Stalin.

Cornelia Filipaș
Membru în biroul C.C. al U.T.M.

Oamenii muncii din școală participă activ la lupta pentru pace

Apelul Comitetului Permanent la Partizanilor Păcii, expresie vie a dorinței de pace a maselor largi muncitoare, a mobilizat, sub conducerea Partidelor Comuniste și Muncitorești, milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă la luptă dârză pentru întărirea lagărului păcii și al socialismului, condus de către marea Uniune Sovietică.

Uriașul avânt al campaniei de semnături ale Apelului în toate țările dovedește hotărîrea cu care popoarele cer interzicerea necondiționată a armei atomice, armă de agresiune și de exterminare în masă a oamenilor, și declararea drept criminal de război a acelui guvern care va folosi primul arma atomică.

7.930.242 de cetățeni ai Republicii Populare Române au semnat până în prezent Apelul. Strângerea semnăturilor continuă să se desfășoare într'o atmosferă plină de entuziasm.

Educatoarele, învățătorii și profesorii, studenții și elevii, participă activ, alături de oamenii muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare și din birouri, prin munca lor mereu sporită la depășirea Planului de Stat, mijloc puternic în lupta de apărare a păcii.

Prin numeroase scrisori, aceștia își exprimă hotărîrea fermă de a sprijini prin fapte și acțiuni organizate lupta pentru pace, afirmându-se, fiecare la locul său de muncă, vajnici apărători ai păcii, luptători activi în construirea socialismului.

Semnând Apelul păcii, oamenii muncii din școli, elevii și studenții întăresc forța Patriei, forța materială a lagărului păcii.

Voi lupta pentru pace urmând pilda gloriosului tineret comsomolist

Semnând Apelul pentru apărarea păcii, pionierul Simion Gh., elev la Școala Elementară Nr. 22 din Arad, a spus:

„N'am uitat zilele de groază trăite în timpul războiului și înțeleg ce primejdie ar însemna pentru omenire un nou război. Voi urma pilda gloriosului tineret comsomolist care a luptat și luptă pentru pace alături de întregul popor sovietic.

Această semnătură este angajamentul meu de a contribui la întărirea lagărului păcii, învățând tot mai mult și mai bine, astfel ca să fiu bine pregătit pentru a contribui la construirea socialismului în scumpa noastră Patrie".

Urăsc de moarte pe imperialiști, dușmanii păcii

Postolache Natalia, muncitoare la biblioteca Universității din Iași, a declarat, cu ocazia semnării Apelului:

„Eu, care am suferit urgia războiului, nu mai vreau un nou război. Urăsc de moarte pe imperialiști, dușmani a păcii. Eu știu că un nou război ar aduce noi distrugeri și nenorociri. Imperialiștii americani ne amenință cu arma cea mai îngrozitoare, arma atomică. Dar noi vom lupta și-i vom opri să pună în aplicare planurile lor criminale. Indemn pe fiecare om muncitor și conștient să lupte pentru apărarea păcii, pentru apărarea vieții noastre și a copiilor noștri".

Sunt hotărîtă să lupt pentru pace alături de toate femeile din lume

Dinuț Maria, studentă în anul I la Facultatea de Psihologie și Pedagogie, spune în scrisoarea sa adresată Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.:

„Sunt hotărîtă să lupt pentru pace alături de toate femeile din lume, alături de toți cei ce muncesc cu brațele și cu mintea. Oamenii muncii se opun din toate puterile dezlănțuirii unui nou război; lupta împotriva celor ce vor să întrebuințeze arma atomică; nu vor să se jertfească pentru mărirea pieților de desfacere ale imperialiștilor, pentru ca aceștia să adune aur din sângele lor.

In momentul când mi-am semnat numele pe Apel mi-au venit în minte atâtea gânduri, atâta speranță pentru mai bine în ziua de mâine, încât bucuria mi-a umplut sufletul. Vedeam cum se înalță fabricile și uzinele, cum mai adânc răscolesc pământul tractoarele, cum școlile, facultățile, cresc oameni noi, bine pregătiți pentru viața adevărată fără exploatare, fără mizerie și umilință. Și, întărită de aceste gânduri, am spus din toată inima: voi lupta, voi lupta cu îndârjire pentru pace!"

Am semnat Apelul pentru pace

Am semnat Apelul lansat de Comitetul Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii convinsă fiind că semnăturile sutelor de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă pentru interzicerea armei atomice și declararea drept criminal de război a acelui guvern care o va folosi cel dintâi, pot apăra și impune pacea.

Aceste semnături, vor arăta imperialiștilor și slugilor lor social-democrați de dreapta sau titoiști, voința neînfrântă și dârză a tuturor oamenilor cinstiți de a lupta pentru pace.

Semnăturile noastre vor întări, vor lărgi și vor adânci toate acțiunile organizate ale maselor în lupta pentru pace.

Am semnat Apelul partizanilor păcii, convinsă fiind de victoria acestei mișcări, care are în frunte marea Uniune Sovietică, cea mai uriașă forță morală și politică din lume, cea mai consecventă apărătoare a păcii.

Am semnat acest Apel din dragoste de mamă și de educatoare de tineret, care nu mai vrea să fie primejduită viața copiilor.

Imi iau angajamentul să-mi sporesc zi de zi eforturile și energia, pentru a face ca fiecare om cinstit din preajma mea să cunoască Apelul pentru pace, să simtă solidaritatea cu toți oamenii muncii din lumea întreagă, devenind un luptător pentru cucerirea păcii.

Ileana Mavrodin
Directoare de studii la Școala Superioară Pedagogică

Dece semnez pentru pace?

Apelul înflăcărat lansat de Comitetul Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii la Stockholm este o chemare la luptă a forțelor progresiste împotriva forțelor întunericului pentru a impune pacea. In același timp, Apelul este un categoric avertisment pentru cei ce n'au învățat nimic din experiența celui de al doilea război mondial.

Semnând Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, am semnat angajamentul meu de a munci mai mult și mai bine pentru Patria mea, pentru pace; de a arăta în toate ocaziile însemnătatea acestui Apel și de a convinge cât mai mulți oameni cinstiți și iubitori de Patrie, să se înregimenteze în mărețul front al luptătorilor activi pentru pace, front condus de marea Uniune Sovietică, de marele Stalin.

Colceag Rădița
Asistentă la Facultatea le Filosofie București

Telegrama adresată profesorului Joliot-Curie de către Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ

Comitetul executiv al Uniunii Sindicatelor din Invățământ, în numele celor 134.000 salariați și studenți, protestează energic împotriva măsurii samavolnice a guvernului francez, care v'a demis din postul de înalt comisar pentru energia atomică.

Noi știm că Domnia Voastră, care militați alături de sutele de milioane de oameni ai muncii pentru interzicerea armei atomice, sunteți unul dintre cei mai dârzi luptători pentru cauza păcii și urmăriți ca energia atomică să servească nu distrugerii omenirii, ci vieții și progresului.

Hotărîrea guvernului francez provoacă indignarea tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

Vestejind această măsură abuzivă, noi vă trimitem un salut fierbinte, asigurându-vă de solidaritatea noastră în lupta pentru pace, în lupta împotriva atâtătorilor la un nou război.

MIHAIL NANU
președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

IN INTÂMPINAREA ZILEI INTERNAȚIONALE A COPILULUI

In cea de a treia sesiune ce s'a ținut la sfârșitul anului trecut la Moscova, Federația Democrată Internațională a Femeilor a hotărît ca ziua de 1 Iunie a acestui an să fie sărbătorită ca Ziua Internațională a Copilului.

Răspunzând apelului F.D.I.F., Comitetul pentru pregătirea sărbătoririi în Republica Populară Română a Zilei Copilului cheamă pe toți oamenii muncii din țara noastră, îndeosebi pe părinți și pe educatori, să facă din ziua de 1 Iunie o mare sărbătoare, în care să-și exprime hotărîrea dârză de a lupta pentru pace, pentru viața și viitorul copiilor.

Această zi trebue să fie pentru toți oamenii conștienți din țara noastră un răspuns categoric dat tuturor pregătirilor criminale, tuturor atâtătorilor care vor să sacrifice din nou milioane de vieți tinere pentru satisfacerea intereselor lor de cruntă exploatare.

Totodată, această zi trebue să arate atașamentul puternic al oamenilor muncii din țara noastră pentru lagărul păcii și al democrației, condus de marea Uniune Sovietică, în frunte cu tovarășul Stalin, genialul învățător al tuturor popoarelor.

Părinții și educatorii, toți cei care muncesc cu dragoste și cu devotament pentru creșterea și educarea copiilor noștri, trebue să-și arate cu acest prilej ura înverșunată și revolta lor împotriva imperialiștilor anglo-americani și a slugilor titoiste, care, prin planurile lor mârșave, amenință viața copiilor din lumea întreagă.

Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii noastre Populare își îndreaptă toată grija și toată dragostea către copii, căci ei reprezintă viitorul Patriei noastre.

Luptând pentru pace, părinții și educatorii din țara noastră apără tot ceeace clasa muncitoare a realizat până acum pentru îngrijirea și educația copiilor noștri precum și viitorul fericit al acestora.

Acolo unde încă domnește exploatarea, unde se investesc sume uriașe pentru fabricarea armelor ucigătoare, viața copiilor este din ce în ce mai grea.

Așa de pildă, în California, acea regiune a Statelor Unite, unde cresc bogate holde de grâu și fructe din abundență, mii de copii mor de foame, pentrucă poftele de îmbogățire ale capitaliștilor îi fac pe aceștia să arunce grâul și fructele în mare, ca să nu scadă prețul lor pe piața mondială.

In Anglia, în orașele de pe litoral, copiii muncesc noaptea la descărcarea vapoarelor, iar școlile unde învață fiii muncitorilor sunt insalubre, neîngrijite și multe din ele constitue o primejdie pentru sănătatea lor.

In țările marshallizate, în colonii și în țările dependente, situația copiilor este și mai tragică. Pentru a-și asigura o existență, de mizerie, ei sunt siliți să muncească din cea mai fragedă vârstă. Foamea și bolile smulg multe vieți, iar mamele privesc cu durere cum li se sting copiii. Sunt regiuni în care mortalitatea infantilă a atins cifre înspăimântătoare. Părinții înfometați ai Iranului își vând copiii ca pe o simplă marfă. In Turcia, 33.000 de sate nu au școală, iar în Italia, mii de copii mor pe străzi de foame și de tuberculoză.

Cu totul alta este viața copiilor sovietici.

Victoria Marii Revoluții Socialiste a deschis pentru copiii sovietici porțile unui viitor luminos. In U.R.S.S., copiii au cele mai minunate condiții de viață și de învățătură. Către ei se îndreaptă toată grija Partidului, a Statului Sovietic și a tovarășului Stalin, cel mai mare prieten al copiilor.

Statul Sovietic prevede anual în bugetul său sume uriașe pentru întreținerea maternităților, a grădinițelor și a creșelor, a căminelor de zi, a cabinetelor de consultații medicale și pentru înzestrarea și întreținerea școlilor.

Urmând exemplul Uniunii Sovietice, măreața Țară a Socialismului victorios, țările de democrație populară fac progrese mari pe drumul lichidării tristei moșteniri a trecutelor regimuri burghezo-moșierești. Partidele Comuniste și Muncitorești și guvernele țărilor de democrație populară depun eforturi tot mai mari pentru ocrotirea mamei și a copilului.

In Patria noastră, prin ajutorul frățesc și continuu al marii Uniuni Sovietice și prin grija deosebită pe care Partidul și Guvernul o au față de fiii întregului popor muncitor, funcționează școli din ce în ce mai multe și mai bine înzestrate. In țara noastră, copiii naționalităților conlocuitoare pot învăța carte în limba lor maternă. S'au deschis creșe, cămine de zi, biblioteci și laboratoare,

(Continuare în pag. 3)

Toate eforturile pentru introducerea cu succes a Complexului Sportiv de Stat G. M. A.!

Zilele acestea a apărut Hotărîrea Consiliului de Miniștri în legătură cu introducerea Complexului Sportiv de Stat „Gata pentru Muncă și Apărare a Republicii Populare Române".

Această Hotărîre ne arată, încă odată, grija Partidului și a Guvernului pentru oamenii muncii din țara noastră, căci le dă o armă prețioasă în lupta pentru construirea socialismului la noi în țară, în lupta pentru pace, în lupta pentru apărarea Patriei noastre, Republica Populară Română.

Inspirați de realizările Complexului Sportiv de Stat „G.T.O." Sovietic, tinerii muncitori dela Sovromtractor din Brașov au propus introducerea la noi în țară a unui Complex similar. Mii de muncitori din toate colțurile țării au răspuns cu entuziasm acestei propuneri.

Inițiativa muncitorilor din Brașov este un exemplu al avântului nestăvilit cu care se desvoltă sportul în țara noastră, al imboldului continuu în rândurile tineretului nostru pentru desvoltarea inițiativei creatoare.

Complexul G.M.A. este aplicarea în practică a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., în ceeace privește pregătirea unei generații sănătoase capabile de o muncă de înaltă productivitate, de practicare pe bază de massă a sportului.

G.M.A. devine baza educației fizice multilaterale.

Competițiile și acțiunile sportive organizate în ultimul timp au avut ca scop pregătirea condițiunilor pentru aplicarea G.M.A. în Republica noastră. Astfel, C.C. al U.T.M.-ului a organizat, pentru prima dată în acest an, Campionatele Naționale Școlare care s'au desfășurat sub semnul luptei pentru pace.

Ca urmare a condițiunilor create de regiumul nostru culturii fizice, s'au ridicat numeroase noi stadioane și terenuri sportive. In fabricile noastre se lucrează material și echipament sportiv. Numeroase cursuri au fost organizate și continuă să se organizeze pentru ridicarea de cadre.

Moștenirea lăsată de burghezie, care a folosit sportul ca o armă împotriva clasei muncitoare, a fost lichidată, trecându-se la construirea unei culturi fizice, care să servească interesele celor ce muncesc în țara noastră.

Nu trebue să uităm că introducerea Complexului G.M.A. se face în condițiunile ascuțirii luptei de clasă.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri privitoare la introducerea Complexului G.M.A. trasează Ministerului Invățământului Public sarcina de a adapta programele școlare prevederilor Complexului G.M.A.

In colaborare cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri, noua programă școlară va fi curând publicată. Ea va fi studiată și adâncită de cadrele noastre didactice care predau educația fizică.

Până la publicarea acestor programe, profesorii de educație fizică vor adapta programele lor Complexului G. M. A., conform instrucțiunilor din circulara Nr. 48.731/950 dată de Ministerul Invățământului Public.

Pentru organele locale școlare, introducerea Complexului G.M.A. trebue să constitue o preocupare serioasă în vederea pregătirii elevilor, în cadrul activității de educație fizică și sport, pentru a putea trece normele Complexului. Articolul 12 din Regulamentul Complexului precizează că organizarea, pregătirea și darea examenelor G.M.A. este asigurată în școlile de toate gradele de profesorul de educație fizică. Capitolul III din acest Regulament, care se ocupă de organizarea antrenamentelor, arată că, în școli, antrenamentele sunt asigurate de directorul școlii. Cadrele didactice să fie mândre de această importantă sarcină ce ne-o dă Partidul și Guvernul și să lupte pentru aducerea ei la îndeplinire!

Intrucât nu peste tot există condiții bune materiale pentru introducerea Complexului G.M.A., în cadrul activității de pregătire a viitorului an școlar vor trebui mobilizate toate posibilitățile locale și muncă voluntară pentru crearea unor condițiuni materiale cât mai favorabile, desfășurării activității sportive a elevilor.

Vizita medicală a elevilor, care se antrenează pentru normele G.M.A. constitue pentru școală, o problemă importantă. Medicii trebue să examineze pe elevi cu toată seriozitatea ca să nu îngădue celor bolnavi să participe la probe grele, care le-ar dăuna sănătatea. Din acest punct de vedere medicii vor purta răspunderea acestei operațiuni.

Pentru deplina reușită a acestei activități este nevoie de o strânsă colaborare între Secțiunile de Invățământ, Comitetele pentru Cultura Fizică și Sport, județene și orășenești și U.T.M.

Sofia Dănescu
Inspectoare generală

Să îmbunătățim cantinele studențești

Aspecte din activitatea cantinei „Vasile Roaită"

In numărul de față al gazetei noastre, continuăm să publicăm noi aspecte din activitatea cantinelor studențești. Unitatea de asistență studențească de care ne ocupăm în rândurile ce urmează este cantina „Vasile Roaită" din București, unde iau masa, de trei ori pe zi, 400 de studenți, provenind în cea mai mare parte, dela facultățile muncitorești de doi ani.

Atât căminul cât și cantina „Vasile Roaită" sunt instalate într'o clădire corespunzătoare, înzestrată cu tot utilajul necesar unei bune funcționări.

MAI MULTĂ GRIJĂ PENTRU UTILAJUL TEHNIC AL CANTINELOR

Incepem vizita noastră, intrând în magazie. Alimentele sunt păstrate cu îngrijire, în condiții igienice, datorită vredniciei magazionierului. Sunt însă multe deficiențe din cauza lipsei de grijă, a lipsei de simț gospodăresc din partea serviciului tehnic al Centrului de Asistență.

Din cauza frigiderului nereparat, carnea nu poate fi păstrată în bune condițiuni. Cât de nepăsător a fost Centrul față de această problemă arată faptul că frigiderul este nereparat din anul 1946. Absorbirii de aburi din bucătărie sunt defecți încă din Noembrie; mașina de curățat cartofi nu funcționează cum trebue, deoarece îi lipsește o sită; instalația de apă este defectă, astfel că pe toate țevile curge numai apă caldă; plafonul din bucătărie este nereparat.

Noua conducere a Centrului de Asistență trebue să treacă, deîndată, la revizuirea utilajului tehnic al cantinei „Vasile Roaită" și să-i asigure acesteia o bună funcționare.

LIPSA DE COLABORARE IN COLECTIVUL CANTINEI

Dacă în mijlocul unui colectiv domnește un spirit sănătos de muncă, dacă oamenii se sprijină tovărășește unii pe alții, dacă atitudinile injuste sunt combătute printr'o critică principială, în sfârșit, dacă tovarășii sunt însuflețiți, în munca lor, de exemplul tuturor oamenilor muncii din țara noastră — atunci o unitate poate înregistra succese simțitoare în activitatea ei.

Ori, nu aceasta este situația la cantina „Vasile Roaită". Pe de o parte, administratorul nu știe să conducă colectivul de care răspunde, și, prin atitudinea sa nehotărîtă a creat o atmosferă de indisciplină. Astfel, unii dintre salariați lipsesc nemotivat, își duc munca fără conștiinciozitate. Pe de altă parte, nici salariații nu ajută conducerea cantinei. In general, nu există o colaborare tovărășească între toți cei ce lucrează în această cantină.

Este desigur necesar ca, în această privință, sindicatul de care depind salariații cantinei să ducă o muncă susținută de lămurire, de ridicare a nivelului lor politic și ideologic. Numai astfel, tovarășii dela cantina „Vasile Roaită" își vor duce cu folos munca și vor contribui la îmbunătățirea condițiilor de alimentare a studenților.

TREBUE PLANIFICATE MENU-URILE

Cu toate că în urma măsurilor luate de M.I.P. și de noua conducere a Centrului de Asistență se constată, **în ultimul timp, o îmbunătățire a hranei studenților, totuși, uneori, calitatea mesei lasă de dorit. Cauza acestei situații este, deseori, lipsa de planificare. De exemplu,** menu-urile sunt alcătuite de pe o zi pe alta, ceeace duce la improvizații. Administratorul, care și-a pus problema planificării, ne-a mărturisit că *„n'a avut dispoziții"*. Este firesc ca lipsa de inițiativă, lipsa de curaj în rezolvarea problemelor să creeze dificultăți în bunul mers al cantinei. Acum, când alimentele sunt trimise dela Centru cu regularitate, va trebui ca lista de menu-uri să fie întocmită pentru o săptămână, alegându-se variat felurile de mâncare și socotindu-se, cu ajutorul medicului, caloriile care intră în compoziția alimentelor respective.

O CONDIȚIE ELEMENTARĂ CARE TREBUE ASIGURATĂ CANTINEI: IGIENA

La cantina „Vasile Roaită" se remarcă lipsa măsurilor de igienă. Am intrat în bucătărie când se servea masa de prânz. Tacâmurile și farfuriile erau unsuroase, nesterse. Friptura era luată cu mâna și aruncată în farfurie. Bucătarul servește cu țigara în mână. Fețele de masă sunt lăsate multă vreme murdare, deși administratorul ne-a declarat că are sodă suficientă.

Medicul, care ar fi trebuit și el să fie prezent în viața cantinei și să vegheze îndeaproape la bunul mers al muncii, n'a mai trecut de o lună pe aici.

Aceste deficiențe vor trebui să fie grabnic înlăturate. Cu mai multă atenție în muncă, cu sprijinul studenților, se vor asigura cantinei condițiile elementare de igienă.

TREBUE LUATE IN SEAMĂ SUGESTIILE ȘI OBSERVAȚIILE STUDENȚILOR

Subliniam, în reportajul trecut, indiferența administrațiilor cantinelor față de sugestiile studenților. Cantina „Vasile Roaită" nu face excepție în această privință. Caietul de sugestii — de care nu se preocupă nici sindicatul studenților — conține o serie de observații juste, dar care au rămas fără răspuns, necum să se fi luat măsuri pentru îndepărtarea lipsurilor semnalate. In dese rânduri, administratorul a fost sesizat de unele deficiențe. Astfel, de pildă, a fost rugat „să ia măsuri ca tacâmurile să fie spălate cu apă caldă, deoarece toate sunt unsuroase", „să se îngrijească de curățenia fețelor de masă", etc.

Pe de altă parte studenții, prin sindicate, vor trebui să exercite un control al hotărîrilor luate în comun cu administrația. Deasemenea este necesar ca studenții să controleze dacă alimentele prevăzute în compoziția menu-urilor sunt folosite în întregime în acest scop.

Cercetarea cu atenție a sugestiilor

Andrei Valentin

(Continuare în pag. 3)

Să pregătim din vreme condițiile materiale pentru deschiderea noului an școlar

Desfășurarea în bune condiții a învățământului, în orice școală, este condiționată în mare măsură de pregătirea din vreme a bazei materiale. Inceputul anului școlar trebue să găsească fiecare școală, de orice grad, în situația de a începe munca fără nici o întârziere și în cât mai bune condițiuni.

Desigur că, în etapa actuală, grija principală a conducerii școlilor și a tuturor salariaților din învățământ este de a ajuta și de a pregăti temeinic încheierea anului școlar. Dar ar fi o greșală dacă s'ar limita numai la acest sector de muncă, dacă nu s'ar preocupa și de problemele care privesc asigurarea bazei materiale a școlilor pentru viitorul an școlar.

Prin aceasta înțelegem construirea și repararea localurilor de școală, procurarea și repararea mobilierului, revizuirea și confecționarea materialului didactic, lucrări preliminarii pentru amenajarea localurilor destinate internatelor și cantinelor școlare.

In ce privește problema asigurării materiale, poate servi de exemplu conducerea școlilor elementare din comunele Țigănești și Grui-Ilfov care au efectuat încă de pe acum repararea generală a localurilor de școală. Sunt apoi numeroase școli care s'au aprovizionat din vreme cu combustibilul necesar pentru noul an școlar. In multe locuri, învățătorii și profesorii s'au folosit pentru aceasta de răgazul dintre muncile agricole. Se înțelege că, la aceste școli, nu se mai întâmplă ca în zilele friguroase de Noembrie copiii să tremure de frig, cum s'a întâmplat, de pildă, școlilor din plasa Titu, județul Dâmbovița, la începutul anului școlar 1948/949.

In același scop, conducerile școlilor trebue să se intereseze încă odată dacă în bugetul Comitetului Provizoriu local sunt trecute sumele necesare pentru diferite nevoi ale școlii. Având sprijinul Comitetului Provizoriu și al organizațiilor de Partid și de massă, cadrele didactice vor trebui să studieze posibilitățile locale în vederea reparării și amenajării localurilor școlare precum și în vederea împlinirii celorlalte nevoi ale școlii. Ei trebue să treacă, din vreme, la măsurile practice, astfel încât, la 1 Septembrie 1950, cursurile să înceapă în cât mai bune condițiuni.

O altă problemă însemnată, a cărei rezolvare cere chibzuială din timp, privește măsurile care, potrivit sarcinii din Planul de Stat pe anul 1950, trebue să asigure școlarizarea tuturor copiilor în vârstă de școală. Este necesar să se revadă evidența tuturor copiilor între 7—12 ani, rămași în afara școlii și să se studieze, pentru fiecare caz în parte, posibilitățile de aducere la școală îndeosebi a celor care au depășit vârsta de 7 ani. Problema acestora trebue să nu se piardă deloc din vedere, deoarece, prin școlarizarea lor, se seacă izvorul analfabetismului.

O grijă deosebită trebue s'o aibă cadrele noastre didactice și față de manualele școlare. Este vorba de păstrarea în bună stare a manualelor școlare, astfel încât ele să poată fi utilizate și în anul următor. Pe de altă parte, învățătorii și conducerea școlii trebue să ia din timp legătura cu cooperativele, pentru ca acestea, la rândul lor, să se aprovizioneze cu manualele și rechizitele necesare. In felul acesta, se va ajunge ca, în toamna viitoare, fiecare elev să-și procure mai ușor și la vreme manualele necesare. Lipsa manualului nu va mai constitui o piedică serioasă la învățătură cum a fost, de exemplu, în cazul elevilor din clasa a V-a dela școala elementară din comuna Tâncăbești-Ilfov, unde lipsa de manuale a adus mari greutăți în muncă.

Gândindu-ne din timp la toate mijloacele prin care vom asigura condițiuni favorabile desfășurării procesului de învățământ, luptând deci, în această etapă școlară, pe de o parte, pentru încheerea cu bune roade a acestui an școlar, iar pe de altă parte, pentru efectuarea lucrărilor care privesc etapele școlare viitoare, vom putea face ca noul an școlar să înregistreze un pas și mai însemnat în desvoltarea școlii noastre pe linia trasată de Legea de Reformă a Invățământului.

In pag. 3-a:
DECIZIA MINISTERULUI PRIVITOARE LA INCADRAREA SUPLINITORILOR IN INVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR, ELEMENTAR ȘI MEDIU

Organizația comsomolistă a unei școli din Arzamas

Comitetul comsomolist al școlii pedagogice de fete din Arzamas, regiunea Gorchi, acordă cea mai mare atenție luptei pentru însușirea unor cunoștințe adânci și temeinice de către elevele comsomoliste.

Școala cuprinde patru ani de învățământ. Fiecare an are un birou comsomolist și fiecare din cele 13 clase are o grupă comsomolistă. In cursul primului semestru, fiecare grupă și fiecare birou a discutat în fiecare lună, problemele legate de învățătura elevilor, stabilind măsurile ce trebuiau luate pentru ajutorarea elevelor rămase în urmă și pentru îmbunătățirea activității didactice. Se cer rapoarte regulate dela diferite comsomoliste. De obicei, la discutarea muncii uneia dintre clase asistă toate organizatoarele de grupe.

In perioada pregătirii pentru examene, noi organizăm un control amănunțit asupra felului cum merge recapitularea. Anul acesta, în Decembrie, un grup de comsomoliste a verificat pregătirea pentru examene a comsomolistelor din anul I. Aceasta a dat posibilitatea de a lua măsuri din timp pentru înlăturarea unei serii de lipsuri. De ce a fost ales tocmai anul I? Pentrucă aici apar, de obicei, mai multe probleme. Acum s'a început controlul desfășurării pregătirii pentru examen a grupelor comsomoliste din anul IV.

In grupe, se ține evidența învățăturii fiecărei comsomoliste. In gazetele noastre de parete, în preajma examenelor, sunt publicate sfaturile profesorilor asupra felului cum trebue făcută pregătirea pentru examene, în mod concret, la fiecare obiect.

In școala noastră a devenit o tradiție trimiterea de scrisori către părinții elevelor care au luat nota „5" la toate examenele. In presa locală, noi publicăm periodic articole despre munca organizației comsomoliste și evidențiăm pe cele mai bune comsomoliste din școală.

Am organizat discuții asupra diferitelor cărți și consfătuiri ale cititorilor. Anul acesta, au avut loc două consfătuiri de acest fel: una închinată aniversării a 70 de ani dela nașterea tovarășului Stalin și alta la care s'a vorbit pe tema „Pe urmele lui Radișcev". Acum, terminăm pregătirea unei noi consfătuiri: „Eroul zilelor noastre", după operele care descriu viața și lupta tineretului nostru, a Comsomolului. Majoritatea comsomolistelor citesc foarte mult și, în general, cele care citesc mai mult, învață mai bine. Cele mai bune eleve sunt Tamara Golubeva, Sura Cutăreva, Galia Vașurina, Tamara Liubimova și altele. Ele au citit anul acesta câte 30 de cărți sau chiar mai multe. Anul școlar trecut, am organizat un concurs al gazetelor de perete pe tema: „Cartea este cel mai bun prieten al meu". Am organizat concursuri și pentru lucrări proprii sau recenzii de opere literare.

In școală activează câteva cercuri pe obiecte. Comsomolistele audiază regulat referate și conferințe ale profesorilor. Pe lângă comitet există și un grup de referente, dintre eleve. Acestea țin referate nu numai în școală, ci și în organizațiile comsomoliste din întreprinderile orașului. In anul 1950, referentele din grup au ținut 21 de referate pentru tinerii muncitori.

In fiecare săptămână, avem câte două ședințe de politică curentă: Miercurea, pe clase, iar Sâmbăta, pe întreaga școală. La ședințele pe clase, comsomolistele vorbesc despre evenimentele curente.

In vacanța de iarnă, un mare grup de comsomoliste a ajutat organizațiile sătești. O muncă deosebită au dus A. Gogoleva, P. Denisova, E. Tașireva și altele. Secretarul organizației comsomoliste din satul Marfino a scris despre activitatea comsomolistei A. Gogoleva din anul IV: „Am fost ales secretar cu o săptămână înainte de venirea tovarășei Gogoleva. Noi nu aveam plan de muncă și comsomoliștii nu cunoșteau bine Statutul Comsomolului. Ea ne-a ajutat să facem planul de muncă, a ținut ședințe de studiere a Statutului, o discuție pe tema: Comsomolul în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei și în anii planului cincinal de după război". Impreună cu tovarășa Gogoleva, am pregătit patru tineri pentru admiterea în Comsomol. Organizația noastră comsomolistă este recunoscătoare tovarășei Gogoleva pentru ajutorul dat".

Pregătirea pentru analizarea cărților, pentru discutarea diferitelor probleme, pentru referate, etc. — toate acestea ajută elevelor noastre comsomoliste să-și lărgească orizontul și să se pregătească mai bine pentru viitoarea lor activitate pedagogică.

Noi căutăm să nu supraîncărcăm pe eleve cu munci obștești și de aceea antrenăm un număr cât mai mare de eleve în muncă. Anul acesta, 153 de eleve au sarcini permanente în școala noastră. Cam de trei ori pe lună, organizăm asistarea în colectiv la o piesă de teatru.

Majoritatea comsomolistelor sunt un exemplu la învățătură. In sesiunea de examene de iarnă, 31 dintre ele au luat „5" la toate examenele, 134 comsomoliste au luat „4" și „5". La practica pedagogică din anul IV, numai două comsomoliste au luat nota „3". Tote elevele care au luat „5" la practică sunt comsomoliste.

Prestigiul organizației noastre este foarte mare. Anul acesta au intrat în Comsomol 91 de eleve.

Trebue să remarcăm că organizația comsomolistă lucrează în strânsă legătură cu direcția, cu organizația de Partid și cu colectivul pedagogic al școlii. Anul acesta organizația de Partid a discutat de două ori situația muncii comsomoliste. Directorul școlii, organizatorul de Partid, diriginții și profesorii sunt sfătuitori permanenți ai organizației noastre.

Organizația comsomolistă a școlii depune toate eforturile pentru a deveni, conform hotărîrii congresului al XI-lea al Comsomolului, cel mai bun ajutor al colectivului pedagogic, în lupta pentru pregătirea unor cadre de înaltă calificare.

S. Chiriliuc
Secretara Comitetului Comsomolului din Școala Pedagogică din Arzamas, reg. Gorchi („Ucitelscaia Gazeta")

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să pregătim deschiderea noului an școlar

Orașul Sverdlovsc cheamă la întrecere socialistă orașele Celiabinsc și Molotov

Mergând pe drumul trasat de marele Stalin, poporul sovietic luptă cu succes pentru construirea societății comuniste. In perioada trecerii treptate dela socialism la comunism, trecere înfăptuită de popoarele Uniunii Sovietice sub geniala conducere a tovarășului Stalin, școlii sovietice îi revine un rol tot mai mare.

Școala sovietică — cea mai înaintată și mai progresistă școală din lume — educă tânăra generație în spiritul patriotismului sovietic, al dragostei și al devotamentului față de Partidul Bolșevic, față de Patria Socialistă, față de conducătorul și învățătorul ei iubit, tovarășul Stalin.

Uniunea Sovietică rezolvă acum noi probleme grandioase în domeniul învățământului public. Se realizează învățământul general obligatoriu de 7 ani, se dezvoltă și se întărește învățământul mediu.

Partidul Bolșevic ne învață că problema școlii este problema mersului neîntrerupt înainte. De aceea, școala trebue consolidată prin toate mijloacele posibile. La 14 August 1950, se împlinesc 20 de ani dela data votării de către Guvernul U.R.S.S. a legii privitoare la învățământul general obligatoriu. A XX-a aniversare a legii învățământului general obligatoriu este o mare sărbătoare a culturii socialiste, un jalon glorios în istoria revoluției culturale din U.R.S.S. A întâmpina această dată prin noi succese în învățământ, printr'o întărire a bazei materiale a școlii, printr'o pregătire exemplară a noului an școlar — iată datoria de onoare și obligația tuturor organizațiilor de Partid, a Sovietelor și a Sindicatelor.

In lupta pe care o duce pentru deplina înfăptuire a învățământului general obligatoriu, pentru extinderea rețelei de școli și pentru obținerea unui nivel cât mai înalt al muncii instructive și educative, orașul Sverdlovsc și-a luat următoarele angajamente:

1. De a cuprinde în învățământul general obligatoriu de 7 ani pe toți copiii de vârstă școlară.

Pentru lărgirea învățământului mediu se vor deschide încă două școli medii.

2. De a primi în clasa VIII-a a școlilor de cultură generală și a școlilor tineretului muncitoresc, precum și în primul an al școlilor medii tehnice pe toți elevii care termină în 1950 clasa VII-a a școlilor de 7 ani.

3. De a construi pentru noul an școlar 7 școli noi cu 3760 locuri și al treilea etaj la școala Nr. 27; de a termina în schiță o școală cu 880 locuri în raionul Cicalov și o școală cu 40 de locuri în raionul Chirov.

4. De a începe, până la 15 August recepția de Stat a școlilor care vor fi terminate în cursul acestui an școlar și de a repara până la acest termen 88 școli, — dintre care 60 cu reparații radicale, în sumă totală de 3.465 mii ruble.

5. De a termina, până la 15 August, aprovizionarea școlilor cu combustibil pentru întreg anul școlar.

6. De a completa cu cadre, până la 1 August, toate școlile pedagogice. De a organiza, în vară, cursuri de ridicare a calificării profesorilor pentru 300 de profesori.

De a introduce predarea unei limbi străine în toate școlile orașului, începând cu clasa III-a.

8. De a avea cel puțin două laboratoare în fiecare școală medie și cel puțin unul în fiecare școală de 7 ani.

9. De a edita până la începutul anului școlar o colecție de texte constând din „Lecturile pedagogice" ținute în oraș și o colecție de conferințe științifice practice, care să generalizeze cele mai bune experiențe ale profesorilor în problemele instructiv-educative.

10. De a îndeplini înainte de termen planul național-economic, pentru a cuprinde în învățământ pe tinerii muncitori (în număr de 2.300) și de a ridica numărul elevilor în școlile tineretului muncitoresc până la 15 mii.

11. De a trimite la odihna de vară 50 de mii de copii, de a amenaja pe lângă blocurile de locuințe terenuri de joc și sport; de a extinde acțiunile sportive de massă și turistice.

Luându-și aceste angajamente socialiste, Comitetul orașului Sverdlovsc, Comitetele executive și Sovietele raionale de deputați ai celor ce muncesc din acest oraș, au provocat la întrecere socialistă pentru pregătirea exemplară a noului an școlar 1950/1951, orașele Celiabinsc și Molotov.

Comitetul orășenesc al Partidului, Comitetul executiv al Sovietelor orășenești și raionale cheamă opinia publică a Sverdlovscului să participe activ la pregătirea școlilor pentru noul an școlar, la înfăptuirea învățământului general obligatoriu și la consolidarea învățământului public.

M. Cuzin, secretar al Comitetului orășenesc al P.C. (b) al U.S.

V. Zembianicenco, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Sverdlovsc.

A. Nosov, președintele Comitetului Regional Sverdlovsc al Sindicatului Salariaților scolilor elementare și medii din R.S.F.S.R.

A. Suhova, conducătorul Secțiunii Orășenești de Învățământ din Sverdlovsc.

(Din „Ucitelscaia Gazeta" Nr. 23/1950).

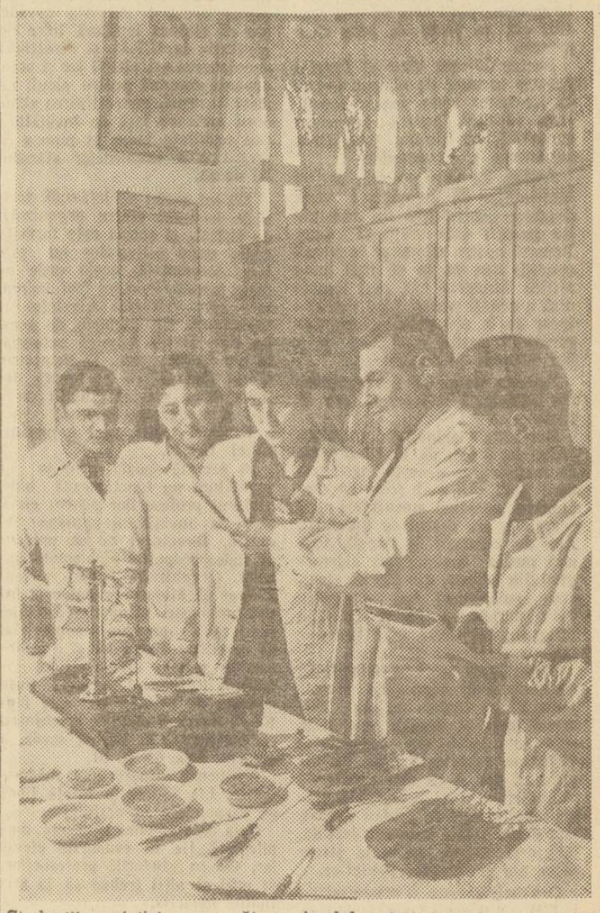

Studenții sovietici se pregătesc în laboratoare pentru examene.

O lecție de recapitulare

Suntem la lecția de recapitulare, la geografie, în clasa a IV-a. Învățătoarea E. Petrova pune clasei întrebarea:

— Cum se lucra în agricultură înainte de Marea Revoluție din Octombrie?

Elevul întrebat expune materialul cunoscut din manual.

Câțiva elevi ridică mâna. Dar și răspunsurile lor reproduc numai ceeace este scris în manual.

Invățătoarea nu este mulțumită. Ea destășoară și agață pe tablă afișul „Vom învinge și seceta!" Copiii mai văzuseră afișul dar nu-și dăduseră seama că el se referă direct la zona stepelor de cernoziom. Tovarășa Petrova le povestește simplu și convingător despre planul stalinist de luptă contra secetei, despre planul perdelelor de păduri protectoare. Ea arată că majoritatea colhozurilor au depășit de două și de trei ori planul de plantare, că, în această importantă problemă de Stat, pionierii și școlarii participă activ.

Apoi, învățătoarea pune o nouă întrebare:

— Spuneți, ce minereuri se găsesc în pământ și cum se extrag?

Elevii răspund activ. Răspunsurile lor sunt completate de învățătoare, care folosește date noi ce nu sunt trecute în manual.

— Donbasul dădea puțin cărbune înainte de Revoluție. Minerii istoviți și flămânzi lucrau, în Rusia țaristă, pentru capitaliști. Deseori, minerii nu se mai întorceau acasă din mină. Capitaliștii nu se îngrijeau de securitatea muncii minerilor și de aceea se întâmplau cazuri când zeci de muncitori pereau sub cărbunele care se prăbușea peste ei. In 1917, după cum știți, puterea a trecut în mâinile muncitorilor și țăranilor și, astăzi, vedeți că totul s'a schimbat. Minele din Donbas sunt mecanizate. Munca minerilor a fost simțitor ușurată și a devenit munca cea mai de onoare în țara noastră. Stelele de aur de Erou ai Muncii Socialiste împodobesc pieptul celor mai buni mineri ai țării. Iată, copii, ce a dat Puterea Sovietică poporului nostru. Iată ce înseamnă ca oamenii să lucreze nu pentru capitaliști, ci pentru ei, pentru Patria lor.

Se ridică o mână.

— Ce vrei să spui, Mania?

— Orașul Crasnodon este un oraș din Donbas. Iar eroii din Crasnodon — Oleg Coșevoi, Liuba Sevțova și ceilalți — au fost copii de mineri... Dar nemții i-au aruncat într'o mină.

— Așa-i, Mania, membrii Tinerei Gărzi sunt fiii și fiicele Donbasului sovietic al minerilor.

Interesul copiilor față de lecție crește mereu. Invățătoarea le concentrează pe nesimțite atenția asupra altor probleme legate de tema recapitulată.

„Iată cum trebue făcută o lecție de recapitulare" — m'am gândit eu. După lecție, am cercetat planul învățătoarei și am înțeles dece lecția ei a fost atât de clară și de bogată în fapte. Invățătoarea s'a pregătit bine pentru lecția de recapitulare. Din plan s'a văzut că, pregătindu-se, învățătoarea a folosit mult material suplimentar, cărți ca „Pământul rusesc", „Privind harta Patriei" etc., revista „Ogonioc", gazeta „Siberia Sovietică" și altele.

Scopul lecției este formulat astfel în plan: consolidarea cunoștințelor elevilor în legătură cu tema: „Zona stepelor de cernoziom", lărgirea și adâncirea cât mai mare a cunoștințelor lor. Și învățătoarea și-a atins, fără îndoială, scopul.

O lecție de recapitulare poate fi considerată bună numai dacă este bogată în fapte noi, în comparații și în generalizări.

G. Mastriuc
Directorul Școlii de 7 ani din Iar — Matușchin — regiunea Novosibirsc
(Din „Ucitelscaia Gazeta" din 6.V.950)

Viața sportivă a tineretului sovietic

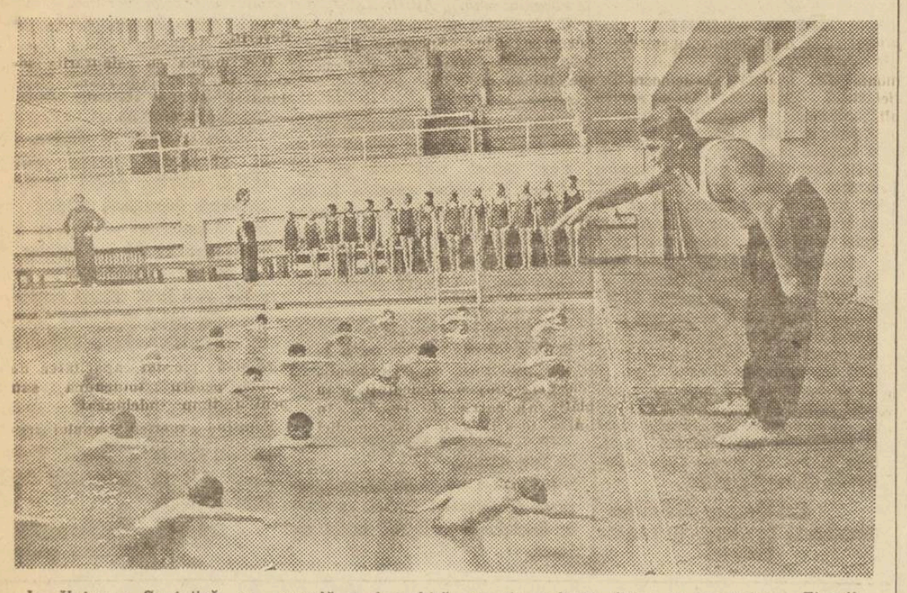

In Uniunea Sovietică se acordă o deosebită atenție culturii fizice și sportului. Tinerii sovietici care vor să treacă normele Complexului „G.T.O.", își însușesc tehnica disciplinelor sportive prin antrenamente metodice.

In fotografia noastră elevii sovietici primesc lecții de înot dela un maestru emerit al sportului.

ȘTIRI ȘI FAPTE

ACȚIUNEA PENTRU INFIINȚAREA DE BIBLIOTECI IN FIECARE CĂTUN

Incă anul trecut, oamenii muncii din raionul Ostropol, regiunea Cameneț Podolsc, au făcut apel la toți colhoznicii din Podolia să înființeze biblioteci în toate satele și cătunele. In prezent, aproape fiecare colhoz își are biblioteca sa proprie.

In regiunea Poltava, s'au deschis biblioteci în 1837 de arteluri agricole. Aceste biblioteci posedă aproape 600.000 de volume. Aproape tot atâtea biblioteci colhoznice s'au înființat și în regiunea Harcov.

Sute de biblioteci noi s'au deschis în regiunile Cernăuți, Ismail, Volân și alte regiuni. In total, în Ucraina există 21.000 de colhozuri care au bibliotecile lor proprii. (Agerpres).

STUDENȚI IN COLHOZURI

Institutul pedagogic din orașul Buzuluc (regiunea Cicalov) și-a luat angajamentul să se ocupe în mod special de colhozul „Anul 1905", din raionul Buzuluc. Profesorii Institutului vizitează adeseori colhozul, vorbind colhoznicilor despre planul stalinist de transformare a naturii, sau despre operele academicianului Lâsenco.

Comitetul orășenesc al sindicatului Institutului a reprezentat pe scena clubului din colhoz, piesele „Mascarada" de Lermontov și „Țiganii" de Pușchin. (Agerpres).

OPERE MUZICALE DESPRE MARII CONDUCATORI AI PARTIDULUI BOLȘEVIC

Compozitorii din orașul Leningrad și-au închinat noile lor opere marilor conducători V. I. Lenin și I. V. Stalin. Compozitorul V. Sorochin a terminat partea a doua din oratoriul „Lenin", după textul scris de poetul Azarov. Oratoriul este compus din 4 părți: „Sosirea lui Lenin la Petrograd", „Lenin la Razliv", „Asaltul palatului de iarnă" și ultima parte intitulată „Să fim ca Lenin".

Coruri și cântece despre Lenin au scris Cișco, Nosov și Pritchor.

Compozitorul Finchelstein a compus un imn, „Lui Stalin", care oglindește marile victorii ale poporului sovietic obținute sub conducerea genialului ei conducător — I. V. Stalin. (Agerpres).

Câteva observații cu privire la recapitularea aritmeticii în clasa IV-a elementară

In clasa a IV-a elementară, recapitularea materiei predate la aritmetică are o deosebită însemnătate, datorită faptului că deprinderile și cunoștințele matematice pe care trebue să și le însușească elevii în primii patru ani de învățătură reprezintă baza pe care se va clădi întreg studiul ulterior al matematicii. Nici geometria, nici algebra, nici trigonometria nu pot fi asimilate temeinic fără o cunoaștere solidă și precisă a aritmeticii, căci însușirea cea mai caracteristică a disciplinelor matematice este calitatea lor de a fi sistematice, astfel încât fiecare cunoștință, fiecare deprindere se bazează pe alta precedentă și devine ea însăși baza cunoștințelor următoare. Această interdependență a cunoștințelor și a deprinderilor matematice impune evitarea oricăror lacune în cunoștințele elevilor, fiind dela sine înțeles că aceste lacune frânează însușirea cunoștințelor ulterioare.

Elevii care vor absolvi clasa IV-a trebue să cunoască numerația și cele patru operații cu numere întregi și să-și formeze deprinderi trainice de calcul oral și scris; trebue să dobândească cunoștințe asupra sistemului metric și asupra măsurilor de timp, ca și deprinderea de a face măsurători, cunoștințe elementare asupra fracțiilor ordinare și zecimale, ca și asupra procentelor, cunoștințe elementare de geometrie intuitivă și deprinderea de a le folosi în practică precum și deprinderea de a rezolva probleme.

Predarea aritmeticii în școala elementară trebue să asigure însușirea conștientă și trainică a tuturor acestor cunoștințe și deprinderi, trebue să contribue la desvoltarea gândirii logice a copiilor și să le formeze îndemânarea de a stabili dependențe între mărimi și de a face deducții mintale juste.

In clasa a IV-a, perioada recapitulării trebue să fie folosită pentru consolidarea și sistematizarea cunoștințelor matematice căpătate de elevi dealungul celor patru ani de învățătură.

Acest scop nu poate fi însă atins fără o justă organizare a repetiției.

Sunt unii învățători care mai cred că, pentru a recapitula materia la aritmetică, ajunge să facă cu elevii cât mai multe exerciții și probleme luate la întâmplare din manual. Exercițiile și problemele, spun ei, sunt o aplicare a tuturor cunoștințelor matematice prevăzute de programa primului ciclu. Lucrând în acest mod, se recapitulează toată materia și planificarea devine inutilă. Acesta este sistemul de lucru al învățătoarei Nedelcu Silvia de pildă, care predă aritmetica la școala elementară Nr. 6 din București. Asistând la o lecție de recapitulare în clasa ei, s'a constatat că, departe de a reprezenta un mijloc de consolidare și de sistematizare a cunoștințelor, repetiția nu face decât să reia haotic și formal o serie de cunoștințe. Se discută, de pildă, despre cele patru operațiuni aritmetice. Era un bun prilej de a repeta, odată cu tehnica calculului scris, și elementele teoretice simple pe care trebue să le cunoască elevii clasei a IV-a: legile principale ale operațiilor, scopul și sensul lor, raportul dintre părțile lor componente și modul cum se află mărimea necunoscută pe baza acestui raport, luând ca punct de plecare cele două mărimi date.

Invățătoarea trebuia, de asemeni, să vadă dacă elevii cunosc modul în care se schimbă rezultatele operațiilor în raport cu schimbarea datelor și dacă ei știu să întrebuințeze just operațiile în rezolvarea problemelor.

Invățătoarea Nedelcu Silvia n'a făcut nimic din toate acestea. A dat elevilor săi câteva exerciții, la întâmplare, și, cu toate că elevii au calculat mecanic, ea n'a intervenit. Mai mult chiar: punând întrebări în legătură cu terminologia operațiunilor și căpătând răspunsuri greșite, (de exemplu, elevii au denumit factorii înmulțirii *termeni*) învățătoarea a primit aceste răspunsuri drept bune. Acolo unde intervenea în desfășurarea operațiilor executate de elevi, învățătoarea nu făcea decât să îngreuneze înțelegerea lor printr'o vorbărie care nu avea nimic științific (de ex. vrând să definească scăderea a întrebat: care operație este „puțin mai greu" decât adunarea și vine imediat după ea).

Alți învățători și-au alcătuit un plan de repetare schematic și formal, înșirând unele după altele capitolele din manual și problemele. Este cazul învățătorului Suciu Gheorghe dela școala elementară Nr. 32 din Arad. Cu toate că și-a însemnat în plan problemele pe care le va face la fiecare oră de recapitulare, repartiția acestor probleme este pur mecanică. Nu se vede nicăeri un fir, o temă pe care să fie axate aceste probleme. De exemplu, în aceeași oră, învățătorul Suciu Gheorghe a dat elevilor spre rezolvare o problemă de fracții ordinare, una de geometrie plană și o a treia rezolvabilă prin metode speciale. El s'a mulțumit cu simpla lor rezolvare și lecția s'a desfășurat fără să se vadă nicăeri că este o lecție de recapitulare, în care se generalizează și se consolidează cunoștințele căpătate în cursul anului.

Desigur, dacă planul de recapitulare este numai o simplă schemă formală, dacă materia este grupată la întâmplare, lecțiile de repetiție nu-și pot ajunge scopul.

Bine procedează, în schimb, învățătorul Bellu Vasile dela Liceul Nr. 4 din București, care și-a sistematizat materia întregului an în jurul câtorva teme centrale și care tratează, în orele de recapitulare, fiecare din aceste teme. Astfel, planul acestui învățător prevede lecții speciale pentru repetarea numerației și a celor patru operații aritmetice, pentru recapitularea unităților de măsură, a fracțiilor ordinare și zecimale, etc. La sfârșitul fiecărei ore de repetare, el face cu elevii săi, timp de câteva minute, exerciții de calcul oral. Felul în care răspund elevii dovedește că ei și-au însușit deprinderi trainice în această direcție.

Totuși, nici învățătorul Bellu Vasile n'a isbutit să-și organizeze atât de bine recapitularea încât fiecare problemă, fiecare exercițiu, fiecare întrebare pe care o pune elevilor săi, să provoace răspunsuri care să indice dacă noțiunile teoretice și deprinderile practice au fost asimilate de elevi conștient și temeinic și să le ajute la sistematizarea cunoștințelor.

Pentru aceasta este necesar ca, odată cu împărțirea întregii materii în câteva probleme mari, centrale, (de ex.: interdependența dintre datele și rezultatele operațiilor aritmetice, calculul cu numere fracționare, ordinare și zecimale, etc.) învățătorii să stabilească și care sunt problemele și exercițiile din manual pe care le vor da elevilor pentru a controla cunoștințele lor și pentru a le limpezi unele chestiuni care le sunt încă neclare.

De asemeni, învățătorii trebue să alcătuiască ei înșiși, pe baza cunoașterii nivelului fiecărui elev în parte, întrebări de control pentru toate capitolele din materie. Așa, de exemplu, la recapitularea materialului geometric, odată cu calculul suprafețelor și al volumelor, învățătorul trebue să pună întrebări care să-i îngăduie să urmărească dacă elevii au reprezentări geometrice precise (de ex.: dacă știu să deosebească liniile drepte de cele curbe sau frânte, pătratul de dreptunghi sau cubul de paralelipiped). De asemeni el trebue să constate dacă elevii pot arăta suprafața, muchia, unghiul etc. nu numai pe modele geometrice, ci și pe obiecte. Este necesar să controleze totodată dacă elevii au deprinderea de a face măsurători pe teren și dacă pot determina distanțele din ochi.

Pentru a trezi interesul elevilor față de materialul recapitulat, pentru a înnoi în ochii lor materia și, mai ales, pentru compararea și generalizarea cunoștințelor, trebue să recurgem la metode de repetare cât mai variate. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât aritmetica oferă un material foarte bogat de comparare și generalizare. De exemplu, este deosebit de însemnată compararea raportului aritmetic și geometric între numere (noțiunile „cu atât mai mult sau mai puțin" și „de atâtea ori mai mult sau mai puțin"; ex.: cu cât este mai mare 840 decât 160? și de câte ori este mai mare 840 decât 160?).

De asemeni, este bine să se compare numerația numerelor întregi și aceea a numerelor zecimale, pentru a da elevilor o reprezentare cât mai exactă asupra numerației și a sistemului zecimal, ca și asupra raportului între unitățile de măsură lineare, pătrate și cubice (10, 100 și 1000).

O deosebită importanță are și comparația între diferite probleme. De exemplu, odată cu repetarea problemelor de circulație, putem compara și apoi generaliza problemele care cer să se determine timpul cu acelea în care trebue a fiată distanța sau viteza.

Este bine să se facă, concomitent, probleme în care datele numerice sunt aceleași, dar care cer metode diferite de rezolvare, pentru a urmări astfel dacă elevii pot stabili relații juste între date, (de exemplu, se pot compara următoarele două probleme: 1) In timp de trei ore un tractorist a arat 12 ha. Câte hectare a ara în timp de 16 ore? 2) La o cooperativă de croitorie s'au întrebuințat, pentru confecționarea a trei rochii, 12 metri de material. Câte rochii se vor confecționa din 16 metri?).

Desigur, aceste câteva metode indicate nu reprezintă decât o parte din multiplele forme de recapitulare a materiei la aritmetică. In desfășurarea lecțiilor de repetare, inițiativa învățătorului trebue să găsească moduri cât mai vii și mai variate de revenire asupra materiei făcute, ținând însă seama că numai o planificare exactă și riguroasă, numai o tratare științifică și neformală a materiei poate asigura însușirea unor cunoștințe matematice solide și trainice.

Isabela Ioan

Să încheiem cu succes anul școlar

La începutul ultimului trimestru, am organizat în școală o adunare a părinților, la care am discutat problema pregătirii elevilor pentru examenele de primăvară.

La adunare, s'a constatat că unele familii nu se îngrijesc de crearea condițiilor necesare copiilor pentru o bună pregătire a examenelor. Profesorii au explicat părinților ce ajutor neprețuit pot da copiilor.

In școala noastră, paralel cu studierea materialului nou, se recapitulează sistematic cele învățate.

In această privință, merită atenție experiența profesoarei de literatură V. L. Ovcinicova. Ea expune sistematic elevilor din clasa a X-a lecții de sinteză pentru problemele mai grele. Recapitularea materialului din anii trecuți a fost începută de ea încă din primul trimestru. La activitatea în cercuri, elevii din ultimele clase studiază bibliografie suplimentară, citesc referate etc. Cursul de gramatică se recapitulează după un plan special.

Tot atât de bine este organizată recapitularea și de alți profesori, ca tov. Veselcov, Acopian și alții. Ei dau multă atenție intuiției și muncii individuale a elevilor.

In școală, s'a înființat „colțul examenelor", unde sunt afișate toate informațiile și datele necesare. Laboratoarele de fizică și chimie și cabinetele de botanică și zoologie sunt deschise toată ziua. Aici, elevii fac lucrări de laborator și primesc consultații dela profesori.

Handan Rustamova
Directoarea Școlii Medii Nr. 99 din Bacu
(„Ucitelscaia Gazeta")

Elevii din Moscova își vor petrece vacanța în taberele de pionieri

Peste 300.000 de elevi își vor petrece, anul acesta, vacanța de vară în taberele de pionieri, situate în locurile cele mai pitorești din regiunea Moscova. In împrejurimile Moscovei au fost construite sute de vile pentru copiii din Moscova.

Anul acesta vor fi construite alte câteva zeci de vile.

Comitetul orășenesc al Sindicatelor din Moscova a propus organizațiilor sindicale din uzine, fabrici și instituții să creeze cluburi de vară pentru copii pe lângă casele de cultură și alte instituții culturale din Moscova. Aici copiii își vor petrece toată ziua sub supravegherea pedagogilor și medicilor experimentați. (Agerpres).

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

CERCURILE ȘCOLARE DIN SIGHIȘOARA IN PLINĂ ACTIVITATE

Conform instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public, s'au înființat diferite cercuri școlare ale elevilor, cu scopul de a aplica în practică cunoștințele lor teoretice și de a le desvolta forțele creatoare.

Pentru a constata progresele realizate de elevi în această privință, am cercetat activitatea câtorva cercuri dela școlile din Sighișoara. Se pot constata, în această privință, însemnate progrese realizate de elevii din Sighișoara.

S'a distins astfel, în mod deosebit, cercul naturaliștilor din Școala Elementară de băeți.

Acest cerc are 35 de membri care, din inițiativă proprie și cu mijloacele colectivului de tineri naturaliști, au confecționat: 15 tablouri intuitive de Anatomie; 10 tablouri pentru Botanică; 5 tablouri pentru Fizică; 6 tablouri pentru Chimie.

Tablourile sunt executate cu pricepere, îndemânare tehnică și artistică, constituind un prețios material didactic școlar.

Cercul tehnic de aeromodelaj dela Liceul teoretic de băeți, fiind bine organizat și condus, a ajuns la frumoase rezultate.

Având un atelier special amenajat, cu mese lungi, dulapuri, instrumente, acest cerc, format din 30 de membri, are o activitate într'adevăr lăudabilă. S'au executat, în cele mai bune condițiuni tehnice, numeroase obiecte ca: bărci, scări, motoare mici, planoare, avioane de diferite mărimi și diferite tipuri.

Este interesant de subliniat faptul că fondurile pentru materialele de lucru sunt procurate de către elevi prin mijloace proprii. Astfel, elevii au organizat o expoziție, la care s'au vândut jucării confecționate de ei.

In acest cerc conlucrează în cea mai perfectă înțelegere elevi de diferite naționalități.

Conștiente că inițierea tineretului școlar în activități practice creatoare, contribue la formarea viitorilor constructori ai socialismului, organele de îndrumare ale Secțiunii de Învățământ se interesează în mod deosebit de activitatea cercurilor școlare, pe care o stimulează și o ajută.

Imbinând teoria cu practica, după învățătura lui Lenin și Stalin, școlile noastre vor făuri cadre necesare luptei pentru pace, democrație și socialism.

SECȚIUNEA DE INVĂȚĂMÂNT-NEAMȚ A ORGANIZAT LECȚII DE REPETIȚIE LA FIZICĂ ȘI CHIMIE IN VEDEREA EXAMENELOR DE SFÂRȘIT DE AN

Analizând munca dusă în școlile elementare cu 7 clase, Secțiunea de Învățământ a județului Neamț a constatat că, aceste școli nefiind încă înzestrate cu laboratoare, lecțiile de fizică și chimie s'au făcut numai teoretic.

Pentru a remedia cât mai grabnic această lipsă, Secțiunea, prin inspectorul învățământului mediu și inspectorul pedagogic, împreună cu conducerile școlilor medii și elementare, au programat experiențe în cadrul lecțiilor de repetiție la fizică și la chimie în cele patru laboratoare mai bine înzestrate dela școlile medii din Piatra și Buhuși. Aceasta pentru ca recapitularea și sintetizarea materiei la fizică și chimie să se facă practic prin experiență, cu aparatele în față.

Până acum, au făcut asemenea lecții însoțite de experiențe, sub conducerea profesorilor respectivi, elevii claselor a VI-a și a VII-a dela Școala Elementară Nr. 1 și Nr. 2, în laboratorul Liceului de fete și al Liceului de băeți. Copiii au manifestat un deosebit interes pentru toate experiențele făcute. Principiul lui Arhimede și aplicațiile lui practice, capilaritatea, legea transformării energiei, mașina cu vapori, arcul voltaic sau prepararea hidrogenului, oxidările, formarea acizilor, a bazelor, a sărurilor, învățate teoretic în cursul anului, au fost acum deplin înțelese și adâncite de elevi.

Bunele rezultate obținute au îndemnat conducerea învățământului să extindă acest fel de activitate și la celelalte școli elementare cu 7 clase din județ, programându-le și pe acestea pentru lecții în laboratoare. Astfel, au fost aduși elevii claselor a VI-a și a VII-a din Pângărați și din Războieni. Transportul, dela o distanță de 15-30 km., s'a făcut cu căruțele sau cu un tren de munte, prin grija Comitetelor Provizorii. Atât elevii din Pângărați cât și cei din Războieni au asistat, câte o zi, la lecțiile de repetiție făcute la clasele a VI-a și a VII-a dela Liceul de fete și dela Școala Pedagogică de băeți. In aceste lecții comune, copiii au avut ocazia să se cunoască și să se înfrățească, să-și verifice cunoștințele și să se stimuleze la învățătură. Pionierii au avut un rol important, îngrijindu-se de găzduirea, de conducerea prin oraș și de masa colegilor lor dela țară.

Programarea prevede ca, până la sfârșitul anului școlar, să facă asemenea lecții de experiențe și elevii școlilor din Gârcina, Dobreni, Dochia, etc. In orașul Buhuși, elevii celor patru școli elementare cu 7 clase vor face lecțiile de experiențe și de sintetizare a materiei în laboratorul Școlii Medii de Textile.

Tot în vederea recapitulării materiei, elevii acestor școli au vizitat și muzeele de științe naturale dela Liceul de băeți și dela Liceul de fete, unde profesorii respectivi le-au dat explicațiile necesare.

Astfel, datorită grijii clasei muncitoare îndrumate de Partid, fiii poporului muncitor au posibilitatea să se pregătească temeinic pentru încheerea în cât mai bune condițiuni a anului școlar.

AU INCEPUT EXAMENELE!

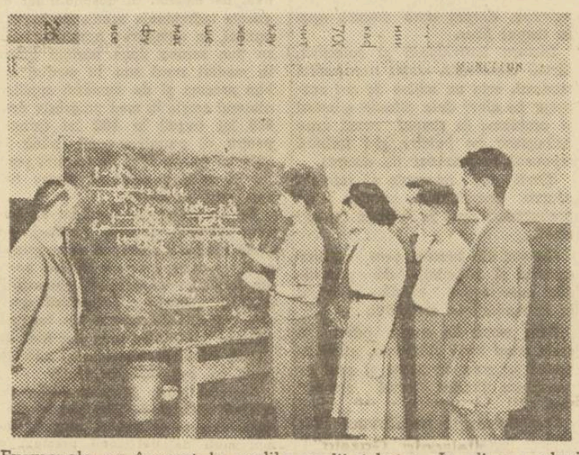

Examenele au început la școlile medii tehnice. In clișeu: elevi ai școli electrotehnice, la proba de matematici

MATERIAL DIDACTIC ȘI MANUALE ȘCOLARE DISTRIBUITE IN JUDEȚUL SĂLAJ

In județ s'au difuzat tuturor școlilor elementare și medii următoarele cantități de material didactic și manuale școlare primite gratuit dela Ministerul Învățământului Public: 1620 hărți, 13.752 diferite manuale școlare pentru învățământul în limba română, 6208 manuale pentru învățământul în limba maghiară, 745 cărți pentru biroul pedagogic, 362 exemplare din „Opere alese" de Macarenco și „Pedagogia" de Cairov, 132 manuale în limba slovacă, 200 garnituri de corpuri geometrice, 11 lăzi cu material de fizică, 4223 hărți mici în relief, 1690 cărți în limba rusă, 618 caiete culturale și caiete de jocuri pentru învățământul în limba maghiară, 204 diferite cărți cu conținut ideologic și literar pentru cele 14 plăși, 161 mingi, 71 cercuri, 3500 cartoane, 800 aquarele, 47 mozaicuri, etc.

CUM A SPRIJINIT INSTITUTUL AGRONOMIC DIN IAȘI CAMPANIA DE INSĂMÂNȚĂRI

Pentru a sprijini campania de însămânțări, un număr de 32 tovarăși din colectivul Institutului Agronomic s'au deplasat în diferite comune și sate din județul Iași și au ținut în cadrul Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii un număr de 48 conferințe cu caracter agronomic. In afară de aceasta, s'au mai ținut 9 conferințe în care s'au explicat eclipsele de lună.

Tot în vederea sprijinirii campaniei de însămânțări, 3 tovarăși asistenți dela Institutul Agronomic au fost delegați pentru a îndruma lucrările agricole din comunele Aroneanu, Rediu, Tătar și Cornești, colaborând în această direcție cu Secțiunea Agricolă a Comitetului Provizoriu județean.

In laboratorul catedrei de pedologie s'a făcut, pentru Gospodăria Agricolă de Stat, determinarea Ph-ului și analiza mecanică a solului acestei gospodării.

Laboratorul de entomologie a făcut determinări de insecte vătămătoare agriculturii, semnalate de secțiunea agricolă.

Personalul laboratorului de îmbunătățiri funciare, colaborând cu Gospodăria Agricolă de Stat Iași, a executat ridicarea planimetrică și nivelitică a cca. 60 ha. teren dela secția Păcurari, în vederea plantării cu vie. Tot aici, s'a executat și parcelarea pentru terasare. In satul Frăsuleni, unde se formează o orezărie de 55 ha., s'au executat măsurătorile necesare și s'a întocmit proectul de îndiguire, care va fi aplicat pe teren în urma aprobării lui de către minister.

Colectivul Institutului Agronomic își aduce astfel la îndeplinire angajamentul de a colabora cu toate instituțiile cu caracter agricol și cu organizațiile de massă, în vederea ridicării agriculturii din județul nostru.

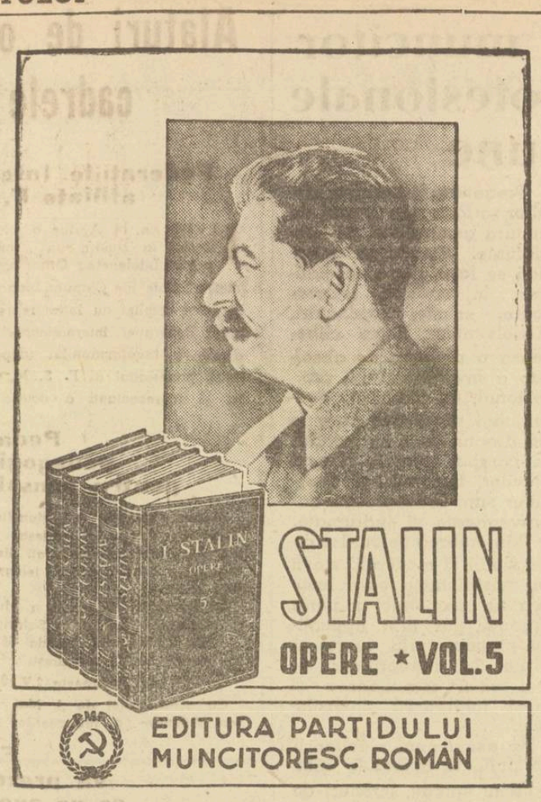

Învățătorii din Poiana Sibiului își iau angajamentul să pregătească în cât mai bune condițiuni încheierea anului școlar

In vederea obținerii unui număr cât mai mare de elevi promovați, consiliul pedagogic al școlii elementare din Poiana Sibiului a ținut o ședință la care au luat parte secretarul organizației de bază, președintele Comitetului Provizoriu și reprezentanți ai tuturor organizațiilor de massă. Directorul școlii a prelucrat îndrumările M.I.P. cu privire la pregătirea sfârșitului de an școlar, arătând toate mijloacele ce trebue utilizate de cadrele didactice pentru cât mai buna pregătire a examenelor: planificarea recapitulării, organizarea grupelor de învățătură pentru elevii rămași în urmă, ore de consultație, indicații pentru studiu individual, legătura cât mai strânsă cu părinții, etc. Fiecare învățător a înfățișat apoi situația clasei sale, arătând lipsurile și greutățile pe care le are în muncă, ca și măsurile pe care le va lua pentru înlăturarea lor.

In ziua următoare s'a ținut o adunare cu toți părinții elevilor, adunare la care au participat și reprezentanții organizațiilor de massă. Li s'a vorbit părinților despre importanța pregătirii examenelor de sfârșit de an și despre datoria lor de a asigura elevilor condiții bune pentru învățătură.

Pătrunși de importanța sarcinilor ce le revin, învățătorii din Poiana Sibiului își iau angajamentul de a-și spori eforturile pentru a obține un număr cât mai mare de promovați și absolvenți, elemente bine pregătite, viitori constructori ai socialismului în țara noastră.

In întâmpinarea Zilei Internaționale a Copilului

(Urmare din pag. 1-a)

internate la sate și la orașe și institute de învățământ superior, toate puse la îndemâna copiilor celor cu muncesc.

Pentru a apăra viața și viitorul fericit al copiilor, oamenii muncii își sporesc zi de zi eforturile în fabrici și uzine, pe ogoare și în toate instituțiile de Stat, fiind siguri că numai în felul acesta asigură desvoltarea și întărirea Patriei noastre. Muncind pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, ei contribue, totodată, la întărirea lagărului păcii.

Educatoarele, învățătorii și profesorii care sunt puternic legați de copiii pe care-i educă, trebue să se pregătească și să muncească din ce în ce mai mult pentru a putea face față sarcinii mărețe încredințată lor de Partid și de Guvern, aceea de a da copiilor o educație comunistă.

Intărind munca în cadrul grupelor de învățătură și pregătind lecțiile de repetare a materiei cu toată conștiinciozitatea, colaborând cât mai strâns cu părinții, cadrele didactice vor da posibilitatea elevilor să întâmpine ziua de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, cu note mari și cu progrese importante la învățătură.

Ajutând pe elevi să sintetizeze și să sistematizeze temeinic cunoștințele asimilate în timpul anului, învățătorii și profesorii vor asigura încheerea cu succes a anului școlar.

Uniți în lupta pentru apărarea păcii și în dragostea puternică pe care le-o poartă copiilor, părinții și educatorii trebue să întâmpine ziua de 1 Iunie cu hotărirea fermă de a face din aceste tinere vlăstare factori activi în construirea socialismului.

Părinții și educatorii au sarcina de a-i ajuta pe copii să înțeleagă că lupta pentru pace a oamenilor muncii din lumea întreagă, în frunte cu U.R.S.S., este în primul rând lupta pentru apărarea vieții și a viitorului lor. Oamenii muncii apără cuceririle democrației și pacea pentru a feri pe copii de grozăviile războiului și pentru a le crea o viață liberă și fericită.

La rândul lor, copiii nu trebue să uite că în alte țări, unde domnește încă exploatarea, copiii de aceiași vârstă cu ei trăesc în condiții foarte grele, bolnavi, flămânzi și chinuiți.

Solidaritatea lor frățească cu copiii din țările imperialiste trebue să se manifeste prin efortul sporit la învățătură.

Muncind cât mai intens pentru a promova clasa cu un nivel înalt de cunoștințe, copiii noștri își vor aduce în felul acesta contribuția lor la lupta pentru pace.

In întâmpinarea acestei mari sărbători, care va fi o puternică manifestare pentru pace, copiii trebue să simtă în jurul lor dragostea adâncă și caldă cu care părinții, educatorii, frații, surorile și toți oamenii muncii îi apără și se străduesc să le construiască o viață mai bună.

Cu acest prilej, copiii să simtă și să înțeleagă legătura puternică dintre părinți și educatori și hotărirea lor neclintită de a apăra pacea, de a le apăra viața lor, prin noi eforturi în muncă, prin noi realizări.

Ziua Internațională a Copilului trebue să fie pentru toate cadrele didactice din Republica noastră Populară o zi de luptă hotărîtă pentru pace, pentru apărarea viitorului Patriei noastre, al copiilor din lumea întreagă și pentru victoria finală a socialismului.

Munca de asigurări sociale a Sindicatelor Salariaților din Învățământ

In ședința ținută de Conferința lărgită a C.C. al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ în după amiaza zilei de 23 Aprilie a. c., tov. Maria Gângaciu, membră în Comitetul Executiv al Uniunii, a prezentat un raport asupra felului cum s'a dus munca de asigurări sociale în cadrul Uniunii și a Sindicatelor din Învățământ.

Subliniind că munca cu asigurările sociale constitue un însemnat sprijin dat luptei pentru îndeplinirea Planului de Stat și pentru apărarea păcii, tovarășa Gângaciu a arătat că consolidarea bazelor economice ale regimului de democrație populară în țara noastră a permis ca, dela 1 Ianuarie 1949, asigurările sociale să fie preluate de Stat.

Inspirată din experiența sovietică, cea mai înaintată și în materie de asigurări sociale, noua organizare a asigurărilor sociale a constituit o rezolvare revoluționară a acestei probleme, atât în ceea ce privește gratuitatea asistenței sociale și sanitare, cât și trecerea acestei importante instituții sub conducerea directă a sindicatelor.

Noua Lege a Asigurărilor Sociale are un caracter democratic, deoarece cuprinde pe toți oamenii muncii din uzine, de pe ogoare, din școli și instituții, acordând tuturor aceleași drepturi. Această lege traduce în fapt grija pe care o au Partidul și Guvernul pentru cel mai prețios capital: omul.

Astăzi ,fondul pentru asigurările sociale este înscris în bugetul Statului și constitue un spor substanțial pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Salariații din învățământ se bucură, ca și ceilalți oameni ai muncii, de asistență medicală gratuită și de ajutoare bănești, când starea sănătății nu le permite să muncească.

Aplicarea Legii Asigurărilor Sociale pentru salariații din învățământ a început la 1 Aprilie 1949. Ea a fost sprijinită de către Uniune prin organizarea alegerilor pentru cei care aveau să ducă în mod voluntar munca de asigurări sociale: delegații cu asigurări sociale la grupe și comisiile de asigurări dela secții și sindicat. In urma acestor alegeri, au fost antrenați în munca de asigurări sociale 8.983 de tovarăși, dintre care 54 la sută femei.

Prima grijă a celor aleși a fost să asigure salariaților din învățământ o prompță și eficace asistență medicală, precum și achitarea la timp a ajutoarelor bănești, în cazurile îndreptățite de lege.

In această privință, pot fi date ca exemplu sindicatele: Sibiu, Teleorman, Buzău, Câmpulung-Moldovenesc, Ciuc, Suceava, Botoșani, Târnava Mare, Muscel, Brașov, Bacău și Prahova.

Sunt însă și sindicate care n'au controlat pe teren cum se aplică legea și instrucțiunile date și care n'au îndrumat suficient pe delegații cu asigurările sociale. De aceea, la aceste sindicate s'a ajuns ca, în Ianuarie 1950, ajutoarele bănești cuvenite pentru lunile Octombrie, Noembrie și Decembrie 1949 să fie încă neachitate.

In munca de asigurări sociale s'au întâmpinat diferite greutăți. Unele secții financiare ale comitetelor provizorii, ca de exemplu, cele dela Cluj și Mehedinți, n'au plătit ajutoarele de boală. In unele locuri, s'au găsit medici care să viziteze cu superficialitate pe bolnavi, silindu-i, astfel, să-și caute sănătatea cu medici particulari (Cluj). In alte părți, au lipsit medicamentele dela farmaciile dispensarelor, sau certificatele roșii.

Aceste greutăți se explică, în mare măsură, prin lipsa de colaborare cu secția sanitară, cu sindicatul sanitar și cu comitetul provizoriu.

Un alt aspect al muncii cu asigurările sociale îl formează trimiterea tovarășilor la odihnă. Dreptul la odihnă, înscris în Constituția R.P.R., a devenit o realitate prin organizarea odihnei de către C.G.M.

In anul 1949, Uniunea noastră a vizitat toate casele de odihnă care i-au fost repartizate și apoi a comunicat sindicatelor locurile cuvenite pe localități, pe vile, pe serii și categorii. Totuși, ea a avut o lipsă în munca de organizare a odihnei salariaților din învățământ: instrucțiunile necesare organizării trimiterilor la odihnă au fost difuzate cu oarecare întârziere. Din cauza aceasta, sindicatele au lucrat cu grabă, trimițând oamenii la odihnă în mod arbitrar.

Sindicatele: Somes, Mureș, Vâlcea, Maramureș și Alba au selecționat tovarășii cu grijă și i-au trimis la odihnă în bune condițiuni.

In 1949, s'au trimis la odihnă 3.180 de tovarăși prin C. G. M. Sindicatele București, Mureș, Târnava Mică, Sibiu, Timiș Torontal și Cluj au organizat trimiterea la odihnă a celor evidențiați în muncă și prin mijloace proprii. Tot prin C.G.M s'au trimis la odihnă 100 de copii ai salariaților din învățământ.

Pentru căutarea sănătății salariaților din învățământ Ministerul Sănătății ne-a repartizat 2.243 de locuri pentru cură. Uniunea a avut lipsuri și în organizarea trimiterilor la cură. Astfel, ea n'a dat din timp instrucțiuni sindicatelor să vegheze ca trimiterea în stațiunile de cură și tratament, să fie just făcută. Sindicatele Mureș, Muscel, Vlașca, Botoșani, Timiș Torontal și Ilfov au înțeles acest lucru, au colaborat cu comisiile medicale de trimitere și au obținut rezultate bune. Comisiile de triere din București, Constanța, Putna și Teleorman au refuzat la început să colaboreze cu sindicatele de învățământ și au procedat arbitrar în repartizarea locurilor pentru cură.

Munca de asigurări sociale a cuprins și organizarea odihnei copiilor oamenilor muncii în vacanța de iarnă. Printre cei trei sute de copii care au fost trimiși la Sinaia pentru 10 zile, prin grija C.G.M., au fost și copii ai salariaților din învățământ.

Datorită eforturilor oamenilor muncii din toate ramurile de producție, Planul de Stat pe 1949 a fost depășit. Pentru sărbătorirea acestor realizări și a zilei de 30 Decembrie, s'a organizat în toate instituțiile și întreprinderile, serbarea pomului de iarnă. La această sărbătoare au participat alături de copii, și părinții lor, fruntași în producție.

Uniunea noastră a primit dela C.G.M. 400.000 lei pentru pomul de iarnă. Aceste fonduri au fost repartizate tuturor sindicatelor de învățământ din țară. Tot cu acest prilej, Confederația Generală a Muncii a mai repartizat Uniunii, pentru căminele de zi din cadrul sindicatelor noastre, 80 de metri ștofă și finet, 13 perechi de încălțăminte și 16 garnituri de lengerie.

O altă preocupare a Uniunii pentru buna asigurare a muncii cu asigurările sociale a fost urmărirea modului cum s'a executat bugetul asigurărilor sociale pe 1949.

Sindicatele: Botoșani, Sibiu, Ciuc, Mureș, Muscel, Teleorman, Neamț, Satu Mare și Vaslui au urmărit cu grijă încasarea veniturilor și au înaintat la timp situația executării bugetului. Unele sindicate ca: Năsăud, Alba, Cluj, Arad și Rădăuți au trimis foarte târziu situația executării bugetului, ceea ce a împiedecat Uniunea de a-și întocmi situația generală definitivă.

Din datele de până acum rezultă că la venituri s'a încasat un plus de 214.717.338 lei, adică 43 la sută peste cei 503.647.775 lei, cât prevedea bugetul Uniunii. Acest spor provine din mărirea salariilor și din sporirea numărului salariaților din învățământ.

Cheltuelile s'au făcut în așa fel încât bugetul a putut fi echilibrat în cadrul Uniunii. Prevederile bugetare pentru cheltueli fuseseră depășite de către 44 de sindicate la unele articole. Toate aceste depășiri au fost însă acoperite din economiile realizate la alte articole.

De cheltuirea sumelor prevăzute în buget este strâns legată problema controlului financiar. In această direcție, și-au dus munca cum trebue numai 7 din cele 61 de sindicate, și anume: Caraș, Tg. Mureș, Teleorman, Timiș Torontal, Vaslui, M.I.P. și Severin.

Din munca cu asigurările sociale face parte integrantă și adunarea datelor statistice privitoare la zilele absentate și ajutoarele plătite. Situațiile statistice bine întocmite ajută la mănuirea chibzuită a bugetului și la organizarea justă a trimiterilor la odihnă, la cură și în colonii. Această muncă a fost neglijată de sindicatele: Arad, Tutova, Năsăud și Roman.

Altă sarcină care revine sindicatelor este aceea de a veghea să se reglementeze la timp drepturile la pensie ale salariaților care și-au pierdut capacitatea de muncă pentru totdeauna sau pentru timp îndelungat.

Folosind experiența anului trecut, munca de asigurări sociale trebue să fie și mai bine organizată în anul 1950.

Bugetul Uniunii pe 1950 prevede, la venituri, suma de lei 1.004.316 116, ceea ce, față de prevederile pe 1949, reprezintă o sumă de aproape două ori mai mare. La cheltueli, s'au înscris în buget drepturi noi, bazate pe principiul socialist al stimulării productivității muncii. Astfel, inovatorii primesc ajutor de boală de sută la sută din salariu, fără să se mai țină seama de condițiile de vechime. De asemenea, salariatelor fruntașe li se acordă ajutoare de 100 la sută din salariu pentru boală, sarcină și lehuzie, fără a se ține seama de vechime, iar ajutorul de rufărie s'a majorat dela 3.000 la 5.000 pentru fruntașele în producție.

Uniunii i s'au repartizat pentru anul acesta 4.530 locuri pentru odihnă, 1700 pentru cură și 470 pentru coloniile de copii. Studenților încadrați în Uniunea noastră li s'au repartizat 1926 locuri pentru odihnă și 192 locuri pentru cură.

In încheere, tov. Gângaciu a arătat că sindicatele trebue să lichideze lipsurile din munca asigurărilor sociale. In acest scop, ele trebue să colaboreze mai intens felul cum se îndeplinesc sarcinile financiare, să activeze comisiile de cenzori și mai cu seamă să îmbunătățească munca delegaților cu asigurările sociale în grupe. Totodată, sindicatele trebue să mobilizeze pe toți salariații din învățământ pentru a colabora cât mai strâns cu sindicatele sanitare în îmbunătățirea asistenței medicale.

Intensificând și organizând mai bine munca asigurărilor sociale, vom îmbunătăți condițiile de trai ale salariaților din învățământ. Prevenind îmbolnăvirile și ajutând la timp pe cei bolnavi, vom sprijini învățământul, care, pentru realizarea revoluției noastre culturale pe drumul construirii socialismului, are nevoe de cât mai multe cadre.

Membrii sindicatelor noastre trebue să fie convinși că munca asigurărilor sociale face și ea parte integrantă din lupta oamenilor muncii din lumea întreagă pentru pace, pentru o viață mai bună.

Decizia Ministerului Învățământului Public privitoare la încadrarea suplinitorilor în învățământul preșcolar, elementar și mediu

Ministrul învățământului public,

Având în vedere că prin dispozițiunile deciziunii Consiliului de Miniștri cu Nr. 49 și al decretului Nr. 29, pentru reglementarea drepturilor și îndatoririlor salariaților, din 29 Ianuarie 1949, s'au abrogat toate statutele și deciziunile cuprinzând normele de încadrare anterioare, astfel că odată cu celelalte dispoziții s'au abrogat și deciziile cu Nr. 307.737 din 1948 și Nr. 26.548 din 1949, cu privire la titularizarea unor categorii de profesori;

Având în vedere că noile dispozițiuni abrogă deasemenea vechea denumire de titular cu toate treptele din cadrul acestei denumiri, înlocuindu-le precum urmează: educatoare și învățători având patru grade și anume: gradul IV (categoria de salarizare V); gradul III (categoria de salarizare VI); gradul II (categoria de salarizare VII) și gradul I (categoria de salarizare VIII);

Profesorii, având patru grade și anume: gradul IV (categoria de salarizare VIII); gradul III (categoria de salarizare IX), gradul II (categoria de salarizare X) și gradul I (categoria de salarizare XI);

Având în vedere că cererile persoanelor interesate adresate către Ministerul Învățământul Public, în cadrul prevederilor deciziilor mai sus amintite, azi abrogate, urmează să primească o soluționare bazată pe actualele dispozițiuni privitoare la reglementarea drepturilor și îndatoririlor salariaților;

Având în vedere nevoia de a reglementa încadrarea și a altor categorii de suplinitori din învățământul preșcolar, elementar și mediu, din situația de suplinitor în cea de educatoare, învățător sau profesor de gradul IV;

In temeiul art. 74 din Constituția Republicii Populare Române, precum și a disp. art. 1 din decizia Consiliului de Miniștri Nr. 289 din 1 Aprilie 1949, publicată în Buletinul Oficial din 2 Aprilie 1949,

Decide:

ART. 1. — Personalul didactic care funcționează în anul școlar 1949/950, în învățământul preșcolar, elementar și mediu, la școlile din R. P. R., cu orice limbă de predare, poate fi încadrat, în cursul anului 1950, din categoria suplinitorilor în aceea a educatorilor, învățătorilor și profesorilor de gradul IV, după cum urmează:

A. Pentru învățământul preșcolar

1. Absolventele cursului special (un an), de educatoare, care au la bază cel puțin șase clase secundare.

2. Suplinitoarele care nu au o pregătire de specialitate, dar au studii echivalente școlii pedagogice (curs secundar complet), sau fosta școală normală, cu un an de practică în învățământul preșcolar și după trecerea unui examen.

3. Suplinitoarele fără studii de specialitate, care au cel puțin 4 clase secundare, cu doi ani de practică în învățământul preșcolar și după trecerea unui examen.

B. Pentru învățământul elementar clasele I—IV.

1. Suplinitorii care au reușit la examenul de capacitate pentru învățători ținut în anul 1945 și care au fost declarați învățători ajutori conform deciziei Nr. 53.059 din 1946.

2. Absolvenții școlilor normale, fără diploma de capacitate, după trecerea unui examen.

3. Suplinitorii care au studii echivalente cu ale școlii pedagogice, absolvenții școlilor medii de 11 ani, bacalaureații fostului liceu teoretic sau comercial, absolvenții liceului complet (7 sau 8 clase), absolvenții liceului industrial, ai școlilor profesionale gradul II și ai școlii normale de gospodărie, cu un an de practică în învățământul elementar și după trecerea unui examen.

4. Suplinitorii cu studii secundare, cel puțin 4 clase, cu doi ani de practică în învățământul elementar clasele I—IV și după trecerea unui examen.

C. Pentru învățământul elementar, clasele V—VII și învățământul mediu.

1. Licențiații și absolvenții de facultăți, conservator de muzică, academie de arte frumoase sau academie de educație fizică, care predau obiectele pentru care au studii de specialitate, în condițiile următoare:

a) Cei cu cel puțin doi ani de practică în învățământul elementar clasele V—VII, sau mediu, indiferent de data la care au absolvit studiile, fără nicio probă;

b) Cei care au mai puțin de doi ani practică, absolvenți din ultimii cinci ani, după o probă pedagogică;

c) Cei care au mai puțin de doi ani practică, absolvenți din seriile mai vechi de cinci ani, după o probă de verificare a cunoștințelor și o probă pedagogică.

2. Licențiații și absolvenții de facultăți, conservatorii de muzică, academie de arte frumoase sau academie de educație fizică, care predau obiecte pentru care nu au studiile de specialitate, în condițiile următoare:

a) Cei care au cel puțin trei ani de practică, în specialitate, în învățământul elementar clasele V—VII, sau mediu, indiferent de data la care au terminat studiile, fără nicio probă;

b) Cei care au o practică sub trei ani, la obiectele respective, în urma trecerii unui examen;

c) Cei care au trecut proba de verificare a cunoștințelor de specialitate, după o probă pedagogică;

d) Cei care au absolvit Seminarul Pedagogic A. R. L. U. S., sau cursul scurt la Institutul „Maxim Gorki", pentru limba rusă, după doi ani de practică în această specialitate, fără nicio probă.

Cei care au numai un an de practică, după trecerea unui examen.

3. Absolvenții școlilor pedagogice sau ai fostelor școli normale, bacalaureații și absolvenții cursului secundar complet care au absolvit Seminarul Pedagogic la A.R.L.U.S. sau cursul scurt la Institutul „Maxim Gorki", pentru limba rusă, după un an de practică în învățământ, la limba rusă și după trecerea unui examen.

4. Bacalaureații și absolvenții de licee, cu doi ani de practică în învățământul elementar clasele V—VII sau mediu, la obiectele pe care le predau, după trecerea unui examen.

5. Absolventele fostelor școli normale de gospodărie pentru catedrele de științele naturii-fizico chimice pe baza unei probe de verificarea cunoștințelor de specialitate.

6. Absolvenții fostelor școli normale, cu doi ani de practică în învățământul elementar, clasele V—VII sau mediu, la obiectele pe care le predau, după trecerea unui examen, și numai pentru învățământul elementar, clasele V—VII.

7. Posesorii de diplome echivalate ale școlilor civile din străinătate și care au o practică de doi ani în învățământul elementar clasele V—VII sau mediu și numai pentru învățământul elementar clasele V—VII.

D. Suplinitorii de diferite categorii, proveniți din fostul învățământ particular sau confesional care, la data intrării în vigoare a legii pentru reforma învățământului, posedau autorizații definitive de funcționare în acel învățământ sau aveau dreptul la aceste autorizații, pe baza studiilor și a vechimii, vor putea fi trecuți la gradul IV, III, II și I, ținându-se seama de drepturile avute în învățământul respectiv, fără a mai fi supuși vreunei probe.

Suplinitorii proveniți din același învățământ, care nu posedau autorizații definitive de funcționare și nici nu aveau dreptul la acestea, vor putea fi trecuți la gradul IV, după cum urmează:

a) Cei care au studiile prevăzute în prezenta decizie, în condițiunile arătate la punctele A. B. și C;

b) Cei care nu au aceste studii și au cel puțin cinci ani de practică în învățământ, numai în urma trecerii unui examen.

ART. 2. — Termenele de practică în învățământ, prevăzute în prezenta decizie, vor fi socotite pe data de 1 Octombrie 1949.

ART. 3. — Pentru efectuarea operațiunilor de încadrare se va proceda după cum urmează:

1. Cei care îndeplinesc condițiunile prevăzute în prezenta decizie vor depune cereri însoțite de actele cu care dovedesc că îndeplinesc aceste condițiuni, la școala unde funcționează, până la 15 Mai 1950.

Vor fi primite numai cererile care se încadrează în prezenta decizie.

2. Cei îndreptățiți pentru a fi promovați la gradul IV, care au înaintat cereri încă din anul 1948—1949 la Ministerul Învățământului Public, nu vor mai depune noui cereri, acestora urmând să li se comunice rezultatul, până la 30 Iunie 1950.

3. Pentru cei care urmează să treacă o probă pedagogică se va organiza această probă (inspecție), până la sfârșitul anului școlar.

4. Examenele sau probele de verificare a cunoștințelor, vor fi organizate în cursul lunii Iulie 1950, iar cei care au de dat și proba pedagogică o vor trece până la sfârșitul anului școlar, prezentând la examen dovada trecerii probei pedagogice.

ART. 4. — Direcția de cadre. Direcția învățământului elementar și preșcolar, Direcția învățământului mediu și Direcția contabilității sunt autorizate să aducă la îndeplinire prevederile prezentei decizuni.

Dată la 22 Aprilie 1950.

Ministru, N. Popescu-Doreanu

Nr. 42.844.

COMUNICAT

Ministerul Învățământului Public anunță pe cei interesați că termenul pentru depunerea cererilor suplinitorilor pe baza deciziei Ministerului Învățământului Public cu Nr. 42.844, publicată în Buletinul Oficial Nr. 37 din 26 Aprilie 1950, se prelungește până la 25 Mai 1950.

Să îmbunătățim cantinele studențești

(Urmare din pag. 1-a)

și observațiilor studenților, organizarea unor consfătuiri ale administrației cu studenții, privirea critică și autocritică asupra muncii care se desfășoară în cantină — toate acestea sunt mijloace de îmbunătățire generală a muncii cantinelor.

CONTROLUL PERMANENT ÎMBUNĂTĂȚEȘTE ACTIVITATEA CANTINEI

Pentru a vedea limpede modul superficial în care Centrul de Asistență își ducea munca, este suficient să deschizi caietul de inspecții. Din Noembrie și până în prezent se constată în registru o singură isclălitură, a lui Berceanu, la 26 Noembrie. Berceanu, funcționar la Centrul de Asistență, observa că „lipsesc stingătoare", că „trebue intervenit în scris pentru înlăturarea deficienței" și, însfârșit, nota o serie de fapte mărunte, lipsite de importanță. Deficențele grave, care stăteau la baza proastei alimentații a studenților, erau trecute cu vederea. Cum se explică această nepăsare condamnabilă, această elementară lipsă de simț al datoriei? Berceanu fost prefect antonescian, dușman al clasei muncitoare, a izbutit să se strecoare în conducerea Centrului datorită lipsei de vigilență de care au dat dovadă foștii directori ai Centrului de Asistență București și să saboteze, de aci, măsurile luate pentru asigurarea asistenței studențești.

★

In concluzie, printre sarcinile imediate care stau în fața Centrului de Asistență, a administrației și a întregului personal al cantinei Vasile Roaită sunt: revizuirea utilajului tehnic, planificarea pe timp de o săptămână a meniurilor, stabilirea unei responsabilități individuale pentru fiecare sarcină în parte, înlăturarea „cozilor" și asigurarea higienei.

★

Cantina „Vasile Roaită" este a studenților dela facultățile muncitorești. In perioada examenelor, când efortul studenților sporește continuu, când este deci mai necesară o alimentație consistentă, trebue să ne îngrijim stăruitor de buna funcționare a acestei cantine și să asigurăm studenților condiții materiale cât mai bune, pentru ca ei să ducă la bun sfârșit sarcina ce le-a fost încredințată: trecerea cu succes a examenelor de sfârșit de an, pentru a deveni cadrele cu o calificare ridicată de care are nevoe țara noastră în construirea socialismului.

Să îndrumăm tineretul muncitor către școlile tehnice profesionale de petrol și cărbune

Printre condițiunile esențiale necesare construirii socialismului în Patria noastră este desvoltarea industriei grele. Pentru desvoltarea industriei grele este nevoie, în primul rând, de petrol și cărbune.

Planul de Stat pe 1950 a trasat sarcini mari și importante pentru sectorul petrolifer și minier. De îndeplinirea lor depinde, în mare măsură, realizarea și depășirea întregului nostru plan.

Ținând seama de importanța covârșitoare a industriei petrolifere și miniere, Partidul și Guvernul nostru și-au îndreptat atenția către acest important sector de activitate. Neprecupețind niciun efort, având ajutorul Uniunii Sovietice care ne furnizează utilajul cel mai modern, clasa muncitoare, îndrumată de Partid, crează zi de zi condițiuni din ce în ce mai bune de muncă și de viață.

Dar pentru realizarea sarcinilor economice din acest sector este absolut necesar să se creeze noi cadre tehnice, bine pregătite, devotate cauzei clasei muncitoare și capabile să smulgă subsolului mai mult țiței, mai mult cărbune. In acest scop, Departamentul Mine și Petrol a înființat o rețea de școli tehnice profesionale, în care tinerii muncitori au posibilitatea de a-și ridica nivelul profesional, politic și cultural.

Astfel Petrolifera „Muntenia" are 4 școli de metalurgie și 4 școli de petrol, în localitățile Poiana-Câmpina, Câmpina, Ploești, Telecjen, Moreni și Urlați; Sovrompetrol are 2 școli de metalurgie, 1 școală de petrol și o școală electrotehnică în Ploești, Moreni, Lilieși și Câmpina; Petrolifera Moldova are o școală de metalurgie în Moinești-Bacău; Carbonifera are 3 școli de cărbune și una de metalurgie, în Comănești, Lălocaia, jud. Bacău, Filipeștii de Pădure-Prahova și Sărmășeag-Sălaj. Durata cursurilor la aceste școli este de 3-4 ani, după ramura de producție.

In clasa I-a, sunt admiși, în urma unui examen, absolvenții a cel puțin patru clase elementare. Vârsta candidaților este între 14 și 16 ani. Pentru anumite ramuri de producție, această vârstă poate fi ridicată, prin aprobarea Ministerului Minelor și Petrolului.

Școlile tehnice profesionale pregătesc cadre nu numai din punct de vedere practic. Ele urmăresc să dea acestor cadre și un nivel intelectual ridicat, care să le ușureze munca și să le permită trecerea în categorii superioare de calificare, după aptitudinile și capacitatea lor de muncă.

Aceste școli fiind strâns legate de desvoltarea economiei planificate socialiste oferă tineretului foarte multe posibilități de plasare. Ele pregătesc specialiști foarte căutați, metalurgiști sondori, rafinori, mineri și electricieni. Absolvenții școlilor tehnice profesionale devin imediat factori productivi în câmpul muncii. Școlile tehnice profesionale deschid tineretului cele mai variate perspective de viitor, cu mari posibilități pentru toți cei ce vor să desfășoare o muncă rodnică și creatoare.

La toate școlile tehnice profesionale ale Ministerului Minelor și Petrolului se primesc băeți și fete. Pentru înscrierea la examenul de admitere este necesar a se prezenta următoarele acte: extras de nastere, act de cetățenie, certificate de școlaritate, eliberate de școala de unde provine, dovada situației materiale, eliberate de Comitetul Provizoriu unde își au domiciliul părinții. Repartiția locurilor se face după examenul de admitere din luna Septembrie, în ordinea mediilor obținute, indiferent dacă examenul a fost în Iunie sau în Septembrie.

Pregătirea teoretică a elevilor se face prin cursuri de cultură generală și de specialitate. Pregătirea practică se face, după specialitate, în ateliere, laboratoare, schele, exploatări. Absolvenților li se eliberează o diplomă de absolvire a învățământului profesional, cu indicarea specialității respective care le dă dreptul de a se încadra în câmpul muncii. Munca elevilor, frecvența și disciplina sunt îndeaproape supravegheate și îndrumate.

Prin crearea cercurilor de studii și meditații, elevii au posibilitatea să-și însușească temeinic materia predată, iar prin aplicațiile practice, prin lucru și vizite la întreprinderi ei pot să-și înmulțească și să-și întărească cunoștințele.

De asemenea, elevilor li se pune la dispoziție echipament sportiv, terenuri de sport, etc.

In tot timpul studiilor, elevii școlilor tehnice profesionale primesc în mod gratuit, locuință, hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, cărți și rechizite, precum și o indemnizație în bani pentru acoperirea nevoilor lor personale.

Toate acestea trebue să fie un puternic stimulent pentru înscrierea tinerilor la școlile tehnice profesionale. Organizațiile de Partid, Sindicatele, U. T. M. și Comitetele Provizorii au datoria de a duce o muncă de îndrumare susținută printre tinerii muncitori spre a-i dirija spre aceste școli. Absolvind aceste școli profesionale din industria minieră și petroliferă, tinerii muncitori pot contribui efectiv la realizarea și depășirea Planului de Stat, vor ajuta la crearea condițiilor de trai din ce în ce mai bune pentru oamenii muncii. Cu fiecare tonă de țiței și cărbune extrasă, ei vor contribui la întărirea Patriei noastre, la întărirea marelui front al păcii și democrației.

Alături de oamenii muncii din lumea întreagă cadrele didactice luptă pentru pace

Federațiile Internaționale ale Invățământului care nu sunt afiliate F. S. M.-ului au aderat la lupta pentru pace

In ziua de 14 Aprilie a. c. s'a format la Londra un „Comitet pentru Ințelegerea Organizațiilor Internaționale ale Corpului Didactic". In acest comitet au intrat reprezentanții Federației Internaționale Sindicale a Invățământului (departament profesional al F. S. M.-ului), ca și reprezentanți a două mari Federații Internaționale de Invățământ neafiliate F. S. M.-ului: „Federația Internațională a Asociațiilor Institutorilor" și „Federația Internațională a Profesorilor din Invățământul Secundar Oficial".

Comitetul a lansat un apel către toți slujitorii școlii, îndemnându-i să-și ducă munca zilnică în așa fel ca ea să sprijine lupta pentru pace:

„Comitetul Ințelegerii cheamă întregul corp didactic, prin intermediul federațiilor sale internaționale, de a depune toate eforturile pentru a pune școala și educația în serviciul păcii".

Pedagogii unguri au adresat un apel pedagogilor din țările de democrație populară pentru consolidarea unității victorioase a lagărului păcii

Marea Adunare a Muncitorilor Pedagogi Unguri a adresat Uniunii Sindicatelor de Salariați din Invățământ următoarea telegramă prin radio:

Confederației Generale a Muncii. Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, Strada Șf. Apostoli Nr. 14, București.

Budapesta 2.V.1950

Cu ocazia zilei de 1 Mai, Marea Adunare a Muncitorilor Pedagogi Unguri trimite salutările sale pedagogilor din democrațiile populare.

Urmând învățătura pedagogilor sovietici și conduși de Partid, să luptăm pentru îndeplinirea Planului de Stat. Intărind colaborarea amicală dintre democrațiile populare, precum și solidaritatea proletară internațională, să luptăm pentru construirea socialismului și consolidarea unității victorioase a lagărului păcii.

Trăiască marele Stalin, învățător al muncitorilor din întreaga lume!

Trăiască pedagogii progresiști care luptă pentru socialism în domeniul educației poporului.

(ss) BEKI ERNŐ
Secretar General,

Federația Sindicală Mondială va prezenta în Sesiunea Comitetului Executiv ce va avea loc în cursul acestei luni la Budapesta sarcinile ei în lupta pentru apărarea păcii

PARIS, 13 (Agerpres). — Federația Sindicală Mondială a dat publicității următorul comunicat:

Biroul Executiv al F. S. M. se va întruni la Budapesta dela 15 la 18 Mai. Ședința Biroului Executiv va fi urmată imediat de sesiunea Comitetului Executiv, care este prima sesiune după cel de al doilea Congres dela Milano al F. S. M.

Pe ordinea de zi a sesiunii Comitetului Executiv figurează probleme importante.

Pe lângă un raport al Biroului Executiv al F. S. M. asupra poziției Consiliului Central al Sindicatelor din Iugoslavia și o comunicare asupra situației mișcării sindicale din Finlanda, această ordine de zi cuprinde în special:

Activitatea și sarcinile F.S.M. pentru apărarea păcii (raportor: Louis Saillant, secretar general al F. S. M.);

Activitatea și sarcinile F.S.M. în lupta pentru unitatea sindicală (raportor: Benoit Frachon-Franța);

Problema șomajului și a folosirii depline a mâinii de lucru (raportor: Di Vittorio-Italia);

Sarcinile și metodele de propagandă ale F. S. M. (raportor: S. Rostovski, secretar al F.S.M.).

Raport asupra Conferinței Consultative a Uniunilor Sindicale Internaționale (raportor: B. Gebert, secretar al F.S.M.).

De asemenea pe ordinea de zi figurează ratificarea afilierii a două noi organizații, una din Guatemala, cealaltă din Nigeria.

ORGANIZAREA MUNCII EDUCATIVE IN SANATORIUL T. B. C.-FILARET

Cu ocazia unei vizite făcute în țara noastră de către profesorul sovietic Rabuchin la câteva sanatorii T.B.C., acesta a sesizat lipsa educării și reeducării bolnavilor și în special a copiilor de școală, pe timpul cât stau în cura sanatoriilor.

La sugestia profesorului Rabuchin, Ministerul Sănătății, prin Serviciul Tuberculozei, a cerut Ministerului Invățământului Public să repartizeze învățători și profesori la câteva sanatorii T.B.C.

Cei doi educatori repartizați de Ministerul Invățământului Public la Sanatoriul Filaret-București au primit în grija lor 74 elevi, băeți și fete în vârstă de 7—18 ani, dela clasa I elementară până la clasa XI medie.

Scopul acestei acțiuni este multiplu. El cuprinde: școlarizarea și educarea elevilor, eliberarea de obsesia boalei și întreținerea unui moral ridicat, ținerea la curent a elevilor cu activitatea tineretului din țară și cu manifestările tineretului din toate țările vecine și analiza evenimentelor politice interne și externe.

Organizarea și planificarea muncii educative s'a făcut de către învățători și medici, care au lucrat în strânsă colaborare, fiind sprijiniți de organizația de Partid și de cea sindicală. S'a pus accentul pe activitatea în colectiv. La alcătuirea planului de muncă s'a ținut seama de respectarea autoconducerii și a autocontrolului și s'au pus în concordanță interesele personale ale elevilor cu interesele masei de elevi și cu interesele clasei muncitoare.

Elevii sunt organizați în două grupe mixte de învățătură. Pentru fiecare grupă, responsabilitatea învățământului îi revine unui educator.

Ambele grupe și-au ales un colectiv mic de conducere, format din băeți și fete.

Acest colectiv de conducere, îndrumat de educatori, se ocupă de toată activitatea și de toate problemele ce trământă pe elevi.

Colectivul de conducere format din elevi, impreună cu colectivul medical, cu cel de învățământ și cu administrația, iau hotăriri în legătură cu eventualele abateri dela disciplină. Colectivul își analizează activitatea sa în ședințe lunare de analiza muncii. Din colectivul de conducere fac parte elevii care au responsabilități principale ca: biblioteca, organizarea și evidența lecțiilor și a ședințelor de lucru, activitatea culturală, etc. Fiecare responsabil are, la rândul său, un colectiv care il ajută în muncă pentru îndeplinirea sarcinilor trasate.

In organizarea lecțiilor, se urmărește ca ele să determine o activitate plăcută, din proprie inițiativă, pe care elevii să o facă fără efort, dar care să-i ajute ca, atunci când se vor însănătoși, să-și poată continua munca fără a simți că aceasta a fost intreruptă. Pentru învățătură s'a rezervat zilnic timpul între orele 16.30—18.

In program sunt prevăzute lecții de literatură, de limba rusă, de istorie și geografie și, de asemeni, ore în care se predau cunoștințe științifice-tehnice.

In Sanatoriul Filaret au fost câtiva bolnavi veniți din mediul rural care, la vârsta de 15—18 ani, nu știau carte. Ei au învățat aici.

Dacă, înainte de a se pune problema educației elevilor din sanatoriul nostru, n'a existat aici material didactic și nici măcar o bibliotecă, astăzi elevii au la dispoziție manuale școlare, dela clasa I elementară și până la a XI-a medie. Biblioteca este înzestrată cu peste 500 volume, cărți corespunzătoare vârstei și pregătirii elevilor.

In cursul anului 1949, Ministerul Sănătății a alocat o sumă importantă numai pentru procurarea materialului didactic necesar.

Elevilor dela ciclul elementar le stau la dispoziție revistele: „Pogonici", „Licurici", „Pionierul", iar celor dela mediu: „Scânteia Tineretului", „Știința și Tehnica", „Flacăra" și „Contemporanul". Elevii vizionează de asemeni filme documentare, despre care discută apoi în timpul liber.

Lectura individuală și colectivă, făcută dimineața, după tratamentul medical, este un mijloc de a-i sustrage pe elevi dela diferite gânduri și probleme în timpul curei, care neliniștesc pe bolnav și-i turbură repausul recomandat de doctor.

Elevii fac rezumate și referate asupra conținutului cărților și le prelucrează apoi în ședințe cu toți elevii.

Gazeta de perete, prin diverse articole și caricaturi, dă preocupări constructive elevilor și ajută la îmbunătățirea activității.

Dela masa de seară până la orele când sună stingerea, elevii se adună în sala de mese și sunt ocupați cu diferite jocuri distractive.

Organizarea și planificarea zilnică a activității urmăresc ca surplusul de energie al elevilor bolnavi să fie consumat constructiv și recreativ, formându-li-se deprinderi folositoare.

Când un elev nu are voie să părăsească patul, educatorii se deplasează la patul lui provocând discuții instructive sau recreative.

Educarea și indrumarea elevilor în asemenea condițiuni prezintă desigur destule greutăți.

Lipsa experienței unei asemenea munci educative și lipsa de pregătire specială a educatorilor au fost deseori simțite. Dar greutățile vor fi învinse. Și la aceasta ne va ajuta experiența educației sovietice, efortul nostru de ridicare ideologică și profesională.

In ce privește organizarea, planificarea, metodele de educație și orariul, propunem pentru îmbunătățirea muncii educative în Sanatoriul T.B.C.-Filaret un schimb de experiență, pentru a se ajunge la forme care trebuesc generalizate și aplicate la toate sanatoriile T.B.C.

Educarea și reeducarea în sanatorii a copiilor bolnavi, neglijată de regimurile trecute, devine astfel, astăzi, prin grija Partidului Muncitoresc Român, o problemă pe cale de a fi rezolvată în țara noastră.

Educatoarele, învățătoarele și profesoarele întâmpină cu succese în muncă Congresul U. F. D. R.

Intre 14 și 16 Iunie 1950, va avea loc la București, din inițiativa C.C. al Uniunii Femeilor Democrate din Republica Populară Română, Congresul U.F.D.R. Congresul se va desfășura sub semnul luptei pentru pace, sub semnul antrenării maselor de femei la lupta activă pentru apărarea păcii, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

Congresul va avea loc în momentul când milioanele de oameni cinstiți din intreaga lume își ridică glasul lor de revoltă și impotrivire față de imperialiștii anglo-americani, care urzesc planurile de dezlănțuire a unui al treilea război.

Prigoana pornită de ei impotriva oamenilor progresiști, impotriva partizanilor păcii, impotriva popoarelor care luptă pentru libertate, ia forme sângeroase, criminale.

Dar în fața acestor acțiuni ale imperialiștilor se ridică, uriaș și puternic, Marele Front al Partizanilor Păcii, în fruntea căruia se află invincibila Uniune Sovietică.

E pentru prima oară în istoria omenirii când există un front atât de organizat al păcii, un front în care intră și oamenii muncii din țările subjugate de imperialiști. Acest front al păcii va dovedi imperialiștilor că voința nestrămurită de pace a oamenilor muncii nu poate fi sdrobită de nicio amenințare.

Pentru ca Congresul să însemneze o contribuție de seamă la întărirea F.D.I.F., detașament puternic în frontul păcii, pentru ca să constitue o manifestare uriașă a femeilor muncitoare din R.P.R., va trebui ca, în cinstea Congresului, cadrele didactice feminine să-și mărească efortul de muncă în slujba Patriei noastre dragi, în slujba socialismului, pentru a educa pe copiii noștri în spiritul dragostei de Patrie, a frăției între popoare, a dragostei față de eliberatoarea și marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

De pe teren ne vin relatări despre felul cum unele din cadrele noastre didactice feminine întâmpină Congresul din Iunie al U.F.D.R. Iată unele: Tovarășa profesoară Soos de pildă, va pune la punct în cinstea Congresului, o metodă de analiză a vitaminei K. La fel, tov. dr. Gherman și dr. Anastasatu, vor publica un articol științific ca subiectul: „Tratamentul epidemiilor pleurale cu nitrofuran".

Angajamentele cadrelor didactice feminine arată felul cum au înțeles să întâmpine Congresul, contribuind astfel la întărirea uriașului front al păcii, în frunte cu invincibila Uniune Sovietică și cu genialul conducător de popoare I. V. Stalin.

Ajutorul familial o nouă realizare a regimului nostru de democrație populară

Printr'un decret al Marii Adunări Naționale, se constitue, pentru prima dată în țara noastră, ajutorul de Stat pentru mamele cu mai mult de trei copii și pentru mamele singure. Ajutorul se acordă familiilor în care unul sau ambii soți sunt fie salariați ai gospodăriilor agricole colective, fie membri ai gospodăriilor agricole individuale scutite de impozit agricol. In acordarea acestui ajutor, se ține seama dacă părinții trăesc în mediul rural sau în mediul urban precum și de numărul copiilor: ajutorul crește în mod progresiv dela 600 lei (rural) la 800 lei (urban) pentru al patrulea copil, până la 1000 lei (rural) 1100 lei (urban) pentru al zecelea copil și pentru fiecare din următorii.

De un privilegiu deosebit se bucură mamele singure. Acestea vor primi ajutoare începând dela primul copil. In plus mamele făcând parte din familiile de salariați, gospodării agricole colective, gospodării agricole individuale scutite de impozit, primesc un ajutor unic de Stat de 20.000 lei dacă, născând al zecelea copil, au opt copii în viață.

Decretul Marii Adunări Naționale privind ajutorul de Stat pentru mamele singure și pentru mamele cu mai mult de trei copii prezintă o mare însemnătate. Este deajuns să ne gândim la starea de plâns a familiilor împovărate de copii și a mamelor singure din rândul oamenilor muncii din țările capitaliste, sau la starea de mizerie a mamelor muncitoare și a copiilor lor din timpul regimurilor de cruntă exploatare burghezo-moșierească dela noi.

Astăzi, sub regimul de democrație populară, mama și copilul se bucură de o deosebită atenție. Din ce în ce mai multe maternități, creșe, grădinițe de copii, cămine și internate stau la îndemâna mamelor și copiilor din țara noastră. Prin ajutorul de Stat, situația lor devine și mai bună. Mai mult, mamele singure, sunt puse într'o postură morală cu totul nouă. Copiii lor nu mai sunt copii ai nimănui. Prin ajutorul de Stat, femeile singure nu mai sunt nevoite să renunțe la cel mai natural drept al femeii, la cea mai mare bucurie a ei, aceea a maternității. Ele nu mai sunt de fapt singure. Grija părintească a Statului nostru de democrație populară le asigură atât lor cât și copiilor lor un viitor fericit. El este garantat de consfințirea prin Constituție a dreptului la muncă, de asigurarea materială a acestui drept, de posibilitatea de a educa și instrui copiii în așezămintele de Stat, dela grădiniță până la cele mai înalte instituții de învățământ superior.

Prin instituirea ajutorului de Stat, inspirat de bogata experiență a Uniunii Sovietice, se face un nou pas pe drumul ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

In școlile medii tehnice au început examenele

Cum intri în Școala Medie Electrotehnică din București, îți dai seama câtcei de aici au pășit într'o perioadă însemnată. Toată școala este frumos pavoazată, iar elevii, grupați, stau în curte și discută aprins. Câțiva, cu o carte sau cu un caiet în mână, s'au retras într'un colț și citesc. Din când în când, grupuri mai mari și mai mici intră sau ies din clădirea școlii.

Au început examenele la anii II și III, care pleacă la practica în producție în timpul verii, pentru a aplica acolo, alături de muncitori, cele învățate în școală.

Etapa examenelor n'a apărut brusc în viața școlii. Ea a fost pregătită din timp în toate amănuntele. Consiliul pedagogic al școlii, ajutat de organizația de bază U.T.M., a luat o serie întreagă de măsuri pentru a îmbunătăți calitatea pregătirii elevilor. S'au organizat grupe de învățătură, care au cuprins circa 80 la sută din elevi, cercuri de meditații și consultații individuale date de profesori. Elevii care se pregăteau de examene n'au mai primit sarcini de U.T.M.; iar organizatorii de grupe U.T.M. au exercitat un control sistematic al caietelor de studiu. In gazeta de perete P. M. R. și sindicală, precum și în gazeta de perete U.T.M., sunt oglindite, la loc de frunte, problemele legate de examene.

Aceste pregătiri n'au rămas fără rezultate. In luna dinaintea examenelor, absențele elevilor au scăzut dela 13 la 7,6 la sută, iar învățătura lor s'a îmbunătățit simțitor.

Intrăm în una din clasele anului II. Se dă lucrare scrisă la limba română. După ce explică modul cum se va desfășura examenul, profesorul dictează subiectele. Lămurind unele probleme ridicate de elevi în legătură cu aceste subiecte, profesorul le reamintește datoria pe care o au de a se baza numai pe propriile lor cunoștințe, fără a recurge la metoda nedemnă a copiatului. El le arată că, în acest fel, vor dovedi într'adevăr atitudinea lor conștientă față de învățătură. Ce deosebire față de amenințările cu represalii, care se petreceau în școala veche. Elevii lucrează atent și concentrat, într'o liniște deplină.

După lucrările scrise, începe examenul oral. Intr'una din săli, un elev demonstrează în fața profesorului o teoremă geometrică. Profesorul ascultă liniștit și, din când în când, îl ajută cu câte o întrebare. In altă sală, se dă examen oral la limba română. Literatura țării noastre este privită într'o lumină nouă. „Poeziile Văcărești, — spune un elev, — purtau pecetea clasei din care făceau parte, a clasei decadente boerești. Superficialitatea, frivolitatea, ruperea de viață, iată ce caracteriza aceste poezii lipsite de valoare artistică și socială". Profesorul ajută pe elevi să vadă just problemele literaturii, legându-le de stadiile de desvoltare ale țării noastre.

In laboratorul electrotehnic, în momentul în care intrăm, nu se ține examen. Sala încăpătoare și luminoasă este bine înzestrată cu tablouri electrice, aparate, mese de lucru cu instalații de curent electric, etc. Două table mari mai au desenate pe ele scheme de instalații electrice, făcute de elevi la examene. In acest laborator, se face verificarea cunoștințelor tehnice însușite în școală de viitoarele cadre ale industriei noastre electrice.

Cea mai mare parte a elevilor, după cum spun profesorii și conducerea școlii, se prezintă bine pregătiți la examene, dând dovadă că au înțeles sarcinile mari ce le vor sta în față la intrarea în câmpul muncii, când vor participa direct la marea operă de electrificare a țării noastre, condiție indispensabilă pentru construirea socialismului.

V. Sapuna

POȘTA REDACȚIEI

● Prof. Gh. Borcescu, Peris. Am primit articolul dvs. referitor la „Sistemul de educație al lui Macarenco". Folositor pentru cititorii noștri ar fi fost un articol în care să arătați cum v'au ajutat învățăturile lui Macarenco în activitatea din școală, dacă ați reușit să vă formați o clasă disciplinată, în spiritul Deciziei Ministerului Invățământului Public cu privire la „Regulile de purtare pentru elevi". Incercați să ne scrieți pe viitor despre acest lucru.

● *N. Urecheanu-Roman.*— „Activitatea A.R.L.U.S. în școală", despre care ne vorbiți în articolul trimis, interesează într'adevăr pe toți învățătorii și profesorii. Articolul dvs. este scris însă în stilul circulărilor. Ar trebui să ne arătați *cum se desfășoară* activitatea A.R.L.U.S. la școala sau clasa unde funcționați, privind critic această problemă, și nu *cum ar trebui* să se desfășoare această activitate. Opriți-vă mai mult asupra muncii practice. Ea este un nesecat isvor de sugestii pentru rezolvarea multor probleme teoretice și practice.

● Prof. Nicolae Carp. — *Considerațiile dvs. cuprinse în articolul „Gazeta de perete, armă puternică în lupta pentru educarea elevilor noștri în spiritul moralei proletare", juste în ansamblul lor, sunt poate scoase din activitatea practică, din observarea și indrumarea zilnică a colectivelor redacționale. Ceeace nu faceți dvs., însă, este tocmai prezentarea faptelor vii care v'au dus la concluzile din articolul amintit. Neglijându-le, ați lipsit materialul de partea cea mai valoroasă a lui.*

● *Prof. Anghel Iordan-Focșani.* — Vă rugăm să ne trimiteți un articol în care să ne arătați cum ați organizat confecționarea materialului didactic la școala la care lucrați și cum folosiți în general materialul didactic acum, în perioada repetițiilor și a pregătirii sfârșitului de an școlar.

● M. Mosoiu-Brașov. — *Trimiteți-ne corespondențe care să oglindească în mod concret activitatea școlii în munca de pregătire a examenelor.*

● VICTORIA ROTARU. — Dumneavoastră tratați problema întrecerii socialiste pe un plan prea general. Nu era deloc rău dacă ați fi prezentat, de pildă, un reportaj privind întrecerea socialistă între două grupe sindicale din cuprinsul județului dumneavoastră.

Note politice externe

In timp ce la Londra, sub conducerea lui Dean Acheson, șeful departamentului de Stat al Statelor Unite, se desfășura conferința semnatarilor pactului războinic al Atlanticului, — conferință menită să înhame mai vârtos țările marshallizate din Europa la carul imperialismului american — politica stalinistă marca un nou moment important pe drumul păcii și al colaborării între popoare. Este vorba de scrisoarea tovarășului Stalin adresată primului ministru al Republicii Democrate Germane, Otto Grotewohl, în care se arată că guvernul sovietic a hotărît să reducă reparațiile de război datorate de Germania.

Inalta semnificație a acestei hotărâri se desprinde dela sine. Pe de o parte politica agresivă, de provocare, a imperialiștilor, pe de altă parte înalta și înțeleapta politică de pace a Țării Socialismului.

Ceeace caracterizează în primul rând conferința dela Londra este discutarea și desigur hotărîrile luate pe baza propunerii lui Schuman, ministrul de externe francez, făcută cu câteva zile înainte și anume aceea ca industriile de oțel și cărbune ale Franței și Germaniei Occidentale să fie unificate, în vederea interesului comun al pregătirii războiului antisovietic. Bine înțeles a apărut destul de evident că propunerile lui Schuman fac parte din planurile imperialiștilor americani care tind, în vederea dominației mondiale, la unificarea economică și militară a Europei Occidentale. Schuman nu s'a arătat a fi altceva decât un zelos servitor al acestor planuri care urmăresc restabilirea Germaniei militariste, Germanie pe care imperialiștii americani o socotesc drept partenerul cel mai important în războiul pe care-l pregătesc împotriva Europei progresiste.

Imperialiștii americani, mai tind deasemeni, prin realizarea planului de unificare, sub conducerea lor bineînțeles, a monopolurilor franceze și germane, să găsească o soluție care să rezolve oarecum contradicțiile adânci care rod tabăra țărilor capitaliste europene. O dovadă imediată că asemenea nădejdi sunt iluzorii o prezintă presa engleză, care în numele monopolurilor engleze, se declară în dezacord cu propunerea lui Schuman, propunere asupra căreia englezii n'au fost consultați și cu care interesele lor nu se impacă.

In timp ce în Germania Occidentală americanii trimit armament, demontează industria de pace și exportă șomaj, în Republica Democrată Germană, Uniunea Sovietică trimite tractoare, materii prime și alte mărfuri, sprijinind producția industriei de pace.

După cum a arătat tovarășul Stalin încă în anii războiului, Uniunea Sovietică nu țintește la distrugerea poporului german și nici a statului german — ci a hitlerilor. Uniunea Sovietică tinde la întărirea forțelor păcii din Germania. Iată dece, la cererea Republicii Democrate Germane, de acord cu guvernul polonez, guvernul sovietic a redus cu 50% suma reparațiilor de război datorate de Germania. Această hotărîre, exprimă, așa cum arată scrisoarea tovarășului Stalin adresată lui Otto Grotewohl, dorința guvernului sovietic de a ușura eforturile poporului german pentru refacerea și desvoltarea economiei naționale a Germaniei, ținând bine înțeles seama de legăturile de prietenie ce s'au stabilit între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană.

Politica stalinistă de pace aduce, prin hotărîrea guvernului sovietic, o nouă întărire lagărului păcii și socialismului.

La 14 Mai, ambasada sovietică din Iran a remis guvernului iranian, o notă, prin care guvernul sovietic atrage din nou atenția asupra faptului că, o societate petroliferă iraniană pe acțiuni, încheie în momentul de față contracte cu întreprinderi străine, pentru efectuarea de lucrări topografice, prospectări geologice și fotografii aeriene în districtele dela granița sovietică. Nota arată că deasemenea se încheie contracte cu experți americani în ceeace privește efectuarea de lucrări în aceeași zonă. O așa numită organizație de planificare pentru elaborarea și aplicarea planului de 7 ani al Iranului a trimis încă din Martie ambasadei sovietice o încunoștiințare despre ținerea unor licitații în vederea efectuării de fotografii aeriene și de hărți, asupra unor regiuni ce se invecinează cu Uniunea Sovietică.

Ambasada sovietică arătase în răspunsul său că anunțarea licitației susamintite este un lucru de neînțeles și că după părerea ambasadei, asemenea lucrări trebuiesc efectuate de către Iran și nu de către străini.

Guvernul iranian n'a răspuns și a continuat să ia măsuri care au o importanță militară, dealungul granițelor irano-sovietice, măsuri la a căror aplicare sunt angajați specialiști străini și în special americani. Guvernul sovietic a arătat încă în ianuarie 1948 că activitatea acestor străini ar putea crea un pericol pentru frontierele Uniunii Sovietice.

Nota arată că măsurile care sunt în curs de executare acum la granița de Nord iraniană, urmăresc scopuri incompatibile cu relațiile de bună vecinătate dintre U.R.S.S. și Iran, prevăzute în tratatul sovieto-iranian din 26 Februarie 1921 și că guvernul sovietic așteaptă să se ia măsurile necesare pentru a se pune capăt situației anormale create.

Imperialiștii și slugile lor, vânzătorii de țară, încearcă să fie ingenioși și să camufleze în chip și fel pregătirile lor de război. Mai mult e vorba însă de provocare decât de ingeniozitate.

Provocatorii imperialiști și slugile lor pot fi însă siguri că vigilența oamenilor sovietici care este trează nu poate fi înșelată.

Duminica trecută au avut loc în Turcia „alegeri". Sub regim capitalist alegerile nu pot fi decât o farsă sinistră. Cu atât mai mult când aceste alegeri sunt puse la cale de imperialiștii americani și când ele se desfășoară după tehnica americană. In aceste „alegeri" de Duminică, guvernul a ieșit „înfrânt". Fără îndoială n'au ieșit însă înfrânte interesele marilor proprietari turci, reprezentate de fostul guvern, pentrucă noul guvern nu va servi aceste interese cu mai puțin zel decât cel vechi.

In cercurile oamenilor naivi „căderea" așa numitului guvern „republican-popular" dela putere, după 27 de ani de conducere reacționară, a făcut oarecare senzație iar patronii americani ai alegerilor au avut grije să lanseze o campanie de propagandă în jurul „marelui succes" al „democrației" de tip occidental în Turcia.

In realitate este vorba despre o combinație de culise, de o escrocherie și șarlatanie imperialistă menită să arunce praf în ochii maselor populare turce adânc nemulțumite de condițiile mizerabile ale vieții lor materiale și politice.

După 27 de ani de regim reacționar al partidului în fruntea căruia este însuși președintele Ismet Inonu, puterea o ia acum partidul „democrat", partid care a luat naștere anume pentru a simula opoziția, pe baza unei înțelegeri între Inonu și fostul prim ministru al lui Kemal Ataturk, Gebal Bayar, în 1945. Adevăratele partide de opoziție au fost în chip brutal dizolvate iar fruntașii progresiști întemnițați. Poetul progresist Nazim Hikmet, deținut de 12 ani în închisoare și pentru a cărui eliberare s'a ridicat glasul întregii omeniri progresiste, este un caz care ilustrează cu plasticitate întreaga „splendoare" a democrației de tip occidental.

Politica aceasta bipartizană a claselor conducătoare din Turcia și care a avut drept rezultat scrutinul de tip american ieșit în alegerile de Duminică este politica bipartizană din Statele Unite de care imperialiștii americani se servesc de atâta vreme pentru a înșela massele populare, politică menită să camufleze de fapt dictatura burgheziei.

Infrângerea guvernului turc arată însă nemulțumirea și ura poporului turc față de acei care au vândut țara imperialiștilor americani și au redus-o la cea mai neagră mizerie. Este de ajuns să se arate situația miilor de muncitori aruncați pe drumuri, închiderea fabricilor, foametea care bătuie cronic în Turcia, prețurile la alimente care au crescut cu 400 și cu 500 la sută, salariile care au rămas la nivelul din 1937 pentru ca să ne dăm seama de cauzele profunde ale nemulțumirii populare în Turcia.

Prin înșelarea poporului, partidul „democrat" va grăbi transformarea Turciei într'o colonie americană. Clasele conducătoare din Turcia au servit mai întâi pe imperialiștii englezi, în timpul războiului pe monopoliștii naziști, pentru ca să se prezinte apoi la „ospățul" păcii ca niște oameni de treabă, sub protecția imperialiștilor anglo-americani. Acum ei servesc mai ales pe imperialiștii americani, pe cei mai agresivi și hrăpăreți imperialiști. Ele sunt gata să pună și pun teritoriul Turciei la dispoziția planurilor de agresiune antisovietică ale acestora; transformă Turcia într'o bază militară și strategică, cap de pod impotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară.

Militariștii americani îi folosesc pe fasciștii turci cum îi folosesc și pe cei greci și pe cei iugoslavi, pentru a organiza o axă Belgrad-Atena-Ankara, pentru a organiza un bloc mediteranian, sub conducerea lor, gata să atace.

Impotriva acestor planuri, pe care le servește și farsa electorală de Duminica trecută din Turcia, se ridică tot mai hotărît la luptă masele populare turce, având în frunte cele mai conștiente elemente ale clasei muncitoare. Sute de mii de oameni n'au luat parte la alegerile de Duminică. Poporul turc va lupta din ce în ce cu mai multă hotărîre impotriva regimului de cruntă dictatură ce i se impune.

A apărut
„PEDAGOGIA GENERALĂ"
broșura IV, conținând capitolele despre lecție și metodele de învățământ

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 60 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 26 Mai 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Luptând pentru pace școala noastră apără viitorul copiilor

Ziua de 1 Iunie, stabilită de Congresul dela Moscova al F.D.I.F. ca zi internațională a copilului, constitue un prilej de verificare a acțiunilor organizate și unite duse de sutele de milioane de oameni din lagărul păcii. Această zi este un nou prilej de întărire a frontului păcii, de strângere a legăturilor între părinți și educatori, uniți în principalul țel comun: asigurarea unui viitor fericit pentru copiii lor.

Lagărul păcii este de neînvins, căci în fruntea acestui lagăr se află țara care prețuește și apără în cel mai înalt grad pacea, viața, munca și libertatea, Țara Socialismului victorios, marea și invincibila Uniune Sovietică.

In Uniunea Sovietică, marele Stalin îndrumează, cu dragoste caldă și înțelepciune adâncă pașii celor mai fericiți copii din lume. Acolo se desvoltă continuu, sub îndrumarea Partidului Comunist (bolșevic), școala cea mai avansată, cu cele mai minunate rezultate pedagogice, școala sovietică.

Prin cuceririle și victoriile mereu mai mari ale clasei muncitoare, Patria noastră a devenit și ea un factor activ al lagărului păcii, iar școala noastră se încadrează cu toată energia și cu tot elanul în lupta pentru apărarea păcii.

Forța conducătoare a Republicii noastre Populare, Partidul Muncitoresc Român, consideră că tineretul țării constitue un factor însemnat în desvoltarea Patriei. Sarcina de a forma acest tineret este o sarcină de mare cinste, ce revine cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii înțeleg din ce în ce mai limpede această datorie, atunci când cresc tinerele generații în spiritul celei mai dârze lupte pentru pace.

Guvernul țării, din inițiativa Partidului, îmbunătățește mereu condițiile de muncă ale tineretului în școli. Intre altele este de subliniat că s'au clădit 1300 de localuri noi de școală, iar 31.399 burse au fost acordate în acest an elevilor din învățământul elementar și mediu. Toate naționalitățile, conform prevederilor Constituției R.P.R., au școli în limba maternă. Până la 1 Ianuarie 1950, au fost editate, în afară de manualele în limba română, 1.570.118 manuale școlare în 14 limbi ale naționalităților conlocuitoare. Sume mari sunt investite pentru crearea de terenuri sportive și achiziționarea de material și echipament necesar desvoltării sportului. In acest an, peste 15.000 biblioteci școlare ajută pe elevi în aprofundarea cunoștințelor și în desvoltarea gustului pentru citit. 868 internate, dintre care un mare număr în mediul rural, asigură, pentru copiii oamenilor muncii, condițiile materiale de însușire a culturii. Material didactic din ce în ce mai mult și mai complet îmbogățește laboratoarele și muzeele, legând astfel școala de viață și cunoștințele teoretice de aplicațiile practice. Toate acestea sunt bunuri pe care tineretul nostru le are la dispoziție datorită cuceririlor și eforturilor clasei muncitoare. Tineretul din școli știe că aceste realizări sunt un început minunat, care va spori mereu, pe măsură ce se va construi socialismul în Patria noastră.

Dar tineretul din școlile noastre știe, deasemeni, că, pe când guvernele țărilor de democrație populară, după minunatul exemplu și folosind vasta experiență a marii Uniuni Sovietice, sub îndrumarea Partidelor Comuniste, îmbunătățesc mereu condițiile de învățământ, în țările unde domnesc încă imperialiștii sau slugile lor, de teapa trădătorului Tito, învățământul are o situație deosebit de grea. Acolo multe școli sunt închise, iar prin porțile celor rămase pot pătrunde doar fiii bogătașilor, ai chiaburilor, ai trădătorilor, ai exploatatorilor. Mii și sute de mii de copii îndură ,alături de părinții lor, exploatarea cea mai cruntă. Tineretul nostru știe că în școlile Apusului se face apologia războiului, a crimei și a minciunii, se picură otrava șovinismului și a rasismului, se preconizează metodele linșajului, se răspândește „cultura" putredă a imperialismului muribund.

Profesorii și învățătorii noștri știu că, pe când în Patria noastră, respectul și grija pentru ei se manifestă prin acțiuni din ce în ce mai eficace pentru ridicarea condițiilor lor de trai, în țările imperialiștilor sau ale slugilor lor, lucrurile se petrec cu totul altfel. Acolo unde exploatarea mârșavă și atâțarea la război își fac din plin jocul, închisorile gem de oameni ai muncii care luptă pentru libertate și adevăr. Desconsiderarea cea mai umilitoare, salarii de mizerie, școli închise, munca didactică situată pe cea mai de jos treaptă, iată situația profesorilor și învățătorilor din țările unde domnește putreziciunea culturii burgheze. Intre martirii care pier sub biciul călăilor monarho-fasciști din Grecia, în închisorile lui Franco, în beciurile călăului Tito, în temnițele lui De Gasperi, alături de alți luptători pentru libertate și pace, sunt sute de învățători și profesori. Ei sunt torturați pentru vina de a fi încercat să învețe pe copii adevărul, dragostea de libertate și progres, respectul pentru om și pentru muncă. Ei sunt scoși din posturi pentrucă vorbesc despre pace și pentrucă bugetele țărilor marshallizate reduc cheltuielile pentru cultură și sănătate.

Astfel, în Franța, din vreo 20.000 de posturi de stat desființate în ultimul timp, 16.000 au fost numai din învățământ.

Cadrele noastre didactice știu, deasemeni, că au avut de îndurat în trecut, din partea guvernelor burghezo-moșierești dela noi, aceleași umilințe, aceleași injosiri, cu care guvernele burgheze din țările capitaliste tratează școala și oamenii ei. Nu trebue să uităm niciodată cât de adânc clocotea revolta în sufletele cinstite când un loc de muncă în învățământ nu se obținea pe baza capacității, a pregătirii și a cinstei, ci prin mijloace injositoare, prin sforării politice, prin cumpărări de conștiințe. Școli închise după bunul plac al cutărui politician, săli de clasă unde tremurau de frig, holaltă, elevii și învățătorii, ton de stăpân atotputernic al „celor mari" față de oamenii muncii din școli — aceasta era atmosfera în învățământ, iar în urma acestor situații dramatice, rămâneau milioane de analfabeți, mii de sate cufundate în întuneric și misticism.

In urma cuceririlor clasei muncitoare s'au deschis zorile unei vieți noi pentru școala Patriei noastre. Desvoltarea spre socialism a Republicii Populare Române cere mereu mai multe cadre, mai bine pregătite, mai temeinic înarmate cu cunoștințe, pentru a desăvârși, la timpul lor, lupta și munca celor de azi. In pregătirea acestor cadre, școala are un rol de mare însemnătate. Învățătorii și profesorii noștri sunt pe deplin conștienți de sarcina de onoare ce le revine în formarea tineretului clasei muncitoare. Prețuirea deosebită, grija pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, seriozitatea cu care clasa muncitoare, pe linia trasată de Partid, privește răspunderea și activitatea didactică, toate trezesc în conștiința profesorilor și învățătorilor noștri elanul constructiv de muncă, dorința mereu mai vie de a da un randament sporit în uriașul avânt al construirii socialismului în Patria noastră. Luând exemplu și învățând mereu din bogata și valoroasa experiență a școlii sovietice, cadrele noastre didactice caută să-și lichideze lipsurile și să-și organizeze munca în condiții din ce în ce mai bune.

Un prilej de verificare a gradului în care elevii și profesorii s'au pătruns de marea lor sarcină, și în care au înțeles să răspundă încrederii acordate de Partid și de întreaga clasă muncitoare, este încheierea anului școlar. Uniți într'un efort comun, elevii și cadrele didactice luptă cu îndârjire pentru câștigarea acestei bătălii. Grupe de învățătură, ore de consultații, experiențe practice, muncă planificată și temeinic urmărită în desfășurarea ei, legătură strânsă cu organizațiile de masă și în primul rând cu U. T. M., cointeresarea Comitetelor Provizorii în desfășurarea activității

(Continuare în pag. 2)

INGRIJIND COPIII, LUPTĂM PENTRU PACE

In R. P. R. copiilor li se deschid noi și luminoase căi spre o viață fericită

Altădată, în încăperile somptuoase ale palatului umbrit de arbori, în chioșcurile și pe aleele din jurul lacului, huzurea familia Bibeștilor. Câțiva exploatatori, stăpâni peste palat, peste conace, peste oamenii din Mogoșoaia...

Acum, palatul și parcul adăpostesc 85 de copilași, vlăstare odinioară aruncate de regimul burghezo-moșieresc în brațele mizeriei din care au fost salvați de Partidul clasei muncitoare. La fel ca în celelalte cămine ale Ministerului Muncii și Prevederilor Sociale, în căminul „Donca Simo" de la Mogoșoaia, și-au găsit adăpost o parte din copiii orfani care altădată umpleau maidanele și spitalele.

Sala de mese cu scăunașele ei minuscule, sala de muzică, dormitoarele cu perdelute de creton înflorit, băile de marmoră, sala de jocuri — totul îți arată aici grija cu care Partidul a înconjurat orfanii.

La școala elementară de patru ani a căminului „Donca Simo" învățătorii cresc elevii și elevele într'un spirit sănătos, de recunoștință și devotament față de Partid și de Patrie, față de glorioasa Uniune Sovietică și marele conducător, Iosif Vissarionovici Stalin.

Aici, în mijlocul vieții frumoase din parcul Mogoșoaia, își făuresc un viitor plin de încredere micuțele Maria și Denisa Dărmăneanu, în vârstă de 11 și 5 ani, ai căror părinți, luptători vechi pentru cauza poporului au murit în urma suferințelor la care i-au supus bandiții regimurilor exploatatoare. Aici, în camerele mari și luminoase, trăesc ferite de griji, surorile Popoaia a căror mamă a rămas groaznic mutilată în urma bombardamentului hitlerist. Aici, la „Donca Simo" își duc viața, ocrotiți de Partid copii care, sub regimurile burghezo-moșierești ar fi fost asvârliți pradă mizeriei, foametei, morții.

Căminul acesta este o dovadă că în Republica noastră Populară copiilor li se deschid luminoase căi spre un viitor fericit.

Realizări în cinstea Zilei Internaționale a Copilului la Piatra Neamț

Ziua Internațională a Copilului va fi și în județul Neamț un minunat prilej de manifestare a dragostei pentru viitorii constructori ai socialismului și apărători ai păcii. Astfel Comitetul Județean pentru sărbătorirea Zilei Internaționale a Copilului a luat inițiativa deschiderii a trei expoziții, cu tema: „Cum îmi cresc copilul". Aceste expoziții vor fi deschise în plășile: Piatra, Ștefan cel Mare și Buhuși. Impreună cu Sindicatul Salariaților de Învățământ și cu Sectorul II U.F.D.R., Comitetul Județean organizează un bazar cu jucării, în Piatra-Neamț.

Tot în acest oraș, într'un cartier muncitoresc se amenajează un parc pentru copii, care va fi deschis la 1 Iunie.

In ziua de 21 Mai, s'a dat un festival la Teatrul Comunal, cu concursul grădinițelor de copii, al școlilor elementare, al Liceului de fete și al Școlii Pedagogice de educatoare.

De asemeni, în cinstea zilei copilului, cenaclul artiștilor plastici va lucra diverse panouri, iar în școli, în zilele de 28, 29 Mai și 2 Iunie vor avea loc întâlniri cu scriitorii din filiala locală a Uniunii Scriitorilor. Tot cu prilejul acestei zile, copiii vor fi îndemnați să scrie copiilor din Uniunea Sovietică și din țările cu democrație populară.

Viață nouă pentru copiii naționalităților conlocuitoare

Regimul de democrație populară a deschis căi luminoase pentru copiii naționalităților conlocuitoare din țara noastră. Punându-se capăt politicii șoviniste de altădată a claselor exploatatoare, copiii tuturor naționalităților conlocuitoare au primit dreptul de a învăța în limba lor maternă, limba pe care o vorbesc.

De acest drept se bucură și copiii bulgari. Pentru ei, în București, în clădirea de unde Hristo Botev trimitea poporului său manifestele revoluționare care chemau la luptă pentru libertate, funcționează acum o școală nouă, școala în care cresc copiii în spiritul dragostei frățești între toate naționalitățile conlocuitoare.

In București — Triaj, un șef de tren își vede liniștit de treabă. Fiul lui, Chemenegi Matei, învață carte în Republica Populară Română, Patria care apără viitorul copiilor oamenilor muncii. Așa gândește și mama micuței Vasilica Stoianoff, și tatăl lui Vasil Gheorgheff, și părinții tuturor copiilor noștri.

In țara noastră, viitorul aparține copiilor, copiilor poporului muncitor.

Dragostea și grija pentru copii la clinica de pediatrie „Panduri"

Clinica de Pediatrie „Panduri" a fost înființată în cursul lunii Februarie a. c. din grija Partidului și a Guvernului pentru copiii oamenilor muncii, care, altădată, nu se puteau bucura de o atentă îngrijire medicală. Ei erau lăsați în voia soartei sau sub influențele babelor dela sate.

In fiecare salon al clinicii de Pediatrie „Panduri" te impresionează ceva care altă dată, în regimul burghezo-moșieresc, nu se vedea: dragostea și atenta îngrijire a copiilor.

Astfel într'un salon, o soră alăptează cu biberonul o fetiță de câteva luni. O cheamă Virginica Moldovan. E fiica unei femei de serviciu. In alt salon, o soră face baie unui băețel cu ochii mari și negri. Copilul zâmbește. Se bucură de baie. Il cheamă Beicu Ion și e fiul unui țăran muncitor.

Le vezi aplecate pe aceste surori asupra fiecărui copil, cu aceeași dragoste de mamă, cu acelaș devotament și conștiinciozitate. Ele știu bine că orice copil din îngrijirea lor este copilul poporului, al țării socialiste de mâine.

Intr'un salon dela etajul II, doi doctori cercetează atent un copil bolnav de broncho-pneumonie. Atenta îngrijire de care se bucură micuțul pacient îl face să le zâmbească.

Grija permanentă, manifestată de toate aceste cadre medicale, dragostea cu care înconjoară copiii, arată aspectul nou pe care l-a luat ocrotirea mamei și a copilului în Republica noastră Populară.

In clinică sunt și unii copii care continuă să fie alăptați de mamele lor. Ele stau în clinică, în saloane special amenajate.

In clinica de Pediatrie „Panduri", în afară de activitatea curativă și de cercetări științifice, se duce și o intensă activitate educativă cu mamele copiilor internați. Câte o oră în fiecare zi li se vorbește despre: alăptarea, baia și plimbarea copilului, camera și cucușul copilului, etc. Aceste conferințe au scopul de a pregăti mamele pentru creșterea copilului și pentru combaterea medicinei empirice.

Prin această muncă, se dau țării vlăstare puternice, sănătoase, viitori constructori ai socialismului și ai comunismului. Ea permite, în același timp, ca mamele să continue a lucra în producție, să depășească normele, să contribue la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea frontului păcii.

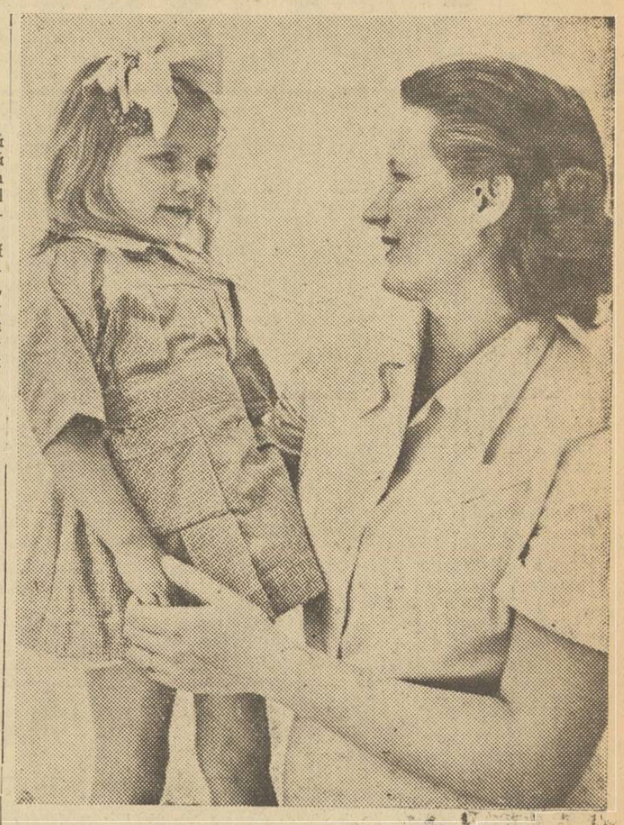

Sunt educatoare la căminul întreprinderii „Stela" și cum îngrijesc eu copiii muncitorilor care lucrează în această fabrică.

In fiecare dimineață, când pășesc pe aleea care duce dela poarta fabricii la cămin și mă întâmpină răsetele și jocurile sglobii ale copiilor, hotărîrea mea de a-i îngriji și de a-i educă, de a fi alături de acei care luptă să le asigure pacea și un viitor fericit, devine tot mai puternică, tot mai dârză. Și, de fiecare dată, toate gândurile mele se îndreaptă spre același țel: cum să lucrez cât mai bine, pentru a îndeplini sarcina care mi-a fost încredințată.

Mă străduiesc permanent să dau copiilor astfel de cunoștințe și de deprinderi încât să-i pregătesc temeinic pentru învățământul elementar și să creez baza unei adevărate educații comuniste.

Indată ce intru în clădirea veselă și luminoasă a căminului, încep activitatea unei zile prin supravegherea copiilor la spălat, în baie. Caut să-i obișnuiesc să fie curați și ordonați, să aibă singuri grijă de săpunul și de prosoapele lor.

După micul dejun, în cadrul activităților obligatorii și a jocurilor libere, mă străduesc să-i fac să observe și să înțeleagă faptele și întâmplările care se petrec în jurul lor, prezentându-le într'o formă ușoară, accesibilă vârstei lor.

Pentru a sădi în sufletul lor dragostea de muncă, fac cu ei adesea ori activități practice. Astfel, de pildă, în grădina care înconjoară clădirea căminului, o parte din teren este cultivată și îngrijită permanent de copii, care sapă, seamănă și stropesc cu multă atenție și bucurie „grădinița" lor.

Le povestesc adesea despre Patria noastră și caut să le înfățișez aspecte vii și interesante din munca oamenilor care construesc socialismul în țara noastră; le descriu frumusețile și bogățiile Patriei. Le vorbesc adesea despre viața minunată și luminoasă a copiilor sovietici și despre marele prieten, al lor și al copiilor de pretutindeni, tovarășul Stalin.

Eu știu că, educându-i în felul acesta, învățându-i să-și iubească Patria și pe conducătorii ei, învățându-i să iubească și să respecte munca, făcându-i să se simtă solidari cu copiii sovietici și cu copiii acelora care, în lumea întreagă, luptă pentru menținerea păcii, formez o temelie sănătoasă educației în spirit comunist pe care le-o va desăvârși școala.

Partidul și Guvernul nostru nu-și precupețesc niciun efort pentru a da copiilor țării condiții de viață din ce în ce mai bune. Cu multă bucurie și încredere părinții își aduc copiii la cămin. Ei știu că aici copiii lor vor primi o hrană gustoasă și substanțială, că se vor odihni în pătucuri curate, că vor fi înconjurați cu o dragoste caldă și atentă. Și aceasta îi face să pornească la muncă, fără grijă. Iată, de exemplu, pe fruntașul în producție Ion T. Eugen, care are doi copii la cămin, pe Titi și pe Petrișor; sau pe mama micuței Nina, tovarășa Doibani Maria, care depășește norma cu 118%. După ce își aduc copiii la cămin, ei pleacă liniștiți la muncă, sporindu-și eforturile pentru a îndeplini și depăși Planul de Stat, pentru a contribui la construirea socialismului, pentru a apăra pacea.

Muncind astfel încât să-mi însusesc o calificare mereu mai înaltă, străduidu-mă să-mi îndeplinesc din ce în ce mai bine sarcina de educatoare a copiilor poporului, eu am mândria că, în felul acesta, lupt, alături de oamenii muncii din lumea întreagă, pentru pace, pentru făurirea unui viitor fericit al copiilor.

Lucreția Buzac

Școala participă activ la lupta pentru pace

Ne alăturăm cu hotărîre luptei pentru pace a oamenilor cinstiți din lumea întreagă

Predau limba română la un liceu mixt maghiar din București. Fiecare din lecțiile mele îmi dă bucuria de a avea prilejul să educ tineretul în spiritul luptei pentru apărarea păcii.

In lecțiile mele îi fac să-și amintească, în fiecare clipă, de lupta clasei muncitoare, de jertfa celor care au căzut pentru ca toți fiii Patriei noastre să se bucure de știința de carte, învățând în limba lor maternă.

Zi de zi îi învăț dragostea față de poporul muncitor din Republica Populară Română, de care ei și părinții lor sunt legați prin lupta comună pe care o ducem cu toții pentru construirea socialismului, a unei vieți libere și fericite.

Vorbindu-le de cauzele războiului, îi fac să simtă cât de legată este pacea de demascarea tuturor atâțătorilor la război și de dragostea pentru marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Elevi, personal îngrijitor, administrativ și cadre didactice din liceul nostru, ne alăturăm cu hotărîre luptei pentru pace a oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

Prof. Lupescu Viorica
Liceul Mixt cu limba de predare maghiară din București

Noi semnături pe Apelul sesiunii dela Stockholm pentru interzicerea necondiționată a armei atomice

La Liceul Mixt cu limba de predare maghiară din București, Apelul pentru interzicerea armei atomice a fost semnat, printre alții, de: Takacs Paul, director, Redel Ecaterina, responsabila U. T. M., Geréb Ema, îngrijitoare, Gabor Margareta, învățătoare, Fulgeanu Irina, învățătoare, Banyai Ladislau, elev cl. V. Lacka Lenke, elev cl. V. Lallos Agneta, elevă cl. V, Marosi Ghizella, elevă cl. V, Székely Susana, elevă cl. V, Faskerti Elisabeta, învățătoare, Alexiu Livia, profesoară, Fazakas Iosif, elev cl. VIII, Urmössy Elisabeta, instructoare de pionieri, Liptay Maria, îngrijitoare, Olah Iulia, pedagogă, Miess Gretti, elevă cl. VII, conducătoarea detașamentului de pionieri, Csutak Rozalia, elevă cl. VII, Mezei Mihail, elev cl. VII, Krokos Iuliana, elevă cl. VI, Hegedus Ladislau, elevă cl. VIII, Breckner Sarlota, profesoară, Lupescu Viorica, profesoară, Trinksz Ecaterina, elevă cl. VII, Bani Maria, elevă cl. VI, Sandor Zoltan, elev cl. VI, Gall Clara, elevă cl. IV, Tamas Etelka, elevă cl. I, Jakab Antal, elev cl. II, Liptay Magda, elevă cl. V.

Pentru zădărnicirea planurilor criminale ale atâțătorilor la război

Apelul dela Stockholm a fost semnat în Capitală de 761.136 cetățeni

Pe ziua de 22 Mai, campania de strângere de semnături la Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii a luat sfârșit în Capitală.

Alături de sute de milioane de partizani ai păcii și de milioanele de cetățeni din țara noastră, cetățenii Capitalei s'au pronunțat ferm pentru interzicerea necondiționată a armei atomice ca armă de agresiune și pentru declararea drept criminal de război a guvernului care va folosi primul arma atomică împotriva vreunei țări.

APELUL A FOST SEMNAT DE 761.136 CETAȚENI AI CAPITALEI NOASTRE, DINTRE CARE APROXIMATIV JUMATATE FEMEI.

Citiți în pag. 4-a:
GRIJA PROFESORILOR SOVIETICI PENTRU STUDENȚI
— Scrisoarea unui student român aflat la studii în Uniunea Sovietică

Aspecte din viața copiilor din R. P. R.

In Republica Populară Română, Partidul și Guvernul acordă o deosebită atenție îngrijirii și educării copiilor. Iată câteva aspecte din viața nouă și luminoasă de care se bucură copiii Patriei noastre. Dela stânga spre dreapta 1. Eleve din clasa IV-a a școlii elementare dela căminul „Donca Simo" pregătindu-se pentru examene; 2. La dejun, într'un cămin de zi; 3. Ora de muzică adună numeroși copii să asculte și să învețe cântecele noastre populare și minunatele cântece sovietice; 4. Cântând, plini de voe bună, copii ies dela școală și se duc la masă.

Rolul de avantgardă al comuniștilor în școli

Succesul activității organizației de bază a Partidului, din școală, depinde de nivelul muncii organizatorico-politice, de participarea fiecărui comunist la viața de Partid și de rolul de avantgardă al profesorilor comuniști. Lucrurile acestea sunt bine înțelese de comuniștii din școala Nr. 39 de băeți din Odesa.

In această școală ședințele de Partid sunt deosebit de vii și sunt, într'adevăr, pentru fiecare comunist, o școală de educație politică. Ei sunt anunțați din timp asupra ordinei de zi și participă activ la discutarea diferitelor probleme. Deseori, se țin ședințe publice de Partid, la care sunt invitați profesorii fără de Partid și comsomoliștii. De obicei, la fiecare ședință, secretarul organizației de Partid, tovarășul Iacovenco, anunță îndeplinirea hotărîrilor luate în ședințele precedente.

Încă din luna August a anului trecut, s'au discutat, la ședințele de Partid, problemele ce se pun școlii, anul acesta. Îndeplinind sarcinile trasate în ședințe, școala a obținut rezultate însemnate încă dela sfârșitul primului semestru. Profesorii comuniști Litvac — de științe naturale, Grumberg — de limba și literatura ucraineană, Iacovenco — de geografie, precum și profesorii fără de Partid Iacinii și Spivac nu mai au niciun repetent.

Profesorul comunist Grumberg caută ca elevii lui să-și însușească bine conținutul ideologic al operelor studiate, să înțeleagă sensul imaginilor artistice, să pătrundă legătura trainică dintre literatura ucraineană, literatura clasică rusă și literatura sovietică, educându-i astfel în spiritul patriotismului sovietic.

Lecțiile de istorie ale profesorului Stoliarschi sunt pătrunse de o înaltă ideologie. Profesoara Iacovenco folosește din plin materialul geografic pentru educarea patriotică a școlarilor. Profesoara de științe naturale Litvac trezește interesul școlarilor față de natură, legând cu pricepere studierea teoretică a bazelor științei de munca practică a copiilor în colțul naturii vii.

Educația politică și ridicarea calificării pedagogice a profesorilor ocupă locul principal în planul de muncă al organizației de Partid din școală.

In anul acesta, 35 de profesori studiază în școlile și cercurile din rețeaua învățământului de Partid, 12 profesori studiază individual Istoria P. C. (b) al U.R.S.S., pe baza operelor clasicilor marxism-leninismului.

In școală se organizează regulat consfătuiri teoretice, sub conducerea comunistului Popazoglo. Până în prezent s'au ținut șase consfătuiri. Ultima a fost închinată lucrării tovarășului Stalin „Anarhism sau socialism?".

Organizația de Partid din școală a organizat un control efectiv asupra calității pregătirii teoretice a profesorilor. La ședințele de Partid și sindicale se discută regulat problemele ridicării nivelului ideologico-politic al profesorilor.

Indrumată în munca sa practică de hotărîrile C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. și ale C.C. al P.C. (b) Ucrainian asupra problemelor ideologice, organizația de Partid a școlii a mobilizat colectivul pedagogic pentru îndeplinirea sarcinilor de educare comunistă a elevilor.

Când ședința de Partid, iar apoi consiliul pedagogic au analizat cauzele rămânerii în urmă a unor elevi, s'a constatat că tocmai acei profesori ale căror lecții sunt la un nivel ideologic și științific scăzut, care nu asigură folosirea metodelor individuale de lucru cu elevii, nu știu să organizeze colectivul de elevi și să formeze o disciplină conștientă în clasă au cel mai mare număr de elevi căzuți.

Comuniștii au propus ca, la ședințele consiliului pedagogic și la seminariile diriginților, să se studieze amănunțit probleme ca: „Organizarea colectivului școlar", „Folosirea metodelor individuale în munca dusă cu elevii", „Educarea voinței și a atenției". Aceste probleme, precum și multe altele, au fost introduse în planul consiliului pedagogic și al seminariilor diriginților. In școală a devenit o tradiție organizarea consfătuirilor științifico-metodologice ale profesorilor, la care iau cuvântul și țin referate nu numai comuniștii ci și cei fără de Partid. In școală există și un cabinet metodologic.

S'a organizat deasemeni, un lectorat pentru elevii din clasele VII-X, la care s'au ținut conferințe despre „Furtuna" de Ehrenburg, „Fericirea" de Pavlenco etc., și referate pe teme ca: „Trăsăturile eroului nou în literatura sovietică", „Gorki și Teatrul Mic de Artă din Moscova", „Lirica în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei", etc. Profesorii nu se mărginesc numai la îndrumarea activității lectoratului, ci țin ei înșiși referate în fața elevilor.

Ca rezultat al acestei activități susținute, organizația de Partid din școală a obținut o simțitoare îmbunătățire a întregii munci instructiv-educative. Cunoștințele elevilor au devenit mai adânci și mai temeinice.

Organizația de Partid a școlii dă o mare atenție îndeplinirii legii învățământului general obligatoriu de 7 ani. Cu ajutorul comitetului de părinți, s'a creat un fond al învățământului general. Comitetul de părinți se ingrijește de aparitia regulată a gazetei de perete „Familia și școala".

Colectivul școlii și comuniștii sunt mulțumiți de munca secretarei organizației de bază a Partidului din școală, directoarea de studii Iacovenco; ea a fost aleasă ca secretară a treia oară. Ea a știut să mobilizeze pe comuniști, și, prin ei, și restul colectivului pedagogic, pentru îndeplinirea sarcinilor care stau în fața școlii, în domeniul muncii instructiv-educative, precum și pentru ridicarea nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice. Tovarășa Iacovenco ridică problemele legate de munca școlii de pe o poziție de înaltă principialitate bolșevică.

Organizația de bază a Partidului din școală primește continuu sprijinul comitetului raional al Partidului. Experiența ei este generalizată și folosită în celelalte organizații de bază din școlile raionului.

Z. Gudzii-Odesa

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

ZIUA PIONIERILOR SOVIETICI

Corul Palatului Pionierilor din Moscova cântând pe una din scenele Teatrului de Artă din Moscova

URIAȘA PUTERE A INIȚIATIVEI POPULARE

Din toate colțurile marii Patrii Sovietice vin știri noi despre desfășurarea întrecerii socialiste pentru pregătirea școlilor în vederea noului an școlar. In anul acesta, școala primește din partea întregului popor un ajutor tot mai puternic și mai concret.

Tovarășul Stalin a definit întrecerea socialistă drept metoda comunistă de construire a socialismului. Uriașa inițiativă pe care o aduc oamenii muncii în întrecerea pentru pregătirea școlilor în vederea începerii cursurilor arată înalta conștiință comunistă a oamenilor sovietici și elanul lor neobosit în munca pentru continua înflorire a culturii în Patria Sovietică.

Peste tot, oamenii muncii își iau angajamente serioase și pline de răspundere în privința școlii. Aceste angajamente urmăresc un scop înalt: să asigure realizarea deplină a învățământului general obligatoriu de 7 ani, să creeze toate condițiile pentru continua desvoltare și consolidare a acestui învățământ.

In acțiunea populară ce se desfășoară în cadrul pregătirii școlilor pentru noul an școlar 1950/951, se văd tot mai clar trăsături noi și minunate. Intrecerea capătă anul acesta o desvoltare uriașă. La această nobilă acțiune patriotică iau parte nu numai întreprinderi și colhozuri izolate, ci întreaga populație a orașelor, a raioanelor și a regiunilor. In regiunea Moscova, inițiatorii întrecerii au fost organizațiile din orașul Noghinsc. Oamenii muncii din Leningrad și din regiunea Leningrad au în frunte întrecerii raioanele Chirov și Vsevolojsc. Pregătindu-se pentru întâmpinarea aniversării a 20 de ani dela aparitia Legii Invățământului General, trei regiuni din Urali — Sverdlovsc, Molotov și Celiabinsc— au încheiat o întrecere având ca obiectiv cea mai bună pregătire a școlilor pentru cursuri. In Ucraina, în Bielorusia, în Uzbechistan, în R. S. S. Moldovenească, în fiecare colț al întinsului pământ sovietic, au început întrecerile pentru pregătirea școlilor în vederea începerii noului an școlar.

O altă trăsătură minunată a angajamentelor este grija crescândă a oamenilor muncii pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative a școlii. Problema însușirii temeinice a cunoștințelor de către elevi, ca și problema ridicării nivelului științific al predării, preocupă nu numai colectivele școlare și organele învățământului, ci și pe toți oamenii sovietici, care caută să creeze toate condițiile pentru ca tineretul și copiii să fie educați în spiritul patriotismului sovietic, să-și însușească temeinic bazele științelor. Oamenii muncii din Noghinsc și-au luat angajamentul să amenajeze cabinete cu material didactic în toate școlile medii și de 7 ani din raion. Cei din raionul Uriupinsc, regiunea Stalingrad, s'au angajat să organizeze terenuri experimentale miciuriniste pe lângă toate școlile medii și de 7 ani, să sădească mii de pomi și straturi de flori în jurul școlilor, să înzestreze camere și colțuri pentru pionieri. Sarcina de a asigura un înalt nivel muncii instructiv-educative trece ca un fir roșu prin toate angajamentele luate în vederea pregătirii școlilor pentru noul an școlar.

Intrecerea socialistă este o acțiune vie care nu suferă rutină, birocratism și formalism. Această mișcare de massă trebue îndrumată. Secțiunile de învățământ au știut să îndrumeze efectiv întrecerile maselor pentru pregătirea exemplară a școlilor.

Fiecare sector în care s'a pornit o întrecere socialistă pentru pregătirea deschiderii noului an școlar cere atenția, ajutorul și îndrumarea continuă a organelor învățământului. Să luăm, de exemplu, construcția școlilor prin metoda șantierelor populare. In ultimii ani s'au construit mii de școli și internate prin această metodă, iar într'o serie de raioane, ele au ajutat într'o măsură însemnată la realizarea învățământului general.

Astăzi, oamenii muncii își iau noi angajamente pentru a construi școli cu resurse locale. Numai în R.S.F.S.R. se vor construi în acest fel aproape 1.000 de școli. Aproape tot atâtea școli se construesc în Bielorusia și în alte republici. Pentru aceste construcții, populația aduce cu bucurie bani și materiale, și depune nenumărate ore de muncă voluntară. Dar pentru ca aceste clădiri să corespundă tuturor cerințelor, organele învățământului trebue să asigure populației ajutor și îndrumare tehnică, în așa fel încât resursele locale să fie folosite într'un mod cât mai productiv. In această problemă care are o mare însemnătate de Stat, lucrurile nu trebue lăsate să meargă dela sine.

Cea mai importantă condiție a succesului întrecerilor este, după cum se știe, popularizarea lor, evidența rezultatelor muncii, verificarea reciprocă și schimbul de experiență între cei ce se întrec. Secțiile regionale, orășenești și raionale de învățământ au datoria de a organiza această mare muncă de massă

In multe republici și regiuni s'au instituit steaguri roșii pentru câștigătorii întrecerilor, în vederea pregătirii deschiderii anului școlar. Steagul Roșu al Comitetului Executiv al Sovietului Regional al Deputaților oamenilor muncii din Leningrad, al Comitetului Executiv al Sovietului Regional din Crannodar, al Consiliului de Miniștri din R.S.S. Moldovenească și multe altele sunt un puternic stimulent în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor socialiste.

Organele învățământului public trebue să desvolte cât mai mult întrecerile socialiste pentru cea mai bună pregătire a școlilor în vederea noului an școlar, atrăgând masse tot mai mari de oameni ai muncii în această luptă și urmărind îndeplinirea angajamentelor luate.

(„Ucitelscaia Gazeta")

Lecturile pedagogice

(Din experiența muncii cadrelor didactice sovietice)

Școala sovietică educă un om nou — constructor al societății comuniste. Această muncă cere, din partea cadrelor didactice, o înaltă măestrie pedagogică. Mulți profesori ai școlii sovietice stăpânesc cu măestrie metoda de instruire și educare a copiilor.

Prin ce se caracterizează munca maeștrilor pedagogi? In primul rând, prin orientarea sigură comunistă, printr'o înaltă ideologie, prin principialitate și prin atitudine conștientă în folosirea mijloacelor pedagogice, pentru atingerea scopului propus. Experiența acestor maeștri este un izvor viu, creator, în rezolvarea sarcinilor complexe ale învățământului. Experiența profesorilor fruntași are o neprețuită însemnătate pentru continua desvoltare a școlii sovietice și a științei pedagogice sovietice. Iată de ce este studiată atât de amănunțit de organele învățământului și de Institutele de cercetări științifice ale Academiei de Științe Pedagogice.

Formele și metodele de studiere și răspândire a celei mai bune experiențe a profesorilor și a colectivelor pedagogice sunt foarte variate. In articolul de față vom arăta una din aceste forme și anume „Lecturile pedagogice".

Prelucrarea științifică a problemelor actuale ale învățământului din Uniunea Sovietică cade în sarcina Academiei de Științe Pedagogice. Institutele de cercetări științifice ale Academiei antrenează în această muncă toată massa cadrelor didactice. O formă deosebit de eficace de atragere a cadrelor de pe teren, în prelucrarea științifică a problemelor educării și instruirii tinerei generații, este organizarea „Lecturilor pedagogice".

„Lecturile pedagogice" sunt organizate de Academia de Științe Pedagogice și de institutele regionale de perfecționare a cadrelor didactice. In fiecare an, institutele de cercetări științifice ale Academiei elaborează un program de referate pentru „Lecturile pedagogice" și îl aduc la cunoștința straturilor largi ale oamenilor din învățământ. Dar, dat fiind că obiectul cercetării științifice este experiența vie a școlii sovietice și multilateralul proces pedagogic, bogat prin conținutul său intern, la „Lecturile pedagogice" se admit și referate pe teme propuse de cadrele didactice

Schimbul de experiență este o muncă vie și creatoare. Iată de ce Academia se mărginește să dea programul în linii mari. Alegerea temelor este lăsată la dispoziția participanților la „lecturi". Și, de obicei, această alegere este determinată de preocupările creatoare ale cadrelor didactice.

Referenții sunt învățători, profesori, metodologi, salariați ai instituțiilor preșcolare și extrașcolare și părinți. Temele referatelor sunt pregătite individual și în colectiv. In timpul pregătirii, referenții primesc consultații de înaltă calificare din partea Academiei de Științe Pedagogice. Lucrările sunt supuse aprecierii unui juriu care le premiază sau dă diplomă celor mai bune dintre ele.

Pedagogia sovietică nu este un privilegiu al oamenilor de știință. La desvoltarea ei participă activ oamenii practicii. Invățătorii și profesorii sovietici au acumulat o experiență pedagogică extrem de bogată și, de aceea, ei participă cu entuziasm la „lecturile pedagogice". Din an în an, numărul participanților la aceste „Lecturi" crește. In 1945, s'au prezentat 158 de referate, în 1946 — 256, în 1947 — 407, în 1948 — 1217 referate. Pentru „Lecturile pedagogice" din anul 1950, au fost primite până în prezent circa 1500 de referate. Aceste cifre constitue o ilustrare vie a atitudinii creatoare a cadrelor didactice sovietice față de profesiunea lor.

Ce probleme preocupă astăzi cadrele didactice sovietice?

La „Lecturile pedagogice" se pun și se discută problemele cele mai actuale ale școlii, familiei și științei pedagogice sovietice, în perioada trecerii dela socialism la comunism. Aceste probleme, în etapa dată, sunt: formarea concepției marxist-leniniste asupra lumii la elevii școlilor medii, educarea lor în spiritul patriotismului sovietic și al slujirii devotate a Patriei; însușirea temeinică, adâncă și rațională a bazei științelor de către elevi; legătura dintre școală și practica construcției socialiste; cultivarea deprinderilor practice necesare elevilor pentru intrarea lor în viață.

Aceste probleme generale sunt concretizate de referenți în teme mai restrânse. Astfel de pildă, problema cultivării deprinderilor practice ale elevilor a fost reprezentată la „Lecturile pedagogice" din anul 1949 prin temele: „Cultivarea deprinderilor practice ale elevilor în cadrul studierii fizicii", „Lucrările practice individuale de acasă la chimie, în clasa a VII-a a școlii medii", „Organizarea muncii practice agricole a elevilor în școala medie sătească", „Munca elevilor în domeniul horticulturii în legătură cu studierea biologiei", etc.

Cea mai bună experiență pedagogică prezentată la „Lecturile pedagogice" este popularizată și devine un bun al tuturor cadrelor didactice. Lucrările evidențiate sunt publicate de Academia de Științe Pedagogice. In ultimii doi ani, editura Academiei a publicat un mare număr de astfel de lucrări. Lucrul cel mai caracteristic în aceste lucrări este priceperea cu care autorii izbutesc să fie în acelaș pas cu viața, să organizeze procesul de instruire și educare în conformitate cu ultimele date ale științei.

In acest sens, referate deosebit de interesante au fost prezentate la „Lecturile pedagogice" din 1949 de către profesorii de biologie.

In August 1948, toți oamenii sovietici au urmărit cu mare atenție lucrările sesiunii Academiei Unionale de Științe Agricole, care discuta problema situației în știința biologică. Sesiunea aceasta a însemnat completa distrugere ideologică a tendinței idealiste în biologie, bazate pe teoria reacționară a biologilor burghezi Weismann, Mendel și Morgan.

Sesiunea a ajutat și pe profesori să revadă serios predarea biologiei în școală, pentru o mai bună înarmare a elevilor cu învățătura miciurinistă. Referatele prezentate de profesorii de biologie sunt o mărturie a marii lor munci de creație în acest domeniu.

Publicând cele mai bune referate prezentate la „Lecturile pedagogice", Academia dă cadrelor didactice un uriaș ajutor practic.

„Lecturile pedagogice" au devenit o adevărată tribună a gândirii pedagogice. Această formă de schimb de experiență a început să fie din ce în ce mai des folosită în centrele regionale. De curând, s'au desfășurat interesante „Lecturi pedagogice" la Saratov, organizate de institutul local de perfecționare a cadrelor didactice. La aceste „Lecturi pedagogice" au fost prezentate 124 de referate, care tratau toate laturile muncii educative duse de profesori atât la lecții cât și în afara clasei. „Ideile pedagogice ale lui A. S. Macarenco în practica școlii", „Experiența muncii educative în clasele elementare", „Studierea particularităților individuale ale elevului și munca diriginteluí", „Studierea elevilor și alcătuirea caracterizărilor pentru scopuri instructiv-educative", — aceste teme și multe altele au fost desvoltate pe larg în referatele prezentate.

„Lecturile pedagogice" sunt o ilustrare vie a unității dintre teorie și practică, dintre experiență și știință, în Uniunea Sovietică. Această unitate contribue la desvoltarea științei pedagogice și îmbunătățește practica muncii în școală.

E. Prahova

Să ne îngrijim de odihna de vară a copiilor

In întâmpinarea vacanței

Comitetul orășenesc din Minsc al P.C. (b) al Bielorusiei a adoptat o hotărâre specială asupra organizării odihnei de vară a copiilor. Comsomolul, organele învățământului și ale sănătății publice au primit sarcina de a asigura cadrele necesare tuturor taberelor pionierești, atât celor din orașe cât și celor din afara orașelor. Ele au sarcina de a ține un curs de pregătire cu aceste cadre în luna Mai. In fiecare școală se va organiza o tabără orășenească de pionieri, iar pe lângă imobilele mari se vor amenaja terenuri pentru sport și jocuri. Se va lucra cu copiii și în parcuri și în squaruri.

Secția orășenească de învățământ, Comitetul orășenesc al Comsomolului și Palatul Pionierilor vor elabora un plan concret de activitate, de excursii și marșuri. Se va desvolta activitatea copiilor pe stadioane și la stranduri. Secretarii organizațiilor de partid, președinții comitetelor de întreprinderi și directorii cluburilor din întreprinderi trebue să organizeze pentru copii, în timpul vacanței de vară, reprezentații cinematografice, conferințe și referate. Deasemenea, ei trebue să lărgească activitatea secțiilor de cultură fizică și a cercurilor artistice.

Peste 20.000 de pionieri și școlari se vor odihni vara aceasta în tabere pionierești organizate în cele mai pitorești locuri din regiunea Minsc. Pentru copiii care vor rămâne în oraș au și început pregătirile în taberele din școli și pe terenurile sportive de pe lângă imobilele mari.

Incă din luna Aprilie, profesorii școlii Nr. 1 din Minsc au făcut un recensământ al școlarilor care vor rămâne în oraș și au organizat un detașament de pionieri din acești copii. S'au ales instructori de pionieri dintre cei mai buni comsomoliști activiști. In curtea școlii, s'a rezervat o suprafață mare de teren pentru tabăra pionierească și s'a început amenajarea ei.

Conducătorii școlii au acordat multă atenție alcătuirii graficului de concedii, căutând să asigure numărul necesar de cadre didactice pentru tabăra pionierească din oraș.

Toți conducătorii de cercuri au alcătuit planuri de muncă pentru vară. S'au propus multe acțiuni interesante. La sfârșitul lunii Iunie se va face o excursie de cinci zile dealungul râului Svisloci.

In primele zile ale lunii Iulie se va face o altă excursie, la râul Berezina. Excursia va fi condusă de profesoara de geografie Râsina, ajutată de profesorul de literatură Biriucovici de profesorul de cultură fizică Gusev și de profesorii de istorie și biologie Dovghialo și Berillo. Pentru aceste excursii se face o pregătire amănunțită: se procură inventarul necesar, se studiază lucrările care descriu înfățișarea regiunii, etc.

In cursul verii, se vor organiza excursii de o zi la șantierele și în întreprinderile din oraș, precum și în colhozurile apropiate.

In timpul vacanței, vor activa în școală cercurile de aeromodelisti, de tineri fotografi, ca și cercurile artistice și teatrale. Bibliotecarul Colic se pregătește să țină câteva consfătuiri cu cititorii. S'a alcătuit o listă de cărți recomandate pentru a fi citite în timpul verii și s'a amenajat o sală de lectură.

Dela 10 Iunie, vor începe în tabăra pionierească lecțiile cu elevii rămași în urmă.

Munca de pregătire merge bine și în curțile marilor imobile. Cu ajutorul pionierilor și al comsomoliștilor, curțile sunt curățate, se sădesc flori, se amenajează ropi cu nisip pentru copiii mici și se organizează colțuri sportive.

Sarcina Secțiunilor de Invățământ, a cadrelor comsomoliste și a întregii populații este de a organiza cât mai bine odihna copiilor, atât în oraș cât și în afara lui.

E. Zlobina

Instructoare a Comitetului orășenesc din Minsc al P.C. (b) al Bielorusiei („Ucitelscaia Gazeta")

In Palatul Pionierilor din Iaroslav

Luptând pentru pace școala noastră apără viitorul copiilor

(Urmare din pag. 1-a)

școlii, colaborarea din ce în ce mai strânsă cu părinții, iată armele prin care școala se pregătește să iasă învingătoare din bătălia sfârșitului de an. Patria noastră, care construește socialismul, cere cadre multe, cadre bine pregătite. Rezultatele sfârșitului de an școlar vor arăta contribuția școlii la efortul general de muncă al clasei muncitoare, vor arăta grija și dragostea pentru copii și pentru viitorul lor.

Cei ce muncesc în școala noastră știu limpede că desvoltarea muncii lor are nevoie de pace. Deaceea, cu vigilență mereu sporită față de dușmanii din afară și dinăuntru, demascând fără cruțare pe dușmanii păcii, slugi ale imperialismului, elevi și profesori se încadrează cu toată hotărîrea, cu toată puterea de luptă, în rândurile partizanilor păcii.

Ei luptă pentru apărarea sălilor lor de clasă tot mai spațioase și mai cuprinzătoare, a internatelor tot mai numeroase, luptă pentru apărarea bibliotecilor mereu mai bogate, pentru laboratoarele înzestrate din ce în ce mai bine. Ei apără abecedarele, apără milicanele de manuale noi, care deschid calea științei. Ei vor să păstreze și să sporească numărul de burse, vor să fereacă de uciderea și măcelul tineretul care își sporește vigoarea și sănătatea prin sport și cultură fizică. Școala noastră luptă pentru apărarea vieții, pentru minunatele perspective de viitor ale poporului nostru.

Alături cu părinții elevilor și împreună cu elevii lor, cadrele didactice vor face din ziua de 1 Iunie, ziua internațională a copilului, un prilej de manifestare a voinței lor de a apăra pacea și de a o impune atâtătorilor la război, un prilej de verificare și de îmbunătățire a muncii lor, în marele avânt al popoarelor care având în frunte măreața Uniune Sovietică luptă pentru viață, pentru cultură, pentru pace.

Sunt educați de Patria Sovietică

Apropiindu-se de Stalingrad, avionul făcu un cerc și, în fața noastră, apărură contururile corpurilor albe ale Uzinei de tractoare. Vecinul meu, destul de tânăr, se uită cu emoție prin geam.

— Sunt din Stalingrad — îmi explică el, aprinzându-și o țigară. Călătoresc deseori pe acest traseu și, ori de câte ori mă întorc acasă, nu-mi pot deslipi ochii de pe Uzina de Tractoare...

Ivan Burmașev, acesta era numele tovarășului meu de drum, luptase în timpul apărării eroice a Stalingradului. El fusese pe front tocmai în raza Uzinei de Tractoare. Hitleriștii au distrus până în temelii această uzină de care erau atât de mândri locuitorii Stalingradului, ca și multe alte întreprinderi. Ostașii sovietici s'au luptat însă pe viață și pe moarte și n'au cedat dușmanului orașul.

In primele zile ale războiului, Ivan Burmașev n'avea decât 15 ani. După ce tatăl său a căzut în luptă, apărând căile de acces ale orașului, el a cerut să fie trimis pe front.

Muncitorii uzinelor, au apărat orașul cot la cot cu ostașii Armatei Sovietice. In bordeie și adăposturi, Ivan a întâlnit copii care nu fuseseră evacuați din lipsă de timp. Acești copii au asistat la toate grozăviile și distrugerile pricinuite de război; mulți din ei au văzut cu ochii lor cum le-au murit părinții. Ivan Burmașev își amintește bine ziua încetării luptelor la Stalingrad. Impreună cu alți ostași și cu populația civilă ce cerceta ruinele și șanțurile căutând copiii pitulați aci în timpul ostilităților. In urma unei deciziuni a guvernului sovietic, s'au organizat pentru acești copii cămine speciale.

Burmașev se gândi atunci la un lucru care îl urmări apoi în tot timpul campaniilor, dela Stalingrad și până la Berlin și Port-Arthur. El hotărâse să-și consacre, după terminarea războiului, întreaga sa viață educării copiilor ai căror părinți pieriseră în bătăliile purtate împotriva cotropitorilor germani.

Acum Ivan Burmașev și-a realizat visul. El lucrează ca educator într'unul din căminele pentru copii din Stalingrad.

Restabilind într'un ritm nemaiîntâlnit de rapid întreprinderile orașului, inclusiv Uzina de Tractoare, oamenii muncii din Stalingrad n'au uitat nici de copiii pe care i-a înfiat patria. S'au înființat câteva cămine de copii, iar într'unul din aceste cămine au fost instalați copiii muncitorilor din Uzina de Tractoare.

In cartierul muncitoresc, Nagornoe, situat în apropierea uzinei, s'a construit o clădire frumoasă cu două etaje în care locuesc copiii muncitorilor. Lucrătorii și funcționarii Uzinei de Tractoare, participând în mod activ la construirea căminului, au lucrat bucuroși și au aranjat și cu mult gust încăperile lui.

Dormitoarele sunt deosebit de bine instalate. In fiecare sunt câte 5-6 paturi, iar alături de ele mici dulăpioare pentru lucrurile personale ale copiilor. La ferestre atârnă perdele albe ca zăpada, iar pe pereți se văd portrete și tablouri.

Pentru copiii în vârstă școlară s'au organizat și clase. Căminul dispune de o bibliotecă cu o sală mare de lectură. Activitatea cercurilor de artiști amatori și concertele date de copii, au loc într'o sală mare de spectacole, cu o estradă pentru concerte. Acest cămin de copii nu există decât de câteva luni și totuși colectivul de artiști amatori și-a alcătuit un program de concerte, pregătindu-se în prezent pentru olimpiada regională de creații ale copiilor. Corul pregătește „Cântecul despre Stalin", cântecul locuitorilor Stalingradului și câteva cântece populare.

Clasele în care își fac lecțiile școlarii sunt înzestrate cu toate cele necesare: tablouri, diagrame, hărți, etc. Invățământul copiilor este supraveghiat de o învățătoare experimentată, tovarășa Melnicova care își petrece tot timpul printre copii. Copiii se scoală, fac gimnastica de dimineață, se spală și iau dejunul sub supravegherea ei. Ea îi conduce la școală, care se află în apropierea căminului. Tovarășa Melnicova urmărește cu atenție starea de spirit și dispoziția copiilor; ea îi îngrijește cu dragoste de mamă, iar uneori îi și mustră pentru spurdălniciile lor. Copiii se simt foarte bine cu ea, îi împărtășesc dorințele și cele mai ascunse visuri ale lor.

Tovarășa Melnicova nu constitue o excepție în marele colectiv de pedagogi și educatori ai căminului de copii, în fruntea căruia se află directoarea Maria Semenova. Intregul personal al căminului este însuflețit de un țel nobil, acela de a educa fii și fiice demne ale marii Patrii Sovietice.

Partidul Bolșevic, Guvernul Sovietic și Iosif Vissarionovici Stalin personal, manifestă o deosebită grijă pentru copiii înfiați de patrie. Statul alocă importante sume pentru întreținerea căminelor de copii. In 1949, din inițiativa lui I. V. Stalin, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a luat deciziunea de a îmbunătăți și mai mult îndestularea materială a căminelor de copii. Au fost mărite fondurile alocate pentru reparații și construcții importante: deasemenea, a fost sporit salariul funcționarilor căminelor de copii. Pentru desfășurarea unei munci ireproșabile și îndelungate în domeniul educării copiilor, ei sunt decorați cu ordine și medalii. Copiii din cămine se bucură de însemniri cu prilejul intrării în școlile tehnice. Cei ce învață bine sunt trimiși în institutele de învățământ superior, și primesc din partea statului, burse de întreținere până la terminarea studiilor.

Copiii sunt ajutați în mare măsură și de cei ce și-au asumat ocrotirea lor, muncitorii și funcționarii Uzinei de Tractoare. Aceștia au plantat terenul căminului de copii și au pornit acum la instalarea unor ateliere de dulgherie și lăcătușerie pentru băieți și a unui atelier de croitorie pentru fetițe. In apropiere de oraș, într'o tânără livadă de pomi roditori, cu o suprafață de 6 hectare, s'a creat un lagăr de pionieri. Cu prilejul plecării copiilor din cămin în tabăra de vară, personalul uzinei le-a dăruit toate instrumentele necesare pentru alcătuirea unei fanfare.

Copiii căminului știu bine de cine sunt ocrotiți. Ei merg deseori în vizită la muncitorii uzinei și îi invită, la rândul lor, pe aceștia să vină la cămin. Copiii iau parte la toate sărbătorile care au loc în uzină.

Aterizând împreună cu Ivan Burmașev la Stalingrad și plecând cu el la căminul de copii, am găsit aci o atmosferă plină de vioiciune și veselie. Cu prilejul zilei de naștere a câtorva dintre copiii căminului, au fost invitați oaspeți și a avut loc un prânz sărbătoresc și un concert. In căminul de copii al Uzinei de Tractoare, ca și în toate celelalte cămine de copii ale țării, există o minunată tradiție, aceea de a se sărbători ziua de naștere a copiilor.

Cu acest prilej se pregătesc prăjituri și multe alte lucruri gustoase pentru eroii zilei. Oaspeții au adus multe daruri frumoase: biciclete, patine, cărți interesante și dulciuri.

Luându-ne rămas bun, unul dintre copii, Ghenea Socov, în vârstă de 12 ani, ne spuse:

— Veți fi în curând la Moscova. Transmiteți din partea noastră, a tuturor, nesfârșite mulțumiri lui Iosif Vissarionovici Stalin, pentru copilăria noastră fericită...

Copiii căminului, care ne-au însoțit până la automobil, s'au oprit la marginea șoselei ce coboară pe deal.

De aici se vedeau luminile strălucitoare ale clădirilor Uzinei de Tractoare. Copiii se uitau cu admirație la grandioasa panoramă a acestui gigant de pe malul Volgei, spunând cu căldură și însuflețire:

— Iată uzina noastră!

Veaceslav Scelgov

CUM SE PREGĂTESC ȘCOLILE PENTRU SFÂRȘITUL ANULUI ȘCOLAR

Școlile din Pitești și Curtea de Argeș duc o muncă stăruitoare pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor de sfârșit de an

În urma eforturilor comune din partea direcției și a întregului colectiv al școlii, sub îndrumarea și cu sprijinul Organizației de Partid, Liceul de fete din Pitești a ajuns la realizări frumoase: o frecvență foarte bună și un nivel ridicat la învățătură. Cadrele didactice din această școală nu numai că-și fac datoria, dar pun suflet în toată munca lor. Străduințile de fiecare zi ale profesoarelor și munca neobosită a directoarei, care supraveghează cu grijă activitatea grupelor de învățătură, cercetează planurile profesorilor și diriginților, asistă la ore, și vizitează elevele acasă, au făcut ca școala să prezinte acum o situație cu adevărat îmbucurătoare.

Aici se muncește cu perseverență și se muncește organizat. Colectivul de muncă creat pe lângă direcție, format din câteva profesoare, sprijină îndeaproape întreaga muncă urmărind diferitele probleme mari și raportând săptămânal conducerii școlii situația. Astfel, există o responsabilă pentru problema frecvenței pe întreaga școală care prin grafice ține evidența atât a frecvenței elevelor pe clase cât și a colectivului didactic administrativ și de serviciu. O altă responsabilă urmărește disciplina elevelor în școală, în internat și în afară de școală, căutând să cunoască bine abaterile și să analizeze cauzele lor aducându-le în discuția consiliului pedagogic. Responsabila pentru curățenie controlează curățenia în internat și în școală și ține săptămânal ședințe cu personalul administrativ și de îngrijire.

Un ajutor însemnat pentru direcție mai ales în această perioadă, îl aduce responsabila cu grupele de învățătură care se îngrijește ca acestea să funcționeze în bune condițiuni, având săli libere la dispoziție. Ea ține o evidență a orelor când sunt programate aceste grupe și controlează activitatea lor.

În acest colectiv a fost numită și o responsabilă pentru coordonarea muncii diriginților care urmărește felul cum se desfășoară orele de activitate educativă, cum se duce munca pentru strângerea legăturilor între părinți și școală și ține o evidență a vizitelor făcute la domiciliul elevelor, îngrijindu-se ca, în această perioadă, să fie în special vizitate elevele rămase în urmă la învățătură.

Alcătuirea acestui colectiv pe lângă direcție a dat posibilitate conducerii școlii să cunoască, în fiecare clipă, situația și să intervină, la timp, cu măsuri de îndreptare atunci când este cazul.

IMBUNĂTĂȚIREA MUNCII E STE URMĂRITĂ DE INTREG COLECTIV UL CLASEI

Printr'o astfel de muncă bine organizată și dusă cu tragere de inimă s'a ajuns ca numărul elevelor cu note sub „5" să fie mic și să scadă pe fiecare zi. S'a dus o muncă stăruitoare pentru educarea elevelor în spiritul moralei proletare, pentru educarea simțului răspunderii și al datoriei. Pe lângă profesoare, diriginți și directoare, clasa, colectivul întreg al clasei se străduește pentru ca elevele slabe la învățătură să promoveze anul, urmărind cu perseverență prin responsabila respectivă ridicarea nivelului la învățătură al celor rămase în urmă.

„Din cele patru eleve cu note sub „5" pe semestrul I — spune responsabila clasei a XI-a B — trei s'au ridicat, primind note din ce în ce mai bune. Numai una singură nu a depus destulă muncă, dar și ea va promova clasa, pentrucă noi o vom ajuta să vadă care este datoria ei, o vom convinge că trebue să învețe".

Agitatoarele U. T. M. sunt un exemplu pentru întreaga clasă. Ele au înțeles că datoria lor este să mobilizeze toate elevele la munca pentru câștigarea bătăliei examenelor, pentru un nivel ridicat la învățătură, și nu admit ca vreuna din ele să se lase mai prejos, să vină nepregătită la școală sau să absenteze. Când o elevă lipsește dela cursuri, responsabila clasei, o agitatoare U.T.M., diriginta sau chiar directoarea merge le ea acasă, pentru a afla cauza și a o ajuta în caz de nevoie. S'a ajuns în felul acesta ca, în ultimul timp, frecvența să fie de sută la sută.

Dar, deși rezultatele obținute până acum sunt îmbucurătoare, întregul colectiv al școlii se străduește pentru obținerea unor realizări și mai mari. Greșelile în muncă sunt aduse la lumină, sunt criticate cu mult curaj, tovărășește, pentru ca ele să poată fi de îndată înlăturate. In ultimul consiliu pedagogic s'a criticat aspru atitudinea greșită a diriginților clasei VI B și a XI B, care nu au venit la ora fixată pentru convorbiri cu părinții, arătându-li-se că aceasta îndepărtează pe părinți de școală și o lipsesc de sprijinul lor atât de prețios și de necesar.

De asemeni, ieșind în evidență faptul că elevele sunt încă supraaglomerate de sarcini, s'au luat măsuri și în această privință.

PEDAGOGIA SOVIETICĂ NE CĂLĂUZEȘTE PAȘII

Problema ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură este privită cu multă atenție de majoritatea profesorilor dela Liceul Mixt din Curtea de Argeș, ceeace a făcut ca, până la 15 Mai, din cei 90 de elevi cu medii sub 5 pe semestrul I să se îndrepte 70. Pentru aceasta însă s'a dus o muncă stăruitoare. Folosind experiența pedagogiei sovietică, studiind metodicele sovietice și prelucrând în consiliile pedagogice articolele din pagina a II-a a „Gazetei Învățământului", diriginții au înțeles că trebue să se apropie de acești elevi, să cunoască bine și în amănunt cauzele pentru care ei se prezintă nesatisfăcător la anumite materii și să-i ajute. Ei arată că experiența școlii sovietice le este cel mai prețios îndreptar în muncă. „Ea ne călăuzește pașii spre învățământul realist științific de care are nevoie Republica noastră". Diriginții dela clasa a VIII-a B știe să se apropie cu tact și înțelegere de fiecare elev în parte. El se îngrijește în mod deosebit de elevii cu sănătatea șubredă, căută să stea de vorbă cu cei retrași și să-i apropie de colectiv, antrenându-i în activitatea entuziastă a acestuia; celor care nu dau destulă atenție pregătirii lecțiilor, le face mai des vizite acasă și îndeamnă pe părinți sau pe gazde să-i supravegheze cu mai multă grijă; pe elevii care muncesc, dar nu obțin rezultate mulțumitoare îi învață să-și pregătească lecțiile și îi dă în grija unui elev bun.

Pentru a urmări mai bine mersul desvoltării elevilor clasei sale, dirigintele își notează într'un caiet datele în legătură cu fiecare dintre ei și măsurile pe care le ia. Răsfoind carnetul cu notări el dă încet filă cu filă, zâmbește sau se arată îngrijorat după cum citește date în legătură cu un elev care s'a îndreptat și lucrează frumos, sau despre unul care mai are încă lipsuri.

Unul dintre elevi este căzut la cinci materii pe semestrul I. Locuește la internat. Dirigintele s'a dus de câteva ori la el pentru a vedea cum își petrece timpul în afara școlii. Odată l-a găsit jucându-se, altădată dormind, lecțiile fiind, bineînțeles, nefăcute încă. A stat de vorbă cu el, l-a învățat cum să-și împartă timpul mai bine și l-a dat în grija a doi elevi buni, din acelaș internat. S'a dus cu el o muncă susținută, atât în școală cât și în internat, profesorii, dirigintele cât și cei doi colegi lucrând în strânsă colaborare. După scurt timp, roadele au început să se arate. Acum elevul s'a ridicat la toate materiile.

DACA IL AJUȚI PE ELEV SA CAPETE INCREDERE IN SINE...

Un alt elev se arăta foarte descurajat. Primea numai note rele și ajunsese, după încheierea primului semestru, să creadă că el nu este capabil să învețe și deci să ceară retragerea din școală. Și acesta a fost ajutat. Dirigintele i-a arătat cum trebue să-și pregătească temele, l-a sfătuit să învețe mai întâi la materiile mai grele, să citească lecțiile tare și să-și noteze, în scris, ideile principale. A fost mai greu până ce elevul a obținut prima notă bună. Această l-a încurajat, l-a făcut să recapete încrederea în sine și, de atunci, a pornit hotărît, cu multă tragere de inimă la muncă: „N'am decât două note mici, dar, lângă ele, altele mari — spune încrezător elevul. Eram convins că nu pot să învăț, dar am văzut că dacă pui mâna pe carte și citești serios nu se poate să nu știi".

CONSILIILE PEDAGOGICE — AJUTOR DE MARE PREȚ PENTRU LICHIDAREA LIPSURILOR IN MUNCĂ

Fiecare consiliu pedagogic înseamnă un pas înainte pe drumul îmbunătățirii muncii didactice și educative, contribuind la înlăturarea lipsurilor și la obținerea unor rezultate cât mai bune. Cu acest prilej cadrele didactice aduc în discuția întregului colectiv al școlii greutățile pe care le întâmpină, pentru a fi analizate și a găsi împreună mijloacele de luptă împotriva lor.

Cu fiecare consiliu pedagogic, munca școlii se întărește, devine mai sigură.

Directorul Liceului de Băieți din Pitești, analizând rapoartele diriginților pe intervalul dela 28 Aprilie la 2 Mai, a constatat cu surprindere că, la clasele XI A, B și C, numărul total al elevilor rămași în urmă este în creștere. De unde, la 15 Aprilie, 36 de elevi aveau note sub „5", iar la 28 Aprilie numai 21, la 12 Mai numărul lor crescuse ajungând la 26. La consiliul pedagogic care a avut loc în după amiaza aceleiași zile, directorul a prezentat situația care a fost un adevărat semnal de alarmă pentru colectivul școlii. Profesorii și-au luat angajamentul să acorde mai multă grijă pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, intensificând munca în grupele de învățătură, în orele de consultații, sau în orele suplimentare, și dând ajutor individual elevilor care au mai multă nevoie de ajutor. Directorul a înțeles că trebue să controleze mai îndeaproape și permanent îndeplinirea sarcinilor.

În aceeași ședință, s'a atras atenția cadrelor didactice asupra necesității de a nota cu regularitate elevii în catalog, pentru ca diriginții să poată cunoaște la timp situația la învățătură a fiecărui elev și să ia măsuri pentru ajutorarea lor. A fost dat ca exemplu negativ, în această privință, profesorul de matematică al clasei a XI-a C, care, lucru și mai grav, este chiar dirigintele acestei clase. Din cei 35 de elevi numai 10 erau notați pe semestrul II, ceeace dovedește o neglijență condamnabilă, împotriva căreia colectivul școlii este hotărît să lupte cu energie.

În consiliile pedagogice profesorii se ajută reciproc, fiind conștienți că greutățile unuia dintre ei îi privesc pe toți, că toți au datoria să contribue la înlăturarea lor.

La Liceul de băeți din Pitești există acest sentiment al datoriei, cadrele didactice sunt pătrunse de necesitatea de a se întrajutora.

Astfel, atunci când în ședință unul din profesori a spus cu desnădejde: „tovarăși sunt disperat: câțiva elevi nu vor să învețe deloc, nu știu ce să mai fac", colectivul a luat în discuție, cu deosebită atenție cazul și și-a luat angajamente concrete în această privință. Directorul și-a propus să stea chiar a doua zi de vorbă cu acei elevi, iar dirigintele să-i viziteze acasă, la gazde, pentru a cunoaște viața lor din afară de școală. O profesoară de aceeași specialitate s'a angajat să-și ajute colegul printr'un schimb de experiență. Au hotărît să asiste reciproc la lecții, pentru a învăța unul dela altul.

La Liceul Mixt din Curtea de Argeș frecvența lasă mult de dorit. Elevii lipsesc dela școală sau fugeau dela ore. Discutându-se situația elevilor care se abat astfel dela disciplina școlară s'au luat măsuri și s'a ajuns la o îmbunătățire deocamdată parțială a situației.

Emilia Manac

Raid anchetă

Acum, în plină campanie de pregătire a sfârșitului de an, școlile de pe întreg cuprinsul țării, urmând îndrumările Partidului și aplicând „Hotărîrea" Ministerului, muncesc cu perseverență pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, în scopul asigurării unui număr cât mai mare de promovați.

In fiecare județ cadrele didactice îndrumate de organizațiile de Partid și de Secțiile de Invățământ locale, au înțeles că asigurarea încheerii cu succes a anului școlar este acum datoria lor cea mai de seamă și nu precupețesc niciun efort pentru îndeplinirea ei.

Planurile de muncă întocmite de profesori, de diriginți și de directori sunt pas cu pas realizate în fapt. Printr'o mai temeinică pregătire a lecțiilor, prin ore de consultații și muncă în grupe de învățătură, elevii sunt ajutați să-și asimileze cunoștințele.

Elevilor rămași în urmă la învățătură li se dă o atenție deosebită. Se vede a proape pretutindeni grija atentă a profesorilor pentru fiecare elev în parte și străduința de a găsi cu orice preț mijlocul prin care să-l ajute. De un real sprijin în această activitate sunt organizațiile de pionieri și U. T. M. și organizațiile de masă, începând cu Sindicatul Salariaților din Invățământ.

In consiliile pedagogice se analizează munca desfășurată în cursul fiecărei săptămâni și se iau măsurile necesare pentru lichidarea deficiențelor.

Publicăm, în cuprinsul acestei pagini, aspecte din munca de pregătire a examenelor la câteva școli din țară.

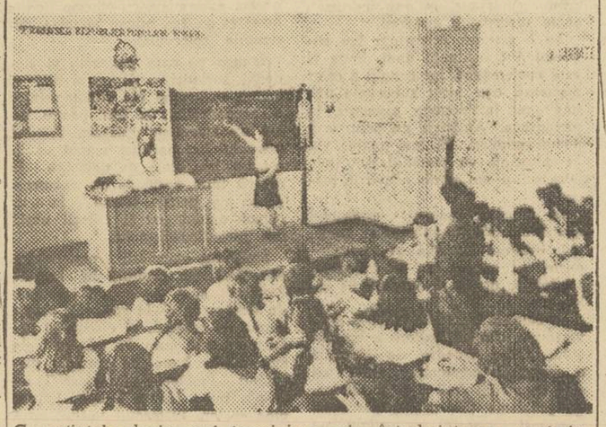

Cunoștințele devin mai temeinice prin întrebuințarea materialului didactic

LA ȘCOALA NR. 8 MIXTĂ (FERENTARI)-BUCUREȘTI S'A IMBUNĂTĂȚIT FRECVENȚA ȘI SITUAȚIA LA INVĂȚĂTURĂ A ELEVILOR

Este ora zece. Suntem în cea de a doua recreație. Curtea școlii forfotește de copii. Sunt mulți, cu sutele.

— Și încă nu sunt toți aici, ne spune unul din tovarășii învățători, care se găsesc în mijlocul copiilor. Observați că, alături de localul din piatră și cărămidă, am construit aceste barăci, din care am făcut săli de clasă.

— Dar, înainte, unde mergea la școală mulțimea asta de copii?

— Unde mergea? Nicăieri. Cine, sub regimurile burghezo-moșierești, se interesa de copiii acestui cartier, dacă merg sau nu la școală? Desigur că nimeni. Regimul nu avea acest interes. Acum puzderia de copii a acestui cartier muncitoresc a început să vină la școală.

ȘCOALĂ CU O BUNĂ FRECVENȚĂ ȘCOLARĂ

Datele statistice privind frecvența școlară ne arată că din cei 688 de înscriși în clasele I-VII, numai 11 elevi nu vin la școală. Frecvența bună se explică, în primul rând, prin dragostea pe care o au muncitorii pentru învățătură, prin munca fără preget dusă de conducerea școlii și de cadrele didactice pentru rezolvarea acestei probleme.

„Căci, spune tov. Vasiliu Gheorghe, directorul acestei școli, au fost și cazuri când am avut serioase greutăți în ce privește aducerea la școală a unor copii. Nu trebue uitat că, în circumscripția noastră școlară, pe lângă muncitorii care lucrează în diferite întreprinderi din Capitală și cu care nu poate fi vorba să avem vreun fel de greutăți, se mai găsesc muncitori zileri și familii care trăesc ca negustori de haine vechi, florărese, etc. Cu unii din copiii acestora a trebuit să luptăm serios până să-i obișnuim cu școala. Perseverența învățătorilor în munca de lămurire a dat însă roade bune în cele mai multe cazuri. Vizitele acasă l-au făcut pe părinți să înțeleagă folosul învățăturii pentru viitorul copiilor lor în Republica noastră Populară. Munca aceasta s'a intensificat și mai mult în această perioadă, pentru a preveni tendința unora dintre copii de a se sustrage unei frecvențe regulate".

PROGRESE IMBUCURĂTOARE

Intreb pe directorul școlii:

— Vă rog să-mi spuneți cum stați cu disciplina școlară. Unde sunt copii mulți este și mai greu de stabilit disciplina și, în plus, se mai pretinde și că „copiii de cartier sunt greu de obișnuit cu ordinea școlii".

— Depinde de măsură în care ne-am însușit ideologia clasei muncitoare și am reușit să înlăturăm din conștiința noastră prejudecățile infiltrate de clasele exploatatoare. La început, e drept, am avut unele cazuri de indisciplină, dar elevii au fost antrenați în muncă, atât aici cât și acasă, și s'au debarasat ușor de unele apucături ale „maidanului". La aceasta au ajutat trei lucruri. Intâi, interesul deosebit al învățătorului față de îndatoririle sale dela clasă. Al doilea legătura strânsă cu familia. Insfârșit, al treilea, rolul colectivului clasei și ocuparea permanentă a copilului. Se înțelege că acest complex de factori a ajutat, pe de o parte, la schimbarea atitudinii copiilor față de școală, iar, pe de altă parte, la creșterea necontenită a nivelului lor la învățătură.

Iată, de pildă, cazul elevului Jean Robert. Era unul din cei mai buclucași. Bun de pumn și slab la învățătură. Astăzi este un elev bun la învățătură, disciplinat și sârguincios.

Rezultatele muncii noastre se pot vedea și din următoarele date statistice. La sfârșitul semestrului I, la clasele V-VII, din 203 elevi frecvenți, 100 erau promovați, iar 103 erau căzuți la două sau mai multe materii. Până la 1 Mai 1950, 57 elevi și-au îmbunătățit situația în mod simțitor.

INȚELEGÂND ȘI URMÂND INDRUMĂRILE DATE DE PARTID, INVĂȚĂTORII SI PROFESORII MUNCESC INTENS PENTRU A REDUCE NUMĂRUL CORIGENȚILOR ȘI REPETENȚILOR

„De situația corigenților și repetenților ne-am ocupat și înainte de „Hotărîrea" Ministerului Invățământului Public, continuă tovarășul director Vasiliu. Dar mai intens și mai organizat am pornit la lucru după publicarea și prelucrarea acestei „Hotărîri". Până la sfârșitul anului nădăjduim să reducem la jumătate numărul elevilor care se mai află în situația de repetenți și corigenți".

Pentru acest lucru, la școala elementară mixtă Nr. 8 din Ferentari s'au organizat grupe de învățătură cu elevii slabi.

Avem astfel 13 grupe de învățătură obligatorii pentru elevii slabi și 31 de grupe de învățătură voluntare, pentru elevii a căror situație școlară nu este amenințată de corigență sau repetență. Grupele de învățătură sunt conduse de către un pionier bun la învățătură și se află sub supravegherea învățătorilor și profesorilor. S'a încercat apoi și un alt sistem, care a dat până acum bune rezultate. In fiecare zi, între orele 11½ și 12½, după terminarea cursurilor, învățătorii rămân la școală și repetă cu elevii slabi părțile mai grele din lecțiile predate în ziua respectivă. Ei le dau și îndrumări mai ample asupra modului cum trebue să rezolve fiecare temă în parte din cele date pentru acasă. Tot zilnic, între orele 7½—8, înainte de începerea cursurilor, învățătorii controlează temele și lecțiile din ziua respectivă și ajută la înțelegerea și rezolvarea lor. Cele mai bune rezultate au fost obținute de învățătorul Ilie Virgil dela clasa III-a A. El a reușit să reducă numărul elevilor slabi, din clasa lui, dela 7 la 1. Rezultate bune au apoi învățătoarele care conduc clasele a II-a paralele: Trifu Aurelia, Lavric Elena și Ene Stela. Munca lor se remarcă printr'o bună și strânsă colaborare, prin schimb de experiență, planificare generală și planuri de lecții bine gândite.

Cea mai grea situație este la clasa VII-a. Până la 1 Mai erau 9 elevi rămași în urmă la învățătură. După 1 Mai 4 din acești elevi și-au îmbunătățit situația. Rămân în acest caz încă cinci elevi cu situația școlară grea, care, raportați la cei 25 de elevi frecvenți, reprezintă un procent destul de însemnat.

Din analiza muncii făcută în cadrul consiliului pedagogic ținut în ziua de 3 Mai a. c., rezultă că dirigintele clasei a VII-a s'a ocupat prea puțin de situația elevilor lui. Tovarășul Iordăchescu Nicolae, diriginte acestei clase, nu organizase nici până la ședința consiliului padagogic din 3 Mai ajutorarea elevilor slabi. Nu organizase schimbul de experiență între profesorii care predau la această clasă, nu controlase planurile de lecție ale acestora, nu organizase niciun fel de consfătuire în care să se discute situația școlară a elevilor din clasa VII-a, nu organizase vizite acasă și nu ținuse legătura cu părinții.

DIRECTORUL SCOLII AJUTĂ ȘI CONTROLEAZĂ MUNCA DIDACTICĂ A PROFESORILOR

Dela 3 până la 16 Mai (dată când s'a ținut ultima ședință a consiliului pedagogic) au trecut două săptămâni, un timp foarte prețios în această etapă școlară. Pregătirea elevilor pentru examenele de sfârșit de an cere o muncă intensă și încordată. Invățătorul și profesorul, acum mai mult decât oricând, caută metode noi de lucru, se concentrează mai serios, observă și învață din munca tovarășilor săi. Iar prilejul cel mai nimerit pentru comunicări de experiență, de observații critice și autocritice sunt tocmai consiliile pedagogice. De aceea este bine ca ședințele acestora să se organizeze mai des, cel puțin odată pe săptămână. Ele trebue să oglindească munca dintre două ședințe. Din critici și discuții să se ajungă la forme noi și adecuate de muncă. Directorul școlii trebue să urmărească întreaga activitate a școlii, în clasă, la ore, la consfătuirile cu părinții pe clasă, la orele de activitate educativă, la orele de consultații și de pregătire a grupelor de învățătură. In felul acesta el își dă seama de clasa care se prezintă mai slab, de materiile la care trebuesc depuse eforturi deosebite.

Școala elementară mixtă Nr. 8 din București are o serie de realizări pe această linie. Ea trebue să-și continue eforturile pentru reducerea numărului de elevi rămași în urmă la învățătură. Invățătorii și profesorii de aici să se intereseze și mai departe de elevii lor. Să-i viziteze mai des acasă, să convoace mai des pe părinți la consfătuiri în care să se discute situația școlară a copiilor lor, să dea îndrumări pedagogice.

Datorită străduinței deosebite pe care cadrele didactice dela această școală, o depun în această etapă de muncă, datorită permanentei îmbunătățiri a muncii lor, fiecare învățător și profesor va putea avea la sfârșitul anului școlar mulțumirea că și-a făcut datoria reușind să promoveze cât mai mulți și mai bine pregătiți elevi și absolvenți.

A. Darie

Planificarea muncii și legătura cu părinții la școlile din Arad

În etapa de pregătire a examenelor, directorii, diriginții, învățătorii și profesorii au datoria de a-și alcătui planuri de lucru, cât mai amănunțite, astfel încât să poată cuprinde și adânci întreaga muncă a școlilor, în vederea încheerii anului în cât mai bune condițiuni.

Așa procedează, de pildă, directorul Liceului de băeți din Arad, Romulus Cioată. El a centralizat planurile tuturor diriginților din școala sa și cunoaște situația fiecărui elev în parte. De asemeni, pe baza rapoartelor înaintate de diriginți, directorul și-a întocmit o evidență a tuturor elevilor rămași în urmă și urmărește evoluția lor în fiecare săptămână.

Cunoscând în amănunțime planurile diriginților, directorul a luat măsuri pentru evitarea suprancărcării elevilor cu sarcini extrașcolare. Astfel, de exemplu, constatând că unii elevi petreceau câteva ore din zi pe terenurile de sport, el a luat, de acord cu organizația U.T.M. din școală și cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport, o serie de măsuri care să îngăduie elevilor să-și ducă în bune condițiuni munca de pregătire a examenelor.

Tovarășul Cioată urmărește îndeaproape și activitatea profesorilor din școala sa. Astfel, el asistă, în fiecare zi, la două sau trei ore de curs și cercetează regulat activitatea grupelor de învățătură pentru elevii rămași în urmă. Controlând planurile de repetiție la diverse materii, el a putut să dea colectivului didactic îndrumări cu privire la îmbunătățirea lor. Planul de repetiție al profesorului care predă limba română la clasa a VI-a, de pildă, era schematic: compoziție, atâtea ore — gramatică, atâtea ore — ortografie, atâtea ore — fără să indice, nicăieri, în jurul căror probleme se va centra materia, ce metode de repetare se vor folosi sau cum își propune profesorul să lucreze cu elevii rămași în urmă.

Directorul a intervenit, arătând profesorului că „planul" lui seamănă mai de grabă a orar decât a plan și i-a cerut să-l refacă.

Nu tot așa procedează tovarășul Vârtaci, directorul Școlii elementare nr. 32 din același oraș, care se mulțumește cu planurile formale pe care i le înaintează învățătorii și profesorii din școala sa. Planul lui, care ar fi trebuit să cuprindă întreaga muncă a școlii, este numai o schemă care totalizează programul de lucru al fiecărei clase.

Coordonarea muncii pe care o duce școala în această etapă — cea mai importantă etapă din activitatea întregului an — este una din condițiile hotărîtoare care asigură încheerea cu succes a anului școlar. De aceea, directorii nu trebue să se mulțumească cu simpla înregistrare a planurilor diriginților și profesorilor, ci au datoria de a-și alcătui un plan amănunțit al propriei lor activități, astfel încât să poată urmări și îndruma fiecare sector de muncă din școală.

CUM TREBUE ȘI CUM NU TREBUE...

Justa întocmire a planurilor de recapitulare a materiei de către profesori este o altă condiție care determină realizarea unui procent cât mai ridicat de elevi promovați. Acest lucru este cunoscut de profesorul care predă limba română la clasa VIII-a B a Liceului de băeți din Arad. El și-a sistematizat materia întregului an, grupând-o în jurul câtorva probleme importante, care îi îngăduie să sintetizeze cunoștințele predate până acum elevilor. Astfel, temele lui de recapitulare se intitulează: „Literatura, armă de luptă pentru pace", „Rolul scriitorilor în construirea socialismului în R. P. R.", „Cum se oglindește prietenia cu U.R.S.S. în literatura noastră", etc.

Acest profesor indică dinainte elevilor capitolele din manual și bibliografia pe care trebue s'o cunoască pentru a studia aceste teme și își alcătuește întrebările pe care le va pune elevilor pentru a controla cunoștințele lor.

In schimb, profesoara care predă pedagogia la Școala pedagogică maghiară și-a întocmit nejust planul de recapitulare, fragmentând materia în loc s'o grupeze în jurul celor mai importante capitole.

Astfel, și-a propus să discute, cu elevele un număr prea mare de probleme, fără să-le grupeze în jurul unor teme centrale, fără să țină seama de totalul orelor care îi rămân până la sfârșitul anului.

O astfel de planificare nu este serioasă, fiind dela sine înțeles, că într'un asemenea caz, oricum s'ar proceda, rezultatul va fi negativ: ori nu se vor recapitula toate problemele, ori se vor recapitula superficial, în goană.

Planurile de recapitulare trebue să fie îndelung gândite de către profesori. Pentru a asigura consolidarea cunoștințelor elevilor, nu ajunge nici simpla înșiruire în plan a tabelei de materii a manualului, după cum nu ajunge nici folosirea mecanică a acelorași forme de recapitulare.

Justa întrebuințare în lecțiile de repetiție a unor metode cât mai variate, prin utilizarea materialului didactic, a materialului atât de viu și de variat pe care-l oferă presa și literatura, vizitele în fabrici, etc. — sunt formele pe care trebue să le întrebuințeze învățătorii și profesorii pentru a face ca orele de recapitulare să-și ajungă cu adevărat scopul.

DIRIGINTA ASISTĂ LA ORELE CELORLALȚI PROFESORI

In perioada pregătirilor pentru încheerea anului școlar, un rol deosebit de important revine diriginților.

Iată, de exemplu, cum procedează Bora Margareta, diriginta clasei a VII-a A dela Școala pedagogică maghiară. Ea și-a notat în plan să asiste la orele de curs ale profesorilor care predau la clasa a cărei dirigintă este. Planul n'a rămas numai pe hârtie. Tovarășa Bora asistă, în adevăr la orele colegelor ei, în special la acele materii la care elevele au note mici, și ia măsurile necesare acolo unde constată lipsuri.

Astfel, de pildă, asistând la orele de științe naturale, materie la care majoritatea elevelor au note între 5 și 6, iar o bună parte chiar 1, 2 și 3, a constatat că profesorul de naturale, Schweitzer Iosif lucrează cu un profesor de tip vechi: se „enervează" în timpul lecției, tipă și intimidează astfel elevele, care își pierd siguranța și nu mai pot da răspunsuri exacte. Iar inexactitățile, fie chiar în exprimare, atrag la acest profesor note foarte scăzute. I s'a întâmplat, de pildă, să noteze cu „3" o elevă care a vorbit despre „brazdele" creerului, în loc să le numească circumvoluțiuni.

Discutând cu profesorul și punând problema atitudinii sale în consiliul pedagogic, diriginta clasei a VII-a A a reușit să obțină o îmbunătățire reală a situației.

Ea se ocupă îndeaproape de eleve și ține o legătură strânsă cu profesorii care predau la această clasă, iar planul ei cuprinde și o serie de măsuri pentru îndrumarea studiului individual al elevelor.

UN DIRIGINTE CARE NU ȘTIE SĂ ASIGURE DISCIPLINA LA CLASEI

Nu tot astfel procedează profesorul Stănescu, dirigintele clasei a V-a a Liceului de băeți. Desi cunoaște îndeaproape situația la învățătură a elevilor din clasa lui dirigintele n'a izbutit să-i convingă pe toți cât de necesar e efortul pentru îndreptarea notelor.

In discuțiile sale cu elevii, el folosește un ton rigid, ținând „dela catedră", discursuri greoaie și formale, care îi lasă indiferenți pe elevi.

Așa, de pildă, a discutat, într'una din orele de activitate educativă, problema comportării nedisciplinate a unor elevi. In loc să pornească dela fapte concrete, care ar fi interesat întreaga clasă și ar fi determinat-o să ia atitudine împotriva acelora care turbură munca de pregătire a examenelor, dirigintele s'a mulțumit să vorbească elevilor despre disciplină „în general", situându-se, dealtfel, pe o poziție cu totul greșită. El a cerut, astfel, elevilor să fie disciplinați pentru a nu „scoate din răbdări" pe profesori, care, a spus el, trebue să facă un efort pentru a se „stăpâni" și a nu le scădea notele la materii pentru motive de indisciplină, „așa cum cere Ministerul".

Dirigintele Stănescu n'a înțeles că asigurarea disciplinei cere alte mijloace decât acelea pe care le întrebuințează el. Dacă își face datoria numai pentru că „așa cere Ministerul", dacă nu este pătruns de însemnătatea sarcinii sale, dacă și-o îndeplinește formal, atunci și elevii vor lua o atitudine formală, așa cum s'a și întâmplat, dealtfel, în clasa lui. Cerând elevilor, după ce și-a terminat discursul despre disciplină, să-și ia angajamente în această privință, ei s'au ridicat și au spus că „vor căuta să meargă pe drumul drept", că „deacum înainte vor fi disciplinați" sau alte asemenea formule fără conținut.

Dealtfel, dirigintele Stănescu nu se străduește să găsească metode de lucru care să îndepărteze greutățile disciplinare ale clasei sale. In planul lui de activitate nu sunt trecute decât orele de funcționare a grupelor de învățătură, data tezelor, etc. — de parcă planul ar fi un mijloc de înregistrare a activității și nu un îndrumător al ei.

Pentru a corespunde sarcinilor de coordonatori ai muncii unei clase, pentru a face ca, în această etapă, elevii să-și încordeze și să-și sporească puterile, diriginții trebue să simtă întreaga răspundere a muncii lor și să și-o îndeplinească în cât mai bune condiții, nu „pentrucă așa se cere".

Datoria diriginților este aceea de a cunoaște situația fiecărui elev în parte și de a lua măsuri pentru ajutorarea lor, ținând o strânsă legătură atât cu profesorii care predau la clasa respectivă cât și cu organizațiile U.T.M. și de pionieri și cu părinții elevilor.

ROADELE LEGĂTURII CU PĂRINȚII

Intărirea legăturii dintre școală și familie capătă acum o însemnătate deosebită, datorită faptului că asigurarea unor condiții favorabile bunei pregătiri a examenelor revine în mare parte și familiei.

Majoritatea școlilor noastre folosind îndrumările organizațiilor de Partid, lucrând în strânsă legătură cu Sindicatul, cu U.T.M. și cu celelalte organizații de masă duc o muncă serioasă și stăruitoare pentru a realiza o colaborare cât mai strânsă cu părinții elevilor.

La Liceul de băeți din Arad, de pildă, pe lângă consfătuirile obișnuite cu părinții, s'au organizat și ore speciale de consultații. Atât direcția școlii cât și diriginții și cadrele didactice stau de vorbă cu părinții, dându-le indicații pentru alcătuirea regimului zilnic de lucru al elevilor și informându-i asupra situației copiilor lor. Un prim rezultat al acestui strâns contact a fost îmbunătățirea frecvenței elevilor.

Cu totul alta este situația la Școala pedagogică de educatoare. Aici, datorită faptului că școala lucrează izolat, legătura cu părinții este mult mai slabă. Adunarea cu părinții, în care trebuia să li se facă cunoscută acestora Hotărîrea Ministerului Invățământului Public cu privire la încheerea anului școlar, a trebuit să fie amânată de două ori. Colectivul didactic anunțase părinții, încă dela începutul anului școlar, că în ultima Duminică a fiecărei luni vor avea loc adunări plenare ale părinților. Cu toate că nici în cursul anului aceste adunări n'au fost prea populate, școala nu s'a gândit să ia măsuri mai serioase pentru mobilizarea părinților.

Și astfel s'a întâmplat că, la adunarea care trebuia să se țină în ultima Duminică a lunii Aprilie — adunare deosebit de însemnată pentru activitatea școlii — n'a venit niciun părinte. Nici după aceea măsurile luate în vederea mobilizării părinților n'au fost mai serioase: amânată pentru Duminica următoare, adunarea n'a întrunit decât un număr de 5 părinți.

Această situație a determinat convocarea unei ședințe a diriginților, în care s'au discutat măsurile ce vor trebui luate pentru îmbunătățirea situației. Dacă cea mai mare parte a diriginților au adus propuneri pentru o mai bună mobilizare a părinților și pentru antrenarea lor în jurul problemelor școlii (de exemplu, vizite la domiciliu, mici expoziții din lucrările elevelor, etc.) una dintre diriginte, tovarășa Nacht, a avut o atitudine cu totul greșită față de problema legăturii cu părinții. „Părinții nu vin la ședințe, orice am face noi", aceasta era părerea ei.

Tovarășa Nacht nu ține seama de faptul că părinții n'au venit la școală tocmai pentrucă nu s'a făcut nimic pentru a-i mobiliza. Porunind de pe poziții negativiste, spunând că eforturile nu folosesc la nimic, tovarășa Nacht nu va reuși niciodată să stabilească o legătură strânsă cu familia. De aceea, se impune să-și revizuiască neapărat atitudinea și să caute metode cât mai variate în munca pe care o duce cu părinții elevelor ei.

Isabela Ioan

CONCLUZII

Din analiza acestor câteva aspecte din munca școlilor rezultă că, în această etapă de pregătire a încheerii anului școlar, se muncește intens, urmând îndrumările Partidului, în spiritul Hotărîrii și al Indrumărilor Ministerului Invățământului Public privitoare la intensificarea activității didactice pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

In general, cadrele didactice se preocupă cu deosebită grijă de îmbunătățirea situației școlare a elevilor lor.

Dar nu pretutindeni lucrurile merg așa cum trebue. Mai sunt încă multe lipsuri atât în organizarea muncii cât și în adâncirea conținutului învățământului. Acolo unde munca de pregătire a încheerii anului școlar are asemenea lipsuri, Secțiunile de Invățământ trebue să-și intensifice activitatea și să ia imediat măsurile necesare. Ele trebue să mobilizeze cadrele didactice pentru a găsi mijloacele cele mai bune care să asigure împlinirea Planului de Stat în sectorul învățământului.

Numai astfel, școala noastră își va realiza sarcinile trasate de Partid și va contribui la formarea cadrelor bine pregătite de care ar nevoie țara noastră în construirea socialismului, în apărarea păcii.

ZIUA PIONIERILOR SOVIETICI

La 23 Mai, s'au împlinit 26 de ani decând organizația de pionieri din Uniunea Sovietică a primit numele marelui Lenin.

Sub conducerea nebiruitului Partid Bolșevic și sub îndrumarea directă și continuă a gloriosului Comsomol leninist-stalinist, organizația de pionieri „V. I. Lenin", a Uniunii Sovietice, realizează cu deplin succes educația comunistă a copiilor sovietici.

Alături de comuniști și de comsomoliști, pionierii sovietici și-au adus necontenit contribuția la măreața operă de construire a socialismului în Țara Sovietelor.

In timpul construcției pașnice, ei au ajutat pe cei vârstnici în muncile agricole, au înfrumusețat orașele și satele sovietice, au îngrijit pădurile Patriei.

In timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, pionierii sovietici au adus mari servicii forțelor armate ale U.R.S.S., atât pe front și pe teritoriul sovietic, făcând legătura între unități, strângând material pentru industria de război, lucrând în spitalele de răniți, etc., cât și în spatele frontului pe pământul vremelnic ocupat de cotropitorii fasciști, participând la mișcarea de partizani. Nenumăratele pilde de abnegație și eroism ale pionierilor sovietici au dovedit, odată mai mult, forța de nebiruit a întregului popor sovietic și hotărîrea lui nesdruncinată de a sdrobi pe oricine ar încerca să-l oprească din drumul spre comunism.

In școală, pionierii sovietici sunt în fruntea luptei pentru însușirea de cunoștințe adânci și temeinice, antrenând pe toți copiii pentru a deveni cadre de nădejde ale Patriei Socialiste, luptători dârzi pentru comunism, pentru pace.

Pionierii din Republica noastră Populară își îndreaptă cu admirație privirile către pionierii sovietici, către minunata lor viață și marile lor realizări. Ei caută, în munca lor, să traducă în fapt lozinca pionierilor sovietici: „Pionierul este un exemplu pentru toți copiii".

Examenul de Stat, un nou pas pe linia aplicării Reformei Învățământului

In Buletinul Oficial Nr. 4 din 17 Ianuarie 1950 s'a publicat „Hotărîrea Consiliului de Miniștri în legătură cu organizarea Examenului de Stat în învățământul superior".

Printr'o circulară a Ministerului Învățământului Public, adresată în luna Aprilie, tuturor universităților și institutelor de învățământ superior, se stabilește în amănunțime modul de desfășurare a acestui examen. Se fixează astfel, că la acest examen se pot prezenta absolvenții institutelor de învățământ superior din seriile 1949 și 1950, care, înainte de a se înscrie la examen (înscrierile se fac anul acesta între 1—10 Iulie) vor trebui să depună la facultatea respectivă o lucrare de diplomă (pentru absolvenții dela facultățile netehnice: chimie, științe naturale, istorie-geografie, filosofie, filologie, psihologie-pedagogie, agricultură, farmacie, medicină generală etc.), sau un proect de diplomă (pentru facultățile cu caracter tehnic). Lucrarea de diplomă trebue să trateze o problemă din materia de specialitate, fie din specialitatea de bază, fie din specialitatea ajutătoare. Unele facultăți și institute au înțeles că absolvenții trebue să prezinte lucrări absolut originale. „Scopul acestor lucrări, după cum precizează instrucțiunile M. I. P. este să demonstreze deprinderea studentului de a rezolva singur probleme legate de specialitatea lui, și măsura în care acesta este capabil să se orienteze în studiul unei probleme, s'o adâncească, s'o desvolte". Este vorba deci de o lucrare care trebue să arate că studentul știe unde să caute și ce să aleagă din materialul bibliografic indicat de profesor pentru tratarea problemei ce și-a ales-o. „Proectul de diplomă are drept scop să sistematizeze și să desvolte cunoștințele teoretice ale studentului, să-i dea posibilitatea să studieze mai aprofundat una din ramurile tehnicii (în funcție de tema prolectului), să desvolte deprinderile studentului de a rezolva singur problemele inginerești și să demonstreze capacitatea candidatului în această direcție". Proectul de diplomă trebue să se bizue pe materialul strâns de student în timpul ultimei practici. De aceea, încă înainte, profesorul trebue să indice studentului subiectul pentru proectul de diplomă, să-i schițeze problemele ce trebuesc urmărite în producție, și să-l ajute să pună în ordine materialul cules. Proectul este așa dar o lucrare mai importantă, care trebue să ajute la rezolvarea problemelor curente ale economiei noastre. Examinarea candidatului în cadrul Examenului de Stat se face din problemele strâns legate de proect. In cazul facultăților și institutelor de învățământ superior netehnice, examinarea candidatului se face din materia de specialitate și din materia ajutătoare. Candidații vor fi examinați și asupra lucrării de diplomă, pentru a se verifica dacă studentul știe să susțină problemele lucrării, dacă lucrarea cuprinde munca lui personală.

Anul acesta, Examenul de Stat este fixat în perioada cuprinsă între 10 și 25 Iulie. Candidații dela facultățile tehnice care vor pregăti proectul abia în cadrul practicii din această vară, vor da Examenul de Stat în sesiunea Februarie 1951. Faptul că absolventul va susține examenul „pe rând", pentru fiecare obiect în altă zi, permite candidatului să aibă răgazul necesar obținerii unor rezultate cât mai bune.

Candidații reușiți la Examenul de Stat obțin diploma de inginer, geolog, jurist, profesor, astronom, etc.

Ea le dă dreptul să intre direct în producție, ca specialiști, fără alte examene ulterioare, (în trecut un licențiat pentru a fi profesor trebuia să mai treacă un examen de capacitate).

Ceeace trebue menționat, în mod deosebit, în legătură cu Examenul de Stat, este faptul că la examen candidatul trebue să facă dovadă că el cunoaște știința legilor de desvoltare a societății, inevitabilitatea prăbușirii capitalismului și construirii socialismului, să facă dovadă că nu e numai un specialist în știința pe care și-a ales-o, ci și un om politic, un participant activ la construirea socialismului în Patria sa, la lupta oamenilor muncii pentru apărarea păcii. De aceea, marxism-leninismul este o materie obligatorie pentru Examenul de Stat dela orice facultate. Un caracter general are și pedagogia pentru candidații care vor să devină profesori.

Instituirea Examenului de Stat este un eveniment important pe linia aplicării Reformei Învățământului. Este de datoria profesorilor și a asistenților să distribue la timp studenților lucrările și proectele de diplomă, să dea lămuriri necesare pentru aicătuirea lucrărilor și pentru pregătirea examenelor. Fiind primul examen de Stat, cadrele didactice au datoria să lămurească, în toate amănuntele, problemele cuprinse în Hotărîrea Consiliului de Miniștri privitoare la Examenul de Stat precum și Instrucțiunile Ministerului Învățământului Public. Sunt facultăți care n'au dat atenția cuvenită Hotărîrii și Instrucțiunilor și care au lăsat să se înțeleagă posibilitatea amânării acestui examen. Antrenate pe această linie, ele au întârziat cu fixarea subiectelor pentru lucrările de diplomă. Este absolut necesar ca în timpul cât a mai rămas facultățile să depună toate sforțările pentru ca examenul să se țină la data fixată de Minister și cu un cât mai mare număr de candidați. Este o datorie pe care ne-o facem față de țară, față de problemele strâns legate de construirea socialismului în Patria noastră.

Grija profesorilor sovietici pentru studenți

Scrisoarea unui student român dela Institutul Economic din Saratov

Sunt student la Institutul Economic din Saratov, unde urmez cursurile Facultății de Planificare Industrială.

Grupul de studenți români din care făceam parte, veniți să studieze în Uniunea Sovietică, avea cunoștințe sumare de limba rusă. Acest fapt îngreuna mult comunicarea cu profesorii și cu studenții sovietici. Situația era cu atât mai dificilă, cu cât, până la sosirea noastră, se scurseseră aproape două luni de zile dela începerea cursurilor.

Prima oră la care am luat parte a fost ora de matematică superioară. Era o oră de seminar a grupei din care fac parte. Se discutau probleme de geometrie analitică. Studenții luau pe rând cuvântul, fiecare lămurind câte o problemă din cele puse în discuție. Noi am asistat, deocamdată ca niște spectatori, deoarece, în primul rând, limba în care se duceau discuțiile nu ne era cunoscută, iar în al doilea rând, noi nu făcusem în țară matematică superioară (majoritatea dintre noi fusesem studenți ai Institutului de Științe Economice și Planificare).

Profesorul a stat de vorbă cu noi, adică ne-a dat câteva probleme, verificând astfel cunoștințele noastre de matematică. Urmarea a fost că, a doua zi, după orele de curs, într'o grupă separată, profesorul a început cu noi matematica dela cele mai elementare chestiuni.

...Asta a fost în Octombrie 1949.

De atunci, timpul a trecut repede; zi de zi ne luptam cu greutățile pe care ni le puneа în față necunoașterea limbii. Este suficient să spun că, în decurs de șase luni, am reușit să ne punem la curent cu matematica superioară, fiind astăzi „la rând" cu ceilalți studenți.

La noi în țară, altădată, acestea se numeau „minuni". Aici însă este un lucru normal. Profesorul a muncit mult cu noi și, la rândul nostru, noi am răspuns la fel. După fiecare oră de curs, reciteam și aprofundam materia în sala de lectură, lămuream chestiunile mai dificile în ore de consultație, rezolvam problemele noi și exercițiile date pentru ora următoare, care niciodată nu erau puține, așa că „minunea" a putut fi înfăptuită.

Aceasta a fost însă una din materiile la care necunoașterea limbei a fost mai puțin simțită.

Problema mai grea a fost la Marxism-Leninism, Economie Politică, Tehnologia Chimiei, etc.

Aici lucrurile au mers altfel. Din lecțiile citite, nu înțelegeam decât o parte, insuficient pentru a face legătura între ideile pe care profesorul le desfășura în expunerea problemei respective. Noi nu vedeam nicio rezolvare. Au văzut-o, însă, profesorii și studenții sovietici.

Scriam în caietele noastre materialul predat în prelegerile profesorului, fie făcând extrase din cărți, fie transcriind notițele pe care acum ni le dictau studenții sovietici. Munca nu a fost prea ușoară, dar, după o săptămână, nu mai constituia o problemă dificilă. Problemele pe care nu le puteam rezolva, le supuneam profesorului respectiv, care le explica, străduindu-se să se facă înțeles și nelăsând problema până ce noi, cu vocabularul nostru redus, nu repetam ceeace explica el. Deși vorbeam rusește în mod foarte original, ne asculta cu multă atenție.

Având un vocabular insuficient pentru a lua cuvântul și a lămuri problemele ce trebuiau discutate, ne știam să ne înscriem la discuții în orele de seminarii. Această reținere n'a durat însă mult. Profesorul care conducea seminarul ne-a dat cuvântul, în una din ore (materialul îl pregătisem, ca și pentru celelalte seminarii, împreună cu el, în orele de consultații). La început, a mers cam greu. Timiditatea de a vorbi în fața atâtor ascultători, într'o limbă pe care nu o posedam decât în parte, era o piedică destul de mare. Profesorul ne-a încurajat însă, rugând pe toți studenții să fie atenți și să corecteze eventualele greșeli de fond pe care le vom face. Aceasta ne-a determinat să desbatem problemele cât mai profund ne permiteau cuvintele pe care le știam, sau pe care le scoseem înainte de lecție. La sfârșit, profesorul ne-a zâmbit... Trecusem acest examen cu bine! Apoi, regulat, fiecare din noi am luat cuvântul. Incet, încet, am cunoscut din ce în ce mai multe cuvinte, care se predau în orele de Marxism și Economie Politică, reușind nu numai să răspundem la probleme, ci să le și localizăm, arătând realitățile actuale dela noi care îi interesau pe studenții sovietici, dornici să cunoască țara noastră și lupta Partidului.

Munca profesorului cu ceilalți studenți este mai ușoară, într'adevăr, în privința limbii, dar străduințele lui nu sunt mai reduse.

La orele de curs, lecțiile se țin conform programei; apoi, catedra respectivă își alcătuește planurile de seminar, pe care le împarte studenților împreună cu bibliografia necesară.

Fiecare student are un caiet de „seminarii", în care răspunde la toate problemele pentru ora respectivă. In afară de acest caiet, el trebue să facă extrase din anumite cărți. Astfel, la Marxism-Leninism de exemplu, se fac extrase din „Manifestul Partidului Comunist", „Ce-i de făcut", „Două tactici", „Materialism și Empiriocriticism", „Anarhism sau Socialism", „Marxismul și chestiunea națională", etc., care sunt **obligatorii** pentru fiecare student. In una din ore, profesorul strânge toate caietele, atât cele în care studenții iau notițe la orele de curs, cât și cele cu extrase, și le citește cu multă atenție. In ora următoare, le înapoiază și abia acum începe munca grea: se discută interpretarea pe care studenții au dat-o problemelor. **Grija de a înlătura greșelile de interpretare este o preocupare continuă a profesorului.** El pune întrebări referitoare la acele probleme care au fost mai confuz interpretate de studenți, își dă seama de felul cum ei le-au înțeles, și le explică apoi pe larg, cu multe amănunte, până când problemele sunt complet stăpânite de toți.

Studenții sunt continuu antrenați în aprofundarea problemelor, prin conferințe organizate de „cercurile" de pe lângă fiecare catedră. Aceste cercuri cuprind întreaga massă de studenți.

Profesorii urmăresc îndeaproape felul cum se pregătesc studenții pentru conferințe, le dau îndrumări și le recomandă material.

La o singură conferință iau cuvântul 6-7 studenți; unul dintre ei este conferențiar, iar ceilalți îl completează așa încât subiectele tratate sunt întotdeauna discutate în profunzime. Auditorii nu sunt însă numai auditori. Ei iau notițe, vin la conferințe cu material citit, pun întrebări și iau parte activă la discuții.

La sfârșitul ședinței, profesorul aduce ultimele completări și lămuriri, arătând lipsurile și analizându-le, cu scopul ca, la viitoarele conferințe, aceste lipsuri să fie înlăturate.

In cinstea celei de a 70-a aniversări a zilei de naștere a tovarășului Stalin, catedra de Marxism a organizat conferințe pentru toți anii de studii: Anii I și II au tratat probleme din Istoria Partidului Comunist (bolșevic) iar ceilalți ani probleme de materialism istoric și dialectic.

Operele tovarășului Stalin au fost discutate cu atenție de toți studenții sovietici. In fiecare zi, după orele de curs, profesorii îndrumau pe studenți, citeau lucrările lor și le îndreptau greșelile, arătându-le lipsurile, așa încât lucrarea fiecărui student a fost o adevărată lecție de marxism, bine pregătită.

Aceste conferințe au ținut două săptămâni, zi de zi, în fiecare după amiază. In Institutul nostru, aceste zile au fost adevărate zile de înaltă sărbătoare a muncii, căci fiecare student ținea să închine zilei de naștere a tovarășului Stalin, conducătorul proletariatului mondial, toată puterea lui de muncă.

La obiectele unde materialul este vast, se fixează colocvii după anumite etape, pentru ca studentul să aibă acest material proaspăt în minte, să fie pregătit zi cu zi. Astfel nu mai trebue decât să repete materia în preajma examenului. Rezultatele acestui mod de pregătire îl oglindesc examenele. In sesiunea de iarnă, din totalul studenților Institutului nostru, 22 la sută au fost notați cu „Otlicino". In notația sovietică nota 5 (otlicino) este cea mai mare.

Noi, studenții români ne-am folosit din plin, cum am spus mai sus, de metodele atât de eficace ale profesorilor sovietici. Mă refer, indeosebi, la Tehnologia Chimiei, unde tovarășul profesor a depus cu noi o muncă titanică.

Datorită faptului că, la sosirea noastră aici, se ținuse o mare parte din lecții, profesorul Alexandr Rafailovici Vicinchin, ne-a predat materia dela început, repetând cu noi și lecțiile pe care le predase înainte. In orele de laborator, atât el cât și laboranta, își îndreptau atenția asupra noastră, discutând cu noi experiențele pe care le făceam. Urmărind literatura de specialitate, ne localiza problemele în mod practic, aplicându-le la țara noastră. Ne-a vorbit astfel, de exemplu, despre noile metode de fabricare a îngrășămintelor chimice, despre problemele puse de industria chimică în țara noastră, despre utilizarea anumitor materii prime, etc.

Discutând istoricul Chimiei sovietice, ne-a legat în mod strâns munca în Chimie de munca clasei muncitoare, ne-a arătat în mod concret prioritatea Chimiei sovietice, asupra celei din statele capitaliste.

In urma acestor eforturi ale profesorului, noi am reușit să ne însușim materia predată, astfel încât examenele ținute la sfârșitul semestrului I au fost încununate de succes. In urma muncii duse de toți profesorii din Institutul nostru, toți studenții români dela Facultatea de Planificare Industrială am reușit să trecem examenele cu oltlicino (foarte bine) și să fim primiți la toate zacioturile (colocviile).

Munca pe care profesorii și studenții sovietici o depun zi de zi pentru adâncirea cât mai temeinică a cunoștințelor, a fost pentru noi toți un stimulent puternic. Urmând exemplul lor, noi am căutat să lichidăm tendințele de delăsare în muncă între sesiunile de examene, și să ne dozăm efortul în tot cursul anului, ca și colegii noștri din Țara Socialismului.

Problema asimilării materialului este problema centrală în Institut. Profesorii sunt preocupați incontinu de rezolvarea ei. In ședințele colectivului de catedră, ei discută și iau măsurile pe care le găsesc cele mai eficace. Astfel, de exemplu, discutând „Problema țărănească" nu ne-am putut lămuri asupra tuturor problemelor. Profesorul nostru, care este șeful catedrei de Marxism-Leninism, a venit la cămin, în camera noastră, pentru a nu ne răpi nouă din timp și ne-a lămurit ceeace ne era neclar. Atitudinea profesorului ne-a impresionat în mod deosebit. Dar am fost surprinși și când, comentând faptul cu colegii sovietici, ei ne-au răspuns că, în timpul când studenții au de pregătit examene grele și drumul la Institut ar constitui un timp mort, profesorii se duc ei la studenți, lămurindu-le problemele neînțelese.

Am căutat să vă împărtășesc câteva din metodele de muncă ale profesorilor sovietici din Institutul nostru.

Noi, studenții români din U.R.S.S. ne folosim din plin de metodele dascălilor sovietici, căutând să învățăm din munca lor, pentru ca să devenim cât mai folositori clasei muncitoare, poporului nostru, ca să răspundem cât mai bine așteptărilor Partidului nostru!

Stan Valerian

Student anul I Institutul Economic Saratov — U.R.S.S.

„Comsomolscaia Pravda" — stegarul luptei tineretului pentru pace și comunism

Ziarul „Comsomolscaia Pravda", organul central al gloriosului Comsomol leninist - stalinist, a împlinit 25 de ani de luptă.

După măreața pildă a „Pravdei" bolșevice, „Comsomolscaia Pravda" a fost tot timpul un propagandist, un agitator și un organizator colectiv al tineretului sovietic. Luptând pentru răspândirea marxism-leninism-stalinismului în rândurile tineretului, arătându-i calea trasată de marele Partid Bolșevic, mobilizându-l și organizându-l pentru îndeplinirea sarcinilor construcției socialiste, „Comsomolscaia Pravda" a antrenat întreg tineretul sovietic în măreața operă de construire a comunismului în Țara Sovietelor.

In timp de pace și în zilele grele ale războiului, „Comsomolscaia Pravda" a fost o adevărată școală zilnică dela care tineretul sovietic învață să lupte pentru viața și viitorul său. Glasul hotărît al milioanelor de tineri răsună de pe această tribună a celui mai înaintat tineret din lume, chemând pe tinerii de pe întreg pământul la luptă dârză pentru pace și pentru un viitor luminos.

Pentru bogata și rodnica sa activitate, „Comsomolscaia Pravda" a primit din partea guvernului sovietic Ordinul „Lenin", iar pentru merite deosebite în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, decorația „Otecestvennaia Voina".

Presa noastră, pășind cu hotărîre pe drumul luminat de presa bolșevică, trimite un fierbinte salut ziarului „Comsomolscaia Pravda" — stegarul luptei tineretului pentru pace și comunism.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri

privind organizarea practicii în producție, a elevilor și studenților

Consiliul de Miniștri în ședința dela 19 Mai 1950.

Văzând referatul tov. ministru al Invățământului Public cu nr. 712 din 16 Mai 1950.

In temeiul art. 72 din Constituția Republicii Populare Române

HOTARAȘTE:

ART. 1. — Practica în producție pentru elevii și studenții Institutiilor de învățământ mediu și superior, se organizează, după normele determinate mai jos:

DISPOZIȚIUNI GENERALE

1. — Practica în producție este o parte organică a procesului de învățământ și are ca sarcină complectarea, întărirea și aplicarea cunoștințelor teoretice primite de studenți în cadrul studierii disciplinelor speciale.

2. — Practica în producție trebue organizată în cele mai bune întreprinderi și instituții din diferitele ramuri ale economiei, în cele mai bune spitale, clinici, farmacii, pe șantierele de construcții, în echipele de cercetări și explorări, în gospodăriile agricole de Stat și în gospodăriile agricole colective, S.M.T., institute de cercetări științifice, etc.

Tablourile de întreprinderile și institutiile admise pentru practica elevilor și studenților se întocmesc de Ministerele, Departamentele, Comitetele și Comisiile de Stat de resort, pentru care instituțiile de învățământ pregătesc cadre.

In cazul când o instituție de învățământ pregătește cadre pentru mai multe Ministere, stabilirea locurilor de practică se face de Ministerul în subordinea căruia se găsește întreprinderea, la cererea Ministerului în cadrul căruia funcționează instituția de învățământ.

3. — In limita posibilităților se vor repartiza fiecărei instituții de învățământ anumite întreprinderi destinate practicii elevilor și studenților, pe cât posibil în apropierea localității unde se află instituția de învățământ respectivă. Această repartizare se va face pentru timp îndelungat, obținându-se astfel atât o legătură strânsă între instituția de învățământ și întreprindere, cât și o continuitate în lucrările de practică. Șantierele de construcții și montaj vor fi repartizate în acelaș scop, pe tot timpul lucrării de construcție și montaj, la anumite instituții de învățământ.

4. — Instituțiile de învățământ mediu și superior vor încheia convenții cu întreprinderile repartizate lor, în care se vor indica termenele de practică și numărul de practicanți. Aceste convenții vor fi aprobate de Ministerele de resort.

5. — Repartizarea elevilor și studenților la întreprinderi, în locurile de practică în producție, se va face pe cât posibil, pe grupe, în funcție de caracterul practicii și de capacitatea de cuprindere a unității productive respective.

Trimiterea la practică a elevilor și studenților, în mod individual, nu se va putea face decât în mod excepțional și numai dacă studentul sau elevul din cauze de forță majoră nu s'a putut prezenta la practică, la timpul indicat.

6. Durata și perioadele de practică în producție sunt indicate pentru fiecare tip de școală, prin planul de învățământ respectiv. Practica poate fi programată și în perioada vacanței de vară.

Programele de practică în producție vor fi întocmite pentru școlile medii tehnice de către Ministerul de resort, iar pentru instituțiile de învățământ superior de către conducerea institutului respectiv.

Aceste programe se vor supune spre aprobare Ministerului Invățământului Public prin Ministerele de resort. Programa de practică în producție va cuprinde eșalonat pe zile, diferitele lucrări și activități, ce trebuesc efectuate de către elevi sau studenți.

7. — Pentru ultima practică (dinaintea diplomei), elevii și studenții vor fi îndrumați, pe cât posibil, la întreprinderile sau instituțiile în care se intenționează plasarea lor după absolvire.

Studenții dela cursurile speciale pentru ingineri de exploatare efectuează practica în producție la sfârșitul studiilor. Normele pentru aceștia se vor stabili ulterior.

CONȚINUTUL ȘI PROGRAMUL PRACTICII

8. In timpul practicii, elevii și studenții lucrează la locul de producție stabilit de programa de practică, care trebue să fie astfel întocmită încât elevul sau studentul să treacă mai întâi succesiv și apoi în ansamblu, prin principalele faze ale procesului de producție, pentru specialitatea în care se pregătește.

In prima practică, elevii și studenții lucrează în sectoare limitate ale producției, trecând pe rând, prin două sau trei locuri de muncă. Elevii și studenții din institutele ce pregătesc cadrele pentru industrie și transporturi, efectuează în această perioadă, pe cât posibil, practica în echipe de reparări și instalațiilor, mașinilor, uneltelor, locomotivelor, etc.

In celelalte perioade de practică în producție, se va cuprinde întregul proces de producție, potrivit specialității și gradului de învățământ al practicantului.

In ultima perioadă de practică, elevii și studenții pregătesc materialul necesar pentru proectul de diplomă sau lucrarea de examen.

9. Pe baza programei de practică aprobată de Ministerul Invățământului Public, în colaborare cu Ministerul de resort, conducerea școlii sau a Institutului respectiv, întocmește în funcție de caracterul locului de practică, un plan de muncă al elevilor și studenților, în cadrul întreprinderii, unde au fost repartizați. Acest plan de muncă se întocmește, de acord cu întreprinderile în cauză, cel mai târziu cu două săptămâni înainte de trimiterea elevilor și studenților la practică.

10.— Studenții și elevii sunt obligați să noteze zilnic activitatea lor, în carnetul de practică și să întocmească la sfârșitul practicii, o dare de seamă despre îndeplinirea programului stabilit. Darea de seamă va fi examinată de delegatul întreprinderii cu conducerea practicii și se trimite la instituția de învățământ respectivă însoțită de un referat amănunțit al acestui delegat.

Profesorul dela specialitatea respectivă verifică carnetul de practică, apreciază darea de seamă și dă note, ținând seama de referatul delegatului pentru practică al întreprinderii. — Obținerea unei aprecieri nesatisfăcătoare sau neprezentarea carnetului și dării de seamă, atrage repetarea practicii în producție.

CONDUCEREA PRACTICII IN PRODUCȚIE

11.— Conducerea generală didactico-metodologică a practicii este efectuată de direcția școlii, pentru învățământul mediu și de rector, director de studii și decan pentru învățământul superior.

12.— Profesorii de specialitate ai școlilor medii tehnice, precum și catedrele respective ale Institutelor de Invățământ superior, participă la alcătuirea planului de practică, la repartizarea elevilor și studenților la locurile de practică și urmăresc munca practicanților.

13.— Intreprinderea va însărcina pe unul din specialiștii săi calificați, cu conducerea generală a practicii. Intreprinderea va asigura conducătorului practicii timpul necesar pentru îndeplinirea sarcinilor primite.

Conducătorul practicii organizează practica elevilor și studenților, îndrumarea lor din punct de vedere tehnic, controlul asupra muncii lor, apreciază dările de seamă și întocmește referatele asupra lor și le asigură condițiile materiale de întreținere (locuință, hrană, etc.).

14.— Indrumarea directă a practicanților în ateliere, secții, etc., revine specialiștilor care lucrează permanent în ele. Fiecărula dintre aceștia i se încredințează un grup de maximum 10 practicanți.

Indrumătorii de practică din ateliere și secții au sarcina îndrumării directe a muncii practicanților, familiarizarea lor cu tehnica, securitatea și ocrotirea muncii, controlarea calității muncii și a notărilor în carnetul de practică.

15.— Conducătorii întreprinderilor și instituțiilor în care fac practică elevii și studenții, sunt răspunzători de pregătirea organizatorică a primirii și repartizării practicanților, de asigurarea condițiilor adecvate de muncă, cazare și hrănire, de alegerea la timp a conducătorului practicii și de organizarea controlului muncii lor.

ASIGURAREA MIJLOACELOR MATERIALE

16.— Intreprinderile vor asigura condițiile necesare pentru cazarea și hrana elevilor și studenților veniți la practică, luând din vreme măsuri în acest scop. — In localitățile unde există cămine sau internate ale Ministerului Invățământului Public, acestea vor putea fi folosite la nevoe, odată cu cele ale întreprinderilor.

17.— Elevii și studenții bursieri vor continua a primi bursele pe timpul duratei practicii. Deasemeni, elevii și studenții bursieri vor primi prin îngrijirea Ministerelor de resort costul călătoriei la locul de practică și înapoi.

18. — In timpul practicii în producție, studenții și elevii vor primi îmbrăcăminte de lucru și protecție, în aceleași condiții ca și salariații premanenți ai întreprinderii.

19.— Personalul didactic din instituțiile de învățământ mediu și superior, care se deplasează pentru conducerea și controlul practicii, va primi dela instituțiile de învățământ respective drepturile legale prevăzute pentru deplasarea în interesul serviciului.

CONDIȚII DE ADMITERE LA PRACTICA ȘI DE PROMOVARE

20.— Elevii și studenții care nu au executat practică în producție prevăzută în planul școlar, nu pot promova în anul următor.

Elevii și studenții, care din motive de forță majoră au fost impiedicați dela efectuarea practicii, o vor efectua în anul următor.

Deasemenea, acei care au obținut calificative nesatisfăcătoare, vor fi obligați a repeta stagiul de practică. Cei ce repetă stagiul de practică nu primesc drepturile prevăzute la art. 17.

DIVERSE

21. — In timpul practicii în producție, elevii și studenții se supun în întregime regulamentului interior al întreprinderii, inclusiv normele de frecvență.

22.— Se recomandă ca elevii și studenții la sfârșitul practicii să fie supuși la un examen de specialitate, la întreprindere pentru obținerea unei calificări (monteur, fochist, etc.).

Art. II.— Ministerele, Departamentele și Comisiile de Stat de resort, se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prevederilor acestei Hotăriri.

NOTE POLITICE EXTERNE

Frontul mondial de luptă al partizanilor păcii crește din zi în zi mai mare, mai puternic, mai de neînvins. El se încheagă din acțiuni concrete, cuprinzând masse din ce în ce mai largi de oameni, din toate țările lumii. Ajunge să privim acțiunile luptei pentru pace întreprinse într'o singură zi, oricare zi, pe tot globul, ca să ne dăm seama că voința de a lupta împotriva războiului crește uriașă, ca un bulgăre rostogolit prin zăpadă dealungul și dealatul lumii, gata să se prăvălească nimicitor peste atâtătorii de război: imperialiștii americani și englezi.

Să luăm de pildă ziua de 24 Mai când scriem aceste rânduri. Ce arată calendarul luptei pentru pace în această zi? Iată:

IN AUSTRIA cei 400 delegați la conferința partizanilor păcii au ales un comitet de 38 membri care are sarcina să organizeze în Austria campania de luptă pentru pace. Fac parte din acest comitet oameni din toate partidele politice, reprezentanți ai organizațiilor de massă, ai cercurilor culturale, științifice, etc. Se pregătește Congresul partizanilor păcii din Austria și pentru ziua de 11 Iunie, la Viena, o mare manifestație pentru pace. Comitetul a cerut tuturor femeilor și bărbaților din Austria să semneze Apelul pentru interzicerea armei atomice.

IN JAPONIA, la Tokio 10.000 de studenți s'au întrunit într'un mare meeting pentru pace, cerând încetarea atâtărilor la război și interzicerea armei atomice. Ei declară că sprijină Apelul dela Stockholm. Profesorii, studenții și funcționarii universității din Tokio au strâns până azi 30.000 de semnături.

IN GERMANIA, la Berlin unde urmează să se întrunească săptămâna ce vine Congresul tinerilor partizani ai păcii, președintele de onoare al acestui congres a fost ales marele savant și luptător pentru cauza păcii, profesorul Frederic Joliot-Curie. Congresul va fi o măreață manifestare pentru pace la care vor participa delegați și din Germania Occidentală.

IN CHINA, Comitetul permanent pentru apărarea păcii a hotărît măsuri pentru extinderea campaniei de semnături pe Apelul dela Stockholm. Nenumărate noui comitete au fost instituite în toată China. Numai la Shangai, în decurs de 15 zile, 400.000 de persoane au semnat Apelul. In orașul Șian, capitala provinciei Shansi, peste 60.000 de persoane au și semnat Apelul.

IN FRANȚA, într'o conferință la Paris, s'a arătat că într'o singură dimineață, la Amiens, șapte membri ai Asociației Franța—U. R. S. S. au strâns 1145 de semnături pe Apelul cerând interzicerea armei atomice. Din cei 42.000 locuitori ai orașului Ivry Sur Seine 55.000 au semnat până la această dată Apelul. Campania de semnături se desfășoară plină de succes în rândurile muncitorilor din portul Marsilia, ale marinarilor și ofițerilor din marina comercială a acestui port, ale personalului din țesătoriile acestui oraș ca și din fabricile și întreprinderile tuturor orașelor Franței. Iată cum sună apelul unui grup de muncitori dela uzinele Renault, printre care se află comuniști, socialiști, membri ai C.S.T.-ului, ai sindicatelor catolice și muncitori neorganizați, apel către personalul uzinei:

Inainte ca locuința, strada, orașul tău să fie distruse, înainte de a-ți căuta mama, soția, copiii tăi printre ruine, pentru ca energia nucleară să fie pusă în serviciul vieții și nu al morții, protestează împotriva celei mai îngrozitoare arme de distrugere, bomba atomică!

Asemenea milioanelor de oameni din întreaga lume, indiferent de rasă, convingeri politice sau religioase, semnează fără șovăire Apelul dela Stockholm pentru interzicerea și punerea în afara legii a armei atomice!

Semnătura ta pe acest Apel, expresia voinței tale pentru pace, va întări rândurile celor care doresc să fie și vor fi auziți!

IN URUGUAY, la Montevideo, cel de al 15-lea Congres al Partidului Comunist a desbătut problemele intensificării luptei pentru pace și independență națională, împotriva imperialismului american, pentru prietenia cu U.R.S.S. și pentru interzicerea armei atomice.

IN EGIPT, după cum anunță ziarul L'Humanite, a semnat Apelul dela Stockholm, președintele Consiliului de Stat, Sanhuri Abd El Razah. El a declarat: Colegii mei din Consiliul de Stat se alătură deasemenea Apelului dela Stockholm. Au mai semnat Apelul Hamed El Alaiby, deputat în Parlamentul egiptean și Anton Malek, vicar-episcopal.

IN CEHOSLOVACIA, numai în primele opt zile ale campaniei pentru strângerea de semnături, Apelul a fost semnat de peste șase milioane de oameni.

IN UNGARIA, la Budapesta, sesiunea Comitetului Executiv al Federației Sindicale Mondiale a adoptat în unanimitate manifestul care chemă pe oamenii muncii din lumea întreagă, pe oamenii muncii din fabrici și instituții, să semneze Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și, prin aceasta să-și exprime voința neclintită de a apăra cauza păcii.

IN FINLANDA, la Helsinki, Comitetul Executiv al Partidului Comunist Finlandez a adoptat o rezoluție în legătură cu raportul deputatei Herta Kuusinen asupra luptei pentru pace, în care se arată că în prezent sarcina principală a partidului este apărarea activă a păcii. Rezoluția partidului cere oamenilor muncii din Finlanda să meargă uniți într'un singur front, în fruntea campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm.

Acestea sunt știri în legătură cu lupta pentru pace în lume, care ne-au parvenit într'o singură zi, ziua de 24 Mai, din câteva țări numai, știri care privesc mai mult campania de strângere de semnături pe Apelul dela Stockholm, într'adevăr cea mai importantă campanie în momentul de față, dar câte alte acțiuni concrete nu s'au desfășurat desigur și în această zi, de către muncitorii din transporturi, de către docheri, de către alți oameni ai muncii hotăriți să împiedice transportul și descărcarea armamentului ucigaș cu care imperialiștii americani vor să fericească Europa, pe mamele și pe copiii din lumea întreagă!

Câte știri nu s'au mai primit în această zi, privind grandioasa operă de construire a comunismului în U.R.S.S. lupta de construire a socialismului în țările de democrație populară și care reprezintă contribuția hotăritoare în lupta pentru pace.

Peste tot, în fruntea luptei pentru pace, se află comuniștii, cei mai hotăriți luptători pentru pacea, libertatea și independența națională a popoarelor. Ei conduc în această luptă sute și sute de milioane de oameni, care fac lagărul păcii, al democrației și socialismului, — în fruntea căruia se află măreața Țară a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică și genialul conducător al întregii omeniri progresiste I. V. Stalin — de neînvins.

A apărut

ISTORIA LITERATURII ROMÂNE

broșura III-a pentru cl. IX — cuprinzând literatura în secolul al XVIII-lea

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 64 | 4 PAGINI 5 LEI | Vineri 23 Iunie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

„Codul Muncii pe care vi-l prezentăm oglindește interesele fundamentale ale clasei muncitoare în domeniul organizării muncii și constitue un factor de bază pentru construirea socialismului în țara noastră".

GHEORGHE APOSTOL

(Din expunerea asupra Legii Codului Muncii)

Cât mai multă grijă față de examenele de admitere la școlile medii

În anul școlar 1950, noi contingente de tineri, fii de muncitori și țărani muncitori, vor intra în anul I (în clasa VIII-a la licee) a școlilor medii de toate categoriile. Datorită grijii pe care Partidul o poartă oamenilor muncii, în țara noastră crește an de an numărul școlilor, crește numărul elevilor, al absolvenților pregătiți pentru a deveni cadre utile în industria, agricultura, comerțul și administrația statului.

În sistemul nostru școlar, învățământul mediu reprezintă una din cele mai de seamă verigi. Aici se pregătesc cadre cu calificare medie care, după absolvire, intră în producție ajutând la construirea socialismului în țara noastră. Aici se formează și viitoarele cadre științifice și inginerești. Mulți din absolvenții școlilor medii vor merge la institute și universități.

Este deci sine înțeles că învățământului mediu îi revine una din cele mai însemnate sarcini în opera de educare și formare a cadrelor noastre de tot felul. De aici și grija deosebită pe care profesorii trebue s'o acorde problemei recrutării elevilor care vor păși pentru prima dată în toamna viitoare pragul acestor școli.

La începutul lunii Iulie (3—10) și la sfârșitul lunii August (11—25) se vor ține examene de admitere la școlile medii. Pentru anul școlar 1950-51 sunt prevăzute cca. 15.000 de locuri pentru clasa VIII-a la licee, 6500 pentru anul I la școlile pedagogice de învățători și învățătoare, 2350 pentru anul I la școlile pedagogice de educatoare, 31.025 pentru anul I la școlile medii tehnice. Vom avea deci în anul I (respectiv clasa VIII-a, la licee) un număr de 54.875 de locuri. La aceste examene vor candida peste 80.000 de absolvenți ai școlilor elementare din anul acesta și, desigur, un număr destul de însemnat din absolvenții de anul trecut. După cum se vede, pentru fiecare loc în anul I (clasa VIII-a licee) candidează la școlile medii un număr aproape dublu de absolvenți de școală elementară. Aceasta, în ipoteza că învățătorii și profesorii dela școlile elementare, pe de o parte, și Secțiunile de Învățământ, pe de altă parte, vor planifica și îndruma pentru fiecare categorie de școală un număr proporțional de candidați.

Experiența anului trecut va trebui să ne ajute în rezolvarea justă a acestei probleme. Așa, de pildă, s'au întâmplat numeroase cazuri când unele categorii de școli aveau o mare afluență de candidați (liceele), în timp ce alte școli (o serie de școli medii tehnice de curând înființate) n'au avut nici măcar un număr de candidați corespunzător locurilor vacante în anul respectiv. De aici o serie întreagă de greutăți. În primul rând, în aceste școli s'au admis elevi care nu corespundeau nivelului cerut de examenul de admitere. Apoi, la unele școli a trebuit să fie primiți elevi care prisoseau altor școli. S'a îngăduit astfel pătrunderea unor elemente necorespunzătoare, îngreunând prin aceasta, desfășurarea normală a programei școlare.

Ceeace s'a întâmplat anul trecut nu trebue să se mai întâmple anul acesta. Secțiunile de Învățământ să se îngrijească din vreme, ca fiecare școală să-și aibă numărul corespunzător de candidați, cunoscând situația reală a absolvenților clasei a VII-a precum și numărul de locuri vacante în anul I (clasa VIII-a) la fiecare școală din județ. Secțiunile de Învățământ vor putea ușor repartiza just candidații necesari diferitelor categorii de școli. Ele vor trebui, deasemenea, să țină seama și de nevoile județelor din apropiere, în deosebi acolo unde numărul absolvenților școlilor elementare depășește cu mult numărul locurilor în anul I (clasa VIII-a) la școlile medii. Acest lucru se impune în mod imperios, dat fiind faptul că examenul de admitere nu constă din aceleași probe pentru toate categoriile de școli.

O a doua problemă importantă în legătură cu examenele de admitere este orientare justă a candidaților. Sunt unele școli care cer candidați înzestrați cu anumite calități. Elevii, de pildă, care urmează școlile pedagogice de învățători și educatoare, vor trebui, pe lângă probele în limba română, matematică și Constituția R.P.R., să treacă și o probă de muzică. Un candidat afon nu va putea deveni un bun învățător pentrucă nu va fi în stare să predea muzica la clasele lui, după cum nu va putea nici să ajute echipele de cor dela căminele culturale. Tot așa elevii care vor să urmeze școlile de artă, cele de cultură fizică și sport sau școlile de construcții (afară de cele de instalații), trebue să dea dovadă de aptitudini corespunzătoare. De aici și caracterul eliminatoriu al probelor de verificare a aptitudinilor (muzică, desen, cultură fizică și sport).

Orientarea justă a absolvenților, în deosebi a absolvenților cu anumite aptitudini, absolut necesare pentru unele școli, poate fi făcută numai de învățătorii și profesorii care au predat la clasele V, VI și VII. Ei sunt aceia care cunosc aceste elemente și este deci de datoria lor să facă diligențele necesare, să-i convingă pe absolvenți (și pe părinții acestora) să se îndrepte spre școlile cele mai potrivite cu aptitudinile lor.

Tot învățătorilor și profesorilor le revine sarcina de a lămuri pe absolvenții școlilor elementare asupra avantajului deosebit de a urma o școală medie tehnică, care îi deschide, pe de o parte, perspectiva de a intra imediat în producție, iar pe de altă parte de a urma o facultate, prin absolvirea căreia poate ajunge un specialist cu calificare superioară.

În sfârșit, învățătorii și profesorii pot ajuta absolvenților de școală elementară să treacă cu succese examenele de admitere, organizând, în cursul lunilor Iulie și August, ore de preparație la matematică, limba română și Constituția R.P.R.

Îndeplinind aceste sarcini, adică orientând absolvenții spre școlile pentru care au mai multe aptitudini, repartizând just candidații (cu ajutorul Secțiunilor de Învățământ) pentru fiecare școală medie din județ sau regiune, și ajutând absolvenților să treacă examenul de admitere la școlile medii (prin organizarea orelor de preparație la obiectele de examinare), învățătorii și profesorii ajută ca industria noastră, agricultura, comerțul, administrația, școala, să primească elemente cât mai bine pregătite care să muncească cu dragoste și cu spor pentru progresul necontenit al vieții noastre economice, sociale și politice. Deaceea, lozinca lor, în această perioadă, trebue să fie: „Cât mai mulți elevi pentru examenele de admitere în școlile medii".

CU PRIVIRE LA MARXISM IN LINGVISTICĂ

MOSCOVA, 20 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul PRAVDA continuă să publice articole sosite la redacție în legătură cu discuția în jurul problemelor lingvisticii sovietice. Marți s'au publicat articolele lui I. Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică" și al profesorului P. Ciornîh „In legătură cu criticarea unor teze ale „noii teorii a limbii".

Transmitem textul complet al articolului lui I. Stalin: „Cu privire la marxism în lingvistică".

Un grup de tovarăși din rândurile tineretului mi-a adresat propunerea de a-mi exprima prin presă părerea în chestiunile lingvisticii, în special în ce privește marxismul în lingvistică. Eu nu sunt lingvist și, desigur, nu pot să satisfac în întregime pe acești tovarăși. Cât privește marxismul în lingvistică, ca și în alte științe sociale, cu aceasta am o legătură directă. Iată dece am consimțit să răspund la o serie de întrebări puse de către tovarăși.

INTREBARE: Este adevărat că limba este o suprastructură a bazei?

Răspuns. Nu, nu este adevărat.

Baza este orânduirea economică a societății într'o etapă dată a desvoltării ei. Suprastructura — sunt concepțiile politice, juridice, religioase, artistice, filosofice ale societății și instituțiile politice, juridice și celelalte, corespunzătoare lor. Orice bază are suprastructura ei corespunzătoare. Baza orânduirii feudale își are suprastructura ei, concepțiile ei politice, juridice și altele, precum și instituțiile ce le corespund; baza capitalistă își are suprastructura ei, cea socialistă pe a ei. Dacă se modifică și se lichidează baza, după ea se modifică și se lichidează suprastructura ei; dacă ia ființă o bază nouă, în urma ei se naște o suprastructură corespunzătoare acesteia.

In această privință, limba se deosebește radical de suprastructură. Să luăm de pildă societatea rusă și limba rusă. In decursul ultimilor treizeci de ani în Rusia a fost lichidată baza veche, capitalistă, și construită o bază nouă, socialistă. Corespunzător cu aceasta, a fost lichidată și suprastructura bazei capitaliste și creată o suprastructură nouă, corespunzătoare bazei socialiste. Prin urmare, au fost înlocuite vechile instituții politice, juridice și altele, cu instituții noi, socialiste. Dar, cu toate acestea, limba rusă a rămas în esență aceeași cum a fost înainte de Revoluția din Octombrie.

Ce s'a schimbat în limba rusă în această perioadă? S'a schimbat într'o anumită măsură compoziția vocabularului limbii ruse, s'a schimbat în sensul că a fost completat cu un însemnat număr de cuvinte și expresii noi, ivite în legătură cu apariția noii producții socialiste, cu apariția statului nou, a noii culturi socialiste, a noii opinii publice, a noii morale, însfârșit, în legătură cu progresul științei și tehnicii; s'a schimbat sensul unei serii de cuvinte și expresii care au căpătat o nouă semnificație; au dispărut din vocabular un anumit număr de cuvinte învechite. In ce privește principalul fond de cuvinte și structura gramaticală a limbii ruse, care constitue temelia limbii, ele, după lichidarea bazei capitaliste, nu numai că nu au fost lichidate și înlocuite printr'un nou principal fond de cuvinte și printr'o nouă structură gramaticală a limbii, ci, dimpotrivă, s'au păstrat în întregime și au rămas fără niciun fel de modificări serioase — s'au păstrat tocmai ca temelie a limbii ruse contemporane.

Mai departe. Baza generează suprastructura dar aceasta nu înseamnă nicidecum că suprastructura nu face decât să reflecte baza, că ea este pasivă, neutră, că are o atitudine indiferentă față de soarta bazei sale, față de soarta claselor, față de caracterul orânduirii. Dimpotrivă, odată apărută, ea devine o forță activă din cele mai mari, ajută activ bazei sale să se formeze și să se consolideze, ia toate măsurile pentru a ajuta noii orânduiri să nimicească și să lichideze vechea bază și vechile clase.

Altfel nici nu poate fi. Tocmai deaceea baza creează suprastructura, pentru ca să-i servească, să-i ajute activ să se formeze și să se consolideze, pentru ca ea să lupte activ pentru lichidarea vechii baze care și-a trăit traiul, și a vechii sale suprastructuri. Ajunge doar ca suprastructura să renunțe la acest rol auxiliar al ei, ajunge doar ca suprastructura să treacă dela poziția de apărare activă a bazei sale pe poziția unei atitudini indiferente față de ea, pe poziția unei atitudini egale față de clase, ca ea să-și piardă calitatea sa și să înceteze de a mai fi suprastructură.

In privința aceasta, limba se deosebește fundamental de suprastructură. Limba nu este generată de cutare sau cutare bază veche sau nouă, în sânul societății date, ci de întreg mersul istoriei societății și al istoriei bazelor dealungul veacurilor. Limba nu este creată de o singură clasă, oricare ar fi ea, ci de întreaga societate, de toate clasele societății, prin eforturile a sute de generații. Ea nu a fost creată pentru satisfacerea nevoilor unei singure clase, oricare ar fi ea, ci ale întregii societăți, ale tuturor claselor societății. Tocmai deaceea, ea a fost creată ca limbă a întregului popor, unică pentru societate și comună pentru toți membrii societății. Deaceea, rolul auxiliar al limbii, ca mijloc de comunicare între oameni, constă nu în a servi o clasă în dauna celorlalte clase, ci în a servi în egală măsură întreaga societate, toate clasele societății. Aceasta explică de altfel faptul că limba poate servi în egală măsură atât orânduirea veche care dispare, cât și orânduirea nouă care se ridică; atât baza veche, cât și pe cea nouă, atât pe exploatatori cât și pe exploatați.

Nu constitue un secret pentru nimeni faptul că limba rusă a servit tot atât de bine capitalismul rus și cultura burgheză rusă înainte de Revoluția din Octombrie, pe cât servește astăzi orânduirea socialistă și cultura socialistă a societății ruse.

Acelaș lucru trebue spus despre limbile ucraineană, bielorusă, uzbecă, cazahă, georgiană, armeană, estonă, letonă, lituană, moldovenească, tătară, azerbaidjană, baschiră, turcmenă și celelalte limbi ale națiunilor sovietice, care au servit tot așa de bine orânduirea veche, burgheză, a acestor națiuni, cum servesc orânduirea nouă, socialistă.

Altfel nici nu poate fi. Limba tocmai pentru aceasta și există, tocmai pentru aceasta a și fost creată, ca să servească societății luate în întregul ei, ca mijloc de comunicare între oameni, ca să fie comună membrilor societății și unică pentru societate, servind în egală măsură pe membrii societății, indiferent de situația lor de clasă. Ajunge ca limba să părăsească această poziție a întregului popor, ajunge ca limba să treacă pe poziția favorizării și sprijinirii unui grup social oarecare, în dauna celorlalte grupuri sociale ale societății, pentru ca ea să-și piardă calitatea, pentru ca să înceteze de a mai fi un mijloc de comunicare între oameni în cadrul societății, pentru ca să se transforme în jargonul unui grup social, să se degradeze și să se condamne la dispariție.

In această privință, limba, deși se deosebește principial de suprastructură, nu se deosebește însă de uneltele de producție, să spunem de mașini, care sunt la fel de indiferente față de clase, ca și limba, și care pot servi în egală măsură atât orânduirea capitalistă, cât și cea socialistă. Mai departe. Suprastructura este produsul unei singure epoci, în cursul căreia trăește și acționează baza economică dată. Deaceea suprastructura nu trăește mult, ea este lichidată și dispare odată cu lichidarea și dispariția bazei date.

Dimpotrivă, limba este produsul unei întregi serii de epoci, în decursul cărora ea se formează, se îmbogățește, se desvoltă și se șlefuiește. Deaceea, limba trăiește incomparabil mai mult decât orice bază și orice suprastructură. Tocmai aceasta explică faptul că nașterea și lichidarea nu numai a unei singure baze și a suprastructurii sale, ci și a mai multor baze și a suprastructurilor corespunzătoare — nu duce, în istorie, la lichidarea limbii date, la lichidarea structurii ei și la nașterea unei limbi noi, cu un nou fond de cuvinte și cu o structură gramaticală nouă.

Dela moartea lui Pușkin au trecut peste o sută de ani. In această perioadă au fost lichidate în Rusia orânduirea feudală, orânduirea capitalistă și a apărut o a treia orânduire, socialistă. Deci, au fost lichidate două baze cu suprastructurile lor și a apărut o bază nouă, socialistă, cu noua sa suprastructură. Insă, dacă luăm de pildă limba rusă, în decursul acestei mari perioade de timp, ea nu a suferit vreo transformare serioasă și limba rusă contemporană se deosebește prea puțin prin structura ei de limba lui Pușkin.

Ce s'a schimbat în acest timp în limba rusă? In acest timp s'a completat în mod serios compoziția vocabularului limbii ruse; au dispărut din vocabular un mare număr de cuvinte învechite; s'a modificat semnificația unui însemnat număr de cuvinte; s'a îmbunătățit structura gramaticală a limbii. In ce privește structura limbii lui Pușkin, cu structura ei gramaticală și cu principalul ei fond de cuvinte, ea s'a păstrat în tot ce are esențial ca temelie a limbii ruse contemporane.

Și aceasta este lesne de înțeles. In adevăr, dece ar fi nevoie ca, după fiecare revoluție, structura existentă a limbii, structura ei gramaticală și principalul ei fond de cuvinte să fie distruse și înlocuite cu altele noi, așa cum se întâmplă deobicei cu suprastructura? Cine are nevoie ca „apă", „pământ", „munte", „pădure", „pește", „om", „a merge", „a face", „a produce", „a face negoț", și așa mai departe, să nu se numească apă, pământ, munte și așa mai departe, ci altfel? Cine are nevoie ca modificarea cuvintelor într'o limbă și combinarea cuvintelor în propoziție să se facă nu după gramatica existentă ci după una cu totul diferită? Ce folos poate aduce revoluției o astfel de răsturnare în limbă? Istoria nu face în general nimic esențial, fără să aibă neapărată nevoie. Se pune întrebarea: la ce ar servi o astfel de răsturnare a limbii, dacă s'a dovedit că limba existentă cu structura ei este în esență pe deplin potrivită pentru a satisface nevoile noii orânduiri? Vechea suprastructură poate și trebuie să fie distrusă și înlocuită cu una nouă, în timp de câțiva ani, pentru a da câmp liber desvoltării forțelor de producție ale societății; dar cum poate fi distrusă limba existentă și construită în locul ei o limbă nouă în timp de câțiva ani, fără să se introducă anarhie în viața socială, fără să se creeze primejdia unei destrămări a societății? Cine în afară de un Don Quijote ar putea să-și pună o asemenea sarcină?

Insfârșit, încă o deosebire radicală între suprastructură și limbă. Suprastructura nu este legată direct de producție, de activitatea productivă a omului. Ea este legată de producție numai indirect, prin intermediul economiei, prin intermediul bazei. Deaceea, suprastructura oglindește schimbările în nivelul desvoltării forțelor de producție, nu dintr'o dată și nu direct, ci după schimbările petrecute în bază, prin răsfrângerea schimbărilor din producție, în schimbările din bază. Aceasta înseamnă că sfera de acțiune a suprastructurii este îngustă și limitată.

Dimpotrivă, limba este legată nemijlocit de activitatea productivă a omului și nu numai de activitatea productivă ci și de oricare altă activitate a omului, în toate sferele muncii sale dela producție la bază, dela bază la suprastructură. Deaceea, limba reflectă schimbările în producție, imediat și nemijlocit, fără să aștepte schimbările în bază. Deaceea sfera de acțiune a limbii, cuprinzând toate domeniile activității omului, este mult mai largă și mai variată decât sfera de acțiune a suprastructurii. Mai mult, ea este aproape nelimitată.

Aceasta și explică în primul rând faptul că limba, mai exact compoziția vocabularului ei, se află într'o schimbare aproape neîntreruptă. Desvoltarea continuă a industriei și agriculturii, a comerțului și transporturilor, a tehnicii și științei, cere limbii completarea vocabularului cu cuvinte și expresii noi, necesare activității lor. Și limba, reflectând nemijlocit aceste nevoi, își completează vocabularul cu cuvinte noi, își perfecționează structura ei gramaticală.

Așa dar:

a) marxistul nu poate să considere limba ca fiind o suprastructură a bazei;

b) a confunda limba cu suprastructura înseamnă a face o serioasă greșală.

(Continuare în pag. 2-a)

Federația Internațională Sindicală a Invățământului în lupta pentru pace

Federația Internațională Sindicală a Invățământului s'a încadrat dela început în lupta tot mai dârză pe care o duc forțele progresiste din întreaga lume, în frunte cu invincibila Uniune Sovietică, pentru a paraliza pregătirile febrile de război pe care le fac imperialiștii.

In acest front uriaș, care se întărește continuu, Federația Internațională Sindicală a Invățământului apără pacea prin școală și educație. Imperialiștii luptă ca, în țările lor, școala și educația să fie puse în slujba războiului rece, a vrajbei între popoare și a distrugerii. Impotriva acestei acțiuni criminale, F.I.S.I., mobilizează pe membrii săi să facă din școală un scut al păcii, un mijloc de înfrățire între popoare, un far luminând drumul omenirii către un progres continuu. Deaceea, F.I.S.I. a trasat ca sarcină organizațiilor sindicale afiliate să înființeze comitete de luptă pentru pace în universități și școli și să extindă la maximum activitatea acestora. Alături de milioanele de muncitori din lumea întreagă, F.I.S.I. și-a dat adeziunea la Apelul Congresului dela Stockholm. Membrii ei au lămurit massele asupra rostului semnării acestui apel.

Sarcina de mare importanță care revine cadrelor didactice, de a apăra pacea prin toate mijloacele de care dispun, a fost din nou subliniată de către Biroul Executiv al F.I.S.I., la 8 Martie, în cadrul Conferinței dela Praga.

Sub imboldul F.I.S.I., învățătorii și profesorii progresiști din țările capitaliste și din colonii întreprind acțiuni din ce în ce mai curajoase împotriva atâtătorilor la un nou război. Astfel, în Franța, profesorii și elevii progresiști duc o campanie hotărîtă contra războiului din Viet. Nam. Elevii Școlii Normale din Blois au scris tuturor deputaților din departamentul lor, iar cei din Arras au scris președintelui Republicii, cerând cu hotărâre să se pună capăt războiului din Viet-Nam și să se interzică arma atomică.

In Japonia, personalul universității din Tokio rezistă măsurilor fasciste de militarizare a instituției lor și protestează cu vehemență contra revocării din învățământ a lui Masamichi Harada, președintele sindicatului de învățământ din Tokio, precum și a altor responsabili sindicali.

In India, organizațiile studenților dau un important sprijin profesorilor în lupta pentru pace.

In Grecia, 3.000 de profesori secundari, îndemnați de Federația Școlilor Secundare din Grecia, au demisionat în bloc, protestând astfel contra salariilor de mizerie care li se plătesc lor, în timp ce sume enorme de bani se cheltuesc pentru a sluji intereselor războinice ale imperialiștilor americani.

Această ofensivă dusă de forțele păcii pe teren școlar în țările capitaliste stârnește furia guvernelor acestora. In Grecia, Iugoslavia, Spania, Franța, Belgia, Germania Occidentală, India, Chili și Statele Unite, cadrele didactice progresiste au de suportat persecuții din ce în ce mai sălbatice din partea guvernelor lor. Sindicatele le apără însă și F.I.S.I. le stă în ajutor.

In Statele Unite, de exemplu, au fost suspendați 8 profesori încadrați în Sindicatul de Invățământ (Teachers Unions), pentru că au refuzat să răspundă unor întrebări care nu erau în legătură cu activitatea lor profesională și pentru că au îndrăznit să apere libertatea, împotriva isteriei șovine a războiului rece. Printre cei suspendați se află A. Lederman și C. Zitron, președintele și secretarul acelui sindicat. F.I.S.I. a trimis o telegramă Ministerului Educației (Board Education) la New-York, protestând cu hotărâre împotriva acestei măsuri abuzive.

Secretariatul F.I.S.I., în numele celor 3 milioane de membri ai acestei organizații, a protestat cu indignare împotriva revocării marelui savant Joliot Curie din funcțiunea de înalt comisar pentru energia atomică și a cerut tuturor sindicatelor de învățământ să răspundă la această măsură samavolnică prin strângerea de milioane și milioane de semnături pentru Apelul Păcii. Efectul acestor măsuri a fost atât de puternic încât profesorul francez care primise ordin să înlocuiască pe Joliot-Curie a răspuns ministrului Delbos trimițându-i o adeziune la Apelul dela Stockholm, semnată de el.

F.I.S.I. a exclus din sânul său pe fasciștii strecurați la conducerea sindicatelor iugoslave, care s'au demascat singuri, neîntreprinzând nicio acțiune pentru apărarea profesorilor întemnițați și prigoniți de călăul Tito, a acelor profesori cinstiți, care au refuzat să devină agenți ai imperialiștilor, păstrându-și convingerile și devotamentul lor față de clasa muncitoare.

F.I.S.I. a trimis o scrisoare Comitetului Mondial al Partizanilor Păcii cerând ocrotirea profesorilor și învățătorilor din țările capitaliste și din colonii care luptă pentru pace în școală sau în afara ei și care, pentru acest motiv, sunt supuși unor persecuții sălbatice din partea guvernelor lor.

Dar F.I.S.I. nu s'a mărginit să apere și să încurajeze numai pe luptătorii pentru pace din învățământ. El a protestat și împotriva arestării tovarășului Fressinet, secretarul Uniunii Internaționale a

(Continuare în pag. 3-a)

Școlile din Iugoslavia sub jugul fasciștilor titoiști

Pe lângă cei trei lachei titoiști: Kardeli, Djilas și Pjade care sugrumă cultura poporului iugoslav, încăput sub jugul călăului Tito, mișună un întreg aparat „cultural" alcătuit din trădători cu vechi state de serviciu, în slujba imperialiștilor anglo-americani. Astfel, în fruntea fiuzicii centrale a bandiților fasciști, se află cunoscutul provocator Punișa Petrovici, care a servit cu fidelitate spionajului american.

Deasemeni în fotoliul de secretar al Federației scriitorilor titoiști se lățăește Branco Sotva, al cărui nume este mai puțin cunoscut ca om de litere, decât pentru activitatea sa trădătoare.

Ce fel de „cultură" ar putea oferi acești lachei fasciști este lesne de înțeles. Acea „cultură" pe care Wall-Streetul o exportă laolaltă cu praf de ouă, chewing-gum și conserve de carne alterată.

Cetățeanul care se plimbă pe străzile Belgradului este uluit de mulțimea reclamelor țipătoare ce vestesc filme „senzaționale" produse în serie la Hollywoodul „comisiei pentru cercetarea activității antiamericane" și pretutindeni, — printre afișele cu gangsteri și femei îmbrăcate sumar — domnește chipul mareșalului-călău Iosef Broz Tito.

Marshallizarea culturii a făcut ca și școlile din Iugoslavia să suporte jugul greu impus de bandiții fasciști. Numirea de profesori fasciști și impunerea de lecții care preamăresc „raiul titoist", merge mână în mână cu instrucția premilitară și cu mobilizarea silită la ședințele „Tineretului popular".

După arestarea profesorilor progresiști, la Universitatea din Belgrad au fost numiți profesori fasciști ca Bosneacovici, criminal de război condamnat și pus apoi în libertate, Draghișo Ivanovici, fost secretar de stat la departamentul marinei pe vremea regelui și alții.

Pentru a-i ține izolați de popor, bandiții titoiști duc studenții, în timpul verii, în diferite lagăre unde, chipurile se presteză „munca voluntară". Dar, în ciuda teroarei, studenții fug din aceste lagăre. De asemeni, în școlile de toate gradele, regimul fascist dela Belgrad se străduește să creeze un *„tito-jugend"* credincios orbește călăilor.

Dar tineretul iugoslav refuză să facă jocul sângeroasei bande de asasini dela Belgrad. Elevii școlilor profesionale din regiunea a cincea din Zagreb au declarat grevă împotriva condițiilor insuportabile de trai. Greva lor a fost condusă de grupul ilegal al comuniștilor și, cu toate că au fost aduse forțe armate, tinerii elevi nu au cedat. Refuzându-li-se satisfacerea revendicărilor, toți elevii și-au dat demisia și au părăsit atelierele de practică. Ca măsură de represiune, gangsterii fascistului Rankovici au început să opereze arestări.

Atuncii elevii au fugit din oraș, ascunzându-se fiecare pe unde a apucat.

★

Inchisorile „Glovniacia"; „Ada Tăgalnia"; „Dinșina Ulița"; „Zabelo"; „Petrovavodinskaia Craspoti"; „Castolet" din Belgrad au devenit locuri de tortură pentru cei mai buni fii ai poporului iugoslav.

La Facultatea Tehnică din Zagreb zeci de studenți au fost ridicați de sângerosii agenți ai U.D.B.-ului; iar la facultățile de Drept, de Științe Economice, din Belgrad, au fost de asemeni efectuate numeroase arestări.

Nicio metodă nu este prea joasnică pentru călăii titoiști; ei procedează fără pic de rușine la bătăi huliganice, cunoscute în instituțiile de învățământ ale celui de al III-lea Reich. Incă cu câtva timp în urmă, când propaganda fasciștilor titoiști mai nega atârnarea Iugoslaviei la carul imperialismului american, agenții titoiști au bătut crunt 5 studenți dela Facultatea de Medicină. In căminul studențesc din piața Victimelor fascismului, din Zagreb, a fost bătut până la sânge studentul Vera Krenieș, fost partizan. La Școala Superioară Tehnică a Universității din Belgrad, peste 60 de studenți comuniști au fost excluși dela cursuri.

Dar cu toată teroarea folosită de agenții fasciști ai lui Tito, voința de luptă a tinerilor comuniști nu poate fi înfrântă.

„Ucideți-mă, spânzurați-mă, eu rămân pe drumul lui Stalin!" — a strigat un student comunist din Zagreb în timp ce era arestat.

Strigătul lui înflăcărat se ridică chemând la luptă mereu mai dârză întregul popor, pentru răsturnarea regimului de cruntă teroare al slugilor dolarizate. Călăii fasciști au înăbușit glasul tânărului luptător aruncându-l în fundul unei temnițe întunecate, dar vorbele sale au pricinuit — fără îndoială — multă neliniște călăilor din „Palatul Alb", care ar trebui să-și amintească de soarta predecesorilor lor intru fascism și crimă.

★

Paralel cu crunta teroare deslănțuită în școlile din Iugoslavia titoistă, fascizarea învățământului se desăvârșește prin încercările de îndobitocire a tineretului iugoslav cu ajutorul materiilor care i se predau. Programa analitică din școlile regimului titoist se așează pe aceeași linie de produse cu marca „made în U.S.A.". Astfel, lecțiile despre „realizările" regimului titoist, despre *construirea*.., „socialismului" cu ajutorul dolarilor, completează „tezele" călăilor cum că „imperialismul s'ar fi consolidat și nu mai are nevoie de războaie", teze care, în fond tind să adoarmă vigilența oamenilor muncii.

Dar elevii și studenții iugoslavi refuză să asculte absurditățile debitate de vătafii titoiști care se află la catedră adăpositi de baionete; ei refuză să serveasca drept carne de tun în războiul pe care îl pregătesc imperialiștii. Astfel, la lecția despre „Frontul popular", predată de profesorul Uralovici, cunoscut trădător titoist au asistat foarte puțini, din cei 2000 de studenți dela Politehnică. De asemeni, la o conferință rostită la Politehnică de un general titoist, cu prilejul Zilei Armatei, din toți studenții n'au participat decât 10.

Impotriva fascizării învățământului se ridică cu vigoare și elevii. Cu prilejul zilei de 1 Mai, elevii liceelor din Bocico, Topoia, Zreninin, Subotița, Vârșeț și din alte localități au răspândit manifeste, ziare și broșuri, care chemau la luptă împotriva regimului fascist al lui Tito-Rankovici.

★

Toate acestea arată că majoritatea cadrelor didactice, a elevilor și a studenților iugoslavi, înfruntând teroarea și armele propagandei titoiste, luptă cu curaj alături de clasa muncitoare și sub conducerea comuniștilor, pentru răsturnarea regimului fascist al clicii de asasini și spioni dela Belgrad.

Z. Florin

Cadrele didactice colaborează activ la munca pentru o recoltă îmbelșugată

Indeplinind Hotărîrea Comitetului Central al Partidului și a Consiliului de Miniștri asupra pregătirii și strânsului recoltei, oamenii muncii din Republica noastră Populară participă cu entuziasm la această campanie, care va asigura un nou avânt al desvoltării țării noastre în drum spre socialism.

Din toate colțurile țării sosesc știri care umplu de bucurie pe fiecare om al muncii. Recolta, care, datorită muncii duse sub conducerea Partidului în cadrul campaniei de însămânțări, și datorită timpului prielnic, promite să fie îmbelșugată, a început să fie culeasă. Gospodăriile Agricole de Stat, Gospodăriile Agricole Colective, Stațiunile de Mașini și Tractoare și întreaga țărănime muncitoare lucrează cu râvnă, în vederea strângerii recoltei în cele mai bune condițiuni, fără nicio pierdere, pentru a da țării produsele agricole de care are nevoie. Se fac ultimele pregătiri pentru a se asigura succesul strângerii recoltei și colectărilor.

Muncitorii dela orașe dau un puternic sprijin țărănimii muncitoare, în această muncă. Muncitorii fabricii „Năvodul" din Galați s'au angajat să dea 3000 de kg. sfoară pentru seceriș, peste programul de producție. Muncitorii fabricilor din Timișoara și din multe alte fabrici și uzine ale țării au organizat echipe mobile pentru repararea uneltelor agricole ale țăranilor muncitori.

Cadrele noastre didactice participă și ele în mod activ la această bătălie pentru o recoltă îmbelșugată. Invățătorii și profesorii dela sate sunt un sprijin temeinic al organizațiilor de Partid și al Comitetelor Provizorii în mobilizarea țărănimii muncitoare și în organizarea campaniei de strângere a recoltei și de colectări. Hotărîrea Partidului și a Guvernului a fost prelucrată, începând dela colectivele Secțiunilor de Invățământ până la colectivele didactice din școli și la adunările părinților. Cadrele didactice duc muncă de lămurire atât în școală, cât și în afara ei, dela om la om și din casă în casă. Invățătorul Neșlianu, din comuna Moara-Săracă-Ilfov, învățătorul Dinulescu, din comuna Găneasa-Ilfov, învățătorul David Karoly din com. Zizin, jud. Brașov și mulți alții au organizat discuții la cooperative și la căminele culturale în legătură cu sarcinile strângerii recoltei. Invățătorii Stănescu, din comuna Budești, și Chipede, din comuna Șoldanu-Ilfov, au organizat o intensă agitație vizuală, așezând pe stâlpii din sat lozinci mobilizatoare ca: „Ai strâns la timp, ai câștigat", „Noi luptăm pentru pace îndeplinind la timp planul de colectări" etc.

O muncă frumoasă s'a dus în legătură cu organizarea arîilor de treeriș. Invățătorii au lucrat la amenajarea unor umbrare unde în timpul odihnei, vor citi țăranilor muncitori articole și broșuri, ducând muncă de lămurire în privința colectărilor.

Invățătorii din plasa Ghergani au format 7 echipe de lucru pentru stabilirea cotelor de colectare, muncă de răspundere dusă în spiritul neîmpăcatei lupte de clasă.

Toate aceste succese trebue desvoltate. Metodele folosite de școlile fruntașe trebue aplicate de toți învățătorii noștri. Pentru deplina reușită a bătăliei recoltării și colectărilor, cadrele didactice trebue să ducă o intensă muncă de lămurire asupra importanței strângerii unei recolte îmbelșugate — contribuție la lupta pentru pace și bunăstare — trebue să combată cu hotărîre svonurile în privința cotelor de colectare, să organizeze temeinic munca de agitație în sat, la căminele culturale și pe arii, ținându-și mereu trează vigilența, pentru a demasca fără întârziere uneltirile chiaburilor.

In felul acesta, prin reușita acestei campanii, învățătorii noștri vor contribui la câștigarea unei noi victorii în drumul țării noastre spre socialism.

CU PRIVIRE LA MARXISM IN LINGVISTICA

INTREBARE: Este adevărat că limba a avut întotdeauna şi continuă să aibă un caracter de clasă, că nu există o limbă a întregului popor, o limbă fără caracter de clasă, comună şi unică pentru societate?

(Urmare din pag. 1-a)

Răspuns. Nu, nu este adevărat.

Nu este greu de înţeles că într'o societate unde nu există clase, nici vorbă nu poate fi de o limbă de clasă. Orânduirea gentilică a comunei primitive nu cunoştea clasele, prin urmare, acolo nici nu putea exista o limbă de clasă — acolo limba era comună, unică pentru întreaga colectivitate. Obiecţiunea că prin clasă trebue să se înţeleagă orice colectivitate umană, între care şi colectivitatea comunei primitive, reprezintă nu o obiecţiune, ci un joc de cuvinte care nici nu merită să fie combătut.

In ce priveşte desvoltarea dela limbile gentilice la limbile triburilor, dela limbile triburilor la limbile popoarelor şi dela limbile popoarelor la limbile naţionale, pretutindeni, în toate etapele de desvoltare, limba ca mijloc de comunicare între oameni în societate a fost comună şi unică pentru societate, servind în egală măsură pe membrii societăţii, indiferent de situaţia lor socială.

In cazul de faţă, am în vedere nu imperiile din perioada sclavagistă şi a evului mediu, să spunem imperiul lui Cyrus şi Alexandru cel Mare sau imperiul lui Caesar sau Carol cel Mare, care nu aveau o bază economică proprie şi care reprezentau uniuni militaro-administrative vremelnice şi netrainice. Aceste imperii nu numai că nu aveau, dar nici nu puteau avea o limbă unică pentru întreg imperiul şi înţeleasă de toţi locuitorii imperiului. Aceste imperii reprezentau un conglomerat de triburi şi popoare care îşi trăiau viaţa proprie şi aveau fiecare limba lor. Prin urmare, am în vedere nu aceste imperii şi altele asemănătoare lor, ci acele triburi şi popoare care făceau parte din imperii, aveau o bază economică proprie şi o limbă formată din timpuri străvechi. Istoria spune că la aceste triburi şi popoare limbile nu aveau un caracter de clasă ci erau ale întregului popor, comune pentru fiecare trib şi popor şi înţelese de ele.

Desigur, pe lângă ele existau dialecte, graiuri locale, dar limba unică şi comună a tribului sau poporului prevala asupra lor subordonându-şi-le.

Mai târziu, odată cu apariţia capitalismului, cu lichidarea fărâmiţării feudale şi crearea unei pieţe naţionale, popoarele s'au desvoltat, devenind naţiuni, iar limbile popoarelor, limbi naţionale. Istoria spune că limbile naţionale nu au un caracter de clasă ci sunt limbi ale întregului popor, comune pentru membrii naţiunilor şi unice pentru naţiune.

Am arătat mai sus că limba, ca mijloc de comunicare între oameni în societate serveşte în egală măsură toate clasele societăţii şi manifestă din acest punct de vedere un fel de indiferenţă faţă de clase. Dar oamenii, diferitele grupuri sociale, clasele, sunt departe de a fi indiferente faţă de limbă. Ele se străduesc să folosească limba în interesul lor, să-i impună vocabularul lor specific, termenii lor specifici, expresiile lor specifice. In această privinţă, se disting mai ales păturile de sus ale claselor avute, care s'au rupt de popor şi care îl urăsc: aristocraţia nobiliară, păturile superioare ale burgheziei. Se creează dialecte „de clasă", jargoane, „limbi" de salon. Adesea, în literatură, aceste dialecte şi jargoane sunt calificate în mod greşit ca limbi: „limba nobiliară", „limba burgheză", în opoziţie cu „limba proletară", „limba ţărănească". Pornind de aici, oricât ar părea de straniu, unii din tovarăşii noştri au ajuns la concluzia că limba naţională este o ficţiune, că, în mod real, există doar limbi de clasă.

Eu cred că nu există nimic mai greşit decât o asemenea concluzie. Pot fi oare considerate aceste dialecte şi jargoane ca limbi? Fără îndoială că nu se poate. Nu se poate, în primul rând, pentrucă aceste dialecte şi jargoane nu au o structură gramaticală proprie şi un fond propriu de cuvinte — ele le iau din limba naţională. Nu se poate, în al doilea rând, pentrucă dialectele şi jargoanele au o sferă de circulaţie îngustă printre membrii vârfurilor uneia sau alteia dintre clase şi sunt cu totul improprii ca mijloc de comunicare între oameni, pentru societate, luată în întregul ei. Atunci, ce reprezintă ele? Ele reprezintă: o adunătură de cuvinte specifice care oglindesc gusturile specifice ale aristocraţiei sau ale vârfurilor burgheziei; un anumit număr de expresii şi întorsături de fraze care se deosebesc prin rafinament şi galanterie şi sunt libere de expresiile „grosolane" şi de întorsăturile limbii naţionale; în sfârşit un număr oarecare de cuvinte străine. Şi totuşi, esenţialul, adică majoritatea covârşitoare a cuvintelor şi structura gramaticală sunt luate din limba naţională, din limba întregului popor. Prin urmare, dialectele şi jargoanele reprezintă ramificaţii ale limbii naţionale a întregului popor, sunt lipsite de orice independenţă lingvistică şi sortite să vegeteze.

A crede că dialectele şi jargoanele pot să se desvolte devenind limbi de sine stătătoare, capabile să înlăture şi să înlocuiască limba naţională, înseamnă a pierde perspectiva istorică şi a părăsi poziţiile marxismului.

Unii se referă la Marx, citează un pasaj din articolul său „Sfântul Max", unde se spune că burghezul are „o limbă a sa", că această limbă „este un produs al burgheziei", că ea este pătrunsă de spiritul mercantilismului şi al cumpărării-vânzării. Cu acest citat unii tovarăşi vor să dovedească că Marx ar fi recunoscut caracterul „de clasă" al limbii, că el ar fi negat existenţa unei limbi naţionale unice. Dacă aceşti tovarăşi ar avea o atitudine obiectivă faţă de această chestiune, ar trebui să folosească şi un alt citat din acelaş articol, „Sfântul Max", unde Marx, referindu-se la problema căilor de formare a limbii naţionale, unice, vorbeşte despre „concentrarea dialectelor într'o limbă naţională unică, condiţionată de concentrarea economică şi politică".

Prin urmare, Marx recunoştea necesitatea unei limbi naţionale *unice* ca o formă superioară căreia îi sunt subordonate dialectele ca forme inferioare.

In acest caz, ce poate reprezenta limba burghezului, care, după spusele lui Marx, „este un produs al burgheziei". O considera oare Marx o limbă la fel cu limba naţională, cu o structură lingvistică specifică? Putea el să o considere ca o astfel de limbă? Bineînţeles că nu! Marx a vrut pur şi simplu să spună că burghezii au spurcat limba naţională unică prin lexicul lor mercantil, că deci burghezii au jargonul lor mercantilist.

Reiese că aceşti tovarăşi au denaturat poziţia lui Marx. Şi au denaturat-o, deoarece, l-au citat pe Marx nu ca marxişti, ci ca nişte tipicari, fără să pătrundă esenţa problemei.

Unii se referă la Engels, citează din broşura „Situaţia clasei muncitoare din Anglia" cuvintele lui Engels, care arată că „...clasa muncitoare engleză a devenit în cursul timpurilor un popor cu totul diferit de burghezia engleză", că „muncitorii vorbesc alt dialect, au alte idei şi concepţii, alte moravuri şi principii morale, altă religie şi politică decât burghezia". Pe baza acestui citat, unii tovarăşi trag concluzia că Engels nega necesitatea unei limbi naţionale a întregului popor, că el recunoştea deci caracterul „de clasă" al limbii. Este adevărat că Engels vorbeşte aici nu despre limbă, ci despre dialect, înţelegând pe deplin că dialectul, ca ramificaţie a limbii naţionale, nu poate înlocui limba naţională. Dar acestor tovarăşi, pe semne, nu le este pe plac existenţa deosebirii dintre limbă şi dialect...

Este evident că acest citat e pus nelalocul său, deoarece Engels vorbeşte în cazul de faţă nu despre „limbile de clasă", ci, în primul rând, despre ideile, concepţiile, moravurile, principiile morale, religia şi politica de clasă. Este absolut just că ideile, concepţiile, moravurile, principiile morale, religia şi politica burghezilor şi proletarilor sunt diametral opuse. Dar ce caută aici limba naţională sau „caracterul de clasă" al limbii? Oare existenţa contradicţiilor de clasă în societate poate servi ca un argument în favoarea „caracterului de clasă" al limbii sau împotriva necesităţii unei limbi naţionale unice? Marxismul spune că comunitatea de limbă este una din cele mai importante caracteristici ale naţiunii, ştiind prea bine că în cazul de faţă că înlăuntrul naţiunii există contradicţii de clasă. Recunosc tovarăşii pomeniţi această teză marxistă?

Unii se referă la Lafargue, arătând că, în broşura sa „Limbă şi revoluţie", Lafargue recunoaşte „caracterul de clasă" al limbii, că el ar nega necesitatea unei limbi naţionale, a întregului popor. Aceasta nu este adevărat. Lafargue vorbeşte în adevăr despre „limba nobiliară" sau „aristocrată" şi despre „jargoanele" diferitelor pături ale societăţii. Dar aceşti tovarăşi uită că Lafargue nepreocupându-se de problema deosebirii dintre limbă şi jargon şi numind dialectele când „vorbire artificială", când „jargon" — declară precis în broşura sa că „vorbirea artificială, prin care se deosebeşte aristocraţia..., s'a desprins de limba întregului popor pe care o vorbea atât burghezul cât şi meseriaşul, atât oraşul cât şi satul".

Prin urmare, Lafargue recunoaşte existenţa şi necesitatea unei limbi a întregului popor, înţelegând pe deplin caracterul subordonat şi dependenţa „limbii aristocratice" şi a altor dialecte şi jargoane faţă de limba întregului popor.

Reiese că această referire la Lafargue nimereşte alături de ţintă.

Unii invocă faptul că în Anglia într'o vreme feudalii englezi „timp de secole" au vorbit limba franceză, în timp ce poporul englez vorbea limba engleză, că această împrejurare ar constitui un argument în favoarea „caracterului de clasă" al limbii şi împotriva necesităţii unei limbi a întregului popor. Dar acesta nu este un argument, ci o anecdotă. In primul rând, nu toţi feudalii vorbeau în acea vreme limba franceză ci o neînsemnată parte, vârfurile feudalilor englezi dela curtea regelui şi din comitate. In al doilea rând, ei nu vorbeau o „limbă de clasă", ci obişnuita limbă franceză a întregului popor. In al treilea rând, după cum se ştie, această folosire de paradă a limbii franceze a dispărut apoi fără urmă, făcând loc limbii engleze a întregului popor. Cred aceşti tovarăşi că feudalii englezi şi poporul englez se înţelegeau „timp de secole" între ei prin interpreţi, că feudalii englezi nu se foloseau de limba engleză, că nu exista pe atunci o limbă engleză a întregului popor, că limba franceză reprezenta pe atunci în Anglia ceva mai mult decât o limbă de salon cu circulaţie doar în cercul îngust al vârfurilor aristocraţiei engleze? Cum se poate ca pe temeiul unor astfel de „argumente" anecdotice să se nege existenţa şi necesitatea unei limbi a întregului popor?

A fost o vreme când aristocraţii ruşi făceau de asemenea paradă cu limba franceză la curtea ţarului şi în saloane. Ei se umflau în pene pentrucă vorbind ruseşte bâlbâiau pe franţuzeşte, pentrucă ştiau să vorbească ruseşte doar cu accent franţuzesc. Inseamnă aceasta că în Rusia nu exista pe atunci o limbă rusă a întregului popor? Că limba întregului popor era atunci o ficţiune, iar „limbile de clasă" — o realitate?

Tovarăşii noştri fac, în cazul de faţă, cel puţin două greşeli.

Prima greşală este că ei confundă limba cu suprastructura. Ei cred că, dacă suprastructura are un caracter de clasă, atunci nici limba nu trebue să fie a întregului popor ci o limbă de clasă. Dar am arătat mai sus că limba şi suprastructura reprezintă două noţiuni diferite, că un marxist nu le poate confunda.

A doua greşală este că aceşti tovarăşi concep antagonismul dintre interesele burgheziei şi ale proletariatului, lupta de clasă înverşunată dintre ele, ca o destrămare a societăţii, ca o rupere a oricăror legături între clasele duşmane. Ei consideră că întrucât societatea s'a destrămat şi nu mai există o societate unică ci există doar clase, nu mai este nevoie nici de o limbă unică pentru societate, nu mai este nevoie de o limbă naţională. Ce mai rămâne dacă societatea s'a destrămat şi nu mai există o limbă naţională, o limbă a întregului popor? Rămân clasele şi „limbile de clasă". Se înţelege că fiecare „limbă de clasă" va avea gramatica ei „de clasă" — gramatica „proletară", gramatica „burgheză". Este adevărat că astfel de gramatici nu există în realitate, dar aceasta nu-i turbură pe aceşti tovarăşi; ei cred că astfel de gramatici vor apărea.

La noi au existat într'un timp „marxişti" care susţineau că căile ferate rămase în ţara noastră după Revoluţia din Octombrie sunt burgheze şi că nu ne şade bine nouă marxiştilor să le folosim, că trebue să le distrugem şi să construim alte căi ferate „proletare". Pentru aceasta, ei au căpătat porecla de „troglodiţi"...

Se înţelege că o asemenea concepţie primitiv-anarhică asupra societăţii, claselor şi limbii nu are nimic comun cu marxismul. Dar fără îndoială că această concepţie există şi dăinuie în capetele unora dintre tovarăşii noştri care s'au încurcat în aceste chestiuni.

Desigur nu este just că, din cauza existenţei unei înverşunate lupte de clasă, societatea s'ar fi scindat în clase, care, din punct de vedere economic, nu mai sunt legate una de alta într'o singură societate. Dimpotrivă. Atât timp cât există capitalismul, burghezii şi proletarii vor fi legaţi între ei prin toate firele economiei ca părţi ale unei societăţi capitaliste unice. Burghezii nu pot să trăiască şi să se îmbogăţească fără să aibă la dispoziţia lor muncitori salariaţi, proletarii nu-şi pot continua existenţa fără să se angajeze la capitalişti. Incetarea oricăror legături economice între ei înseamnă încetarea oricărei producţii, iar încetarea oricărei producţii duce la pieirea societăţii, la pieirea claselor înseşi. Se înţelege că nicio clasă nu va dori să se condamne la pieire. Deaceea, lupta de clasă, oricât ar fi de ascuţită, nu poate să ducă la destrămarea societăţii. Numai ignoranţa în problemele marxismului şi completa neînţelegere a naturii limbii pot sugera unora dintre tovarăşii noştri basmul destrămării societăţii, al limbilor „de clasă", al gramaticilor „de clasă".

Unii se referă apoi la Lenin şi amintesc că Lenin recunoştea existenţa a două culturi în condiţiile capitalismului, cea burgheză şi cea proletară; că lozinca culturii naţionale în condiţiile capitalismului, este o lozincă naţionalistă. Toate acestea sunt adevărate şi Lenin are absolută dreptate în această privinţă. Dar ce caută aici „caracterul de clasă" al limbii?

Referindu-se la cuvintele lui Lenin despre cele două culturi în condiţiile capitalismului, aceşti tovarăşi, după cum se vede, vor să sugereze cititorului ideea că din moment ce există două culturi în societate, cea burgheză şi cea proletară, trebuie să existe şi două limbi, deoarece limba este legată de cultură — prin urmare, Lenin neagă necesitatea unei limbi naţionale unice, prin urmare Lenin recunoaşte existenţa limbilor „de clasă". Greşala acestor tovarăşi, în cazul de faţă, este că ei identifică şi confundă limba cu cultura. Dar limba şi cultura sunt două lucruri diferite. Cultura poate fi şi burgheză şi socialistă, în timp ce limba, ca mijloc de comunicare, este totdeauna limba întregului popor şi ea poate servi atât cultura burgheză cât şi pe cea socialistă. Nu este oare fapt că limbile rusă, ucraineană, uzbecă, servesc astăzi cultura socialistă a acestor naţiuni la fel de bine cum serveau înainte de Revoluţia din Octombrie culturile lor burgheze? Urmează că aceşti tovarăşi se înşeală profund când susţin că existenţa a două culturi diferite duce la formarea a două limbi diferite şi la negarea necesităţii unei limbi unice.

Vorbind despre cele două culturi, Lenin pornea tocmai dela teza că existenţa a două culturi nu poate să ducă la negarea unei limbi unice şi la formarea a două limbi, că limba trebue să fie unică. Când bundiştii au început să-l învinuiască pe Lenin că el neagă necesitatea unei limbi naţionale şi consideră cultura ca „nenaţională", Lenin, după cum se ştie, a protestat vehement împotriva acestei afirmaţii, declarând că el luptă împotriva culturii burgheze şi nu împotriva limbii naţionale, a cărei necesitate o consideră indiscutabilă. Este curios că unii dintre tovarăşii noştri se târăsc pe urmele bundiştilor.

In ceeace priveşte limba unică, a cărei necesitate ar fi fost chipurile negată de Lenin, ar trebui ascultate următoarele cuvinte ale lui Lenin:

„Limba este mijlocul cel mai important de comunicare între oameni; unitatea limbii şi desvoltarea ei nestânjenită este una din condiţiile cele mai importante ale unui comerţ cu adevărat liber şi pe scară largă, corespunzător capitalismului contemporan, unei libere şi largi grupări a populaţiei pe diferitele clase".

Reiese că stimaţii tovarăşi au denaturat vederile lui Lenin.

Unii se referă în sfârşit la Stalin. Ei recurg la citatul din Stalin că „burghezia şi partidele ei naţionaliste au fost şi rămân în această perioadă principala forţă conducătoare a unor astfel de naţiuni". Toate acestea sunt adevărate. Burghezia şi partidul ei naţionalist conduc în adevăr cultura burgheză, după cum proletariatul şi partidul său internaţionalist conduc cultura proletară. Dar ce caută aici „caracterul de clasă" al limbii? Oare aceşti tovarăşi nu ştiu că limba naţională este o formă a culturii naţionale, că limba naţională poate servi atât cultura burgheză cât şi cea socialistă? Se poate oare ca tovarăşii noştri să nu cunoască vestita formulă a marxiştilor că actuala cultură rusă, ucraineană, bielorusă şi celelalte sunt socialiste în conţinut şi naţionale în formă, adică din punctul de vedere al limbii? Sunt ei de acord cu această formulă marxistă?

Greşala tovarăşilor noştri în cazul de faţă este că ei nu văd deosebirea dintre cultură şi limbă şi nu înţeleg că cultura, în ce priveşte conţinutul ei, se schimbă cu fiecare nouă perioadă de desvoltare a societăţii, în timp ce limba rămâne în esenţă aceeaşi în decursul câtorva perioade, servind în egală măsură atât cultura nouă cât şi cea veche.

Aşa dar:

a) limba, ca mijloc de comunicare, a fost totdeauna şi continuă să rămână o limbă unică pentru societate şi unică pentru membrii ei;

b) existenţa dialectelor şi jargoanelor nu neagă, ci confirmă existenţa unei limbi a întregului popor; dialectele şi jargoanele sunt ramificaţii ale ei şi îi sunt subordonate;

c) formula „limbii de clasă" este o formulă greşită, nemarxistă.

INTREBARE: Care sunt trăsăturile caracteristice ale limbii?

Răspuns. Limba face parte dintre fenomenele sociale care acţionează în tot cursul existenţei societăţii. Ea se naşte şi se desvoltă odată cu naşterea şi desvoltarea societăţii. Ea moare odată cu moartea societăţii. In afara societăţii nu există limbă. Deaceea, limba şi legile ei de desvoltare pot fi înţelese numai în cazul când sunt studiate în legătură indisolubilă cu istoria societăţii, cu istoria poporului căruia aparţine limba studiată şi care este creatorul şi purtătorul acestei limbi.

Limba este un mijloc, un instrument, cu ajutorul căruia oamenii comunică între ei, fac schimb de idei şi se înţeleg reciproc. Fiind nemijlocit legată de gândire, limba înregistrează şi concretizează în cuvinte şi în combinaţii de cuvinte, în propoziţii, rezultatele activităţii gândirii, succesele omului în munca sa de cunoaştere şi, în acest fel, face posibil schimbul de idei în societatea omenească.

Schimbul de idei este o necesitate permanentă şi vitală, deoarece fără el este imposibil să se organizeze acţiuni comune ale oamenilor în lupta cu forţele naturii, în lupta pentru producerea bunurilor materiale necesare, este imposibil să se obţină succese în activitatea productivă a societăţii — prin urmare este imposibilă însăşi existenţa producţiei sociale. Prin urmare fără o limbă înţeleasă de societate şi comună pentru membrii ei, societatea încetează producţia, se destramă şi încetează de a exista ca societate. In acest sens limba, fiind un mijloc de comunicare, este în acelaş timp şi un instrument de luptă şi de desvoltare a societăţii.

După cum se ştie toate cuvintele cuprinse într'o limbă formează împreună aşa numitul vocabular. Esenţialul în vocabular este fondul principal de cuvinte în care intră ca nucleu toate rădăcinile de cuvinte. El este cu mult mai puţin cuprinzător decât vocabularul, dar trăieşte multă vreme, dealungul veacurilor, şi dă limbii o bază pentru formarea de noi cuvinte. Vocabularul reflectă starea limbii: cu cât vocabularul este mai bogat şi mai variat, cu atât limba este mai bogată şi mai desvoltată.

Dar vocabularul, luat ca atare, nu este suficient pentru a forma o limbă — el este mai degrabă materialul de construcţie a limbii. După cum materialele de construcţii în opera de construcţie nu formează clădirea, deşi fără ele este imposibil să se construiască o clădire, la fel şi vocabularul nu formează limba însăşi, deşi fără el nu este de conceput nicio limbă. Dar vocabularul capătă cea mai mare însemnătate când este pus la dispoziţia gramaticii, care stabileşte regulile modificării cuvintelor, regulile combinării cuvintelor în propoziţii, şi astfel dă limbii armonie şi înţeles. Gramatica (morfologia şi sintaxa) este o culegere de reguli privitoare la modificarea cuvintelor şi combinarea lor în propoziţii. Prin urmare, tocmai datorită gramaticii, limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelişul material al limbii.

Trăsătura caracteristică a gramaticii constă în aceea că ea stabileşte regulile modificării cuvintelor, având în vedere nu cuvinte concrete ci în general cuvinte fără caracter concret; ea stabileşte reguli pentru compunerea propoziţiilor, având în vedere nu propoziţii concrete, de exemplu un subiect concret, un predicat concret şi aşa mai departe, ci în general orice fel de propoziţii, indepedent de forma concretă a cutărei sau cutărei propoziţii. Prin urmare, făcându-se abstracţie de particular şi concret, atât în cuvinte cât şi în propoziţii, gramatica ia acel element comun care stă la baza modificărilor cuvintelor şi a combinării lor în propoziţii şi construeşte din acel element comun reguli gramaticale, legi gramaticale. Gramatica este rezultatul unei munci de abstractizare îndelungate a gândirii umane, un indice al uriaşelor succese ale gândirii.

In această privinţă, gramatica aminteşte de geometrie, care îşi stabileşte legile făcând abstracţie de obiectele concrete, considerând obiectele drept corpuri neconcrete şi stabilind relaţiile dintre ele, nu ca relaţii concrete ale unor obiecte concrete, ci ca relaţii dintre corpuri în general lipsite de orice caracter concret.

Spre deosebire de suprastructură, care este legată de producţie nu direct ci prin intermediul economiei, limba este legată nemijlocit de activitatea productivă a omului la fel ca şi de oricare altă activitate, în toate sferele muncii sale, fără nici o excepţie. Deaceea, vocabularul fiind cel mai sensibil la schimbări, se află într'o stare de schimbare aproape neîntreruptă, iar limba, spre deosebire de suprastructură, nu trebue să aştepte lichidarea bazei; ea introduce schimbări în vocabular înainte de lichidarea bazei şi independent de starea bazei.

Vocabularul nu se schimbă în acelaş fel ca suprastructura, nu se schimbă prin anularea vechiului şi construirea noului, ci pe calea completării vocabularului existent cu cuvinte noi, apărute în legătură cu schimbările orânduirii sociale, cu desvoltarea producţiei, cu desvoltarea culturii, ştiinţei, etc. Deşi din vocabular dispar de obicei un anumit număr de cuvinte învechite, i se adaugă un număr mult mai mare de cuvinte noi. Iar în ceeace priveşte fondul principal de cuvinte el se păstrează în tot ce are esenţial şi este folosit ca temelie a vocabularului limbii.

Aceasta este de înţeles. Nu există nicio necesitate de a distruge fondul principal de cuvinte dacă el poate fi folosit cu succes în decursul unei serii de perioade istorice, fără a mai vorbi de faptul că distrugerea fondului principal de cuvinte acumulat în decursul secolelor, nefiind posibil să se creeze un nou fond principal de cuvinte într'o perioadă scurtă de timp, ar duce la paralizarea limbii, la o totală desorganizare a comunicării între oameni.

Structura gramaticală a limbii se schimbă şi mai încet decât fondul principal de cuvinte. Elaborată în decursul epocilor şi intrată în carnea şi sângele limbii, structura gramaticală se schimbă şi mai încet decât fondul principal de cuvinte. Cu timpul ea suferă desigur schimbări. Ea se perfecţionează, îşi îmbunătăţeşte şi precizează regulile şi se îmbogăţeşte cu reguli noi, dar principiile structurii gramaticale se păstrează în decursul unei perioade de timp foarte îndelungate, deoarece ele — după cum arată istoria — pot servi cu succes societatea în decursul unui şir de epoci.

Astfel, structura gramaticală a limbii şi fondul ei principal de cuvinte alcătuesc temelia limbii, esenţa specificului ei.

Istoria arată marea stabilitate şi colosala rezistenţă a limbii împotriva asimilării forţate Unii istorici, în loc să explice acest fenomen, se mărginesc să se mire. Dar pentru mirare nu există în cazul de faţă niciun temei. Stabilitatea limbii se explică prin stabilitatea structurii sale gramaticale şi a fondului ei principal de cuvinte. Sute de ani asimilatorii turci au încercat să pocească, să distrugă şi să nimicească limbile popoarelor balcanice. In această perioadă, vocabularul limbilor balcanice a suferit schimbări serioase, au fost adoptate nu puţine cuvinte şi expresii turceşti, au existat şi „convergenţe" şi „divergenţe" dar limbile balcanice au rezistat şi au supravieţuit. Dece? Pentrucă structura gramaticală şi fondul principal de cuvinte al acestor limbi s'au păstrat în esenţă.

Din toate acestea reiese că limba, structura ei, nu poate fi considerată ca produsul unei anumite epoci. Structura limbii, structura ei gramaticală şi fondul ei principal de cuvinte — sunt produsul unui şir de epoci.

Trebue să presupunem că elementele limbii contemporane au fost întemeiate încă în timpuri străvechi înainte de epoca sclavagistă. Limba aceea nu era complexă, ea avea un fond de cuvinte foarte sărac, având însă o structură gramaticală proprie, ce e drept primitivă, dar totuşi o structură gramaticală.

Desvoltarea producţiei, apariţia claselor, apariţia scrisului, naşterea statului, care pentru administrare avea nevoie de o corespondenţă mai mult sau mai puţin ordonată, desvoltarea comerţului care avea şi mai mult nevoie de o corespondenţă ordonată, apariţia tiparului, desvoltarea literaturii — toate acestea au determinat mari schimbări în desvoltarea limbii. In acest timp, triburile şi popoarele se fărâmiţau şi se împrăştiau, se amestecau şi se încrucişau, iar ulterior au apărut limbile şi statele naţionale, au avut loc răsturnări revoluţionare, vechile orânduiri sociale au fost înlocuite prin altele noi. Toate acestea au introdus schimbări şi mai mari în limbă şi în desvoltarea ei.

Ar fi însă profund greşit să credem că desvoltarea limbii s'a petrecut în acelaş fel ca desvoltarea suprastructurii: pe calea distrugerii a ceeace exista şi a construirii noului. In realitate, desvoltarea limbii nu s'a făcut pe calea distrugerii limbii existente şi a construirii uneia noi, ci pe calea desvoltării şi perfecţionării elementelor fundamentale ale limbii existente. Trecerea dela o stare calitativă a limbii la o altă stare calitativă s'a făcut nu pe calea exploziei, pe calea nimicirii dintr'o dată a vechiului şi a construirii noului, ci pe calea acumulării treptate şi îndelungate a elementelor noii calităţi, a noii structuri a limbii, pe calea dispariţiei treptate a elementelor calităţii vechi.

Se spune că teoria desvoltării stadiale a limbii este o teorie marxistă pentrucă ea recunoaşte necesitatea exploziilor bruşte, ca o condiţie a trecerii limbii dela calitatea veche la alta nouă. Aceasta, desigur, este greşit, deoarece este greu de găsit ceva marxist în această teorie. Şi dacă teoria stadialităţii recunoaşte în adevăr exploziile bruşte în istoria desvoltării limbii cu atât mai rău pentru ea. Marxismul nu recunoaşte explozii bruşte în desvoltarea limbii, moartea bruscă a limbii existente şi construirea bruscă a unei limbi noi. Lafargue nu avea dreptate când vorbea despre „brusca revoluţie a limbii, care s'a înfăptuit între anii 1789 şi 1794" în Franţa (vezi broşura lui Lafargue „Limbă şi revoluţie"). Nicio revoluţie în limbă, dar mi-te una bruscă, nu a avut loc atunci în Franţa. Desigur, în decursul acestei perioade, vocabularul limbii franceze s'a completat cu cuvinte şi expresii noi, a dispărut un oarecare număr de cuvinte învechite, s'a schimbat înţelesul anumitor cuvinte — şi atât. Dar asemenea schimbări nu hotărăsc în nicio măsură soarta limbii. Principalul în limbă este structura sa gramaticală şi fondul principal de cuvinte. Dar structura gramaticală şi fondul principal de cuvinte al limbii franceze nu numai că nu au dispărut în perioada revoluţiei burgheze din Franţa ci s'au păstrat fără schimbări esenţiale, şi nu numai că s'au păstrat, dar continuă să fiinţeze şi astăzi în limba franceză contemporană. Nu mai vorbesc de faptul că, pentru lichidarea limbii existente şi construirea unei noi limbi naţionale („Revoluţia bruscă a limbii!"), termenul de cinci-şase ani este ridicol de mic — pentru aceasta este nevoie de veacuri.

Marxismul consideră că trecerea limbii dela calitatea veche la cea nouă se face nu pe calea exploziei, nu pe calea distrugerii limbii existente şi creării uneia noi, ci pe calea acumulării treptate a elementelor calităţii noi, prin urmare pe calea dispariţiei treptate a elementelor vechii calităţi.

In general trebue să spunem spre ştirea tovarăşilor care au pasiunea exploziilor, că legea trecerii dela o veche calitate la una nouă prin explozii este inaplicabilă nu numai istoriei desvoltării limbii — ea nu este întotdeauna aplicabilă nici altor fenomene sociale ale bazei sau suprastructurii. Ea este obligatorie pentru societatea împărţită în clase duşmane. Dar nu este deloc obligatorie pentru societatea în care nu există clase duşmane. In decurs de opt zece ani, noi am realizat în agricultura ţării noastre trecerea dela orânduirea burgheză a proprietăţii ţărăneşti individuale la orânduirea colhoznică, socialistă. Aceasta a fost o revoluţie care a lichidat vechea orânduire economică burgheză la sate şi a creat o orânduire nouă, socialistă. Dar această revoluţie nu s'a produs pe calea exploziei, adică pe calea răsturnării puterii existente şi a creării unei noi puteri, ci pe calea trecerii treptate dela orânduirea veche, burgheză la sate, la una nouă. Şi s'a reuşit să se facă aceasta, pentrucă a fost o revoluţie de sus, pentrucă revoluţia a fost înfăptuită din iniţiativa puterii existente, cu sprijinul maselor principale ale ţărănimii.

Se spune că numeroasele cazuri de încrucişare a limbilor care au avut loc în istorie permit să se presupună că cu ocazia încrucişării se formează o nouă limbă pe cale de explozie, pe cale de trecere bruscă dela vechea calitate la noua calitate. Aceasta este absolut greşit.

Incrucişarea limbilor nu poate fi considerată un act izolat al unei lovituri hotărâtoare, care îşi dă rezultatele în decurs de câţiva ani. Incrucişarea limbilor este un proces de lungă durată care continuă sute de ani. Deaceea nici vorbă nu poate fi de explozii.

Mai departe. Este cu totul greşit să se creadă că în urma încrucişării să zicem a două limbi, se obţine o nouă limbă, a treia, care nu seamănă cu niciuna din limbile încrucişate şi care se deosebeşte calitativ de fiecare dintre ele. In realitate, cu ocazia încrucişării, una dintre limbi iese de obicei învingătoare, îşi păstrează structura gramaticală, îşi păstrează fondul principal de cuvinte şi continuă să se desvolte potrivit legilor interne ale desvoltării sale, în timp ce cealaltă limbă îşi pierde treptat propria ei calitate şi dispare treptat.

Prin urmare, încrucişarea nu dă o nouă, a treia limbă, ci menţine una dintre limbi, menţine structura ei gramaticală şi fondul ei principal de cuvinte şi îi dă posibilitatea să se desvolte potrivit legilor interne ale desvoltării ei.

E drept că cu acest prilej, are loc o oarecare îmbogăţire a vocabularului limbii învingătoare pe seama limbii învinse, dar aceasta nu o slăbeşte ci dimpotrivă o întăreşte.

Astfel s'a întâmplat de exemplu cu limba rusă, cu care s'au încrucişat, în cursul desvoltării istorice, limbile mai multor popoare şi care a ieşit întotdeauna învingătoare.

Desigur vocabularul limbii ruse se completa cu acest prilej pe seama vocabularului celorlalte limbi; dar aceasta nu numai că nu a slăbit ci, dimpotrivă, a îmbogăţit şi întărit limba rusă.

In ceeace priveşte specificul naţional al limbii ruse, el nu a suferit nici cea mai mică ştirbire, întrucât, menţinându-şi structura gramaticală şi fondul principal de cuvinte, limba rusă a continuat să progreseze şi să se perfecţioneze potrivit legilor ei interne de desvoltare.

Nu încape îndoială că teoria încrucişării nu poate da ceva serios lingvisticii sovietice. Dacă este adevărat că principala sarcină a lingvisticii este studierea legilor interne de desvoltare a limbii, trebue să admitem că teoria încrucişării nu numai că nu soluţionează această problemă dar nici măcar nu o pune — ea pur şi simplu nu o observă sau nu o înţelege.

INTREBARE: A procedat just PRAVDA deschizând discuţie liberă în problemele lingvisticii?

Răspuns. A procedat just.

In ce sens vor fi soluţionate problemele lingvisticii — aceasta va deveni limpede la sfârşitul discuţiei. Dar se poate spune de pe acum că discuţia a fost de mare folos.

Această discuţie a desvăluit în primul rând că în organele de lingvistică, atât în centru cât şi în republici, domnea un regim nepotrivit pentru ştiinţă şi pentru oamenii de ştiinţă. Cea mai neînsemnată critică a stării de lucruri din lingvistica sovietică, chiar şi cele mai timide încercări de a critica aşanumita „nouă teorie" în lingvistică, au fost persecutate şi gâtuite de cercurile conducătoare din domeniul lingvisticii. Pentru o atitudine critică faţă de moştenirea lui N. I. Marr, pentru cea mai neînsemnată desaprobare a învăţăturii lui N. I. Marr, erau scoşi din posturi sau retrogradaţi preţioşi colaboratori şi cercetători pe tărâmul lingvisticii. Cercetătorii pe tărâmul lingvisticii erau promovaţi în posturi de răspundere nu după criteriul valorii profesionale, ci după criteriul recunoaşterii necondiţionate a învăţăturii lui N. I. Marr.

Este îndeobşte recunoscut că nicio ştiinţă nu se poate desvolta şi prospera fără luptă de opinii, fără libertatea criticii. Dar acest principiu îndeobşte recunoscut era ignorat şi călcat în picioare fără nicio jenă. S'a creat un grup închis de conducători infailibili care, punându-se la adăpost de orice eventuală critică, au început să se dedea la acte abuzive şi samavolnice.

Un exemplu: aşa numitul „curs dela Bacu", (Prelegerile citite de N. I. Marr la Bacu), pe care însuşi autorul l-a pus la index şi a cărui reeditare a interzis-o, a fost însă reeditat şi inclus în materialele didactice recomandate studenţilor, fără nici un fel de rezerve, în urma dispoziţiei unei caste de conducători (tov. Meşcianinov îi numeşte „elevi" ai lui N. I. Marr). Aceasta înseamnă că studenţii au fost înşelaţi, prezentându-li-se un „curs" defectuos, drept un material didactic complect valabil. Dacă nu aş fi convins de cinstea tovarăşului Meşcianinov şi a altor cercetători pe tărâmul lingvisticii, aş spune că o asemenea comportare este egală cu un act de sabotaj.

Cum s'a putut întâmpla acest lucru? S'a întâmplat pentrucă regimul aracceievist, creat în lingvistică, cultivă iresponsabilitatea şi încurajează asemenea abuzuri.

Această discuţie s'a dovedit a fi foarte utilă în primul rând pentrucă a scos la lumina zilei acest regim aracceievist şi l-a făcut ţăndări.

Folosul acestei discuţii nu se reduce însă numai la aceasta. Discuţia nu numai că a sfărâmat vechiul regim din lingvistică, dar a desvăluit şi acea inimaginabilă confuzie a opiniilor în legătură cu cele mai importante probleme ale lingvisticii, care domneşte în cercurile conducătoare ale acestei ramuri a ştiinţei. Până la începerea discuţiei, tăceau şi treceau sub tăcere situaţia nesatisfăcătoare din lingvistică. După începerea discuţiei a devenit însă imposibil să se mai păstreze tăcerea, au fost nevoiţi să se pronunţe în presă. Şi ce a rezultat? A rezultat că în învăţătura lui N. I. Marr există o serie întreagă de lacune, greşeli, probleme neprecizate, teze neelaborate. Se pune întrebarea dece „elevii" lui N. I. Marr au prins glas abia acum, după deschiderea discuţiei? Dece nu s'au gândit să o facă înainte? Dece nu au spus-o la timpul cuvenit, deschis şi cinstit, aşa cum se cuvine unor oameni de ştiinţă?

Recunoscând „unele" greşeli ale lui N. I. Marr, „elevii" lui N. I. Marr cred pasă-mi-te că lingvistica sovietică poate fi desvoltată numai pe baza teoriei lui N. I. Marr „puse la punct", pe care ei o consideră marxistă. Ei bine, nu, scutiţi-ne de „marxismul" lui N. I. Marr. N. I. Marr a vrut în adevăr să fie şi s'a străduit să fie marxist, dar nu a reuşit să devină marxist. El a fost doar un simplificator şi vulgarizator al marxismului în genul celor dela „Proletcult" sau „RAPP".

N. I. Marr a introdus în lingvistică o formulă nejustă, nemarxistă, în ce priveşte limba ca suprastructură, s'a încurcat pe el însuşi şi a încurcat lingvistica. Pe baza unei formule nejuste, este imposibil să fie desvoltată lingvistica sovietică.

N. I. Marr a introdus în lingvistică şi o altă formulă tot aşa de nejustă şi nemarxistă, în ce priveşte caracterul „de clasă" al limbii şi s'a încurcat pe el însuşi şi a încurcat şi lingvistica. Pe baza unei formule nejuste, care contrazice întregul mers al istoriei popoarelor şi limbilor este imposibil să fie desvoltată lingvistica sovietică.

N. I. Marr a introdus în lingvistică un ton îngâmfat, fudul, lipsit de modestie, impropriu marxismului, care duce la negarea uşuratecă şi stearpă a tot ceeace a existat în lingvistică până la N. I. Marr.

N. I. Marr defăimează cu multă zarvă metoda istorică-comparativă ca fiind „idealistă". Trebue însă să spunem că metoda istorică-comparativă, cu toate lipsurile ei grave, este totuşi mai bună decât analiza realmente idealistă a celor patru elemente, a lui N. I. Marr, deoarece prima îndeamnă la muncă, la studiul limbii, pe când a doua îndeamnă doar să zaci pe cuptor şi să ghiceşti în cafea despre cele patru faimoase elemente.

N. I. Marr tratează cu îngâmfare orice încercare de a studia grupurile (familiile) de limbi ca o manifestare a teoriei „limbii comune primare". Or, nu se poate nega că înrudirea de limbă între naţiuni, ca, de exemplu între cele slave, este incontestabilă, că studierea înrudirii de limbă a acestor naţiuni ar putea fi de mare folos lingvisticii în studierea legilor de desvoltare a limbii. Nu mai vorbesc de faptul că teoria „limbii comune primare" nu are nicio legătură cu aceasta.

De-ar fi să ne luăm după N. I. Marr, şi în special după „elevii" săi, s'ar putea crede că până la N. I. Marr nu a existat niciun fel de lingvistică şi că lingvistica începe odată cu apariţia „noii teorii" a lui N. I. Marr. Marx şi Engels au fost mult mai modeşti: ei considerau că materialismul lor dialectic este produsul desvoltării ştiinţelor inclusiv filosofia, din perioada precedentă.

Aşa dar, discuţia a fost folositoare şi în sensul că a desvăluit lacunele ideologice din lingvistica sovietică.

Eu cred că, cu cât lingvistica noastră se va elibera mai repede de greşelile lui N. I. Marr, cu atât mai repede ea va putea fi scoasă din criza prin care trece acum.

Lichidarea regimului aracceievist în lingvistică, renunţarea la greşelile lui N. I. Marr, aplicarea marxismului în lingvistică — aceasta este, după părerea mea, calea pe care ar putea fi însănătoşită lingvistica sovietică.

I. STALIN

Examenele de sfârșit de an școlar,
MIJLOC DE VERIFICARE A MUNCII ELEVILOR ȘI CADRELOR DIDACTICE

Examenele începute de curând în toate școlile din țară reprezintă o etapă importantă în munca de invățământ.

Seriozitatea cu care au fost pregătite, măsurile luate din vreme de către M. I. P. pentru desfășurarea lor la un nivel ridicat, străduințele cadrelor didactice de a preda toate obiectele într'un spirit cât mai puțin abstract, legat de viață, de necesitățile practice ale construirii socialismului, înlăturând rămășițele școlii burgheze, atmosfera de sărbătoare cu care au fost intâmpinate examenele, totul arată că în general, s'a înțeles importanța acestui eveniment din viața școlii noastre.

Examenele din acest an arată că sarcina principală a învățământului, aceea de a da țării cât mai multe și cât mai pregătite cadre de constructori ai socialismului în toate domeniile așa cum cere Partidul, a fost înțeleasă.

Acolo unde s'a dus o muncă susținută, unde Secțiunile de Invățământ ale Comitetelor Provizorii s'au îngrijit ca îndrumările date de M. I. P. să fie aplicate, acolo unde munca a fost planificată, unde s'au popularizat cele mai bune metode pentru înlăturarea lipsurilor, unde grupele de învățătură au fost bine organizate, iar U.T.M. a colaborat strâns cu cadrele didactice, acolo examenele se desfășoară în cele mai bune condițiuni.

La școlile din Capitală

In majoritatea școlilor din Capitală atmosfera este, în adevăr, de sărbătoare. Clasele sunt decorate cu flori, verdeață, lozinci mobilizatoare: „Nicio corigență, nicio repetență la examene", „Reușind la examene sprijinim lupta pentru pace".

Gazetele de perete oglindesc în articolele lor viața plină de freamăt din preajma examenelor, munca stăruitoare dusă în scopul ridicării nivelului la învățătură, pentru realizarea Planului de Stat în învățământ. Pot fi date ca exemplu pozitiv în această privință școlile dela Centrul școlar 5, 7, 8, Liceul de băieți Nr. 3, Școala Economică de fete Nr. 6, Liceul de băieți Nr. 2, școlile elementare 4 bis băieți, 4 bis fete, 1 bis băieți, 1 bis fete, 46 băieți, 46 fete. In unele școli, însă, nu s'a constatat preocuparea de a se crea un cadru sărbătoresc examenelor. Așa, de exemplu, la Școala Medie Tehnică de Meteorologie, sau la clasa VIII-a B. dela Liceul băieți Nr. 4.

Din punct de vedere tehnic, examenele au fost aproape peste tot bine organizate, până în cele mai mici detalii. Data examenelor a fost fixată din timp, cu zile libere, pentru a nu obosi elevii, seriile s'au afișat cu câteva zile înainte, pentru ca fiecare să știe când îi vine rândul; profesorii și-au pregătit întrebările din vreme, s'au asigurat asistenții la examen dintre profesorii de specialitate sau de specialități înrudite.

La Centrul școlar 5, 7, 8. s'a afișat o listă cu probleme, asupra cărora se va insista la examenele de absolvire pentru clasa a XI-a. Dacă orele de consultații din timpul anului n'au dat rezultate satisfăcătoare, acum, după afișarea acestor probleme, elevele vin în număr mare să ceară lămuririle necesare.

„REZULTATELE EXAMENELOR SUNT APORTUL NOSTRU IN LUPTA PENTRU PACE"

La Liceul Nr. 1 de fete din București, grupe de eleve în bluze albe stau pe săli, în fața claselor. Nerăbdarea cu care așteaptă să le vină rândul la examinare li se vede pe față, în vorbe și în mișcări. Unele mai citesc, altele repetă în grup. Toate sunt însă încrezătoare în rezultatul bun pe care îl vor obține.

Ușa clasei a VIII-a, unde se dă examen la limba rusă, se deschide, grupul de pe sală se liniștește dintr'odată și înconjoară pe eleva care a ieșit încet, ridicând cu ghidușie din umeri și șoptindu-le bucuroasă: „Am luat 9". Eleva care urma în ordinea alfabetică a intrat și-a luat de pe catedră foița de hârtie pe care erau scrise cele trei întrebări la care trebuie să răspundă și liniștită s'a așezat în bancă. Mai sunt 5 eleve înaintea ei, așa că are tot timpul să se gândească și să formuleze un răspuns mulțumitor.

In clasă e o atmosferă plăcută. Răspunsurile elevelor dovedesc că, în cursul anului, profesoara și clasa au muncit cu dragoste și interes. Lozinca „Rezultatele examenelor sunt aportul nostru în lupta pentru pace" a pătruns adânc în inimile lor.

AJUTORUL GRUPEI DE INVAȚATURA

La Liceul Nr. 12 de fete, la examenul de limba română în clasele IX B și X-a profesoarele pun întrebări precise și clare. Ele lasă suficient timp de gândire. Elevele răspund bine, dovadă că au muncit pentru examene. Două eleve care în timpul anului aveau media 4, au obținut 8 la oral.

Și examenul de matematică la clasa VIII B se desfășoară tot atât de mulțumitor. Eleva Vlad Elena care a fost slabă la învățătură în tot timpul anului și-a îmbunătăți situația prin grupa de învățătură. Acum, la examen, ea a uimit cu adevărat prin ușurința cu care a rezolvat fără nicio greșeală problema dată. Pentru a se convinge că nu-i doar o întâmplare profesoara i-a dat o altă problemă pe care eleva a rezolvat-o tot atât de repede și de bine.

Dacă elevele Liceului Nr. 12 fete se prezintă bine la examen, aceasta se datorește muncii neobosite și grijii cadrelor didactice, se datorește strădaniei lor de a ridica nivelul la învățătură al tuturor elevelor, antrenându-le să muncească cu interes. Pentru a vedea rezultatul muncii din perioada de pregătire, dirigintele sunt de față la examen. Diriginta clasei a VIII-a B. a asistat la toate examenele clasei ei, dela prima și până la ultima elevă ascultată, urmărind cu grijă răspunsul fiecăreia.

LUCRARILE SCRISE CUPRIND TEME LEGATE DE VIAȚA

Ceeace se poate constata asistând la examene este faptul că, aproape peste tot, profesorii sunt preocupați nu de a realiza în mod mecanic procentul de promovați, ci de a controla în mod serios atât cunoștințele reale ale elevilor cât și priceperea lor de a le aplica.

In general la școlile din Capitală, subiectele lucrărilor scrise cât și întrebările la oral la limba română, sunt centrate în jurul luptei clasei muncitoare sub conducerea Partidului pentru o viață mai bună, pentru pace. De exemplu: „Literatura, armă în lupta pentru pace", „Cum luptă tineretul pentru pace și construirea socialismului", „In orânduirea socialistă omul este în centrul vieții și al muncii", „Viața poporului muncitor oglindită în poezia muncii".

In general elevii au cunoștințe bogate, iar unii se ridică la o maturitate surprinzătoare în interpretarea operelor citite. Aceasta o dovedesc lucrările scrise ale elevilor din clasele a VIII-a și a IX-a dela Centrul școlar 5. 7. 8.

Examenul merge mai bine, acolo unde, elevii primesc subiectele mai dinainte și pot să se concentreze asupra lor.

Grupele de învățătură au dat rezultate frumoase, mulți elevi îndreptându-și notele la examen.

SUNT INSA ȘI UNELE LIPSURI

La examenul de fizică, atât la Liceul de băieți Nr. 4 (clasa VIII-a) cât și la Centrul 5, 7, 8, (clasa IX-a G), profesorii cer elevilor să lege cunoștințele de viață, dar elevii scoși în serii la tablă, nu au posibilitatea și timpul necesar să-și facă un plan și examenul merge greu.

Unii profesori mai pun numai întrebări care cer răspunsuri mecanice. Se dau lucrări prea ușoare (la clasa a IV-a a Școlii elementare Nr. 42 fete), sau mai sunt profesori care vorbesc prea mult, fără a lăsa elevilor libertatea de a desvolta subiectul (la Școala Medie Tehnică de Administrație Economică fete Nr. 6, la geografie anul I B).

La clasa X-a la Liceul Nr. 1 de fete examenul la matematici a mers foarte greu .Pentrucă n'au știut să răspundă, câtorva eleve li s'a schimbat subiectul.

Notarea oglindește, în general, o apreciere justă a cunoștințelor. Sunt totuși profesori care pun note prea mici în raport cu răspunsurile elevilor, așa de exemplu, la limba rusă, la Școala elementară 42 fete.

S'a observat în general că elevii utemiști și pionieri se prezintă foarte bine la examen. La Centrul școlar Nr. 5, 7, 8, s'a evidențiat prin răspunsuri foarte bune Marcu Veronica, secretara organizației de bază U.T.M. și pioniera Croitoru din clasa VIII-a A, Bizireanu responsabilă organizatorică în clasa a IX-a G., pioniera Ciortan Valeria din clasa V-a B.

Atitudinea examinatorilor este în general apropiată, încurajatoare. Elevii privesc cu încredere la profesorii lor și dovedesc, prin răspunsuri, activitatea rodnică din cursul anului. Ei sunt conștienți de datoria lor, știu că trebue să devină acele cadre noi tehnice, pedagogice, științifice, cu care să se îmbogățească armata constructorilor socialismului din Patria noastră.

O raită prin școlile din jud. Brașov,

Examenele școlare de promovare care au început, constitue, fără îndoială, prilejul verificării în spirit critic a roadelor unui an de muncă atât al cadrelor noastre didactice cât și al elevilor noștri.

Impreună cu șeful Secțiunii de Invățământ al Comitetului Provizoriu județean Brașov, tov. Ion Bărbuc, am vizitat câteva școli din județ în timpul examenelor de unde am cules câteva aspecte semnificative ale examenelor.

LA ȘCOALA DIN GHIMBAV

Bunăoară, la Școala Elementară din comuna Ghimbav examenele se duc într'o atmosferă monotonă. Nicio lozincă, nicio floare care să dea școlii, claselor un aspect sărbătoresc.

Pe ușa principală se află o lozincă greșită „Noroc la examene" amintește de mentalitatea vechilor examene.

Asistăm la examenul oral de matematici la clasa a VI-a.

Profesorul nu și-a planificat materia pentru examen. Alege, la întâmplare, o problemă în care este vorba de un stahanovist. Nu explică esențialul: nu poposește asupra lui: Ce este stahanovismul? Insistă inutil asupra altor probleme care banalizează aspectul politic al problemei.

La geometrie lucrează fără instrumente și se enervează când elevii nu răspund imediat. In bancă, lângă noi, o elevă tremură.

La algebră elevii — încurcați chiar de profesor — comit erori inadmisibile.

La clasa V-a, examen la limba rusă. Copiii citesc cursiv, frumos, cu plăcere în limba în care au scris marii dascăli ai proletariatului Lenin și Stalin. Scriu corect și ordonat. La gramatică dau răspunsuri bune.

Profesoara, conduce examinările, cu zâmbetul pe buze. Glasurile lor pronunțând cristalin cuvintele în limba rusă ne arată că s'a muncit și că le place să învețe.

La clasa V-a, oral la limba română.

Profesorul nu folosește texte în aplicațiile gramaticale și nici nu leagă cunoștințele de viață. De aceea elevii răspund mecanic. Iată câteva întrebări: „Ce este substantivul? dar adjectivul?" Lipsa conținutului politic din problemele puse, nelegarea lor de viață și de practică oglindește superficialitatea cu care a lucrat profesorul un an întreg.

EXAMENUL ESTE TREERIȘUL NOSTRU

La școala elementară Nr. 1, Codlea, aspectul sărbătoresc al claselor încărcate de flori, de verdeață, încântă ochiul.

Copii și educatori sunt toți în sărbătoarea examenelor. Asistăm, la clasa VI-a, la examenul oral de limba română.

Clasa e împodobită de garoafe, roșii ca și cravatele pionierilor, gazeta de perete are articole proaspete, dintre care unul semnificativ: „Sarcina pionierilor în bătălia examenelor", de pioniera Feldiorean Maria.

Elevii dar răspunsuri clare în legătură cu noțiunile de teoria literaturii pe care știu să le aplice și să le ilustreze cu exemple din literatura noastră și din cea sovietică. Ei știu ce este un colhoz și în ce constă superioritatea agriculturii colective asupra celei individuale. Auzindu-i vorbind despre rolul Partidului Comunist (b) și de experiența Uniunii Sovietice îți dai seama că profesoara s'a preocupat intens de educarea lor.

In comuna Cristian școala frumos împodobită, ne atrage atenția de departe. Afișierul cuprinde seriile la examene. Elevii, la umbră, în grupuri, discută probleme în legătură cu examenele.

La școala elementară din Vulcan, aceeași bogată pavoazare te întâmpină chiar dela poartă.

O lozincă frumoasă, fericit inspirată „Examenul este treerișul nostru", stabilește legătura indisolubilă dintre școală și viață.

La clasa a VI-a, e oral la matematici.

Elevii dau răspunsuri juste și scriu frumos exercițiile. Intrebuințează cu ușurință instrumentele (o fetiță construește admirabil cu ajutorul lor un cerc care să treacă prin trei puncte date).

Planificarea justă a materiei, răspunsurile elevilor ne duc la concluzia că s'a muncit temeinic, conștiincios, la această materie și că roadele sunt din cele mai bogate.

Daniel Constantinescu

La școlile din Piatra-Neamț

Clasa a IV-a, în această zi de examen, are înfățișare de sărbătoare. Băncile învelite în hârtie curată, pereții frumos împodobiți, florile, toate arată că elevii așteaptă examenul ca pe o sărbătoare în care se culeg roadele muncii de un an de zile.

La examen asistă toți învățătorii dela clasele I-IV, subdirectorul școlii și părinții elevilor. Atitudinea învățătorului este calmă și naturală. Siguranța lui se transmite și elevilor. Aceștia răspund cu vioiciune. Citesc corect și frumos; povestesc curgător despre viața în colhozuri, despre prietenia lui Lenin pentru copii. Examenul a prilejuit învățătorului și elevilor să facă juste actualizări.

Examinarea la matematică a arătat că elevii cunosc operațiile, sistemul metric, că au noțiuni precise de geometrie și că știu să le folosească în practică.

Insuflețirea cu care elevii au dat răspunsurile arată drumul nou și sănătos pe care merge școala noastră și totodată rezultatele muncii cadrelor noastre îndrumate de Partidul clasei muncitoare.

La examenul de promovare a clasei a V-a, la limba română, au dat răspunsuri bune și mulți dintre elevii rămași în urmă pe semestrul I. Aceasta se datorește în bună parte, muncii dirigintei clasei a V-a A, care a organizat și supraveghiat în permanență grupele de învățătură, care a știut să folosească și să mobilizeze sprijinul părinților și al Organizației de Pionieri.

Examenul de limba română la clasa VIII-a A a fost deasemeni trecut cu succes de elevi, evidențiind roadele activității lor și a profesorului. Cunoștințele variate și adâncite, principialitatea expunerii, au arătat felul științific, partinic, în care a fost predat obiectul. Elevii au dat exemplificări din autorii contemporani români, (Maria Banuș, Radu Boureanu, Eusebiu Camilar, Petru Dumitriu etc.) și sovietici (Șolohov, Kataev, Polevoi, Pavlenco, etc.). Elevii au arătat, folosind aceste exemplificări, că literatura sovietică este o armă în lupta pentru pace, pentru construirea socialismului.

Discuțiile asupra romanelor „Negura", „Ultima frontieră", au arătat că elevii sunt pătrunși de ură împotriva imperialiștilor anglo-americani, care vor să provoace un nou război, că sunt pătrunși de revoltă contra actelor samavolnice ale acestora, ca arestarea scriitorului Howard Fast, destituirea savantului Jolliot Curie, etc. Analiza operelor literare: „Mitrea Cocor" și „Nopțile de Iunie" a arătat că elevii cunosc aspectul luptei de clasă la țară și rolul literaturii în lupta pentru socializarea agriculturii.

Examenele din școala noastră se dovedesc astfel o analiză instructivă a muncii și o verificare îmbucurătoare atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice.

Examenele de promovare la școlile medii tehnice

Școlile medii tehnice, care, prin grija Partidului și a Guvernului, sunt tot mai numeroase și mai bine organizate, formează cadre de tehnicieni pregătiți pentru a se încadra în producție ca elemente specializate. Elevii acestor școli primesc, pe lângă o cultură generală la nivelul școlilor medii, și cunoștințele tehnice, teoretice și practice de care au nevoie viitoarele cadre tehnice.

Iată de ce trebue să dăm o deosebită atenție examenelor de promovare din aceste școli și să urmărim ca elevii să se prezinte bine pregătiți la toate materiile, iar examinarea lor să se facă legându-se teoria cu practica, așa precum și în activitatea sa din producție, tehnicianul mediu va avea de aplicat în practică cele învățate în școală.

Trebue să constatăm că, în general, atât pregătirile în vederea încheierii anului școlar cât și examenele din școlile medii tehnice s'au bucurat în acest an de o deosebită grijă din partea tuturor celor interesați. Cadrele didactice, organizațiile U.T.M. au mobilizat pe elevi la o muncă intensă de pregătire, străduindu-se ca elevii să posede cât mai multe din cunoștințele cerute de programele de învățământ și ca examenul să constitue o adevărată verificare a cunoștințelor.

Personalului administrativ din școli a contribuit în mare măsură, prin munca lui, la asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a examenelor. Toate acestea au făcut ca examenele școlare să aibă loc într'o atmosferă de sărbătoare în săli frumos pavoazate, cu elevi plini de încredere și curaj. Majoritatea profesorilor s'au dedicat muncii de pregătire a examenelor, arătând astfel că sunt demni de încrederea ce li s'a arătat de către Partid și Guvern, de către întregul popor muncitor. Roadele acestei munci s'au văzut la examenele de promovare, care s'au ținut în luna Mai (la clasele care fac practică în producție vara), precum și primele rezultate din sesiunea din Iunie. Acest lucru s'a constatat în special la școlile Ministerului Minelor și Petrolului și la școlile Ministerului Construcțiilor. De asemeni putem cita cazul școlii medii tehnice sportive din București unde, dela 17 la sută câți aveau note slabe pe primul trimestru, la sfârșitul semestrului II a scăzut la 3,5 la sută.

Aceasta însă nu înseamnă că nu au fost și unele lipsuri. Așa, de exemplu, la școala medie tehnică de cărbuni din Lupeni, 20 la sută din elevi au intrat în examen amenințați cu corijența. La școala medie tehnică de energie electrică din Brașov, schimbările dese de profesori au creat procente mari de corijenți și repetenți, procente care merg până la 56 la sută (în anul II A din 52 elevi sunt 9 repetenți și 20 corigenți).

O sarcină importantă în pregătirea elevilor din școlile medii tehnice au avut-o profesorii dela cursurile de specialitate. La aceste cursuri au fost încadrați tehnicieni din producție, care au găsit calea justă de a îmbina muncile lor din întreprinderile unde lucrează, cu sarcina de profesor, reușind a corespunde și din punct de vedere didactic. Cităm în această privință pe profesorii tehnicieni dela școala medie tehnică de textile din Buhuși, dela școala medie tehnică de silvicultură din Roznov, dela școala medie tehnică de pielărie și cauciuc din Bacău, dela școala medie electrotehnică din București, etc. Profesorii tehnicieni dela aceste școli n'au precupețit timpul lor liber pentru a ajuta grupele de învățătură sau pentru a da consultații elvilor slabi, asigurând astfel o cât mai bună pregătire pentru examene.

Sunt însă și cazuri când profesorii nu au înțeles să răspundă tuturor sarcinilor de învățământ, lipsind adesea dela cursuri sau dela celelalte forme de activitate școlară. De exemplu, la școala medie tehnică de administrație economică din Piatra Neamț, elevii sunt slab pregătiți la contabilitate, pentrucă profesorul respectiv s'a desinteresat de școală. Aceeași situație se prezintă le unele cursuri de specialitate dela școala medie tehnică de lucrări hidraulice din Piatra Neamț și dela școala medie tehnică de exploatare și industrializare a lemnului din aceeași localitate.

S'a constatat, deasemeni că unii profesori cum sunt, de exemplu, cei dela școala medie tehnică de foraj și producție din Moreni, au pus la electricitate întrebări rupte de viață, iar la fizică, întrebări fără nicio legătură între ele.

La școala medie electrotehnică București, la examenul de matematică li s'a cerut elevilor să rezolve probleme abstracte, în loc de a lega aceste probleme de preocupările industriei electrotehnice.

In școala medie tehnică de chimie din București, elevii anului III, prezentându-se la data și ora fixată pentru examenul de matematici, au găsit pe ușă un bilet anunțând că profesorul (inginer la Uzinele Chimice Române) nu poate veni la examen, trebuind să plece pentru o săptămână în provincie.

La examenul de istorie dela aceeași școală, profesorul a pus câte o singură întrebare și a trimis un elev la loc pentrucă în răspunsul la întrebarea „care au fost guvernele de după 23 August din țara noastră", elevul a omis numele unui fost prim ministru a cărui necunoaștere nu constituia nicio pabugă.

Tot la acea școală, un profesor inginer din producție a înțeles să înceapă examenele la ora 4 p. m., astfel încât unor elevi le-a venit rândul să fie examinați la orele 22,30.

Toate exemplele citate mai sus arată o serie de lipsuri ce trebue analizate în mod serios și evitate pe viitor.

Școlile medii tehnice așteaptă un sprijin serios din partea intreprinderilor. Materiile de specialitate trebue să fie predate de tehnicieni din producție, care să lege teoria cu practica. Acești profesori tehnicieni trebue însă să dea toată importanța cuvenită misiunii de onoare ce li se încredințează. Ei trebue să primească numai atâtea ore cât le permite timpul disponibil, astfel încât să-și poată îndeplini în întregime sarcina de profesori, nu să se mărginească numai la orele de clasă. Intreprinderile trebue să înlesnească acestor tehnicieni îndeplinirea sarcinilor didactice și chiar să controleze modul cum aceștia își duc activitatea în școală.

Ministerele de resort trebue să urmărească îndeaproape modul cum se predau cursurile de specialitate. Organele lor de control trebue să completeze controlul și îndrumarea făcută de Secțiunile de Invățământ, care nu au adesea posibilitatea de a urmări și îndruma predarea cursurilor tehnice. Această acțiune trebue să devină și mai intensă acum, în timpul examenelor, pentru a asigura desfășurarea lor în cele mai bune condițiuni.

Cu toate lipsurile și greutățile întâmpinate, trebue să constatăm că situația din școlile medii tehnice arată un simțitor progres. Elevii au asimilat materia și se atașează din ce în ce mai mult de specialitatea pe care și-au ales-o. Trebue să dăm însă o deosebită atenție acestor examene, să nu uităm că activitatea școlilor medii tehnice este urmărită de întreaga clasă muncitoare, care așteaptă de aci viitoarele cadre de tehnicieni medii, cadre de bază în construirea socialismului în țara noastră.

Bibliografie

I. L. CARAGIALE „MOMENTE ȘI SCHIȚE"

In colecția „Biblioteca pentru toți" a apărut volumul de „Schițe și Momente" de I. L. Caragiale. In opera marelui Caragiale aceste „Schițe și Momente" ocupă un loc precumpănitor și caracteristic. Ele oglindesc, cu incisivă vigoare critică, și un inegalat umor, stări de lucruri și o întreagă galerie de tipuri semnificative din trecutul de tristă amintire a coaliției burghezo-moșierești.

GEO BOGZA: „INCEPUTUL EPOPEII" (REPORTAJ)

Geo Bogza prezintă o serie de aspecte ale construirii Canalului Dunăre—Marea Neagră subliniind importanța acestei mărețe realizări, pe care o consideră drept o însemnată contribuție la construirea socialismului în țara noastră și apărarea păcii.

Organizarea vacanței elevilor

Examenele sunt pe sfârșite. In curând, va începe vacanța de vară. In urma muncii încordate din timpul anului școlar, elevii trebue să se întărească, să se refacă din punct de vedere fizic, prin odihnă, aer și alimentație potrivită, pentru ca astfel, cu forțe sporite, să poată începe școala în toamnă.

Prin grija Partidului și a Guvernului, copiii se vor bucura anul acesta de o vacanță bine organizată. S'au creat sute de colonii, în care copiii se vor odihni timp de 3—4 săptămâni, completându-și în acelaș timp, cunoștințele.

Anul acesta s'a prevăzut în plan trimiterea în colonii a unui număr de 74.000 de copii. Niciodată în țara noastră n'au fost duși în colonii atâția copii și niciodată pregătirile pentru aceste colonii n'au fost făcute cu atâta grijă. Prin efortul depus de departamentele Ministerelor, de organizațiile de masă și de întreprinderi, acest plan va fi cu mult depășit.

Pentru a conduce activitatea educativă în coloniile și taberele de vară, au fost pregătite, prin cursuri speciale, 4500 cadre didactice. Se pregătesc deasemeni, instructori de pionieri, care vor însoți elevii în colonii. Cadrele didactice și instructorii de pionieri se vor îngriji îndeaproape de educația viitorilor constructori ai socialismului.

Pentru asigurarea sănătății copiilor, sunt instruiți sute de medici și de surori infirmiere, iar pentru asigurarea bazei materiale, sunt trecute în bugetul Statului câteva sute de miloane de lei.

Pentru buna organizare a coloniilor, funcționează, pe lângă Comisia de Stat a Ocrotirii Mamei și Copilului, un colectiv special, alcătuit din reprezentanții ministerelor și ai organizațiilor de masă, care coordonează întreagă această muncă, elaborând instrucțiuni organizatorice, sanitare, educative și financiare controlând și îndrumând munca pe teren. Toate acestea dovedesc că odihna copiilor în timpul vacanței de vară constitue o problemă de Stat.

Datoria cadrelor didactice care merg în coloniile de vară este ca în colaborare cu instructorii de pionieri să organizeze recrearea copiilor în modul cel mai plăcut și instructiv în acelaș timp.

In ziua de 15 Iunie, au plecat la mare două colonii organizate de Ministerul Muncii, pentru copiii din școlile elementare. Deasemeni, în jurul aceleiași date a plecat, tot la mare, o colonie organizată de Ministerul Sănătății pentru 1000 de copii de diferite vârste, cu forme de tuberculoză osoasă și ganglionară. La 1 Iulie vor pleca în numeroasele colonii dela munte și dela mare 30.000 de copii.

Deoarece însă nu toți copiii pleacă în colonii iar cei care pleacă se întorc peste o lună sau pleacă abia peste o lună, trebue să ne îngrijim, în aceeași măsură, și de organizarea timpului liber al acestor elevi, In timpul verii, elevii trebue să-și ajute părinții la munca în gospodărie, mai mult decât o făceau în timpul anului școlar. Școala, împreună cu organizația U.T.M. și de pionieri, trebue să dea un sprijin efectiv pentru a asigura odihna rațională a elevilor, munca lor în gospodărie, cititul, sportul și distracțiile.

Astfel, se vor organiza prin grija U.T.M.-ului cluburi pentru elevi. Școlii îi revine sarcina de a asigura cadrele didactice care să îndrumeze și să conducă efectiv activitatea acestor cluburi. Pe lângă fiecare club, vor lua ființă cercuri sportive, literare, artistice, iar acolo unde sunt condiții potrivite se vor crea și cercuri științifice. Se vor pune la dispoziția cluburilor bibliotecile și materialele sportive ale școlilor pe lângă care acestea funcționează. Profesorul sau învățătorul delegat de Secțiunea de Invățământ și Cultură, împreună cu delegatul U.T.M.-ului, poartă răspunderea pentru întregul material folosit. Cluburile vor funcționa dimineața între orele 9-12 și după amiază dela 4-7, pentru elevii din școlile elementare și dela 4-8 pentru elevii din școlile medii. Elevii vor veni sau numai dimineața sau numai după amiază păstrând o jumătate de zi pentru munca în cadrul familiei, lecturi individuale, odihnă ,etc.

Se vor organiza, de asemeni, excursii în jurul localității unde se află școala. Cu acest prilej, se va studia regiunea din punct de vedere al formelor de relief, al structurii scoarței terestre, al solului, al vegetației și faunei, al istoriei regiunii etc. Se va aduna material pentru munca în cercurile de naturaliști, istorici, geografi. Se vor alcătui colecții pentru școală și se vor îmbogăți laboratoarele școlilor. Pentru a desfășura o muncă atractivă și interesantă nu este nevoie să se deplaseze elevii la distanțe mari cu trenul sau cu mașinile, și să se cheltuiască sume importante. Folosul unei excursii nu depinde de lungimea drumului parcurs, ci de buna organizare, de studiul serios și bine planificat al fenomenelor mai de seamă din regiune, de prelucrarea materialului colectat și de concluziile trase pe baza unei serioase documentări. Excursii interesante se pot face la pădurea apropiată, la un râu sau un lac din împrejurimi, la o gospodărie colectivă, la o fermă de Stat, etc. Profesorii sau învățătorii care conduc excursia vor face mai întâi o recunoaștere a terenului și vor întocmi apoi un plan amănunțit, în care vor prevedea și locurile de popas. Inainte de plecare, se vor comunica elevilor participanți regulile ce trebuesc respectate. Se vor evita excursiile mari, care se reduc la simple deplasări fără temă, fără pregătirea instructivă necesară și fără rezultate pozitive.

In organizarea timpului liber al elevilor în timpul vacanței de vară se va da o deosebită atenție activității sportive. Elevii se vor antrena pentru diferitele probe ale complexului G. M. A. In acest scop se vor folosi sălile de gimnastică, terenurile și materialele sportive ale școlilor, precum și cele ale Comitetului de Cultură Fizică și Sport din localitate.

Secțiunile de Invățământ, prin Comitetele Provizorii, vor trebui să asigure folosirea gratuită a strandurilor și a bazinelor de înnot, două zile pe săptămână, la anumite ore, când, în mod organizat, elevii sub conducerea și îndrumarea profesorului de educație fizică sau a unui instructor de înnot desemnat de Comitetul de Cultură Fizică și Sport, vor face cursul de înnot și se vor pregăti în vederea trecerii probei de înnot din cadrul complexului G. M. A.

Pentru elevii corigenți, Secțiunile de Invățământ vor organiza, prin direcțiunile școlilor, cercuri de meditație pe clase și pe materii, conduse de către profesorii de specialitate sau de către studenți ori elevi din ultimele clase, sub îndrumarea profesorilor respectivi.

Secțiunile de Invățământ și școlile vor trebui ca, ținând seama, în primul rând de interesele și drepturile cadrelor didactice, să reglementeze în așa fel concediile acestora, încât să poată fi asigurată conducerea și supravegherea activității elevilor pe tot timpul vacanței de vară. In toată munca lor, în colonii, în cluburi, în excursii sau în grupele de meditație, cadrele didactice vor trebui să lucreze mână în mână cu organizația U.T.M. și de pionieri din școală, cerându-le sprijinul și ajutorul lor efectiv, pentru a asigura petrecerea în mod organizat a vacanței elevilor și a contribui astfel la buna lor educare și desvoltare.

Lupta femeilor din toată lumea pentru apărarea păcii, pentru asigurarea unei vieți fericite copiilor de pretutindeni

— Conferința de presă cu delegatele străine la Congresul U. F. D. R. —

Sâmbătă după amiază a avut loc o conferință de presă organizată de C.C. al U.F.D.R. în cadrul căreia delegatele străine la Congresul U.F.D.R. răspunzând întrebărilor puse de reprezentanții presei române și străine au vorbit despre lupta femeilor din țările lor pentru apărarea păcii.

Conferința de presă a fost deschisă de tov. Constanța Crăciun.

Delegata sovietică Maria Kazanțeva a subliniat că lupta femeilor sovietice pentru pace nu poate fi separată de politica externă de pace a Statului Sovietic.

Intreaga omenire progresistă luptă pentru pace în frunte cu Uniunea Sovietică, condusă de marele Stalin. Intreaga politică a Statului Sovietic este îndreptată spre apărarea păcii. Această politică este susținută de întregul popor sovietic.

In U.R.S.S. femeile, bucurându-se de cea mai deplină egalitate în drepturi cu bărbații, aduc contribuția lor cea mai activă în toate domeniile vieții economice, sociale și culturale.

La o întrebare în legătură cu activitatea pe tărâm științific a femeilor sovietice, Maria Kazanțeva a răspuns:

Dintre toți specialiștii sovietici jumătate sunt femei. Aproape 3000 au titlul de docent universitar. 356 femei poartă titlul de cinste de laureate ale Premiului Stalin pentru muncă deosebită în domeniul științei, al artei și culturii.

La o întrebare asupra rolului femeii sovietice în educarea copiilor, delegata sovietică a răspuns:

Voi da o singură cifră. 900 mii de femei — profesoare și învățătoare — învață pe copiii noștri în școli.

Delegata greacă a vorbit despre lupta eroică a femeilor din Grecia care iau parte la greve, la manifestații de protest împotriva teroarei monarho-fasciste, dau ajutor celor închiși, luptă în rândurile partizanilor.

Delegata a înfățișat situația îngrozitoare a copiilor greci aflați în Jugoslavia călăului Tito. Vajdu Vurna a dat citire unei impresionante scrisori a unei copile, Antonia, care redă viața chinuită a acestor copii. „Ne chinuesc și ne țin încuiate ca într'o temniță — scrie Antonia. Nu ne dau voie să ieșim din casă. 20 de oameni înarmați cu pistoale ne țin încuiate, parcă am fi condamnate la moarte. Nici la școală nu mergem. Invățătorul nostru a fost întemnițat. De 7 zile trăim fără pâine".

Delegata austriacă Ștefania Hoffman a arătat că în fața creșterii pericolului de război, femeile austriace iau parte activă la lupta pentru pace. La toate demonstrațiile pentru pace care au avut loc în Austria femeile au participat în număr foarte mare.

Vorbind despre lupta pe care Uniunea Femeilor Democrate din Austria o duce pentru îmbunătățirea vieții copiilor, Ștefania Hoffman a înfățișat bătălia pe care femeile o dau pentru înființarea fiecărei grădinițe de copii, pentru amenajarea fiecărei clase de școală.

La o întrebare în legătură cu lupta pentru pace a învățătoarelor și profesoarelor franceze, delegata franceză Pulcherie Fontaine a arătat că multe femei au fost îndepărtate din învățământ deoarece au făcut propagandă pentru semnarea Apelului dela Stockholm. Guvernul francez întrebuințează împotriva învățătoarelor și profesoarelor progresiste arma intimidării și a amenințării. In școli se trimit circulări care interzic cadrelor didactice, sub sancțiunea concedierii, să vorbească copiilor despre lupta pentru apărarea păcii.

Delegata poloneză Stanislava Zawadeska a spus între altele: Problema păcii este o problemă a fericirii și bunei stări a poporului, este problema vieții copiilor noștri.

Delegata poloneză a înfățișat, printre altele, realizările din țara ei în folosul mamelor și copiilor: concedii pentru femeile care nasc, asistență medicală gratuită, învățământ gratuit pentru copii, etc. Numărul creșelor a crescut de 15 ori în comparație cu numărul lor dinainte de război. Și mai mult a crescut numărul grădinițelor sezoniere.

Au mai răspuns întrebărilor puse de reprezentanții presei delegata femeilor din R. D. Germană și delegatele spaniolă, belgiană, cehoslovacă, engleză, finlandeză, bulgară și italiană.

Din activitatea
Sindicatelor Salariaților din Invățământ

● Clubul din Slatina, al Sindicatului Olt, și-a intensificat activitatea începând cu luna Mai. Urmărind executarea unui program judicios întocmit, clubul a organizat conferințe în legătură cu lupta pentru pace, cu situația copilului în U.R.S.S. și în țările cu democrație populară, deasemenea organizează și cercuri de broșuri, cercuri de meditație pentru elevii slabi, audiții muzicale la radio, ping-pong, șah, etc.

● *Sindicatul Iași a organizat în sala Teatrului Național un reușit festival artistic, pus în slujba luptei pentru pace. Programul a fost susținut de corul sindicatului, de profesori ai Institutului de Arte și de studenți ai Facultății de Teatru.*

● Sindicatul Vâlcea a luat inițiativa de a face mai plăcută odihna oamenilor muncii trimiși de C.G.M. în stațiunile balneo-climaterice din județ. In acest scop, Sindicatul organizează festivaluri artistice în aceste stațiuni care contribue și la ridicarea nivelului cultural și ideologic. Un festival reușit a fost prezentat la Călimănești, într'una din duminicile trecute.

Federația Internațională Sindicală a Invățământului în lupta pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

Sindicatelor de Marinari și Docheri. La îndemnul ei, profesorii și învățătorii popularizează printre elevi lupta pentru pace pe care o duc docherii și marinarii, când refuză să încarce, să descarce și să transporte armamentul imperialiștilor destinat războiului.

F.I.S.I. a folosit toate prilejurile pentru a da luptei pentru pace un nou avânt. La îndemnul ei, comitetele de luptă pentru pace din școlile întregii lumi progresiste au desfășurat o intensă activitate pentru a face din manifestările dela 1 Mai o reușită trecere în revistă a uraișelor forțe ale păcii.

Deasemenea, colaborând cu Federația Democrată Internațională a Femeilor, F.I.S.I. a făcut din Ziua Internațională a Copilului o impunătoare manifestare pentru pace. Personalități din lumea învățământului și cunoscuți scriitori progresiști au fost mobilizați de Federația noastră pentru reușita sărbătoririi acestei zile.

Colaborând cu organizațiile internaționale de învățământ neafiliate Federației Sindicale Mondiale, dar care doresc și ele pacea, F.I.S.I. a format un comitet de înțelegere cu aceste organizații, lansând, împreună cu ele, un apel în care se spune: „Comitetul de înțelegere cheamă pe fiecare membru al corpului didactic să depună toate sforțările pentru ca școala și educația să fie puse în serviciul păcii".

Pentru a demonstra odată mai mult cât de justă și de necesară este lupta pentru pace, cu prilejul Conferinței Consultative dela Budapesta a Uniunilor Internaționale, profesorul Henri Wallon, președintele F.I.S.I., a demascat pe conducătorii învățământului din țările capitaliste care susțin că școala e în afara politicii, dar pretind ca, în orele de curs, să se aducă elogii Planului Marshall. In schimb interzic cadrelor didactice să vorbească în școli despre lupta pentru pace sau despre pericolul războiului atomic.

F.I.S.I. mai susține lupta pentru pace a cadrelor didactice prezentând, în Buletinul de Informații pe care îl editează, lupta eroică a profesorilor și învățătorilor din țările capitaliste și coloniale, precum și realizările obținute de U.R.S.S. și de țările de democrație populară în domeniul învățământului.

In acelaș scop, la cea de a V-a Conferință a F.I.S.I., care va avea loc în August la Viena, se va organiza o expoziție de desene și lucrări ale copiilor cu subiectul „Copiii din toate țările lumii nu vor un nou război".

Astfel, F.I.S.I. desfășoară o activitate tot mai largă și tot mai intensă pentru apărarea păcii.

Sindicatele noastre de învățământ călăuzite de Partid, au multe realizări în cadrul luptei pentru pace. Lor le revine, în continuare, sarcina de a populariza printre membrii lor această activitate a F.I.S.I. și a cadrelor didactice progresiste din alte țări. Invățând din experiența acestora, cadrele noastre didactice vor lupta cu și mai mult avânt pentru a face ca R.P.R. să fie un factor tot mai activ în uriașul front mondial al păcii, care, sub conducerea U.R.S.S. apără viitorul omenirii.

Natalia Petrin
membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I.

EDITURA TINERETULUI
ANUNȚA
PRELUNGIREA PÂNĂ LA 1 SEPTEMBRIE 1950
A
CONCURSULUI
DE
LUCRARI LITERARE
ȘI
ILUSTRAȚII DE CARȚI
PENTRU
COPII ȘI TINERET

Manuscrisele-roman, nuvelă, poezie, piesă într'un act, povestire, basm, ilustrații de copertă și interior — se primesc până la această dată pe adresa editurii
București, Str. Cobălcescu, 16.

Pregătiri în școli pentru trecerea normelor Complexului sportiv de Stat „F. G. M.A." și „G. M. A."

In școlile de toate gradele, înainte de perioada examenelor, au început pregătirile pentru trecerea normelor Complexului sportiv de Stat F.G.M.A. și G.M.A.

Astfel, la Liceul de fete cu limba de predare maghiară din Satu-Mare și la Școala Pedagogică de băeți din Timișoara, în grupa pregătitoare din planul lecțiilor de educație fizică a fost introdus programul de gimnastică F.G.M.A.

La Liceul de fete Nr. 1 și la centrul școlar de fete Nr. 5, 7 și 8 din Capitală, în grupa a III-a a lecției de educație fizică au fost introduse elemente cu caracter aplicativ din cursa de obstacole prevăzută în Complexul F.G.M.A. și anume, aruncarea la țintă cu o minge de oină și o trecere de obstacole cu material improvizat.

In cadrul activității colectivelor sportive ale centrului școlar de fete nr. 2, 10 și 13 din București, elevele s'au antrenat în secțiile de atletism pentru trecerea normelor F.G.M.A. și G.M.A.

Pregătirea pentru trecerea normelor Complexului sportiv de Stat F.G.M.A. și G.M.A. se vor intensifica după perioada examenelor, în colectivele și cercurile sportive care au luat ființă în instituțiile de învățământ de toate gradele.

Din activitatea Sindicatului salariaților din Invățământ Cluj

Atât realizările cât și deficiențele care se constată în munca sindicatelor de învățământ și a celor de studenți oglindesc măsura în care Uniunea a îndrumat și a sprijinit aceste sindicate.

Uniunea n'a sprijinit toate sindicatele în egală măsură. Atenția ei s'a îndreptat mai mult către sindicatele pe care le știa mai slab încadrate, neglijând pe cele mai bine încadrate. Din categoria celor din urmă făcea parte și Sindicatul Cluj. Nesprijinit de Uniune, acest sindicat începuse să ducă o muncă sectară, rupând legătura cu masele.

Uniunea, analizându-și munca în mod critic și autocritic, așa cum ne învață Partidul, și-a recunoscut greșeala și a început să urmărească și să îndrumeze cu aceeași atenție munca tuturor sindicatelor. Din acel moment, munca Sindicatului Cluj a pornit pe drumul cel bun.

Tovarășa președintă Livia Cuparenco, ajutată de aproape de tov. Mardan, secretarul sindicatului, de tov. Breban, responsabilă administrativ-financiară, de tov. Ruja, responsabilul cultural, — toți scoși din producție, — ca și de întregul comitet, reușește să cuprindă toate problemele și să le facă față în bună măsură.

Sindicatul își cunoaște sarcinile, colaborează cu Secțiunea de Invățământ a Comitetului Provizoriu în condițiuni satisfăcătoare și sprijină munca profesională, mobilizând pe membrii săi în vederea îndeplinirii Planului de Stat.

Comitetul sindicatului se preocupă în general de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale membrilor săi, îngrijindu-se de plata la timp a drepturilor acestora, de trimiterea lor la odihnă și cură, etc. Totuși, în această privință, munca sindicatului mai prezintă o lipsă serioasă, și anume: comitetul nu sprijină suficient conducerea Casei de Ajutor Reciproc.

Deasemenea, comitetul a arătat puțin interes pentru sprijinirea colectivului sportiv.

O muncă deosebită și cu rezultate bune se constată pe linie culturală. Sindicatul urmărește în egală măsură atât ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al membrilor săi cât și culturalizarea masselor.

Clubul sindicatului, bine înzestrat și întreținut, având o bibliotecă înzestrată cu cărți și broșuri atât în limba română cât și în cea maghiară, desfășoară o activitate susținută și variată, ajutând tovarășilor să-și ridice nivelul ideologic, politic și profesional și oferindu-le posibilitatea unei recreări plăcute. Comisia culturală organizează dese conferințe, kermeze și festivaluri, ale căror programe sunt susținute de echipele de dans, de teatru și de un cor foarte bun. Sindicatul a obținut frumoase rezultate în munca de culturalizare a masselor. Echipele de teatru și de dans, dar mai cu seamă corul desfășoară o intensă muncă. Intre 7 Septembrie 1949 și 10 Iunie a. c., echipele sindicatului au avut 43 de ieșiri pe teren, în cadrul A.R.L.U.S.-ului, al căminelor culturale etc., atât în sate cât și în orașe.

In ziua de 10 Iunie, Sindicatul Cluj a organizat un festival artistic în comuna Aghireș. Pentru acest festival, Sindicatul a deplasat cu trenul 71 de coriști și membri ai echipelor de teatru.

Cadrele didactice din comuna Aghireș, în frunte cu tov. Bichigeanu Vasile, președintele secției sindicale, organizaseră o bună participare a sătenilor, făcând echipei o primire tovărășească.

Programul serbării a fost închinat în întregime luptei pentru pace și s'a desfășurat în sala căminului cultural, care, deși destul de mare, a devenit neîncăpătoare pentru participanți.

Tovarășa președintă a sindicatului a ținut o conferință despre lupta pentru pace, conferință care a fost tradusă apoi în limba maghiară. A urmat un program artistic compus din două scurte piese de teatru pentru combaterea misticismului; precum și din recitări de poezii și din coruri, executate atât în limba română cât-și în cea maghiară.

Corul, cu un repertoriu bogat, format din cântece românești, sovietice și maghiare, a fost condus de tov. Folea Traian, pentru bucățile executate în limba română și de tov. Bayer Tiberiu, pentru cele executate în limba maghiară. Cântecele au reușit să trezească optimismul și încrederea în forțele tot mai mari ale lagărului păcii, ca și dragostea față de Uniunea Sovietică — conducătoarea acestui lagăr — și față de tovarășul Stalin, îndrumătorul oamenilor muncii de pretutindeni.

Pantazi Zamfir
Membru în Biroul Executiv la U.S.S.I.

Ne scriu studenții noștri din Uniunea Sovietică

Temeinica pregătire științifică a studenților sovietici

Tineretul sovietic, educat de Partidul lui Lenin și Stalin, muncește cu entuziasm în fabrici, pe ogoare, în mine și în institute și dobândește noi și noi succese, contribuind astfel activ la munca de construire a societății comuniste.

„Pentru a construi trebue să știi și pentru ca să știi trebue să înveți", a spus tovarășul Stalin. Iar tineretul sovietic știe că sarcina lui principală dată de Partid este să cucerească știința, să învețe cât mai mult și cât mai bine și răspunde la această sarcină nu cu vorbe, ci cu fapte concrete, cu o muncă intensă de asimilare a cunoștințelor.

In Institutul nostru de Chimie Tehnologică din Ivanovo, un aspect al acestei munci îl constitue munca în cercurile de studii științifice ce există pe lângă fiecare catedră.

Este de remarcat caracterul de masă al muncii acestor cercuri de studii științifice, în ele lucrând nu numai studenții din anii superiori, ci și studenții din anul I. Participând la munca cercului, studentul are posibilitatea ca, din primele momente, pe lângă pregătirea zilnică ce o primește în Institut, să urmeze și cursurile „Universității", cum o numesc studenții sovietici. Și așa este, fiindcă cercurile de studii științifice, împreună cu cercurile de filosofie, de economie politică, de matematică și cu cele de sport, cu conferințele și cu munca lor, constitue o adevărată „Universitate", ale cărei cursuri studentul le poate urma paralel cu cursurile Institutului său. Aceasta vine, pe de o parte, să aprofundeze și să rezolve o mulțime de probleme ridicate la curs, iar pe de altă parte, să completeze cunoștințele studentului. In felul acesta, Institutul dă specialiști bine pregătiți, cu o serioasă cultură generală.

CUM SE LUCREAZA LA UN CERC

Grupa noastră de români a făcut cunoștință, încă din primele zile, și cu acest aspect al muncii din Institutul nostru. Tovarășii noștri sovietici ne-au dus și ne-au arătat o mulțime de lucruri, invitându-ne și la conferințele cercurilor din Institut. Am auzit acolo multe lucruri interesante, prezentate într'o formă atrăgătoare și însoțite de numeroase experiențe frumoase.

De exemplu, la cercul de chimie analitică, s'a vorbit despre „Fenomenul de luminiscență și analiza luminiscentă în analiza calitativă", prezentându-se acest fenomen interesant cucerit de oamenii de știință sovietici în frunte cu S. Vavilov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., arătându-se importantele lui aplicații practice în viața de toate zilele, în uzine și laboratoare. La cercul de chimie organică s'a vorbit odată despre „Vitamina C", altădată, despre „legătura de hidrogen în chimia organică" sau despre „Efectul Mandelștein-Landsberg-Raman", domenii în care știința sovietică este foarte înaintată; conferințele au fost foarte bine pregătite, bogat documentate, însoțite de admirabile experiențe demonstrative. Ele ne-au plăcut și ne-au arătat munca pe care o depun tovarășii noștri. N'am început să participăm regulat la conferințele cercurilor și să lucrăm în ele decât mai târziu, atunci când am putut să ne descurcăm mai ușor cu limba. In felul acesta, am cunoscut mai îndeaproape cum lucrează un cerc.

Posibilitatea de a lucra într'un asemenea cerc se deschide din anul I. Funcționează mai multe cercuri; de chimie fizică, de chimie anorganică, de coloranți, de electrochimie, de fizică, fiecare cu mai multe ramuri, la care te poți înscrie după dorință. Te înscrii în colectivul cercului și începi munca. Colectivul cercului este condus de profesorul de specialitate și ajutat de colectivul de catedră. In afară de aceasta, mai are și un responsabil ales dintre studenții mai mari, cu mai multă experiență în muncă. Activitatea în cercuri începe de obicei cu o serie de lucrări practice, care te familiarizează cu tehnica de laborator și te ajută să ți-o însușești; paralel cu aceasta, se studiază în colectiv și mai ales individual un material științific recomandat de profesorul care lucrează cu cercul, material care te ajută să pătrunzi mai bine lucrările făcute. Desigur că odată cu creșterea nivelului de cunoștințe al studentului, perspectiva de lucru se mărește, el trece acum la teme noi și la cercetări. Domeniile de lucru sunt diferite în cadrul fiecărui cerc.

In această muncă, rolul profesorului care conduce cercul este foarte mare. Cu câtă atenție te ajută să înțelegi lucrurile nepricepute, cu câtă bunăvoință stă lângă tine și-ți arată cum se lucrează sau cum se montează cine știe ce aparat. Nu există deloc acea răceală dintre catedră și bancă ce caracteriza vechea școală burgheză, răceală care exista și în școlile noastre până nu de mult. Fiecare din studenți simte alături de el un tovarăș cu multă experiență, cu o pregătire vastă, atent, gata să-ți explice, să te ajute în orice moment: acesta este profesorul sau asistentul. Grija lor pentru pregătirea studentului nu este numai aceea de a-i preda un material cât mai sistematic la curs; ei se interesează de fiecare student în parte, îl ajută și-l îndrumează să-și planifice munca, să și-o adâncească. Colaborarea între profesor și student este serioasă, rezultată din noua atitudine socialistă față de muncă ce stă la baza activității lor comune, și această colaborare dă roade bogate.

Nu ne-am mirat deloc atunci când, la ultima conferință științifică comună a cercurilor, directorul de studii, analizând munca cercurilor, a arătat printre altele că în ele lucrează mai mult de 30 la sută din numărul studenților din Institut. Cum Institutul are aproximativ 1000 de studenți, reese clar de aici caracterul colectiv al muncii în aceste cercuri.

ACTIVITATEA TEORETICĂ ȘI PRACTICĂ A CERCURILOR

Organizația de Partid a Institutului are foarte multă grijă de activitatea cercurilor, păstrând în permanență legătura cu ele prin sectorul de studii științifice al Institutului, legătură care este ținută și de Comsomol, de Sindicat și de Direcția de Studii.

Indrumarea de zi de zi, sfatul Partidului constitue un sprijin efectiv în munca și desvoltarea cercurilor. Invățătura marxist-leninist-stalinistă legată permanent de activitatea cercurilor dă siguranță rezolvării juste a problemelor, dă perspectiva în muncă. Arma ascuțită a criticii și autocriticii înlătură lipsurile.

In felul acesta, activitatea teoretică a cercurilor nu se rupe niciun moment de activitatea practică.

Problemele studiate în cercuri sunt de multe ori legate de producție și rezolvarea lor a adus adesea ori lucruri noi în tehnologia proceselor chimice. Activitatea modestă a acestor cercuri a adus în acest fel foloase economiei socialiste.

Din studenții formați în Institut și prin munca din aceste cercuri au ieșit cadre prețioase pentru industria socialistă. Ingineri, cadre de cercetători, profesori, specialiști, oameni care duc o activitate intensă, sunt exemple vii în acest sens. Activitatea începută în Institut, în aceste cercuri de studii, continuată și adâncită mai târziu, a dus la rezultate de însemnată valoare teoretică și practică, premiate chiar cu Premiul Stalin.

Cristian Broancă
Floru Lucian
Studenți anul I Institutul Chimic — Tehnologic din Ivanovo

Oamenii de știință, litere și artă din R. P. R. cheamă oamenii de știință, litere și artă din U. S. A. și Marea Britanie să participe în mod activ la lupta pentru pace

In ședința de încheiere a sesiunii științifice a Academiei R. P. R. s'a adoptat următorul mesagiu:

Către,

Oamenii de știință, litere și artă din Statele Unite ale Americii și Marea Britanie.

Cu prilejul lucrărilor sesiunii științifice a Academiei R. P. R. oamenii de știință, litere și artă din Republica Populară Română trimit un salut colegial oamenilor de știință progresiști din Statele Unite ale Americii și Marea Britanie, încadrați în puternicul front mondial al păcii.

Lucrările sesiunii științifice din Iunie 1950 a Academiei R. P. R. au scos în evidență realizările pe tărâmul științei din Patria noastră, realizări puse în slujba păcii. După eliberarea noastră de către glorioasele Armate Sovietice și datorită luptei poporului muncitor, știința și artele cunosc în țara noastră o înflorire fără precedent.

In munca noastră de rezolvare a problemelor științifice teoretice cât și a celor ridicate de cerințele practice ale desvoltării și propășirii scumpei noastre Patrii, găsim un puternic imbold atât în sprijinul material și moral care ni-l acordă Guvernul nostru, cât și în certitudinea pe care o avem că realizările noastre servesc marea cauză a păcii, progresului și fericirii oamenilor.

Pacea este condiția esențială a desvoltării științei. Luptând pentru pace, aducem contribuția noastră la apărarea și îmbogățirea minunatului tezaur de cultură și civilizație al omenirii, ilustrat de numele unor Bacon, Newton, Lomonosov, Franklin Diderot, Darwin, Pavlov, Marinescu, Einsten, Lisenko, Parhon, Bernal, Filatov, Cocalis, Joliot Curie și atâtor altora, tezaur amenințat de acei care pun știința în slujba dușmanilor păcii și omenirii.

Știința este afirmarea vieții și nu negarea ei. Recunoștința omenirii au câștigat-o un Pasteur sau Lister și nu pseudo-savanții care au pus marile descoperiri ale acestora în slujba lui Hitler și Hirohito și care pun astăzi descoperirile științei în slujba reprezentanților trusturilor ațâțătoare la un nou război dornice de cucerirea dominației mondiale cu prețul subjugării popoarelor. Acești ațâțători la război persecută pe savanții care luptă pentru pace ca Joliot Curie și Bernal.

Dar pacea are apărători în sutele de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume care au semnat și semnează Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice. Printre aceste sute de milioane de oameni se înrolează zi de zi adevărații oameni de știință printre care sunt fizicienii englezi ce s'au ridicat împotriva folosirii energiei atomice în scopuri de distrugere. Răspunderea noastră, a oamenilor de știință, este mare.

Popoarele iubitoare de pace și muncă constructivă așteaptă dela oamenii de știință o contribuție deosebită la apărarea păcii. Pentru noi nu există neutralitate; de atitudinea noastră hotărîtă depinde în bună măsură dacă pacea va fi cucerită.

Ca oameni de știință, ne adresăm vouă, colegi din Anglia și Statele Unite, cu chemarea de a fi alături de poporul englez și american, de toate popoarele din lume în cererea lor de a se interzice arma atomică. Fără deosebire de concepții sau opinii politice, semnați Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice!

Intăriți aceste semnături, luând parte activă la lupta împotriva primejdiei crescânde a unui nou război, la lupta pentru pace, pentru democrație.

Indatorirea omului de știință este de a fi propagator al ideii păcii, de a înfrâna pe monștrii omenirii care urzesc planuri de dominație mondială, de a lua parte la lupta istorică pentru viitorul luminos al omenirii, pentru apărarea culturii, pentru desvoltarea nestingherită a științei, puse în slujba poporului, în slujba păcii.

Să intensificăm activitatea cluburilor și a colțurilor roșii

Cluburile și colțurile roșii înființate anul acesta pe lângă sindicate, instituții și întreprinderi sunt mijloace serioase pentru sprijinirea acțiunii de culturalizare, pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al maselor, pentru susținerea și întărirea luptei pentru pace.

O atenție deosebită au acordat cluburile și colțurile roșii din învățământ pregătirii profesionale a cadrelor didactice, prin cunoașterea pedagogiei sovietice și a experienței cadrelor didactice sovietice.

Colectivele de conducere, puse sub directa îndrumare a comisiei culturale și a comitetelor sindicale județene, și-au întocmit planuri de activitate, defalcate pe luni, săptămâni și zile.

Obiectivul principal al tuturor acestor planuri este pregătirea unor cadre active și hotărîte în lupta pentru apărarea păcii.

La mai toate cluburile și colțurile roșii s'au ținut conferințe care au înfățișat uriașele realizări din Uniunea Sovietică în știință, în artă și în tehnică și progresele agriculturii socialiste. Deasemeni, au tratat despre necesitatea combaterii superstițiilor și a cosmopolitismului, despre transformarea socialistă a agriculturii, despre Planul de Stat și despre importanța strângerii semnăturilor pe Apelul dela Stockholm.

Viața cluburilor și a colțurilor roșii a îmbrățișat diferite aspecte ale luptei oamenilor muncii pentru îndeplinirea sarcinilor comune pe care le au.

Astfel, în cadrul cluburilor și al colțurilor roșii din Putna, Suceava, Rădăuți, Muscel, Neamț și Satu-Mare, s'au executat lucrări de artă (sculptură, pictură, traforaj) cu teme luate din fabrică, din viața satului, din școală.

Multe cluburi și colțuri roșii au echipe artistice proprii de dans, cor, orchestre, care pregătesc repertorii din ce în ce mai îngrijite și de bună calitate (Sibiu, Muscel, Rădăuți, M.I.P., Covurlui, Putna, Prahova, București, Satu-Mare, etc.)

De asemenea, la toate cluburile și colțurile roșii s'au organizat cenacluri literare, echipe de șah și cercuri de lectură.

Analizând activitatea cluburilor și a colțurilor roșii, se observă creșterea numărului recenziilor și a prezentării cărților sovietice de literatură și pedagogie și a lucrărilor nou apărute la noi, care oglindesc adâncile transformări politice, economice, sociale și culturale din țara noastră.

La clubul Ministerului Invățământului Public, tovarășa Titina Călugăru, care a vizitat Moscova, făcând parte dintr'o delegație de artiști, a vorbit despre „Impresii din U.R.S.S.", arătând nivelul ridicat de viață al oamenilor sovietici și, totodată, interesul deosebit pe care îl manifestă ei față de știință, artă și tehnică.

Tot la acest club, printre alte realizări, a avut loc o consfătuire a tovarășelor dactilografe, pentru stabilirea normelor de muncă.

La colțul roșu al Bibliotecii Centrale-București, s'au discutat obiectivele întrecerii între Biblioteca Centrală-București și cea dela Cluj. Cu acest prilej, s'au stabilit norme tehnice noi, mai apropiate de realitate. Pe baza rezultatelor obținute în întrecerile organizate în cadrul serviciilor „Periodice", „Documentare", „Dactilografie" și „Serviciul Cărții", s'au făcut propuneri pentru noi întreceri. In acest colț roșu se țin cursuri cu mânuitorii de cărți, cu bibliotecarii. Cele peste 20.000 de volume ale bibliotecii sunt puse la dispoziția cititorilor care vin la colțul roșu.

Colectivul colțului roșu al studenților Facultății de Filosofie București este, printre altele, preocupat de o pavoazare artistică originală. Temele acestei pavoazări sunt: „Steagul Păcii", „Tineretul luptă pentru pace", „Tovarășul Stalin și tineretul". etc. Aceste afișo-montaje sunt îngrijit lucrate și executate cu deosebit gust, constituind astfel un puternic și real mijloc de propagandă vizuală, un îndemn la muncă și luptă pentru pace.

Cluburile și colțurile roșii au fost preocupate și de organizarea timpului liber al copiilor salariaților. Așa, de pildă, colectivele cluburilor și ale colțurilor roșii din Constanța, Mehedinți, Râmnicu-Sărat, Muscel, Tecuci, Vâlcea, Prahova și secția a V-a București au organizat pentru copiii salariaților festivaluri, piese de teatru, balet, ore de muzică și lectură în grup, ajutându-i pe copii să prețuiască grija și dragostea pe care le-o poartă Partidul și Guvernul nostru și să cunoască realizările din Uniunea Sovietică, țara celor mai fericiți copii.

Totuși, în ceeace privește organizarea cluburilor și a colțurilor roșii, precum și munca ce se desfășoară în cadrul lor, s'a constatat o serie de lipsuri, care trebue înlăturate cât mai urgent. Astfel, sindicatele: Romanați, Satu-Mare, Tecuci, Vaslui, Făgăraș, Ialomița, Putna, Ciuc și Argeș au prea puține colțuri roșii. La fel sindicatele Bacău, Covurlui, Năsăud, Roman, Câmpulung-Moldovenesc, Ilfov, Tulcea și Valea Jiului nu s'au preocupat îndeajuns de această problemă, motivând că n'au local.

Alte sindicate au tendința de a înființa colțurile roșii mecanic, formal, fără să studieze cu atenția cuvenită condițiile de organizare.

Deasemenea, unele colective de conducere a cluburilor și colțurilor roșii întocmesc planuri de lucru formale, iar altele neglijează să trimită planul de muncă Uniunii, spre confirmare.

O altă lipsă care trebue imediat înlăturată este slaba colaborare cu cluburile altor sindicate și netrimiterea la timp a datelor cerute de Uniune (București, Trei Scaune, Roman, Maramureș, Ilfov, Câmpulung-Moldovenesc).

Pentru lichidarea acestor lipsuri este necesar ca sindicatele de învățământ să împrospăteze componența colectivelor de conducere ale cluburilor și ale colțurilor roșii cu cadre noi, care au terminat recent școli de partid și cursuri serale de cadre. In acelaș scop, comitetele sindicale trebue să urmărească pe teren îndeplinirea planului săptămânal al cluburilor și al colțurilor roșii și să analizeze temeinic munca, mânuind just critica și autocritica.

In perioada actuală, când cadrele didactice depun toate eforturile pentru pregătirea examenelor de sfârșit de an, activitatea cluburilor și a colțurilor roșii trebue să sprijine prin toate mijloacele această muncă, pentru ca școlile și facultățile noastre să dea Patriei promovați și absolvenți cât mai ridicați, cât mai temeinic pregătiți.

Lucrând în felul acesta, colectivele de conducere ale cluburilor și ale colțurilor roșii vor contribui într'adevăr la întărirea luptei pentru pace, la construirea socialismului.

Eliza Paveliu

Aspecte din activitatea culturală a Sindicatului Salariaților din Invățământ-Sibiu

Sindicatul Salariaților din Invățământ-Sibiu, îndrumat de organizația de partid și sprijinit de organizațiile de massă, desfășoară o intensă activitate pentru culturalizarea masselor. Această activitate este pusă în slujba luptei pentru pace și a construirii socialismului în țara noastră.

Sindicatul a acordat un sprijin deosebit comitetelor de luptă pentru pace. Mulți tovarăși din sindicatul nostru fac parte din aceste comitete. Astfel, munca dusă de grupele sindicale pentru apărarea păcii este coordonată cu munca acestor comitete. Rezultatele acestei colaborări se văd în numeroasele conferințe care se țin la căminele culturale din orașe sau din sate, fiind totdeauna urmate de programe artistice adecvate luptei pentru pace. Menționăm activitatea deosebită pe care o desfășoară comitetele de pace dela Școala Pedagogică de fete și dela Liceul seral muncitoresc. Aceste comitete, în strânsă colaborare cu grupele sindicale, au format o echipă artistică din elevii celor două școli și au prezentat un reușit program artistic legat de diferitele aspecte ale luptei pentru pace.

Numai în cursul lunii Mai, în cadrul organizațiilor sindicale, s'au ținut 300 de conferințe cu conținut politic, cultural și social, legate de lupta pentru pace.

Gazetele de perete din toate instituțiile ce țin de sindicat oglindesc regulat evenimentele zilei și lupta pentru pace ce se desfășoară în toate domeniile de activitate.

Dar lupta pentru pace nu poate fi dusă în bune condiții decât de tovarăși cu nivel ideologic ridicat. Deaceea, sindicatul s'a îngrijit ca, în cadrul fiecărei grupe, să funcționeze câte un cerc de broșuri în care, de două ori pe lună, se prelucrează și se discută diferite cărți în legătură cu toate problemele pe care le pune lupta oamenilor muncii din întreaga lume, în frunte cu U.R.S.S., pentru pace, pentru socialism.

Deasemenea, cursurile serale de cadre sindicale au contribuit mult la pregătirea ideologică și politică a tovarășilor. In prezent, funcționează patru cursuri de acest fel, dintre care două în județ și două în oraș. La cursurile din oraș, urmează 74 responsabili de comitete de instituții și 44 responsabili de grupă.

Ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al tovarășilor a fost urmărită de sindicat și prin activitatea celor 46 de biblioteci sindicale fixe și a celor 7 biblioteci volante (4 în oraș și 3 în județ). Aceste biblioteci au fost înzestrate, în parte, cu cărți comandate la Editura C.G.M. și în parte, prin donații făcute de tovarăși.

De curând, sindicatul, sprijinit de Partid, a reușit să învingă greutățile isvorite din lipsa de local și din lipsa de fonduri și a deschis un club propriu, care dispune de o sală festivă, de o bibliotecă și de o sală pentru sport (șah, ping-pong). Programul de lucru al acestui club este întocmit în așa fel ca să cuprindă întreaga activitate culturală a secțiilor sindicale din oraș.

In cadrul clubului, echipa corală a sindicatului desfășoară continuu o rodnică activitate de culturalizare a masselor, folosind un program bogat și variat. La concursul de coruri, organizat anul acesta pe întreaga țară de către C.G.M., corul sindicatului nostru a obținut premiul I-iu.

Legătura cu căminele culturale din județ și cu ateneele din oraș se ține prin membrii sindicatului nostru care fac parte din comitetele de conducere sau sunt directori ai acestor instituții de culturalizare a masselor.

Sindicatul a întâmplat în activitatea sa și unele greutăți. O lipsă serioasă a muncii sindicatului o constitue puțina osteneală pe care și-au dat-o corespondenții de presă de a oglindi în corespondențele lor, în spirit critic și autocritic, munca sindicatului. Din această cauză, sindicatul n'a fost suficient sprijinit în muncă și realizările lui n'au fost popularizate în deajuns.

Prin acțiunile de lămurire și prin luptă dârză vor putea fi înlăturate toate greutățile și lipsurile observate în această perioadă de muncă. Atunci, sindicatul va putea canaliza energia tuturor membrilor săi pentru a se integra cât mai bine în munca de îndeplinire și depășire a Planului de Stat și pentru construirea cât mai repede a socialismului în țara noastră.

Prof. Loșniuv Adela
Resp. cu presa a Sind. Sal. din Inv. Sibiu

NOTE POLITICE EXTERNE

Prima sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a luat sfârșit. In ședința de încheiere a fost format Prezidiul Sovietului Suprem. Președinte al Prezidiului a fost ales în unanimitate deputatul N. M. Șvernik. La propunerea deputatului N. S. Hrușciov, în legătură cu formarea Guvernului U.R.S.S. — care constituia următorul punct de pe ordinea de zi — Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a fost însărcinat să continue și pe viitor funcțiunile de conducere a Statului. Deputatul N. S. Hrușciov a arătat că Guvernul Uniunii Sovietice a îndeplinit cu succes funcțiunile de conducere a Statului și că a meritat aprobarea și recunoștința unanimă a poporului sovietic, prin întreaga sa activitate de până acum, prin slujirea cu abnegație a poporului. „Sub steagul leninismului — a spus N. S. Hrușciov — sub conducerea încercată a Partidului Bolșevic și sub călăuzirea înțeleaptă a genialului conducător și învățător Stalin, poporul sovietic va merge cu pași hotărîți spre noi victorii — spre comunism."

In cadrul punctului următor de pe ordinea de zi, deputatul Vasili Kuznețov a făcut o comunicare asupra primirii la Sovietul Suprem al U.R.S.S. a delegației Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, care la 8 Martie a înmânat președintelui Sovietului Uniunii și președintelui Sovietului Naționalităților, Apelul adresat Parlamentelor tuturor țărilor.

Deputatul Vasili Kuznețov a arătat că poporul sovietic aprobă cu căldură politica externă iubitoare de pace a Guvernului Sovietic. Impreună cu Uniunea Sovietică, a spus Vasili Kuznețov, lupta pentru pace este dusă de țările de democrație populară și de Republica Populară Chineză.

După ce a vorbit despre politica de ațâțare la război a lagărului imperialist, inspirată de monopolurile capitaliste din Statele Unite și Anglia, deputatul Vasili Kuznețov a propus sprijinirea cererii cuprinsă în Apelul sesiunii dela Stockholm „Oamenii muncii din toate țările — a spus Vasili Kuznețov în aplauzele furtunoase ale celor prezenți în sala mare a Palatului Kremlin — au o încredere nestrămutată în Uniunea Sovietică, stegar al păcii și prieteniei între popoare, care apără cauza sfântă a consolidării păcii generale și demască consecvent pe toți ațâțătorii la un nou război. POPOARELE DIN TOATE ȚARILE ȘTIU CA ATUNCI CAND ESTE VORBA DE APARAREA PACII, ELE SE POT BIZUI CU DEPLINA SIGURANȚA PE POPORUL SOVIETIC, CONDUS DE PARTIDUL COMUNIST (BOLȘEVIC) ȘI DE MARELE STALIN".

Luând cuvântul savantul Boris Grekov, după ce a arătat că toți oamenii cinstiți și în primul rând oamenii de știință trebuie să-și exprime atitudinea lor față de lupta pentru pace, a spus: „Niciun om din lume nu se poate îndoi că Uniunea Sovietică stăpânește energia atomică nu pentru a distruge, ci pentru a construi". **Adresându-se luptătorilor păcii din toată lumea el a declarat:** „...Suntem gata să facem tot ce ne stă în putință pentru a salva omenirea dela catastrofă... Fiți încredințați că Guvernul Uniunii Sovietice, Partidul Comunist și conducătorul nostru, tovarășul Stalin, apără cu hotărîre pacea".

Au mai luat cuvântul mulți alți membri de seamă ai Sovietului Suprem în sprijinul hotărîrilor Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, după care deputatul N. Tihonov, cunoscutul scriitor, a citit proiectul de declarație a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Cu aceasta, prima sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a luat sfârșit. Oamenii cinstiți din toată lumea, iubitori de pace, democrație și progres, au urmărit desbaterile sesiunii Sovietului Suprem cu mare interes și cu încrederea neclintită că marea Țară a Socialismului, condusă de marele Partid Bolșevic și de tovarășul Stalin, în fruntea întregului lagăr al păcii și democrației, va salva omenirea de amenințarea criminalilor imperialiști anglo-americani care se pregătesc cu înfrigurare de război.

Lupta pentru apărarea păcii ia zi de zi forme noui, înglobând mii și mii de noui forțe. Este interesant și plin de putere convingătoare Apelul unor primari de orașe din Italia pe care aceștia l-au adresat primarilor din numeroase alte țări.

Intre altele acest Apel spune: *„Toate orașele noastre au trecut prin mari încercări în timpul recentului conflict mondial; multe din ele mai au și astăzi în piețele lor străvechi, pe vestitele lor palate urme vizibile ale distrugerii și morții. Dar atât oamenii dela noi, cât și oamenii din orașele voastre, ocupați cu greaua muncă de refacere, sunt din nou amenințați de pericolul unui conflict și mai îngrozitor, de noi distrugeri generale. Atât în țara noastră, cât și în țara voastră, arma atomică amenință nu numai viața, casele și avutul în localitățile cu populație densă, dar și comorile de artă, istorie și cultură, create de omenire în decursul mileniilor".*

„Noi — se spune mai departe în mesaj — simțim nevoia să vă comunicăm prin această scrisoare adeziunea noastră totală la Apelul dela Stockholm și să vă invităm ca d-voastră să vă pronunțați așa cum am făcut și noi, în numele tuturor cetățenilor orașului D-voastră, pentru acest apel al păcii și al solidarității cetățenești. Nouă, administratorilor celor mai cunoscute orașe, ne revine o răspundere deosebită dela care nu ne putem eschiva; milioane de oameni ne vor cere socoteală pentru faptul de a ne fi eschivat de a lua atitudine, pentru faptul de a fi tăcut în acest plebiscit mondial pentru pace".

„Războiul nu este inevitabil. Războiul și pericolul atomic pot fi îndepărtate de orașele noastre. Să dăm un răspuns conform Apelului dela Stockholm; să facem să se audă glasul puternic al milioanelor și milioanelor de cetățeni din fiecare țară împotriva pericolului distrugerilor și al morții".

Apelul este semnat de primarii orașelor celor mai de seamă a Italiei, ca Genova Torino, Florența, Bologna, Veneția, Perrugia, Livorno, Pisa, Parna, Mantua, etc.

Impotriva uriașei mișcări pentru pace care cuprinde tot mai largi mase în toată lumea, ațâțătorii la război, monopoliștii imperialiști din țările capitaliste, încearcă tot felul de atentate, urmărind și persecutând, arestând și maltratând în închisori pe luptătorii dârji pentru cauza păcii și democrației din țările lor. Pentru felul fățiș în care clica lui Truman-Acheson instaurează fascismul în Statele Unite, sunt caracteristice scrisorile scriitorului american progresist Howard Fast, care se află înapoia gratiilor, scrisori adresate una Comitetului pentru apărarea păcii din statul Noua Galie de Sud (Australia), a doua oamenilor muncii din R. P. Ungară.

In cea dintâi Howard Fast scrie:

„Am fost aruncați după gratii, deoarece luptăm pentru pace; aruncarea în închisoare a acestui grup de reprezentanți de frunte ai intelectualității americane dovedește înspăimântătoarea transformare a țării noastre într'un stat polițist. In America a început primul stadiu al fascismului. Norul întunecos și îngrozitor care a costat omenirea atât de multe milioane de vieți plutește deasupra țării noastre. Aș dori să vă vorbesc atât de puternic încât să mă audă fiecare australian, pentru a-i spune ce înseamnă pentru omenire această domnie a bestiei, acest coșmar de neînchipuit al teroarei pe care clica lui Truman-Acheson a instaurat-o în țara noastră. Nu trebue să ne lăsăm înșelați de minciunile murdare și de propaganda desăntată a cercurilor conducătoare americane. Tot ce există mai bun, mai curat și mai adevărat în această țară este persecutat, aruncat în închisoare și ucis.

Aceasta nu înseamnă că eu am pierdut speranța, și nici că mă îndoiesc vreo clipă de victoria forțelor poporului. Ele vor triumfa. Forțele păcii cresc pe zi ce trece. Acțiunile clicii Truman-Acheson nu dovedesc forța, ci slăbiciunea lor. Ei se tem de popor. Ei se tem nespus de mult de popor, și mai curând sau mai târziu poporul va scăpa omenirea de ei".

Iar într'a doua, adresată oamenilor muncii din R. P. Ungară, între altele, cunoscutul scriitor spune:

„Fascismul reînviat săvârșește în țara noastră crime îngrozitoare și mârșave. Dar noi vom învinge, pentrucă vor învinge forțele popoarelor, forțele partizanilor păcii.

In America din zilele noastre întemnițarea oamenilor cinstiți și nevinovați a devenit un lucru obișnuit. Acest fapt este o manifestare caracteristică a teroarei „războiului rece". In locul tradițiilor și drepturilor noastre democratice domnesc astăzi morala și regimul agenților de poliție. Judecătoriile au fost transformate într'o unealtă fățișă a fascismului; în America din zilele noastre, cuvântul „adevăr" a devenit o noțiune lipsită de conținut.

Tovarășii mei, care împreună cu mine sunt aruncați în închisoare, sunt dintre cei mai buni fii ai Americii și „crima" lor constă în aceea că ei sunt credincioși constituției țării lor. Ei sunt pedepsiți pentru patriotismul lor sincer și adevărat... Până când oare vom mai putea tolera ca o clică infimă de călăi să ne impună fascismul și să ne defăimeze numele în fața tuturor oamenilor cinstiți? Mă cunoașteți ca scriitor și știți că niciodată n'am ezitat să scriu ceeace cred. Cărțile mele, editate în opt milioane de exemplare, au pătruns în casele și în inimile poporului american. In prezent tot ceeace este bun și cinstit în America se află înapoia gratiilor. Nu trebue oare să aflați și voi despre aceasta și s'o spuneți întregii lumi?

Un zelos servitor al clicii imperialiste din Statele Unite, un apărător și pe tărâm „ideologic" al monopoliștilor americani care pregătesc războiul atomic, toxic și bacteriologic pentru distrugerea omenirii, este după cum se știe Iuda Tito și banda lui de agenți și spioni imperialiști.

Ziarul reacționar american New York Herald Tribune *ocupându-se de rolul Iugoslaviei titoiste în planurile agresive ale imperialiștilor americani, enumeră între altele creditele americane acordate dictatorului fascist dela Belgrad, credite care se ridică la suma de 40 milioane de dolari.*

Autorul articolului recunoaște că „regimul instaurat de Tito este un regim capitalist" *căruia* „ajutorul financiar anglo-american îi permite să se mențină la putere".

Cum nimeni însă nu se poate menține multă vreme la putere împotriva voinței poporului, clica fascistă dela Belgrad, în frunte cu Iuda Tita, va fi până la urmă măturată de patrioții iugoslavi, Iar Iugoslavia readusă în lagărul păcii și socialismului.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 66 — 4 PAGINI 5 LEI — Vineri 7 Iulie 1950

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Cursurile județene de îndrumare, o nouă dovadă a grijii Partidului și a Guvernului pentru cadrele didactice

Pentru ca școala să-și poată îndeplini cu succes sarcinile trasate prin reforma din 1948, Ministerul Învățământului Public sub îndrumarea Partidului a început o largă acțiune de reeducare a cadrelor didactice de toate gradele. Astfel s'au organizat cursurile permanente de îndrumare (I.C.D.) dela București și Predeal. Ele au pregătit cadrele necesare unei acțiuni mai largi de îndrumare, care să cuprindă pe toți învățătorii și profesorii noștri. Apoi, sub călăuza Partidului și prin grija Guvernului, s'a dat bătălia cea mare în defășurarea cursurilor județene de vară din 1948 și 1949, cursuri care au cuprins massa largă a cadrelor didactice. Peste 85.000 de învățători și profesori au frecventat aceste cursuri de ridicare a nivelului ideologic și politic, studiind în colectiv și individual primele noțiuni ale științei marxist-leniniste.

Bizuindu-se pe rezultatele pozitive ale acestor cursuri și, mai ales pe valorosul material pedagogic și metodic sovietic, care, între timp s'a tradus și adaptat, s'a putut trece la adâncirea pregătirii profesionale a cadrelor didactice. Astfel s'au ținut anul acesta, un curs de 3 luni cu peste 200 de învățători care pe lângă lecțiile de ideologie și pedagogie au studiat pe larg și metodicile pentru cursul elementar, însușindu-și bogate cunoștințe în vederea unei predări științifice a lecțiilor. Acești învățători formează cadrele pe care se bazează organizarea cursurilor județene din vara aceasta. Totodată s'a început, la Predeal, un curs pentru ridicarea nivelului profesional al profesorilor de limba română, istorie, geografie și matematică. Și la acest curs se dă o deosebită atenție studiului metodicilor respective.

Această muncă de îndrumare pe linia unei mai adânci pregătiri profesionale a cadrelor didactice va continua, cu deosebită dărzenie, și se va extinde mult în vara aceasta. Inițierea și organizarea acestor cursuri, atât de numeroase și de variate, care se țin în lunile Iulie și August arată marea grijă a Partidului și efortul clasei muncitoare pentru ca învățătorii și profesorii, educatorii viitorilor constructori ai socialismului, să-și însușească cele mai înaintate metode de muncă, să se înarmeze cu datele pedagogiei științifice, să învețe din minunatele rezultate ale pedagogiei sovietice.

Astfel între 15 Iulie și 15 August se vor ține, în reședințele de județ, cu o parte din învățătorii dela clasele I—IV, cursuri de ridicare a nivelului profesional. La aceste cursuri se vor face lecții de pedagogie și se vor prelucra metodicile obiectelor de învățământ din clasele I—IV. Aceste cursuri nu vor putea cuprinde în vara aceasta decât o parte din învățătorii noștri. Rămâne însă ca o sarcină de viitor a Ministerului Învățământului Public să găsească posibilitatea ca toți învățătorii să treacă prin aceste cursuri de studiere a metodicilor și de adâncire a principiilor pedagogiei sovietice.

De asemeni, cunoscând importanța studiului matematicii, fizico-chimiei și naturalelor pentru un învățământ pătruns de concepția realist-științifică și știind că în învățământul nostru, la clasele V—VII, aceste obiecte sunt predate de cadre didactice care, în majoritatea lor, n'au calificare respectivă, Ministerul Învățământului Public, călăuzit de învățătura Partidului organizează, în toate reședințele de județ, cursuri de o lună (15 Iulie — 15 August) pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al acestor profesori. Va funcționa deci în fiecare reședință de județ câte un curs de fizico-chimice, unul de matematici și altul de naturale, în care profesorii dela materiile respective, prin conferințe, prin lucrări în laboratoare, prin studiul individual și prin discuții în seminar vor aprofunda și vor desbate problemele în legătură cu specialitățile lor.

Urmărindu-se o îmbunătățire a predării pedagogiei în școlile pedagogice, se va ține la București, între 12 Iulie și 5 August un curs pentru profesorii de pedagogie. Programul acestui curs cuprinde lecții ideologico-politice și lecții de pedagogie și de metodică.

De asemeni pentru ridicarea nivelului profesional al profesorilor care predau limba rusă vor funcționa cursuri, între 15 Iulie și 25 August, în centrele mai mari din țară. Și la aceste cursuri s'au programat lecții ideologice-politice, lecții de pedagogie și de metodică; dar accentul va cădea pe aprofundarea cunoștințelor de limba rusă. În vederea pregătirii lectorilor care vor preda la aceste cursuri, s'a programat un curs, între 3 și 13 Iulie la București.

Ținând seama că educația fizică este o parte integrantă a educației comuniste în școala noastră și urmându-se linia trasată de Partid în vederea desvoltării unui tineret sănătos fizicește, Ministerul Învățământului Public a programat în această vară, la Brașov, un curs de două serii de câte 30 zile (1—30 Iulie și 1—31 August) la care vor participa toți profesorii licențiați în educație fizică sau asimilați. Programul acestor cursuri cuprinde lecții ideologice-politice, lecții pedagogice, lecții de metodică a educației fizice, precum și lecții din materiile speciale necesare pregătirii unui bun profesor de educație fizică. Pentru a lărgi această pregătire în vederea unei educații fizice științifice, în luna August vor avea loc, în toate reședințele de județ, cursuri elementare pentru învățătorii care predau educația fizică la clasele V—VII.

Urmând învățătura Partidului, Ministerul Învățământului Public dă o deosebită grijă învățământului naționalităților conlocuitoare. Pe această linie se organizează, între 10 Iulie și 25 August, în câteva centre din țară, cursuri de ridicare a nivelului profesional pentru învățătorii dela școlile cu limba de predare rusă, ucraineană, tătară, sârbă, și slovacă. Programul acestor cursuri prevede lecții ideologico-politice, lecții pedagogice, lecții de metodică. Accentul va cădea însă pe aprofundarea cunoștințelor limbii respective, știut fiind că, sub regimurile burghezo-moșierești, naționalitățile conlocuitoare n'au avut posibilitatea unui învățământ în limba maternă (ex.: tătarii care au fost obligați să folosească alfabetul turcesc și care deabia acum învață alfabetul propriei lor limbi).

Tot în cadrul acestei acțiuni, între 1—21 August se organizează în 20 centre din Ardeal, pentru învățătorii maghiari, cursuri de însușire și perfecționare a cunoștințelor de limba română.

Organizarea acestor cursuri, atât de variate și atât de importante pentru mersul înainte al școlii noastre pe calea educației comuniste, cere o muncă neprecupețită și un efort continuu, atât din partea cursiștilor cât și din partea cadrelor de răspundere ale lor.

De aceea îndrumate și sprijinite de Partid Secțiunele de Învățământ și sindicatele județene trebue să asigure buna funcționare a cursurilor din vara aceasta.

In strânsă colaborare cu sindicatele județene ale salariaților din învățământ, Secțiunile au datoria de a asigura pentru cursiști condiții materiale cât mai bune. Masa și găzduirea trebue să corespundă cerințelor unei activități de studiu încordată și susținută. O deosebită grijă trebue depusă pentru ca aceste cursuri să se desfășoare într'o atmosferă de muncă sănătoasă, constructivă, adâncindu-se con-

(Continuare în pag. 2)

Studenții noștri întâmpină cu însuflețire Congresul Uniunii Internaționale a Studenților

In toate universitățile și institutele Republicii noastre Populare se desfășoară, cu un avânt sporit, pregătirile pentru întâmpinarea cu cinste a celui de al II-lea Congres al Uniunii Internaționale a Studenților.

Studenții, încadrați în U.T.M. și îndrumați de Partid, duc o neobosită muncă de agitație pentru popularizarea Congresului, împodobindu-și facultățile cu lozinci și scriind numeroase articole la gazete de perete, își măresc eforturile la învățătură și își intensifică activitatea culturală și sportivă. Ei știu bine că în felul acesta își aduc aportul lor la lupta dusă de studențimea din lumea întreagă și de toți oamenii muncii pentru pace, pentru socialism.

La meetingurile entuziaste care s'au ținut în toate facultățile, vorbitorii au arătat importanța Congresului U.I.S., care, desfășurându-se în condițiile ascuțirii luptei pentru pace în lumea întreagă, trebue să constitue, prin atitudinea hotărîtă pe care o va lua tineretul studențesc, o puternică lovitură dată atițătorilor la război, imperialiștii anglo-americani.

Luând cuvântul la aceste meetinguri, studenții se angajează să întâmpine cu noi realizări Congresul Uniunii Internaționale a Studenților, pentru a-și dovedi astfel solidaritatea cu toată studențimea democrată din lume. Așa, studenții Aionesei Mihai, Prajovschi și Lupu Georgeta dela Institutul de Științe Economice și Planificare din Iași și-au luat angajamentul de a reuși în actuala sesiune la toate examenele, iar studenții Coșcodan Traian și Ion St. Ion, dela același Institut, s'au angajat să-și ajute colegii mai slabi la contabilitate și planificare. Studenții Cioltea Aurel și Dragalina Ion, dela Institutul de Minereuri din Brad au întâmpinat Congresul Uniunii Internaționale a Studenților luând nota 10 la toate examenele date.

In cinstea Congresului U. I. S., au început, la 1 Iulie, campionatele de volei, baschet, fotbal, șah și tenis de masă, ale Centrului Universitar București.

In acest fel înțeleg studenții noștri să salute cel de al II-lea Congres al Uniunii Internaționale a Studenților, manifestare puternică a voinței celor 4.000.000 de studenți din 54 de țări ale lumii, luptători dârzi în marele front al păcii, libertății și socialismului, condus de invincibila Uniune Sovietică și de marele Stalin.

CU PRIVIRE LA UNELE PROBLEME DE LINGVISTICĂ

MOSCOVA (TASS). Revista „BOLȘEVIC" Nr. 12, sub titlul „Cu privire la unele pro bleme de lingvistică", a publicat răspunsurile lui I. V. Stalin la întrebările tovarășei E. Crașeninnicova.

TOVARĂȘA CRAȘENINNICOVA!

Răspund la întrebările dumitale.

1. — INTREBARE: In articolul Dumneavoastră se arată în mod convingător că limba nu este nici bază, nici suprastructură. Ar fi oare drept să socotim că limba este un fenomen care ține atât de bază cât și de suprastructură, sau ar fi mai just să considerăm limba ca un fenomen intermediar?

RASPUNS: Firește, limbii, ca fenomen social, îi este proprie trăsătura comună, inerentă tuturor fenomenelor sociale, inclusiv bazei și suprastructurii, și anume: ea servește societatea întocmai cum o servesc toate celelalte fenomene sociale, inclusiv baza și suprastructura. Dar la aceasta se mărginește, la drept vorbind, trăsătura comună, care este inerentă tuturor fenomenelor sociale. De aici înainte încep serioase deosebiri între fenomenele sociale.

Fapt este că fenomenele sociale au, pe lângă această trăsătură comună, particularitățile lor specifice, care le deosebesc unele de altele și care sunt de cea mai mare importanță pentru știință. Particularitățile specifice ale bazei constau în aceea că ea servește societatea din punct de vedere economic. Particularitățile specifice ale suprastructurii constau în aceea că ea servește societatea cu idei politice, juridice, estetice și altele și creează pentru societate instituțiile corespunzătoare — politice, juridice și altele. In ce constau deci particularitățile specifice ale limbii, care o disting de celelalte fenomene sociale? Ele constau în aceea că limba servește societatea ca mijloc de comunicare între oameni, ca mijloc pentru schimbul de idei în societate, ca mijloc care dă oamenilor posibilitatea de a se înțelege între ei și de a organiza munca comună în toate sferele activității omenești, atât în domeniul producției, cât și în domeniul relațiilor economice, atât în domeniul politicii, cât și în domeniul culturii, atât în viața socială, cât și în viața de toate zilele. Aceste particularități sunt proprii numai limbii și tocmai pentrucă sunt proprii numai limbii, studiul limbii formează obiectul unei științe de sine stătătoare — lingvistica. Fără aceste particularități ale limbii, lingvistica și-ar pierde dreptul la o existență de sine stătătoare.

Pe scurt: limba nu poate fi trecută nici în categoria bazelor, nici în categoria suprastructurilor.

Deasemenea, ea nu poate fi trecută nici în categoria fenomenelor „intermediare" între bază și suprastructură, deoarece asemenea fenomene „intermediare" nu există.

Dar poate că limba ar putea fi trecută în categoria forțelor de producție ale societății, în categoria, să spunem, a uneltelor de producție? In adevăr, între limbă și uneltele de producție există o oarecare analogie: uneltele de producție, ca și limba, manifestă un fel de indiferență față de clase și pot servi deopotrivă diferitele clase ale societății, atât pe cele vechi cât și pe cele noi. Oare această împrejurare ne îndreptățește să trecem limba în categoria uneltelor de producție? Nu, nu ne îndreptățește.

Intr'o vreme, N. I. Marr, văzând că formula sa — „limba este o suprastructură a bazei"— întâmpină obiecțiuni, a hotărît să „schimbe macazul" și a declarat că „limba este o unealtă de producție". A avut oare dreptate N. I. Marr să pună limba în categoria uneltelor de producție? Nu, categoric nu a avut dreptate.

Fapt este că asemănarea între limbă și uneltele de producție se limitează la analogia de care am vorbit mai sus. In schimb, între limbă și uneltele de producție există o deosebire fundamentală. Această deosebire constă în faptul că uneltele de producție produc bunuri materiale, iar limba nu produce nimic sau „produce" doar cuvinte. Mai exact, oamenii care posedă unelte de producție pot produce bunuri materiale, dar aceiași oameni, având limbă, dar neavând unelte de producție, nu pot produce bunuri materiale. Nu este greu de înțeles că, dacă limba ar putea produce bunuri materiale, palavragiii ar fi printre cei mai bogați oameni din lume.

2. — INTREBARE: Marx și Engels definesc limba ca „realitatea nemijlocită a gândirii, ca „conștiința reală,... practică". „Ideile — spune Marx — nu există rupte de limbă". In ce măsură, după părerea Dumneavoastră, lingvistica trebue să se ocupe de latura sensului limbii, de semantică și semasiologia istorică și de stilistică, sau obiectul lingvisticii trebue să fie numai forma?

RASPUNS: Semantica (semasiologia) este una din părțile importante ale lingvisticii. Latura sensului cuvintelor și expresiilor are o serioasă însemnătate în studiul limbii. Deaceea semanticii (semasiologiei) trebue să i se asigure în lingvistică locul cuvenit.

Totuși, studiind problemele semanticii și utilizând datele ei, nu trebue în niciun caz să se supraestimeze însemnătatea ei și mai ales — nu trebue să se abuzeze de ea. Am în vedere pe unii lingviști, care, pasionându-se peste măsură de semantică, neglijează limba ca „realitatea nemijlocită a gândirii", indisolubil legată de gândire, rup gândirea de limbă și afirmă că limba și-a trăit traiul și că este cu putință să te lipsești de ea.

Ascultați următoarele cuvinte ale lui N. I. Marr:

„Limba există numai în măsura în care își găsește expresia în sunete; acțiunea gândirii are loc și fără exprimare... Limba (cea sonoră) a și început să cedeze funcțiunile sale inventiilor recente care biruie fără rezerve spațiul, iar gândirea capătă o importanță din ce în ce mai mare din cauza acumulărilor sale neutilizate în trecut și a noilor sale achiziții, și urmează să înlăture și să înlocuiască pe deplin limba. Limbă viitoare este gândirea, care crește în tehnica liberă de materia naturală. In fața ei nu va putea rezista nicio limbă, nici măcar cea sonoră, care este totuși legată de normele naturii". (Vezi „Opere alese", de N. I. Marr).

Dacă această aiureală de „muncă magică" se traduce într'o limbă omenească obișnuită, se poate ajunge la concluzia că:

a) N. I. Marr rupe gândirea de limbă;

b) N. I. Marr consideră că comunicarea între oameni poate fi realizată și fără limbă, cu ajutorul gândirii însăși, liberă de „materia naturală" a limbii, liberă de „normele naturii";

c) Rupând gândirea de limbă și „eliberând-o" de „materia naturală" a limbii, N. I. Marr ajunge în mocirla idealismului.

Se spune că gândurile iau naștere în capul omului înainte de a fi exprimate în vorbire, iau naștere fără materialul limbii, fără învelișul limbii, într'o formă, ca să zicem așa, nudă. Dar aceasta este cu desăvârșire fals. Orice gânduri ar lua naștere în capul omului, ele se pot naște și pot exista numai pe baza materialului limbii, pe baza termenilor și frazelor limbii. Gânduri nude, libere de materialul limbii, libere de „materia naturală" a limbii — nu există. „Limba este realitatea nemijlocită a gândirii" (Marx). Realitatea gândirii se manifestă în limbă. Numai idealiștii pot vorbi despre o gândire nelegată de „materia naturală" a limbii, despre gândire fără limbă.

Pe scurt: supraestimarea semanticii și folosirea ei abuzivă l-au dus pe N. I. Marr la idealism.

Prin urmare, dacă semantica (semasiologia) ar fi ferită de exagerări și abuzuri de felul celor pe care le comit N. I. Marr și unii din „elevii" săi, ea ar putea să aducă lingvisticii un mare folos.

3. — INTREBARE: Dumneavoastră spuneți, având absolută dreptate, că ideile, reprezentările, moravurile și principiile morale le burghezi și proletari sunt diametral opuse. Caracterul de clasă al acestor fenomene a influențat fără îndoială latura semantică a limbii (și, uneori, și forma ei — vocabularul — așa cum se arată în mod just în articolul Dumneavoastră). S'ar putea oare ca, analizând materialul concret al limbii, și, în primul rând, latura sensului limbii, să se vorbească despre esența de clasă a noțiunilor exprimate de aceasta, mai ales în acele cazuri când este vorba despre exprimarea prin limbă nu numai a gândului omului, ci și a atitudinii sale față de realitate, când apartenența de clasă a lui se manifestă în mod deosebit de limpede?

RASPUNS: Pe scurt, doriți să știți dacă clasele influențează limba, dacă ele introduc în limbă cuvintele și expresiile lor specifice, dacă există cazuri când oamenii, în funcție de apartenența lor de clasă, acordă semnificații diferite unora și aceloraș cuvinte și expresii?

Da, clasele influențează limba, introduc în limbă cuvintele și expresiile lor specifice și uneori înțeleg în mod diferit unele și aceleași cuvinte și expresii. Aceasta este incontestabil.

De aici însă nu rezultă că cuvintele și expresiile specifice, ca și deosebirile în semantică, pot avea o serioasă însemnătate pentru desvoltarea limbii unice a întregului popor, că ele ar putea să slăbească semnificația ei sau să-i schimbe caracterul.

In primul rând, asemenea cuvinte și expresii specifice, ca și cazurile de deosebire în semantică, sunt atât de puține în limbă încât abia dacă reprezintă unu la sută din întregul material al limbii. Prin urmare, tot restul, — massa covârșitoare a cuvintelor și expresiilor, ca și semantica lor, sunt comune tuturor claselor societății.

In al doilea rând, cuvintele și expresiile specifice, care au nuanță de clasă, nu sunt folosite în vorbire după regulile vreunei gramatici „de clasă", care nu există în realitate, ci după regulile gramaticii limbii existente a întregului popor.

Deci, existența cuvintelor și expresiilor specifice și cazurile de deosebire în semantica limbii nu desmint ci, dimpotrivă, confirmă existența și necesitatea limbii unice a întregului popor.

4. — INTREBARE: In articolul Dumneavoastră îl calificați perfect just pe Marr ca un vulgarizator al marxismului. Inseamnă oare aceasta că lingviștii, inclusiv noi, tineretul, trebue să dăm la o parte întreaga moștenire lingvistică a lui Marr, care are totuși o serie de cercetări lingvistice valoroase (despre ele au scris, în cadrul discuției, tovarășii Cikobava, Sanjeev și alții)? Putem oare noi, luând față de Marr o atitudine critică, să preluăm totuși dela el ceeace este folositor și valoros?

RASPUNS: Desigur, operele lui N. I. Marr nu constau numai din greșeli. N. I. Marr a făcut greșeli din cele mai grosolane, când a introdus în lingvistică elemente de marxism într'o formă denaturată, când a încercat să creeze o teorie de sine stătătoare a limbii. Dar N. I. Marr are unele opere bune, scrise cu talent, în care, uitând de pretențiile sale teoretice, cercetează unele limbi în mod conștiincios și, trebue spus, în mod competent. In aceste opere se pot găsi nu puține lucruri valoroase și instructive. Se înțelege că aceste lucruri valoroase și instructive trebue să fie preluate dela N. I. Marr și folosite.

5. — INTREBARE: Mulți lingviști consideră formalismul drept una din cauzele fundamentale ale stagnării în lingvistica sovietică. Aș dori mult să știu în ce constă, după părerea Dumneavoastră, formalismul în lingvistică și cum poate fi el învins?

RASPUNS: N. I. Marr și „elevii" săi acuză de „formalism" pe toți lingviștii care nu împărtășesc „noua teorie" a lui N. I. Marr. Aceasta, desigur, este neserios și puțin inteligent.

N. I. Marr considera gramatica drept un „formalism" gol, iar pe cei care consideră structura gramaticală drept bază a limbii — formaliști. Aceasta este ceva cu totul prostesc.

Eu cred că „formalismul" a fost inventat de autorii „noii teorii" pentru a-și ușura lupta împotriva adversarilor lor în lingvistică.

Cauza stagnării în lingvistica sovietică nu este „formalismul" inventat de N. I. Marr și „elevii" săi, ci regimul aracceievist și lacunele teoretice din lingvistică. Regimul aracceievist l-au creat „elevii" lui N. I. Marr. Haosul teoretic l-au introdus în lingvistică N. I. Marr și tovarășii săi de arme cei mai apropiați. Pentru ca să nu existe stagnare, trebue să se lichideze și unul și celălalt. Lichidarea acestor plăgi va însănătoși lingvistica sovietică, o va duce pe un drum larg și va da posibilitatea lingviștilor sovietice să ocupe primul lor în lingvistica mondială.

I. STALIN

29 Iunie 1950

Din partea redacției „Pravdei"

MOSCOVA 5 (Agerpres). — Ziarul PRAVDA din 4 Iulie a. c. publică următoarea notă din partea redacției:

Astăzi, PRAVDA publică articolele sosite la redacție în legătură cu discuția în jurul problemelor lingvisticii sovietice.

Discuția deschisă în paginile ziarului PRAVDA a stârnit cel mai viu ecou în rândurile opiniei publice științifice sovietice. La redacție au sosit peste 200 de articole, scrise de oamenii de știință, mai cu seamă lingviști, colaboratori ai instituțiilor de cercetări științifice și ai instituțiilor de învățământ din Moscova, Leningrad, Ucraina, Bielorusia, Georgia, Cazahstan, Armenia, Lituania, Moldova, Letonia, Estonia, din diferite orașe, raioane și regiuni ale Uniunii Sovietice.

La redacție s'a primit deasemenea un mare număr de scrisori din partea cititorilor ziarului PRAVDA, care dovedesc că problemele ridicate în cadrul acestei discuții au stârnit un mare interes nu numai în rândurile specialiștilor lingviști — ci și în cercurile cele mai largi ale intelectualității sovietice.

In cursul discuției libere au fost supuse unor desbateri critice problemele fundamentale ale desvoltării lingvisticii sovietice. Aproape toți participanții la discuție au ajuns la concluzia că lingvistica noastră se află în stare de stagnare și necesită o justă îndrumare științifică.

Articolul lui I. V. Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", publicat la 20 Iunie în PRAVDA, și articolul lui I. V. Stalin „Cu privire la unele probleme de lingvistică", publicat astăzi, constitue o excepțională contribuție creatoare în știință și marchează o nouă treaptă în desvoltarea lingvisticii. In acelaș timp, articolele lui I. V. Stalin înarmează pe istorici, filosofii și economiștii noștri cu noi teze teoretice, care împing înainte știința marxist-leninistă.

Marele principiu vital al desvoltării întregii științe sovietice este arătat în cuvintele lui I. V. Stalin: „...nicio știință nu se poate desvolta și prospera fără luptă de opinii, fără libertatea criticii... Lichidarea regimului aracceievist în lingvistică, renunțarea la greșelile lui N. I. Marr, aplicarea marxismului în lingvistică, — aceasta este, după părerea mea, calea pe care ar putea fi însănătoșită lingvistica sovietică".

Studierea creatoare a problemelor lingvisticii sovietice, pe baza învățăturii marxist-leniniste, va duce lingvistica „pe un drum larg și va da posibilitatea lingvisticii sovietice să ocupe primul loc în lingvistica mondială" (I. Stalin).

Prin publicarea articolului din numărul de față al ziarului, redacția încheie discuția în jurul problemelor lingvisticii sovietice.

Oamenii sovietici în fruntea luptei pentru pace

— Cu voința nestră mutată de a asigura victoria forțelor păcii, popoarele din U.R.S.S. semnează Apelul dela Stockholm —

Ședința Plenară a Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii

Trofim Lâsenko, Președintele Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin", semnând Apelul.

MOSCOVA, 30 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 Iunie s'a ținut la Moscova ședința plenară a Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii. Plenara a fost consacrată problemei organizării strângerii de semnături în U.R.S.S. pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Deschizând plenara, președintele Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii, N. S. Tihonov a subliniat că lupta pentru pace continuă în întreaga lume cu intensitate crescândă. Apelul dela Stockholm al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii a avut un larg răsunet în rândurile a milioane de oameni. Acest apel e semnat de fruntași progresiști ai vieții publice, savanți, scriitori, muncitori, țărani, studenți, locuitori dela orașe și sate.

Declarația de importanță istorică a Sovietului Suprem al U.R.S.S., în care se arată că propunerile Comitetului Permanent corespund pe deplin intereselor vitale ale tuturor popoarelor și năzuinței lor spre o pace trainică și îndelungată în întreaga lume, se bucură de sprijinul unanim al întregului popor sovietic. Această declarație a confirmat încă odată dorința consecventă de pace și de colaborare a Uniunii Sovietice cu celelalte state, în opera de asigurare a securității internaționale și de apărare a păcii. Din toate colțurile Uniunii Sovietice sosesc răspunsurile oamenilor sovietici la această declarație, la această nouă manifestare a politicii pașnice a statului nostru. Mișcarea pentru pace a luat proporții uriașe.

Milioane și milioane de oameni fără deosebire de situație socială, de convingeri politice și religioase, apără activ cauza păcii. Semnând Apelul dela Stockholm, a spus Tihonov, oamenii sovietici își exprimă atașamentul pentru cauza păcii, arătând că sunt gata să apere pacea în întreaga lume, demonstrând încă odată strânsa lor unitate în jurul Partidului lor Bolșevic și devotamentul lor nemărginit față de marele conducător al popoarelor, luptător încercat pentru cauza păcii — marele Stalin. Aceste cuvinte au fost ovaționate furtunos.

Au luat apoi cuvântul: **G. M. Dubinin**, muncitor stahanovist dela uzina „Krasnăi Vâlorjeț" din Leningrad; poetul **G. N. Leonidze**, laureat al Premiului Stalin; academicianul **A. I. Oparin, N. V. Popova**, președinta Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice și secretară a Consiliului Central al sindicatelor sovietice; **V. I. Cocemasov**, președintele Comitetului Antifascist al tineretului sovietic; **I. I. Matulis**, președintele Academiei de Științe a R. S. S. Lituaniene; scriitorul cazah **S. Mucanov**, scriitorul turcmen **B. M. Kerbabaev**, președintele Comitetului Slav; **A. S. Gundorov**, poetul moldovean **P. A. Kruceniuc**, care și-au exprimat convingerea că poporul sovietic va sprijini unanim Apelul dela Stockholm al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Plenara Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii a adoptat în unanimitate o rezoluție pentru organizarea în U. R. S. S. a strângerii de semnături pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea armei atomice.

Apoi plenara a discutat probleme organizatorice. Plenara a hotărît să primească în prezidiul Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii pe Ilya Ehrenburg și să-l numească vicepreședinte al Comitetului. M. I. Cotov a fost numit secretar responsabil al Comitetului.

După ce ordinea de zi a plenarei a fost epuizată, membrii Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii au semnat într'un cadru solemn Apelul dela Stockholm. Primul a semnat președintele Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii **N. S. Tihonov**. Apoi, s'au apropiat de masa unde a avut loc semnarea, **S. I. Vavilov** președintele Academiei de Științe a U. R. S. S., artista poporului U. R. S. S., **C. Bascitova, T. I. Erșova**, secretară a Comitetului Central al Comsomolului, **N. V. Popova**, secretară a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, academicianul **T. D. Lâsenco**, cunoscuți stahanoviști, laureați ai premiului Stalin, **N. A. Rossiiski, A. S. Ciutkih**, președintele Academiei de Științe a R. S. S. Ucrainiană, **A. V. Palladin**, regisorii de filme **S. A. Gherasimov** și **V. P. Pudovkin**, scriitorul **C. M. Simonov** și alții.

Poporul coreean va sdrobi agresiunea imperialiștilor americani și a lacheilor lor

Opinia publică progresistă din lumea întreagă condamnă cu violență atacul banditesc pe care armata americană, la ordinele lui Truman, l-a deslănțuit împotriva Republicii Populare Democrate Coreene.

După ce imperialiștii americani au rupt Coreea în două, instalând în partea de Sud a acestei țări un guvern de marionete, dușmănos oamenilor muncii, ei încearcă astăzi, declarând război Republicii Populare Democrate Coreene, să transforme întreaga țară într'o colonie, într'o bază de atac împotriva popoarelor din Extremul Orient, ce au pășit pe calea progresului și bunei stări.

Oamenii muncii din țara noastră au urmărit cu atenție evenimentele din Coreea.

Debarcarea trupelor americane, după ce poporul coreean fusese eliberat de către Armata Sovietică de sub tirania cotropitorilor japonezi, a adus în partea de Sud a țării un regim fascist supus trusturilor din Wall-Street, potrivnic oricăror inoiri democratice, capabile să ridice nivelul de viață al poporului coreean. Instalând în Coreea de Sud guvernul antipopular al lui Li Săn Man (Sing Man Rhee), imperialiștii americani și-au făcut socoteala, că vor putea exploata în siguranță bogățiile acestei țării, că vor putea să creeze aci o bază de atac împotriva Coreei de Nord, pentru a transforma întreaga Coree într'un avantpost al războiului imperialist în Extremul Orient.

Poporul muncitor din Coreea de Nord, sub conducerea Partidului Muncii, a pus însă bazele puterii populare, a pășit la aplicarea unor revoluționare transformări în viața economică a țării. Exemplul oamenilor muncii din partea de Nord a Coreei a însuflețit la luptă întreaga populație muncitoare din Sudul aflat sub călcâiul imperialiștilor americani. Guvernul lui Li Săn Man, cu toată crunta teroare, pe care se sprijinea, se vedea pus în imposibilitate de a mai putea face față revoltei maselor largi.

Declarația lui A. A. Gromiko, ministru adjunct de afaceri externe al U.R.S.S., cu privire la intervenția armată americană în Coreea, demască întreg caracterul prădalnic al politicii duse de imperialiștii dela Casa Albă față de Coreea.

Cu material de război american și sub conducerea consilierilor militari americani, în Coreea de Sud a fost creată o armată de 100.000 soldați și ofițeri, a cărei

(Continuare în pag. 2)

LUPTA PENTRU PACE — DATORIE SFÂNTĂ A FIECĂRUI OM DE ȘTIINȚĂ

In vestita sa lucrare „Lupta plantelor împotriva secetei", scrisă înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, marele cetățean și om de știință rus Climent Arcadievici Timiriazev spunea: „Dacă omul și-ar concentra forțele cheltuite în lupta ascunsă sau deschisă între semeni asupra luptei nesângeroase împotriva naturii, dacă măcar o parte a muncii și a cunoștințelor cheltuite pentru inventarea armelor de distrugere, ar fi îndreptată spre studierea și supunerea naturii, atunci, bineînțeles, calamitățile de genul secetelor și al foametei ar fi devenit de mult numai amintire".

In aceste cuvinte, C. A. Timiriazev a exprimat dragostea de pace a științei progresiste ruse.

Dar abia după furtuna purificatoare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și-au găsit realizarea practică aceste idei înaintate, pătrunse de dragoste fierbinte și de grijă pentru om. Mii de oameni de știință sovietici, inspirați de mărețul efort pentru construirea comunismului, muncesc în cele mai diferite domenii ale științei pentru binele poporului lor.

Partidul Comunist (bolșevic) și Guvernul Sovietic nu precupețesc niciun efort pentru a asigura continua înflorire a științei și culturii. Din an în an se măresc alocațiile pentru munca științifică și se lărgește fără încetare rețeaua institutiilor de cercetări științifice.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic pun în fața oamenilor de știință sovietici marea sarcină de a supune forțele naturii, pentru ca viața omului sovietic să devină tot mai frumoasă și mai fericită. Această sarcină umanistă corespunde în întregime dorințelor și aspirațiilor pe care le au oamenii de știință sovietici. Ei consideră că nu există o onoare mai mare pentru un om de știință decât onoarea de a sluji interesele poporului.

Oamenii de știință sovietici au întâmpinat cu nespusă însuflețire hotărîrea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. asupra transformării naturii în regiunile de stepă și pădure din partea europeană a Uniunii Sovietice. Problema transformării uriașelor întinderi din Sudul Rusiei într'o zonă de recolte bogate și constante îi preocupă de mult pe oamenii de știință și pe toți oamenii care muncesc în domeniul agriculturii. Dar transformarea acestui vis în realitate a devenit posibilă numai în condițiile orânduirii sovietice. Teritoriul imens care se găsea sub permanenta amenințare a secetei se va transforma într'un ținut îmbelșugat, care va hrăni milioane de oameni.

Oamenii de știință sovietici depun toate eforturile pentru a realiza cât mai repede acest plan gigantic și adânc revoluționar prin rezultatele sale. In condițiile orânduirii socialiste a devenit posibilă realizarea planurilor celor mai îndrăznețe. In statele burgheze, în care orice activitate este subordonată goanei după profit, nici nu se poate visa la asemenea planuri de transformare a naturii în interesul omului. In țările capitaliste, îndeosebi în Statele Unite ale Americii, cercurile conducătoare încearcă să subordoneze știința intereselor războiului, pentru a-și realiza planurile nebunești de dominație mondială. In Statele Unite ale Americii, circa 80 la sută din alocațiile pentru cercetări științifice se cheltuesc pentru crearea unor noi tipuri de armament. Pentru justificarea războiului pregătit de ei, expansioniștii americani au adoptat teoriile cele mai reacționare. Ideologii burghezei imperialiste propovăduesc teoriile malthusianismului, teoriile „fertilității descrescânde a solului", iar weisman-morganiștii îi ajută, demonstrând imposibilitatea transformării naturii pentru mărirea resurselor de alimentare a omenirii. Acești ideologi depun toate sforțările pentru a demonstra, spre plăcerea stăpânilor lor, că războaele între popoare sunt inevitabile și necesare din cauza creșterii populației și a așa zisei limitări a resurselor naturii.

Incă înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, V. I. Lenin a dat o lovitură zdrobitoare malthusianismului, pe care, în acea vreme ideologii burghezi încercau să-l prezinte drept având un fond de idei democrate. Vladimir Ilici a scris că „Muncitorii conștienți vor duce totdeauna lupta cea mai necruțătoare împotriva încercărilor de a lega această teorie reacționară și lașă de clasa cea mai înaintată, cea mai puternică și cea mai pregătită pentru a realiza mari transformări în societatea contemporană".

V. I. Lenin a demascat și esența reacționară a „legii fertilității descrescânde", propovăduită de apologeții burghezi, care ascundeau conștient cauzele sociale și istorice ale înapoierii agriculturii.

Conducătorul întregii omeniri progresiste și corifeul științei I. V. Stalin, a arătat, pe baza experienței construcției socialiste din Uniunea Sovietică, că, în condițiile orânduirii socialiste, pământul produce atât cât îi este necesar omului. Sistemul colhoznic a deschis izvoare nesecate de creare a unei abundențe de produse pentru populație. Folosirea în practică a metodelor elaborate de marii oameni de știință V. V. Docuceav, N. A. Costâcev și V. P. Viliams a deschis oamenilor sovietici perspective uriașe pentru dobândirea unor recolte bogate și constante, care creează un belșug de mijloace de existență pentru om.

Știința miciurinistă, care și-a găsit o atât de largă aplicare în condițiile orânduirii sovietice, a demonstrat falsitatea „teoriei" morganist — wiesmaniștilor. Concepția materialistă miciurinistă în biologie permite omului să pătrundă în cele mai adânci taine ale naturii, să descopere aceste taine să le pună în slujba societății.

Statul Socialist Sovietic, folosind pe larg realizările științei și tehnicii, creează oamenilor condiții materiale de viață care contribue la creșterea populației. Apariția pe lume a fiecărui om nou este o bucurie în societatea sovietică.

In țările capitaliste, cei mai buni și mai progresiști oameni de știință simt tot mai clar prăpastia în care noii pretendenți la dominația mondială vor să împingă omenirea.

Mulți oameni de știință din diferite țări și continente, de diferite rase, naționalități, convingeri politice și credințe religioase, înțeleg că militarizarea științei amenință progresul. Tot mai mulți oameni de știință din Statele Unite și din Anglia arată necesitatea de a se interzice folosirea energiei atomice în scopuri militare. Tot mai tare răsună vocile de protest împotriva intensificării cercetărilor științifice în domeniile militare și a limitării intenționate a cercetărilor în acele domenii care nu au scopuri militare. Savantul englez Bernal arată că concentrarea eforturilor oamenilor de știință și a alocațiilor Statului pentru cercetările științifice în domeniul militar duc la decăderea științelor tehnice.

Oamenii sovietici de știință salută cu căldură pe acei oameni de știință din statele capitaliste, care vor să subordoneze știința intereselor vieții și nu celor ale morții. Vedem cu bucurie în listele celor care au semnat Apelul sesiunii Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanlior Păcii dela Stockholm pe cei mai renumiți oameni de știință din Franța, Italia, Anglia, Statele Unite ale Americii și alte țări.

Oamenii de știință sovietici nu pot trece nepăsători pe lângă persecutarea colegilor lor din țările capitalului. Ei protestează împotriva persecutării unuia dintre cei mai buni reprezentanți ai gândirii progresiste din Franța — Fr. Joliot Curie, a cărui activitate științifică este pătrunsă de o inspirată grijă pentru fericirea omului. Gândurile noastre, gândurile tuturor savanților sovietici s'au reflectat în scrisoarea președintelui Academiei de Științe a U.R.S.S., academicianul S. I. Vavilov, a academicienilor I. P. Bardin, V. P. Volghin, A. I. Oparin, A. V. Topciev și a altora, publicată de curând în presă.

„Nouă, oamenilor de știință sovietici, — se spune în scrisoare, — ne este scump numele cinstit al lui Joliot-Curie, care, prin toată creația sa științifică și prin întreaga sa activitate publică, a demonstrat că vede scopul vieții sale în a sluji fără preget poporul.

In aceste zile, noi oamenii de știință sovietici, vrem să ne arătăm stima față de minunatul fiu al Franței iubitoare de libertate, față de omul de știință plin de abnegație, față de neînfricatul luptător pentru pace".

Un grup de oameni de știință sovietici, in frunte cu președintele Academiei de Științe Medicale, academicianul N. N. Anicicov, protestând cu indignare împotriva persecutării lui Fr. Joliot Curie de către lacheii ațâțătorilor la război americani, declară: „Lipsirea eminentului om de știință de posibilitățile de a-și continua cercetările în acel domeniu al științei care a fost creat cu participarea lui directă și rodnică este o jignire adusă întregii științe progresiste".

Oamenii de știință din Uniunea Sovietică își aduc aportul la cauza păcii nu numai în laboratoarele de cercetări științifice, pe terenurile agricole experimentale, în fabrici și uzine, subordonându-și toată activitatea unor scopuri pașnice. Ei participă activ la lucrările Comitetului Sovietic de Apărare a Păcii, iau cuvântul la tribunele internaționale, ca trimiși ai poporului sovietic iubitor de pace. O contribuție a savanților sovietici la lupta pentru pace este și demascarea de către ei a „teoriilor" pline de ură de oameni ale malthusianismului, cosmopolitismului și imperialismului american care caută să distrugă civilizația mondială și valorile ei acumulate în decursul veacurilor.

Oamenii de știință sovietici nu au nicio îndoială asupra faptului că adevărații oameni de știință din țările capitaliste își vor ridica și mai mult glasul pentru apărarea păcii și securității popoarelor. Viața a arătat că cel care stă deoparte, care consideră mișcarea partizanilor păcii inutilă, mizează cu voință sau fără, pe cărțile ațâțătorilor la război anglo-americani.

Inaltul titlu de om de știință obligă pe toți savanții să fie în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace, pentru prietenia popoarelor, pentru progres și civilizație.

Academician N. A. Maximov
Directorul Institutului de Fiziologia Plantelor „C. A. Timiriazev"

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Oamenii sovietici semnează Apelul dela Stockholm

Președintele Academiei de Științe a R.S.S. Ucrainiene, A. Palladin, semnează Apelul dela Stockholm. In dreapta lui — academicianul A. Oparin și scriitorul G. Leonidze.

Universitatea de Stat Cazahă

In capitala Republicii Sovietice Cazahe — orașul Alma-Ata, printre pâlcurile dese de copaci, alături de parcul de cultură și odihnă, se ridică o clădire cu arhitectura sobră. Este Universitatea de Stat Cazahă.

Inainte de orânduirea sovietică, în Cazahstan nu existau școli. Veșnicul nomad al câmpiilor și al pustiilor — țăranul cazah, n'a văzut niciodată cu proprii săi ochi vreo carte. Știutorii de carte reprezentau mai puțin de 2 la sută din totalul populației.

In anii puterii sovietice, Republica Cazahă, ajutată de marele popor rus, s'a schimbat într'atâta, încât nu mai poate fi recunoscută. In orașele cazahe și în satele de stepă funcționează în prezent circa 8.000 școli elementare și medii. In capitala Republicii și în cele mai mari orașe ale sale s'au deschis institute de învățământ superior, ca, de exemplu, Institutul Minier, institute pedagogice, medicale, agricole, veterinare, etc.

Universitatea de Stat Cazahă este unul din cele mai mari centre științifice ale Republicii. Aici studiază circa două mii de studenți, dintre care majoritatea sunt cazahi, fii de muncitori, țărani și funcționari. Studenții care intră în Universitatea de Stat Cazahă se bucură de aceleași drepturi pe care le-ar avea în oricare altă școală superioară din Țara Socialismului. Ei se pot înscrie la orice facultate ce-i interesează: fizico-matematici, chimie, biologie, filologie, istorie, etc. Pe lângă Facultatea de Filologie funcționează o secțiune de ziaristică, de istorie a limbii cazahe și ruse, de literatură, de logică și psihologie. Universitatea pregătește cadre pentru 20 de specialități diferite.

Universitatea dispune de o bogată bază materială care dă largi posibilități studenților să-și desvolte cunoștințele. Astfel, în cadrul Universității funcționează 18 cabinete și 20 laboratoare, utilate cu cele mai perfecționate aparate. De asemeni, Universitatea are o grădină botanică, pentru studiile practice ale studenților dela Facultatea de biologie, un muzeu zoologic, un observator astronomic, utilat cu cele mai moderne aparate și o bibliotecă al cărei fond de cărți se ridică la 300.000 volume.

Cel mai de preț capital al Universității sunt însă cadrele de profesori. In anii puterii sovietice, mii de tinere și tineri cazahi au urmat la facultățile din Moscova și Leningrad, devenind savanți cu renume. Universitatea din Alma Ata numără 200 de cadre didactice, dintre care 15 sunt profesori, 6 membri activi ai Academiei de Științe cazahe, iar 60 docenți. Renumiți savanți cazahi, ca de pildă președintele Academiei de Științe Cazahe, Canâș Satpaev, renumitul scriitor, membru activ al Academiei de Științe Cazahe Muhtar Auezov, etc. țin adeseori prelegeri pentru studenți.

Universitatea nu este numai o instituție de învățământ, ci și un institut de cercetări științifice. Cadrele didactice ale Universității îmbină cu succes activitatea lor pedagogică cu o vastă activitate științifică. In prezent se studiază 37 teme, care sunt de o mare importanță pentru economia Republicii. Așa, de pildă, biologii lucrează la problema cultivării unor noi soiuri de grâu de primăvară și la îmbunătățirea calității semințelor de cartofi prin iarovizare. Catedra de fiziologia plantelor și de microbiologie studiază calitățile curative ale lacurilor cu nămol din cuprinsul Republicii, cu scopul de a le folosi pentru ocrotirea sănătății publice.

La întreaga activitate științifică desfășurată în Universitate iau parte activă și studenții. Anual se organizează concursuri speciale pentru cele mai bune lucrări de cercetări științifice ale studenților. Anul trecut au fost premiate 11 lucrări științifice ale studenților. Premiul întâi l-a primit studentul Saken Sarâbaev dela Facultatea de Filologie pentru lucrarea „Pronumele în limba cazahă".

Studenții participă la numeroase expediții științifice și fac referate asupra articolelor științifice. Universitatea editează o revistă științifică, „Insemnări științifice" și un ziar de mare tiraj, la care studenții colaborează permanent.

Absolvenții Universității din Alma-Ata și toți absolvenții școlilor superioare din Țara Sovietică nu sunt nevoiți să caute de lucru după terminarea studiilor. Constituția Stalinistă asigură dreptul la muncă fiecărui om. Republica Kazahstan, care se desvoltă într'un ritm rapid, are deosebită nevoie de specialiști. Absolvenții Universității capătă cea mai largă posibilitate de a lucra în întreprinderi, școli și institute de cercetări științifice. Este suficient să spunem că 65 dintre foștii studenți ai Universității au devenit în prezent renumiți savanți și lucrează în Universitate ca profesori, șefi de catedre și asistenți.

Tulechen Tajibaev
rectorul Universității de Stat Cazahe

In Sverdlovsc întrecerile pentru pregătirea noului an școlar continuă

Sesiunea Sovietului orășenesc al deputaților oamenilor muncii din Sverdlovsc a analizat problema pregătirii școlilor pentru noul an școlar. Șeful Secțiunii de învățământ orășenești, tovarășul Suhov, a arătat extinderea uriașă pe care a luat-o învățământul în Ural. In orașul Sverdlovsc, bugetul învățământului pe anul 1950 este de 110 milioane ruble, depășind cu 12 milioane pe cel de anul trecut. Raportorul a arătat felul în care oamenii muncii din Sverdlovsc își îndeplinesc angajamentele luate în cadrul întrecerilor pentru pregătirea noului an școlar. Majoritatea școlilor au fost complect încadrate cu profesori. Școlile au primit până acum 1000 de bănci noi și alt mobilier. Până în prezent s'a adus jumătate din combustibilul necesar școlilor pentru un an de zile.

Factorul hotărîtor în această muncă este predarea la timp a clădirilor noi. In oraș se construesc 11 școli, dintre care 7 trebue să fie gata la începerea cursurilor. Intreprinderea de construcții „Sverdlovscpromstroi" este fruntașă în această muncă. Pe șantierele ei se lucrează în două schimburi, munca este mecanizată în bună parte și bine organizată.

După raportul tovarășului Suhov au urmat discuțiile. Tovarășa Macovchina, deputată în Sovietul orășenesc, profesoară emerită a R.S.F.S.R. și președintă a Comisiei Permanente pentru învățământ, a vorbit despre participarea deputaților Sovietului orășenesc la pregătirea școlilor pentru începerea cursurilor. Un grup de deputați au studiat desfășurarea campaniei de construcții școlare, au cercetat cauzele lipsurilor și au contribuit la înlăturarea lor. Deputații au luat cuvântul la adunările constructorilor, vorbind despre întreceri și arătând felul cum se îndeplinesc angajamentele luate de colectivele șantierelor. Pe șantiere s'au organizat întreceri pentru predarea la timp a clădirilor. In raionul Caganovici, toate brigăzile șantierului de construire a școlii îndeplinesc normele zilnice în proporție de 120 la sută. Deputații Smirniaghin și Maximova au contribuit la construirea unei școli noi într'o întreprindere. Cu ajutorul lor, conform angajamentelor luate de oamenii muncii și de conducătorii întreprinderii, școala, care trebuia predată abia anul viitor, va fi predată anul acesta. Alți deputați au arătat participarea activă a raioanelor lor la pregătirea pentru noul an școlar și ajutorul activ al întreprinderilor pentru repararea școlilor.

In hotărîrea adoptată de sesiunea Sovietului orășenesc, se arată că prima și cea mai importantă sarcină a Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc și a Sovietelor raionale și de cartiere este îndeplinirea angajamentelor luate de orașul Sverdlovsc, în cadrul întrecerilor pentru pregătirea noului an școlar.

(Din „Uciteiscaia Gazeta")

Poporul coreean va zdrobi agresiunea imperialiștilor americani și a lacheilor lor

(Urmare din pag. 1-a)

misiune a fost limpede înfățișată de către diverși reprezentanți ai guvernului, care își aveau până mai eri reședința la Seul.

La 7 Octombrie 1949, Li Sân Man a declarat fățiș, într'un interview acordat agenției americane United Press, că armata de sub comanda sa ar putea ocupa Phyongyangul, capitala Coreii de Nord, în numai câteva zile. La sfârșitul aceleiași luni, ministrul apărării din guvernul lacheului Li Sân Man a făcut o declarație asemănătoare. In spatele acestor declarații războinice se afla promisiunea lui Dulles, consilierul departamentului de stat, care, în așa numita „Adunare Națională" a Coreii de Sud, se angajase să acorde întreg sprijinul material și moral al Statelor Unite pentru realizarea planurilor banditești ale clicii lui Li Sân Man.

Punând în practică directivele Washingtonului, Li Sân Man a deslănțuit un josnic atac împotriva Coreii de Nord. Aceasta a avut ca rezultat răspunsul hotărît al guvernului Republicii Populare Democrate Coreene. Visurile nebunești ale odiosului călău Li Sân Man s'au sfărâmat în primele zile de luptă. Capitala acestuia, Seul, a fost ocupată în mai puțin de trei zile de către armata populară coreeană. In fața dezastrului trupelor de mercenari ale lui Li Sân Man, imperialiștii din Statele Unite, împotriva voinței poporului american, au declarat război Republicii Populare Democrate Coreene, intervenind în mod brutal în afacerile interne ale unei țări iubitoare de pace și libertate.

Oricât ar folosi ațâțătorii la război din Statele Unite ilegalele hotărîri ale Consiliului de Securitate — ajuns o sucursală a Departamentului de Stat — popoarele din lumea întreagă nu mai pot fi înșelate asupra caracterului intervenției armatelor americane în treburile Coreei. Fiecare om cinstit își dă seama că intervenția trupelor americane are un odios caracter agresiv, că înseamnă război împotriva poporului coreean.

Oamenii de afaceri din Wall-Street s'au demascat încă odată ca dușmani de moarte ai popoarelor care sunt dornice de pace și progres. Ei au arătat încă odată că gurile tunurilor lor sunt veșnic îndreptate împotriva oamenilor muncii ce își cuceresc drepturi la o viață mai bună, indiferent în ce parte a lumii.

Iată de ce oamenii muncii din lumea întreagă țintuesc la stâlpul infamiei atât pe politicienii din Statele Unite — unelte mârșave ale marilor trusturi războinice — cât și atacul banditesc deslănțuit de către acestea împotriva poporului coreean, care a dovedit că știe să lupte pentru pacea și fericirea sa.

Declarația lui A. A. Gromiko ministru adjunct al Afacerilor Externe al U.R.S.S., demască fără cruțare josnicia politicii lui Truman și a monopoliștilor americani dornici de războaie.

Popoarele de pretutindeni sunt alături de oamenii muncii din Coreea, care luptă vitejește împotriva mercenarilor lui Li San Man și a trupelor americane venite să-și ajute pe aceștia.

Declarațiile lui Mao Tse Dun și ale lui Ciu En Lai exprimă calda simpatie a poporului chinez față de cauza dreaptă a poporului coreean și a popoarelor din Viet-nam și Filipine care sunt ținta atacurilor imperialiștilor americani.

La New York a avut loc un mare meeting ce s'a desfășurat sub lozinca „Jos mâinile de pe Coreea!". In Franța și Olanda, în Italia și Australia oamenii muncii protestează hotărît împotriva agresiunii comisă de imperialiștii americani contra poporului coreean, lărgind prăpastia dintre ei și guvernanții țărilor respective vânduți imperialiștilor anglo-americani.

Poporul muncitor din țara noastră, însuflețit de nobilele idealuri ale internaționalismului proletar, își exprimă, în mărețe adunări, solidaritatea cu lupta poporului coreean, precum și ura față de imperialiștii americani, care vor să înăbușe în sânge mișcarea de eliberare a popoarelor.

Noi suntem siguri că speranțele cuprinse în mesajul adresat poporului coreean de către Kim Ir Sen, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, se vor împlini. „Istoria arată — a declarat Kim Ir Sen — că poporul care s'a ridicat cu hotărîre la luptă pentru libertatea și independența sa, este invincibil. Cauza poporului nostru este o cauză dreaptă. Victoria trebuie să fie a noastră".

Victoria va fi a poporului coreean, pentrucă alături de el se află toate popoarele lumii dornice să înfrângă barbaria imperialiștilor americani și englezi, dornice să construiască o lume a păcii și progresului.

PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE PEDAGOGIEI SOVIETICE

Pedagogia sovietică este știința educației comuniste și a formării personalității în procesul de învățământ, știința mijloacelor și a metodelor de instruire și educare a tinerei generații potrivit cu țelurile și sarcinile educației comuniste.

Baza metodologică a pedagogiei sovietice este filosofia marxist-leninistă, materialismul dialectic.

Materialismul dialectic este concepția despre lume a Partidului marxist-leninist. In spiritul acestei concepții educă școala sovietică tânăra generație a Țării Socialismului.

Pedagogia sovietică respinge afirmația falsă și antiștiințifică a pedagogilor burghezi, după care educația tinerei generații n'ar avea nicio legătură cu lupta de clasă și ar avea un caracter general uman, lipsit de spirit de clasă. Educația este întotdeauna legată, în mod concret și firesc, de relațiile sociale care caracterizează o anumită orânduire socială. De aceea, educația are întotdeauna un caracter istoric și de clasă. Iată dece, în societatea capitalistă școala nu este în realitate altceva decât un instrument al stăpânirii de clasă a burgheziei.

Spre deosebire de școala burgheză, școala sovietică este instrumentul nimicirii claselor și al consolidării noilor relații socialiste dintre oameni.

CARACTERUL PARTINIC — PRINCIPIUL FUNDAMENTAL ȘI PRINCIPAL AL PEDAGOGIEI SOVIETICE

Pedagogia, ca și oricare altă știință, nu poate, atâta timp cât există clase sociale și luptă de clasă, să nu aibă un caracter partinic și să stea departe de lupta pe care o duc oamenii muncii împotriva asupritorilor și exploatatorilor lor. Iată de ce principiul fundamental al materialismului marxist, caracterul partinic bolșevic al științei, este principiul fundamental al științei pedagogice sovietice.

Procesul educației comuniste, formarea noilor oameni ai societății socialiste, se desfășoară în condițiile luptei cu rămășițele capitalismului în conștiința oamenilor. Acest lucru se explică prin faptul că rămășițele vechii ideologii și mentalități burgheze, care s'au păstrat încă într'o anumită măsură, la generația matură, crescută și educată în condițiile vechii societăți, pot pătrunde și în conștiința tinerilor. Triumful spiritului nou asupra rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor, educarea tinerei generații în spiritul comunismului, sunt posibile numai dacă la baza teoriei și a practicii pedagogice stă principiul partinității bolșevice.

FARA CULTURA NU EXISTA EDUCAȚIE COMUNISTA

Sarcina fundamentală a tinerei generații este aceea de a învăța, de a-și însuși cunoștințele. Fără cunoștințe niciun tânăr nu poate deveni adevărat comunist, nu poate participa la construirea societății comuniste: acesta este unul din cele mai importante principii leninist-staliniste ale pedagogiei sovietice după care se călăuzește școala sovietică în munca de pregătire a noilor cadre de constructori și apărători ai comunismului.

„Numai atunci poți deveni comunist, ne învață Lenin, când îți îmbogățești mintea cu cunoașterea tuturor bogățiilor pe care le-a creat omenirea".

Această deosebit de importantă teză principială pe care a formulat-o Lenin cu privire la marea importanță a adevăratei culturi științifice în pregătirea viitorilor constructori ai comunismului a fost desvoltată în lucrările tovarășului Stalin.

„Pentru a construi, ne învață tovarășul Stalin, trebue să știi, trebue să stăpânești știința. Iar pentru a ști trebue să înveți. Să înveți stăruitor, cu răbdare. In fața noastră se află o fortăreață. Această fortăreață se numește știința cu numeroasele ei ramuri de cunoștințe. Noi trebue să cucerim această fortăreață cu orice preț. Această fortăreață trebue cucerită de tineret, dacă el vrea să fie făuritorul vieții noi, dacă el vrea să devină cu adevărat schimbul vechii gărzi".

Prin urmare, însușirea cunoștințelor este veriga principală în pregătirea noilor cadre de constructori ai comunismului. Iată dece lupta pentru însușirea temeinică a bazelor științei reprezintă sarcina centrală a școlii socialiste sovietice.

ȘCOALA ȘI EDUCAȚIA SUNT STRANS LEGATE DE POLITICA PARTIDULUI COMUNIST ȘI A STATULUI SOVIETIC

Numai însușirea cunoștințelor nu este însă suficientă pentru a educa omul înaintat al societății comuniste. Un rol important în această privință îl are caracterul ideologic și politic al învățământului. De principiul partinității bolșevice a științei pedagogice se leagă organic un alt principiu fundamental al pedagogiei sovietice: principiul leninist-stalinist al legăturii dintre școală și politica Partidului Comunist și a Statului Sovietic.

Politica Partidului Comunist și a Statului Sovietic, care este cea mai deplină și mai adâncă expresie a intereselor fundamentale ale întregului popor sovietic, este baza orânduirii sovietice. In școala sovietică, instrucția și educația sunt organizate în spiritul politicii Partidului Comunist și al Statului Sovietic în spiritul ideologiei bolșevice. Școala sovietică educă tânăra generație în spiritul creator al patriotismului sovietic și al mândriei naționale sovietice, în spiritul prieteniei dintre popoare și al internaționalismului proletar.

Politica Partidului Comunist și a Statului Sovietic în domeniul învățământului public are ca scop de a face din cultură, tehnică și știință un bun al tuturor oamenilor muncii, de a pune știința în slujba poporului. Această politică are ca scop să facă din toți muncitorii și țăranii oameni culți și învățați, să ridice nivelul lor la nivelul inginerilor și al tehnicienilor. In felul acesta devine posibilă desvoltarea permanentă a celei mai înaintate culturi din lume, cultura sovietică, națională în formă și socialistă în conținut.

EDUCAȚIE IN COLECTIV ȘI PENTRU COLECTIV

In societatea socialistă, relațiile dintre oameni în procesul producției sunt caracterizate ca relații de colaborare tovărășească și de într'ajutorare socialistă a unor cetățeni liberi de orice exploatare. Școala sovietică pregătește noile cadre de constructori ai comunismului. Ea pregătește pe acei care își vor duce activitatea practică în cele mai diverse sectoare ale construcției socialiste. De aceea, școala sovietică educă tineretul în spiritul acestor relații socialiste dintre oamenii societății socialiste. Unul din principiile cele mai importante ale pedagogiei sovietice este educația în colectiv și pentru colectiv.

Această educație nu contrazice în nicio privință sarcina educării și desvoltării multilaterale a individualității omenești. Dimpotrivă, numai într'un colectiv sovietic bine organizat se creează toate condițiile necesare și toate posibilitățile care îngădue desvoltarea completă a aptitudinilor și a talentelor. Numai în aceste condiții are fiece om posibilitatea de a-și satisface în modul cel mai desăvârșit toate cerințele materiale și spirituale, de a trăi o viață cu adevărat luminoasă și fericită.

TANARA GENERAȚIE TREBUE EDUCATA IN SPIRITUL MUNCII CONȘTIENTE ȘI DISCIPLINATE

Una din cele mai importante sarcini ale școlii sovietice este sarcina educării tineretului în spiritul unei atitudini socialiste față de muncă.

Pedagogia sovietică privește învățătura elevilor ca o muncă serioasă și le formează o atitudine conștientă față de această muncă. In procesul instructiv-educativ, școala sovietică sădește în conștiința elevilor dragostea față de orice muncă folositoare și respectul față de oamenii muncii.

Educând copiii în spiritul prieteniei, al tovărășiei și al într'ajutorării, școala sădește în conștiința tineretului baza noilor relații sociale, care caracterizează pe oamenii din societatea sovietică; relații de colaborare tovărășească și de într'ajutorare socialistă în orice muncă, în orice activitate dusă spre binele Patriei.

LEGATURA DINTRE TEORIE ȘI PRACTICA, DINTRE ȘCOALA ȘI VIAȚA

Legătura dintre teorie și practică — iată unul din cele mai importante principii ale pedagogiei sovietice și ale educației comuniste a elevilor. Călăuzindu-se după acest principiu, învățătorii și profesorii sovietici pe lângă faptul că îi înarmează pe elevi cu bazele științei, îi obișnuesc totodată să aplice cunoștințele căpătate în școală, în activitatea lor practică, înfăptuind prin aceasta una din cele mai însemnate sarcini ale școlii sovietice: aceea de a da tineretului o pregătire practică pentru viață.

Principiul legăturii între teorie și practică, între școală și viață, ferește școala de pericolul formalismului în cunoștințele elevilor. Totodată, acest principiu leagă instrucția și educația cu practica construcției socialiste și ajută la rezolvarea justă a încadrării elevilor în muncă.

STUDIEREA PARTICULARITAȚILOR INDIVIDUALE ȘI A CARACTERISTICILOR VARSTEI ELEVILOR

Studierea particularităților individuale și a caracteristicilor elevilor este unul din principiile de bază ale pedagogiei sovietice. Obiectul muncii pedagogice este personalitatea vie a copilului, care se desvoltă neîncetat sub influența și conducerea cadrelor didactice. Unele trăsături generale sunt proprii tuturor copiilor de o vârstă determinată, însă fiecare copil are particularitățile sale individuale, proprii vârstei respective. Fără a se ține seama de caracteristicile vârstei și de particularitățile individuale ale copilului, nu este posibilă o activitate rodnică de instruire și educare.

Particularitățile individuale și caracteristicile vârstei copilului nu sunt ceva permanent, încremenit, neschimbat. Procesul desvoltării multilaterale a copilului, ca rezultat al educației, este însoțit de schimbări în purtarea lui, în caracterul, înclinările și obiceiurile sale, în atitudinea față de lumea înconjurătoare. In conștiința copilului se nasc mereu trebuințe noi și interese noi.

De aceea, pedagogul trebue să cerceteze sistematic particularitățile individuale și caracteristicile vârstei copilului în decursul întregii perioade de educare și instruire a elevilor în școală. Numai cu această condiție activitatea lui didactică și educativă va fi încununată cu succes.

Acestea sunt pe scurt, caracteristicile principiilor de bază ale pedagogiei sovietice și ale educației comuniste a tinerei generații.

Nicolai Petrov
Directorul Institutului de teorie și istorie a pedagogiei din Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Cursurile județene de îndrumare, o nouă dovadă a grijii Partidului și a Guvernului pentru cadrele didactice

(Urmare din pag. 1-a)

ținutul lecțiilor, ridicându-se nivelul discuțiilor în seminarii și lămurindu-se toate problemele ivite în cadrul studiului metodicilor.

Grija coordonării acestor cursuri și a încadrării lor cu elementele cele mai bune din punct de vedere ideologic, politic și profesional, îi revine șefului Secțiunii de Invățământ. Atât șeful Secțiunii de Invățământ, cât și inspectorul pedagogic trebue să observe respectarea programului trimis de către Ministerul Invățământului Public pentru fiecare curs.

Cursurile de îndrumare profesională din vara aceasta constitue un moment foarte important în bătălia pentru desvoltarea învățământului nostru. Această bătălie trebue câștigată în condiții cât mai bune.

Este o datorie patriotică a fiecărui învățător și profesor ca, ținând seama de efortul pe care-l face Guvernul și de sacrificiile clasei muncitoare pentru susținerea acestor cursuri, să-și dea toată silința spre a se înarma cu elementele de bază ale învățăturii marxist-leniniste, cu datele științei și ale pedagogiei celei mai înaintate din lume, arme care ne vor ajuta pe toți cei ce muncim în școli, să devenim, călăuziți de Partid, elemente de nădejde în lupta pentru victoria socialismului și a păcii.

Succesul examenelor - o însemnată contribuție la lupta pentru pace

Examenul de sfârșit de an la școala elementară cu 7 clase din Ocna-Sibiului

Pregătirea și conținutul nou al examenelor școlare din acest an au făcut din ele prilej de bucurie pentru copii, părinți și educatori, pentru toți cei care se interesează de bunul mers al învățământului nostru.

La Școala Elementară din Ocna-Sibiului, examenul s'a desfășurat după un plan dinainte stabilit. Ghirlande de frunze verzi și nenumărate buchete de flori au împodobit clasele, dându-le un aspect de sărbătoare. Iată câteva observații pe marginea lor.

In clasa a V-a B, elevii dau examen oral la limba română. Intregul colectiv al clasei urmărește cu atenție pe cei 4 colegi care sunt examinați. Pătrunși de importanța examenelor, elevii caută să răspundă cât mai clar și cât mai închegat. Se analizează bucata „Vizita", de I. L. Caragiale. Cu multă pricepere, elevii arată „educația" pe care o primeau fiii burgheziei și subliniază, totodată, educația sănătoasă ce se dă astăzi copiilor oamenilor muncii.

La clasa a VII-a, în cadrul examenului oral de fizică, se discută despre electricitate și despre necesitatea studierii ei. Elevii știu cât de mult folosește electricitatea în producție, pentru ușurarea muncii omului. Cunoștințele lor sunt strâns legate de desvoltarea industriei noastre pe calea construirii socialismului. Elevul Martalog Mihai explică utilizarea aparatelor de proecție și importanța lor pentru culturalizarea masselor cu ajutorul filmelor și al conferințelor. Alți elevi vorbesc despre importanța filmelor sovietice, în munca ce se desfășoară pentru socializarea agriculturii în Patria noastră.

In lucrarea scrisă la limba română a unei eleve de clasa a IV-a se vede atitudinea fermă a tineretului nostru în lupta pentru pace: „Ajutați de Partidul Muncitoresc Român, muncind din toate puterile, să facem țara noastră tot mai frumoasă și mai bogată. Urîm războiul și pe ațâțătorii capitaliști. Iubim Pacea și pe tovarășul Stalin, dascălul oamenilor muncii de pe tot globul pământesc".

La sfârșitul examenului, tovarășul Oancea, muncitor petrolist decorat, vorbește elevilor despre noua viață a muncitorilor, despre avântul cu care ei depășesc normele de muncă, despre dragostea și devotamentul cu care muncesc pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, despre hotărîrea dârză a fiecărui muncitor de a apăra pacea.

Datorită îndrumărilor date de Partid, datorită muncii devotate a cadrelor didactice și muncii pionierilor, datorită stăruinții la învățătură și a spiritului de colaborare și ajutor reciproc ce a fost desvoltat în fiecare clasă, precum și grijii permanente pe care grupa sindicală a avut-o pentru ridicarea nivelului la învățătură, școala elementară din Ocna-Sibiului își încheie anul școlar cu rezultate frumoase.

Din cei 406 elevi care au frecventat cursurile, au promovat 386.

Această situație arată însă că în munca școlii elementare din Ocna-Sibiului mai sunt și multe lipsuri. Cadrele didactice n'au dus muncă de lămurire suficientă cu părinții, pentruca aceștia să nu mai rețină copiii în timpul cursurilor la treburile gospodărești. Deasemenea, examenul n'a reflectat destul de stăruitor grija pentru cunoașterea realității imediate, a multiplelor aspecte ale muncii locale. Intrebările puse de învățători și profesori n'au reușit să adâncească legătura dintre cunoștințele asimilate și viața mediului local.

Invățătorii și profesorii dela această școală și-au luat angajamentul ca în timpul verii să studieze cu toată seriozitatea metodicile sovietice și lucrările de pedagogie apărute, pentru a obține rezultate și mai temeinice în munca pe care o vor duce în viitorul an școlar.

Eliza Paveliu

Examenele de sfârșit de an au însemnat, și în anul acesta, un bun prilej de măsurare a progreselor făcute de elevii noștri și un bilanț al muncii desfășurate de învățători și profesori pe calea unui învățământ realist științific, activ în lupta pentru socialism, pentru pace.

Indrumate de Partid, având sprijinul organizațiilor U.T.M. și de Pionieri, ca și al celorlalte organizații de massă, școlile noastre au făcut, în acest an, un mare pas înainte pe drumul înarmării tineretului cu cunoștințe temeinice, pe drumul educării lui în spirit comunist.

Analizând modul în care s'au desfășurat examenele, învățând din rezultatele pozitive ca și din lipsurile și greutățile întâmpinate, popularizând și generalizând metodele cele mai bune de muncă școlile noastre vor păși înainte pe calea progresului în viitorul an școlar.

Succesul examenelor care s'au încheiat reprezintă o însemnată contribuție la lupta pe care oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea Partidului, o duc tot mai dârz pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Elevii școlilor din județul Gorj au dovedit la examene un nivel ridicat de cunoștințe

La școlile din jud. Gorj examenele au constituit o sărbătoare nu numai pentru cadrele didactice și elevi, dar și pentru părinții elevilor, care și-au manifestat dorința de a participa la verificarea cunoștințelor copiilor.

In sălile de clasă, în afară de comisiile formate din cadrele didactice ale școlii, au fost de față reprezentanți ai organizațiilor de Partid, ai Comitetelor Provizorii și numeroși părinți.

Astfel, la examenul dela școala din comuna Dobrița părinții, care în majoritatea timpului sunt ocupați cu diverse munci la munte, au ținut să rămână jos, în sat, pentru a participa la examen. Din felul cum s'au desfășurat examenele a reeșit că elevii și-au însușit temeinic cunoștințele, că știu să facă legătura dintre școală și viață.

Semestrul II și mai ales perioada premergătoare examenelor a făcut ca frecvența să atingă și să se mențină la sută la sută la școlile din comunele: Tismana, Peștișani, Dobrița, Brădiceni, Drăgoești, Arcani și din orașul Târgu-Jiu.

Acțiunea de lămurire dusă de cadrele didactice, în special la sate, a fost foarte fructuoasă, mai ales dacă ținem seama că semestrul II și perioada examenelor a coincis cu perioada muncilor agricole. E știut faptul că copiii sunt întrebuințați în aceste regiuni la diverse munci în jurul gospodăriilor și mai ales în satele de munte unde părinții lor stau majoritatea timpului la munte.

Numai datorită unei munci stăruitoare frecvența a fost asigurată, acest fapt își găsește explicația în mare măsură și în acțiunea de alfabetizare a adulților care a creat o mentalitate nouă în rândurile populației dela sate, astăzi conștientă de importanța științei de carte.

„Tatăl meu a învățat carte anul acesta", răspunde un elev din clasa a V-a a școlii din Dobrița, la examenul oral de limba română. El a venit să vadă rezultatul muncii mele, el știe astăzi că lumina științei de carte deschide drum luminos".

Iar elevul Toma din aceeași clasă, vorbind despre stahanovism, arată că în procesul de producție „normele se depășesc prin muncă și prin știință. Și tatăl meu vrea să fie un învingător de norme, un erou al muncii, și el așteaptă cu nerăbdare să se înființeze la noi în comună gospodărie agricolă colectivă".

Examenul la limba română la clasa a V-a la școala elementară din Dobrița și Tismana, ca și examenul de limba rusă dela școala din comuna Brădiceni a dovedit nivelul ridicat de cunoștințe al elevilor.

Un rol important l-au avut îndrumarea organizației de Partid și colaborarea strânsă între U.T.M. și școală, elevii utemiști și elevii pionieri fiind întotdeauna fruntași la învățătură, disciplină și frecvență.

Și unele slăbiciuni...

Dacă la aceste școli examenele s'au desfășurat la un plafon înalt de cunoștințe, ele nu au fost lipsite însă și de unele slăbiciuni ale cadrelor didactice.

Astfel la examenul de matematici la clasa a VII-a la școala din Dobrița profesorul nu-și avea mai dinainte stabilite problemele, el fiind nevoit să improvizeze o problemă injust formulată în ceeace privește randamentul plugului față de tractor.

Metoda de examinare la limba română la clasa a IV-a a dovedit de asemeni deficiența învățătoarei care, datorită faptului că a scos la examen un număr prea mare de elevi, nu a mai putut stăpâni nici pe cei ce-i asculta nici pe cei din bănci, examenul transformându-se într'o discuție colectivă, incompatibilă cu buna desfășurare a unui examen.

La examenul dela școala din comuna Câmpoieni, învățătoarea a admis ca la teza la matematici să participe elemente străine de examen și care au fost surprinse ajutând unor eleve.

Trebue însă să remarcăm faptul că la școala din Peștișani elevii clasei a VII-a deși stăpâneau bine materia nu au putut să-și concretizeze pe hartă cunoștințele. Acest fapt dovedește că învățătorul nu a întrebuințat nici în cursul anului și nici în perioada de pregătire a examenelor materialul didactic. Tot aici s'a putut constata că membrii comisiei de examinare nu au participat cu întregul colectiv la examinarea elevilor.

In general însă examenele la școlile din jud. Gorj au dovedit că elevii și-au însușit un bogat material și că atât la teză cât și la oral majoritatea au obținut rezultate bune.

B. Constantin

Incheierea anului școlar pe traseul Canalului Dunăre — Marea Neagră

Construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră începe să aibă o influență din ce în ce mai vădită și asupra învățământului din comunele de pe traseul Canalului.

Acest rezultat îmbucurător, care se datorește în primul rând îndrumărilor date de Partid, s'a observat atât în timpul pregătirii examenelor cât și în timpul desfășurării lor, precum și în cadrul serbărilor de încheere a anului școlar.

Examenele au dovedit seriozitatea pregătirii elevilor.

La Cerna Vodă, unii elevi amenințați cu repetenția au reușit, în urma muncii în colectiv, să termine clasa ca promovați. Elevele clasei a IV-a s'au prezentat bine. In special la matematici au dat dovadă de raționamente precise și siguranță în lucrarea exercițiilor și a problemelor.

La Medgidia, elevii claselor a V-a și a VII-a au răspuns bine la fizică, arătând că și-au însușit cunoștințe temeinice și știu să lege teoria de practică.

La Ovidiu, datorită sprijinului organizației de Partid și eforturilor depuse de cadrele didactice și de organizația U.T.M., elevii s'au ridicat mult față de începutul anului școlar, în special la limba română.

S'au vădit însă și unele lipsuri. Astfel, la Năvodari, elevii clasei a IV-a rezolvă greu problemele și exercițiile de aritmetică.

La Poarta Albă-Sat, examenele la clasa a V-a nu au fost just organizate: au fost întârzieri care au avut o influență negativă asupra elevilor.

In general, bătălia examenelor a fost câștigată cu rezultate frumoase, datorită îndrumării și sprijinului permanent al Partidului. Evidențierile școlilor și elevilor au avut loc pretutindeni într'un cadru sărbătoresc. De remarcat este serbarea câmpenească dela Medgidia, organizată de cadrele didactice în strânsă colaborare cu U.T.M.-ul. Programul artistic a cuprins între altele exerciții de gimnatică, un cor în limba tătară și un minunat dans tătar.

O. Roşeanu

In județul Dâmbovița examenele de sfârșit de an școlar au însemnat un bilanț al muncii elevilor, învățătorilor și profesorilor

„Elevi și eleve, pionieri și utemiști, pășiți cu încredere în fața comisiilor de examinare, munca voastră ajută lupta pentru socialism, pentru pace", aceasta este lozinca sub care s'au desfășurat examenele în județul Dâmbovița.

Datorită îndrumărilor date de organizațiile de Partid și Sindicale, U.T.M. și Pionieri, datorită eforturilor pe care le-au făcut cadrele didactice, munca școlilor din județul Dâmbovița s'a încheiat cu rezultate pozitive.

Astfel, la Școala Medie Tehnică de Petrol din Târgoviște, elevii anului I A au făcut lucrări bune la limba română, legându-le just de problemele construirii socialismului în țara noastră.

La examinarea orală, majoritatea elevilor s'au prezentat bine pregătiți. S'a evidențiat Școala Nr. 1 băeți din Târgoviște, clasa a VI-a a Școlii Nr. 2 Târgoviște și clasele V-VII dela Școala din Bucșani. Deasemeni s'au prezentat bine și elevii școlii elementare Răsvadul de Jos.

Dar dacă, în majoritatea covârșitoare, elevii, învățătorii și profesorii și-au îndeplinit cu cinste datoria, mai sunt încă școli la care nu s'a lucrat cu destulă sârguință. Astfel, la școlile din Pietroșița și din Fieni cadrele didactice n'au izbutit să creeze o atmosferă sărbătorească, după cum n'au stabilit nici un program amănunțit în desfășurarea examenelor, ceeace a făcut ca elevii să-și piardă siguranța și să se prezinte slab, cu toate că se pregătiseră serios.

Consiliile pedagogice care se vor ține după perioada examenelor vor trebui să însemne un prilej de analiză adâncă, în spirit critic și autocritic, a muncii întregului an școlar, așa încât lipsurile constatate să fie înlăturate cu curaj, iar experiențele bune să fie popularizate și să formeze un îndreptar pentru munca noului an școlar.

In vacanța de vară, cadrele didactice din acest județ vor urmări pregătirea elevilor corigenți și vor organiza cercuri de elevi pe specialități, în cadrul cluburilor.

Analiza muncii unui an la școala pedagogică de educatoare din Beiuș

La Școala Pedagogică de educatoare din Beiuș, din totalul de 330 de eleve au promovat 324.

Acest rezultat mulțumitor se datorește, în primul rând, ajutorului permanent dat de organizația de Partid. Deasemeni, Secțiunea de Invățământ Bihor s'a ocupat îndeaproape de Școala Pedagogică din Beiuș, iar cadrele didactice ale școlii au dus o muncă susținută și planificată în tot timpul anului școlar.

Răspunsurile elevelor la examen au arătat că ele posedă cunoștințe temeinice, și că aceste cunoștințe sunt rezultatul unui întreg an de muncă, nu numai al pregătirii din preajma examenului.

S'a arătat o grijă deosebită pentru îndrumarea absolventelor din clasa a VII-a și din anul IV. Secțiunea de Invățământ Bihor a ținut o consfătuire cu elevele anului IV încă înainte de examen, dându-le îndrumări cu privire la orientarea lor către profesiunea de educatoare a fiilor clasei muncitoare.

Ședințele de analiză a muncii, care au avut loc după terminarea examenelor, au scos la iveală atât realizările cât și lipsurile muncii colectivului didactic. S'a constatat astfel că, în acest an școlar, metodele de predare ale profesorilor s'au îmbunătățit mult, după cum s'a îmbunătățit și munca educativă.

Școala n'a izbutit însă să țină, tot timpul, o legătură strânsă cu părinții elevelor. Deasemeni, o lipsă a cadrelor didactice a fost și faptul că n'au stăruit suficient în munca de ridicare a nivelului lor profesional, neglijând uneori să-și completeze cunoștințele prin studierea mai temeinică a metodicilor.

Profesorii și învățătorii Școlii Pedagogice din Beiuș și-au luat angajamentul să muncească în vacanță pentru a-și ridica nivelul profesional și pentru a începe astfel cu puteri noi și cu o mai bună pregătire munca noului an școlar.

Elena Alexandrescu

Câteva observații pe marginea lucrărilor scrise de limba română la examenele de sfârșit de an

In cursul celui de al doilea an de aplicare a reformei învățământului s'a simțit, în școală, o deosebită preocupare de îmbunătățire a calității învățământului, pentru făurirea de cadre cât mai bine pregătite, necesare construirii socialismului la noi în țară. In special în perioada premergătoare examenelor de sfârșit de an, munca aceasta s'a intensificat, organizațiile de Partid antrenând toate organizațiile de massă în sprijinul școlii. Directivele Ministerului Invățământului Public au fost frământate în colectivele pedagogice, care și-au planificat în amănunt munca în vederea încheierii anului școlar.

Roadele muncii întregului an și ale strădiunțelor din ultima etapă s'au arătat prin nivelul ridicat la învățătură de care au dat dovadă elevii. In acest sens lucrările scrise de limba română ale elevilor din școlile elementare și medii oglindesc în bună parte felul în care cadrele didactice au muncit în acest an școlar și în deosebi în ultimele luni.

Din felul cum sunt formulate subiectele vedem că se face apel la gândirea elevilor. Subiectele propuse au fost în general strâns legate de viață, de problemele actuale ce frământă pe oamenii muncii din țara noastră. Iată câteva din subiectele alese cu preferință de elevi: „Cum lupt eu pentru pace"; „Prietenia cu U.R.S.S."; „Cum se oglindește construirea socialismului în literatura noastră"; „Figuri de luptători ai clasei muncitoare" (acestea la învățământul elementar). „Lupta de clasă oglindită în literatura noastră"; „Insemnătatea manifestărilor cărturărești slave în desvoltarea culturii românești"; „Rolul scriitorilor în construirea socialismului", etc. (pentru învățământul mediu).

Alegerea potrivită a subiectelor a dus, în mod firesc, în multe școli, la tratarea lor sistematică de către elevi, ceeace a determinat o notare bună și uneori foarte bună.

Prin felul cum au tratat subiectele date, elevii au arătat nu numai că și-au însușit anumite cunoștințe, dar că ei sunt capabili de o adâncă înțelegere a lucrurilor. S'a constatat că elevii trăesc problemele actuale și sunt pătrunși de necesitatea luptei pentru pace, în care ei pot să se încadreze printr'o muncă intensă în școală și în afară de școală.

De pildă, eleva Toțoc Valentina din clasa X-a dela Liceul de fete Nr. 9 din București, tratând subiectul „Opera literară oglindește viața", se ocupă în special de problema păcii, îmbinând frumos cunoștințele ei de literatură cu trăirea zilnică a marii lupte pentru pace. Alegând citatele cele mai pilduitoare din operele marilor noștri scriitori, eleva le leagă de momentele luptei pentru pace și de sarcina ce revine tineretului: a fi demn de încrederea ce i se acordă în lupta activă pentru apărarea păcii.

De asemeni, elevii dau dovadă de maturitate în gândire, de spirit colectiv și de înalt patriotism în alegerea profesiunilor viitoare. De exemplu, elevul Dobrescu C., din clasa VII-a Liceul de băeți Nr. 9 București, în lucrarea sa intitulată „Ce școală vreau să urmez după absolvire și de ce", arată că, după îndrumările date de diriginte, s'a hotărît să meargă la școala tehnică de construcții. In încheere el spune: „Conștient de faptul că învățătura este azi o sarcină patriotică și nu o problemă personală, mă voi strădui ca, în școala ce o voi urma, să-mi însușesc cât mai bine cunoștințele, pentru a deveni un demn constructor al socialismului și un luptător pentru pace".

Elevii calsei a VII-a a Liceului Nr. 1 de băeți din Platra-Neamț au ales cu preferință, din cele trei subiecte date, pe cel referitor la felul cum a înțeles fiecare dintre ei să contribue prin munca lor de elevi la depășirea Planului de Stat și la lupta pentru pace.

Vorbind despre „Rolul scriitorilor în construirea socialismului", elevii clasei a IX-a a Liceului Nr. 2 de băeți din Iași dau dovadă de capacitatea de a înțelege clar condițiile noi ale vieții sociale. Ei vorbesc just despre aportul scriitorilor la lupta pentru construirea socialismului, scoțând permanent în evidență îndrumarea dată de Partid literaturii noastre actuale. Elevii clasei a IX-a a Liceului de băeți Nr. 1 din P. Neamț vorbind despre romanul „Mitrea Cocor" al lui M. Sadoveanu subliniază cu multă înțelegere valoarea socială și literară a acestei opere.

Un alt aspect pozitiv al lucrărilor scrise la examenul de limba română este faptul că unii profesori au izbutit să antreneze pe elevi în adâncirea literaturii sovietice și, drept urmare, mulți elevi au adoptat o nouă atitudine față de muncă și față de viață. De exemplu, o elevă din clasa a IX-a, vorbind despre valoarea instructiv-educativă a romanului „Atelierul de Foc" de Boris Polevoi, spune următoarele: „După ce am citit romanul m'am simțit mai puternică și mai vioaie. M'am apucat de lecții, convinsă că, dacă am să muncesc cu râvnă, am să pot să ajung pe cea mai bună elevă din clasă. Când o colegă ia o notă mai mare decât mine nu o pismuesc, ci caut, întocmai ca Luzghin, să învăț pe viitor mai bine ca să pot să o ajung sau chiar s'o depășesc. Dacă toate am lua exemplu dela eroii lui Boris Polevoi nu am mai avea corigente, iar clasa noastră ar fi fruntașă. Când vedem o colegă mai slabă trebue să sărim în ajutorul ei, întocmai cum a procedat brigada lui Luzghin".

Analizând însă lucrările scrise la limba română s'au constatat și o serie de lipsuri. Așa, de pildă, au fost profesori care n'au ales subiectele în spiritul învățământului realist, dând dovadă de serioase reminiscențe burgheze idealiste. De exemplu, la Școala elementară Nr. 13 băeți din București, între altele, s'a dat și subiectul „Venirea serii, așa cum reese din poezia lui Eminescu, Coșbuc și Neculuță". Este îmbucurător faptul că niciun elev n'a tratat acest subiect.

Alți profesori au formulat subiectele în mod confuz sau greșit. Au fost de asemeni profesori care au ales fără atenție subiectele de teză, netinând seama de posibilitățile elevilor; așa s'a întâmplat, de exemplu, la Școala elementară Șerbănești-Pucioasa din județul Dâmbovița, Au fost profesori care au corectat lucrările în mod superficial, trecând cu vederea însemnate greșeli de fond, de formă și chiar de ortografie și punctuație, așa cum este, de exemplu, cazul cu unele lucrări scrise la clasa a X-a a Liceului de băeți Nr. 2 din Iași.

Sunt profesori care nu au nivelul politic și ideologic destul de ridicat pentru a îndrepta greșeli elementare ale elevilor. De exemplu, profesoara dela Școala elementară Nr. 36 de fete din București trece cu vederea afirmația unei eleve că „la noi s'a înlăturat exploatarea", sau faptul că o elevă scrie „poporul rus" în loc de popoarele sovietice.

O altă scădere serioasă întâlnită destul de des în lucrări este formalismul, care face pe unii profesori să se mulțumească cu o înșirare de fraze umflate, învățate pe dinafară și, în mare măsură, lipsite de conținut.

O lipsă îngrijorătoare o constitue numeroasele lucrări pline de greșeli de gramatică, de ortografie, de punctuație, greșeli lăsate adesea nesemnalate. Ele dovedesc că unii învățători și profesori n'au înțeles și nu înțeleg încă să-și facă datoria așa cum trebue și mai lucrează superficial. La Școala elementară Vișina din județul Dâmbovița, elevii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a au prezentat lucrări slabe mai ales din punct de vedere al formei, ceeace dovedește insuficiența exercițiilor din cursul anului școlar. Invățătoarea clasei a IV-a motivează că „a făcut totul", dar că elevii sunt răi și nu înțeleg să vină regulat la școală.

Cu toate lipsurile mai sus arătate, trebue să subliniem din nou faptul că o bună parte a profesorilor și-au dat osteneala, au muncit cu tragere de inimă, au căutat să-și restructureze cunoștințele și metodele de predare. Ajutați de Partid și de bogata experiență a școlii sovietice, ei au izbutit să facă progrese vădite, să lege învățământul de viață, să ajute la pregătirea cadrelor noastre de mâine și, prin aceasta, la construirea socialismului, la lupta pentru pace.

Edith Iarovici și Emilia Manac

Cum pot sprijini unitățile noastre sindicale detașamentele de pionieri în timpul vacanței

Partidul și Guvernul țării noastre poartă o grijă deosebită tineretului și-i acordă toate înlesnirile posibile pentru o bună pregătire în școli și pentru recreare în timpul vacanței. După cum s'a scris în nr. 64 al acestei gazete, Ministerul Invățământului Public a luat toate măsurile pentru organizarea vacanței elevilor, în scopul de a le consolida și completa instrucția și educația primite în cursul anului școlar.

In cadrul acestor măsuri generale, Uniunea Tineretului Muncitor, îndrumată de Partid și folosind bogata experiență a Comsomolului, organizează vacanța pionierilor. Multe detașamente de pionieri își vor petrece vacanța în taberele ce se vor înființa la munte, pe lângă Gospodăriile Agricole de Stat, pe lângă Gospodăriile Agricole Colective și chiar în cartierele orașelor. Deasemenea, detașamente de pionieri își vor duce activitatea și în coloniile organizate de C.G.M. pentru copiii debili. In toate aceste tabere și colonii, pionierii își vor petrece vacanța după un program care va îmbina odihna cu activitatea instructiv-educativă.

„Tabăra de pionieri — spune M. Evteeva, membru în Consiliul Central al Sindicatelor Sovietice — este o pagină vie din viața copilului. Aici, în mijlocul naturii, prin jocuri distractive și prin sport, copiii își călesc organismul. O tabără de pionieri bine organizată dă copilului nu numai posibilitatea de a se întări fizicește și de a-și petrece timpul într'o atmosferă de veselie, dar îl ajută, totodată, să-și completeze cunoștințele primite în școală, să-și însușească regulele și obiceiurile vieții colective, să îndrăgească organizația de pionieri, să-și găsească un loc în cadrul ei. Cu alte cuvinte, tabăra de pionieri este un mijloc extrem de important al educației comuniste".

Pentru aceste motive, sindicatelor de învățământ le revine sarcina de a acorda tot sprijinul activității detașamentelor de pionieri în timpul vacanței. Ele vor alege cu multă grijă cadrele didactice care trebue să colaboreze cu instructorii de pionieri pentru o chibzuită organizare și desfășurare a activității detașamentelor de pionieri. Profesorii și învățătorii mobilizați în această muncă trebue să fie bine orientați în problemele politice, să-și fi însușit metodele sovietice de educație și, mai cu seamă, să aibă o nesfârșită iubire de copii. Unitățile sindicale trebue să atragă în această muncă și alți salariați din învățământ ca: medici, personal sanitar, bucătari, etc., care să asigure copiilor cele mai bune condiții de viață în tabere.

Pentru ca detașamentele de pionieri să poată continua în vacanță instruirea copiilor în spiritul realist științific, așa cum s'a început în școală, în tabere vor funcționa cercuri științifice, în cadrul cărora se va da o deosebită atenție studiului naturii.

De asemenea, în cadrul secțiilor pentru copii ale cluburilor sindicale mai bine înzestrate vor fi subîmpărțiri pentru: fizică, științele naturii, matematici etc. Bibliotecile acestor secții vor pune la dispoziția pionierilor cărți cu conținut variat, pentru a le satisface dorința de documentare în chestiunile care îi interesează. Cercurile artistice de amatori și de creație tehnică, care vor funcționa în tabere, în cadrul cluburilor sindicale și al cluburilor de elevi organizate în școli, vor oferi cadrelor didactice prilejuri noi de a veni în ajutorul muncii creatoare a copiilor, pe timpul vacanței.

Cadrele didactice trimise de sindicate în această muncă trebue îndrumate să nu aibă o atitudine de comandă față de instructori și de pionieri. Profesorii și învățătorii trebue să se comporte ca niște prieteni mai mari, să câștige încrederea și dragostea instructorilor și a pionierilor. Numai așa vor putea cadrele didactice să-și pună experiența și cunoștințele în slujba educației tineretului.

Unitățile sindicale trebue să sprijine detașamentele de pionieri și în practicarea educației fizice, organizând jocuri, sporturi, gimnastică, pentru a face ca organismul copiilor să devină sănătos și rezistent.

De asemenea, unitățile sindicale mai pot sprijini detașamentele de pionieri care pleacă în tabere în ceeace privește alegerea caselor de locuit, controlarea inventarului lor și a instalațiilor sportive, aplicarea regulelor sanitare cerute de conviețuirea în tabără, organizarea securității taberei, etc.

Dar sindicatele noastre nu-și pot limita concursul numai la activitățile amintite. Ele vor sprijini, în mod deosebit, educația politică a pionierilor, asigurând buna funcționare a cercurilor pentru studierea vieții de luptă a marilor învățători ai clasei muncitoare și a eroilor muncitorimii din țara noastră. In acelaș scop vor organiza lecturi literare și discuții în colectiv și vor prezenta înfăptuirile mărețe din Țara Socialismului. De asemenea, se vor descrie realizările din țara noastră ca și cele din țările cu democrație populară. Excursiile și vizitele la unități de producție din sectorul socialist constitue alte mijloace foarte potrivite pentru instruirea și educarea politică a pionierilor.

Sprijinul pe care îl vor da unitățile sindicale detașamentelor de pionieri în timpul vacanței se încadrează în acțiunea de creare a unui om nou, pe care a întreprins-o clasa muncitoare condusă de partidul ei de avantgardă, după exemplul strălucit oferit de Uniunea Sovietică. Pionierul de astăzi, îndrăgostit de muncă, de adevăr și dreptate, va fi mâine constructorul socialismului în țara noastră și apărătorul devotat al tuturor cuceririlor clasei muncitoare.

Tița Dumitru
activist U.S.S.I.

Planul pe o lună al muncii educative în instituțiile preșcolare

Planul muncii educative alcătuit pe luni lărgește și adâncește sarcinile planului educativ anual.

Fiecare problemă cuprinsă în planul anual arată gradat și în linii mari, la fiecare grupă de copii, conținutul educativ și mijloacele de realizare a acestuia, conform cerințelor „Indrumătorului" și potrivit gradului de desvoltare al copiilor în condițiile speciale de lucru ale instituției preșcolare respective.

In practică, problemele educative nu trebue privite izolat, ci în interdependența lor. Toate la un loc realizează în mod sistematic desvoltarea multilaterală a copilului, punându-se încă dela această vârstă, bazele educației comuniste.

Dacă planul anual se întocmește cu grijă, atunci este foarte ușor ca din el să se extragă și să se desvolte ceeace trebue să se înfăptuiască concret, în fiecare lună, pentru fiecare problemă educativă a grupei respective de copii.

Planurile educative lunare vor forma verigile lanțului, care constitue activitatea întregului an și prin care, cu fiecare lună, conținutul educativ crește succesiv la fiecare problemă, ajungându-se treptat și la desvoltarea sistematică a diferitelor forme de activitate.

Astfel, dacă analizăm conținutul educativ dela grupa copiilor mijlocii, la problema „Cunoașterea naturii", vedem că, la începutul anului, copilul cunoaște obiectele și fenomenele mai mult cu ajutorul senzațiilor și al percepțiilor care se desvoltă pe zi ce trece. El deosebește o floare după miros sau culoare, un fruct după gust, etc. Cu timpul, comparând obiectele concrete între ele, copilul ajunge la generalizări și deducții, începe să tragă concluzii, își desvoltă gândirea logică. Copilul poate deosebi păsările după mărime, culoare și aspect, dar mai târziu începe să sesizeze și însușirile lor comune: că toate au cioc, aripi și sunt acoperite cu pene. El deosebește semințele după formă și mărime, dar, treptat, va începe să înțeleagă și va ști să spună că dintr'o anumită sământă va ieși o plantă care, desvoltându-se, va ajunge să dea semințe de acelaș fel.

Mijloacele de realizare se desvoltă și ele. La începutul anului, mai ales la copiii mici și cei începători, jocul va trebui să fie forma de activitate obișnuită, care se va transforma treptat în muncă organizată. Deși o mare parte din activitățile educative dau posibilitate copilului să activeze atât individual cât și pe grupe, planificarea muncii educative în întocmirea ei lunară urmărește ca el să se integreze perfect în colectiv, să devină disciplinat, mai ales prin buna organizare a activităților obligatorii.

Prin urmare, noi nu planificăm munca noastră educativă la întâmplare, formal, ci în vederea realizării unui scop. Cerințele pentru realizarea acestui scop se succed gradat la fiecare problemă și îmbracă diferite forme de activități pe care noi le organizăm în legătură nu numai cu gradul de desvoltare al copilului, ci și cu anotimpul și cu mediul de viață.

Important este să se pornească dela începutul anului la o bună planificare făcută în fiecare lună, pentru a se asigura astfel succesiunea și gradarea conținutului educativ al activităților pe tot timpul anului.

E necesar, ca planul lunar să fie alcătuit cu puțin timp înainte de luna respectivă, deoarece conținutul muncii educative trasat în acel plan depinde și de rezultatele activităților efectuate cu copiii în luna precedentă.

S'ar proceda greșit, dacă la planificarea pe luni, conținutul muncii educative din planul anual ar fi împărțit mecanic pe numărul de luni, întocmindu-se aceste planuri dela început, odată pentru toate lunile.

Inregistrarea zi de zi a rezultatelor muncii din luna care a trecut va ajuta să învățăm din lipsurile avute în muncă și să construim just planul muncii ulterioare.

Vom căuta să concretizăm și prin exemple cele expuse în legătură cu alcătuirea planului lunar.

In articolul „Planul educativ pe un an", s'a arătat cum s'ar fi putut face planificarea pe un an a problemei „Desvoltarea vorbirii" la cele două grupe de copii la o grădiniță din mediul rural. Continuăm, în exemplul de mai jos, să arătăm planificarea muncii educative pe luna Martie, pentru aceeași problemă, la aceeași instituție preșcolară.

Desvoltarea vorbirii (grupa copiilor mai mici).

1. **Conținutul educativ**: copiii din această grupă trebue să știe să-și spună numele lor și al părinților, al străzii, al satului; să știe când să spună „bună ziua", „mulțumesc"; să-și exprime dorințele prin cuvinte clare și precise; să vorbească tare, fără timiditate, dar să nu țipe (mai ales când se joacă); să se obișnuiască să asculte; să poată numi și arăta care este mâna dreaptă și cea stângă; să arate la ce folosesc obiectele din jurul lor; să cunoască și să numească culorile, forma și mărimea; să-și îmbogățească vocabularul cu cuvintele: desghiață, înmugurește, îmbobocește, încolțește.

Educatoarea le va satisface interesul și dorința de a se lămuri (prin răspunsurile date la întrebările puse).

2. **Mijloacele de realizare**: activități practice (în timpul când se îmbracă, se spală și când mănâncă); jocuri de creație (în clasă și în curte); observări în instituție, în curte și în timpul plimbărilor; convorbiri cu educatoarea; povestirile educatoarei; citiri după imagini (pentru verificarea cunoștințelor); o memorizare cu subiectul „Mama".

3. **Materialul folosit**: material din natură și cel confecționat; lada cu cuburi dela Minister; jucării; cartea cu povești „Rățușca și cocoșul"; revista „Pogonici"; două imagini-tablouri (una, cu pisica și alta cu o rățușcă care înnoată).

Desvoltarea vorbirii (grupa celor mai mari).

1. **Conținutul educativ**: precizarea sensului cuvintelor cunoscute și folosite de copii în timpul activităților practice și al celorlalte activități educative (desen, activități manuale, etc.); îmbogățirea vocabularului cu cuvintele câștigate în timpul observărilor făcute în natură, în mediul înconjurător și cu cele auzite la povestiri; deprinderea de a folosi aceste cuvinte în propozițiuni formulate corect; deprinderea de a povesti în legătură cu cele observate în timpul plimbărilor sau după teme date; reproducerea povestirilor auzite; educarea expresivității în vorbire.

2. **Mijloace de realizare**: activități practice; observări (în colțul naturii, în curte și în timpul plimbărilor); povestirile educatoarei în legătură cu ziua de 6 și 8 Martie și cu subiecte luate din cartea cu povești; convorbiri; povestirile copiilor; citire după imagini; două memorizări.

3. **Materialul folosit**: revista „Pogonici", Cartea cu povești „Coșulețul plin" (adaptat pentru preșcolari de către educatoare), tablourile din clasă, albume cu poze decupate.

Spațiul nu ne îngădue să arătăm cum s'ar fi făcut planificarea și la celelalte probleme, astfel că nu putem observa numai din acest exemplu strânsa corelație care există între toate aceste probleme. O planificare bine chibzuită scoate în evidență felul cum conținutul unei probleme condiționează într'o măsură mai mare sau mai mică conținutul altei probleme, impunând o anumită planificare a acestei probleme care se completează cu prima și chiar cu toate celelalte.

Astfel, în planificarea de față problema „Desvoltarea vorbirii" nu se realizează numai prin conținutul programat la această problemă, ci și prin conținutul celorlalte probleme. De pildă: problema „Cunoașterea mediului înconjurător" dă posibilitatea prin conținutul său educativ să se învețe nomenclatura și însușirile obiectelor precum și a acțiunilor muncii din instituție, curte, etc.; problema „Cunoașterea naturii", prin observările și jocurile programate ajută la îmbogățirea vocabularului și la lărgirea orizontului; problema „Cunoștințe matematice" ajută de asemenea la precizarea și fixarea unor noțiuni: „departe", „mult", „lung", etc. și, la rândul ei, „Desvoltarea vorbirii" ajută prin conținutul său la realizarea acestor probleme.

Nu este deajuns să ne planificăm bine munca numai într'o lună, ci trebue să ne străduim ca și în lunile care urmează să păstrăm continuitate în urmărirea desvoltării multilaterale a copiilor, să urmărim ca educația și programul să decurgă unul din altul, astfel ca, treptat, să se lărgească cercul de cunoștințe al copiilor.

In atenția direcțiilor de școli

Ministerul Invățământului Public a trimis o circulară Secțiunilor de Invățământ (Nr. 57.003 din 5 Iunie 1950) cerând școlilor să retrimită Atelierelor de material didactic (Gara Filaret, București, str. 11 Iunie Nr. 2) lăzile în care s'a ambalat materialul didactic trimis, pentru a se recupera astfel o importantă cantitate de material lemnos.

In circulară se prevede că lăzile vor fi trimise la București Gara Filaret cu ramburs (plata taxelor de tansport făcându-se la București). Departamentul C.F.R.—Of. Comercial a trimis către stațiile din țară prin foaia oficială din 8 Mai 1950 o circulară (Nr. 41.135-C 3 1950) prin care se face cunoscut ca să se primească lăzile goale cu ramburs, cu aplicarea unei reduceri de 60%, fiind vorba de ambalaje întrebuințate. Expedierile trebue efectuate între 25—1 ale lunii in care s'au primit coletele.

Se atrage atenția directorilor asupra importanței ce o are recuperarea materialului lemnos și asupra răspunderii ce o au neexecutând această dispoziție.

Secțiunile de Invățământ au avut sarcina să retransmită școlilor circulara de mai sus

Profesori, învățători, studenți!
Citiți:
ȘCOALA SATULUI
de V. Selivanov
Editura CARTEA RUSA
— Viața unei școli rurale obișnuite, care a crescut și s'a întărit în anii Puterii Sovietice, educând în spirit comunist tinerele vlăstare ale Țării Socialismului.

O dreaptă sentință în procesul grupului de spioni și trădători aflați în slujba spionajului imperialist

Justiția în slujba poporului a rupt încă unul din colții otrăviți ai viperelor imperialiste. Condamnând la moarte pe Ciobanu Vasile și pe Vâlsan Nicolae și la muncă silnică între 7 și 20 ani pe ceilalți trădători și spioni al căror proces s'a judecat săptămâna trecută în fața Tribunalului Militar din București, poporul muncitor din țara noastră a arătat, încă odată să știe să fie vigilent și cu adevărat patriot. Spionii judecați au uneltit împotriva libertății și independenței Patriei noastre din ordinul imperialiștilor și ai slugilor acestuia de teapa lui Rădescu. Ei vroiau să reintoarcă vechea orândurie tâlhărească a burghezo-moșierimii. Unii din acești spioni și trădători sunt feciori de bani gata, alții sunt indivizi lacomi de bani, alții aventurieri fără patrie, fără conștiință sau spioni de profesie. Toți însetați de arginți, orbiți de ura împotriva regimului nostru democratic, s'au vândut și au pus la îndemâna spionajului imperialist date referitoare la desvoltarea și securitatea Republicii noastre Populare. Slujind pe dușmanii păcii și ai fericirii poporului nostru, ei vroiau să pună bazele unei organizații subversive, în scopul criminal de a submina orânduirea Statului nostru democratic.

Cei șapte acuzați au lucrat mână'n mână cu reprezentanții Vaticanului în țara noastră. Procesul acestor spioni și trădători a dovedit că, în spatele fațadei apostolice, „reprezentanții" Papei ascund neobrăzarea de a complota împotriva securității și independenței noastre, folosind un ticălos grup de trădători și spioni. Deaceea, pe drept cuvânt, a doua zi după sentința spionilor Ciobanu, Vâlsan, etc., Guvernul Român a luat măsura dreaptă de a invita pe acești zișI diplomați dela Nunciatura Apostolică să părăsească țara.

Pedeapsa dreaptă dată pentru mârșavele crime săvârșite de grupul de spioni și trădători este încă o dovadă că poporul muncitor din Patria noastră știe să se apere împotriva atacurilor dușmanului, sub orice mască s'ar ascunde și ori cât de mișelești ar fi aceste atacuri; el știe să fie activ luptător pentru triumful socialismului și al păcii.

Să sprijinim campania de colectări și desmiriștire

In lupta pentru ducerea la bun sfârșit a sarcinilor ce revin S.M.T.-urilor pe linia trasată de Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la campania de recoltare, treeriș și desmiriștit, tractoriștii, muncitorii, tehnicienii și funcționarii din S. M. T. Ciorani-Prahova, conduși de organizația de Partid și mobilizați de comitetul sindical, învățând din marea experiență a tractoriștilor sovietici, au chemat la întrecere pe toți tractoriștii, muncitorii, tehnicienii și funcționarii din toate S.M.T.-urile din țară, pentru îndeplinirea întregului plan de producție din campania de vară și de toamnă.

Ei și-au fixat, printre altele, și următoarele obiective de atins: să recolteze ceralele de pe suprafața de 695 ha. cantractate înainte de termen cu 4 zile; în cel mult 3 zile după seceriș să înceapă desmiriștitul; să intensifice întrecerea socialistă pe brigăzi și individual și să formeze 2 brigăzi de calitate; să mărească productivitatea muncii în campania de recoltare, treeriș și desmiriștit cu 20%.

Realizarea acestor obiective va întări și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, va îmbunătăți condițiile de trai ale oamenilor muncii, lovind astfel în uneltirile atâțătorilor la război.

Chemarea la întrecere socialistă a tractoriștilor, muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor dela S.M.T. Ciorani-Prahova trebue să aibă un ecou adânc și în activitatea cadrelor noastre didactice. Ele au datoria ca, în cadrul campaniei de recoltare, de predare a cotelor și a campaniei de desmiriștire să vină permanent cu lămuririle necesare.

Pentru aceasta cadrele didactice alături de toți oamenii muncii, sub îndrumarea Partidului, vor trebui să combată cu energie orice svon și orice acțiune de sabotaj în legătură cu predarea cotelor, svonuri și acțiuni pornite de dușmanul de clasă, de chiaburimea satelor, să sprijine activ munca Comitetului Provizoriu în această perioadă, contribuind astfel la câștigarea bătăliei pâinii.

Învățătorii și profesorii vor trebui să arate țărănimii muncitoare că realizarea unei recolte îmbelșugate, predarea la timp a cotelor, începerea desmiriștitului în timpul cel mai scurt după seceriș înseamnă să asigurăm hrana tuturor oamenilor muncii, să construim cât mai multe școli și cămine culturale unde se va adânci procesul revoluției noastre culturale, înseamnă să dăm contribuția noastră la lupta pentru pace, pentru bunăstarea oamenilor muncii.

Codul Muncii — o nouă și puternică mărturie a grijii Partidului și Guvernului pentru oamenii muncii

Educăm tineretul în spiritul dragostei față de bunurile obștești

Codul Muncii învață pe toți salariații că ei trebue să fie cu băgare de seamă în ceeace privește păstrarea și folosirea proprietății obștești. Aceasta creează o sarcină de onoare și pentru cadrele didactice, care au datoria de a crește tineretul în spiritul dragostei față de unealtă, față de mașina ce va fi încredințată viitorului absolvent și cu care el va produce bunuri pentru întregul popor.

In Școala Pedagogică de educatoare Nr. 2 din București noi mergem pe acest drum, învățând elevele să păstreze bunurile școlii, să aibă grijă de mobilier ,să păstreze în cele mai bune condiții materialul didactic. Am reușit, astfel, ca, în cursul acestui an școlar să facem să nu existe în școala noastră nicio stricăciune datorită neatenției, neglijenței elevelor sau a salariaților instituției.

Educând tineretul în spiritul dragostei față de bunurile obștești ,cadrele didactice călăuzite de Partid, își îndeplinesc sarcina de a contribui la înflorirea Patriei noastre, la făurirea unei vieți fericite pentru poporul muncitor din Republica noastră Populară.

ELENA MATEI
Directoarea Școlii de educatoare Nr. 2 din București, decorată cu „Ordinul Muncii", cls. III-a

Ne scriu studenții noștri din Uniunea Sovietică

Cum se învață în Institutul Politehnic „M. I. Calinin" din Leningrad

As vrea să scriu despre felul cum se învață în Institutul nostru, Institutul Politehnic „M. I. Calinin" din Leningrad. (Facultatea de Construcții).

In primii doi ani, studenții capătă o solidă pregătire teoretică: matematici superioare, (5 semestre, 3 ore teorie, 3 ore de seminar săptămânal) fizică experimentală, mecanică teoretică, chimie generală și rezistență. Din anul III încep să se despartă specialitățile. Cei care studiază construcțiile fac mai multă arhitectură, cei care studiază hidrotehnica mai multă hidraulică, etc. Specializarea influențează progresiv programul de învățământ.

In Universitatea sovietică nu există „dexteritâți", în sensul celor care existau pe vremuri la noi. De exemplu: programa prevede un curs de limbi străine, care are ca scop să dea studentului posibilitatea de orientare în literatura tehnică străină. Acelas scop pretindea că-l are și la noi. Dar asemănarea se oprește aci. Toți știm ce bătaie de joc era în vechea noastră Universitate ora de germană. Aici, cursul de limbi străine se face cu aceeași seriozitate ca și rezistența, de exemplu. Și pentru neglijențe în studierea germanei, poți să cazi cu aceeași siguranță ca la rezistență.

Educația fizică e deasemenea foarte serios făcută. La examenul de educație fizică trebue să treci unele probe asemănătoare cu cele cerute pentru Complexul G.T.O.—„Gata de muncă și Apărare" — probe de atletică ușoară, 10.000 m. plat într'un timp dat, înnot, sporturi de iarnă, etc. Studenții au posibilitatea să facă orice sport în cadrul clubului nostru „Politehnic", care are echipe în toate domeniile. Efectul vizibil al tuturor acestora: studenții sovietici sunt cu adevărat gata și fizicește de muncă și apărare.

Felul cum se predau materiile de bază în Universitățile sovietice se caracterizează printr'un înalt nivel științific și printr'o desăvârșită claritate. Astfel, cursurile cuprind nu numai descoperirile „ultimilor ani" dar foarte adesea și noutățile ultimului an. De exemplu, la rezistență, poți auzi ultimele teorii asupra mecanicii sistemelor de bare subțiri sau teoria supra ruperii materialelor, elaborată în anii acestia de Davidenco și Friedman chiar în laboratorul Institutului nostru. La electricitate, afli despre teoriile semiconductorilor. Cei care analizează cursurile de electromecanică află de ultimul proect de turbină de mare putere, realizat de un student care și-a sfârșit studiile anul acesta. Proectul a fost trimis spre a fi realizat în cea mai modernă uzină a Uniunii. Turbine de tipul acesta se vor întrebuința în marile centre hidroelectrice din Siberia.

In ceeace privește claritatea desăvârșită a expunerii materiei, ea ne-a uimit chiar dela început. Admițând că nu înțeleagi ceva, poți trimite pe loc profesorului un bilet cu problema nelămurită — și, la sfârșitul orei, primești răspunsul. Dacă problema e mai largă, profesorul îți dă oră de consultație. Orele de consultații de aci sunt foarte aglomerate. Explicația e simplă: studenții au ce întreba pentrucă își pun probleme — și își pun probleme pentrucă lucrează.

Incă ceva: cele două caracteristici ale felului de predare de aici sunt strâns legate de un element comun: ele sunt posibile datorită calității excepționale a cadrelor didactice. Ca să predai un curs la un nivel înalt și totuși foarte clar, trebue să ai o pregătire științifică și pedagogică de primul ordin. Un omănunt în legătură cu asta: în 1948, 14 profesori și docenți, din Institutul nostru au fost distinși cu premiul Stalin, pentru creații științifice — tehnice de mare valoare.

As vrea să mai vorbesc despre felul cum își însușesc studenții materiile predate. Incep prin a arăta condițiile materiale care se pun la dispoziția lor. Cam 80 la sută dintre studenții de aci locuesc în cămine. Dacă ținem seama că Leningradul a stat 1000 de zile sub bombardament — ne lămurim de ceeace se face aici pentru a da un adăpost bun viitoarelor cadre tehnice și științifice ale Uniunii. Studenții primesc o bursă lunară din care se întretin. La începutul fiecărui semestru, studenții cursiști primesc instrumente de desen și planșete. Hârtia și caietele se vând la prețuri extrem de reduse. Biblioteca e aprovizionată permanent cu cursurile cele mai noi. Institutul are o sală de lectură de circa 600 de locuri și o sală de lucru pentru profesori și asistenți, înzestrată cu o bibliotecă științifică.

Orariul de muncă al studenților prevede 6 până la 8 ore pe zi, dela 9 jumătate la 3 jumătate d. a. Căminul și cantina sunt situate în imediata apropiere a Institutului, așa că drumurile nu sunt o problemă.

Grupele de studenți cuprind între 12 și 25 de oameni, care, conform cu organizarea învățământului sovietic, învață împreună din anul I până la diplomă. Grupa face împreună toate lucrările practice: seminarii, laboratoare, practica de vară și dă împreună examenele. Fiecare grupă are un asistent al ei la fiecare materie. La unele grupe, însuși profesorul conduce seminariul. Acelas asistent poate conduce, bine înteles, mai multe grupe. De exemplu: asistentul nostru la rezistență, David Borisovici, care e docent, are două grupe la construcții și două la metalurgie. Afară de asta, tine un curs de construcții în lemn cu anul IV, și lucrează într'un birou de proectare în oras. Isi pregătește și diploma de doctorat si se tine tot timpul la curent cu literatura de specialitate. Si David Borisovici nu e o excepție în Institut, ci e unul din cei 5-600 de asistenți.

Grupa de studenți este condusă de către un colectiv: secretarul colectivului e numit de decanat și tine leăătura cu decanatul în toate problemele de secretariat: frecvență, orare, fixarea examenelor. Deasemeni el tine legătura cu profesorii pentru cererile grupei în legătură cu tinerea unor seminarii suplimentare. Comsorgul, responsabilul de Comsomol, organizează munca politică a grupei, în concordanță cu planul organizației. El se ingrijește de educația politică a comsomoliștilor — organizează ședințele de Comsomol, activitatea extrașcolară a grupei (ieșiri colective la spectacole, la muzee, etc, etc.). La ședințele de Comsomol se examinează situația profesională a studenților si se iau măsuri practice pentru ajutorarea celor rămasi în urmă. Ședințele de grupă se caracterizează prin operativitate. Frazele umflate și sunătoare sunt înlăturate. Lucrurilor li se spune pe nume, simplu si direct. La aceste ședințe participă absolut toți studenții. Dacă ședința nu e bine condusă sau se întinde vorba fără folos, neapărat se ridică cineva si o spune.

Responsabilul sindicatului studențesc se ocupă de asemenea de activitatea profesională a studenților.

Cred că e de folos pentru activitatea grupelor noastre de studenți să fie cunoscut sistemul lucrărilor de control. Afară de lucrările programate, se dau de obicei în cursul semestrului două lucrări de control. După fiecare capitol mai important de teorie se dă o asemenea lucrare (de exemplu: la rezistență după capitolul despre încordare, se dă o lucrare de dimensionare a unei grinzi, sau după capitolul despre deformații, se execută calculul deformațiilor prin toate metodele posibile). Aceste lucrări se dau la materiile de teorii (în primii ani la toate materiile, deci; apoi, acolo unde nu sunt proecte).

Activitatea la seminar e strict planificată de catedră, aprobată si controlată de conducerea Institutului. Temele seminarului sunt cunoscute din timp studenților. Deasemenea sunt cunoscute, dela începutul semestrului, datele la care trebue predate lucrările.

Fără îndoială că nu se poate descrie într'o singură scrisoare toată activitatea ce se desfășoară aici. Cei ce iau contact pentru prima dată cu Institutele sovietice de învățământ sunt deadreptul uimiti de înaltul grad atins de către acestea. Noi învățăm aici nu numai materia de specialitate, ci și ceeace înseamnă zorii comunismului pentru umanitate.

Blumer Belu
Institutul Politehnic „M. I. Calinin" din Leningrad.

Deschiderea cursurilor I. C. D. pentru profesorii de educație fizică

Sâmbătă 1 Iulie 1950 au avut loc la Brașov deschiderea cursurilor I.C.D. pentru profesorii de educație fizică din întreaga țară.

Deschiderea a avut loc în sala festivă a Liceului de băeți, în prezența tov. Al. Buican, ministru adjunct al Învățământului Public, a tov. Dan Hătulescu, membru în C.C.F.S. de pe lângă Consiliul de Miniștri, reprezentanți ai Județenei P.M.R. și ai Comitetului Provizoriu al Sfatului Popular urban Brașov.

Tovarășul Jiga, președintele Comitetului Provizoriu al orașului Brașov, în cuvântul de deschidere, a arătat că în condițiile introducerii Complexului Sportiv de Stat G.M.A. în țara noastră educația fizică primește un conținut nou social, politic și că în vederea asigurării unei bune desfășurări a cursului Comitetul Provizoriu va da tot concursul.

In cuvântarea sa tov. ministru adjunct Al. Buican a arătat locul cu totul secundar ce-l ocupa educația fizică în orariul școlii burgheze care avea un conținut formal si care era pusă numai în slujba claselor exploatatoare. Hotărirea Biroului Politic al C. C. al P.M.R. asupra problemei stimulării si desvoltării continue a culturii fizice și a sportului, a spus în continuare tov. ministru-adjunct, este un document de importanță istorică și el pune în fața profesorilor de educație fizică sarcini mărețe. Cultura fizică trebue să fie în școală o parte integrantă a educației comuniste. In acest curs care se desfășoară pe baza învățămintelor și experienței culturii fizice si a sportului sovietic, cele mai înaintate din lume, profesorii trebue să muncească cu râvnă, să-si desăvârșească cunoștințele profesionale pentru ca la începutul viitorului an școlar să pășească cu forțe noi la introducerea cu succes în școlile noastre a Complexului Sportiv de Stat G.M.A., care pregătește tineretul pentru munca de construire a socialismului si de apărare a păcii.

Tov. Hătulescu Dan, din partea C.C.F.S. de pe lângă Consiliul de Miniștri a accentuat că cea mai importantă sarcină în momentul de față în domeniul culturii fizice si sportului este introducerea Complexului Sportiv de Stat „Gata pentru muncă si apărarea R.P.R.".

In continuare d-sa a subliniat importanta acestui curs dela Brașov arătând că munca profesională trebue în permanență să se orienteze după înaltele metode sovietice în pregătirea elevilor pentru trecerea normelor F.G.M.A. si G.M.A.

Din partea celor 260 de profesori au luat cuvântul tov. Cărare Elena din Brașov si Haqi Ion din Iași, care au multumit Partidului si Guvernului pentru posibilitățile ce li s'au creat de a însusi noile cunoștințe. Ei si-au luat angajamentul ca experienta sportului și a culturii fizice sovietice să fie întotdeauna ghidul tuturor profesorilor de educație fizică în munca lor viitoare. Complexul Sportiv de Stat G.M.A. va fi introdus în scolile noastre si va constitui baza sistemului de educație fizică a elevilor, contribuind prin aceasta la formarea unui tineret nou, constructor al socialismului și luptător neînfricat pentru cauza păcii.

FASCISTUL TITO, DUȘMAN DE MOARTE AL CULTURII PENTRU POPOR

Când auzeau cuvântul „cultură", hitleriștilor le venea să scoată revolverul. Această reacție este cât se poate de naturală la fasciști, al căror principal aliat în subjugarea popoarelor este întunericul din mințile oamenilor.

Iată deci, ciracul lui Hitler dela Belgrad, Tito, se teme atât de mult de cultură. Și, pentru a se „apăra" de ea, el caută s'o lovească la temeliile sale, să lovească în învățământul elementar.

In Iugoslavia lui Tito, din ce în ce mai numeroase sunt școlile primare care se închid, din ce în ce mai mulți sunt copiii care nu pot învăța nici măcar alfabetul. Iar școlile care supraviețuesc cumplitei persecuții titoiste, își duc o nespus de grea existență, deoarece Ministerul Invățământului nu le pune la dispoziție niciun fel de fonduri.

De curând, învățători iugoslavi au trimis Sindicatului Invățământului niște așa numite „caiete de sarcini". In ele se arată starea jalnică a școlilor iugoslave:

„In multe clase nu există pe jos (scândurile au fost scoase și arse în timpul războiului). Deasemenea nu există nici bănci: elevii stau pe pământ, rezemați de perete. Nu este de mirare, în aceste condiții, că absenteismul este foarte mare și că elevii fac progrese mici și extrem de încet".

Dacă s'a luat vreo măsură? Niciuna. Afară, bineînțeles, de trâncăneala demagogică a slugoilor lui Tito. Și nici nu pot lua vreo măsură de îndreptare, pentrucă titoiștii pun țara amanet la băncile fabricanților de armament din America.

Manualele și rechizitele școlare se găsesc foarte greu și sunt de o scumpete care le face inabordabile de către majoritatea școlarilor. Pentru a remedia această lipsă, un institutor din Krujevat (Serbia) a luat inițiativa să ceară fiecărui elev să-i aducă zilnic câte un ou. Cu ouăle strânse, s'a dus la târg, le-a vândut și din banii luați a cumpărat caiete, cretă, cerneală și altele.

Clica de ucigați a lui Tito nu poate stăvili avântul spre lumină al copiilor, după cum nu poate stăvili însuflețirea învățătorilor care, cu toate piedicile ce le stau în cale, cu toate primejdiile ce-i pândesc, luptă cu dârzenie și-și îndeplinesc datoria față de copiii poporului.

Politica titoistă în materie de sabotare a invățământului are și alte aspecte. Chiar ziarele iugoslave au recunoscut că 85% din școlile din provincie nu au căpătat combustibil în cursul iernii trecute. La Pojerovatz, învățătorii școlilor, din localitate au fost anunțați că nu vor căpăta rația lor de combustibil decât dacă vor merge să-și taie singuri lemnele din pădure. Institutorii s'au trezit însă în cele din urmă că lemnele pe care ei le tăiaseră spre a-și încălzi școlile sunt utilizate de către cazărmile U.D.B.-ului (poliția secretă a lui Rankovici). Căci fără acest U.D.B. regimul de exploatare cruntă al lui Tito s'ar prăbuși a doua zi.

Datorită acestor măsuri, conform datelor oficiale, furnizate dela Belgrad, in cursul anului școlar 1949—1950, 700 școli au fost desființate sau obligate să funcționeze numai trei zile pe săptămână, iar 12 școli de ucenici au fost închise numai în luna Mai. Și aceste cifre sunt mult mai inferioare realității. Deci, în țara pe care o vătășește Tito, dreptul la învățătură, călcat în picioare de un dușman al poporului, rămâne un drept iluzoriu.

Institutorii sunt obligați deasemeni, de către regimul fascist al lui Tito, să presteze munci înjositoare, menite să-i demoralizeze și să-i determine să renunțe la meseria lor. La Kralievo, deoarece primăria nu a găsit cine să păzească porcii chiaburilor, a silit pe un învățător al școlii primare din localitate să-și închidă clasa pe timp de patru zile și să se facă porcar în această perioadă. Iată o dovadă a „grijii" pe care o poartă călăii dela Belgrad pentru școală și tineret.

Din ordinul banditului care stăpânește Iugoslavia, și care ascultă la rândul lui ordinele fasciștilor americani, banii poporului iugoslav sunt investiți în fabricile de armament, și nu pentru construirea sau înzestrarea școlilor.

Călăul Tito nu vrea ca fiii oamenilor muncii iugoslavi să se bucure de lumina învățăturii. El se teme de această lumină — se teme pentrucă știe că faptele lui sunt fapte ale întunericului. Deaceea, Ministerul Invățământului din țara vândutului Tito are alte griji decât aceea de a învăța carte pe copiii poporului. El veghează numai, cu strădanie, ca nu cumva să pătrundă lumina și adevărul în școli.

Pe acei dintre învățători sau elevi care rezistă ordinelor, autorităile titoiste îi arestează fără întârziere. Toți învățătorii din centrul minier Kostoletz au fost închiși de către U.D.B., deoarece refuzaseră să coboare impreună cu elevii lor în minele de cărbuni. Familiile a doi dintre învățătorii arestați au fost anunțate că cei închiși „s'au sinucis". Teroarea în Iugoslavia lui Tito nu cruță pe nimeni din cei care luptă pentru progres și pentru apărarea culturii și a păcii.

La Sarajevo au fost arestați deasemeni trei institutori, precum și numeroși elevi din clasele lor, pentru „crima" de a fi discutat în timpul orelor de curs despre rolul jucat de Uniunea Sovietică în înfrângerea hitlerismului.

Banditul Tito se prefăce a uita rolul hotărîtor al glorioasei Armate Sovietice în eliberarea Iugoslaviei. Poporul iugoslav însă știe că numai datorită eroismului și jertfelor ostașilor sovietici și numai datorită g iului tovarășului Stalin, Iugoslavia a fost salvată de sub călcâiul hitlerist. Și poporul muncitor iugoslav mai știe că Iugoslavia nu a fost eliberată de călăii lui Hitler spre a intra sub jugul călăilor lui Tito.

După cum teroarea celor vânduți imperialiștilor nu sperie poporul iugoslav care luptă pentru libertate și unitate în frontul socialist condus de Uniunea Sovietică și de marele Stalin, tot așa lipsa de școli, de cărți, de caiete, și persecuțiile îndreptate împotriva institutorilor, nu îi împiedică pe copiii iugoslavi să învețe, să înțeleagă că regimul lui Tito este un regim fascist, că conducătorii de azi ai Iugoslaviei sunt dușmani fățiși ai poporului și că numai prin răsturnarea lor, oamenii muncii din Iugoslavia vor putea intra pe făgașul unei vieți fericite.

Și această învățătură, care însuflețește lupta patrioților iugoslavi pentru eliberarea patriei lor, va dărâma în curând șandramaua putredă a clicii de asasini dela Belgrad.

N. Minei

O imagine a școlii noi

Expoziția lucrărilor practice ale instituțiilor de învățământ din Brașov

Expoziția lucrărilor practice executate de-a-lungul acestui an de instituțiile din învățământul preșcolar, elementar, profesional și mediu din Brașov oglindește aspectele vii ale muncii rodnice desfășurate în orașul dela poalele Tâmpei, și, mai ales, conținutul nou, realist-științific, al învățământului nostru.

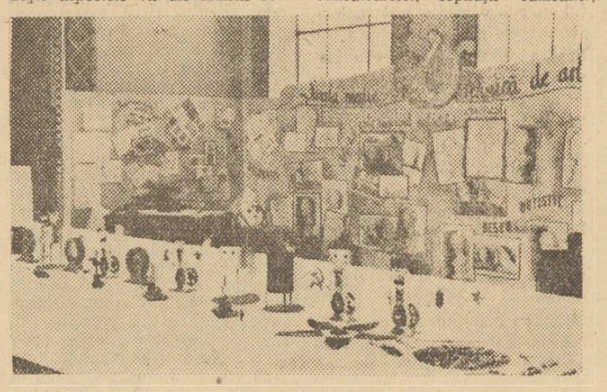

Datorită sprijinului Partidului, străduința colectivului Secțiunii de Invățământ-Brașov și a cadrelor didactice de a înmănunchia cele mai bune lucrări practice ale elevilor și de a le prezenta apoi populației brașovene a fost încununată de succes.

In sălile largi ale expoziției, părinții elevilor și prietenii școlii privesc și cercetează cu admirație obiectele expuse. Cu toții au încă un prilej să vadă că munca din școli a copiilor și a tineretului nostru nu mai este muncă stearpă din școala burgheză. In școlile din Brașov, și pretutindeni în țară, copiii și tineretul, schimbul generației noastre, se pregătesc, în spiritul muncii creatoare, să devină constructori de frunte ai socialismului, luptători pentru apărarea păcii.

Intr'una din săli, expun copiii din grădinițe și cămine. Sub îndrumarea educatoarelor, copilașii oamenilor muncii au lucrat minunate obiecte care îmbie la joacă. Sunt expuse fotolii și birouri la a căror confecție au fost folosite cutii de chibrituri drept materie primă, flori de hârtie, păsările din plastilină și fulgi. O miniatură a unei gospodării agricole de Stat a fost executată în urma unei excursii pe care copiii unui cămin au făcut-o la țară. Alături, un dop străbătut de o sârmă, a luat înfățișarea unui curcan, iar două castane și un băț de chibrit reprezintă o găină gata să cotcodăcească.

Intr'un stand vecin expun elevele Școlii pedagogice de educatoare. Lucrările lor fac parte din programa viitoarei lor activități. Cu multă migală, utilizând ca materie primă tot felul de resturi, elevele au lucrat obiecte care de care mai minunate: păpuși din cârpe, un viaduct din carton, flori din semințe de bostan și din boabe de fasole — toate lucrările expuse în acest an stârnesc admirația vizitatorilor.

Părinții copiilor au fost și ei antrenați în cursul anului în jurul activității căminelor și grădinițelor. Ca dovadă, într'un colț al sălii, sunt expuse obiecte lucrate de părinți și dăruite apoi instituțiilor preșcolare: mingi, păpuși, animale, etc.

Simbolul prieteniei între naționalitățile conlocuitoare

Pretutindeni, pe săli, sunt expuse planșe lucrate artistic: submarinul, aparatul circulator, aparatul respirator, etc. Atât planșele, cât și celelalte obiecte expuse, aparțin școlilor românești și celor cu limba de predare germană și maghiară, reflectând, și cu acest prilej, dragostea frățească între naționalitățile conlocuitoare din țara noastră.

O planșe sugestivă înfățișează harta Uniunii Sovietice, cele 16 Republici Unionale.

Școala profesională a uzinelor „Steagul Roșu" expune într'un stand, lucrate cu multă migală, machetele unor vagoane cisterne de 50 de tone, modelele machetei unei mașini, diferite piese pentru sonde. Graficele afișate arată felul cum și-au îmbunătățit notele elevii școlii, în urma activității grupelor de învățătură.

Intr'un colț este expus Teatrul de păpuși lucrat de elevele Școlii pedagogice de fete. Cu acest teatru, elevele școlii s'au deplasat de nenumărate ori în împrejurimile Brașovului, dând reprezentații în fața copiilor țăranilor muncitori.

Standul Păcii

Sub lozinca „Invățând mereu mai bine, întărim frontul larg al partizanilor păcii", a fost aranjat un stand al luptei pentru pace. De o parte, este înfățișată munca rodnică a poporului nostru. De altă parte, sunt prezentate caricaturile atâțătorilor la război. De aici nu lipsește nici criminalul și spionul Tito, care face atât de chinuitoare viața copiilor din Iugoslavia.

O minunată impresie produc lucrările Școlii medii tehnice metalurgice. Elevii acestei școli expun pompe, secțiuni de motoare Diesel, un alambic, pirometre cu cadran, un dinamometru, unelte, și alte multe obiecte care, în viitorul an școlar, vor fi trimise altor școli pentru a le servi ca material didactic.

Elevii Școlii medii tehnice de administrație economică expun printre altele, două planșe care arată limpede că în școala noastră teoria se leagă de practică, de viață: un plan de conturi pentru o gospodărie agricolă de Stat și circuitul economic al valorilor în industrie.

Mai expun multe și variate obiecte școlile medii tehnice sanitare, de artă, de energie electrică și Școala profesională a uzinelor „Sovrom-tractor".

Expoziția școlilor din Brașov este încă o biruință a învățământului nostru realist-științific, este o nouă dovadă a legăturii, tot mai strânse și mai creatoare, dintre școală și viață, a întegrării învățământului nostru în lupta clasei muncitoare, călăuzită de Partid, pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Andrei Valentin

Note politice externe

Campania pentru strângerea semnăturilor pe Apelul dela Stockholm continuă cu intensitate pe întregul glob. In lumea întreagă milioane și milioane de oameni cinstiți, care se împotrivesc grozăviei războiului atomic, își pun semnătura pe acest Apel.

In Italia, milioane de oameni, de cele mai diferite păreri politice, de diferite pături sociale, indiferent de religie, semnează Apelul. Până la 26 Iunie, la Roma au fost strânse 550.000 semnături. In orașul și provincia Milano 500.000. In regiunea Liguria 300.000.

Tineretul catolic din Salerno a publicat un apel în care îndeamnă la intensificarea strângerii de semnături pe Apelul dela Stockholm.

Cu o forță uriașă Apelul strânge in jurul lui pe toți oamenii cinstiți, care urăsc războiul ce seceră necruțător viețile a milioane și milioane de oameni.

Fiecare semnătură devine o baricada peste care nu vor putea trece haitele imperialiste din Wall-Street și City, lacome de sânge. Cu fiecare semnătură răsună în lume tot mai limpede și mai hotărît glasul popoarelor dornice de pace. Voința lor va înfrânge uneltirile trusturilor imperialiste, care vor să cufunde lumea în besna unui nou măcel mondial.

In toate uneltirile imperialiștilor un rol de frunte este rezervat haitei de spioni în frunte cu Tito.

Articolul tovarășului Zahariadis, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Grec, demască fără putință de tăgadă planurile războinice ale titoiștilor. Axa Belgrad-Atena, creiată la ordinele imperialiștilor anglo-americani, reprezintă un instrument de atâțare a războiului în Balcani, îndreptat împotriva țărilor de democrație populară, care se întăresc zi de zi cu sprijinul neprecupețit al Uniunii Sovietice.

Ambasadorul polonez Wende, recent rechemat din Iugoslavia de către guvernul său, ca o consecință a atitudinii dușmănoase a guvernului titoist față de Republica Polonă, a înfățișat, în declarațiile făcute, starea de mizerie în care se sbat popoarele din Iugoslavia, în vreme ce sume uriașe sunt cheltuite pentru angajarea țării într'o vastă bază războinică, la îndemâna stăpânilor din Statele Unite și Anglia.

Paralel cu pregătirea bazelor de război, crește teroarea U.D.B.-ului împotriva poporului muncitor. „Insuși Himler — declară ambasadorul polonez Wende — s'ar arăta satisfăcut de modul de organizare a rețelei lagărelor de concentrare, care există astăzi în Iugoslavia".

Dorința fierbinte de libertate a popoarelor din Iugoslavia nu poate fi stăvilită cu oricâte rânduri de sârmă ghimpată ar înconjura Iuda-Tito țara. Ea va pune sfârșit dominației sângeroase a josnicilor spioni și atâțători la război, strânși în palatele lui Tito.

Planurile agresive ale imperialiștilor americani au fost desvăluite cu și mai mare limpezime cu prilejul evenimentelor din Coreea. Războinicii americani au folosit acest pretext pentru a încerca să pornească o ofensivă împotriva tuturor popoarelor din Asia, care și-au cucerit sau luptă pentru a-și cuceri dreptul la viață liberă. Pe această linie de acțiune se situează ordinul lui Truman de blocare a insulei Taiwan pe care însuși guvernul american o consideră ca aparținând Chinei.

In declarațiile făcute, Mao Tse Dun și Ciu En Lai au arătat că toată vina lui Truman constitue un atac armat împotriva Republicii Populare Chineze care va ști să răspundă așa cum se cuvine agresiunii imperialiste.

Armata Populară Chineză a eliberat opt insule dealungul coastei provinciei Cekiang.

Popoarele din Asia, având în fruntea lor Partidele Comuniste, știu să lupte pentru libertatea lor și deacela planurile imperialiștilor anglo-americani nu vor putea sfârși decât printr'un eșec rușinos.

Sesizat de guvernul Republicii Democrate Germane, guvernul Uniunii Sovietice a adresat guvernului Statelor Unite o notă în legătură cu aruncarea de către avioanele americane a gândacilor de Colorado pe teritoriul german.

Guvernul Sovietic protestează cu tărie împotriva acestui act profund dușmănos al autorităților de ocupație americane din Germania Occidentală care vin să arate încăodată ura pe care trustmenii o poartă poporului german ce a pășit pe calea democrației și a păcii.

Mână în mână cu monopolurile germane, autoritățile de ocupație americane lovesc în oamenii muncii din această țară, pentru a-și putea menține domnia pe care Hitler, la vremea lui, a apărat-o cu destul de puțin succes.

Sub călcâiul nemilos al imperialiștilor americani se află și statul Israel, pe care burghezia evreească l-a pus la dispoziția planurilor războinice ale acestora.

Ca urmare a acestui fapt, mizeria masselor crește pe fiecare zi. importul întrece cu mult cifrele exportului, numeroase fabrici fiind nevoite să-și închidă porțile spre a face loc produselor americane.

60.000 de persoane între 18 și 35 de ani, care locuiau în lagărele cunoscute sub numele de „Bet-Olim", au fost scoși la muncă forțată, în condiții de lucru deosebit de grele.

Marshallizarea Israelului a adus și aici, ceeace a adus fiecărei dintre țările înrobite de americani: mizeria, foamea, exploatarea tot mai cruntă.

Cabinetul Queuille și-a dat sfârșitul încă înainte de a-și fi putut lua în primire funcțiunile și astfel în Franța există o nouă criză de guvern.

Partidul Comunist Francez, prin glasul lui Jacques Duclos, a arătat că schimbările de guvern Queuille-Bidault nu pot să constitue o soluție, că ele împing Franța tot mai mult în ghiarele mizeriei.

Oamenii muncii din Franța se ridică cu hotărîre împotriva slugilor din aceste guverne, care, la ordinele stăpânilor dela Washington vor să sugrume poporul francez.

Orîcât ar încerca imperialiștii anglo-americani să silească poporul francez să devină un instrument al războiului în mâinile lor, nu vor reuși fiindcă în fruntea clasei muncitoare se găsește Partidul Comunist, ce conduce lupta pentru pace, pentru independența națională și pentru libertatea Franței.

POȘTA REDACȚIEI

● Școala Elementară Goicea-Dolj și Aurora Nacu-Dimăcheni-Dorohoi. Corespondențele cu privire la desfășurarea examenelor au fost redactate în termeni prea generali, fără a oglindi aspectele concrete ale muncii didactice. De aceea nu le-am putut publica.

● Prof. Tatiana Vlad-Vatra-Dornei. Articolul pe care l-ați trimis cuprinde o serie de aprecieri generale cu privire la desfășurarea examenelor la școlile din Vatra-Dornei, fără să arate însă concret care sunt școlile la care s'a muncit bine și care au fost clasele care au obținut cele mai bune rezultate; în ce au constat slăbiciunile și care sunt cauzele acestor slăbiciuni. Vă rugăm să ne trimiteți corespondențe care să înfățișeze critic activitatea școlilor și a cadrelor didactice în vacanță.

● Prof. Petru Bighiu-Dobrovăț-Moldoveni jud. Vaslui. Articolul care înfățișează situația școlii elementare din Dobrovăț nu arată concret în ce constă progresele elevilor, după cum nu arată nici aspectele concrete ale muncii cadrelor didactice.

Vă rugăm să ne scrieți articole privitoare la munca profesorilor și a învățătorilor din Dobrovăț în cadrul activității de vară.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 67 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 14 Iulie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: Str. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Să acordăm mai multă atenție popularizării evidențiaților din învățământ

Una din sarcinile esențiale ce revin sindicatelor de învățământ în lupta pentru construirea socialismului, în lupta pentru pace, este ridicarea continuă a nivelului cantitativ și calitativ al muncii lor.

Eliberați de sub jugul exploatării, oamenii muncii din țara noastră își arată dragostea față de Partidul nostru, față de Patrie prin depășiri de norme, economii de material și alte metode, dovedind că și-au schimbat fundamental atitudinea față de muncă.

Mii de fruntași din toate ramurile de producție, mineri, textiliști, petroliști și țărani muncitori contribue zi de zi la întărirea păcii prin noi realizări, printr'o muncă mereu mai devotată și mai entuziastă.

Urmând exemplul acestor constructori de viață nouă, salariații din învățământ, îndrumați de Partid și sprijiniți de organizațiile sindicale, au spart coaja rutinei și, luminați de învățătura marxist-leninist-stalinistă, muncesc cu forțe sporite pentru realizarea unei noi educații, pentru risipirea întunericului, în care au fost ținute masele largi populare de către regimurile burghezo-moșierești.

Însuflețiți de exemplele eroice ale pedagogilor sovietici, mulți dintre învățătorii și profesorii noștri au învins greutățile din munca lor profesională, politică și ideologică, adâncind conținutul învățământului și contribuind în largă măsură la munca de culturalizare a maselor.

Cunoașterea străduinței acestor fruntași are o importanță deosebită pentru îmbunătățirea muncii ce se desfășoară în școli și în toate instituțiile de învățământ.

Așa, de pildă, profesorul Burduhos Grigore, directorul liceului „Traian" din Turnu Severin, a depus o muncă susținută pentru democratizarea învățământului, pentru ridicarea ideologică și politică a elevilor și a profesorilor.

Înțelegând importanța economiilor, în această perioadă de largi investiții edilitare, acest director a reușit la începutul anului școlar 1949-1950 să economisească din cheltuielile de reparație integrală a școlii suma de 200.000 lei.

Învățătorii și profesorii care au studiat cu seriozitate materialul pedagogic și metodicele sovietice au obținut rezultate importante atât în munca de instruire, cât și în cea de educație. Astfel, învățătorul Ilie Andrei, din comuna Malu, județul Teleorman, care și-a însușit metodicele sovietice și a căutat zi de zi să le aplice la lecții ținând seama de condițiile existente, și-a pregătit elevii să promoveze clasa cu un nivel ridicat de cunoștințe. Realizând o activitate didactică rodnică, colaborând indeaproape cu colectivul clasei și cu părinții elevilor, tovarășul Ilie Andrei a obținut la clasa sa o frecvență de 100%. Cu toate greutățile inerente muncii de alfabetizare, învingând acțiunile dușmănoase ale chiaburilor, acest învățător, care-și pregătește lecțiile cu grijă și cu seriozitate, a reușit să depășească planul, realizând 120% față de plan.

O acțiune tot atât de importantă a dus tovarășa învățătoare Șeitan Maria dela Școala Elementară din comuna Budila, județul Brașov. Dragostea față de profesia pe care și-a ales-o, dragostea față de copii și punctualitatea sunt trăsăturile ei caracteristice. Cunoscând sarcina trasată de Partidul Muncitoresc Român de a lupta contra analfabetismului, ea a antrenat tot colectivul școlii în munca de alfabetizare. Pentru a aduce pe toți neștiutorii de carte la școală și pentru a obține o frecvență regulată, această tovarășă a dus o muncă susținută de lămurire din casă în casă. În acest scop, ea a colaborat îndeaproape cu conducerea căminului cultural, cu organizația U.F.D.R. și cu celelalte organizații de massă.

Demnă de remarcat este și acțiunea profesorului Chiriță Ilie din județul Mehedinți, care a reușit să refacă localul școlii distrus de bombardament. Antrenând în muncă voluntară pe profesorii școlii, pe elevi și pe părinții lor, a realizat o economie de circa 2.000.000 lei. În acelaș fel a pus în funcțiune un local unde iau astăzi masa 60 de elevi.

Studiind metodele sovietice de muncă, salariații noștri din învățământ au înregistrat succese importante, depășind normele de muncă și ridicând calitatea produselor muncii. Un exemplu grăitor în această privință este activitatea tovarășului Marica Ștefan, muncitor la atelierele de fizică și biologie ale Ministerului Învățământului Public din București, care a depășit planul pe primul trimestru cu 69%. Fără să se mulțumească cu propriile lui succese, acest tovarăș a ajutat o echipă ale cărei rezultate erau sub normă, să devină fruntașă ca și el.

Alături de acești zeci și zeci de alți salariați din învățământ contribue prin munca lor la întărirea și ridicarea Patriei noastre pe drumul socialismului, la triumful luptei pentru pace.

Dar, până acum, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ și sindicatele noastre au activat prea puțin pentru popularizarea acestor tovarăși evidențiați. Doar în câteva județe s'a dat importanța cuvenită acestei probleme.

Uniunea și Sindicatele de Învățământ au sarcina de a cunoaște indeaproape munca și eforturile acestor fruntași, de a-i sprijini și de a populariza metodele și realizările lor, înlesnind în felul acesta schimbul de experiență între tovarăși și între sindicat și antrenând, totodată salariații din învățământ la o muncă mai rodnică și mai hotărîtă.

Sindicatele au tocmai rolul de a cunoaște pe acești tovarăși care, fără zarvă mare, muncesc cu devotament la locurile lor de muncă. Ele au datoria de a-i înconjura cu deosebita dragoste și de a se ocupa de progresele lor, sprijinind inițiativele lor sănătoase și trimițându-i la școli de specializare și calificare.

La rândul lor, evidențiații din învățământ nu trebue să se mulțumească cu rezultatele obținute, ci să învețe mereu din experiența educatorilor din Uniunea Sovietică, însușindu-și cât mai temeinic știința marxist-leninist-stalinistă, educând tineretul în spiritul dragostei de Patrie, strâns împletite cu internaționalismul proletar, în spiritul dragostei față de U.R.S.S., forța conducătoare în lupta de apărare a păcii.

Fruntașii din învățământ au datoria să comunice și celor din jurul lor metodele just folosite de ei și să-i ajute în aplicarea temeinică a acestor metode.

Ținând seama de rolul pe care îl are popularizarea acestor tovarăși, a activității lor, a metodelor și a rezultatelor lor în ridicarea cantitativă și calitativă a muncii, în antrenarea unui număr cât mai mare de salariați în muncă rodnică și sistematică, Uniunea și sindicatele de învățământ trebue să ducă tot mai susținut acțiunea de popularizare a evidențiaților noștri.

Prin această vom aduce un nou ritm de muncă în învățământ și vom contribui și mai efectiv la lupta pentru apărarea păcii.

Erdely Ștefan
Membru în biroul executiv al U.S.S.I.

Săptămâna mondială a solidarității CU POPORUL COREEAN

În decursul ultimelor zile, agresorii americani au continuat să înregistreze o serie de noi și serioase înfrângeri, atât pe plan diplomatic cât și pe plan militar.

După cum se știe, dorind să „evite" grelele răspunderi ce apasă asupra lor, imperialiștii din Washington au încercat și încearcă mai departe să-și camufleze mârșavul lor atac împotriva Coreei, obținând din partea Consiliului de Securitate, care a devenit un fel de filială a Departamentului de Stat, să declare cum că trupele lui Mac Arthur ar acționa nu în numele Wall-Street-ului, ci „în numele Națiunilor Unite" — și nu pentru țeluri de brigandaj imperialist, ci pentru „a restabili securitatea colectivă".

În ceeace privește afirmația că imperialiștii yankei ar avea girul Organizației Națiunilor Unite, faptul că s'au găsit un număr de guverne reacționare satelite care și-au dat, din ură anti-democratică, adeziunea lor la criminalele atentate împotriva păcii săvârșite de Statele Unite, nu schimbă cu nimic caracterul ilegal al hotărîrilor Consiliului de Securitate. După cum au demonstrat, în chip magistral, atât declarația lui A. A. Gromâco, cât și notele sovietice de răspuns adresate de guvernul Uniunii Sovietice secretarului general al O.N.U.-ului, aceste hotărîri sunt, într'adevăr, lipsite complet de orice putere legală. În primul rând, pentru că guvernul Statelor Unite a pornit ostilitățile militare contra teritoriului coreean, înainte de a fi „consultat" Consiliul de Securitate, punând astfel acest for în fața unui fapt împlinit. Și, în al doilea rând, pentru că chiar atunci, când, vroind să capete o acoperire, guvernul Statelor Unite a ordonat convocarea Consiliului de Securitate, acest organism a luat o serie de hotărîri ce încalcă grosolan Charta, întrucât statutele Națiunilor Unite prevăd că *nimeni nu se poate amesteca în treburile interne ale statelor, că forța armată nu poate fi utilizată contra integrității și independenței țărilor și, în fine, că orice rezoluție a menționatului Consiliu trebue să întrunească, pentru a fi valabilă, voturile unanime ale celor cinci mari puteri.* Și cum deciziunile Consiliului de Securitate au fost luate nesocotindu-se complet aceste prevederi, adeziunea diverselor guverne-membre la aceste deciziuni nu schimbă întru nimic caracterul lor ilegal și nu atenuiază cu nimic vinovăția imperialiștilor americani. Așa după cum faptul că, dacă unii gangsteri dau o mână de ajutor altor gangsteri, aceasta nu poate însemna deloc că isprăvile săvârșite dau acestora din urmă dreptul de a acționa „în numele societății". Cu alte cuvinte, străduința agresorilor de peste Ocean de a pune firma O.N.U.-lui pe întreprinderea lor războinică, — străduință total spulberată de către guvernul sovietic, — nu-i îndreptățește să susțină că intervenția lor armată se face „în numele Organizației Națiunilor Unite", căci cei ce violează grav Charta nu o mai pot invoca, în același timp, în descărcare.

Cât despre cea de-a doua afirmațiune, — și anume: cum că toate aceste ilegalități barbare ar tinde la „restabilirea securității colective", — ea constitue o minciună la fel de odioasă. Într'adevăr, dacă s'ar ți urmărit acest lucru, prima hotărîre a Consiliului de Securitate ar fi trebuit să dispună imediata oprire a agresiunilor americane contra Republicii Populare Democrate Coreene — și nu să încurajeze războiul împotriva unui popor pașnic doritor de unitate, independență și progres. Dar nu numai atât: dacă acești domni au vrut securitate colectivă, de ce au refuzat desarmarea generală, prevăzută de Charta Națiunilor Unite și în mod repetat preconizată de Uniunea Sovietică, — desarmare, care, singură, poate promova realmente o veritabilă securitate pentru toți? Și nu Roosevelt era acela care spunea că *„voința de pace se măsoară după voința de desarmare?"* Și de ce, în loc de desarmare, guvernanții imperialiști au pornit cea mai monstruoasă cursă a înarmărilor? În plus, de ce acestia au sabotat normala funcționare a Consiliului de Securitate, care,

(Continuare în pag. 3)

Sub semnul luptei pentru pace a avut loc în Capitală

Un mare festival artistic organizat cu prilejul încheierii anului școlar

Asistența în timpul desfășurării programului

Miercuri seara a avut loc la „Arenele Libertății" un mare festival artistic organizat de Comitetul Provizoriu București, cu prilejul încheerii anului școlar.

În prezența tovarășilor N. Popescu-Doreanu, ministrul învățământului public, Liuba Chișinevschi, membru al C. C. al P. M. R. și vicepreședinte al C. G. M., acad. prof. Traian Săvulescu, președinte al Academiei R. P. R., acad. M. Roller, acad. Barbu Lăzăreanu, Petre Drocan secretar al C.C. al U.T.M. precum și în prezența altor fruntași ai vieții noastre culturale și politice, elevii tuturor școlilor din Capitală au susținut un frumos și variat program artistic.

După ce tov. C. Custorici, vicepreședinte al Comitetului Provizoriu București, a rostit cuvântul de deschidere, scoțând în evidență succesele obținute în anul școlar trecut, a urmat raportul Secțiunii de Învățământ prezentat de tov. C. Petricu, directorul Secțiunii. Vorbitorul a arătat cum au decurs examenele de sfârșit de an în Capitală precum și realizările obținute de elevi și profesori în acest an școlar, când, numai datorită ajutorului dat de Partid și Guvern, școlile din Capitală ca și cele din toată țara au făcut un real progres. O contribuție însemnată la încheerea cu succes a anului școlar au adus organizațiile de U. T. M. și Pionieri. De asemeni un ajutor efectiv a dat personalul administrativ din școli, care s'a străduit să creeze condiții cât mai bune de învățătură, „Munca noastră — a spus vorbitorul — a avut ca permanent îndreptar exemplul glorios al școlii sovietice, dela care am căutat să ne însușim atât metodele de predare, cât și spiritul nou al educației comuniste.

În anul școlar ce s'a încheiat s'au obținut următoarele rezultate: Din 104.042 elevi frecvenți au promovat 91.175. Procentul celor corigenți cu posibilități de promovare este de 7,8 la sută, iar al celor repetenți de 4,40 la sută. 3225 de elevi evidențiați au primit diplome de merit, iar 25 de școli s'au evidențiat în mod deosebit, fapt pentru care au fost premiate".

Din partea U.T.M. a vorbit

(Continuare în pag. 3)

Câteva constatări în legătură cu examenele de absolvire la clasele a VII-a și a XI-a

Desfășurarea examenelor de absolvire la clasele a VII-a și a XI-a (sau anul IV) a arătat că, în general, tineretul nostru a căpătat o pregătire temeinică și că, în acest an școlar, învățământul nostru a progresat mult față de anul școlar precedent. Multe școli au dovedit, cu prilejul examenului, o serioasă preocupare în sistematizarea, adâncirea și legarea cunoștințelor teoretice de viață și realitate. Din felul cum s'au prezentat elevii la examene rezultă că s'a făcut un pas înainte pe linia trasată de Partid pentru desvoltarea școlii în Patria noastră. Rezultă, de asemeni, că tineretul nostru devine din ce în ce mai conștient de rolul său activ și însemnat în construirea pașnică a viitorului socialist al țării noastre.

Tezele de limba română ale elevilor care au dat anul acesta examene de absolvire la clasele VII și XI ne arată că ei și-au însușit noțiunile de teoria literaturii și că, prin studierea manualelor, a broșurilor și a publicațiilor literare, s'a realizat mult în orientarea elevilor noștri către o justă și științifică interpretare a creației literare și a rolului ei. De asemeni, se constată că elevii posedă cunoștințe temeinice de matematici și că cei mai mulți dintre ei rezolvă cu preciziune și siguranță probleme și exerciții.

Trebue semnalat, însă, în legătură cu examenele în scris, nivelul ortografic și gramatical în general scăzut. Unele teze ale elevilor din clasa VII-a din comuna Vânju-Mare, județul Mehedinți, dovedeau că unii absolvenți ai școlii elementare nu cunosc întrebuințarea majusculei. În comuna Cușmir, din același județ, unele teze ale elevilor din clasa a VII-a nu puteau face cinste nici unui elev de clasa III-a.

În comuna Stiuca, județul Severin, se vădesc aceleași lipsuri în unele teze ale absolvenților școlii elementare maghiare.

În general, profesorii de limba maternă care obțin astfel de rezultate dela absolvenții claselor VII și XI, le scuză spunând că elevii sunt slab pregătiți din clasele anterioare. Ei uită că datoria lor este de a ajuta permanent pe elevi să-și însușească o ortografie corectă și cunoștințele gramaticale necesare unei corecte exprimări în limba maternă. Tovarășul Stalin ne învață: „Dacă un om nu știe să-și exprime corect ideile, înseamnă că și gândește fără sistem, haotic".

Învățătorii și profesorii de limba maternă vor trebui să privească cu toată seriozitatea această chestiune și, în anul care vine, să înceapă o muncă mai organizată și mai temeinică pentru lichidarea acestor mari lipsuri.

În ceeace privește examenele orale, trebue să înregistrăm faptul îmbucurător că răspunsurile elevilor au dovedit munca organizată, bine îndrumată și planificată în vederea obținerii unor rezultate bune. Elevii din clasa XI-a a Liceului de băeți din Turnu-Severin au arătat la examen cunoaștere a problemelor științifice, siguranță și claritate în răspuns. De asemeni, candidații la examenul de absolvire a anului IV, dela Școala Pedagogică de băeți din Craiova, au arătat că stăpânesc temeinic cunoștințele necesare viitoarei lor profesiuni. La examenul de geografie, elevele clasei a VII-a dela Liceul de fete din Luqoj au știut să lege organic problemele geografice de desvoltarea economică a Patriei, au arătat însemnătatea economică a navigației fluviale și opera de cucerire a naturii de către om, prin construirea de canale și ecluze. Întregul examen de geografie s'a menținut la un nivel înalt. De asemeni, elevele clasei a XI-a dela Liceul de fete Nr. 1 din Craiova au discutat la biologie falsitatea și subrezenia teoriei Weissman-Morgan, au arătat poziția creatoare a științei sovietice și au desvoltat cuprinsul hotărîrii Academiei R. P. R. în această chestiune. Profesoara a condus examenul cu siguranța unei temeinice pregătiri de specialitate împletite cu o justă orientare politică.

Dar mai sunt încă unele școli la care examenele orale de absolvire la clasele V și VII au dovedit lipsuri referitoare la conținutul întrebărilor, sau la metodele de examinare.

Astfel, la Școala Pedagogică de băeți din Turnu-Severin, ai cărei elevi au urmat până anul trecut o școală medie tehnică profesională, era necesar ca la examenul de absolvire să se insiste și asupra problemelor de gramatică. Profesorul Dicu nu a găsit însă alte exemple pentru analiza sintactică și morfologică decât versuri din „Glossa" lui Eminescu. Un profesor de limba română putea folosi alte exemple care, pe lângă interesante cazuri de gramatică, să ilustreze și justa valoare a operei lui Eminescu, puse acum în lumină de critica științifică.

În problemele de fizică și matematică se merge încă uneori pe linia primejdioasă a formalismului. Elevii cunosc termenii științifici, calculează rezistențe și intensități la fizică, aplică just logaritmi și sisteme complicate de ecuații la matematică, însă nu înțeleg întotdeauna ce legătură au aceste cunoștințe cu realitatea și în ce fel se pot aplica cele învățate la școală în viața practică. Desigur că profesoara de matematică Popovici dela Școala Pedagogică din Lugoj a muncit cu multă râvnă pentru a ridica nivelul de cunoștințe al elevelor la acest obiect. Întrucât ea n'a stăruit însă asupra însemnătății practice a acestor cunoștințe, elevele și le-au însușit în mod pur teoretic.

Mai sunt încă și profesori care nu se interesează îndeaproape ca elevii să aibă la îndemână manualele și materialul necesar unei bune pregătiri. Astfel, profesoara de fizică Tănăsescu dela Liceul mixt din Calafat, întrebată asupra cauzelor pentru care elevii se prezintă slab la examen, ne-a explicat că principala greutate provine din lipsa manualelor: din cei 35 de elevi ai clasei a XI-a unul singur a avut manual de fizică! Dar, lăsând la o parte faptul că trebuia stăruit pentru procurarea manualelor, un profesor nu are oare el însuși mijloacele pedagogice de a transmite cunoștințe elevilor?

De asemeni, se mai găsesc profesori care întrerup pe elevi înainte ca aceștia să-și fi terminat răspunsul, îi îndepărtează dela problema pe care trebuiau s'o discute sau răspund ei înșiși în locul elevilor. Un exemplu: profesoarea Danciu dela Liceul de fete din Luqoj a cerut unei eleve să vorbească despre „societatea primitivă pe pământul Patriei noastre". În clipa când eleva a început să formuleze răspunsul, profesoara a intervenit: „Mai întâi spune-mi cum împărțim istoria". Acest mod de a chestiona derutează și obosește pe elevi. Ajutorul profesorului trebue să se manifeste doar atunci când elevul nu se poate descurca singur în chestiunea pusă și profesorul trebue sau să schimbe întrebarea sau să-l ajute să-și birue emoția examenului.

Dar aceasta mai dovedește și aliceva. Nu poate fi știut să înțeles că un absolvent de șapte clase sau de școală medie trebue să-și fi însușit, pe lângă cunoștințele acumulate, și un mod de exprimare curgător și posibilitatea de a formula un răspuns limpede, potrivit vârstei lui.

Unele întrebări au încă un caracter vag și nu precizează tema. Profesoara Popovici de care am mai vorbit, a întrebat,

Coralia Călin

(Continuare în pag. 3)

PENTRU O RECOLTĂ IMBELȘUGATĂ

Sprijinind campania de recoltare și colectare a cerealelor, salariații din învățământ contribue la lupta pentru apărarea păcii

Hotărîrea Comitetului Central al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la campania de recoltare și colectare a fixat ca sarcină de cea mai mare importanță strângerea recoltei fără pierdere, îndeplinirea la timp a planului de recoltare a produselor agricole, acțiuni de mare importanță în întărirea și desvoltarea economiei R. P. R. și a bunei stări a poporului muncitor dela orașe și sate.

Partidul a mobilizat pe toți oamenii muncii din uzine, fabrici, ateliere, care, în alianță cu țărănimea muncitoare, duc bătălia pentru asigurarea desfășurării cu avânt a acestei campanii.

La această mare bătălie, s'au alăturat cu tot entuziasmul și salariații din învățământ.

Iată cum au înțeles aceștia să-și ducă munca.

Colectivul dela școala elementară din comuna Curcani-Ilfov a popularizat Hotărîrea prin lozinci afișate la școală, la căminul cultural, pe ulițe, la arii. A scris articole la gazeta de stradă și a dus muncă de lămurire dela om la om, îndemnându-i să secere la timp, să treere și să desmiriștească.

Învățătorii din comunele Curcani, Mănăstirea și Spanțov-Ilfov, ca și învățătorii din comunele Rovinari și Vlăduleni-Gorj au explicat țăranilor muncitori Hotărîrea și au găsit forme noi de agitație în satele lor, instalând în sate, cu sprijinul organizației de partid și al Comitetului Provizoriu, panouri de onoare, unde sunt trecute spre cinstire numele țăranilor muncitori, care recoltează în cele mai bune condițiuni. La arii ei duc o vie acțiune de îndrumare.

În comunele Popești-Lordeni și Dudești-Cioplea, unde ariile sunt electrificate, au fost instalate aparate de radio. Aceste aparate sunt supraveghiate de învățători.

Nu există arie de treer pe întreg cuprinsul țării, unde să nu fie și un învățător sau o învățătoare, care se ocupă de sănătatea oamenilor muncii, ca responsabili ai punctelor sanitare, sau, în timpul liber, fac oficiul de lectori, citind articole din ziare și broșuri. Delegații de batoze sunt astfel ajutați în munca lor.

Asemenea exemple de salariați din învățământul de toate gradele care iau parte cu tot entuziasmul la această campanie sunt nenumărate. La închiderea școlilor, ei au dat o seamă de sfaturi pionierilor și utemiștilor, în legătură cu ajutorul ce-l pot da la strângerea recoltei.

De pildă, la Școala Pedagogică Nr. 2 de Fete din Capitală, când s'au despărțit de elevele care plecau în vacanță, profesoarele le-au îndemnat ca, în satele lor, în familiile lor, în organizațiile de pionieri și de U.T.M., să devină exemple în muncă, pe câmp, la strânsul recoltei, ducând în același timp și muncă de lămurire.

In comuna Vlăduleni-Gorj, în ziua de 3 Iulie, 21 pioneri și utemiști, cercetau amănunțit lanurile de cartofi, pentru a vedea dacă nu cumva a apărut gândacul de Colorado. Ei ne-au povestit deasemeni că zilnic cutreeră ogoarele de pe care s'au secerat cerealele de unde au adunat o cantitate mare de spice.

Mai sunt însă unii salariați care, ascultând svonurile chiaburilor, nu dau cuvenita importanță acestei campanii. Să ne facem datoria și să-i demascăm fără cruțare ca dușmani ai clasei muncitoare, ai Patriei.

Îndeplinirea planului de recoltare și de colectare a cerealelor, ducând la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, înseamnă pe lângă ridicarea nivelului de trai, pe lângă lovirea dușmanului de clasă și o contribuție importantă la întărirea frontului păcii, în fruntea căruia stă marea Uniune Sovietică.

C. Borcescu

In campania de recoltare elevii adună spicele de grâu, conștienți de faptul că fiecare grăunte e prețios

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Protecția muncii din Institutul Agronomic Iași

După 23 August, în toate întreprinderile din țară, comisiile pentru protecția muncii au activat intens, reușind să înlăture multe din condițiile neigienice în care erau siliți să lucreze muncitorii.

Iată ce s'a făcut în această privință, în instituția noastră: din fondul alocat pentru protecția muncii, s'au procurat patru cojoace pentru paznicii dela fermele facultății și patru salopete pentru tractoriști și mecanici.

În anul 1950, s'a alocat în buget suma de 120.000 lei, din care s'au cumpărat 11 combinezoane și 5 salopete pentru laboranți și oameni de serviciu. Comisia pentru protecția muncii a prelucrat această temă în ședințele grupelor sindicale și în ședințele plenare sindicale.

Fără îndoială că mai sunt multe de făcut în această privință.

Acesta este doar un început. Moștenirea grea, lăsată de regimurile hrăpărețe din trecut, pune probleme multe și nu ușor de rezolvat. Una din aceste probleme este pentru Institutul nostru lipsa de spațiu și deci lipsa de aer.

Se știe că Institutul Agronomic nu are un loc propriu, că, după refugiu, a fost adăpostit, împreună cu Institutul Politehnic, în aripa veche a Universității. Acum însă, prin grija Partidului și a Guvernului, clădirea ce-i fusese destinată cu ani în urmă și lăsată în părăsire a fost terminată și în scurt timp Institutul Agronomic se va muta în localul său propriu.

Toate acestea se realizează sub îndrumarea Partidului, prin efortul unit al tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Română.

V. Butnaru

Ziua începerii treerișului, prilej de întărire a luptei pentru pace

In com. Ciocănești-Ilfov lanurile aurii de păioase au fost secerate. Pe locurile lor apar plugurile, care pregătesc ogoarele în vederea semănăturilor de toamnă, după exemplul Uniunii Sovietice, iar snopii grei sunt cărați la arie pentru treeriș.

Pe islazul comunei s'a instalat o batoză dela S.M.T. Cocioc, care este gata pentru lucru. Umbrarul, frumos pavoazat cu portretele tovarășului Stalin, ale membrilor C.C. al P.M.R., cu drapele și lozinci și cu o gazetă de perete, așteaptă pe țăranii muncitori, care se vor odihni aici după muncă.

Ziua începerii treerișului a fost o zi de sărbătoare pentru țăranii muncitori din comuna Ciocănești. Tractorul I.A.R. 22 a pornit să dudue. Primul snop de grâu a intrat în gura lacomă a batozei.

La serbare au participat, în frunte cu Organizația de Partid, Comitetul Provizoriu, elevii, învățătorii și profesorii, precum și toți țăranii muncitori din comună. Serbarea a început cu Imnurile R.P.R. și Sovietic, executate de corul căminului cultural împreună cu elevii școlilor din sat.

Tovarășul Aurel Alecu, din organizația de bază Ciocănești a arătat apoi celor de față grija Partidului pentru îmbunătățirea vieții muncitorimii noastre, subliniind sarcinile ce revin fiecărui țăran muncitor de a preda la timp cotele de cereale și de a demasca uneltirile chiaburești luptând astfel pentru pace.

Programul artistic a fost executat de copiii grădiniței sezoniere și de copiii din Căminul Ministerului Muncii.

Inv. I. Demișcan

Festivitatea închiderii anului școlar în Com. Brădiceni, jud. Gorj
Tatăl unui elev vorbește în numele părinților

Pregătiri în vederea noului an școlar în jud. Baia

Pentru îndeplinirea planului de școlarizare, Comitetul Provizoriu al județului Baia a alocat suma de lei 7.000.000 care va servi la reparațiile necesare școlii din jud Baia.

La afară de amenajările curente, la unele școli se vor amenaja și noi săli de clasă.

Concomitent cu acțiunea de reparație s'au luat toate măsurile necesare pentru a se face aprovizionarea tuturor internatelor, atât celor din mediul rural cât și celor din mediul urban.

Alex. Tărăniță

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Să întâmpinăm cât mai bine tinerele cadre didactice

Școlile Uniunii Sovietice vor primi în toamnă un nou și însemnat contingent de cadre didactice. Numai școlile și institutele pedagogice din R.S.F.S.R. dau anul acesta peste 65.000 de tineri învățători și profesori. In acest fel, armata de profesori sovietici se va întări simțitor și-și va duce cu mai mult succes lupta pentru rezolvarea sarcinii ei de răspundere, aceea de a realiza legea învățământului general de 7 ani.

Tinerilor profesori, care au dat Examenul de Stat și au primit diplomele, li se deschide un larg drum în viață. Fiecăruia îi este asigurat un loc de muncă după specialitatea sa, fiecăruia i se dă posibilitatea de a munci pe deplina măsură a puterilor lui pentru binele și fericirea Patriei iubite. In Țara Socialismului nu există și nu poate exista șomaj și aceasta arată încă odată superioritatea structurii sovietice socialiste a societății.

Alta este situația tineretului din țările capitaliste. „Este un adevărat iad să fii tânăr și să nu ai de lucru" — este titlul unui articol publicat de curând în ziarul „Daily Worker", articol consacrat situației grele a tinerilor someri din Statele Unite. In numărul din Mai al gazetei „Challenge" se publică declarația șefului biroului de statistică a muncii din Ministerul Muncii, care arată că „astăzi sunt mult mai puține posibilități de a găsi de lucru pentru cei care termină colegiile și școlile decât oricând după terminarea celui de al doilea război mondial". In țările marshallizate din Apusul Europei, situația tineretului în general, inclusiv a celor care au studiat în școli și universități, este și mai grea și mai întunecată.

Cu un elan uriaș, plini de dorința de a duce o muncă creatoare pe tărâmul învățământului, absolvenții institutiilor sovietice de învățământ pedagogic se pregătesc acum pentru viitoarea lor activitate didactică. „Așteptăm cu înfrigurare — scrie tovarășa Nagaeva, absolventă a școlii superioare pedagogice din Taghilsc — să intrăm în școli, la copii. La lecțiile noastre vom vorbi despre întinderea nemărginită a Patriei noastre și despre uriașele ei bogății. Vom arăta copiilor natura, le vom vorbi despre posibilitatea de a o cunoaște și de a o transforma, le vom povesti cum este transformată natura de către oamenii sovietici după mărețul plan stalinist, pentru binele Patriei noastre". Aceste sentimente nobile și dorința de a-și consacra toate puterile educației comuniste a tinerei generații sunt caracteristice pentru toți absolvenții institutiilor sovietice de învățământ pedagogic.

Trecerea dela viața studențească la munca în școală este un proces complex și greu, o cotitură serioasă în viața unui om. De felul cum începe activitatea practică a tânărului învățător sau profesor depinde, în mare măsură, succesul formării lui ca pedagog. Lucrul acesta trebue înțeles în adâncime pentru a se asigura o primire caldă și tovărășească tinerelor cadre didactice.

In primul rând, trebue să se asigure trimiterea organizată a absolvenților la locul de muncă. Directorii institutiilor de învățământ pedagogic nu-și pot limita rolul numai la repartizarea absolvenților. Tinerii învățători și profesori care pleacă la locul lor de muncă trebue să primească tot sprijinul și în cinstea lor trebue să se organizeze mese tovărășești de despărțire.

In școli trebue să se organizeze o pregătire serioasă și amănunțită pentru primirea absolvenților. Tinerii profesori și învățători veniți la locul lor de muncă trebue să fie ajutați să-și găsească locuințe, trebue să li se creeze condiții normale de viață. Fiind la începutul vieții de sine stătătoare, ei nu-și pot organiza bine dela început traiul și au dreptul să se bizuie pe ajutorul colectivului pedagogic al școlii și pe sprijinul organizațiilor raionale. In primele zile de muncă, tinerii pedagogi vor avea o deosebită nevoie de sprijinul tovărășesc al colectivului și acest sprijin trebue să le fie acordat. Este foarte bună măsura pe care o iau multe colective pedagogice de a pregăti din vreme pentru tinerii învățători și profesori locuințe curate, combustibil o grădină de legume, etc.

Pregătindu-se pentru întâmpinarea tinerelor cadre didactice, colectivele pedagogice ale școlilor trebue să analizeze serios problema celei mai juste folosiri a acestor cadre și problema organizării unui ajutor calificat. Nicio instituție de învățământ pedagogic nu pregătește pedagogi desăvârșiți și tinerii învățători și profesori au nevoie să afle multe lucruri din experiența practică. Începătorii vor primi cu recunoștință sfaturile celor cu experiență asupra felului cum trebue să-și găsească drum sigur în muncă, cum să se prezinte în fața clasei, cum să facă o lecție interesantă și să folosească cu pricepere și la timp diferite procedee educative. Observarea cu atenție a fiecărui învățător sau profesor tânăr, ajutorarea lor la timp și îndrumarea activității lor pe cale justă —sunt datorii ale întregului colectiv pedagogic.

Până la venirea tinerelor cadre didactice în școli nu mai este mult timp. Scoliile și Secțiunile de Învățământ trebue să folosească timpul rămas pentru a pregăti sub toate aspectele primirea celor care pășesc pe calea muncii practice.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

Bugetul înfloririi culturii socialiste

Ce ne spune ministrul Invățământului Superior al U. R. S. S. S. V. Caftanov

Bugetul U. R. S. S pe anul 1950, votat de curând de sesiunea Sovietului Suprem, este o dovadă vie a forței și a vigoarei Statului Sovietic.

Bugetul asigură un ritm puternic de desvoltare tuturor ramurilor economiei naționale pentru îndeplinirea planului ultimului an al cincinalului stalinist. In acest buget se reflectează ca într'o oglindă, marile succese ale poporului sovietic întru înfăptuirea mărețului plan stalinist de desvoltare a Țării Sovietelor în perioada de după război.

In timp ce bugetele Statelor Unite ale Americii și ale sateliților marshallizați sunt întocmite în vederea unui nou război imperialist, bugetul de Stat al U. R. S. S. este bugetul muncii constructive pașnice, bugetul ridicării edificiului luminos al comunismului.

Odată cu creșterea forței economice a țării, în U. R. S. S. se desvoltă într'un ritm avântat și cultura socialistă, cea mai înaintată cultură din lume.

La baza ideologiei sovietice și a culturii sovietice se află un înalt umanism, se află ideile prieteniei și egalității în drepturi a popoarelor, respectul adânc față de drepturile omului. Prin acestea cultura sovietică se deosebește fundamental de cultura reacționară, în plină descompunere, a lumii burgheze.

Indeplinindu-și misiunea lor nobilă de a servi poporul, știința, literatura și arta sovietică creează valori spirituale de o importanță istorică mondială. Ele merg mereu înainte în desvoltarea lor, creând o epocă nouă în istoria culturii omenirii.

Comunismul presupune o înflorire neasemuită a culturii socialiste, un progres științific și tehnic fără precedent în toate domeniile economiei naționale, un adevărat belșug de valori materiale și spirituale.

Oamenii sovietici sunt mândri de faptul că, în U.R.S.S. construcția culturală pășește cu siguranță înainte pe calea progresului, că larga desvoltare a științei, a literaturii, a artei și a învățământului este obiectul grijii neîncetate a Partidului Bolșevic și a Guvernului Sovietic, este o necesitate organică a societății socialiste.

Prin bugetul de Stat pe anul 1950, alocațiile pentru măsuri de ordin social și cultural au fost fixate la 120 miliarde 700 milioane ruble, depășind cu 4 miliarde 700 milioane cheltuelile făcute anul trecut în acest scop.

Cheltuelile prevăzute pentru învățământ, care se ridică la suma de 59 miliarde 500 milioane ruble, asigură dobândirea unor noi succese în înfăptuirea învățământului general și obligatoriu de 7 ani, ca și în desvoltarea continuă a școlii medii.

Desvoltarea științei sovietice înaintate a fost întotdeauna și este obiectul unei mari griji din partea Statului Sovietic. Și în anul acesta, alocațiile pentru știință reprezintă o sumă uriașă, care trece de 8 miliarde ruble, asigurând o desvoltare intensă și crescândă a cercetărilor în toate domeniile științei și tehnicii.

Succesele construcției socialiste au creat o temelie sigură desvoltării învățământului superior sovietic.

In ultimele două decenii, învățământul superior a dat Țării Sovietelor peste un milion și jumătate de ingineri, agronomi, profesori, medici, economiști, oameni de artă și alți specialiști.

Planul construcției de după război a dat ca sarcină învățământului superior sovietic crearea unor noi și numeroase cadre de specialiști, stăpâni pe cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii.

Măsurile înfăptuite de Statul Sovietic au dat posibilitatea ca, în prezent, rețeaua antebelică a institutiilor de învățământ superior să fie nu numai complet refăcută dar și lărgită, iar efectivul de studenți să crească cu 320 mii.

Azi funcționează în U.R.S.S. 864 institutii de învățământ superior, în care studiază 1 milion 132 mii de tineri, inclusiv acei care învață prin corespondență. Numărul acesta depășește de 10 ori numărul studenților din Rusia țaristă și întrece considerabil numărul studenților din oricare țară capitalistă a lumii. Mai mult, în școlile superioare ale tuturor țărilor burgheze din Europa, Asia, Africa și Australia, învață mai puțini studenți decât în Uniunea Sovietică. Nici o țară din Europa nu se poate compara cu Capitala U.R.S.S., Moscova, în ceeace privește numărul de studenți.

Se știe că, în cadrul planului cincinal, institutiile de învățământ superior trebue să dea diferitelor ramuri ale economiei naționale și culturii 602 mii tineri specialiști. Invățământul superior și-a îndeplinit această sarcină. Promoția anului în curs este de 150 mii de absolvenți. Acum, există toate condițiile necesare extinderii învățământului superior.

Efectivul de studenți sovietici crește cu fiecare an. In toamnă vor fi primiți în anul I al institutiilor de învățământ superior 316 mii de studenți. Acesta va fi cel mai mare efectiv de studenți din tot timpul existenței școlii superioare sovietice.

Pregătirea cadrelor de specialiști nu se mărginește la promoțiile institutiilor de învățământ superior. In U.R.S.S. s'a desvoltat foarte mult și învățământul mediu de specialitate. Rețeaua de școli tehnice a crescut de circa 12 ori față de perioada prerevoluționară. Numărul elevilor din școlile medii tehnice a ajuns anul acesta la 1.308.000.

In țara Sovietelor se desfășoară o muncă uriașă pentru pregătirea cadrelor științifico-pedagogice. Este destul să spunem că numai numărul aspiranților care învață acum în institutiile de învățământ superior și în așezămintele de cercetări științifice este de circa 20 mii.

Cadrele didactice din universități, ca și întreg poporul sovietic, sunt însuflețite de năzuința fierbinte de a depăși sarcinile planului cincinal stalinist postbelic, desfășurând tot mai larg colaborarea creatoare a institutiilor de învățământ superior cu întreprinderile industriale și de transport și cu agricultura.

Mărețele perspective ale construirii comunismului în U.R.S.S. ridică în fața învățământului superior sarcini de o deosebită răspundere.

Indeplinirea giganticului program al desvoltării continue a economiei naționale și a culturii va cere, firește, noi sute de mii de tineri specialiști. In decursul planului cincinal postbelic, promoțiile institutiilor de învățământ superior și mediu reprezintă circa două milioane absolvenți. In următorii 10-15 ani, pregătirea specialiștilor va fi considerabil lărgită, sporind în unele specialități, de două-trei ori.

In primul rând, se va desvolta pregătirea specialiștilor pentru industriile: metalurgică, de extracție minieră, de construcții de mașini și pentru celelalte ramuri de frunte ale industriei, precum și pentru agricultura socialistă. In anii următori, va trebui înfăptuită o altă sarcină deosebit de importantă, aceea de a asigura, în fruntea fiecărui colhoz, oameni cu studii de agronomie care să posede o adâncă cunoaștere a științei agrobiologice.

Bugetul de Stat pe anul 1950 creează o bază sigură pentru desvoltarea continuă a învățământului superior. Pentru nevoile școlii superioare sovietice se alocă anul acesta peste 7 miliarde ruble, din care 2 miliarde 200 mii ruble vor fi cheltuite pentru acordarea de subvenții studenților. Aceasta pune în lumină grija părintească pe care Statul o arată studenților sovietici pentru a le crea cele mai prielnice condiții de învățătură.

Succesele U.R.S.S. pe tărâmul desvoltării culturale sunt cu adevărat uriașe. Astăzi, când, dintr'un vis al omenirii socialismul a devenit o realitate cucerită, când poporul sovietic înfăptuește sarcinile trecerii treptate dela socialism la comunism, apare deosebit de luminos rolul de avantgardă al culturii socialiste, care însuflețește pe toți luptători pentru democrație din toată lumea.

Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1950, care are ca țel îndeplinirea cu succes a planului de încheiere a cincinalului stalinist postbelic, este unanim sprijinit de către poporul sovietic.

Insuflețiți de sentimentul fierbintelui patriotism sovietic, oamenii culturii sovietice depun toate cunoștințele lor, toată experiența lor creatoare pentru cucerirea unor noi și mari succese pe frontul construcției culturale.

O ȘEDINȚĂ DE ANALIZĂ A REZULTATELOR EXAMENELOR

Consiliul pedagogic al școlii Nr. 201, din Moscova, analizează rezultatele examenelor

In fruntea colectivului didactic

Organizația de Partid a școlii de fete Nr. 6 din Podolsc acordă o atenție deosebită ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice. Cei mai mulți dintre profesori au participat la cercul de studiu al „Cursului scurt de istorie a P.C. (b) al U.R.S.S.". Ceilalți au studiat individual Istoria Partidului, în baza lucrărilor clasicilor marxism-leninismului. Cercurile au fost conduse de propagandistele M. Bocicova și R. Miroschina. Pentru cei ce au studiat individual teoria marxist-leninistă s'au organizat seminarii și ore de consultație.

La ultima adunare de Partid s'a luat în discuție problema încheerii anului școlar în învățământul de Partid. Primele rezultate au arătat că cercul condus de R. Miroschina a terminat ultimul capitol al „Cursului scurt de istorie a P.C. (b) al U.R.S.S.", iar cercul condus de Bocicova, a terminat capitolul VI. Grupul de profesori care a studiat individual Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. după operele clasicilor marxism-leninismului și-a terminat de asemenea programul. Fruntașii în domeniul studierii teoriei marxist-leniniste sunt profesorii P. Bobolev, V. Evdochimov, etc.

In baza hotărîrii adunării, s'au organizat în luna Iunie cursurile finale și seminariile de verificare a cunoștințelor acelora care au studiat în cercuri sau individual, ca și discuțiile în vederea îmbunătățirii muncii pentru viitor.

La desvoltarea nivelului ideologic și teoretic al cadrelor didactice contribue de asemenea și tradiționalele „Luni" la care profesorii au putut audia, în decursul anului, multe conferințe interesante ca, de pildă: „Concepțiile reacționare ale pedagogiei americane", „Mihail Ivanovici Calinin despre învățătorul sovietic", „Contribuția oamenilor de știință sovietici în domeniul științei mondiale", „Despre gruparea antipatriotică a criticilor teatrali și literari cosmopoliți în dramaturgie și poezie", „Ideile pedagogice ale marelui scriitor revoluționar rus A. N. Radișcev" ș. a. De curând, profesoara Crasnitcaia, membră de Partid, a ținut o conferință pe tema „Tezele din Aprilie ale lui V. I. Lenin".

Noi tindem ca profesorii să utilizeze în mod practic cunoștințele politice căpătate în munca de educare a elevilor. Această problemă s'a discutat într'o adunare de Partid, care a avut loc în primul trimestru al anului școlar. Profesorii înaintați au expus, la această adunare, experiența muncii lor de educare a elevilor, arătând cât de mult sunt ajutați de faptul că cunosc Istoria Partidului și teoria marxist-leninistă. In urma propunerii făcute de membrii de partid, s'au ținut două conferințe pentru profesori: „Elementele educației comuniste la lecțiile de limba rusă" și „Educarea sentimentelor patriotice la lecțiile de literatură, în clasele superioare". Datorită acestui fapt, orele de limba rusă și de literatură s'au ținut la un nivel ideologic mai înalt.

Organizația de Partid pune în fața comuniștilor și problema ridicării nivelului ideologic al muncii educative în activitatea extrașcolară. In fiecare clasă s'au organizat convorbiri și referate cu următoarele teme: „Marea prietenie și colaborare dintre Lenin și Stalin", „Rolul și importanța prieteniei în viața omului", „Adevărata și falsa prietenie", „Spune-mi cine-ți sunt prietenii și-ți voi spune cine ești", „Prietenia lui Pavel Corciaghin", ș. a. Profesoara V. Scobelva, membră de partid, a organizat o convorbire interesantă cu elevii ei asupra bogățiilor țării. In activitatea de masă, atât în cadrul școlii, cât și în afara ei, un rol important revine corului elevilor, condus de comunistul E. Retiunschi. Acest cor execută multe cântece patriotice sovietice.

O impresie de neuitat au lăsat elevilor seratele închinate aniversării tovarășului Stalin.

Profesorii școlii Nr. 6 din Podolsc au lucrat cu mult entuziasm ca agitatori în timpul alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. In jurul organizației de Partid s'a închegat un grup strâns de activiști, format din cei mai buni profesori.

B. Persov
Secretar al organizației de partid a școlii secundare de fete Nr. 6 din orașul Podolsc

Importanța științei geologiei

Geologia este știința despre pământul pe care trăim noi. Ea ne arată cum s'a format pământul, din ce este alcătuit și ce schimbări a suferit în cursul lungii sale existențe, care numără milioane de ani. Geologia ne învață să pătrundem în adâncul timpurilor și ne ajută să explicăm schimbările petrecute la suprafața pământului și care se datoresc unor procese ce se desfășoară sub ochii noștri — care sunt accesibile întotdeauna și întru totul studiului nostru. Căldura pe care o dă soarele, mișcarea aerului sub forma de vânt, picăturile de ploaie, roua, gerul, cristalele de zăpadă și chiar plantele și animalele — toate acestea sunt factori geologici, a căror acțiune o înțelegem cu ajutorul geologiei. Fața pământului, adică formele de suprafață, pe care le vedem în jurul nostru și pe care, adesecri, le admirăm, sunt create de toți acești factori, precum și de alți factori ascunși în adâncime și care se manifestă din când în când sub forma isbucnirilor vulcanice sau a cutremurelor.

Omul care nu cunoaște bazele geologiei este asemenea unui orb. Pe panta râpei, el vede într'un loc o rocă, în alt loc un teren afânat, dar nu știe ce fel de roci sunt, și nici cum s'a format râpa. Intr'o vale de munte, văzând roci de diferite culori, se va mira că straturile lor sunt împletite, sau paralele, ca niște scânduri. Admiră stânca, defileul, cascada, dar, în afară de impresii superficiale, toate acestea nu-i spun nimic. Astfel, pretutindeni, el percepe numai formele exterioare și nu fondul fenomenelor.

Geologia ne învață să pătrundem natura din jurul nostru și să înțelegem istoria desvoltării ei. Deasemenea, ea ne ajută să găsim diferite minereuri, cărbune, petrol, sare și alte bogății minerale, necesare omului civilizat de astăzi. Fără cunoștințe geologice, noi nu putem căuta locul de origine al acestor bogății minerale.

Fără cunoștințe geologice nu se poate aprecia calitatea și cantitatea bogățiilor minerale găsite, nu se pot determina condițiile extragerii lor. Geologia are, deci, importanță nu numai pentru cultura generală, care mărește orizontul nostru, ci și o uriașă importanță practică.

Construcțiile de tot felul: clădirile mari, șoselele și căile ferate, autostrăzile, aeroporturile, tunelurile, zidirea marilor stăviare pentru folosirea forței căderilor de apă, toate acestea cer un studiu amănunțit al solului, al structurii și al componenței lui. Fără cunoașterea datelor geologice nu se pot proecta și face construcții în mod rațional, folosind cât mai puține mijloace, în timpul cel mai scurt și cu cât mai puțin efort.

Geologia se ocupă, deasemenea, și cu studiul apelor din pământ și al condițiilor necesare obținerii lor, pentru aprovizionarea orașelor și uzinelor sau pentru secarea lor, dacă ele aduc pagube; geologia cercetează izvoarele minerale și condițiile de a le scoate la suprafață.

O deosebită importanță a căpătat geologia în Uniunea Sovietică, datorită victoriei socialismului. In țările capitaliste, activitatea geologului este împiedicată de existența proprietății particulare. Proprietarii de pământ pot interzice geologilor să facă diferite săpături pentru a studia structura pământului. Roadele muncii geologilor în legătură cu găsirea diferitelor minereuri și a altor bogății minerale merg în folosul proprietarilor de pământ sau în folosul asociațiilor capitaliste, îmbogățindu-le. In Uniunea Sovietică, unde întreg pământul este proprietatea Statului, adică a întregului popor, munca geologilor este liberă și toate descoperirile lor merg în folosul tuturor, pentru construirea și nevoile industriei, îmbogățesc tot poporul, contribuind la desvoltarea culturii, la ușurarea muncii.

Geologia are o importanță mare și în activitatea militară, pentru apărarea țării împotriva cotropitorilor imperialiști, care se uită cu ochi lacomi la teritoriul vast al Uniunii Sovietice, înzestrată cu un pământ rodnic, cu nesfârșite bogății minerale și fluvii mari, izvoare imense de hidroenergie. Cunoscându-se componența și structura pământului, se vor putea alege locuri pentru tranșee, acăposturi și canalizări, pentru aprovizionarea armatei cu apă, precum și pentru înlăturarea apelor dăunătoare.

Cunoscând activitatea forțelor interne și externe, vom putea studia istoria pământului, în legătură cu apariția și desvoltarea vieții, vom afla cum s'au format bogățiile minerale și ne vom explica legile după care sunt repartizate pe glob aceste bogății.

V. A. Obrecev
(După introducerea lucrării „Bazele Geologiei".

CARTEA

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI

Editura pentru Literatură și Artă a Uniunii Scriitorilor din R. P. R.

Cerință metodică esențială în predarea literaturii în școală este aceea ca elevii să ia contact direct cu textul operelor studiate. Fără acest contact, studiul literaturii este lipsit de viață, iar cunoștințele însușite din rezumatele și explicațiile profesorului sunt superficiale și lipsite de trăinicie. Numai analiza făcută pe baza textului literar, temeinic însușit prin lectură individuală, poate da roadele educative și instructive pe care le dorim. In acelaș timp, lectura operelor literare îmbogățește limbajul elevilor cu expresii și cuvinte plastice, deprinzându-i să vorbească și să scrie nu numai corect, ci și expresiv.

Manualele pentru școala elementară și tezele provizorii pentru școala medie pun la dispoziția elevilor fragmente alese, care satisfac, într'o oarecare măsură, nevoile studiului literaturii în școală. Aceste fragmente nu sunt însă suficiente. Este necesar ca elevii să citească mai mult — fie întreaga operă din care au cunoscut numai fragmente în manual, fie alte opere ale scriitorilor studiați.

Pentru asemenea lecturi e nevoie însă de ediții din clasicii noștri, accesibile elevilor, de ediții care, prin prețul de vânzare al volumelor, să fie la îndemâna majorității elevilor noștri. Acestei nevoi îi răspunde publicarea de către Editura pentru Literatură și Artă a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. a colecției Biblioteca pentru toți.

Tipărite cu grijă, în bune condiții tehnice, în tiraje mari (10—30 mii exemplare) cu un preț de cost foarte scăzut, volumașele ce apar în Biblioteca pentru toți pun la îndemâna unor masse largi de cititori opere valoroase din clasicii noștri și din cei ai literaturii universale.

Până în prezent, au apărut trei volume: „Pentru libertate", poezii de G. Coșbuc, „Momente și schițe" de I. L. Caragiale, „Spre țărmul dreptății", poezii de D. Th. Neculuță.

„Pentru libertate" conține un număr însemnat de poeme printre care și unele inedite. In aceste poeme protestul social și revolta lui G. Coșbuc se află pe primul plan.

Culegerea tipărită de Biblioteca pentru toți pune astfel în lumină acele aspecte ale poeziei coșbuciene pe care critica burgheză s'a străduit timp de decenii să le ascundă, să le falsifice.

Cu toate nelămuririle pe care le vădesc uneori, poemele din volumul „Pentru libertate" ne indică destul de clar — după cum subliniază autorul prefeței — linia pozitivă a poeziei lui Coșbuc: o concepție activă față de viață, ură împotriva celor ce asupresc popoarele, dragoste pentru țăranul sărac și ostilitate față de chiaburi; în general aspirație spre libertate.

Poezii ca „Strâjerul", „Nebuna", „Numai una", „Dușmancele", ne arată că G. Coșbuc a privit de multe ori în chip realist satul reușind să-i vadă antagonismele sociale. In „Golia ticălosul", „Volos, preot dac", „Hora", „Decebal către popor", găsim expresia patriotismului lui Coșbuc, dragostea lui pentru poporul asuprit. Din această dragoste izvorăște revolta viguroasă căreia poetul îi dă glas în „Cântec barbar", „Ex ossibus ultor". In „Oppressores", „Doina", „Noi vrem pământ".

Un interes deosebit îl prezintă versurile inedite din perioada de după 1900, când critica socială din poemele lui Coșbuc devine o „satiră ascuțită împotriva burgheziei, împotriva bisericii și religiei, împotriva monarhiei". Iată cum demască poetul aviditatea de îmbogățire a burgheziei, care grămădește comori din munca celor exploatați:

Burghezi! destul ați grămădit
Averi de noi muncite.
Comori ce voi ni le-ați răpit!
Spânzurați-l, de-i mișel,
De-i nebun, la gard cu el.
De-i ciocoi cu fumuri,
Dați-l celor lui de-un fel:
Câinilor din drumuri!
. . . . . .
Al venit la noi golan,
Fără țară, fără'n ban,
Fără neam și nume,
Și-astăzi, câne, — al meu dușman,
Vreai s'orbești o lume.

Culegerea „Pentru libertate", împreună cu studiul introductiv semnat de J. Popper, contribue în mod efectiv la reconstituirea imaginei adevărate a lui Coșbuc.

Al doilea volum publicat de „Biblioteca pentru toți" cuprinde un număr însemnat de bucăți din „Momente și schițe" de I. L. Caragiale, printre care: „Telegrame", „Urgent", „Lanțul slăbiciunilor", „Dascăl prost", „Dl. Goe", „Vizita", „High-Life", „Five o'cloh", „Bubițe", „Românii verzi".

In prefața care însoțește volumul, M. Petroveanu demască atitudinea dușmănoasă a criticii reacționare față de opera marelui realist critic al literaturii noastre. Infățișând în chip științific biografia și opera lui Caragiale, autorul studiului introductiv subliniază:

„Făcând din arta comicului un mijloc de cunoaștere a realității, Caragiale a descoperit exemplele caracteristice ale faunei exploatatorilor, dela funcționari și mici negustori și până la „apropitari" și moșieri. Folosind ca armă de luptă humorul, cu toate varietățile lui, — dela aluzie și persiflare până la satira corosivă, — Caragiale a aplicat-o în carnea putredă a societății burghezo-moșierești, ca pe un fier roșu".

Prin oglindirea critică a societății dominate de burghezie și moșierime prin ura împotriva regimului bazat pe exploatarea omului de către om, opera autorului „Momentelor" și „Schițelor" are o deosebită valoare și în actualitate căci, „aducându-ne în fața ochilor chipul hâd al unui regim din căruțele cărula ne-am eliberat, menține încordată ura față de dușmanul de clasă și ne oțelește hotărîrea de a nu-i îngădui să reînvie, de a-l îngropa definitiv sub lespedea istoriei".

Un adevărat eveniment cultural l-a constituit apariția în Biblioteca pentru toți a culegerii de poezii „Spre țărmul dreptății", de D. Th. Neculuță.

Dacă reprezentanții pe plan cultural ai intereselor burgheziei și moșierimii au încercat să-i prezinte pe Coșbuc și Caragiale într'o lumină mincinoasă, denaturând sensul operei lor, pe Neculuță s'au străduit să-l facă uitat cu desăvârșire. Ura și teama exploatatorilor față de poetul proletar, primul poet revoluționar din literatura noastră, au fost așa de aprige, încât numele lui Neculuță a fost exclus din paginile istoriilor literare burgheze, iar opera lui nu s'a putut tipări decât de trei ori într'o jumătate de veac, în ediții de numai câteva sute de exemplare. Toate acestea n'au împiedicat însă pe oamenii muncii să păstreze vie amintirea autorului „Corului de robi", să-i recite versurile la întrunirile și șezătorile lor.

Tipărit în 20.000 de exemplare, volumul „Spre țărmul dreptății" redă poporului muncitor cele mai reprezentative poeme ale lui D. Th. Neculuță. De sub lespezile uitării, sub care în zadar a încercat reacțiunea să le înmormânteze, versurile poetului izbucnesc năvalnic la lumină. In zilele noastre, când poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului, duce hotărît lupta pentru construirea socialismului în țara noastră și pentru pace, cititorii îl regăsesc pe Neculuță, cu dragostea lui față de cei ce muncesc, cu ura lui împotriva exploatării, cu încrederea lui într'un viitor fericit, care-l însuflețeau acum cinci decenii.

Poeme ca „Valuri de mătase", „Cusătoreasa", „Faptul zilei", „Martiri și călăi", „Cor de robi", „Bordei și mormânt" etc., aduc în fața ochilor noștri puternice imagini realiste ale exploatării, constituind prin aceasta, ca și prin tonul lor combativ, tot atâtea îndemnuri înflăcărate la luptă, pentru deplina desființare a exploatării. Versuri ca următoarele, desprinse din poemul „Momente de revoltă", ne învață să nutrim o ură neîmpăcată față de dușmanul de clasă, să luptăm până la definitiva lui nimicire:

Imi pare — atât de drept și sfânt —
Pe crudul șarpe să-l sugrum,
Și foc să fac în al lui drum,
Și'n foc să-l svârl și să-l fac scrum
Și scrum să-l dau în vânt!

Ducând viața chinuită a muncitorului exploatat, în epoca în care capitalismul în țara noastră intra în ultima lui fază, faza imperialistă, când exploatarea devenea mereu mai crâncenă, Neculuță a găsit în activitatea lui în cadrul mișcării muncitorești, în însușirea ideologiei revoluționare a acesteia, în strânsul contact cu masele, acea forță care l-a ajutat să se ridice la o înaltă conștiință revoluționară și să facă din scrisul său o parte a cauzei generale a proletariatului.

„Tonul general al poeziei lui Neculuță — notează poeta Maria Banuș, autoarea prefeței — e acesta: de îmbărbătare, de chemare la lupta de negare violentă a pesimismului și a desnădejdii, stări de spirit cu care, atunci ca și în zilele noastre, burghezia încerca să submineze dârzenia revoluționară a proletariatului".

Volumul „Spre țărmul dreptății" ni-l înfățișează pe Neculuță ca pe un poet care a știut să exprime un bogat conținut ideologic într'o formă artistică de mare valoare. Combativitatea revoluționară, caracteristică celei mai mari părți a operei lui Neculuță, face această operă vie și actuală, astfel că, așa cum închele Maria Banuș introducerea sa, „în momentele acestea de mare ascuțire a luptei de clasă, de luptă pe viață și pe moarte între lagărul păcii în frunte cu puternica Uniune Sovietică și lagărul imperialiștilor atățători la război, — glasul celui ce a scris „Cor de robi", „Inainte", „Moment de revoltă", răsună îngemănat cu al nostru, în același cor uriaș al popoarelor însetate de pace, luptătoare pentru dreptate".

★

Continuând îndeplinirea planului ce și l-a propus, E.P.L.A. va publica o serie de culegeri și de opere, prin care va contribui în mod efectiv la revalorificarea moștenirii noastre literare.

Astfel, urmează să apară „Poezii, proză, scrieri" de Ion Păun-Pincio, cu o prefață de I. Vitner, apoi opere ale altor scriitori din curentul „Contemporanului" (N. Belciceanu, Paul Bujor, A. Bacalbașa), texte alese din cronicari, scrieri de Negruzzi, Russo, Filimon, Hogaș, etc. Biblioteca pentru toți va tipări deasemeni studii despre marii scriitori sovietici (Maiacovschi, Simonov și alții). O altă categorie de ediții o constitue opere din clasicii literaturii universale (enciclopediștii francezi, Molière, Voltaire, Shelley, etc.).

In felul acesta, Biblioteca pentru toți pune la dispoziția unor masse largi de cititori opere literare valoroase și studii deosebit de utile.

Volumașele colecției publicate de E.P.L.A. trebue să fie popularizate în toate școlile noastre, să nu lipsească din bibliotecile claselor și nici din bibliotecile personale ale profesorilor și elevilor. Ele constitue un auxiliar prețios pentru studiul literaturii în școală și un material potrivit pentru activitatea cercurilor literare. Studiile introductive ajută pe profesorii de literatură și pe elevi în rezolvarea importantei probleme a reconsiderării scriitorilor.

ION MANOLE

ȘTIRI ȘI FAPTE

LUCRARILE ȘTIINȚIFICE ALE STUDENȚILOR DIN R.S.S. AZERBAIDJEANA

In treisprezece Institutii de învățământ superior din R. S. S. Azerbaidjeană s'au desfășurat sesiunile științifice ale studenților la care au participat 15.000 persoane. Studenții au întocmit aproape 500 referate. Un număr de 119 din cele mai bune lucrări științifice scrise de studenți au fost prezentate la trecerea în revistă pe republică.

Referatul studentului dela Facultatea de cercetări geologice de pe lângă Institutul industrial din R.S.S. Azerbaidjeană, Aliev, a stârnit un mare interes. Făcând parte din expediția Academiei de Științe a R.S.S. Azerbaidjeană, el a strâns și prelucrat materiale interesante referitoare la zăcămintele de petrol ale unui raion. Studentul Institutului Pedagogic din orașul Nuha, Muhaev, a întocmit un referat asupra culturilor de citrice. Studentul dela Institutul de Economie Națională, Faev, a studiat în lucrarea sa problemele construirii socialismului în țările de democrație populară.

Cu prilejul trecerii în revistă a celor mai bune lucrări a fost organizată o mare expoziție închinată activității asociațiilor științifice studențești. (Agerpres).

NOI DESCOPERIRI ALE ARHEOLOGILOR DIN UZBEKISTAN

De curând s'a întors la Samarcand expediția arheologilor universității „Alișer Navoi" din Uzbekistan, care a făcut săpături arheologice în peșterea Amankutan, în apropiere de Samarcand.

In peșteră s'au găsit oase de om preistoric cât și oase de animale preistorice. Au fost găsite și arme de piatră.

Se presupune că peșterea Amankutan a fost un centru al omului preistoric care a trăit acolo acum trei sute de mii de ani.

După părerea directorului Institutului de istorie din Leningrad — profesorul Ociadnicov — peștera Amankutan ar reprezenta un monument străvechi al culturii materiale a Asiei Centrale.

Analiza cursului de Literatură Română Modernă dela Facultatea de Filologie a Universității „Victor Babeș" din Cluj

In cadrul Cabinetului de marxism-leninism, a avut loc, în luna Mai, o analiză a cursului de Literatură Română Modernă ținut de prof. Dumitru Popovici la Facultatea de Filologie a Universității „Victor Babeș" din Cluj. Ședința a fost prezidată de academicianul Emil Petrovici, rectorul Universității.

A luat mai întâi cuvântul tov. director de studii Alexandru Roșca, subliniind faptul că discuțiile trebue să se desfășoare în spiritul de critică și autocritică după cuvintele tovarășului Stalin: „A nu semnala, a nu scoate la iveală fățiș și cinstit, așa cum se potrivește bolșevicilor, neajunsurile și greșelile noastre, înseamnă a ne închide drumul nostru înainte. Iar noi vrem să mergem înainte''.

Ia apoi cuvântul tov. Tudor Bugnariu, conferențiar la catedra Bazele marxism-leninismului, care, după ce face o apreciere generală a cursului, de Literatură Modernă, scoate în evidență că la baza lui stă concepția idealistă, mai ales în forma comparatismului și impresionismului. Arată apoi că, din lectura cursului, rezultă că ar exista stări sufletești, procedee literare, cu o valabilitate generală, în afara timpului și spațiului, peste națiuni și clase, care ar trece dintr'o țară în alta, din epocă în epocă, sarcina cercetătorului literar fiind aceea de a căuta aceste legături, de a urmări trecerea unui curent, a unei teme dintr'o literatură în alta. Prof. D. Popovici nu face abstracție de societate și de clase, dar din curs rezultă că nu baza materială este primordială, ci curentele, influențele, societatea rămânând a fi numai terenul pentru desvoltarea acestora.

Comparatismul se manifestă în lecțiile prof. Popovici în forma în care urmărește „tema", „Amărâtă turturea'', spre exemplu, care se găsește și în simbolica egipteană, în forma „corespondențelor'' unei poezii cu altă poezie din alte literaturi.

Trecând pe un plan secundar conținutul de clasă și forma națională a fenomenului literar, nepornind dela condițiile economice, sociale și politice ale fenomenului literar, cursul prof. Popovici poartă și un caracter cosmopolit, Se dă ca exemplu pasagiul în care se arată că „Inainte de a fi un curent, romantismul este o stare sufletească care apare la indivizi de rase deosebite, în diferite timpuri". De aici rezultă că autorul nu cunoaște știința legilor de desvoltare a societății, fapt care îl duce la grave abateri. Așa, de pildă, prof. Popovici susține teoria „echilibrului social", în locul teoriei luptei de clasă. Pentru el „societatea" reprezintă un întreg nediferențiat; („Este necesar să arătăm în linii mari eforturile pe care le-a făcut societatea țărilor române spre a-și moderniza formele de cultură"... „Societatea opune rezistență față de inițiativele laice'').

Cultura, de asemenea, este prezentată ca fiind unitară și aparținând unei societăți nediferențiate; („Năzuințele către cultură ale societății timpului erau determinate: de evoluția stărilor dela noi'').

Viciile „societății" despre care se vorbește în curs sunt arătate ca fiind ale întregii societăți și nu ale claselor exploatatoare („Viciate erau îndeosebi fundamentele morale ale familiei române'').

Cursul utilizează o terminologie arbitrară, greșită.

Autorul nu face deosebire între socialismul utopic și cel științific.

Nu utilizează rezultatele ultimelor cercetări cu privire a 1821 și 1848.

Datorită tratării obiectiviste a scriitorilor și a manifestărilor lor literare, prof. Popovici pune pe acelaș plan pe scriitorii conservatori sau reacționari cu acei progresiști. Uneori, în mod nejustificat, pornind dela o apreciere formală, depreciază valoarea generală a poeților și scriitorilor progresiști. Astfel, în tratarea lui Conachi, a lui Asachi și mai ales a lui Heliade Rădulescu, nu scoate suficient în evidență elementul conservator și reacționar al activității lor. Pe de altă parte, Mumuleanu și Cezar Boliac, poeți care se așează pe linie progresistă, sunt prezentați cu ironie. Dă o atenție redusă literaturii politice și sociale. In schimb se ocupă mult de erotică, pe care o tratează obiectivist. Despre literatura politică și socială abia amintește. Insistă prea mult asupra așa zisei „slăbiciuni'' femeești din literatura vremii. Lecții întregi se ocupă de interpretarea unor versuri misogine. In general, se insistă în mod exagerat asupra pretinsei imoralități a femeilor din țările românești, generalizându-se la întreaga societate imoralitatea cunoscută a boierilor. La fel se insistă în mod exagerat asupra elementului de scandal (în biografia lui Conachi, Alecu, Nicolae, Iancu Văcărescu și în biografia lui Anton Pan), ceeace nu cadrează cu spiritul pe care-l introduce în viața publică, în literatură și artă, morala proletară.

In mod nejustificat se analizează aspectele mistice ale operelor. La Mumuleanu poezia religioasă apare preponderentă față de celelalte aspecte ale activității sale literare. Nejustificată este și utilizarea unor termeni ca „naționalizarea'' literaturii, pentru a desemna formarea literaturii naționale.

In încheiere, referentul arată că profesorul Popovici a reușit să facă o bună prezentare a poeților Văcărești, Conachi, Asachi și mai ales Cârlova, fapt care dovedește că dispune de cunoștințe bogate în specialitate, și că, dacă nu s'ar lăsa condus de metoda comparatistă, ar avea posibilități să facă un curs reconsiderat, restructurat.

La discuții au mai participat: Goia Ion, preparator la literatura populară, Marinca Ion, asistent la bazele marxism-leninismului, tov. academician Emil Petrovici, Breazu Ion, conferențiar la literatura modernă și tov. Pavel Apostol, prof. de materialism dialectic și istoric.

Tov. academician Emil Petrovici arată că profesorul Popovici prin metoda sa de cercetare și interpretare a literaturii, e comparatist și deci idealist. Metoda și-a însușit-o în timpul studiilor în Franța. La această metodă trebue să renunțe, pentrucă singura metodă științifică de explicare a fenomenelor lingvistice și literare o dă știința marxist-leninistă.

Academicianul Petrovici a înfierat obiectivismul în lingvistică, manifestat, între altele, și prin interdicția de a discuta originea limbii. Recomandă profesorului Popovici să facă eforturile pe care el însuși le face și să pornească în explicarea literaturii noastre înarmat cu știința marxist-leninistă.

Luând cuvântul, prof. Popovici recunoaște întemeiată critica adusă în ceeace privește comparatismul și implicit cosmopolitismul din cursul său. El n'a neglijat condițiile sociale ale vremii; dar n'a vorbit întotdeauna despre ele, presupunând faptele prea cunoscute. Tradiția socialistă în cultura noastră e una din preocupările sale vechi și actuale.

Recunoaște că are lipsuri nepermise în cunoașterea marxismului, și asigură că va depune toate eforturile spre a și le îndrepta. Prof. Popovici arată că pregătirea corespunzătoare a cursului i-a fost îngreunată în bună parte de faptul că programa n'a fost cunoscută decât cu puțin timp înainte de începerea cursurilor.

In urma discuțiilor, în concluzie, tov. director de studii, Alex. Roșca relevează părțile pozitive ale cursului prof. Popovici: stăpânirea informației bibliografice, o mare bogăție de cunoștințe, dovedind că autorul cursului are posibilitatea de a face cursuri bune. Dar subliniază și părțile negative: la baza cursului stă o concepție idealistă, exprimată prin comparatism și impresionism; cursul nu prezintă o proporționare justă a problemelor tratate în literatură dând o importanță exagerată și nejustificată literaturii erotice și subestimând literatura socială; nu dovedește cunoașterea legilor de desvoltare ale societății și nu aprofundează situația socială a epocii tratate; vădește cosmopolitism, atitudine negativă față de manifestările progresiste; conține elemente care nu corespund moralei proletare.

De unde vin aceste greșeli? Din necunoașterea concepției marxist-leniniste, din subaprecierea marxismului, a culturii socialiste și a tradițiilor progresiste ale culturii românești și ale culturii în general, din individualismul în muncă.

Trebue să recunoaștem, spune apoi tov. Roșca, faptul că prof. D. Popovici n'a primit suficient ajutor din partea direcției de studii, a colectivului de catedră și a catedrelor de științe sociale.

In schimb, nici n'a folosit îndeajuns posibilitățile pe care Partidul și Guvernul le-a pus la dispoziția oamenilor de știință. Directorul de studii recomandă prof. D. Popovici să lămurească studenților greșelile, și să le elimine pe cele din partea a doua a cursului, care urmează să fie litografiat, să pregătească cursurile viitoare în colectiv și în spiritul științific, prin studierea marxism-leninismului.

Prof. D. Popovici își însușește aceste concluzii și-și ia angajamentul să ducă la îndeplinire recomandările juste ce i s'au făcut.

Ce însemnătate are pentru mine Examenul de Stat

Scrisoarea unui candidat la examenul de Stat la Facultatea de Pedagogie

Dragi Tovarăși,

Anul acesta pentru prima dată, prin grija Partidului, absolvenții Institutelor de Invățământ Superior au posibilitatea să-și verifice pe calea unui examen serios temeinicia cunoștințelor lor pentru a păși înainte cu multă încredere în forțele lor.

Pentru mine, care mă prezint în această sesiune la Examenul de Stat, aceasta este un eveniment deosebit de important, o ultimă verificare a cunoștințelor căpătate timp de patru ani pe băncile facultății.

Imi dau seama că Partidul și Guvernul urmăresc prin introducerea Examenului de Stat, să asigure cadre superioare de tehnicieni, de specialiști și de oameni de știință pentru a construi socialismul mai de vreme în țara noastră.

Iată de ce aștept cu încredere și nerăbdare acest examen. Iată de ce ziua Examenului de Stat va fi pentru mine o sărbătoare.

Nu voi uita nicio clipă sprijinul material pe care l-am primit eu, fiu de țăran sărac, din partea Partidului și a Guvernului.

Sub regimurile burghezo-moșierești, eu n'aș fi putut să urc până la această treaptă a învățământului. Nu voi putea uita niciodată că buna mea pregătire se datorește condițiunilor create de reforma învățământului, sprijinului dat de colectivul de catedră, care s'a ocupat cu dragoste de noi, fii de muncitori și țărani săraci. La cursuri, profesorii ne-au sprijinit mereu, ușurându-ne însușirea temeinică a cunoștințelor. Mă gândesc, de asemenea, cu recunoștință și dragoste, la ajutorul pe care ni l-a dat organizația U. T. M. din facultate, pentru a ne deprinde cu metodele înaintate de studiu ale studenților sovietici și cu noua atitudine față de muncă.

Iată de ce mă pot prezenta la examen cu încredere în forțele și cunoștințele mele. Dar încrederea în forțele mele înseamnă încredere în viitor, încredere că, după terminarea facultății munca mea va folosi construirii socialismului.

Spre deosebire de universitatea din trecut, ruptă de problemele vieții, universitatea de astăzi mi-a arătat cum să îmbin cunoștințele teoretice cu lupta și munca poporului pentru o viață mai bună. Universitatea mi-a dat în mână o armă — știința marxist-leninistă — care mă va orienta fără greș în viață.

Mi-am ales, în vederea Examenului de Stat, lucrarea: „Educarea disciplinei conștiente și liber consimțite în munca școlară, extrașcolară și în familie". Pentru executarea lucrării, am fost sprijinit efectiv de bogatul material sovietic în legătură cu această problemă și de profesorii catedrei de pedagogie, care m'au ajutat la fiecare pas. Executarea lucrării a fost o verificare a felului cum mi-am însușit cunoștințele ideologice și profesionale și, în acelaș timp, o pregătire pentru viitoarea mea profesiune de educator al cadrelor de mâine, viitori constructori ai socialismului și comunismului, în spiritul disciplinei conștiente și liber consimțite.

Doresc și mă străduesc să trec cât mai bine Examenul de Stat. Cred că, în felul acesta, voi contribui la întărirea Patriei noastre și la apărarea păcii. Lucrez cu conștiința că, cu cât îmi voi însuși mai multe cunoștințe, cu atât voi păși în viață mai bine pregătit, cu atât voi ajuta mai bine în luptă pe docherul francez care refuză să descarce armament, sau poporul coreean atacat mișelește de bandele americane. Doresc să fiu și eu un luptător pentru construirea socialismului în Patria noastră, un luptător în frontul păcii care are în frunte Uniunea Sovietică și pe marele Stalin.

De aceea nu voi întrerupe studiul nici după trecerea Examenului de Stat. Voi aprofunda marxism-leninismul, îmi voi lărgi cunoștințele în specialitatea mea, pedagogia, voi învăța mai departe limba rusă pentru a-mi însuși temeinic cuceririle celei mai înaintate pedagogii din lume, pedagogia sovietică. De fapt știința fiind într'o continuă schimbare și creștere, voi continua să învăț toată viața. Voi căuta ca aceste cunoștințe să le pun toate în slujba luptei poporului nostru muncitor care, călăuzit de Partid, luptă pentru socialism și pentru pace. Acesta este angajamentul cu care pășesc la Examenul de Stat.

Vasile Roșca

Din activitatea comitetelor de luptă pentru pace din plasa Oltenița-Ilfov

Tot mai dârză devine lupta oamenilor muncii pentru asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă. Ca răspuns la mișeleasca agresiune americană din Coreea, partizanii păcii își întăresc forțele, își strâng rândurile pentru a da noi și puternice lovituri întunecaților ațâțători la războaie.

Cele 31 de comitete de luptă pentru pace ale școlilor din plasa Oltenița-Ilfov și-au intensificat activitatea în timpul vacanței de vară. Ele duc o activă muncă de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare, arătând cine sunt prietenii păcii și cine sunt cei care vor să înece omenirea într'o nouă mare de sânge. Uneltirile ațâțătorilor la război anglo-americani și ale slugilor lor din lumea întreagă și din țara noastră sunt demascate fără cruțare, arătându-se forța de nebiruit a marelui lagăr al păcii, condus de Uniunea Sovietică și de geniul lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Dar comitetele de luptă pentru pace nu se mărginesc numai la munca de lămurire. Ințelegând că lagărul păcii câștigă noi victorii prin întărirea sa, comitetele de luptă pentru pace mobilizează țărănimea muncitoare pentru îndeplinirea sarcinilor pe care le-au trasat Partidul și Guvernul nostru în cadrul campaniei agricole din anul acesta, în vederea întăririi scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română.

Membrii comitetelor de luptă pentru pace participă activ la campania colectărilor.

Astfel, învățătoarea Aneta Ghimpețeanu, membră a comitetului de luptă pentru pace din comuna Mitreni, împreună cu elevii membri ai comitetului de luptă pentru pace din școală, au antrenat pe elevi pentru amenajarea și pavoazarea umbrarului dela aria de treeriș, așezând peste tot lozinci mobilizatoare pentru predarea cotelor de colectare. In comuna Ulmeni, aria electrificată de treeriș a fost pavoazată frumos de elevii școlii, conduși de învățătorul Mihai Stoica, secretar al comitetului de luptă pentru pace, care a mobilizat și pe copii pentru strângerea spicelor rămase pe câmp după seceriș, pentru ca niciun spic, niciun bob să nu se piardă în zadar.

In acest fel, muncind și luptând, comitetele de luptă pentru pace din plasa Oltenița-Ilfov își aduc contribuția lor la marea luptă pentru pace și socialism, dusă de oamenii muncii din lumea întreagă, în frunte cu popoarele sovietice, conduse de marele Stalin.

Repartizarea în producție a absolvenților institutelor de învățământ superior

Ministerul Invățământului Public a dat publicității, zilele trecute, un comunicat referitor la „Repartizarea în producție a absolvenților institutelor superioare de învățământ".

E pentru prima dată în țara noastră când se pune problema ca absolvenții tuturor institutelor de învățământ superior să fie just repartizați în producție, după specialitate, asigurându-se astfel fiecăruia condițiile de trai, de desvoltare în specialitatea lui, de ridicare a nivelului științific-profesional, garantându-se în acelaș timp întreprinderilor, uzinelor, șantierelor, școlilor, etc., cadrele calificate necesare desvoltării Patriei noastre.

Grija Partidului și a Guvernului față de absolvenții tuturor institutelor de învățământ superior șterge, pentru totdeauna, pata rușinoasă, racila veche a regimurilor trecute când, la fiecare pas, te întâlneai cu „șomeri intelectuali", cerșetori ai câte unei diplome de licență. Aceștia sfârșeau prin a ajunge umili scriptologi ori arhivari în vreun serviciu administrativ, sau simpli muritori de foame, neputându-și găsi un loc potrivit în producție.

In momentul de față, în țările marshallizate, unde oamenii muncii sunt exploatați crunt, situația intelectualilor continuă să fie tot mai grea. Astfel, în Germania Occidentală vezi numeroși intelectuali care colindă străzile orașelor purtând atârnate de gât placarde cu inscripția: „inginer, caut lucru", etc. Iar în rândurile celor peste 40.000.000 șomeri din țările capitaliste sunt zeci și sute de mii de intelectuali care mor de foame.

Cu totul altfel stau lucrurile la noi.

Astăzi, Republica Populară Română a devenit un uriaș șantier de construcție. Această uriașă operă cere cadre. Nevoia de ingineri, tehnicieni, specialiști pentru fabrici, uzine, laboratoare, șantiere, spitale, școli, etc., se simte tot mai mult. Cum n'ar fi așa, când Partidul și Guvernul construesc în țara noastră, cu ajutorul Uniunii Sovietice, o viață luminoasă, nouă și fericită pentru toți oamenii muncii?

Comunicatul Ministerului Invățământului Public vine să ușureze realizarea dorințelor tuturor absolvenților, de a-și pune în practică, cât mai repede cunoștințele lor, de a contribui la măreața operă de construire a socialismului în Republica Populară Română.

Examenele de admitere în școlile medii din Ploești, un prim succes în vederea deschiderii noului an școlar

Examenul de admitere la școlile medii tehnice

Suntem la Școala Medie Tehnică de Construcții din Ploești. Pe coridorul lung al sălilor de clasă, grupuri, grupuri de copii. Unii răsfoesc câte o carte, cercetează o definiție, urmăresc o problemă. Alții discută în șoaptă, curioși să afle care sunt întrebările pe care le pune comisia de examinare.

— Intrebările, spune un pricindel care tocmai ieșea dela examinare, nu sunt grele. Profesorul întreabă numai din ce ai învățat la școală și de aceea nu se poate să nu știi.

Vreți să știți ce m'a întrebat la limba română?

...Mai întâi am citit și am făcut analiza gramaticală a unei propozițiuni din prima strofă a poeziei: „Azi țara ta e casa ta", de A. Toma. Apoi am explicat ce vrea să spună poetul prin versul: „Azi țara ta e casa ta".

— Și ce-ai răspuns?

— Ce puteam să răspund? Până mai ieri țara noastră era țara boierilor și a bancherilor. Ei stăpâneau toate bogățiile țării și furau munca muncitorilor și a țăranilor. Iar azi, țara și bogățiile ei sunt ale poporului muncitor.

— Dar la matematică? întrebă cineva din cercul care se formase în jurul candidatului.

— Nici la matematică nu e greu. Eu, de pildă, am primit un sistem de ecuații cu două necunoscute. Era un sistem cu fracții ordinare. Dar... n'a fost greu. Am scăpat mai întâi de fracții, am făcut reducerea termenilor asemenea, trecând în acelaș timp în partea din stânga toți factorii cu necunoscute...

Elevii urmăresc cu atenție procedeul și parcă văd pe tablă întregul șir de operațiuni care au dus la rezolvarea problemei.

— Păi, atunci, spune unul răsuflând ușurat, nu-i chiar așa de greu. Profesorul se vede că nu urmărește să te „încue", așa cum mă speriaseră descrierile unor examene de altădată ale fraților mei mai mari.

Intr'adevăr, elevul avea dreptate. Comisia examinatoare cuprinde profesori cu o atitudine nouă. Nici la limba română nici la Constituție, nici, mai ales, la matematică, profesorii nu caută să încurce pe elevi. Dimpotrivă, le arată toată grija. Pun întrebări clare și-i ajută atunci când nu prind dintr'o dată sensul adevărat al problemei. Așa de exemplu, la matematici, profesoara Mateescu Viorica, întreabă calm, lasă candidaților timp să se gândească asupra problemei. Elevii compun și descompun polinoame, găsesc factorii comuni, rezolvă ecuații cu una și două necunoscute, deslegă probleme de aritmetică și geometrie. In general, elevii se descurcă — unii mai ușor, alții mai anevoie. Comisia își formează astfel o ideie justă asupra cunoștințelor candidaților. Ea are posibilitatea să recruteze elevii cei mai buni pentru specificul școlii de construcții, unde au nevoie, între altele, să cunoască bine matematicile.

La Școala Medie Tehnică de Mine și Petrol este o mare afluență de candidați. Pentru 240 de locuri s'au prezentat 405 absolvenți de școală elementară. Este un fapt îmbucurător. Deși, destul de nouă, școala este cunoscută și bine apreciată în regiune.

— Vrem să urmăm cursurile acestei școli, ne spune unul din candidați, venit de pe Valea Teleajenului, pentru ca să învățăm cum se scoate petrolul. Județul nostru este bogat în petrol, țara noastră are nevoie de petrol și noi vrem să fim folositori țării.

— Eu am venit să dau aici examen, continuă alt candidat, dela Drajna de Sus, pentru ca, după patru ani de învățătură să pot intra în producție, sau, dacă voi învăța bine, să mă inscriu la facultate și să mă fac inginer.

— Și eu vreau să mă fac inginer, declară o fetiță sveltă. Tatăl meu e muncitor petrolist și îmi place și mie meseria asta.

Indrumarea elevilor spre școlile medii

In general, candidații la examenul de admitere dela școlile medii din Ploești s'au prezentat cu un nivel de cunoștințe mult mai ridicat decât cei din anul trecut. Aceasta dovedește că munca didactică a fost mai bine organizată, că învățătorii și profesorii au muncit cu mai mult devotament. Dar examenul a descoperit și unele deficiențe, mai ales la matematici. Din răspunsurile unor candidați rezultă că, la acest obiect, unii profesori s'au mulțumit ca elevii să învețe pe de rost definițiile. Despre acest lucru ne mărturisește, de pildă, o elevă, dela Telega, județul Prahova, care, neputându-se descurca la geometrie a spus că profesorul nu le explica, ci le dădea din carte „de aici până acolo".

Se înțelege că este de datoria învățătorilor și profesorilor ca, în timpul care ne desparte de cea de a doua sesiune a examenelor de admitere, să organizeze grupe de învățătură cu elevii și elevele care doresc să urmeze o școală medie.

„Anul acesta, ne spune tovarășul Băjenaru, șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu al orașului Ploești, examenele de admitere la școlile medii au avut un caracter mult mai organizat decât în anul trecut. Ne-am îngrijit din vreme ca atât școlile elementare din oraș ca și cele din județul Prahova să cunoască școlile medii care vor funcționa în noul an școlar. Astfel, învățătorii și profesorii care au predat la clasa VII-a, cunoscând îndeaproape pe absolvenți, i-au îndrumat spre cea mai potrivită școală la al cărei examen de admitere trebue să se prezinte. Pentru popularizarea școlilor nou înființate, cum ar fi de exemplu școala medie de construcții, s'a folosit, pe lângă ziarul local „Flamura Prahovei", și stația de radio-amplificare.

Pentru sesiunea din August vom organiza grupe de învățătură, cărora le vom repartiza profesori de specialitate. Ne vom îngriji, îndeosebi, să remediem lipsurile la matematici. Elevii vor avea astfel prilejul să se prezinte și mai bine pregătiți pentru examenele de admitere din August".

Astfel, examenele de admitere în școlile medii tehnice din Ploești sunt anul acesta un prim succes în vederea deschiderii noului an școlar.

A. Darie

Festivalul artistic cu prilejul încheierii anului școlar în Capitală

(Urmare din pag. 1-a)

tov. Popescu Gh., responsabilul secției școli și pionieri din organizația U. T. M. București, arătând aportul organizației atât în munca din cursul anului cât și în pregătirea elevilor în vederea examenelor.

După aceasta a luat cuvântul o elevă care a mulțumit Partidului și Guvernului, precum și profesorilor pentru ajutorul dat ca tineretul să poată învăța în condiții cât mai bune. Apoi, în aplauzele entuziaste ale celor prezenți, s'a dat citire la două telegrame: una adresată marelui dascăl al omenirii muncitoare I. V. Stalin, și cealaltă adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Incepe programul artistic. La lumina puternică a reflectoarelor zeci de echipe artistice, de coruri, de jocuri și de gimnastică, care mai de care mai bine pregătită, susțin cu pricepere fiecare punct din program.

Ecoul sutelor de glasuri străbate până departe, iar aplauzele îndelungate ale miilor de spectatori răsplătesc din plin pe cei de pe scenă. Partea a doua a programului este închinată înfrățirii poporului român cu naționalitățile conlocuitoare. In Republica Populară Română naționalitățile conlocuitoare se bucură de drepturi egale. Pe scenă defilează elevi și eleve cu manualele celor 14 naționalități conlocuitoare. Acești elevi învață în limba lor maternă. Statul asigurându-le condiții de învățătură din ce în ce mai bune. Echipe de elevi dela școlile cu limba de predare maghiară, rusă, germană, bulgară, idiș, armeană, execută coruri și jocuri populare.

Urmează apoi o echipă de dansuri a organizației U.T.M. București, cu un frumos dans popular din Țara Oașului.

Un grup de cinci elevi recită „Cântec de slavă", iar corul intonează, în rusește, „Cântec de slavă Armatei Sovietice". Publicul a răsplătit aceste puncte din program prin frenetice aplauze, prin ovații, scandând, timp de câteva minute: „Slavă lui Stalin".

Echipele formate din elevi și eleve dela școlile elementare și medii își arată pregătirea lor, priceperea în executarea fiecărui punct din program.

Elevii sunt antrenați astăzi pentru Complexul „Gata pentru Muncă și Apărarea R.P.R.". Ei muncesc pentru întărirea desvoltării armonioase a fizicului lor.

Festivalul a însemnat o adevărată sărbătoare pentru tineretul școlar cât și pentru părinții elevilor veniți să asiste la încheerea unui an de învățătură în spiritul școlii noi.

Pe scenă apar apoi echipele de coruri și jocuri și de gimnastică și intonează „Cantata pentru Stalin" de Anatol Vieru, „Marșul F.M.T.D." care, cântate de toți participanții, au răsunat puternic, cu avânt, în tot cuprinsul „Arenelor Libertății", ca un cântec de slavă adus muncii, tinereții și luptei pentru pace.

Gh. Zăharachescu

Țărănimea muncitoare din plasa Tulgheș, jud. Ciuc, participă prin muncă voluntară la construirea localurilor de școală

De curând a avut loc la Miercurea Ciuc o conferință de lucru cu inspectorii școlari de plasă, cu prilejul căreia s'au discutat problemele desbătute la conferința pe țară a șefilor Secțiunilor de Invățământ, și anume: examenele de sfârșit de an, munca de vară a cadrelor didactice, construcțiile școlare, deschiderea la timp și în bune condițiuni a viitorului an școlar, etc. Conferințe asemănătoare, la care au luat parte reprezentanți ai organizațiilor de Partid și de masă, delegați ai Comitetelor Provizorii și cadrele didactice dela școlile din cuprinsul plășii, au avut loc în comunele de reședință ale fiecărei plăși.

In plasa Tulgheș, conferința a avut loc în localul școlii elementare. Din rapoartele directorilor, prezentate cu această ocazie, și din constatările inspectorilor de pe teren, au rezultat diferite aspecte ale muncii de învățământ în această plasă.

In ceeace privește frecvența, în frunte se află școlile din Țepeșeni (100 la sută), Putna (95 la sută), Tulgheș, Bicazul Ardelean și Bicaz-Chei. Frecvență slabă s'a înregistrat la școlile din comunele Telec (65 la sută), Sagota, Sângeroasa și Dămuc.

In preajma examenelor, efortul cadrelor didactice s'a îndreptat spre o cât mai temeinică recapitulare și sintetizare a materiei. Rezultate bune au obținut în această direcție școlile din Tulgheș, Bicazul Ardelean, Țepeșeni și Ivaneș. La unele școli elementare de patru ani nu s'a reușit să se parcurgă toată materia, la obiecte importante, ca de ex. la aritmetică, istorie și geografie. Așa s'a întâmplat la școlile din comunele Dămucul de Sus, Bistra, Ticoș și Huisurez.

Tot în cadrul conferinței, s'au dat instrucțiuni pentru o cât mai justă repartizare a absolvenților clasei a VII-a către școlile medii pedagogice și către școlile tehnice de industrializare a lemnului și de zootehnie, școli care funcționează în împrejurimi.

CONSTRUCȚIILE ȘCOLARE

Problema construcțiilor școlare a fost larg desbătută în conferința pe plasă a directorilor de școli. Pentru terminarea celor trei școli începute în cursul anului trecut, s'a alocat un fond de 1.900.000 lei. Folosită cu chibzuință, această sumă va ajunge pentru terminarea localurilor de școală din satele Bistra și Pârâul Caprei, cum și pentru lucrările dela școala din Telec. De asemeni, pentru ducerea la bun sfârșit a lucrărilor este necesar să se constitue în fiecare sat comitete de inițiativă. Pentru aceasta, a fost delegat în fiecare sat câte un învățător, care să mobilizeze populația la muncă voluntară pentru transportul materialelor: lemn, piatră, var, nisip etc.

In acelaș timp, s'au luat măsuri pentru ridicarea unui local de școală la Poiana-Veche, urmând să fie folosit materialul provenit dela o clădire părăsită. Intregul material va fi adus cu contribuția voluntară a satului, pentru lucrările preliminarii urmând să fie acordat un fond.

Pretutindeni acolo unde se construesc localuri de școală, țărănimea muncitoare, îndrumată de Partid, contribue prin muncă voluntară la terminarea cât mai grabnică a lucrărilor. In com. Bicazul-Ardelean s'a transportat astfel o însemnată cantitate de piatră, iar țăranii muncitori din com. Dămucul de Sus au adus lemne din pădure.

Printre altele, directorii școlilor și-au luat angajamentul să termine până la 15 August reparațiile și curățenia generală și să procure combustibilul necesar pentru iarnă.

PREGATIREA DESCHIDERII VIITORULUI AN ȘCOLAR

La conferință s'au luat în discuție și probleme legate de deschiderea la timp și în bune condiții a viitorului an școlar.

In anii trecuți, multe zile de cursuri se iroseau din cauza aprovizionării defectuoase cu manuale școlare. La conferință s'au luat măsuri ca manualele să fie procurate chiar în cursul verii. In prezent, la fiecare școală, se stabilește numărul necesar de manuale pentru viitorul an școlar.

Pentru asigurarea frecvenței s'au luat măsuri să se sporească capacitatea internatelor existente. Cele trei internate din comunele Tulgheș, Bicaz-Chei și Bicazul Ardelean. care au găzduit în anul școlar 1949—1950 60 de elevi, vor primi în viitorul an școlar 90 de elevi.

Vasile Dumitrescu
Corespondent

In județul Suceava se construesc noi localuri școlare

Sub regimurile burghezo-moșierești multe din satele județului Suceava au rămas fără local propriu de școală, fără învățători și fără învățătura cărții.

Folosind materiale adunate dela diferite case și dependințe dărâmate, cu ajutorul țărănimii muncitoare, s'a pășit la construirea unor noi localuri de școală.

O inițiativă frumoasă se observă și în comuna Iacobești. Aici se începuse cu 26 de ani în urmă o clădire pentru școală, care fiind lăsată neterminată începuse să se dărâme.

Urmând exemplul învățătorilor și profesorilor din alte localități, cadrele didactice din Iacobești au organizat o chermesă din al cărei venit s'a realizat suma de 150.000 lei. Cu acești bani și cu ajutorul țărănimii muncitoare se va putea păși la opera de terminare a acestui local.

Având îndrumarea permanentă a Partidului și sprijinul Comitetelor Provizorii, țăranii muncitori din aceste comune și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 23 August să termine cele cinci localuri de școală.

Vigder Frida

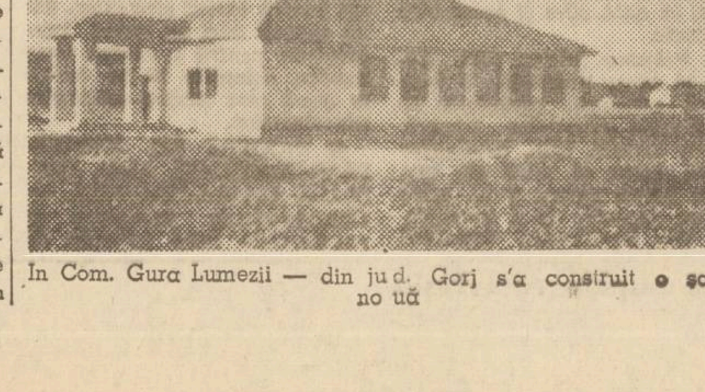

In Com. Gura Lumezii — din jud. Gorj s'a construit o școală nouă

Săptămâna mondială a solidarității cu poporul coreean

(Urmare din pag. 1-a)

după cum numele său indică, este tocmai organismul mondial menit a iniția, desăvârși și controla securitatea colectivă? Sabotaj voit, pe care l-au săvârșit împiedicând reprezentarea legitimă a R. P. Chineze și obligând, în acest chip, Uniunea Sovietică să se abțină dela lucrările respectivului for? Deasemenea, de ce au refuzat și celelalte propuneri sovietice pentru sancționarea propagandei ațâțătorilor la război, pentru reducerea cu o treime a potențialelor militare, pentru interzicerea absolută a armelor atomice și pentru încheerea unui tratat între cele cinci mari puteri?

După ce au săvârșit, așa dar, tot ce le-a stat în putință, spre a zădărnici instaurarea unei adevărate securități colective, după ce au împărțit lumea în blocuri ostile, după ce au deslănțuit „războiul rece" și au pășit nu numai la pregătirea deschisă a unui al treilea masacru mondial, dar și la acte caracterizate de război, imperialiștii americani au acum nerușinarea tipic nazistă de a pretinde că intervențiile lor armate în Coreea și Formosa ar avea ca scop „restaurarea securității colective''. Vremea minciunilor colosale, după rețeta din „Mein Kampf", a apus și astăzi întreaga opinie publică mondială este perfect lămurită. Massele de pretutindeni știu, efectiv, — și arată că știu, — că sub eticheta ipocrită a „Națiunilor Unite" Statele Unite duc în prezent războaie de brigandaj imperialist, în țelurile evidente de a pune mâna pe bogățiile economice ale țărilor respective și de a transforma aceste țări în baze strategice de atac împotriva lagărului socialismului. Acesta este adevărul și faptul că se încearcă, în mod ridicol, de a se „camufla" aceste acțiuni criminale în faldurile steagului O.N.U.-ului, pe care Mac Arthur a ajuns acum să-l fluture ca pe o mantie a lui Noe, nu alterează cu nimic realitatea, ci adaugă numai încă o abjectă acțiune la celelalte la fel de desgustătoare, sub ochii binevoitori complice ai domnului Trigve Lie, care s'a dovedit a fi mai degrabă gardianul caselor de fier ale miliardarilor yankei, decât cel al Chartei Națiunilor Unite.

Toată această farsă monstruoasă nu se poate termina, însă, decât printr'un lamentabil eșec. Căci mersul impetuos al istoriei nu poate fi oprit prin asemenea trucuri. Și ultimele comunicate de pe fronturile din Coreea ilustrează, în chip limpede, acest adevăr. Bătute de către vitezele armate populare coreene, trupele invadatoare americane fug, în debandadă, părăsind arme și muniții, atunci când bineînțeles nu sunt încercuite și făcute prizoniere. Deruta agresorilor yankei a luat chiar asemenea proporții, încât Cartierul General American a ajuns să plagieze pur și simplu frazele din comunicatele lui Hitler, susținând că diviziile americane „se retrag pe poziții dinainte pregătite", să „situația frontului a devenit fluidă" sau că „noroiul împiedică desfășurarea tancurilor americane". Ceeace înseamnă că, dincolo de aceste scuze cotropitorii americani admit incapacitatea lor, în ciuda mijloacelor folosite pe mare, în aer și pe uscat, de a opri sau chiar numai de a încetini vijelioasa ofensivă a armatelor Republicii Populare Democrate Coreene, activ sprijinite de sdrobitoarea majoritate a poporului coreean.

Dealtminteri, în această măreață și patriotică luptă, poporul coreean nu este singur, ci se află frățește sprijinit de toate popoarele lumii, care, la chemarea Federației Sindicale Mondiale, au răspuns prin înfierarea unanimă a agresorilor americani, multiplicând protestele lor în cadrul „Săptămânii solidarității internaționale cu poporul coreean". Ceeace se traduce nu numai prin sporirea avântului și combativității armatelor populare coreene, care simt că lupta lor este lupta pentru cauze sfinte tuturor popoarelor, dar totdeodată și prin izolarea tot mai accentuată a incendiatorilor războinici și agresivi.

Concluzia? Ea se desprinde dela sine: înfrângerile suferite de către imperialiști, pe plan diplomatic ca și pe plan militar, arată forța crescândă a popoarelor, care nu pot fi împiedicate să-i cucerească dreptul la viață și libertate.

Arată că popoarele sunt infinit mai puternice decât dușmanii lor și că deaceea pacea va birui.

Câteva constatări în legătură cu examenele de absolvire la clasele a VII-a și a XI-a

(Urmare din pag. 1-a)

la Școala Pedagogică din Lugoj, în legătură cu metodica matematicii: „Ce faci pentru a lucra un plan de lecție? Această întrebare comportă însă o serie de răspunsuri (învăț metodic, studiez lecția, etc...).

Rezultatele pozitive din acest an, precum și analiza adâncită a lipsurilor noastre, ne fac să privim cu nădejde îmbunătățirea muncii în anul care începe. Numeroase și variate sunt mijloacele care s'au astăzi la îndemâna cadrelor didactice pentru ridicarea calificării lor profesionale, pentru asigurarea unui învățământ cât mai temeinic. Cursurile profesionale de vară I. C. D. reprezintă un ajutor deosebit, de prețios pentru cunoașterea noilor metode de predare. De asemeni, cercurile pedagogice de specialitate vor da profesorilor și învățătorilor posibilitatea să-și însușească și să adâncească aceste metode. Este necesar însă ca fiecare învățător și profesor să-și organizeze mai temeinic studiul individual, atât pentru cunoașterea problemelor de specialitate cât și pentru ridicarea nivelului ideologic.

In anul care vine, Secțiunile de Invățământ urmând învățătura Partidului vor trebui să organizeze mai bine controlul și îndrumarea muncii didactice. De asemeni, un rol important în îmbunătățirea muncii profesionale revine Sindicatelor Salariaților din Invățământ, care, pe lângă ajutorul pe care-l vor da pentru buna desfășurare a cursurilor I. C. D. de vară, vor trebui să se preocupe permanent de pregătirea științifică și pedagogică a învățătorilor și profesorilor.

In acest fel, sub îndrumarea Partidului, școala noastră va păși mereu mai departe pe drumul desvoltării ei, luptând cu tot mai multă dârzenie pentru pace, pentru viitorul socialist al Patriei.

Cadre de educație fizică pentru învățământul elementar din mediul rural

Cultura fizică și sportul pătrund din ce în ce mai mult în rândurile oamenilor dela sate, traducându-se în fapt Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R. asupra problemei stimulării și desvoltării continue a culturii fizice și a sportului.

Sub trecutele regimuri burghezo-moșierești, educația fizică în mediul rural era complet neglijată. Orele de educație fizică erau întrebuințate pentru scopuri personale ale directorilor de școli, erau înlocuite cu diferite ocupații care se dădeau elevilor. Educația fizică era privită ca cea mai neînsemnată materie de învățământ pentru care profesorul lua salariul degeaba.

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri, împreună cu Ministerul Învățământului Public, urmând linia trasată de Partidul Muncitoresc Român, organizează în cursul lunii August, în întreaga țară, 53 centre de inițiere în educație fizică pentru învățătorii din mediul rural, pentru ca educația fizică să pătrundă și în școlile cîn lumea satelor. La aceste cursuri vor participa 2000 de învățători care predau orele de educație fizică la școlile elementare, clasele V—VII. Scopul principal al acestor cursuri este de a forma din rândurile învățătorilor cadre care să realizeze just linia politică a Partidului și Guvernului în ceeace privește activitatea de cultură fizică și sport în rândurile școlarilor din mediul rural. Prin pregătirea temeinică a acestor cadre și prin aplicarea priceputâ a metodelor sovietice, cultura fizică și sportul vor contribui la ridicarea unui tineret puternic, sănătos, capabil să muncească și să apere pacea. Prin formarea acestor cadre, Complexul de Stat F.G.M.A. și G.M.A. va fi mult susținut, tineretul sătesc și cel școlăresc având un sprijin și un îndrumător prețios.

Planul de studiu al acestor cursuri cuprinde lecții care în cele 30 zile de curs vor putea să lămurească pe învățători în problemele de educație fizică și de metodică a acestor discipline. Lecțiile de pedagogie și psihologie, cele de anatomie și fiziologie, precum și cele despre bazele generale ale teoriei și metodicei educației fizice, vor contribui mult la îmbogățirea cunoștințelor. Odată cu însușirea cunoștințelor teoretice se predau și lecții practice de gimnastică, de jocuri sportive — oină și voleibal și de atletism — care vor urma să fie predate elevilor din clasele V—VII.

Cu toată desvoltarea și importanța pe care o are cultura fizică și sportul astăzi în R. P. R., nu toți directorii școlilor elementare dau sprijinul cuvenit mișcării de cultură fizică și sport. Ba, mai sunt directori care au și o atitudine ostilă față de educația fizică, cum este cazul directorului dela liceul mixt Baia-Mare, sau cazul directorului dela școala elementară Zărnești-Neamț. Acești directori trebue să-și schimbe atitudinea față de cultura fizică și să sprijine acțiunile elevilor și ale cadrelor didactice în această muncă. Deasemeni sunt unele Secțiuni de Învățământ, ca de pildă cele dela Râmnicu-Sărat, Bacău sau Constanța, care nu au dat sprijin suficient activității sportive a elevilor.

Învățătorii care sunt chemați la aceste cursuri sunt datori să ducă o intensă muncă pentru a se înarma cu noua metodă de educație fizică, a-și îmbogăți cunoștințele și a le lega de problemele organizatorice ale culturii fizice și sportului. In felul acesta, sarcinile trasate de Hotărîrea Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român vor fi duse la bun sfârșit, iar tineretul nostru dela sate va putea aduce o importantă contribuție în lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Prof. V. Lupan

Ne scriu studenții noștri din Uniunea Sovietică

Organizarea muncii studenților sovietici în preajma examenelor

In această scrisoare voi încerca să zugrăvesc, măcar în parte, modul în care studenții sovietici întâmpină sesiunea de examene.

Dela început, trebue să spun că sesiunea de examene constitue pentru studenții sovietici o mare sărbătoare. Ea este o împrejurare fericită când fiecare dintre ei își poate arăta râvna și dragostea cu care a știut să muncească un an întreg și să-și facă datoria față de Patria lui scumpă. Cu toții știu că însușirea cât mai temeinică a cunoștințelor luate din vastul isvor al celei mai avansate științe din lume — știința sovietică — îi va ajuta să fie mâine cadre bine pregătite, capabile de a-și aduce aportul lor la îmbogățirea științei Patriei lor, la prosperitatea și bunăstarea poporului lor, la întărirea Țării Socialismului victorios în drum spre comunism, chezășie a progresului întregii omeniri muncitoare.

Anul de studiu este împărțit în două semestre. La sfârșitul fiecărui semestru are loc sesiunea de examene, care durează câte o lună de zile.

Pregătirea începe serios chiar din primele zile ale semestrului. Lecțiile ținute de profesori sunt ascultate cu atenție și studiate cu râvnă. Caietele cu notițele luate în timpul lecțiilor oglindesc cu prisosință acest lucru.

După lecția de economie politică, de exemplu, fiecare student, fără nicio zăbavă trece la citirea literaturii recomandate de profesor. Recitind notele luate la lecție, studiind literatura recomandată de profesor, fiecare student vine la seminarii, care au rolul de a fixa și întări cunoștințele studenților, de a controla desfășurarea muncii fiecăruia în mod sistematic și de a lămuri chestiunile care au rămas încă neclare.

Dela orele de seminarii fiecare student pleacă lămurit asupra tuturor chestiunilor. Și așa se desfășoară munca la fiecare materie de studiu în parte. Zi de zi, munca este tot mai dârză și mai susținută.

Selea de cunoaștere a studentului sovietic nu se oprește însă nu. mai la pregătirea zi de zi a lecțiilor și seminariilor. Cercurile științifice la Marxism-Leninism, Economie Politică și alte discipline cuprind un număr însemnat de studenți. Majoritatea studenților fac parte din câte un astfel de cerc, unde își aduc aportul lor prin conferințele științifice pe care le pregătesc.

Studentul este și un om politic

Pe lângă munca de pregătire a lecțiilor, pe lângă intensa activitate științifică depusă în cercurile științifice, fiecare student sovietic ia parte activă la diferite munci de interes comun, răspunzând cu dragoste la chemările Partidului și Comsomolului.

Nu se poate concepe un student bun fără ca să fie, în acelaș timp, și un om politic. Conferințele despre situația internațională sunt frecventate în massă, de toți studenții. Pe fiecare student sovietic îl interesează succesele obținute de stahanoviștii fabricii sale. El cunoaște pe nume pe muncitorii care lucrează în contul anului 1952.

Cu o bucurie frățească se interesează de succesele realizate de tinerele democrații populare conduse de Partidele Comuniste și Muncitorești. Când povestim studenților sovietici despre eroismul muncitorilor noștri în lupta pentru crearea unei vieți fericite, de elanul cu care tineretul din fabrici și uzine, din școli și de pe ogoare sprijină Partidul nostru drag în politica sa de construire a unei țări bogate și puternice, cu un popor fericit și liber de orice exploatare, despre gospodăriile agricole colective, vlăstare tinere ale viitoarei agriculturi socialiste, despre ajutorul de tot felul, frățesc și dezinteresat pe care îl primește poporul nostru din partea marii și puternicei Țări a Socialismului, sunt ascultați cu multă bucurie și viu interes.

„In curând va fi ca la noi" ne spun tovarășii noștri sovietici.

Cu vădit interes fiecare student sovietic urmărește succesele înregistrate în lupta dârză pe care o duce muncitorimea franceză condusă de Partidul său Comunist împotriva cârdășiei guvernului marionetă dela Paris, cu imperialiștii de peste Ocean, cârdășie care urmărește să târască poporul francez într'un nou măcel.

Intărirea crescândă a lagărului democratic, a păcii și a socialismului, pe de o parte, și măcinarea tot mai adâncă a lagărului imperialist și antidemocratic, sfâșiat de contradicții de tot felul, pe de altă parte, acestea sunt fapte cunoscute de fiecare student sovietic. Fiecare student sovietic, bazându-se pe cunoașterea legilor de desvoltare a societății și pe realitatea obiectivă existentă astăzi, privește cu încredere victoria definitivă și apropiată a lagărului socialismului împotriva lagărului negru al exploatării imperialiste.

Citirea zilnică a gazetei „Pravda", organ central al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, farul care a luminat drumul glorios al poporului sovietic în de cursul anilor, constitue o datorie a fiecărui student sovietic.

Distracțiile nu lipsesc din viața de toate zilele a studenților sovietici. Așa cum ei știu să învețe, tot așa de bine știu să se distreze și să distreze și pe alții. Săptămânal, de obicei Sâmbăta, au loc așa numite vecere, (serate) unde, într'o atmosferă de prietenie, se desfășoară un program artistic foarte variat: muzică de pian sau din alte instrumente, poezii, dansuri naționale, iar la urmă, după terminarea programului artistic, urmează dansul.

Cu o astfel de activitate armonioasă în timpul anului, studenții sovietici se apropie de sesiunea de examene.

Cu vreo câteva săptămâni înainte de începerea sesiunii, se analizează, în ședințele de grupă de seminar, întreaga muncă depusă în timpul anului, se subliniază importanța sesiunii de examene și se trasează ca sarcină, recapitularea materiei și sistematizarea ei pentru ca rezultatele la examene să fie rodnice. Tot în această ședință, se subliniază lipsurile înregistrate în munca din cursul semestrului, se insistă asupra tovarășilor rămași în urmă, sau care au avut delăsări în muncă — cazuri cu totul excepționale — se propune ajutorarea acestora în așa fel ca grupa de seminar să-și închee activitatea cu bune rezultate.

Fiecare student dorește ca grupa din care face parte să obțină rezultatele cele mai strălucite. El nu-și consideră datoria îndeplinită dacă a primit la examene la toate materiile nota 5 (cea mai mare notă) iar tovarășul său a luat la una din materii nota 3.

Cu câteva săptămâni înainte de începerea sesiunii de examene, fiecare student repetă materialul studiat în timpul anului și îl sistematizează. Perioada dinainte de examene, ca și aceea din timpul sesiunii este o adevărată sărbătoare.

La mesele din sala de lectură, împodobite cu flori aduse de studente, toți studenții repetă pentru ultima dată materialul înainte de examen.

Insușirea modului de a munci al studenților sovietici de către studenții din țara noastră și din celelalte țări de democrație populară a devenit o sarcină primordială.

Numai munca sistematică și consecventă ne-a dus la hotărîrea de a da în această sesiune toate examenele.

„Majoritatea examenelor luate cu nota 5 și nici o notă sub 4", iată lozinca cu care studenții români din Saratov, au întâmpinat sesiunea de examene.

Atât în succesele obținute de noi până acum, cât în cele care vor urma, un rol de seamă l-a avut ajutorul tovărășesc al profesorilor și studenților sovietici.

Mirescu I. Constantin
Prundeni-Vâlcea
Student în anul I la Institutul Economic dela Facultatea de Credit din Saratov

Tito — ucigaș al copiilor greci

Intre cele două colonii americane din Balcani, Iugoslavia titoistă și Grecia monarho-fascistă, domnește o „armonie" din ce în ce mai deplină. Slugile monopoliștilor de peste ocean, aflate la conducerea celor două țări se întrec în a-și face unele celorlalte tot felul de amabilități și concesii. Bineînțeles că povara acestor amabilități și concesii este suportată de popoarele grec și iugoslav, care plătesc cu lacrimi de sânge cârdășia dintre guvernele fasciste ale lui Tito și Piastiras.

Una din ultimele demonstrații ale acestei cârdășii este hotărîrea titoiștilor de a preda guvernului monarho-fascist copiii greci aflați în Iugoslavia.

După cum se știe, guvernul provizoriu grec, pentru a salva copiii luptătorilor democrați de teroarea monarho-fascistă și de bombardamentele executate de avioanele americane, i-a trimis în țările de democrație populară. Acolo, copiii au fost primiți cu o dragoste caldă și frățească de popoarele acestor țări, așa cum au putut constata și membrii comisiei Crucii Roșii internaționale, care au făcut o anchetă în direcția aceasta.

Și în Iugoslavia poporul muncitor a întâmpinat cu o deosebită căldură pe micii refugiați, îngrijindu-i cu atenție și dragoste. Nu acelaș lucru l-au făcut însă și autoritățile titoiste, care au dezlănțuit o adevărată teroare împotriva copiilor greci.

După afirmațiile postului de radio Belgrad, în Iugoslavia se găsesc 9506 copii greci. Alte date însă precizează că numărul lor se ridică la peste 12.000.

Autoritățile titoiste au cazat copiii greci refugiați în adevărate lagăre de concentrare. Aceste lagăre, care nu sunt cu nimic mai prejos de lagărele pentru copii ale hitleriștilor, se găsesc la Scoplje, la Cumanovo (în împrejurimile Belgradului) și în localitatea Did (Voivodina).

In aceste lagăre, copiii greci sunt ținuți flămânzi zile întregi.

Copiii nu au voie să-și părăsească lagărul în care sunt închiși, sub nici un motiv. Atunci când un băiat în vârstă de 9 ani, dela lagărul din Did, a plecat în oraș pentru a căuta un antinevralgic (infirmeria lagărului era, ca de obicei, goală), el a fost judecat la înapoiere de un adevărat tribunal și condamnat la 6 luni temniță grea. Motivul principal pentru care banditii titoiști se opun cu atâta furie bestială ieșirii din lagăre a copiilor este teama că oamenii muncii iugoslavi vor putea afla astfel condițiile îngrozitoare în care trăiesc acești copii ai poporului grec.

Pedepsele cele mai obișnuite în lagărele copiilor greci din Iugoslavia sunt: biciuirea, carcera și plutonul de pedeapsă (copilul având în spate o rană încărcată cu pietre, este obligat să stea ceasuri întregi nemișcat, în poziția de drepți).

„Vinile" pentru care se dau aceste pedepse? Acelea de a se fi jucat, de a fi întârziat la apelul de dimineață (deșteptarea se face la ora patru), de a se fi plâns de lipsa de mâncare...

Dar cea mai grea vină a copiilor greci, cea pentru care ucigașii titoiști dezlănțuie represiuni de o cruzime fără de margini este aceea că micii refugiați rămân credincioși cauzei pentru care au luptat și au murit părinții lor.

„Nu suntem lăsați să vorbim despre Zahariadis", (secretarul general al Partidului Comunist Grec—N.R.) scrie o fetiță. Ni se spune mereu că Zahariadis este fascist și că noi trebuie să-l urîm".

„De câte ori suntem prinși că vorbim despre lupta armatei populare din Grecia, suntem pedepsiți", spune o altă scrisoare". Mereu ni se repetă că trebuie să-l iubim pe Tito, care este prietenul nostru și că trebue să avem încredere în imperialiștii americani, care ne-au salvat țara de banditi. Dar eu văd că aici nu căpătăm deloc mâncare și că trăim ingrozitor și știu că tata care a murit în luptă nu a fost urîm".

Titoiștii nu se dau înapoi dela nici un mijloc de presiune morală și fizică, în ura lor oarbă împotriva copiilor luptătorilor democrați greci. Invățătorii cu care acești copii au venit din Grecia și printre care clica titoistă cu toate promisiunile și amenințările nu au putut găsi nici un aderent, au fost despărțiți de copii și cei mai mulți dintre ei condamnați la ani grei de temniță pentru tot felul de vini imaginare. In felul acesta, fasciștii iugoslavi îi lipsesc pe copii de o instrucțiune elementară și o mare parte dintre ei sunt analfabeți, deși au depășit de mult vârsta la care ar fi trebuit să știe să scrie și să citească.

De mult titoiștii duc această politică feroce împotriva copiilor greci refugiați. Cu toată vârsta lor fragedă, copiii greci au știut să înfrunte pe acești călăi și au făcut ca planurile lor să dea greș. Atunci titoiștii au anunțat hotărîrea lor de a-i preda pe copii monarho-fasciștilor, știind bine că acest lucru înseamnă pentru micile victime o moarte sigură și groaznică. Fasciștii iugoslavi știu bine că, în lagărele dela Rodos, Leros și Creta, peste 12.000 de copii ai luptătorilor democrați sunt supuși unor torturi cumplite și uciși încetul cu încetul. Fasciștii iugoslavi știu bine că alte mii de copii se chinuiesc în închisorile Singros și Averov. Cu toate acestea, ei nu se sfiesc să anunțe în mod public criminala lor hotărîre și să refuze cu îndârjire să-i trimită pe acești copii în vreuna din țările de democrație populară, așa cum cer cu insistență mamele lor.

Nimeni nu ignoră motivul pentru care josnica unealtă a trusturilor anglo-americane săvârșește această ticăloșie. In schimbul tinerelor vieți pe care le dă pe mâna călăului, Tito solicită utilizarea liniei ferate Salonic-Belgrad, pe care să transporte material de război american destinat Iugoslaviei.

Acest târg rușinos este privit cu adânc desgust și cu o indignare fără margini de către oamenii cinstiți din lumea întreagă. El desvăluie în toată goliciunea sa înfiorătoare conștiinciozitatea cu care titoiștii își joacă rolul lor de asasini. Toată omenirea progresistă condamnă pe ucigașii de copii dela Belgrad, pe cei care încearcă să striveacă viețile acestora predându-i guvernului fascist dela Atena.

Expoziția școlilor din Arad

Elevele urmăresc cu un interes obiectele expuse

Secțiunea de Invățământ a Comitetului Provizoriu din orașul Arad a organizat o expoziție la care au participat toate școlile din acest municipiu.

Expoziția a urmărit scopul de a stimula munca elevilor cu ocazia încheerii anului școlar și, totodată, de a populariza lucrările cele mai bune și elevii care s'au evidențiat la învățătură, purtare și activitate extrașcolară. Planul expoziției a fost expus într'o ședință cu diriginții, care l-au primit cu entuziasm. Un colectiv format din profesori de desen, de lucru și de limba română a pregătit cadrul expoziției și a urmărit ca lucrările expuse să fie artistic executate, juste din punct de vedere tehnic și să nu aibă greșeli ideologice. Acest colectiv și-a început munca cu cinci săptămâni înainte de deschiderea expoziției, fiind sprijinit continuu de către organizația județeană de Partid, de Comitetul Provizoriu, Sindicatul Salariaților de Invățământ, A.R.L.U.S. și U.T.M.

S'au executat panouri, desene decorative și lozinci pentru cadrul expoziției. Expoziția a fost aranjată în sala festivă a Liceului de băeți Arad. Sala a fost împărțită prin panouri mari în următoarele standuri: 1) Invățământul preșcolar; 2) Invățământul elementar; 3) Invățământul mediu; 4) Invățământul tehnic profesional; 5) Stand sportiv (cuprinzând cupe, material sportiv) și 6) Standul gazetelor de perete.

In standuri au fost expuse: lucru de mână, teze cu nota zece, hărți geografice, planșe, desene, aeromodele, mașini, unelte de precizie, etc., toate executate de elevii diferitelor școli. Prin colțuri se aflau tablouri de onoare cu numele elevilor evidențiați.

Deschiderea festivă a expoziției s'a făcut în ziua de 11 Iunie a. c., în prezența reprezentanților organizației județene P.M.R., ai Comitetelor Provizorii urban și județean, ai reprezentanților organizațiilor de massă și a unui mare număr de profesori, elevi și părinți.

Expoziția a fost deschisă zilnic până la 20 Iunie. Rând pe rând, elevii, părinții ai elevilor și numeroși vizitatori au ținut să vadă munca depusă în anul școlar 1949-1950 de către elevii școlii noi, sub îndrumarea profesorilor lor. O atracție deosebită pentru elevi și pentru părinți au constituit-o tezele expuse. Fiecare teză era citită cu atenție. Nu rareori vedeai câte un elev sau elevă arătând cu mândrie caetul colegului sau colegei de clasă, ca un exemplu demn de urmat.

Din constatările făcute, reese că expoziția și-a ajuns în bună parte, scopul fiindcă a antrenat în muncă elevii și cadrele didactice și a dovedit că rezultatele anului școlar 1949—1950 sunt superioare celor din anul trecut.

Succesul acestei expoziții a arătat profesorilor și elevilor că sunt pe drumul cel bun și i-a stimulat să-și sporească eforturile pentru ca, alături de toți oamenii muncii și conduși de P.M.R., să construiască mai repede socialismul în țara noastră, făcând-o, astfel, să joace un rol din ce în ce mai însemnat în frontul păcii, care, în frunte cu invincibila Uniune Sovietică, devine tot mai puternic.

Else Toma
Inspectoare pedagogică

Spor la muncă tovarășilor care urmează cursurile I.C.D.

Se deschid, în toate țara, cursurile de îndrumare profesională, pentru o parte din învățătorii care predau la clasele I—IV și pentru cadrele didactice care au predat matematicile, fizico-chimice și științele naturale la clasele V—VII. O deosebită grijă se dă, în vara aceasta, cursurilor pentru cadrele didactice ale naționalităților conlocuitoare, care pornesc o muncă de adâncire a cunoștințelor de limba maternă. In fiecare capitală de județ începe astfel o muncă deosebit de importantă pentru organizarea și adâncirea cunoștințelor, atât de necesare predării unui învățământ științific, realist, legat de lupta clasei muncitoare pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Invățătorii și profesorii noștri arată cel mai viu interes pentru aceste cursuri de îndrumare. Foarte mulți din cei care nu au putut fi chemați la cursuri în vara aceasta, și-au manifestat dorința de a le urma.

Acesta este un fapt deosebit de semnificativ.

Acum când, condusă de Partid, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare construește socialismul, și noi cadrele didactice pornim o nouă muncă pentru a ne crea cele mai bune metode de lucru în răspândirea și desvoltarea culturii în mijlocul tinerelor generații din Patria noastră. Cultura socialistă, care ne stă ca un prețios model în față, e cultura omului liber de orice exploatare, e cultura omului care luptă pentru pace.

Deaceea, să muncim bucuroși, ca urmând învățătura Partidului să ne îmbogățim metodele de muncă, să ne pregătim cât mai temeinic în vederea noului an școlar.

Insușindu-ne mai multe cunoștințe, învățând să mânuim metode noi de lucru, culese din vasta experiență a școlii sovietice, vom putea porni, cu mai mult elan și cu mai multă pricepere, munca didactică din toamnă și vom fi de mai mult folos Patriei.

Tot așa cum în mine, în uzine și pe ogoare, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare nu precupețește nicio clipă pentru a construi viitorul, noi să nu precupețim nimic pentru a deveni cât mai vrednici luptători pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Spor la muncă tovarășilor care urmează cursurile I. C. D.

Dela festivitatea închiderii anului școlar

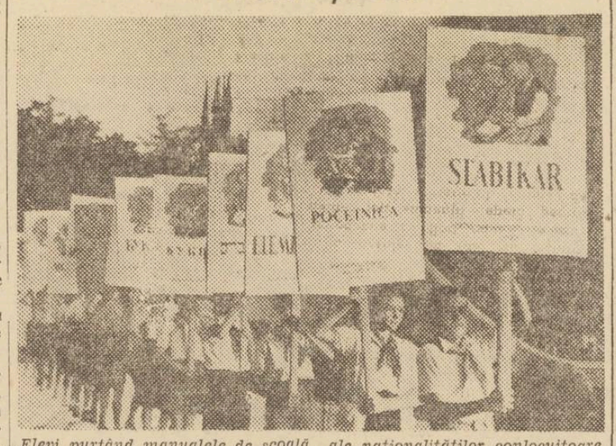

Elevi purtând manualele de școală ale naționalităților conlocuitoare.

In „Palatul Pionierilor" copiii petrec o vacanță minunată

In dimineața caldă și însorită de lulie, sus, către dealul Colrocenilor urcă mereu pâlcuri de pionieri, în hăinuțe ușoare, înflorite de cravate roșii. Se duc la „Palatul lor", la acest palat ca din basme, unde fiecare cameră, fiecare colțișor de grădină e făcut anume pentru ei și-i așteaptă cu nesfârșită grijă, căldură și dragoste.

Mariana Simionescu și Neagoe Constantin străbat în goană curtea și fug sus, la „Cercul de Fizică". Letiția Haralambie merge încet în urma lor, cu o dungă de preocupare pe frunte: ea va explica astăzi, pionierilor nou înscriși la cercul de telecomunicații, din câte piese e alcătuit un telefon. Ea le va arăta și cele două centrale telefonice cu câte cinci numere fiecare și-i va învăța să dea legătura între centrală și posturi.

In dimineața aceasta, Stoian Gabriel va termina șalupa pe care o construește la cercul de navomodele. A desenat-o întâi pe carton, apoi a decupat-o cu grijă, i-a lipit părțile decupate cu clei și a ceruit-o. Acum trebue numai vopsită — și-i gata. „O s'o vopsesc albă, toată; numai fundul i-l fac roșu" — ne spune el — „și după ce se usucă, îi dau drumul pe apă. Ehehe! Să vezi cum mai plutește! Știi ceva? Eu mă fac constructor de nave, de nave adevărate! Inginer constructor de nave, așa!"

Și în ochii lui Stoian Gabriel strălucește încrederea și siguranța că nimic nu-l va împiedica să-și realizeze visul și că toate drumurile îi sunt deschise către acel viitor minunat și fericit, în care, urmând exemplul pionierilor sovietici, va fi și el unul din constructorii orânduirii noi, socialiste, încadrat în uriașul front al acelora care, în frunte cu minunații oameni sovietici, conduși de tovarășul Stalin, marele prieten al copiilor din lumea întreagă, luptă pentru pace, pentru socialism.

La cercul de chimie, Ilovici Florin încălzește cu atenție jodul din eprubetă, la flacăra lămpii de spirt. „Vai, ce fum minunat!" strigă el cuprins de o nesfârșită încântare în fața vaporilor violii care s'au format în eprubetă.

...Igner Dan se pregătește să-și lase lucrul, ca să coboare la bibliotecă. A început să citească „Povestiri despre eroii tineri" și vrea s'o termine azi, numai decât. Enache Alexandra a sfârșit de citit povestea lui Alexandru Matrosov și fuge în parc, la bazinul de înnot, unde se constitue echipele care vor concura între ele, începând de săptămâna viitoare.

Pe scările de piatră, străjuite de flori, care coboară în parc, s'au oprit vreo câțiva pionieri. Discută aprins despre sezătoarea pe care o pregătește cercul dramatic pentru copiii mici, între șase și nouă ani, care nu sunt încă pionieri.

Au făcut repetiții toată dimineața. Pe lângă sceneta pe care o vor da la sezătoare, pregătesc și o piesă, „Timur și băeții lui" după cartea lui Arcadie Gaidar.

— Uite, începe un match! strigă unul din ei — și fug cu toții, să fie de față la bătălia celor două echipe care s'au aliniat pe terenul de volei.

— „La luptă hotărîtă și organizată pentru apărarea păcii, înainte!", răsună limpede și puternic lozinca sportivilor — și apoi mingea prinde a sbura, svârlită de mâinele agere, arse de soare, ale pionierilor...

Copii fericiți ai unei Patrii libere, pionierii noștri își petrec, ocrotiți de grija Partidului și a întregului popor muncitor, o vacanță minunată, în care sportul și odihna se împletesc cu cele mai interesante activități științifice.

Isabela Ioan

Inaugurarea clubului Sindicatului Salariaților din Invățământ-Constanța

Colțul roșu pe care Sindicatul Salariaților din Invățământ-Constanța l-a înființat în Decembrie 1949 devenise neîncăpător pentru activitatea culturală tot mai intensă ce se desfășoară în cadrul acestui sindicat. De aceea isbutind să ocupe și să amenajeze și sala festei cooperative „Invățătorul" — care funcționase în acelaș local — Sindicatul Constanța a transformat colțul roșu în club.

Inaugurarea acestui club a avut loc la 17 Iunie. In cuvântul de deschidere, tovarășul I. Bădică, președintele Sindicatului, a subliniat sprijinul primit dela Partid și dela Uniune, pentru amenajarea clubului. In continuare, vorbitorul a arătat că prin popularizarea activității sindicatelor sovietice, prin sprijinirea perfecționării profesionale a cadrelor didactice, prin ridicarea nivelului ideologic și politic al tovarășilor ca și prin strângerea legăturilor dintre sindicatul nostru și celelalte sindicate, clubul va face ca membrii Sindicatului-Constanța să se încadreze mai bine în rândurile celor care, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, luptă pentru construirea socialismului în țara noastră.

Tovarășul profesor Severin Bavaru, responsabilul clubului, a prezentat principalele puncte ale planului de muncă, luându-și angajamentul să pregătească încă două camere pentru club și să înființeze în curtea interioară a clădiri, un joc de popice și un panou pentru tragere la țintă.

A urmat un program artistic compus din cântece executate de corul sindicatului și din poezii recitate de copii ai membrilor sindicatului.

Tovarășa Irma Dragomir, după ce a adus salutul Uniunii, a subliniat că toată activitatea clubului trebue pusă în slujba luptei pentru pace și socialism.

Programul festivității inaugurale s'a încheiat cu vizitarea întregului local al clubului, compus dintr'o sală pentru sport (ping-pong și șah), o sală de lectură, o sală de audiții radiofonice, o „cameră a copilului" și o sală de bibliotecă. Cu acest prilej s'au cercetat expozițiile: „Cartea în slujba luptei pentru pace" și „Cartea copilului", aranjate în localul clubului. Atât expozițiile cât și jocurile demonstrative de ping-pong și șah, la care au asistat tovarășii, au trezit mult interes.

Atmosfera tovărășească și plină de entuziasm în care s'a desfășurat programul inaugurării întărește convingerea că, sub îndrumarea Partidului, clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ-Constanța va juca un rol însemnat în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră și în lupta pentru apărarea păcii, luptă dusă de oamenii muncii din lumea întreagă sub steagul Uniunii Sovietice.

Elena Emandi
Coresp. sindical

Note politice externe

Inaintarea vijelioasă a Armatei Populare Coreene pricinuește înfrângeri invadatorilor americani.

După „replieri" foarte „ingenios" făcute, comandamentul american anunță că e ferm hotărît să oprească înaintarea armatei eliberatoare Coreene pe o nouă linie de rezistență și anume pe fluviul Kim care curge imediat la Nord de Taejon.

Americanii socot că cursul unei ape va putea opri înaintarea unei armate care știe pentru ce luptă. Ei nu pot să-și imagineze că în fața unei armate dotate cu cel mai modern armament, în fața unei infanterii care s'a acoperit de glorii, nu pot exista asemenea obstacole.

Tactica Armatei Populare Coreene este cu totul superioară. Comandanții acesteia folosesc metoda loviturilor surprinzătoare și mereu schimbate în flancurile descoperite ale armatei inamice.

Nu trebue uitat nici moralul scăzut al soldaților americani, care văzând deruta trupelor sudcoreene, încep să se uite către locurile de unde au venit și — cu alte cuvinte — să fugă de pe front. Iese cât se poate de bine la iveală cât influență are moralul soldaților asupra câștigării sau pierderii unei bătălii. Oricine își poate imagina clar că în Coreea se înfruntă două armate cu concepții diferite: una care luptă pentru eliberare, pentru libertate, și alta care luptă pentru a subjuga un popor pașnic.

De partea cui va fi victoria? Răspunsul îl poate găsi oricine în felul în care au decurs până acum operațiile, în victoriile obținute de Armata Populară Coreeană eliberatoare și în înfrângerile din ce în ce mai mari pe care le primește armata invadatoare.

Vorbind cu durere despre scăderea prestigiului american în Coreea, Thomas Dewey, cunoscut ațâțător la război, guvernatorul statului New York și fost candidat la președinția Statelor Unite a declarat acum câteva zile: „De cinci ani pierdem cu regularitate războiul rece. Acesta este tristul adevăr".

Dewey a recunoscut dezastrul de până acum, vorbind de războiul rece, însă realitatea este că americanii pierd în aceeași măsură și în „războiul cald" din Coreea pe care-l credeau mult mai norocos.

Noi am spus și repetăm — a declarat Maurice Thorez în ziua demisionării guvernului Queuille, — că va fi din ce în ce mai greu să se guverneze contra voinței poporului, contra aspirațiilor sale spre progres, spre libertate, spre pace și independență națională. Numai un guvern de uniune democratică poate duce o politică de pace și libertate".

Greutatea întâmpinată de câte ori se pune problema de a se constitui guvernul în Franța, a confirmat cele spuse de Maurice Thorez. După alte dificultăți, Adunarea Națională franceză a acordat „votul de investitură" lui Pleven.

Jacques Duclos, conducătorul grupului parlamentar comunist, a demascat în ședințele adunării, politica de sprijinire a odioasei agresiuni americane împotriva poporului coreean, pe care au dus-o guvernele de până acum și pe care o va duce și „viitorul" guvern Pleven. Dealtfel, Pleven s'a dovedit de multă vreme ca un instigator la război și ca un sprijinitor al agresiunii americane din Coreea.

Impotriva voinței poporului însă, care și-a exprimat solidaritatea cu bravii luptători pentru libertate din Coreea, s'a constituit noul guvern francez marshallizat. Cu aceiași reprezentanți ai dolarului: gaulliști, blum-iști, oamenii lui Schuman, aceia care trădează interesele Franței, încercând să o supună intereselor imperialiștilor anglo-americani.

Dar lupta poporului francez, condusă de Partidul Comunist, continuă. In ciuda uneltirilor și a tuturor mașinațiilor imperialiste, va învinge lupta pentru pace și libertate a poporului francez. Guvernul Pleven nu va face decât să sfârșească așa cum au sfârșit și celelalte combinații ministeriale americano-franceze care l-au precedat.

Pentru a evita să spună pe nume grevelor prin care muncitorii francezi își manifestă rezistența lor în fața planului Marshall, plan de aservire a popoarelor, Bidault fost ministru de externe obișnuia să spună că acești oameni au „mania revendicărilor". Fostul prim ministru francez nu făcea economie de calomnii, atunci când era vorba de a ascunde adevărata situație în care se află Franța marshallizată. Dar faptele vorbesc dela sine. Intr'unul din orașele franceze, o bătrână muncitoare de 78 ani a declarat grevă în semn de protest contra condițiunilor mizere în care a trăit o viață întreagă. La Marsilia 1400 muncitori au fost lăsați pe drumuri în urma închiderii uneia din cele mai mari întreprinderi pentru repararea materialului rulant, „Oțelăriile din Nord". La 12 August această întreprindere va începe să-și pună în vânzare mașinile — și mai bine de 3000 de cetățeni francezi vor cădea în prada șomajului și a mizeriei. Direcția acestei uzine a dat deplinul său consimțământ, planurilor criminale ale ațâțătorilor la război. Direcția uzinei a refuzat orice tratative cu delegații muncitorilor, iar M. Mertin, directorul patron a părăsit ședința atunci când i s'au arătat cauzele adevărate ale acestei lichidări.

De menționat faptul că 90% din muncitorii acestei uzine au semnat Apelul dela Stockholm.

POȘTA redacției

● M. Spânu, Câmpulung-Moldovenesc. — *Nu este deajuns să vă ocupați numai de fixarea obiectivelor urmărite de salariații Sindicatului Invățământului pentru perioada Aprilie—Iunie 1950. Era necesar, în corespondența prezentată, să fi insistat asupra mijloacelor și metodelor întrebuințate pentru ducerea la bun sfârșit a sarcinilor. Trimiteți gazetei, la sfârșitul acestei etape, un articol privind rezultatele obținute în comparație cu obiectivele inițial propuse, faceți o serioasă analiză a muncii, arătați greutățile și lipsurile, scoateți în evidență metodele bune de lucru, veniți cu date, cifre și nume bine verificate.*

● Prăjescu Adrian, elev Șc. Nr. 24 băeți București. E bine să vă continuați încercările în ce privește activitatea literară. Pentru aceasta, însă, bineînțeles că va trebui să citiți cât mai multe poezii, pentru a vă putea câștiga ușurința de a versifica.

● *Gh. Dumitrescu, colectivul de înv. dela centrul Nr. 2, 10 și 13 București, Foreaș Maria, Papahagi Ecaterina, A. Popovici, I. Vega, Vasilescu Elena, Păun Teodora, Costache Petre.* — Corespondențele dvs. au sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicate. Materialul a cărui publicare nu comportă întârziere, trebue trimis chiar în ziua înregistrării faptului.

● *ALEXANDRINA CORDIȘ. Din corespondența trimisă nu reese felul cum se duce munca în instituțiile preșcolare din orașul Târgu Mureș. Ne scrieți, de exemplu, că toți copiii sunt curați, vioi și disciplinați, pregătiți pentru cursul elementar, dar nu spuneți cum au lucrat educatoarele pentru a realiza toate acestea. Așteptăm să ne scrieți în acest sens ,despre activitatea educatoarelor.*

● *NICOLAE TH. TRECEABALȘ-ROMANAȚI, PAUL FUNDULEA-AMARA-IALOMIȚA.* — Corespondența privitoare la concursurile între unitățile de pionieri ne-a sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicată.

● Prof. P. Luță-Roman. — *Articolul dvs. „Cum sprijină grupa sindicală lupta pentru pace" pune o problemă care ne interesează foarte mult. Această corespondență nu poate fi însă publicată, deoarece dumneavoastră arătați o serie întreagă de realizări, fără să vorbiți despre metodele ce s'au folosit pentru obținerea rezultatelor pe care voiți să le popularizați.*

Vă rugăm să reluați tema și să prezentați concret realizările, analizând munca grupei sindicale în mod critic și autocritic și subliniind metodele folosite.

Lăsând la o parte considerațiile generale, care ocupă mai mult de jumătate din articol, căutați să fiți continuu preocupat ca munca grupei dvs. să constitue un bun schimb de experiență.

In ceeace privește stilul, scrieți într'un stil mai curgător, legând strâns ideile unele de altele.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 68 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 21 Iulie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Articolul tovarășului Stalin „Cu privire la unele probleme de lingvistică" a fost tipărit în broșură de Editura P. M. R.

EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMAN A TIPĂRIT IN BROȘURA TRADUCEREA ROMANEASCA A ARTICOLULUI TOVARAȘULUI STALIN „*CU PRIVIRE LA UNELE PROBLEME DE LINGVISTICA*" — *RASPUNS TOVARĂȘEI CRASENINNICOVA*", APARUT IN Nr. 12 AL REVISTEI „BOLȘEVIK".

Să asigurăm îndeplinirea planului de școlarizare pentru anul școlar 1950-1951

— „Niciun copil de vârstă școlară in afara școlii" — iată lozinca sub care trebue să înceapă noul an școlar.

Planul de învățământ este in foarte strânsă legătură cu planul tuturor celorlalte sectoare de activitate. Iar școala are datoria de a crește cadre necesare desvoltării industriei, agriculturii și culturii noastre socialiste.

De aceea alături de problema asigurării bazei materiale a școlii, odată cu grija pentru terminarea la timp a construcțiilor, pentru amenajarea și repararea clădirilor de școală, pentru înzestrarea școlilor cu mobilier și material didactic, Secțiunile de Invățământ, directorii de școli și cadrele didactice trebue să se ocupe intens și de problema indeplinirii planului de școlarizare.

In toamnă școala va trebui să cuprindă pe copiii în vârstă școlară care vin pentru prima dată în clasa intâi, pe copiii care, din diferite motive nu au putut să fie inscriși anul trecut în clasa I-a sau care nu au putut promova din pricina frecvenței neregulate. Deasemenea școlile elementare trebue să cuprindă pe lângă copiii care au urmat școala în anul trecut și pe cei care, atât în anul trecut cât și în anii anteriori, n'au mai urmat clasele II, III și IV. Acești copii trebue neapărat adusi la școală, chiar dacă depășesc cu câțiva ani vârsta clasei respective. Aceasta pentru a stăvili definitiv izvoarele analfabetismului. In această acțiune, învățătorii trebue să ceară sprijinul și indrumarea organizațiilor de Partid, ajutorul Comitetelor Provizorii și al organizațiilor de masă. Se înțelege că, in primul rând, este de datoria directorilor de școală și a învățătorilor de a cunoaste situația fiecărui elev în parte și de a studia posibilitățile pentru aducerea tuturor copiilor la școală. Secțiunile de Invățământ trebue să dea cea mai mare atenție acestei probleme, pentrucă numai prin cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară, învățământul elementar devine cu adevărat un învățământ general.

O grijă deosebită trebue avoi acordată claselor V—VII ale școlii elementare, precum și învățământului mediu. Trebue studiate cu toată grija posibilitățile de cuprindere în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a din centrele orășenești și industriale și de dirijarea unui procent cât mai mare de absolvenți ai clasei a IV-a dela școlile sătești spre școlile cu 7 clase.

Astfel, cum a spus tov. ministru N. Popescu Doreanu, la conferința din Februarie cu șefii Secțiunilor de Invățământ și Cultură: „Trebue să atragem în clasele V—VII ale invățământului elementar un număr mult mai mare de elevi decât în anul trecut. Se poate vedea de pe acum și la sate, de pildă, că tehnica nouă cere in agricultură oameni cu un nivel cultural mai inalt. Deaceea trebue să dăm o atenție deosebită școlilor cu 7 clase. Dacă nu reușim să inscriem în clasa a V-a două treimi dintre absolvenții clasei a IV-a, nu vom avea, peste trei ani de zile, în plin plan cincinal, suficienți absolvenți ai școlilor de 7 ani. Această lipsă se va răsfrânge asupra școlilor medii și profesionale în anul școlar 1953-1954, asupra numărului de promovați ai acestor școli în 1957 și asupra numărului de studenți care vor trebui să intre în invățământul superior în anul 1961."

Pentru a avea succes în această muncă e bine să fie urmată inițiativa unor învățători și profesori care s'au deplasat in satele ale căror școli au numai patru clase, au organizat serbări școlare și au popularizat printre elevi și părinți îndrumarea copiilor spre școlile cu 7 ani și spre școlile medii.

Invățătorii vor trebui să găsească cele mai potrivite mijloace de a convinge pe părinți și pe copiii țăranilor muncitori, buni la învățătură, să urmeze clasa a V-a. In toamnă se vor îmbunătăți cu mult condițiile frecventării cursiștilor la clasele V—VII. Anul viitor vor funcționa cu 448 mai multe cantine și cămine decât în anul școlar încheiat de curând. De asemeni, pentru învățământul elementar, în anul școlar 1950—1951, se va acorda un spor de aproape 9000 de burse față de anul trecut. Țăranii muncitori trebue să cunoască aceste inlesniri pe care, după indrumarea Partidului, le face Guvernul pentru copiii lor, după cum trebue să cunoască și posibilitățile multiple pe care le vor avea acești copii după terminarea școlii elementare de 7 ani.

Prin grija Partidului și prin efortul uriaș al oamenilor muncii țara noastră este azi, tot mai mult, un adevărat șantier în construcție. Dacă planul privind desvoltarea industriei și al socializării agriculturii noastre cere un număr mare de cadre de specialiști, școala trebue să țină seama de acest fapt și să se preocupe de ridicarea și pregătirea acestor cadre.

Toți învățătorii și profesorii trebue să înțeleagă necesitatea de a cuprinde în anul I al școlilor medii numărul de elevi ceruț de nevoia de cadre a primului nostru plan cincinal. Ei trebue să vadă că indeplinirea acelui plan de perspectivă depinde și de felul cum vor ști să aducă tineretul în școală, de felul cum își vor duce munca de formare a cadrelor tehnice. In acest sens trebue să ducem o intensă muncă de lămurire și de con-

(Continuare în pag. 3)

„JOS MÂINILE IMPERIALIȘTILOR AMERICANI DE PE COREEA!"

La meetingul organizat în cadrul Săptămânii solidarității cu poporul coreean, studenții și cadrele didactice dela Universitatea C. I. Parhon, au înfierat agresiunea americană, solidarizându-se cu lupta pentru libertate a poporului coreean

POPORUL SOVIETIC
în fruntea mișcării mondiale a luptei pentru pace

Un răspuns stalinist — un răspuns pentru pace

Zi de zi apare tot mai limpede, pentru fiecare om cinstit din oricare parte a globului, cât de criminală este politica imperialiștilor anglo-americani pe de o parte și cât de pașnică, de plină de grijă pentru viața și viitorul oamenilor simpli, este politica frontului socialist, în fruntea căruia se găsește Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

In ultimele zece zile, două manifestări de politică internațională au reținut atenția opiniei publice din lumea întreagă.

Prima s'a datorat mesajului Partidului Comunist din Statele Unite adresat lui Trygve Lie, care îi cerea acestuia să dea asigurarea imediată că Organizația Națiunilor Unite nu va aproba folosirea bombei atomice împotriva poporului coreean.

Intervenția Partidului Comunist din Statele Unite s'a datorat informațiilor pe care el le avea, informații care arătau că imperialiștii dela Casa Albă sunt gata să comită monstruoasa crimă a utilizării bombei atomice.

Oamenii cinstiți din lumea întreagă au luat cunoștință de declarația lui Truman că Mac Arthur pregătește „o lovitură prin surprindere".

Inebuniți de ură împotriva victoriilor poporului coreean, reprezentanții marilor trusturi războinice au cerut direct întrebuințarea armei atomice. Senatorul Brewster a insistat să i se acorde lui Mac Arthur dreptul deplin de a folosi bomba atomică. Cu aceiași josnică ură, membrii Camerei Reprezentanților din Statele Unite au aprobat propunerea unui anume Bentsen, de a se da Republicii Populare Democrate Coreene un „ultimatum atomic".

Mârșăvia acestor intenții a ridicat protestul energic a sute de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă. Popoarele s'au ridicat într'un glas împotriva acestei încercări de asasinare în massă a milioane de fii ai poporului coreean. Sutele de milioane de semnături strânse pe Apelul dela Stockholm constitue o pavăză în calea încercărilor imperialiștilor anglo-americani de a folosi bomba atomică.

La numai câteva zile după demascarea intențiilor imperialiștilor anglo-americani, oamenii cinstiți din lumea întreagă au luat cunoștință de răspunsul pe care conducătorul popoarelor sovietice și al întregului front al socialismului și păcii, Iosif Vissarionovici Stalin, l-a dat mesajului trimis de Pandit Nehru, pentru soluționarea pașnică a chestiunii coreene.

„Salut inițiativa dvs. pașnică — a răspuns iubitul conducător al proletariatului de pretutindeni. Impărtășesc pe deplin punctul dvs. de vedere în ce privește oportunitatea reglementării pașnice a chestiunii coreene prin Consiliul de Securitate, cu participarea obligatorie a celor cinci mari puteri, inclusiv a Guvernului Popular al Chinei. Consider că pentru grabnica reglementare a chestiunii coreene ar fi oportun să fie ascultați în Consiliul de Securitate reprezentanții poporului coreean".

In puține cuvinte, tovarășul Stalin a arătat încă odată puternica dorință a popoarelor sovietice de a asigura pacea lumii. Cu o limpezime caracteristică genialului conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, este exprimată voința fierbinte a partizanilor păcii de pretutindeni de a apăra și institui în lume o pace dreaptă și trainică.

Răspunsul tovarășului Stalin, venit la câteva zile după încercarea imperialiștilor amricani de a folosi arma atomică, a arătat încă odată tuturor celor care-și iubesc familia și munca lor de fiecare zi, pozițiile pe care se găsesc cele două tabere în care s'a împărțit lumea după cel de al doilea război mondial. Inebuniți de perspectiva neagră a lumii pe care o reprezintă, imperialiștii sunt gata să ucidă zeci și zeci de milioane de oameni nevinovați numai pentru a-și putea salva munții de aur pe care i-au strâns din sângele popoarelor. In fața planurilor lor nebunești și criminale se ridică însă voința de neînfrânt a oamenilor muncii de pretutindeni, Patria Socialismului și alături de ea toți cetățenii cinstiți cărora le sunt dragi copiii și nevestele, orașul în care s'au născut și munca de fiecare zi.

Poporul coreean, luptând vitejește, a arătat că știe să-și cucerească dreptul la o viață liberă și fericită. Nu numai unitățile de asasini armați ai lacheului Li Sân Man, ci și trupele americane au fost înfrânte cu regularitate oridecâte ori au încercat să opună rezistență înaintării vijelioase a Armatei Populare Coreene.

Cartierul generalului Mac Arthur a fost silit să anunțe noi „replieri" după ce vorbise cu aroganță despre invincibilitatea trupelor americanie pe pozițiile râului Kim, care trebuia să apere Taejonul. Orașul a fost evacuat și înaintarea Armatei Populare Coreene continuă.

Cât de catastrofală chiar pe plan militar s'a dovedit agresiunea americană se poate constata din faptul că în numai câteva zile au trebuit să fie schimbați 4 generali care comandau trupele imperialiștilor în Coreea.

Cu toate acestea, dorința cea mai fierbinte a poporului coreean este de a obține o pace dreaptă și trainică.

Și în această dorință el este sprijinit de uriașul front al păcii și socialismului.

Răspunsul tovarășului Stalin demască puternic țelurile agresive ale imperialiștilor americani și arată încăodată dorința fierbinte de pace a popoarelor Uniunii Sovietice, a întregului front al păcii și socialismului.

Maistrul uzinei „Calibr" din Moscova Cdaviea Ioiseva, semnează Apelul dela Stockholm

Vom ști să apărăm pacea

Campania de strângere a semnăturilor pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii se desfășoară în întreaga Uniune Sovietică în atmosfera unui uriaș elan creator. Zeci de milioane de cetățeni sovietici și-au dat votul pentru pace, transformând această campanie într'o măreață manifestație care demonstrează unitatea morală și politică a poporului sovietic, devotamentul său față de Guvernul său, față de Partidul Comunist (bolșevic) și față de marele Stalin.

Reproducem un articol publicat în „Ucitelscaia Gazeta", scris de un director de școală după semnarea Apelului dela Stockholm.

In fiecare dimineață, când vin la școală, mă gândesc la felul cum trebue să muncesc pentru a instrui și a educa mai bine copiii. Impreună cu milioane de oameni sovietici, eu simt acea mare fericire pe care o naște în om sentimentul că își duce munca sa iubită.

Dar seara, când citesc în ziare despre soldații americani care invadează pământul Coreei, despre „fortărețele sburătoare" de peste ocean, care își aruncă bombele pe pașnicele sate coreene, neliniștea îmi cuprinde sufletul. Nu frica pentru mica mea bunăstare personală provoacă acest sentiment. O asemenea stare de spirit este străină oamenilor sovietici, iar în ceeace mă privește personal am văzut și trăit prea multe pentru a mă teme de ceva. Dar tocmai pentrucă am văzut și am trăit multe în anii războiului trecut, mă cuprinde neliniștea. „Nu cumva, — mă întreb eu, — acestor nebuni, care au făcut din cea mai mare nenorocire — războiul — un mijloc de imbogățire, nu cumva nu le este destul ceeace s'a întâmplat atunci?"

Imi aduc aminte din nou de imaginile trecutului apropiat. Imagini groaznice, de neuitat. Simt din nou fumul amar al grămezilor de cenușă rămase pe urmele satelor arse de hitleriști în regiunea Polesc, văd din nou cadavrul carbonizat al unui bătrân, pe care l-am găsit într'o pădure de lângă Briansc. Prinzând pe bătrânul colhoznic bănuit că are legături cu noi, cu partizanii, hitleriștii l-au stropit cu petrol și l-au ars de viu. Mi se înfățișează iar înaintea ochilor tabloul groaznic pe care l-am văzut atunci: cadavrul unei femei tinere pe iarba fragedă și copilul de doi ani care încerca cu mânuțele lui slabe să ridice capul mamei sale. Nu voi uita niciodată cum am luat cu noi pe acest copil, cum îl legănam în drumurile noastre de noapte, cum, mergând la luptă, lăsam pe unul din noi lângă copil și cum, mai târziu, chemând un avion, toată familia noastră de partizani și-a luat rămas bun dela copil, trimițându-l pe teritoriul neocupat.

Unde o fi acum fiul partizanilor? Tine el minte oare focurile de tabără ale detașamentului nostru? Dacă nu le ține minte, noi nu ne supărăm pe el; fiecare dintre noi i-a dorit din tot sufletul să uite pentru totdeauna ceeace a trebuit să sufere, i-a dorit să trăiască fericit în pace, bucurându-se de soare, de viață, de marea fericire de a trăi în țara noastră.

Noi, oamenii sovietici, suntem oameni profund pașnici. Nouă nu ne trebue câmpii străine, păduri străine, fabrici străine. Am fost în țările de democrație populară și am văzut acolo flori care se aplecau peste mormintele luptătorilor noștri căzuți. Măreț a fost drumul de luptă al ostașilor noștri, iar victoria nu a fost plătită ușor. Am văzut tăcerea adâncă și emoționantă cu care se opresc oamenii în fața acestor morminte sacre ale luptătorilor veniți ca eliberatori și prieteni pentru a sdrobi jugul fascist și a da oamenilor pacea. Pace — iată la ce gândeam și visam noi în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Cucerirea păcii pentru noi și pentru toată omenirea — iată sarcina care ne însuflețea. Intre exploziile trenurilor dușmane și între lupte, eu visam cum mă voi întoarce în școală la munca mea iubită. Prietenul meu de luptă, partizanul Martânov, colhoznic din regiunea Cursc, se gândea la întoarcerea în colhozul său, la renașterea acestuia din cenușă și la viața bogată și fericită care va începe din nou în acest colhoz. „Știi — îmi spunea el mie — când mă gândesc la asta, mi se pare că sunt mai puternic". Martânov nu s'a întors. A pierit într'una din lupte.

Noi am cucerit pacea. Dar am cucerit-o nu pentru a o da afaceriștilor din Wall-Street, care amenință cu bomba atomică. Aceste amenințări seamănă cu „războiul nervilor" dus de fasciști. Este cunoscut de toată lumea felul cum s'a terminat acest „război". Noi avem nervi tari, iar puterea noastră este încercată.

Conducătorul și învățătorul nostru spunea în anii Marelui Război: „Sarcina constă nu numai în aceea de a câștiga războiul, ci și în aceea de a face imposibilă apariția unei noi agresiuni și unui nou război, dacă nu pentru totdeauna, cel puțin în decursul unei perioade îndelungate de timp".

In aceste cuvinte, tovarășul Stalin a exprimat gândurile tuturor oamenilor sovietici.

Am semnat Apelul dela Stockholm cu mâna care corectează caietele școlarilor. Semnând, m'am gândit la cei pe care îi învăț, la viitorul lor. Și mi-am spus: noi vom ști să apărăm pacea. La noi, oamenii sovietici, cuvântul nu se deosebește niciodată de fapte. Noi suntem milioane de oameni. Eu trăesc în Kiev, dar știu că am prieteni la Budapesta și la Calcutta, la New-York și la Barcelona, la Paris și la Coventry. La luptă pentru pace! — acest apel are un răsunet fierbinte în inimile tuturor oamenilor simpli de pe globul pământesc. Și de aceea suntem invincibili. Vom ști să apărăm pacea!

V. Iarenciuc

Erou al Uniunii Sovietice, director al școlii Nr. 39 din Kiev, fost comandant al detașamentului de partizani „Carmeliuc"

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

PENTRU O RECOLTA IMBELȘUGATA

In campania secerișului, Comitetele Provizorii sprijinite de organizațiile de Partid, au dus o activitate susținută, reușind să antreneze în munca de lămurire și învățătorimea satelor. Cu colaborarea acestora s'au ținut conferințe sub auspiciile căminelor culturale, s'a dus lămurire din casă în casă și din om în om, s'au organizat grădinițe sezoniere, unde copiii țăranilor muncitori primesc hrană și îngrijire pe tot timpul zilei, dând părinților posibilitatea să muncească mai cu spor. Putem da ca exemplu grădinița Gospodăriei Agricole de Stat Brâncoveni-Romanați, ca și aceea a Gospodăriei Agricole Colective Livedea-Ilfov.

Sub îndrumarea organizațiilor de Partid, învățătorii din Popânzănești, Romani, Cezieni, Osica de Jos, Preajba din județul Romanați, s'au încadrat în muncile cerute de campania de recoltare, treeriș și colectare a cerealelor, fie ca responsabili de sectoare, fie ca ajutoare pe lângă responsabilii de batoze sau ajutând la facerea borderourilor de colectarea cerealelor în stațiile de primire a cotelor către Stat.

Un frumos exemplu il dau învățătorii din județele Bihor și Mureș care, prin lozinci, articole scrise în gazetele de stradă și de arie, prin lămuriri dela om la om, au îndemnat țărănimea muncitoare să facă cât mai neîntârziat desmiriștirile. Astfel județul Bihor a devenit fruntaș în această acțiune, având un procent de 55,6 la sută desmiriștiri.

Invățătorimea are datoria ca, în colaborare cu tehnicienii de pe lângă Comitetele Provizorii de plasă și comună, să-și dea toată osteneala de a arăta țărănimii muncitoare că, întrebuințând metodele științei agrotehnice sovietice, va avea un spor de recoltă menită să îmbunătățească nivelul de trai al celor ce muncesc.

ANSAMBLUL ARTISTIC AL SECȚIEI SINDICATULUI SALARIAȚILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT — SOLCA, JUDEȚUL SUCEAVA, IN MIJLOCUL TĂRĂNIMII MUNCITOARE

Incadrându-se pe drumul desvoltării culturale a Patriei noastre, secția sindicală a salariaților din învățământ din plasa Solca jud. Suceava a pornit o rodnică activitate în rândul maselor muncitoare. In cursul lunei Iunie, echipele de cor și dansuri au prezentat trei festivaluri artistice cu un bogat repertoriu în comunele: Solca, Cacica și Arbora.

Caracterul mobilizator al corurilor precum și conferința cu tema „Lupta pentru pace" au avut un puternic efect asupra publicului spectator.

Este de relevat faptul că, prin natura muncii lor, membrii acestor echipe artistice se află la distanțe de 5—10 km. de cele trei centre de repetiții, ceeace a creat mari greutăți în pregătirea programului. Totuși sindicaliștii din plasa Solca au învins aceste greutăți, dând dovadă de perseverență, de dragoste de muncă, folosind rațional timpul liber în afara orelor de program și nepreocupeținid niciun efort pentru realizarea mărețului scop, culturalizarea masselor.

VIZITA ȘCOLII DE CADRE SINDICALE DIN TÂRNĂVENI LA FABRICA DE STICLĂ DIN BOZIAȘ

In ziua de 8 Iulie cursiștii Școlii de Cadre Sindicale a Sindicatului Salariaților din Invățământ jud. Tr. Mică au organizat o vizită la Fabrica de sticlă și geamuri din Boziaș — Tr. Mică.

Tov. inginer Nestor i-a condus prin secțiile fabricii, arătându-le toate fazele procesului de producție, dela prelucrarea materiilor prime până la ambalarea produselor.

Vizita a prilejuit cursiștilor cunoașterea muncii din întreprinderi și a eforturilor depuse de muncitori în fabrici pentru realizarea și depășirea Planului de Stat, chezășia victoriei în lupta pentru pace.

Benea Lazăr

Noul local de școală construit în comuna Valea Mare din jud. Gorj

IN COM. POIANA HUMEI SE RIDICĂ UN LOCAL DE ȘCOALĂ

Cu ajutorul și sprijinul organizației de Partid, cadrele didactice din comuna Poiana Humei au format echipe de muncă voluntară conduse de învățătorii Bârzu Constantin și Mostac Elisabeta și cu mijloace locale au pornit cu elan la ridicarea localului de școală.

Locuitorii satului Poiana Humei au răspuns cu entuziasm la chemarea Partidului, hotărîți să-și ridice o școală pentru copiii lor, conștienți că în felul acesta vor înlătura ignoranța și neștiința de carte, tristă moștenire a trecutului.

G. Bogzei

ELEVII DIN CIUMEGHIU IN EXCURSIE LA BĂIȚA

Din inițiativa Partidului, învățătorii și elevii dela școala elementară din Ciumeghiu jud. Bihor au organizat o excursie la Băița.

In timpul celor patru zile petrecute în munți elevii au vizitat peștera dela Fânate, uzina de bismut dela Băița, izvorul Crișului Negru, Poarta Bihorului precum și carierele de marmură din apropierea acestor regiuni.

Comitetele Provizorii, directorii și învățătorii din comuna Stein și Băița, au ajutat la găzduirea copiilor. Elevii au adunat un bogat material didactic, plante și tot felul de roci, care vor fi depuse la muzeul școlii.

Diaconu E. Eugen

Contribuția sindicatelor din învățământ în lupta pentru pace

Oamenii muncii din lumea întreagă zădărnicesc planurile agresive ale imperialiștilor anglo-americani. In acest uriaș front internațional se încadrează și oamenii muncii din Republica noastră Populară.

Invățătorii și profesorii, personalul administrativ și tehnic, elevii și studenții, alături de toți oamenii cinstiți din țara noastră își desfășoară întreaga lor activitate în spiritul luptei pentru construirea socialismului în Republica noastră Populară, în spiritul luptei pentru pace.

„In această mișcare — a spus tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej în ziua de 8 Decembrie 1949 în fața activului de Partid — institutiile de cultură și învățământ trebue să pună la baza muncii lor participarea cea mai activă la lupta pentru pace". Conștienți de acest fapt, salariații din învățământ au semnat cu însuflețire și hotărîre Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice și pentru declararea drept criminal de război a acelui guvern care va folosi primul arma atomică.

Alegerea comitetelor de luptă pentru pace în toate școlile este dovada elanului cu care membrii sindicatelor noastre se alătură clasei muncitoare în lupta pentru pace. Angajamentele luate de învățători, profesori și toți cei ce muncesc în școală exprimă dorința lor de a contribui cu toate forțele la sprijinirea lagărului păcii și, în acelaș timp, ura neîmpăcată împotriva celor care vor să distrugă viața tot mai fericită a copiilor noștri.

Datorită grijii Partidului, datorită directivelor și sprijinului dat de Ministerul Invățământului Public, precum și de Uniunea Sindicatelor din Invățământ, conducerea școlilor și membrii sindicatelor noastre și-au dat seama că, în munca instructiv-educativă, în lupta pentru pace și pentru construirea socialismului, un loc important îl ocupă grija continuă pentru îmbunătățirea metodelor de muncă atât în școală cât și în afară de școală.

In acest scop, s'a dus o intensă activitate în consiliile pedagogice și în cercurile pedagogice în cadrul cărora salariații noștri au cunoscut și studiat metodele sovietice și au făcut schimb de experiență. S'au evidențiat în această privință județele Bacău, Neamț, Dolj și altele.

Lecțiile fiind legate de viață, au provocat un viu interes din partea elevilor, care au învățat cu dragoste în tot cursul anului, dând dovadă, cu prilejul examenelor, de o bună pregătire. Se poate da ca exemplu de nivel ridicat la învățătură elevii Centrului Școlar Nr. 2 din București, dela Institut. ped. din Timișoara, liceul de băeți din C. Lung Muscel etc.

Orele de activitate educativă au fost pentru cadrele didactice un important mijloc de mobilizare a elevilor în lupta pentru apărarea păcii. O activitate rodnică pe această linie s'a dus în Școala elementară Nr. 2 și 5 din Dorohoi, Liceul de băeți Suceava, Liceul de fete Constanța și altele. Invățătorii și profesorii au căutat ca, în cadrul lecțiilor, să dea elevilor cunoștințe care să le formeze o concepție materialistă asupra lumii și să-i facă să devină luptători dârzi și conștienți ai lagărului păcii. Au fost folosite ca prilejuri de entuziaste manifestări pentru pace toate sărbătorile și aniversările din cursul anului.

Iolanda Teodosiu

(Continuare în pag. 3)

Intelectualitatea sovietică, participant activ la construcția comunistă

Ieșită din rândurile poporului și legată strâns de popor, intelectualitatea sovietică își slujește fără preget poporul. Împreună cu muncitorii și țăranii, intelectualii din U.R.S.S. participă activ la toată viața politică, culturală și economică a țării.

Intelectualitatea sovietică socotește ca străin și dușmănos anarho-individualismul intelectualității burgheze din statele capitaliste. În aceste state, realizările științifice și tehnice sunt exploatate de capitaliști, care le folosesc în scopul măririi câștigurilor lor. În Uniunea Sovietică, unde s'a clădit societatea socialistă și unde toate uneltele și mijloacele de producție aparțin poporului, descoperirile științifice și realizările tehnice interesează toată societatea, căci aceste descoperiri sunt puse în folosul întregului popor. Lucrul acesta face să crească simțitor rolul intelectualității sovietice.

Intelectualii sovietici au moștenit și au îmbogățit vasta cultură a poporului rus, care și-a cucerit de mult prioritatea în multe domenii ale științei.

Desvoltând știința, tehnica și arta, intelectualii sovietici întăresc puterea Statului Sovietic. Ei sunt un sprijin puternic al Partidului Comunist (bolșevic)) al U.R.S.S. în marea lui muncă de educare a poporului sovietic în spiritul devotamentului fără preget pentru Patrie, în spiritul comunismului.

Punându-și toate puterile și cunoștințele în slujba Patriei socialiste, intelectualii sovietici aduc o uriașă contribuție în munca de construire a comunismului.

O mărturie vie a activității rodnice a intelectualității sovietice, care îmbogățește toate ramurile științei și tehnicei cu noi și noi realizări este acordarea anuală a premiului „Stalin" de către Guvernul Sovietic pentru cele mai bune lucrări în domeniul științei, tehnicei, artei și literaturii.

Specificul intelectualității sovietice constă în strânsa ei legătură cu practica, cu producția. Lucrul acesta este demonstrat de faptul că premiul „Stalin" a fost acordat, în primul rând, oamenilor de știință, conducătorilor industriei și muncitorilor fruntași, pentru organizarea unor noi procese de producție și pentru introducerea în producție a unor noi metode, prin care se obține o productivitate mai înaltă a muncii. Lucrul acesta este demonstrat de realizările științei înaintate a agrobiologiei miciuriniste, strâns legată de agricultură și ajutând țăranimii colhoznice în opera de cucerire a naturii și în realizarea unor recolte bogate.

Intelectualii sovietici n'au creat lucrări de o excepțională valoare numai în domeniul științei și tehnicei, ci și în literatură și artă. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic depun toate sforțările pentru a face din toți muncitorii și țăranii oameni culți și instruiți. Pe acest drum s'au obținut, până acum, succese uriașe. Oamenii sovietici apreciază foarte mult operele literare și artistice. Lucrul acesta face ca intelectualitatea sovietică să aibă sarcini deosebit de mari în acest domeniu.

Operele literare și artistice care au fost distinse cu premiul „Stalin" au o excepțională valoare artistică și o deosebită adâncime în conținut.

Laureații premiului „Stalin" sunt reprezentanți de frunte ai intelectualității sovietice. Pe urmele lor pășește armata uriașă a muncitorilor din toate domeniile muncii intelectuale.

Puternic sprijiniți de Partidul Comunist și de întregul popor, oamenii de știință sovietici îndeplinesc cu succes sarcina care le-a fost dată de I. V. Stalin: „Nu numai să ajungem din urmă, ci să și întrecem, într'un viitor apropiat, realizările științei din afara țării noastre".

Inginerii și tehnicienii sovietici luptă împreună cu muncitorii pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal postbelic în domeniul industriei. Ei participă activ la întrecerile socialiste, perfecționând tehnologia producției și fiind organizatori direcți ai muncii stahanoviștilor și inovatorilor în producție, pentru elaborarea și introducerea noilor metode, pentru obținerea unei înalte productivități a muncii.

Agronomii sovietici și ceilalți specialiști din agricultură, împreună cu țărănimea colhoznică, luptă pentru a realiza o exploatare științifică a pământului și o înaltă productivitate a creșterii vitelor, pentru crearea unei abundențe de produse și materii prime necesare industriei.

Medicii, profesorii, inginerii, scriitorii, ca și toți ceilalți intelectuali sovietici muncesc fără preget pentru poporul lor.

Marile realizări ale poporului sovietic în toate domeniile culturii socialiste sunt deosebit de grăitoare, în comparație cu decăderea și descompunerea culturii burgheze a țărilor capitaliste.

S. Maiorov

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Mii de noi școli construite în Bielorusia Sovietică

Convorbire cu Platon Saevici, ministrul învățământului public din Bielorusia Sovietică

În Bielorusia, ca și în toată Uniunea Sovietică, s'a introdus, începând din anul 1949, învățământul general obligatoriu de 7 ani. Republica Bielorusă s'a pregătit în modul cel mai minuțios în vederea aplicării acestei legi.

În anii de după război s'au restaurat toate așezămintele de învățământ care existau în Bielorusia înainte de război. Aproape 12.000 de școli au reînceput să funcționeze în orașele și satele Bielorusiei, fără a socoti institutele de învățământ superior, școlile tehnice și cele de învățământ special. Numai în decursul acestei veri s'au construit sute de școli noi la Minsk, Gomel, Vitebsk și Grodno. La Minsk, de pildă, s'au construit, în acest an, patru școli noi și anume: o școală în centrul orașului, două școli în cartierele muncitorești Grușeva și Senjan și o școală în apropierea uzinei de tractoare. S'au construit, deasemeni, multe clădiri de școli și în numeroase alte orașe și sate ale republicii.

Astfel, în regiunea Gomel s'au constituit 135 școli noi, în regiunea Baranovici 106 școli și în regiunea Minsk 100 de școli.

Acum câtva timp am avut prilejul să vizitez noua școală de 7 ani din satul Crupeț, regiunea Gomel. Clădirea acestei școli nu se deosebește întru nimic de aceea a unui așezământ de învățământ urban. Are două etaje, este acoperită cu tablă, are clase spațioase și luminoase, câteva laboratoare bine amenajate, o cameră pentru profesori, o sală de gimnastică și câteva camere pentru cercurile de elevi.

Măsurile Guvernului Sovietic, care urmăresc întotdeauna binele poporului, sunt puternic susținute de milioane de oameni ai muncii. Astfel, noua lege privitoare la introducerea învățământului general obligatoriu de 7 ani a fost întâmpinată cu mare căldură. Colhoznicii din Bielorusia au hotărît să dea un ajutor activ Statului în vederea construirii noilor școli. Colhoznicii care și-au luat angajamentul de a construi cu propriile lor forțe sute de noi clădiri pentru școli și-au îndeplinit în mod onorabil acest angajament.

Colhoznicii n'au participat numai la construirea noilor clădiri, ci, în marea lor grijă pentru educarea noilor generații, au întocmit și mobilierul necesar școlilor nou construite: bănci, table, mese, etc. Școlile au fost de asemeni ajutate și de numeroase colective ale întreprinderilor industriale. Patronând școlile rurale, aceste colective le-au furnizat utilaj și materiale, trimițând totodată maiștrii lor la șantierele de construire a noilor școli.

Astfel, cu ajutorul oamenilor muncii, s'au construit în acest an, în Bielorusia aproape 1000 de școli.

S'au luat toate măsurile în vederea pregătirii unor cadre pedagogice de înaltă calificare din sânul populației băștinașe. Numai în regiunile apusene ale republicii au fost deschise cinci școli de învățători, un institut pedagogic și zeci de așezăminte speciale de învățământ mediu, inclusiv 11 școli pedagogice. Peste 15.00 de elevi și studenți urmează cursurile acestor școli și institute.

Înconjurați de dragostea Partidului, a Guvernului Sovietic și a întregului popor, care manifestă o adevărată grijă părintească pentru cadrele didactice, învățătorii și profesorii din Bielorusia Sovietică își consacră toate forțele, cunoștințele și experiența lor nobilei opere de educare în spirit comunist a tinerei generații din Țara Socialismului.

Organizarea excursiilor geologice

Excursiile geologice făcute la începutul anului școlar, toamna, când elevii au prea puține cunoștințe de geologie, au un caracter mai mult ilustrativ. Profesorul arată elevilor diferite piese geologice, vorbindu-le în acelaș timp despre ele. Chiar și în acest gen de excursii, însă, nu se admite ca activitatea elevilor să se rezume la o observare pasivă. Este absolut indispensabil ca, pe lângă explicațiile profesorului și examinarea diferitelor piese geologice, făcută sub îndrumarea lui, să li se dea elevilor diferite sarcini, să fie obligați să îndeplinească fiecare câte o muncă. În excursiile de toamnă trebue să li se ceară elevilor să adune minerale, roci și petrificațiuni, să contribue la desemnarea și măsurarea denudațiilor și a straturilor lor, la măsurarea lărgimii râpelor, etc.

Excursiile pur ilustrative sunt absolut inadmisibile. Aceste excursii obosesc pe elevi, le distrag atenția și provoacă micșorarea interesului după un răstimp relativ scurt dela începerea itinerariului. Dimpotrivă, participarea activă și responsabilitatea pentru îndeplinirea diferitelor sarcini trezesc atenția față de obiectele cercetate și mențin acea vioiciune și dispoziție activă, care-i cuprind pe elevi îndată ce pornesc într'o excursie.

Munca de cercetare elementară are un puternic rol instructiv și educativ. Ea obișnuește pe tinerii geologi să examineze cu atenție toate obiectele ce le ies în cale și nu arareori se găsește astfel un material interesant, caracteristic regiunii. Se cunosc multe cazuri, când expedițiile pentru cunoașterea regiunii au avut drept rezultat descoperirea unui material nou din domeniul geologiei și al bogățiilor minerale. Participanții la excursiile geologice trebue să fie pregătiți în așa fel, încât să știe că în fiecare regiune se pot descoperi multe lucruri noi și interesante.

Excursia dirijată în acest fel îmbogățește orizontul geologic al elevilor, le desvoltă o dexteritate de cercetare personală și trezește în ei dorința de a dobândi un material nou cu privire la regiunea dată.

Pentru a rezolva cu succes problemele ce stau în fața excursiilor geologice, este bine ca toți participanții excursiei să fie întruniți în grupuri mici (5—6 elevi), care, în timpul excursiei, să aibă de îndeplinit o muncă oarecare. În fiecare grup trebue să se numească un brigadier, responsabil pentru munca întregului grup, colectori, responsabili cu adunatul, cu împachetatul și etichetarea mostrelor adunate, și secretari care țin evidența itinerariului, fac desenele și măsurătorile denudațiilor.

Fiecare grup poate să primească dela profesor un sector aparte din regiune spre observare; desigur, excursia poate fi organizată și în așa fel, încât grupurile să lucreze împreună, iar materialul să-l adune separat. Ultima variantă permite fiecărui participant la excursie să capete o imagine mai completă a întregului itinerar și nu numai asupra unor sectoare separate.

Munca de cercetare personală a elevilor, îndrumată și dirijată de profesor, constă în examinarea particularităților de relief. Observațiile elevilor se trec în caietul de însemnări (uneori se desenează sau se fotografiază), precum și în studiul denudațiilor naturale și artificiale. Acestea din urmă se măsoară cu grijă în întregul lor și după diferitele straturi ce le alcătuesc, și apoi se desenează. Straturile apărute în denudație se numerotează de sus în jos. Din fiecare strat se ia o bucată de rocă, căreia i se aplică o etichetă corespunzătoare, și se adună petrificațiunile.

Mostrele adunate se învelesc în hârtie, fiecare separat. Odată cu aceasta, într'un colț al hârtiei de împachetat se pune eticheta cu numărul denudației și al stratului, cu numele aproximativ al rocii sau faunei. Eticheta care întovărășește fiecare mostră luată trebue să aibă cam următorul aspect:

Reg. Moscova, raionul Podolsc. com. Novlenscaia — denudația Nr. 6 (malul stâng r. Pahra), stratul Nr. 2, lut glacial, 15 Iunie 1950, Brigada Nr. 3.

Resturile fragile de faună fosilă se învelesc mai întâi în vată (fiecare fosilă separat), iar apoi în hârtie.

Denudațiile studiate se însemnă pe harta topografică prin semne convenționale sau prin numere.

În timpul excursiei geologice, profesorul trebue să acorde atenție nu numai problemelor de ordin general, ci și acelor roci, petrificațiuni și minerale care se întâlnesc în timpul oricărui itinerariu geologic.

Adeseori elevii au ei înșiși inițiativa în această privință. Ei adună diferite roci, petrificațiuni și minerale, pe care le întâlnesc în calea lor, și se adresează profesorului punându-i întrebări în legătură cu acestea.

Nu trebue să uităm că nici cel mai experimentat geolog nu poate chiar totdeauna să determine pe teren, dintr'odată și complet, orice petrificațiune sau minereu. Deaceea nu trebue să determinăm niciodată un mineral, o rocă sau o petrificație, când nu suntem absolut siguri. Este mai bine ca astfel de mostre să fie luate la școală, pentru a fi studiate ulterior cu ajutorul literaturii și indicatoarelor corespunzătoare.

Fiecare excursie geologică se încheie cu prelucrarea materialului cules.

Dar, pentru ca obiectele și fenomenele variate care au fost observate în timpul excursiei să se întipărească bine în mintea elevilor, este necesar ca, după terminarea itinerariului, pe lângă prelucrarea ulterioară a materialului în școală, să se provoace imediat o discuție, care să rezume toate cele văzute. De obicei, excursiile dau un vast material ilustrativ asupra geologiei dinamice și asupra trecutului istoric al pământului. Elevii trebue să-și închipue, în linii generale, tablourile din trecutul regiunii lor, despre care le vorbesc elocvent diferitele roci și petrificații pe care ei le-au observat. Prezentând în fața lor aceste tablouri, profesorul trebue să schițeze secțiunea generală aproximativă a regiunii date.

După ce li s'a prezentat elevilor o schiță a trecutului istoric, este nevoie să li se atragă atenția și asupra proceselor geologice care se petrec în prezent și condiționează formarea reliefului actual și depunerea sedimentelor. Aci, desigur, este nevoie ca, în primul rând, să se accentueze asupra acțiunii ploilor, a râurilor și a apelor subterane.

În timpul prelucrării ulterioare în clasă, mostrele de minereuri, de roci și faună se așează în cutii, se numerotează și li se aplică etichete mai amănunțite și mai exacte.

Din denudațiile desenate, din măsurătorile efectuate cu ajutorul ruletei și aneroidului și din însemnările elevilor, se alcătuește profilul aproximativ al regiunii cercetate, luată într'o anumită direcție după hartă, sau se dau o serie de secțiuni legate de un nivel anumit, de exemplu de nivelul râului.

După ce s'a stabilit, în urma examinării și a determinării petrificațiilor culese, vârsta rocilor descoperite în timpul excursiei și după ce s'a copiat, cu ajutorul hârtiei cerate, partea din hartă pe unde trecea itinerariul, se poate trasa pe acest fundament topografic, cu creioane colorate, răspândirea diferitelor roci. Această muncă constitue primul pas pentru alcătuirea unei hărți geologice. Tot pe această hartă trebue însemnate și toate numerele denudațiilor cercetate și descrise.

Însfârșit, fiecare grup de elevi întocmește, pe baza materialului său, a desenelor, a însemnărilor și a colecțiilor, o scurtă dare de seamă asupra excursiei la care a luat parte. Această dare de seamă trebue să cuprindă și concluziile generale asupra trecutului geologic al raionului cercetat și asupra structurii lui geologice.

Lucrările acestea, care trebuesc făcute în clasă, în timpul analizării excursiei, sunt absolut indispensabile. Numai printr'o astfel de tratare, excursiile geologice vor fi pe deplin justificate ca metodă de predare. O serie de noțiuni abstracte, obținute în timpul lecțiilor, devin astfel reale și concrete, iar munca individuală transformă cunoștințele căpătate în cursul excursiei în cunoștințe concrete și care se întipăresc pentru mult timp.

În concluzie, este necesar să remarcăm că excursiile geologice au mai mult succes când sunt făcute în grupuri mici de elevi — 20 până la 25 persoane. Profesorul nu trebue să ude cu elevii, plecați dintre zidurile școlii afară din oraș, în natură, sunt adeseori foarte agitați, au o dispoziție bună și sunt plini de dorința de a activa. Această tendință spre mișcare trebue folosită de către profesor pentru îndeplinirea diferitelor sarcini. Vioiciunea care nu-și găsește supapă se exprimă adeseori prin strengării, care pot transforma excursia într'o plimbare pur și simplu distractivă sau pot face ca ea să eșueze complet.

Lipsa disciplinei necesare și itinerariul prost alcătuit din punct de vedere organizatoric împiedică desfășurarea justă a excursiei. Profesorul trebue să țină seama că a stăpâni un grup de elevi și a-l dirija în mijlocul naturii este mult mai greu decât în clasă.

Deasemeni, nu este bine ca elevii să se obosească inutil în timpul excursiei. În timpul excursiilor lungi, care necesită 6—8 ore, este bine să se facă o pauză la jumătatea drumului. De obicei, elevii dela oraș, care obosesc repede din cauza aerului proaspăt și a neobișnuinții cu mersul, își pierd vioiciunea și interesul pentru lucru. După ce s'au odihnit și au mâncat, refăcându-și astfel puterile, ei pot parcurge ușor a doua jumătate a itinerariului care, dacă e posibil, trebue să fie mai scurtă decât prima.

Profesorul trebue să țină seama de faptul că numai interesul direct pe care va ști să-l trezească în elevi față de fenomenele și obiectele geologice, numai organizarea amănunțită a excursiei, justa planificare a lucrărilor elevilor, precum și repausul la timp, vor înlătura toate greutățile amintite și vor permite să se folosească pe deplin posibilitățile instructive și educative, care sunt atât de multiple în cursul excursiilor geologice.

Extras din „Excursii geologice" de G. C. Astrova.

COMSOMOLUL ȘI ȘCOALA

Căpătând din partea Partidului sarcina de a educa tineretul în spiritul comunist, Comsomolul își îndreaptă atenția neobosită asupra școlii, deoarece școala cuprinde milioane de copii. Însemnătatea rolului pe care-l are Comsomolul în școală și influența lui asupra acesteia crește din an în an.

Întreaga activitate a organizațiilor comsomoliste este determinată de scopul principal al Uniunii Tineretului Comunsit Leninist, acela de a ajuta școala în opera sa educativă și didactică. Această activitate a organizațiilor comsomoliste și de pionieri este privită ca o parte de nedespărțit a întregului proces de învățământ. La Congresul al XI-lea al Comsomolului, secretara C. C. al U. T. C. L. din U. R. S. S., Erșova, a arătat rolul de avantgardă pe care-l au comsomoliștii în școală. În Moscova, 80 la sută din cei 1.035 absolvenți ai școlii medii din anul trecut, care au căpătat medalii de aur sau argint, sunt comsomoliști. Procentul respectiv al comsomoliștilor în alte regiuni ale țării este: în Armenia de 93 la sută, în Ucraina de 95 la sută, în Uzbechistan de 83 la sută, ș. a. m. d.

Ajutând școala în opera sa de educare și instruire a elevilor, organizațiile comsomoliste școlare întrebuințează multe și variate metode și forme de activitate. Ele creează în școli diferite cercuri de studii științifice, organizează conferințe, discuții, excursii, concursuri ale tinerilor matematicieni, fizicieni sau chimiști, expoziții tehnice care reflectă activitatea creatoare a elevilor în acest domeniu, etc. Comsomoliștilor le mai aparțin și alte inițiative interesante, a căror realizare contribue la aprofundarea cunoștințelor elevilor, și îi ajută totodată să găsească un mod rațional și util de a-și petrece timpul liber. Așa, de pildă, în multe școli ale regiunii Ulianovsc, organizațiile comsomoliste au convocat adunări, cu scopul desbaterii unor teme de felul următor: „Eu sunt cetățean al Uniunii Sovietice", „Aspectul moral al omului sovietic", etc. Toate aceste teme au un raport direct cu programul școlar și tratarea lor la adunările comsomoliste a ușurat elevilor asimilarea materiei de învățat.

Organizațiile comsomoliste școlare desfășoară și o largă activitate de educare politică a elevilor, mai ales a celor din clasele superioare. Sub conducerea profesorilor, ele organizează conferințe în care sunt expuse într'o formă clară și accesibilă diferite chestiuni politice, se îngrijesc de informarea politică a elevilor, le explică politica internă și externă a Statului Sovietic și veghează ca ei să se deprindă cu cetirea regulată a ziarelor. Această activitate contribue mult la completarea și aprofundarea cunoștințelor căpătate în orele de studii.

Partidul Comunist (bolșevic) al U.R.S.S. a încredințat Comsomolului conducerea organizației de pionieri. În Uniunea Sovietică sunt astăzi 13 milioane de pionieri. Comsomolul conduce această mișcare de massă a copiilor, educând pionierii în spiritul patriotismului sovietic și al devotamentului față de Patrie și față de Partidul Comunist. Organizațiile comsomoliste aleg pe conducătorii grupelor și detașamentelor de pionieri și conduc prin ei mișcarea pionierilor.

Organizațiile de pionieri desfășoară în rândurile elevilor o activitate interesantă și cuprinzătoare, subordonând-o misiunii didactice și educative a școlii. Aceste organizații ajută profesorilor să întărească disciplina și să cultive la copii dorința de a învăța mereu, perseverența și spiritul colectivismului. Ele organizează activitatea artistică a copiilor, inițiază excursii și expediții în regiunea natală, întreceri sportive și concursuri de aeromodeliști.

Rolul principal, în ceeace privește educarea și instruirea copiilor, aparține cadrelor didactice, care dau elevilor cunoștințe și le formează concepția de viață, crescându-i în spiritul moralei comuniste. Partidul și Guvernul manifestă o grijă deosebită pentru învățători și profesori. În deciziile sale, C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. a atras în repetate rânduri atenția organizațiilor comsomoliste, mai ales celor școlare, asupra necesității întăririi legăturilor dintre Comsomol și școală. Ca urmare, vedem cum organizațiile comsomoliste regionale, raionale și orășenești ajută organelor de învățământ în desfășurarea activității lor. Ele organizează conferințe și referate cu subiecte politice, științifice sau pedagogice, excursii, vizionări de spectacole teatrale și cinematografice, discuții asupra noilor opere artistice și literare, etc.

Organizațiile comsomoliste de profesori cuprind 25.000 de cadre didactice. Aceste organizații acordă o deosebită atenție îmbunătățirii metodelor de predare, se preocupă de activitatea elevilor comsomoliști, a grupelor și a detașamentelor de pionieri și se îngrijesc în permanență de ridicarea nivelului ideologic și cultural al tinerilor învățători și profesori.

Lucrând mână în mână cu școala, Comsomolul leninist-stalinist ajută Partidul Comunist în acțiunea sa de educare comunistă a tineretului școlar.

P. Coșelev

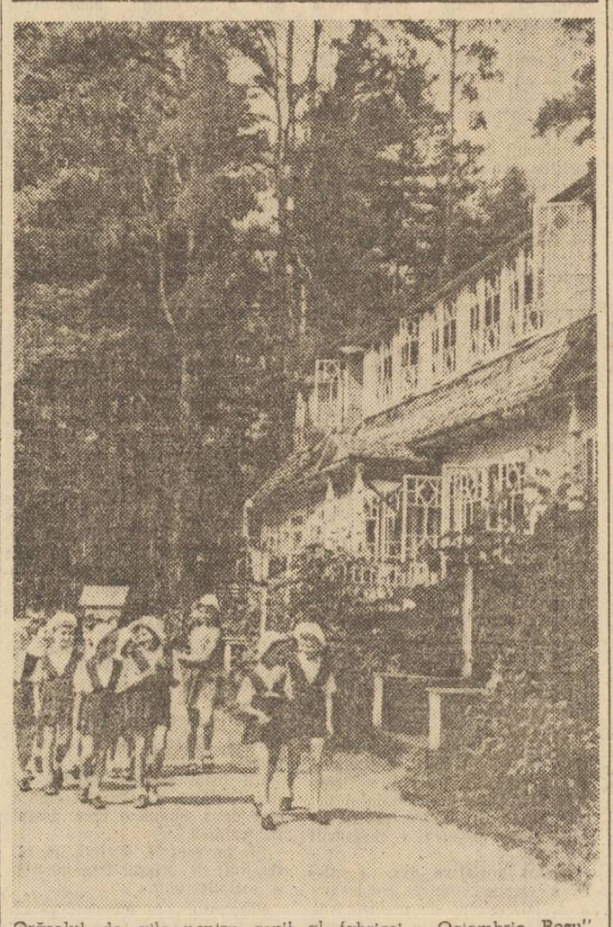

Orășelul de vile pentru copii al fabricei „Octombrie Roșu". Una din clădirile grădiniței de copii cu dormitoare

Foileton

Înflorește o cultură nouă în țările de democrație populară

Țările de democrație populară din centrul și Sud-Estul Europei merg cu succes pe drumul construirii socialismului. Sub influența binefăcătoare a culturii socialiste sovietice, în aceste țări înflorește o cultură nouă. Marea experiență a construcției culturale din Uniunea Sovietică este folosită din ce în ce mai mult în țările eliberate de sub jugul imperialismului.

Burghezia reacționară care a stăpânit aceste țări înainte de eliberarea lor de către Armata Sovietică, împiedica din toate puterile desvoltarea culturii. Ea a lăsat regimurilor de democrație populară o moștenire grea: o economie rămasă în urmă și devastată. Multe milioane de oameni ai muncii erau analfabeți. De exemplu, în Bulgaria din trei oameni, unul era analfabet, iar în România erau peste patru milioane de analfabeți.

Pentru clădirea unei noi culturi socialiste trebuia, în primul rând, lichidată greaua moștenire a reacțiunii burghezo-moșierești — analfabetismul în massă—trebuiau lichidate piedicile în drumul masselor largi populare către cultură, trebuia lărgită simțitor rețeaua de școli elementare, medii și superioare, menite să devină accesibile celor mai largi straturi ale poporului muncitor.

Guvernele de democrație populară au rezolvat cu succes această problemă serioasă. Numai în Bulgaria, după 9 Septembrie 1944, au fost deschise peste 1.000 de școli elementare și 700 de școli de 7 ani; numărul copiilor școlarizați a crescut de 1½ față de anii precedenți: au fost deschise școli pentru naționalitățile conlocuitoare, care înainte erau lipsite de dreptul de a-și da copiii la o școală în limba maternă. În Polonia, numai în anul trecut s'au deschis 400 de școli noi.

În țările de democrație populară s'au obținut realizări importante în lupta pentru lichidarea analfabetismului. În Albania, de pildă, în timpul care a trecut dela eliberarea țării, au învățat să scrie și să citească 130.000 de oameni, dintre care 50.000 de femei. Anul trecut s'au deschis 5.100 de centre noi, la care au fost înscriși 71.400 de analfabeți. În Bulgaria, numai în anul 1948/949 peste 100.000 de oameni au învățat carte. În R.P.R., în anul 1948, au învățat carte circa 500.000 de muncitori și țărani. O intensă muncă de alfabetizare se duce și în Polonia și Ungaria.

Creșterea numărului de școli în țările de democrație populară este însoțită de o serioasă restructurare a întregului sistem de învățământ. S'au introdus noi programe și manuale. Sarcina principală a școlilor este de a educa tineretul în spiritul socialismului. Activitatea instructiv-educativă din școlile țărilor de democrație populară corespunde tot mai mult acestui scop.

Guvernele acestor țări acordă multă atenție problemelor învățământului. Din an în an cresc sumele alocate pentru învățământ. În Cehoslovacia, în anul școlar 1948/949 s'au alocat pentru școli 8 miliarde 668.000 000 coroane, față de 997.000.000 de coroane alocate în 1937. Tot atât de mult au crescut alocațiile pentru învățământ și în celelalte țări de democrație populară.

Cadrele școlilor din țările de democrație populară studiază cu elan bogata experiență a școlii sovietice și o folosesc în munca lor. În însușirea experienței școlii sovietice ei văd calea sigură pentru continua desvoltare a școlilor din țările lor în drum spre socialism.

Guvernele de democrație populară au deschis drum larg oamenilor muncii în instituțiile de învățământ superior. S'au creat numeroase școli medii și superioare speciale, unde se pregătește o intelectualitate nouă, legată de popor. În Polonia funcționează 43 de institute în care învață peste 100.000 de studenți — de două ori mai mulți decât înaintea războiului. S'a schimbat și compoziția studențimii. Majoritatea studenților sunt acum fii de muncitori și de țărani muncitori. Pentru pregătirea acestora s'au deschis facultăți muncitorești. În Cehoslovacia au studiat anul trecut 2.000 de oameni în facultățile muncitorești, pregătindu-se pentru a intra în școli superioare.

În instituțiile de învățământ superior din țările de democrație populară s'a introdus predarea marxism-leninismului și studenții cercetează operele lui Lenin și Stalin, însușindu-și teoria revoluționară a marxism-leninismului.

Manualele și programele sovietice sunt de un mare ajutor pentru pregătirea cadrelor de înaltă calificare, cărora le dă cunoștințe adânci și multilaterale. Anul trecut s'au difuzat numai în Bulgaria peste 100 de titluri de manuale de autori sovietici pentru facultăți și institute.

Eliberându-se de sub jugul fascist, știința se desvoltă cu repeziciune. Academiile de Științe se transformă în adevărate focare de știință. Se stabilesc legături strânse între știință și practică. Un minunat exemplu în această privință îl constitue mișcarea miciuristă care se răspândește în toate țările de democrație populară. Victoria ideilor miciuriniste în știința biologică sovietică a ajutat la demascarea falselor teorii științifice ale lui Weisman, Mendel și Morgan și în țările de democrație populară. În Bulgaria a fost convocată o conferință pentru problemele științei biologice. Participanții și-au exprimat dorința fierbinte de a munci neobosit pentru însușirea științei miciuriniste și pentru introducerea metodelor lui Miciurin în agricultură. În Cehoslovacia, la conferințele miciuriniștilor au luat parte 7.200 de oameni. O intensă propagandă a științei înaintate miciuriniste se duce și în celelalte țări de democrație populară. Îmbogățindu-se cu datele celei mai înaintate științe, oamenii de știință și experimentatorii din agricultura țărilor de democrație populară obțin succese minunate în introducerea unor noi tipuri perfecționate de culturi agricole. În Bulgaria s'au cultivat, prin metodele lui Miciurin și Lâsenco, noi specii de roșii, grâu, ovăz, etc., care se remarcă printr'o înaltă productivitate și o calitate superioară.

Oamenii de știință din celelalte domenii ale științei s'au îndreptat și ei spre problemele actuale ale economiei naționale, contribuind la construirea cât mai rapidă a bazelor socialismului. După exemplul Uniunii Sovietice, în țările de democrație populară se desfășoară o rodnică colaborare între știință și practică.

Literatura și arta au dobândit succese însemnate. Marea majoritate a scriitorilor, poeților și artiștilor au trecut de partea puterii populare, punând talentul lor în slujba intereselor poporului muncitor, încadrându-se activ în lupta pentru construirea noii societăți socialiste. Rezultatul a fost că literatura și arta s'au îmbogățit cu o serie de noi și valoroase opere artistice. Elanul creator al clasei muncitoare și al țărănimii muncitoare se reflectă tot mai mult în literatură și artă. Oamenii de artă din țările de democrație populară folosesc tot mai mult teme din viața și lupta oamenilor muncii.

În Ungaria a fost editată o culegere de versuri scrise de 7 poeți unguri tineri. Autorii acestei culegeri intitulată „Zboară, scânteie" sunt reprezentanții noii intelectualități maghiare ieșite din rândurile muncitorilor și țăranilor. În Polonia s'a ținut un concurs literar închinat transformărilor revoluționare din viața poporului polonez. Concursul a fost o mărturie vie a succeselor literaturii democrate poloneze.

Premierea celor mai bune opere literare, artistice și științifice se folosește pe larg și în celelalte țări de democrație populară. Pentru stimularea muncii oamenilor de știință, literatură și artă, Guvernul Republicii Populare Bulgaria a creat premii speciale „Gheorghi Dimitrov".

O adâncă restructurare se petrece în arta teatrală. Numărul de teatre crește simțitor. Teatrul a devenit accesibil poporului, apropiindu-se de nevoile și preocupările lui. În Bulgaria, de pildă, după 9 Septembrie 1944, au început să funcționeze trei opere de Stat și 12 teatre dramatice de Stat, față de singurul teatru de Stat care exista înainte de eliberarea țării.

Repertoriul teatral s'a schimbat radical. Sub influența binefăcătoare a dramaturgiei clasice ruse și sovietice, se creează opere dramatice și muzicale care cântă lupta poporului pentru libertate și independență. În Bulgaria s'au creat o serie de opere noi, ca de pildă un spectacol de operă despre lupta eroică a poporului bulgar („Moscii") și primul balet național („Lacul prințului").

În repertoriul teatrului din țările de democrație populară piesele ruse clasice și sovietice ocupă un loc important. Astfel, se joacă „Azilul de noapte" de M. Gorki, „Mascarada" de M. Lermontov, „Tânăra gardă" după romanul lui A. Fadeev, „Chestiunea rusă" de C. Simonov „Caracter moscovit" de Sofronov, etc. Pe scenele operelor și teatrelor de balet se reprezintă „Eugen Oneghin", „Dama de pică", „Lacul lebedelor", etc.

În Polonia s'a desfășurat un concurs pentru reprezentarea pieselor ruse clasice și sovietice. Scopul concursului era de a populariza dramaturgia sovietică, de a îmbogăți repertoriul teatrelor poloneze și al cercurilor artistice. La concurs au participat 38 de teatre dramatice, 4 teatre muzicale, 6 teatre de tineret și 6 teatre de păpuși.

În afară de aceasta la concurs au participat aproape 1.000 de colective artistice din întreprinderi și peste 300 de cercuri artistice sătești.

Studierea și reprezentarea pieselor ruse și sovietice, care au o înaltă valoare artistică și un adânc conținut ideologic, ridică nivelul ideologic al teatrului din țările de democrație populară, le apropie de popor și ajută la creșterea creatoare a actorilor.

Filmele sovietice se bucură de un mare succes în țările de democrație populară. Sub influența cinematografiei sovietice se desvoltă arta cinematografică a acestor țări. Spectatorii sovietici cunosc și ei primele filme reușite ale țărilor de democrație populară, ca „Un petec de pământ" și altele.

Editarea cărților pentru popor s'a desvoltat extrem de mult în țările de democrație populară. Cărțile politice, științifice și literare se editează într'un tiraj foarte mare. Operele lui V. I. Lenin și I. V. Stalin și literatura sovietică sunt din ce în ce mai răspândite în aceste țări.

Pentru a-și însuși mai bine marea cultură sovietică oamenii muncii din țările de democrație populară studiază limba rusă. Predarea limbii ruse a fost introdusă în toate școlile din Bulgaria. În Cehoslovacia s'au creat în toată țara cursuri de studierea limbii ruse. Peste 10.000 de cadre didactice și-au exprimat dorința de a ajuta pe membrii sindicatelor, pe femei și pe tineri, în însușirea limbii ruse.

Toate Partidele Comuniste și Muncitorești din țările de democrație populară au deschis școli centrale de Partid și o largă rețea de școli de Partid, cursuri și cercuri de studiere a teoriei marxist-leniniste. În școli și cercuri se studiază „Cursul scurt de istorie a P.C. (b) al U.S.", problemele politicii interne și externe, operele lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. La baza propagandei și studiului marxism-leninismului în țările de democrație populară stă opera tovarășului Stalin „Cursul scurt de istorie a P.C. (b) al U.S.", enciclopedie a cunoștințelor de bază ale marxism-leninismului.

Partidele Comuniste și Muncitorești duc o intensă muncă politică și culturală în rândurile masselor populare. În toate centrele populate se creează colective sau grupe de agitatori. Folosind bogata experiență a muncii de agitație în massă a Uniunii Sovietice, agitatorii organizează convorbiri și conferințe, se editează gazete, se organizează expoziții, etc.

Un mare rol în desfășurarea agitației de massă și a muncii culturale îl au cluburile și sălile de lectură. Aceste focare ale culturii, create de noua orânduire democratică, au devenit adevărate centre de educare a oamenilor muncii.

În activitatea culturală de răspândire a cunoștințelor politice și științifice în rândurile populației, pentru educarea oamenilor muncii în spiritul socialismului, un rol important îl are presa, radio, cinematograful, teatrul, școala, precum și toate organizațiile sociale și de massă. Sub îndrumarea Partidelor Comuniste și Muncitorești ele duc o intensă muncă pentru desrădăcinarea ideologiei burgheze, a șovinismului și cosmopolitismului, pentru educarea masselor în spiritul patriotismului, al democrației și socialismului.

Țările de democrație populară merg înainte pe drumul construirii socialismului. În aceste țări se desfășoară, într'un ritm rapid, industrializarea socialistă a economiei și a început transformarea socialistă a agriculturii. Nivelul de trai al poporului crește necontenit și se crează o cultură nouă, populară.

F. G. Constantinov

Pregătirea cadrelor ajutătoare pentru educația fizică din învățământul superior

În trecut în țara noastră nu se putea vorbi de o cultură fizică în școlile superioare. Studentul se ocupa doar de educația sa intelectuală, învățând adeseori pasagii întregi pe de rost. Desvoltarea lui fizică rămânea la un nivel foarte scăzut. De aici numărul mare al celor bolnavi pulmonar. Nu același lucru se întâmplă în Uniunea Sovietică, unde educația multilaterală cere, pe lângă educația intelectuală și educația morală, și o mare atenție pentru educația fizică. Practicarea gimnasticei, a sportului și a jocurilor sportive are o mare importanță pentru tineretul studios din școlile superioare.

De aceea, paralel cu organizarea cursurilor pentru profesorii de educație fizică ținute la Brașov și cursurile de inițiere în cultura fizică pentru învățătorii din mediul rural, s'a deschis la Cluj un curs de pregătire a cadrelor ajutătoare pentru cultura fizică în învățământul superior. Scopul acestui curs este de a ajuta la pregătirea multilaterală a tinerilor din învățământul superior, care trebue să devină cetățeni curajoși și sănătoși, capabili să îndeplinească marile sarcini ce stau în fața Republicii noastre Populare pe drumul construirii socialismului.

Din inițiativa Partidului, analizându-se situația culturii fizice și a sportului în școlile noastre superioare, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri în colaborare cu Ministerul Învățământului Public, Confederația Generală a Muncii și Uniunea Tineretului Muncitor a hotărît ca munca profesorilor de cultură fizică din universități să fie întărită cu noi cadre. Pentru aceasta au fost aleși cei mai buni studenți ai școlilor superioare din țară, studenți și studente evidențiați în învățătură, capabili să traducă în fapt sarcinile trasate de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la problema stimulării și desvoltării continue a culturii fizice și a sportului din țara noastră.

Cei 180 de studenți și studente care au venit la Cluj din centrele universitare București, Iași, Timișoara, Brașov, Arad și Tg. Mureș, studiind temeinic materiile practice și teoretice ale culturii fizice și ridicându-și necontenit nivelul ideologic și politic, vor putea să dea culturii fizice și sportului desvoltarea necesară în rândurile studenților. Colaboratori neobosiți ai profesorului de educație fizică, studenții care termină cursurile dela Cluj vor trebui să ajute desvoltarea educației fizice în universitățile noastre.

Printr'o îndrumare justă, cultura fizică și sportul în școlile superioare va da rezultate pozitive. Vom avea astfel cadre superioare pregătite temeinic nu numai din punct de vedere intelectual, ci și din punct de vedere fizic și moral, capabile să răspundă oricând la munca de construire a socialismului și la lupta activă pentru pace.

Prof. V. Lupan

Secțiunea de învățământ - Dâmbovița a organizat o echipă pentru experiențele de fizică și chimie la școlile elementare din județ

Sub îndrumarea Partidului și cu sprijinul M.I.P. Secțiunile de Învățământ ale Comitetelor Provizorii desfășoară o activitate din ce în ce mai rodnică. Preocupate de dorința de a îmbunătăți calitatea învățământului, unele Secțiuni caută să rezolve cu mijloace locale diferite probleme mai grele care se ivesc în desfășurarea procesului de învățământ. Nu lipsesc nici inițiativele locale, care, îndrumate de Partid și sprijinite de Comitetele Provizorii, fac ca învățământul nostru realist-științific să se desvolte continuu.

Iată, de pildă, cum din inițiativa locală a Secțiunii de Învățământ a jud. Dâmbovița, s'a rezolvat, în bună măsură, lipsa de material didactic de fizică și chimie a școlilor elementare din județ.

Deși Ministerul Învățământului Public a trimis și continuă să trimită material didactic pentru laboratoarele de fizică și chimie, acesta n'a putut acoperi nevoile nenumăratelor școli elementare nou înființate în județ după reforma învățământului. Lecțiile de fizică și chimie la clasele VI și VII se făceau expozitiv, nu și experimental, din lipsă de material didactic.

Studiind problema, Secțiunea de Învățământ a jud. Dâmbovița a găsit următoarea soluție. Școlile medii din Târgoviște posedă laboratoare de fizică și chimie destul de bine utilate cu aparate și substanțe chimice. Dacă s'ar porni în județ cu o parte din ele și s'ar face experiențe în fața elevilor din școlile elementare? Așa s'a înfiripat ideia unei „echipe științifice". Era în preajma sfârșitului de an școlar. Ideia trebuia transformată repede în practică. Secțiunea de Învățământ a făcut astfel un plan de muncă, a stabilit 16 centre școlare în județ și a convocat pe doi din cei mai buni profesori de fizico-chimice din Târgoviște: Scarlat Popescu, dela Școala Medie Tehnică de Foraj și Producție, și Sorescu Aurel, dela Liceul de băeți „Nicolae Bălcescu". Cei doi profesori și-au însușit cu entuziasm sugestia Secțiunii de Învățământ.

Din inițiativa Partidului, cu sprijinul președintelui și al secretarului Comitetului Provizoriu al județului, s'au pus la dispoziția acestei echipe mijloacele necesare de transport. Cei doi profesori, însoțiți de alți doi colaboratori și de șeful Secțiunii de Învățământ sau de un inspector au pornit în centrele din județ stabilite anterior prin planul de muncă.

Aparatele și substanțele necesare experiențelor sunt ambalate în talaj și hârtie și puse în portbagajul mașinii; aparatele cele mai sensibile sunt ținute în mână de cei din mașină.

Experiențele de fizică și chimie s'au făcut în fața elevilor din clasele a VI-a și a VII-a dela școlile elementare din centrul respectiv și din jurul acestuia. Elevii au fost însoțiți de profesorii de fizică și chimie, precum și de ceilalți învățători și profesori. Pentru experiențe s'a ales fie sala de festivități a școlii, fie

În timpul experiențelor

sala căminului cultural din comună. În unele centre, au participat la experiențe și elevii școlilor medii din județ. De pildă, în centrul dela Pucioasa au luat parte elevii Școlii medii de silvicultură și elevele Școlii profesionale de filatură „Olga Bancic" Zărăfoaia.

După datele Secțiunii de Învățământ a jud. Dâmbovița, au participat la experiențele echipei științifice 2.858 de elevi și 196 de profesori.

S'au efectuat 72 de experiențe de fizică și chimie. Cu îndemânare și pricepere, organizatorii au folosit cele mai potrivite mijloace pentru ca scopul urmărit să fie atins în cele mai bune condiții. De pildă, reactivii (acizii) au fost transportați în cantități mici, dar în flacoane mari, spre a se evita o eventuală vărsare; balanța a fost transportată demontată, astfel ca să ocupe mai puțin loc, etc. Ca izvor de căldură s'a folosit o butelie de aragaz atașată la o lampă Teclu, iar ca izvor de curent electric, un acumulator sau magnetou care fac parte din trusa transportată.

S'au făcut experiențe din toate capitolele fizicii — mecanică și căldură, acustică, optică, electricitate, magnetism — precum și din cele de chimie minerală și organică prevăzute în programa de curs a claselor a VI-a și a VII-a elementară.

Experiențele se execută în ordinea prevăzută în manualele de fizică și chimie pentru clasele a VI-a și a VII-a elementară.

Experiențele nu se fac fără participarea activă a elevilor; înainte de experiență, ei sunt chestionați, spre a se constata dacă recunosc aparatele, dacă pot explica anumite fenomene. În același timp, profesorul cel mai pregătit din fiecare centru scrie la tablă titlul experiențelor de făcut, precum și legile enunțate. Elevii și profesorii participanți la experiențe iau notițe spre a le discuta ulterior, în orele de curs.

Faptul că elevii din clasele a VI-a și a VII-a au lucrat împreună a fost folositor: elevii clasei a VII-a au repetat materia anului precedent, iar cei din clasa a VI-a au avut o vedere de ansamblu asupra viitorului lor program, desvoltându-li-se astfel gustul pentru fizică și chimie.

În urma experiențelor, unii din elevi și-au construit, cu mijloace proprii, mici instrumente: lămpi cu spirt din sticle de cerneală, mașina cu vapori, etc.

Realizările echipei științifice din județul Dâmbovița s'au oglindit în examenul de sfârșit de an al elevilor clasei a VI-a și în examenele de absolvire ale elevilor din clasa a VII-a.

În activitatea echipei au fost însă și lipsuri, datorite atât modului de organizare, cât și condițiilor obiective: prea multe experiențe efectuate deodată, expunerea tuturor instrumentelor și aparatelor deodată în fața elevilor, etc.

O inițiativă bună a Secțiunii de Învățământ, un sprijin potrivit primit din partea Comitetului Provizoriu, o muncă devotată și constructivă a profesorilor de fizico-chimie din Târgoviște, un exemplu de urmat în viitorul an școlar — iată ce reprezintă caravana științifică a județului Dâmbovița.

Teodora Grosu
Inspectoare generală

CARTEA

Ivan Vazov,

scriitor progresist, luptător pentru libertatea și independența Bulgariei

Activitatea literară și politică a lui Ivan Vazov s'a desfășurat în ultimele trei decenii ale secolului al XIX-lea până în preajma marei răscoale din Septembrie 1923. Frământările sociale și politice ale epocii, problemele acute care se puneau în fața poporului bulgar în acest timp, au ecou în epopeele, nuvelele, romanele, cu un cuvânt în scrierile lui în versuri sau în proză.

În cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea crește din ce în ce mai mult lupta poporului bulgar și a tuturor celorlalte popoare din Balcani, care zăceau sub jugul greu al otomanilor și al împăraților Austro-Ungariei. Ea culminează prin răscoala din Aprilie 1876 și războiul desfășurat cu un an mai târziu în Balcani, când datorită biruințelor armatelor rusești, Turcii sunt forțați, prin pacea dela San Stefano, să acorde libertatea și independența popoarelor român, bulgar, sârb și muntenegrean. Aceste momente istorice sunt prinse în paginile romanului „Sub jug" și într'o serie de poezii („Radetchi", „Voluntarii dela Șipca", „Cocio" etc.) care îmbărbătează poporul la luptă împotriva asupritorilor:

'Nainte! Toi 'nainte! Aleargă, dară!
Să nu te oprești, să nu te 'ntorci deloc!
De ai vreun gând înalt, fugi mai cu foc!
'Nainte! Nu mai căta'napoi! Ci sboară
Cu ochii spre soroc!

Un alt roman al lui Ivan Vazov, „Pământ nou", înmănunchează fapte și momente din perioada de eliberare, de prosperitate dar și de început de descompunere a vârfurilor burgheziei exploatatoare din Bulgaria.

Fresca este completată cu cel de al treilea roman „Țara din Cazalarad". E timpul când decadența și descompunerea burgheziei devin un fenomen evident.

Scriitorul isbutește să prindă, prin măestria condeiului său, specificul societății burgheze bulgare, să creeze o serie de tipuri caracteristice care pun în lumină toată hidoșenia orânduirii burgheze. Vazov face un aspru rechizitoriu birocratismului, carierismului, abuzului, lăcomiei, exploatării feroce a burgheziei bulgare, dar, în același timp, el aduce imnuri de laudă pentru viața și munca omului simplu, în deosebi a țăranului muncitor bulgar.

Ivan Vazov n'a fost un militant socialist. Pentru el nu era încă limpede faptul că sub conducerea clasei muncitoare și a Partidului ei, poporul muncitor va pune capăt regimului de exploatare și-și va crea o viață nouă și fericită. Ivan Vazov își iubea însă fierbinte Patria și poporul din mijlocul căruia s'a ridicat și din ale cărui năzuințe și creații și-a plămădit versul și opera. Dar el nu este numai un cântăreț al dorului de libertate a poporului bulgar. Ivan Vazov este, în același timp, și un participant activ la viața socială și politică. De aceea, în 1876, după înăbușirea răscoalei împotriva Turcilor, îl găsim printre patrioții bulgari (Hristo Botev, Petco Slaveico, Liubin Cervelov), fugiți din cauza prigoanei turcești în România. Cunoștea limba română, citise operele scriitorilor noștri, îndeosebi versurile lui V. Alecsandri și Dimitrie Bolintineanu, a căror influență se simte într'o anumită măsură și în poeziile lui.

Ivan Vazov este unul din cei mai apreciați poeți și scriitori bulgari din prima etapă de luptă pentru libertate a poporului bulgar. El este prețuit ca unul din pionierii care au îmbunătățit limba literară bulgară, ca un mare scriitor realist din a cărui operă se desprinde viața și năzuințele poporului muncitor. El scrie pentru Patrie, pentru popor, pentru libertatea și fericirea poporului.

Versurile lui Ivan Vazov sunt și astăzi actuale pentru spiritul caustic cu care e biciuit filistinismul lorzilor englezi sau ipocrizia Vaticanului (...cruntul idol ce 'n Vatican coboară și e aliat cu Turcii), ferocitatea bancherilor englezi în războiul împotriva burilor. Versurile lui rămân azi tot așa de usturătoare pentru acțiunea engleză din Malaia. Ele sunt actuale prin stigmatizarea orânduirii burgheze ca și prin stigmatizarea oricărei asupriri și tiranii exercitate asupra oamenilor muncii. Flacăra de nestins a libertății care a pălpâit în inima lui.

Versurile lui Ivan Vazov sunt un puternic avertisment pentru toți aceia care încearcă să oprească în loc mersul înainte al omenirii, căci, cum spune poetul:

Tirani! Zadarnic vă truditi voi!
Că-i de nestins ce nu se stinge!
Și flacăra ce-o înăbușiți, greoi,
Ca un vulcan vă va încinge!

Observațiile unui director de școală în legătură cu examenele de absolvire dela clasele a VII-a și a XI-a

Rezultatele obținute la examenul de absolvire dela clasele a VII-a și a XI-a a liceului nostru se datoresc atât muncii profesorilor îndrumați de Partid, cât și bunei colaborări dintre organizația U.T.M. și școală. Procentul notelor peste 7, la clasa a VII-a variază pe obiecte, între 50 la sută și 75 la sută. La matematici, din cele 39 de teze, 15 au fost notate cu 10 și 7 cu 9.

Desfășurarea examenelor a arătat că profesorii și-au pregătit întrebările din vreme, au examinat cu calm, au transmis elevilor încredere în puterile lor, siguranță și entuziasm. Aceasta mai ales la limba română, matematici și fizică.

La limba română, de exemplu, elevii au arătat, că cunosc bine pe Ion Creangă și știu să explice viața și opera lui legată de lupta de clasă din acea vreme. Elevii cunosc de asemeni și pe scriitorii contemporani. Astfel, cunosc poezia lui A. Toma, cunosc viața lui de luptă alături de clasa muncitoare.

La istorie, elevii au dovedit că stăpânesc cunoștințele și își dau seama de importanța luptei clasei muncitoare în desfășurarea istoriei moderne a R.P.R.

La geografie, ei au vorbit despre importanța desvoltării socialiste a industriei și a socializării agriculturii în Patria noastră. La limba rusă elevii citesc curent și traduc cu ușurință.

La matematici, ei au dovedit că știu să folosească just calculul algebric, cunosc însușirile figurilor și știu să aplice formulele algebrice. Adâncirea teoretică a materiei, la matematică, mânuirea cu ușurință a calculului, legarea celor învățate cu practica și aplicarea lor la fizică arată drumul sănătos pe care înaintează școala noastră.

Au fost și unele lipsuri, privind mai cu seamă metodele de examinare, cum s'a întâmplat la istorie, unde întrebările s'au succedat prea repede, uneori prea nervoase, așa că, deși urmăreau să-i ajute pe elevi, ele mai mult îi descumpăneau. La fizică și la geografie, în câteva cazuri, profesorii respectivi n'au așteptat răspunsurile elevilor și au vorbit ei în locul lor.

Examenul de absolvire dela clasa a XI-a a fost tot atât de bogat în învățăminte.

În răspunsurile elevilor s'a oglindit efortul profesorilor de a se ține în pas cu ultimele date ale științei. Astfel, la examenul de limba română dela clasa a XI-a, 5 elevi au putut discuta, cu multă pricepere, despre cele ce ne învață tovarășul Stalin în articolul „Cu privire la marxism în lingvistică".

La fel, la biologie, elevii cunosc mărețele realizări ale biologiei și ale agrotehnicii sovietice, cunosc contribuția adusă științei de către Timiriazev, Miciurin, Lâsenco, etc.

Examenul de promovare a clasei a VII-a și a XI-a ne-a arătat că profesorii, ajutați de Partid, muncind în cadrul școlilor I.C.D., și-au însușit o nouă atitudine față de muncă și au izbutit să o insufle și elevilor. Lichidând unele reziduri de formalism, pe care examenul le-a scos la iveală, școala noastră va face, în anul viitor, importante progrese.

Rezultatele mulțumitoare în pregătirea elevilor, în lărgirea orizontului cunoștințelor lor, se datoresc unor condiții și unor măsuri de care trebue să ținem seama și să le desvoltăm în cursul anului ce vine.

Astfel, ținând seama de îndrumările Ministerului și ale Secțiunii de Învățământ, urmând permanent învățătura Partidului, colectivul didactic al liceului nostru a pornit din vreme la organizarea unui consiliu de direcție compus din director, din diriginți, din învățătorii școlii și un reprezentant U.T.M. și al organizației de Pionieri. Acest consiliu a fost un sprijin prețios în îmbunătățirea muncii și în îndreptarea situației multor elevi rămași în urmă la învățătură. El a dus la o colaborare prețioasă între profesori și conducătorii tineretului în acțiunea de mobilizare pentru toate acțiunile instructiv-educative din liceu. De asemeni, liceul nostru a organizat, din timp, grupele de învățătură, punându-le sub îndrumarea și supravegherea continuă a profesorilor. S'au organizat din vreme cercurile de meditații, care au fost conduse cu mult devotament de către profesorii de specialitate.

La cercurile de elevi s'a dus o bogată activitate, prelucrându-se, la cercul literar și artistic, de pildă, o serie de probleme de interes general dar legate de învățământ, ca: „Literatura, armă în lupta pentru pace", „Oglindirea construirii socialismului în literatura noastră, de după 23 August", „Prietenia cu U.R.S.S.". La cercurile de matematici-fizică, la cercul de geografie și la cel al tinerilor naturaliști s'au organizat discuții științifice privitoare la: „Teoria asupra naturii lumii", „Ipotezele cosmogonice actuale", „Arctica și savanții sovietici", „Regiunile naturale ale U.R.S.S.", „Cercetători sovietici în regiunile siberiene", „Pavlov și opera sa", „Evoluția științelor naturale", „Glandele endocrine", etc.

O muncă și o grijă deosebită s'a depus de către Consiliul Pedagogic și de către organizația U.T.M. în stimularea studiului individual și în obișnuirea elevilor cu continuitatea în muncă. Aceasta a dat rezultate pozitive în îmbunătățirea situației școlare a multor elevi rămași în urmă la învățătură.

Școala noastră a organizat în cursul anului olimpiade științifice după modelul celor sovietice, a ținut concursuri literare, unde s'au prezentat numeroși elevi dovedind un interes deosebit pentru astfel de manifestații.

În tot timpul anului, s'a exercitat de către conducerea școlii un control permanent al planurilor de lecții ale profesorilor. La expoziția de sfârșit de an a liceului nostru s'au putut vedea caietele de planuri, temeinic întocmite, ale profesorilor de limba română, matematică, fizică, științe naturale, limba franceză.

Un fapt de mare ajutor în munca noastră a fost participarea profesorilor la cercurile pedagogice pe oraș, organizarea discuțiilor în cadrul Consiliului Pedagogic referitoare la metodica și la operele pedagogice sovietice și legarea lor cu munca concretă din școală. Astfel, profesorii noștri s'au străduit să-și însușească prețioasa experiență a pedagogiei sovietice. Nu putem să nu remarcăm că a fost de mare folos în munca noastră și organizarea „Zilelor de club" pe liceu, după modelul celor sovietice. În aceste „zile de club" s'au tratat probleme variate științifice, sociale, literare. La desbaterea lor au fost invitați atât părinții cât și organele secțiunii de învățământ. Pentru „zilele de club" organizate de liceul nostru, Județeana P.M.R.-Neamț a delegat tovarăși care au tratat probleme în legătură cu educarea tineretului, cu viața și opera tovarășului Stalin, cu viața și opera lui Lenin, cu lupta pentru pace. De asemeni, ziarul „Flacăra" și „Filiala Neamț a Uniunii Scriitorilor din R.P.R." au ajutat la organizarea acestor „zile de club", tratând probleme de literatură (Centenarul lui Eminescu, literatura pentru copii, etc.).

Socotim că o bună parte din succesul nostru se datorește planificării muncii în școală și controlului permanent al acestei planificări. În acest control școala noastră a fost ajutată de grupele sindicale și de Secțiunea de Învățământ.

La baza muncii noastre de un an de zile, muncă verificată prin examene, stau învățăturile și îndrumările Partidului, stă experiența măreață a Uniunii Sovietice în domeniul învățământului, pe care ne-am străduit să le urmăm cât mai bine.

C. Borș
Directorul Lic. de băeți din Piatra-Neamț

EXAMENUL DE STAT

La Facultatea de Pedagogie, candidații în timpul examenului

Experiența câștigată în anul școlar încheiat, un pas înainte spre îmbunătățirea muncii în anul școlar viitor

În tot cursul acestui an școlar, colectivul didactic al școlii noastre, conștient de faptul că pregătirea temeinică a elevilor este o importantă problemă de Stat și o încadrare concretă în frontul luptei pentru pace, s'a străduit mereu să îndeplinească în cât mai bune condiții sarcinile pe care Partidul și Guvernul le-au pus în fața școlii.

Faptul că Partidul s'a preocupat intens de problemele de învățământ, că Ministerul Învățământului Public a veghiat la buna aplicare a legii pentru reforma învățământului, că ne-am bucurat permanent de ajutorul Secțiunii de Învățământ a Comitetului Provizoriu București și că am colaborat activ cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, a făcut să încheem anul școlar cu o serie de rezultate pozitive. În munca pe care am dus-o s'a dovedit că o mare parte dintre metodele aplicate de noi sunt juste. Generalizând experiențele noastre pozitive, vom putea porni din nou la muncă, hotărîți să atingem rezultate din ce în ce mai bune.

În primul rând ne propunem, ca înainte de începerea viitorului an școlar, să alcătuim un colectiv format din învățători și profesori care, întocmai ca și în acest an, să asigure, înscrierea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară din circumscripția noastră printr'o conștiincioasă muncă pe teren.

Experiența ne-a arătat că nu este suficient să înscriem elevi la școală, spre a reuși să avem o bună frecvență. În această privință am avut lipsuri serioase pe semestrul I al anului care s'a încheiat, atât la elementar, cât mai ales la clasele medii. În afara formelor obișnuite de muncă (legătura cu părinții, antrenarea organizației U.T.M. în munca de lămurire), două metode au dat rezultate pozitive, ducând la o simțitoare îmbunătățire a frecvenței pe semestrul II:

a) am organizat un sistem de evidență a absențelor, astfel că am putut ști în orice zi care sunt elevii care absentează în fiecare din cele 26 de clase ale școlii noastre. Tot cu ajutorul acestei evidențe, am putut urmări ce elevi lipsesc mult, sau ce elevi lipsesc sporadic. Cu acești elevi, atât diriginții cât și directorul discutau individual.

b) Deasemeni, am organizat în fiecare clasă, cu ajutorul organizației U. T.M. din școală, o echipă fulger care, după terminarea cursurilor, vizita pe elevii absenți, chiar în ziua absențării. Știindu-se controlați, elevii care absentau au început să-și îmbunătățească simțitor frecvența.

Ridicarea nivelului la învățătură al elevilor a fost una din cele mai importante preocupări ale noastre în acest an școlar. Din cauză că semestrul I s'a încheiat cu rezultate ce nu puteau fi considerate mulțumitoare, atenția colectivului nostru didactic și a organizației U.T.M. din școală s'a concentrat în semestrul II în special asupra acestui sector de muncă.

Considerăm că una din cauzele principale care a făcut ca pe semestrul II situația să se îmbunătățească a fost schimbarea care s'a produs în atitudinea direcției, a cadrelor didactice și a elevilor față de munca lor. În semestrul I, profesorii încă mai socoteau că „cine învață la note bune și cine nu vrea să învețe n'ai ce-i face". După analizarea rezultatelor semestrului I, colectivul didactic și-a dat seama că nu se poate mulțumi numai cu o justă planificare a materiei și cu simpla predare a lecției, chiar dacă predarea ține seama de toate cerințele didactice. Numai în urma susținutei munci de lămurire pe care a inițiat-o și a condus-o organizația de Partid, direcția și profesorii au înțeles că rolul profesorului se prelungește și după ora de curs, că el are datoria de a îndruma studiul individual al elevilor prin orele de consultații și de a organiza munca lor în colectiv, în grupele de învățătură.

Dovada concretă a schimbării atitudinii cadrelor didactice față de muncă, a constituit-o faptul că în consiliile pedagogice au participat activ la discuții profesorii de toate specialitățile vădind un interes deosebit pentru situația elvilor la matematici, fizică și limba rusă, materii la care erau cei mai mulți elevi corigenți pe semestrul I.

Astfel, chiar dela începutul semestrului II s'a produs o cotitură în situația la învățătură a elevilor, cotitură pe care noi o considerăm ca mai importantă realizare din munca școlii noastre în acest an. În cancelaria noastră și în clasele noastre, munca în colectiv a luat din ce în ce mai mult locul individualismului și sectarismului. Profesorii au început să lucreze cu fiecare elev în parte, interesându-se în special de elevii rămași în urmă. S'a muncit intens pentru îmbunătățirea metodelor de predare și pentru găsirea celor mai bune forme de activitate extrașcolară. Așa se explică faptul că am obținut rezultate mai bune decât cele pe care ni le-am propus în planul de muncă întocmit pentru campania de pregătire a examenelor. În loc de cei 15 la sută corigenți și 4 la sută repetenți pe care îi prevedeam noi, situația încheiată la sfârșitul anului școlar arăta 87,3 la sută promovați, 10,9 la sută corigenți și 1,8 la sută repetenți.

Întreg colectivul didactic și-a propus să ducă o muncă susținută și în timpul verii. Astfel, în afară de cursurile pentru elevii corigenți, vor funcționa cursuri conduse de profesori pentru elevii promovați care, însă, au întâmpinat dificultăți la matematici, fizică și limba rusă, fiindcă le lipsesc cunoștințe din clasele anterioare. Vor funcționa cercuri pentru elevii care vor să-și lărgească și să-și adâncească cunoștințele la fizică, matematici, științele naturale. S'au făcut, deasemeni, unele propuneri care privesc îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar. Astfel, vom organiza, chiar dela începutul cursurilor, grupe de învățătură destinate numai elevilor slabi.

La întocmirea orariului vom ține seama ca aceste grupe să funcționeze în orele cele mai favorabile unui bun randament și vom căuta să aplicăm, îmbunătățindu-le, metodele pe care le-am folosit în cel de al doilea semestru al anului care s'a încheiat.

În activitatea educativă vom folosi, deasemeni, unele experiențe câștigate în munca acestui an. Vom forma un colectiv în componența căruia va intra un reprezentant al claselor I—IV, V—VII și VIII—XI, reprezentantul organizației U.T.M. și instructorul de pionieri. Acest colectiv care va fi condus de un responsabil ce va face parte din Consiliul de Direcție, va avea sarcina alcătuirii planului de muncă educativă și aducerea lui la îndeplinire pe etape, după ce acest plan va fi aprobat de Consiliul de Direcție și Consiliul Pedagogic. Vom continua organizarea vizionării filmelor în școală și vom spori numărul vizitelor la muzee, fabrici etc.

În munca cu părinții a dat rezultate deosebit de bune organizarea ședințelor de analiză a muncii la care au participat și părinții elevilor. În aceste ședințe, profesorul diriginte cerea câte unui elev să arate cum muncește, cum și-a organizat timpul, ce metode de studiu individual folosește. Erau invitați să ia cuvântul și părinții care împărtășeau colegilor rezultatele pe care le-au obținut punând în practică sfaturile primite în școală. Una din metodele care a contribuit la menținerea unei strânse legături între organizația U.T.M. și școală și pe care o vom extinde în anul școlar viitor, este aceea a ședințelor pe care le ține direcția școlii cu toți organizatorii utemiști ai claselor, în prezența Comitetului U.T.M. din școală, la fiecare două săptămâni. În aceste ședințe s'au discutat diferite aspecte ale muncii din fiecare clasă, s'au căutat, în comun, soluții și s'au trasat sarcini în legătură cu îmbunătățirea situației la învățătură, frecvență, disciplină, activitate educativă, etc.

Iată câteva din aspectele muncii pe care a dus-o școala noastră. Suntem hotărîți ca, în anul viitor, să muncim cu mai multă îndârjire pentru a îmbunătăți mereu metodele noastre de lucru, căci suntem conștienți de faptul că numai în măsura în care reușim să lichidăm lipsurile pe care le avem, ne încadrăm mai susținut în efortul constructiv al lagărului păcii care, în frunte cu Marea Uniune Sovietică, luptă pentru o viață mai bună, pentru pace, pentru socialism.

O. Safran
Directorul Liceului Nr. 4 băeți București

Să asigurăm îndeplinirea planului de școlarizare pentru anul școlar 1950-1951

(Urmare din pag. 1-a)

vingere în rândurile absolvenților clasei a VII-a pentru înscrierea lor în anul I (clasa VIII-a) la școlile medii. În plus, aici se cere și o serioasă muncă de pregătire a absolvenților școlilor elementare care să se prezinte la examenul de admitere. O bună organizare a orelor de meditație și stabilirea unui program precis pentru aceste ore vor asigura candidați bine pregătiți pentru examenele de admitere în școlile medii. O importanță deosebită trebue dată pregătirii elevilor la matematici, la această știință atât de necesară oricărei desvoltări a tehnicii, a industriei, a agriculturii.

Încă o preocupare strâns legată de asigurarea planului de școlarizare este ajutorul pe care școala este datoare să-l dea, înainte de examene, elevilor corigenți.

Acțiunea pentru îndeplinirea planului de școlarizare trebue începută în mod serios și cu mult înainte de deschiderea cursurilor. Ea trebue să se desfășoare în mod sistematic, cu răbdare și perseverență, așa încât, la începutul anului școlar, să nu fie școală care să nu aibă înscriși și frecvenți toți elevii prevăzuți în planul de școlarizare, pentru fiecare clasă în parte.

Având sprijinul Partidului și al Guvernului pentru asigurarea bazei materiale a școlii, pentru încadrarea școlilor cu cadrele didactice necesare, pentru ridicarea nivelului politic și profesional al cadrelor didactice, să pornim la muncă din vreme ca nici un copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlilor elementare și cât mai mulți elevi să intre în școlile medii. Așa ne vom îndeplini datoria și vom ajuta efectiv lupta clasei muncitoare condusă de Partid, pentru îndeplinirea planului, pentru întărirea frontului păcii.

Contribuția sindicatelor din învățământ la lupta pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

școlar. Cadrele didactice au îndrumat elevii să scrie la gazetele de perete ale claselor articole în care să se oglindească activitatea legată de lupta pentru construirea socialismului, de lupta pentru pace.

În timpul anului și, mai ales, în perioada de încheere, școlile au fost pavoazate cu lozinci care cheamă la lupta pentru pace.

În cadrul aceleași campanii, cadrele didactice au organizat excursii cu prilejul cărora elevii au cunoscut bogățiile țării și au văzut activitatea creatoare a oamenilor muncii. S'au făcut și se fac și acum, în timpul vacanței, vizite la uzine și fabrici. Aceasta contribue la adâncirea dragostei pe care elevii o au pentru muncă și pentru oamenii muncii, aceasta leagă mai strâns pe elevi de clasa muncitoare și întărește dorința lor de a învăța cu mai multă sârguință, pentru a putea deveni și ei la rândul lor constructori activi ai socialismului.

În școală s'a pus un deosebit accent pe colaborarea cu părinții. Cadrele didactice dela Liceul de fete din Arad, Școala tehnică din Deva, Școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Cristur au ajuns la rezultate îmbucurătoare în problema colaborării cu părinții. În orele de convorbiri pe clase, în adunările plenare și în ședințele lunare învățătorii sau profesorii au făcut în afară de comunicări în ceeace privește situația la învățătură a elevilor, expuneri legate de lupta pentru pace.

În scopul ca toți elevii să-și poată însuși cunoștințele cât mai temeinic, în afară de orele obișnuite la clasă, cadrele didactice au activat în cadrul cercurilor de meditații și orelor de consultații și a grupelor de învățătură, dând elevilor posibilitatea de a-și completa și adânci cunoștințele. Acum, în timpul vacanței, cadrele didactice duc o intensă activitate în cadrul cercurilor de învățătură pentru pregătirea elevilor corigenți.

În afară de munca de educare a tineretului, cadrelor didactice le revine și sarcina prevăzută în Planul de Stat, sarcină strâns legată de lupta pentru pace, alfabetizarea celor 700.000 de neștiutori de carte. Și în această privință s'a ajuns la realizări frumoase. Județele: Muscel, Teleorman, C. Lung Moldovenesc, Satu-Mare și Cluj au realizat planul cu 102-150%.

Ducând astfel bătălia păcii în școală și în afară de școală, educând și instruind tineretul în spiritul unui înflăcărat patriotism, al urii împotriva dușmanului, salariații sindicatelor din învățământ vor putea să-și îndeplinească sarcinile Planului de Stat în domeniul școlii, făcând din aceasta o contribuție importantă la întărirea forțelor păcii.

Fiecare serie de tineri bine pregătiți, sutele de mii de analfabeți luminați cu știința de carte, ridicarea nivelului ideologic și politic al maselor muncitoare, sunt tot atâtea lovituri date lagărului imperialist atițători la război.

Salariații din învățământ știu foarte bine că desvoltarea muncii lor are absolută nevoie de pace. Iată de ce ei luptă pentru construirea mai multor școli cu săli spațioase, pentru înființarea a cât mai multe internate, biblioteci și cluburi, pentru înzestrarea lor. Ei depun eforturi sporite pentru a-și îmbunătăți din ce în ce metodele de predare, pentru a pregăti un tineret capabil să construiască socialismul. Muncind astfel, salariații din învățământ contribue din plin la lupta încordată pentru apărarea vieții, pentru minunatele perspective de viitor ale celor ce muncesc, pentru apărarea păcii și construirea socialismului în scumpa noastră Patrie.

Iolanda Teodosiu

Să ne pregătim din vreme pentru noul an școlar

Intr'unul din numerele gazetei noastre ne-am ocupat de sarcinile importante ce revin cadrelor didactice pentru a pregăti din vreme condițiile materiale necesare deschiderii noului an școlar.

In etapa actuală, când datorită sprijinului Partidului și măsurilor luate de către M.I.P. examenele s'au încheiat cu deplin succes, datorită faptului că cadrele noastre didactice au înțeles că bătălia examenelor constitue o problemă de Stat, grija principală a conducerii școlilor, a tuturor salariaților din învățământ trebue să se concentreze acum asupra problemelor de care depinde, în cea mai mare măsură, începerea în condițiuni cât mai bune a noului an școlar și anume: repararea localurilor de școală, terminarea construcțiilor școlare, atât a celor prevăzute în cadrul Planului de Stat cât și a celor ce se construesc cu posibilități locale, amenajarea localurilor destinate internatelor și cantinelor școlare, fără de care nu se pot asigura bazele materiale unei bune desfășurări a procesului de învățământ.

★

In cadrul acțiunii ce se duce în cadrul Planului de Stat pentru construirea unui număr cât mai mare de săli de clasă, Secțiunea de Invățământ de pe lângă Comitetul Provizoriu al județului Gorj, sub îndrumarea Partidului și cu sprijinul Comitetului Provizoriu, dă o deosebită atenție campaniei de construcții școlare, și este preocupată îndeaproape de soluționarea problemei internatelor și cantinelor de pe lângă școlile din satele de munte unde copiii sunt nevoiți să vină la școală dela distanțe mari pentru a putea urma cursurile claselor V—VII elementare, cum este de exemplu cazul școlilor din comunele Dobrița, Peștișani și altele.

Satul Drăgoești-Gorj are școală nouă

Incă din anul 1948, țărănimea muncitoare din satul Drăgoești-Gorj, conștientă de menirea ce o are școala în procesul de instruire și educare a viitoarelor generații de constructori ai socialismului s'a hotărît ca prin muncă voluntară, cu mijloace proprii să ridice o școală în sat, pentru a scuti copiii de a se mai deplasa 2 km. până la școala din Brădiceni.

Țărănimea muncitoare din satul Drăgoești a continuat totuși acțiunea, procurând între timp, prin mijloace proprii 20.000 de cărămizi, nisipul, pietrișul și piatra pentru temelie cerând sprijinul Partidului pentru a rezolva problema terenului.

Elevii școlii din satul Drăgoești au ajutat la construirea noului local de școală

Rând pe rând au fost înfrânte toate piedicile ce au stat în cale datorită acțiunilor unor elemente dușmănoase care căutau să motiveze că nu este necesar să se construiască o școală în satul Drăgoești, atâta vreme cât există o școală în Brădiceni

Partidul apreciind strădania și dorința arzătoare a sătenilor de a construi școala și ținând seamă de faptul că numai cu contribuție locală nu va putea să o termine a prevăzut construirea acestei școli în cadrul Planului de Stat, stabilind și terenul.

In frunte cu învățătorul din sat, s'a ales un comitet de construcție și s'a trecut imediat la începerea lucrărilor.

„Noul an școlar în școală nouă", aceasta a fost lozinca prin care organizația de Partid a antrenat în muncă pe toți sătenii din satul Drăgoești. Ei au răspuns cu elan la această chemare, oferind brațe de muncă, hrana pentru zidari, căruțe pentru căratul materialului, formându-se astfel zilnic, echipe de muncă pe șantierul școlii.

In luna Iunie a.c., în timpul muncilor agricole, comitetul de construcție și-a planificat în așa fel munca, ținând seama de nevoile cerute de campania de recoltare și colectare, încât fără a prejudicia această mare acțiune fiecare gospodărie și-a dat, prin rotație, câte un mmebru din familie pentru a lucra pe șantierul școlii.

Copiii dela școala din Drăgoesti s'au oferit și ei să ajute la descărcarea cărămizilor din care pentru ca munca zidarilor să meargă mai cu spor.

Dar și la învățătură rezultatele au fost bune.

La serbarea de sfârșit de an, ce a avut loc afară, lângă zidurile noii clădiri se putea citi în ochii copiilor și ai părinților bucuria fiecăruia de a fi contribuit la ridicarea școlii din sat.

„Care va fi clasa noastră?"— întreabă un elev care a trecut în clasa a II-a.

„Dar a noastră?" — întreabă un altul din a III-a.

Invățătorul le răspunde: Deopotrivă-s de mari și frumoase. E școala voastră, școala poporului, și ea dovedește grija pe care Partidul o poartă copiilor oamenilor muncii.

In toamnă, copiii din satul Drăgoești vor primi noi cunoștințe, în școală nouă.

Să pregătim temeinic participarea sindicatelor noastre la concursul pe țară al cluburilor, colțurilor roșii, bibliotecilor și cinematografelor sindicale

Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. din 24 Iunie 1950 asupra organizării concursului pe țară al cluburilor, colțurilor roșii, bibliotecilor și cinematografelor sindicale este un puternic sprijin în munca pe care o duc sindicatele noastre pentru ridicarea nivelului cultural al maselor.

Concursul este un mijloc nou de antrenare și intensificare a muncii culturale pe linia trasată de Partid, este încă una din minunatele experiențe sovietice pe care le folosim și care, datorită în primul rând acestui fapt, este chezășia succesului acțiunii ce se întreprinde.

Condițiunile de participare cuprind toate aspectele activității ce se desfășoară în cluburi și la colțurile roșii.

Sindicatele noastre, cunoscând importanța concursului, își dau seama că începe în țara noastră cea mai mare întrecere organizată la noi pe plan cultural. Realizarea obiectivelor concursului va contribui la însănătoșirea muncii culturale sindicale de jos până sus, la întărirea colectivelor, la ridicarea nivelului ideologic și cultural al maselor, la o nouă disciplină a muncii, la o îmbunătățire a metodelor, la o justă repartizare a forțelor de care dispunem.

In urma acestui concurs vom avea un număr sporit de cluburi, colțuri roșii, biblioteci și cinematografe, iar activitatea lor va fi mai intensă și mai rodnică.

Cu prilejul concursului, sindicatele salariaților din învățământ sunt chemate să dea un sprijin real și celorlalte sindicate participante la concurs. Ele vor ingriji să asigure acestora conferențiari, dirijori de cor, instructori pentru echipele artistice, educatori devotați, pricepuți și bine pregătiți.

Uniunea noastră a trecut la pregătirea lui în mod planificat și temeinic. A trimis tuturor sindicatelor salariaților din învățământ Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M. asupra organizării concursului, însoțită de o circulară privind condițiile de participare și sarcinile ce revin sindicatelor.

S'a alcătuit, în acelaș timp, un plan după care să se desfășoare prelucrarea Hotărîrii în cadrul Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, pentru activiștii ce pleacă pe teren cu munca de îndrumare și control.

La ședințele regionale din cursul lunii Iunie, ținute la Iași, Cluj, Timișoara, București, etc., unul dintre punctele principale din ordinea de zi a fost prelucrarea concursului și condițiile de participare.

In urma prelucrării sindicatele noastre, sub îndrumarea Partidului, au trecut efectiv la muncă. De exemplu Sindicatul Studențesc al Universității „C. I. Parhon" din București a transformat colțul roșu dela Facultatea de Filosofie, în club, numai la cinci zile după începerea concursului.

Sindicatul Studențesc „A. I. Cuza" dela Iași se preocupă de reorganizarea colectivelor, de amenajarea unui sediu pentru clubul lor.

Cu prilejul adunărilor generale ce vor avea loc în cursul lunii Iulie sindicatele vor analiza critic și autocritic realizările de până acum privitoare la concurs și vor primi îndrumarea activiștilor noștri. In acelaș timp se va urmări modul în care sindicatele au înțeles importanța acestei sarcini, controlându-se atent însușirea Hotărîrii Comitetului Executiv al C. G. M., și executarea ei.

Cele 23 cluburi, 325 colțuri roșii și 2238 biblioteci sindicale cu care intrăm în concurs prin grija, îndrumarea și controlul Uniunii și prin sprijinul direct nu numai al colectivelor reorganizate ale comisiei culturale, ci și al întregului comitet sindical, vor prinde mai multă viață, activitatea lor devenind pe zi ce trece mai intensă.

Comitetele sindicale vor ajuta comisiile de concurs de pe lângă sindicatele respective, în toată activitatea lor de conducere, în alcătuirea planului și a programelor potrivit condițiunilor de participare la concurs și specificul sindicatelor noastre. Ele vor avea în vedere, la alcătuirea acestor planuri, activitatea de vacanță pentru pregătirea noului an școlar, pentru pregătirea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, culturalizarea maselor, etc.

Comitetele sindicale vor sprijini și material unitățile lor aflate în concurs, chibzuind și gospodărind astfel fondurile încât munca culturală să se poată desvolta în condiții cât mai bune. Ele vor ține la curent Uniunea, raportând lunar modul de desfășurare a concursului, arătând amănunțit cine și cum lucrează, semnalând totodată lipsurile și greutățile ivite.

Se poate spune că pregătirile pentru începerea concursului au decurs în bune condițiuni. Să trecem acum la pregătirea temeinică a participării sindicatelor noastre, mobilizând toate forțele pe care le avem pentru o cât mai bună desfășurare a lui. Lozinca „Niciun club, colț roșu, bibliotecă și cinematograf în afara concursului" să fie întărită și sprijinită puternic prin însufletirea noastră pentru îndeplinirea ei. Să lucrăm temeinic, să lucrăm cu devotament, fiind siguri că din acest concurs noi vom ieși mai bine pregătiți în munca noastră.

Eliza Paveliu

Aspecte din tabăra de odihnă pentru elevi dela Curtea de Argeș

Prin grija Partidului și a Guvernului, sute de mii de tineri își petrec vacanța plăcută în regiunile cele mai pitorești ale Patriei noastre.

La Curtea de Argeș, au venit 400 elevi din 22 județe; 400 de tineri care se vor odihni dar, în acela timp vor învăța să se cunoască, să se prețuiască, să-și completeze cunoștințele asupra naturii Patriei noastre.

Aerul e curat, e liniște. Incăperile sunt primitoare, albe, proaspăt văruite. Camionul taberei aduce primele valize. In urma lui, pâlcuri-pâlcuri de tineri. S'au cunoscut în tren și vin discutând aprins și veseli.

— Din ce județeană, tovarășe?

— Dela Gorj... Din Trei Seaune... Din Muscel...

Elevii sunt vizitați de medic, apoi se duc în dormitoare unde își lasă valizele, se spală și se odihnesc.

După două zile aproape toți elevii programați au sosit. Au fost alcătuite grupele. Unele lipsuri organizatorice sunt înlăturate: înghesuiala la mese, la spălător, la bibliotecă, lipsa de tacâmuri.

La deschiderea festivă se arată rostul taberelor de odihnă, se prelucrează regulamentul și programul zilnic. Vor funcționa două cercuri: unul literar și altul de științe naturale, cu un plan de activitate bogat și interesant; se vor face excursii pentru cunoașterea împrejurimilor; se vor ține referate, se vor scoate în evidență aspectele politice ale concepției reacționare weismaniste, în opoziție cu concepția progresistă, creatoare a lui Miciurin-Lâsenco.

In cercul literar se vor analiza cele mai reprezentative poezii și scrieri din literatura noastră și cea sovietică.

La sfârșitul ședinței de deschidere a taberei, tinerii au arătat, în discuțiile ce au avut loc, interesul lor pentru acest program variat.

S'au constatat însă și unele lipsuri, care pot fi evitate și nu trebue să se mai întâmple la seriile următoare. Unele Secțiuni de Invățământ nu au acordat suficientă atenție trimiterii elevilor în tabără. Astfel, Secțiunea de Invățământ Râmnicu-Vâlcea a trimis elevii abia la patru zile după deschiderea taberei. Secțiunea de Invățământ-Muscel a trimis pe elevi fără fișe medicale. Secțiunile de Invățământ Ialomița, Constanța, Muscel și Bacău n'au făcut instructajul necesar cu elevii asupra rostului taberei, asupra sarcinilor ce revin elevilor și asupra celor ce trebue să aducă ei în tabără, stăruind în buna desfășurare a activității.

Lichidându-se lipsurile, tabăra noastră va corespunde într'adevăr sarcinilor trasate de Partid și Guvern, creând cele mai bune condiții de odihnă tinerilor pentru ca astfel să-și poată duce mai departe munca în viitorul an școlar.

Florin Anghel
Directorul taberei de odihnă pentru elevi a M.I.P. din Curtea de Argeș

Teroarea titoistă în universitățile iugoslave

Călăii titoiști au instaurat în toate universitățile iugoslave o neagră teroare, menită, în intenția autorilor ei, să demoralizeze studenții care, în număr tot mai mare, se ridică împotriva politicii de trădare și de vindere a intereselor țării de către clica de asasini dela Belgrad.

Nenumărați studenți, credincioși internaționalismului proletar, au de suferit represalii înspăimântătoare din partea clicii conduse de Tito, Djilas, Rankovici et Co. Aproape 4.000 de studenți sunt închiși și torturați în temnițele dela Glavniacea și Adrigalia și în lagărele de concentrare dela Loni, Jaseno, Jasenovat, Zaleba. Incă din Ianuarie 1949, studenții progresiști din Iugoslavia au adresat studențimii din lumea întreagă un apel în care prezintă pe larg felul cum clica titoistă îi terorizează.

Printre cei închiși, se găsesc numeroși foști luptători comuniști, care și-au riscat de nenumărate ori viața în lupta împotriva colropitorului hitlerist. Astfel, sunt întemnițați: Pera Ciobanovici, membru al Partidului Comunist Iugoslav din anul 1941, fost instructor al Comitetului Central al Partidului Comunist Iugoslav; Grubișici Ivan și Bergher Marco, absolvenți ai Facultății Tehnice din Zagreb și fruntași ai tineretului; Dimitrovici Iovița, student la Facultatea de Mine din Zagreb, căpitan invalid de război.

Până la sfârșitul anului 1948, 4.500 de studenți fuseseră eliminați din universități, deoarece nu prezentau suficientă „încredere" pentru slugile dela Belgrad ale imperialiștilor americani. In luna Septembrie a anului 1949, peste 12.000 de studenți iugoslavi au fost eliminați din Universități, o mare parte dintre ei fiind întemnițați. Numărul oficial al studenților democrați arestați numai la Belgrad, până în Octombrie 1949, era de 800. Intre timp, acest număr a crescut simțitor.

Alături de metodele teroriste, ucigașii titoiști mai utilizează și tot felul de diversiuni pentru a-și susține încercările lor disperate de a corupe tineretul studios, de a-l face să părăsească lupta revoluționară și să facă cauză comună cu trădătorii. După ce Uniunea Tineretului Comunist din Iugoslavia — organizația marxist-leninistă a tineretului iugoslav — a fost lichidată, titoiștii au deslănțuit o furioasă campanie de educare a tineretului în spirit șovin, fascist.

La conducerea noii organizații au fost aduse elemente șovine binecunoscute ca M. Neoricici, Dizdarevici, N. Pesici și alții: Ei au alcătuit faimoasele „comisii negre" din universități, menite să urmărească, să aresteze și să persecute în toate felurile elementele antititoiste.

Prin mijlocirea „comisiilor negre", studenții sunt spionați pas cu pas, și tot prin mijlocirea lor tâlharii titoiști încearcă să convingă tineretul studios că actuala politică de deșănțată pregătire la un nou război a dictatorului dela Belgrad este cea care convine cel mai bine studențimii iugoslave.

După cum se știe, mai mult de 50 la sută din bugetul Iugoslaviei se duce pe înarmări, adică pe plata materialelor de război furnizate de trustmen-ii americani lui Tito, în schimbul bogățiilor țării; pe care el le vinde pe prețuri de nimic. Datorită acestui fapt, asociația studențească este, în clipa de față, absolut inexistentă în Iugoslavia. Studenții dorm pe scânduri goale, neavând ce să-și pună sub cap și cu ce să se învelească. Mâncarea la cantine constă, în cea mai mare parte, din „supe" lipsite de orice consistență.

Studenții iugoslavi sunt utilizați de către banda de spioni și trădători a lui Tito în scopuri care nu au nimic de a face cu învățătura. Un număr tot mai mare dintre ei sunt siliți să lucreze, în condiții indescriptibil de grele, în mine, la tăiatul copacilor în păduri etc. Aceste lagăre de muncă forțată au devenit acum faimoase în toată Iugoslavia, fiind supranumite „universitățile lui Tito".

Cu toată neînchipuita teroare pe care a deslănțuit-o împotriva studențimii, Iuda-Tito nu și-a atins scopul. Având înainte exemplul glorios al comsomoliștilor, tot mai mulți și tot mai hotărîți se ridică studenții iugoslavi la luptă împotriva criminalilor care conduc azi Iugoslavia. In Universități se organizează tot mai numeroase grupe ilegale, sunt difuzate ziarele emigranților iugoslavi în Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, sunt răspândite manifeste și lozinci de luptă revoluționară. Pretutindeni, în toate Universitățile și în toate Facultățile din Iugoslavia, acțiunile de luptă antititoistă ale studențimii cresc nă-valnic.

Studenții iugoslavi știu că Patria lor a fost eliberată de sub călcâiul contropitorilor hitleriști de către glorioasa Armată Sovietică. Ei știu că libertatea poporului lor nu poate fi asigurată decât în lagărul democrației și al socialismului, îndrumat de marele Stalin, dascăl al omenirii muncitoare de pretutindeni. Ei știu că țara lor trebue să revină în sânul popoarelor iubitoare de pace, și activează tot mai intens împotriva călăilor lui Tito.

Și aceste acțiuni, alături de lupta tot mai puternică a muncitorimii iugoslave împotriva celor care au vândut țara imperialiștilor va duce la prăbușirea bandei lui Tito.

Serbarea de sfârșit de an la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki" pentru limba și literatura rusă

Săptămâna trecută, Institutul Pedagogic „Maxim Gorki" pentru limba și literatura rusă și-a serbat încheerea anului școlar. La această festivitate au participat tovarășul Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, și tovarășul Galinincenco, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice. Tovarășul B. Zaharescu, rectorul Institutului, a arătat că anul acesta a intervenit o adevărată cotitură în viața școlară a Institutului. Intr'adevăr, datorită grijii permanente a Partidului și Guvernului, care au asigurat condiții prielnice pentru învățătură, datorită eforturilor sporite ale studenților care au început să vadă că și de calitatea pregătirii lor didactice depinde construirea socialismului în țara noastră, și datorită îmbunătățirii continue a metodelor de predare, a colaborării înlăuntrul catedrelor și între catedre, a sprijinului permanent dat studenților la lecții și în afară de lecții, un mare număr de studenți au luat examenele cu 9 și 10. Amintim exemplul studenților din anul II care în proporție de 32 la sută au luat examenele cu 9 și 10. Datorită acestor rezultate îmbucurătoare, Institutul va putea ca, încă din anul II, să predea toate cursurile numai în limba rusă. Succesele din anul acesta vor îndemna pe studenții Institutului la noi și noi succese în cursul anului viitor.

O nouă măsură menită să îmbunătățească traiul studenților noștri

Pentru o cât mai temeinică pregătire a cadrelor de înaltă calificare, necesare economiei Patriei noastre în drum spre socialism, Partidul și Guvernul nostru au o neîntreruptă grijă de asigurarea unor condiții tot mai bune de trai ale studențimii.

Până în prezent, munca privitoare la asigurarea condițiilor materiale ale studenților (cămine, cantine) era centralizată pe localități și legată direct de Minister, separată de instituțiile de învățământ superior și de organele locale de Partid și de Stat. Această formă de organizare a muncii s'a dovedit necorespunzătoare, întrucât studenții erau lipsiți de sprijinul organelor locale și al instituțiilor de învățământ superior în care studiau și care le puteau cunoaște mai bine nevoile.

Pentru a remedia această situație, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române a emis un Decret pe baza căruia problema folosirii mijloacelor materiale, puse la dispoziția studenților, urmează să fie rezolvată prin descentralizarea și legarea ei de munca instituțiilor de învățământ superior.

Decretul Nr. 167 a Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române prevede înființarea unor Servicii sau Secții Social-Administrative în cadrul Facultăților și Institutelor, care se vor ocupa de întreaga problemă a burselor, căminelor și cantinelor studențești. Acestea vor fi repartizate nominal de o comisie condusă de rectorul sau decanul respectiv. In acest fel, rectorii și decanii nu vor mai răspunde numai de învățătura studenților, ci și de condițiile lor de trai, menite tocmai să ușureze această învățătură.

Ca prime sarcini în acest domeniu sunt aprovizionările pentru iarnă și înmagazinarea alimentelor, organizarea de gospodării auxiliare și rezolvarea problemei spațiului locativ pentru amenajarea de noi cămine și cantine în vederea deschiderii noului an școlar.

Comitetele de sprijin, organizate pe baza Decretului și alcătuite din reprezentanți ai Comitetelor Provizorii, ai comitetelor județene U.T.M. și ai consiliilor sindicale județene, vor da tot ajutorul necesar pentru a se asigura studenților condițiuni cât mai bune de trai, dovedind astfel, încă odată, grija neobosită a Partidului și Guvernului față de viitoarele cadre luptătoare pentru pace, pentru socialism.

ORGANIZAREA GRADINIȚELOR SEZONIERE IN JUDEȚUL BOTOȘANI

In județul Botoșani s'au organizat în vara aceasta 13 grădinițe sezoniere, care cuprind 390 copiii. Dintre acestea 6 grădinițe sunt nou înființate. Toate grădinițele au localuri corespunzătoare. Pentru organizarea lor s'au strâns circa 400.000 lei prin serbări școlare, hore țărănești, chermeze. Din aceste fonduri s'au confecționat: 310 paturi pliante, vesela completă pentru toate grădinițele de copii, fețe de masă, 360 șorțulețe uniforme și s'au cumpărat registrele necesare.

90.000 lei s'au trimis la Comitetul Central U.F.D.R. București, pentru a se procura pânză și molton din care se vor confecționa cearceafuri și pleduri.

O. Terineanu
Insp. școlară

POȘTA REDACȚIEI

● N. POPA — Seuca-Veche. Articolul dvs. „Considerațiuni asupra pregătirii și desfășurării examenelor" cuprinde o serie de considerațiuni bune în legătură cu planificarea muncii școlare, repetiția materiei, etc. Articolul nu cuprinde însă o analiză a condițiilor de pregătire pentru examene a elevilor dela școala dvs., cu părțile lor pozitive și negative desprinse din desfășurarea examenului pentru ca de aici să se tragă și concluziile în vederea îmbunătățirii muncii pe viitor.

● *PANTEA LAZAR — Bihor. Fotografiile trimise de dv. au prins momente caracteristice din viața școlii. Nu se pot face însă clișee după ele, fiind prea întunecate.*

● Prof. ANASTASIU ELENA. In legătură cu prelucrarea Codului Muncii, dvs. ați fi putut să ne prezentați aspecte dela această prelucrare, arătându-ne părerile învățătorilor și profesorilor despre Codul Muncii, în legătură cu specificul muncii didactice. Vă rugăm să reveniți scriindu-ne în sensul celor de mai sus.

● S. BARBULESCU, CONDURACHE GHEORGHE. Articolele dvs. „Cum s'a muncit în anul școlar 1949/950 la Liceul „Ioan Slavici" din Panciu-Putna" și „Bilanțul muncii școlare la Iași pe anul 1949/950" sunt dări de seamă cuprinzând o serie de date care nu interesează masele largi de învățători și profesori.

Dvs. ne-ați fi putut prezenta un articol ce concluzii pe marginea unui an școlar privind, în primul rând, procedeele care v'au ajutat la îmbunătățirea muncii didactice. In acest articol, de analiză în spirit critic și autocritic, ați fi putut vorbi și despre părțile negative ale muncii școlare, căutând să arătați mijloacele la care vă gândiți pentru remedierea lipsurilor.

● *C. CONSTANDIȘ — Buzău. Corespondența dvs. în legătură cu serbarea de sfârșit de an a sosit prea târziu față de problemele curente ale gazetei.*

● Inv. SERBU IOAN—Vălani Beiuș-Bihor. Ne bucură faptul că v'a preocupat mult problema organizării vacanței copiilor și că ați încercat să-i dați o deslegare. Cele scrise în articol arată numai măsurile preconizate, nu și rezultatele obținute. Reveniți în momentul în care veți avea material concret asupra acestor rezultate.

● E. V. CIUBOTARU. Articolul „Lupta pentru pace în școli" nu redă nici un fapt concret și e prea sumar. Vă rugăm să ne trimiteți material în legătură cu activitatea comitetului de luptă pentru pace în școala dvs.

● *GH. ALEXANDRU, — Dorohoi, M. PRICOP și R. ANGHEL — Arhivele Statului — Iași. Corespondențele dvs. au fost folosite ca material informativ.*

● *ECAT. RUSET, Z. LAMBRINO, Câmpulung-Mușcel; D. AVARVAREI — Piatra Neamț; C. DEJENARIU —Galați; RADU TEMPEANU — Ilfov, prof. MARIA DINESCU; CLARISA C.— Ploești; BARBU SILVIA — Cernatu; I. REISMAN — Suceava; P. CHICHIFOI — Botoșani; prof. COCEA — București, I. TRANDAFIR — Isnor - Arad. Articolele trimise ne-au sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicate.*

Ne scriu studenții noștri din Uniunea Sovietică

CUM SE PREGATESC ASPIRANȚII IN U. R. S. S.

Când am intrat la tov. Baev, directorul adjunct pentru problemele științifice al Institutului de Telecomunicații din Moscova, nu eram încă lămurit asupra sensului pe care-l are cuvântul aspirantură. La noi în țară nu cunoșteam nimic asemănător.

De atunci au trecut 8 luni; încet, încet, noțiunea mi s'a precizat.

Aspirantura este secțiunea învățământului superior sovietic care pregătește cadre pentru institutele de cercetări științifice și pentru învățământul superior.

In U.R.S.S., economia socialistă planificată pune necontenit problema desvoltării procesului de producție și a măririi numărului de cadre calificate. Aceasta aduce după sine necesitatea lărgirii institutelor de învățământ superior, pe deoparte, și a pregătirii unor numeroase cadre de cercetători științifici, pe de altă parte. Acestor cerințe trebue să le facă față aspirantura.

Aspiranții sunt propuși de catedrele respective dintre absolvenții cei mai buni ai institutului, care s'au făcut remarcați în cercul științific al catedrei respective, și dintre cadrele specializate din producție.

Aspirantura durează 3 ani, în care timp aspirantul susține o serie de examene, iar la sfârșitul lor, dizertația de candidat în științe, asupra unor probleme necercetate din specialitatea respectivă.

Conducătorul științific al aspiranților este șeful catedrei specialității respective. Acesta ajută aspiranților să-și întocmească planul de învățătură pe toată perioada aspiranturei. Profesorul răspunde de munca aspiranților în fața colectivului de conducere al institutului.

Planul cuprinde amănunțit numărul de ore necesare pentru pregătirea examenelor, a muncii practice și a dizertației.

Cursurile generale ale aspiranturei au de scop să creeze cercetători în domeniul științei. De aceea, materialismul dialectic și istoric formează baza acestor studii. Acest studiu înarmează pe viitorul om de știință cu metoda științifică de cercetare și de înțelegere a naturii. Cele două limbi străine, necesare diferitelor studii, și pedagogia, necesară oricărui viitor profesor, formează partea comună tuturor cursurilor de aspirantură. In afara cursurilor generale, cursul de aspirantură cuprinde cursuri legate de specialitatea respectivă. Examenele au de scop să asigure viitorului om de știință, parcurgerea domeniilor generale și speciale ale științei.

Aspirantul activează și în cadrul colectivului de catedră. El conduce lucrul în laborator al grupelor de studenți precum și cercurile științifice de pe lângă catedră și seminarii în specialitatea respectivă.

In același timp, el ia parte la cercetările științifice ale catedrei și participă activ la referatele științifice ce au loc în cadrul ședințelor de catedră.

Experiența muncii practice a membrilor catedrei, ca și schimbul de idei în cadrul discuțiilor științifice au o puternică influență educativă asupra aspiranților. In cadrul ședințelor de catedră, ce au loc din două în două săptămâni, fiecare membru al colectivului de catedră, începând cu șeful catedrei și sfârșind cu aspiranții dă un raport asupra muncii pe care a desfășurat-o în cursul perioadei respective. Critica și autocritica, formă principală de îmbunătățire a muncii, este folosită în fiecare ședință.

Ceeace caracterizează întreaga muncă a catedrei este continua preocupare științifică. Orice lucrare nouă apărută în specialitatea respectivă face obiectul unor ample analize în cadrul colectivului de catedră și preocupă serios pe aspiranți.

Catedra ține legătura permanentă cu institutele de cercetări științifice. Toate problemele discutate în cadrul colectivului sunt direct legate de practică iar lucrările noi sunt experimentate în instalațiile moderne ale Institutelor de cercetări. Pentru pregătirea dizertațiilor, aspiranții lucrează în diferite institute de cercetări științifice, iar atunci când în producție se ivesc probleme în legătură cu tema dizertației sale, aspirantul e trimis în locul respectiv spre a studia problema.

Atitudinea constructivă față de muncă este principala caracteristică a învățământului sovietic.

Faptul că aspiranților ca și studenților, le sunt asigurate condițiile materiale, face ca preocuparea lor esențială să fie învățătura.

Toate aceste condiții au ca rezultat pregătirea unor cadre științifice de înaltă valoare, care vor duce mai departe victoriile de însemnătate mondială ale științei sovietice.

Schächter Samson
București
aspirant la Institutul de Telecomunicații
Moscova

Note politice externe

„Americanii să plece imediat din Coreea!" Aceasta este lozinca ce flutură astăzi pe buzele a zeci și zeci de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă.

Agresiunea imperialiștilor americani a provocat o profundă indignare pretutindeni. Marinarii și docherii australieni au hotărît să nu încarce niciun fel de armament pentru trupele invadatoare din Coreea. Aceeași atitudine au adoptat-o și docherii japonezi.

Ziarul canadian „Tribune" a publicat declarația Comitetului Executiv al Partidului Laburist Progresist din Canada, care arată că agresiunea din Coreea a fost de mult pregătită de reacționarii americani, în încercarea lor de a pune în aplicare planurile lor imperialiste în Extremul Orient.

De pretutindeni, glasul popoarelor răsună cu hotărîre: „Americanii să plece neîntârziat din Coreea!"

Spionul Tito continuă să execute cu punct și virgulă ordinele stăpânilor dela Washington și Londra. Dacă, înainte vreme, pentru a induce în eroare pe oamenii muncii din Iugoslavia, el a procedat la naționalizarea industriei și transporturilor, astăzi el se grăbește să restaureze capitalismul în Iugoslavia sperând astfel să-și creeze baza necesară menținerii la putere.

In acest scop, Scupșcina iugoslavă a adoptat o lege de trecere a industriei și transporturilor în mâinile unui așa zis „colectiv de muncă" ce tinde la ușurarea pătrunderii capitaliștilor în toate ramurile economiei și în consecință la reinstaurarea orânduirii burgheze.

Măsura seamănă cu cele folosite de laburiști, care după cum se știe au „naționalizat" unele întreprinderi și mine în folosul exclusiv al patronilor acestora.

Tot așa însă cum n'au reușit laburiștii să înșele poporul englez, nici Iuda-Tito și clica lui de asasini nu pot înșela popoarele din Iugoslavia, care se ridică tot mai hotărîte în apărarea dreptului lor la viață liberă.

Zi de zi josnicia propagandei sioniste care încearcă să înșele masele evreești din țara noastră cu mirajul israelian, primește desmințiri tot mai usturătoare.

Ziarul Col Haam anunță că șomajul este în continuă creștere în Tel Aviv, majoritatea șomerilor fiind noii imigrați. Cea mai mare parte din muncitori, arată ziarul în continuare, aflați în producție, lucrează mai puțin de 12 zile pe lună.

In aceeași vreme, Ben Gurion, primul ministru al statului Israel, declară că sunt necesare mari sume de bani pentru întreținerea armatei. După cum se știe prea bine, guvernanții Israelului fac astăzi deschis jocul imperialiștilor războinici, transformând țara într'o colonie a marilor trusturi.

Dictatura lui Mac Arthur în Japonia devine mereu mai odioasă.

După hotărîrea de a lipsi pe membrii Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia de drepturile cetățenești, o nouă ordonanță vine să arate ura pe care acesta o poartă poporului muncitor din Japonia. Odiosul general american a hotărît să suspende pe timp nelimitat presa comunistă din Japonia. In urma acestei măsuri, peste 300 de publicații ale Partidului Comunist Japonez au fost nevoite să-și înceteze apariția.

Măsurile lui Mac Arthur stârnesc o profundă indignare în rândurile oamenilor muncii din Japonia, care au dovedit din nou, cu atitudinea luată față de agresiunea americană din Coreea, că în apărarea cauzei lor drepte, știu să lupte cu hotărîre.

La Praga a început, zilele trecute, al cincilea festival cinematografic internațional. Participă la acest festival Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Republica Polonă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, Republica Populară Română, R. D. Germană, Franța, Anglia, U.S.A., etc.

Festivalul se desfășoară sub lozinca: „Pentru pace, pentru un om mai bun, pentru o omenire mai înaintată". El constitue o puternică manifestare a hotărîrii de a apăra pacea, a poporului cehoslovac.

Campania pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm continuă cu intensitate.

Datele publicate de Comitetul pentru pace din Italia scot în evidență faptul că agresiunea imperialiștilor americani din Coreea a ascuțit și mai mult violența popoarelor, în urma căruia fapt strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm s'a intensificat.

Până acum câteva zile, peste 10 milioane de francezi și italieni semnaseră Apelul.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 69 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 28 Iulie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.88.84 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Raionarea teritoriului R. P. R. — un pas înainte pe drumul construirii socialismului

Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privitoare la raionarea administrativă-economică a teritoriului Republicii Populare Române, deschide noi și luminoase perspective poporului muncitor din țara noastră.

Corespunzând noii structuri sociale a țării, noii politici economice a regimului nostru de democrație populară, raionarea va însemna un puternic instrument al clasei muncitoare cu ajutorul căruia se va stabili o legătură strânsă între aparatul de Partid și de Stat și massele populare, se va înlătura separarea artificială dintre centrele industriale și regiunile agricole, se va lichida rămânerea în urmă a unor regiuni ale patriei noastre.

In locul vechii împărțiri politico-administrative, supraviețuire a regimului burghezo-moșieresc, bazată pe organizarea teritorială feudală și pe haosul caracteristic regimului capitalist, care avea ca scop înăbușirea luptei de eliberare a oamenilor muncii, noua împărțire politico-administrativă va fi un puternic instrument pentru desvoltarea industriei socialiste, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru desvoltarea și întărirea forțelor de producție în vederea construirii socialismului prin crearea condițiilor prielnice înfăptuirii primului nostru plan cincinal.

In vechea împărțire, aparatul de Stat era îndepărtat de popor, era condus anarhic de către funcționari impuși de sus, care în slugărnicia lor față de guvernanți, subordonau interesele poporului muncitor clicii exploatatoare din țara noastră și de peste graniță. Acest aparat asupritor și birocratic, despărțea centrele industriale de cele politico-administrative pentru a împiedeca lărgirea influenței politice a clasei muncitoare în sânul maselor țărănești, frânând astfel desvoltarea economică și culturală a țării.

Astăzi, când construim socialismul, vechea împărțire administrativă este într'o contrazicere de neîmpăcat cu regimul nostru de democrație populară și cu nevoile de desvoltare politică, economică, socială și culturală a țării noastre.

Hotărîrea istorică a Partidului și Guvernului în baza căreia s'a stabilit începerea lucrărilor în vederea raionării va da țării posibilități de desvoltare economică multilaterală, creînd unități puternice, capabile să asigure o justă valorificare a resurselor locale, ajutând mai mult la ridicarea gospodăriilor țăranilor săraci și mijlocași ca și la o mai bună gospodărire a comunelor.

Noua împărțire administrativă economică se va întemeia ținând seama de totalitatea factorilor: economici, politici, geografici, istorici, naționali, căi de comunicație, organizarea schimbului între oraș și sat.

Contribuind la asigurarea rolului politic, conducător al clasei muncitoare, legând regiunile industriale și cele cu perspective de industrializare de cele agricole, raionarea va duce la întărirea politică și economică a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la consolidarea unității politico-morale a poporului muncitor.

Raionarea va permite un control eficace în îndeplinirea Planului de Stat și va face posibilă o justă repartiție a cadrelor de Partid, de Stat, economice, etc.

Vechea împărțire administrativă a constituit o frână și în procesul de desvoltare a învățământului, o piedică în ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor. Instituțiile de învățământ erau și ele risipite în diferite unități administrative, în mod arbitrar cu totul necorespunzător intereselor poporului muncitor.

In afară de faptul că politica regimurilor burghezo-moșierești era potrivnică ridicării nivelului cultural al poporului muncitor, fapt care a determinat ca țara noastră să fie printre țările cu cel mai mare număr de analfabeți din Europa, însăși rețeaua de școli extrem de redusă, era anarhic organizată fără a respecta desvoltarea firească a economiei țării.

Instituțiile de învățământ superior cu caracter tehnic erau și ele risipite în anumite unități administrative, lipsite de legătura organică cu bazinele economice ale țării. Aceste institute funcționau în cadrul universităților situate în marile orașe, departe de contactul direct cu terenul și de interesele economice ale țării. Așa se explică faptul că, până la instaurarea regimului nostru de democrație populară și până la reforma învățământului, nu a existat niciun institut tehnic în regiunile petrolifere, carbonifere, forestiere sau legate de alte bogății ale solului și subsolului.

Raionarea va asigura condiții favorabile unei mai adânci aplicări a reformei învățământului. Ea va asigura înmulțirea numărului de școli just repartizate, va asigura o mai bună organizare și administrare a lor în raport cu interesele poporului muncitor, pentru desăvârșirea revoluției noastre culturale.

Cadrele noastre didactice au datoria patriotică de a sprijini puternic comitetele provizorii și organizațiile de massă pentru mobilizarea maselor largi populare, în vederea operațiunilor de raionare, pentru o cât mai bună înfăptuire a acestei opere măreți, ajutând astfel la aplicarea politicii juste a Partidului și Guvernului.

Cadrele noastre didactice trebue să demaște acțiunile dușmanului de clasă, să combată „patriotismul local" al acelora care ar încerca să frâneze operațiunile de raionare, să demaște și să combată cu toată vigoarea, pe dușmanii poporului muncitor care ar încerca să se opună acestei importante acțiuni ce va însemna o nouă victorie în lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, va da posibilitate țării noastre, ca printr'o largă descentralizare și printr'o auto-administrare rodnică a regiunilor, raioanelor, a comunelor și orașelor care vor lua ființă să înlesnească adâncirea contactului cu massele, contribuind la făurirea unui trai mai bun poporului muncitor și grăbind construirea socialismului în țara noastră.

Un an de rodnice realizări în primele gospodării agricole colective

S'a împlinit zilele acestea un an dela înființarea primelor gospodării agricole colective.

Numeroși țărani săraci și mijlocași din țara noastră, urmând îndemnurile Partidului, au rupt cu sărăcia și întunericul în care-i ținuseră clasele exploatatoare și, unindu-se în gospodării agricole colective, au pornit pe calea bunei stări și a fericirii.

Lupta pentru înființarea primelor gospodării agricole colective n'a fost ușoară.

Dar țăranii săraci și mijlocași, cunoscând învățăturile Partidului lui Lenin și Stalin, au pornit la luptă dârză contra dușmanului de clasă, demascându-l, și au făcut să înflorească prin muncă gospodăriile colective, tot mai numeroase în tot cuprinsul Patriei noastre.

Recolte bogate au dat lanurile gospodăriilor agricole colective, căci aci s'au putut aplica înaintatele metode ale agrotehnicei sovietice. De unde, înainte, pe fâșiile lor de pământ, lucrate ca vai de lume, țăranii muncitori culegeau o recoltă de cel mult 5—600 kg. la ha. azi, în Gospodăria Agricolă Colectivă Lenauheim-Timiș de exemplu, s'a dobândit o recoltă de 2.600 kg. grâu la ha., iar la Luna de Jos, gospodăria agricolă colectivă a obținut 3.200 kg. grâu la ha.

Deasemeni la Livedea-Iifov, în timp ce țăranii muncitori individuali au cules o recoltă de 500 kg. de orz la ha., cei din gospodăria agricolă colectivă au dobândit o recoltă de 2.600 kg. orz la ha.

Astfel, avutul țăranilor din gospodăriile colective a crescut. Traiul lor s'a îmbunătățit iar prin ridicarea nivelului material, s'a creat și posibilitatea ridicării nivelului cultural.

Sub îndrumarea permanentă a Partidului, membrii gospodăriilor agricole colective luptă din răsputeri să lichideze neștiința de carte și întregul ei cortegiu de mizerii, în care s'a sbătut și a trăit, de veacuri, țărănimea muncitoare exploatată de clasele asupritoare.

Căci și în munca de culturalizare, gospodăriile agricole colective stau ca un viu exemplu pentru întreaga țărănime muncitoare. Înzestrate cu biblioteci bogate, gospodăriile agricole colective ajută la ridicarea nivelului cultural nu numai a membrilor lor, ci a satului întreg. In gospodăriile agricole colective învățătorii au organizat grupuri de citit, au prelucrat conținutul cărților și broșurilor care lămuresc acțiunea de socializare a agriculturii, care tratează utilizarea metodelor științei agrotehnicei sovietice.

In fiecare gospodărie agricolă colectivă s'au înființat grădinițe sezoniere. Școlile sunt înzestrate cu material didactic, iar căminele culturale sunt adesea dotate cu aparate de cinematograf.

Cu ajutorul cinematografului, țăranii muncitori pot vedea marile realizări ale agriculturii sovietice. Fiecare film este prezentat de către un învățător sau un membru al gospodăriei agricole colective.

In acțiunea de mobilizare a țăranilor muncitori, în lupta pentru socializarea agriculturii, învățătorii, prin conferințele ținute în căminele culturale, popularizează metodele agrotehnicei avansate din U.R.S.S., arată viața și realizările colhozurilor din Uniunea Sovietică, ajutând la ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc în gospodăriile agricole colective din țara noastră, în gospodăriile agricole de Stat și în S. M. T.

Ca urmare a acestei acțiuni, tot mai mulți țărani săraci și mijlocași înțeleg rostul muncii în colectiv, organizate și conduse științific și se întovărășesc, lucrându-și pământurile cu tractoarele S.M.T.-ului sau se organizează în tot mai multe gospodării agricole colective. In acest an s'au înființat 623 de gospodării agricole colective. Țăranii muncitori, uniți în gospodării agricole colective, urmând cu încredere cuvântul Partidului și învățând din experiența colhoznicilor sovietici, au obținut însemnate izbânzi. Aceste izbânzi chezășuesc victoria socialismului la sate. Ele sunt cele mai grăitoare exemple pe care tot mai mulți țărani muncitori le urmează pe drumul luptei pentru o viață mai bună, mai fericită.

În întâmpinarea CONGRESULUI COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE

Acad. prof. P. Constantinescu-Iași
Vice-președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale

Hotărîrea Comitetului Permanent al partizanilor păcii din R.P.R., hotărîre citită și aprobată în marele meeting ținut la Arenele Libertății în ziua de 5 Iunie, a stabilit convocarea Congresului comitetelor de luptă pentru pace din țara noastră în luna Septembrie. In ședința sa dela 19 Iulie, Comitetul Permanent al partizanilor păcii a stabilit ținerea acestui Congres în zilele de 9—12 Septembrie, precum și modalitățile de lucru pentru pregătirea sa și organizarea unei munci care să-i asigure o reușită demnă de marele scop ce și-l propune.

Adunări locale la sate și orașe, pe întreprinderi și instituții mai mari, apoi pe județe, vor frământa problema păcii și mijloacele cele mai potrivite pentru a apăra pacea și vor alege delegați pentru Congresul pe țară, care la rândul său, va alege delegați pentru congresul mondial al partizanilor păcii din luna Octombrie.

Iată tot atâtea împrejurări prielnice pentru a se discuta situația generală, pentru a se scoate în evidență deosebirea fundamentală dintre cele două lumi care se înfruntă astăzi: tabăra războinicilor imperialiști, puteri ale întunericului, și tabăra luminoasă a oamenilor muncii, făuritori ai unei lumi noi, lumea socialistă, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Intențiile monopoliștilor americani s'au desgolit astăzi fățiș. El trimit aviația, vasele de război, tancurile și soldații în Coreea, a cărei populație vitează respinge cu eroism, zi de zi, pe cotropitorii josnici. Mișcarea pentru pace, închegată acum mai bine de un an la congresele dela Paris și Praga, a reușit să facă un cuvânt de ordine din Apelul dela Stockholm, care raliază sute de milioane de aderenți, hotărîți să apere patrimoniul cel mai scump azi omenirii întregi: pacea.

Pacea este condiția esențială pentru construirea lumii noi, pacea este dorința maselor truditoare de pretutindeni; pacea este cerută de întreaga omenire cinstită. De aceea mincinoasele capitaliștilor nu mai prind. Politica de război și de exploatare a imperialiștilor, care dă faliment și la O.N.U., a primit o puternică lovitură. Popoarele nu se mai lasă astăzi înșelate.

Nu trebue însă să subapreciem primejdia unui război mondial, către care tind forțele întunecate ale capitaliștilor imperialiști, în frunte cu anglo-americanii.

Scopul Congresului păcii din R.P.R., a cărei campanie s'a deschis, este pe cât de înalt și de frumos, pe atât de susceptibil de o muncă largă de lămurire, căreia trebue să ne devotăm cu sârguință.

Datoria tuturor prietenilor păcii este de a participa activ la această campanie de pregătire a congresului, — lămurind pe cei indiferenți sau prea încrezători, pe pesimiști („războiul e inevitabil") sau pe optimiști („suntem siguri de victorie și nu e nevoie de pregătiri speciale") — și mai ales contribuind prin munca noastră zi de zi la împlinirea Planului de Stat, care înseamnă participarea organizată la construirea socialismului, chezășie a păcii.

Fiecare categorie socială, fiecare muncitor manual sau intelectual, fiecare cetățean cinstit al Republicii noastre are de împlinit o parte din munca colectivă care asigură și pacea și socialismul. Printre cei chemați la această datorie sunt slujitorii școlii, dela învățătorii satelor la oamenii de știință din înaltele foruri de cultură. **„Instituțiile de cultură și învățământ trebue să pună la baza muncii lor participarea cea mai activă la lupta pentru pace"** — a spus tov. Gh. Gheorghiu-Dej.

Salariații din învățământ și instituțiile de învățământ, oamenii de știință, în frunte cu Academia R.P.R., au semnat în unanimitate și cu entuziasm luminosul Apel dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice. In toate școlile și unitățile de învățământ s'au ales comitete pentru pace; slujitorii școlii și-au luat angajamente de lucru intens — dovedit în nenumărate cazuri cu prilejul rezultatelor anului școlar încheiat. Salariații din învățământ au legat strâns campania pentru pace de munca instructiv-educativă, de lupta pentru construirea socialismului prin contribuția adusă la înfăptuirea revoluției culturale, care trebue să fie și opera lor.

Suntem în vacanță. Elevii și profesorii se odihnesc pe rând. Spre deosebire însă de anii școlari ai învățământului burghez, slujitorii școlii sunt acum continuu și strâns legați de școală, ei se simt mobilizați permanent în lupta pentru pace și pentru cultură.

Dar nu numai în școală, ci și în afara ei, cadrele didactice au posibilitatea și datoria de a lucra pentru pregătirea Congresului. In adunările din sate, sectoare, orașe, plăși și județe — slujitorii școlii trebue să fie printre cei dintâi chemați a aduce contribuția lor, alături de clasa muncitoare, sub îndrumarea Partidului, lămurind situația politică internațională, demascând planurile criminale ale atâtătorilor la război și ale slujitorilor lor, reprezentanți ai unei culturi degenerate, cosmopolite și barbare; popularizând rezultatele fericite ale muncii pașnice din Uniunea Sovietică, unde se înfăptuește comunismul și progresul din țările unde se construește socialismul.

Toate cadrele didactice din Patria noastră trebue să-și aducă prețioasa lor contribuție la desfășurarea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, dovedindu-și astfel atașamentul pentru cauza oamenilor simpli, pentru cauza scumpă tuturor oamenilor muncii, cauza păcii și a socialismului.

Contribuția sindicatelor salariaților din învățământ la lupta pentru pace

Pe lângă contribuția zilnică la lupta pentru pace în cadrul școlii, membrii sindicatelor salariaților din învățământ depun pe această linie o activitate asiduă în munca lor sindicală și în munca din afara școlii.

In cadrul celor 23 de cluburi și 325 colțuri roșii existente pe lângă sindicatele noastre, s'au ținut în acest an școlar 34.902 conferințe, s'au făcut recenzii de cărți, prelucrări, manifestații artistice cu tema „Lupta pentru pace" etc.

Activitatea cadrelor didactice pe linia culturalizării masselor s'a intensificat, mai ales în ultimul timp, în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R.

Astfel, în cadrul căminelor culturale, salariații noștri călăuziți de Partid, folosesc fiecare clipă liberă, organizând echipe artistice de dans și de teatru, muncind în calitate de directori, de bibliotecari, de dirijori de coruri, de conferențiari, contribuind prin întreaga lor activitate la ridicarea nivelului cultural și profesional al oamenilor muncii, al țăranilor muncitori, pentru ca aceștia să fie la înălțimea marilor sarcini pe care le pune lupta pentru pace și trecerea la primul nostru plan cincinal. Numai în județul Brașov activează 685 cadre didactice. Dintre aceștia, 8 sunt directori de cămine culturale, 16 dirijori de coruri, 17 sunt bibliotecari, 26 conduc echipe de dans, 151 sunt conferențiari permanenți. Aceasta a făcut ca în județul Brașov să se țină 255 de conferințe, dintre care 96, tratând despre lupta pentru pace, au urmărit să lămurească massele populare în această problemă și să demaște pe atâtătorii la război și pe slugile lor.

Membrii sindicatelor noastre sprijină deasemeni activ mișcarea cooperatistă la sate și orașe, ducând o temeinică muncă de lămurire în rândurile țăranilor săraci și mijlocași, explicându-le însemnătatea cooperativelor ca factor activ în opera de transformare socialistă a agriculturii și pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc dela orașe și sate.

Sub îndrumarea Partidului, alături de toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii duc o intensă acțiune de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare, pentru asigurarea strângerii recoltei, a colectărilor, sprijinind și în această muncă Comitetele Provizorii. Colaborând cu Sindicatele de Salariați Agricoli, ei ajută la demascarea chiaburilor care încearcă să frâneze reușita acțiunii de recoltare și colectare, deci îndeplinirea Planului de Stat pe 1950.

La Rădăuți s'au ținut în ultimele trei luni 188 de conferințe, unele cu caracter agrotehnic, altele urmărind combaterea superstițiilor, popularizarea realizărilor din U. R. S. S. și din țara noastră și, însfârșit, altele sprijinind acțiunea de formare a gospodăriilor agricole colective.

Sindicatele noastre sprijină gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de Stat și S. M. T.-urile. Învățătorii și profesorii noștri merg pe câmp și stau de vorbă cu țăranii muncitori, citindu-le articole din ziare și lămurindu-i că prin munca lor duc o luptă hotărîtă pentru apărarea păcii. Este demnă de semnalat, în această privință, acțiunea învățătorilor din plasa Ozun, județul Trei Scaune. In cadrul aceleași acțiuni de ajutorare a țărănimii muncitoare, Sindicatul Arges a donat un aparat de radio unei gospodării colective nou înființate și și-a luat angajamentul să-i procure și o bibliotecă.

Prin cicluri de conferințe și cercuri de broșuri organizate de Uniune, sindicatele noastre luptă hotărît și cu dârzenie pentru întărirea vigilenței, pentru demascarea uneltirilor anglo-americane și a clicii de asasini și spioni Tito-Rankovici, pentru demascarea agenților lor din țara noastră.

Învățătorii și profesorii din Rădăuți au condus 28 seri culturale, 42 cercuri de citit în colectiv cu sătenii, unde materialul referitor la combaterea dușmanilor păcii și demascarea lor ocupă primul loc. S'au făcut deasemenea două prezentări de filme în fața unui public de 3200 spectatori.

Pentru viitor, sindicatelor din învățământ le revin sarcini importante. In legătură cu organizarea Congresului Comitetelor de luptă pentru apărarea păcii, care va avea loc în zilele de 14-16 Septembrie a. c., în urma planului de muncă al Confederației Generale a Muncii și a sarcinilor trasate de Uniunea noastră, sindicatele noastre vor intensifica munca de lămurire dela om la om, vor pregăti și mai temeinic responsabilii de grupă și vor acorda o deosebită importanță atragerii femeilor în lupta pentru pace.

In adunările generale ce se vor ține, se va arăta contribuția sindicatelor în lupta pentru apărarea păcii și sprijinul acordat Comitetelor de luptă pentru pace din școli și ateliere. In întâmpinarea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, se vor lua angajamente în vederea pregătirii și deschiderii noului an școlar.

Intreaga muncă culturală și educativă din cluburi și colțuri roșii va fi strâns legată de lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, de lupta pentru apărarea păcii, de acțiunea de demascare a imperialiștilor americani și englezi ce pregătesc un nou război.

Concursurile între cluburi, colțuri roșii, biblioteci și cinematograf vor contribui la lupta pe care o duc oamenii muncii din țara noastră pentru apărarea păcii.

Agitația vizuală și verbală se va ocupa de problemele legate de lupta pentru apărarea păcii.

Fotomontajele vor cuprinde marile realizări obținute de U. R. S. S. și de țările cu democrație populară precum și aspecte din viața și lupta popoarelor din țările capitaliste și colonii.

Se va difuza și populariza Buletinul F. S. M., Revista Partizanilor Păcii și Buletinul Comitetului de Luptă pentru Pace.

Membrii sindicatelor noastre sunt conștienți că, îndeplinind cu devotament aceste sarcini, contribue la construirea socialismului în țara noastră, la apărarea păcii.

Iolanda Teodosiu

Primul Examen de Stat la Facultatea de Pedagogie și Psihologie din București

Absolvenții Facultății de Pedagogie și Psihologie, conștienți de necesitatea creării unor cadre cu o calificare superioară pentru învățământul nostru, au întâmpinat comunicarea M. I. P., cu privire la Examenul de Stat cu hotărîrea fermă de a face toate sforțările pentru a-și însuși temeinic materia prevăzută pentru examen.

Datorită sprijinului dat de Partid, ajutați de cadrele didactice universitare și de organizațiile U.T.M., absolvenții s'au pregătit pentru examen ducând o muncă organizată și rodnică. Dintre cei care au prezentat lucrări de diplomă, 61 au reușit să se documenteze suficient și să întocmească lucrări care au dat dovadă de o justă orientare profesională.

Spre deosebire de examenele de licență de altădată, la care studenții erau intimidați și descurajați de atitudinea distantă a profesorilor, de data aceasta, absolvenții au fost siguri că vor putea să-și arate cunoștințele lor, capacitatea lor de a lega teoria de practică, de a se orienta în disciplina respectivă.

Sala frumos pavoazată cu lozinci mobilizatoare și împodobită cu flori, chipurile senine și binevoitoare ale profesorilor din comisie, constituiau condiții prielnice pentru ca fiecare candidat să întâmpine examenul cu curaj și încredere în forțele sale.

Cu prilejul acestui examen, studenții au dat dovadă de o nouă atitudine față de muncă. Majoritatea au arătat, prin răspunsurile juste și bine argumentate, că au depus eforturi serioase pentru a-și însuși un material cât mai bogat, cât mai bine sistematizat.

In timp ce în trecut examenele de licență se dădeau într'un seminar oarecare, cu profesorul respectiv, în prezența câtorva studenți veniți întâmplător, Examenele de Stat s'au desfășurat în prezența unei numeroase asistențe. Pe lângă profesorii și asistenții colectivelor de catedră, care au urmărit cu un deosebit interes pe fiecare candidat în parte, au asistat absolvenții, studenți și numeroși profesori și învățători din Capitala țării, precum și reprezentanți ai Partidului și ai organizațiilor de massă.

O importanță deosebită a avut însăși forma de organizare a examenului. Subiectele pregătite cu multă grijă dinainte, au fost date absolvenților înainte de a le veni rândul la examinare, astfel încât le-a rămas timp suficient să-și recapituleasca tot materialul necesar și să-și schițeze planul. In timpul expunerii, profesorii interveneau numai atunci când unii candidați aveau nevoie de lămuriri sau când, prin întrebări auxiliare, trebuiau să fie ajutați pentru a nu ignora anumite chestiuni importante pentru elucidarea temei.

Răspunsurile date la marxism-leninism au fost nu numai ilustrarea unor cunoștințe bine sistematizate, ci și oglindirea unei atitudini hotărîte de a participa efectiv la lupta pentru pace și pentru construirea socialismului. Faptul că majoritatea absolvenților au acordat importanța cuvenită unei pregătiri temeinice la materia de ideologie este o dovadă sigură că ei și-au dat seama că un bun profesor trebue să aibă o justă orientare ideologică.

Temele, deosebit de interesante, au fost formulate în așa fel, încât au dat candidaților posibilitatea să folosească toată lectura lor ideologică, să arate toată capacitatea lor de a înțelege lupta ascuțită ce se dă între cele două lagăre.

Unele subiecte, ca: „Definiția stalinistă a națiunii", „Cauzele victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie", „Importanța istorică a Istoriei P.C. (b) al U.S." și „Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării muncitorești din țara noastră" au fost urmărite cu atenție concentrată de către întreaga asistență.

Candidații s'au prezentat aproape pe tot atât de bine pregătiți și la materia de bază (pedagogie și psihologie), precum și la materia secundară (didactică, pedagogie preșcolară sau psihologia copilului). Din expunerile lor s'a văzut limpede că aceste două serii de absolvenți, mai ales cea din anul acesta, au fost înarmate cu cunoștințe suficiente pentru a face educația tinerelor generații în spiritul moralei comuniste, în spiritul luptei hotărîte pentru pace. Spre deosebire de studenții de altădată, care repetau mecanic exemplele din manuale sau din cursuri pentru ilustrarea ideilor, acești candidați găseau exemple din viața actuală, din munca și lupta ce se duce pentru construirea socialismului.

Cu prilejul acestui examen absolvenții au putut să-și sistematizeze cunoștințele în legătură cu probleme esențiale ale pedagogiei: „Concepția clasicilor marxiști-leniniști despre educația multilaterală comunistă", „Formarea

(Continuare în pag. 3)

Un document de mare însemnătate în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră

Partidul Muncitoresc Român este un partid de tip nou, un partid a cărui structură organizatorică și ale cărui baze ideologice își găsesc modelul în structura organizatorică și în bazele ideologice ale gloriosului Partid Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice. Este un partid care, cum spunea Lenin vorbind despre Partidul Comunist (b) al U. S., se deosebește fundamental de orice partid burghez sau mic burghez, pentrucă este singurul partid a cărui putere nu constă atât în numărul membrilor, cât în calitatea lor, în devotamentul și atașamentul lor față de Partid, față de interesele clasei muncitoare. Deaceea, curățirea rândurilor Partidului de elementele oportuniste, șovăitoare, străine sau dușmănoase clasei muncitoare, constitue o sarcină permanentă a Partidului. Eliminarea elementelor nesănătoase, oportuniste, din rândurile Partidului, înseamnă realizarea unei și mai strânse coeziuni a rândurilor lui, o și mai bună înmănunchiere a forțelor lui, care să acționeze ca un monolit, ca un tot unitar.

In urma operațiunilor de verificare, Partidul nostru a înregistrat — după cum spune „Rezoluția Plenarei C. C. al P. M. R. cu privire la rezultatele verificării membrilor de partid și la primirea noilor membri în Partid" — o serie de succese importante. Astfel, s'au descoperit și îndepărtat din Partid aproape 192.000 de „elemente exploatatoare, dușmane și străine de clasă, necinstite, descompuse sau necorespunzătoare". S'a îmbunătățit compoziția socială a Partidului, în sensul că numărul elementelor muncitorești a crescut cu un procent de 4 la sută. S'au cunoscut mai bine membrii de partid și s'a putut efectua o mai adecvată repartizare a lor. A crescut vigilența revoluționară, a crescut nivelul politic al membrilor de partid, care au învățat să folosească mai just metoda criticii și autocriticii. „Partidul a ieșit întărit din punct de vedere politic și organizatoric", el și-a consolidat „unitatea de voință și acțiune".

Dar, — așa cum accentuează Rezoluția, — „înfăptuirea directivelor politico-economice ale primului nostru plan cincinal, desvoltarea industriei socialiste, transformarea socialistă a agriculturii, creșterea nivelului de trai al masselor muncitoare, asigurarea desfășurării revoluției culturale, consolidarea continuă a statului de democrație populară, necesită întărirea Partidului, prin îmbunătățirea compoziției sale sociale și prin ridicarea calității membrilor de partid la nivelul avantgărzii revoluționare a clasei muncitoare". Deaceea, în Partid se va desfășura continuu pe de o parte un proces de înlăturare a elementelor pasive și dușmănoase cauzei clasei muncitoare, iar pe de altă parte un proces de primire de noi membri. Se deschid astfel porțile Partidului nostru, pentru „elementele cele mai devotate clasei muncitoare", pentru acei oameni ai muncii care se străduesc din răsputeri să transpună în viață hotărîrile Partidului și Guvernului, pentru acei oameni ai muncii care nu-și precupețesc timpul și nu-și cruță forțele pentru a produce mai mult și mai bine, pentru a înfrânge greutățile în ce privește sporirea producției și productivității muncii, în ce privește creșterea nivelului de trai, a nivelului politic și cultural al masselor. Vor fi primiți în Partid muncitori din industria grea, după un stagiu de candidatură de 6 luni, muncitori dela S.M.T., Gospodării Agricole de Stat, membri ai Gospodăriilor Agricole Colective, muncitori agricoli și țărani muncitori, după un stagiu de candidatură de un an, — și oameni ai muncii din celelalte categorii sociale, după un stagiu de un an și jumătate.

Deosebit de însemnat este faptul că Plenara C. C. al P. M. R. a cerut să se creeze și să se desvolte în jurul organizațiilor de partid un activ de oameni ai muncii fără de partid, care „dovedesc prin fapte, în producție, devotamentul lor față de Partid, dar care nu sunt încă pregătiți pentru a intra în Partid". Acest activ va lua parte la ședințele deschise ale organizațiilor de bază, unde va avea drept de vot consultativ. Sub conducerea organizațiilor de partid, acest activ fără de partid își va ridica necontenit și organizat nivelul ideologic și politic, pregătindu-se în felul acesta pentru momentul cel mare — primirea în Partid.

Făcând constatarea că, în urma verificărilor, au rămas încă nu numeroase elemente neproletare, mic burgheze, șovăelnice, care calcă disciplina de partid, Rezoluția stabilește că organizațiile de partid au datoria permanentă de a se elibera „în mod sistematic de aceste elemente care nu merită titlul de membru de partid". Cât despre elementele cinstite, dar pasive, din Partid, elemente care nu au „ajuns la nivelul avantgărzii revoluționare a clasei muncitoare", Rezoluția stabilește posibilitatea trecerii acestora în situația de candidat.

Rezoluția Plenarei C. C. al P. M. R. cu privire la rezultatele verificării membrilor de partid și la primirea noilor membri în partid reprezintă o etapă nouă în desvoltarea și întărirea Partidului nostru. Ea întărește legătura între Partid și oamenii muncii, întărește încrederea și dragostea oamenilor muncii față de P.M.R., forța conducătoare în Patria noastră, și constitue un puternic îndemn la muncă. Membrii de par-

(Continuare în pag. 5)

A cincea conferință a Federației Internaționale Sindicale a Învățământului

La 6 August a. c. se va deschide la Viena a cincea conferință a Federației Internaționale Sindicale a Învățământului, la care vor fi reprezentate Uniunile Sindicale Naționale din majoritatea țărilor lumii.

Conferința, care va dura până la 10 August, va discuta și va lua hotăriri cu privire la cele mai importante probleme ale învățământului.

La ordinea de zi figurează următoarele puncte: deschiderea lucrărilor de către profesorul Henri Wallon, președintele Federației Internaționale Sindicale a Învățământului; darea de seamă asupra activității Federației Sindicale, prezentată de secretarul general Paul Delanoue; un ciclu de conferințe cu tema „Corpul Didactic și lupta pentru pace" și un al doilea ciclu de conferințe cuprinzând „Lupta cadrelor didactice pentru condițiile lor materiale de existență, pentru situația lor juridică și respectul drepturilor lor civice".

Țara noastră are cinstea de a prezenta la conferință un raport cu privire la „Situația școlii și a cadrelor didactice în R. P. R.", raportor fiind tov. Nanu Mihail, președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ.

Odată cu deschiderea lucrărilor la conferința dela Viena, se va organiza și o expoziție de desene și lucrări ale copiilor cu tema: „Copiii din toate țările lumii nu vor un nou război".

Dela conferința de constituire a Departamentului nostru, care a avut loc la Varșovia, în August 1949, Federația Internațională a Învățământului a folosit toate prilejurile pentru a da luptei pentru pace un nou avânt. Din inițiativa Federației Internaționale Sindicale a Învățământului, ziua de 1 Mai precum și Ziua Internațională a Copilului au fost sărbătorite de cadrele didactice sub semnul luptei pentru pace.

In țările capitaliste, Departamentul nostru profesional îndeamnă cadrele didactice să facă din școală și educație un instrument al păcii, un mijloc de înfrățire între popoare, împotriva politicii războinice a guvernelor respective.

Federația Internațională Sindicală a Învățământului apără și sprijină pe profesorii și învățătorii progresiști din țările capitaliste și coloniale, care luptă cu curaj împotriva fabricanților de arme ucigătoare, împotriva monopoliștilor care vor din nou să sacrifice milioane de vieți pentru a-și menține dreptul lor de cruntă exploatare.

Astfel, Federația Internațională Sindicală a Învățământului a protestat cu hotărîre la UNESCO și la Board of Education din New-York împotriva îndepărtării din învățământ a celor opt profesori din Statele Unite, care au fost înlăturați din școală pentru simplul motiv că n'au vrut să răspundă unor întrebări ce nu aveau nicio legătură cu activitatea lor profesională.

Federația Internațională Sindicală a Învățământului a dus, de asemenea, o acțiune intensă de demascare a scizioniștilor și a cozilor lor de topor, interesați în războiul rece. Izgonind din mijlocul ei conducerea trădătoare a sindicatelor iugoslave, în frunte cu Nedelko Savici, care n'a luat nicio măsură împotriva miilor de arestări printre profesorii și studenții progresiști iugoslavi, Federația Internațională Sindicală și-a întărit rândurile în lupta pe care o duce pentru consolidarea păcii și desvoltarea socialismului.

A cincea conferință a învățământului va fi un nou pas înainte în organizarea și apărarea în comun a intereselor și drepturilor sindicale ale cadrelor didactice dornice de o viață nouă, liberă, descătușată de exploatare.

Această conferință va fi o manifestare în favoarea apărării păcii, împotriva imperialiștilor anglo-americani.

Petrin Natalia
Membră în Comitetul Executiv al U. S. S. L.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Intelectualitatea sovietică

Convorbire cu ministrul Invățământului Superior al U. R. S. S., Serghei Caftanov

Una din cele mai mari realizări ale revoluției culturale sovietice este crearea unei noi intelectualități a unei intelectualități care aparține într'adevăr poporului.

In darea de seamă asupra activității C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., pe care conducătorul poporului sovietic, Iosif Vissarionovici Stalin, a prezentat-o Congresului al XVIII-lea al Partidului Comunist (b), se arată că în Uniunea Sovietică a luat naștere o intelectualitate sovietică nouă, ieșită din rândurile clasei muncitoare, ale țărănimii și ale salariaților sovietici, „o intelectualitate care nu știe ce e jugul exploatării, care urăște pe exploatatori și e gata să slujească cu toată credința popoarele din U.R.S.S.".

Creearea unei noi intelectualități, socialiste, a fost considerată întotdeauna de Partidul Comunist (b) ca una din principalele sarcini ale Statului Sovietic. Această problemă a căpătat o deosebită însemnătate în anii planurilor cincinale staliniste. Grandioasele construcții de uzine, mine și căi ferate, colectivizarea agriculturii, răspândirea culturii în massele largi ale poporului, toate acestea necesitau pregătirea unor numeroase cadre de specialiști cu înaltă calificare.

In vederea împlinirii acestei sarcini, Partidul Comunist (b) și Guvernul Sovietic au desfășurat o intensă activitate pentru a organiza o largă rețea de școli. Zeci de mii de școli elementare, medii și superioare au fost înființate în orașele și satele Uniunii Sovietice. Anul acesta, învățământul public a căpătat o și mai largă desvoltare.

In instituțiile științifice și în așezămintele de învățământ superior lucrează în prezent peste o sută de mii de colaboratori științifici, dintre care peste zece mii sunt doctori în științe și profesori, și aproximativ treizeci de mii în științe și docenți.

O mare realizare a Statului Sovietic și, în special a învățământului superior sovietic este educarea cadrelor de intelectuali din rândurile femeilor. In Rusia prerevoluționară, femeile nu puteau deveni ingineri, agronomi, sau economiști. In prezent în U.R.S.S. sunt peste 250 de mii femei ingineri și tehnicieni. Peste un milion de femei lucrează în școlile de toate gradele. Până la revoluție, nu erau în Rusia decât două mii de femei medici; în prezent, peste o sută de mii de femei se află în rândurile personalului medical sovietic. Mai mult de 35 de mii de femei desfășoară o activitate științifică în institutele de cercetări științifice. Sute de femei au căpătat titlul de doctor în științe și mii de femei au titlul de candidat în științe.

Partidul Comunist (b) și Guvernul Sovietic acordă o deosebită atenție pregătirii și formării cadrelor de intelectuali în satele sovietice. Precum se știe, în satele Rusiei țariste erau intelectuali foarte puțini. Numai în satele cele mai mari întâlneai un învățător și un subchirurg.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a transformat înfățișarea satului. In prezent, în satele sovietice lucrează o armată de mii și mii de învățători și profesori, medici, ingineri, agronomi, zootehnicieni, veterinari ș.a.m.d.

Strâns legată de economia națională a țării, intelectualitatea sovietică rezolvă marile sarcini pe care le impune construirea comunismului. Pe zi ce trece, colaborarea dintre știință și producție devine tot mai strânsă. Profesorii, conferențiarii și studenții din ultimii ani ai institutiilor de învățământ superior colaborează cu colectivele din uzine și fabrici, în vederea perfecționării proceselor tehnologice, a introducerii unor metode noi de muncă și a îmbunătățirii calității produselor industriale. In numeroase centre industriale ale țării s'au creat pe lângă institutele științifice birouri speciale, care asigură un contact permanent cu întreprinderile. In U.R.S.S. nu există niciun om de știință care să fie rupt de practica industrială sau de practica agriculturii socialiste. Ogoarele și fermele de vite ale colhozurilor și sovhozurilor au devenit adevărate laboratoare ale unei munci științifice creatoare.

Savanții sovietici împărtășesc cu bucurie cunoștințele lor celor mai largi pături ale populației sovietice. Dând urmare dorințelor oamenilor muncii, intelectualii sovietici au fost inițiatorii Societății Unionale pentru Răspândirea Cunoștințelor Politice și Științifice. In prezent, această Societate numără în rândurile ei 40 de mii de membri activi. Cei mai mari savanți țin conferințe în fața muncitorilor și a țăranilor. In acest an, Societatea a organizat 300 de mii de conferințe pentru oamenii muncii. Stenogramele acestor conferințe sunt editate în tiraje enorme și difuzate printre muncitori și țărani.

Ocupată cu munca ei creatoare pusă în slujba poporului, intelectualitatea din Uniunea Sovietică demască încercările imperialiștilor de a submina cauza păcii. Exprimând opinia întregii intelectualități sovietice, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., S. Vavilov, a declarat la Conferința Unională a partizanilor păcii care s'a ținut la Moscova: „Unirea savanților întru promovarea unui mare și nobil țel, acela de a pune capăt utilizării științei pentru pregătirea unui nou război, constitue un important mijloc de luptă pentru pace.

Trăiască unirea tuturor savanților lumii în vederea aplicării pașnice a științei!"

Ieșită din popor și educată în timpul puterii sovietice, în spiritul ideilor lui Lenin și Stalin, intelectualitatea sovietică își slujește cu toată credința marele său popor. Impreună cu poporul sovietic ea apără pacea și securitatea, împreună cu el merge spre un continuu progres, spre propășirea științei și a culturii, spre comunism.

Activitatea Secțiunii de Invățământ a raionului Krasnaia-Presnia din Moscova

Secțiunea Raională de Invățământ, ca secțiune a Comitetului Executiv Raional al Sovietului de deputați ai celor ce muncesc, aduce la îndeplinire legile Guvernului Sovietic privitoare la învățământ, înfăptuește diferite măsuri în domeniul instruirii și educării comuniste a noilor generații ale Țării Sovietice, și controlează activitatea școlilor, căminelor de copii grădinițelor de copii și altor instituții.

Secțiunea de Invățământ își concentrează mai ales atenția asupra înfăptuirii programelor școlare ale diferitelor obiecte în diferite clase, asupra organizării activității metodologice în școală și asupra ridicării calificării politice și profesionale a cadrelor didactice.

Aparatul Secțiunii este alcătuit dintr'un șef, doi locțiitori ai acestuia și șapte inspectori.

Unul din locțiitorii șefului Secțiunii se ocupă de problemele administrativ-economice. El răspunde pentru modul cum este organizată activitatea economico-financiară a instituțiilor ce depind de Secțiune, conduce planificarea și controlează instituțiile în subordine, în legătură cu justa folosire a fondurilor alocate, veghiază ca clădirile să fie bine întreținute și just folosite, conduce lucrările de construire și reparare a școlilor.

Șeful inspectorilor școlari este locțiitorul șefului Secțiunii în domeniul activității instructiv-educative și metodologice. El planifică ordinea de inspectare a școlilor, controlează modul în care este făcută această inspectare, participând și el în mod nemijlocit la inspectări. El organizează, deasemenea, prin intermediul cabinetului metodologic activitatea metodologică din raion, popularizând cea mai bună experiență a muncii pedagogice.

Doi inspectori școlari verifică activitatea școlilor, dau ajutor cadrelor didactice și fac observații concrete în legătură cu înlăturarea neajunsurilor constatate. Unul dintre inspectori face controlul și dă concursul necesar școlilor pentru tineretul muncitoresc. Inspectorul preșcolar conduce activitatea grădinițelor de copii. Secțiunea de învățământ mai are câte un inspector pentru problemele minorilor în tutelă, un inspector al cadrelor și un inspector planificator.

Cum sunt făcute inspecțiile?

Printr'o constătuire a inspectorilor, sunt fixate, la începutul fiecărui trimestru, școlile ce urmează să fie verificate în intervalul de timp ce urmează, și este stabilit planul inspectării. In conformitate cu acest plan sunt organizate brigăzi de cercetare, alcătuite din inspectori, metodiști pentru diferite obiecte și cei mai buni învățători și profesori din școli. Inainte de a fi începută cercetarea activității vreunei școli, inspectorul arată membrilor brigăzii ce sarcini trebuesc urmărite, precum și planul inspectării, întocmit în prealabil de inspector și aprobat de șeful Secțiunii.

Cercetarea școlii este făcută în termenul fixat. După aceea, brigada întocmește sub conducerea inspectorului, procesul verbal, prezentând un referat la consiliul pedagogic al școlii asupra rezultatelor cercetării și asupra concluziilor și propunerilor ce rezultă din ele.

In cele din urmă, la o constătuire a inspectorilor, în prezența șefului Secțiunii, directorul școlii, pe care-l însoțesc la constătuire secretarul organizației de partid a școlii, președintele comitetului sindical al școlii și directorul de studii, face o dare de seamă asupra activității școlii. După aceea, inspectorul prezintă un referat asupra rezultatelor cercetării.

După toate acestea, este dată o dispoziție a Secțiunii prin care se constată starea de lucruri din școala cercetată, iar conducerea școlii este obligată să îndrepte neajunsurile și să îndeplinească propunerile consemnate în procesul verbal de inspecție.

Atunci când, în urma cercetării unei școli, a fost remarcată o prețioasă experiență sau lipsuri tipice proprii multor școli, darea de seamă a directorului școlii și referatul inspectorului au loc în fața unei adunări a directorilor tuturor școlilor. In decursul acestei constătuiri este atrasă atenția directorilor asupra necesității de a fi adoptată cea mai bună experiență sau de a fi înlăturate imediat neajunsurile constatate. Pentru o cât mai organizată, efectivă și aportună activitate a Secțiunii, sunt alcătuite planuri pentru anumite intervale de timp. Fiecare Secțiune de Invățământ are următoarele planuri:

1. Planul cincinal economic general, ce fixează sporirea numărului de copii din diferite școli și instituții de copii, noile lucrări de construcții, etc.

2. Planul pentru anul școlar curent.

3. Planul pentru trimestrul curent.

4. Planurile inspectorilor.

Intreaga activitate a școlilor sovietice, ca și a fiecărui învățător și profesor, urmărește o cât mai temeinică și conștientă asimilare de către elevi a principiilor științifice, munca pedagogică trebuind să aibe un înalt nivel ideologic și să fie pătrunsă de spiritul bolșevic de Partid. Iar acest lucru depinde de nivelul ideologic al învățătorului sau profesorului însuși, de cunoștințele sale științifico-teoretice și de măestria lui pedagogică. Tocmai din acest motiv, Secțiunea acordă o importanță deosebită ridicării gradului de calificare a cadrelor didactice.

Toți învățătorii și profesorii urmează în mod obligatoriu, după fiecare perioadă cincinală de muncă practică, cursurile de un an ale institutului de perfecționare a cadrelor didactice. Pentru toți învățătorii și profesorii sunt organizate, pe baza unui anumit plan, odată pe săptămână, seminare pe diferite teme. Invățătorii și profesorii urmează deasemenea cursurile de doi ani ale Universității serale de marxism-leninism. In fiecare școală sunt organizate cercuri de studiere a Istoriei P.C. (b) al U.S. și a lucrărilor clasicilor marxism-leninismului.

Secțiunea organizează și desfășoară deasemeni și o muncă metodologică. Toate organele metodologice (cabinetul pedagogic raional, consiliul pedagogic, asociațiile sau cercurile metodologice) acordă o deosebită atenție unei cât mai bune însușiri de către elevi a principiilor științifice, formării unei concepții comuniste asupra lumii, educării patriotismului sovietic, desvoltării unei atitudini conștiente și însușirii normelor socialiste de comportare.

Secțiunea de Invățământ studiază și generalizează cea mai bună experiență pedagogică, răspândind-o în rândurile cadrelor didactice. In acest scop, sunt organizate conferințe științifico-practice, în decursul cărora pedagogii își expun experiența dobândită. Activitatea metodologică este organizată în centrul metodologic raional (cabinetul pedagogic raional). O importantă sarcină a Secțiunii de Invățământ este aceea a tutelării copiilor rămași fără părinți. In unele cazuri, aceștii copii sunt internați în instituții speciale de educare, și, în acest caz, răspunderea educării lor și ocrotirii drepturilor lor personale și patrimoniale cade în sarcina conducătorilor acestor instituții; în alte cazuri, minorii sunt educați în familii, sub tutela unor cetățeni care-și asumă îndatoririle unei asemenea opere. Pentru ca niciun copil și niciun adolescent să nu rămână, fie și un timp cât de scurt, fără supravegherea Secțiunii și pentru ca, din clipa în care copilul sau adolescentul și-a pierdut ocrotirea părinților până la încredințarea lui în grija cuiva să nu treacă decât un neînsemnat răstimp, Secțiunea organizează în mod sistematic evidența acestor copii pe teritoriul raionului ei. Secțiunea de Invățământ, ajutată în această direcție de Comitetul Executiv, obține ca administrațiile clădirilor, organele stării civile, organele judiciare și miliția, birourile de notariat, spitalele și toate celelalte instituții, care ar afla în primul rând de minori rămași fără ocrotirea părinților, să comunice imediat acest fapt Secțiunii de Invățământ.

Monumentul lui Lenin din colhozul „Lenin"

In fiecare raion funcționează o rețea de grădinițe de copii, în care sunt educați copiii oamenilor muncii. Cu copiii de vârstă preșcolară, (dela 4 la 7 ani) se organizează, în grădinițe, acțiuni de întremare, sub conducerea și supravegherea unor medici și surori de caritate, precum și acțiuni în domeniul educării copiilor și pregătirii lor pentru școală, sub conducerea unor educatori.

Educarea copiilor în grădinițele de copii este înfăptuită pe baza unor anumite programe.

Secțiunea controlează în mod permanent și sistematic activitatea grădinițelor de copii, prin intermediul inspectorului preșcolar, care face diferite inspecții și organizează activitatea metodologică și schimbul de experiență, în acelaș mod ca și inspectorii școlari.

Toate școlile au cadre speciale pentru activitatea extrașcolară, care ajută pe directori în acest domeniu. Secțiunea Raională de Invățământ conduce, prin intermediul inspectorilor, activitatea acestor cadre, le dă ajutor pentru a-și planifica munca, organizează schimbul de experiență și înfăptuește diferite măsuri colective (Săptămâna cărții pentru copii, Ziua cântecelor, Ziua păsărilor, carnavale, expediții, sărbători, excursii, călătorii, tabere de pionieri, etc.).

Fiecare raion are case de cultură pentru copii, parcuri pentru copii, biblioteci pentru copii, stațiuni tehnice pentru copii și alte instituții extrașcolare. In aceste instituții extrașcolare pentru copii, Secțiunea Raională de Invățământ organizează o interesantă și atrăgătoare activitate cu copiii, în timpul lor liber.

Secțiunea conduce activitatea de alegere, repartizare și educare a cadrelor pedagogice din raion. Secțiunea ține o evidență foarte strictă a tuturor cadrelor din învățământ, controlând atent munca lor practică.

In cazul când un învățător sau profesor nu poate asigura învățământul și educarea normală a copiilor, i se dă ajutor pentru a-și spori gradul de calificare.

Secțiunea Raională de Invățământ alcătuește, deasemenea, dosarele necesare pentru decorarea învățătorilor și profesorilor cu ordine și medalii ale U.R.S.S. pentru staciu îndelungat și muncă ireproșabilă.

S. Naumov

Șef al Secțiunii de Invățământ al raionului Krasnaia-Presnia din Moscova

Pregătirea elevilor slabi în timpul verii

In munca de înlăturare a repetenției, pregătirea în timpul verii a elevilor care trebue să dea examene în toamnă are o mare însemnătate. Multe școli și Secțiuni de Invățământ au înțeles rolul acestei pregătiri, iar rezultatele obținute au fost bune. Elevii pregătiți în timpul verii s'au prezentat bine, atât la examen cât și la lecțiile din anul următor.

Cum trebue organizată pregătirea elevilor slabi, pentru ca el să se prezinte bine la examenele de toamnă și, în acelaș timp, să aibă și timpul de odihnă necesar?

Data la care începe munca se stabilește de fiecare școală, în funcție de numărul elevilor rămași în urmă și de concediile cadrelor didactice.

Practica școlilor din orașul Nejin ne convinge că pregătirea elevilor slabi din clasele I—VII (în clasele I—III, cu toate că nu dau examene, unora dintre copii li se dau teme pentru vacanță) trebue începută dela 1 Iulie și trebue să țină până la 20 August (7 săptămâni), iar cu elevii din clasele VII—IX, dela 10 Iulie la 20 August (6 săptămâni). In conformitate cu aceasta trebue planificate și concediile cadrelor didactice.

Fiecare profesor care are elevi rămași în urmă trebue să alcătuiască, la sfârșitul anului școlar, caracterizări amănunțite pentru fiecare din ei, indicând lacunele în cunoștințele lor, pentru ca aceste lacune să fie luate în considerare în munca din timpul verii. In afară de aceasta, profesorul trebue să alcătuiască un plan individual pentru activitatea din timpul verii a fiecărui elev. In acest plan se arată temele pe care elevul trebue să le execute individual acasă, înainte de începerea muncii sistematice în școală. Se arată numerele problemelor care trebue rezolvate acasă, titlurile capitolelor sau ale cărților care trebuesc citite, exerciițiilor scrise pentru limbă etc.,

Inainte de plecarea copiilor în vacanță, directorul școlii este obligat să cheme pe părinții elevilor rămași în urmă, pentru a le comunica data examenelor de toamnă și pentru a se înțelege cu ei asupra felului cum și când se vor pregăti copiii pentru aceste examene. Dacă un elev pleacă din oraș, trebue să se ia măsuri ca el să nu rămână fără supravegherea și ajutorul necesar în vederea pregătirii pentru examene. Părinții trebue să poarte răspunderea pentru pregătirea și prezentarea elevului la examenele de toamnă. In unele școli, pentru a ridica simțul de răspundere al părinților, li se cere să semneze hotărirea consiliului pedagogic asupra examenelor de toamnă.

Activitatea din timpul verii cu elevii slabi poate avea efect numai în cazul când este dusă după un anumit program, la ore bine stabilite. In școlile din Nejin, elevii din primele clase, rămași în urmă la limba maternă, lucrează câte două ore pe zi. Se face cu el scriere și citire, alternate cu exerciții pentru desvoltarea vorbirii. La lecțiile de scriere se folosesc, în special, dictări de diferite tipuri. Lecțiile de citire și de desvoltare a vorbirii sunt și ele însoțite de diferite feluri de exerciții practice.

Cu cel rămaș în urmă la aritmetică se lucrează tot câte două ore pe zi: în prima oră se explică capitolele nelămurite și se învață tehnica de calcul, iar în ora a doua se rezolvă probleme.

In clasele III și IV, la limba maternă se fac lecții de dictare și de gramatică, alternate cu exerciții de desvoltare a vorbirii și cu citire explicativă. La aritmetică se studiază tehnica de calcul și se rezolvă probleme tipice.

Metodica activității în timpul verii are particularitățile sale. In această muncă, o deosebită importanță are controlul făcut de profesor asupra exerciițiilor individuale executate de copii acasă și îndreptarea greșelilor făcute în aceste exerciții. Lecțiile făcute la școală constau, de cele mai multe ori, tot din munca individuală a elevilor, sub îndrumarea profesorului. E bine ca elevii să fie împărțiți în clasă în două grupe: cu una din grupe profesorul lucrează direct, iar cealaltă execută, în acest timp, lucrări individuale. Trebue folosit pe larg materialul demonstrativ.

In afară de lecțiile din program, unii elevi trebue să fie chemați la lecții individuale de 15—20 minute. Pentru aceasta, se prevede o oră înainte de începerea lecțiilor comune sau la sfârșitul lor.

In clasele V—VII reexaminările se fac de cele mai multe ori la limba rusă și la matematică. La fiecare din aceste obiecte trebue să se lucreze câte două ore pe zi, după un program precis. Și aici, afară de lecțiile în grup, la care profesorul explică din nou anumite capitole, este necesar ca elevii să lucreze individual.

Elevii din clasele V—VI, rămași în urmă la istorie, geografie și biologie, au nevoie, în primul rând, de o metodică rațională pentru munca individuală. Unii dintre ei nu posedă deprinderi de citire conștientă, nu pot expune cu propriile lor cuvinte niciun paragraf din manual, nu știu să se folosească de harta geografică și istorică, nu știu să citească desenele și schițele din manual, să lege cele citite în manual de realitatea concretă, etc. Ei trebue să fie învățați, în primul rând, să învețe.

De obicei în clasele VIII—IX nu sunt mulți elevi rămași în urmă. Dacă există, ei sunt, în majoritatea cazurilor, rămași în urmă la matematică. Activitatea de vară cu acești elevi trebue începută cu constatarea lipsurilor în cunoștințele claselor V, VI și VII. Apoi, paralel cu recapitularea programului din anul respectiv, se fac lecții pentru punerea în ordine a cunoștințelor din clasele anterioare. Și aici, metoda principală de pregătire pentru examenele de toamnă este munca individuală, făcută acasă. La lecții, se explică numai capitolele cele mai grele.

Inspectorii școlari și Secțiunile de Invățământ au datoria de a organiza consfătuiri, în care profesorii să facă schimb de experiență în domeniul muncii din timpul verii cu elevii slabi. Inspectorii trebue să ceară ca școlile să țină o evidență a activității din timpul verii, să țină seama de frecvența elevilor, să facă aprecieri, lucrări de control etc. Toate acestea ridică simțul de răspundere al profesorilor și al elevilor față de pregătirea pentru examenele de toamnă.

Această pregătire trebue condusă personal de directorul școlii, precum și de inspectorii Secțiunilor de Invățământ.

N. Pomagaiba

Docent al Institutului Pedagogic din Nejin

(După „Narodnoe Obrazovania")

ȘCOALA ELEMENTARA IN U. R. S. S.

In U.R.S.S., școala elementară constitue prima verigă a sistemului de învățământ. Cu ea începe și pe ea se bazează constituirea verigilor ulterioare ale învățământului. Școala elementară se călăuzește după principiile cu adevărat democratice ale poporului și după umanismul proletar, ce-și găsește o deplină desvoltare pe treptele următoare ale sistemului școlar sovietic.

Sistemul unic și universal de învățământ creat de puterea sovietică în primii săi ani de existență a devenit treptat, pe măsură ce au sporit posibilitățile economice ale țării, un sistem general și obligatoriu. Firește că învățământul general obligatoriu a fost realizat în primul rând în cadrul școlii elementare, care este prima verigă a sistemului sovietic de învățământ.

In 1930, la al XVI-lea Congres al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice s'a hotărît realizarea învățământului general obligatoriu. Datorită măsurilor luate de Guvern, ca și sforțărilor depuse de Sovietele locale, în decurs de patru ani, începând din 1930—931, toți copiii în vârstă de 8—12 ani au fost cuprinși în rețeaua învățământului elementar. A început apoi o luptă sistematică pentru introducerea consecventă a învățământului obligatoriu de șapte ani și pentru lărgirea învățământului mediu. Războiul împotriva cotropitorilor fasciști a ținut în loc, într'o oarecare măsură, introducerea definitivă a învățământului obligatoriu în toate verigile școlii sovietice. In ceeace privește însă școala elementară, problema învățământului general obligatoriu a fost definitiv rezolvată.

Precum a arătat experiența, introducerea învățământului general obligatoriu nu se reduce numai la simpla mărire cantitativă a numărului școlilor și la impunerea frecventării obligatorii a școlii de către copiii de vârstă școlară. Incetarea frecventării școlii de către unii copii, observată în mod periodic, vădea o serie de cauze neprevăzute care stinghereau funcționarea școlilor. Aceste cauze puteau fi atât de ordin material, cât și de ordin moral, în legătură cu viața în familie. Pentru ca obligativitatea învățământului să devină o lege nestrămutată a țării, s'au descoperit aceste cauze prin studierea fiecărui caz de nefrecventare a școlii. Apoi s'au căutat măsurile eficace pentru combaterea lor. Astfel, învățământul elementar obligatoriu general al copiilor a devenit un fapt real în U.R.S.S.

Școlii elementare sovietice îi revin, pe de o parte, o serie de sarcini generale, comune întregului învățământ sovietic, iar pe de altă parte, sarcini speciale, în raport cu vârsta copiilor pe care îi cuprinde.

Sarcina generală a învățământului sovietic poate fi caracterizată prin termenul: cultivarea umanismului proletar. Acest termen a fost întrebuințat pentru prima oară de A. M. Gorchi pentru definirea scopurilor și sarcinilor finale ce trebue să fie urmărite de orice activitate culturală în U.R.S.S. Spre deosebire de umanismul liberal și burghez, umanismul proletar constă în desvoltarea intelectuală a maselor largi populare, care au fost ținute în întuneric de clasele exploatatoare. Școala elementară urmărește și ea această sarcină finală, de a da copiilor poporului o desvoltare deplină și multilaterală. Ea înfăptuește această sarcină ținând seama de particularitățile vârstei copiilor, astfel încât e dela sine înțeles că planurile de învățământ, programele și metodele de lucru ale școlii elementare sunt, în întregime, adaptate nivelului școlarilor.

Ținând seamă atât de experiența înaintată prerevoluționară, cât și de proprie ei experiență, școala elementară sovietică își îndeplinește planul de învățământ pentru primele două clase în 24 de ore de curs pe săptămână. In clasa a III-a, orarul săptămânal prevede 25 de ore, iar în clasa a IV-a, 27 de ore. Planul de învățământ privește predarea cunoștințelor și a deprinderilor elementare de scris, citit, socotit, desen și cânt. Datorită acestor cunoștințe, copiii vor putea urma cursurile următoarelor verigi ale sistemului școlar.

Dar toate acestea nu înseamnă că obiectul principal al lecțiilor din primele trei clase elementare constă numai în căpătarea deprinderilor formale de citit, scris și socotit. Aceste deprinderi sunt însușite de școlari pe baza unui material concret și sunt organic legate de numeroase cunoștințe asupra naturii și a vieții sociale, care sunt cuprinse în cărțile de citire ale primelor trei clase, sub forma unor povestiri literare. Făcând excursii, îndeplinind diferite activități extrașcolare, citind, analizând și repovestind mici bucăți, copiii nu-și însușesc numai deprinderi de citit, scris, socotit și desen, ci dobândesc și cunoștințe în domeniul științelor naturii și al vieții sociale, fiind pregătiți astfel pentru studierea sistematică a principiilor științifice fundamentale.

In programul și în manualele școlii sovietice nu sunt îngăduite niciun fel de denaturări ale adevărului științific. Fenomenele naturii și ale vieții sunt explicate în mod științific, într'o formă potrivită cu vârsta copiilor. Prin cunoștințele predate în școala elementară se creează premizele unei concepții materialiste științifice asupra lumii și se realizează educația comunistă a școlarilor. Incă din prima clasă a școlii elementare elevii sunt crescuți astfel încât să înțeleagă măreția sarcinilor înfăptuite de popor sub conducerea Partidului Comunist (b) al U.S. și a Guvernului Sovietic. Ei sunt deprinși, încă din copilărie, să ajute, pe măsura posibilităților lor, la realizarea acestor sarcini.

Acest scop este urmărit nu numai de programul școlii elementare ci și de metodele ei de muncă, care urmăresc același scop, acela de a desvolta gândirea copiilor și conștiința lor.

Munca individuală sporește interesul copiilor pentru materia predată și contribue la disciplinarea lor. Școala sovietică educă la elevi o atitudine conștientă față de învățătură și le desvoltă interesul pentru dobândirea unor noi cunoștințe. O condiție principală a activității educative în școala sovietică constă în explicarea sistematică, încă din primul an al școlii, a principalelor reguli de comportare a școlarilor. Aceste reguli expun limpede atitudinea pe care trebue s'o aibă elevul față de școală și de învățătură, față de profesori, de părinți și de cei mai mari. Explicarea acestor reguli trezește în sufletul școlarilor conștiința îndatoririlor lor și le arată care trebue să fie normele lor de conduită.

Astfel, școala sovietică educă, chiar de pe primele ei trepte, constructori conștienți ai societății comuniste, oameni culți și desvoltați multilateral, oameni însuflețiți de un nemărginit devotament pentru ideile marxist-leniniste.

Prof. V. Struminschi

membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R. S. F. S. R.

Stiri și fapte

Guvernul Sovietic manifestă o deosebită grijă pentru studenți

Macarii Corolev, ministrul adjunct al învățământului superior al U.R.S.S., a prezentat de curând date care constitue o dovadă elocventă a progresului învățământului superior în Uniunea Sovietică. In țară există actualmente 864 institute de învățământ superior, frecventate de 1.132.000 studenți — cifră care depășește numărul total al studenților din întreaga Europă, Asia, Africa și Australia la un loc.

Numai la Moscova există 130.000 studenți, cifră care depășește numărul studenților din Marea Britanie. Numărul studenților dela institutele de învățământ superior din U.R.S.S. crește în fiecare an, iar activitatea acestora se îmbunătățește și desvoltă continuu.

Corolev a arătat, în continuare, că guvernul sovietic manifestă o deosebită grijă față de studenți. Fondurile alocate de stat pentru bursele studențești sunt din ce în ce mai mari, fiecare student merituos având dreptul la o bursă de stat.

Această grijă părintească a regimului sovietic față de studenți a dat rezultate strălucite, care au fost confirmate și cu prilejul trecerii în revistă acum, la sfârșitul anului școlar, a activității științifice a studenților sovietici. (Agerpres).

Trecerea în revistă a activității studenților

Trecerea în revistă a lucrărilor științifice ale studenților din Institutele de învățământ superior ale orașului Kazan, s'a terminat de curând. In toate Institutele s'au ținut conferințe științifice, în cadrul cărora studenții și-au prezentat lucrările.

Comitetul pentru examinarea lucrărilor a reținut 105 din cele mai valoroase lucrări și a propus ca autorii lor să fie premiați. Un mare interes științific și practic prezintă lucrările științifice: „Unele probleme ale istoriei antice tatare"; „Lenin și Stalin în cântecele populare tatare"; „Agrotehnica obținerii recoltei ridicate de linte".

Deasemenea, mai mult de 6.000 de studenți ai Institutelor de învățământ superior din Sverdlovsc participă în mod activ la munca cercurilor științifice. Ei generalizează experiența brigăzilor stahanoviste și ajută uzinelor să introducă noua tehnică și tehnologie.

Studenții din Kazan și-au prezentat lucrările în cadrul unor conferințe științifice

In Uzbekistan există 19 societăți științifice studențești. Activitatea lor are o mare importanță științifică și practică. Aceasta reese și din rezultatele trecerii în revistă a lucrărilor științifice ale studenților din ultimul an, cu prilejul terminării cursurilor.

In cadrul trecerii în revistă, au fost prezentate 244 lucrări științifice, din care 34 au fost premiate; deasemenea, s'au acordat altor lucrări diplome de onoare de către Comitetul Central al Comsomolului din Uzbekistan. (Agerpres).

IN REPUBLICA POLONĂ CULTURA A DEVENIT UN BUN AL MASELOR POPULARE

Zilele acestea s'au împlinit șase ani dela eliberarea Poloniei de către glorioasa Armată Sovietică. Pe lângă importante realizări pe tărâm politic și economic, Republica Polonă a obținut succese însemnate și în sectorul cultural. Pentru a cunoaște aceste realizări ale poporului prieten polonez în cei șase ani de independență și de luptă pentru socialism, pentru cultură, pentru pace, luptă dusă sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Unit polonez, publicăm acest articol referitor la desvoltarea culturii în slujba maselor muncitoare poloneze.

Pe baza unei largi desvoltări a vieții economice se desfășoară lupta pentru răspândirea culturii, pentru revoluția culturală în Polonia. Oamenii muncii din domeniul învățământului oameni culturii și artei, oamenii științei îndrumați de către Partidul Muncitoresc Unit Polonez folosind experiențele învățământului, culturii și artei sovietice depun toate eforturile pentru antrenarea celor mai largi masse populare în viața culturală, luptă pentru un nou conținut socialist al culturii polone.

Infățișările în acest domeniu rezultă din următoarele cifre elocvente:

In anul școlar 1938-39, învățământul preșcolar din Polonia dispunea de 1506 instituți cu 2.045 cadre didactice și 74.000 copii. In anul școlar 1948/49, numărul acestor instituții a fost de 5.060 — adică aproape de 4 ori mai mare — cu 7.880 cadre didactice și 270,000 copii. In 1938/39 — la un milion de locuitori funcționau 44,5 de instituții preșcolare, în 1949 au funcționat 244.

In învățământul elementar, în 1939, la un milion de locuitori au funcționat 825 școli, iar în 1949 918. In învățământul mediu, la un milion de locuitori au fost 22,5 școli: astăzi — 34,3 școli.

Schimbarea cea mai mare a intervenit însă în învățământul superior. Față de cele 28 de școli superioare în 1938, astăzi există 43; numărul studenților înainte de război era de 48.018 — astăzi este de 121.000.

O trăsătură caracteristică pentru revoluția culturală din Polonia este îmbunătățirea componenței sociale a elevilor. Numărul fiilor de muncitori și țărani în școlile medii și superioare a crescut într'o mare proporție. Astfel, în 1939, școlile medii erau frecventate numai în proporție de 4,1 la sută de tineri de proveniență muncitorească, astăzi proporția este de 13,5 la sută. Numărul tinerilor de origine țărănească era de 9,6 la sută; astăzi este de 28,9 la sută. In învățământul superior, în 1939, fii de muncitori erau numai 9,9 la sută; în 1950 — 31 la sută. Studenții de origine țărănească erau în 1939 11,7 la sută — astăzi — 26 la sută.

In 1945, când școlile au deschis larg porțile tineretului polonez, nu existau deloc manuale și cărți. Statul Popular a trebuit să ia imediat măsuri. Și în această privință cifrele sunt grăitoare:

In 1937 au apărut în Polonia 29.152,900 exemplare de cărți;

în 1947 au apărut în Polonia 39.400.500 exemplare de cărți;

în 1948 au apărut în Polonia 62,626.400 exemplare de cărți;

în 1949 au apărut în Polonia 73.538.075 exemplare de cărți;

în 1950 vor apare în Polonia 85.000.000 exemplare de cărți.

Presa Poloniei Populare se află astăzi exclusiv în slujba poporului muncitor. Așa încât nu este de mirare dacă presa joacă un rol imens în viața culturală a țării și se bucură de încrederea maselor. O dovadă a acestei încrederi este creșterea neobișnuit de mare a numărului de cititori de ziare. Inainte de război, tirajul ziarelor nu depășea cifra de 900.000; astăzi tirajul a atins până acum cifra de 4.600.000 exemplare, adică de peste 5 ori mai mult. Tirajul revistelor este astăzi de 5½ milioane exemplare, dintre care 4,2 milioane pentru sate, adică de 20 de ori mai mare decât înainte de război.

Creșterea continuă a tirajului cărților, revistelor și ziarelor constituie un indiciu al rapidității cu care se ridică nivelul cultural al maselor. Cei 6 ani de muncă ai Poloniei Populare au arătat în mod elocvent că tocmai clasa muncitoare condusă de Partid sunt purtătorii și continuatorii celor mai bune și mai frumoase tradiții culturale polone și totodată o forță dinamică care asigură viitoarea înflorire a culturii polone, națională — în forma ei și socialistă — în conținut.

O mare desvoltare se înregistrează și în domeniul teatrului. In Polonia există astăzi 43 teatre dramatice, 5 opere, 7 filarmonici și 9 orchestre simfonice. Alături de acestea există o largă rețea de teatre de amatori și de echipe ale căminelor culturale dela sate. Astfel în 1945 au existat 128 echipe teatrale, 125 coruri, 112 echipe de dansuri și 133 echipe instrumentale. Aceste echipe au organizat în anii 1945 — 1946 — 10.000 de manifestări artistice, la care au luat parte 2.000.000 spectatori. In anul 1949 au funcționat 2652 de echipe teatrale, 2030 coruri, 1540 echipe de dansuri, 1287 echipe instrumentale și 160 echipe plastice. In acelaș an au fost organizate 50.391 manifestări artistice, pentru 10.000.000 spectatori. In același timp, în 1949 au activat și 120 Case de Cultură, organizate după modelul Caselor de Cultură din Uniunea Sovietică.

In clipa de față există în Polonia circa 7000 de teatre de amatori, iar numărul lor va crește și mai mult în cadrul Planului de 6 ani.

Anul 1949 a însemnat o nouă etapă în revoluția culturală din Polonia, a dus la adâncirea ei nu numai în formă dar, în primul rând, în conținut. O cotitură în desvoltarea literaturii polone a însemnat-o recentul Congres al scriitorilor polonezi, care a trasat sarcinile scriitorilor polonezi în lupta pentru o literatură a realismului socialist, pentru o literatură care să oglindească transformările revoluționare care au loc în orașele și satele Poloniei.

In domeniul artei plastice o dovadă a transformărilor a fost prima Expoziție Națională de Artă Plastică, a cărei importanță principală a constat în falimentul complect al teoriilor esteticii formaliste. Contactul artiștilor plastici cu problematica vie a realității, cu lupta revoluționară a clasei muncitoare, cu opera de construire a socialismului în orașe și sate — iată noile teme oglindite în operele plasticilor polonezi.

In lupta pentru făurirea unei culturi noui poporul polonez înconjoară cu mare drag tot ce a fost creator, progresist și revoluționar în trecutul Poloniei. Astfel a fost sărbătorit „Anul Mickiewicz" cu prilejul celei de a 150-a aniversări a nașterii celui mai mare poet polon Adam Mickiewicz, a fost sărbătorit „Anul Chopin". Datorită acestor manifestări arta marilor genii ale literaturii și muzicii poloneze au fost răspândite în massele largi populare.

Toate acestea constituc fără îndoială o dovadă elocventă a progresului cultural din Polonia, a luptei pentru o cultură și o artă pusă în slujba păcii și a socialismului.

Și știința polonă nu rămâne în urmă în lupta împotriva curentelor cosmopolite în știință, în lupta pentru o știință pusă în slujba construirii socialismului. La sfârșitul anului curent va avea loc primul Congres al Științei Polone al cărui scop fundamental este punerea științei polone pe baze marxist-leniniste, însușirea cuceririlor științei sovietice, apropierea și mai mare a oamenilor de știință poloni de problemele construirii socialismului și mobilizarea muncitorilor științifici în jurul necesităților vitale ale întregului popor.

Astfel conduși și îndrumați de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, folosind tezaurul culturii sovietice, oamenii de cultură și știință din Polonia luptă pentru ridicarea nivelului cultural al maselor muncitoare din Polonia, care construesc socialismul.

Trebue acordată o atenție deosebită pregătirii candidaților la examenul de ingineri de exploatare

In vederea creării cadrelor de tehnicieni necesari desvoltării Patriei noastre, prin grija Partidului, Guvernul a dat în toamna anului trecut un Decret de înființare a cursurilor de ingineri de exploatare pe lângă facultățile cu caracter tehnic. Aceste cursuri și-au început activitatea, iar azi sunt în perioada verificării cunoștințelor dobândite timp de un an de studiu încordat, de către aproape 1.000 din cei mai buni fii ai clasei muncitoare, recrutați dintre fruntași în producție, inovatori, decorați pentru merite excepționale în câmpul muncii.

Pregătirea condițiunilor de intrare în facultăți a unei noi serii de oameni ai muncii, care vor deveni viitoare cadre inginerești, trebue să ne preocupe îndeosebi.

In urma instrucțiunilor date de către Ministerul Invățământului Public, în colaborare cu ministerele de resort, s'au organizat pe lângă fabrici și alte întreprinderi cursuri serale de pregătire, care să completeze cunoștințele tovarășilor ce urmează să înceapă în toamna anului acesta cursurile de doi ani de pe lângă Universități.

Pentru a putea asigura un număr cât mai mare de cadre de acest fel, vor fi scoși din producție un număr cât mai mare de muncitori calificați care vor fi bine pregătiți pentru examenul de admitere.

De aceea e necesar să se dea o deosebită grijă acestor cursuri serale de pregătire.

Organizatorii cursurilor și întreprinderile din care provin acești tovarăși vor trebui să le înțeleagă bine importanța și să creeze condițiuni favorabile acestor tovarăși așa încât, în afară de orele de muncă în producție aceștia să poată depune zilnic efortul intelectual necesar pentru aceste cursuri, seminarii și pentru studiul individual. Tovarășii directori ai întreprinderilor respective vor trebui să înțeleagă aceste eforturi și să nu mai încarce pe cei ce urmează cursurile de pregătire cu sarcini suplimentare.

Cursurile serale necesită o muncă deosebită și din partea profesorilor: ei vor trebui să țină seama de eforturile pe care le depun zilnic cursiștii și să caute metodele de predare cele mai potrivite, pentru a-i ajuta să-și însușească cât mai temeinic cunoștințele. Ei trebue să folosească explicațiile care dau randamentul cel mai bun în pregătire, să fie permanent preocupați de a lega cunoștințele teoretice de specificul muncii practice a întreprinderilor din care provin cursiștii, ținând o cât mai strânsă legătură cu fabrica în timpul cursurilor de pregătire.

Secțiunile de Invățământ au datoria să urmărească aceste cursuri și să le îndrumeze în permanență. Acolo unde cadrele didactice s'ar dovedi că nu sunt la înălțimea sarcinilor ce le revin, Secțiunile de Invățământ de pe lângă Comitetele Provizorii au datoria de a lua măsurile necesare.

Ministerele de resort care au organizat aceste cursuri trebue să țină seama, în orice moment, că numai un control des, numai o urmărire îndeaproape, vor asigura condițiunile de învățământ favorabile pentru ridicarea acestor cadre prețioase, atât de necesare desvoltării economiei noastre.

Andrei Ney

Secțiunea de Invățământ-Bihor se pregătește pentru noul an școlar

Secțiunea de Invățământ Bihor, conștientă de faptul că activitatea ei se integrează în lupta dârză pe care o duce clasa muncitoare din țara noastră, în frunte cu Partidul său, pentru asigurarea păcii și pentru construirea socialismului, muncește cu elan sporit pentru deschiderea noului an școlar în cât mai bune condițiuni.

Una dintre preocupările de seamă ale Secțiunii de Invățământ Bihor este asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a învățământului. In tot cuprinsul județului se duce acum o muncă intensă pentru terminarea a 12 localuri de școli, începute în anul trecut, și pentru repararea și amenajarea localurilor existente. In cadrul Secțiunii, inspectorul Covacs a primit ca sarcină specială urmărirea problemei construcțiilor. Tovarășul Covacs și-a format un colectiv, alcătuit din șefii secțiunilor de plasă. El vizitează regulat satele în care se lucrează la construcții și informează Secțiunea județeană de stadiul în care se află lucrările.

Un ajutor deosebit de însemnat pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică desfășurarea lucrărilor de construcții îl constitue sprijinul permanent pe care Secțiunea de Invățământ îl primește din partea Comitetului Județean de Partid Bihor, ca și strânsa colaborare cu Comitetul Provizoriu al județului, cu Sindicatul Salariaților din Invățământ și cu organizațiile de masă. Astfel, datorită ajutorului dat de Partid și acestei strânse colaborări, Secțiunea a isbutit să mobilizeze massele de învățători și părinți, care lucrează voluntar pentru cât mai grabnica terminare a localurilor. In comuna Dumbrăvița de Codru, din plasa Beiuș, de exemplu, câte 3—4 părinți fac în fiecare zi muncă voluntară. Din comitetele de construcție care conduc lucrările la fiecare din cele 12 școli, fac parte și părinții elevilor. Prin faptul că părinții transportă cu căruțele lor nisipul, varul și materialul lemnos necesar construcțiilor, s'au realizat mari economii și, astfel, Secțiunea Bihor construește 25 săli de clasă în locul celor 23 programate.

Până acum, sunt complect terminate două localuri de școli (la Hârșești și Valea Neagră de Jos). Până la 1 August, se vor termina încă 5 școli, în plasele Aleșd și Marghita.

Secțiunea de Invățământ Bihor se preocupă îndeaproape și de curățirea localurilor de școli. In anul școlar trecut, o metodă care a dat rezultate bune în această privință a fost inițierea unor „zile" și „săptămâni" ale curățeniei. Secțiunea își propune să mențină această metodă și să organizeze mai amănunțit munca de curățire a localurilor de școală.

Pentru a asigura școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară și cuprinderea în clasa a V-a a cât mai multor absolvenți ai clasei a IV-a, s'a organizat, în cadrul Secțiunii de Invățământ Bihor, un colectiv condus de tov. Lazăr Pantea, șeful Secțiunii. Pe baza recensământului efectuat la sfârșitul anului școlar 1949/1950 s'a stabilit unde se vor crea noi unități școlare. Școli noi de șapte ani se vor înființa, în primul rând, în sectoarele socialiste, adică în comunele unde există gospodării agricole de Stat, S.M.T.-uri sau gospodării agricole colective, în centrele muncitorești și în cartierele muncitorești din orașele Beiuș și Salonta.

Odată fixate unitățile școlare, s'a hotărît amenajarea internatelor și a gazdelor comune, care vor face posibilă frecventarea regulată a școlilor de către elevi.

In anul școlar 1949/1950 au funcționat în județul Bihor 25 de internate. Pentru anul acesta s'a prevăzut amenajarea a 25 internate noi, precum și repararea celor existente. In afară de aceasta, s'a prevăzut și amenajarea unor gazde comune. In ceeace privește dotarea internatelor cu cazarmament și mobilier, ca și asigurarea lor cu hrană suficientă, colectivul creat în acest scop în cadrul Secțiunii de Invățământ Bihor se preocupă de cât mai buna folosire a resurselor locale. In comunele Vașcău și Vadul Crișului, de pildă, Secțiunea de Invățământ dela plasă a organizat crescătorii de porci și s'a îngrijit de cultivarea zarzavatului necesar cantinelor școlare.

Puternic sprijinite de organizațiile de partid ale plășilor, de Comitetele Provizorii și de organizațiile de massă, Secțiunile de Invățământ din tot cuprinsul județului au organizat o susținută **muncă de lămurire printre părinți** pentru a-i cetermina să-și trimită copiii la școală. Astfel, de exemplu, învățătorii au venit la arii și, în timpul pauzelor, au arătat țăranilor muncitori importanța **școlarizării tuturor copiilor de** vârstă școlară.

In ceeace privește îndrumarea elevilor care au terminat patru clase elementare, către clasa a V-a, ca și a absolvenților clasei a VII-a către școlile medii, Secțiunea de Invățământ Bihor a înregistrat, datorită muncii organizate pe care a dus-o în această direcție, o serie de rezultate pozitive. In satul Bihara, de exemplu, 21 din cei 27 de elevi absolvenți ai clasei a VII-a s'au înscris la diferite școli medii. Dirigintele și profesorii clasei a VII-a dela școala elementară din satul Tărcaia și-au însoțit elevii atunci când au venit în orașul Oradea să dea examenul de admitere, s'au îngrijit de cazarea lor și au stat cu ei tot timpul cât au ținut examenele.

Controlând îndeaproape situația absolvenților din fiecare plasă, Secțiunea Județeană de Invățământ a atras atenția din timp acelor secțiuni de plăși, cum este plasa Secueni, de exemplu, care n'au rezolvat în bune condițiuni problema îndrumări elevilor spre școlile medii, și a indicat măsurile ce trebue luate pentru îmbunătățirea acestei situații.

Secțiunea de Invățământ Bihor se îngrijește îndeaproape de pregătirea elevilor care vor avea de dat examene în toamnă. Astfel, după ce a primit dela Secțiunile de plasă un tabel în care se indică situația tuturor elevilor corigenți, colectivul pedagogic al Secțiunii Bihor a ținut o ședință cu inspectorii dela plăși, dându-le îndrumări amănunțite în ceeace privește buna organizare a pregătirii corigenților. In fiecare comună, lecțiile de pregătire vor avea loc de trei ori pe săptămână, sub conducerea profesorilor.

O altă problemă căreia Secțiunea de Invățământ Bihor îi dă o deosebită atenție este aceea a ridicării calificării cadrelor didactice. Aproape 400 de învățători și profesori din tot județul se găsesc în momentul de față la cursurile I. C. D. în limbile română și maghiară, organizate de Secțiunea de Invățământ după îndrumările M. I. P. Șeful Secțiunii județene controlează permanent munca dusă în cadrul cursurilor de îndrumare, asistând atât la lecții, cât și la pregătirea seminariilor.

Comitetul județean de partid Bihor sprijină activ munca cursurilor de îndrumare, când ajutor Secțiunii de Invățământ și direcției cursurilor pentru justa orientare politică și pedagogică a lecțiilor și a seminariilor. Deasemeni, președintele Comitetului Provizoriu județean a vizitat, împreună cu șeful Secțiunii de Invățământ, localurile în care se țin cursurile și cantina, și a ajutat secțiunea în rezolvarea problemelor pe care le ridică cazarea și hrana cursiștilor.

La 1 August va începe să funcționeze un curs de îndrumare pentru profesorii de educație fizică, precum și un curs pentru profesorii care predau limba română la școlile maghiare.

Pentru a asigura desfășurarea în bune condițiuni a muncii de ridicare profesională a învățătorilor și profesorilor care n'au putut fi cuprinși în cursurile I.C.D., Secțiunea Bihor a dat, prin secțiile dela plăși, îndrumări asupra felului cum trebue organizat studiul individual al cadrelor didactice. Astfel, colectivul metodologic al secțiunii județene, folosindu-se de experiența câștigată în cercurile pedagogice, a arătat cadrelor didactice cum trebue studiate metodicile și cum trebue alcătuite planurile de lecții, indicând și bibliografia necesară.

Cu o deosebită grijă se ocupă Secțiunea de Invățământ Bihor de problema îmbunătățirii conținutului învățământului, de perfecționarea metodelor de predare. Pentru a învăța cât mai mult din experiența muncii didactice desfășurate în anul școlar 1949—1950, Secțiunea a analizat în adâncime această muncă și a stabilit care metode de lucru s'au dovedit juste și trebue îmbunătățite și folosite mai departe, după cum a stabilit și lipsurile ca și cauzele lor, găsind cele mai bune mijloace pentru a le lichida.

Astfel, Secțiunea Județeană a constatat că ședințele lunare în care s'a făcut analiza muncii didactice pe care a dus-o Secțiile dela plăși, și urmate de un instructaj amănunțit pentru inspectori, au dat rezultate foarte bune, ele constituind un prilej nimerit pentru realizarea schimbului de experiențe și asigurând punerea în practică a unor măsuri organizatorice unitare în tot județul. Deasemeni, s'au dovedit juste metodele de muncă ale colectivelor pedagogice organizate în cadrul Secțiunii Județene și în munca cărora au fost antrenate cadrele didactice din județ. Astfel s'a format un colectiv metodologic pentru studierea materiilor de învățământ și a metodicilor, pe specialități, un colectiv pentru studiul bibliografic, care a indicat bibliografia necesară atât cercurilor pedagogice, cât și diriginților, în vederea documentării lor asupra temelor discutate cu elevii în orele educative, un colectiv format din profesorii de limba rusă, care s'a ocupat cu traducerea și difuzarea materialului pedagogic sovietic; un colectiv pentru îndrumarea lucrărilor de confecționare a materialului didactic; un colectiv pentru studierea și popularizarea celor mai bune metode în munca de alfabetizare, și un colectiv care s'a preocupat de îndrumarea muncii individuale a elevilor, dându-le indicații cu privire la luarea notițelor, la organizarea rațională a învățăturii, etc.

Secțiunea de Invățământ Județeană consideră că această metodă de lucru este justă. Atâta timp cât colectivele au ținut ședințe regulate, cu o ordine de zi bine organizată, ele au dat rezultate deosebit de însemnate. In anul școlar viitor, ele vor trebui să-și intensifice activitatea și să antreneze permanent cadrele didactice dela școlile din județ, pentru ca să nu se mai întâmple ca în anul școlar trecut, când activitatea colectivelor a mers mai slab în perioada de pregătire a examenelor.

O metodă care trebue înlăturată este aceea de a trimite cercurilor pedagogice din județ schițe și planuri de lecții model, ceeace a determinat o aplicare mecanică a planificării muncii didactice.

Deasemeni, Secțiunea Județeană de Invățământ și-a propus să îmbunătățească munca cercurilor pedagogice. Astfel, se va organiza mai bine controlul muncii și îndrumarea cercurilor de către colectivul de control al județului și se vor fixa din timp subiectele lecțiilor deschise care se vor ține în cadrul acestor cercuri.

Puternic sprijinită de Comitetul județean de partid, care stimulează inițiativa colectivului de inspectori și îl ajută permanent printr'o critică principială și constructivă, susținută de Comitetul Provizoriu și colaborând activ cu Sindicatul Salariaților din Invățământ și cu organizațiile de massă, Secțiunea de Invățământ Bihor își încordează toate forțele pentru a asigura condiții cât mai bune de muncă în acest an școlar, care va trebui să însemne un nou și mare pas înainte pe drumul apărării păcii, pe drumul construirii socialismului.

Isabela Ioan

ȘCOALA ÎN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

LA HUȘI A ÎNCEPUT CONCURSUL ÎNTRE CLUBURI, COLȚURI ROȘII ȘI BIBLIOTECI SUB SEMNUL LUPTEI PENTRU PACE

In urma Hotărîrii Comitetului Executiv al C. G. M., privitoare la concursul dintre cluburi, colțuri roșii și biblioteci, în orașul și județul nostru a început o vie activitate.

Până în prezent s'au înscris pentru concurs următoarele sindicate: Sindicatul Comerț-Cooperative, Sindicatul Salariaților din Invățământ, Sindicatul Sanitar, Sindicatul Transporturi și Comunicații și Sindicatul Salariaților Agricoli.

Fiecare din aceste sindicate și-a format o comisie de coordonare. Două cluburi, opt colțuri roșii și nouă biblioteci, împreună cu colectivele și echipele artistice existente, munceso intens pentru reușita acestui concurs.

Gospodăriile agricole de stat Crasna, Averești, Pojorâni și Bogdane, precum și stațiunea de mașini și tractoare Bogdănești, și-au luat angajamentul ca până la 1 August a. c. să amenajeze fiecare câte un colț roșu. Inițiative asemănătoare au fost luate și de către Banca de Stat, de Secțiunea Agricolă a Comitetului Provizoriu Județean, de I. C. S. Huși și de liceul mixt.

Colectivele de pe lângă colțurile roșii, care aparțin Sindicatului Sanitar și Sindicatului Salariaților din Invățământ, și-au întocmit planuri de muncă și activează din ce în ce mai organizat. Unele colective ale bibliotecilor au terminat de inventariat, de înregistrat și de aranjat cărțile și, prin metodele juste de popularizare a cărților, pe care le folosesc zi de zi, măresc necontenit numărul cititorilor.

Pentru ca acest concurs să ducă într'adevăr la ridicarea ideologică, politică și culturală a masselor largi populare, la întărirea păcii, colectivele de conducere ale cluburilor, colțurilor roșii și bibliotecilor trebue să urmărească stăruitor îndeplinirea cât mai reușită a planurilor lor de muncă. Numai înlăturând toate lipsurile pe care le au, numai acordând toată importanța cuvenită acestui concurs — colectivele vor avea prilejul să obțină rezultatele așteptate.

CONSTANTIN C. PRISECARU
corespondent

PRACTICA STUDENȚILOR DE LA FACULTATEA DE IMBUNĂTĂȚIRI FUNCIARE GALAȚI PE ȘANTIERELE CANALULUI DUNĂRE-MAREA NEAGRĂ

După un an de zile de muncă încordată, iată-ne făcând practică pe teren, așa cum ne-a programat conducerea Facultății noastre.

In răstimpul de o lună de zile, cât va dura această practică, noi urmărim să adâncim cunoștințele pe care ni le-am însușit în cursul anului, căutând să le legăm de procedeele practice care stau la baza tehnicei lucrărilor. Studenții anului I deprind pe zi ce trece tot mai bine tehnica topometrică, iar cei din anul II, tehnica mașinilor terasiere și a conservării solului.

Odată cu aceasta, noi învățăm să cunoaștem îndeaproape viața de șantier, precum și greutățile muncii pe teren, contribuind în același timp la făurirea grandioaselor lucrări inițiate de Partidul Muncitoresc Român și menite să transforme natura pentru a ușura traiul oamenilor muncii din țara noastră.

Conștienți de însemnătatea practicii de vară, studiem cu cea mai mare atenție lucrările ce ne-au fost încredințate, cerând lămuriri asupra amănuntelor, notând cu grijă în carnetele noastre lămuririle care ni se dau.

Orele petrecute pe teren sunt pentru noi un prilej de cimentare a legăturilor cu muncitorii, dela care învățăm cum trebue să muncim, cum trebue să prețuim munca. Ei sunt pentru noi o pildă vie, prin efortul pe care îl depun pentru a împlini și a depăși Planul de Stat. Munca pe teren crează o puternică legătură între noi și muncitori.

Programul nostru de lucru prevede, pe lângă practică, și ore de recreație. Astfel, noi facem zilnic plajă pe malul mării, ceeace ne reconfortează după efortul depus cu prilejul examenelor de sfârșit de an.

Un număr de ore din activitatea zilnică sunt destinate manifestărilor culturale-artistice, la care își dau concursul cei mai mulți studenți, participând fie la cor, fie la echipele teatrale și de dans, fie la echipele sportive.

Deasemenea, au loc săptămânal ședințe cu caracter cultural-politic, care ne pun în curent cu problemele cele mai actuale.

In munca noastră de aici simțim din plin grija pe care ne-o poartă Partidul și Guvernul, precum și sprijinul organizației U. T. M. Faptul acesta ne îndeamnă să depunem tot efortul pentru a fi la înălțimea grijii și încrederii ce ni se arată, spre a deveni dârzi apărători ai păcii și elemente de muncă creatoare în marea operă de construire a socialismului.

(Corespondență primită dela studenții anului I dela Facultatea de Imbunătățiri Funciare Galați)

PENTRU O RECOLTĂ ÎMBELȘUGATĂ

Cadrele didactice își aduc contribuția la reușita campaniei de colectare a cerealelor

Zi de zi, țăranii noștri muncitori din întreaga țară vin și depun cu drag cotele de colectare, știind bine că aceste cote reprezintă contribuția lor la întărirea scumpei noastre Republici Populare, la îmbunătățirea traiului oamenilor muncii. Dragostea cu care depun țăranii muncitori prisosul lor de cereale este un rezultat al intensei munci duse de Partidul nostru pentru strângerea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Cadrele didactice din sate au un rol însemnat în această muncă.

Invățătorii și profesorii din județul Ilfov au înțeles, în majoritatea lor, sarcinile de cinste ce le revin în cadrul campaniei de strângere a recoltei și de colectări. Ele au muncit și muncesc cu entuziasm, ducând o susținută activitate de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare și lucrând efectiv în campania de colectare a cerealelor.

Astfel, în comuna Căciulați, profesorul Radu Tempeanu a reușit să antreneze și celelalte cadre didactice în muncă, obținând rezultate frumoase. Lozinci, fotomontaje, broșuri difuzate zilnic, o gazetă de arie schimbată regulat din trei în trei zile, un panou pe care sătenii pot vedea limpede cum se calculează cotele, — toate acestea au contribuit la mobilizarea țăranilor muncitori în bătălia recoltei și a colectărilor. Profesorul Anghel Marin din comuna Balotești, împreună cu alți învățători și profesori, au reușit să facă, în afară de cele realizate în Căciulați, un panou cu evidențiații la colectări, pe care l-au așezat la sediul Comitetului Provizoriu. Deasemenea, la Balotești s'au luat măsuri, cu ajutorul cadrelor didactice, pentru prevenirea incendiilor la arii: s'a adus nisip și apă și s'au pus afișe care previn pe săteni de pericolul incendiilor. Elevii școlii, sub conducerea cadrelor didactice, lucrează zilnic pe câmp la strângerea spicelor. Tot astfel, instructoarea de pionieri, Maria Jilăveanu, din comuna 30 Decembrie, a mobilizat pe toți pionierii din comună la strângerea spicelor de cereale.

Din păcate nu toate cadrele didactice au înțeles rolul ce le revine în acțiunea patriotică ce se duce de către întreg poporul muncitor pentru o cât mai bună recoltare și colectare a cerealelor. Mai sunt învățători și profesori care nu participă în niciun fel la munca de lămurire a țărănimii muncitoare, sau duc această muncă în mod formal.

In comuna Crevedia, gazeta de stradă a stat multă vreme fără niciun articol, tocmai în această perioadă de muncă încordată, când ar fi trebuit să fie schimbată cât mai des, pentru a oglindi, zi de zi, victoriile obținute și pentru a combate cu hotărîre lipsurile și acțiunile dușmănoase.

Umbrarul ariei din comuna Grădinari a fost foarte slab pavoazat, abia cu una-două lozinci, nereușind să devină un factor mobilizator.

Atitudini de felul acesta trebue să fie combătute cu toată energia. Cadrele noastre didactice trebue să înțeleagă că participarea lor la campania colectărilor este astăzi o datorie patriotică. Ele trebue să se încadreze cu entuziasm în această bătălie, conștiente că, în acest fel, contribue la desvoltarea și întărirea scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română, și dau o lovitură puternică dușmanilor omenirii, imperialiștii atățători la un nou război.

Primul examen de Stat la Facultatea de Pedagogie și Psihologie din București

(Urmare din pag. 1-a)

concepției materialist-dialectice prin studiul științelor sociale", „Formarea concepției materialist-dialectice prin studiul științelor naturii", „Metode pentru formarea convingerilor în spiritul moralei comuniste" și „Principiile pedagogice și opera pedagogică a lui Macarenco".

De asemenea, subiectele de psihologie: „Importanța pentru psihologie a teoriei leniniste a reflectării", „Materie și psihic", „Partinitatea în psihologie și lupta împotriva cosmopolitismului și obiectivismului burghez" au fost tratate cu pricepere de către majoritatea candidaților.

In cadrul examenului de didactică, absolvenții au dovedit că știu să facă legătura între știința pedagogică și problemele pe care le ridică desfășurarea procesului de învățământ. Pe lângă principiile și metodele de învățământ, studenții cunosc foarte bine metodicile sovietice și modul de predare la fiecare obiect în parte.

Totuși, acest examen, cu toate părțile lui pozitive, a reflectat și unele lipsuri. Așa, de pildă, unii profesori nu și-au studiat serios materialul în legătură cu subiectele programate, din care cauză întrebările pe care le puneau nu ajutau întotdeauna candidații să răspundă. Dacă unii profesori s'au distins printr'un deosebit tact pedagogic și printr'o naturală apropiere de studenți, au fost însă și profesori care încă mai privesc studentul dela distanță și care n'au avut destulă răbdare în ascultarea răspunsurilor, intervenind cu tot felul de întrebări, care mai mult derutau decât să ajute.

Printre absolvenți, s'au mai găsit, de asemenea unii care, urmând tradiția examenelor din trecut, „și-au încercat norocul", pe-zentându-se cu cunoștințele nesistematizate sau asimilate destul de superficial.

Ținând seama însă de condițiile obiective în care s'a pregătit acest Examen de Stat, de timpul insuficient de care au dispus candidații, rezultatele au fost, totuși, mulțumitoare. Din cei 48 de candidați, prezentați la examenul oral, numai trei au căzut la marxism-leninism și doi la materia de bază. Aceasta este dovada vie că ritmul muncii din fabrici și din uzine a început să pătrundă și în instituțiile de învățământ, în școli și în facultăți și că noile cadre ce se pregătesc vor fi într'adevăr în stare să contribue efectiv la desvoltarea învățământului, la întărirea Patriei noastre.

Invățători și profesori, îndemnați elevii să-și procure din vreme rechizite și manuale școlare!

Indrumări metodice și organizatorice în legătură cu educația fizică în școală

Prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. s'a dat o nouă orientare culturii fizice și sportului în rândurile maselor populare și a tineretului din țara noastră.

Ținând seama de sarcinile trasate de această Hotărîre Ministerul Invățământului Public a trecut la adâncirea acestei probleme în cadrul învățământului, alcătuind în acest scop programul școlar pentru învățământul elementar și pentru învățământul mediu.

Reproducem câteva fragmente cu caracter general din programa școlară pentru învățământul elementar clasele I-IV intitulată „Educația Fizică".

Scopul și sarcinile educației fizice

Educația fizică face parte integrantă din procesul pedagogic școlar și contribue la educația comunistă a elevilor.

In decursul celor patru ani, educația fizică are ca scop desvoltarea fizică multilaterală a elevilor, în raport cu vârsta lor; ea contribue la:

a) întărirea sănătății, desvoltarea normală a organismului în creștere și călirea fizică a elevilor;

b) desvoltarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază, în: mers, alergare, aruncare, sărituri, jocuri, etc.

c) educarea sentimentului de prietenie, a spiritului de inițiativă, de hotărîre, de acțiune, de perseverență, de stăpânire de sine, de independență, de organizare în acțiune și de muncă în colectiv.

d) trezirea interesului și dragostei elevilor pentru exercițiile fizice și pentru jocuri.

e) formarea deprinderilor elementare de igienă.

Realizarea acestor sarcini influențează atât desvoltarea fizică cât și desvoltarea intelectuală, morală și estetică și contribue astfel la îmbunătățirea instruirii și educației generale a elevilor.

Acest program de studii, care are rol hotărîtor în desvoltarea pe baze științifice a educației fizice în școală, se întemeiază pe principiile complexului de cultură fizică G. M. A.

Mijloacele și metodele educației fizice

Dintre mijloacele educației fizice (exercițiile fizice, natura cu elementele sale, măsurile de igienă), mijlocul principal îl constitue exercițiile fizice. Pentru a realiza deplin sarcinile educației fizice, aceste mijloace trebue îmbinate în mod rațional.

Metodele educației fizice, aplicate în munca pedagogică cu elevii din clasele I-IV, sunt:

Jocurile mobile (de mișcare), gimnastica și skiul (acolo unde condițiile materiale și climaterice o permit).

Lecțiile de educație fizică pentru clasele I-II sunt formate din jocuri mobile, combinate cu exerciții simple de gimnastică; în clasele III-IV, conținutul lecției e format din gimnastică și jocuri mobile. Lecțiile de ski se vor preda începând din clasa a III-a.

Un document de mare însemnătate în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră

(Urmare din pag. 1-a)

tid și oamenii muncii fără de partid au primit cu bucurie această Rezoluție, căci ei sunt deopotrivă interesați ca în rândurile Partidului să fie promovate elementele cele mai cinstite și mai devotate ale clasei muncitoare. După încheierea operațiilor de verificare, ei trebue să-și mențină mereu treaz spiritul de vigilență pentru descoperirea și demascarea elementelor dușmănoase care s'au mai strecurat în Partid sau care încearcă să se streceare în rândurile lui. Este deajuns de cunoscută metoda dușmanului de clasă de a pătrunde în Partidele Comuniste și muncitorești și de a le submina din interior. Procesele Rajk, Costov și Coci Dodze, cazul Patrașcanu, au dovedit-o cu prisosință.

„Sarcina tuturor organizațiilor de partid și a fiecărui membru de partid în parte, după cum spune Rezoluția, este să apere Partidul împotriva pătrunderii în rândurile sale a elementelor dușmane, străine și oportuniste, să ridice pe toate căile vigilența revoluționară, să strângă și mai mult legătura cu massele, să țină sus steagul Partidului".

Sarcina noastră, a cadrelor didactice este ca, urmând învățătura Partidului, să creștem tineretul Patriei în spiritul educației comuniste, să facem din el un vajnic luptător pentru cauza lui Lenin și Stalin. Cadrele noastre didactice trebue să contribue tot mai aprig la lupta pentru desființarea exploatării omului de către om, pentru clădirea socialismului în țara noastră, pentru întărirea frontului păcii, condus de invincibila Uniune Sovietică și de marele Stalin.

LUPTA POPORULUI COREEAN pentru libertate

Agresiunea imperialiștilor americani în Coreea condamnată de întreaga opinie publică progresistă din lume

În ultima săptămână au intervenit noi și însemnate modificări pe frontul operațiunilor din Coreea. Armatele Republicii Populare Democrate Coreene, administrând agresorilor americani lovitură după lovitură, au ocupat importanta bază maritimă Mokpo, situată în colțul de sud-vest al peninsulei și importantul nod de cale ferată de pe coasta sudică Siunjen. Comentatorii militari ai ziarelor burgheze din America se găsesc mereu puși în situația de a fi nevoiți să caute cele mai năstrușnice explicații pentru înfrângerile suferite de către invadatori, întrucât, se pare că formulele precursorilor lor naziști ca „retragerea pe poziții dinainte stabilite", „scurtarea frontului" nu mai pot ascunde dezastrul armatelor americane.

Josnica agresiune a imperialiștilor americani în Coreea a venit să demonstreze încă odată, că în vremurile noastre, superioritatea se va afla întotdeauna de partea acelor armate care exprimă voința de libertate a popoarelor, care luptă în numele unor idealuri pe care însăși istoria le impune zi de zi mai mult. Trupele populare coreene au de partea lor glasul propriei lor conștiințe care le spune că sacrificiile pe care le fac aduc pe pământul patriei lor viața fericită la care aspiră majoritatea zdrobitoare a poporului coreean. Este limpede astăzi, chiar și pentru invadatorii americani, că întreg poporul muncitor din Coreea se află alături de Kim Ir Sen. Ei simt într'o astfel de măsură ura pe care le-o poartă populația din teritoriul aflat încă sub ocupație, încât au fost nevoiți să ia barbara măsură de a nu permite circulația băștinașilor acestor regiuni decât două ore pe zi între orele 10—12.

Dealtfel, situația grea în care se află agresorii americani, a fost scoasă și mai mult în evidență de răspunsurile pe care însăși guvernele complice ale acestora le-au dat la apelul, așa zisei comisiuni a O.N.U.-ului pentru trimiterea de trupe în Coreea. Guvernul britanic, pretextând greutățile din Malaya a anunțat că nu poate trimite trupe, dar că ar putea trimite un... grup de comandă. Guvernul francez a trimis un vaz de război iar cel norvegian a anunțat că poate pune la dispoziția imperialiștilor americani o misiune sanitară... Sunt însă țări ca Argentina, Egiptul, Danemarca, Olanda, care au respins categoric apelul lui Trygve Lie. Guvernul Iranului a făcut cunoscut acestuia că nu este în măsură să furnizeze forțe armate pentru a veni în ajutorul trupelor americane din Coreea. După cum anunță ziarul „New York Times", reprezentanții Organizației Națiunilor Unite recunosc că până în prezent nici măcar un singur guvern nu s'a oferit să trimită trupe în ajutorul invadatorilor americani.

Fără îndoială că acest refuz al unor guverne bine cunoscute ca fiind înfeudate trusturilor pe care le servește și Truman, nu se datorește numai înfrângerilor pe care le suferă armatele americane și josnicilor ei comandanți. Ceeace silește aceste guverne să adopte o asemenea poziție este indignarea care a cuprins masele populare din lumea întreagă față de criminalul atac desfășurat împotriva păsnicului popor coreean de către imperialiștii americani. Profunda simpatie de care se bucură lupta poporului coreean aflat pe pozițiile apărării dreptului său la o viață demnă, a putut fi măsurată cu felul în care decurge în lumea întreagă campania strângerii de semnături pe Apelul dela Stockholm. Cifrele publicate de Comitetul Partizanilor Păcii din Italia au arătat limpede o însemnată sporire a numărului de semnături pe acest Apel, după agresiunea americană din Coreea. La fel în Statele Unite, din cele 1 milion de semnături strânse până astăzi, peste 400.000 au fost realizate după agresiunea din Coreea.

În lumea întreagă, propunerile făcute de marele conducător al omenirii muncitoare, tovarășul Stalin, au găsit un puternic ecou. Oamenii conștienți au văzut în aceste propuneri posibilitatea cea mai nimerită pentru rezolvarea păsnică a problemei coreene și mai mult decât atât, în cazul acceptării acestor propuneri de către guvernul american posibilitatea de a soluționa în chip păsnic toate divergențele existente în calea unei păci trainice în lume.

Nu numai răspunsul tovarășului Stalin dar însăși propunerea lui Nehru a fost întâmpinată de către cercurile conducătoare din Statele Unite cu deosebită dușmănie, datorită faptului că ea a silit aceste cercuri să-și demaște sălbateca lor politică de război. Truman, ca un răspuns la această propunere, a cerut mărirea impozitelor și acordarea a încă 10 milioane de dolari pentru planurile sale războinice. Iar o bună parte din presa trusturilor, făcându-se ecoul acestor cereri, a arătat odată mai mult de câtă dușmănie josnică față de oamenii conștienți din lumea întreagă este pătrunsă America marilor trusturi și guvernul acestora dela Washington. Culmea neobrăzării o atinge cunoscuta foaie reacționară „Times", care respinge ideia reglementării păsnice a problemei coreene pentru că aceasta „va dăuna poziției Statelor Unite și partizanilor săi din întreaga Asie". Nici că se putea o mai brutală afirmare a intereselor meschine ale trusturilor războinice în opoziție cu dorința fierbinte de pace a popoarelor de pretutindeni. Iar ziarul „Daily Express" comentând răspunsul tovarășului Stalin, are un adevărat acces de furie, calificând O.N.U. drept un „obstacol internațional" (bineînțeles în calea realizării planurilor sălbatice ale canibalilor din City și Wall Street), care trebue șters de pe fața pământului.

În aceeași vreme însă, Armata Populară Coreeană, eliberând Chinju, se găsește la 90 de kilometri de baza maritimă a trupelor invadatoare, lucru ce a făcut cartierul general al trupelor de agresiune americane din Coreea să vorbească despre „o situație alarmantă în legătură cu trupele americane."

Având sprijinul întregii opinii publice progresiste din lume, poporul coreean își va dobândi fără îndoială libertatea.

Pionierii petrec o vacanță fericită

După exemplul taberelor de pionieri din U. R. S. S., prin grija Partidului, s'au organizat și la noi, în vara aceasta, în afară de numeroasele colonii de copii, patru tabere de pionieri. În aceste tabere sunt asigurate toate condițiile necesare pentru ca pionierii să ducă o viață colectivă sănătoasă și bine organizată.

S'au ales pentru aceasta cele mai pitorești regiuni: Păltiniș-Sibiu, Suzana-Prahova, Lipova-Timiș, Poiana-Ițcani. Taberele constitue un prilej de pregătire a pionierilor pentru munca ce-i așteaptă în noul an școlar, atât în cadrul școlii cât și în cadrul organizației.

Prin grija părintească a Partidului, prin eforturile Confederației Generale a Muncii care asigură condițiile materiale, prin stăruința U. T. M.-ului care a asigurat cadrele de instructori de pionieri și programul educativ și cu sprijinul Ministerului Învățământului Public care a asigurat cadrele necesare, s'a creat posibilitatea desfășurării în cât mai bune condițiuni a activității în taberele de pionieri.

Am vizitat tabăra de pionieri dela Poiana-Ițcani, jud. Suceava, ca delegată a Comisiei de Stat pentru ocrotirea mamei și copilului, care îndrumează activitatea cadrelor de conducere și ajută buna funcționare a taberelor.

De pe Valea Putnei o cotim spre stânga și după câteva minute de drum se deschide în fața noastră o poiană. În mijlocul ei se înalță măreț castelul în care este instalată tabăra. Pe vârful lui flutură steagurile roșii ce strălucesc în bătaia soarelui. Altădată aici era un pustiu pe care nu-l turburau decât rareori vânătorile organizate de vârfurile reacțiunii din țara noastră. Acum Poiana răsună de glasurile pionierilor veniți aici pentru a se odihni, pentru a se instrui și a-și desăvârși educația în spirit comunist pe care ie-o dă școala și organizația de pionieri.

La intrarea în tabără un pionier care făcea de serviciu ne-a oprit și numai după ce ne-a legitimat ne-a lăsat să trecem mai departe în curtea care era un adevărat furnicar. Unii pionieri aduceau cetină de brad pentru a împodobi camerele, alții tăiau litere, câțiva vopseau o scândură pentru a face un panou, 4-5 așezau masa. Directoarea, o tânără utemistă vioaie și apropiată de copii ne-a condus peste tot, dându-ne explicații amănunțite. În sala mare a castelului este instalată sufrageria. De pe fiecare masă ne zâmbește un buchet proaspăt de flori de câmp, adunate de pionieri. Masa este foarte bună și îmbelșugată. Am vizitat și dormitoarele, care erau într'o stare de perfectă curățenie. Prin geamurile larg deschise pătrundea aerul ozonat al pădurilor de brad dimprejur.

Un detașament care se întorsese din pădure cânta Marșul Pionierilor de răsuna codrul.

În fiecare tabără funcționează cercuri de limba română, în care se citesc opere literare, se alcătuiesc referate cu diferite teme, se discută asupra lor; la științele naturale pionierii studiază natura din regiunea în care e așezată tabăra sub aspectul florei, faunei, din punct de vedere al formațiunilor geologice, alcătuind ierbare insectare, colecții de roci și minereuri. La cercul de geografie pionierii învață să se orienteze practic, să cunoască regiunea din punct de vedere al formelor de relief, al climei, din punct de vedere economic. În tabără pionierii fac muzică, își întăresc forțele fizice făcând gimnastică, sport, jocuri, sub conducerea specialiștilor. Ei se pregătesc pentru ca atunci când vor avea vârsta potrivită să se poată prezenta cu succes la probele complexului sportiv de Stat G. M. A. Cu un cuvânt, în cercuri pionierii învață să cunoască frumusețile și bogățiile Patriei noastre, învață să le precieze, să le iubească și să le apere la nevoie.

Sub conducerea instructorului de pionieri se desfășoară activitatea politică de organizație, pionierii însușindu-și metode noi de muncă. Aici se pregătesc ajutoarele cele mai de preț ale cadrelor didactice din școli, se pregătesc activiștii organizațiilor de pionieri, care sunt educați astfel încât să devină patrioți înflăcărați, luptători dârzi pentru pace, luptători pentru introducerea în școală a unui spirit nou sănătos.

Pe drum am întâlnit detașamente care se întorceau din excursie. Cu steagul în frunte, cu fețele rumene și senine, cu cravatele roșii fâlfâind în vânt, pionierii păseau voioși și fericiți. Unii au cules plante pentru ierbar, alții diverse roci pe care vroiau să le pună în colecțiile școlilor.

Din discuțiile avute cu dânșii am înțeles că în aceste excursii, pionierii au învățat multe. Ei au văzut cum vin pe scoc lemnele tăiate din păduri și cum, cu ajutorul unor mașini perfecționate venite din U. R. S. S., ele sunt încărcate și iau drumul fabricilor. Au cunoscut flora regiunii, plantele rare pe care la câmp nu le văd; au cunoscut îndeaproape pădurea de molizi, una din marile bogății ale țării noastre; li s'a vorbit despre bogățiile solului și subsolului regiunii; au respirat aerul curat de munte și au făcut sport. Acum se întorc la tabără, unde-i așteaptă o masă bogată și apoi odihnă.

Viața în tabără se desfășoară senină, fericită. Prin grija Partidului și a Guvernului, copiii din Republica noastră Populară își petrec vacanța în mod organizat, având prilejul să se odihnească și să primească o educație cu adevărat sănătoasă.

Olga Braga

Fascizarea învățământului superior iugoslav

În acțiunea lor turbată de sabotare și distrugere a învățământului superior iugoslav, titoiștii își îndreaptă persecuțiile lor monstruoase și împotriva profesorilor universitari progresiști.

Nenumărați sunt profesorii universitari iugoslavi care iubesc în mod sincer clasa muncitoare, care se găsesc pe poziții hotărît marxist-leniniste, care militează neobosit pentru prietenia cu Uniunea Sovietică și care, tocmai din aceste cauze, au fost înlăturați din școli, condamnați la ani grei de temniță, torturați și chiar uciși.

Într'o scrisoare adresată organului comuniștilor iugoslavi, emigranți politici în R.P.R., „Sub steagul internaționalismului", un grup de 92 de studenți iugoslavi arătau încă din toamna anului trecut cine sunt câțiva dintre cei arestați de Gestapoul lui Tito, fioroasa poliție secretă U. D. B. De mai bine de un an de zile, zace într'o pușcărie titoistă profesorul universitar de economie politică Mirko Marcovici. Marcovici este membru al Partidului Comunist Iugoslav încă din anul 1926, fost luptător în brigăzile de voluntari din Spania și comandant al unui detașament de partizani în timpul războiului anti-hitlerist.

Se mai găsesc în închisorile banditului Tito și numeroși alți profesori universitari, printre care Dușan Dokcevici, profesor de economie politică la Universitatea din Zagreb, Iovan Drakulici, dela Facultatea de Agronomie și Silvicultură din Belgrad, Milan Jassovici, profesor la Facultatea de Medicină din Belgrad, etc.

Toți acești profesori democrați au fost arestați de călăii lui Tito din U. D. B.; fie acasă, în cursul nopții, fie chiar la Universitate, în timp ce își țineau prelegerile. În ultima vreme însă, poliția iugoslavă a trebuit să renunțe la acest din urmă procedeu, deoarece, în numeroase rânduri, studentimea a protestat cu indignare și a făcut zid în jurul profesorilor săi. Nu este de mirare că, în felul acesta, studenții au ajuns la adevărate ciocniri cu sbirii U. D. B.-ului, plătind cu libertatea și uneori chiar cu viața dragostea lor față de acei profesori care înțeleg să apere și să susțină cauza revoluționară a proletariatului.

În ceeace privește înlocuirea cadrelor universitare, decimate prin arestări și persecuții, banda de spioni și trădători dela Belgrad nu-și pune niciun fel de probleme. Cum nu se poate mai grăitor este felul în care a fost adus la Facultatea Tehnică din Belgrad un oarecare profesor Bošniacovici. Acesta era condamnat la închisoare, deoarece colaborase din plin cu cotropitorii hitleriști și participase la jafurile și crimele acestora. Lepădăturile titoiste l-au scos din închisoare și l-au reinstalat la catedra pe care o ocupa pe vremea naziștilor.

Cazul lui Bošniacovici nu este unic. În locul profesorilor universitari progresiști scoși din învățământ, slugoii titoiști ai imperialiștilor americano-englezi redau toate cadrele reacționare, folosite de învățământul burghez. Astfel, a fost reintegrat în învățământ cu toate onorurile și un rector al Facultății de Medicină din Belgrad binecunoscutul Xenofon Sahovici, care, timp de mulți ani, a fost un linge blide al regelui Alexandru și unul din membrii camarilei create în jurul lui. Acelaș Xenofon Sahovici a fost și delegat la Liga Națiunilor, cu care ocazie s'a dovedit a fi un șovinist înrăit. Lui îi aparține declarația: „Macedonenii nu există ca națiune".

O altă slugă pe care se bizuie titoiștii în acțiunea lor de fascizare a Universității este Alexandru Iovanovici, care, în 1946, fusese exclus din Facultate ca criminal de război. Astăzi, el a fost numit conducător al Institutului pentru politică internațională și economie de pe lângă Consiliul de Miniștri iugoslav. Nici că se poate o sfidare mai grosolană.

Tot în rândul elementelor „sigure" din punctul de vedere al clicii de bandiți dela Belgrad se numără și dr. Dușan Nedelcovici. Acesta era un zelos învățăcel al lui Goebbels, așa cum cu nerușinare a mărturisit-o în repetate rânduri el însuși. De altfel și astăzi, în conferințele pe care le ține, el răspândește teorii despre inferioritatea raselor de culoare. Lecțiile lui conțin calomnii și minciuni murdare la adresa Uniunii Sovietice, minciuni și calomnii pe care le-ar putea invidia chiar fostul maestru al lui Nedelcovici, răposatul ministru la propaganda celui de al treilea Reich.

La Universitatea din Belgrad funcționează în calitate de conferențiar un anume Draghișa Ivanovici. Acesta mai este și membru al Comitetului universitar titoist. Cât de apropiat este Draghișa Ivanovici de învățământul superior ne arată faptul că vechea sa meserie era cea de ofițer de marină. El a fost destituit din flota de război iugoslavă și tradus în fața Tribunalului Militar, deoarece se îndeletnicea cu schingiuirea marinarilor pe care îi avea sub comanda sa. Procesul său nu a apucat însă să se judece și Ivanovici a fost transferat la Universitatea din Belgrad. Un astfel de criminal conduce o instituție „culturală" titoistă. Atunci când celula profesorilor universitari și-a însușit Rezoluția Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești asupra situației în Partidul Comunist din Iugoslavia, Draghișa Ivanovici a năvălit în plină ședință, a rupt moțiunea prin care era înfierată trădarea lui Tito și a clicii sale, și, în locul acestei moțiuni, a scris o alta, trimițând-o Comitetului Central. După aceea, el a ordonat arestarea celor care semnaseră moțiunea de înfierare a trădării titoiste. Pe asemenea canalii, pe asemenea sângeroși dușmani ai poporului muncitor se bizue Tito și clica lui în fascizarea învățământului superior așa cum îi cer stăpânii lui americani.

Izgonind din universități, arestând și asasinând pe profesorii universitari comuniști, și înlocuindu-i cu elemente reacționare, fasciste, dușmane ale clasei muncitoare, banda lui Tito încearcă să transforme învățământul superior iugoslav într'o unealtă servilă a politicii sale trădătoare, a activității sale de agentură plătită de Wall Street. Dar eforturile titoiste se lovesc de o rezistență tot mai masivă, atât din partea studențimii iugoslave, cât și din partea cadrelor didactice progresiste, care se ridică cu hotărîre împotriva acțiunilor fasciste ale banditilor care conduc azi Iugoslavia.

Un ziarist american demască pe imperialiști și pe sluga lor, călăul Tito

La 8 Iulie a.c. ziarul „Scânteia" a publicat o scrisoare a ziaristului american Frank Stevens prin care declara: „Simt că este de datoria mea, să spun poporului american adevărul despre România și, în același timp, să arăt revolta mea împotriva acelora care calomniază într'un mod nerușinat realizările poporului român și alianța sa frățească cu Uniunea Sovietică".

Această scrisoare a unui gazetar american care trăește de peste 25 de ani în mijlocul poporului nostru, a produs o adâncă impresie în opinia noastră publică. Scrisoarea a fost urmată de declarațiile făcute presei române și străine.

În calitatea sa de corespondent al unor ziare americane, dl. Stevens a scris despre efortul constructiv și creator al poporului nostru, care lucrează cu entuziasm pentru o viață îmbelșugată și pentru pace. Dar ziarele respective americane n'au publicat articolele trimise de Frank Stevens. Dece? Pentrucă imperialiștilor nu le convine ca poporul american să afle adevărul despre R.P.R. Acest refuz l-a determinat pe dl. Stevens să trimită ziarului „Scânteia" acea scrisoare deschisă, în care a făcut o serie întreagă de destăinuiri asupra criminalei activități a spionajului american în țara noastră și în Balcani. În această scrisoare, ca și în declarațiile făcute presei, dl. Stevens demască pe imperialiștii din Wall-Street, prezentându-i în fața opiniei publice mondiale în adevărata lor înfățișare de călăi ațâțători la un nou măcel mondial.

De asemeni scrisoarea d-lui Stevens demască fără cruțare aspecte din cârdășia trădătoare a lui Tito cu imperialiștii anglo-americani. El arată că această cârdășie durează încă din timpul războiului antihitlerist. Încă din 1945 Harison vorbea despre Tito ca despre „omul nostru". Scrisoarea îl prezintă pe călăul poporului iugoslav ca pe un vechi agent al serviciului de spionaj american și englez. El a fost un călău murdar al poporului iugoslav, trimetând, cu bună știință, la moarte cele mai bune cadre ale mișcării de partizani din Iugoslavia. El a încercat să pună în aplicare faimosul plan Churchill, care prevedea invadarea regiunii Balcanilor de către trupele anglo-americane și stăvilirea victorioasei înaintări a Armatei Sovietice. Dar această înaintare a fost atât de fulgerătoare, încât a dat peste cap planul lui Tito și al lui Churchill, noii succesori ai lui Hitler.

Scrisoarea d-lui Stevens, și apoi declarațiile d-sale făcute presei române și străine, mai demască și condamnă în chipul cel mai categoric criminala pregătire a celui de al treilea război mondial de către imperialiștii anglo-americani. Sprijinind elementele reacționare, trecând la mârșave acte de spionaj, conducătorii Statelor Unite și ai Angliei urmăresc să mențină sub exploatare masele populare. Dar, cum ne arată d-l Stevens, „poporul simplu din America nu dorește războiul și, mai mult decât atât, el urăște războiul. Massele largi ale poporului american opun rezistență din ce în ce mai mare pregătirilor unui nou război, iar cu ocazia războiului din Coreea, poporul american spune și el: „Jos mâinile de pe Coreea". Mamele americane nu doresc ca fiii lor să cadă în Coreea pentru interese străine. Căci pentru întregul popor american este valabil ceeace a spus unul din generalii din Statele Unite: „Războiul este un iad". Iată dece poporul american dorește pacea și colaborarea internațională".

De asemeni, pentru noi, declarațiile d-lui Stevens prezintă încă o importanță. Ziariștii străini au putut afla chiar din gura unui coleg de al lor despre unele minunate realizări ale clasei noastre muncitoare condusă de Partid. „Eu am fost, ne spune dl. Stevens, unul din acei care am organizat primele tabere de vară în România în anul 1923. Pentru tabăra pe care am organizat-o nu am putut aduna decât cu mare greutate 18 copii, deoarece fiecare trebuia să-și plătească singur întreținerea și aceasta nu o puteau face decât copiii celor bogați. Astăzi, pe o suprafață de 10 km. în jurul localității unde locuesc, sunt trei colonii de vară, cu sute de copii, întreținute de Stat.

În trecut, în comuna în care locuesc erau trei cârciumi unde muncitorii erau ademeniți să-și cheltuiască toți banii. Astăzi în locul cârciumilor este o cooperativă unde fiecare se aprovizionează cu tot felul de lucruri necesare. Locuitorii acestei comune nu făceau până de curând niciodată sport. Duminica trecută a avut loc primul match de volei, la care a asistat întreaga comună. După ce s'a terminat matchul de volei, publicul a trecut pe un câmp alăturat, special amenajat, pentru a asista la un match de fotbal.

În trecut, școala se compunea dintr'o singură cameră, gata-gata să se prăbușească. Astăzi, școala a fost recăldită, ea are un local mare, care în momentul de față folosește drept colonie de vară pentru 100 de copii. Nu am vrut să vă conving prin aceste exemple că în România au loc profunde transformări, căci până și un orb poate vedea marile înfăptuiri din ultimii ani în țara voastră. Toate realizările din această țară arată că mergeți pe drumul progresului social și al păcii între popoare".

Atât scrisoarea cât și declarațiile d-lui Stevens dovedesc că măreața luptă pentru pace și democrație este mai puternică decât toate minciunile și calomniile ațâțătorilor la un nou război. Putreziciunea și corupția politicii imperialiștilor de peste ocean a primit o nouă și cruntă lovitură. Încă odată masca a fost smulsă, de unul care-i cunoaște bine pe imperialiști. Forțele adevărului și ale păcii învinge.

Ne scriu studenții noștri din Uniunea Sovietică

Legătura trainică a științei sovietice cu producția

Muncind în mijlocul oamenilor de știință sovietici am putut să-mi formez o idee precisă despre felul în care știința sovietică pune în practică învățătura marxist-leninista cu privire la legarea teoriei cu practica.

În Universitățile sovietice, profesorii predau studenților cunoștințe legate de practica construcției socialiste și îi învață să țină seama permanent de nevoile producției. Spre deosebire de savanții din țările capitaliste, care țin cursuri abstracte, savanții sovietici lucrează pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică desvoltarea continuă a producției și a tehnicii.

În afara activității lor didactice, profesorii și cadrele didactice ajutătoare, între care se numără și aspiranții, țin legătura cu industria în domeniul specialității respective, fie lucrând în cadrul unei uzine, fie cercetând problemele producției în cadrul institutului la care predau. Institutul politehnic din Harcov, de exemplu, are o secție specială de cercetare a problemelor producției. Uzinele și fabricile din regiunea Harcov trimit acestei secții, spre cercetare, diferite probleme iar secția le repartizează catedrelor respective.

Catedrele rezolvă problemele imediate ale producției, dau consultații tehnice pentru aprecierea anumitor proecte noi de mașini și utilaje sau pentru ridicarea productivității și organizarea muncii. Deasemeni, catedrele studiază și problemele de perspectivă ale producției. În acest scop, s'a organizat aspirantura, lucrările pentru obținerea titlului de candidat în științe tehnice și doctoratul. Viitorii candidați și doctori studiază timp de trei ani rezolvarea unor probleme ce interesează desvoltarea tehnicii. Așa, de pildă, lucrarea pe care a susținut-o de curând un candidat dela Institutul Politehnic din Harcov tratează problema normalizării toleranților în prelucrarea rapidă a roților dințate cu diametru mare. Punerea în aplicare a soluțiilor pe care le propunea lucrarea a ridicat producția unei uzine de turbine cu 150 la sută.

Alte lucrări au dus la îmbunătățirea motoarelor de automotor. S'au propus, deasemeni, noi metode de încercări ale motoarelor și, mai ales de analizare a rezultatelor lor, ceeace a făcut posibilă îndepărtarea a numeroase cauze de defectare.

Pentru întărirea acestor metode de lucru, Institutul Politehnic din Harcov a organizat o conferință la care au participat, alături de profesorii și colaboratorii științifici ai Institutului, tehnicieni și ingineri, dela fabricile din localitate. În referatul de deschidere, directorul de studii al Institutului a arătat aportul diferitelor catedre la rezolvarea problemelor de producție și a trasat directive de muncă pentru viitor. La discuții au participat și ingineri din producție, care au adus mulțumiri catedrelor ce au ajutat întreprinderile să-și mărească producția, să îmbunătățească calitatea produselor și să organizeze în mod științific procesul de producție. În concluzie s'a hotărît ca pe lângă rezolvarea problemelor pe care le vor ridica uzinele din Harcov sau din regiune, Institutul să se ocupe în cursul acestui an în special de problemele întreprinderilor industriale din raionul Kaganovici al orașului Harcov, cărora să le asigure un nivel tehnic înaintat. S'au expus noi metode științifice, care vor duce la ridicarea producției și s'au luat hotăriri practice în legătură cu vlitoarea activitate a cadrelor de specialitate.

În Universitățile sovietice, studenții învață să facă permanent legătura între știință și producție și să folosească rezultatele celor mai avansate teorii pentru îmbunătățirea tehnicii. Profesorii își revăd mereu cursurile, adăogând noile cuceriri tehnice și eliminând teoriile învechite. Practica industrială a studenților este îndeaproape controlată de catedre.

Cadrele didactice ale Institutului predau cursuri de ridicarea calificării profesionale în fabrici și cursuri serale, pentru a pregăti ingineri din mijlocul tehnicienilor avansați.

Ing. Teodor Haas

Aspirant al Instit. Politehnic „Lenin" din Harcov

POȘTA REDACȚIEI

● *ARION APOSTOLESCU — DIENCI-OLT.— Observațiile dvs. cu privire la manualul de limba română pentru clasa VI-a sunt, în parte, juste. Totuși, ele nu izbutesc să arate suficient în ce constă conținutul nou al manualului. De altfel, articolul nu cuprinde decât afirmații cu caracter general. Nu ne arătați nici cum l-ați aplicat, nici ce rezultate ați obținut prin aplicarea lui. Vă rugăm să reveniți cu un articol în acest sens.*

● I. V. PRISACA — CAMPULUNG. — În anul școlar 1950-951 vor funcționa 7 școli elementare cu limba de predare cehă, și anume: În jud. Caraș la Biger-Gărîuc, Valea Elena și Ravensca, în jud. Arad la Peregul Mare, în jud. Timiș la Clopodia, în jud. Severin la Căiuș.

● MOȚ SINESIE. În corespondența dvs. privitoare la analiza muncii învățătorilor și profesorilor din plasa Sebiș, faceți numai o prezentare generală. Vorbiți, spre exemplu, despre slăbiciuni, dar nu arătați din ce constau aceste slăbiciuni. Nu se vede că, în cadrul acelei ședințe, s'au analizat cauzele slăbiciunilor și nici mijloacele prin care s'a încercat sau se încearcă înlăturarea lor.

● *CAROL PETRE. În legătură cu articolul „Excursie școlară pe Valea Jiului" vă rugăm să ne trimiteți o descriere mai amplă, arătând cum s'a făcut asigurarea materială a excursiei, care au fost obiectivele urmărite, măsura în care aceste obiective au fost atinse, impresiile copiilor din timpul excursiei, diverse aspecte, etc.*

● Z. RUȘEȚ, F. LUPU, E. HARSCOVICI, ROZA WEIZER. Corespondențele dvs. în legătură cu examenele au sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicate.

● L. LEIBA — CLUJ. Problema tratată în cuprinsul articolului dvs. depășește caracterul „Gazetei Învățământului".

● **L. DAVID. Din articolul dvs. privind „Excursia școlară la ferma de Stat Mintia", nu se vede scopul urmărit prin această excursie, cum s'au procurat mijloacele de deplasare a elevilor, dacă excursia s'a desfășurat după un plan bine alcătuit și nici măsura în care au fost atinse obiectivele urmărite.**

NOTE POLITICE EXTERNE

La 20 Iulie s'a deschis la Berlin cel de al treilea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania.

Pe ordinea de zi se aflau următoarele probleme: 1) Darea de seamă de activitate a Conducerii Centrale a Partidului Socialist Unit din Germania — raportor Wilhelm Pieck; 2) Lupta pentru pace și Frontul Național al Germaniei Democrate — raportor Otto Grotewohl; 3) Planul cincinal și perspectivele economiei naționale germane — raportor Walter Ulbricht; 4) Dările de seamă ale comisiilor Congresului; 5) Alegerea organelor de conducere de partid.

La Congres au luat parte delegați ai unui mare număr de partide comuniste și muncitorești din lumea întreagă. M. A. Suslov și A. N. Pospelov au alcătuit delegația Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice.

Cel de al treilea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania s'a desfășurat după constituirea Republicii Democrate Germane, care așa după cum a arătat Iosif Vissarionovici Stalin înseamnă „un punct de cotitură în istoria Europei".

Una din sarcinile cele mai însemnate ale Congresului a fost aceea a înarmării Partidului și poporului muncitor cu armele de luptă necesare înfrângerii politice războinice a imperialiștilor anglo-americani, care vor să transforme zonele occidentale ale Germaniei într'o bază de atac împotriva popoarelor iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică.

O atenție deosebită a acordat Congresul problemelor economice care stau în fața Republicii Democrate Germane, în vederea desvoltării economiei Republicii pentru ridicarea nivelului de trai al masselor largi populare.

Congresul a luat în desbatere cu deosebit interes, progresele făcute în cei doi ani și zece luni care s'au scurs dela cel de al doilea Congres, pe calea transformării Partidului Socialist Unit într'un Partid de tip nou.

Salutul Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, adresat Congresului, urează Partidului Socialist Unit din Germania: „noi succese în lupta sa pentru consolidarea organizatorică și ideologică a rândurilor sale, pentru victoria principiilor internaționalismului proletar, pentru întărirea frontului unit al tuturor forțelor democratice din țară și pentru consolidarea păcii în lumea întreagă".

Alături de clasa muncitoare și de întreg poporul muncitor din Germania, oamenii muncii de pretutindeni au urmărit cu un deosebit interes lucrările Congresului fiindcă ele vădeau voința poporului german de a-și aduce contribuția sa de preț în marea operă de apărare a păcii, împotriva imperialiștilor anglo-americani.

Pentrucă așa cum spune tovarășul Vasile Luca, în salutul adus Congresului din partea Partidului Muncitoresc Român, a Partidului Comunist din R. P. Bulgaria și al Partidului Muncii din R. P. Albania, „de prietenia și unitatea de luptă a popoarelor iubitoare de pace, în frunte cu U. R. S. S., se vor sfărâma toate planurile criminale ale agresorilor imperialiști americani și englezi."

Lucrările celui de al treilea Congres al Partidului Socialist Unit constitue un hotărîtor aport adus la desvoltarea tinerei Republici Democrate Germane, un aport adus, cauzei păcii în lumea întreagă.

În Japonia, Mac Arthur înghite înfrângerile suferite de armatele invadatoare în Coreea, s'a aruncat cu o nestăpânită ură asupra mișcării democratice și mai ales asupra Partidului Comunist Japonez.

550 de ziare din provincie ale acestui Partid au fost interzise. Poliția continuă perchezițiile pentru arestarea celor 9 fruntași ai Partidului Comunist Japonez.

Represiunea autorităților de ocupație americane și a complicilor lor japonezi nu poate opri însă lupta oamenilor muncii din această țară de a-și apăra dreptul la viață, de a se alătura poporelor în luptă pentru libertatea lor. Solidaritatea docherilor și marinarilor japonezi cu lupta poporului coreean este o puternică dovadă în acest sens.

La mijlocul lunii Iunie au avut loc în statul California din Statele Unite alegerile pentru desemnarea șefului instituțiilor de învățământ din acest stat. Bernadette Doyle a întrunit 500.000 voturi.

Succesul repurtat se datorește fără îndoială programului prezentat de candidată alegătorilor, program care punea deschis problema arzătoare a zilelor noastre: „Pentru ce vrem să-i pregătim pe copiii noștri: pentru război sau pentru pace? Pentru viață sau pentru moarte? Înzestrarea școlilor în locul cheltuielilor pentru bomba atomică".

Cei 500.000 de alegători și-au exprimat deschis adeziunea lor la lupta pentru pace, dând un avertisment serios trustmenilor dela Casa Albă care au adoptat drept singură formă de „cultură" mitul atomic.

În întreaga lume continuă cu intensitate sporită campania strângerii de semnături pe Apelul dela Stockholm. Înfricoșați de amploarea acestei campanii, anglo-americanii dezlănțuie o sălbatică teroare împotriva tuturor acelora care se dovedesc participanți activi la lupta pentru pace.

În sectoarele occidentale ale Berlinului, administrația de ocupație anglo-americană a dezlănțuit împotriva partizanilor păcii 3.000 de polițiști, precum și mii de soldați din trupele de asalt. Aceștia au atacat cu brutalitate o întrunire a invalizilor de război care se pregăteau să semneze Apelul pentru Pace. Profesorul Steinitz care a luat parte la strângerea de semnături a fost maltratat de un huligan și apoi arestat. A fost deasemeni arestat fizicianul Haveman, președintele Comitetului pentru Apărarea Păcii din Berlin.

Asemenea măsuri nu vor putea intimida pe partizanii păcii din Germania; astfel de măsuri sporesc numărul celor hotăriți să apere pacea.

Crește uriaș valul celor ce se ridică împotriva ațâțătorilor la război, americani și englezi. În provincia Toscana din Italia au fost strânse în ultimele două zile 1.120.000 semnături. În Argentina, un tânăr a strâns până acum 15.200 semnături pe Apelul dela Stockholm. În Statele Unite, Ralph Simmons, un tânăr muncitor negru, din New York, a strâns până în prezent 2.000 de semnături, iar în Franța Phillipe Pesnault, în vârstă de 13 ani, a strâns singur 1.500 de semnături pentru pace.

Forțele păcii din lumea întreagă, acționând zi de zi împotriva criminalilor războinici, se dovedesc și se vor dovedi de neînvins.

In atenția absolvenților școlilor medii

Absolvenții școlilor medii sunt înștiințați că în anul universitar 1950—1951. Școala Superioară Pedagogică din București va funcționa cu următoarele secții: Matematici-Fizică; Chimie-Șt. Naturale, Geografie, Română-Istorie.

În vederea examenului de admitere va funcționa la școală, începând cu data de 24 Iulie, un curs de pregătire.

Au apărut:

„Metodica activităților obligatorii"

și

„Metodica educației fizice"

pentru învățământul preșcolar

Editura Cartea Rusă

Imprimeriile „CRIȘUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 70 | 4 PAGINI 5 LEI | Proletari din toate țările, uniți-vă! | Vineri 4 August 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

„Marxismul este știința legilor de desvoltare a naturii și societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatate, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste".

I. V. STALIN

RĂSPUNS UNOR TOVARĂȘI

MOSCOVA, 3 (Agerpres). — TASS transmite:
Sub titlul „Răspuns unor tovarăși", revista BOLȘEVIC nr. 14 publică următoarele scrisori ale lui I. V. Stalin:

Tovarășului SANJEEV

Stimate tovarășe Sanjeev!

Răspund la scrisoarea dumitale cu mare întârziere, deoarece abia ieri mi-a fost transmisă dela aparatul Comitetului Central.

Dumneata interpretezi, fără doar și poate, just poziția mea în problema dialectelor.

11 Iulie 1950

Dialectele „de clasă", care, mai just ar fi să fie numite jargoane, nu servesc masele populare, ci o restrânsă pătură socială de sus. Afară de aceasta, ele nu au structură gramaticală proprie și fond principal de cuvinte propriu. Din această cauză, ele nu se pot desvolta nicidecum în limbi independente.

Dialectele locale („teritoriale"), dimpotrivă, servesc masele populare și au structură gramaticală proprie și fond principal de cuvinte propriu. Datorită acestui fapt, în procesul formării națiunilor, unele dialecte locale pot constitui baza limbilor naționale și pot să se desvolte în limbi naționale independente. Așa s'a întâmplat, de pildă, cu dialectul din regiunea Kursk și Oriol („graiul" din regiunea Kursk și Oriol) al limbii ruse, care a constituit baza limbii naționale ruse. Acelaș lucru trebue să spunem despre dialectul din regiunea Poltava și Kiev al limbii ucrainiene, care a constituit baza limbii naționale ucrainiene. In ce privește celelalte dialecte ale unor astfel de limbi, ele își pierd originalitatea, se varsă în aceste limbi și dispar în ele.

Se întâmplă să aibă loc și procese contrarii, când limba unică a unui popor care nu a devenit încă o națiune, din cauză că lipsesc condițiile economice necesare de desvoltare, se prăbușește în urma dezagregării statale a acestui popor, iar dialectele locale, care nu apucaseră să se macine în cadrul limbii unice, reînvie și constitue punctul de plecare pentru formarea a diferite limbi independente. Este posibil ca tocmai astfel să se fi întâmplat lucrurile, de pildă, în cazul limbii mongole unice.

I. STALIN

Tovarășilor D. BELKIN și S. FURER

Am primit scrisorile dumneavoastră. Greșala dumneavoastră constă în faptul că ați confundat două lucruri diferite și ați substituit o altă chestiune celei examinate în răspunsul meu către tovarășa Craseninnicova.

1. Eu critic în acest răspuns pe N. I. Marr, care, vorbind despre limbă (cea sonoră) și gândire, rupe limba de gândire și cade astfel în idealism. Prin urmare, în răspunsul meu este vorba de oameni normali, care au o limbă. Eu afirm că la acești oameni gândurile pot lua naștere numai pe baza materialului limbii, că gânduri nude, nelegate de materialul limbii, nu există la oamenii care au o limbă.

In loc de a accepta sau a respinge această teză, dumneavoastră aduceți în discuție oameni anormali, fără limbă, surdomuți, care nu au limbă și ale căror gânduri, firește, nu pot lua naștere pe baza materialului limbii. După cum vedeți, aceasta este cu totul altă temă, pe care n'am atins-o și pe care nu puteam s'o ating, deoarece lingvistica se ocupă cu oameni normali, care au limbă, și nu cu oameni anormali, surdomuți, care nu au limbă.

Dumneavoastră ați substituit temei discutate o altă temă, care nu a fost discutată.

2. Din scrisoarea tovarășului Belkin se vede că el pune pe același plan „limba cuvintelor" (limba sonoră) și „limba gesturilor" (după N. I. Marr limba „manuală"). El crede, probabil, că limba gesturilor și limba cuvintelor sunt de aceeași importanță, că într'o vreme societatea omenească nu avea o limbă a cuvintelor, că limba „manuală" înlocuia atunci limba cuvintelor, care a apărut mai târziu.

Dacă într'adevăr așa crede tovarășul Belkin, el face o greșală serioasă. Limba sonoră sau limba cuvintelor a fost întotdeauna singura limbă a societății omenești în stare să servească drept mijloc adecvat de comunicare între oameni. Istoria nu cunoaște nici o singură societate omenească, fie și cea mai înapoiată, care să nu fi avut limba ei sonoră. Etnografia nu cunoaște nici un singur popor înapoiat, cât de mic, fie el tot atât sau chiar și mai primitiv decât, să zicem, australienii sau locuitorii din Țara de Foc din secolul trecut, care să nu fi avut limba lui sonoră. In istoria omenirii, limba sonoră este una din forțele care au ajutat pe oameni să se desprindă din lumea animală, să se unească în societăți, să-și desvolte gândirea, să organizeze producția socială, să lupte cu succes cu forțele naturii și să ajungă la progresul pe care îl avem în prezent.

Sub acest raport, importanța așa numitei limbi a gesturilor — dată fiind extrema ei sărăcie și limitare — este infimă. La drept vorbind, aceasta nu este limbă, și nici măcar un surogat de limbă, care să poată înlocui într'un fel sau altul limba sonoră, ci un mijloc auxiliar cu mijloace extrem de restrânse, de care se folosește câteodată omul pentru a sublinia în vorbire un moment sau altul. Limba gesturilor deasemenea nu se poate compara cu limba sonoră, așa cum nu se poate compara un hârleț primitiv de lemn cu un tractor modern pe șenile, prevăzut cu plug cu cinci brăzdare și cu semănătoare de tractor.

3. După cum se vede, sunteți preocupați mai întâi de surdomuți și abia apoi de problemele de lingvistică. Se vede că tocmai această împrejurare v'a determinat să-mi adresați o serie de întrebări. Ei bine, dacă insistați, sunt gata să vă satisfac rugămintea. Așa dar, cum stau lucrurile cu surdomuții? Oare la ei lucrează gândirea, iau naștere gânduri? Da, la ei lucrează gândirea, iau naștere gânduri. Este limpede că din moment ce surdomuții nu au limbă, gândurile lor nu pot lua naștere pe baza materialului limbii. Nu înseamnă oare aceasta că gândurile surdomuților sunt nude, nelegate de „normele naturii" (expresia lui N. I. Marr)? Nu, nu înseamnă. Gândurile surdomuților iau naștere și pot exista numai pe baza acelor imagini, percepțiuni, reprezentări despre obiectele lumii exterioare și relațiile dintre aceste obiecte care li se formează în viața de toate zilele datorită simțurilor văzului, pipăitului, gustului și mirosului. In afara acestor imagini, percepțiuni, reprezentări, gândirea este goală, lipsită de orice fel de conținut, adică nu există.

I. STALIN

22 Iulie 1950

Tovarășului A. HOLOPOV

Am primit scrisoarea dumitale. Am întârziat puțin cu răspunsul, fiind foarte ocupat.

Scrisoarea dumitale pornește în mod tacit dela două idei: dela ideea că este îngăduit să citezi din lucrările unui autor fără a ține seamă de perioada istorică despre care tratează citatul, și, în al doilea rând, dela ideea că cutare sau cutare concluzie și formulă a marxismului, obținută în urma studierii uneia din perioadele de desvoltare istorică, este valabilă pentru toate perioadele de desvoltare, deaceea trebue să rămână invariabilă.

Trebue să spun că aceste idei sunt amândouă profund greșite.

Câteva exemple:

1. In deceniul al cincilea al secolului trecut, când capitalismul monopolist încă nu exista, când capitalismul se desvolta mai mult sau mai puțin lin pe o linie ascendentă, extinzându-se la teritorii noi, neocupate încă de el, iar legea de desvoltare inegală nu putea încă să acționeze cu deplină vigoare, — Marx și Engels au ajuns la concluzia că revoluția socialistă nu poate să învingă într'o singură țară, că ea poate să învingă numai în urma unei lovituri generale în toate sau în majoritatea țărilor civilizate. Această concluzie a devenit apoi o teză călăuzitoare pentru toți marxiștii.

Totuși, la începutul secolului al XX-lea, îndeosebi în perioada primului război mondial, când a devenit limpede pentru toți că capitalismul premonopolist s'a transformat în chip vădit în capitalism monopolist, când capitalismul ascendent s'a transformat în capitalism muribund, când războiul a scos la iveală slăbiciunile de nelecuit ale frontului imperialist mondial, iar legea de desvoltare inegală a determinat nesimultaneitatea coacerii revoluției proletare în diferitele țări, — Lenin, pornind dela teoria marxistă, a ajuns la concluzia că, în noile condiții de desvoltare, revoluția socialistă poate să învingă pe deplin într'o singură țară, luată aparte, că victoria simultană a revoluției socialiste în toate țările sau în majoritatea țărilor civilizate nu este posibilă, din cauza inegalității coacerii revoluției în aceste țări, că vechea formulă a lui Marx și Engels nu mai corespunde noilor condiții istorice.

După cum se vede, avem aci două concluzii diferite asupra problemei victoriei socialismului, care nu numai că se contrazic una pe alta, dar se și exclud una pe alta.

Anumiți bucheri și talmudiști, care nu pătrund esența problemei și citează formal, fără a ține seamă de condițiile istorice, pot să spună că una din aceste concluzii, fiind absolut greșită, trebue înlăturată, în timp ce cealaltă concluzie, fiind absolut justă, trebue să fie extinsă la toate perioadele de desvoltare. Dar marxiștii nu pot să nu știe că bucherii și talmudiștii greșesc, ei nu pot să nu știe că aceste concluzii sunt amândouă juste, dar nu în mod absolut, ci fiecare pentru vremea ei: concluzia lui Marx și Engels — pentru perioada capitalismului premonopolist, iar concluzia lui Lenin — pentru perioada capitalismului monopolist.

2. In „Anti-Dühring", Engels spunea că, după victoria revoluției socialiste, statul trebue să dispară treptat. Pe această bază, după victoria revoluției socialiste în țara noastră, bucherii și talmudiștii din partidul nostru au început să ceară ca partidul să ia măsuri pentru dispariția cât mai grabnică a statului nostru, pentru dizolvarea organelor de stat, pentru renunțarea la armata permanentă.

Dar marxiștii sovietici, pe baza studierii situației internaționale din vremea noastră, au ajuns la concluzia că, dată fiind existența unei încercuiri capitaliste, atunci când revoluția socialistă învinge într'o singură țară, în timp ce în toate celelalte țări domnește capitalismul, țara revoluției victorioase nu trebue să slăbească, ci să-și întărească prin toate mijloacele statul său, organele de stat, organele serviciilor de informații, armata, — dacă această țară nu vrea să fie sdrobită de încercuirea capitalistă. Marxiștii ruși au ajuns la concluzia că formula lui Engels are în vedere victoria socialismului în toate țările sau în majoritatea țărilor, că ea este inaplicabilă în cazul victoriei socialismului într'o singură țară luată aparte, în timp ce în toate celelalte țări domnește capitalismul.

După cum se vede, avem aici două formule diferite în problema destinelor Statului Socialist, care se exclud una pe alta.

Bucherii și talmudiștii pot să spună că această împrejurare creează o situație intolerabilă și că una din aceste formule trebue înlăturată, fiind absolut greșită, în timp ce cealaltă trebue să fie extinsă, fiind absolut justă, la toate perioadele de desvoltare a Statului Socialist. Dar marxiștii nu pot să nu știe că bucherii și talmudiștii greșesc, pentrucă aceste formule sunt amândouă juste, dar nu în mod absolut, ci fiecare pentru vremea ei: formula marxiștilor sovietici — pentru perioada victoriei socialismului într'una sau în câteva țări, iar formula lui Engels — pentru perioada când victoria consecutivă a socialismului în diferite țări va duce la victoria socialismului în majoritatea țărilor și când se vor crea astfel condițiile necesare pentru aplicarea formulei lui Engels.

Numărul unor astfel de exemple ar putea fi mărit.

Tot așa trebue să spunem despre cele două formule diferite în problema limbii, luate din diferite lucrări ale lui Stalin și citate de tov. Holopov în scrisoarea sa.

Tov. Holopov se referă la lucrarea lui Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică", unde se trage concluzia că, în urma încrucișării, să zicem, a două limbi, una dintre limbi iese de obicei învingătoare, în timp ce cealaltă limbă dispare treptat, că, prin urmare, încrucișarea nu dă o nouă, o a treia limbă, ci menține una dintre limbi. In continuare, el se referă la o altă concluzie, luată din raportul lui Stalin la al XVI-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, unde se spune că în perioada victoriei socialismului pe scară mondială, când socialismul se va întări și va intra în viața de toate zilele, limbile naționale vor trebui să se contopească în mod inevitabil într'o singură limbă comună, care, bineînțeles nu va fi nici velicorusa, nici germana, ci ceva nou. Confruntând aceste două formule și văzând că ele nu numai că nu coincid una cu alta, ci se exclud una pe alta, tov. Holopov e cuprins de disperare. „Din articolul Dumneavoastră" — scrie el în scrisoarea sa — „eu am înțeles că din încrucișarea limbilor nu poate rezulta niciodată vreo limbă nouă, în timp ce până la apariția acestui articol fusesem ferm convins, potrivit celor spuse de Dumneavoastră la al XVI-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, că, în orânduirea comunistă, limbile se vor contopi într'o singură limbă comună".

După cum se vede, tov. Holopov, descoperind o contradicție între aceste două formule și fiind profund convins că contradicția trebue lichidată, socoate de cuviință să se descotorosească de una din formule, considerând-o greșită, și să se agațe de cealaltă formulă, considerând-o justă pentru toate vremurile și toate țările, dar de care anume formulă să se agațe — nu știe. Se ajunge la un fel de impas. Tov. Holopov nici nu bănuește că ambele formule pot să fie juste, — fiecare pentru vremea ei.

Așa se întâmplă întotdeauna cu bucherii și talmudiștii, care nu pătrund esența chestiunii, citează în mod formal, fără a ține seamă de condițiile istorice despre care tratează citatele, și ajung mereu în impas.

Ori, dacă examinăm problema în esență, vedem că nu e vorba de niciun impas. Fapt este că broșura lui Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică" și cele spuse de Stalin la al XVI-lea Congres al partidului au în vedere două epoci cu totul diferite, ceeace face ca și formulele să fie diferite.

Formula din broșura lui Stalin, unde este vorba de încrucișarea limbilor, are în vedere epoca dinainte de victoria socialismului pe scară mondială, când clasele exploatatoare sunt forța dominantă în lume, când asuprirea națională și colonială rămâne în picioare, când izolarea națională și neîncrederea reciprocă dintre națiuni sunt consfințite prin deosebiri statale, când nu există încă egalitate în drepturi a națiunilor, când încrucișarea limbilor are loc pe calea luptei pentru dominația uneia dintre limbi, când nu există încă condiții pentru colaborarea pașnică și prietenească între națiuni și între limbi, când la ordinea zilei nu este colaborarea între limbi și îmbogățirea lor reciprocă, ci asimilarea unora și victoria altora. Se înțelege că în asemenea condiții nu pot să existe decât limbi victorioase și limbi învinse. Tocmai aceste condiții le are în vedere formula lui Stalin, atunci când spune că încrucișarea, să zicem, a două limbi dă ca rezultat nu formarea unei limbi noi, ci victoria uneia dintre limbi și înfrângerea celeilalte.

In ce privește cealaltă formulă a lui Stalin, luată din cuvântarea dela al XVI-lea Congres al partidului, și anume acolo unde este vorba de contopirea limbilor într'o singură limbă comună, aci se are în vedere o altă epocă, și anume epoca de după victoria socialismului pe scară mondială, când nu va mai exista imperialism mondial, când clasele exploatatoare vor fi fost înlăturate, când asuprirea națională și colonială va fi fost lichidată, când izolării naționale și neîncrederii reciproce dintre națiuni le vor fi luat locul încrederea reciprocă și apropierea reciprocă dintre națiuni, când egalitatea în drepturi a națiunilor va fi fost tradusă în viață, când politica sugrumării și asimilării limbilor va fi fost lichidată, când colaborarea dintre națiuni va deveni un fapt, iar limbile naționale vor avea posibilitatea să se îmbogățească liber unele pe celelalte prin colaborare. Se înțelege că în aceste condiții nici vorbă nu poate să fie despre sugrumarea și înfrângerea unor limbi și victoria altora.

Aici vom avea a face nu cu două limbi, din care una este înfrântă, iar cealaltă iese învingătoare din luptă, ci cu sute de limbi naționale din care, în urma colaborării îndelungate economice, politice și culturale dintre națiuni, se vor forma la început limbi unice zonale, foarte îmbogățite, iar limbile zonale se vor contopi apoi într'o singură limbă comună internațională, care, desigur, nu va fi nici germana, nici rusa, nici engleza, ci o limbă nouă care a absorbit în sine cele mai bune elemente ale limbilor naționale și zonale.

Prin urmare, două formule diferite corespund la două epoci diferite de desvoltare a societății, și tocmai pentrucă ele corespund acestora, ambele formule sunt juste, — fiecare pentru epoca ei.

A cere ca aceste formule să nu fie în contradicție una cu cealaltă, să nu se excludă una pe cealaltă, — este tot atât de absurd cât este de absurd să cerem ca epoca dominației capitalismului să nu fie în contradicție cu epoca dominației socialismului, ca socialismul și capitalismul să nu se excludă unul pe celălalt.

Bucherii și talmudiștii privesc marxismul, diferitele concluzii și formule ale marxismului ca o colecție de dogme, care nu se schimbă „niciodată", cu toate schimbările care au loc în condițiile de desvoltare a societății. Ei cred că dacă vor învăța pe de rost aceste concluzii și formule și se vor apuca să le citeze când trebue și când nu trebue, vor fi în stare să rezolve orice problemă, sperând că formulele și concluziile învățate pe de rost sunt bune pentru toate timpurile și toate țările, pentru toate ocaziile vieții. Dar astfel pot să gândească numai oameni care văd litera marxismului, dar nu văd esența lui, care învață pe de rost textele concluziilor și formulelor marxismului, dar nu înțeleg conținutul lor.

Marxismul este știința legilor de desvoltare a naturii și societății, știința revoluției masselor asuprite și exploatate, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste. Marxismul ca știință nu poate sta pe loc, — el se desvoltă și se perfecționează. In desvoltarea lui, marxismul nu poate să nu se îmbogățească cu experiența nouă, cu noile cunoștințe, — prin urmare unele formule și concluzii ale lui nu pot să nu se schimbe cu timpul, nu pot să nu fie înlocuite de formule și concluzii noi, corespunzătoare noilor sarcini istorice. Marxismul nu admite formule și concluzii imuabile, obligatorii pentru toate epocile și perioadele. Marxismul este dușmanul oricărui dogmatism.

I. STALIN

28 Iulie 1950

Raionarea teritoriului R. P. R. deschide largi perspective operei de culturalizare a masselor

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la raionarea administrativ-economică a Republicii Populare Române se încadrează în realizările mărețe săvârșite de regimul nostru de democrație populară pentru înlăturarea definitivă a tuturor piedicilor ce stau în calea construirii socialismului.

Raionarea are menirea să asigure condiții optime de desvoltarea industriei socialiste, transformării socialiste, a agriculturii și sporirii planificate a forțelor de producție.

Raionarea teritoriului țării având la bază noua structură social-economică și cerințele de construire a socialismului va deschide largi perspective operei de culturalizare a maselor. Creând condițiile necesare desvoltării industriei și agriculturii în fiecare regiune a țării, noua organizare administrativă va contribui la desvoltarea învățământului nostru de toate gradele, a instituțiilor culturale și a tuturor factorilor care determină ridicarea nivelului cultural al poporului.

Vechea împărțire administrativă a țării a însemnat decenii după decenii — o frână în calea către lumină a celor ce muncesc.

In fiecare colț al țării a rămas imprimată adânc politica nefastă a trecutului. Sunt regiuni unde numărul școlilor sau al instituțiilor culturale era cu totul insuficient, după cum se pot întâlni altele unde interesele politicienilor au determinat crearea în mod anarhic a unor școli inutile. Astfel, de exemplu, sub regimurile burghezo-moșierești, când ministru al Instrucțiunii Publice era doctorul Angelescu, fost mare proprietar buzoian, orașul Buzău ajunsese să aibă peste 20 de școli medii care nu cuprindeau decât un număr foarte mic de elevi. Totuși, pentrucă liberalii trebuiau să-și mențină oamenii în posturi, mențineau și școlile a căror întreținere cerea cheltuieli enorme.

La Mizil-Băzău funcționa un liceu ce purta numele marelui moșier Tase Dumitrescu, care patrona această școală unde învățau cei ce puteau plăti taxele mari cerute de directorul proprietar.

Pentru a scoate și mai mult în evidență criteriul după care trecutele guvernări înființau școli, redăm aici cazul a trei școli așa zise de „gospodărie", care funcționau în orașele Caracal, Slatina și Drăgășani.

Aceste școli aveau la un loc un număr de 60 eleve, în cea mai mare parte fiice de chiaburi, iar numărul profesoarelor întrecea cu mult numărul elevelor. In ciuda relatărilor făcute Ministerului de către un inspector, școlile au funcționat multă vreme tocmai pentru a asigura posturile directorilor și profesorilor de aici, slugi ale partidelor burgheze care se aflau la putere.

Guvernările burgheze foloseau din plin împărțirea teritorială a țării ca un mijloc de a ține în întuneric masele largi ale țărănimii și ale populației muncitoare dela orașe. Comunele Mărăcineni, Valea Mare și Florica, de exemplu, deși sunt așezate numai la câțiva kilometri de orașul Pitești, făceau totuși parte din județul Muscel, a cărui capitală Câmpulung era la zeci de kilometri depărtare. Nu rareori această depărtare de orașe făcea pe țăranii muncitori să nu-și poată trimite copii să învețe.

Sunt alte numeroase cazuri, când școala se afla situată afară din sat sau chiar în curtea moșierului, acesta având dreptul să aprobe sau să respingă pe cei ce voiau să învețe carte.

Desvoltarea anarhică a învățământului, punerea acestuia în slujba clasei dominante au contribuit la menținerea maselor muncitoare în întuneric și mizerie.

Ne-au dovedit aceasta milioanele de analfabeți ce i-am moștenit dela regimurile exploatatoare, ignoranța în care a fost ținut să trăiască ani în șir țăranul nostru, exploatat până la sânge de moșieri și bancheri.

Noile unități administrative vor consolida legăturile dintre raion și organele de Partid și de Stat, vor crea condiții optime funcționării și consolidării organelor locale ale puterii de Stat — Sfaturile Populare — singurele care pot să ridice pe culmile cele mai înalte inițiativele maselor și să asigure creșterea continuă a nivelului cultural și material al celor ce muncesc.

Gh. Zăhărăchescu

Cel de al doilea Congres mondial al U. I. S.

Peste câteva zile, la 14 August, va începe la Praga cel de al II-lea Congres al U. I. S.

El a fost convocat încă din Septembrie 1949, la sesiunea a IV-a a Congresului U. I. S. dela Sofia. Ordinea de zi cuprinde o dare de seamă asupra activității U. I. S. dela ultimul Congres din 1946 și sarcinile U. I. S. în lupta pentru pace, pentru asigurarea independenței naționale a popoarelor, pentru democratizarea învățământului. Congresul mai are la ordinea de zi următoarele probleme: lupta împotriva întrebuințării științei în scopuri războinice; lupta împotriva militarizării școlilor; chestiuni privitoare la sport, călătorii, schimburi universitare, etc.

In cinstea acestui Congres, a cărui pregătire a început cu multe luni în urmă, studenții din lumea întreagă au obținut numeroase succese.

Studenții Institutului de Cinematografie din Moscova au pregătit un film documentar despre viața și munca studenților sovietici cu titlul „Ei învață la Moscova", care, împreună cu alte documentare, va fi prezentat la Congres. Deasemeni, studenții sovietici, vor lua parte la programele artistice ale Congresului cu ansambluri de muzică și dansuri naționale și cu soliști dintre cei mai buni.

Studenții din Republica Populară Chineză vor aduce la Congres toate foile purtând semnăturile studenților chinezi pe Apelul dela Stockholm, legate într'un volum. Deasemeni, China va participa la Expoziția Internațională, organizată de U. I. S. la Praga, cu lucrări de pictură, sculptură, etc. executate de studenții chinezi.

Tineretul liber german va prezenta la Congres grupe artistice și soliști.

Din țările coloniale, vor participa la Congres delegați din Iran, Liban, Madagascar și Ceylon. Pentru prima oară vor participa la o manifestare internațională studențească reprezentanți ai tineretului și studenților din Africa.

Și studenții din țara noastră au trimis mesagii către studențimea din lumea întreagă. Cu ocazia meetingurilor ce s'au ținut în facultăți, studenții noștri și-au manifestat solidaritatea de luptă cu studenții din toată lumea. In cinstea Congresului s'au organizat, deasemeni, numeroase manifestări artistice și sportive. Astfel, studenții dela Institutul de Arte cu limba de predare maghiară din Cluj, au dat în cinstea Congresului reprezentații cu piesele „Argilă și Porțelan" și „Iarbă Rea". Studenții români și maghiari ai Universităților „Bolyai" și „Babeș" din Cluj au dat un concert la Colegiul Academic. Studenții din Iași au pregătit o expoziție de caricaturi în legătură cu lupta împotriva acțiunilor de sabotaj ale chiaburilor. La Constanța, studenții Institutului de Piscicultură au organizat competiții sportive, la care au participat și tinerii muncitori de pe șantierul Canalului Dunărea - Marea Neagră. Studenții dela Institutul de Mineriu din Brad au pregătit daruri ce vor fi trimise Congresului.

Studenții din țara noastră îndrumați de Partid și mobilizați de U. T. M. ca și studenții democrați din întreaga lume, își intensifică în întâmpinarea celui de al II-lea Congres lupta pentru pace, lupta pentru asigurarea unui viitor fericit.

Sutele de mii de semnături ale studenților din lumea întreagă pe Apelul dela Stockholm constitue o puternică mărturie a faptului că studenții din întreaga lume întâmpină cu cinste Congresul lor. Aceste semnături vor constitui cheășia alăturării studențimii democratice din lumea întreagă la lupta pentru pace întărind astfel uriașul front al păcii condus de Uniunea Sovietică și de genialul ei conducător, I. V. Stalin.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Învățământul sovietic se desvoltă neîncetat

Raionul Bariatino, în care se află școala noastră, a suferit mult în timpul războiului. In retragere, barbarii fasciști germani au dat foc aproape tuturor satelor, tuturor caselor, școlilor, cluburilor și sălilor de lectură. Au fost timpuri grele pentru toți locuitorii și mai ales pentru copii. Cu toate acestea, cursurile au început imediat după eliberarea raionului de către Armata Sovietică. Nu existau școli; lecțiile se făceau în casele rămase întregi, în câteva schimburi.

Cu toate că războiul continua încă, Statul alocase importante mijloace pentru restabilirea instituțiilor și pentru construirea unor noi case pentru colhoznici. In primul rând s'au construit școli și case pentru învățători și s'a procurat utilajul necesar școlilor.

In prezent, viața pulsează din plin în raionul nostru. S'au ridicat sate noi, s'a construit o uzină electrică intercolhoznică, o casă de cultură și un hotel. In casele colhoznicilor a apărut lumina electrică. Acum s'a ridicat la noi, la Bariatino, o a doua școală medie, cum n'am avut înainte de război.

Statul Sovietic arată o grijă deosebită pentru școală, pentru învățători, pentru copii. Această grijă se manifestă în toate direcțiile, atât în crearea unor condiții bune de trai pentru învățători, cât și în construirea de școli noi, în introducerea învățământului obligator de șapte ani și în multe altele.

După 25 de ani de muncă, învățătorul are drept la pensie. Pentru învățătorii dela sate s'au construit case speciale. Ei au căpătat loturi de pământ de 0,25 ha. pe lângă aceste case. Cadrele didactice din mediul rural n'au grijă de iluminatul și încălzitul locuinței lor: toate acestea le sunt oferite în mod gratuit.

Tinerii pedagogi au posibilitatea să-și ridice calificarea urmând cursurile de perfecționare a cadrelor didactice. In timpul iernii, ei urmează aceste cursuri ca elevi externi; în timpul vacanțelor de vară au casă și masă dela Stat. Cadrele didactice sovietice folosesc din plin dreptul la odihnă. Mii de învățători își petrec în fiecare an concediul în casele de odihnă, în sanatorii sau în stațiunile balneare. Acum, de pildă, șase dintre profesorii școlii noastre din Bariatino pleacă într'unul din sanatoriile sindicatului care este situat pe litoralul Mării Negre. Șederea lor timp de o lună în sanatoriu nu-i va costa mult, deoarece 70 la sută din cheltuieli sunt suportate de sindicat, prin asigurările sociale.

Invățătorul sovietic ia parte la activitatea de Stat și obștească. Mii de învățători și profesori au fost aleși în organele supreme și locale ale Puterii Sovietice. Eu însămi, simplă profesoară, am fost onorată cu înalta cinste de a fi aleasă în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Mulți dintre colegii mei de școală lucrează în mod activ în Sovietul sătesc și în Sovietul raional al deputaților celor ce muncesc. Ei țin referate și conferințe cu teme politice sau culturale. In centrul nostru raional funcționează un lectorat rural, ai cărui activiști sunt în mare parte învățători și profesori.

36 de ani din viața mea i-am consacrat educării tinerelor generații. Primesc multe scrisori din partea foștilor mei elevi. Ei sunt acum medici, învățători, marinari, ingineri, militanți de partid sau activiști ai aparatului de Stat. Adeseori mă vizitează foștii mei elevi, președinții colhozurilor din Bariatino, din Smorgacev și Pucencov. Școala sovietică nu le-a dat numai cunoștințe ci i-a și îndrumat în viața obștească pe o cale largă și luminoasă, pe calea muncii pentru binele poporului.

Oaspeții de peste hotare care vin în Uniunea Sovietică sunt uimiți de imensele proporții ale învățământului din țara noastră și de extraordinara grijă de care sunt înconjurați copiii. Guvernul nostru nu cruță mijloacele atunci când e vorba de învățământul public. In acest an, numărul elevilor din școlile elementare, medii și tehnice va crește cu un milion și jumătate, atingând astfel cifra de aproape 38 milioane. Numărul studenților din institutele de învățământ superior va atinge cifra de 1.194.000. Aproape jumătate din totalul bugetului rezervat nevoilor cu caracter social și cultural (59,5 miliarde ruble) va fi consacrat învățământului public. Aceste cifre vădesc că învățământul public crește și se desvoltă mereu în țara noastră.

A. F. Ivanova
deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S.
profesoară la Școala medie din Bariatino
raionul Bariatinov, regiunea Caluga

Elevii sovietici semnează Apelul păcii

La un centru turistic din Moscova, elevi veniți din toate colțurile Uniunii Sovietice semnează Apelul dela Stockholm.

Munca Secțiunilor Raionale de Invățământ

Secțiunile Raionale de Invățământ îndrumează în mod direct instituțiile care realizează în cadrul raionului, instruirea și educația comunistă a tinerei generații. Aceste Secțiuni sunt chemate să aplice în viață hotărîrile Partidului și ale Guvernului în domeniul învățământului public și să realizeze controlul de Stat asupra activității instituțiilor subordonate.

Una din cele mai importante probleme pe care trebue să le rezolve Secțiunile Raionale de Invățământ este organizarea îndeplinirii îndrumărilor date de Ministerul Invățământului Public.

Indatoririle unei Secțiuni Raionale de Invățământ sunt numeroase și variate. Trebue să luăm în considerare faptul că un raion are de obicei, 80 până la 100 — câteodată și mai multe — instituții de învățământ de diferite categorii. De aceea, în munca unei Secțiuni are o deosebită importanță organizarea precisă a activității aparatului Secțiunii.

Planurile trimestriale ale Secțiunilor Raionale trebue să prevadă un control riguros al îndeplinirii îndrumărilor date de Ministerul Invățământului. Acest control se poate asigura pe calea precizării sarcinilor care revin cadrelor de control și pe calea întăririi legăturilor dintre Secțiune și școli.

In planurile inspectorilor trebue să se reflecteze scopurile și metodele controlului care se face asupra instituțiilor școlare. Inspectorii trebue să cunoască bine literatura existentă cu privire la inspectarea școlilor, ca și îndrumările Ministerului Invățământului Public relative la activitatea inspectorilor școlari. Ei trebue să se consulte cu cei mai buni dintre profesori și directori, trebue să participe la activitatea metodologică a cadrelor didactice și să caute să-și ridice nivelul profesional.

In actele și procesele verbale de inspecție, care rămân în școală, inspectorul trebue să facă analiza rezultatelor muncii din școală și să sublinieze experiențele pozitive, care trebue generalizate. El trebue să controleze în adâncime nivelul politico-ideologic al educației elevilor, trebue să cunoască nivelul predării și calitatea cunoștințelor elevilor.

Una din importantele forme ale muncii Secțiunilor sunt consfătuirile cu directorii de școli, consfătuiri care au loc odată sau de două ori pe lună. La aceste consfătuiri se discută, de obicei, rezultatele activității școlilor, se desbat probleme care privesc metodele de învățământ, se analizează rezultatele inspecțiilor, se face schimb de experiență etc. Astfel, aceste consfătuiri contribue la ridicarea calificării directorilor de școli.

Multe dintre Secțiunile Raionale de Invățământ au organizat pentru directorii de școli, seminarii care urmăresc ridicarea nivelului politico-ideologic și pedagogic al directorilor.

Intr'una din deciziile Ministerului Invățământului Public din R.S.F.S.R. cu privire la activitatea metodologică se arată că buna pregătire politico-ideologică a profesorilor determină reușita întregii activități din școală și că activitatea metodologică nu poate fi izolată de problema ridicării nivelului cultural. Toate Secțiunile de Invățământ trebue să tragă concluziile pe care le impune această decizie.

O deosebită importanță are justa conducere a birourilor pedagogice de către organele regionale locale ale învățământului. Ele sunt obligate să aprofundeze activitatea birourilor, să le ajute în ceeace privește organizarea muncii activului de profesori, să prezizeze conținutul și formele lucrărilor metodologice potrivit cerințelor reale ale raionului respectiv.

Este necesar ca alegerea directorilor birourilor pedagogice să se facă cu atenție, din rândurile celor mai buni dintre profesori sau directori de școli, care posedă studii superioare, cunosc practica instruirii și educării copiilor și care au studiat și generalizat cele mai bune experiențe pedagogice. Organele de învățământ trebue să aibă grijă de drepturile și situația materială a colaboratorilor birourilor pedagogice și să le creeze cele mai bune condițiuni de lucru.

Rolul conducătorilor Secțiunilor Raionale de Invățământ în ridicarea nivelului cultural al profesorilor este extrem de important. Așa, de pildă, directoarea Secțiunii de Invățământ din Kimr, tov. K. Galahova, ține evidența profesorilor care studiază fără frecvență, controlează calitatea cunoștințelor lor, cere inspectorilor să aibă grijă de ei, să le controleze lucrările și să le creeze condițiunile necesare pentru studiu. Toate acestea au dus la rezultate bune în ceeace privește instruirea profesorilor care studiază fără frecvență.

Șefii Secțiunilor Raionale de Invățământ nu se pot rezuma numai la ordinele și deciziile privitoare la studiile profesorilor și la fixarea formală a termenelor de absolvire. Ei trebue să ceară acestor profesori, în ședințele de partid sau sindicale, dări de seamă asupra mersului studiilor lor. Secțiunile de Invățământ trebue să aibă mai multă grijă de crearea condițiilor necesare profesorilor care studiază fără frecvență, să organizeze ajutorarea lor de către cei mai buni dintre profesorii școlilor medii, să le furnizeze bibliografia necesară și să-i scuteacă de orice activitate în școală, în afară de orele de curs.

Munca de ridicare a cadrelor pedagogice este una din cele mai importante verigi ale activității Secțiunilor de Invățământ. Șefii Secțiunii de Invățământ trebue să cunoască bine nu numai pe conducătorii instituțiilor, ci și pe profesorii de școli și pe conducătoarele de creșe și grădinițe de copii.

Inspectorii sunt obligați să studieze adânc și sistematic metodele de lucru ale profesorilor, să controleze amănunțit calitatea cunoștințelor elevilor și să nu-și creeze păreri despre profesori numai pe baza unor observații superficiale.

Secțiunile de Invățământ sunt obligate să cerceteze îndeaproape activitatea fiecărui profesor. Numai în asemenea condiții se pot înlătura greșelile într'o activitate atât de importantă ca selecția și repartizarea cadrelor.

Cea mai importantă problemă a Secțiunilor de Invățământ este realizarea învățământului general de 7 ani. Pentru rezolvarea acestei probleme, Secțiunile raionale trebue să controleze nu numai desfășurarea muncii de construire și reparare a clădirilor de școli, ci și evidența copiilor de vârstă școlară. In privința aceasta, trebue să se facă apel, într'o măsură mai largă la ajutorul deputaților sovietelor locale și la părinți, să li se ceară sovietelor locale să creeze condiții de realizare a legii privitoare la învățământul general și să înființeze internate pentru elevi.

Totodată, Secțiunile trebue să se ocupe de posibilitățile de desvoltare ulterioară a rețelei școlare.

Din munca Secțiunilor Raionale de Invățământ fac parte și unele probleme cu caracter material și gospodăresc ca, de exemplu, achiziționarea materialelor de reparații, asigurarea materialului demonstrativ și a utilajului școlar, alcătuirea devizelor pentru repararea școlii, rezolvarea problemelor de finanțare a școlilor, etc. Pentru rezolvarea acestor probleme, Secțiunile de Invățământ mobilizează cadrele didactice și părinții elevilor, colaborează cu sovietele sătești și colhozurile, caută să obțină la timp finanțarea școlilor și asigurarea lor cu combustibil.

Acolo unde Secțiunile de Invățământ se preocupă îndeaproape de aceste probleme, s'a creat o bază materială solidă, care asigură desfășurarea în bune condițiuni a muncii din școală.

In Lwovul de astăzi

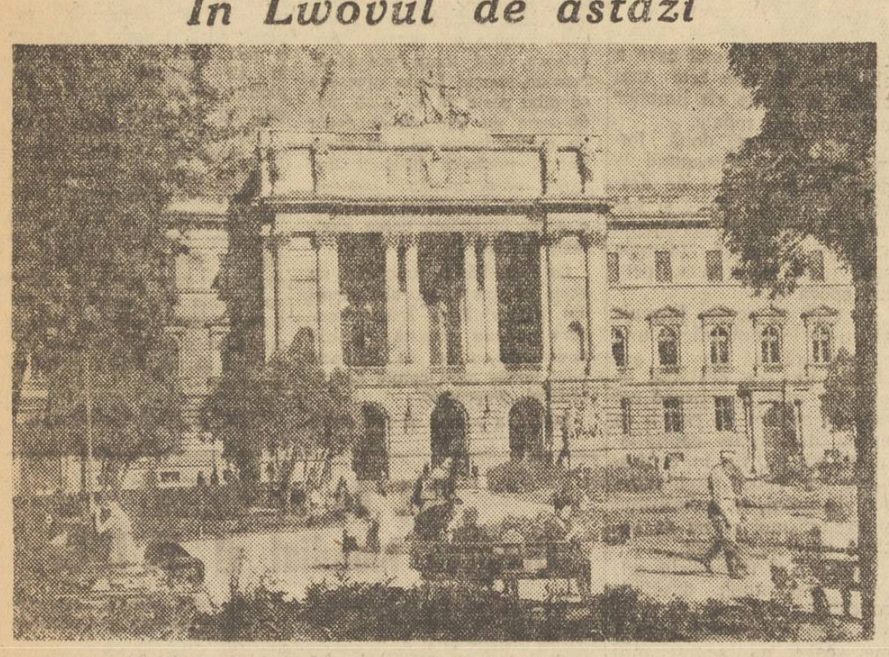

Universitatea din Lwov, în care învață peste 3.000 de studenți care urmează regulat cursurile și alți 1.000 de studenți care urmează cursurile serale și prin corespondență.

Pregătirea cadrelor didactice sovietice pentru noul an școlar

Școlile sovietice se pregătesc pentru începerea anului școlar 1950/951. In anul care s'a încheiat, în întreaga Uniune Sovietică s'a introdus învățământul general obligatoriu de șapte ani, s'a lărgit rețeaua de școli medii și s'a îmbunătățit simțitor calitatea muncii instructiv-educative. Cadrele didactice, instruind și educând pe elevi pe baza realizărilor pedagogiei sovietice, pedagogia cea mai înaintată din lume, pe baza metodicelor sovietice, precum și pe baza bogatei experiențe acumulate de cei mai buni dintre învățători și profesori, au dobândit mari succese în munca din anul școlar 1949/950. Numărul școlilor și al profesorilor care nu mai au nici un repetent a crescut foarte mult, dovedind astfel că este posibilă lichidarea completă a repetenției.

Lupta împotriva repetenției este lupta pentru realizarea unor cunoștințe adânci și temeinice. Numai cu această condiție repetența poate fi lichidată. In anul care s'a încheiat numărul profesorilor din regiunea Moscova care n'au avut repetenți și care au obținut mari succese în munca didactică a crescut la peste 3.000. Situația este aceiași și în multe alte regiuni ale Uniunii Sovietice.

Absolvenții școlilor sovietice au arătat la examene un înalt nivel politic, un vast orizont de cultură generală, o bună cunoaștere a materiilor, o vorbire și o scriere extrem de corectă și adânci cunoștințe științifice. Nu întâmplător din 17.000 de absolvenți ai școlilor medii din Moscova, peste 2.500 de elevi au fost evidențiați pentru succese excepționale primind medalii de aur și de argint. In regiunea Moscova, numărul celor care au primit medalii de aur și de argint a crescut cu 100% în comparație cu anul trecut. Aceasta se explică prin înaltul nivel al muncii școlilor medii.

Anul acesta se împlinesc 20 de ani dela apariția uneia dintre cele mai importante hotărîri ale Guvernului Sovietic — legea învățământului general elementar obligatoriu. Școala sovietică, școală care aparține cu adevărat poporului, a străbătut în acești ani un drum glorios. Fiecare an încheiat a fost un an de creștere, de consolidare și de desvoltare a rolului ei de muncă de ridicare a nivelului cultural al poporului sovietic. Școala sovietică a educat zeci de milioane de patrioți înflăcărați ai marii Patrii Socialiste, i-a înarmat cu bazele științei, dându-le cunoștințe cu adevărat științifice. Cei educați de școala sovietică își slăvesc necontenit Patria prin noi și noi succese în toate sectoarele construcției socialiste. In Marele Război pentru Apărarea Patriei ei au arătat un eroism și o bărbăție nemaiîntâlnite, eliberând omenirea de robia fascistă.

In ultimii 20 de ani, sistemul sovietic de învățământ a devenit cel mai înaintat și mai progresist din lume, deoarece întreaga activitate a învățământului sovietic este organizată pe o bază marxist-leninistă. Guvernul Sovietic, Partidul Comunist (bolșevic) și tovarășul Stalin personal se îngrijesc zi de zi de școală și o ajută necontenit. Majoritatea localurilor de școală sunt construite în anii Puterii Sovietice, care clădește școli din ce în ce mai bune. Copiii sovietici învață în săli mari și luminoase și au la dispoziție toate condițiile necesare nu numai pentru învățătură ci și pentru o desvoltare multilaterală în cadrul activității extrașcolare. Școala sovietică este accesibilă tuturor copiilor. Numărul de elevi din școlile de cultură generală a crescut de cinci ori în comparație cu perioada prerevoluționară și trece de 36.000.000 în afară de numărul de elevi din școlile medii tehnice, unde învață peste 1.000.000 de copii. Școala sovietică are o solidă bază materială, care asigură desfășurarea procesului de învățământ la un înalt nivel științific. Cadrele didactice sovietice au un rol din ce în ce mai important în educarea copiilor.

Munca învățătorilor și a profesorilor este considerată în Uniunea Sovietică o muncă de onoare. Lor li s'a încredințat educarea tinerei generații. Cadrele didactice sovietice, în colaborare cu părinții, cultivă în copii cele mai bune calități, pregătindu-i pentru o muncă pașnică și creatoare. Armata cadrelor didactice sovietice este complectată anual prin noi detașamente de tineri specialiști, pregătiți în sute de institute pedagogice. In anul acesta, numai în Republica Socialistă Federativă Sovietică Rusă vor intra în școli peste 50.000 de tineri, cadre didactice pe care le așteaptă o muncă frumoasă și condiții materiale minunate. In școlile Uniunii Sovietice sunt astăzi peste 1.300.000 de cadre didactice. Fără a se mulțumi cu cele obținute până în prezent, învățătorii și profesorii sovietici caută să ridice necontenit nivelul muncii lor. Desvoltarea rapidă a construcției socialiste cere oameni pregătiți sub toate raporturile și de aceea rolul școlii crește din an în an. Iată de ce pedagogii sovietici, muncind în mod creator, își ridică sistematic nivelul cunoștințelor, desăvârșindu-și priceperea pedagogică. In Uniunea Sovietică, pregătirea pentru noul an școlar nu se mărginește numai la latura materială. Se acordă o mare atenție pregătirii cadrelor didactice în vederea începerii cursurilor. Invățătorul și profesorul sovietic, după ce se odihnește în timpul vacanței de vară, trebue să vină la cursuri pe deplin înarmat pentru o muncă rodnică și creatoare. Prima etapă a acestei pregătiri este analiza amănunțită a rezultatelor muncii instructiv-educative în anul încheiat. Această analiză se face în toate școlile, în consfătuirile raionale și regionale ale cadrelor didactice, discutându-se nu numai rezultatele anului încheiat ci și problemele pregătirii învățătorilor și profesorilor pentru cursurile care vor începe la 1 Septembrie.

Aceste consfătuiri au dat rezultate rodnice. S'au analizat lipsurile în predarea unor obiecte (limba rusă și matematica) și s'au trasat căile de lichidare a acestor lipsuri în lumina discuțiilor organizate în Uniunea Sovietică asupra problemelor lingvisticii, filosofiei, pedagogiei și biologiei. Fiecare pedagog își verifică munca pe bazele concluziilor acestor discuții, analizează programele manualele și metodicele, luând măsuri pentru îmbunătățirea muncii și înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice.

Fiecare pedagog cercetează cărțile nou apărute în literatura artistică și pedagogică. Cadrele didactice sovietice participă activ la alcătuirea planului de muncă instructiv-educativă pentru noul an școlar. Directorii de școli, planificând procesul de învățământ, se sprijină pe colectivul lor pedagogic. Inainte de începerea noului an școlar, în luna August, se vor organiza în toată Uniunea Sovietică conferințe raionale ale cadrelor didactice, unde se vor discuta cele mai importante probleme ale muncii pedagogice, și unde cei mai buni dintre învățătorii și profesorii școlilor sovietice vor prezenta rapoarte asupra muncii lor. Toate cadrele didactice sovietice, se pregătesc din timp pentru a participa la aceste discuții, care vor fi un bun prilej pentru schimb de experiențe. In timpul verii, organele regionale ale învățământului organizează cursuri care cuprind o mare parte dintre cadrele didactice. Aceste cursuri nu ajută numai la ridicarea calificării profesionale a celor care le urmează, ci lărgesc și orizontul lor politic și cultural. Venind în orașele mari pedagogii văd cele mai noi piese de teatru, asistă la concerte, ascultă referate și conferințe, fac excursii, vizitează muzee și expoziții. Largul schimb de experiență realizat prin discutarea problemelor învățământului în cadrul școlilor, raioanelor și regiunilor contribue la creșterea cadrelor și la însușirea rapidă a celor mai bune metode ale muncii pedagogice.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cabinetele pedagogice organizează expoziții în care se pot vedea lucrările celor mai buni profesori și învățători. Organele locale ale învățământului editează culegeri metodice speciale, care vin în ajutorul cadrelor didactice arătând experiența muncii școlilor și a profesorilor care au obținut succese deosebite. Ministerele Invățământului editează broșuri metodice, tratând problemele teoriei și practicii pedagogice.

Invățătorii și profesorii sovietici, înțelegând înalta lor sarcină, nu se mulțumesc numai să se odihnească în timpul verii ci își îmbogățesc cunoștințele și experiența cu cele mai noi realizări ale științei pedagogice sovietice și cu realizările celor mai bune cadre didactice. Această pregătire este cea mai bună chezășie a succesului muncii școlii sovietice în anul școlar următor.

A. Soloviev

Cum se studiază istoria pământului și cum se reconstitue trecutul lui, în cadrul unei excursii geologice

Excursiile făcute după un plan cer ca profesorul să aibă o pregătire temeinică. El trebue să elaboreze sub o formă simplă și accesibilă elevilor problemele complicate de geologie. Cele ce urmează referitoare la studierea istoriei pământului pot ajuta profesorului în lămurirea temelor fundamenale ale excursiilor geologice.

Pentru a studia, în cadrul excursiilor, structura geologică a unui raion oarecare, este necesar să se caute locul unde straturile de roci, care alcătuesc scoarța terestră, au fost denudate de forțele naturii, sau desvelite de mâinele omului.

Denudațiile naturale se întâlnesc în malurile abrupte ale apelor curgătoare, în râpi, pe malurile mării, în munți etc.

Studiind denudațiile și comparând rocile ce le alcătuesc cu sedimentele actuale ce se formează pe fundul mărilor și a diferitelor bazine, precum și cu cele ce se formează pe uscat, geologii au ajuns demult la concluzia că toate rocile ce alcătuesc scoarța pământului s'au format în decursul multor milioane de ani și că sunt rezultatul acțiunii unor anumiți factori geologici.

Acești factori prezentau în trecut aceleași trăsături ca și astăzi: vechile râuri spălau rocile, le fărâmițau, le șlefuiau și transportau materialul depunându-l la gurile lor, tot așa după cum o fac și râurile actuale; prin abraziune mările vechi distrugeau stâncile litorale și rotunjeau bucățile dezagregate, care, sub formă de prundiș și conglomerate, se adunau apoi în straturi groase; vânturile deșerturilor acționau întocmai ca astăzi, mutând munți de nisip și șlefuind suprafața stâncilor.

Se schimbau nu numai regiunile în care aveau loc aceste procese geologice, adică se modificau contururile mărilor și continentelor, ci se modifica și clima. Acest lucru atrăgea după sine o altă repartiție a deșerturilor, a sectoarelor cu climă caldă și umedă, etc. Se modifica, de asemenea, și intensitatea de manifestare a unor procese geologice, de ex. a erupțiilor vulcanice care, înainte, se petreceau mult mai des și se caracterizau printr'o forță mult mai mare.

In felul acesta, studiind vechile roci care alcătuesc scoarța pământului și comparându-le cu sedimentele actuale și cu alte formațiuni actuale, putem reconstitui acele condiții fizico-geografice în care s'au format aceste roci. Rocile par să vorbească ele însile despre condițiile în care s'au format, de ex., acumularea blocurilor eratice, rotunjite și scrijelate cu o compoziție petrografică diferită, găsite în sedimentele argilo-nisipoase, ne arată că acestea reprezintă morena vechiului ghețar; astfel se caracterizează condițiile fizico-geografice ale unui anumit loc într'o anumită epocă geologică.

Pături masive de calcaruri mărturisesc că odinioară a existat în acest loc o mare străveche.

Resturile organismelor dispărute, sub formă de fosile, ajută de asemenea în munca de reconstituire a condițiilor fizico-geografice ale trecutului.

Studiind caracterul petrograf al rocii și resturile organice pe care adese ori le conține, putem reconstitui condițiile de formare ale acestei roci, putem reconstitui faciesul căruia îi aparține.

Reconstituirea condițiilor fizico-geografice ale trecutului pe baza studiului faciesurilor fosile este extrem de importantă, dar încă insuficientă pentru a ne putea da imaginea istoriei geologice a pământului.

Geologul trebue nu numai să constate diferitele evenimente care au avut loc în trecut, dar trebue să și plaseze cronologic aceste evenimente, adică să stabilească care strat este mai tânăr și care strat este mai vechi.

Acest lucru este ușor de făcut atunci când straturile scoarței se așternt orizontal unele peste altele; când însă aceste straturi sunt cutate, când poziția lor inițială a fost schimbată prin procesele de orogeneză, — stabilirea timpului când s'au format devine foarte complicată și confuză.

Metoda de determinare a vârstei relative a straturilor după așezarea lor reciprocă și după condițiile lor de așezare se numește metodă stratigrafică.

Metoda stratigrafică, întocmai ca și metoda petrografică (care împarte straturile scoarței terestre după compoziția lor petrografică), n'are decât o însemnătate pur locală. Cu ajutorul acestor metode nu se poate compara vârsta straturilor din raioane îndepărtate unele de altele.

In determinarea vârstei unui strat geologic vin în ajutorul geologului fosilele animale și vegetale care, sub formă de petrificațiuni, se găsesc în straturile scoarței terestre.

Organismele animale și vegetale care populau uscatul, bazinele marine și de apă dulce în epocile geologice îndepărtate, se descompuneau după moarte tot atât de repede după cum se descompun și astăzi. Dela numeroase forme vechi nu ne-au rămas niciun fel de urme, și sunt o serie întreagă de animale și plante, care populau în trecut pământul nostru și despre care noi nu avem nicio noțiune.

Cadavrele altor organisme nimereau în condiții în care nu se producea descompunerea completă, și resturile lor s'au păstrat în straturile scoarței terestre în decursul multor milenii. Aceste resturi sunt fosilele pe care le găsesc geologii și care sunt atât de importante pentru stabilirea vârstei rocilor care le conțin.

Studiind condițiile de conservare a fosilelor, geologii au ajuns la concluzia că acestea se conservă mai bine în cazurile când cadavrele animalelor pătrund în bazinele marine sau de ape dulci, unde se petrece o acumulare rapidă de sedimente. Sedimentele acoperă aceste forme moarte și le feresc de descompunerea completă.

Reconstituirea trecutului geologic al pământului și stabilirea cronologiei diferitelor evenimente ale trecutului cu ajutorul fosilelor animale și vegetație, de faună și floră, incluse în roci se numește metodă paleontologică. Caracterul organismelor fosile ajută la reconstituirea condițiilor fizico-geografice ale trecutului, iar fosilele la determinarea vârstei relative a straturilor scoarței terestre.

Din clipa în care viața a apărut pe pământ, lumea organică s'a modificat într'una și a evoluat. Observațiile au arătat că cu cât roca este mai veche, cu atât mai neobișnuit este caracterul fosilelor pe care le cuprinde; din contră, cu cât roca este mai tânără, cu atât fosilele ce se întâlnesc în ea sunt mai apropiate de formele încă în viață.

In felul acesta, fosilele animale și vegetale, permit să se stabilească vârsta relativă a diferitelor straturi ale scoarței terestre și să se compare aceste straturi, chiar dacă sunt foarte îndepărtate unul de altul.

Dar nu toate organismele fosile sunt la fel de interesante pentru geologul care stabilește vârsta straturilor scoarței terestre. Organismele care au existat în decursul unei perioade lungi de timp și s'au modificat prea puțin se pot găsi într'o serie întreagă de sedimente ale scoarței terestre, formate în perioade diferite. Alte forme, din contră, au evoluat rapid în legătură cu condițiile variabile ale mediului înconjurător. Diferite specii și chiar genuri întregi de astfel de organisme au existat dealungul unor perioade de timp foarte scurte (din punct de vedere geologic) și de aceea ele caracterizează o epocă bine determinată din istoria pământului. Astfel de fosile se numesc conducătoare, deoarece permit să se stabilească precis în ce timp s'a depus stratul în care le găsim.

Pe lângă acestea, răspândirea geografică largă a unora din aceste forme ajută nu numai să se reconstitue succesiunea evenimentelor trecute, dar și să se compare vârsta straturilor din teritorii foarte îndepărtate unele de altele.

Folosindu-ne de metodele arătate, în cadrul excursiilor noastre cu elevii, putem reconstitui în mod cronologic istoria pământului și putem schița tablourile trecutului geologic îndepărtat al planetei noastre, folosind ca bază elementele geologice pe care ni le oferă un raion.

Știri și fapte

ȘCOLILE DIN KIEV SE PREGĂTESC PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

Școlile din Kiev se pregătesc pentru noul an școlar. Pentru repararea clădirilor școlare din Kiev s'au alocat peste 8 milioane ruble.

In cursul viitorului an școlar, la Kiev vor funcționa 138 școli medii. Anul viitor, în R.S.S. Ucraineană vor frecventa școlile 109 mii copii.

Se vor deschide deasemenea 9 școli noi serale pentru tineretul din producție. La Kiev, numărul total al acestor școli este de 40; 13.000 tineri și tinere din producție vor urma la toamnă cursurile acestor școli. (Agerpres).

ANALFABETISMUL ESTE PE CALE DE A FI COMPLECT LICHIDAT IN R.S.S.MOLDOVENEASCĂ

In R.S.S. Moldovenească se desfășoară o muncă intensă în vederea lichidării analfabetismului la sate. In ultimii ani, peste jumătate milion de țărani analfabeți și peste 300.000 de semianalfabeți au învățat carte. In cursul iernii trecute, 125.000 adulți analfabeți și semianalfabeți au învățat carte. Anul acesta, au funcționat aproximativ 15 mii școli pentru analfabeți. Anul viitor, analfabetismul în Republica Moldovenească va fi complect lichidat. (Agerpres).

SE CONSTRUESC NOI CLĂDIRI PENTRU ȘCOLILE SUPERIOARE SOVIETICE

Școala tehnică superioară Bauman din Moscova va fi înzestrată cu noi clădiri. Șantierul noilor clădiri va ocupa un spațiu de 10 ha. Alte numeroase clădiri vor fi construite pentru școlile superioare sovietice. Astfel, la Stalingrad, se vor construi noi clădiri pentru un institut de mecanică; la Ufa — pentru un nou institut agronomic, care va ocupa un spațiu de 10 ha.; la Așhabad — pentru cele 5 facultăți ale institutului de agronomie; la Rostov pe Don — pentru un institut de mecanică; la Sverdlovsc — pentru un institut juridic; la Habarovsc — pentru un institut de silvicultură.

Astfel se asigură continua desvoltare și extindere a învățământului superior sovietic. (Agerpres).

Adunările generale ale sindicatelor, mijloace prețioase pentru întărirea legăturii cu massele de salariați

Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii prevede organizarea adunărilor generale sindicale. Aceste adunări, organizate sub îndrumarea Partidului și bazate pe principiul democrației muncitorești, sunt mijloace prețioase pentru întărirea legăturii cu massele de salariați din fiecare sindicat.

Printre altele, Hotărîrea arată că „organele sindicale, supunându-și activitatea discuției critice a masselor în adunările generale, își vor întări legătura cu massele, își vor câștiga pe deplin încrederea lor și vor contribui la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața clasei muncitoare în lupta pe care ea o duce sub conducerea Partidului Muncitoresc Român pentru construirea socialismului în Patria noastră.

De această lozincă au fost conduse comitetele sindicatelor Trei-Scaune, Ciuc și Odorhei, când au început pregătirile, în vederea adunării generale.

Adunările generale ale sindicatelor Trei Scaune și Odorhei au fost anunțate din vreme. Ordinea de zi a fost cunoscută de membrii sindicatului, iar Hotărîrea C. E. al C. G. M. a fost prelucrată atât în ședința comitetului sindical, cât și în ședințele de grupe. Deasemenea, gazetele de perete au popularizat adunarea generală, ordinea de zi, data și locul unde se va ține, ceeace a dus la o bună mobilizare a salariaților din învățământ.

Comitetul Sindicatului Ciuc, însă, în ceeace privește mobilizarea și pregătirea adunării generale, s'a mulțumit să dea note telefonice sau să trimită adrese la secțiuni și la grupe, iar organizația de partid și organizațiile de massă au fost invitate numai în ziua în care s'a ținut adunarea generală.

In ceeace privește întocmirea raportului, la Sindicatul Odorhei au participat toți membrii comitetului, însă la Ciuc și Trei-Scaune, tovarășii secretari au fost nevoiți să întocmească raportul pe baza rapoartelor comisiilor pe probleme, fiind ajutați numai de unul sau doi tovarăși din comitet.

Totuși, rapoartele au fost bine întocmite și ele au format baza unor discuții sănătoase, la care membrii sindicatului au participat în număr destul de mare, ceeace dovedește creșterea nivelului politic al masselor.

Participarea la discuții, felul cum tovarășii au reușit să pună problemele în mod principial, criticile aduse comitetelor sindicale, autocritica făcută de tovarășii noștri din sală, au dovedit un viu interes față de munca sindicală și o serioasă creștere a nivelului politic.

Astfel, printre criticile aduse raportului prezentat de comitetul sindicatului Odorhei, s'a arătat că acest comitet a neglijat rolul important al presei în îndrumarea și mobilizarea salariaților în muncă.

La adunarea generală dela Ciuc, tov. Mezei Irina, responsabila secțiunei Tulgheș, a arătat cum neînțelegerea și necolaborarea dintre sindicat și Secțiunea de Învățământ s'a resimțit și în viața salariaților din județ. In general, au fost semnalate realizările grupelor, ale secțiilor, rezultatele obținute în munca de alfabetizare și în sprijinirea gospodăriilor agricole, precum și lipsurile din munca grupelor.

Cu ocazia adunării generale dela Odorhei s'a constatat că salariații din învățământ ai acestui județ au adus o prețioasă contribuție la munca de lămurire în vederea socializării agriculturii.

Comitetele sindicale au acordat o deosebită importanță evidențierii tovarășilor care s'au distins prin munca lor constructivă și creatoare, prin lupta lor devotată.

Totodată, au fost demascați învățători și profesori care, punându-se în slujba dușmanului de clasă, au sabotat lupta clasei muncitoare pentru construirea socialismului. Astfel a fost demascat învățătorul Iancso din jud. Trei-Scaune, care, fiind chiabur, are o atitudine dușmănoasă.

Deasemenea, în județul Ciuc, au fost scoase la iveală atitudini șovine ale unor învățători români și maghiari din Ludoș — plasa Tulgheș, din Săucrai și din Frumoasa-Ciuc. Demascarea acestor dușmani de clasă arată clar că tovarășii noștri nu s'au mărginit la înregistrarea și observarea lipsurilor și a greșelilor, ci au știut să-i demaște pe acei care prin atitudinea lor, prin faptele lor au dat dovadă că nu sunt demni de încrederea tovarășilor cinstiți din învățământ.

Vigilența și combativitatea cu care membrii acestor sindicate au desbătut problemele prezentate în raportul de activitate al comitetului sindical, sunt o dovadă sigură că salariații din învățământ au crescut din punct de vedere politic, că au curajul răspunderii și că mulți dintre ei au ajuns la o atitudine fermă, hotărîtă, demnă de încrederea pe care le-o acordă Partidul și clasa muncitoare.

In urma discuțiilor la care au participat membrii Sindicatului, delegații organizațiilor de partid, ai Consiliului Sindical Județean, ai Secțiunilor de Învățământ și ai organizațiilor de massă, a urmat întocmirea hotărîrii, care a fost citită la terminarea ședinței.

Comitetele sindicale, având ca îndreptar Hotărîrea Comitetului Executiv al C. G. M. și învățând din lipsurile constatate în adunările generale, trebue să aibă o deosebită grijă ca viitoarele adunări generale să fie convocate din timp, să fie popularizate, ordinea de zi să fie cunoscută de toți salariații, iar raportul să fie concret și întocmit în colectiv, pe baza criticii și autocriticii. Proectul de hotărîre să nu se rezume numai la punctele prevăzute de comitet, ci să fie completate cu propuneri concrete făcute de adunarea generală.

Numai astfel adunările generale vor deveni mijloace eficace pentru mobilizarea salariaților din învățământ în vederea îndeplinirii și depășirii sarcinilor ce ne revin din Planul de Stat, pentru a putea porni cu și mai multă hotărîre la lupta pentru apărarea păcii și pentru construirea socialismului în Patria noastră.

Iolanda Teodosiu

Cum să studiem metodicile

Ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice — condiție esențială în educarea și instruirea tinerelor generații

Partidul și Guvernul nostru încredințează învățătorilor și profesorilor sarcina de cinste de a face educația tinerei generații, care este nădejdea și viitorul Patriei.

Pentru a răspunde acestei sarcini de mare încredere, dar și de mare răspundere, învățătorii și profesorii trebue să fie cât mai bine pregătiți, atât din punct de vedere ideologic, cât și profesional.

Transformările revoluționare care au avut loc în viața politică, economică, socială și culturală a țării noastre după 23 August 1944, au creat condițiile favorabile desvoltării învățământului nostru, adâncirii caracterului realist-științific al întregului proces de învățământ.

Intrucât școala a devenit un instrument de luptă în mâna clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare pe drumul construirii socialismului, cadrele didactice au sarcina nu numai de a înarma pe elevi cu cunoștințe și deprinderi pozitive adânci și temeinice, ci trebue, în primul rând, să desvolte în rândurile tineretului o puternică conștiință socialistă.

Cursurile I.C.D., create din inițiativa P.M.R. și organizate de M.I.P., au deschis larg calea cadrelor noastre didactice spre tezaurul marxism-leninismului și spre învățăturile prețioase ale pedagogiei sovietice, cea mai înaintată din lume. Invățătorii și profesorii au datoria să continue pregătirea începută la I.C.D. și să ducă o intensă și susținută muncă individuală, atât pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste, cât și a științei pedagogice.

Invățătorul sau profesorul nu poate ajunge la o muncă constructivă și creatoare în instrucție și educație, nu poate generaliza experiența sa, dacă nu e bine orientat din punct de vedere ideologic, dacă nu posedă o serioasă cultură pedagogică, dacă nu-și formează deprinderile pedagogice necesare și dacă nu se înarmează cu cunoașterea precisă și temeinică a metodelor de predare.

La baza oricărei pregătiri serioase trebue să stea studiul individual. Urmând exemplul măreț al educatorilor sovietici, care își adâncesc necontenit și-și completează cunoștințele lor pedagogice, învățătorii și profesorii noștri, folosind timpul liber, își pot desăvârși pregătirea lor profesională, studiind cât mai temeinic pedagogia sovietică și metodicele apărute prin grija Ministerului Invățământului Public

Cunoașterea metodicelor sovietice ajută fiecărui învățător sau profesor să ducă în școală o luptă hotărîtă împotriva formalismului și să contribue efectiv la desvoltarea învățământului realist-științific.

Studiind aceste metodice cu toată atenția cuvenită, cadrele noastre didactice își însușesc cunoștințe precise în legătură cu buna pregătire și desfășurare a lecțiilor, cu planificarea metodică a materialului și cu desvoltarea deprinderilor elevilor de a munci independent acasă și în clasă.

Prin aplicarea consecventă a îndrumărilor cuprinse în metodicele sovietice, care reflectă vasta experiență a școlii sovietice, cadrele didactice vor reuși să dea o orientare nouă și justă fiecărui obiect de învățământ în școala noastră, să asigure din partea elevilor o însușire temeinică a cunoștințelor și să lege cât mai strâns teoria de practică.

Dar pentru aceasta e necesar un studiu sistematic și susținut al acestor metodice. Adevărata instrucție și educație a tinerelor generații, cerută de desvoltarea regimului nostru de democrație populară, de construirea socialismului, necesită un puternic simț al răspunderii din partea învățătorilor și a profesorilor. Numai muncind cu toată convingerea pentru ridicarea nivelului profesional, pentru ridicarea calificării pedagogice, cadrele didactice vor putea întâmpina noul an școlar cu certitudinea că vor corespunde sarcinilor ce li se încredințează, că vor contribui efectiv la formarea cadrelor necesare Patriei noastre în opera de construire a socialismului.

METODICA ȘTIINȚELOR NATURII PENTRU ȘCOALA ELEMENTARĂ

Citind cuvântul introductiv al „Metodicii Științelor Naturii pentru școala elementară" mi-am dat seama că obiectivele pe care le urmărește această Metodică se centrează în jurul unui scop unic, care constitue, dealtfel, sarcina principală a învățământului nostru: instruirea și educarea copiilor în spirit comunist.

După ce am cunoscut în întregime conținutul Metodicii, am văzut și mai clar că acesta este firul călăuzitor care străbate toate temele și toate lecțiile, iar diferitele metode și procedee de activitate didactică sunt condiționate de acest scop general. Am început apoi studiul de aprofundare a fiecărui capitol în parte. Nu a fost suficient să mă limitez numai la text. De exemplu, capitolul 2 din partea I-a a Metodicii, „locul și conținutul cursului de științe ale naturii în școala elementară", cuprinde mai puțin de două pagini și, deci s'ar crede că se poate însuși foarte ușor. Dar pentru a avea o înțelegere clară a celor spuse în acest capitol, pentru a-mi da seama de locul pe care-l ocupă predarea noțiunilor de științe ale naturii în clasele I—IV și pentru a vedea în ce fel este prezentat acest material am studiat manualele de limba română dela aceste clase, ale căror lecții de citire cuprind cunoștințe din științele naturii. In felul acesta, am putut vedea în jurul căror teme din științele naturii sunt centrate lecțiile de citire, care este extinderea lor și care este cantitatea de noțiuni cuprinse în cadrul lor. Această activitate mi-a luat mult mai mult timp decât dacă m'aș fi mărginit să studiez cele două pagini din Metodică, dar am obținut în schimb cunoștințe exacte, câștigate printr'o activitate proprie de cercetare.

Trecând la studierea metodelor de predare, aș fi ajuns la o însușire mecanică dacă n'aș fi căutat să motivez fiecare metodă în lumina principiilor generale ale Pedagogiei și a scopului predării științelor naturii în școală. Mereu am căutat și am isbutit să văd, cercetând îndeaproape cuprinsul fiecărui capitol, dece se aplică o anumită metodă și un anumit procedeu la fiecare lecție.

Deasemenea, am putut să-mi dau mai ușor seama de marea valoare a acestor metode, luând o poziție critică față de metodele cu totul nejuste ale școlii vechi și față de felul cum am lucrat eu însumi înainte.

Metodica cuprinde o serie de exemplificări, care constau în aplicarea diferitelor metode la anumite lecții de Științele Naturii. Acestea mi-au ajutat să-mi reprezint mai clar metodele pe care le voi folosi în activitatea mea didactică. Dar mi-am însușit pe deplin aceste metode numai atunci când am încercat să le aplic la alte lecții de cât acele indicate în Metodică. Mi-am făcut astfel un plan detaliat de lecție, folosind la situații noi, metodele și procedeele indicate la cazuri cât mai variate. In felul acesta am înțeles și varietatea metodelor.

Capitolul „Materialul didactic" l-am studiat căutând să văd cum trebue aplicate îndrumările pe care le cuprinde în cadrul fiecărei lecții, în funcție de conținutul și de scopul lecțiilor.

Partea a doua a Metodicii, care vorbește despre metodele de studiere a materialului de științele naturii în legătură cu diferite teme dela clasele I—IV mi-a cerut o muncă mai amănunțită. Mai întâi, am căutat să cunosc conținutul fiecărei teme, adică să văd ce cunoștințe trebue să predăm copiilor în cadrul lor. Apoi am studiat planul fiecărei teme în parte. Acest plan cuprinde diferite activități în care elevii, sub conducerea învățătorului, își însușesc cunoștințele din tema respectivă. Cercetând cu atenție cuprinsul fiecărei teme, am constatat că diferitele activități din plan constitue, fiecare în parte, câte o verigă importantă în procesul de însușire a cunoștințelor în mod temeinic.

Din studiul amănunțit al metodicii de predare a științelor naturii am putut constata că întreaga activitate în cadrul acestui obiect de învățământ se călăuzește după teza leninistă:

„Dela contemplarea vie, la gândirea abstractă și dela aceasta la practică — iată drumul cel mai scurt pentru cunoașterea adevărului". De acest principiu trebue să ținem seama permanent atât în timpul studierii Metodicii cât și în predare. Numai conduși pe această cale, elevii vor putea să-și însușească cunoștințe temeinice și solide, pentru a deveni constructori activi ai socialismului, pentru a deveni luptători aprigi în marele front al păcii.

Inv. E. Blideanu

INSTRUCȚIUNI PENTRU PREDAREA CITITULUI ȘI A SCRISULUI IN CLASA I-a ELEMENTARĂ

După Reforma Invățământului, școala noastră a fost înzestrată cu un abecedar nou, cu totul deosebit ca alcătuire și conținut de vechile abecedare folosite în școala regimurilor burghezo moșierești. Noul abecedar a pus implicit și problema îndrumărilor necesare pentru predarea cititscrisului în școală. Aceste îndrumări ne-au fost date prin Metodica citit-scrisului apărută în anul acesta sub titlul „Instrucțiuni pentru predarea cititului și a scrisului în clasa I-a elementară".

Studiul Abecedarului, ca și cercetarea metodei lui de predare, mi-au explicat dece, atunci când am predat după metoda „cuvintelor normale" sau după metoda „globală", la sfârșitul anului un mare număr de copii nu puteau citi corect și curent, nu știau să scrie bine, iar vocabularul lor era foarte sărac. După ce am citit odată instrucțiunile în întregime, ca să-mi dau seama în general de conținutul metodei fonetice analitico-sintetice, am studiat amănunțit instrucțiunile pe probleme, începând cu cercetarea metodei de predare. Am căutat să mă documentez asupra metodei fonetice analitico-sintetice din punct de vedere teoretic și, pentru aceasta, am studiat din „Pedagogia" de I. A. Cairov procesul de învățământ, iar din Psihologie capitolul referitor la analiză și sinteză. In felul acesta mi-am dat seama de superioritatea metodei care, plecând dela citit la scris, urmărește îmbogățirea vocabularului și însușirea de către copii a unei vorbiri și scrieri corecte din punct de vedere gramatical.

După ce m'am informat asupra metodei din punct de vedere teoretic, am luat pe rând cele trei perioade de predare a abecedarului, pe care l-am studiat cu manualul în față, cercetând lecție cu lecție.

Tot în această parte a studiului mi-am însușit o serie de mijloace și procedee de predare ca, de exemplu, formarea silabelor și a cuvintelor cu ajutorul alfabetului decupat, formarea cuvintelor noi prin adăugiri sau înlocuiri de silabe, etc. Aceste mijloace și procedee de predare, aplicate în mod creator, aduc mereu ceva nou în munca elevilor, trezesc interesul și atenția lor, le desvoltă spiritul creator și gândirea.

Pe baza celor studiate și a planurilor de lecții date ca exemplu în „Instrucțiuni" mi-am alcătuit și eu mai multe planuri de lecții gândindu-mă totodată și la posibilitățile practice de a procura materialul didactic necesar prin mijloace proprii.

Datorită studierii aprofundate a instrucțiunilor, voi porni munca în noul an școlar cu o calificare mai ridicată, cu încrederea că, perfecționându-mi mereu metodele de predare, voi reuși să predau copiilor cunoștințe temeinice și adânci, contribuind astfel la realizarea Planului de Stat în învățământ, și la întărirea luptei pentru pace.

Inv. Petraș Petru

METODICA ISTORIEI U. R. S. S. PENTRU ȘCOALA ELEMENTARĂ

Predarea istoriei în școala elementară are un rol deosebit de însemnat în formarea concepției științifice despre lume și societate la elevi. „Metodica Istoriei U.R.S.S. pentru școala elementară", de V. G. Cartov, editată prin grija M.I.P. de Institutul de Studii Româno-Sovietic, vine în ajutorul învățătorilor noștri, arătându-le principiile de bază ale predării istoriei și dându-le îndrumări concrete cu privire la metodele predării istoriei.

Pentru a folosi cât mai bine Metodica Istoriei URSS, învățătorii noștri trebue s'o studieze cât mai amănunțit și cât mai sistematic, astfel încât să-și însușească temeinic principiile ei. Intelegerea și aprofundarea Metodicii Istoriei presupune cunoștințe ideologico-politice și cunoștințe de pedagogie generală necesare, dealtfel, înțelegerii juste a oricărei materii de învățământ. Deasemeni, pentru a folosi cât mai bine Metodica, învățătorii trebue să aibă o cunoaștere adâncă a noțiunilor de istorie ce trebue predate în fiecare clasă a școlii elementare, și materialul demonstrativ necesar: hărți, scheme, etc. E necesar, deasemeni să cunoască operele literare cu un conținut istoric și bucățile de lectură din manualele de limba română care pot fi folosite pentru o înțelegere mai temeinică a cunoștințelor predate.

După ce am cunoscut în ansamblu cuprinsul Metodicii, este necesar să adâncim fiecare capitol în parte, pentru a înlătura urmările unei cunoașteri superficiale a conținutului ei. Este necesar ca, odată cu cercetarea fiecărui capitol, să cercetăm și manualele pentru clasele I—IV.

Nu trebue să trecem niciodată peste vreun capitol fără să fim pe deplin lămuriți asupra cuprinsului său. Atunci când întâlnim noțiuni de ideologie trebue să le aprofundăm prin citirea unor broșuri, cu ajutorul cărora să ne însușim cât mai adânc aceste cunoștințe. Astfel, de exemplu, întâlnind noțiuni de Economie Politică, este necesar să citim unele capitole din manualul de Economie Politică.

Studiind Metodica Istoriei URSS, trebue să urmărim când și în ce clasă putem folosi și noi exemplificările pe care le cuprinde. Astfel, explicarea relațiilor economice din orânduirea feudală, obiectivele revoluțiilor burghezo-democrate și ale revoluției socialiste pot fi folosite și aplicate direct de către învățătorii noștri.

O altă problemă pe care o ridică studierea acestei Metodici este urmărirea prezentării unor noțiuni istorice fundamentale dealungul celor patru clase elementare. Astfel de pildă, pentru ca elevii să înțeleagă că istoria diferitelor societăți este istoria luptei de clasă, trebue să stabilim care lecții din cărțile de citire ale claselor I, II și III vor ajuta elevilor pentru ca, în clasa IV-a vorbind elevilor despre luptele dela Bobâlna, despre răscoala lui Doja, despre Horia, despre 1907 și despre lupta clasei muncitoare, condusă de Partid, ei să înțeleagă că lupta de clasă este motorul istoriei în societatea împărțită în clase antagoniste.

Metodica lui Cartov ne dă îndrumări prețioase cu privire la folosirea materialului demonstrativ: hărți istorice, material istoric local, scheme, etc. Odată cu studierea acestui capitol, trebue să stabilim unde, când și în ce măsură putem folosi acest material pentru caracterizarea personagiilor istorice, pentru caracterizarea unei epoci sau pentru înfățișarea sugestivă a trecutului.

Un capitol deosebit de însemnat al Metodicii este acela care vorbește despre lecția de istorie. Pentru a-l cerceta în mod creator și nu mecanic este necesar să alcătuim schițe de plan, pentru alte lecții decât acelea din Metodică.

Astfel, de exemplu, pentru lecția „Răscoala dela Bobâlna" schița de plan trebue să stabilească scopul lecției, trebue să prevadă pregătirea hărții istorice pe care se va arăta prin săgeți mersul răscoalei, trebue să indice ce bucăți de literatură istorică se vor folosi și dacă se folosește și material istoric local, trebue să arate când și ce se va lucra în orele de activitate extrașcolară.

Insușindu-ne cât mai profund principiile cuprinse în Metodica predării Istoriei URSS în școala elementară, vom izbuti să formăm un tineret înarmat cu o concepție justă asupra lumii și a societății.

Inv. V. Popescu

Mijloacele și condițiile fundamentale pentru desfășurarea educației fizice în clasele V -- VII

Extras din Programa școlară a educației fizice pentru clasele V—VII

Mijloacele de bază ale educației fizice a elevilor sunt exercițiile fizice (gimnastica, jocurile, sporturile). Aplicarea exercițiilor fizice trebue combinată cu folosirea mijloacelor de călire: aerul, soarele și apa. De aceea, lecțiile de exerciții fizice trebue făcute cât mai mult în afară de clădirea școlii (pe terenul sportiv al școlii și în alte locuri).

Pentru ca practicarea exercițiilor fizice să aibă un efect favorabil asupra organismului, trebue respectate o serie de condiții sanitaro-igienice.

Cerințele sanitaro-igienice ale locului unde se desfășoară exercițiile sunt: curățenia și aerisirea sălii de gimnastică (a încăperii amenajate pentru gimnastică), păstrarea inventarului sportiv și de gimnastică în stare de curățenie (în special saltelele de gimnastică); înlăturarea prafului de pe terenul sportiv prin gazonarea și stropirea lui; amenajarea unei camere speciale pentru echiparea elevilor (sau organizarea echipării în clase), pentru ca elevii să nu intre în sala de gimnastică cu încălțămintea obișnuită.

Cerințele sanitare și igienice pentru elevi sunt: să aibă costume de sport curate și pantofi de gimnastică (cumpărați sau făcuți de ei), să respecte regulile igienice de îngrijire a corpului și de călire (baie, frecții zilnice cu apă rece etc.), să păstreze curățenia în sala de gimnastică și pe terenul de sport.

Pentru formarea acestor deprinderi, e de mare importanță unitatea și constanța cerințelor colectivului pedagogic al școlii față de elevi.

Condiția principală care contribue la creșterea normală a organismului este o ținută corectă, care trebue să constitue o grijă pentru toți profesorii. Diriginții sunt obligați să supravegheze ca pupitrele și băncile clasei să corespundă cu statura elevilor (în special la elevii debili sau care au deformări ale coloanei vertebrale). In timpul lecției, fiecare profesor va cere elevilor să păstreze o ținută corectă.

Comportarea conștientă a elevilor față de practicarea exercițiilor fizice, respectarea cerințelor sanitaro-igienice și ținuta corectă sunt condiții importante pentru asigurarea succesului întregii activități de educație fizică. De aceea, trebue explicată elevilor importanța practicării exercițiilor fizice și rațiunea tuturor cerințelor.

O condiție indispensabilă în practicarea educației fizice este organizarea controlului medical și pedagogic asupra stării sănătății elevilor și asupra desfășurării lecțiilor de exerciții fizice.

FORME DE ACTIVITATE

Formele de organizare a educației fizice obligatorii pentru fiecare școală sunt: a) lecțiile de exerciții fizice (lecțiile de gimnastică, atletism, ski); b) activitatea sportivă în afară de clasă, desfășurată în cadrul cercului sportiv; c) măsurile de cultură fizică în timpul zilei de școală.

Pregătirea elevilor pentru examenele din toamnă

Datorită îndrumărilor date de Partid și de Guvern, ca și muncii stăruitoare și bine organizate a cadrelor didactice și a elevilor în tot cursul anului și, în special, în perioada premergătoare examenelor, nivelul la învățătură al elevilor noștri a crescut mult în acest an școlar, ceeace a făcut ca numărul corigenților să fie foarte mic.

Puținii elevi corigenți pe care-i avem trebue acum să fie ajutați să-și însușească temeinic materia predată în cursul anului.

Unele școli au organizat activitatea de pregătire a corigenților încă din cursul lunii Iulie. Astfel, la Liceul teoretic de băeți din Sighișoara au funcționat trei grupe de învățătură; la Școala pedagogică germană din același oraș grupele de învățătură la matematică și la limba română și-au început activitatea dela 2 Iulie.

La școala elementară maghiară din Sighișoara s'au organizat grupe de învățătură la matematică, limba română și limba maghiară, la care au participat elevii corigenți din oraș și din satele vecine. Cadrele didactice de aci nu lucrează însă cu fiecare elev în parte, ci repetă întreaga materie cu toți elevii, ceeace desigur îngreunează mult munca. Și la Mediaș s'au organizat în luna Iulie grupe de învățătură la limba română, limba rusă, fizică, matematică și istorie, care lucrează câte două ore de două ori pe săptămână. Deasemeni, la școlile din județele R. Sărat, Neamț, Dâmbovița, Prahova, munca de pregătire a elevilor corigenți a început în cursul lunii Iulie și se desfășoară în bune condițiuni. Cadrele didactice trebue să privească cu seriozitate munca de pregătire a elevilor corigenți, să o considere ca o datorie a lor, căreia trebue să-i răspundă cu același elan cu care au răspuns la pregătirea examenelor de sfârșit de an.

Direcțiile școlilor trebue să programeze zilele și orele când au loc lecțiile de pregătire, pe materii și pe clase. Acolo unde nu există cadre didactice suficiente cu care să se acopere munca în fiecare școală, se pot grupa elevi din mai multe școli de același grad.

In ceeace privește cadrele didactice, acestea trebue să-și ducă munca pe baza unor planuri întocmite pentru fiecare elev în parte, ținând seama de situația specifică a fiecăruia. Cunoscând din timpul anului elevii și călăuzindu-se după constatările făcute la examen, profesorul are în vedere, la întocmirea planului, lipsurile pe care fiecare elev le are în cunoștințele sale, greutățile pe care le întâmpină în asimilarea materiei, pentru a ști ce capitole anume trebue să repete cu acest elev și ce metode să folosească.

Ajutorul pe care organizațiile U.T.M. și de pionieri îl dau școlii în vederea pregătirii elevilor pentru examenele de toamnă este deosebit de însemnat. Astfel în București, în județul Bihor și în numeroase alte locuri pregătirea corigenților se face în cadrul cluburilor U.T.M., a căror activitate de vară cuprinde ca o sarcină principală, ajutorarea elevilor în vederea examenelor. Organizațiile U.T.M. se ocupă de mobilizarea elevilor corigenți, alcătuesc grupe de învățătură și se îngrijesc ca programul de vară al corigenților să cuprindă pe lângă orele de recapitulare, și timp de odihnă, ore de sport, de activitate culturală, etc.

In munca de pregătire a examenelor de corigență, școala trebue să se sprijine mai mult decât în timpul anului pe ajutorul părinților. De aceea profesorul va trebui să ia legătura cu părinții elevilor, pentru a le arăta sarcinile ce le revin în această privință, îndrumându-i cum să supravegheze și să controleze munca de acasă a elevilor. Va trebui să se ceară părinților ca și acasă să fie fixate anumite ore de învățătură, fără să se uite că elevul fiind în vacanță trebue să i se lase timp suficient pentru jocuri, plimbări, lecturi, sport.

Profesorii trebue să aibă în vedere că mai sunt încă părinți care nu știu ce atitudine trebue să aibă față de copiii lor rămași corigenți și îi obligă să învețe toată ziua, lipsindu-i de odihnă și interzicându-le să facă sport. Pentru a obține rezultate bune, trebue ca atât profesorul cât și părintele să lămurească pe elev asupra necesității de a învăța, să-l determine să facă aceasta din convingere.

Iată deci că problema pregătirii corigenților pune în fața cadrelor didactice o serie întreagă de sarcini, pe care trebue să le îndeplinească cu deosebită grijă. Secțiunile de Invățământ trebue să supravegheze îndeaproape felul în care se desfășoară această muncă, îndrumând cadrele didactice, inițiind schimbul de experiență și făcând cunoscute metodele bune ale unora și altora.

Emilia Manac

Imperialiștii americani primesc lovituri sdrobitoare în Coreea

Au trecut șase săptămâni dela declanșarea agresiunii imperialiștilor anglo-americani împotriva Republicii Populare Democrate Coreene.

In acest interval, forțele populare coreene, respingând atacul invadatorilor, au înaintat în adâncime pe un front de peste 350 kilometri, înghesuind trupele cotropitorilor americani pe o fâșie ingustă de pământ din Sudul Coreei. Lupta pentru portul Fuzan, principala bază americană din Coreea, este imminentă.

Situația trupelor americane invadatoare este atât de precară, încât chiar în Senatul Statelor Unite s'au exprimat temeri cu privire la soarta acestor trupe, unii senatori cerând să „se ia măsuri urgente în fața pericolului ca trupele americane să fie aruncate în mare".

Neputând stăvili impetuozitatea înaintării trupelor eliberatoare, imperialiștii americani se dedau la atacuri barbare împotriva populației pașnice din Coreea. Sunt bombardate în mod sălbatic orașele. Școli, edificii culturale și artistice, spitale și instituții publice sunt prefăcute în ruine. Bătrâni, femei și copii sunt mitraliați fără milă, în timp ce-și caută adăpost împotriva bombardamentelor.

„Coreea de Sud este avangarda lumii libere și ea se poate bizui pe ajutorul Statelor Unite în rezistența ei împotriva comunismului", a spus faimosul atâtător la război John Foster Dulles, care a vizitat guvernul dela Seul puțin înainte de deslănțuirea agresiunii americane în Coreea, și care desigur, nu este străin de deslănțuirea acestei agresiuni.

Bombardamentele sălbatice ale aviatorilor americani constitue „ajutorul" pe care Truman, Acheson, Dulles și ceilalți conducători ai Statelor Unite înțeleg să-l dea poporului coreean în lupta sa pentru independență și libertate.

Graba cu care imperialiștii americani au intervenit în Coreea și au silit Consiliul de Securitate să „aprobe" această intervenție, — deși Consiliul nu era constituit în formă legală, iar informațiile sale cu privire la cele ce se întâmplă în Coreea erau unilaterale, hotărîrea fiind luată numai pe baza afirmațiilor guvernului lui Li Sân Man — își are un tâlc destul de străveziu.

Imperialiștii americani urmăreau să dovedească sateliților lor că se pot bizui pe ajutorul prompt al Statelor Unite atunci când vor porni la înăbușirea prin forță a mișcărilor democratice și de eliberare din țările respective.

Cercurile conducătoare americane contau pe forțele armate și polițienești ale lui Li Sân Man, instruite de ofițerii americani în frunte cu generalul Roberts și dotate cu cel mai modern armament american. Ele sperau că în câteva zile vor desființa Republica Populară Democrată Coreeană și vor deveni ei stăpânii întregii Coree, transformând această țară într'un avantpost al intereselor monopoliștilor americani în Asia.

Intrucât socoteala lor a dat greș și trupele lui Li Sân Man aproape că nici nu mai există, — iar forțele invadatoare primesc lovituri din ce în ce mai puternice, — cercurile conducătoare americane caută totuși să tragă un profit de pe urma agresiunii din Coreea.

In mesajul adresat Congresului săptămâna trecută, președintele Truman, pretextând gravitatea pentru trupele americane a situației din Coreea, a cerut trecerea virtuală a economiei Statelor Unite pe picior de război, căci numai așa poate fi calificată votarea unor credite militare de 40 miliarde dolari.

In același timp se intensifică și înarmarea țărilor satelite. Creditele acordate în cadrul planului Marshall vor fi folosite, de aci înainte, exclusiv pentru scopuri militare.

Toate aceste fapte dovedesc panica de care sunt cuprinși atâtătorii la război, în fața creșterii năvalnice a mișcării pentru apărarea păcii.

Soarta popoarelor nu poate fi însă hotărîtă pe calea „diktat"-elor.

Se pare că actualii conducători ai Statelor Unite n'au învățat nimic din lecția pe care istoria a administrat-o înaintașilor lor intru agresiune. Năruirea planurilor nebunești ale lui Hitler, faimentul stipendiatului lor Ciang Kai Shek nu i-a cuminți pe provocatorii americani la război.

Dar nu numai eroicele victorii ale poporului coreean sunt de natură să le administreze o nouă lecție.

Insuși poporul american, asupra căruia apasă greu povara înarmărilor, ia poziție din ce în ce mai hotărîtă împotriva guvernanților săi, care țin să-l atragă într'un nou măcel mondial. Tinerii americani refuză să răspundă apelurilor pentru recrutările de „voluntari" care să lupte în Coreea. Soldații americani din Coreea dezertează în număr tot mai mare, sau, în cel mai bun caz, dovedesc o lipsă de combativitate semnificativă.

In același timp agresiunea împotriva poporului coreean a făcut să ia o amploare tot mai mare campania pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm, oamenii cinstiți din lumea întreagă înțelegând să înfiereze și în acest mod agresiunea marșavă a imperialiștilor americani.

Reglementarea pașnică a problemei coreene nu se poate face decât revenindu-se la o politică de respectare a acordurilor internaționale, de respectare a drepturilor și independenței tuturor națiunilor mari sau mici, așa cum a arătat tovarășul Stalin în răspunsul său la mesajul primului ministru al Indiei, Pandit Javaharlal Nehru.

Continuând să meargă pe calea încălcării acestor principii, imperialiștii americani vor fi sorțiți să primească aceleași lovituri usturătoare ca în China și în Coreea.

S. Galeriu

MINISTERUL METALURGIEI ȘI INDUSTRIEI CHIMICE

Școli medii tehnice de minereuri

Aceste școli formează cadrele medii tehnice necesare exploatărilor de minereuri. Aceste cadre au menirea de a pune în valoare bogățiile minerale naturale ale țării noastre.

80% din elevii acestor școli vor căpăta burse.

Examenele de admitere în anul I se vor ține între 15—20 August.

Cererile de înscriere se primesc până în seara zilei de 14 August la secretariatul următoarelor școli:

1. Vatra Dornei — Câmpulung, str. Rosnoveanu Nr. 3.
2. Brad — Hunedoara, str. Avram Iancu Nr. 51.
3. Baia Mare — Satu Mare, cu secție maghiară, Piața Victoriei Nr. 1.

MINISTERUL INDUSTRIEI UȘOARE

Școli medii tehnice de pielărie și cauciuc

Aceste școli formează cadrele medii necesare industriei de tăbăcărie, de încălțăminte și prelucrarea cauciucului.

55% din elevi vor primi burse.

Examenele de admitere pentru anul I se vor ține între 15—20 August. Cererile de înscriere se primesc până în seara zilei de 14 August la secretariatul următoarelor școli:

1. Bacău — Bacău, str. R.P.R. Nr. 11.
2. București — Ilfov, str. Valerian Cuibâșev Nr. 38.
3. Cluj — Cluj str. Einstein Nr. 12—14.

FACULTATEA DE MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ

Pregătește profesori pentru învățământul mediu — cadre necesare construirii socialismului — prin secțiile lor pedagogice.

Secțiile științifice: Matematică și Fizică — pregătesc matematicieni, specialiști în mecanica aplicată, specialiști în statistică matematică, astronomi și seismologi; fizicieni de diverse specialități științifice și tehnice, ca: Fizica nucleară, radiotehnică, spectroscopică, optotehnică, geofizică.

Durata studiilor este de 3 ani pentru secțiile pedagogice și 4 ani pentru partea științifică.

Examenul de admitere constă din o lucrare scrisă la Limba și literatura română și la matematică și examen oral asupra Constituției R.P.R., Matematică și Fizică.

Facultatea de Matematică și Fizică funcționează în cadrul Universităților: „C. I. Parhon" din București, „Al. I. Cuza" din Iași, „V. Babeș" din Cluj și „Bolyai" Cluj.

Toate Facultățile au secție pedagogică, iar la București și Iași există și cele două secții științifice: Matematică și Fizică.

75% din numărul studenților Facultăților din București și 80% din numărul studenților Fac. Iași, Cluj-Babeș și Cluj-Bolyai primesc burse (casă și masă).

MINISTERUL AGRICULTURII

ȘCOLI MEDII TEHNICE CADASTRALE formează cadre tehnice pentru lucrările de măsurători și inventariere a patrimoniului cadastral pentru lucrările de nivelment, de triangulație, hotărnicie, comasări etc., în direcții agricolă, silvică, minieră, viticolă, horticolă, sau piscicolă.

70% din elevi vor primi burse.

Examenele de admitere pentru anul I se vor ține între 15—20 August. Cererile de înscriere se primesc până în seara zilei de 14 August la secretariatul următoarelor școli:

1. București — Ilfov, str. Luterană Nr. 14 C.
2. Galați — Covurlui, str. Dr. Carnabel Nr. 18.

Procesul grupului de spioni și trădători titoiști a demascat planurile mârșave ale clicii fasciste dela Belgrad

In fața Tribunalului Militar din București se judecă în prezent procesul unui grup de spioni și trădători din slujba bandei fasciste a lui Tito, care au comis grave crime împotriva Republicii Populare Române.

Rând pe rând, prin fața instanței de judecată, defilează cei 12 acuzați, bandiți înveterați care au încercat în schimbul osului aruncat de stăpânii lor, atâtătorii la război anglo-americani, să lovească regimul de democrație populară. Dar poporul nostru muncitor și-a cucerit cu prea multe sacrificii drepturile, pentru ca să lase mâna hidoasă a fasciștilor titoiști, cozi de topor ale imperialiștilor americani, să atenteze la ele. Vigilența sa revoluționară i-a demascat și i-a trimis acolo unde merită : în boxa acuzaților, unde își vor primi judecata cuvenită.

In cursul desbaterilor procesului a reeșit cu prisosință — ca de altfel și în procesele Rajk (in R. P. Ungară) și Kostov (in R. P. Bulgaria) — odioasa trădare pe care clica titoistă a săvârșit-o în timpul celui de al doilea război mondial când, în repetate rânduri, a făcut jocul hitleriștilor. Incă în 1944, când Armatele Sovietice își vărsau sângele pentru eliberarea popoarelor și însoneau pe agresorii hitleriști, criminalii titoiști și-au început activitatea în Banat cu scopul de a submina spatele frontului antihitlerist și de a desmembra țara noastră, a cărei armată lupta alături de eroica Armată Sovietică împotriva hitlerismului.

Cultivând șovinismul cu ajutorul unor elemente dușmănoase, fasciștii titoiști au lansat lozinca unirii Banatului cu Iugoslavia; dar, după cum a reeșit în cadrul anchetei, organizatorii spionajului n'au găsit deloc sprijin în mase, ci au trebuit să se mulțumească numai cu elemente reacționare, exploatatoare. Alături de întregul popor muncitor din țara noastră, populația sârbă din Banat — care se bucură la fel ca toate celelalte naționalități conlocuitoare de toate drepturile și libertățile — a țintuit la stâlpul infamiei uneltirile spionilor și trădătorilor titoiști, dovedind, în felul acesta, că luptă cu hotărâre împotriva atâtătorilor la război imperialiști și a slugilor lor titoiste, care au uzurpat vremelnic puterea în Iugoslavia.

Monstruoasele planuri pregătite cu minuțiozitate în palatele fasciștilor dela Belgrad arată clar că complotul pus la cale împotriva țării noastre face parte din uneltirile criminale ale imperialiștilor împotriva țărilor de democrație populară. Cu ajutorul asasinilor dolarizați Tito-Rancovici, imperialiștii anglo-americani urmăreau să rupă țările de democrație populară de Uniunea Sovietică, să le transforme într'un imperiu al unei așa numite „Federații Balcanice" unde să domnească „führerul" Iuda-Tito.

Faptele desvăluite în proces merg mână în mână cu provocările fasciștilor dela Belgrad la granițele țărilor de democrație populară, cu mârșăviile care au reeșit în procesele agenților Vaticanului, ale spionilor dela „Oficiile de Informații" anglo-americane, cu toate fără de legile de care agenții titoiști vor trebui să dea socoteală.

Actul de acuzare arată că „agenții recrutați au cules și informații cu caracter economic despre existența și starea uzinelor, producția, materiile prime, numărul și starea de spirit a muncitorilor, ca și date asupra conducătorilor reacționari, legionari și elemente hitleriste".

Trebue subliniat că prin culegerea informațiilor cu caracter militar, titoiștii căutau să aprecieze posibilitatea unei intervenții armate și să identifice elementele dușmănoase regimului de democrație populară, elemente pe care ar fi putut conta în momentul deslănțuirii agresiunii.

Pentru înfăptuirea planurilor lor odioase, slugile titoiste ale canibalilor atomici au transformat Ambasada Iugoslavă din București, în centrul de spionaj și în depozit de arme; profitând de ospitalitatea poporului nostru, clica fascistă dela Belgrad a trimis pe teritoriul țării noastre agenți ai U. D. B.-a (Gestapoul lui Tito) care lucrau sub directa îndrumare a secretarului de ambasadă Ivanovici.

In legătură cu aceasta, acuzatul Medici Nicola declară:

„Deoarece o parte din funcționarii Ambasadei sunt trimiși de U.D.B.-a, iar unii din ceilalți se ocupă cu culegerea informațiilor, printre care în special Bosco Latici, mi-am dat seama că principala muncă a Ambasadei este spionajul și că în general Ambasada Iugoslavă este o agentură de spionaj a Iugoslaviei în R.P.R.".

Este semnificativ faptul că în activitatea lor criminală, complotiștii au folosit tot felul de firme, în dosul cărora se ascundeau spioni și trădători titoiști. Astfel de camuflaje erau librăria „Cartea Iugoslavă" din Timișoara și Comisia Fluvială Iugoslavă din Timișoara, Uniunea Asociațiilor Culturale Democrice Slave din România și Delegația Iugoslavă în Comisiunea Dunăreană dela Orșova — care constituiau agenturi de spionaj titoiste în solda imperialistilor, sucursale ale Ambasadei Iugoslave din București.

Agenții titoiști recrutau, deasemenea pentru rețeauaua de spionaj, profesori și învățători trimiși din Iugoslavia, pe care îi foloseau pentru a culege informații cu caracter de spionaj.

Poporul nostru muncitor a aflat cu justificată indignare de mârșavele crime puse la cale de agenții titoiști împotriva poporului nostru muncitor. Acest proces reprezintă totodată o chemare la întărirea vigilenței revoluționare, pentru paralizarea acțiunilor dușmanului de clasă.

Oamenii muncii din țara noastră cer cu hotărâre pedepsirea exemplară a criminalilor titoiști.

A cincea conferință a Federației Internaționale Sindicale a Invățământului

In lupta ascuțită ce se dă între cele două lagăre, Federația Sindicală Mondială contribue din ce în ce mai mult la întărirea luptei pentru pace, la unirea din ce în ce mai strânsă a partizanilor păcii din lumea întreagă.

In cadrul acestei acțiuni, Federațiile Internaționale Sindicale Profesionale axează cele mai importante probleme specifice producției lor în jurul scopului comun: apărarea și menținerea păcii.

La 6 August a.c., se va deschide la Viena a cincea conferință a Federației Internaționale Sindicale a Invățământului la care vor fi reprezentate Uniunile Sindicale ale Invățământului din majoritatea țărilor lumii.

In cadrul acestei conferințe se vor discuta și se vor lua hotăriri cu privire la cele mai importante probleme ale invățământului, legate de lupta pentru pace.

Tara noastră va fi reprezentată printr'o delegație, care va prezenta la conferință un raport cu privire la „Situația școlii și a cadrelor didactice în R. P. R.".

Conferința dela Viena va constitui o nouă și puternică verigă în apărarea păcii, în lupta pe care popoarele lumii dornice de pace și de libertate o duc împotriva imperialiștilor anglo-americani.

In întâmpinarea CONGRESULUI COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE

In toată țara au început a fi aleși primii delegați la conferințele raionale. Oamenii cinstiți, oamenii care iubesc pacea, au început să aleagă pe cei care vor rosti un cuvânt răspicat împotriva uneltirilor criminale ale imperialiștilor anglo-americani atâtători la un nou război.

In întâmpinarea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., în fabrici, în uzine, la sate și în instituții, în școli și în facultăți, au început să fie aleși cei mai de frunte luptători pentru pace care — la rândul lor — vor alege pe cei ce vor exprima la Congres hotărirea nestrămutată a milioanelor de oameni cinstiți din Patria noastră care este și hotărirea sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă de a impune pacea.

Alegerea delegaților pentru conferințele raionale la școlile din Vaslui

La adunarea convocată de Comitetul de luptă pentru pace dela Școala elementară Nr. 3 din Vaslui au luat parte elevii și cadrele didactice prezente în localitate.

Deschizând adunarea, a luat cuvântul tovarășa Colev Valentina care a arătat condițiile internaționale în care se desfășoară lupta pentru pace și voința de neînfrânt a oamenilor cinstiți din lumea întreaga de a împiedica manevrele celor ce doresc să împingă omenirea într'un nou dezastru mondial.

Tovarășa Valentina Colev, a făcut apoi o dare de seamă asupra activității Comitetului de luptă pentru pace al Școlii elementare Nr. 3, Comitet ales la 9 Aprilie 1950. Chiar din primele zile, Comitetul a avut nobila sarcină de a populariza Apelul dela Stockholm și a strânge cât mai multe semnături pentru pace. Aceastâ sarcină a fost îndeplinită cu succes.

Dar activitatea Comitetului nu s'a oprit aici. Comitetul a organizat pentru elevi și părinți conferințe în legătură cu contribuția unei recolte îmbelșugate la lupta pentru pace. Tovarășele Coman Larisa și Colev Valentina au rostit două conferințe intitulate: „Succesul campaniei agricole — sprijin în lupta pentru pace" și „Să luptăm pentru pace contribuind la strângerea unei recolte îmbelșugate". Tot în legătură cu lupta pentru pace au fost organizate în școală conferințe cu subiectele: „Să zădărnicim planurile criminale ale atâtătorilor la un nou război", „Lupta pentru pace a poporului coreean", „Scoala noastră în lupta pentru pace", etc.

Comitetul de luptă pentru pace din școală a inițiat o largă agitație vizuală în jurul luptei împotriva atâtătorilor la război. In fiecare colț al școlii au fost afișate lozinci mobilizatoare, fotomontagii și caricaturi. La gazeta de perete s'au scris regulat articole axate pe tema luptei pentru pace, cum au fost de pildă: „Cum contribue pionierii taberei din Vaslui la lupta pentru pace", „Lupta poporului coreean", etc.

O muncă importantă a dus Comitetul lămurind prin conferințe pe elevi și părinți despre rolul invățăturii temeinice în obținerea victoriei în lupta pentru pace.

In încheerea dării de seamă, tovarășa Colev a supus spre aprobare planul de lucru al Comitetului de luptă pentru pace și a rugat pe cei prezenți să ia cuvântul la discuții.

La discuții, a luat cuvântul pionierul Coman, care a arătat că darea de seamă nu a cuprins în întregime contribuția pionierilor la lupta pentru pace și a subliniat, printre altele, că pionierii aflați în tabăra din localitate au strâns spicele de grâu rămase în urma secerișului pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Pribești.

In aplauzele tuturor celor prezenți au fost aleși 19 delegați care vor reprezenta la conferința raională cadrele didactice, personalul administrativ și elevii școlii elementare nr. 3 din Vaslui: Mărculescu Agata, Apachiței Didina, Gropper Amalia, Saffer Clara, I. Haralambie, Bumbăcaru Cecilia, Ocheană Zenaida, Nichifor Maria, Mărculescu Arghita, Rusu Constantin, Vechiu V. și alții.

In cadrul unor adunări însuflețite au mai ales delegați la conferința raională: Școala elementară mixtă nr. 1, Școala elementară nr. 2, Școala Tehnică Profesională, Liceul mixt și Școala medie Tehnică de Administrație Economică.

Sindicatul salariaților din învățământ-Făgăraș își intensifică lupta pentru pace în întâmpinarea Congresului

Viguroasa acțiune de luptă pentru pace, condusă în țara noastră de Partidul Muncitoresc Român, a antrenat în muncă și Sindicatul Salariaților din Invățământ-Făgăraș.

In cadrul colțului roșu al Sindicatului s'au ținut trei conferințe cu teme din lupta pentru pace. După constituirea Comitetelor de luptă pentru pace la școli, Sindicatul a sprijinit îndeaproape și a îndrumat munca acestor comitete.

Așa de pildă, Comitetul de luptă pentru pace dela Liceul de băeți din Făgăraș, puternic sprijinit de organizația de partid, desfășoară o vie activitate, colaborând activ cu organizația sindicală. In conferințele ținute în cadrul acestui comitet au fost urmărite cu deosebită atenție următoarele teme: „Rolul tineretului în lupta pentru apărarea păcii", „Sălbatica prigonire a oamenilor culturii în țările imperialiste" și „Pentru izbânda cauzei drepte a bravului popor coreean".

Gazetele de perete din școli cuprind articole care reflectă lupta pentru pace, precum și contribuția membrilor sindicatului la această luptă.

Cu ocazia sfârșitului de an, profesorii și elevii au organizat în expozițiile școlare „Colțul Păcii".

Insuflețite de o puternică hotărâre de a lupta pentru pace, pentru libertate, Comitetele de luptă pentru pace din toate școlile din județ desfășoară o intensă activitate în întâmpinarea Congresului din Septembrie.

Grupele sindicale și-au intensificat munca. In gazetele de perete apar mereu articole care vorbesc de importanța Congresului Comitetelor de luptă pentru pace și de activitatea grupelor sindicale în vederea acestui congres.

Congresul din Septembrie e întâmpinat de toți salariații din învățământ ai județului Făgăraș cu un puternic entuziasm în muncă și cu voința dârză de a apăra pacea.

Contribuția Sindicatului Salariaților din Invățământ-Brașov la lupta pentru pace

Conștient de marea sarcină care stă azi în fața oamenilor muncii, Sindicatul Salariaților din Invățământ-Brașov, îndrumat și sprijinit de Partid, a căutat să-și intensifice munca pentru ca, împreună cu toți membrii săi, să devină un factor activ în lupta pentru apărarea păcii.

In acest scop, Sindicatul a dus o muncă de lămurire dela om la om, mobilizând salariații pentru a deveni luptători și mai activi în lupta pentru apărarea păcii, împotriva celor care încearcă din nou să provoace un nou măcel mondial.

In perioada 1 Aprilie — 30 Iunie 1950, Sindicatul a colaborat îndeaproape cu Comitetele de luptă pentru pace, dând o largă contribuție în campania de strângerea semnăturilor pe Apelul Comitetului Permanent al Partizanilor Păcii. Au semnat Apelul pentru Pace toți membrii Sindicatului, în număr de 2.300.

Pentru intensificarea și susținerea luptei pentru pace, Sindicatul Brașov a colaborat, deasemeni, cu organizațiile U.T.M. și pionierii, cu organizațiile de masă U.F.D.R. ARLUS, Crucea Roșie și Societatea pentru Răspândirea Științei și a Culturii, sprijinind activ organizarea serbărilor și ținerea conferințelor a căror temă centrală a fost lupta pentru pace.

In cadrul colțurilor roșii din oraș și județ s'au ținut conferințele : „Uniunea Sovietică, invincibila forță a păcii", „Oamenii muncii din țările de democrație populară construesc socialismul" și „Popoarele din colonii luptă pentru eliberarea națională, împotriva asupritorilor imperialiști, atâtători la un nou război".

Tot sub semnul luptei pentru pace, Sindicatul a organizat vitrine speciale de cărți, în cinstea zilei de 1 Mai, a zilei Internaționale a Copilului și a Congresului U.F.D.R.

De asemenea, s'au ținut în cadrul grupelor sindicale, următoarele conferințe : „Organizarea muncii în colhoz", „Cum trăesc țăranii sovietici" și „Țările de democrație populară luptă pentru apărarea păcii".

In luna Iunie, în sala Teatrului de Stat, s'a ținut o conferință despre pace, urmată de un festival artistic, cu o participare de aproape 1.000 de persoane.

In această perioadă de timp, (1 Aprilie — 30 Iunie) membrii Sindicatului nostru au ținut 257 conferințe cu teme legate de problema luptei pentru pace.

Membrii Sindicatului Brașov au desfășurat o intensă activitate pentru susținerea luptei pentru pace atât în cadrul cercului de broșuri, cât și la căminele culturale.

Gazetele de perete au popularizat activitatea Comitetelor de luptă pentru pace, alcătuite din membrii Sindicatului nostru.

In cinstea zilei de 23 August, echipa artistică a Sindicatului va organiza un festival la care se vor recita poezii și se vor executa coruri care oglindesc hotărîrea neclintită a oamenilor muncii de a apăra și a impune pacea.

In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., care va avea loc între 9—12 Septembrie 1950, întreaga muncă culturală și educativă a Sindicatului nostru va fi strâns legată de lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, de lupta pentru apărarea păcii, pentru demascarea imperialiștilor americani și englezi, care pregătesc un nou război.

Astfel, în cadrul Comitetelor de luptă pentru pace și a Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, salariații din învățământ vor ține 150 de conferințe, vor organiza 14 serbări și vor scrie 60 de articole la gazetele cetățenești.

Gupele sindicale vor sprijini activitatea pe care o duc Comitetele de luptă pentru pace în întâmpinarea Congresului și vor populariza realizările obținute în articole publicate în presă și gazetele de perete.

In cadrul clubului și al colțurilor roșii, antrenate în concursul inițiat de Confederația Generală a Muncii, salariații din învățământ vor ține conferințe despre Congresul Comitetelor de luptă pentru pace.

Bibliotecile sindicale vor organiza expoziții cu cărțile și broșurile care au apărut și cele care vor apare în cinstea Congresului.

In zilele Congresului, care coincid cu deschiderea școlilor, Sindicatul va mobiliza pe tovarășii învățători și profesori pentru a le vorbi elevilor despre lupta pentru pace și despre importanța Congresului.

In cadrul activității lor profesionale, în grupele sindicale și în Comitetele de luptă pentru pace, salariații din învățământ muncesc cu însuflețire pentru a întâmpina Congresul cu realizări cât mai importante.

Marcela Arcan
Responsabila culturală a S.S.I. Brașov

ȘCOALA PARTICIPĂ ACTIV LA LUPTA PENTRU PACE

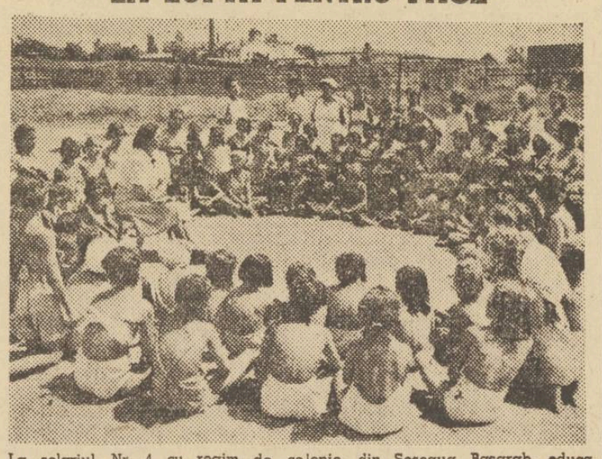

La solariul Nr. 4 cu regim de colonie, din Șoseaua Basarab, educatoarele vorbesc copiilor despre lupta pentru pace

Clica lui Tito întărește domnia monopolurilor imperialiste anglo-americane în Iugoslavia și înfometează poporul

In 1948, Tito afirma cu multă tărie: „Nouă nu ne trebue niciun dolar împrumut!"

In 1949, Tito spunea: „Vom primi împrumuturi, dacă bancherii americani vor accepta să ni le acorde".

In 1950, la 16 Aprilie Tito recunoștea: „Am primit împrumuturi în valoare de 7.553.000.000 dinari".

Aceasta este suma nominală, înscrisă pe carnetele de cecuri ale bancherilor americani și pentru care poporul iugoslav trebue să plătească grele dobânzi. In realitate, din această sumă trebue scăzute cele 6 miliarde de dolari pe care vândutul Tito s'a angajat să le plătească ca despăgubiri trusturilor internaționale, pentru întreprinderile cu capital străin care fuseseră naționalizate îndată după război, sub presiunea maselor populare și împotriva voinței bandei titoiste.

Așa cum o afirmă deschis imperialiștii și cum sunt nevoiți să o admită și clica de asasini și spioni dela Belgrad, aceste împrumuturi sunt destinate nu transformării Iugoslaviei într'o țară înaintată, industrială, ci desvoltării acelor ramuri de producție care vor furniza monopoliștilor materiile prime necesare pregătirilor pentru un al treilea război mondial. Printre aceste materii prime se numără: bauxita, magneziul, cuprul, molibdenul, etc.

Imprumuturile înrobitoare nu constitue singura formă sub care clica de trădători a lui Tito a pus la dispoziția imperialiștilor bogățiile țării. O altă formă a acestei aserviri economice o reprezintă „acordurile" comerciale cu țările capitaliste.

Astfel, așa cum a recunoscut președintele Băncii de Import-Export din Statele Unite, exportul din Iugoslavia în U.S.A. s'a mărit în 2 ani — din 1948 până în 1950 — de 6-7 ori. In timp ce valoarea acestui export atingea 5 milioane dolari în 1948, ea s'a ridicat la 16 milioane dolari în 1949 și va atinge 30 până la 35 milioane dolari în 1950.

Acordurile comerciale cu Statele Unite nu sunt singurele pe care banda criminală titoistă le încheie cu țările capitaliste. Incă în Decembrie 1949, clica guvernamentală titoistă încheiase cu Anglia un acord comercial, care prevedea un volum al schimbului de mărfuri de 200 milioane dolari. Un alt acord comercial încheiat cu Italia prevede un schimb de mărfuri în valoare de 90 milioane dolari. In conformitate cu un acord încheiat cu Franța, volumul schimbului de mărfuri dintre această țară și Iugoslavia va atinge 12 milioane dolari. In zonele occidentale ale Germaniei, Iugoslavia va exporta mărfuri în valoare de 15,8 milioane dolari.

Așa cum recunoaște revista americană „Newsweek", toate „aceste acorduri sunt rezultatul unor tratative îndelungate duse sub obladuirea americanilor."

Condițiile în care au fost realizate acordurile sunt profund defavorabile intereselor Iugoslaviei. Pentru a ne da mai ușor seama de aceasta este destul să privim diferența uriașă între prețurile cu care uneltele mârșave ale imperialiștilor anglo-americani vând anumite mărfuri la export și prețurile cu care aceleași mărfuri sunt vândute pe piața internă. Astfel, banda titoistă vinde zonelor occidentale ale Germaniei porumbul cu 4 dinari kilogramul, în vreme ce cetățenii iugoslavi trebue să-l plătească cu 40 de dinari, adică de 10 ori mai mult. Mazărea este exportată cu 7 dinari kilogramul, iar pe piața internă ea se vinde cu 80 de dinari, adică cu mai bine de 10 ori mai mult. In Iugoslavia zahărul se vinde cu 200 de dinari kg., iar la export banditii titoiști îl dau cu 5,5 dinari kg.

Nu este de mirare în aceste condiții, că, așa cum spunea un ziarist, afacerile cu Iugoslavia sunt, pentru business-men-ii americani, afaceri „clasa întâi". Nu este însă de mirare pe de altă parte că pentru poporul iugoslav, situația care rezultă de pe urma acestor afaceri este cât se poate de rea. Numai în cursul anului trecut, prețurile alimentelor au crescut în comparație cu 1946 cu 740 la sută. Aceasta a dus la o scădere uriașă a salariilor reale. Insăși salariile nominale au fost micșorate cu 9,1 la sută, așa cum a recunoscut chiar ministrul titoist al muncii Ljukcio Arsov. Ca urmare a acestui fapt, fondul de salarii a scăzut cu 9 miliarde dinari, în timp ce impozitele pe aceste salarii coborite au crescut cu 19 la sută.

Nivelul de trai al popoarelor iugoslave este într'o continuă și catastrofală scădere. In 1949, ca urmare a politicii economice criminale duse de banda titoistă nivelul de trai al oamenilor muncii din Iugoslavia a scăzut față de 1948 cu 50 la sută. De atunci, această scădere s'a accentuat și mai mult. Rațiile alimentare sunt rații de înfometare. Majoritatea muncitorilor sunt subalimentați. Anul trecut au fost revizuite cartelele alimentare; în urma acestei revizuiri, 50 la sută din familiile muncitorilor nu au mai primit cartele. Aceasta înseamnă, de fapt condamnarea la moarte lentă, prin înfometare, deoarece la bursa neagră — care înflorește în Iugoslavia, datorită prezenței în piețele oraselor a chiaburilor — prețurile sunt absolut inaccesibile pentru salariați.

Banda de asasini a lui Tito a făcut mult tărăboi în jurul sistemului ei de aprovizionare a oraselor cu alimente și a satelor cu produse fabricate. Acestui sistem, titoiștii i-au spus plini de mândrie „aprovizionarea garantată". După o glumă amară care circulă acum în Iugoslavia, sistemul titoist reprezintă într'adevăr aprovizionarea garantată... a cimitirelor, cu oameni morți de foame.

Intr'adevăr, toate magazinele sunt goale de mărfuri. Produsele alimentare sunt speculate de chiaburi, ale căror pământuri produc peste 50 la sută din recolta totală de cereale. Există orașe în care zile întregi nu se poate găsi nicio bucățică de pâine. De asemeni, la sate, în ultimele 7 luni ale anului 1949, nu a sosit niciun metru de stambă.

In aceste condiții, mizeria masselor muncitoare sporește necontenit. Conform datelor oficiale — mult micșorate — în Iugoslavia mor anual de tuberculoză 100.000 oameni. Această boală face ravagii în rândurile tineretului: din 4 tineri, unul este tuberculos.

Singura categorie de oameni care o duc bine în Iugoslavia sunt U.D.B.-iștii și membrii gărzilor personale ale lui Tito... dacă acestora li se poate spune oameni. Ei au magazine speciale, în care se pot aproviziona cu tot felul de mărfuri, dela cele de strictă necesitate până la cele de lux.

Pe măsură ce domnia monopolurilor străine și asuprirea exercitată de guvernul vândut acestor monopoluri se întărește în Iugoslavia, sărăcia și lipsurile devin tot mai mari. De acest lucru își dau foarte bine seama oamenii muncii iugoslavi, care luptă cu o dârzenie crescândă împotriva clicii de trădători criminali titoiști și împotriva stăpânilor acestora, imperialiștii anglo-americani.

NOTE POLITICE EXTERNE

Consiliul de Securitate al O.N.U. s'a întrunit în ședință Marți 1 August sub președinția lui I. A. Malik, reprezentantul Uniunii Sovietice. Președintele Malik a făcut o declarație, prealabilă începerii desbaterilor asupra ordinii de zi, în care a arătat că prezența delegatului Kuomintangului ca reprezentant al Chinei, în Consiliul de Securitate, este ilegală. Declarația aceasta a lui I. A. Malik, după o scurtă desbatere, a fost pusă la vot, iar majoritatea servilă imperialiștilor americani a respins-o cu opt voturi contra trei. A votat pentru și India. Intre voturile celor care s'au exprimat împotrivă se află și votul delegatului Kuomintangului, adică chiar al aceluia al cărui drept de a reprezenta China fusese însuși obiectul votului. In ședință a luat naștere o polemică asupra problemei balotajului.

Reprezentantul U.R.S.S. a arătat că votul delegatului Kuomintangului nu poate fi luat în considerare, că el este reprezentantul unei clici și nu al unei țări. Totuși delegatul american Austin a susținut fără rușine pe reprezentantul Kuomintangului făcând afirmații calomnioase la adresa președintelui, fapt care a determinat pe I. A. Malik să cheme la ordine pe delegatul american. Apoi reprezentantul U.R.S.S. și-a repetat declarația în legătură cu ilegalitatea hotăririi Consiliului de Securitate, după care Malik a anunțat ordinea de zi preliminară, având ca prim punct problema recunoașterii reprezentantului R. P. Chineze ca reprezentant al Chinei și ca al doilea punct reglementarea pașnică a chestiunii coreene. Impotriva acestei propuneri, delegatul american Austin a cerut să se înscrie ca prim punct pe ordinea de zi rezoluția propusă de delegația americană îndreptată împotriva Coreei de Nord. Nu s'a luat nici o hotărire cu privire la ordinea de zi iar ședința Consiliului de Securitate a fost amânată pentru 2 August.

După cum se vede imperialiștii și slugile lor ocolesc cu perseverență orice rezolvare pașnică și justă a problemelor internaționale silindu-se să nu desmintă politica lor de atâtare și de agresiune. Voința popoarelor lumii de a apăra pacea, care răsună în glasul Uniunii Sovietice, va fi însă mai tare și va nărui toate planurile și uneltirile atâtătorilor la război, imperialiștii americani, englezi și slugile lor.

Popoarele își manifestă mereu cu mai multă putere hotărîrea de a apăra pacea. In fruntea lor stă poporul sovietic. Oamenii sovietici, semnând Apelul dela Stockholm, își iau angajamentul de a munci cu și mai mare energie pentru a întări puterea Patriei lor, bastionul de neînvins al păcii. Strângerea de semnături în U.R.S.S. a mărit avântul politic și elanul de muncă al oamenilor sovietici. Muncitorii sovietici sporesc producția industrială, iar colhoznicii depun eforturi pentru a strânge recolta cât mai repede și fără pierderi, pentru a preda înainte de termen cotele de cereale către stat.

Deasemeni oamenii de știință sovietici, împreună cu oamenii de știință progresiști din toată lumea, își ridică glasul împotriva atâtătorilor la război. Academicianul Vinogradov, cunoscutul lingvist sovietic, scria în Pravda : *„Munca pașnică pentru binele Patriei noastre socialiste și al întregii omeniri progresiste, este țelul întregii vieți a oamenilor de știință sovietici".*

Poporul sovietic consolidează continuu puterea economică a țării sale, putere în care vede o sigură chezășie a păcii. Semnăturile oamenilor sovietici pe Apelul care cere interzicerea armei atomice constitue un avertisment serios pentru cei ce doresc să deslănțue un nou război.

Deosebit de semnificative sunt cuvintele dulgherului Fedor Bogariukin din Stalingrad, care scrie în Izvestia : *„Stalingradul crește nu pe zi ce trece, ci în fiecare ceas devine tot mai frumos și mai modern. Tot ce construim noi acum în Stalingrad ne va aparține nouă, nepoților noștri și strănepoților noștri. Suntem pentru o pace trainică. Iată de ce noi, cei din Stalingrad, semnăm în unanimitate pentru pace, împotriva războiului, și vom sprijini această pace cu voința și dârzenia oamenilor Stalingradului. Istoria știe ce înseamnă aceasta".*

Semnăturile pe Apelul dela Stockholm se adună zi de zi, ceas de ceas, exprimând voința nestrămutată a popoarelor de a sprijini cauza unei păci trainice. Cu toate persecuțiile pe care le suferă poporul grec, de pildă, și în Grecia a început strângerea de semnături. Ziarul tineretului grec, Levendia, *care apare în ilegalitate, scrie că Frontul democrat al tinerilor partizani ai păcii joacă un rol activ în această campanie. Tinerii partizani ai păcii, informează ziarul, strâng semnături printre membrii familiilor lor, pe locurile lor de muncă și în instituțiile de învățământ.*

Conștiința pericolului de război care crește a făcut de pildă ca în Italia să se intensifice puternic campania de strângere a semnăturilor pe Apel. Pietro Nenni, președintele Comitetului Italian pentru Apărarea Păcii, a declarat corespondentului ziarului Il Paese *că, dela 15 Iulie, când au fost date publicității rezultatele primei etape a campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm, al cărei obiectiv era strângerea a zece milioane de semnături — numărul semnăturilor a sporit cu încă câteva milioane.*

In ciuda campaniei de minciuni și calomnii dusă de atâtătorii la război, a declarat Nenni, în ciuda intensificării represiunilor polițienești, campania de strângere de semnături a întărit, atât din punct de vedere politic, cât și din punct de vedere social, influența partizanilor păcii în păturile cele mai largi ale populației.

Importante succese are campania de strângere a semnăturilor pe Apel și în Germania Occidentală. Ziarul Neues Deutschland *anunță între altele că cel mai mare editor din Germania Occidentală, Ernst Rowohlt, a semnat și el Apelul. In legătură cu atacurile presei marshallizate și neofasciste la adresa lui, Rowohlt a declarat că nu a făcut altceva decât ceeace i-a dictat conștiința sa de partizan al păcii mondiale.*

Deasemenea a semnat Apelul dela Stockholm Franz Masereel, celebrul pictor.

In Marea Britanie, mișcarea pentru pace ia deasemenea mare amploare. In cursul ultimei săptămâni, numai la Londra au fost strânse 50.000 de semnături.

Persecuțiile partidului laburist împotriva acelora care semnează Apelul se înteșesc. Organizația din Charlesbury a partidului laburist a exclus șapte membri care au strâns semnături pentru pace. Conducerea reacționară a partidului încearcă să zădărnicească prin orice mijloace mișcarea pentru pace. Ceeace însă, după cum se vede, nu-i reușește.

In Finlanda, partizanii păcii au hotărît să strângă un milion de semnături până la data celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii și au și strâns șase sute de mii de semnături. Jumătate din aceștea au fost strânse după ce imperialiștii americani au deslănțuit atacul mârșav împotriva R. P. D. Coreene.

La 1 August, întreaga lume progresistă a sărbătorit cea de a 23-a aniversare a Armatei Populare Chineze.

Se știe că Armata Populară Chineză de Eliberare, care a obținut o serie de succese fără precedent și care vor rămâne pentru totdeauna înscrise în istorie, se compune într'un procent de aproape 90% din muncitori și țărani.

In fața Armatei Populare Chineze se află sarcina foarte importantă de a mai elibera Taiwanul și Tibetul.

Ziarul chinez Yen Min Jih Pao, într'un articol dedicat aniversării Armatei Populare Chineze au dovedit că forțele Armatei Populare sunt de neînvins și că ele vor fi întotdeauna victorioase în lupte, în timp ce forțele armate ale țărilor imperialiste sunt sortite pieirii.

La 2 August s'au împlinit 5 ani dela semnarea acordului dela Potsdam. Rezultatele celor cinci ani de stăpânire a imperialiștilor americani, englezi și francezi în Germania Occidentală sunt dezastruoase. Pe de altă parte, desvoltarea Republicii Democrate Germane este plină de succes.

Hotărîrile dela Potsdam ofereau poporului german singura cale de desvoltare, democratică, care putea duce la restabilirea unității naționale. Conducerea puterilor occidentale a început însă, imediat după semnarea acordului, activitatea de subminare a păcii și securității popoarelor.

Imperialiștii americani transformă Germania Occidentală din ce în ce mai vădit într'o bază militară strategică, iar criminalii de război naziști conduc iar trusturile monopoliste germane care lucrează din nou pentru scopuri militare. Ba, chiar, așa cum arată Iuri Korolkov, corespondentul „Pravdei" la Berlin, acești directori ai trusturilor monopoliste, reinstalați în birourile lor de conducere, primesc, din ordinul autorităților americane, în mod retroactiv, dividendele pentru întreaga perioadă a celui de al doilea război mondial.

Imperialiștii occidentali au zădărnicit administrarea quadripartită a Germaniei și au scindat și desmembrat Germania cu ajutorul lacheilor lor dela Bonn de felul lui Heuss și Adenauer, Schumacher și Kaiser.

Imperialiștii americani urmăresc să transforme poporul german în carne de tun pentru noul război ce-l pregătesc. Ei au și constituit un nucleu de 30.000 de soldați, sub masca așa zisei poliții federale, al unei armate a Germaniei Occidentale. Deasemenea se duc negocieri între înalții comisari și guvernul dela Bonn, pentru constituirea unor forțe aeriene în Germania Occidentală.

Situația din R. D. Germană se deosebește fundamental de aceea din Germania Occidentală, scrie Korolkov. Poporul german a devenit stăpân pe pământurile moșierilor feudali și ale junkerilor, pe fabricile, uzinele și băncile aparținând în trecut criminalilor monopoliști, desființând cartelurile și trusturile. El a început să-și conducă el însuși țara. Așa cum arată Korolkov, primele roade au și început să se arate. Economia R. D. Germane a atins anul acesta nivelul antebelic. La sfârșitul planului cincinal urmează ca producția industrială să fie de două ori mai mare față de nivelul dinainte de război.

In acest timp haosul economic, descompunerea, mizeria milioanelor de oameni ai muncii din Germania Occidentală se accentuează. Această situație s'a creat pe baza politicii anglo-americane de zădărnicire a acordurilor dela Potsdam, în timp ce partea răsăriteană a țării s'a desvoltat și a progresat pe calea îndeplinirii hotăririlor dela Potsdam.

Așa cum scrie Korolkov, viața arată în modul cel mai clar că viitorul aparține Republicii Democrate Germane, în care poporul german vede o bază puternică pentru unitatea sa națională și o chezășie a desvoltării sale cu succes pe calea păcii și democrației.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5 (fost Domnița Anastasia)

ANUL II Nr. 71 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 11 August 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

IN CINSTEA LUI 23 AUGUST, SĂ GRĂBIM TERMINAREA CONSTRUCȚIILOR ȘCOLARE

Școala nouă a Republicii Populare Române, creată sub îndrumarea Partidului în urma eliberării noastre de către marea Armată Sovietică, are menirea de a fi un factor activ în marea operă de construire a socialismului.

In fiecare an tot mai mulți fii ai oamenilor muncii pătrund în școli, pregătindu-se să devină constructori activi și conștienți ai socialismului.

In grija deosebită pe care o poartă culturalizării maselor și desvoltării cât mai largi a învățământului în țara noastră, Partidul Muncitoresc Român și Guvernul se preocupă intens de construirea și amenajarea cât mai multor localuri de școală pentru copiii poporului.

In anul acesta, M. I. P. termină și construește 9 grădinițe de copii, 1.200 săli de clasă pentru învățământul elementar și mediu, 3 internate pentru învățământul mediu, câte o aripă nouă la Institutele de Planificare din Brașov și București, și un institut pedagogic la Timișoara. De asemeni, se va termina reconstruirea liceului de băeți din Ploești, se va începe construcția unui centru de învățământ superior la Iași și se vor amenaja 5 școli speciale de 2 ani pentru muncitori la București, Brașov, Oradea, Iași și Timișoara.

Pentru a asigura cazarea și hrănirea studenților, fii de muncitori și țărani săraci, Guvernul a alocat un fond important pentru amenajarea și crearea de noi cantine și cămine studențești în centrele București, Iași, Cluj, Timișoara și Craiova.

Secțiunile de Învățământ, îndrumate și sprijinite de Partid, au dat toată atenția cuvenită acestor construcții, mobilizând în jurul lor toate forțele și posibilitățile locale pentru îndeplinirea și depășirea planului, ceeace a dus la realizarea unor economii serioase.

Astfel, de exemplu, județul Mehedinți se află în frunte în privința construcțiilor școlare. Datorită ajutorului permanent dat de organizația de partid, Secțiunea județeană de Învățământ a știut să atragă în munca de construire a localurilor de școli toate organizațiile de masă, ca și părinții elevilor. In acest fel, Secțiunea de Învățământ Mehedinți a organizat din timp 6 echipe de lucrători în regie, realizând mari economii prin justa organizare a muncii acestora.

In prezent, datorită entuziasmului cu care muncitorii și țăranii muncitori lucrează la ridicarea propriilor lor școli, în județul Mehedinți s'au terminat 5 școli iar numărul șantierelor de construcție a crescut dela 6 la 18.

Insuflețiți de avântul întrecerilor socialiste organizate de oamenii muncii în fabrici și uzine în întâmpinarea zilei de 23 August, muncitorii și țăranii muncitori, antrenați în munca voluntară pentru construcțiile școlare, și-au luat angajamentul să termine toate construcțiile în cinstea măreței zile a eliberării țării noastre din ghiarele fascismului.

In județul Turda, sub îndrumarea Partidului și cu ajutorul Comitetului Provizoriu, antrenându-se în muncă părinții, s'au construit, 5 școli peste plan. In județul Maramureș, unde se folosesc și se mobilizează toate posibilitățile locale, s'au construit mai multe săli de clasă decât erau prevăzute în plan, fără a se depăși sumele fixate. In județul Bihor, Secțiunea de Învățământ s'a preocupat îndeaproape de munca de construire a școlilor, obținând realizări frumoase.

Unele județe, ca de exemplu Fălciu, Hunedoara, Cluj, Făgăraș, Ialomița și Buzău, organizând just această muncă au reușit să construiască mai multe săli de clasă decât prevedea planul.

Dacă majoritatea Secțiunilor de Învățământ au economisit materiale și au mobilizat organizațiile de masă și părinții, sunt însă și Secțiuni care nu au acordat importanța cuvenită acestor probleme și care, în consecință, au rămas în urmă cu lucrările.

Astfel, Secțiunea de Învățământ Bacău nu s'a interesat de realizarea economiilor, n'a cerut sprijinul organizațiilor de masă și n'a căutat să antreneze în munca de construcții pe țăranii muncitori din județ, ceeace a făcut să se depășească suma din plan cu 100 la sută și să se întârzie lucrările. In județul Năsăud, s'au întocmit devizele fără a se ține seamă de suma repartizată, încălcându-se astfel disciplina de plan. Secțiunea de Învățământ a județului Iași a dovedit o totală lipsă de răspundere în privința repartizării materialelor și construcțiilor, întârzând și trimiterea devizelor la Minister pentru verificare. Din lipsa de grijă pentru bunurile poporului, în acest județ s'au degradat 10 tone ciment care a fost prost depozitat; din lipsă de interes pentru încheerea la timp a contractului cu fabrica s'au pierdut 15 tone de ciment. Șeful Secțiunii de Învățământ, a muncit sectar și a căutat să ascundă lipsurile față de președintele Comitetului Provizoriu județean, care nu știa nimic despre aceste lucruri.

Secțiunea de Învățământ a județului Vâlcea a trimis Ministerului situații care se contrazic și, cu toate că trebuia să termine o serie de școli începute în 1949 și aflate în stadiul de finisaj, nu a terminat niciuna.

Toate acestea dovedesc că acolo unde există inițiativă și dragoste de muncă din partea Secțiunilor de Învățământ, acolo unde s'a cerut sprijinul Partidului, căutându-se soluții juste pentru înlăturarea greutăților și a lipsurilor, rezultatele au fost dintre cele mai bune.

In schimb, Secțiunile de Învățământ care au lucrat birocratic și sectar au rămas în urmă cu lucrările de construcție. Aceste Secțiuni vor trebui să tragă învățăminte de pe urma greșelilor, să lichideze lipsurile existente și să facă toate eforturile pentru terminarea la timp a lucrărilor.

Deasemeni, trebue să se arate o grijă deosebită și curățirii localurilor de școală. Această problemă nu este privită peste tot cu suficientă atenție. In unele locuri este tendința de a amâna curățirea școlilor până în imediata apropiere a deschiderii anului școlar.

In cinstea zilei de 23 August, Secțiunile de Învățământ, directorii, învățătorii și profesorii trebue să-și încordeze toate puterile pentru a contribui la deschiderea în bune condițiuni a anului școlar.

Examenele de admitere în învățământul superior

Clasa muncitoare sub conducerea Partidului își propune să realizeze în cadrul Planului cincinal o putere electrică instalată de cel puțin 2.000.000 kw., să redea agriculturii prin lucrări de asanare suprafețe uriașe de teren arabil și să ridice nivelul de trai al populației muncitoare. Dar nu numai atât! Planul de perspectivă prevede ca la sfârșitul anului 1955 să se atingă un nivel de producție care să permită o desvoltare uriașă a industriei noastre.

Realizând aceste obiective clasa muncitoare va contribui la crearea unei puternice industrii socialiste, la transformarea socialistă a agriculturii, la electrificarea țării, la ridicarea simțitoare a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Aceste obiective cer cadre cu o înaltă calificare tehnică, ingineri și specialiști pentru toate ramurile producției. Facultățile și institutele sunt chemate să formeze tocmai aceste cadre cu calificare superioară care să ajute la sporirea producției și productivității muncii. Deaceea Partidul și Guvernul acordă o deosebită grijă elementelor care vor păși în învățământul superior. In acest scop către examenul de admitere în facultățile și institutele de învățământ superior trebue să fie îndrumate elementele cele mai bune, cele mai ridicate și mai atașate clasei muncitoare.

Un prim pas spre realizarea îndrumării absolvenților spre locurile corespunzătoare capacității lor și necesităților imperioase ale producției a fost înființarea Comisiei de Repartizare a absolvenților.

Anul acesta prin grija Partidului și Guvernului absolvenții anului IV dela școlile medii tehnice și pedagogice au fost repartizați unii în producție, alții în învățământul superior. Celor din producție li se deschid aceleași perspective ca și celor ce au fost repartizați în învățământul superior. Ei vor avea posibilitatea să urmeze cursurile universitare prin corespondență (de ex.: la Institutul „Maxim Gorki"), sau cursurile serale (de ex.: la Facultatea de Matematică și Fizică).

In munca de îndrumare a absolvenților anului IV dela școlile medii tehnice și pedagogice, cadrele noastre didactice trebue să susțină acțiunea Comisiei de Repartizare recomandând absolvenților să-și continue aprofundarea cunoștințelor în institutele și facultățile de învățământ superior din specialitatea școlii medii pe care au urmat-o. Necontinuarea studiilor în învățământul superior în aceeași specialitate, înseamnă a împiedica desfășurarea normală a învățământului, și nerealizarea numărului de cadre tehnice superioare necesare sectoarelor socialiste ale economiei. Se recomandă deci, ca absolvenții școlilor medii tehnice de administrație economică și ai școlilor medii tehnice financiare să candideze la Facultățile de Matematică și Fizică, Institutele de Științe Economice și Planificare și la Școlile Superioare Pedagogice.

Absolventele școlilor medii tehnice, profesionale de fete să candideze la Institutul Alimentar, Institutul de Artă, la Facultățile de Horticultură, Zootehnice, Medicină Veterinară, Textile, Industrie Ușoară (pielărie, sticlă, ceramică) și la Școala Superioară Pedagogică.

Examenul de admitere la toate facultățile și institutele din țară

(Continuare în pag. 3)

În întâmpinarea CONGRESULUI COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE

Alegerea delegaților Uniunilor sindicale la Conferințele raionale ale Comitetelor de luptă pentru pace

Vineri, 4 August a. c., în sala Sindicatului Salariaților din Învățământ-Ilfov, a avut loc adunarea generală a uniunilor sindicale din R. P. R. pentru alegerea delegaților care vor participa la conferințele raionale ale Comitetelor de luptă pentru pace.

După ce a arătat scopul acestei adunări generale, tov. Gh. Păcuraru, președintele Comitetului de luptă pentru pace din cadrul uniunilor, a propus următoarea ordine de zi, care a fost aprobată în unanimitate: 1) Lupta popoarelor pentru apărarea păcii (prelucrare făcută de tovarășa Eliza Paveliu, membră în Comitetul de luptă pentru pace din partea Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ); 2) Darea de seamă asupra activității depuse de Comitetul de luptă pentru pace din cadrul uniunilor sindicale; 3) Discuții și propuneri și 4) Alegerea delegaților.

Luând cuvântul, tovarășa Eliza Paveliu, după ce a amintit ororile războiului trecut, ale cărui urme sunt încă vii în inimile noastre, a arătat lupta disperată a imperialiștilor anglo-americani, care, ajunși în gradul cel din urmă al destrămării și al putrefacției, pregătesc un nou măcel al omenirii. Ingroziți de creșterea uriașă a luptei partizanilor păcii din lumea întreagă, deținătorii dolarilor, ai trusturilor și ai fabricilor de arme ucigătoare caută cu înfrigurare un mijloc „rapid" și „sigur" pentru o nouă înrobire a popoarelor.

Toate încercările lor, însă, a spus vorbitoarea, sunt zadarnice. Zi de zi, devine tot mai puternic lagărul păcii și al democrației, iar lupta pentru pace e dusă de oamenii muncii deasemenea și în țările imperialiste și în cele aservite dolarului.

La sutele de milioane de semnături pe Apelul dela Stockholm, se adaogă, pe zi ce trece, noi semnături, prin care oamenii muncii din țările marshallizate își spun răspicat hotărârea lor dârză de a se împotrivi războiului.

Popoarele Norvegiei, Danemarcei, Filipinelor, Argentinei, Braziliei, ale Iranului și ale altor țări au cerut guvernelor lor să refuze trimiterea de trupe în Coreea.

Subliniind munca pașnică de construire a temeliilor comunismului ce se duce în U.R.S.S., politica consecventă pentru pace a Uniunii Sovietice și realizările obținute de țările de democrație populară în construirea socialismului, tovarășa Paveliu exprimă încrederea nestrămutată pe care oamenii muncii din lumea întreagă o au în victoria forțelor păcii.

In încheere, adresându-se activiștilor tuturor uniunilor sindicale, îi îndeamnă ca sub îndrumarea Partidului și alături de toți oamenii muncii să ducă fiecare în ramura lor de producție, prin cuvântul lor limpede și hotărît, prin exemplul lor de muncă și de luptă, voința fermă și hotărârea neclintită de a lupta pentru apărarea păcii.

Tovarășul Popa, secretarul Comitetului de luptă pentru pace al uniunilor sindicale, a subliniat în raportul său realizările acestui Comitet, accentuând asupra pregătirilor ce au loc în întâmpinarea Congresului.

In conferințele ținute în cadrul planului de muncă al Comitetului, s'au scos în relief străduințele lagărului antiimperialist și democratic în frunte cu U.R.S.S., care nu prea cupetește niciun efort în lupta pentru înlăturarea unui al treilea război mondial, în lupta pentru eliberarea popoarelor subjugate de către imperialismul cotropitor.

Astfel, la Uniunea Metalo-Chimică s'a prelucrat tema „Uniunea Sovietică, bastionul păcii și sprijinitoarea luptei popoarelor din colonii", la Uniunea Agricolă — „Politica U.R.S.S. pentru pace", la Uniunea Comerț și Cooperație — „Importanța luptei pentru pace", la Uniunea Alimentară — „U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace" iar la Uniunea Învățământ — „Apărarea păcii, sarcină de cinste a oamenilor muncii".

Membrii Comitetului dela Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ, pe lângă munca de lămurire și de mobilizare de pe teren, au organizat, în cadrul Uniunii, expoziții, ore de lectură și vitrine a căror temă centrală a fost lupta pentru apărarea păcii.

Totodată ,tovarășul secretar a arătat că, deși Comitetul a avut un plan de muncă, acesta nu a fost urmărit cu consecvență. Comitetul a recunoscut, în mod autocritic, că nu a acordat importanța cuvenită tuturor problemelor.

In cadrul discuțiilor ce au urmat, tovarășul Lespezeanu, dela Uniunea Comerț și Cooperație, a adresat un călduros apel către tovarășii activiști ai uniunilor sindicale cerându-le să mobilizeze pe toți oamenii cinstiți în lupta pentru îndeplinirea Planului de Stat, pentru pace. Tovarășul Lespezeanu și-a luat angajamentul de a lămuri și de a mobiliza pe toți tovarășii din ramura lui de producție în intensificarea luptei pentru pace, pentru îndeplinirea planului de aprovizionare și de desfacere.

A vorbit apoi tovarășul Moga dela Uniunea Sfaturilor Populare. Înfierând agresiunea marșavă a Statelor Unite ale Americii, asupra Coreei, vorbitorul a scos în evidență trădătoria lagărului păcii în frunte cu Uniunea Sovietică și genialul ei conducător, tovarășul Stalin, precum și voința de granit a popoarelor de a înfrânge planurile agresive ale călăilor imperialiști și ale slugilor lor titoiste.

„Noi toți vom duce lupta ca un tot unit, a spus tovarășul Moga. O datorie importantă ne stă în față, ca activiști ai uniunilor. Trebue să arătăm în toate împrejurările importanța luptei pentru pace. Dacă noi ne bucurăm astăzi de atâtea libertăți, aceasta o datorăm în primul rând, eroicului popor sovietic și înțeleptului său conducător, tovarășul Stalin. Cu un asemenea apărător al păcii vom învinge să impunem pacea".

Intr'o atmosferă de entuziasm general, mulțimea a scandat numele tovarășului Stalin, cu toată dragostea și cu încrederea deplină în izbânda luptei pe care o conduce.

După discuții comisia de candidare a propus ca delegați tovarăși devotați și cinstiți, care s'au distins atât în munca profesională, cât și în cadrul luptei hotărîte pentru pace. Au fost aleși, în unanimitate, următorii tovarăși: Păculea Nicolae dela Uniunea Agricolă, Dinuță Stela dela Uniunea Sfaturilor Populare, Dănilă Aurelian — Uniunea Lemn-Forestier, Ionescu Aspasia — Uniunea Constructori, Cichi Carol — Uniunea Petrol, Popescu Constantin — Uniunea Alimentară, Weisberg Isaac — Uniunea Sanitară, Sofranov Vasile — Uniunea Transporturi, Ghencea Damian — Uniunea Textilă, Marinescu Andrei — Uniunea Poligrafie, Spahuță Petre — Uniunea Comerț — Cooperație, și Paveliu Eliza dela Uniunea Învățământ. Aceștia și-au luat angajamentul de a duce mai departe cuvântul dârz al tovarășilor lor.

Atitudinea muncitorească, avântul revoluționar, siguranța și hotărîrea cu care vorbitorii și-au exprimat atașamentul lor puternic la lupta de apărare a păcii sunt dovezi sigure că forțele păcii cresc din ce în ce mai viguroase, din ce în ce mai adânci și mai vii.

Adunarea generală a fost urmată de un festival artistic dat de „Corul Radio" și de artiști dela „Teatrul de estradă", care au cântat bucăți în legătură cu lupta pentru pace și cu recitat poezii reflectând aceeași voință dârză a partizanilor păcii de a opri mâna criminală a imperialiștilor anglo-americani, a celor care încearcă din nou să sugrume popoarele dornice de libertate, de o viață mai bună, cinstită și dreaptă.

Salariații din învățământ își aleg delegații la Conferințele raionale ale Comitetelor de luptă pentru pace

Adunarea dela Liceul Nr. 10

Pe întreg cuprinsul țării, în fabrici și uzine, pe ogoare și în instituții, continuă alegerea delegaților la Conferințele raionale ale Comitetelor de luptă pentru pace. Adunările care au loc cu acest prilej se transformă în adevărate sărbători închinate păcii.

Miile de oameni ai muncii însuflețiți de Partid își aleg delegații manifestându-și hotărîrea nestrămutată de a demasca pe atâțătorii la un nou război și de a-i împiedica să-și pună în aplicare planurile lor agresive.

Urmând exemplul muncitorilor din fabrici, salariații din învățământ se încadrează tot mai hotărîți în frontul luptei pentru pace. Ei devin tot mai conștienți de rolul lor, de misiunea pe care o au de a contribui la pregătirea viitoarelor cadre de constructori ai socialismului, de luptători activi pentru apărarea păcii.

La adunarea care a avut loc Marți 8 August, în sala de festivități a Liceului Nr. 10 din Capitală învățătorii, profesorii și personalul administrativ tăcând parte din secția a V-a sindicală și-au ales delegații la Conferința raională a comitetelor de luptă pentru pace.

După ce tovarășul Mircea Ghiorghiu, directorul liceului Nr. 8, a făcut o scurtă expunere asupra situației internaționale, tov. Gh. Negoiță, membru în Comitetul de luptă pentru pace, a citit darea de seamă asupra activității Comitetului de luptă pentru pace. Vorbitorul a arătat că lupta pentru pace în școli s'a intensificat și mai mult în perioada încheerii anului școlar. Examenele, desfășurate sub semnul luptei pentru pace, au dovedit că atât elevii cât și cadrele didactice au înțeles pe deplin menirea lor.

„Pe tărâmul învățământului — a spus vorbitorul — ei au făcut, cu prilejul încheierii anului școlar, încă un pas înainte pe drumul pregătirii a noi contingente de luptători pentru înflorirea Patriei noastre, pentru apărarea păcii".

S'a trecut apoi la alegerea celor mai buni tovarăși, care să ducă la Conferința raională a Comitetelor de luptă pentru pace cuvântul celor prezenți la adunare. In aplauzele tuturor s'a citit numele delegaților: Nicolau Eleonora, învățătoare la Școala elementară Nr. 36, Crom Raisia, profesoară la Școala elementară Nr. 38-Grozăvești, Lucu Viorica învățătoare la Școala elementară Nr. 7 mixtă, Chiorpec Vasile, secretarul Școlii elementare Nr. 7 mixte, Cristian Liviu, profesor la Liceul Nr. 8, Muntenescu Florica, elevă Școala medie tehnică de administrație-economică Nr. 4, Stănescu Eugenia, secretară la Liceul Nr. 3 fete, Turca Irina, învățătoare la Școala elementară Nr. 45 băeți, Burchelea Maria, învățătoare la Școala elementară Nr. 45 fete, Badea Teodora, îngrijitoare la Școala elementară Nr. 42 fete și Ionescu Eufrosina, directoarea Școlii elementare Nr. 42 fete.

Delegații au primit din partea salariaților prezenți mandatul de a duce la Conferința raională a Comitetelor de luptă pentru pace hotărîrea lor de a apăra pacea și de a lupta neîncetat împotriva atâțătorilor la un nou război.

„Să spuneți la Conferință că noi cerem interzicerea armei atomice ,armă de exterminare în massă, cerem eliberarea din închisori a tuturor luptătorilor democrați precum și retragerea imediată din Coreea a trupelor invadatoare americane" a spus unul dintre învățători la adunarea din sala de festivități a Liceului Nr. 10.

Delegaților li s'a mai cerut ca, la Conferința raională, să arate că profesorii, învățătorii și personalul administrativ din secția a V-a sindicală își vor face pe deplin datoria, muncind cu eforturi sporite pentru pregătirea noului an școlar și asigurând din timp condiții optime de învățătură elevilor, — fii ai oamenilor muncii.

Gh. Zăhărăchescu

Adunările generale, mijloc de îmbunătățire a muncii sindicale

Pentru a întări munca sindicatelor în realizarea sarcinilor ce le revin în îndeplinirea Planului de Stat, în lupta pentru pace, Comitetul Executiv al Confederației Generale a Muncii, prin Hotărîrea din 28 Iunie 1950, a trasat tuturor sindicatelor sarcina de a ține adunări generale pentru examinarea activității din prima jumătate a anului.

In cadrul acestor adunări, conducătorii sindicatelor au făcut dări de seamă în fața celor care i-au ales, despre felul cum și-au dus munca. La rândul lor, massele au analizat critic această activitate, ajutând pe conducători să-și vadă lipsurile și să găsească mijloacele pentru înlăturarea acestora.

Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ a organizat conferințe regionale cu președinții sindicatelor, între 10 și 15 Iulie, prelucrând amănunțit instrucțiunile asupra felului cum vor trebui pregătite și organizate aceste adunări generale, pentru ca ele să-și ajungă scopul. Pe de altă parte, instructorii Uniunii au sprijinit la fața locului pregătirea acestor adunări și apoi au îndrumat desbaterile lor în 55 de sindicate. Numai sindicatele: Alba, Tulcea, Severin și Fălciu și-au ținut adunarea generală fără să li fost sprijinite direct de către instructorii Uniunii.

In munca de pregătire, organizare și desfășurare a acestor adunări generale, Comitetul Executiv al Uniunii a avut pe lângă realizări și unele lipsuri. Astfel, Uniunea n'a popularizat prin presă și mai ales prin articole la „Gazeta Învățământului" importanța acestor adunări generale pentru sindicatele noastre. Intrucât fiecare instructor al Uniunii a trebuit să participe la mai multe adunări generale sindicale, sprijinul dat comitetelor sindicale a fost în multe cazuri insuficient.

Comitetele sindicatelor: Argeș, Bihor, Baia, Bacău, Iași, Dorohoi, Trei-Scaune, Odorhei, Roman, Suceava, Neamț, Brăila, Constanța, Covurlui, Caraș, Turda și Vlașca au pregătit din vreme aceste adunări, popularizându-le prin agitație vizuală și auditivă, prin articole la gazetele de perete și în presa locală, precum și prin prelucrarea până la grupe a importanței lor. Deasemeni, Comitetele au afișat din timp ordinea de zi a adunării generale.

In schimb, sindicatele: Mureș, Ciuc, Sibiu, Cluj, Brașov, Ialomița și Câmpulung-Moldovenesc au pregătit adunarea generală superficial și n'au anunțat-o decât cu 2-3 zile înainte. Organizarea a fost slabă. Salariații n'au luat cunoștință de ordinea de zi decât în ședință. Deaceea nu s'au putut pregăti din timp pentru discuții.

Adunările generale au avut loc la sediile sindicatelor noastre, în prezența delegaților dela secțiile sindicale din județ și a salariaților din oraș. Numărul celor care au participat la aceste adunări a variat între 50 și 585 tovarăși. Cea mai slabă participare a fost la Câmpulung-Moldovenesc, iar cea mai bună la Bihor.

Cu ocazia acestor adunări generale, membrii unor sindicate au dovedit o disciplină conștientă și un interes deosebit pentru problemele sindicale (ex. Caraș). La alte sindicate, însă, disciplina a lăsat de dorit (ex. Satu-Mare și Cluj, unde unii membri au părăsit sala înainte de ridicarea ședinței).

In general, rapoartele comitetelor ca și dările de seamă asupra muncii administrativ-financiare au fost mai bine întocmite decât cele prezentate la adunările generale din Ianuarie și Aprilie a. c. De data aceasta ele n'au mai fost lungi și obositoare înșiruiri de cifre seci. Rapoartele, întocmite în spirit critic și autocritic, au trezit interesul massei care a urmărit realizările și lipsurile activității comitetelor sindicale respective. Această activitate a fost analizată în raport cu sarcinile pe care Partidul le-a trasat sindicatelor de învățământ prin Confederația Generală a Muncii, pe primele 6 luni ale anului, sarcini strâns legate de lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, de lupta pentru pace.

Din rapoarte s'a desprins grija sindicatelor pentru îmbunătățirea metodelor de muncă atât în școală, cât și în afară de școală. In munca profesională, sindicatele au mobilizat cadrele didactice pentru lucrările de sfârșit de an, pentru pregătirea examenelor, legând activitatea profesională de lupta pentru pace. S'au remarcat în această muncă sindicatele: Dolj, Neamț, Constanța, Dorohoi și Suceava. Deasemenea, a reeșit că salariații din învățământ au dus lupta pentru pace și în afară de școală, pentru demascarea atâțătorilor la război, folosind ședințele de colaborare cu părinții, diferitele serbări și aniversări din cursul anului, adunările plenare, articolele de presă și gazetele de perete.

Intelegând sarcinile trasate de Partid în problema alfabetizării și culturalizării masselor, sindicatele Teleorman, Satu-Mare, Câmpulung.

(Continuare în pag. 3)

Raionarea, sprijin puternic în desfășurarea revoluției noastre culturale

Vechea împărțire politico-administrativă, supraviețuire a regimului burghezo-moșieresc, bazată pe haosul economic, caracteristic statelor capitaliste, a împiedicat nu numai lărgirea influenței politice a clasei muncitoare, dar a împiedicat și desvoltarea culturii strâns legate de nevoile poporului muncitor din țara noastră.

Spre a putea exploata mai ușor massele populare, regimurile burghezo-moșierești au menținut prin toate mijloacele incultura poporului.

Regimul burghezo-moșieresc a mers până acolo, încât, a lipsit massele lărgi ale poporului chiar de posibilitatea de a putea urma însăși școala de bază, învățământul elementar, făcând ca țara noastră să figureze printre țările cu cel mai mare număr de analfabeți din Europa.

Așa zisele „focare de cultură" propovăduiau cosmopolitismul și cultivau cu grijă la sate, printr'o propagandă susținută, misticismul și superstițiile.

Printr'o anarhică distribuire a școlilor pe regiuni, județe, orașe și comune, vechea împărțire economico-administrativă a făcut să se adâncească prăpastia dintre orașe și sate, frânând atât desvoltarea economică cât și cea culturală în numeroase regiuni ale țării.

Astfel în așa zisul centru „cultural" Blaj, regimurile burghezo-moșierești au îngrămădit o mulțime de școli de toate categoriile, în timp ce numeroase localități din jur erau complet lipsite de școli.

Numai datorită intereselor politicianiste a fost posibil ca fostul prinț Barbu Știrbei să facă un liceu pe moșia lui, la o mică distanță de București, desființând liceul din orașul Găești, care avea totuși un mare număr de elevi.

In ceeace privește repartiția anarhică a școlilor cităm în întâmplare situația grea în care era pusă populația satelor limitrofe hotarului dintre județele Gorj și Mehedinți, care pentru a-și putea trimite copiii la școlile medii din Târgul Jiu sau Turnu-Severin trebue să se deplaseze la distanțe care variază între 50-75 kilometri, pe drumuri anevoioase, pierzând zile întregi. Asemenea exemple sunt nenumărate.

Lipsa mijloacelor de comunicație, drumurile impracticabile, făceau inaccesibilă pătrunderea cărților, a broșurilor, a revistelor și ziarelor în mâinile masselor largi ale țărănimii sărace.

Această situație nu mai putea dăinui.

In Statul nostru de democrație populară, în care rolul de frunte îl are clasa muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Român, schimbările fundamentale de ordin politic, economic și social ce au avut loc au determinat o cotitură radicală și în domeniul vieții noastre culturale.

Rezoluția de încheere a Congresului din 21—23 Februarie 1948 prevede: „Partidul Muncitoresc Român va acorda o atenție deosebită creării de condiții prielnice desvoltării artei și culturii puse în slujba poporului și va arăta toată solicitudinea slujitorilor științei și artei".

Din inițiativa Partidului și cu sprijinul larg al Guvernului, un puternic avânt cultural cuprinde azi massele largi ale oamenilor muncii.

Reforma învățământului nostru de toate gradele, inițiată de Partid, a deschis larg porțile tuturor școlilor pentru fiii oamenilor muncii.

Niciodată nu s'a observat în țara noastră o mai mare sete de cultură ca astăzi. Din comunele cele mai îndepărtate până la cele mai înalte instituții de știință, oamenii muncii luptă să devină stăpâni și pe marile bogății ale culturii.

Deși s'a făcut un pas important pe drumul revoluției noastre culturale prin reorganizarea Academiei R.P.R., care a devenit factor activ în rezolvarea problemelor culturale puse de Planul de Stat ,prin înființarea Institutelor de Cercetări Științifice în diversele ramuri ale științei, prin înființarea Societății pentru răspândirea Științei și Culturii, prin înființarea unui număr tot mai mare de cămine culturale, vechea împărțire economico-administrativă constitue însă o piedică și în desvoltarea unei culturi superioare, strâns legate de transformarea socialistă a țării noastre.

Raionarea va asigura condiții favorabile unei mai adânci aplicări a reformei învățământului, printr'o mai bună organizare și administrare a școlilor, constituind un puternic stimulent pentru ridicarea valorilor culturale locale, asigurând în același timp și o justă repartiție a lor.

Raionarea va prilejui îndeplinirea în cât mai bune condițiuni a planului cincinal, ducând țara noastră mereu mai departe pe drumul construirii socialismului. Astfel, cultura noastră va cunoaște un avânt din ce în ce mai puternic, devenind cu adevărat o cultură a poporului, pentru popor.

Oamenii muncii sârbi și croați din R.P.R. au primit cu vie satisfacție osânda dreaptă aplicată bandei de spioni titoiști

Oamenii muncii din Republica noastră Populară au aflat cu deosebită satisfacție osânda dreaptă pe care justiția poporului a dat-o bandei de spioni și trădători titoiști, dușmani de moarte ai socialismului și ai păcii.

Desbaterile procesului au demascat în fața întregului nostru popor muncitor acțiunile josnice de subminare a regimului nostru de democrație populară, întreprinse de tâlharii titoiști de teapa lui Basler Djuro, Milutinovici Nicola, Nedici Vidosa, Todorov Miloș și celelalte unelte vândute clicii de spionaj dela Belgrad.

Din procesul acesta, oamenii muncii din țara noastră au învățat că trebue să-și ascută tot mai mult vigilența, lovind cu hotărîre în uneltirile provocatorilor imperialiști dela Belgrad și împotriva tuturor dușmanilor clasei muncitoare. Ei au învățat că această clică odioasă trimite în țările ce luptă pentru progres și libertate agenți ticăloși care, sub masca prieteniei, duc o josnică acțiune de atâțare, menită să subjuge aceste țări imperialismului. Ei au învățat că, în politica agresivă a imperialiștilor anglo-americani, naționalismul este o armă principală de diversiune, de adormire a vigilenței popoarelor. Ei au învățat că uneltirile anglo-americanilor și ale slugilor lor iau adesea forma naționalismului burghez, armă otrăvită a imperialismului, care trebue combătută cu cea mai puternică hotărîre.

Milioanele de oameni ai muncii din țara noastră și-au manifestat adânca indignare împotriva mârșăviilor puse la cale de năpârcile titoiste. Alături de glasul celorlalți muncitori și țărani muncitori din țara noastră, care-și construiesc o viață nouă și pașnică, a răsunat glasul populației sârbe din Banat, care și-a exprimat atașamentul ei puternic față de regimul nostru de democrație populară, față de Patria noastră, și ura lor puternică împotriva slugilor lui Tito.

Intr'un meeting care a avut loc la 3 August, învățătorii și profesorii sârbi și croați dela școlile cu limba de predare sârbă și croată, din R.P.R., aflați la cursurile I.C.D., au cerut tribunalului militar pedeapsa cea mai aspră pentru odioșii criminali titoiști, dușmani înverșunați ai poporului muncitor.

„Luând cunoștință despre organizația teroristă și de spionaj din țara noastră a bandei de asasini și spioni Tito-Rankovici și de mârșăvele ei fapte îndreptate în contra regimului nostru de democrație populară, împotriva poporului nostru muncitor, în contra marii noastre prietene — Uniunea Sovietică — împotriva păcii" — au spus ei în telegrama trimisă tribunalului militar — „înfierăm cu indignare și ură acțiunile acestor agenți perfizi ai bandei Tito-Rankovici, unelte josnice ale imperialismului și cerem să li se aplice pedeapsa maximă".

Cadrele didactice sârbe, devotate luptei pentru construirea socialismului, pentru pace, au luat cunoștință cu puternică satisfacție de osânda dreaptă pe care au primit-o josnicii spioni titoiști. Ei au trimis la redacția gazetei noastre numeroase scrisori, în care și-au manifestat hotărît ura lor împotriva acestor dușmani.

Invățătorul Gornici Ștefan Nicolae dela școala elementară din Lucavăț jud. Timiș ne scrie:

„Toți acești spioni și trădători au vrut să schimbe mersul lumii, dar n'au reușit. Libertatea pe care poporul din R.P.R. a câștigat-o datorită Armatei Sovietice, nu va fi niciodată pierdută, fiindcă este o libertate adevărată. De această libertate se bucură din plin populația sârbă din R.P.R. Acești spioni își merită pedeapsa care li s'a dat și ea constitue un avertisment pentru toți cei care ar mai încerca să slujească interesele imperialiștilor anglo-americani".

Cunoscând uneltirile marșave ale acestor trădători, oamenii muncii își dau seama că vigilența revoluționară este astăzi datoria cea mai de seamă a fie-

(Continuare în pag. 3)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Secțiunea Raională de Invățământ, centru organizatoric al activității instructiv-educative

Secțiunea Raională de Invățământ are un rol însemnat în activitatea de culturalizare a maselor. Iată cum își duce munca în această privință Secțiunea Raională de Invățământ din Crasnoufimsc:

Una dintre cele mai importante măsuri pe care le-a luat Secțiunea a fost organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice. Aceste consfătuiri au loc după încheerea anului școlar și ajută întregului colectiv pedagogic să pregătească în timpul verii începutul anului nou școlar.

O deosebită importanță se dă și seminariilor lunare ținute cu directorii școlilor. Aceste seminarii dau Secțiunii Raionale de Invățământ posibilitatea să îmbine activitatea de conducere cu cea de ridicare a calificării directorilor de școli. Astfel, în satul Alexandrovscaia a avut loc un seminar cu tema „Educația elevilor în spiritul patriotismului sovietic și al mândriei naționale". Participanții la seminar au asistat și la două lecții model. Lecția de geografie din clasa IV-a a avut ca temă „Câmpia Ferganse". Cu ajutorul unui material interesant, din care se putea constata transformarea câmpiei Ferganse, învățătorul a arătat rolul Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice în opera de ridicare culturală a ținuturilor înapoiate. Această lecție minunată a arătat învățătorilor care participau la seminar cum trebue să trezească în copii sentimentul mândriei naționale și să educe în ei dragostea pentru Patria Sovietică.

Tot atât de reușită a fost și lecția de literatură închinată operei „Borodino" de Lermontov. Patriotismul poporului rus și vitejia lui au fost foarte bine arătate de învățător.

Toți cei care au participat la seminar au vizitat Muzeul de cercetări istorico-geografice al școlii. In acest muzeu se găsește un colț numit „Colțul colhozului", care cuprinde date din istoria colhozului din satul Alexandrovscaia, strânse de învățătorii Rodionov și Vălejanin.

Seminarul s'a încheiat cu un festival artistic. Tot cu acest prilej s'a organizat o festivitate pionierească, la care a luat cuvântul președintele colhozului sătesc „1 Mai", povestind episoade semnificative din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

In școala din Alexandrovscaia s'a organizat și o expoziție a lucrărilor metodologice ale cadrelor didactice dela această școală. Tot atunci, școala a scos un număr special al gazetei de perete .

O altă formă a activității Secțiunii Raionale de Invățământ o constituie cercurile pedagogice. Secțiunea noastră are 11 cercuri, care sunt conduse de cei mai buni dintre învățătorii și profesorii din raion. In afară de problemele de metodolige în aceste cercuri se studiază pedagogia și psihologia.

Cercurile pedagogice se preocupă și de ridicarea nivelului ideologic și politic al învățătorilor. Astfel în cadrul cercurilor se studiază „Cursul scurt de Istorie al P.C. (b)" și alte opere ale clasicilor marxism-leninismului. Comitetul raional al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice a fixat pentru fiecare cerc câte un consultant.

Una dintre problemele care preocupă Secțiunea Raională de Invățământ este ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice. Pentru aceasta s'au organizat cursuri speciale pe lângă birourile pedagogice. Anul trecut au studiat la aceste cursuri 17 învățători.

Rezultate pozitive a dat și organizarea studiului individual al cadrelor didactice. Astfel, învățătorul Socolov din satul Silovsc nu cunoștea suficient metodele de organizare a procesului de învățământ. Pentru aceasta i s'a dat tovarășului Socolov să prelucreze diferite îndrumătoare metodice. Drept rezultat, învățătorul a început să lucreze mult mai bine în școală.

Astfel de lucrări individuale trebuie date în special învățătorilor tineri. Tovarășul Sâci, deși a terminat cu succes Institutul de Învățători, nu știa să organizeze bine activitatea în clasă. Se ocupa de unii elevi, iar pe ceilalți îi neglija. I s'a dat atunci sarcina să studieze experiența celor mai buni învățători. Astăzi tovarășul Sâci știe cum trebuie să-și organizeze munca în școală.

O altă sarcină importantă a Secțiunii de Invățământ este popularizarea celor mai bune experiențe pedagogice. Această activitate revine biroului pedagogic. Organizarea expozițiilor care ilustrează metodele celor mai buni pedagogi, lecțiile model, conferințele, rapoartele la consfătuiri — toate acestea sunt mijloace de popularizare a celor mai bune experiențe.

Cu toate că Secțiunea Raională din Crasnoufimsc trebue să rezolve numeroase probleme organizatorice, ea nu pierde din vedere niciodată faptul că este una dintre cele mai însemnate Secțiuni ale Comitetului Executiv Raional și cu ajutorul lui reușește să cuprindă toată munca privitoare la pregătirea noului an școlar, la realizarea învățământului general obligatoriu de 7 ani, etc.

Colectivul pedagogic al Secțiunii Raionale de Invățământ din Crasnoufimsc caută să atragă întreg activul Sovietului local și al colhozului în munca de rezolvare a problemelor școlare. In acest scop, invită pe președinții colhozurilor, ai Sovietelor sătești și pe cei mai buni oameni din colhoz la ședințele pedagogice, la consfătuirile învățătorilor și la „zilele de consultații" ale școlii. Strânsa legătură dintre Secțiunea Raională și organizațiile locale ridică autoritatea colectivului pedagogic. Conducătorii Sovietelor sătești și ai colhozurilor vizitează adesea Secțiunea de Invățământ pentru a discuta diferite probleme ale școlii.

R. Gorbunova
responsabila Secțiunii de Invățământ din Crasnoufimsc

Pe urmele canibalului Cannon

Nu de mult, în parlamentul Statelor Unite, a răsunat un apel direct la folosirea europenilor drept carne de tun pentru realizarea planurilor agresive ale imperialismului american.

„Intr'un viitor război nu va fi nevoe să trimitem în Europa armatele noastre"... a declarat Cannon, președintele comisiei pentru alocații din camera reprezentanților. „Trebue să înarmăm pe soldații altor țări și, în loc să trimitem noi tineretul nostru la moarte, să și-l trimită ele".

Declarația de canibal a lui Cannon a stârnit o mare indignare în rândurile partizanilor păcii din țările europene.

In paginile publicației oficiale a congresului Statelor Unite, „Congressional record", canibalul Roudge, unul din membrii camerei reprezentanților, pășește pe urmele canibalului Cannon. El desvoltă planurile colegului său, arătând că este necesar să se înceapă imediat formarea unei armate de mercenari în slujba americanilor. Roudge indică Germania Apuseană și Japonia ca fiind cei mai potriviți furnizori de carne de tun ieftină. El propune ca în primul rând, să se creeze și să se înarmeze în contul Americei 25 divizii germane. Ofițerii superiori ai acestor divizii vor fi, bineînțeles, americani, iar cadrele de bază vor fi recrutate din rândurile banditilor fasciști. După cum arată Roudge, nu are rost ca americanii să lupte în viitorul război, când se pot găsi atâția alții care să fie împinși să lupte pentru interesele americane.

După cum se și cuvine unui reprezentant al Wallstreet-ului, Roudge atinge totodată și latura comercială a problemei. Angajarea lacheilor fasciști, după părerea lui, va constitui o afacere foarte convenabilă, deoarece li se va plăti „doar o parte din salariul pe care îl plătim soldaților americani".

Prevederea acestui om de afaceri din congresul american merge foarte departe. Astfel, el consideră necesar ca o clauză din contractul privitor la cumpărarea cărnii de tun să prevadă că Statele Unite nu acordă niciun fel de pensii victimelor războiului.

Astfel se înfățișează, în linii generale, planul mârșav al ațâțătorului la război Roudge, vrednic tovarăș de luptă al ațâțătorului la război, Cannon.

Faptul că propunerile lui Cannon și Roudge se aseamănă între ele nu este deloc întâmplător. Imperialiștii americani se tem de uriașa mișcare pentru apărarea păcii la care ia parte poporul american. Ei știu că poporul american nu vrea să moară pentru interesele unor demenți care râvnesc să domine lumea. De aceea, ațâțătorii la război caută, cu ajutorul unei minciuni bine cunoscute și al unor proecte nebunești, să prostească pe oamenii simpli din America și să-i convingă că ei nu vor plăti cu sânge războiul pe care-l pregătesc monopoliștii americani.

„Știu că înființarea acelor armate pe care le propun va salva viața tinerilor americani", — declară ipocritul Roudge.

Insă calculele mârșave ale ațâțătorilor americani la război sunt sortite să se prăbușească. Ei nu vor reuși să prostească poporul american și să-l facă să creadă că războiul pe care-l visează imperialiștii americani se va duce cu alte mâini. După cum a arătat G. M. Malencov în raportul său la cea de a 32-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie **„...poporul american începe să înțeleagă că, dacă ațâțătorii la război organizează un nou măcel, atunci durerea mamelor, a soțiilor, a surorilor și a copiilor va lovi și continentul american. Iar această durere este groaznică. In ea vor pieri inevitabil ațâțătorii la război".**

G. Streltov

Expediția de studii regionale a unor tineri geologi

Inițiativa creatoare a elevilor trebue să fie îndrumată încă din școală nu numai în sensul acumulării de cunoștințe și deprinderi, ci și în sensul aplicării lor în activitatea socială, în interesul construcției socialiste.

Această activitate de lărgire, adâncire și aplicare a cunoștințelor are un caracter specific, care o deosebește de activitatea instructiv-educativă din clasă.

Activitatea în afară de clasă a elevilor este foarte variată, atât din punct de vedere al conținutului cât și al formelor de organizare. Ea este totuși supusă sarcinilor și scopurilor educației comuniste.

O formă minunată de organizare a activității cercurilor de tineri geologi sunt excursiile, marșurile și expedițiile în regiunea natală. In aceste excursii și expediții, tinerii geologi cercetează bogățiile minerale ale regiunii.

Cercul tinerilor geologi dela Stațiunea Centrală a tinerilor naturaliști a organizat acum câtva timp o expediție cu următoarele obiective: 1) Cercetarea geologică a unei regiuni; 2) cercetarea cursului Volgei pe porțiunea care trece prin regiunea natală.

Din cercul tinerilor geologi făceau parte cinci comsomoliști din clasa VIII și IX și trei pionieri din clasa VI și a VII-a.

Pregătirea pentru expediții este o activitate foarte importantă, fiindcă ea nu se rezumă numai la o pregătire tehnică și organizatorică, ci necesită și o activitate intensă instructiv-educativă.

Inainte de a pleca în această expediție, tinerii noștri geologi și-au însușit în cadrul cercului de naturaliști, noțiuni elementare de geologie (despre procesele geologice, despre minerale și roci despre mijloacele cele mai simple de determinare a lor, etc.), li s'a explicat cum trebue să folosească harta topografică, cum să facă cercetările geologice, cum să adune roci și minerale și cum să le descrie.

O altă activitate importantă este fixarea itinerariului și stabilirea obiectivelor expediției.

Dar nu este suficient să ne rezumăm numai la schema drumului pe care-l are de parcurs expediția. Tinerii geologi trebue să cunoască înainte de a pleca în expediție, tot ce s'a scris despre regiunea pe care o vor cerceta, tot ce se știe despre ea din punct de vedere geologic, pentru a nu „descoperi" ceeace a fost de mult descoperit. La fel, trebue să se cunoască sarcinile actuale și concrete de desvoltare a economiei regiunii și, în raport cu aceste sarcini, să se fixeze obiectivele expediției.

După ce s'a fixat itinerariul, punctele de oprire și de cantonament, după ce s'au fixat obiectivele expediției tinerii geologi și-au pregătit utilajul necesar, îmbrăcămintea și alimentele pentru drum.

In timpul excursiilor și al expedițiilor se desvoltă la elevi sentimentul de tovărășie. Atitudinea plină de grijă a unui elev față de altul și dorința de ajutor reciproc în situații grele sunt deprinderi noi, care vor influența viața elevului în familie și toată activitatea lui viitoare.

Expediția și pregătirea ei ajută și la educarea deprinderii de a munci. In timpul pregătirii expediției, tinerii geologi au reparat singuri utilajul, corturile, bărcile de cauciuc, etc.

In timpul expediției ei au învățat să se orienteze just după hărți, să folosească busola, să aleagă cele mai bune locuri pentru tabără, să fixeze corturile, să coasă, să spele și să gătească.

In viața lor de toate zilele, tinerii vor folosi și experiența căpătată în expediție în ceeace privește organizarea. Astfel, elevii au luat contact în timpul expediției cu Sovietele locale, cu organizațiile raionale și au făcut dări de seamă asupra rezultatelor cercetărilor lor în regiune. In procesul acestei activități ei au căpătat o atitudine serioasă față de muncă și deprinderea de a organiza munca.

In timpul expediției, elevii s'au ocupat cu cercetări geologice, au făcut studii hidrologice și botanice. S'au ocupat cu sportul, înotând și vâslind.

Expediția cercului de tineri geologi a arătat cum se poate organiza vacanța de vară a elevilor îmbinând odihna cu activitatea instructiv-educativă.

A. E. Stavrovschi
Dela Stațiunea Centrală a tinerilor naturaliști

Profesorul universitar M. E. Makusok, dela Universitatea de Stat din Belorusia, semnează Apelul dela Stockholm

UNIVERSITATEA DE STAT DIN ORAȘUL GORCHI

Vechiul oraș rus de pe Volga, care poartă numele marelui scriitor sovietic Maxim Gorchi, este pe drept numit orașul școlilor superioare. In vechiul Nijni Novgorod nu exista nicio instituție de învățământ superior. Astăzi, în orașul Gorchi sunt 11 institutii de acest fel: Universitatea, Institutul industrial, care cuprinde și o secție ce funcționează pe lângă uzina de automobile „Molotov", Institutul de medicină, de construcții, de transporturi de apă, de agricultură, de pedagogie, de limbi străine, de perfecționare a învățătorilor, o Universitate serală de marxism-leninism și un conservator. Afară de aceasta, în oraș funcționează peste 20 de școli tehnice și școli speciale de muzică, teatru și arte plastice, precum și circa 150 școli medii de învățământ general. Universitatea este cea mai veche instituție de învățământ superior din Gorchi. Ea a fost creată după Marea Revoluție din Octombrie, prin Decretul semnat la 25 Iunie 1918 de către marele Lenin.

Pentru desvoltarea industriei și a agriculturii, ca și pentru desvoltarea științei și culturii, Țara Sovietelor avea nevoie de cadre, de oameni de știință de toate specialitățile. De aceea, la început, Universitatea avea 10 facultăți. In anul 1930, a devenit una din cele mai mari Universități din Uniunea Sovietică. Ea a fost reorganizată și, pe baza facultăților sale s'au creat Institute noi de medicină, de pedagogie, de construcții, de agricultură, etc. Institutele de învățământ superior din Gorchi dau țării peste 1500 de specialiști anual.

In prezent, Universitatea din Gorchi cuprinde în facultățile sale circa 2000 de studenți. Pe lângă cele 40 de catedre ale Universității, funcționează 60 de Institute de cercetări științifice și laboratoare. Peste 240 de colaboratori științifici și 60 de aspiranți desăvârșesc aici o largă muncă științifică. Printre ei se află un membru activ al Academiei de Științe a U.R.S.S., A. Andronov, trei membri corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S., 26 doctori în științe și circa 70 candidați în științe. Rectorul Universității este profesorul A. Melnicenco, un savant de vază.

Afară de pregătirea tinerilor specialiști, Universitatea din Gorchi a îndeplinit, în cei 32 ani de existență, 1500 lucrări științifice de mare importanță pentru economia națională și pentru cultura Țării Socialismului.

In 32 ani, Universitatea din Gorchi a dat 3500 specialiști de înaltă calificare. Mulți din absolvenții Universității sunt asistenți, conferențiari și profesori la diferite instituții de învățământ superior, sau lucrează în institutele de cercetări științifice ale Academiei de Științe a U.R.S.S. Printre absolvenții Universității din Gorchi se numără mulți oameni de Stat și renumiți activiști sociali.

Intre conferențiarii și asistenții Universității sunt tineri specialiști care au absolvit în ultimii ani această instituție de învățământ superior. Ei destășoară o interesantă activitate didactică și de cercetări științifice. Intre profesorii Universității din Gorchi se află și renumitul matematician A. F. Leontiev, care se bucură de o largă popularitate în rândurile studenților. Fiu de țăran din satul Iacovțevo, raionul Vacisiri, regiunea Gorchi, A. Leontiev a urmat cursurile Facultății de Fizico-Matematici dela Universitatea din Gorchi. După ce și-a terminat studiile, a fost primit ca aspirant. El și-a susținut disertația de candidat în anul 1942, iar la 19 Februarie 1948, la ședința consiliului științific al Institutului de Matematică al Academiei de Științe a U.R.S.S., tânărul savant și-a susținut cu succes disertația de doctor. In prezent, profesorul Leontiev, care are vârsta de 34 ani, conduce o catedră de matematici.

Universitatea din Gorchi își desvoltă prin toate mijloacele legăturile cu diferitele întreprinderi industriale. In anul 1948, colaboratorii științifici ai Universității au executat și au introdus în producție opt lucrări de cercetări științifice și au ținut muncitorilor din Gorchi 50 de conferințe asupra celor mai actuale chestiuni de știință și tehnică. Universitatea din Gorchi ajută în mod practic stațiunile de producție silvică, create de curând. In vara acestui an, numeroși studenți vor participa la lucrările expediției Institutului de Proectare agro-silvică, care se ocupă de planificarea construirii unor noi stațiuni de protecție silvică.

Pe lângă Universitate există o grădină botanică, care funcționează în mod exemplar. Ea are o suprafață de 175 hectare. In grădină sunt strânse mii de specii de diferite plante din toată Uniunea Sovietică. Anul trecut, grădina botanică a dat stațiunilor de protecție silvică din regiune peste 83.000 de plante tinere. Lângă Arzamas, pe lacul Pustinschie s'a organizat o stațiune biologică, în care se aclimatizează castori, vidre și alte animale de apă cu blană prețioasă.

Câteva sute de studenți ai Universității din Gorchi participă activ la lucrările Societății de Știință și Tehnică de pe lângă Universitate. La sfârșitul fiecărui an universitar se organizează conferințe științifice universitare. Conferința științifică de anul trecut a fost închinată împlinirii a 70 ani dela nașterea marelui conducător al oamenilor muncii, Generalissimul I. V. Stalin. S'au ținut 70 de conferințe, ce au trezit un mare interes în rândurile celor 500 de colaboratori științifici ai Universității și ai celorlalte instituții de învățământ superior care au luat parte la lucrările acestei conferințe. Printre prelegerile care s'au ținut în fața studenților trebue relevate lucrările: „Stalin despre educarea tineretului în spirit comunist" de studenta L. Cubatova, „Teoria lui Lenin-Stalin despre revoluția socialistă, în lumina experienței țărilor de democrație populară" de studentul C. Crapivinschi, „Prietenii noștri din străinătate despre tovarășul I. V. Stalin" de studenta C. Pialnițcaia.

Cadrele didactice și asistenții Universității din Gorchi se silesc să ridice necontenit nivelul ideologic și teoretic al lecțiilor, să îmbunătățească întreaga muncă legată de lucrările practice și de laborator și să obțină ca studenții să-și însușească adânc cunoștințele predate.

Anul acesta, Universitatea din Gorchi a dat țării numeroși tineri specialiști. Și-au terminat studiile numeroși studenți biologi (geobotaniști, zoologi și selecționiști), care au plecat la lucru în diferite instituții din R.S.S. Autonomă Iacută. 25 tineri matematicieni și biologi vor lucra în calitate de profesori la clasele superioare ale școlilor de zece ani sau în școlile tehnice. Au absolvit cursurile 50 de fizicieni și 35 de chimiști, care sunt angajați de diferite instituții și întreprinderi din țară, 10 dintre ei fiind numiți la institutele de cercetări științifice. 15 absolvenți își vor continua studiile ca aspiranți.

La Universitatea din Gorchi există o organizație de partid, care reunește circa 300 membri ai Partidului Comunist (b) și o puternică organizație comsomolistă, care cuprinde 1500 membri.

In Universitate apare săptămânal ziarul „Pentru știința stalinistă". Acest ziar publică articole despre experiențele catedrelor fruntașe și despre învățătura studenților, luptă pentru îmbunătățirea întregului proces de învățământ și oglindește viața studențimii, cu toată marea și variata ei activitate obștească.

In rândurile studenților din Universitate se duce o intensă activitate artistică. Există cercuri corale, de muzică instrumentală, precum și un colectiv dramatic, condus de cunoscuta artistă R. Vașurina dela teatrul de dramă din Gorchi. Nu de mult, colectivul dramatic a pus în scenă piesa „Un om obișnuit" de Leonid Leonov. La festivalul dat de cercurile artistice ale tuturor instituțiilor de învățământ superior din Gorchi, colectivul dramatic al Universității a cucerit primul lor.

Studenții Universității din Gorchi trăesc o viață bogată și intensă, îmbinând cu pricepere studiile cu odihna și distracțiile. Ei sunt calmi și optimiști fiind siguri că, după terminarea Universității, vor avea orândue de lucru în specialitatea lor.

Mihail Dolgopolov

Știri și fapte

UNIVERSITĂȚILE COLHOZNICE IN SPRIJINUL AGRICULTURII SOVIETICE

Una din cele mai bune universități colhoznice din R. S. S. Ucraineană este considerată universitatea colhoznică din raionul Carlovo, regiunea Poltava. Aci învață 63 de președinți de colhoz, 40 șefi de brigadă și 23 conducători de ferme pentru creșterea vitelor. Majoritatea studenților sunt tineri. Lecțiile sunt ținute de oameni de știință ai institutelor de agronomie, de agronomi și de zootehnicieni. Cursurile universităților colhoznice vor dura 3 ani.

In timpul lucrărilor agricole, lectorii au posibilitatea să verifice în practică cum și-au însușit studenții cunoștințele, îndrumându-i și ajutându-i.

In satul Novo-Ekaterinovka s'a înființat prima universitate colhoznică din regiunea Stalino. Cursurile vor fi ținute de activiștii de partid și de specialiștii în agricultură ai raionului. Prima lecție a fost consacrată „Triumfului științei miciuriniste". (Agerpres).

TOT MAI MULȚI MUNCITORI ABSOLVENȚI AI ȘCOLILOR SUPERIOARE ȘI TEHNICE DIN R. S. S. ESTONĂ

Majoritatea conducătorilor întreprinderilor industriale din R. S. S. Estonă sunt muncitori stahanoviști care au fost promovați în aceste posturi. Cei mai mulți dintre ei au absolvit fără a ieși din producție, școli superioare, școli tehnice speciale, sau cursuri pentru ridicarea calificării profesionale.

Numai în actuala sesiune a Institutului Politehnic din Tallin, au dat examene de absolvire peste 100 muncitori. In una din cele mai mari întreprinderi din Republică — fabrica de aparate electrice „Volta" din Tallin — șeful atelierului de aparate este strungarul Nilk, iar șeful atelierului mecanic — strungarul Persman. Pentru a ridica nivelul profesional al conducătorilor producției, în cadrul uzinei au fost organizate cursuri predate de oameni de știință din Tallin. (Agerpres).

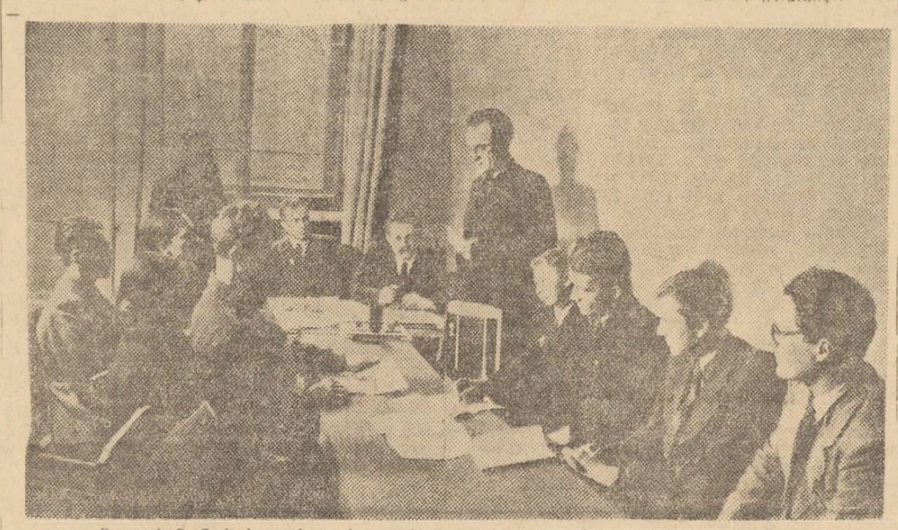

Docentul G. Rudenko vorbește la consiliul central al Societății științifice studențești

Invățământul general sovietic

Unul dintre primele acte ale Puterii Sovietice în domeniul învățământului public a fost decretul de democratizare a școlii și de introducere în țară a învățământului general.

La 29 Octombrie 1917, a patra zi după proclamarea orânduirii sovietice, Guvernul, adresându-se poporului, a arătat că este necesar ca analfabetismul să fie lichidat în termenul cel mai scurt prin organizarea unei rețele de școli care să corespundă cerințelor pedagogiei moderne și prin introducerea învățământului general, obligatoriu și gratuit.

In primul decret al Consiliului Comisarilor Poporului privitor la problemele învățământului, semnat de V. I. Lenin la 9 Noembrie 1917 se spunea că guvernul a luat și va lua mai departe o serie de măsuri cu privire la culturalizarea maselor.

Puterea Sovietică a creat școala populară gratuită, accesibilă tuturor copiilor oamenilor muncii. A fost lichidată definitiv și pentru totdeauna inegalitatea națională, de clasă și de sex.

Imediat după terminarea războiului civil a început în Republica Federativă Rusă și în celelalte republici unionale, pregătirea introducerii învățământului general obligatoriu.

In Iunie 1925, luând cuvântul la Universitatea din Sverdlovsc, I. V. Stalin a arătat care este linia Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice în domeniul activității culturale. **„Această linie de bază constă în a pregăti condițiunile necesare realizării învățământului elementar obligatoriu în toată țara, în întreaga Uniune. Aceasta, tovarăși — spunea tovarășul Stalin — este una dintre cele mai mari reforme. Realizarea ei va fi o mare victorie nu numai pe tărâm cultural, ci și pe frontul politic și economic".**

In conformitate cu directivele celui de al XVI-lea congres al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, începând cu anul școlar 1930—31, s'a introdus în întreaga Uniune Sovietică învățământul general obligatoriu de 4 ani pentru toți copiii. In centrele industriale s'a introdus din anul școlar 1930—31 învățământul obligatoriu de 7 ani.

In anul 1930 s'au creat pe lângă Consiliile Comisarilor Poporului ale Republicilor, pe lângă sovietele raionale, orășenești și sătești, Comitete de colaborare în vederea realizării învățământului general obligatoriu. Ele aveau de scop să mobilizeze masele în vederea realizării învățământului elementar general. Din aceste comitete făceau parte reprezentanți ai sovietelor, ai organizațiilor de masă, ai secțiunilor de învățământ, învățători, muncitori și țărani.

Comsomolul leninist și Sindicatele sovietice, lucrând sub conducerea Partidului, au adus o contribuție deosebit de însemnată la realizarea învățământului obligatoriu. Numai în decurs de doi ani (1931—1932) Comitetul Central al Comsomolului a trimis să ducă munca de îndrumare în școli 70.000 dintre cei mai buni comsomoliști.

Din an în an creștea numărul de elevi în școlile sovietice.

Incepând din anul școlar 1930-1931, când s'a pășit la realizarea învățământului general obligatoriu, rețeaua de școli a crescut cu pași gigantici. Numai în cursul anului școlar 1930—31 numărul de elevi s'a mărit cu peste 4 milioane și a atins cifra de 17 milioane 600 mii. In anul școlar 1932—33 învățau în școlile din U.R.S.S. 21 milioane 400 mii elevi, iar numărul învățătorilor era de 615.000.

Numai în decurs de trei ani (din 1930 până în 1933) numărul elevilor din școlile Uniunii Sovietice s'a mărit cu 7.881.497, adică cu atâția elevi câți învățau în întreaga Rusie dinainte de revoluție.

In anul școlar 1938—39, în școlile elementare din Uniunea Sovietică, învățau de 2,9 ori mai mulți elevi decât în anul 1914, în școlile medii de 16 ori mai mulți, în școlile tehnice de 26,6 ori mai mulți iar în școlile superioare de 5,4 ori mai mulți. Creșterea numărului de elevi în școlile din republicile naționale este și mai uimitoare. De pildă, în Republica Tadjică numărul de elevi s'a mărit în anul școlar 1938—39 în comparație cu anul 1914, de peste 660,5 ori iar în școlile medii din Republica Kirghiză, în același an, numărul elevilor s'a mărit în comparație cu anul 1914, de peste 686 ori.

In anul 1939, 80 la sută din populația Uniunii Sovietice știa carte, iar în rândurile tineretului nu mai era nici un analfabet.

Din an în an creșteau sumele alocate pentru nevoile culturale La începutul anului 1941, s'au cheltuit 26 miliarde 700 milioane ruble din bugetul de stat pentru desvoltarea învățământului.

Dacă în anul 1914 funcționau în Rusia 105.500 școli, în Uniunea Sovietică, numai în cursul celui de al doilea plan cincinal (în anii 1933—1938) s'au deschis 20.642 școli, dintre care 4254 în orașe și 16.358 în mediul rural, adică aproape tot atâtea câte s'au înființat în Rusia țaristă în decurs de 200 de ani.

Dela începutul anului școlar 1944—45, în Uniunea Sovietică s'a introdus o lege nouă, în care se decreta că toți copiii în vârstă de 7 ani trebue să înceapă cursurile școlii elementare. Inainte, învățământul obligatoriu general începea dela vârsta de 8 ani.

In anii războiului, fasciștii au distrus în teritoriile ocupate 82.000 școli. Poporul sovietic a restaurat aceste școli și a construit școli noi. In anul 1940—49 în școlile din Uniunea Sovietică învățau 34 milioane 500.000 elevi, iar numărul profesorilor era de 1.300.000.

Cu totul altă este situația învățământului din țările capitaliste. In anul 1948, președintele Truman spunea în mesagiul său adresat congresului: **„Sistemul nostru de învățământ este amenințat de un crah financiar. Este regretabil faptul că, într'o țară atât de bogată ca a noastră, milioane de copii n'au clădiri corespunzătoare sau un număr suficient de profesori pentru învățământul elementar sau mediu".**

Ministrul de Justiție Clarck, luând cuvântul la Boston, a fost deasemenea nevoit a recunoaște că, în America, milioane de copii sunt lipsiți de posibilitatea de a învăța. Clarck a citat următoarele date: **„In Statele Unite sunt în prezent câteva milioane de copii care nu urmează la școală, peste două milioane de copii frecventează școli care nu sunt la înălțimea menirii lor; trei milioane de adulți n'au urmat niciodată la școală și zece milioane au studii atât de insuficiente, încât pot fi socotiți analfabeți".**

In Uniunea Sovietică, în anul școlar 1949—50 s'a introdus învățământul obligatoriu de 7 ani la sate (în orașe și în centrele muncitorești fusese introdus de mult) și se lărgește mereu rețeaua de școli medii.

Nicolai Scrobov
candidat în științe pedagogice, colaborator științific al Academiei de științe pedagogice a Republicii Socialiste Sovietice Federative Ruse

Sub semnul luptei pentru pace, SĂ NE PREGĂTIM PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

Cum mă pregătesc pentru a preda limba română la clasa X-a

In fața noastră, a cadrelor didactice, stă astăzi una din cele mai însemnate sarcini, aceea a pregătirii din vreme în vederea începerii noului an școlar.

Doresc ca îndeplinindu-mi această sarcină, să-mi îndeplinesc și angajamentul de a munci mai mult și mai bine pe care mi l-am luat când am semnat Apelul pentru Pace.

Printre numeroasele probleme în legătură cu pregătirea profesorilor pentru noul an școlar, una din cele mai importante este problema manualelor.

Cum mă voi pregăti ca să pot întrebuința mai bine și mai cu folos manualul școlar?

O analiză curajoasă și justă a muncii de anul trecut este prima condiție de care trebue să țin seama.

Și anul acesta voi preda Istoria Literaturii Române la clasa X-a, dar, spre deosebire de anul trecut, acum cunosc din timp ce cuprind broșurile cu teze provizorii pentru această clasă. Voi studia cu atenție în întregime materia și o voi planifica pentru tot anul școlar.

Apoi, broșurile de Istoria Literaturii Române pentru clasele medii, fiind legate între ele în mod succesiv, este absolut necesar să cunosc și cuprinsul broșurilor de clasa IX-a, ca și al celor de clasa XI-a. Toate aceste broșuri, care după Reforma Învățământului, au fost cel dintâi sprijin serios în munca profesorilor de limba română, au o deosebită valoare, ținând seama că sunt prima încercare de a restructura științific literatura noastră pe baza concepției marxist leniniste, dar ele nu pot îndeplini încă toate cerințele unui bun manual. Astfel, se resimt de lipsa unui stil unitar, de lipsa unei repartizări sistematice a materiei și nu studiază obiectul științei istoriei literaturii prin prisma principiilor pedagogice, așa cum trebue s'o facă un manual școlar.

Desigur, și aceasta este o greutate în muncă, dar nu o greutate nemediabilă. Și apoi, să nu uităm că manualul nu este un lucru de sine stătător, ci numai un mijloc — fără îndoială foarte important — în mâna profesorului. Eficacitatea manualului didactic depinde deci, în primul rând, de felul cum îl folosește profesorul.

Broșurile de Istoria Literaturii Române sunt formate din două părți distincte: tezele propriu zise și materialul antologic. Cercetând cu deosebită atenție acest material antologic, îmbogățindu-l, alegând din timp ce texte vor fi analizate în clasă și care vor rămâne pentru lectura individuală a elevilor, voi face din materialul antologic un ajutor prețios în munca de predare a scriitorilor tratați în clasa X-a. Va mai trebui să revăd din manualul de clasa VIII-a, pentru a-mi da seama ce noțiuni de teoria literaturii trebue reamintite elevilor, în scopul lămuririi importanței istorico-literare, ideologico-politice și artistice a operelor scriitorilor studiați.

O lipsă serioasă în activitatea mea de anul trecut, a fost slaba organizare a lecturii în afară de clasă. Această lipsă nu trebue să se mai repete. De aceea voi recomanda, dela primele lecții, autorii și operele pentru lectura în afară de clasă și voi da indicațiile necesare pentru o cât mai bună organizare a acestei lecturi. In acest scop, voi începe să întocmesc de pe acum lista scriitorilor pe care îi voi recomanda și voi alege operele după puterea și nivelul clasei. Apoi voi cerceta biblioteca școlii și, în înțelegere cu ei în atribuția cărora cade această sarcină, voi indica cărțile noi care trebue procurate. Mă voi interesa și ce alte biblioteci vor putea frecventa elevii mei ca și de unde își vor putea ei procura cărțile recomandate.

De curând, a apărut Metodica Predării Literaturii Române. Această lucrare de specialitate, bazată pe experiența pedagogiei sovietice, înarmează cadrele noastre didactice cu metodele științifice de predare a literaturii, vine să completeze un gol care se resimțea puternic. Profesorii de limba română au datoria să o cunoască și s'o folosească.

Deci, alături de studierea broșurilor de Istoria Literaturii Române și în completarea lor, trebue să studiez serios și Metodica Predării Literaturii Române.

Un profesor conștiincios, un profesor care-și iubește munca și dorește să lucreze mereu mai bine, se informează și cercetează tot ce a apărut nou în specialitatea sa.

Materia pe care o voi preda anul acesta la clasa X-a cuprinde: literatura în epoca destrămării feudalismului și desvoltării capitalismului pe teritoriul R. P. R.; literatura în epoca ascensiunii burgheziei române — literatura între 1830—1840; Literatura în epoca revoluției burghezo-democratice; literatura în epoca compromisului dintre burghezie și moșierime. Până în prezent, în legătură cu această materie pe care o voi preda, am posibilitatea să mă documentez mai complet citind următoarele cărți apărute în ultimul timp: „Studii și conferințe cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani dela nașterea lui Eminescu", „Studii și esseuri" de N. Moraru, operele scriitorilor noștri clasici, publicate în Editura de Stat, Editura pentru Literatură și Artă a Uniunii Scriitorilor din R. P. R., Editura Tineretului, printre care citez: Opera lui Cezar Boliac, Scrieri alese din N. Bălcescu, M. Kogălniceanu, Alecu Russo și V. Alecsandri, M. Eminescu, I. L. Caragiale, G. Coșbuc, etc.

Tot în vederea unei conștiincioase pregătiri pentru noul an școlar nu voi uita nici importanța folosirii materialului didactic ajutător, ca: scheme, grafice, planșe sincronice, tablouri, etc. Toate acestea le voi trece în plan după cum voi trece și vizitele pe care le voi face împreună cu elevii la muzee, expoziții, etc. In scopul unui folos real al întrebuințării materialului didactic ajutător, voi începe de pe acum să cercetez ce anume din acest material îmi poate procura școala și ce anume material va trebui să-l întocmesc împreună cu elevii. Voi decide care elevi anume vor primi această însărcinare și ce scheme, planșe, tablouri, le vor face ei cu ajutorul meu.

Constatând și din proprie experiență că în niciun domeniu de activitate, oricât bunăvoință ar fi, nu se poate ajunge la rezultate pozitive fără o pregătire serioasă ideologică, voi studia din nou Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, acest tezaur al învățăturii marxist-leniniste, voi recita lucrările clasicilor marxismului în legătură cu specialitatea mea, de exemplu: Lenin despre literatură, și voi adânci ultimele articole ale genialului învățător și conducător I. V. Stalin în legătură cu probleme de lingvistică, articole atât de importante cu deosebire pentru profesorii de limba română.

Pe lângă marea însemnătate principială a acestor articole ale tovarășului Stalin pentru întreaga știință în general și pentru știința lingvisticii în special, pe mine mă vor ajuta acum la pregătirea unei bune predări a unuia din cele mai dificile capitole din istoria literaturii care se face în clasa X-a și anume a capitolului despre „Școala Ardeleană".

Intreagă această activitate premergătoare începerii noului an școlar, fără de care știu că nu voi putea lucra cu rezultate rodnice, nu-și va ajunge însă scopul dacă mă voi opri aici.

Pentru ca să lucrez mai bine în viitor nu-i suficient numai să mă pregătesc acum înainte de începerea cursurilor, ci va trebui să continui și să adâncesc fără întrerupere această muncă.

Numai astfel voi reuși să fac din predarea Istoriei Literaturii Române o armă de instruire și educare comunistă a elevilor, numai astfel voi reuși să-mi îndeplinesc măreața sarcină de a contribui la formarea tineretului nostru, constructorul unei lumi mai bune și mai drepte.

Prof. Nina Toma

Cum să studiem metodica predării aritmeticii

Studiind metodicile sovietice, mi-am dat seama că, pentru a-ți însuși conținutul lor, nu ajunge să le citești din scoarță'n scoarță, după cum nu ajunge nici să înveți pe de rost diferitele metode și procedee pe care le indică.

Înțelegerea și aprofundarea „Metodicii predării aritmeticii în școala elementară" de A. S. Pcelco, de exemplu, presupune o activitate mult mai complexă, care se prelungește, în timp, paralel cu punerea în aplicare a celor studiate.

Scopurile predării aritmeticii în școala elementară, așa cum le arată Metodica lui Pcelco, se centrează pe linia pregătirii multilaterale a copiilor, iar realizarea acestor scopuri duce la rezultate cu totul deosebite de cele obținute în școala veche.

Comparând metodele de predare a aritmeticii, folosite în școala sovietică, cu metodele pe care le foloseam noi în trecut, mi-am dat foarte clar seama de ce elevii noștri ajungeau în clasele superioare fără să aibă o bază solidă care să le îngăduie înțelegerea în adâncime a matematicii. Vina o purtau metodele noastre mecanice de predare, care nu porneau dela concret și care îi familiarizau pe elevi numai cu tehnica calculului, fără să le lămurească relațiile cantitative dintre mărimi, fără să le dea reprezentări juste spațiale, fără să-i deprindă să generalizeze și să abstractizeze cele învățate, pentru a le aplica apoi practic.

Inainte de începerea studierii metodicii, trebue asigurate o serie de condițiuni necesare unei bune înțelegeri a conținutului ei. Astfel, este necesar să se cunoască principiile pedagogiei sovietice, cea mai înaintată din lume. In al doilea rând, cel ce studiază metodica trebue să aibă la îndemână toate manualele de aritmetică, pentru a-și da permanent seama de felul în care trebue aplicate îndrumările cuprinse în metodică.

Inainte de a porni la studierea fiecărui capitol în parte, învățătorii trebue să citească în întregime toată metodica, pentru a cunoaște în ansamblu cuprinsul ei. Se va studia apoi pe rând, fiecare capitol, cercetându-se cum trebue aplicate principiile metodicii în predarea materiei fiecărei clase.

Insușirea capitolului IV implică unele dificultăți. E vorba mai ales de diferitele categorii de material demonstrativ neutilizat în școala veche. De exemplu: abacul, tablele de calcul mintal (Marteli - Saposnicov), material pentru jocuri aritmetice, etc.... Folosirea acestui material demonstrativ nu va putea fi bine înțeleasă de către învățător decât dacă, paralel cu studiul, va confecționa materialul respectiv și va pătrunde toate posibilitățile folosirii lui.

Planificarea muncii de predare este pe larg tratată în capitolul V, care cuprinde indicații amănunțite cu privire la pregătirea lecțiilor de aritmetică. Invățătorii trebue să studieze în mod creator acest capitol, pentru a ajunge la o aplicare justă a îndrumărilor pe care le cuprinde. Astfel, este bine ca, înainte de începerea anului școlar, odată cu studierea metodicii, să se împartă întreaga materie din manual pe unități mari de timp și să se studieze amănunțit modul de planificare și de organizare a lecțiilor de aritmetică pe care îl indică metodica.

In acest fel, studiind și pregătindu-se cu seriozitate, învățătorii vor începe noul an școlar cu o calificare mai ridicată, înarmând pe elevi cu cunoștințe adânci și temeinice, pregătindu-i să devină constructori activi ai socialismului în țara noastră.

I. Mureșian

SĂ FOLOSIM TABELELE DE CALCUL MINTAL

In preajma noului an școlar, una din preocupările cele mai de seamă ale învățătorilor și profesorilor trebue să fie pregătirea materialului demonstrativ necesar predării temeinice a materiilor de învățământ. Metodicile sovietice, editate prin grija Ministerului Invățământului Public, sunt un deosebit ajutor pentru cadrele didactice și în această privință, ele cuprinzând numeroase îndrumări privind confecționarea și folosirea materialului demonstrativ.

Astfel, de exemplu, „Metodica predării aritmeticii în școala elementară" de A. S. Pcelco indică folosirea la lecțiile de aritmetică a unei tabele de calcul numită „tabela lui Saposnicov". Ministerul Invățământului Public a trimis tuturor școlilor asemenea tabele, care constituie un ajutor prețios pentru învățători la lecțiile de calcul mintal.

Tabela de calcul se folosește pentru efectuarea exercițiilor mintale care se bazează pe percepțiile vizuale ale numerelor. Ea prilejuește o mare varietate de exerciții, îndepărtând astfel primejdia calculului mecanic.

Invățătorii au datoria de a cerceta îndeaproape tabela de calcul mintal pentru a o folosi cât mai bine în munca noului an. Ei trebue să cunoască, în primul rând, alcătuirea acestei tabele, care cuprinde zece rânduri orizontale, însemnate cu litere și zece coloane verticale, însemnate cu cifre romane. In pătrățelele care rezultă din suprapunerea acestor rânduri și coloane sunt scrise numere. Astfel, în prima coloană verticală se găsesc numere dela 1-10, în cea de a doua dela 10-20, în cea de a treia, dela 20-30, etc.

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
A	4	17	25	32	49	51	68	75	83	96
B	1	15	28	36	43	57	64	72	85	99
C	7	12	21	35	50	60	65	79	88	93
D	10	18	30	34	45	55	66	80	82	100
E	6	14	26	39	42	58	61	74	86	94
F	9	16	23	31	47	53	69	77	84	91
G	3	11	29	37	44	56	63	71	89	97
H	5	20	24	33	46	54	67	76	90	95
I	8	13	27	40	48	52	70	73	87	92
J	2	19	22	38	41	59	62	78	81	98

Numerele din coloane sunt repartizate la întâmplare pentru a evita calculul mecanic și pentru a da posibilitatea să se facă cât mai multe și mai variate exerciții de adunare, scădere și înmulțire.

Iată cum trebue să lucreze învățătorul cu tabela: el o fixează pe perete sau pe tablă, în orice caz astfel încât să poată fi văzută de toți copiii. Pentru exercițiile de adunare, se pot întrebuința trei procedee:

1. Se adună numerele dintr'o coloană, cu numerele din alte coloane, alăturate sau nealăturate. De exemplu: numerele din coloana II cu numerele din coloana III, cele din coloana II cu cele din coloana IV, etc.

2. Se adună numerele dintr'un rând, cu numerele dintr'un alt rând. De exemplu: numerele din rândul A cu numerele din rândul B, cele din rândul B cu cele din rândul D, etc.

3. Se adună numerele dintr'o coloană sau rând, cu un număr dat. De exemplu: toate numerele din coloana III-a cu 7, toate numerele din rândul C cu 12, etc.

Printre aceste exerciții, unele sunt mai ușoare, altele mai grele. Ele se fac potrivit cu clasa unde sunt elevii și pot fi rezolvate fie sub directa conducere a învățătorului, fie sub formă de lucrări individuale ale elevilor.

La terminarea exercițiului, învățătorul poate întreba pe elev cum a făcut operația.

Exercițiile de scădere se pot face în două feluri:

1. Se scade dintr'un număr al unei coloane, numărul care stă în rând cu el din coloana precedentă.

2. Din numerele dintr'o coloană sau dintr'un rând, se scade un număr dat de învățător. De exemplu: 25 — 5, 32 — 5, 76—5, etc.

Metodele de lucru la scădere sunt aceleași ca și la exercițiile de adunare.

Și exercițiile de înmulțire se pot face în două feluri:

1. Se înmulțesc numerele din coloana a doua, a patra, a șasea, etc. cu numerele din coloana I-a, socotite drept înmulțitor.

2. Se înmulțește fiecare număr dintr'o coloană sau rând, cu un număr dat de învățător. De exemplu: 9 cu 6, 36 cu 6, 42 cu 6, etc.

Dacă exercițiile se dau ca lucrare individuală, elevii pot să scrie și în întregime operațiile exercițiului, sau scriu numai rezultatul. De exemplu:

14 + 18 = 32
26 + 30 = 56
39 + 34 = 73

sau scriu numai rezultatul: 32, 56, 73. In acest caz, elevii vor numerota exercițiile pentru a putea fi controlate mai ușor. De exemplu: II +, III: 1)32; 2)56; 3)73.

Pentru ca urmărirea tabelei să fie mai ușoară, se recomandă ca fiecare elev să-l aibă copiat în caietul său, pe ultima pagină.

Este necesar ca exercițiile lucrate după tabelă să fie făcute în mod progresiv, conform programei școlare pentru fiecare clasă. Ele nu trebue să dureze mai mult de 10 până la 15 minute, ca să nu-i obosească prea mult pe elevi, să nu fie făcute mai des de două sau de trei ori pe săptămână și să nu excludă celelalte procedee de calcul mintal.

Este bine ca învățătorul să folosească, pe lângă acest material demonstrativ, și tabelele de calcul cuprinse în manualele de aritmetică pentru școala elementară.

Folosirea „tabelei lui Saposnicov" este foarte indicată la școlile în care învățătorul lucrează cu două clase în același timp, deoarece cu ajutorul ei se poate organiza foarte bine munca individuală a elevilor într'o clasă, în timp ce învățătorul lucrează cu elevii celeilalte clase.

Justa folosire a acestui material demonstrativ va crea elevilor deprinderi trainice de calcul oral și va contribui la realizarea unei predări intuitive și concrete a aritmeticii.

V. Munteanu

Subiectele lucrărilor științifice din cadrul concursului Academiei R. P. R.

Conform prevederilor statutare, Academia Republicii Populare Române va acorda în sesiunea științifică din Mai 1951, premii a câte lei 100.000 fiecare, pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

Termenul depunerii lucrărilor expiră la 1 Martie 1951.

Lucrările se pot depune în manuscris (două exemplare dactilografiate) sau tipărite (în cinci exemplare), la Secretariatul Academiei R.P.R., calea Victoriei nr. 121.

Subiectele puse la concurs sunt următoarele:

Secțiunea I-a

1. Contribuțiuni la studiul integralelor ecuațiilor cu derivate parțiale sau cu diferențiale parțiale.
2. Aparat pentru găsirea defectelor de structură a metalelor prin ultra-scurte.
3. Găsirea unui catalizator pentru a asigura o cât mai favorabilă cracare a metanului în vederea obținerii hidrogenului necesar în sinteza amoniacului.

Secțiunea II-a

4. Hidrologia Platformei Cotmeana (jud. Argeș și Olt).
5. Studiul geologic al culmii Berzuntu (jud. Bacău).
6. Studiul petrografic al cărbunilor din bazinul Petroșani (jud. Hunedoara).
7. Studiul chimic și mineralogic al argilei din soluri și sedimente.
8. Studiul chimic al humusului din solurile din R.P.R.
9. Turba și turbăriile din R.P.R.
10. Considerații ecologice și evoluționiste asupra isopodelor freatice din R.P.R.
11. Fitoplanctonul lacurilor de apă dulce din R.P.R.
12. Microelementele ca îngrășăminte chimice.
13. Biochimia îmbunătățirii.
14. Procesele fermentative în păstrarea legumelor.

Secțiunea III-a

15. Cracarea catalitică.
16. Cracarea pirolitică instantanee.
17. Valorificarea gazelor de cracking.
18. Ciclizarea hidrocarburilor de petrol.
19. Valorificarea Izopentanului.
20. Recuperarea cuprului, fierului și zincului din cenușile cuprifere dela fabricile de acid sulfuric.
21. Recuperarea acidului sulfuric din gudroane acide de rafinare a produselor petrolifere.
22. Extragerea aluminei din bauxitele românești.
23. Extragerea sulfului elementar din pirite.
24. Studiul teoretic și practic al telecomunicațiilor și telecomenzilor sonice și ultra sonice (cu aplicație la Canalul Dunăre-Marea Neagră).

★

25. Studiul amestecurilor forestiere în perdelele de protecție în agricultura din R.P.R.
26. Organizarea teritoriului agricol în zona Canalului Dunăre-Marea Neagră.
27. Contribuțiuni la studiul fungicidelor și insecticidelor, cu aplicații curente în agricultură.
28. Studiul sistemelor de completare a golurilor în vii.
29. Crearea unui soi superior de cereale folosind metode sovietice.
30. Studiul aplicării complexului Dokuceaev — Kostâcev — Williams în condițiile de climă și sol din R.P.R.
31. Determinarea constantelor de iarovizare la plantele de cultură din R.P.R.
32. Contribuțiuni la ameliorarea trifoiului roșu propriu asolamentelor cu ierburi din complexul Dokuceaev — Kostâcev — Williams.
33. Contribuțiuni la studiul introducerii în cultură în R.P.R. a plantelor subtropicale.
34. Monografia unei Stațiuni de Mașini Agricole și Tractoare.
35. Monografia unei gospodării agricole de Stat în R.P.R.
36. Monografia unei gospodării agricole colective în R.P.R.
37. Contribuțiuni la cunoașterea valorii alimentare a nutreturilor naturale din diferite regiuni ale țării (determinarea compoziției floristice, chimice, a conținutului în vitamine și a digestibilității).
38. Cercetări asupra îmbunătățirii producției de ouă și a greutății corporale la materialul avicol din R.P.R. (găini și rațe) prin încrucișare cu rase de păsări selecționate.

Secțiunea IV-a

39. Corelațiunile timusului.
40. Depistarea tumorilor la muncitorii din întreprinderi.
41. Pronosticul îndepărtat al sifilisului nervos tratat prin piretoterapie.
42. Chirurgia vegetală a aparatului circulator.
43. Precizarea rolului streptococului în patologia cutanată pe bază de criterii bacteriologice și testuri biologice. Tipuri clinice, profilaxie și tratament.
44. Patogenia hipertensiunii arteriale.
45. Contribuțiuni la studiul hepatitei endemice.
46. Contribuțiuni la studiul anemiilor hipocrome.
47. Cercetări experimentale asupra originei anticorpilor.
48. Diagnosticul precoce al cancerului urogenital.
49. Metodele cele mai eficace pentru standardizarea insecticidelor de contact.
50. Scoarța cerebrală și imunitatea.
51. Mijloace noi clinice și de laborator de depistare a helmintiazelor.
52. Tratamentul balnear al reumatismului.
53. Studiu clinic sau de laborator al reumatismului la copil.
54. Studii clinice sau de laborator în maladia ulceroasă.
55. Pneumoconiozele.
56. Imuno-globuline.
57. Studiul de noi metode de vaccinare împotriva tusei convulsive.
58. Diagnosticul alergic al parazitozelor la animale domestice.
59. Noi metode de profilaxie a rugetului la porci.
60. Cercetări privind biologia virusului pestei aviare.

Secțiunea V-a

61. Comuna primitivă pe teritoriul Moldovei.
62. Formele de exploatare în producția agricolă în Dobrogea, în vremea stăpânirii romane.
63. Asezările slave de pe teritoriul R.P.R. înaintea formării statelor feudale. Insemnătatea lor asupra desvoltării Patriei noastre.
64. Conceptia antiștiințifică a istoricilor burghezi cu privire la procesul de formare a poporului român.
65. Organizarea economico-socială din Transilvania până în secolul al XII-lea.
66. Caracterul relațiilor feudale în sec. al XIV-lea, XV-lea și XVI-lea în Moldova, Țara Românească și Transilvania (toate laolaltă sau fiecare în parte).
67. Luptele țărănești din Moldova, Țara Românească, Transilvania în sec. al XIV-lea (toate laolaltă sau fiecare în parte).
68. Caracterul domniei lui Ion Vodă „cel Cumplit".
69. Caracterul luptei de clasă în sec. al XVI-lea, în Moldova Țara Românească și Transilvania.
70. Concepția politică-filosofică a lui Dimitrie Cantemir.
71. Legăturile Moldovei, Țării Românești și Transilvaniei cu Rusia în sec. al XVII și al XVIII-lea.
72. Mișcări țărănești între 1821—1848 în Moldova.
73. Influența gândirii filosofice a revoluționarilor democrați rusi asupra gândirii filosofice din țara noastră.
74. Greve muncitorești în 1888.
75. Transformări cu caracter industrial și agrar la sfârșitul sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea în țara noastră.
76. Caracterul de clasă al participării României la primul război mondial. Atitudinea claselor sociale.
77. Lupta clasei muncitoare conduse de Partidul Comunist pentru închegarea unei prietenii româno-sovietice între primul și al doilea război mondial.

Secțiunea VI-a

78. Viața și opera lui Cezar Boliac.
79. Maxim Gorki și înrâurirea lui asupra literaturii române.
80. Evoluția picturii lui Nicolae Grigorescu.
81. Monografia pictorului C. D. Rosenthal.
82. Concepția antiștiințifică a lingviștilor burghezi cu privire la procesul de formare a limbii române.
83. Elemente slave în sintaxa română.
84. Influența lui Pușkin asupra literaturii române.
85. O operă literară (roman, teatru) tratând o problemă în legătură cu construirea socialismului în R.P.R.
86. O operă de artă cu subiectul: Prietenia româno-sovietică. (Agerpres).

Examenul de admitere în învățământul superior

(Urmare din pag. 1-a)

va avea loc între 30 August și 8 Septembrie 1950. Pentru aceasta candidații vor completa o declarație tip de înscriere pe care o vor înainta secretariatului facultății respective între 5—26 August, la care vor anexa o serie de acte (act de naștere, certificat de cetățenie, certificat de absolvire al școlii medii sau diploma de bacalaureat, dovoda de starea materială a părinților, certificat de cazier judiciar al candidatului și al părintelui, certificat de sănătate eliberat de Asistența Medicală Studențească, recipisa de plata taxei de 100 lei pentru examenul de admitere și o foto-legitimație). Examenul de admitere va consta din două lucrări scrise și trei probe orale.

La toate facultățile și institutele se va da o lucrare scrisă la limba și literatura română și un examen oral din Constituția R.P.R., iar pentru facultățile cu limba de predare maghiară se va adăuga la proba scrisă și limba maghiară.

Obiectele prevăzute pentru examinare la orice facultate sau institut în țară au un scop bine determinat. Examenul de limba și literatura română constitue mijlocul de verificare a posibilității candidatului de a-și expune ideile în mod clar și de a verifica puterea de sistematizare a cunoștințelor asimilate.

Examenul de Constituția R.P.R. va fi un mijloc de verificare a modului în care candidații cunosc problemele politice legate de lupta și victoriile obținute de clasa muncitoare sub conducerea Partidului pe drumul construirii socialismului.

In afară de aceste două materii comune pentru toate facultățile și institutele se vor da și probe de specialitate. Astfel: la facultățile de Minereuri-Brad și Timișoara, Cărbune-Petroșani, Geologie și Tehnică Minieră, Foraj-Producție, Siderurgie, Electrotehnică, Mecanică, Mașini Agricole, Exploatarea și Industrializarea Lemnului, Căi Ferate, Construcții Civile și Industriale, Hidrotehnică, Drumuri și Lucrări Edilitare, Poduri și Construcții Masive, Măsurători Terestre, Imbunătățiri Funciare, Matematică și Fizică și Institutul Pedagogic Timișoara, Școala Superioară Pedagogică (Secția Matematică) se va da o probă scrisă la Matematică și un examen oral la Matematică și Fizică.

Decanatele facultăților și ale institutelor de învățământ superior, cât și cadrele didactice trebue să facă din examenul de admitere un prilej de promovare în învățământul superior a celor mai buni fii ai clasei muncitoare și să creeze un izvor nesecat de ridicare de cadre bine pregătite pentru construirea socialismului în țara noastră.

Oamenii muncii sârbi și croați din R. P. R. au primit cu vie satisfacție osânda dreaptă aplicată bandei de spioni titoiști

(Urmare din pag. 1-a)

cărui om cinstit care își iubește Patria, care iubește pacea. După eșecul uneltirilor lui Rajk, Kostov, Koci Dzodze, demascarea trădătorilor titoiști din țara noastră este o puternică dovadă a zădărnicirii tuturor încercărilor dușmănoase ale imperialiștilor.

„Imperialiștii trebue să vadă în acest proces" — spune inspectorul școlar Milan Iovanovici din județul Caraș — „încă o dovadă a nepulinței lacheului și spionului Tito de a lovi frontul păcii și al socialismului".

Conștient de necesitatea de a duce o luptă înverșunată împotriva acestor elemente netrebnice, tovarășul Milan Iovanovici scrie mai departe: „Imi iau angajamentul să educ pe elevii mei în spiritul urii nețărmurite împotriva tuturor dușmanilor clasei muncitoare, împotriva tuturor dușmanilor frontului socialist și al păcii, împotriva clicii de spioni, trădători și asasini dela Belgrad în frunte cu Tito-Rankovici, împotriva tuturor uneltelor lor și a stăpânilor lor, imperialiștii anglo-americani".

Prin acțiunile lor de spionaj și prin disprețul pe care-l manifestă față de eforturile tot mai susținute ale oamenilor muncii, acești trădători au încercat să împiedice desvoltarea economică, politică și culturală a Patriei noastre.

„Sunt bucuros că s'a descoperit la timp și s'a împiedicat această acțiune, așa cum au fost demascați și pedepsiți rajkoviștii din Budapesta, și kostoviștii dela Sofia" — scrie Velciov C. Ștefan, învățător la școala elementară croată din Nermed județul Caraș.

„Dreapta pedeapsă pe care au primit-o trebue să fie un exemplu pentru toți aventurierii care ar încerca să împiedice eforturile poporului nostru muncitor de a-și construi o viață fericită".

Plin de indignare, profesorul Iovan Ciosici din Sânmartinul Sârbesc, județul Timiș-Torontal scrie: „Am cunoscut pe Todorov Miloș și pe Silin Miladin, ambii din comuna Diniaș, primul fiind fiu de comerciant care jupuia pe țăranii muncitori pentru a face avere, iar celălalt fiu de chiabur care a fost vestit în sat și prin împrejurimi datorită purtării sale neomenoase față de țăranii săraci. Niciunul din ei n'a știut ce este munca și chinul".

„Cunosc și eu o parte din acești trădători" — spune în scrisoarea sa învățătorul Sablici Dușan din comuna Variaș județul Timiș-Torontal — „și acum îmi este clară de tot purtarea lor. Acum înțeleg întradevăr purtarea lui Bosco Latici, care se lăuda prin comuna Sânpetru Mare că are geamantane pline de bani".

Iată cum se vădește încăodată că aceste năpârci erau vândute dolarului și deaceea urau cu sălbăticie viața nouă și luminoasă pe care și-o construește poporul muncitor din țara noastră.

Scrisori asemănătoare ne-au trimis învățătorii Miatov Milan, Alexandru Filipovici, Tomașievici Miroslav, Popovici Jiva, Vidac Draghița, Cedomir Cionca și numeroși alții. Ei au arătat în scrisorile lor că procesul bandei de spioni și trădători titoiști le-a dovedit încă odată josnicia fără seamăn a lui Iuda-Tito și a clicii sale mârșave, care s'au vândut pentru treizeci de arginți, trădând lupta eroică pentru pace și libertate a popoarelor iugoslave, trădând întregul lagăr al socialismului și al păcii. Ei și-au arătat satisfacția că vigilența poporului a demascat pe odioșii spioni în solda lui Tito și că justiția populară le-a aplicat o pedeapsă bine meritată. Alături de întregul nostru popor muncitor, ei își iau angajamentul de a lupta cu forțe sporite pentru a demasca pe toți acei care vor încerca să submineze regimul nostru de democrație populară, care vor îndrăzni să împiedice munca și lupta noastră pentru construirea socialismului, pentru pace.

Adunările generale, mijloc de îmbunătățire a muncii sindicale

(Urmare din pag. 1-a)

Moldovenesc și Cluj au îndeplinit planul în munca de alfabetizare cu 102—150 la sută.

Invățătorii și profesorii au dat, deasemenea, un sprijin efectiv în lupta pentru pace, prin activitatea depusă în cadrul căminelor culturale și prin sprijinirea campaniei de strângere a recoltei și a campaniei colectărilor. (Covurlui, Dorohoi). In județul Trei-Scaune, plasa Osum, salariații noștri sprijină gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și S. M. T.-urile mergând pe câmp și la arii, unde citesc și comentează articolele din ziare cu țărănimea muncitoare.

Rapoartele au oglindit felul cum a fost prelucrat și popularizat Codul Muncii, cum s'au îmbunătățit condițiile de viață ale salariaților prin cantine, aprovizionări, protecția muncii, case de ajutor reciproc și trimiterea la odihnă. Ele au arătat, deasemenea, munca depusă pentru pregătirea echipelor artistice care au participat la cel de al II-lea concurs pe întreaga țară organizat de C. G. M.

Nu peste tot însă, rapoartele au fost făcute în colectiv. Astfel, la sindicatele: Mureș, Teleorman, Gorj și Ciuc raportul a fost întocmit de către unul sau doi tovarăși din comitet. Unele comitete sindicale au întrebuințat arma criticii și autocriticii în mod formal, nedând cazuri concrete de lipsuri și neanalizând cauzele acestora.

In majoritatea lor, discuțiile au fost juste și principiale, iar criticile aduse, constructive. In acest spirit au decurs adunările generale dela: Argeș, Constanța, Baia, Dorohoi, Brăila, Odorhei, Bihor, Suceava, Caraș, Vlașca și Ciuc.

La adunările generale dela Baia și Brăila s'au pus peste 100 de întrebări referitoare la munca organizatorică, profesională, culturală și economică, ceeace dovedește o serioasă creștere a nivelului ideologic, politic și profesional al salariaților. Așa, de pildă, la Sindicatul Baia, o tovarășă a criticat just comitetul sindical, care a făcut greșeala să se mândrească cu faptul că a cheltuit pentru manifestări culturale mai puțin decât avea prevăzut în buget. La Sindicatul Dorohoi s'a criticat lipsa de activitate a comisiei de asigurări sociale și s'a cerut comitetului sindical să activizeze pe responsabilul comisiei fără să se suprapună muncii acestuia. La Câmpulung-Moldovenesc, adunarea generală a criticat metodele greșite întrebuințate de comitetul sindicatului în activitatea sa, atrăgându-i atenția să lichideze lipsa de control în îndeplinirea sarcinilor și delăsarea în muncă.

In general, salariații nu s'au mărginit numai la observarea și semnalarea lipsurilor, ci au și demascat pe aceia care, prin atitudinea și activitatea lor, caută să împiedice construirea socialismului în țara noastră. Astfel, au fost demascați, în adunările generale, învățătorii Marin Ionescu din județul Vlașca și unii învățători din comunele Boian, Cucerdeași și Lascud — Tr. Mică, care pun piedici înființării gospodăriilor agricole colective și nu le sprijină pe cele înființate. Membrii Sindicatului Constanța au demascat pe profesorul Zissu Mihai din Cernavodă, care se sustrage obligațiilor sindicale.

In majoritatea cazurilor, tovarășii nu s'au mulțumit numai să critice, dar și-au făcut și serioase autocritici, luându-și angajamente pentru lichidarea lipsurilor care au contribuit la îngreunarea muncii comitetelor sindicale.

La unele sindicate, în cadrul întrebărilor și discuțiilor, unii tovarăși au pus problemele cu totul greșit, dovedind o atitudine revendicativă, personală (ex. Dâmbovița, Satu-Mare, Maramureș și Neamț). Atitudinea lor a fost însă criticată de ceilalți tovarăși.

O lipsă serioasă a rapoartelor prezentate de comitetele sindicale a fost faptul că acestea n'au arătat decât sporadic și superficial lipsurile Uniunii în munca de îndrumare și control a sindicatelor noastre.

Fiecare comitet sindical, potrivit Hotărîrii Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii, a pregătit un proect de hotărîre pentru îmbunătățirea muncii în viitor, prezentându-l spre aprobare adunării generale. Aceste hotărîri cuprind angajamente pentru întărirea muncii organizatorice, pentru sprijinirea începutului de an școlar, pentru intensificarea muncii de alfabetizare și a muncii de îmbunătățire a condițiilor de viață a salariaților noștri, precum și pentru sprijinirea activității cluburilor, a colțurilor roșii și a bibliotecilor care participă la concursul organizat de C. G. M.

Ținând seama că începutul de an școlar coincide cu Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R., toate comitetele sindicale și-au luat angajamentul să intensifice munca pentru apărarea păcii, atât prin susținerea campaniei de pregătire și popularizare a Congresului, cât și prin sprijinirea lucrărilor de început de an școlar: recensământul tuturor copiilor de vârstă școlară, pregătirea elevilor pentru examenele de toamnă, construcții școlare, etc.

Din aceste adunări generale, atât Uniunea cât și comitetele sindicale au tras învățăminte prețioase cu privire la desfășurarea muncii pe viitor. Ele vor trebui să urmărească îndeaproape legătura comitetelor cu secțiile și grupele sindicale, controlul executării sarcinilor, înlăturarea unor metode birocratice întrebuințate de unii membri ai comitetelor sindicale, activizarea comisiilor pe probleme și întărirea colaborării cu Secțiunile de Invățământ.

Comitetele sindicatelor noastre, însușindu-și criticile ce li s'au adus în adunările generale, și-au luat angajamentul să ducă o muncă susținută pentru lichidarea lipsurilor semnalate. Totodată, comitetele sindicale, în cinstea zilei de 23 August, și-au luat angajamentul să întărească munca în cadrul cluburilor, al colțurilor roșii și al bibliotecilor antrenate în concursul inițiat de C. G. M., să sprijine îndeaproape cursurile I.C.D. și să intensifice lupta pentru pace și pregătirile în vederea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., în cadrul tuturor unităților sindicale.

Burcea Nicolae
Activist al U.S.S.I.

Cel de al doilea Congres Mondial al U. I. S.

Crearea Federației Mondiale a Tineretului Democrat a avut o importanță deosebită pentru mișcarea studențească.

In anul 1945, cu ocazia Congresului F. M. T. D., s'au întâlnit la Londra și delegați ai studenților din mai multe țări. Ei au luat în discuție înființarea unei organizații studențești având drept scop colaborarea dintre organizațiile naționale studențești și strângerea legăturilor cu tineretul muncitor încadrat în F. M. T. D.

Astfel a luat ființă Comitetul Pregătitor Internațional, reprezentând organizațiile studențești din 38 de State.

Sarcinile acestui Comitet constau în a pregăti condițiunile necesare ținerii unui Congres Studențesc în toamna anului 1946 și de a propune acestui Congres formele de lucru ale viitoarei organizații internaționale studențești, de a pregăti și propune Statutul său.

De neprețuit a fost aportul adus în comitet de către delegații sovietici care, cu vasta lor experiență, au ajutat la punerea bazelor viitoarei organizații, menite să unească și să întărească lupta studenților democrați din lumea întreagă.

Primul Congres Mondial Studențesc a avut loc la Praga în August 1946. Sutele de delegați la Congres au afirmat hotărirea celor 2.500.000 de studenți de a lupta strâns uniți în cadrul viitoarei lor organizații.

Congresul a arătat rolul mișcării democrate studențești în lupta pentru pace, pentru asigurarea independenței naționale a popoarelor, pentru democratizarea învățământului și pentru îmbunătățirea condițiilor economice și sociale ale studenților. El a exprimat dorința studenților democrați de a colabora strâns cu tineretul muncitor din F.M.T.D. Congresul a chemat pe toți studenții democrați la lupta pentru stabilirea unei păci trainice.

Din anul 1946 și până astăzi, U.I.S. a dus o luptă consecventă pentru democratizarea învățământului. In acest sens a publicat un vast material documentar asupra caracterului reacționar al învățământului din țările capitaliste și coloniale, protestând în numeroase împrejurări împotriva atățărilor războinice fasciste și rasiale pe care profesorii reacționari le împroșcau dela catedre.

Lupta pentru pace, împotriva amenințării unui nou război, a unit și mai puternic pe tinerii muncitori și studenți din toate țările. O contribuție importantă la lupta pentru pace a constituit-o organizarea, împreună cu F.M. T. D., a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților dela Budapesta.

Astăzi, mișcarea studențească obține noi și mari realizări. Impreună cu F.M.T.D., U.I.S. s'a alăturat mișcării partizanilor păcii încă dela făurirea ei. Răspunzând Apelului Sesiunii Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, ținut la Stockholm, studenții democrați din lumea întreagă au trecut la o susținută campanie de strângere de semnături pentru pace.

Sesiunea Comitetului Executiv al U.I.S., ținută anul acesta la Moscova, a subliniat primele succese obținute în lupta pentru strângerea semnăturilor pe Apelul dela Stockholm.

Exemplul tineretului sovietic, dornic de învățătură și de muncă, însuflețește lupta pentru pace a studenților din lumea întreagă. Sprijinul pe care tineretul sovietic, în frunte cu gloriosul Comsomol leninist-stalinist, îl dă luptei tineretului democrat din lumea întreagă, face milioanele de studenți să-și înzecească eforturile în lupta pentru pace.

Pentru lupta neîncetată pe care o duce în vederea mobilizării milioanelor de studenți la lupta pentru pace, U. I. S. a fost menționată alături de celelalte forțe ce constitue uriașul front al partizanilor păcii, în cuvântarea tovarășului G. M. Malencov, secretar al C. C. al P. C. (b) al Uniunii Sovietice, cu prilejul celei de a 32-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Pregătirile pentru cel de al II-lea Congres Mondial al U.I.S. s'au desfășurat în condițiunile unei uriașe creșteri a forțelor păcii din întreaga lume.

Strângerea semnăturilor pe Apelul dela Stockholm a constituit o sarcină principală în cinstea celui de al II-lea Congres U.I.S.

Recent s'a terminat campania de strângere a semnăturilor în Uniunea Sovietică. Studenții din Leningrad și Moscova au semnat în proporție de 100 la sută numai în câteva ore după deschiderea campaniei.

In toate țările de democrație populară, studenții au semnat Apelul dela Stockholm în ritmul și entuziasmul cu care s'a semnat Apelul de către toți oamenii muncii din aceste țări. In țara noastră, rezultatul examenelor a arătat că sute de mii de studenți s'au pregătit foarte bine îndeplinindu-și astfel angajamentele luate în cinstea Congresului de a întări prin fapte semnătura pusă pe Apelul Păcii.

Insuflețite de exemplul studenților sovietici și al celor din țările cu democrație populară, masse tot mai largi de studenți din toată lumea s'au încadrat tot mai activ în lupta pentru apărarea păcii.

In Franța, studenții au sprijinit pe docherii care refuzau să descarce materialele de război, trimise de imperialiștii americani, creând Comitete care au colectat bani pentru docheri în grevă și pentru familiile lor. Aproape în fiecare Institut, Colegiu și Facultate s'au semnat petiții cerând retragerea corpului expeditionar din Viet-Nam. Peste 200 profesori dela Sorbona și alți 200 dela College de France au semnat Apelul. In școlile superioare din Franța, studenții au semnat cu entuziasm Apelul, în multe școli atingându-se un procent de semnături de sută la sută.

Studenții din Roma, Neapole, Messina, Bologna și alte centre universitare din Italia au organizat greve și, uneori, au ocupat universitățile, împotrivindu-se creșterii necontenite a taxelor școlare. In întreaga Italie, manifestările pentru majorarea burselor s'au împletit cu protestele față de debarcările de material de război.

Studenții din Cuba au condus una dintre cele mai grele lupte din America Latină. Când s'au luat măsuri fasciste de represiune împotriva studenților din Cuba, Federația Studenților Universitari din Cuba (F.S.U.C.) a răspuns prin mari manifestații, meetinguri și greve, care s'au întins în întreaga țară, fiind sprijinite de tot tineretul.

Studenții olandezi au organizat în cinstea Congresului U.I.S. întreceri între organizațiile studențești fruntașe locale, membre în U.I.S. Scopul întrecerii este strângerea de cât mai multe semnături pe Apelul dela Stockholm. Intr'o școală superioară din Amsterdam toți elevii au semnat Apelul. 16 profesori ai școlii de arte din Amsterdam au semnat deasemeni Apelul.

Lupta activă a studenților din lumea întreagă încadrați în U.I.S. a neliniștit pe atățătorii la război și pe slugile lor titoiste. Prin arunc area lor afară din U.I.S., așa zișii reprezentanți ai studenților iugoslave, slugile imperialiștilor anglo-americani, au primit o bine meritată lovitură. Hotărîrea Comitetului Executiv al U. I. S. de a se rezerva loc în organele de conducere ale U.I.S. adevăraților reprezentanți ai studenților iugoslave, a dat un puternic sprijin tineretului revoluționar iugoslav.

Cel de al II-lea Congres Mondial al U.I.S., la care vor participa delegați reprezentând 3.500.000 studenți, va constitui un eveniment deosebit de însemnat pentru studențimea democrată din lumea întreagă. El va îndrepta tot mai activ energia milioanelor de tineri încadrați în U.I.S. în direcția luptei pentru pace, pentru independența națională și pentru realizarea unui învățământ democratic.

La Praga, între 14—24 August, se va arăta voința hotărîtă de a lupta pentru pace a milioanelor de studenți din lumea întreagă. Increderea în justețea acestei lupte este întărită de către succesele obținute de Uniunea Sovietică, de țările cu democrație populară și de victoriile eroicului popor chinez, de desvoltarea crescândă a forțelor păcii, ale democrației și ale socialismului din lumea întreagă.

I. Isaiia

De 23 August s'o gătă și școala noastră...

Țăranii muncitori și învățătorii din comuna Luna județul Turda și-au luat angajamentul să termine la 23 August construcția noului local de școală

In trenulețul care leagă Turda de Câmpia Turzii, prin ferestrele care începeau să se desaburească, și apoi, mai târziu, din trăsura care înfrunta cotiturile repezi ale șoselei de pe malul drept al Arieșului, ne-au apărut imaginile unei țări noi, care își construește viitorul.

Printre zidurile mușcate de proiectile, care amintesc de luptele înverșunate duse pe aceste meleaguri de eroicii ostași sovietici și de trupele române împotriva cotropitorilor hitleriști și horiști, răsare acum tabloul luptei pentru pace, tabloul construcției socialiste. In preajma zilei de 23 August, ziua eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, oamenii muncesc mai cu râvnă decât oricând. Clocotul muncii creatoare apare pretutindeni. Iată, aici oamenii se întrec să grăbească lucrările unor noi și imense cuptoare de ciment. Mai încolo, pe poarta unei fabrici de curând terminate ies vagoane încărcate de cărămizi. Și așa, pe o distanță de câțiva kilometri apar rând pe rând: hala noului laminor dela „Industria sârmei", lucrările unei noi șosele, clădirea impozantă decurând terminată a „Casei culturale" din Câmpia Turzii, casele unui cartier muncitoresc — mereu noi și noi unități de luptă pentru pace, mereu alte lovituri puternice date criminalilor imperialiști americani și englezi care pregătesc un nou război.

In Luna s'a ridicat local de școală

După un colț de șosea se ivește proaspătă și luminoasă, mândria țărănimii muncitoare din comuna Luna, clădirea școlii noi. Țiglele roșietice, zidurile de o albeață strălucitoare, ferestrele sclipitor de curate, oamenii care roiesc în jurul localului grăbiți să-i termine lucrările dovedesc dragostea cu care țărănimea muncitoare și cadrele didactice din comuna Luna, îndrumați de Partid, și-au ridicat o școală.

...Era acu mai bine de un an. In sala căminului cultural se adunase locuitorii din Luna. „Oare n'om putea clădi o școală pentru copiii noștri? Iacă, vine iarna și o parte din copii învață tot acolo, unde a fost crâșmă, iar alții pe la casele oamenilor, de le trebue învățătorilor ceasuri întregi să bată drumurile!" Oamenii au discutat, s'au sfătuit, și s'au dus la Partid. Așa a luat ființă comitetul de construcție, format din oameni hotăriți să nu piardă vremea și să ducă la bun sfârșit inițiativa adunării generale: să construim în Luna un local de școală! Din comitet făceau parte țăranii săraci Mureșean Petru, Hidișan Petru, Hechia Mihail, țăranul mijlocaș Tulai Ioan și îngrijitorul școlii, Aurel Gărduș.

Comitetul pornește la acțiune

Sub îndrumarea Partidului au început să fie strânse primele fonduri. Și apoi n'a fost om cinstit să stea de-o parte. Carele țăranilor aduceau țigle dela Câmpie, ciment și var dela Turda, nisip din albia Arieșului. Doar chiaburi dealde Boar Ioan și Mazăre Dumitru nu vedeau cu ochi buni fapta țăranilor muncitori din Luna. Dușmani ai școlii ei s'au demascat și ca dușmani ai fericirii poporului, dușmani ai păcii, atunci când au refuzat să iscălească Apelul dela Stockholm. Impotriva acestor dușmani însă țăranii muncitori luptă cu hotărire, demascând uneltirile lor josnice.

Clădirea școlii înainta grabnic. Invățătorii supravegheau clipă cu clipă mersul lucrării. Spre sfârșitul anului școlar două săli de clasă erau gata.

De 23 August s'o gătă și școala noastră...

Acum clădirea școlii e pe terminate. In scurt timp se vor monta sobele și dușumelele. Mobilizați de Partid, învățătorii și țăranii muncitori și-au luat angajamentul să termine lucrările la 23 August, în cinstea zilei eliberării Patriei noastre de către Armata Sovietică.

...Când am plecat din comună, ne-a condus țăranul muncitor Mureșean Petre. „La 23 August s'o gătă și școala noastră. C'apoi îi prea de frunte sărbătoarea să nu ne ținem angajamentul". — ne spune el zâmbind cu satisfacție.

La 23 August, în comuna Luna din județul Turda va fi terminată o școală nouă, o nouă armă în lupta pentru pace, pentru socialism.

Andrei Valentin

Unul dintre milioanele de partizani ai păcii

Sănătoasă alegere au făcut oamenii cinstiți din Luncani, când i-au dat mandat lui Cocan Coriolan, directorul școlii din comună, să-i reprezinte la conferința rațională care urmează să aleagă delegații la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace.

Ca un film a rulat atunci prin fața cetățenilor adunați în sala căminului cultural faptele învățătorului, care, îndrumat de Partid, și-a pus viața în slujba luptei pentru pace. El a fost cel care s'a opus bandiților hitleriști și hortiști să devasteze comuna, să jefuiască țăranii de bruma de lucruri încropite în gospodării. Și apoi, mai târziu, când gărzile maniste ale lui Olteanu continuau crimele cotropitorilor fasciști, el a luat parte la rezistență. Drept răzbunare, bandiții i-au distrus casa, i-au spart școala, i-au jefuit arhiva și biblioteca. I-au amenințat cu moartea.

Mai târziu, când viața nouă a început să se înfiripe în comună, învățătorul Cocan a fost mereu în primele rânduri ale celor care lămureau țăranii muncitori, îndrumându-i pe făgașul agriculturii socialiste. Azi, lui îi datorează Vasile Aldea, Ion Roșca și Sas Ion, o parte din mulțumirea că s'au înscris în gospodăria agricolă colectivă și că trăesc altfel decât trăiau pe moșia lui Hirș și Banți, grofii zecilor de mii de hectare de pământ.

Tot în slujba luptei pentru pace s'a pus Cocan

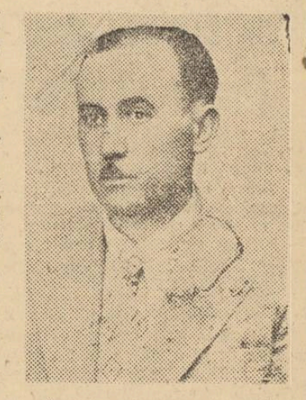

când l-a demascat pe Negrea Ion, chiaburul strecurat în conducerea cooperativei, și atunci când a luat inițiativa înființării grădiniței de copii, și când a strâns cu elevii școlii 91 de kilograme de grâu rămase pe tarlaua gospodăriei agricole colective de pe urma secerișului, și când a strâns 106 iscăliturі pe Apelul dela Stockholm.

Mandatul oamenilor cinstiți din Luncani, județul Turda, se află în mâini bune. Coriolan Cocan, directorul școlii, va arăta hotărît la conferința rațională dorința aprigă de a lupta pentru pace a celor 500 de partizani ai păcii din comuna lui.

Cauza poporului coreean va învinge!

Poporul coreean întâmpină ziua de 15 August — cea de a 5-a aniversare a eliberării sale din jugul imperialismului japonez de către glorioasa Armată Sovietică — sub semnul marilor victorii militare pe care le dobândește împotriva noilor cotropitori, imperialiștii americani. Strălucite sunt rezultatele de până acum ale luptei eroice de eliberare duse de poporul coreean în frunte cu neînfricatul său conducător, Kim Ir Sen!

Numai în cursul lunii iulie, Armata Populară Coreeană a nimicit complet divizia 24-a din armata a 8-a a forțelor americane de invazie, scoțând în acelaș timp din luptă și 50.000 soldați din armata marionetă a trădătorului Li Sân Man. Până în primele zile ale acestei luni, teritoriul smuls din ghiarele cotropitorilor americani cuprindea o suprafață de 50.600 km², cu 12 milioane locuitori. Astfel, 75% din întreaga populație a Coreei de Sud a fost eliberată.

Astăzi, „vitеaza" oștire a d-lui Truman, în frunte cu trufași ei generali, se află înghesuită în colțul de Sud-Est al Coreei, pe o porțiune de teren în formă de patrulater cu dimensiunile de circa 150 km. lungime și 100 km. lățime. In timpul rostogolirii lor vertiginoase spre miazăzi, trupele cotropitoare americane au încercat în zadar să-și încetinească ritmul nenumăratelor „replieri elastice", căutând să stabilească o oarecare rezistență mai organizată, întâi dealungul fluviului Han, apoi pe cursul râului Kim și, în sfârșit, pe râul Naktong. In urma puternicelor lovituri primite din partea Forțelor Populare Coreene, aceste planuri ale „strategilor" americani s'au prăbușit însă lamentabil.

In ultimul timp, linia frontului american de pe râul Naktong a fost străpunsă în mai multe locuri de unitățile Armatei Populare care efectuează în prezent largi operațiuni de încercuire a inamicului, în regiunile Yongdok, Taegu și Fuzan. Nici cursurile repezi ale apelor, nici mlaștinile și munții, nici sutele de avioane și tancuri americane — nu pot opri marșul victorios al Armatei Populare Coreene.

Incercările disperate ale invadatorilor americani de a porni contraofensive, aceste jalnice svârcoliri de ultimă oră ale armatelor cotropitoare înfrânte, nu au nici ele vreo șansă de reușită. Ele sunt sdrobite una după alta de oștile viteze ale poporului coreean. Numai în cursul unei singure bătălii — în districtul Andong — de pildă, inamicul a lăsat pe câmpul de luptă 6.000 morți sau răniți, precum și o mare cantitate de material de război.

Turbați de furie din cauza rușinoaselor înfrângeri suferite pe front, imperialiștii din Statele Unite încearcă să salveze prestigiul mototolit al armatelor lor, deslănțuind bombardamente barbare asupra orașelor și satelor coreene. Cu o sălbăticie demnă de înaintașii lor hitleriști, aviatorii americani se năpustesc asupra localităților coreene lipsite de apărare și în care nu există obiective militare, distrug case de locuit, școli, spitale și așezăminte culturale, ucigând mii de bătrâni, femei și copii. După cum arată mesajul adresat recent de guvernul R.P.D. Coreene Consiliului de Securitate, astfel de operațiuni criminale au fost efectuate asupra orașelor Phyongyang, Wonsan, Hynnam, Seul, etc. precum și asupra a numeroase sate. Așa cum au făcut nemții la noi — în 1944 — distrugând, din răzbunare bestială, clădirea Teatrului Național, a Operei, școli, spitale și case de locuit, așa procedează noii hitleri de peste ocean în Coreea.

Deosebit de aceasta, în colțul de Sud-Est al Coreei, unde se știu să mai prelungească sfârșitul mârșave lor aventuri, cotropitorii americani au înființat nu mai puțin de 58 lagăre de concentrare în care au fost aruncați 380.000 patrioți coreeni.

Cu o sălbăticie fără seamăn au fost uciși de criminalii trădătorului Li Sân Man, sluga netrebnică a imperialiștilor yankei, doi dintre cei mai buni fii ai poporului coreean: Kim San Nen, membru în Biroul Politic și Li Din Hwa, membru în Biroul Organizatoric al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea. Poporul coreean nu va uita aceasta! El nu va uita și nu va ierta miile de asasinate sălbatice pe care bandele imperialiștilor americani le săptuesc în Coreea.

Purtarea ticăloasă a trupelor cotropitoare face să se aprindă în piepturile milioanelor de patrioți coreeni și mai puternică ura antiimperialistă. Ea face să crească tumultoasă hotărîrea bravului popor coreean de a alunga cu un ceas mai devreme hoardele imperialiste din Patria lui.

Metodele hitleriste folosite de imperialiștii americani în Coreea, atrag asupra acestora ura întregii omeniri progresiste. Cu clocotitoare indignare și cu fermă hotărîre cer popoarele iubitoare de pace și libertate încetarea mârșavei agresiuni americane.

Expresia puternică a opiniei popoarelor o constitue nobila politică adoptată de Uniunea Sovietică în chestiunea coreeană. Răspunsul tovarășului Stalin la mesajul primului ministru al Indiei, Pandit Nehru, a fost salutat cu bucurie fără margini de către oamenii cinstiți din lumea întreagă. In Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, glasul reprezentantului Uniunii Sovietice, I. A. Malik, răsună cu putere în favoarea reglementării pașnice a problemei coreene, în favoarea păcii mondiale.

Agresorii americani și slugile acestora vor să extindă focul din Coreea asupra lumii întregi, și resping cu furie propunerile Uniunii Sovietice pentru reglementarea pașnică a chestiunii coreene. Ei se demască astfel încă odată ca cei mai odioși dușmani ai păcii și ai omenirii.

Dar dacă imperialiștii americani nu doresc pacea, aceasta le poate fi impusă. O dovedesc cele peste 115.000.000 semnături așternute pe Apelul dela Stockholm de către primii și cei mai glorioși luptători pentru pace — oamenii sovietici: o dovedesc cele peste 250.000.000 semnături pe Apel adunate — până în prezent — în lumea întreagă.

O dovedește glasul oamenilor muncii din capitala noastră, organizați în sindicate, care, în cadrul grandiosului meeting din Giulești, și-au exprimat solidaritatea cu lupta eroică a poporului coreean. Așa cum a spus tovarășul Gh. Apostol, președintele Confederației Generale a Muncii, în cuvântarea rostită la acest meeting, cele 77 milioane de lei pe care membrii sindicatelor noastre îi trimit pentru ajutorarea poporului coreean, „reprezintă dragostea noastră fierbinte pentru acei care înfruntă cu atâta eroism dușmanul comun al tuturor popoarelor, imperialismul american".

Cauza poporului coreean este sprijinită de întreaga omenire cinstită. Ea va învinge pentrucă este o cauză dreaptă!

„Jos mâinile de pe Coreea!" — a devenit una din principalele lozinci inscrise pe stindardul de luptă al partizanilor păcii de pretutindeni.

B. Stoian

Organizarea lecțiilor de educație fizică

Extras din „Educația Fizică". — Programa de studii pentru școlile medii de fete

Pentru asigurarea calitativă a lecției de educație fizică, profesorul are obligația de a organiza lecțiile conform programului și planului de studii, pregătindu-se cu grijă pentru fiecare lecție și alcătuind planul lecției; de a pregăti la timp inventarul pentru sport și gimnastică, necesar pentru lecție, de a controla starea lui și de a stabili ordinea folosirii și strângerii lui: de a asigura prevenirea accidentelor; de a numi eleve care să răspundă pentru împărțirea, aranjarea și strângerea inventarului, iar în caz de nevoie de a numi și ajutoare pentru efectuarea diferitelor exerciții fizice; de a face dinainte un instructaj practic cu elevele-ajutoare, pentru lecția ce urmează; de a ține o evidență sistematică a temelor și exercițiilor de gimnastică făcute și de a urmări permanent progresul elevelor.

Organizarea activității în afară de clasă

Activitatea de educație fizică în afară de clasă are scopul de a perfecționa și întări deprinderile pe care elevele și le-au însușit la lecțiile de educație fizică, prin practicarea sportului, a gimnasticei, a jocurilor sportive și a turismului în afară de orele de curs.

Activitatea de educație fizică în afară de clasă se desfășoară pe baza complexului „Gata pentru muncă și apărare" a R.P.R.

Formele de bază ale organizării activității în afară de clasă sunt: a) activitatea didactică sportivă organizată în cadrul colectivului sportiv; b) activitatea de masă de cultură fizică și sport.

Pentru organizarea activității profesoara de educație fizică, cu ajutorul activului de cultură fizică, trebue să efectueze alegerea responsabilelor de cultură fizică, să alcătuiască împreună cu responsabilele de cultură fizică, de acord cu diriginții clasei, planul activității de educație fizică pentru fiecare clasă; trebue să instruiască săptămânal pe responsabilele de cultură fizică asupra problemelor organizării și ale întreținerii și asupra metodei de activitate curentă pe clase; să stabilească evidența acestei activități.

Activitatea sportivă (de secție) se organizează în concordanță cu regulamentul colectivelor sportive din școlile medii.

Lecțiile practice au loc de două ori pe săptămână în grupurile de secții și echipe (numărul acestor lecții poate fi ridicat în timpul vacanțelor până la 3 pe săptămână).

Aceste lecții sunt conduse de profesoarele de educație fizică, recurgându-se și la ajutorul celor mai bune sportive dintre eleve.

Aspectele activității de masă de cultură fizică și sport pot fi: spartachiade și competiții școlare, la care participă echipe din fiecare clasă, demonstrații de masă sportive, de jocuri și distracții sportive, excursii și turisme.

Fiecare școală este obligată să organizeze festivaluri de cultură fizică pentru sporturile de iarnă (ski, patinaj) și festivaluri de primăvară, consacrate încheierii anului școlar.

Organizarea activității de masă, de agitație și propagandă, reprezintă o condiție importantă a desfășurării educației fizice: înființarea unui colț de cultură fizică cu afișe, vitrine, gazete de perete, organizarea de conferințe și discuții de către medicul școlii și maeștrii de sport; vizionarea filmelor documentare sportive, asistarea în colectiv la desfășurarea competițiilor, etc.

Toată atenția școlilor medii tehnice

Problema cuprinderii absolvenților clasei a VII-a în clasa VIII-a, respectiv anul I al școlilor medii tehnice și pedagogice constitue una din sarcinile trasate de Planul de Stat pe 1950 în domeniul învățământului.

Numeroase Secțiuni de Invățământ, îndrumate de Partid, au dus o intensă muncă de lămurire în masa părinților și a elevilor în vederea orientării absolvenților clasei a VII-a spre școlile medii tehnice. In această muncă, Secțiunile de Invățământ au avut sprijinul organizațiilor U.T.M., U.F.D.R., a Sindicatelor și a Așezămintelor Culturale.

Totuși nu înspre toate școlile medii tehnice s'au îndreptat un număr suficient de absolvenți. Astfel, școlile medii tehnice care aparțin Ministerelor Agriculturii, Minelor și Petrolului, Metalurgiei și Industriei Ușoare, au încă locuri vacante în anul I.

Faptul că massele de părinți și elevi n'au fost suficient lămurite asupra necesității, importanței și în special asupra rolului tehnicienilor medii în producție a făcut ca, în sesiunea de admitere din luna Iunie să nu se prezinte decât un număr redus de elevi la unele școli medii tehnice. Astfel, la Școala medie tehnică din Mizil, pentru 80 locuri s'au prezentat la examenul de admitere din luna Iunie numai 30 de candidați. La Școala medie tehnică din Satu Mare, care aparține Ministerului Metalurgiei, pentru 100 de locuri s'au prezentat deabia 40 de candidați. La Școala medie tehnică de construcții din Cluj, pentru 100 de locuri s'au prezentat 44 de candidați, iar Școlile Ministerului Minelor și Petrolului au realizat în sesiunea din Iunie deabia 53,5% din numărul fixat din Planul de Stat.

Ritmul viu în care se desvoltă industria noastră grea, șantierele măreațe care se ridică mereu pe teritoriul Republicii noastre Populare, creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii, cer cadre cât mai multe, cât mai bine pregătite, cât mai devotate luptei clasei muncitoare.

La 15 August se va ține o nouă sesiune de admitere a elevilor în școlile medii. Secțiunile de Invățământ, directorii și cadrele didactice au datoria de a intensifica munca de lămurire îndreptând pe elevi către acele școli care nu și-au îndeplinit încă planul de școlarizare. In această muncă ei trebue să ceară sprijinul tuturor organizațiilor de massă.

Asigurând numărul de cadre medii tehnice necesare sectoarelor importante ale economiei socialiste, prevăzute în Planul de Stat pe 1950, vom contribui la crearea condițiilor necesare realizării Planului cincinal.

In Editura de Stat au apărut până în prezent următoarele manuale și programe:

— Abecedarul clasa I;
— Aritmetica pentru clasele: I, II, III, IV, V, VI;
— Algebra pentru clasele: VI, VII;
— Geometria pentru clasele: VI, VII;
— Limba română pentru clasele: II, III, IV, V, VI, VII;
— Științele Naturii pentru clasele: III, IV;
— Chimia pentru clasa VII;
— Fizica pentru clasele: VI, VII;
— Botanica pentru clasele: V, VIII;
— Zoologia pentru clasa VI;
— Istoria și Geografia pentru clasa IV;
— Istoria pentru clasa V;
— Geografia pentru clasele: V, VI, VIII;
— Constituția R. P. R. pentru clasele: VII, XI;
— Anatomia și Fiziologia omului pentru clasa VII;
— Higiena pentru clasa VIII;
— Biologia generală pentru clasa XI;
— Istoria pământului pentru clasa X;
— Limba franceză pentru clasele: VIII, X;
— Limba germană pentru clasa X;
— Limba engleză pentru clasa VIII;
— Muzica pentru clasele: V, VI, VII, VIII.

Toate aceste manuale se găsesc în orașe la librării și la cooperative, în mediul rural.

A apărut revista de istorie și filosofie

STUDII

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

An. III. Iulie — Septembrie, cu următorul cuprins:

I. V. STALIN: Cu privire la marxism în lingvistică.
I. V. STALIN: Cu privire la unele probleme de lingvistică.

Telegrama adresată profesorului Joliot-Curie de către oamenii de știință din R. P. R. Oamenii de știință, litere și artă din R.P.R. cheamă oamenii de știință, litere și artă din U.S.A. și Marea Britanie să participe în mod activ la lupta pentru pace.

Acad. P. Constantinescu-Iași: Influența democraților revoluționari ruși din secolul XIX asupra curentelor ideologice din țara noastră între 1850—1880. D. Prodan: Date asupra mineritului Transilvaniei în preajma anului revoluționar 1848. M. P. Careva: Lenin și Stalin — mari creatori, conducători și teoreticieni ai Statului Socialist Sovietic. Prof. S. Știrbu și colaboratori: Aplicarea reformei agrare din 1864 și din 1921-23 pe moșia Bibescu din Comarnic-Prahova. Acad. Mihail Ralea: Problema personalității în psihologia burgheză și în cea sovietică. G. V. Platonov: Ideile filosofice ale lui C. A. Timiriazev, etc., etc.

Consfătuirea de producție cu colectivele științifice ale Institutului de Istorie și Filosofie al Academiei R. P. R.

NOTE POLITICE EXTERNE

Imperialiștii americani fac mereu noi și noi încercări de a transforma Germania Occidentală într'un cap de pod al agresiunii germane în Europa. Intre crimele, ce se țin lanț, la adresa viitorului pașnic al poporului german, sunt și recentele măsuri ale yankeilor din Germania Occidentală de a crea acolo o armată de mercenari. Potrivit cu dispozițiile Wall-Street-ului, poliția industrială din Germania Occidentală și așa zisele echipe muncitorești se prefac într'un „Reichswehr negru" americanizat așa cum îl caracterizează Poliarov, corespondentul din Berlin al ziarului Izvestia.

Incazarmați, îmbrăcați în uniforme militare americane și engleze, înarmați în grabă cu carabine americane, aceste trupe mercenare sunt puse sub comanda ofițerilor americani — toate în pofida legilor care interzic germanilor să poarte arme.

Poporul german își va uni însă forțele democratice și progresiste, intensificându-și lupta pentru pace, împotriva atățătorilor la război, imperialiștii americani și britanici.

In timp ce politica imperialistă a puterilor occidentale urmărește desmembrarea Germaniei și transformarea părții ei apusene într'o bază militară la dispoziția lor, în Germania răsăriteană, la Berlin, a avut loc zilele trecute plenara Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate. Sub steagul Frontului Național, se unesc toți patrioții germani, care luptă pentru unitatea Germaniei în cadrul unui stat democrat și iubitor de pace. Realizarea în practică de către Uniunea Sovietică a hotărîrilor dela Potsdam, politica ei principială și consecventă în problema germană, a creat condițiile prielnice pentru participarea forțelor democratice germane la viața politică.

La 15 Octombrie 1950, vor avea loc, pe baza unui program electoral comun, și cu liste comune ale candidaților tuturor partidelor unite în Blocul Democrat, alegeri. Ele vor marca desigur o victorie a unității forțelor patriotice germane.

Cum ar putea imperialiștii americani cari târăsc din ce în ce mai mult America în mocirla fascismului, să se lipsească de colaborarea cu dictatorul dela Madrid, fascistul Franco? Firește că nu se lipsesc! Statele Unite au de pe acum numeroase baze aeriene, militare strategice, pe teritoriul spaniol. Imperialiștii americani înarmează de mult armata lui Franco, furnizându-i și avioane militare. Dar nu numai atât: atățătorii la război yankei din Wall-Street au acordat lui Franco împrumuturi de milioane de dolari. Ei cer prin presa reacționară și au cerut chiar recent în Congres, stabilirea relațiilor diplomatice normale cu guvernul lui Franco; ei cer ca Spania fascistă să fie inclusă în blocul agresiv al Atlanticului de Nord.

După două săptămâni dela călătoria unor ofițeri americani dealungul frontierei spaniole, Franco a ordonat construirea de fortificații noi în Pirinei. Deasemenea, pentru a câștiga simpatia imperialiștilor americani, Franco, a propus, să trimeată, după modelul faimoasei Divizii Albastre, care după cum se știe a fost nimicită pe frontul de Răsărit, un detașament de „voluntari" pentru a lupta împotriva poporului coreean. Franco încearcă să obțină cu ajutorul stăpânilor săi de dincolo de Ocean, admiterea Spaniei fasciste în Organizația Națiunilor Unite.

Popoarele din lumea întreagă îl înfierează însă pe fascistul Franco, călăul muncitorilor spanioli și marioneta sângeroasă a imperialiștilor americani.

Imperialiștii americani încearcă să transforme Organizația Națiunilor Unite într'o agentură a Departamentului de Stat. Este cu totul semnificativă în această privință desbaterea din Consiliul de Securitate în jurul problemei coreene. In timp ce reprezentantul Uniunii Sovietice aduce propuneri conforme principiilor O.N.U. și menite să apere pacea, Statele Unite, prin delegatul lor încearcă să recurgă la metode de presiune și dictat, după cum a arătat chiar în ședință I. A. Malik, delegatul Uniunii Sovietice în Consiliul de Securitate. Ei încearcă să silească Consiliul de Securitate să adopte hotăriri ilegale, ca de pildă aceea de a se da posibilitate reprezentantului lui Li Sân Man, să ia parte la ședințele Consiliului de Securitate, dar nu și reprezentantului din Coreea de Nord.

Cuvântările rostite de I. A. Malik în Consiliul de Securitate demască și zdrobesc toate „argumentele" imperialiștilor americani care fac tot ce le stă în putință nu de a colabora pentru rezolvarea problemei coreene ci de a extinde conflictul coreean.

Popoarele lumii sprijină însă atitudinea delegației sovietice în Consiliul de Securitate, pentru restabilirea legalității și autorității Consiliului de Securitate, pentru reglementarea pașnică a chestiunii coreene, împotriva încercărilor imperialiștilor americani de a transforma O.N.U. într'o agentură a Departamentului de Stat.

Truman a adresat un nou mesaj Congresului în care cere măsuri suplimentare menite să ingrădească drepturile democratice ale poporului american. El recomandă în mesaj o serie de legi profund antidemocratice și tot felul de măsuri polițienești pentru prigonirea în primul rând a comuniștilor. Președintele s'a lansat în tot felul de atacuri grosolane la adresa mișcării comuniste, declarând cu lăudăroșenie că va distruge comunismul.

Până unde este împinsă fascizarea Statelor Unite de către imperialiștii americani se poate vedea și din relatarea următoarelor fapte: Pe lângă Camera Reprezentanților a luat ființă un Comitet pentru anchetarea activității oamenilor politici de pe culoarele Camerei Reprezentanților (așa numiții Lobbyists). Acest comitet este de fapt o anexă a comitetului pentru cercetarea activităților antiamericane care prigonește elementele progresiste. La 4 August președintele interimar al comitetului, pe nume Lanhan, a încercat să lovească, chiar în fața publicului, pe cunoscutul militant progresist american Patterson, secretarul Congresului de luptă pentru drepturile cetățenești, chemat în fața comitetului spre a face declarații cu privire la organizația pe care o reprezintă. Aceasta pentrucă membrii comitetului n'au izbutit prin amenințări și măsuri de intimidare să-l constrângă pe Patterson să predea comitetului lista persoanelor și organizațiilor care au contribuit cu fonduri la susținerea activității Congresului de luptă pentru drepturile cetățenești.

Arătând între altele că organizația pe care o reprezintă a apărat negri condamnați fără vină, inclusiv cazul negrilor amenințați cu linșajul în statul Georgia, Patterson a declarat că autoritățile din Georgia sunt pur și simplu instrumente de linșaj, lucru pe care îl știe lumea întreagă. Dar Lanham, care este deputat al statului Georgia în Congresul Statelor Unite, s'a năpustit plin de furie asupra lui Patterson, proferând amenințări și insulte. Iată — a spus Patterson, — violența și teroarea rasială și-a croit drum și în incinta Congresului.

Brutalitatea, teroarea polițienească, sunt astăzi politica tuturor organelor guvernamentale din Statele Unite. Mesajul președintelui Truman, tinde să înăsprească încă mai mult regimul antidemocratic, fascizant din Statele Unite. Dar din ce în ce mai mult crește voința poporului american de a se apăra împotriva prigonirilor antidemocratice, împotriva tendințelor de a dezlănțui un nou război ale imperialiștilor din Wall-Street.

In cinstea Congresului Uniunii Internaționale a Studenților Praga 14—24 August 1950

Editura Tineretului a tipărit broșura UNIUNEA INTERNAȚIONALĂ A STUDENȚILOR LUPTĂ PENTRU PACE"

(64 pag. 12 lei)

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 73 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 25 August 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: Str. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.84 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Cea de a șasea aniversare a eliberării naționale a Patriei noastre a fost sărbătorită de cetățenii din Capitală într'o atmosferă de puternic entuziasm

Marea paradă militară și demonstrația oamenilor muncii

Armata poporului și oamenii muncii și-au exprimat dragostea fierbinte și recunoștința adâncă față de marea Uniune Sovietică și genialul conducător de popoare, cel mai dârz apărător al păcii, prietenul iubit al poporului nostru, IOSIF VISSARIONOVICI STALIN

Cea de a șasea aniversare a eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, a fost sărbătorită în Capitală printr'o grandioasă paradă militară, urmată de o uriașă demonstrație a oamenilor muncii, desfășurată în Piața Generalissimul Stalin.

Populația muncitoare a Capitalei și-a exprimat odată mai mult, cu acest prilej, recunoștința adâncă pe care o poartă marii Uniuni Sovietice, eliberatoarea și sprijinitoarea țării noastre, invincibilei Armate Sovietice și genialului conducător al frontului păcii, cel mai bun și mai iubit prieten al poporului nostru, Generalissimul Iosif Vissarionovici Stalin.

Demonstrația s'a desfășurat sub semnul voinței nestrămutate a oamenilor muncii de a apăra pacea, împotriva provocatorilor la război, imperialiștii americani și englezi și slugile lor.

Capitala s'a îmbrăcat de sărbătoare

Dis de dimineață, străzile Capitalei, care îmbrăcaseră haină de sărbătoare, răsunau de freamătul voios al coloanelor de oameni ai muncii care se îndreptau spre locul demonstrației, cântând sau scandând lozinci.

In Piața Generalissimul Stalin se ridica o măreață tribună centrală. De o parte și de alta erau tribunele pentru invitați. Deasupra tribunei centrale, frumos drapată în roșu și împodobită cu steaguri roșii și tricolore, cu flori și ghirlande de verdeață, străjuia un măreț portret al tovarășului Stalin.

Aparița în tribuna centrală a conducătorilor Partidului și Guvernului a fost salutată cu entuziaste manifestații de dragoste.

Delegația Uniunii Sovietice la sărbătorirea zilei de 23 August a fost întâmpinată cu puternice aplauze, dând loc unei manifestații călduroase de recunoștință pentru solii marii noastre prietene și eliberatoare.

Au fost de față: prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, I. Niculi, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ana Pauker, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Externe, Vasile Luca, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Finanțelor, Teohari Georgescu, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Afacerilor Interne, Lotar Rădăceanu, secretar al C.C. al P.M.R., ministrul Muncii și Prevederilor Sociale, I. Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Al. Moghioroș, secretar al C.C. al P.M.R., președintele Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole, și alți membri ai C.C. al P.M.R.

Deasemeni au luat parte delegațiile străine sosite în țară cu prilejul sărbătoririi zilei de 23 August: delegația sovietică în frunte cu mareșalul Uniunii Sovietice, V. D. Sokolovski, și compusă din A. I. Lavrentiev, ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și S. I. Kavtaradze, ambasadorul Uniunii Sovietice în R. P. R.; delegatul Republicii Populare Chineze, Van Iu-Pin, ambasadorul R. P. Chineze în R.P.R.; delegația maghiară, în frunte cu Mathias Rakosi, secretarul general al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; delegația R. P. Bulgaria, în frunte cu Dimităr Ganev, ministrul Comerțului Exterior; delegația Republicii Cehoslovace, în frunte cu Zdenek Fierlinger, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; delegația Republicii Polone, în frunte cu Chelchowski Hilary, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; precum și M. B. Mitin, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Au participat deasemeni membrii Corpului Diplomatic.

Au mai fost de față membri ai Guvernului și reprezentanți ai organizațiilor de masă, ofițeri și generali ai Forțelor Armate, fruntași în producție decorați cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii, reprezentanți ai vieții culturale și artistice, conducătorii principalelor întreprinderi și instituții din Capitală, și alții.

Incepe festivitatea

Festivitatea a început la orele 9. Trupele aliniate în piața Generalissimul Stalin, alcătuite din formațiuni de infanterie, grăniceri și matrozi, au luat poziția de drepți.

Ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., general-colonel Emil Bodnăraș, a primit raportul dat de generalul-locotenent Alex. Gavrilescu. Muzica a intonat „Onorul la general".

Tov. general-colonel Emil Bodnăraș a trecut apoi în revistă trupele și elevii școlilor militare înșiruite pe bulevardul Generalissimul Stalin și în piața Generalissimul Stalin.

La cuvintele ministrului Forțelor Armate ale R.P.R. adresate ostașilor: „Vă felicit de cea de a șasea aniversare a eliberării noastre naționale", trupele au răspuns cu puternice și îndelungate urale.

După trecerea în revistă a trupelor, tov. general-colonel Emil Bodnăraș s'a urcat la tribună și, într'o scurtă cuvântare, adresându-se ostașilor, muncitorilor, țăranilor muncitori și intelectualilor devotați poporului, i-a felicitat în numele și din însărcinarea Guvernului R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu prilejul celei de a șasea aniversări a eliberării noastre naționale de către glorioasa Armată a Uniunii Sovietice.

Cuvintele de încheiere ale ministrului Forțelor Armate care slăvesc Patria noastră, Republica Populară Română, Partidul Muncitoresc Român, Uniunea Sovietică, Armata Sovietică și pe genialul conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, marele prieten al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin, — au fost acoperite de entuziaste aclamații și urale ale oamenilor muncii și trupelor.

Salve de artilerie au dat apoi semnalul începerii grandioasei parade militare.

Trec coloanele forțelor armate

După intonarea Imnului R.P.R. și a Imnului Sovietic, acordurile primului marș au vestit apropierea celor dintâi coloane ale forțelor armate care veneau pe Bulevardul Generalissimul Stalin, din spre Statuia Aviatorilor.

Oamenii muncii au întâmpinat cu aplauze și urale entuziaste apariția unităților Armatei noastre Populare.

După garda-drapel, care a deschis defilarea, urmau, într'o ținută splendidă, elevii Academiei Militare și ai școlilor militare

Au trecut apoi unități de infanterie cu baioneta la armă. In primele rânduri, săbiile comandanților străluceau în soare. In urmă veneau vânătorii de munte, apoi grănicerii, unități de marină, și în trap mărunt, unitățile de cavalerie.

A urmat împunătoarea defilare a unităților de artilerie, artilerie grea și artilerie antiaeriană.

Parada militară, care s'a încheiat cu defilarea tancurilor, a constituit o măreață demonstrație a forței Armatei noastre Populare, scut puternic al cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, chezășia muncii sale pașnice, a libertății și independenței Patriei noastre, străjă a păcii.

Demonstrația oamenilor muncii

Din spre Statuia Aviatorilor, înainta apoi o adevărată pădure de steaguri tricolore și roșii, fâlfâind în vânt, vestind începerea demonstrației oamenilor muncii.

In sunetele Marșului Partizanilor s'au apropiat gărzile patriotice ale oamenilor muncii, acelea care cu șase ani în urmă au luptat cu arma în mână, sub conducerea Partidului, pentru a apăra Capitala de furia bestiilor hitleriste, până la eliberarea ei de către Armatele Sovietice. Pe piepturile multora dintre membrii gărzilor patriotice se puteau vedea Ordinul Muncii, Medalia Muncii, precum și Medaliile „Eliberarea de sub jugul fascist" și „Campania împotriva fascismului".

Defilează pionierii

In pas voios, în sunete de tobe și trompete au început să defileze apoi pionierii, primăvara Patriei noastre. In fruntea, o gardă de onoare purta cu mândrie Drapelul Roșu trimis de pionierii sovietici.

Un grup de pionieri purta o mare stea de verdeață, căre susținea portretul celui mai iubit prieten al copiilor, tovarășul Stalin.

Pionieri în costume naționale au trecut purtând în mâini spice de grâu. Pe un panou, sub lozinca „Niciun spic pierdut, niciun bob risipit", pionierii au scris că 127.506 dintre ei au ajutat părinților și fraților lor mai mari să recupereze o cantitate de 160.000 kg. grâu, strângând spicele căzute la seceriș.

Coloanele de pionieri purtau cu mândrie numeroase portrete ale tovarășului Stalin și ale conducătorilor Partidului Muncitoresc Român. Ei scandau cu entuziasm numele tovarășului Stalin.

A început apoi defilarea oamenilor muncii din fabrici, uzine și instituții. Pe două coloane, muncitorii ceferiști dela Atelierele Griviția pășeau alături de cei dela Uzinele „23 August" și „Republica".

In timp ce pe stânga, coloanele de muncitori ceferiști continuau să se scurgă purtând portrete ale fruntașilor clasei muncitoare din țara noastră și de peste hotare și caricaturi antiimperialiste, pe partea tribunelor au început să sosească, în rânduri compacte, coloane de țărani muncitori din județul Ilfov. Ca un simbol al alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului, treceau, cot la cot, muncitori și țărani muncitori, scandând cu entuziasm într'un singur glas, numele tovarășului Stalin.

Au defilat apoi muncitorii dela „Laminorul" care au depășit programul de producție cu 7,8 la sută, cei dela „Drata", „Tehnica Lemnului", „I.R.E.B.", „Dacia Filatură" cu un splendid car alegoric, „Suveica", etc.

In fruntea coloanelor dela F.R.B. erau inovatorii și fruntașii în producție. In rânduri dese, au trecut apoi muncitorii dela fabrica de mașini electrice „Dinamo".

In fruntea coloanei muncitorilor dela Atelierele Centrale C.A.M., defilau cele două brigăzi utemiste fruntașe, care poartă numele celor doi eroi ai tineretului muncitor, căzuți pentru eliberarea poporului, Vasile Roaită și Filimon Sârbu.

Muncitorii dela Moara „Constantin David" au defilat având în frunte tineri și tinere îmbrăcați în costume naționale din diferite regiuni ale țării. Ei purtau cu mândrie graficul producției, oglindind succesele realizate.

Muncitorii dela uzinele „Vulcan" au trecut prin fața tribunei purtând drapele tricolore și roșii. Muncitorii purtau cu dragoste portretul fruntașului în producție Iliescu Constantin, cazangiu, decorat cu Ordinul Muncii, care este un exemplu viu pentru toți muncitorii din uzină.

Muncitorii și tehnicienii dela Atelierele I.T.B. purtând o frumoasă machetă a unui autobus, arătau pe o pancartă că au reușit să mărească parcul de autobuze cu 20 la sută.

Cu aplauze puternice a întâmpinat asistența pe muncitorii manuali și intelectuali ai întreprinderii „Scrisul Liber" unde se tipărește ziarul „Scânteia", ziarul care aduce cuvântul Partidului, cel mai iubit ziar al oamenilor muncii din țara noastră.

Coloanele de muncitori care lucrează cu entuziasm la construirea mărețului edificiu de cultură „Casa Scânteii" defilează cu elan, scandând puternic numele tovarășului Stalin.

Au trecut apoi coloanele de muncitori dela „Steaua Roșie", care lucrează cu spor pentru a produce betoniere și alte mașini necesare construcției Canalului Dunăre-Marea Neagră, muncitorii dela Fabrica de Chibrituri, Monetăria Națională, Abator, Tăbăcăria Națională, Pavel Tcacenco, etc.

Coloana sportivilor a fost deschisă de un grup de steaguri ai Asociației Sportive a Armatei. In urma lor au pătruns în piață, în zgomot puternic de motoare, un grup de motocicliști, purtând steaguri roșii, pe care scria: „Luptă pentru pace".

★

Uriașa demonstrație din Piața Generalissimul Stalin a dat oamenilor muncii din Capitală puteri noi și încredere sporită că lupta lor hotărîtă pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru apărarea păcii, va fi încununată de succes.

După măreața manifestație din Piața Generalissimul Stalin, oamenii muncii au continuat să sărbătorească ziua de 23 August, ziua eliberării noastre naționale, prin mari serbări populare, care au avut loc în piețele publice. (Agerpres).

Telegrama tovarășului STALIN cu prilejul celei de a șasea aniversări a eliberării României

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române D-lui Petru Groza

BUCUREȘTI

In numele guvernului sovietic și al meu personal, vă rog, d-le președinte, să primiți, împreună cu guvernul Republicii Populare Române, felicitări cu prilejul celei de-a șasea aniversări a eliberării României și prietenești urări de noi succese poporului român.

I. STALIN

Telegrama adresată tovarășului STALIN de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române

TOVARĂȘULUI IOSIF VISSARIONOVICI STALIN

MOSCOVA-KREMLIN

Cu prilejul aniversării a șase ani dela eliberarea României de către Armata Sovietică victorioasă, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române vă transmit, scumpe tovarășe Stalin, genial învățător al oamenilor muncii din întreaga lume și eliberatorul țării noastre, un salut fierbinte de dragoste și de nemărginită recunoștință pe care vi le poartă poporul nostru.

C. C. al P.M.R. și Guvernul R.P.R. salută în Dvs. pe eliberatorul și sprijinitorul Patriei noastre, pe deschizătorul drumului spre fericire, pe care pășește poporul român.

Eliberarea României de către glorioasa Armată Sovietică comandată de Dvs., a dat poporului muncitor putința de a desprinde țara noastră din lanțul imperialismului, de a cuceri pentru prima oară în istorie independența și suveranitatea reală a Patriei, de a instaura regimul de democrație populară și de a trece la construirea socialismului.

Oamenii muncii din Republica Populară Română, care au obținut o serie de realizări pe drumul întăririi și dezvoltării Patriei, știu că posibilitatea construirii socialismului le este chezășuită de înțeleapta Dvs. politică de apărare a păcii împotriva politicii agresive a monștrilor omenirii, — imperialiștii. Oamenii muncii din țara noastră sunt mândri că participă la nobila luptă pentru pace, în cadrul uriașului lagăr al păcii și democrației, în fruntea căruia se află eroicul popor sovietic condus de Dvs., neclintit campion al păcii și libertății popoarelor.

Sărbătorind șase ani dela eliberarea României de către Armata Sovietică, trecând în revistă cuceririle sale, care sunt indisolubil legate de sprijinul U.R.S.S. și personal al Dvs., poporul nostru este ferm hotărît să-și încordeze toate forțele în opera de construire a socialismului, în lupta împotriva imperialismului, provocator de războaie.

Trăiască în veci prietenia româno-sovietică!

Trăiască Partidul Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice!

Trăiască Guvernul Uniunii Sovietice!

Trăiască tovarășul Stalin, geniu al omenirii muncitoare, marele apărător al păcii, prieten și părinte iubit al poporului muncitor din Republica Populară Română!

Secretar General al C. C. al P.M.R.
Gh. Gheorghiu-Dej

Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.
Dr. P. Groza

București, 23 August 1950

Telegrama Președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. Șvernic

Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române D-lui Constantin Parhon

București

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Populare Române, vă rog domnule președinte, să primiți felicitările Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ale mele personal, în același timp cu urările de succese poporului român în construirea României noi, democratice.

N. Șvernic

Telegrama Ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., A. Vâșinski

Doamnei

Ana Pauker
Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Române
București

Vă rog să primiți felicitările mele cu ocazia sărbătoririi naționale a Republicii Populare Române. Imi exprim convingerea că alianța și prietenia dintre popoarele sovietic și român se va întări și pe viitor în mod continuu pentru binele țărilor noastre, în interesul păcii generale.

A. Vâșinski

In întâmpinarea noului an școlar

Desvoltarea rapidă a țării noastre în domeniul economic și politic, rezultatele minunate obținute de oamenii muncii în realizarea Planului de Stat, pregătirea primului nostru plan de cinci ani și lupta încordată și organizată pe care clasa muncitoare o duce astăzi pentru pace, împotriva imperialiștilor atățători la război, pun în fața școlii și a cadrelor didactice noi și însemnate sarcini.

Pentru a răspunde acestor sarcini, munca școlară trebue ridicată la o treaptă superioară față de anul școlar trecut. In pragul acestui nou an școlar, al cărui început coincide cu deschiderea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, asigurarea unor condiții cât mai bune pentru desfășurarea muncii în noul an școlar este o datorie patriotică din cele mai importante.

Deschiderea noului an școlar trebue să fie un prilej pentru cadrele noastre didactice de a întări lupta pentru apărarea păcii, împotriva atățătorilor la război, imperialiștii anglo-americani și a uneltelor lor, social-democrații de dreapta și banditii titoiști. In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, oamenii muncii din școli au datoria de a-și spori mereu eforturile în muncă, pentruca școlile noastre să devină din ce în ce mai mult un factor activ în lupta pentru pace.

In multe părți s'au obținut rezultate foarte bune în munca de pregătire a noului an școlar.

Intrecerile în cinstea zilei de 23 August s'au desfășurat cu un avânt puternic și în munca de pregătire a deschiderii anului școlar, ducând la însemnate realizări.

Se constată că, acolo unde există inițiativă și dragoste de muncă, cele mai importante lucrări în legătură cu construcțiile școlare, terminarea sălilor de clasă, reparațiile, curățenia localurilor de școală, organizarea și aprovizionarea internatelor, a căminelor și a cantinelor sunt terminate sau pe sfârșite.

Nu peste tot însă ritmul pregătirilor este satisfăcător. In unele părți se manifestă o subapreciere a importanței pregătirii noului an școlar. In județul Fălciu, de exemplu, Secțiunea de Invățământ n'a dat încă școlilor fondurile necesare pentru asigurarea curățeniei școlilor și n'a cerut sprijinul Comitetelor Provizorii și ajutorul organizațiilor de masă pentru terminarea construcțiilor și asigurarea școlarizării.

Pentru a lichida lipsurile existente trebue să folosim din plin timpul care ne mai desparte de începutul noului an școlar, mobilizând toate forțele și resursele locale pentru a termina cu succes și la timp aceste pregătiri.

Desvoltarea învățământului, în strânsă dependență cu procesul de construire a socialismului, presupune lichidarea analfabetismului și cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară. Munca de lichidare a analfabetismului trebue însoțită de grija ca toți copiii de vârstă școlară să fie școlarizați.

Majoritatea cadrelor didactice au făcut eforturi serioase în această privință. Numeroase sunt școlile elementare în care frecvența a ajuns 100 la sută. Totuși, școlarizarea rămâne una dintre problemele centrale ale școlii noastre. In anul școlar 1949-1950, nu toți copiii în vârstă de școală au fost cuprinși în clasele I-IV. Cauzele acestui fenomen sunt numai rare ori de ordin obiectiv. In majoritatea cazurilor, el se datorește faptului că Secțiunile de Invățământ, directorii de școli și cadrele didactice au subapreciat și această sarcină. N'au acordat atenția cuvenită acestei munci și n'au organizat-o dela început, folosind cele mai juste metode, n'au cerut sprijinul Comitetelor Provizorii și al organizațiilor de masă pentru a duce muncă de lămurire, sau au făcut acest lucru târziu (după începerea anului școlar) și în mod superficial. Dintre copiii neșcolarizați în clasele I-IV, cei mai mulți sunt din cl. I-a. Numărul este mai mare acolo unde n'au fost încadrați în cl. I-a învățători cu experiență. De exemplu, la clasa I-a C a școlii elementare din Buftea-Ilfov, din 32 elevi înscriși au promovat numai 10. Ceilalți au rămas repetenți sau nu au fost școlarizați. La această școală directorul și colectivul pedagogic au repartizat la cl. I C pe cel mai necorespunzător dintre învățători. Lipsa de interes față de problema școlarizării și neîntrebuințarea metodelor pedagogice care să ne ducă la atingerea scopului propus constitue o lipsă gravă a directorului de școală, a cadrelor didactice care predau la cl. I-a și a întregului colectiv didactic care nu s'a sesizat de aceste lipsuri și n'a dat la timp ajutorul său, după cum este o lipsă serioasă a Secțiunilor de Invățământ, care n'au controlat și n'au îndrumat această muncă.

Noul an școlar trebue să înceapă cu lozinca „Niciun copil de vârstă școlară în afară de școală", și aceasta să fie o realitate.

(Continuare în pag. 3)

„EXPOZIȚIA PERMANENTĂ I. V. STALIN"

In ajunul marii noastre sărbători naționale, 23 August a avut loc în Capitală inaugurarea „Expoziției permanente I. V. Stalin" organizate de Institutul de Istorie al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Dela stânga la dreapta, tovarășii: I. Chișinevschi (rostindu-și discursul), A. I. Lavrentiev, Mareșalul Uniunii Sovietice V. D. Sokolovski, Dr. Petru Groza, S. I. Kavtaradze, Chelchowski Hilary, Skrzeszewski Stanislav, Mathias Rakosi, Gh. Gheorghiu-Dej, Vasile Luca.

COMSOMOLUL SE PREGĂTEȘTE PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

Se apropie noul an școlar. Organele învățământului se pregătesc pentru începerea cursurilor cu ajutorul tuturor oamenilor sovietici. In această pregătire, Comsomolul are un rol important. De curând, Biroul Comitetului Central al Comsomolului a adoptat o hotărâre specială „Despre munca organizațiilor comsomoliste în școli în legătură cu noul an școlar". Această hotărâre cere tuturor organizațiilor comsomoliste să-și intensifice atenția față de școală, să obțină o îmbunătățire a muncii instructiv-educative în rândurile elevilor, să contribue la realizarea cu succes a învățământului general, „Comitetul Central al Comsomolului consideră că grija Comsomolului față de școală, față de continua îmbunătățire a muncii organizațiilor comsomoliste și pionierești din școli nu trebue să slăbească în decursul întregului an școlar".

Biroul Comitetului Central al Comsomolului a pus, în primul rând în fața organizațiilor comsomoliste, o serie de sarcini operative, care trebue realizate de pe acum, înainte de începerea cursurilor. Aceste sarcini sunt: participarea activă a Comsomolului la realizarea învățământului general de 7 ani, ajutorarea organelor de învățământ pentru efectuarea recensământului copiilor și pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă preșcolară, participarea la consolidarea bazei didactico-materiale a școlilor și la înzestrarea muzeelor și a laboratoarelor din școli. Organizațiile comsomoliste pot da un serios ajutor școlilor, luând sub controlul lor operativ îndeplinirea planului de editare și difuzare a manualelor în școli, în special în raioanele sătești îndepărtate.

In acelaș timp, hotărârea Biroului Comitetului Central al Comsomolului a stabilit și sarcinile care trebue îndeplinite de organizațiile comsomoliste în decursul noului an școlar. In Septembrie vor avea loc adunările organizațiilor comsomoliste școlare, la care se vor face dări de seamă și se vor alege comitetele. Aceste adunări trebue să contribue la intensificarea luptei Comsomolului pentru obținerea unor cunoștințe adânci și temeinice la toți elevii și pentru întărirea disciplinei școlare.

In Septembrie vor avea loc dări de seamă și alegeri de instructori în organizațiile de pionieri, alegerile comitetelor de detașamente și unități pionierești. Organizațiile de pionieri din țara noastră au acum peste 16.000.000 de membri. Ele constitue o mare forță, pe care organizațiile comsomoliste și cadrele didactice trebue să o folosească pe larg în munca de educare comunistă a elevilor.

O sarcină importantă a Comsomolului în noul an școlar este intensificarea muncii de îndrumare a organizațiilor comsomoliste ale cadrelor didactice, continua întărire a acestor organizații și ridicarea rolului lor în munca instructiv-educativă a școlii. „Organizațiile comsomoliste ale cadrelor didactice, — se subliniază în Hotărâre — trebue să-și îndrepte atenția către ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al tinerelor cadre didactice, să atragă mai mult pe învățătorii și profesorii comsomoliști în munca organizațiilor comsomoliste și pionierești din școli".

Comitetul Central al Comsomolului a trasat, deasemenea, o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii extrașcolare, precum și pentru desvoltarea culturii fizice și a sportului în rândurile elevilor.

Hotărârea Biroului Comitetului Central al Comsomolului pune în fața comsomoliștilor sarcini însemnate, de rezolvarea cărora depinde realizarea unui nou pas pe drumul trasat de Congresul al XI-lea al Comsomolului. Ministerele Invățământului din Republicile Unionale, Secțiunile regionale și raionale de învățământ trebue să popularizeze pe larg hotărârea Biroului Comitetului Central al Comsomolului în rândurile cadrelor din învățământ. Prin eforturile comune ale Comsomolului și ale cadrelor didactice, în noul an școlar se vor obține noi succese în munca organizațiilor comsomoliste și pionierești din școli.

(„Ucitelscaia Gazeta")

Știri și fapte

COLHOZNICII DIN R. S. S. TADJICĂ ȘI RIDICĂ NIVELUL TEHNICO-PROFESIONAL

Colhoznicii din R.S.S. Tadjică folosesc în toate domeniile tehnica avansată. Afară de șoferi, tractoriști, telegrafiști, se găsesc acum în colhozuri numeroși mecanici la hidroturbine, operatori cinematografici, specialiști în domeniul irigației și construcției, și alții.

In cadrul școlilor serale și al anumitor cursuri speciale, sute de colhoznici continuă să-și însușească noi specialități. Astfel, școala de mecanizare din Leninabad a fost absolvită, de curând, de un grup de combineri. Numeroși colhoznici se înscriu și la cursurile de tehnicieni pentru centrele de radioficare. De curând, un mare grup de colhoznici a absolvit școala de mecanizarea lucrărilor manuale grele din domeniul creșterii vitelor și de brigadieri pentru montarea mașinilor la fermă, iar 100 de electromonteri și mecanici urmează diverse școli de specializare. In curând se vor deschide și cursurile de mecanici pentru mașinile de cules bumbac. (Agerpres).

MILIOANE DE RUBLE ALOCATE PENTRU ȘCOLILE TEHNICE MEDII ALE INDUSTRIEI UȘOARE SOVIETICE

Ministerul industriei ușoare al U. R. S. S. va aloca pentru anul viitor școlar, aproximativ 80 milioane ruble pentru întreținerea școlilor medii tehnice care se află în resortul lui. Aceste școli există în toate centrele industriale importante ale țării și pregătesc cadre de tehnicieni de 69 specialități diferite pentru întreprinderile textile, de confecțiuni, încălțăminte, tricotaje și alte întreprinderi ale acestui minister.

Anul acesta, rețeaua de școli tehnice care pregătesc cadre de specialiști pentru combinatele de bumbac și fabricile de mătase și de țesături de lână a fost considerabil mărită. De exemplu, la școlile tehnice „Ivanovscaia" și „Orehovscaia" din Moscova sunt în curs de înființare noi ateliere, înzestrate cu cele mai noi mașini de tors și războaie. (Agerpres).

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

ADUNAREA SINDICALA

Partidul Bolșevic și tovarășul Stalin învață pe activiștii de Partid, pe conducătorii întreprinderilor și ai instituțiilor și pe cei care lucrează în cadrul Sovietelor și în Sindicate să atragă massele largi ale oamenilor muncii la rezolvarea problemelor construcției socialiste și ale muncii de toate zilele, să se sfătuiască cu massele, să țină seama cu cea mai mare atenție de părerile, de dorințele și de propunerile lor. Una din cele mai juste metode de antrenare a masselor o constitue adunările generale sindicale, care sunt o bună școală de educație comunistă a masselor.

Adunarea generală este organul conducător suprem al organizației sindicale. In cadrul lor se realizează în practică principiile democrației sovietice și sindicale, care dă dreptul muncitorilor, de jos, să controleze pe conducătorii lor, să le arate greșelile și să le ceară îndreptarea acestor greșeli. Tovarășul Stalin ne arată că massele fără de partid verifică pe conducătorii lor la ședințele și la consfătuirile de massă, unde ele ascultă dările de seamă ale conducătorilor lor, critică lipsurile și trasează căile de îndreptare.

Verificând pe conducătorii lor, arătându-le lipsurile, indicând procedeele de înlăturare a scăpărilor și greșelilor, oamenii muncii completează prin aceasta experiența conducătorilor cu bogata lor experiență personală.

La adunările generale unde se discută rapoarte și dări de seamă asupra muncii depuse ca și planurile de viitor, unde fiecăruia i se dă posibilitatea de a-și spune părerea despre calitatea conducerii, despre munca tovarășilor de lucru, — se deschide un câmp larg pentru o critică și o autocritică curajoasă, creatoare.

Se înțelege cât de mare este însemnătatea adunărilor generale ținute în școli, și în secțiunile de învățământ, pentru antrenarea cadrelor didactice și a celorlalți membri ai sindicatului pentru rezolvarea problemelor școlii, pentru ridicarea muncii lor creatoare, pentru educarea lor politică. Indreptarea și îmbunătățirea activității Secțiunii de Invățământ, al cărei aparat este chemat să conducă școlile și cadrele didactice, să țină o strânsă legătură cu oamenii muncii și să folosească pe larg ajutorul acestora — este o sarcină importantă. La îndeplinirea ei efectivă pot participa toți cei ce lucrează în Secțiune, dacă descoperă și înlătură cu curaj lipsurile din munca instituțiilor lor, în cadrul adunărilor generale. Multe probleme serioase, de a căror justă rezolvare depinde ridicarea calității instruirii și educării copiilor, pot fi discutate cu succes la adunările generale sindicale în școli, cămine de copii și grădinițe de copii.

Comitetelor sindicale li se cere să educe cu perseverență pe toți membrii colectivului în spiritul unui adânc respect față de critică. In școala Nr. 5 din Vologda, 3 învățătoare care aveau lipsuri în muncă au fost supuse de mai multe ori unei critici aspre din partea tovarășilor, la adunările generale. Sub influența criticii ele au început să lucreze mult mai bine și au încheiat cu succes anul școlar. Una din ele a declarat la ultima adunare generală; „La început, suportam foarte greu critica și căutam să mă justific — dar acum înțeleg că critica tovărășească m'a făcut să-mi ridic exigența față de mine însămi, m'a ajutat să devin un bun pedagog. Vă mulțumesc, tovarăși, pentru acest ajutor".

Acolo unde adunările se țin regulat, unde ordinea de zi este pregătită în amănunțime, unde la pregătirea adunării este antrenat tot activul sindical, aceste adunări aduc un folos efectiv. Lucrul acesta este confirmat în mod convingător de activitatea organizației sindicale a școlii Nr. 9 din Stalingrad. Aici, în timpul anului școlar trecut au avut loc 8 adunări generale sindicale, la care s'au pus probleme importante și actuale. Colectivul școlii a discutat, de pildă, raportul directorului despre rezultatele muncii pe un trimestru, raportul președintelui comitetului sindical local despre ridicarea nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice, raportul directorului de studii despre munca cercurilor metodologice, raportul șefului secțiunii raionale despre schimbul de experiențe pedagogice. Adunările din această școală sunt foarte vii, membrii colectivului iau cuvântul deseori, critică pe conducătorii lor și pe tovarășii de muncă și fac propuneri serioase, care se realizează repede.

Rolul adunărilor generale sindicale în organizarea și educarea colectivului trebue să crească neîncetat. Pentru aceasta trebue îmbunătățită mereu pregătirea și desfășurarea lor. In ordinea de zi a adunărilor generale, alături de problemele legate de munca instituției respective și a colectivului ei trebue introduse principalele probleme economice și politice, probleme de muncă ideologică și de desvoltare a învățământului, referate despre situația internă și internațională. E necesar să se creeze în fiecare colectiv o astfel de atmosferă încât orice membru să poată critica fără frică atât pe conducători, cât și pe prieteni, să arate cu hotărâre lipsurile în muncă, să propună metode de îndreptare. Este necesar ca cei ce conduc să nu „recunoască" numai critica, ci să se și folosească de ea pentru îmbunătățirea muncii. Trebue ca fiecare adunare generală să înceapă prin a arăta felul cum s'au îndeplinit hotărârile adunării precedente.

Adunările generale sindicale ale colectivelor din organele de învățământ din școli și din instituțiile preșcolare trebue să atragă pe salariați la îndeplinirea cât mai activă a sarcinilor puse de Partid și Guvern în fața pedagogilor și a tuturor salariaților din învățământ.

(„Ucitelscaia Gazeta")
din 9 August 1950
articol de fond)

Secțiunea raională de învățământ se preocupă de creșterea cadrelor

Raionul Butchinsc este unul din cele mai îndepărtate raioane din regiunea Sverdlov. Acest fapt îngreunează, într'o anumită măsură, asigurarea numărului complet de cadre didactice calificate pentru școlile noastre. De aceea, am organizat o muncă susținută pentru creșterea cadrelor noi, pentru ridicarea nivelului lor de cultură generală și a calificării lor pedagogice.

In raionul nostru erau acum câțiva ani peste 58 de învățători fără studii pedagogice medii. Astăzi avem numai 12. Cum am reușit să obținem acest lucru? Am arătat cadrelor didactice că ridicarea nivelului profesional nu este o chestiune personală, ci o obligație profesională, o datorie politică. In același timp, am căutat să le asigurăm cele mai bune condiții pentru studiul prin corespondență.

Comitetul raional al Partidului și Comitetul Executiv Raional al Sovietului ne-au ajutat pentru a nu supraîncărca pe cei ce studiază cu prea multe sarcini. Secțiunea raională de învățământ caută să le procure materialul bibliografic necesar și îi ajută să se deplaseze la examene.

In acelaș timp, noi controlăm sistematic studiul individual al cadrelor didactice care își ridică calificarea. Inspectorii secțiunii raionale, controlând școlile, verifică permanent felul în care cei ce studiază prin corespondență îndeplinesc planurile primite dela instituțiile de învățământ la care urmează și cum își dau examenele. Noi ținem o legătură strânsă cu instituțiile de învățământ pedagogic în care învață cadrele noastre didactice, fiind totdeauna informați asupra felului cum învață. Astfel, știm totdeauna cum progresează cadrele didactice în îndeplinirea planului lor de studiu, unde au rămas în urmă și de ce. Dacă unul dintre cei ce studiază nu are cărțile necesare, secțiunea raională îl ajută să le procure. Dacă vreunul rămâne în urmă fără motiv serios, este criticat cu severitate. De altfel, ar ceastă măsură este folosită din ce în ce mai rar. Controlul și ajutorarea cadrelor didactice care studiază fără frecvență înlătură necesitatea acționării pe calea administrativă.

In ultimii ani, 37 de învățători ai claselor elementare au absolvit cu succes secțiile fără frecvență ale școlilor pedagogice. Cinci învățători au absolvit școli superioare pedagogice. Câțiva învățători și profesori se pregătesc acum pentru Examenele de Stat. Ceilalți studiază individual.

Pentru profesorii care au absolvit Institutul Pedagogic acum câțiva ani, am organizat un ciclu de referate obligatorii la cabinetul metodologic, după un plan dat de Institutul de Perfectionare a cadrelor didactice

Pentru a complecta colectivul pedagogic cu oameni care au crescut în raionul nostru și care își iubesc locul natal, noi popularizăm pe larg nobila profesiune de pedagog sovietic în rândurile școlarilor. Anul trecut, din școala medie a centrului raional au plecat să învețe în institute pedagogice 11 absolvenți.

(„Ucitelscaia Gazeta")

Decăderea învățământului în Statele Unite

Pentru a pregăti spatele frontului în viitorul război, pentru a prosti pe oamenii cinstiți, presa monopolurilor americane și statisticile oficiale din slujba lor proslăvesc pe toate tonurile celebrul „mod de viață american".

Propaganda Wall Street-ului ocolește, bineînțeles, cu stăruință, problemele care privesc situația învățământului în Statele Unite. Această propagandă nu vorbește nimic despre milioanele de copii care nu au posibilitatea de a merge la școală, despre uriașul număr de elevi care se retrag din școală, precum și despre militarizarea și discriminările rasiale care se intensifică tot mai mult în domeniul învățământului.

Dar nenumărate fapte arată situația catastrofală a învățământului din America, adâncă lui decădere, criza învățământului. Insuși Truman a fost nevoit să recunoască faptul că școlile americane suferă lipsuri financiare extreme: în multe localități, numărul de școli este absolut insuficient, iar ca urmare, milioane de copii nu pot primi instrucția necesară; numărul cadrelor didactice este și el insuficient.

Suma prevăzută în bugetul federal pe anul școlar 1949—1950 pentru învățământ alcătuește numai 1,5 la sută din bugetul statului, în timp ce realizarea planurilor militare agresive ale monopolurilor americane absoarbe 68 la sută numai din primele alocații ale bugetului federal.

Nivelul excepțional de scăzut al învățământului în Statele Unite este arătat de nenumărate date. 6 milioane de copii, sau 1/5 din numărul total al copiilor de vârstă școlară sunt în afara școlii. In țară sunt peste 20.000.000 de analfabeți. Numărul copiilor care lucrează ca salariați trece în prezent de 5.000.000. Numărul minorilor salariați era de două ori mai mare în 1949 decât în 1940. In multe întreprinderi, copiii lucrează câte 12-13 ore pe zi. Intr'o serie de întreprinderi din industria alimentară, forestieră, în spălătorii etc., copiii formează 50-75 la sută din toată forța de muncă.

Deosebit de mare este procentul copiilor dela sate care nu pot pătrunde în școli. Rezultatele unei anchete speciale făcute în anul 1945 printre muncitorii nestabili din statul New York au arătat că a patra parte a acestor muncitori este formată din copii sub 14 ani, iar aproape 1/3 din aceștia au mai puțin de 10 ani. Harry Schwartz, organizatorul acestei anchete, scria: „Copiii argaților americani sunt deseori nevoiți să se mulțumească cu o instrucție neinsemnată, ca urmare a atitudinii de dispreț față de ei și a convingerii răspândite că, fără învățătură, ei aduc mai mult folos ca muncitori pe câmpiile de sfeclă".

Discriminarea negrilor în domeniul învățământului a atins în Statele Unite, proporții uriașe. In 20 de state, copiilor de negri le este interzisă frecventarea școlilor obișnuite. In 16 state este interzisă instruirea în comun a negrilor și a albilor, chiar în școlile pentru delicvenți minori. Legile unora dintre state interzic instruirea în comun a negrilor și a albilor în școlile pentru surdo-muți și chiar în școlile pentru orbi. Deosebit de grea este situația școlilor pentru negri în statele din Sud, unde este concentrată cea mai mare parte a populației negre.

Conform datelor publicate de B. Fein pentru perioada 1941-949, 350.000 de cadre didactice au fost nevoite să renunțe la profesia lor. La condițiile materiale grele se adaogă insuportabilele condiții morale în care se găsește profesorul american, ca urmare a desvoltării reacțiunii și obscurantismului, ca urmare a persecutării elementelor progresiste. Intr'o serie de state, de exemplu, există legi care interzic să se vorbească, la predarea științelor naturale, despre „proveniența omului din ființe inferioare". Numai pentru simpla aprobare a învățăturii lui Miciurin-Lisenco, profesorii sunt dați afară din școli.

Școala americană excelează printr'un nivel caliativ extrem de redus al predării. Nivelul cunoștințelor dobândite de școlarii americani este deosebit de scăzut. După afirmațiile revistei „Școala și societatea", „cunoștințele multor absolvenți ai școlii medii americane în domeniul citirii și aritmeticii nu sunt mai ridicate decât cele ale elevilor din clasele IV-V ale școlii elementare. Elevii școlilor medii nu pot să-și însușească lecțiile de istorie sau științe naturale, deoarece nu știu să citească așa cum trebue".

Școala americană se fascizează tot mai mult, cu scopul de a transforma tânăra generație de americani în executanți ascultători și lipsiți de conștiință ai crimelor pregătite de imperialismul american împotriva omenirii. Magnații Wall Street-ului, transformă școala americană, ca și alte mijloace de „influență culturală", ca presa, cinematograful și radio-ul, într'o pepinieră a criminalității. Max Lerner, în revista „PM", scrie: „Noi, americanii, învățăm pe copiii noștri să fie fără milă și râdem de ei atunci când manifestă sentimente omenești. Toată civilizația noastră este pătrunsă de asuprirea omului de către om... Toată cultura noastră este străbătută de aceasta".

Cultul gangsterismului, propovăduirea crimei și cultivarea psihozei războiului atomic — toate acestea după intențiile imperialiștilor, trebue să scoată din conștiința tinerei generații de americani spiritul de omenie și să educe tineretul în spiritul șovinismului, al militarismului și al disprețului față de celelalte popoare. In acest scop, numai anul trecut s'a alocat, pentru pregătirea militară a studenților americani, suma de 100.000.000 de dolari.

Militarizarea școlii americane provoacă, bineînțeles, nemulțumirea și protestele serioase ale massele muncitoare din Statele Unite, care nu vor război. In toată țara crește și se lărgește mișcarea tineretului și a straturilor înaintate împotriva reacțiunii și a obscurantismului, pentru pace și democrație.

I. Borisov

O tabără de pionieri sovietici

Șase ani dela eliberarea României*)

ANA PAUKER
secretar al C. C. al Partidului Muncitoresc Român

La 23 August, poporul român sărbătorește șase ani dela eliberarea României de către nebiruita Armată Sovietică.

Eliberarea țării noastre a dat poporului nostru muncitor putința de a porni să-și cucerească într'un timp relativ scurt eliberarea de orice exploatare. Ea a constituit pentru țara noastră baza lichidării oricărei dependențe față de imperialism, baza cuceririi unei independențe naționale reale și complecte, a constituit începutul unei noi perioade în istoria României, perioadă de liberă și năvalnică desvoltare a forțelor patriotice, democratice, în frunte cu Partidul Comunist Român, a constituit temelia pentru construirea bazelor socialismului în țara noastră.

In condițiile favorabile create de prezența trupelor eliberatoare sovietice și de ajutorul permanent dat poporului nostru de U.R.S.S., clasa muncitoare din România, condusă de partidul ei, în alianță cu masele muncitoare dela orașe și dela sate, a putut obține în lupta înverșunată contra moșierimii și burgheziei un șir întreg de victorii: ea a cucerit puterea de stat, a naționalizat principalele întreprinderi și a instaurat regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului.

In urma acestor victorii, țara noastră, Republica Populară Română, a devenit un stat de tip nou, condus de sus și până jos de oamenii muncii. In organele centrale ale puterii de stat — în Marea Adunare Națională, în guvern, în ministere, ca și în organele locale — Comitetele Provizorii ale Sfaturilor Populare, oamenii muncii văd conducători ieșiți din rândurile clasei muncitoare și țărănimii muncitoare și devotați intereselor poporului. Cei mai mulți dintre directorii întreprinderilor naționalizate, ai stațiunilor de mașini și tractoare și ai gospodăriilor agricole de stat sunt proveniți din rândurile muncitorilor și ale țăranilor muncitori. Lupta pentru construirea socialismului evidențiază din sânul maselor populare mii și mii de talente organizatorice care sub regimul capitalist n'ar fi fost în stare să-și dovedească capacitățile, dar care acum, crescute cu dragoste de partid, devin minunate cadre de conducere de stat, de partid, în economie și în sindicate.

Importanta operațiune a raionării economico-administrative a țării, care este în curs, și mai ales alegerile pentru Sfaturile Populare, ce vor avea loc în curând, vor lega și mai strâns de massele muncitoare organele noastre de stat, vor ridica noi contingente de oameni din popor la conducerea treburilor obștești.

Rezultatele conducerii statului de către oamenii muncii arată că exploatații de ieri gospodăresc mult mai bine decât burghezia, tocmai pentrucă gospodăresc FARA burghezie și IMPOTRIVA burgheziei, împotriva claselor exploatatoare.

Se știe că țările occidentale, după ce îndură de câțiva ani calvarul „planului Marshall", care a adus înnăbușirea propriei lor industrii, șomajul, inflația etc, primesc dela Truman ordinul de a renunța categoric la orice pretenție de refacere economică în favoarea pregătirilor de război.

Dimpotrivă, România, fosta semicolonie a imperialismului francez, englez, american și german, în numai doi ani de desvoltare planificată a economiei sub regimul de democrație populară își dublează producția industrială. La sfârșitul primului trimestru al acestui an, producția globală a industriei noastre a întrecut cu 60% nivelul din anul 1938.

Țara noastră a pornit cu pași mari pe calea lichidării înapoierii sale nu numai pe tărâm economic, ci și pe tărâm cultural. In anul acesta învață să citească și să scrie 700.000 de analfabeți. Numărul studenților a crescut la 44.000 față de 24.000 înainte de război. 206.000 elevi primesc burse de stat și 190.000 de elevi și studenți locuesc în căminele statului.

Sub conducerea partidului, poporul muncitor obține succese în domeniul creării unei culturi noi, socialiste, a căror mărturie sunt piesele originale jucate de teatrele noastre, progresele muzicii noastre etc.

In urma succeselor obținute de țara noastră a crescut deasemenea nivelul material, de trai, al celor ce muncesc. In 1949, de pildă, salariul mediu a crescut în industrie cu 30%. Zeci de mii de oameni ai muncii sunt trimiși la odihnă, în localități balneare și climaterice pe socoteala statului. In timp ce în Occident crește șomajul, în țara noastră crește an cu an numărul muncitorilor și funcționarilor. Astăzi avem cu 260.000 mai mulți muncitori decât acum un an. Crește mereu numărul oamenilor ce obțin pe cheltuiala statului o nouă calificare.

Insuflețit de mărețul exemplu al planurilor cincinale staliniste, poporul nostru muncitor se pregătește cu entuziasm să pășească dela 1 Ianuarie 1951 la realizarea primului său Plan Cincinal, ale cărui cifre de control au fost nu demult aprobate de Consiliul de Miniștri. Verigă centrală a Planului Cincinal este industrializarea țării, menită să facă cu putință reconstrucția întregii economii naționale pe o bază tehnică nouă, înaintată. Este vorba de INDUSTRIALIZAREA SOCIALISTA, menită să asigure precumpănirea tot mai mare a elementelor socialiste ale economiei asupra elementelor capitaliste, a formelor socialiste ale economiei asupra formelor capitaliste; este vorba de o asemenea industrializare care să asigure succesul OFENSIVEI SOCIALISMULUI împotriva elementelor capitaliste.

In acest scop Planul Cincinal prevede creșterea producției industriale de două ori față de anul 1950. Se vor crea noi centre industriale, se vor construi noi și mari întreprinderi.

Folosind metoda stalinistă de industrializare, care pune accentul pe desvoltarea industriei grele, noi vom putea asigura un ritm mediu de creștere anuală a producției industriale de circa 17%, ritm de neconceput în cadrul sistemului capitalist.

Cifrele de control ale planului prevăd o puternică desvoltare a industriei extractive, o considerabilă lărgire a bazei energetice, o creștere masivă a industriei siderurgice, a metalurgiei prelucrătoare și îndeosebi a industriei construcțiilor de mașini. Astfel, față de anul 1950, producția de țiței va crește de două ori și mai bine, cea de cărbune și de fier aproape de două ori. Producția industriei metalurgice și a metalurgiei prelucrătoare va crește de două ori și mai bine, iar a industriei construcțiilor de mașini aproape de două ori și jumătate.

Cifrele de control prevăd deasemenea o creștere considerabilă a industriei ușoare.

Creșterea impetuoasă a industriei noastre și a clasei muncitoare fac imperios necesară lichidarea rămânerii în urmă a agriculturii, reconstruirea agriculturii noastre pe o nouă bază tehnică — pe baza mașinilor agricole moderne, a îngrășămintelor chimice, a semințelor de soi, a metodelor agrotehnice înaintate. Mica gospodărie țărănească fărâmițată nu este în stare să-și însușească o asemenea bază tehnică. Deaceea încă din anul trecut partidul nostru a pornit la pregătirea condițiilor politice și economice pentru unirea treptată și voluntară a gospodăriilor țărănimii muncitoare în mari gospodării colective, viitoare mari producătoare de grâne, înarmate cu cea mai modernă tehnică. Ca rezultat al acestei munci, până la 1 August 35.000 de gospodării țărănești s'au unit în mod absolut voluntar în gospodării colective, care au la bază PRINCIPIUL SOCIALIST AL PLAȚII MUNCII ȘI PROPRIETATEA OBȘTEASCA ASUPRA PAMANTULUI.

Massele largi ale țărănimii muncitoare urmăresc cu cel mai mare interes succesele primelor gospodării agricole colective. Intr'adevăr, recolta din acest an a acestor gospodării poate fi socotită drept o recoltă istorică. Multe din gospodăriile colective au obținut recolte de peste 2000 kg. grâu la hectar, iar unele peste 3000 kg. la hectar! Când au mai strâns țăranii muncitori din țara noastră asemenea recolte? De pe acum straturi largi de țărani săraci și mijlocași se conving că partidul are dreptate sfătuindu-i să se îndrepte cu hotărâre pe calea gospodăriei colective. Ținând seama de acest curent tot mai puternic spre unire din sânul țărănimii muncitoare, ne putem bizui că la sfârșitul Planului Cincinal vor fi colectivizate cea mai mare parte din gospodăriile țărănești. Bine înțeles, aceasta presupune crearea unei puternice industrii producătoare de mașini agricole. Cu alte cuvinte cheia reconstrucției socialiste a agriculturii noastre este ritmul rapid al desvoltării industriei.

Schimbul dintre oraș și sat — temelia economică a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — va fi desvoltat neîncetat. Această desvoltare va merge nu numai pe linia satisfacerii necesităților personale ale țăranilor muncitori, în calitate de consumatori, ci și pe linia satisfacerii necesităților lor ECONOMICE, a ajutorării lor, în scopul ridicării productivității agriculturii, adică îndeosebi pe linia aprovizionării satului cu mașini agricole.

Planul Cincinal prevede desvoltarea sectorului socialist în domeniul schimburilor (comerțul de stat și cooperația) astfel încât acest sector să cuprindă 85—90% din întregul volum al schimburilor.

Lărgirea necontenită a sectorului socialist al producției, mărirea neîncetată a venitului național, împreună cu creșterea necontenită a părții din venitul național ce revine oamenilor muncii, pe socoteala micșorării părții ce revine exploatatorilor, vor duce la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii cu 80%.

După cum se vede, Planul Cincinal este un măreț program de construire a bazelor socialismului în țara noastră. Pentru realizarea acestei uriașe opere de construcție, muncitorii, țărănimea muncitoare și intelectualii devotați poporului își vor încorda toate puterile folosind pe scară largă izvoarele lăuntrice.

Dar izvoarele lăuntrice nu ar fi îndestulătoare pentru construirea socialismului dacă Republica noastră Populară nu ar avea ajutorul de zi cu zi frățesc al Uniunii Sovietice.

Desigur, apucându-ne de o operă atât de măreață ca realizarea primului Plan Cincinal, noi nu ne așteptăm la un drum lipsit de piedici și greutăți. Greutăți am mai avut — mari — și le-am biruit. Greutăți vom mai avea — și le vom birui și pe acestea. Le vom birui luptând împotriva înapoierii economice și culturale moștenite dela burghezie; le vom birui sfărâmând împotrivirea tot mai turbată a exploatatorilor, care simt că li se apropie ceasul; le vom birui dejucând uneltirile tâlhărești ale imperialiștilor și ale agenților lor dinăuntrul țării noastre.

Toate succesele noastre de până acum, toate planurile noastre de viitor au la bază munca pașnică de construcție. Avem nevoie de pace pentru ca poporul nostru să-și poată clădi un viitor fericit.

Voința de pace a poporului nostru se exprimă în marea desvoltare pe care a luat-o în țara noastră mișcarea partizanilor păcii, în cele peste 10.000.000 de semnături pe care poporul român le-a pus pe apelul dela Stockholm, în entuziasmul cu care se desfășoară alegerile de delegați la conferințele de plăși și județene ale Comitetelor de luptă pentru pace, precum și în vederea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R, ce va avea loc la 9 Septembrie la București.

In mii de meetinguri massele populare din țara noastră au înfierat cu adâncă indignare mârșava agresiune a imperialiștilor americani împotriva poporului coreean, exprimându-și hotărârea de a împiedica, alături de toate popoarele iubitoare de pace, dezlănțuirea unui nou război mondial.

Mișcarea de luptă pentru pace a contribuit la întărirea avântului patriotic în sânul maselor, pe linia unui patriotism activ, manifestat în acțiuni concrete. Semnarea apelului dela Stockholm a fost însoțită de importante succese în producție, obținute de oamenii muncii sub lozinca devenită foarte populară: „Să întărim semnătura noastră pentru pace prin succese în producție!". Acum, în ajunul primului nostru Plan Cincinal, întrecerea socialistă „Pentru Patrie, pentru pace!" a căpătat în conștiința clasei muncitoare o nouă expresie concretă care entuziasmează și mobilizează massele muncitoare. Fruntași în producție ca minerii Bartha Iosif, Hotea Alexandru, Copetin Gheza au și pășit în anul de plan 1951; oțelari ca Focht Engelbert și Gherendi Iuliu, mecanici de locomotivă ca Ion Gabor, textiliste ca Matei Paraschiva și Cincă Maria, muncitori petroliști ca maistrul sondor Pârvulescu Nicolaie, obțin indici înalți de productivitate a muncii și de utilizare a mașinilor, aplicând metodele înaintate ale stahanoviștilor sovietici. In preajma Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., întrecerea socialistă ia un nou avânt.

Mișcarea pentru pace mărește necontenit — și trebue să mărească — vigilența și combativitatea maselor în lupta împotriva dușmanilor de clasă dinăuntru — chiaburii, speculanții, etc. — și împotriva uneltitorilor la război dinafară, legați prin ura lor comună împotriva lagărului socialist și al democrației populare și prin speranțele criminale ce și le pun într'un nou război. Deosebit de vigilenți se cere să fim față de banda fascistă a lui Tito și față de agenții ei, care, așa cum a arătat recentul proces dela București, organizaseră încă din 1944 în țara noastră o întinsă rețea de spionaj și pregăteau anexarea Banatului românesc la Iugoslavia, în interesul realizării planurilor războinice ale imperialismului american și englez.

Republica noastră a realizat în ultimii ani progrese inaccesibile țărilor capitaliste. Pășind în al șaptelea an dela eliberare, ne pregătim să obținem succese și mai mari.

Chezășia succeselor noastre este faptul că partidul nostru urmează invincibilele idei ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și că aceste idei devin tot mai mult un bun al masselor muncitoare.

Chezășia succeselor noastre este că țara noastră se călăuzește de bogata experiență a U.R.S.S., și că ideea scurtării drumului spre socialism prin folosirea în orice domeniu a experienței sovietice a pătruns adânc în masse și câștigă necontenit teren.

Chezășia succeselor noastre este ajutorul statului socialist și prietenia strânsă cu Uniunea Sovietică.

Chezășia succeselor noastre viitoare este întărirea necontenită a dictaturii proletariatului, a organelor ei de stat și îndeosebi a forței ei conducătoare, partidul.

Strângând rândurile în jurul partidului, întărind legăturile cu lagărul păcii, democrației și socialismului, în frunte cu marea Uniune Sovietică, poporul nostru muncitor pășește cu încredere sub steagul biruitor al lui Lenin și Stalin spre înălțimile luminoase ale socialismului.

*) Articol apărut în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" Nr. 33 (93).

Sub semnul luptei pentru pace

Ne pregătim temeinic pentru noul an şcolar

Să asigurăm o cât mai bună frecvenţă şcolară

Acum, în pragul noului an şcolar, una dintre sarcinile cele mai însemnate ale Secţiunilor de Invăţământ, ale conducerii şcolilor şi ale cadrelor didactice este asigurarea frecvenţei tuturor copiilor de vârstă şcolară.

In anul şcolar trecut, sub îndrumarea permanentă a Partidului şi cu ajutorul Comitetelor Provizorii, prin colaborarea activă cu organizaţiile de masă şi cu părinţii, prin efortul susţinut al cadrelor didactice şi prin controlul organizat al Secţiunilor de Invăţământ s'a ajuns în multe judeţe la o frecvenţă şcolară maximă. Astfel, 75 de şcoli din judeţul Argeş, 52 de şcoli în Caraş, 40 în Olt, 25 în Teleorman, câte 15 în Muscel, Vâlcea şi Hunedoara şi câte 10 în Baia, Dâmboviţa, Sibiu etc. au realizat o frecvenţă de 100 la sută. Aceasta a influenţat şi asupra pregătirii elevilor. La şcolile din Arceşti, Comanca şi Brastavăţ din jud. Romanaţi şi la numeroase şcoli din judeţul Argeş, datorită, în bună parte, şi faptului că s'a asigurat o frecvenţă regulată, procentul de promovaţi a fost de 100 la sută.

Mai sunt totuşi unele judeţe, ca de exemplu, Maramureş, Covurlui, Ilfov etc. care n'au luat măsuri serioase pentru înlăturarea greutăţilor şi pentru lichidarea lipsurilor ce stau în calea realizării unei frecvenţe regulate. Se invocă adesea ca motiv al slabei frecvenţe existenţa unor greutăţi cum ar fi lipsa de îmbrăcăminte şi încălţăminte a unor elevi, depărtarea de şcoală, reţinerea copiilor pentru munci agricole sau casnice precum şi atitudinea greşită a unor părinţi care nu se interesează de situaţia copiilor lor. Experienţa anului trecut ne-a arătat însă că, acolo unde Secţiunea de Invăţământ, direcţia şcolii şi cadrele didactice s'au străduit să asigure o frecvenţă regulată, s'au găsit tot felul de mijloace practice pentru a înlătura aceste greutăţi. Astfel, de pildă, Secţiunile Dâmboviţa, Argeş, Hunedoara, etc., au cerut ajutorul Comitetelor Provizorii şi al organizaţiilor de masă reuşind să îmbrace, în bună măsură, pe copiii ai căror părinţi erau lipsiţi de mijloace, înfiinţând cantine şi cultivând terenuri pentru aprovizionarea lor. In judeţul Prahova, U.F.D.R.-ul a ajutat elevii săraci cu îmbrăcăminte şi hrană, în comuna Săcălaj-Timiş-Torontal a îmbrăcat 60 de copii din veniturile unei serbări iar în comuna Ceacova-Timiş a înfiinţat o cantină sporind astfel frecvenţa dela 82 la sută la 96 la sută.

Problema distanţelor mari până la şcoală a fost rezolvată, acolo unde oamenii şcolii s'au străduit s'o rezolve, prin crearea unor numeroase internate în mediul rural. In comuna Lunca-Cernii din Hunedoara s'a organizat un internat şi pentru copiii din clasele I—IV. In acelaş judeţ s'a adoptat pentru satele risipite în munţi un orar special de cursuri, între orele 9—15, asigurându-se şi masa de prânz pentru copiii dela şcolile din aceste sate. Deasemeni, printr'o mai justă repartiţie a unităţilor şcolare, desprinzându-se posturi din şcolile centrale şi punându-le în funcţiune în cătunele izolate, frecvenţa elevilor a fost mult îmbunătăţită.

In judeţul Dâmboviţa, s'a asigurat transportul copiilor care locuiau departe de şcoală cu ajutorul Comitetului Provizoriu, care a pus la dispoziţia unor şcoli maşinile sale, iar în Mureş s'a făcut acest lucru cu ajutorul întreprinderilor industriale din judeţ.

In comunele în care nu s'au constituit încă gospodării agricole colective, şcolile întâmpină greutăţi în realizarea unei frecvenţe regulate din cauza reţinerii copiilor la muncile agricole sau casnice. Totuşi, şi această greutate poate fi înlăturată, dacă Secţiunile de Invăţământ, conducerile şcolilor şi cadrele didactice se preocupă de această problemă şi caută mijloace pentru rezolvarea ei. Astfel, de exemplu, în judeţul Tecuci, cu sprijinul Comitetului Provizoriu s'a îmbunătăţit organizarea islazurilor, scutindu-se astfel copiii de a-şi pierde timpul cu paza vitelor. In plasa Pătârlagele-Buzău s'a adoptat un orar special de cursuri între orele 10—15, astfel încât toţi elevii să poată veni la şcoală. In comuna Aldeni din Plasa Băeşti, învăţătorii au ţinut lecţii cu copiii pe islaz determinând astfel părinţii să-şi trimită copiii la şcoală.

Acolo unde elevii absenţi au fost urmăriţi cu perseverenţă şi şcoala s'a interesat de situaţia lor, frecvenţa a putut fi mult îmbunătăţită. In judeţele Dolj, Odorhei, Vâlcea şi Olt s'au întrebuinţat numeroase şi variate mijloace pentru a reduce la maximum numărul absenţelor. Secţiunile de Invăţământ din aceste judeţe au cerut atât sprijinul Comitetelor Provizorii şi al organizaţiilor de masă cât şi acel al părinţilor. Chiar membrii şi preşedinţii Comitetelor Provizorii din aceste judeţe s'au interesat îndeaproape de situaţia elevilor absenţi, făcând cercetări acasă la aceşti elevi pentru a vedea ce-i împiedică să vină la şcoală. Constatându-se că unii părinţi îşi reţin copiii, s'au publicat numele acestor părinţi atât în presa locală cât şi în gazetele de stradă comunale, ceea ce a determinat o rapidă îmbunătăţire a frecvenţei.

Organizaţia U.F.D.R. din plasa Gura-Humorului a dus o intensă muncă de lămurire printre părinţi, izbutind să ridice frecvenţa dela 50 la sută la 86 la sută.

In judeţele Dâmboviţa, Maramureş, Bihor etc., cadrele didactice, ajutate de organizaţiile U.T.M. şi pionieri au ţinut regulat şedinţe cu părinţii, în care i-au lămurit asupra importanţei unei frecvenţe regulate pentru toţi elevii.

Toate acestea ne arată că, acolo unde există interes, dragoste de muncă, iniţiativă şi pricepere nu sunt greutăţi care să nu poată fi înlăturate.

Măsurile de asigurare a frecvenţei trebue însă luate din timp. Incă din primele zile de şcoală Secţiunile de Invăţământ, directorii şi cadrele didactice trebue să-şi îndrepte toată atenţia către problema asigurării frecvenţei, să ceară ajutorul Comitetelor Provizorii şi al organizaţiilor de masă, să colaboreze activ cu Sindicatele de Invăţământ şi cu organizaţiile U.T.M. şi de tineret pentru a realiza o frecvenţă cât mai regulată a tuturor elevilor.

In felul acesta, vom asigura una din condiţiile care determină îndeplinirea planului de şcolarizare şi vom contribui la cât mai buna desfăşurare a muncii didactice în viitorul an şcolar.

Importanţa Facultăţii de Geologie-Geografie

Geologia şi geografia, două discipline înrudite, care au ca scop cunoaşterea pământului, se studiau, în învăţământul nostru superior ,în Facultăţi deosebite. Geologia se studia la Facultatea de Şt. Naturale ,iar geografia — când în cadrul Facultăţii de Şt. Naturale, când la Facultatea de Litere. In ultimii ani, geografia şi istoria formau o Facultate aparte: Facultatea de Istorie şi Geografie. Nu exista o unitate între studiul geografiei şi al geologiei, deşi ele nu pot fi înţelese dacă nu se studiază împreună. Consecinţa acestui fapt era slaba pregătire ştiinţifică a absolvenţilor care studiau geografia şi care deveneau numai profesori de liceu cu reduse cunoştinţe de specialitate. Niciuna din aceste Facultăţi n'a pregătit cadre ştiinţifice în domeniul geologiei, care să cerceteze pământul şi să pună în valoare bogăţiile ţării.

Azi, când ţara noastră construeşte socialismul, când ne găsim în preajma aplicării primului plan cincinal, materiile prime din subsolul ţării trebue puse din plin în valoare. Subsolul trebue cercetat şi cunoscut în amănunt, pentru a se putea descoperi noi materii prime necesare desvoltării industriale a Republicii noastre Populare, sarcină ce revine într'o însemnată măsură cercetătorilor din domeniul geologiei şi geografiei.

In Uniunea Sovietică, unde s'a dat o atenţie deosebită studierii în strânsă legătură a geologiei şi geografiei în cadrul Universităţilor, s'au format cadre ştiinţifice care au cercetat regiunile cele mai îndepărtate ale teritoriului U.R.S.S şi au descoperit imense bogăţii în Asia Centrală, în Extremul Orient şi în Nordul Indepărtat. Azi, în aceste regiuni care, până la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, fuseseră necunoscute oamenilor de ştiinţă, s'au ridicat oraşe noi, în care pulsează o puternică viaţă economică şi socială.

Odată cu începerea anului şcolar 1950—1951, în Universităţile noastre, care se călăuzesc după strălucita experienţă sovietică, vor lua fiinţă Facultăţi de Geologie — Geografie, care au ca scop atât pregătirea cadrelor didactice necesare învăţământului, cât şi pregătirea cercetătorilor de teren, atât de necesari desvoltării tot mai mari a economiei noastre planificate.

In acest scop, la Facultatea de Geologie — Geografie dela Universitatea „C. I. Parhon" din Bucureşti, pentru anul I s'a fixat un număr de 260 de locuri, care vor putea fi ocupate de cei ce termină învăţământul mediu.

Dintre viitorii absolvenţi ai Facultăţilor de Geologie — Geografie se vor ridica oameni de ştiinţă care, prin pregătirea lor, prin munca lor, vor contribui la cunoaşterea solului şi subsolului ţării noastre, punând în valoare toate bogăţiile ce sunt încă necunoscute şi contribuind astfel la construirea socialismului în R.P.R.

Constantin Herbst

„Cea mai frumoasă vacanţă din viaţa mea"

Pe marginea unor scrisori primite din taberele de odihnă ale elevilor şcolilor medii

Prin grija Partidului, în vara acestui an au funcţionat şase tabere de odihnă organizate pentru elevii şcolilor medii, la care au luat parte, în două serii, 3.880 de elevi, băieţi şi fete.

Organizarea acestor tabere a făcut posibilă împletirea odihnei cu munca de ridicare şi educare politică a fiilor oamenilor muncii.

Aci elevii au adâncit şi au lărgit cunoştinţele lor primite în şcoală şi în organizaţiile U.T.M., iar viaţa comună, odihna şi munca în tabără, i-a educat în spiritul internaţionalismului proletar, al colectivismului, al prieteniei şi al tovărăşiei.

Elevii au făcut excursii, au participat la cercurile ştiinţifice, au citit numeroase cărţi care povestesc despre minunaţii oameni sovietici şi despre faptele lor eroice, au participat la focurile de tabără, şi au organizat şezători în gospodării agricole colective.

Dar câte şi câte n'au mai făcut?...

Să dăm cuvântul câtorva dintre ei şi, din scrisorile pe care ni le-au trimis, să desprindem unele gânduri ale lor, gânduri care reflectă momentele fericite petrecute în taberele de odihnă.

„In câteva zile am devenit prieteni nedespărţiţi"

Eleva Nicorici Maria a participat la un foc de tabără în Vălenii de Munte.

„In noapte, doar focul nostru lumina dealurile Drajnei şi glasurile noastre se înălţau atât de puternice şi pline de bucurie, cum eu nu am auzit niciodată. Altă dată, vara avea pentru mine zile de robie, pe secătuitul ogor al părinţilor sau pe ogorul chiaburilor cărora le eram veşnic datori. Şi acum parcă îmi sună în urechi cuvintele batjocoritoare ale unui chiabur (Iordache îl chema): — „Hei, hei, fetişcană, trage sapa de coadă mai bine!

Şi eleva Nicorici Maria, după ce arată toată suferinţa din trecut, se gândeşte fericită la momentul când a putut merge la şcoală şi apoi îşi îndreaptă gândurile spre satul ei de astăzi.

„Revăd imaginea satului meu astăzi. Il văd pe tata mergând pe uliţe cu capul în sus, fericit, mulţumit de viitorul copiilor săi. Iordache chiaburul spumegă de furie — ştiu eu decel"

Şi ceva mai departe, eleva îşi continuă gândurile:

„Ce fericit va fi tata când îi voi spune cum am petrecut eu aici vacanţa şi ce mândru va fi el de mine şi de învăţătura pe care mi-am însuşit-o aici, datorită grijii ce ne-o poartă astăzi Partidul".

Săndulescu Dorin din Bacău a fost în tabăra dela Curtea de Argeş. Iată primele lui impresii:

„Atmosfera de oarecare timiditate, de sfială, ce domnea între tovarăşii veniţi din diferitele colţuri ale ţării a început încetul cu încetul să dispară. In curând, în curtea taberei, tot mai des ne strângeam în grupuri şi discutam despre oraşul de unde am venit, despre anul şcolar pe care l-am terminat cu succes, despre planurile noastre luminoase de viitor. Organizarea noastră pe grupe a adus o contribuţie pozitivă în cimentarea legăturilor tovărăşeşti dintre noi. In câteva zile doar, cu toţii am devenit prieteni nedespărţiţi".

„Discuţiile temelor noastre sunt legate de lupta pentru pace"

In tabere, după cititul ziarelor se face sport, se înjghebează coruri, răsar echipe artistice. De o mare popularitate s'au bucurat cercurile ştiinţifice şi literare.

„La cercul de Ştiinţe Naturale şi Geografie din tabăra noastră dela Curtea de Argeş" — scrie elevul Frunză Victor — „s'au înscris peste 200 de tovarăşi. Iată-i pe tinerii naturalişti gata pentru o nouă excursie. Până acum am mai făcut câteva pe dealurile localităţii, pe râu, în luncă. După fiecare excursie, am discutat despre cele văzute, despre materialul colecţionat. Mâine se vor face discuţii despre miciurinism. Tovarăşul profesor ne ajută mult la lămurirea problemelor".

Şi apoi, referindu-se la cercul literar, adaogă:

„Discuţiile temelor atât de atractive sunt legate de lupta pentru pace în literatură. Eri un tovarăş a scris un imn închinat tovarăşului Stalin, cel mai iubit prieten al nostru. Şi în aceste cercuri excelează U.T.M.-iştii".

Tiuciuc Natalia, dela tabăra şcolară a C.C. al U.T.M. din Vălenii de Munte, povesteşte despre ajutorul dat de către o echipă de elevi Gospodăriei Agricole Colective din Drajna de Jos:

„La locul de muncă, lucrul porneşte însufleţit. Ajutorul pe care îl dăm noi aici e împletit cu acel pe care-l dau alţi tovarăşi de-ai noştri care au plecat prin alte sate pentru a ţine conferinţe cu tema „Importanţa colectivizării agriculturii". La întoarcere, ei ne vor povesti despre rezultatele muncii lor".

„Lupta din Coreea ne însufleţeşte, ne face mai dârzi, mai combativi, ne aprinde vigilenţa revoluţionară"

Auzind despre fărădelegile comise de către imperialiştii americani în Coreea, elevii au organizat meetinguri în tabere şi au trimis scrisori de solidarizare bravului popor coreean.

„Urmărim şi citim cu mare atenţie articolele din ziare şi apoi le discutăm", scrie Stanciu I. Aurel, din tabăra de odihnă dela Curtea de Argeş. „Articolele care vorbesc despre Coreea ne însufleţesc ne fac mai dârji, mai combativi, ne aprind vigilenţa revoluţionară, creşte în noi dorinţa de a lupta cât mai activ pentru pace".

Iar din tabăra dela Bucşoaia, Vasile Mircea scrie:

„Cunoaştem ceas cu ceas, tot mai îndeaproape, toate evenimentele pe tărîm intern şi internaţional. Noi ştim cine ne apără tinereţea şi viaţa, noi ştim că tovarăşul Stalin veghează asupra fericirii noastre".

In curând se vor deschide şcolile. Elevii care au fost în taberele de odihnă vor povesti tovarăşilor lor, multă vreme, despre tot ce au văzut, tot ce au simţit, tot ce au învăţat în această vacanţă.

Ei vor munci cu forţe noi, cu şi mai multă îndârjire, pentru a deveni folositori Patriei, pentru a contribui, alături de întreaga clasă muncitoare, sub conducerea P.M.R., la construirea socialismului în ţara noastră.

Manuale apărute

Pentru anul şcolar 1950/1951 au fost editate manuale unice pentru învăţământul elementar, clasele I—IV, V—VII cât şi pentru învăţământul mediu, cl. VIII—XI (respectiv pentru anii I—IV dela şcolile medii tehnice, materiile de cultură generală).

Câteva manuale (de exemplu: Istoria Evului Mediu cl. VI-a, Fizica cl. X-a, Limba Franceză cl. IX-a etc.) sunt încă sub tipar sau în curs de elaborare.

Se atrage atenţia că în anul şcolar 1950—1951, în învăţământul elementar, Ştiinţele Naturale se predau astfel: Botanica în clasa V-a, Zoologia în clasa VI-a, Anatomia — Fiziologia omului şi Istoria Pământului — Geologia R.P.R. în clasa VII-a.

Manualele apărute au fost difuzate şi se pot cumpăra în oraşe dela librării, şi în sate dela cooperativele de consum.

La Galaţi trebue îmbunătăţită grabnic difuzarea manualelor şcolare

Ca urmare a grijii deosebite pe care Partidul şi Guvernul o acordă învăţământului, în anul acesta, condiţiile materiale ale Şcolii au fost mult îmbunătăţite. Pe linia aceasta tipărirea şi difuzarea manualelor a ocupat un loc de frunte. Incepând cu munca colectivelor de redactare şi până la aceea a unităţilor de librării s'au obţinut unele realizări pentru a pune cât mai curând manualele la îndemâna fiecărui elev.

Dacă difuzarea manualelor a înregistrat în unele oraşe şi judeţe o seamă de realizări (Arad, Botoşani, Huşi) în altele însă, ea are o serie de grave deficienţe.

Aşa se întâmplă, de pildă, în oraşul Galaţi.

Un exemplu care vorbeşte dela sine

Am intrat la librăria „Cartea Rusă" din centrul oraşului Galaţi şi am cerut la întâmplare un manual de clasa VIII-a „Igiena şi protecţia muncii". „Nu mai avem, s'au vândut" — ni s'a răspuns. Interesându-ne la Subcentrul de difuzare am aflat că la librăria „Cartea Noastră" există un stoc suficient din manualele de „Igienă şi protecţia muncii". Am întrebat pe responsabilul Subcentrului de ce nu ia din manualele dela „Cartea Noastră" pentru a le repartiza „Cărţii Ruse". Ori, responsabilul a afirmat că nu poate face în bune condiţii repartiţia pe librării a manualelor deoarece Secţiunea de Invăţământ nu a întocmit un tabel de necesarul de manuale pe şcoli, tabel cerut încă de multă vreme. La rândul ei, Secţiunea de Invăţământ susţinea că tabelul a fost totuşi întocmit şi trimis librăriei „Cartea Rusă" încă cu trei săptămâni în urmă. După diverse peregrinări pela Secţiunea de Invăţământ, la Cartea Rusă şi la Subcentrul de difuzare, adevărul a ieşit la iveală. Responsabilul librăriei Cartea Rusă a luat tabelul de la Secţiunea de Invăţământ şi a neglijat apoi, dintr'o gravă lipsă de răspundere, să-l înainteze Subcentrului care, la rându-i s'a desinteresat şi el de felul cum se achită de sarcini responsabilul acestei librării. Trebue să notăm, printre altele, că sediul Subcentrului de difuzare se află doar la distanţă de un etaj de „Cartea Rusă".

Pe de altă parte, nici Secţiunea de Invăţământ nu s'a interesat la „Cartea Rusă" pentru a urmări dacă librăria a înaintat tabloul Subcentrului şi dacă s'a luat măsuri pentru o justă repartiţie a manualelor.

Printre altele, Secţiunea de Invăţământ s'a mulţumit să constate că la librării nu sunt manuale, fără să analizeze situaţia şi fără să înştiinţeze despre aceasta Subcentrul de difuzare şi organele din Ministerul Invăţământului Public. Dacă Secţiunea de Invăţământ s'ar fi conformat dispoziţiunilor cuprinse în circulara M.I.P. din 20 Iulie a. c. prin care se cerea întocmirea din 10 în 10 zile a unui raport în care să se arate felul cum decurge difuzarea manualelor, Ministerul Invăţământului Public în colaborare cu centrul de difuzare şi Editura de Stat, ar fi putut să ia măsuri urgente pentru înlăturarea deficienţelor.

Ministerul Invăţământului Public, — Editura de Stat, Centrul de difuzare, prin organele lor de teren, au luat măsuri în întreaga ţară pentru înlăturarea deficienţelor care se semnalează în difuzarea manualelor. Este de datoria Secţiunilor de Invăţământ ca ele să contribue la îmbunătăţirea difuzării manualelor prin atenţia şi munca lor îndreptată continuu în această direcţie, acum, când mai sunt câteva zile până la deschiderea cursurilor.

Secţiunile de Invăţământ trebue să urmărească zilnic dacă librăriile au manuale suficiente şi să sesizeze atât M.I.P. cât şi Subcentrele de difuzare de eventualele deficienţe. Deasemeni, este necesar ca să se ţină o strânsă legătură cu Direcţiile de şcoli şi să se controleze permanent felul cum se desfăşoară propaganda difuzării. Cu deosebire trebue să urmărească Secţiunile de Invăţământ Judeţene difuzarea manualelor la sate şi, pe această linie, să se vadă dacă Centrala Cooperativelor Judeţeană nu reţine manualele în depozitul ei, fără să le trimită la Cooperativele săteşti.

Secţiunile de Invăţământ vor trebui să dea tot sprijinul lor organelor de control ale Editurii de Stat, Centrocoop-ului şi Centrului de difuzare, care au plecat de curând pe teren în întreaga ţară, pentru a supraveghia felul cum se desfăşoară difuzarea manualelor.

Prin controlul şi munca perseverentă a Secţiunilor de Invăţământ se va contribui la o cât mai bună difuzare a manualelor, la deschiderea în bune condiţiuni a noului an şcolar.

A. Valeriu

Pregătiri pentru noul an şcolar în judeţul Mureş

In vederea deschiderii noului an şcolar, Secţiunea de Invăţământ a oraşului Târgu-Mureş precum şi Secţiunea Judeţeană şi-au intensificat activitatea în cursul lunii August. Se lucrează la amenajarea şi curăţirea localurilor de şcoli şi a internatelor, s'a organizat aprovizionarea cu alimente a cantinelor, s'au luat măsuri pentru şcolarizarea tuturor elevilor de vârstă şcolară şi pentru cuprinderea cât mai multor absolvenţi a şapte clase elementare în şcolile medii.

In toată această muncă, Secţiunile de Invăţământ sunt îndrumate şi sprijinite de Comitetul Judeţean de Partid, care urmăreşte îndeaproape problemele legate de munca şcolară.

O atenţie deosebită s'a acordat problemei şcolarizării tuturor elevilor de vârstă şcolară şi cuprinderii în şcolile medii a unui număr cât mai mare de absolvenţi ai clasei a VII-a. Aceasta însă a pus în faţa Secţiunilor de Invăţământ o nouă problemă, aceea a obţinerii sălilor de clasă necesare. Numărul tot mai mare al elevilor înscrişi în şcoli a făcut ca, în ultimul timp, lipsa de spaţiu să fie tot mai mult simţită. In unele clase au fost anul trecut câte 50 şi chiar 60 de elevi. Dat fiind că anul acesta numărul elevilor va fi şi mai mare, s'au luat măsuri pentru rezolvarea greutăţilor de acest ordin. Astfel, de exemplu toţi elevii absolvenţi ai clasei a VII-a din plasa Teaca, vor urma anul acesta la şcolile medii din Târgu-Mureş şi Reghin. Şi din toate satele vor veni tot mai mulţi elevi la şcolile medii, ceeace a determinat Secţiunea de Invăţământ să se preocupe serios de soluţionarea problemei spaţiului.

Tot în vederea şcolarizării tuturor copiilor de vârstă şcolară şi a cuprinderii în şcolile medii a unui număr cât mai mare de absolvenţi ai clasei a VII-a, Secţiunile de Invăţământ au de pus o grijă deosebită pentru amenajarea şi lărgirea internatelor existente, precum şi pentru crearea de internate noi. Acolo unde s'a constatat delăsare în cursul anului trecut, s'au luat măsuri ca lucrările de curăţenie să înceapă imediat după sfârşitul anului şcolar. Astfel, internatul din comuna Sâmbrieşi este pregătit încă dela 1 August. Tot dela această dată sunt amenajate şi internatele din comunele Secăreni, Teaca şi multe altele.

Dat fiind numărul mare al elevilor ce trebue găzduiţi anul acesta s'au organizat, în afară de internate, gazde comune, la Gurghiu, Şincai, Şaulia, Crăciuneşti şi Lunca. In comuna Nazna, directorul şcolii s'a mutat într'o casă particulară pentru a pune locuinţa sa la dispoziţia internatului.

Dar organizarea de internate sau gazde comune nu sunt singurele măsuri ce s'au luat în problema şcolarizării. Invăţătorii au făcut recensământul tuturor copiilor de vârstă şcolară şi au dus muncă de lămurire cu părinţii, determinându-i să-şi trimită copiii la şcoală. S'a cerut sprijinul organizaţiei U.F.D.R. care a procurat îmbrăcăminte pentru copiii lipsiţi, astfel încât nimic să nu-i mai împiedice de a veni la şcoală. Cel mai mare procent de copii neşcolarizaţi l-au constituit romii, care, deşi înscrişi, n'au venit deloc la şcoală în cursul iernii. Cu aceşti copii s'au început cursurile clasei I-a la 1 Aprilie în comunele Petelea, Vorniceni şi Sângeorgiu de Pădure. Acum ei vin regulat la şcoală şi dovedesc o deosebită dragoste pentru carte. Invăţătorii se străduesc să-i pregătească astfel încât la deschiderea noului an şcolar să poată intra în clasa a II-a împreună cu ceilalţi copii.

In cursul lunii August s'a început şi munca de alfabetizare a acelor tineri neştiutori de carte care vor intra în toamnă în armată. Secţiunea de Invăţământ a luat măsuri ca, până la 1 Octombrie, să aibă loc de trei ori pe săptămână cursuri de alfabetizare cu aceşti tineri care, fie că au făcut sau nu câteva clase, nu au încă pregătirea corespunzătoare celor patru clase elementare. In unele sate, ca de exemplu, la Ocniţa, tinerii vin la aceste cursuri chiar fără să fie chemaţi. In oraşul Târgu-Mureş, cinci învăţători duc munca de alfabetizare cu 13 tineri.

In ceeace priveşte curăţirea şi amenajarea localurilor de şcoli, acolo unde direcţia a luat din timp măsurile necesare, lucrările s'au şi terminat, aşa cum este cazul la Liceul de băeţi Nr. 1, unde directorul s'a îngrijit să înceapă lucrul imediat după terminarea cursurilor. In unele şcoli, însă, curăţenia va trebui să înceapă abia de acum înainte, ceeace desigur va creea multe greutăţi în celelalte sectoare de muncă.

In judeţ, munca aceasta a fost mai bine organizată şi a pornit mai din vreme. Localul şcolii din comunele Periş, Iernuţeni, Grebeniş sunt complet pregătite încă din primele zile ale lunii August.

Dacă în privinţa curăţirii localurilor de şcoli şi a pregătirii elevilor pentru examenele de toamnă s'au constatat lipsuri, în ceeace priveşte organizarea vacanţei elevilor, Secţiunea de Invăţământ a oraşului Târgu-Mureş are o serie de realizări pozitive. Cele două tabere de pionieri din oraş, tabăra de elevi dela Răstoliţa, parcul de odihnă şi cultură bine amenajat, precum şi cluburile, au oferit elevilor de toate vârstele o vacanţă plăcută şi instructivă. Ceeace deasemeni trebue subliniat este atmosfera sănătoasă creată între copiii români şi cei maghiari, care sunt tot timpul împreună, la jocuri şi la sport, colaborând în cea mai bună înţelegere.

ŞCOALA SUPERIOARĂ PEDAGOGICĂ

Pregăteşte profesori pentru clasele V, VI şi VII. Ei se pot înscrie mai departe la Facultatea de specialitatea respectivă, devenind astfel profesori pentru învăţământul mediu sau specialişti în disciplinele respective.

Durata cursurilor este de 2 ani.

Şcoala Sup. Pedagogică va funcţiona în cursul anului 1950/1951 la Bucureşti, Iaşi şi la Cluj (unde va avea şi o secţie maghiară).

La Bucureşti şi Iaşi va funcţiona cu 2 secţii şi anume: 1) secţia Matematică şi Fizică, 2) Ştiinţe Naturale — Geografie — Chimie.

La Cluj Bolyai cu secţia de Matematică şi Fizică.

70% din numărul studenţilor Şc. Sup. Pedagogice din Bucureşti şi Cluj Bolyai şi 80% din numărul celor dela Iaşi primesc burse (casă şi masă).

INSTITUTUL CĂRBUNELUI PETROŞANI

In acest Institut se pregătesc inginerii specialişti care formează cadrele tehnice necesare extracţiunii şi preparării cărbunilor, tehnicieni care au o importanţă mare la industrializarea ţării şi la construirea socialismului.

Durata cursurilor este de 4 ani.

Examenul de admitere constă din examen scris la Limba şi Literatura română şi la Matematică şi un examen oral din Constituţia R.P.R., Matematică şi Fizică.

90% din numărul studenţilor acestui institut primesc bursă (casă şi masă).

Institutul funcţionează la Petroşani cu Facultatea de Expl. şi Prepararea Cărbunelui.

INVĂŢĂTORI ŞI PROFESORI!

In Editura „CARTEA RUSĂ"

au apărut:

- **Metodica educaţiei fizice în instituţiile preşcolare — lei 40**
- **Metodica activităţii obligatorii în instituţiile preşcolare — lei 30**
- **Elemente de geografie în cl. II şi III, şcoala elementară — lei 85**
- **Metodica predării aritmeticii în cl. V-VII — lei 170**
- **Metodica predării literaturii române cl. V-XI — lei 195**
- **Metodica predării fizicii cl. VI-VII (vol. I) — lei 195**
- **Metodica desenului — lei 75**
- **Jocuri de mişcare cu reguli şi fără reguli pentru copiii de vârstă preşcolară. — lei 60**
- **Instrucţiuni pentru predarea scrisului şi a cititului în clasa I elementară. — lei 30**

In întâmpinarea noului an şcolar

(Urmare din pag. 1-a)

Pe linia trasată de Partid, Comitetele Provizorii şi organizaţiile de massă trebue să sprijine puternic şcoala în munca de cuprindere a tuturor copiilor de vârstă şcolară în şcoală. Cadrele didactice au datoria de a mobiliza, prin organizaţiile de massă ai căror membri sunt, pe toţi părinţii copiilor, astfel încât planul de şcolarizare să fie îndeplinit în cât mai bune condiţiuni.

Folosind experienţa anului şcolar precedent, analizând cauzele nevenirii la şcoală a fiecărui elev, cercetând dinainte de începerea cursurilor acasă, pe fiecare copil nou înscris sau neşcolarizat, ducând muncă de lămurire cu părinţii, antrenând în această muncă pe toţi care ne pot fi de ajutor, venind noi înşine regulat şi bine pregătiţi la şcoală, folosind metode de predare din ce în ce mai bune şi mai atrăgătoare pentru copii, să asigurăm cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor de vârstă şcolară.

O altă problemă deosebit de însemnată care trebue rezolvată în preajma deschiderii noului an şcolar, este aceea a asigurării unor condiţii cât mai bune de muncă noilor cadre intrate în învăţământ. Secţiunile de Invăţământ, directorii de şcoli şi colectivele didactice au datoria de a înconjura cu toată atenţia şi căldura pe învăţătorii şi profesorii tineri, de a le înlesni munca şi de a se îngriji de condiţiile în care trăesc, îndeplinind, în felul acesta, sarcinile trasate de rezoluţia şedinţei Plenare a Comitetului Central al P.M.R. din 3—5 Martie 1949, care spune: „Invăţătorimea dela sate are de jucat un rol de seamă în munca de întărire a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. De aceea, organizaţiile de partid trebue să dea o deosebită atenţie pregătirii de cadre învăţătoreşti devotate cauzei celor ce muncesc şi să aibă grijă ca învăţătorii dela sate să aibă bune condiţiuni de trai şi de muncă".

Odată cu pregătirea bazei materiale a şcolilor trebue să folosim timpul care ne mai rămâne pentru a lua ultimele măsuri legate de organizarea procesului de învăţământ şi a muncii educative, să asigurăm elevilor noştri o pregătire temeinică, să facem ca învăţământul să oglindească în întregime transformările care se petrec în ţara noastră şi să fie legat de lupta actuală a clasei muncitoare conduse de Partidul său, pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Deaceea, prin atitudinea şi faptele noastre să fim pildă şi imbold pentru elevii noştri.

In pragul noului an şcolar, să pornim cu elan sporit la munca noastră, neprecupeţind niciun efort pentru realizarea unei cât mai bune instrucţii şi educaţii a copiilor poporului, luptând cu hotărîre pentru pace, pentru socialism.

Din activitatea culturală a Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ-Putna

In cadrul luptei generale dusă de oamenii muncii cu avât tot mai sporit pentru apărarea păcii şi pentru construirea socialismului în ţara noastră, Partidul a fixat sindicatelor de învăţământ sarcina de a combate prejudecăţile şi manifestările burgheze din conştiinţa oamenilor şi de a-i educa în spiritul patriotismului şi al internaţionalismului proletar, în spiritul urii de clasă împotriva exploatatorilor şi a uneltelor lor reacţionare-fasciste.

Luptând pentru realizarea acestei sarcini trasate de Partid, salariaţii din învăţământ au înţeles să întâmpine ziua de 23 August şi Congresul Comitetelor de luptă pentru pace cu noi realizări în muncă. Astfel, cadrele didactice dela Liceul de băeţi „Unirea" din Focşani, dela Liceul de fete, dela Şcoala tehnică agricolă şi dela Şcoala pedagogică de fete din aceeaşi localitate, muncesc cu eforturi sporite pentru pregătirea noului an şcolar. Reparaţiile şi curăţenia sunt îndeaproape supraveghiate. Totuşi sunt unele şcoli care trebue să organizeze internate pentru elevi, dar la care n'au început lucrările pentru amenajarea localurilor necesare. Aşa sunt Şcoala pedagogică de fete şi Liceul de băeţi.

Clubul sindicatului salariaţilor din învăţământ Putna a întâmpinat ziua de 23 August cu noi realizări în muncă.

In sala bibliotecii, o vitrină frumos aranjată a prezentat opere din literatura sovietică, printre care, pe prim plan erau cele cinci volume ale operelor tovarăşului Stalin.

Sindicatul salariaţilor din învăţământ Putna a organizat un concurs între gazetele de perete festive pregătite de grupele sindicale din Focşani în cinstea zilei de 23 August.

Printre cele mai reuşite, menţionăm gazetele grupelor sindicale dela Şcoala pedagogică de fete, Şcoala medie tehnică de agricultură, Liceul de băeţi „Unirea" şi Liceul de fete.

In seara zilei de 19 August, sala de spectacole a Clubului s'a dovedit neîncăpătoare pentru tovarăşii veniţi la şedinţa festivă organizată în cinstea zilei de 23 August.

Corul a deschis festivitatea cu Imnul Republicii Populare Române şi cu Imnul Sovietic.

Salariaţii din Invăţământ şi-au luat angajamentul de a lupta şi mai dârz pentru îndeplinirea şi depăşirea Planului de Stat, pentru apărarea păcii.

Sindicatul Putna desfăşoară o susţinută activitate culturală în judeţ. Corul sindicatului şi echipele de joc ale secţiilor sindicale Pănceşti, Vidra şi Vultur, distinse cu premiul I la Bacău, în cadrul celui de al doilea concurs pe ţară, contribue din plin la sprijinirea manifestărilor culturale ale altor sindicate şi organizaţii de massă. Astfel, zece tovarăşi trimişi de Sindicat au sprijinit S.M.T. Floreşti să organizeze şi să pavoazeze un club care s'a inaugurat pe ziua de 20 August, în cinstea zilei de 23 August. Corul a pregătit programul pentru inaugurarea acestui club.

Totuşi sindicatul are şi lipsuri în munca sa culturală. Plecarea la odihnă şi în concediu a activiştilor din comisia culturală n'a fost bine organizată. In seria II-a au plecat absolut toţi tovarăşii care au lucrat în cursul anului în diferitele colective de muncă ale comisiei culturale. Din cauza aceasta, în August munca culturală a fost dusă de tovarăşi care nu cunoşteau ce s'a făcut în timpul anului. Aşa s'a ajuns la situaţia ca bibliotecara şi responsabila clubului să nu cunoască angajamentele ce fuseseră luate în cinstea zilei de 23 August. La club nu este încă un plan de muncă defalcat pe luni, săptămâni şi zile, în baza căruia să se ducă o activitate zilnică. Nu s'a format comisia pentru concurs şi nu s'a întocmit tabloul de onoare cu fruntaşii în producţie aşa cum se luase angajamentul. Atât în cadrul clubului cât şi în cadrul bibliotecii nu s'a lucrat nimic pentru copii. La bibliotecă s'au făcut numai 2 prezentări de cărţi în loc de 4 câte prevedeau angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August. Vitrinele pentru prezentarea cărţilor nu-şi ajung scopul, nefiind aşezate într'un loc frecventat de tovarăşi.

La 19 August, pavoazarea dela intrarea în sediul sindicatului mai cuprindea afişe cu centenarul lui Eminescu, cu ziua internaţională a femeii, etc. Unele din aceste afişe erau repetate de câte două ori, ceea ce dovedeşte că ele au fost aşezate pur şi simplu pentru umplerea unui spaţiu gol. Toate erau mâzgălite cu creionul, cu colţurile desprinse şi mototolite. Ferestrele de pe lângă scară grozav de murdare. In sediul clubului, se mai păstrează pe pereţi gazeta festivă de la 25 Septembrie 1949 (Ziua Scânteii), dar i s'au adăogat 2 articole noi în Aprilie 1950, tratând despre munca de alfabetizare în oraşul Focşani şi despre activitatea artistică a sindicatului. Aceasta dovedeşte că Sindicatul Putna n'a înţeles bine rostul pavoazării şi nu controlează suficient felul cum se duc la îndeplinire angajamentele luate.

Insuşindu-şi criticile ce li s'au adus, conducătorii sindicatului şi-au luat angajamentul să lichidere neîntârziat lipsurile din munca lor şi să mobilizeze pe salariaţi pentru a duce munca cu şi mai mult avânt pentru apărarea păcii, pentru pregătirea în cât mai bune condiţii a începutului noului an şcolar.

A cincea Conferinţă a F. I. S. I., nou imbold în lupta pentru pace a oamenilor muncii din şcoli

La cea de a cincea Conferinţă a Federaţiei Internaţionale Sindicale a Invăţământului (Departament Profesional al F.S.M.) care a avut loc de curând la Viena, a reeşit clar, din rapoarte şi intervenţii, diferenţa dintre sistemul şcolar decadent din ţările capitaliste, coloniale şi dependente şi sistemul şcolar înfloritor din Uniunea Sovietică şi din ţările de democraţie populară.

In Statele Unite bugetul naţional prevede 70% pentru cheltuelile de înarmare şi numai 1% pentru învăţământ. In timp ce se alocă miliarde pentru pregătiri de război şi pentru atacul banditesc din Coreea, 6 milioane de copii rămân în afară de şcoală. A. Feingold, observator american, unul din cei 8 profesori care au fost scoşi din învăţământ şi puşi sub anchetă pentrucă au refuzat să răspundă la întrebarea dacă sunt sau nu comunişti, a făcut o expunere asupra nemulţumirilor crescânde şi a luptei învăţătorilor din Statele Unite, care au şi început să protesteze prin greve.

Invăţătoarea neagră din Chicago, I. Umbles a vorbit despre barbaria discriminării rasiale a imperialiştilor americani descriind sălbaticile persecuţii la care sunt supuşi elevii şi profesorii negri în Statele Unite.

In Franţa, 54% din buget este destinat cheltuelilor militare şi numai 9,6% pentru învăţământ. Prof. H. Wallon marele om de ştiinţă, persecutat de regimul reacţionar francez, a arătat cum libertatea este gâtuită în Franţa prin toate mijloacele. Ministrul Delbos a interzis învăţătorilor şi profesorilor să facă în şcoli lecţii despre pace şi să voteze pentru pace. Cu toate acestea nenumăraţi învăţători şi profesori francezi vorbesc elevilor lor despre necesitatea de a lupta pentru pace şi au votat pentru pace. Persecuţiile împotriva lor însă devin din ce în ce mai mari, iar propaganda războiului creşte neconteniţ, odată cu actele samavolnice de scoatere din învăţământ a unor oameni de seamă ca prof. Georges Teissier, directorul revistei „Cercetări ştiinţifice".

Cecilio Palomares, delegatul Spaniei republicane arată decadenţa învăţământului sub regimul de teroare al lui Franco. Nici măcar 1% din buget nu se dă pentru ridicarea culturală a poporului. Regimul republican a creat, în cei 8 ani de existenţă a sa, între 1931 şi 1939, 22.538 de şcoli primare, reuşind să scadă analfabetismul la 15% din populaţie. Acum în timpul regimului mişelesc al lui Franco, numărul şcolilor primare s'a redus cu 9.000, iar analfabetismul s'a ridicat la 45%. Cuvântul de ordine este „moarte inteligenţei". Omul lui Franco marchizul de Lazoya, directorul artelor, a declarat că relele politice şi sociale de care suferă Spania îşi au origina în faptul că poporul a fost învăţat să scrie şi să citească. De aceea în învăţământ, ca şi în întreaga ţară, domină un regim în care se amestecă inchiziţia cu gestapoul.

In India şi Japonia plata mizerabilă a cadrelor didactice a dus la o adevărată epidemie de sinucideri şi la cerşetorie.

Situaţia învăţământului şi a cadrelor didactice din ţările capitaliste este în continuă decădere. In Anglia sau Italia, în Grecia, Iugoslavia sau Bolivia, în toate ţările subjugate de dolari, poporul muncitor suferă crunta exploatare imperialistă, libertăţile cetăţeneşti sunt călcate în picioare, se duce o neruşinată propagandă pentru război, iar şcoala are un singur scop: să pregătească carne de tun.

Cu totul alta este situaţia în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară, unde poporul însuşi este stăpân.

In Uniunea Sovietică, ţara socialismului biruitor şi a comunismului în construcţie, cultura, ştiinţa, şcoala, sunt puse în slujba poporului şi de aceea au atins înălţimi pe care niciodată nu le-ar fi putut atinge într'o ţară capitalistă. O treime din bugetul Uniunii Sovietice este cheltuită pentru învăţământ. Tovarăşul Grifcov, şeful delegaţiei sovietice, arată că „In Uniunea Sovietică toate naţionalităţile, chiar şi cele mai mici, au posibilitatea să scrie şi să citească în limba lor maternă, să editeze cărţi, să creeze o literatură proprie şi să înveţe pe copiii lor în şcoli medii şi superioare".

Din an în an creşte importanţa şi influenţa învăţătorului sovietic. „In ţara noastră, — spune delegatul sovietic Cernov, — în care bogăţia cea mai de preţ este omul, sarcina de prim ordin a Statului este de a se îngriji de ridicarea nivelului cultural şi a bunei stări materiale a oamenilor. Invăţătorul sovietic este înconjurat de iubire şi stimă. La grija Partidului Bolşevic, a Guvernului sovietic şi a tovarăşului Stalin însuşi, pentru şcoală şi pentru învăţătorimea sovietică, cadrele didactice ale Uniunii Sovietice răspund cu încordarea puterilor lor, în lupta pentru a da copiilor Patriei cunoştinţe cu adevărat ştiinţifice, pentru a-i creşte în dragostea faţă de Patria lor, în spiritul stimei şi prieteniei pentru toate popoarele lumii. Invăţătorii sovietici educă luptători sinceri pentru pace în întreaga lume".

In imensa Chină are loc o revoluţie culturală, legată de eliberare şi de naşterea Republicii Populare Chineze. Shen Cing, şeful delegaţiei chineze, arată că cei 700.000 de educatori chinezi, sub conducerea Partidului Comunist Chinez şi a Federaţiei Muncii din China, sunt animaţi de ideile şi concepţiile clasei muncitoare. Ei vor realiza sarcina educativă ce li s'a încredinţat, de a învăţa pe copii, tineri şi adulţi, care nu au avut în trecut posibilitatea de a se instrui.

Delegaţii ţărilor de democraţie populară au arătat că popoarele lor eliberate de Armatele Sovietice trăiesc o viaţă nouă. Sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, ele obţin zi de zi victorii însemnate în construirea socialismului. Delegaţii au arătat paşii repezi pe care îi fac în domeniul culturii şi al învăţământului şi însemnătatea extraordinară pe care o are pentru aceasta experienţa şcolii sovietice şi uriaşele ei realizări, care sunt un nepreţuit exemplu şi un ghid.

Toate delegaţiile dela Conferinţa Federaţiei Sindicale Internaţionale a Invăţământului au ridicat problema democratizării şcolii, a îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă a cadrelor didactice şi, mai ales, problema luptei pentru pace.

S'a votat în unanimitate excluderea mârşavilor şi trădătorilor conducători sindicali iugoslavi din F.I.S.I.

Prin rezoluţiile Conferinţei, F.I.S.I. a primit sarcina de a lupta pentru libertăţile democratice, pentru îmbunătăţirea salariilor cadrelor didactice, corespunzător minimului de viaţă din diferite ţări, pe baza principiului salariului egal la muncă egală, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi pentru libertatea organizării sindicale. Deasemenea, F.I.S.I. are sarcina de a lupta pentru o educaţie democratică a tineretului în şcoli şi în general, pentru îmbunătăţirea condiţiilor materiale ale şcolii.

Pentru realizarea acestor sarcini Conferinţa a hotărît ca F.I.S.I. să-şi intensifice activitatea, să atragă cadrele didactice din toate ţările şi, mai ales, sindicatele din ţările capitaliste, coloniale şi dependente, să-şi întărească şi să lărgească legătura cu celelalte sindicate şi cu toate organizaţiile democratice, de tineret, femei, etc., întărind în acelaş timp, unitatea internaţională a învăţătorilor şi profesorilor, alături de clasa muncitoare din lumea întreagă.

Secretariatul F.I.S.I. a fost împuternicit să studieze situaţia învăţătorilor din ţările capitaliste şi să organizeze lupta pentru îmbunătăţirea condiţiilor lor de trai. Succesul acestei lupte va depinde de legarea ei cu lupta pentru pace şi cu lupta pentru eliberare a popoarelor asuprite.

La sfârşitul lucrărilor, Prof. Henri Wallon a fost reales, în unanimitate, ca preşedinte al F.I.S.I. iar Paul Delanoue, ca secretar general. Ca vicepreşedinţi au fost aleşi, deasemenea în unanimitate, tov. Grifcov, preşedintele sindicatelor cadrelor didactice din Uniunea Sovietică, un reprezentant al Chinei şi unul al Americii Latine, care vor fi desemnaţi ulterior. Republica Populară Română are un loc în Comisia de Control a F.I.S.I.

Cea de a cincea Conferinţă Internaţională a Invăţământului a pus în faţa Uniunilor naţionale sarcini mari şi importante: popularizarea activităţii F.I.S.I. şi strângerea legăturilor dintre diferite Uniuni, întărirea luptei împotriva fascizării şi militarizării şcolii, pentru creşterea fondurilor rezervate învăţământului şi reducerea fondurilor rezervate pentru pregătirile de război, pentru democratizarea învăţământului, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă a cadrelor didactice, pentru apărarea păcii.

Uniunea noastră trebue să lupte cu hotărîre pentru îndeplinirea acestor sarcini, pe deoparte întărind legăturile cu celelalte Uniuni şi cu F.I.S.I., pe de altă parte mobilizând cadrele noastre didactice în îndeplinirea sarcinilor de onoare ce le revin din Planul nostru de Stat şi viitorul Plan Cincinal. Datorită eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, noi avem fericirea de a trăi într'o ţară de democraţie populară. Invăţământul la noi este în continuă desvoltare şi creştere. Clasa muncitoare şi Partidul ei au dat cadrelor didactice misiunea de a participa la ridicarea nivelului cultural al poporului nostru la educarea socialistă a tineretului nostru.

Invăţătorii şi profesorii noştri, luptând pentru realizarea acestor sarcini, răspund cu cinste chemării Federaţiei Internaţionale Sindicale a Invăţământului, care îndeamnă cadrele didactice din lumea întreagă să se înroleze în marea armată a partizanilor păcii, în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică, şi marele Stalin.

Lenormanda Benari
Director în Ministerul Invăţământului Public

Dorinţa fierbinte a populaţiei muncitoare din Braşov a fost împlinită

Braşovul a căpătat denumirea de oraşul STALIN

Răspunsul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi al Guvernului Republicii Populare Române la scrisoarea oamenilor muncii din oraşul Braşov

Dragi tovarăşi,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român şi Guvernul Republicii Populare Române salută călduros iniţiativa ceferiştilor din Braşov, căreia i s'au alăturat cu entuziasm oamenii muncii din celelalte întreprinderi ale oraşului vostru, ca numele oraşului Braşov să fie schimbat — dându-i-se numele marelui geniu al omenirii muncitoare, conducătorului poporului sovietic, eliberatorului şi prietenului iubit al poporului nostru, I. V. Stalin.

Guvernul Republicii Populare Române şi Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român au luat hotărîrea de a sprijini cererea voastră şi de a propune Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române să satisfacă dorinţa arzătoare a oamenilor muncii din Braşov, dând acestui oraş numele de oraşul Stalin.

Guvernul Republicii Populare Române şi Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român îşi exprimă convingerea că oamenii muncii din Braşov se vor dovedi la înălţimea cinstei mari de a fi cetăţeni ai oraşului care poartă numele tovarăşului Stalin.

Vă urăm noi succese în lupta pentru depăşirea prevederilor Planului de Stat pe 1950, pentru pregătirea condiţiilor în vederea realizării Planului Cincinal, pentru apărarea păcii, asigurarea bunei stări a celor ce muncesc şi victoria socialismului în ţara noastră.

Secretar General al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român	Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române
Gheorghe Gheorghiu-Dej	**Dr. Petru Groza**

DECRET

pentru schimbarea numelui oraşului Braşov în acela de oraşul Stalin

ART. UNIC. — Cu începere dela data publicării prezentului Decret, oraşul Braşov va purta numele de oraşul Stalin, în cinstea marelui geniu al omenirii muncitoare, conducătorul poporului sovietic, eliberatorul şi prietenul iubit al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin.

Dat în Bucureşti, la 22 August 1950

C. I. Parhon
Marin Florea Ionescu

Pentru viitorul elevilor noştri

Deseori, mă gândesc la viitorul elevelor mele. Le văd, peste câţiva ani, muncind cu sârg în grădiniţele şi căminele întreprinderilor, gospodăriilor agricole şi instituţiilor răspândite pe întinderea Patriei noastre. Le văd aplecate cu dragoste asupra copiilor oamenilor muncii care construesc paşnic o ţară liberă, fericită.

Dar mârşavele provocări şi ameninţări ale aţâţătorilor la război şi ale slugilor lor vor să întunece minunatele perspective care se deschid în faţa elevelor mele. Crimele odioase din Coreea, din Vietnam, din Indonezia, arată limpede că imperialiştii americani şi englezi vor să înnece în sânge liniştea şi viitorul fericit al popoarelor.

Planurile sângeroase ale corbilor uneltitori de războaie nu au sorţi de izbândă. Impotriva lor se ridică milioanele de oameni simpli, milioanele de partizani ai păcii. La rândurile strânse ale acestora mă alătur şi eu contribuind la creşterea unei noi generaţii de combatanţi hotărîţi în frontul păcii. Şi viitorul fericit al elevelor noştri va fi asigurat pentrucă armata păcii luptă sub steagul invincibil al marelui Stalin.

Alexandra Gheorghiu
profesoară la Şcoala Pedagogică de Educatoare Nr. 2 din Bucureşti

Aspecte din viaţa pionierilor la tabăra din Târgu-Mureş

La tabăra dela Liceul Nr. 2 de fete, care a început să funcţioneze din ziua de 16 Iulie, au venit 130 de pionieri. La dispoziţia lor şcoala a pus patru săli pentru cele patru detaşamente, o sală de lectură, una de şah, o sală festivă şi o sală de gimnastică.

Toată activitatea taberei a fost îndrumată şi supraveghiată de secţia de pionieri a judeţului, care s'a îngrijit ca pionierii să-şi petreacă vacanţa în mod cât mai plăcut şi mai instructiv, îmbogăţindu-şi cunoştinţele, desăvârşindu-şi educaţia şi întărindu-şi forţele fizice, pentru a fi capabili să pornească cu puteri noi de muncă în noul an şcolar.

Programul începea la ora 8 dimineaţa. După ridicarea drapelului se citeşte din revista „Pionierul". Apoi urma un program de coruri şi dansuri. Intre orele 10 şi 11 avea loc în fiecare zi o conferinţă cu subiect literar sau ştiinţific. Conferinţele se ţineau în acelaş timp în două săli — într'una pentru elevii români, iar în alta pentru elevii maghiari. S'a vorbit despre „Eminescu şi Petőfi", despre „Fenomenele naturii", despre „Origina omului", „Bogăţiile R.P.R." şi altele. La sfârşitul conferinţei aveau loc discuţii. Temele s'au tratat pe înţelesul copiilor, fiind expuse într'o formă plăcută şi, de cele mai multe ori, însoţite de proecţii, ceeace făcea ca pionierii să arate un interes deosebit pentru ele.

După conferinţă programul zilnic prevedea exerciţii de gimnastică şi sport, pentru care exista plasă şi minge de woley, o masă de ping-pong, un teren de basket, aparate pentru sărituri în lungime şi în înălţime, mingi, cercuri şi altele.

S'a înfiinţat deasemeni şi un cerc de aeromodelaj, la care s'au înscris 40 de pionieri. Fabrica de mobile „Simo Géza" a donat cercului o masă cu rândele, iar comisia aeronautică a pus la dispoziţie specialişti care să lucreze cu aeromodeliştii.

Săptămânal pionierii au făcut excursii, sau au mers să viziteze uzine, fabrici, gospodării colective.

Tabăra se va închide cu vizitarea Palatului Pionierilor din Bucureşti, unde cu toţii ştiu câte lucruri frumoase au de văzut.

CLICA LUI TITO, MÂRŞAVĂ UNEALTĂ A AŢÂŢĂTORILOR LA RĂZBOI

Din ce în ce mai făţiş îşi îndeplinesc asasinii şi trădătorii dela Belgrad, banditii titoişti, rolul lor murdar de provocatori la război în Balcani. In această privinţă, titoiştii urmează cu sfinţenie toate instrucţiunile primite dela patronii lor, imperialiştii americani şi englezi.

Iată dece se înmulţesc mereu atât călătoriile diverşilor „delegaţi" ai guvernelor Statelor Unite şi Marii Britanii la Belgrad, cât şi deplasările în aceste ţări ale oamenilor de încredere ai lui Tito. In luna Mai a acestui an Moşe Pjade, vicepreşedintele Consiliului de miniştri iugoslav şi mâna dreaptă a călăului Tito, a fost la Londra. Scopurile călătoriei sale au fost multiple. In primul rând, el a dat noi asigurări imperialiştilor că clica lui Tito este gata să se supună miniştrilor de afaceri externe ale ţărilor imperialiste în punerea la punct a tuturor planurilor agresive. In al doilea rând, trimisul lui Tito a primit instrucţiuni foarte detaliate în ceeace priveşte linia de conduită a bandei de tâlhari dela Belgrad faţă de ţările de democraţie populară, ale căror graniţe sunt limitrofe cu Iugoslavia.

Nu este de mirare, prin urmare, că provocările şi diversiunile titoiste la aceste graniţe se fac tot mai multe şi mai neruşinate. Ţinta principală a atacurilor este Republica Populară Albania. Chiar a doua zi după sosirea lui Pjade la Londra, complicele său Rancovici a declanşat două incursiuni banditeşti împotriva teritoriului albanez. De atunci aceste provocări s'au repetat mereu, combinându-se cu alte manevre şi încercări de intimidare, cum a fost rechemarea însărcinatului cu afaceri al Iugoslaviei şi a membrilor misiunii diplomatice iugoslave dela Tirana.

Intr'o notă adresată guvernului titoist, guvernul albanez subliniă că toate aceste acte şi provocări de tip fascist „decurg din angajamentele luate de guvernul iugoslav pus în slujba aţâţătorilor la război, faţă de patronii săi, imperialiştii americani şi englezi".

In afară de aceste acţiuni duse făţiş împotriva ţărilor de democraţie populară, „diplomaţia" titoistă desfăşoară, în conformitate cu instrucţiunile primite dela conducătorii politici ai Statelor Unite şi Marii Britanii, o febrilă activitate de culise, menită să întărească putredul său sector de război din Balcani. Tito şi banda sa colaborează din răsputeri la crearea blocului agresiv mediteranian. In vederea acestui scop, titoiştii lucrează atât la consolidarea „axei" Belgrad-Atena, cât şi la o apropiere cu Ankara.

Tot mai mult devine Iugoslavia o bază militară a imperialismului american în Balcani.

Aceasta se traduce prin lucrările de fortificare dela frontierele cu statele de democraţie populară, prin construirea de auto-străzi care unesc partea occidentală cu nord-estul Iugoslaviei, prin mărirea capacităţii porturilor dela marea Adriatică şi prin construirea de porturi noi, prin amenajarea de aerodromuri militare etc. Toate aceste lucrări sunt executate sub supravegherea şi controlul „specialiştilor" americani.

Ţăranii au fost mobilizaţi forţat pentru munci militare, în plină campanie de strângere a recoltei, deşi situaţia alimentară a Iugoslaviei este dezastruoasă.

Numeroşi criminali de război, ustaşi, cetnici, partizani ai fostului rege şi ai trădătorului Mihailovici se reîntorc în Iugoslavia din Statele Unite şi din celelalte ţări capitaliste în care se refugiaseră. Tito îi plasează pe toţi la posturi de conducere politice, economice şi militare. Printre ultimii sosiţi, se numără şi faimosul colonel S. S. Otto Skorzeni „eliberatorul" lui Mussolini, care a devenit numai decât un colaborator apropiat al dictatorului dela Belgrad.

Pregătirile isterice de război ale titoiştilor nu se datoresc însă numai slugărniciei lor faţă de patronii imperialişti. Aceste pregătiri constituie pentru clica fascistă a lui Tito singurul mijloc de a face să dureze sângeroasa sa dominaţie. Dar nici pregătirile de război, nici crunta teroare exercitată împotriva oamenilor muncii iugoslavi nu vor prelungi nici cu o zi viaţa blestemată şi sortită pieirii a acestei bande de trădători şi criminali.

Un şut în mina dela Petrila cu studenţii Institutului Cărbunelui din Petroşani

Ca să găsim la practică studenţii Institutului Cărbunelui din Petroşani, am coborit spre străfundurile minei de cărbuni dela Petrila, acolo unde zi de zi şi noapte de noapte, minerii Patriei noastre dau lupta cu straturile de cărbune. Am intrat în colivie — ascensorul puţului principal, signalistul a semnalat mecanicului prezenţă de „personal", şi apoi am pornit spre orizontul 10 cu o iuţeală fulgerătoare de 20 de metri pe secundă. N'am apucat să ne „strângem inima în pumni" — cum ne sfătuise un miner — şi iată-ne ajunşi jos, la 360 de metri departe de suprafaţă, în adâncul pământului. De aici încolo, dela gura orizontului, pe distanţă de kilometri, într'o beznă străpunsă pe alocuri de licăririle lămpilor minerilor, se resfiră şi se întretaie ca pânza de păianjen, galeriile şi suitoarele orizontului 10. Am urcat pe suitori spre orizontul 9 şi am intrat apoi în primul abataj, locul de luptă şi de muncă al minerului. In mijlocul sgomotului perforatoarelor care muşcau din stratul de cărbune, printre bulgării negri şi lucioşi care se desprindeau şi cădeau mereu pe craţărul sovietic, aici, în abatajul lui Wilhelm Deac, am văzut imaginea vremurilor noi, imaginea minerului şi studentului înfrăţiţi într'un singur gând: cărbune, mereu mai mult cărbune, pentru Plan, pentru pace!

HAI, FRATE STUDENT, SA-I DAM DRUMUL! AZI VOM DA 30 DE TONE PENTRU PLAN!

Suntem spre sfârşitul şutului — schimbul de 8 ore. In abatajul-cameră al tovarăşului Deac, şef de grupă, lupta cu muntele se desfăşoară cu dârzenie. Pickhamerul se înfige cu sgomot în frontul de cărbune. Grinzile trozneşc. Descătuşat de strat, cărbunele aleargă voios spre craţăr şi de aici, pe gura „rol"-ului coboară la vale spre vagonete. Incărcatul în vagonete — aceasta este treaba lui Miclea Alexandru, studentul ortac în grupa lui Deac. La luminiţa lămpii de miner nu se distingeau în întunericul acela decât mişcările repezi ale lopeţii, mişcări care oglindeau voinţa de a învăţa şi de a contribui în acelaş timp la lupta pentru îndeplinirea planului de lucru în abataj.

In mină nu-i timp şi nici loc de vorbă. Doar în primul abataj, când perforatorul a încetat o clipă duduitul, l-am întrebat pe Deac despre munca studenţilor. „Apăi măi tovarăşe — ne-a spus minerul — îs de-ai noştri studenţii. Când intrăm la şut numai ce-i spunem: hai, frate student, să-i dăm drumul! Azi vom da 30 de tone pentru Plan! Apoi să vezi ce curge cărbunele şi cum merge treaba „fest".

Ne-am despărţit de abatajul tovarăşului Wilhelm Deac şi am pornit mai departe, pe noi suitoare, spre alte abataje. In multe dintre echipe şi grupe, cot la cot cu minerii, lucrau ortacii-studenţi. In sectorul IV, la orizontul 8, Marcovschi Ştefan, din anul II, supraveghea producţia la lentilă. Tot aici în grupa lui Sârbu lucra la betonare Bătăcui Cornel, din anul IV, fiu de învăţător din Uioara. In fundul minei l-am cunoscut şi pe Băgăluţ, primul pe întreg anul, fost turnător la Atelierele Centrale Petroşani. Aici, în sectorul IV, la abatajul frontal 5 b, lentila b, la 4 metri deasupra orizontului 10, l-am cunoscut şi pe Constantin Munteanu, lucrând cu grupa lui Kiss după metoda sovietică a scutului metalic.

MINER ŞI STUDENT — TOVARAŞI DE MUNCA

Şutul se terminase. Am ieşit cu colivia la lumina zilei şi ne-am dus cu toţii — mineri, studenţi şi gazetari — spre spălătoare. Apoi, în trenul electric care ne întorcea spre Petroşani, am stat de vorbă cu studenţii. I-am ascultat cu drag. Ei ne-au povestit despre munca şi lupta minerilor, ne-au vorbit cu entuziasmul lor tineresc despre faptele mărețe ale fruntaşilor dela Petrila şi Lupeni, despre Iosif Barta, Kopetin Gheza, Cuderna Emil şi despre atâţia alţi mineri, fruntaşii Văii Jiului, eroi ai construirii socialismului.

Studenţii ne-au vorbit despre sprijinul preţios pe care-l primesc dela mineri. Ei ne-au povestit cu cât drag tovarăşul Irimie Gheorghe, care lucrează acum în contul lui Octombrie, le-a explicat de ce e necesar ca găurile de puşcare a frontului de cărbune să fie bătute „şuliane" sau de ce organizarea în abataj constitue factorul de bază în îndeplinirea normei. Ei ne-au povestit cum tovarăşul Iosif Kerl le explica despre lucrările în steril, cum calculele tehnicienilor trebue respectate. Minerii n'au precupeţit timp să le împărtăşească multe din cunoştinţele practice acumulate de ei în cursul anilor de muncă în mină. „Am învăţat acolo, în practică, ceeace ştiam din teorie — ne spunea o studentă. Dar mai mult decât orice, am învăţat ceeace nu vom uita niciodată: mineri şi studenţi, suntem tovarăşi de muncă. Sub îndrumarea Partidului luptăm uniţi pentru binele Patriei noastre, pentru apărarea păcii".

★

După amiază, în camera 12 a căminului ,studenţii din orchestra Institutului repetau pentru festivalul ce-l vor da la sfârşitul practicii. In sala clubului se juca şah. Pe coridor unii dintre studenţii care plecau în diverse localităţi climaterice trimişi de Institut îşi luau rămas bun dela cei care rămâneau. Pe faţa tuturor se citea bucuria vieţii — viaţă noua în ţară nouă.

...Pe Valea Jiului — la Petrila, la Lupeni, la Lonea — studenţii Institutului Cărbunelui au fost 45 de zile în producţie. Ei au învăţat să aplice în practică ceeace li s'a predat în teorie. Dar mai mult decât atât, la practica din abataje s'a sudat legătura trainică între mineri şi studenţi, între oamenii muncii şi viitorii ingineri de exploatare minieră, tehnicieni ai construirii socialismului, luptători dârzi pentru pace.

Andrei Valentin

Note politice externe

La 23 August s'a încheiat cel de al doilea Congres al Uniunii Internaţionale a Studenţilor care a avut loc la Praga.

Rezoluţiile adoptate de Congres se referă la sarcinile U.I.S.-ului în lupta pentru pace, independenţă naţională şi un învăţământ democratic.

Toţi cei care au luat cuvântul la Congres au arătat că popoarele lumii nu vor război, că acei care vor să-l deslănţuie sunt imperialiştii, trusturile monopoliste din ţările capitaliste, mai ales cele din Statele Unite, care văd în război o ieşire din criza iminentă. Ei au arătat prin fapte ce efecte dezastruoase au înarmările şi uriaşele cheltueli militare în ţările capitaliste asupra nivelului de trai al studenţilor.

Rezoluţia adoptată de Congres constată creşterea continuă a forţelor lagărului păcii care este dovedită de succesul campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm. In continuare Rezoluţia arată că cea mai importantă sarcină a studenţilor din toată lumea, astăzi, este lupta pentru pace, în primul rând lupta pentru interzicerea armei atomice şi împotriva folosirii ştiinţei în scopuri militare, deasemenea pentru reducerea generală a înarmărilor şi pentru instituirea unui control asupra tuturor tipurilor de armament.

Congresul a cerut ca la O.N.U., Consiliul de Securitate, cu participarea reprezentanţilor legali ai celor cinci mari puteri, să ia de îndată toate măsurile necesare pentru reglementarea paşnică a chestiunii coreene, războiul din Coreea reprezentând principala primejdie a unui nou conflict mondial. Deasemenea Congresul arată, prin rezoluţia adoptată, că, hotărîrile Biroului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii exprimă voinţa tuturor popoarelor şi trasează programul concret pentru apărarea păcii, program care trebuie să stea şi la baza activităţii U.I.S. şi a organizaţiilor naţionale studenţeşti în lupta lor pentru pace.

Rezoluţia celui de al doilea Congres al U.I.S. subliniază că lupta pentru democratizarea învăţământului şi pentru satisfacerea nevoilor studenţilor este una din sarcinile principale ale U.I.S.-ului. Congresul a adoptat un apel adresat studenţilor din toate ţările, indiferent de rasă, naţionalitate, convingeri politice, religioase sau ideologice, prin care aceştia sunt chemaţi să servească cu abnegaţie măreaţa cauză a păcii, prieteniei şi securităţii popoarelor.

Congresul U.I.S. a pus un accent deosebit pe necesitatea consolidării şi desvoltării unităţii internaţionale a studenţilor fără de care este neconceput succesul luptei pentru pace şi pentru interesele studenţeşti.

Congresul a însemnat un nou şi deosebit succes al mişcării progresiste studenţeşti internaţionale, un nou succes al frontului păcii. Influenţa şi prestigiul U.I.S. cresc mereu. Numărul membrilor săi sporeşte necontenit. La constituire, în 1946, U.I.S. a avut 1.500.000 de membri, astăzi ea are cinci milioane.

Cel de al doilea Congres al U.I.S. a fost cea mai mare şi cea mai reprezentativă întrunire studenţească din câte au avut loc până în prezent.

Din toată lumea, din partea personalităţilor şi organizaţiilor democratice şi progresiste, din partea oamenilor muncii, a oamenilor de ştiinţă şi cultură, se îndreaptă spre Organizaţia Naţiunilor Unite proteste contra atrocităţilor comise de către aviaţia americană împotriva populaţiei paşnice din Coreea, împotriva bătrânilor, femeilor, copiilor. O indignare fără margini a cuprins pe oamenii cinstiţi din toată lumea împotriva invadatorilor americani din Coreea care în retragere incendiază satele şi extermină în masă populaţia paşnică.

Un asemenea protest, care condamnă cu hotărîre agresiunea americană din Coreea şi care cere să se respecte dreptul sacru al popoarelor să-şi hotărască singure soarta este şi acela al Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor. Telegrama F.D.I.F. trimisă Consiliului de Securitate cere în numele a 80.000.000 de femei din 59 de ţări imediata încetare a războiului din Coreea şi retragerea tuturor trupelor străine. Guvernul Statelor Unite — arată telegrama — prin agresiunea sa brutală în Coreea, a săvârşit o violare grosolană a dreptului sfânt al popoarelor de a-şi hotărî singure soarta. Guvernul Statelor Unite, continuă telegrama, calcă în picioare cu cinism şi neruşinare principiul egalităţii naţiunilor, mari şi mici, proclamat solemn de Charta Naţiunilor Unite.

F.D.I.F. îşi exprimă profunda indignare că acţiunile criminale ale invadatorilor americani din Coreea sunt camuflate în spatele drapelului O.N.U.

Comitetul Antifascist al Femeilor Sovietice a trimis Consiliului de Securitate o telegramă asemănătoare: „Noi femeile sovietice, spune telegrama, care am cunoscut invazia bandiţilor fascişti, preţuim în mod deosebit lupta plină de abnegaţie dusă de poporul coreean şi de curajoasele femei coreene pentru onoarea, libertatea şi independenţa patriei lor". Mai departe, Comitetul Antifascist al Femeilor Sovietice, spune: „Suntem încredinţate că niciun om cinstit, indiferent cărui popor, religie sau partid politic îi aparţine, nu poate rămâne nepăsător în faţa atrocităţilor săvârşite de agresorii americani în Coreea.

In numele a 70.000.000 de tineri şi tinere din întreaga lume, a adresat un protest riguros Consiliului de Securitate, Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, împotriva agresiunii americane din Coreea. Secretariatul F.M.T.D. îşi afirmă solidaritatea sa deplină cu curajosul tineret al Coreei, care împreună cu întregul popor coreean luptă eroic împotriva agresorilor americani care, încălcând Charta O.N.U., se amestecă în afacerile interne ale poporului coreean.

In telegrama sa către Consiliul de Securitate, Prezidiul Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. spune între altele: „Sub drapelul O.N.U., armata intervenţioniştilor distruge fără cruţare în Coreea case de locuit şi cluburi, şcoli şi spitale, universităţi şi laboratoare, biblioteci şi muzee, fabrici şi uzine, economia naţională şi cultura unei ţări iubitoare de pace... Noi, reprezentanţii ştiinţei sovietice, declarăm că Consiliul de Securitate al O.N.U. trebuie să pună imediat capăt în mod hotărît crimelor săvârşite în Coreea de către cercurile conducătoare din Statele Unite, unul din statele membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite".

Imperialiştii din Statele Unite, adaugă telegrama Prezidiului Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., subordonează marile realizări ale ştiinţei, ţelurilor lor criminale şi le folosesc pentru exterminarea în masă a oamenilor... Nu există şi nici nu poate exista justificare a agresiunii şi a agresorilor. Nu există şi nici nu poate exista justificare pentru atrocităţile şi distrugerile provocate poporului coreean, iubitor de libertate, de către trupele intervenţioniste!"

Nenumărate telegrame care cer imediata încetare a agresiunii americane din Coreea, retragerea trupelor străine, reglementarea paşnică a chestiunii coreene, pornesc din toate colţurile lumii către Consiliul de Securitate.

Popoarele lumii, oamenii cinstiţi de pretutindeni, sutele de milioane de oameni ai muncii din toate ţările, strigă cotropitorilor, sângeroşilor intervenţionişti americani: Jos mâinile de pe Coreea!

Să înceteze bombardamentele americane împotriva poporului coreean!

Omenirea cinstită clocoteşte de indignare şi revoltă în faţa atrocităţilor ce le săvârşesc agresorii americani în Coreea.

Incălcând cu brutalitate şi cinism normele dreptului internaţional şi regulile moralei umane, imperialiştii din Statele Unite încearcă — trimiţându-şi bombardierele asupra oraşelor şi satelor coreene — să sfărâme voinţa poporului care luptă eroic pentru libertatea şi independenţa Patriei sale.

Bombardierele americane se năpustesc fără încetare asupra aşezărilor civile unde nu există obiective militare, distrug case de locuit lăsând populaţia fără căminuri, distrug şcoli, spitale şi aşezăminte culturale şi ucid mii de locuitori paşnici — bătrâni, femei şi copii. Cu o cruzime ce o aminteşte pe aceea a bestiilor hitleriste, aviatorii americani incendiază ogoarele coreene, mitraliind ţăranii aflaţi la munca câmpului, atacă tâlhăreşte trenuri şi vase de pasageri.

In cursul raidurilor lor banditeşti împotriva oraşului Phenian, piraţii aviaţiei americane au atacat în nenumărate rânduri populaţia aflată pe străzi — cu bombe ,tunuri şi mitraliere. 1200 case de locuit din acest oraş au fost prefăcute în ruine, alte 1000 clădiri au fost grav avariate, spitale au fost distruse; 700 persoane au fost ucise, iar peste 500 rănite, Corespondentul special al ziarului „Literaturnaia Gazeta" scrie din Phenian: „Am fost martor ocular al bombardamentelor naziste asupra Leningradului şi susţin că fasciştii americani i-au depăşit pe fasciştii germani. Phenianul este învăluit în fumul incendiilor. Am văzut o creşă distrusă. Nu a rămas nimic din această clădire, absolut nimic, decât un morman de moloz, deasupra căruia zace braţul smuls al unui copil... O bombă a căzut pe un tramvai de pasageri, transformându-l într'o grămadă de metal sfărâmat şi de cadavre".

Sute de tone de bombe au fost aruncate asupra oraşului Wonsan. 4.000 oameni — morţi şi răniţi — au căzut aci jertfă mişeleştilor atacuri ale aviatorilor americani. Cu o persistenţă diavolească bombardează şi mitraliază aviaţia americană oraşul Seul. Numărul victimelor din rândurile populaţiei se ridică în acest oraş la 7.000. Oraşele Nampho, Hynnam, Wonciu, Hancion, Piongtek, Yanciaci, satul Denpyao din provincia Kengi, au fost aproape complet distruse de bombardamentele sălbaticilor care se laudă cu „modul de viaţă american".

Mânjite de sângele a mii de copii, femei şi bătrâni coreeni, sunt mâinile agresorilor americani. In zadar încearcă ei să-şi ascundă crimele lor josnice în spatele drapelului O.N.U. pe care sunt zugrăvite ramuri de palmier — simbolul păcii şi al prieteniei. Mânjite de sânge sunt mâinile d-lui Austin, delegatul american care perorează despre „pace" în Consiliul de Securitate al O.N.U.

Ca un zdrobitor act de acuzare împotriva agresorilor americani, răsună puternic în Consiliul de Securitate, glasul reprezentantului U.R.S.S., I. A. Malik. Proectul de rezoluţie sovietic care cere să se pună capăt bombardamentelor barbare împotriva populaţiei paşnice din Coreea, a fost salutat cu bucurie de întreaga omenire cinstită.

Imperialiştii americani însă, utilizând manevrele lor obstrucţioniste, dovedesc că sunt împotriva acestui proect de rezoluţie, după cum sunt — în general — împotriva propunerilor sovietice pentru reglementarea paşnică a chestiunii coreene. Demascându-se în felul acesta încă odată ca duşmani ai poporului coreean şi ai păcii. ei au atras şi atrag asupră-le ura mereu mai aprinsă a oamenilor simpli de pretutindeni.

Ca un val uriaş se ridică protestul tot mai hotărît al popoarelor iubitoare de pace şi libertate. Ele îi ţintuesc la stâlpul infamiei pe monştrii omenirii şi pe sângeroşii aviatori care pârjolesc oraşele şi satele coreene. Aceştia vor trebui să răspundă în faţa istoriei pentru fărădelegile făptuite în Coreea.

Oamenii muncii din ţara noastră care privesc cu bucurie victoriile pe care le înregistrează eroica Armată Populară Coreeană pe câmpul de luptă, condamnă cu nestăpânită indignare bestialele atacuri ale aviaţiei americane împotriva populaţiei paşnice din Coreea. Poporul nostru vede astăzi cu ochii proprii de ce mârşăvii sunt în stare imperialiştii de peste Ocean ,atunci când simt că pierd posibilitatea de a jefui şi asupri popoarele mici hotărîte să scuture lanţul robiei imperialiste.

Să ne unim glasurile cu cele ale sutelor de milioane de luptători pentru pace din lumea întreagă şi să cerem cu hotărîre nesdruncinată: „Să înceteze bombardamentele americane împotriva poporului coreean!"

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

45509

ANUL II Nr. 74 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 1 Septembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Începem noul an școlar, sub semnul luptei dârze pentru pace

Deschiderea noului an școlar coincide cu pregătirile entuziaste în vederea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace. Luptând pentru o educație comunistă a tinerilor generații și pentru ridicarea nivelului cultural al masselor populare care, îndrumate de Partid se pregătesc cu avânt pentru pregătirea bazelor necesare primului nostru plan de cinci ani, învățătorii și profesorii sunt conștienți că menirea lor este strâns și organic legată de lupta pentru pace. Ei se încadrează tot mai activ și mai hotărît alături de toți oamenii muncii din țara noastră, sub steagul Partidului, în marele front al partizanilor păcii condus de glorioasa Uniunea Sovietică și marele Stalin.

De aceea, după exemplul oamenilor muncii din uzine și de pe ogoare, noul an școlar, deschis sub semnul luptei pentru pace, cere din partea cadrelor didactice, un efort sporit.

Pentru a seca cu desăvârșire izvorul neștiinței de carte cadrele didactice au datoria ca, în acest an, scotocind până în cele mai îndepărtate unghere de cătun, să aducă la școală pe toți copiii de vârstă școlară. Urmărind progresul continuu al școlii noastre, ele trebue să contribue, din toate puterile, la desvoltarea învățământului de 7 ani, ca o bază temeinică a viitoarelor cadre utile construirii socialismului. Fiecare învățător și profesor, fiecare diriginte, director sau inspector trebue să fie preocupat, chiar din prima zi de școală, de problema dobândirii celor mai bune rezultate. Folosind just colaborarea cu organizațiile de U.T.M. și Pionieri, cadrele didactice se vor preocupa, în fiecare ceas, de cea mai bună pregătire a tuturor elevilor. Ele vor căuta să apropie și mai mult de școală pe părinții elevilor, făcând din ei ajutoare nelipsite în munca din învățământ.

O clasă fără repetenți sau cu cât mai puțini repetenți trebue să fie idealul fiecărui învățător sau profesor. O grijă deosebită va trebui dată anul acesta studiului limbii române, limbii ruse, matematicilor, fizicii și științelor naturale. Accasta în scopul de a ajuta efectiv tinerele cadre pe care le pregătim pentru munca de construire socialistă a patriei. Desvoltarea economică a Republicii noastre Populare cere ca, fără a neglija școlile cu caracter teoretic, să se dea cea mai mare atenție școlilor medii tehnice, ca unele care formează cadrele tehnice atât de necesare producției noastre industriale și agricole.

Dar cadrele noastre didactice nu pot îndeplini aceste mărețe fapte decât printr'o stăruitoare îmbunătățire a metodelor de muncă. Fiecare învățător și profesor este dator să-și ridice continuu nivelul ideologic și politic, studiind învățătura marxist-leninistă, studiind operele de neprețuită valoare ale tovarășului Stalin. Ei trebue să învețe fără întrerupere din valoroasa experiență a școlii sovietice, să cerceteze și să studieze tot ce se publică nou în legătură cu obiectul său. Fiecare să se străduiască pentru desăvârșirea măestriei sale pedagogice. Mobilizate prin cursurile de îndrumare din vara aceasta, majoritatea cadrelor didactice și-au întocmit chiar din timpul vacanței planul lecțiilor pe care le vor ține în noul an școlar, au studiat manualele și metodicile, au cercetat bibliografia obiectului respectiv, au orânduit materialul didactic și laboratoarele, au discutat în colectiv și s'au într'ajutorat pentru organizarea cât mai bună a muncii planificate în anul școlar care începe. Această muncă trebue lărgită și susținută în tot cursul anului.

In cursul anului trecut au avut realizări frumoase în activitatea de alfabetizare cadrele didactice din județele Dolj, care a depășit planul alfabetizând în plus 7.496 neștiutori de carte, Argeș care a alfabetizat 6.977 analfabeți peste plan, Botoșani, care a depășit planul cu 6.676 și Buzău cu 5.385. Deasemenea au depășit planul în munca de alfabetizare învățătorii și profesorii din județele Bihor, Ialomița, Covurlui. Dar nu pretutindeni s'a lucrat așa. Județele Vaslui, Tecuci, Ilfov, Iași, Muscel, Teleorman, Neamț, nu au izbutit să realizeze planul în această importantă acțiune de culturalizare a masselor. Intensificarea muncii de alfabetizare, desvoltarea activității în căminele culturale și în celelalte organizații de massă, este o datorie importantă, în anul care începe, pentru toți cei care poartă făclia științei și culturii.

Incă din cursul anului trecut și din timpul verii, majoritatea cadrelor didactice s'au pregătit pentru un bun început de nou an școlar. Ele au dus o largă acțiune legată de campania de construcții școlare, de repararea sau curățirea sălilor de clasă, de aprovizionarea școlilor și internatelor cu combustibil și alimente. Au fost evidențiați pentru activitatea în legătură cu construcțiile școlare, învățătorii și profesorii din Baia, Tecuci, Buzău și Mehedinți. Dar și în acest domeniu de activitate unele județe cum sunt Vâlcea, Vlașca, Tulcea, Caraș, Brăila, Iași, Neamț, Someș și Trei Scaune au rămas în urmă.

In unele județe organele de control nu s'au interesat și nu au sprijinit îndeaproape pregătirile în vederea îmbunătățirii conținutului învățământului. Aceste lipsuri trebue cât mai grabnic lichidate. Secțiunile de Invățământ, inspectorii și directorii trebue să nu precupețească nicio osteneală pentru a termina în cât mai bune condițiuni muncile referitoare la baza materială a școlilor și pentru a ajuta la o îmbunătățire cât mai simțitoare a conținutului învățământului, în cursul anului care vine.

In vederea Congresului Comitetelor de luptă pentru

(Continuare în pag. 3)

În întâmpinarea CONGRESULUI COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE

Alegerea Comitetului de luptă pentru pace al Salariaților din Invățământ din județul Mureș și al delegaților la Conferința raională a Comitetelor de luptă pentru pace

Luni 21 August a avut loc în sala Consiliului Sindical județean-Mureș cu participarea a peste 300 de tovarăși, adunarea generală a salariaților din Invățământ pentru alegerea Comitetului raional de luptă pentru pace, și totodată alegerea delegaților care vor participa la Conferința raională a Comitetelor de luptă pentru pace.

Ședința a fost deschisă de tov. Negy Dominic secretarul Sindicatului Salariaților din Inv. Mureș, care a arătat scopul ședinței, propunând spre aprobare următoarea ordine de zi:

1. „Popoarele luptă pentru pace" prelucrarea făcută în limba maghiară de tov. Bartha Ioan, secretarul Comitetului de luptă pentru pace al jud. Mureș și în limba română de tov. Pojan Romeo.
2. Discuții și propuneri.
3. Alegerea Comitetului de luptă pentru pace al Salariaților din Invățământ din jud. Mureș.
4. Alegerea delegaților la Conferința raională a Comitetelor de luptă pentru pace.

Tov. Bartha Ioan, luând cuvântul arată importanța acestei adunări generale. Subliniază că în R.P.R. peste 10 milioane de oameni au semnat Apelul dela Stockholm, iar prin succesele obținute în producție și prin realizările științifice și culturale poporul muncitor din R.P.R. contribue la lupta pentru pace.

Imperialiștii anglo-americani și toți capitaliștii din lume, turbează de mânie văzând uriașul număr al partizanilor păcii din întreaga lume, care au iscălit Apelul dela Stockholm.

Sarcina noastră este ca să ducem mai departe cu hotărâre munca de lămurire în sânul populației de la orașe și dela sate pentru ai face luptători hotărîți pentru apărarea păcii.

Să sădim în sufletul copiilor voința dârză de luptă pentru apărarea păcii și dragostea față de R.P.R., P.M.R. și față de U.R.S.S. bastionul păcii, farul luminos al tuturor popoarelor dornice de pace și independență și față de marele Stalin.

La discuții s'a subliniat importanța luptei pentru pace și dorința fermă de a lupta pentru apărarea ei.

Tov. prof. Tamas Maria își ia angajamentul, în numele liceului maghiar de fete nr. 2, de a duce mai departe cu elan munca de alfabetizare în oraș și de a crește copii în spiritul luptei pentru pace.

Tov. inv. Bot Lucreția, în numele grupei sind. Nr. 19, își ia angajamentul de a studia și aplica împreună cu întreaga grupă, metodicile sovietice, de a participa la munca de alfabetizare cu 9 tov. și de a intensifica activitatea Colțului Roșu al Sindicatului.

Tov. Csekme Iolan arată că în numele grupei își ia angajamentul ca în cinstea Congresului comitetelor de luptă pentru pace să intensifice munca de pregătire pentru deschiderea în cât mai bune condițiuni a noului an școlar.

La sfârșitul discuțiilor au fost aleși în comitetul de luptă pentru pace al Sindicatului Salariaților din Invățământ din județul Mureș, următorii: Barabas Bela, Bârsan Teodor, Efstatiade Aurelia, Kekel Paraschiva, Lupșa Ioan, iar ca delegați la Conferințele raionale pe tov.: Agoston Adalbert, Bârsan Teodor, Efstatiade Aurelia, Hajdu Francisc, Mester Agnes, Orban Ioan și Toma Valentina.

După cuvântul de închidere al tov. Nagy Dominic, ședința a luat sfârșit prin intonarea Internaționalei.

Erdelyi Ștefan

Crește și se întărește frontul organizat al păcii

Concluziile ședinței Biroului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, care a avut loc la Praga la 16 August a. c., arată că peste 350.000.000 oameni din întreaga lume au semnat, până acum, Apelul dela Stockholm. Un sfert din populația adultă a globului pământesc a adus astfel o contribuție directă și concretă la cauza apărării păcii. Campania pentru strângerea de semnături a cuprins întreaga lume și se desfășoară astăzi în peste 80 de țări. In fruntea tuturor țărilor stă U.R.S.S. cu cele peste 115 milioane semnături. In țările capitaliste tot mai uriaș crește valul luptei pentru pace. Cu toate persecuțiunile pe care cuvernele reacționare le îndreaptă împotriva semnatarilor până azi în Italia au semnat apelul 15 milioane, iar în Franța au semnat 12 milioane de partizani ai păcii. In țările coloniale și dependente avântul luptei pentru pace se intensifică din zi în zi. Negrii din Africa își confirmă voința de pace semnând Apelul pe trestii de bambus, telahii din Duperre, neștiutori de carte din cauza asupririi, își pun amprentele digitale pe hârtie, iar femeile arabe parcurg pe jos, prin pustiu zeci de kilometri, ca să semneze Apelul. Toți arată cu hotărâre că viața lor nu e la dispoziția pofelor războinice hrăpărețe ale imperialiștilor.

Ca urmare a creșterii impetuoase a forțelor păcii, încercarea imperialiștilor americani, de a momi mercenari din țările capitaliste și dependente pentru a-i arunca împotriva poporului coreean, s'a soldat cu un eșec rușinos. Până și guvernele satelite Statelor Unite, șovăe sub presiunea maselor și se sustrag să ajute pe agresorii americani.

Semnatarii Apelului pentru Pace își întăresc tot mai hotărît semnătura prin acțiuni concrete ca ale marinarilor și docherilor din țările capitaliste, care refuză să încarce și să transporte armamentul american.

Furia neputincioasă a cuprins pe criminalii atâțători la război. Aceștia cred că prin declansarea unui nou măcel mondial, vor amâna prăbușirea inevitabilă a regimului lor de jaf și exploatare.

Răspunsul limpede și precis al lui I. V. Stalin către primul ministru al Indiei, Nehru, cât și rezoluția supusă actualei sesiuni a Consiliului de Securitate de către U.R.S.S. cu privire la reglementarea pașnică a chestiunii Coreene, nenumăratele telegrame de protest ale oamenilor muncii din întreaga lume, adresate O.N.U.-ului, demască imperialismul american ca vinovat criminal al vărsării de sânge din Coreea.

Lecția pe care poporul coreean o dă agresorilor arată că armatele imperialiștilor sunt puse pe fugă chiar de un popor mic, care luptă pentru independența și libertatea sa. Crește ura popoarelor împotriva barbarilor imperialiști și a complicilor lor, care caută să extindă conflictul din Coreea.

Și în țara noastră răsună tot mai puternic chemarea Comitetelor de luptă pentru pace. In momentul de față în întreaga țară se desfășoară alegerile de delegați pentru Congresul din Septembrie. Cei mai hotărîți luptători pentru pace sunt trimisi să-și spună cuvântul la acest Congres. Avântul luptei pentru pace este strâns legat de întărirea elanului patriotic al masselor, manifestat în acțiuni concrete prin: noi succese în muncă, prin participarea la acțiunea de lămurire a masselor, prin demascarea atâțătorilor la război. Astfel, muncitorii, tehnicienii și funcționarii dela „Metalurgia" din București au dat mandat alegilor să arate că sunt hotărîți să depășească cu 40 la sută planul de producție pe August. Muncitorii dela „Sovromtractor" au dat până la 23 August în cinstea Congresului, 55 tractoare peste plan. Echipa minerului Cioleanu Constantin dela Anina lucrează în contul lunii Decembrie, iar Vălvoi Maria, muncitoare dela F.R.B. a realizat o depășire zilnică de 13 kg. de bumbac.

„Să spunem la conferința județeană — glăsuește mandatul redactat de țăranii muncitori din plasa Căciulați-Ilfov — că ne-am luat angajamentul ca în campania agricolă de toamnă să fim primii pe județ".

Nenumărate mandate ale țăranilor săraci și mijlocași din județul Făgăraș demască pe chiaburi și-și exprimă hotărîrea de a veghia și lupta prin toate puterile pentru zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiștilor anglo-americani și a uneltelor lor de teapa lui Tito. Cu prilejul alegerii delegaților la conferința județeană în plasa Periam județul Timiș, țăranul muncitor de naționalitate sârbă, Stamoran Isa din

Mihail Nanu
Președintele Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

(Continuare în pag. 4)

SĂ ÎNTĂRIM LEGĂTURA DINTRE ȘCOALĂ ȘI ORGANIZAȚIILE DE MASSĂ

Ne mai despart doar câteva zile de sărbătoarea deschiderii noului an școlar. Această sărbătoare nu este numai a școlii — ea reprezintă un prilej de bucurie pentru întregul popor muncitor.

Buna funcționare a școlii, atât din punct de vedere al desvoltării procesului de învățământ cât și în ceeace privește frecvența elevilor, aprovizionarea lor cu manuale și rechizite, localurile și internatele, condițiile de viață ale cadrelor didactice, toate interesează deopotrivă pe toți oamenii muncii din Patria noastră. Pentru a rezolva în cât mai bune condiții sarcinile care stau în fața școlii trebue să mobilizăm în ajutorul ei atât pe reprezentanții puterii locale, cât și organizațiile de massă.

Una din problemele care trebue să preocupe în cel mai înalt grad cadrele noastre didactice este asigurarea școlarizării elevilor. Prin realizarea acestei sarcini se închide isvorul neștiinței de carte, această rușinoasă moștenire lăsată de regimurile burghezo-moșierești, și se asigură pregătirea de cadre noi, necesare desvoltării socialiste a Patriei noastre. In această privință, sprijinul organizațiilor de massă trebue să constitue un principal punct de reazim pentru școală. Recenzarea și înscrierea în cataloage a elevilor sunt operații mecanice, care în nici un chip nu pot să asigure prezența copiilor la școală. Chiar câteva vizite la domiciliul părinților sau scurte convorbiri întâmplătoare cu copiii nu pot îmbunătăți prea mult situația. Dacă însă cadrele didactice vor ști să cheme în sprijinul lor organizațiile de massă, lucrurile vor avea alt aspect. Impreună cu femeile din U.F.D.R., cadrele didactice pot vizita părinții, arătându-le cât este de necesar să-și înscrie copiii la școală și să le asigure o frecvență regulată. Deasemeni, ședătorile de Duminică ale căminului cultural sunt un bun prilej de a lămuri părinții asupra importanței școlarizării.

Pionierii și U.T.M.-iștii, ca și toți școlarii mai mari, vor putea împărți satul pe uliță, iar în ziua deschiderii cursurilor vor lua la școală pe cei 2-3 școlari noi de pe ulița lor. Mamele școlarilor pot fi îndrumate să lucreze, din lucruri vechi, hăinuțe pentru elevii lipsiți de mijloace.

Organizarea acestor acțiuni cade în sarcina Comitetelor Provizorii, care, ca reprezentante ale puterii locale, sunt primul for interesat în rezolvarea pozitivă a problemelor ce stau în fața oamenilor muncii, deci și în rezolvarea sarcinilor pe linie de învățământ.

Manualele și rechizitele au sosit în librării și cooperative. Procurarea lor nu este un lucru fără însemnătate. Organizațiile de massă pot ajuta, și în această privință, școala, lămurind părinții asupra necesității de a procura manuale copiilor lor. Sunt unii părinți care, din nepăsare sau din rea voință, nu înțeleg câtă însemnătate are școala. Pe acei care sunt cinstiți trebue să-i lămurim, după cum trebue să demascăm pe cei răuvoitori. Se cunoaște, de pildă, cazul unui sătean din județul Covurlui care, deși proprietar de opt hectare pământ bun de cultură, declara că nu are cu ce să-i facă haine și să-i cumpere cărți copilului său. In special, în această direcție căminele culturale pot da un puternic ajutor școlii.

Problema localurilor de școli și a internatelor are, deasemeni, o mare însemnătate. Când porțile școlilor se vor deschide, copiii trebue să găsească, în acest al doilea cămin al lor, ordine și curățenie. Clasele trebue să fie împodobite cu grijă și atrăgătoare, astfel încât copiii să vină cu drag la școală.

Organizațiile de massă și părinții au contribuit activ la construirea multor localuri de școli. Dar, pe lângă construirea școlii, mai sunt încă o serie de acțiuni care pot fi aduse la îndeplinire cu ajutorul lor. Mici reparații, curățenia, împodobirea localului, transportul voluntar al combustibilului, toate pot fi realizate în mai bune condiții dacă organizațiile de massă ne vor ajuta. In județul Muscel, de pildă, la începutul lunii August, nicio școală din plășile Topoloveni și Domnești nu avea lemne pregătite pentru iarnă. Cadrele didactice, ajutate de organizațiile de massă și de părinți, pot soluționa imediat această problemă, dacă vor avea și sprijinul Comitetului Provizoriu.

Gospodărirea internatelor, aprovizionarea lor cu conserve, utilarea cu mobilier și veselă nu trebue soluționate prin rapoarte, așa cum și-a propus să facă un învățător din comuna Pechea-Covurlui, care raportase că n'are mobilier pentru internat, iar acum, în pragul deschiderii școlii, așteptă răspuns la raport cu sălile goale. Mamele și sătenii, cu ajutorul organizațiilor de massă, pot înjgheba mobilierul și pot gospodări internatul.

Cadrele noastre didactice trebue să știe că nu vor putea să-și îndeplinească sarcinile ce le stau în față, singuri fără să cearâ sprijinul tovărășesc al întregului popor muncitor. De felul cum vor ști ei să pună problemele concrete ale școlii și al ajutorului ce-l așteaptă dela organizațiile de massă, depinde sprijinul ce-l vor primi.

Nu prin fraze goale și prin atitudini reci, ci prin căldura izvorîtă din conștiința însemnatei meniri a școlii, prin interesarea organizațiilor în această problemă generală, cadrele noastre didactice vor avea alături, în munca de pregătire a anului școlar și de desfășurare a activității didactice, pe toți cei ce gândesc cinstit și muncesc cu avânt să construiască o viață mai bună.

Având mereu în minte sarcinile măreț pe care ni le-a trasat Partidul nostru, cu sprijinul permanent al Comitetelor Provizorii și cu ajutorul organizațiilor de massă, să facem din ziua deschiderii școlilor o adevărată sărbătoare a întregului popor, o zi de afirmare a voinței noastre dârze de a lupta, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, pentru pace, pentru socialism.

Coralia Călin

Contribuția salariaților din învățământ la colectivizarea agriculturii

In raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general al Partidului Muncitoresc Român, la plenara C. C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949, se arată că una din condițiile trecerii la forma de organizare colectivă a agriculturii este convingerea țăranului sărac și mijlocaș de avantagiile și superioritatea gospodăriilor colective.

„Organizarea socialistă a agriculturii, spune tovarășul Gheorghiu-Dej, înseamnă nu numai lichidarea stării de înapoiere a agriculturii, dar și lichidarea analfabetismului și a stării înapoiate culturale a țăranimii. In acest scop vor trebui mobilizați învățătorii satelor, care au un rol însemnat în munca de lămurire și îndrumare a celor ce muncesc la țară".

Indrumați de Partid și ajutați de organizațiile sindicale și de celelalte orgnizații de massă, învățătorii și profesorii au înțeles lupta de clasă și, părăsind atitudinea pe care au avut-o în trecut de instrumente servile ale claselor exploatatoare, s'au încadrat cu convingere și cu devotament în lupta clasei muncitoare pentru construirea socialismului, pentru pace.

Prin acțiunea lor de lămurire, în care au folosit exemplele vii ale vastei experiențe a Uniunii Sovietice, învățătorii satelor noastre au contribuit și ei la crearea celor 934 de gospodării agricole colective. De asemenea, au contribuit la munca de lămurire a țărănimii muncitoare în campania de colectare, în aceea a arăturilor și semănăturilor la vreme, precum și în utilizarea tractoarelor.

Mai toate gospodăriile agricole colective din județul Ilfov au primit din partea Sindicatului Salariaților din Invățământ fie cărți pentru biblioteci, fie aparate de radio.

In comunele Valea Roșie și Dobreni, învățătorii au muncit cu deosebită sârguință pentru pregătirea festivalului de inaugurare, organizând coruri și echipe artistice în care au antrenat tinerii talentați din comună.

Munca de lămurire dusă de cadrele didactice pentru colectivizarea agriculturii a luat avânt în aproape toate județele țării. In satele Ionășeni, Drislea, Trușești, Buhăceni și Păsăteni din județul Botoșani, învățătorii și profesorii, fără să neglijeze studiul individual pentru ridicarea profesională, ideologică și politică, sunt mereu pe teren, ducând muncă de lămurire printre săteni în vederea desmiriștitului și pentru înființarea gospodăriilor agricole colective.

Pentru a antrena și pe elevi în această muncă, învățătorii și profesorii au organizat în timpul vacanței excursii la gospodăriile agricole colective din apropiere. Așa au lucrat, de pildă, cadrele didactice din Cudalbi, județul Covurlui, care au condus pe elevii școlii elementare cu 7 clase la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" și la gospodăria agricolă de Stat „Valea Gerului" din comuna Costache Negri. Comparând cum s'au desvoltat diferitele culturi în aceste gospodării cu cele din sectorul particular, elevii și-au putut da seama, în mod concret, de superioritatea și avantajele agriculturii socialiste. Convinși de necesitatea trecerii la forma gospodăriilor colective, elevii mai mari, în discuții cu părinții lor și cu țăranii muncitori, încearcă să arate perspectivele ce se deschid satelor noastre atât din punct de vedere material, cât și cultural, prin colectivizarea agriculturii.

Gazetele de perete din școli și gazetele cetățenești au fost, de asemenea, folosite cu pricepere în atragerea țăranilor săraci și mijlocași spre aceste gospodării.

Nu peste tot însă învățătorii și profesorii au acordat importanța cuvenită acestei munci. Mai sunt încă multe comune unde învățătorii fie că se lasă intimidați de svonurile reacționare ale chiaburilor, fie că nu știu să-și organizeze munca, privesc cu pasivitate cum rămân în urma altor comune în care înfloresc noi și noi gospodării colective.

In cadrul adunărilor generale sindicale au fost demascați învățători care nu numai că nu au sprijinit formarea gospodăriilor colective, dar, colaborând cu chiaburii, au sabotat această muncă (ex. Vlașca și Târnava Mică).

In anul școlar ce se deschide, învățătorii și profesorii au datoria de a sprijini și mai mult colectivizarea agriculturii. Lecțiile ce se vor ține în cadrul procesului de învățământ trebue să devină mijloace puternice de lămurire și de convingere atât a elevilor, cât și a părinților lor — prin legarea continuă a teoriei de practică, de realitatea vieții sociale, prin popularizarea agrotehnicei sovietice și a succeselor obținute de agricultura socialistă.

Sindicatele de Invățământ, urmând linia trasată de P. M. R., vor sprijini îndeaproape această muncă, organizând o legătură cât mai strânsă între grupele, secțiile și comitetele noastre cu sindicatele agricole.

Impletind munca de alfabetizare și culturalizare a masselor cu munca de atragere a țăranimii muncitoare în gospodăriile colective, salariații din învățământ vor contribui la socializarea agriculturii noastre și în felul acesta la înflorirea scumpei noastre Patrii, la întărirea frontului păcii.

Marin Sulică
Vice-președinte al U.S.S.I.

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

IN SATUL PORCEȘENI-FĂLCIU SE RIDICĂ UN LOCAL DE ȘCOALĂ PRIN MUNCA VOLUNTARĂ

Indrumați și sprijiniți de organizația de partid și cu ajutorul Comitetului Provizoriu, sătenii din satul Porcești, județul Fălciu, au început construirea unui local de școală în locul celui vechi dărîmat.

Datorită muncii de lămurire duse de organizația de partid, de organizațiile de massă, precum și de cadrele didactice din comună, țărănimea muncitoare din Porcești a înțeles că nu trebue să precupețească niciun efort pentru a construi un local care să cuprindă pe toți copiii de vârstă școlară.

Insuflețită de avântul întrecerilor din fabrici, de entuziasmul cu care muncitorii lucrează în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, țărănimea muncitoare din acest sat și-a luat angajamentul să grăbească terminarea localului de școală.

Până în prezent, țăranii săraci și mijlocași ai satului au cărat peste 150 m. c. de piatră, prin muncă voluntară.

Noul local de școală va avea o sală de clasă spațioasă și luminoasă și o sală mare de festivități.

— Aici vor învăța carte nu numai copiii noștri, spune Alexandru Malanca, țăran muncitor, oprindu-se din muncă. Vom învăța și noi cei care n'am avut parte să cunoaștem slova când eram copii. Dați zor tovarăși! Să întâmpinăm deschiderea noului an școlar cu o școală nouă și frumoasă în satul nostru. Să piară întunericul, să nu mai crească și copiii noștri ca noi, fără știință de carte.

Gândul că, datorită Partidului clasei muncitoare, a sosit vremea să nu mai muncească pentru chiaburi și pentru boieri, ci pentru ei, pentru copiii lor, a înzecit parcă forțele acestor țărani chinuiți până deunăzi în mizerie, în foamete și în umilință și care își construiesc acum o viață nouă și luminoasă.

C. C. Prisecaru
corespondent.

SĂLCIORENII ȘI CONSTRUESC ACUM ȘCOALA MULT AȘTEPTATĂ

In comuna Sălcioara, județul Râmnicu-Sărat, din îndemnul și cu sprijinul Partidului se construește un local de școală care cuprinde patru săli de clasă, două cancelarii, o cameră pentru bibliotecă, un laborator și un spațios coridor dealungul sălilor de clasă.

De mult timp sălcionenii doreau să vadă ridicându-se în satul lor o școală nouă, încăpătoare, luminoasă și curată, cu mulți învățători, căci mulți erau și copiii care trebuiau să învețe carte. In vremea stăpânirii burghezo-moșierești, și-au pus nădejdea când în liberali, când în țărăniști. Anii au trecut, unul după altul, iar promisiunile acestora au rămas tot promisiuni.

Nu de puține ori au încercat sălcionenii să-și facă școală și fără ajutoare din afară. Dar, parcă era un făcut. Totdeauna se găsea cineva care să le pună beje în roate. Incercările nu ajungeau niciodată la realizări. S'au strâns fonduri, s'au achiziționat materiale și câte nu s'au făcut! Dar, rând pe rând, inițiativele s'au stins, materialele și fondurile s'au irosit, iar dela o vreme, oamenii au început să creadă că Sălcioara nu va avea niciodată școala sa proprie.

Cadrele didactice din Sălcioara au fost însă puternic sprijinite de organizația de partid și de Comitetul Provizoriu.

Au pornit întâi la lucru membrii de partid. Uruitul căruțelor care aduceau materiale pentru școală, ca și sporul de fiecare zi al muncii lor au îndemnat la lucru și pe alți sălcioreni. Trebuia să se niveleze locul unde urma să se pună temeliile școlii. Gropile s'au umplut, terenul s'a nivelat, materialele de construcție: scânduri, grinzi, ciment, pietriș au început să se strângă în grămezi mari.

De data aceasta erau brațe de muncă, se aflau căruțe pentru transport, iar materialele se găseau prin posibilități locale.

Pentru buna organizare a muncii s'a împărțit comuna pe sectoare, și fiecare sector a fost dat în grija unui învățător. Secțiunea de Invățământ dela plasă a dat un mare ajutor sălcionenilor, studiind împreună cu învățătorii și profesorii toate mijloacele de mobilizare a forțelor și resurselor locale.

S'au cărat sute de căruțe de piatră, zeci de căruțe cu material lemnos dela Nămăești (50 km. distanță), s'a transportat cărămida, s'a ars piatra de var, s'au săpat fundațiile. Toate acestea numai prin muncă voluntară.

De curând s'a pus acoperișul, s'au tencuit sălile de clasă și coridoarele, s'au transportat scândurile pentru dușumele și celelalte materiale.

— Ritmul în care se desfășoară munca, ne spune tovarășa învățătoare Mușat, garantează terminarea lucrării la timp, astfel încât noul an școlar să se desfășoare în școală nouă.

— Da, așa mai zicem și noi, spun adeseori sălcionenii. Nu vorbe, ci fapte. Avem astăzi școală pentrucă Partidul și Guvernul doresc ca și copiii din Sălcioara să învețe carte. Noi am văzut și am simțit acest lucru și de aceea am pus umăr la umăr să terminăm cât mai de grabă școala.

DIN ACTIVITATEA ARTISTICO-CULTURALĂ A SINDICATULUI SALARIAȚILOR DIN INVĂȚĂMÂNT — VÂLCEA

Vacanța de vară n'a adus întreruperea activității artistico-culturale a Sindicatului Salariaților din Invățământ-Vâlcea, ci, dimpotrivă, intensificarea ei. Această activitate, s'a îndreptat acum și către oamenii muncii trimiși de C. G. M. la cură și odihnă în stațiunile balneo-climaterice din acest județ. Astfel pe lângă festivalul dat la Călimănești, echipele sindicatului au mai prezentat festivaluri artistice la Govora, Olănești și Râmnicul-Vâlcea.

Festivalul dela Govora a avut loc în sala cazinoului, fiind deschis de conferința tov. profesoare Maria Iliescu, care a subliniat rolul membrilor sindicatelor în lupta pentru pace. Corurile, recitările și scheneta „Spiritism și magie" care au alcătuit restul programului, au fost închinate luptei pentru pace.

O săptămână mai târziu, același program a fost repetat la Olănești-Băi, cu aceleași rezultate frumoase.

In felul acesta, Sindicatul Salariaților din Invățământ-Vâlcea dovedește că înțelege să contribue în toate împrejurările la îndeplinirea sarcinii trasate de Partidul Muncitoresc Român de a sprijini lupta pentru pace pe care oamenii muncii din întreaga lume o duc cu nestăvilit avânt sub conducerea Uniunii Sovietice.

Safta Zamfirescu

In pagina. 3:
„SĂ FACEM DIN LECȚIILE NOASTRE ARME IN LUPTA PENTRU PACE"

Primii pași în instruirea și educarea copiilor de 7 ani

Una din condițiile psihologice cele mai importante ale succesului la învățătură al copiilor este atitudinea lor activă față de învățătură. Educarea acestei atitudini în perioada care precede învățarea abecedarului este sarcina cea mai importantă a învățătorului. Principalul mijloc de a trezi interesul copiilor este stimularea activității lor. Chiar dela prima lecție în școală trebue să facem astfel ca elevul să nu stea numai să asculte pe învățător, ci să și acționeze singur, adică să-și pună, sub îndrumarea învățătorului, anumite sarcini și să caute să le realizeze.

Premizele psihologice pentru organizarea acestei activități a copilului în primele zile de învățătură sunt foarte favorabile. Copiii vin la școală cu un mare interes pentru învățătură, așteaptă dela școală foarte multe și sunt gata să facă, cu cea mai mare plăcere, tot ce le spune învățătorul. Ceea ce îi împiedică uneori dela acest lucru este, în afară de alte cauze, și neîncrederea în forțele lor. Majoritatea copiilor se tem că nu vor putea face bine ceea ce le cere învățătorul. A menține interesul copiilor față de învățătură, a-i deprinde să lucreze după indicațiile învățătorului și a le insufla încredere în forțele lor și în posibilitatea de a îndeplini cu succes sarcinile din școală, — iată sarcina principală a învățătorului în perioada dinaintea predării abecedarului.

Ce trebue să facem pentru a realiza cu succes această sarcină? In primul rând, trebue să îndeplinim patru condiții principale: 1) să arătăm precis elevilor fără să le creăm nicio confuzie care este scopul acțiunilor lor și importanța acestor acțiuni, 2) acțiunile să fie simple și accesibile copiilor, 3) să stabilim o consecvență riguroasă a acțiunilor și 4) să cerem elevilor în mod obligatoriu să termine cu succes acțiunile, lucru care îi bucură și îi încurajează, trezindu-le dorința de a munci mai departe în școală și de a înlătura greutățile pe care le întâmpină.

Asigurarea acestor condiții în primele zile de învățătură nu este deloc o sarcină atât de simplă cum s'ar părea la prima vedere. Trebue să lucrăm astfel, încât scopurile și sarcinile puse în fața elevului să devină sarcinile și scopurile lui personale. Toate acestea cer o organizare extrem de amănunțită a procesului pedagogic. Niciun alt moment al procesului învățăturii nu cere atât de multă intuiție, însoțită de tot arsenalul de procedee elaborate de didactica modernă.

In articolul de față vreau să arăt cum caut să rezolv problemele principale ale perioadei dinaintea abecedarului, ce exerciții concrete fac cu elevii pentru a-i pregăti în vederea lecțiilor de scriere și citire și pentru a trezi în ei o atitudine activă față de aceste lecții. Ca forme tipice de activitate în perioada premergătoare abecedarului voi lua activitatea copiilor legată de organizarea colectivului clasei, de desvoltarea vorbirii și de pregătirea pentru scriere și citire. La început însă mă voi opri la problema necesității perioadei pregătitoare dinaintea studierii abecedarului și la sarcinile ei.

Unii învățători socotesc această perioadă din clasa I-a inutilă și încep din prima zi studierea literelor și citirea. Alții declară că ei nu știu ce să facă în această perioadă și trec, de asemenea, la învățarea literelor. Eu consider că perioada pregătitoare este absolut necesară pentru realizarea unui înalt nivel al instruirii elevilor din clasa I-a și pentru dobândirea unor deprinderi juste de studiu individual.

Metoda noastră de predare este fonetică analitico-sintetică. Dar cum se poate începe predarea scris-cititului cu învățarea literelor, dacă majoritatea copiilor nu știu să deosebească elementele limbii materne (propoziții, cuvinte, silabe și sunete)? Cum să începem predarea, dacă elevii nu pot să răspundă la o întrebare cu un răspuns concret și nu pot să povestească legat ceeace știu? Cum se poate începe scrierea literelor, dacă elevii nu știu să țină creionul, nu știu să tragă o linie dreaptă pe hârtie și nu au niciun interes pentru scriere? Se pot obține, în aceste condiții, rezultate bune în scrierea literelor și în însușirea scris-cititului? Mai mult decât atât, la începutul predării, în fața învățătorului se ridică sarcina de a organiza colectivul copiilor din clasă. Toate aceste sarcini sunt atât de importante, complexe și pline de răspundere, încât îmi este greu să planific materialul în cele două săptămâni care se rezervă pentru perioada pregătitoare dinaintea predării abecedarului.

Incepând cu primele lecții, eu caut să desvolt vorbirea copiilor pentru a trezi, a adânci și a desvolta interesul lor față de învățătură. Exercițiile de desvoltare a vorbirii sunt făcute cu un material ușor și interesant. Cu acelaș material se face și analiza fonetică a cuvintelor. Pregătind mâna copilului pentru scriere, eu încep cu desenele libere, apoi trec la desen și hașurare după șabloane, apoi desenăm modele, și abia după aceea, trecem la elementele literelor.

Ducând munca pregătitoare cu elevii, eu trec cu încredere la perioada de studiere a abecedarului, știind că niciun elev nu va întâmpina greutăți deosebite în muncă, deoarece i-am deprins să asculte, să deosebească sunetele și să răspundă la întrebări. La scriere, toți elevii vor găsi în caiete rândurile, vor lua corect creioanele și tocurile în mâini și vor ști să se concentreze asupra noilor greutăți.

In fața învățătorilor stau sarcini mari și complexe în privința educării unei atitudini juste a copiilor față de școală. Perioada pregătitoare este perioada primului contact între copii și învățători. In acest timp, în mintea copiilor se formează primele reprezentări despre școală, despre învățători, despre lecțiile în clasă și acasă. Pentru învățători nu este deloc indiferent cum sunt aceste reprezentări. In aceeași perioadă trebue să fie rezolvate problemele legate de organizarea colectivului copiilor, de primul contact al copiilor cu „regulile pentru elevi" și cu prima îndeplinire a acestor reguli.

In clasa I-a vor intra copii care nu au aceeași pregătire și care vin din medii familiare deosebite. Mulți dintre ei, care n'au fost niciodată într'un colectiv atât de mare de copii, pot să se piardă, să se intimideze. Atitudinea lor liberă, naturală, se poate transforma în timiditate și stângăcie. Vor veni și copii din grădinițele de copii, cărora li s'a format deprinderea de a se comporta nestingherit în colectiv.

Și iată că în fața învățătorului se pune problema de a organiza toată munca instructiv-educativă în așa fel, încât toți copiii să fie atrași de școală și să li se trezească interesul nu numai față de lecții, ci și față de înlăturarea greutăților. Iar pentru ca acest interes natural față de școală și față de lecții să nu se răcească, trebue ca toată munca instructiv-educativă să fie planificată în așa fel, încât toate lecțiile să fie ușor de înțeles și de realizat pentru copii. Materialul ales petru lecții trebue să fie cât mai viu și să provoace anumite emoții la copii. Toate lecțiile trebue să fie variate, atât din punct de vedere al conținutului, cât și al procedeelor de muncă. Copiilor trebue să li se dea posibilitatea să acționeze cât mai mult singuri.

In această perioadă, învățătorul trebue să fie foarte atent față de personalitatea fiecărui elev, să-i cunoască înclinațiile și particularitățile caracterului.

Incă înainte de începerea școlii și în primele zile de lucru în școală eu cercetez cunoștințele copiilor, pentru a vedea care dintre ei are deprinderi de scris-citit și în ce măsură.

Când mă întâlnesc cu copiii acasă la ei, înainte de începerea cursurilor, caut să văd cât și cum știu ei să scrie și să citească. Le propun să-mi citească primele pagini din abecedar, le arăt alfabetul și le cer să-mi spună literele. Pe acei copii, pe care până la începerea cursurilor n'am reușit să-i văd, îi verific în primele zile după deschiderea anului școlar. De obicei se găsesc 2-3 copii care știu să citească cuvinte simple, 3 până la 5 copii care cunosc câteva litere, iar restul copiilor nu știu să citească și nu cunosc literele.

La primele lecții verific și cunoștințele elevilor la scriere. In prima sau în a doua zi dau elevilor foi de hârtie semnate din timp de mine și le propun să deseneze ceva din impresiile culese în timpul verii. Apoi cer, celor care știu, să-și semneze desenele. Le propun să-și scrie numele, pronumele, litere sau cuvinte pe care știu să le scrie. De obicei, sunt foarte puțini copii care au deprinderi de scriere. Câțiva copii știu să scrie bastonase și litere și deosebesc rândurile. Totdeauna se găsesc copii care stau incorect pe scaun, țin incorect creionul, etc. Deprinderile de scriere sunt și mai slabe decât de citire. De aceea, sistemul de predare al scrierii trebue să fie și mai amănunțit pregătit și planificat, în așa fel încât scrierea să nu rămână în urmă față de citire.

Chiar din prima zi vorbesc elevilor despre faptul că succesele lor la învățătură nu-i vor bucura numai pe ei, ci și pe părinții lor. Succesele copiilor sovietici bucură și școala, și pe învățători și întreaga noastră țară și pe tovarășul Stalin.

M. C. Șcerbac
învățătoare emerită a R.S.F.S.R.
(Nacialnaia școla)

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Ne pregătim pentru începerea noului an școlar

Profesoara A. Jmurai, din școala medie a satului Olgopol, se pregătește în amănunțime pentru noul an școlar. Ea a început această muncă prin analizarea rezultatelor anului școlar trecut. Observând că una din lacunele cele mai serioase în cunoștințele elevilor este insuficienta cunoaștere a literaturii, profesoara a alcătuit o listă de cărți pe care le-a recomandat elevilor din clasele V — VII, verificând în prealabil dacă aceste cărți există în biblioteca școlii. Pentru aceleași clase ea a executat singură pentru limba rusă tabele, la capitolele din program pe care elevii la cunoșteau mai slab. Ea a făcut tabele pentru scrierea corectă, punctuația frazelor și propozițiunilor simple, etc.

In noul an școlar, profesoara își propune să mărească numărul de expuneri pe care le va cere elevilor din toate clasele. In timpul vacanței, ea și-a pregătit texte pentru aceste expuneri.

La consfătuirile din August ale cadrelor didactice, A. Jmurai a pregătit un referat cu titlul „Educația ideologico-politică a elevilor la lecțiile de limbă și literatură". Pregătind acest referat, profesoara a studiat, cu cea mai mare atenție articolele tovarășului Stalin privitoare la problemele lingvisticii.

O muncă intensă pentru ridicarea calificării pedagogice duce acum și profesoara de limbă și literatură ucraineană, F. F. Gaftoniuc, care predă în clasele VIII — X. Ea studiază ultimele opere ale scriitorilor sovietici. Pregătindu-se pentru munca de îmbunătățire a scrierii elevilor, ea a alcătuit exerciții și tabele speciale pentru capitolele mai grele.

Profesoara face de asemenea planuri de muncă individuală pentru elevii mai slabi.

P. Ditiuc
Prof. în șc. medie din Olgopol, reg. Vinița

★

Pentru a rezolva cu succes sarcinile instructiv-educative care stau în fața școlii sovietice, profesorii trebue să învețe fără încetare, să-și lărgească orizontul ideologic-politic, teoretic și cultural. Vacanța de vară este perioada cea mai potrivită pentru munca de ridicare a nivelului profesional, este perioada în care cadrele didactice își pot analiza adânc și temeinic experiența și metodele de predare.

Pregătindu-mă pentru noul an școlar, eu mă gândesc totdeauna la excursiile pe care trebue să le fac cu elevii în legătură cu predarea fizicii. Vara mă duc eu însumi în depouri de locomotive, la stațiunile electrice, la centralele de radioficare, în atelierele S.M.T.-urilor, etc., în toate locurile unde voi duce pe copii. Mi-am propus ca în anul școlar care începe să familiarizez pe copii cu construcția, funcționarea scopul și istoricul fiecărei mașini, cu legile fizicii folosite la construirea mașinilor.

Acum studiez cu atenție munca meșterilor și fac exerciții în atelierele de tâmplărie și lăcătușerie, lucru care îmi va folosi foarte mult în cadrul muncii în cercuri, la pregătirea aparatelor de fizică.

In discuțiile cu specialiștii și cu conducătoriii mașinilor-unelte, culeg date care caracterizează valoarea practică a mașinilor, urmând să folosesc aceste date la alcătuirea problemelor de fizică și la organizarea muncii individuale a elevilor.

Cunoașterea tehnicii o completez cu studierea istoriei desvoltării științei și tehnicii Patriei noastre, cu studierea vieții și activității creatorilor ei: este important să cunosc acest lucru, pentru a educa la elevii mei sentimentul patriotismului sovietic și al mândriei naționale.

In pregătirea pentru noul an școlar am prevăzut și alcătuirea unui plan anual tematic de perspectivă. In acest plan nu este importantă numai planificarea materialului din program pe trimestru, ci și stabilirea precisă a metodelor și formelor de studiere a acestui material, alegerea materialului necesar pentru fiecare temă: probleme, întrebări, forme de lucrări individuale și practice, date și informații din istoria desvoltării științei și tehnicii, bibliografia metodologică, științifică și tehnică, material cules din excursiile și vizitele în întreprinderi, etc.

Citind diferite cărți de specialitate și de literatură, rețin ceeace are legătură directă cu problemele fizicii și tehnicii, ceeace se poate folosi la lecții și în cercuri. Imi notez cărțile și articolele care pot fi recomandate elevilor pentru lectura individuală, în scopul adâncirii cunoștințelor și lărgirii orizontului lor.

Această muncă dusă în timpul verii mi-a ajutat în decurs de mulți ani să obțin rezultate foarte bune la fizică, neavând niciun elev cu note insuficiente. Elevii mei își însușesc cu succes fizica și tehnica în școlile medii, dovedindu-se bine pregătiți și pentru munca practică în întreprinderi.

In timpul vacanței de vară, profesorul nu trebue numai să se odihnească, ci să se și întărească, pregătindu-se pentru munca de viitor. Nu trebue să uităm niciodată cuvintele lui M. I. Calinin, care spunea că profesorul trebue să învețe necontenit, pentru a fi un maestru al muncii sale.

I. Cericanov
profesor la școala de 7 ani din raionul Scosârsc, regiunea Rostov

★

In raionul nostru s'a deschis o interesantă expoziție pedagogică, închinată rezultatelor anului școlar care s'a încheiat. Această expoziție conține peste 900 de obiecte diferite.

Invățătorii care vor lucra în clasa I-a pot cerceta aici materiale care arată felul cum se lucrează cu elevii de 7 ani. Ei pot citi referatul învățătoarei N. P. Paramonova, caietul ei de observații asupra desvoltării copiilor din clasa I-a, caietele elevilor din clasa I-a a învățătoarei N. F. Vialâșeva și referatul ei intitulat „Cum obțin ca elevii mei să aibă o frumoasă caligrafie".

Munca profesorilor de limba rusă este și ea bine reflectată. Sistemul lucrărilor scrise în diferite clase, dictările, expunerile, temele de compoziții, toate acestea sunt însoțite de caiete ale elevilor.

Deosebit de interesantă este lucrarea profesoarei de literatură T. I. Naumova, care expune tematica compozițiilor din clasele VIII — X.

Profesorii de istorie au avut o frumoasă inițiativă, arătând felul în care lucrează ei cu elevii în cadrul studierii istoriei orașului Egorevsc.

Vizitatorii se opresc cu atenție în fața materialului demonstrativ pentru matematică, confecționat de elevii din clasele profesorilor N. C. Privalov și A. A. Trelin.

In standul fizicii, profesorul F. D. Vancov expune un prețios material pentru organizarea lucrărilor practice la fizică. El arată lucrările de laborator, referatele elevilor, temele lucrărilor practice și utilajul pentru diferite experiențe.

O participare activă la organizarea expoziției au avut și profesorii de limbi străine. Ei au expus referate interesante pe teme ca: „Interogarea și notarea elevilor", „Forme de lucrări scrise", „Activitatea extrașcolară la limba franceză".

In general, expoziția constitue un ajutor practic pentru cadrele didactice și pentru conducătorii de școli în ultimele zile ale pregătirii pentru noul an școlar.

I. Suharev
șeful Secției orășenești de Invățământ din Egorevsc, regiunea Moscova
(Ucitelscaia Gazeta)

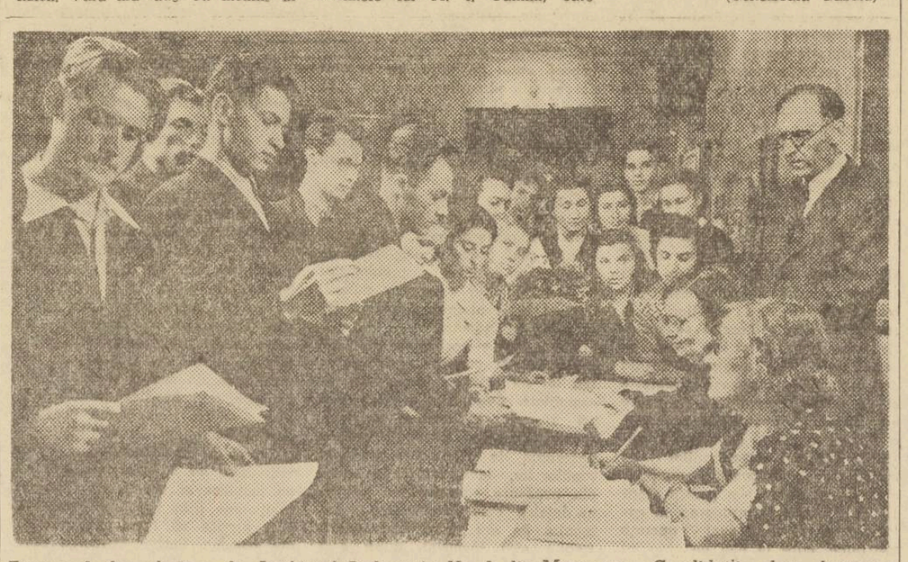

Examenul de admitere la Institutul Pedagogic Nr. 1 din Moscova. Candidații dau lucrare scrisă la limba și literatura rusă

Izvorul nesecat al inițiativei populare

Cazacii din stanița Veșenscaia

In dimineața frumoasă de vară, pe drumul dintre sate alerga repede o trăsurică trasă de doi cai. Gheorghi Mihailovici Lapcenkov, președintele colhozului „Chirov", se uita cu atenție, printre pleoapele strânse, în depărtare.

— Avem brigadieri buni, chiar eri au avut o discuție serioasă în privința transportului — spuse el directorului școlii de 7 ani, care stătea lângă el. — Uite-i, au apărut.

De după deal, una după alta, ieșeau căruțele colhoznicilor, încărcate până sus cu lemne. Ajungând în dreptul primei căruțe, președintele colhozului își opri caii.

— Noroc, băeți! Cât ați adus?

— 22 de căruțe, Gheorghi Mihailovici. Venim a doua oară — răspunse colhoznicul, trecând mai departe. După el treceră și ceilalți.

Colhozul „Chirov" nu este primul în regiune numai în muncile agricole. Anul acesta, în colhoz se petrece un eveniment important: se construește o școală pentru copiii colhoznicilor.

Dealtfel, nu numai cei din colhozul „Chirov" ajută școlile. Anul acesta, tot raionul Veșenscaia, din regiunea Rostov, s'a ridicat în ajutorul școlior.

La 40 km. de centrul raional se găsește micul cătun Viazova. Clădirea școlii din Viazova se poate zări de departe. Nu de mult, în cătun a venit directorul stațiunii forestiere, tovarășul Dușco. Școala cea veche, mică, cu pereții cenușii, nu i-a plăcut. A doua zi au venit în cătun tâmplari și zidari trimiși de stațiunea forestieră, care au construit o școală nouă.

Satul Dudarevca este vestit în tot raionul prin grădinile sale de fructe. Și școala satului are o grădină mare și frumoasă. Din an în an, merii din grădină cresc și devin tot mai frumoși, bucurând pe profesori și pe elevi. Cei din școală erau triști numai din cauză că grădina lor deasă era prost îngrădită. Secretarul organizației locale de partid i-a ajutat. El a vorbit cu colhoznicii și acum, în jurul grădinii școlare, s'a ridicat un zid frumos de piatră.

TRADIȚIA MINERILOR DIN DONBAS

— In mina noastră, ajutorarea școlii a devenit o tradiție — spune șeful minei Nr. 35, tov. Buliaev, Erou al Muncii Socialiste. Și, într'adevăr, mina, ca și întregul raion, este fruntașă în întrecerea pentru pregătirea școlilor în vederea noului an școlar.

Dar oare ajutorarea școlilor este o tradiție numai aici? Este o tradiție a întregului Donbas. Ne aducem aminte de prima vară de după alungarea cotropitorilor fasciști. In Apus se dădeau lupte necruțătoare. Mina Irmino era distrusă. Ruinele instalațiilor ei se vedeau de departe. Minerii, morți de oboseală, în salopete de cauciuc, pompau zi și noapte apa care inundase mina.

Pământul era încă proaspăt pe mormântul comun al eroilor mineri, omoriți în chinuri de călăii fasciști, durerea rudelor lor încă nu se stinsese, iar mamele și soțiile minerilor, care înlocuiau în șuturi pe soți și fii lor, mergeau la lăsarea lucrului către clădirea cu două etaje a școlii, care stătea la marginea parcului părăsit. Soțiile minerilor refăceau școala. Cât de mare a fost bucuria lor când au reușit să reparte complet un colț al clădirii distrus de o bombă! Multă muncă s'a depus pentru refacerea clădirii. Dar toamna, când, printre arborii parcului au început să strălucească geamurile noi ale școlii, mândria lor a fost fără margini.

IN STEPELE CARAGANDEI

Noul venit se opri în mijlocul străzii și se uită cu atenție împrejur.

— Spuneți-mi vă rog — se adresă el unui muncitor bătrân în salopetă — unde este școala?

Bătrânul nu-i răspunse dintr'odată. Se opri, închise șiret ochii pe jumătate și întrebă la rândul său:

— Care este, după părerea Dvs., cea mai frumoasă clădire de aici?

Noul venit arătă o clădire luminoasă, vopsită într'o culoare albastră veselă.

— Asta este școala noastră — zâmbi bătrânul în salopetă. — Noi am construit-o.

Amănuntele noul venit le află dela învățători și profesorii acestei școli de 7 ani, create acum un an. Directorul întreprinderii din localitate a luat singur inițiativa să construiască această școală. Șantierul școlii a fost declarat unul din principalele obiective ale întreprinderii și construirea clădirii s'a terminat în 30 de zile.

Noul venit, care era inspector în Secția de Invățământ a regiunii Caraganda, s'a dus la directorul întreprinderii să-i mulțumească.

— Nu aveți decât să-mi mulțumiți — îi răspunse acesta. — Mai avem atâtea de făcut! N'am reușit să îngrădim școala, să sădim copaci și multe altele — enumera el, plimbându-se prin cabinet.

In ziua următoare, directorul întreprinderii veni la școală.

— Astăzi avem zi liberă. Hai, deți să adunăm pe părinți și să stăm cu ei de vorbă — spuse el directorului școlii. — Noi avem o plasă metalică de 2 metri înălțime. Să organizăm munca voluntară pentru îngrădirea terenului școlii și să trimitem după pueți de pomi fructiferi.

In adunarea părinților s'a hotărît îndeplinirea acestei propuneri și părinții, inginerii și muncitorii, se ridicară din băncile mici ale copiilor lor, pornind la treabă. Agronomul local, tov. Saraev, se oferi și el, din tot sufletul, să ajute școlii în organizarea unui teren experimental. Copiii trebue să-și însușească în practică legile agrobiologiei miciuriniste și el, ca agronom, va ajuta cu bucurie pe tinerii naturaliști ai școlii.

Munca voluntară s'a desfășurat în cele mai bune condițiuni. Părinții, înarmați cu lopeți, lucrau cu bucurie și, împreună cu toți ceilalți, lucra și directorul întreprinderii, glumind fără încetare cu copiii care veniseră și ei la lucru.

(Ucitelscaia Gazeta)

Glorioasa aniversare a eliberării României *)

GH. GHEORGHIU-DEJ

Astăzi poporul român sărbătorește a 6-a aniversare a eliberării Patriei sale de către vitezele armate ale Uniunii Sovietice.

La 23 August 1944 Armata Sovietică ne-a adus libertatea. Acest eveniment a constituit un punct de cotitură în întreaga istorie a poporului român.

Aniversarea zilei de 23 August constitue în fiecare an prilejul unui bilanț al realizărilor și succeselor noastre. Pe măsură ce ne apropiem de realizarea mărețului scop — construirea socialismului în țara noastră — oamenii muncii din România își dau seama tot mai adânc, cu tot mai multă recunoștință, de misiunea eliberatoare a Uniunii Sovietice.

In eliberarea țării noastre cât și în ajutorul economic și cultural acordat de Uniunea Sovietică, noi vedem cea mai strălucită manifestare a politicii externe sovietice de apărare a independenței și egalității în drepturi a tuturor țărilor și popoarelor.

In trecut, România era una din cele mai înapoiate țări din Europa, atât din punct de vedere economic cât și cultural. Prin politica lor antipopulară, trecutele guverne burghezo-moșierești au scos la mezat bogățiile naționale, au menținut analfabetismul, înapoierea culturală a celor ce muncesc, nivelul lor scăzut de trai.

In urma ruinei și șomajului provocate de criminalul război hitlerist, starea dezastruoasă a oamenilor muncii a devenit cu totul insuportabilă.

După eliberarea României de către Armata Sovietică, viața poporului nostru a luat o altă întorsătură. Clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în frunte cu Partidul Comunist Român, azi Partidul Muncitoresc Român, au sdrobit încercările de restaurație făcute de clasele exploatatoare, au asigurat independența și suveranitatea țării și au făurit Republica Populară Română.

Republica Populară Română cunoaște un avânt fără precedent al economiei și culturii. Industria este organizată pe baze socialiste. Sunt puse în funcțiune întreprinderi industriale, se creează noi ramuri industriale ca aceea a construcțiilor de mașini, de mașini-unelte, sporește numărul S.M.T.-urilor, iau ființă instituții de cultură. Țara întreagă este un uriaș șantier.

O dovadă vie a succeselor dobândite de tânăra noastră industrie socialistă este comunicatul guvernamental publicat recent cu privire la rezultatele îndeplinirii Planului de Stat pe cel de al II-lea trimestru al anului 1950. Considerând drept 100 nivelul producției pe anul 1948, producția industriei metalurgice și a metalurgiei prelucrătoare a atins 217,1 la sută în prima jumătate a anului 1950, în comparație cu perioada corespunzătoare din 1948.

In comparație cu anul 1948, extracția de petrol creste în anul 1950 aproape cu odată și jumătate.

Aceste succese apar și mai izbitoare dacă le comparăm cu nivelul anilor dinainte de război. In trimestrul al II-lea al anului 1950 extracția de cărbune a crescut, în comparație cu anul 1938, mai mult decât odată și jumătate, extracția minereului de fier mai mult decât de două ori și jumătate, producția de plumb mai mult decât de două ori, cea de oțel aproape de două ori; se înțelege dela sine că, în condițiile economiei capitaliste, asemenea realizări ar fi fost cu totul imposibile.

Noi și mărețe perspective deschide în fața țării primul nostru Plan Cincinal, ale cărui cifre de control au fost recent aprobate de Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române.

Planul Cincinal prevede o însemnată desvoltare a extracției și prelucrării petrolului, cărbunelui, minereurilor fieroase și nefieroase, o puternică lărgire a bazei energetice a țării, o însemnată desvoltare a siderurgiei și a industriei de construcții de mașini, precum și crearea de noi centre industriale.

După date prealabile, nivelul general al producției va crește în comparație cu anul 1950 mai mult decât de două ori, iar creșterea anuală a producției industriale va fi în medie de 17 la sută. Extracția de cărbune și minereu de fier va crește aproape de două ori, producția industriei petrolifere, siderurgice și chimice de două ori și ceva.

Cifrele de control prevăd o însemnată creștere a numărului muncitorilor și funcționarilor, creșterea continuă a productivității muncii și a salariului.

Mari transformări au loc și în agricultură In satul nostru au apărut primele gospodării colective, al căror număr se apropie astăzi de 1000. Deși puține încă la număr, ele încep de pe acum să manifeste o puternică influență asupra maselor de țărani muncitori. BAZATE PE PROPRIETATEA OBSTEASCA ASUPRA PAMANTULUI ȘI PE PRINCIPIUL SOCIALIST DE RETRIBUIRE A MUNCII PE BAZA ZILELOR-MUNCA, GOSPODARIILE COLECTIVE AU SI REPURTAT PRIMELE SUCCESE INSEMNATE IN DOMENIUL SPORIRII PRODUCTIVITATII SOLULUI ȘI RIDICARII NIVELULUI DE TRAI AL OAMENILOR MUNCII DELA SATE. Bazându-ne pe influența crescândă a ideii gospodăriei colective, noi considerăm posibil, în decursul viitorilor cinci ani unirea în gospodării colective pe baze strict voluntare a unei însemnate părți a țărănimii sărace și mijlocașe. Pentru îndeplinirea cu succes a acestei sarcini este necesar să asigurăm producerea unui număr îndestulător de mașini agricole și în special de tractoare.

Planul Cincinal prevede mari lucrări de împădurire, irigație, secări de mlaștini pe întinse suprafețe de pământ, ceeace fără îndoială va duce la un avânt al producției noastre agricole.

Transformarea socialistă a satului, dimpreună cu o serie de măsuri agrotehnice va întări forța economică a țării noastre, va spori aprovizionarea industriei cu materiile prime necesare, va îmbunătăți considerabil aprovizionarea populației dela oraș și va spori bunăstarea țărănimii muncitoare.

Una dintre sarcinile centrale ale politicii guvernului de democrație populară este schimbul de mărfuri just organizat între oraș și sat. Lenin și Stalin au arătat în repetate rânduri importanța pe care schimbul între oraș și sat o are pentru întărirea alianței proletariatului cu țărănimea muncitoare, îndeosebi cu țărănimea mijlocașă.

Transpunând în viață aceste indicații, guvernul desvoltă comerțul de stat, cooperația de consum, care a luat un puternic avânt — întărește controlul statului asupra pieții. Planul Cincinal prevede creșterea sectorului socialist de stat și cooperatist, astfel încât acest sector să ocupe locul dominant în circulația mărfurilor.

In primul nostru Plan Cincinal, nivelul material al oamenilor muncii va crește simțitor. In ultimul an al Planului Cincinal, nivelul de trai al oamenilor muncii va depăși cu 80 la sută nivelul anului 1950.

Rețeaua de școli din țară va înregistra o creștere însemnată. Vor fi înfăptuite importante măsuri în ceeace privește desvoltarea științei și artei; analfabetismul, una dintre cele mai triste moșteniri ale trecutului, va fi lichidat.

In felul acesta, Planul Cincinal este un program de luptă al construirii bazelor socialismului în țara noastră, pentru asigurarea înfloririi Patriei noastre și a bunei stări a celor ce muncesc.

In strânsă legătură cu sarcinile desvoltării economiei socialiste în România stau sarcinile privitoare la întărirea continuă a statului de democrație populară.

Transformările politice și economice din țara noastră au loc în condițiile rezistenței înverșunate a dușmanului de clasă, susținut, inspirat și finanțat de imperialiștii americani și englezi.

In condițiile existenței unei clase numeroase de exploatatori la sate — chiaburimea — și a rămășițelor claselor exploatatoare expropriate, dar încă nelichidate, la oraș, în condițiile existenței lagărului imperialist agresiv, sarcinile statului dictaturii proletariatului sunt, după cum ne învață tovarășul Stalin, zdrobirea claselor răsturnate dinăuntrul țării și apărarea țării împotriva agresiunii din afară.

STATUL DE DEMOCRAȚIE POPULARA ARE MISIUNEA SA ASIGURE LICHIDAREA DEFINITIVA A CLASELOR EXPLOATATOARE, CONSTRUIREA SOCIALISMULUI, APARAREA CUCERIRILOR POPORULUI NOSTRU MUNCITOR IMPOTRIVA ATACURILOR DUȘMANILOR EXTERNI SAU INTERNI.

Odată cu aceste sarcini, în legătură cu trecerea la construirea socialismului, statul nostru a căpătat funcțiuni noi, acelea ale muncii economico-organizatorice și cultural-educative, funcțiuni care se desfășoară în întreaga lor amploare abia după victoria socialismului, dar care de pe acum încep să joace un rol tot mai mare în viața țării noastre.

Toate acestea cer continua întărire a statului de democrație populară, a organelor sale, a aparatului său, a forțelor sale armate.

Nu este deloc întâmplător că, tocmai în momentul în care întărirea statului de democrație populară constitue o sarcină deosebit de importantă a partidelor comuniste și muncitorești și a guvernelor republicilor populare, fasciștii titoiști au desfășurat o propagandă îndârjită despre necesitatea „dispariției statului".

Recentul proces al unui grup de spioni titoiști care a avut loc la București a arătat că banda titoistă a organizat încă în anul 1944 o largă rețea de spioni pusă în slujba imperialiștilor și îndreptată împotriva regimului democratic al țării noastre. Mai mult decât atât, fasciștii titoiști au pregătit anexarea Banatului românesc. Făcând propagandă pentru „necesitatea dispariției statului", titoiștii și stăpânii lor imperialiști încearcă să slăbească rolul statului în țările de democrație populară.

O etapă însemnată în întărirea statului de democrație populară și a bazei lui de massă vor fi apropiatele alegeri pentru Sfaturile Populare locale. Nu ne îndoim că aceste alegeri vor aduce o nouă victorie frontului democrației populare, alcătuit din Partidul Muncitoresc Român, unicul partid politic în țara noastră, în alianță cu organizațiile ce numără milioane de oameni ai muncii, sindicatele, Frontul Plugarilor, Uniunea Populară Maghiară, Uniunea Tineretului Muncitor, Uniunea Femeilor Democrate din România, etc.

O importantă contribuție la întărirea statului, la apropierea aparatului de stat de massele celor ce muncesc va fi deasemeni și raionarea — noua organizare administrativă conform căreia țara va fi împărțită în regiuni și raioane.

In condițiunile luptei acute între lagărul păcii, având în frunte Uniunea Sovietică, și lagărul războiului, având în frunte pe imperialiștii Statelor Unite, succesele politice și economice ale țării noastre, ca și ale celorlalte țări de democrație populară, capătă o deosebită însemnătate internațională. Oamenii muncii din țara noastră sunt conștienți de acest lucru. Ei înțeleg bine că fiecare succes în producție, fiecare realizare în domeniul întăririi politice și economice a țării noastre reprezintă un aport concret la cauza păcii.

Noi considerăm drept un succes faptul că majoritatea covârșitoare a oamenilor muncii din țara noastră sunt conștienți de legătura indisolubilă între lupta pentru pace și munca îndârjită pe tărâmul producției industriale și în agricultură. Cele peste zece milioane de semnături așternute de poporul nostru pe Apelul dela Stockholm sunt întărite de realizările concrete de zi cu zi ale oamenilor muncii manuale și intelectuale. Această conștiință a legăturii strânse între lupta pentru pace și lupta pentru întărirea și înflorirea Patriei este plastic exprimată în lozinca sub care muncitorii petroliști desfășoară întrecerea socialistă în cinstea lui 23 August: „Mai mult petrol pentru Patrie, pentru pace!"

Poporului nostru, care, dealungul istoriei sale, a cunoscut asuprirea turcească, jugul imperialist, grozăviile războiului, îi sunt nespus de scumpe independența și pacea.

Voința de neînfrânt a poporului nostru și a altor popoare de a apăra pacea, forța mereu crescândă a frontului organizat al păcii, forța gigantică a Uniunii Sovietice — bastion al păcii și securității popoarelor — vor zădărnici planurile agresive ale imperialiștilor anglo-americani.

In fața oamenilor muncii din Republica Populară Română stau sarcini mari și grele. Dar putem spune cu siguranță că ele vor fi cu succes îndeplinite, spre binele poporului, al Patriei și al cauzei păcii. Poporul nostru știe, că succesele repurtate de noi ar fi fost cu neputință fără ajutorul și sprijinul poporului sovietic, al Partidului Bolșevic, al Guvernului Sovietic și al tovarășului Stalin personal.

Sprijinindu-se pe ajutorul multilateral desinteresat al marii Uniuni Sovietice, pe colaborarea prietenească cu toate țările de democrație populară, călăuzindu-se de nemuritoarea învățătură a lui Lenin și Stalin, poporul nostru condus de Partidul Muncitoresc Român pășește cu hotărîre și încredere înainte pe calea socialismului.

*) Articol publicat în ziarul „Pravda" din 23 August 1950.

Să facem din lecțiile noastre ARME ÎN LUPTA PENTRU PACE

Ministerul Învățământului Public a hotărît ca în mod special prima oră la limba română, la limba maternă în școlile naționalităților conlocuitoare, la istorie și la geografie să aibă ca temă lupta pentru pace

In prima oră de istorie la cl. XI-a voi arăta: ROLUL ISTORIC AL UNIUNII SOVIETICE ȘI AL MARELUI STALIN ÎN LUPTA PENTRU PACE

SCOPUL LECȚIEI: este să dea elevilor o orientare generală asupra evenimentelor interne și externe legate de lupta pentru pace și să-i mobilizeze pentru această luptă.

Printr'o scurtă discuție cu elevii, pe baza cunoștințelor lor, voi sublinia faptul că lupta între cele două lagăre devine tot mai ascuțită.

Pornind de aici, voi începe expunerea lecției, căutând să scot în evidență următoarele:

I. Caracterizarea lagărului imperialist anglo-american, atățător la război

— Voi începe prin a arăta goana înarmărilor din țările imperialiste, în frunte cu Statele Unite ale Americii, înarmări dirijate de marii bancheri și industriași stăpâni ai trusturilor monopoliste;

— Creșterea bugetelor de război în țările imperialiste, în frunte cu U.S.A. Creșterea beneficiilor uriașe din cursa înarmărilor pentru marii bancheri și industriași;

— Planul Marshall, pactul Atlanticului de Nord, planul de subjugare economică și politică a țărilor cuprinse în orbita lor și în același timp planuri de agresiune împotriva U.R.S.S. și a țărilor cu Democrație Populară.

Permanenta propagandă de atățare la războiu și de defăimare a U.R.S.S. și a țărilor cu Democrație Populară. Trecerea imperialiștilor americani și englezi dela atățare la un nou război la agresiune directă în Coreea.—

— Voi descrie mârșavul rol trădător al slugilor imperialiștilor: social democrați de dreapta (guvernele marionete din Anglia, Franța, Italia, Belgia, Austria, etc.), și a clicii titoiste de asasini și spioni dela Belgrad, care a transformat Iugoslavia într'un stat de tip fascist.

Voi arăta că clica titoistă, la ordinul stăpânilor ei — imperialiștii americani și englezi — provoacă diferite incidente la frontierele țărilor cu democrație populară. De acord cu regimul monarho-fascist din Grecia, caută să înjghebe axa Belgrad-Atena, care să servească drept cap de pod pentru războiul pe care vor să-l dezlănțuie împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de Democrație Populară.

— Procesele dela Budapesta, Sofia, București au demascat acțiunea criminală dusă de agentura imperialistă dela Belgrad, care urmărea să cotropească noui teritorii (Banatul, etc) să submineze regimurile de democrație populară, prin organizarea unor serii de complоturi, asasinate, spionaj, etc.

Cu toată teroarea cruntă în care e ținut poporul iugoslav, scopul luptei revoluționare împotriva bandei fasciste a lui Tito se înțelege tot mai mult și nu poate fi împiedicată de faptul că temnițele și lagărele au devenit neîncăpătoare pentru patrioții iugoslavi, adversari ai titoiștilor fasciști.

— Pentru oamenii muncii din lumea întreagă, războiul înseamnă, suferințe, foamete, moarte, durere nemărginită a văduvelor și orfanilor. In acelaș timp el înseamnă profituri mari pentru imperialiștii stăpâni ai trusturilor de armament. Dar chiar furia războinică de care sunt cuprinși cei din lagărul imperialist dovedește disperarea cu care caută să-și păstreze pozițiile și să întârzie prăbușirea lor inevitabilă. De-aceea pericolul unui nou război nu poate fi înlăturat decât printr'o acțiune dârză de întărire continuă a frontului păcii.

II. Caracterizarea lagărului păcii, democrației, socialismului, condus de Uniunea Sovietică și marele Stalin

— Voi arăta că forțele păcii sunt în continuă creștere și desvoltare, ridicând în calea uneltirilor atățătorilor la război o barieră din ce în ce mai puternică și mai greu de trecut.

Pentru prima oară în istoria omenirii a apărut un front organizat al păcii, condus de U.R.S.S.

— Aceste idei le voiu ilustra prin următoarele fapte concrete:

— Marile succese repurtate de U.R.S.S. pe drumul construirii comunismului, ca cea mai puternică expresie a întăririi lagărului păcii.

— Succesele țărilor cu democrație populară pe drumul construirii socialismului.

— Formarea Republicii Populare Chineze.

— Formarea Republicii Democrate Germane.

— Scrisoarea tovarășului Stalin către W. Pieck și Otto Grotewohl.

— Lupta oamenilor muncii în frunte cu Partidul Comunist din Franța, Italia, Belgia și celelalte țări capitaliste.

— Avântul luptei de eliberare națională din colonii și țările dependente sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești.

— Ascuțirea crizei, creșterea șomajului, mizeriei și haosului economic în țările capitaliste.

Toate acestea sunt fapte care arată o mare întărire a forțelor organizate ale păcii, democrației și socialismului.

— Voi subliinia uriașa forță pe care o reprezintă mișcarea în necontenită creștere a partizanilor păcii, care a cuprins întregul glob și în fruntea căreia se află U.R.S.S. și genialul ei conducător, marele Stalin. (Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Paris și Praga, apelul Comitetului Mondial al Partizanilor Păcii dela Stockholm; constituirea și rolul Comitetelor de luptă pentru pace).

—Lupta pentru pace în R.P.R. a devenit o mișcare a întregului popor muncitor. Congresul Comitetelor de luptă pentru pace, și importanța lui.

III. Concluzii

Prin întrebări, voi urmări ca elevii să înțeleagă că pot contribui în mod activ la lupta pentru pace dacă:

— vor nutri o ură neîmpăcată împotriva tuturor dușmanilor oamenilor muncii;

— vor întări vigilența față de dușmanii poporului — atățătorii la război americani și englezi și uneltele lor de orice fel;

— muncesc și învață cu râvnă îndeplinindu-și în mod conștiincios datoria, pregătindu-se spre a deveni cadre bune pentru construirea socialismului în țara noastră. In acest fel vor dovedi că iubesc cu pasiune Patria noastră — Republica Populară Română — că iubesc cu pasiune U.R.S.S. — eliberatoarea Țării noastre — și pe cel mai bun prieten al poporului nostru, I. V. Stalin.

Georgeta Milru
Liceul de Fete nr. 9

Noul an școlar se deschide în condițiile ascuțirii luptei pentru apărarea păcii amenințată de imperialiștii anglo-americani și slugile lor, social democrații de dreapta și odioasa agentură titoistă dela Belgrad, care au trecut dela tactica de atățare la un nou război, la agresiunea deschisă, stârnind indignarea și ura omenirii întregi.

Urmând exemplul minerului care, sub îndrumarea Partidului, intră în mină hotărît de a da azi mai mult cărbune decât ieri, și a țăranului muncitor, care lucrează pământul gospodăriei colective hotărît de a scoate un rod mai bogat, învățătorii și profesorii își încep munca noului an școlar hotăriți de a pregăti și educa pe elevi cât mai temeinic, în spiritul educației comuniste, făcând din ei dârzi apărători ai păcii.

In cuvântul de deschidere pe care îl va rosti directorul în ziua începutului de an școlar, acesta va sublinia necesitatea ca profesorii, elevii și părinții, alături de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă, să-și intensifice lupta pentru apărarea păcii. El va face să crească mai mult ura înverșunată împotriva imperialiștilor americani și englezi atățători la război și împotriva uneltelor lor mârșave, social democrații de dreapta și clica de spioni și asasini titoiști dela Belgrad. Directorul va arăta necesitatea întăririi vigilenței revoluționare împotriva acțiunilor dușmanului de clasă care încearcă, prin diferite mijloace, să pună piedici mersului nostru înainte, servind astfel cauza criminală a uneltitorilor de război.

Campania de luptă pentru pace trebue să pătrundă adânc în școala noastră fiind strâns legată de munca instructiv-educativă.

Elevii trebue să fie orientați pentru a înțelege tot ceea ce se petrece în jurul lor, sprijinind după puterile lor, lupta comună a întregului popor muncitor. Pentru aceasta ei trebue să învețe cât mai bine.

Trebue să educăm pe elevii noștri în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie, față de clasa muncitoare și Partidul ei, în spiritul dragostei nețărmurite față de marea Uniune Sovietică, conducătoarea forțelor păcii, apărătoarea libertății și a culturii, și față de genialul ei conducător, tovarășul Stalin, învățătorul și îndrumătorul omenirii muncitoare. Elevii trebue educați în spiritul urei înverșunate față de atățătorii la război și uneltele lor, să fie vigilenți pentru a demasca orice acțiune care ar servi dușmanilor păcii.

Diriginților le revine un rol deosebit de important în această privință. In orele educative, diriginții vor vorbi elevilor despre rolul tineretului în lupta pentru pace, arătându-le și mijloacele prin care ei pot participa activ la această luptă. Elevii vor fi îndemnați să vizioneze filme, să participe la manifestări publice, să citească articole și cărți care să-i ajute să cunoască realizările de fiecare zi ale oamenilor muncii. Li se va vorbi elevilor, ținând seamă de vârsta lor, despre faptele eroice din luptele de eliberare ale popoarelor subjugate. Elevii trebue să se simtă solidari cu lupta de eliberare a poporului coreean. In același timp, ei trebue să cunoască viața chinuită a copiilor oamenilor muncii din țările imperialiste, dependente și coloniale care sunt siliți să muncească pentru a se întreține singuri din cea mai fragedă vârstă.

Elevii noștri trebue să știe că învățând bine, pregătindu-se temeinic pentru a deveni la rândul lor folositori Patriei și poporului muncitor ei contribue în felul lor la lupta pentru pace.

Diriginții trebue să antreneze și pe părinți în această muncă pentruca ei să devină sprijinitori activi ai școlii în opera de educare a elevilor.

Cu prilejul predării lecțiilor la diferitele materii profesorul trebue să facă legătura cu lupta pentru pace.

La lecțiile de istorie, geografie, limba română, limba rusă, șt. naturale, etc. elevii vor cunoaște minunatele realizări ale poporului sovietic, în toate domeniile, și lupta eroică a Armatei Sovietice care a adus libertate poporului nostru și altor popoare cotropite de fasciști, ei vor cunoaște lupta partidelor comuniste și muncitorești din lumea întreagă. Toate acestea vor fi prezentate elevilor în imagini vii, astfel încât să pătrundă adânc în conștiința lor.

Faptele și exemplele concrete, tonul cald și însuflețit al profesorului, vor întări voința elevilor de a lupta pentru marea cauză a păcii, făcându-i să urască cu înverșunare pe cei care uneltesc împotriva ei.

Astfel, de exemplu, la fizico-chimice, vorbind despre elementele radioactive, profesorul poate să sublinieze faptul că, în timp ce imperialiștii anglo-americani vor să folosească energia care se degajă la distrugerea nucleelor de uraniu în scopul construirii bombelor atomice ucigătoare, învățații sovietici studiază mijloacele prin care această energie să fie folosită pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Conștienți că lupta pentru pace este astăzi sarcina cea mai importantă pentru fiecare om cinstit, învățătorii și profesorii trebue să pornească la muncă în noul an școlar hotăriți să facă din lecțiile lor arme puternice în lupta pentru pace.

Ministerul Învățământului Public a hotărît ca în mod special prima oră la limba română, limba maternă în școlile naționalităților conlocuitoare, la istorie și la geografie să aibă ca temă lupta pentru pace.

O serie de învățători și profesori ne-au trimis sugestii de felul cum înțeleg să-și țină lecțiile introductive la deschiderea acestui an școlar.

Publicăm mai jos o parte din aceste sugestii, care pot ajuta cadrele noastre didactice la întocmirea planurilor pentru lecțiile de început de an închinate luptei pentru pace împotriva atățătorilor la un nou război.

PRIMA MEA LECȚIE DE LIMBA ROMÂNĂ LA CLASA III-a ȘI A IV-a VA FI MIJLOC DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA TRĂDĂTORILOR POPORULUI MUNCITOR

Vreau să-mi încep, în anul acesta, munca cu copiii, vorbindu-le despre lupta pentru pace. De aceea, mi-am propus să găsesc un material cât mai concret, care să-l înlăcăreze pentru cauza păcii, să le trezească ura împotriva atățătorilor la un nou război.

Am găsit în numărul 15/1950 din revista „Pogonici" o povestire intitulată „Intr'un orășel din Iugoslavia". Mă gândesc că, pornind cu copiii dela discuții asupra felului cum și-au petrecut vacanța pot trece ușor, printr'o legătură firească, la lectura povestirii pe care mi-am ales-o.

Prin întrebări potrivite cu vârsta elevilor, voi căuta să scot în relief următoarele idei:

1) Popoarele din lumea întreagă, în frunte cu Uniunea Sovietică și tovarășul Stalin duc astăzi cu hotărîre o luptă dârză pentru apărarea păcii, împotriva imperialiștilor atățători la război și a slugilor lor, cum este călăul Tito.

2) Lupta patrioților iugoslavi împotriva bandei lui Tito și pentru eliberarea țării de sub jugul imperialismului și pentru pace.

In discuții voi căuta să lămuresc cu copiii termenii necunoscuți de ei din cuprinsul povestirii.

Voi anunța apoi copiii că le voi citi o poveste în care se vede eroismul patrioților iugoslavi, alături de care luptă și copiii lor.

Intrucât prima parte a povestirii din „Pogonici" este prea grea pentru copiii de clasa III-a și a IV-a, am încercat s'o simplific, rezumând-o în felul următor:

In clasă domnește liniștea.

Astăzi, învățătorul le vorbește copiilor despre războiul împotriva hitleriștilor. El nu cunoaște acest război din cărți; el a luptat ani de-a-rândul ca partizan împotriva cotropitorilor. De atunci, mâneca stângă a hainei lui flutură goală: brațul i-a fost retezat, dela umăr, de o schijă...

Invățătorul se duce la hartă și arată cu degetul un punct de pe ea:

— Detașamentul nostru de partizani se afla aci, lângă orașul Vlasotinți. Era un detașament mare și puternic, format din partizani vechi și încercați în lupte. Trebuia ca, împreună cu un alt detașament, care se afla la Liscoviț, să înconjurăm o divizie de fasciști în ținutul Pirote.

Invățătorul rămâne o clipă pe gânduri;

— Așa ar fi trebuit... Dar lucrurile s'au întâmplat altfel. Când ne-am așteptat mai puțin, ne-am trezit că dinspre Liscoviț ne atacă fasciștii. Erau mulți, peste trei divizii.

Invățătorul se oprește. In clasă nu se aud nici măcar răsuflările băieților. Invățătorul tace mereu. Atunci unul din băieți îl întreabă:

— Și ce s'a întâmplat apoi?

Invățătorul privește harta cu băgare de seamă, de parcă ar căuta acolo un răspuns. Un băiat întreabă, și glasul îi tremură de emoție:

— Totuși nemții nu v'au nimicit, nu-i așa?

Invățătorului parcă îi vine greu să răspundă. Și atunci, din fundul clasei, se aude vocea limpede a lui Milan:

— Nu, nu i-au nimicit! Tocmai atunci i-au atacat pe nemți trupele sovietice. Ce mai bătaie le-au tras...

Și Milan adaugă plin de mândrie:

— Și tata era la Liscoviț. El mi-a povestit că, dacă n'ar fi fost Armata Sovietică, toți ai noștri ar fi fost măcelăriți de fasciști!

— Da, e adevărat! spune învățătorul. Fără Armata Sovietică, niciunul din noi nu ar fi scăpat cu viață. Și asta s'a întâmplat nu numai cu detașamentul nostru. Pretutindeni în Iugoslavia, trupele sovietice au salvat pe partizani și restul populației dela pieire.

Se aude cântând un penar. Este penarul lui Simici, e singurul din clasă căruia nu-i place să asculte vorbindu-se despre felul cum au fost bătuți hitleriștii. Nici nu-i de mirare: tatăl lui avea înainte de război o fabrică mare, iar când au năvălit hitleriștii i-a ajutat cum a putut mai bine să jefuiască țara. Acum e din nou mare și tare, conduce iar fabrica și-l aduce la școală pe fiu-său într'un automobil de toată frumusețea. Băiatul se uită de sus, cu dispreț, la colegii lui și chiar la învățător. Astăzi, însă, privirea lui e încărcată nu numai de dispreț, ci și de ură, pe care se vede limpede că abia o poate stăpâni.

In continuare, voi folosi textul apărut în „Pogonici".

Pentru a ajuta copiii să-și fixeze conținutul, le voi cere să reproducă povestirea oral, având grijă să antrenez în această povestire mai mulți copii, fără să tărâmițez unitățile logice ale bucății.

Reproducerea orală a povestirii de către copii va fi urmată de adâncirea conținutului prin următoarele întrebări:

Ce v'a plăcut mai mult din această poveste?

Despre ce luptă din războiul împotriva hitleriștilor povestește învățătorul?

Cine a salvat pe partizanii iugoslavi de încercuire?

De ce iubește Milan Uniunea Sovietică?

Cum vă explicați curajul lui Milan care spune adevărul despre Uniunea Sovietică, deși știe că este interzis acest lucru în Iugoslavia?

Dece urăște Simici pe cei ce vorbesc cu admirație și cu recunoștință de Armata Sovietică?

Care e atitudinea tatălui lui Milan când agenții U.D.B.-ului îl sdrobesc fața cu pumnii?

De ce patrioții iugoslavi luptă cu avânt și rămân neclintiți în încrederea lor în victorie?

Pentru a întări convingerile elevilor, voiu reciti pasagiul final al bucății, în care tatăl lui Milan își exprimă încrederea lui neclintită în biruința frontului condus de Uniunea Sovietică și de marele Stalin.

Prin întrebări, voi căuta apoi să lămuresc copiii asupra atitudinii pe care trebue s'o aibă ei atât în viața școlară, cât și în cea de familie.

1. Al cui exemplu trebue să-l urmăm noi?

2. Pe cine trebue să iubim?

3. De ce trebue să urâm cu înverșunare pe dușmanii poporului muncitor?

Voi propune apoi elevilor, ca temă pentru acasă, o compunere liberă cu subiectul: De ce îmi place Milan și deca îl urâsc pe Simici.

Radu Maria
Directoarea Șc. elementare de fete Nr. 16

VOI ÎNVĂȚA COPIII DIN GRĂDINIȚA MEA SĂ IUBEASCĂ PACEA ȘI SĂ LUPTE PENTRU EA

Peste câteva zile voi începe un nou an de muncă în grădinița mea, hotărîtă să duc o activitate cât mai rodnică, cât mai bine organizată. Pentru a face pe copii să se simtă dela început înconjurați de dragoste și arijă părintească, am pregătit din vreme clădirea grădiniței. Urmând îndemnul Partidului și cu ajutorul Comitetului Provizoriu și al Organizației U.F.D.R. am făcut-o să strălucească de curățenie. Am vopsit pereții, am reparat mobilierul. Prin câteva clăci cu mame și cu alte sătence am lucrat multe în curții cu material din natură și resturi de stofă. Mi-am făcut apoi, din vreme, un plan general de activitate. Mi-am pregătit o serie de jocuri cu ajutorul cărora să trezesc în conștiința copiilor dragostea pentru pace. Venind la grădiniță în prima zi, copiii vor găsi pereții împodobiți cu fotografii și desene legate de lupta pentru pace, ilustrații reprezentând scene din viața copiilor sovietici, pe care eu le-am adunat cu multă grijă din vreme. Vom privi împreună aceste desene și fotografii și pornind de aci le voi vorbi despre Uniunea Sovietică, țara cu copiii cei mai fericiți din lume, și despre cel mai drag prieten al copiilor, tovarășul Stalin. Le voi povesti apoi, pe înțelesul lor, despre faptele eroice ale viteazului popor coreean care luptă împotriva imperialiștilor, oamenii cei mai răi din lume, care aduc numai mizerie și moarte pe unde trec. Le voi arăta că forțele păcii sunt puternice și vor învinge.

In felul acesta voi căuta să lucrez și în zilele următoare căutând ca ori de câte ori se ivește prilejul în diferitele activități și jocuri să fac cât mai clară în mintea copiilor mei ideia luptei pentru pace, luptă în care sunt încadrați părinții, educatorii lor și toți oamenii cinstiți din lumea întreagă.

Mă voi strădui să fac din părinți colaboratori apropiați în munca mea. Voi face aceasta nu numai prin discuțiile în ședințe, ci prin însăși exemplul meu în muncă, prin punctualitate și corectitudine, prin ducerea activității în mod organizat și planificat. Le voi arăta prin fapte dragostea mea pentru copiii lor, pentru copiii Patriei noastre, pentru pace, antrenându-i și pe ei să devină factori activi la această uriașă luptă al cărui scop ne este comun.

Popescu Elena
educatoare

INCEP PREDAREA GEOGRAFIEI, ÎNVĂȚÂND ELEVII SĂ LUPTE PENTRU PACE

Voi începe lecția mea de geografie cu elevii clasei a VI-VII-a cerându-le să privească atenți globul pământesc, (sau planiglobul). La voi arăta întinderea nemărginită a mărilor și oceanelor, a uscatului pe care se întind nenumărate țări.

Voi arăta apoi elevilor că în țările din lagărul imperialist — țări capitaliste, dependente și coloniale — viața celor ce muncesc este nespus de grea, bogățiile sunt adunate în mâna unui mic număr de exploatatori, în vreme ce milioane de oameni muncesc din greu ca să le producă, fără a se bucura de rodul muncii lor. Pentru aceasta, noi folosim ca material demonstrativ un planiglob, pe care voi contura, cu un șnur roșu, U.R.S.S. și țările de democrație populară, iar în țările capitaliste, în țările dependente și în colonii voi pune sieguețe roșii. Pentru a face mai vie această prezentare mă voi folosi și de fotografii și ilustrații din reviste, cu ajutorul cărora voi sublinia contrastul între cele două lumi.

Voi arăta pe hartă sau pe glob imensa întindere a lagărului păcii, subliniind că el depășește hotarele arătate, că el crește și se întărește necontenit. In fruntea lui se află Uniunea Sovietică și marele Stalin. Din convorbirea cu elevii voi arăta că Uniunea Sovietică a înlăturat exploatarea omului de către om, devenind puternica patrie a muncitorilor și a țăranilor, țara socialismului victorios, care construește astăzi comunismul. Folosindu-mă de date referitoare la realizările din U.R.S.S., îi voi face pe copii să înțeleagă că Uniunea Sovietică este țara cea mai puternică și cea mai înaintată din lume.

Voi vorbi apoi elevilor despre țările de democrație populară, care, eliberate de glorioasa Armată Sovietică, urmând exemplul luminos al Uniunii Sovietice și ajutată de ea, muncesc și luptă pentru consolidarea socialismului, întărind astfel Frontul Păcii.

Folosindu-mă de fotografii și fotomontagii, voi sublinia realizările economice din țările de democrație populară (desvoltarea industriei, transformarea socialistă a agriculturii), care au contribuit la ridicarea continuă a nivelului de trai și a nivelului cultural al oamenilor muncii.

Sutele de milioane de semnături puse pe Apelul dela Stockholm și întărite, în U.R.S.S. și în țările de democrație populară prin depășiri de plan, iar în țările imperialiste prin greve, meetinguri și demonstrații de protest, constituie încă o dovadă a forței de neînvins a Frontului Păcii.

Voi vorbi apoi despre faptul că imperialiștii anglo-americani, în goana lor nebună după profit cât mai mare, plini de ură sângeroasă împotriva oamenilor muncii, împotriva puternicei Uniuni Sovietice și a țărilor de democrație populară, se pregătesc să dezlănțuie un nou război.

Citind elevilor extrase din articolele publicate în presă, voi ilustra cât mai viu ororile agresiunii americane din Coreea.

Voi vorbi elevilor despre cea mai criminală unealtă a imperialiștilor anglo-americani care este Iuda-Tito și clica sa. Voi arăta că Tito a ajuns la conducerea Iugoslaviei prin crime și trădare, că a vândut țara și bogățiile ei imperialiștilor anglo-americani, care sug toată vlaga popoarelor iugoslave, că ține popoarele Iugoslaviei — sârbii, croații, bosniacii, muntenegrenii și românii — sub teroare, în mizerie și neștiință, că uneltele împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară (aici voi vorbi despre procesele spionilor și trădătorilor din aceste țări, demascați de vigilența oamenilor muncii și despre intenția mârșavă de a anexa Banatul românesc la Iugoslavia, în interesul realizării planurilor războinice ale imperialiștilor americani și englezi.

Voi arăta elevilor că popoarele iugoslave urăsc imperialismul anglo-american și nu uită că au fost eliberate de Uniunea Sovietică. De aceea, ele luptă împotriva bandei fasciste de criminali a lui Tito prin acte de sabotaj, prin refuzul de a munci în fabricile de armament, prin fuga dela muncile agricole și prin lupta ilegală dusă de partizanii păcii. Voi arăta că, poporul iugoslav condus de comuniști luptă împotriva lui Tito și a clicii sale, pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul socialismului și al păcii.

Prin întrebări și folosind materialul demonstrativ voi scoate în evidență creșterea continuă a puterii țărilor din acea parte a globului unde puterea este în mâna clasei muncitoare conduse de partidele comuniste și muncitorești în opoziție cu mizeria din țările dominate de imperialiști, unde acești încearcă să se salveze, atățând la un nou război.

Concluzia acestei lecții va fi necesitatea de a lupta pentru cucerirea păcii, care va asigura înflorirea continuă a lagărului socialismului.

Această luptă pentru pace trebue să fie dusă și de elevi. Muncind cu râvnă pentru a-și însuși cât mai temeinic cunoștințele, pregătindu-se cât mai bine în toate domeniile, ei vor deveni cetățeni destoinici ai Republicii Populare Române, contribuind din plin la întărirea Patriei noastre, factor activ în lagărul păcii.

In afară de aceasta, chiar de pe acum, lămurind, atât în școală cât și în afara ei pe cei cu care vin în contact despre necesitatea luptei pentru pace, fiind un exemplu în învățătură și disciplină, ei vor dovedi că sunt luptători de încredere pentru cauza cea mare a lui Lenin și Stalin, pentru cauza păcii, a progresului și a libertății oamenilor muncii din lumea întreagă.

Prof. Maria Scarlat

ELEVII TREBUE SĂ LEGE MUNCA LOR DE LUPTA PENTRU PACE

Sugestii pentru prima lecție de limba română la clasele VII-VIII

Anul acesta mai mult ca anul trecut, elevii noștri trebue să lege munca lor de lupta pentru pace. Urmărind să mobilizez pe elevi în această luptă, chiar din prima lecție am cercetat cu lecțiile de reviste și ziare și m'am oprit asupra unor poezii inspirate poeților noștri de Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Stockholm, de ura împotriva imperialiștilor atățători la război, și a slugilor lor, printre care se află mârșavul Tito, călăul Iugoslaviei. Mi-am ales pentru clasa VII-a și VIII-a elementară poezia „Semnați Apelul Păcii" de A. Toma (Scânteia Nr. 1712), pe care o voi analiza cu elevele, iar pentru a face să vibreze în inima lor dragostea de țară și ura împotriva trădătorilor care-și împilează poporul, le voi citi, la sfârșitul orei, „Cântecul de dor de țară al iugoslavului fugit de sub jugul lui Tito" de V. Tulbure (Contemporanul Nr. 181).

Cu ajutorul U.T.M.-ului am multiplicat aceste poezii în 20 de exemplare astfel încât fiecare elevă să aibă în față un exemplar.

I. Pregătirea clasei pentru lectura primei poezii o voi face prin întrebări potrivite cu nivelul clasei și cu lămuriri scurte, scoțând în evidență următoarele idei:

— imperialiștii sunt cauza războaielor, a mizeriei și a asupririi popoarelor;

— atățătorii la război sunt demascați și combătuți cu hotărîre de către popoarele din Frontul Păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică și genialul ei conducător I. V. Stalin;

— lozinca păcii însuflețește astăzi sute de milioane de oameni, care au semnat Apelul dela Stockholm, care pune în afara legii barbara armă atomică;

II. Voi face apoi lectura expresivă și caldă a poeziei „Semnați Apelul Păcii" de A. Toma.

Voi pune apoi elevii să citească poezia pe unități didactice explicând împreună cu ei termenii neînțeleși și expresiile mai grele.

Inainte de a trece la analiza poeziei voi căuta să lămuresc sensul unor versuri mai dificile.

III. Prin întrebări îndrumătoare voi ajuta elevele să pătrundă sensul poeziei:

— Ce îndemn ne adresează poetul?

— Pe cine înspăimântă milioanele de semnături pe Apelul dela Stockholm?

— Le cer elevilor să explice versurile:

„Atomul-armă"-l scos din lege:
Cei ce-l vor folosi întâi
Lor singur își vor fi călăi!"

— Cui i se adresează, pe rând, poetul în chemarea sa?

— Elevii povestesc întâmplări cunoscute de ei în legătură cu docherii și tinerele luptătoare din țările capitaliste.

— Ce angajamente își ia poetul în numele oamenilor muncii din R.P.R.?

— Care este importanța energiei atomice pentru constructorii socialismului? Cum folosesc energia atomică imperialiștii, dușmani ai vieții și ai progresului?

— Cine e stegar și îndrumător al popoarelor lumii în lupta pentru pace?

— Indrumez elevii să rețină versurile care exprimă măreția lui I. V. Stalin.

IV. După aceea voi trece la întrebări cu privire la acțiunea criminală a clicii titoiste.

De cine se folosesc imperialiștii în urmărirea planurilor lor criminale?

Dece călăul Tito și clica lui sunt dușmanii păcii, democrației și socialismului?

Elevii vor arăta suferințele și lupta patrioților iugoslavi împotriva teroarei regimului fascist al lui Tito.

V. Pentru a adânci și mai mult aceste idei, voi trece apoi la lectura expresivă a poeziei lui Victor Tulbure, care cântă dorul de patrie al luptătorului iugoslav fugit de sub regimul de teroare al lui Tito.

Prima oră de limba română la clasele VII-VIII-a va fi rodnică, dacă eu voi reuși să obțin răspunsuri sigure care să reflecte convingeri adânci și o atitudine hotărîtă de a lupta pentru pace și de a demasca acțiunile dușmănoase ale atățătorilor la război din țara noastră.

După ce voi discuta cu elevii în clasă despre felul cum înțeleg ei să lupte pentru pace în timpul vacanței (strângerea spicelor, pregătirea pentru trecerea normelor Complexului G.M.A., activitatea în cadrul organizațiilor de tineret, etc.) le voi da ca teme pentru acasă o compunere liberă în care să arate cum înțeleg ei să ducă această luptă și de acum înainte.

Călăuzită de gândul că semnând Apelul dela Stockholm mi-am luat și eu angajament de muncă și luptă, îmi încep noul an școlar cu dorința ca fiecare lecție pe care o voi ține să contribue la făurirea de oameni noi, luptători pentru pace, constructori ai socialismului.

Chiosa Clara-Georgeta
profesoară de limba română la Școala Pedagogică de fete Nr. 1 București

„IN NUMELE VIEȚII, SEMNEAZĂ!"

— Prima mea lecție de limba română la cl. IX-XI —

Intrucât cursurile anului acesta se deschid sub semnul luptei pentru pace, iar etapa pregătirii lor coincide cu Congresul Comitetelor de luptă pentru pace, mi-am propus să prezint în prima lecție de literatură română poezia lui Dan Deșliu „In numele vieții, semnează!" („Scânteia" Nr. 1713). Prezentarea și analiza acestei poezii îmi vor da posibilitatea să pun în discuție una din preocupările cele mai de seamă ale momentului de față și, totodată, să fixez un punct de plecare și un cadru pentru lecțiile următoare.

I. Pregătirea clasei o voi face pornind dela componența și raportul de forțe al celor două lagăre. Prin întrebări îndrumătoare voi scoate în relief următoarele idei:

1. Descompunerea lagărului imperialist și creșterea continuă a lagărului democrației și al păcii.

2. In timp ce literatura burgheză, decadentă, slujește interesele meschine ale marilor capitaliști, ajutând la pregătirea unui nou măcel al omenirii, literatura progresistă sprijină marile țeluri ale clasei muncitoare, lupta sutelor de milioane de partizani ai păcii și victoria socialismului.

La noi, sub îndrumarea Partidului, scriitorii creează, liberi, o literatură sănătoasă în slujba poporului muncitor, a construirii socialismului și a apărării păcii.

In urma apelului lansat de Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Stockholm, lupta pentru pace a scriitorilor este și mai însuflețită.

II. — Continutul — Voi trece la citirea expresivă a poeziei „In numele vieții, semnează!", de Dan Deșliu. Voi repeta citirea, cu ajutorul elevilor și voi explica expresiile mai neobișnuite și termenii poetici. După aceea voi trece la analiza fondului punând următoarele întrebări îndrumătoare:

— Ce eveniment istoric a sugerat poetului această poezie?

— Ce sentiment a însuflețit poetul, chemat să semneze apelul păcii?

— Ce semnificație are acest apel în cadrul luptei pentru pace dusă de întreaga omenire cinstită.

— Cum se manifestă solidaritatea oamenilor cinstiți în lupta pentru cauza comună; cum se manifestă spaima imperialiștilor în fața avântului revoluționar al proletariatului?

— Care sunt uneltele mârșave de care se folosesc imperialiștii în provocările lor războinice?

— Ce forme îmbracă lupta partizanilor păcii în diferitele părți ale globului?

— De ce călăul Tito și clica lui și-au atras ura și dorința de răzbunare a poporului iugoslav și a tuturor luptătorilor pentru o viață mai bună, pentru pace?

— Care sunt faptele pe care poetul își sprijină chemarea la solidaritate a oamenilor de orice culoare, în lupta pentru pace?

— Ce mijloace poetice folosește poetul pentru ca această chemare să fie cât mai convingătoare și să mobilizeze la luptă?

Voi cere elevilor să recitească ultima strofă.

III. In concluzie voi ajuta elevii să înțeleagă importanța literaturii noi ca armă în lupta pentru pace și care este locul tineretului din școli în cadrul acestei lupte duse de toți oamenii muncii din lume.

IV. Ca temă pentru acasă voi da elevilor să scrie o compunere liberă cu următorul subiect:

„Și eu am semnat apelul păcii, apelul vieții".

M. El. Miciora
profesor la Centrul școlar 5, 7, 8 din București

PENTRU PREGĂTIREA LECȚIILOR IN LEGĂTURĂ CU LUPTA PENTRU PACE INDICĂM BIBLIOGRAFIA

— I. V. Stalin — Scrisoare către Pieck și Grotewohl.
— Comunicat asupra consfătuirii Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești ținută la Budapesta în a doua jumătate a lunii Noembrie 1949. Ed. P. M. R.
— Rapoarte prezentate la consfătuirea Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești ținută la Budapesta în a doua jumătate a lunii Noembrie 1949. Ed. P. M. R.
— A. I. Vișinski — Pentru pace și prietenie între popoare.
— M. Suslov — Apărarea păcii și lupta împotriva atățătorilor la război. Ed. P. M. R.
— Gh. Gheorghiu-Dej — Lupta pentru pace, sarcina centrală a partidului nostru. Ed. P. M. R.
— Gh. Gheorghiu-Dej și Ana Pauker — U.R.S.S. forța conducătoare a lagărului democrației și socialismului. — Uniunea Sovietică, eliberatoarea popoarelor. Ed. P. M. R.
— I. Chișinevschi — Goebbels-ii iugoslavi în slujba atățătorilor la război. Ed. P. M. R.
— Rolul hotărîtor al U. R. S. S. în apărarea păcii, independenței și libertății popoarelor. Ed. P. M. R.
— La luptă activă și organizată pentru apărarea păcii. Ed. P.M.R.
— Lupta împotriva bandei de spioni și asasini a lui Tito, datorie a partidelor comuniste și muncitorești și a tuturor oamenilor muncii din lumea întreagă. Ed. P. M. R.

Incepem noul an școlar, sub semnul luptei dârze pentru pace

(Urmare din pag. 1-a)

pace, foarte numeroși învățători și profesori și-au luat angajamente concrete în vederea activității din noul an școlar, când împletind munca lor din școală cu acțiunea de demascare a imperialistilor americani și englezi, a slugilor lor socialiștii de dreapta, a călăului Tito și a bandei lui de asasini și spioni, vor face din lecțiile și din întreaga lor activitate pe tărâmul culturii arme puternice în lupta pentru pace.

Noul an școlar, deschis sub semnul luptei pentru pace, cere dela fiecare învățător și profesor să depună întreaga putere de muncă, toată pregătirea și toată priceperea în scopul înalt de a face din școală un izvor de cultură socialistă și un atelier de educație comunistă. Să pornim, dârz și înflăcărați la muncă, pentru a crește tineretul nostru în dragoste față de Partid și față de clasa muncitoare, de a-i insufla fierbinte patriotism, pătruns de internaționalismul proletar și de o nesdruncinată dragoste față de marea Țară a Socialismului și față de tovarășul Stalin.

Așa vom contribui efectiv, alături de toți oamenii muncii, la triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

Rezoluția celei de a V-a conferințe internaționale a cadrelor didactice ținute la Viena între 6 și 10 August 1950 cu privire la raportul: „Cadrele didactice și lupta pentru pace"

Cea de a V-a conferință internațională a cadrelor didactice s'a întrunit în condițiunile unei grele situații internaționale.

Sub pretextul că reprezintă voința Națiunilor Unite, imperialiștii anglo-americani duc un război de cotropire împotriva poporului coreean iubitor de pace și încearcă să înnece în sânge dorința poporului coreean de a realiza unitatea națională. Pentru a-și satisface propriile lor pofte de dominație, ei îndeamnă Germania Occidentală în care întrețin și ațâță spiritul de revanșă, să recruteze soldați pentru un nou război. Ei construesc pretutindeni puncte de sprijin pentru marină, armată și aviație, care să le servească drept baze de atac împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Ei amenință cu bomba atomică orașe și sate pașnice și distrug fără remușcare milioane de vieți omenești.

Ațâțătorii la război anglo-americani nu s'au mulțumit numai să pregătească atacul. Violând atât convențiile internaționale cât și drepturile popoarelor, au trecut la executarea unui atac direct.

Dar popoarele iubitoare de libertate, care au cunoscut grozăviile celui de al 2-lea război mondial și care doresc să trăiască în pace, se ridică din ce în ce mai hotărît în apărarea păcii. Ele se unesc într'un număr din ce în ce mai mare, în frontul comun al luptătorilor pentru pace.

Această mișcare puternică, care cuprinde milioane de oameni, a luat o formă concretă prin strângerea semnăturilor pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii dela Stockholm. Acest apel cere interzicerea armei atomice și condamnarea drept criminal de război a guvernului care va întrebuința primul această armă de atac pentru exterminarea în massă.

Apelul dela Stockholm a fost semnat de peste 200 de milioane de oameni, cu păreri politice și credințe religioase diferite. (N. R. — azi, peste 350 milioane). Campania pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm, devine din zi în zi mai puternică. Necontenit, masse mari de oameni ai muncii din toate țările măresc numărul celor ce au semnat acest apel.

Mai mult de 12.000.000 de francezi au semnat apelul dela Stockholm. In Republica Democrată Germană s'au strâns 17.000.000 de semnături; în Finlanda, peste 500.000. O treime din populația italiană și milioane de oameni din țările europene occidentale și-au dat semnătura lor. In Japonia, cu toate măsurile de represiune, s'au strâns aproape 1.500.000 de semnături. Campania pentru strângerea semnăturilor crește și în U.S.A. și în Marea Britanie. In țările de democrație populară s'au strâns milioane și milioane de semnături.

In Uniunea Sovietică însă, campania pentru semnarea Apelului dela Stockholm a devenit o puternică mișcare populară. Intr'un interval de timp foarte scurt, Apelul dela Stockholm a fost semnat de către întreaga populație majoră.

In Uniunea Sovietică și în Democrațiile Populare, Guvernele, Parlamentele și întreaga populație au luat poziție pentru Apelul dela Stockholm, ceeace dovedește voința lor de pace.

Nu există petec de pământ în lumea întreagă, unde să nu fi ajuns Apelul acesta, care oglindește dorința de pace și de securitate a maselor largi ale popoarelor.

Învățătorii din întreaga lume au luat parte în mod activ la această patriotică mișcare. Apărând pacea, învățătorii apără și fericirea copiilor pe care-i învață și cărora le dedică viața lor.

Ocrotirea vieții tuturor copiilor este o datorie sfântă pentru învățători. Conștienți de aceasta, milioane de învățători activează intens în rândurile luptătorilor pentru pace. Ei iau poziție împotriva politicii imperialiștilor, care se străduesc să pună școala și învățământul în slujba pregătirii unui nou război. Ei cer sporirea bugetului pentru învățământ și reducerea cheltuielilor de înarmare. Astfel, Sindicatul învățătorilor francezi, adresându-se tuturor învățătorilor francezi, scrie: „Bugetul nostru prevede 54 la sută din cheltuieli pentru armată și poliție, iar pentru învățământ numai 9 la sută. Impotriviți-vă acestui buget al morții, cereți mijloace pentru școală și educație".

Intreaga lume știe că în U.S.A. bugetul militar este de 72 de ori mai mare decât cheltuielile pentru școală și educație. In țară sunt prea puține școli și mai mult de 6 milioane de copii nu pot fi școlarizați.

Intreaga lume știe, pe lângă aceasta, că războiul dus de guvernul englez împotriva poporului din Malaia costă zilnic 30.000 lire sterline. In același timp, învățătorii englezi primesc salarii de mizerie, iar școlile distruse nu se reconstruesc.

Nici situația din Belgia, Danemarca și Germania Occidentală nu este mai bună. De asemenea, în Italia, în momentul de față, guvernul a cerut să se adauge încă 100 miliarde lire la bugetul militar, care și fără acest spor înăbușea activitatea cultural-educativă.

Lupta eroică dusă de cadrele didactice pentru pace și pentru drepturi cetățenești provoacă ura ațâțătorilor la război anglo-americani, care persecută mereu pe salariații din învățământ.

Profesorul universitar francez Georges Teissier, profesorul belgian Brouers, învățătorul Dragne Mody din Dacar, profesorul Luis Lukcics (Bolivia) și sute de învățători americani au fost suspendați fiindcă luptă pentru pace.

La fel i s'a întâmplat cunoscutului organizator al marii mișcări pentru pacea mondială, Frederic Joliot-Curie, președintele Institutului de Cercetări pentru Energia Atomică. De asemenea, Henri Wallon, profesor la Collège de France, a trebuit să se retragă din învățământ, fără să i se recunoască anii din timpul ocupației, în care fusese suspendat.

Intr'o situație internațională atât de neliniștitoare este neapărat necesar să se organizeze unitatea de acțiune a tuturor organizațiilor democrate, cât și a tuturor oamenilor cinstiți, pentru a zădărnici planurile criminale ale agresorilor imperialiști.

De aceea, cea de a V-a conferință Internațională a cadrelor didactice hotărăște:

1. Să se aprobe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, în care se cere interzicerea armei atomice, controlul respectării stricte a acestei interziceri și stigmatizarea drept criminal de război a acelui guvern care va întrebuința, primul, acest mijloc de exterminare în massă.

2. Să cheme pe învățătorii de pretutindeni să activeze în țările lor, în organizațiile luptătorilor pentru pace, împreună cu întreaga muncitorime, pentru semnarea Apelului dela Stockholm și să ducă muncă de lămurire în rândurile populației pentru strângerea a cât mai numeroase semnături. In mod deosebit, ea face apel la toți învățătorii dela țară ca, în satele lor, să stimuleze și să desvolte munca Comitetelor locale de luptă pentru pace.

3. Conferința cheamă pe învățătorii din întreaga lume ca, în colaborare cu tineretul și cu părinții, să ducă lupta pentru pace, în primul rând, în munca lor de învățământ și educație și să predea cunoștințe bazați pe adevăr și pe înțelegerea între popoare. Ea cere dela ei să intervină într'o măsură mai mare pentru înființarea Comitetelor de luptă pentru pace în toate școlile.

Învățătorii, elevii, studenții, precum și părinții lor trebue să ia parte într'o măsură foarte largă la munca acestor Comitete de luptă pentru pace.

Conferința subliniază rolul important al Comitetelor de luptă pentru pace. Menirea învățătorilor este aceea de a lega școala cu mișcarea luptătorilor pentru pace, astfel încât toți învățătorii să poată lua parte la campaniile organizate de către luptătorii pentru pace.

Comitetele de luptă pentru pace trebue să demaște toate uneltirile și provocările ațâțătorilor la război sau ale agenților lor și să facă cunoscute toate realizările pe care Uniunea Sovietică și Democrațiile Populare le-au pus în slujba păcii.

Ele trebue să desvolte solidaritatea materială și morală a învățătorilor cu clasa muncitoare, care duce o luptă eroică pentru pace.

Se propune ca Secretariatul F.I.S.I. să ia inițiativa de a înlesni organizațiilor naționale să facă schimb de experiență între cele mai bune Comitete de pace.

4. Conferința protestează din nou, cu toată energia, în numele milioanelor de învățători din lumea întreagă, împotriva politicii acestor țări care violează demnitatea învățătorilor, silindu-i să se pună în slujba politicii criminale a ațâțătorilor la război. Ea condamnă cu toată energia guvernele care izgonesc cadrele didactice din școli și universități, pe motivul că luptă pentru pace.

5 Conferința se adresează cadrelor didactice din lumea întreagă, cerându-le să-și ridice glasul lor, din ce în ce mai curajos, împotriva poliției tuturor guvernelor care, pentru a pregăti un nou război, reduc cheltuielile pentru învățământul național, îngreunând și mai mult condițiile de viață ale salariaților din învățământ. Acum trebue să cuprindem în această luptă toate păturile oamenilor muncii.

6. Conferința cheamă cadrele didactice din lumea întreagă să demaște, prin toate mijloacele, sfâșietoarele anumitor țări de a pune învățământul în slujba pregătirii unui nou război, să protesteze împotriva înființării de mișcări militare tinerești în școli, ca și împotriva voinței de a crește copiii în spiritul urii de popoare și de rasă și de a se crea condițiile psihologice pentru un nou război.

Conferința cere cadrelor didactice să organizeze un protest de massă al tuturor forțelor democratice, împotriva folosirii radio-ului, literaturii, cinematografului și tuturor mijloacelor de propagandă, în scopul pregătirii tineretului pentru război.

Ea cere profesorilor și învățătorilor să educe pe copii în spiritul prieteniei între popoare, pentru a deveni adevărați luptători pentru pace.

7. Conferința cheamă toate organizațiile cadrelor didactice să ia parte activă la pregătirea Congresului al II-lea pentru pacea mondială.

Ea cere ca în delegațiile naționale să participe cei mai buni luptători pentru pace dintre învățători și profesori. Conferința este convinsă că puternicul front mondial al păcii este în stare să zădărnicească planurile criminale ale agresorilor imperialiști.

Să se pună capăt crimelor bestiale ale intervenționiștilor americani în Coreea!

Au trecut două luni dela tâlhărească agresiune deslănțuită împotriva poporului coreean de către trupele imperialiste americane și cele ale guvernului marionetă Li Săn Man. Mari și rușinoase au fost înfrângerile militare, politice și morale suferite în acest timp de agresorii americani.

Ca niște baloane de săpun s'au spart în nasul guvernanților dela Washington fleacărelile trufașilor lor generali în frunte cu Mac Arthur, despre „nimicirea rapidă a Republicii Populare Coreene. Nimic n'a mai rămas din lăudăroșenia neghioabă a acestora. Trupele cotropitoare americane se retrag necontenit spre Sud sub loviturile puternice al vitezei Armate Populare Coreene, care, sprijinită de întregul popor, dobândește minunate victorii în lupta dreaptă pentru alungarea invadatorilor, pentru libertatea și independența Patriei sale. 90% din teritoriul Coreei a fost eliberat până în prezent. Victoriile luptei de eliberare a poporului coreean sunt salutate cu bucurie de întreaga omenire iubitoare de pace.

★

Turbând de furie în fața înfrângerilor ce le înregistrează pe câmpul de luptă, agresorii americani încearcă, recurgând la crime dintre cele mai mârșave, la acte teroriste de o sălbăticie nemaipomenită — să refacă ceva din prestigiul pierdut al generalilor lor și să frângă voința de luptă a poporului coreean.

Avioane grele de bombardament ale Statelor Unite se năpustesc zi de zi asupra așezărilor omenești lipsite de apărare, pârjolesc sate și orașe și ucid familii întregi — bărbați, femei, copii și bătrâni.

Un zdrobitor act de acuzare împotriva canibalilor imperialiști din țara dolarului îl constitue comunicatul publicat recent de către Comisiunea Frontului Patriotic Democrat Unit Coreean pentru cercetarea și stabilirea pagubelor și atrocităților pricinuite de către trupele cotropitoare. Te cutremuri de indignare și revoltă parcurgând rândurile comunicatului care înfățișează o parte din bestialitățile făptuite împotriva populației pașnice coreene de către hitlerii de peste Ocean.

Spitale, creșe și cămine de copii sunt transformate în mormane de moloz și cadavre. Școli, instituții culturale, cinematografe, biblioteci— au fost prefăcute în cenușă de către propăvăduitorii „democrației de tip occidental".

O clocotitoare indignare a produs în rândurile oamenilor cinstiți din lumea întreagă vestea asasinării mișelești a 7000 patrioți coreeni, în satul Ranvul. In orășelul Phentec care numără doar 20.000 locuitori, 3030 bărbați, femei și copii au fost măcelăriți cu cruzime.

★

Atrocitățile săvârșite împotriva poporului coreean de către bestiile americano-fasciste aprind și mai puternic ura antiimperialistă în inimile oamenilor cinstiți de pretutindeni. Uriaș crește valul de protest al popoarelor care înfierează cu desgust și mânie practicile naziste ale agresorilor americani în Coreea. Tot mai puternic, mai răspicat răsună glasul sutelor de milioane de oameni care cer să se pună capăt crimelor odioase ale agresorilor americani.

Comitetul Permanent al Congresului Mondial al partizanilor păcii, F.S.M., F.M.T.D., F.D.I.F. și alte mari organizații internaționale, precum și nenumărate organizații de massă din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, din Franța, Italia, Anglia, Canada, America Latină, Statele Unite, etc. — în mesagii adresate Organizației Națiunilor Unite cer cu hotărâre să fie oprită mâna ucigașilor americano-fasciști, să înceteze agresiunea americană împotriva poporului coreean.

Partizanii păcii din lumea întreagă dau astfel un drastic avertisment acelora care încalcă brutal normele dreptului internațional și regulile moralei umane, imperialiștilor americani care încearcă prin crime mișelești să îngenunche poporul coreean ridicat la luptă pentru libertatea și unitatea Patriei sale.

Ca un drastic și solemn avertisment dat criminalilor de război răsună și încheierea comunicatului publicat de Comisiunea Frontului Democrat Unit Coreean:

„Să ia aminte colonialiștii americani că poporul coreean nu va ierta niciodată crimele sângeroase săvârșite de trupele americane pe teritoriul Coreei, nu va ierta niciodată violarea cinică a drepturilor poporului coreean, asasinarea copiilor și părinților noștri. Niciodată nu se va stinge în inimile coreenilor ura sfântă împotriva cotropitorilor americani care au adus nenorociri fără precedent poporului coreean... Intervenționiștii americani și complicii lor nu vor scăpa de răspunderea pentru crimele sângeroase pe care le-au săvârșit".

Grija pentru noii studenți la Universitatea „C. I. Parhon"

Se apropie deschiderea noului an universitar. Din experiența anului trecut se pot trage multe învățăminte, în lumina cărora trebue să se desfășoare munca noastră viitoare. Astfel, s'a putut constata că una din lipsurile muncii noastre în anul trecut a fost insuficienta grijă față de studenții care intră pentru prima dată în Universitate. Acești studenți trebue să fie înconjurați de toată dragostea și ajutați să-și poată începe în bune condițiuni activitatea în facultăți. Munca de ajutorare a cadrelor noi de studenți trebue să fie dusă, sub îndrumarea organizațiilor de Partid din Universitate, de către organele administrative, U.T.M. și Sindicat.

Studenții care vin pentru prima oară în Universitate trebue îndrumați cu grijă și răbdare spre facultățile către care se îndreaptă. In această privință organizația U.T.M. dela Universitatea „C. I. Parhon" a luat o măsură justă, alcătuind echipe de utemiști care stau la dispoziția noilor veniți călăuzindu-i și dându-le toate informațiile necesare.

Mulți dintre noii veniți nu știu unde este facultatea pe care o caută, nu știu câți ani de studii are această facultate, câte secții de specializare și din ce materie vor da examenul de admitere. In Universitatea noastră s'a luat măsura ca la fiecare facultate să se afișeze, în loc vizibil, condițiile de admitere, data examenului și materiile cerute. De asemeni, studenților ce nu au actele complete li se dau sfaturi asupra modului cum și le pot procura, și sunt îndrumați spre instituția sau serviciul care este în măsură să le elibereze aceste acte.

Echipele de utemiști arată candidaților și perspectivele pe care le deschide fiecare facultate din Universitatea noastră. Ei accentuiază deosebita importanță pe care o au facultățile de Matematici-Fizică, Geologie-Geografie și Filosofie, în pregătirea cadrelor de înaltă calificare necesare construirii socialismului. La aceste facultăți, este mai mare și numărul de burse acordat de Ministerul Învățământului Public, ajungând până la 75—80 la sută din numărul studenților. De asemenea, studenților acestor facultăți li se crează toate avantagiile în cămine și cantine.

Pentru studenții care intră acum în facultăți s'au organizat la Universitatea noastră, începând de la 7 August a. c., cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere. Asemenea cursuri funcționează la facultățile de Matematică-Fizică, Geologie-Geografie, Filosofie, Filologie, Istorie, Chimie, Științe Naturale, Științe Juridice, etc. Cursurile și seminariile sunt făcute de conferențiari, șefi de lucrări, asistenți și preparatori. La aceste cursuri și seminarii, viitorii studenți, pe lângă faptul că repetă și își sistematizează în vederea examenului cunoștințele obținute în școlile medii, își însușesc și cunoștințe noi. De asemeni, li se dau îndrumări privitoare la organizarea studiului individual, arătându-li-se cum să-și ia notițe și cum să facă rezumate din materia studiată. In felul acesta, viitorii studenți se pregătesc și pentru munca pe care o vor desfășura după examenul de admitere.

In multe locuri, candidații au fost împărțiți de pe acum pe grupe. Ei vin împreună la cursuri, lucrează împreună în seminar și merg împreună la masă. A început să se desvolte printre ei un foarte sănătos spirit colectiv, se ajută și se stimulează reciproc.

In preajma marii noastre sărbători naționale, ziua eliberării țării noastre de sub jugul fascist de către gloricasa Armată Sovietică, 23 August, candidații au luat inițiativa de a contribui și ei la pavoazarea facultăților în care vor să intre și să învețe. Prin entuziasmul și energia lor, ei s'au plasat în fruntea echipelor de pavoazare. Deasemeni, au cerut să li se permită să defileze la marea manifestație de 23 August sub steagurile Universității.

Pentru fiii de muncitori și țărani muncitori, străini de localitate, Universitatea „C. I. Parhon" a organizat găzduirea și masa în mod gratuit. Candidații, viitori studenți, nu mai sunt lăsați, să umble pe drumuri, obosiți și flămânzi. Dar mijloacele ce sunt puse la dispoziție pentru studenți trebue să fie mai bine gospodărite. Din alocația de hrană pentru studenți se poate da o masă mai bună decât aceea care se servește acum. Formele ce trebue îndeplinite de un student până ajunge să fie cazat trebue simplificate la maximum. De asemeni, cursurile și seminariile trebue ținute cu cea mai strictă respectare a programului stabilit și anunțat. La secretariatele facultăților trebue să se găsească în număr suficent formularele necesare înscrierii studenților.

Universitatea noastră primește anul acesta 1.610 studenți noi. Intregul corp profesoral al Universității și-a luat ca sarcină să ajute pe acești studenți să se încadreze cât mai repede în ritmul de muncă al instituției noastre.

Să urmăm și în această privință exemplul măreț al Uniunii Sovietice, făcând din grija pentru studenți o sarcină de onoare.

Const. Nicuță
director de studii la Universitatea „C. I. Parhon" București

Asuprirea naționalităților conlocuitoare în Iugoslavia fascistă

Regimul monarho-fascist din Iugoslavia, care a ținut până la cel de al doilea război mondial, era celebru prin felul în care oprima naționalitățile conlocuitoare din această țară, prin șovinismul mare-sârb, care constituia principiul de bază al politicii sale naționale.

Clica titoistă și-a depășit însă predecesorii monarho-fasciști și în domeniul persecutării sistematice a naționalităților conlocuitoare așa cum i-a depășit în toate fărădelegile pe care le-au săvârșit cele două regimuri antipopulare.

Titoiștii nu urmăresc nici mai mult nici mai puțin decât desființarea sălbatică a populației de naționalitate albaneză, bulgară, română, slovacă, ungară și a celorlalte naționalități care locuesc pe teritoriul iugoslav. Pentru atingerea acestui scop, asasinii titoiști nu se dau înapoi dela nicio metodă oricât de bestială ar fi ea.

In primul rând, banda lui Tito caută să lovească în cultura națională a naționalităților conlocuitoare să o înăbușe cu totul. Din ce în ce mai mult se restrânge dreptul copiilor aparținând acestor naționalități să învețe în limba lor maternă, să studieze istoria popoarelor lor, să citească opere din literatura lor națională. Nu de mult, în regiunea Metohia, U. D. B.-iștii au arestat aproape toți învățătorii albanezi, deoarece se făcuseră „vinovați" de „crima" de a fi predat copiilor lecții în limba albaneză.

Față de o singură naționalitate conlocuitoare are guvernul de călăi dela Belgrad o atitudine deosebită în chestiunea învățământului. Este vorba de naționalitatea greacă căreia titoiștii îi permit să aibă școli, manuale și învățători, astfel încât copiii să poată învăța în limba greacă. Numai că manualele vin direct dela Atena, trimise de guvernul monarho-fascist, iar învățătorii sunt triați pe sprinceană, toți cei bănuiți de atitudini democratice fiind înlăturați numaidecât. Pe această cale, Tito face jocul patronilor săi, monopoliștii americani și ai complicilor lui, banditii monarho-fasciști, încercând să împingă minoritatea greacă din Iugoslavia pe un făgaș anticomunist, antisovietic.

Organizațiile de masse, social politice ale naționalităților conlocuitoare au fost desființate iar conducătorii lor arestați. Așa s'a întâmplat de pildă cu fruntașul naționalității slovace, fostul comandant de partizani Mihail Cardelis care a fost întâi arestat, apoi împușcat sub bine cunoscutul pretext că ar fi „fugit de sub escortă". Tot astfel, un vechi luptător comunist, reprezentant al populației de naționalitate ungară, Dobas, a fost condamnat la un an și jumătate închisoare, deoarece a ridicat glasul împotriva trădării titoiste.

Satrapii lui Tito-Rancovici se dedau și la acte de teroare directă împotriva oamenilor muncii aparținând naționalităților conlocuitoare. Acum câtăva vreme, în satul Rakita, 10 țărani bulgari au fost uciși în mod sălbatic, iar trupurile lor au fost transportate la frontiera bulgară, pentru a da impresia că ei încercaseră să fugă.

Mii de locuitori pașnici albanezi au fost închiși în lagăre unde sunt torturați cu o cruzime demnă de cele mai feroce tradiții hitleriste. Numeroase sate albaneze au rămas pustii, iar ogoarele nelucrate.

Autoritățile fasciste ale lui Tito, pretextând motive de securitate la graniță, mută cu forța pe locuitorii unguri, români și bulgari, din apropierea frontierelor cu țările respective. Ei sunt duși în interiorul țării, unde sunt mobilizați pentru muncă forțată în mine, în ocne și în păduri. In locul lor sunt instalați criminali de război, hitleriști, ustași și cetnici, etc.

Dar eforturile de intimidare a populației de altă naționalitate au dat greș. Cu toate metodele sale titoiste, cu toată politica sa național șovinistă, clica de ucigași a lui Tito nu a reușit să facă pe oamenii muncii aparținând acestor naționalități să trădeze cauza revoluționară a proletariatului.

Oamenii muncii din Iugoslavia indiferent de naționalitate, luptă cu hotărâre pentru înlăturarea trădătorilor titoiști dela guvern și pentru readucerea țării în lagărul păcii și socialismului, care are în frunte pe marea Uniune Sovietică și pe genialul conducător și învățător al popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin.

Crește și se întărește frontul organizat al păcii

(Urmare din pag. 1-a)

Comuna Satu-Mare, județul Timiș a dat mandat aleșilor să spună că a lupta pentru pace înseamnă a lupta contra manevrelor titoiste, împotriva încercărilor titoiste de a provoca neînțelegeri în rândurile populației muncitoare dela sate.

Salariații din învățământ întâmpină Congresul pentru pace îndeplinind cu râvnă sarcinile ce le revin chiar de pe acum din planul nostru de perspectivă.

Deschiderea anului școlar coincide în anul acesta cu ținerea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace și se desfășoară sub semnul acestei lupte.

Urmând exemplul muncitorilor din fabrici, din uzine și de pe ogoare pentru care lupta pentru pace este strâns legată de îndeplinirea și depășirea planului de Stat, școala aduce o prețioasă contribuție întărind și desfășurând larg această luptă. Cadrele noastre didactice, sub conducerea Partidului, sunt chemate să facă educația și instrucția tineretului în spiritul dragostei de Patrie și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și aliașamentului față de U.R.S.S. bastionul păcii. Totdeodată cadrele didactice sunt chemate să facă din lecțiile lor arme de luptă necrutătoare împotriva imperialiștilor americani agresori, împotriva slugilor lor, social democrații de dreapta, și a uneltirilor clicii de asasini și spioni ai lui Tito-Rankovici, împotriva naționalismului burghez și a cosmopolitismului, învelis ideologic al reacțiunii imperialiste.

In școală, cadrele noastre didactice vor trebui să adâncească și mai mult învățământul realist-științific, având permanent în față exemplul și experiența școlii sovietice.

Lupta împotriva cosmopolitismului la lecțiile de literatură, combaterea obscurantismului, superstițiilor și misticismului în orele de fizică, naturale, geografie, sunt tot atâtea mijloace prin care cadrele noastre didactice luptă pentru pace.

Dar activitatea învățătorilor și profesorilor nu se limitează numai în școală.

In cadrul căminelor culturale salariații noștri, îndrumați de Partid, au organizat echipe artistice de dans și de teatru. Muncind ca directori, instructori, dirijori, conferențiari etc., ei au legat strâns munca de culturalizare a maselor cu lupta de apărare a păcii.

Cadrele didactice sprijină lupta pentru pace și prin activitatea pe care o desfășoară în cadrul organizațiilor de massă. Așa, de pildă, în orașul Stalin, 685 de cadre didactice sunt antrenate în munca acestor organizații. Sindicatul Rădăuți a organizat, în ultimele 3 luni, 188 conferințe cu teme referitoare la combaterea superstițiilor, agrotehnica sovietică, importanța formării gospodăriilor agricole colective și lupta de apărare a păcii.

De asemenea, în munca de organizare și sprijinire a Comitetelor de pace, cadrele didactice din plăși și județe au lucrat ca îndrumători, mobilizatori și adesea conducători. Totodată, ele sprijină completarea Comitetelor de luptă pentru pace cu elemente care s'au distins în mod deosebit în acțiunea de strângere a semnăturilor pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Invățătorii și profesorii au ajutat sindicatele agricole în campania de colectare și în muncile agricole de toamnă. Înțelegând sarcinile ce le revin în construirea socialismului în țara noastră, ei au dus o muncă susținută de lămurire pentru formarea gospodăriilor agricole colective. Pentru a contribui cât mai mult la întărirea economică a Patriei noastre, învățătorii și profesorii în decursul verii, au condus echipele de pionieri la culesul spicelor de grâu. In multe sate ale țării, învățătorii au organizat festivaluri artistice la centrele de colectare.

La constituirile cu părinții, la cursurile de alfabetizare, în cadrul cluburilor și colțurilor roșii sindicale învățătorii și profesorii trebue să arate că sunt adevărați partizani ai păcii și că își întăresc semnăturile de pe Apel prin munca de lămurire și demascare a cauzelor și provocatorilor la război.

Majoritatea învățătorilor și profesorilor semnatari ai Apelului dela Stockholm au subscris la Fondul Mondial al Păcii.

O sarcină deosebit de importantă în lupta aceasta revine cadrelor didactice din Banat împotriva agenților titoiști, a acelor de sabotaj, spionaj și diversiune pe care aceștia le încearcă, așa după cum ne-a desvăluit de curând procesul acestor trădători.

Să începem noul an școlar mai bine pregătiți, cu mai multă combativitate împotriva dușmanilor păcii. Să lămurim și să antrenăm pături tot mai largi în această luptă, să facem ca școala să devină un factor din ce în ce mai activ în lupta pentru pace.

NOTE POLITICE EXTERNE

Guvernul americanizat al Greciei, încearcă să convingă poporul grec că este „amenințat" și în consecință să-l facă să accepte toate măsurile cu caracter excepțional de ordin militar, politic și economic. Au loc intense pregătiri de război iar teroarea antidemocratică sporește necontenit. La porunca imperialiștilor americani, monarho-fasciștii impun poporului grec, pe care nu-l amenință nimeni, grele și numeroase sacrificii. In afară de armamentul primit din partea americanilor, 40 la sută din bugetul țării este destinat cheltuielilor de război. Au loc mișcări de trupe monarho-fasciste, cu caracter provocator, spre frontierele greco-albaneză și greco-bulgară.

Pe plan politic se desfășoară de către guvernanții monarho-fasciști o nouă prigoană sângeroasă antimuncitorească și antidemocratică. Numărul celor condamnați la moarte se ridică la 2877. Ei se află închiși în fortărețe, sunt supuși unui regim de exterminare fizică și trăiesc sub amenințarea ca dintr'o zi în alta să fie executată pedeapsa și să fie uciși. Mamele, soțiile și copiii democraților greci condamnați la moarte au trimis zilele acestea un cutremurător mesaj lui I. V. Stalin, în care cer ca marele conducător de popoare să intervină, în numele libertății și păcii, pentru anularea sentințelor de condamnare la moarte. Ei arată în mesaj nădejdea lor că tovarășul Stalin îi va mai ajuta odată și va face să dispară umbra morții care plutește deasupra a mii de cămine grecești nefericite.

Scopul noului val de teroare deslănțuit de monarho-fasciști este desigur să înăbușe în sânge mișcarea pentru pace, democrație și independență a Greciei. Imperialiștii americani și lacheii lor dela conducerea Greciei se pregătesc astfel pe baza „ordinei interne" să arunce poporul grec într'o nouă aventură războinică. Tot deaceea monarho-fasciștii din guvernul Greciei să pregătesc să adere la pactul agresiv al Atlanticului și să perfecteze axa războinică Belgrad-Atena. Deasemenea ei întăresc „alianța" cu Turcia.

Toate aceste măsuri și preocupări ale guvernanților Greciei monarho-fasciste se află dirijate de imperialiștii americani și englezi.

Mai ales diplomații englezi desfășoară o vie activitate, imperialismul englez urmărind să dețină el întâietatea și influența în crearea axei Belgrad-Atena. Ei încearcă să exploateze greutățile imperialiștilor americani după agresiunea din Coreea și să recâștige o parte din pozițiile acaparate de imperialiștii americani în Grecia și Iugoslavia.

Diplomații englezi, în urma activității desfășurate de ei în Grecia și Iugoslavia în cursul lunii August, au arătat că imperialismul se poate sprijini atât pe Grecia monarho-fasciștilor cât și pe Iugoslavia lui Tito. Ministrul englez Noel Baker de pildă, după ce a vizitat Iugoslavia și Grecia, a confirmat, la o întrebare ce i s'a pus, dacă consideră definitivă orientarea lui Tito către Occident, că există o asemenea orientare. El a lăsat să se înțeleagă că va fi posibilă crearea axei Belgrad-Atena și aderarea oficială a clicii lui Tito la pactul agresiv al Atlanticului.

In Grecia, împotriva politicii de război dusă de guvernanții monarho-fasciști, crește mișcarea grevistă care a cuprins până acum zeci de mii de muncitori și funcționari și se întărește lupta democratică pentru pace, împotriva teroarei, pentru amnistia politică generală. Această luptă, continuarea activității grupelor de partizani, fac pe monarho-fasciști să turbeze. Ei strigă din nou despre reînvierea „primejdiei" comuniste în Grecia, despre necesitatea luării de măsuri excepționale, despre neputința lui Plastiras de a-i înfrunta pe comuniști.

La 18 August s'a produs criza de guvern, provocată de „liberalii" lui Venizelos care și-au retras încrederea în guvernul Plastiras. Venizelos a fost însărcinat să realizeze un guvern de „uniune națională" adică de unire a întregii reacțiuni, care să servească „mai bine" interesele și planurile de război ale imperialiștilor americani și englezi, în Balcani.

Clicile reacționare din Grecia se sapă însă între ele iar Venizelos întâmpină dificultăți. De fapt Venizelos se străduiește să deschidă drum dictaturii regale exercitată prin Papagos, „mareșalul" palatului, dictatură care împreună cu aceea fascistă a lui Tito din Iugoslavia să intensifice provocările împotriva țărilor de democrație populară.

Poporul grec, cu voința lui de a lupta pentru pace, pentru independență națională, pentru un trai mai bun, pentru desvoltarea mișcării populare din Grecia și reorganizarea forțelor Partidului Comunist, vor zădărnici însă planurile imperialiștilor de a aprinde cu ajutorul Greciei un nou focar de război, în Balcani.

Imperialiștii americani, englezi și slugile lor de pretutindeni, se grăbesc, în vederea deslănțuirii unui nou război mondial, să pună în libertate și să folosească serviciile criminalilor de război din cursul celui de al doilea război mondial. Nota Guvernului Sovietic adresată la 25 crt. guvernului Statelor Unite arată de pildă cum realizează această politică a imperialiștilor americani, generalul Mac Arthur în Japonia. Printr'o simplă circulară, Mac Arthur, Mikadoul american al Japoniei, a pus în libertate, înainte de termen, pe principalii criminali de război japonezi, condamnați de Tribunalul Militar Internațional dela Tokio.

Guvernul Sovietic a mai atras atenția guvernului Statelor Unite asupra acestei flagrante ilegalități și i-a cerut să ia măsuri. Guvernul Statelor Unite a refuzat însă să ia măsuri pentru anularea circularei ilegale a lui McArthur care violează acordul cu privire la înființarea unui Tribunal Militar Internațional pentru Extremul Orient, statutul acestui Tribunal, precum și hotărîrea Comisiunii pentru Extremul Orient „asupra arestării, judecării și pedepsirii criminalilor de război în Extremul Orient".

Nota Guvernului Sovietic din 25 crt., adresată departamentului de stat al Statelor Unite, arată că generalul McArthur și-a depășit prerogativele și a violat acordul amintit mai sus. Nota cere ca Guvernul Statelor Unite să ia imediat măsuri pentru anularea circularei ilegale a lui Mc Arthur.

Politica punerii în libertate a criminalilor de război, o practică imperialiștii americani și în Germania Occidentală. Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania a adoptat într'o ședință plenară o rezoluție de protest împotriva punerii în libertate, de către americani, a unui număr de criminali de război naziști și împotriva persecutării partizanilor păcii din Germania Occidentală. Rezoluția îi pomenește pe Friedrich Flick proprietar al unei uzine de oțel, pe Fritz Taer Meer, director al concernului I. G. Farbenindustrie, pe Heinrich Lehmann directorul concernului de armament Krupp, pe Karl Dasche Concher, pe Walter Darré, Reichsbauenfuehrer, pe faimosul Otto Dietrich Reichspressbeiter, pe Kurt Rotter jurist nazist, pe Rudolf Lehmann, magistrat militar. In schimb, se arată în rezoluție, parlamentul dela Bonn, supunându-se ordinului autorităților imperialiste de ocupație, a retras imunitatea parlamentară curajosului luptător pentru pace Max Reimann pentru a-l preda astfel organelor judiciare teroriste întesate de naziști.

Se cunoaște deasemenea faptul că faimoși generali naziști, ca de pildă generalii de tancuri Guderian și Manteufel, se pregătesc prin grația imperialiștilor americani și englezi să ia comanda unor armate „europene" în războiul de agresiune pe care aceștia îl pregătesc împotriva lumii libere.

Și în Austria, după cum anunță ziarul Oestereichische Volksstimme, sunt puși în libertate înainte de termen criminalii de război. Astfel a fost pus în libertate cunoscutul criminal de război austriac Ottmar Trenken, un călău care a fost comandantul secțiunii din Viena a Gestapoului, socotit chiar de către ceilalți membri ai Gestapoului ca un călău feroce. Acesta, pe lângă că a ordonat exterminarea arestaților, a săvârșit și personal o serie întreagă de crime. El a fost eliberat din ordinul direct al americanilor.

Sfârșitul lamentabil pe care l-a avut fascismul ca urmare a celui de al doilea război mondial îi așteaptă însă și pe neofasciștii care încearcă cu sfruntare să se folosească de rămășițele naziste, criminalii de război pe care îi eliberează din închisori și de toată pleava reacționară gata să-și ofere serviciile pentru noul măcel în care imperialiștii americani și slugile lor încearcă să împingă popoarele.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

TRĂIASCĂ CONGRESUL COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE!

ANUL II Nr. 75 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 8 Septembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

UN PAS INAINTE PE DRUMUL LUPTEI DÂRZE PENTRU PACE, PENTRU VIAȚĂ

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace, care se ține la București între 9 — 12 Septembrie, este o nouă și puternică manifestare a voinței neclintite și a luptei dârze pentru pace, luptă care însuflețește pe toți oamenii cinstiți din patria noastră. In miile de mandate, înmânate delegaților la acest congres, oamenii muncii din uzine, de pe ogoare și din instituțiile de cultură au arătat efortul depus pentru a spori producția și a ajuta la înflorirea culturii, făcând din ele arme puternice împotriva atățătorilor la război și a slugilor lor de teapa lui Tito și a bandei lui, a socialiștilor de dreapta și a cozilor de topor ce se mai află și la noi.

„Fiecare succes în munca noastră este o lovitură dată atățătorilor la război", au spus minerii din Valea Jiului, scoțând cărbune în contul lunei Octombrie, ca să întâmpine, așa cum se cuvine, Congresul Comitetelor de luptă pentru pace. In întâmpinarea acestui Congres, brigada U.T.M. de intervenții dela Schela Boldești a reușit, în numai 8 ore de muncă eroică, să redea producției 2 sonde, înlocuind pompele defecte la o adâncime de 2.1000 metri. In elanul întrecerilor din preajma Congresului, echipa lui Vlaicu Petru, dela cuptorul Nr. 4 dela oțelăria Siemens-Martin din Combinatul Siderurgic Hunedoara, a dat în ziua de 24 August, cu 17,21 la sută mai mult oțel ca deobicei. Acelaș avânt a cuprins și țărănimea muncitoare, care, în cinstea Congresului a înregistrat frumoase succese în campania treierișului, a desmiriștirilor, a colectărilor, a pregătirilor pentru semănăturile de toamnă.

Și în sectorul învățământului Congresul Comitetelor de luptă pentru pace este un eveniment de cea mai mare importanță. In cinstea lui s'au înscris însemnate realizări în pregătirea bazei materiale a învățământului. Multe școli au fost terminate și multe au fost reparate în cadrul angajamentelor luate în vederea Congresului. Astfel la liceul de băeți din Bacău, îngrijitorul Chisliciuc Andrei a tencuit și zugrăvit, prin muncă voluntară, localul liceului și al internatului, realizând o economie de aproape 100.000 ei, iar mecanicul ceferist Șarpe, părintele unui elev, a reparat gratuit toate clanțele și broaștele din aceeași școală. In majoritatea școlilor noastre profesorii și elevii au împodobit, cu grijă și dragoste, sălile de clasă, afirmând și pe această cale dorința lor fierbinte de a întâmpina sărbătorește Congresul Comitetelor de luptă pentru pace.

Deasemeni ,tot în cinstea Congresului, școlile și-au deschis noul an școlar sub semnul luptei pentru pace. Învățătorii și profesorii au căutat să insufle copiilor cea mai necruțătoare ură împotriva atățătorilor la război, împotriva acestor hiene ale distrugerii și morții. Cadrele didactice au urmărit să sădească adânc în inimile copiilor cea mai fierbinte dragoste pentru Uniunea Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, pentru marele Stalin, conducătorul uriașului front al oamenilor muncii care luptă pentru progres, pentru pace.

Mandatari ai păcii la acest Congres, purtători ai voinței dârze pentru pace a maselor populare, alături de muncitori și țărani fruntași în producție, se află și învățători și oameni ai culturii din instituțiile superioare de învățământ. Ei au fost trimiși să spună cuvântul hotărît și răspicat, pentru pace, pentru interzicerea armei atomice, pentru soluționarea pașnică a problemei coreene. Ei au venit să arate, ca și ceilalți deputați ai păcii, că poporul nostru muncitor, urmând exemplul poporului sovietic, își construește uzine și fabrici, sapă canaluri legând Dunărea cu Marea, luptă pentru colectivizarea agriculturii, pentru sporirea producției, pentru creșterea nivelului de trai, pentru înflorirea culturii legate de popor. Ei au venit să dovedească imperialiștilor anglo-americani atățători la război că oamenii noștri cinstiți luptă din răsputeri pentru împlinirea Planului de Stat, pentru crearea condițiunilor celor mai prielnice în vederea aplicării primului nostru plan cincinal, că ei muncesc cu sete la construirea socialismului, pentru o pace trainică, pentru un viitor fericit.

Noi, îndrumați de Partid, construim o casă nouă. De aceea războiul ni-i dușman, iar cauza păcii este cauza noastră. De aceea voința neclintită de a apăra pacea e firească la toți oamenii muncii din țara noastră și ea se împletește cu dragostea nețărmurită de patrie, cu dragostea față de oamenii sovietice care sunt oamenii păcii, oameni care călăuziți de tovarășul Stalin construesc comunismul, viitorul fericit al omenirii.

Dar elanul pornit întru întâmpinarea acestui Congres, nu trebue stins odată cu închiderea lui. Lupta pentru pace trebue intensificată continuu și desvoltată în toate sectoarele de activitate, pentru ca atățătorii la război să se vadă copleșiți de uriașul val al puterii și al voinței de pace a maselor populare. Alături și în același ritm cu oameni muncii, trăgând învățăturî din desbaterile Congresului, cadrele didactice trebue să-și sporească activitatea în Comitetele de luptă pentru pace, pentru a cuprinde masse cât mai largi. Ele trebue să înțeleagă că lupta pentru pace este legată de întreaga activitate de fiecare zi din școală, că fiecare lecție străbătută de firul roșu al luptei pentru pace, trebue să constituie încă un mijloc de demascare a odioșilor atățători la război și a uneltelor lor.

Depunând tot efortul pentru ca școala să contribue efectiv la construirea socialismului, muncind stăruitor și planificat pentru pregătirea lecțiilor și pentru ridicarea nivelului cultural al masselor populare, cadrele didactice vor păși pe calea deschisă de Congres, spre un nou avânt al luptei pentru construirea socialismului, pentru cauza păcii.

Salariații din învățământ — delegați la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace

Prima zi de școală. Intr'una din sălile de învățământ ale

ELENA DAN
Invățătoare — Reșița

școlii elementare Nr. 2 din Reșița, tovarășa învățătoare Dan Elena ia în primire o clasă nouă, clasa I-a.

„Deoarece pentru elevii mei ziua de astăzi este nu numai începutul unui an școlar, ci și prima zi în care ei vor intra în viața școlară, voi căuta să vorbesc copiilor despre munca din școală pe care n'au cunoscut-o încă".

Planul învățătoarei dă roade. Elevii și cu învățătoarea discută cu vioiciune despre frumusețea zilelor de școală, despre lupta pe care vor trebui să o dea pentru a învăța cât mai bine, despre exemplul muncii eroice al muncitorilor din Reșița...

Așa au făcut cunoștință elevii clasei I-a cu tovarășa învățătoare Dan Elena la acest început de muncă școlară, muncă închinată Patriei și păcii.

Invățătoarea nu e cunoscută numai în școală. Chipul ei a devenit de mult familiar oamenilor cinstiți din județul Caraș. Ca președinte al Comitetului județean de luptă pentru pace, Dan Elena a dus până atelierele și halele cetății oțelului, până la minele de cărbuni dela Anina, până în cătunele cele mai îndepărtate din județul Caraș, flacăra luptei pentru pace, pentru viață. 57.000 de cetățeni din Caraș au semnat apelul dela Stockholm. In numele lor învățătoarea Dan Elena, din Reșița, a fost aleasă și trimisă la Congres ca luptătoare hotărîtă pentru pace, pentru apărarea muncii și vieții oamenilor cinstiți și a copiilor lor.

Pentru munca plină de abnegație depusă în domeniul cercetărilor de

ISABELA POTOP
Conf. univ. București

endocrinologie comparată, în calitate de colaborator al Academiei R.P.R., cât și pentru munca depusă în calitate de președinte al Sindicatului Salariaților din Universitatea C. I. Parhon, tov. conferențiară universitară Isabela Potop a fost aleasă în unanimitate ca delegată la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace.

Invățând din experiența măreață a științei sovietice, știință care apără viața și cultura, luptând împotriva cosmopolitismului și a obiectivismului, arme ale ideologiei burgheze, tovarășa conferențiară Potop ajută la progresul științei din Patria noastră.

Tov. Isabela Potop va lupta din răsputeri pentru cauza scumpă tuturor oamenilor cinstiți, știind că numai pacea va putea asigura liniștea și prosperitatea Patriei noastre.

Munca rodnică și neobosită dela catedră împletită cu munca pentru ridicarea nivelului cultural al țăranilor muncitori — aceasta este contribuția cea mai de preț pe care a adus-o luptei pentru pace Ianosi Gheorghe, învățător la școala elementară cu limba de predare maghiară din comuna Band, județul Mureș.

Intrebărit pe care și-o pune astăzi fiecare om cinstit din lumea întreagă: „Cum pot să lupt mai bine, mai spornic, pentru apărarea celui mai de preț drum al omenirii, pacea?", învățătorul Ianosi i-a răspuns pregătindu-și astfel elevii încât la sfârșitul anului școlar niciunul nu a rămas repetent; l-a răspuns ducând astfel lupta pentru alfabetizare, încât astăzi peste 100 de țărani muncitori din comună au devenit știutori de carte; muncind astfel pe tărâmul cultural încât, datorită lui, comuna Band are cel mai bun cor și cea mai frumoasă echipă artistică din plasă. Lămurind țărănimea muncitoare din comună despre roadele transformării socialiste a agriculturii, peste 30 de familii s'au înscris pe lista înființării gospodăriei agricole colective. Pentru serviciile aduse cauzei mărețe a luptei pentru pace, populația cinstită din jud. Mureș, prin glasul delegaților la conferința județeană, l-au ales, în unanimitate, pe învățătorul Ianosi Gheorghe, ca reprezentant la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R.

GHEORGHE IANOSI
Invățător Tg. Mureș

„Voi lupta să arăt tuturora că Stalin înseamnă pace!"

Mi s'a făcut cinstea să fiu delegată printre cei care reprezintă Jud. Neamț la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace și mă voi strădui să prezint cu demnitate și dârzenie mandatul de pace ce mi s'a încredințat. Ca învățătoare în anexa Dârmănești, am muncit și am luptat să învăț carte și să apropii de școală și pe copii și pe părinți, să fac din Căminul Cultural al acestui cartier un izvor de lumină în lupta pentru socialism și pentru pace, iar în organizația U.F.D.R. să adun toate femeile, dându-le îndrumări și lămuriri, așa cum ne învață Partidul. Iar acum, dacă sunt aleasă delegată, înțelea că trebue să sporesc, din răsputeri, această muncă și luptă. Să fac tot efortul pentru a stârpi buruiana întunericului și a neștiinței de carte din cartierul unde muncesc, să fac din clasa mea, așa cum fac învățătorii sovietici, o clasă fără repetenți, să mă străduesc pentru a creste cadre bine pregătite, sădindu-le și mai adânc în suflete ura împotriva dușmanilor poporului muncitor, împotriva atățătorilor la război imperialiștii anglo-americani, asasini ai copiilor și ai oamenilor pașnici din Coreea. Dar, totodată, să sădesc și să cresc în inima copiilor mei și a tuturor oamenilor din Dârmănești dragostea nemărginită față de Uniunea Sovietică și față de tovarășul Stalin. „Voi lupta să arăt tuturora că Stalin înseamnă pace!".

Matei Maria
Invățătoare Piatra Neamț

In cinstea Congresului profesorul și atletul Ion Moina a stabilit un nou record național

In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română, profesorul Ion Moina dela Școala Medie tehnică de Administrație Economică din Cluj a stabilit un nou record național pe distanța de 500 m. plat cu excelentul timp de 1 m. 05 sec.

Raionarea, puternic sprijin în desvoltarea învățământului

Marea Adunare Națională, întrunită în cea de a 8-a sesiune ordinară, a luat în desbatere proectele de legi pentru raionarea administrativă-economică a teritoriului R. P. R. și pentru alegerea deputaților în Sfaturile Populare, votându-le în unanimitate.

Marea Adunare Națională a urmărit cu deosebită atenție și a aplaudat puternic expunerea tovarășului Teohari Georgescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președintele Comisiei de Stat pentru aplicarea legii Sfaturilor Populare, asupra proiectului de lege pentru raionarea teritoriului R. P. R.

Luând cuvântul la discuția asupra proiectului de lege pentru raionarea teritoriului R. P. R., deputata Lenormanda Benari a arătat caracterul reacționar al vechii împărțiri administrative, subliniind importanța uriașă a raionării în desvoltarea învățământului din Patria noastră.

Publicăm mai jos textul intervenției:

După cum ne-a arătat în luminoasa sa expunere tov. Teohari Georgescu, vice-președinte al Consiliului de Miniștri, vechea împărțire administrativă a reflectat caracterul de cruntă exploatare al întregului aparat de stat burghezo-moșieresc. Desigur că și întreaga politică culturală, organizarea și conținutul învățământului, precum și răspândirea școlilor prezintă aceleași caracteristici de clasă. Caracterul asupritor și birocratic, anarhia și bunul plac, intervenționismul și nepotismul le întâlnești peste tot în trecuta organizare a învățământului și în general în întreaga politică școlară. „Domnul" prefect, jandarmul județului înființa și desființa școli, primea ori îndepărta cadre didactice, înființa sesiuni de examene pentru a-și trece nepotii cretini, înființa școli „de elită" pentru a-și feri odraslele de contactul cu copiii poporului muncitor. Nu exista nicio legătură între organizarea rețelelor de școli, sau între repartiția tipurilor de școli și nevoile economice și culturale ale regiunii respective.

Iată, Severinul, un județ tipic din acest punct de vedere. Județul și plasa erau organe polițienești de asuprire și exploatare și aceasta se reflecta și în domeniul învățământului. Școlile secundare existau numai la Luqoj și Caransebeș. Taxele mari de întreținere împiedicau pe fiii oamenilor muncii să pătrundă în aceste școli. In școlile „normale", în licee, în școli comerciale și în pensioanele particulare, învățau numai odraslele celor bogați.

Populația ucraineană nu avea școli în limba maternă, iar școlile celorlalte naționalități erau școli confesionale, care duceau o politică de desbinare națională, politică școlară șovină, mistică, reacționară.

Invățătorul din Balinț, Terezova sau Jablanița era la chemarul bogătanului din sat și dacă nu se însura cu fata chiaburului era obligat să trăiască în mare mizerie și desconsiderare.

Nimeni nu se preocupa de greutățile învățătorului din satele sărace de pe malul Dunării. Dealtminteri, distanța mare de capitala județului, de Luqoj, aproape 200 km., făcea extrem de anevoioasă orice fel de legătură cu organul administrativ central al județului.

Aceeași situație o avea și Birghișul care se afla în nordul județului, rupt economicește și fără legături de transport cu centrul județului.

Prin noua organizare administrativă-economică, aspectul județului Severin se schimbă complet. Regiunea Severin va înghiți și fostul județ Caraș — în felul acesta Reșița și Oțelul Roșu vor forma un centru puternic industrial cu capitala la Caransebeș. Luqojul va trece în regiunea Timiș, iar plasa Birghiș la regiunea Arad.

Astfel noua raionare administrativă-economică creiază posibilități mari de desvoltare unor regiuni legate înainte arbitrar și anarhic după capriciile foștilor politicieni burghezi.

Alt exemplu este Blajul, citadelă a misticismului și a naționalismului burghez sub formele cele mai șovine. Declarat de maniști capitală de județ, avea mai multe școli medii decât Târnăveni și Mediaș, puternice centre industriale și muncitorești. Burghezimea și moșierimea țineau pe oamenii muncii cât mai departe de școală.

Se pot enumăra la nesfârșit exemplele.

Vechea organizare administrativă a servit nefasta politică școlară a burgheziei. Mii de copii ai oamenilor muncii nu erau cuprinși în școli. Ei formau marele număr al neștiutorilor de carte. Vechea organizare administrativă a contribuit la caracterul neștiințific și rupt de viață al învățământului. Ea a ajutat ca școlile să devină focare de educație șovină, reacționară și fascistă.

Astfel, vechea împărțire administrativă a țării, legată strâns de interesele de clasă ale burgheziei, nu mai corespundea cu caracterul revoluționar al regimului nostru de democrație populară.

(Continuare în pag. 2)

Inainte cu elan sporit la muncă în noul an școlar!*)

Mâine încep cursurile în școlile elementare. Se deschide noul an școlar, al treilea an de aplicare a legii reformei învățământului. Această lege revoluționară, inițiată de Partid, a transformat radical învățământul nostru.

Datorită grijii Partidului și Guvernului pentru educarea sănătoasă a copiilor și a tineretului, învățământul nostru a luat în ultimii ani o mare dezvoltare.

In ultimii patru ani au fost smulși din bezna neștiinței de carte peste un milion și jumătate de oameni ai muncii. In anii 1930—39, sub regimul burghezo-moșieresc existau în țara noastră 1.570 grădinițe de copii și 12.880 școli elementare. Astăzi avem 4.400 grădinițe și 15.200 școli elementare. Cu peste 80 la sută față de 1938 a crescut învățământul mediu și îndeosebi învățământul mediu tehnic. Iar în învățământul superior față de 41 facultăți cu 26.000 de studenți avem astăzi 138 facultăți cu 55.000 studenți. In afară de aceasta s'au înființat școli medii muncitorești și cursuri speciale de doi ani pentru ingineri de exploatare, unde învață câteva mii de muncitori din producție. Pentru a ușura părinților cu venituri mai mici trimiterea copiilor lor la școală. Statul acordă burse la 50 la sută din elevii și studenții noștri. Numeroase internate, cămine și cantine stau la dispoziția lor. S'au tipărit milioane și milioane de manuale noi. Datorită politicii naționale staliniste a Partidului nostru, naționalitățile conlocuitoare au astăzi școli cu predarea și cu manuale în limba lor maternă.

Anul acesta învățământul nostru public păsește înainte. Partidul și Guvernul au luat o serie de măsuri pentru a pregăti din vreme deschiderea în bune condiții a școlilor de toate gradele. Așa, de pildă, au fost construite din nou, reparate și amenajate un mare număr de localuri de școală și s'au pregătit un număr însemnat de internate, cămine și cantine. Școlile au fost înzestrate cu manuale și alt material didactic. Programele și planurile de învățământ au fost comunicate din vreme școlilor. Cadrele didactice au fost mai bine repartizate și ajutate să-și ridice pregătirea profesională și politică.

In acest nou an școlar trebue și putem să ridicăm la o treaptă mai înaltă învățământul nostru, prin munca și contribuția organizațiilor noastre de partid și organelor de Stat a marii armate de învățători și profesori elevi și studenți a părinților. Noi sarcini însemnate și grele stau în fața tuturor. Prima și cea mai importantă sarcină este cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în școlile elementare, îndeosebi în clasa I-a. O atenție deosebită trebue dată și claselor V, VI și VII, care pregătesc candidați pentru învățământul mediu.

Planul Cincinal, nevoile de desvoltare a industriei, agriculturii comerțului, administrației etc. cer tot mai multe cadre de tehnicieni medii (grad tehnic situat imediat sub acela de inginer) al căror rol conducător în toate domeniile este deosebit de mare. Iată dece în centrul atenției noastre trebue să stea în acest an școlile medii tehnice, care pregătesc cadre absolut necesare construirii socialismului. Trebue făcut totul pentru ca aceste școli să devină cunoscute de oamenii muncii să capete prestigiu în ochii maselor să-și îmbunătățească necontenit procesul de învățământ. Anul trecut numai puține ministere, ca de pildă Ministerul Agriculturii și Ministerul Energiei Electrice au dat o atenție deosebită școlilor lor pe când Ministerul Industriei Alimentare și altele le-au neglijat.

O preocupare centrală pentru organele de Stat conducerile școlilor, organizațiile U.T.M. sindicatele studențești și pentru părinți trebue să fie grija față de elevi studenți și cadrele didactice. Pentru a putea studia cu bune rezultate elevii și studenții au nevoie să li se asigure condiții corespunzătoare de trai și de alimentație. Fondurile considerabile pe care le acordă Statul în acest scop trebuesc bine gospodărite. Este necesar ca aprovizionările cantinelor și internatelor să se facă din timp iar căminele să fie bine îngrijite. Anul trecut s'au comis grave greșeli în privința asistenței școlare. Lipsa de vigilență și de răspundere a înlesnit dușmanului de clasă să provoace în unele locuri nemulțumiri și pagube mari. Aceasta nu trebue să se mai repete. Este doar vorba de sănătatea copiilor și tinerilor Patriei noastre.

Munca învățătorilor și profesorilor de care depind în cea mai mare măsură calitățile morale și nivelul cultural al viitorilor constructori ai socialismului are nevoe de o justă prețuire și de un real sprijin atât din partea elevilor și a părinților, cât și din partea organelor de Stat. Cadrelor didactice trebue să li se creeze în cadrul posibilităților existente condiții cât mai favorabile de trai și de lucru. Această necesitate nu este pretutindeni înțeleasă. In Maramureș de pildă unele organe de Stat au dat dovadă de o gravă lipsă de grijă față de cele mai elementare probleme ale traiului cadrelor didactice atitudine care a avut efecte dăunătoare asupra învățământului. Deasemeni este cu totul nejust obiceiul unor organe locale de a abate sistematic cadrele didactice dela principala lor misiune dându-le mereu diverse însărcinări administrative economice sau chiar punând unii învățători... la păzirea lanurilor.

La rândul lor însă învățătorii și profesorii au datoria să-și îmbunătățească necontenit metodele de predare ridicându-și nivelul politic ideologic și pedagogic însușindu-și marxism-leninismul îmbogățindu-și fără încetare cunoștințele cu cele mai noi cuceriri ale științei sovietice cea mai înaintată știință din lume. Punerea în practică a învățăturilor căpătate la cursurile de vară I. C. D., folosirea metodoelor pedagogice sovietice legarea organică a lecțiilor cu problemele cele mai arzătoare ale practicii construirii socialismului și ale luptei pentru pace — iată direcțiile principale în care cadrele didactice sunt chemate să-și desfășoare tot entuziasmul, experiența și energia.

In buna desfășurare a procesului de învățământ un rol de seamă îl au organizațiile de tineret — U. T. M. și pionieri. Ele au sarcina să mobilizeze tineretul școlar la învățătură să asigure buna funcționare a grupelor de învățătură a grupelor de studenți a cercurilor științifice — forme de adâncire a cunoștințelor căpătate în clasă și prin studiul individual. Educarea tineretului în spiritul respectului față de profesori întărirea disciplinei în școli asigurarea frecvenței regulate sunt sarcini ce revin deasemeni organizațiilor U.T.M. și detașamentelor de pionieri din școli. La rândul lor cadrele didactice au datoria să colaboreze strâns cu organizațiile de tineret ele fiind principalul lor sprijin în muncă.

Printre sarcinile cele mai importante în școlile superioare este îmbunătățirea predării și însușirii științelor sociale. Fără marxism-leninism economie politică materialism dialectic și istoric studenții noștri nu vor putea pătrunde adânc celelalte științe și nu vor putea da o contribuție creatoare la desvoltarea economiei științei și culturii noastre socialiste. Organizațiile de partid și U.T.M. trebue să pună această sarcină în centrul activității lor.

In munca de încheere a anului școlar trecut și de pregătire a noului an școlar s'au obținut rezultate bune acolo unde birourile organelor conducătoare de partid și Comitetele Provizorii ale

*) Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" Nr. 1828 din 3 Septembrie 1950.

(Continuare în pag. 3)

HOTĂRÎREA COMITETULUI ORGANIZAȚIEI BUCUREȘTI P.M.R. asupra pregătirii deschiderii anului școlar 1950—1951 în învățământul preșcolar, elementar și mediu din București

Comitetul Organizației București, analizând rezultatele anului școlar 1949-1950 în învățământul preșcolar, elementar și mediu din București, constată că în acest domeniu s'au înregistrat progrese însemnate.

In școlile din București au fost cuprinși în anul școlar 1949—1950, 108.371 elevi, din care au promovat 104.382 elevi, procentul celor rămași repetenți fiind de 4,40%.

Au fost acordate 8.772 burse și au fost asigurate 4.072 de locuri în internate.

Procesul de învățământ s'a îmbunătățit. Cele 219 cercuri pedagogice pe specialități și grade de învățământ care au fost create, au însemnat un real sprijin pentru creșterea nivelului profesional și politic al cadrelor didactice, ceeace a asigurat obținerea unor rezultate pozitive în direcția însușirii cunoștințelor de către elevi, cât și a educației lor în spiritul patriotismului proletar.

In majoritatea școlilor, munca a fost mai bine organizată și planificată.

In general, a fost dusă o justă politică de clasă, fiii de muncitori și fiii de țărani muncitori având întâietate la primirea în școlile medii, la fixarea taxelor, la distribuirea burselor și la acordarea locurilor în internate.

Pentru întâia dată munca de alfabetizare a fost organizată mai temeinic, creiându-se peste 300 centre de alfabetizare cu un număr de 290 cadre didactice salariate.

Aceste rezultate bune se datoresc muncii stăruitoare, a cadrelor didactice, care în majoritate s'au dovedit a fi elemente conștiente, pătrunse de dragoste față de R.P.R., legate de interesele poporului nostru muncitor care construește socialismul.

Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București a reorganizat corpul de control al școlilor și biroul pedagogic, a organizat însușirea experienței școlii sovietice de către cadrele din învățământ, reușind în bună măsură să dea un sprijin real directorilor și cadrelor didactice.

Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile U. T. M. din școli și organizațiile de pionieri au desfășurat o activitate rodnică de educare a tineretului în spiritul atitudinii noi față de învățătură, pentru înlăturarea vechii mentalități din școala burgheză. In toate școlile s'au creat grupe de învățătură pentru elevi, precum și cercuri pe materii de specialitate. U.T.M. a constituit un sprijin serios în punerea în practică a deciziei Ministerului Invățământului Public privind regulile de purtare pentru elevi, contribuind temeinic la întărirea disciplinei școlare.

Organizațiile de tineret au sprijinit deasemeni descoperirea și demascarea elementelor dușmănoase.

In cele mai multe școli, organizațiile de partid și directorii au reușit să antreneze părinții elevilor în activitatea școlară. Acolo unde legătura dintre școală și părinți a fost mai strânsă, rezultatele la frecvență, disciplină și învățătură au fost mai bune.

Trebue menționată activitatea rodnică a unor comitete de sprijin a școlilor, formate din părinți ai elevilor. Astfel la școlile: 4 băieți, liceul 9 băieți, școala elementară 51 fete, școala pedagogică 3 fete, comitetele de părinți au contribuit considerabil la îmbunătățirea condițiilor de funcționare a acestor școli.

Prin munca voluntară a cetățenilor din cartierul Colentina

(Continuare în pag. 3)

Sub semnul luptei pentru pace

Școlile elementare din toată țara și-au deschis cursurile

In ziua de 4 Septembrie, într'un cadru festiv, școlile elementare de pe întreg cuprinsul țării și-au început activitatea sub semnul luptei pentru pace. După o vacanță plăcută, petrecută de cei mai mulți elevi, prin grija Partidului și a Guvernului în colonii sau tabere, tineretul nostru întărit fizicește și sufletește se întoarce la locul său de muncă.

Solemnitatea deschiderii noului an școlar la Liceul de fete din Arad a constituit atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice și pentru părinți, o adevărată sărbătoare.

„Ne e dor de școală, am vrea să începem cât mai repede cursurile", au spus cu câteva zile mai înainte pionierele Mărgineanu, Cas Roli, Pataș Gheorghina. Și iată-le acum vesele, în mijlocul colegelor. Pe fața tuturor se citește bucuria revederii.

Noul an școlar începe în condiții mult superioare celor din anul trecut. Localul curat, băncile reparate, internatul amenajat, manuale suficiente procurate din vreme.

Faptul că la mai toate școlile din oraș, un mare număr de părinți a asistat la festivitatea deschiderii cursurilor dovedește că legătura între școală și familie este azi o realitate. Totuși mai sunt încă multe de făcut pentruca această legătură să contribue în cea mai largă măsură la educarea elevilor în spiritul luptei de clasă, al internaționalismului proletar și al dragostei față de Uniunea Sovietică și genialul ei conducător, tovarășul Stalin.

In comuna Șiria, jud. Arad, unde s'a înființat anul acesta un internat, copiii și părinții din comunele vecine au venit încă din seara zilei de 3 Septembrie în care cu drapele și verdeață. Aci ei au fost primiți de către delegații Comitetului Provizoriu, de cadrele didactice și elevii din comună.

In ziua de 4 Septembrie încă dela ora 7 dimineața, copii im-

Bucuria revederii în prima zi de școală

(Continuare în pag. 4)

Problemele de bază ale ridicării nivelului de cunoştinţe la elevii din şcoala elementară şi medie

— Stenograma prescurtată a referatului tov. I. A. Cairov, ministrul Invăţământului din R.S.F.S.R., la consfătuirea profesorilor fără repetenţi —

Tovarăşi, Ministerul Invăţământului şi Academia de Ştiinţe Pedagogice, cu aprobarea Guvernului R.S.F.S.R., au convocat consfătuirea cadrelor didactice fruntaşe din Federaţia Rusă, pentru a culege rezultatele experienţelor pozitive ale celor mai buni reprezentanţi ai muncii pedagogice şi a le face să devină un bun al tuturor cadrelor didactice sovietice.

Permiteţi-mi, în numele Ministerului Invăţământului, să salut pe cei adunaţi aici şi să-mi exprim convingerea adâncă asupra faptului că modesta noastră muncă comună va contribui la îmbunătăţirea continuă a muncii şcolilor, la educarea tinerii generaţii din scumpa noastră Patrie în spiritul devotamentului fără margini faţă de marea şi atotbiruitoarea cauză a lui Lenin-Stalin. (aplauze).

Ne-am adunat în zilele când ştiinţa din ţara noastră a fost ridicată, prin lucrările marelui savant şi învăţător al poporului sovietic, tovarăşul Stalin, la o nouă treaptă a desvoltării şi înfloririi sale creatoare.

Genialele lucrări ale tovarăşului Stalin în problemele lingvisticei nu reprezintă numai o nouă etapă în desvoltarea lingvisticei sovietice, ci au şi o importanţă excepţională pentru toată ştiinţa sovietică, în deosebi pentru ştiinţele sociale. Aceste lucrări au cea mai strânsă şi nemijlocită legătură cu munca şcolilor şi, în primul rând, cu predarea limbii ruse, a limbilor materne în şcolile neruse şi a limbilor străine. Lucrările tovarăşului Stalin trebue să fie principiul nostru conducător, pe baza căruia trebue să îmbunătăţim radical nu numai predarea limbii, ci să ridicăm, pe o treaptă superioară, calitatea întregului învăţământ.

Un mare eveniment pentru ştiinţa şi şcoala sovietică este sesiunea unită, de curând încheiată, a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Medicale, consacrată discutării celor mai importante probleme ale învăţăturii fiziologice a lui I. P. Pavlov. Elaborarea creatoare a moştenirii genialului fiziolog rus de către oamenii de ştiinţă sovietici este un mare aport la ştiinţa sovietică şi, în consecinţă, şi la predarea ştiinţelor naturale în şcoala sovietică.

Au trecut 20 de ani dela hotărîrea Guvernului Sovietic asupra introducerii învăţământului general obligatoriu. In aceşti ani, datorită atenţiei şi grijii neostenite a Guvernului, a Partidului şi a tovarăşului Stalin, învăţământul public din ţara noastră a atins o desvoltare nemaivăzută. Legea învăţământului elementar general obligatoriu a fost realizată în cel mai scurt termen şi, începând cu anul şcolar trecut, ţara noastră a trecut la introducerea învăţământului general obligatoriu de 7 ani şi la sate. In cele peste 220 de mii de şcoli de cultură generală ale Uniunii Sovietice învaţă astăzi circa 35 de milioane de elevi.

In aceşti 20 de ani au fost construite zeci de mii de şcoli noi, iar mii de şcoli noi vor începe să funcţioneze în noul an şcolar. Numărul cadrelor didactice a ajuns, numai în Federaţia Rusă, la 700 de mii de oameni.

Conducându-se după hotărîrile Partidului şi Guvernului referitoare la învăţământ şi după rezoluţiile istorice ale Comitetului Central al Partidului asupra problemelor ideologice, cadrele didactice din ţara noastră îmbunătăţesc din an în an calitatea muncii instructiv-educative, luptând cu perseverenţă pentru asimilarea unor cunoştinţe mai adânci şi mai temeinice de către elevi, educându-i în spiritul patriotismului sovietic, al mândriei naţionale sovietice, al devotamentului fără margini faţă de marele Partid al lui Lenin-Stalin.

O mărturie a creşterii şcolii noastre este sporirea neîntreruptă a numărului de învăţători şi profesori care îşi înarmează elevii cu cunoştinţe temeinice şi nu au niciun repetent. Sunt peste 10.000 de astfel de cadre didactice în Federaţia Rusă. La Moscova numărul lor este de aproape 3.000, iar la Leningrad de peste 2.000. Există şcoli care nu au niciun repetent sau aproape niciun repetent.

Creşterea necontenită a şcolii noastre se constată şi din concluziile comisiilor de examinare, care arată, dela an la an, îmbunătăţirea cunoştinţelor elevilor. Acelaşi lucru îl confirmă şi rezultatele examenelor de admitere în Instituţiile de învăţământ superior.

★

Insă alături de marele număr de şcoli şi cadre didactice care dau elevilor cunoştinţe adânci şi temeinice şi care n'au repetenţi, mai există şcoli, învăţători şi profesori la care învăţătura are încă un nivel scăzut, reducând prin aceasta succesul general al şcolii noastre.

Deosebit de mare este numărul repetenţilor din clasele I-IV ale şcolilor săteşti. El alcătueşte aproape jumătate din numărul total al repetenţilor.

Dacă studiem nivelul învăţăturii pe obiecte, cel mai mare număr de elevi sunt lăsaţi repetenţi din cauza cunoştinţelor slabe la limba rusă, la limba maternă şi rusă în şcolile neruse şi la matematică.

In consecinţă, în primul rând trebue să fie îmbunătăţită cu hotărîre, organizarea muncii instructiv-educative în clasele elementare ale şcolilor săteşti şi, în special, în şcolile cu un singur post sau cu două posturi, precum şi organizarea predării limbii ruse şi neruse şi a matematicii în toate clasele.

Una din problemele centrale care trebue să fie rezolvată, chiar în anul care începe de Ministerul Invăţământului şi organele lui locale, este problema muncii învăţătorului care lucrează în acelaş timp în două sau mai multe clase. Trebue să se pună capăt atitudinii lipsite de răspundere a organelor locale ale învăţământului faţă de şcolile cu unul sau două posturi, cerându-li-se asigurarea unui sprijin operativ şi efectiv pentru învăţătorii din aceste şcoli. Trebue ca inspectorii şcolari să studieze şi să controleze în primul rând munca acestor şcoli. Trebue să se organizeze ajutorarea acestor şcoli şi din partea directorilor şi pedagogilor celor mai experimentaţi din şcolile medii şi de 7 ani, săteşti şi orăşeneşti, care se află în apropierea lor.

Direcţia şcolilor din Ministerul Invăţământului R.S.F.S.R. şi Institutul Metodelor de predare, care aparţine Academiei de Ştiinţe Pedagogice, trebue să ajute deasemenea mult mai serios şcolile cu unul şi două posturi. Editura pedagogică de stat trebue să ia măsuri pentru alcătuirea şi editarea cât mai rapidă a unei serii de manuale ajutătoare şi îndrumătoare destinate învăţătorilor din aceste şcoli.

Trebue să se pună ca sarcină de bază în anul şcolar 1950/1951 ridicarea hotărîtă a calităţii cunoştinţelor elevilor din clasele I, II şi III ale tuturor şcolilor orăşeneşti şi săteşti, reducându-se prin aceasta numărul repetenţilor în aceste clase. Invăţătorii din primele trei clase sunt obligaţi să ia toate măsurile care depind de ei, pentru a înarma pe fiecare din elevii lor cu deprinderi şi cunoştinţe temeinice, lichidând prin aceasta repetenţia. Trebue să se ceară directorilor de şcoli ca ei să urmărească tot timpul anului şcolar munca primelor trei clase şi învăţătura elevilor din aceste clase, pentru ca consiliile pedagogice ale şcolilor să nu studize formal ci temeinic, la sfârşitul fiecărui trimestru, cazurile de acordare a notelor nesatisfăcătoare în aceste clase. Şcoala trebue să aibă situaţia precisă a fiecărui elev rămas în urmă.

E necesar să se ţină minte că şcoala elementară nu mai este astăzi o unitate care există separat şi este independentă, ci că ea formează clasele elementare ale şcolii de 7 ani, întrucât aceasta din urmă devine astăzi o şcoală de învăţământ general obligatoriu. Astfel, îmbunătăţind munca primelor clase ridicăm prin aceasta calitatea învăţământului de 7 ani.

★

In legătură cu realizarea în toată ţara a învăţământului general de 7 ani, atenţia conducătorilor de şcoli, ca şi a organelor de învăţământ trebue să fie îndreptată într'o egală măsură şi asupra organizării muncii didactice în clasele V-VII. Aici, cea mai importantă problemă este accea a continuităţii în predare. Pentru rezolvarea ei este necesar ca fiecare dintre cadrele didactice să lucreze în clasa sa având perspectiva clasei următoare şi să folosească datele dobândite de elevi în clasele precedente. In această privinţă, o mare însemnătate pedagogică o are folosirea cunoştinţelor dobândite în trecut de elevi pentru însuşirea unor cunoştinţe noi, mai adânci, şi cunoaşterea serioasă, de către însuşi profesorul, a materialului şi programelor din celelalte clase.

O mare însemnătate are şi problema ca profesorul să poată preda aceloraşi elevi în decursul unui şir de ani.

Cea mai serioasă atenţie trebue să fie îndreptată asupra organizării predării limbii ruse şi a matematicei ,precum şi a limbilor materne în şcolile neruse, în toate clasele.

In ultimii doi ani şcolari Ministerului Invăţământului, Academia de Ştiinţe Pedagogice, unele institute de perfecţionare a cadrelor didactice şi unii specialişti — metodologi de limba rusă, sădind în şcoală „teoria" antimarxistă a lui N. I. Marr, au comis greşeli serioase, care au cauzat daune evidente pregătirii elevilor la limbile rusă şi nerusă. Conducându-se după lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică, trebue să se înceapă cât mai curând îndreptarea acestor greşeli. Care sunt sarcinile concrete care stau, în acest domeniu, în faţa organelor de învăţământ, a instituţiilor ştiinţifico-pedagogice şi metodologice, a şcolilor şi a cadrelor didactice?

Este necesar să se repună în drepturi gramatica; gramatica trebue să devină baza bazelor în studierea limbilor rusă şi neruse, trebue să se lichideze primatul sintaxei asupra morfologiei; lecţiile de limbi trebue făcute plecând dela egala valoare şi însemnătate precum şi dela interdependenţa între morfologie şi sintaxă. Trebue să se lichideze exagerarea şi folosirea dăunătoare a studiului lexicului şi a semanticei în dauna studierii morfologiei. Trebue să se lichideze analizele exagerate ale sensului şi să se repună în drepturi analiza morfologică şi sintactică. Trebue să se organizeze o antrenare sistematică a elevilor, atât în clasă cât şi acasă, pentru o însuşire temeinică şi conştientă a regulilor şi legilor gramaticei, ortografiei şi punctuaţiei.

★

In anul şcolar 1950/951 e necesar să se ia toate măsurile pentru îmbunătăţirea continuă a învăţământului matematicei în şcoală. Pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice şi însuşite conştient pentru rezolvarea problemelor şi exerciţiilor matematice, pentru desvoltarea gândirii lor logice şi pentru desvoltarea reprezentărilor lor spaţiale, trebue să se caute cu perseverenţă ca elevii să îndeplinească cu precizie şi amănunţime calculele şi transformările în cadrul rezolvărilor problemelor şi exerciţiilor, folosind cu siguranţă procedeele cele mai raţionale, să ştie să întemeieze în mod matematic mersul rezolvării problemelor şi să demonstreze logic şi raţional teoremele.

In legătură cu aceasta la toate disciplinile matematice trebue să se dea elevilor, atât la lecţii cât şi acasă, probleme şi exerciţii de greutate mijocie şi superioară, fără să se iasă, bineînţeles, din limitele cerinţelor programului. La studierea geometriei trebue să se folosească mai des rezolvarea problemelor de demonstraţie şi construcţie.

Acordarea unei atenţii speciale faţă de problemele îmbunătăţirii muncii instructiv-educative a şcolilor săteşti şi faţă de organizarea predării limbilor ruse şi neruse şi a matematicii nu înseamnă, bineînţeles, slăbirea atenţiei faţă de celelalte clase şi obiecte. Dimpotrivă, cerinţele faţă de sistemul de predare şi faţă de calitatea cunoştinţelor elevilor în toate clasele şi la toate obiectele trebue să fie simţitor ridicate în noul an şcolar.

In legătură cu aceasta este necesar să ne oprim în mod special la fizică, chimie şi biologie.

In pregătirea elevilor la fizică şi chimie există lipsuri serioase. Majoritatea elevilor descriu cu siguranţă fenomenele fizice şi chimice învăţate de ei, dar nu pot totdeauna să arate just esenţa acestor fenomene şi să stabilească legăturile dintre ele. Deseori se poate vedea cum unii elevi, învăţând mecanic principiile şi legile fizicei şi chimiei, nu înţeleg sensul lor fizic şi chimic, nu ştiu să se folosească de ele pentru explicarea fenomenelor naturii şi tehnicei. Acelaşi lucru se întâmplă şi la rezolvarea problemelor de fizică şi chimie. Mulţi elevi nu ştiu să se folosească de aparate şi să facă cu mâinile lor lucrările practice de laborator stabilite în program. In faţa profesorilor de fizică şi chimie stau sarcini serioase de răspundere. Ei trebue să lichideze în cel mai scurt timp lipsurile arătate.

Indeplinind hotărîrea C. C. al P. C. (b) al U.R.S.S. despre îmbunătăţirea predării biologiei în şcoală, Ministerul Invăţământului şi organele lui locale au depus, în ultimii doi ani şcolari, o anumită muncă pentru restructurarea predării biologiei în şcoală pe baza învăţăturii miciuriniste. Totuşi, în multe şcoli, studierea disciplinelor biologice are încă un caracter formal, se desfăşoară ruptă de practica economiei agricole socialiste. Mulţi elevi nu ştiu încă să explice de pe poziţii juste, miciuriniste, faptele şi fenomenele studiate de ei la botanică şi zoologie, nu stăpânesc deprinderi practice de îngrijire a plantelor şi animalelor. De aceea, în noul an şcolar restructurarea predării biologiei nu trebue să slăbească ci, dimpotrivă, să continue prin toate mijloacele, căutându-se continuu ridicarea calităţii pregătirii elevilor la disciplinile biologice.

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a obligat Ministerul Agriculturii şi Ministerul Invăţământului să elaboreze şi să înainteze propuneri pentru lărgirea studiului bazelor economiei agrare, pentru îmbunătăţirea predării biologiei în şcoală şi organizarea muncii elevilor pe terenurile experimentale ale şcolilor. Ministerul Invăţământului lucrează astăzi pentru îndeplinirea acestei sarcini date de Guvern.

★

Trebue să tragem concluzii serioase din ultima sesiune a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Medicale asupra celor mai importante probleme ale învăţăturii lui I. P. Pavlov. La 2 August Ministerul Invăţământului a analizat măsurile legate de concluziile acestei chestiuni şi a însărcinat Academia de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. să prelucreze o serie de probleme legate de folosirea învăţăturii lui I. P. Pavlov în ştiinţele pedagogice, alcătuind un referat care să critice, de pe aceste poziţii literatura pedagogică şi să pregătească o sesiune a Academiei de Ştiinţe Pedagogice cu următoarele referate: „Problema fiziologiei vârstelor", „Psihologia şi învăţătura lui I. P. Pavlov", „Insemnătatea învăţăturii lui Pavlov pentru pedagogie şi metodologie". In noul an şcolar se vor lua măsuri pentru a îmbunătăţi în această direcţie programele şi manualele institutelor şi şcolilor superioare pedagogice.

Direcţia şcolilor şi Editura pedagogică trebue să alcătuiască şi să editeze până la începerea anului şcolar 1951/952 un nou manual de anatomie şi fiziologie. La începerea anului şcolar 1950/951, se vor da indicaţii de felul cum şi ce trebue să fie folosit din manualul existent de anatomie şi fiziologia omului, aducându-se unele precizări în programul de anatomie şi fiziologie a omului.

Cadrele didactice trebue să arate elevilor că lucrările lui I. P. Pavlov reprezintă o nouă etapă în desvoltarea fiziologiei şi a medicinei. Ei trebue să vorbească despre rolul învăţăturii lui Pavlov în lupta pentru sănătatea şi viaţa îndelungată a omului.

Vorbind despre lupta pentru ridicarea nivelului cunoştinţelor elevilor şi despre înlăturarea repetenţiei, trebue să arătăm că într'o serie de cazuri această luptă este împiedicată de naşterea aşa numitei „procentomanii" în aprecierea muncii şcolilor şi a cadrelor didactice.

Unii conducători de secţii de învăţământ dorind cu orice preţ să ridice procentul de promovaţi, au pornit pe calea greşită a presiunii administrative asupra cadrelor didactice, cerându-le „îndreptarea" notelor insuficiente fără o luptă serioasă pentru cunoştinţele temeinice ale elevilor. In acelaş timp se întâmplă cazuri de atitudine îngăduitoare de ridicare nejustificată a notelor elevilor chiar din partea cadrelor didactice. Cu aceste fapte trebue să luptăm în modul cel mai hotărît. Ministerul Invăţământului îşi propune să cheme la şedinţe pe directorii şi profesorii din şcolile unde au loc astfel de fapte, să le ceară explicaţii şi să ia măsurile necesare.

Nici până astăzi multe comisii de examinare din şcoli nu au o atitudine obiectivă şi viguroasă în privinţa acordării medaliilor de aur şi argint la absolvirea şcolilor medii. In fiecare an secţiile orăşeneşti şi regionale de învăţământ trebue să refuze acordarea medaliilor pentru o parte din elevi, numai din cauză că comisiile de examinare au ridicat notele pentru compoziţii sau lucrări scrise la matematică. Este oare nevoe să arătăm cât de greu suportă elevii acest lucru, când comisiile de examinare comunică mai întâi că le dau medalii, iar apoi nu le mai eliberează. Această practică defectuoasă de ridicare nejustifcată a notelor trebue să fie lichidată.

★

Pentru realizarea cu succes a sarcinii de ridicare a nivelului cunoştinţelor elevilor, o deosebit de mare importanţă revine popularizării şi introducerei în practică a realizărilor ştiinţei pedagogice sovietice şi a bogatei experienţe acumulate de şcolile şi cadrelor didactice fruntaşe.

Sarcina organelor de învăţământ este de a descoperi şi de a desvolta la timp tot ceeace este nou şi progresist, creiat în şcoala sovietică de profesorii şi învăţătorii înaintaţi. Este inadmisibil ca experienţa acumulată ani dearândul să rămână un bun al câtorva şcoli, cabinete metodologice, raioane sau regiuni fără să treacă de limitele lor. Această experienţă trebue să fie studiată, generalizată şi răspândită în toată massa cadrelor didactice. In legătură cu aceasta articolul tovarăşilor din secţiunea de învăţământ a regiunii Moscova despre unele probleme ale studierii şi răspândirii experienţei, articol publicat în „Ucitelscaia Gazeta" este venit la timp. In ea este just criticat Ministerul Invăţământului şi Academia de Ştiinţe Pedagogice pentru încetineală în rezolvarea acestor probleme importante.

Trebue să spunem că Ministerul Invăţământului R.S.F.S.R. are un plan de măsuri concrete pentru popularizarea şi aplicarea experienţei pedagogice înaintate. In curând se vor trimite pe teren indicaţii speciale ale Ministerului despre metodica studierii experienţei pedagogice şi a introducerii ei în practica muncii şcolilor. Editura pedagogică are sarcina să editeze în anul 1951 cele mai bune lucrări ale cadrelor didactice, pentru popularizarea experienţei lor.

Secţiile regionale de învăţământ şi institutele de perfecţionare au la dispoziţie un mare număr de lucrări ale cadrelor didactice fruntaşe. Cele mai bune dintre ele trebue alese şi trimise la Ministerul Invăţământului pentru ca studiindu-le şi dacă e nevoe, adăogând câte ceva la ele, să fie publicate şi răspândite.

Experienţa celor mai bune cadre didactice ale ţării este valoroasă prin faptul că ele, conducându-se creiator şi cu pricepere în munca lor după anumite principii şi reguli verificate în practica pedagogiei, didacticei şi metodologiei sovietice, o îmbogăţesc necontenit, îmbogăţind-o şi ducând prin aceasta înainte ştiinţa noastră pedagogică sovietică, deschizând căi noi în domeniul instruirii şi educării tinerei generaţii.

Intrucât la consfătuirea noastră vor lua cuvântul cadrele didactice care îşi vor împărtăşi experienţa, eu nu voi analiza amănunţit toate laturile pedagogice ale luptei pentru un înalt nivel al învăţăturii şi pentru lichidarea repetenţiei. Voi încerca numai să arăt problemele care sunt discutabile sau greu de rezolvat.

★

In primul rând este necesar să răspundem la problema dacă profesorul sau şcoala poate lucra fără repetenţi. Probabil că punerea acestei probleme în faţa celor aflaţi aci este oarecum paradoxală. Ei ar putea contesta în unanimitate că profesorii şi şcolile pot lucra fără repetenţi şi că lucrează într'adevăr astfel. Dar această problemă există la unii tovarăşi şi trebue să răspundem la ea.

Ştiinţa reacţionară a pedologiei considera că repetenţia este un fenomen inevitabil în şcoală. Plecând dela premiza nejustă a inevitabilităţii repetenţiei, pedologii afirmau că în şcoală sunt şi vor fi elevi slabi şi că profesorii nu sunt în stare să lichideze acest lucru. De aceea singurul mijloc practic de luptă cu repetenţia, după părerea pedologilor, era înscrierea elevilor slabi în şcolile de copii înapoiaţi. Astfel, pedagogii dezarmau cadrele didactice în lupta cu repetenţia.

Comitetul Central al P. C. (b) al U. R. S. S., în hotărîrea sa din 4 Iulie 1936 despre denaturările pedologice în învăţământ, a demascat falsa ştiinţă a pedologiei şi a arătat căile de educare şi instruire a tinerii generaţii din ţara sovietică.

Cele mai bune cadre didactice ale ţării noastre, îndrumate de hotărîrile C.C. al Partidului despre şcoală, au demonstrat în practică faptul că, în general în societatea socialistă sovietică fiecare elev poate să-şi însuşească cunoştinţe din bazele ştiinţelor, dacă instruirea şi educarea sunt just organizate. Prin aceasta a fost nimicită „teoria" inevitabilităţii repetenţiei în şcoala noastră sovietică.

Experienţa muncii duse de cele mai bune cadre didactice arată că un elev slab şi rămas în urmă poate învăţa cu succes, că dintr'un elev leneş se poate educa unul sârguincios, că un elev nedisciplinat poate fi disciplinat. Experienţa fruntaşilor arată că toate calităţile negative manifestate de unii elevi se schimbă deobicei ca rezultat al influenţei abile a colectivului pedagogic asupra elevului.

Cum se pune astăzi problema lichidării repetenţiei?

In această privinţă există două păreri. Unii tovarăşi consideră că nu trebue să se vorbească deloc despre lichidarea repetenţiei ci trebue pusă numai problema ridicării calităţii muncii instructiv-educative. Partizanii celui de al doilea punct de vedere susţin că sarcina principală este lupta cu rămânerea în urmă şi repetenţia elevilor.

Cred că ambele puncte de vedere sunt nejuste şi au nevoie de precizări. Mi se pare că nu au dreptate cei care presupun că se poate vorbi numai despre ridicarea calităţii muncii instructiv-educative, fără să-şi pună în faţă sarcina de a obţine un rezultat care se exprimă în ridicarea nivelului cunoştinţelor elevilor şi în înlăturarea rămânerii în urmă şi a repetenţiei. Reese că aceşti tovarăşi afirmă că au mijloace şi vorbesc de aceste mijloace fără un scop concret.

De altfel, nu au dreptate nici cei care se gândesc că se poate vorbi despre lupta cu repetenţia ca despre o sarcină centrală, independentă. Aceşti tovarăşi fac o greşală prin faptul că ei vorbesc de rezultat fără legătură cu procesul muncii instructiv-educative, al îmbunătăţirii calităţii ei, adică vorbesc despre scopul concret, fără să vorbească de mijloace. Lupta pentru cunoştinţe temeinice şi conştiente şi pentru înlăturarea rămânerii în urmă şi a repetenţiei trebue să fie privită ca o problemă unică.

Sarcina înlăturării repetenţiei poate fi rezolvată cu succes numai prin ridicarea sistematică şi realizarea unei înalte calităţi a muncii instructiv-educative. Sarcina centrală este lupta pentru ca elevii să dobândească cunoştinţe adânci şi temeinice. Aceasta este condiţia necesară pentru reducerea rămânerii în urmă şi a repetenţiei în şcoală.

★

Trebue să aducem câteva precizări în problema luptei cu formalismul. Suntem datori să facem acest lucru în urma aprecierii făcute de tovarăşul Stalin asupra formalismului în lingvistică.

In ultimii 10 ani lupta cu formalismul a fost declarată o sarcină centrală a şcolii, iar formalismul a fost declarat viciul principal şi radical al muncii ei. Tratarea universală a acestei probleme a dus, într'o serie de cazuri, la o situaţie în care toate lipsurile şi greutăţile din şcoală au început să fie explicate numai printr'o singură cauză — formalismul — lucru care este fără îndoială nejust.

O altă greşală care, după părerea mea, nu este mai puţin serioasă, constă în faptul că unii tovarăşi, privind just lupta cu formalismul, ca o luptă împotriva învăţării mecanice a materialului de învăţământ, fără înţelegerea lui limpede, exclud cu desăvârşire necesitatea memorării materialului de către elevi. Mulţi profesori şi învăţători au încetat să ceară elevilor memorarea definiţiilor sau cunoaşterea textuală a regulilor şi legilor. Trebue oare să demonstrăm că această muncă este cu totul nejustă? Nu au dreptate tovarăşii care văd înlăturarea formalismului numai în formarea noţiunilor şi reprezentărilor elevilor, ignorând activitatea memoriei lor. Ei uită cuvintele lui V. I. Lenin care, vorbind la cel de al treilea congres al Comsomolului, a criticat cu asprime „toceala" din şcoala veche, dar, în acelaş timp, a arătat că este necesară îmbogăţirea memoriei cu cunoaşterea tuturor bogăţiilor creiate de omenire. In consecinţă, cerând dela elevi înţelegerea conştientă a legilor şi regulilor, cadrele didactice trebue să caute cu hotărîre ca elevii să înveţe şi să memoreze bine aceste legi şi reguli şi să ştie să le aplice în practică. Fără aceasta este de neînchipuit o însuşire temeinică a bazelor ştiinţelor.

In noul an şcolar trebue lucrat serios pentru rezolvarea problemei pregătirii elevilor pentru activitatea practică. Rezolvarea acestor probleme trebue făcută în spiritul hotărîrii C.C. al Partidului despre şcoală din 5 Septembrie 1931, în care se arată precis că încercarea de a rupe politehnizarea şcolii de însuşirea sistematică şi temeinică a bazelor ştiinţelor în special a fizicei, chimiei şi matematicei, reprezintă cea mai grosolană denaturare a ideii de politehnizare a şcolii. Noi aplicăm, chiar şi acum în mod nesatisfăcător această hotărîre a C. C. al Partidului. Imbunătăţirea învăţământului politehnic trebue să meargă pe următoarele căi indicate de C. C. al P. C. (b) al U. R. S. S.

— acordarea unei mai mari atenţii, în programele şi manualele de fizică, chimie ,biologie şi alte obiecte, problemei cunoaşterei de către elevi a realizărilor tehnicii moderne în producţia industrială şi agricolă;

— organizarea unor vizite de studiu în fabrici, uzine, staţiuni electrice, S. M. T.-uri, colhozuri, sovhozuri, etc.;

— introducerea problemelor tehnicii şi tehnologiei în lista lucrărilor obligatorii de laborator la fizică şi chimie;

— lărgirea activităţii extraşcolare în problemele industriei şi agriculturii;

— organizarea participărilor şcolarilor la muncile de utilitate socială, legate de desvoltarea orizontului lor politehnic şi de dobândirea deprinderilor practice. (munca pe terenul experimental al şcolii, contribuţia la lupta împotriva secetei, etc.).

★

Prin ce se caracterizează munca şcolilor şi a cadrelor didactice fruntaşe, care nu au elevi rămaşi în urmă şi elevi repetenţi?

In primul rând ,înaltul nivel ideologic-teoretic, al predării, respectarea regulilor şi legilor pedagogiei sovietice, varietatea metodelor de predare şi respectarea principiilor pedagogige de bază în cadrul predării. In al doilea rând, ridicarea atitudinii conştiente a şcolarilor faţă de activitatea didactică şi justa organizare a muncii lor didactice în clasă şi acasă. In al treilea rând ţinerea sistematică şi permanentă a evidenţei cunoştinţelor, verificarea justă organizată a acestor cunoştinţe, studierea atentă a fiecărui elev, a aptitudinelor lui şi a desvoltării lui generale. In al patrulea rând, lupta pentru o înaltă calitate a lecţiei, pentru ca fiecare lecţie să fie bună; pregătirea minuţioasă a profesorului pentru fiecare lecţie pentru munca în clasă; realizarea intuiţiei; educarea atitudinii active a elevilor şi deprinderea lor cu munca individuală; grija pentru învăţătura fiecărui elev, de lichidarea lipsurilor în cunoştinţele şi deprinderile elevilor; descoperirea abilă şi la timp a celor rămaşi în urmă, atenţia faţă de ei şi ajutorarea lor la lecţie şi după lecţii, în şcoală şi acasă. In al cincilea rând buna organizare a muncii diriginţilor. In al şaselea rând ajutorarea la timp şi colaborarea serioasă cu organizaţiile comsomoliste şi pioniereşti. In al şaptelea rând buna organizare a activităţii extraşcolare, ca mijloc de ridicare a nivelului de desvoltare generală şi a învăţăturii elevilor. In al optulea rând îndrumarea şi controlul la timp şi bine organizat asupra muncii cadrelor didactice din partea conducerii şcolii. In al noulea rând planificarea amănunţită a muncii instructiv-educative a şcolii şi a cadrelor didactice. Şi, în sfârşit, în al zecelea rând, munca sistematică a şcolii cu părinţii.

Sarcinile instructiv-educative ale şcolilor se rezolvă în special la lecţii. De aceea trebue să se ceară tuturor cadrelor didactice o muncă mai efectivă la lecţii. Profesorii şi învăţătorii trebue să asigure însuşirea justă a materialului nou de către elevi. In legătură cu aceasta, la pregătirea lecţiei, ei trebue să aleagă cu amănunţime materialul care va fi comunicat elevilor; atunci când se explică elevilor probleme noi, lucrul acesta trebue să fie făcut la un înalt nivel ideologic şi ştiinţific, dar într'o limbă simplă, clară şi accesibilă înţelegerii copiilor, fără a se depăşi cerinţele programului de stat; în decursul lecţiei cadrele didactice trebue să cuprindă întreaga clasă, pe toţi elevii; trebue educată cu pricepere atenţia elevilor, trebue să li se dea la lecţii sarcini bine gândite pentru întărirea memoriei, trebue să se caute cu perseverenţă ca elevii să îndeplinească independent fiecare sarcină şi să ştie să aplice în practică toate cunoştinţele dobândite.

Verificarea şi aprecierea cunoştinţelor şcolare este un mijloc pedagogic foarte important pentru ridicarea nivelului cunoştinţelor şi învăţăturii elevilor, prevenind rămânerea în urmă. Cadrele didactice trebue să urmărească neostenit desvoltarea generală şi învăţătura fiecărui elev, trebue să ştie cât de temeinic este însuşit materialul de către fiecare elev, prevenind la timp rămânerea în urmă, care are loc la unii elevi şi luând măsurile necesare pentru lichidarea ei.

La verificarea cunoştinţelor, cadrele didactice trebue să ştie nu numai să arate elevilor rămânerea lor în urmă, dacă ea există, ci să le arate şi mersul lor înainte. Se ştie foarte bine cum înaripează pe elevi aprobarea profesorului la primele sale succese, chiar dacă nu sunt prea mari.

★

Instruirea poate avea succes numai atunci când există cunoştinţe temeinice, dobândite de elevi în anii precedenţi. De aceea este foarte importantă verificarea cunoştinţelor elevilor în primele zile ale anului şcolar.

Deosebit de necesar este să ne oprim la munca organizaţiilor şcolare ale copiilor şi tinerilor. Congresul al XI al Comsomolului a arătat şcolii şi cadrelor didactice largi posibilităţi de folosire a acestor organizaţii pentru ridicarea tuturor elevilor în spiritul comunismului. Din păcate, Ministerul Invăţământului şi organele locale de învăţământ, conducătorii şcolilor şi cadrele didactice n'au înţeles încă suficient însemnătatea acestei probleme şi nu acordă atenţia necesară organizaţiilor comsomoliste şi pioniereşti. Această lipsă trebue lichidată cu hotărîre în noul an şcolar.

Deasemenea trebue să ne oprim la ajutorul reciproc între elevi. In trecut, Ministerul Invăţământului socotea că nu este just ca elevii fruntaşi să ajute pe cei rămaşi în urmă. Acest punct de vedere este nejust. Nu este vorba de a obliga pe cale administrativă, pe un elev bun să ajute pe altul slab. Dar dacă lucrul acesta este iniţiat de însuşi colectivul copiilor, dacă în această privinţă ajutorul pentru elevul slab vine din partea colectivului, o asemenea organizare a ajutorului reciproc are o mare însemnătate educativă, consolidează prietenia între elevi, educă răspunderea colectivă a elevilor pentru învăţătura şi purtarea lor. Este important numai ca acest ajutor reciproc să nu aibă un caracter de ordin, ci unul social, ca el să fie un rezultat al iniţiativei elevilor, al grijei lor unul faţă de altul, ca el să se realizeze sub îndrumarea cadrelor didactice şi a diriginţilor şi să nu împiedice învăţătura elevilor care îşi ajută tovarăşii.

Lupta pentru cunoştinţe adânci şi temeinice, pentru înlăturarea repetenţiei, poate avea succes numai cu condiţia ca tot colectivul pedagogic şi în primul rând fruntaşii să creeze în jurul acestei probleme o opinie publică, cu condiţia ca tot colectivul pedagogic să fie intolerant faţă de cei care lucrează slab, neconştiincios.

Nivelul ideologic al colectivelor noastre pedagogice trebue să se ridice necontenit. In fiecare şcoală trebue să răsune puternic glasul criticei şi autocriticei bolşevice, educându-se atitudinea necruţătoare a cadrelor didactice faţă de lipsuri şi greşeli.

Impreună cu tot poporul sovietic, cadrele didactice din ţara noastră au semnat în unanimitate Apelul de pace dela Stokcholm. Impreună cu tot poporul nostru, cadrele didactice sovietice sunt pentru pace, împotriva războiului. Aţâţătorii la un nou război, imperialiştii anglo-americani şi slugile lor să ţină minte numele Zoiei Kosmodemianscaia, a lui Oleg Coşevoi, Alexandru Matrosov, Ivan Cojedub, Alexei Meresiev, Nicolai Rossliscki, şi ale multor altor eroi ai ţării sovietice şi să ţină seamă că aceşti eroi sunt elevi ai şcolii sovietice. Să ştie că şcoala sovietică a devenit mai puternică şi mai bună după război, că profesorii ei iubesc fierbinte tineretul nostru şi că vor depune toate eforturile, toată priceperea lor, pentru a instrui şi educa acest tineret în spiritul comunismului, pentru a creşte din copiii noştri oameni demni de marea noastră Patrie, de gloriosul ei popor şi de marii ei conducători, Lenin şi Stalin.

Trăiască mulţi şi mulţi ani, pentru binele marii noastre Patrii şi poporului ei, conducătorul nostru, cel mai bun prieten şi învăţător al învăţătorilor sovietici, marele Stalin.

(Aplauze furtunoase şi prelungite; asistenţa se ridică în picioare; ovaţiile în cinstea marelui Stalin nu încetează mult timp).

Raionarea, puternic sprijin în desvoltarea învăţământului

(Urmare din pag. 1-a)

mocraţie populară, cu transformările adânci de natură politică, economică, socială şi culturală ale Patriei noastre, cu sarcinile de o deosebită importanţă pe care planul nostru cincinal le pune în faţa noastră şi în domeniul învăţământului.

Deaceea Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român de a trece la raionarea ţării a fost primită cu entuziasm de cadrele noastre didactice.

După cum a arătat tov. Teohari Georgescu, raionarea corespunde noii structuri sociale a ţării noastre, noii politici economice a regimului de democraţie populară, corespunde marilor sarcini de consolidare a regimului nostru de democraţie populară, de desvoltare a industriei socialiste, de transformare socialistă a agriculturii, de neîncetată desvoltare planificată a forţelor de producţie, de desvoltare a culturii în scopul ridicării nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Prin raionare se crează condiţii din ce în ce mai bune desvoltării şcolii noastre.

Experienţa marii Uniuni Sovietice şi a gloriosului Partid Comunist (b) ne este şi pe această cale far luminos. In primele decizii date de guvernul sovietic imediat după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie în domeniul învăţământului s'a rusat cu hotărîre sarcina descentralizării învăţământului, subliniindu-se necesitatea ca „conducerea întregii opere de învăţământ să revină organelor administrative locale", organul central având sarcina îndrumării generale a instrucţiei şi educaţiei publice.

Urmând şi în acest domeniu exemplul măreţ al Uniunii Sovietice, se va crea şi organiza şi la noi un aparat de învăţământ, strâns şi organic legat de nevoile economice şi culturale ale ţării noastre.

Prin raionare se va putea aplica în viaţă principiul centralismului democratic. Raionului — această unitate operativă din punct de vedere economic, politic şi administrativ, cum arată art. 7 din proectul de lege supus votului Marii Adunări Naţionale — i se poate încredinţa conducerea ştiinţifică a şcolii. Prin raionare Sfaturile Populare, care se vor servi de experienţa Secţiunilor de Invăţământ de pe lângă Comitetele Provizorii, vor putea ajuta la o mai mare desvoltare a învăţământului de toate gradele, la şcolarizarea tuturor copiilor de vârsta şcolară, la stârpirea neştiinţei de carte, la îndrumarea şi controlul cadrelor didactice, la construcţii şcolare, la deschiderea de internate, cantine, laboratoare, muzee, biblioteci, etc. In felul acesta Sfaturile Populare vor corespunde sarcinilor ce le revin în cadrul învăţământului din planul nostru cincinal.

Prin raionare, cadrele didactice şi şcoala se leagă mai strâns de organele puterii locale, şcoala şi cadrele didactice pot fi mai bine, mai just, mai planificat îndrumate, ajutate şi controlate de Sfaturile Populare ale comunei, oraşului, raionului şi regiunii. Aceasta va duce şi la îmbunătăţirea continuă a situaţiei materiale a şcolii şi a cadrelor didactice, la o mai mare grijă pentru cadrele didactice, la evidenţierea celor mai buni învăţători şi profesori.

Raionarea va ajuta la o distribuire raţională a unităţilor şcolare de toate gradele, legându-le de nevoile economice şi culturale respective.

Raionarea va contribui la apropierea şcolii de massele populare, făcând din şcoală şi din carte un ajutor important în lupta tot mai dârză pentru socialism, pentru pace.

Raionarea va ajuta la ridicarea nivelului cultural al regiunilor agricole înapoiate, legându-le de regiunile industriale şi contribuind astfel la întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare.

Raionarea va însemna o condiţie de bază pentru ca şcoala noastră să facă un pas înainte în lupta pentru cucerirea culturii socialiste, pentru apărarea păcii.

In felul acesta raionarea dă posibilitatea de a se aplica mai temeinic politica Partidului şi Guvernului în şcoală.

BIBLIOGRAFIE

Cu prilejul Congresului Comitetelor de Luptă pentru Pace.
Editura „ARLUS — CARTEA RUSĂ"
va lansa:

V. HROSTOV: Politica externă stalinistă
Politica păcii
(în limbile română şi maghiară)

I. EHRENBURG: Cinci ţări
(în limba română)

I. JUCOV: In Apus după război
(în limba română)
Modul de viaţă american
(în limbile română, maghiară, germană şi sârbă)

G. VLADACHIN şi V. RUBIN: Cultura putredă a aţâţătorilor americani la război (în limbile română şi maghiară).

Cu prilejul Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. în Editura Tineretului vor apare în cursul lunii Septembrie:

Lucrări politice

AL. MIRODAN: Tineretul iugoslav luptă împotriva clicii lui Tito.

Brigăzile utemiste de producţie luptă pentru pace.

Lucrări literare

N. JIANU: Viforul (roman).

IERONIM ŞERBU: Cuptorul Nr. 3 (nuvelă).

Literatură pentru copii

A. G. VAIDA: Micul patriot.

Să facem totul pentru ca nici un copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii!*)

In vreme ce în țările imperialiste, ca de pildă în Statele Unite, se închid școli și sporește numărul analfabeților, în vreme ce în Iugoslavia robită imperialiștilor poporul muncitor este ținut în bezna inculturii de către clica fascistă a lui Tito, în țara noastră Partidul și Guvernul acordă o deosebită atenție și dau tot sprijinul luptei pentru lichidarea analfabetismului și pentru desvoltarea învățământului, menit să formeze din rândurile poporului muncitor tot mai numeroase cadre de constructori ai socialismului. Numai în acest an au învățat să scrie și să citească 700.000 de oameni.

Pentru lichidarea analfabetismului — sarcină de mare însemnătate a primului nostru Plan Cincinal — este însă necesar ca odată cu intensificarea muncii de alfabetizare să închidem odată pentru totdeauna IZVORUL analfabetismului, adică să luptăm pentru ca niciun copil de vârsta școlară să nu rămână în afara școlii elementare.

In trecut regimul burghezo-moșieresc nu numai că nu-și punea o asemenea sarcină, dar făcea tot posibilul ca în școli să intre cât mai puțini copii și ca numărul neștiutorilor de carte să crească necontenit.

Pentru prima dată în istoria țării noastre, regimul de democrație populară a pornit la cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară.

In noul an școlar — care va fi și primul an școlar al Planului nostru Cincinal — trebue să facem totul pentru a aduce la îndeplinire această mare sarcină.

A intensifica această luptă înseamnă a da cea mai mare atenție tuturor problemelor legate de școlarizarea copiilor din clasa I-a și din celelalte clase elementare. Este vorba în primul rând de problema asigurării condițiilor materiale pentru desfășurarea în bune condiții a învățământului elementar îndeosebi la sate și în al doilea rând de problema lămuririi și convingerii părinților de a-și trimite neapărat copiii la școală și de a face totul pentru ca să frecventeze regulat.

Atât în anii trecuți cât și anul acesta s'au obținut însemnate succese în această privință. Statul a acordat mari fonduri pentru construirea de noi localuri. Comitetele Provizorii au folosit resursele locale, populația muncitoare a contribuit prin muncă voluntară la repararea și inzestrarea cu material didactic a școlilor.

Anul trecut, de pildă, o serie de Secțiuni de învățământ ale Comitetelor Provizorii, cum au fost cele din Dâmbovița, Argeș, Timiș Torontal, etc., au reușit în mare măsură să înzestreze cu îmbrăcăminte pe copiii lipsiți de mijloace, să înființeze cantine și să cultive terenuri pentru aprovizionarea lor. In comuna Lunca Cernii din Hunedoara s'a amenajat un internat pentru copiii claselor I-IV care locuesc la distanțe mari. In județul Hunedoara s'a adoptat un orar special pentru copiii din satele risipite în munți. In județele Dâmbovița, Mureș, Comitetele Provizorii au rezolvat într'o bună măsură problema școlarizării copiilor care locuiau departe de școală, punându-le la dispoziție mijloace de transport.

Vara aceasta pregătirile pentru deschiderea noului an școlar au început mult mai devreme decât în anii trecuți. Nenumărate exemple arată că colo unde comitetele de partid și organizațiile de partid consideră învățământul public ca o însemnată problemă de Stat și în consecință îndrumează, mobilizează și controlează Comitetele Provizorii și organizațiile de masă în această direcție, pregătirile pentru noul an școlar și — ca o parte importantă a acestor pregătiri — măsurile pentru școlarizarea copiilor de vârstă școlară se află într'un stadiu avansat sau sunt chiar terminate. La Târgu Mureș și în numeroase comune din județul Mureș s'au înființat noi săli de clasă, s'au amenajat internate, s'au organizat gazde comune, s'a dus muncă de lămurire printre părinți, cu sprijinul U.F.D.R. s'a procurat îmbrăcăminte pentru copiii lipsiți de mijloace etc. In majoritatea comunelor învățătorii, lucrând cu tragere de inimă, au terminat la timp recensământul copiilor care urmează să intre în clasa I-a elementară, precum și recensământul copiilor până la vârsta de 12 ani care au rămas neșcolarizați anii trecuți și care mai pot și trebue să urmeze școala elementară. In multe locuri învățătorii au stat de vorbă cu părinții, individual sau în cadrul unor consfătuiri, lămurindu-i și îndemnându-i să-și trimită copiii la școală, atât la inceputul cât și în cursul anului.

Există însă numeroase județe și comune care au rămas în urmă cu pregătirea anului școlar și unde nu se face totul pentru a asigura școlarizarea tuturor copiilor. Și în aceste județe, printr'o serioasă mobilizare de forțe se poate lichida în scurt timp rămânerea în urmă. Principalul este să se țină seama că acum nu mai e vorba de cuprinderea a CAT MAI MULȚI copii, ci de cuprinderea TUTUROR copiilor în școlile elementare, dându-se o atenție deosebită clasei I-a. In mod special trebue pus accent pe școlile elementare din satele cu gospodării colective, gospodării agricole de Stat, S.M.T.-uri. Este necesar un efort mai mare în regiunile muntoase, Maramureș, Țara Oașului, Valea Jiului, Munții Apuseni, precum și în județele Constanța, Tulcea, Ilfov etc., unde frecvența a fost slabă și anul trecut și unde pregătirile pentru noul an școlar nu s'au desfășurat satisfăcător. Comitetele Provizorii au datoria să folosească pe scară largă resursele locale, să învingă cu curaj și inițiativă greutățile și să asigure buna desfășurare a învățământului.

Pentru reușita marii sarcini pe care ne-o punem este necesar să se ducă o largă acțiune de agitație și de lămurire îndeosebi printre țăranii muncitori, arătându-li-se că dacă-și iubesc copiii, dacă se îngrijesc de viitorul lor, trebue să-i trimită la școală. Școala de astăzi este cu totul deosebită de școala de eri. Astăzi în școala nouă copiii sunt învățați cum să-și croiască o viață mai bună decât cea de care au avut parte părinții lor, iar a nu merge la școală înseamnă a rămâne în urma întregului popor muncitor. De mare însemnătate este să știm să atragem, să cointeresăm massele largi de oameni ai muncii la rezolvarea problemelor școlare.

Cu nespusă ură privesc chiaburii, foștii capitaliști și moșieri școala de astăzi care crește oameni luminați, conștienți de drepturile și interesele lor, capabili să conducă țara, să construiască socialismul. Prin svonuri otrăvite, prin manevre mârșave, ei încearcă să țină pe copii departe de școală, să prelungească existența obscurantismului, să țină deschis izvorul analfabetismului. Fără cruțare trebuesc demascate și combătute aceste svonuri ticăloase.

Comitetele de partid și organizațiile de bază au datoria de a mobiliza în lupta pentru realizarea sarcinii de școlarizare a tuturor copiilor, pe agitatori și pe toți membrii de partid, Comitetele Provizorii, organizațiile de massă (sindicate, U. F. D. R., U.T.M., etc.).

Un rol de frunte în această privință îl au învățătorii, armata cea mai numeroasă de educatori al tinerei generații de constructori ai socialismului. Munca învățătorilor este o muncă grea dar minunată, o muncă hotărîtoare în îndeplinirea sarcinilor Planului Cincinal pe tărâmul revoluției culturale.

Este necesar să fie larg popularizate metodele și inițiativele bune, să fie făcuți cunoscuți în toată țara învățătorii și toți oamenii care luptă cu succes pentru ca niciun copil să nu rămână în afara școlii și totodată să se critice orice indiferență, orice neglijență în îndeplinirea acestei însemnate sarcini.

Motorul și conducătorul politic al acțiunilor în vederea școlarizării tuturor copiilor trebue să fie comitetele de partid. Conducerea de partid în problemele de învățământ va putea fi asigurată însă numai dacă aceste probleme nu vor fi lăsate exclusiv în seama comisiilor de învățământ public și a secțiilor de propagandă și agitație, ci vor constitui o preocupare a întregului comitet de partid.

Școlile elementare se deschid în preajma începerii Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din țara noastră. Campania de pregătire a deschiderii școlilor coincide cu campania pregătirii Congresului. Să împletim strâns aceste campanii, conștienți că luptând pentru noi succese în domeniul învățământului, întărim lupta pentru pace, căci copiii educați în școlile noastre vor deveni luptători conștienți și hotărîți pentru pace și socialism.

In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, în cadrul pregătirii primului nostru Plan Cincinal, să intensificăm lupta pentru realizarea lozincii: NICIUN COPIL DE VARSTA ȘCOLARA IN AFARA ȘCOLII".

---

* Articol de fond apărut în „Scânteia" Nr. 1824 din 30 August 1950.

Inainte cu elan sporit la muncă în noul an școlar!

(Urmare din pag. 1-a)

Sfaturilor Populare au luat în mână cu răspundere problemele de învățământ

Astfel în Târnava Mare, Cluj, Iași, etc., o parte a membrilor birourilor comitetelor de partid au exercitat un control pe teren. In Gorj Teleorman etc. îndrumarea organizațiilor de partid a dus la o îmbunătățire considerabilă a rezultatelor examenelor De o importanță deosebită este „Hotărîrea Comitetului Organizației București P.M.R. asupra pregătirii deschiderii anului școlar 1950—1951 în învățământul preșcolar elementar și mediu din București". Ea conține o analiză temeinică a situației școlilor cu indicarea de măsuri și sarcini concrete pentru organizațiile de partid în subordine și organele locale de Stat pe linia trasată de C.C. al P.M.R în problemele învățământului. Această hotărîre trebue să servească drept exemplu tuturor comitetelor de partid.

Lichidând orice rămășiță a subaprecierii problemelor de învățământ care trebue să devină o preocupare a lor de frunte comitetele de partid au datoria să îndrume Sfaturile Populare la asigurarea unei conduceri juste și a unui control temeinic al muncii școlare.

La început de nou an școlar în pragul Planului Cincinal să depunem toate eforturile ca învățământul nostru să devină o forță invincibilă pe frontul luptei pentru socialism și pace! In numele vieții și al viitorului fericit al copiilor noștri să ridicăm la un nivel tot mai înalt școala noastră nouă!

Câteva observații în legătură cu munca din prima zi de școală

Pe șantierele școlii elementare din întreaga țară, armata învățătorilor și profesorilor noștri, îndrumați de Partid, a pornit cu avânt munca unui nou an școlar, sub semnul luminos al luptei hotărîte pe care o duc oamenii muncii din țara noastră pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

In școala regimului burghezo-moșieresc, primele zile de școală erau așa numitele zile de „aclimatizare", zile irosite în zadar atât de cadrele didactice, cât și de elevi, neexistând nicio preocupare serioasă de muncă temeinică.

Cadrele noastre didactice au învățat însă dela oamenii muncii din uzine, din fabrici, din mine, că astăzi, când poporul nostru luptă, sub conducerea Partidului, pentru făurirea unei vieți din ce în ce mai bune, fiecare clipă risipită în zadar, fiecare zi pierdută, „timpii morți" în muncă, înseamnă o piedică pe drumul cuceririi cetății socialismului, în lupta pentru apărarea păcii. Tocmai de aceea după febrila pregătire a începutului de an școlar, majoritatea școlilor din întreaga țară au făcut ca prima zi de școală să fie prima zi de muncă temeinică și sistematică, închinată luptei pentru pace. Localul curat, frumos pavoazat, elevii veseli și bucuroși, adevărată atmosferă caldă de început de muncă rodnică, iată ce s'a constatat în majoritatea școlilor noastre. Astfel la Ploești, la școala elementară Nr. 1 fete, chiar dela intrare, elevele erau salutate de lozinca: „Bine ați venit eleve! Porniți cu elan la învățătură pentru a fi folositoare Patriei, pentru a întări frontul păcii!"

Grija pentru a începe prima zi de școală în mod organizat, consacrându-se primele lecții luptei pentru pace a fost o preocupare a majorității cadrelor noastre didactice. La liceul Nr. 8 București, în ședința consiliului pedagogic care a avut loc înainte de deschiderea școlii, s'a desbătut problema legării primelor lecții de lupta pentru pace, fixându-se totodată un orar pentru prima săptămână. De aceea, în prima zi de școală, atât la limba rusă, de pildă la clasa IV-a, cât și la istorie, la clasa VI-a s'a discutat material în legătură cu lupta pentru pace, iar în clasa VII, la limba română, conform indicațiunilor din Gazeta Învățământului s'a analizat poezia „Semnați apelul păcii" de A Toma. De asemeni, la școala elementară Nr 1 din orașul Stalin, la prima oră de istorie, subliniindu-se uriașa luptă împotriva ațâțătorilor la război, pe care o duce frontul păcii în frunte cu U.R.S.S., elevii, conștienți de faptul că trebue să merite cinstea de a fi elevi în orașul care poartă numele marelui Stalin, și-au luat numeroase angajamente de muncă sârguincioasă.

Știind că o muncă pozitivă poate să pornească numai pe baza unui plan precis și just, cadrele noastre didactice, urmând exemplul profesorilor și învățătorilor sovietici, au căutat să înceapă prima zi de școală având la bază un plan de muncă săptămânal și pregătind planurile de lecții pentru desfășurarea procesului de învățământ (la Iași, Tg. Ocna, la școala pedagogică de fete Nr. 1 București, etc.). Iată de pildă, școala elementară Nr. 5 din Ploești la care trebue semnalată nu numai grija pentru curățenia localului, alcătuirea precisă a orariului, pavoazarea îngrijită, ci și ritmul sănătos de muncă pe care tovarășul Ștefan Constantinescu, directorul școlii a știut să-l impună chiar din prima zi. Toți învățătorii și-au făcut planul de lecții consacrate luptei pentru pace, lecții pe care au căutat cu grijă să le realizeze în timpul orelor în prima zi de curs.

Grija deosebită pentru copiii care intră pentru prima oară în școală a fost deasemeni o preocupare importantă a directorilor multora din școlile din țară. La școala elementară Nr. 31 fete București de pildă, directoarea a încadrat la cele două clase I-a pe 2 din cele mai bune învățătoare.

Cu toate aceste îmbucurătoare constatări de muncă pozitivă nu putem să nu semnalăm și unele aspecte negative, oglindite în activitatea din prima zi de școală a unor cadre didactice din țară. La școala elementară din comuna Vârtej jud. Ilfov, directorul Florea Teodorescu a plecat în dimineața de 4 Septembrie pentru interese personale, lăsând școala nepavoazată, cu cancelaria și sălile de clasă murdare și cu numai 10 copii veniți la deschidere. La școala elementară din comuna Nefliu, jud. Ilfov, în ziua deschiderii școlii se făcea curățenie în școală. Invățătorii n'au venit la școală decât în ultimul moment chemați de director. O astfel de atitudine condamnabilă negreșit că a făcut ca prima zi de școală să însemne o zi pierdută pentru copiii veniți la școală. Mentalitatea învechită și rușinoasă că prima zi de școală nu trebue să fie o zi de muncă sistematică a mai rămas din păcate la o parte din cadrele noastre didactice. Lipsa unui orar și a unui plan de muncă, o atmosferă nesănătoasă de delăsare a continuat totuși să se manifeste în unele școli. Aproape la toate școlile din Bacău prima zi de școală s'a făcut fără plan de muncă. iar orarul era improvizat. La fel, la școala mixtă Colentina-București. La școala elementară Nr. 31 băeți-București, în prima zi de școală după deschiderea cursurilor, elevii au fost trimiși acasă, spunându-li-se să vină a doua zi!

Necunoașterea indicațiunilor date de M.I.P. în pag. 3 a „Gazetei Invățământului" Nr. 74 în legătură cu consacrarea primelor ore de clasă luptei pentru pace este deasemeni o lipsă serioasă a numeroși învățători și profesori. Astfel la școala Nr. 1 din orașul Stalin nu se cunoșteau aceste sugestii decât de o singură persoană. La Bacău, majoritatea învățătorilor n'au prelucrat instrucțiunile M. I. P. și nici n'au citit „Gazeta Invățământului". La Ploești, Nicoară I., directorul școlii elementare mixte Nr. 6, nici nu știa dacă „Gazeta Invățământului" sosise la școală, deși numărul respectiv era prins la colecție, iar colecția pusă, „cu multă grijă", în dulap. Ca atare, nu e de mirare că la această școală în prima zi de muncă, se ducea o activitate dezorganizată: orarul se fabrica atunci, în clasă se improviza câte ceva, iar murdăria și praful se lăfăiau pe bănci.

Azi, când oamenii muncii din țara noastră îndrumați de Partid se pregătesc prin noi realizări să întâmpine primul nostru plan cincinal, cadrele noastre didactice nu trebue să uite nicio clipă marea încredere ce le-o arată Partidul și Guvernul, încredințându-le educația tineretului nostru, ca luptători dârzi pentru făurirea lumii noi și apărarea păcii. Prima zi de școală a fost pentru marea majoritate a învățătorilor și profesorilor noștri un început de muncă rodnică pe care trebue s'o continue și s'o îmbogățească mereu. Cele câteva aspecte negative trebue să ne facă și mai hotărîți în lupta împotriva acelora care n'au înțeles încă să dea școlii noastre conținutul nou pe care transformările revoluționare făcute de clasa muncitoare le imprimă pretutindeni în jurul nostru.

Să ne planificăm temeinic munca școlară. Să îmbunătățim fără încetare nivelul lecțiilor noastre, adâncind metodele și procedeele de predare prin studiul temeinic al metodicelor sovietice și prin ridicarea susținută a nivelului ideologic-politic. Iată câteva din sarcinile pe care nu trebue să le uite nicio clipă cadrele noastre didactice.

In această muncă avem cu toții un exemplu și un îndreptar de preț: munca patriotică a învățătorilor sovietici, care nu numai că își pregătesc cu o deosebită grijă activitatea primei zile de școală, dar știu să-și ducă zi de zi o muncă bogată în rezultate minunate în tot timpul activității școlare.

Chiar din pragul noului an școlar fiecare din noi trebue să gândească la toate mijloacele posibile pentru ca lozinca: „Niciun repetent în școala noastră" să devină o realitate.

Numai în felul acesta, fiecare învățător, fiecare profesor va fi un luptător hotărît pentru apărarea păcii pe câmpul de luptă al ridicării învățământului nostru pe o treaptă superioară.

Examenele de admitere în învățământul superior

De curând în toate institutele și facultățile din țară au început examenele de admitere. Candidații și candidatele au pășit cu încredere în fața comisiilor de examinare pentru a li se verifica nivelul de cunoștințe necesare intrării în învățământul superior.

Pregătirea temeinică a candidaților a făcut ca atmosfera apăsătoare, care domnea în examenele de sub regimurile burghezo-moșierești, să dispară.

In hallul Institutului de Agrotehnie, în jurul unui panou ilustrat câțiva candidați privesc fotografiile luate de pe câmpurile de experiențe miciuriniste ale institutului. Succesele obținute de cadrele didactice și studenții Institutului Agrotehnic în aplicarea metodelor savanților sovietici I. V. Miciurin, T. D. Lîsenco au entuziasmat și au uimit pe foarte mulți candidați. Ei au putut vedea aspecte ca: „un câmp miciurinist de roșii", „o cultură de ardei grași Calincov", etc.

Pe peretele din față, în sala unde se ține examenul oral o lozincă: „Candidați și candidate, cunoștințele voastre dovedesc atașamentul față de clasa muncitoare". La științe naturale tov. șef de lucrări Iordan Petre dă câte două întrebări scrise. Spicuim câteva: „Despre evoluția lumii vegetale", „Biologia miciurinistă", „Plantele uleioase și importanța lor industrială", „Evoluția lumii animale", etc.

Răspunsul candidaților dovedește că examenul de admitere a fost privit cu toată seriozitatea. Aici s'au pregătit și Ștefan Vasile din Bărbulești-Ialomița și Soneriu Constantin, fiul sondorului din Urlați-Prahova. Acesta din urmă a venit la Agrotehnie fiindcă, după cum singur afirmă ,a fost atras de realizările biologiei miciuriniste. Din lupta lui I. V. Miciurin și T. D. Lîsenco cu natura a învățat că aceasta trebue și poate fi cucerită.

La Institutul de Mine și Petrol, secția foraj, la examenul oral se discută îndeosebi probleme în legătură cu folosirea metodelor sovietice de exploatare, probleme legate de lupta petroliștilor pentru „cât mai mult petrol peste plan, pentru pace".

Printre tinerii dornici să se inițieze în cunoașterea și folosirea metodelor sovietice de explorarea petrolului se află și tânărul Gavril Nicolae din Pașcani. Dela tatăl său, muncitor ceferist decorat cu Medalia Muncii, a învățat ce înseamnă să lupți sub conducerea Partidului pentru pace, bună stare și socialism.

Totuși s'au semnalat și unele părți negative. In primul rând câteva elemente de origină burgheză au dovedit un nivel scăzut ideologic și politic. Astfel la examenul de Constituție la Institutul de Mine și Petrol au fost unii candidați care n'au știut să răspundă, la întrebări suplimentare ca de exemplu: Cine este președintele C.G.M.? Din cine se compune Biroul Politic al C.C. al P.M.R.? Care este rolul Marii Adunări Naționale? etc.

Examenele de admitere în institutele de învățământ superior, din anul acesta, au dat posibilitatea să fie promovate elementele cele mai capabile, cele mai bine pregătite și atașate clasei muncitoare, pentru a duce la bun sfârșit înfăptuirea construirii socialismului, pentru apărarea păcii.

O atenție deosebită pentru pregătirea elevilor din clasa I-a elementară

Planul de Stat prevede pentru noul an școlar cuprinderea în școala elementară clasele I—IV, a tuturor copiilor în vârstă școlară. Pentru îndeplinirea acestei sarcini care, de fapt, înseamnă secarea izvorului analfabetismului, directorii și învățătorii trebue să depună toată priceperea și întreaga lor putere de muncă pentru aducerea la școală a tuturor copiilor între 7 și 12 ani, deci și a acelora care au întrerupt școala după un an sau doi, sau care în acest răstimp nu au venit deloc la școală.

Este cunoscut faptul că în trecut, în timpul de dominație burghezo-moșierească, obligativitatea și gratuitatea învățământului elementar erau doar simple formule pe hârtie. Se făceau înscrieri formale, din birou, mai ales în cazul înscrierii copiilor care, în anii trecuți, deși înscriși nu urmaseră clasa I-a. An de an numele lor se trecea în mod mecanic în cataloage. Și aceasta, bineînțeles, dacă directorul avea interesul pentru menținerea sau crearea de posturi. In cele mai multe cazuri însă, după 2 ani de înscriere formală numele acestora figurau pe listele exmatriculaților. Starea aceasta de lucruri s'a mai păstrat în unele localități din județele Maramureș, Satu Mare, Vaslui, Vlașca, Botoșani, Prahova, Ialomița și Cluj unde 16—28,5 la sută din efectivul copiilor înscriși în clasa I-a în anul trecut nu au urmat la școală. Incepând cu anul școlar 1950—1951 ea trebue să înceteze cu desăvârșire. In clasa I-a elementară trebuesc cuprinși toți copiii născuți în anul 1943, precum și toți copiii neșcolarizați, până la vârsta de 12 ani. Operația aceasta presupune o cercetare atentă, stabilirea unei evidențe complete, precise, precum și măsuri practice imediate.

Bine au procedat în anul acesta cadrele didactice dela școlile elementare Nr. 36 băeți și 36 fete din București care au socotit chemarea elevilor în clasa I-a elementară drept una din cele mai importante sarcini. Invățătorii au vizitat acasă pe toți elevii, au văzut situația fiecăruia și au luat măsuri practice pentru a nu mai lăsa niciun elev de vârstă școlară în afară de școală.

O a doua problemă de seamă, privind clasa I-a este grija față de pregătirea și îndemânarea cadrelor didactice care predau la această clasă. Statisticile scot în evidență un mare număr de repetenți la clasa I-a. Aceasta înseamnă că la încadrarea învățătorilor în anul trecut nu s'a ținut seamă de nevoia de a repartiza la această clasă pe cei mai pricepuți învățători.

O bună încadrare s'a făcut în anul trecut la Școala din cătunul Garcini, Satulung, jud. Brașov. Aici, din 70 înscriși și frecvenți în clasa I-a au promovat 68, toți având o bună pregătire. La fel la școala elementară Văleni-Podgoria, județul Muscel. Elevii pregătiți de învățătoarea Maria Apostol au ajuns până la sfârșitul anului școlar 1949-1950 să stăpânească o bună tehnică la citit-scris, putându-se compara chiar cu elevii din clasele III—IV dela aceeaș școală.

Acolo însă, unde încadrarea s'a făcut la întâmplare rezultatele nu sunt deloc îmbucurătoare. Astfel la clasa I-a elementară dela Liceul de Băeți din Rădăuți, condusă de învățătorul Pălămaru Erast, la sfârșitul anului, inspectorul general constată că elevii acestei clase (23 elevi) nu cunoșteau bine literele și nici unul nu putea să rezolve exercițiul 19—8. Se înțelege că principala vină este a învățătorului. Dar ea este, în acelaș timp și a directorului ca și a întregului consiliu pedagogic, care s'au dezinteresat de munca desfășurată la clasa I-a.

Aducând la școală întregul efectiv de elevi recenzați pentru clasa I-a, încadrând just această clasă, muncind stăruitor, folosind din plin experiența școalei sovietice, formăm o bază sănătoasă pentru copiii școlilor noastre și punem astfel capăt neștiinței de carte.

Hotarîrea Comitetului Organizației București P. M. R.

(Urmare din pag. 1-a)

s'a constituit și amenajat complect o sală de clasă. Prin grija comitetelor de sprijin, s'au făcut lucrări de reparații și amenajări la 26 școli, realizându-se o economie de 2.300.000 lei.

Organizația de București P.M.R. a analizat periodic desfășurarea muncii în școli, a instruit cadrele organizațiilor de partid din învățământ, a îndrumat organizațiile de partid din școli pentru sprijinirea activității didactice și pentru înlăturarea lipsurilor constatate.

Cele mai multe organizații de partid din școli au urmărit aplicarea liniei Partidului și Guvernului în domeniul învățământului public.

★

Dar în munca școlilor, în anul școlar 1949-1950 au existat și numeroase lipsuri.

Planul de școlarizare nu a fost complect îndeplinit, aproape 3.000 de copii rămânând necuprinși în școli.

Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București nu a înțeles îndestul rolul deosebit al directorului în viața școlii și nu a avut ca preocupare centrală o sistematică cunoaștere și stimulare a acestora. Directorii de școli și diriginții nu au fost instruiți temeinic cu privire la rolul și sarcinile lor, Secția de Invățământ mulțumindu-se adeseori numai cu transmiterea ordinelor și circularelor Ministerului Invățământului Public.

Unii directori de școli, de pildă Stănescu Constantin dela Liceul seral „I. C. Frimu", David Rubin dela Liceul 6 băeți, n'au fost la înălțimea sarcinilor lor dovedind lipsă de grijă în gospodărirea școlilor și în conducerea muncii în școală.

Comitetul Provizoriu București nu a luat suficiente măsuri pentru a asigura buna funcționare a școlilor. Cu toate că localurile școlilor din București sunt neîncăpătoare pentru cuprinderea în bune condițiuni a tuturor elevilor, Comitetul Provizoriu București nu a făcut o rațională distribuire a elevilor în școli și nu a luat măsurile necesare pentru repararea unor localuri de școală aflate în stare de nefuncționare. Deasemeni, a tolerat ca un număr important de încăperi să fie ocupat de anumite instituții, precum și de persoane care nu au nici o legătură cu școala. Prin darea în folosință școlilor a acestor încăperi, s'ar putea amenaja cel puțin 120 săli de clasă, precum și un internat cu cantină pentru 100 elevi.

O serie de școli n'au fost înzestrate cu utilajul didactic necesar unei bune pregătiri școlare.

Unele cadre didactice n'au avut ca problemă centrală, temeinica însușire a învățăturii de către elevi, au lucrat cu superficialitate și lipsă de exigență și au acordat note care nu corespund cunoștințelor elevilor. Astfel profesorul Constantinescu Ion dela școala medie tehnică de chimie a examinat 20 elevi în câteva minute, profesorul Țițel Gheorghe dela școala tehnică administrativă economică a examinat fără atenție pe elevi pe motiv că-i cunoaște din timpul anului.

Deși organizațiile de partid, organizațiile de U.T.M și Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București au organizat îndrumarea absolvenților școlilor elementare către școli medii tehnice, o serie de școli nu au fost temeinic popularizate, unele din ele fiind lipsite complect de controlul Organizației de București. In felul acesta, la școala medie tehnică de arte grafice s'au prezentat doar 5 elevi în prima sesiune de examene și 32 de elevi în a doua sesiune de examene de admitere față de 180 locuri existente, la școala medie tehnică de pielărie s'au prezentat doar 7 elevi în prima sesiune de examene de admitere și 23 elevi în a doua sesiune de examene de admitere față de cele 45 locuri, în timp ce la școala medie electrotehnică s'au prezentat peste 600 candidați pentru 150 locuri In general, școlile tehnice cuprind un număr prea mic de fete.

Deasemeni există o rămânere în urmă în cuprinderea neștiutorilor de carte în cursurile de alfabetizare. Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București și Consiliul Sindical județean nu au întocmit o evidență exactă a neștiutorilor de carte.

Multe comitete de partid, sindicate și direcții de întreprinderi au lipsit cursurile de alfabetizare de sprijinul necesar bunei desfășurări a cursurilor de alfabetizare.

In multe întreprinderi, organizațiile de tineret au neglijat îndrumarea tinerilor neștiutori de carte către centrele de alfabetizare, neînțelegând rolul deosebit al U.T.M. în această problemă.

Organizația București P.M.R. a desbătut problema conducerii unice în școli și necesitatea colaborării dintre organizațiile de U.T.M. și direcțiunea școlilor. Cu toate acestea în unele locuri, secretarii organizațiilor de partid s'au substituit direcțiilor, scăzând prestigiul directorului și interesul acestora pentru muncă (ex. Liceul 4 fete, școala elementară 33 fete, școala elementară 35 băieți și fete), iar în alte școli directorii n'au înțeles rolul organizațiilor de tineret ca cel mai de seamă ajutor în educarea și în pregătirea școlară a elevilor (ex. școala elementară 12 fete). Deasemeni, unii instructori de U.T.M. precum și unii instructori de pionieri, netinând seama de atribuțiunile directorilor, ocoleau contactul cu aceștia, luau hotărîri peste capul directorilor, aveau atitudini de îngâmfare și cocoloșeau greșelile unor utemiști. Astfel, la Liceul 4 fete instructorul Sectorului U. T. M. a avut atitudini complet necorespunzătoare față de membrii corpului didactic. Asemenea cazuri s'au mai întâmplat la Liceul 6 fete, școala pedagogică de educatoare nr. 1, școala tehnică-financiară nr. 3 fete, etc.

In prima parte a anului școlar, în unele școli organizațiile de tineret nu au respectat întotdeauna programul de învățământ al pionierilor, sustrăgându-i de la învățătură, ținându-i în ședințe lungi și obositoare. Astfel la școala elementară 36 fete, școala elementară 21 fete și altele, pionierii erau ținuți în ședințe până la ora 23.

Toate acestea au creiat dificultăți în munca unor școli, slăbind disciplina elevilor și autoritatea corpului didactic.

Organizațiile de partid, Sindicatul Salariaților din Invățământ și Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București nu s'au preocupat suficient de ridicarea nivelului profesional, politic și ideologic al profesorilor și învățătorilor.

Ziarul „Viața Capitalei", organul Organizației București a P.M.R., nu s'a ocupat permanent de problemele școlii, de stimularea cadrelor merituoase, de generalizarea metodelor bune și combaterea lipsurilor existente.

Unele organizații de partid din școli nu au dus o temeinică muncă politică cu corpul didactic, nu au dat o suficientă atenție studiului limbii ruse și a literaturii sovietice, însușirii operelor clasicilor marxism-leninismului și nu s'au ocupat în mod sistematic cu problemele muncii școlare. Unele organizații de partid au fost lipsite de combativitate revoluționară și vigilență față de acțiunile pe care dușmanul de clasă le desfășura în școli. Astfel fostul secretar al organizației de bază dela Liceul 3 băieți Munteanu Haralambie a încercat să „justifice" atitudinea dușmănoasă a unui profesor reacționar. Fostul director al Liceului 2 băieți, Lalu Nicolae, a privit cu nepăsare manifestările dușmănoase ale unor elevi, fii de exploatatori.

Unele Comitete de Partid s'au substituit organelor de control ale Comitetului Provizoriu.

Deasemeni nu a existat o strânsă legătură între Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București și Sindicatul Salariaților din Invățământ.

Deși fostul Sector de Invățământ al Organizației București P.M.R. a avut unele realizări pozitive, mai ales în semestrul al doilea și în perioada de pregătire a examenelor de sfârșit de an, totuși el nu a reușit să îndrumeze permanent și în mod sistematic organizațiile de partid pentru buna desfășurare a muncii politice în rândurile corpului didactic.

La rândul său, Comitetul Organizației București P.M.R. nu a avut întotdeauna printre preocupările principale problema învățământului public, nu a organizat un control permanent asupra desfășurării muncii politice și activității școlare și deaceea n'a putut întotdeauna să cunoască la timp neajunsurile și să acționeze pentru înlăturarea lor.

★

In vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și de Guvern, pentru a asigura aplicarea măsurilor Ministerului Invățământului Public și pentru a înlătura lipsurile și greșelile constatate, Comitetul Organizației București P. M. R.

hotărăște:

1.— Organizațiile de partid și organizațiile de masă vor desfășura o largă muncă de lămurire pentru asigurarea cuprinderii în școli, până la începerea noului an școlar, a tuturor copiilor de vârstă școlară.

Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București va antrena pe directori și întreg corpul didactic în această acțiune.

2.— Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București, ajutată de Consiliul Sindical Județean și celelalte organizații de massă vor întocmi neîntârziat, o evidență exactă a neștiutorilor de carte din întreprinderi și cartiere și va asigura ca până la 31 Decembrie 1950 să fie îndeplinit planul de alfabetizare, adică să absolve cursurile de alfabetizare, încă 6.800 neștiutori de carte.

3.— Comitetul Provizoriu București va lua toate măsurile pentru repararea și amenajarea localurilor de școli până la începerea noului an școlar, va organiza o bună aprovizionare și funcționare a cantinelor și internatelor școlare. Comitetul Provizoriu București va asigura eliberarea localurilor de școală de instituții și de persoanele care ocupă fără justificare un număr mare de încăperi.

Pentru realizarea neîntârziată a acestor măsuri, Comitetul Provizoriu București, mobilizând secțiile corespunzătoare, va controla sistematic desfășurarea lucrărilor.

4.— Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu va acorda o deosebită atenție îndrumării către școlile tehnice a absolvenților de curs elementar. In școlile tehnice va trebui cuprins un număr mai mare de fete.

Ziarul „Viața Capitalei" va trebui să publice reportagii și articole de popularizare a acestor școli.

Organizațiile sindicale și de tineret vor trebui să popularizeze școlile tehnice și să sprijine activ recrutarea elevilor pentru aceste școli.

5.— Secția de Invățământ a Comitetului Provizoriu București va îngriji de stabilitatea corpului didactic și plasarea profesorilor și învățătorilor rămași în afara schemelor de încadrare; va prelucra temeinic cu directorii de școli problema rolului și sarcinilor acestora și va organiza schimbul de experiență între direcțiile școlilor. va intensifica controlul și sprijinirea muncii cadrelor și în special a directorilor și va stimula elementele merituoase din învățământ; va intensifica munca pentru ridicarea nivelului profesional, politic și ideologic al cadrelor didactice prin cercuri pedagogice, cursuri, conferințe și va organiza extinderea activității sportive din școli.

6. — Directorii de școli care au un rol deosebit de important în viața școlii, trebue să aplice cu strictețe linia Partidului și a Guvernului în domeniul învățământului public. Ei trebue să muncească mai stăruitor pentru rezolvarea problemelor de ordin gospodăresc ale școlii și să supravegheze îndeaproape întregul mers al activității didactice și practice; vor lua măsuri pentru intensificarea legăturii dintre școală și părinții elevilor, vor activiza comitetele de sprijin ale școlilor și vor înființa astfel de comitete acolo unde ele lipsesc; vor veghea la respectarea de către elevi a regulilor de purtare stabilite prin decizia Ministerului Invățământului Public, antrenând părinții și colaborând cu organizațiile de tineret în vederea îndeplinirii acestei sarcini.

7. — Organizațiile de partid și organizațiile sindicale vor intensifica acțiunea de antrenare a corpului didactic în activitatea ateneelor populare, organizând conferințe, manifestări culturale și artistice pentru a lega mai mult corpul didactic de viața culturală a cartierului.

8. — Organizațiile de tineret și de pionieri trebue să se preocupe de stimularea la învățătură a elevilor, de îmbunătățirea frecvenței și de respectarea disciplinei în școală.

Organizația București U.T.M. va lua măsuri pentru instruirea cadrelor de U.T.M. și pionieri, pentru a avea ca preocupare centrală buna desfășurare a vieții școlare și întărirea prestigiului corpului didactic.

Programul orelor de clasă trebue respectat cu strictețe, elevii neputând fi scoși dela orele de studiu sub niciun motiv și nici ținuți în ședințe obositoare, peste măsură de lungi, de către organizațiile de tineret.

In acelaș timp, directorii și cadrele didactice trebue să sprijine activitatea organizațiilor de tineret din școli, care au rol deosebit de important în educarea elevilor.

9. — Comitetele de Partid ale Raioanelor vor veghea la buna desfășurare a învățământului public sub toate aspectele, vor lua măsuri pentru a intensifica munca de lămurire între părinții elevilor în vederea realizării unei strânse legături între părinți și corpul didactic, vor antrena organizațiile de massă pentru sprijinirea învățământului

10. — Comitetele de Partid ale Raioanelor vor lua toate măsurile pentru sprijinirea muncii de alfabetizare, deasemeni Consiliul Sindical Județean va mobiliza Sindicatele în această importantă acțiune.

11. — Ziarul „Viața Capitalei" va trebui să se preocupe permanent cu problemele importante ale învățământului, sprijinind însușirea experienței sovietice, schimbul de experiență între școli, popularizând metodele bune și criticând neajunsurile.

12. — Organizațiile de partid din școli vor pune în centrul preocupărilor lor problema bunei desfășurări a învățământului în școli și vor sprijini directorii, corpul didactic, organizațiile de tineret și pionieri în vederea ducerii la bun sfârșit a sarcinilor ce le revin.

12. — Organizațiile de partid din școli vor intensifica munca politică în rândurile corpului didactic, vor organiza studiul limbii ruse și a literaturii sovietice, vor extinde și mai mult însușirea operelor clasicilor marxism leninismului

14. — Comitetele de Partid ale Raioanelor și organizațiile de bază din școli vor lua în discuție periodic problemele muncii de învățământ și vor lua măsuri pentru neîntârziata înlăturare a lipsurilor ce se vor constata.

15. — Organizația București P.M.R. va trebui să aibă ca preocupare importantă munca politică în rândurile cadrelor didactice și grija pentru nevoile de trai ale oamenilor muncii din învățământ.

Toate aceste măsuri trebue să aducă odată cu deschiderea anului școlar, un nou avânt în desvoltarea învățământului în școlile din București, pentru ridicarea calității învățăturii, pentru educația comunistă a elevilor din școlile noastre.

★

Această hotărîre se va prelucra cu Comitetele de Partid ale Raioanelor, cu organizațiile de partid, de U.T.M., cu corpul didactic și directorii tuturor școlilor din București.

„Expoziția permanentă I. V. Stalin" ajută cadrelor noastre didactice, studenților și elevilor să cunoască mai bine uriașa muncă revoluționară a marelui Stalin

„Expoziția permanentă I. V. Stalin", deschisă sub auspiciile Institutului de Istorie al C. C. al P. M. R., în ajunul celei de a 6-a aniversări a eliberării României de sub jugul hitlerist de către glorioasa Armată Sovietică, reprezintă un eveniment de o deosebită importanță pentru viața politică și culturală a țării noastre.

Încă din Decembrie 1949, când a avut loc în sala Dalles „Expoziția Stalin", vizitată aproape de un milion de oameni ai muncii, massele de membri de partid și de oameni fără de partid, care studiază în școlile de partid, sindicale, de Stat, etc. și-au exprimat în mod stăruitor dorința de a se crea o expoziție permanentă care să înfățișeze viața și opera tovarășului Stalin.

Partidul Muncitoresc Român le-a împlinit această dorință prin deschiderea acestei expoziții permanente.

„Expoziția permanentă I. V. Stalin" a fost primită de către oamenii muncii din țara noastră cu adâncă bucurie. Ea este expresia dragostei lor nețărmurite pentru marele lor prieten și îndrumător, pentru marele învățător al proletariatului din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin.

Oamenii muncii din țara noastră știu bine că prin această expoziție Partidul le-a creiat un puternic centru de învățătură și educație marxist-leninistă și că ea va fi de un real ajutor în aprofundarea studiului Cursului Scurt de Istorie al P. C. (b) al U. S., pentru însușirea genialei învățături a tovarășului Stalin, izvor de forță, de eroism, de neasemuit elan constructiv.

★

Intrând în expoziție îți dai imediat seama că te afli într'o înaltă școală. Mărețul exemplu al vieții tovarășului Stalin te face mai dârz, mai hotărît în lupta pe care clasa muncitoare din țara noastră o duce în spiritul internaționalismului proletar pentru făurirea orânduirii socialiste.

Mai tare și mai răspicat, mai dârz și mai necruțător se ridică glasul protestatar al oamenilor muncii împotriva atâtătorilor la un nou război.

Iată-ne în fața machetei ce reprezintă casa cismarului Djugasvili din Gori, unde s'a născut omul cel mai iubit al oamenilor muncii din lumea întreagă, acela care avea să realizeze mai târziu năzuințele proletariatului mondial.

O altă machetă înfățișează tipografia ilegală, organizată de tovarășul Stalin la Tbilisi, atât de căutată de copoii ohranei țariste. Alături sunt prezentate aspecte din munca presei ilegale comuniste, de care s'a îngrijit în mod special tovarășul Stalin, mijloc puternic de legătură cu massele bolșevicilor.

Această machetă, împreună cu reproducerile și desenele artiștilor plastici sovietici amintește de anii dela sfârșitul secolului trecut și începutul secolului nostru când tovarășul Stalin devenise conducătorul și organizatorul celei mai puternice organizații bolșevice din Rusia, organizațiile din sudul Caucazului.

Prima conferință bolșevică dela Tammerfors (Finlanda 1905) unde întâlnește pentru prima oară pe Lenin, marchează un moment din cele mai importante în viața tovarășului Stalin.

Întâlnirea între cei doi geniali conducători ai proletariatului îi face nedespărțiți dealungul uriașei munci revoluționare, cu credința nestrămutată pentru cauza eliberării din ghiarele exploatării a celor ce muncesc și ura nestinsă împotriva asupritorilor acestora. Aceste înalte sentimente capătă o unitate desăvârșită de idei în lupta împotriva oportuniștilor de tot felul, găsindu-i în fruntea marilor bătălii revoluționare ale anului 1905, pentru pregătirea revoluției din 1917 și a Marii Revoluții din Octombrie.

„Lenin vorbind în piața Gării Finlandeze" — la întoarcerea din exil a lui Lenin, — **„Asaltul asupra palatului de iarnă"**, **„Prima salvă de pe Aurora"** îi înfățișează pe cei doi geniali dascăli ai proletariatului alături, deschizând proletariatului mondial un drum larg și luminos.

Facsimilul Hotărîrii C.C. al Partidului Comunist (bolșevic), prin care tovarășul Stalin este însărcinat să ia conducerea tinerei armate a muncitorilor și țăranilor la Țaritin, pentru sdrobirea hoardelor contra-revoluționarilor și intervenționiștilor imperialiști ca și facsimilul telegramelor trimise de tovarășul Stalin, referitoare la mersul operațiunilor, sunt documente de o importanță istorică. Ele sunt mărturia uriașelor eforturi comune ale lui Lenin și Stalin, încununate de răsunătoarele victorii ale proletariatului, victorii care au marcat cotitura istorică a lumii noi.

Nespus de grea și durereoasă a fost pentru Statul Socialist moartea lui Lenin.

Imensa sarcină istorică a desvoltării cuceririlor revoluției, a construirii societății socialiste pentru prima oară într'o țară trece pe umerii tovarășului Stalin.

„Iți jurăm tovarășe Lenin", acest jurământ solemn este înfățișat în expoziție printr'o reproducere în basorelief după sculptorul Vucetici.

Oamenii de toate vârstele și din toate colțurile Uniunii Sovietice, parcă rostesc împreună cu tovarășul Stalin mărețul jurământ comunist al bolșevicilor către Lenin, că va face din Uniunea Sovietică țara cea mai fericită din lume.

„Stalin e Lenin al zilelor noastre", acest adevăr luminos va lega viața tovarășului Stalin de uriașele înfăptuiri ale construirii socialismului în Uniunea Sovietică.

O serie de panouri reprezintă uriașe înfăptuiri ale planurilor cincinale staliniste. Ele ne înfățișează pe tovarășul Stalin în mijlocul muncitorilor la Centrala Hidroelectrică Rion, în mijlocul delegaților la Congresul colhoznicilor udarnici.

De numele tovarășului Stalin este legată Constituția care a consfințit cuceririle istorice ale popoarelor sovietice, Constituția Stalinistă, program măreț pentru țările de democrație populară, program de luptă anti-capitalistă pentru massele exploatate și asuprite din țările capitaliste.

Toate acestea dovedesc că tovarășul Stalin, înfăptuind ideile mărețe ale lui Lenin a condus poporului sovietic pe calea cuceririi bețugului și a fericirii.

★

Sprijinite de imperialiștii anglo-americani, armatele hitleriste s'au năpustit în anul 1941, asupra Uniunii Sovietice.

Nenumărate sunt tablourile care înfățișează minunatul eroism al oamenilor sovietici în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

In fruntea popoarelor sovietice tovarășul Stalin și-a dovedit strălucitul geniu militar de mare conducător de oști, făuritor al științei militare.

Sdrobitoarele lovituri date fasciștilor de către Armata Sovietică sunt un puternic avertisment dat imperialiștilor anglo-americani care au luat locul imperialismului german, și care prin mârșave agresiuni și crime împotriva popoarelor iubitoare de pace și libertate încearcă să arunce omenirea într'un nou război mondial.

Pe această hartă vizitatorul poate urmări întreaga amploare a victorioaselor înaintări ale Armatei Sovietice, care au adus eliberarea pământului sovietic și al țărilor de democrație populară.

★

Tot în cadrul acestei expoziții oamenii muncii din țara noastră au prilejul de a cunoaște activitatea comuniștilor din România în anii celei mai crunte ilegalități, când ei au studiat multe din marile opere ale tovarășului Stalin.

In temnițe, sub teroarea sbirilor tuturor regimurilor burghezo-moșierești, comuniștii români își călea sufletul la cuvântul de foc al tovarășului Stalin, cu credința nestrămutată în biruința cauzei comunismului.

O sală întreagă a expoziției e dominată de o impunătoare sculptură ce reprezintă pe tovarășul Stalin, executată de sculptorul M. Schuiman.

Aci sunt înfățișate, prin fotografii, eforturile mărețe ale poporului sovietic pe drumul comunismului; strungari distinși cu Premiul Stalin, descoperirile științifice și tehnice, mecanizarea și electrificarea complectă a muncii în unele colhozuri, etc.

O mare hartă în relief reprezintă mărețul plan stalinist de transformare a naturii, care va face ca întinsele stepe să devină regiuni roditoare.

„Expoziția permanentă I. V. Stalin" trebue să constitue, începând încă dela deschiderea noului an școlar, o preocupare de frunte a școlilor noastre.

Educația elevilor din școlile ce toate gradele trebue să se bazeze pe o cât mai adâncă cunoaștere a vieții tovarășului Stalin. Tineretul nostru nu-și poate însuși o educație comunistă fără a cunoaște exemplele mărețe din viața tovarășului Stalin. Deaceea, vizitarea expoziției, în primul rând de către învățătorii și profesorii noștri și apoi vizitarea, în mod organizat, cu elevii, este o sarcină de onoare.

Vizitând Expoziția I. V. Stalin cadrele noastre didactice, studenții și elevii vor găsi sprijin în munca lor făcând-o mai cu rânvă și cu mai mult spor, vor avea vigilența mai ascuțită, devenind adevărați luptători pentru înfăptuirea socialismului în țara noastră, vor deveni mai dârzi apărători ai păcii.

Luptăm pentru apărarea păcii!

„Întâmpin Congresul Comitetelor de luptă pentru Pace prin depășirea planului de lucru"

Eu am fost în război și am trecut prin toate grozăviile lui. Am văzut cum se chinuiau răniții și cum treceau tancurile peste cei căzuți, dintre care mulți erau încă vii. Știm cu toții cum bombarda aviația americană orașele și satele noastre, cum erau omorîți bătrânii, femeile și copiii. De aceea trebue să luptăm cu toții pentru pace, fiecare acolo unde lucrează. Eu înțeleg să întâmpin Congresul Comitetelor de luptă pentru Pace din R.P.R. prin depășirea planului de lucru. Lucrez materialul didactic pentru toate școlile din țară. Mașinile cu vapori, calorimetrele, pirometrele, planurile înclinate, aparatul Morse, balanțele tehnice. Toate aceste aparate ajută pe copiii noștri să învețe cât mai ușor, ca să poată ajunge oameni cât mai bine pregătiți, pentru întărirea Republicii noastre, așa ca imperialiștii, care bombardează astăzi Coreea, să nu îndrăznească să ne atace niciodată.

Marica Ștefan
Maistru tâmplar
Decorat cu Ordinul Muncii cl. III
Invalid de război

„In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru Pace îmi iau angajamentul de a pune munca mea în slujba păcii și a progresului"

Am marea cinste să conduc activitatea didactică a Liceului mixt din Reșița. Aici, aproape de locul nostru de muncă, simțim cât de puternică este lupta pe care o duc, sub îndrumarea Partidului, muncitorii metalurgiști din orașul nostru pentru a da țării cât mai mult oțel, cât mai multe laminate. Munca lor aprigă este lupta pentru apărarea păcii. In ei avem noi cadrele didactice dela Liceul mixt, exemplu viu al felului în care trebue să ne ducem activitatea dela catedră, dela acea catedră care făurește din copiii muncitorilor dela Reșița constructori de frunte ai socialismului, vajnici partizani ai păcii.

Salutând fierbinte Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română, îmi iau angajamentul de a duce mai departe, cu și mai multă dragoste și abnegație, munca de conducere a Liceului mixt din Reșița, muncă pusă în slujba păcii și a progresului.

prof. Crișan Ion
directorul Liceului mixt din Reșița, decorat cu Medalia Muncii

In cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru Pace întreprinderile și cooperativele din Tg. Mureș iau sub patronajul lor școlile din oraș

Din inițiativa Sindicatului Salariaților din Învățământ din Tg. Mureș, zilele trecute a avut loc o ședință la care au participat secretarii tuturor sindicatelor din oraș și la care s'a luat în discuție sprijinul pe care îl pot da sindicatele, desfășurării cu succes a noului an școlar. In urma propunerilor făcute cu acest prilej, s'a luat inițiativa ca, în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, întreprinderile de Stat și cooperativele din Tg. Mureș să ia sub patronajul lor școlile din localitate.

Printre angajamentele luate cu acest prilej, subliniem pe acela al fabricii „Ludovic Minschi" care va confecționa gratuit vesela — cuțite, furculițe și linguri — necesare internatelor, pe acela al cooperativei „Textila-Tg. Mureș" care va confecționa deasemeni gratuit cămășuțe și pantalonași pentru copii din învățământul preșcolar, etc. Muncitorii altor întreprinderi s'au oferit să repare și să revizuiască instalațiile de apă și sanitare ale școlilor, să construiască aparate de laborator și material didactic.

Mai multă grijă față de cadrele tinere

A început un nou an școlar...

In școlile satelor și orașelor noastre au intrat noi cadre tinere, dornice să ducă la îndeplinire țeluri mărețe, țesute cu grijă de Partidul nostru, de organizațiile U.T.M. și de profesorii școlilor pedagogice.

In mai toate județele republicii noastre, anul acesta, cadrele tinere au fost primite cu toată dragostea de către Secțiunile de învățământ și comitetele provizorii.

Anul acesta, prin grija Partidului și a Guvernului nostru, s'au creiat într'adevăr alte condiții tinerelor cadre.

O grijă deosebită a avut Secțiunea de Învățământ a județului Vâlcea față de transportul tinerelor cadre la posturi. Intrucât în cuprinsul județului sunt comune care n'au legătură cu căile ferate și pe unde nu trec nici autobuze, Secțiunea de Învățământ a stabilit ca șefii secțiunilor dela plăși să ia legătură cu comunele respective și să ceară sprijinul comitetelor provizorii pentru a trimite căruțe la plăși. In felul acesta, tinerele cadre n'au mai fost puse în situația să se chinuiască, parcurgând distanțe mari cu bagajul în spinare.

Ajunși în comune, cei 29 de învățători și învățătoare au constatat cu bucurie că și aici comitetele provizorii, organizațiile de partid, organizațiile de massă și cadrele didactice s'au îngrijit din vreme pentru a le asigura locuințe igienice și masă convenabilă.

Impresionați de grija pe care le-o poartă Partidul și Guvernul nostru, un grup de învățători i-au spus tovarășului inspector Constantin Bondoc, care le dădea îndrumări la plecare: „Suntem hotărîți să muncim cu tot devotamentul pentru a merita atenția și dragostea de care suntem înconjurați".

Aceeași primire caldă au avut-o și învățătorii din județul Sibiu. In cadrul unei ședințe ce s'a ținut la Comitetul Provizoriu Județean, pentru prelucrarea circulării M.I.P. cu privire la deschiderea noului an școlar, comitetele provizorii și-au luat angajamentul de a găsi locuințe cât mai potrivite și de a procura combustibilul necesar pentru iarnă. Secțiunea de învățământ a luat inițiativa ca în toate comunele unde se găsesc mai mult de 25 de cadre didactice să se organizeze cantine.

Dragostea și înțelegerea cu care tovarășii dela Secțiunea de Învățământ Sibiu i-au primit pe tinerii învățători, au alungat toată teama de necunoscut, de greutăți și a sporit încrederea în posibilitățile lor de muncă. Astfel, educatoarea Olteanu Ana, care a fost numită în comuna Noul, s'a prezentat la Secțiunea de Învățământ cu totul îngrijorată. După ce a aflat că un tovarăș director dela Roșia o va conduce până la comitetul provizoriu din comună, după ce i s'a spus că la Noul, comitetul provizoriu, în colaborare cu cadrele didactice, i-au pregătit locuința la școală și că va lua masa la ferma de stat, tânăra educatoare s'a înseninat și a spus cu glasul coborît de emoție: „Sunt impresionată că mi se dă atâta atenție și pornesc la muncă cu foarte mult curaj. In aceste condiții sunt sigură că voi putea duce la îndeplinire tot ceeace m'a învățat Partidul, organizația U.T.M. și profesoarele mele dragi".

Secțiunii de învățământ a județului Ilfov i-au fost repartizate de către M.I.P. 29 educatoare și 21 de învățători. Fiecare tânăr sosit a fost dat în primire secțiunilor de învățământ dela plăși, care, sprijinite puternic de organizațiile de partid și cu ajutorul prețios al comitetelor provizorii și al organizațiilor de massă, au reușit să plaseze fiecare tânăr prezentat în condiții favorabile de muncă și de trai.

Ținându-se seama de entuziasmul tineresc, de pregătirea ideologică și politică pe care au primit-o atât în cadrul școlii, cât și al organizației U.T.M., mulți dintre acești tineri absolvenți au fost repartizați în comunele cu gospodării agricole colective.

„Am să muncesc cu toată dragostea și cu toată convingerea pentru a-mi îndeplini angajamentul pe care mi l-am luat în fața Partidului și a colectivului școlii. Voi căuta să fiu o bună educatoare pentru a crește copiii tovarășilor din gospodăria colectivă în spiritul dragostei de patrie, de marea Uniune Sovietică, în spiritul luptei pentru pace" — așa a spus educatoarea Pandelescu Elisabeta când i s'a comunicat că este numită la Vârteju—Nețilu și că are toate condițiile asigurate.

Cu aceeași dragoste de educatoare a vorbit și tovarășa Bujoreanu Filofteia când a plecat la Dumitrana — Măgurele: „Voi munci fără preget pentru ridicarea mea profesională, pentrucă știu că numai așa voi reuși să dau o educație socialistă micuților din gospodăria colectivă, numai așa voi putea să fac din ei adevărați făuritori de lume nouă și apărători activi ai păcii".

Nu s'a realizat însă tot ceeace se putea face în această privință. Secțiunile de învățământ mai au încă multe lipsuri pe care trebue să le înlăture cât mai neîntârziat. Așa, de pildă, Secțiunea de Învățământ Sibiu recunoaște, în mod autocritic, că întrucât nu și-a organizat bine munca, nu a putut să controleze pe teren primirea tinerelor cadre, pentru ca astfel să cunoască deficiențele și să știe ce îndrumări să dea pentru viitor. Secțiunea de Învățământ a județului Ilfov și a județului Bacău nu au popularizat în suficientă măsură condițiile în care sunt primite cadrele tinere, din care cauză, mulți absolvenți refuză să meargă la posturi.

Unele secțiuni de învățământ nu au îndrumat îndeajuns colectivele pedagogice cu privire la justa folosire a cadrelor tinere, la organizarea unui ajutor calificat și a unui schimb de experiență, în cadrul căruia învățătorii și profesorii care au obținut rezultate bune în anii trecuți să-și expună metodele de muncă.

In curând vor începe și școlile medii.

Secțiunile de Învățământ trebue să acorde toată importanța cuvenită primirii cadrelor tinere, luând din vreme toate măsurile, pentruca tinerii învățători și profesori să poată munci în condițiuni cât mai bune și cu rezultate cât mai temeinice.

Școlile elementare din toată țara și-au deschis cursurile

(Urmare din pag. 1-a)

brăcați în haine de sărbătoare, însoțiți de părinții lor, se îndreptau pălcuri, pălcuri spre școală.

In majoritatea școlilor din jud. Arad cadrele didactice au căutat să asigure încă din prima zi condițiile necesare bunei desfășurări a muncii școlare. In comuna Semloc, unde se află gospodăria agricolă colectivă întreg satul în frunte cu membrii gospodăriei era mobilizat încă din ziua de 3 Septembrie pentru împodobirea școlii în vederea deschiderii noului an școlar.

S'a observat însă și delăsare în muncă. Astfel, în comuna Gurahonț, care este reședință de plasă, localul școlii nu a fost reparat și curățat. După inspecția făcută de organele Secției de Învățământ, colectivul școlii a pornit la muncă dând localului aspectul corespunzător începutului de an școlar. Deasemeni, la școlile din Seițin, Macea și Curtici s'a observat o dezordine condamnabilă.

In jud. Timiș Torontal prin grija Partidului, a Comitetului Provizoriu și a Secțiunii de Învățământ, noul an școlar s'a început cu localurile de școală reparate, curățate din timp și aprovizionate cu material didactic.

In comuna Vinga, la școala elementară Nr. 1 solemnitatea deschiderii anului școlar s'a făcut în prezența elevilor și a unui mare număr de părinți. Directorul școlii a arătat în cuvântarea sa importanța luptei pentru pace, subliniind necesitatea de a fi vigilenți față de dușmanii clasei muncitoare din interiorul și din afara țării. El a arătat apoi care sunt sarcinile cadrelor didactice și a elevilor în noul an școlar. Pionierii și-au luat angajamente concrete în legătură cu disciplina și învățătura.

Și pionierii din comuna Deta, luând cuvântul cu ocazia festivității de deschidere a anului școlar, și-au luat angajamentul ca în noul an școlar ce se deschide în preajma Congresului Comitetelor de luptă pentru pace să lupte sub lozinca: „Niciun repetent, nicio abatere disciplinară, cunoștințe cât mai temeinice".

Pioniera Petrescu Viorica din clasa VII-a a școlii elementare Nr. 1 din Ploești, vorbind cu ocazia deschiderii cursurilor a spus: „Ne luăm angajamentul să frecventăm regulat cursurile, să ascultăm și să respectăm pe scumpele noastre profesoare.

In jud. Bihor școlile elementare erau pline de copii chiar din prima zi. In privința frecvenței plasa Sohaid era în frunte. La școala din centrul muncitoresc Gologi n'a lipsit niciun copil.

Copiii din orașele, satele și cătunele bihorene nu mai sunt lăsați în afară de școală. Prin internatele create, Partidul și Guvernul nostru ajută copiilor din satele cele mai îndepărtate, împrăștiate prin munți, să învețe carte.

De asemeni, școlile cu limba de predare română, maghiară și germană din județul Mureș au început anul școlar în condiții cu mult mai bune decât anul trecut. Secțiunea de Învățământ sprijinită puternic de organizațiile de partid și în strânsă colaborare cu organizațiile de massă a luat din timp toate măsurile pentru asigurarea bazei materiale a școlilor, în vederea scolarizării tuturor copiilor de vârstă școlară. Un prețios ajutor s'a primit din partea U.F.D.R.-ului care a sprijinit aprovizionarea cu lemne de foc a școlilor, precum și aprovizionarea cu alimente și conserve a internatelor.

După terminarea festivității de deschidere în toate școlile din țară elevii, conduși de învățători și diriginți au intrat în clasele frumos pavoazate unde și-au început noua muncă școlară.

Banda lui Tito difuzează propaganda imperialistă anglo-americană în Iugoslavia

Clica de spioni și asasini dela Belgrad duce în rândurile poporului iugoslav o dublă mârșavă acțiune de propagandă în favoarea patronilor lor — imperialiștii americani și englezi. Pe de o parte, ei debitează cele mai murdare și mai neverosimile calomnii la adresa Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, pe de altă parte, ei încearcă să prezinte în culorile cele mai favorabile „modul de viață american" și, în general, felul de viață în țările capitaliste.

In această privință, aparatul de propagandă al lui Djilas nu rămâne cu nimic în urma „Vocii Americii", a postului de radio Londra și a tuturor celorlalte oficine de propagandă, care ridică zilnic în slăvi „viața fericită" din țările aflate încă sub robia capitalismului.

Dar Djilas și ciracii lui sunt socotiți ca neliind destul de capabili să prezinte în fața poporului iugoslav situația disperată a oamenilor muncii din Statele Unite și Anglia, drept o situație de invidiat. Boss-ii imperialiști consideră că aceasta este o sarcină prea grea pentru a fi lăsată exclusiv pe seama lacheilor lor dela Belgrad.

Iată dece, propaganda imperialistă acționează nu numai prin intermediul clicii lui Tito, ci și direct, profitând de marile înlesniri pe care i le-a acordat banda de trădători care formează guvernul Iugoslaviei.

Pe strada principală a Belgradului funcționează așa zisele „săli de lectură" deschise de fapt de organele de spionaj și propagandă americane și engleze. In aceste săli sunt expuse fotografii de dimensiuni uriașe, care fac cea mai deșănțată publicitate lumii capitaliste. Dar, alături de prezentarea struntat mincinoasă a felului cum trăesc oamenii muncii în aceste țări, fotografiile expuse, mai au și un alt rol: acela de a intimida poporul iugoslav, de a căuta să-i demonstreze că forța lagărului imperialist este de neinvins! De aceea sunt expuse fotografii militare, în care sunt arătate ultimele tipuri de armament produse în uzinele morții din Statele Unite, precum și fotografii dela Hiroshima, unde a fost aruncată prima bombă atomică.

„Oficiile culturale" ale legațiilor americane și engleze difuzează numai conținut tot felul de broșuri, ziare, cărți și reviste, venite direct din U.S.A. și Anglia. Cu ele imperialiștii încearcă să zăpăcească pe cititor și să-l facă să renunțe la lupta pentru socialism, să opteze pentru felul de viață din lumea capitalistă. Aceste săli de lectură nu au ca unic scop doar propaganda. Așa cum s'a întâmplat și cu „bibliotecile" americană și engleză deschise noi din țară, sălile de lectură constitue locul de întâlnire al diverșilor spioni și agenți provocatori imperialiști, precum și mediul din care se recrutează noi membri ai serviciilor de spionaj american și britanic.

Un puternic mijloc de propagandă în favoarea cauzei imperialiștilor este cinematograful. Ca toate țările marshallizate, Iugoslavia a devenit, datorită trădării lui Tito, o piață de desfacere a putredei producții de filme americane. In clipa de față filmele americane, și într'o mai mică măsură cele engleze, dețin monopolul cinematografelor din Belgrad și, în privința aceasta, câteva cifre sunt grăitoare.

In 1949, la Belgrad, au avut loc 3.825 spectacole cu filme americane, 1750 cu filme engleze și 1350 cu filme din slaba producție iugoslavă. In primele patru luni ale anului 1950, proporția în favoarea filmelor americane și engleze a sporit considerabil. Astfel, în această perioadă, au avut loc la Belgrad 3.200 reprezentații de filme americane, 760 de filme engleze și numai 320 de filme iugoslave. Sunt zile când pe ecranele cinematografelor din Belgrad rulează exclusiv filme engleze și americane. De exemplu, la 7 Aprilie în cele 14 cinematografe ale Belgradului au rulat 9 filme americane și 5 engleze.

Paralel cu acțiunea de difuzare cât mai largă a otrăvitei propagande imperialiste, clica lui Tito împiedică poporul iugoslav să afle adevărul despre marile succese ale țărilor care fac parte din lagărul democratic antiimperialist. Accesul ziarelor și revistelor din U.R.S.S. și țările de democrație populară este interzis în Iugoslavia. Titoiștii au închis sălile de lectură polonă și cehoslovacă dela Belgrad. Folosirea aparatelor de radio este pusă sub un strict control și grele pedepse îi așteaptă pe cei care îna drăznesc să asculte posturile de radio sovietice și ale țărilor de democrație populară.

Dar adevărul nu poate fi ascuns poporului iugoslav. Acesta își dă seama pe propria lui piele de ce înseamnă jugul imperialist în care a fost vârît, din cauza ticăloasei trădări a lui Tito și a complicilor săi. Poporul iugoslav se convinge tot mai mult de falsitatea totală a propagandei americane și titoiste. De aceea, clasa muncitoare din Iugoslavia luptă cu tot mai multă hotărâre pentru lichidarea bandei de agenți ai Wall-Street-ului, în frunte cu trădătorul Tito, și pentru revenirea Iugoslaviei în familia popoarelor din lagărul păcii și socialismului.

Autoritățile yankee au dus o politică de robire totală a poporului coreean

Incă din primele zile ale ocupației americane în Coreea de Sud, din anul 1945, autoritățile yankee au dus o politică de înrobire totală a poporului coreean. Această politică s'a extins bine înțeles, și asupra școlii, și asupra copiilor.

Majoritatea școlilor din Coreea de Sud au fost desființate, iar numărul elevilor s'a redus la minimum. Din unica școală rămasă în localitatea Ongdin — astăzi eliberată de către Armata Populară coreeană — au ieșit anul acesta doar 86 de absolvenți, dintre care — de altfel — nici unul nu este fiu de muncitor sau țăran sărac. Alături de cei 1.400 de profesori patrioți, izgoniți din învățământul Coreei de Sud de către clica lui Li Sân Man la ordinele americanilor, au fost dați afară din școli nenumărați elevi care îndrăzniseră să critice regimul de marionete americane. Nemulțumindu-se numai cu atâta, imperialiștii din Wall-Street au încercat să cotropească și Coreea de Nord. Iar acum, văzând cum mârșava uneltire s'a întors asupra lor înșiși, bombardează cu furie turbată pașnicele orașe și sate coreene, ucigând fără milă bătrâni, femei și copii nevinovați.

Dar poporul coreean nu s'a lăsat și nu se lasă intimidat de aceste crime monstruoase. El luptă cu hotărâre pentru libertatea sa, pentru viitorul său, pentru copiii săi. Pentru această, Comitetul Popular al Coreei de Nord a hotărît, încă din 1946, restructurarea școlii pe baze democratice, asigurând tuturor copiilor dreptul la învățătură. Pentru copiii săi, puterea populară din Coreea de Nord a deschis, în cei cinci ani de guvernare, de două-zeci și trei de ori mai multe școli de șapte ani și mediI decât înainte, făcând să crească de două-zeci și trei de ori numărul elevilor din aceste școli, față de numărul elevilor din timpul ocupației japoneze. Pentru viitorul copiilor săi, poporul coreean a construit 15 institute, căci înaintea puterii populare nu exista niciunul în toată Coreea de Nord. Pentru viața și fericirea copiilor coreeni, Armata Populară a Coreei de Nord dă astăzi ultimele lovituri cotropitorilor americani, izgonindu-i din țara pe care încercaseră să pună mâna lor murdară.

Ura poporului coreean va înteți eroismul armatei populare conduse de Kim Ir Sen și o va ajuta să asvârle cât mai curând bandele lui Truman de pe pământul cotropit al Coreei.

Noile manuale școlare

In Editura de Stat au apărut până în prezent următoarele manuale:

— Abecedarul cl. I;
— Limba Română cl. I, II, III, IV, V, VI, VII;
— Limba Română Naționalități Conlocuitoare cl. III, IV;
— L. Rusă cl. V;
— L. Franceză cl. VIII, X, XI;
— L. Germană cl. VIII, IX, X;
— L. Engleză cl. VIII, IX, X;
— Istoria și Geografia pentru cl. IV;
— Istoria cl. V;
— Geografia cl. V, VI, VII, IX;
— Constituția cl. VII, XI;
— Psihologia cl. X;
— Aritmetica pentru cl. I, II, III, IV, V-VI;
— Algebra pentru cl. VI, VII, VIII, IX-X;
— Geometria pentru cl. VI, VII, VIII-IX, X;
— Trigonometria pentru cl. IX-X;
— Astronomia pentru cl. XI;
— Fizica pentru cl. VI, VII, IX, XI;
— Chimia pentru cl. VII, IX, X, XI;
— St. Naturii pentru cl. III, IV;
— Botanica pentru cl. V, VIII;
— Zoologia pentru cl. VI;
— Istoria pământului și Geologia R.P.R. pentru cl. VII, X;
— Anatomia și fiziologia omului pentru cl. VII, X;
— Higiena pentru cl. VIII;
— Biologia generală pentru cl. XI;
— Muzica pentru cl. V, VI, VII, VIII;
— Abecedarul muzical pentru cl. I-II;
— Adulți anul II L. Română și Aritmetica;
— Adulți anul II Istoria, Geografia și St. Naturii;
— Abecedar adulți.

Aceste manuale se pot procura dela toate librăriile din țară, iar în comune la cooperative.

Tot în Editura de Stat a apărut și „Indrumătorul Învățătorului".

Sunt valabile toate edițiile manualelor unice (1948, 1949, 1950) cu excepția următoarelor manuale:

L. Română: cl. V, VII, I. Rusă cl. IV, I. Franceză cl. VIII, IX și Geografia țărilor capitaliste cl. X ed. 1948. L. Română manual provizoriu cl. VI—VII.

L. Franceză cl. IX, ed. 1949.

Următoarele manuale de limba rusă ed. 1948-49, pot fi folosite astfel:

Manualul de l. rusă cl. V, ed. 1948-49 (care începe cu poezia „Portretul lui Lenin" de S. Rogorelosc) va fi folosit în cl. VI.

Manualul de l. rusă cl. VI-VII ed. 1949 va fi folost în cl. VII-XI.

NOTE POLITICE EXTERNE

Acum câtva timp, spre sfârșitul lunii August, presa sovietică a publicat o Hotărîre a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. privitoare la construirea pe Volga, la Kuibâșev, a unei uriașe hidrocentrale iar câteva zile după aceasta ziarele sovietice anunțau începerea unei alte uriașe construcții, hidrocentrala Stalingrad, tot pe Volga, cu o capacitate de peste un milion și șaptesute mii kilowați.

Aceste stațiuni hidroelectrice vor furniza curent electric unor regiuni imense și vor furniza deasemenea apa necesară irigării unor terenuri secetoase. Stațiunile acestea dela Kuibâșev și Stalingrad vor produce anual câte 10 miliarde de kilowați-oră fiecare.

Aceste hotărîri ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. poporul sovietic le-a întâmpinat cu un mare entuziasm. Oamenii sovietici văd pe drept cuvânt în aceste hotărîri, grija stalinistă pentru întărirea economică a Patriei lor socialiste, pentru creșterea bunei lor stări.

Producția anuală de energie electrică a celor două mari stațiuni hidroelectrice de pe Volga va depăși, după cum arată ziarul Izvestia, cantitatea de energie electrică pe care o dau laolaltă toate stațiunile electrice din Italia, toate stațiunile electrice din Elveția și Suedia.

Aceste construcțiuni arată câtă forță, câtă siguranță, cât calm, caracterizează politica de pace a Uniunii Sovietice, conducătoarea lagărului păcii și libertății popoarelor.

Imperialiștii americani și partenerii lor grăbesc reînarmarea Germaniei Occidentale pe care o transformă într'o bază militară în cadrul strategiei atlantice, a politicii lor agresive îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Se construiesc acolo aerodromuri și cantonamente pentru trupele americane ce urmează să fie aduse în Germania. Nenumărate fabrici și uzine lucrează pentru executarea comenzilor militare ale imperialiștilor americani și englezi. De pe acum se tipăresc în Statele Unite hărți pentru uzul armatelor occidentale. Wehrmachtul reînvie sub conducerea foștilor generali hitleriști care sunt din ce în ce mai solicitați de către americani și englezi să-și dea concursul.

Naziștii dela Bonn, în frunte cu cancelarul Adenauer se agită, tonul diverselor lor declarații căpătând o nuanță din ce în ce mai agresivă. Imperialiștii germani arată din ce în ce mai fățiș că ei înțeleg să participe la războiul pe care-l pregătește imperialismul mondial, cu forțe proprii și cu scopuri proprii.

Numai că, așa cum a arătat-o și recentul Congres Național al Frontului Național al Germaniei Democrate, la care au participat 3.000 de delegați, — din care jumătate reprezentau zonele occidentale de ocupație — oamenii muncii din Germania se împotrivesc din ce în ce mai puternic planurilor agresive ale imperialiștilor, cerând crearea unei Germanii unite, independente și pașnice.

In Iugoslavia situația economică este din ce în ce mai dezastruoasă. Inflația ia proporții. Bursa neagră înflorește la tot pasul. Chiar după relațiile oficiosului titoist Nova Borba prețul produselor alimentare a sporit cu 75% față de 1945, pe când salariile de bază ale muncitorilor n'au crescut în aceeași perioadă, decât cu 9%.

După cum anunță ziarele americane, recolta de cereale în Iugoslavia anul acesta va fi cu 75% mai mică decât în 1949, iar livrările către stat sunt în întregime compromise. Cu toate acestea Iugoslavia s'a angajat să exporte în Germania Occidentală 1,5 miliarde kg. de cereale. Tito s'a adresat din nou protectorilor săi, bancherii americani, pentru un împrumut.

Crește însă marea luptă a patrioților iugoslavi, condusă de comuniștii credincioși principiilor internaționalismului proletar, învățăturilor lui Lenin-Stalin. Crește mișcarea de eliberare a poporului iugoslav de sub jugul clicii titoiste care în timp ce înfometează masele încearcă să împingă Iugoslavia în războiul ce-l pregătesc imperialiștii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

In Anglia se desfășoară în prezent congresul anual al sindicatelor britanice. Bonzii dela conducerea trade-unionurilor britanice, acești lachei ai burgheziei strecurați în rândurile clasei muncitoare, împing mișcarea sindicală din Anglia la acțiuni de spargere a unității mișcării muncitorești internaționale, la acțiuni ce tind să dezarmeze mișcarea muncitorească în fața ofensivei monopolurilor.

Luând cuvântul la acest congres, Attlee, primul ministru laburist, a cerut muncitorilor englezi să facă sacrificii și mai mari pentru a se putea face față uriașelor cheltueli militare ale guvernului.

Attlee a recunoscut că pericolul inflației există, ba chiar că a devenit mai mare în urma suplimentării cheltuielilor de înarmare, dar, a adăogat el, scopurile politicii engleze nu pot fi atinse fără aceste sacrificii. El a cerut conducerii sindicatelor britanice să ajute guvernul în realizarea acestei politici, care, după cum bine se știe, nu este alta decât aceea a imperialiștilor americani și englezi — politica de pregătire și deslănțuire a unui nou război, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Aceste perspective pe care le-a zugrăvit Attlee muncitorilor englezi au stârnit o vie neliniște în rândurile delegaților la congres. Unii delegați au arătat că în timp ce guvernul face cheltuieli suplimentare de sute de milioane de lire sterline pentru înarmări, el nu a găsit două milioane de lire pentru asistența sanitară a muncitorilor.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 76 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 15 Septembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

RAIONAREA—FACTOR DE SEAMĂ PENTRU DESVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI NOSTRU

Legea raionării teritoriului Republicii Populare Române, votată în unanimitate de către Marea Adunare Națională, oglindește schimbările politice și economice care au avut loc în țara noastră și pregătind condițiile prielnice trecerii la aplicarea primului nostru plan cincinal, grăbește ritmul de construire a socialismului în Patria noastră.

Exprimând conținutul de clasă al Statului nostru de democrație populară și al organelor puterii locale de stat — Sfaturile Populare — raionarea constituie un sprijin puternic în îndeplinirea rolului politic conducător al clasei muncitoare, apropiind aparatul de stat de poporul muncitor.

Legea raionării, la baza căreia se află principiul desvoltării armonioase și multilaterale a țării noastre, va determina o nouă cotitură și în procesul de desvoltare a învățământului nostru de toate gradele.

Noua împărțire administrativ-economică a teritoriului țării noastre, cu înființarea raioanelor și regiunilor, va avea o deosebită importanță pentru desvoltarea învățământului. În cadrul Sfaturilor Populare, atât la raion cât și la regiune, Secțiunile de Învățământ capătă noi atribuțiuni.

Noile atribuțiuni ale acestor Secțiuni provin din faptul că ele preiau, prin descentralizare, o serie din sarcinile Ministerului Învățământului Public, atât în ceeace privește baza materială a școlilor cât și îndrumarea și controlul lor.

În cadrul Sfaturilor Populare, Secțiunile de Învățământ devin unități puternice, care își vor duce activitatea în concordanță cu desvoltarea întregii vieți locale.

Secțiunile de învățământ dela raion și regiune organizează învățământul preșcolar, elementar și mediu cu limba de predare română cât și al celor ale naționalităților conlocuitoare. Secțiunile de Învățământ au sarcina școlarizării tuturor copiilor recenzați în școlile elementare și, în limita posibilităților, în instituții preșcolare și școli medii, precum și îndrumarea lor către școlile superioare, conform dispozițiunilor Ministerului Învățământului Public. Pe baza principiilor stabilite, Secțiunile de Învățământ se vor îngriji și de repartizarea elevilor la cantine și internate.

Potrivit normelor fixate de Ministerul Învățământului Public, Secțiunile de Învățământ vor rezolva o serie de probleme în legătură cu școala, probleme care altădată erau de competența directă a Ministerului, cum ar fi, de exemplu, transferări, examene particulare, dispense de vârstă, cereri de echivalare, eliberări de certificate de absolvire, etc.

Pentru desfășurarea procesului de învățământ în bune condițiuni, Secțiunile de Învățământ vor asigura școlile cu materialul didactic necesar, manualele școlare și rechizitele, aprovizionarea cu combustibil și cantinele la școlile cu internat.

Secțiunile de Învățământ vor elabora planuri de distribuire și de desvoltare a școlilor, întocmind statistici pentru evidență și planificare, în ceeace privește elevii, cadrele didactice, localurile de școală, materialul didactic, mobilierul, etc.

În afară de aceste sarcini care privesc problemele materiale ale școlilor, sarcini pe care Secțiunile de Învățământ de raion și regiune le realizează în strânsă colaborare cu Secțiunea Gospodăriei Locale, Secțiunile de Învățământ au și pe aceea de a urmări modul de desfășurare al procesului de învățământ. Ele îndrumează și controlează, prin organele lor aplicarea planurilor de studii și a programelor de învățământ pentru a asigura un continut realist-științific învățământului și o educație comunistă elevilor.

Secțiunile de Învățământ dela raion și regiune îndrumează și controlează predarea materiei de cultură generală în școlile profesionale și medii tehnice pendinte de alte ministere și instituții, îndrumează și controlează din punct de vedere pedagogic predarea materiilor de specialitate în cadrul normelor stabilite de M. I. P. Deasemeni, ele organizează activitatea educativă în unitățile preșcolare aparținând altor instituții.

Secțiunile de Învățământ dela regiune, în baza instrucțiunilor M. I. P. și în colaborare cu Direcția de Cadre din M. I. P. stabilesc nevoile de cadre, le recrutează și le repartizează în funcție de nevoile învățământului după o planificare justă, în cadrul regiunii sau raionului.

Ele vor recomanda ministerelor interesate cadrele didactice de cultură generală pentru școlile profesionale și medii tehnice. Deasemeni, vor face propuneri pentru numirile de directori, de organe de îndrumare și control, la școlile elementare și medii. Tot lor le incumbă sarcina propunerilor de promovare și recompensare a celor evidențiați în muncă, sau de sancționare a celor vinovați de abateri disciplinare.

În ceeace privește ridicarea nivelului profesional și politic al cadrelor didactice, Secțiunile de Învățământ vor organiza cabinete metodologice, cursuri de calificare și cercuri pedagogice, în baza directivelor M. I. P. În acest scop, s'a prevăzut pe lângă fiecare Secțiune de Învățământ dela regiune câte un inspector I. C. D.

O deosebită atenție se va da de către Secțiunile de Învățământ problemei ridicării nivelului cultural al maselor și lichidării analfabetismului. În 26 de raioane, precum și în centrele industriale mai importante, cum ar fi, de exemplu, Ploești, Hunedoara, Reșița, Baia Mare etc., s'a prevăzut un inspector care se va ocupa în mod special de aceste probleme.

Deasemeni, s'a prevăzut câte un inspector pentru problemele privind școlile naționalităților conlocuitoare din cele 15 raioane corespunzătoare, precum și câte un inspector de control pentru cele 14 regiuni în care trăesc oameni ai muncii de diferite naționalități.

În fiecare regiune, un inspector se va ocupa atât de căminele de zi pendinte de M. I. P. cât și de acelea ale celorlalte departamente.

În numeroase raioane va funcționa câte un inspector care se va ocupa de problemele învățământului preșcolar în Gospodăriile Agricole Colective, venindu-se astfel în sprijinul membrilor Gospodăriilor Agricole Colective care își vor putea vedea în liniște de munca lor de fiecare zi.

Pe lângă fiecare Secțiune de Învățământ de regiune, în afară de inspectorii școlari, inspectorul preșcolar, inspectorul pentru naționalități conlocuitoare, inspectorul de cadre și inspectorul I. C. D., un inspector se va ocupa cu problema studiului limbii ruse, acordându-se astfel atenția cuvenită însușirii de către elevi a limbii în care au fost și sunt scrise cele mai de preț învățături ale vremurilor noastre.

Sub îndrumarea Partidului clasei muncitoare a fost înfăptuită însemnata operă a raionării teritoriului Patriei noastre. Ea a adus și învățământului nostru largi posibilități de desvoltare, legate de nevoile urgente pe care le ridică aplicarea primului nostru Plan Cincinal, chezășia desvoltării rapide a țării noastre pe calea socialismului și a păcii.

O lege cu adevărat democratică

Legea pentru alegerile deputaților în Sfaturile Populare este expresia vie a victoriilor și cuceririlor clasei muncitoare care, aliată cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a smuls puterea din mâinile clasei exploatatoare și și-a luat soarta în propriile sale mâini.

Prin alegerile ce vor urma, legăturile dintre deputați și marea massă a alegătorilor vor fi dintre cele mai strânse, deputații fiind obligați să dea socoteală în fața alegătorilor de activitatea pe care o desfășoară. Ei pot fi chiar revocați de alegători atunci când este cazul.

Caracterul profund democratic al legii de curând votate se vădește și din faptul că sunt înlăturați dela exercitarea drepturilor politice toți aceia care au exploatat în trecut sau mai exploatează și astăzi pe oamenii muncii, adică toți aceia care privesc cu dușmănie opera de construire a socialismului în țara noastră.

Milioane de femei, tineri, soldați și ofițeri au căpătat dreptul de a alege și a fi aleși.

Pentru prima dată în istoria țării noastre se asigură cu adevărat, prin toate mijloacele materiale, libertatea alegerilor.

Alegerile din trecut nu erau decât un mijloc în plus pentru burghezia și moșierimea noastră de a teroriza poporul muncitor, un paravan la adăpostul căruia clasa dominantă își consolida pozițiile ei de exploatare a oamenilor muncii dela orașe și sate. În acest scop ei încercau să folosească membrii corpului didactic, silindu-i să se coboare la josnicia practicilor electorale de care se foloseau guvernanții vremurilor. Unii dintre învățători și profesori erau folosiți în scopul de a semăna vrajba în massele de alegători, în scopul de a-i învrăjbi chiar pe ei între ei, pentru ca în felul acesta să fie mai ușor exploatați cu toții. Cunoaștem deasemenea prea bine teroarea pe care o exercitau inspectorii școlari, exponenți ai diferitelor partide ajunse la putere sau în perspectivă de a veni la putere.

Legea pentru alegerea de deputați în Sfaturile Populare, lege care consolidează cuceririle regimului nostru de democrație populară, va atrage massele de milioane de oameni ai muncii la gospodărirea treburilor publice, la conducerea Statului.

Alegerile vor fi cu adevărat o sărbătoare pentru întregul popor muncitor, care știe că orice victorie pe drumul construirii socialismului înseamnă o lovitură puternică dată atâtătorilor la un nou război.

Alături de întreaga clasă muncitoare din țara noastră, noi, oamenii muncii din școli, întâmpinăm cu deosebită bucurie această lege și ne luăm angajamentul ca, prin munca noastră hotărîtă de fiecare zi în școală și în afară de școală, să ne găsim permanent în slujba poporului, contribuind neobosiți la construirea socialismului, la apărarea păcii.

Inv. Petre Licurici
directorul Școlii elementare Nr. 28 din București

UN MĂREȚ ȘI IMPUNĂTOR CONGRES AL LUPTĂTORILOR PENTRU PACE DIN R. P. R.

In Capitală, în sala vastă a Expoziției din Parcul Național, s'au desfășurat între 9 și 12 Septembrie, lucrările Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. 2.500 de delegați, reprezentând milioanele de partizani ai păcii din R.P.R., soliți măreților popoare sovietice: acad. A. I. Oparin, scriitorul Boris Polevoi și Maria Gorelovscaia, reprezentanți din țările de democrație populară, conducători de frunte ai mișcării partizanilor păcii din lumea întreagă, au adus salutul lor Congresului.

In prima zi a lucrărilor, a fost ales, prin vii și îndelungate ovații, ca președinte de onoare a Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R., marele prieten al poporului nostru și genialul conducător al luptei popoarelor pentru pace, Iosif Vissarionovici Stalin.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de maestrul Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. După ce a salutat participanții la Congres, maestrul Mihail Sadoveanu a înfățișat succesele obținute de frontul organizat al partizanilor păcii din lumea întreagă.

Tov. Avram Bunaciu, membru supleant al C.C. al P.M.R. și președinte al Comisiei Controlului de Stat, a rostit salutul adresat Congresului de Comitetul Central al Partidului și de Guvern. Congresiștii au aplaudat îndelung pasagiile în care se vorbea de sarcinele Comitetelor de luptă pentru pace de a-și lărgi și a-și adânci activitatea.

A luat apoi cuvântul Gabriel D'Arboussier, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii. Subliniind nenumăratele posibilități ale lărgirii mișcării pentru pace în toate țările, Gabriel D'Arboussier a prezentat Congresului noile forme de acțiune ale partizanilor păcii, cuprinse în Apelul lansat la Praga de Biroul Congresului Mondial.

Cei 2.500 de delegați au ascultat cu deosebită atenție și cu puternică emoție salutul șefului delegației sovietice, acad. A. I. Oparin. In cuvintele sale, savantul sovietic a înfățișat uriașa voință de pace a popoarelor sovietice, care transformă natura, care construiesc minunatele hidrocentrale dela Cuibâșev și Stalingrad, care creează mări artificiale, popoare care construiesc comunismul, bucuria oamenilor muncii. După ce a arătat necesitatea ca, în cursul pregătirilor pentru al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, mișcarea partizanilor păcii să fie lărgită în mod continuu, neprecupețind nicium efort pentru antrenarea în această mișcare a tuturor straturilor populației și în deosebi a femeilor, tineretului și țărănimii, conducătorul delegației sovietice și-a încheiat astfel cuvântarea sa:

„Puternica mișcare a partizanilor păcii își înmulțește necontenit rândurile, își intensifică lupta împotriva atâtătorilor la război. Nicio represiune, nicio provocare a imperialiștilor nu va fi în stare să clintească hotărîrea popoarelor de a învinge în lupta pentru pace.

Putem fi siguri că forțele păcii vor învinge forțele întunecate ale războiului. Chezășie pentru aceasta o constitue faptul că în fruntea frontului păcii stă marea Uniune Sovietică,

(Continuare în pag. 4)

Salutul Comitetului Central al P. M. R. și al Guvernului R. P. R.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al Guvernului Republicii Populare Române, tov. A. Bunaciu, membru supleant al C. C. al P.M.R., președintele Comisiei Controlului de Stat, a adresat Congresului următorul salut:

Dragi tovarăși și prieteni, participanți la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română,

Aduc acestui Congres salutul călduros al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al Guvernului Republicii Populare Române.

Congresul acesta este o mărturie a creșterii neîncetate a mișcării pentru pace în țara noastră. El este o expresie a voinței neclintite a poporului nostru de a apăra bunul cel mai de preț al omenirii — pacea.

Mișcarea pentru pace din țara noastră are o serie de realizări serioase. Peste 10 milioane de cetățeni ai țării noastre și-au pus iscălițurile pe Apelul dela Stockholm. In procesul de creștere a mișcării pentru pace a luat naștere o formă de activitate deosebit de prețioasă — Comitetele de luptă pentru pace în întreprinderi, instituții, cartiere, unități ale agriculturii socialiste, sate.

Sarcina partizanilor păcii este de a continua cu puteri înzecite lupta lor, de a contribui la o și mai mare lărgire a mișcării pentru pace și de a ridica pe o nouă treaptă mișcarea partizanilor păcii.

Frontul mondial al luptei pentru pace a devenit o forță uriașă. Mișcarea mondială a partizanilor păcii își lărgește acum programul de cerințe. Continuând cu vigoare lupta pentru interzicerea armamentului atomic și a altor arme de exterminare în massă, partizanii păcii cer reducerea armamentelor de toate genurile și controlul acestei reduceri. Ei cer interzicerea oricărei agresiuni oriunde s'ar produce ea, în vederea preîntâmpinării primejdiei războiului.

Aceste scopuri nobile grupează în jurul drapelului luptei pentru pace sute de milioane de oameni. Cu tot mai multă putere răsună glasul omenirii doritoare de pace împotriva inspiratorilor și provocatorilor la un nou război — imperialiștii americani și britanici. Mișcarea mondială a partizanilor păcii își pune ca scop de a smulge definitiv masca de pe fața provocatorilor imperialiști ai războiului, de a desvălui fără cruțare fiecare uneltire și manevră a lor, de a organiza o largă contrapropagandă împotriva propagandiștilor unui nou război, de a-i izola de masse, de a-i împiedica să-și pună în aplicare planurile josnice.

Mișcarea partizanilor păcii este expresia solidarității popoarelor din lumea întreagă, cărora le este scumpă pacea și libertatea. Pilde vii ale acestei solidarități reprezintă valul uriaș de protest împotriva criminalei agresiuni a imperialismului american în Coreea și împotriva sângeroaselor bombardamente teroriste săvârșite în Coreea de aviația americană, mișcarea de condamnare a terorii fasciste, dezlănțuită de imperialiști îm-

(Continuare în pag. 4)

Rezoluția Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R.

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română constată că mișcarea de luptă pentru apărarea păcii a devenit în întreaga lume o forță uriașă.

Lupta pentru pace a intrat într'o nouă fază, s'a ridicat pe o treaptă nouă, superioară. Masse tot mai largi iau parte la lupta activă împotriva imperialiștilor americani și englezi — provocatorii unui nou război. Imperialiștii au trecut la agresiune directă în Coreea, la încercări numeroase de a extinde agresiunea, la o goană turbată a înarmărilor, la întețirea propagandei de război și la creșterea teroarei fasciste atât în Statele Unite ale Americii cât și în țările satelite. In furia lor neputincioasă, monștrii omenirii, imperialiștii americani și englezi și guvernele antipopulare din Franța, Italia și alte țări care-i urmează cu slugărnicie, încearcă să dezlănțuie un al treilea război mondial. Complici activi ai provocatorilor de război imperialiști sunt sângerosii lor lachei, călăii fasciști titoiști.

In fața primejdiei unui nou război se ridică asemeni unui zid uriaș voința de pace a popoarelor, hotărîrea lor de a împiedica dezlănțuirea unui nou măcel.

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. este o expresie a voinței poporului român, a naționalităților conlocuitoare din țara noastră, a tuturor cetățenilor cinstiți ai Republicii, fără deosebire de convingeri politice sau religioase, de a contribui cu toate forțele lor la triumful cauzei nobile a luptei pentru pace. CONGRESUL COMITETELOR DE LUPTA PENTRU PACE DIN REPUBLICA POPULARA ROMANA ȘI MANIFESTA DEPLINA SOLIDARITATE CU ACȚIUNILE PARTIZANILOR PACII DIN LUMEA INTREAGA, PENTRU ZADARNICIREA PLANURILOR CRIMINALE ALE PROVOCATORILOR DE RAZBOI.

Congresul trimite un salut fierbinte marelui popor sovietic! Frontul mondial al partizanilor păcii are în Uniunea Sovietică, condusă de stegarul luptei oamenilor cinstiți din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin — un reazim sigur al păcii și securității popoarelor, pe cel mai hotărît dușman al războiului și al oricărei agresiuni, pe apărătorul consecvent al libertății și independenței naționale a popoarelor mari și mici, o forță uriașă care însuflețește lupta partizanilor păcii din întreaga lume împotriva atâtătorilor la război.

Congresul salută frățește lupta pentru pace a popoarelor libere din țările de democrație populară, care întăresc frontul organizat al forțelor păcii prin noi și noi succese în lupta de construire a socialismului.

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. trimite un salut fierbinte poporului chinez, care înfrânge victorios reacțiunea internă și intervenția străină și care trăduce în viață măreațe transformări democratice.

Congresul salută cu înflăcărare eroicul popor coreean care apără cu curaj libertatea și independența sa. In numele întregului nostru popor, Congresul își exprimă indignarea sa față de bombardarea barbară a populației pașnice și față de crimele sângeroase pe care le săvârșesc în Coreea intervenționiștii americani.

Congresul își exprimă întreaga admirație pentru acțiunile eroice ale luptătorilor pentru pace din țările aflate sub stăpânire imperialistă, care înfruntând teroarea fascistă instaurată de slugile călăilor din Wall Street, dau lovituri puternice planurilor și acțiunilor războinice ale acestora. Congresul salută pe oamenii onești de pe tot pământul care s'au alăturat luptei pentru pace.

Cei peste 10 milioane semnatari ai Apelului dela Stockholm din țara noastră se angajează să slujească în mod activ cauza păcii prin tot mai multe realizări pe tărâm economic, politic, cultural, muncind cu avânt la construirea socialismului sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Congresul declară că partizanii păcii din R.P.R. sprijină în totul politica consecventă de apărare a păcii și a independenței țării noastre dusă de Guvernul Republicii Populare Române.

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română răspunzând la Apelul Biroului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii dă mandat delegaților R.P.R. la al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii:

— să proclame dragostea și atașamentul de neclintit al poporului nostru pentru pace, hotărîrea lui de a apăra pacea și de a lupta în primele rânduri ale uriașului front al păcii.

— să arate că șantajul atomic exercitat de imperialiștii americani, ca și toate încercările lor de a îngrozi pe oamenii cu nervii slabi nu pot intimida milioanele de oameni care construesc o viață fericită în Republica Populară Română.

— dat fiind că oprirea agresiunii americane în Coreea prezintă o deosebită importanță pentru pacea lumii, să ceară încetarea imediată a acestei agresiuni criminale, retragerea neîntârziată a trupelor invadatoare străine și rezolvarea pașnică a chestiunii coreene.

— să ceară încetarea bombardamentelor teroriste ale aviației americane care încearcă zadarnic să frângă dragostea de libertate, independență națională și unitate a poporului coreean.

— să ceară împiedicarea oricărei agresiuni, oriunde s'ar produce ea.

— să condamne politica guvernului american de extindere a agresiunii imperialiste în China, Vietnam și Filipine.

— să ceară retragerea imediată a tuturor trupelor aflate pe teritorii străine.

— să ceară interzicerea necondiționată a folosirii armei atomice, ca armă de îngrozire și exterminare în massă, distrugerea stocurilor existente din toate mijloacele de exterminare în massă, oprirea fabricării altora. Să ceară reducerea generală a armamentului de toate genurile și un control efectiv asupra executării acestei reduceri.

— să susțină interzicerea folosirii oricăror arme în scopuri agresive.

— să ceară interzicerea propagandei războinice și instituirea de legi internaționale care să pedepsească această propagandă.

— să avertizeze pe atâtătorii la război, pe toți acei care sub vreo formă oarecare îndeamnă cetățenii sau guvernele la război, că vor fi judecați de popoarele lumii și aspru pedepsiți pentru instigare războinică.

— să condamne încercările imperialiștilor americani de a

(Continuare în pag. 3)

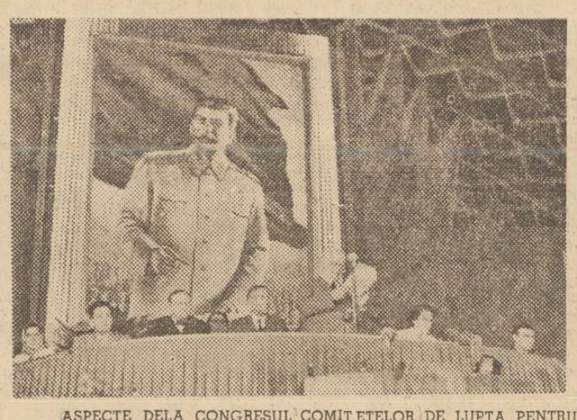

ASPECTE DELA CONGRESUL COMITETELOR DE LUPTA PENTRU PACE. Dela stânga la dreapta: Prezidiul activ și un aspect al sălii în timpul desbaterilor

Telegramele trimise de Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R.

Scumpe Iosif Vissarionovici Stalin

Noi, delegații cetățenilor Republicii Populare Române, întruniți în Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română, ne îndreptăm gândul nostru plin de dragoste și fierbinte recunoștință către Dvs., părinte, învățător și îndrumător al omenirii muncitoare, eliberatorul și marele prieten al poporului nostru.

Pentru milioanele de partizani ai păcii din Patria noastră, ca și pentru sutele de milioane de luptători pentru pace din lumea întreagă, numele Dvs. este indisolubil legat de cauza apărării păcii, el este steagul glorios de luptă pus în slujba acestei nobile cauze, el este chezășia victoriei noastre.

Noi privim cu adâncă admirație și încredere spre măreața Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, spre munca oamenilor sovietici, pusă în întregime în apărarea păcii. Planurile gigantice de împăduriri, de irigații, uriașele construcții cum sunt stațiunile hidroelectrice Stalingrad, Kuibâșev, stau mărturie elocventă a politicii de pace a Uniunii Sovietice.

Congresul nostru a fost un puternic prilej de afirmare a solidarității poporului nostru cu luptătorii pentru pace din lumea întreagă și în primul rând cu cei mai buni și mai neînfricați apărători ai ei, oamenii sovietici.

Plin de indignare, poporul nostru vede azi ruinele și doliul pe care le-a adus în Coreea mârșava agresiune a imperialiștilor americani. Noi urmărim cu admirație vitejia eroicului popor coreean care luptă cu arma în mână pentru a isgoni pe cotropitorii imperialiști, pentru a apăra pacea. Alături de toate popoarele iubitoare de pace și libertate, partizanii păcii din țara noastră cer să se pună capăt mârșavei agresiuni imperialiste din Coreea și barbarelor bombardamente americane îndreptate împotriva pașnicului popor coreean.

Noi știm că apărarea păcii, a cuceririlor noastre, nu se poate face decât apărând pacea lumii întregi.

Ca reprezentanți ai milioanelor de luptători pentru pace din țara noastră, am dat mandat delegației R. P. R. care va participa la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii să ducă la acest Congres hotărîrea și angajamentul nostru de a înzeci eforturile pentru a lărgi și adânci necontenit mișcarea pentru pace în Republica Populară Română.

Noi am dat mandat delegaților noștri să ceară interzicerea barbarei arme atomice, ca și a oricăror mijloace de nimicire în massă a populației. Noi cerem să se pună capăt cursei nebune a înarmărilor, întețite de imperialiștii americani, să se reducă toate genurile de armament.

Noi ne ridicăm cu hotărîre împotriva oricărei agresiuni, oriunde s'ar produce aceasta, împotriva intervenției militare în relațiile dintre state și cerem să fie retrase imediat trupele aflate pe teritorii străine cu scopul de a înăbuși în sânge lupta de eliberare a popoarelor.

Popoarele lumii să fie încredințate că au în Republica Populară Română, Patria noastră liberă și independentă, care pășește astăzi pe drumul glorios al construirii socialismului, un participant activ al frontului organizat al păcii.

Vom contribui prin toate forțele noastre la întărirea Republicii Populare Române, la întărirea frontului păcii, la isbânda cauzei păcii și vieții în lumea întreagă.

Trăiască marele front al partizanilor păcii!

Trăiască invincibila Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor!

Trăiască marele stegar al luptei pentru pace, Iosif Vissarionovici Stalin!

Către

Comitetul Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii

Paris

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română, întrunit la București între 9—12 Septembrie, aduce un călduros salut Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și luptătorilor pentru pace din lumea întreagă în frunte cu eroicii luptători pentru pace, oamenii sovietici.

Congresul nostru a arătat că în țara noastră mișcarea pentru pace a crescut și s'a adâncit. Cele peste 10 milioane de semnături puse de cetățenii Republicii noastre Populare pe Apelul dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice dovedesc voința nestrămutată de pace a poporului nostru.

In condițiunile când imperialiștii anglo-americani amenință lumea cu un al treilea război mondial, poporul nostru muncitor contribue la întărirea lagărului păcii, construind socialismul, întărind necontenit scumpa noastră Patrie.

Delegații Congresului nostru și prin ei milioanele de partizani ai păcii din R. P. R. își iau angajamentul de a lărgi și adânci necontenit mișcarea pentru pace în țara noastră, de a întări baza ei de massă și forța ei organizatorică. Noi cerem interzicerea barbarei arme atomice, a oricăror mijloace de nimicire în massă a populației. Noi cerem reducerea armamentelor de orice gen și un control efectiv asupra acestei reduceri. Înfierăm monstruoasa agresiune din Coreea a imperialiștilor americani și bombardamentele lor teroriste împotriva acestui pașnic popor. Noi cerem să se pună capăt acestei crime! Asasinii oamenilor pașnici din Coreea și China, incendiatorii orașelor și satelor și ai păcii nu vor scăpa de judecata popoarelor.

Ne ridicăm cu hotărîre împotriva oricărei agresiuni oriunde s'ar produce aceasta și condamnăm intervenția armată în relațiile dintre popoare. Cerem încetarea remilitarizării Germaniei Occidentale de către intervenționiștii americani, precum și pedepsirea criminalilor de război hitleriști, potrivit acordului dela Potsdam. Ne simțim solidari cu lupta pentru pace a tuturor popoarelor, cu eroismul înflăcărat al luptătorilor pentru pace din țările stăpânite de imperialiști, care înfruntând represiunile, închisorile și gloanțele luptă împotriva atâtătorilor la un nou război.

In întâmpinarea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, noi vom da un nou avânt muncii pentru întărirea Patriei noastre, conștienți că în felul acesta întărim forțele păcii din lumea întreagă.

Pășim cu mândrie în rândurile sutelor de milioane de luptători pentru pace, al căror front se întinde dealungul întregii lumi, cu încredere în biruința forțelor păcii, care sunt infinit mai mari decât pumnul de criminali provocatori ai războiului. Cauza păcii și a vieții este în mâini sigure. Ea va triumfa în întreaga lume!

Invățământul general obligatoriu de șapte ani în U. R. S. S.

Chiar din primele zile ale revoluției, în Rusia Sovietică a fost introdus învățământul gratuit în toate școlile de învățământ general. Atunci însă, din cauza numărului insuficient de școli și a lipsei de cadre pedagogice, n'a putut fi încă înfăptuit învățământul general obligatoriu.

Succesele construcției socialiste în decursul primului plan cincinal au creat condițiile necesare pentru a putea fi începută realizarea învățământului general obligatoriu al copiilor de vârstă școlară.

In 1930, Guvernul Sovietic a adoptat o lege, în virtutea căreia a fost introdus, pretutindeni în U.R.S.S., învățământul obligatoriu de 4 ani al copiilor, începând dela vârsta de 8 ani. Tot această lege stabilea obligativitatea învățământului de 7 ani în orașe și în centrele muncitorești.

Totodată Guvernul Uniunii Sovietice a acordat republicilor unionale și autonome, precum și comitetelor executive regionale, dreptul de a introduce învățământul obligatoriu de șapte ani și în localitățile rurale, în cazul când vor exista posibilitățile corespunzătoare. Incă din 1934 învățământul obligatoriu de șapte ani a fost introdus în localitățile rurale din multe regiuni și republici ale Țării Sovietice.

Războiul a pus mari piedici înfăptuirii învățământului de șapte ani în U.R.S.S. Zeci de mii de cadre didactice au plecat pe front să-și apere Patria. Mulți elevi au părăsit vremelnic băncile școlii, pentru a da ajutor, prin munca lor în fabrici și uzine, la sdrobirea cât mai grabnică a cotropitorilor fasciști. Dar, îndată după terminarea războiului, în 1945, a fost restabilită rețeaua școlară dinainte de război. La sfârșitul anului 1949, în școlile din U.R.S.S. învățau peste 34 milioane de elevi, un număr mai mare decât cel prevăzut, în planul cincinal pentru anul 1950. Și numărul școlilor din Uniunea Sovietică a depășit prevederile planului, atingând cifra de 197 mii, la sfârșitul anului 1949.

Incepând din 1949, Statul Sovietic a început să traducă în fapt învățământul general gratuit de șapte ani nu numai în orașe și în centrele muncitorești, ci și în localitățile rurale.

Această măsură constitue o nouă mărturie a înfloririi școlii sovietice, un nou și important pas pe calea necontenitei desvoltări a culturii poporului sovietic.

In legătură cu înfăptuirea învățământului general de șapte ani, organele învățământului public desfășoară o intensă activitate în domeniul planificării și lărgirii rețelei școlilor de șapte ani, al asigurării personalului pedagogic necesar și al inzestrării cu utilajul și materialul didactic trebuincios.

In R.S.F.S.R. de pildă, numărul școlilor de șapte ani s'a mărit cu 4.000 de unități în 1949, iar numărul profesorilor ce predau în clasele a V-a, a VI-a și a VII-a, a avut un spor de 73.300 de oameni. In 1950 vor mai fi deschise încă peste 1.500 școli, mai ales în localitățile rurale. In acest an în școlile din R.S.F.S.R. sunt trimiși peste 50 de mii de învățători și profesori care au absolvit diferite instituții de învățământ pedagogic și dintre care aproximativ 20 de mii de persoane vor lucra în școlile de șapte ani.

Dar, cu tot numărul importnat de școli nou înființate în ultimii ani, multe localități mici nu vor putea fi deservite de o școală medie proprie. Pentru copiii ce trăesc în asemenea localități mici sunt organizate internate speciale pe lângă școlile medii din apropiere. O deosebită atenție este acordată organizării internatelor pentru elevii din ținuturile îndepărtate ale Nordului și din regiunile muntoase, precum și pentru copiii crescătorilor de vite, care se deplasează din loc în loc. Peste 20 de mii de asemenea elevi vor fi întreținuți în internate în contul statului, căpătând în mod gratuit hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, manuale și rechizite școlare. In afară de aceasta, în diferite regiuni ale R.S.F.S.R. 132 mii de elevi au fost întreținuți în anul școlar 1949-1950 în internatele de stat de tip obișnuit, în care statul susține principalele cheltueli necesitate de angajarea personalului de serviciu și educativ, încălzire și luminat. In sfârșit, trebue să fie amintit și marele număr al așa numitelor internate de inițiativă, create de colhozuri și întreținute pe socoteala lor.

In prezent se poate vorbi de importante succese în înfăptuirea învățământului general de șapte ani. Intr'o serie de republici unionale, republici autonome și regiuni, ca de pildă R.S.S. Georgiană, R.S.S.A. Gabardină, Osetină de Nord, Ciuvașă, regiunile Voronej, Riazan ș. a., învățământul general de șapte ani a fost realizat în anul 1949.

Una din regiunile, care au avut în cea mai mare măsură de suferit în timpul războiului, regiunea Smolensc, înfăptuește deasemenea cu succes învățământul general de șapte ani. In vederea noului an școlar s'au construit în regiunea Smolensc 350 de noi clădiri pentru școli. Pentru anii următori este plănuită înființarea a 117 internate.

Măsuri asemănătoare, în domeniul desvoltării rețelei școlare, al construirii de noi clădiri pentru școli, al organizării internatelor, al pregătirii cadrelor didactice și al construirii de locuințe pentru acestea sunt înfăptuite în fiecare regiune și republică.

Oamenii sovietici acordă o uriașă atenție școlii, care educă noile generații de ziditori activi ai comunismului.

E. Mincencov
Subdirector al direcțiunii școlilor medii din Ministerul Invățământului R.S.F.S.R.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

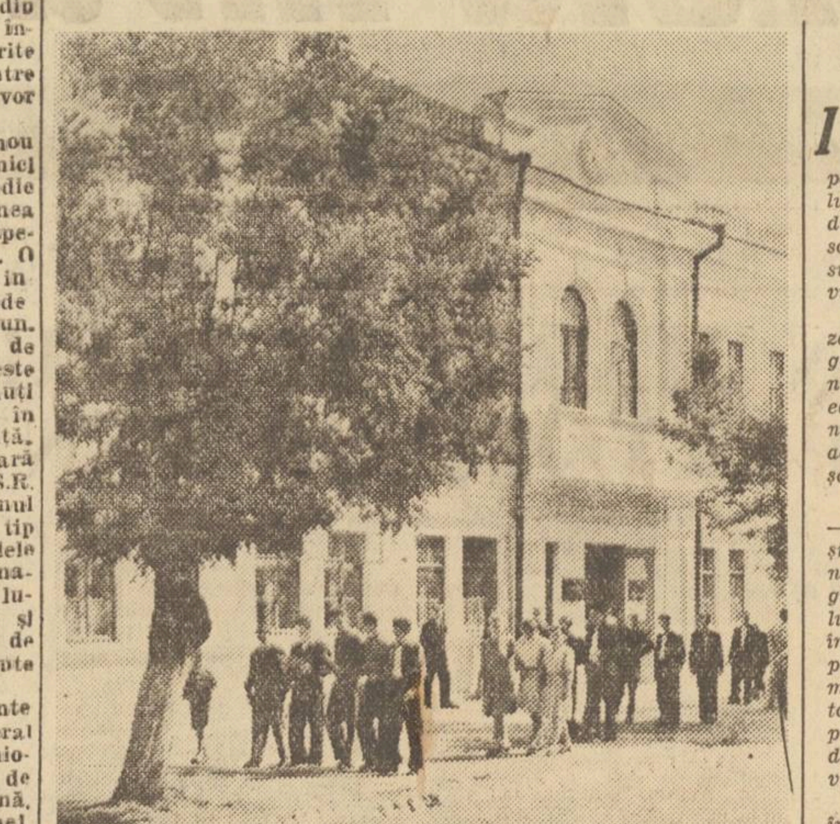

Bine te-am găsit, școală dragă!

E greu de spus cine era mai emoționat în această zi — copiii care veniseră pentru prima oară în școală și care își întâmpinau prima zi de învățătură, sau părinții care își conduceau copiii pe calea lungă și minunată către lumină și știință. In această dimineață străzile Moscovei s'au trezit și s'au înviorat cu mult mai devreme ca de obicei. Peste tot străluceau șorțurile albe, rochiile cafenii ale uniformelor, cravatele roșii ale pionierilor și, bineînțeles, flori, foarte multe flori.

Copiii se îndreptau spre școli, care își deschideau larg porțile în întâmpinarea tinereții. Cei din clasa I a mergeau fără să lase încă mâna tatălui sau a mamei, visând la lucrurile noi, mari și luminoase care îi așteptau în școală. Elevii din clasele mai mari mergeau singuri și grăbiți, după vacanța de vară doreau să se întâlnească, cât mai repede, cu clasa lor dragă.

Peluza verde și terenul școlii sunt inundate de soare. Prin ferestele claselor se vede o grădină uriașă cu mii de flori de toate culorile și cu sute de copaci și arbuști fructiferi, cu alei și chioșcuri minunate. In școală e lumină și spațiu mult. Camerele și coridoarele sunt împodobite cu vase de flori. Directorul școlii — profesorul Emeric Nicolai Vasilievici Chiricov cercetează disdedimineață, pentru ultima oară, clădirea școlii.

In această școală — școala Nr. 201 din Moscova — oricine, copil sau om mare, intră cu un sentiment de deosebit respect. Aici au învățat, au crescut și au fost educați tinerii eroi, Zoia Cosmodemianscaia și Șura Cosmodemianscaia.

Sala mare a școlii este, ca de obicei, sobră și sărbătorească. Aici s'au adunat nu numai elevii, ci și părinții, bunicii și toate rudele care au venit să-și conducă „bobocii". O mamă tânără privește cu încordare rândurile micilor eleve din clasa I a, căutându-și fetița. Un aviator, pe pieptul căruia strălucesc decorațiile, ascultă cu un zâmbet glasurile vesele ale copiilor.

Acordurile solemne ale Imnului Uniunii Sovietice răsună în sală. Muncitorii uzinei „Voicov", care patronează școala, și au trimis orchestra, spre bucuria copiilor. Felicitând pe eleve cu prilejul începerii noului an școlar, Nicolai Vasilievici Chiricov se adresează cu o deosebită căldură celor din clasa I-a.

— Dragele mele fetițe! Ziua de azi este una din cele mai fericite zile ale vieții voastre. Ați început să învățați. Incepând de azi nu se vor mai îngriji de voi numai părinții, ci și învățătorii. Voi — elevele sovietice — sunteți cei mai fericiți copii din lume. Partidul Bolșevic, Guvernul Sovietic și cel mai bun prieten al copiilor, tovarășul Stalin, fac totul pentru ca să aveți o copilărie liniștită și plină de zile frumoase. La fericirea voastră s'au gândit părinții voștri și ne-am gândit și noi, învățătorii voștri, când am semnat de curând Apelul care exprimă hotărîrea noastră de a lupta pentru pace. Vă doresc din toată inima să învățați cât mai bine și să fiți demni de înaltul nume de eleve sovietice, de eleve ale școlii unde au învățat Șura și Zoia Cosmodemianscaia.

Din partea părinților elevele au fost salutate cu căldură de Elena Nicolaevna Corzina:

— Incepând noul an școlar nu uitați că voi sunteți bucuria și mândria noastră, nădejdea noastră de viitor. Noi urmărim cu dragoste și cu grijă succesele voastre.

Vocea curată și sonoră a Mașei Lobcova, elevă în clasa II-a, care se adresează noilor sale prietene din clasa I-a, răsună în toată sala:

— Foarte de curând noi eram la fel ca și voi. Nu știam nici să citim, nici să socotim, nici să scriem. Și iată că acum începem un nou an școlar în clasa II-a. Avem foarte multe eleve fruntașe și ele ne-au rugat să vă spunem că toate dorim să fiți și voi fruntașe.

Elevele sunt salutate de președintele comitetului de întreprindere al uzinei „Voicov", Iacov Filipovici Milovanov, de directoarea de studii a școlii elementare Antonina Nicolaevna Smirnova, de tatăl unei eleve din clasa I-a Mihail Mihailovici Ocunev. Inainte de a pleca în clase „bobocii" primesc în dar dela elevele mai mari pachete cu fructe culese din grădina școlii.

A sunat. Au început lecțiile din prima serie. In cele trei clase I-a învățătoarele stau de vorbă cu copiii. Una din învățătoare a învățat și ea în această școală.

In clasa în care a învățat Zoia Cosmodemianscaia, învață acum cea mai bună clasă a școlii — a zecea B. Se ține lecția de literatură. Elevele ascultă cu atenție încordată pe iubita lor profesoară Maria Dimitrievna Sosnițcaia, care își începe astăzi cel de al patruzeci și șaptelea an școlar.

Nicolai Vasilievici, conducând grupul de părinți și oaspeți care vizitează școala în această zi solemnă, vorbește despre tradițiile colectivului, despre faptul că elevele și cadrele didactice țin mereu sus onoarea școlii.

— Anul acesta, în școala noastră, învață 89 de „nepoțele". Așa numim noi pe copiii fostelor noastre eleve. Cu câtă emoție aduc tinerii părinți pe copiii lor la școala în care și-au petrecut și ei anii copilăriei și tinereței, unde profesorii le mai spun și acum simplu pe nume!

E. Crecevota
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Presa școlară în școala medie sovietică

In cadrul activității extrașcolare, presa școlară are un rol important, pentrucă ea educă pe elevi în spiritul comunismului, îi deprinde să aibă o atitudine justă față de colectivitatea socialistă și influențează vădit asupra desvoltării generale a elevilor.

Din presa școlară fac parte gazetele de perete ale întregii școli, gazetele claselor și cele ale pionierilor. Intr'o serie de școli se editează reviste, culegeri și almanahuri pentru copii, în care sunt adunate lucrările de creație ale școlarilor.

Gazetele de perete ale elevilor — de clasă sau de detașament — și cele ale întregii școli sunt menite să îndeplinească rolul de agitator și organizator colectiv, să lupte pentru o înaltă calitate a învățământului, pentru o disciplină exemplară, pentru o înaltă moralitate a elevului, încurajând tot ce este pozitiv și criticând cu pricepere și cu măsură faptele nedemne de numele de școlar sovietic.

Infăptuind sarcini atât de mari în domeniul educației social-politice și morale a elevilor, gazetele școlare nu se pot închide în cercul evenimentelor clasei respective și nici gazeta întregii școli în cercul de viață al școlii. Intr'o formă accesibilă pentru elevi, ele trebue să oglindească și viața social-politică a țării.

Vom vorbi despre o nouă formă de organizare, care ne-a dat posibilitatea să edităm, în mod regulat, gazete școlare interesante.

S'au împlinit patru ani de când școala noastră scoate zilnic o gazetă de perete a întregii școli, gazeta „A o sută zecea". Venind la școală, elevii văd în fiecare zi un număr nou al gazetei lor de perete, în care sunt oglindite și discutate, în mod critic, cele mai proaspete evenimente școlărești. Lângă gazetă se strâng în permanență școlari care citesc, cu interes, ultimele știri. Elevii s'au obișnuit să aibă în fiecare zi un număr nou al gazetei, care a devenit astfel pentru ei o necesitate culturală zilnică, servind drept mijloc de influențare educativă sistematică asupra cititorilor săi.

Inainte, în această școală exista un colectiv de redacție, format din 5—7 copii, care trebuia să strângă material dela elevi pentru fiecare număr și să editeze gazeta. Se pierdea foarte mult timp cu execuția tehnică a gazetei de perete, din care cauză conținutul — esențialul gazetei — trecea pe planul al doilea. Gazeta apărea numai de 2—3 ori pe lună și nu satisfăcea aproape pe nimeni.

Consiliul pedagogic a luat hotărîrea să ajute organizațiile elevilor pentru îmbunătățirea calității gazetelor de perete.

S'a hotărît să se creeze în școală 26 grupe redacționale, formate fiecare din câte 8—10 elevi. Din fiecare grupă face parte câte un elev din fiecare clasă, începând dela clasa a VII-a până la a X-a inclusiv. In modul acesta, aproape toți elevii claselor superioare sunt încadrați în grupele redacționale, luând parte activă, odată pe lună, la editarea gazetelor. 26 grupe redacționale însemnează 26 zile de învățământ pe lună. Fiecare grupă editează pe lună un singur număr. Această sarcină nu este deloc împovărătoare. In schimb, toți elevii trec, ca să zicem așa, printr'o școală gazetărească, dobândind deprinderi deosebit de utile în domeniul organizării materialului gazetăresc, al aprecierii lui critice, al prelucrării, al redactării și al așezării lui în gazetă.

Se înțelege că, în interesul muncii, a fost necesar să se stabilească o conducere unică a activității tuturor celor 26 grupe, precum și înăuntrul fiecăreia din ele în parte. In fruntea fiecărei grupe se află un elev, care răspunde de munca întregii grupe. In fruntea tuturor grupelor se află redactorul-șef, membru al comitetului comsomolist, care lucrează împreună cu un ajutor de redactor-șef și cu doi membri ai redacției centrale.

In atribuția lor intră recepționarea și controlarea fiecărui număr al gazetelor diferitelor grupe redacționale și stabilirea ordinei de muncă a grupelor. Ei trebue deasemenea să prevină întreruperile posibile în editarea gazetelor. Odată pe lună, când ultima grupă redacțională scoate ultimul număr din luna respectivă, la redactorul-șef se adună, pentru consfătuire, conducătorii tuturor grupelor. Redacția centrală face o dare de seamă asupra succeselor și neajunsurilor constatate în editarea gazetelor în cursul lunii, ilustrându-le cu ajutorul numerelor celor mai bune și al celor nereușite.

Pentru ca executarea numerelor noi să nu ia prea mult timp elevilor, titlul gazetei și titlurile rubricilor principale au fost desenate pe scândurele speciale permanente. Redactorul-șef ține evidența elevilor cu talent artistic, care, după indicațiile lui, participă succesiv la execuția tehnică a gazetei.

Această ordine de editare a gazetei permite a face din fiecare elev un corespondent sau un redactor activ al ei. Astfel, toți elevii devin conștienți de îndatoririle lor față de gazetă, observând cu mai multă atenție viața școlii, remarcând toate fenomenele ei interesante, apreciindu-le în mod critic și alegând faptele necesare gazetei. Tot ce se petrece în școală se găsește sub ochii ageri și critici ai numeroșilor corespondenți speciali și redactori. Nu apucă, de pildă, secretarul cercului geografic să afișeze anunțul cu privire la apropiata adunare publică a cercului, că, în aceeași zi, apare în gazetă o notă în care se amintesc, destul de ironic, anumite reguli gramaticale de care trebue să țină seama chiar și secretarii cercurilor geografice, când își scriu înștiințările.

Pe lângă fiecare grupă redacțională este detașat câte un profesor, pentru a da ajutorul necesar și pentru control.

Sarcina noastră imediată este de a oglindi just și permanent în gazetă „luminile și umbrele" din viața școlii. Dar adeseori grupele redacționale își concentrează atenția mai mult asupra fenomenelor negative, scoțând prea puțin în evidență exemplele pozitive. Din această cauză s'a planificat scrierea de articole în gazete de către responsabilii de clase, conducătorii sectoarelor comitetelor de elevi sau secretarul comitetului comsomolist, care arată realizările obținute în sectorul lor de activitate. Această măsură a atras desvoltarea simțului de autocritică sănătoasă în colectivul elevilor, ea fiind totodată și o metodă de schimb de experiență.

Practica ne-a determinat să introducem unele schimbări în sistemul de organizare a redacției, însă acest lucru n'a adus modificări esențiale în organizarea editării gazetelor.

Schimbările făcute au fost următoarele:

Compoziția redacției a devenit uniformă, adică fiecare redacție de schimb a fost alcătuită din elevi ai aceleiași clase. In fiecare clasă au fost formate câte 5 grupe (redacții) de acest fel. Pentru fiecare clasă (dela a VIII-a la a X-a) s'au fixat zilele în care ele trebue să editeze numărul curent al gazetei. După cum am spus mai sus, clasa are 5 grupe, astfel că fiecare grupă (redacție) scoate un număr odată la 5 săptămâni.

Acest sistem de editare a gazetelor a ridicat responsabilitatea organizațiilor de elevi din fiecare clasă și a permis dirigintelui clasei să conducă munca elevilor și să-i controleze.

Fără semnătura dirigintelui de clasă, gazeta nu poate fi afișată.

S'a ușurat și munca redacției centrale. Atribuția ei este să vegheze ca redacția de schimb să nu abuzeze de materialul „local" (numai din viața clasei sale), ci să dea și material privitor la întreaga școală.

Gazete cu un conținut deosebit de bogat sunt scoase în zilele examenelor de primăvară, când corespondenții speciali, dintre cei mai buni elevi ai fiecărei clase, dau articole despre fiecare examen.

Articolele sunt redactate și confirmate de profesorii respectivi, după care sunt bătute la mașină și așezate în gazetă. Dela fiecare examen se dă un buletin general al notelor obținute de elevi.

In zilele sărbătorilor sovietice, la aniversări și cu prilejul evenimentelor însemnate din viața școlii se editează numere speciale ale gazetelor de perete, ediții speciale deosebit de frumos executate și cu un material selecționat cu îngrijire.

Teme deosebit de importante sunt cele care privesc lupta pentru un înalt nivel al învățăturii și pentru o disciplină conștientă a elevilor, activitatea extrașcolară, sportul, activitatea organizațiilor de elevi, etc.

Gazeta „A o sută zecea" este organul organizației comsomoliste și al comitetului de elevi. In ce privește clasele de pionieri, ele scot gazeta lor de grup, de trei ori pe săptămână.

Gazeta elevilor își poate îndeplini menirea sa educativă numai dacă activitatea copiilor este întărită prin îndrumarea permanentă a cadrelor didactice și a directorului școlii.

I. K. Novicov
membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., învățător emerit

Știri și fapte

Invățământul tehnic superior în Țara Socialismului

Uriașa industrie și agricultură din Uniunea Sovietică necesită permanent numeroase cadre cu o înaltă calificare. Industrializarea continuă a țării, mecanizarea agriculturii, desvoltarea transporturilor și a căilor de comunicații au determinat transformarea completă și extinderea școlilor tehnice superioare; numărul instituțiilor de învățământ tehnic superior a crescut considerabil. In Rusia — înainte de Marea Revoluție din Octombrie — erau numai 14 instituții de învățământ tehnic superior, actualmente în Țara Socialismului sunt mai mult de 170. Caracterul însuși al învățământului s'a schimbat: cunoștințele tehnice, în tot timpul studiilor, sunt coordonate riguros cu lucrările făcute în laboratoare, în săli de seminarii, în ateliere și cu practica în producție. Activitatea școlilor superioare tehnice este acum indisolubil legată de practică.

Școlile superioare tehnice din U.R.S.S. au pregătit numai în ultimii 15 ani mai mult de 360.000 ingineri.

Multe din instituțiile de învățământ tehnic superior sunt celebre în întreaga lume. La Institutul Politehnic din Leningrad — de pildă — și-au făcut studiile și au predat mulți ani oamenii de știință fruntași ai țării: Academicienii A. A. Baicov, M. A. Pavlov, A. F. Ioffe, I. M. Vinogradov și alții. Institutul are 7 facultăți: de metalurgie, de mecanică și construcții de mașini, de energetică, de construcții, de electromecanică, de fizico-mecanică și de tehnică economică.

O altă mare instituție de învățământ superior este Institutul Politehnic din Tomsc, înființat în anul 1816; colectivul acestuia se ocupă în permanență cu cercetarea bogățiilor naturale din Siberia, contribuind prin aceasta la desvoltarea tuturor ramurilor industriale precum și a energeticei din această regiune.

Una din cele mai importante școli superioare pentru construirea de mașini este socotită, pe drept cuvânt, Școala tehnică superioară Bauman din Moscova, care are facultăți de mașini termice și hidraulice, de mecanică tehnologică, de mecanică și optică de precizie. Școala are aproape 115 ani de existență. Din cei 420 profesori ai școlii sunt: 60 profesori universitari și doctori în științe, peste 200 de docenți și aspiranți la titluri academice și mai bine de 10 academicieni și membri corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S. printre care renumiții oameni de știință: E. A. Ciudacov, N. G. Bruevici, V. P. Nikitin, C. C. Hrenov și alții.

Importante sunt deasemenea următoarele școli superioare: Institutul aeronautic din Moscova; Institutul oțelului, tot din capitala Uniunii Sovietice; Institutul industrial al Donețului din orașul Stalino; Institutul energetic din Moscova; Institutele de construcții din Leningrad și Moscova; Școala superioară de transport din Dniepropetrovsc; Institutul superior de navigație din Odesa, Institutul industrial al Asiei Centrale din Tașkent; și numeroase altele răspândite în toate regiunile Uniunii Sovietice.

Partidul Bolșevic și Guvernul Sovietic se pot mândri cu cadrele lor tehnice cu o calificare superioară; ele sunt formate din rândurile clasei muncitoare fiind elemente fruntașe ale ei, legate indisolubil de realizările ei, de năzuințele ei; ele trudesc fără preget pentru propășirea continuă a economiei sovietice, pentru ridicarea cadrelor tinere, pentru construirea comunismului în Uniunea Sovietică. (Agerpres).

O largă rețea de corespondenți științifici

Pe lângă Institutele Academiei de Științe a R.S.S. Georgiene s'a organizat o rețea de corespondenți științifici recrutați dintre fruntași.

Scopul acestei inovații este de a intensifica legăturile oamenilor științei cu industria, cu institutele precum și de a publica lucrările lor în buletinele academice. La rândul lor, corespondenții științifici aduc la cunoștința întreprinderilor lucrările institutelor și informează pe oamenii științei de realizările și de inovațiile din producție. Asemenea rețele de corespondenți științifici au fost înființate pe lângă numeroase institute ale Academiei. Pe lângă Institutul de construcții, există acum 16 corespondenți științifici. Aceștia sunt ingineri care lucrează pe șantiere și în birourile de proiecții. Inițiativa Academiei de Științe a R.S.S. Georgiene a fost larg sprijinită de cercurile științifice din Republică. (Agerpres).

Oamenii științei sovietici aduc în toate domeniile mereu noi contribuții, care sunt puse la îndemâna oamenilor muncii, în vederea îmbunătățirii condițiilor lor de trai, în vederea consolidării continue a regimului sovietic. Știința sovietică este astfel strâns și permanent legată de viața oamenilor sovietici care pășesc pe drumul luminos al construirii comunismului în U.R.S.S. (Agerpres).

Progresul învățământului în R. S. S. Lituaniană

In anii postbelici, în R. S. S. Lituaniană au fost obținute succese importante în desvoltarea învățământului. Cea mai importantă măsură a fost reorganizarea structurii școlilor elementare și reducerea duratei învățământului în școlile medii, care se prelungea în mod nerațional, până la 12 ani.

In anul școlar trecut, au fost luate măsuri ferme și pentru realizarea completă a învățământului obligatoriu de 7 clase; deasemenea, a fost revizuită și replanificată rețeaua școlilor; o parte din școlile cu patru clase au fost reorganizate, devenind școli elementare, iar la multe școli de 7 clase au fost înființate clase suplimentare.

In cursul noului an școlar, în R. S. S. Lituaniană vor funcționa 3.614 școli, dintre care 2.769 elementare, 670 de 7 clase și 175 medii de 11 clase. Numărul elevilor, față de cel din anul trecut, se va mări dela 408.000 la 459.000. Rețeaua de școli existente va asigura pe deplin învățământul tuturor copiilor ce doresc să urmeze școlile elementare și medii.

Pentru ca să asigure școlilor un număr suficient de cadre didactice, calificate, Ministerul Invățământului Public al Republicii a luat măsuri pentru pregătirea și ridicarea calificării învățătorilor și profesorilor, mai ales pe calea învățământului prin corespondență.

Din anul 1945, pe lângă Institutul pedagogic din Vilnius și pe lângă școala superioară pedagogică din Kaunas, funcționează secții de învățământ prin corespondență, unde învață peste 2.000 de membri ai corpului didactic.

In R. S. S. Lituaniană se desfășoară acum campania de pregătire pentru noul an școlar. Clădirile și inventarul școlilor se repară și se renovează. In Republică se construesc numeroase școli medii noi. In prezent, în orașele și satele din R. S. S. Lituaniană, numărul școlilor de 7 clase întrece de 25 ori numărul școlilor existente sub regimul burghez. Numărul școlilor medi complete de 11 ani a crescut de 2,5 ori.

Sumele alocate pentru învățământul public se ridică în 1950 la aproximativ 1/4 din bugetul Republicii.

Sarcinile de mare răspundere ale școlii noastre

de N. POPESCU-DOREANU
ministrul Invățământului Public

In trecut, pe vremea regimurilor burghezo-moșierești, deschiderea unui nou an școlar era considerată un nou prilej de întărire a caracterului neștiințific, reacționar, al învățământului de toate gradele.

Un număr foarte mare de copii ai oamenilor muncii dela orașe și mai ales dela sate rămâneau în afara școlii, îngroșând an de an rândurile neștiutorilor de carte. Porțile școlilor medii și cu atât mai mult ale instituțiilor de învățământ superior erau închise tineretului muncitoresc și țărănesc. Școli în limbile naționalităților conlocuitoare nu existau decât cu rare excepții, iar acei tineri de altă limbă sau altă religie decât cele oficiale, care îndrăzneau să se prezinte la școli medii și mai ales superioare, erau îndepărtați cu forța dela cursuri.

Astăzi, sub regimul nostru de democrație populară, deschiderea unui nou an școlar este prilej de mare bucurie pentru toți copiii și tinerii pentru întreg poporul muncitor. Prin grija Partidului și Guvernului, școlile elementare se deschid pentru toți copiii de vârstă școlară și o muncă susținută se duce în orașe și sate pentru ca nici un copil să nu rămână în afară de școală. Invățământul de șapte ani este gratuit. Statul acordă un număr însemnat de burse, organizează și sprijină organizarea, prin inițiativa locală, a unui număr însemnat de internate, mai cu seamă pentru fiii țărănimii muncitoare din școlile elementare de șapte ani.

Jumătate din numărul elevilor din școlile medii și al studenților din învățământul superior sunt bursieri ai Statului; taxele școlare în învățământul mediu și superior sunt foarte reduse pentru fiii celor ce muncesc, care formează acum marea majoritate a tineretului studios. Noi internate, cămine și cantine sunt puse la dispoziția acestora.

Un număr de 2500 de tineri muncitori din producție urmează cursuri speciale de doi ani, pregătindu-se să intre în învățământul superior, iar un număr egal de muncitori specialiști din producție sunt pregătiți în facultăți tehnice, pentru a deveni ingineri. Toți aceștia sunt bursieri ai Statului. In anul 1951 vom avea primele promoții.

Numărul grădinițelor de copii, al școlilor elementare și medii, al facultăților, cât și acela al elevilor și studenților crește continuu sub regimul nostru, întrecând în anul școlar ce începe numărul din 1949—1950 și depășind cu mult pe cel din 1938. Intr'adevăr, în anul 1950—1951, numărul grădinițelor crește la 4.400, față de 1.570 în anul 1938—1939, iar acela al școlilor elementare la 15.200, față de 12.880.

Invățământul mediu în general s'a desvoltat într'o mare măsură, ajungând la aproximativ 730 de școli, adică cu peste 80 la sută față de 1938—39, și în special învățământul mediu tehnic, care anul acesta întrece de peste două ori situația dinaintea războiului (aproape 400 școli, față de nici 190 în 1938—39). Tot astfel învățământul superior, pentru care existau în anul 1938—39 numai 41 de facultăți, cu cca. 26.000 de studenți, are astăzi 138 de facultăți, cu peste 55.000 studenți.

In anii Planului Cincinal va spori continuu numărul elevilor și studenților. Se vor construi noi grădinițe, școli elementare și medii, noi localuri pentru învățământul superior, internate, cămine și cantine noi.

Datorită justei politici naționale a Partidului și Guvernului, în cadrul general al învățământului s'a desvoltat în mod deosebit învățământul în limbile naționalităților conlocuitoare, ajungând la o situație înfloritoare, cu totul necunoscută în trecut. In aproape 800 grădinițe și 2.300 școli (dintre care cca. 90 școli medii) se predă astăzi în limba maghiară, rusă, ucraineană, germană, sârbă, bulgară, idiș, slovacă, cehă, croată, tătară, turcă, etc. In urma reformei învățământului, au luat ființă în Republica noastră Populară și 17 facultăți de învățământ superior în limba maghiară la Cluj și Tg. Mureș. Astfel, se realizează în învățământul nostru politica leninist-stalinistă a culturii naționale în formă și socialistă în conținut.

Sub îndrumarea Partidului, pășim în noul an școlar mai bine organizați pentru a îndeplini sarcinile de bază ale învățământului: ridicarea nivelului cultural al maselor, educarea comunistă a copiilor și tineretului, pregătirea de cadre medii și superioare necesare construirii socialismului.

Noul an școlar se deschide odată cu Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R. Școala — elevi, studenți, cadre didactice — participă cu entuziasm la lupta pentru nobila cauză a păcii. Numai pacea, înțelegerea și prietenia dintre popoare pot asigura viața și viitorul ferficit al copiilor și tineretului țării noastre, într'o lume nouă, liberă, fără mizerie și ignoranță, în lumea socialistă. Școala este adânc interesată în lupta pentru pace și pentrucă știința, cultura, artele nu se pot desvolta decât sub pavăza păcii, în încordarea muncii creatoare pentru progresul și fericirea omenirii.

Dar pacea nu poate fi apărată, nu-și poate revărsa minunatele ei roade asupra vieții noastre, decât prin lupta fără cruțare, avântată, biruitoare, împotriva provocatorilor de războaie, imperialiștii americani și englezi, ca și împotriva agenturilor lor de slugi nemernice, de trădători și spioni, social-democrații de dreapta și banda fascistă dela Belgrad a lui Tito-Rankovici.

Nici nu există altă posibilitate de a asigura pacea. Drumul acesta, singurul drum just, este arătat de către marele Stalin, învățătorul și conducătorul oamenilor muncii, al oamenilor cinstiți din întreaga lume. Pe drumul acesta și inspirându-se din lupta și din măretele realizări ale Uniunii Sovietice, partidele comuniste și muncitorești conduc popoarele la lupta pentru victoria păcii, pentru victoria democrației, a progresului. Succesele Uniunii Sovietice în construirea comunismului, cele ale țărilor de democrație populară în construirea socialismului, victoriile viteazului popor coreean împotriva agresiunii americane, ca și luptele îndârjite ale popoarelor muncitoare din țările capitaliste, coloniale și dependente, arată că planurile mârșave ale canibalilor imperialiști pot fi zădărnicite.

Consolidându-și pozițiile pe linia desvoltării sale către socialism și cucerind poziții noi în domeniul vieții materiale și culturale, poporul muncitor român dă, sub conducerea Partidului, lovituri tot mai simțite pornirilor agresive ale imperialismului anglo-american și slugilor acestuia, contribuind astfel la întărirea păcii. In acelaș cadru se desvoltă și activitatea școlii noastre.

Bombardiere americane ucid mii și mii de copii și tineri, elevi de școală, în orașele și satele Coreei. Mii și mii de copii sunt uciși în Vietnam și în alte țări coloniale. Milioane și milioane de tineri și copii din țările capitaliste, coloniale și dependente sunt abandonați analfabetismului, smulși familiilor, exploatați în fabrici și pe moșii sau aruncați pe drumuri, în bună parte orfani, ca urmare a creșterii șomajului și mizeriei crâncene.

Oriunde stăpânește dolarul, în Statele Unite, în Anglia ca și în Franța, în Iugoslavia ca și în Australia, etc., școlile sunt oficine de ațâțare a isteriei războinice, a vrajbei între popoare, a urii șovine și de rasă, a huliganismului și crimei, ele sunt mijloace de denaturare a științei, de propagare a misticismului și prejudecăților, într'un cuvânt — case de îndobitocire și de bestializare a tineretului cu scopul de a pregăti unelte oarbe în mâinile imperialiștilor americani și englezi.

Reforma învățământului a așezat școala Republicii Populare Române pe o linie luminoasă, după marele exemplu al școlii sovietice. Școala noastră este pusă la îndemâna celor mai largi pături populare. Invățământul nostru are un caracter științific progresist, el se întemeiază pe măreața învățătură a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, care luminează și leagă strâns de viață, știința.

Școala noastră urmărește să dea țării un tineret înarmat împotriva oricăror forme de manifestare a așazisei culturi apusene, cosmopolite și decadente, și care de fapt nu este decât o mizerabilă industrie imperialistă ce produce putregai și otrăvuri; ea urmărește să pregătească un tineret care să-și fi însușit știința nouă, ridicată în Uniunea Sovietică pe culmile cele mai înalte și să fi învățat a o lega de viața țării noastre, a o pune în slujba poporului, în sprijinul muncii și luptei acestuia pentru pace și socialism.

Tineretul Republicii noastre Populare trebue ridicat continuu la o conștiință nouă, superioară, la conștiința socialistă. Școala trebue să sădească și mai adânc în mijlocul tineretului ura cea mai crâncenă împotriva războaielor imperialiste de jaf și cotropire, împotriva ațâțătorilor și provocatorilor de asemenea războie, imperialiștii americani și englezi, și a lacheilor lor de teapa titoiștilor și alții. Elevii și studenții noștri trebuesc învățați să urască cu toată puterea lor exploatarea omului de către om, asuprirea națională, șovinismul și rasismul și să devină luptători tot mai aprigi pentru libertate, pentru înfrățirea între popoare pe calea păcii și progresului.

Cel mai fierbinte patriotism trebue să însuflețească copiii și tineretul nostru. Ei trebue să cunoască cuceririle istorice ale muncii și luptei poporului nostru, realizările continue ale regimului nostru de democrație populară, să le prețuiască și să fie gata a le apăra fără șovăire, plini de putere de sacrificiu împotriva dușmanului care uneltește dinlăuntru sau ațâță și provoacă din afară. Școala trebue să anime în rândurile copiilor și tineretului, odată cu iubirea de Patrie, dragostea și recunoștința cea mai adâncă pentru Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră, pentru marele prieten al poporului român, Iosif Vissarionovici Stalin, îndrumătorul spre fericire și părintele iubit al copiilor, tineretului și oamenilor muncii din țara noastră și din toată lumea. Ea trebue totodată să adâncească în mijlocul elevilor și studenților sentimentul de solidaritate internațională cu popoarele din țările de democrație populară și cu toate popoarele lumii care luptă pentru pace, bunăstare și progres.

Noi trebue să creștem un tineret curajos, plin de viață și de încredere în viitor, care să iubească munca, să o prețuiască, să o lege de viața sa ca pe o datorie de onoare, ca pe un izvor nesecat de bunăstare colectivă, de pace și de fericire.

Numai în felul acesta vom putea da țării pe oamenii muncii de mâine bine înzestrați și înarmați pentru a munci la construirea socialismului, la înălțarea tot mai sus a Patriei noastre, la clădirea unei păci trainice.

Iată sarcinile școlii, sarcini de mare răspundere și în acelaș timp de deosebită cinste ale oamenilor ce slujesc școala, dela învățător până la profesor universitar și care ni se pun cu și mai mare tărie acum, la deschiderea noului an școlar.

Reîmprospătarea cunoștințelor elevilor

Pentru ca noile cunoștințe pe care le vor primi elevii în cursul acestui an școlar să găsească o bază temeinică, este necesar ca primele ore de curs la toate materiile să aibă drept scop reîmprospătarea cunoștințelor vechi.

Cei mai mulți dintre elevi nu au întrerupt cu totul studiul în timpul vacanței. Ei au activat în cadrul cercurilor de studii din tabere, cluburi și colonii, căutând să completeze unele lipsuri din cunoștințele lor. Deasemeni, unii dintre ei au studiat mai în amănunt anumite capitole care prezentau pentru ei un interes deosebit. Totuși, în timpul care s'a scurs dela încheierea anului școlar trecut și până acum, studiul nefiind activitatea principală a elevilor, multe lucruri s'au putut uita.

Primele ore de curs în care se va face reîmprospătarea materiei vor ajuta profesorului să cunoască în ce măsură elevii și-au îmbogățit cunoștințele în timpul vacanței sau în ce măsură aceștia au uitat cele învățate. Cu acest prilej, profesorul va constata care este nivelul clasei cu care lucrează și va fi orientat asupra felului cum trebue să-și ducă munca în noul an.

Pe baza constatărilor făcute în aceste ore, profesorul va urmări aducerea tuturor elevilor la nivelul de cunoștințe necesar pentru continuarea studiului. Având în vedere materia pe care trebue s'o predea anul acesta și ținând seamă de condițiile specifice ale clasei cu care lucrează, profesorul va întocmi planuri de muncă concrete și amănunțite. El va organiza astfel munca sa încât orele acestea să nu fie monotone sau superficiale, ci să trezească dorința elevilor de a căpăta noi cunoștințe, să le trezească interesul pentru materia nouă.

Reîmprospătarea cunoștințelor în prima perioadă de muncă școlară nu se va face sub formă de repetare mecanică a celor învățate anul trecut. Profesorii vor recurge la noi exemplificări, la noi fapte, pentru a face lecțiile vii, interesante și atrăgătoare. Se vor repeta, în linii mari, chestiunile mai importante, fără a se intra în amănunte. Cu acest prilej profesorul va verifica în ce măsură și cât de clar păstrează elevii cunoștințele vechi, căutând să fixeze în mintea lor părțile esențiale din materia veche, care sunt necesare pentru înțelegerea materiei noi.

Dacă se vor constata lipsuri în cunoștințele elevilor, profesorul va lua măsuri ca ele să fie completate, fie chiar în cadrul acestor ore, fie în afara lor, prin studiul individual. In acest scop, se vor da elevilor teme pentru acasă. Profesorul va avea grijă să dea îndrumări asupra felului cum trebue să fie pregătite aceste teme arătând fiecărui elev în parte, metode juste de activitate individuală, ținând seamă de calitatea cunoștințelor pe care le are și de lipsurile constatate.

Diriginții au datoria de a sta de vorbă cu fiecare profesor în parte, pentru a cunoaște situația clasei lor la diferitele materii. In măsura posibilităților, ei vor asista la aceste lecții de reîmprospătare a materiei. Vor căuta, deasemeni, să coordoneze astfel temele date pentru acasă, încât elevii să le poată face față și să nu neglijeze vreuna dintre materii în detrimentul alteia.

Directorul școlii va trebui să se ocupe îndeaproape de organizarea și desfășurarea lecțiilor de reîmprospătare a materiei la diferite obiecte asistând la lecții, controlând planurile profesorilor și stând de vorbă cu diriginții. Acolo unde sunt profesori tineri care predau anul acesta pentru prima oară, directorul va organiza ajutorarea lor de către profesorii cu experiență. El va controla, deasemeni, felul cum se desfășoară această ajutorare.

Deoarece procesul de instruire a elevilor nu poate avea succes decât atunci când există cunoștințe temeinice, cadrele didactice se vor îngriji ca, în tot timpul anului, să urmărească reîmprospătarea cunoștințelor, prin organizarea lecțiilor de recapitulare la sfârșitul capitolelor importante din materie. Aceste lecții de recapitulare pregătesc pe elevi pentru recapitularea dela sfârșitul anului școlar, când se vor face câteva lecții speciale pentru revederea întregii materii.

Este însă deosebit de important ca, atât profesorul cât și diriginte să facă pe elevi conștienți de necesitatea de a se pregăti temeinic, de a învăța cu seriozitate. Ei vor urmări să trezească în sufletul elevilor dorința de a cunoaște cât mai mult. Exemplul școlarilor sovietici trebue să le fie un îndemn permanent în munca lor.

Convinși fiind de faptul că învățând mai bine ei dovedesc dragoste față de Patrie și față de poporul muncitor, că învățând mai bine ei vor fi capabili să contribue la construirea unei vieți mai bune pentru cei ce muncesc, la lupta pentru pace, elevii vor deveni colaboratorii profesorilor în munca pentru un învățământ temeinic în școală.

E. Manac

CULTURA FIZICĂ ȘI SPORTUL în ȘCOALĂ

Complexul G. M. A., baza educației fizice în școli

Pentru ca munca și orientarea nouă în predarea educației fizice a școlii să dea roadele așteptate, trebue ca încă dela începutul anului școlar să se ia o serie de măsuri menite să asigure reușita introducerii cu succes a Complexului sportiv de stat G.M.A. Pentru aceasta profesorul va trebui să fie un factor activ, îndrumător și călăuzitor al elevilor nu numai în orele de curs, ci și în cadrul activității duse în Colectivul Sportiv. Numai printr'o perfectă colaborare între profesori, U.T.M. și consiliul colectivului sportiv școlar se va reuși ca cele trei forme sub care se desfășoară procesul de educație fizică în școală, să poată da roadele dorite.

Vom arăta în linii mari și pe scurt care sunt sarcinile imediate ale colectivului școlar în legătură cu complexul G.M.A.

Intrucât vacanța de vară a găsit majoritatea colectivului sportiv în faza de organizare, cea mai mare parte din ele nu și-au constituit comisiile de pregătire și examinare G.M.A., prima sarcină a colectivului va fi deci constituirea acestei comisii, în care va intra reprezentantul organizației de bază U.T.M. din școală și 2-4 elevi, buni sportivi și organizatori.

Pentru a se putea face mobilizarea elevilor care au împlinit vârsta de 15 ani se vor folosi toate mijloacele de agitație și propagandă pe care Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport le pune la dispoziție, precum și propriile mijloace ale colectivului.

Se va trece la distribuirea carnetelor de aspirant G.M.A. Aceste carnete se vor ridica dela Comitetul Orășenesc sau Județean pentru Cultură Fizică și Sport.

Se va face vizita medicală a aspiranților.

Se va prelucra regulamentul complexului G.M.A. în mod amănunțit, dându-se explicații la fiecare articol și paragraf. Numai în acest fel comisia de pregătire și organizare va putea să-și cunoască atribuțiunile și să-și ducă munca în bune condițiuni, iar aspiranții vor fi pătrunși de importanța acestui complex și vor ști ce norme au de trecut.

Se va ține la zi evidența aspiranților F.G.M.A. și G.M.A. gradul I, iar documentele cerute de regulament vor fi completate și prezentate Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport. Pentru a nu se aglomera lucrările, aceste documente vor fi ridicate din timp dela C.C.F.S.

Se vor organiza antrenamente oficiale pentru trecerea normelor.

Comisia de pregătire și organizare va ține un permanent contact cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de unde va primi ajutorul necesar material, precum și îndrumări tehnice.

Pregătirea școlarilor pentru trecerea normelor, se va face în timpul orelor de curs, ore în care profesorul de educație fizică va da elevilor baza generală de pornire, prin însușirea deprinderilor și desvoltarea calităților psiho-fizice necesare pentru trecerea normelor. Invățarea exercițiilor de gimnastică, trecerea pistei cu obstacole și celelalte norme ce rute de regulamentul G.M.A. se va face în colectivul sportiv. In acest sens va trebui ca la planificarea muncii în cadrul fiecărei secții a colectivului, să se rezerve loc în mod special pregătirii pentru trecerea normelor G.M.A., iar pentru elevii care nu fac parte din nicio secție a colectivului se va înființa o secție G.M.A., secție în care ei vor căpăta pregătirea necesară trecerii normelor.

Măsurile de cultură fizică din afara orelor de curs pot avea în conținutul lor exerciții din cele impuse, pentru F. G. M. A. sau G.M.A. gradul I, ajutându-se prin aceasta procesul de însușire a acestor exerciții și realizându-se totodată și scopul igienic-educativ urmărit prin aceste măsuri.

Se va insista în deosebi asupra pregătirii elevilor care se apropie de vârsta de 17 ani și care vor avea mai puțin timp la îndemână pentru trecerea normelor F.G.M.A. Aceștia vor trebui să dea chiar în toamna aceasta probele de natație folosind zilele călduroase din Septembrie. Ceilalți elevi vor căpăta o pregătire eșalonată pe 2 sau 3 ani de studii, în așa fel ca înainte de împlinirea vârstei de 17 ani, să aibe trecute toate normele. Vor trebui învățate în primul rând exercițiile de gimnastică obligatorii, întrucât ele vor fi folosite și la gimnastica dinainte de lecții și în cadrul minutului de cultură fizică.

Intreaga pregătire și organizare trebue făcută sub supravegherea și îndrumarea profesorilor de educație fizică.

SUB SEMNUL LUPTEI PENTRU PACE

Școlile medii și-au deschis cursurile

In dimineața zilei de 11 Septembrie s'au deschis cursurile școlilor medii.

La Colegiul Popular Nicolae Bălcescu din Craiova s'au strâns în curtea școlii sute de elevi. Așezați pe clase, elevii au participat cu însuflețire la festivitatea de deschidere. Au venit și părinții elevilor. In cuvântul de deschidere, tovarășul Codreanu, directorul școlii, a arătat grija Partidului Muncitoresc Român pentru fiii poporului muncitor. Numai la această școală, s'au cheltuit 120.000 lei pentru reparații și 230.000 lei pentru instalații sanitare. După ce a amintit realizările obținute în anul școlar trecut în întreaga țară, tovarășul director a arătat sarcinile ce revin în acest an școlar atât profesorilor, cât și elevilor.

„Astăzi — a spus el — când milioane de oameni ai muncii din R.P.R. își exprimă la Congres prin delegații lor ura puternică și indignarea împotriva cotropitorilor imperialiști din Coreea și împotriva tuturor atâtătorilor la război, să ne luăm angajamentul că vom manifesta voința noastră dârză de a lupta împotriva acestor criminali printr'o muncă fără preget, printr'o vigilență din ce în ce mai ascuțită".

Cu deosebită însuflețire a vorbit apoi, din partea organizației U.T.M., elevul Voiculescu Constantin din clasa IX-a A. Pumnul lui mic se strângea cu energie, subliniind revolta tineretului din țara noastră împotriva dușmanilor păcii și ai socialismului.

„In fiecare ceas, în fiecare clipă, ne stă în față exemplul elevilor sovietici și al întregului tineret sovietic, care luptă ferm pentru construirea comunismului. Cu fiecare notă bună, cu fiecare act de disciplină, cu fiecare ajutor dat colegilor noștri, vom întări frontul păcii format din milioane de oameni cinstiți ai globului".

Tovarășul Teodorescu, tatăl unuia dintre elevii liceului, vorbind din partea părinților, și-a luat angajamentul să sprijine fiecare acțiune dusă de școală și să caute ca îndrumarea pe care părinții o vor da copiilor acasă să fie o continuare a celei primite la școală.

In aceeași atmosferă de entuziasm general a decurs festivitatea de deschidere și la liceul de băieți nr. 2 (Frații Buzești). După festivitate, a avut loc primul consiliu profesoral, în cadrul căruia tovarășul Lăudat Ion, directorul școlii, a arătat importanța pe care profesorii trebue s'o acorde în acest an școlar atât instrucției, cât și educației. Totodată, el a accentuat necesitatea de a transforma lecțiile noastre în mijloace puternice de luptă pentru pace, arătând modul în care trebue să se împletească conținutul lecției cu țelurile politice și sociale ale poporului nostru muncitor.

Deschiderea noului an școlar a fost adevărată sărbătoare și pentru școlile din Timișoara. La liceul de băieți nr. 2, la liceul de fete, la școala medie tehnică P.T.T. și la școala tehnică textilă, în cadrul festivității de deschidere, elevii și-au luat angajamente concrete de muncă temeinică. Eleva Goinea Maria din anul II al școlii medii tehnice P.T.T., vorbind din partea organizației U.T.M., a spus: „Elevii din organizația noastră își iau angajamentul de a sprijini pe tovarășii profesori în munca pe care vor desfășura-o în cadrul grupelor de învățătură, pentru ca, la sfârșitul anului școlar, să nu existe niciun repetent în școala noastră".

Convinși că o adevărată educație nu se poate da decât printr'o strânsă colaborare între școală și familie, părinții elevelor și-au luat angajamentul de a da școlii tot sprijinul în educarea copiilor pentru a face din ei într'adevăr oameni noi.

Tovarășa directoare a liceului mixt sârbesc a arătat, în cuvântului de deschidere, deosebirea care există între condițiile de viață ale fiilor poporului muncitor din R.P.R. și viața fiilor de muncitori și țărani muncitori din Iugoslavia, unde trădătorul Tito exercită dictatura fascistă asupra poporului muncitor, asupra naționalităților conlocuitoare. Prin grija Partidului și a Guvernului nostru, 130 de burse s'au repartizat acestei școli, care începe noul an școlar cu un internat complet renovat și văruit.

Eleva Copăceanu Amalia din clasa XI-a a liceului mixt din Oravița și-a luat angajamentul, în numele elevilor, că va depune toate eforturile pentru adâncirea studiului individual, pentru ridicarea nivelului la învățătură și pentru realizarea unei discipline conștiente. „Anul acesta, a spus eleva, vom lupta cu și mai multă hotărâre împotriva repetenției și a tuturor delăsărilor din munca noastră".

La București, deasemenea, deschiderea cursurilor a fost prilej de bucurie și entuziasm, de manifestare a atitudinii hotărâte în acțiunea de apărare a păcii. Atât profesorii, cât și elevii și părinții lor au întâmpinat deschiderea noului an școlar dornici să-și îndeplinească cu succes sarcinile ce le revin. Pretutindeni, angajamentele pe care și le-au luat sunt grăitoare.

Astfel, tov. Bela Mazura, directorul școlii medii tehnice de pielărie, după ce a arătat sarcinile ce revin cadrelor didactice și elevilor dela școlile medii tehnice în acest an școlar, când lupta de clasă devine din ce în ce mai ascuțită, când frontul păcii crește pe zi ce trece cuprinzând forțe uriașe, și-a luat angajamentul că va sprijini cu toate eforturile lui atât pe profesori cât și pe elevi pentru a da țării cadre cât mai bine pregătite. La sfârșitul festivității, colectivul școlii a trimis o moțiune Congresului Comitetelor de Luptă pentru Pace din R.P.R., exprimându-și atașamentul puternic la lupta oamenilor muncii din lumea întreagă împotriva atâtătorilor la un nou război.

Cu un deosebit entuziasm s'a desfășurat festivitatea de deschidere la liceul seral Nr. 1. Tinerii ucenici de 15 ani, alături de meșterii cu părul încărunțit, și-au exprimat voința lor fermă de a-și manifesta atașamentul puternic la lupta pentru apărarea păcii, înzecindu-și eforturile atât la învățătură, cât și în munca lor profesională. Lozincile elevilor muncitori au subliniat hotărârea lor dârză de a lupta cu înverșunare împotriva imperialiștilor anglo-americani care vor din nou să sacrifice milioanele de oameni ai lumii pentru propriile lor interese.

După festivitatea de deschidere, urmând îndrumările M.I.P., la toate școlile medii din țară, elevii și profesorii au intrat la clase, hotărâți să înceapă o muncă temeinică chiar din prima zi de școală.

Profesorii de geografie sunt înștiințați că primele capitole din manualul de cl. X „Geografia țărilor capitaliste" se găsesc publicate în revista „Natura", organul Societății de Științe Naturale și Geografie din R. P. R. Profesorii sunt rugați să îndemne și pe elevi a folosi acest material pentru lecțiile de geografie.

Pentru un învățământ temeinic

Anul școlar care s'a deschis de curând trebue să însemne un nou pas pe drumul desvoltării culturale a Patriei noastre.

In fața cadrelor didactice stau sarcini mari a căror rezolvare necesită dela început o muncă temeinică și organizată.

Pentru a da țării cadrele de care are nevoe în construirea socialismului, în lupta pentru pace, învățătorii și profesorii trebue să ia chiar dela începutul anului școlar toate măsurile necesare pentru a asigura un învățământ temeinic.

Profesorii și învățătorii cu bune rezultate la sfârșitul anului școlar sunt cei care păstrează continuitatea în muncă, care urmăresc și ajută an de an desvoltarea elevilor, care cunosc îndeaproape elevii, aptitudinile lor, puterea lor de muncă, posibilitățile lor de desvoltare. Continuitatea în muncă cu aceeași elevi le permite să aibă o imagine clară a măsurii în care elevii și-au asimilat cunoștințele din programa anului trecut.

Cunoașterea fondului aperceptiv al clasei precum și cunoașterea fiecărui elev în parte, constitue una din condițiile preliminare în vederea întocmirii planului de lucru anual cu repartițiile pe semestre, luni, săptămâni și chiar zile. Profesorului îi este, în felul acesta, posibil să stabilească în planul general ore speciale de reîmprospătare a cunoștințelor din anul trecut, ore speciale pentru tratarea unor probleme față de care nu s'ar putea înțelege anumite capitole sau lecții din programa anului în curs. Având o privire de ansamblu asupra întregii materii de învățământ profesorul are mereu în față problemele care merită o atenție deosebită asupra cărora este necesar să revină fie în cadrul lecțiilor de repetițiie lunare sau semestriale, fie în cuprinsul unei serii întregi de lecții noi.

O altă condiție pentru asigurarea unui învățământ temeinic este folosirea materialului didactic. Incă înainte de începerea anului școlar, învățătorul sau profesorul își întocmește listele de material didactic, de aparate și substanțe chimice necesare pentru experiențe și demonstrații, face planul de excursii și vizite cerute de anumite lecții, studiază din vreme posibilitățile de procurare a materialului didactic astfel încât acesta să-i fie la îndemână în momentul trecerii la alcătuirea și aplicarea practică a planului de lecție. Materialul intuitiv, experiențele și demonstrațiile, excursiile și vizitele, adresându-se mai multor simțuri, procură elevilor mijloace mai accesibile de înțelegere a materiei de învățământ, impresionează mai puternic și contribue mai mult la fixarea temeinică și durabilă a acestora.

Mijlocul cel mai important în procesul de învățământ și care trebue pregătit de toți ceilalți factori, mijloc de a cărui bună organizare depinde temeinicia cunoștințelor și deprinderile elevilor il formează lecția. S'ar putea chiar spune că lecția este proba practică care reflectează pregătirea politică, ideologică și profesională a profesorului și învățătorului. Cunoașterea materiei pe care o predă, cunoașterea tehnicii fiecărui tip de lecție, a diferitelor procedee legate de momente și problemele din cuprinsul lecției sunt elemente esențiale atât pentru pregătirea unui plan de lecție cât și pentru executarea lui. Nu trebue uitat apoi ce mare rol joacă claritatea și preciziunea expunerii profesorului, înlănțuirea logică a problemelor pe care acesta le pune în discuție cu elevii, interesul pe care-l stârnește conținutul nou al lecției, îndemnul la gândire și la munca practică a elevului.

Invățătorul și profesorul este mult ajutat în activitatea sa dacă reușește să formeze o atitudine conștientă a școlarilor față de munca didactică, dacă reușește să formeze la elevi sentimentul că a învăța înseamnă a munci pentru Patrie, pentru construirea socialismului, dacă, în sfârșit, își asigură din partea elevilor o disciplină conștientă. Se știe că însăși disciplina este un rezultat al muncii conștiente a profesorului și a elevului, un rezultat al bunei organizări a vieții școlare, al atitudinei învățătorului și profesorului față de propria lor pregătire ca și față de munca școlarilor în clasă și acasă.

Un ajutor prețios primește școala din partea organizațiilor de tineret și a familiei. Colaborarea cu acestea duce la o bună organizare a timpului liber al copiilor și sprijină în mod direct, pregătirea pentru lecții, buna comportare a elevului la școală, în familie și în societate. Aportul organizațiilor de tineret și al familiei în educația și instrucția elevilor noștri crește sau scade după cum învățătorul sau profesorul isbutește să intereseze pe părinții copiilor în problemele școlare, după cum cadrele didactice urmăresc îndeaproape activitatea organizațiilor de tineret, după cum le ajută și le îndrumează.

Dela începutul anului școlar cadrele didactice trebue să fie preocupate de a înlătura rămânerea în urmă la învățătură. In acest scop, este necesar un control sistematic și zilnic prin care învățătorul sau profesorul să aibă evidența cunoștințelor tuturor elevilor din clasă și să ia măsuri imediate pentru fiecare lecție necunoscută sau superficial asimilată de unii elevi. Acest control organizat nu numai că permite o justă apreciere a cunoștințelor, dar, totodată, el contribue în largă măsură la desvoltarea deprinderii elevilor de a pregăti temeinic fiecare lecție și de a lucra îngrijit și conștiincios orice temă. Numai cuprinzând întreaga clasă în activitatea didactică și controlând zi de zi pe toți elevii, învățătorul sau profesorul poate să ajungă la o serioasă cunoaștere individuală a elevilor săi, să varieze metodele de muncă pe baza acestei cunoașteri și deci să creeze un colectiv unit, închegat, cu un nivel cât mai ridicat de cunoștințe.

Deasemeni, cadrele didactice trebue să aibă în vedere, în aprecierea cunoștințelor elevilor, caracterul educativ al notelor. Atât notele bune cât și cele rele pot servi ca îmbold la învățătură dacă ele sunt însoțite de explicații, dacă sunt obiective și juste, dacă ele corespund, volumului de cunoștințe, gradului de înțelegere a materialului însușit, capacității de expunere a acestui material și capacității de a aplica aceste cunoștințe în diferite lucrări practice. In anul școlar trecut s'au făcut multe greșeli și în această privință. Fie că au dat note prea mari pentru a obține un procentaj bun la sfârșitul anului, fie că au dat note prea mici ca să sperie elevii, crezând că în felul acesta îi stimulează la învățătură, cadrele didactice au neglijat nu numai rolul educativ al notei, ci și, importanța pe care o are pentru Planul de Stat o justă evidență a situației școlare a elevilor.

Pentru a face din notă un mijloc prețios în ridicarea calitativă și cantitativă a cunoștințelor, învățătorii și profesorii trebue să se folosească de criterii juste în aprecierea cunoștințelor, ținând seamă atât de conținutul programului de învățământ, cât și de cel al manualului și de explicațiile date.

Urmând învățătura Partidului nostru cadrele didactice din țara noastră trebue să facă din fiecare obiect de învățământ un instrument prețios de educație în spiritul moralei comuniste, în spiritul luptei pentru pace. Predarea oricărei materii de învățământ trebue să tindă la formarea concepției materialiste asupra lumii și a vieții, la formarea conștiinței comuniste a elevilor, la formarea sentimentelor și a deprinderilor corespunzătoare luptei pe care clasa muncitoare, condusă de partidul ei de avantgardă, o duce pentru construirea socialismului în Patria noastră.

Noua școală creată prin aplicarea reformei învățământului are menirea de a forma cadrele necesare construirii socialismului și apărători activi în lupta pentru pace.

Cadrele didactice pot contribui efectiv la realizarea acestui țel măreț, dând posibilitate elevilor să urmărească cu atenție încordată lupta pe care oamenii muncii din lumea întreagă o duc împotriva atâtătorilor la război, ajutându-i, totodată, să cunoască victoriile pe care poporul muncitor din țara noastră le obține zi de zi în construirea socialismului. Lecțiile noastre vor fi rodnice numai atunci când ele vor reuși să trezească în rândurile elevilor dorința puternică de a contribui și ei la această luptă, învățând cât mai temeinic pentru a deveni cadre solide, cu o calificare cât mai ridicată.

In cadrul unui colectiv bine organizat, elevii își coordonează propriile lor dorințe cu ale celorlalți, subordonează scopurile personale scopului comun al colectivului și, folosind just metoda criticii și autocriticii, ajung la o opinie publică sănătoasă, la raporturi principiale, tovărășești, și la bune rezultate în muncă.

Asigurarea unui învățământ temeinic, așa cum o cer interesele Patriei noastre și cum ne învață Partidul, este în strânsă legătură cu adâncirea conținutului realist-științific al învățământului și cu legarea continuă a teoriei de practică. Pentru aceasta este necesară însă o adâncă cunoaștere a marxism-leninismului, a pedagogiei sovietice și a metodicilor, precum și a programelor și a manualelor școlare.

Invățătorii și profesorii noștri vor putea asigura condițiile desfășurării unui învățământ temeinic în acest an școlar numai dacă vor pătrunde adânc sarcinile ce le revin în construirea socialismului, în lupta pentru pace, și dacă vor duce o continuă muncă de autoinstruire.

Rezoluția Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

slăbi prin teroare mișcarea democratică a maselor ce luptă împotriva unui nou război. Să cheme popoarele lumii la luptă hotărâtă împotriva terorii fasciste, îndreptate împotriva forțelor democratice și a fruntașilor mișcării democratice, să ceară unirea tuturor forțelor progresiste interesate să apere pacea și libertățile democratice.

— să propună Congresului Mondial al Partizanilor Păcii condamnarea guvernelor fasciste ale lui Tito și Franco, care au interzis semnarea Apelului dela Stockholm și urmăresc să înăbușe printr'o teroare sângeroasă lupta poporului pentru pace, libertate și independență.

— să ceară împiedicarea încercărilor imperialiste de a reînarma Germania Occidentală și de a reînvia, cu ajutorul resturilor hitleriste, o armată destinată unor noi agresiuni.

CONGRESUL COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ CHEAMĂ PE TOȚI OAMENII CINSTIȚI DIN ȚARA NOASTRĂ SĂ LĂRGEASCĂ ȘI SĂ ADÂNCEASCĂ NECONTENIT MIȘCAREA PENTRU PACE IN ȚARA NOASTRĂ.

Congresul cheamă întregul popor muncitor să-și sporească avântul în lupta pentru construirea socialismului, să îndeplinească și să depășească Planul de Stat pe 1950, să pregătească prin noi realizări în câmpul muncii primul nostru Plan Cincinal, contribuție de seamă la întărirea frontului mondial al păcii.

Congresul cheamă femeile mame, surori, soții, pe tinerii din uzine, sate, școli și universități, pe oamenii științei, artei și literaturii, pe învățătorii, inginerii și medicii, pe meseriașii, pe invalizii, văduvele, orfanii și toate victimele războaielor trecute, de a participa tot mai activ la lupta pentru apărarea celui mai prețios bun al omenirii — Pacea!

Comitetele de luptă pentru pace trebue să continue a mobiliza masse din ce în ce mai largi în lupta pentru apărarea păcii, să adâncească necontenit prietenia dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice, între poporul nostru și popoarele din țările de democrație populară precum și solidaritatea cu toate popoarele ce luptă pentru pace și libertate, cu toți oamenii cinstiți ce luptă pentru pace din întreaga lume.

Comitetele trebue să activeze neobosit pentru mărirea vigilenței maselor față de uneltirile imperialiștilor americani și englezi și ale slugilor lor, elementele exploatatoare, fasciste, naționaliste, titoiștii, spionii și diversioniștii de tot felul, sabotorii și răspânditorii de svonuri. Comitetele de luptă pentru pace trebue să sădească în masele largi ura neîmpăcată față de imperialiștii provocatori de război, față de uneltele lor ticăloase, față de propagandiștii unui nou război.

LA LUPTA ACTIVA IMPOTRIVA PROVOCATORILOR DE RAZBOI, DUȘMANI DE MOARTE AI OMENIRII!

LA LUPTA ACTIVA PENTRU VICTORIA FORȚELOR PACII!

Despre unele neglijențe în difuzarea manualelor didactice

Procurarea din timp a manualelor școlare este un bun sprijin al muncii din învățământ. Aceasta dă posibilitatea ca școala să înceapă chiar din prima zi, o activitate organizată și temeinică. Deaceea tipărirea la vreme a manualelor și difuzarea lor în condiții cât mai bune, a fost una din grijile principale ale Ministerului Invățământului Public, în problema pregătirii noului an școlar.

Conform planului și contractelor încheiate de Ministerul Invățământului Public, Editura de Stat se obliga să editeze și să difuzeze până la data de 15 August a. c. toate manualele în limba română, germană și maghiară. Pentru ca manualele și rechizitele școlare să ajună la timp în orice sat de pe cuprinsul țării, s'a hotărît ca difuzarea să fie făcută, la orașe prin librării, iar la sate prin secțiile de librărie ale cooperativelor. Deaceea, încă înainte de sfârșitul anului școlar, profesorii și învățătorii au fost îndrumați să studieze posibilitățile de achiziționare a unei părți din manualele folosite în anul trecut, să întocmească o statistică a manualelor școlare necesare pentru fiecare obiect și fiecare clasă, statistică pe care s'o prezinte cooperativelor sătești și librăriilor dela orașe, așa încât acestea să la rândul lor toate măsurile în vederea aprovizionării cu cărți și rechizite școlare. Unele secțiuni de învățământ și uniuni ale cooperativelor au înțeles ce ajutor mare se dă școlii, dacă, înainte de începutul anului școlar, cooperativele și librăriile pot oferi copiilor de școală cărțile de care au nevoie. Printre foștele județe în care problema manualelor școlare a fost o preocupare atât a Secțiunilor de Invățământ, cât și a uniunilor cooperative, se remarcă, în primul rând, Covurlui și Arad, apoi Suceava, Rădăuți, Vaslui, Constanța, Năsăud, Botoșani și Brăila. Acestea au fost aprovizionate cu mult înainte de deschiderea anului școlar cu stocurile necesare de cărți, iar copiii păsesc pragul școlii purtând în ghiozdanele lor manualele trebuincioase.

Sunt însă Secțiuni de Invățământ și uniuni cooperative care au primit cu multă ușurință chestiunea aprovizionării și difuzării cărții școlare. Astfel, Secțiunea de Invățământ Hunedoara nici nu s'a străduit să aibă măcar datele statistice pentru ca uniunea cooperativelor să poată face la timp comanda de cărți și rechizite școlare. O totală lipsă de răspundere se constată apoi din partea secțiunii de învățământ Sighișoara, care nu a întocmit evidența manualelor necesare. In fostul județ Maramureș, din 60 cooperative au fost aprovizionate la timp numai 6 cooperative. Secțiunea de învățământ furnizase uniunii cooperative numai date provizorii, și acestea privind o singură plasă — plasa Vișeu. Cu improvizații a lucrat și secțiunea de învățământ Făgăraș, unde s'au comandat în unele cazuri titluri de cărți peste necesar, iar în altele titluri de cărți sub necesar. Greșelile acestea, expresie a lipsei de grijă pentru aprovizionarea cu manuale școlare, au avut drept urmare transporturi inutile, cheltuieli în plus și întârzieri mari în procurarea manualelor.

Multe secțiuni de învățământ s'au mulțumit să întocmească și să predea uniunilor cooperative datele statistice. Ele n'au mai urmărit dacă s'au executat comenzile, dacă au sosit cărțile și în ce cantități, dacă acestea au fost transportate la unitățile cooperative și dacă, în general, cărțile au ajuns în mâinile copiilor de școală. Așa s'a întâmplat la Focșani, Bacău, Neamț, Tulcea, Fălticeni. Iar unele, cum este secțiunea de învățământ Tutova, șeful Secțiunii, Cărutașu, a lucrat atât de neglijent încât la ordinul Ministerului Nr. 72.854/1950, în loc să raporteze în ce stadiu se găsește procurarea manualelor, după o lună și jumătate trimite Ministerului o adresă prin care cere să i se comunice „ce manuale s'au primit pentru învățământul elementar și mediu, ce cantități din fiecare fel de manuale pe clase". Asemenea superficialitate și lipsă de răspundere în tratarea unei probleme atât de importante, nu poate rămânea fără urmări.

Dar, în același timp, multe uniuni cooperative nu au difuzat la timp cărțile către unitățile cooperative din comune (Făgăraș, Hunedoara, Muscel, Bacău, Mureș, Dolj, Maramureș), fie că au făcut această muncă în mod mecanic, dirijând pachetele de manuale ca și celelalte produse, prin fostele centre de plasă, fără să mai urmărească dacă de aici au fost înderptate spre unitățile de jos. Așa s'a procedat la Constanța, Bihor, Satu-Mare, Prahova, Putna. Pentru uniunea cooperativelor din Hunedoara cărțile au fost privite numai din punct de vedere comercial. Ele au constituit o marfă care „nu rentează". De aici și explicația faptului că manualele nu au luat drumul cooperativelor sătești decât cu mari întârzieri. La centrul Oșorhei (Bihor), cărțile sosite au fost găsite aruncate în beciuri și uitate acolo. La cooperativa din comuna Jilava (Ilfov), cărțile erau lăsate pradă șobolanilor.

Și la Centrul de difuzare s'au făcut greșeli. Multe din comenzi au venit cu întârzieri, fără facturi. Adesea au fost trimise facturile fără cărți. S'au întâmplat și cazuri când pachete pentru un centru erau expediate în alt centru. Așa, de pildă, Bârladul primea pachete destinate Oradiei. Au fost deasemenea cazuri când s'au trimis manuale de limba română pentru școlile naționalităților conlocuitoare și în regiuni unde nu sunt astfel de școli. O altă greșeală a constat în faptul că, uneori, Centrul de difuzare a procedat negustorește, cerând cooperativelor să expedieze anticipat sumele pentru manualele comandate.

Deasemenea, mulți învățători și directori de școli nu și-au prea dat osteneala să transmită, imediat după încheierea anului școlar, lista cărților necesare, la cooperative sătești și la Secțiunea de Invățământ (cazul inv. Apostoaei din județul Neamț). Mulți învățători și profesori n'au ținut legătură permanentă cu cooperativele. La rândul lor, cooperativele nu s'au îngrijit să organizeze vitrina cu cărți școlare și să afișeze liste de cărțile aflate în depozit. Au fost și învățători care n'au înțeles că este de datoria lor să ducă munca de lămurire printre sătenii în sensul ca aceștia să cumpere din timp cărțile de școală pentru copiii lor.

O parte din aceste lipsuri se datoresc și faptului că Ministerul nu a dus o muncă susținută de control al difuzării manualelor, mai ales în prima etapă.

Totuși, cu toate aceste greutăți și lipsuri, prin măsurile luate de Minister, de Editura de Stat și de Uniunea Cooperativelor, manualele școlare au putut fi, în cea mai mare parte, la îndemâna copiilor, pentru ca noul an școlar să înceapă, din prima zi, cu o muncă temeinică.

Noile manuale școlare

In Editura de Stat au apărut până în prezent următoarele manuale:

— Abecedarul cl. I;
— Limba Română cl. I, II, III, IV, V, VI, VII;
— Limba Română Naționalități Conlocuitoare cl. III, IV;
— L. Rusă cl. V;
— L. Franceză cl. VIII, X, XI;
— L. Germană cl. VIII, IX, X;
— L. Engleză cl. VIII, IX, X;
— Istoria și Geografia pentru cl. IV;
— Istoria cl. V;
— Geografia cl. V, VI, VIII, IX;
— Constituția cl. VII, XI;
— Psihologia cl. X;
— Aritmetica pentru cl. I, II, III, IV, V-VI;
— Algebra pentru cl. VI, VII, VIII, IX-X;
— Geometria pentru cl. VI, VII, VIII-IX, X;
— Trigonometria pentru cl. IX-X;
— Astronomia pentru cl. XI;
— Fizica pentru cl. VI, VII, IX, XI;
— Chimia pentru cl. VII, IX, X, XI;
— St. Naturii pentru cl. III, IV;
— Botanica pentru cl. V, VIII;
— Zoologia pentru cl. VI;
— Istoria pământului și Geologia R.P.R. pentru cl. VII. X;
— Anatomia și fiziologia omului pentru cl. VII, X;
— Higiena pentru cl. VIII;
— Biologia generală pentru cl. XI;
— Muzica pentru cl. V, VI, VII, VIII;
— Abecedarul muzical pentru cl. I-II;
— Adulți anul II L. Română și Aritmetica.
— Adulți anul II Istoria, Geografia și St. Naturii.
— Abecedar adulți.

Aceste manuale se pot procura dela toate librăriile din țară, iar în comune la cooperative.

Tot în Editura de Stat a apărut și „Indrumătorul Invățătorului".

Sunt valabile toate edițiile manualelor unice (1948, 1949, 1950) cu excepția următoarelor manuale:

L. Română: cl. V—VII, l. Rusă cl. IV, l Franceză cl. VIII, IX și Geografia țărilor capitaliste cl. X ed. 1948.

L. Română manual provizoriu cl. VI—VII, L. Franceză cl IX, ed. 1949.

Următoarele manuale de limba rusă ed. 1948-49, pot fi folosite astfel:

Manualul de limba rusă cl. V, ed. 1948-1949 (care începe cu lecții introductive și cu alfabetul) va fi folosit în cl. V-a.

Manualul de l. rusă cl. V, ed. 1948 (care începe cu poezia „Portretul lui Lenin" de S. Pogorelovsky) va fi folosit în cl. VI.

Manualul de l. rusă cl. VI-VII ed. 1949 va fi folosit în cl. VII-XI.

UN MĂREȚ ȘI IMPUNĂTOR CONGRES AL LUPTĂTORILOR PENTRU PACE DIN R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

țăcliа păcii și a democrației, că poporul sovietic și întreaga omenire progresistă este condusă de geniul epocii noastre, învățătorul și conducătorul oamenilor muncii, tovarășul Stalin".

In ședința de Duminică, după terminarea rapoartelor, au luat cuvântul delegați din diferite colțuri ale țării. Au luat cuvântul Dumitrescu Alexandru, dela uzinele Sovromtractor din orașul Stalin, Suciu Nicolae, maistru furnalist, fruntaș în producție la combinatul siderurgic din Hunedoara, Gh. Hossu, directorul construcției canalului Dunăre — Marea Neagră, Iosif Bartha, miner fruntaș, țăranul muncitor Marin Petcana, țăranul muncitor sârb Dișici Slavco din gospodăria agricolă colectivă din Cenad - Timișoara, acad. prof. Emil Petrovici, pictorul Iser, artista dramatică Irina Răchiteanu și alți numeroși delegați care au înfierat crimele imperialiștilor și au subliniat voința oamenilor cinstiți din țara noastră de a lupta pentru pace.

In cadrul Congresului au adus salutul partizanilor păcii delegați din Finlanda, Suedia, R.P. Bulgaria, Grecia democrată, Italia, R.P. Ungară, R.D. Germană și Austria. Când general Pero Popivoda, membru al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, a luat cuvântul din partea emigrației revoluționare din Iugoslavia, sala întreagă a manifestat câteva minute în șir pentru prietenia cu popoarele iugoslave care luptă pentru pace, împotriva clicii de asasini fasciști dela Belgrad a lui Tito-Rankovici.

Luând cuvântul, tov. Sorin Toma, a arătat că acest Congres cuprinzând pe cei 2.500 de delegați ai păcii este o imagine grăitoare a vieții noi, tot mai vii, tot mai bogate în năzuințe îndrăznețe, în înfăptuiri și victorii, este o imagine a voinței dârze pentru pace a poporului nostru.

Congresul Comitetelor noastre de luptă pentru pace — măreață manifestare a unității morale a poporului nostru muncitor — ne dă totodată o vie și emoționantă imagine a puternicelor lui legături internaționale. Luptând cinstit în marele front al păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, poporul nostru și-a câștigat prieteni și tovarăși de luptă, câti niciodată n'a avut: toți partizanii păcii din lumea întreagă!

Nu încape nicio îndoială că lupta poporului nostru pentru pace n'ar fi obținut succese atât de însemnate dacă în fruntea luptătorilor pentru pace n'ar fi stat o forță atât de clarvăzătoare, atât de devotată poporului, atât de organizată și călită în lupte ca Partidul clasei muncitoare. Oamenii cinstiți din țara noastră văd în Partidul Muncitoresc Român avantgarda și organizatorul luptei lor pentru pace. Deaceea ei se unesc tot mai strâns în jurul Partidului, al Comitetului său Central și al iubitului nostru conducător, Gh. Gheorghiu-Dej!

Demascând minciunile și crimele imperialiștilor din Wall-Street, vorbitorul a spus:

Intr'adevăr, în timp ce în Uniunea Sovietică se pun în practică mărețe planuri de transformare a naturii, se construesc centrale electrice uriașe, în Statele Unite la Camp Detrick în statul Maryland, se fac experiențe și pregătiri în stil mare pentru a răspândi asupra întregii lumi microbii ciumei, holerei, tifosului, antraxului, etc.

Despre aceasta a scris cu cinism Theodor Rosebury, unul din colaboratorii sinistrului bârlog Camp Detrick și profesor la Universitatea Columbia, al cărei președinte e „pacifistul" general Eisenhower.

Ascultați ce scrie în cartea sa „Pace sau Ciumă" Rosebury, acest propagandist al războiului bacteriologic: „Chiar și în timpul războiului predomina părerea că arma bacteriologică este foarte murdară și desgustătoare. Eu consider că aceasta este mai mult o interpretare sentimentală a chestiunii... Care este diferența dacă omul va muri de o moarte ușoară sau chinuitoare — el va fi mort și așa și altfel. Nu poți fi mai mort decât un cadavru".

Iată la ce visează banditții, în timp ce ne pun întrebări imprudente. Să fie liniștiți propagandiștii războiului. Nici noii criminali de război și nici purtătorii lor de cuvânt nu vor scăpa de soarta ce-i așteaptă!

Tov. Sorin Toma a încheiat astfel:

Suntem datori să ducem așa cum ne învață tovarășul Stalin, o largă contrapropagandă împotriva propagatorilor noului război, așa încât nicio diversiune, nicio provocare contra partizanilor păcii, nicio calomnie împotriva Republicii noastre Populare să nu rămână fără răspunsul meritat.

Arătând că există și în țara noastră dușmani ai păcii care se recrutează deobicei din rămășițele claselor exploatatoare, vorbitorul a spus: Vigilența este o datorie a oricărui partizan al păcii, o armă de luptă pentru pace LA INDEMÂNA ORICĂRUI OM CINSTIT.

Din raportul tov. prof. Florica Mezincescu

Tov. Florica Mezincescu și-a început raportul prin a arăta amploarea uriașă pe care a luat-o mișcarea pentru pace în Republica noastră Populară.

Izvorul forței uriașe a frontului păcii stă în faptul că toate popoarele lumii își strâng din ce în ce mai mult rândurile în lupta pentru zădărnicirea unui nou război.

In întreaga țară s'au ales în total 17.024 Comitete de luptă pentru pace cu 237.735 membri, partizani din cei mai activi ai luptei pentru pace. Compoziția acestor Comitete corespunde într'o bună măsură cu sarcina de a lărgi baza de massă a mișcării pentru pace, și de a atrage în această acțiune noi pături de cetățeni. Comitetele cuprind: 55.000 muncitori, 112.537 țărani muncitori, 2.500 preoți, peste 5.000 de văduve de război, circa 5.000 invalizi, intelectuali, cooperatori, funcționari, mici meseriași, sportivi, gospodine, oameni de toate naționalitățile și credințele religioase, femei, bărbați, tineri, bătrâni.

Apelul dela Stockholm — a arătat în continuare vorbitoarea — a favorizat desvoltarea mișcării pentru pace din țara noastră, ca și pe acea din lumea întreagă.

Chemarea aceasta înflăcărată la lupta pentru pace, a străbătut întreaga țară, chiar din primele zile ale campaniei. Apelul a fost semnat de 10.048.670 de cetățeni.

Alegerea delegaților pentru Congres s'a făcut cu participarea a milioane de oameni și a constituit totodată un prilej pentru o largă analiză a activității Comitetelor de luptă pentru pace.

La Conferințele pe plăși au luat parte aproximativ 100.000 de delegați, iar la cele județene, 30.000 de delegați și peste 20.000 de invitați.

In campania electorală pentru Sfaturile Populare ideea luptei pentru pace va trebui să ocupe un loc central. Sarcina Comitetelor de luptă pentru pace din țara noastră va fi de a da acestei campanii un caracter larg de noui acțiuni pentru apărarea păcii.

In preajma Congresului, Guvernul R. P. R. a adoptat cifrele de control ale Planului Cincinal. Primul nostru Plan Cincinal va fi un amplu program de desvoltare economică și culturală a țării noastre.

In încheere tov. Florica Mezincescu a arătat sarcinile de excepțională importanță ce se desprind pentru Comitetele noastre de luptă pentru pace din lucrările sesiunii dela Praga, a Biroului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

In interesul și în numele apărării păcii, noi trebuie să mobilizăm masele să protesteze cu hotărâre contra terorii bestiale dezlănțuite de guvernele-agenturi ale imperialismului american și englez din Grecia, Spania, Franța, Italia, Belgia, din colonii.

Muncind în felul acesta — a încheiat vorbitoarea — Comitetele de luptă pentru pace din țara noastră, își vor putea îndeplini marele lor rol, vor putea să fie organisme vii, capabile să strângă masele de milioane ale patriei noastre, în jurul steagului luptei pentru pace — steag pe care-l poartă în fruntea tuturor popoarelor lumii, Marea Țară a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică, condusă de genialul învățător al omenirii progresiste — Iosif Vissarionovici Stalin.

In ultima zi a Congresului, după ce au luat sfârșit discuțiile la rapoarte, s'au ales membrii Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și membrii delegației la Congresul dela Londra. Congresiștii au aclamat apoi Rezoluția și telegramele adresate Consiliului de Securitate, Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, Comitetului Central al P. M. R., Guvernului R. P. R. și stegarului luptei pentru pace — tovarășul Stalin.

Din raportul tovarășului acad. P. Constantinescu-Iași

Luând cuvântul academicianul profesor Petre Constantinescu-Iași a spus următoarele:

Dați-mi voie ca dela tribuna Congresului nostru să adresez, în numele Comitetului Permanent pentru apărarea păcii din R. P. R., un fierbinte salut sutelor de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă, celor peste 115 milioane de cetățeni sovietici, care semnând acest Apel au dat frontului păcii o forță de neînvins, precum și celor peste 10 milioane de semnatari ai Apelului din țara noastră.

Impotriva celor câteva sute de atățători la război — beneficiari direcți ai asasinatului în massă — se ridică astfel un sfert din omenire, frontul organizat al partizanilor păcii. „Washingtonul este înspăimântat de avalansa de semnături" mărturisea acum două luni revista americană reacționară „News Week".

Citând apoi numeroase date care arată monstruozitatea isteriei războinice a imperialiștilor, vorbitorul a subliniat imensele succese ale luptei pentru pace care se desfășoară în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară:

Arătând apoi creșterea pericolului de război, acad. prof. Petre Constantinescu-Iași a arătat în raportul său noile sarcini ale partizanilor păcii din țara noastră:

Partizanii păcii dela noi să lărgească și să adâncească mișcarea pentru pace, să stimuleze prin muncă de lămurire și prin exemplul personal activitatea oamenilor muncii din toate domeniile, să facă astfel din lupta pentru pace motorul mereu activ al uriașului efort creator ce se desfășoară în țara noastră. Ei trebuie să demaște nu numai politica criminală a imperialiștilor americani, dar și acțiunile concrete ale uneltelor acestora din țara noastră, foștii moșieri, foștii industriași, chiaburii. Un rol deosebit revine sindicatelor și tuturor organizațiilor de massă, atât pe tărâmul muncii creatoare, cât și pe acela al organizării vigilenței de massă.

Cu un fierbinte patriotism, însuflețit de ideologia frăției între popoare, poporul nostru își va spori neîncetat eforturile pentru a întări capacitatea de apărare a Patriei noastre. El este hotărît să apere cu orice preț cuceririle sale democratice, libertatea și independența sa națională, viitorul fericit al copiilor săi.

Forțele păcii sunt infinit mai mari ca cele ale războiului și cresc necontenit. Ele vor învinge. Viața va birui moartea. Viața va triumfa, pentrucă în numele ei luptă sute de milioane de oameni, pentrucă în fruntea luptei pentru pace stă Uniunea Sovietică și marele Stalin.

Delegația partizanilor păcii din R. P. R. la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, ce se va ține la Londra

Academician Mihail Sadoveanu, academician Petre Constantinescu-Iași, Florica Mezincescu, Constantin Lepădatu, Constanța Crăciun, Sorin Toma, academician Ilie Murgulescu, Carol Loncear, dr. Constantin Dumitriu, preot Ionescu Alexandru, Ecaterina Borilă, Bartha Iosif — Valea Jiului, Irina Răchiteanu, Filimon Iordache, președinte al gospodăriei colective din comuna Pechea-Galați, academician Emil Petrovici-Cluj, dr. Bogdan Iosif, Teodorescu Mihai, fruntaș în producție la Grivița Roșie, academician Jean Livescu, Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective „Steagul lui Lenin" din comuna Păulești-Baia Mare, Boris Caragea, Nagy Istvan-Cluj, Mihail Beniuc, Hotea Alexandru fruntaș în producție la Combinatul Baia Mare, Traian Șelmaru, prof. Gheorghe C. Stere, I. Hulduban, Teodor Gherghișan, președinte de sindicat, Orașul Stalin, Anatol Vieru, Alexandra Sidorovici și Mușat Vasile.

Oameni ai muncii din învățământ studenți și elevi la tribuna Congresului

Cuvântarea acad. prof. Emil Petrovici

Ne folosim de prilejul pe care ni-l oferă acest Congres — a spus acad. prof. Emil Petrovici, — ca să ne exprimăm disprețul și ura noastră față de pseudosavanții din slujba agresorilor imperialiști.

Acad. prof. Emil Petrovici a vorbit în continuare despre știința în țările de democrație populară și îndeosebi în marea și glorioasa Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică, unde ea este strâns legată de popor și pusă pe deantregul în slujba vieții.

Luminosul exemplu al adevăratei științe, a spus în încheere acad. prof. Emil Petrovici, înțelegem să-l urmăm și noi, oamenii de știință din R.P.R., având pururea în inimă și conștiința noastră nu ura față de noroadele lumii și preocuparea de a născoci mijloace de distrugere ca în țările imperialiste — ci iubirea față de poporul nostru și față de toate popoarele înfrățite ale lumii, precum și dorința arzătoare de a face, cu ajutorul științei, viața oamenilor tot mai îmbelșugată, mai plină de bunuri materiale și culturale.

Cuvântarea tov. Hendoreanu Gh., învățător

Tov. Hendoreanu Gh. a vorbit în numele celor peste 1400 învățători din orașul și raionul Brăila, arătând că învățătorii din R.P.R. au pus în centrul întregii lor activități educarea unui tineret, care să învețe nu numai să dorească și să iubească pacea, dar să și știe să lupte pentru a o impune.

Invățătorii din orașul și raionul Brăila au îndeplinit în cinstea Congresului sarcina ca niciun copil de vârsta școlară să nu rămână în afara școlii.

Noi considerăm, a spus tov. Hendoreanu, drept una din sarcinile de bază în lupta noastră pentru pace, lichidarea acelei triste și dureroase moșteniri, lăsate de regimurile trecute — neștiința de carte. In fața Congresului noi ne angajăm ca în cadrul Planului Cincinal, în orașul și raionul Brăila să nu rămână niciun om care să nu știe carte.

Noi învățătorii — a încheiat vorbitorul — considerăm că nu există sarcină mai înălțătoare decât aceea de a pregăti tineretul în spiritul dragostei fierbinți față de popor și de cauza păcii, al solidarității cu lupta oamenilor muncii din întreaga lume, în spiritul dragostei nețărmurite față de țara în care se construește comunismul, Uniunea Sovietică, și față de marele învățător și conducător de popoare, Iosif Vissarionovici Stalin.

Cuvântul studentei Georgeta Lazăr

In numele studenților luptători pentru pace din centrul universitar Iași a vorbit studenta Lazăr Georgeta.

Ea a spus printre altele: Ca studentă, lupt pentru pace nu numai pentrucă am trăit din plin grozăviile celui mai odios măcel deslănțuit de hitleriști, ci și pentru faptul că lupta pentru pace este lupta pentru apărarea și lărgirea celor mai de seamă cuceriri ale științei. Lupta pentru pace este lupta pentru apărarea dreptului de a învăța.

Referindu-se la numărul mare de cadre cerute de construirea socialismului în țara noastră, tov. Lazăr Georgeta a arătat Congresului angajamentul studenților de a munci în așa fel încât să răspundă acestor sarcini mari.

Noi, studenții, luptăm pentru pace, pentrucă pacea înseamnă drumul spre știință, înseamnă progres, a încheiat ea. Noi luptăm pentru pace și vom ști să o impunem pentrucă alături de noi sunt sutele de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă.

Cauza păcii, cauza culturii, cauza libertății popoarelor va învinge!

Salutul pionierilor

In numele pionierilor din București, pionierul Simion Ion a adus Congresului „salutul voios de pionier".

Noi, copiii — a spus el — am venit să mulțumim luptătorilor pentru pace, părinților noștri dragi, pentru munca și lupta lor. Noi mulțumim fruntașilor în muncă, care dau Patriei mai mult cărbune, mai mult petrol, mai mult oțel, mai multe haine, ghete și pâine. Știm că ei, când muncesc mai bine, cu mai multă pricepere și spor, se gândesc și la noi, la ziua de mâine. Suntem recunoscători tuturor luptătorilor pentru pace că luptă împotriva fabricanților de tunuri din America și Anglia, care pregătesc un nou război. Le suntem recunoscători că înving toate greutățile și piedicile pentru ca toți copiii din lume să devină fericiți, să nu mai cunoască mizeria și jalea, nici copiii din Franța și Italia, nici cei din America sau din Africa.

Noi, copiii din Republica Populară Română, avem o viață tot mai fericită și simțim în fiecare clipă dragostea și grija Patriei și a Partidului.

La acest Congres vă făgăduim să învățăm tot mai bine, să socotim învățătura ca datoria noastră în lupta pentru pace. Noi vă făgăduim să ne pregătim să devenim cetățeni cât mai conștienți și folositori ai lumii fericite pe care voi, cu atâta dragoste și voință, ne-o pregătiți.

Vă urăm succes în lupta pentru pace!

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române

Cei aproape 2.500 delegați ai cetățenilor Republicii Populare Române, întruniți în București la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R., transmit salutul lor fierbinte Partidului Muncitoresc Român și Guvernului Republicii Populare Române, exprimându-și profundul lor atașament față de politica de pace a Patriei noastre, ai cărei exponenți sunt Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române.

Congresul a făcut bilanțul succeselor înregistrate până astăzi de partizanii păcii din țara noastră. El a subliniat că în Patria noastră liberă și independentă, unde puterea se află în mâinile celor ce muncesc, lupta pentru pace este strâns legată de lupta pentru construcția socialismului, pentru înflorirea Patriei noastre. In Republica Populară Română, fiecare succes al oamenilor muncii, fiecare construcție nouă, se înalță sub semnul luptei pentru pace. Cei peste 10 milioane de cetățeni ai Republicii noastre care au semnat Apelul dela Stockholm întăresc necontenit semnătura lor prin minunate realizări în muncă.

In adunările care au ales pe delegații Congresului nostru și prin cuvântările rostite de aceștia în Congres, partizanii păcii din R. P. R. și-au luat noi angajamente de a lărgi și adânci mișcarea pentru pace din țara noastră, de a face ca ea să cuprindă întregul popor, de a lovi fără cruțare în dușmanii păcii sub orice haină s'ar ascunde ei, de a apăra cuceririle regimului nostru de democrație populară.

Congresul nostru își îndreaptă gândul său plin de dragoste și recunoștință față de Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, care conduce Republica Populară Română pe drumul păcii și al frăției cu toate popoarele iubitoare de pace și libertate.

Noi ne luăm angajamentul de a întări zi de zi scumpa noastră Patrie, participant activ al frontului păcii, de a lupta alături de toate popoarele lumii pentru sdrobirea planurilor războinice ale imperialiștilor anglo-americani.

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R. P. R. încredințează Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române că milioanele de luptători pentru pace din țara noastră, înflăcărați constructori ai socialismului, vor întări necontenit scumpa noastră Patrie, vor da un nou avânt luptei pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, vor pregăti prin noi realizări trecerea la primul nostru Plan Cincinal.

Intensificând lupta contra dușmanilor Patriei, vom sta permanent de strajă pentru apărarea independenței și suveranității țării noastre, ne vom face cu cinste datoria în marele front al păcii, pentru triumful vieții și fericirii oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite Lake Success

Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română, întrunit la București în zilele de 9—12 Septembrie, în numele milioanelor de partizani ai păcii din R.P.R., protestează cu hotărâre împotriva barbarei agresiuni a imperialiștilor americani împotriva pașnicului popor coreean, cât și împotriva criminalelor bombardamente asupra populației civile și instituțiilor culturale din Coreea.

Congresul cere să se pună capăt acestei monstruoase agresiuni, iar trupele cotropitorilor americani să fie retrase deîndată din Coreea.

Congresul se ridică cu hotărâre împotriva oricărei agresiuni, oriunde s'ar produce, și condamnă intervenția armată în relațiile dintre popoare.

Partizanii păcii din Republica Populară Română cer Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite:

— să scoată în afara legii arma atomică și toate armele de exterminare în massă a populației și să declare drept criminal de război guvernul care le-ar folosi primul;

— să treacă la măsuri efective pentru reducerea generală a armamentelor de toate genurile și să institue un control efectiv asupra acestora;

— să pună capăt remilitarizării Germaniei Occidentale de către intervenționiștii americani;

— să fie pedepsiți criminalii de război hitleriști, care se bucură astăzi de protecția imperialiștilor americani;

— să fie condamnate guvernele care atață la război, acei care susțin aceste guverne și toți cei care fac propagandă războinică.

In numele a peste 10 milioane de partizani ai păcii din R. P. R., Congresul proclamă în fața întregii lumi hotărârea de a lupta cu forțe sporite pentru înfăptuirea acestor cerințe, care servesc cauza tuturor popoarelor iubitoare de pace și libertate.

Salutul Comitetului Central al P. M. R. și al Guvernului R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

potriva comuniștilor și a tuturor forțelor uemocratice din țările capitaliste pentru a decapita lupta pentru pace și democrație.

Partizanilor păcii din Republica Populară Română, întregului nostru popor îi revine o sarcină de cinste în această luptă titanică pe care o duc oamenii iubitori de pace în întreaga lume. Să lărgim și să adâncim mișcarea partizanilor păcii din țara noastră. Fiecare din cei 10 milioane de semnatari ai Apelului dela Stockholm e dator să devină un luptător activ al frontului păcii. Să lucrăm cu toate forțele pentru a întări Republica noastră, pentru a asigura desvoltarea ei economică și a contribui astfel la întărirea frontului mondial al păcii.

Noi urăm Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. ca el să dea un nou avânt activității Comitetelor de luptă pentru pace, să le călăuzească pe drumul lărgirii și adâncirii muncii lor, pe drumul activizării a milioane de oameni cinstiți din țara noastră în lupta pentru pace, împotriva provocatorilor de război imperialiști, împotriva uneltelor și slugoilor lor din țara noastră.

Urăm Congresului să contribue la mobilizarea celor mai largi straturi ale populației din țara noastră în vederea sprijinirii politicii de apărare a păcii, a independenței și suveranității noastre naționale, a cuceririlor noastre democratice, politică pe care o duce cu fermitate Guvernul Republicii Populare Române și forța călăuzitoare a Republicii noastre — Partidul Muncitoresc Român.

Mișcarea de luptă pentru pace are adeziunea unor masse largi cum n'a cunoscut încă nicio mișcare în istorie. Ea are un realizm de neclintit în măreața Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice, ea are un stegar înțelept — pe marele Stalin.

Cauza păcii, cauza democrației și a libertății, cauza independenței și egalității în drepturi a popoarelor va învinge, Republica noastră Populară, poporul ei muncitor sunt hotărîți să nu-și cruțe puterile pentru a contribui la victoria acestei cauze drepte.

Marea manifestație pentru pace din Piața Victoriei

200.000 de cetățeni ai Capitalei s'au adunat în Piața Victoriei într'un impresionant meeting închinat cauzei păcii. 200.000 de cetățeni și-au înmânunchiat, în aceeași clipă, dorința lor arzătoare de pace, dorința lor neclintită de a apăra acest bun de preț al omenirii de atacurile furibunde ale imperialiștilor americani și englezi.

Cuvântarea rostită de tovarășul Gh. Apostol

Luând primul cuvântul, tov. Gh. Apostol, președintele C.G.M., membru al Comitetului permanent pentru apărarea păcii din R. P. R., a adus manifestanților salutul delegaților care au participat la lucrările Congresului și salutul Comitetului permanent ales de Congres.

„Congresul Comitetelor de luptă pentru pace, care și-a încheiat lucrările sale, constitue o dovadă grăitoare a faptului că în Republica Populară Română lupta pentru pace s'a transformat într'o puternică mișcare de massă pentru apărarea păcii", a spus tov. Gh. Apostol.

In continuare, tov. Gh. Apostol a arătat realizările obținute de mișcarea partizanilor păcii din R. P. R., care s'au reflectat în desbaterile care au avut loc la Congres, desbateri care au dus la formularea cerințelor oamenilor cinstiți din această țară, care luptă pentru pace: Interzicerea necondiționată a folosirii armei atomice ca armă de exterminare în massă; Distrugerea tuturor stocurilor existente de mijloace pentru exterminarea în massă a oamenilor; Oprirea fabricării altora și instituirea unui control eficace asupra executării acestor hotăriri; Reducerea generală a armamentului de toate genurile și interzicerea fabricării oricăror arme în scopuri agresive; Interzicerea propagandei războinice și instituirea de legi internaționale care să pedepsească această propagandă.

Cuvântarea rostită de Gabriel d'Arboussier

Primit cu entuziasm, Gabriel d'Arboussier, vice-președinte al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și delegat al acestui Comitet la Congresul nostru, a adus partizanilor păcii din Republica Populară Română salutul a sute de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă, salutul Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și al președintelui său, Frederic Joliot-Curie.

Vorbind de amenințarea măcelului, pe care vor să-l dezlănțuie imperialiștii americani și englezi, d'Arboussier a spus: „Mai mult decât oricând astăzi se cuvine să ne gândim la cuvântul marelui Fucik, exponent al rezistenței cehoslovace: „Oameni v'am iubit, veghiați!".

Partizani ai păcii, soarta omenirii este în mâinile voastre, veghiați cu încredere, căci forța aceasta este uriașă. Fiecare dintre voi trebue să aibă în sine această tărie ce izvorăște din sutele și sutele de milioane de bărbați și femei încadrați în lagărul mondial al păcii în ale cărui prime rânduri se află glorioasa Uniune Sovietică", a încheiat vorbitorul.

Cuvântarea scriitorului Boris Polevoi

Cu deosebită căldură a fost salutată apariția la tribună a scriitorului sovietic Boris Polevoi, membru al delegației Comitetului pentru Apărarea Păcii din U.R.S.S.

El a transmis cetățenilor noii noastre Republici, salutul frățesc și fierbinte al marelui popor sovietic, iubitor de pace.

Boris Polevoi a ținuit la stâlpul infamiei, mârșavele pregătiri de război ale imperialiștilor americani și englezi, monstruoasele crime pe care le comit împotriva pașnicului popor coreean.

In încheiere, Boris Polevoi a spus:

„Noi le spunem atățătorilor la război: nu va isbândi acțiunea voastră fratricidă, domnilor! Popoarele lumii, prietenii păcii din toate țările vor opri războiul și oricine va încerca să-l dezlănțuie va atârna în spânzurătoare cum au atârnat la Nurenberg Goering, Keitel și Jodel, atățători ai celui de-al doilea război mondial!

Cuvântarea scriitorului Jorge Amado

Membru al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și delegat al Comitetului Permanent la Congresul nostru, scriitorul Jorge Amado a fost primit cu entuziasm de către participanții la meeting.

Aducând mesagiul lumii „unde mizeria curge în fluvii largi și adânci, unde sub soarele tropicelor înflorește suferința", vorbitorul a arătat că alături de partizanii păcii din lumea întreagă se găsesc muncitorii și țăranii din America care suferă încă jugul unei aspre exploatări.

„Spre voi este îndreptată America noastră, și în întunericul negrei nopți a asupririi, aruncată deasupra noastră de către imperialism, noi găsim o rază care ne luminează drumul. aceasta lumină vine dela Kremlin, pornește din stelele aurii ale Moscovei, din inima părintească și creatoare a lui Stalin", a spus scriitorul.

Cuvântarea rostită de Albrecht Jerzy

Frontului în care se află eliberatoarea noastră de sub jugul fascismului — marea Uniune Sovietică, Țara Socialismului victorios", a spus tov. Albrecht Jerzy.

Cuvintele de salut aduse marelui conducător de popoare, tovarășului Stalin, au fost primite cu nesfârșite ovații, care exprimau veșnica dragoste a oamenilor cinstiți din țara noastră pentru cel ce conduce spre victorie lupta pentru pace.

Note politice externe

Sărbătorind cea de-a doua aniversare a proclamării Republicii Populare Democrate Coreene, conducătorul poporului coreean, Kim Ir Sen a arătat că în cursul celor două luni de război, Armata Populară a nimicit principalele unități ale armatei de mercenari a trădătorului Li Sân Man și principalele forțe ale trupelor americane debarcate. Armata Populară a eliberat un vast teritoriu în partea de Sud a Republicii, astfel că, în momentul de față, aproximativ 95 la sută din teritoriul țării și circa 97 la sută din populație se află sub suveranitatea R. P. D. Coreene.

Populația dela Sud de paralela 38 a primit cu un entuziasm nestăvilit Armata Populară de Eliberare și toate reformele democratice înfăptuite în Coreea de Nord sunt acum în curs de aplicare în partea de Sud a Republicii: reforma agrară, desvoltarea învățământului, alegerea democratică a reprezentanților poporului etc.

In retragerea lor forțată trupele de mercenari ale lui Li Sân Man și trupele mercenare yankee s'au dedat la atrocități care i-au umplut de mânie și de indignare pe oamenii cinstiți din lumea întreagă. Poporul coreean — a subliniat Kim Ir Sen în cuvântarea radiodifuzată cu prilejul celei de a doua aniversări a Republicii — nu va uita niciodată atrocitățile pe care le săvârșesc acum în țara noastră intervenționiștii înarmați americani.

In nota trimisă Consiliului de Securitate și secretarului general al O.N.U.-ului, ministrul de Externe al R.P.D. Coreene a cerut să se ia măsuri urgente pentru încetarea acțiunilor barbare ale invadatorilor americani. Canibalismul acțiunilor aviației americane împotriva populației civile coreene nu cunoaște margini.

Pirații aerului yankei bombardează și distrug orașe și sate în care nu au existat niciodată și nu există nici în prezent obiective militare, ci mitraliază populația lipsită de apărare cu o lipsă de scrupule care o depășit-o pe aceea a criminalilor hitleriști. Aceste acțiuni reprezintă nu numai o grosolană violare a regulelor de drept internațional, recunoscute și respectate de toate statele civilizate, ci și o călcare în picioare a oricăror reguli de morală omenească. Documentata declarație a ministrului de Externe al R. P. D. Coreene a spulberat minciunile cinice în dosul cărora încercau să se ascundă agresorii americani, în frunte cu secretarul de stat Dean Acheson. Cuprinși de o furie neputincioasă, în urma loviturilor repetate și decisive primite din partea Armatei Populare, agresorii americani distrug cu ură școli, spitale și locuințe și exterminâ populația civilă. Nu e de mirare deci că până și un corespondent al agenției americane International News Service a transmis din Coreea următoarea informație, care spune multe asupra stării de spirit a trupelor invadatoare: „Oamenii aceștia (soldații coreeni) se confundă cu însuși peisagiul țării, pe când noi, americanii, ne simțim cum trebuie să se fi simțit trupele naziste, când străbăteau țările străine cotropite de ei".

In desbaterile care au avut loc în Consiliul de Securitate asupra plângerii Guvernului Central Popular al R. P. Chineze împotriva bombardării de către aviația americană a teritoriului chinez, blocul anglo-american a repetat obișnuitele sale manevre pentru a încerca să sustragă Statele Unite dela răspunderea asumată prin acțiunile aviației de sub comanda lui Mac Arthur. Reprezentantul sovietic I. A. Malik a cerut energic și cu argumentele cele mai temeinice, respectarea Chartei O.N.U.-ului și invitarea reprezentanților guvernului Republicii Populare Chineze, a căror prezență este esențială și extrem de importantă pentru discutarea chestiunilor privind propria sa plângere și propriul său teritoriu. I. Malik a arătat că art. 32 din Cartă prevede că atunci când Consiliul de Securitate ia în discuție conflicte internaționale, trebue să invite și să asculte ambele părți în litigiu. Refuzul anglo-americanilor și al sateliților lor de a invita și de a asculta Guvernul Chinez reprezintă o violare a Chartei, a regulelor de procedură și a practicei adoptate până acum în lucrările Consiliului de Securitate. A voi să înlături din viața internațională un guvern care reprezintă 475 milioane de oameni, adică aproape un sfert din populația globului e mai mult decât o aberație.

Diplomația agresivă a trusturilor americane și engleze care nu vrea să țină seama de realități, a luat o atitudine ostilă invitării reprezentantului Chinei Populare, menținându-l pe delegatul fantoșei Kuomintangului și sabotând astfel lucrările Consiliului. Delegatul american Austin și delegatul englez Jebb, s'au menținut în atitudinea lor ilegală, cerând votarea rezoluției propusă de Statele Unite, care prevedea instituirea unei comisiuni pentru efectuarea unei „anchete" asupra bombardamentelor săvârșite asupra teritoriului chinez.

Delegatul Uniunii Sovietice a arătat că nu se poate adopta o hotărâre asupra trimiterii unei comisiuni într'o țară fără participarea țării unde urmează să se deplaseze comisia respectivă. „Statele Unite — a subliniat Malik — sunt obișnuite să-și trimită emisari și comisiuni oriunde doresc, fără să consulte țările în cauză. Dar popoarele libere nu pot permite gauleiterilor și agenților Statelor Unite să meargă unde le place". In plus, reprezentantul american a recunoscut în declarația sa din 31 August că Statele Unite au violat spațiul aerian al Chinei și au pricinuit pagube. Iar mesagiile lui Ciu En Lai, ministrul de Externe al R. P. Chineze, prin care a fost sesizat Consiliul de Securitate cu această chestiune, a arătat în mod documentat situația de fapt, de aceea nu este necesară instituirea unei comisiuni speciale de investigație. Recunoașterea americană și probele prezentate de mesagiile lui Ciu En Lai sunt indestulătoare.

Refuzul lui Austin de a admite invitarea Guvernului Popular Chinez dovedește că Statele Unite se tem de o cercetare amănunțită a chestiunii, sperând să formeze o comisie din oameni de paie, care să servească drept agenți de spionaj în China.

Delegația americană a încercat din nou să pună în funcțiune mașina de vot pentru a asigura adoptarea rezoluției propusă de Austin și susținută de Jebb, delegatul englez, dar rezoluția yankee a fost respinsă, deoarece un membru permanent al Consiliului, Uniunea Sovietică, a votat împotrivă.

Desbaterile Consiliului de Securitate asupra reclamației chineze împotriva bombardamentelor americane, au dovedit încă odată că imperialiștii fug de răspundere și de adevăr pentru a putea continua lașele lor agresiuni împotriva popoarelor libere. Insă evenimentele din China și Coreea le-au dovedit că marele lagăr al păcii nu va tolera niciun fel de agresiune și că planurile agresive imperialiste sunt destinate celui mai rușinos eșec.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 77 · 4 PAGINI 5 LEI · Proletari din toate țările, uniți-vă! · Vineri 22 Septembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.66.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Cât mai multă atenție pentru găzduirea elevilor noștri

Din analiza muncii didactice, făcută la sfârșitul anului școlar 1949/950, s'a constatat că o bună frecvență și o mai temeinică pregătire a elevilor, s'au putut obține indeosebi la școlile elementare și medii, unde au fost organizate internate școlare.

Crearea internatelor este una din cele mai importante probleme în cadrul organizării bazei materiale a învățământului.

Prin organizarea internatelor, elevii sunt scutiți de oboseala drumurilor lungi și grele până la școală, devenind astfel mai apți pentru o muncă încordată în timpul orelor de curs.

Înființarea internatelor ajută rezolvarea problemei gazdelor, mai ales la orașe, unde adesea asemenea gazde sunt departe de a corespunde rolului lor, fiind, de cele mai multe ori, mijloace de exploatare și întreținând o atmosferă dăunătoare unei educații sănătoase.

In internat s'a putut ajunge la crearea spiritului de muncă în colectiv, de ajutorare între elevi. La internat s'a asigurat o hrană mai bună și o mai bună îngrijire medicală. S'au asigurat, așa dar, condițiuni mult mai prielnice de muncă.

Prin sprijinul important dat de Minister: burse, întreținere, înzestrare, administrație, la care s'au alăturat și ajutoarele locale ale Comitetelor Provizorii, organizațiilor de massă, ale părinților, internatele au devenit unități puternice, strâns legate de viața școalei. Ele s'au făcut cunoscute și apreciate prin însăși activitatea lor. Dovadă este încrederea mare pe care o au părinții precum și dorința elevilor de a veni la internate.

Prin planul de școlarizare, stabilit încă din luna Februarie 1950, Secțiunile de Învățământ au prevăzut să mărească numărul locurilor la unele internate existente și apoi să creeze unități noi, în centre școlare importante.

Unele secțiuni s'au îngrijit din timp de această problemă și au satisfăcut toate condițiunile materiale necesare, folosind în primul rând mijloacele locale. Astfel, în ziua de 4 Septembrie, la Cobălteni în Odorhei, Tușnadul Nou-Ciuc, la Foițești în Covurlui, la Lipova, Atia, Periam, Varias, Bulgăraș, Sântandrei, din regiunea Timișoara elevii au luat masa la internat chiar din prima zi. La 11 Septembrie la școala pedagogică de educatoare și la liceul mixt din Beiuș și la Salonta-Bihor, elevii au fost așteptați sărbătorește cu masă bună și casă curată, primitoare.

Tot astfel au fost primiți elevii la școlile din Dobra, Ilia, Orăștioara de Sus, Șibot, Sarmisegetuza din regiunea Hunedoara.

In timp ce Târnava Mare n'a putut deschide internatele planificate nici până la 14 Septembrie, la Alba, în schimb, cu mai puține resurse materiale, dar cu un real sprijin din partea Comitetelor Provizorii, organizațiilor de massă, al părinților, au fost redeschise 26 internate vechi și sunt gata și cele 12 internate noi.

O bună parte din recolta grădinilor școlare din Alba, Hunedoara, Timiș, Severin și alte regiuni s'a îndreptat către cămările internatelor școlare.

Din dorința de a gospodări cât mai bine internatele școlare Comitetele Provizorii din Tribilești și Ardusat-Satu Mare au dat câte 40.000 lei, pentru aprovizionare, iar la Ardud s'au lucrat 40 de paturi.

Nu tot astfel s'a lucrat la școala pedagogică Nr. 1 băeți București, la Galați și la Tecuci, unde elevii din raion s'au dus din alte raioane, umblau cu lădițele pe străzi, purtați de colo, colo neștiind unde să poposească.

La Tecuci a trebuit intervenția energică a organizației de partid care a pus imediat la dispoziție internatul Cadrelor de partid, până când școala medie tehnică agricolă își va primi cele 80 de paturi comandate la Timișoara și anunțate să sosească abia către sfârșitul lunii Octombrie.

Cu toate cele peste 1.000 de internate existente astăzi mai rămân încă numeroși elevi pe la gazde.

Vizita făcută de către cadrele didactice la gazdele elevilor, a dus la constatări surprinzătoare: locuesc mulți în camere mici, întunecoase, nesănătoase. Unii mănâncă numai hrană rece, adusă de acasă. Alții hoinăresc prin oraș, neavând niciun program de muncă. Unii sunt folosiți în alte munci. Astfel o elevă dela școala pedagogică de educatoare Nr. 3 București, care era găzduită la o cârciumă dintr'o mahala a Capitalei, pentru faptul că dormea acolo, era pusă să spele vasele în timpul nopții și chiar să curețe closetele cârciumii. In astfel de condițiuni, desigur, că nu se poate cere efort în muncă elevilor.

In urma acestor constatări s'a luat inițiativa de a se organiza gazde comune, un fel de mici internate, organizate, îndrumate și atent controlate de către organele de învățământ locale.

La R. Sărat, se asigură și o masă bună elevilor plasați la gazde comune. Pentru aceasta s'a organizat o cantină centrală, unde pot lua masa toți elevii.

Inainte de a cere silință la învățătură, efort și calitate în muncă elevilor, directorii, diriginții, profesorii și învățătorii și în special medicii școlari trebue să se ocupe atent de condițiunile în care trăesc elevii. Vizitele făcute la internate, la gazde și chiar la părinții elevilor au de scop nu numai culegerea de date informative ci de a lua măsuri imediate pentru îmbunătățirea condițiunilor de trai ale elevilor.

Raionarea — un ajutor de preț în munca noastră

Oamenii muncii din învățământ au primit cu multă bucurie noua împărțire administrativă-economică a țării. Aceasta deoarece ei nu au uitat neajunsurile vechii împărțiri administrative în inspectorate și revizorate, care serveau exclusiv interesele clasei burghezo-moșierești. Vechea formă de organizare ducea la necunoașterea terenului, la birocratism, ceeace împiedica bunul mers al învățământului. Astfel, multe din necesitățile urgente ale școlilor, în loc să-și găsească o rezolvare promptă, întârziau din pricină că hârtiile zăceau rătăcite prin sertarele birourilor.

Interesele burgheziei cereau ca în centrul orașului să fie școli multe, bine înzestrate și încadrate cu cadre didactice corespunzătoare pentru instruirea odraslelor ei. In acest timp, la periferie, fii ai clasei muncitoare erau siliți să nu se bucure de lumina cărții din lipsă de educatori. Această organizare burgheză a învățământului explică numărul mare de analfabeți din țara noastră.

Imi amintesc de școala din așa zisul parc „Grecescu" din Capitală, „parc" care, în realitate se putea compara numai cu cel mai nenorocit cătun din regimul trecut. Era prin anul 1939 când fusese numită acolo o învățătoare conștiincioasă și cu mult atașament față de copiii oamenilor muncii. Școala: o cameră strâmtă și nehigienică, fără mobilier. Mulți dintre copii, lihniți de foame, cădeau din picioare când erau scoși la tablă; învățătoarea s'a străduit mult să realizeze ceva. N'a primit însă nici un sprijin din partea forurilor superioare. Școala, situată la o depărtare de 3 km. de linia de tramvai, depindea de comuna Lupeasca, aflată la o distanță de 4 km. Alerga peste câmp, parcurgând această distanță până la primăria de care depindea școala, apoi la inspectoratul Capitalei cu sediul în centrul orașului și la alte diferite inst tuții. Invățătoarea și-a irosit forțele fără să poată să-și atingă scopul.

Toate încercările învățătorilor conștiincioși de a rezolva problemele școlii se loveau de organizarea administrativă burgheză, școala depinzând în același timp de comitetul comunal respectiv, de inspectoratul regional și de alte instituții așezate la distanțe enorme.

Reforma învățământului a lichidat vechile principii burgheze ale școlii, iar Comitetele Provizorii au adus cu ele un sistem unitar de conducere a școlii prin organizarea Secțiunilor de Învățământ sub a căror conducere se află învățământul preșcolar, elementar și mediu.

Având posibilitatea să cuprindă munca în ansamblul ei, Secțiunea de Invățământ București a obținut realizări importante în sectorul învățământului. Au fost însă și lipsuri, datorită faptului că Secțiunea de Invățământ a Comitetului Provizoriu București n'a putut cuprinde suficient întregul teren de activitate.

Prin raionare însă, se deschid largi perspective de desvoltare pentru învățământ. Astfel, raionarea permite o cunoaștere amănunțită a tuturor realităților de pe teren, o rezolvare promptă a nevoilor școlii prin colaborarea tuturor Secțiunilor din cadrul raioanelor.

Chiar din primele zile ale înființării Raionului „1 Mai" am constatat că problemele semnalate de pe teren se pot rezolva imediat, fără forme birocratice. Așa este cazul dela Școala Pedagogică de băeți Nr. 1 unde, în timp de 24 de ore, s'a rezolvat problema desinfectării internatului și a asigurării hranei elevilor interni. Toate acestea s'au înfăptuit cu ajutorul unei dispoziții date de către Secțiunea de Invățământ șefilor Secțiunilor de care depindeau rezolvarea problemelor de mai sus. Deasemeni, la Școala Mixtă Colentina, unde elevii unei clase învățau în curte, neavând sală de învățământ s'a găsit imediat localul necesar care a fost pus la dispoziția școlii, fără formalități complicate.

In cadrul planului nostru de muncă ne propunem să înfăptuim în Raionul „1 Mai", cu ajutorul Secțiunii Spațiului Locativ, două internate de băeți, cantine pentru un grup de școli elementare, urgentarea lucrărilor de reparare la școlile unde aceste operații n'au fost încă terminate.

Sunt puține zile de când au început să funcționeze raioanele. Oamenii muncii au și putut constata cât de înțeleaptă este această însemnată reformă inițiată de Partidul și Guvernul nostru.

Valentin Georgescu
Șeful Secțiunii de Învățământ a Raionului „1 Mai"-București

Poporul român și poporul maghiar pășesc uniți în lupta pentru pace și socialism

La 23 ale acestei luni începe săptămâna prieteniei româno-maghiare. In cadrul luptei comune duse de poporul român și poporul maghiar pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii, acest eveniment va prilejui calde manifestări care vor adânci și vor întări și mai mult legăturile de prietenie, cimentate de-a-lungul veacurilor prin tradiția luptelor comune pentru libertate, legături care au căpătat un conținut nou, în urma eliberării popoarelor noastre de către glorioasa Armată Sovietică.

In vreme ce popoarele din țările apusului sunt înrăjbite de stăpânii dolarului, în vreme ce în țările marshallizate burghezia trădătoare și socialiștii de dreapta întrețin o atmosferă de ură șovină, de dușmănie, de concurență nesăbuită și ucigătoare, de permanentă amenințare cu războiul atomic, pentru a ține sub cruntă exploatare clasa muncitoare, în țările cu democrație populară se consacră manifestări pentru prietenia între popoare, prietenie care se călește în focul luptei pentru construirea unei vieți mai bune, pentru apărarea păcii. Și acest lucru este posibil numai pentrucă aceste țări au fost eliberate de eroica Armată Sovietică, condusă de genialul strateg și dascăl al omenirii I. V. Stalin. Datorită acestui fapt și contribuției clasei muncitoare din Patria noastră și din R. P. Ungară, noi putem azi pregăti cu inimă caldă și frățească, o sărbătoare a prieteniei româno-ungare. Vremurile de atâtare și ură șovină au apus odată cu orânduirea burghezo-moșierească din cele două țări. Vrajba și discordia pe care s'au străduit veacuri de-a rândul s'o întrețină, în mod artificial, grofii unguri și moșierii români, au pierit odată cu domnia sângerosilor exploatatori, fie că se numeau Auschnit, Bujoiu și Maniu sau Teleky și Horthy.

Oamenii muncii din R.P.R. și din R. P. Ungară știu că iobagii români și maghiari au luptat alături și la Bobâlna și sub conducerea lui Doja și a lui Horia, împotriva celor care le storceau vlaga. Ei știu că la 1848 și Bălcescu și Petőfi au luptat pentru a lichida desbinarea între revoluționarii români și unguri și a porni împreună pentru a scutura jugul habsburgic.

Alături de Armata Sovietică, divizia „Tudor Vladimirescu" a participat la eliberarea Ungariei de sub jugul fascist și în Debreținul eliberat de eroicii ostași sovietici și de voluntarii români a luat ființă guvernul provizoriu al Ungariei care apoi a declarat război Germaniei hitleriste. De aceea acum oamenii muncii din patria noastră se bucură din toată inima aflând că în R. P. Ungară, datorită eforturilor depuse de tovarășii lor maghiari producția în industria grea, de pildă, a crescut cu 39,6% față de anul trecut, așa după cum muncitorii din Budapesta și Pecs se bucură de depășirile de norme și de realizările muncitorilor dela Petroșani, Reșița, Orașul Stalin sau regiunea noastră petroliferă. Datorită îndrumărilor Partidului noi avem azi peste 1000 de gospodării agricole colective. In R. P. Ungară peste 70.000 de familii de țărani muncitori, ascultând cuvântul Partidului celor ce muncesc, scuturâ orice urmă de exploatare și își deschid calea largă spre o viață mai bună. Chiar în momentul de față, 200 de țărani muncitori unguri ca și cei 200 de țărani muncitori români se află în Marea Țară a Socialismului spre a lua bună învățătură, chiar la fața locului, de minunatele realizări și de minunata viață a colhoznicilor sovietici.

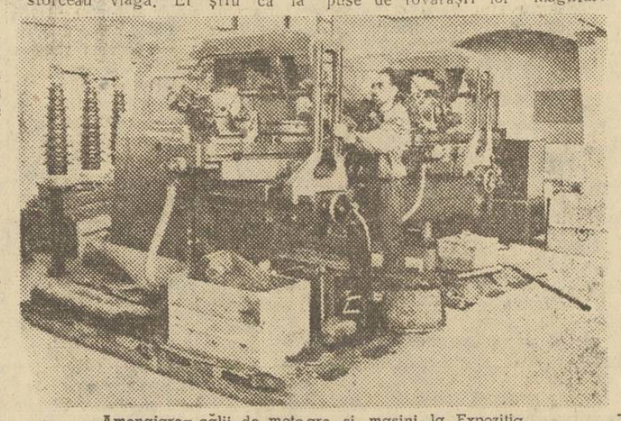

Amenajarea sălii de motoare și mașini la Expoziția „Republica Populară Ungară"

Ca și în Patria noastră, în Ungaria de azi învățământul și cultura este, fără nicio restricție, la dispoziția fiilor de muncitori și țărani muncitori. Alocațiile pentru învățământ reprezintă o sumă considerabilă, ocupând locul al treilea în cheltuielile Statului. Numărul bibliotecilor publice a crescut dela 278 câte erau pe vremea dictaturii horthyste la 3.300, cartea ajungând astfel un mijloc important în lupta pentru construirea socialismului. Revoluția culturală înfăptuită de clasa

(Continuare în pag. 3)

Să desvoltăm învățământul în școlile medii tehnice! *)

Desvoltarea economică a Republicii noastre Populare, construirea unei puternice industrii socialiste, transformarea socialistă a agriculturii, întărirea comerțului de Stat, a cooperației, îmbunătățirea administrației și conducerii treburilor obștești, desvoltarea culturii pun sarcini mari și în fața învățământului nostru care trebue să formeze un număr tot mai mare de specialiști și tehnicieni în cele mai variate domenii ale vieții economice și culturale: industrie, agricultură, construcții, comunicații, comerț, cooperație, finanțe, sănătate, cultură fizică, artă, cinematografie. Una dintre cele mai mari realizări în transformarea revoluționară a învățământului din țara noastră într'o armă a poporului muncitor în lupta pentru construirea socialismului este desvoltarea învățământului tehnic mediu și superior. O importanță deosebită are înființarea școlilor medii tehnice.

In aceste școli se desvoltă noi și noi cadre de intelectuali ridicați din rândurile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare. Absolvenții acestor școli devin tehnicieni. Rolul acestora în procesul de producție este deosebit de important. Tehnicianul este ajutorul imediat al inginerului, medicului, etc. Pregătirea lui științifică de specialitate, bazată pe cunoștințe temeinice de matematică și fizică, îi îngăduie să organizeze și să planifice procesul de producție, să controleze și să stabilească normele de lucru, să găsească și să introducă perfecționări, raționalizări, metode noi de muncă. In toate domeniile activității economice, sociale și culturale, cadrele medii sunt elemente de bază.

Partidul și Guvernul poartă o grijă deosebită îmbunătățirii continue a învățământului în școlile medii tehnice. Invingându-se o serie de mari și grave lipsuri moștenite dela regimul burghezo-moșieresc, școlile medii tehnice au fost și sunt înzestrate treptat cu laboratoarele, atelierele și aparatele necesare practicii elevilor. Anul acesta, au fost unificate și îmbunătățite programele de învățământ. Numeroase școli medii tehnice au internate și cantine. 60—80 la sută din elevii acestor școli primesc burse dela Stat. Elevii fac practică și la întreprinderi pentru a adânci și mai mult cunoștințele căpătate în școală.

Partidul și Guvernul se îngrijesc să asigure condițiile necesare pentru a ridica anul acesta la o treaptă mai înaltă învățământul în școlile tehnice și pentru a-l da un nou avânt. Astfel se pune un deosebit accent pe răspunderea care revine ministerelor de a se preocupa mai serios de școlile medii tehnice ce le aparțin. Ministerele trebue să facă toate eforturile pentru desăvârșirea măsurilor luate în vederea deschiderii noului an școlar în învățământul mediu tehnic, pentru înlăturarea lipsurilor existente, pentru formarea și instruirea temeinică a unui aparat care să desfășoare o intensă muncă de îndrumare și control pe teren.

Baza învățământului tehnic o constitue unirea strânsă a teoriei cu practica. Deaceea înzestrarea tuturor școlilor tehnice cu laboratoare, mașini, aparate, ateliere, etc. cât mai perfecționate, în imediata apropiere sau chiar în incinta școlii, trebue să fie o preocupare principală a ministerelor, a direcțiilor de școli tehnice. Situații ca aceea dela școala medie tehnică metalurgică din Ploești, unde elevii trebuiau să meargă pe jos 3 km. până la atelier, îngreunează mult învățătura.

Una din problemele esențiale în învățământul mediu tehnic este problema manualelor. Până acum direcțiile de studii ale celor mai multe ministere au lucrat în această privință cu o incetineală nepermisă. Deabia în ultimul timp și numai după intervenția Partidului, ministerele

*) *Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" Nr. 1840 din 17 Sept. 1950.*

(Continuare în pag. 3)

Grija pentru cadrele tinere trebue să fie o preocupare permanentă a sindicatelor noastre

Inainte de 23 August, tinerii care voiau să intre în învățământ erau pregătiți în așa fel ca să ajute regimul burghezo-moșieresc să exploateze poporul muncitor. La intrarea lor în câmpul muncii, tinerele cadre nu erau sprijinite de nimeni cu nimic. Dimpotrivă, administrația și organizațiile profesionale, conduse de slugi ale exploatatorilor, le făceau tot felul de greutăți pentru a-i sili să se umilească, să-și înfrângă orice urmă de independență, să se transforme în unelte docile ale exploatatorilor.

In Republica Populară Română situația s'a schimbat. Grija pentru cadrele tinere, pentru oamenii muncii constitue o preocupare de seamă a Partidului și Guvernului nostru. Folosind experiența Uniunii Sovietice, Ministerul Invățământului Public, îndrumat de Partid, a trasat Secțiunilor de Invățământ și direcțiilor de școli sarcina de a asigura condițiuni bune de muncă și de viață tuturor învățătorilor și profesorilor care și-au început anul acesta cariera lor didactică.

Sindicatele salariaților din învățământ trebue să sprijine prin toate mijloacele realizarea acestei sarcini.

Preocuparea de cadrele tinere nu trebue să se mărginească numai la momentul prezentării lor la locul de muncă, ci în tot timpul pentru a crea acestora condiții bune de muncă și de viață, ca să poată da tot randamentul de care sunt capabile. De aceea, grupele sindicale trebue să se ocupe de cazarea tinerilor, de masa lor, de aprovizonarea lor cu combustibil și cu mărfuri raționalizate. Atenția grupelor sindicale trebue să se îndrepte, în primul rând, asupra ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al tinerelor cadre, spre a le ajuta să se încadreze cât mai repede în muncă.

In colaborare cu organizațiile de Partid și cu Comitetele Provizorii locale, grupele sindicale dela sate trebue să stărulească pentru cazarea cadrelor tinere în case bune.

Dar grija unităților sindicale pentru tinerele cadre nu trebue să se reducă la atât. Responsabilii grupelor sindicale trebue să mobilizeze pe toți salariații din grupele lor pentru a crea o atmosferă tovărășească în jurul noilor veniți. Tinerele cadre vor fi lămurite asupra necesității de a se înscrie în sindicat. Delegații cu asigurările sociale trebue să albă grijă ca tinerele cadre să primească la timp asistența medicală de care eventual ar avea nevoie, ca și ajutoarele la care au dreptul. In felul acesta, tinerele cadre vor cunoaște dela începutul carierei lor însemnătatea salariului social de care se bucură oamenii muncii din R.P.R. pe lângă salariul încasat direct.

Tinerele cadre vor fi entrenate în toate muncile sindicale, arătându-li-se că efectuarea acestora ajută la îndeplinirea și depășirea Planului de Stat și la îmbunătățirea propriilor lor condițiuni de viață și de muncă. De asemenea, ele vor fi deprinse să discute în ședințele sindicale diferite piedici pe care le întâmpină în muncă, făcând propuneri pentru înlăturarea lor.

Grupele sindicale se vor îngriji îndeaproape de perfecționarea profesională a tinerelor cadre. Folosind bogata experiență a sindicatelor sovietice, ele vor organiza schimburi de experiență și prelucrarea materialului sovietic în ședințe profesionale sau în cadrul cluburilor, al colțurilor roșii și al bibliotecilor sindicale. In aceste ședințe, tinerele cadre vor fi încurajate să ia parte activă la discuții. Prezentările teoretice ale diferitelor probleme de metodologie trebue să fie urmate de demonstrații practice făcute de tovarășii care au mai multă experiență. Atât prezentările teoretice cât și demonstrațiile practice vor fi totdeauna urmate de aprecieri critice și autocritice. In lumina celor văzute și discutate, cadrele tinere vor fi ajutate tovărășește să-și înlăture lipsurile din munca profesională.

Indrumate permanent pe calea prin care se obțin rezultate bune în munca dela clasă, în cea de alfabetizare și de culturalizare a masselor, cadrele didactice, tinere vor simți sprijinul Partidului și al Guvernului în sforțarea lor de a servi cu devotament cauza clasei muncitoare, care le-a încredințat importanta misiune de educare a viitorilor constructori ai socialismului, a apărătorilor neînfricați ai păcii.

Grigore Agopian
Membru în Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor de Salariați din Invățământ

Pentru alcătuirea unui bun orar școlar

Una din sarcinile pe care școlile trebue să le rezolve în primele zile ale începutului de an este alcătuirea orariului. Este o muncă plină de răspundere, pentrucă de buna lui întocmire depinde, în mare măsură „desfășurarea cu succes a procesului de învățământ.

Orariul săptămânal — așa cum arată K. Novicov — stabilește „armonizarea generală în școală și munca ritmică, prin împărțirea sarcinilor ce revin profesorilor și elevilor în decursul unei săptămâni".

Elementele de care trebue să se țină mai ales seama la alcătuirea orariului sunt:

a) programa școlară, b) capacitatea de muncă a elevilor; c) și cerințele profesorilor. A ține seama de dezideratele profesorilor nu înseamnă însă a satisface tendințe nesănătoase, ci înseamnă a le da posibilitatea de a desfășura munca în cele mai bune condiții.

Pentru întocmirea unui plan este important să cunoaștem cum evoluează capacitatea de muncă a elevilor, mersul atenției în cursul unei zile și în cursul unei săptămâni.

Atenția copilului este mai vie în primele ore ale zilei de școală, scăzând treptat către ora IV-a și a V-a. Deasemeni, randamentul lui este mai mare în primele zile ale săptămânii.

Consecința imediată a acestei situații este că orariul trebue astfel alcătuit, încât obiectele cele mai grele (matematica, fizica) să fie programate în primele ore ale zilei, iar zilele cele mai încărcate să fie cele dela începutul săptămânii.

Trebue să facem aici o mențiune: obiectele mai grele nu se vor programa niciodată chiar în prima oră, iar ziua cea mai încărcată nu trebue să fie chiar Luneа. Aceasta pentrucă elevul, după o jumătate de zi sau o zi liberă, vine la școală cu amintirile din perioada de repaus în care s'a jucat, a făcut sport, sau a fost la spectacol, și ca atare, atenția lui are nevoie de o perioadă de adaptare la munca în clasă.

Un orar, de pildă, care ar cuprinde pentru ora I-a fizica, ora II-a, matematică, ora III-a matematică, ora IV-a limba română, ora V-a limba română ar fi, desigur comod pentru profesorii de matematică și limba română, dar cu totul nepotrivit pentru elevi.

Orele consecutive la același obiect de studiu nu dau un rezultat bun. K. Novicov arată că ele se pot admite numai în cazuri excepționale numai în clasele mari și numai la obiectele ce presupun lucrări practice (Ex. fizico-chimice). Sunt profesori care își grupează orele numai la începutul sau numai la sfârșitul săptămâni. Rezultatul nu este bun, pentrucă se neglijează elementul variației și pentrucă, între ultima oră dintr'o săptămână și prima oră din săptămâna următoare — la obiectul respectiv — este un interval prea mare. Va trebui deci ca orele să fie astfel aranjate la diferite materii, încât să urmeze la intervale egale (ex. limba rusă: Luni, Miercuri, Vineri, sau psihologia: Marți—Vineri).

Ingrămădirea orelor în câteva zile la rând nu este recomandabilă nici pentru profesor. Este neapărat necesar ca el să-și eșaloneze orele în mai multe zile din săptămână. Astfel se poate pregăti temeinic pentru fiecare oră în parte. Când are totuși 5—6 ore într'o zi e bine să-și prevadă în plan, în măsura în care este posibil, alternarea orelor expozitive cu cele recapitulative și educative, pentru a combate astfel oboseala prin variație. La alcătuirea orariului mai trebue să se țină seama și de gradul de înrudire a obiectelor de studiu. Istoria este înrudită cu geografia, fizica cu matematica. Aceste obiecte înrudite nu trebuesc separate printr'un număr prea mare de ore sau zile — ceeace nu înseamnă că le vom grupa în bloc într'o zi, două. Ar fi greșit de pildă orariul la cl. VIII-a, I, matematica, II fizica, III matematica, IV fizica, V cultura fizică. Aici gruparea este asigurată, dar ziua este prea grea și cu variație minimă. In plus, cultura fizică este și ea unul dintre obiectele „grele". Mai bine ar fi fost: I cultura fizică, II matematica, III fizica, IV istoria, V geografia. Dacă ne gândim însă la importanța dozării muncii elevilor și profesorilor pentru buna desfășurare a activității școlare, ne dăm seama că efortul depus acum va fi răsplătit cu rezultate bune.

Pe baza experiențelor din anul trecut, ținând seamă de indicațiile prețioase ale pedagogiei sovietice și pătrunși de importanța pe care o are o justă dozare a muncii elevilor și profesorilor pentru buna desfășurare a activității școlare, vom păși acum la începutul de an școlar — la alcătuirea unui orar mai bun pentru elevii noștri, care să servească la ridicarea randamentului muncii în școlile noastre.

N. Savu

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

DESCHIDEREA CASEI UNIVERSITĂȚII DIN CLUJ

In timp ce, în lagărul imperialist, mizeria cuprinde masse tot mai largi iar intelectualii progresiști sunt aruncați în închisori, în lagărul păcii în frunte cu Uniunea Sovietică se înregistrează în fiecare zi noi realizări care îmbunătățesc condițiile de viață ale oamenilor muncii.

In țara noastră, prin grija permanentă a Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului, s'au creat posibilități nesfârșite prin care oamenii cinstiți își ridică nivelul vieții lor materiale și culturale.

Casa Universității din Cluj, inaugurată în ziua de 31 August, constitue o verigă din lanțul realizărilor de ordin material și cultural, puse la îndemâna corpului didactic din țara noastră.

Această Casă va oferi profesorilor universitari și personalului ajutător din Cluj, pe lângă posibilitatea de a lua masa în condițiuni bune la cantina care cuprinde cca 500 de persoane și prilejul de a se întâlni și recrea în localul clubului, care are o sală de bibliotecă și o sală de jocuri distractiv-educative (șah, ping-pong, etc.).

Casa Universității din Cluj servește și alt scop important. Ea va oferi posibilitatea primirii oaspeților străini de seamă care vizitează orașul nostru, va pune la dispoziție o sală încăpătoare pentru conferințele cu caracter cultural, va oferi în viitor prilej membrilor săi de a viziona filme documentare. Ea reprezintă o adevărată Casă a culturii, care va contribui la strângerea legăturilor dintre oamenii de știință români și ai celorlalte naționalități conlocuitoare, precum și între oamenii de știință clujeni și cei care vizitează orașul nostru.

Martin Septimiu

MUNCITORII DELA FILATURA „MUSCELEANCA" DIN CETĂȚENI-MUSCEL SPRIJINĂ ȘCOALA ELEMENTARĂ DIN COMUNA LOR

Pentru ca începerea noului an școlar să se facă în cât mai bune condițiuni, muncitorii dela filatura de lână „Musceleanca" au înțeles să dea un sprijin larg școlii elementare din comună.

Astfel, muncitorii Vasile Androne, Șerboiu Ion și Horeabă Ion au reparat dușumelile stricate din două săli de clasă, au confecționat două table noi, au reparat scaunele, catedrele și broaștele ușilor.

La serbarea de deschidere a cursurilor, tovarășul Vlad din Sindicatul Textil, și-a luat angajamentul, în numele muncitorilor din filatura „Musceleanca", de a amenaja la Clubul Muncitoresc un „colț al copiilor", în care școlarii să găsească revistele, cărțile și jocurile potrivite vârstei lor. Deasemeni, colectivul artistic din filatură și-a luat angajamentul de a organiza cel puțin odată pe lună un festival artistic pentru școlari.

ECONOMII IN VALOARE DE 140.000 LEI REALIZATE PRIN MUNCĂ VOLUNTARĂ LA AMENAJAREA UNUI INTERNAT

Cele 70 de locuri pe care le avea internatul liceului din Dej erau cu totul insuficiente pentru a face față numărului sporit de elevi din cursul noului an școlar. Pentru a mări capacitatea internatului la 120 de locuri, s'a întocmit un deviz de 150.000 lei, necesar diverselor lucrări de amenajare. Din acest deviz nu s'au cheltuit însă decât 10.000 lei, deoarece cea mai mare parte a lucrărilor a fost executată prin muncă voluntară a cadrelor didactice și a elevilor liceului.

prof. Elena Cervenia
corespondent

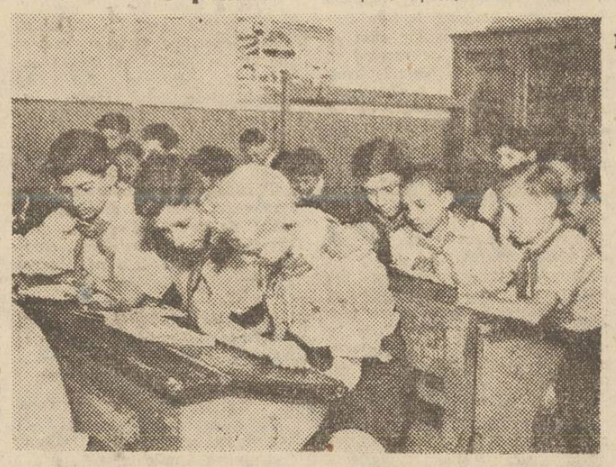

Din primele zile ale noului an școlar, activitatea elevilor se desfășoară într'un ritm viu

Școlile superioare pedagogice din U. R. S. S.

Acum 20 de ani, în Uniunea Sovietică a fost introdus în orașele industriale, în raioanele fabricilor și uzinelor și în orașele muncitorești, învățământul elementar general și obligatoriu de 4 ani și de 7 ani pentru copiii de vârsta școlară.

Introducerea învățământului general și obligatoriu a constituit un pas important pentru realizarea revoluției culturale în Uniunea Sovietică. Marele Stalin a arătat că îndeplinirea cu succes a acestei sarcini va însemna o uriașă victorie, nu numai pe frontul cultural, ci și pe cel politic și economic.

Introducerea învățământului general și obligatoriu a necesitat din partea Statului o muncă uriașă pentru pregătirea de noi cadre de învățători. Rețeaua institutelor pedagogice cu durata de învățământ de patru ani, care exista pe atunci, nu mai era în stare să asigure nevoile crescânde ale țării. Se cerea un nou tip de școală superioară, care să poată da în timpul cel mai scurt cadre bine pregătite de învățători, pentru munca în școala de 7 clase. Așa au apărut școlile superioare pedagogice create în anul 1933 potrivit hotărîrii Guvernului Sovietic.

În școlile superioare pedagogice sunt admiși absolvenții școlilor medii de 10 clase. Ele au 4 secții: de istorie, de limbă și literatură rusă, de fizico-matematică, de științe-naturale și geografie.

Programele de învățământ și caracterul predării se stabilesc potrivit sarcinilor ce se pun învățătorului sovietic.

Pentru ca aceste școli să pregătească învățători înarmați cu o concepție materialist-dialectică asupra lumii, cu teoria și metodologia marxist-leninistă, în programul de învățământ este inclus cursul: „Bazele marxism-leninismului".

Studierea pedagogiei, a psihologiei, a igienei, a metodei de predare a obiectului de specialitate, constitue elementele componente ale pregătirii pedagogice și metodice a studentului. Ciclul pedagogic reprezintă 16 la sută din planul de învățământ; cunoștințele teoretice se completează prin practica pedagogică a studenților din trimestrul II, III și IV. În timpul practicii pedagogice, studenții își formează o imagine lipede asupra organizării învățământului și muncii educative; ei învață să-și planifice munca pe lină de experiență directă, fac cunoștință cu munca pedagogică.

Pentru o bună organizare a practicii pedagogice a studenților, fiecărei școli superioare pedagogice i se repartizează 1—2 școli de 7 clase, pentru a căror activitate răspunde întru totul d rectorul școlii.

Programele de învățământ ale școlilor superioare pedagogice se întocmesc în așa fel încât să dea studenților cunoștințe și deprinderi temeinice în ceeace privește materiile de învățământ corespunzătoare. Se organizează cercuri științifice studențești și conferințe teoretice, la care studenții țin referate consacrate popularizării științei. Cursurile de pedagogie și psihologie sunt completate cu materiale privind practica în școli; studierea metodicei nu se face numai pe baza unui material teoretic, ci și pe baza experienței directe în școli, fiind însoțită de cursuri de învățământ în școală. Se practică sistemul lecțiilor deschise, ținute de cei mai buni învățători din școală la care asistă studenții școlii pedagogice.

Mai toate școlile superioare pedagogice au secții prin corespondență, unde, fără a-și întrerupe munca din producție, profesorii claselor a V-a până la a VII-a își completează cunoștințele, ca și învățătorii claselor I-IV care și-au manifestat dorința de a se pregăti pentru predarea în școala de 7 clase. Programul de învățământ al secției prin corespondență se face în decurs de trei ani.

O importanță hotărîtoare în pregătirea cadrelor didactice care urmează cursurile prin corespondență ale diferitelor institute, o are studiul individual al literaturii de specialitate, cu ajutorul indicațiilor metodice care se editează special pentru studenții secțiilor prin corespondență. De două ori pe an, (în perioada vacanțelor de vară și de iarnă), cadrele didactice care urmează cursurile prin corespondență sunt chemate la sesiunile de examene și probele de laborator.

În perioada dintre sesiuni, studenții prin corespondență primesc consultații la centrele de consultație special organizate de institute.

Odată cu extinderea continuă a învățământului general și obligatoriu în Țara Sovietică și înfăptuirea — începând din 1949 — a învățământului general de 7 ani și la sate, a crescut într'o și mai mare măsură nevoia de cadre didactice pentru clasele V-VII. Acest lucru a provocat și extinderea rețelei școlilor superioare pedagogice. Numai în R.S.F.S.R., în anul 1949, au fost deschise 30 de noi școli de acest fel.

N. Buhanov

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

O oră de curs la clasa II-a a unei școli elementare din Moscova. Învățătoarea Olga Stucenco se ocupă în mod deosebit de noii elevi

NOUL AN ȘCOLAR ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

Convorbire cu Nicolai Neceaev, Ministru Adjunct la Ministerul Învățământului Public al R.S.F.S.R.

În ziua de 1 Septembrie a început în întreaga Uniune Sovietică noul an școlar 1950—1951. Ziua aceasta este o zi de sărbătoare pentru fiecare familie sovietică. Toți copiii de vârstă școlară frecventează școala. Peste 220 de mii de clădiri spațioase și luminoase sunt destinate activității școlare.

În anul acesta se împlinesc 20 de ani decând a fost decretată legea privind învățământul elementar obligatoriu și general. Această lege, izvorîtă din grija marelui Stalin, a servit ca bază pentru desvoltarea largă a culturii sovietice. Într'o perioadă istorică, destul de scurtă țara s'a acoperit de o imensă rețea de școli orășănești și sătești. În ultimii 20 de ani, numărul școlilor medii din U.R.S.S. a crescut de 4 ori iar al școlilor elementare de 7 ani a crescut de 8 ori. 40 de naționalități, care mai înainte nu-și aveau nici măcar alfabetul lor, astăzi îl au. În prezent, predarea în școlile Uniunii Sovietice se face în mai mult de 100 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S.

Țara Socialismului a realizat în întregime învățământul elementar și, în anul 1949, a trecut la învățământul elementar de 7 ani obligatoriu și general și la sate. În câteva raioane din U.R.S.S. s'a introdus învățământul obligatoriu și general chiar pentru clasa a VIII-a, iar în orașe el cuprinde școlile medii.

În noul an școlar, în comparație cu anii școlari trecuți, a crescut în mod simțitor numărul elevilor. În Ucraina de pildă, sunt în școlile sătești, cu 300.000 mai mulți elevi decât în anul trecut, în Belorusia cu 120.000 mai mult, iar în Uzbekistan cu 42.000 mai mult. În R.S.F.S.R., numărul elevilor a crescut cu aproape 700.00. În total, în Uniunea Sovietică, în școlile elementare, medii și medii tehnice învață anul acesta cu un milion și jumătate mai mulți elevi decât în anul trecut.

În țară se continuă construirea și restaurarea clădirilor de școli. La începutul noului an școlar, numai în orașele, localitățile muncitorești și satele din R.S.F.S.R. s'au deschis 316 școli noi. În Ucraina au fost puse în construcție 300 de școli noi.

În legătură cu realizarea învățământului elementar general un mare număr de școli elementare au fost transformate în școli elementare de 7 ani. A sporit și numărul școlilor medii. În R.S.S. Belorusă, de exemplu, școlile elementare de 7 ani și școlile medii sunt în anul acesta cu 450 mai multe decât au fost în anul trecut.

Școlile s'au pregătit pentru noul an școlar mult mai bine decât anul trecut. Sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii, organizațiile de massă, întreprinderile, colhozurile, institutiile de stat au ajutat școlile să-și repare clădirile, să-și pregătească combustibilul pentru iarnă, să-și completeze mobilierul și utilajul pentru cabinete și laboratoare.

În luna Ianuarie a. c., consiliul de miniștri al R.S.F.S.R. a dat o decizie privind asigurarea școlii cu tot materialul didactic necesar precum și cu întregul utilaj școlar. Ministerul Învățământului Public al R.S.F.S.R. a elaborat e listă privind minimum de utilaj școlar necesar școlilor elementare de 4 și de 7 ani precum și școlilor medii. În anul acesta, școlile din R.S.F.S.R. vor fi înzestrate cu utilaj valorând peste 125 milioane ruble. Editura pedagogică a Uniunii Sovietice a tipărit la începutul anului școlar mai mult de 163 de milioane exemplare de diferite manuale. Au fost puse în vânzare milioane de caiete, creioane și alte obiecte necesare școlarilor. În U.R.S.S., prețurile manualelor și ale rechizitelor școlare sunt reduse și accesibile fiecărui om al muncii. Manualele și rechizitele școlare se vând direct prin școli. În anul acesta, au fost deschise numeroase chioșcuri suplimentare. În regiunea Gorchi, de pildă, s'au deschis 685 de noi chioșcuri școlare, în regiunea Crasnodar s'au deschis 1.200, în regiunea Moscova 2.000.

Școala sovietică dispune de minunate cadre de învățători, al căror număr trece de 1 milion 300 de mii. În anul acesta, pe lângă vechii profesori și învățători, au început să lucreze în școli numeroși învățători și profesori tineri. Numai în R.S.F.S.R. au început în acest an școlar activitatea pedagogică cca. 65.000 de tineri și tinere care au terminat universitățile, institutele pedagogice și învățătorești.

În lunile de vară, un mare număr de învățători și profesori și-au ridicat calificarea profesională. Astfel, în R.S.F.S.R. mai mult de 35 de mii de învățători ai primelor clase elementare au învățat la cursurile de vară. În scopul schimbului de experiență s'au organizat pretutindeni conferințe cu profesorii și învățătorii din raioane.

În acest an, învățătorii și profesorii își încep anul școlar înarmați cu lucrările lui I. V. Stalin privind problema lingvisticei. Aceste geniale lucrări, publicate în acest an, au efectuat o revoluție în lingvistică, au deschis o nouă etapă în desvoltarea științei sovietice. Un mare rol în ce privește îmbunătățirea activității școlare îl joacă deasemenea sesiunea recentă a Academiei de Științe a U.R.S.S. și sesiunea Academiei de Științe Medicale, consacrată elaborării învățăturii fiziologice a marelui savant sovietic, academicianul Ivan Pavlov.

Noul an școlar care a început va fi anul unui nou avânt în munca instructiv-educativă din școlile sovietice.

Cum s'au pregătit cadrele didactice sovietice pentru noul an școlar

Îndată după terminarea anului școlar trecut, școlile sovietice au început pregătirile pentru noul an școlar. Anul școlar 1949/50 a fost însemnat prin faptul că în toată Uniunea Sovietică s'a introdus învățământul general de 7 ani, lărgindu-se simțitor rețeaua de școli medii și îmbunătățindu-se cu mult calitatea instruirii și educării elevilor sovietici. Cadrele din învățământ, ducându-și munca instructiv-educativă pe baza realizărilor pedagogiei sovietice, pedagogia cea mai înaintată din lume, folosind rezultatele celor mai bune experiențe pedagogice și lucrând pe baza metodicii și a psihologiei sovietice, au obținut, în anul școlar 1949/1950, noi succese în muncă. Ca rezultat, numărul școlilor și al cadrelor didactice care nu au niciun repetent, a crescut foarte mult, dovedind în practică posibilitatea de a pregăti bine pe toți elevii și de a înlătura rămânerea în urmă.

Lupta împotriva repetenției înseamnă lupta pentru realizarea unor cunoștințe temeinice și adânci. Numai cu această condiție repetenția poate fi lichidată. În anul trecut, peste 3000 de profesori din regiunea Moscova n'au avut repetenți dând astfel exemplul unui înalt nivel în munca instructiv-educativă. Deasemeni, în numeroase regiuni din Uniunea Sovietică a crescut mult numărul învățătorilor și al profesorilor care au înlăturat repetența. La examenele de absolvire din școlile medii, s'a constatat că elevii sunt bine pregătiți din punct de vedere politic, posedă o solidă cultură generală, și și-au însușit temeinic materiile predate, știu să vorbească și să scrie corect și frumos și au adâncit cunoștințe științifice. Nu este întâmplător faptul că din cei 17.000 de absolvenți ai școlilor medii din Moscova, peste 2500 au primit medalia de aur sau de argint. În regiunea Moscova, numărul medaliaților a crescut cu 100 la sută în comparație cu anul 1949. Aceasta se explică prin înaltul nivel al muncii din școlile medii.

Anul acesta s'au împlinit 20 de ani dela publicarea uneia din cele mai importante hotărîri ale Guvernului Sovietic — legea învățământului elementar obligatoriu. Școala sovietică, cu adevărat populară, a parcurs în acești ani un drum glorios. Fiecare an a fost un an de creștere și de consolidare a rolului ei în munca de ridicare a nivelului cultural al poporului sovietic. Școala sovietică a educat zeci de milioane de patrioți înflăcărați ai marii Patrii Socialiste, i-a înarmat cu bazele științelor, le-a dat o instrucțiune cu adevărat științifică. Oamenii educați de școala sovietică își slăvesc necontenit Patria iubită prin noi și noi succese în toate sectoarele construcției socialiste. În Marele Război pentru Apărarea Patriei, ei au arătat un eroism și o bărbăție nemaivăzute, eliberând omenirea de robia fascistă.

În acești 20 de ani, sistemul sovietic de învățământ a devenit cel mai înaintat și mai progresist din lume, deoarece toată munca lui se bazează pe învățătura marxist-leninistă. Guvernul Sovietic, Partidul Comunist și tovarășul Stalin personal se îngrijesc zilnic de școală și o ajută în toate privințele. Majoritatea localurilor școlare sunt construite în anii Puterii Sovietice. Cele mai bune școli din țară s'au construit după Marea Revoluție din Octombrie. Copiii sovietici învață în clădiri mari, luminoase, unde s'au creat condițiile necesare nu numai pentru o bună învățătură ci și pentru desvoltarea multilaterală a copiilor, în cadrul activității extrașcolare. Școala din U.R.S.S. este accesibilă tuturor copiilor. Numărul elevilor din școlile de cultură generală a crescut de cinci ori în comparație cu perioada prerevoluționară, ajungând astăzi la peste 35.000.000, fără a socoti pe cei din școlile medii tehnice, unde învață peste 1 milion de elevi. Școala sovietică are o bogată bază materială, datorită căreia se poate asigura înaltul nivel științific al predării. Un rol important în educarea copiilor îl au cadrele didactice sovietice, care sunt elementul principal în instruirea și educarea elevilor.

Munca dusă de cadrele didactice este ridicată la loc de cinste în Uniunea Sovietică. Cadrele didactice sovietice, împreună cu familia, formează în copii cele mai bune calități, pregătindu-i pentru munca pașnică și creatoare. Armata învățătorilor și a profesorilor sovietici este completată anual cu noi detașamente de tineri specialiști, pregătiți în suite de instituții de învățământ pedagogic. Anul acesta, numai în R.S.F.S.R. au intrat în școli peste 50.000 de tinere cadre didactice, cărora li s'a pregătit din timp o muncă interesantă și condiții materiale de viață foarte bune. Astăzi, în școlile din U.R.S.S. sunt peste 1:300.000 de cadre didactice. Fără a se mulțumi cu nivelul la care au ajuns, învățătorii și profesorii sovietici caută să ridice și mai mult calitatea muncii instructiv-educative. Desvoltarea rapidă a construcției socialiste cere oameni cu o cultură multilaterală, de aceea rolul școlii crește din an în an. Iată dece pedagogii sovietici, lucrând în mod creator, își ridică sistematic cunoștințele și își desăvârșesc priceperea pedagogică.

Pregătirea pentru noul an școlar nu s'a limitat la asigurarea bazei materiale. S'a acordat o foarte mare atenție pregătirii profesorului însuși. Profesorul sovietic, odihnindu-se bine în timpul vacanței de vară, trebuia să vină în școală pe deplin înarmat pentru o muncă rodnică și creatoare. Prima etapă a acestei pregătiri a fost analiza amănunțită a rezultatelor muncii instructiv-educative din anul trecut. Această analiză s'a făcut în toate școlile, la consfătuirile raionale și regionale ale cadrelor didactice, unde s'au discutat nu numai rezultatele anului trecut, ci și problemele pregătirii pentru anul care trebuia să înceapă la 1 Septembrie.

Consfătuirile au dat cadrelor didactice multe învățături prețioase. Aici s'au descoperit lipsuri în predarea unei serii de obiecte și s'au trasat căile pentru lichidarea acestor lipsuri, în lumina discuțiilor care au avut loc în U.R.S.S. în problemele filosofiei, lingvisticei, biologiei și pedagogiei. Fiecare învățător și profesor și-a analizat, pe baza concluziilor acestor discuții toată munca sa, a analizat programele, manualele și metodicile și și-a trasat metodele de lucru pentru obiectul său de specialitate și pentru clasa în care trebue să lucreze, astfel încât munca sa să fie mai activă iar elevii să fie înarmați cu cunoștințe cât mai temeinice. Toate cadrele didactice au cercetat lucrările noi de pedagogie și ultimele opere literare. Pedagogii sovietici au participat activ la alcătuirea planurilor de muncă instructiv-educativă pentru noul an școlar, ca și la consolidarea bazei didactico-materiale a școlilor. Directorii școlilor, planificând procesul didactic, analizând problemele principale ale noului an școlar, s'au sprijinit în această muncă pe colectivul cadrelor didactice. Înainte de începerea anului școlar, în luna August, s'au organizat, în toată Uniunea Sovietică, consfătuiri raionale ale cadrelor didactice, la care s'au discutat cele mai importante probleme ale instruirii și educării copiilor. În calitate de referenți la secțiunile pe obiecte și pe clase ale acestor consfătuiri au luat cuvântul cadrele didactice cu experiență. Toți învățătorii și profesorii s'au pregătit din timp pentru aceste consfătuiri. Ei au luat parte activă la discutarea problemelor și la schimbul de experiență în muncă.

În timpul verii, organele regionale de învățământ au organizat cursuri în care au fost cuprinși majoritatea învățătorilor și a profesorilor sovietici. Cursurile nu ajută numai la ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice, ci contribue și la lărgirea orizontului lor politic și cultural. Venind în orașe mari, învățătorii și profesorii vizitează teatrele, asistă la concerte, ascultă referate și conferințe în problemele care îi interesează, se duc la diferite muzee, expoziții, etc. Largul schimb de experiență pedagogică, realizat prin discutarea diferitelor probleme în cadrul școlii, al raionului sau al republicii, au ajutat la creșterea cadrelor didactice și la însușirea cât mai rapidă a măestriei pedagogice.

Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cabinetele pedagogice au organizat expoziții ale lucrărilor celor mai buni profesori, care au arătat, cu exemple vii, sistemul lor de educare a copiilor. Organele locale ale învățământului au editat culegeri metodice speciale în ajutorul cadrelor didactice, arătând sistemul de lucru al școlilor și al cadrelor didactice care au obținut succese deosebite. Ministerele învățământului au editat un mare număr de lucrări metodologice, tratând probleme de teorie și practică a educației.

Cadrele didactice sovietice, înțelegându-și înalta misiune, și-au îmbogățit, în timpul verii, cunoștințele și experiența cu ultimele realizări ale științei pedagogice sovietice și cu cele mai bune realizări ale învățătorilor și profesorilor sovietici. Această pregătire este cea mai bună chezășie a succesului muncii în noul an școlar.

A. Soloviev

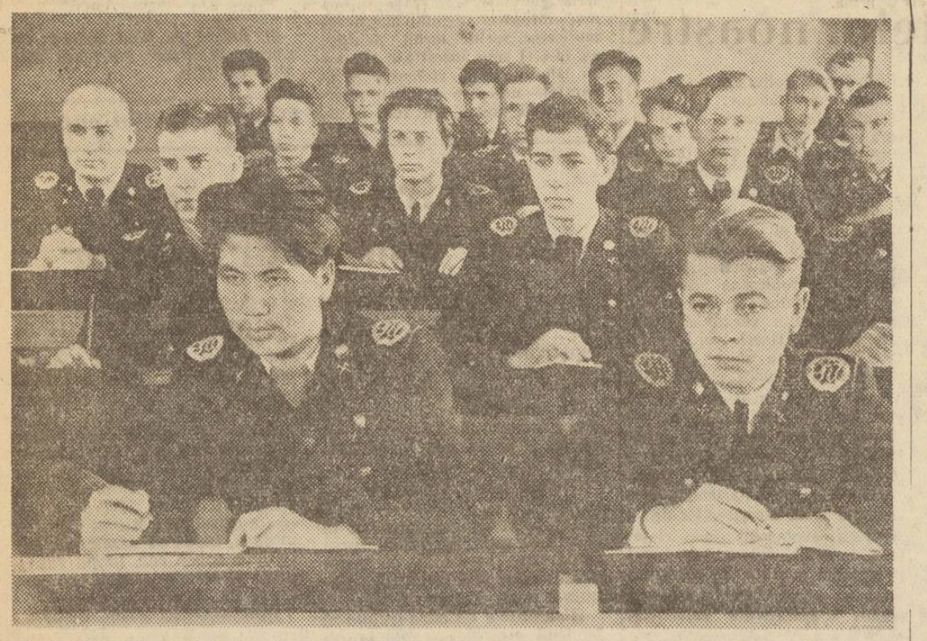

Studenții dela Institutul minier „I. V. Stalin" din Moscova, la ora de curs. În față: studenții cazahi N. Abasev și I. V. Isacov

Mai multă atenție cursurilor serale de cadre ale sindicatelor de învățământ

În opera sa de construirea a socialismului, Republica Populară Română are nevoe din ce în ce de mai multe cadre. De aceea, printre sarcinile pe care C.C. al P.M.R. le-a trasat mișcării sindicale, este și aceea de a pregăti cadre devotate clasei muncitoare și cu un nivel ideologic, politic și cultural ridicat. Pentru realizarea acestei sarcini, Confederația Generală a Muncii s'a preocupat de înarmarea salariaților cu învățătura marxist-leninist-stalinistă, organizând o serie de școli proprii de diferite grade și supraveghind ca, în cadrul sindicatelor, să funcționeze cursuri serale de cadre.

O bună pregătire a cursurilor serale de cadre sindicale trebue să înceapă prin verificarea tovarășilor care le vor urma. Aceștia vor fi aleși în așa fel ca să aibă posibilități de desvoltare ulterioară și să fie devotați cauzei clasei muncitoare. Verificarea se va face ținându-se seama de activitatea lor profesională la clasă și în afară de școală ca și de activitatea lor politică. Pentru aceasta se va cere concursul organizațiilor de partid și al Secțiunilor de Învățământ. Se vor aduce la cursuri în primul rând tovarășii care duc munci sindicale, dar nu au urmat niciun curs de cadre. În al doilea rând se va căuta ca aceste cursuri să cuprindă cât mai mulți tovarăși, așa cum s'a făcut anul trecut la sindicatele Rădăuți, Prahova, Muscel, Dolj și altele.

Comitetele sindicale trebue să acorde o deosebită atenție alcătuirii colectivelor de conducere a acestor cursuri. Cu responsabilitatea cursurilor să fie însărcinat un tovarăș care, pe lângă o temeinică pregătire ideologică, politică și profesională, să aibă și posibilitatea de a fi prezent la toate ședințele cursurilor, spre a coordona munca celorlalți. Responsabilul să fie ajutat de un număr suficient de lectori care să conducă seminariile. E bine să fie și câțiva lectori de rezervă. Cunoștințele lectorilor și posibilitatea lor de analizare a problemelor prevăzute în programa cursurilor vor fi cu grijă verificate. Lectorii, fiind primii îndrumători ai cursiștilor, trebue să studieze temeinic problemele și să aibă posibilitatea de a-și controla continuu atitudinea și manifestările lor față de cursiști, ca să fie cu adevărat exemple bune de imitat de aceștia. Lectorii trebue să fie deprinși a folosi critica și autocritica în mod principial, pentru a impregna în mintea cursiștilor spiritul revoluționar și combativitatea, făcându-i în acelaș timp mai vigilenți față de manifestările dușmanului de clasă. Este bine ca lectorii să fie recrutați dintre salariații din învățământ și tot lor să li se dea sarcina de a pregăti și ține lecțiile, așa cum s'a făcut anul trecut la Sindicatul București, Sindicatul Neamț și altele. În felul acesta, colectivul de conducere al cursului nu depinde de tovarăși din afara sindicatului care să fie greu de mobilizat.

Deasemenea, comitetele sindicatelor trebue să se îngrijească din timp de procurarea bibliografiei necesare studierii problemelor din programa cursurilor. Cărțile, broșurile și revistele necesare vor fi procurate în mai multe exemplare la biblioteca sindicatului și a bibliotecile sindicale, pentru ca acestea să poată sprijini în mod serios pregătirea cursiștilor pentru seminarii, așa cum s'a procedat anul trecut la Sindicatul din orașul Stalin, de exemplu.

Tot de buna pregătire a cursurilor ține planificarea ședințelor săptămânale în așa fel ca cei înscriși la cursuri să nu fie împiedicați de a le frecventa, din cauza altor munci care ar coincide cu ședințele de curs. În acest scop este necesar să se facă o ședință de colaborare la care să participe reprezentantul organizației de partid, al Secțiunii de Învățământ și directorii școlilor mai mari. În această ședință se va stabili ca, în zilele de cursuri, tovarășii să nu mai fie chemați la alte munci. Fiecare director să ia cunoștință de cursiștii pe care îi are în subordine și să-și ia angajamentul că nu-i va împiedica dela frecventarea regulată a cursurilor, așa cum a făcut anul trecut la Sibiu un director care reținea pe un tovarăș din personalul de îngrijire să facă curățenie la școală, tocmai în timpul ședințelor de curs.

În colaborare cu Consiliul Sindical Regional, cu Secțiunea de Învățământ și cu direcțiile de școli, să se găsească din timp o sală pentru lecții în comun și săli suficiente pentru seminarii. Toate aceste săli să fie frumos pavoazate și să aibă lozinci mobilizatoare. Localul în care se vor ține cursurile să fie situat la centru, spre a fi cam la egală distanță pentru tovarășii care vin din cartierele mărginașe ale orașului.

Dar reușita cursurilor depinde în primul rând de felul cum vor fi pregătite lecțiile. Fiecare lecție trebue pregătită de conferențiar și discutată cu colectivul lectorilor, așa cum s'a procedat anul trecut la Sindicatul București, spre a fi adaptată la situația din țara noastră și spre a lega-o strâns de specificul muncii din învățământ: alfabetizare, culturalizarea maselor, construcții școlare, ridicare de cadre noi în toate domeniile de activitate, etc. Numai așa lecția va putea fi expusă într'o formă accesibilă majorității cursiștilor. Să nu se uite că marxism-leninismul nu este o teorie care trebue memorată pe de rost, ci o știință vie, creatoare, o călăuză în acțiune. Deaceea, lecțiile trebue să arate cursiștilor cum se analizează și cum se rezolvă în spirit marxist problemele care se pun țării noastre pentru construirea socialismului, precum și cele care se pun întregului lagăr antiimperialist, pentru apărarea păcii.

O deosebită atenție trebue să se dea ședințelor de seminar. Ele trebue să antreneze pe toți cursiștii în discuții vii, legate de viața concretă. Să se evite sistemul necorespunzător al întrebărilor urmate de răspunsuri șablon. Întrebările care se pun în seminarii să fie pregătite în comun de colectivul lectorilor. Ele trebue formulate în așa fel ca să provoace cursistul să examineze o întreagă problemă, nu să se mărginească a da un răspuns scurt. Peste tot unde este posibil, cursiștii vor fi îndemnați și ajutați să se pregătească pentru seminar prin studiu și discuții în colectiv.

Fiecare ședință de seminar să fie încheiată cu o scurtă analiză a muncii în care atât lectorul cât și cursiștii vor arăta critic și autocritic felul cum a decurs seminarul, în scopul de a ajuta tuturor să se încadreze temeinic în muncă.

Un sprijin efectiv pentru îmbunătățirea muncii se va căpăta organizând ședințe de analiza muncii cu toți cursiștii școlii după fiecare 4-5 lecții. Cu prilejul acestor ședințe, cursiștii vor folosi cu succes critica și autocritica, semnalând lipsurile din munca colectivului de conducere, ca și pe cele din propria lor muncă. Acelaș rol îl va juca gazeta de perete a școlii pentru îmbunătățirea muncii și pentru stimularea celor care n'ar arăta destulă stăruință în îndeplinirea îndatoririlor ce și-au asumat.

Întreaga activitate a acestor cursuri trebue împletită cu lupta pentru pace pe care o duce lagărul democratic în frunte cu invincibila Uniune Sovietică, condusă de genialul strateg și învățător al oamenilor muncii de pretutindeni, Iosif Vissarionovici Stalin. Făcând pe cursiști să iubească cu căldură țara noastră și Partidul Muncitoresc Român și să se călăuzească după experiența de luptă a gloriosului Partid Comunist (bolșevic), vom întări și lărgi lagărul păcii care va împiedica menținerea prin războaie de cotropire a bătrânei și șubredei orânduiri capitaliste ajunsă în ultima ei fază de existență, faza imperialistă.

Dragne Nicolae

Responsabilul resortului cursuri serale de cadre din Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ.

Știri și fapte

MILIOANE DE TINERI ȘI RIDICĂ NIVELUL PROFESIONAL

O minunată rețea de școli medii tehnice bine utilate — care nu funcționează în cadrul fabricilor și uzinelor, dar se găsesc în centrele industriale sau în apropierea lor — se întinde în toate regiunile Uniunii Sovietice. Porțile lor sunt larg deschise tineretului muncitor, ca și acelea ale tuturor școlilor superioare tehnice care pregătesc cadre cu o înaltă calificare.

Milioane de tineri și tinere, de muncitori și muncitoare învață cu rezultate strălucite, în cadrul acestui vast sistem de învățământ tehnic, al cărui caracter esențial este că nu pierde nici un moment legătura cu producția, pe care o servește permanent contribuind neîncetat la ridicarea productivității muncii.

Actualul plan cincinal stalinist de refacere și desvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1946—1950 prevede, numai în cadrul întreprinderilor, prin organizarea de cursuri și școli tehnice, — pregătirea profesională a 7,7 milioane muncitori și ridicarea calificării unui număr de 13,9 milioane muncitori. Prevederile planului au fost însă de mult depășite. Numai anul trecut, în învățământul tehnic de pe lângă fabrici și uzine și-au ridicat calificarea 6.6 milioane muncitori.

În fiecare an tot mai mulți oameni ai muncii învață în Uniunea Sovietică în școlile tehnice, își ridică nivelul profesional; an cu an se extinde rețeaua de școli tehnice, în fiecare lună crește numărul întreprinderilor ale căror colective sunt cuprinse în întregime în diferitele forme ale învățământului profesional. Datorită acestui fapt crește necontenit productivitatea muncii, sporește producția industrială, se îmbunătățește calitatea ei, scade prețul de cost. Totodată, cresc salariile muncitorilor, funcționarilor, crește bunăstarea lor materială, se îndeplinește pas cu pas construirea comunismului. În realizarea acestei mărețe sarcini, minunatul organizatul învățământ tehnic sovietic constitue o verigă principală.

ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ EXISTĂ O VASTĂ REȚEA DE ȘCOLI STAHANOVISTE

Uriașul avânt tehnic din Uniunea Sovietică își găsește o expresie strălucită în mișcarea stahanovistă, care a devenit o cauză a întregului popor. Metodele stahanoviste în muncă, adoptarea unei tehnici de o înaltă productivitate, folosirea mai eficientă a materiilor prime, a materialelor și a combustibilului au devenit lege pentru colectivul oricărei întreprinderi sovietice, constitue o chestiune de onoare pentru ridicarea nivelului profesional al oricărui muncitor sovietic.

În Țara Socialismului, a devenit un lucru obișnuit ridicarea calificării oamenilor muncii în cadrul cercurilor și școlilor stahanoviste. Aici muncitorii, sub îndrumarea celor mai buni stahanoviști, studiază metodele cele mai noi de muncă, care permit o importantă creștere a productivității muncii, metode pe care ei și le însușesc și le aplică apoi în practică.

Pntru aplicarea metodei de tăiere rapidă a metalelor — inițiată de Henric Bortchevici și Pavel Băcov — laureați ai premiului „Stalin" — s'a înființat o vastă rețea de școli stahanoviste speciale, — în cadrul cărora mii de muncitori și-au însușit această metodă nouă de muncă, ridicându-și astfel calificarea. Inițiativa stahanovistei Lidia Corabelnicova — brigadieră la fabrica de încălțăminte „Comuna din Paris" — privitoare la fabricarea de produse peste plan din materialele economisite, a avut drept urmare că, în fabricile și uzinele sovietice, au început să se organizeze, — pe scară largă, — școli stahanoviste pentru economisirea materiilor prime. În uzinele metalurgice funcționează un mare număr de școli stahanoviste pentru obținerea de șarje rapide de oțel; iar în transportul feroviar sunt școli stahanoviste pentru formarea de mecanici cincisutiști ale căror locomotive parcurg 500 km. și mai bine pe zi.

Acum, în Uniunea Sovietică, muncesc în mod stahanovist, nu numai unii muncitori sau unele brigăzi, ci chiar colectivele unor întregi uzine și fabrici. Astfel, urmând exemplul colectivului uzinei „Calibr" din Moscova — au adoptat metode stahanoviste toți oamenii muncii dela uzina Nr. 2 pentru fabricarea rulmenților, și de la minele Nr. 29 și 30 din centrala industrială Vorosilovugol, precum și dela multe alte întreprinderi frunțașe din Uniunea Sovietică.

Mii și mii de muncitori sovietici și-au însușit cu ajutorul vastei rețele de școli stahanoviste, o tehnică înaintată, de o înaltă productivitate. După cum a prevăzut tovarășul Stalin, — stahanovismul a devenit în Uniunea Sovietică o mișcare de masse, realizând aici inițici înalți de productivitate a muncii, care sunt necesari pentru trecerea dela socialism la comunism; școlile stahanoviste au în această privință un rol esențial, pe care și-l îndeplinesc cu cinste. (Ager. pres).

Farsa alegerilor din trecut

Pe vremea regimului burghezo-moșieresc, alegerile erau o adevărată farsă. După vorba vremii: plecau „ai noștri" veneau „ai noștri".

„Ai noștri" erau toate slugile exploatatorilor și exploatatorii înșiși, care „se alegeau" după bunul plac. Oamenii cinstiți erau atâta de scârbiți de aceste „alegeri", încât în ziua fixată pentru votare plecau la câmp, la târg, oriunde numai să nu trebue să participe la bâlciul electoral.

Candidații guvernului erau totdeauna cu majoritatea zdrobitoare, bineînțeles după ce zdrobiseră spinările adversarilor care nu voiau să scape osul din gură. La Domnești de exemplu, în anul 1941, pe vremea guvernului Iorga, toată lumea aflase de hoția primarului Rică, care a stampilat o zi întreagă buletine, asigurând majoritatea necesară. Chiar din acea vreme se putea vedea că partidele politice erau adevărate bande organizate pentru despuierea țării. Iar alegerile pe care le ținea, o adevărată rușine pentru fiecare om cinstit din această țară.

Dumitru Munteanu
Inspector

Politicienii reacționari înjoseau școala

După primul război mondial, țara noastră a fost cuprinsă de un val de „parlamentarism". Campaniile electorale se țineau lanț. Asemenea evenimente nu puteau rămâne fără influență asupra vieții școlii. Pentru a câștiga câți mai mulți adepți pentru partidele lor corupte, conducătorii acestora nu șovăiau să exercite presiuni de tot felul asupra cadrelor didactice. În preajma „alegerilor", învățătorii și profesorii erau amenințați cu destituirea sau cu transferarea în cazul când n'ar fi votat sau n'ar fi făcut propagandă pentru respectivul candidat la deputație. Politica reacționară din trecut crea și în școală o atmosferă apăsătoare pentru marea majoritate a profesorilor și învățătorilor cinstiți.

Imi amintesc cum profesorul Liviu Macedonescu, dela liceul din Brăila — unde funcționam în acea vreme — îți întindea, în epocile de ascensiune a partidului său, unul sau cel mult două degete ale „prețioasei" sale mâini; dar când era în campanie electorală te „fericea" cu două mâini întinse din plin și te mai bătea și „prietenește" pe spate.

Un alt „mare" liberal, profesorul Ciuntu, își crea, în preajma alegerilor, o popularitate ieftină, împărțind covrigi colegilor și tuturor elevilor liceului. Această „propagandă electorală" nu l-a împiedicat să mănânce într'una din campanii o bătaie strașnică dela țărăniști, ceeace a stârnit râsul întregului liceu și l-a compromis în fața profesorilor, elevilor și a părinților.

In timpul campaniei electorale, lecțiile erau pe ultimul plan; cei câțiva profesori „politicieni" erau în turneu electoral. In clasele lor elevii se distrau cum puteau.

Pe atunci, direcția liceului era la cheremul guvernanților din Brăila. Meritele profesionale nu contau. Dacă la guvern erau liberalii, la direcția liceului era Ciuntu; plecau liberalii, pleca și Ciuntu de la direcție. Veneau țărăniștii, venea și profesorul Anghelescu cu ei. Apoi direcția era din nou preluată de Ciuntu, și așa mai departe.

Vremuri ca cele de mai sus, au apus pentru totdeauna. Alegerile pentru Sfaturile Populare vor aduce la conducerea treburilor Statului, sute de mii de oameni ai muncii. Cadrele didactice de toate gradele vor lupta în școală și în afara ei pentru a contribui la transformarea alegerilor într'o nouă și uriașă victorie a poporului nostru muncitor, în drumul lui spre făurirea socialismului, spre o viață din ce în ce mai bună.

Oscar Kreindler
profesor la Facultatea de Electrotehnică din București

Satrapii alegerilor burghezo-moșierești

Pe drumul întăririi regimului nostru de democrație populară și al construirii socialismului în scumpa noastră Patrie, poporul muncitor, sub conducerea Partidului, cucerește noi victorii pe tărâm politic, economic, social și cultural.

Legea pentru alegerile de deputați în Sfaturile Populare, reprezintă încă o cucerire de seamă, fiindcă ea va educa masele celor ce muncesc la conducerea activă a treburilor obștești.

Astăzi a dispărut practica vremurilor când fiii și fiicele clasei muncitoare erau excluși în mod sistematic atât dela dreptul de a fi ales, cât și dela dreptul de a alege. Măsluirea alegerilor la adăpostul legilor electorale era gradul după care se aprecia „desteptăciunea" unuia sau a altuia dintre partidele burgheze. Candidații la deputație, „fripturiștii" cum li se spunea în mod obișnuit, erau văzuți la față numai în timpul demagogicei propagande electorale. După ce ocupau scaunul de deputat, dispăreau definitiv din „fief"-ul lor electoral.

Școlile făgăduite înainte de alegeri de Anghelescu, permanentul ministru al învățământului din timpul guvernării liberale, exponentul marii burghezii, rămâneau visuri pentru sute de mii de copii ai poporului muncitor.

Politicienii venali din trecut nu ocoleau școala pentru a-și realiza planurile lor tâlhărești. Și uneori ei găseau cozile de topor, care să le servească interesele.

Cine nu-și amintește de profesorul Cezar Spineanu — fostul șef național-țărănist din Dâmbovița — care mătura din învățământ pe toți cei pe care el îi socotea că nu l-a sprijinit în alegeri, înlocuindu-i cu oamenii lui de casă.

D. Căpățâneanu — fostul șef național-țărănist din Olt — după ce partidul său venea la putere, distribuia posturile în raport cu slugărnicia unora dintre candidați față de interesele lui electorale.

Cine nu-și amintește de „satrapia" lui Manolescu-Strunga dela Roman sau a lui Negură dela Vaslui? Cine nu-și amintește de Tutova, județ care nu era altceva decât o moșie electorală când a șefului țărănist V. Georgescu-Bârlad, când a șefului liberal N. Simionescu-Bârlad?

Așa cum ne-a arătat tov. Chivu Stoica în expunerea făcută cu prilejul votării legii pentru alegerea Sfaturilor Populare, poporul muncitor nu avea de ales decât care anume reprezentanți ai burgheziei și ai moșierimii să-l exploateze.

Viitorii deputați aleși de milioane de oameni ai muncii vor fi adevărații reprezentanți ai poporului, aleși în mod liber, care vor munci pentru binele oștesc și vor da socoteală celor care i-au ales de felul cum își vor duce munca.

Noua lege dă și oamenilor muncii din învățământ posibilitatea de a participa cu cinste la viața politică a țării, de a-și aduce contribuția la alegerea adevăraților reprezentanți ai poporului muncitor, cu grijă de interesele școlii și ale țării întregi.

Tecovici Elisabeta
profesoară la Școala pedagogică de Fete Nr. 2 din București

Noua orientare a educației fizice în școala noastră

Datorită îndrumărilor și ajutorului Partidului Muncitoresc Român, Cultura Fizică a luat în țara noastră o mare dezvoltare, necunoscută nici când în trecut.

Educația fizică, adică procesul pedagogic al culturii fizice, nu mai este în școlile noastre dexteritate, ea formează acum o parte integrantă a educației generale.

Datorită experienței Uniunii Sovietice în care se practică cea mai înaintată cultură fizică din lume, ne-am putut orienta asupra celui mai bun sistem de educație fizică care a fost asimilat la cursurile de inițiere și perfecționare a cadrelor didactice de educație fizică din Februarie, Iulie și August, organizate de Ministerul Învățământului.

La aceste cursuri, profesorii de educație fizică și-au putut da seama de inferioritatea sistemului suedez utilizat în trecut în școlile noastre, sistem unilateral, neștiințific și formal, care corespundea intereselor de clasă ale societății capitaliste.

Astăzi, baza sistemului nostru de educație fizică este Complexul Sportiv de Stat G.M.A., pe care se axează întreaga activitate de educație fizică în școli. In programele de învățământ, se dau ample indicațiuni organizatorice și metodice. Pentru clasele I—IV, programa a apărut, pentru celelalte clase, pentru școlile pedagogice de învățători și educatoare programele vor apărea în curând.

Până la tipărirea acestor programe, este necesar să reamintim cadrelor didactice care au adâncit problemele la cursurile din acest an că munca de educație fizică în învățământ are trei aspecte:

Lecțiile din cadrul orelor de curs, ca formă de bază a procesului pedagogic;

Munca dusă în afara orelor de curs, în cadrul cercurilor și colectivelor sportive;

Măsurile de cultură fizică din timpul zilei de școală.

Orele de ansamblu sportiv, prevăzute în planul de studii, vor fi efectuate în cadrul muncii cercurilor și colectivelor sportive, care au fost organizate în școli în anul școlar trecut. Este necesar să se reactiveze și să se întărească cercurile și colectivele sportive, iar acolo unde nu au fost organizate, să se facă acest lucru cât mai curând.

In noul an școlar, colectivele sportive vor trebui să organizeze, în primul rând, secțiile de gimnastică, atletism și un joc sportiv, iar secția G.M.A. va trebui să cuprindă și massa de elevi care nu sunt înscriși în colectivul sportiv școlar. Acolo unde posibilitățile permit se pot organiza și alte secții sportive, numărul lor nu trebue să fie însă în detrimentul calității muncii. Fiecare secție sportivă din colectivul școlar va trebui să-și întocmească în așa fel planul, încât, în afara pregătirii tehnice în ramura sportivă respectivă, să fie cuprinse și măsurile pentru desvoltarea fizică generală precum și pregătirea pentru trecerea normelor G.M.A.

Profesorul de educație fizică trebue să fie îndrumătorul tehnic al colectivului sportiv școlar, fără să înăbușe inițiativele colectivului și ale responsabililor de secție, în problemele organizatorice ale colectivului.

Profesorul de educație fizică trebue să țină strânsă legătura cu organizația U.T.M. din școală, care este factorul propagandistic și mobilizator al muncii în colectivul sportiv.

Este necesar ca membrii colectivului să obțină insigna G.M.A. și să antreneze și pe ceilalți tovarăși.

Programul de cultură fizică din timpul zilei de școală se va compune din: gimnastică înainte de începerea lecțiilor, care se face zilnic timp de 10-15 minute și cuprinde câteva mișcări de gimnastică igienică. Programul va fi condus de elevii mai destoinici din clasă, sau de elevii ultimelor clase, și va fi supraveghiat de profesorii care au primele ore de curs. Controlul general îl are profesorul de educație fizică.

Minutul de cultură fizică, constă din 2-3 mișcări, ce se fac atunci când profesorul constată că elevii nu sunt atenți. Mișcările pentru gimnastică înainte de începerea lecțiilor cât și pentru minutul de cultură fizică sunt recomandate de profesorul de educație fizică. Ținuta corectă în bănci și recreația organizată sunt și ele măsuri de educație fizică din timpul zilei de școală. In această muncă este necesar să fie antrenate toate cadrele didactice ale școlii pentru a se putea obține rezultatele cele mai bune. Directorul și medicul școlii au sarcina de a se interesa îndeaproape de buna desfășurare a educației fizice în școli.

S'a observat totuși că această activitate a fost stânjenită sau îngrădită în unele școli ale noastre prin faptul că atât conducerea școlii cât și profesorii de educație fizică n'au înțeles sarcinile ce au fost trasate de P.M.R. prin Hotărîrea Biroului Politic al Comitetului Central din Iunie 1949. Astfel, la școala economică de fete Nr. 3 din București, terenul de sport care fusese construit ca să deservească mai multe școli a fost avariat din cauza deselor chermeze date pe acest teren. Fosta sală de gimnastică a școlii pedagogice de băeți Nr. 1 a fost transformată în cursul verii în paraclis de către seminarul teologic care a preluat această clădire. La școala pedagogică de fete din Bacău sala de gimnastică a fost găsită în repetate inspecții care s'au făcut într'o stare igienică inadmisibilă. La liceul mixt Nr. 1 și 2 și la școala elementară din Zalău sălile de gimnastică au fost transformate în depozite de prune și cereale. Direcțiile școlilor au sarcina de a respecta măsurile luate de Partid și Guvern și de a duce la îndeplinire sarcina creșterii unui tineret sănătos care să devină un factor activ al construirii socialismului.

Sofia Dănescu

Tipărituri noi în Editura Academiei R. P. R.

In Editura Academiei Republicii Populare Române au apărut de curând următoarele cărți:

Acad. S. I. Vavilov: „Geniul științific al lui I. V. Stalin";
K. V. Ostrovițianov: „I. V. Stalin — creatorul economiei politice a socialismului";
Acad. A. V. Winter: „Energetica sovietică";
Acad. B. D. Grekov: „I. V. Stalin și știința istoriei";
Acad. T. D. Lisenko: „I. V. Stalin și agrobiologia miciuriniană";
Acad. I. P. Bardin: „Stalin și metalurgia sovietică";
Acad. K. M. Bikov: „Teoria lui I. P. Pavlov în lumina materialismului dialectic";
Acad. A. I. Oparin: „Realizările biologiei sovietice";
Acad. A. V. Topciev: „Tovarășul Stalin — despre unitatea dintre știință și practică";
Acad. I. M. Vinogradov și Acad. N. I. Mushelișvili: „Matematica sovietică";
Acad. A. F. Ioffe: „Teoria și practica fizicii sovietice";
Acad. V. A. Obrucev: „Realizările geologiei sovietice".

In atenția directorilor de școli

Manualele unice, trimise anul trecut de către Ministerul Învățământului Public pentru a fi distribuite în mod gratuit, au fost strânse de către directorii școlilor, la sfârșitul anului școlar. Aceste manuale, cu excepția celor retrase (vezi „Gazeta Invățământului" Nr. 77) trebue să fie puse imediat la dispoziția elevilor, conform indicațiilor de anul trecut.

Mai multă grijă pentru păstrarea și folosirea materialului didactic

Experiența anului trecut ne-a arătat că acolo unde cadrele au folosit în mod organizat și din plin materialul didactic, nivelul la învățătură al elevilor a fost mult ridicat.

Hărțile, globul pământesc, planșele, portretele și tablourile ajută nespus de mult la înțelegerea noțiunilor de geografie, istorie, limba română, științele naturii, etc. Rechizitele școlare (compase, echere, raportoare, rigle), corpurile geometrice, ca și instrumentele de măsurat suprafețele, lichidele și greutățile sunt mijloace prețioase de cunoaștere științifică a realității. Aparatele, instrumentele, vasele de laborator și substanțele chimice, constitue materialul demonstrativ fără de care este cu neputință înțelegerea și însușirea noțiunilor de mecanică, acustică, electricitate, optică și chimie. Mulajele, scheletele, colecțiile de minerale, de plante sau insectarele sunt indispensabile cunoașterii vieții și evoluției ei. Materialul de jocuri și jucării, folosit în învățământul preșcolar, desvoltă vorbirea, imaginația, judecata și deschide drumul formării noțiunilor elementare despre natură și viață.

In cei 2 ani de aplicare a Reformei Învățământului, cu sprijinul și îndrumarea Partidului și Guvernului, Ministerul Învățământului Public a trimis școlilor materialul didactic în valoare de peste o jumătate miliard lei.

Dacă socotim împreună materialul didactic trimis școlilor în 1949, cu cel trimis școlilor în trimestrul I-II 1950 și cu cel care este în curs de expediere în trimestrul III și IV ajungem la peste 1.500.000 planșe, tablouri și portrete, 180.000 de hărți, 15.000 globuri geografice, 90.000 de rechizite și corpuri geometrice, 150.000 de aparate, instrumente și vase de laborator, 100.000 de substanțe chimice, 6.000 mulaje și preparate în lichid, precum și numeros material de jocuri și jucării pentru învățământul preșcolar.

Majoritatea cadrelor didactice au înțeles importanța acestui material și s'au îngrijit îndeaproape de păstrarea lui, folosindu-l cu succes în munca școlară. Așa au procedat, de pildă, învățătorii și profesorii dela unele școli din Craiova. Conștienți de importanța instructivă a materialului didactic, aceștia au organizat colectiye pentru lipirea pe pânză și carton a planșelor, au făcut rastele pentru păstrarea hărților și a planșelor, dulapuri pentru depozitarea rechizitelor, a aparatelor, a mulajelor etc. Deasemeni, au etichetat și aranjat pe categorii aparatele și vasele de laborator, pentru a putea fi mai ușor identificate de elevi, și au dat o atenție deosebită folosirii și păstrării în bună stare a materialului didactic.

Aceeas grijă pentru păstrarea materialului didactic și folosirea lui în mod organizat au arătat-o și școala elementară din Avrig, școala elementară nr. 1 din Moreni, școala elementară din Dobra-Hunedoara și grădinița de copii din Domnești-Muscel.

Un exemplu de întrebuințare justă a materialului didactic ni-l dau cadrele didactice dela Suceava, care au organizat un laborator central de material didactic, pe care îl folosesc atât școlile din oraș, cât și cele dela sate.

Demnă de remacrat este și inițiativa cadrelor dela Dâmbovița, care au organizat o caravană de mterial didactic, ce a mers din sat în sat, făcând experiențe în prezența elevilor și popularizând cunoașterea și întrebuințarea materialului didactic.

Nu peste tot însă păstrarea și folosirea cu grijă a materialului didactic constitue o preocupare a cadrelor didactice. La unele școli, materialul didactic este depozitat în dezordine, plin de praf. Se găsesc hărți și planșe rupte, aparate și instrumente defecte, vase de laborator sparte, substanțe chimice risipite fără rost. La școala din Galda de Jos, Jud. Alba, de pildă, materialul demonstrativ a fost păstrat în dezordine, grămădit într'un colț al cancelariei. La examen, elevii au trebuit să se folosească de o mașină Whimshurst defectă.

La școala minieră dela Brad se găsește material didactic în mare cantitate, dar nu este pus în valoare.

Lipsa de grijă pe care unele cadre o arată în păstrarea și folosirea materialului didactic este o vină gravă.

Ea denotă desinteres pentru temeinica pregătire științifică a viitorilor constructori ai socialismului, delăsare în păstrarea bunului public și lipsă de conștiinciozitate în îndeplinirea sarcinilor.

Acum, la deschiderea noului an școlar, datoria fiecărui director, învățător și profesor este de a organiza laboratorul școlii, de a pune în ordine materialul didactic existent. Procurarea de rastele, polițe, dulapuri și etichete necesare păstrării în bune condițiuni a materialului, repararea aparatelor sau a planșelor deteriorate și completarea laboratoarelor cu piesele necesare, prin confecționarea materialelor care lipsesc trebue să fie una dintre preocupările permanente ale celor ce muncesc în școală.

Secțiunile de învățământ au sarcina de a îndruma și controla felul cum este păstrat și folosit materialul didactic. Ele trebue să popularizeze cele mai bune metode de îngrijire și folosire a acestui material și, totodată, să lămurească pe cei care încă nu au înțeles importanța instructivă a materialului didactic în realizarea unui învățământ realist-științific.

Contribuția Sindicatului Salariaților din Invățământ din Câmpulung-Moldovenesc la acțiunea de strângere și confecționare a materialului didactic

Inzestrarea școlilor cu material didactic este una din problemele principale ale învățământului nostru. Lecțiile în care se utilizează un material didactic bogat contribue la îmbunătățirea caracterului realist-științific al învățământului, ca teoria să fie legată de practică și ca școala să fie pusă în slujba vieții.

Folosind bogata experiență a școlii sovietice, Sindicatul Salariaților din Invățământ Câmpulung-Moldovenesc s'a preocupat din timp de înzestrarea școlilor cu material didactic confecționat prin munca elevilor și a profesorilor. In colaborare cu Secțiunea de Invățământ și cu organizația U. T. M., Sindicatul a antrenat pe membrii săi în muncă, sub lozinca: „Niciun profesor sau învățător în afara acțiunii de strângere și confecționare a materialului didactic cu mijloace specifice regiunii".

In alcătuirea planului de muncă Sindicatul a urmărit ca școlile să aibă și material didactic care să exprime specificul altor regiuni. In acest scop Sindicatul Câmpulung-Moldovenesc a organizat un schimb cu Sindicatul Brăila pentru a-i trimite acestuia material didactic care să înfățișeze specificul regiunii de munte, primind dela Brăila material didactic cu specificul regiunii de baltă.

31 din cele 49 de grupe ale Sindicatului s'au angajat în întreceri pentru confecționarea de material didactic.

Rezultatul acestei munci n'a întârziat să se arate. La sfârșitul lunei Iulie, Sindicatul Câmpulung avea pregătite pentru a trimite Sindicatului Brăila: 165 ierbare, 70 insectare, 60 de planșe cu diferite specii de arbori, 12 planșe cu colecții de semințe, 33 de păsări de munte împăiate, o miniatură reprezentând o așezare omenească din regiunea de munte, o școală în miniatură, 2 plute și multe desene care arată specificul vieții dela munte (aspecte ale muncii, bogății, peisagii, preocupări ale tineretului etc.).

O expoziție special amenajată a dat prilejul să se constate cât material didactic a pregătit Sindicatul Câmpulung pentru școlile din raionul Brăila.

S'au distins în această muncă grupele Nr. 1 și Nr. 2 dela Institutul de Silvicultură și Industria Lemnului, grupa din Dorna-Cândreni, precum și cele din Valea Seacă, Capul Codrului, Pâltinoasa, Iacobeni, Stulpicani, Vatra-Dornei, Gura Humorului și Vama.

In schimb, grupele din Frasin-Bucșoaia, Capul-Satului, Moldovița, Industria Lemnului, Școala de Construcții și Școala Elementară-Humor au adus foarte puțin material.

Grupele dela Școala de Ucenici, Slătioare, Frumosul, Pojorîta, Breaza, Cojoci Crucea, Izvoarele Sucevii, Moldova-Sulița, Dorotea, Școala Economică Vatra-Dornei, Cârlibaba, Neagra Șarului, A. Panaci, Dorna Arin-Cozănești, D. Floreni, Școala Minieră Vatra-Dornei, Școala Forestieră Vatra Dornei și Grădinița de Copii Câmpulung n'au prezentat niciun fel de material.

Responsabilii acestor grupe nu și-au înțeles rolul. Ei n'au repartizat sarcini fiecărui membru din grupă, sau cei care au repartizat asemenea sarcini n'au controlat felul cum își îndeplinesc aceștia angajamentele.

Dar lipsurile din munca grupelor reflectă lipsurile din munca secțiilor sindicale și din aceea a comitetului sindical. Astfel deși secția Gura-Humorului a antrenat în întrecreri majoritatea grupelor sindicale, deși le-a îndrumat și sprijinit la timp, ea n'a urmărit cu toată atenția ca materialul confecționat să fie de bună calitate. Deasemenea, nu s'a preocupat de grupele rămase în urmă.

Secțiile Câmpulung și Vatra-Dornei n'au organizat bine munca aceasta în grupele care le aparțin. De aceea, multe grupe au rămas în afara acțiunii de confecționare a materialului didactic. Lipsa aceasta se datorește faptului că unii dintre membrii comitetelor celor două secții s'au sustras dela îndeplinirea sarcinilor care reveneau întregului colectiv.

La rândul său, comitetul sindicatului n'a controlat cum a lucrat comisia sindicatului pentru confecționarea materialului didactic. De asemenea, nu s'a preocupat de comisiile secțiilor sindicale și nici nu le-a sprijinit la timp în muncă.

Cunoscând aceste lipsuri, sindicatul își ia angajamentul să le lichideze imediat și să facă o preocupare permanentă a sa din confecționarea materialului didactic pentru schimb cu alte regiuni.

Cu toate lipsurile semnalate, munca desfășurată în această direcție a dat roade. Ea va ajuta la buna pregătire a elevilor din cele două regiuni.

C. Șerban
Secretarul Sindicatului Câmpulung Moldovenesc

Poporul român și poporul maghiar pășesc uniți în lupta pentru pace și socialism

(Urmare din pag. 1-a)

muncitoare atât în R. P. Ungară cât și la noi întărește relațiile culturale între cele două țări. marele număr de școli și publicații în limba maghiară la noi în țară constitue încă o dovadă a temeiniciei prieteniei între cele două popoare. Pentru populația maghiară dela noi există azi peste 300 de grădinițe, peste 2000 școli elementare, peste 300 școli medii și medii tehnice și câteva școli superioare. In acelaș timp în R P. Ungară s'au înființat numeroase școli, cercuri și cămine culturale în localitățile cu populație românească. Astăzi între R. P. Română și R. P. Ungară au loc schimburi de studenți, de artiști, de scriitori, de ziariști, de oameni de știință, așa cum prevede Convenția culturală semnată anul trecut. Printre cei mai buni studenți evidențiați la încheerea cursurilor Universității „C. I. Parhon", a fost și unul dintre studenții maghiari, veniți în cadrul acestui schimb. Deasemeni succesul obținut de piesa „Minerii" de M. Davidoglu pe scenele teatrelor ungare și de piesa „Fiul meu" de Görgey, pe scenele teatrelor bucureștene, succesul filmelor maghiare ca și succesul obținut de curând de ansamblul de cântece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne din R.P.R., în centrele miniere din R. P. Ungară ca și aplauzele pentru producțiile corului Operei de Stat din Budapesta sunt deasemenea manifestări ale prieteniei frățești între poporul român și maghiar.

Dar atât realizările revoluționare cât și apropierea între cele două popoare nu s'au făcut fără luptă. Procesul Rajk, ca și procesul bandelor de trădători și spioni anglo-americani dela noi arată că poporul muncitor din ambele țări știe să-și apere drepturile și cuceririle, știe să demaște fără cruțare cârdășia între agenții interni ai imperialismului și clica fascistă dela Belgrad și dintre aceasta și atățătorii la război din Londra ori din Washington. Ca și Republica Populară Română, R. P. Ungară luptă azi energic în rândul apărătorilor păcii. Festivalul Tineretului organizat astă primăvară la Budapesta a fost o strălucită manifestare de înfrățire între tineretul lumii, sub semnul luptei pentru pace.

Ca și poporul nostru, poporul maghiar legat printr'o prietenie veșnică cu poporul sovietic, își afirmă permanent voința fermă de a merge tot înainte pe calea construirii socialismului, pe calea luptei pentru pace. De aceea această săptămână a prieteniei româno-maghiare va constitui o preocupare serioasă a profesorilor de istorie, de literatură, de geografie care vor arăta elevilor importanța legăturilor între R.P.R. și R. P. Ungară adâncind în inima tineretului o caldă și frățească dragoste pentru poporul muncitor și tineretul maghiar.

Săptămâna prieteniei româno-maghiare constitue un nou prilej de afirmare a voinței de neclintit, care unește cele două popoare, împotriva voinței de desbinare a imperialiștilor anglo-americani și a slugilor lor. Manifestațiile din această săptămână vor contribui la întărirea prieteniei, vor contribui la întărirea puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, în fruntea căruia se află invincibila Uniune Sovietică și cel mai iubit prieten și dascăl al oamenilor muncii de pretutindeni, I. V. Stalin.

MIRON COSTIN:

„Letopisetul Țării Moldovei"

Editura pentru literatură și artă — colecția „Biblioteca pentru toți"

Letopisețul „Țării Moldovei" dela Aron Vodă încoace, este opera cea mai interesantă a cronicarului moldovean Miron Costin.

Textele prezentate în volum ilustrează frământările epocii din istoria națională a secolului al XVII-lea cuprinzând deasemeni semnificative pasagii realiste, ca de pildă năvălirea lăcustelor și altele. Lucrarea are o deosebită însemnătate prin aceea că pune în adevărata lumină una dintre cele mai de seamă opere culturale ale trecutului nostru, constituind în acelaș timp o puternică denunțare a criticii burgheze care a căutat să ascundă și să denatureze adevărata valoare a acestui trecut cultural.

Tot în problema difuzării manualelor școlare

Așa cum s'a arătat într'un articol din numărul trecut al gazetei, multe Secțiuni de Invățământ, mulți directori și învățători au depus toată sârguința ca sărbătoreasca zi a deschiderii școlilor să fie împodobită și cu bucuria descifrării primei pagini din manual.

Secțiunea de Invățământ a raionului Ciuc a urmărit ca toate școlile să comande, la timp, manualele de care au nevoie. Ea s'a interesat ca aceste comenzi să fie centralizate și totalizate la Uniunea Cooperativelor de Consum. A păstrat o strânsă și continuă legătură cu această Uniune, urmărind ca manualele să fie comandate, iar atunci când au sosit să fie expediate imediat tuturor cooperativelor sătești. Datorită acestui fel de a lucra, în satele Mădăraș, Racul, Siculeni și Cicen, din raionul Ciuc magazinele cooperativelor au expus manualele la loc vizibil, iar afișelor li s'a făcut un loc de cinste în vitrină. In satul Dănești, cooperativa a alcătuit chiar o frumoasă și atrăgătoare vitrină cu manuale. Astfel școlile, luând cunoștință din vreme de sosirea cărților, au prevenit elevii și ei le-au cumpărat, în bună parte, înainte de deschiderea școlii.

Aceste realizări, care dovedesc o reală dragoste pentru școală și un deosebit interes pentru acest instrument de lucru care este manualul școlar, pot fi luate ca exemplu de Secțiunile de Invățământ și unitățile de cooperativă care au acționat superficial, cu neglijență în problema difuzării cărților de școală.

In regiunea Stalin, raionul Sf. Gheorghe, Uniunea Cooperativelor de Consum a început livrarea manualelor spre cooperativele sătești, abia la 31 August, adică numai cu 4 zile înainte de deschiderea cursurilor. Și treaba a mers așa de încet încât până la 7 Septembrie abia se efectuaseră comenzile la 39 din cele 76 de cooperative care ceruseră cărți școlare. Ba mai mult. Din pricina unui sistem greșit de înregistrare a comenzilor, din pricina lipsei de interes a organelor de învățământ, în locul manualelor de limba română pentru școlile naționalităților conlocuitoare, așa cum era necesar într'o regiune cu majoritatea școlilor maghiare, au fost comandate manuale de limba română pentru școlile cu limba de predare română. Iar șeful Secțiunii a aflat acest lucru abia atunci când aceste cărți au apărut în prăvălii sau librării.

Pe teren s'a constatat că, la 6 Septembrie 1950, numai la „Librăria Noastră" din Sf. Gheorghe sosiseră câteva exemplare din manualele de limba română pentru clasele III-IV necesare școlilor naționalităților conlocuitoare. Neglijența Secțiunii de Invățământ a mers atât de departe încât nici nu avea cunoștință despre apariția acestor manuale.

Greșeala inițială a fost că Secțiunea de Invățământ raionul Sf. Gheorghe a socotit problema difuzării manualelor a problemă secundară pe care a lăsat-o în sarcina foștilor inspectori de pasă, fără a o controla și fără a se preocupa îndeaproape de bunul mers al operațiunilor premergătoare difuzării manualelor cât și de buna difuzare însăși. De aici au decurs celelalte lipsuri.

Slăbiciunea tovarășilor din conducerea Secțiunii și modul lor de a lucra în problema difuzării manualelor școlare a avut înrâurire asupra activității acestui început de an școlar. Nu s'a putut rupe, pretutindeni, cu vechiul și nesănătosul obicei de a se pierde timp prețios din cel planificat pentru muncă temeinică în școală, pentrucă, în destule clase, au lipsit manualele. In efortul general pe care îl depun oamenii muncii, școala trebue să vadă un exemplu demn de urmat. Ea trebue să fie pătrunsă de același elan de muncă rodnică, organizată. Deaceea orice șef de Secțiune de Invățământ ca și fiecare învățător și profesor, ca și orice părinte și elev trebue să știe că, în problema difuzării cărților de școală, au apus de mult vremurile când se aștepta ca inspectorul să „recomande" manualele împodobite cu numele și cu pompoasele lor titluri, care acoperau falsificările științifice și reacționarismul conținutului. Acum manualele nu mai constitue negustoria câtorva afaceriști care schimbau între ei exploatarea școlilor odată cu guvernul din care făcea parte.

Acum problema manualelor este o problemă de Stat. Manualul este un îndrumător foarte important în instrucție și educație. El este alcătuit în spiritul învățăturii Partidului. Iar clasa muncitoare a făcut și face eroice eforturi ca să pună la dispoziția Editurii de Stat hârtia, mâna de lucru și tot ce e necesar unor manuale cât mai eftine pentru toți fiii poporului, setoși de cultură. Dragostea pentru cultură, înalta preocupare pentru viitorii constructori ai socialismului, au chezășuit apariția noilor manuale. Reparând greșelile de până acum, îndepărtând lipsurile avute la acest început de an școlar în problema difuzării manualelor, să ținem minte ca, încă din timpul vacanței din vara viitoare, să ducem cea mai asiduă și mai organizată muncă spre a putea ajunge să ne mândrim că prima zi de școală este și prima zi de muncă organizată și temeinică

Să desvoltăm învățământul în școlile medii tehnice!

(Urmare din pag. 1-a)

au început să se preocupe mai îndeaproape de alcătuirea manualelor. Ministerul Energiei Electrice, de pildă, a obținut o serie de rezultate bune. Dar școlile medii tehnice de metalurgie, chimie și altor școli le mai lipsesc numeroase manuale. Manualul este absolut necesar, căci el stă la baza studiului.

Deaceea, ministerele trebue să vegheze ca comisiile de alcătuire a manualelor pentru școlile medii tehnice să lucreze mult mai operativ și mai temeinic pentru a da elevilor cât mai curând manualele necesare și de bună calitate.

O altă problemă care se pune mai ascuțit decât oricând este ridicarea nivelului pedagogic al învățământului mediu tehnic, asigurarea cadrelor didactice necesare, bine pregătite din toate punctele de vedere. Unii specialiști care predau în școlile medii tehnice au în general un nivel tehnic corespunzător dar nu au, în marea lor majoritate, pregătirea pedagogică necesară. Deaceea unii, ca de pildă profesorul de „Rezistența materialelor" dela școala metalurgică nr. 2 din Capitală, dau elevilor spre rezolvare probleme mult prea grele față de puterea de înțelegere a acestora sau expun lecțiile la un nivel prea înalt, cum a făcut profesorul de „Materiale electrice" dela școala electro-tehnică din București. Deasemenea materia predată nu este legată suficient de problemele practice imediate pe care le pune construirea socialismului în țara noastră. Acestea sunt desigur consecințe ale nivelului politic, ideologic și pedagogic încă nesatisfăcător al cadrelor didactice. Comitetele de partid și ministerele au sarcina de a asigura și controla munca permanentă de educare politică, ideologică și îndeosebi pedagogică a cadrelor din învățământul mediu tehnic, lucru care până acum s'a făcut într'o măsură cu totul insuficentă. Trebuesc folosite pe scară largă toate mijloacele de studiere și însușire temeinică a experienței pedagogice sovietice.

Ministerului Invățământului Public îi revine sarcina de a supraveghia și a coordona întreaga activitate a școlilor medii tehnice.

Rezultatele bune pe care au început să le dea școlile medii tehnice cât și munca de popularizare, lămurire și îndrumare dusă de către unele organe de Stat și de partid (de exemplu la Iași), precum și de unele organizații de massă ca organizația U.T.M. dela școala sanitară de fete din București, au făcut ca tot mai mulți elevi să se îndrepte spre diferite școli medii tehnice, iar părinții să-și trimită cu drag copiii să învețe în ele.

Munca aceasta a avut însă serioase lipsuri. Ministerul Invățământului Public și alte ministere au început târziu munca de îndrumare și de lămurire a rolului acestor școli și a condițiilor speciale, asigurate învățământului tehnic. In unele locuri Comitetele de partid și Comitetele Provizorii nu au dus niciun fel de muncă de lămurire iar în alte părți munca nu a avut un caracter sistematic și orientat, neputându-se accent pe ramurile cele mai importante pentru desvoltarea economiei noastre naționale: metalurgie, mine, petrol, construcții etc.

Ridicarea calității învățământului în școlile medii tehnice și popularizarea largă a însemnătății acestor școli în rândurile oamenilor muncii din orașe și comune este o sarcină de răspundere și de cinste care nu suferă nicio amânare și la îndeplinirea căreia pot și trebue să contribue cadrele didactice, elevii și părinții.

Cadrelor didactice le revine deci sracina de a-și îmbunătăți necontenit metodele de predare a discuta pe larg în consiliile pedagogice experiența lor de muncă și a o îmbunătăți zi de zi. O însemnătate deosebită trebue să se dea studiului matematicii, fizicii și chimiei, baza științifică a învățământului tehnic.

Organizațiile U.T.M. din școlile medii tehnice, cu ajutorul direcțiilor și al profesorilor, au datoria să formeze cercuri științifice în cadrul cărora să fie adâncit serios studiul acestor materii de bază, să întărească studiul individual și colectiv.

Comitetele Provizorii regionale și raionale sunt chemate să dea prin folosirea resurselor locale, prin mobilizarea părinților, un sprijin permanent și multilateral înzestrării școlilor tehnice cu localuri de clasă, de cantine și cămine, cu hrană pentru bursieri, cu combustibil pentru iarnă, asigurând astfel condiții materiale tot mai bune de funcționare a acestor școli.

In centrul preocupărilor Comitetelor regionale și raionale de partid pe linia învățământului public trebue să stea grija deosebită pentru școlile medii tehnice. Niciun efort nu trebue prețuit pentru a face din aceste școli un bogat izvor de cadre tehnice cu o înaltă calificare capabile să facă față cu cinste sarcinilor pe care ni le pune construirea socialismului și primul nostru Plan Cincinal, capabile să slujească cu succes cauza întăririi Patriei noastre și a păcii.

Pentru strângerea legăturilor de prietenie între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană

Miercuri 20 Septembrie a. c. a sosit în Capitală, ca oaspete al Guvernului Republicei Populare Române, o delegație a Guvernului Republicii Democrate Germane, compusă din Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, Georg Handke, ministrul Comerțului Interior, al Comerțului Exterior și al Aprovizionării, Anton Ackermann, secretar de Stat al Ministerului Afacerilor Externe, Bruno Leoschner, secretar de Stat al Ministerului Planificării, Willy Rumpf, secretar de Stat al Ministerului Finanțelor, Greta Kuckhoff, conducătoarea Departamentului Relațiilor Economico-Politice din Ministerul Afacerilor Externe.

Cu prilejul acestei vizite, se vor încheia între Republica Populară Română și Republica Democrată Germană, acorduri de plăți, de colaborare tehnico-științifică și culturală.

Sosirea în țara noastră a delegației Guvernului Republicii Democrate Germane, în frunte cu tovarășul Walter Ulbricht, vice-președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane și secretar general al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, este un eveniment pe care oamenii muncii din țara noastră îl salută cu bucurie. Acordurile ce se vor încheia vor întări prietenia și colaborarea noastră, contribuind astfel la întărirea lagărului păcii și democrației, care are în fruntea sa Uniunea Sovietică și pe marele Stalin.

Republica Democrată Germană s'a putut constitui datorită politicii consecvent democratice a Uniunii Sovietice în problema germană, politică ce a mers pe linia trasată de geniul tovarășului Stalin. Importanța istorică a constituirii R. D. Germane a fost arătată cu deosebită claritate de Iosif Vissarionovici Stalin, în scrisoarea adresată lui Wilhelm Pieck și Otto Grotewohl: „Constituirea Republicii Democrate Germane iubitoare de pace înseamnă un punct de cotitură în istoria Europei. Nu poate fi îndoială că existența unei Germanii iubitoare de pace și democratice, alături de existența Uniunii Sovietice iubitoare de pace, exclude posibilitatea unor noi războaie în Europa, pune capăt vărsărilor de sânge în Europa și face imposibilă înrobirea țărilor europene de către imperialiștii mondiali".

Imperialiștii anglo-americani, în dorința lor de a provoca, cu orice preț un al treilea război mondial, caută să folosească Germania Occidentală drept cap de pod și unealtă oarbă în acest război. Ei au dus și duc o politică de desmembrare a Germaniei și de creare a unui stat militarist anti-sovietic. Zonele apusene ale Germaniei, ocupate de ei, au fost transformate în regiuni marshallizate, unde sărăcirea maselor populare merge paralel cu renașterea fascismului. Bazinul Ruhrului a fost transfomat din nou într'un arsenal de război. Conferințele recente ale consiliului pactului Atlantic și ale celor trei miniștri de externe — Acheson, Bevin și Schuman — arată clar că poporului german i se pregătește din nou soarta de a deveni carne de tun în interesul cercurilor imperialiste.

In contrast cu această situație, oamenii muncii din Republica Democrată Germană, conduși de Partidul Socialist Unit din Germania și ajutați permanent de Uniunea Sovietică, construesc o țară liberă și pașnică, obținând mari succese în domeniul economiei și culturii. Astfel, ei au realizat reforma agrară, trecerea principalelor mijloace de producție în proprietatea obștească și democratizarea vieții publice a țării. Planul bienal pe 1949/1950, pentru refacerea și desvoltarea economiei de pace a R. D. Germane, a dat roade bogate. In anul 1949, producția industrială a sporit cu 21% față de cea din anul 1948.

Planul cincinal de desvoltare a economiei naționale a R. D. Germane, care va intra în funcțiune din anul 1951, deschide mari perspective în fața poporului german. In cadrul acestui plan, producția industrială se va dubla în comparație cu anul 1937, recolta medie la hectar va crește cu 25%, productivitatea muncii va crește cu 60%, iar fondul general al salariilor cu 37% în 1955 față de 1950.

Republica Democrată Germană păsește astăzi cu hotărâre în marele front al păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, și alături de Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară din Europa și Asia.

Poporul nostru urează cu căldură bun venit oaspeților din Republica Democrată Germană prietenă.

Clubul din Constanța al Sindicatului Salariaților din Învățământ se preocupă de perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor didactice

Succesele generale realizate în opera de construire a socialismului în țara noastră și noile victorii ale oamenilor muncii în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace au adus un suflu nou în activitatea sindicatelor salariaților din învățământ. La scurtă vreme după începerea concursului pe țară organizat de Confederația Generală a Muncii, asistăm la o intensificare a muncii cluburilor, colțurilor roșii și bibliotecilor sindicale. Acest lucru s'a observat și la Clubul sindicatului salariaților din învățământ Constanța, care, urmând exemplul cluburilor sovietice și al celor muncitorești de la noi, și înțelegând rolul său în sprijinirea muncii profesionale, a organizat o zi a fruntașilor în producție.

Comitetul sindical a invitat colectivul școlii elementare Nr. 5 băieți să-și expună metodele de lucru în fața celorlalți tovarăși, în ceeace privește planificarea muncii școlare și realizarea unui colectiv închegat. Conducătorii clubului și reprezentantul colectivului școlii nr. 5 au stabilit problemele care urmau să se discute.

Discuția a fost pregătită cu toată atenția atât în ceeace privește decorarea sălii în care ea trebuia să aibă loc, cât și a celor ce trebuia să cuprindă.

In ziua fixată, reprezentanții colectivului școlii Nr. 5 se îndreptau grăbiți către club, purtând fiecare câte un pachet sub braț: aduceau caietele cu planurile de lecții, lucrările elevilor despre care urma să se vorbească, grafice, tabele etc.

Ședința a început în prezența delegatului Uniunii, a tovarășilor dela Consiliul Sindical raional, a celor dela Secțiunea de Invățământ și a reprezentanților altor cluburi sindicale din oraș. A fost o ședință care a trezit un mare interes prin problemele puse în discuție. Directorul școlii și toți cei 5 membri ai colectivului care se mai găseau în localitate au prezentat, pe rând, referate despre: „Metode de educație folosite ca diriginte și în munca cu părinții", „Inovații în activitatea cercurilor școlare și legătura învățământului cu viața", „Rezultatele întrecerilor la clasa V-a B.". „Cum a câștigat Unitatea a 3-a cupa pionierilor pe oraș", „Cum am aplicat noile metodici la clasa I-a" și „Metode folosite pe linie administrativă". Fiecare expunere a fost scurtă și bazată pe fapte concrete bine legate între ele. Am ascultat cu atenție crescândă cum organizarea colectivului pedagogic s'a efectuat progresiv și paralel cu intensificarea luptei pentru planificarea muncii la catedră și în școală. Vorbitorii au arătat cum, la început, ședințele consiliului pedagogic erau pur formale, cum planurile de activitate se întocmeau numai de director fără contribuția celorlalte cadre didactice, cum lipsea încrederea reciprocă între tovarăși cum neîncrederea în forțele proprii înăbușea orice inițiativă. Colectivul nu se putea închega din cauza unor prietenii rău înțelese care făceau ca cel căzut în greșală să nu poată fi ajutat printr'o critică tovărășească. Astfel, tov. Stănescu Lucia țipa în clasă și punea nota 3 pentru indisciplină, tov. Grosu Emanoil dădea elevii afară din ore și tov. Moroianu Gh. urmărea să câștige o popularitate ieftină printre elevi, dar nimeni nu-i critica pentru atitudinea lor greșită. De asemenea, lecțiile nu erau legate de realitățile politico-sociale dela noi. Primele eforturi de înnoire au urmărit găsirea unor metode pentru crearea unui colectiv pedagogic omogen, care să lucreze planificat, pe baze principiale. Pentru aceasta s'a folosit just critica și autocritica în ședințele de analiza muncii și s'a urmărit insistent ridicarea continuă a nivelului politic, ideologic și profesional al fiecărui tovarăș din colectiv, prelucrându-se lucrările de specialitate traduse din literatura sovietică: Macarenco, Cairov, Novicov etc. Apoi, sarcinile au fost repartizate după capacitatea și aptitudinile fiecăruia și s'a controlat cu rigurozitate îndeplinirea lor.

Continuând expunerea, vorbitorii au explicat că, pentru asocierea colectivului de elevi la opera de educație, s'a recurs la adunările generale periodice ale acestora și la adunările fulger. S'a insistat asupra rolului educativ al adunărilor conduse de director. In cadrul acestor adunări, dirigintele făcea o scurtă dare de seamă, chemând elevii la discuție. S'a vorbit apoi despre colectivele pe clase, despre crearea tradiției educative în școală și despre cercurile școlare. Ridicarea nivelului la învățătură s'a obținut prin organizarea schimbului de experiență între profesori și clase. După ce asistau la lecțiile colegilor, profesorii criticau metodele întrebuințate și felul cum a fost întocmit planul lecției. Tot în scopul ridicării nivelului la învățătură, s'au făcut lecții în afara școlii, la diferite locuri de producție vizitate: S.M.T., Institutul Biologic, Uzină, Canalul Dunăre-Marea Neagră, colțurile miciuriniste, etc.

Activitatea cultural-artistică desfășurată de pionieri în ședințe festive, pe lângă cultivarea patriotismului lor, a mobilizat pe părinții acestora, antrenându-i în muncă voluntară pentru întreținerea școlii și făcându-i să participe direct la viața școlară.

Ședința s'a încheiat cu o serie de discuții în jurul problemelor și metodelor expuse, după care s'au formulat următoarele concluzii:

Pentru a reuși în munca educativă, este necesar ca salariații din învățământ să lucreze în colectiv, ridicându-și continuu nivelul ideologic, politic și profesional. Ei trebue să colaboreze strâns cu organizațiile de elevi, cu familia, cu Secțiunea de Invățământ și cu Sindicatul; Colectivul pedagogic trebue să repartizeze sarcinile după pregătirea și aptitudinile tovarășilor, explicându-le amănunțit și mai ales controlând la timp executarea lor. Educația elevilor să se facă prin muncă în colectiv, dându-se fiecăruia responsabilități după capacitatea sa. Indrumarea temeinică a lecturii particulare a școlarilor, aducerea familiei în viața școlii și mai ales folosirea experienței școlii sovietice ajută la formarea elevilor în așa fel ca ei să înțeleagă just realitățile politico-sociale dela noi și să lupte pentru apărarea și desăvârșirea lor.

Tovarășul Bădică Ion, președintele sindicatului, a propus ca, în viitoarele ședințe de acest fel, să se discute următoarele teme: „Cum am reușit să-mi confecționez materialul didactic necesar", „Planificarea materiei la școala de aplicație a școlii pedagogice". „Cum îmi pregătesc lecțiile de istorie" și „Munca cu părinții".

Discutarea acestor teme își va ajunge scopul, dacă, la ședințe, vor fi mai mulți participanți decât la prima, și dacă tovarășii din comitetul sindicatului și cei din colectivul clubului, urmărind mai cu atenție felul cum se lucrează pe teren și însușindu-și mai bine experiența școlii sovietice, vor participa mai viu la discuții.

Lucrând în felul acesta și lichidând unele lipsuri care mai sunt încă în munca colectivului său, Clubul salariaților din învățământ-Constanța poate deveni într-adevăr un instrument de pregătire profesională și un focar de cultură care să sprijine tovarășii în munca și în lupta pe care o duc pentru pace, pentru socialism.

Eliza Paveliu
Resp. Resortului Cluburi, Colțuri roșii din Secția Culturală U.S.S.I.

Un demn discipol — Desen de Leru

Condiții noi pentru desvoltarea școlii în gospodăriile agricole colective

In fostul județ Botoșani au existat, până la data aplicării legii pentru raionarea teritoriului R.P.R., 12 gospodării agricole colective.

Prima gospodărie colectivă a luat ființă în anul 1949 în satul Roma. Au fost înființate apoi, în scurt timp, gospodăriile colective din Cotârgaci, Stăuceni, Cristești, Drăcșani și altele. La crearea acestor gospodării colective cadrele didactice au dat un sprijin deosebit de important. Astfel învățătorul C. Huc a dus o neobosită muncă de lămurire printre sătenii din comuna Roma unde există astăzi cea mai frumoasă gospodărie colectivă din regiune.

Odată înființate aceste gospodării colective trebuiau ajutate să se desvolte din toate punctele de vedere, să se întărească. Secțiunea de Invățământ îndrumată și sprijinită de Partid s'a îngrijit îndeaproape de organizarea și bunul mers al învățământului în comunele respective. S'au luat toate măsurile necesare pentru a asigura condițiile materiale, pentru a cuprinde în școli pe toți copiii de vârstă școlară, pentru a menține o frecvență bună și a lichida cu analfabetismul. Țăranii muncitori întovărășiți în gospodării au înțeles că trebue să sprijine acțiunea dusă de Secțiunea de Invățământ. Ei și-au trimis copiii regulat la școală, astfel încât de unde până la înființarea gospodăriilor colective frecvența era foarte slabă, după crearea acestora ea s'a îmbunătățit simțitor. La școala din comuna Roma s'a ajuns ca din 353 înscriși la ciclul I în anul școlar trecut, să frecventeze regulat cursurile 343, iar la școlile din Cotârgaci și Socrujeni frecvența să atingă procentul de 100 la sută.

Pentru buna desfășurare a învățământului în satele cu gospodării agricole colective a ajutat mult și U.T.M.-ul, formând în aceste centre primele detașamente de pionieri. Aceasta a contribuit într'o largă măsură la îmbunătățirea frecvenței și disciplinei elevilor.

Pentru a asigura ridicarea calității învățământului, Secțiunea de Invățământ a trimis în aceste școli cadre bine pregătite, învățători cu experiență pedagogică, elemente devotate clasei muncitoare. Anul acesta colectivele acestor școli au fost întărite cu tineri absolvenți ai școlilor pedagogice. Școlile cu ciclul II au fost încadrate în parte cu absolvenți ai facultăților și institutelor de învățământ superior.

Organele de îndrumare și control au ajutat cadrele didactice să-și îmbunătățească munca, arătându-le cu ocazia vizitelor la școlile respective ce lipsuri au și cum pot lupta împotriva lor.

Conștienți, fiind de faptul că analfabetismul constitue o piedică serioasă în calea transformării socialiste a agriculturii noastre învățătorii din aceste centre au dus o muncă neobosită pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, fiind printre cei dintâi care au contribuit la depășirea planului de alfabetizare pe anul 1949/950 în fostul județ Botoșani.

In privința muncii de alfabetizare cadrele didactice au avut de luptat cu greutăți mari. Dar, cu ajutorul organizațiilor de partid și de massă, al conducerii gospodăriilor agricole colective și al Secțiilor de Invățământ, aceste greutăți au fost invinse obținându-se rezultate îmbucurătoare. Astfel, învățătorii dela școala din comuna Roma au alfabetizat o treime din numărul total de 274 neștiutori de carte. In comuna Cotârgaci au absolvit cursurile de alfabetizare 54 din 74 analfabeți recenzați, iar în comuna Cristești au absolvit 170 din 250 recenzați. In anul acesta învățătorii și-au propus ca satele cu gospodării agricole colective să lichideze complet analfabetismul, această plagă rușinoasă a trecutului.

O deosebită grijă s'a acordat și învățământului preșcolar. Pentru a da posibilitate mamelor să-și ducă munca fără grijă în bune condițiuni și în scopul educării copiilor sub 7 ani, s'au creat numeroase grădinițe sezoniere.

In anul școlar trecut au funcționat un număr de 13 grădinițe sezoniere, 3 pe lângă gospodăriile agricole colective, iar restul pe lângă gospodăriile agricole de Stat și S.M.T.

Pentru buna lor funcționare s'au strâns, cu ajutorul organizației U.F.D.R. și Crucea Roșie, importante fonduri (circa 400.000 lei), prin organizarea de serbări școlare, festivaluri, vizionarea de filme documentare, etc.

Prin grija Secțiunii de Invățământ s'au confecționat pentru aceste grădinițe sezoniere paturi pliante, măsuțe, scăunele și s'a procurat vesela necesară.

Aceste grădinițe fiind dela început bine înzestrate cu strictul necesar, părinții și-au trimis cu încredere și bucurie copiii, realizându-se astfel și aci o bună frecvență. Pentru a menține această frecvență bună s'au acordat copiilor ajutoare, îmbrăcăminte. S'au confecționat astfel șorțulețe pentru majoritatea copiilor. Grădinițele sezoniere de pe lângă gospodăriile agricole colective din Roma și Cotârgaci au fost înzestrate cu cearceafuri, fețe de masă, costumașe, etc.

Pentru buna desfășurare a activității educative Secțiunea de Invățământ s'a îngrijit de ridicarea nivelului profesional al educatoarelor. Li s'au dat îndrumări de către organele de control respective, au avut loc ședințe lunare cu care ocazie s'au ținut prelucrări și lecții practice.

Conducerea gospodăriilor agricole colective a gospodăriilor agricole de Stat și S.M.T. au venit în ajutor ori de câte ori a fost nevoie. S.M.T. Frumușica a confecționat, în mod gratuit, măsuțe și scăunele. Comitetele Provizorii au pus la dispoziție combustibilul necesar și a sprijinit aprovizionarea din vreme cu alimente a grădinițelor, pentru a se asigura copiilor o hrană bună și consistentă.

Anul acesta s'au creat condiții noi care vor contribui și mai mult la desvoltarea din toate punctele de vedere a învățământului în cadrul gospodăriilor agricole colective. Prin raionarea teritoriului Republicii noastre Populare, Secțiunile de Invățământ vor putea menține o legătură mai strânsă cu toate unitățile școlare, sprijinindu-le, îndrumându-le și controlând îndeaproape felul cum se desfășoară munca lor.

Tito și clica lui — dușmani de moarte ai păcii

Au trecut doi ani de când în fața tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă a fost desvăluit faptul că banda fascistă a lui Tito-Rankovici-Djilas este o agentură imperialistă de spionaj și de atâțare la un nou război în Balcani.

In 1948, titoiștii mai încercau să afirme că ei ocupă o poziție de „mijloc, independentă și neutră". Faptele au spulberat însă aceste minciuni grosolane. Realitatea a arătat că „drumul de mijloc", pe care pretindea că păsește fascistul Tito și adepții lui, a fost un simplu paravan propagandistic în dosul căruia el ascundea trădarea poporului jugoslav, înfeudarea lui la interesele imperialiștilor. Devenind slugă credincioasă a Wall-Streetului, clica Tito-Rankovici a vândut independența Iugoslaviei, trădând interesele clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare. Această clică de trădători s'a transformat în unealta de atâțare la război a imperialiștilor, a devenit un dușman al păcii și al socialismului.

Ura poporului iugoslav și rezistența lui contra politicii lui Tito se manifestă zi de zi. Poporul jugoslav, care n'a uitat nicio clipă că Uniunea Sovietică și invincibila ei Armată Sovietică l-au eliberat de sub jugul fascismului hitlerist, se opune tot mai hotărît planurilor lui Tito. Răspunzând teroarei îndreptate împotriva adevăraților comuniști care au rămas credincioși ideilor lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, rezistența poporului jugoslav incepe să ia un caracter de massă din ce în ce mai organizat. Lupta clasei muncitoare din Iugoslavia contra clicii lui Tito se manifestă prin greve, prin sabotaj, prin părăsirea în massă a intreprinderilor, zădărnicind astfel îndeplinirea planurilor de producție. Aceeași atitudine de sabotaj a măsurilor luate de clica titoistă conducătoare o are și țărănimea muncitoare care, din toamnă și până în primăvară, a lăsat 3.000.000 de hectare neinsămânțate.

Ascultând poruncile imperialiștilor americani, clica lui Tito a dat naștere axei „Belgrad-Atena" și a trecut la inarmări masive. Prin cedarea diferitelor aerodromuri și a coastei Adriatice, Iugoslavia s'a transformat într'un cap de pod al imperialiștilor contra U.R.S.S. și a țărilor cu democrație populară. Provocările clicii lui Tito la frontierele R.P. Bulgaria, R.P. Ungaria și R.P. Albania, ca și intensificarea, la ordinele trustmenilor, a spionajului prin legațiile Iugoslave în aceste țări, dovedesc intențiile războinice pe care Tito și clica lui le-au importat din America, odată cu dolarii americani. Tito este dușmanul fățiș al păcii din Balcani. Aceasta se vede și din faptul că el a interzis poporului iugoslav să semneze Apelul păcii dela Stockholm. El însă nu-și va ajunge scopurile sale războinice. Poporul iugoslav, credincios internaționalismului proletar luptă din ce în ce mai dârz pentru răsturnarea lui Tito.

Poporul iugoslav știe că U.R.S.S. poartă stindardul luptei pentru pace și urăște de moarte pe imperialiștii atâțători la război și pe slugoii lor, Tito. Lupta poporului iugoslav pentru pace este strâns legată de lupta împotriva clicii lui Tito și de răsturnarea regimului ei fascist. Astfel, prin lupta sa, poporul jugoslav și-a arătat dorința și voința lui fermă de a sprijini cu toate puterile și cu tot devotamentul lupta pentru pace, alături de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă.

Cadrele didactice din țara noastră, alături de oamenii muncii, manifestă o deosebită dragoste și o puternică solidaritate față de lupta dreaptă pentru pace și socialism a poporului iugoslav. Totodată, învățătorii și profesorii noștri urăsc de moarte clica de trădători titoiști și vor ști să educe și pe elevii lor în spiritul acestei uri înverșunate față de imperialiștii americani și englezi și de slugoii lor din Iugoslavia care, de dragul dolarului, au trădat interesele întregului popor muncitor.

Erdelyi Ștefan
membru în Biroul Executiv al U.S.S.I.

Business-ul atrocităților

de VSEVOLOD IVANOV

Ziarul IZVESTIA publică un articol al cunoscutului scriitor sovietic Vsevolod Ivanov, intitulat „Business-ul atrocităților", în care autorul scrie printre altele: Soarta a favorizat în mod uimitor Statele Unite. In timp ce popoarele Europei și Asiei se istoveau în războaie repetate, în cursul ultimilor două veacuri, fără a mai vorbi de trecutul mai îndepărtat, în America, ferită de războaiele din Europa și Asia, datorită întinderii nemărginite a oceanelor, domnea o liniște binefăcătoare, strălucea senin soarele și se părea că totul face ca americanii să trăiască în pace cu vecinii lor, fără să atingă pe nimeni, fără să atenteze la teritoriile și bogățiile străine. Dar capitalismul este capitalism. Cu cât teritoriul pe care îl cuprinde în sfera sa jefuitoare este mai mare, cu atât mai impertinent și mai crunt devine businessmanul, cu atât mai mincinos, cu atât mai grosolan, cu atât mai neomenos se poartă. Capitalismul astăzi nu poate da naștere la nimic cinstit și nobil.

Ce doresc coreenii? Să subjuge întreaga lume? Să subjuge printre altele și Statele Unite? Nu, desigur nu! Ei doresc numai să construiască republica lor, să lucreze pământul lor, să construiască școli și universități și, în general, să fie stăpâni pe țara lor. De ce atunci avioanele americane distrug în mod barbar Coreea și bombardează populația civilă? Businessmanul, alarmat de apropierea crizei crede că în acest fel își va putea reface situația. In fața lui stătea Coreea, țară cu mari posibilități industriale și în același timp o țară eliberată recent de sub jug, cu alte cuvinte, după cum credea el, obișnuită cu subjugarea.

Și este greu s'o subjuge? Businessmanul dispune de arme. El are trupe și vase. Expediția promitea să reușească. Dar ea s'a desfășurat contrar așteptărilor și trupele businessmenilor și ale mercenarilor lui, trupele lui Li Sân Man, suferă înfrângere după înfrângere. S'a întâmplat o „minune", — așa le place cotropitorilor să justifice înfrângerile; ei nu pot înțelege și nu vor înțelege niciodată moralul ridicat al poporului, care luptă pentru libertate și independență.

Poporul coreean, care numără 30 milioane de oameni s'a ridicat ca un singur om la acest război. Chiar din primele săptămâni ale războiului, 800.000 tineri coreeni s'au înscris voluntar în armata Republicii Populare Democrate Coreene! De aci și mânia businessmenilor, de aci și atacurile sălbatice ale aviației, de aci și distrugerea locuințelor și a instituțiilor culturale, de aci dorința de a distruge întreaga economie a Coreei.

Și tocmai la acești businessmeni aventurieri și imperialiști face aluzie soldatul american Kimboll din statul Texas, actualmente prizonier. „Am văzut, a declarat Kimboll, 9 țărani uciși pe plantațiile de orez unde lucrau și încă alți 3 pe un alt ogor. Cred că aviatorii pur și simplu se distrează tăcând exerciții de tir. Cum poate fi calificat un război în care sunt lăsate la o parte obiectivele militare și sunt bombardate sate și executați țărani?... Nu pot accepta ca țara mea să procedeze în acest fel. Nu vreau să iau parte la acest război după tot ce am văzut. Eu admit un război drept, dar în acest război toate sunt nedrepte".

Declarația lui Kimboll arată că spiritul șovinist în care sunt educați soldații americani cu ajutorul presei burgheze poate fi îndepărtat. Viața își urmează cursul. Războiul din Coreea a arătat deasemenea, scrie în încheiere Ivanov, că nicio barbarie, nicio sălbăticie a militariștilor americani nu va sdrobi hotărîtrea și hotărîrea poporului coreean de a duce victoria până la capăt. Imperialismul american s'a demascat singur. El s'a demascat arătându-și caracterul de agresor impertinent și necruțător. In prezent este mai limpede decât oricând că forțele progresiste ale omenirii vor învinge forțele războinului atâțate de agresorii americani. (Agerpres).

Note politice externe

La Flushing Meadows, lângă New-York, s'a deschis la 19 Septembrie cea de a cincea sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Delegația sovietică este condusă de A. I. Vâșinski, ministrul de afaceri externe al U.R.S.S.

Sesiunea a fost deschisă de Romulo, delegatul Filipinelor și președinte al sesiunii trecute. Susținând planul delegației Statelor Unite de a se transfera răspunderea pentru menținerea păcii și securității dela Consiliul de Securitate la Adunarea Generală, Romulo s'a dovedit dela prima cuvântare sprijinitorul politicii imperialiste americane care tinde să înlăture principiul unanimității și să submineze autoritatea Consiliului de Securitate.

Delegatul Indiei, Rau, care a luat cuvântul apoi, a dat citire rezoluției indiene care prevede că China trebuie să fie reprezentată la O.N.U. de către reprezentanții Republicii Populare Chineze. Romulo și-a exprimat cu precauție părerea că Adunarea trebue să hotărască dacă problema ridicată de delegația indiană trebue să fie soluționată.

Dându-se cuvântul lui A. I. Vâșinschi, acesta a declarat că delegația sovietică consideră necesar să ridice două chestiuni: în primul rând chestiunea prezenței la Adunarea Generală a reprezentantului Kuomintangului care încearcă să reprezinte China și în al doilea rând chestiunea invitării la Adunarea Generală a reprezentantului Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze. Este intolerabil, a arătat Vâșinschi, ca la Adunarea Generală să asiste persoane care nu reprezintă țara lor nici din punct de vedere moral, nici din punct de vedere politic, nici din punct de vedere juridic.

In acest sens, șeful delegației sovietice a prezentat un proiect de rezoluție.

După ce reprezentantul Kuomintangului Clang Ting Fu a încercat prin tot felul de calomnii la adresa U.R.S.S. să convingă Adunarea că clica Kuomintangului are dreptul să reprezinte China, delegatul Statelor Unite Acheson, a cerut și el Adunării să se respingă rezoluția indiană pe motiv că 43 țări membre ale O.N.U. nu au rupt încă relațiile oficiale cu Kuomintangul.

Delegația polonezâ a susținut în chip documentat punctul de vedere al delegației sovietice. Luând apoi din nou cuvântul, A. I. Vâșinschi l-a pus pe Acheson în fața propriilor sale declarații mai vechi, prin care recunoștea că poporul chinez nu mai acordă Kuomintangului hiciun fel de sprijin și că clica Kumintangului s'a scufundat în mocirla corupției și a certurilor pentru demnități și putere „Domnul Acheson —a spus A. I. Vâșinschi — ignorează parcă-se aceste două declarații ale sale... Domnul Acheson a avut atunci deplină dreptate și doresc să-l apăr pe domnul Acheson împotriva d-lui Acheson, deoarece pe atunci el a avut fără doar și poate dreptate" a continuat A. I. Vâșinschi în mijlocul râsetelor puternice ale invitaților și corespondenților din sala de ședințe.

A. I. Vâșinschi a arătat că este inadmisibil că nici până azi nu este reprezentată Republica Populară Chineză, o țară cu o populație de aproape 500 milioane de oameni.

Reprezentantul Indiei Rau, care a luat din nou cuvântul, a subliniat că guvernul popular chinez este singurul guvern capabil să exercite controlul și să îndeplinească obligațiile și îndatoririle Chinei. El a adăogat că atâta timp cât o țară cu o populație de aproape 500 milioane oameni rămâne în afara unei organizații internaționale, această organizație nu poate fi considerată ca pe deplin reprezentativă.

După câteva cuvântări, între care acelea ale delegaților Siriei și Canadei care au încercat să amâne discutarea și luarea unei hotăriri, s'a trecut la votarea diferitelor rezoluții. Mașina de vot americană a făcut ca rezoluțiile Uniunii Sovietice și Indiei să fie respinse. A fost adoptată o rezoluție canadiană care prevede crearea unei comisii speciale compusă din președintele Adunării și alți șase reprezentanți desemnați de președinte spre a discuta chestiunea reprezentării Chinei și a prezenta apoi un raport cu recomandări către Adunare. Aceeași rezoluție prevede că până atunci reprezentanții Kuomintangului vor participa la Adunarea Generală cu aceleași drepturi ca și ceilalți reprezentanți.

A. I. Vâșinschi a făcut la urmă o scurtă declarație în care a arătat că delegația sovietică consideră hotărîrea adoptată ca ilegală și nejustă. „Nimeni nu poate avea vreo îndoială, a declarat el, că numai reprezentanții desemnați de Guvernul Central Popular al R. P. Chineze pot să reprezinte poporul chinez".

După întrunirea dela New-York a miniștrilor de externe american, englez și francez, ei au publicat la 19 Septembrie un comunicat în legătură cu problema germană. Din acest comunicat reiese limpede tendința imperialiștilor americani, englezi și francezi de a transforma poporul din Germania Occidentală în carne de tun și resursele ei industriale într'o forță utilă pregătirilor lor militare.

Guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței au de gând să introducă Germania Occidentală în blocul agresiv al puterilor din Occident. Deaceea, de pe acum, ei au căzut de acord să ia toate măsurile necesare „pentru a pune capăt stării de război cu Germania". Ei vor să legifereze crearea unei armate a Germaniei Occidentale sub forma unor forțe de „poliție". Și bine înțeles că nici nu se gândesc să-și retragă trupele de pe teritoriul Germaniei Occidentale deși se pregătesc să „pună capăt stării de război cu Germania".

Cei trei miniștri de afaceri externe s'au pus de acord să revizuiască convenția privitoare la ramurile interzise ale industriei și deasemenea cu privire la industriile unde au fost stabilite restricții. Ei s'au pus apoi de acord să autorizeze mărirea producției de oțel peste limitele actuale, în scopuri militare bine înțeles.

Pe scurt imperialiștii americani, englezi și francezi s'au hotărît să refacă în mod deschis puterea militară agresivă a Germaniei Occidentale cu scopul de a o arunca împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Numai că istoria a mai arătat odată care poate fi soarta unor asemenea planuri menite să subjuge libertatea popoarelor, viața lor. Sfârșitul lui Hitler și a armatelor sale este elocvent.

La 15 Octombrie vor avea loc în Republica Democrată Germană, alegeri. Pentru întâia dată în istoria sa poporul german va putea să-și aleagă în mod liber organe democratice ale puterii de Stat.

Campania de pregătire a alegerilor se desfășoară sub semnul luptei pentru pace și pentru unitatea democratică a Germaniei. Poporul din R. D. Germană își întărește neincetat regimul și orânduirea sa democratică, îndeplinind totodată și planul său de construcție economică și culturală.

Impotriva încercărilor reacțiunii de a folosi campania electorală pentru a lovi în transformările democratice ale R. D. Germane, poporul muncitor german și-a manifestat cu putere voința sa de a face toate pregătirile de alegeri pe baza unui program electoral unic. Blocul democrat al partidelor și organizațiilor antifasciste se va prezenta cu un program electoral comun și cu o listă comună de candidați ai Frontului Național, — front care devine din ce în ce mai puternic.

Pe baza ajutorului acordat de Uniunea Sovietică și a desvoltării relațiilor de prietenie cu țările de democrație populară, Republica Democrată Germană obține realizări economice mereu mai importante, nivelul de trai al poporului german îmbunătățindu-se continuu.

Eșecul aventurilor militare americane în Asia a dus la o acțiune de „epurare" în cadrul ministerului apărării al Statelor Unite. Inlăturarea lui Johnson, unul din aliații politici cei mai apropiați ai președintelui Truman, din postul de ministru al apărării, este în acest sens dovada cea mai elocventă. Johnson a fost unul din principalii organizatori ai agresiunii americane din Coreea și sprijinitorul necondiționat al planurilor aventuroase ale lui Mac Arthur în Pacific.

„Epurarea" din cadrul departamentului apărării se leagă și de apropierea alegerilor pentru Congres, de atacurile pe care Republicanii le lansează împotriva eșecului Democraților în politica față de Asia. Odată cu Johnson și-a dat demisia și Early, ministrul adjunct al apărării. Deasemenea se crede că Griffith și Randerow, și ei miniștri adjuncți la apărare, vor fi în curând demiși.

Demisia lui Johnson nu a schimbat însă caracterul agresiv al politicii imperialiste americane. Locul lui l-a luat George Marshall, lucru care dovedește că guvernul Statelor Unite este mai mult ca oricând înfeudat monopolurilor agresive și generalilor din slujba lor. Generali și amirali ca Bradley, Mac Arthur, Collius, Leahy și Smiths, pentru care Truman arată atâta înclinare, sunt de fapt instigatorii direcți ai politicii externe și ai aventurilor militare americane de peste hotare.

Agresorii imperialiști americani, civili și militari, vor avea aceeași soartă însă. Popoarele nu vor accepta robia imperialismului; ele vor îngropa definitiv planurile noilor pretendenți la dominația lumii, imperialiștii americani.

Noile manuale școlare

In Editura de Stat au apărut până în prezent următoarele manuale:

— *Abecedarul cl. I;*
— *Limba Română cl. I, II, III, IV, V, VI, VII;*
— Limba Română Naționali tăți Conlocuitoare cl. III, IV;
— L. Rusă cl. V, VI, VII;
— L. Franceză cl. VIII, X, XI;
— L. Germană cl. VIII, IX, X;
— L. Engleză cl. VIII, IX, X;
— Istoria și Geografia pentru cl. IV;
— Istoria cl. V, VIII;
— Geografia cl. V, VI, VIII, IX;
— Constituția cl. VII, IX;
— Psihologia cl. X;
— Aritmetica pentru cl. I, II, III, IV, V, VI;
— Algebra pentru cl. VI, VII, VIII, IX-X;
— Geometria pentru cl. VI, VII, VIII-IX, X;
— Trigonometria pentru cl. IX-X;
— Astronomia pentru cl. XI;
— Fizica pentru cl. VI, VII, IX, XI;
— Chimia pentru cl. VII, IX, X, XI;
— St. Naturii pentru cl. III, IV;
— Botanica pentru cl. V, VIII;
— Zoologia pentru cl. VI, IX,
— Istoria pământului și Geologia R. P. R. pentru cl. VII, X;
— Anatomia și fiziologia omului pentru cl. VII, X;
— Higiena pentru cl. VIII;
— Biologia generală pentru cl. XI;
— Muzica pentru cl. V, VI, VII, VIII;
— Abecedarul muzical pentru cl. I-II;
— Adulți anul II L. Română și Aritmetica.
— Adulți anul II Istoria, Geografia și St. Naturii.
— Abecedar adulți.

Aceste manuale se pot procura dela toate librăriile din țară, iar în comune la cooperative.

Tot în Editura de Stat a apărut și „Indrumătorul Invățătorului".

Sunt valabile toate edițiile manualelor unice (1948, 1949, 1950) cu excepția următoarelor manuale:

L. Română: cl. V—VII, L. Rusă cl. IV, I. Franceză cl. VIII, IX și Geografia țărilor capitaliste cl. X ed. 1948.

L. Română manual provizoriu cl. V—VII, L. Franceză cl. IX, ed. 1949.

Următoarele manuale de limba rusă ed. 1948-49, pot fi folosite astfel:

Manualul de limba rusă cl. V, ed. 1948-1949 (care începe cu lecții introductive și cu alfabetul) va fi folosit în cl. V-a.

Manualul de l. rusă cl. V, ed. 1949 (care începe cu poezia „Portretul lui Lenin" de S. Pogorelovski) va fi folosit în cl. VI.

Manualul de l. rusă cl. VI-VI I ed. 1949 va fi folosit în cl. VII-XI.

In curând va apare manualul de limba rusă cl. IV elementară și un manual de limba rusă pentru învățământul superior.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 78 4 PAGINI 5 LEI Proletari din toate țările, uniți-vă! Vineri 29 Septembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Noul an universitar, un pas înainte în lupta pentru pace, pentru socialism

La 30 Septembrie începe noul an școlar în instituțiile de învățământ superior. Deschiderea acestor cursuri se face în condițiunile intensificării luptei organizate pentru pace și a întăririi eforturilor depuse de oamenii muncii din țara noastră pentru construirea socialismului.

Deschiderea cursurilor universitare pune dela început, problema îndeplinirii planului de învățământ ca pe o sarcină patriotică de cea mai mare importanță. Învățământul superior are misiunea de a crea cadre superioare cât mai bine pregătite din punct de vedere profesional. Aceste cadre, atât de necesare în toate sectoarele de activitate ale Patriei noastre, trebue să cunoască adânc minunatele realizări ale științei sovietice, cea mai înaltă știință din lume, trebue să lupte împotriva rămășițelor vechii culturi putrede burgheze, să-și însușească adânc specialitatea pentru care se pregătesc, să devină elemente creatoare, în toate domeniile de activitate, învățând cu ajutorul științei, a stăpâni și transforma natura pentru folosul oamenilor și, urmând permanent în activitatea lor învățătura Partidului, să fie pătrunse de o fierbinte dragoste de Patrie, împletită cu o nețărmurită dragoste față de Uniunea Sovietică și de marele Stalin, stegarul luptei pentru socialism, pentru pace. De aceea grija principală în noul an școlar din universități trebue să țintească la ridicarea nivelului la învățătură.

Dintr'o succintă analiză a muncii duse în universitățile noastre anul trecut, reese că în anul școlar 1949—1950 rezultatele au fost mult mai bune ca în 1948—1949. Astfel, la examenele din ultimul an, 66 la sută dintre studenții prezentați la examen au fost promovați integral, față de 13 la sută câți au promovat integral în 1948—1949. Acest rezultat se datorește măsurilor organizatorice luate și sprijinului dat de M.I.P. muncii cadrelor didactice precum și strânsei colaborării dintre conducerea Facultăților și U. T. M. In anul trecut s-au alcătuit, pentru prima oară planuri unitare de învățământ, s'a organizat anul școlar cu două semestre, s'au scos unele discipline inutile, fixându-se un plafon maxim de 36 de ore săptămânal, pentru ca studenții să aibă timpul necesar studiului individual. Profesorii, în mare parte, și-au îmbunătățit cursurile, pregătindu-le tot mai temeinic și căutând să ridice, totodată, și nivelul lor pedagogic. S'a început, de asemeni, și munca de redactare a cursurilor ajungându-se, în cursul anului trecut, să se litografieze 330 de cursuri. Pentru buna organizare a muncii studenților, s'au înființat grupele de învățătură unde, cu ajutorul U.T.M.-ului și cu colaborarea profesorilor și a personalului ajutător, s'a dus o muncă mai sistematică și mai organizată.

Dar activitatea universitară din anul trecut a avut și numeroase lipsuri. Astfel unele Facultăți cum sunt: Matematica și Fizica, Foraj-Producție, Electrotehnică, Chimie Industrială (București), Construcții (București și Timișoara), Drumuri și Poduri (București), Agrotehnica (Timișoara), Îmbunătățiri Funciare (Galați), Planificare, Chimie, Filologie, Științe Juridice (București) au avut, la finele anului școlar, un procent mare de corigenți și repetenți.

Aceasta provine, între altele, și din faptul că unii profesori au intrat deadreptul în materie, fără a ține seama de nivelul de cunoștințe al studenților. In afară de aceasta, în ceeace privește conținut învățământului, unii profesori, cum e cazul profesorului Teodor Ionescu, dela Facultatea Matematică-Fizică din București, n'au ținut seama de realități și au predat într'un semestru un curs care trebuia predat în două semestre. Alții n'au urmărit să predea noțiunile fundamentale ale obiectului lor, desvoltându-le după importanța pe care o au. Așa de pildă prof. Miron Niculescu, dela Facultatea de Matematică-Fizică din București a consacrat 13 lecții noțiunii de număr și unor elemente din teoria mulțimilor, în schimb derivatei, atât de importantă în rezolvarea problemelor de fizică și tehnică, i-a consacrat o singură lecție. De asemeni conducerea facultăților nu a exercitat un control mai stăruitor al muncii. Prea puțini decani s'au preocupat permanent de problema ridicării nivelului la învățătură al studenților, iar la unele facultăți, cum sunt Facultățile de Construcții și Electrotehnică din Timișoara n'au acordat suficientă atenție studenților rămași în urmă la învățătură. Ministerul Învățământului însuși nu a îndrumat îndeajuns și nu a controlat sistematic, n'a criticat constructiv conducerile facultăților, n'a arătat la vreme lipsurile și slăbiciunile cursurilor și nu s'a îngrijit mai îndeaproape ca studenții să aibă la îndemână manualele trebuitoare unei pregătiri temeinice. Tot ca un neajuns în munca din universități, trebue să menționăm și faptul că în anul trecut multe cămine și cantine studențești nu au fost bine administrate.

Noul an școlar în universități începe în condiții mai bune decât anul trecut. Pentru îndepărtarea lipsurilor și pentru pășirea mai departe pe calea progresului științei noastre, s'au luat o serie de măsuri. Astfel, pentru a se clarifica obiectivul unor facultăți, s'au creat unități mai organic legate între ele. In acest scop s'a desprins Geologia dela Științe Naturale și Geografia dela Istorie-Geografie, creându-se Facultatea de Geologie-Geografie; s'au înființat Școlile Superioare Pedagogice, cu misiunea de a crea cadrele necesare pentru clasele V-VII; s'au desființat unele unități (Arhivistica), iar altele sunt în lichidare (Prevederi Sociale); unele s'au contopit (I.S.E.P. din orașul Stalin cu I.S.E.P. din Iași), iar în alte facultăți s'au desființat unele secții care aveau un număr prea mic de studenți, contopindu-se cu secțiile similare dela alte facultăți.

In dorința de a se îmbunătăți continuu conținutul cursurilor, s'au făcut revizuiri generale în planurile de învățământ, mai ales acolo unde s'au constatat deficiențe. O grijă deosebită s'a dat

(Continuare în pag. 3)

„Luna Prieteniei Româno-Sovietice"

Zilele acestea a avut loc constituirea Comitetului Național pentru organizarea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice". Din acest comitet fac parte cei mai de seamă fruntași ai vieții noastre politice și culturale, fruntași în producție, membri ai gospodăriilor agricole colective și ostași. „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" va fi prilej de entuziaste manifestări populare pentru marea Țară a Socialismului și pentru tovarășul Stalin.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a adus popoarelor din Uniunea Sovietică eliberarea de sub orice asuprire și exploatare și le-a asigurat o viață îmbelșugată și civilizată. Sub conducerea Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice în frunte cu marele Stalin, poporul sovietic a înfrânt uriașele greutăți și piedici ridicate de dușmanii popoarelor, de intervențiile armate ale imperialiștilor și a clădit un puternic stat cu cea mai înfloritoare economie și cultură: Țara Socialismului victorios.

Constituția U.R.S.S., Constituția Stalinistă, a statornicit cuceririle mărețe ale socialismului, devenind un far luminos pentru întreaga omenire muncitoare. Armata Sovietică, condusă de genialul strateg I. V. Stalin, a luptat eroic în Marele Război pentru Apărarea Patriei și a înfrânt fiara hitleristă chiar în bârlogul ei din Berlin.

In lupta ei eroică, Uniunea Sovietică a eliberat și poporul nostru de sub călcâiul fascist.

De acolo din marea Țară a Socialismului, ne-au venit ajutoare masive în anii de secetă de acolo ne vine ajutorul economic de bază în construirea socialismului la noi; de acolo, din țara lui Lenin și Stalin se resfrânge și asupra noastră lumina celei mai înalte științe, a culturii legate de viața și aspirațiile poporului muncitor, a artei naționale în formă și socialiste în conținut.

Dacă uzinele și fabricile noastre au primit mașini și materie primă din Uniunea Sovietică, care au ajutat la crearea unei industrii puternice la noi, dacă șesurile Patriei noastre au început să fie adânc desțelenite de tractoarele sovietice, același ajutor frățesc l-au primit și știința și cultura noastră. A.R.L.U.S. a activat cu acea pasiune revoluționară cerută de marile transformări politice și sociale pe care le trăim aducând o contribuție de seamă la cunoașterea viguroasei și rveoluționarei culturi și arte sovietice.

Astfel în timp ce minerii dela Petroșani și metalurgiștii dela Hunedoara lucru cunoștință de metodele de lucru ale stahanoviștilor sovietici, în același timp, oamenii noștri de știință învățau din descoperirile geniale ale lui Pavlov, din cercetările lui Miciurin-Lâsenco, din experiențele pedagogice ale lui Macarenco, așa după cum întregul popor muncitor dela noi se încălzește la flacăra uriașă a literaturii lui Gorki, Ostrovski, Șolohov, Fadeev, Fedin ori Ajaev. Odată cu sprijinul primit dela puternica economie sovietică și dela înalta tehnică sovietică, oamenii muncii și intelectualii legați de popor din Republica noastră Populară își împrospătează mintea din minunatul izvor al culturii sovietice, cea mai progresistă, mai dinamică, mai creatoare, mai optimistă cultură din lume, cultura viitorului. Oamenii muncii dela noi sunt însuflețiți de cea mai fierbinte dragoste față de poporul sovietic, creatorul unei noi epoci în istorie, față de marele Stalin, care a dat un nou avânt teoriei marxist-leniniste și a desvoltat-o pe temeiul uriașei experiențe a construirii socialismului în U.R.S.S., față de Partidul lui Lenin și Stalin care conduce poporul sovietic pe calea construirii comunismului, pe calea luptei intransigente pentru pace.

Dela oamenii sovietici noi învățăm a lupta sub steagul Partidului, pentru o viață nouă, liberă de orice exploatare, să demascăm pe toți dușmanii oamenilor muncii, pe toți trădătorii și banditii de teapa lui Tito, vânduți dolarilor, să luptăm cu dârzenie împotriva celor care asupresc popoarele, împotriva celor care înăbușe cultura, împotriva atițătorilor la război. In „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" noi, după exemplul minunatului popor sovietic, vom învăța încă mai bine că trebue să avem un singur grai, graiul urii neîmpăcate împotriva jefuitorilor, a tâlharilor, graiul luptătorilor pentru pace. In această lună a prieteniei, vom învăța încă mai bine că lupta pentru pace este legată de numele tovarășului Stalin.

Acest nume scump clasei muncitoare însuflețește pe oamenii muncii din țara noastră în efortul uriaș de construire a socialismului. Numele tovarășului Stalin a devenit stindardul tuturor popoarelor în lupta pentru cauza păcii, împotriva agresorilor și atițătorilor la un nou război.

De aceea, „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" va fi și pentru cei care muncesc în școală un prilej în plus de a educa tineretul nostru în spiritul moralei comuniste, în dragoste și recunoștință față de marea Țară a Socialismului, bastion al păcii, și față de I. V. Stalin, dascălul omenirii muncitoare, prietenul și ocrotitorul popoarelor din lumea întreagă.

La aniversarea a șase ani de apariție legală a ziarului „Scânteia"

S'au împlinit șase ani de apariție legală a „Scânteii", organul central al Partidului Muncitoresc Român. La acești ani se adaugă cei 13 ani de luptă ilegală dusă în condițiunile celei mai crunte terori a regimurilor burghezo-moșierești, când cu riscul libertății și al vieții celor ce o redactau, tipăreau și difuzau — „Scânteia" a exprimat și apărat interesele vitale ale clasei muncitoare și ale tuturor celor ce muncesc dela orașe și sate.

In anii de după 23 August 1944, „Scânteia" a fost una din principalele arme ale Partidului în lupta pentru lichidarea rămășițelor reacționare, pentru făurirea și consolidarea regimului nostru de democrație populară.

Așa după cum ne învață tovarășul Stalin, ziarul Partidului trebue să fie instrumentul „cu ajutorul căruia Partidul vorbește în fiecare zi, în fiecare ceas cu clasa muncitoare, în limba necesară muncitorimii". „Scânteia" a dovedit că este arma cea mai ascuțită, instrument al operei de construire a socialismului.

In coloanele „Scânteii" își spun cuvântul oamenii muncii: fruntași în producție, inovatori, oameni ai muncii dela orașe și sate, vrednici constructori ai socialismului.

Urmând consecvent linia trasată de învățătura tovarășului Stalin ,care pune ca sarcină presei de partid formarea unei bogate rețele de corespondenți, „Scânteia" a tradus în viață această îndatorire, formând o bogată rețea de corespondenți din rândurile oamenilor muncii din uzine, mine, ogoare, gospodării colective, S.M.T.-uri, etc., cuprinzând toate sectoarele unde se pune temelia durabilă a socialismului din țara noastră.

Urmând exemplul presei bolșevice, „Scânteia" este un propagandist strălucit și un neobosit răspânditor în masse al ideologiei marxist-leninist-staliniste, jucând un rol de frunte în ridicarea nivelului politic al poporului nostru muncitor.

Trecând prin focul criticii constructive lipsurile din diferitele sectoare de activitate, „Scânteia" a devenit o tribună a metodelor socialiste de gospodărire și de muncă în opera de construire a socialismului. Împărtășind întregii țări experiența colectivelor fruntașe din întreprinderi și dela sate, supunând unei critici ascuțite colectivele codașe, stagnarea, rutina și birocratismul, demascând toate uneltirile dușmanului de clasă — agentură tâcloasă a atițătorilor la război — „Scânteia" a jucat și joacă un rol deosebit de important în opera de construire a socialismului în Patria noastră.

Credincioasă internaționalismului proletar „Scânteia" a adus o puternică contribuție la adâncirea dragostei poporului nostru pentru invincibila Uniune Sovietică și marele Stalin. Ea este purtătoare a cuvântului de simpatie și solidaritate a poporului nostru cu lupta tuturor popoarelor iubitoare de pace și libertate.

„Scânteia" a acționat în primele rânduri ale frontului ideologic, luptând împotriva atițătorilor la un nou război, a imperialiștilor americani și englezi și a mârșavelor lor unelte, asasini și spioni de teapa lui Tito-Rancovici, demascând fără cruțare toate acțiunile lor criminale.

Ca un semn al prețuirii pe care Partidul și Guvernul o are pentru meritele excepționale ale organului central „Scânteia" exemplu înalt de combativitate revoluționară, a fost decorată cu Ordinul „Apărarea Patriei" clasa I.

La aniversarea a șase ani de apariție legală a „Scânteii", — sărbătoare a întregului nostru popor muncitor — colectivul redacțional al „Gazetei Învățământului" adresează „Scânteii" un salut fierbinte, urându-i noi și noi izbânzi în munca de îndrumare a poporului nostru muncitor care construește socialismul și care luptă dârz pentru apărarea păcii.

12 ani dela apariția Cursului Scurt de Istorie a Partidului Comunist (b) al U. S.

Lucrarea tovarășului Stalin „Cursul Scurt de Istorie a Partidului Comunist (bolșevic) al U. S.", apărută acum 12 ani, este, fără îndoială, cartea cea mai iubită de oamenii muncii de pe întregul pământ. Ea a fost tradusă, din limba rusă, nu numai în limbile popoarelor sovietice, ci și în cele a numeroase popoare din lumea întreagă.

Cursul Scurt de Istorie a P. C. (b) al U. S. constitue sursa de învățătură pentru oamenii muncii de pretutindeni. El călăuzește popoarele din Uniunea Sovietică, popoarele din țările de democrație populară, ca și pe oamenii muncii din țările capitaliste, care luptă pentru pace și progres.

Invățându-ne să luptăm împotriva oricărui soi de oportunism Istoria P. C. (b) al U. S. ne arată cum trebue să luptăm împotriva social-democrației de dreapta, împotriva spionilor titoiști, împotriva tuturor acelora care încearcă să mențină domnia exploatării omului de către om. Istoria P. C. (b) al U. S. ajută fiecărui om al muncii să învețe cum trebue să lupte pentru apărarea păcii și socialismului.

Inmânunchind și desvoltând învățătura marxistă în condiții noi, Istoria Partidului face parte din acea ramură a științei despre care tovarășul Stalin spunea la Congresul al XVIII-lea al Partidului Comunist (bolșevic) din Uniunea Sovietică că „trebue s'o cunoască în mod obligatoriu bolșevicii, care lucrează în toate domeniile științei: aceasta este știința marxist-leninistă despre societate, știința legilor de desvoltare a societății, știința despre desvoltarea revoluției proletare, despre legile desvoltării construcției socialiste, despre victoria comunismului. Căci nu poate fi socotit leninist acela care zicându-și leninist, se mărginește totuși, la specialitatea sa, de pildă, la matematică, botanică sau chimie și nu vede nimic dincolo de specialitatea sa. Un leninist nu poate fi numai un specialist în știința pe care și-a ales-o. El trebue să fie totodată un om politic și participant la viața socială, care se interesează în mod viu de destinele țării sale, care cunoaște legile desvoltării sociale, care știe să se folosească de aceste legi și urmărește să ia parte activă la conducerea politică a țării".

Studiul Istoriei P. C. (b) al Uniunii Sovietice îmbogățește astăzi cunoștințele a mii și mii de luptători activi pe frontul construirii socialismului.

Problemele construcției socialismului în Republica noastră Populară sunt puternic luminate de învățăturile acestei lucrări de frunte a științei marxist-leniniste.

Indicațiile tovarășului Stalin cuprinse în această carte ne-au arătat care este veriga principală în procesul industrializării socialiste a țării. Noi construim cu succes bazele unei industrii grele, capabile să satisfacă mersul înainte al poporului nostru.

In focul unei aprige lupte de clasă am făcut primii pași pe calea socializării agriculturii.

Istoria P. C. (b) ne-a arătat că fără dictatura proletariatului, clasa muncitoare nu poate construi socialismul, nu poate înfrânge uneltirile dușmanului intern și extern, nu poate trece la strângerea maselor largi în jurul acțiunilor menite să ducă la construirea socialismului.

Astăzi când învățăturile Istoriei Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice își găsesc verificarea în practica de fiecare zi a luptătorilor pentru pace și libertate din țara noastră, se impune odată mai mult pentru fiecare dintre noi, învățător și profesor, să studiem cu temeinice această genială operă. Ea ne ajută să înțelegem și să participăm la lupta poporului muncitor din țara noastră pentru crearea unei vieți mai bune, să înțelegem și să ne alăturăm milioacelor de partizani ai păcii din lumea întreagă care se opun încercărilor anglo-americane de a arunca omenirea într'un nou măcel mondial. Ne ajută, însfârșit, în munca noastră profesională de fiecare zi făcându-ne să înțelegem cum anume trebue să muncească oamenii muncii din învățământ pentru educarea noilor generații de constructori ai păcii și socialismului.

In cinstea zilei de 2 Octombrie

Oamenii școlii aplică în viață învățămintele culese la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace

Profesorul Iordache Alexandru, dela Liceul de băeți Nr. 2 din Capitală, a fost delegat la Congresul Comitetelor de luptă pentru pace. Acolo, în atmosfera plină de sărbătoare, de entuziasm, a ascultat cuvântul oțelarului Vasile Ion, a țărancei colectiviste Roșianu Ioana, a academicianului prof. D. Danielopolu alături de glasul scriitorului sovietic Boris Polevoi, a delegatului chinez Tai Kuo Wen, a generalului iugoslav Pero Popivoda, a numeroși alți delegați care au exprimat voința milioanelor și milioanelor de muncitori, de țărani muncitori, de cărturari, de funcționari care vor pacea, viața, libertatea și fericirea copiilor lor și a căminelor lor.

Cauza sfântă a luptei pentru pace — spune tovarășul profesor Iordache Alexandru — care a cuprins larg massele de oameni cinstiți din toate țările a făcut ca cei 2500 de delegați la Congres să-și exprime aceeași năzuință, aceeași dorință caldă, aceeași hotărâre fermă de a apăra cel mai de preț bun al omului: pacea!

S'a întors la catedră. A început școala. E primul an școlar din cadrul planului cincinal.

Pionierii — îmi spune el arătându-mi prin fereastră un grup de pionieri — care îi vezi plimbându-se în timpul recreației și discutând cum să organizeze mai bine grupa de învățătură, cum să antreneze pe toți colegii lor, tinerii utemiști—arătându-mi un alt grup— care fac parte din tineretul nou, conștienți de menirea și sarcinile care le revin lor în măreața operă de construire a socialismului, mă îndeamnă să lupt pentru viața, libertatea și fericirea lor.

Ei sunt copii noi într'o școală nouă!

Pentru ei, pentru liniștea căminului meu drag m'am înrolat în frontul uriaș al partizanilor păcii. După terminarea Congresului am căutat să discut în cadrul consiliilor pedagogice, în prima consfătuire cu părinții, în articolele gazetei de perete, în convorbirile cu elevii, cu personalul administrativ al școlii, despre importanța și rolul comitetelor de luptă pentru pace, despre felul cum imperialiștii anglo-americani prin bombardamente, prin atacuri surprinzătoare ucid fără milă zeci și sute de copii în leagăne, bătrâni și femei.

Am pus un accent deosebit în planificarea muncii mele ca director. In cinstea zilei de 2 Octombrie am cerut tuturor profesorilor acelaș lucru fiindcă îmi dau seama că printr'o minuțioasă și riguroasă respectare a planificării muncii în școală, în activitatea de zi de zi contribui la apărarea păcii. La fel am cerut profesorilor și învățătorilor dela școală ca conținutul lecțiilor lor să fie întotdeauna legat de lupta partizanilor păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, de eforturile din ce în ce mai mari ale oamenilor muncii de a construi socialismul.

Propunerile sovietice de pace făcute de A. I. Vișinski la O.N.U., noi le salutăm cu entuziasm și cu munca noastră însuflețită, de zi de zi.

In lupta mea pentru apărarea păcii, a vieții, a școlii am găsit sprijinul Partidului și al Guvernului. Prin grija Partidului și a Guvernului în Republica noastră dragă se naște o viață nouă, un tineret nou, oameni noi neînfricați luptători pentru construirea unui viitor strălucit.

★

Coridoarele Facultății de Matematică și Fizică au început să fie populate de studenți. Bucuria lor, nerăbdarea de a porni la muncă cu elan, cu entuziasm, vestește un eveniment nou: peste câteva zile se deschide noul an universitar. Această sărbătoare coincide cu ziua de 2 Octombrie, ziua internațională a păcii.

Pe unul din coridoare studentul Neamu Ioan sta de vorbă cu un grup de studenți. De abia a trecut în anul II. Activitatea sa profesională, dragostea și atașamentul lui față de Partid, Guvern, și activitatea sa în cadrul organizației U.T.M. au făcut să fie unul din cei mai iubiți studenți din Facultate atât de colegii lui, cât și de personalul administrativ și de cadrele didactice ale Universității „C. I. Parhon". De aceea a și fost ales ca delegat pentru Congresul Comitetelor de Luptă pentru Pace spre a exprima dorința lor de a apăra pacea sub stindardul căreia ei își pot continua munca științifică închinată construirii socialismului, construirii unei vieți noi, într'o țară nouă.

Neamu Ion povestește studenților veniți din vacanță și celor din anul I despre lucrările Congresului, despre diferite aspecte dela Congres. Desprindem, printre altele, îmbrățișarea dintre tânărul miner francez Marcel Alemann și tânărul vietnamez Tran-Lam.

Grupul de studenți trăește aevea luptele eroice ale vietnamezilor. In mintea lor apar chipul lui Raymonde Dien și al zecilor și sutelor de mii de francezi care luptă împotriva războiului din Vietnam ca și împotriva pregătirilor de război ale guvernanților francezi la ordinele americanilor din Wall-Street. Scena aceasta de frăție — spunea tovarășul Neamu Ion — demonstrează lumii că tineretul francez cinstit nu vrea să fie carne de tun a unui război de agresiune și că luptă pentru stăvilirea acestui război odios dus împotriva poporului vietnamez care vrea libertatea și independența țării sale.

La rândul nostru ducem cu tot mai multă hotărâre lupta pentru pace. Am citit propunerile de pace făcute de Uniunea Sovietică la O.N.U. La glasul oamenilor din marea Țară a Socialismului adăugăm glasul nostru și salutăm propunerile sovietice sporindu-ne activitatea în fața sul nostru al învățăturii.

C. Ciuchindel

Săptămâna prieteniei româno-maghiare

Vizitele oaspeților maghiari la Ministerul Învățământului Public

Marți la orele 12, Joboru Magda, secretar de Stat la Ministerul Învățământului Public al R. P. Ungare și Alexits György, secretar general al Academiei de Științe Ungare, au făcut o vizită la Ministerul Învățământului Public din R.P.R.

Oaspeții au fost primiți de tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Învățământului Public, Al. Buican și Ilie Murgulescu, miniștri adjuncți la Ministerul Învățământului Public, prof. univ. Constantin Balmuș, rectorul Universității „C. I. Parhon", prof. univ. Barbu Zaharescu, rectorul Institutului Pedagogic „Maxim Gorki" de literatură și limbă rusă și alții.

A fost de față și Kalla Iozsef, atașat cultural al Legației R. P. Ungare.

Intreținându-se cu conducătorii Ministerului Învățământului Public, Joboru Magda și Alexits György s'au interesat despre organizarea Ministerului Învățământului Public din țara noastră, despre problema programelor analitice pentru toate gradele de învățământ, problema ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice și a sprijinirii și îndrumării cercetărilor științifice în cadrul universităților.

Apoi, Joboru Magda a făcut o scurtă expunere asupra modului în care este organizat învățământul de toate gradele în R. P. Ungară.

Consfătuirea a decurs într'o atmosferă cordială.

La o cantină studențească în preajma deschiderii noului an universitar

Desființarea centrelor de asistență studențească și trecerea asistenței studențești în grija instituțiilor de învățământ superior hotărîtă de Ministerul Învățământului Public, a creat baze noi și sănătoase pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale studenților. Vechea organizare a asistenței studențești, incapabilă să facă față numărului mereu sporit al fiilor de oameni ai muncii intrați în învățământul superior, a fost înlocuită cu o organizare ale cărei principii sunt întemeiate pe o largă descentralizare.

O muncă uriașe s'a depus pentru organizarea căminelor și cantinelor studențești, cu atât mai mult cu cât noul an universitar se apropia de deschidere. Este suficient să arătăm că până acum s'a făcut repartizarea bunurilor fostelor centre către instituțiile de învățământ respective, verificarea vechilor cadre ale asistenței și înlocuirea elementelor corupte și dușmănoase, defalcarea bugetului fostului centru pe instituții de învățământ, inventarierea bunurilor și verificarea gestiunilor, înzestrarea cantinelor și căminelor cu utilajul necesar (numai pentru București au fost comandate 200 de vagoane cu mobilier), înființarea serviciilor social-administrative pe lângă instituțiile de învățământ superior, etc.

Terminarea la timp a tuturor operațiilor cerute de noua organizare a asistenței studențești, contribue la deschiderea noului an universitar în condiții cu mult mai bune decât în anul trecut. O scurtă vizită la o unitate de asistență din Capitală, arată într'adevăr progresele marcate în asistența studențească.

Imbunătățiri la cantina Institutului Politehnic

Intr'un interval scurt de timp, decând a trecut în sarcina Institutului Politehnic, cantinei Buzești i s'au adus îmbunătățiri substanțiale atât în ceeace privește utilajul tehnic, cât și calitatea menu-urilor servite. Localului cantinei, care începuse să nu mai corespundă numărului mare de studenți, i s'au adus unele amenajări. Au fost instalate astfel cuvete în fiecare sală de mâncare pentru ca studenții să aibă la dispoziție apă, au fost înființate noi ghișee de distribuire a vaselor, iar în bucătărie s'au instalat încă trei cazane. In prezent se lucrează la punerea în funcțiune a unor noi bazine de apă pentru spălatul vaselor.

Curățenia localului și a utilajului nu mai lasă de dorit. Vasele și tacâmurile sunt curate, spălate cu sodă, podelele sunt bine șterse. Au fost dărâmate magaziile insalubre din curte iar în locul lor se vor ridica altele, de zid.

Calitatea menu-urilor s'a îmbunătățit și ea. Celor 1.500 de studenți care iau masa — la deschiderea cursurilor acest număr va ajunge la 4.700 — li se servește în general o masă bună.

Trebue organizat un control temeinic al cantinelor

O condiție care asigură buna funcționare a cantinelor studențești este controlul temeinic organizat. Ori, trebue subliniat că la cantina Buzești, deși un control există, el rămâne fără rezultat din cauza lipsei de organizare.

Directorul administrativ al Institutului Politehnic inspectează des cantina, îngrijindu-se permanent de bunul ei mers. Dar ce rezultate pot avea observațiile pe care le face și măsurile pe care le ia, dacă acestea nu sunt trecute într'un registru de control? In felul acesta nu se crează o răspundere personală și nu se pot urmări dacă s'au luat sau nu măsurile impuse.

Pe de altă parte, studenții deslegați la cantină, trebue să privească serios sarcina ce o au și să fie lămuriți asupra spiritului de răspundere de care trebue să dea dovadă. Comisia de cantină a Sindicatului Studenților trebue să arate fiecărui student de serviciu ce are de făcut, pentru ca el să poată urmări într'adevăr cum se duce munca în cantină și de unde provin eventualele lipsuri.

In viitor, serviciul social-administrativ, în colaborare cu Sindicatul Studenților, trebue să ia măsuri pentru organizarea și întărirea controlului, condiție de bază a bunului mers al cantinelor.

★

Serviciul social-administrativ al Institutului Politehnic și-a început cu bine munca. Este necesar însă ca, mai ales acum, când începe noul an universitar și sarcinile sale cresc, serviciul să depună toate eforturile pentru înlăturarea lipsurilor mai sus semnalate, îmbunătățindu-se astfel și mai mult condițiile de viață ale studenților care iau masa la cantina Institutului Politehnic.

Andrei Valentin

IN JURUL REZULTATELOR CONSFĂTUIRII LINGVIȘTILOR

de S. CAFTANOV
Ministrul Învățământului Superior din U. R. S. S.

La sfârșitul lunii August, a avut loc la Ministerul Învățământului Superior din U.R.S.S. o largă consfătuire a lingviștilor din institutiile de învățământ superior. Activitatea desfășurată în secțiile și în ședințele plenare, ca și înaltul nivel ideologic și politic al celor mai multe cuvântări au arătat ce răsunet viu au avut în rândurile oamenilor de știință sovietici operele tovarășului Stalin în legătură cu problemele de lingvistică. Operele geniale ale marelui nostru conducător și învățător au trezit un avânt creator printre oamenii de știință, nu numai în domeniul lingvistic, dar și în toate domeniile științei și aceasta pe bună dreptate, pentrucă în operele tovarășului Stalin s'au pus problemele fundamentale ale desvoltării științei progresiste. Urmând exemplul lingviștilor, oamenii de știință de orice specialitate au văzut cum trebue aplicat marxism-leninismul, — această puternică armă științifică. Aplicând marxismul în lingvistică, tovarășul Stalin a dat o lovitură decisivă vulgarizatorilor, talmudiștilor și tipicarilor; el a demascat acel regim dăunător în știință, în care discuțiile, critica, ciocnirile de idei erau înlocuite prin măsuri administrative. Operele staliniste care privesc problemele de lingvistică rezolvă cu o profundă genialitate și claritate noile probleme ale filosofiei marxist-leniniste, ale concepției noastre bolșevice despre lume.

Lucrările tovarășului Stalin au produs o revoluție în lingvistica sovietică. Ele au dat răspunsuri clare la întrebările cele mai complicate și mai importante ale lingvisticii, au pus capăt nedumeririlor care au domnit printre lingviști. Tovarășul Stalin a scos din impas pe lingviști, le-a arătat drumul unei prelucrări autentic științifice a problemelor lingvistice, a elaborat un program clar pentru desvoltarea acestei științe. In prezent, lingviștii sovietici pot merge cu curaj înainte, iar poporul sovietic poate cere dela lingviști lucrări serioase, închinate problemelor importante de teorie și de istorie a limbii, în lumina învățăturii tovarășului Stalin. Inarmați de geniul stalinist, lingviștii au resimțit o nouă afluență de forțe creatoare, înaintea lor s'au deschis noi și largi orizonturi.

Dar unii lingviști nu înțeleg încă pe deplin ce muncă uriașă cere cuvântul tovarășului Stalin dela ei, cuvânt care a pus bazele unei etape noi în desvoltarea lingvisticii. Li se pare că de aici încolo totul va merge dela sine și că e suficient să recunoști greșelile anterioare pentru ca procesul de reorganizare pe frontul lingvisticii să fie considerat terminat. Cu regret, se mai întâlnesc astfel de păreri simpliste în ceeace privește obligațiile oamenilor de știință.

Unii tovarăși privesc foarte superficial această problemă serioasă a reorganizării activității științifice și didactice. Voi da un exemplu. Cu puțin înainte de discuțiile care au avut loc cu privire la problemele lingvisticii, un profesor a trimis Ministerului un manuscris, al cărui titlu vorbește în întregime de conținutul lui: „Pentru lingvistica progresist a lui Marr și Meșcianinov". Imediat după discuție, acelaș profesor a trimis un nou manuscris, în care prezintă poziția lingvisticii din institutul său ca o influență impusă de adepții lui Marr. Profesorul n'a amintit nimic de primul lui manuscris. Mai mult, el pozează ca un mare mucenic al științei, care a suferit din pricina adepților lui Marr. Se înțelege, că o atare „transformare" nu poate inspira încredere întrucât aceasta se realizează numai prin seriozitate, chibzuință și convingere. Noi nu avem nevoe de o transformare exterioară, care se reduce de multe ori la schimbarea titlurilor la prelucrarea introducerilor și încheierilor unor prelegeri. Este necesară o activitate serioasă, profundă, pentru aplicarea tuturor indicațiilor tovarășului Stalin în programele cursurilor ținute, pentru crearea noilor manuale și a manualelor ajutătoare, pentru educarea cadrelor științifice, pentru ridicarea calificării oamenilor de știință.

Noi toți — Ministerul și catedrele instituțiilor de învățământ superior — trebue să eliminăm din lecțiile noastre greșelile care ne-au scăpat și în modul cel mai hotărît să înlăturăm lipsurile din organizarea predării disciplinelor lingvistice.

Ministerul Învățământului Superior poartă o mare răspundere pentru ceeace s'a întâmplat pe frontul lingvisticii și va trage de aici toate învățămintele necesare care privesc activitatea sa de viitor.

Colaboratorii Ministerului trebue să înțeleagă că este imposibil să conducă activitatea didactică a instituțiilor de învățământ superior fără să pătrundă în fondul fiecărei discipline, fără să lucreze profund și cu grijă la fiecare programă sau la orice material metodică. Noi trebue să recunoaștem greșelile noastre cu toată sinceritatea și să le îndreptăm cu toată energia proprie bolșevicilor.

★

In cel mai scurt timp trebue să fie terminată activitatea intensă în legătură cu întocmirea programelor școlare pentru universități și institute pedagogice, programe de introducere în studiul lingvisticii, de lingvistică generală, de gramatică istorică a limbii ruse, de limbi ale popoarelor din U.R.S.S., de istorie a limbilor slave ca și programele pentru alte obiecte. Intocmirea programelor pe baza indicațiilor geniale ale tovarășului Stalin, cu folosirea largă a tuturor realizărilor lingvisticii ruse și sovietice va da posibilitatea de a adânci conținutul și metodica predării principalelor discipline lingvistice. Prin caracterul lor, programele se aseamănă cu un proect, ceeace ajută mult la îmbunătățirea hotărîtă a predării disciplinelor lingvistice în anul acesta.

Noile planuri de studii, examinate sub toate aspectele și aprobate în cadrul secțiilor acestei consfătuiri, trebue să servească, deasemenea, la predarea în spirit nou.

Fără îndoială că cea mai mare greutate o prezintă întocmirea manualelor bune, pregătirea și editarea anumitor prelegeri mai bune. Totuși, această activitate are acum o importanță hotărîtoare și, pe baza rezultatelor ei, trebue să apreciem mai întâi de toate, cât de bine se realizează transformarea predării. Până când nu se vor edita manuale bune, în procesul pedagogic ne vom izbi în mod inevitabil de elementele unui sistem primitiv de lucru, produs al propriei fantezii. Deaceea, la întocmirea manualelor didactice trebue concentrate cele mai bune forțe care se găsesc la catedre. Colectivele de autori, organizate pentru pregătirea editării cursurilor, trebue să treacă imediat la lucru. Dar întocmirea manualelor bune nu este numai o preocupare a colectivelor restrânse cărora li s'a încredințat această sarcină. Din indicațiile tovarășului Stalin cu privire la importanța schimbului de păreri și a criticii în știință, reese că, la întocmirea manualelor, trebue să se discute pe larg anumite capitole, să se organizeze discuții științifice în jurul uneia sau alteia dintre pozițiile discutabile. Prin munca unită în colectiv, prin cerințe reciproce, prin desfășurarea criticii și autocriticii noi vom putea ajunge să antrenăm cercurile largi ale lingviștilor noștri, în problema pregătirii manualelor de lingvistică, pentru ca școala superioară să primească la timp literatura atât de necesară și să aibă posibilitatea să ridice la un nivel înalt predarea disciplinelor lingvistice.

★

Catedrelor de lingvistică le revin sarcini foarte importante în domeniul activității de cercetări științifice. In genialele articole ale tovarășului Stalin se ridică probleme lingvistice de cea mai mare importanță, se dau răspunsuri clare în legătură cu problemele principale, precum și lămuririle necesare: pe baza lor, savanții noștri pot și au datoria să desfășoare o intensă și rodnică activitate de cercetări științifice.

Odată cu elaborarea marilor probleme filosofice și metodologice ale limbii ca fenomen social, ale legăturii reciproce dintre limbă și gândire, trebue să se acorde o deosebită atenție studiului gramaticii, studiului fondului principal de cuvinte al limbii și talmudiști care, fără să pătrundă esența problemei și citând formal, fără să se refere la împrejurările istorice pe care le tratează aceste citate, încurcă și greșesc totul. Această critică aspră a tipicarismului și a talmudismului, adusă de tovarășul Stalin, are o importanță foarte mare pentru desvoltarea tuturor științelor, obligându-ne să luptăm cu toată hotărîrea împotriva simplificatorilor și a amatorilor de citate de tot felul, care înlocuesc știința adevărată prin jonglarea cu formule și noțiuni rupte de context.

Trebue să menționăm că felul acesta de a cita pe clasicii marxiști îl întâlnim adeseori în dissertațiile care sunt prezentate la concursul pentru obținerea titlului științific și în referatele care se citesc la conferințele noastre științifice.

Invățătura cea mai importantă pe care trebue s'o tragă muncitorii din toate domeniile științei în urma discuțiilor cu privire la lingvistică, constă în a aprofunda și în a asimila materialismul dialectic într'un mod cu adevărat creator. Trebue să fim pătrunși de sensul adânc al îndrumărilor tovarășului Stalin cu privire la ceeace înseamnă a fi un adevărat marxist. „Tipicarii și talmudiștii, — spune tovarășul Stalin, — privesc marxismul, toate concluziile și formulele lui, ca o culegere de dogme care nu se schimbă „niciodată", deși condițiile de desvoltare a societății se schimbă. Ei cred că dacă vor învăța pe de rost aceste concluzii și le vor cita în dreapta și în stânga, vor fi în stare să rezolve probleme de orice fel, închipuindu-și că formulele și concluziile învățate le vor folosi pentru toate timpurile și țările, pentru toate cazurile în viață. Insă astfel pot gândi numai oameni care văd litera marxismului, dar nu văd fondul lui, ei învață pe de rost textele concluziilor și formulelor marxiste, însă nu înțeleg conținutul lor".

★

La conferința noastră s'a vorbit mult despre vulgarizarea marxismului pe care o răspândeau elevii lui Marr, despre parada de cultură proletară care exista în lingvistică până în ultimul timp. Criticarea de către tovarășul Stalin a conceptiilor confuze despre limbă ca suprastructură și despre caracterul de clasă al limbii, pune capăt acestui simplism în lingvistică. Insă greșelile desvăluite de tovarășul Stalin îi obligă pe toți lingviștii, și nu numai pe ei, să tragă concluziile cuvenite.

Lucrările tovarășului Stalin privitoare la problemele lingvistice lovesc în concepția simplistă despre locul științei în viața socială. După cum se știe, în condițiile societății cu clase, știința este folosită pentru interesele clasei dominante. In timpul capitalismului, burghezia transformă știința în mijloc de câștig, într'o unealtă pentru războaiele de cotropire și de asuprire a popoarelor. Savanții burghezi reacționari denaturează sensul descoperirilor științifice în interesul stăpânilor lor, răspândind credințele religioase și idealismul. Insă știința, ca și limba, nu dispare în urma revoluției sociale, întocmai ca și limba, știința nu înlătură cunoștințele pozitive acumulate, ci numai le îndreaptă, le adâncește și le precizează. Revolutia proletară eliberează știința de tot ce nu-i este propriu, de tot ce este reacționar, antiștiințific, creând posibilități fără margini pentru desvoltarea științei progresiste. Lenin spunea că, atunci când este vorba de filosofie, nu poți da crezare niciunui cuvânt al profesorilor burghezi. El a demascat concepțiile reacționare pe care savanții servili ai burgheziei căutau să le deducă din realizările științei, dar Lenin arăta în acelaș timp că profesorii burghezi sunt capabili să dea lucrări prețioase în ramurile speciale de fizică, chimie, istorie, că trebue să știi să folosești și să prelucrezi cuceririle pe care le realizează acești oameni de știință, nimicind în acelaș timp ideile lor reacționare și ducând o luptă înverșunată cu ideologia burgheză.

Lingviștii sovietici trebue să aleagă în mod critic tot ce este de preț, tot ce există în lucrările oamenilor de știință sovietici, să se lupte cu înverșunare și să demaște lingvistica reacționară actuală anglo-americană, pusă de către stăpânitorii Wall-Street-ului în slujba cotropitorilor imperialiste și a subjugării popoarelor.

Demascând ideologia burgheză reacționară, oamenii de știință sovietici observă toate denaturările pe care le introduc în știință clasele exploatatoare, și purifică știința de toate vechiturile ideologice. Dar nu putem trece cu vederea că unii cercetători științifici sunt gata să înlocuiască cu fraze îngâmfate și cu vorbe goale primitive această importantă muncă creatoare, care cere cunoștințe speciale foarte vaste și o bună pregătire marxist-leninistă. Tovarășul Stalin a făcut o critică distrugătoare părerii absurde că, odată cu schimbarea regimului politic al societății, trebue aruncată la o parte tehnica creată în timpul orânduirii răsturnate. „La noi au existat într'un timp „marxiști", —amintește tovarășul Stalin, — care susțineau că toate căile ferate, rămase în țara noastră după Revoluția din Octombrie, sunt burgheze și că nu ne șade bine nouă, marxiștilor, să le folosim, că trebue să le distrugem și să construim alte căi ferate „proletare". Pentru aceasta ei au căpătat porecla de „troglodiți"..

Firește că o asemenea concepție asupra lucrurilor, o asemenea concepție primitivă anarhică asupra societății și a claselor, după cum a caracterizat-o tovarășul Stalin, nu mai este exprimată acum într'o formă atât de deschisă. Acum nimănui nu i-ar veni în cap să ceară dărâmarea căilor ferate, care au rămas de pe urma Rusiei țariste. Concepția primitivă și anarhică asupra lucrurilor, care însă nu are nimic comun cu marxismul, ne arată tovarășul Stalin „fără îndoială că există și dăinuie în capetele unora dintre tovarășii noștri, care s'au încurcat în aceste chestiuni". Deseori părerea aceasta se ascunde sub steagul luptei pentru partinitatea științei. In acțiunea de răspundere a demascării ideologiei burgheze, a luptei pentru puritatea concepției noastre în procesul luptei pentru desvoltarea continuă a științei, unii tovarăși introduc elementele simplificării și ale vulgarizării culturii proletare. In anumite școli superioare, în timpul diferitelor conferințe închinate partinității științei, problema aceasta nu este tratată întotdeauna în mod just. De exemplu, în loc să se prelucreze știința privitoare la piesele de mașini, să se prezinte aprofundat și sub diverse laturi tot ceeace a fost introdus în procesul tehnic din această ramură a științei, în perioada sovietică, în loc să se prelucreze mecanica constructivă, uneori se tratează în mod fals „partinitatea pieselor de mașini", „partinitatea mecanicii constructive" și se ajunge apoi să se vorbească despre lucruri și născociri absurde.

Iată, de exemplu, cum își închipue ce este „partinitatea mașinilor" M. C. Comarov, docent la unul din institutele noastre și candidat în științele tehnice. El scrie: „Conținutul partinic al cursului „Piesele de mașini" constă în studiul principiilor fundamentale ale construirii, fabricării și exploatării pieselor de mașini cu destinație generală și al mașinilor propriu zise caracteristice pentru societatea comunistă, mașini fără de care nu se poate concepe trecerea dela socialism la comunism". Firește, în astfel de fraze generale, care pretind că dau definiția a ceeace este partinitatea științei pe care o predă tov. Comarov, nu se fac propuneri pentru nimicirea tuturor pieselor dela mașinile pe care le-am moștenit, dar totuși tov. Comarov se apropie de „troglodiții" care insistau că vechile căi ferate trebue distruse. Dacă citești lucrarea lui, îți formezi impresia că el crede foarte sincer că există roți de angrenaj partinice și nepartinice, volane burgheze și socialiste.

Fără a mai vorbi de încurcătura pe care o produc profesorii de genul acesta în mințile studenților, expunerea încurcată despre ce este „partinitatea în piesele de mașini" aduce daune vădite studiului însuși al pieselor de mașini.

Ne putem referi și la un alt exemplu de vulgarizare grosolană. Un profesor al unuia din institute, doctorul în științe tehnice G. A. Lebedev, scrie: „Metoda dialectică, dispunând de legile cele mai generale și cele mai principiale, ne permite deseori să ajungem la concluzii și generalizări, fără a cere noi experimente sau aplicarea analizei matematice și nici vreun efort intelectual deosebit (extraordinar), care ar fi în stare să facă minuni în domeniul respectiv al științei".

In felul acesta, materialismul dialectic, baza teoretică a concepției despre lume a Partidului Bolșevic și un minunat instrument de cunoaștere, este reprezentat ca un mijloc universal, care poate elibera pe oamenii de știință de necesitatea de a experimenta, de a studia natura, fenomenele, de a acumula cunoștințe concrete. Și lucrurile acestea sunt considerate drept partinitate în știință. Ne putem îndoi, firește, de faptul că prof. Lebedev ar crede într'adevăr în ceeace a scris. Este îndoelnic, de pildă, că el ar primi să se urce într'un avion construit pe baze de discuții generale și nu pe bază de calcule matematice exacte.

Din păcate, am putea da exemple analoage sau apropiate de acestea și din practica altor școli superioare. Nu este greu să înțelegem că o astfel de simplificare nu are nimic comun cu marxismul și decurge tocmai din nepătrunderea dialecticii marxiste.

Discuția în problemele lingvistice a arătat cu o nouă forță necesitatea intensificării înarmării marxist-leniniste a cadrelor științifice. Să nu uităm că acuma, când marxismul a devenit ideologia dominantă în țara noastră, iar ideile marxismului au devenit steag al sutelor de milioane de oameni din toată lumea, sunt puțini aceia care s'ar hotărî să lupte contra marxismului cu viziera ridicată. Campaniile antimarxiste sunt camuflate deseori cu jurăminte de credință față de marxism. Este suficient să ne referim la ultima discuție în problemele fiziologiei.

Chiar și acei care au rupt, în fapt, cu fiziologia materialistă, denaturând moștenirea ce ne-a rămas dela Pavlov, și alunecând către idealism, căutau întotdeauna să-și întemeieze poziția greșită, referindu-se la principiile științei dialecticii materialiste, și la marxism-leninism. Acelaș lucru a avut loc și pe frontul biologic. Lupta weismaniștilor, morganiștilor împotriva biologiei miciuriniste a fost și ea deseori voalată cu argumentări marxiste, mai ales în lucrările academicianului Smalhausen.

Pentru a putea recunoaște din timp denaturările marxismului, pentru a demasca concepțiile antiștiințifice și antimarxiste, e nevoe de o bună pregătire, de o erudiție serioasă, de un simț politic ascuțit și de o înaltă vigilență. Aceste calități vor trebui să și le formeze cadrele noastre științifice.

E nevoe de o mare perseverență pentru a învinge vulgarizarea și simplificarea, care aduc apă la moara dușmanilor marxismului și împiedică demascarea ideologiei burgheze, împotriva căreia trebue să luptăm hotărît și fără cruțare.

Operele geniale ale tovarășului Stalin în problemele lingvisticii ne obligă să ne însușim cu o perseverență întreită teoria revoluționară. Incepând chiar cu primele zile ale noului an școlar, trebue desfășurată pregătirea marxist-leninistă a cadrelor din școlile superioare, iar seminariile metodologice trebue să-și reia activitatea. Toți profesorii și conferențiarii vor trebui să studieze în mod aprofundat operele lui Lenin și Stalin, scrierile tovarășului Stalin despre problemele lingvisticii și să tragă din ele toate concluziile în activitatea lor practică. Toți cei care lucrează în școlile superioare trebue să se pătrundă adânc și conștient de recomandările tovarășului Stalin, care scrie în Cursul Scurt de Istorie a P. C. (b): „A-ți însuși teoria marxist-leninistă nu înseamnă deloc să înveți pe de rost toate formulele și concluziile ei și să te agăți de fiecare literă a acestor formule și concluzii. Pentru a-ți însuși teoria marxist-leninistă, trebue să înveți, înainte de toate, să faci deosebirea între litera și esența ei.

A-ți însuși teoria marxist-leninistă înseamnă să-ți apropii esența acestei teorii și să înveți să aplici această teorie, atunci când trebue rezolvate problemele practice".

III

Cea mai importantă condiție pentru desvoltarea cu succes a științei, pentru înrădăcinarea marxismului în știință, este de a stabili în știință un regim care să asigure o luptă liberă a părerilor și libertatea criticii. Tovarășul Stalin a răsturnat regimul intolerabil pentru știință, care domnea printre organele conducătoare ale lingvisticii. Elevii lui Marr, nefiind în stare să-și susțină poziții greșite prin argumente științifice, se răfuiau într'un mod pur administrativ cu toți cei care aveau alte idei: prin retrogradarea adversarilor lor științifici din posturile pe care le ocupau, înlăturându-i dela activitatea științifică și declarând chiar că concepțiile lor sunt nesovietice. Inlocuirea activității științifice și a luptei între păreri printr'o administrare grosolană a fost denumită de tovarășul Stalin drept regim aracceevist în știință, regim care duce inevitabil la stagnare și este foarte periculos pentru destinele științei.

Discuția a scos la iveală regimul aracceevist în lingvistică și l-a nimicit complet. Insă consecințele acestui regim în știință nu pot să nu fie resimțite. Nu avem dreptul să uităm cu blândețe ceeace a fost și suntem datori să înlăturăm cu hotărîre prin activitatea practică răul adus de jandarmii științei în lingvistică și chiar și în alte domenii ale științei. La conferință, prof. Barhudarov a arătat cât de formale și „tipice" după expresia lui, au fost expunerile multor lingviști dela Universitatea din Leningrad în legătură cu rezultatele discuției cu privire la limbă. Prin ce se explică discursurile de acest fel? Prin faptul că aici oamenii s'au desobișnuit de critică și autocritică, de a trata problemele direct și principial și prin faptul că regimul aracceevist dădea naștere la lașitate, oportunism, spirit de adaptabilitate — calități cu totul intolerabile pentru savanții sovietici. Constatăm cu regret că în mediul științific nu ne isbim chiar atât de rar de lipsa de principii. S'a constatat prin fapte că unii oameni de știință își exprimă părerea cu privire la problemele științifice ale specialității lor în raport cu situația respectivă, cu poziția adoptată de anumite persoane „sus puse" în știință. S'ar putea da exemple de ușurința cu care unii oameni de știință își exprimă părerile diametral opuse în legătură cu una și aceeași problemă. Trebue să spunem că ducem o luptă slabă de tot împotriva lipsei de principialitate și aceasta împiedică desvoltarea discuțiilor creatoare în știință, împiedică crearea condițiilor care să stimuleze libera critică și lupta liberă între păreri.

Nu ne putem îndoi că amatorii de măsuri administrative și de critică jignitoare vor căuta să apară imediat în rolul „luptătorilor" împotriva consecințelor regimului aracceevist, iar simptome de acest fel s'au și semnalat. Pentru ca în toate domeniile științei să domnească un regim propriu științei sovietice și pentru ca lupta de păreri să se poată duce, este nevoe de o largă desfășurare a criticii și autocriticii în rândurile oamenilor de știință, este nevoe de o demascare a faptelor lipsite de principialitate, de cultivarea exigenței cadrelor științifice față de ele însele, este nevoe de principialitate, de priceperea de a-ți susține punctul de vedere și convingerile, în cazul când ele sunt juste și sunt bazate pe fapte verificate.

Tovarășul Stalin a indicat oamenilor de știință forma organizatorică care ar ajuta desvoltării științei în timpul triumfului socialismului, când înaintarea din toate domeniile vieții sociale se realizează planificat și conștient, iar critica și autocritica au rolul unei forțe motrice de cea mai mare importanță. Această formă o reprezintă discuția științifică. Toate discuțiile care au avut loc în ultimii ani și-au dovedit caracterul lor excepțional de rodnic și uriașa lor influență pozitivă supra desvoltării științei. Ultimele discuții privitoare la chestiunile lingvistice și la problemele fiziologiei lui Pavlov au confirmat importanța deosebită pe care o are schimbul de păreri creator pentru desvoltarea științei sovietice. Dar discuțiile în genere nu sunt necesare numai atunci când sunt coapte problemele mari, după cum nu trebue organizate numai pe scară unională. Discuția este metoda activității de fiecare zi a institutiilor de știință și a școlilor superioare. La ședințele consiliilor științifice, ca și la ședințele catedrelor, când se discută programe, planuri de cercetări științifice, rezultatele unor cercetări sau când se susțin disertații, este necesar să se desfășoare schimbul de păreri, critica tovărășească bazată pe corectarea lipsurilor.

Operele geniale ale tovarășului Stalin, nimicirea totală a regimului aracceevist în lingvistică au provocat o afluență de energie creatoare în cercurile largi ale oamenilor de știință de toate specialitățile. Fără îndoială că discuțiile în legătură cu lingvistica au pus nu numai bazele unei noi etape în desvoltarea acestei științe, dar vor provoca și un avânt nou și puternic în toate domeniile activității științifice.

★

Chiar din primele zile ale noului an școlar trebue să se examineze, în cadrul consiliilor științifice și al catedrelor, sarcinile care reies din articolele tovarășului Stalin pentru activitatea concretă a fiecărei școli superioare, a fiecărei facultăți, a fiecărei catedre: ce trebue să facem ca să ridicăm activitatea noastră didactică și științifică la un nivel cât mai înalt, să stârpim elementele regimului aracceevist, care ține în loc creșterea creatoare a oamenilor noștri de știință și desvoltarea științei. Noul an școlar trebue să se desfășoare sub semnul luptei pentru traducerea în viață a învățăturilor tovarășului Stalin cuprinse în lucrările sale cu privire la lingvistică. Acesta trebue să fie anul avântului continuu al științei sovietice, al școlii superioare sovietice, un an bogat prin viața ideologică multilaterală a fiecărei instituții de învățământ superior și a fiecărui om de știință.

Caracterul profund democratic al legii pentru alegerea Sfaturilor Populare

Regimul nostru de democrație popular îndeplinește cu succes sarcinile dictaturii proletariatului. Aceasta înseamnă că acest regim reprezintă o dictatură față de dușmanii poporului muncitor, față de foștii și actualii exploatatori de toate categoriile — și profund democratic față de oamenii muncii, față de poporul muncitor. In fond este dictatura majorității celor exploatați împotriva minorității exploatatoare.

Cum se reflectă caracterul profund democratic al Statului nostru în legea pentru alegerea Sfaturilor Populare?

Legea pentru alegerea Sfaturilor Populare, discutată și votată în ultima sesiune a Marii Adunări Naționale este încă un pas mare înainte, pentru întărirea și consolidarea regimului nostru de democrație populară. Oamenii muncii din țara noastră au primit-o cu un legitim simțământ de bucurie, fiindcă aceasta constitue o nouă poziție cucerită de ei în lupta cu dușmanii poporului, foștii moșieri, foștii industriași, chiaburii, care visează întoarcerea raiului pierdut și încearcă prin tot felul de mijloace a-l reînvia. Noua lege este un ajutor neprețuit pentru lichidarea definitivă a acestora.

Legea de instituire a Sfaturilor Populare, care vor prelua toată puterea locală de Stat este de o deosebită însemnătate. Sfaturile Populare constitue baza politică a regimului nostru de democrație populară, regim prin care poporul muncitor preia în mâinile sale toată conducerea locală de stat. Iar ultima lege, legea pentru alegerea Sfaturilor Populare, care va pune în viață Sfaturile Populare, este o continuare pe calea democratizării Statului nostru.

Ceeace caracterizează, cu precădere, această lege, este caracterul profund democratic al ei.

Din acest punct de vedere, a-mintim, în primul rând, faptul că este prima dată în istoria țării noastre când oameni din mijlocul poporului, propuși și aleși de popor, devin deputați în organele puterii locale de stat. Sub regimul burghezo-moșieresc, în consiliile județene și comunale ajungeau numai burghezii și uneltele lor, funcționarii superiori și avocații, industriașii și comercianții, chiaburii și oamenii lor. La aceasta se adaugă și faptul că legea administrativă de atunci prevedea că în aceste consilii făceau parte așazișii membri de drept, adică numiți de regim, care, bineînțeles erau tot atât de departe de masele populare ca și cei „aleși", erau tot atât de reacționari și afaceriști ca și primii. Ca să fie la adăpost de eventualele proteste ale maselor populare, guvernele reacționare nici nu făceau alegeri legale și periodice, din 4 în 4 ani, așa cum prevedea legea administrativă, ci instalau comisii interimare, cu oamenii reacțiunii, numiți de reacțiune și docili față de ea. Nici chiar schimbarea partidelor și guvernelor burgheze nu aducea altă administrație de partid, ci consiliile județene liberale rămâneau și sub guvernele țărănești și viceversa. Se adevărește învățătura lui Lenin că, în regimul capitalist, în timpul alegerilor, massele populare nu au de ales între un partid democrat și altul mai pu-țin democrat, ci între un partid al exploatatorilor și alt partid al exploatatorilor. Când nu le convenea alegeri noi, exploatatorii conduceau cu oamenii celuilalt partid.

In regimul de democrație populară, lucrurile stau altfel. In Sfaturile Populare sunt aleși oamenii muncii: muncitori, țărani muncitori, funcționari și intelectuali devotați poporului. Ca și în Marea Adunare Națională, în Sfaturile Populare vor fi aleși deputați din sânul poporului muncitor: muncitori industriali, de la întreprinderile miniere, carbonifere, petrolifere, muncitori agricoli, etc. din cei mai buni, dintre fruntașii în producție, dintre cei ce muncesc pentru îndeplinirea Planului de Stat. Vom găsi aici pe oamenii cu adevărat devotați cauzei poporului muncitor, construirii socialismului și păcii. Au dreptul de a fi alese femeile, tinerii dela 23 de ani în sus, fără deosebire de naționalitate, cultură, profesiune etc. Constituția noastră a deschis drum liber egalității în drepturi tuturor oamenilor muncii, fără nicio discriminare. Legea pentru alegerea deputaților în Sfaturile Populare aplică fidel aceste prevederi constituționale și le traduce în viață.

După cum spuneam mai sus, regimul nostru de democrație populară, îndeplinește funcțiunile dictaturii proletariatului, ceeace înseamnă că legea nu va da dreptul de a fi aleși în Sfaturile Populare reprezentanților exploatatorilor, ca foști industriași, mari bancheri, mari comercianți, moșieri, chiaburi și oamenii acestora. Aceasta duce la adâncirea caracterului democratic ale legii.

Caracterul profund democratic al legii pentru alegerea deputaților în Sfaturile Populare se oglindește tot atât de mult și în felul cum și de către cine se fac propunerile de candidaturi. Viitorii deputați vor fi propuși de Partidul Muncitoresc, de organizațiile de massă ca U. T. M., Sindicate, U. F. D. R., U. P. M., F. Plugarilor, cooperative, etc. Peste tot, criterii sunt progresele făcute de oamenii muncii, și nu așa cum era sub regimul vechi, unde prefecții, primarii, deputații, directorii de prefecturi și toate uneltele exploatatorilor își desemnau oamenii în organele administrative ale Statului.

Mai mult decât atât. In regimul nostru puterea de Stat fiind în mâna poporului muncitor și servind poporului muncitor, cei aleși o exercită în numele lui și pentru a sluji interesele lui. Acest lucru se adevărește prin aceea că aleșii sunt responsabili în fața poporului și revocabili. Când deputații Sfaturilor Populare nu corespund acestei încrederi și nu activează pe linia acestui principiu profund democratic, ei pot fi revocați. Verificarea este ușurată și prin dispoziția din lege care prevede că, la regiuni, orașe, raioane din regiuni și raioane din orașe, pentru fiecare circumscripție electorală va fi un singur candidat, bine cunoscut de toți. Massele populare îl pot cântări în fapte lui, își pot da seama în ce măsură activitatea lui le servește interesele. Astfel de prevederi nu vom găsi și nici nu vom putea găsi în legile administrative burgheze. Exploatatorii nu aveau interes ca „aleșii" lor să servească poporul, ci pe ei și nu aveau interes ca aleșii să fie cunoscuți și trași la răspundere de masse. „Aleșii" exploatau sau ajutau exploatarea, iar exploatatorii nu li se da posibilitatea de a-i controla, fiindcă asta ar fi lovit în exploatatori.

Caracterul cu adevărat democratic al legii se reflectă și în indicarea celor ce au dreptul de a alege. Dreptul de a participa la alegeri este cel mai larg posibil și asigurat pentru oamenii muncii. De la vârsta de 18 ani bărbați și femei, fără deosebire de naționalitate, profesie, grad de cultură, toți dar absolut toți oamenii muncii pot participa la alegeri. Niciodată, în țara noastră nu s'a deschis drumul poporului la drepturile politice. La dreptul de a-și spune cuvântul, la dreptul de a vota, ca acuma, în regimul de democrație populară. Toate prevederile legii cu privire la alcătuirea regimului electoral, la formalitățile gratuite în vederea organizării alegerilor de Stat, la controlul și contestațiile listelor electorale asigură participarea poporului muncitor la alegerea deputaților în Sfaturile Populare. Alcătuirea circumscripțiilor electorale care vor fi pe cartiere și străzi, pe instituții și întreprinderi, pe comune și sate, apropiate de domiciliul sau locul de producție al alegătorilor, asigură din plin participarea maximă și optimă a oamenilor muncii la alegeri.

Democratismul se întinde la toate aspectele alegerii, dând toate posibilitățile ca poporul să decidă, să-și spună cu adevărat cuvântul lui hotărîtor. Pentru aceasta, legea prevede și alte măsuri la fel de democratice. Anume, alegătorii vor avea posibilitatea reală de a cunoaște pe candidați. Ei au la îndemână presa și întrunirile, radio-ul și sălile de adunări, hârtia și tipografiile. Libertățile politice nu sunt formale, ci reale și garantate. Pentru prima dată în țara noastră, aceste drepturi și libertăți politice au devenit reale și efective, fiindcă puterea este în mâinile poporului.

Superioritatea democrației populare este netă și indiscutabilă dacă amintim ce se petrece în țările capitaliste sau ce s'a petrecut la noi până mai ieri. Se știe că în țările capitaliste alegătorul trebue să aibă o anumită avere, un anumit venit, să aibă anumite studii sau să cunoască limba engleză (America) ba chiar să aparțină unei anumite rase. In America de exemplu, negrii sunt înlăturați de la vot și de multe ori încercarea de a vota îi costă viața. Toate acestea fac ca cea mai mare parte a poporului să nu poată participa la alegeri, sau să nu aibă posibilitatea de a cunoaște pe candidați, de a-i critica pentru că toate tipografiile, posturile de radio, sălile publice, hârtia sunt în mâna capitaliștilor. Acolo drepturile și libertățile politice sunt formale, numai pe hârtie, poporul neputându-le exercita efectiv. Ceace-i prevăzut în legi este anulat printr'o serie de dificultăți puse în calea realizării lor și care fac din drepturile politice ale poporului o parodie.

Legea pentru alegerea deputaților în Sfaturile Populare dela noi, concepută în spirit profund democratic va fi pusă în curând în practică. Se vor face alegeri și vom avea Sfaturi Populare la regiuni, raioane, orașe de subordonare republicană, orașe regionale și raionale și la comune. După prevederile legii, vom avea aproximativ la fiecare unitate administrativă câte un Sfat Popular de circa 100 până la 200 deputați, adevărate parlamente locale, care vor avea în mâinile lor toate pârghiile puterii locale de Stat, care vor rezolva și realiza toate problemele poporului muncitor, începând dela problemele economice (industriale, agricole, comerciale, cooperatiste), sanitare, culturale, administrative. In spiritul regimului nostru, Sfaturile Populare vor înfăptui toate sarcinile ce le revin. Toată puterea de Stat locală este în mâna lor sigură. Sfaturile Populare vor atrage tot mai largi mase în această măreață operă, vor desvolta și descoperi adevărați conducători și organizatori politici, conducători și administratori pricepuți, care vor sluji cu credință și devotament poporul eliberat de stăpâni și exploatatori. Folosind bogata experiență a Sovietelor locale din U.R.S.S., întărim în mod hotărît baza politică a regimului nostru de democrație populară și creăm forțe și talente noi în opera de construire a socialismului. Această lege, ca și alegerile ce vor veni curând, sunt o nouă victorie a regimului nostru și o piatră de temelie în mărețul front al păcii, în frunte cu U.R.S.S. și marele Stalin.

Prof. Univ. I. Oancea

Dela început pe un drum bun

Vestea că pe ziua de 28 August trebuia să se prezinte le Secțiunea de Invățământ Câmpulung-Moldova pentru a-și lua în primire postul de învățătoare a adus în sufletul tinerei absolvente a școlii pedagogice din Buzău, Vasiliu Alexandrina, o bucurie nespusă. Era fericită că de acum va munci, va educa și va instrui copiii care-i erau atât de dragi, pregătindu-i pentru viață, pentru viața nouă și luminoasă pe care clasa muncitoare condusă de Partidul ei o făurește astăzi în Republica noastră Populară.

Dar, în cele două zile pe care le mai avea în față bucuria din primul moment s'a risipit și a cuprins-o grija. Va merge atât de departe! Cum va fi primită acolo? Cine o va îndruma?

Frământată de aceste întrebări s'a pregătit de plecare. Pe drum s'a gândit tot timpul la munca nouă și frumoasă care o aștepta. Era hotărîtă să lupte cu toate greutățile pe care le-ar întâlni și să le învingă. Școala a pregătit-o și pentru aceasta. Și apoi parcă îi spunea ei inima că nu va fi chiar atât de greu. Știa că astăzi în Republica noastră Partidul și Guvernul se îngrijesc să asigure tuturor oamenilor muncii condiții cât mai bune de viață, condiții cât mai bune în care să-și desfășoare activitatea. Era sigură că și de ea se va îngriji cineva. Și gândurile acestea i-au dat curaj.

Așa a pășit în ziua de 28 pragul Secțiunii de Invățământ din Câmpulung-Moldovenesc. Aci i s'a adus la cunoștință că este repartizată la școala elementară din comuna Valea Putnei.

Până la plecarea trenului i s'a pus la dispoziție o cameră unde să se odihnească. După amiază la ora 6 a ajuns la școala din Valea Putnei. Directorul și învățătoarea au întâmpinat-o cu multă bunăvoință. După ce au vizitat școala și au stat puțin de vorbă despre munca în școală, a fost condusă la camera pregătită special pentru ea chiar în curtea școlii.

„Directorul este pentru mine un adevărat părinte — spune Alexandrina Vasiliu. Din ziua când am venit iau masa împreună cu familia lui și până ce voi primi salariul mi-a spus să nu am nicio grijă de hrană".

Primele condiții pentru a-și putea duce munca s'au rezolvat deci repede și foarte ușor. Noua învățătoare era mulțumită și abia aștepta să înceapă cursurile. In cele câteva zile câte mai rămăseseră până la deschiderea anului școlar a mers împreună cu vechea învățătoare, care era acum mutată în altă comună, pe la părinții copiilor înscriși la școală pentru a-i cunoaște și a-i îndemna să-și trimită copiii la școală. Sătenii au primit-o cu bucurie și s'au arătat convinși că noua învățătoare va lucra cu tragere de inimă.

Deoarece colectivul școlii din Valea Putnei este format numai din doi învățători, fiecare trebuia să lucreze cu două clase deodată. Alexandrina Vasiliu a cerut directorului să-i dea ei clasa I-a și a II-a. Era conștientă că activitatea de pregătire a elevilor din primele clase este o muncă grea și de mare răspundere, dar dragostea de muncă și entuziasmul ei îi dădeau siguranță că va putea să facă față. Pentru a-i veni în ajutor și a o îndruma fosta învățătoare, înainte de a pleca la postul său, a stat mult de vorbă cu Alexandrina căutând să-i arate cum va trebui să lucreze. I-a vorbit mai întâi despre fiecare copil în parte, apoi despre metodele pe care va trebui să le folosească în activitatea sa, și în special despre importanța pe care o are buna organizare a perioadei de pregătire pentru scris-citit.

Alexandrina Vasiliu a ascultat cu multă atenție îndrumările învățătoarei și a pornit la muncă cu hotărîrea de a le împlini pentru a se arăta demnă de încrederea pe care i-au arătat-o părinții copiilor.

Și-a pregătit caietul de planuri pe care-l păstrează curat și ordonat. Directorul a ajutat-o să-și întocmească planul trimestrial și o îndrumează să-și întocmească planurile zilnice. El merge să asiste des la lecțiile ei și de fiecare dată îi arată lipsurile și căile de îndreptare. I-a pus la dispoziție colecția „Gazetei Invățământului" și a îndemnat-o să citească articolele în legătură cu munca ei.

Ajutată și îndrumată îndeaproape, noua învățătoare a pornit dela început pe drum bun. In cele două săptămâni care trecuseră din ziua deschiderii noului an școlar a reușit să facă din clasa ei un colectiv strâns unit. Ea a știut să-și câștige încrederea copiilor care o iubesc și o ascultă. Acestea sunt o garanție a succesului ei în muncă.

OBSERVAȚII IN LEGĂTURĂ CU PLANUL GENERAL ANUAL AL UNEI ȘCOLI MEDII

Planul general anual, care trebue să cuprindă toate sarcinile de bază ale școlii, ca și măsurile ce se vor lua în cursul anului școlar pentru desfășurarea în cât mai bune condițiuni a procesului instructiv-educativ, este unul din cele mai importante instrumente ale muncii pedagogice.

Așa cum ne arată strălucita experiență a școlii sovietice, este bine ca structura planului general anual să cuprindă 3 elemente: analiza rezultatelor muncii din anul trecut, sarcinile care rees din analiza făcută și care decurg din planul de Stat în sectorul învățământului precum și măsurile concrete cu ajutorul cărora se vor realiza aceste sarcini în noul an școlar. Deci, în prima parte a planului trebue să se arate care au fost metodele prin care școala a izbutit să ajungă la rezultate pozitive în diferitele ramuri ale muncii instructiv-educative, astfel încât aceste metode să poată fi desăvârșite și folosite mai departe. De asemeni, este necesar să se arate care au fost lipsurile de bază ale muncii, ca și cauzele acestor lipsuri. In partea a doua a planului, este bine să se arate toate sarcinile care rees din această analiză completate cu acelea care decurg din planul de Stat în sectorul învățământului cu referire la rolul și la munca școlii respective. Aceste sarcini vor privi activitatea instructiv-educativă (evidența elevilor, asigurarea frecvenței, controlul și îndrumarea muncii din școală, ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, munca extrașcolară, organizarea activității de cultură fizică și sport, munca diriginților, activitatea consiliului pedagogic, legătura dintre școală și familie, colaborarea cu organizațiile U.T.M. și de pionieri etc.) precum și sarcinile care privesc organizarea măsurilor sanitare, munca de alfabetizare și munca administrativă. Pentru fiecare sarcină trebue să se prevadă, ținându-se seama de condițiile specifice ale școlii, măsurile concrete prin care se vor realiza sarcinile, termenele de realizare și persoanele care răspund de îndeplinirea lor. Aceasta trebue să formeze obiectivul celei de a treia părți a planului. In felul acesta, direcția va avea o evidență clară a întregii activități care se duce în școală și va putea efectua un control permanent al îndeplinirii sarcinilor.

Numeroase școli din regiunile și raioanele țării noastre și-au întocmit, încă înainte de începerea anului școlar, planurile generale de muncă pe întreg anul. Așa, de pildă, școala medie tehnică de comerț din Ploești a prevăzut în planul său majoritatea problemelor pe care le ridică bunul mers al școlii, ocupându-se în amănunțime de fiecare problemă în parte. Colectivul acestei școli s'a străduit să găsească cele mai juste forme de organizare a muncii și cele mai potrivite metode prin care să-și îndeplinească în cât mai bune condițiuni sarcinile. Planul acestei școli prezintă multe laturi pozitive, dar materialul său nu este suficient de just organizat. Astfel, sarcinile care revin școlii, ca și măsurile prin care se vor realiza, sunt repartizate nesistematic, în numeroase capitole, subcapitole și paragrafe. Ne întrebăm cum va putea să controleze direcția acestei școli munca, pe baza planului pe care și l-a alcătuit, dacă în cadrul celor 13 capitole și 85 de subcapitole pe care le are, o singură activitate, cum este, de exemplu, legătura dintre școală și familie, revine de 7 ori în 7 capitole diferite?

Dacă lăsăm deoparte modul în care este alcătuit acest plan și intrăm în analiza sarcinilor și a măsurilor pe care le cuprinde, putem constata că, deși nu a sistematizat suficient de just problemele, colectivul pedagogic al școlii medii tehnice de comerț din Ploești s'a preocupat totuși serios de fiecare în parte. Multe dintre măsurile propuse sunt juste. Altele, însă, ar trebui revăzute și îmbunătățite. Astel, de exemplu, planul general al acestei școli începe cu analiza muncii școlare din anul 1949—1950. Procedeul acesta este foarte just: din analiza realizărilor și, mai ales, din analiza lipsurilor etapei anterioare de muncă, trebue să rezulte care sunt problemele asupra cărora va trebui să se stărue mai mult, precum și măsurile și metodele ce se vor aplica pentru lichidarea lipsurilor. Dar colectivul pedagogic al școlii medii tehnice de comerț din Ploești s'a mulțumit cu o simplă înșiruire a unor realizări și lipsuri, arătând statistic „ce s'a făcut" și „ce nu s'a făcut" fără să intre într'o analiză serioasă a conținutului muncii desfășurate. Se spune, de exemplu, că activitatea consiliului pedagogic „și-a atins scopul urmărit" fără să se arate nimic mai mult, sau că, „deși s'a făcut planificarea sarcinilor fiecărui membru al colectivului, ea nu s'a respectat întotdeauna", — și nu se pomenește nimic despre metodele juste de lucru sau despre lipsurile esențiale ale muncii pedagogice din anul trecut. Aceasta dovedește fie nepriceperea de a face o analiză serioasă a muncii, fie superficialitate și formalism. Colectivul școlii tehnice de comerț din Ploești trebue să cerceteze mult mai serios rezultatele pozitive ale muncii tuturor ramurilor de acivitate în școală, ca și cauzele lipsurilor, pentru a izbuti să le îndepărteze în anul acesta.

După cum era și de așteptat, sarcinile care rees dintr'o analiză superficială sunt generale, vagi și neconcrete: „lichidarea cât mai urgentă a lipsurilor din anul trecut", „organizarea claselor din toate punctele de vedere", „antrenarea părinților în munca școlii", etc.

Aceasta explică de ce, atunci când colectivul școlii planifică, pe întreg anul școlar, activitatea consiliului pedagogic, nu se preocupă suficient de cercetarea problemelor pedagogice pe care le ridică activitatea instructiv-educativă din școală.

Intr'unul din numeroasele subcapitole ale acestui plan se arată, totuși, că sunt unele obiecte de învățământ, ca de exemplu limba română — în special problemele de ortografie — limba rusă și fizica, asupra cărora va trebui să se insiste în mod special în cursul acestui an. Dar pentrucă în analiza introductivă nu s'au arătat lipsurile cadrelor didactice în predarea acestor obiecte și, în general, cauzele care au provocat rămânerea în urmă a elevelor, planul nu prevede măsuri pentru îmbunătățirea acestei situații, care ar fi trebuit totuși să formeze obiectivul de bază al discuțiilor în consiliul pedagogic.

Mult mai serios s'a lucrat însă în ceeace privește repartizarea muncii din școală între membrii colectivului pedagogic. Astfel, se indică crearea unui colectiv pe școală, format din directoare, subdirectoare, trei profesoare și o reprezentantă a organizației U.T.M.,— colectiv care va răspunde de îndeplinirea tuturor sarcinilor ce rees din plan. Se arată, de asemeni, tovarășii care vor răspunde de îndeplinirea sarcinilor în anumite sectoare de muncă: activitatea diriginților, activitatea extrașcolară, legătura cu părinții, etc. Astfel, se evită dela început haosul în muncă și se stabilesc precis răspunderile fiecărui membru al colectivului.

Acest capitol ar fi fost și mai complet dacă ar fi prevăzut și faptul că, la anumite date, se vor cere rapoarte responsabililor cu anumite munci, aceasta atât pentru cunoașterea de către toți cei ce muncesc în școală a tuturor aspectelor activității, cât și pentru a se prilejui și pe această cale, un control permanent al activității.

Sunt, de asemeni, juste o serie de măsuri privitoare la ținerea unei evidențe permanente a frecvenței, ca, de exemplu, întocmirea graficelor de frecvență pe clase și a unui grafic pe școală, calcularea procentajului zilnic, lunar și semestrial al frecvenței pe școală, urmărirea frecvenței de către diriginți, controlul săptămânal al direcției asupra graficelor de frecvență ale fiecărei clase, etc. Se indică, de asemeni, în plan că, pentru elevele care lipsesc mai mult de patru zile, se vor fixa termene speciale pentru a fi ascultate la obiectele la care au absentat.

Foarte justă este măsura care prevede că directorul va controla lunar cataloagele fiecărei clase. In felul acesta, direcția poate verifica notele fiecărei eleve în parte și se poate sesiza dacă de exemplu, la un anumit obiect de învățământ, este un mare număr de eleve cu note slabe, propunând discutarea acestei situații în cadrul consiliului pedagogic.

In ceeace privește munca diriginților, se prevăd, de asemeni, o serie de măsuri juste: controlul permanent al notelor din catalog, întocmirea unor caiete în care dirigintele să noteze cu regularitate evoluția fiecărei eleve din clasă, controlul săptămânal al manualelor și al caietelor, vizitele dirigintelor la orele profesoarelor, stabilirea unor discuții lunare între dirigintă și toate profesoarele clasei respective în legătură cu învățătura și comportarea elevelor etc.

Ar fi fost bine dacă direcția școlii ar fi prevăzut și ținerea unor ședințe periodice cu dirigintele, ședințe în care să se facă un instructaj privitor la munca pe care o duc în clase, aceasta pentru a asigura o justă desfășurare a muncii de ridicare ideologică-politică a elevelor.

Unul dintre paragrafele planului cuprinde măsurile care se vor lua în vederea organizării în bune condițiuni a recapitulării și sintetizării materiei, specificând datele până la care profesorii care predau la fiecare an trebue să prezinte planurile pentru repetiția dela sfârșitul anului școlar.

In ceeace privește organizarea activității cu părinții elevelor, planul prevede o serie de măsuri care vor duce la îmbunătățirea legăturilor dintre școală și familie. Astfel, se arată datele la care vor avea loc ședințele lunare cu părinții, ca și o serie de teme cu caracter pedagogic ce se vor prelucra în cadrul acestor ședințe: educarea copiilor în spiritul luptei pentru pace, lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, importanța organizației U.T.M. în școală și cum trebue să sprijine părinții această organizație etc.

In legătură cu organizarea muncii administrative, planul prevede o serie întreagă de măsuri care arată că direcția se preocupă îndeaproape de buna organizare a bazei materiale a școlii. Printre alte măsuri juste, se arată că directoarea va controla, la începutul anului, în luna Ianuarie și în luna Iunie inventarul școlii, ceeace este deosebit de just, întrucât numai astfel se poate asigura păstrarea în bune condițiuni a întregului utilaj al școlii.

Pe lângă aceste prevederi ale planului, care reprezintă într'adevăr metode bune pentru realizarea sarcinilor școlii, se propun și unele măsuri nejuste. Se arată, de exemplu, într'unul din capitolele privitoare la organizarea învățământului, că datele la care vor fi ascultate elevele trebue planificate la începutul fiecărui trimestru. Acesta este însă un procedeu formal. Deseori este nevoie ca unii elevi să fie ascultați mai des decât alții. Nu putem ști dinainte acest lucru pentru un trimestru întreg, după cum, de asemeni, nu este just să planificăm mecanic că unul sau altul dintre ei trebue ascultat de trei ori sau de cinci ori în cursul unui trimestru. Aceasta trebue sabilit în funcție de situația la învățătură a fiecărui elev în parte.

De asemeni, nu este bine să se organizeze grupele de învățătură „atunci când va fi nevoie", așa cum recomandă planul. Grupele de învățătură trebue organizate chiar dela începutul anului școlar, pentru a preveni astfel rămânerea în urmă a unor elevi la diferite obiecte de învățământ și pentru a stabili un nivel de cunoștințe omogen al întregii clase chiar dela începutul anului. Numai astfel putem fi siguri că toți elevii dintr'o clasă vor progresa într'un ritm just în tot timpul anului.

Planul nu prevede suficiente măsuri în ceeace privește întărirea colaborării între U.T.M. și școală. Ar fi fost bine să se organizeze ședințe regulate, la anumite date, cu organizatorii utemiști ai claselor, pentru a se discuta împreună cu ei problemele pe care le ridică învățătura și disciplina elevilor. De asemeni, nu se vede în plan o suficientă preocupare pentru organizarea timpului liber al elevilor. Se indică numai organizarea unor festivaluri, a unor serate literare și științifice. S'ar putea crea însă în școală, cu ajutorul U.T.M.-ului, un club sau un colț pentru elevi, unde să li se pună la dispoziție cărți de literatură, reviste, jocuri de șah etc. In felul acesta, elevii și-ar petrece în chip folositor orele libere.

In general, însă, dacă direcția școlii medii tehnice de comerț din Ploești își va sistematiza planul și dacă va înlătura unele măsuri nejuste, va avea la îndemână un instrument prețios, cu ajutorul căruia va putea coordona întreaga muncă a școlii. Desigur însă că este necesar un control riguros al îndeplinirii sarcinilor. Numai supraveghind îndeaproape și permanent cum se duc la îndeplinire sarcinile prevăzute și aplicând creator, în cadrul situațiilor noi ce se vor ivi în desfășurarea muncii, prevederile acestui plan, școala va putea realiza în anul acesta noi și însemnate succese pe drumul educației comuniste a tineretului.

Isabela Ioan

Să grăbim trecerea probelor de toamnă ale complexului G. M. A.

In programarea concursurilor pentru trecerea normelor G.M.A., sfaturile colective școlare vor trebui să țină seama de faptul că pe fiecare zi ce trece, temperatura scade, iar timpul ploios poate să înceapă în în orice zi.

Pentru a putea fi folosite cât mai bine ultimele zile călduroase, vor trebui programate în primul rând probele de înnot. Temperatura apei scade foarte repede și din această cauză, trecerea probelor de înnot nu poate suferi nici o întârziere.

O probă la fel de grea este pârtia cu obstacole. Dacă la înnot, factorul determinant pentru fixarea datei trecerii probelor este timpul, la pârtia cu obstacole varietatea probelor cuprinse în această alergare combinată, pe distanța de numai 100 m., precum și greutatea de a îndeplini toate cerințele acestor probe într'o singură încercare, determină fixarea datei trecerii acestei probe, imediat după ce probele de înnot au fost trecute.

Se întâmplă că un aspirant bine pregătit, nu reușește să facă târîrea corect, să arunce grenada în sectorul de aruncare, sau să treacă fără a atinge cu pieptul bara de sus a obstacolului mare. Incercarea este socotită nereușită și ea va trebui repetată într'o altă zi. Din această cauză, pentru pârtia cu obstacole va trebui să se prevadă mai multe zile până la terminarea acestei probe.

Probele de atletism, pentru care activitatea de vară a însemnat o suficientă pregătire, vor putea fi programate în al treilea rând.

Proba de tir, ținând seama de faptul că cei mai mulți elevi sunt începători în această ramură sportivă, va cere un antrenament mai atent; cum proba se poate trece și pe timp mai răcoros sau chiar ploios, când activitatea de stadion a încetat, ea va fi programată după închiderea sezonului de atletism și de înnot.

In acest mod, prin folosirea ultimelor zile călduroase pentru trecerea probelor de înnot, prin programarea în ordine a pârtiei cu obstacole și a probelor de atletism înainte de începerea ploilor de toamnă și a frigului, când activitatea în aer liber pentru înnot și atletism încetează, colectivele sportive școlare vor reuși să ducă cu succes la îndeplinire sarcinile ce le revin în munca de pregătire pentru complexul sportiv de Stat „Gata pentru Muncă și Apărarea Republicei Populare Române."

Noul an universitar, un pas înainte în lupta pentru pace, pentru socialism

(Urmare din pag. 1-a)

învățământului matematicii, disciplină atât de importantă și de necesară formării cadrelor tehnice care vor activa pentru crearea economiei și tehnicii noi, sprijin esențial în construirea socialismului. De asemeni pentru unele cursuri principale se procedează la întocmirea de programe unice, se lucrează la o seamă de manuale, iar altele se traduc din limba rusă.

In noul an școlar și traiul studenților va fi mai bine organizat. Asistența Studențească a fost larg descentralizată. Prin această măsură, grija pentru asigurarea condițiilor materiale ale studențimii a trecut asupra Universităților și Institutelor, așa că ele vor putea să se preocupe mai îndeaproape de buna administrare a căminelor și cantinelor. Prin grija Partidului s'au asigurat localurile cele mai potrivite pentru adăpostul studenților.

Evident că pentru a întări munca de conducere în facultăți au fost necesare o serie de schimbări în rândul rectorilor, directorilor de studii și decanilor. Au fost desărcinați din aceste funcțiuni cei ocupați în producție, cei ocupați cu cercetări științifice sau cei necorespunzători. Numeroasele elemente tinere care au primit aceste sarcini de conducere vor imprima un ritm nou muncii în facultăți, mai plini de elan, mai constructiv, așa cum ne învață Partidul.

Incepem un nou an de muncă în facultăți. In acest timp Republica noastră Populară își organizează primul său Plan Cincinal. El va fi un pas însemnat, o etapă, în construirea socialismului, în lupta organizată pentru pace.

Orice instituție, lucrând în cadrul desvoltării vieții noastre economice și culturale, trebue să ducă o muncă mai bine planificată, mai organizată. Deaceea conducerile facultăților trebue să cunoască precis tot ce se petrece în unitatea lor, pentru a putea veni la timp cu măsurile necesare. Aceasta cere o planificare serioasă a muncii de conducere. Ea se poate realiza prin întărirea colectivelor aflate în ființă, dela Consiliul de Institute până la grupele de studenți. Ea se poate realiza prin aplicarea justă a planurilor de învățământ, prin ținerea regulată a ședințelor de analiză a muncii și prin aplicarea imediată a concluziilor și măsurilor rezultate din această analiză. Cadrele de conducere vor ajunge la bune rezultate în munca lor dacă se vor îngriji, chiar din ziua deschiderii anului școlar, să se pornească la o muncă temeinică, dacă se vor îngriji și vor urmări cu perseverență ca planurile calendaristice, programele de curs să fie întocmite și afișate din vreme, dacă vor sprijini efectiv munca de organizare sau reorganizare a grupelor de studenți.

Preocuparea pentru îmbunătățirea conținutului învățământului trebue să fie preocuparea de bază a tuturor cadrelor didactice, care muncesc în învățământul superior. Fiecare are datoria de a lupta neîncetat pentru a înlătura elementele antiștiințifice din cadrul cursului, pentru a îndepărta urmele de idealism, pentru a scutura formalismul, obiectivismul și cosmopolitismul dăunătoare unei activități cu adevărat științifice și creatoare. Succesele în această dârză luptă sunt hotărîte, în primul rând, de cunoașterea adâncă a științei sovietice, călăuza cea mai de preț și izvorul nesecat de luminoasă și înaltă știință. Un ajutor însemnat în îmbunătățirea conținutului cursurilor îl formează discutarea lor în colectivele de catedră sau în colective mai largi, folosind cu grijă arma criticii și autocriticii. De asemenea un valoros ajutor în muncă va fi și legătura cât mai strânsă ce va trebui să fie creată cu catedrele de Științe Sociale care, predând știința marxist-leninistă, vor fi de un real folos în orientarea ideologică a cadrelor didactice dela toate facultățile. In acest scop se vor crea cabinetele de marxism-leninism care vor ajuta practic orientarea ideologică a tuturor celor care duc o muncă universitară.

Anul nou universitar va trebui să aducă o reală îmbunătățire a muncii cadrelor didactice. In acest scop se vor alcătui planuri concrete care vor urmări ridicarea nivelului politic și ideologic, al cadrelor, creșterea nivelului lor științific și pedagogic, întărirea disciplinei de Stat în rândurile acestor cadre precum și ridicarea, cu curaj, a elementelor tinere.

Grija pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice trebue să meargă paralel cu cea mai atentă preocupare pentru munca fiecărui student. Profesorii și decanii trebue să urmărească, să ajute și să controleze munca din grupele de studenți, să stărue asupra obținerii unei bune frecvențe la cursuri, să țină o strânsă legătură cu U.T.M. și cu sindicatele studențești, să sprijine, din toate puterile, munca studenților în perioada colocviilor și a examenelor. De un real ajutor va fi în munca cu studenții grija atentă față de problemele lor materiale.

Genialele lucrări ale tovarășului Stalin în problemele lingvisticei, lucrări ce reprezintă o nouă etapă nu numai în desvoltarea lingvisticei sovietice, ci au și o importanță excepțională pentru toată știința, trebue să fie o călăuză luminoasă în munca tuturor cadrelor didactice din învățământul superior. Ele trebue să țină seama, permanent în activitatea lor de învățătura marelui Stalin: „Marxismul este știința legilor de desvoltare a naturii și societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatate, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste. Marxismul ca știință nu poate sta pe loc, — el se desvoltă și se perfecționează. In desvoltarea lui marxismul nu poate să nu se îmbogățească cu experiența nouă, cu noile cunoștințe. — prin urmare unele forme și concluzii ale lui nu pot să nu se schimbe cu timpul, nu pot să nu fie înlocuite de formule și concluzii noi, corespunzătoare noilor sarcini istorice. Marxismul nu admite formule și concluzii imuabile, obligatorii pentru toate epocile și perioadele. Marxismul este dușmanul oricărui dogmatism".

Deasemeni, instituțiile noastre de învățământ superior trebue să țină seama de rezultatele discuțiilor Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Medicale, consacrate elaborării creatoare a problemelor puse de genialul fiziolog rus Pavlov.

Sarcinile trasate la acest început de an universitar vor ajuta desigur la îndeplinirea Planului de Stat în învățământ. Dar ele trebue întărite printr'o permanentă și dârză vigilență de clasă, prin demascarea tuturor manifestărilor dușmanilor poporului muncitor, prin îndepărtarea hotărîtă a oricărei urme vechi, nesănătoase, prin lupta stăruitoare pentru cunoașterea datelor științei celei mai înaintate, prin permanentă reîmprospătare a cunoștințelor la izvorul adânc al științei sovietice.

Astfel, urmând consecvent învățătura Partidului, profesorii și studenții din facultățile noastre vor putea în cursul acestui an școlar, să-și îndeplinească sarcinile, contribuind activ la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Incep cursurile I. C. D. pentru profesorii de fizico-chimice și științe naturale

La începutul lunii Octombrie se deschid în București cursurile I.C.D. pentru profesorii de fizico-chimice și științe naturale. Acest curs se încadrează în noua etapă la care a trecut I.C.D.-ul încă din anul școlar trecut, aceea a pregătirii profesionale a cadrelor didactice, pregătire începută cu învățătorii și continuată apoi cu profesorii de română, istorie, matematică, geografie.

In scopul îmbunătățirii calității învățământului în școlile noastre, pentru realizarea sarcinilor legate de împlinirea și depășirea Planului de Stat, Ministerul Invățământului Public îndrumat și sprijinit de Partid a acordat o deosebită atenție pregătirii profesionale pedagogice a cadrelor didactice, care sunt chemate la rândul lor să pregătească pe viitorii constructori ai socialismului.

Perspectivele mari pe care le deschide primul nostru plan cincinal desvoltării din toate punctele de vedere a Patriei noastre impun sarcina de a ridica nivelul învățământului pentru ca acesta să poată forma cadrele de tehnicieni necesari în diversele sectoare de activitate.

La aceste cursuri care se deschid acum, profesorii de fizico-chimice și științe naturale din diversele regiuni ale țării își vor însuși cele mai avansate metode de predare puse la dispoziție de pedagogia sovietică. Pregătiți astfel, acești profesori vor putea să îndrumeze din punct de vedere metodologic cadrele didactice care predau la clasele V-VII și care, în cele mai multe cazuri, nu au pregătirea de specialitate, nu cunosc deci suficient nici materia și nici metodele de predare.

Organizarea acestui curs se bazează pe faptul că noi avem la îndemână valoroasa și bogata experiență sovietică, ceeace constitue sprijinul nostru cel mai de preț. Metodicele și întregul material sovietic, care ni s'a pus la dispoziție asigură succesul acestei munci.

Programul după care se vor desfășura cursurile cuprinde la început un număr de lecții ideologice care au de scop să dea orientarea ideologică, să ajute la o mai adâncă înțelegere a problemelor de specialitate. Vor urma apoi câteva lecții de pedagogie generală menite a lămuri principiile și metodele generale de predare. După aceasta se vor ține un șir de lecții de specialitate (pentru științe naturale și pentru fizico-chimice). Vor avea loc de asemeni câteva lecții practice la școli și lucrări de laborator.

Cunoașterea și aplicarea celor mai bune metode de predare vor contribui la însușirea cât mai temeinică de către elevi a materiei la fizico-chimice și științe naturale și acesta este un lucru deosebit de important pentru noi. Cu ajutorul acestor materii elevii își formează concepția materialist-dialectică asupra lumii. Prin buna cunoaștere a materiei respective și printr'o justă predare a ei cadrele didactice vor urmări să facă astfel încât cunoștințele primite de elevi să devină arme pe care aceștia să le folosească în lupta de transformare a naturii, în opera de industrializare a țării, de mecanizare a agriculturii, de electrificare a satelor.

Ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice prin aceste cursuri va avea ca rezultat o mai bună pregătire a elevilor la aceste materii făcând din ei elemente capabile să lupte activ pentru construirea socialismului în scumpa noastră Patrie, pentru fericirea și bunăstarea oamenilor muncii, să lupte cu hotărîre pentru pace.

COMUNICAT

Prin decizia nr. 84.018 din 18 August 1950 a Ministerului Invățământului Public, dispozițiunile deciziei nr. 42.844 publicată în Buletinul Oficial nr. 37 din 26 Aprilie 1950 (Gazeta Invățământului nr. 59 din 19 Mai 1950) se extind și la suplinitorii care pe data de 1 Octombrie 1950 au împlinite termenele de practică în învățământ, stabilite în art. 1 din decizia menționată.

Acele cadre didactice care se încadrează în prevederile deciziilor susmenționate, vor depune cereri la direcția școlii la care funcționează, între 1 — 15 Octombrie a. c. Cererile vor fi însoțite de actele care dovedesc că petiționarii îndeplinesc condițiile deciziei.

Examenele prevăzute în decizie vor avea loc între 15—20 Noembrie a. c., pe baza programei difuzate de Ministerul Invățământului Public Secțiunilor de Invățământ și școlilor medii, aparținând Ministerului Invățământului Public.

Acele cadre didactice care aveau împlinite termenele de practică în învățământ, prevăzute în decizia 42.844, la 1 Octombrie 1949 și care nu au trecut încă examenul, cu toate că aveau de îndeplinit această condiție, vor putea depune examenul tot între 15—20 Noembrie a. c.

Rectificare

In articolul „Popoarele român și maghiar pășesc unite în lupta pentru pace și socialism", apărut în „Gazeta Invățământului" Nr. 77 din 22 Septembrie 1950, pasagiul: „Pentru populația maghiară dela noi există azi peste 300 de grădinițe, peste 200 școli elementare, peste 300 școli medii și medii tehnice și câteva școli superioare", trebue citit: „Pentru populația maghiară dela noi există azi 575 grădinițe și cămine de zi cu limba de predare maghiară plus 55 de secții pe lângă unitățile preșcolare cu limba de predare română, 1557 școli elementare plus 103 secții pe lângă școlile cu limba de predare română, 65 școli medii plus 46 secții pe lângă școlile cu limba de predare română și 17 facultăți cu limba de predare maghiară".

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

RAIONAREA CONTRIBUE LA LICHIDAREA DISTRIBUIRII ANARHICE A ȘCOLILOR

Regimurile burghezo-moșierești, repartizând școlile în mod anarhic, urmăreau să lipsească poporul muncitor de binefacerile științei, de carte. Urmăreau ca copiii țăranilor săraci, lipsiți de haine călduroase, să nu poată frecventa școlile în timpul iernii, să rămână în urmă, ori să se retragă, mărind numărul analfabeților.

Patru sate pot fi date drept exemple. Numai din raionul Stalin se pot da ca exemplu satele Satulung, Cernatu, Baciu și Tulcheș. Aceste patru sate, care au peste 18.000 de locuitori, erau despărțite în mod arbitrar, pentrucă așa cereau interesele exploatatorilor din acele vremuri. Așa că, deși școala din Baciu nu era decât la o distanță de 100 metri de satul Tulcheș, totuși copiii din acest sat erau nevoiți să frecventeze la o școală care era cu un km. și jumătate mai departe pe motiv că aceea era școala satului lor. Ba, mai mult: unii locuitori din comuna Baciu, care ar fi dat cu mai multă bucurie copiii lor la școala din Tulcheș, situată la 200 m. de casa lor, erau siliți să trimită copiii la 1 km. distanță. Situația era similară și în cazul comunelor Cernatu și Satulung. Școala din Cernatu e la o distanță de 50 metri dela hotarul comunei Satulung și totuși copiii de aci nu aveau voie s'o frecventeze. Ei trebuiau să pornească în fiecare dimineață la drum lung și obositor spre altă școală. Prin raionare s'au șters hotarele dintre aceste 4 comune și s'au deschis posibilități noi pentru toți copiii din aceste sate. Acum ei se pot înscrie și pot urma la școala cea mai apropiată de locuința părinților lor.

De aceea, cadrele didactice salută cu bucurie reforma administrativă și depun toată energia și priceperea pentru realizarea ei.

Balint Ilona
Invățătoare, com. Săcele

COPIII DIN GÂRCINI INVAȚĂ CARTE

Cătunul Gârcini, situat la marginea comunei Satulung, cuprindea sub regimurile burghezo-moșierești 120 de cocioabe sărăcăcioase. Cei 685 locuitori ai acestui sat, toți romi, trăiau de azi pe mâine muncind pe unde apucau. După 23 August 1944, viața locuitorilor din Gârcini s'a schimbat. Ei sunt astăzi muncitori permanenți în fabrică. S'a schimbat și viața copiilor din satul acesta. Cei 60 de copii în vârstă școlară, care ar fi rămas altădată neștiutori de carte ca și părinții lor, au astăzi școală proprie ale cărei cursuri le urmează cu multă regularitate.

La început, școala a funcționat în condiții grele, când într'o baracă, când în alta. Cele două învățătoare repartizate pentru cătunul Gârcini au pus mult suflet și multă perseverență pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru în școală. Și greutățile au fost înfrânte una după alta. Copiii, care altădată nu știau ce este școala și viața regulată a ei, au început, cu timpul, să vină îngrijiți și în mod regulat la școală, unde au arătat dragoste de carte și multă voință. Nu puține au fost anul trecut zilele când copiii din Gârcini veneau la școală mult mai de dimineață decât începerea lecțiilor pentru a-și pregăti cât mai bine temele. Dela o vreme ei au devenit atât de sârguitori încât nici nu mai puteau concepe să aibă note sub 9 și 10. Ajutați de învățătoare ei își făceau și refăceau lecțiile cu multă răbdare căci lozinca lor era: „să pregătim lecțiile fără greșeli". Așa se explică de ce, la sfârșitul anului, din 60 de copii, 24 au fost premiați.

Cu sprijinul îndeaproape al Partidului, Comitetul Provizoriu al comunei Satulung a întreținut, prin mijloace proprii, pe lângă școala din Gârcini, o cantină, unde toți copiii școlii au primit hrană zilnică și unde au fost hrăniți chiar alți 25 de copii din Gârcini care urmează școala elementară din Satulung.

Pentru munca depusă și rezultatele frumoase obținute pe tărâmul învățământului, una din învățătoarele satului Gârcini, Trifon Ludmila, a fost decorată cu „Medalia Muncii".

Pentrucă satul nu avea o clădire de școală adecvată, muncitorii și țăranii muncitori au luat inițiativa să-și construiască un asemenea local. In ajutorul școlii din Gârcini a venit și Ministerul Invățământului Public, aprobându-i, în afara prevederilor planului, suma de 136.000 lei. Prin contribuția benevolă a muncitorilor și țăranilor muncitori din Gârcini și Satulung s'a mai strâns o sumă echivalentă celei date de Minister. In folosul școlii, comuna a cedat o construcție veche din Valea Șanțului al cărui material a fost recuperat pentru noul local de școală. Gârcinenii au luat și inițiativa de a fabrica, muncind voluntar, 15.000 de cărămizi. In vara aceasta, ei au și trecut la construcția noii școli.

Dar munca învățătoarelor din Gârcini se mai desfășoară și pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte din acest cătun. In Gârcini sunt 138 de analfabeți care au depășit vârsta școlarității. Invățătoarele de aici se ocupă cu multă inistență de 79 dintre ei, în timp ce restul de 58 sunt alfabetizați în fabricile unde lucrează.

Muncind cu râvnă și pricepere la clasă pentru școlarizarea copiilor de romi din Gârcini și, în afară de clasă, la alfabetizarea adulților romi și pentru a sprijini construirea localului de școală, învățătoarele ajută și ele la transpunerea în viață a drepturilor pe care Constituția Republicii noastre populare le acordă deopotrivă tuturor naționalităților conlocuitoare.

INTREPRINDERILE ȘI SINDICATELE IN AJUTORUL ȘCOLILOR DIN BACĂU

Din inițiativa Comitetului de Partid din regiunea Bacău și cu sprijinul Comitetului Provizoriu al orașului Bacău, al Consiliului Sindical și al Secțiunii de Invățământ s'a luat hotărîrea ca fiecare unitate școlară din oraș să treacă în grija unei întreprinderi sau a unui sindicat.

In acest scop, la 5 Septembrie în localul Clubului Salariaților din Invățământ, a avut loc o adunare a directorilor de școli, cu participarea întreprinderilor și a sindicatelor. Au luat cuvântul șeful Secțiunii de Invățământ și președintele Comitetului Provizoriu, care au arătat pe larg și în cuvinte convingătoare scopul adunării.

Cu acest prilej, numeroși conducători de întreprinderi și sindicate, precum și directori de școli, au subliniat importanța deosebită a acestei frumoase inițiative, după care, într'o atmosferă entuziastă, s'a trecut la împărțirea pe întreprinderi și sindicate a celor 37 unități școlare de toate gradele.

In adunările pe școli cu părinții, care au avut loc în zilele de 10 și 17 Septembrie și la care au participat un număr neobișnuit de mare de părinți, s'a procedat la alcătuirea comitetelor de sprijin pe școli, comitete care cuprind și reprezentanți ai întreprinderilor și sindicatelor respective. Acum, fiecare întreprindere și sindicat, după o atentă examinare a nevoilor școlii, și-a luat angajamente concrete cu privire la ajutorul pe care înțelege să-l acorde imediat.

Astfel, la Grădinițele Nr. 7 și 8, Cooperativa 23 August va organiza repararea localurilor, vopsitul mobilierului, confecționarea de cuiere și amenajarea curților pentru jocul copiilor.

Sindicatul Sanitar a donat școlii Nr. 3 băeți un aparat de radio, muncitorii dela M.A.T. repară băncile și vopsesc tablele de scris care sunt cu totul uzate.

Intreprinderea „Steaua Roșie" care se îngrijește de Școala Pedagogică de fete, repară țevile și cazanul băii și înlocuește geamurile sparte. De asemeni Sindicatul Metalo-Chimic, Intreprinderea Metalurgia Bacău, S.M.T.-ul, Sindicatul Agricol și Magazinul de Stat „Coasa" și-au luat angajamentul să ajute fără întârziere Școala Medie Tehnică de Mecanici Agricoli procurând cărți și rechizite pentru elevi, material sportiv, paturi, geamuri, becuri, etc.

La grupul școlar Nr. 4, Fabrica „Partizanul" și Sindicatul Metalo-Chimic repară mobilierul, clanțele și încuetorile dela uși, vopsesc tablele de scris, ajută copiii lipsiți.

Sindicatul C.F.R. și Intreprinderea Horia Cloșca și Crișan au luat toate măsurile ca să completeze nevoile de primă necesitate ale grupurilor școlare Nr. 6 și 7 și să ajute copiii săraci cu îmbrăcăminte.

Iată numai câteva din angajamentele cu care întreprinderile și sindicatele vin în ajutorul școlilor din Bacău. Sprijinite puternic de oamenii muncii, instituțiile școlare din orașul nostru pășesc în noul an cu posibilități mărite pe drumul construirii socialismului și al apărării păcii.

Gh. Tomescu
Coresp.

Un an dela proclamarea Republicii Populare Chineze

Rolul pedagogului în viața actuală a poporului chinez

Vorbind în numele celor 700.000 de învățători și profesori chinezi ,la cel de al V-lea Congres Internațional al Invățământului care a avut loc la Viena între 6-10 August, Hu Iu Sung a prezentat un raport asupra rolului pedagogului în viața actuală a poporului chinez.

Strălucitul conducător al poporului chinez, tovarășul Mao Tse Dun a spus: „Perioada în care poporul chinez era privit ca necivilizat este de domeniul trecutului".

Sfârșitul Chinei vechi înseamnă nașterea Republicii Populare Chineze și începutul desvoltării ei economice și culturale.

Sarcina cadrelor didactice este să lumineze oamenii care au fost lipsiți de viață culturală și exploatați sub sclavia feudalistă și imperialistă. Invățătorii și profesorii trebue să deschidă perspective largi în fața analfabeților, astfel încât ei să poată cunoaște măreția lumii și frumusețea vieții însăși.

Și sarcina aceasta e împlinită cu cinste. In timpul unei perioade mai scurte de un an, peste 500.000 de muncitori din China au frecventat cursurile serale. In Nord-Vest și în Nordul Chinei 6.000.000 de țărani au intrat în școală în timpul iernii trecute. Aceste fapte vorbesc prin ele însele. Școlile au deschis larg porțile lor în fața muncitorilor și țăranilor pentru a pune capăt analfabetismului.

Cadrele didactice au datoria de a crește noua generație educând-o în spiritul noii ideologii, astfel încât ea să poată deveni constructoarea societății socialiste.

După statistici, există în China de astăzi 227 colegii și universități cu peste 131.000 studenți, 3.690 școli secundare cu 1.090.000 elevi și 212.490 școli elementare cu peste 16.000.000 elevi. In ceeace privește numărul și compoziția socială a elevilor și studenților, aceasta s'a schimbat fundamental.

Invățătorii și profesorii pentru a ridica nivelul cultural al poporului și-au ridicat neîncetat propriul lor nivel științific. Ei sunt alături de oamenii muncii propagând noile cunoștințe pentru a îmbunătăți nivelul de viață al poporului.

Invățătorii și profesorii au nobila sarcină de a lupta alături de oamenii muncii pentru a consolida și a extinde victoria eliberării lor.

In noua democrație chineză, scopul educației este de a ridica nivelul cultural al poporului de a educa noile cadre necesare reconstrucției, de a distruge definitiv banditismul feudal, ideologia fascistă, și de a desvolta ideologia pusă în slujba poporului muncitor. Morala nouă cere să iubim poporul, să iubim munca, să iubim știința și să păstrăm cu grijă avutul public. Este sarcina cadrelor didactice de a realiza aceasta pe calea educației.

Dragostea pentru Patrie nu se bazează pe un naționalism șovin, ci pe patriotismul revoluționar, care este strâns legat de spiritul internaționalismului proletar. Invățătorii și profesorii din noua Chină își iubesc Patria, iubesc Uniunea Sovietică, țările de democrație populară și toate popoarele din lume care doresc pacea. Semnarea Tratatului de prietenie Chino-Sovietic a dat loc la entuziaste manifestații pe întreg cuprinsul țării.

Agresiunea imperialiștilor americani în Coreea a dat loc unei opoziții puternice din partea întregului popor chinez. In acest timp campania de semnături pe Apelul păcii a pătruns în orașe, în sate, în uzine, în mine, în școli și în fiecare colț al țării. Numărul semnăturilor strânse în R.P. Chineză a atins 100.000.000. Invățătorii și profesorii fac parte dintre propagandiștii și organizatori ai acestei mișcări de apărare a păcii. Ei sunt uniți cu massele populare în această acțiune, pe care o consideră nu numai ca o măsură eficace împotriva ațâțătorilor la război dar deasemeni ca o mare lecție capabilă de a ridica cunoștințele politice ale fiecăruia dintre ei și ale poporului în general.

In orașe ca Peking, Tientsin și Shanghai, 95 la sută din cadrele didactice au semnat Apelul păcii. Școala medie Hsin Chien din provincia Hopeh a început o campanie pentru strângerea semnăturilor după o discuție publică. Rezultatul a fost că toți profesorii, elevii și muncitorii din școală în număr de 781 au semnat Apelul păcii. A doua zi, profesorii și elevii au dus campania printre țăranii care veneau la târg și au strâns astfel încă 3862 semnături. Prin afișe, discursuri și prin alte mijloace de propagandă, ei au strâns în total 9458 semnături.

Munca de propagandă este dusă adânc în sânul masselor prin colaborarea cadrelor didactice și a elevilor.

Profesorii și elevii școlii normale din Lingchin Hsien au dus propaganda printre țărani prin forme diverse: cântece populare, reprezentații dramatice, discursuri, făcând din ei neînfricați partizani ai păcii.

Profesorii și elevii școlii medii din Lunnier au pornit o campanie de propagandă printre muncitorii veniți să repare digurile. Mai mult de 7.000 dintre aceștia au semnat Apelul și și-au exprimat indignarea împotriva imperialiștilor americani și englezi. Șase profesori dintr'un district au reușit să strângă 8.000 de semnături pe Apelul dela Stockholm.

Colectivul didactic și elevii școlii elementare Nr. 7 din districtul Shouyang provincia Shansi au trimis Comitetului Chinez pentru Apărarea Păcii o scrisoare înflăcărată în care se spune, printre altele: „Pentru apărarea roadelor victoriei noastre și pentru fericirea popoarelor lumii, noi ne opunem cu hotărîre războiului imperialist. De azi înainte noi ne luăm angajamentul să muncim și mai dârz și să studiem mai îndeaproape căile practice pentru a întări apărarea păcii".

Un elev de școală elementară a desenat pe Apel un porumbel alb cu o ramură de măslin în cioc și a scris cu mâna lui: „Jos Ciang-Kai-Sek!", „Jos imperialismul american!", Jos ațâțătorii la război!".

Invățătorii și profesorii chinezi și-au luat sarcina de a demasca banda ațâțătorilor la război, de a se opune cu hotărîre agresiunii nerușinate a imperialismului american asupra Coreei și a Taiwanului, de a sădi în generația care se ridică ura pentru războiul imperialist și de a spori încrederea poporului în puterea lui de a apăra pacea mondială.

Oamenii muncii din învățământ își îndeplinesc conștiincios și sarcina de a educa tineretul în spiritul tovărășesc, în spiritul internaționalismului proletar, căutând să realizeze educația după principiile cu adevărat democratice.

Cadrele didactice din China au participat activ la mișcarea împotriva foametei, împotriva opresiunilor și a atrocităților americane în regiunile controlate de Kuomintang. Cadrele didactice au participat deasemenea la realizarea reformei agrare și la înlăturarea exploatării feudale.

Pentru a putea duce la bun sfârșit sarcinile sus menționate pe drumul progresului, învățătorii și profesorii sunt călăuziți de învățătura marxist-leninistă.

Cei 700.000 de învățători și profesori chinezi sunt hotărîți să ducă mai departe cu elan sporit sarcina de a educa și învăța copiii, tineretul și pe adulții care n'au avut ocazia să primească o educație. In acelaș timp, ei caută neîncetat să-și îmbogățească propriile lor cunoștințe pe baza prețiosului material sovietic, luptând în acelaș timp mai dârz pentru pace, împotriva imperialismului american și englez.

Tito și clica lui au aservit învățământul din Iugoslavia țelurilor războinice ale imperialismului american și englez

Tot mai grea, mai apăsătoare și de neîndurat devine viața poporului muncitor din Iugoslavia aflat sub teroarea deslănțuită de „gauleiter"-ul Tito și de banda lui de asasini și trădători fasciști, unelte ale imperialiștilor americani și englezi.

Economia națională a Iugoslaviei este la pământ. Banda titoistă vinde zonelor occidentale ale Germaniei porumbul cu 4 dinari kg., în vreme ce cetățenii iugoslavi trebue să-l plătească cu 40 dinari. Zahărul se vinde pe piața internă cu 200 de dinari kg., iar la export cu 5.5 dinari kg. Majoritatea muncitorilor sunt subalimentați. Magaziile sunt goale de mărfuri. Produsele alimentare sunt speculate de chiaburi, care sunt puși la loc de frunte în conducerea cooperativelor. In aceste condiții, mizeria masselor muncitoare din Iugoslavia crește pe zi ce trece.

Pe tărîm cultural, situația se prezintă la fel de jalnică. Cultura a fost pusă în slujba ațâțătorilor la un nou război, urmărind pretutindeni să arate „invincibilitatea" forței armate a Statelor Unite, iar pe de altă parte, străduindu-se să calomnieze și să împroște cu noroi Uniunea Sovietică, a cărei glorioasă armată a eliberat Iugoslavia de sub călcâiul ocupanților hitleriști. Fascistul Tito este dușman de moarte al culturii pentru popor și în folosul poporului.

Imperialiștii americani au înființat în Iugoslavia așa zise săli de lectură, unde sunt expuse fotografii care ilustrează, chipurile, fericirea oamenilor muncii din Statele Unite. Nu lipsesc nici fotografiile militare în care sunt arătate ultimele tipuri de armament precum și fotografiile dela Hiroshima. Apoi mai există și „oficii culturale" prin care se difuzează ziarele, cărțile, revistele și broșurile venite din Statele Unite. Toate acestea au ca scop să producă confuzie în mintea cititorului și să-l facă să renunțe la construirea socialismului. Un puternic mijloc de propagandă în favoarea cauzei imperialiștilor este cinematograful. In Iugoslavia rulează numai filme americane și engleze. Astfel, în 1950, la Belgrad au fost reprezentate 3.200 de filme americane și 700 engleze.

Dreptul la învățătură a devenit un vis pentru fiii oamenilor muncii. Starea materială a școlii este mizeră, iar conținutul învățământului a fost aservit țelurilor războinice ale lui Tito.

In multe din școlile Iugoslaviei nu există dușumea. Bănci nu sunt. Elevii stau pe pământ, rezemați de pereți. Ziarele iugoslave au recunoscut că 85 la sută din școlile din provincie nu au căpătat combustibil în cursul iernii trecute. Datorită acestor condiții, după date oficiale în cursul anului școlar 1949-1950, 700 de școli au fost desființate sau obligate să funcționeze numai trei zile pe săptămână. Invățătorii sau elevii care rezistă ordinelor emise de autoritățile titoiste sunt arestați. Toți învățătorii din centrul minier Kostaleta au fost închiși de U.D.B. deoarece refuzaseră să coboare împreună cu elevii lor în minele de cărbuni. Călăul Tito a dat dispoziții să fie arestați profesorii progresiști dela Universitatea din Belgrad. Printre cei arestați se găsește profesorul universitar de economie politică Mirco Marcovici. In închisoare zace și Dușan Dapcevici, profesor de economie politică la Universitatea din Zagreb, Iovan Drahulovici dela Facultatea de Economie și Silvicultură din Belgrad, Milan Iassovici, profesor la Facultatea de Medicină din Belgrad, etc.

Bandei de asasini și spioni dela Belgrad nu îi e de-ajuns înrobirea poporului muncitor iugoslav. Ea a căutat să-și întindă antenele murdare și în rândurile populației sârbe din Republica noastră Populară. Noi, învățătorii și profesorii dela școlile cu limba de predare sârbă, am început să ne dăm seama de acest lucru, încă de pe vremea când fosta agentură de spionaj titoist din Timișoara, „Iugoslovenska Kniga" (Cartea iugoslavă) difuza, aproape cu sila, cărți care vorbeau numai despre faptele „vitejești" ale lui Tito și ale bandei sale. Când școlile cu limba de predare sârbă erau deabia înființate, noi am cerut să ni se trimită manuale școlare din Iugoslavia. Am constatat atunci cu uimire că manualele care ne-au fost trimise, departe de a fi inspirate din experiența pe tărâm didactic a Uniunii Sovietice, erau în exclusivitate închinate „minunățiilor" realizate de Tito. Puținele cuvinte în care se amintea de Uniunea Sovietică au fost și ele scoase din manualele școlare care vor fi folosite în Iugoslavia în acest an școlar.

Recentul proces al bandei de trădători mârșavi din țara noastră aflați în solda clicii dela Belgrad a scos în evidență încercările murdare ale titoiștilor de a împinge populația sârbă din R.P.R. pe aceeași cale pe care duc ei spre prăpastie poporul muncitor din Iugoslavia.

In Republica noastră Populară, populația sârbă se află însă alături de celelalte naționalități conlocuitoare, alături de întreg poporul muncitor, în plin mers pe drumul făuririi unui viitor fericit. Oamenii muncii sârbi împreună cu toți ceilalți oameni ai muncii, se bucură de toate drepturile ce le sunt acordate prin Constituția R.P.R

In învățământ s'au înființat pentru populația sârbă, la fel ca și pentru celelalte naționalități conlocuitoare, școli elementare și medii cu limba de predare maternă. Astfel de școli funcționează în comunele Sânmartinul Sârbesc, Sânpetru Mare, Variaș, Socol, Petrovo Selo și altele. La Timișoara, 246 de elevi frecventează cursurile liceului mixt și 134 de elevi cursurile școlii pedagogice, ambele cu limba de predare sârbă.

Numărul burselor a sporit considerabil în cursul acestui an școlar. Pentru elevii sârbi, ca și pentru elevii aparținând celorlalte naționalități conlocuitoare din țara noastră, au fost tipărite manuale școlare în limba maternă.

Pentru prima oară în istoria Patriei noastre, a fost deschis fiilor și fiicelor oamenilor muncii sârbi drumul către instituțiile de învățământ superior. La Facultatea de Agronomie din Timișoara învață astăzi Vlașici Zaharia al cărui tată este membru în gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Plavăț" din com. Cenad și Cearnici Dobrila, a cărei mamă este membră în gospodăria agricolă colectivă „Lăsenco" din com. Ivanda. Gurgev Pera, al cărui părinte este membru în gospodăria agricolă colectivă „Arso Iovanovici" și cu alți candidați sârbi au reușit la examenul de admitere în Facultatea de Chimie Industrială din Timișoara.

Pionierul Lepoev Iota, din clasa a VII-a a școlii elementare cu limba de predare sârbă din Variaș, fiu de țăran colectivist, a spus cu prilejul deschiderii cursurilor noului an școlar, adresându-se învățătorilor și profesorilor, părinților și colegilor lui: „Noi, copiii sârbi din Republica Populară Română nu suntem ca frații noștri din Iugoslavia trădătorului Tito, desculți și desbrăcați, lipsiți de mâncare și de învățătură. Noi suntem copiii dragi ai Patriei noastre și ai Partidului Muncitoresc Român și trăim o viață din ce în ce mai bună. De aceea, în noul an școlar, noi trebue să învățăm cât mai bine pentru a deveni folositori scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română".

Nenumărate pot fi exemplele care arată în practică dreptul la învățătură acordat fiilor oamenilor muncii sârbi din Republica noastră Populară, dreptul de a-și însuși știința și cultura, spre a le pune în slujba poporului muncitor.

Noi suntem convinși că popoarele din Iugoslavia vor sfărâma colții călăilor dela Belgrad și vor trece și ele la construirea unei vieți fericite

Sablici Dușan
profesor la școala elementară cu limba de predare sârbă din com. Variaș, raionul Sânpetru, regiunea Timișoara.

In regiunea Ialomița, raionarea deschide perspective largi pentru desvoltarea învățământului

Frumoasă școală are comuna Făcăeni din Regiunea a IX-a Ialomița. Mare, luminoasă, bine îngrijită, școala e mândria tuturor țăranilor muncitori din Făcăeni.

Dar cel mai mult îndrăgesc școala locuitorii din satul Progresul, sat apropiat, așezat la un kilometru jumătate distanță. Copiii harnicilor membri ai gospodăriei agricole colective „Progresul", ca și ai celorlalți țărani săraci și mijlocași, ar fi vrut cu toții să meargă la școală, la Făcăeni, fiind mai aproape. Ei erau însă nevoiți să meargă cale de 7 kilometri până la Vlădeni, la școala elementară din această comună, drum, firește, mai lung, mai anevoios, în special pe vreme de iarnă, când crivățul sufla cu tărie pe întinsul Bărăganului.

Cauza: vechea împărțire a teritoriului Republicii noastre Populare, moștenită dela funestele regimuri burghezo-moșierești. Satul Progresul, deși așezat numai la un kilometru și jumătate de comuna Făcăeni, era afiliat totuși comunei Vlădeni, la o depărtare de 7 km., întrucât și Progresul și Vlădenii aparțineau de aceeași plasă Țăndărei, în timp ce comuna Făcăeni aparținea de plasa Fetești.

Așa au așezat lucrurile cei 500 foști moșieri ialomițeni care au exploatat cât se poate de sângeros massele muncitoare de pe cuprinsul Bărăganului. Nimeni nu putea ridica glasul împotriva celor care stăpâneau peste 74.000 ha. de pământ arabil, 34.000 ha. de păduri și fânețe, bașca livezile, eleșteele, etc. Orice vroiau făceau: plăși inutile, înapoiate, pline de analfabeți, de boli și de mizerie — ca Dragoș Vodă, Căzănești, Țăndărei, comune delimitate anapoda, fără nici un criteriu geografic sau demografic, etc.

Invățământul a avut — la rândul său — mult de suferit, de pe urma vechilor delimitări teritoriale. Concentrate la Secțiunea de Invățământ dela fostul Comitet Provizoriu Județean, muncile de îndrumare și control erau greu de îndeplinit. Prea era mare raza de acțiune, prea erau îndepărtate comunele de sediul Comitetului Provizoriu Județean (Urziceni, de ex. la 110 km. distanță); prea erau drumurile proaste, liniile ferate îndepărtate de sate. Iată numai câteva din greutățile cu care trebuiau să lupte oamenii cărții: cu 448 km. de drumuri comunale în stare proastă, aproape impracticabile, din totalul lor de 645 km.; cu gări create de moșieri spre a le servi la încărcarea cerealelor — Cosâmbești, înființată de Aurelian Panoc în 1942, pe când era ministru al agriculturii, Dâlga, Ghimpați, etc. —așezate la distanțe de 14 — 15 km. de satele respective, etc.

In locul unităților școlare fixate haotic, fiecare raion are acum un număr egal de unități școlare, așezate la distanțe cât mai potrivite de reședințele raionale, spre a fi mai ușor sprijinite în muncă prin îndrumarea și controlul Secțiunilor de Invățământ dela Comitetele Provizorii Raionale, — Secțiuni cu larg caracter operativ, investite cu majoritatea atribuțiunilor fostelor Secțiuni Județene. Raionul Călărași, de exemplu, care avea 35 de unități școlare pe o întindere de 121.000 ha. — în timp ce fosta plasă Dragoș Vodă, de pildă, se întindea pe numai 25.040 ha., însă cu acelaș aparat administrativ, școlar, etc. — are acum 23 unități școlare, așezate armonios, organizate temeinic.

Perspectivele luminoase deschise de raionare se răsfrâng și asupra învățământului din comunele rurale. Copiii colectiviștilor din satul Progresul, de pildă, pot urma acum cursurile școlii elementare din comuna Făcăeni — comună la care au fost anexați pe bună dreptate. La fel și elevii elementarului II din comuna Alexeni plasa Urziceni. Ei merg doar 3 km. jumătate până la școala din comuna Balaci. Tot astfel, pot acum urma, „legal" școala din Coșereni copiii din satul de peste drum, Pătrimea, anexat înainte injust de comuna Dridu, dela 9 km. depărtare, aflată — până la raionare — în fostul județ Ilfov.

Sub îndrumarea Partidului și prin sprijinul acordat de Comitetele Provizorii ale Sfaturilor Populare, oamenii muncii din sectorul de învățământ vor putea acum, după raionare — face față cu mult succes sarcinilor ce le revin, spre binele și propășirea întregului popor muncitor.

Sindicatele Salariaților din Invățământ trebue să sprijine campania muncilor agricole din toamna aceasta

Oamenii muncii dela sate sunt chemați să se ocupe concomitent de strângerea recoltei de toamnă, de însămânțările de toamnă și de pregătirea ogoarelor pentru semănăturile de primăvară. De felul cum vor fi îndeplinite aceste munci depinde recolta pe care o vom avea în primul an al planului nostru cincinal. De aceea Partidul Muncitoresc Român, și Consiliul de Miniștri al R. P. R., analizând condițiile obiective în care se vor desfășura aceste munci, au dat Hotărîrea publicată, prin care fixează ce măsuri trebue luate pentru reușita acestor munci și cine se îngrijește de aducerea lor la îndeplinire.

Această Hotărîre trasează sarcini și mișcării sindicale. Salariații din învățământ, care activează la sate, au îndatorirea de a sprijini, în timpul lor liber, pe toate căile aducerea la îndeplinire a măsurilor prevăzute în Hotărîrea Comitetului Central al P. M. R. și Guvernului R. P. R.

Salariații din învățământ vor contribui la realizarea unei vii agitații vizuale, prin lozinci mobilizatoare, prin caricaturi și prin articole scrise la gazetele de stradă, în scopul de a mobiliza țărănimea muncitoare în vederea acestei campanii. In cadrul căminelor culturale ,la școală, la cooperative, etc., salariații din învățământ vor ține conferințe în care vor populariza metodele de lucru ale agriculturii sovietice, care aplică descoperirile celei mai înaintate agrotehnici din lume. Sătenii vor fi lămuriți asupra felului cum trebue făcute arăturile, asupra întrebuințării în condiții optime a îngrășămintelor naturale și chimice, asupra bunei conservări a recoltelor, etc.

Sprijinind sindicatele salariaților agricoli, salariații din învățământ vor duce muncă de lămurire, pentru a îndemna pe săteni să repare la timp uneltele agricole, să curețe semințele, să-și procure semințe selecționate, să-și asigure din timp cantitățile de combustibil și lubrefianți necesare mașinilor, pentru ca muncile să se poată face la timp și în bune condițiuni.

Se vor lămuri țăranii muncitori că e necesar și bine să se întovărășească pentru a munci pământul în comun cu mașinile statului.

De asemenea, salariații din învățământ vor merge din casă în casă, alături de ceilalți reprezentanți ai organizațiilor de massă pentru a lămuri țăranilor individuali rostul planului de cultură care se întocmește pentru ei de către Comitetul Provizoriu.

Grupele sindicale ale salariaților din învățământ vor organiza întreceri între tovarăși pentru ducerea muncii de lămurire printre săteni. De asemenea, ele vor sprijini organizarea de întreceri individuale în cadrul S. M. T.-urilor, G. A. S.-urilor și G.A.C.-urilor, pentru realizarea măsurilor prevăzute în Hotărîre.

O grijă deosebită vor arăta salariații din învățământ pentru demascarea chiaburilor și a uneltelor lor, care ar încerca să saboteze măsurile luate de Partid și de Guvern pentru asigurarea reușitei muncilor de toamnă.

In felul acesta, salariații din învățământ vor da dovadă că s'au încadrat în lupta generală pe care sub conducerea Partidului său,, o duce clasa muncitoare cu tot mai mult avânt pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru întărirea frontului păcii.

Din activitatea clubului Sindicatului Salariaților din Invățământ-București

Pe Bulevardul 6 Martie, în localul fostei „Case de Credit a Corpului Didactic", își are sediul Clubului Sindicatului Salariaților din Invățământ-București. Spre acest club grăbeau tovarășii la orele 18.45 în ziua de 25 Septembrie, dorind să nu întârzie de la sărbătorirea a cinci ani dela înființarea Federației Sindicale Mondiale. Ora 19 a găsit peste 150 de tovarăși în sala de festivități a clubului. Programul a început cu conferința tovarășului Grigore Agopian, membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I. Conferențiarul a expus documentat și cu căldură felul cum a luat naștere Federația Sindicală Mondială din inițiativa și cu sprijinul sindicatelor sovietice. A arătat apoi lupta dusă de sindicatele progresiste, în frunte cu glorioasele sindicate sovietice, pentru dejucarea intrigilor trădătorilor muncitorimii din Anglia și Statele Unite, care, puși în slujba imperialiștilor, au căutat să spargă unitatea și solidaritatea mondială a clasei muncitoare. Deasemenea, s'a arătat rolul Federației Sindicale Mondiale în desfascizarea țărilor, în combaterea cauzelor războiului, în apărarea drepturilor muncitorimii și a libertăților democratice, ca și în ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii de pretutindeni. S'a subliniat mai cu seamă activitatea dusă de acest for sindical mondial și de departamentele sale profesionale pentru apărarea păcii grav amenințată de imperialiștii anglo-americani care au trecut la agresiune directă în Coreea și fac totul pentru a extinde războiul.

„Veniți popoare, în slujba păcii a noastră viață să închinăm"!

Sub semnul acestui refren din corul „In slujba păcii" de Sergiu Natra, s'a desfășurat apoi un frumos program artistic compus din coruri, bucăți din Rachmaninov, Ilinschi și Maycabar executate la pian, precum și din jocuri. Deasemeni, s'a recitat poezia „La masa verde" de Maria Banuș și poezia „Sicrie și Ciocane" de Eugen Jebeleanu.

Cântecul despre Stalin și Marșul Armatei Roșii au dat expresie dragostei tovarășilor pentru genialul conducător al oamenilor muncii din întreaga lume și pentru invincibila Armată Sovietică, scut al păcii și chezaș al libertății popoarelor. La executarea programului, pe lângă corul sindicatului, și-au mai dat concursul reprezentanții Institutului de Artă și echipa artistică a Ministerului Muncii. Tovarășii din sală au fost adânc impesionați de jocurile din Bucovina și din Ardealul de Nord executate de echipa Ministerului Muncii, compusă din invalizi de război. Câtă voință au dovedit acești oameni, care, deși merg cu proteze, n'au pregetat să se obosească pentru a face cunoscute masselor comorile folklorice ale poporului nostru, așa cum o cere Partidul!

Munca de până acum a clubului

Dar programul din seara zilei de 25 Septembrie nu constitue decât un singur moment din activitatea continuă pe care o desfășoară Clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ — București. Deși inaugurat abia de o lună (22 August 1950) Clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ — București are frumoase realizări în sprijinul perfecționării profesionale a cadrelor didactice. Astfel, pe ziua de 6 Septembrie, a organizat o consfătuire cu directorii școlilor, la care au participat 160 tovarăși. Au prezentat referate directorii dela Liceul clasic Mixt, Centrul Școlar Nr. 5, 7, 8, Școala Medie Electro-Tehnică și Școala Elementară Nr. 43 Fete. Referatele s'au ocupat de metodele de „muncă pentru rezolvarea problemelor administrativ-organizatorice: aprovizionări, confecționare de material didactic cu materiale proprii și prin muncă voluntară, asocierea comitetului de sprijin la înlăturarea greutăților școlii, etc. S'a scos în evidență că cea mai bună metodă de lucru este ca directorul să antreneze în muncă întregul colectiv al cadrelor didactice, împărțind fiecăruia o sarcină precisă care să fie îndeplinită până la o anumită dată.

La frumoase învățăminte practice a dus și consfătuirea Comitetelor de sprijin ale școlilor, ținută în ziua de 7 Septembrie, în prezența reprezentanților Secțiunii de Invățământ. Referatele au fost prezentate de Comitetul Centrului Școlar Nr. 5, 7, 8 și de Comitetul Liceului Nr. 4. Din aceste referate a reieșit că, dacă în comitet se aleg oameni de profesiuni diferite și devotați politicii Partidului, se pot face lucruri frumoase pentru spijinirea școlii. Astfel, prin muncă voluntară, cei dela centrul 5, 7, 8 au construit o mașină de tocat carne și una de curățit cartofi. Cea din urmă înlocuește munca a 26 de oameni. Tot acest comitet s'a preocupat de îmbunătățirea frecvenței elevilor, ducând muncă de lămurire din casă în casă, alături de cadrele didactice ale școlii.

Comitetul de sprijin al liceului Nr. 4 a arătat că a organizat o bună rețea pentru mobilizarea părinților în sprijinul școlii. Cumpărând diferite spectacole și difuzând biletele lor, comitetul a realizat un fond de 300.000 lei cu care a reparat sala de gimnastică, a înzestrat cabinetul medical, a făcut lucrări de pavaj și alte îmbunătățiri la școală. Acest comitet și-a propus să se ocupe serios de asistența socială și de educarea elevilor, probleme pe care până acum le-a neglijat.

Tot în sprijinul activității profesionale a cadrelor didactice a venit ședința organizată de club pentru ziua de 8 Septembrie, când tov. profesor M. Gafița, din colectivul de critică al „Vieții Românești", a prezentat opera reconsiderată a lui Gh. Coșbuc.

De asemenea, clubul a venit în ajutorul celor care duc munca de alfabetizare, organizând, la 14 Septembrie, o consfătuire a 200 de propunători la cursurile de alfabetizare. Concluziile discuțiilor purtate asupra metodelor de întrebuințat pentru învingerea greutăților întâlnite în această muncă s'au înaintat Secțiunii de Invățământ.

Pentru ridicarea nivelului ideologic al tovarășilor, clubul a organizat sărbătorirea a șase ani dela reorganizarea mișcării sindicale (1 Septembrie). La 3 Septembrie, în cadrul comemorării a doi ani dela moartea lui A. A. Jdanov, tovarășul M. Novicov, dela Societatea Scriitorilor din R.P.R., a conferențiat despre „Neuitatele învățături ale lui A. A. Jdanov", arătând, în lumina acestor învățături, ce sarcini revin intelectualilor în actuala situație internațională. Conferința a fost urmată de un concert dat de salariații Institutului de Artă.

Clubul ține pe tovarăși în curent cu noutățile literare. Pentru aceasta le-a prezentat „Cartea satului" de Selivanov (6 Septembrie) și a organizat o ședință de convorbire a scriitorului A. Vaida cu cititorii cărții sale „Scântei în berznă". (20 Septembrie).

Preocupându-se și de copiii salariaților din învățământ, clubul a organizat pentru ei comemorarea lui Aurel Vlaicu în ziua de 5 Septembrie, când s'a deschis și cercul de aero-modelism. La 11 Septembrie le-a prezentat cartea „Galia Coroliova".

Dispunând de un local cu încăperi suficiente și bine înzestrate, de o blibiotecă de 12.000 de volume, de jocuri de șah și ping-pong, Clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ — București poate desfășura o intensă activitate pentru sprijinirea perfecționării profesionale a cadrelor didactice și pentru educația copiilor lor.

Clubul are un colectiv de conducere care și-a înțeles rolul și care și-a propus să realizeze un cabinet tehnic pentru consultații pedagogice, să sprijine schimbul de experiență și să se preocupe de felul cum se desfășoară munca în învățământul superior.

Pentru sporirea numărului celor care frecventează ședințele, poate că n'ar fi rău ca ele să fie programate ceva mai rar decât până acum. Deasemenea, ținând continuu legătura cu secțiile Sindicatului, colectivul de conducere al clubului trebue să popularizeze mai mult programul său de lucru.

Folosind schimbul de experiență, așa cum a făcut-o cu Clubul „Grivița Roșie", Clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ — București va izbuti să realizeze obiectivele fixate pentru concursul pe țară de către Comitetul Executiv al C.G.M. Cadrele didactice din București au datoria să-l sprijine mai mult decât până acum. Astfel, Clubul lor va deveni un centru de perfecționare profesională și de mobilizare a tuturor celor care îl frecventează în lupta pentru pace, pentru socialism.

Note politice externe

In ședința din 20 Septembrie a Adunării Generale a O.N.U., șeful delegației sovietice, tovarășul Andrei Ianuarievici Vișinski, a rostit, după cum se știe, un mare discurs. Prin glasul trimisului său, Uniunea Sovietică a prezentat Adunării, importante propuneri cu privire la asigurarea păcii, propuneri care oglindesc năzuința de pace a milioanelor de oameni din întreaga lume. Pretutindeni în lume, milioanele de oameni simpli, au întâmpinat cu adâncă bucurie, și cu speranță, aceste propuneri. Glasul Uniunii Sovietice a exprimat voința de pace a majorității covârșitoare a omenirii în timp ce glasul cercurilor conducătoare americane au exprimat doar tendințele criminale ale unei clici de monopoliști capitaliști hrăpăreți și setoși de sânge.

A. I. Vișinski a arătat toată importanța pe care U.R.S.S. o acordă Organizației Națiunilor Unite. El a citat cuvintele lui I. V. Stalin din 1946, adică chiar dela începutul activității O.N.U.-ului, și anume că Organizația Națiunilor Unite „este un instrument serios pentru menținerea păcii și securității internaționale".

A. I. Vișinski a arătat însă că, Statele Unite încearcă să folosească sistemul O.N.U.-ului pentru a lua hotărîri ilegale. El a arătat că în scopul camuflării politicii lor de agresiune, Statele Unite au împins Consiliul de Securitate la hotărîri ilegale, ca în problema reprezentării Chinei, în problema coreeană și în altele. Statele Unite, a subliniat Vișinski, conduc în cursa nebunească a înarmărilor toate țările ce s'au încadrat în pactul Atlanticului de Nord, se pregătesc ele însile intens de război și se dedau la o deșănțată propagandă de ațâțare la un nou război. El a arătat că, în timp ce în Uniunea Sovietică se desfășoară o muncă creatoare pașnică — toate forțele țării fiind îndreptate spre un nou avânt al economiei naționale și spre ridicarea bunei stări și a nivelului material de trai al poporului sovietic — în Statele Unite, în anii 1949—50 cheltuelile militare directe au crescut de 12 ori față de perioada antebelică. Și Statele Unite folosesc influența lor economică pentru a determina și alte țări ca Anglia și Franța, să-și sporească continuu cheltuelile militare.

Șeful delegației sovietice a prezentat politica consecventă de pace a U.R.S.S., care este pentru consolidarea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate popoarele ce urmăresc aceleași țeluri și care duc o luptă consecventă împotriva oricăror aventuri războinice, împotriva primejdiei care amenință pacea și securitatea internațională.

In cadrul luptei pentru pace, a arătat A. I. Vișinski, Uniunea Sovietică caută cu stăruință să obțină traducerea în fapt a unei serii de măsuri importante care ar putea asigura succesul acestei lupte, ar contribui la întărirea încrederii în relațiile internaționale și ar înlătura pericolul unui nou război.

Uniunea Sovietică a propus și propune traducerea în fapt a unor măsuri ca reducerea înarmărilor, condamnarea și interzicerea propagandei pentru un nou război, interzicerea necondiționată a armei atomice și stabilirea unui strict control internațional asupra îndeplinirii acestei interdicții.

In mod concret, șeful delegației sovietice, a propus ca Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, să adopte o Declarație, în care aceasta 1) să condamne propaganda pentru un nou război care se duce într'o serie de țări, să facă apel la toate statele să interzică în țările lor o asemenea propagandă și să tragă la răspundere pe cei vinovați; 2) să recunoască, că folosirea armei atomice ca armă de agresiune și exterminare în masă a oamenilor este în contradicție cu conștiința și onoarea popoarelor și incompatibilă cu apartenența la O.N.U.; să proclame interzicerea necondiționată a armei atomice și stabilirea unui strict control internațional pentru respectarea riguroasă și necondiționată a acestei interdicții; să declare totodată că guvernul care va folosi primul, împotriva oricărei țări, arma atomică sau oricare alt mijloc de exterminare în masă a oamenilor, săvârșește o crimă împotriva omenirii și va fi considerat drept criminal de război; 3) să exprime în unanimitate dorința ca Statele Unite, Marea Britanie, Franța, China și Uniunea Sovietică să-și unifice eforturile pașnice și să încheie între ele un pact pentru întărirea păcii și ca aceste mari puteri să reducă actualele lor forțe armate — trupe terestre, aviație militară de toate tipurile, flotă maritimă militară — în cursul anului 1950, cu o treime, urmând ca problema reducerii mai departe a forțelor armate să fie pusă în discuția uneia din apropiatele sesiuni ale Adunării Generale.

Aceasta este calea — a spus A. I. Vișinski — pe care Uniunea Sovietică cheamă popoarele să o urmeze în actualele condiții grele. Iată programul nostru, a încheiat șeful delegației sovietice, programul luptei pentru pace, programul întăririi păcii și al colaborării între popoare, programul înlăturării pericolului unui nou război.

Glasului Uniunii Sovietice care a răsunat din nou cu atâta vigoare la Organizația Națiunilor Unite, i s'au alăturat în unanimitate toți oamenii cinstiți din lume, pentrucă glasul acesta este glasul păcii.

In ședința din 22 Septembrie a Comitetului General al Adunării Generale a O.N.U., după o scurtă desbatere, s'a căzut de acord să se transfere o serie de puncte de pe ordinea de zi pentru examinarea lor directă în ședințele plenare ale Adunării Generale fără o examinare prealabilă a acestora în diferite Comitete. Aceste puncte sunt: 1) primirea de noi membri în O.N.U. 2) controlul internațional al energiei atomice; elaborarea unui program de 20 de ani pentru obținerea păcii prin intermediul O.N.U. și altele.

Trecându-se la discutarea chestiunii repartizării punctelor de pe ordinea de zi Comitetului Politic și Comitetului Politic Special, Olanda a prezentat propunerea de a se trimite, între alte chestiuni, chestiunea „acțiunii comune pentru apărarea păcii, declarația cu privire la înlăturarea amenințării unui nou război și la întărirea păcii și securității popoarelor" — propunere prezentată de Uniunea Sovietică.

La cererea lui I. A. Malik, reprezentantul sovietic, Comitetul, cu excepția reprezentantului Kuomintangului, a aprobat propunerea de a se transfera Comitetului Politic spre examinare „Protestul cu privire la agresiunea americană împotriva Chinei".

Uniunea Sovietică, care s'a opus în ședința din 21 Septembrie includerii pe ordinea de zi a unui punct numit „respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Bulgaria, Ungaria și România", deasemenea în această ședință, când punctul a fost pus la vot, nu l-a votat, abținându-se. Cu toate acestea mașina de vot americană l-a inclus pe ordinea de zi a Comitetului Politic Special.

Ca deobicei, luând cuvântul în ședința din 25 Sepembrie a Adunării Generale, delegatul clicii titoiste dela Belgrad, Kardelj, s'a dedat la ieșiri calomnioase împotriva U.R.S.S. și a R.P.D. Coreene. El a prezentat Adunării două proiecte de rezoluție care tinzând să micșoreze rolul Consiliului de Securitate, fac jocul politicii imperialiste americane.

Kardelj a fost urmat la cuvânt în ședința din după amiaza aceleiași zile de Bevin, ministrul de afaceri externe al Angliei, care a elogiat deasemenea, bineînțeles, agresiunea Statelor Unite în Coreea.

Bevin, după ce a elogiat planul Marshall s'a împotrivit planurilor sovietice în legătură cu dezarmarea generală și interzicerea armei atomice.

După cum se vede socialiștii de dreapta și titoiștii, vătafi ai imperialismului american care încearcă să vorbească în numele clasei muncitoare, nu și-au desmințit nici de data asta calitatea lor de slugi trădătoare.

Pentru a abate atenția dela caracterul terorist al actualui regim din Grecia, blocul anglo-american a introdus pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U., în ședința din 26 Septembrie un punct intitulat: „amenințări împotriva independenței politice și integrității teritoriale a Greciei". Această tendință a fost puternic demascată de Paniușkin, reprezentantul Uniunii Sovietice și de delegații Republicii Cehoslovace și Republicii Polone.

Deși este limpede pentru orice om de bună credință că între Uniunea Sovietică și China nu există nici o divergență, ci dimpotrivă cele mai strânse relații de prietenie și colaborare, mașina de vot americană a făcut să se aprobe includerea pe ordinea de zi a unui punct propus de reprezentantul clicii Kuomintangului, intitulat: „amenințarea împotriva independenței politice și integrității teritoriale a Chinei".

A fost inclus pe ordinea de zi deasemenea și punctul „respectarea dreptului omului în Bulgaria, Ungaria și România" în ciuda argumentelor contra prezentate de reprezentantul Poloniei, Drohojevsky, de cel al R.S.S. Ucrainiene, Baranowsky și de reprezentantul U.R.S.S. Arutiunian.

S'a arătat că acuzațiile false și calomnioase la adresa Bulgariei, Ungariei și României nu sunt decât o nouă formă prin care se încearcă intervenția în afacerile interne ale acestor țări.

Includerea acestui punct pe ordinea de zi a O.N.U. reprezintă în fapt o grosolană violare a Chartei O.N.U.; violare pe care Adunarea Generală, ascultătoare față de injoncțiunile cercurilor conducătoare imperialiste americane și ale reacțiunii în general, a sprijinit-o.

Incercându-se să se impună Adunării o atitudine cu totul potrivnică principiilor O.N.U., a fost deasemenea inclusă pe ordinea de zi o chestiune intitulată „relațiile Statelor Unite și ale organismelor specializate, cu Spania". In fapt se urmărește anularea Rezoluției din 1946, care condamnă regimul lui Franco ca un regim fascist și consolidarea acestui regim în interesul imperialiștilor americani care urmăresc în Spania obiective strategice în vederea războiului la care se pregătesc și la care instigă.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 79 4 PAGINI 5 LEI Proletari din toate țările, uniți-vă! Vineri 6 Octombrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64
ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20
ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

In Editura Partidului Muncitoresc Român va apare

I. V. STALIN
OPERE
Vol. VI

Pentru cinstirea oamenilor de știință, artă și din învățământ

Oamenii de știință și artă din Republica noastră Populară au luat cunoștință cu deosebit interes de decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, conform căruia în țara noastră se instituc titlurile de: Om de Știință Emerit al Republicii Populare Române; Artist al Poporului din Republica Populară Română; Artist Emerit al Republicii Populare Române; Maestru Emerit al Artei din Republica Populară Română; Profesor Emerit al Republicii Populare Române; Învățător Emerit al Republicii Populare Române.

Aceste înalte distincții se acordă de Prezidiul Marii Adunări Naționale oamenilor de știință și artă, învățătorilor și profesorilor, care s'au remarcat printr'o activitate deosebit de merituoasă pusă în slujba Patriei. Astfel titlul de „Om de știință Emerit al Republicii Populare Române" se conferă cercetătorilor științifici care au obținut importante inovații în tehnică, menite să ajute la creșterea producției și productivității muncii, oamenilor de știință care au elaborat lucrări de mare valoare științifică sau care s'au distins printr'o activitate deosebită în ce privește popularizarea științei. Titlurile de Artist al Poporului, Artist Emerit al Republicii și Maestru Emerit al Artei se acordă oamenilor de artă cu merite excepționale în ce privește desvoltarea teatrului, muzicii, cinematografiei și artei plastice, oamenilor de artă care au obținut importante și valoroase realizări în artă, fie în domeniul creației artistice, fie pe tărâmul interpretării artistice, oamenilor de artă care s'au remarcat printr'o activitate merituoasă în vreuna din ramurile artei.

Titlul de Profesor Emerit al Republicii Populare Române se obține de profesorii care au servit mult timp în învățământ și care se bucură de însemnate realizări în munca de instrucție și educație, în învățământul mediu și învățământul superior.

Titlul de Învățător Emerit al Republicii Populare Române se acordă învățătorilor cu o activitate îndelungată în învățământul elementar, cu merite deosebite în această muncă didactică din școală și din afară de școală, munca de alfabetizare a neștiutorilor de carte.

Instituirea acestor înalte distincții pentru oamenii culturii din țara noastră constituc un puternic îndemn la muncă rodnică. Actul acesta reprezintă o nouă manifestare a desvoltării culturii în țara noastră.

Luând în mâinele sale conducerea treburilor politice, economice și sociale, clasa muncitoare a deschis largi posibilități de înflorire a științei a dat mari posibilități pentru formarea oamenilor de știință și a creat condiții prielnice de muncă pentru scriitori, artiști, cercetători științifici.

Casele de recreație, ajutoarele materiale, încurajările permanente ale Partidului și Guvernului au scos la lumină nenumărate energii latente, au pus în mișcare și desvoltare puterea creatoare a oamenilor muncii pe care regimul burghezo-moșieresc i-au ținut departe de cuceririle științei și culturii. Astăzi, în Republica Populară Română nu mai poate fi vorba de inventatori care să-și găsească valorificarea patentului și invențiilor lor la trusturi și concerne de peste graniță, care în multe cazuri plăteau invenția și o puneau sub lacăt pentru ca nu cumva revoluționarea producției să ducă la îmbunătățirea condițiilor de viață a clasei muncitoare. Nu mai poate fi vorba de artiști și savanți care să-și caute norocul aiurea. Nici de învățători și profesori care să nu-și găsească de lucru în ramura de activitate pentru care s'au pregătit și în care le place să lucreze. De aceea, în Republica noastră s'au înregistrat însemnate succese în ce privește creșterea producției miniere, petrolifere, industriale, agricole, etc., în ce privește arta dramatică, pictura, muzica, în ce privește învățământul de toate categoriile.

Dar, în timp ce în țara noastră știința și oamenii de știință sunt apreciați, cinstiți și răsplătiți pentru meritele lor în slujba păcii și progresului, în țările imperialiste știința și oamenii de știință sunt înrobiți de marii magnați ai banului, de ațâțătorii și incendiatorii la noi războaie mondiale. E deajuns să ne amintim de planurile criminale ale imperialiștilor americani de stăpânire a lumii, la tehnica americană care distruge viața pașnică a poporului coreean, la amenințarea permanentă a distrugerii civilizației prin arma atomică. Câți profesori din universitățile din Statele Unite n'au fost aruncați pe drumuri tocmai pentru atitudinea lor progresistă, pentru manifestările lor împotriva isteriei războiului. Lumea întreagă a luat cunoștință despre revocarea din învățământ a profesorilor A. Lederman și C. Zitron, președintele și secretarul Sindicatului de Învățământ din Statele Unite. Câți profesori și învățători nu colindă astăzi dintr'un stat într'altul în căutare de lucru, în țara unde pâinea se aruncă în mare sau se arde pentru ca nu cumva să scadă prețurile pâinii. Politica Statelor Unite de fascizare a țării este strict urmată de guvernul satelit dela Paris care, cu câteva luni în urmă, a revocat pe marele savant Joliot-Curie, din funcția de înalt comisar pentru energia atomică. Tot la ordinul Statelor Unite a fost pus în disponibilitate profesorul Masamichi Havada, președintele Sindicatului de Învățământ din Tokio.

In timp ce în țările imperialiste învățământul alunecă pe o treaptă din ce în ce mai joasă, în timp ce numărul învățătorilor și profesorilor șomeri crește, în țara noastră și în țările de democrație populară învățământul ia un avânt nemaicunoscut în istoria acestor țări. An de an crește numărul creșelor, căminelor și grădinițelor de copii, sporește numărul școlilor elementare și se extinde învățământul general de șapte ani, crește numărul școlilor și al elevilor din învățământul mediu și superior. Lupta împotriva neștiinței de carte, campania pentru culturalizarea masselor populare, pentru răspândirea științei în rândurile po-

(Continuare în pag. 3)

Inființarea unor titluri menite să cinstească activitatea oamenilor de știință și artă

Buletinul Oficial din 28 Septembrie a. c. publică decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru înființarea titlurilor ce se pot acorda oamenilor de știință, tehnicienilor și artiștilor.

Decretul prevede înființarea următoarelor titluri:

— Om de Știință Emerit al Republicii Populare Române;
— Artist al Poporului din Republica Populară Română;
— Artist Emerit al Republicii Populare Române;
— Maestru Emerit al Artei din Republica Populară Română;
— Profesor Emerit al Republicii Populare Române;
— Învățător Emerit al Republicii Populare Române.

Aceste titluri se acordă de către Prezidiul Marii Adunări Naționale, la propunerea Consiliului de Miniștri.

Titlul de Om de Știință Emerit al Republicii Populare Române se acordă pentru lucrări deosebit de valoroase în domeniul științei și tehnicii, pentru descoperiri sau invenții deosebit de importante în opera de construire a socialismului, precum și pentru activitate practică excepțională pe tărâmul tehnicii sau al popularizării științei.

Titlul de Artist al Poporului din Republica Populară Română se acordă oamenilor de frunte ai artei care au merite excepționale în opera de desvoltare a teatrului, muzicii, cinematografiei și artelor plastice.

Titlul de Artist Emerit al Republicii Populare Române se acordă oamenilor de artă, care au realizări valoroase în oricare din ramurile artei, fie sub raportul creației artistice, fie al interpretării.

Titlul de Maestru Emerit al Artei din Republica Populară Română se acordă pentru activitate merituoasă în oricare din ramurile artei.

Titlul de Profesor Emerit al Republicii Populare Române se acordă profesorilor cu stagiu mare în învățământ, pentru merite deosebite în domeniul învățământului mediu și superior.

Titlul de Învățător Emerit al Republicii Populare Române se acordă învățătorilor cu stagiu mare în învățământ, pentru merite deosebite în domeniul învățământului elementar. (Agerpres).

DECRETUL

Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române pentru fixarea datei alegerii deputaților Sfaturilor Populare

ARTICOL UNIC. — In conformitate cu art. 78 din Legea Nr. 6 din 8 Septembrie 1950, se fixează ziua de 3 Decembrie 1950 pentru alegerea deputaților Sfaturilor Populare.

Dat în București la 29 Septembrie 1950

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
C. I. PARHON

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
MARIN FLOREA IONESCU

In ziua de 3 Decembrie a. c. oamenii cinstiți din țara noastră vor alege pentru prima dată deputați în Sfaturile Populare.

Alegerile pentru Sfaturile Populare vor chema la conducerea treburilor locale pe cei mai buni fii ai Patriei noastre, fruntași în producție, oameni ai muncii manuale și intelectuale, luptători dârzi pentru crearea unei vieți noi, îmbelșugate și fericite. Sfaturile Populare, regionale și raionale, vor fi organele care vor exercita puterea de Stat în regiunea și raionul lor, răspunzând în fața alegătorilor, Partidului și Guvernului de întreaga activitate economică, socială și culturală de pe teritoriul administrat de ele. Ele vor trebui să rezolve cu repeziciune cele mai grabnice probleme ale regiunii și raionului lor, fără forme birocratice încărcate, fără pierdere de vreme și nesfârșite tergiversări.

Vechile consilii comunale ale burghezo-moșierimii aveau un caracter polițist și birocratic, ele fiind alcătuite din paznicii credincioși ai elementelor exploatatoare. Sfaturile Populare ca expresie a voinței marii majorități a oamenilor muncii, sunt chemate să contribue la consolidarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, să contribue la justa rezolvare a problemei naționale, să sdrobească rezistența exploatatorilor, să mobilizeze și să ducă poporul muncitor la noi victorii.

De aceea, în perioada ce precede alegerilor dela 3 Decembrie, perioadă care corespunde pe plan internațional cu o tot mai accentuată ascuțire a luptei dintre lagărul democrației și păcii și lagărul antidemocratic al ațâțătorilor la război, fiecare dintre cetățenii conștienți ai Patriei noastre este dator să lupte din răsputeri pentru a face din aceste alegeri o victorie a regimului nostru de democrație populară, o victorie a forțelor păcii. In cadrul organizațiilor de partid și al organizațiilor de massă, în cadrul organizațiilor culturale, științifice, cooperatiste, muncitori și țărani muncitori, meseriași și tehnicieni, învățători și profesori să contribuim la buna desfășurare a alegerilor. In felul acesta astăzi când imperialiștii americani și englezi trecând la agresiune nu-și mai ascund năzuințele de a pregăti și deslănțui un nou măcel mondial, alături de munca pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, noi contribuim la întărirea păcii și socialismului pregătindu-ne intens pentru buna reușită a acestor alegeri. Pentru învățători și profesori, mai ales pentru cei ce lucrează în lumea satelor, publicarea decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române pentru fixarea datei alegerii deputaților Sfaturilor Populare aduce după sine îndatorirea de a desfășura o muncă sistematică pentru activizarea maselor de țărani muncitori în cadrul acestei campanii electorale ,făcându-le să înțeleagă cât de mult sporește răspunderea fiecăruia dintre noi în ce privește buna gospodărire a treburilor noastre locale, în ce privește îmbunătățirea vieții noastre în general, în ce privește, contribuția noastră pentru apărarea păcii.

Din activitatea Secțiunilor de Invățământ ale raioanelor

Aplicarea legii pentru raionarea teritoriului R.P.R., acest factor nou de întărire a Patriei noastre, a pus și în fața școlii sarcini mari și importante.

Noua unitate administrativă de bază, raionul, preluând în parte și atribuțiile fostelor județe, îndrumat și ajutat în muncă de Comitetul Raional al Partidului, are posibilitatea să asigure o mai justă repartiție a școlilor, o mai bună funcționare și desvoltare a învățământului de toate gradele.

Dar, pentru ca toate binefacerile noii delimitări teritoriale să devină o realitate este nevoie să se ducă o muncă hotărită și organizată. Aceasta presupune o bună cunoaștere a realităților, însușirea problemelor raionului și apoi o justă și imediată rezolvare a lor.

O primă legătură cu toți directorii unităților școlare s'a făcut la 18 Septembrie când aceștia au fost convocați la Secțiunea de Invățământ a raionului pentru complectarea formularelor trimise de Ministerul Invățământului Public. Cu această ocazie s'a întocmit o lucrare de înregistrare bugetară și cea dintâi evidență statistică a raionului.

Din primele zile după raionare unii inspectori nu s'au mulțumit numai cu preluarea arhivelor și, smulgându-se din plasa lucrărilor birocratice și devenind operativi, au pornit să cunoască realitatea vie — terenul. Ei au privit școala nu unilateral ci, având în vedere toate elementele fără de care o școală nu poate să existe: localurile, cu situația lor materială, elevii, cadrele, manualele. Ei au cercetat în ce măsură este integrată școala în atenția și interesul masselor și organizațiilor locale, stabilind legătura acolo unde colaborarea era întreruptă.

La 18 Septembrie șeful Secțiunii de Invățământ din Raionul Loviștea-Vâlcea își cunoștea mare parte din școlile raionului; în schimb, cel dela Raionul Râmnic deoarece nu-și cunoștea suficient raionul a întârziat cu 48 de ore lucrările de centralizare.

In scopul de a se îmbunătăți continuu munca și a se ajunge deci la rezultate tot mai pozitive, Secțiunile raionale au înțeles că este de foarte mare ajutor schimbul de experiență prin popularizarea și prelucrarea realizărilor de pe teren pe tot cuprinsul raionului. Astfel, în raionul Gilort-Gorj s'a făcut cunoscut tuturor cadrelor didactice inițiativa colectivului dela școala Cărbunești, care n'a stat cu brațele încrucișate așteptând scheme și fonduri, ci, s'a împrumutat în contul salariilor ca să aprovizioneze internatul. Internatul instalat în Palatul Administrativ este astăzi un adevărat internat model.

Acolo unde Secțiunea de Invățământ a raionului a știut să-și organizeze bine munca și să îndrumeze activitatea școlilor, s'a ajuns la realizări frumoase. Astfel, în raionul Baia de Aramă, la școala din Roșința 110 elevi au masă și casă în noul internat creat prin străduința cadrelor didactice. La școlile din Racoți, Celei, Glagova, Baia frecvența școlară a fost din primele zile și se menține 100 la sută. Secțiunea de Invățământ a Raionului Baia de Aramă luptă pentru a scoate din starea de pasivitate cadrele didactice dela Câlcești, care s'au rupt de viața satului, izolând școala de problemele vieții noi din sectorul socialist al agriculturii. In acelaș timp Secțiunea popularizează activitatea directorului școlii din Pojaru-Amaradia, Raionul Hurezani, care stă la sfat cu sătenii lămurindu-i, povestindu-le din cele văzute sau citite despre foloasele aduse țărănimii de gospodăria agricolă colectivă.

La Raionul Vânju Mare-Gorj, aflându-se că frecvența elevilor dela școlile din Podul-Grosului, Jiena-Veche și Cioroboreni este slabă, s'au dat îndrumări practice care să ajute cadrele didactice pentru rezolvarea acestei probleme. S'a subliniat necesitatea ca școala să colaboreze cu organizațiile locale. Trecându-se la fapte s'a asigurat în scurt timp frecvența de 100 la sută în clasa I-a a școlilor din Batoți, Jiena-Mare, Țigănuși.

La Raionul Filiaș și la Strehaia datorită unei cercetări amănunțite a lucrărilor de mișcare a cadrelor didactice, s'au găsit unele greșeli. Ca urmare s'au luat măsuri de îndreptare, creindu-se astfel o atmosferă prielnică de muncă.

La Raionul Mihăilești, regiunea București, întocmirea planului de școlarizare nu s'a făcut numai cunoscând datele cataloagelor ci, acestea au fost verificate și confruntate atent cu recensământul. Procedând astfel s'a găsit că la școala elementară cu cinci posturi din Stoenești ar trebui să urmeze anul acesta 229 elevi între 7 și 12 ani, elevi lăsați dela un an la altul ca „plus de efectiv", din nepăsarea atât a cadrelor didactice cât și a organelor de control.

Pentru o permanentă și susținută acțiune de îndrumare și control pe teren, șeful Secțiunilor dela raioane colaborează în muncă cu directorii unităților școlare urmărind ca în posturile de conducere să fie încadrate elementele cele mai corespunzătoare.

Pentru culegerea de informațiuni și pentru transmiterea instrucțiunilor, raioanele stabilesc în acelaș timp legăturile cu terenul prin directorii din diferite centre.

Lucrând în felul acesta se pot cunoaște îndeaproape problemele ridicate pe teren, inspectorii își pot alcătui planul de muncă stăruind în chip deosebit asupra localităților cu mai multe greutăți și lipsuri, urmărind să cheme la viață nouă și lumină toate satele raionului.

Lupta pentru o cât mai bună frecvență școlară

Urmând linia trasată de Partid, între măsurile luate pentru a asigura începerea anului școlar în bune condiții, Ministerul Invățământului Public a pus un însemnat accent pe școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară. Această acțiune, cu dublul ei aspect politic și cultural, a antrenat nu numai cadrele didactice ci și pe oamenii muncii din afara școlii.

Prima zi de școală a fost o sărbătoare a întregului popor muncitor. Munca de lămurire dusă cu părinții și cu elevii a populat clasele în ziua de 4 Septembrie în școlile elementare. Dar nu peste tot s'a înțeles că școlarizarea nu poate fi într'adevăr o realizare temeinică, dacă nu este susținută de metoda de lucru prin care să se asigure permanența unei bune frecvențe.

Mai întâi se poate constata o oarecare ușurință în felul cum unele Secțiuni de Invățământ au privit problema frecvenței. Astfel, în rapoartele înaintate de către Secțiuni Ministerului s'a constatat că în general frecvența a fost de 70-80 la sută. Insă au fost și Secțiuni, ca de pildă Târnava-Mare și Neamț, care au transmis pur și simplu „că nu știu situația frecvenței", ceeace dovedește lipsa de atenție pentru această problemă atât de însemnată. Alte Secțiuni ca de pildă Satu Mare au transmis cifre necorespunzătoare cu realitatea, prezentând o frecvență de 100 la sută.

Intâlnim însă și alte aspecte. In cuprinsul aceleiași regiuni cu aceleași caracteristice de teren, o școală se prezintă în bune condiții de frecvență iar alta abia numără câțiva copii răsletiți prin bănci. Astfel în regiunea Vâlcea, Raionul Horezu, la școala din comuna Horezul, în clasa V-a, din 58 inscriși erau prezenți 56, pe când în acelaș raion, cu 15 km. mai departe, în comuna Pietrarii de Jos, tot în clasa V-a, din 30 inscriși erau prezenți numai 13. Tovarășul director dela Pietrari a motivat slaba frecvență prin faptul că se culeg merele în sat.

Datele culese de pe teren au dovedit că între condițiile geografice și frecvență nu e legătură ca dela cauză la efect. Astfel raionul Vatra-Dornei este o regiune de munte cu sate în care casele sunt izolate și resfirate pe râpi și plaiuri, la mari distanțe de școală. Ne-am aștepta ca la școlile respective să întâlnim o frecvență slabă. Totuși, în primele zile de școală s'a putut constata că din 2275 copii înscriși în învățământul elementar au frecventat 2178. Dimpotrivă, în unele locuri la șes unde condițiile așezărilor omenești sunt mult mai favorabile și frecvența ar trebui să fie bună, ea este slabă. La 15 Septembrie, de exemplu, tovarășul director din comuna Modelul, regiunea Ialomița, nu se alarma că din 90 copii înscriși în clasa I-a frecventau numai 40. In aceeași regiune, în comuna Cocargeaua, unde cadrele didactice s'au preocupat serios de frecvență, toți cei 31 de elevi înscriși în clasa I-a frecventează zilnic.

Ce dovedesc aceste constatări de pe teren în legătura cu frecvența la școlile elementare?

După noua împărțire administrativă a teritoriului R. P. R. Secțiunile de Invățământ regionale și raionale, preocupate de problemele organizatorice, au pierdut din centrul preocupărilor lor tocmai ceeace constituia unul din obiectivele principale de discutat cu directorii școlilor și anume: metodele de lucru cele mai potrivite pentru a asigura o frecvență regulată.

Apoi, unii directori de școli, prinși în munci administrative referitoare la asigurarea bazei materiale a școlii, au pierdut din vedere că clasele curate, combustibilul adus la vreme, internatul înzestrat, materialul didactic bine așezat, toate acestea rămân fără valoare dacă nu s'a asigurat o bună frecvență școlară.

Să nu se uite că învățământul de șapte ani este un element de bază în noua orientare a culturii noastre dar, în acelaș timp, el este și mijlocul cel mai sigur pentru a închide izvorul analfabetismului, această frână în desvoltarea progresului. Nicio clipă școala elementară nu trebue să piardă din vedere obiectivul acesta. Contribuția la culturalizarea masselor și la stârpirea analfabetismului sunt sarcini de onoare trasate de către Partid cadrelor noastre didactice.

Se mai poate observa deasemeni că nu peste tot cadrele didactice au știut să se folosească de sprijinul permanent al organizațiilor de massă pentru a convinge părinții să-și trimită regulat copiii la școală. Acest sprijin nu era greu de obținut, deoarece, urmând linia ce li s'a trasat de către Partid în cadrul problemelor legate de începutul anului școlar, organizațiile de massă s'au încadrat cu tot elanul în munca de realizare a școlarizării.

Nici în școlile medii nu am avut peste tot o frecvență prea bună. In unele locuri frecvența a atins în prima zi abia 50 la sută din efectivul școlii. In unele cazuri, frecvența slabă a fost justificată prin întârzierea cu care s'au efectuat lucrările de admitere în internate. Motivarea nu-i valabilă întru totul deoarece în prima zi au absentat și elevi care n'aveau nevoie de internat fiind domiciliați în localitatea unde își are sediul școala. Aceasta a dovedit că profesorii și organizația U.T.M. nu au muncit îndeajuns pentru a asigura frecvența la cursuri. Impreună cu organizația U.T.M., școlile medii trebue să priveasscă foarte serios problema frecvenței regulate. Cunoștințele temeinice nu se câștigă de elevii care urmează școala la întâmplare, în răstimpuri și fără un stil de muncă organizat.

Mai intervine însă și altceva. Nu peste tot munca didactică a fost serios planificată. Astfel, în unele registre de prezență la rubrica „subiectul lecției", s'a putut vedea trecut: „Repetiții la mai multe obiecte de studiu". Dar „ce" se repetă, și „cum" se desfășoară o astfel de oră nu s'a putut constata întotdeauna din începutul muncii didactice. Plictiseala și monotonia unor ore fără nimic nou și interesant care să satisfacă setea de cunoaștere a tineretului au putut face uneori pe elevii din școlile medii ca, între lâncezeala unei ore și soarele încă plăcut de afară, să-l aleagă pe acesta din urmă.

Școlile și-au deschis porțile. După propunerile și sprijinul Partidului, Guvernul a dat un larg ajutor pentru crearea unor condiții de muncă din ce în ce mai bune tineretului și cadrelor didactice.

Noua împărțire a teritoriului R.P.R. crează condiții favorabile pentru organizarea muncii și pentru observarea specificului de viață pe raioane și regiuni. Șefii Secțiunilor de Invățământ regionale și raionale trebue să situeze pe primul plan preocuparea de a asigura o bună frecvență în școli.

Directorii și cadrele didactice, învățând din experiența celei mai înaintate școli din lume, a școlii sovietice, ca și din experiența anului încheiat, având sprijinul organizațiilor de massă și în primul rând al U.T.M.-ului și pionierilor trebue să convingă tineretul că Patria noastră, factor activ în lagărul păcii și socialismului are mereu nevoie de cadre bine pregătite. Contribuția efortului școlii la munca întregului popor trebue asigurată în primul rând prin obținerea unei frecvențe regulate. Realizarea acesteia trebue să rezulte din stăruința comună a cadrelor didactice și a elevilor conștienți de răspunderea ce le revine ca factori activi ai construirii socialismului în Patria noastră.

Coralia Călin

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

ȘCOALA TEHNICĂ DE MECANICĂ AGRICOLĂ DIN CÂMPULUNG-MUSCEL IN SPRIJINUL GOSPODĂRIILOR AGRICOLE COLECTIVE

Printre școlile noi, create după îndrumarea Partidului în vederea pregătirii tineretului pentru construirea socialismului în țara noastră, este și Școala Medie Tehnică de Mecanică Agricolă din Câmpulung-Muscel. Această școală, deși abia acum a pășit în al treilea an de funcționare, a izbutit să-și încadreze elevii în munca pentru sprijinirea gospodăriilor agricole colective.

Astfel, în cursul anului trecut elevii au reparat o batoză, o locomobilă și un tractor, pe care le-au întrebuințat apoi în campania muncilor agricole din vara aceasta.

In timpul verii elevii au lucrat la diferite gospodării agricole colective ca mecanici. Astfel, un elev din anul III a fost mecanic la Gospodăria Agricolă „Timpuri Noi"-Timiș Torontal, 14 elevi din anii II și III au treerat în Ștefănești și Boteni și 3 elevi au arat și au treerat în plasa Ștefănești.

Aceste realizări ne fac să credem că anul acesta școala va putea da un sprijin și mai temeinic pentru consolidarea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii din țara noastră.

Prof. Zoe Lambrino

DESCHIDEREA CURSURILOR SECȚIEI DE INSTRUCTORI DE PIONIERI A ȘCOLII PEDAGOGICE DE BĂEȚI DIN CRAIOVA

Cadrele didactice, personalul administrativ și de îngrijire și elevii Școlii Pedagogice de băeți din Craiova au avut la 25 Septembrie o zi de mare bucurie. In această zi s'au deschis cursurile secției pentru pregătirea instructorilor de pionieri. Festivitatea s'a desfășurat într'o atmosferă sărbătorească în sala de festivități a școlii, frumos pavoazată prin grija elevilor și a profesorilor.

In cuvântul de deschidere, tov. Florea Mitruț, directorul școlii, a subliniat sarcinile de mare răspundere ale elevilor, arătând rolul deosebit de important pe care îl au instructorii de pionieri în educarea comunistă a tineretului nostru.

Au vorbit apoi elevii Pătru, Petreneamț, Belei, Pungă, Vancea, Burdulea și Stacu. In numele colegilor, ei și-au luat angajamentul de a lupta necontenit pentru o cât mai temeinică însușire a cunoștințelor.

Au mai luat cuvântul pioniera Maria Blându și Dicea Oprea, secretarul organizației U.T.M.

A urmat apoi un bogat festival artistic.

I. R. Ionescu
Corespondent

100 PATURI PENTRU INTERNATELE DIN GALAȚI

Intelegând că una din problemele însemnate ale organizării învățământului și ale îmbunătățirii frecvenței este găzduirea elevilor în internate, Comitetul Provizoriu al orașului Galați a procurat material necesar pentru 100 paturi.

Din acest material, profesorul maistru Savin Gheorghe, lucrând în atelierul școlii elementare Nr. 10, a confecționat prin muncă voluntară, cele 100 de paturi care vor ajuta găzduirea fiilor clasei muncitoare în internatele din Galați.

Pentru munca și devotamentul său, profesorul maistru Savin Gheorghe a fost evidențiat de către Comitetul Provizoriu Galați.

EXCURSIA DE VARĂ A ȘCOLILOR ELEMENTARE DIN UIOARA MUREȘULUI

Cadrele didactice din Uioara dându-și seama de importanța deosebită pe care o au excursiile în școală, s'au gândit să organizeze o excursie de mai multe zile cu elevii școlilor române și maghiare din orașul lor. Pentru procurarea fondurilor necesare acestei excursii școlile române și maghiare au dat în colaborare câteva serbări izbutind ca, pe această cale, să strângă totodată și legăturile de prietenie frățească între naționalitățile conlocuitoare.

Cadrele didactice din Uioara au fost puternic sprijinite de Comitetul de Partid, care le-a dat un ajutor prețios în ceeace privește organizarea excursiei. 44 de elevi, însoțiți de 8 profesori, au pornit spre Borsec, unde timp de trei zile au vizitat fabricile de cherestea ale I.P.E.I.L.-ului, mina de cărbuni care se pune acum în exploatare, izvoarele Bălcescu și Kossuth, peștera Ursu, etc. Printre copiii români și maghiari dela Uioara prietenia s'a consolidat și mai mult cu prilejul acestei excursii. La plecare ei au invitat pe elevii secui din Borsec să viziteze salinele dela Uioara.

Excursia la Borsec a dat elevilor prilejul să vadă regiuni minunate ale Carpaților Răsăriteni.

Sesiunea lărgită extraordinară a Academiei R. P. R.

Desbaterea proiectului de Plan al Electrificării R. P. R. Prof. Traian Săvulescu rostindu-și cuvântul de închidere

PROFESORII SOVIETICI VORBESC DESPRE URIAȘELE CONSTRUCȚII STALINISTE ALE PĂCII ȘI COMUNISMULUI

Pentru binele Patriei

În ziua aceea lecția de geografie a început într'un fel neobișnuit. Profesoara și-a rotit privirea peste rândurile de bănci în care stăteau elevele clasei a VI-a și a întrebat:

— Cine dintre voi ține minte cântecul „Cahovca"?

Câteva mâini s'au ridicat și, în liniștea clasei, au răsunat cuvintele cunoscute ale unuia din cele mai iubite cântece ale poporului sovietic. Apoi, profesoara a povestit elevelor despre etapele marelui drum al Revoluției, despre care se vorbește în acest cântec, precum și despre trecutul revoluționar de luptă care apare cu putere în mintea oamenilor sovietici, atunci când aud cântecul Cahovca.

— Timpurile de neuitat ale întemeierii tânărului Stat Sovietic, luptele aprige împotriva dușmanilor Patriei noastre, victoriile glorioase ale ostașilor noștri — iată lucrurile scumpe pe care ni le amintim atunci când auzim cântecul Cahovca. Și iată că astăzi gândurile oamenilor sovietici se îndreaptă din nou către acest oraș înconjurat de o glorie legendară.

Profesoara povestește copiilor despre hotărîrea istorică a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. asupra transformării orașului Cahovca, prin voința Partidului Bolșevic, prin voința Guvernului Sovietic, într'un uriaș centru energetic al țării. Se citesc rândurile hotăririi guvernamentale despre noua și măreața construcție din epoca stalinistă. Copiii notează în caiete cifrele care arată cum vor fi irigate pământurile din raioanele sudice ale Ucrainei și raioanele nordice ale Crimeei, precum și puterea viitoarei stațiuni hidroelectrice de pe Nipru. Simplu, convingător, explicit, profesoara arată elevelor planurile giganticului șantier. Ea desfășoară în fața lor măreața hartă de mâine a Țării Sovietice, vorbește despre munca uriașă a poporului sovietic, care făurește și lărgește baza materială a comunismului.

Profesoara de geografie a organizat în toate clasele sale discuții despre noile construcții uriașe, despre crearea stațiunii hidroelectrice dela Cuibâșev și Stalingrad, despre Marele Canal Turcmen. Acum elevele pregătesc pentru cabinetul geografic al școlii un material ilustrativ consacrat noilor construcții. Fetele fac hărți și planuri ale șantierelor, aleg fotografii și ilustrații care arată trecutul locurilor unde se vor desfășura lucrările de construcție. Profesoara a însărcinat pe eleve să urmărească presa și să noteze în caiete speciale notele, articolele și informațiile apărute în legătură cu marile construcții.

Colectivul pedagogic al școlii Nr. 29 de fete din Moscova răspunde cu căldură la toate evenimentele noi. La lecții în orele de dirigenție, la adunările pionierești, elevele cercetează noile hotăriri ale Guvernului, hotăriri pătrunse de grija stalinistă pentru binele poporului și având drept țintă consolidarea continuă a Țării Socialismului.

(„Ucitelscaia Gazeta")

● LA KUIBIȘEV

Centrala hidroelectrică, care va lua naștere pe malul Volgăi, la Kuibișev, va fi cea mai mare din lume. Capacitatea ei va fi de 2 milioane kw., dând anual circa 10 miliarde kilowați-ore de energie electrică. Multe miliarde de kilowați-ore vor fi furnizate uzinelor și fabricilor din regiunile Moscovei, Kuibișev și Saratov. Energia electrică produsă va servi deasemeni la irigarea unor vaste întinderi din regiunea Volgăi, pe scară largă vor fi electrificate muncile agricole; aratul, secerișul, treeratul, etc. se vor face numai cu mașini electrice.

Cât de gigantică este această lucrare ne arată faptul că va necesita deplasarea a peste 150 milioane metri cubi pământ, turnarea a peste 6 milioane metri cubi de beton și montarea a peste 200 mii tone construcții metalice. Peste stăvilarul uriaș ce va bara calea apelor Volgăi va trece o cale ferată.

● LA STALINGRAD

Centrala hidroelectrică dela Stalingrad — a doua din lume în ce privește mărimea ei — va da deasemeni aproape 10 miliarde kilowați-ore anual. De aci, curentul electric produs va porni prin linii de transmisiune — cele mai mari din lume — spre uzinele Moscovei. Curent electric vor primi și întreprinderile din regiunile Stalingrad, Saratov, Astrahan, etc. Energia electrică produsă la Stalingrad va fi folosită și pentru electrificarea agriculturii și irigarea unor uriașe întinderi între Volga și Ural, pentru fertilizarea stepei Nogai și a unor uriașe întinderi la Nord și Vest de Marea Caspică.

Bazinele de apă ce se vor forma în dreptul stăvilarelor dela Kuibișev și Stalingrad vor asigura un nivel constant al apelor Volgăi în tot timpul anului, ferind totodată regiunea de inundații. Stăvilarele vor fi prevăzute cu ecluze, care vor permite navigația nestânjenită pe Volga.

● MARELE CANAL TURKMEN.

Dela malul fluviului Amu-Daria până la Krasnovodsk trecând prin deșert pe o lungime de 1.100 kilometri, se va întinde marele Canal Turkmen.

Apele Amu-Dariei vor da viață pustiurilor Turkmeniei. O întindere mare, cât toate suprafețele lucrate ale Danemarcei, Belgiei, Austriei și Greciei la un loc, va fi câștigată pentru agricultură. Recoltele de bumbac ale Turkmeniei vor crește de 7-8 ori. În pustiu vor răsări orașe și sate noi.

Pe traseul Canalului vor fi construite centrale hidro-electrice, iar energia electrică obținută va fi folosită pentru industrializarea regiunii și elctrificarea agriculturii Marele Canal Turkmen va fi navigabil; dealungul Canalului, apoi prin Marea Caspică, pe Volga în sus și dealungul celorlalte canale, vapoarele de pe Amu-Daria vor ajunge la Moscova și chiar până la Murmansk, pe țărmul Oceanului Înghețat de Nord.

● IN UCRAINA ȘI CRIMEEA.

In Sudul Ucrainei și Nordul Crimeei se va construi un sistem întreg de centrale hidroelectrice și canale. In apropiere de Kahovka, apele Niprului vor fi oprite de un uriaș stăvilar asemănător cu cel al Dneproghesului. Aci va lua naștere o centrală hidroelectrică, cu o capacitate de 250 mii kw. Stăvilarul va forma un uriaș bazin cuprinzând 14 miliarde metri cubi de apă.

Dela Zaporojie, pe malul Niprului, va porni Canalul Ucrainean de Sud care apoi își va continua cursul dealungul râului Molocinaia spre Askania Nova, până la Sivaș.

Canalul Crimeei de Nord își va lua începutul la Siveș, va trece prin raioanele de stepă ale Crimeei până la Kerci. Lungimea totală a acestor două canale va fi de 550 km. In apropierea orașului Melitopol, pe râul Molocinaia, se va construi un stăvilar și o centrală hidroelectrică.

Datorită acestor lucrări vor putea fi irigate suprafețe cu o întindere de 3 milioane ha. din regiunile Kerson, Zaporojie, Nikolaev, Dnepropetrovsk și Crimeea, iar pe aceste pământuri se vor obține recolte de 2-3 ori mai mari ca cele obișnuite.

In pustiurile Turcmeniei vor răsări orașe și sate noi

Din Moscova noastră dragă a sosit prin radio, la grupul expediției noastre care lucrează în nisipurile din Czâl-Cumî la desgroparea cetății Toprac-Cala, vestea plină de bucurie despre construirea Marelui Canal Turcmen Amu-Daria-Crasnovodsc, despre irigarea pământului din raioanele sudice ale câmpiilor de pe litoralul caspic al Turcmeniei Apusene, a văii Amu-Dariei și a părții apusene a pustiului Cara-Cumî. Aceasta reprezintă o nouă și minunată etapă în realizarea mărețului plan stalinist de transformare a naturii Construcția de proporții uriașe ca a Marelui Canal Turcmen este o întreprindere posibilă numai în Țara Socialismului.

Mii de ani popoarele de pe valea Amu-Dariei au dus o luptă crunță cu fluviul puternic și sălbatic, care dă viață câmpiilor și aduce, în acelaș timp, cele mai mari distrugeri.

Lucrând de mulți ani la studierea istoricului irigațiilor în valea Amu-Dariei, ne-am convins de multe ori că eforturile locuitorilor Horezmului antic, medieval și colonial n'au putut să asigure victoria omului asupra fluviului. Orânduirea socială bazată pe exploatarea omului de către om și înapoierea tehnică condiționată de această orânduire au făcut ca fiecare încercare de a înfrâna fluviul și de a-l obliga să slujească oamenilor să fie legată de folosirea unor grele munci forțate, care nu dădeau roadele așteptate. Era destul să slăbească, pentru un scurt interval de timp, eforturile oamenilor, ca pământurile irigate, rezultat al unei munci de secole, să devină din nou un pustiu sau să fie inundate de Amu-Daria. Sute de mii de hectare de așa numite pământuri cu irigație antică, nenumăratele ruine ce se ridică deasupra pustiului, sunt un grozavic monument al acestei lupte crunte și desnădăjduite a omului cu pustiul și cu fluviul.

Sistemele de irigație create în Horezm în decurs de secole nu se deosebeau principial aproape deloc unul de altul. In esență, toată istoria irigației din evul mediu și din perioada prerevoluționară a fost numai o repetare și o refacere a ceeace a fost creat în antichitate.

Canalul Turcmen deschide o nouă pagină în istoria irigației Nu numai prin amploarea sa și prin termenul deosebit de scurt al realizării, ci și prin însuși principiul său, această construcție este de tip nou și rupe cu tradițiile seculare, condiționate de primitivitatea bazei tehnice și de orânduirea socială antagonistă de clasă a perioadei prerevoluționare. Această construcție, care lasă cu mult în urmă tot ceeace s'a realizat vreodată în domeniul irigației, nu numai în Asia Mijlocie ci și pe tot globul pământesc, înseamnă o adevărată biruință a omului asupra pustiului, asupra naturii. Ea transformă în viață visurile seculare ale popoarelor din Asia Mijlocie. Ceeace a fost până acum un subiect de poeme și legende populare devine în epoca stalinistă o realitate a vieții, după cum devine realitate cel mai măreț vis al omenirii — comunismul.

Prof. S. P. Tolstov

Laureat al premiului Stalin, director al expediției arheologico-etnografice din Horezm Czâl-Cumî

Convorbirea unei profesoare agitatoare

Locuitorii casei de pe strada Muncitorească Nr. 24 din Cuibâșev au întâmpinat cu bucurie pe agitatoarea lor, profesoara de geografie Antonina Vasilievna Chirilova, dela școala medie Nr. 25. Ei s'au deprins să afle dela ea tot ce este nou și insemnat în viața țării. Lăsându-și treburile casnice, femeile s'au adunat într'una din locuințe. Profesoara a atârnat pe perete harta geografică a regiunii.

— Tot ce poate visa omenirea devine realitate în minunata noastră țară — și-a început profesoara convorbirea.

Femeile ascultau cu atenție încordată cuvintele calde ale Antoninei Vasilievna.

— Astăzi am să vă vorbesc despre locul pe care îl ocupă, în uriașul plan de transformare a naturii, una din cele mai mari construcții ale epocii staliniste — stațiunea hidroelectrică Cuibâșev — spuse profesoara agitatoare, arătând pe hartă locurile unde se vor ridica grandioasele construcții. Ea a început să vorbească despre secetă și vânturile uscate, flagel al stepelor de lângă Volga, care ard câmpiile și fac ca pământul să nu dea niciun rod. Dar peste cinci ani stațiunile electrice dela Cuibâșev și Stalingrad vor scăpa aceste pământuri de secetă. Clima se va schimba. Se vor crea renumărate bazine. Barajul stațiunii hidroelectrice dela Cuibâșev va ridica nivelul apei și va forma uriașa „Mare Cuibâșev". Câmpiile vor fi irigate și vor deveni fertile. In sate vor străluci luminile electrice. Pe câmpii vor lucra tractoare și combaine electrice. Peste baraj va trece o linie foarte importantă de cale ferată. Vor crește noi orașe și centre muncitorești.

Când agitatoarea și-a încheiat expunerea, o femeie a cerut cuvântul și a spus:

— Iată, noi construim, iar americanii bombardează orașele coreene și omoară oameni pașnici. Blestemați să fie acești ticăloși!

Cuvintele ei au fost primite cu însuflețire. Femeile au început să vorbească despre politica de pace a Uniunii Sovietice, despre hotărîrea oamenilor sovietici de a susține totdeauna și din toată inima marile acțiuni din Patria lor, despre lupta eroicului popor coreean și despre sălbăticia agresorilor anglo-americani.

(„Ucitelscaia Gazeta")

Pe traseul viitorului canal

Ce aspect are astăzi traseul viitorului Canal Turcmen?, — a fost întrebarea pusă de corespondentul agenției TASS directorului Oficiului de cercetări și proectări de irigare, inginerul M. A. Poplevin.

—După cum se știe, marele Canal Turcmen începe dela barajul de pe Amu-Daria, — începu acesta. Astăzi, pe locul viitorului baraj se află stâncile Tahia-Tașului. Pe o întindere de 400 km. Canalul va înconjura depresiunea Sarâcamâșsc. Acesta este cel mai greu de realizat dintre sectoarele construcției: pentru apele Amu-Dariei se va crea o nouă albie. Mai departe, pe o distanță de 500 km., Canalul va merge pe albia antică a Uzboiului, albie care s'a păstrat neatinsă.

In prezent, în această albie secată, ca urmare a evaporării apei, s'a acumulat o uriașă cantitate de sare. Stratul de sare se ridică la o înălțime de 3 metri și se întinde pe o distanță de 120 de km. Pe acest sector al traseului nu este niciun pic de apă de băut. Pe o parte se întinde pustiul Cara-Cumî, iar pe cealaltă parte — stâncile Ust-Urt.

Excelentele pășuni pentru oile de caracul, care se întind aici, nu pot fi folosite aproape deloc, din cauza lipsei de apă. Poți merge sute de kilometri fără a întâlni un singur om.

In sectorul, unde se vor construi rezervoarele de apă, există lacuri cu apă dulce. Cu ajutorul lor s'a desvoltat cultura vitelor în timpul Puterii Sovietice, construindu-se ferme uriașe.

Barajul de pe Amu-Daria și Canalul vor permite irigarea a sute de mii de hectare de pământuri uscate, dar fertile.

(„Ucitelscaia Gazeta")

La Palatul Pionierilor

De curând, în Palatul Pionierilor din raionul Bauman, din Moscova, a avut loc o adunare a membrilor clubului de tineri fizicieni. Un profesor a povestit copiilor despre istoricele hotăriri asupra construirii stațiunii hidroelectrice de pe Volga și a Marelui Canal Turcmen. Mulți dintre copii cunoșteau aceste hotăriri din ziare, dar îi interesau o mulțime de probleme de toate felurile — tehnice, geografice și economice. Când profesorul a propus pionierilor să pregătească referate despre marile construcții staliniste, au răspuns dintr'o dată 11 copii. Acum, ei lucrează cu sârguință, câte unul și în grupe, citesc lucrări, articole de ziar, fac însemnări și culeg tăieturi din presă. Ceilalți membri ai cercului au început cu entuziasm să pregătească o expoziție.

De două ori pe săptămână, seara, în laborator se adună grupuri de băeți și fete. Ei desenează, scriu, developează fotografii, lipesc, cercetează ziarele și revistele. Toți sunt foarte ocupați, sunt sincer interesați și antrenați în muncă.

— Stațiunea hidroelectrică dela Cuibâșev va da posibilitatea de a iriga un milion de hectare de pământ, — spune o fată, citind cifrele scrise pe o foaie de hârtie. Ea taie cu grijă aceste cifre și le lipește pe o coală frumoasă de hârtie.

Alături, pe o masă, sunt câteva fotografii mari ale Dneproghesului, al stațiunii hidroelectrice din Volhovsc și ale altor stațiuni hidroelectrice. Aici se pregătesc machetele stațiunilor hidroelectrice. Copiii decupează, din reviste și ziare, articole și ilustrații pentru împodobirea standurilor. Munca pionierilor este îndrumată de profesorul V. P. Saferov.

In primele zile ale lunii Octombrie, în Palatul Raional al Pionierilor s'a organizat o adunare a pionierilor, închinată marilor construcții staliniste. Vor participa circa 400 de copii. Un inginer hidroenergetic va vorbi despre grandioasele planuri de supunere a naturii, despre ceeace se va construi pe Volga, în Turcmenistan, în Ucraina și Crimeea. Copiii s'au pregătit cu multă însuflețire pentru această adunare.

(„Ucitelscaia Gazeta")

Din experiența predării matematicii

La recepția dată la 8 Iulie 1939 în cinstea cadrelor didactice decorate, M. I. Calinin spunea: „Ce înseamnă a educa? Înseamnă a influența asupra psihicului și moralului elevului, al influența în cei 10 ani de învățătură într'o anumită direcție, adică a forma din el un om. A educa înseamnă a te purta astfel cu elevii încât, atunci când rezolvi nenumăratele conflicte și neînțelegeri inerente vieții școlare, elevii să fie convinși că învățătorul a procedat în mod just. Aceasta lasă o impresie adâncă în sufletul copilului. Dacă învățătorul dă dovadă de părtinire când pune o notă unui elev slab — sunt convins că acest lucru nu poate să nu influențeze asupra psihicului elevilor".

Eu caut să aplic în viață aceste cuvinte ale lui M. I. Calinin: educația și instrucția copiilor sunt indisolubil legate între ele.

In cei 13 ani de când lucrez în școala medie, n'am avut niciun repetent.

Chezășia principală a succesului în însușirea conștientă a materiei la fiecare obiect de învățământ este adâncul interes al elevilor față de acest obiect. Pentru aceasta e necesar să li se cultive dragostea față de materia predată, iar procesul pedagogic trebue să fie organizat în așa fel, încât elevii să înțeleagă scopul pentru care studiază un anumit capitol al cursului, ca și modul în care pot folosi ei, pentru binele Patriei, cunoștințele dobândite în școală, la lecții.

Prima condiție a instruirii cu succes a copiilor este pregătirea amănunțită a profesorului pentru lecție, analiza autocritică făcută de el asupra rezultatelor muncii sale.

Eu caut ca, în ajunul lecției, să-mi reprezint în minte toată lecția, să pregătesc nu numai conținutul ei, ci și forma, structura; stabilesc de asemeni ce elevi vor trebui să fie întrebați sau antrenați în cercetarea materialului nou. Mă gândesc la eventualele răspunsuri reușite și nereușite ale elevilor și la căile de îndreptare a acestor răspunsuri. Elevul, copil sau adolescent, fată sau băiat, înțelege foarte bine și vede dacă profesorul este pregătit sau nu. Lucrul acesta se reflectă imediat asupra psihicului său. Dacă profesorul va fi exigent față de sine însuși, el va ușura, prin aceasta, procesul de percepere a materialului de către elevi la lecție.

Obișnuesc să încep pregătirea pentru lecții încă din timpul vacanței de vară. Aleg tot materialul din program și îl împart pe trimestre și pe lecții, iar când primesc indicații noi asupra programului, introduc modificările necesare în planuri. Se întâmplă uneori să modific planul chiar în ajunul lecției, dacă trebue să introduc un element nou.

In clasa VIII-a vin în fiecare an elevi noi, din alte școli. Caracterizările lor vin dela școlile și profesorii la care au învățat până atunci. Fiecare pedagog trebue să studieze aceste caracterizări.

In munca dusă cu elevii noi este nevoie de multă băgare de seamă. Nu trebue să vorbim în prezența lor despre foștii lor profesori, ci trebue să căutăm prin toate mijloacele, să înlăturăm greutățile cu care au venit ei la noi.

In clasa IX-a, la primele lecții de matematică, verific și apoi recapitulez operațiile cu expresii iraționale (în special atrag atenția elevilor asupra anulării iraționalității în numitorul fracției ca și rezolvarea problemelor cu ajutorul ecuațiilor patrate. Verific cunoștințele referitoare la dependența funcțională și graficul funcțiilor. După aceasta, urmează lecțiile de nivelare a tuturor lacunelor și lipsurilor constatate, iar apoi lecțiile de material nou.

Lecțiile de studiere a materialului nou le împart în cinci grupe: 1) lecții în care se studiază materialul nou; 2) lecții la care materialul nou este consolidat și aplicat la rezolvarea problemelor și exercițiilor; 3) lecții la care se fac exclusiv exerciții și se rezolvă probleme în scopul consolidării materialului nou; 4) lecții la care se face parțial pregătirea pentru munca individuală (se dau 15 minute elevilor pentru lucrul individual cu manualul, iar apoi se face verificarea; 5) lecții pentru executarea lucrărilor scrise de control sau pentru interogare orală.

Recapitularea materialului studiat se face la fiecare lecție, independent de tema și caracterul acesteia. Elevii s'au deprins cu aceasta. Ei nu se sperie niciodată dacă, de exemplu, în Ianuarie îi întreb despre ceeace am învățat în Octombrie sau Noembrie. Ei știu că pot fi întrebați în orice moment despre toate cele învățate și că trebue să le știe.

In procesul pregătirii pentru lecție, eu prevăd atât materialul care va trebui prelucrat în clasă cât și materialul pe care elevii îl vor studia individual. Deasemeni aleg exerciții pentru fiecare temă. Problemele și exercițiile le dau în ordinea greutății, atât pentru rezolvarea în clasă cât și pentru munca de acasă.

Imi pregătesc un mare număr de probleme pentru toate temele. Multe din ele le iau din lucrările dela examenele de admitere în universități, lucrări pe care mi le aduc foștii mei elevi.

Problemele și exercițiile pentru recapitularea din ultimul trimestru, privind întregul material, au un caracter special. In fiecare problemă se introduce ceva nou și interesant; rezolvând aceste probleme, elevii recapitulează materialul și își împrospătează în minte tot cursul anual.

In timpul pregătirii lecției, îmi adun de asemenea, și materialul documentar necesar. Totdeauna țin seama de greutățile pe care le-ar putea întâmpina elevii. La capitolele grele e nevoie de metode speciale pentru reținerea atenției elevilor și de lămurirea deosebit de adâncită a anumitor probleme.

Caut ca fiecare lecție pe care o țin să aibă un caracter propriu, în funcție de tema ei. Niciodată nu mă mențin la standarduri. Comunic clasei tema lecției, scriind-o pe tablă și spunând elevilor s'o scrie în caiete; deasemeni anunț scopul lecției. Câteodată, scopul acesta este descoperit chiar de elevi, în urma întrebărilor pe care le pun.

O condiție foarte importantă pentru ridicarea nivelului la învățătură este studierea înclinațiilor și trăsăturilor de caracter ale fiecărui elev, precum și a condițiilor în care trăește acasă. Mulți profesori spun că aceasta este numai treaba dirigintelui. Fiecare profesor este însă un educator. Trebue să vezi în colectivul întreg al clasei pe fiecare elev în parte.

Am introdus în toate clasele practica îndeplinirii lucrărilor pentru acasă în caiete speciale. Lucrările trebue îndeplinite cu explicații amănunțite. Aceste lucrări le iau apoi acasă pentru verificare. Este o muncă grea pentru profesor, dar care e răscumpărată apoi printr'o bună învățătură.

Lucrările pentru acasă trebue să fie îndeplinite de toți elevii. Pe elevii rămași în urmă îi chem mai des la tablă și le verific cunoștințele cu ajutorul lucrării lor scrise. Nu s'a întâmplat niciodată ca elevii să reproducă mecanic problemele sau exercițiile. Eu apreciez pozitiv munca lor și prin aceasta, îi stimulez pentru munca individuală.

Printre elevii din clasele VIII-X-a erau unii care nu puteau să se țină totdeauna la nivelul clasei, nu puteau să-și însușească repede materialul nou, care crește tot timpul în cantitate și greutate. Pentru aceștia am organizat consultații, le-am dat teme speciale, pe care apoi le-am verificat, le-am propus material de studiat individual. Ii întrebam aproape la fiecare lecție, îi chemam la tablă sau le puneam întrebări din bancă; câteodată le puneam note, alteori nu. Toate acestea le făceam pentru a ține pe acești elevi tot timpul sub supraveghere, pentru ca să simtă că trebue să-și verifice și să cunosc nivelul cunoștințelor lor.

Acest sistem are multă însemnătate pentru ridicarea nivelului învățăturii; el dă posibilitatea de a aduce la același nivel ridicat pe toți elevii clasei.

Profesorul trebue să dea multă atenție participării active a clasei la lecții. Eu cer elevilor să urmărească răspunsurile tovarășilor lor, să arate greșelile scăpate de aceștia. Elevii înșiși trebue să facă generalizările și concluziile necesare la explicarea unei anumite teme și să le noteze în caiete, dacă aceste generalizări nu există în manual. Generalizările și concluziile juste sunt apreciate și încurajate de mine. De asemenea, încurajez pe cei care găsesc noi procedee de demonstrare a teoremelor ,noi procedee de rezolvare a problemelor.

Studiind elevii, am văzut, câteodată, că unii din ei nu știu să-și facă lecțiile acasă. A trebuit să-i învăț să-și „învețe lecțiile". Le-am dat o schemă specială pentru pregătirea lecțiilor, le-am spus cu ce să înceapă, le-am arătat cum trebue să analizeze materialul și cum trebue să lucreze individual cu manualul. Pentru a mă convinge dacă s'au obișnuit să lucreze individual, am rezervat o parte din timp în cadrul lecțiilor pentru îndeplinirea temelor individuale. Am dat elevilor sarcina să-și aleagă singuri materialul pentru o anumită problemă și să facă referate; apoi le-am dat să culeagă date din ziare și să alcătuiască, pe baza lor, diferite probleme. Lucrul acesta l-am folosit în special la recapitularea aritmeticii.

Din timp în timp, organizez ore de calcul rapid, cerând elevilor să găsească singuri cele mai bune procedee de calcul oral. Aceasta înviorează foarte mult munca.

Acord multă atenție lucrului individual după manuale. Această muncă învață pe copii să meargă spre un scop precis, să fie perseverenți în atingerea scopului și în înlăturarea greutăților, dându-le un sentiment de satisfacție deplină atunci când realizează cele propuse, de exemplu, când rezolvă o problemă grea, când fac analiza individuală a unui material complex din manual, la munca de măsurare pe teren etc.

Aplic următoarele forme de muncă individuală: analiza individuală a materialului din manual, fără explicațiile preliminare ale profesorului, dar cu cercetarea ulterioară a materialului în clasă; analiza individuală a materialului din lucrările de metodică, recomandat de profesor pentru problemele puțin tratate în manual; recapitularea individuală a materialului din anii trecuți. Elevii culeg bibliografia necesară pentru lecția de sinteză (lecția este ținută de un elev, generalizarea este făcută de profesor, iar toți elevii își scriu în caiete conspectul lecției). Elevii demonstrează individual teoremele și rezolvă individual problemele algebrice și trigonometrice, atunci când nu există un material corespunzător în manual; ei aplică în practică, individual, generalizările și concluziile.

In munca individuală a elevilor, un loc important este rezervat lucrărilor de control care țin o oră, două ore, sau 8—10 minute. Fiecare elev primește o altă variantă a lucrării. Toți lucrează individual. Câte odată, alcătuiesc 12—15 variante pentru 30 de elevi.

Am organizat, de asemenea, chestionare de control pentru recapitularea aritmeticii (18—20 de întrebări), lucrări individuale de măsurare pe teren, etc. La îndeplinirea lucrărilor individuale, dau multă importanță educării perseverenței, a unei atitudini critice față de muncă și a deprinderii elevilor de a-și verifica munca. E necesar ca elevii să învețe să-și verifice singuri rezultatele calculelor și să-și îndrepte greșelile.

Deseori folosesc chemarea elevilor la tablă pentru verificarea lucrării altor elevi sau a lucrărilor individuale; le dau o serie de exerciții rezolvate incorect și le cer să stabilească singuri în ce constă greșeala. Dau multă atenție terminologiei matematice și îi oblig să scrie pe tablă cuvintele: aritmetica, corect, paralele, cifre, înmulțitor, paralelogram, etc.

Recapitularea este cel mai bun mijloc, nu numai pentru reîmprospătarea cunoștințelor în memorie, dar și pentru sistematizarea și adâncirea lor. Materialul de recapitulat se repartizează pe ore, după un plan precis. Eu aplic următoarele forme de muncă: repetarea la fiecare lecție, paralel cu studierea materialului nou; lecțiile de sinteză; lucrările de control în formă de chestionare de 15—20 întrebări; teme pe termen lung care trebue îndeplinite acasă (în timp de o săptămână cu explicații amănunțite); rezervarea a 5—15 minute la lecții pentru repetare. M'am înțeles pe deplin cu ceilalți profesori, pentru a nu supraîncărca pe elevi.

Elevii sunt foarte activi în cercul matematic. Aici li se oferă largi posibilități de muncă individuală. Munca lor perseverentă pentru pregătirea referatelor, asigurarea materialului intuitiv necesar pentru referate, ședințele cercului — toate acestea dau rezultate minunate, educând dragostea pentru muncă și pentru știință a elevilor.

Cercul matematic pe care îl conduc lucrează din anul 1937. In anul școlar trecut, elevii din cerc au pregătit referate despre S. V. Covalevscaia, N. I. Lobacevschi, P. L. Cebâșev, Magnițchi, despre realizările matematicii sovietice, despre sofismele matematice, procedeele înmulțirii rapide, istoricul numărului irațional, istoricul logaritmului, istoricul binomului lui Newton, un referat intitulat „Engels și matematica" și multe altele.

O mare importanță pentru ridicarea nivelului învățăturii elevilor o are evidența și verificarea bine organizată a cunoștințelor. Evidența ajută elevilor să aprecieze just rezultatele obți-

Eu studiez sistematic teoria revoluționară a marxism-leninismului. Anul trecut am studiat șapte lucrări ale lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. Studierea marxism-leninismului ajută extrem de mult profesorului în munca sa dându-i posibilitatea să găsească rezolvarea justă a nenumăratelor probleme pe care i le ridică munca.

A. A. MARACEVA
(Ucitelscaia Gazeta)

SĂ INTOCMIM CU GRIJĂ PLANURILE CALENDARISTICE DE MUNCĂ

In numărul trecut al gazetei a început discuția asupra planificării muncii în școală publicând articolul: „Observații în legătură cu planul general al muncii unei școli".

Continuăm discuțiile în acest număr, făcând observații asupra unui plan calendaristic la clasa I-a elementară și asupra unui plan calendaristic pentru limba română la clasa X-a. Rugăm tovarășii profesori și învățători să urmărească aceste articole și să ne comunice constatările lor în legătură cu această însemnată problemă.

Despre un plan calendaristic pentru clasa I-a elementară

Invățătoarea Bătătorescu Maria dela școala elementară de fete din Câmpulung-Moldovenesc concepe planul calendaristic ca o simplă înșiruire de teme, singurul criteriu de orientare în alcătuirea acestui plan fiindu-i orarul săptămânal și programa școlară.

Este drept că, pentru clasa I-a elementară, nu putem rezerva la începutul anului școlar ore de împrospătare și recapitulare a materiei din anul trecut. Dar, după cum la celelalte clase nu ne este îngăduit să trecem direct la tratarea problemelor prevăzute de programa școlară în curs, fără a fi readus în memoria copiilor unele cunoștințe esențiale sau fără a fi reexercitat unele deprinderi căpătate în cursul anului precedent, tot așa, la clasa I-a, suntem datori să ținem seama de fondul aperceptiv al cunoștințelor copiilor, de lipsa unor deprinderi absolut necesare pentru trecerea la predarea scris-cititului sau a aritmeticii. Așa, de pildă, la școală, copilul trebue să lucreze cu creionul sau condeiul, să deseneze obiecte, să povestească, să scrie, să facă analize și sinteze de cuvinte și propozițiuni. Toate acestea însă nu sunt posibile dintr'odată copilului care vine pentru prima oară la școală. Și, de aceea, este necesar ca, în înșiruirea lecțiilor noastre la scris-citit, aritmetică, etc., să pornim gradat, dela ceeace îi este mai ușor și accesibil, spre lucruri din ce în ce mai complexe.

In planul pentru primele două săptămâni de școală, tovarășa Bătătorescu Maria își propune, ca în prima zi de școală (luni, 4 Septembrie 1950), să predea în ora I, oră de scris-citit, „o istorioară care să cuprindă regulile de purtare a școlarilor", în ora a II-a, oră de aritmetică, „numărarea până la 5", în ora a III-a, oră de desvoltarea vorbirii, „povestirea istorioarei învățate azi" (în prima oră) și, însfârșit, în ora a IV-a, oră de desen, „desen din imaginație (școala)". In a doua zi de școală, adică marți 5 Septembrie, tovarășa învățătoare a și trecut la „scrierea liniilor drepte și plecate", la predarea „numărului și cifrei 1" (după ce în ziua anterioară predase numărări în cadrul 1—5), predă apoi „propozițiunea" și discută despre „regulile de purtare ale școlarilor". Insfârșit, în prima săptămână ajunge să predea cifra 3, să scrie linii combinate, să despartă propozițiunea în silabe, pentru ca, în săptămâna a doua, să ajungă la predarea numărului și cifrei 7, la scrierea în ora de caligrafie a literelor „a, u, n", să predea literele înainte de a face exerciții de desfacere a cuvintelor în silabe și în sunete.

E limpede că această planificare este greșită. Nu putem preda copiilor o lecție de desen, și încă din imaginație, chiar din prima zi de școală, după cum nici nu putem trece la scrierea liniilor „drepte și plecate", când copilul nu are încă formată deprinderea de a ține condeiul sau creionul în mână, când mușchii degetelor, mare, arătător și mijlociu dela mâna dreaptă, nu au flexibilitatea necesară pentru aceste mișcări.

Nu despre regulile de purtare trebue să vorbească învățătorul în prima zi de școală a copilului din clasa I-a elementară, fie ele tratate chiar sub forma unei povestiri. Primele zile de școală trebuesc rezervate, pe de o parte cunoașterii copiilor prin discuții despre întâmplările lor din timpul verii, despre ocupațiile lor de acasă, despre jocurile și jucăriile lor, despre părinții, frații și surorile lor, iar pe de altă parte cunoașterii de către copii a clasei lor, cu obiectele și mobilierul ei, precum și a celorlalte clase unde învață copiii din clasele II, III și IV, însfârșit a curții de joc și a împrejurimilor școlii. Jocul, povestirea și cântecul trebue să predomine; deasemenea, exercițiile de tot felul, combinate în mod interesant și legate de mișcările mâinilor și degetelor dela mâna dreaptă, de poziția în bancă, de formarea deprinderilor de ordine și igienă.

De aceea, în alcătuirea planului de muncă la clasa I-a elementară, învățătorul este dator să țină permanent seama de legătura strânsă dintre lecțiile de desvoltare a vorbirii, cele de desen, cultură fizică, cânt, etc. și lecțiile de scris-citit și aritmetică. Toate lecțiile din primele săptămâni trebue să ajute la formarea deprinderilor care ușurează tehnica scris-cititului. In învățământ, la clasa I-a mai ales, trebue să păstrăm ritmul pe care ni-l îngădue gradul de desvoltare al copiilor cu care lucrăm. Repetiția și reîntoarcerea continuă asupra lucrurilor învățate trebue să fie principiul conducător al lecțiilor prevăzute în planul de lucru. Mergem mai încet în primul trimestru tocmai pentru că este necesar să mergem cu grijă, în scopul de a forma copiilor deprinderi durabile. Acestea ne ajută apoi să înaintăm cu pași mai siguri și mai repezi în trimestrul II. In cazul acesta, timpul nu l-am pierdut, ci, dimpotrivă, l-am câștigat. Așadar, în planul nostru calendaristic vom rezerva prima săptămână pentru exerciții, jocuri și povestiri care integrează pe copil în lumea nouă a școlii, care-i ajută apoi să-și formeze primele deprinderi de viață școlară, să-și desvolte simțul văzului și al auzului pentru a percepe mai ușor culorile, liniile, cuvintele și sunetele. In consecință, lecțiile de scris-citit și cele de desvoltare a vorbirii vor trebui să fie la început mici povestiri din viața copiilor, plantelor și viețuitoarelor, care să cuprindă sunete onomatopeice, cuvinte despărțite în silabe, propozițiuni simple. Abia în săptămâna a doua, prin istorioare și conversații formăm copiilor noțiunile de cuvinte și ziceri și începem să facem analize și sinteze fonetice de cuvinte. In acest scop, e bine să utilizăm cântecul și jocurile cu mișcări ritmice. In acelaș timp, planul nostru la lecțiile de scris-citit, desen și cultură fizică, trebue să cuprindă diferite exerciții ritmice pentru mișcarea degetelor dela mâna dreaptă, pentru folosirea creionului sau condeiului, desene de colibe, garduri, scări, brazi, diferite combinații cu aceste elemente, după desenul învățătorului la tablă. Vom merge progresiv de la desenarea obiectelor cu linii drepte la desenarea obiectelor cu linii curbe: undițe, bastoane, ochelari, fructe, seceri, mingi, butoaie, etc. In săptămâna a doua putem trece la desenarea elementelor grafice, liniuțe aplecate, bastonașe, cârlige, nodulețe, toate desprinse din cadrul obiectelor desenate în săptămâna anterioară. Abia în săptămâna a treia putem trece la predarea literelor și cuvintelor. Timp avem. Abecedarul cuprinde 88 de lecții, care vor trebui să fie predate în perioada dela 20 Septembrie la 20 Decembrie, adică în peste 120 ore, ceeace înseamnă că nu în fiecare lecție de scris-citit predăm o literă nouă. Faptul acesta ne permite să zăbovim mai mult la primele lecții sau la unele lecții la care observăm mai multă neîndemânare din partea copiilor. Stabilirea lecțiilor de repetat sau a lecțiilor predate în două ore consecutive nu se poate face decât săptămână de săptămână, învățătorul având însă datoria de a ține mereu seama de numărul orelor ce-i rămân pentru recapitulare.

Se observă de aici că este necesar ca învățătorul să calculeze, cu calendarul în mână, orele pentru fiecare obiect, pe trimestre, în funcție de care își imparte materia de pe întreg anul școlar. Inlăuntrul acestor ore, el își stabilește lecțiile noi și lecțiile de repetiție, pe capitole și probleme, acolo unde acest lucru este posibil. De aici însă nu urmează că planul trebue conceput ca un lucru rigid dela care nu se poate face nicio abatere. Exactitatea lui trebue să conste numai în termenii de îndeplinire, nu și în executarea lui săptămânală și lunară.

Deasemenea învățătorul trebue să-și adapteze planul inițial și diferitelor situații ce intervin în desfășurarea muncii în școală. Așa, de pildă, el nu va putea trece la o lecție nouă dacă o bună parte din efectivul clasei, dintr'un motiv sau altul, nu și-a însușit lecția curentă, deși în plan nu se prevăzuse acest lucru.

Inv. A. Darie

Pe marginea unui plan de lucru pe semestrul I la limba română la clasa X-a

Este vorba de planul de lucru semestrial al tovarășei profesoare Lelia Teodosiu dela Liceul de fete din Ploești. Analizând acest plan observăm că în alcătuirea lui au fost folosite indicațiile din broșura „Planificarea muncii în școală" de Novicov. Tovarășa profesoară și-a întocmit mai întâi un plan calendaristic anual în care a notat toate problemele mari pe care urmează să le trateze până la sfârșitul anului școlar, specificând pentru fiecare din ele, după importanța și complexitatea lor, numărul orelor și termenul până la care vor fi tratate. Delimitarea precisă a lecțiilor, a lucrărilor legate de aceste lecții sau rezervate pentru activitatea individuală a elevilor ca și lectura în afara orelor de clasă sunt cuprinse într'un al doilea plan și anume în planul de lucru semestrial.

Este important de observat că atât în alcătuirea planului anual cât și în alcătuirea planului semestrial, s'a avut în vedere pregătirea aperceptivă a elevelor. Tovarășa profesoară a ținut seama de faptul că, dat fiind o serie de cauze obiective, o parte din problemele prevăzute în programa de anul trecut a limbii române pentru clasa a IX-a n'au fost suficient și destul de temeinic tratate. De aceea, în primele săptămâni de școală a prevăzut șapte lecții în care și-a propus să revadă literatura secolului al XVIII-lea. In felul acesta se creiază o punte de trecere pentru tratarea lecțiilor prevăzute în programa limbii române la clasa X-a. Elevele pot înțelege astfel mai ușor conținutul lecțiilor curente, găsesc mai multe legături între aceste lecții și între cele învățate până acum și deci și le fixează mai ușor și mai durabil.

Remarcăm apoi grija permanentă pentru consolidarea cunoștințelor prin lecții de recapitulare după fiecare capitol. Planul cuprinde, deasemeni, pentru fiecare capitol o lucrare sau două în cadrul activității individuale a elevelor. Așa, de pildă, la capitolul „Literatura burgheză în ascensiune", profesoara își fixează în plan următoarele teme: „Poziția ideologică a școlii ardelene în raport cu momentul economic și social" și „Țiganiada, armă de luptă ideologică a burgheziei transilvănene" E drept că prima temă nu are o formulare îndeajuns de logică, clară și precisă. Poate tovarășa profesoară și-a propus mai degrabă să trateze cum se reflectă viața economică și socială în scrierile care aparțin școlii ardelene Ar mai fi de remarcat ca o parte pozitivă a acestui plan calendaristic și faptul că pentru fiecare capitol sau subcapitol profesoara și-a notat ce lucrări recomandă elevelor pentru lectura în afară de clasă. Cu o observație însă că lectura este prea săracă și uneori lipsită de indicații precise. Așa, de exemplu, pentru capitolul „Epoca de afirmare a burgheziei (1830 — 1840), recomandă „Istoria României", fără a indica paginile, capitolele sau subcapitolele ce trebuesc citite. Tot așa când recomandă poeziile lui Grigore Alexandrescu, sau scrisorile lui I. Ghica, nu-și notează care din poezii și scrisori urmează să fie citite în primul rând. Insă materialul recomandat ca lectură atunci când se studiază școala ardeleană trebuiau neapărat să fie recomandate lucrările tovarășului Stalin despre lingvistică.

In planificarea lecțiilor și temelor privind limba română la clasa X-a, în cadrul planului în discuție, constatăm unele nepotriviri în ce privește timpul rezervat pe de o parte temelor iar pe de altă parte așazișelor ore de „compunere" și „caracterizări generale".

Astfel capitolului „Literatura în epoca destrămării feudalismului", care cuprinde trei lecții: E. Văcărescu, Al. și N. Văcărescu și C. Conachi i se rezervă încă două ore: una pentru „o caracterizare generală" și una pentru „o compunere", în timp ce unui alt capitol mult mai mare și anume „Epoca de afirmare a burgheziei (1830—1840)" cuprinzând: o lecție despre prefacerile economice, sociale și culturale, două lecții despre V. Cârlova, șase lecții despre Gr. Alexandrescu și trei lecții despre Heliade Rădulescu, i se rezervă numai o singură oră de verificare a cunoștințelor. Mult mai firesc era ca proporția orelor de verificare și recapitulare să fi fost inversată. Era de recomandat în locul lecției de „caracterizare generală", planificată la sfârșitul capitolului „Literatura în epoca destrămării feudalismului" să se fi fixat numai o lecție de verificare a cunoștințelor sau o lecție de repetiție. Ora rezervată „compunerii" (ce cuprinde această compunere și în ce scop este programată nu se vede din plan), era bine de trecut unui alt capitol sau orelor de repetiție dela sfârșitul semestrului și înainte de lucrarea scrisă. Asemenea ore de „compunere" fără specificarea temei le găsim în planul tovarășei Lelia Teodosiu și după cele trei lecții despre Școala Ardeleană (după ce acesteia i se mai rezervase o oră de caracterizare generală) ca și după lecția „I. B. Deleanu".

Nu era deloc rău dacă la sfârșitul capitolului „Literatura burgheziei în ascensiune", pe lângă lecțiile de „compunere" se trecea și o lecție de sinteză pentru primele două mari capitole predate. Dacă s'ar fi avut mai mult în vedere principiul didactic al consolidării cunoștințelor ca și grija pentru formarea unei concepții dialectice asupra lumii și vieții planul ar fi cuprins, de pildă, o lecție de privire retrospectivă asupra literaturii din epoca destrămării feudalismului, până în epoca revoluției burghezo-democratice. In cadrul acestei lecții s'ar fi urmărit îndeosebi schimbările intervenite dela o epocă la alta atât în forma cât și în conținutul producțiilor literare. S'ar fi urmărit apoi faptul că formele noi corespund unui conținut nou, și, însfârșit, că atât formele cât și conținutul operelor literare din acest răstimp oglindesc schimbările din viața economică și socială a secolului respectiv.

In privința temelor observăm că se acordă prea multă atenție poeților Văcărești și C. Conachi (trei lecții, o compunere și o caracterizare generală), în timp ce numai două lecții și o caracterizare generală ar fi fost îndestulătoare. Tot așa în ce privește școala ardeleană, Ion Budai Deleanu și Iancu Văcărescu In locul celor patru lecții, o caracterizare generală și o compunere rezervate Școlii Ardelene era mai potrivit să stabilim numai două lecții despre Școala Ardeleană (partea introductivă și Samuil Micu, într'o lecție, Gheorghe Șincai și Petru Maior în altă lecție) și eventual o caracterizare generală sau o lucrare de control. Opera lui Ion Budai Deleanu o putem parcurge în trei lecții și o lucrare acasă, în loc de patru lecții și o „compunere". Despre Iancu Văcărescu putem vorbi într'o lecție și nu în trei lecții cât este stabilit în acest plan. Prea multe ore sunt apoi rezervate poeților V. Cârlova (două ore) și Grigore Alexandrescu (șase ore). Se poate reduce și aici o oră dela V. Cârlova și două ore dela Grigore Alexandrescu. Prin aceste reduceri realizăm o economie de 11 ore. Pe seama acestora sporim numărul de lecții rezervate lui Nicolae Bălcescu și C. Boliac de la șase la opt, pentru fiecare din aceștia, ca și lecției de introducere a capitolului care începe să trateze despre literatura revoluției burghezo-democratice. Este bine deasemenea ca pentru Bălcescu și Boliac să mai rezervăm câte o oră pentru lucrări de control. Restul de patru ore (din cele 11) le destinăm pentru reîmprospătarea cunoștințelor și sintetizarea lor.

Vom vorbi deci în mai puține lecții despre scriitori și poeți ca Iancu Văcărescu, C. Conachi Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Ion Budai Deleanu etc. și ne vom opri însă mai mult asupra scriitorilor și poeților de talia lui N. Bălcescu și C. Boliac

Din orânduirea materialului și din numărul de ore fixate pentru fiecare temă din plan, se observă că tovarășa profesoară s'a servit de tezele provizorii trimise de Minister și privind temele ce urmează a fi tratate la limba română pentru clasa X-a, teze care cuprind multe amănunte, bune pentru profesori, dar nu obligatorii pentru elevi. In dozarea materialului suntem datori să nu încărcăm memoria elevilor cu multe date de amănunt, ci dimpotrivă să selecționăm pentru fiecare poet, scriitor, operă sau temă, ceeace este mai esențial, mai caracteristic.

In alcătuirea planului calendaristic deci, este necesar să ținem mai întâi seama de importanța fiecărei probleme pentru a ști să formăm o justă repartiție a orelor, în acelaș timp trebue să urmărim mereu asimilarea și consolidarea cunoștințelor, prin lucrări de control, ore de repetiție și de caracterizări generale. Un plan alcătuit pe aceste baze va asigura succesul muncii noastre în școală.

Prof. Ilie Duică

Să organizăm in cele mai bune condițiuni recensământul neștiutorilor de carte

Sute de ani burghezo-moșierimea a ținut pe muncitori și pe țăranii muncitori în cea mai neagră neștiință de carte, departe de învățătură, ca ei să nu afle niciodată adevărul despre drepturile pe care le au pentru munca lor.

Lipsa de cunoștințe, înapoierea culturală, analfabetismul, iată unele din mijloacele pe care s'a bazat exploatarea și asuprirea burghezo-moșierească din țara noastră.

După eliberarea țării de către glorioasa armată Sovietică, drumul pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare s'a deschis larg sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român. Construirea socialismului cere la conducerea Statului mii de cadre noi, ridicate din sânul clasei muncitoare, cere milioane de cadre tehnice calificate, care să pună în valoare bogățiile mari ale țării, în folosul poporului muncitor. Pentru a stăpâni noi înșine tehnica, pentru a deveni stăpâni pe materie, așa cum ne învață istorica experiență sovietică a aplicării primului Plan Cincinal Stalinist, e nevoie de cadre calificate și cu știință de carte. Este o datorie pentru noi toți ca, în uzine și pe ogoare, să nu mai existe nici un analfabet.

Pentru realizarea acestei sarcini, prima datorie este să cunoaștem cifra neștiutorilor de carte din fiecare comună, stradă, întreprindere, din fiecare casă. Având evidența exactă a tuturor analfabeților, ne vom putea da seama de numărul celor pe care trebuie să-i alfabetizăm, vom ști ce trebuie să facem și cum trebuie să muncim pentru lichidarea analfabetismului din sectorul nostru.

Iată de ce Ministerul Invățământului Public a hotărît ca, în luna Octombrie, să aibă loc pe întreaga țară recensământul general al neștiutorilor de carte dela 13 la 50 ani.

Munca aceasta este deosebit de importantă și angajează răspunderi mari. Este suficient ca, într'o singură comună, pe o singură stradă, să nu fie recenzați toți neștiutorii de carte pentrucă întreaga lucrare să fie șubredă, căci falsifică realitatea. Iată dece toți cei care vor fi chemați să participe la această muncă trebuie să fie lămuriți și pătrunși de răspunderea pe care o au pentru întreaga lucrare, cunoscând că, la baza unei statistici bune, trebuie să fie: cifre sincere și precise.

In această acțiune care se desfășoară sub îndrumarea Partidului, un sprijin important trebuie să-l dea organizațiile de massă (U.F.D.R., U.T.M., U.P.M. și Sindicatele).

Șefii Secțiunilor de Invățământ Raionale, în cadrul Comitetelor Provizorii, vor organiza o ședință cu reprezentanții organizațiilor de massă, la care vor fi invitați și reprezentanții presei locale. In această ședință, se va arăta importanța recensământului și se vor stabili sarcinile care revin fiecărei organizații de masse, întreprindere sau instituție.

Directorii de școli elementare și medii, împreună cu delegații organizațiilor de massă, vor împărți localitățile în circumscripții (sectoare) de recensământ. Impărțirea se va face cu arătarea nominală a străzilor și a persoanelor care vor face recensământul. Se va avea în vedere ca nici o stradă (înfundătură) să nu rămână în afara recensământului, iar acolo unde o stradă se repartizează la 2—3 echipe, să se arate numărul casei de unde începe și unde se termină un sector.

In ziua recensământului, cadrele didactice, împreună cu 2—3 delegați ai organizațiilor de masse, vor merge din casă în casă și vor înregistra pe toți neștiutorii de carte. Obiceiul unor directori de școli sau învățători de a nu face recensământul din casă în casă, motivând că ei sunt în comună de 20 de ani, și cunosc bine situația, este cu totul condamnabil și trebuie înlăturat cu desăvârșire.

Acțiunea pentru înregistrarea datelor este în acelaș timp un minunat prilej de legătură cu massele când se va duce muncă de lămurire, dela om la om și se va arăta ce importanță se acordă astăzi în Republica Populară Română ridicării nivelului cultural al masselor și ce acțiune duce Guvernul sub îndrumarea Partidului pentru a face ca în Patria noastră să nu mai existe nici un analfabet. Se va explica în acelaș timp fiecărui neștiutor de carte că, urmând cursurile de alfabetizare, va putea deveni un luptător mai activ pentru construirea socialismului în țara noastră, un ostaș mai hotărît în frontul partizanilor păcii.

Munca de lămurire a masselor asupra scopului recensământului va trebui începută înainte de data efectuării lui. Aceasta, pentru a preîntâmpina uneltirile dușmanului de clasă, care va încerca să saboteze și această muncă. In regiunea Suceava, de pildă, chiaburii au îndemnat pe unii tineri care știau carte să declare că nu știu, iar cei care nu știau să declare că știu.

Organizațiile de massă, Comitetele Provizorii, Căminele Culturale și presa locală vor trebui să ducă o intensă muncă de lămurire.

Primul contact cu terenul va trebui menținut și după deschiderea școlilor de alfabetizare, pentru a asigura prezența la cursuri a neștiutorilor de carte, care nu vin din lipsă de lămurire deplină.

După primirea datelor statistice, direcțiunile de școli vor proceda la verificarea tabelelor nominale aduse de fiecare colectiv, astfel ca să nu existe nici o greșală în completarea datelor, în totalizarea lor și nici rubrici necompletate.

Pe baza tabelelor verificate și semnate de colectiv și de cel care a verificat, se procedează la centralizarea datelor prezentate de școli, Raioane și Regiune. Cu această ocazie se va avea grijă ca nici un tabel nominal să nu rămână neînregistrat în centralizator.

Deasemenea, o atenție deosebită se va da operațiunilor de totalizare a cifrelor. O coloană adunată greșit, neverificată și neîndreptată, constitue începutul unei statistici false.

Cu ajutorul datelor culese, verificate și centralizate, fiecare școală, Raion sau Regiune va putea trece la analiza datelor și la trasarea sarcinilor. Se va putea astfel alcătui planul de muncă în legătură cu alfabetizarea.

In ziua recensământului, toate organele de îndrumare și control dela Raioane și Regiuni vor trebui să fie pe teren, potrivit unui plan de activitate stabilit dinainte.

Să luptăm din toate puterile ca nici un neștiutor de carte să nu rămână în afara recensământului, să luptăm cu toată convingerea astfel ca fiecare neștiutor de carte să fie lămurit că este o datorie pentru el să urmeze școala de alfabetizare.

Lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, este o importantă contribuție în lupta pentru construirea socialismului în lupta pentru pace.

Complexul sportiv de stat G. M. A. - baza activității sportive din școala noastră

O dată cu introducerea în programe a complexului sportiv de stat G. M. A., ca bază a sistemului de educație fizică, am trecut la organizarea predării culturii fizice și a sportului în școala noastră. Astfel, încă din timpul verii, am format comisia de pregătire și examinare G.M.A., care a îndrumat pe elevii rămași în localitate, pentru trecerea normelor la înnot. In primele zile de școală, elevii și-au ales Sfatul colectivului sportiv, dintre elevii cei mai buni la sport și la învățătură. In fiecare clasă, la prima oră, am prelucrat regulamentul complexului sportiv de stat G. M. A. și regulamentul de funcționare al colectivului sportiv, accentuând asupra grijii Partidului și Guvernului de a forma, prin instrucție îmbinată cu cultura fizică, tineri sănătoși și curajoși, în lupta pentru pace, în munca de făurire a socialismului. Elevii și elevele au ascultat cu interes prelucrările, punând întrebări și luând parte la discuții. Ca rezultat, dela 100 de aspiranți, numărul elevilor care au cerut carnete de aspirant G.M.A. se ridică astăzi la peste 200. Un număr de 61 de elevi au trecut proba de înnot.

Prin munca voluntară a elevilor, îndrumați de organizația U.T.M., s'a reparat și zugrăvit cabana din curtea școlii, astfel că o vom putea întrebuința pentru gimnastică. Deasemenea, elevii au amenajat un frumos teren de baschet pe care, la nevoie, se pot monta și stâlpi pentru volei. In plan avem confecționarea aparatelor pentru cursa de obstacole G.M.A., precum și o groapă de sărituri. Comitetul de sprijin al părinților ne-a alocat un fond din care am achiziționat un furtun și zgură pentru terenul de baschet.

Am organizat gimnastica igienică zilnică, înainte de începerea cursurilor, programul fiind compus din câte un exercițiu G.M.A. și exerciții corective de atitudine, necesare elevilor noștri care fac practică în atelierele de ajustaj, lăcătușerie și strungărie.

In cadrul orelor de curs sunt ajutat de responsabilii claselor. După exercițiile introductive și pregătitoare, clasa, împărțită pe grupe fiziologice, se antrenează pentru probele sau jocurile sportive prevăzute în partea fundamentală a programului.

Țin legătura permanentă cu medicul școlii pentru a controla starea sănătății elevilor și a asigura condiții igienice de desfășurare a activității sportive. La sfârșitul fiecărei perioade de muncă (în preajma vacanțelor școlare), fac în fiecare clasă analiza muncii din perioada respectivă, în spirit critic și autocritic. Analiza muncii a dat până în prezent rezultate bune. Pentru o justă, desfășurare a activității colectivului sportiv, îmi voi pregăti câțiva elevi ca ajutoare în munca sportivă și voi prelucra regulamentele și tehnica probelor din complexul sportiv de stat G.M.A.

Desigur că în munca noastră avem și greutăți. Este vorba, în primul rând, de lipsa unui teren mare de sport. O altă greutate este lipsa unei săli de gimnastică, înzestrată cu aparatele necesare. Aici, reiese în mod evident atitudinea regimurilor burgheze față de școală, deoarece, timp de 50 de ani, de când ființează școala, aceste regimuri nu s'au preocupat de amenajarea unei săli cu aparate de gimnastică.

In munca trecută am avut și lipsuri, pe care în prezent îmi propun să le lichidez. Astfel, voi da o atenție specială antrenării elevelor la toate sporturile și, în special, la probele din complexul G.M.A., și nu numai la jocul de volei. Voi supraveghea mai minuțios felul în care se folosește inventarul nostru sportiv, pentru a evita greșelile făcute în trecut de elevii însărcinați cu împărțirea materialului.

In fața noastră stau sarcini mărețe: lupta pentru pace și pentru construirea societății noi, socialiste. Profesorul de educație fizică are datoria să antreneze pe elevi și la învățătură, luând măsuri în privința acelor elevi care sunt buni sportivi, dar lasă de dorit în ceeace privește învățătura sau disciplina. Am avut cazuri de elevi care au obținut insigna de polisportiv, dar au comis acte grave de indisciplină. Totdeauna am combătut cu hotărîre această atitudine. In lecțiunile noastre e necesar să popularizăm sportul din Uniunea Sovietică, sportul cel mai de massă și mai științific din lume, precum și pe sportivul sovietic, ca om format în toate domeniile.

Mai sunt profesori, de altă specialitate, care nu apreciază încă la justa valoare cultura fizică și sportul. Deaceea, profesorii de educație fizică trebue să persiste în lămurirea acestor tovarăși, pentru a obține cât mai mult sprijin în activitatea sportivă.

Activând astfel, vom ridica sportul în școală la culmi ne bănuite până acum, îndeplinind sarcinile trasate de Partidul nostru, care ne conduce în lupta pentru pace, bunăstare și socialism.

Daniel Feller
prof de educație fizică la Școala Medie Tehnică Metalurgică Nr. 1, București

Cinci ani dela înființarea Federației Sindicale Mondiale

La 3 Octombrie s'au împlinit cinci ani de când, la Paris, în cadrul unei conferințe sindicale mondiale, a luat ființă Federația Sindicală Mondială. Federația Sindicală Mondială a apărut ca o consecință a inițiativei luată de sindicatele sovietice, conștiente că, în timpul celui de al doilea război mondial, clasa muncitoare s'a convins că e necesar ca oamenii muncii din întreaga lume să se unească și să lupte în comun împotriva fascismului, pentru apărarea intereselor lor vitale și a libertăților democratice.

Incă din primele zile ale existenței F.S.M.-ului, scizioniștii, în frunte cu Deakin și Carrey, slugi ale imperialiștilor anglo-americani, au trădat clasa muncitoare și au căutat să saboteze măsurile menite să ridice nivelul de trai al oamenilor muncii din țările capitaliste. Majoritatea organizațiilor sindicale naționale, în frunte cu glorioasele sindicate sovietice, le-au dejucat intrigile și F.S.M. duce mai departe o campanie în masse, împotriva regimului de teroare din Spania și Grecia și mobilizează milioane de oameni ai muncii în lupta împotriva fascismului. Deasemenea, Federația Sindicală Mondială depune toate eforturile în vederea demilitarizării și a democratizării Germaniei și a Japoniei, înlesnind crearea și unificarea sindicatelor democratice din aceste țări.

Federația Sindicală Mondială sprijină pe oamenii muncii din țările coloniale în lupta lor dreaptă pentru independență și libertate. Federația Sindicală Mondială a aderat la Apelul dela Stockholm și a îndemnat sindicatele din întreaga lume să participe activ la strângerea semnăturilor pe acest document istoric.

Sub influența F. S. M. s'au organizat mari demonstrații populare de protest împotriva regimurilor fasciste din Spania și Grecia, împotriva războaielor coloniale din Indonezia, Vietnam, Malaya și din alte colonii, împotriva violării libertăților sindicale, pentru pace, pentru democrație și pentru unitatea internațională a clasei muncitoare. F.S.M. a chemat, deasemenea, organizațiile sindicale afiliate din întreaga lume să organizeze „Săptămâna Solidarității Mondiale cu Poporul Coreean".

In sesiunea Comitetului Executiv dela Budapesta a reieșit clar că lupta pentru apărarea păcii, în care s'a angajat F.S.M., trebue să fie o luptă permanentă împotriva uneltirilor imperialiste, care, deasemenea, sunt permanente.

Conducătorii scizioniști sindicali duc astăzi pe față o propagandă pentru război. Dar eforturile lor disperate de a împiedica activitatea F.S.M.-ului dau rezultate tocmai contrarii celor sperate de ei: în loc de a-și recruta partizani dintre membrii F.S.M.-ului pentru acțiunea lor criminală, scizioniștii sunt siliți să constate că oamenii conștienți îi părăsesc în număr din ce în ce mai mare și se strâng în jurul forului sindical care asigură unitatea internațională a clasei muncitoare. Astfel, 100.000 muncitori au părăsit Federația Americană a Muncii, din cauza politicii trădătoare a conducătorilor ei. Numeroase sindicate din California, afiliate la A.F.L. și C.I.O., au reușit să adune 500.000 de semnături pe Apelul dela Stockholm. Muncitorii din Israel duc o luptă hotărîtă împotriva conducerii Histadrutului (Confederația Generală a Muncii), care a votat ieșirea din F.S.M.

Faptele au dovedit că, prin eliminarea trădătorilor de teapa lui Deakin și Carrey, cozi de topor ale imperialiștilor anglo-americani, Federația Sindicală Mondială s'a întărit din ce în ce mai mult și că unitatea oamenilor muncii a devenit mai puternică. Deaceea, acest for sindical mondial a continuat să înlăture uneltele imperialiștilor din rândurile sale. Astfel, la Budapesta, în sesiunea Comitetului Executiv, s'a hotărît izgonirea conducerii trădătoare a sindicatelor titoiste din sânul F.S.M.-ului, iar la propunerea delegației sovietice, locurile au fost declarate libere, pentru a fi ocupate de adevărații conducători ai mișcării sindicale din Iugoslavia.

Zi de zi, Federația Sindicală Mondială, în ale cărei prime rânduri stau sindicatele sovietice, luptă din ce în ce mai dârz pentru apărarea păcii, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii din țările capitaliste.

Lupta Federației Sindicale Mondiale trebue cunoscută și prelucrată în fiecare grupă a sindicatelor noastre. Lor le revine sarcina de a populariza printre salariații din învățământ activitatea F. S. M.-ului, care luptă pentru un viitor mai bun al oamenilor muncii din lumea întreagă.

Natalia Petrin
Membru în Comitetul Executiv al U.S.S.I.

Pentru studenții din Orașul Stalin

La poalele muntelui, acolo unde începe pădurea ruginită de zilele toamnei, se ridică o clădire masivă. Dela ferestrele ei se deschide priveliștea minunată a unuia din cele mai importante centre ale Republicii noastre, Orașul Stalin. Incăperile largi, luminoase, strălucitoare de curățenie, mărturisesc grija cu care au fost pregătite pentru a găzdui oameni care muncesc în interesul Patriei.

Clădirea aceasta frumoasă, așezată într'o poziție minunată, este unul din căminele Institutului de Silvicultură din Orașul Stalin. Tot în această clădire este și cantina Institutului.

Institutul de Silvicultură s'a pregătit temeinic pentru începerea anului universitar. Ceeace trebue subliniat este munca migăloasă pentru folosirea la maximum a întregului spațiu disponibil, atât la cele trei cămine și la cantină, cât și în clădirea unde se țin cursurile.

Aprovizionarea pentru iarnă a cantinei acestui Institut s'a făcut și ea în bune condițiuni. S'au asigurat 43.000 kg. de cartofi, circa 5.000 kg. murături, 600 kg. bulion, toată sarea necesară etc. Anul acesta, Institutul și-a propus să înființeze o gospodărie auxiliară.

De asemenea, Institutul de Silvicultură a preluat parte din Muzeul „Țara Bârsei", lăsat în paragină de stăpânirile burghezo-moșierești, începând punerea în ordine a pieselor rare din acest muzeu, printre care sunt circa 15.000 de plante culese de cei mai mari botaniști ai țării noastre. In felul acesta, Institutul și-a asigurat un nepreţuit de bogat material didactic pentru studii.

Și Institutul de Mecanică din Orașul Stalin s'a preocupat de începerea în bune condițiuni a noului an universitar. Noua clădire a Institutului, care va cuprinde un număr însemnat de săli de studii și laboratoare și la ridicarea căreia au contribuit și studenții, va fi gata la roșu, după angajamentul luat de constructorii ei, la 1 Noembrie. Personalul căminului și cantinei a fost bine organizat, în două schimburi, pentru a asigura atât curățenia camerelor de dormit, cât și buna deservire a studenților la masă.

Dar în afară de aceste realizări, există și o serie de aspecte negative în munca pentru asigurarea unei baze materiale temeinice în institutele de învățământ superior. Astfel, cu toate că s'au încheiat contractele și s'au obținut aprobările necesare, Institutul de Mecanică nu s'a aprovizionat cu cele necesare din cauza faptului că fondurile alocate n'au fost trimise înainte de începerea anului universitar. In afară de aceasta, unele repartizări de produse s'au făcut nepotrivit. De pildă, bulionul trebue adus dela Giurgiu, cu toate că fabricile locale „Desrobirea" și „Stolwerk" produc și ele bulion. Deasemenea, amenajările dela Institutul de Silvicultură au fost și ele sistate și nu se vor termina decât după deschiderea cursurilor. Rufăria de pat nu este suficientă — în ambele institute — și nu poate fi schimbată decât la două săptămâni, prin rotație. Spălătoria comună pentru cele două institute și Școala Specială de doi ani din oraș, este neîncăpătoare și, de altfel, nici nu s'a făcut la timp o planificare justă a lucrului la această spălătorie.

Serviciile social-administrative ale celor două institute. servicii care ar fi trebuit să ducă toată această muncă, n'au fost organizate până la începerea cursurilor, iar munca a fost dusă direct de conducerile institutelor, ceeace a contribuit la aceste deficiențe.

Este necesară înlăturarea tuturor acestor deficiențe pentru ca studenții din cele două institute ale orașului să aibă asigurate condiții bune de învățătură, în noul an.

V. Sapuna

Pentru cinstirea oamenilor de știință, artă și din învățământ

(Urmare din pag. 1-a)

porului muncitor sunt duse astăzi în țara noastră de contingente mereu sporite de învățători și profesori.

Dacă, prin cuceririle lor, oamenii de știință ajută la sporirea mijloacelor noastre tehnice, artiștii, profesorii și învățătorii contribue la formarea unei conștiințe noi, conștiința socialistă, formează oameni noi, oamenii construcției socialismului. Deosebit de mari sunt sarcinile învățătorilor și profesorilor. Ei sunt chemați să instruiască tinerele generații pentru a deveni cadre tehnice de calificare medie și superioară cerute de planurile de desvoltare a Republicii Populare Române. Profesorii și învățătorii sunt chemați să formeze din fiecare elev și student un cetățean conștient, devotat Patriei lui, aprig luptător pentru pace și progres.

Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale privind și înființarea de titlul de Invățător Emerit și Profesor Emerit ne arată cât de mult se prețuește munca învățătorului și profesorului. El sporește și mai mult puterea de muncă a cadrelor noastre didactice pentrucă fiecare învățător și profesor știe că munca lui este cinstită și răsplătită, acordându-i-se cele mai mari distincții. De aceea, ca învățători și profesori să muncim din răsputeri pe tărâmul instrucției și educației, înlăuntrul organizațiilor culturale și de massă, să participăm activ la viața socială și politică a țării întărind Patria noastră factor activ în lupta pentru pace și socialism.

Sarcini noi în lupta pentru pace

Până în colțurile cele mai îndepărtate ale țării noastre s'au răspândit cuvintele delegaților care au exprimat la Congresul Comitetelor de Luptă pentru Pace voința neînfrântă a milioanelor de oameni cinstiți din Republica noastră Populară de a lupta pentru apărarea păcii. Glasurile delegaților noștri și ale reprezentanților partizanilor păcii din celelalte țări, în fruntea cărora se aflau solii poporului sovietic, au trecut dincolo de sala Congresului și au pătruns în inimile fiecărui om cinstit din Patria noastră care iubește pacea, bunul cel mai de preț al omenirii. In fiecare loc de muncă, în mijlocul fiecărei familii de oameni cinstiți, s'au luat în discuție concluziile la care Congresul a ajuns în urma desbaterilor și sarcinile noi trasate mișcării partizanilor păcii din R.P.R.

Legământul de luptă pe care l-au făcut la Congres nenumăratele femei gospodine, mame, văduve, tineri, invalizi, reprezentanți ai naționalităților conlocuitoare, muncitori, țărani, medici, ingineri, învățători, oameni de categorii sociale și profesiuni diferite, a arătat limpede forța de nesdruncinat a poporului nostru unit în jurul stindardului luptei pentru pace și socialism. Desbaterile Congresului au arătat că țara noastră a devenit un factor important și activ în frontul mondial al partizanilor păcii.

Această concluzie, a dus la lărgirea cerințelor luptătorilor pentru pace. Continuând lupta pentru punerea în afara legii a armei atomice, Congresul comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. a cerut distrugerea oricăror mijloace de nimicire în massă a oamenilor, reducerea înarmărilor și un control efectiv asupra acestor reduceri, împiedicarea oricărei agresiuni, oriunde s'ar produce ea. Congresul a mai cerut condamnarea guvernelor fasciste ale lui Tito și Franco, asasini ai popoarelor iugoslav și spaniol.

Oamenii muncii din țara noastră au văzut în cerințele formulate de Congres, o nouă victorie a partizanilor păcii. Noile revendicări ale luptătorilor pentru pace au fost întărite de PROGRAMUL PĂCII, prezentat dela tribuna Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de către A. I. Vișinski, conducătorul delegației sovietice. Politicii de sabotare și subminare a intereselor popoarelor pe care o duc imperialiștii americani și englezi, A. I. Vișinski i-a opus politica stalinistă a păcii. Delegația Guvernului Sovietic arată că sunt necesare:

— condamnarea propagandei pentru un nou război și tragerea la răspundere a celor vinovați:

— interzicerea armei atomice și stabilirea unui strict control internațional pentru respectarea acestei interdicții. Odată cu aceasta declararea drept criminal de război a guvernului care va folosi primul arma atomică sau orice alt mijloc de exterminare în massă a oamenilor.

— încheerea unui pact pentru întărirea păcii între Statele Unite, Marea Britanie, Franța, China și Uniunea Sovietică;

— reducerea în cursul anului 1950 cu o treime a forțelor armate ale celor cinci puteri.

Aceste propuneri, care sunt expresia celei mai fierbinți năzuinți a fiecărui om cinstit din lumea întreagă, au devenit scumpe tuturor partizanilor păcii din Republica noastră Populară. Iar cauza pentru care luptă Uniunea Sovietică dela tribuna O.N.U., este susținută cu vigoare de toți luptătorii pentru pace din lumea întreagă.

Pentru a impune ațâțătorilor la război revendicările frontului păcii, pentru a întări PROGRAMUL PACII expus de delegația sovietică la O.N.U., partizanii păcii din țara noastră trebue să ducă la îndeplinire sarcini noi, sarcini de căpetenie. Principala datorie a oamenilor iubitori de pace este munca pentru extinderea și adâncirea mișcării pentru pace. Trebue găsite mereu forme noi și vii pentru sporirea acțiunilor de pace, pentru demascarea uneltirilor criminale ale ațâțătorilor la război și ale uneltelor lor din țara noastră.

Pe frontul de luptă pentru pace, învățătorilor și profesorilor, le revine rolul de a contribui la popularizarea sarcinilor trasate de Congresul Comitetelor de Luptă pentru Pace. Trebue folosit orice prilej, în cadrul lecțiilor, în consfătuirile cu părinții, pentru a se arăta unitatea morală de nesdruncinat a poporului nostru, așa cum aceasta a apărut din lucrările Congresului, de a se arăta invincibilitatea uriașului front al păcii, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică și genialul ei conducător, Iosif Vissarionovici Stalin.

Sprijinind prin munca lor lărgirea bazei de massă a mișcării partizanilor păcii, introducând în viața milioanelor de semnatari ai Apelului dela Stockholm, noile cerințe ale Congresului Comitetelor de luptă pentru pace, învățătorii și profesorii vor contribui, alături de toți oamenii cinstiți din Patria noastră și din lumea întreagă, la lupta împotriva forțelor întunericului, la lupta împotriva deslănțuirii unui nou măcel mondial.

Andrei Valentin

„Luna prieteniei Româno-Sovietică" – prilej de întărire a educației comuniste în școlile noastre

„Luna Prieteniei Româno-Sovietice" închinată celei de a 33-a aniversări a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie va prilejui, în toată țara, însuflețite manifestații de recunoștință și prietenie pentru marea Uniune Sovietică care ne-a eliberat de sub jugul fascismului, care ne ajută să construim socialismul și care constitue cel mai puternic bastion al păcii.

Oamenii muncii din fabrici și uzine contribuie din toate puterile lor la întărirea luptei pentru pace. Oameni de știință și de cultură vor lucra cu mai mult zel, învățând din măreața știință sovietică, poeți și scriitori vor cânta cu înflăcărare dragostea poporului nostru muncitor pentru Țara Socialismului și vor slăvi pe marele învățător al popoarelor, tovarășul Stalin.

Toate aceste manifestări se vor resfrânge și în școlile noastre de toate gradele.

Astfel în perioada dintre 7 Octombrie și 7 Noembrie atât în învățământul elementar și mediu cât și în cel universitar, învățătorii și profesorii vor avea cele mai potrivite ocazii de a arăta elevilor și studenților uriașele realizări din U.R.S.S., unde se construește comunismul, rolul ei de frunte în marea luptă pentru pace. In tot acest timp cadrele didactice, elevii și studenții vor avea prilejul de a asista la conferințe, symposioane, discuții științifice și literare organizate de A.R.L.U.S., de cămine culturale, de organizațiile de massă. In ele vor fi popularizate realizările economice, științifice și artistice din Uniunea Sovietică. Ei vor putea viziona filme sovietice, vor putea cerceta expoziții închinate prieteniei româno-sovietice.

Acestea vor ajuta foarte mult instrucția și educația comunistă a tineretului. Pe când în apusul stăpânit de canibalii ațâțători la război trăesc oameni care se preocupă doar cum să extermine speța umană, în Uniunea Sovietică, unde omul este cel mai prețios capital, se construesc uriașele hidrocentrale dela Cuibîșev și Stalingrad, se împăduresc milioane de hectare în stepele secetoase sau în deșerturi asiatice, se proectează uriașe canale cum este Canalul Turcmen care va despica pustiul Karakum pe o distanță de 1100 km. ajutând irigarea a milioane de hectare, pământ care, în câțiva ani, va produce pâine pentru oameni.

Școlile vor axa activitatea cercurilor științifice în jurul popularizării minunatei științe sovietice, știință în slujba omului și a vieții. Figurile lui Pavlov, Miciurin, Lâsenco vor ajunge să fie cunoscute și iubite mai mult de elevi. Deasemeni ei vor cunoaște lupta științei sovietice împotriva „științei" putrede și asasine puse în slujba imperialismului. Ei vor înțelege astfel mai bine de partea cui este viitorul.

Tot așa de rodnică va fi și activitatea cercurilor literare. Aici se vor putea analiza operele lui Gorki, Maiakovski, Ostrovski, Fadeev, Șolohov sau Ajaev, opere ale luptei pentru o viață nouă, mai bună, opere de educație și formare a unui om nou, opere ale luptei pentru pace.

Școlile vor avea la îndemână, în această lună a prieteniei, tot materialul pe care-l vor publica revistele de tineret. Se vor putea astfel organiza în școli vitrine cu cărțile sovietice apărute. Se vor putea deasemeni organiza audiții colective ale emisiunilor pentru copii și tineret dela posturile noastre de radio ca și dela posturile de radio sovietice.

In școli se vor desfășura, în tot acest timp, o vie agitație vizuală. Elevii vor ajuta la pavoazarea sălilor de clasă, vor întocmi lozinci și citate consacrate prieteniei față de Uniunea Sovietică și dragostei față de marele Stalin. Gazetele de perete vor avea un rol fruntaș de agitație, de afirmare a gândurilor și sentimentelor tineretului față de Țara Socialismului.

Producțiile literare și artistice închinate acestor manifestări se vor bucura de locul de cinste în toate gazetele de perete din școlile noastre în intervalul dintre 7 Octombrie și 7 Noembrie.

Diriginții și profesorii, colaborând cu organizațiile de Pionieri și U.T.M. vor îndruma elevii să scrie individual sau colectiv colegilor lor din Uniunea Sovietică. Schimbul de scrisori se va intensifica în preajma zilei de aniversare a Marii Revoluții Socialiste, marea sărbătoare a poporului sovietic, ca și a tuturor celor ce luptă pentru înfăptuirea socialismului.

Ziua Marii Revoluții Socialiste va trebui să aducă cele mai puternice manifestări din școală, desfășurate în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice". Festivitățile din această zi vor fi organizate în așa fel încât să cuprindă și să redea toată dragostea fierbinte a elevilor și studenților noștri pentru U.R.S.S., pentru cauza socialismului și a păcii.

„Luna Prieteniei Româno-Sovietice" trebue concepută, organizată și desfășurată în școlile noastre de toate gradele, ca un mijloc prețios de lărgire a cunoștințelor și de desvoltare a talentelor, ca un ajutor de valoare în întărirea disciplinii și în intensificarea muncii școlare. Prieteni ai Uniunii Sovietice sunt cei care se pregătesc pentru a deveni specialiști buni, sunt cei care muncesc cu ardoare, contribuind efectiv la crearea lumii

„Luna Prieteniei Româno-Sovietice" trebue să fie pentru școlile de toate gradele, un prilej de a întări educația comunistă și voința de a birui greutățile mergând înainte, după exemplul Comsomolului sovietic, după exemplul poporului sovietic, după învățătura tovarășului Stalin.

Inflorește scumpa noastră Patrie!

Prin institutele de învățământ din Craiova

La o masă rotundă, alături de alți copii ai oamenilor muncii, Hulub Mihai, fiul unei muncitoare dela întreprinderile de arte grafice „Pompiliu Ștefu" stă pe scăunaș în șorțu-i albastru și bea lapte! E ora dejunului la căminul de zi Nr. 1 din Craiova.

In ochii lui mari și ageri, pe fața lui deschisă îi poți citi bucuria și mulțumirea. E fericit fiindcă se află în împărăția cuburilor colorate, a trenurilor, a animalelor și a păpușilor cu care vorbește și se joacă toată ziua.

Altădată copiii de vârsta lui erau lăsați acasă, în voia soartei sau pe maidane. Erau copiii oamenilor care roboteau pentru o bucată de pâine sub exploatarea cruntă a burtăverzimii hrăpărețe. Lipsa de grijă a exploatatorilor pentru educarea copiilor de vârstă preșcolară reese din numărul redus al grădinițelor, educatoarelor și al copiilor. In 1929 exista numai o singură grădiniță! Iar până în 1933 numărul grădinițelor de abia s'a ridicat la trei! Atunci în Craiova erau trei educatoare, trei grădinițe frecventate doar de 85 de copii!

Astăzi, după numai cinci ani dela eliberarea Patriei noastre, cuprinderea copiilor de vârstă preșcolară în instituțele preșcolare a sporit considerabil. Cele 13 grădinițe, cele 4 cămine de zi, care cuprind aproape 1000 de copii cât și existența unei școli pedagogice de educatoare în Craiova stau mărturie a grijii pe care o poartă Partidul și Guvernul celor ce muncesc în fabrici, uzine și instituții.

Crește numărul școlilor elementare

Cât de frumos și clar a rezolvat problema pionierul Costel Poenaru din clasa III-a elementară. Colegii lui au fost numai ochi și urechi. De altfel e cel mai bun din clasă la învățătură. Faptul acesta îl face să fie un demn purtător al cravatei roșii de pionier. E fiul unui rom, muncitor zidar. De altfel, în Școala elementară mixtă Nr. 10 peste 50 la sută din elevi sunt romi, cărora astăzi li s'au deschis larg porțile școlii.

E o școală nouă. O școală a regimului nostru de democrație populară. E una din nenumăratele școli ridicate în ultimii ani. Aceste școli noi construite și organizate sunt opera Partidului și Guvernului, o parte a grijii lor pentru stârpirea definitivă a plăgii analfabetismului.

In trecut învățământul elementar pe lângă faptul că era antiștiințific, rupt de realitate, se mai preda și pe baza treptelor formale ale metodei herbatiene. Astăzi se predă un învățământ științific, realist legat de realitățile sociale. Metodicele sovietice, expresia practică a pedagogiei sovietice, cea mai înaintată din lume, ajută pe învățătorii și profesorii noștri să aducă lumină până în cel mai îndepărtat cătun. In trecut la Craiova erau 13 școli elementare de patru ani. Pe când în anul școlar 1949 și 1950, la numai câțiva ani dela instaurarea regimului nostru de democrație populară, numărul școlilor elementare s'a ridicat la 21 cu 6078 de elevi, iar numărul de internate s'a ridicat la 32.

Școală legată de viață

Elevul Popescu Alexandru din anul IV dela Școala medie tehnică de morărit și silozuri, vorbește despre felul cum se usucă cerealele în silozuri, despre importanța uscării cerealelor. In practica care a făcut-o astăvară el a înțeles cât de strâns este legată de producție școala pe care o urmează.

Niciodată liceele noastre nu predau probleme atât de practice, legate de viață. In școlile create de regimul burghezo-moșieresc nu se preda decât un învățământ metafizic neștiințific și rupt de realitate.

16 licee existau în Craiova. Toate erau așa zise teoretice. Din ele vreo patru erau particulare, create de anumiți negustori care vindeau pe bani promovarea dintr'o clasă în alta a elevilor incapabili, fiii bogătașilor și ai parveniților. Activitatea fostului liceu „Mihai Viteazu", a Institutului de fete „Urziceanu", a „Institutului Javet" și a altora era o dovadă a acestui comerț ilicit. Pe porțile acestor școli nu eșeu decât „cucoane" posesoare ale „manierelor distinse" pentru „înalta" societate.

Din necesitatea de a da învățământului un conținut realist legat de viață, de a crea cât mai multe cadre medii tehnice necesare producției, reforma învățământului inițiată de Partid a schimbat radical caracterul învățământului mediu. Astăzi din cele 31 școli medii existente în Craiova sunt 18 școli tehnice, 8 școli profesionale și 5 licee. Iar pentru a se putea desfășura învățământul în condiții bune, Ministerul Invățământului Public a acordat elevilor școlilor medii tehnice din orașul Craiova pe anul școlar 1949/1950, 3674 de burse.

In munca practică de pe teren se pregătesc cadrele

Coridoarele Institutelor Agrotehnic și de Mașini Agricole din Craiova au început să prindă viață. S'au întors studenții dela practica de vară. Acolo, pe teren, în gospodăriile agricole de Stat, în gospodăriile agricole colective, și în S.M.T.-uri ei au aplicat în practică ceeace au asimilat în facultate. Pe teren, alături de țăranii muncitori dornici de o viață nouă și fericită ei au simțit cu adevărat că pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre adevăratele cadre se pregătesc în munca lor de pe teren.

Nicicând nu se gândeau exploatatorii să înființeze în Craiova „Banilor" institute de învățământ superior și mai ales institute care să promoveze cadre tehnice de conducere pentru desvoltarea și mecanizarea agriculturii.

In învățământul superior nu puteau intra decât cei ce aveau condiții materiale bune, feciorii de bani gata. Iar dacă vreunul din cei săraci îndrăznea să înfrunte greutățile materiale a patru-cinci ani de facultate în București, pentru ca apoi să se întoarcă să aducă lumina progresului, acolo de unde a plecat, era sortit de cele mai multe ori să îndure mizeria, frigul sau foamea într'o mansardă uitată sau într'o întunecoasă și umedă cămăruță de subsol.

Astăzi în Craiova există două Institute cu 1100 de studenți. De aici se vor răspândi în țară cadre tehnice de conducere înarmate cu experiența agrotehniei sovietice, cea mai înaintată din lume, cadre care va ajuta țărănimea muncitoare să-și făurească o viață din ce în ce mai bună.

In casele oamenilor muncii au apărut luminile unei vieți noi

Regimurile burghezo-moșierești au lăsat printre alte moșteniri o mortalitate infantilă înspăimântătoare și o imensă massă de analfabeți sortiți să orbecăie în bezna neștiinței de carte toată viața. Orice fost neștiutor de carte, care cu propria lui mână și-a pus iscălitura pe Apelul dela Stockholm, care și-a spus răspicat voința lui dârză de a apăra pacea, viața, fericirea căminului și a copiilor lui, blestemă pentru întunericul de nepătruns în care a fost înlănțuit de regimurile exploatatoare. Peste 5000 de analfabeți erau în Craiova în 1944. Prin munca neprecupețită a învățătorilor și profesorilor noștri au fost alfabetizați aproape 4500. Ceilalți vor fi alfabetizați în cursul acestui an.

Astăzi, din cel mai îndepărtat și uitat cătun de munte și până în cel mai mic sat, cu vântul Partidului, lumina unei vieți noi a pătruns în fiecare casă. Pe drept cuvânt, ne spune tovarășul Tudor Nicolae muncitor la întreprinderile „Spic de grâu": „Cât timp am bâjbâit în bezna neștiinței de carte niciodată nu am putut spera să trăesc bine, niciodată n'am întrezărit un viitor frumos pentru mine, pentru familia mea. Astăzi citesc slovele „Scânteii", cuvântul Partidului și văd clar că drumul meu este drumul spre socialism".

C. Ciuchindel

DIN ACTIVITATEA CULTURALĂ A SINDICATELOR SALARIAȚILOR DIN INVĂȚĂMÂNT

In dorința sa de a sprijini opera de culturalizare a masselor, Clubul Sindicatului Salariaților din Invățământ-București de comun acord cu conducerea centrală a atheneelor populare, a programat o consfătuire cu directorii școlilor în localul cărora funcționează asemenea instituții culturale. Consfătuirea a avut loc în seara zilei de 27 Septembrie, în prezența tovarășei Carolina Avram, reprezentanta conducerii ateneelor.

Directorul Școlii Nr. 47 băeți și directorul Școlii Apărătorii Patriei au prezentat referate despre metodele de lucru întrebuințate și despre greutățile întâmpinate în susținerea activității ateneelor. Din cuprinsul referatelor prezentate de reprezentanții acestor athenee fruntașe, ca și din discuțiile care au urmat s'au tras următoarele concluzii:

Atheneele populare funcționează în localurile școlilor pentru a fi mai aproape de salariații din învățământ care trebue să le sprijine prin toate mijloacele. O primă sarcină care revine cadrelor didactice este aceea ca ele să se îngrijească de ridicarea nivelului cultural și artistic al echipelor artistice și chiar de al colectivelor dela conducerea atheneelor. Apoi, cadrele didactice trebue să ducă muncă de lămurire printre părinții elevilor și printre oamenii cinstiți din cartier, ca să-l determine a activa în cadrul comitetelor de sprijin ce trebue înființate pe lângă athenee. Aceste comitete de sprijin trebue să asigure rezolvarea problemelor materiale ale atheneelor, prin mijloace locale și muncă voluntară. Deasemenea, ele trebue să se preocupe și de asigurarea disciplinei în timpul festivităților. Disciplina se păstrează mai ușor dacă se dau festivaluri cu programe speciale, pentru tineret dimineața și pentru adulți după amiază. Tot în vederea îmbunătățirii disciplinei este necesar ca toate punctele din program, și în special conferințele, să fie bine pregătite și adaptate nivelului auditorilor. Să se evite repetarea programelor serbărilor școlare. Pentru asigurarea unor programe mai variate este bine să se formeze și echipe de utemiști și de pionieri. Membrii echipelor artistice care muncesc mult pentru reușita programelor să fie evidențiați în gazetele de perete, panouri speciale, etc.

Pentru a aduce cât mai mulți oameni ai muncii la manifestările atheneelor, este necesar să se facă o mai vie agitație vizuală: afișaj, caricaturi etc.

Asigurarea unei strânse colaborări cu organizația de partid și cu organizațiile de massă vor contribui hotărîtor la bunul mers al atheneelor. In special grupele sindicale ale salariaților din învățământ pot antrena direct pe membrii lor în sprijinirea atheneelor.

Bella Silberstein

Responsabila de presă a Sindicatului Salariaților din Invățământ-București

Să urmăm exemplul fruntașilor noștri în muncă

Oamenii muncii din țara noastră, îndrumați și educați în permanență de Partidul lor, își însușesc zi de zi atitudinea nouă față de muncă. Faptele de avânt muncitoresc devin tot mai numeroase. Crește neîncetat numărul fruntașilor în producție care, prin exemplul și experiența lor, ridică masse din ce în ce mai largi în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat.

Acelaș spirit creator însuflețește și pe salariații din învățământ, care își dau seama că nu pot ajuta la construirea socialismului și la apărarea păcii decât educând tineretul și massele în spiritul luptei de clasă, al patriotismului și al internaționalismului proletar.

Ca și ceilalți oameni ai muncii, salariații din învățământ își au fruntașii lor în muncă.

Iată pe tovarășul **Lucaci Arcadiu**, învățător la Școala Maghiară din Făgăraș, care, dând dovadă de un deosebit spirit de inițiativă și organizare, îndrumat de Partid și ajutat de Sindicat, a reușit să înființeze ciclul II la școala sa. Tovarășul Lucaci Arcadiu nu s'a mărginit însă numai la această realizare. Cu mijloace locale, el a muncit pentru înființarea unui internat pe lângă această școală, în care a adăpostit 18 elevi săraci din comuna Cobor, dându-le astfel posibilitatea să urmeze ciclul II în cele mai bune condițiuni de muncă și de viață. Deși a dus concomitent și muncă de director și muncă de învățător, tovarășul Lucaci Arcadiu a găsit timpul necesar să alfabetizeze 10 neștiutori de carte, fiind un exemplu viu pentru ceilalți tovarăși. El i-a antrenat pe aceștia în munca de luminare a masselor, pe care regimurile trecute le-au ținut în întuneric. Fire modestă, tovarășul Lucaci Arcadiu muncește cu râvnă. Il întâlnești ținând conferințe în oraș și în satele cu populație maghiară, sau activând la sindicat, sau preocupându-se de ridicarea de noi cadre din rândurile tineretului. Peste tot, tovarășul Lucaci Arcadiu învață pe alții, folosind experiența lui. Prin colaborarea sinceră cu școlile cu limba de predare română, acest fruntaș al învățătorimii făgărășene contribue la lupta împotriva șovinismului și la educarea tineretului în spiritul internaționalismului proletar.

Alt exemplu pentru oamenii muncii din câmpul școlii îl constitue tovarășul **Popa Alexandru**, învățător în comuna Mușca-Turda. Acest tovarăș, sprijinit în permanență de către Partid, a obținut cel mai ridicat procent de alfabetizați din tot județul, deși a muncit în condițiuni geografice grele. Comuna Mușca, fiind situată în regiunea Munților Apuseni, are casele răspândite la mari distanțe unele de altele și mai ales de școală. Din această cauză, în comună sunt mulți analfabeți. Tovarășul Popa Alexandru, însuflețit de devotamentul său pentru cauza clasei muncitoare și iubind sincer țărănimea săracă, a antrenat în muncă pe tinerii săi absolvenți și a reușit astfel să alfabetizeze 102 neștiutori de carte. Tovarășul Popa Alexandru a arătat astfel că înțelege ce importanță mare are lichidarea analfabetismului pentru construirea socialismului la sate.

De altfel și alți profesori și învățători dela sate s'au arătat demni de încrederea pe care le-a acordat-o Partidul prin Rezoluția din 3-5 Martie 1949, referitoare la colectivizarea agriculturii. Astfel, învățătorul Nistor Ignat din Popești-Iași, muncind zi de zi cu o deosebită stăruință pentru lămurirea țăranilor săraci și mijlocași, a contribuit mult la înființarea gospodăriei agricole colective din satul său. Ințelegând că, după cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, „organizarea socialistă a agriculturii nu înseamnă numai lichidarea stării înapoiate a agriculturii, ci și lichidarea stării culturale înapoiate a țărănimii muncitoare", tovarășul Nistor Ignat a reușit să aibă o frecvență de 100 la sută la cursul de alfabetizare.

Acelaș exemplu l-a dat învățătorul Cristea P. Constantin din Jugureni-Dâmbovița care, deși a predat la două clase cu 87 elevi, obținând o frecvență de 100 la sută, a găsit timpul necesar ca, împreună cu alți tovarăși pe care i-a antrenat în muncă, să alfabetizeze 20 de neștiutori de carte.

Dar lupta pentru colectivizarea agriculturii presupune și împiedicarea chiaburilor de a-și realiza uneltirile. In acest domeniu de activitate s'a evidențiat tovarășul Badea Iancu, învățător în comuna Dor Mărunt-Ialomița. Educat de Partid în spiritul luptei de clasă, tovarășul Badea Iancu a scris articole în ziarul „Ialomița Liberă" și în revista „Albina", demascând pe dușmanii clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare, pe chiaburii care, prin svonuri otrăvite, caută să se pună în calea înființării de gospodării agricole colective. Deasemenea, tovarășul Badea Iancu muncește cu multă râvnă pentru educarea țărănimii muncitoare din mijlocul căreia s'a ridicat.

Desigur, mai sunt mulți tovarăși dintre salariații din învățământ care s'au distins în muncă prin devotamentul și realizările lor. Sindicatele noastre trebue să acorde mai multă atenție popularizării acestora și să le dea posibilitatea ca, prin experiența lor, să ajute și pe alții să-și îmbunătățească munca. In felul acesta, școlile noastre vor putea crea noi cadre pentru construirea socialismului.

La rândul lor, cadrele didactice fruntașe în muncă nu trebue să se mulțumească numai cu rezultatele obținute până acum. Ele trebue să-și îmbunătățească zi de zi metodele de muncă însușindu-și mai temeinic cuceririle pedagogiei sovietice și să antreneze din ce în ce mai mulți tovarăși în munca de adâncire a conținutului învățământului, pentru ca, alături de muncitorii din fabrici și de pe ogoare, să contribue la înflorirea Patriei noastre și la întărirea lagărului păcii.

OAMENII ȘCOLII SE BUCURĂ DE DREPTUL LA ODIHNĂ

Prin grija Partidului nostru și a Confederației Generale a Muncii, în vara acestui an au fost trimiși la odihnă 4530 de salariați din învățământ în patru serii de câtre 14 zile, dintre care 1000 de tovarăși la mare și restul la munte.

Transportul cu trenuri speciale, primirea minunată ce li s'a făcut, găzduirea în case ce străluceau de curățenie, hrana îmbelșugată ce li s'a oferit și condițiunile bune pentru ridicarea nivelului ideologic au făcut pe tovarăși să simtă grija deosebită pe care Partidul și Guvernul o poartă oamenilor muncii.

Trimiterile la odihnă au făcut să se întâlnească oameni ai muncii din diferite ramuri de producție, de vârste și naționalități deosebite. Cu toții s'au strâns mâna tovărășește și au avut de învățat unii dela alții. Astfel, ca mulți profesori și învățători, tovarășul Paiu Constantin, profesor în Râmnicu Sărat, a legat prietenii strânse și de neuitat cu alți oameni ai muncii, cu care și-a petrecut odihna la Călimănești. Zi de zi au discutat și s'au lămurit ce a însemnat exploatarea pentru noi și ce schimbare radicală s'a produs în viața oamenilor muncii de când clasa muncitoare se află la conducerea țării noastre. Fiecare și-a luat angajamentul ca, înapoiat la locul său în producție, cu puteri noi de muncă și cu voință nestrămutată să lupte pentru întărirea scumpei noastre Patrii, pentru apărarea păcii.

Tovarășii s'au bucurat din plin de frumusețile naturii în mijlocul căreia au trăit:

„Pentru noi, oamenii muncii din câmpul școlii", scrie învățătorul Sucigan Ștefan care a fost trimis la „Vasile Roaită" „timpul de odihnă este un prilej de bogate învățăminte. Drumul străbătut dela un capăt la altul al țării, vizitarea muzeelor și a atâtor alte locuri, ne înarmează cu cunoștințe noi și autentice pe care le vom putea utiliza cu un real folos în munca noastră mai ales că, până acum, cei mai mulți dintre noi n'am avut posibilitatea să vizităm aceste locuri".

Tovarășul Ilie Schipor, îngrijitor la Liceul de fete-Slatina, după ce ne spune că nici n'a visat în viața lui că va vedea locurile în care s'a odihnit și prin care a călătorit acum, încheie: „Numai datorită faptului că acum sunt la conducere oamenii muncii, se pot odihni mii de muncitori din toate colțurile scumpei noastre Patrii".

Și aprecieri ca acestea se găsesc în fiecare din numeroasele scrisori primite de Uniune dela cei trimiși la odihnă.

Dar, deși odihna a fost bine organizată și tovarășii trimiși s'au simțit foarte bine și și-au refăcut sănătatea, în această muncă am întâmpinat oarecare greutăți și am avut unele lipsuri. Astfel, Uniunea și Ministerul Invățământului Public n'au coordonat din timp trimiterile la odihnă cu trimiterile la cursurile de perfecționare profesională din timpul verii. Deoarece la cursurile de perfecționare profesională au fost chemați tocmai tovarășii care, fiind evidențiați în muncă fuseseră trecuți pe tabelele pentru trimiteri la odihnă, cele mai multe sindicate s'au văzut nevoite să nu mai respecte aceste tabele și să trimită alți tovarăși care nu s'au evidențiat în muncă. La aceeași situație s'a ajuns la sindicatele Brăila și Covurlui, de exemplu, din cauza necunoașterii din timp a datei începerii anului școlar. Evidențiații în muncă programați pentru odihnă în seria IV-a (26 August — 8 Septembrie) n'au mai putut pleca, având de îndeplinit munci de răspundere pentru pregătirea deschiderii noului an școlar.

Alte greutăți ne-au fost cauzate chiar de tovarășii salariați care, deși știau că trebue să plece, au renunțat la locuri în ultimul moment, silind sindicatele să trimită pe alți tovarăși luați la întâmplare. Unii tovarăși din sindicatele Olt, Dorohoi, Mureș și Gorj nu s'au prezentat la datele fixate. Alte sindicate nu au insistat ca tovarășii să-și facă vizita medicală înainte de plecare. Din acest motiv, au fost tovarăși ca, de exemplu, tovarășul Vraciu Constantin din Sindicatul Dorohoi, care n'au putut rămâne în stațiune din cauza umidității și a altitudinii ce au influențat în rău sănătatea lor. In felul acesta s'au consumat inutil cartelele și biletele de tren. Apoi au fost unele sindicate care au renunțat la locuri pe motiv că nu au avut pe cine trimite. In această privință cităm cazul Sindicatului Mureș, care, deși are 2.829 de membri, a înapoiat Uniunii 12 locuri, dintre care unele erau gratuite. Aceasta dovedește că tovarășii din comitetul sindical nu s'au interesat din timp de aceste trimiteri. Nu este posibil ca între câteva mii de salariați să nu se găsească tovarăși care să merite a fi trimiși la odihnă.

Dar odihna oamenilor muncii din școală n'a fost asigurată numai prin locurile și fondurile oferite de C.G.M. Unele sindicate au venit și ele în sprijinul salariaților, organizând cantonamente și tabere pe contul lor. Astfel, Sindicatul Timiș-Torontal a organizat tabere la Gărâna și Buziaș; Sindicatul Hunedoara, la Vața și Geoagiu; Sindicatul București, la Rucăr și Eforie; Sindicatul Câmpulung-Moldovenesc la Vatra Dornei; Sindicatul Prahova, la Sinaia și Slănic; Sindicatul din orașul Stalin, la Vasile Roaită; Sindicatul Severin, la Băile Herculane; Sindicatul Constanța, la Techirghiol și orașul Stalin, Sindicatul Bacău, la Slănic-Moldova; Sindicatul Mureș, la Sovata și Borsec; Sindicatul Bihor, la Băile Victoria; Sindicatul Vâlcea, la Govora și Olănești, iar Sindicatul Gorj la Săcele.

In organizarea acestor tabere, sindicatele de mai sus au avut un sprijin real din partea societăților comerciale „Alimentara" și „Aprozar", în ceeace privește procurarea alimentelor. De asemenea, Administrația Vilelor C. G. M. le-a dat un prețios concurs pentru amenajarea localurilor.

In munca lor, sindicatele care au organizat aceste tabere au avut și lipsuri pe care în viitor urmează să le înlăture, pentru ca, în felul acesta, condițiile de odihnă să fie din cele mai bune. Astfel, unele sindicate n'au respectat criteriile date de C. G. M. pentru trimiterile la odihnă și au admis în tabere și membri de familie care nu erau în câmpul muncii și care au ocupat pe nedrept locurile tovarășilor salariați ce voiau să meargă în aceste tabere. Alte sindicate, ca de exemplu Sindicatul București, n'au popularizat suficient taberele lor, încât au fost tovarăși care n'au știut de aceste posibilități de odihnă.

Cu toate aceste lipsuri în munca lor, sindicatele care au organizat tabere dovedesc că s'au preocupat serios de sănătatea salariaților, creându-le condițiuni avantajoase și bune pentru odihnă. Exemplul acestor sindicate trebue să fie urmat de toate sindicatele din învățământ așa încât să se poată trimite la odihnă cât mai mulți dintre tovarășii care înfruntă toate greutățile pentru a construi o viață mai bună, mai fericită.

Inapoiați la locul de producție cu forțe noi, tovarășii din învățământ trimiși la odihnă prin C. G. M. și prin sindicate, vor munci mai bine, mai mult, și, în felul acesta, vor contribui la întărirea frontului păcii și la înflorirea scumpei noastre Patrii.

Elena Boeru-Zotescu

Resp. Resortului Trimiteri la Odihnă Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ

Profesorii de Geografie sunt înștiințați că Nr. 3 din revista „Natura" cuprinde materialul necesar predării primelor 8 lecții din „Geografia țărilor capitaliste" pentru clasa X-a.

Note politice externe

In legătură cu „rezoluția" americană în chestiunea conflictului coreean, Comitetul Politic al Adunării Generale O. N. U. și-a continuat desbaterile în ședința din 2 Octombrie. Cel dintâi care a luat cuvântul a fost șeful delegației sovietice A. I. Vîșinski care a ținut un amplu discurs. El a început prin a demasca încercarea reprezentantului Statelor Unite din 30 Septembrie de a arunca răspunderea evenimentelor din Coreea asupra Uniunii Sovietice. Austin — a arătat A. I. Vișinski — a denaturat faptele în mod premeditat. La originea conflictului coreean se află refuzul Statelor Unite de a realiza acordul Anglo-American-Sovietic din 1945 privitor la stabilirea unei Coree unite, independente și democrate. Statele Unite, a arătat Vâșinski, au refuzat să consulte, așa cum prevedea acordul, organizațiile democratice ale poporului coreean, în vederea stabilirii unui regim independent, democrat și unitar, prezidând în schimb farsa alegerilor din Coreea de Sud când drepturile democratice au fost suprimate în modul cel mai grosolan. Toate organizațiile și toți aceia care au declarat că sprijină, creearea unei Coree independente și democratice au fost supuși persecuțiilor și arestărilor în masă. Elementele democratice în cursul alegerilor din 1950 în Coreea de Sud, au fost supuse de clica lui Li Sin Man, celei mai crunte terori. Statele Unite, a arătat A.I. Vișinski, au dat tot sprijinul clicii fasciste a lui Li Sin Man, pentru a lichida oricare opoziție și a face imposibilă exercitarea drepturilor democratice elementare. Insăși comisia O.N.U pentru Coreea, cunoscută pentru lipsa ei de obiectivitate, a fost nevoită să recunoască, că în ciuda arestărilor masive și a teroarei, 70 dintre candidații lui Li Sin Man, au fost înfrânți în 1950. Războiul civil care are loc acum în Coreea, a fost provocat de asuprirea și teroarea deslănțuită de clica lui Li Sin Man.

Șeful delegației sovietice a citat numeroase declarații și documente, dovedind că sub supravegherea stăpânilor săi americani, clica lui Li Sin Man, înainte de deslănțui atacul împotriva R. P. D. Coreene, a făcut pregătiri intense timp de peste un an. A. I. Vișinski a dovedit pe baza unor fapte de netăgăduit, că deslănțuirea atacului împotriva Coreei de Nord, a fost pregătită și efectuată la ordinul și cu sprijinul direct și concret al Statelor Unite. Prezentarea evenimentelor din Coreea de către Statele Unite nu este decât o denaturare a faptelor.

A. I. Vișinski a demonstrat apoi, pe baza principiilor dreptului internațional și a uzanțelor internaționale, că noțiunea de agresiune nu poate fi aplicată războiului civil și că într'un asemenea război, amestecul din afară este cu desăvârșire interzis. Conflictul din Coreea, a arătat A. I. Vișinski, era un război civil, dar intervenția Statelor Unite cu forța în conflictul coreean l-a transformat într'un altfel de război. Măsurile adoptate de Consiliul de Securitate la 25 și 27 Iunie și la 27 Iulie, care încalcă în mod grosolan Charta O.N.U., reprezintă doar încercări de a adăposti sub steagul Organizației Națiunilor Unite, intervenția mârșavă a Statelor Unite în Coreea. Statele Unite au șantajat țările dependente de ele din punct de vedere economic, amenințându-le că nu vor mai primi ajutoare în cadrul planului Marshall, dacă nu vor sprijini hotărîrile ilegale ale O. N. U.

A. I. Vișinski a declarat în concluzie că delegația sovietică va vota împotriva rezoluției care se află în fața Comitetului Politic, rezoluție menită să camufleze ilegalitatea intervenției Statelor Unite în Coreea și să justifice ocuparea mai departe a Coreei, de către forțele Statelor Unite.

A. I. Vișinski a declarat că delegația sovietică va prezenta propria sa rezoluție, poate împreună cu alte delegații și că deasemenea va prezenta o rezoluție prin care Adunarea Generală să ceară încetarea violărilor convenției dela Haga săvârșite prin bombardarea la întâmplare a orașelor deschise. Delegația sovietică, a adăugat A. I. Vișinski, va mai cere disolvarea Comisiei O. N. U. pentru Coreea, deoarece aceasta nu și-a îndeplinit datoria și a violat Charta.

Amplul discurs al șefului delegației sovietice a constituit o puternică demascare a încercărilor blocului anglo-american de a acoperi cu mantia O.N.U. agresiunea americană în Coreea și în acelaș timp, o puternică pledoarie pentru libertatea și independența poporului coreean, pentru pace.

După cum se știe guvernul laburist englez, prin mijlocirea „socialistului" Attlee, președintele său, a refuzat secretarului general al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, Jean Laffitte, și membrilor Biroului de pregătire, viza de intrare pe teritoriul britanic.

In scrisoarea adresată de primul ministru englez Comitetului pentru Apărarea Păcii din Marea Britanie, acesta a fost nevoit să recunoască, cu destul regret, că în mod legal nu poate interzice ținerea Congresului în țara sa, lăsând însă să se înțeleagă și să se vadă că prin refuzul vizelor amintite, el, este hotărît de fapt să pună toate piedicile ce-i stau la îndemână în calea celui de al doilea Congres Mondial al Păcii.

Biroul de pregătire al Congresului care s'a întrunit la Praga, a dat publicității un comunicat prin care se protestează împotriva hotărîrii guvernului englez.

Comunicatul arată că Biroul de pregătire e hotărît să facă toate eforturile pentru a înlătura toate piedicile care s'ar ridica în calea ținerii celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, în Marea Britanie, la data fixată.

Fără îndoială, partizanii păcii din toată lumea, se vor opune cu hotărîre, acelora care încearcă să astupe glasul popoarelor, în acest moment când uneltirile imperialiștilor ațâțători la război, amenință pacea lumii.

Imprimeriile „SCRIS UL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 80 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 13 Octombrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Decizia Ministerului Invățământului Public referitoare la sancționarea unor cadre didactice care au folosit metode barbare în școală

Publicăm mai jos textul Deciziei Nr. 108.169 din 950 a M. I. P.

Ministrul Invățământului Public, constatând că unii învățători și profesori, dela școlile din București, s'au făcut vinovați de maltratarea, umilirea și intimidarea elevilor și au întrebuințat în munca școlară metode barbare, care aparțin școlii și educației burgheze, în totală contrazicere cu principiile educației comuniste a copiilor și tineretului:

ținând seama și de părerea unanimă exprimată în Consiliul Ministerial, dela 6 Octombrie 1950:

pentru sancționarea celor vinovați de o asemenea neîngăduită comportare, care prejudiciază în mod grav educația copiilor și tineretului nostru școlar precum și buna desfășurare a procesului de învățământ:

DECIDEM:

1. — Se aplică următoarelor cadre didactice pedepsele arătate, după cum se specifică mai jos:

— IONIȚA TRAIAN învățător la școala elementară Pantelimon (București);

— ȘETRARU EMIL învățător la școala elementară nr. 3 băieți București;

— SAMARIAN G. ANA învățătoare la școala elementară nr. 7 băieți București;

— BULANȚA NADEJDA învățătoare la școala elementară nr. 30 băieți București;

se concediază din învățământ, pentru că au folosit în școală metodele barbare ale școlii vechi burgheze-moșierești, bătând și umilind elevii.

Comportarea lor constitue o atitudine consecvent dușmănoasă față de principiile școlii noui și este legată, pentru primii trei, de trecutul lor legionar și pentru ultima, de o mentalitate retrogradă și de dispreț față de copii.

— GEORGESCU GORJAN TEODORA, profesoară la școala elementară nr. 37 băieți București;

— TARCEA CONSTANȚA, învățătoare la școala elementară Dudești-Cioplea București;

NEAGU MARIA, învățătoare la școala elementară nr. 40 băieți București;

se sancționează cu „mustrarea cu avertisment", pentru că au folosit bătaia, brusca re și umilirea elevilor, prejudiciind grav prin aceasta procesul de educație și instruire a elevilor.

Acestea se găsesc la prima abatere și în urma constatărilor făcute se consideră că se pot îndrepta.

— Se sancționează cu: „mustrare" următorii directori de școli din București;

— DIMITRIU CLEMENȚA, dela școala elementară nr. 23 fete;

— EFTIMIU GHEORGHE, dela școala elementară nr. 30 băeți;

— ALBU IACOB, dela școala elementară nr. 3 băeți;

— RUSU MIHAI, dela școala elementară nr. 40 băeți, pentrucă au tolerat în școlile pe care le conduc abaterile învățătorilor sancționați după cum se arată mai sus și n'au sesizat la timp organele superioare școlare.

2. — Secțiunea de învățământ a orașului București n'a acordat suficientă atenție acestor cazuri de abateri grave, chiar când i-au fost semnalate de Minister și a întârziat cu luarea măsurilor disciplinare.

Direcția Invățământul Elementar, deși a sesizat secțiunea de învățământ asupra unor cazuri de abateri grave, n'a controlat totuși dacă s'au luat măsuri de sancționare a vinovaților.

3. — Toate Secțiunile de Invățământ Regionale și din orașele de subordonare republicană vor lua măsuri de prelucrare a prezentei Decizii, cu întreg aparatul de îndrumare și control ca și în toate școlile, trasând inspectorilor școlari, directorilor de școli, diriginților și cadrelor didactice, sarcina de a acorda o atenție deosebită, metodelor folosite în educarea elevilor.

4. — Direcția Cadrelor, Direcția Invățământul Elementar și Preșcolar și Direcția Invățământului Mediu vor aduce la îndeplinire prevederile prezentei Deciziuni.

Dată la 12 Octombrie 1950.

Ministru, N. POPESCU-DOREANU

Să îmbunătățim munca educativă în școli

Decizia Ministerului Invățământului Public cu privire la sancționarea învățătorilor și profesorilor care lucrând împotriva dispozițiunilor Ministerului au folosit metode barbare în opera de instruire și de educare a copiilor și a tineretului din școli, constitue un fapt de o deosebită însemnătate pentru consolidarea principiilor educative juste în școlile noastre.

Muncitorii de pe frontul învățământului trebue să acorde întreaga atenție acestei decizii, privind-o ca pe un sprijin prețios în munca lor. Decizia nu trebue considerată ca un act partial, privind numai cazurile la care se referă, ci ea trebue să mobilizeze atenția cadrelor noastre didactice asupra importanței educației juste a tineretului nostru, asupra metodelor pe care trebue să le folosească pentru a crește o generație de oameni sănătoși, curajoși, plini de inițiativă, capabili să construiască socialismul în Republica noastră Populară și să lupte cu dârzenie pentru pace.

Desfășurând activitatea de instruire și de educare a elevilor, învățătorii și profesorii trebue să știe care este scopul urmărit, ce rezultate vor să obțină; trebue să-și dea seama că scopul muncii educative rezultă din prefacerile noastre sociale, din năzuințele poporului nostru muncitor, care sub conducerea Partidului Muncitoresc Român luptă astăzi pentru lichidarea definitivă a exploatării, pentru construirea socialismului în R.P.R., pentru apărarea păcii. Scopul muncii noastre instructiv-educative rezultă deci din țelurile și din sarcinile luptei noastre.

Munca de instruire și educare a generației care crește este o parte însemnată a luptei clasei muncitoare, iar rezultatele ei depind, în bună măsură, de armele pe care le întrebuințăm în această luptă, de metodele pe care le folosim.

Burghezia urmărea să crească un tineret supus, lipsit de inițiativă și curaj, „cu mâini de aur și cu cap îndobitocit", pentru a produce cât mai mult pentru capitaliști. Pentru aceasta se întrebuințau în școli metode menite să ducă la astfel de rezultate: în predare — cunoștințe neștiințifice, rupte de realitate, mecanice, bazate numai pe memorie; în educație — disciplină cazonă, constrângere, neîncredere în forțele copilului, ironie, insultă și bătaie. In acest fel, chiar atunci când reușeau să pătrundă în școală, copiii oamenilor muncii erau „educați" potrivit intereselor clasei stăpânitoare, prin metode corespunzătoare scopului urmărit.

Nu prin bătaie, intimidare, și umilire putem forma tineri conștienți și curajoși, buni patrioți, constructori ai socialismului și apărători ai păcii, ci prin dragoste față de copii, prin apropiere sufletească, prin întărirea încrederii în propriile lor puteri, prin îndrumare permanentă, prin convingere, prin propriul nostru exemplu.

Pedagogia sovietică, bogata experientă a școlii și a educatorilor sovietici, constitue pentru noi un far luminos și în această privință. F. Vigdorova, învățătoare și scriitoare sovietică, descriind felul cum lucrează ea cu copiii și explicând cauza succeselor ei pedagogice, arată că, pe măsura cunoașterii elevilor, crește și prietenia dintre ea și ei, se întărește autoritatea și influența sa educativă asupra elevilor.

Majoritatea cadrelor noastre didactice au înțeles care este drumul pe care trebue să meargă și s'au străduit să-și revizuiască și să-și îmbunătățească metodele de lucru cu elevii, pătrunși fiind de importanța sarcinii de încredere și onoare pe care le-a încredințat-o clasa muncitoare, aceea de a educa tânăra noastră generație.

Sunt însă unii învățători și profesori care, nu numai că nu dovedesc înțelegere și interes pentru formarea elevilor dar îi maltratează, folosind în munca lor metode barbare, pe care le întrebuința burghezia în scopul de a forma servi supuși și umili.

Decizia Ministerului cere Secțiunilor de Invățământ și inspectorilor care controlează și îndrumează munca școlilor să privească cu toată seriozitatea problema educației elevilor, să urmărească îndeaproape dacă învățătorii și profesorii noștri caută să-și îmbunătățească necontenit munca de instruire și de educare, însușindu-și și aplicând în școală noile metode de educație.

Fiecare la locul nostru de muncă trebue să pornim mai hotărîți, să îndeplinim cât mai bine această sarcină pentru a dobândi rezultate cât mai bune în munca noastră.

Pentru a crește cu succes tânăra generație trebue să cunoaștem îndeaproape caracterul și aptitudinile fiecărui elev, să știm să ne comportăm față de fiecare dintre ei, în orice împrejurare. Nu poate avea succese pedagogice acela care nu pătrunde adânc psihologia copilului, care nu caută să și-l apropie, să stabilească cu el un contact cât mai strâns. Să fim exigenți în muncă față de elevi, dar să-i respectăm în același timp. Lipsa de exigență a unor profesori și învățători este o mare greșeală și un pericol pentru educație. Numai atitudinea plină de grijă față de elevi, consecvența cerințelor și exemplul personal dau autoritate educatorului. Din atitudinea elevilor noștri, din dragostea și sârguința lor pentru învățătură, din conduita lor, putem înțelege dacă noi educatorii mergem pe drumul just, sănătos.

Tovarășul Stalin considerând omul cel mai prețios capital dintre toate capitalurile, ne învață: „Pe oameni trebue să-i crești cu grijă și atent, așa cum crește un grădinar pomul roditor". Aceasta trebue să fie pentru noi o lozincă pe care să urmărim continuu a o realiza în fapt.

Pedagogul sovietic Macarenco, prin studiile sale și prin întreaga sa activitate pedagogică practică ne dovedește că „nu există copii care să nu poată fi educați". Cu această convingere cadrele noastre didactice să se străduiască a găsi și a aplica cele mai bune metode pentru a realiza cu succes educația comunistă a elevilor noștri.

Să cere din partea tuturor o atitudine fermă față de cei care mai folosesc în educație metodele barbare de intimidare și umilire care trebue odată pentru totdeauna lichidate.

Să ne apropiem cu dragoste și înțelegere de elevii noștri, să folosim puterea educativă a colectivului, a organizației de pionieri, a U.T.M. și a familiei pentru a asigura o educație sănătoasă, în spiritul moralei proletare, a elevilor noștri.

Expoziția: „Republicile Socialiste Sovietice"

Un grup de pioniere alături de oamenii muncii privesc harta U.R. S. S.-ului.

LA ȘCOALA MEDIE TEHNICĂ DE MECANICĂ AGRICOLĂ DIN CĂLĂRAȘI

Profesorii și elevii au organizat la loc de frunte „Colțul Alegătorului"

Din sălile de clasă sau de meditație, din atelierul de mașini agricole, de motoare și tractoare, de fierărie, dela bibliotecă sau dela cercul de planorism, vin mereu alți profesori, alți elevi dornici să contribue la aranjarea „Colțului Alegătorului" al Școlii Medii Tehnice de Mecanică Agricolă din Călărași. Profesorul de fizico-chimice, Nicolaide Alexandru, împreună cu Brăcăcescu Maria, elevă în anul I, aranjează drapelele și portretele marilor dascăli ai omenirii muncitoare, Marx, Engels, Lenin și Stalin și ai membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Alături, utemistul Panait Valentin taie de zor fotografii sugestive pentru fotomontaje, reprezentând mărețele realizări obținute pe tărâm școlar de regimul nostru de democrație populară. Mihail Bogdan din anul I b, face cu grijă, cu migală, schița gazetei de perete.

Toți lucrează cu râvnă, cu dragoste, la „Colțul Alegătorului", fiindcă îndrăgesc școala, fiindcă își dau seama că învățământul tehnic va fi și mai întărit, va lua o desvoltare și mai mare, prin întărirea însăși a aparatului nostru de Stat, a regimului nostru de democrație populară, datorită, alegerii de deputați în Sfaturile Populare.

Bunăoară aici, la Școala Medie Tehnică de Mecanică Agricolă, elevii au toate condițiunile pentru a putea învăța, pentru a-și ridica nivelul politic și ideologic, pentru a se recrea, pentru a-și oțeli trupul prin sport. 206 burse au fost acordate în acest an elevilor merituoși, fii de muncitori dela Stațiunile de Mașini și Tractoare, Gospodării Agricole de Stat, sau fii de țărani muncitori.

Cantina e din cele mai bune, servindu-se două feluri de mâncare la prânz și două seara, din care — de patru ori pe săptămână — mâncări cu carne. Grija colectivului de conducere a școlii, în frunte cu tov. director Ing. Crișan Ion, s'a manifestat și în privința aprovizionării cu combustibil pentru iarnă: pri-

(Continuare în pag. 4)

„Viitorul nostru va fi fericit dacă vom asigura pacea"

La o lecție de limba română la liceul Nr. 1 de băeți din București

— Ce avem pentru astăzi, copii?

— Portretul dascălului Trandafir, după nuvelele lui Mihail Sadoveanu — răspunde un elev. Intrebările și răspunsurile încep să se succeadă cu vioiciune. In fața elevilor clasei a VI-a apare imaginea dascălului care l-a învățat pe marele nostru scriitor. Dar profesoara nu lasă ca această imagine să rămână izolată, ruptă de condițiile sociale ale vremii. Pornind dela condițiile în care învățau copiii pe atunci, buchisind cu trudă „goangele încârligate" ale abecedarului — după cum spune un elev, citind pe Sadoveanu — ea face pe elevi să vadă clar politica de întunecare a poporului, dusă de clasele exploatatoare, precum și mizeria în care trăiau oamenii muncii.

— Astăzi nu mai este ca atunci, — spune un elev, — astăzi avem cărți, manuale pe înțelesul nostru și toată viața noastră devine din ce în ce mai bună.

Prin întrebări potrivite, profesoara face apoi pe elevi să înțeleagă atitudinea nouă pe care trebue să o aibă astăzi față de învățătură și felul cum trebue să muncească pentru ca viața lor să fie din zi în zi mai frumoasă.

— Relele trecutului, ale vremii când trăia dascălul Trandafir, ale vremii când țara noastră era stăpânită de bogătași — spune profesoara — pot fi înlăturate mai repede dacă Patria noastră se va desvolta în pace, dacă planurile de război ale imperialiștilor vor fi sdrobite.

Așa luptă împotriva războiului profesoara Eugenia Zaharescu dela liceul Nr. 1 de băeți din București, membră a Comitetului de luptă pentru pace din școală, una din milioanele de partizani ai păcii din lumea întreagă. Lecțiile ei sunt legate strâns de lupta pentru apărarea păcii. Ea caută să arate elevilor marile victorii ale frontului păcii, frumoasele realizări din Republica noastră Populară, muncește pentru educarea dragostei elevilor față de marea noastră prietenă Uniunea Sovietică și genialul ei conducător, tovarășul Stalin, pentru a-i învăța pe copii să știe cine sunt dușmanii lor: imperialiștii anglo-americani și slugile lor.

Lupta pentru pace a profesoarei Eugenia Zaharescu nu se mărginește numai în cadrul lecțiilor. Ea activează și în timpul din afara lecțiilor, atât cu elevii, cât și în rândurile cadrelor didactice din școală. Astfel, la simposionul organizat de curând de Comitetul de luptă pentru pace în școală, ea a vorbit despre „Lupta pentru eliberare a femeilor din colonii". In afară de aceasta, pentru ca lupta pentru pace să se reflecte în lecțiile tuturor profesorilor, ea a discutat în repetate rânduri cu profesorii tineri, ajutându-i să introducă această problemă în planurile lor de lecții și dându-le sfaturi asupra felului cum trebue s'o lege de materia respectivă.

Pentru Luna Prieteniei Româno-Sovietice, profesoara a alcătuit, în clasele sale, planuri speciale de lecturi și compoziții legate de lupta pentru pace din Uniunea Sovietică. De asemenea, programul cercului literar și al cercului tinerilor artiști amatori, care-și vor începe curând activitatea, este și el strâns legat de lupta pentru pace.

Munca profesoarei membre a Comitetului de luptă pentru pace dă roade. Elevii ei înțeleg bine legătura strânsă dintre învățătură, aspirațiile lor de viitor și lupta împotriva atâțătorilor la un nou război.

— Mi-e dragă învățătura, — spune un elev din clasa VI-a B, — pentrucă mă luminează și mă ajută să devin, în viitor, un om folositor Patriei noastre, care luptă în marele front al păcii. Iar viitorul nostru va fi fericit dacă vom asigura pacea.

Pregătirea instructorilor superiori de pionieri în secțiunile școlilor pedagogice

Incepând din Ianuarie 1950, la unele școli pedagogice au fost înființate secții pentru pregătirea învățătorilor instructori superiori de pionieri.

Ministerul Invățământului Public, folosind bogata experiență a școlii sovietice, a înființat secțiuni speciale pentru pregătirea învățătorilor instructori superiori de pionieri în următoarele opt școli pedagogice cu limba de predare română: a) pentru băeți, la Craiova, Oradea Mare, Piatra Neamț și cele două școli din București; b) pentru fete, la Timișoara și cele două școli din București. De asemenea, pentru pregătirea învățătorilor instructori de pionieri necesari școlilor cu limba de predare maghiară, s'a înființat o secție specială la Școala Pedagogică Mixtă Maghiară din Cluj.

Secțiile dela școlile pedagogice din București și Cluj au funcționat și anul trecut între 15 Ianuarie și 15 Iunie cu elevii anului II.

Până în Ianuarie 1950, de pregătirea instructorilor de pionieri s'a ocupat numai C. C. al U.T.M., căruia Partidul i-a trasat sarcina de a organiza și educa pe tinerii pionieri. Ministerul Invățământului Public s'a mărginit numai să traseze cadrelor didactice sarcina de a sprijini activitatea detașamentelor de pionieri, subordonând-o scopului general al școlii și încadrând-o în planul de muncă al acesteia. Dar colaborarea dintre cadrele didactice și instructorii dați de U.T.M. pentru detașamentele de pionieri n'a putut fi destul de rodnică, pentrucă, pe de o parte cadrele didactice nu cunosc în profunzime viața organizațiilor de pionieri și, ca atare, nu le pot sprijini temeinic, iar pe de altă parte, nu toți instructorii de pionieri au avut pregătirea pedagogică temeinică cerută celor care lucrează cu tineretul. Măsurile luate de Comitetul Central al U.T.M.-ului au fost de un real folos pentru formarea acestor instructori, dar practica a dovedit că ele trebue să fie dublate de un studiu sistematic îndelungat al problemelor pedagogice, pentruca tinerii instructori să capete o pregătire pedagogică temeinică. De aceea s'a simțit nevoia unor instructori de pionieri care, pe lângă elanul tineresc și devotamentul față de Partid și față de clasa muncitoare, să întrunească și pregătirea pedagogică, politică și culturală a cadrelor didactice. Pentru crearea acestor cadre, C. C. al U.T.M. colaborează cu Ministerul Invățământului Public în organizarea și funcționarea secțiilor pentru instructorii de pionieri de pe lângă școlile pedagogice.

In organizarea și funcționarea acestor secții, Ministerul Invățământului Public a ținut seama de experiența secțiilor speciale, care funcționează pe lângă unele școli pedagogice sovietice.

Durata studiilor în aceste secții este tot de patru ani ca și în școlile pedagogice obișnuite. Pe lângă programa obișnuită a școlilor pedagogice, în secțiile speciale pentru pionieri se mai studiază un curs teoretic despre „Munca organizațiilor de pionieri eșalonat pe 108 ore egal repartizate în anul al II-lea și al III-lea. Programul săptămânal al secției cuprinde două ore teoretice în plus față de școala pedagogică obișnuită. In toți cei patru ani de studiu, elevii secției fac practică în diferitele unități de pionieri. Practica se face duminica sub conducerea unor instructori speciali ai Comitetului Central al U.T.M.-ului și este gradată în așa fel ca în anul al IV-lea elevii să poată îndeplini efectiv și în bune condiții toate munciile care se cer unui conducător de detașament de pionieri. In felul acesta, absolventul secției pentru instructori superiori de pionieri are calificarea pentru două profesiuni: instructor superior de pionieri și învățător ca oricare absolvent de școală pedagogică obișnuită.

Secțiile din București și Cluj funcționează anul acesta cu trei ani de studiu, iar celelalte numai cu primii doi ani.

Secțiile care au funcționat anul trecut au dat rezultate bune. Cele mai bune rezultate au fost obținute de secția de pe lângă Școala Pedagogică de fete Nr. 1 din București. S'au observat însă și unele lipsuri în organizarea și funcționarea acestor secții. Astfel, unii dintre profesorii cu care au fost ele încadrate n'au avut un nivel ideologic și politic destul de ridicat. Din această cauză, au făcut unele greșeli politice și n'au putut corecta toate greșelile făcute de elevi. La unele școli în recrutarea elevilor nu s'a ținut seama și de situația lor la învățătură. Din cauza aceasta, secția dela Școala Pedagogică de băeți Nr. 1 București a avut cinci corigenți și un număr însemnat de elevi n'au depășit media 6 la obiectele de studii. La Școala Pedagogică Nr. 2 băeți din București au fost trei corigenți și 45 la sută din elevi au avut o pregătire slabă.

Lecțiile pentru cursul teoretic „Munca cu pionierii" au fost redactate de M.I.P. în extenso și trimise la școli. Ele au ajuns însă la profesori târziu, așa că aceștia nu le-au putut studia pe îndelete ca să le adapteze nivelului elevilor și situației locale. In majoritatea lor, lecțiile au fost prea lungi spre a fi ținute în timpul ce li se rezervase în program, iar unele au fost prea grele pentru nivelul elevilor. Pentru cele două clase care au funcționat la Școala Pedagogică Mixtă Maghiară din Cluj, lecțiile au fost trimise tot în limba română, îngreunând foarte mult și munca profesorilor și pregătirea elevilor.

La toate școlile a lipsit un fond pentru deplasarea elevilor pe teren și pentru înzestrarea bibliotecilor cu materialul bibliografic necesar.

Anul acesta s'au luat măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri. S'a asigurat încadrarea acestor secții numai cu profesori bine pregătiți din punct de vedere profesional și cu un nivel ideologic și politic ridicat. 14 profesori de pedagogie au fost special selecționați la cursurile profesionale organizate de Serviciul I.C.D. la București. Intre 1-5 Septembrie acești profesori au urmat un seminar special pentru a-și completa pregătirea. Diriginții claselor din secțiile pentru instructori de pionieri s'au numit numai dintre profesorii de pedagogie cu aprobarea specială a Ministerului Invățământului Public.

Dar măsurile luate de Ministerul Invățământului Public trebue dublate de activitatea creatoare a profesorilor care încadrează secțiile pentru învățătorii instructori de pionieri. Obiectivul central al activității acestor cadre didactice trebue să fie desvoltarea dragostei elevilor lor pentru problemele de pedagogie și pentru activitatea lor viitoare ca instructori de pionieri.

Organizând în secție un cabinet metodologic bine înzestrat pentru munca cu pionierii, ajutând elevii să participe activ la adunările diferitelor unități de pionieri și să susțină cercurile înființate de aceștia, cadrele didactice vor contribui la pregătirea practică a viitorilor instructori. Convorbirile și schimbul de experiență cu instructorii fruntași, legătura permanentă cu Palatul Pionierilor, ședințele de analiza muncii pionierilor și prelucrarea în comun a materialului sovietic vor completa această pregătire.

Astfel înarmați, viitorii instructori vor asigura pionierilor o concepție realist-științifică despre lume și viață, îi vor crește în dragostea nemărginită față de Patrie, în devotament față de Partid și de clasa muncitoare. Sub îndrumarea lor, pionierii își vor însuși atitudinea socialistă față de învățătură și vor practica disciplina din convingere, fiind exemple demne de imitat de către ceilalți elevi. Vom avea mai multe posibilități ca școala să pregătească temeinic pe viitorii constructori ai orânduirii socialiste din țara noastră.

ȘCOALA în ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Examenul de admitere la Școala Specială de 2 ani din Orașul Stalin

In dimineața aurie a începutului de toamnă, sălile și coridoarele Școlii Speciale de 2 ani din Orașul Stalin sunt un furnicar de salopete, de chipuri arse de soare, de oameni care știu că Partidul, în marea lui grijă, îi duce spre lumina învățăturii.

A început examenul de admitere. Examenul decurge calm, sub semnul înțelegerii și al dragostei față de cei ce iau parte la el. Sala e plină de tineri candidați care ascultă cu multă atenție întrebările puse de comisie. Sunt tineri strungari, lăcătuși, electricieni, fruntași în producție sau inovatori, veniți aici din dorința de a-și completa cunoștințele practice cu cele din școală.

Intrebările puse urmăresc să vadă atât cunoștințele tinerilor muncitori, cât și posibilitățile lor de învățătură.

Candidatul Florea Sabin vorbește despre „Casa Scânteii": „In Planul Cincinal se arată cu cât se vor înmulți cărțile și tipăriturile cu ajutorul acestui mare centru poligrafic, la construirea căruia sunt mândru că am contribuit și eu". Răspunzând la întrebarea: în ce constă caracterul democratic al legilor noastre, candidatul Roșca Augustin ne dă ca exemplu Legea pentru alegerea Sfaturilor Populare, votată de Marea Adunare Națională; el arată că noii candidați sunt fiii poporului, aleși după devotamentul pe care l-au dovedit față de cauza clasei muncitoare. „Noi socotim această lege ca o izbândă a noastră, a milioanelor de oameni ai muncii", încheie candidatul. Tovarășul Rumega Gheorghe, desvoltând aceeași idee, arată că această campanie a alegerilor va fi un prilej de a arăta dorința de pace a oamenilor muncii din țara noastră, fiindcă ea se va desfășura sub semnul luptei pentru pace.

Interesându-se de cărțile citite de candidat, comisia întreabă ce a citit candidatul Pop Liviu. Acesta răspunde: „In cartea „Tânăra Gardă" am văzut cum a știut să lupte tineretul Uniunii Sovietice pentru apărarea Patriei sale. Curajul și dârzenia acestor tineri va fi un exemplu minunat pentru mine și tovarășii mei utemiști".

Intrebat de ce a venit să urmeze Școala Specială de 2 ani, candidatul Suciu Nicolae spune: „Am 29 de ani, dar n'am avut până acum prilejul să învăț, pentrucă regimul trecut mi-a exploatat munca din zori până în noapte. Acum sunt adânc mișcat de grija Partidului, care mi-a deschis și mie porțile școlii".

Sute de oameni ai muncii au astfel posibilitatea să învețe, să se desvolte spre folosul Patriei.

MARCELA ARCAN
Corespondentă

Sindicatul Salariaților din Invățământ-Dolj organizează și sprijină munca extrașcolară a profesorilor de limba rusă

Profesorii de limba rusă au de îndeplinit un rol de mare importanță. Ei ajută la creșterea numărului celor care, cunoscând limba rusă, sporesc posibilitățile poporului nostru de a folosi mai bine și mai repede arta, știința, tehnica și toate realizările omului sovietic, grăbind, astfel, construirea socialismului în R.P.R.

Sindicatul Salariaților din Invățământ — Craiova a înțeles aceasta și a înființat o secție specială în cadrul colțului roșu, în care profesorii de specialitate să se ocupe de îmbunătățirea predării limbii ruse și de difuzarea materialului sovietic în massele largi ale poporului. In cadrul acestei secții, profesorii de limba rusă s'au constituit în nouă colective de muncă, fiecărui colectiv repartizându-i-se o sarcină precisă.

Astfel, un colectiv cercetează revistele și broșurile pentru a selecționa materialul ce urmează a fi difuzat, iar alt colectiv îl traduce. Perfecționarea profesională a cadrelor didactice este sprijinită de un colectiv care adună material documentar pentru îmbunătățirea activității cercurilor pedagogice. Un colectiv organizează conferințe pentru popularizarea realizărilor măreațe din Uniunea Sovietică.

Deasemenea, un colectiv face legătura cu Regionala Dolj și aitul cu presa. O sarcină însemnată și-a asumat colectivul care se ocupă special cu îmbunătățirea metodei de predare și cu reorganizarea cursurilor de limba rusă din instituții și întreprinderi.

Responsabilii acestor colective în ședințe de lucru în fiecare Marți, arată ce au lucrat colectivele în cursul săptămânii și ce greutăți au întâmpinat în muncă. Cea mai însemnată greutate semnalată până acum este că nu se găsesc destule manuale de limba rusă pentru clasele a VI-a și a VII-a, care să fie folosite și la clasele a VII-a—XI-a, așa cum a dispus Ministerul Invățământului Public. S'a luat legătura cu librăriile locale și cu Secțiunea de Invățământ pentru remedierea acestei lipse.

Prof. IOACHIM OBADA
Corespondent

CÂTEVA ZILE PRINTRE INVĂȚĂTORII ȘI PROFESORII LICEULUI DE BĂEȚI Nr. 2 DIN BUCUREȘTI

Pentru a veni în ajutorul celor ce muncesc în școală „Gazeta Invățământului" publică constatările făcute în ceeace privește munca la Liceul de băeți Nr. 2 din Capitală. Această analiză a rezultat din vizita organizată de un colectiv format din inspectori dela Secțiunea de Invățământ București, dela Secția de Invățământ a raionului T. Vladimirescu, din profesori de specialitate și din redactori ai „Gazetei Invățământului". Cercetarea activității acestei școli arată că, datorită grijii pe care Partidul și Guvernul o poartă învățământului nostru datorită folosirii strălucitei experiențe a școlii și a pedagogiei sovietice s'au obținut succese însemnate în realizarea unui învățământ temeinic.

Hotărîrea organizației București P.M.R. asupra pregătirii deschiderii anului școlar 1950/951 în învățământul preșcolar, elementar și mediu din București a constituit un ajutor deosebit de însemnat și pentru această școală, pentru îndeplinirea sarcinilor pe care Partidul și Guvernul le-a trasat învățământului nostru. Deasemeni ajutorul permanent pe care Comitetul Provizoriu al Raionului „Tudor Vladimirescu" îl dă Liceului Nr. 2 are ca rezultat o mai bună rezolvare a problemelor care stau în fața cadrelor didactice din această școală. Analiza muncii Liceului Nr. 2 arată însă că în activitatea acestei școli mai sunt încă lipsuri, pentru lichidarea cărora direcția și cadrele didactice trebue să lupte cuhotărîre. De aceea este necesar ca Secțiunea Orășenească și Secțiunea Raională de Invățământ să dea o mai mare atenție îndrumării și conducerii muncii din această școală.

Mai multă atenție desfășurării procesului de învățământ

Observații cu privire la munca de conducere a școlii

Conducerea unei unități de muncă atât de importantă cum este o școală, posibilitatea de a cuprinde în toată complexitatea lor numeroasele și variatele probleme pe care le ridică viața școlii, presupune din partea directorului priceperea de a îmbina just grija pentru chestiunile de ordin gospodăresc cu permanenta supraveghere a desfășurării procesului de învățământ.

Preluând la data de 1 Septembrie conducerea Liceului de băeți Nr. 2 din București, tovarășul Alexandru Iordache a trebuit să rezolve o serie de probleme grele privitoare la organizarea bazei materiale a școlii, care avea o situație grea datorită lipsurilor fostei conduceri. In acelaș local funcționează atât Liceul Nr. 2 cât și Școala Pedagogică de băeți Nr. 2 și un liceu seral. Din pricina aglomerării elevilor, asigurarea curățeniei a devenit o problemă care cerea mult simț gospodăresc și control continuu. S'a ridicat, de asemeni, problema organizării internatului, ca și aceea a asigurării alimentelor pentru cantina școlii, a procurării combustibilului, a organizării unei infirmerii, etc. Toate aceste sarcini trebuiau rezolvate cât mai grabnic, iar lipsa unui director adjunct îngreuna mult munca direcției.

Acum, o bună parte din aceste probleme și-au găsit o justă soluție, datorită muncii neobosite a tovarășului director. Aflându-se permanent în școală, cunoscând îndeaproape cea mai mare parte a activității ei, tovarășul Iordache lucrează operativ, ceeace are ca rezultat o bună rezolvare a sarcinilor administrative ale școlii.

Tovarășul director al Liceului Nr. 2 se preocupă îndeaproape de găsirea unor cât mai variate forme de control a activității din școală. El însuși vizitează în fiecare zi sălile de meditație ale internatului, în orele în care elevii interni își pregătesc lecțiile și asistă regulat la masă, ceeace îi îngădue să ia pe loc măsuri de îndreptare atunci când se ivește cazul.

El vizitează și orele de curs ale tovarășilor săi, ca și orele de activitate educativă.

Controlul cataloagelor este iarăși o problemă căreia directorul școlii îi dă o atenție specială. Cercetând, de exemplu, notarea elevilor la matematică în clasa X-a, directorul a constatat că un număr mare de elevi au note proaste la această materie. Stând de vorbă cu profesorul de matematică, directorul i-a indicat o serie de măsuri pentru îndreptarea acestei situații.

In afară de această formă de control ,directorul școlii se folosește și de metoda controlului prin rapoarte. Pentru o mai bună desfășurare a muncii din școală, el a organizat ședințe bilunare de analiză a muncii, ședințe pe care le ține separat cu învățătorii claselor I—IV, cu profesorii și diriginții claselor V—VII și cei ai claselor VIII—XI. In cadrul acestor ședințe, ca și în cadrul ședințelor consiliului pedagogic, care se întrunește, de asemenea, bilunar, directorul cere învățătorilor, profesorilor și diriginților rapoarte cu privire la asigurarea disciplinei, la urmărirea frecvenței, la legătura cu părinții elevilor, etc.

Toate aceste măsuri dovedesc atât interesul pe care îl poartă directorul muncii din școală, cât și faptul că el are posibilitatea de a rezolva cu succes sarcinile care-i stau în față. Dacă totuși el n'a izbutit până acum să cuprindă toată munca școlii, s'o controleze în adâncime și, mai ales, s'o coordoneze, aceasta se datorește pe de o parte lipsei sale de experiență în munca de conducere, iar pe de altă parte, neînțelegerii importanței problemelor care privesc desfășurarea procesului de învățământ.

Așa se explică faptul că, până la data de 4 Octomvrie, directorul nu antrenase pe toți membrii colectivului pe care îl conduce la alcătuirea planului general anual al școlii, că munca în școală se desfășoară încă neorganizat, iar unele sectoare ale ei sunt neglijate.

Copleșit de numeroasele chestiuni administrative, directorul s'a împotmolit în ele, căutând să le rezolve singur pe toate, pe măsură ce se ivesc, ceeace îl duce la o muncă neplanificată și sectară.

Just ar fi fost ca tovarășul director să primească sugestiile colectivului care lucrează în școală, să mobilizeze toate cadrele didactice și administrative în muncă, dându-le răspunderi precise pentru rezolvarea sarcinilor școlii. Iar aceste sarcini, la rândul lor, nu trebue stabilite întâmplător, ci ele trebue să decurgă dintr'un plan bine chibzuit, care să armonizeze munca întregii școli.

Lipsa unui plan general de activitate se resfrânge serios și asupra controlului muncii din școală. Cu toate că tovarășul Iordache controlează personal unele laturi ale muncii cu toate că cere rapoarte colegilor săi, rămân totuși o serie întreagă de probleme care îi scapă cu totul. Așa sunt, de exemplu, mai ales acele probleme care privesc organizarea desfășurării procesului de învățământ: grija pentru justa orientare politică și ideologică a cadrelor didactice, organizarea schimbului de experiențe, ajutorarea profesorilor tineri, prevenirea rămânerii în urmă a elevilor etc.

Este adevărat că există un tovarăș profesor care răspunde de întreaga muncă instructivă din școală, dar însuși acest fapt dovedește nejusta organizare a activității Liceului Nr. 2. Intr'adevăr, un singur om nu izbutește să îndeplinească o sarcină atât de cuprinzătoare.

Tovarășul director nu se preocupă suficient nici de îndrumarea muncii pedagogice care se desfășoară în școala lui. Numai întâmplător, atunci când se ivește vreo problemă, își dă seama că această îndrumare este necesară. Până acum, nici în ședințele consiliului pedagogic, nici în ședințele de analiză a muncii nu s'au pus în discuție probleme care să privească metodele de îmbunătățire a muncii didactice.

Este necesar să se ducă o muncă organizată și permanentă de îndrumare, folosindu-se toate formele care ar putea-o prilejui ședințele consiliului pedagogic și ședințele de analiză a muncii, în care directorul să pună în discuție constatările făcute la orele la care a asistat, schimbul de experiențe și ajutorarea organizată a cadrelor tinere, discuțiile personale ale directorului cu membrii colectivului didactic, etc. In felul acesta, s'ar porni și în școală o acțiune de înlăturare a metodelor învechite, care mai dăinue încă la unii dintre învățători și profesori.

Din cele arătate se desprinde concluzia că, în această școală, direcția dă o mai mare atenție rezolvării problemelor de ordin gospodăresc. lăsând pe al doilea plan controlul și îndrumarea activității pedagogice propriu zise. Desigur, este important și necesar ca problemele administrative să fie just și la timp soluționate, dar acestea sunt menite să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a procesului de învățământ, care constitue sarcina cea mai de căpetenie a școlii.

O mai atentă preocupare pentru bunul mers al învățământului l-ar face pe tovarășul director să planifice temeinic atât întreaga activitate a școlii cât și activitatea lui personală, să caute și să descopere forme mai juste de organizare a muncii instructiv-educative, să antreneze în muncă întreg colectivul și să-i repartizeze just sarcinile, să coordoneze și să îndrumeze permanent activitatea acelora pe care îi conduce.

Fără îndoială că tovarășul director al Liceului de Băieți Nr. 2 din București are această posibilitate.

Despre conținutul învățământului

A crește un tineret bine pregătit, înarmat cu cunoștințe temeinice, capabil să le aplice în viață, un tineret întărit printr'o educație comunistă, împletită cu o fierbinte dragoste de Patrie, acesta este însuși scopul școlii.

De aceea firesc este ca grija principală a cadrelor didactice să fie îndreptată spre conținutul învățământului, spre felul cum trebue făcută instrucția și educația elevilor.

Activitatea din școală trebue să meargă în acelaș pas cu eforturile clasei muncitoare, să fie luminată de știința marxist-leninistă, să se orienteze după mărețele realizări din Uniunea Sovietică.

PLANIFICAREA MUNCII

Este știut că planificarea dă posibilitate conducătorilor școlii și tuturor membrilor colectivului școlar să-și organizeze precis munca, s'o vadă în întregimea ei, într'un sistem bine închegat cu problemele clar orânduite, specificându-se și metodele cele mai potrivite cu ajutorul cărora ele pot fi rezolvate. „Conținutul planurilor, spune I. K. Novicov, începând cu planul general al școlii și terminând cu cele făcute de învățători și profesori pentru fiecare lecție, reflectă viața școlii".

La Liceul Nr. 2 băeți aproape toți profesorii au înțeles importanța planificării muncii și, în consecință, majoritatea lor și-au întocmit din vreme planurile calendaristice. Unii din ei au arătat o grijă deosebită pentru repartizarea temelor, îmbinând just lecțiile noi cu lecțiile de recapitulare și sintetizare. Astfel sunt planurile calendaristice la limba română, la geografie, etc.

Deși schematică și cu unele lipsuri încă, planificarea și-a dat totuși primele roade: în activitatea lor didactică profesorii, având o călăuză în muncă, respectă repartiția materiei pe lecții, ceeace constitue o garanție că anul acesta materia se va parcurge în întregime și se vor face și recapitulările necesare. Dar dela început trebue să spunem că consiliul pedagogic al acestei școli nu s'a preocupat de problema planificării. Mai mult, nici măcar profesorii de aceeași specialitate nu s'au consultat asupra planificării la obiectul lor. Mulți au privit întocmirea planurilor calendaristice ca pe o simplă formalitate. Ei n'au folosit îndrumările Ministerului și nici n'au studiat cu grijă experiența școlii sovietice. Aceasta se vede și din faptul că mare parte din planurile calendaristice ale profesorilor dela această școală se reduc la simpla înșiruire a temelor din manualele respective, fixându-se în plus doar datele la care urmează a fi predate. Iar profesorul de fizico-chimice Geangu Traian s'a mulțumit să arate că în semestrul I (11.IX—23.XII 1950) va preda chimia, iar în semestrul II va preda fizica.

Profesorul de istorie dela clasa XI-a și profesoarele de limba rusă Urbanovici și Grosman au fixat orele de repetiție, în cadrul planului calendaristic, în mod arbitrar. La istorie au fost înscrise două ore de recapitulare între lecțiile a 33-a și a 34-a („Dualismul austro-maghiar; Viața economică și socială a Transilvaniei între 1867—1900" și „Viața politică a Transilvaniei între 1887—1900"), rupând astfel, fără nicio logică, unitatea organică a unui capitol. La limba rusă s'a fixat, din patru în patru ore sau din șapte în șapte ore câte o lecție de repetiție. In schimb profesorul Brebenaru în planul calendaristic la Constituție la clasele VII nu prevede decât o singură lecție de recapitulare, în ziua de 20 Decembrie, înainte de lucrarea scrisă. De altfel nu toți membrii colectivului didactic dela Liceul Nr. 2 știu precis ce este o lecție de recapitulare.

Pentru profesorul Niculescu de științe naturale, de exemplu, lecțiile de recapitulare sunt rezervate doar „unor teme mai grele" adică acelor teme pentru a căror înțelegere profesorul bănue că elevii vor întâmpina dificultăți. De aceea el ajunge să dubleze lecțiile despre erele geologice cu câte o lecție de repetiție. Firesc era ca după lecțiile despre originea pământului, fazele lui de desvoltare, agenții interni și externi, profesorul să prevadă în planul său calendaristic pentru clasa VII-a una sau două lecții de sinteză în care să se pună accentul pe apariția lumii fără vreo intervenție din afară, să se arate că lumea se află în continuă mișcare și transformare, că fenomenele naturale se explică prin cauze naturale, că lumea pornește și se desvoltă dela forme simple spre forme din ce în ce mai complexe.

In planul calendaristic al unor profesori nu se respectă principiul didactic al succesiunii sistematice a cunoștințelor. Așa este cazul profesorului de matematici Stănășilă dela clasa IX-a B care planifică predarea logaritmilor înainte de lecția despre funcțiunea exponențială.

In general vorbind, majoritatea planurilor calendaristice ale profesorilor dela această școală nu se orientează după obiectivele principale ale cursurilor respective și nu urmăresc, cu mai multă stăruință, problema consolidării și sistematizării cunoștințelor în mintea elevilor.

PENTRU RESTRUCTURAREA MATERIEI, IMPOTRIVA RUTINEI ȘI A FORMALISMULUI

Școala sovietică ne învață că un specialist nu poate fi desprins de viața politică și socială.

Cadrele didactice au datoria să lege conținutul fiecărei lecții de desvoltarea socialistă a Patriei noastre, de lupta oamenilor muncii pentru pentru progres și pentru pace.

Până acum învățătorii și profesorii dela liceul de băeți nr. 2 au obținut o serie de realizări, între care menționăm creșterea nivelului științific al lecțiilor, printr'un început de adâncire a specialității respective, prin studierea metodicilor, menționăm punctualitatea la ore, precum și atitudinea nouă față de elevi pe care o întâlnim la cei mai mulți dintre profesorii acestei școli.

In general profesorii de geografie, limba română, matematici, fizică au studiat și folosesc just manualele, iar unii dintre ei (cei de matematici, precum și învățătoarea Bobârlan Silvia, dela clasa III-a) în lecțiile lor folosesc cu succes procedeele indicate de metodicile sovietice. Lupta împotriva formalismului își vădește roadele în lecțiile de limba română, de geografie, de matematici, etc. Profesorii insistă pentru ca elevii să adâncească bine cunoștințele, să le formuleze simplu, clar, precis.

Ar fi însă și mai bine dacă și-ar pune permanent problema formalismului, dacă ar reflecta mai mult asupra primejdiei pe care o prezintă acest formalism în predarea specialității respective și dacă s'ar strădui să-și organizeze fiecare lecție de pe poziții antiformaliste.

In cadrul unei ore de matematici la clasa VI-a B, profesoara Popescu Paula, discutând despre proprietățile proporțiilor, a vrut să scoată neapărat dela elevi următoarea teoremă: „suma termenilor primului raport asupra numitorul acestuia este egală cu suma termenilor celui de al doilea raport supra numitorul său", când mult mai simplă și mai pe înțelesul copiilor este formularea din carte a acestei proprietăți.

Pe aceeași cale greșită merge și profesorul Stănășilă care, predând despre logaritmi la clasa IX-a B, în loc să ceară elevilor, ajutându-i la nevoie, să scoată definiția logaritmilor din exemplele analizate, dictează el această definiție, pretinzând să fie notată în caiete, cuvânt cu cuvânt. La fel procedează și profesoara de limba rusă a clasei V-a A, la o lecție de gramatică despre terminațiile substantivelor. Prin astfel de procedee învățământul devine mecanic. Profesorul nu ajută pe elevi să învețe a generaliza, a abstractiza, ci, dimpotrivă, îi obligă să gândească prin formule luate de-a-gata, lunecând spre o memorizare sterilă.

Ținând seama de principiile pedagogiei științifice, unii profesori urmăresc în cursul lecțiilor să creeze o strânsă legătură între teorie și practică. Astfel procedează profesorul de geografie al clasei XI-a, care, discutând despre importanța economică a depresiunei Dornelor, a stăruit asupra exploatării turbei și a arătat grija Partidului pentru valorificarea bogățiilor țării noastre. Dar acest principiu nu este respectat la fiecare lecție de către cadrele didactice dela liceul nr. 2. Profesorul de fizico-chimice, Bratu la clasa IX-a B, predând o lecție despre solubilitate și întrebuințarea soluțiilor în industrie, n'a făcut legătura cunoștințelor predate cu desvoltarea industriei noastre chimice, în cadrul planului de perspectivă.

Dar pentru ca o lecție să-și atingă scopul ei instructiv și educativ este necesar ca profesorul să urmărească nu numai asimilarea cunoștințelor de către elevi, ci trebue să ț[illegible]nească a forma din fiecare tânăr un om nou, un luptător pentru cauza clasei muncitoare, pentru pace. Mulți dintre profesorii dela liceul nr. 2 înțeleg însemnătatea acestei probleme. Ei se străduesc cu succes să oglindească actualitatea în lecțiile lor, să crească în elevi dârza voință de luptă pentru socialism, pentru pace. Aceasta se vede la lecțiile profesorilor de limba română, de geografie.

S'au făcut actualizări juste în cadrul studierii operei lui Cezar Boliac la clasa XI-a sau în momentul când la clasa IX-a B, studiindu-se orația de nuntă, profesorul a legat această creație populară de exploatarea din trecut a țărănimii noastre. La geografie (clasa IX-a B), tratându-se despre „Peisagiile Tundrei", s'a făcut legătura între bogățiile descoperite în Nordul depărtat și folosite de poporul sovietic pentru a întări frontul păcii. Această preocupare se întâlnește chiar la clasele mici. Invățătoarea dela clasa III-a, Bobârlan Silvia, rezolvând problema de înmulțire în cadrul lecției de înmulțire a numerelor dintre 1 și 1000 a formulat problema referitoare la activitatea cooperativelor de consum, arătând că acestea sunt un mijloc de înlăturare a speculei și de îmbunătățire a condițiilor de viață din Republica noastră.

Această preocupare ar fi trebuit să se vadă mai bine și în cadrul lecțiilor de fizică și chimie ale profesorului Geancu Traian. La lecțiile despre periodicitatea elementelor și despre structura atomului, trebuia să se arate rolul progresist al savantului rus Mendeleev, să se demaște decăderea actuală a științei burgheze pusă în slujba exploatării și a războaielor imperialiste, era necesar să se scoată în relief superioritatea științei socialiste, arătându-se realizările savanților sovietici în fizica atomică. De asemeni, vorbind despre formarea pământului sau despre vârsta determinată prin raportul dintre cantitatea de plumb rezidual și de substanțele radioactive, profesorul de științe naturale Gh. Niculescu și cel de fizică Bratu puteau să ia poziție împotriva poveștilor biblice, a misticismului și a teoriilor pseudo-științifice ale pretinșilor oameni de știință, lachei ai imperialismului. Numai așa lozinca leninistă de pe peretele unei clase: „Fiecare pas al activității școlii trebue legat în mod indisolubil de lupta masselor muncitoare" va căpăta sensul său adânc revoluționar.

GRIJA PENTRU PREGATIREA LECȚIILOR ȘI PENTRU DESFAȘURAREA LOR

Cadrele didactice ale acestui liceu, în general, se preocupă de o pregătire cât mai temeinică a lecțiilor. Majoritatea profesorilor de matematici, limba română, geografie, științele naturale, își întocmesc din timp planurile de lecții ca tovarășii Popescu Paula, Lambrino, Dongorozi, Niculescu. Aceste planuri însă au lipsuri serioase. Unele, cum sunt planurile profesorului de geografie, deși destul de desvoltate, totuși nu cuprind și metodele pe care profesorul le va întrebuința în desfășurarea lecției. De asemeni, nu se specifică nici ce material didactic va utiliza și în ce fel anume, după cum nu se vede nici grija pentru controlul cunoștințelor elevilor.

Ținând, doar în parte, seama de instrucțiunile Ministerului și de recomandările din Pedagogia lui Cairov, profesorul de științe naturale Niculescu și-a întocmit planuri desvoltate de lecții. El însă a greșit atunci când în plan introduce elemente vechi cum este momentul intitulat „încheere", în care, de fapt, a tratat chestiuni care trebuiau cuprinse în momentul „transmiterea de noi cunoștințe". Din plan lipsește în schimb momentul „fixarea cunoștințelor" precum și preocuparea pentru temele date acasă. Ba mai mult, „pregătirea aperceptivă". pentru profesorul respectiv înseamnă doar anunțarea subiectului.

Alte planuri însă sunt atât de schematice încât ele nu folosesc la altceva decât la îndeplinirea unei formalități. Acest fapt dovedește că sunt încă profesori care n'au înțeles marea însemnătate a muncii planificate și care nu s'au convins de utilitatea planurilor de lecție.

Schematismul merge așa de departe încât planurile de lecții la Constituție ale prof. Brebenaru se reduc doar la simpla înșirare a tezelor ce vor fi tratate. Lipsa unei serioase preocupări pentru pregătirea lecțiilor se oglindește și în desfășurarea haotică a orelor de Constituție. La un plan greșit întocmit se mai adaogă și o metodă inadecvată Profesorul folosește prea mult și în mod neîndemânatic metoda euristică.

Un ajutor de preț sunt metodicile sovietice, este materialul pe care ni-l furnizează din belșug. revistele sovietice de specialitate sau tratatele de pedagogie. Ajutor de preț este schimbul de experiență urmat de discuții duse în spirit critic și autocritic, de ajutor tovărășesc în muncă, pentruca nivelul lecțiilor să crească și metodele de predare să se îmbunătățească mereu.

Din analiza de mai sus, rezultă că învățătorii și profesorii dela Liceul Nr. 2 trebue să întreprindă o serioasă muncă pentru ridicarea nivelului lor profesional și ideologic. Să-și completeze cunoștințele cu noile cuceriri și progrese în specialitatea lor, să-și însușească învățătura marxist-leninistă pentru a putea interpreta just cunoștințele de specialitate, pentru a putea adânci aceste cunoștințe. Ei sunt datori ca să muncească în colectiv, să folosească schimbul de experiențe să studieze metodica obiectului lor de specialitate, și mai ales să învețe continuu din măreața experiență a școlii sovietice. Așa ei vor ști cum să lucreze cu elevii ce atitudine să aibă față de ei, să-i ajute să-și însușească cunoștințele și deprinderile prevăzute în programele școlare, să-și formeze concepții și deprinderi sănătoase, arme în lupta pentru socialism, pentru pace. Acest lucru a început să fie pus în practică de către cadrele didactice dela acest liceu. Munca trebue continuată cu hotărîre și fiecare învățător și profesor va putea constata roadele tot mai bune ale activității sale.

Rezultate bune în munca administrativă

Problemele administrative ale Liceului Nr. 2 au constituit, chiar dela începutul anului școlar, o preocupare de seamă a conducerii acestei școli, ceeace a făcut ca o bună parte dintre ele să fie just și la timp soluționate. S'a asigurat astfel curățenia și justa repartizare a sălilor de clasă, o bună îngrijire în internat, la cantină, în infirmerie etc., căutându-se ca elevii să poată învăța în condiții cât mai bune.

Localul școlii, la care s'au făcut anul acesta reparații în valoare de peste 1.300.000 lei, este păstrat cu grijă, cu toate că se țin cursuri de dimineață până seara, fapt care îngreunează curățenia. Clasele sunt luminoase, cu posibilități de bună aerisire. Capacitatea lor este suficientă pentru numărul actual de elevi. Incălzirea centrală funcționează în bune condițiuni, iar luminatul electric este suficient

Curtea școlii, deși mică pentru numărul elevilor, este menținută cu îngrijire.

Intr'o clădire separată, în curtea școlii, este instalat cabinetul medical și infirmeria școlii, într'un hol și cinci camere, cuprinzând 14 paturi. Infirmeria este prevăzută cu toate cele necesare unei bune îngrijiri, realizându-se o izolare perfectă a elevilor bolnavi de cei sănătoși. Cabinetul medical este bine utilat cu mobilier, instrumentar și medicamente.

Internatul este instalat într'o clădire separată de școală, evitându-se astfel prezența elevilor în dormitoare în timpul zilei. Dormitoarele sunt ținute în ordine și curățenie. O parte din mobilier necesită reparații. Totuși, faptul că există dulapuri, chiar dacă ele nu sunt în perfectă stare, și faptul că ele sunt folosite de elevi, face ca în internat curățenia să fie bine păstrată. Rufăria de așternut nu este suficientă și nu poate fi schimbată la toate paturile dintr'odată, ci numai prin rotație. In magazie sunt circa 60 de pături peste cele necesare, însă ele nu sunt distribuite, motivându-se că n'ar ajunge pentru toți elevii interni.

Cadrele didactice și administrative ar trebui să-i învețe pe elevi să respecte mai mult curățenia localului și curățenia lor corporală. Elevii sunt câteodată neîngrijit îmbrăcați. Ar fi necesar să fie educați și în acest sens.

Pentru aprovizionarea cu alimente s'au amenajat trei pivnițe pentru proviziile de iarnă. S'a adus nisip în pivnițe și s'au reparat butoaiele de murături. S'au preparat 670 kg. bulion și s'au pus circa 23.000 de castraveți și ardei la murat. O deficiență găsim la magazia unde se ține carnea și unde, deși există un geam pentru ventilație, nu s'a îngrijit nimeni să pună o plasă de sârmă, pentru a evita pătrunderea muștelor.

La bucătărie se muncește mult. Cercetând condica de menuuri și cantitățile de alimente folosite, se observă că elevii primesc, la cele patru mese zilnice (dimineața, la ora 10, la prânz și seara), o alimentație care, din punct de vedere cantitativ și caloric, este foarte bună. Masa este bine pregătită și gustoasă. Școala are rezerve suficiente de combustibil.

Spălătoarele, în număr suficient, funcționează în bune condițiuni. Baia elevilor, formată numai din dușuri, funcționează odată pe săptămână.

Personalul, format din 25 de oameni, muncește mult și cu sârguință. Colectivul nu este însă închegat până în prezent. Lipsit de un responsabil, care să-i coordoneze munca, fără plan de lucru — nu s'a făcut decât repartizarea sarcinilor — în sânul lui apar neînțelegeri, care ar putea fi ușor evitate, printr'o rațională organizare și planificare a muncii.

Și la secretariat se muncește mult. Lucrările sunt la zi și se fac încercări de simplificare și raționalizare a muncii. Actele elevilor și ale profesorilor sunt puse la punct. Pentru a se lucra mai ușor cu ele, actele au fost puse în plicuri individuale, fiind astfel lesne de găsit. Condica este ținută la zi, iar procesele verbale ale consiliului pedagogic se redactează regulat. Din cauză că rezolvarea diferitelor probleme ale elevilor lua prea mult timp și întrerupea alte lucrări, s'a hotărît ca toate aceste probleme să fie centralizate și aduse pentru rezolvare de către responsabilii claselor. Se observă încă aceeași lipsă ca și în celelalte domenii ale muncii din școală: nu există un plan de muncă eșalonat în timp, tovarășii dela secretariat mulțumindu-se cu împărțirea sarcinilor între ei, confundând astfel organizarea muncii cu planificarea ei.

In general, în activitatea administrativă a Liceului Nr. 2 se văd rezultate frumoase, care mărturisesc grija ce se poartă aici bazei materiale și munca perseverentă care s'a depus. Dacă se vor stabili precis responsabilitățile și se va planifica serios munca, prevăzându-se concret sarcinile, oamenii care răspund de îndeplinirea lor și termenele de îndeplinire, se pot obține succese frumoase în importanta muncă de asigurare a condițiilor materiale atât de necesare unei bune desfășurări a procesului de învățământ.

Sprijinul organizațiilor de massă

Un important ajutor în activitatea din școală îl dau organizațiile de massă. Sindicatul, U. T. M., A. R. L. U. S., U.F.D.R., Crucea Roșie, ajută la rezolvarea unor probleme de ordin material, contribuie la ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice, vin cu aportul lor în îmbunătățirea muncii educative a elevilor, sunt de un real sprijin în apropierea familiei de școală.

In Liceul Nr. 2 există o preocupare serioasă de a antrena organizațiile de massă în sprijinul muncii din școală. Sindicatul și U.T.M. au contribuit la activitatea legată de începutul anului școlar. U.T.M. se preocupă în mod serios de condițiile în care elevii își pregătesc lecțiile, urmărește să dea ajutor celor care învață mai greu. Organizația U.T.M., împreună cu diriginții, a pornit la organizarea grupelor de învățătură, preocupându-se îndeosebi de elevii din internat.

Deasemenea U.T.M. privește cu seriozitate problema disciplinei în școală, care adesea cam lasă de dorit. Există o bună colaborare între conducerea școlii și U.T.M., responsabilul acestei activități fiind prof. Aurel Lambrino.

Organizația U. T. M. se ocupă de gazetele de perete care pe lângă articolele critice, privind aspecte ale muncii ce se duce în clase, cuprind și material satiric, caricaturi referitoare la cazuri concrete: „Frații Somn Adânc", „Punctualitatea lui Dragnea", etc. folosite în mod just.

Există în această direcție și unele deficiențe, printre care aceea că direcțiunea școlii n'a antrenat U.T.M. mai activ în acțiunea de păstrare a ordinei pe săli, în sala de mese, în internat, după cum n'a început tot cu ajutorul organizației de tineret, o acțiune puternică pentru păstrarea curățeniei, pentru păstrarea mobilierului și a materialului didactic.

Prin aceasta, pe lângă că s'ar face elevilor o bună educație, s'ar veni și în ajutorul personalului de îngrijire care muncește în condiții grele la pregătirea mesei și la întreținerea curățeniei într'un local atât de aglomerat cum este localul Liceului Nr. 2.

Nu putem să nu remarcăm ca o lipsă serioasă faptul că activitatea Comitetului A.R.L.U.S. s'a redus doar la ținerea ședinței în care s'au ales delegații la conferința raională, și nu s'a trecut măcar la reîmprospătarea materialului din vitrine sau la organizarea unor vitrine care stau goale ori în neorânduială, cum stă cea din clasa X-a A.

Contribuția tot mai mare a organizațiilor de massă va fi încă unul din mijloacele prin care conducerea Liceului Nr. 2 își va putea cuprinde munca spre a o duce cu succes până la capăt.

In legătură cu activitatea diriginților

Deoarece instruirea și educarea elevilor se îmbină în mod armonios formând un proces unic, atunci când vorbim despre munca educativă în școală trebue să cuprindem atât activitatea diriginților cât și pe aceea a întregului colectiv didactic și atât activitatea din orele de curs cât și pe aceea din restul timpului petrecut de elevi în școală sau în afară de școală.

La Liceul Nr. 2 de băeți problema educației elevilor preocupă colectivul școlii și s'au luat dela începutul anului măsuri pentru ca această muncă să se desfășoare în bune condițiuni și să ducă la rezultate pozitive. Astfel, numeroși diriginți au fost menținuți la clasele cu care au lucrat în anul trecut, pentru a avea continuitate în muncă. Diriginții colaborează cu U.T.M.-ul pentru realizarea educației comuniste a elevilor. S'au numit responsabili pentru orele de meditații, s'a început munca cu părinții. Zilnic un profesor face de serviciu pe școală, de dimineață până seara. S'a organizat serviciul pe săli, la fiecare etaj, pentru a se menține ordinea și liniștea imediat ce se sună de intrare în clasă. Cei mai mulți diriginți se ocupă de clasele pe care le au în grijă și se străduesc să antreneze în munca educativă și pe părinți.

Pentru discutarea problemelor legate de educația elevilor din școală s'au organizat bilunar ședințe de analiza muncii, care au loc în prezența directorului și la care asistă toți profesorii și diriginții claselor. In aceste ședințe se discută situația fiecărui elev în parte. Profesorii luând cuvântul își arată părerile lor despre elevul respectiv. Se fac apoi propuneri pe care atât dirigintele cât și directorul le notează și le urmăresc până la îndeplinire. Ședințele acestea se țin în trei zile consecutive. In prima zi pentru clasele I—IV, a doua zi pentru clasele V—VII și însfârșit a treia zi pentru clasele VIII—XI. După aceasta are loc o ședință numai cu diriginții tuturor claselor când, sub conducerea responsabilului cu munca educativă pe școală, se trag concluzii pe marginea celor discutate.

Pentru rezolvarea diverselor probleme legate de viața din internat are loc în fiecare sâmbătă o ședință cu toți elevii interni.

Legătura cu părinții se realizează prin vizitarea elevilor acasă, prin corespondență cu părinții dela țară. Deasemeni, în fiecare luni după amiază între orele 5—6 au loc consultații cu părinții pe clase.

De un mare ajutor pentru școală este comitetul de sprijin format din părinți, condus de opt membri activi. Acest comitet a organizat colective de câte trei părinți, pentru fiecare clasă, care au întocmit tabele de situația elevilor și ajută școala în cunoașterea acestora prin vizite făcute acasă. Datele strânse cu acest prilej au fost de mare folos la repartizarea burselor. Una din sarcinile pe care și le-a propus comitetul de sprijin este mărirea fondului de ajutor din care se acoperă diferitele nevoi ale școlii, sau din care sunt ajutați elevii lipsiți de mijloace. In acest scop s'au programat până acum două festivaluri, unul la 5 Noembrie dat de clasele VIII—XI și altul la 21 Decembrie dat de clasele I—VII.

Urmărind munca diriginților din această școală s'a putut constata că unii dintre ei au pornit cu seriozitate la îndeplinirea sarcinilor lor dela începutul anului. Astfel, dirigintele clasei a VIII-a B își cunoaște bine clasa, știe în fiecare moment care este situația la învățătură a elevilor și purtarea lor. El asistă la ore, se ocupă de fiecare elev în parte și caută să aplice în fiecare caz metodele cele mai potrivite. Unui elev care învăța bine dar era nedisciplinat i-a dat sarcina să se ocupe cu biblioteca și cu organizarea lecturii extrașcolare a clasei. Având această ocupație elevul și-a schimbat atitudinea devenind disciplinat. Pe un elev care a lipsit câteva zile la rând l-a vizitat personal acasă, pentru a cunoaște cauza absentării. Tovarășul diriginte vine după amiaza adeseori în școală pentru a vedea cum își pregătesc elevii interni lecțiile și îi ajută. Până acum el a reușit să stea de vorbă cu 18 părinți. Toate acestea dovedesc grija lui deosebită pentru clasa cu care lucrează.

Dar, deși s'au luat până acum o serie de măsuri pentru rezolvarea cu succes a problemei educației elevilor în școală, există încă multe lipsuri în această privință, datorită faptului că nu toți profesorii sunt îndeajuns de lămuriți asupra sarcinilor pe care le au. Cu toate că dela începutul anului până acum nu s'au produs abateri grave în școală, disciplina lasă încă de dorit. In multe clase, în timpul orelor, elevii sunt sgomotoși creind o atmosferă neprielnică unei munci rodnice.

In general, învățătorii și profesorii acestei școli nu trec cu vederea peste lipsa de disciplină, sunt preocupați să îndrepte situația, dar mulți dintre ei nu știu ce metode să folosească. Ei au înțeles că nu trebue să mai folosească metodele vechi, dar nu au înțeles cu ce pot fi înlocuite. Adesea privesc desorientați, pasivi, la sgomotul și ironiile elevilor. Unii profesori deși sunt supărați de faptul că în clasă este desordine și gălăgie, sau că unii dintre elevi nu și-au pregătit lecțiile, totuși după ce a sunat de recreație și au părăsit clasa nu se mai interesează de elevi pentru a-i întreba ca un părinte plin de grijă, cum și-au petrecut timpul în după amiaza precedentă, ce i-a împiedicat să învețe. Stând de vorbă cu elevul singur, profesorul poate afla cauza adevărată și deci poate lua măsuri de îndreptare.

Sunt diriginți care s'au mulțumit, cel puțin până acum, cu activitatea pe care o duc în orele de dirigenție.

Sunt încă diriginți care spun „nu mă alarmează notele rele ale elevilor, acum, la începutul anului" (clasa VII-a B), ceeace înseamnă că ei nu iau măsuri acolo unde constată lipsuri. Dirigintele nu trebue să treacă cu vederea notele rele ale elevilor, ci să caute ca, în colaborare cu profesorii, să organizeze chiar dela început ajutorarea celor rămași în urmă, pentru a evita situații care se pot înlătura cu greu.

Până acum niciun diriginte nu și-a întocmit planul de muncă.

Cei mai mulți nu și-au întocmit încă nici caietele de caracterizări.

In ceeace privește orele de dirigenție, acestea se desfășoară, la toate clasele, având la ordinea de zi un referat despre evenimentele politice interne și internaționale și o analiză a muncii din cursul săptămânii. Diriginții și-au planificat până la 31 Decembrie temele pe marginea cărora se vor face prelucrări în aceste ore.

Un fapt îmbucurător este interesul cu care elevii urmăresc mersul evenimentelor politice. Ei s'au deprins a citi ziarele. In general prelucrările sunt serioase, documentate. După desvoltarea referatelor elevii se înscriu în număr mare la cuvânt.

Deși Secțiunea de Invățământ a comunicat școlilor că în prima parte a orei de dirigenție nu trebue să se facă un referat propriu zis ci o scurtă prezentare a unui eveniment important, nu s'au luat măsuri pentru a se aplica în fapt această dispoziție. Elevii sunt antrenați uneori atât de mult în discuții pe marginea evenimentelor politice, încât nu mai rămâne timp suficient pentru al doilea punct din ordinea de zi, analiza muncii, care este foarte important și peste care se trece cu totul superficial. Aceasta este o mare greșală deoarece analiza muncii educă spiritul critic și autocritic al elevilor, întărește simțul de răspundere atât pentru munca proprie, cât și pentru aceea a colectivului clasei și ajută la găsirea de noi mijloace și metode de muncă. La ora de dirigenție în clasa IX-a, analiza muncii nu s'a mai făcut de loc din lipsă de timp.

Nu toți diriginții își organizează însă din vreme orele de dirigenție, și nu toți reușesc să conducă cu succes o clasă. La ora de dirigenție în clasa V-a A elevii se sculau din bănci, vorbeau neîntrebați câte trei-patru deodată, făceau ironii și râdeau unii de alții. Diriginta părea foarte nesigură pe ea și s'a mulțumit să bată tot timpul cu creionul în masă cerând să fie liniște. Cuvintele ei însă nu erau luate în seamă de copii.

Pentru rezolvarea lipsurilor din munca educativă a școlii se cere din partea profesorilor și diriginților să privească cu mai multă grijă sarcinile ce le revin, să lucreze în strânsă colaborare, să se ocupe mai serios de elevi. Lucrând cu mai multă tragere de inimă, căutând să citească mai mult pentru a cunoaște felul cum muncesc învățătorii și profesorii sovietici, ei vor reuși să facă din elevi oameni devotați Patriei, hotărîți și cu dragoste de muncă, bine pregătiți și capabili să contribue la construirea unei vieți noi, prospere și fericite în Republica noastră Populară.

Folosim experiența școlii sovietice

Cum am aplicat în școala noastră cele învățate din experiența școlii sovietice

Analiza muncii din anul școlar trecut ne-a arătat că mersul nostru înainte a fost condiționat de cunoașterea și folosirea experienței școlii sovietice, de cunoașterea pedagogiei celei mai înaintate, a pedagogiei sovietice.

Folosind învățămintele școlii din marea Țară a Socialismului, munca instructiv-educativă din liceul nostru a fost îmbunătățită prin:

1) Planificarea muncii în școală, începând dela planul general al școlii, până la planurile zilnice de lecții ale tuturor profesorilor;

2) Ridicarea pregătirii profesionale și ideologice a cadrelor didactice;

3) Cercurile de studii și de învățătură, grupele de învățătură sub directa conducere a profesorilor și stimularea studiului individual;

4) Planificarea activității extrașcolare în așa fel ca să ajute la desvoltarea și fixarea cunoștințelor;

5) Controlul planurilor zilnice ale profesorilor, asistența la ore, organizarea și conducerea cercurilor metodologice pe obiecte, organizarea schimbului de experiență între profesori, ajutorul pentru ridicarea nivelului pedagogic al cadrelor didactice prin consiliile pedagogice, prin controlul lecțiilor din pedagogia sovietică;

6) Organizarea și conducerea muncii activului de pionieri, a activului U.T.M. pe școală și a activului de părinți.

In desvoltarea tuturor acestor sectoare ale activității noastre instructiv-educative, experiența școlii și pedagogiei sovietice ne-a ajutat să ne îmbunătățim continuu și temeinic munca, ne-a învățat cum să ne îndeplinim sarcina de onoare de a educa viitorii constructori ai socialismului din Patria noastră, în spiritul moralei comuniste. Astfel ne-a ajutat mult în munca noastră instructiv-educativă „Planificarea muncii în școală" de I. C. Novicov. Am învățat de aici nu numai cum trebue întocmite planurile ci și cum trebue ele executate și controlate. In planul general pe școală am repartizat responsabilități pentru fiecare muncă și am fixat data când aceste munci trebue îndeplinite. La controlul executării planului, anul trecut, directorul școlii a fost ajutat de un delegat al grupelor sindicale. Anul acesta s'a format un colectiv consultativ care ajută direcția în munca de conducere și îndrumare. Din acest colectiv fac parte, în afară de director, subdirectorul școlii, reprezentantul Partidului, al Sindicatului și al U.T.M. Fiecare memrbu al colectivului ajută la controlul executării unui anumit capitol din plan, amintește în fiecare consiliu pedagogic sarcinile pe săptămâna următoare și urmărește executarea acestor sarcini.

Pentru pregătirea profesională și ideologică a cadrelor didactice, ordinea de zi a consiliilor pedagogice ale școlii a fost planificată cu ajutorul colectivului de pe lângă direcție, folosind în special indicațiile date de articolul „Rolul de avantgardă a comuniștilor în școli". („Gazeta Invățământului" Nr. 60).

Astfel, în consiliile pedagogice din anul acesta, au fost prelucrate problemele: „Profesorul în școala sovietică" (I. A. Cairov, Pedagogia), „Educația comunistă" (Calinin), „Bazele educării în spiritul moralei comuniste" (I. A. Cairov), „Metode de educare în spiritul moralei comuniste" (I. A. Cairov) și „Formarea bazelor concepției materialist dialectice despre lume" (I. A. Cairov).

In afară de aceste probleme fiecare ședință a conținut discuții asupra ultimului număr din „Gazeta Invățământului" și mai ales asupra paginei a II-a „U.R.S.S. ne învață" prelucrărilor în legătură cu „Educația comunistă". Planul școlii are planificate ședințe de discuții asupra acestor probleme.

Tot în legătură cu pregătirea profesională, în liceul nostru funcționează încă de anul trecut cercuri pedagogice pe obiecte. Aceste cercuri au avut ca rezultat organizarea muncii profesorilor de limba română, care printr'o pregătire continuă și prin planificarea lecțiilor au izbutit să obțină rezultate deosebite la examenul de sfârșit de an (profesorii dela clasa a V-a și a VIII-a, a IX-a și a X-a).

Profesorii de matematică și de fizică au rezolvat și au trimis tovarășilor din județ peste 200 de probleme rezolvate, cu indicații și îndrumări.

In Nr. 53 al „Gazetei Invățământului", în pagina „U.R.S.S. ne învață", a fost publicat articolul profesoarei emerite I. Bogdasorova, intitulat „Din experiența pregătirii pentru examene".

Am organizat imediat după citirea acestui articol, în prima ședință a consiliului nostru pedagogic, încă de anul școlar trecut „Cabinetul didactic al liceului".

Aici veneau să-și pregătească lecțiile elevii care nu aveau condiții prielnice acasă; aici — după un program stabilit — profesorii au dat consultații elevilor care au greutăți în munca individuală și acelora care vor să-și lărgească cunoștințele; aici profesorii de matematică și fizică au stat de trei ori pe săptămână la dispoziția elevilor care se pregăteau pentru „Olimpiada matematică". Faptul că s'a ajuns în unele serii la o participare de cca. 50 de elevi în cadrul pregătirii pentru olimpiadă, arată pașii mari făcuți înainte de școala noastră după folosirea învățămintelor trase din experiența școlii sovietice.

Un loc deosebit în munca noastră în afară de clasă a ocupat anul trecut „organizarea zilelor de club" (I. A. Cairov, Pedagogia), a seratelor literare-științifice și a concursurilor literare pe teme date și originale.

In cursul anului trecut au fost organizate, după modelul sovietic, trei zile de club închinate aniversării lui I. V. Stalin, luptei pentru pace și centenarului lui Mihail Eminescu. La aceste zile de club au vorbit elevilor tovarășii delegați de organizația de partid și de organizația U.T.M., membri ai Filialei locale a Uniunii Scriitorilor din R.P.R., etc. Participarea masivă a părinților și entuziasmul elevilor au arătat și aici cum experiența sovietică ne ajută în munca noastră.

Anul acesta a fost înființată „Gazeta școlii", cu două ediții pe săptămână. Felul practic în care poate fi asigurată apariția regulată a gazetei a fost luat din articolul „Presa școlară în școala medie sovietică" de I. C. Novicov („Gazeta Invățământului" Nr. 76). Au fost astfel organizate 16 comitete verticale (formate din câte un elev pe clasă) și a fost desenat câte un profesor responsabil pentru ediția unei luni de zile.

Agitația și interesul pe care l-a stârnit această inovație în munca noastră de presă au fost deosebite. Modul de organizare verticală a comitetelor de redacție și primele ediții apărute arată că și de această dată experiența sovietică ne-a fost un îndrumător de un real folos.

Și activitatea noastră cu părinții a fost înviorată de învățămintele pedagogiei sovietice. Astfel, învățând din articolul lui I. C. Novicov „Legătura dintre școală și părinți", liceul nostru a reorganizat comitetul părinților și a planificat „Ziua părinților pe liceu". Astfel în cursul anului trecut am organizat prima zi a părinților. Li s'a vorbit despre „Cartea pentru părinți" a lui Macarenco și li s'a citit pasagii din această carte. A fost astfel începută după experiența sovietică pregătirea pedagogică a părinților.

Pedagogia sovietică ne-a arătat și munca noastră a experimentat-o că rezultatele cele bune pot fi obținute numai prin munc anoastră de zi cu zi în colaborare cu organizațiile de tineret din școală și cu familia elevilor, ținând permanent seama de îndrumările Partidului.

C. Borș
Directorul Liceului de băeți din Piatra-Neamț

Școala sovietică m'a învățat cum să colaborez cu familia

Sunt de 24 de ani învățătoare și de aceea cunosc bine deosebirea fundamentală dintre școala veche, școala burghezo-moșierimii, și școala nouă, pusă în slujba poporului muncitor.

La toate celelalte rele ale învățământului burghez, se adăoga și faptul că părinții nu aveau legături cu viața școlii și problemele ei.

In școala nouă, a început să la naștere și să se desvolte tot mai mult legătura dintre școală și familie. Această colaborare este cu atât mai necesară, cu cât familia este un important ajutor în munca învățătorilor și a profesorilor, cu cât succesul în educație depinde în bună măsură de realizarea unității de vederi dintre școală și familie.

In munca pe care am depus-o la școala mea, pe linia colaborării cu părinții, cel mai prețios sprijin l-am găsit în bogata experiență a învățătorilor sovietici. Dacă la început, în mintea mea nu se profila limpede această problemă, apoi după ce am citit materialele sovietice, privitoare la legătura dintre cadrele didactice și părinți, am început să văd ce am de făcut. „Pedagogia" de Cairov m'a învățat că părinții trebue interesați și atrași în jurul activității școlare, iar articolele publicate în pagina II-a a „Gazetei Invățământului", cât și articolele din „Ucitelscaia Gazeta", traduse în cercurile pedagogice din orașul nostru, mi-au arătat cum trebue să trec în practică acest principiu. Articolele „Legătura dintre școală și părinți" de I. Novicov, directorul școlii Nr. 110 din Moscova, „Părinții în ajutorul școlii și al copiilor", „Munca de îndrumare pedagogică a părinților", mi-au fost un prim îndreptar în munca mea.

La prima adunare a părinților copiilor din clasa mea, la începutul acestui an școlar, am format un comitet de sprijin al clasei, format din 6 părinți. Trei din aceștia au fost delegați apoi în comitetul de sprijin al școlii. La aceeași ședință am fixat în fiecare joi după amiază, consultații cu părinții cărora le dau îndrumări pedagogice. In fiecare Joi, din ce în ce sunt mai mulți părinți care vin la școală să îmi ceară sfaturi cu privire la educația copiilor lor.

Aceste consfătuiri au strâns mult legătura dintre mine și părinți. Acum, în zilele când organizăm vizionări de filme sau excursii, unele din mame mă însoțesc și mă ajută astfel la menținerea disciplinei copiilor. De altfel, părinții se îngrijesc întotdeauna de organizarea vizitelor în fabrici. Un ajutor însemnat în această privință l-am avut când am dus copiii la fabrica de ceramică, la fabrica de paste făinoase și la fabrica de textile.

Cu ajutorul părinților elevilor mei, am lăcuit tablele și am reparat catedra. Tot ei au donat un dulap pentru materialul didactic, și substanțe pentru prepararea plastilinei. In același timp, mi-au comandat un „loto" pentru aritmetică și au înzestrat mica farmacie a clasei.

Pentru a vedea și mai bine roadele colaborării cu părinții, voi da încă un exemplu. La începutul acestui an școlar, am primit în clasa I-a un copil, rămas repetent la o altă școală, element despre care se afirma „că nu mai este nimic de făcut cu el" Copilul nu avea mamă și era astfel lipsit de îndrumări în afară de școală. La o consfătuire cu părinții am cerut statul lor în acest caz. Una din mame, vecină cu casa copilului, s'a oferit ca, în fiecare după amiază, să se îngrijească de elevul meu și să-l supravegheze în timpul lui liber. Rezultatul a fost că, în ultima vreme, copilul a început să devină harnic la învățătură, și conștiincios.

Iată dar, numai câteva exemple, care ne arată cum experiența școlii sovietice ne ajută pe noi, cadrele didactice din Republica Populară Română să ne îmbunătățim munca, să contribuim la ridicarea nivelului învățământului.

Voinea Aurelia
învățătoare la Șc. elementară de băeți Nr. 3 din Ploești

Cum mi-a folosit știința și experiența sovietică

Cunoașterea realizărilor oamenilor de știință sovietici ne-a fost posibilă numai în urma eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, eliberare ce a determinat transformări de o covârșitoare importanță în țara noastră, transformări înfăptuite sub conducerea Partidului clasei muncitoare.

Știința sovietică constitue pentru noi o călăuză în lupta împotriva ideologiei reacționare a idealismului, a misticismului și a cosmopolitismului.

Prin noua reformă s'a asigurat printre altele și formarea cadrelor de tehnicieni agricoli necesari conducerii agriculturii socialiste. Acestor tehnicieni le revine măreața sarcină de a spori fertilitatea solului nostru, aplicând toate mijloacele posibile pe care știința sovietică ni le pune la îndemână, ca folosirea noilor metode agrotehnice sovietice, îmbunătățirea soiurilor de plante existente, crearea de noi soiuri și combaterea diferitelor boli ale plantelor.

In vederea unei pregătiri cât mai temeinice a viitoarelor cadre din sectorul agricol, ne este foarte utilă consultarea literaturii sovietice de specialitate și difuzarea străluciteloor rezultate obținute de oamenii sovietici și în ceeace privește cunoașterea și combaterea bolilor plantelor.

Tuturor ne este cunoscut faptul că până nu de mult țara noastră se găsea printre cele din urmă în ce privește producția și calitatea, în toate ramurile agriculturii, situație ce se datora în mare măsură boalelor criptogamice și dăunătorilor animali, cari dijmuiau an de an recoltele noastre. Astfel sfârșind lucrurile noi nu recoltam ceeace semănam, ci numai ce rămânea de prisos acestor dușmani.

Spre a ilustra importanța cunoașterii și a combaterii bolilor, amintesc doar câteva și anume: mălura grâului, ce cauzează în fiecare an pierderi între 8—10% ceeace înseamnă între 30.000—40.000 de vagoane de grâu pierdute. Aceeași este situația la pomii fructiferi care din cauza a două boli mari răspândite, ca putrezirea fructelor și pătarea cafenie, suferă pierderi de 10% anual.

Desigur că nu se puteau obține recolte susținute și de calitate atâta timp cât factorul fitopatologic era neglijat. Insă în urma Conferinței Internaționale de Fitopatologie, ce a avut loc în luna Iulie 1949 la București, s'au stabilit cu sprijinul științei sovietice, măsuri unitare de luptă și stăvilire a principalilor dușmani vegetali și animali.

Spre a înarma tinerele cadre cu solide cunoștințe de biologie și combatere a paraziților vegetali, m'am servit de tratatul savantului sovietic N. A. Naumov, intitulat „Fitopatologia" de diferite lucrări ca: „Peroxidaza în planta de cartof atacată de Synchytrium endobioticum" studiu făcut de A. Greciușnicov și N. Iacovleva, de lucrarea „Metoda bacteriană de combatere a fusariozei la puieții de pin" de N. A. Crasilnicov și E. A. Raznitina, precum și de alte lucrări publicate în revista „Oenologia și viticultura în U.R.S.S.", etc.

De un real folos mi-a fost consultarea acestei literaturi și indeosebi a tratatului lui N. A. Naumov, în care se desbat pe larg metodele de combatere a bolilor, recomandându-se în acelaș timp crearea de soiuri rezistente. Astfel pentru multe boli, în U.R.S.S., s'a reușit să se creeze soiuri rezistente ca: soiuri de grâu rezistente la mălură, cum sunt, Albidum 3700, Lutescus B — 35, Lesostepka 75 și altele, apoi grâne rezistente la tăciunele sburător: Odessa 3, Vorosilov, Ferrugineum 327. S'au mai creat apoi soiuri de cartofi rezistenți la râia neagră ca: Iamandra, Lutohi, Partisanschi, etc.

Cunoscând aceste rezultate și metodele de lucru sovietice, tinerii agronomi vor putea porni cu deplină încredere la muncă, pe drumul unor însemnate realizări.

In ceeace privește activitatea de cercetare științifică, urmând modelul științei sovietice am căutat să contribui la rezolvarea acelor probleme care sunt scoase în evidență chiar de viață și care să urmărească unică țintă, îmbunătățirea vieții oamenilor muncii și desvoltarea culturală a țării. Astfel am început studiul paraziților plantelor horticole și găsirea celor mai eficace mijloace de combatere.

Urmând drumul glorios al școlii sovietice, folosind bogata experiență a acestei școli, vom avea garanția desvoltării și a întăririi continui a învățământului, contribuind astfel la construirea socialismului și vom lărgi din ce în ce mai mult uriașul front al luptătorilor pentru pace.

Conf. univ. E. Docea

Organizația de partid din școală

Organizația de partid din școală are un rol organizatoric uriaș în viața ideologică și activitatea multilaterală a colectivelor pedagogice. Acolo unde organizația de partid și profesorii comuniști sunt în avantgarda colectivului cadrelor didactice, nivelul ideologic, conștiința datoriei, inițiativa și simțul de răspundere în munca de instruire și educare a elevilor sunt la un nivel mai înalt. Și, dimpotrivă, în școlile unde organizația de partid este departe de problemele care preocupă colectivul pedagogic, găsim lipsuri serioase în munca instructiv-educativă.

Organizațiile de bază ale Partidului sunt, după cum arată Statutul P.C. (b) al U.R.S.S., temelia Partidului. Ele duc o uriașă muncă agitatorică și organizatorică în masse, asigurând realizarea lozincilor și hotărîrilor Partidului. Organizația de bază a Partidului din școală este chemată să aibă un mare rol în realizarea sarcinilor puse de Partidul Bolșevic în fața cadrelor didactice.

Condițiile de muncă ale organizației de partid din școală pun în fața conducătorilor ei și în fața tuturor comuniștilor din școală sarcini de mare răspundere. Fără a înlocui și fără a dubla pe conducătorul școlii și colectivul pedagogic, rezolvând problemele actuale de pe poziții stabilite cu precizie de Statutul Partidului, antrenând Comsomolul și Sindicatul, organizația de partid din școală contribue prin toate măsurile la realizarea sarcinilor instructiv-educative.

In „Ucitelscaia Gazeta", secretarii unor organizații de partid din școlile sovietice arată unele laturi ale muncii lor. Tovarășii arată, nu întâmplător, că unul din locurile cele mai importante în munca lor este ocupat de educarea cadrelor, ridicarea nivelului ideologico-politic al învățătorilor și profesorilor.

E necesar să ținem minte că munca pedagogică este o latură foarte importantă a frontului ideologic al Partidului Comunist. Cadrele didactice sovietice trebue să fie bine înarmate din punct de vedere ideologico-teoretic. Numai cu această condiție ele își vor putea îndeplini cu succes datoria. De aceea, organizațiile de partid trebue să dea cea mai mare atenție propagandei în cadrul colectivelor pedagogice, trebue să aibă grijă ca toți învățătorii și profesorii să studieze în adâncime marxism-leninismul, știința tuturor științelor, și să poată aplica principiile teoretice în munca de instruire și educare comunistă a copiilor și tineretului.

Secretarul organizației de partid a unei școli din orașul Calinin arată, în articolul său, că acordă multă atenție planificării. Este foarte important să se alcătuiască, ținând seama de părerile tuturor comuniștilor, un bun și real plan de muncă al organizației de partid, plan care să cuprindă, alături de organizarea realizării sarcinilor generale și discutarea directivelor organelor superioare de partid, problemele principale ale vieții școlii.

In viața fiecărei organizații de partid, adunările de partid au un rol foarte însemnat, dacă sunt bine organizate și se țin la un înalt nivel ideologic, sub semnul criticii și autocriticii. Aceste adunări educă sentimentul de înaltă răspundere al fiecărui comunist și al fiecărui profesor pentru munca întregului colectiv.

In procesul muncii instructiv-educative, a muncii de partid și de massă se întâlnesc deseori greutăți și lipsuri. Dacă ele apar, este o chestiune de onoare pentru comuniști să nu le mușamalizeze, ci să le scoată la suprafață în spirit bolșevic și să le lichideze, ducând tot colectivul, prin exemplul personal, pe drumul înlăturării acestor greutăți și lipsuri.

Se știe că critica și autocritica sunt pârghia care ajută la înlăturarea cât mai rapidă a obstacolelor în drumul poporului sovietic spre comunism. Desvoltarea prin toate mijloacele a criticii sănătoase, bolșevice, tovărășești, asupra lipsurilor în munca comuniștilor, a comsomoliștilor și a pedagogilor fără partid, desvoltarea unei atitudini neîmpăcate față de greșeli și față de denaturările din practica pedagogică, neadmiterea sugrumării criticii și autocriticii și, în același timp, lupta împotriva reducerii criticii la fricțiuni personale și bârfeli — este datoria fiecărei organizații de partid din școală.

Școala sovietică și cadrele didactice muncesc acum pentru restructurarea predării limbii ruse în lumina indicațiilor tovarășului Stalin asupra problemelor lingvisticei, precum și pentru restructurarea predării științelor naturale pe baza hotărîrilor sesiunii închinate lui Pavlov. Aceasta constitue o sarcină de excepțională importanță pentru școală și, la rezolvarea acestei sarcini, organizațiile de partid din școală vor participa, fără îndoială, în modul cel mai activ.

Atenția colectivelor pedagogice este antrenată tot mai mult de munca de studiere și popularizare a experienței pedagogice înaintate. Datoria organizației de partid din școală este de a contribui energic la desvoltarea acestei munci importante, de a susține inițiativa creatoare a cadrelor didactice, de a susține tot ce este bun, înaintat, tot ceeace poate servi la îmbunătățirea instrucției și educației.

Statutul Partidului arată că sarcina fiecărei organizații de bază este „participarea activă la viața economică și politică a țării". Organizațiile de partid din școli nu trebue să se închidă între zidurile ei, nu trebue să stea izolate de viața care clocotește în jur. Legătura cadrelor didactice, a comuniștilor în primul rând, cu muncitorii și colhoznicii, trebue să fie zilnică. Cadrele didactice trebue să fie agitatori, activiști de massă. E necesar să se acorde sistematic cea mai mare atenție problemelor agitației de massă și muncii de propagandă și culturale a cadrelor didactice în rândurile populației.

Cercul problemelor instructiv-educative ale școlii este larg și variat. Aceste probleme vor fi rezolvate cu atât mai bine cu cât organizația de bază din școală va fi mai activă, cu cât rolul ei de avantgardă va fi mai înalt.

(din „Ucitelscaia Gazeta")

IN CINSTEA „LUNII PRIETENIEI ROMÂNO-SOVIETICE"

Editura PARTIDULUI MUNCITORESC ROMAN tipărește următoarele lucrări:

V. I. LENIN: Opere vol. 20
I. V. STALIN: Opere vol. 6
I. V. STALIN: Opere vol. 7
— Marea Revoluție din Octombrie și influența ei asupra țării noastre (culegere de articole din „Lupta de clasă"). — în limbile română și maghiară.
— Dragostea și devotamentul față de U.R.S.S. dovadă a adevăratului patriotism (în limbile română, maghiară și germană).
A. AZIZEAN: Volumul 20 al operelor lui V. I. Lenin.
CRUJCOV V.: Al 6-lea volum al operelor lui I. V. Stalin.
FEDOSEEV F.: Al 7-lea volum al operelor lui I. V. Stalin.
G. OBRECOV: Un model de conducere stalinistă a construcției colhoznice.

Învățătura lui I. P. Pavlov — baza predării biologiei

De curând a avut loc la Moscova o consfătuire importantă a profesorilor de biologie. In noul an școlar, în fața acestor profesori stă o muncă mare și complexă. Sesiunea unită a Academiei de Științe a U. R. S. S. și a Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., care a avut loc în luna Iulie și la care s'au discutat situația și problemele desvoltării învățăturii academicianului I. P. Pavlov, a ridicat în fața oamenilor de știință și a cadrelor pedagogice o serie de probleme importante. Este vorba de înrădăcinarea adâncă a învățăturii lui I. P. Pavlov, nu numai în activitatea științifică în domeniul fiziologiei, ci și în medicină și pedagogie.

Concluziile sesiunii obligă Ministerele Invățământului și cadrele didactice să aprecieze critic situația predării disciplinelor biologice și în special a cursului de anatomia și fiziologia omului. In lumina hotărîrilor sesiunii devin deosebit de evidente slăbiciunile programului și manualului școlar existent de anatomie și fiziologie, care nu sunt lipsite de unele concepții dăunătoare, idealiste sau mecaniciste, asupra naturii organismului uman Lucrul acesta, bineînțeles, s'a reflectat în practica predării, ducând la formarea unor noțiuni nu totdeauna juste despre viața organismului uman și despre însuși organismul în întregime. Cea mai importantă sarcină este astăzi de a arăta lipsurile metodologice în organizarea predării anatomiei și fiziologiei în școală și de a trasa căile și mijloacele concrete pentru o restructurare hotărîtă a predării acestui curs, în spiritul învățăturii lui I. P. Pavlov.

La consfătuire, referatul despre rezultatele anului trecut și sarcinile pentru noul an școlar a fost ținut de Z. A. Semașco, inspector metodologic la Secția Orășenească de Invățământ. Referentul a făcut o scurtă apreciere a situației predării în școlile din Moscova, la fiecare disciplină biologică în parte: botanica, zoologia, anatomia și fiziologia omului și bazele darwinismului.

Profesorii de biologie din școlile Moscovei, după cum arată rezultatele anului școlar 1949-950, au îndeplinit satisfăcător sarcinile ce le-au revenit. Dacă în anul școlar 1948-949 ei își însușiseră numai esența învățăturii miciuriniste, acum ei își însușesc cu succes metodele active de predare, care sunt cerute de însuși caracterul acestei învățături. Mai sunt încă lipsuri în munca școlilor în această privință, dar s'a realizat principalul: cele mai multe școli transmit elevilor cunoștințele noii învățături miciuriniste. Educația ideologico- politică la lecțiile de biologie nu mai este ruptă de material. Lecțiile de biologie miciuristă sunt pătrunse în esență de un adânc conținut ideologico-politic. Mulți profesori dau copiilor cunoștințe precise, materialiste, cu adevărat științifice, despre natura organismelor vegetale și animale, scoțând în evidență lucrările marilor savanți biologi ruși și sovietici.

In noul an școlar trebue să se ia măsuri hotărîtoare pentru intensificarea și înmulțirea lucrărilor practice și de laborator la disciplinele biologice. Mulți profesori îndeplinesc în mod exemplar însemnata cerință de a îmbina instrucția cu practica. Dar unii profesori subapreciază încă însemnătatea practicii. Numai în procesul studierii botanicii școlile au obținut în această direcție rezultate importante. Copiii organizează observații sistematice asupra vieții plantelor, își notează regulat observațiile și le folosesc cu pricepere pentru a răspunde la lecții și la examene.

Studierea zoologiei se reduce în unele locuri la studierea textului din manual și numai o parte din profesori au reușit să organizeze lucrări practice interesante cu animalele. Greutățile constau în faptul că organizarea unui colț al animalelor în școală cere o cameră specială și mijloace speciale. Animalele nu pot fi instalate în clase, ca plantele folosite la botanică.

Vorbind despre rezultatele predării anatomiei și fiziologiei omului, tovarășul Semașco a spus că în acest domeniu cunoștințele elevilor din majoritatea școlilor sunt la un nivel științific suficient de ridicat. Noul manual de anatomie și fiziologie este strâns legat de practică. Trebue să se remarce că lucrările practice la darwinism nu sunt bine organizate și nu se duc până la capăt. Se organizează experiențe de hibridizare vegetativă, se altoesc pepeni pe bostani și roșii pe cartofi și munca se termină cu... îmbinarea plantelor. Principalul nu este făcut: elevii nu urmăresc mai departe rezultatele pe care le dă hibridizarea vegetativă, în sensul schimbării formelor vegetale. Lucrările practice de bazele darwinismului trebue să fie făcute, în felul cel mai simplu, în fiecare școală.

La discutarea rezultatelor anului trecut și a sarcinilor din noul an școlar au participat profesori și reprezentanți ai școlilor superioare și ai organizațiilor de massă. Ei s'au oprit în special asupra problemei luptei împotriva formalismului în predare și asupra grijii de a da elevilor cunoștințe temeinice și deprinderi de aplicare practică a acestor cunoștințe.

Participanții la consfătuire au ascultat cu multă atenție referatul lui E. P. Brunovt, dela Institutul Metodelor de Predare de pe lângă Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., despre sarcinile ce revin profesorilor de biologie pe baza concluziilor sesiunii Academiei de Științe a U. R. S. S. și a Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., închinate problemelor învățăturii lui I. P. Pavlov.

Școala nu s'a eliberat încă complet de câteva principii metodologice nejuste de studiere a organismului omenesc, în special de concepția mecanicistă asupra activității organismului.

Restructurarea predării anatomiei și fiziologiei omului în clasa VIII-a pe baza învățăturii lui Pavlov trebue să asigure, în primul rând, formarea unei juste reprezentări materialist-dialectice a elevilor asupra organismului omenesc, ca sistem unitar de organe, să stabilească unitatea dintre organism și condițiile exterioare de viață, mediul social, precum și să sublinieze particularitățile specifice ale psihofiziologiei omului.

In trecut, școlile dădeau elevilor noțiuni limitate în importanța problemă a unității organismului. De fapt nu se studia fiziologia organismului în întregime, ci fiziologia organelor în parte, neluându-se în seamă rolul hotărîtor al scoarței emisferelor mari ale cerebrului

Se știe că academicianul I. P. Pavlov, în locul fiziologiei analitice, bazate pe înțelegerea organismului ca o sumă de părți, a creat fiziologia sintetică a organismului în întregime. El considera organismul în legătură nemijlocită cu mediul exterior. Din unitatea organismului cu condițiile de viață decurgea natural rolul conducător al sistemului nervos în unitatea organelor, indicat de I. P. Pavlov. Acțiunea reciprocă a scoarței emisferelor mari și a organelor interne crează unitatea somaticului cu psihicul. Prin aceasta, I. P. Pavlov a dat o lovitură sdrobitoare afirmațiilor fals științifice ale fiziologilor metafizici despre existența unei așa zise prăpăstii între psihic și somatic.

In opoziție cu fiziologia analitică, care cerceta organele izolate, I. P. Pavlov studia în primul rând ceeace leagă organismul cu mediul exterior, adică coordonarea nervoasă. Toate lucrările lui erau pătrunse de principiul științific al „nervismului". „Prin nervism — spunea el — înțeleg tendința fiziologică ce caută să răspândească influența sistemului nervos asupra unei cantități cât mai mari de activități ale organismului".

Cu ajutorul unei precise metodici experimentale, Pavlov a stabilit că baza întregii activități nervoase superioare, atât la animale cât și la om, o constitue reflexele condiționate. Căutând să explice în mod materialist deosebirea calitativă dintre psihicul omului și psihicul animalelor, el a găsit specificul bazelor fiziologice ale gândirii în existența unui al doilea sistem de semnalare (vorbirea) la om, sistem care se desvoltă pe baza primului sistem de semnalare și cu care se influențează reciproc. Invățătura lui Pavlov confirmă teoria leninistă a cunoașterii, demonstrând experimental că activitatea psihică reprezintă o unitate a subiectivului cu obiectivul, demonstrând cum se transformă „energia excitației exterioare în faptul cunoașterii"

Invățătura lui I. P. Pavlov trebue să fie pusă la baza predării anatomiei și fiziologiei omului. Ea trebue să ocupe un loc de frunte în predarea fiziologiei și a bazelor darwinismului. Școala trebue să propage ideile lui Pavlov în rândurile populației și să contribue la răspândirea lor cât mai largă.

Vorbind de restructurarea practică a predării anatomiei și fiziologiei omului în clasa a VIII.a, referentul a arătat o serie de lipsuri în programul și manualul existent. Programul nu cerea studierea sistematică a „nervismului" lui Pavlov, nu atrăgea atenția elevilor asupra importanței hotărîtoare a scoarței emisferelor mari în organism. I. P. Pavlov este arătat elevilor numai ca un mare om de știință în anumite domenii ale fiziologiei, dar nu se arată că el este un om de știință care a creat o etapă nouă, superioară, în desvoltarea fiziologiei și a medicinei. Aceasta duce la o subapreciere a însemnătății operelor lui. In analiza activității organelor de simțire, programul nu arată importanța noțiune pavloviană a „analizatorului", nu se arată necesitatea studierii funcțiunii trofice a sistemului nervos, nu se dau indicații asupra coordonării nervoase a schimbului de substanțe; în influența reciprocă a legăturilor humorale și nervoase, nu se arată însemnătatea hotărîtoare a sistemului nervos. Deficiență principală a capitolului „Organele circulației sângelui" este lipsa indicațiilor asupra necesității unei scurte expuneri asupra celor realizate de Pavlov în domeniul studierii circulației sângelui.

Profesorii trebue să ajute elevilor să-și formeze noțiunea despre organism ca despre un sistem unit de organe, o legătură nervoasă și humorală unită, care se găsește „în stare de echilibru variabil" cu mediul exterior. In acest sistem secțiunea superioară a sistemului nervos central — scoarța emisferelor mari — „ține în subordine toate fenomenele care se petrec în corp", îmbinând funcțional activitatea exterioară și interioară a organismului în viață.

Pentru îndeplinirea acestor cerințe, e necesar ca, în studierea diferitelor sisteme de organe, să se stabilească tot timpul interdependența lor, să se arate însemnătatea hotărîtoare a coordonării nervoase în unitatea organelor și, în special, rolul scoarței emisferelor mari. Incepând cu capitolul „Celula și țesuturile", trebue să se desvolte progresiv noțiunea reflexului, ca bază a coordonării nervoase.

De asemenea, este strict necesar ca, în decursul studierii întregului material din capitolul „Sistemul nervos", elevii să acumuleze reprezentări despre dependența dintre psihicul omului și activitatea organelor interne. In acest scop, la studierea oricărui sistem de organe trebue să se arate coordonarea prin scoarță a funcțiilor lor, consolidând această noțiune cu exemple de influențare a psihicului asupra activității organelor. Pe de altă parte, trebue să se explice elevilor faptul că excitațiile acestor organe de simțire ajung la scoarța creerului și, cu toate că, de regulă, nu sunt conștiente, ele influențează într'un fel sau altul activitatea ei. Trebue să se sublinieze sistematic legătura indisolubilă dintre organism și mediul exterior, legătura realizată în special prin scoarța emisferelor mari. In capitolul „Sistemul nervos", pe baza cunoștințelor concrete ale elevilor despre rolul sistemului nervos în crearea unității, se generalizează tot materialul, se arată mecanismele nervoase reflectoare și se dau noțiuni despre baza activității nervoase superioare, bază constituită de reflexele condiționate.

I. P. Pavlov considera că știința este un mijloc puternic de rezolvare a celor mai importante probleme practice. Toată activitatea lui științifică era îndreptată către cunoașterea fenomenelor vieții, în scopul de a le stăpâni și a le îndruma, pentru a le schimba în direcția dorită. Cursul care studiază în școală bazele fiziologiei pavloviene trebue să capete o direcție practică accentuată, corespunzătoare esenței învățăturii lui Pavlov, fapt care corespunde sarcinii ce stă în fața școlilor medii — sarcina de a educa un tineret sănătos, desvoltat multilateral, cu putere de muncă și rezistent.

In studierea proceselor fiziologice, profesorul trebue să arate elevilor, în strânsă legătură logică, aceste procese, regulile de igienă, procedeele de prim ajutor, necesitatea de a respecta un regim sănătos și necesitatea culturii fizice. Rezultatul studierii întregului curs trebue să fie noțiunea justă și completă a elevilor asupra caracterului progresist al medicinei sovietice, în comparație cu cea din țările capitaliste, precum și legătura ei indisolubilă cu fiziologia.

Pentru studierea aprofundată a bazelor fiziologiei sunt neapărat necesare experiențele și autoobservațiile. Ultimele, în formă de lucrări pentru acasă, trebue să aibă cea mai largă răspândire.

In cadrul cursului de anatomie și fiziologie trebue să se folosească la maximum toate posibilitățile de studiere a vieții și a activității lui I. P. Pavlov, care reprezintă un izvor nesecat de acțiune educativă pozitivă asupra elevilor.

In concluzie, referentul a dat o serie de indicații asupra predării diferitelor capitole din cursul de anatomia și fiziologia omului. In special, s'a subliniat necesitatea de a introduce în capitolul „Celula și țesuturile" o serie de schimbări esențiale în tratarea problemei înmulțirii celulelor. Datele din manual despre proveniența „fiecărei celule dintr'o celulă" sunt învechite și neștiințifice. Lucrările savantei sovietice O. B. Lepeșinscaia au arătat că celulele nu se formează numai din celule prin segmentare, ci apar și din substanțele vii fără celule.

In noul an școlar profesorii de biologie trebue să țină seama de ultimele date ale științei asupra naturii virusurilor și bacteriilor. La studierea organelor circulației sângelui trebue să se explice rolul sistemului sanguin și limfatic în schimbul de substanțe din organismul unitar, trebue să se dea reprezentări concrete asupra faptului că, în desvoltarea și înlăturarea procesului patologic, rolul principal revine sistemului nervos. Trebue să se dea câteva noțiuni despre imunitatea artificială și despre noile date științifice ale lui G. M. Boșian, care a arătat că, la vaccinare, asigurarea imunității apare ca o urmare a trecerii unor stadii ale formelor microorganismelor la altele (forma microbiană în virus, virusul în fagum și invers).

(„Ucitelscaia Gazeta")

Decăderea culturii în Iugoslavia lui Tito

Acad. Prof. P. Constantinescu-Iași

Călăul poporului iugoslav Tito este ajutat în politica sa de subjugare a Iugoslaviei față de interesele clicii imperialiste din America de aghiotanți de același calibru. Ceeace încearcă să înfăptuiască Rankovici cu bandele lui teroriste caută să desăvârșească Djilas și „teoreticianul" Moșe Pjade în domeniul culturii. Având în frunte pe Tito ei caută să exporte fel de fel de teorii cu care încearcă să acopere propria lor situație de spioni pe statele de plată ale Wall-Stretului în politica războinică a stăpânilor lor din Statele-Unite și Anglia. Adevărul asupra culturii pe care o practică infama clică a lui Tito nu poate fi ascuns.

Politica școlară a călăului fascist Tito înseamnă o luptă de exterminare a învățătorilor și profesorilor progresiști, o umilire, reducerea continuă a bugetului învățământului, o penurie în materialul didactic, pervertirea gândirii pedagogice, un adevărat „numerus clausus" pentru copiii de muncitori și țărani.

Cota din buget destinată cheltuielilor militare este de peste șapte ori mai mare decât cota alocată învățământului.

In cursul anului școlar 1949-1950 peste 700 școli au fost închise sau obligate să funcționeze numai de trei ori pe săptămână. In regiunea muntoasă dar populată a Taribrodului, funcționau în 1946 abia 12 școli, cu totul insuficiente școlarității normale. Localnicii cereau mereu înmulțirea numărului lor; și drept răspuns numărul școlilor a fost redus la 7.

In caetele de sarcini trimise de învățători Sindicatului Învățământ se arată starea jalnică a școlilor iugoslave. In multe clase nu există podea, scândurile fiind arse în timpul războiului — și așa au rămas lucrurile până azi; lipsesc bănci, elevii fiind nevoiți să stea în picioare, sprijiniți de perete. Rechizitele se găsesc cu greu și nici fonduri nu sunt. Este tipic cazul învățătorului din Krajevat, care a strâns ouă dela elevi și vânzându-le în piață, a cumpărat caete și cerneală pentru școală.

In cursul iernii trecute 85% din școlile din provincie — după cum a recunoscut însăși presa lui Ribnicar — n'au căpătat combustibil. La Pojarevat (Serbia) învățătorii au fost obligați să tae singuri lemnele în pădure pentru ca până la urmă ele să fie folosite pentru încălzirea cazarmelor U. D. B.

Doar 1% dintre studenți și elevi primesc burse și aceia sunt de obicei fii de industriași, comercianți sau chiaburi.

Învățătorii — deseori și elevii — sunt luați cu forța la „munca voluntară", pentru a tăia copaci în păduri, a scoate cărbuni din mine, a construi șosele strategice și alte lucrări, care sunt necesare imperialiștilor americani pentru transformarea Iugoslaviei într'un cap de pod în vederea atacului armat pe care urmăresc să-l îndrepte împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Toți învățătorii din centrul minier Kostoleț au fost mânați să coboare în minele de cărbuni și să lucreze împreună cu elevii. La refuzul lor, au fost arestați. Doi dintre ei au fost asasinați, familiile lor fiind anunțate că s'au „sinucis".

Inchisorile sunt pline de reprezentanții culturii adevărate iugoslave. Pe lângă scriitori ca Radovan Zogovici, fostul președinte al Uniunii Scriitorilor din Iugoslavia, Kianto, Marcovici și alții, o seamă de iluștri reprezentanți ai școlii și științei din Iugoslavia sunt persecutați, închiși sau nu se mai știe nimic de soarta lor. Profesorii universitari Mirco Markovici, Iovan Drahulovici, Milan Iassovici și Dușan Dapkevici zac în închisori pentru atitudinea lor demnă; periculos a fost socotit și cunoscutul agronom Dragulin pentru îndrăzneala să de a preda la curs învățătura miciuriniană.

La Sarajevo au fost arestați câțiva învățători și numeroși elevi din clasele superioare pentrucă au discutat în timpul orelor de curs despre rolul jucat de Uniunea Sovietică în războiul dus împotriva hitlerismului.

Paralel cu această acțiune de teroare împotriva dascălilor progresiști și patrioți, paralel cu politica de distrugere a școlii și a culturii adevărate, cea mai deșănțată propagandă se desfășoară pentru proslăvirea „culturii" otrăvite americane și a tot ce vine din Apusul cosmopolit și decadent. Posturile de radio conduse de Djilas și ciracii săi nu obosesc a elogia zilnic „viața fericită" din țările capitaliste, „modul de viață" american. Ele se întrec în această propagandă cu noile „săli de lectură", deschise în străzile principale ale Belgradului de către trusturile din America și Anglia, cu „oficiile culturale" americane și engleze, care difuzează un vast material „cultural" venit din Anglia și Statele Unite. In primele patru luni ale anului 1950 au avut loc în cinematografele din Belgrad 3200 reprezentații cu filme americane, 760 engleze și numai 320 iugoslave, de slabă producție. Și de atunci proporția a crescut în favoarea filmelor americane de conținut imbecil și otrăvitor.

Titoiștii duc o politică de împiedicare a adevărurilor în legătură cu progresele construirii socialismului în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. Ei au închis recent sălile de lectură polonă și cehoslovacă din Belgrad; cei ce ascultă posturile de radio sovietice sau democratice sunt aspru pedepsiți.

Și totuși adevărul nu poate fi înăbușit. Mereu mai numeroase sunt actiunile de luptă împotriva călăilor titoiști. Renaște un adevărat Partid Comunist Iugoslav, partidul clasei muncitoare și apărătorul popoarelor iugoslave. Forțele credincioase cauzei ideilor lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, vor învinge și în Iugoslavia.

Alături de oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare

numeroși profesori și învățători au fost aleși în Comisiile electorale

STOICA GHEORGHE, PREȘEDINTELE CONSILIULUI SINDICAL REGIONAL BUCUREȘTI, LUCULESCU NICOLAE, TEHNICIAN, ȘI BĂRBULESCU CONSTANTIN, MUNCITOR, PROPUȘI LA BUCUREȘTI PENTRU COMISIA ELECTORALĂ A CAPITALEI ȘI A REGIUNII BUCUREȘTI

Curtea spațioasă a atelierelor „Grivița Roșie" avea un aspect de sărbătoare. Pe aleele dintre clădirile de cărămidă roșie, grupuri de muncitori se îndreptau în pas grăbit spre sala mare a cantinei, unde avea loc meetingul pentru propunerea membrilor în Comisia electorală a Capitalei și în Comisia electorală a regiunii București.

Cu 15 minute înainte de ora fixată pentru începerea meetingului, sala era plină. Fiecare dintre muncitorii dela „Grivița Roșie" a ținut să nu lipsească, fiecare a venit să-și spună cuvântul, să propună membri în Comisiile electorale.

Meetingul, prezidat de tov. Dima Matei, președintele sindicatului „Grivița Roșie", a început printr'o expunere a tov. Lilă Zaharia, secretarul organizației P. M. R. Apoi tov. Dima Matei a făcut propunerile de membri în Comisiile electorale.

Când vorbitorul a propus pe tov. Gheorghe Stoica, președintele consiliului sindical regional, aplauzele au izbucnit din toate colțurile sălii. Fiecare din cei prezenți cunoaște pe tov. Stoica, muncitor cinstit, devotat, căruia Partidul i-a încredințat în ultima vreme sarcini de răspundere.

Când este propus tov. Luculescu Nicolae, aplauzele reisbucnesc cu intensitate. Tov. Luculescu, tehnician la atelierul de sculărie, este și președintele Comitetului de luptă pentru pace dela „Grivița Roșie".

Pentru Comisia electorală a regiunii București, eroicii muncitori dela „Grivița Roșie" l-au propus pe tov. Bărbulescu Constantin. La meeting, tov. Bărbulescu a venit direct dela atelierul ajustaj-vagoane, unde lucrează. Tov. Bărbulescu îi va reprezenta bine acolo unde se duce, de asta ei sunt siguri.

PROF. UNIV. A. KREINDLER PROPUS IN COMISIA ELECTORALĂ A RAIONULUI „I. V. STALIN" DIN BUCUREȘTI

Medicii Gheorghiu, Herșcovici și Petrovici, sora Vulpe, toți cei care au luat cuvântul în adunarea salariaților dela Spitalul de Stat Nr. 5 au subliniat meritele profesorului academician dr. A. Kreindler, propus de către cei prezenți să facă parte din Comisia electorală a raionului „I. V. Stalin" din București.

Fost asistent al marelui savant Gheorghe Marinescu, cercetător al metodelor lui Pavlov despre care, încă din 1933, scrie două mari lucrări, autor a peste 200 de lucrări științifice din domeniul neurologiei, tov. dr. A. Kreindler a fost ales, pentru munca neprecupețită închinată sănătății oamenilor muncii, membru al Academiei R. P. R. și membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română.

Prof. acad. dr. A. Kreindler contribue, an de an, la creșterea noilor cadre de medici specialiști în neurologie, la catedra de clinică neurologică a Institutului Medico-Farmaceutic din București.

Alegerile Sfaturilor Populare vor însemna o mare sărbătoare a poporului muncitor din Republica noastră Populară, cei mai buni fii ai poporului nostru participă activ la organizarea bunei lor desfășurări.

CONFERENȚIARUL UNIV. GH. AGAVRILOAIEI LA IAȘI

La ședința plenară convocată în dimineața zilei de 7 Octombrie a. c. s'au adunat profesori, studenți și funcționari. Cu toții știau că în această ședință ei vor propune pe cel ce îi va reprezenta în Comisia electorală a regiunii Iași.

Profesorul I. Guțiuman, președintele secției sindicale din Invățământul Superior din Iași, deschizând ședința, a arătat importanța Sfaturilor Populare ca unități locale ale puterii de stat și a subliniat sarcinile ce vor reveni celor cărora li se vor încredința frânele conducerii obștești. „De aceea, — a încheiat vorbitorul — va trebui să propunem în Comisia electorală regională, pe cel mai bun și mai cinstit dintre noi, care să ne reprezinte cu cinste".

Când tov. Grigore Botez s'a ridicat și a propus pe conf. univ. Gh. Agavriloaei pentru a face parte din Comisia electorală regională, un ropot de aplauze a salutat această propunere.

Au urmat la cuvânt numeroși salariați.

Gh. Hagiac, șeful laboratorului de fizică a arătat că propunerea este foarte bună și că îl cunoaște pe conferențiarul Agavriloaei ca pe un om cinstit, dârz luptător pentru pace și progres.

La sfârșit a răspuns tovarășul Agavriloaiei, luându-și angajamentul că îi va reprezenta cu cinste în Comisia electorală a regiunii Iași.

PROFESORUL NENIȚĂ NICULAE LA GALAȚI

In cadrul unei însuflețite adunări care a avut loc Marți, 3 Octombrie, a. c., în sala de festivități a Scolii Mixte Cadastrale, cadrele didactice din Galați au aplaudat cu entuziasm propunerea tovarășilor Străților Mircea și Rădulescu Natalia de a delega pe tov. prof. Neniță Niculae în Comisia electorală a orașului Galați.

Profesorii și învățătorii care au luat cuvântul cu acest prilej au subliniat meritele tovarășului Neniță. Fiu de muncitor ceferist, tov. Neniță s'a dedicat muncii pentru educarea copiilor clasei muncitoare.

Mulțumind celor care l-au propus, tov. Neniță și-a luat angajamentul să vegheze la buna desfășurare a alegerilor pentru Sfaturile Populare care vor avea loc la 3 Decembrie.

Au vorbit apoi numeroși învățători și profesori care au subliniat însemnătatea alegerilor pentru Sfaturile Populare și și-au luat angajamentul să ducă o muncă intensă de agitație în rândurile elevilor și a părinților, contribuind astfel la transformarea zilei de 3 Decembrie într'o măreață sărbătoare a poporului nostru muncitor.

INVĂȚĂTORUL CROITORU IOSIF LA BOTOȘANI

In ședința plenară a salariaților din învățământ din Botoșani, care a avut loc la 4 Octombrie a. c., tov. învățător Croitoru Iosif a fost propus să facă parte din Comisia electorală a regiunii Botoșani.

Invățătorii și profesorii care au luat cuvântul au arătat că tov. Croitoru s'a dovedit a fi un vrednic luptător pentru cauza clasei muncitoare. El s'a achitat cu cinste de sarcinile care i s'au încredințat de către Partid pe tărâmul aplicării reformei învățământului. Prețuit și iubit de toți profesorii și învățătorii din Botoșani, tov. Croitoru este un bun îndrumător al cadrelor didactice și un organizator priceput al învățământului în regiunea Botoșani, unde a fost numit de curând în calitate de șef al Secțiunii Regionale de Invățământ.

O rușinoasă înfrângere a dușmanilor regimului nostru de democrație populară

Imperialiștii sunt foarte furioși împotriva țării noastre și a celorlalte țări de democrație populară, întrucât au pierdut pozițiile lor vechi, de stăpâni și jefuitori ai bogățiilor din aceste țări. Ei sunt furioși deasemenea, pentrucă au eșuat toate planurile lor de a răsturna, cu ajutorul trădătorilor dinlăuntrul acestor țări, agenți ai lor, regimurile democratice ce și le-au făurit poporele noastre.

Iată deci imperialiștii încearcă mereu, folosindu-se de O.N.U. ca de un paravan, să intervină în treburile interne ale țărilor de democrație populară, să facă presiuni pentru a le obliga să se întoarcă la regimul semicolonial pe care l-au avut în trecut.

In acest scop, ei au adus din nou zilele trecute, în Comitetul Politic Special de pe lângă Adunarea Generală, chestiunea așa zisei nerespectări a „drepturilor și libertăților fundamentale ale omului" în Bulgaria, Ungaria și România — chestiune pe care o ridică de mai bine de doi ani prin toate comitetele dela O.N.U., Curtea dela Haga, etc.

In acești doi ani realizările regimurilor populare din aceste țări au făcut să sporească considerabil prestigiul lor în lume, în ochii popoarelor, iar pe de altă parte în acest răstimp, imperialiștii americani și partenerii lor s'au compromis și demascat mai vârtos ca dușmani ai păcii și călăi ai popoarelor.

In acest fel, noua încercare provocatoare pe care au făcut-o zilele trecute la O.N.U. cu privire la Bulgaria, Ungaria și România s'a soldat cu un eșec lamentabil. Rezultatele discuțiilor și a votului care au avut loc constitue o lovitură pentru cei ce au încercat încă odată să se amestece în treburile țării noastre, pentru calomniatorii și dușmanii regimului nostru democratic popular.

In discuțiile care au avut loc, Uniunea Sovietică, prin delegația ei, a demascat cu putere în fața întregii lumi pe calomniatorii care în timp ce ne acuză pe noi, înăbușă drepturile cele mai elementare ale omului atât în Statele Unite cât și în toate țările subjugate.

Rezoluția adoptată de Comitet, rezoluție propusă de păpușile docile ale Statelor Unite, de delegația australiană, exprimă ura nestinsă a lagărului imperialist față de libertățile și independența popoarelor român, bulgar și ungar. Dar imperialiștii sunt nevoiți să recunoască că nu există niciun temei juridic, de drept sau de fapt, nici un temei moral care să justifice condamnarea categorică pe care o cereau calomniatorii noștri. Cu toate așa zisele „dovezi" în maldăre, adunate timp de doi ani de către imperialiștii americani, a trebuit să se recunoască în Comitet că **„O.N.U. nu posedă dovezi suficiente pentru a condamna guvernele acuzate".**

Deși, așa cum transmite agenția France Presse, vorbind despre rezoluția Comitetului, „la votarea textului s'a șovăit, această șovăială traducându-se prin numeroase abțineri". Printre nerușinații dușmani ai păcii și democrației care au votat rezoluția australiană, s'au găsit — și nu e de mirare — reprezentantul clicii fasciste a lui Tito care a făcut din Iugoslavia o temniță a popoarelor.

La votarea rezoluției chiar unii dintre cei mai ascultători executanți ai ordinelor imperialiștilor americani au ezitat și n'au ridicat mâna. Iată deci politica americană, chiar cu sprijinul clicii titoiste (!) a suferit o serioasă înfrângere.

Reprezentanții unui stat ca acela al Statelor Unite, stat care bagă în închisori oameni ca Eugen-Denis și Howard Fast, care votează legi ca aceea sclavagistă a lui Taft Hartley sau ca aceea de dată recentă, tipic fascistă, a lui Mc. Carran, stat în care negrii sunt linșați în mod nestânjenit și care masacrează copiii, femeile și bătrânii Coreei cotropite, statul „comisiei pentru cercetarea activităților antiamericane" în care imperialiștii pregătesc războiul pentru a trimite șomerii la moarte și a scăpa de criza economică ce se apropie și de inflația crescândă — acest stat nu are autoritatea morală de a vorbi în numele „drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Popoarele lumii sortesc eșecului toate încercările provocatoare ale monștrilor imperialiști împotriva țărilor în care au fost stabilite pentru totdeauna cele mai scumpe libertăți și drepturi democratice ale popoarelor.

Lucrările celei de a 4-a ședințe plenare a Comitetului Central al U. T. M.

Luni, 9 Octombrie a. c., au început lucrările celei de a 4-a ședințe plenare a Comitetului Central U. T. M.

Ședința a fost deschisă de tov. Gh. Florescu, membru al C. C. al P. M. R., prim secretar al C.C. al U.T.M., care a supus spre aprobare următoarea ordine de zi ce a fost adoptată în unanimitate:

1. Introducerea anului școlar în învățământul politic al U.T.M.

2. Primirea de candidați în U. T. M.

3. Participarea Uniunii Tineretului Muncitor în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

4. Raport asupra participării delegației U.T.M. la Congresul Uniunii Internaționale a Studenților (Praga — August 1950).

In cadrul primului punct al ordinei de zi, a luat cuvântul tov. Paul Cornea, secretar al C. C. al U.T.M., care a prezentat raportul asupra introducerii anului școlar în învățământul politic al U. T. M.

După ce a subliniat noua formă de învățământ politic al organizației, tov. Paul Cornea a expus programul și metodele instruirii sistematice a propagandiștilor.

In încheiere tov. Paul Cornea a dat citire proectului de hotărire a Comitetului Central al U.T.M. cu privire la introducerea anului școlar în învățământul politic al U.T.M.

După discuții, la care au luat parte numeroși tovarăși, Comitetul Central al U.T.M. a adoptat raportul și hotărirea cu privire la introducerea anului școlar în învățământul politic al U.T.M.

In după amiaza zilei de Luni, în cadrul celui de al 2-lea punct din ordinea de zi, tov. Gheorghe Florescu, membru al C. C. al P.M.R. și prim secretar al C.C. al U.T.M., și-a desvoltat raportul cu privire la „Primirea de candidați în Uniunea Tineretului Muncitor".

Tov. Gheorghe Florescu a început prin a arăta că plenara C.C. al U.T.M. se desfășoară în imprejurările politice când lupta pe plan mondial, ce se duce între lagărul uriaș al partizanilor păcii, în fruntea căruia păsește Țara Socialismului victorios, Uniunea Sovietică, și tabăra imperialistă a atâțătorilor la un nou măcel mondial, în frunte cu trustmanii americani, se ascute din ce în ce mai mult.

După ce a amintit rezultatele pozitive obținute în urma reînscrierii membrilor, tovarășul Gheorghe Florescu a vorbit despre măsurile luate de Comitetul Central, în urma cărora au fost primiți candidați ai U.T.M. 79.990 tineri dintre care 32.315 au intrat în organizație ca membri.

In numele Biroului C. C. al U.T.M. tov. Gheorghe Florescu a supus apoi aprobării Plenarei Comitetului Central al U.T.M. o serie de măsuri cu privire la primirea de noui membri în Uniunea Tineretului Muncitor.

In cadrul discuțiilor care au urmat au luat cuvântul tovarășii: Matei Nicolae, Ștefan Sitaru, Aurora Roșca, maior Virgil Trofin, Cornelia Filipaș, Andrei Bocor, Pius Covaci, Adam, Neagu Gheorghe și alții. Tov. Gheorghe Florescu a tras concluziile asupra discuțiilor purtate.

Plenara C. C. al U. T. M. a adoptat apoi în unanimitate raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Florescu.

Ședința Comitetului Central al U. T. M., și-a continuat lucrările în dimineața zilei de marți.

Tovarășul Ion Fazekaș, secretar al C. C. al U. T. M. a expus raportul cu privire la „Activitatea U. T. M.-ului în rândurile tineretului țărănimii muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii".

La discuții au luat cuvântul tovarășii Pius Covaci, Nicolae Gănef, Vasile Mușat, Ion Mihăileanu, Ion Pumnea, Hagheduș, Cutici, ș. a.

Comitetul Central a adoptat în unanimitate raportul prezentat și a alcătuit din sânul său o comisie însărcinată să redacteze o hotărire cu privire la sarcinile U.T.M.-ului în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Ședința C. C. al U. T. M. continuă.

Profesorii și elevii au organizat la loc de frunte „Colțul Alegătorului"

(Urmare din pag. 1-a)

ma cotă de cinci vagoane de lemne și 6000 kg. cărbune se și află adusă în curte.

Aceste toate le înscrie, la loc de cinste, elevul Mihail Boggan, la ziarul de perete dela „Colțul Alegătorului". Sunt realizări de seamă, realizări vii, mobilizatoare, pentru care luptă zi de zi întreg colectivul școlii. Ochii ageri ai elevului Neagu Constantin, fiul colectivistului Gh. Neagu din Bordușani, le urmărește atent pe toate. Are peste 18 ani și poate să-și dea și el votul, la 3 Decembrie 1950. Poate vota și tătâne-su. Nu mai e ca pe vremuri, când votau numai boierii, numai chiaburii, iar sărăcanii se alegeau doar cu bătaia și mizeria. Chiaburii, ca alde Gică Riga, cu 80 de pogoane de pământ, bașca vitele de muncă, oile, casele cu cerdac și celelalte, ori alde Alexandru Marin sau Ilie Uriașu, fost primar la ei, la Bordușani, pe timpul regimurilor de tristă amintire a burghezo-moșierimii, nu mai au ce căuta nici pe liste de candidați, nici la urne. Voința maselor largi populare i-a înlăturat din alegeri.

In același timp, privirile profesorilor și elevilor care aranjează „Colțul Alegătorului", îmbrățișează cu drag numele celor cinci învățători alesi în Comisiile electorale din regiunea Ialomița. Sunt oameni atașați de popor, îndrăgiți de masse. Focșeneanu Vasile, învățător din comuna Brăilița, raionul Feteși, ales într'o însuflețită adunare de țărani săraci și mijlocași din comuna Pina Petrii; Silvia Popescu, șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu al orașului Călărași (ambii în Comisia electorală regională); Sicol Aurel, șeful Secțiunii de Invățământ a orașului Feteși, în Comisia electorală a acestui oraș; Bârzea Clement, directorul Școlii elementare mixte din Slobozia, în Comisia electorală a acestui oraș; Dumitrache D., fecior de țărani săraci din comuna Gâldău, conducătorul cercului pedagogic local, în Comisia electorală a raionului Feteși.

Datorită intensei munci de agitație dusă de profesorii Radovici Niculae și Popescu Nicolae, de elevii Neagu Constantin și Jecu Nicolae, laolaltă cu directorul școlii, prof. ing. Crișan, „Colțul Alegătorului" a început să-și atingă menirea, devenind un permanent focar de agitație în preajma alegerilor. In răstimpul dintre orele de studiu și lecțiile practice, aci se dau mereu informații și lămuriri privitoare la alegeri, prin serviciul de consultații organizat prin rotație de profesori și elevi.

„Nicio absență și nicio notă sub 5, în cinstea zilei de 3 Decembrie", iată lăudabilul angajament luat de toți elevii școlii. Individual, au înflorit de asemeni însemnate angajamente. Chițoiu Ecaterina, bibliotecara școlii, s'a angajat să improspăteze regulat „Colțul Alegătorului" cu materiat la zi (broșuri, tăeturi din presă, etc.). Marinescu Niculae, elev din anul IV, își propune să ajute la întocmirea tabelui pe școală pentru înscrierea în listele electorale. Alți profesori și elevi se angajează să-și intensifice eforturile pentru desvoltarea activității cercurilor științifice.

Sunt angajamente ferme, izvorîte din dorința vie de a contribui la ridicarea nivelului învățământului mediu — tehnic, la pregătirea de cât mai bune cadre necesare agriculturii noastre. Sunt angajamente care fac cinste pregătirilor — ce iau un avânt tot mai mare — în preajma alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, „Colțul Alegătorului" de care se îngrijesc profesorii și elevii acestei școli va aduce o contribuție de seamă la buna desfășurare a alegerilor.

Poșta Redacției

● C. Cumpătă-Craiova, Grozdeanu Rusalia — Timișoara, Baer — Tg. Oena. — **Corespondențele dvs. privind deschiderea anului școlar au sosit mult prea târziu pentru a mai putea fi publicate.**

● **Popescu Mihai — București.** Aveți dreptate că orice ședință a Secțiunii de Invățământ cu directorii, învățătorii sau profesorii trebue bine chibzuită, așa încât ea să nu dureze prea mult, iar oamenii să nu fie nevoiți să facă numeroase drumuri pentru rezolvarea aceleeași probleme. E bine însă ca și participanții la aceste ședințe, respectiv și dvs., să ajutați ca ele să se desfășoare cu folos și în timpul stabilit. Cereți pe viitor ca Secțiunea de Invățământ să fie mai expeditivă, să înceapă ședințele la timp și să nu le prelungească prea mult.

● **Ionescu Mihai — Giurgiu.** *Elevii care nu au depășit vârsta clasei ce o urmează nu pot obține aprobarea pentru pregătirea în particular a unei clase noi.*

● **Tătaru Vasile — Sălciua Subpiatră — Turda.** Am primit corespondența dvs. privind inaugurarea localului de școală din cătunul Sălciua Subpiatră. Important ar fi fost ca, în această corespondență, să fi vorbit despre mijloacele care au grăbit terminarea localului de școală din acest cătun. Era bine să fi vorbit despre fondurile date pentru această școală, despre munca prestată de părinții copiilor. Numele oamenilor abundă în corespondența dvs.; ele ar interesa numai dacă ar fi legate de munca depusă pentru construirea localului de școală.

Organizarea campionatelor școlare de oină

Pentru a selecționa cele mai bune elemente și cele mai bune echipe școlare de oină pentru a stimula și populariza practicarea oinei în rândurile tineretului școlar și pentru a întări structura și munca organizatorică a secțiilor de oină din colectivele școlare, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport, în colaborare cu Ministerul Invățământului Public și Uniunea Tineretului Muncitor, a hotărît să organ zeze în cursul acestui an școlar campionatele școlare de oină.

Pentru etapele locale, raionale și regionale, organizarea și conducerea acestor campionate revine unei comisii formate din responsabilii Instruirii Sportive a Comitetului Regional pentru Cultură Fizică și Sport, un delegat al Secțiunii Regionale de Invățământ a Sfaturilor Populare și responsabilul sportiv al Regionalei U.T.M.

Campionatul școlar de oină se va desfășura între 14 Octombrie — 5 Noembrie, în trei etape. Etapa I-a se va desfășura între 14—22 Octombrie, între echipele școlilor din aceeași localitate. Pentru selecționarea echipelor școlile vor organiza un concurs între clase. Etapa a II-a se va desfășura între 22—29 Octombrie, cu participarea echipelor școlare campioane de local tăți din același raion, în reședințele raionale respective. Etapa a III-a se va desfășura la 3—5 Noembrie cu participarea echipelor campioane de raion, în reședințele regionale.

Pot participa la campionatul școlar de oină elevii tuturor școlilor medii, cu excepția școlilor tehnice de cultură fizică. Elevii înscriși în particular nu pot lua parte la acest campionat.

Echipele ce se vor deplasa vor fi conduse, de preferință, de către un profesor de educație fizică.

Pentru calificarea echipelor se va aplica sistemul eliminatoriu când vor participa numai două echipe și un sistem de turneu când vor fi mai mult de două echipe.

Cheltuieli le de deplasare și întreținere a echipelor vor fi suportate de către Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport.

Note politice externe

Aviația americană, în pofida tuturor prevederilor internaționale, a violat într'un timp scurt, de trei ori, frontierele Uniunii Sovietice. A fost mai întâi acțiunea provocatoare a aviației agresoare americane din Marea Baltică, apoi doborîrea avionului sovietic din regiunea Port Arthur și acum din nou, zilele trecute, imperialiștii americani au mitraliat un aerodrom sovietic în regiunea Suhaia Recika, la 100 km. de frontiera sovieto-coreeană.

In încercările lor de a extinde războiul de jaf și cotropire din Coreea, imperialiștii americani mai întreprinseră atacuri cu aviația împotriva unor gări și localități din R. P. Chineză.

In zadar încearcă guvernul american să-și ascundă provocările și actele de agresiune sub mantia O.N.U. Aceste încercări pun mai mult în evidență poziția sa de dușman al colaborării internaționale în cadrul O.N.U.

Guvernul U.R.S.S. a protestat cu hotărire împotriva nouii violări a teritoriului sovietic și a cerut într'o notă adresată guvernului Statelor Unite aspra pedepsire a acelora care poartă răspunderea atacului împotriva aerodromului sovietic. Guvernul Sovietic, după cum arată nota, așteaptă asigurări din partea guvernului Statelor Unite că astfel de acțiuni provocatoare nu se vor repeta.

Se vede treaba că agresorii imperialiști uită că la granițele Uniunii Sovietice stau de strajă glorioșii învingători ai fascismului german și ai militarismului japonez și că alături de gigantica forță a Uniunii Sovietice luptă astăzi pentru apărarea păcii sute și sute de milioane de oameni din întreaga lume. Ei vor fi nevoiți să-și amintească de aceasta și să considere aceasta drept un avertisment.

Bandiții fasciști, pe care îi înarmează stăpânii lor de dincolo de Ocean, săvârșesc mereu alte atacuri și atentate împotriva vajnicilor luptători pentru pace și libertatea popoarelor, fruntașii comuniști din diferitele țări robite imperialismului. Unui astfel de atentat i-a căzut victimă, nu de mult, Julien Lahaut, conducătorul Partidului Comunist Belgian. Asemenea atentate au mai fost săvârșite împotriva lui Togliatti și împotriva lui Tokuda.

După cum s'a anunțat acum, Duminică 8 Octombrie, în orașul Auch (departamentul Gers) din Franța, a fost săvârșit un atentat cu grenade împotriva lui Jacques Duclos, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Atentatul s'a petrecut în timp ce acesta vorbea la un meeting pentru pace din acest oraș. Grenadele, împiedicate în crengile unor copaci n'au ajuns la tribună, dar au rănit 10 participanți la meeting între care două femei. După transportarea răniților la spital Jacques Duclos și-a continuat cuvântarea.

Această încercare a fasciștilor francezi, — însuflețiți de ideologia asasinatului a faimosului profesor american James Burnham și plătiți cu banii bancherilor din Wall-Street, — de a asasina pe unul din cei mai iubiți conducători ai clasei muncitoare din Franța, a umplut de indignare și revoltă pe oamenii muncii din lumea întreagă.

Imperialiștii încearcă să-i înlăture din calea pregătirilor lor de război, pe cei mai hotăriți luptători pentru pace și independență națională. Sub conducerea lui Marice Thorez și Jacques Duclos, comuniștii francezi stau în fruntea luptei muncitorimii franceze pentru pâine, pace, democrație și independență națională.

Atentatul împotriva lui Jacques Duclos cheamă la vigilență sporită sutele de milioane de luptători pentru pace din lumea întreagă împotriva ucigașilor imperialiști și a planurilor lor monstruoase.

Comitetul Politic de pe lângă Adunarea Generală a O. N. U. a continuat discuțiile în jurul punctului de pe ordinea de zi intitulat: „Acțiunea unită pentru pace". Este vorba despre proiectul american care tinde la subminarea Consiliului de Securitate, la desființarea principiului unanimității marilor puteri, la înlocuirea unanimității obligatorii din Consiliul de Securitate cu punerea în funcție a mașinii de vot americane din Adunarea Generală, în scopul îndeplinirii tuturor planurilor imperialiștilor americani dușmani ai păcii și ai colaborării internaționale.

In sprijinul proiectului american de rezoluție, adică în sprijinul revizuirii Chartei O.N.U. au luat cuvântul în ședințele din dimineața și după amiaza zilei de 10 Octombrie reprezentantul Australiei, Spender, reprezentantul Cubei, Gutierez, reprezentantul Olandei Goodhart, etc.

A luat apoi cuvântul A. I. Vișinski, care a expus politica de pace a Uniunii Sovietice. El a declarat că datoria sfântă a fiecărui stat este de a cruța omenirea de grozăviile războiului. Chestiunea păcii, a arătat A. I. Vișinski, a pus în mișcare sute de milioane de oameni în întreaga lume și că torentul cererilor pentru pace crește necontenit. Șeful delegației sovietice a amintit în continuare că Uniunea Sovietică în mod permanent, în 1946, în 1947, în 1948, în 1949 a propus reducerea înarmărilor, a forțelor armate și încheerea unui pact de pace.

A. I. Vișinski a demascat în continuare falsitatea rezoluției celor șapte state și discursul lui Acheson din 20 Septembrie care stau pe poziția că Guvernul Sovietic ar pune piedici în calea păcii și că ar reprezenta o primejdie pentru pace. A. I. Vișinski a arătat că autorii propunerii americane răspândesc pentru propriile lor scopuri, născociri cu privire la o așa zisă politică agresivă a Uniunii Sovietice și a amintit declarația făcută de I. V. Stalin lui Roy Howard în 1936 și anume că Uniunea Sovietică nu va încerca să-și impună sistemul său prin forță, deoarece chestiunea transformării politice și sociale constitue o problemă internă a fiecărui popor, iar noțiunea exportului revoluției este lipsită de sens.

A. I. Vișinski a subliniat rolul Consiliului de Securitate ca bază a Organizației Națiunilor Unite, ca instrument principal în menținerea păcii. El a arătat că rezoluția americană care tinde la subminarea Consiliului de Securitate dă o lovitură de moarte Chartei O.N.U. Greutățile întâmpinate de Națiunile Unite — a arătat în continuare șeful delegației sovietice — nu s'au produs din cauza principiului unanimității, ci din cauză că propunerile care contribuiau la stabilirea păcii au fost sabotate de blocul anglo-american care a căutat să facă să se adopte hotărîrile care corespundeau propriilor sale interese și intereselor monopoliștilor americani. A. I. Vișinski a arătat că majoritatea docilă față de voința Statelor Unite, a refuzat primirea de noi membri în Consiliul de Securitate.

A. I. Vișinski a demascat apoi rând pe rând, toate scopurile urmărite de proiectul de rezoluție american și a declarat că prevederile ei principale sunt ilegale, că ea tinde la crearea unui instrument care să servească interesele uneia sau a două țări, interesele imperialiștilor acestor țări.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

ANUL II Nr. 82 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 27 Octombrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.63.84

ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20

ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI; 6 LUNI: 130 „; INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Să sprijinim campania pentru alegerea de deputați în Sfaturile Populare!

Alegerile dela 3 Decembrie constitue un pas însemnat în întărirea Republicii noastre Populare. Ele sunt menite să atragă masse cât mai largi de oameni ai muncii în opera de conducere a treburilor Statului ,pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru a se putea trece cu succes la îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal, pentru a se realiza marile sarcini ale luptei pentru pace, ale construirii socialismului.

Această campanie electorală, spre deosebire de campaniile electorale de pe vremea regimului burghezo-moșieresc sau de cele din țările capitaliste de astăzi — nu mai este o goană după voturi. Pe lângă faptul că oferă oamenilor muncii dela orașe și sate prilejul de a participa, la alegerea celor mai cinstiți și devotați fii ai poporului muncitor, în Sfaturile Populare, actuala campanie pentru alegeri aduce masse tot mai largi în viața publică a țării și este deaceea o largă școală de ridicare a nivelului conștiinței masselor muncitoare, de adeziune bazată pe convingeri puternice la uriașul front al partizanilor păcii.

In această operă, alături de oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare, un rol deosebit de important revine învățătorilor și profesorilor.

Multe Sindicate de Invățământ, urmând învățătura Partidului și sprijinindu-se pe îndrumările date de Confederația Generală a Muncii și de Uniune, au înțeles sarcinile ce le revin în actuala campanie electorală și desfășoară o activitate organizată pentru susținerea alegerilor.

Astfel, Sindicatul Salariaților din Invățământ din Orașul Stalin a organizat o intensă popularizare a legii electorale. Numeroase fotomontaje arată realizările regimului nostru de democrație populară, iar grupele sindicale au prelucrat cu temeinicie importanța noii legi electorale.

In cadrul celor 30 de echipe de agitație care-și duc munca de lămurire din casă în casă, în mod organizat, s'au evidențiat atât prin metodele juste folosite, cât și prin devotamentul cu care își îndeplinesc această muncă tovarășii învățători și profesori: Buleti Vasile, Hâncu Ioan, Marian Coloman, Selesmoc Ana, Boga Aristotel, Munteanu Maria și Palaghian Eugenia.

O importanță deosebită a acordat acest sindicat sărbătoririi „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice". Realizând o largă popularizare a succeselor obținute în U.R.S.S. pe tărâm politic, economic și social, cu ajutorul gazetelor de perete, fotomontajelor și vizionărilor de filme, salariații din învățământ ai Orașului Stalin au atras interesul masselor de cetățeni cinstiți pentru realizările din Țara Socialismului victorios.

Pe baza îndrumărilor primite din partea organizațiilor de partid, învățătorii și profesorii din Orașul Stalin, în cadrul lecțiilor, mai ales în orele educative și de constituție, leagă strâns cuceririle clasei muncitoare dela noi de lupta poporului sovietic pentru pace, pentru construirea comunismului.

Pentru a duce o muncă organizată și pentru a nu se neglija munca dela clasă, Comitetul Sindicatului Câmpulung-Moldovenesc a îndrumat cadrele didactice să-și planifice munca de agitație în așa fel ca să aibă timp suficient pentru pregătirea lecțiilor.

Înțelegând importanța acestei măsuri, școlile elementare: Vatra-Dornei, Dorna-Combreni, Poiana-Stampei, Neagra-Șerului, Iacobeni, Tulpicani și Moldovița au întocmit planuri concrete în legătură cu susținerea campaniei electorale.

Realizări asemănătoare au fost obținute de Sindicatul Muscel care, îndrumat de organizația locală a P.M.R. și cu Secțiunea de Invățământ, a întocmit un plan calendaristic pe trei luni, cuprinzând întreaga muncă profesională a salariaților din învățământ, legată de campania alegerilor. Conform acestui plan, la Scoala Elementară Nr. 1, la o ședință cu părinții, s'a prelucrat tema: „Realizările regimului nostru de democrație populară", iar la altă ședință s'a vorbit părinților despre: „Importanța alegerilor Sfaturilor Populare", dându-se cu acest prilej și lămuriri pentru înscrierea în listele electorale.

De asemenea, la centrul școlar al liceelor nr. 4 și 13 din București, la ședințele plenare cu părinții elevilor din clasele X și XI, s'a desvoltat o conferință în care s'a arătat că sprijinind campania de alegeri, părinții întăresc lupta pentru pace. Aducând la conducerea Sfaturilor Populare pe cei mai buni fii ai oamenilor muncii, întăresc patria noastră și-și fac datoria și ca cetățeni și ca părinți.

Activitatea tovarășilor din aceste regiuni dovedește că, acolo unde comitetele sindicatelor urmând îndrumarea Partidului, au întreprins o serioasă muncă de îndrumare și de mobilizare a cadrelor didactice și unde s'a muncit în strânsă colaborare cu Comitetele Provizorii și cu Secțiunile de Invățământ, s'au obținut importante realizări.

Mai există însă lipsuri a căror înlăturare necesită mai multă grijă și mai multă răspundere, atât din partea conducerii sindicatelor, cât și din partea cadrelor noastre didactice. Mai sunt încă salariați din învățământ care ignorează cu totul existența Casei sau a Colțului Alegătorului ce a luat ființă la club, la colțul roșu sau la școală. Multe colțuri roșii ale salariaților din învățământ nu au organizat nici până acum vitrine de popularizare a alegerilor. Unele grupe sindicale nu s'au preocupat de campania alegerilor și nu au prelucrat nici noua lege electorală, nici Manifestul Frontului Democrației Populare, exemplu grupele sindicale din Valea-Seacă și Capul Satului ale Sindicatului Salariaților din Invățământ Câmpulung-Moldovenesc.

Sunt regiuni și raioane ale țării în care munca de sprijinire a campaniei electorale a fost dusă de către cadrele didactice, fără a se lega această muncă de însuși conținutul lecțiilor, acolo unde această legătură este posibilă.

Sindicatele de Invățământ au datoria de a colabora îndeaproape cu Comitetele Provizorii pentru o justă folosire a cadrelor didactice în campania alegerilor, pentruca salariații din învământ să-și facă datoria în această însemnată acțiune politică, FĂRĂ SĂ-ȘI NEGLIJEZE MUNCA LA CATEDRA.

Popularizând experiența popoarelor sovietice în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" și găsind forme cât mai variate pentru a sărbători prietenia noastră cu marea Țară a Socialismului, cadrele didactice trebue să arate elevilor și părinților succesele la care se poate ajunge atunci când conducerea Statului este în mâna poporului muncitor.

Lecțiile al căror conținut prilejuește o legătură strânsă cu campania alegerilor, activitatea extrașcolară și convorbirile cu părinții sunt mijloace concrete prin care învățătorii și profesorii trebue să contribue activ la sprijinirea alegerilor din țara noastră.

Pentru a răspunde cu cinste sarcinilor ce le revin în această campanie, salariații din învățământ trebue să convingă atât tineretul, cât și pe toți oamenii cinstiți din jurul lor că întărirea conducerii democratice din țara noastră însemnează o viață mai bună, însemnează întărirea lagărului păcii, în fruntea căruia se află măreața Uniune Sovietică.

Alături de oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare, salariații din învățământ trebue să-și aducă aportul lor în această campanie de mare însemnătate pentru țara noastră.

Imi educ elevele în spiritul luptei pentru pace

Conștienți că participarea cât mai activă la lupta pentru pace este astăzi datoria cea mai de seamă a tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă, noi, educatorii ne înrolăm în frontul păcii cu hotărirea fermă de a-l sprijini și întări zi de zi prin munca și lupta noastră.

In activitatea pe care o desfășor în școală, ca profesoară de istorie la centrul pedagogic Nr. 2 din București, mă străduesc să fac din elevele mele apărătoare devotate și dârze ale păcii.

De aceea îmi pregătesc cu grijă lecțiile folosind bogata experiență a școlii sovietice și caut să arăt în fiecare oră de curs, cât de însemnată este lupta pentru pace, împotriva imperialiștilor atățători la război.

In acelaș timp, îndrumez elevele să citească articolele publicate în reviste și ziare, mai ales în „Scânteia" și „Contemporanul", articole pe care le folosesc ca material ajutător la lecții și datorită cărora izbutesc să realizez mai bine educația ideologic-politică a elevelor mele. Mă bizui întotdeauna pe sprijinul pe care mi-l dă, și în această direcție, organizația U.T.M. din școală, organizație din care fac parte elevele fruntașe din fiecare clasă.

Mă folosesc deasemeni de orice prilej care poate arăta concret elevelor mele lupta popoarelor pentru pace și libertate. Planul meu de muncă pentru luna aceasta a prevăzut vizitarea expozițiilor „Expoziția permanentă I. V. Stalin", „Republicile Socialiste Sovietice", „Lupta poporului coreean pentru libertate și independență" și a expoziției maghiare.

In cadrul muncii mele, participarea activă la lupta pentru pace îmbracă și alte forme. Cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, am pregătit o conferință cu tema: „Uniunea Sovietică în fruntea luptei pentru pace". Deasemeni, am vorbit în cadrul colțului roșu despre lupta pentru pace și libertate a muncitorilor și țăranilor din Patria noastră.

Urmând exemplul educatorilor sovietici, caut ca, prin munca mea de fiecare zi, să formez din elevele mele, cadre active în construirea socialismului și luptătoare hotărîte în uriașul front al partizanilor păcii.

Prof. Cornelia Nistorescu
Centrul Pedagogic Nr. 2

Cei mai buni fii ai poporului muncitor au fost propuși drept candidați în alegerile pentru Sfaturile Populare

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii Atelierelor C. F. R. Nicolina-Iași au propus drept candidat pentru Sfatul Popular al regiunii Iași pe tovarășul

Teohari Georgescu

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii Atelierelor C.F.R. Nicolina-Iași au trăit o zi de neuitat. După încetarea lucrului, din secții și ateliere, grupuri mari de oameni se îndreptau spre sala de festivități. Sala era plină până la refuz de mulțimea celor 1.600 de muncitori ai Atelierelor.

A luat cuvântul tov. Bartoș Eugen, care a vorbit despre realizările regimului nostru de democrație populară, despre lupta poporului muncitor în frunte cu Partidul, pentru pace și socialism.

La tribună s'a urcat apoi muncitorul Grecu Ilie. In mijlocul unui tunet de aplauze, tovarășul Grecu propune drept candidat al muncitorilor ceferiști din Iași pe tovarășul Teohari Georgescu, secretar al C.C. al P.M.R.

Intrat de tânăr în lupta politică împotriva regimurilor burghezo-moșierești, el este arestat în 1933. După eliberare, primește diferite sarcini de partid, devine secretar de sector și apoi secretar al organizației Capitalei. Activează în adâncă ilegalitate, trecând prin cele mai grele primejdii. Mereu arestat și torturat de călăii Siguranței, tovarășul Teohari Georgescu găsește în credința sa în Partid și în triumful cauzei poporului, puterea de a înfrunta orice pericol.

In 1939, tovarășul Teohari Georgescu devine membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. De aci încolo, el va fi unul dintre conducătorii Partidului, dintre cei care au muncit neîncetat la întărirea lui, la călirea cadrelor de partid.

In Aprilie 1941, tovarășul Teohari Georgescu este arestat, fiind acuzat de redactarea și imprăștierea manifestelor îndreptate împotriva fascismului și a ocupației nemțești. Este condamnat la 10 ani închisoare pentru „vina" de a fi dat atarma asupra monstruoasei crime ce se pregătea împotriva poporului nostru.

Ziua eliberării naționale îl găsește la închisoarea Caransebeș.

Nu mult timp după 23 August 1944, tovarășul Teohari Georgescu primește sarcina de a prelua subsecretariatul de Stat la Ministerul de Interne sub guvernul Sănătescu și apoi sub Rădescu. Aceasta, în urma unei viguroase acțiuni populare, încununare a asaltului dat de forțele populare din întreaga țară asupra prefecturilor și primăriilor, pentru a îndepărta elementele antonesciene și reacționare și a aduce în fruntea administrației de Stat oameni din popor, legați de interesele poporului. Dela 6 Martie 1945, tovarășul Teohari Georgescu este ministru de Interne, hotărît apărător al ordinei democratice.

După cuvântul tovarășului Grecu, au vorbit și alți muncitori, care au întărit propunerea făcută cu angajamentul de a întâmpina alegerile cu noi și mari succese în producție.

Cadrele didactice din Focșani au propus drept candidat pentru Sfatul Popular al regiunii Putna, pe acad. prof.

Traian Săvulescu

In ziua de 17 Octombrie salariații școlilor din orașul Focșani s'au adunat la clubul sindicatului lor, unde tovarășul Gheorghe Chiriac, profesor la liceul de băieți „Unirea", le-a înfățișat strălucita activitate științifică și cetățenească a președintelui Academiei R.P.R., profesor universitar Traian Săvulescu, propunându-le să fie candidatul lor pentru Sfatul Popular al regiunii Putna.

Această propunere a fost susținută și de profesorii Colostian Sotirică, S. Bercovici și Ion Diaconu care, luând cuvântul, au arătat cât de mult a muncit prof. Traian Săvulescu pentru a introduce și aplica în țara noastră teoriile mișcuriniste și metodele înaintate ale agrotehnicii sovietice. Vorbitorii au scos apoi în evidență contribuția savantului Traian Săvulescu în legătură cu punerea cercetărilor științifice din țara noastră în slujba construirii socialismului.

Academicianul prof. Traian Săvulescu a izbutit să lege știința de nevoile esențiale ale poporului, să-și pună întreaga sa capacitate în slujba clasei muncitoare, convins fiind că numai prin construirea socialismului și a comunismului se vor crea condițiile optime pentru desvoltarea științei.

Intreaga adunare a acceptat cu entuziasm propunerea făcută, desemnând în unanimitate pe academicianul prof. Traian Săvulescu drept candidat al lor pentru Sfatul Popular al Regiunii Putna.

Salariații din învățământ din Ploești au propus drept candidat pentru Sfatul Popular al orașului lor pe tov. profesoară

Irina Constantinescu

Cadrele didactice din Ploești, împreună cu personalul administrativ și de îngrijire, adunate în sala de festivități a liceului de fete, au ascultat în ziua de 16 Octombrie prelucrarea tov Zoe Pop despre Sfaturile Populare și importanța alegerilor dela 3 Decembrie. Vorbitoarea și-a încheiat expunerea arătând că masele trebue să aleagă pe cei mai buni fii ai poporului, capabili să apere, să consolideze și să desăvârșească cuceririle pe care le-a obținut clasa muncitoare prin muncă încordată și prin lupta dârză, sub conducerea Partidului ei.

Tov. Mosneaga M., luând cuvântul, a propus drept candidat pentru Sfatul Popular al orașului Ploești pe tov. profesoară Irina Constantinescu, doctor în științele naturale.

Tov. Irina Constantinescu, a spus vorbitoarea, „este o membră devotată a Partidului. In toate împrejurările ea a dovedit un puternic atașament față de clasa muncitoare. Activistă neobosită în organizațiile de masse și cu o temeinică pregătire profesională, tov. Irina Constantinescu și-a câștigat stima părinților și dragostea elevilor săi, pentru a căror instruire și educare muncește fără preget. Fiică a unor părinți modești, tov Irina Constantinescu și-a pus totdeauna puterea ei de muncă în slujba clasei muncitoare".

A mai luat cuvântul tov. G. Ghiculescu, directoarea școlii pedagogice de fete nr. 2 care a subliniat, de asemenea, aleasa colegialitate, spiritul gospodăresc, priceperea și putera de muncă a tovarășei Irina Constantinescu, care este în prezent președintă a Societății de Științe Naturale, președintă a subfilialei ARLUS-Ploești pentru învățământ și directoare de școală. Tot orașul cunoaște și apreciază pe tov. Irina Constantinescu pentru meritele sale deosebite.

Intreaga adunare a acceptat cu entuziasm propunerea făcută și tov. Irina Constantinescu a fost desemnată drept candidat pentru Sfatul Popular al orașului Ploești.

Muncitorii și funcționarii fabricii „Filimon Sârbu" au propus drept candidat pentru Sfatul Popular raional pe tovarășul

Marinescu Ion

Trecuseră abia 5 minute dela încetarea lucrului și muncitorii fabricii de ulei „Filimon Sârbu" din Capitală, sosiseră toți în sala cantinei. Ei s'au adunat pentru a propune din mijlocul lor un candidat pentru Sfatul Popular al raionului. După ce tovarășul Grib Damian, secretarul organizației de partid, a arătat importanța alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, s'a trecut la propunerea candidaților. In sală s'a făcut liniște. Din mijlocul muncitorilor s'a ridicat tovarășul Ștefănescu Ștefan și, în cuvinte simple, a început să vorbească despre alegerile din trecut și cele de azi. El propune apoi drept candidat al muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor dela „Filimon Sârbu" pe tovarășul Marinescu Ion, strungar fruntaș, decorat cu Medalia Muncii.

Toți muncitorii îl cunosc pe Marinescu Ion. El a stat întotdeauna în primele rânduri ale luptei pentru o mai mare productivitate, în primele rânduri ale luptei pentru pace.

„Iată dece, tovarăși — a spus tovarășul Ștefănescu — cred că e bine să-l propunem pe tov. Marinescu Ion drept candidat. Trimițând un muncitor fruntaș la conducerea treburilor obștești, putem fi convinși că astfel întărim statul nostru de democrație populară".

Muncitorii, tehnicienii și inginerii schelei Băicoi au propus drept candidat pentru Sfatul Popular al regiunii Prahova pe tovarășul

Gh. Vasilichi

Hala mare a garajului schelei Băicoi freamătă de entuziasmul miilor de muncitori, tehnicieni și ingineri petroliști veniți să propună candidatul lor pentru Sfatul Popular.

Adunarea populară a fost deschisă de tov. Silvineanu Constantin, decorat cu Ordinul Muncii, care a arătat însemnătatea alegerilor dela 3 Decembrie, când poporul muncitor va alege în conducerea treburilor obștești locale pe cei mai buni fii ai săi.

In aplauzele entuziaste ale asistenței, sondorul Plopeanu Gheorghe, fruntaș în producție, a propus drept candidat al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din schela Băicoi, pe tovarășul Gheorghe Vasilichi, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, ministrul Minelor și Petrolului.

Muncitorul a vorbit apoi despre trecutul de luptă al tovarășului Gh. Vasilichi.

Tov. Gheorghe Vasilichi este bine cunoscut de muncitorii petroliști din Valea Prahovei, pe care l-a organizat cu prilejul luptelor eroice din Februarie 1933. Condamnat de regimul burghezo-moșieresc la 20 ani închisoare, tovarășul Gh. Vasilichi a reușit să evadeze și a luat parte la organizarea în străinătate a brigăzilor române care au luptat împotriva fascismului spaniol.

Ascultat cu atenție de marele număr de muncitori, sondorul Plopeanu Gheorghe vorbește apoi de lupta dusă de tovarășul Gh. Vasilichi în timpul războiului, când a făcut parte din formațiunile de partizani din Franța. Căzând prizonier în mâinele hitleriștilor, tovarășul Gh. Vasilichi a fost trimis în lagărul dela Dachau. Reintors în țară după 23 August 1944, el este actualmente membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. și ministru al Minelor și Petrolului.

Propunerea candidaturii tovarășului Gh. Vasilichi a fost susținută de un mare număr de muncitori și tehnicieni, care au luat cuvântul pentru a-și exprima hotărîrea de a întâmpina alegerile din 3 Decembrie cu noi realizări în producție.

Salariații și elevii dela școlile medii tehnice de metalurgie și siderurgie din Orașul Stalin au propus drept candidat al lor pentru Sfatul Popular al orașului pe tovarășul

Apolzan Ion

In seara zilei de 18 Octombrie, salariații și elevii cu drept de vot dela secțiile română și maghiară ale Școlii Medii Tehnice de Metalurgie din Orașul Stalin s'au adunat împreună cu cei dela Școala Medie Tehnică de Siderurgie, pentru a-și propune candidatul lor în circumscripția electorală Nr. 63 la alegerile pentru Sfatul Popular al orașului.

Intr'o atmosferă plină de entuziasm a fost propus tovarășul Apolzan Ion, profesor-maistru.

Au luat cuvântul tovarășii: Bugeanu Ion, Marian Coloman, Matei Gheorghe, Lupu Maier și trei dintre foștii elevi ai tovarășului Apolzan, motivând astfel propunerea lor:

Tovarășul Apolzan Ion, fiu al unor țărani săraci din regiunea Sibiu, n'a putut termina liceul, așa cum ar fi dorit, ci și-a continuat studiile în Școala superioară de arte și meserii. După absolvirea acestei școli, el a muncit la Moreni și Câmpina ca fierar și lăcătuș. S'a specializat apoi în călire și prelucrarea oțelurilor speciale, ramură în care a adus și inovări. Fiind astfel în strâns contact cu muncitorii, și-a format un spirit revoluționar în muncă și s'a antrenat în lupta clasei muncitoare, intrând în legătură cu activiștii Partidului Comunist Român încă din anul 1934. Cu toată teroarea pe care o dezlănțuise burghezo-moșierimea contra muncitorilor progresiști, tovarășul Apolzan Ion a avut curajul să protesteze în presă contra arestării fruntașilor de clasei muncitoare.

După 23 August 1944, tovarășul Apolzan a dus o susținută activitate politică și sindicală.

Ca profesor, d'riginte și subdirector la Școala Medie Metalurgică din Orașul Stalin, tov. Apolzan a dovedit o temeinică pregătire profesională.

Același linie a urmat-o și în munca pe care a depus-o ca președinte al Sindicatului Salariaților din Invățământ din același oras

Distingându-se în această muncă, tov. Apolzan a fost ales secretar al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, din Aprilie a.c. Ca secretar al Uniunii, tov. Apolzan duce linia Partidului în coordonarea muncii activiștilor Uniunii și ai Sindicatelor, îndrumându-i și controlându-i cum activează pe teren.

Tov. Apolzan Ion va reprezenta cu cinste interesele salariaților din învățământ.

Cadrele didactice ca și personalul administrativ al Institutului de Mecanică au propus drept candidat pentru Sfatul Popular al orașului Stalin pe tovarășul

E. Halunga

In cadrul unei însuflețite adunări, studenții, profesorii precum și întregul personal administrativ și de serviciu al Institutului de Mecanică din Orașul Stalin, au ales candidatul lor în alegerile pentru Sfatul Popular al Orașului Stalin — în persoana tov. profesor universitar inginer Emil Halunga.

După ce tov. Dumitru Opriș a vorbit despre importanța alegerilor pentru Sfaturile Populare, a luat cuvântul studentul Nogea Ioan care a propus drept candidat al Institutului de Mecanică în alegerile din 3 Decembrie pe tov. profesor Emil Halunga, un intelectual atașat cauzei clasei muncitoare.

Tov. profesor Halunga a fost mereu în rândul acelora care au luptat pentru năzuințele oamenilor muncii. In munca sa de profesor și ziarist a făcut să pătrundă în sânul masselor muncitoare cuvântul Partidului nostru și minunata învățătură marxist-leninistă.

Propunerea a fost susținută cu căldură de toți cei prezenți.

Adunarea s'a încheiat într'o atmosferă de nestăvilită dragoste pentru Partid, pentru Uniunea Sovietică și marele Stalin.

Salariații Ministerului Invățământului Public au propus drept candidat pentru Sfatul Popular al circumscripției pe tovarășul

Gr. Popa

In după amiaza zilei de 20 Octombrie, salariații Ministerului Invățământului Public adunați în sala Sindicatului M.I.P. și-au propus candidatul lor pentru Sfatul Popular al circumscripției 234.

Intr'o atmosferă plină de entuziasm tovarășa C. Conachi a propus drept candidat al salariaților M. I. P. pe tov. Grigore Popa secretarul Academiei R. P. R.

Fiul unor țărani săraci — a spus tov. C. Conachi — orfan de părinți dela vârsta de 8 ani, tov. Gr. Popa, ajuns student la Cluj la Facultatea de Științe, intră în legătură cu organizația Madosz în cadrul căreia desfășoară o intensă muncă în ilegalitate.

A mai luat cuvântul tov. Toth Emeric care a subliniat munca consecvent revoluționară și bolșevică pe care a dus-o tov. Gr. Popa atât ca secretar adjunct al regionalei U. P. din Cluj cât și ca secretar al sectorului universitar P.M.R. din Cluj.

Intreaga adunare a acceptat cu entuziasm propunerea făcută desemnând în unanimitate pe tov. Gr. Popa drept candidat pentru Sfatul Popular al circumscripției 234.

Declarația dela Praga, instrument de luptă pentru apărarea păcii în lume

In zilele de 20 și 21 Octombrie a. c. a avut loc la Praga conferința miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovace, R. Polone, R. P. Române, R. P. Ungare și R. D. Germane. La această reuniune s'au discutat problemele ridicate în urma hotărîrii puterilor occidentale de a remilitariza Germania Apuseană.

Analizând comunicatul dat publicității după conferința secretă a miniștrilor afacerilor externe ai Statelor Unite, Marii Britanii și Franței, conferința dela Praga a ajuns la concluzia că guvernele puterilor occidentale „au renunțat definitiv la hotărîrile celor patru puteri în care și-au găsit expresia țelul lichidării imperialismului german, precum și țelul renașterii Germaniei ca Stat democrat și iubitor de pace", că „guvernele celor trei puteri occidentale au trecut la o politică de agresiune, incompatibilă cu interesele păcii în Europa, incompatibilă cu interesele popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume".

Incă din anul 1948, guvernele Statelor Unite, Marii Britanii și Franței au dat uitării cu totul de obligațiile ce și le-au asumat prin acordul dela Potsdam. După conferința de la New-York din Septembrie 1950, faptul acesta a devenit și mai evident. S'a văzut astfel că guvernele acestor țări fac tot ce le stă în putință pentru a reînvia Wehrmacht-ul german, pentru a transforma Germania Occidentală într'o uzină de război și pentru a face din poporul german carne de tun în interesul cercurilor imperialiste americano-engleze.

Miniștrii afacerilor externe ai celor opt state, întruniți în conferința dela Praga, constată că intenția guvernelor celor trei puteri occidentale de a pune capăt „stării de război cu Germania", fără „a atinge drepturile și statutul celor trei puteri în Germania", este o manevră plină de josnicie deoarece, în realitate, aceste state urmăresc desmembrarea Germaniei și ocuparea ei pe timp nelimitat. In loc să urmeze linia acordurilor dela Yalta și Potsdam, ca și a celorlalte acorduri dintre cele patru mari puteri, în sensul de a interzice refacerea industriei de război germane, Statele Unite, Marea Britanie și Franța procedează la ridicarea restricțiilor referitoare la producția unor ramuri ale industriei germane de război. Aceasta însemnă că se lasă mână liberă guvernului marionetă dela Bonn în ce privește punerea în mișcare a producției de război germane.

Puterile occidentale au făcut un pas și mai departe, și mai periculos pentru pacea și securitatea Europei. La conferința dela New-York s'a autorizat crearea unor „unități mobile de poliție" și s'a prevăzut posibilitatea „participării Germaniei la forțele armatei unite", fapt care nu reprezintă altceva decât reînvierea militarismului german. In sprijinul acestei concluzii vine și faptul că, după cum spune declarația miniștrilor afacerilor externe ai celor opt state, „în zonele occidentale ale Germaniei și în sectoarele occidentale ale Berlinului există un număr de 456.000 oameni cuprinși în formații militare germane și străine din care fac parte și persoane strămutate, — precum și în diverse unități de poliție, majoritatea lor fiind alcătuite din foști soldați și ofițeri ai armate hitleriste".

Politica urmată de guvernele Statelor Unite, Marii Britanii și Franței pentru transformarea Germaniei Occidentale într'o uriașă uzină de război, pentru reînvierea militarismului german și transformarea însăși a Germaniei în bază de operațiuni în vederea unui război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, sunt fapte care produc o profundă îngrijorare în rândul popoarelor iubitoare de pace și libertate și în deosebi în rândul popoarelor care au avut cel mai mult de suferit de pe urma agresiunii hitleriste. Poporul român a cunoscut în două rânduri, 1916—1917 și 1941—1944 ce înseamnă ocupația agresorilor germani.

De aceea pentru crearea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace, conferința miniștrilor afacerilor externe a cerut ca guvernele Statelor Unite, Marii Britanii, Franței și Uniunii Sovietice să publice o declarație prin care să-și ia angajamentul „că nu vor ingădui militarizarea Germaniei și atragerea ei în vreun fel de planuri agresive, că vor trauce în viață, cu fermitate, acordul dela Potsdam privind asigurarea unui stat german democrat și iubitor de pace". Conferința dela Praga, cere, deasemenea, să se asigure desvoltarea economiei pașnice a Germaniei, interzicerea refacerii potențialului de război german, încheierea tratatului de pace cu Germania, odată cu refacerea unității statului german, „crearea pe bază de paritate a unui Consiliu Constituant al întregii Germanii, format din reprezentanți ai Germaniei Răsăritene și Occidentale, care trebue să pregătească formarea unui guvern provizoriu, democrat, iubitor de pace și suveran al întregii Germanii", ca etapă necesară pentru încheierea tratatului de pace și pentru formarea unui guvern stabil al întregii Germanii.

Participarea țării noastre la conferința dela Praga umple de bucurie inima fiecărui fiu al Patriei noastre pentrucă, sub înțeleapta conducere a Partidului Muncitoresc Român, țara noastră se află astăzi în lagărul țărilor care luptă pentru pace și progres.

Ca învățători și profesori să fim de asemenea mândri că în școlile noastre nu se cultivă șovinismul, ura de rasă, așa cum se ordonă învățătorilor și profesorilor din Statele Unite și țările marshallizate. Să fim mândri că formăm un tineret în spiritul dragostei fierbinte față de Patrie, față de Uniunea Sovietică, Patria Socialismului biruitor, față de oamenii muncii de pretutindeni.

Pentru apărarea păcii, pentru zădărnicirea planurilor agresive ale imperialiștilor anglo-americani pe care ni le desvăluie declarația Miniștrilor afacerilor externe ai celor opt state, să sporim și mai mult eforturile noastre pe tărâmul muncii instructive și educative, să intensificăm și mai mult munca de lămurire a masselor, demascând uneltirile atățătorilor la un nou război mondial și popularizând eforturile Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară pentru întărirea frontului păcii, să intensificăm munca noastră de zi cu zi care întărește Patria noastră.

A 32-a aniversare a Comsomolului leninist-stalinist

29 Octombrie e sărbătoarea aniversării Comsomolului, sărbătoarea tineretului luptător pentru pace. 29 Octombrie 1950 — ceea de a 32-a aniversare a creării Comsomolului leninist-stalinist — va fi ziua de sărbătoare a milioanelor de tineri sovietici, a zecilor de milioane de tineri din întreaga lume, o zi a intensificării luptei pentru impunerea păcii.

Comsomolul reprezintă detașamentul de frunte al eroicului tineret sovietic, al tineretului democrat din întreaga lume, partea cea mai bună, cea mai dârză, cea mai revoluționară a frontului mondial al tineretului luptător pentru pace. Organizația revoluționară a tinerilor constructori ai comunismului, detașament de frunte al tinerei generații a timpurilor noastre, Comsomolul leninist-stalinist este mândria tineretului lumii.

Comsomoliștii își apără, luptând pentru pace, această viață minunată, mereu mai frumoasă și mai plină de fericire.

Intreaga istorie a Comsomolului se leagă de lupta cea mai măreață din întreaga istorie a lumii, de lupta pentru sdrobirea societății capitaliste, pentru lichidarea pe veci a exploatării omului de către om, pentru zămislirea noii și adevăratei istorii, pentru făurirea socialismului și a comunismului.

Dealungul anilor războiului civil, al anilor construcției avântate a socialismului, în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei ca și în zilele noastre în care participă la construirea comunismului, Comsomolul s'a dovedit a fi un puternic stegar al viitorului.

La baza tuturor izbânzilor Comsomolului a stat din totdeauna conducerea sa de către marele și încercatul Partid Comunist (bolșevic) al lui Lenin și Stalin care l-a creat, l-a călăuzit în luptă și l-a ferit de dușmani, care i-a dăruit cea mai de preț din toate comorile lumii, învățătura bolșevicilor.

Răspunzând chemării Partidului, Comsomolul a dobândit uriașe succese în munca sa în școală, în mobilizarea tineretului la lupta pentru însușirea științei și culturii înaintate. Comsomolul sprijină din toate puterile școala sovietică în realizarea sarcinei sale principale de pregătire a cadrelor de constructori ai comunismului, înarmate cu știința cea mai înaintată. Comsomolul, sub conducerea marelui Partid Comunist (bolșevic) ajută pe învățători în instruirea

(Continuare în pag. 4)

Predarea geografiei și desvoltarea interesului față de studierea ei

Pentru ca munca pe care o duc să fie cu adevărat rodnică, eu acord multă atenție educării și desvoltării interesului elevilor mei față de disciplina pe care o predau.

Profesorul de geografie înfățișează elevilor tabloul măreț al nemărginitelor întinderi ale Țării Socialismului, cu câmpiile ei fertile și pădurile ei întinse, cu bogățiile ei subterane nemăsurate, cu populația ei multinațională, cimentată de prietenia stalinistă între popoare, cu uriașele ei centre culturale cu satele ei colhoznice înfloritoare și îmbelșugate. Povestirea făcută de profesor despre viața de muncă liberă a oamenilor sovietici, care transformă, după planurile staliniste, natura Patriei, aprinde în inimile tinerilor cetățeni sovietici o bucurie patriotică, o mândrie legitimă pentru marea lor Patrie, primul stat socialist din lume.

La lecțiile de geografie, elevii află și despre viața lipsită de drepturi a oamenilor muncii din țările capitaliste, învață să urască capitalismul și să se bucure de succesele luptei de eliberare a popoarelor.

Este deosebit de important ca interesul elevilor să fie trezit chiar dela primele lecții. Expunerile profesorului nu trebue însă să fie atractive numai la începutul anului: ele trebue să fie bogate în conținut și interesante totdeauna. Pe calea experienței, am elaborat o serie întreagă de procedee care mă ajută să obțin aceasta. De exemplu, lecția din clasa V-a pe tema „Curenții marițimi", poate fi ținută foarte sec și plictisitor, dacă se vorbește numai despre acțiunea forței de rotație a pământului, de poziția curenților în oceane, etc. Pentru a atrage pe elevi, eu le povestesc cum, odată, pe malul Peninsulei Scandinave, un bătrân pescar a găsit o bârnă dintr'un copac necunoscut de el. Bătrânul s'a dus la un botanist. Savantul i-a spus că ceeace a găsit el este un trunchi de palmier. „Cum de palmier? — s'a mirat bătrânul. — La noi nu cresc palmieri!" După această povestire, am pus clasei întrebarea: „De unde a apărut palmierul pe malul Peninsulei Scandinave?". A început o discuție aprinsă.

Îndrumați cu pricepere, elevii au găsit răspunsul just.

Prin ce se mai poate face accesibilă expunerea materialului nou?

Expunerea profesorului este mult înfrumusețată și atrage atenția elevilor prin exemplele luate din literatură și artă. Valoarea acestui procedeu constă în faptul că profesorul se poate sprijini pe cunoștințele dobândite de elevi mai înainte.

Un procedeu care ajută foarte mult în munca de predare este folosirea exemplelor luate din materialul local. „A uimi" pe elevi cu ceeace se găsește la marginea orașului lor, sau foarte aproape de ei, fără ca ei să fi aflat până acum, este un bun mijloc de a trezi interesul elevilor.

„Cum? Aici? Putem să vedem și noi?" — încep să curgă întrebările. Câteodată, se nasc pe loc planuri de excursii și vizite.

Unul dintre procedeele de trezire a interesului față de lecții este explicarea însemnătății practice a celor studiate, arătarea legăturii între teorie și practica construcției noastre socialiste. La lecțiile de geografie generală din clasa V-a copiii sunt învățați să se orienteze, să folosească scara hărții, să alcătuiască planul regiunii și multe altele.

Legătura dintre teoria științei geografice și practica construcției socialiste poate fi arătată foarte bine la studierea geografiei țării natale. Clima uscată din sudul și sud-estul părții europene a Uniunii Sovietice și a Caucazului de Nord este o cauză a recoltelor slabe. Geografii, studiind specificul naturii în aceste raioane, au arătat cum trebue dusă lupta împotriva secetei, cum se poate transforma sudul și sud-estul Uniunii Sovietice într'o regiune cu recolte îmbelșugate în fiecare an. În fața copiilor, cu expresii accesibile, se desvoltă conținutul științific al mărețului plan stalinist de transformare a naturii, se arată cum acest plan devine realitate.

Un procedeu foarte interesant și folositor este stabilirea legăturii cu celelalte discipline din școală. Acest procedeu îmi permite să bazez cunoștințele geografice pe cunoștințele pe care elevii le au dinainte. Prin acest procedeu se stabilește legătura dialectică între fenomenele din natură și societate și se arată că, pentru studierea geografiei, este necesară cunoașterea altor discipline, iar geografia, la rândul ei, ajută la studierea altor obiecte.

Există multe exemple de stabilire a acestor legături. Vorbind despre construirea ecluzelor și a docurilor se poate face ușor legătura cu fizica (legea vaselor comunicante). La studierea temei „Lumea vegetală și animală" există multe posibilități de a face legătura cu știința biologică. Aproape totdeauna se poate face legătura cu istoria. O serie de teme (Italia, Egiptul, China etc) sunt deosebit de potrivite în această privință.

Deosebit de mari sunt posibilitățile de stabilire a legăturilor cu predarea Constituției U.R.S.S.

Legătura cu matematica, cu limba rusă și literatura, cu limbile străine, sunt și ele folosite în practica mea de predare a geografiei.

Bineînțeles că dacă expunerea profesorului este însoțită de un material intuitiv, folosit cu pricepere, interesul elevilor față de lecție crește. În acest scop folosesc hărți, tablouri, ilustrații mari din cărți și reviste, modele, machete, instrumente și aparate, colecții și ierbare. O mare parte din materialul intuitiv a fost confecționat de elevi. Muzeul geografic al școlii noastre crește din zi în zi.

Unul din procedeele de intensificare a activității elevilor este acela de a adresa întrebări clasei. Întrebările care cer gândire plac foarte mult elevilor. Încurajez prin toate mijloacele și întrebările elevilor, adresate mie, la lecții sau în afara lecțiilor, privitoare la materia studiată. Se înțelege dela sine că profesorul este obligat să răspundă la asemenea întrebări, susținând interesul elevilor. Se întâmplă însă că elevii nu pun întrebări, cu toate că n'au înțeles ceeace s'a predat la lecție sau ceeace au citit în manual. Anul trecut mi-am propus să formez în elevi deprinderea de a mă întreba despre tot ceeace n'au putut să înțeleagă în tema pentru acasă sau în expunerea mea la lecții. Aceasta m'a obligat să mă pregătesc cu mai multă amănuntime pentru lecții. Dacă înainte mă limitam la citirea materialului din manual o singură dată, acum lucrul acesta nu mai era suficient. Am început să citesc materialul de două ori. Prima dată obțin o reprezentare generală asupra conținutului capitolului sau paragrafului din manual, pe care trebue să-l dau elevilor pentru învățat acasă. Când citesc a doua oară, subliniez cuvintele și pasagiile care pot fi mai greu de înțeles pentru elevi. Dacă simt o oarecare nesiguranță într'o problemă, caut îndată să mă documentez, pentru a fi gata de a răspunde.

Dacă elevii primesc deseori note, ei simt în permanență rezultatul muncii lor și nu caută numai să-și mențină realizările, ci să obțină succese și mai mari. Eu caut să întreb cât mai des pe elevi la oral și să fac cu ei cât mai multe lucrări grafice, punându-le note. Fiecare elev are la geografie câte 4—5 note pe trimestru.

Punând o notă, îmi arăt numaidecât părerea despre răspunsul elevului, căutând ca aprecierea pozitivă sau negativă făcută de mine și nota acordată să nu constitue numai preocuparea elevului respectiv, ci și a întregului colectiv al clasei. Deseori arăt și analizez cele mai bune lucrări scrise în clasă sau acasă. Totdeauna caut să subliniez nu succesul unuia sau al mai multor elevi, ci al întregii clase, pentru ca toată clasa, împreună cu mine, să aibă acel sentiment de satisfacție care este dat de o muncă rodnică, încununată cu succes.

Cred că un profesor de geografie care își iubește obiectul simte totdeauna nevoia de a lucra și în afară de clasă cu copiii. Și mi se pare că niciun alt obiect nu prezintă atâtea posibilități pentru desfășurarea activității extrașcolare și pentru folosirea celor mai variate forme și metode ale acestei munci, ca geografia. Sunt împotriva acelor cercuri de elevi unde activitatea se limitează la pregătirea și ascultarea unor referate. Activitatea cercului geografic din școala noastră este organizată altfel. În Octombrie 1949, cele două cercuri geografice ale școlii noastre s'au unificat într'un cerc geografic școlar care a primit numele „Busola".

Cercul are stema sa, insigne, carnete de membri, un steag și un organ de presă. La adunările cercului, elevii ascultă povestirile făcute de profesorii lor și de oaspeți: oameni de știință, studenți dela facultățile de geografie etc. În fiecare an, se organizează un concurs de lucrări cu teme din regiune. De exemplu: „Casa mea", „Strada mea", etc. Se organizează vizite la muzee, expoziții, întreprinderi, excursii și călătorii în împrejurimi și în munții Urali. În fiecare an, toamna, se desfășoară consfătuirea tradițională de toamnă a „tinerilor călători". La consfătuire se discută pe larg problema muzeului cercului. Piesele din acest muzeu sunt fructul muncii membrilor cercului. Cele mai interesante din ele sunt un model de vulcan, un model de fântână arteziană, colecțiile mineralogice, etc. Pe lângă muzeu există o bibliotecă științifică. Mândria bibliotecii o constitue o serie de broșuri dăruite cercului de autorii lor, oameni de știință și profesori.

Secția literară a editurii a pregătit pentru apariție primul număr din revista literară „Sub stelele Uralilor". Acest număr cuprinde peste 15 poezii, fotografii, desene, schițe, etc. făcute de membrii cercului. Serviciul de legătură al cercului organizează și ține corespondența cu nenumărate școli din diferite regiuni ale Uniunii Sovietice. Serviciul cronicii geografice culege și popularizează noutățile geografice.

Însfârșit, printre mijloacele și procedeele de desvoltare a interesului față de geografie, trebue să amintim și despre caracterul stilului general de muncă al profesorului. Profesorul trebue să fie fără îndoială, un maestru în munca sa. Lecția trebue să fie concretă, dar în acelaș timp nu apăsătoare, ci plină de viață, constituind un fragment interesant din viața copilului. Profesorul trebue să țină bine în mâini clasa, dar, în acelaș timp, trebue să țină minte că la lecție este nevoe să și zâmbească sau să glumească din când în când. Trebue să facem astfel încât elevii să aștepte cu nerăbdare lecția, să iubească această lecție și să iubească pe profesor. Eu tind spre aceasta cu perseverență și cu răbdare, căci autoritatea personală a profesorului este un factor puternic în educarea și instruirea copiilor. Dacă aceștia iubesc pe profesor, ei pot iubi și obiectul pe care îl predă.

S. A. Fomin
profesor la Școala de 7 ani Nr. 2 din Sverdlovsc

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Gândurile unui delegat la Conferința Partizanilor Păcii din U.R.S.S.

Am așteptat cu multă emoție deschiderea celei de a doua Conferințe Unionale a Partizanilor Păcii, la care am fost delegată de colectivul Universității de Stat din Moscova.

Cauza păcii este apropiată și scumpă inimii fiecărui om sovietic. Pe urmele țării noastre — stegar al păcii din lumea întreagă — merg toți oamenii cinstiți de pe pământ. Noi, oamenii sovietici, urîm războiul. Eu m'am născut în anii Puterii Sovietice și am crescut în puternica familie sovietică. Din copilărie m'am deprins să visez o viață pașnică și fericită, să mă gândesc la învățătură, la munca pașnică și creatoare, la specialitatea pe care mi-am ales-o singură și care va fi pentru mine cea mai iubită muncă pentru toată viața.

Războiul m'a găsit în anul III al Facultății de Mecanică și Matematică a Universității din Moscova. Ca mulți alți studenți, am plecat voluntar să-mi apăr Patria, Moscova, tot ceeace îmi era scump încă din copilărie, mai scump decât viața. Am participat de multe ori la lupte aeriene și am bombardat pozițiile inamice. În scurtele clipe de odihnă, împreună cu tovarășii de luptă, ne duceau gândurile la străzile Moscovei, la anii din Universitate, ne gândeam la vremea când vom fi din nou la cursuri. Gândul la victorie, pe care știam că o vom cuceri cu orice preț, la viața pașnică pe care o vom trăi, mă ajuta să îndur toate greutățile, primejdiile, lipsurile, durerea pierderii celor mai apropiați prieteni. Știam că luptăm pentru pacea întregii lumi, pentru liniștea și fericirea oamenilor. Poate exista oare un scop mai înalt și mai nobil decât acesta? Când vedeam orașele și satele noastre distruse, mă gândeam că după terminarea războiului le vom reface și niciodată avioanele dușmane nu vor mai împroșca moarte pe pământul nostru.

Războiul s'a terminat. M'am întors și am terminat universitatea. Astăzi urmez aspirantura, iar anul viitor îmi voi susține lucrarea. Am familie: soțul și o fetiță de trei ani.

Stau deseori de vorbă cu soțul meu despre viitorul nostru, pe care-l socotim strâns legat de viitorul Patriei noastre, de lupta noastră pentru pace. Atâtătorii la război încearcă să cotropească pământuri străine, ei distrug viețile a milioane de oameni nevinovați, îmbogățindu-se din sângele și lacrimile lor. Oamenii sovietici se gândesc la vremea când pe Volga și pe Nipru vor crește noile și gigantice stațiuni hidroelectrice, când apele noilor canale vor iriga pustiurile uscate și vor înflori în locul lor grădini, când în raioanele construcțiilor se vor ridica noi orașe socialiste, cu străzi largi, cu grădini, cluburi, și școli. Atunci fata mea va fi elevă, va învăța să citească. Iar eu voi fi atunci profesoară.

Ziua de mâine se ridică în fața noastră fericită și fără nori sumbri. Dar nici eu, nici soțul meu n'am uitat nici profesiunea noastră militară: dacă va fi nevoe, ne vom ocupa din nou locurile în cabinele avioanelor de luptă. Suntem însă convinși că toți oamenii cinstiți vor ști să înfrângă acțiunile atâtătorilor la război și vor împiedica agresiunea. Lupta pentru pace este condusă de iubitul nostru Stalin. Cu numele lui în suflet luptăm și vom lupta împotriva tuturor agresorilor. Și vom învinge.

A. Zubcova
Eroină a Uniunii Sovietice, aspirantă la Universitatea de Stat din Moscova

Profesorii-agitatori vorbesc despre alegerile pentru sovietele locale

Cadrele didactice ale școlii de 7 ani din Bulgunniahtat, R.S.S.A. Iacută, participă activ la pregătirea alegerilor pentru sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii din Uniunea Sovietică. Toți cei 11 membri ai colectivului pedagogic sunt agitatori. Ei discută cu populația despre legea electorală și despre Constituția Stalinistă. În conferințele și referatele lor, cadrele didactice acordă o deosebită atenție transformărilor care s'au petrecut în această regiune în ultimii ani.

În raionul Ordjonichidze sunt 39 de școli în care predau 150 de profesori și învățători cu experiență. Analfabetismul a fost lichidat. Chiar bătrânii au înțeles că fără învățătură nu se poate culege o recoltă bogată, nu se poate obține o cantitate mare de lapte la ferma colhozului, nu se poate îmbogăți colhozul. Chiar bătrânii vor să cunoască evenimentele care se petrec în Uniunea Sovietică, în țările de democrație populară, în Coreea, unde poporul luptă astăzi cu eroism pentru libertatea și independența sa. Ei vor să știe cum crește și se întărește puternicul lagăr al partizanilor păcii. Deaceea, seara, în casele de lectură și în cluburile care se găsesc în fiecare sat, lumina nu se stinge până noaptea târziu. Oamenii ascultă cele spuse de agitatori, citesc ziare și reviste. Atunci când la alegerile trecute în sovietele locale colhoznicii au dat deputaților lor sarcina de a lupta pentru înflorirea vieții colhoznice, ei n'au uitat să le spună să se îngrijească și de construirea de noi școli, cluburi și internate pentru copii.

Sarcina a fost îndeplinită: în raion s'au construit în ultimii ani patru școli. Una dintre ele este medie. Școala de 7 ani din Bulgunniahtat are un internat. Noile școli au clase mari, luminoase și bine înzestrate. Cadrele didactice locuesc în case bune și călduroase.

Alegătorii au dat deputaților lor sarcina să electrifice colhozurile.

În ultimii doi ani toate colhozurile mari din raion și-au construit stațiuni electrice proprii. Ferestrele cluburilor, caselor de lectură, școlilor și locuințelor strălucesc de lumină în fiecare seară. În curând vor fi mecanizate toate muncile agricole care cer multe brațe de muncă. În scurt timp, două colhozuri — „Muntele roșu" și „Comintern" — se vor uni într'un colhoz mare, înzestrat cu cele mai moderne mașini agricole. Colhoznicii au început să construiască un canal care va permite irigarea a 60 km.² de pământ uscat.

Înainte de Revoluția din Octombrie în fiecare primăvară fluviul Lena inunda satele din jur, provocând mari pierderi populației, care trebuia să-și lase casele pentru a scăpa de furia apei. Pericolul acesta a dispărut de mult în raionul nostru. Colhoznicii s'au construit case încăpătoare pe locuri ridicate, inaccesibile apelor furioase de primăvară.

— Din an în an viața devine tot mai bună, — spun locuitorii. Copiii noștri vor deveni oameni culți. Îi așteaptă o viață fericită.

La pregătirea pentru alegerile de deputați în sovietele locale participă activ și școlarii: ei vor înfrumuseța secțiile electorale și vor da spectacole și concerte în timpul alegerilor.

N. Petuhova
profesoară la școala de 7 ani din Bulgunniahtat, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S.A. Iacută

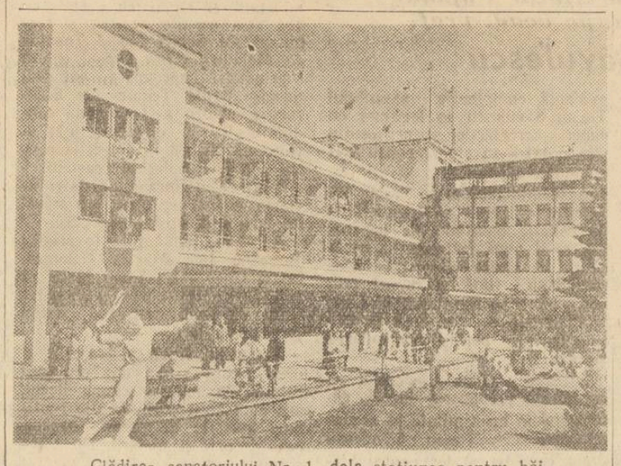

Clădirea sanatoriului Nr. 1 dela stațiunea pentru băi de nămol-Pearnu

Peste 50 de ani de muncă în școală

Dimineața, cu mult înainte de venirea elevelor, o femeie mică de statură se oprește la ușa școlii Nr. 29 din Moscova. Ea poartă o roch e modestă albastră, iar pe piept are panglicile decorațiilor și insigna de deputat a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Este Ecaterina Martianova, directoarea școlii.

Ea vine mai devreme, pentru ca, înainte de a suna pentru prima lecție, să verifice dacă totul este în ordine, dacă clasele sunt curate și aerisite.

Elevele încep să intre în școală.

— Bună dimineața, Ecaterina Vasilievna, bună dimineața, bună dimineața, — răsună vocile copiilor.

Profesoara Ecaterina Martianova lucrează de peste 50 de ani în școală. Ea a început să predea pe când era încă tânără de tot, în satul Șaldurih, din gubernia Permsc.

... În fața sobei stă o învățătoare tânără, cu ochi strălucitori, înconjurată de o droaie de copii îmbrăcați în haine de stofă lucrată în casă. Învățătoarea citește, ei ascultă.

După câțiva ani, tânăra învățătoare duce pe cel mai bun elev al ei la examenul de admitere dela liceul din oraș. Amândoi merg desculți. Băiatul ține în mână un ghiozdan cu cărți, iar pe umăr îi atârnă o pereche de opinci noi.

La liceu ei așteaptă două zile pe coridoare lungi și întunecoase. Învățătoarea îl și vede liceean. Ochii ei sclipesc de bucurie. Iată însă că apare directorul liceului, un bărbat înalt și posomorît, cu o haină lungă cu nasturi de culoare deschisă, care citește lista celor admiși. Pe listă nu figurează și numele elevului ei. Cei săraci n'au loc în liceu.

— De ce nu m'au primit, întreabă băiatul, cu lacrimi în ochi, pe învățătoarea sa.

Mulți din noi cunosc această scenă. Este o scenă din filmul sovietic „Învățătoarea din Satrii", care se bizue tocmai pe biografia Ecaterinei Martianova. Mai mult de jumătate din viață, Ecaterina Martianova a lucrat ca învățătoare în școlile din satele și centrele muncitorești din Urali. Ultimii 24 de ani a muncit ca directoare a școlii Nr. 29 din Moscova.

Școala Nr. 29 din Moscova este una din cele mai bune școli din Uniunea Sovietică. Învățătorii și profesorii consideră această școală ca un adevărat laborator creator de artă pedagogică. Învățând măestria pedagogică, alei practică viitorii învățători și profesori, studenți ai Institutului Pedagogic din Moscova. Deseori, oaspeți din toate regiunile și republicile, vin să cunoască și să învețe din experiența muncii acestei școli. Colectivul școlii Nr. 29 a primit Steagul Roșu al Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R.

Ecaterina Martianova și-a pus întreaga sa putere de muncă în slujba construirii unei vieți noi, pentru educarea omului nou, a omului socialist. Ea a ajutat la organizarea primei secțiuni de învățământ, dela Ecaterinburg (astăzi Sverdlovsc). În satele din fosta gubernie Permsc, ea a fost o neostenită propagandistă a principiilor noii școli sovietice. În anul 1919 Ecaterina Martianova a devenit membră a Partidului Comunist. „A trăi înseamnă a servi poporul" — spune ea. Și fiecare zi a vieții ei este pusă în slujba marii cauze a Partidului lui Lenin și Stalin, în slujba educației comuniste a tinerei generații.

Astăzi, Ecaterina Martianova are 74 de ani. Ea lucrează cu aceeași neobosită energie și cu aceeași neobișnuită pasiune. Conduce școala, ține lecții de limba rusă și este diriginta a clasei a X-a. Fără ea nu se ține nicio adunare comsomolistă sau pionierească. Ea conduce toată munca uriașă și luminoasă a educației comuniste a tineretului.

Ecaterina Martianova s'a ridicat la un înalt nivel ideologic și la o înaltă atitudine principială. Ea are darul de a trezi în oamenii care o înconjoară, inițiativa creatoare, fără de care munca pedagogică este de neconceput.

Practica multilaterală, devotamentul fără margini față de profesiunea sa, conștiința datoriei și exigența severă o ajută să descopere la oamenii cu care lucrează, cele mai nebănuite aptitudini. Ea știe să aleagă cadrele care sunt gata, ca și ea, să muncească fără preget pe tărâmul învățământului. Cere mult tovarășilor ei de muncă. Fiecare ședință a consiliului pedagogic al școlii îmbogățește experiența cadrelor didactice. În consiliu Ecaterina Martianova aduce totdeauna ceva nou. Totdeauna în observațiile ei se simte inițiativa creatoare, dorința de a învăța și a educa tânăra generație în spiritul cerințelor epocii staliniste.

Poporul sovietic a apreciat meritele Ecaterinei Martianova, munca ei plină de abnegație și de cinste. Ea este decorată de două ori cu Ordinul Lenin, are titlul de Profesoară Emerită a R.S.F.S.R., iar la 12 Martie 1950 a fost aleasă ca deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Profesor și om de Stat! Putea oare un profesor din Rusia țaristă să viseze o asemenea situație?

... Ecaterina Vasilievna, înconjurată de studentele Institutului Pedagogic, care își fac practica pedagogică la școala ei, arată acestora cum trebue să țină o lecție despre „Fata căpitanului" de Puschin. Vorbește clar, precis. Tineretul, adunat în jurul mesei o ascultă cu atenție: „Păși pe un drum minunat încheie directoarea. Sunteți învățătorii epocii comunismului. Cât de fericită aș fi să-mi încep din nou viața împreună cu voi".

T. Leontieva

Republica Populară Română pe drumul revoluției culturale*)

SORIN TOMA
membru al C. C. al P. M. R.

Călăuzindu-se de genialele învățături ale lui Lenin și Stalin și de experiența fără seamăn a Uniunii Sovietice, Partidul Muncitoresc Român luptă pentru înfăptuirea revoluției culturale în țara noastră.

Revoluția culturală este pentru noi cu atât mai arzător necesară, cu cât fostele clase dominante, apărând propriile lor interese de jaf și acelea ale imperialiștilor cărora le erau înfeudate, au ținut poporul nostru într'o stare de mare înapoiere economică și într'o și mai neagră înapoiere culturală. Este deajuns să spunem că, în 1930, 40% din locuitorii țării erau analfabeți, iar alți 27% erau semianalfabeți! Construirea socialismului nu poate însă duce trai bun cu analfabetismul și ignoranța. Pentru a merge înainte, țara noastră are nevoie de milioane și milioane de făuritori conștienți ai noii societăți socialiste; ea are nevoie ca milioane și milioane de fii ai poporului muncitor să ia parte la conducerea noului lor stat și să-și însușească cunoștințele necesare pentru aceasta.

Numai printr'o înțelegere adâncă a intereselor țării noastre, a intereselor care o leagă de lagărul internațional al păcii, democrației și socialismului, oamenii muncii din R.P.R. pot fi la înălțimea sarcinilor lor de apărători ai păcii, ai independenței și integrității teritoriale a țării noastre, ai cuceririlor noastre revoluționare împotriva agresorilor americano-englezi. Și aceasta cere din nou o puternică ridicare a nivelului cultural și politic al maselor celor ce muncesc.

Această problemă, care este o problemă fundamentală a construirii socialismului, nu poate fi rezolvată decât pe calea revoluției culturale.

Desvoltarea istorică a țării noastre confirmă justețea incontestabilă a tezei leninist-staliniste că premiza și începutul revoluției culturale este revoluția politică și socială. Doborând puterea capitaliștilor și moșierilor și instaurând regimul democrației populare, care îndeplinește funcțiile dictaturii proletariatului, clasa muncitoare din țara noastră, condusă de partidul ei, folosește puterea de stat ca o pârghie puternică pentru ridicarea rapidă a nivelului cultural al maselor populare. Astfel au fost create condițiile pentru ca masele largi populare să-și însușească cultura și pentru folosirea cuceririlor ei seculare în folosul poporului muncitor.

Credincios învățăturii leniniste după care în orice cultură națională a țărilor capitaliste există două culturi antagoniste, partidul nostru învață clasa muncitoare să scoată la lumină și să curețe de falsificările burgheze toate tradițiile culturale progresiste cu rădăcini vii în creația, în năzuințele și în lupta poporului, să folosească toate valorile democrate, progresiste ale culturii moștenite în mersul ei înainte. Astfel, marele poet Eminescu, marele prozator satiric Caragiale, admirabilul revoluționar democrat dela 1848 N. Bălcescu și alții, dați uitării sau calomniați de burghezie, au fost redați poporului nostru eliberat.

Sarcina noastră este de a continua și a adânci această operă de înalt patriotism.

Pe temelia a tot ce a dat mai bun și mai înalt cultura progresistă a trecutului, clasa muncitoare din țara noastră creează, călăuzită de partid, o cultură nouă, superioară, națională în formă și socialistă în conținut, care are la bază atotbiruitoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Această nouă cultură este pusă în slujba poporului muncitor, a educației comuniste a maselor. Adânc patriotică, ea este îmbibată totodată de spiritul frăției între popoare.

Noua cultură se desvoltă în luptă înverșunată împotriva celei-lalte „culturi", împotriva culturii reacționare, mincinoase, sterpe a burgheziei române, îmbibată de dispreț cosmopolit față de poporul nostru și creația lui, de naționalism șovinist, de slugărnicie față de „cultura" canibalică a imperialismului.

In raportul său la primul congres al P.M.R., din Februarie 1948, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus: „Influențele străine se refugiază cu deosebită ușurință în domeniul ideologiei, în literatură, în artă, în știință. Deaceea continuarea activă a luptei pe frontul ideologic împotriva influențelor imperialiste, împotriva atitudinii admirative în fața culturii în putrefacție din țările capitaliste, împotriva influențelor reformiste și revizioniste în teorie și politică — reprezintă o sarcină extrem de însemnată a partidului nostru".

Desfășurarea revoluției culturale și crearea noii culturi nu poate fi un proces spontan, ci constitue o acțiune sistematică și planificată, organizată și condusă de statul nostru de democrație populară, care, pe măsură ce lărgește prin industrializarea socialistă bazele materiale ale desvoltării culturale, își exercită pe scară tot mai vastă funcția sa cultural-educativă, specifică unui stat al oamenilor muncii.

Statul și forța sa conducătoare, Partidul Muncitoresc Român, desfășoară această vastă operă pe numeroase căi: prin învățământul public, presă și edituri, prin mille de așezăminte culturale create la orașe și sate, prin desvoltarea științei, literaturii și artelor, culturii fizice, prin acțiunea cultural-educativă directă a partidului și a diferitelor organizații de masă.

★

Principala sarcină a revoluției culturale este lichidarea analfabetismului. Îndeplinirea acestei sarcini constitue condiția necesară și neapărată a culturalizării maselor. În Republica Populară Română această activitate se desfășoară pe zi ce trece pe o scară tot mai largă. În 1949/50 au absolvit cursurile de alfabetizare 516.607 oameni ai muncii la sate și 24.868 la orașe, cu 30% mai mulți decât în 1948/49. Anul acesta vor fi cuprinși în cursuri 700.000 oameni. Planul cincinal prevede lichidarea completă a analfabetismului în țara noastră.

Desvoltarea învățământului public a luat un deosebit avânt în urma reformei învățământului din 1948. Acest act revoluționar, inspirat din experiența legislației școlare sovietice, a deschis maselor largi populare calea spre știință și cultură și a transformat învățământul din instrument al dominației de clasă a burgheziei și moșierimii în instrument al dictaturii proletariatului și al revoluției culturale.

Reforma a dat un conținut nou învățământului, care sub regimul burghezo-moșieresc se caracteriza prin orientarea sa antiștiințifică, idealistă, prin ruptura de viața reală și de problemele practicii.

Punând capăt haosului nenumăratelor programe analitice și manuale particulare, regimul de democrație populară a introdus programe unice și a editat în doi ani 829 de manuale unice, în aproape 22.000.000 de exemplare, dând învățământului un caracter strict științific, legat de practica construirii socialismului.

În învățământul elementar, unde numărul școlilor a crescut dela 12.884 în 1938/39 la 15.166 în 1949/50, a devenit posibil să se închidă pentru totdeauna isvorul analfabetismului de masă luptând pentru cuprinderea în primele clase elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară.

Învățământul mediu și superior au fost desvoltate și reorganizate astfel încât să poată contribui hotărît la înfăptuirea sarcinii regimului de democrație populară de a forma cadrele unei noi intelectualități, ieșite din poporul muncitor și devotate cauzei construirii socialismului. În 1938/39, sub regimul burghezo-moșieresc, învățământul mediu cuprindea numai 56.268 de elevi. În 1948/49 învățământul mediu a cuprins 166.768 de elevi, din care circa 64% în școli medii tehnice menite să dea cadre medii pentru toate domeniile construirii socialismului. În același răstimp, învățământul superior a crescut dela 41 de facultăți, cu 26.598 de studenți la 135 de facultăți, cu 48.815 studenți, adăugându-se numeroase facultăți și institute pentru diferitele ramuri ale producției.

În școlile medii și superioare, accesibile înainte numai fiilor claselor bogate, învață acum fiii muncitorilor, țăranilor, intelectualilor muncitori, dintre care peste 60.000 locuesc în căminele statului, peste 77.000 mănâncă în cantinele statului și 106.000 primesc burse dela stat. S'au înființat licee serale și facultăți muncitorești de 2 ani, care pregătesc pe muncitori pentru învățământul superior.

Cursuri speciale de 2 ani formează din muncitori fruntași ingineri de exploatare.

Leninismul ne învață că clasa muncitoare nu poate crea regimul nou fără a atrage și a folosi pe vechii intelectuali. Regimul de democrație populară, înlăturând cu hotărâre din învățământ pe agenții înrăiți ai exploatatorilor și ai propagatorilor și „teoreticienilor" canibalismului imperialist, ridicând necontent noi cadre didactice, a întreprins și întreprinde cu succes o vastă muncă de câștigare și reeducare a vechiului corp didactic. În 1949 au fost cuprinși în cursurile de îndrumare a corpului didactic peste 49.000 de învățători și profesori.

De o mare însemnătate pentru educarea în spirit revoluționar a viitoarelor cadre de intelectuali este predarea ca materii de bază în învățământul superior a Bazelor marxism-leninismului, Materialismului dialectic și Economiei politice.

Un rol însemnat ca factor al revoluției culturale și al educației comuniste a maselor joacă noua presă și editurile. Organul central al partidului, „Scânteia", are un tiraj de 700.000 de exemplare. Editura Partidului, care a tipărit dela eliberare 52.000.000 de exemplare de cărți și reviste, a editat acum în limba română volumul 6 al Operelor lui I. V. Stalin. Mulțumită conținutului lor, prețului lor ieftinit și numeroaselor biblioteci, cartea devine un prieten și sfătuitor de fiecare zi al oamenilor muncii. Punerea în funcțiune în 1951 a marelui combinat poligrafic „Casa Scânteii", care se construește cu ajutorul U.R.S.S., ne va da putința să punem la dispoziția poporului cărți, reviste, ziare în cantități și mai mari.

În întreprinderi, sindicatele desfășoară o intensă activitate culturală. S'au înființat până acum 1.900 de cluburi, 4.222 de colțuri roșii, 6.000 de biblioteci sindicale cu peste 6.000.000 de volume. În cadrul celor peste 2.000 de echipe artistice sindicale activează peste 96.000 de muncitori. Muncitorii citesc tot mai mult, desbat metodele stahanoviștilor sovietici, învață muzica, pun în scenă piese de teatru — toate acestea arătând năzuința puternică a poporului spre însușirea bunurilor culturii.

★

La sate revoluția culturală este una din condițiile necesare ale transformării socialiste a agriculturii. Aci se pune ca o sarcină urgentă lichidarea analfabetismului printre membrii gospodăriilor colective și transformarea acestor gospodării colective în puternice puncte de sprijin pentru munca cultural-educativă la sate.

Un rol deosebit de însemnat în răspândirea culturii la sate îl joacă cele aproape 12.000 de cămine culturale, care nu numai că grupează tineretul și elementele înaintate ale satului, dar atrag în făgașul culturii înaintate mase mari de țărani muncitori. Aproape toate căminele au biblioteci, frecventate numai în primul semestru al acestui an de peste 720.000 de săteni. În acest răstimp căminele au ținut aproape o jumătate de milion de ședințe duminicale și serii culturale, la care au participat 36.500.000 de săteni! În cadrul căminelor activează circa 10.000 de echipe de cor, de joc și de teatru. O mare parte din cămine au fost înzestrate cu aparate de radio și aparate cinematografice.

Luptând împotriva oricărei manifestări de apolitism în munca culturală la sate, partidul nostru transformă căminele culturale în puternice centre de luptă împotriva chiaburimii, împotriva superstițiilor și svonurilor de război, în centre de luptă pentru pace, pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

O foarte mare atenție se acordă ridicării nivelului cultural al naționalităților conlocuitoare, care reprezintă un procent însemnat din populația țării noastre. În 2169 de școli elementare și în 81 de școli medii, limba de predare de bază e una din limbile naționalităților conlocuitoare. În 17 facultăți se predă în limba maghiară. Pentru naționalitățile conlocuitoare s'au tipărit în ultimii doi ani peste 500 de manuale, în peste 3.000.000 de exemplare. Numeroase ziare, reviste, cărți apar în limbile naționalităților conlocuitoare, în sânul cărora se desvoltă tot mai mult o literatură și o artă proprie. Regimul de democrație populară le asigură o desvoltare culturală socialistă în conținut și națională în formă combătând orice manifestări ale șovinismului românesc, ca și orice tendințe de izolaționism naționalist în rândurile naționalităților conlocuitoare.

Un factor de imensă însemnătate pentru ridicarea nivelului cultural și politic al maselor este acțiunea cultural-educativă directă întreprinsă de partid pe calea învățământului de partid, care cuprinde anul acesta 323.862 de membri de partid, precum și prin agitatorii săi. Această acțiune cultural-educativă directă formează în procesul muncii practice de construire a socialismului și de conducere a statului zeci de mii de noi conducători ai întreprinderilor, de activiști de partid și sindicali, de funcționari ai aparatului de stat, reprezentanți ai noii intelectualități ieșiți din rândurile clasei muncitoare și poporului muncitor. Milioane de oameni sunt cuprinși de acțiunea cultural-educativă a organizațiilor de masă, sindicate, Uniunea Tineretului Muncitor, Uniunea Femeilor Democrate. Deosebit de valoroasă este în această privință activitatea Asociației pentru strângerea relațiilor culturale cu U.R.S.S. (A.R.L.U.S.), popularizatoare neobosită a culturii sovietice înaintate și a experienței stahanoviștilor sovietici, a succeselor agriculturii socialiste sovietice etc., și aceea a Societății pentru răspândirea științei și culturii. Ambele activează intens în întreprinderi, cartiere și mai ales la sate.

(Continuare în pag. 3)

*) Articol publicat în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară" Nr. 42 (102).

Folosim experiența școlii sovietice

In cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice"

Cum am predat lecția „Călătorie în lumea copiilor sovietici"

Aproape toți elevii mei din clasa V-a sunt copii de muncitori mineri și țărani săraci din satele învecinate.

Mulți din ei n'au pășit dincolo de cuprinsul orașului nostru sau al satului lor.

Bucățile de lectură din manualul de limba română, le-au dat însă prilejul să călătorească adesea, cu gândul, dincolo de regiunea noastră, peste hotarele Patriei noastre, să cunoască trecutul și să vadă, în viitor, peste planurile cincinale, când socialismul va fi deplin construit și la noi.

Astfel, elevii mei au călătorit cu gândul, în orele de limba română, spre malurile Ozanei, în satul Humulești, unde Creangă și-a petrecut copilăria; au tremurat alături de copiii școlii vechi, cei „cu urechile roșii și aprinse ca focul, în genunchi lângă o tablă neagră" și le-au văzut „lacrimile picurând pe cărțile deschise", așa cum descrie Delavrancea în bucata „Prima zi de școală".

Au călătorit apoi, alături de copiii sovietici, peste mări și oceane, purtați de cuvintele profesorului lor drag de geografie, ca în bucata „Călătorie cu gândul" de Iuri Iacovlev.

Galina Nicolaevna i-a purtat prin grădina și livada colhozului, acolo unde omul luptă cu natura și o învinge pregătind un trai mai bun copiilor și oamenilor muncii.

Dar azi avem o nouă bucată de lectură: „Călătorie în lumea copiilor sovietici". O foarte potrivită bucată de lectură care oferă discuții largi, organic legate de „Luna Prieteniei Româno-Sovietice". De aceea, anunț:

— Astăzi, copii, vom face o călătorie în lumea fraților voștri, pionierii sovietici. Ce știți voi despre viața acestora?

Toți elevii vor să răspundă. Din filmele vizionate, din reviste și cărți, dela instructorul lor, fiecare a aflat câte ceva din minunata viață a pionierilor sovietici.

Fac lectura bucății.

Clasa este captivată. Chiar și cei mai sburdalnici ascultă cu atenție. Da. Sunt lucruri deosebit de interesante. Având exemplul copiilor sovietici și viața copiilor noștri se schimbă, se îmbunătățește zi cu zi.

Reiau lectura bucății cu ajutorul elevilor și dau explicațiile necesare pentru cuvintele și noțiunile mai grele. Prin întrebări puse clasei, stabilesc planul bucății și-l schițez pe tablă, iar elevii îl notează.

Trec apoi la concluzii și la fixarea cunoștințelor.

— In ce scop a fost amenajată, în Palatul Pionierilor din Moscova, o cameră a gospodinelor?

Ajung la răspunsul că, jucându-se, fetițele se pregătesc pentru viață.

— Ce ne arată numărul mare de cercuri diferite — 36 în total?

— Copiii își petrec timpul liber, îndeletnicindu-se fiecare după aptitudinile lui.

— Cui datoresc copiii sovietici acest trai fericit?

Elevii mei răspund fără a șovăi: regimului socialist, Marii Revoluții din Octombrie, Partidului Comunist (b) și tovarășului Stalin, marele prieten al copiilor.

Găsesc aici un bun prilej de a vorbi copiilor de uriașele realizări ale poporului sovietic, de grija pentru om și pentru ca traiul lui să fie mai bun. Arăt marea luptă pe care o duce Uniunea Sovietică, care se află în fruntea lagărului democratic, pentru a asigura o pace trainică în lume, împotriva imperialiștilor anglo-americani.

— Ce măsuri a luat Partidul și Guvernul nostru pentru a asigura și copiilor din țara noastră un trai mai bun, de a le înlesni posibilitatea să învețe în bune condițiuni?

Aici vorbim de numărul mare de școli nou înființate, de înzestrarea lor cu materialul necesar, de manuale gratuite, de burse, fapte care se văd și în jurul nostru, aici la Baia-Mare. Elevii aduc singuri exemple de școli construite, de internate deschise, de lucruri văzute de dânșii. Și sunt bucuroși că bursele îi ajută să poată urma clasa V-a. Ți-i mai mare dragul să-i vezi cum le strălucește încrederea pe față. Eu îi fac să-și dea seama că toate acestea n'ar fi posibile dacă, în Patria noastră, conducerea n'ar fi în mâna clasei muncitoare îndrumate de Partid și dacă n'am avea prețiosul exemplu și neprețuitul ajutor sovietic.

— Dar copii, există și în țara noastră un Palat al Pionierilor? întreb eu. Elevii știu că există un asemenea Palat. In cursul verii, un grup de pionieri din orașul nostru a vizitat chiar Palatul Pionierilor din București. In acest Palat, unde altădată trândăveau doar niște netrebnici, odrasle de regi, acum copiii clasei muncitoare se bucură de viață și se pregătesc pentru viață, învățând în cadrul numeroaselor cercuri minunat înzestrate.

— Ei, dar acum aș vrea să-mi spuneți, dragii mei, mai există țări în care copiii duc o viață grea, lipsită de bucurii?

Prin întrebări ajutătoare, elevii au putut să dea lămuriri despre suferințele copiilor din Coreea, unde căminele și școlile sunt distruse de bombele imperialiștilor, mulți din ei își plâng părinții căzuți vitejește pe câmpul de luptă. Imperialiștii americani și englezi sunt dușmanii copiilor, dușmanii oamenilor, dușmanii vieții.

In concluzie, arăt elevilor mei că numai munca și pacea le poate asigura un trai fericit, așa cum îl au astăzi copiii din Uniunea Sovietică, numai munca și lupta pentru pace poate ajuta și copiilor clasei muncitoare din țările robite imperialismului să se elibereze.

Hermiona Dumitrescu
Liceul „Gh. Șincai" Baia-Mare.

Invăț zi de zi din experiența profesorilor sovietici

Reforma învățământului din 3 August 1948 a dat școlii noastre posibilitatea să se desvolte cu pași repezi, a dat tineretului nostru posibilitatea să pășească pe drumul luminos pe care merge tineretul sovietic.

Având la îndemână bogata și valoroasa experiență a oamenilor de știință, precum și a învățătorilor și profesorilor sovietici, cadrele noastre didactice și-au putut îndeplini cu succes sarcinile cerute de noua orientare a învățământului nostru.

Ca profesor de fizică și chimie la Școala Specială de doi ani nr. 2 din Cluj, folosesc experiența școlii sovietice atât în predare și în interpretarea științifică a fenomenelor fizice și chimice cât și în educarea elevilor mei, tineri muncitori veniți din producție pentru a-și desăvârși și completa cunoștințele.

Metodicile sovietice mă ajută să formez elevilor o justă orientare științifică, să-i învăț să interpreteze just fenomenele, să fie capabili de o muncă creatoare în acest domeniu. In „Organizarea lucrărilor în laboratorul de fizică din școala medie" de V. N. Bacucinski, am găsit cele mai de preț îndrumări cu privire la executarea experiențelor în clasă și în laborator și la îndrumraea activității individuale a elevilor. Deasemeni, „Metodica predării chimiei" de Șapovalenco mă ajută să predau această materie în lumina materialismului dialectic, să formez elevilor o concepție științifică despre natură și să conduc cu succes lucrările practice.

In orele de fizică, elevii mei află că lumea materială există independent de conștiința noastră, că ea reprezintă materia în mișcare, că materia și energia sunt eterne și că o formă a energiei poate să se transforme în alta.

La lecțiile de chimie, am prilejul să atrag atenția elevilor asupra salturilor calitative ale transformărilor chimice, asupra interdependenței între elementele chimice. Fac legătură între desvoltarea chimiei și condițiile materiale ale vieții sociale. Arăt elevilor rolul chimiei și al fizicii în transformarea naturii, în îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii. Cu ajutorul experienței școlii sovietice, contribui la formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre lume a elevilor mei.

In toată munca mea mă călăuzește exemplul profesorilor sovietici. Am găsit în „Gazeta Învățământului" articole cu privire la munca profesorilor sovietici și la felul cum rezolvă ei problema instruirii elevilor rămași în urmă. Am început să folosesc metodele indicate de ei, ocupându-mă în mod special de acești elevi, stând de vorbă cu fiecare în parte, ajutându-i în pregătirea temelor, determinându-i să vină la consultații suplimentare. Am reușit astfel să fac din elevii mei elemente conștiincioase dornice să muncească pentru fericirea și buna stare a oamenilor muncii. Urmând exemplul școlii sovietice, m'am ocupat și eu îndeaproape de organizarea activității elevilor în afară de școală.

Citind regulat tot materialul sovietic ce se traduce în legătură cu specialitatea mea, ca de exemplu cel publicat în „Analele Româno-Sovietice — seria Matematică-Fizică-Chimie", în Revista „Matematică și Fizică" precum și diverse articole din reviste sovietice, cunosc realizările de fiecare zi ale Țării Socialismului în acest domeniu și pot să-mi duc munca în condiții bune, învățând pe elevi să aprecieze just rolul și însemnătatea tehnicii pentru construirea socialismului în țara noastră.

Cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice și a săptămânii cărții sovietice lumina științei și a culturii din Țara Socialismului se răspândește mai larg în massele celor ce muncesc în toate sectoarele de activitate din Republica noastră Populară și aceasta constitue un ajutor de mare preț pentru noi.

Prof. Weisselberger Samuil
Școala Specială de 2 ani Nr.2 Cluj

Ce am învățat din metodicele sovietice

Pe lângă un neprecupețit sprijin material pe care îl dă pentru construirea socialismului în țara noastră, Uniunea Sovietică ne stă continuu la dispoziție și cu bogata sa experiență în muncă. Aplicând metodele de lucru experimentate în Țara Socialismului, muncitorii noștri depășesc zi de zi normele și luptă pentru sporirea producției și a productivității muncii, pentru crearea condițiilor necesare reușitei primului nostru Plan Cincinal.

Profesorii și învățătorii, încadrându-se în acest efort general al clasei muncitoare, folosesc din ce în ce în mai largă măsură metodele de predare preconizate și experimentate de cea mai înaintată școală din lume, școala sovietică. Cursurile I.C.D. din Iulie-August și difuzarea cărților pedagogice sovietice în massele largi ale cadrelor didactice au contribuit mult la aceasta.

Fiecare profesor sau învățător care studiază și aplică pedagogia și metodicile sovietice simte dela o zi la alta că a realizat ceva în plus în munca sa dela catedră, că aceasta muncă este mai ușoară și mai plăcută, că elevii își însușesc cunoștințele mai cu ușurință și mai temeinic. Voi ilustra aceasta cu câteva exemple din experiența personală:

Inainte vreme credeam și eu, așa cum era obiceiul să se spună, că nu toți copiii pot să învețe carte. Acum, studiind metodica sovietică pentru predarea citit-scrisului, am văzut cât de mare este deosebirea între modul de însușire a citit-scrisului după metodele vechi și între însușirea acestei deprinderi după metoda fonetică analitico-sintetică folosită în școlile sovietice. După această ultimă metodă, copilul își însușește cititul în chip conștient, printr'o activitate variată, plăcută și apropiată de joc (folosirea alfabetului decupat, formarea și transformarea cuvintelor, etc.). Rezultatele obținute sunt mult mai bune, pentrucă utilizarec metodei fonetice analitico-sintetice în predarea citit-scrisului se bazează pe trebuința copilului de a fi activ și de a învăța pe cale intuitivă și pe analiza și sinteza ca fenomen psihologic normal în procesul cunoașterii.

In predarea aritmeticii, înainte am lăsat de multe ori pe unii elevi în afara preocupării mele de pedagog, fiindcă fusesem obișnuit să cred că nu toți copiii pot învăța aritmetica. Acum, după ce cunosc metodica sovietică a lui A. S. Pcelco, nu-mi pot închipui elevi de clasa I-a cărora să nu le placă lecțiile de aritmetică tot așa cum le plac cele de citire. Predarea aritmeticii, ne învață metodica sovietică, trebue bazată tot pe principiul însușirii conștiente a materiei de către elevi. Dar aceasta nu se poate face decât prin procedee variate, prin jocuri aritmetice și printr'un material demonstrativ cât mai bogat, procedee pe care ni le recomandă metodica. Găsesc foarte prețioase indicațiile metodice cu privire la deprinderea copiilor cu întrebuințarea justă a terminologiei aritmetice. Formăm această deprindere dacă întrebuințăm cuvinte care exprimă concret operațiunea aritmetică. Vom spune, de exemplu, la început: dacă la 3 adăugăm 4, obținem 7. Numai treptat și mai târziu vom introduce termenii convenționali, spunând: 3 și cu 4 este egal 7.

Am învățat cât de mare importanță are calculul mintal. Acest fel de calcul trebue să precedă fiecare lecție nouă și metodica ne învață procedee rapide pentru însușirea deprinderii calculului mintal. Aceste procedee plac copiilor, desvoltându-le și gândirea logică. De asemenea, am învățat că fiecare lecție de aritmetică trebue să fie legată de problemele pe care le pune viața practică. Foarte prețioase învățături am cules din metodica sovietică a aritmeticii în legătură cu rezolvarea problemelor prin metoda analitico-sintetică, prin reprezentarea grafică a problemelor tipice și prin prezentarea enunțului problemelor mai grele sub formă de schemă. Este destul să ne aducem aminte că rezolvarea problemelor tipice era o povară și pentru elevi și pentru propunătorul care dorea să ajute pe aceștia să le înțeleagă.

După indicațiile aceleiași metodici am reușit să predau foarte ușor noțiunea de „raport", pe care elevii clasei a VI-a au înțeles-o foarte bine. Când eram elev, profesorul meu ne-a predat această noțiune mărginindu-se să enunțe: „Raportul este un cât neefectuat". Astfel, într'un singur minut, el a spus tot ce a crezut că se poate spune despre „raport".

Nu se poate să nu amintesc că tot din metodicele sovietice am învățat să predau istoria în mod plastic, spre a face pe copii să rețină cu ușurință datele cronologice și cunoștințele despre realitățile social-economice ale popoarelor din diferite epoci.

Tot din experiența școlii sovietice am învățat cum trebue organizată o excursie cu elevii, pentru ca ea să fie în același timp o lecție nouă, un prilej de verificare și de adâncire a cunoștințelor vechi, ca și un prilej de colectare a materialului intuitiv necesar lecțiilor de științe naturale care se vor face mai târziu în clasă.

Multe exemple de acestea s'ar mai putea cita, fiindcă fiecare metodică, luată în parte, conține prețioase învățături necunoscute în practica noastră didactică. De aceea, profesorii și învățătorii muncesc cu râvnă pentru a-și îmbunătăți metodele de predare, folosind prețioasa experiență a școlii sovietice.

Socotim că Luna Prieteniei Româno-Sovietice, organizată pentru o mai bună cunoaștere a Țării Socialismului, va da un nou impuls muncii cadrelor noastre didactice pentru ridicarea calificării lor profesionale, prin aprofundarea cuceririlor celei mai înaintate pedagogii din lume, pedagogia sovietică.

Alexa Gorduz
Școala Elementară Nr. 1 Piatra-Neamț

Elevii Școlii Pedagogice Nr. 1 din București trăiesc clipe emoționante alături de eroii romanului „Copiii din Stojari"

Sala ascultă, cu cea mai mare atenție, desfășurarea piesei alcătuite după romanul lui Mușatov, „Copiii din Stojari".

— Uite-l că se desbracă! — o înghionti Mașa pe Zina Colesova. — Acum să vezi strășnicie! După ce își scuipă în palme și tuși de câteva ori, Deveatchin strigă:

— Foarte bine, Consagov! Să-i întrecem cu tot dinadinsul, până când se vor da bătuți. Hei, voi, cei din ceata lui moș Vecșin, păziți-vă călcâile! Fedia și Steopa se desbrăcară și ei. Tinerii cosași isbutiră să ajungă la capătul locului: culcară la pământ a doua brazdă, a treia...

— Așa, cosașilor! Așa, bărbieri de fâneață! — le strigă moș Zahar Mitrici, mângâindu-și barba cu mulțumire...

In sală, elevii și profesorii privesc atenți desfășurarea acțiunii de pe scenă. In gândul fiecăruia stărue pilda pionierilor sovietici, care înfruntă cu hotărâre viața, dând ajutor celor rămași în sat, pentru a vedea din nou reconstruit colhozul lor drag.

Nu scârțâie niciun scaun, nu se mișcă nimeni. N'ai timp să vezi cine stă la stânga sau la dreapta ta.

Toți cei din sala de spectacol a Școlii Pedagogice Nr. 1 admiră calmul și dârzenia lui Sanca, dorința lui de a nu neliniști pe mama sa. Tatăl său, Egor Deveatchin, a căzut pentru apărarea Patriei, dar Sanca păstrează în taină această veste. Publicul de elevi apreciază spiritul de inițiativă și de orientare al Mașei, care dirijează munca colectivului. Elevii sunt alături de Caterina Consagova, care nu se descurajează în fața morții soțului său, ci muncește pe ogoarele colhozului, se ocupă de educația copiilor și înlocuește pe președinta colhozului.

Trăsăturile de caracter ale fiecărui erou al cărții prind viață în gândul celor care asistă. „Copiii din Stojari" sunt aevea, coborîți parcă în mijlocul sălii de festivități a Școlii Pedagogice de băieți Nr. 1 din București.

Elevii cursului special de instructori de pionieri, înființat pe lângă această școală, au organizat în cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice", un simposion. De o lună de zile, îndrumați de profesoara de pedagogie Ioana Ionescu și ajutați de profesorul de artă dramatică, elevii caută să pătrundă viața copiilor sovietici, să trăiască eroismul lor, dragostea lor față de muncă, față de colectiv, față de tovarășul Stalin. Elevul Savu, din anul III A, a prezentat acțiunea romanului, iar elevul Toma Gheorghe, din același an, a făcut o caracterizare a personagiilor. O parte din elevii cursului elementar și mediu al școlii, în colaborare cu elevele Școlii Pedagogice Nr. 3 de educatoare, au pus în scenă faptele pionierilor din carte.

Romanul lui Mușatov „Copiii din Stojari" prezintă o importantă deosebită pentru educația comunistă a școlarilor din țara noastră. El ridică o serie de probleme pe care învățătorii și instructorii de pionieri le vor rezolva cu succes, folosind bogata experiență sovietică. Elevii au avut multe de învățat din această carte discutată și pusă în scenă în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice".

Prezentarea acestui roman a avut efecte imediate: o serie de elevi și profesori au subliniat, în discuții, probleme importante ca, de pildă, forța uriașă a poporului sovietic, eroismul tineretului sovietic, colaborarea dintre cei trei factori hotărîtori în educație — școala, familia și organizațiile de copii și tineret, — etc.

Lozinca cu care elevii au pavoazat sala: „Tovarăși! Cu ce realizări întâmpinăm „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" ?", și-a găsit, prin inițiativa viitorilor instructori de pionieri, un frumos răspuns.

L. Drafta

„Bazarul Cărții", deschis în Săptămâna „Cartea Sovietică în lupta pentru pacea lumii"

Cartea sovietică este un minunat instrument în munca pentru ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural, pentru transformarea naturii, așa după cum este o ascuțită armă în demascarea dușmanilor omului, în înfierarea atățătorilor la un nou război. Cartea sovietică, la fel cu întreaga cultură a poporului sovietic, cultivă dragostea pentru om și înfrățirea între popoare, înarmându-le în lupta pentru libertate, pentru progres, pentru pace.

De aceea în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice", deschiderea „Bazarului Cărții", din rotonda Ateneului, este un eveniment deosebit de însemnat.

Pe standurile din rotonda Ateneului strălucesc cărțile în limba rusă artistic legate, strălucesc traducerile în limba română, maghiară și germană, alături de operele poeților noștri care cântă efortul oamenilor muncii în construirea socialismului și îndeamnă toți oamenii conștiți la lupta pentru pace. Și, în primul rând, strălucesc operele marilor dascăli Lenin și Stalin, opere tipărite în cele mai bune condiții tehnice.

Rotind privirea peste standuri întâlnești ici o ediție splendidă din Pușkin, dincolo ultimele traduceri în limba română: K Fedin: „O vară neobișnuită" sau Em. Cazachievici: „Primăvara pe Oder". Și nici nu știi ce să cuprinzi mai repede, cu ochii, cu inima: ediția artistic ilustrată a „Povestirilor de vânătoare" de I. Turgheniev ori coperta atrăgătoare a romanului lui S. Babaevschi: „Lumină deasupra pământului" sau cartea lui Macarenco, abia apărută, „Steaguri pe turnuri"?

Vizitatori de toate vârstele, muncitori și studenți, pionieri și muncitoare, răsfoiesc cărțile, cer cetează, se informează, cumpără. Privindu-i, înțelegi și mai bine marea dragoste a poporului pentru carte, înțelegi câtă dreptate are K. Fedin când spune că, în țările de democrație populară, cartea exprimă strădania pentru construirea unei culturi care să slujească fericirii omului.

Vizitatorul de orice profesie găsește în acest bazar cărțile de ideologie din Editura Partidului, găsește traduse în românește numeroase cărți științifice și tehnice de diferite specialități.

Invățând metodele sovietice din aceste cărți, oamenii muncii dela noi scot mai mult cărbune și petrol, transformă uzinele și ogoarele noastre după principii socialiste, sporesc munca de construire a Canalului Dunăre-Marea Neagră, cresc tineretul în spiritul unei pedagogii științifice și al moralei comuniste, schimbă Patria noastră într'o cetate invincibilă în lupta pentru pace.

„Suntem azi pe drumul unei culturi noi, cu conținut socialist, care să nu mai fie privilegiul unei minorități, ci să aparțină tuturor oamenilor muncii" — spune tov. Gheorghiu-Dej. Și aceasta n'ar fi fost posibil fără ajutorul imens primit dela cultura sovietică.

In marea Țară a Socialismului, din 1918 până în 1949, s'au editat 970.823 de titluri de cărți, cu un tiraj total de 12.200.000.000 exemplare. Această cifră a fost posibilă numai într'un regim socialist. In timp ce în țările capitaliste cărțile sunt doar privilegiul celor câteva zeci de mii dela suprafața societății, în Uniunea Sovietică numai în anul 1949 s'au tipărit 683.000.000 de cărți. In vreme ce conținutul cărților care apar în țările imperialiste este otrăvit de ura împotriva omului, cărțile fiind doar niște smârcuri de pesimism și demobilizare, care exală aburii nesănătoși ai spaimei de viață, cartea sovietică, fie de știință, fie de literatură, cântă și preamărește omul, munca și lupta lui pentru mai bine, deschide căi luminoase pentru victoria împotriva naturii și împotriva dușmanilor vieții.

Debarasându-ne de cultura putredă a Apusului, noi primim azi sprijinul neprecupețit al cărții sovietice. Dela 23 August 1944, ziua eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, și până azi au apărut, traduse din limba rusă, 1870 de cărți, într'un tiraj de 30 milioane de exemplare. Aceste cărți formează un însemnat sprijin în munca și în transformarea noastră pe calea ideologiei Partidului.

„Bazarul Cărții", organizat în săptămâna „Cartea sovietică în lupta pentru pacea lumii", dovedește, odată mai mult, că poporul nostru citește cu interes cartea sovietică, pentrucă ea îl călăuzește și îl îmbărbătează în munca pentru construirea unei lumi noi, în lupta pentru pace, pentru viață.

CU PRILEJUL LUNII PRIETENIEI ROMÂNO-SOVIETICE
IN
EDITURA TINERETULUI
APAR:

LUCRĂRI POLITICE

	Măreața Patrie a Socialismului
A. F. BLATIN	Comsomolul ajutor al Partidului Comunist (bolșevic) în construirea socialismului
A. N. SELEPIN	Comsomolul în anii Marelui Război de Apărare a Patriei
A. E. HARLAMOV	Comsomolul în anii construcției de după război

LUCRĂRI LITERARE

F. GLADCOV	Poveste despre copilărie (Premiul Stalin)
A. BOICENCO	Tinerețe
V. CAVERIN	Doi căpitani

LITERATURĂ PENTRU COPII

V. SAVELIEV	Asaltul Palatului de iarnă
E. ȘVARȚ — I. FREZ	Uzina noastră

Republica Populară Română pe drumul revoluției culturale

SORIN TOMA
membru al C. C. al P. M. R.

(Urmare din pag. 2-a)

Călăuziți de partid, înconjurați de grija partidului și a guvernului, adăpându-se tot mai mult dela izvorul dătător de viață al științei sovietice, oamenii de știință din țara noastră, grupați în jurul Academiei R.P.R., se îndreaptă tot mai mult pe calea „acelei științe care nu se izolează de popor, nu stă departe de popor, ci care este gata să-l slujească, să-i facă cunoscute toate cuceririle sale științifice..." (I. Stalin: „Cuvântarea ținută la Cremlin, la recepția dată în onoarea corpului didactic superior").

Ilustrarea elocventă a acestui fapt o constitue recenta sesiune lărgită a Academiei R.P.R., în care s'a desbătut proiectul planului de electrificare a țării și de folosire a apelor ei. Sute de specialiști de seamă din diferite domenii ale științei și tehnicii au luat parte la elaborarea și discutarea acestui plan măreț, găsind astfel calea concretă a slujirii cauzei păcii și construirii socialismului. Se lărgește necontenit cercul oamenilor de știință care, sub conducerea partidului, luptă pentru triumful spiritului de partid în știință, împotriva tendințelor încă vii de rupere a teoriei de practică, împotriva ploconirii cosmopolite în fața pseudo-științei idealiste și reacționare a Occidentului, puse în slujba imperialiștilor atățători la război.

O deosebită atenție și dragoste acordă partidul și guvernul desvoltării literaturii și artei. Organizând încă de acum câțiva ani un șir întreg de desbateri critice asupra problemelor artei și literaturii în consfătuiri și în presă, Comitetul Central al partidului a condus direct lupta împotriva ideologiei burgheze în literatură și artă, pentru o artă realist-socialistă, îmbibată de spirit de partid. El a îndrumat pe scriitori și artiști pe calea însușirii creatoare a hotărîrilor istorice ale C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. cu privire la problemele ideologiei și culturii.

Ca rezultat al desfășurării revoluției culturale, din rândul maselor muncitoare a crescut un nou public consumator al bunurilor culturale, al cărui gust e educat mai ales de minunatele opere ale literaturii și artei sovietice. El ridică pretenții înalte față de scriitorii și artiștii noștri.

Datorită acestor factori, în literatură și artă s'a produs o înfrângere hotăritoare a formalismului estetizant, a partizanilor „artei pentru artă", a imitatorilor artei burgheze decompuse. Astăzi avem în toate domeniile literaturii și artei scriitori și artiști care creează opere de valoare artistică remarcabilă, puse fără rezervă în slujba luptei pentru pace, în slujba construirii socialismului, a educației comuniste a maselor.

Din aceste cele mai bune opere literare care au fost publicate în ultimul timp, fac parte romanul lui Mihail Sadoveanu „Mitrea Cocor", consacrat luptei pentru reconstrucția socialistă a agriculturii, un volum de poezii ale poetului A. Toma, poeziile poeților Dan Deșliu și Maria Banuș, piesele Mariei Banuș și M. Davidoglu, romanul lui A. Jar „Sfârșitul jalbelor" (din istoria mișcării muncitorești) și altele.

Dar acestea sunt numai primele succese. Mai avem mult de făcut pe acest tărâm, atât cantitativ cât și calitativ. Partidul trebue să orienteze și va orienta zi de zi pe oamenii artei spre o cunoaștere aprofundată a vieții și luptei poporului nostru, a manifestărilor luptei de clasă, spre cunoașterea adâncă a clasei celei mai revoluționare a societății, clasa muncitoare, și a luptătorilor ei de avantgardă, comuniștii; el trebue să învețe pe oamenii artei să îmbine lupta pentru stârpirea rămășițelor formalismului și naturalismului cu munca stăruitoare de însușire a măiestriei artistice; el va lupta necontenit împotriva tendințelor cosmopolite de subapreciere a creației tinerilor scriitori și artiști care se ridică din rândurile clasei muncitoare și poporului muncitor. Partidul trebue să crească cadre de critici și să le îndrumeze pe calea desfășurării unei critici constructive și principiale.

Imperialiștii, a căror concepție o împărtășeau supus și o propagau și fostele clase dominante din țara noastră, considerau poporul nostru drept un popor „de esență inferioară", incapabil să producă o cultură înaltă, sortit unei veșnice înapoieri economice și culturale, drept un popor bun numai să fie robul statelor imperialiste, care se pretind a fi „unicele purtătoare ale culturii și civilizației".

Realitatea demască cu tărie această concepție ticăloasă. Realitatea arată că pe când în viața poporului și a statului nostru știința și cultura joacă un rol tot mai mare, tot mai esențial, în America și în alte state imperialiste cultura, redusă la rolul de mercenară a monopolurilor capitaliste și a atățătorilor la un nou război mondial, se rostogolește într'o tot mai adâncă decădere și putrefacție. In Iugoslavia, care a încăput din nou în robia imperialistă, banda de spioni Tito-Djilas-Rankovici încearcă să înăbușe năzuința popoarelor din Iugoslavia spre o cultură înaintată proprie, sub măsuri de fascizare a culturii și sub năvala produselor otrăvite ale „culturii" Wall-Street-ului.

Nouă însă ne luminează drumul desrobirii culturale și al progresului cultural experiența și cuceririle măreței culturi sovietice, la baza căreia stă înaltul umanism al concepției staliniste asupra valorii și aptitudinilor culturale egale ale tuturor raselor și popoarelor. Această minunată experiență și ajutorul direct pe care Uniunea Sovietică ni-l dă frățește ne dă putința să evităm bâjbâielile și rătăcirile, să grăbim ritmul revoluției noastre culturale. Astfel, realizând genialele învățături ale lui Lenin și Stalin, poporul nostru muncitor se dovedește capabil să sfarme cătușele înapoierii culturale și să creeze o cultură înaintată prin conținutul său, o nouă cultură socialistă, națională prin forma sa, care poartă pecetea particularităților și tradițiilor lui naționale și care constitue aportul poporului nostru la tezaurul culturii universale.

In acest proces de creare a noii culturi, rezultat al uriașei opere cultural-educative a partidului și a statului de democrație populară, clasa muncitoare, reeducându-se și educând poporul muncitor în spirit socialist, transformă societatea, o creează din nou. Odată cu schimbarea condițiilor materiale ale vieții poporului, se schimbă și conștiința lui socială, se schimbă și fizionomia lui morală, care este unul din elementele caracteristice de bază ale națiunii. Clasa muncitoare, călăuzită de partid, conduce astfel opera măreață de transformare a poporului român într'o națiune socialistă

Tovarășul Stalin ne învață că după doborîrea capitalismului și instituirea dictaturii proletariatului se formează și se desvoltă, pe baza vechilor națiuni burgheze, națiuni noi, socialiste, care „se deosebesc radical de vechile națiuni burgheze respective..., atât prin compoziția lor de clasă și fizionomia lor morală, cât și prin interesele și năzuințele lor social-politice".

Definind fizionomia spirituală și social-politică a noilor națiuni socialiste, tovarășul Stalin scrie: „Clasa muncitoare și partidul ei internaționalist constitue forța care cimentează aceste națiuni noi și le conduce. Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare înăuntrul națiunii pentru lichidarea rămășițelor capitalismului în vederea construirii victorioase a socialismului; nimicirea rămășițelor asupririi naționale în vederea egalității în drepturi și a desvoltării libere a națiunilor și a minorităților naționale; desființarea rămășițelor naționalismului în numele stabilirii prieteniei între popoare și a întronării internaționalismului; front unic cu toate națiunile asuprite și lipsite de drepturi depline în lupta împotriva politicii de cotropire și de războaie cotropitoare, în lupta împotriva imperialismului — iată care este fizionomia morală și social-politică a acestor națiuni".

Pe drept cuvânt, tovarășul Stalin arată că noile națiuni, socialiste, sunt „mult mai unite și mult mai viabile decât orice națiune burgheză".

Poporul român se află în plin proces de transformare într'o națiune socialistă. Transformându-se într'o națiune socialistă, poporul nostru devine tot mai puternic, tot mai capabil să apere munca sa pașnică creatoare, libertatea sa, independența sa și pacea întregii lumi. Patriotismul său capătă astfel un conținut tot mai adânc, devine o forță tot mai puternică, înaripând mersul înainte al poporului nostru. Revoluția culturală este o parte și o condiție a acestui măreț proces de renaștere națională.

Pentru a înfăptui cu succes sarcinile ei, trebue să intensificăm lupta împotriva ideologiei burgheze imperialiste, să răspândim și mai puternic în masse știința marxist-leninistă, să ridicăm rolul conducător și organizator al organizațiilor de partid și al organelor puterii de stat populare în problemele desvoltării culturii.

Tovarășul Stalin a spus: „Noi vrem să facem din toți muncitorii și din toți țăranii oameni culți și instruiți, și o vom face cu timpul".

Călăuzindu-ne de ideile lui Lenin și Stalin, vom înfăptui și în țara noastră acest grandios program stalinist al revoluției culturale!

Să facem din munca de alfabetizare o puternică armă în lupta pentru pace

Pe linia trasată de Partid și de Guvern, în acest an școlar s'a muncit cu deosebită râvnă pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor nescolarizați. Bătălia dată pentru ca niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii elementare înseamnă de fapt bătălia pentru secarea isvorului neștiinței de carte, — blestemata moștenire a regimului de cruntă exploatare burghezo-moșieresc, care a făcut tot ce i-a stat în putință ca în școli să intre cât mai puțini copii ai oamenilor muncii. Dovada de nedesmințit că școala burgheză își ține porțile închise pentru marea massă a copiilor de vârstă școlară, este faptul că în Statele Unite, ale căror armate și bombardiere scaldă în sânge pământul eroicului popor corean, se închid școli și sporește mereu numărul analfabeților. Exploatarea exclude posibilitățile de desvoltare ale științei și culturii, la lumina cărora se poate ajunge numai cu ajutorul abecedarului.

La noi, lichidarea analfabetismului este o sarcină de mare răspundere, care revine în primul rând școlii în cadrul Planului Cincinal, la sfârșitul căruia trebue să nu mai existe niciun analfabet până la vârsta de 50 ani.

La 9 Noembrie, vor începe cursurile de alfabetizare în toată țara.

Munca de a cuprinde și a alfabetiza în primul an al Planului Cincinal un număr cât mai mare de neștiutori de carte este legată de sarcina îndeplinirii Planului de Stat în sectorul învățământ, este legată de sarcinile construirii socialismului, ale luptei pentru pace.

„Omul analfabet" — scrie Lenin — „este în afara politicii. — El trebue mai întâi să învețe abecedarul".

Urmând instrucțiunile Ministerului Învățământului Public și folosind experiența muncii de alfabetizare din anul școlar trecut, Secțiunea Învățământ a Comitetului Provizoriu București, împreună cu Serviciile de învățământ raionale se pregătesc să înceapă anul acesta, în condițiuni mai bune, munca de lichidare a neștiinței de carte.

În anul școlar 1949 — 1950, cursurile de alfabetizare din București au început în luna Noembrie în majoritatea întreprinderilor și a școlilor din cartiere. Au funcționat un număr de 333 centre de alfabetizare, dintre care 148 centre la școlile elementare, cuprinzând analfabeții din cartiere, iar restul centrelor în întreprinderi. La toate centrele au frecventat 7.705 neștiutori de carte dintre care s'au prezentat în fața celor 78 comisii de examinare 7.405 și au promovat 7.235.

Cursurile de alfabetizare au continuat și în timpul vacanței, fiind frecventate, chiar și în perioada concediului, de un număr de 4.055 analfabeți. Aceștia urmează să se prezinte la examene în cursul lunilor Noembrie și Decembrie 1950.

Pentru buna desfășurare și coordonare a muncii, la toate centrele de alfabetizare, s'a încredințat unui tovarăș inspector din Secțiunea Învățământ această responsabilitate. Îndrumarea și controlul centrelor s'a realizat cu ajutorul unor colective voluntare, propuse de Sindicatul Salariaților din Învățământ. Activitatea acestor colective s'a intensificat mai ales în epoca examenelor, precum și în timpul verii. În această muncă s'au evidențiat în mod deosebit prof. Georgescu Elisabeta dela școala elementară fete nr. 39 și tov înv. Tudorache Maria directoarea școlii elementare de fete nr. 19.

Cu toate cadrele didactice dela centrele de alfabetizare s'au organizat ședințe de analiza muncii, la care au participat de cele mai multe ori și responsabilii cu alfabetizarea din întreprinderi.

În întâmpinarea lui 1 Mai s'au organizat întreceri socialiste între centrele din întreprinderi și școli, având ca obiective frecvența, punctualitatea și pregătirea examenelor. Deasemeni, s'a ținut legătură cu Comisariatul Militar București care a dat Secțiunii Învățământ lista recruților analfabeți dintre care 99 au fost cuprinși la centrele de alfabetizare, unde s'a dus o stăruitoare muncă de lămurire și însușire a cunoștințelor.

Pentru ridicarea nivelului profesional au fost cuprinse în cercurile pedagogice toate cadrele didactice care predau la alfabetizare.

Dar au existat și lipsuri și greutăți mari.

În primul rând nu s'a reușit să se facă o bună mobilizare a tuturor neștiutorilor de carte, din cauza Secțiunii Învățământ, care n'a dat importanța cuvenită unei strânse colaborări cu factorii care pot contribui la sprijinirea acestei acțiuni: Consiliul Sindical Județean, Sindicatul Salariaților din Învățământ, organizațiile U.T.M. și U.F.D.R. și Comitetele Gospodărești, cărora le revine sarcina lămuririi și mobilizării analfabeților.

În unele întreprinderi au fost folosite cadre necalificate, care n'au putut face față muncii. Unele cadre didactice s'au dovedit necorespunzătoare, de exemplu: tov. înv. Roman Nazica care a arătat lipsa simțului de răspundere în munca dela centrul de alfabetizare dela Palatul Administrativ C.F.R.

Deasemeni profesoara Păduraru Varvara, care a avut o atitudine nejustă față de tovarășii cursiști dela centrele la care a funcționat.

Conducerile unor întreprinderi n'au înțeles importanța cuprinderii tuturor analfabeților la cursuri — pentru ridicarea calificării cadrelor, și unele chiar au împiedicat cursiștii să frecventeze aceste cursuri.

În unele întreprinderi nu s'au asigurat condițiile materiale necesare bunei funcționări a cursurilor: săli, încălzit, lumină, mobilier, rechizite, etc. Astfel, la întreprinderile: „Răscoala 1907", „Flamura Roșie", și Ansamblul Popular Călărași, cursiștii n'au putut duce munca cu rezultate bune. La întreprinderea „Timpuri Noi" cursurile au loc și acum în podul clădirii, fără geamuri.

O greutate în muncă a constituit-o și faptul că manualul de ciclul I, este tipărit cu caractere mult prea mici și deci greu de folosit, mai ales de către începători.

Pentru anul școlar 1950/51, care va începe la 9.XI.1950, Secțiunea Învățământ a Comitetului Prov. București, ajutată de Serviciile de învățământ ale celor 8 raioane, a realizat în ziua de 22 Oct. recensământul neștiutorilor de carte, condiție de bază a muncii de alfabetizare. Datele n'au fost încă centralizate. Din controlul făcut pe teren în ziua executării reese că acest recensământ s'a executat în condiții bune, datorită colaborării strânse între oamenii școlii, organizațiile de massă și Comitetele gospodărești. Pe baza acestui recensământ, vom putea cunoaște numărul analfabeților pe vârste, ocupații, sex, cicluri — și vom avea posibilitatea cuprinderii la cursuri a fruntașilor în producție, a evidențiaților, a viitorilor recruți, a tinerilor în general.

Cei care au absolvit cursurile în anul școlar trecut, vor fi folosiți ca agitatori, fiind un exemplu viu pentru neștiutorii de carte din întreprinderi și cartiere.

Pentru a ajuta pe cei alfabetizați să-și adâncească cunoștințele primite la centre și pentru a împiedica o reîntoarcere a acestora în sânul analfabeților, vom da Secțiunii Culturale evidența celor care au absolvit cursurile, pentru a-i atrage la bibliotecile și ateneele populare.

Deasemenea, pentru a putea cunoaște și îndruma în mai bune condițiuni desfășurarea muncii pe teren, vom forma din cele mai bune cadre dela centrele de alfabetizare, în afară de colectivele voluntare, un număr de 16 tovarăși, câte 2 de fiecare raion, care alături de inspectori, vor sprijini activitatea centrelor de alfabetizare.

Această cunoaștere a terenului ne va da posibilitatea unei juste evidențieri a celor care obțin cele mai bune rezultate în muncă.

În cadrul raioanelor și al circumscripțiilor se vor organiza ședințe de lămurire și pregătire a celor care predau în munca de alfabetizare, cu scopul de a populariza metodele bune, de a evita greșelile făcute, de a folosi cât mai bine manualele, metodicele și programele.

Pentru a face din problema alfabetizării nu numai o preocupare a școlii, ci a tuturor cetățenilor care trudesc și luptă pentru întărirea Republicii noastre Populare și pentru asigurarea păcii, se va folosi cât mai mult presa Capitalei.

Deoarece lichidarea neștiinței de carte înseamnă o puternică armă împotriva ațâțătorilor la război, imperialiștii americani și englezi, vom cere ca și Comitetele de luptă pentru pace să se ocupe de problema alfabetizării.

Instrucțiunile Ministerului Învățământului Public — referitoare la felul cum trebue dusă munca de alfabetizare în anul școlar 1950/1951, deși au venit pe teren cu întârziere, vor contribui în mare măsură la reușita sarcinilor trasate.

Aplicând Hotărîrea Comitetului Organizației P. M. R. București, care în temeinica analiză a muncii școlare, dă alfabetizării o deosebită importanță, asigurând sprijinul organizațiilor de partid, al Consiliului Sindical și al organizațiilor de massă, Secțiunea Învățământ a Comitetului Provizoriu București va depune toate eforturile în îndeplinirea Planului de Stat, atât în ceeace privește școlarizarea, cât și alfabetizarea.

În cinstea zilei de 7 Noembrie, ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pe tot cuprinsul Capitalei noastre se intensifică pregătirile pentru asigurarea în cât mai bune condițiuni a lichidării neștiinței de carte. Folosind cât mai mult experiența Puterii Sovietice care a lichidat pentru totdeauna neștiința de carte, vom fi siguri de reușita deplină a muncii noastre.

C. Petricu
Directorul Secțiunii de Învățământ a Comitetului Provizoriu al Sfatului Popular — București

Să legăm lecțiile noastre de campania alegerilor

Minciuna burgheză despre o „școală apolitică" s'a spulberat de mult. Știm prea bine că orice școală educă la copii o anumită poziție față de viață și față de societate. Școala burgheză creștea tineretul în spiritul egoismului îngust, al carierismului, desvolta șovinismul, fie fățiș, fie sub masca străvezie a unei moralizări dulcege. Școala noastră urmărește să crească generații de constructori ai socialismului, de oameni pătrunși de spiritul internaționalismului proletar, călăuziți în acțiunile lor de o dragoste fierbinte față de scumpa lor Patrie, Republica Populară Română, și față de Uniunea Sovietică, Țara Socialismului biruitor.

Orice eveniment care înseamnă un pas înainte pe drumul construirii socialismului în țara noastră trebue să fie cunoscut și înțeles de elevii noștri. Este regretabil faptul că mai sunt școli sau clase în care copiii rămân străini de evenimentele ce depășesc manualul — după cum nu este bine cum se întâmplă la alte școli, faptul că politizarea tinde să ia locul materiei programate, rupând-o de programa obișnuită și devenind uneori artificială și greoaie.

Alegerile de deputați în Sfaturile Populare fac parte din șirul de evenimente mărețe care construesc socialismul în țara noastră. Cum îi vom face pe elevi să înțeleagă și să simtă acest lucru, fără să ne îndepărtăm de linia programei în predarea materiei?

În clasa VII-a elementară, ne putem ocupa îndeaproape de evenimentul alegerilor la lecțiile de istorie. Planul calendaristic ne vine în ajutor prin faptul că indică pentru această perioadă aprofundarea epocii de desvoltare a capitalismului în țara noastră. Drumul parcurs în istoria țării noastre dela „Obșteasca Adunare" (prima și cea mai elementară formă de parlament în țara noastră, compusă dintr'un număr restrâns de boeri) și până la Marea Adunare Națională de astăzi, trebue arătat ca un rezultat al luptei neîncetate, duse pentru sfărâmarea atât a lanțurilor feudale cât și a celor burgheze care țineau încătușată omenirea și o mai țin și astăzi încătușată în țările imperialiste. Când vom vorbi despre sistemul electoral stabilit prin Statutul lui Cuza, sau despre alegerile pe Colegii, nici nu va fi nevoe să mai facem noi paralela cu alegerile actuale. Dacă vom fi reușit să scoatem bine în evidență caracterul de clasă al „statului" sau al constituției de tip belgian, comparațiile cu alegerile de astăzi vor izbucni spontan din partea elevilor. În fața exclamațiilor lor noi vom putea să facem o incursiune și asupra sistemelor electorale practicate astăzi în țările imperialiste.

La lecțiunile de Constituție, vom arăta cât mai intuitiv cum se exercită dictatura proletariatului prin organele locale ale puterii de stat. Aici trebue să știm să arătăm care a fost rolul Comitetelor Provizorii și care va fi rolul deputaților aleși în Sfaturile Populare. Este absolut necesar ca în cadrul lecțiunilor de constituție să arătăm elevilor și importanța raionării.

La limba română se poate prelucra, atât la clasă cu elevii de clasa VII-a, cât și în cercurile literare, piesa „O scrisoare pierdută". Astfel, elevii își vor putea da seama de deosebirea dintre afacerile politicianiste de altădată care se numeau „alegeri" și alegerile dela 3 Decembrie pentru Sfaturile Populare.

Este, în acelaș timp necesar ca, la orele de activitate educativă, diriginții să informeze pe elevi asupra felului cum vor decurge alegerile, asupra însemnătății Casei Alegătorului și asupra personalităților propuse ca deputați, conducători ai Partidului și Guvernului, fruntași în producție, evidențiați, savanți. Astfel vom reuși să-i creștem pe elevii noștri ca cetățeni conștienți, constructori ai unei lumi noi.

Prof. Gh. Ionașcu

Lupta poporului coreean pentru libertate, pentru viață, va fi câștigată

Muncitori, funcționari, ostași, pionieri, elevi uiemiști se perindă prin fața tablourilor și documentelor dela expoziția „Lupta poporului coreean pentru libertate și independență".

Lupta eroică, plină de abnegație a poporului coreean, dusă împotriva cotropitorilor imperialiști, a trezit în sufletul poporului nostru muncitor un puternic sentiment de solidaritate.

La începutul secolului XX Japonia începuse să-și întindă dominația ei colonială și asupra Asiei. Coreea condusă de o putredă clică feudală, incapabilă să apere independența țării, a capitulat în fața ocupanților niponi. 40 ani a fost supus poporul coreean celei mai crunte exploatări coloniale, 40 de ani poporul coreean a fost ținut în besna neștiinței de carte.

Marșul glorios al Armatei Sovietice din August 1945 a deschis poporului coreean drumul libertății, drumul creării unui stat propriu, independent și democratic. Eliberat, poporul coreean a sfărâmat vechiul aparat de Stat și a înlocuit legile coloniale japoneze. Coreea însă n'a avut fericirea să scape definitiv și în întregime de ocupația țărilor imperialiste. In 1945 ea a fost împărțită în două. In jumătatea de Nord coreenii au instaurat un regim democrat. Jumătatea dela Sud de paralela 38 fiind sub ocupația trupelor americane și condusă de guvernul marionetă Li Sân Man, a devenit o colonie americană.

Sub conducerea Partidului Muncii poporul din Nordul Coreei a trecut la construirea unei vieți noi. Reforma agrară făcută în 1946 a scuturat jugul secular al moșierimii. Intreprinderile industriale, băncile, căile ferate, uzinele, au trecut în mâna poporului. Desvoltarea regiunilor Masan, Kecifen, Kasei, Kemipho, bogate în minereu de fier, plumb, aur, construirea hidrocentralelor de pe râurile Amnocgana și Kaisa, cele 5124 școli elementare, cei 1.908.000 de elevi, cele 14 instituții superioare de învățământ sunt mărturii vii ale construcției unei vieți noi.

Chiar dela primele tablouri ale „Expoziției Coreea" vizitatorii își dau seama de mărețele realizări ale regimului democrat coreean.

Imperialiștii americani setoși de jaf și sânge nu puteau să vadă cu ochi buni regimul de democrație populară din Coreea de Nord. Lor nu le erau de ajuns bunurile stoarse prin mijlocirea guvernului marionetă Li Sân Man din Coreea de Sud și de aceea în Iulie 1950 au atacat în mod banditesc Coreea de Nord. Documentele expuse dau în vileag acțiunea premeditată a imperialiștilor anglo-americani împreună cu slugoiul lor Li Sân Man. Prezența lui Dulles, reprezentantul Statelor Unite — așa cum arată o fotografie — alături de ofițeri sud-coreeni și americani explică concludent caracterul premeditat al atacului imperialist săvârșit împotriva poporului nord-coreean. Nici superioritatea tehnică și numerică a armatelor americane, nici atacurile furibunde și criminale săvârșite de aviația americană împotriva mamelor, copiilor, bătrânilor lipsiți de apărare și împotriva satelor și orașelor, n'a înspăimântat niciun moment poporul nord-coreean să lupte pentru libertatea lui, pentru viața nouă și fericită pe care începuse s'o construiască.

In fața unui tablou care reprezintă o tânără coreeană legată la ochi, de mâini și de picioare, având în dreptul inimii o țintă, stă muncitorul ceferist Șerbu Al. Iosif, împreună cu fiul său de 8 ani, Costel. Instinctiv și-a apropiat copilul de el, l-a mângâiat pe cap. In sufletul lui a isbucnit acea revoltă și ură caracteristică unui tată care-și crește copilul pentru o viață fericită.

„Acum mai mult ca oricând știu în ce constă așa zisa democrație americană și care sunt scopurile imperialiștilor", scriu elevii școlii profesionale metalurgice „21 Decembrie".

„Mai necruțătoare voi fi față de manifestările dușmanilor clasei muncitoare, voi lupta și mai mult pentru pace, pentru viață", scrie profesoara Agiu-Carliuc Raia. Acestea sunt sentimentele cu care pleacă orice om cinstit care vizitează expoziția „Lupta poporului coreean pentru libertate și independență". Fiecare este convins că lupta poporului coreean pentru libertate, independență națională, pentru viață este o cauză dreaptă și de aceea ea va fi câștigată. Superioritatea numerică și tehnică a armatelor imperialiste nu va putea sdrobi un popor unit, un popor care a cunoscut libertatea, care vrea să fie liber și independent. „Dincolo de vâlvătăile incendiilor — scrie ziarul coreean „Nodon Siumun" — dincolo de șuvoiul de sânge al poporului, în fața noastră se ridică chipul bestial al criminalilor de război americani. Omenirea ține minte numele lor. Le va veni și lor ziua! Ei nu vor scăpa de pedeapsă pentru intențiile lor de a transforma pământul într'un pustiu pârjolit de bombele americane".

Fără a neglija munca în școală

Profesorii și învățătorii participă activ în campania electorală pentru alegerea de deputați în Sfaturile Populare

Alături de muncitorii din întreprinderi și ateliere, de salariații agricoli din Stațiunile de Mașini și Tractoare și Gospodăriile Agricole de Stat, ca și de miile și miile de țărani săraci și mijlocași din lungul și latul Bărăganului, învățătorii și profesorii din regiunea Ialomița desfășoară o intensă activitate în cadrul campaniei electorale pentru alegerea de deputați în Sfaturile Populare de regiuni, raion, oraș și comune.

Animați de dorința fierbinte de a contribui la pregătirea alegerilor dela 3 Decembrie 1950, oamenii școlii lucrează activ, atât pentru asigurarea unei cât mai bune desfășurări a operațiunilor electorale, cât și pentru intensificarea muncii de agitație în massele largi populare.

Invățătoarea Silvia Popescu, de exemplu, șefa Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu din orașul Călărași regiunea Ialomița, lucrează intens în cadrul comisiei electorale regionale, îngrijindu-se de bunul mers al înscrierilor în listele electorale, de funcționarea birourilor circumscripțiilor electorale, de pregătirile pentru organizarea și amenajarea secțiunilor de vot, etc. La fel activează și învățătorul Bârzea Clement, în cadrul comisiei electorale a orașului Slobozia, ca și alți profesori și învățători din cuprinsul regiunii, propuși cu entuziasm de masse în comisiile electorale dela regiune, raion sau oraș. In acelaș timp, găsim pe profesoara Silvia Tăbăcaru, luând parte activă la muncile desfășurate de consiliul regional al Frontului Democrației Populare; pe învățătorul Stan Stancu, directorul școlii și căminului cultural din comuna Modelu, pe Roșca Ion și Ioana Deculescu și profesorul Neculai Munteanu din comuna Radu Negru, pe învățătorii Sișman și Chițu din comuna Roșeți.

Utemistul Neculai Munteanu, profesor în raionul Radu Negru, duce munca de agitație la „Casa Alegătorului", amenajată în localul căminului cultural. Seara, oamenii întorși dela câmp — unde semănaseră grâu curat, selecționat — grăbesc spre „Casa Alegătorului". Printre ei nu lipsește Tudorache Băilă, președintele gospodăriei agricole colective „Drum Nou", însoțit de brigadierii Neculai Giurgiu, Dumitru Vasile și socotitorul gospodăriei, Dumitru Constantinescu, utemistul Aurel Sandu, activista U.F.D.R.

Țăranca muncitoare Ecaterina Istrate nu s'a încurcat de fel, citind cu glas tare Manifestul Frontului Democrației Populare cu toate că sunt abia șase luni de când a învățat carte, de când împreună cu alți 135 neștiutori de carte din comună, a terminat cursurile de alfabetizare, organizate de școala din Radu-Negru. Oamenii au ascultat-o cu drag. Pe îndelete apoi, profesorul Munteanu, directorul căminului cultural, le-a tălmăcit, în cuvinte potrivite, rostul însemnat al mărețelor cuceriri din viața satelor noastre: peste 5000 de tractoare noi au fost trimise la sate pentru a ajuta țărănimea muncitoare să-și lucreze pământul... In sate funcționează aproape 11.000 de cămine și 10.000 de biblioteci...

— „Vedeți voi, tovarăși — vorbi apoi agitatorul Roșca Ion, învățător, câte realizări de seamă s'au înfăptuit în țara noastră, în satele noastre, în timpul regimului de democrație populară! In comuna noastră, Radu-Negru, ia priviți — așa era înainte de 23 August 1944? Avea ea, ca astăzi, șosea pietruită, gospodărie agricolă colectivă, cooperativă, cămin cultural, casă de naștere, grădiniță sezonieră, școală elementară de 7 ani, burse pentru fiii de țărani muncitori? Ori era mizerie și nevoi cât lumea din pricina cruntei exploatări a moșierului Parotă, sau a chiaburilor, ca alde Constantin Iordache, David Ciutac sau Gheorghe a lui Ispir?".

— Așa-i! Așa-i! Drept vorbește învățătorul! aprobă oamenii. Fiecare din cei prezenți vede cu bucurie cum înflorește tot mai mult viața cea nouă, luminoasă, în satul lor. Fiecare știe că alegerile dela 3 Decembrie 1950 vor contribui la întărirea regimului nostru de democrație populară, la sporirea construcțiilor pașnice, la ridicarea nivelului de trai al milioanelor de oameni ai muncii din Republica noastră Populară.

Cu aceeași dragoste, oamenii muncii din regiunea Ialomița au propus drept candidați ai lor în algerile de deputați în Sfaturile Populare — alături de ceferiști, textiliste, cărămidari, tractoriști, țărani muncitori, funcționari etc., numeroși oameni ai școlii. Pentru Sfatul Popular regional, ca și pentru Sfaturile Populare raionale, au fost propuse elementele cele mai de frunte din învățământ.

In comuna Roși, raionul Lehliu, de pildă, țăranii muncitori au propus, într'o însuflețită adunare, pe profesorul Constantin Ionel, șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu regional, unul din cei mai buni activiști. Profesoara Elena Vasiliu, inspectoare școlară regională, fostă directoare a cursurilor I.C.D.-Ialomița, a fost propusă cu deosebit entuziasm drept candidată pentru Sfatul Popular raional de cetățenii orașului Călărași. La fel de însuflețite au fost și adunările în cadrul cărora au mai fost propuși: învățătorul Marius Mihai, directorul școlii elementare din comuna Bordușani, drept candidat în Sfatul Popular regional în circumscripția electorală regională Bordușani; învățătorul Gh. Nicoară, drept candidat în Sfatul Popular regional din comuna Săveni; ing. Crișan Gh., directorul școlii medii tehnice de mecanică agricolă din Călărași, propus candidat în Sfatul Popular regional de profesorii, personalul administrativ și organizația de bază U.T.M. a școlii, etc.

★

Dacă, în general, participarea oamenilor școlii din regiunea Ialomița la pregătirea alegerilor dela 3 Decembrie, este activă, vie, ea ar putea să se desfășoare și mai intens, în cazul când toate cadrele didactice ar desfășura aceeași activitate pe tărâm electoral. Din păcate însă, directori de școli ca Eva Iancu, din comuna Dragalina, învățători cum sunt cei din comunele Balaciu, Căzănești, Bucu, nu înțeleg cum trebue să-și îndeplinească îndatoririle. In aceste comune, „Casele Alegătorului" organizate în localurile căminelor culturale au stat multe zile fie închise, fie într'o stare de părăsire. Invățătorii de aci nu s'au preocupat să facă din „Casele Alegătorului" adevărate focare de agitație, n'au participat la organizarea serviciilor de consultații pentru cetățeni, n'au antrenat țărănimea muncitoare la o participare activă, însuflețită, în cadrul pregătirilor pentru alegerea oamenilor muncii de frunte care, începând dela 3 Decembrie, vor conduce și gospodări treburile obștești.

Lichidând aceste lipsuri, intensificând participarea în cadrul măreței campanii electorale ce se desfășoară tot mai viu pe cuprinsul întregii țări, învățătorii și profesorii din regiunea Ialomița vor putea contribui efectiv la pregătirea unui cadru cât mai însuflețit și cât mai sărbătoresc, alegerilor de deputați în Sfaturile Populare ale Republicii Populare Române.

Neglijențe grave care nu trebue să se mai întâmple

Tovarășa directoare a Liceului de fete din Buzău nu știa nimic. Tovarășa secretară a liceului nu aflase nici ea nimic. La fel și responsabila cu munca de alfabetizare. Și probabil că nimeni n'ar fi știut nimic dacă un tovarăș din Ministerul Invățământului Public n'ar fi cerut unele lămuriri în legătură cu recensământul analfabeților, care urma să aibă loc peste două zile în întreaga țară.

Dar, ca să fim drepți, tovarășele de mai sus nu sunt nici ele vinovate de faptul că circulara cu privire la recensământ, trimisă pe teren de Ministerul Invățământului Public, nu le parvenise, pentru „simplul" motiv că ea zăcea — două zile după sosirea ei în Buzău — într'una din mapele tovarășei Tuzu Vicența, dela secretariatul liceului. Și hârtia ar mai fi zăcut mult timp în sertar până când dosarul ar fi fost completat cu alte hârtii, este drept mai puțin importante, dar care trebuiau duse toate, „deodată", la semnat, la tovarășa directoare.

Pe de altă parte, însuși șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu regional și-a amintit numai după multe insistențe, că, „undeva", într'un dosar, se află o „oarecare" circulară sosită „deabia" eri. El nu a acordat importanța cuvenită circularei, și deci n'a luat nicio măsură pentru controlul pe teren al desfășurării recensământului.

Acestea sunt faptele. Ele sunt de o gravitate excepțională, dacă ne gândim la importanța deosebită pe care o are problema lichidării analfabetismului în țara noastră, problemă căreia Partidul și Guvernul îi acordă o mare însemnătate. Aceasta a devenit limpede pentru toți învățătorii și profesorii noștri, care simt răspundere pentru îndeplinirea prevederilor Planului de Stat cu privire la acțiunea de alfabetizare.

Este necesar ca, pe viitor, asemenea grave neglijențe să nu se mai repete, iar Secțiunea de Invățământ a Comitetului Provizoriu regional — Buzău să analizeze în spirit autocritic atitudinea manifestată cu prilejul recensământului analfabeților.

Andrei Valentin

Realizările regimului de democrație populară — ... sprijin în lupta pentru pace

23 construcții școlare terminate și 51 internate deschise în regiunea Baia-Mare

Altădată, sub regimul burghezo-moșieresc, când se construia ici colo, câte o școală, ea servea mai mult potentatului politic care avea nevoe să bată toba pentru a fi ales în parlament. Știința de carte pentru copiii oamenilor muncii nu constituia o preocupare a conducătorilor de atunci.

Azi, când conduce poporul muncitor, orașele și satele noastre se împodobesc mereu cu școli noi. Astfel, prin grija Partidului și a Guvernului, se dă posibilitatea tuturor fiilor oamenilor muncii să învețe carte. Numai într'o regiune cu totul neglijată de trecutele regimuri cum este regiunea Baia-Mare, s'au terminat anul acesta 23 de construcții școlare. Țăranii muncitori din raionul Orașul Nou din această regiune, — oropsiți și crunt exploatați de foștii stăpâni ai minelor de aur — însuflețiți de organizația de partid, au contribuit cu muncă voluntară, grăbind construcțiile de școli din satele lor și realizând importante economii. Așa s'a ridicat, de pildă, școala cu etaj din comuna Negrești, din Țara Oașului.

In aceeași regiune Baia-Mare, în toamna aceasta s'au deschis 51 de internate, din care 41 pentru școlile elementare, majoritatea din mediul rural.

Datorită acestor școli și acestor internate, datorită ajutorului primit prin grija Partidului, școlarii din regiunea Baia-Mare și-au îmbunătățit simțitor frecvența și munca și vor putea deveni cadre de nădejde în construirea socialismului.

Școli noi construite în regiunea Buzău

In regiunea Buzău, acolo unde altădată, pe vremurile stăpânirii burghezo-moșierești, se clădea o școală la 10 ani, acolo unde analfabetismul lua proporții nebănuite, regimul nostru de democrație populară a creat o largă rețea de instituții de învățământ. Țărănimea muncitoare, chemată la o viață nouă, participă activ la construirea localurilor de școală.

In com. Tisău, raionul Buzău, cursurile școlii elementare funcționau într'un local improvizat, impropriu. Din inițiativa organizației de bază P.M.R. și cu sprijinul Comitetului Provizoriu și al organizațiilor de massă la 1 Septembrie a. c., țăranii muncitori au început construirea unui nou local de școală. Muncind voluntar, țăranii muncitori au clădit un cuptor pentru cărămizi și au transportat toate materialele de construcție, necesare șantierului.

In cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a zilei alegerilor pentru Sfaturile Populare, în regiunea Buzău vor fi terminate construcțiile școlare din comunele Odăile Posobești, Goldești Ploștina și Muscelul Cărămănesc din raionul Cislău.

Internate pentru copiii țărănimii muncitoare

Pentru a asigura o cât mai bună frecvență la școlile elementare, țăranii muncitori din Târgu Frumos și Podul Iloaiei, regiunea Iași, au amenajat două internate, primul cu o capacitate de 120 de locuri și al doilea cu 100 de locuri. Prin munca și contribuția voluntară a țăranilor muncitori cele două internate au fost înzestrate cu mobilier și vesela necesară bunei funcționări a cantinei.

A 32-a aniversare a Comsomolului leninist-stalinist

(Urmare din pag. 1-a)

și educarea tineretului în școli. Comsomoliștii sunt exemple de atitudine conștientă față de învățătură și disciplină, Comsomolul dobândește mărețe succese în lupta pentru mobilizarea tineretului ca să răspundă cu cinste chemării marelui Stalin care cere tineretului să stăpânească știința și cultura.

Organizația revoluționară a tineretului muncitor din țara noastră, U.T.M.-ul, își însușește și urmează cu dragoste exemplul neprețuit al Comsomolului leninist-stalinist. Uniunea Tineretului Muncitor, condusă și îndrumată de Partidul Muncitoresc Român merge pe drumul Comsomolului folosind bogata sa experiență de luptă, care a devenit avuția de preț a întregului tineret democrat al lumii.

„E fără îndoială — a spus tovarășul Gheorghe Florescu, membru al Comitetului Central al P.M.R., prim secretar al C.C. al U.T.M. — că dacă vom merge neclintit pe calea străbătută de Comsomol, dacă ne vom inspira neîncetat din experiența lui, dacă vom îndeplini cu entuziasm și abnegație directivele Partidului nu vom greși drumul și vom ajunge la țintă".

Cu prilejul celei de a 32-a aniversări a gloriosului Comsomol întregul nostru popor muncitor își exprimă dragostea sa fierbinte pentru comsomoliști — oțeliții constructori ai comunismului, apărători de frunte ai păcii — și le urează noi și noi victorii.

In cinstea aniversării Comsomolului tineretul muncitor al Patriei noastre se angajează să păstreze și să întărească mereu mai mult prietenia veșnică a tineretului țării noastre cu tineretul sovietic să-i urmeze și mai departe exemplul măreț, pentru ca sub conducerea Partidului, să poată aduce o contribuție cât mai puternică la opera de apărare a păcii și construirea socialismului.

Note politice externe

Declarația dela Praga, a celor opt state, a avut, în lumea întreagă, un imens ecou.

In toate țările și, în special în țările europene, unde popoarele își manifestă tot mai activ împotrivirea față de politica aventurierilor imperialiști tinzând la remilitarizarea Germaniei occidentale, propunerile formulate la Praga sunt considerate ca fiind singura cale ce oferă o rezolvare justă și democratică problemei germane. Spre deosebire, într'adevăr, de hotărîrile ilegale ale conferinței tripartite dela New-York, care urmăresc menținerea desmembrării Germaniei și utilizarea germanilor din Vest drept mercenari ai agresorilor atlantici, propunerile dela Praga preconizează o reîntoarcere la prevederile dela Potsdam, — adică inițierea de măsuri care să ducă la constituirea unei Germanii unificate, independente, democratice și pașnice. Ceeace corespunde intereselor de viață ale tuturor popoarelor inclusiv poporului german.

Și deaceea în timp ce reacțiunea a primit Declarația dela Praga cu o vădită furie — deoarece Declarația le demască planurile războinice, — Acheson a avut chiar cinismul să afirme că ele ar fi „învechite" și „nepracticabile", — opinia publică mondială le-a salutat ca pe un gest pozitiv și concret de pace și colaborare. Căci dacă pentru șeful departamentului de Stat, creearea unui Stat german unificat, democratic și pașnic este o idee „învechită" și „nepracticabilă", popoarele consideră, dimpotrivă, că a perpetua, în mijlocul Europei, haosul artificial a „două" Germanii, dintre care una progresistă și pașnică și alta neo-nazistă și revanșardă, este o concepție pe cât de monstruoasă pe atât de primejdioasă. Dealtminteri, poporul german se ridică hotărît contra politicii criminale proclamate la conferința celor trei puteri agresive dela New York și salută, cu căldură, propunerile dela Praga ale celor opt state.

Această atitudine a marii majorități a poporului german constituie un element nou și important. După cum preciza, deunăzi, Max Reiman: „poporul german nu va săpa niciodată tranșee deoparte și de alta a Elbei pentru beneficiile bancherilor din Wall-Street". Germanii din Vest nu vor trage niciodată în frații lor din Republica Democrată Germană, pentru dividendele lui Morgan, Rockefeller și alții. Astăzi, poporul german vede și simte că nu mai este singur și că forțele păcii din întreaga lume, în frunte cu Uniunea Sovietică, îl sprijină în năzuințele sale de viață, — și deaceea Declarația dela Praga a avut drept rezultat imediat o intensificare a opoziției masselor germane, din întreaga Germanie, față de proectele și măsurile organizatorilor de masacre din Washington.

Și de această opoziție, Washingtonul va trebui, că o vrea sau nu, să țină seama.

Din nou, sub cupola O.N.U.-lui răsună glasul puternic al Uniunii Sovietice, care, făcându-se interpreta conștiinței întregii omeniri, aduce o contribuție masivă și concretă la apărarea păcii mondiale.

Din nou, cu aceeași pasiune arzătoare, A. I. Vișinski a propus, în numele guvernului sovietic, un program pozitiv pentru înlăturarea amenințării unui nou război, pentru întărirea păcii și securității tuturor popoarelor. Nedesmințit credincioasă politicii sale de pace și colaborare între popoare, U.R.S.S. a preconizat, în fața Adunării Generale a Națiunilor Unite: 1) prohibirea folosirii armelor atomice și instituirea unui control internațional sever; 2) reducerea cu o treime, chiar din 1950, a armamentelor marilor puteri; 3) încheerea unui pact de pace între cele cinci mari puteri; și 4) interzicerea oricărei propagande pro-războinice.

Este dela sine înțeles că adoptarea unui asemenea program, — a cărui aplicare este identică cu instaurarea unei adevărate securități colective, — ar determina o imediată și durabilă destindere internațională. In zilele noastre dacă vrei pace trebuie să te pregătești de pace și să lucrezi pentru pace. Astăzi, o pace reală, o pace trainică nu mai poate fi altceva decât o pace bazată pe o dezarmare progresivă și controlată. O asemenea pace, voită și dorită de toate popoarele lumii, se află inclusă în programul sovietic, expus de A. I. Vișinski.

Din nou se demonstrează, prin fapte și nu prin vorbe, cine anume vrea pace — și cine vrea, cu tot dinadinsul, vrajbă și război. Din nou, Uniunea Sovietică face un gest măreț și constructiv spre a cruța omenirea de pustiirile unui nou masacru, — și acest lucru este cu atât mai remarcabil cu cât ea este mai puternică și mai invincibilă ca niciodată!

„Voința de pace se măsoară după voința de dezarmare", — spunea președintele Roosevelt. Intreaga lume poate aprecia cât de sinceră și mare este voința de pace a Țării Socialismului, care, de nebiruit fiind, oferă neostenit pace imperialiștilor războinici. Deaceea, popoarele lumii se strâng în jurul ei, în timp ce se izolează tot mai repede și mai mult de guvernanții reacționari și agresivi.

Deaceea planurile întunecate ale acestor dușmani ai omenirii vor fi tot mai sigur zădărnicite.

După cum se știe în Mesajul său din 1 Ianuarie, Mao Tse Dun anunțase, în numele guvernului central popular, eliberarea întregii Chine continentale. Totodată, marele conducător al poporului chinez mai precizase că cele trei sarcini ce se pun, pentru anul 1950, Armatei Populare sunt eliberarea insulelor Hainan și Taiwan (Formoza), precum și eliberarea Tibetului.

In ceeace privește insula Hainan, ea a fost eliberată, astă primăvară. Cât despre Taiwan, în ciuda agresiunii directe pe care imperialiștii americani au săvârșit-o împotriva acestei insule, luând ca pretext evenimentele din Coreea, ea va fi eliberată, după cum în mod repetat au afirmat-o toți conducătorii poporului chinez. In legătură cu Tibetul, eliberarea a început și operațiunile sunt în curs de desfășurare.

Intr'adevăr, din comunicatul comun dat publicității de Biroul de Sud-Vest al Partidului Comunist Chinez, de comandamentul regiunii militare al Chinei de Sud-Vest și de cartierul general al Armatei a II-a, reiese că glorioasele trupe populare au pornit la eliberarea acestui vechi teritoriu chinez, pe care intrigile imperialiștilor anglo-saxoni și trădarea Kuomintangului, l-a ținut separat de patria mamă.

Sub conducerea energică și înțeleaptă a clasei sale muncitoare și a Partidului ei, Republica Populară Chineză își desăvârșește procesul de unificare teritorială, consolidând mereu puterea de nebiruit a noului Stat chinez.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea No. 5

TRĂIASCĂ CEA DE A 33-a ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE!

ANUL II Nr. 83 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 3 Noembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

MAREA VICTORIE A POPOARELOR LUMII

Se împlinesc 33 de ani de când, sub conducerea Partidului Bolșevic în frunte cu Lenin și Stalin, clasa muncitoare din Rusia a sfărâmat edificiul vechii orânduiri burghezo-moșierești, 33 de ani dela Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. La 7 Noembrie 1917, pentru prima oară în istorie, exploatații au smuls puterea politică și economică din mâinile exploatatorilor, au instaurat propria lor dictatură de clasă și au trecut la construirea unei lumi noi, în care să nu mai existe explotare și asuprire.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a trezit în inimile exploataților și asupriților din lumea întreagă nădejdea într'un viitor luminos, încrederea neclintită în triumful cauzei lor. Marea Revoluție Socialistă a chemat, încă din primele zile ale victoriei, massele largi din lumea întreagă la luptă pentru pace. Făuritorii Marii Revoluții au arătat, încă de atunci, întregii omeniri progresiste că, prin luptă hotărîtă, poate fi zidită în lume o pace trainică și dreaptă. Flacăra puternică a Revoluției din Octombrie a făcut să crească avântul revoluționar al clasei muncitoare de pretutindeni, să sporească lupta pentru libertate națională a popoarelor coloniale și semicoloniale.

Astăzi, la 33 ani după ce Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a dat naștere noului mod de producție, celui socialist, lumea capitalistă amenință, cu descompunerea ei, întreaga civilizație a omenirii. Trecând la acte fățișe de agresiune, imperialiștii americani și sateliții lor au deslănțuit un război criminal de exterminare împotriva eroicului popor coreean care-și apără — cu nenumărate jertfe de sânge — fiecare palmă de pământ a Patriei sale. Urmași lui Hitler din Statele Unite, secondați de sateliții lor englezi și francezi, pun la cale — în cadrul planurilor lor de război — reînvierea militarismului hitlerist în Germania Occidentală, așa cum a desvăluit puternic în fața lumii întregi Declarația miniștrilor de externe ai celor opt state, întruniți la Praga din inițiativa Uniunii Sovietice. În acelaș timp, în toate țările dominate de imperialismul american agresiv, guvernanții trădători, înspăimântați de creșterea uriașă a luptei pentru pace a popoarelor, întețesc, la ordinul Wall-Street-ului, sălbaticile represiuni antimuncitorești și antidemocratice. „Tunuri în loc de unt" — lozinca ticăloasă a lui Hitler, a devenit deviza noilor pretendenți la dominația lumii — imperialiștii americani — și a slugilor acestora de teapa social-democraților de dreapta și mărșavei bande titoiste de asasini și spioni dela Belgrad.

In situația internațională încordată de astăzi, în fața canibalilor imperialiști care, pășind la acte fățișe de agresiune, se străduesc din răsputeri să aprindă focul unui nou măcel mondial,— se înalță puternică, invincibilă, bastion al păcii și apărătoare a întregii omeniri, marea Uniune Sovietică, Țara Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Cu o forță economică și politică unică în lume, Uniunea Sovietică stă în fruntea popoarelor în lupta pentru apărarea păcii, pentru independența națională, pentru eliberarea de exploatare și asuprire a oamenilor muncii din lumea întreagă. Succesele ce le înregistrează pe toate tărâmurile popoarele sovietice, sunt succese ale apărătorilor păcii din lumea întreagă. Mărețele construcții ale comunismului — traducerea în viață a grandioaselor planuri staliniste de transformare a naturii, creșterea neîncetată a puterii economice a Statului Sovietic, după cum a arătat și recentul Comunicat al Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U. R. S. S. cu privire la îndeplinirea Planului de Stat pe al treilea trimestru al anului 1950 — toate acestea vorbesc sutelor de milioane de partizani ai păcii de pretutindeni despre forța uriașă care stă stavilă în calea planurilor negre ale dușmanilor omenirii.

Alături de glorioasa Uniune Sovietică și datorită sdrobirii de către aceasta — în cursul celui de al doilea război mondial — a Germaniei hitleriste și a Japoniei imperialiste, pășesc astăzi, pe calea păcii și progresului popoarele țărilor de democrație populară, marele popor chinez de 475 milioane oameni, și Republica Democrată Germană.

Poporul muncitor român sărbătorește aniversarea zilei de 7 Noembrie ca pe o măreață sărbătoare a sa proprie, pentrucă eliberarea sa națională n'ar fi fost posibilă fără victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Minunatele izbânzi pe care le înregistrează Republica noastră Populară pe calea lupiei pentru construirea socialismului, n'ar fi fost, de asemeni, cu putință, fără ajutorul desinteresat, internaționalist din partea Uniunii Sovietice. Noi știm că numai datorită Uniunii Sovietice putem face astăzi un strălucit bilanț al realizărilor de până acum și al perspectivelor de viitor ce se deschid în fața noastră. De aceea, cu prilejul celei de a 33-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, poporul muncitor din țara noastră își îndreptă privirile cu dragoste și recunoștință nemărginită către Uniunea Sovietică și către marele ei conducător, tovarășul Stalin.

Răspunzând cu entuziasm chemărilor Partidului clasei muncitoare, care îi călăuzește în lupta pentru apărarea vieții, pentru belșugul zilei de mâine, oamenii muncii din țara noastră dobândesc minunate succese în lupta pentru industrializarea țării și transformarea socialistă a agriculturii.

Odată cu succesele în producție crește nivelul material și cultural al celor ce muncesc.

Călăuzindu-se de măreața experiență a Uniunii Sovietice, Statul nostru de democrație populară duce totodată lupta pentru înfăptuirea revoluției culturale. Statul și forța sa conducătoare, Partidul Muncitoresc Român, desfășoară această operă măreață pe numeroase căi: prin învățământul public, presă și edituri, prin miile de așezăminte culturale dela orașe și sate, prin desvoltarea științei, literaturii și artelor, culturii fizice, prin acțiunea cultural-educativă directă a Partidului și a diferitelor organizații de massă. Minunate sunt rezultatele dobândite până acum pe calea înfăptuirii revoluției culturale. Sarcina lichidării analfabetismului, este în curs de îndeplinire pe o scară mereu mai largă. In 1949/950 au absolvit cursurile de alfabetizare 516.607 oameni ai muncii la sate și 24.868 la orase, cu 30 la sută mai mult decât în anul 1948/949, iar Planul Cincinal prevede lichidarea completă a analfabetismului în țara noastră.

In urma editării, în curs de numai doi ani a 829 manuale noi în aproape 22.000.000 exemplare, învățământul a căpătat un caracter strict științific, legat de practica construirii socialismului. Desvoltarea învățământului public se oglindește în numărul mereu crescând al școlilor și universităților, și în sporirea considerabilă a numărului de elevi și studenți. In învățământul elementar de pildă, numărul școlilor a crescut dela 12.884 în 1938/939 la 15.166 în 1949/950; iar în învățământul mediu, care în 1938/939 cuprindea doar 56.268 elevi, în 1948/1949 se aflau 166.768 de elevi, dintre care circa 64 la sută în școli medii tehnice. In același răstimp, învățământul superior a crescut dela 41 facultăți cu 26.598 studenți la 135 facultăți cu 48.615 studenți. S'au înființat, de asemenea, licee serale și școli speciale de doi ani, care pregătesc pe muncitori pentru învățământul superior. In școlile medii și superioare, accesibile odinioară numai odraslelor celor avuți, învață astăzi fiii și fiicele celor ce muncesc. Învățământul public dă astăzi țării noastre minunate cadre de tineri și tinere — viguroși constructori ai socialismului și dârzi luptători pentru pace.

Poporul muncitor român, care se află în pragul primului său Plan Cincinal, își trece în revistă cu bucurie și înaltă mândrie patriotică, realizările de până acum. El se pregătește cu entuziasm pentru alegerile de deputați în Sfaturile Populare, alegeri care vor însemna o contribuție uriașă la întărirea și consolidarea Statului de democrație populară.

In cinstea măreței zile de 7 Noembrie, oamenii muncii din țara noastră au desfășurat cu entuziasm întrecerea socialistă. Ei au întâmpinat a 33-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — cea mai mare sărbătoare a oamenilor muncii din lumea întreagă — sporindu-și eforturile în lupta pentru pace și socialism.

In ziua de 7 Noembrie și în preajma celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilar Păcii, poporul nostru, alături de sutele de milioane de partizani ai păcii de pretutindeni, își îndreaptă privirile cu nețărmurită dragoste și încredere către Țara Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Uniunea Sovietică, către cel mai hotărît luptător pentru pace, tovarășul Stalin.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis larg calea participării masselor populare la conducerea statului

Prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie s'a creat o nouă orânduire socială în istorie, cu un stat de tip nou, Statul Sovietic. Prin aceasta, Marea Revoluție a deschis o nouă eră în istoria omenirii, era Sovietelor, era participării directe a masselor muncitoare la conducerea treburilor obștești. Esența, tăria și puterea Statului Sovietic constă tocmai în faptul că exercitarea puterii în stat și conducerea statului se află în mâinile celor ce muncesc, în mâinile celor care, prin luptă, au reușit să scuture jugul exploatării, să sfarme complet aparatul de stat burghez și să construiască un stat de tip nou. Astfel, s'a adeverit, teza marxist-leninistă că socialismul se construește de către massele largi muncitoare, direct interesate în problema organizării, conducerii și apărării statului lor.

Chiar în focul Marii Revoluții din Octombrie, Lenin și Stalin au arătat că garanția victoriei definitive a Revoluției stă în întărirea alianței dintre muncitori și soldați (soldați care nu erau decât țărani îmbrăcați în mantale soldătești) și că, „organele acestei alianțe sunt sovietele de deputați ai muncitorilor și soldaților". In articolul „Două linii", tovarășul Stalin arată că: „Problema fundamentală a revoluției este problema puterii. Caracterul revoluției, mersul și desnodământul ei sunt determinate în întregime de faptul: în mâinile cui se află puterea, care clasă este la putere". La 14 Martie 1917, tovarășul Stalin transmitea prin „Pravda" cuvântul Partidului: „Muncitori, țărani și soldați! Uniți-vă pretutindeni în Soviete de deputați ai muncitorilor și soldaților, organele alianței și puterii forțelor revoluționare din Rusia!"

Descifrând rolul masselor în revoluție, Partidul Comunist (b) în preziua declanșării revoluției a lansat lozinca: „Toată puterea Sovietelor!" Această lozincă, a făcut ca toate încercările reacțiunii de a înăbuși valul revoluționar să se prăbușească.

Dărâmând puterea economică și politică a burgheziei și rămășițelor țariste, revoluția pornea pe drumul care duce la bun sfârșit cauza păcii și totodată cauza eliberării masselor muncitoare de sub orice robie și orice exploatare.

Astfel, având experiența din 1905, din Februarie 1917, și dând o uriașă desvoltare ideilor lui Marx și Engels, Lenin și Stalin au creat și au verificat în practica revoluției sovietul ca cea mai înaintată formă de stat. Călite în focul uriaș al revoluției, sovietele au devenit organe directe ale puterii masselor.

Constituția stalinistă consfințește ca bază politică a U.R.S.S. sovietele de deputați ai celor ce muncesc, drept forma cea mai înaltă a participării masselor populare la conducerea statului. Forța și măreția democrației sovietice constă, în primul rând, în caracterul ei cu adevărat popular, în faptul că ea exprimă și apără interesele poporului. Nicăieri în lume poporul nu este atât de larg antrenat în marea operă de organizare și conducere a statului, ca în Uniunea Sovietică. De aceea, regimul sovietic este cel mai democrat din lume. De aceea el este cel mai puternic din lume. Azi marea Țară a Socialismului victorios își făurește o viață nouă cu ajutorul și forța tuturor oamenilor sovietici, care au ales pe cei 1.100.000 deputați ai Sovietelor sătești, pe cei 290.000 deputați ai sovietelor raionale și orășenești, pe cei 9.000 deputați ai sovietelor regionale și de ținuturi care, împreună cu aleșii din Sovietul Suprem al U.R.S.S., toți deputați ai celor ce muncesc, luptă pentru împlinirea planurilor cincinale, pentru trecerea dela socialism la comunism și pentru apărarea păcii.

Invățând din măreața experiență a Uniunii Sovietice, regimul nostru de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, creează condițiile participării masselor în opera de conducere. Asemenea organe locale ale puterii de stat, organe care să fie în stare a distruge ultimele rămășițe ale vechiului aparat de stat burghez și a antrena milioanele de oameni ai muncii la opera de construire a socialismului, vor fi sfaturile populare. La 3 Decembrie, alegându-se deputații în sfaturile populare, se vor crea acele organe locale ale puterii de stat, cu ajutorul cărora regimul nostru de democrație populară își formează o bază politică de nesdruncinat. Cuprinzând pe toți oamenii muncii, mobilizându-i în opera de administrare a țării și de construire a socialismului, sfaturile populare dela noi vor fi forma cea mai democrată de guvernare cunoscută în istoria de până acum a țării. Rezolvând toate problemele de interes local, ele vor fi organe de lucru, operative și eficace, distrugând și înlăturând cu desăvârșire racila birocrației rămasă dela regimul burghezo-moșieresc. Sfaturile populare vor fi, în acelaș timp, un puternic mijloc de realizare largă și cuprinzătoare a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, prin acțiunea comună de conducere, de îndrumare și mobilizare a celor peste 100.000 de deputați ce vor fi aleși dintre muncitori, țărani și intelectuali. Sfaturile populare vor contribui, deasemeni, la rezolvarea problemei naționale, la întărirea frăției și colaborării între poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Mobilizând massele în opera de întărire a Republicii Populare Române, sfaturile populare vor constitui una din cele mai puternice pârghii și una din cele mai dinamice curele de transmisiune care leagă Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în stat, de massele celor ce muncesc, ducând Patria noastră cu pași hotăriți tot mai departe pe calea socialismului, pe calea luptei pentru pace.

Pe drumul deschis de Marea Revoluție din Octombrie, împotriva uneltirilor burgheziei și ale imperialiștilor atățători la război, împotriva spionilor și sabotorilor de teapa mărșavului Tito, poporul muncitor din țara noastră merge înainte. La 3 Decembrie 1950, poporul nostru va face încă un pas important, alegând în sfaturile populare de pe tot cuprinsul Patriei și punând în posturi de răspundere și conducere pe cei mai buni oameni ai muncii, pe cei mai dârzi luptători pentru pace.

Pionieri și școlari, plantați pomi, îngrijiți grădinile

Dragi pionieri și școlari din R. P. R.

Pionierii din Orașul Stalin au avut un gând minunat chemând pe toți pionierii și școlarii la o acțiune pentru plantarea pomilor. Ei au propus să plantați pomi roditori și arbuști în curțile școlilor, în parcuri, pe marginea drumurilor, pe râpele mâncate de ape.

Pionierii sovietici — care cresc îndrumați de marele Stalin — sunt pentru voi minunată pildă a felului în care trebuie să faceți mai roditor, mai frumos, pământul Patriei noastre.

Urmând pilda lor, urmând chemarea pionierilor din Orașul Stalin, îndrumați de învățătorii, de profesorii și de instructorii voștri, voi veți contribui, după puterile voastre, ca în țara noastră să fie mai mulți copaci, mai multe grădini.

Plantând copac după copac, arbust după arbust, ingrijind cu dragoste pomii din curtea școlii, din parc sau de pe marginea drumului, curățindu-i de omizi, la timpul potrivit, ajutându-i să crească mari, voi vă înscrieți printre cei care smulg darurile naturii și le dau spre folosință omului, voi vă alăturați astfel cu fierbintele vostru entuziasm și cu strălucitoarea voastră tinerete tuturor oamenilor muncii care, povățuiți de Partid, luptă pentru înfrumusețarea Patriei noastre, pentru îmbogățirea și întărirea ei, luptă pentru pace, spre binele celor ce muncesc, spre binele vostru al celor tineri.

Plantați pomi, ingrijiți grădinile, dragi copii.

Pentru ca să crească și să rodească pomii puși de mâinile voastre harnice, pentru înflorirea grădinilor noastre, pentru voi, pentru viață, pentru viitorul nostru fericit, cu toții stăm zid în apărarea păcii.

Spor la muncă, dragi pionieri și școlari!

N. Popescu-Doreanu
ministrul Invățământului Public

Lenin sosește la Smolnâi în noaptea de 24 Octombrie. — Desen de E. Kibric

Electrificarea țării, etapă necesară pentru construirea socialismului

Publicarea raportului tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, la ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra planului de electrificare a țării a umplut de bucurie inimile tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Inspirându-se îndeaproape din mărețele realizări ale oamenilor sovietici, Republica Populară Română pășește cu hotărire pe calea socialismului.

Planul de electrificare a țării, după cum spune tov. Gh. Gheorghiu-Dej, este cerut în mod imperios de „lichidarea inapoierii economice și culturale a țării noastre, de necesitatea trecerii la marea producție socialistă în industrie și agricultură". Electrificarea, condiție necesară pentru înfăptuirea primelor noastre planuri cincinale, va fi un factor esențial pentru crearea unei puternice industrii chimice, pentru punerea în valoare a marilor resurse de materii prime de care dispune țara noastră.

Făcând un bilanț al situației alimentării cu energie electrică a țării noastre, raportul arată că astăzi dispunem de centrale electrice cu o putere instalată de 740.000 kw., din care sunt utilizabili numai 600.000 kw., că puterea centralelor electrice dat fiind fărâmițarea lor excesivă se ridică abia la o medie de 1230 kw., că distribuirea energiei electrice este foarte disproporționată dela o regiune la alta și că în goană după profituri capitaliștii au construit de preferință centrale electrice care folosesc produse petrolifere, gaze naturale și cărbuni superiori ducând o politică de jaf.

Planul de electrificare a țării se întinde pe o perioadă de 10 ani și se va desfășura în două etape, astfel încât în anul 1960 puterea instalată a centralelor să se ridice la 2.600.000 kw. Energia aceasta va fi furnizată de 27 centrale termo și hidroelectrice mari precum și de un mare număr de centrale mai mici. Ele vor fi grupate în șapte sisteme, care vor fi puse în legătură unul cu altul astfel încât energia electrică să poată fi transportată dela sistemele excedentare spre sistemele deficitare. Prin aceste sisteme energetice și prin marea lor capacitate se vor putea economisi până în 1960 aproape 120.000 tone de produse petrolifere precum și o însemnată cantitate de gaze naturale. Printre centralele mari care se vor ridica, planul de electrificare menționează marea centrală hidroelectrică Stejar, pe Bistrița cu o capacitate de 210.000 kw. In plus barajul dela Isvorul Muntelui și lacul de acumulare al acestei centrale vor da apa necesară pentru irigarea a 300.000 ha. în Sudul Moldovei și pe Bărăgan, vor înlesni circulația pe Siret între Bacău și Galați, vor împiedica inundațiile Bistriței care fac improprii sute și mii de hectare de teren arabil. Mari centrale termoelectrice vor fi ridicate la gurile minelor dela Filipeștii de Pădure și Doicești, precum și la Petroșani unde se vor utiliza deșeurile rezultate din spălarea cărbunilor.

Energia electrică furnizată de noile centrale mari și mici va alimenta centrele noastre industriale, va spori fertilitatea pământului, va înlesni transporturile, va lumina orașele și multe sate, S. M. T.-uri, Gospodării Agricole Colective.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej se ocupă apoi de problema folosirii apelor, de rolul lor important în agricultură, în determinarea climei, în producerea energiei necesare electrificării".

„Electrificarea țării, se arată în raport, este în mod nemijlocit legată de problema folosirii multilaterale a apelor, asigurarea stabilității și creșterii producției agricole prin irigații, lupta împotriva secetei, prevenirea inundațiilor, plantarea perdelelor de protecție, amenajarea de baraje și lacuri de acumulare, regularizarea debitelor râurilor, amenajarea și recâștigarea terenurilor inundabile, navigația, alimentarea cu apă a orașelor și centrelor industriale, piscicultura, amenajarea torenților și împădurirea" Folosirea apelor Siretului, Ialomiței, Argeșului, Oltului și Jiului ar scăpa de secetă aproape 200.000 ha. teren arabil. Apa lacurilor de acumulare ar putea iriga 500.000 ha. iar prin pompare, apele Dunării ar urca numărul acestora cu încă 400—500.000 ha. In felul acesta țara ar obține anual, în mod sigur, aproximativ încă 240.000 vagoane de cereale.

Strâns legate de aceste multiple probleme sunt apoi măsurile de conservare a solului, de prevenire și combatere a eroziunilor, de revalorificare a terenurilor degradate sau în curs de degradare, de asanare a bălților și a regiunilor insalubre, de valorificare a Dunării, a bălților și luncii acesteia atât în ce privește navigația, agricultura și piscicultura cât și în ce privește instalarea de centrale hidroelectrice a căror producție ar putea atinge 8,8 miliarde kw. într'un an hidrografic mediu.

Vor lua ființă fabrici de turbine hidraulice, generatori electrici (la Reșița), de cazane de aburi, (Vulcan București), de transformatori pentru stațiile de distribuție, de mașini electrice (Craiova), fabrici de motoare (Satul Lung, Timișoara, București), fabrici de cabluri și conducte electrice, etc.

Un sprijin esențial, în efectuarea acestui plan, îl vom avea din partea Uniunii Sovietice. El constă atât în utilaj și materiale cât și în ce privește executarea tehnică.

Punerea în practică a planului de electrificare va ajuta Patriei noastre să întărească potențialul economiei noastre naționale, să ridice standardul de viață al oamenilor muncii, să întărească și mai mult alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. In această măreață operă, cadrele didactice au și ele de adus o însemnată contribuție. Muncitorii calificați, tehnicienii și inginerii nu se pot forma fără o cunoaștere temeinică a matematicii și fizicii, fără ca aceștia să-și fi insusit în anii de școală elementele de bază ale acestor discipline.

Invățământul public, spune tov. Gh. Gheorghiu-Dej va trebui să dea „o atenție deosebită studiului științelor legate de realizarea planului de electrificare: electricității, fizicii, matematicii, geologiei, hidrografiei, etc. Vor trebui luate măsuri pentru a asigura învățământului tehnic de toate gradele cadre didactice calificate, manuale tehnice de specialitate, laboratoarele, atelierele și materialul didactic necesar".

Muncind temeinic la clasă și mobilizând massele pentru îndeplinirea planurilor noastre de producție, vom contribui la opera de construire a socialismului, la lupta pentru apărarea vieții noastre pașnice și prospere.

Primele decrete ale puterii sovietice

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis o epocă nouă în istoria omenirii, epoca comunismului.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a smuls puterea din mâna moșierilor și a capitaliștilor și a pus bazele unei puteri noi, puterea sovietelor deputaților celor ce muncesc. Ea a distrus statul burghez și a creat un tip nou de Stat — Statul Sovietic.

Organizatorul și conducătorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost Partidul Bolșevic creat de Lenin și Stalin.

In toiul revoluției victorioase din 25 Octombrie (7 Noembrie 1917) în Petrograd (astăzi Leningrad) s'a deschis al doilea congres unional al Sovietelor. Majoritatea sdrobitoare a delegaților congresului o formau muncitorii și țăranii.

Al doilea congres unional al Sovietelor a rezolvat cele mai arzătoare probleme ale Revoluției: puterea, pacea și pământul. Aceste probleme frământau adânc massele oamenilor muncii. Erau probleme fundamentale și vitale, de rezolvarea cărora depindea soarta viitoare a poporului, soarta țării.

Congresul a adoptat în unanimitate apelul adresat de V. I. Lenin către muncitori, soldați și țărani, în care se spunea: „Sprijinindu-ne pe voința majorității sdrobitoare a muncitorilor, soldaților și țăranilor, sprijinindu-ne pe revoluția victorioasă a țăranilor și a garnizoanei din Petrograd, congresul ia puterea în mâna lui".

Sovietele au devenit organele noi ale puterii de Stat, organele dictaturii proletariatului.

DECRETUL PENTRU PACE

Războiul sângeros imperialist intrase în al patrulea an. Prelungit din dorința monopoliștilor, războiul aducea mari nenorociri masselor muncitoare. Milioane de morți și răniți, copii orfani, distrugeri și foamete — acestea erau urmările războiului.

La al doilea congres unional al Sovietelor, V. I. Lenin a prezentat raportul său despre pace, declarând că problema păcii este o problemă arzătoare și foarte actuală. V. I. Lenin a propus congresului să adreseze popoarelor și guvernelor tuturor țărilor care se aflau în război propuneri de pace. Apelul semnat de V. I Lenin în numele congresului Sovietelor începea cu următoarele cuvinte: „Guvernul de muncitori și țărani, creat de revoluția din 6—7 Noembrie și sprijinindu-se pe Sovietele deputaților celor ce muncesc, propune tuturor popoarelor și guvernelor să înceapă imediat tratative pentru stabilirea unei păci juste și democratice".

Congresul a propus țărilor care se aflau în război să încheie un armistițiu pe trei luni, pentru a duce tratative de pace.

Exprimând dorința masselor muncitoare, Partidul Bolșevic, prin cuvintele conducătorului lui, V. I. Lenin, pronunțate dela tribuna celui de al doilea congres unional al Sovietelor, a anunțat că el socotește că o pace dreaptă și democratică este aceea care nu urmărește anexiuni.

Propunând pacea fără anexiuni, însemna că puterea sovietică se ridica împotriva anexiunii forțate a națiunilor mici de către cele mari, împotriva cuceririlor de teritorii străine.

Adresându-se cu propunerea pentru pace guvernelor și popoarelor țărilor care luptau, guvernul sovietic se adresa înainte de toate muncitorilor din Anglia, Franța și Germania. Guvernul sovietic chema muncitorii din aceste țări în ajutorul muncitorilor din Rusia, cerându-le „să ducă cu succes până la sfârșit cauza păcii și, odată cu aceasta, cauza eliberării muncitorilor și a massei exploatate din orice robie și orice exploatare".

Congresul Sovietelor a acceptat în unanimitate propunerea lui V. I. Lenin cu privire la pace. Decretul pentru pace a fost anunțat imediat prin radio, fiind primit cu entuziasm de massele muncitoare din Rusia și din alte țări. Propunerile pentru pace ale tânărului stat sovietic au întâmpinat o dârză împotrivire din partea imperialiștilor din U.S.A., Anglia și Franța. Guvernanții acestor țări au unit toate forțele reacțiunii internaționale și ale contrarevoluției ruse, pentru a lupta împotriva puterii sovietice. Ei plănuiau să răstoarne puterea sovietică, să instaureze un guvern contrarevoluționar supus lor și să oblige muncitorii și țăranii ruși să continue a-și vărsa sângele pentru interesele imperialiștilor englezi, americani și francezi. Dar calculele imperialismului s'au spulberat.

Sforțările Partidului Bolșevic și sforțările guvernului sovietic, în frunte cu Lenin și Stalin, au fost încununate de succes. In Martie 1918 s'a încheiat, la Brest, tratatul de pace cu Germania.

Chiar în primul său Decret, puterea sovietică a exprimat clar principiile de bază ale politicii externe a statului socialist. Respingând orice scopuri de acaparare, puterea sovietică s'a manifestat ca o luptătoare neclintită și statornică împotriva războaielor imperialiste, pentru o pace justă și democratică.

DECRETUL PENTRU PAMANT

Al doilea decret votat de cel de al doilea congres al Sovietelor a fost decretul pentru pământ. Acest decret a rezolvat cea mai arzătoare problemă a țăranimii muncitoare. Sute de ani au luptat țăranii pentru pământ, dar n'au izbutit și n'au căpătat pământ decât sub conducerea clasei muncitoare și ca rezultat al cuceririlor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Decretul pentru pământ a fost scris și prezentat la congres de V. I. Lenin. In cuvântul său, V. I. Lenin a anunțat: „Guvernul Revoluției muncitorilor și țăranilor trebue să rezolve, în primul rând, problema cu privire la pământ, problemă care poate liniști și mulțumi massele uriașe de țărani săraci".

Prin acest Decret, dreptul proprietății particulare asupra pământului se desființa pentru totdeauna și era înlocuit cu proprietatea întregului popor și a Statului asupra pământului. Pământurile care aparțineau altădată moșierilor, mânăstirilor și

S. Mairov

(Continuare în pag. II-a)

Oameni ai culturii, urmați exemplul oamenilor culturii din Uniunea Sovietică!
Puneți toate cunoștințele și talentele voastre în slujba poporului muncitor!

Desvoltarea ideilor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie la lecțiile de istorie la clasa X-a

Studierea temei „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie", având o imensă însemnătate nu numai pentru o înțelegere și atitudinea justă a elevilor față de trecut, prezent și viitor, dar și pentru însușirea de către aceștia a modului de desvoltare a istoriei în general, reprezintă pentru profesori o nesecată posibilitate în ce privește realizarea educației ideologico-politică a elevilor.

Experiența mea personală și experiența a mulți profesori de istorie dovedește că elevii din clasa a X-a trebue să generalizeze teoria marxist-leninistă, să învețe de a se folosi de primele izvoare, să-și însușească bazele metodei dialectice de cunoaștere a vieții sociale, să stăpânească legile dialecticei materialiste, să învețe a se folosi de ele și a le aplica în practică. Elevii trebue să cunoască temeinic că lupta pentru revoluția socialistă este lupta pentru o lume nouă împotriva unei lumi vechi, că revoluția socialistă și socialismul nu este o născocire a bolșevicilor, ci o necesitate istorică, că în fața acestei necesități a stat nu numai Rusia ci și toate țările capitaliste.

In această privință educatorul trebue să insiste asupra importanței internaționale a bolșevismului ca „model de tactică pentru toți". In ce privește cunoașterea tacticii bolșevicilor în perioada pregătirii lui Octombrie este necesar să se țină seamă de acele particularități pe care le-a indicat tovarășul Stalin în lucrarea sa: „Revoluția din Octombrie și tactica comuniștilor ruși". Se înțelege că nu putem cere elevilor să studieze în mod individual tactica bolșevicilor. Acest lucru le devine clar în procesul de desfășurare a evenimentelor în legătură cu schimbările și relațiile forțelor de clasă din țară.

De asemenea este absolut necesar ca elevii să înțeleagă rolul neprețuit al conducătorilor revoluției, Lenin și Stalin, în desvoltarea creatoare a moștenirii teoretice lăsate de Marx și Engels, în ceeace privește îmbogățirea marxismului cu noi principii, adaptate la situația etapei imperialiste a capitalismului. Noile principii și teorii leniniste trebue să fie înțelese de elevi din punctul de vedere al importanței lor pentru înfăptuirea cu succes a revoluției socialiste în Rusia și pentru înfăptuirea viitoarelor revoluții socialiste din alte țări, căci problema socialismului este la ordinea de zi în multe țări în lumea întreagă.

Pentru studierea perioadei de pregătire a Revoluției din Octombrie trebue folosit ca material suplimentar diferite capitole din Cursul Scurt al Istoriei Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice și câteva din articolele lui Lenin și Stalin. Așa ar fi, de pildă, „Tezele din Aprilie" ale lui Lenin care trebue prelucrate cu grijă în clasă, după textul leninist.

Este necesar ca profesorul să acorde o deosebită atenție studierii evenimentelor strâns legate de Revoluția Socialistă din Octombrie. Aici se ivește primejdia de a fi prezentate elevilor în mod formal, desordonat, nestârnind în sufletul lor emoții puternice, nedându-le sentimentul puternic că acest act s'a săvârșit nu numai pentru istoria Rusiei ci și pentru istoria întregii omeniri. Pentru a evita această primejdie trebue ca profesorul să cumpănească bine timpul și să se gândească cu grijă la conținutul și metodele temelor, să stabilească ce material și ce idei conducătoare ale Revoluției din Octombrie va desvolta, cum să organizeze munca școlarilor, ce material didactic să folosească, etc.

Studierea pregătirii și săvârșirii Revoluției Socialiste din Octombrie pune drept sarcină profesorului de a îmbogăți memoria elevilor cu cunoștințe durabile, limpezi, științifice, despre Revolutia din Octombrie, despre consolidarea Puterii Sovietelor și despre măsurile revoluționare ale primului guvern muncitoresc și țărănesc, măsuri luate în interesul oamenilor muncii chiar dela primii pași ai activității lui. Din punct de vedere educativ, trebue să se pună în lumină ideile care au ridicat și însuflețit în luptă pe proletari și semiproletari.

Pe bază de material istoric concret, fapte și exemple, profesorul trebue să dovedească că „în trecut revoluțiile se terminau de obicei prin trecerea conducerii din mâna unui grup de exploatatori în mâna altui grup de exploatatori. Exploatatorii se schimbau, dar exploatarea rămânea". Deasemeni trebue să arate că deosebirea fundamentală dintre Revoluția Socialistă din Octombrie și revoluțiile din trecut este exprimată printr'un nou tip de stat, statul dictaturii proletariatului, realizat cu ajutorul sovietelor ca organe ale clasei muncitoare. După însemnătatea sa istorică acest tip de stat este forma de trecere dela capitalism la socialism.

In procesul predării trebue arătat că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a sfărâmat orice fel de jug național și colonial și orice fel de îngrădire a popoarelor din Rusia, a măturat orice știrbire în ce privește egalitatea în fața legii, a creat Federația Rusă a Republicilor Socialiste Sovietice pe bază de asociere liberă de națiuni libere, punând prin aceasta o temelie durabilă pentru formarea ulterioară a Uniunilor Republicilor Socialiste Sovietice.

După aceea, trebue să se lămurească elevilor că statul sovietic, creat în urma victoriei Revoluției Socialiste din Octombrie, desprinzându-se din lanțul țărilor imperialiste, scoțând Rusia din războiul imperialist, dând publicității tratatele secrete, declarând monopol de stat asupra comerțului exterior și anulând datoriile guvernului țarist și ale guvernului provizoriu, a smuls Rusia din cleștele imperialismului anglo-francez, a salvat-o din situația de țară semicolonială și a pus capăt, pentru totdeauna, dependenței economice față de capitalismul Europei Apusene.

In sfârșit, profesorul, trebue să aibă în vedere legătura cu actualitatea. Prin actualitate înțelegem tot ceeace se întâmplă în zilele noastre. Predarea istoriei în strânsă legătură cu actualitatea, problemă asupra căreia nu avem posibilitatea să ne oprim mai mult, se face în diferite feluri. Remarcăm numai că aceste legături sunt îndreptățite numai dacă ajută la o înțelegere mai clară a evenimentelor trecutului văzute prin prezent și numai dacă sunt legate în mod organic cu acestea. Din acest punct de vedere, vorbind, de pildă, despre agresiunea imperialiștilor germani, despre bestialitățile și ororile săvârșite pe teritoriile ocupate (Ucraina, Belorusia, Regiunea Baltică, etc.), nu se poate ca toate acestea să nu fie puse în legătură cu planurile Germaniei hitleriste de a distruge U.R.S.S. și de a înrobi poporul sovietic, nu pot să nu fie puse în legătură cu atrocitățile nemților, săvârșite în raioanele ocupate vremelnic în timpul Războiului pentru Apărarea Patriei. In acest caz, legăturile ajută la o înțelegere mai profundă a naturii hrăpărețe a imperialismului german și a încălcării obligațiilor pe care acesta și le-a asumat prin tratate, (încălcarea Tratatului de Pace dela Brest din 1918 și încălcarea Tratatului de neagresiune din 1941).

Sau, oprindu-ne asupra importanței internaționale a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie și asupra nașterii statului socialist, nu se poate să nu vorbești despre victoria în Războiul pentru Apărarea Patriei, despre formarea în Estul și Sud Estul Europei a statelor de democrație populară (Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, România, Albania), despre ajutorul dat acestora de către Uniunea Sovietică pentru construirea socialismului, despre lupta U.R.S.S. pentru pace și prietenie între popoare, împotriva agresorilor anglo-americani, etc. Cu un cuvânt, sarcina și îndatorirea noastră ca profesori de istorie este de a ne gândi cu grijă în ce cazuri sunt necesare legăturile cu prezentul și în ce fel aceste legături pot fi concretizate, fără a transforma lecțiile de istorie în lecții de politică curentă.

P. M. Cazurin
directorul Școlii Medii
din Udelnisc
Regiunea Moscova

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Lenin vorbind la Smolnâi

Primele decrete ale puterii sovietice

(Urmare din pag. 1-a)

membrilor familiei țarului treceau în folosința tuturor muncitorilor.

Decretul pentru pământ votat de congres, glăsuia:

1) „Proprietatea moșierilor asupra pământului se desființează imediat, fără nicio răscumpărare.

2) Proprietățile moșierilor, la fel ca și pământul care aparține mânăstirilor, bisericilor, cu tot inventarul lor viu și mort, se pune la dispoziția Comitetelor și Sovietelor locale ale deputaților celor ce muncesc..."

Decretul leninist pentru pământ a fost primit cu entuziasm de țăranii muncitori. Țăranii au primit prin acest Decret mai mult de 150 milioane desiatine de pământ, care se găsea înainte vreme în mâinele moșierilor și capitaliștilor. In afară de aceasta, țăranii au fost scutiți de plata arendei anuale pe care o dădeau moșierilor și care se ridica la suma de aproximativ 500 milioane ruble aur. In proprietatea poporului au trecut bogățiile pământului, pădurile și apele.

Prima lege agrară a puterii sovietice, votată de cel de al doilea congres unional al Sovietelor, a servit ca bază pentru consolidarea ulterioară a legăturii dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Naționalizarea pământului, organizată de statul sovietic, a fost condiția esențială care a asigurat transformarea socialistă a agriculturii.

Asociindu-se mai târziu în colhozuri, țăranii sovietici lucrează astăzi pământul, producând bunuri pentru întreg poporul și întărind pentru totdeauna munca în colhoz și folosința lui fără plată.

☆

Cel de al doilea congres unional al Sovietelor a ales primul guvern sovietic — Sovietul Comisarilor Poporului, în frunte cu V. I. Lenin.

Conducerea Comisariatului Poporului pentru naționalități a fost încredințată celui mai apropiat colaborator al lui V. I. Lenin, — I. V. Stalin. Insuși faptul numirii lui I. V. Stalin în postul de Comisar al poporului pentru problemele naționale dovedește marea importanță pe care o acorda Partidul Bolșevic problemei naționale.

I. V. Stalin a prezentat „Declarația drepturilor popoarelor Rusiei", publicată la 16 Noembrie 1917, cu semnăturile lui Lenin și Stalin. In această declarație și-au găsit întruchipare năzuințele milioanelor de muncitori. Prin acest document istoric s'au pus bazele desființării inegalității politice a popoarelor.

Declarația proclama egalitatea tuturor popoarelor din Rusia, dreptul lor la învățătură, dreptul la libertate, care ducea până la autodeterminare, înlăturarea tuturor privilegiilor naționale și național-religioase, etc.

Din primele zile, puterea sovietică a trecut la sfărâmarea vechii mașini de stat burgheze, armă de asuprire a muncitorilor și a trecut la crearea unui aparat nou de Stat.

In cursul lunilor Noembrie și Decembrie 1917, guvernul sovietic a votat o serie de decrete și dispoziții importante: stabilirea controlului muncitorilor asupra producției, naționalizarea băncilor, desființarea rangurilor și a titlurilor civile, transformarea justiției, etc.

Elaborată de Lenin și Stalin și aprobată de cel de al treilea congres unional al Sovietelor din 31 Ianuarie 1918, „Declarația drepturilor muncitorilor și a poporului exploatat" a concretizat rezultatele primei etape de construire a Statului Socialist și a fixat prin legi toate cuceririle puterii sovietice începând dela Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Din primele zile ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, V. I. Lenin a declarat: „De astăzi începe o nouă eră în istoria Rusiei. Și această a treia revoluție rusă trebue să aducă drept rezultat victoria socialismului".

Previziunile marelui Lenin au fost în întregime confirmate de istorie. In U.R.S.S. s'a ocnstruit socialismul. Sub conducerea Partidului lui Lenin și Stalin, poporul sovietic a transformat țara sa într'o mare putere socialistă, cu o industrie puternic desvoltată, cu o agricultură colectivistă și cu o cultură înaintată. Mărețele succese ale poporului sovietic sunt mărturie a forței și a invincibilității orânduirii sovietice, născută de Revoluția Socialistă din Octombrie.

Sub conducerea Partidului Bolșevic, în frunte cu Lenin și Stalin, s'a obținut victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Sub steagul încercat al P.C. (b), sub conducerea marelui Stalin, poporul sovietic merge cu încredere spre scopul său măreț, spre comunism.

S. Mairov

Legătura strânsă dintre școlile orășenești și sovietele locale

Școala sovietică, menită să educe pe viitorii constructori ai societății comuniste, reprezintă prin țelurile pe care le urmărește și prin caracterul activității ei școala cea mai avansată din lume.

Prin intermediul sovietelor locale ale deputaților oamenilor muncii, statul sovietic acordă școlii o atenție foarte mare.

Modul în care s'a desvoltat învățământul public în U.R.S.S. și ajutorul dat pentru aceasta de sovietele locale, după Marea Revoluție din Octombrie, poate fi demonstrat prin numeroase exemple. De pildă, înainte de stabilirea regimului sovietic, orașul Perovo nici nu exista. Pe locul unde e așezat astăzi acest oraș se află numai stațiunea de cale ferată cu acelaș nume, un atelier de reparat vagoane ,lângă care, în apropiere, se formase o mică colonie muncitorească.

In această colonie funcționau două școli, dintre care una era parohială, iar cealaltă depindea de administrația județeană. Ambele aveau la un loc aproape 100 de elevi.

Din inițiativa populației locale s'a deschis mai târziu și o școală secundară inferioară cu 50—60 locuri.

Colonia a crescut și se înțelege că cele trei școli deveniseră insuficiente. Numai jumătate din numărul copiilor de vârstă școlară puteau fi primiți la învățătură. Ceilalți din lipsă de locuri erau nevoiți să intre de tineri la lucru în atelierele locale ale căilor ferate.

După instaurarea regimului sovietic, situația s'a schimbat cu desăvârșire. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis poporului căi largi spre învățătură.

Pentru a satisface nemărginita sete de știință a tineretului, sovietul local din Perovo a deschis numeroase școli.

Spre sfârșitul anului 1924, acest oraș număra 2.500 elevi.

In anii primului plan cincinal stalinist, au început să se ridice în Perovo noi fabrici și uzine, ceeace, firește, a determinat o creștere bruscă a populației orașului. Datorită acestui fapt, sovietul orășenesc a trebuit să rezolve problema urgentă a clădirii unor noi școli. In timp foarte scurt s'au construit și amenajat cinci școli mari, frecventate de 4000 de elevi. In 1941, școlile elementare și medii din Perovo erau frecventate de peste 10.000 elevi.

In timpul războiului împotriva cotropitorilor fasciști activitatea normală a școlilor a fost suspendată vremelnic. Parte din elevii claselor inferioare au fost evacuați, iar peste 100 de elevi din clasele a IX-a și a X-a au plecat voluntari pe front. Mulți elevi din ultimele clase superioare au participat la lucrările de fortificare din jurul Moscovei.

După al doilea război mondial, desvoltarea învățământului public a luat un nou avânt. In 1949, totalul elevilor a atins 13.000.

An cu an se ridică și calitatea muncii didactice și educative, fapt care influențează pozitiv asupra rezultatelor învățăturii elevilor. In ultimii trei ani, mulți absolvenți ai școlilor medii din Perovo au fost premiați cu medalii de aur și argint.

Secția orășenească de învățământ și cadrele didactice poartă o deosebită grijă educației ideologice a elevilor, sădind în sufletele lor principiile educației comuniste, sentimentul de dragoste pentru Patria Sovietică.

Iată ce scrie eleva Patruseva din clasa a X-a a școlii Nr. 4 într'una din temele ei de compoziție:

„Sunt fericită că trăesc în Țara Socialismului, care are un trecut glorios, un prezent minunat și un viitor strălucit, țara păcii și a prieteniei dintre popoare.

„Sunt încredințată că politica înțeleaptă a Guvernului Sovietic îmi va asigura posibilitatea de a învăța liniștită și de a lucra spre binele poporului și al țării mele".

Sovietul local manifestă o deosebită dragoste și stimă față de învățători și profesori, relevând totdeauna serviciile pe care le aduc ei școlii și Statului.

Numai în 1948, Comitetul Executiv al Sovietului orașului Perovo, a propus 89 dintre cei mai distinși învățători ai orașului spre a fi decorați cu medalia „Pentru împlinirea stagiului de serviciu și muncă exemplară", precum și cu alte ordine și medalii.

Un mare număr de învățători au fost propuși pentru decorare și în anul 1949.

Populația locală manifestă o deosebită dragoste și o sinceră recunoștință față de învățători și profesori. Oamenii muncii din oraș au arătat cadrelor didactice o mare încredere cu ocazia alegerilor de deputați ai Sovietelor locale, de judecători și asesori populari, alegând 53 învățători.

Sovietul local poartă o grijă permanentă școlilor din oraș.

Comitetul Executiv al Sovietului și Secțiunea de Învățământ de pe lângă Sovietul orășenesc au luat, numai în cursul unui singur an, 12 hotărâri concrete, care au îmbunătățit continuu activitatea școlară. De curând, în bugetul orașului s'a prevăzut suma de 150.000 ruble pentru repararea localurilor de școală.

In curând se vor construi în Perovo câteva școli noi.

A. Lukin
Președintele Comitetului Executiv al Sovietului deputaților oamenilor muncii din orașul Perovo, regiunea Moscova

I. V. STALIN: Opere vol. VI

– RECENZIE –

Cel de al șaselea volum al operelor lui I. V. Stalin cuprinde o serie de lucrări ce analizează aspectele esențiale ale vieții Partidului și a puterii sovietice în cel de al șaptelea an al existenței ei. Ne aflăm în anul 1924, adică în anul când Partidul a pierdut pe inițiatorul și organizatorul lui, pe V. I. Lenin, în anul când puterea sovietică lupta încă din greu pentru înlăturarea grelelor vestigii ale războiului civil și ale războiului de intervenție al celor 14 state imperialiste. Suntem în plină etapă de aplicare a noii politici economice, într'o etapă de creștere a producției industriale, de consolidare a sectorului socialist în toate ramurile economiei naționale. Este timpul când Partidul trece la o nouă politică în ce privește țărănimea. Comunismul de război este înlocuit prin impozitul în natură.

Pe plan intern Partidul luptă, pe de o parte, cu greutățile de organizare a administrației de Stat a industriei, comerțului, agriculturii iar, pe de altă parte, cu piedicile puse în însuși interiorul Partidului de către grupul fracționist al lui Troțki și Preobrajenski. Pe plan extern, Uniunea Sovietică făcuse față tuturor presiunilor și ultimatum-urilor țărilor capitaliste. Acestea nu numai că nu au văzut prăbușindu-se și „descompunându-se" regimul nou din Rusia, instaurat prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, dar în cele din urmă ele au fost silite să constate că regimul sovietic își consolidează necontenit pozițiile, să constate că în inseși țările lor crește neîncetat numărul oamenilor muncii care văd în Uniunea Sovietică un model de realizare a aspirațiilor lor.

Volumul șase al operelor lui I. V. Stalin cuprinde probleme și aprecieri asupra situației internaționale din anul 1924 precum și constatări și soluții pe marginea problemelor strâns legate de viața Partidului și a țării, soluții care pentru noi înseamnă un mare ajutor în explicarea multor chestiuni de ordin internațional cât și în orientarea în multe probleme de ordin intern, îndeosebi în ce privește rezolvarea problemelor de organizare a administrației de stat și a problemei țărănești.

Din lucrarea „Conferința a XIII-a a Partidului", desprindem problema unității indestructibile a Partidului.

Prezența grupărilor fracționiste în sânul Partidului pentru care pleda Troțki era în contradicție flagrantă cu principiile organizatorice, pentrucă „în condițiile încercuirii capitaliste ne trebue nu numai un partid unitar și bine închegat, dar și un adevărat partid turnat din oțel, capabil să înfrunte atacul dușmanilor proletariatului, capabil să ducă muncitorii la luptă hotărâtă". De aceea pentru întărirea Partidului însăși, pentru consolidarea coeziunii lui, I. V. Stalin trage concluzia că pe viitor Partidul trebue să deschidă porțile „mai larg elementelor proletare", și să limiteze totodată accesul elementelor neproletare. Este, desigur, o învățătură pe care o aplică cu consecvență și Partidul nostru.

Incă înainte de moartea lui Lenin, Troțki și grupul opozițional au încercat să atace sistematic conducerea Partidului și să diminueze rolul jucat de marele Lenin în desfășurarea Revoluției din Octombrie precum și să creeze în rândurile Partidului părerea că în multe privințe tezele lui Lenin sunt greșite. Este știut că Troțki militа pentru o revoluție „permanentă". Nu insă în sensul punctului de vedere al lui Marx „Permanentă", după cum spunea Lenin, în sensul de a nu ține seama de mișcarea țărănească, de ideea dictaturii proletariatului și a țărănimii. Troțkismul semăna astfel „neîncrederea față de spiritul bolșevic de partid, față de caracterul său monolit și de atitudinea lui ostilă față de elementele oportuniste".

In „Raportul asupra sarcinilor imediate ale muncii de partid", expus în cadrul celei de a XIII-a conferințe a Partidului Comunist (b) din Rusia și apoi în cuvântarea pe tema: „Troțkism sau revizionism", rostită la plenara fracțiunii comuniste din Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S., I. V. Stalin a caracterizat acțiunea trotkistă de subminare a Partidului drept acțiune extrem de periculoasă. Sprijinindu-se pe fapte și mânuind o logică de fier, I. V. Stalin a demonstrat că „sarcina Partidului este de a înmormânta trotkismul ca curent ideologic", întrucât „prin întreg conținutul său trotkismul are toate șansele de a deveni centrul și punctul de adunare al elementelor neproletare care tind să slăbească și să descompună dictatura proletariatului". Această problemă devenind destul de primejdioasă ea a intrat și în discuțiile Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist (b) din Rusia. Nu este întâmplător, spune I. V. Stalin în cuvântul său de închidere la acest Congres, că menșevicii și socialiștii revoluționari simpatizează cu opoziția. „Dispoziția forțelor pe scară internațională este de așa natură incât orice tentativă de a slăbi autonomia Partidului nostru și trăinicia dictaturii din țara noastră va fi în mod cert îmbrățișată de dușmanii Revoluției ca fiind în favoarea lor, indiferent dacă această tentativă vine din partea opoziției noastre sau din partea socialiștilor revoluționari și a menșevicilor. Cine n'a înțeles acest lucru, acela n'a înțeles logica luptei fracționiste din rândurile Partidului nostru, n'a înțeles că desnodământul acestei lupte nu depinde de persoane și dorinți, ci de rezultatele obținute în bilanțul general al luptei dintre elementele sovietice și cele antisovietice".

Pentru apărarea tezaurului leninismului, I. V. Stalin publică în vara anului 1924 genială lucrare intitulată „Despre bazele leninismului". In această lucrare se arată că baza concepțiilor lui Lenin este marxismul, că leninismul este nu numai aplicarea în mod creator a marxismului la condițiile din Rusia, că leninismul inseamnă nu numai „reinvierea elementelor revoluționare ale marxismului din anii 1840—1850, că leninismul este — așa cum a arătat tovarășul Stalin — desvoltarea mai departe a marxismului în condițiile noi ale capitalismului și ale luptei de clasă a proletariatului „Leninismul este marxismul epocii imperialismului și a revoluției proletare. Mai precis: leninismul este teoria și tactica revoluției proletare în general, teoria și tactica dictaturii proletariatului în special". Și dacă leninismul a apărut în Rusia, aceasta se datorește faptului că tocmai în această țară contradicțiile fundamentale ale capitalismului atinseseră maximum de desvoltare, revoluția proletară devenind o problemă de realizare practică.

Lucrarea „Despre bazele leninismului", cuprinsă în cel de al șaselea volum al operelor lui I. V. Stalin, sintetizează teoriile leniniste cu privire la unitatea dintre teoria și practica revoluționară, cu privire la dictatura proletariatului ca instrument al revoluției proletare, ca dominație a proletariatului asupra burgheziei, cu privire la Sovietе ca formă de Stat a acestei dictaturi, sintetizează teoriile privind problema țărănimii în timpul revoluției burghezo-democratice, în timpul revoluției proletare și după această revoluție, precum și teoriile privind problema națională. Din acest studiu devine limpede că strategia și tactica Partidului nu poate fi una și aceeași în toate condițiile de timp și de loc și în toate etapele de desvoltare a revoluției. Invățătura despre tactică și strategie înarmează Partidele Comuniste și Muncitorești cu unul din cele mai puternice instrumente de luptă. Ea arată când și unde trebue atacat dușmanul, când și unde trebue să operezi o retragere pentru a-ți oferi forțele de leviturile sdrobitoare ale inamicului, pentru a le organiza și a trece apoi din nou la asalt. Această lucrare ne învață de asemenea că în condițiile cleionirilor deschise dintre clase se pune în fața Partidului problema reorganizării muncii și a structurii sale insăși într'un chip nou. Asaltul împotriva capitalismului cere ca Partidul să fie un detașament de avantgardă al clasei muncitoare, să fie un detașament organizat al acestei clase, să fie cea mai inaltă formă de organizare de clasă a proletariatului, să fie, însfârșit, instrumentul dictaturii proletariatului și să reprezinte o unitate de voință care să excludă orice fracțiune.

Studiul acestei lucrări a luminat și luminează calea Partidelor Comuniste și Muncitorești în toate acțiunile lor. El deschide în același timp orizonturile oamenilor muncii făcându-i să înțeleagă adevărata semnificație a evenimentelor interne și internaționale. Aceasta cu atât mai mult cu cât atât acțiunile de ordin economic cât și cele de ordin social nu pot fi concepute, cum spune Lenin, în afară de politică.

Deosebit de important pentru stadiul actual al construirii socialismului în țara noastră sunt problemele alianței și ale educării și reeducării maselor muncitoare, despre care tovarășul Stalin vorbește în „Despre bilanțul lucrărilor Congresului al XIII-lea". Problema alianței este problema legăturii permanente dintre sat și oraș, dintre industrie și economia țărănească, este chiar „o problemă de existență pentru industria noastră, o problemă de existență pentru însuși proletariatul nostru". De aici desigur necesitatea imperioasă pentru cucerirea pieții interne de către unitățile de Stat și cooperative, necesitatea de a da satului mărfurile de care acesta are nevoie și de a ajuta pe țăranul nevoiaș cu credite, sustrăgându-l astfel din ghiarele cămătarului și chiaburului.

In ce privește educarea și reeducarea maselor muncitoare, I. V. Stalin scoate în evidență faptul că vechea societate a lăsat drept moștenire multe deprinderi, obiceiuri și tradiții dăunătoare. Pentru socialism nu este indiferent dacă oamenii din aparatul de Stat lucrează cinstit sau nu, dacă fac economii sau risipesc avutul obștesc, dacă lucrează de mântuială sau dimpotrivă, dacă sădesc ideea de legalitate proletară sau dimpotrivă, pervertesc conștiința populației în spiritul negării acestei idei.

Intelegerea unor aspecte ale politicii internaționale actuale și mai ales înțelegerea unor anumite procedee folosite de imperialiștii americani în vederea dominării lumii, ne este mult ușurată de aprecierea pe care I. V. Stalin o face asupra situației internaționale din anul 1924 ca și asupra rolului jucat de social-democrații de dreapta. Neputând să ingenunche Uniunea Sovietică și neputând să pună stavilă creșterii avântului revoluționar al maselor, burghezia a fost nevoită să adopte o politică de compromisuri, de „pacifism" și „democratism". Combătând părerile acelora care susțineau că pacifismul burgheziei este un semn al trăiniciei pozițiilor ei, I. V. Stalin a stăruit asupra faptului că fascismul la care numai în aparență renunțase burghezia nu este altceva decât o organizație de luptă a burgheziei care se bizue pe sprijinul activ al social-democrației, că, în drept vorbind social-democrația nu este altceva decât o aripă moderată a fascismului.

Măsurile antimuncitorești în țările în care guvernele sunt în mâna socialiștilor de dreapta și a laburiștilor sunt o confirmare deplină a acestor teze, după cum tot o confirmare a fost și trădarea social-democrației germane de dreapta, care în 1933 a ajutat pe hitleriști să pună mâna pe putere.

Pacifismul afișat de burghezie în 1924 ca și pacifismul afișat de aceasta în zilele noastre nu este altceva decât paravanul în dosul căruia se urzese noi războaie.

Neînțelegerile dintre Franța și Anglia în anul 1924 cu privire la împărțirea prăzii germane, planul Franței de a uni cărbunele german și oțelul francez și împotrivirea Angliei față de acest plan ne amintesc de planul Schuman al pehului „cărbune-oțel" susținut astăzi ca și atunci de cercurile imperialiștilor americani și față de care Anglia face aceleași obiecțiuni. „Capitalul american, spune tovarășul Stalin, are însă interes să finanțeze industria franco-germană, s'o folosească cât mai rațional, de pildă în direcția unei combinații între metalurgia franceză și industria carboniferă germană".

Cel de al șaselea volum din operele lui I. V. Stalin, ca și celelalte volume, se caracterizează prin marea limpezime de idei, prin claritatea expunerii și prin genialа pătrundere a faptelor și evenimentelor. Lectura și studierea acestui volum devine astfel accesibilă nu numai oamenilor cunoscători în problemele de marxism-leninism. Invățătorii și profesorii găsesc în acest volum un deosebit sprijin în munca lor din școală și din afara școlii. El găsește materialul necesar unei înțelegeri juste a realităților din țara noastră, unei interpretări juste a problemelor de ordin internațional. Lectura și studierea acestui volum este de asemenea de un real sprijin pentru profesorii de istorie. Aprecierile tovarășului Stalin asupra situației internaționale le este de mare folos în predarea lecțiilor de istorie privind atât perioada de după primul război mondial cât și perioada privind transformările economice sociale și politice care au premers acestui eveniment. De aceea studierea operelor tovarășului Stalin este o datorie pentru fiecare învățător și profesor care urmărește să-și îmbunătățească necontenit metodele de muncă și să-și lărgească orizontul ideologic și politic.

FOLOSIM EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE

Cum ne ajută experiența sindicatelor sovietice în organizarea și îndrumarea muncii sindicatelor din învățământ

Socialismul începe acolo unde milioane de oameni își însușesc cultura" ne învață marele dascăl și conducător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarășul Stalin.

Pentru sindicatele sovietice, acest adevăr a constituit în anii grei, următori Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, un întreg program de muncă. Aplicarea lui, după directivele date de Partidul Comunist (b) al U.R.S.S. a dus la atragerea, instruirea și educarea în spirit bolșevic a milioanelor de oameni ai muncii, altădată oprimați și ținuți în întunericul neștiinței de carte de către regimul țarist. Trezirea lor la o viață nouă, liberă și prosperă a dus direct la întărirea dictaturii proletariatului, la pregătirea societății comuniste.

Mersul înainte al întregului nostru popor muncitor, condus de Partidul de avantgardă al clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Român, este unul din rezultatele aceleeași revoluții de acum 33 de ani.

Sindicatelor de salariați ai învățământului din țara noastră le stau în față sarcini importante trasate prin Planul de Stat pe anul în curs: ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al salariaților, îmbunătățirea condițiilor de trai pentru toți oamenii muncii din școli, alfabetizarea și culturalizarea maselor, construirea de noi localuri și repararea celor vechi, muncă de lămurire cu țărănimea muncitoare pentru întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și sprijinirea activă a uriașei lupte pentru pace.

Indeplinirea acestor sarcini este o datorie de onoare a sindicatelor noastre. In munca mea ca președinte al Sindicatului Salariaților din Învățământ din Orașul Stalin și în prezent ca secretar al Uniunii Sindicatelor Salariaților din învățământ, bogata și strălucita experiență a sindicatelor sovietice, imensa forță de construire a comunismului în U.R.S.S., mi-au fost un îndreptar prețios în îndrumarea și organizarea muncii sindicale.

Confederația Generală a Muncii ne-a pus la îndemână, prin editura sa, publicația lunară „In ajutorul comitetelor de întreprindere și de sindicate", în care este redată experiența sindicatelor sovietice în toate problemele de activitate sindicală.

Deasemenea, Editura C. G. M. a pus în circulație un număr de broșuri al căror conținut cuprinde activitatea desfășurată de sindicatele sovietice în diferitele etape de desvoltare ale primului Stat Socialist. Broșurile: Lenin și Stalin despre rolul sindicatelor în epoca imperialismului; Sindicatele, constructorii noii societăți; Raportul tovarășului Cuznețov asupra activității Consiliului Central al sindicatelor sovietice și Din istoria mișcării sindicale — constituie un prețios material pentru organizarea și îndrumarea muncii sindicale dela noi.

In cele ce urmează voi încerca să arăt cu exemple concrete cum m'a ajutat în munca sindicală experiența sindicatelor sovietice.

In vederea pregătirii adunărilor generale ținute de sindicatele noastre în luna Iulie 1950, pentru analiza muncii pe primul semestru al anului, am fost ajutat în mare măsură, în contribuția mea, la elaborarea indicațiilor date în acest sens de articolele „Să învățăm din experiența sindicatelor sovietice", publicate în numerele 1 și 3 din „In ajutorul comitetelor de întreprindere și de sindicate". In aceste articole se arată clar cât de mare este importanța ședințelor adunărilor generale. Studiind aceste articole cu toată seriozitatea, am înțeles că în Uniunea Sovietică adunările generale au devenit o adevărată școală de educație comunistă a membrilor sindicatelor.

Folosind experiența sindicatelor sovietice, prin acest material, m'am edificat asupra felului cum trebue pregătite adunările generale, ce trebue să cuprindă ordinea de zi și cum trebue să fie întocmite rapoartele de activitate și dările de seamă, pentru ca ele să fie concrete și pline de conținut.

Pe baza acestei orientări, rezultatele adunărilor generale de Iulie 1950 au fost cu mult mai bune decât ale adunărilor anterioare, deși s'au ținut în timpul vacanței de vară când majoritatea salariaților au fost plecați dela locurile lor de muncă. Discuțiile au fost mult mai vii ca de obicei, de un nivel politic-ideologic mai ridicat, semnalând probleme deosebit de interesante. Datorită faptului că la întocmirea rapoartelor și a dărilor de seamă a fost folosită arma criticii și a autocriticii, în cele mai multe ședințe critica maseloor a scos în evidență lipsurile și delăsările comitetelor sindicale.

Tot din experiența sindicatelor sovietice am învățat că îndeplinirea angajamentelor și hotărîrilor luate de sindicatele noastre trebue urmărite de activiștii Uniunii și ai sindicatelor cu toată perseverența. Din constatările făcute pe teren, de către activiștii Uniunii, reiese că nu peste tot angajamentele și hotărîrile luate se urmăresc cu constîncioșitate, ceeace duce la o stagnare și dezorganizare a muncii. Pentru a remedia această situație, întrucât experiența sindicatelor sovietice ne învață că numai prin muncă bine planificată se obțin rezultatele urmărite, activiștii Uniunii sunt îndrumați să studieze planurile de muncă ale sindicatelor și să ajute la buna lor întocmire acolo unde este cazul. Cunoscând în întregime atât planurile de muncă ale sindicatelor, cât și sarcinile trasate între timp de către Uniune, activiștii Uniunii pot urmări și sprijini traducerea în fapt a tuturor angajamentelor și sarcinilor ce stau în fața sindicatelor noastre. In articolul: „Sindicatele în ajutorul școlilor", publicat în „Gazeta Invățământului" Nr. 10 din 10 Iunie 1949, se arată cum sprijină sindicatele sovietice pregătirea deschiderii noului an școlar. Uniunea noastră a folosit acest material și a dat îndrumări sindicatelor în acest sens, obținându-se, astfel, rezultate bune în acest domeniu.

Deasemenea, în îndrumările ce am dat sindicatelor cu privire la felul cum trebue să lucreze organizația sindicală în școală, ne-am folosit de materialul sovietic publicat în articolul: „Organizația sindicală în școala sovietică" publicat în Nr. 14 din 8 Iulie 1949 al „Gazetei Invățământului". In acest articol se arată cum sindicatele sovietice de învățământ se ocupă de problema ridicării nivelului cultural, politic și ideologic al învățătorilor și profesorilor, de pregătirea lor profesională, ca și de îmbunătățirea situației lor materiale.

Materialul publicat în acest articol ne-a folosit în mare măsură și când am dat îndrumări sindicatelor în problema sprijinirii activității elevilor, precum și în sprijinirea conducerii școlilor și tuturor salariaților din școli în organizarea procesului de instrucție și educație a elevilor.

In actuala etapă de desvoltare a Republicii noastre Populare în drum spre socialism, sarcinile sindicatelor de salariați ai învățământului sunt multiple. Munca lor de multe ori e grea. Pentru omul nou, însă, care privește munca drept o chestiune de onoare și eroism — și acest lucru l-am învățat tot dela tovarășii sovietici, — nimic nu este imposibil. Metodele de muncă, soluțiile practice în rezolvarea diferitelor probleme sindicale, perseverența și principialitatea, studiul atent al cazurilor particulare și privirea neîncetată spre obiectivul final sunt tot atâtea elemente care pot fi mereu însușite și mereu adâncite cu ajutorul neprețuitului tezaur care este experiența sindicatelor sovietice.

Căutând să-mi apropii și să-mi însușesc din ce în ce mai mult acest tezaur, sunt sigur că munca mea de organizare și îndrumare în Uniune și pe teren va ajuta și ușura munca tovarășilor din colectivele sindicale și va asigura îndeplinirea la timp a măreților sarcini încredințate nouă de Partid.

In sprijinirea activă a luptei pentru pace, precum și în susținerea campaniei alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, munca sindicatelor sovietice și metodele folosite sunt pentru mine un îndreptar prețios care mă ajută să-mi îndeplinesc sarcinile cât mai just, să găsesc noi metode de muncă și să-mi îmbunătățesc continuu munca mea de îndrumare și de organizare a activității sindicale.

Ion Apolzan
Secretarul U.S.S.I.

CULTURA FIZICĂ SOVIETICĂ — AJUTOR INSEMNAT IN DESVOLTAREA CULTURII FIZICE IN INVĂȚĂMÂNTUL DIN R. P. R.

Experiența sovietică în domeniul culturii fizice are un rol deosebit de important în desvoltarea culturii fizice și a sportului în Patria noastră.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 Iunie 1949 trasează concret sarcinile culturii fizice din R.P.R. dându-i un conținut științific, bazat pe știința marxist-leninistă și pe experiența culturii fizice din Uniunea Sovietică, țara cu cea mai înaintată cultură fizică din lume. Exemplul și experiența sovietică au permis ca într'un timp foarte scurt să se înregistreze o serie întreagă de succese și în domeniul culturii fizice din învățământ.

Astfel, după exemplul complexului sportiv sovietic G.T.O. s'a introdus în R.P.R. complexul sportiv de Stat G.M.A.—F.G.M.A. pentru tinerii între 14 și 18 ani.

Prin complexul sportiv de Stat G.M.A. se dă pentru prima dată o bază științifică sistemului de educație fizică din țara noastră. Prin G.M.A. și F.G.M.A. se realizează principiile educației fizice științifice: întărirea sănătății, multilateralitatea și aplicativitatea. Totodată, se înlătură din educația fizică școlară vechiul sistem bazat pe gimnastica „suedeză" și se adoptă metodele educației fizice sovietice: gimnastica, jocurile și sporturile. Dat fiind că tot tineretul din țara noastră este școlarizat și deci va primi o educație fizică bazată pe G.M.A., școala va contribui efectiv la realizarea culturii fizice de massă a poporului nostru, la formarea unui tineret capabil să muncească mai mult și mai bine și care să știe să-și apere Patria împotriva dușmanilor păcii și ai libertății.

Folosindu-se experiența sovietică, s'au înființat, cu ajutorul organizațiilor U.T.M. și Pionieri, cercuri și colective sportive școlare, în care elevii își completează și desvoltă cunoștințele și deprinderile în domeniul sportului, în afara orelor de curs.

Deasemeni, s'a introdus educația fizică și în învățământul superior, urmându-se exemplul universităților și institutelor din Uniunea Sovietică.

Pentru a se asigura cadrele necesare bunei desfășurări a educației fizice școlare s'au înființat școli medii tehnice de cultură fizică, secții de educație fizică pe lângă școlile pedagogice și s'a restructurat Institutul de Educație Fizică din București, care s'a transformat în Institut de Cultură Fizică.

Pentru cunoașterea metodelor și a experienței sovietice în domeniul educației fizice școlare s'au tradus și editat în limba română lucrările metodice ale pedagogilor sovietici: I. G. Iacovlev, P. C. Bogdanov și E. I. Golcova. Aceste lucrări, alături de toate lucrările de cultură fizică și sport sovietice traduse în limba română. sunt de un real sprijin în munca profesorilor și a învățătorilor care răspund de educarea fizică a școlarilor. Deasemeni, urmându-se exemplul sovietic, s'au organizat de către M.I.P. și C.C.F.S. campionatele sportive școlare, care au mobilizat mii de elevi și care au demonstrat nivelul tehnic în desvoltare al sportului din școlile noastre.

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, țara noastră a primit ca oaspeți dragi 65 de atleți și 30 de voleibaliști sovietici, maeștri emeriți ai sportului, recordmani și campioni mondiali și europeni, care și-au arătat măiestria lor sportivă și au indicat fruntașilor noștri sportivi metodele sovietice cele mai avansate din lume care duc la ridicarea nivelului tehnic sportiv.

Metodele sovietice folosite la antrenamentele publice constituie un sprijin foarte prețios pentru desvoltarea culturii fizice și a sportului atât în învățământ cât și în celelalte sectoare de muncă sportivă din țara noastră. Rezultatele obținute de sportivii sovietici demonstrează încă odată superioritatea culturii fizice socialiste asupra sportului și a educației fizice din țările capitaliste.

Cultura fizică și sportul în școală constituie un sector însemnat al culturii fizice socialiste în desvoltare. Este datoria fiecărui profesor de cultură fizică și a fiecărui învățător de a valorifica experiența și sprijinul culturii fizice sovietice, care constituie o garanție a succesului în munca de educare a unui tineret gata pentru muncă, pentru apărarea Patriei și a păcii.

Prof. Leon Teodorescu
Decanul Institutului de Cultură Fizică București

Experiența sovietică ne este isvor nesecat de învățăminte

Vorbind în numele Guvernului Sovietic la a 200-a aniversare a Academiei de Științe a Uniunii Sovietice, Mihail Ivanovici Calinin spunea: „Societatea socialistă, mai mult ca oricare alt regim social, are nevoe, în primul rând, de o largă desvoltare a disciplinelor științifice, atât a celor abstracte, cât și a celor practice; tot ea creează pentru prima oară gândirii și muncii științifice condițiuni de adevărată libertate și de rodnică colaborare cu cele mai largi mase".

M. I. Calinin a arătat atunci că Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a însemnat nu numai eliberarea oamenilor muncii din lanțurile robiei burghezo-moșierești, ea a adus totodată și libertatea științei, descătușind-o din condiția umilitoare de slujitoare a intereselor capitalului exploatator și deschizându-i perspective nelimitate de desvoltare și înflorire, în concordanță cu interesele întregului popor muncitor.

Mergând pe acest drum, știința sovietică a devenit știința cea mai înaintată din lume și a acumulat o bogată experiență de care nu se poate să nu țină seama cei care construesc astăzi socialismul în propria lor țară.

Oamenii de știință cinstiți din țările capitaliste văd cum căile de desvoltare a științei sunt acolo subordonate scopurilor de jaf și de cotropire ale capitalului monopolist, văd cum știința lor rămâne străină de popor; în timp ce noi vedem cum știința sovietică, înfrățită în muncă cu eforturile celor mai largi mase, cuprinzând din ce în ce mai mult aceste mase, a devenit o pârghie puternă că de ridicare continuă a nivelului de trai al tuturor oamenilor muncii, un bun al întregului popor.

Nu se poate, văzând acest lucru, să nu înțelegi că tu, profesor, semănător al științei, ești un luptător și că ești dator să educi pe cei ce-ți sunt încredințați — elevi sau studenți — în acelaș spirit de luptă, așa cum te învață exemplul sovietic. Și ce anume ne învață acest exemplu?

Ca profesor de matematică, eu am învățat că așa numita „știință pură" nu este altceva decât o născocire a celor ce au interes să țină știința departe de popor.

Academicianul Vavilov subliniază undeva „sensul deosebit de tragic al „științei pure" care, vrând-nevrând, se închidea în sine și nu aducea niciun folos real poporului". Ce fel de „puritate" este aceasta, ne-a arătat limpede discuția purtată în Uniunea Sovietică despre situația în științele biologice, discuție ale cărei concluzii sunt egal de valabile pentru toate științele.

Degeaba intru în clasă și desfășor o lecție care plutește tot timpul în abstracțiuni matematice. Poate să fie oricât de logic înlănțuită, eu nu va reuși să interesez și să mobilizez pe elevi atâta timp cât nu arăt din ce nevoi reale s'au născut problemele pe care le tratez și cum ajută ele la rezolvarea cerințelor practicii, sau măcar cum se verifică ele în practică. Dacă însă voi face din știința pe care o predau o știință vie, dacă voi lega desfășurarea lecției de problemele practice ale construirii socialismului, sunt sigur că voi fi urmărit cu interes și cu folos.

Dar tot experiența sovietică m'a mai învățat să nu aplic mecanic niște principii rigide, transformându-le în dogme. Bunăoară, cele arătate mai sus împotriva „științei pure" nu trebue înțelese în sensul că chiar acolo unde legătura cu practica nu este firească (și în matematica superioară, de exemplu, se întâlnesc asemenea împrejurări) această legătură să fie forțat făcută; deasemenea, nici că am avea sarcina să deprindem tineretul să se limiteze strict la problemele pe care le pune practica, ferindu-se de general zări și deci de abstracțiuni. Aceasta ar însemna un practicism îngust.

Omul de știință poate și trebue să se ocupe de probleme și domenii abstracte. „Această muncă este inevitabilă și necesară pentru desvoltarea științei" scrie Vavilov. Cu cât cercetarea științifică atinge un mai înalt grad de generalitate, deci de abstracțiune, cu atât rezultatele ei sunt mai larg valabile și sunt mai bogate în consecințe pentru cât mai multe domenii ale practicii. Tovarășul Stalin în lucrările sale ne dă un minunat exemplu de felul cum trebue condus studiul realității spre cele mai înalte culmi ale gândirii științifice, pe calea leninistă a cunoașterii. El ne arată însă cum omul de știință nu are dreptul să uite nicio clipă că scopul științei este acela de a ajuta poporului în lupta sa pentru pace.

Din experiența sovietică am învățat, deasemenea, că, după cum planificarea este legea de bază a desvoltării societății socialiste, tot astfel progresul muncii didactice și științifice, nu poate fi asigurat fără o riguroasă planificare a ei. A improviza la catedră, a merge la voia întâmplării cu propria ta pregătire științifică, înseamnă că nu ai simțul răspunderii, că nu ai un țel precis, că nu-ți încadrezi efortul tău personal în uriașul complex de forțe ce se încadrează pentru scopul măreț al întregii colectivități, construirea socialismului.

Tot din experiența de luptă a școlii și a științei sovietice, mi-am dat seama de superioritatea metodei de lucru în colectiv.

Ce minunate exemple ne oferă în această privință Uniunea Sovietică, unde în listele de onoare cu laureații premiului Stalin figurează nu numai fruntași, ci și colective de muncă și unde mari realizări pe frontul științei, cum ar fi de exemplu cele obținute prin colaborarea între Academia de Științe și muncitorii sau țăranii colhoznici fruntași în producție, sunt sărbătorite de întregul popor!

Omul de știință, ca și profesorul, nu trebue să uite că știința nu este datorită numai genialilor creatoare, ci ea este în primul rând rezultatul unei munci colective și complexe, desfășurate deaîungul întregului proces de desvoltare a societății omenești. Căci tot experiența sovietică ne învață că e minciună și înșelătorie să-ți închipui că ar exista știință și școală în afară de viață, în afară de politică, adică pe deasupra claselor și a luptei dintre ele. Nu se poate să nu te pătrunzi de acest adevăr simplu, după cum nu se poate să nu te convingi de uriașa importanță practică a principiului partinității văzând succesele pe care știința și școala sovietică le-au realizat prin aplicarea acestui principiu în condițiile societății socialiste, sub conducerea tovarășului Stalin și a Comitetului Central al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice.

Aceste succese se oglindesc în epocalele lucrări staliniste de transformare a naturii, lucrări de neconceput fără o știință cu un nivel atât de înalt ca al celei sovietice și fără cadrele minunate pe care le crește școala sovietică; iar bazele lor teoretice se reflectă la tot pasul în paginile bogatei literaturi sovietice, dela manualul de școală până la cele mai înalte tratate științifice și până la lucrările congreselor științifice și didactice.

Pentru nesecatul izvor de învățăminte cu care experiența sovietică ne luminează drumul, nici un omagiu de recunoștință nu poate fi mai potrivit decât acela ca, prin lupta noastră pentru pace și socialism, să ne arătăm vrednici de posibilitățile de progres pe care cea mai hotărîtoare cotitură din istoria omenirii, Marea Revoluție din Octombrie, ni le-a deschis și nouă.

T. Ionescu
conferențiar universitar

Învățând din experiența inspectorilor școlari sovietici

La cel de al XVII-lea Congres al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, tovarășul Stalin atrăgea atenția asupra importanței deosebit de mari a controlului de stat bine organizat, care să sesizeze la timp neajunsurile și abaterile din activitatea instituțiilor. „O inspecție bine organizată este acel far care ajută la luminarea activității aparatului în orice vreme. Putem afirma cu toată siguranța că nouă zecimi din neajunsurile și abaterile noastre se explică prin lipsa unui control bine organizat".

Iată de ce prima problemă pe care mi-am pus-o în momentul când am fost numită ca inspectoare a Direcției de Invățământ a Comitetului Provizoriu București a fost aceea de a cunoaște modul cum trebue îndeplinită această muncă. Experiența de până aci a vechilor organe de control nu-mi era de aproape niciun folos. Inspectorii școlari sub regimurile burghezo-moșierești se mărgineau să facă sau anchete privind munca administrativă și relațiile dintre învățători și profesori sau, în cazul inspecțiilor la clasă, veneau pentru așa zisele „inspecții speciale", inspecții ale căror concluzii erau dictate din-

nainte de patronul politic al celui inspectat.

Care pot fi izvoarele care să-ți dea o nouă orientare în munca de control didactic? Desigur, ca și pe celelalte tărâmuri ale vieții noastre economice și culturale, am căutat să cunoaștem experiența inspectorilor sovietici. Materialul cel mai prețios pe lângă unele articole publicate în pagina „U.R.S.S. ne învață" din „Gazeta Invățământului", a fost lucrarea profesorului A. N. Valcovschi „Inspectorea școlilor", apărută în 1947 în editura Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

De aici am învățat că rolul inspectorului este nu numai de a surprinde greșelile învățătorilor și profesorilor și a le consemna într'un proces-verbal ci și de a controla dacă sunt întocmai aplicate programele școlare, planurile de învățământ și dispozițiile forurilor școlare superioare. Cu alte cuvinte rolul inspectorului este de a sesiza atât părțile slabe din activitatea cadrelor didactice, cât și experiența valoroasă a acestora și de a ajuta prin experiența și cunoștințele sale la îmbunătățirea muncii didactice. De aceea, o inspecție nu poate fi făcută în fugă, asistând numai la o lecție sau două. O părere justă nu-ți poți face decât stând un timp mai îndelungat în școală. Cunoscând cauzele poți găsi mai ușor remediile.

Dela inspectorii sovietici am învățat că este necesar să cunoști bine oamenii pe care îi inspectezi, să sesizezi părțile bune și defectuase ale activității acestora și să dai imediat îndrumări practice de îndreptare.

Dela inspectorii sovietici am învățat că o vizită la o școală trebue repetată. Prima inspecție trebue urmată, la un anumit interval de timp, de o a doua vizită. In felul acesta te convingi dacă lucrurile în școala respectivă s'au îndreptat, dacă nu cumva sunt necesare noi măsuri.

De aceste considerente m'am condus, de pildă, când în anul trecut am făcut o inspecție la căminul de cartier „Vasile Roaită". La prima vizită am observat că educatoarele nu pot stăpâni copiii, care din această cauză erau lăsați să se ocupe fiecare cu ceeace dorește. Era evident, dela bun început, că aici munca se desfășoară la voia întâmplării. De aceea împreună cu educatoarele am lucrat la întocmirea planurilor administrativ și educativ al căminului. Le-am ajutat, de asemenea, la întocmirea planurilor de lecții zilnice precum și la executarea practică a acestora. După două zile am venit din nou la acest cămin. Educatoarele își întocmiseră de data aceasta planurile de lecții pentru activitățile obligatorii, copiii erau îndeaproape supraveghiați, mai ordonați și mai puțin gălăgioși. Munca se desfășura mai cu spor.

Incă un ajutor prețios în munca noastră didactică, atât inspectorii școlari cât și educatoarele și conducătoarele din București, l-am primit ascultând cursurile de pedagogie preșcolară dela Facultatea de Pedagogie și studiind publicațiile sovietice de specialitate: „Doșcolnoe Vospitanie", „Semia i școla". Studiile și revistele de specialitate ne-au ajutat la restructurarea cunoștințelor noastre și ne-au format un orizont nou și sănătos în ce privește educația copiilor noștri.

Din experiența pedagogilor sovietici am învățat mult. Ea constitue un izvor nesecat de care, noi, cadrele didactice, trebue să ne folosim mereu ca un ajutor de preț în munca de educare a generațiilor tinere pentru societatea nouă ce se zidește în țânăra noastră Republică.

V. Marinescu
Inspectoare școlară la raionul 8 „Grivița Roșie — București

In întâmpinarea zilei de 7 Noembrie

De cum pășești în holul Școlii Medii Tehnice Metalurgice Nr. 2 din București, îți dai seama că elevii și profesorii acestei școli au văzut în „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" un prilej bine venit pentru adâncirea cunoașterii măreților realizări ale Uniunii Sovietice și pentru intensificarea luptei pentru pace.

La capătul scării din fața intrării te întâmpină un panou mare, „Colțul Păcii" și numeroase imagini, executate în condițiuni tehnice excepționale și așezate cu gust în panoul A.R.L.U.S. Se mai găsește deasemenea „Colțul Colectivului Sportiv" și panoul „Din viața pionierilor sovietici".

Gazeta pionierilor „Spre zori înflorite" și „Metalurgistul" (gazeta U.T.M. pe școală) arată că elevii sunt conștienți de însemnătatea prieteniei româno-sovietice pentru progresul țării noastre.

LA ORA DE ACTIVITATE EDUCATIVA A ANULUI III A

Această atitudine a elevilor dovedește că profesorii și conducerea școlii îndrumată de Partid și colaborării cu organizațiile de tineret, au dus o muncă susținută, ajutând elevilor să se documenteze asupra multora din realizările din U.R.S.S. Ora de activitate educativă a anului III A, a demonstrat acest fapt.

La începutul orei, utemistul Mocanu Ion a prezentat colegilor săi de clasă o scurtă trecere în revistă a înfăptuirilor Comsomolului, legându-le de cea de a 32-a aniversare a organizației revoluționare a tineretului sovietic.

Rând pe rând au fost amintite: lupta eroică a comsomoliștilor în timpul războiului civil, munca lor încordată și plină de abnegație pentru industrializarea țării, pentru colectivizarea agriculturii, etc.

Cronica evenimentelor internaționale și interne, prezentată de elevul utemist Slujitoru, a demonstrat — ca și numeroasele și animatele discuții care i-au urmat — că elevii citesc zilnic presa și că urmând exemplul elevilor sovietici ei muncesc să-și însușească și o bună pregătire ideologică și politică.

Trecând la alt punct din ordinea de zi, tovarășul diriginte a legat activitatea școlarilor de eforturile oamenilor muncii pentru construirea socialismului, atrăgând atenția asupra lipsurilor din munca unor elevi. Tovarășul diriginte a recomandat acestor elevi să-și planifice mai bine întrebuințarea timpului liber și să frecventeze regulat grupa de învățătură pentru a-și înlătura deficiențele.

Elevii au discutat programarea numărului festiv de 7 Noembrie al gazetei de perete și au ales tema „Literatura sovietică", pentru a o prelucra în următoarea oră de activitate educativă.

INTREAGA ȘCOALA INTAMPINA 7 NOEMBRIE CU NOI REALIZARI IN MUNCA

Dar cele relatate mai sus nu sunt singurele manifestări ale Școlii Medii Tehnice de Metalurgie în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice". In ziua de 29 Octombrie a avut loc un concurs organizat de cercul A.R.L.U.S., cu teme alese din lectura elevilor. Profesorii le-au recomandat din timp o bogată bibliografie.

In ziua de 2 Noembrie a avut loc un simpozion consacrat romanului „Pământ desțelenit" de M. Solohov. In cadrul acestui simpozion s'au prezentat următoarele referate: „Viața și opera lui M. Solohov; „Condițiile economice, sociale și politice ale epocii în care se desfășoară acțiunea"; Acțiunea romanului „Pământ desțelenit"; „Caracterizarea personagiilor principale și aprecieri estetico-literare asupra operei"; „Importanța politică a colectivizării și problema colectivizării agriculturii la noi".

De asemenea, se va mai organiza un simpozion științific, iar în ziua de 4 Noembrie va avea loc un festival artistic, cu un program bogat, închinat prieteniei româno-sovietice.

In felul acesta dovedesc profesorii și elevii Școlii Medii Tehnice Metalurgice Nr. 2 că „Luna Prieteniei Româno-Sovietice" este pentru toți un prilej de a soarbi puteri de viață nouă din bogata experiență a oamenilor sovietici și de a întări lupta pentru pace.

Intreceri în cinstea marii sărbători

Pentru a întâmpina ziua de 7 Noembrie cu tot mai multe realizări în muncă, după exemplul oamenilor muncii din fabrici și de pe ogoare, membrii Sindicatului Salariaților din Invățământ — Piatra-Neamț au pornit întreceri socialiste cu următoarele obiective: realizarea unei frecvențe a școlarilor de 100 la sută; o pavezare cât mai bună și mai adecvată localului; curățenia localului de școală; sporirea numărului cititorilor la bibliotecă; participarea de 100 la sută la ședințele sindicale; îmbunătățirea muncii la gazetele de perete; sprijinirea campaniei electorale și a muncilor agricole de toamnă.

Desfășurarea în bune condițiuni a acestor întreceri este asigurată de o comisie formată din reprezentanții Sindicatului, ai Secțiunii de Invățământ și ai A.R.L.U.S.-ului. Această comisie vizitează școlile, cercurile A.R.L.U.S. și grupele sindicale, convocând ședințe de analiza muncii și dând sprijin tuturor celor care au nevoe de el pentru îndeplinirea angajamentelor luate.

In toate manifestările din timpul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice", cadrele didactice au popularizat larg experiența și mărețele realizări ale popoarelor sovietice ca și frumoasele lor creații artistice.

Elevii și învățătorii sprijină munca Gospodăriilor Agricole de Stat

Antrenați de entuziasmul cu care muncitorii dela Gospodăria Agricolă de Stat din comuna Iad, regiunea Rodna, întâmpină ziua de 7 Noembrie, elevii școlii elementare din comuna Iad au cerut să dea și ei sprijin în muncile agricole.

Astfel, un număr de 60 elevi s'au prezentat în ziua de 24 Octombrie în fața Gospodăriei Agricole de Stat din comuna Iad, unde au fost împărțiți în brigăzi de muncă în fruntea cărora s'a desemnat câte un responsabil.

Intr'o zi elevii au recoltat cantitatea de 9.500 kg. sfeclă. In această acțiune s'au evidențiat brigăzile conduse de pionierii Bruj Constantin, Rus Maria și Toth Maria.

Alături de ei au muncit și cadrele didactice, în frunte cu directorul școlii.

Participare masivă la crossul închinat zilei de 7 Noembrie în regiunea Rodna

Tineretul muncitor și studios a primit cu multă bucurie inițiativa organizării crossului în cinstea zilei de 7 Noembrie.

Astfel, în raionul Năsăud au fost mobilizați un număr de 563 băeți și 231 fete. Mobilizarea cea mai bună pe comune a fost făcută în Nimigia, Mosod și Pristop.

In raionul Bistrița au fost mobilizați un număr de 285 tineri dintre care 121 fete. Mobilizarea cea mai bună a fost făcută de către colectivul sportiv al fabricii IPEIL din Bistrița Bârgăului, care a mobilizat 85 la sută din membrii colectivului.

Dintre școlile din orașul Bistrița s'a evidențiat Liceul Horticol care a mobilizat un număr de 140 tineri, fapt care denotă existența unei strânse colaborări între organizația U.T.M. și colectivul pedagogic.

Pedagogia și experiența sovietică — sprijin puternic în munca directorului

Strălucita experiență a școlii și a pedagogiei sovietice mi-a arătat că sarcina de căpetenie a unui director este asigurarea unei juste desfășurări a procesului instructiv și educativ în școala pe care o conduce. In munca mea de directoare a centrului liceelor de fete Nr. 5-7-8, mă străduesc permanent să realizez în condiții cât mai bune această sarcină. Indeplinirea ei însă cere o cât mai amănunțită planificare a muncii. Publicarea traducerii lucrărilor sovietice privitoare la planificarea muncii în școală m'a ajutat să pășesc cu încredere la planificarea muncii mele, să pot cuprinde toate problemele pe care le ridică complexa activitate a unei școli. Astfel, planificarea mi-a îngăduit să organizez în școală munca de ridicare a nivelului profesional și politic a cadrelor didactice. Ajutate de Partid și de experiența școlii sovietice, folosindu-se de articolele profesorilor B. Pusov și Vladimir Bugacov, publicate în „Gazeta Invățământului" Nr. 61, cadrele didactice din centrul nostru școlar duc cu stăruință această muncă.

Un rol important în ridicarea nivelului profesional al colectivului îl are consiliul pedagogic, a cărui activitate s'a îmbunătățit mult în urma studierii experienței sovietice. Analiza muncii noastre în cadrul consiliului pedagogic ne-a arătat cât de folositoare ne-au fost cercurile pedagogice în cadrul cărora am studiat metodicile sovietice. După exemplul școlii sovietice, în ședințele noastre de analiză a muncii se face schimb de experiențe, fapt care ne ajută mult atât în predarea lecțiilor, cât și în activitatea educativă.

In cinstea sărbătoririi celei de a 33-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în ședințele consiliului nostru pedagogic s'au ținut două referate asupra capitolelor VIII și IX din Pedagogia de Cairov, urmate de rapoartele tovarășelor diriginte, pentru a se putea analiza concret cum se desfășoară munca de educație în școala noastră.

Din opera marelui pedagog Macarenco am învățat că un director trebue să cunoască pe fiecare om din colectivul pe care îl conduce și să-i urmărească permanent munca. Articolele publicate în pagina „U.R.S.S. ne învață" din „Gazeta Invățământului" mi-au arătat căile și mijloacele prin care acest control poate fi adus la îndeplinire în cât mai bune condițiuni. După exemplul directorilor sovietici, asist la lecțiile profesoarelor, urmăresc activitatea extrașcolară, cercetez zilnic cataloagele și planurile de lecții și am astfel posibilitatea de a cunoaște și de a îndruma munca întregii școli.

Lucrările lui Lenin și ale tovarășului Stalin despre tineret, articolele lui M. I. Calinin, raportul tovarășei T. I. Ersova la cel de al XI-lea Congres al Comsomolului, precum și întreaga literatură sovietică privitoare la contribuția Comsomolului în opera de construire a comunismului în U.R.S.S. mi-au fost călăuză permanentă în colaborarea cu organizația U.T.M. Ajutată de U.T.M., am obținut în școala noastră rezultate îmbucurătoare în ce privește ridicarea nivelului la învățătură, îmbunătățirea frecvenței și a disciplinei, a însușirii unei noi atitudini față de școală, cât și pe tărâmul educației ideologice și politice a elevilor.

Pedagogia sovietică ne învață că pentru a obține cele mai bune rezultate în munca noastră educativă este necesară colaborarea strânsă între școală și familie. „Cartea pentru părinți" a lui Macarenco, articolele publicate în „Gazeta Invățământului" privitoare la experiența școlii sovietice ne-au făcut să găsim metodele cele mai juste pentru a ne apropia din ce în ce mai mult de familie. Astăzi, mare parte din părinții elevelor noastre vin cu încredere la școală să ne ceară sfatul. Deasemeni, de mare ajutor ne-a fost experiența școlii sovietice în munca educativă și în asigurarea bazei materiale a școlii. Comitetul de sprijin al școlii ajută pe diriginți în mobilizarea părinților, participă la plenarele cu părinții și la orele de convorbiri săptămânale, străduindu-se să transeze părinților linia discutată și fixată în ședința comitetului.

Baza materială a școlii este o problemă foarte importantă, pentrucă ea asigură desvoltarea normală a procesului de învățământ, iar într'o școală cu internat, ca a noastră, ea asigură și desvoltarea fizică normală a copiilor noștri. Și aici pedagogia și literatura sovietică ne-au venit în ajutor, învățându-ne că putem învinge și în această direcție greutățile dacă muncim în colectiv. In adevăr, marea majoritate a personalului nostru didactic, administrativ și de îngrijire s'a încadrat în activitatea colectivă, ceeace a dus la realizări însemnate pe linia asigurării unor cât mai bune condițiuni materiale școlii noastre.

Sprijinindu-se pe experiența pedagogiei sovietice, cea mai înaintată pedagogie din lume, colectivul centrului școlar Nr. 5-7-8 își ia, în cinstea zilei de 7 Noembrie, angajamentul să muncească cu și mai multă râvnă pentru îmbunătățirea calității muncii lui, să folosească și mai din plin strălucita experiență a școlii sovietice, pentru a crește tinerele generații în spiritul educației comuniste, pentru a face din tinerii noștri adevărați constructori ai socialismului în țara noastră.

Melania Popescu-Filimon
Directoarea centrului școlar al Liceelor Nr. 5-7-8 din București

Trăiască puternicul front al forțelor păcii în intreaga lume!

Ajutorul economic dat de U. R. S. S. — factor hotărîtor în construirea socialismului

Desvoltarea economiei sovietice și ajutoarele economice pe care Uniunea Sovietică le acordă țărilor de democrație populară constitue un factor hotărîtor în întărirea lagărului păcii, în înfrângerea încercărilor disperate ale imperialiștilor de a opri mersul înainte al omenirii.

In timp ce imperialiștii americani caută să târască țările marshallizate și dependente în vederea îndeplinirii planurilor lor agresive, războinice — prin subjugarea și exploatarea cruntă a acestor popoare, prin distrugerea economiei lor naționale—Uniunea Sovietică susține politica ei consecventă de pace prin importante ajutoare pe care le acordă țărilor de democrație populară pentru refacerea și întărirea economiei lor naționale, pentru consolidarea libertății și independenței lor.

Datorită ajutoarelor primite din Uniunea Sovietică, eliberatoarea Patriei noastre de sub jugul asupririi fasciste, oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea Partidului, au pășit pe drumul construirii unei vieți noi, a unei vieți libere și fericite, pe drumul construirii socialismului, devenind un factor puternic în uriașul front al partizanilor păcii.

Aplicând în politica ei externă principiul leninist-stalinist al ajutorării popoarelor în lupta lor pentru dobândirea independenței și suveranității naționale, Uniunea Sovietică a întins poporului muncitor din țara noastră o mână cu adevărat prietenească.

Tratatele economice încheiate între U. R. S. S. și țara noastră se deosebesc fundamental de tratatele încheiate în trecut cu țările imperialiste, care, prin politica lor tâlhărească storceau bogățiile țării, transformând-o într'o colonie a capitalului străin.

Incercările imperialiștilor de a înrobi România au fost zădărnicite de politica stalinistă a U. R. S. S., al cărei reprezentant, tovarășul Molotov, la Conferința de Pace dela Paris din 1947, a arătat că țara noastră „trebue ajutată la refacerea și desvoltarea industriei și agriculturii, la consolidarea valutei ei proprii"..., „la mărirea producției mărfurilor ei, care se fabrică înlăuntrul țării".

Ajutoarele sovietice primite în anii grei de secetă 1945 — 1947 au fost dovezi puternice pentru fiecare om cinstit din țara noastră că Uniunea Sovietică înțelege suferințele poporului nostru și caută să-l ajute prietenește.

Astfel, în Mai 1945, ne-au fost lăsate spre folosire câteva mii de tractoare jefuite din Uniunea Sovietică de bandiții antonescieni.

Pentru a ușura transportul mărfurilor din țara noastră Uniunea Sovietică ne-a închiriat câteva mii de vagoane de marfă și ne-a restituit câteva zeci de vase din flota tehnică și comercială.

După împrumutul celor 300.000 tone de grâu, Uniunea Sovietică ne-a mai dat în anul următor încă 100.000 tone de grâu și 32.000 tone de cartofi pentru însămânțări.

Ușurarea obligațiilor ce decurgeau din aplicarea Convenției de Armistițiu, înlesnirile și ajutoarele în materii prime necesare desvoltării industriei grele, mașinile, specialiștii și inginerii sovietici care au pus la dispoziția muncitorilor noștri știința și tehnica sovietică, au dat putință Partidului și Guvernului nostru să treacă la construirea socialismului în țara noastră.

Pe baza acestor înlesniri și a ajutoarelor primite, clasa muncitoare din țara noastră, condusă de Partidul ei, a reușit să refacă și să desvolte importante sectoare ale economiei noastre naționale, ca: metalurgia, textilele, industria chimică, căile forestiere, etc.

Spre deosebire de regimurile trecute care vindeau capitaliștilor petrolul și lemnul sub formă brută, pe prețuri de nimic, pentru a cumpăra apoi produsele lucrate pe prețuri uriașe, secătuind astfel bugetul micilor gospodării ale maselor largi populare și însuși bugetul țării, noul regim de democrație populară — pentru prima oară în istoria Patriei noastre, — exportă lemnul și petrolul sub formă de produse lucrate. Dacă imperialiștii americani caută să distrugă industriile naționale ale țărilor marshallizate și dependente, năpădind piețele acestor țări cu mărfurile lor lucrate, dimpotrivă, Uniunea Sovietică ne dă tot sprijinul, trimițându-ne ajutorul necesar pentru a realiza o industrie proprie.

Datorită acestui sprijin, sute de mii și milioane de muncitori din țara noastră găsesc un câmp vast de muncă, asigurându-și existența lor și a familiilor lor, și economia Patriei se desvoltă și se întărește simțitor. Dela economia haotică, deficitară din timpul regimurilor burghezo-moșierești, folosind experiența Uniunii Sovietice și pe baza ajutoarelor economice primite, Guvernul nostru a reușit să treacă la o economie planificată și să încheie bugetele în fiecare an cu excedente din ce în ce mai mari.

Acordul încheiat cu U.R.S.S în Februarie 1947 a dat Guvernului nostru posibilitatea să pună bazele industriei grele și refacerii industriei petrolifere. Cantități imense de materii prime, piese de schimb și instalații moderne au contribuit la desvoltarea și consolidarea industriei zahărului, industriei alimentare, textile, chimice și petrolifere.

Uniunea Sovietică ne ajută să înlăturăm titlul rușinos de țară „eminamente agricolă" cu care obișnuiau să ne numească lipitorile capitaliste și, totodată ne-a dat tractoare, pluguri, instrumente agricole și ne-a pus la dispoziție întreaga experiență a agriculturii sovietice, pentru a depăși agricultura înapoiată ce se practica la noi și a trece la agricultura înaintată.

Societățile mixte sovieto-române au fost înființate cu scopul de a se asigura desvoltarea raporturilor economice dintre cele două țări.

Sovromurile sunt societăți de tip nou în care părțile au drepturi egale și se conduc în toată activitatea lor după legile Republicii noastre.

Folosind metodele de muncă sovietice, ingineri și tehnicieni sovietici, Sovromurile au reprezentat dela început un izvor nesecat de experiență și în acelaș timp o puternică pârghie în lupta hotărîtă împotriva capitalului particular, în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.

Muncitorii din fabricile și uzinele noastre, datorită ajutorului dat de U.R.S.S. și avântului întrecerii socialiste, au astăzi bucuria de a fabrica motoare Diesel de 190 H.P., motoare cu explozie, tractoare, combine, strunguri de precizie, ringuri, mașini de filetat, rulmenți și utilaj petrolifer, care altădată se aduceau de peste hotare, plătindu-le cu bani grei.

Toate aceste ajutoare economice și tehnice, reducerea din Iulie 1948 cu 50 la sută a obligațiilor Armistițiului, precum și sprijinul diplomatic, politic, ideologic și cultural de neprețuit sunt dovezi grăitoare ale prieteniei adânci ce există între Uniunea Sovietică și țara noastră, sunt factori hotărîtori în desvoltarea economiei noastre, în construirea socialismului.

Cu ajutorul acestei mari prietenii am realizat reconstrucția țării și am pășit spre construirea unei vieți noi. Mărețele realizări de pe trimestrul III al Planului de Stat pe 1950 sunt obținute pe baza aceluiaș neprecupețit sprijin economic pe care Uniunea Sovietică continuă să ni-l dea.

Țara noastră pășește cu încredere deplină în realizarea uriașului proiect de electrificare a țării, pentrucă măreața Țară a Socialismului ne va da și în această direcție un sprijin considerabil, care va consta în ajutoare tehnice, în utilajul necesar construirii unor fabrici de turbogeneratoare, de mașini și aparatură electrică grea, în proiecte și pergătirea cadrelor calificate necesare industriei electrotehnice.

Poporul muncitor din țara noastră—conștient de drumul nou ce i s'a deschis prin eliberarea țării de către glorioasa Armată Sovietică și de sprijinul tovărășesc pe care l-a primit în anii grei de secetă, în reconstrucția țării și în opera de construire a socialismului — sărbătorește a 33-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu hotărîrea fermă de a lupta cu toate forțele pentru apărarea păcii, pentru construirea societății socialiste și la noi în țară.

„Ne vom îmbunătăți munca în cinstea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii"

Tovarășe redactor,

Vreau să vă scriu că noi, oamenii cinstiți din Republica Populară Română, vedem în Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, care va avea loc în curând în Anglia, una dintre acțiunile mărețe ale tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă care luptă pentru a împiedica izbucnirea unui nou măcel mondial.

In cinstea viitorului Congres Mondial al Partizanilor Păcii am organizat la școala noastră, școala Medie Tehnică de Pielărie, o convorbire între elevi și tovarășul Turcu Zaharia, fruntaș în producție, șeful unei brigăzi de calitate dela Tăbăcăria Națională din București. Tovarășul Turcu a stat de vorbă cu elevii și le-a arătat în cuvinte calde și simple aportul pe care îl aduce brigada lui în lupta pentru pace. Tovarășul Turcu a arătat elevilor că pentru formarea brigăzii de calitate s'a inspirat din literatura sovietică și din realizările stahanoviștilor sovietici.

Luând exemplu din munca eroică a stahanoviștilor sovietici, a minerului Barta Iosif, a textilistei Maria Cincă, a brigadierului Turcu Zaharia, cadrele didactice, personalul administrativ și elevii școlii noastre se angajează să-și îmbunătățească în așa fel munca în cinstea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii din Anglia, încât instituția noastră de învățământ să ocupe un loc de cinste în rândurile școlilor fruntașe din scumpa noastră Patrie.

Mazura Bela
Directorul Școlii Medii Tehnice de Pielărie din București

„Vom crește un tineret devotat cu trup și suflet măreței cauze a păcii"

Tovarășe redactor,

Cu viu interes am citit în „Scânteia" declarația rostită de A. I. Vâșinschi în ședința din 23 Octombrie a Comitetului Politic al Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Cu excepționala sa putere de argumentare, născută din convingerea că apără cea mai mare și mai dreaptă cauză, A. I. Vâșinschi a demonstrat încă odată că țările iubitoare de pace, în frunte cărora se află marea Țară a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică, vor învinge.

Demascând manevrele ticăloase ale dușmanilor păcii și colaborării internaționale, A. I. Vâșinschi a reamintit cuvintele înțelepte ale tovarășului Stalin, privitoare la posibilitatea coexistenței pașnice și a colaborării între Uniunea Sovietică și țările sistemului capitalist.

Pălăvrăgelii fățarnice despre pace a blocului anglo-american, A. I. Vâșinschi i-a opus propunerile Uniunii Sovietice care cer: condamnarea propagandei pentru un nou război, interzicerea necondiționată a armei atomice, încheerea unui pact pentru întărirea păcii între Statele Unite, Marea Britanie, Franța, China și Uniunea Sovietică, precum și reducerea cu o treime a forțelor armate ale celor cinci mari puteri.

Prin glasul lui A. I. Vâșinschi a vorbit întreaga omenire iubitoare de pace, au vorbit sutele de milioane de semnatari ai Apelului dela Stockholm. Glasul lui A. I. Vâșinschi a înfățișat conștiința întregii omeniri care nu poate admite ca un nou război să cuprindă lumea, război aducător de beneficii uriașe clicii bancherilor englezi și americani.

Citind declarația lui A. I. Vâșinschi, această nouă și înflăcărată chemare la lupta pentru pace, noi ne angajăm să sporim eforturile noastre pentru a crește un tineret devotat cu trup și suflet măreței cauze a păcii, apărată cu atâta însuflețire de invincibila Uniune Sovietică și de gloriosul conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, tovarășul Stalin.

D. Goga
profesor la Școala Medie Tehnică de Comerț Nr. 1 din București

Oameni ai muncii din învățământ propuși candidați în alegerile pentru Sfaturile Populare

In însuflețite adunări, pe întreg cuprinsul țării, alături de oameni ai muncii din fabrici și uzine, de pe ogoare, din instituții și armată, au fost propuși drept candidați pentru alegerile Sfaturilor Populare numeroși salariați din învățământ.

Cadrele didactice, împreună cu personalul administrativ și de îngrijire dela școlile din raionul „Tudor Vladimirescu" din Capitală au propus drept candidat al lor pentru Sfatul Popular al Capitalei pe tovarășul *Iancu Pârvulescu*, directorul Școlii Medii Tehnice de Comerț Nr. 1. Prin faptele sale, tovarășul Iancu Pârvulescu s'a dovedit a fi devotat clasei muncitoare, iar propunerea de a reprezenta cadrele didactice în Sfatul Popular al Capitalei a fost salutată prin aclamațiile puternice și îndelungate ale tuturor celor prezenți în sala de festivități a Școlii de Comerț Nr. 1.

★

Fost profesor de anatomie comparată la Facultatea de Științe din Iași, profesorul academician *Paul Bujor* a avut legături cu mișcarea muncitorească încă de pe când era student. La Iași a militat în permanență pentru interesele clasei muncitoare. Ca om de știință, academicianul Paul Bujor a studiat nașterea și compoziția nămolului dela Techirghiol și Amara, ajutând astfel la tratarea științifică a bolilor de natură reumatică. Tovarășul profesor academician Paul Bujor a fost propus candidat pentru Sfatul Popular al Capitalei de către salariații Liceului de băeți Nr. 8 din Capitală.

★

Salariații din învățământ dela școlile din orașul Brăila au propus candidat în alegerile de deputați pentru Sfatul Popular al regiunii Galați pe tovarășa *Eugenia Ionescu*, profesoară maestră. Peste tot unde a activat, tovarășa Eugenia Ionescu a avut o atitudine revoluționară în muncă, fiind o membră devotată a Partidului.

★

Printre fruntașii în producție, țăranii muncitori, activiștii de Partid și ai organizațiilor de massă propuși candidați ai Sfatului Popular al Raionului Panciu, Regiunea Putna, se află învățătorul *Vasile Poalelungi*, din comuna Movilița.

★

Printre candidații oamenilor muncii din Regiunea Suceava se găsește *Prigoreanu Constantin*, fiu de țărani săraci, astăzi profesor la catedra de marxism-leninism a Școlii Superioare de Silvicultură din Câmpulung.

Noi succese pe frontul apărării păcii în lupta pentru construirea socialismulu

Trimestru după trimestru, cifrele comunicatelor asupra realizării Planului de Stat oglindesc realizările oamenilor muncii din țara noastră, în lupta lor pentru făurirea unui trai mai bun, pentru o Patrie fericită, socialistă. Fiecare cifră care indică o depășire de plan într'un anumit sector de activitate, fie în industria petrolului sau a lemnului, fie în industria chimică sau a energiei electrice, pe tărâm cultural sau social, reprezintă efortul uriaș al muncitorilor, țăranilor muncitori, al tehnicienilor și al funcționarilor, care se străduesc să contribue la înflorirea Republicii noastre populare.

In țările capitaliste, dependente și coloniale, pretutindeni în zonele de dominație a dolarului, nu numai că asemenea succese nu pot fi obținute, dar în mod continuu se înregistrează scăderi catastrofale în ce privește nivelul de trai al celor ce muncesc. In Franța, în Italia, în India, în țările Americii Latine, în însăși Statele Unite, producția destinată consumului larg scade vertiginos în favoarea pregătirilor destinate deslănțuirii unui nou război mondial. In locul hranei de fiecare zi, în locul îmbrăcămintei, muncitorul din țările aflate sub cisma imperialiștilor englezi și americani și sub „binefacerile" planului Marshall, primește din abundență doar țigări de foi englezești și coca-cola.

In vreme ce aceasta este situația în țările înfeudate bancherilor englezi și americani, în țările din lagărul păcii și al democrației planurile de Stat făuresc pentru oamenii muncii o viață din ce în ce mai bună.

In Uniunea Sovietică, victoriile planului cincinal stalinist apropie pe oamenii sovietici de zilele orânduirii comuniste. Zi de zi, muncitorii și țăranii sovietici, sub conducerea gloriosului Partid Bolșevic, câștigă bătălie după bătălie pentru sporul producției, pentru viața îmbelșugată a fiecărui om sovietic.

Succesele marii Țări a Socialismului s'au resfrânt și asupra țărilor de democrație populară, care găsesc în Uniunea Sovietică sprijinul cel mai de seamă în construirea unei societăți lipsite de exploatare și exploatatori.

Cu ajutorul permanent și neprecupețit al Uniunii Sovietice, îndrumați îndeaproape de Partidul Muncitoresc Român, noi am obținut, în țara noastră, succese însemnate despre care vorbește Comunicatul asupra realizării Planului de Stat pe cel de al treilea trimestru al anului 1950.

Comunicatul asupra realizării Planului de Stat pentru cel de al treilea trimestru arată că producția globală industrială a fost îndeplinită, în ansamblul său, în proporție de 101,6 la sută, subliniindu-se în continuare, realizările pe ministere și industrii. Dintre acestea menționăm industria lemnului, cu o depășire a planului de 11,9 la sută, industria panificației și pastelor făinoase cu o depășire a planului de 16,4 la sută. Departamentul C.F.R. cu o depășire de 13,9 la sută.

In acest comunicat se arată nu numai succesele, ci se precizează și sectoarele în care au existat și unele lipsuri. Astfel este menționat Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice care nu a îndeplinit sarcinile de plan la mașini-unelte, vagoane de marfă, vase pescărești, cultivatoare de tractor; Ministerul Minelor și Petrolului care nu a realizat, în întregime, planul la extracția de țiței și cărbuni; Ministerul Industriei Ușoare și Ministerul Industriei Alimentare care, deasemeni, n'au îndeplinit unele sarcini de plan.

Sarcinile principale au fost îndeplinite în agricultură și în silvicultură. Transporturile au înregistrat și ele sporuri simțitoare. In ceeace privește investițiile, s'a realizat un nivel de 131 la sută față de trimestrul anterior și de peste 150 la sută față de trimestrul III din anul 1949.

In domeniul învățământului, Comunicatul subliniază realizări importante, care concretizează eforturile oamenilor școlii pentru îndeplinirea sarcinilor ce le-au revenit în cadrul Planului de Stat.

Inceputul trimestrului III a coincis cu încheerea anului școlar 1949/950. In campania de lichidare a analfabetismului au fost cuprinși, până la 30 Septembrie, 669.000 neștiutori de carte, cu peste 15 la sută mai mult față de anul trecut. In învățământul preșcolar au fost cuprinși 196.000 copii, față de 158.000 din anul trecut. In învățământul elementar, numărul elevilor a atins cifra de 1.790.000, reușind astfel să se realizeze sarcina cea mai de seamă a învățământului, școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară. In învățământul mediu, numărul elevilor a crescut față de anul școlar trecut, atingând 244.000 din care numai în învățământul tehnic 79.500. In învățământul superior, numărul studenților a atins cifra de 48.500, crescând față de anul școlar anterior cu 18 la sută, iar numărul absolvenților atingând cifra de 8.100.

Datorită grijii Partidului și Guvernului, s'a îmbunătățit în mod simțitor asistența școlară. Astfel, numărul burselor a crescut cu 63 la sută față de anul școlar trecut, atingând în acest an cifra de 222.000. Numărul locurilor în cămine și internate a ajuns la 142.000, ceeace înseamnă o creștere cu 82 la sută față de 1949.

Suntem în cursul desfășurării Planului de Stat pe cel de al IV-lea trimestru al anului 1950. Al doilea nostru Plan de Stat crează condiții de desvoltare primului plan cincinal al Republicii Populare Române. Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, încadrați în efortul colectiv al întregului popor muncitor, cadrele didactice pășesc înainte, pentru realizarea și depășirea sarcinilor ce le revin din Planul de Stat pe 1950, contribuind la grăbirea construirii socialismului în Patria noastră, la lupta pentru apărarea păcii.

Banda titoistă în plină „campanie electorală"

In această lună s'au împlinit 6 ani dela eliberarea Iugoslaviei de către glorioasa Armată Sovietică, împreună cu armata de partizani a Iugoslaviei. Eliberarea Belgradului de către Armata Sovietică, jertfa ostașilor sovietici pentru eliberarea poporului iugoslav, au fost întâmpinate de recunoștința poporului iugoslav, care și-a manifestat dragostea frățească față de eliberatorii ei, față de glorioșii ostași sovietici.

Dar lanțul suferințelor și al asupririi poporului iugoslav nu s'a sfârșit odată cu eliberarea Iugoslaviei de sub jugul hitlerist. Cocoțându-se la conducerea țării Tito și odioasa lui clică, slugi mârșave în Balcani ale imperialiștilor americani și englezi, au răpit drepturile și libertățile câștigate cu atâtea jertfe de către poporul muncitor iugoslav eliberat și sprijinit de U.R.S.S.

Un tânăr muncitor francez, Robert Geraud, întorcându-se din Iugoslavia, a declarat: „Muncitorii condamnă cu severitate politica nefastă a clicii titoiste. Mânia poporului iugoslav clocotește pretutindeni".

Corespondenții dela Belgrad ai agenției americane „United Press" culeg în ultimul timp știri alarmante, recunoscând că Iugoslavia stă în fața „foametei și revoltei", confirmând totodată, că poziția guvernului Tito este mai dificilă ca oricând.

In aceste condiții, banda lui Tito organizează „alegeri" pentru așa zisele „adunări ale republicilor", în cursul lunilor Octombrie, Noembrie și Decembrie. Și de această dată, clica lui Tito dovedește cât de josnice și trădătoare sunt toate faptele lui, transformând campania electorală într'o mascaradă electorală.

In fruntea „candidaților" stă Djilas, Vucmanovici și Tempo, Miciunovici, cunoscuți dușmani ai U.R.S.S., foști agenți ai Gestapoului, în prezent spioni ai anglo-americanilor, trădători urîți de poporul iugoslav. Tot pe această listă se află și ministrul de interne Savo Iocsimovici, cunoscut prin misiunea lui sângeroasă „de a curăța regiunile revoltate", ucigând muncitorii care nu au voit să accepte politica de jaf a clicii titoiste, lașul Blajo Iovanovici,

Cu acești „candidați" vrea să înlocuiască Tito pe cei mai mulți dintre deputații aleși în 1946, care au fost asasinați sau arestați de către poliția titoistă, pentrucă n'au acceptat să trădeze interesele poporului și au luat atitudine contra ordinelor lui Tito. „Candidații" propuși sunt slugi titoiste, asasini ai poporului muncitor, spioni anglo-americani, care sunt sprijiniți în alegerea lor de U.D.B., Gestapoul titoist.

Poporul muncitor din Iugoslavia condamnă toată această mascaradă electorală organizată de titoiști. Zi de zi crește lupta revoluționară de eliberare a poporului iugoslav. In 1949 nu s'au prezentat la lucru 400.000 de muncitori; în acest an, în 8 luni s'au înregistrat circa 120 milioane de zile de muncă pierdute și 45 la sută din suprafața agricolă a țării n'a fost semănată. Cu toată teroarea U.D.B.-ului, lupta poporului iugoslav ia un caracter din ce în ce mai organizat. Comuniștii revoluționari lămuresc zi de zi poporul, arătând și condamnând trădarea lui Tito, transformând campania electorală și alegerile din Iugoslavia într'o puternică manifestație contra clicii lui Tito, contra războiului. Consecvenți luptei pe care au dus-o, comuniștii iugoslavi luptă cu abnegație pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul păcii și al democrației.

In această luptă de eliberare, poporul iugoslav nu este singur. Alături de el stau partizanii păcii din întreaga lume.

Erdely Ștefan

„Moș Bâgu" povestește utemiștilor

Zvon de glasuri tinerești răzbătea pe la orele 12, în ziua de 21 Octombrie, din sala de festivități a Liceului Nr. 2 de băeți. Imnul Partizanilor și Marșul Tineretului Democrat alternau cu scandarea unor lozinci dintre care unele exprimau încrederea în Partid și voința neînfrântă a tineretului de a lupta pentru pace și socialism, altele preamăreau pe tovarășul Stalin, cel mai iubit prieten al tineretului din lumea întreagă, iar altele subliniau victoriile gloriosului Comsomol.

Așa așteptau fruntașii la învățătură din școlile medii ale Raionului IV „Tudor Vladimirescu" pe Moș Bâgu, neînfricat luptător pentru cauza clasei muncitoare. Secțiunea de Invățământ a Raionului, în dorința de a pune elevii în contact cât mai strâns cu problemele de care se preocupă oamenii muncii și de a le face astfel o temeinică educație cetățenească, a organizat întâlnirea elevilor cu tovarășul Bâgu.

Nerăbdarea cu care tinerii așteptau pe Moș Bâgu a luat repede sfârșit. Din grupul reprezentanților Comitetului Raional de Partid, ai Comitetului Provizoriu și ai Secțiunii de Invățământ Raionale, s'a îndreptat spre scenă un om scund, cu păr cărunt, cu fața plină, cu mișcări vioaie. Era Moș Bâgu pe care l-a prezentat cu căldură tovarășul Alexandru Iordache, directorul liceului.

In pitorescul său grai moldovenesc, „Moș Bâgu" și-a anunțat ascultătorii că va vorbi despre importanța Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Și vorba lui „Moș Bâgu" a început să se depene curgător, cu căldură, captivant. Ascultătorii erau numai ochi și urechi. Nicio mișcare în sala plină până la refuz. Arătând temeiurile prieteniei noastre cu U. R. S. S., Moș Bâgu a trezit în mintea fiecăruia imagini vii, care au răscolit sentimentele de admirație pentru mărețele realizări ale oamenilor sovietici.

Povestitorul a știut să aleagă admirabil acele imagini care, cu toată culoarea și puterea lor de a evoca particularul, prezintă ceeace era tipic în realitatea socială. Mizeria și chinurile poporului rus asuprit de țar, de moșieri și de marii fabricanți, lupta eroică a muncitorimii ruse condusă de Partidul lui Lenin și Stalin, revoluțiile din 1905 și 1917 cu toate urmările lor sunt redate în chip măiestrit. Fiecare ascultător are impresia că le trăiește aevea.

Dar posibilitățile lui „Moș Bâgu" de a reînvia trecutul se arată în toată strălucirea lor când el își deapănă amintirile despre fapte trăite personal. Pentru a zugrăvi exploatarea țărănimii noastre de către moșieri, Moș Bâgu a povestit simplu ce a pățit tatăl său când, în loc să se ducă la muncă pe moșia boierului Marghiloman, omul cutezase să-și care orzul său pentru a-l îmblăti și duce la moară, ca să facă mămăligă celor 18 copii care plângeau de foame în casă. Bietul om a fost biciuit de administratorul boierului de i se făcuse spatele tot o rană. Dar așa istovit de bătaie cum era, el tot a găsit puterea să ferească o parte din snopii de orz de a fi mistuiți de focul pus de acelaș administrator nemilos. Când și-a văzut însă mai mult de jumătate din snopi arși, omul nu și-a mai putut stăpâni revolta sa îndreptățită și a început să măsoare spatele administratorului cu țăpoiul, spunându-i: „Ori ți-oi da una, ori ți-oi da o mie, judecata tot aia îmi este". Și bietul om avea dreptate. Judecata boierească i-a dat opt ani de pușcărie, iar administratorul a rămas nepedepsit, deși se făcuse vinovat nu numai de lovirea unui om, ci și de incendierea recoltei lui, cu scopul de a-i înfometa familia.

Și cuvântul lui „Moș Bâgu" se deapănă mai departe convingător cu aceeași putere de evocare. Fugărit de mizeria din sat, Moș Bâgu povestește cum a venit la oraș de copil, cum a învățat o meserie și cum a intrat în fabrică. Aci a făcut însă cunoștință cu altfel de exploatare și s'a convins repede că fabricanții sunt frați buni cu moșierii, că rolul administratorilor moșiilor boerești și al jandarmilor dela sate îl joacă aci poliția, care l-a făcut să-și piardă dinții prin beciurile ei.

Ținând seama că se află în fața unor utemiști, Moș Bâgu a zugrăvit tot prin imagini vii rolul jucat de gloriosul Comsomol pe front, în spatele frontului, la școală și în munca grea de refacere a țării după război.

In expunerea sa „Moș Bâgu" a presărat sfaturi prețioase pe care tinerii le-au primit ca din partea unui părinte sau a unui prieten mai mare. Cuvintele lui au făcut pe tinerii ascultători să simtă viu grija pe care Partidul și Guvernul țării urmând exemplul Uniunii Sovietice, o au pentru buna îngrijire și educare a copiilor din Patria noastră. Această grijă a fost cu atât mai bine conturată cu cât ea a fost pusă în contrast cu nepăsarea pe care o arătau conducătorii de altădată față de copiii oamenilor muncii.

De asemenea, problemele actuale ale politicii internaționale, victoria Chinei noi, războiul din Coreea, trădarea lui Tito, lupta muncitorilor din țările capitaliste, viața extrem de grea a copiilor din colonii, toate au fost prezentate de „Moș Bâgu" cu simplitate, strâns legate una de alta și de lupta invincibilei Uniuni Sovietice pentru pace, pentru libertatea și binele oamenilor muncii de pretutindeni.

Moș Bâgu ar mai fi avut atâtea de povestit. Timpul înaintat l-a făcut însă să închee spre părerea de rău a tuturor celor care l-au ascultat. Utemistul Răducanu, în numele tovarășilor săi care vor vota pentru prima dată, l-a rugat să mai vină odată spre a le vorbi despre alegerile dela 3 Decembrie, iar utemistul Avram, după ce i-a mulțumit în numele tuturor ascultătorilor, l-a rugat ca, la a doua întâlnire, să le povestească ce a pățit el în timpul alegerilor de altădată.

Coborând dela tribună, Moș Bâgu a fost repede înconjurat de un mare grup de utemiști și utemiste care i-au pus fel de fel de întrebări. Moș Bâgu a răspuns tuturor cu mult interes.

Ion Stoichița

Să dăm tot sprijinul inițiativei elevilor noștri în campania de plantare

De câteva săptămâni elevii noștri sunt frământați de gândul de a răspunde cât mai bine chemării pionierilor și școlarilor din Orașul Stalin, de a participa mai cu folos la campania de plantare a pomilor fructiferi și arborilor în curțile școlilor, pe marginea drumurilor, pe râpile mâncate de ape, pe locurile virane, într'un cuvânt, de felul cum vor ajuta și ei silvicultura și agricultura țării noastre.

Școala pregătește pe viitorii cetățeni ai Patriei noastre, pe viitorii constructori ai socialismului. Școala trebue să fie legată de viața orașului, a satului sau a cartierului. Școala trebue să ajute eforturile celor ce muncesc de a făuri o viață mereu mai bună.

Pentru aceasta, ea trebue să participe activ, alături de organizațiile de massă, sub conducerea Partidului, la înfăptuirea inițiativelor care tind să ușureze și să înfrumusețeze viața oamenilor muncii.

Școala nu poate rămâne indiferentă la acțiunea pornită de elevii săi. Ea trebuie să-i ajute și să-i îndrume cum să facă față datoriei de a-și însuși cât mai multe cunoștințe și, în acelaș timp, de a participa la lucrări de interes patriotic.

De exemplu, elevii învață despre încolțirea semințelor. Ei își vor însuși cu mult mai bine aceste cunoștințe dacă vor face în grădina școlii o răsadniță. Instiințați dinainte, ei vor aduce gunoiul și scândurile necesare. Un geam se poate găsi fie la școală, fie la vreun elev acasă. Semințe pot aduce elevii. La fel, ei pot săpa pământul, sub conducerea învățătorului sau a profesorului și, în 2-3 zile, lucrând o oră-două, elevii își pot face răsadnița, pe care apoi o poate avea în grijă permanentă cercul tinerilor naturaliști (așa cum s'a făcut la școala elementară din Dărmănești-Bacău). Aci se pot produce răsaduri timpurii, care pot fi răsădite în grădina școalei, sau pot fi date gospodăriei colective din sat. Invățând la școală cum se face o răsadniță, elevii își pot face una și acasă la ei, câte unul sau întovărășiți câte 3-4 și pot face observații asupra felului cum se desvoltă plantele, se deprind cu o activitate sistematică, organizată, susținută și, în acelaș timp, produc răsaduri pentru familiile lor, îmbinând astfel învățătura cu practica.

Este bine să se creeze și pepiniere școlare, pentru pomi fructiferi, pentru viță de vie, pentru arbuști fructiferi, smeură, coacăze, agrișe. Pentru organizarea acestor pepiniere învățătorul sau profesorul de științe naturale va lucra în strânsă legătură cu agronomul raionului, al gospodăriei colective sau de stat.

Puieții crescuți în aceste pepiniere pot fi plantați în grădina școlii, în grădinile și curțile elevilor sau, dacă se produc în cantități mai mari, se pot da gospodăriei agricole colective. Elevii vor avea astfel satisfacția că participă și ei la înfrumusețarea și îmbogățirea școlii lor, a grădinilor și chiar a gospodăriei colective, din care fac parte și părinții lor.

Elevii trebue să participe la munca în pepinierele sătești sau ale gospodăriei colective, la plivit și la repicat (replantarea la distanțe mai mari a puieților). Aceasta se va face pe grupe de elevi, în frunte cu pionierii și sub conducerea cadrelor didactice. Se vor organiza astfel aceste acțiuni, încât acelaș elev nu va veni decât cel mult odată la două-trei săptămâni.

Este bine ca, în epocile indicate de specialiști, să se organizeze pe clase sau detașamente de pionieri, excursii în pădurile apropiate. Cu această ocazie se vor face observații asupra pădurii, a arborilor și a plantelor de pădure.

Elevii vor fi încurajați și li se vor da îndrumări să construiască colivii pentru a hrăni în timpul iernii păsările folositoare agriculturii și a distruge cuiburile cu ouă de cioară, cârtițile și rozătoarele vătămătoare. Se pot mobiliza elevi pentru curățirea cuiburilor de omizi din grădina școlii. Se pot organiza și întreceri între elevi cu privire la curățirea grădinilor, a plantărilor, etc.

Dar toate aceste acțiuni se vor organiza astfel încât munca propriu zisă a școlii să nu fie stingherită. Grija principală a elevilor este învățătura. Fără a neglija sportul și activitățile extrașcolare învățătorii și profesorii trebue să găsească metodele de îmbinare a muncii din școală cu frumoasa operă de cunoaștere a naturii și de transformare a ei pentru folosul oamenilor muncii.

Olga B[illegible]aga

Note politice externe

Din nou a răsunat, în cadrul desbaterilor Comitetului Politic al O.N.U., glasul șefului delegației sovietice, A. I. Vișinski, care a susținut cu vigoare propunerile „cu privire la înlăturarea amenințării unui nou război și la întărirea păcii și securității popoarelor".

Țintuind la stâlpul infamiei pe apologeții șantajului atomic, care nu mai pridideso cu declarațiile războinice și amenință lumea cu distrugerea prin bombardament atomic, A. I. Vișinski s'a întrebat: „Ce ar fi spus America dacă vreun om de stat, membru în Comisia parlamentară a unui alt stat ar declara: Nu este departe timpul când vom arunca o ploaie de bombe atomice asupra țării voastre. Ce ați spune Dvs? Ați spune că acesta este sau un criminal, sau un nebun scăpat din ospiciu, care trebue pus neîntârziat în cămașa de forță și nu menținut în calitate de membru în Comisia pentru forțele armate de pe lângă Camera Reprezentanților a Statelor Unite".

Șeful delegației sovietice a demascat apoi obiecțiunile fățarnice ale lui Austin împotriva propunerilor sincere de pace ale Uniunii Sovietice și a arătat, în continuare, ce se ascunde în spatele faimosului „plan" din 1945, cu privire la controlul atomic, „plan" inventat de comisia Acheson-Baruch-Lilienthal, și readus în actualitate de delegatul american. Cei trei ațâțători la război urmăreau, prin „planul" lor, să transfere toate resursele atomice, toate întreprinderile înrudite, principalele ramuri-cheie ale industriei metalurgică, chimică și cercetările științifice, — în proprietatea unui așa zis „organ internațional de control". Acest „organ de control", imaginat de Acheson-Baruch-Lilienthal, avea dreptul de a limita producția de energie atomică, chiar și pe aceea destinată unor scopuri pașnice.

Respingând „planul" fățarnic al lui Acheson-Baruch-Lilienthal și susținând cu vigoare propunerile de pace ale Uniunii Sovietice, A. I. Vișinski a exprimat, din nou, voința neînfrântă a oamenilor cinstiți din lumea întreagă de a lupta pentru apărarea păcii.

Oamenii iubitori de pace din lumea întreagă se pregătesc intens în vederea apropiatului Congres Mondial al Partizanilor Păcii, care va avea loc la Sheffield în Anglia.

Campania de strângere a semnăturilor pe Apelul dela Stockholm cunoaște noi și importante succese. In Marea Britanie au semnat pentru pace scriitorul Compton Mackenzie, regizorul Iakob Epstein și alții. Studenții Universității din Leeds, la fel cu mulți alți colegi de ai lor din celelalte centre universitare din Anglia, au semnat în massă Apelul Păcii.

In Islanda, Apelul dela Stockholm a fost semnat de un mare număr de personalități din viața publică și culturală a țării, printre care Brjarnason, fost ministru, Iakobson, deputat, fost ministru, etc.

In acelaș timp, în toate colțurile lumii, se desfășoară adunări pregătitoare în vederea celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. In Franța au loc zeci de mii de întruniri populare, în întreprinderi, la sate și în diversele cartiere ale orașelor. In cadrul acestor întruniri sunt aleși delegații la conferințele departamentale. La 11 Noembrie urmează să se țină la Paris o conferință care va întruni pe toți delegații aleși de aceste conferințe departamentale, precum și pe membrii Consiliului Național al luptătorilor pentru pace și libertate.

La Roma tinerii „pionieri ai păcii" au organizat un concurs pentru cele mai reușite desene și cele mai bune compoziții având drept temă pacea.

Amploarea și febrilitatea cu care se desfășoară pregătirile în vederea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, exprimă sentimentele milioanelor de partizani ai păcii, luptători împotriva spectrului unui nou război.

Infrângerile suferite de colonialiștii francezi în Vietnam au produs o adevărată panică în rândurile cercurilor guvernamentale dela Paris

După dezastrul suferit de trupele franceze la Caobang, în Nordul Vietnamului, guvernul americanizat din Franța a hotărît să trimită în grabă, la fața locului, pe ministrul așa ziselor „state asociate", Jean Letourneau și pe generalul Juin. Insuși Bao Dai, „împăratul barurilor de noapte", a fost expediat cu extremă urgență dela Nisa la Saigon.

In acest timp, în Indochina luptele iau un caracter tot mai înverșunat și mai sângeros. Sub presiunea puternică a armatei populare, trupele franceze din Vietnamul Central au părăsit săptămâna trecută numeroase avantposturi din regiunea Bing-Tsi-Tiang. Unul dintre ultimele comunicate vietnameze anunță că trupele armatei populare au eliberat importantul oraș Langson precum și orașele Dongdang, Rinamkuap și Iokbing, situate în apropiere de Langson.

Vietnamul continuă să lupte însuflețit de solidaritatea poporului muncitor din Franța, de solidaritatea întregii omeniri muncitoare, mergând pe drumul luminos al Chinei eliberate, alăturându-se uriașului lagăr al păcii și democrației în frunte cu Uniunea Sovietică.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5

ANUL II Nr. 85 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 17 Noembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 6 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Pentru o tot mai intensă activitate a cadrelor didactice în campania electorală

Alegerile deputaților în Sfaturile Populare, atrăgând o participare activă la conducerea treburilor obștești a maselor largi ale celor ce muncesc din orașe și sate, consolidează încă mai puternic cuceririle regimului nostru de democrație populară și prin aceasta aduce o însemnată contribuție la întărirea frontului care luptă pentru apărarea păcii.

Alegerile pentru Sfaturile Populare vor crea, după exemplul Uniunii Sovietice, și în Republica Populară Română, organele locale ale puterii de Stat, atrăgând masele populare în munca și opera de conducere a Statului. Sfaturile Populare vor forma oamenii de Stat de tip nou, vor scoate din adâncul poporului talente organizatorice, elemente înzestrate cu spirit gospodăresc, cu inițiativă care se vor preocupa intens de buna administrare a comunelor, orașelor, raioanelor, regiunilor. In aceasta stă marea însemnătate a alegerilor pentru Sfaturile Populare dela 3 Decembrie.

In marea lor majoritate Sindicatele Salariaților din Învățământ, ținând seama de îndrumările permanente ale Partidului și pe baza instrucțiunilor primite dela C.G.M. și dela Uniune, au activat intens în campania electorală desfășurată până acum. Astfel, Comitetul Sindicatului de Învățământ din regiunea Mureș a trimis instructaje sectiilor sindicale, dând lămuriri privitoare la rolul cadrelor didactice în munca de agitație în vederea alegerilor. Grupele sindicale din raionul Giurgiu, în ședințe speciale, au prelucrat legea electorală

Înțelegând că prin alegerea deputaților pentru Sfaturile Populare se construește în țara noastră un nou aparat de Stat care va deveni un puternic instrument de luptă al poporului muncitor, cadrele didactice în marea lor majoritate duc o intensă muncă de lămurire la „Casa Alegătorului", în căminele culturale, în organizațiile de massă, scriu articole la gazetele de perete, participă cu dragoste și entuziasm la întreaga muncă de agitație în vederea importantului act politic dela 3 Decembrie. Legând campania electorală de efortul clasei muncitoare pentru depășirea Planului de Stat și pentru pregătirea primului nostru Plan Cincinal, de lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii, numeroși învățători din Vlașca, din Pitești, din Piatra-Neamț au ținut conferințe la căminele culturale din raioane, arătând covârșitoarea însemnătate a alegerilor pentru Sfaturile Populare și perspectivele ce se deschid Patriei noastre prin crearea unei puternice baze politice regimului nostru de democrație populară. Găsind forme variate de manifestare, Comitetul Sindical Mureș duce o activitate susținută pentru popularizarea candidaților. In regiunea Baia-Mare, organele de conducere sindicală și administrativă au făcut, pentru cadrele didactice, 770 de prelucrări privind munca de agitație în desfășurarea alegerilor și mecanismul votării. In orașul Stalin, s'au aranjat frumoase „Colțuri ale Alegătorului", în fiecare școală elementară și medie. Echipe de elevi, conduse de profesori, dela liceele și școlile pedagogice din Câmpulung-Muscel au dat sezători și au făcut agitație pentru alegeri în satele Voinești și Vlădești, izbutind să îmbine munca politică cu activitatea artistică și culturală.

Multe sindicate, între care și cel din Vlașca, din Sibiu, din Mureș, din Iași și din București au îndrumat pe profesori și învățători să ducă o stăruitoare agitație în vederea alegerilor, atât în cadrul lecțiilor, cât și la orele educative, ori în ședințele cu părinții. Numeroși învățători și profesori leagă în mod organic lecțiile lor de constituție, de istorie, de limba română sau de geografie de problema alegerilor, comparând alegeri'e noastre democrate și libere cu alegerile samavolnice făcute de burghezo-moșierime. Tovarășa Vrabie Maria dela Școala Elementară din Vârbilău, regiunea Prahova, în cadrul lecției de constituție dela clasa a VII-a, vorbind despre rolul conducător al Partidului din Patria noastră, a tratat problema alegerilor, antrenând elevii în vii discuții și izbutind să facă din ei adevărați agitatori pentru alegerile dela 3 Decembrie.

Pentru a face cunoscută în școală importanta alegerilor și a arăta caracterul lor cu adevărat democrat, învățătorii și profesorii au făcut lozinci, au scris articole la gazetele de perete, au întocmit panouri, au organizat „Colțuri ale Alegătorului", au popularizat candidatii, au dat serbări la „Casa Alegătorului" sau la căminele culturale. Au vorbit elevilor despre situația grea a tineretului din țările capitaliste și coloniale, a tineretului din Franța, din Coreea, din Vietnam și din alte țări care luptă pentru cucerirea drepturilor și libertăților cetățenești. Cu elevii care au drept de vot, cadrele didactice au făcut prelucrări și au discutat pe larg mecanismul votării, insuflându-le mândria că au posibilitatea de a participa activ la viața politică a țării, sprijinind și prin aceasta lupta clasei muncitoare pentru socialism și pentru pace. In unele școli din regiunile Stalin, Dolj, Vâlcea, Argeș cadrele didactice și elevii au socotit inscrierea în listele electorale drept o sărbătoare și de aceea au mers la circumscripții încolonați, purtând steaguri, cântând și manifestând pentru alegeri.

Dar acțiunea de popularizare a alegerilor trebue continuată și intensificată astfel ca, la 3 Decembrie, milioanele de alegători să fie mobilizați într'o participare la vot unanimă, sărbătorească. Sindicatele și cadrele didactice trebue să intensifice și mai mult munca de agitație. Fără a neglija munca din școală, cadrele didactice trebue să dea un larg sprijin propagandei în vederea alegerilor. Sindicatul Mureș trebue să controleze mai stăruitor și mai planificat activitatea comitetelor de sectii și a grupelor în legătură cu campania electorală. Sunt unele sindicate, cum este cel din Vlașca, unde nu s'a înființat un „Colț al Alegătorului" la Coltul Rosu al sindicatului, desi Comitetul s'a îngrijit ca secțiile sindicale să aibă astfel de Colțuri.

Nu toți învățătorii și profesorii au legat munca de agitație în vederea alegerilor cu munca de alfabetizare. Deasemeni nu pretutindeni cadrele didactice au manifestat suficientă vigilență pentru demascarea dușmanului de clasă care caută să se strecoare în listele electorale. Cadrele didactice trebue să continue a se preocupa, la orele de constitutie și la orele educative de problema alegerilor, analizând amplu și documentat caracterul profund democrat al legii electorale. Directorii și diriginții vor găsi prilejul cel mai potrivit de a vorbi elevilor despre drepturile tineretului de azi, făcând comparație cu situatia din trecut, când tineretul era ținut departe de treburile publice, așa cum mai este și azi în țările capitaliste și coloniale. In grupele sindicale și în școli se vor populariza, cu o deosebită grijă candidații, arătându-se meritele și munca lor, ca un exemplu pentru tineret.

Actuala campanie electorală antrenează întreaga populație muncitoare din Patria noastră. Spre deosebire de falsa și ipocrita democrație burgheză care servește doar pentru a masca dominația monopolurilor capitaliste, regimul nostru de democrație populară asigură tuturor oamenilor muncii participarea efectivă la pregătirea alegerilor, la alegeri și la conducerea Statului.

Muncind cu hotărâre în campania pentru alegerile de deputați în Sfaturile Populare, contribuind la lămurirea tuturor oamenilor muncii și îndemnându-i să voteze cu încredere pe candidații Frontului Democrației Populare, cadrele didactice își întăresc munca de educație comunistă a tineretului, își întăresc activitatea pentru construirea socialismului în Patria noastră și luptă pentru apărarea păcii.

Imperialiștilor le este frică de glasul Partizanilor Păcii!

Cu adâncă indignare au luat cunoștință cadrele didactice, personalul administrativ și elevii Școlii Speciale de doi ani din Oradea, de faptul că guvernul englez a zădărnicit tinerea, pe teritoriul britanic, a Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

Frica guvernului britanic de Congresul Mondial al Partizanilor Păcii este frica pe care o au imperialiștii englezi și americani de glasul a sute de milioane de oameni hotăriți să lupte împotriva uneltitorilor la un nou război. Cum se poate explica oare altfel faptul că guvernul englez a refuzat să acorde viza de intrare delegaților partizanilor păcii din toate colțurile lumii? Cum se poate explica altfel faptul că guvernului englez îi este frică de glasul unor oameni simpli, cum sunt de pildă, învățătoarea L. T. Kosmodemianskaia și directoarea de școală medie A. P. Andreevna?

Oamenii din învățământ din țara noastră, alături de toți oamenii cinstiți din Republica Populară Română și din lumea întreagă văd limpede cu câtă dușmănie sunt întâmpinați în lagărul imperialist profesorii și învățătorii iubitori de pace.

Toate încercările imperialiștilor de a înăbuși glasul partizanilor păcii sunt însă zadarnice. La Varșovia, delegații din toată lumea vor arăta că lupta pentru pace nu poate fi împiedicată, că ea crește și se întărește în ciuda atațătorilor la un nou război.

Cadrele didactice ale Școlii Speciale de doi ani din Oradea, vor susține lucrările și hotărîrile Congresului Mondial al Partizanilor Păcii din Varșovia, muncind cu și mai multă râvnă pentru a obține noi succese pe tărâmul muncii instructiv-educative, contribuțe în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru pace.

A. Covaci
Directorul Școlii Speciale de doi ani din Oradea

Cauza păcii este de neînvins

Intreaga omenire progresistă este plină de revoltă și adânc indignată de măsurile samavolnice luate de guvernul englez, măsuri care au împiedicat ținerea în Anglia a celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

Libertățile democratice, despre care conducătorii actuali ai Angliei afirmă că s'ar bucura poporul englez, s'au dovedit încă odată a fi doar simple afirmații mincinoase.

Intre actele de represiune ale așa zisei „democrații occidentale" și acelea cu care fascismul acționa în mod brutal asupra popoarelor, nu este, după cum se vede, decât o deosebire formală. Guvernul englez caută să ascundă măsurile polițienești, cu caracter fascist, în spatele unor fraze zgomotoase cu haină democratică. El s'a demascat, odată mai mult, ca o slugarnică uncaltă a trusturilor din Wall-Street, împreună cu aceștia reprezentând pe cei mai fioroși dușmani ai păcii.

Astăzi, pronunțarea cuvântului pace în țările capitaliste este pasibilă de pedeapsă. Copoii poliției imperialiștilor anglo-americani urmăresc partizanii păcii ca pe niște răufăcători. Inarmați cu bastoane și arme automate, ei păzesc în piețele publice pe propovăduitorii de război, pe acei care amenință popoarele cu armele de distrugere în massă.

Guvernul englez este un dușman al propriului său popor, pe care nu-l reprezintă și ale cărui interese au fost lezate prin măsurile de interzicere a Congresului Partizanilor Păcii care trebuia să se țină la Sheffield.

Pe lângă refuzul vizelor de intrare pentru savanți de seamă, scriitori vestiți, personalități de diferite opinii și credințe religioase, guvernul englez s'a dedat la acte brutale, nemaiîntâlnite în analele uzanțelor internaționale. Marele savant Frederic Jolliot-Curie a fost arestat de poliție îndată după sosirea sa la Dover și apoi expulzat de pe teritoriul englez.

Actualii conducători ai Angliei au dovedit astfel ceeace sunt în realitate, o jalnică remorcă a bancherilor și fabricanților americani, niște slugi plecate ordinelor stăpânilor lor din Wall-Street. Ei au pus în practică deviza postului de radio Alabama din Statele Unite, care zilnic urlă ascultătorilor săi: „dacă cineva vine în casa voastră și vă vorbește despre pace, opriți-l și anunțați poliția."

Alegând această cale murdară și hotărâtă de interzicere a Congresului, guvernul englez a domonstrat în fața opiniei publice mondiale, teama de care a fost cuprins în fața amploarei pe care a luat-o mișcarea partizanilor păcii. Dar glasul păcii nu poate fi înăbușit, voința unită a sute de milioane de oameni, nu poate fi înfrântă.

Mișcarea partizanilor păcii și-a dovedit tăria și eficacitatea: bomba atomică n'a fost aruncată în Coreea. Aceasta nu înseamnă însă că pericolul folosirii bombei atomice și al deslănțuirii unui nou război mondial au fost înlăturate. Dimpotrivă, pregătirile militare ale trustmenilor din Wall-Street au devenit mai febrile, silind în același timp țările satelite să efectueze considerabile cheltuieli destinate înarmărilor. Astfel guvernul francez a alocat numai 9 la sută din buget pentru învățământul public și sănătate, în timp ce bugetului militar i s'au repartizat 580 miliarde franci. Mai mult, ei au promis stăpânilor dela Washington ca în anii următori să urce la 2000 miliarde franci pentru cheltuielile militare. 41 la sută din bugetul Statelor Unite pe anul 1949 este destinat cheltuielilor militare. La 19 Iunie 1950, președintele Truman a cerut urcarea cheltuielilor înarmărilor până la proporția de 80 la sută din buget, ceeace înseamnă încă 10.487.000.000 dolari. Paralel cu aceste uriașe sume destinate fabricării de arme ucigătoare și material militar, imperialiștii americani instalează în țările ocupate, noi baze militare aeronavale și terestre. Acțiunea întreprinsă pentru remilitarizarea Germaniei Occidentale este cea mai proaspătă dovadă a caracterului agresiv al politicii americane.

Partizanii păcii din toate țările lumii se ridică cu hotărâre împotriva acestor monștri ai omenirii, lărgesc și mai mult mișcarea pentru pace, transformând-o într'o forță capabilă să împiedice criminalele intenții ale imperialiștilor americani.

Biroul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, întrunit la Praga, a dat viață dorinței sutelor de milioane de oameni, lărgind baza politică a acțiunii pentru salvarea păcii și punând în discuția tuturor oamenilor cinstiți: *interzicerea necondiționată a armei atomice, reducerea generală și controlată a armamentelor de orice fel, interzicerea în toate țările a tuturor formelor de propagandă războinică, denunțarea agresiunii oriunde s'ar produce ea și condamnarea intervenției armate din afară în treburile interne ale popoarelor, reglementarea pașnică a conflictului coreean și reintoarcerea la funcționarea normală a Consiliului de Securitate al O.N.U.*

Cu mult înainte propunerile Biroului Comitetului Permanent au căpătat o largă circulație publică și ele sunt desbătute și comentate în toate țările. Astăzi ele au devenit o cauză proprie a fiecărui om cinstit de pe suprafața pământului, astăzi ele sunt înscrise pe steagurile de luptă ale partizanilor păcii de pretutindeni.

In jurul celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii nu s'au strâns numai semnatarii Apelului dela Stockholm pentru interzicerea armei atomice, ci au venit noi forțe, alte zeci de milioane de oameni, pătrunși de răspunderea istorică a salvării păcii.

Acțiunea aceasta de importanță mondială și cu rezonanțe în orice colț al pământului capătă un caracter trainic și din ce în ce mai eficace, deoarece, cea mai puternică țară din lume, leagănul păcii, Uniunea Sovietică, se află în fruntea luptei. Reprezentantul Uniunii Sovietice la Organizația Națiunilor Unite, A. I. Vișinski, a propus în numele Guvernului U.R.S.S. noi măsuri pentru menținerea păcii, tocmai ținând seama de dorințele marii majorități a oamenilor din toate țările.

In timp ce imperialiștii americani își strigă isteria războinică, căutând să înspăimânte omenirea, vocea calmă și hotărîtă a oamenilor sovietici, prin reprezentanții lor, proclamă principiile unei păci durabile, principii care asigură fericirea și viitorul luminos al omenirii.

Al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, care are loc la Varșovia va da luptei pentru pace noi forțe și noi sarcini concrete, menite să înlăture spectrul dezastrului și al morții și să asigure întregii lumi perspectiva luminoasă a unei păci trainice și a unui viitor fericit.

La Varșovia, așa cum spune comunicatul Biroului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii — *reprezentanții tuturor popoarelor lumii vor putea face un schimb liber de păreri, vor putea compara propunerile lor, și, prin elaborarea unei opere constructive, a Statutului Păcii, vor putea pecetlui un pact al popoarelor.*

C. N. Constantiniu
membru în Comitetul Permanent pentru apărarea păcii din R.P.R.

Infierăm acțiunea mârșavă dusă împotriva partizanilor păcii

Din zi în zi se vede tot mai limpede că imperialiștii anglo-americani recurg la orice mijloace pentru a pune piedici acțiunii de luptă pentru pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, acțiune care are un răsunet tot mai larg în massele oamenilor muncii de pretutindeni.

Guvernul laburist a interzis ținerea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii la Sheffield. Forțele reacționare anglo-americane au socotit că în acest fel vor putea înăbuși cauza dreaptă a păcii pentru a-și putea continua nestingherîți pregătirile pentru un nou război.

Dar ei s'au înșelat amarnic. Congresul Mondial al Partizanilor Păcii va avea loc la Varșovia, unde reprezentanții popoarelor iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, își vor afirma, cu și mai dârză voință, hotărîrea de a impune pacea în fața atațătorilor la un nou măcel.

Alături de oamenii muncii din uzine și de pe ogoare, cadrele noastre didactice sunt chemate să sprijine acest Congres. Școala de azi e o școală a poporului, iar cadrelor noastre didactice le revine măreața sarcină de a pregăti pe viitorii constructori ai socialismului și luptători pentru pace.

Noi înfierăm acțiunea mârșavă dusă de conducătorii anglo-americani împotriva partizanilor păcii, exprimându-ne indignarea față de uneltirile criminale care se fac în scopul atațării unui nou război. Ne luăm angajamentul ca în acest an școlar — primul an din Planul nostru Cincinal — să luptăm și mai dârz, cu și mai multă hotărâre, pentru realizarea sarcinilor trasate de Partid. Indeplinind aceste sarcini din diferitele sectoare ale învățământului — școlarizare, alfabetizare etc. — avem ferma convingere că vom contribui și noi la lupta pentru pace, deoarece cu fiecare nouă realizare, cu fiecare sarcină îndeplinită, dăm o nouă lovitură atațătorilor la război.

A. Chircev
Șeful Secțiunii de Invățământ a orașului Cluj

Să câștigăm bătălia frecvenței regulate la cursurile de alfabetizare!

Șapte sute de mii de muncitori și țărani muncitori neștiutori de carte vor trebui să urmeze cursurile de alfabetizare, în acest an școlar. Șapte sute de mii de oameni ai muncii ținuți în robia neștiinței de carte de către guvernele burghezo-moșierești vor trebui să învețe carte și să devină ostași luminați în marele front al partizanilor păcii.

Printre ei sunt fruntași în producție, evidențiați în muncă, tineri din uzine și de pe ogoare și toți neștiutorii de carte din sectorul socialist al agriculturii.

Cuprinderea a 700.000 de neștiutori de carte în școlile de alfabetizare este o sarcină de Plan și are caracter de lege. Ea privește toate organele locale ale puterii de Stat, organizațiilor de massă, presă și radioul, pe toți oamenii muncii din Patria noastră.

Numărul mare al neștiutorilor de carte care urmează să fie cuprinși în școlile de alfabetizare și asigurarea unui învățământ temeinic pun în fața tuturor cetățenilor conștienți problema frecvenței regulate la cursuri a analfabeților și găsirea celor mai bune mijloace de a asigura această frecvență regulată.

Prima măsură ce trebue luată este realizarea unei legături cât mai strânse între Comitetele Provizorii, organizațiile de massă și cadrele didactice.

In regiunea Buzău, sub îndrumarea organizației regionale de partid, au fost convocați delegații instituțiilor locale și ai organizațiilor de massă cu care s'a prelucrat importanța lichidării analfabetismului.

Cu această ocazie, cei care vor trebui să susțină munca de alfabetizare au fost lămuriți asupra problemei și pe baza unui plan de muncă și-au luat angajamente concrete. La fel a procedat și raionul Sighet și raionul Făgăraș.

In orașul Ploești, Comitetul Provizoriu și Secțiunea Invățământ nu au reușit însă să lămurească deplin organizațiile de massă din care cauză în ziua recensământului, cadrele didactice au dus munca în mod izolat, lipsind acea mobilizare generală care putea să asigure o muncă sănătoasă.

Cadrele didactice trebue să fie convinse că nu vor avea o frecvență regulată și nu vor putea avea realizări satisfăcătoare fără sprijinul puterii locale de stat și al organizațiilor de massă. Având asigurată mobilizarea cadrelor locale de răspundere, cadrele didactice vor porni la mobilizarea opiniei publice.

Trebue dusă o luptă susținută, astfel ca importanța lichidării analfabetismului să fie cunoscută de toți cetățenii și să vorbească despre ea toți localnicii. Este demnă de remarcat inițiativa unor raioane care au înființat comitete de sprijin pentru lichidarea analfabetismului. Astfel de comitete e bine să se înființeze în cât mai multe regiuni și raione, mai ales acolo unde sunt mulți analfabeți și unde mobilizarea acestora la cursuri întâmpină greutăți mari.

Pentru a înlătura atitudinile greșite pe care unii directori de întreprinderi le-au avut în anul școlar trecut față de munca de alfabetizare, învățătorii și profesorii vor duce o muncă susținută pentru a realiza o strânsă colaborare cu directorii și responsabilii culturali din întreprinderi.

Gazetele de perete, care oglindesc întotdeauna marile acțiuni inițiate și conduse de Partid, au și de data aceasta sarcina să mobilizeze opinia publică în problema lichidării analfabetismului, să susțină o mai bună frecvență la cursurile de alfabetizare.

Stațiunile locale de radioficare, de asemenea, constituie un bun prilej de popularizare și mobilizare a celor ce trebue să participe la aceste cursuri. Un agitator și organizator colectiv este și presa locală. Săptămânal, Secțiunile de Invățământ regionale și raionale trebue să predea la redacția ziarelor locale material informativ în legătură cu frecvența, cu metodele folosite pentru îmbunătățirea frecvenței și a conținutului lecțiilor, articole care să reflecte experiența locală, evidențieri, etc.

Marea Uniune Sovietică, la începutul lichidării analfabetismului a dus o susținută muncă de agitație și popularizare a necesității de a învăța carte. Poeți, scriitori și artiști au alcătuit lozinci, placarde, ziare, broșuri în versuri și desene vii, care au fost difuzate în toată țara. Decretul leninist pentru lichidarea analfabetismului s'a tipărit în sute de mii de exemplare și a fost difuzat în toate orașele și satele din U.R.S.S.

Cadrele noastre didactice, urmând exemplul Uniunii Sovietice, trebue să găsească metode cât mai variate și cât mai atractive pentru a îmbunătăți frecvența la cursurile de alfabetizare. Se întâmplă adesea că unii neștiutori de carte vin la primele ședințe de curs regulat și apoi nu mai vin deloc sau foarte rar. In majoritatea cazurilor, în aceste situații, vina o poartă cadrele didactice, care nu și-au făcut analiza muncii lor în mod critic și autocritic. Dacă ar fi făcut această analiză ar fi constatat că ei nu au ținut la zi controlul evidenței neștiutorilor de carte și că nu au acordat importanța cuvenită frecvenței regulate. Mulți propunători au înregistrat frecvența pe foi volante sau registre improvizate, care nu oglindesc o urmărire continuă a frecvenței.

Inceputul desorganizat al unei munci este o dovadă că și restul activității are același caracter de desorganizare și că propunătorii nu au o atitudine justă față de această problemă. N. K. Crupscaia spunea: „Trebue să-i învățăm pe ostașii culturii să aibă o atitudine justă față de analfabeți; atunci ei vor ajunge la cele mai bune rezultate și activitatea le va da mai multă satisfacție."

Sunt învățători și profesori care socotesc că munca de alfabetizare este o sarcină ușoară, ce se rezumă numai la citit, scris și socotit și considerând că au destule cunoștințe pentru a îndeplini această muncă, vin la școală fără plan de lecții și uneori fără să știe ce predau și cum predau.

Pentru a atrage pe analfabeți la cursuri este necesar ca lecțiile să fie cât se poate de atractive și de interesante. Conținutul activității didactice trebue să fie strâns legat de cerințele și de activitatea practică a celor ce urmează la școala de alfabetizare, iar atunci când din cauza greutății a scrie sau reține primele litere, adultul manifestă descurajare și vrea să se retragă, este bine ca predarea citit-scrisului să fie legată și de alte activități culturale: citirea ziarelor cu glas tare, povestirea celor citite, etc. Trebue să se ia în considerare cerințele cursiștilor, interesele și dorințele pe care ei le manifestă față de problemele economice, politice și culturale ale patriei noastre, față de Planul de Stat, socializarea agriculturii, electrificarea țării, etc.

Un factor important îl constitue și popularizarea metodelor folosite în munca de predare sau de îmbunătățire a frecvenței. In perioada lichidării analfabetismului în U.R.S.S., s'au înregistrat succese importante prin folosirea largă a întrecerilor socialiste în întreprinderi, sindicate și raioane.

Urmând acest exemplu, cadrele didactice din regiunea Stalin, în cinstea lui 3 Decembrie, marea sărbătoare a poporului nostru, au chemat la întrecere propunătorii din toate raioanele acestei regiuni, cu obiectivul: Cea mai bună mobilizare la cursuri și cea mai bună frecvență școlară.

Ținând seama de importanța pe care o are întrecerea în ridicarea productivității muncii, cadrele didactice trebue să ceară sprijinul sindicatelor de învățământ pentru a organiza aceste întreceri cât mai bine și pe întreaga perioadă a anului școlar. Popularizând prin toate mijloacele posibile rezultatele acestor întreceri și metodele folosite, și desvăluind la timpul potrivit toate greșelile, stăt în munca de organizare, cât și în activitatea didactică, propunătorii dela cursurile de alfabetizare vor contribui efectiv la ridicarea calitativă a acestei munci.

O bună frecvență la cursurile de alfabetizare se realizează și prin grija pe care propunătorii o arată față de cursiști, prin dragostea și înțelegerea cu care ei se apropie de cei care le-au fost încredințați pentru alfabetizare.

Pentru a nu stânjeni producția, programul cursurilor de alfabetizare trebue să fie adaptat celui din întreprinderi

Intrucât o muncă productivă nu se poate realiza fără asigurarea condițiilor materiale, cadrele didactice trebue să aibă toată grija față de cursiștii cu familii grele, asigurându-le în mod gratuit cărțile și caietele necesare, precum și tot ceeace le este necesar.

Pătrunși de importanța unei frecvențe regulate atât pentru însușirea unor cunoștințe temeinice, cât și pentru realizarea unui număr cât mai mare de promovați, — să întâmpinăm ziua de 3 Decembrie cu eforturi sporite pentru a cuprinde cât mai mulți analfabeți și pentru a obține o frecvență cât mai bună, fiind convinși că în felul acesta contribuim activ la construirea socialismului în țara noastră, la întărirea uriașului front al partizanilor păcii.

Dumitru Ionescu

INFLOREȘTE PATRIA NOASTRĂ

Realizări din sectorul învățământului în raionul Dorohoi

Școlile din raionul Dorohoi au avut mult de suferit din cauza războiului trecut. Hoardele fasciste, în retragerea lor, au distrus majoritatea localurilor de școală, au ars mobilierul, au deteriorat și împrăștiat materialele laboratoarelor. Din pânzele hărților, soldații lui Hitler și-au făcut cămăși și dosuri de buzunare. Așa au înțeles fiarele fasciste să respecte școala și cultura.

In fața acestei situații, Partidul nostru a chemat cadrele didactice și Secțiunea de Invățământ la munca pentru a crea condițiunile necesare unei bune desfășurări a procesului de educație și învățământ. Cu ajutorul Ministerului Invățământului Public, școlile au fost reparate, mobilierul a fost confecționat în întregime din nou, laboratoarele au fost înzestrate cu preparatele necesare bunului mers al învățământului, iar numărul școlarilor a crescut simțitor. Astfel, în timp ce în anul 1947 exista în raionul Dorohoi o singură grădiniță de copii cu 30 de elevi, în anul 1950 sunt 60 de grădinițe, cu 1001 copii. In 1947 existau în școlile elementare 9817 elevi, iar astăzi funcționează 85 de școli ciclul I și II cu un efectiv de 12.322 elevi. Deasemenea, în școlile medii în anul 1947 existau 840 elevi, iar astăzi avem șase școli cu 1415 elevi.

Dar grija Partidului și a Guvernului de a ajuta fiilor de muncitori și de țărani muncitori să învețe se vede și din acordarea burselor, ca și din sporirea numărului internatelor.

Anul acesta au primit burse 1501 elevi, față de 320 de burse câte erau acordate în anul 1947/948. In anul școlar 1947/948 funcționau numai patru internate cu 416 elevi. Astăzi avem 10 internate în care sunt găzduiți 1115 elevi; în cinci dintre aceste internate sunt adăpostiți 275 elevi din ciclul II elementar.

In primii doi ani dela reforma învățământului, școlile din raionul nostru au primit dela Ministerul Invățământului Public 820 hărți, 520 planșe diferite pentru științele naturale, istorie și geografie, 73 de globuri, 64 serii de jocuri pentru grădinițele de copii și 14 serii de aparate și materiale pentru laboratoarele de fizică și științe naturale.

Comitetele Provizorii din raion au sprijinit construirea și amenajarea de noi școli. In raionul nostru au fost construite două școli noi în comunele Fundul Herței și Satul Nou-Trestiana. Aceste clădiri au necesitat cheltuieli în valoare de 2.800.000 lei. De asemenea a fost reparată din temelii Școala Elementară din comuna Brăești.

Față de grija deosebită pe care Partidul și Guvernul o arată învățământului, cadrele didactice din raionul Dorohoi își sporesc eforturile pentru a întâmpina alegerile dela 3 Decembrie cu noi realizări în munca de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului în țara noastră.

Prof. C. Radinschi
corespondent

Un internat pentru copiii oamenilor muncii din Ocna-Sibiului

Prin grija Partidului și Guvernului, la Ocna-Sibiului a luat ființă un internat pe lângă școala elementară ciclul II, care va da posibilitatea copiilor oamenilor muncii din comunele Păuca, Presaca, Loamnaș și Mândra să învețe în condiții bune.

Internatul s'a deschis cu un număr de 98 elevi.

Oamenii muncii dela sate au fost înștiințați oficial prin școli și prin Comitetele Provizorii ale comunelor respective, pentru a ști că totul este gratuit la internat. Ei s'au convins odată mai mult că Partidul și Guvernul au o deosebită grijă față de copiii lor. Internatul are local corespunzător cu încăperi largi pentru dormitoare, sufragerie, bucătărie, etc.

La deschiderea și punerea în funcțiune a internatului au dat concursul pe lângă Comitetul Provizoriu local, Cooperativa locală care a pus la dispoziție vesela necesară, și Sanatoriul Balnear, care a împrumutat numărul necesar de paturi.

La aprovizionarea cu alimente a adus o importantă contribuție școala elementară, care a pus la dispoziția internatului, grădina școlară cu tot felul de zarzavaturi, dând astfel posibilitatea internatului să servească masa în bune condițiuni.

Cu ajutorul fondurilor date de Minister, elevii sunt bine îngrijiți, primesc o hrană bună și învață în săli de meditații corespunzătoare.

In acest internat elevii de naționalitate maghiară stau la un loc cu elevii români, având astfel posibilitatea să urmeze ciclul II la școala maghiară din localitate. Prin traiul în comun la internat, la masă și la jocuri, se cimentează prietenii între maghiari și români, prietenii care vor fi o chezășie a viitorului.

Grija P.M.R. și M.I.P. pentru învățământ, va fi răsplătită prin roadele muncii elevilor și cadrelor didactice dela Școala elementară din Ocna-Sibiului.

Gabriel Răileanu

La Timișoara a sporit numărul cantinelor

Datorită numărului tot mai mare de elevi care urmează în școlile de diferite grade, la Timișoara numărul cantinelor școlare a sporit în acest an. Astfel, dela 1 Octombrie au început să funcționeze cantine la Liceul Mixt german, la Școala elementară Nr. 10, la Liceul de băeți Nr. 2 și la Școala elementară germană Nr. 2. Deasemeni numărul elevilor care iau masa la cantinele existente a sporit mult. S'au distribuit, prin grija Comitetului Provizoriu și cu ajutorul fondurilor obținute prin organizarea serbărilor școlare, mobilier, veselă și alimente, astfel încât cantinele sunt acum înzestrate și bine aprovizionate, oferind copiilor o hrană bună și îndestulătoare.

Să asigurăm școlile cu combustibilul necesar!

Partidul și Guvernul nostru poartă o grijă deosebită creării condițiilor celor mai potrivite pentru învățătură în școlile de toate gradele.

Local spațios, bine luminat, aerisit și încălzit, mobilier adecvat vârstei și specificului muncii didactice, material didactic, cadre bine pregătite, iată câteva din condițiile necesare pentru buna funcționare a școlii. Acest lucru a fost înțeles de multe secțiuni de învățământ și de multe din celelalte organe ale Comitetelor Provizorii, fapt care a ajutat ca școlile să înceapă la timp.

O problemă destul de importantă, căreia multe secțiuni de învățământ i-au acordat toată atenția, este și aprovizionarea școlilor cu combustibil în lunile de iarnă. Printre secțiunile de învățământ și unitățile școlare care au privit cu toate seriozitatea această problemă, izbutind ca școlile din raioanele lor să nu sufere din cauza frigului citâm școlile din Bicsad și Mădăraș, regiunea Baia Mare, școlile din raioanele Vrancea, Panciu și Tecuci.

Nu același lucru se constată, însă în multe localități și raioane. Sunt multe Comitete Provizorii care au manifestat o totală lipsă de înțelegere a acestei probleme. Astfel sunt raioanele Lugoj, Mediaș, Agnita, Roman. In aceste raioane sunt numeroase școli care nu au fost aprovizionate cu lemne.

Aceste deficiențe au urmări directe asupra muncii învățătorilor și profesorilor, dar mai ales asupra elevilor. Școlile din aceste raioane nefiind încălzite, frecvența școlară a scăzut.

Este necesar ca secțiunile de învățământ să lămurească în cadrul Comitetelor Provizorii respective că sarcinile învățământului condiționează îndeplinirea sarcinilor generale ale Planului nostru Cincinal, că de fapt școala a și pășit în munca de îndeplinire a sarcinilor ce-i sunt stabilite în cadrul Planului Cincinal. Ele trebue să arate organelor Comitetelor Provizorii că un prim obiectiv al școlii este aducerea tuturor copiilor la școală, frecvența regulată a acestora și secarea izvorului analfabetismului prin alfabetizarea celor 700.000 de neștiutori de carte, deziderate care nu pot fi îndeplinite fără asigurarea bazei materiale a școlii, deci și a combustibilului.

Secțiunile de învățământ trebue să remedieze situația unor școli cu săli neîncălzite. In acest scop este necesar să colaboreze cu celelalte secțiuni ale Comitetelor Provizorii, să ceară sprijinul Partidului și al organizațiilor de massă.

Asigurarea școlilor cu combustibilul necesar este o problemă care trebue să preocupe toți factorii locali ai puterii de Stat. Numai în sălile de clasă bine aerisite și încălzite, bine înzestrate cu mobilier și material didactic, copiii noștri vor putea învăța temeinic, pregătindu-se a fi elemente de nădejde în făurirea unei vieți noi și îmbelșugate.

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

O lecție despre marile construcții staliniste

Ca întotdeauna, lecția începe cu repetarea materialului pe care elevii l-au învățat până acum.

— Tema lecțiilor noastre de până acum, vorbește profesorul, se referea la izvoarele de energie ale Uniunii Sovietice. Să ne amintim, încăodată, care sunt principalele izvoare de energie ale țării noastre.

Elevii vorbesc despre răspândirea resurselor de energie pe teritoriul Uniunii Sovietice. El numesc localitățile bogate în zăcăminte de petrol și cărbune, precum și în diferite alte feluri de combustibil.

— Gândiți-vă acum la unul dintre cele mai puternice și ieftine izvoare de energie, se adresează clasei profesorul.

— Greu se poate găsi un izvor de energie așa de puternic și de ieftin cum este forța căderilor de apă sau, cum i se mai spune „cărbunele alb", răspunde unul din elevi.

Discuția despre stațiunile hidroelectrice ale țării, angajată în clasa VIII-a a școlii Nr. 215 din Moscova, de către profesorul de geografie Efim Matveevici Ovcearov, începe prin informațiile pe care acesta le dă în legătură cu faptul că: 36 la sută din rezervele mondiale de cărbune alb se află pe teritoriul Patriei noastre. Profesorul arată că, în Rusia țaristă ,energia apelor era foarte puțin folosită. În țară nu se găsea aproape nicio centrală hidroelectrică. Imediat după revoluție, bolșevicii au pus problema înzestrării țării cu energie electrică. Prin mintea copiilor trec imagini din anul 1920, când țara era bântuită de războiul civil și când s'a alcătuit genialul plan leninist GOELRO. Profesorul amintește elevilor afirmațiile lui Lenin: „Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii țări".

Elevii din clasa VIII-a ascultă cu foarte mult interes expunerea profesorului despre întâlnirea lui V. I. Lenin cu scriitorul englez Herbert Wells. Scriitorul burghez, un maestru al fanteziei științifice, și-a arătat neîncrederea față de planul leninist. I se părea straniu și de neconceput că, aflându-se în Rusia înfometării, a mizeriei și a foametei, Lenin mai poate visa la electrificare.

— Amintiți-vă că Lenin a numit planul de electrificare drept un al doilea program al Partidului, spune profesorul. În anul 1938, țara noastră producea aproape 40 de miliarde kw. ore și ocupa, în ce privește producerea de energie electrică, al treilea loc în lume.

Profesorul subliniază că Guvernul Sovietic a acordat o uriașă însemnătate problemei construcției de stațiuni hidroelectrice. În marea rețea de stațiuni hidroelectrice care împânzește țara noastră, una dintre cele mai mărețe construcții este Dneproghesul. Este cea mai mare centrală hidroelectrică din Europa și cea mai mare din Uniunea Sovietică. Ea furnizează energie electrică mai mult decât toate centralele electrice din Rusia dinainte de Revoluție.

Prin fața copiilor trec, unul după altul, anii marilor construcții și succesele planurilor staliniste, eroismul oamenilor sovietici care, cu o repeziciune nemaivăzută, refac economia națională în perioada de după război, timpul fericit de înflorire a muncii creatoare. Elevii, a căror naștere coincide cu începutul celui de al doilea plan stalinist, astăzi sunt ei înșiși martorii măreței transformări ale țării, martorii măreței cauze înfăptuite de oamenii epocii staliniste. Și când profesorul întrebă pe elevi dacă știu ceva despre noile sarcini istorice pe care și le-a pus Guvernul Sovietic, toată clasa ridică mâna.

Elevii povestesc despre construcțiile dela Cuibâșev și Stalingrad, despre Canalul din Turcmenia. Ei își manifestă dorința de a ști, mai amănunțit, proporțiile acestor noi construcții. Profesorul se apropie de tabla clasei unde atârnă harta cu planul acestor construcții. Arătând localitățile unde se vor ridica noile construcții E. M. Ovcearov vorbește școlarilor despre proporțiile fără seamăn în lume ale măreților planuri de construcție care deschid un uriaș front al muncii, întinzându-se pe spațiile imense ale pământului patriei noastre.

— Construcția noilor stațiuni, continuă Efim Ovcearov permite statului să economisească anual 45 milioane de tone de combustibil. Numai stațiunile hidroelectrice dela Cuibâșev și Stalingrad vor produce de 10 ori mai multă energie electrică decât toate stațiunile din Rusia dinainte de război și de 8 ori mai mult decât dă astăzi Dneproghesul.

Dând copiilor o serie de cifre și de date tehnice privitoare la aceste construcții, profesorul le vorbește despre volumul, complexitatea și diversitatea lucrărilor de construcții.

Pentru a construi stația hidroelectrică dela Cuibâșev trebue transportat atâta pământ cât ar intra într'un tren care s'ar întinde pe o distanță de 160.000 km., adică într'un tren care ar înconjura de patru ori pământul pe la Ecuator. Vorbește apoi despre greutățile pe care le întâmpină operațiile de construcție, despre uraganele din pustiul Cara Cum, despre lupta cu apele vijelioase ale fluviului Amu-Daria.

Un deosebit interes stârnesc în sufletul elevilor datele comparative. Canalul Panama s'a construit în 34 de ani, dislocându-se 212 milioane de metri cubi de pământ. Construirea marelui Canal Turcmen necesită dislocarea a 300 de milioane metri cubi de pământ. Acest canal, lung de 1100 km., se va termina în șapte ani.

Din aceste date, elevii trag singuri concluzia că uriașele construcții din țara noastră sunt posibile numai datorită tehnicii înaintate, numai datorită regimului socialist, datorită bogatei experiențe a planurilor staliniste.

Profesorul conduce, prin întrebări, discuția despre noile construcții.

— Giganticele turbine ale noilor stații hidroelectrice dau țării noastre o imensă cantitate de energie suplimentară pentru nevoile industriei și ale agriculturii. În ce mai constă uriașa însemnătate a măreților construcții?

Din nou, aproape toată clasa ridică mâna.

— După terminarea noilor construcții, răspunde elevul Curenco, milioane de hectare de teren uscat vor putea fi cultivate.

Cu multă putere de convingere profesorul arată elevilor că noile construcții vor ajuta la realizarea irigațiilor în diferite raioane. Statul va avea încă 25 milioane de hectare de teren irigat. Recoltele de cereale și de alte plante vor fi mai mari decât în Canada, Franța, Italia și Spania, luate la un loc. O comparație foarte semnificativă este aceea în care se arată că, în timp ce în Statele Unite există 8 milioane de hectare de teren irigat, noi numai în șapte ani vom avea o suprafață irigată de patru ori mai mare.

Cu multă atenție clasa ascultă pe profesor atunci când acesta povestește pe scurt despre situația de azi a oamenilor muncii din țările capitaliste, despre creșterea armatei de șomeri în țările unde la putere se află clicile imperialiste. Profesorul subliniază că mărețele construcții ale epocii staliniste sunt încă o dovadă a politicii de pace a statului sovietic, nădejdea și mândria omenirii progresiste. Elevii pun apoi întrebări profesorului:

— Care este cea mai puternică stațiune electrică din lume?

— Câtă energie electrică se produce anual în Statele Unite?

— Ce lungime vor avea, în total, toate canalele noi care se construesc în Uniunea Sovietică?.

— Care este canalul cel mai mare din lume? etc.

Profesorul răspunde la toate întrebările. Terminând lecția, Efim Matveevici spune:

— Când mă gândesc la viitor, dragii mei, vă văd pe fiecare dintre voi la locul lui, în munca uriașă de construcție dusă de poporul nostru. Voi trebue să munciți stăruitor și cu multă bucurie. Să ne amintim de cuvintele lui Maiacovschi:

E atât de mult de muncă
Încât abia poți birui;
viața
trebue
mai întâi reconstruită
și reconstruind-o
o poți cânta.

În clasă se face liniște. Fiecare elev se gândește la viitorul luminos al Patriei, unde se făuresc cele mai îndrăznețe și mai înalte visuri ale omenirii.

Elevii știu că în fața lor stă sarcina de a scoate zăcămintele din miezul pământului, de a lupta cu înghețul veșnic, de a folosi energia atomică, de a supune stihiile naturii. Cât de interesantă și de mare este calea pe care trebue s'o străbată ei!

Lecția despre uriașele construcții ajută pe elevi să-și imagineze ziua de mâine a țării, stârnește în sufletul lor dorința de a contribui la efortul general al poporului care duce, în mod sigur, spre comunism.

E. Alexeeva

(Din „Uciteiscaia Gazeta")

Succesele școlii sovietice de cultură generală

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în U.R.S.S. s'a desfășurat o intensă activitate pentru ridicarea nivelului cultural al poporului. Într'un timp foarte scurt Uniunea Sovietică s'a transformat într'o țară cu o cultură înaintată și progresistă. În Uniunea Sovietică se realizează sarcina trasată de marele Stalin la cel de al XVII-lea Congres al P.C. (b): „...de a face ca toți muncitorii și țăranii să fie culți și instruiți..." (Stalin. „Problemele leninismului").

Tuturor oamenilor muncii din Țara Socialismului le este asigurat dreptul la învățătură, dela primele și până la cele mai înalte trepte ale științei. În Uniunea Sovietică există un sistem de învățământ cu adevărat popular, accesibil tuturor oamenilor muncii.

Și în Rusia țaristă existau școli. În aceste școli oamenii muncii căpătau cunoștințe cu totul reduse în învățământul elementar. Numărul absolvenților acestor școli se ridica la cel mult o treime din numărul elevilor. Până la Revoluția din Octombrie, numai 38 la sută erau știutori de carte. Nici măcar școala elementară nu era atunci o școală pentru popor. Această politică în ce privește învățământul, dusă în mod conștient de guvernul țarist corespundea intereselor moșierilor și burgheziei: poporul analfabet putea fi mai ușor condus și supus. În mâinile autocrației școala era o armă ideologică de subjugare a clasei muncitoare.

În anul 1913 criticând politica guvernului țarist V. I. Lenin scria: „...pentru nouă zecimi din populația Rusiei, guvernul îngrădește calea spre învățământ... Ministerul nostru de învățământ este un minister... al batjocurii tineretului, al batjocurii năzuințelor poporului pentru cultură".

În Rusia țaristă, școlile medii și universitățile erau rezervate numai copiilor de moșieri, burghezi și funcționari țariști. Copiii muncitorilor și țăranilor nu puteau intra în aceste instituții de învățământ. Marea Revoluție din Octombrie a adus schimbări radicale. În locul diferitelor tipuri de școli existente în Rusia, organizate după principiul de clasă și de castă (licee, gimnazii, școli militare pentru fiii claselor privilegiate, licee comerciale și reale pentru burghezie, școli elementare și de meserii pentru muncitori și țărani), Statul Sovietic a înființat școala unică de cultură generală de 10 ani. Teritoriul de necuprins al Țării Sovietice s'a împânzit cu o rețea deasă de școli. În U.R.S.S. funcționează astăzi peste 220 mii de școli în care învață aproape 38 milioane de elevi, față de 7 milioane de elevi care învățau înainte de instaurarea puterii sovietice. Învățământul general obligatoriu de 7 ani s'a extins pe întreg cuprinsul țării. În anii puterii sovietice s'au construit peste 100.000 de școli.

Astăzi fiecare localitate își are o școală medie proprie. Școlile medii sunt astfel situate încât ele să poată cuprinde pe cei ce doresc să învețe carte. Față de perioada prerevoluționară, numărul școlilor medii a crescut de zece ori.

Sistemul de învățământ sovietic cuprinde în școli pe toți copiii de vârstă școlară. În timp ce în Statele Unite sunt 20 milioane de neștiutori de carte, în timp ce din lipsa școlilor 20 la sută din numărul copiilor de vârstă școlară rămân neșcolarizați, în timp ce 60 la sută din cei care urmează cursurile părăsesc școala fără să-și fi format o cultură medie, fapt care dovedește cât de mult este neglijat învățământul în această țară și în ce tragică situație se află școala, în Țara Sovietică învață toți copiii de vârstă școlară. Dacă din anumite motive un elev s'a retras din școală, aceasta reprezintă un fapt de eare se ocupă atât organele sovietice cât și opinia publică, iar rezultatul nu poate fi decât revenirea elevului la școală.

Înțelegând importanța învățământului pentru societatea socialistă și văzând grija permanentă pe care Guvernul Sovietic o arată școlii, părinții sovietici consideră că este de datoria lor să-și trimită copilul la școală și să-i dea posibilitatea de a termina cursul complet.

Caracteristic pentru Țara Sovietică este nivelul înalt al conștiinței poporului și orizontul larg al culturii lui generale. Dorința de a învăța este proprie atât celor adulți cât și copiilor.

Uniunea Sovietică este o țară în care toți oamenii învață cu multă plăcere, unde cunoștințele căpătate sunt aplicate în viață. Nu este întâmplător faptul că, vizitând Uniunea Sovietică, Pierre Claser, profesor la o școală medie din Paris, a declarat: „Suntem uimiți de sistemul de învățământ vast și multilateral al Uniunii Sovietice. Aici învață toți copiii și adulții, muncitorii și colhoznicii, muncitorii dela stațiunile de mașini și tractoare și din sovhozuri, locuitorii din cele mai îndepărtate sate. Fără îndoială, Uniunea Sovietică este prima țară din lume și în ceeace privește creșterea nivelului cultural al poporului.

Tineretul sovietic este educat și instruit de un numeros detașament de învățători și profesori care cuprinde peste 1.300.000 de oameni, formați în anii puterii sovietice. În fiecare an, pedagogii sovietici îmbunătățesc calitatea muncii lor și mulți din ei se bucură de succesele depline la învățătură ale elevilor lor.

Aceste rezultate se datoresc înaltei măestrii pedagogice pe care învățătorii și profesorii o desăvârșesc zi de zi, călăuziți de cea mai înaintată știință pedagogică, pedagogia sovietică.

Un exemplu concludent ni-l oferă școala medie de fete Nr. 329 din Moscova, unde învață 1654 de eleve, care de câțiva ani, obțin numai note foarte bune. Cadrele didactice dela această școală în colaborare cu părinții elevelor au creat un colectiv de eleve bine închegat, cu un scop bine definit, colectiv care luptă cu multă perseverență pentru stăpânirea științelor.

Școala organizează sistematic pentru eleve conferințe cu teme de cultură generală, organizează excursii, etc. În școală funcționează diferite cercuri, se organizează conferințe pentru cititori. Pentru a realiza educația în spirit comunist a elevelor școala este ajutată de comsomoliste și pioniere. Exemplul personal al acestora influențează mult asupra tovarășelor lor de învățătură.

Pentru părinții elevelor funcționează lectorate în care aceștia capătă cunoștințe privind metodele de educare a copiilor în familie.

În prezent, numai la Moscova sunt peste 8000 de învățători și profesori care nu au în clasele lor repetenți. În regiunea Moscova, numărul lor ajunge la 4000.

Lucrarea lui Iosif Vissarionovici Stalin privitoare la problemele de lingvistică a constituit o puternică armă pentru școala sovietică în lupta pentru ridicarea continuă a educației comuniste a copiilor.

În acest an, folosind din plin experiența celor mai bune cadre didactice, profesorii sovietici și organele învățământului public luptă pentru ridicarea continuă a calității instrucției și educației copiilor, pentru a face din ei oameni de înaltă cultură, patrioți înflăcărați ai Patriei Sovietice, luptători activi pentru pace în lumea întreagă.

Alexandru Soloviev

Metodele de studiere și extindere a experienței pedagogice înaintate în U.R.S.S.

Școala sovietică este un mijloc puternic de educație comunistă. Ea pregătește patrioți sovietici înflăcărați, constructori desvoltați multilateral, conștienți și activi. Cadrele didactice sovietice îmbunătățesc în fiecare an calitatea muncii instructiv-educative, luptând cu perseverență pentru a da elevilor lor cunoștințe cât mai adânci și temeinice. O mărturie a creșterii școlii sovietice este ridicarea neîntreruptă a numărului învățătorilor și profesorilor care nu au repetenți. Numai în R.S.F.S.R. numărul lor trece de 10.000.

Falsa știință reacționară a pedologiei consideră că repetenția este un fenomen inevitabil. Pleacă dela aceasta, pedologii afirmă că în școală există și vor exista întotdeauna elevi care rămân în urmă și că profesorii și învățătorii sunt incapabili să înlăture aceasta.

Cele mai bune cadre didactice din Uniunea Sovietică au demonstrat practic că, de regulă, fiecare elev poate stăpâni cu succes cunoștințele, dacă instruirea și educarea lui sunt just organizate. S'a arătat că un elev „slab" poate învăța bine, că unul „leneș" poate fi educat în așa fel încât să devină sârguincios și că un elev nedisciplinat poate deveni un elev ordonat. Experiența pedagogilor fruntași arată că toate calitățile negative manifestate de anumiți elevi se schimbă de obicei ca rezultat al influenței abile a cadrelor didactice și a școlii asupra acestor elevi.

Sarcina înlăturării repetenției și rămânerii în urmă se rezolvă prin ridicarea sistematică a calității întregii munci instructiv-educative. În problema ridicării calității instruirii și educării școlarilor o mare importanță revine răspândirii experienței pedagogice a celor mai buni pedagogi, care au lichidat rămânerea în urmă și repetenția printre elevii lor.

Cum se duce această muncă?

Ea se începe în școală. Directorul, împreună cu organizațiile de massă din școală, studiază la începutul anului școlar experiența demnă de extins a cadrelor didactice. Cercurile metodologice din școală ajută pe fiecare învățător sau profesor fruntaș să-și analizeze munca, să o aranjeze într'un sistem închegat, să scoată în evidență legile pedagogice care asigură succesul lui în instruirea și educarea elevilor. Cu acest ajutor profesorul sau învățătorul pregătește un referat despre munca sa, alege fapte și materiale din practica sa, pentru a-și ilustra experiența (serii de caiete ale elevilor, material didactic confecționat în clasă, planuri și conspecte de lecții).

Deobicei se organizează lecții ținute de aceste cadre didactice, lecții la care asistă ceilalți profesori din școală.

Referatul pregătit de profesor sau învățător despre sistemul său de muncă este discutat în consiliul pedagogic al școlii, iar câteodată la o consfătuire de producție a cadrelor didactice. Pentru consiliul pedagogic se pregătește o expoziție în care se arată munca învățătorului sau profesorului: planificarea pe trimestre, planuri și conspecte de lecții, sistemul de lucrări scrise, stenograme de lecții, material didactic.

După discutarea referatului, consiliul pedagogic recomandă colectivului pedagogic anumite metode și procedee din munca celui care a ținut referatul. Directorul și directorul de studii urmăresc, în repetate rânduri, felul cum se introduc în practică aceste metode și studiază efectele lor.

Așa a fost organizată, de exemplu, studierea sistemului de muncă a învățătoarei K. Guscova, dela școala nr. 18 din Orehovo-Zuevo. Această învățătoare își organizează predarea în strictă conformitate cu vârsta copiilor, respectând principiile pedagogiei sovietice. Ea pregătește cu grijă fiecare lecție. Explicând materialul nou, învățătoarea caută să îndrumeze pe copii spre concluzii trase de ei înșiși. Ea acordă multă atenție consolidării materialului nou prin diferite exerciții. K. Guscova lucrează mult pentru desvoltarea vorbirii copiilor și reușește să-i facă să scrie foarte corect. Pentru elevii care nu și-au însușit suficient și la timp materialul în timpul lecțiilor ea face lecții suplimentare individuale.

Analizând referatul învățătoarei, consiliul pedagogic al școlii a recomandat întregului colectiv să studieze după exemplul ei, pe baza fiecărei lucrări scrise, caracterul greșelilor făcute de elevi. Deasemenea, consiliul a recomandat cadrelor didactice să dea elevilor lucrări în clasă și pentru acasă, potrivit cu lacunele din cunoștințele și deprinderile lor, precum și să practice sistemul ei de prevenire a greșelilor ortografice.

Experiența profesorilor fruntași, studiată și generalizată într'o școală se recomandă apoi și cadrelor didactice din alte școli. Lucrul acesta este realizat de secțiile raionale sau orășenești de învățământ și de cabinetele lor pedagogice.

În raioane și orașe, pe lângă Secțiunile de Învățământ se formează comisii speciale pentru studierea, generalizarea și extinderea experienței pedagogice înaintate. Președinții acestor comisii sunt directorii Secțiunilor de Învățământ, iar membrii lor sunt cei mai buni directori, profesori și învățători din școli, metodologi și inspectori.

Comisiile cercetează și aprobă materialul primit de școli despre munca fruntașilor și rezolvă problema justeții extinderii experienței lor.

O muncă directă de extindere și introducere în practica școlilor din raion a experienței pedagogice este realizată de cabinetul pedagogic raional. Acesta organizează expoziții consacrate muncii celor mai bune cadre didactice, organizând în școlile unde predau acești seminarii pentru cadrele didactice respective sau pentru conducătorii celorlalte școli.

Se organizează sistematic consfătuiri raionale științifico-teoretice, „Ziua învățătorului", „Lecturi pedagogice", consfătuiri ale profesorilor fără repetenți etc.

Iată de exemplu cum a fost organizată, anul trecut munca de extindere a experienței pedagogice înaintate în raionul „Pușchin" din regiunea Moscova. Aici s'a studiat experiența profesoarei M. G. Ostalțeva, dela școala de 7 ani din Cliasminsc. Secția raională de Învățământ a organizat în școala respectivă un seminar de o zi pentru directorii de studii ai școlilor din raion. Participanții la seminar au asistat la lecțiile profesoarei Ostalțeva, au cercetat caietele elevilor ei, planurile ei de muncă, referatul despre munca dusă de ea. După aceea la raion s'a organizat „Ziua profesorului", consacrată studierii experienței acestei profesoare.

Cum organizăm „Ziua profesorului?"

Odată pe lună, într'o duminică, toți învățătorii și profesorii se adună la centrul raional. Aici se țin conferințe și referate pe teme social-politice, științifico-pedagogice metodologice și literare. Unele „Zile ale profesorului" sunt consacrate experienței cadrelor didactice fruntașe. În acest scop se organizează expoziții pedagogice speciale și se țin referate de către cei mai buni învățători sau profesori, despre sistemul lor de muncă.

De studierea, generalizarea, răspândirea și introducerea în practică a experienței pedagogice în regiune se ocupă Secțiunea Regională de Învățământ și Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice. Consiliul științific al institutului regional analizează referatele profesorilor fruntași, prezentate de secțiile raionale și orășenești, organizează expoziții pedagogice, conferințe și referate ținute de cele mai bune cadre didactice în diferite raioane ale regiunilor. Materialele care caracterizează cea mai bună experiență pedagogică sunt editate în broșuri.

Se organizează sistematic și consfătuiri regionale ale profesorilor fără repetenți. În luna Iulie a anului acesta s'a organizat o asemenea consfătuire în regiunea Moscova, participând aproape 500 de oameni. La ședința plenară s'au discutat patru referate: „Importanța muncii educative în lupta împotriva repetenției", „Cum se obține lichidarea repetenției într'o școală elementară cu două posturi", „Sistemul de lucru la limba rusă în clasa a VI-a" și „Rolul dirigintelui în lupta pentru cunoștințe temeinice și lichidarea completă a repetenției". S'au organizat 11 secții pentru școala elementară și pentru obiectele care se predau în școlile de 7 ani și în școlile medii. În secții s'au analizat 37 de referate ale învățătorilor, profesorilor și directorilor fruntași.

Pentru înaltul nivel al referatelor, Secțiunea de Învățământ a Moscovei a acordat la 11 cadre didactice diplome de onoare iar la 18 învățători și profesori mențiuni de mulțumire.

Faptul acesta dovedește încăodată serioasa creștere a nivelului teoretic al cadrelor didactice sovietice precum și preocupările lor în domeniul cercetărilor științifice.

Grigori Emelianov
Directorul Institutului Regional de Perfecționare a cadrelor didactice din Moscova

Electricitatea duce lumină și cultură la sate

Stația de radioficare a colhozului „Vasiliev" din Demidov.

Pregătiri în vederea alegerilor pentru sovietele locale

Râul Beloci se întinde ca o panglică dealungul satului Serșență. De multă vreme locuitorii de aici se gândeau cum să folosească apa râului pentru a produce energie electrică. În Decembrie 1947, alegătorii din acest sat au cerut deputaților din sovietul lor sătesc să se ocupe de construirea unei stațiuni hidroelectrice pe râul Beloci. Și voința alegătorilor a fost îndeplinită. Satul Beloci își are stațiunea sa hidroelectrică.

Dar curând în Serșență cerințele de energie electrică deveniră din ce în ce mai mari. Se contopiră cele două colhozuri într'un colhoz mare, se construi o moară, o fabrică de cărămidă și o presă de ulei. S'a construit deasemenea un club.

De aceea sovietul sătesc luă inițiativa să mai construiască o stațiune hidroelectrică. Această inițiativă a fost susținută îndeaproape și de conducerea colhozului. Lucrările pentru construirea stațiunii au și început, ea urmând a fi pusă în funcțiune de ziua Constituției Staliniste.

Multe lucruri bune a realizat apoi comisia culturală a sovietului sătesc. Din inițiativa ei s'a ridicat o casă cu zece apartamente pentru învățători și profesori, s'a înființat o secție poștală. Multe străduințe au depus apoi deputații pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a satului. În Serșență s'au plantat sute de copaci și arbuști, s'au reparat clădirile publice.

Farsa alegerilor în țările capitaliste

In halele largi ale uzinelor, în preajma minelor de cărbune, la poalele schelelor petrolifere, pe șantiere, în gospodăriile colective, în școli și în facultăți au avut loc, de o lună încoace, adunările sărbătorești în care oamenii muncii din țara noastră și-au propus candidații pentru alegerile dela 3 Decembrie. Pretutindeni se desfășoară marea sărbătoare a pregătirii alegerilor, a unor alegeri cum n'au mai fost în țara noastră, cu adevărat libere și democratice, făcute pe temeiul noii legi electorale.

Noua lege electorală asigură dreptul la vot tuturor cetățenilor dela 18 ani fără deosebire de sex, naționalitate sau religie. Asigurând cea mai largă participare a oamenilor muncii în alegeri, legea electorală înlătură dela vot pe jefuitorii poporului, elementele exploatatoare, dușmanii democrației și ai păcii, întărind astfel caracterul profund democratic al alegerilor, servind cauza socialismului și a păcii.

Noua noastră lege electorală nu schimbă însă numai caracterul participării la vot, deschizând masselor muncitoare calea exercitării depline a drepturilor politice de conducere a Statului popular, ci asigură democratismul consecvent și în privința candidaturilor.

Din tot sufletul, cu bucurie și cu încredere, oamenii muncii din toate colțurile țării au ținut să propună în rândurile candidaților în primul rând pe conducătorii Partidului și ai Guvernului, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pe cea mai iubită fiică a poporului nostru, pe tovarășa Ana Pauker, pe activiști ai organizațiilor de partid și ai organizațiilor de massă, muncitori fruntași, țărani membri ai gospodăriilor colective și țărani muncitori individuali, intelectuali, oameni de știință, învățători și profesori, meseriași, femei și tineri, oameni din toate păturile poporului muncitor. Viața, munca, lupta și interesele candidaților se identifică cu acelea ale poporului muncitor. Ei au cunoscut jugul greu al exploatării și asupririi, au suferit de pe urma războaielor, provocate de imperialiști. De aceea, ei urăsc din adâncul sufletului exploatarea și războiul, ei sunt luptători de frunte, devotați cu totul cauzei construirii socialismului și apărării păcii. Candidații Frontului Democrației Populare sunt candidații poporului muncitor, candidații păcii, candidații vieții noi.

Ca dela cer la pământ se va deosebi desfășurarea alegerilor din acest an de alegerile din timpul regimului burghezo-moșieresc din țara noastră sau de farsa electorală de astăzi din țările capitaliste. La noi în țară, întreaga perioadă de pregătire a alegerilor constitue un prilej de intensificare a eforturilor creatoare, de atragere în viața politică a mii și mii de oameni ai muncii.

Tocmai acestea sunt cauzele caracterului sărbătoresc al campaniei alegerilor pentru Sfaturile Populare: alegerile dela 3 Decembrie vor exprima într'adevăr voința de pace și de muncă constructivă a poporului nostru muncitor.

★

La baza noului caracter al alegerilor din țara noastră stau principiile Statului nostru de democrație populară, care îndeplinește cu succes funcțiunile dictaturii proletariatului, singura democrație consecventă pentru milioanele de oameni ai muncii. Așa cum arată Constituția, în Statul nostru toată puterea emană dela popor și aparține poporului. Tovarășul Stalin a demonstrat că nici nu poate fi vorba de alegeri cu adevărat libere și democratice decât într'o țară în care au fost înlăturate clasele exploatatoare. Tovarășul Stalin a spus: „Nu există la noi capitaliști, nu există moșieri, nu este exercitată prin urmare nicio presiune a claselor avute asupra celor neavute. Alegerile au loc la noi în împrejurările colaborării între muncitori, țărani, intelectuali, în împrejurările încrederii lor reciproce, în împrejurările, aș spune, prieteniei lor reciproce, dat fiind că nu există la noi capitaliști, nu există moșieri, nu există exploatare și n'are propriu zis cine să exercite presiune asupra poporului spre a falsifica voința lui. Asemenea alegeri libere și cu adevărat democratice s'au putut ivi numai pe temeiul triumfului orânduirii socialiste, numai în baza faptului că nu se construește pur și simplu socialismul la noi, ci acesta a și intrat în viață, în viața de toate zilele a poporului".

După măreața pildă a alegerilor din Statul Sovietic se vor desfășura și alegerile dela 3 Decembrie din țara noastră. Cu totul alta este situația în țările capitaliste, unde nu poate fi vorba cât de cât despre asigurarea unui caracter democratic al alegerilor. Referindu-se la alegerile din țările capitaliste, tovarășul Stalin arată că acestea au loc „în împrejurările unor ciocniri de clasă, în împrejurările vrăjmășiei între clase, în împrejurările presiunii exercitate de capitaliști, moșieri, bancheri și alți rechini ai capitalismului asupra alegătorilor. Nu pot fi denumite asemenea alegeri, chiar dacă ele sunt generale, egale, secrete și directe, alegeri pe deplin libere și pe deplin democratice".

Într'adevăr, în țările capitaliste ca și în țara noastră pe timpul regimului burghezo-moșieresc, alegerile au un caracter reacționar, împiedicând participarea a numeroase categorii de oameni ai muncii la vot, restrângând posibilitățile de participare a oamenilor muncii la campaniile electorale, persecutând pe adevăratii candidați ai poporului.

Dascălii marxism-leninismului au demascat fără crutare democrația burgheză, iluzia că într'o astfel de democrație „strămtă, ciuntită, falsă, fățarnică", (Lenin) poporul își poate alege cu adevărat reprezentanții săi.

In nicio țară burgheză cetățenii sub 20-21 de ani nu pot vota, iar într'o serie de țări limita de vârstă este fixată la 24—25 ani și chiar la 28 ani (Afganistan). In Statele Unite ale Americii, una din metodele alegerii se numește „impozit individual pentru vot". Conform dispozițiunilor acestei legi, are drept de vot numai acel cetățean care plătește anticipat o anumită sumă de bani. Acest cens electoral răpește posibilitatea de a vota la fiecare al optulea muncitor american. In 43 dintre statele Americii alegerea mai e condiționată de așa numitul „cens de stabilire". Această lege răpește dreptul de vot milioanelor de șomeri, care, în căutare de lucru, colindă din stat în stat. Negrii, sunt lipsiți aproape cu desăvârșire de drepturile electorale. Din cei un milion de cetățeni negri ai Statului Mississipi, numai 34 au putut ajunge la urne. In timpul alegerilor, linșarea negrilor care se îndreaptă spre localul de vot constitue un spectacol obișnuit. Iar atunci când nici îngrădirea dreptului de vot și nici teroarea nu sunt suficiente, vine rândul falsificării cărților de alegător, al inducerii în eroare a votanților, al „invitării" morților la vot. Nu este de mirare că cetățenii statelor capitaliste, desgustați de mascarada alegerilor, se abțin masiv dela vot. De pildă, la alegerile prezidențiale din Statele Unite, dintr'o sută de cetățeni cu drept la vot s'au prezentat în Statul Oklahoma 28, în Statul Carolina de Nord 13, în Virginia și Luisiana câte 6, iar în Carolina de Sud 2 oameni. La alegerile din 1946 aproape 50 milioane cetățeni americani cu drept la vot nu s'au prezentat la alegeri.

Aceasta este adevărata față a alegerilor din țările capitaliste. Cât de mult se aseamănă ea cu situația din timpul alegerilor burghezo-moșierești din trecutul țării noastre! Fanfaronadă și mincinoși, teroare și schingiuiri, lipsirea majorității muncitoare de posibilitatea de a-și spune liber cuvântul, acesta este adevăratul conținut al alegerilor în țările dictaturii burgheziei, în țările în care s'apânesc capitaliștii.

★

Invățătorii și profesorii din țara noastră, care-și legau viața și munca lor de interesele poporului muncitor, au simțit din plin în timpul regimului burghezo-moșieresc ipocrizia și nedreptatea ciuntitei democrații burgheze. Numeroși învățători și profesori ținuți în mizerie și asupriți, siliți să predea tineretului cunoștințe false, ruptе de viață, să educe servitori pentru interesele burgheziei, se vedeau înlăturați dela posibilitatea de a-și exprima părerile lor politice, amenințați și schingiuiți atunci când se alăturau luptei împotriva statului burghez. In țările capitaliste ca și în trecutul țării noastre, nenumărați învățători și profesori, oameni cinstiți și devotați poporului, dornici să apere cauza păcii, să demaște instigările la un nou măcel mondial, sunt lipsiți de dreptul de vot pe motive care de care mai absurde și mai ticăloase. Ei sunt destituiți din funcțiunile lor, arestați, persecutați și înlocuiți cu lepădăturile din casta lacheilor imperialiștilor. Astfel, rectorul Institutului de Cercetări Științifice de pe lângă Universitatea din Siracuza, care n'a acceptat să execute comenzile secrete ale Comisiei pentru controlul energiei atomice, ca și mulți alți profesori și oameni de știință iubitori de pace, preocupați să asigure tineretului un viitor fericit, ferit de războaie și mizerie, a fost silit să se prezinte în fața inchizitorialei „Comisii pentru cercetarea activității anti-americane". Mulți profesori au fost siliți să-și părăsească locurile în învățământ din cauza atitudinii lor democratice.

In contrast cu această situație, iese în evidență cu atât mai puternic caracterul adânc democratic al alegerilor din Uniunea Sovietică și din țările democrațiilor populare, unde cadrele didactice, alături de toți oamenii muncii, participă efectiv la conducerea statului.

Invățătorii și profesorii din țara noastră au mândria de a fi propagandiști și agitatori ai alegerilor dela 3 Decembrie în rândurile tineretului și ale oamenilor muncii, de a fi candidați în alegeri, de a lupta pentru neîncetata desvoltare a țării noastre pe drumul socialismului, pentru înfăptuirea măreței revoluții culturale în țara noastră. Ei văd în aceasta exprimarea caracterului profund democratic al Statului nostru și prețuirea deosebită pe care o acordă poporul nostru muncitor oamenilor de cultură.

Invățătorii și profesorii școlilor elementare, medii și superioare întâmpină ziua de 3 Decembrie, ziua alegerilor pentru Sfaturile Populare, cu sărbătorească bucurie, cu noi eforturi în muncă.

F. Mahler
asistent la catedra de marxism-leninism a Institutului de Construcții din București

Sarcinile școlii în realizarea Planului de electrificare și de folosire a apelor din R.P.R.

Consiliul de Miniștri, luând în desbatere obiectivele Planului de electrificare a țării și de folosire a apelor, cuprinse în raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, a dat, în ziua de 26 Octombrie 1950, o hotărîre prin care se stabilesc modalitățile de punere în practică a acestui Plan. Astfel pentru a se putea mări cu 2.000.000 kw puterea electrică instalată, realizându-se în 1960 — 2.600.000 kw. se vor construi centrale termoelectrice (1.196.000 kw.), centrale hidroelectrice (764.000 kw.) și microcentrale (40.000 kw.). Se vor construi linii de transport și stații de transformare pentru distribuirea energiei electrice în orașe și sate. Hotărîrea prevede și mijloacele de fabricare în R.P.R. a utilajului, echipamentului și materialelor necesare electrificării, precum și folosirea multilaterală a apelor prin lucrări hidroenergetice. Pentru aceasta, Ministerul Electrificării și al Industriei Electrotehnice, Ministerul Construcțiilor împreună cu Departamentul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, Ministerul Comunicațiilor, al Agriculturii, al Silviculturii, al Industriei Alimentare, al Minelor și Petrolului precum și Comitetul Geologic pentru Cercetarea și Exploatarea Bogățiilor Subsolului, au primit însărcinări speciale. Hotărîrea prevede de asemeni ca Ministerul Invățământului Public să se îngrijească pentru ca în școlile de diferite grade, să se dea o deosebită atenție studiului electricității.

Contribuția Ministerului Invățământului Public la realizarea Planului de electrificare a țării este de mare importanță. Ministerul Invățământului Public trebue să asigure revizuirea programelor și a manualelor de matematică, fizică, științele naturale, geografie, etc. pentru completarea și lărgirea cunoștințelor la aceste obiecte legate de necesitățile planului de electrificare. Trebue dată o atenție specială școlilor pedagogice. De asemenea, trebue să se asigure calificarea cadrelor didactice pentru specialitățile mai sus amintite; trebue să se asigure confecționarea materialului didactic necesar, utilării și înzestrării laboratoarelor și a atelierelor; trebue să se organizeze grădini de copii, cămine, școli elementare și medii — peste numărul celor planificate în regiunile unde vor fi mari șantiere.

Planul de electrificare pune și în fața institutelor de învățământ superior sarcini deosebit de importante.

Electrificarea țării determină legarea strânsă a studiului fizicii, matematicii, geografiei, agrotehnicii, hidrotehnicii, geologiei, etc., de problemele electrificării. Aceasta arată limpede imensul aport pe care oamenii de știință și cadrele didactice din învățământul superior din țara noastră trebue să-l aducă pentru îndeplinirea cu succes a Planului de electrificare a R.P.R.

Organelor de conducere ale institutelor de învățământ superior le revine sarcina de a organiza și asigura participarea cadrelor didactice universitare la măreața operă de electrificare a țării, de a stimula și organiza cercetările științifice, de a da o deosebită atenție legării diferitelor materii cu problemele electrificării, de a atrage pe studenți în munca de cercetare și de a pregăti cadre capabile să aducă la îndeplinire planul de electrificare.

In acest scop se vor avea în vedere atât disciplinele legate în mod direct de problemele de electricitate, electrotehnică, hidrotehnică, geologie, etc. cât și cele care, indirect, pot folosi planului de electrificare. Se va desvolta cât mai larg inițiativa creatoare a oamenilor de știință din cele mai variate specialități din institutele de învățământ superior, pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din Planul de electrificare a țării.

In ajutorul Secțiunilor de Invățământ regionale și raionale și a directorilor de școli, pentru prelucrarea cu cadrele didactice a sarcinilor care le revin în legătură cu planul de electrificare și de folosire a apelor țării.

Sarcinile școlilor elementare și medii în legătură cu Planul de electrificare și de folosire a apelor țării

In legătură cu planul de electrificare și de folosire a apelor țării, organele și instituțiile de învățământ au sarcini importante atât în ceea ce privește activitatea lor didactică și educativă de zi cu zi, cât și în ceea ce privește popularizarea largă a acestui plan. Prelucrarea planului de electrificare și de folosire a apelor țării se va face în ședințele organizate de Secțiunile de Invățământ regionale cu șefii Secțiunilor de Invățământ raionale și în ședințele organizate cu directorii de școli de către Secțiunile de Invățământ raionale. Directorii vor prelucra planul de electrificare în consiliile pedagogice. Tovarășii care vor face prelucrarea vor studia cu atenție raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ținut în ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Pentru a putea prezenta materialul într'o formă mai concentrată, ei se pot folosi de articolul de fond „Măreţul Plan de electrificare a țării" din „Scânteia" Nr. 1877 din 31 Octombrie 1950, apărut și în broșură.

Popularizând planul de electrificare, diriginții și învățătorii vor vorbi elevilor despre plan în orele educative și în orele de curs căutând forme potrivite cu vârsta și nivelul de înțelegere al elevilor. Acelaș lucru se va face și în ședințele cu părinții și la cursurile de alfabetizare.

Pentru lămurirea cadrelor didactice asupra sarcinilor ce le revin în munca didactică și educativă, Secțiunile de Invățământ regionale și raionale precum și directorii de școli se vor folosi de materialul de mai jos.

Planul de electrificare și de folosire a apelor țării, inițiat de Partidul Muncitoresc Român în slujba oamenilor muncii, crează o perspectivă măreață pentru desvoltarea țării noastre. El va asigura baza energetică pentru desvoltarea industriei, pentru mecanizarea agriculturii și pentru desvoltarea transporturilor în cadrul planurilor noastre cincinale.

Planul de electrificare și de folosire a apelor țării constitue baza activității pentru punerea în valoare a numeroaselor noi resurse de bogății. El include sarcini cu adevărat mărețe de transformare a naturii, de folosire a forței apelor, de creare a unor sisteme de irigație, plantarea pădurilor de protecție, fertilizarea regiunilor secetoase, asanarea terenurilor insalubre și degradate.

Toate acestea constitue un isvor nesecat pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru un mare avânt cultural.

Planul acționează puternic asupra desvoltării industriale a țării nu numai prin potențialul de energie pe care-l va crea, nu numai prin ridicarea marilor centrale electrice, dar și prin desvoltarea numeroaselor industrii necesare însăși îndeplinirii planului de electrificare.

Planul de electrificare și de folosire a apelor țării pune în fața învățământului o sarcină deosebit de importantă: pregătirea cadrelor tehnice necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lui mărețe. E vorba de pregătirea cadrelor tehnice medii și superioare pentru industria electrică în primul rând, ca și pentru toate ramurile de activitate ce se desvoltă în legătură cu planul de electrificare ca: metalurgie, agricultură, piscicultură, silvicultură, etc., etc.

Acest lucru pune în fața școlilor elementare și medii sarcina îmbunătățirii procesului de învățământ în genere și, în primul rând, îmbunătățirea predării obiectelor legate de aceste activități: fizica, chimia, matematica, științele biologice, geologia, geografia. Imbunătățirea predării acestor obiecte trebue să creeze la elevi o bază temeinică de cunoștințe generale în acest domeniu, pe care se va clădi mai târziu, în școlile medii tehnice și în institutele de învățământ superior, pregătirea lor de specialitate.

Imbunătățirea procesului de învățământ și o mai bună predare a acestor obiecte cere organelor și instituțiilor de învățământ elementare și medii sporirea eforturilor în muncă. Este necesară pregătirea temeinică a profesorilor pentru fiecare lecție și întocmirea bine chibzuită a planului de lecție. Cadrele didactice trebue să lege lecțiile lor de problemele pe care le ridică planul de electrificare și de folosire a apelor țării oridecâte ori această legătură se poate face în mod organic. De asemenea diriginții vor folosi, în orele educative, discuțiile despre planul de electrificare, pentru a întări și pe această cale educația patriotică a elevilor. Trebue asigurat un control riguros și o îndrumare atentă din partea directorului școlii cu privire la pregătirea profesorilor pentru lecții. Se va folosi în mod sistematic material didactic. Trebue subliniat că folosirea materialului didactic constitue unul din punctele slabe la multe cadre didactice. Adesea asistăm la lecții în care probleme de fizică, de botanică, de geologie, etc. sunt predate în mod abstract, fără demonstrații, fără planșe, fără experiențe, ceea ce duce în mod inevitabil la însușirea superficială a cunoștințelor de către elevi. Situația aceasta trebue grabnic lichidată acolo unde ea există. Materialul didactic al școlilor trebue revizuit și reparat. Confecționarea de material didactic cu mijloace locale, după modelele Ministerului Invățământului Public, trebue să constitue o preocupare a școlilor și Secțiunilor de Invățământ.

Pregătirea mai temeinică a elevilor, desvoltarea interesului lor pentru tehnică cere intensificarea activității extrașcolare, care completează și aprofundează cunoștințele primite în clasă. In colaborare cu organizațiile U.T.M., școlile trebue să se îngrijească de activizarea cercurilor de elevi existente și crearea de cercuri noi. Profesorii de specialitate trebue să se îngrijească ca activitatea acestor cercuri să devină cât mai vie și atrăgătoare, să nu fie o reeditare a lecțiilor, ci să dea prilej elevilor pentru o activitate proprie, creatoare și practică. Școlile, directorii, diriginții și învățătorii trebue să atragă, în sprijinul acestei activități pe părinții elevilor, muncitori calificați, maiștri, ingineri, etc.

Secțiunile de Invățământ trebue să organizeze inspecții didactice aprofundate cu ajutorul celor mai pregătite cadre. Aceste inspecții trebue să aibă ca rezultat, culegerea și popularizarea celor mai bune metode de predare ca și descoperirea și înlăturarea lipsurilor și a greșelilor în predare. Concluziile inspecțiilor trebue să fie comunicate și discutate în consiliul pedagogic al școlii și trebue să aibă ca rezultat îmbunătățirea conținutului și a metodelor de predare. O atenție deosebită în aceste inspecții trebue să se dea controlului folosirii materialului didactic și stării în care se află.

Odată cu reînceperea activității cercurilor pedagogice, toate aceste probleme trebue să se desbată în ședințele cercurilor pe specialitate în legătură cu constatările făcute în timpul inspecțiilor în școli. Profesorii cei mai pregătiți trebue să fie mobilizați în ajutorul celor care sunt mai puțin pregătiți, dându-li-se îndrumări și organizând consultații speciale în laboratoare în legătură cu mânuirea materialului didactic.

In vederea întocmirii de către M.I.P. a planului concret de activitate, cerut de sarcinile pe care Planul de Electrificare și de folosire a apelor țării le pune învățământului, Secțiunile de Invățământ regionale trebue să comunice Ministerului sugestii izvorîte din consfătuiri organizate cu cele mai bune cadre didactice, cu privire la îmbunătățirea planurilor de învățământ și completarea manualelor, îmbunătățirea prototipurilor de material didactic, organizarea confecționării locale de material didactic, ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice, metode de activitate extrașcolară, etc.

Sarcinile institutelor de învățământ superior

1) Organele de conducere ale Institutelor de învățământ superior vor organiza pe facultăți în zilele de 18 și 19 Noembrie, prelucrarea raportului tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Această prelucrare va fi făcută de către decanul facultății, de un profesor sau conferențiar. Ea va trebui să fie strâns legată de specificul facultății respective și să indice formele concrete prin care cadrele didactice ale facultăților pot contribui la îndeplinirea Planului de electrificare a țării.

2) Colectivele de catedră își vor întocmi, pe baza prelucrării, un plan concret asupra felului în care înțeleg să contribue la îndeplinirea sarcinilor ce decurg din Planul de electrificare. In zilele de 20—25 Noembrie ele vor ține ședințe, vor desbate și vor adânci problemele legate de specialitatea lor.

3) La 25 Noembrie, decanii vor ține ședințe cu șefii de catedră, definitivând propunerile și sugestiile facultăților.

4) In zilele de 26—27 Noembrie, consiliile de universități și institute vor examina propunerile facultăților, le vor da forma definitivă și le vor înainta Ministerului Invățământului Public până la 30 Noembrie 1950.

5) Organele de conducere ale Institutelor de învățământ superior vor da tot sprijinul prelucrării planului de electrificare pe care o face în aceeași perioadă cu studenții organizația U. T. M. Se vor utiliza și propunerile pe care studenții le vor face cu prilejul acestor prelucrări.

Pentru a sprijini inițiativa institutelor de învățământ superior în vederea îndeplinirii sarcinilor ce le revin, Ministerul Invățământului Public stabilește un număr de probleme rezultate din raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și din Hotărîrea Consiliului de Miniștri, care vor servi drept călăuză institutelor.

Se recomandă ca aceste probleme să fie studiate, desvoltate cu chestiuni noi și concretizate în discuțiile ce se vor purta în cadrul facultăților și catedrelor.

In scopul îndeplinirii sarcinilor care revin învățământului în cadrul Planului de electrificare a țării pe primul plan, trebue să stea următoarele probleme:

a) Se va discuta și propune, dacă este necesar, înființarea unor noi secții sau grupe de specializare, care să dea cadre industriei ce lucrează pentru electrificare sau care se va desvolta de pe urma electrificării (ex. Electrochimie, Electrometalurgie, electrificare rurală, etc.), precum și pentru cercetări științifice în această direcție.

b) Revizuirea planurilor de învățământ în vederea îmbunătățirii lor, pe baza experienței învățământului superior sovietic.

Această revizuire va trebui să țină seama de desvoltarea cursurilor legate de necesitățile electrificării sau de introducerea unor cursuri noi, corespunzătoare acestor necesități (ex. cursurile de electrotehnică, fizică, chimie, chimie aplicată, centrale electrice, mașini hidraulice, amenajări hidraulice, electrificare rurală, etc.).

c) Se va proceda, de asemeni, la revizuirea programelor de învățământ, pentru a se combate formalismul, pentru a se da cursurilor un conținut concret, accesibil și util studenților, pentru a lega conținutul lor de problemele practice ale electrificării.

In acelaș cadru se vor analiza metodele de predare și de aprofundare a materialului predat la aceste specialități în orele de seminar, lucrări de laborator, etc.

d) Stabilirea unor planuri concrete de cercetări în colaborare cu Academia R.P.R. și cu asociațiile științifice, avându-se în vedere sarcinile și perspectivele extrem de largi pe care le deschide Planul de electrificare.

Cadrele didactice din învățământul superior vor populariza problemele de electrificare prin conferințe în întreprinderi și sate și prin întocmirea, în colaborare cu Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii, a lucrărilor și broșurilor de popularizare.

f) Cadrele didactice universitare se vor îngriji în mod deosebit de legarea teoriei de practică, realizând legături cât mai strânse între facultăți și întreprinderi, prin folosirea laboratoarelor și instalațiilor din Institutele de învățământ superior pentru analize, expertize, încercări, verificări, etc. necesare lucrărilor de electrificare.

g) Se va asigura o frecvență cât mai regulată a studenților, în scopul unei pregătiri cât mai bune.

h) Se vor face propuneri pentru înzestrarea corespunzătoare a laboratoarelor existente sau pentru crearea unor noi laboratoare și ateliere la materiile legate de electrificare.

i) Se va organiza practica în producție a studenților, în primul rând în întreprinderile și șantierele care lucrează pentru electrificare.

j) Pentru proectele de diplomă se vor da subiecte legate de electrificare și de folosire a apelor și se vor premia cele mai bune lucrări.

k) Se va studia problema asigurării celor mai bune condiții materiale și de asistență pentru studenții din facultățile care pregătesc cadrele necesare electrificării.

l) In scopul stimulării interesului și a desvoltării cunoștințelor de fizică, matematică, electricitate, geologie, geografie și științe naturale printre studenți se vor înființa, acolo unde nu există, cercuri științifice și se vor extinde cercurile de studenți în cadrul facultăților de specialitate. De asemenea, se vor organiza zile de „porți deschise" pentru tineretul muncitor și pentru elevi.

Planurile și propunerile facultăților vor fi întocmite cu toată seriozitatea, urmărindu-se ca ele să aibă un caracter concret și realizabil, cu preocupări cât mai largi, pentru ca învățământul superior să-și îndeplinească cu succes sarcinile ce-i revin din Planul de electrificare și folosire a apelor din R.P.R.

O măsură care deschide și mai larg oamenilor muncii calea către știință și cultură

Nenumăratele construcții industriale și civile care se ridică pe cuprinsul Patriei noastre, fabricile și uzinele noi care își deschid porțile, transformarea socialistă a agriculturii, cer mereu cadre cât mai multe și mai bine pregătite, necesare construirii socialismului. Pentru crearea acestor cadre, Partidul și Guvernul nostru au lărgit considerabil rețeaua instituțiilor de învățământ de toate gradele. Școlile elementare au, în acest an, sarcina de a cuprinde pe toți copiii de vârstă școlară. In învățământul mediu — licee, școli pedagogice, școli tehnice — numărul elevilor înscriși și frecvenți a sporit cu mult față de anul școlar trecut. Universitățile și Institutele de învățământ superior au, în acest an, un număr de studenți pe care țara noastră nu l-a mai înregistrat niciodată în istoria ei.

Dar avântul tineretului nostru către știință și cultură necesită — în afară de condițiile materiale (clădiri, mobilier, material didactic, cămine, cantine, etc.), — cadre pedagogice calificate, oameni capabili să conducă tineretul studios pe calea însușirii științei și culturii celei mai înaintate.

Iată de ce a fost salutat cu bucurie comunicatul Ministerului Invățământului Public prin care se dă tuturor celor aflați în câmpul muncii posibilitatea să urmeze cursurile Invățământului Superior fără a părăsi producția.

In comunicat se precizează că secțiile serale vor funcționa în cadrul următoarelor facultăți:

— Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „C. I. Parhon" din București.

— Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „V. Babeș" din Cluj.

— Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „Al. I. Cuza" din Iași, cu durata de școlaritate de 4 ani.

Au fost înființate secții fără frecvență în cadrul următoarelor facultăți:

— Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „C. I. Parhon" dn București.

— Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „Al. I. Cuza" din Iași.

— Facultatea de Matematică și Fizică a Universității „V. Babeș" din Cluj.

Pentru oamenii din câmpul muncii, din învățământ sau din orice alt tărâm de activitate, care vor să învețe sau să se perfecționeze în cunoașterea limbii și literaturii ruse, s'au înființat secții serale și fără frecvență pe lângă Facultatea de Limba și Literatura Rusă, în cadrul Institutului „Maxim Gorki" din București.

Măsura Ministerului Invățământului Public este deosebit de importantă pentru cadrele didactice fără calificare care predau chimia, fizica și matematica la clasele V—VII ale școlilor elementare. Acestea vor putea, fără să părăsească munca din școală, să se pregătească temeinic în specialitatea respectivă și să-și însușească o înaltă calificare pedagogică și științifică, urmând cursurile serale sau fără frecvență de pe lângă Universitățile prevăzute în comunicatul Ministerului Invățământului Public.

Dar măsura Ministerului Invățământului Public deschide și mai larg calea către știință și cultură pentru oamenii aflați în producție care vor să-și continue studiile întrerupte din cauza piedicilor de tot felul ce li se puneau în cale de trecutele regimuri burghezo-moșierești. Fără a părăsi locul său de muncă, fabrica sau uzina, mina sau instituția, omului muncii i se oferă cele mai bune condiții de a învăța la cursuri de calificare superioară. Ei vor putea apoi deveni nu numai profesori, ci vor avea și posibilitatea de a contribui la înflorirea științei și tehnicii.

Statul nostru va înlesni, sub toate formele condițiile de învățătură ale studenților secțiilor serale și fără frecvență. Studenții dela secțiile fără frecvență vor primi dela facultatea respectivă, bibliografia și — contra cost — cursurile necesare studiului conform planului de învățământ.

Absolvenții cursurilor serale și fără frecvență vor avea aceleași drepturi ca și cei dela cursurile de zi, potrivit normelor Ministerului Invățământului Public.

Măsura Ministerului Invățământului Public, deschide noi și largi posibilități oamenilor muncii care doresc să obțină o înaltă calificare științifică și să contribue în acest fel, cu o pregătire mai temeinică, la construirea socialismului în Patria noastră, la lupta partizanilor păcii de pretutindeni.

Moș Ioța Barean vrea să învețe carte

Era în ziua recensământului pe țară al neștiutorilor de carte.

Pe moș Ioța Bărean l-am aflat la arteza din drum, luând apă în pumni și stropindu-și obrajii.

— Bună vreme, moșule!

S'a oprit din spălat și ne-a privit pe sub sprâncenele stufoase.

— Bună să vă fie inima, tovarăși, a răspuns un glas adânc și asprit de ani.

Am privit părul lui alb și... am dat să mergem mai departe. Dispozițiunile erau clare: vor fi înscriși la recensământ numai neștiutorii de carte până la 50 de ani. Ori moș Ioța arată a avea mai mult. Totuși pentrucă mi se întâmplase adeseori să întâlnesc țărani, care, îmbătrâniți de necazuri, arătau de 60 de ani, deși în realitate nu aveau mai mult de 45, l-am întrebat:

— Câți ani ai moșule?

— Cinzeci și nouă tovarășe — mi-a răspuns moș Ioța.

Și iarăș am dat să trecem mai departe. Glasul moșneagului, însă, ne-a oprit.

— Dar dece mă întrebați de anii mei?

— Ia, ca să știm pe cine să luăm la școală. Dumneata însă, să n'ai nicio teamă, că ai trecut de cincizeci!

Ochii moșului se 'ncruntară a mare supărare.

— Cine ți-a spus dumitale că mie mi-e teamă de școală? Și ce-i dacă am trecut de cincizeci? Dacă vreau eu să învăț carte, nu mă lăsați voi?!

— Ba te lăsăm moșule, cum să nu te lăsăm?! Ne bucurăm chiar. Uite, te înscriem aici, la foaie, iar din 9 Noembrie să vii la școală. Dar aș vrea să te întreb ceva.

— Intreabă tovarășe! Bucuros ți-oi răspunde!

— Vezi dumneata, sunt oameni care ar trebui să vină la școală și cam dau în lături. Iar dumneata vrei cu tot dinadinsul să înveți carte. De ce oare? Că doar tânăr nu mai ești, de certificat de patru clase nu cred că ai nevoe...

— Hei, tovarășe — răspunse moș Ioța — eu mi-s membru de partid. La ședințe ni s'a spus tot mereu, că numărul mare al neștiutorilor de carte e o pată rușinoasă pe obrazul țării. O pată ce ne-au lăsat-o moștenire dușmanii noștri, burghezii și moșierii. Trebue să ne spălăm odată obrazul. Și apoi, tot aud vorbindu-se prin toate părțile, că muncitorii au pornit întreceri în cinstea zilei de 3 Decembrie, când trebue să mergem la votare. Se face ca noi țăranii, să rămânem în urmă? Uite, eu vreau ca în ziua alegerilor să știu să mă iscălesc. Chiar dacă nu mă chemați la școală, eu voi veni singur.

— Lasă moșule, că te chemăm, n'ai nicio grijă! Noi suntem foarte bucuroși când găsim oameni ca dumneata.

Am pornit mai departe, prin sat, să chemăm spre lumină și adevăr pe cei pe care regimurile reacționar i-au lăsat în întuneric, hotărîți să spălăm „obrazul țării" — așa cum a spus moș Ioța.

Al. Diaconescu
Invățător-Balinț,
Raionul Lugoj

MUNCA DE ALFABETIZARE DIN REGIUNEA BIHOR

Analizând rezultatele recensământului neștiutorilor de carte din cuprinsul regiunii noastre, am constatat că în multe comune și sate sunt posibile succese însemnate în munca de alfabetizare. Dacă vom duce muncă stăruitoare atât în ceeace privește organizarea cursurilor, cât și în ceeace privește asigurarea frecvenței și justa îndrumare metodologică a cadrelor care predau la aceste cursuri, vom izbuti să lichidăm total neștiința de carte în 34 de comune din raionul Beiuș, în 20 de comune din raionul Aleșd și în 16 comune din raionul Oradea.

Analiza recensământului ne mai arată însă că, dacă în centrele muncitorești și în comunele cu gospodării agricole colective — ca de exemplu în comunele Diosig, Cetariu, Mădărs, Borș, Cadea etc. — recenzarea neștiutorilor de carte s'a desfășurat în bune condițiuni, s'au găsit și comune unde învățătorii au făcut recensământul din cancelarie. Astfel s'a întâmplat în comunele Cheserău, Simia, Tarcea și Otomani din raionul Săcueni. Deasemeni, șefii Secțiunilor de Invățământ din raioanele Șimleu și Salonta n'au înaintat la timp rezultatele recensământului, astfel încât nici până astăzi nu se cunoaște numărul neștiutorilor de carte din aceste comune.

După efectuarea recensământului, Comitetul Regional de Partid a convocat o ședință a tuturor factorilor interesați în buna desfășurare a muncii de alfabetizare — Secțiunea de Invățământ, reprezentanți ai Comitetului Provizoriu și ai organizațiilor de masă — arătând formele concrete pe care trebue să le îmbrace atât munca școlilor cât și cea a organizațiilor de masă.

In acțiunea de pregătire a cursurilor de alfabetizare, sprijinul organizațiilor de masă a fost deosebit de activ.

Datorită sprijinului dat de Partid, s'a desfășurat în tot cuprinsul regiunii noastre o vie acțiune de agitație, astfel încât, la 9 Noembrie, dată la care au început cursurile de alfabetizare, cea mai mare parte a neștiutorilor de carte au fost cuprinși în aceste cursuri.

In acele raioane unde Secțiunile de Invățământ țin un contact strâns cu Comitetele Provizorii și cu organizațiile de masă, s'au asigurat condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor de alfabetizare. Așa, de exemplu, în raionul Aleșd, din 103 centre, 94 sunt aprovizionate cu combustibil și 92 au de pe acum petrolul necesar luminatului. In alte raioane însă, ca de pildă Șimleu și Marghita, Secțiunile de Invățământ nu s'au preocupat suficient de asigurarea condițiilor materiale, n'au cerut sprijinul Comitetelor Provizorii și n'au colaborat strâns cu organizațiile de masă, din care cauză nici până acum nu s'a asigurat petrolul necesar iluminării localurilor în care se vor ține cursurile de alfabetizare, sau combustibilul de care au nevoie (ca, de exemplu, comunele Lupoaia, Holad, Ginta, Meziad și Finiș).

Insuficienta preocupare a Secțiunii Regionale de Invățământ în ceeace privește procurarea manualelor pentru adulți a dus la o slabă aprovizionare cu manuale a majorității raioanelor. Astfel, de pildă, centrele de alfabetizare din raionul Beiuș au numai 15 la sută din numărul necesar de manuale pentru anul I și nici un manual pentru anul II.

Deasemeni, Secțiunea de Invățământ Bihor n'a dat lămuriri concrete privitoare la asigurarea unei frecvențe regulate și la îmbunătățirea muncii de predare la centrele de alfabetizare. Faptul că șeful Secțiunii de Invățământ n'a verificat pe teren mersul recensământului și că nu cunoaște condițiile în care și-au început munca cursurile de alfabetizare în toate raioanele și comunele a făcut ca Secțiunea să nu-și poată încă planifica concret cuprinderea neștiutorilor de carte și nici încadrarea celor care predau la aceste centre.

Ținând seama de aceste lipsuri, Secțiunea noastră și-a pus ca sarcină rezolvarea cât mai grabnică și în cât mai bune condițiuni a tuturor problemelor pe care le ridică munca de alfabetizare. Vom da îndrumări școlilor și le vom cere să-și întocmească un plan anual de activitate care să cuprindă măsurile de ordin administrativ, cât și măsurile care se referă la activitatea pedagogică. Pentru a asigura frecvența în regiunile de munte și dealuri, unde casele sunt răspândite, vom organiza acolo centre de alfabetizare mai numeroase.

Pentru a putea cuprinde pe toți analfabeții înscriși la cursuri, acolo unde aceștia sunt numeroși, vom folosi în munca de predare cadre voluntare, membri ai organizațiilor de masă, care au predat și în anul trecut în mod voluntar, obținând rezultate foarte bune. Toți învățătorii și profesorii, precum și acei care predau voluntar vor forma un colectiv de instructori de alfabetizare, care va ține săptămânal ședințe de analiză a muncii și va face schimb de experiență.

Pentru muncitorii dela I.P.E.I.L. ca și pentru cei care lucrează în mine, vom organiza centre de alfabetizare la locul de muncă.

Secțiunea de Invățământ a regiunii Bihor își pune ca sarcină principală intensificarea muncii de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte, legând această muncă de sarcinile mari ale învățământului. In cinstea alegerilor dela 3 Decembrie și a Congresului Mondial al Partizanilor Păcii învățătorii romani, învățătorii maghiari și învățătorii slovaci din raionul Aleșd și-au luat angajamentul să cuprindă în centrele de alfabetizare peste 3500 de neștiutori de carte.

Este necesar însă ca, urmând îndrumările Partidului, cadrele didactice să împletească și mai strâns acțiunea de alfabetizare cu sarcinile mari care stau în fața poporului nostru muncitor, să-și îmbunătățească necontenit munca, pentru a contribui mai activ la construirea socialismului în Patria noastră, la lupta pentru apărarea păcii.

Pantea Lazăr
Șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu al Regiunii Bihor

Militarizarea învățământului superior în Statele Unite

Un articol publicat de curând într'o revistă americană spune: „Știința americană a îmbrăcat uniforma militară". Recunoașterea sinceră a acestei reviste, care este un organ al afaceriștilor americani, este foarte grăitoare.

Guvernanții americani duc o politică deschisă de fascizare a țării și de militarizare a tuturor domeniilor vieții sociale. Toate mijloacele de propagandă — presă, radio, cinematograf — sunt folosite pentru a insufla poporului ideia că un nou război este inevitabil, pentru a sugruma uriașa mișcare a partizanilor păcii care se desvoltă în întreaga lume.

In acelaș scop cercurile conducătoare ale Americii caută să transforme și educarea tinerei generații. Organizațiile militare au strâns în tentaculele lor toată activitatea științifică a Statelor Unite, activitate care este finanțată în proporție de 80 la sută de Ministerele Armatei și Marinei. Incă din anul 1948 o serie de mari savanți din Statele Unite au editat o broșură intitulată „Militarizarea Americii", în care se constata: „Controlul civil dispare tot mai mult din viața Statelor Unite. Aceasta nu se vede numai din faptul că militarii încep să ocupe locuri de conducere în domeniul administrativ, ci și în faptul că armata și flota își răspândesc influența asupra științei, învățământului și industriei".

Subordonarea științei și școlii superioare față de controlul militar s'a intensificat și mai mult în ultimul timp. Din puținele mijloace alocate pentru nevoile învățământului, partea leului se cheltuește pentru instrucția militară. In afară de alocațiile bugetare, mijloacele pentru pregătirea militară a studenților sunt date direct de Ministerele Armatei și Marinei. Astfel de pildă, pe lângă Ministerul Marinei s'a creat o direcție specială care are sarcina de a „colabora" cu 110 colegii și 15 domenii diferite ale științei, lucru pentru care direcția are la dispoziție circa 100 de milioane dolari.

Universitățile și colegiile americane sunt cuprinse astăzi în „corpul de pregătire al ofițerilor de rezervă". Numărul profesorilor de științe militare întrece cu mult numărul celorlalți profesori. In planurile didactice se dă preferință științelor militare față de toate celelalte discipline. In broșura „Militarismul în învățământ", editată anul acesta de „Comitetul Național de luptă împotriva serviciului militar" d'n America, se spune în această privință: „...pregătirea militară este unicul obiect urmat de toți studenții, și de aceea disciplinele militare au o mai mare influență asupra gândirii lor decât oricare altă știință".

Autorii broșurii descriu universitatea din orașul La Fajette din Statul Indiana, ca universitate tipică pentru America actuală. Aici lecțiile militare ocupă locul principal. In fiecare an se organizează un bal tradițional, al cărui moment central este marșul de noapte al studenților „cu săbiile încrucișate". Balul este însoțit de o expoziție cu diferite tipuri de arme. Pe lângă universitate s'au creat două societăți militarizate, pentru propaganda serviciului în armată și flotă. In această universitate vin deseori ofițeri care laudă, în toate chipurile, „modul militar de viață" și cheamă pe studenți în armată.

Autoritățile americane luptă, prin toate mijloacele, împotriva pătrunderii ideilor progresiste în instituțiile de învățământ și caută să îndepărteze pe tineri de lupta pentru pace. Organizațiile democratice sunt trecute „pe listele negre" ale Ministerului Justiției și sunt puse în urmărire. Studenții partizani ai păcii sunt arestați și aruncați în închisori. Profesorii universitari cu atitudine progresistă sunt înlăturați dela catedre.

Gazetarul american Sillen, în articolul „Intre zidurile universităților" scrie: „Savanții isgoniți pentru convingeri politice pot fi găsiți în toate statele țării noastre; printre ei se pot găsi specialiști în toate domeniile științei, începând cu arheologia și terminând cu dreptul". Pentru confirmarea afirmațiilor sale, autorul dă o mare listă de oameni de știință cunoscuți, care au fost înlăturați dela activitatea pedagogică din motive politice. Printre ei este doctorul Richard Morgan, fost colaborator al Muzeului de Stat din Ohio, înlăturat pentru activitate antifascistă, profesorul Leeman Bradley, care a condus catedra de limba germană a unuia din colegiile Universității din New-York, exclus din Universitate după 16 ani de serviciu, pentru participarea la „Comitetul unic de ajutorare a antifasciștilor emigranți", doctorul George Parker, profesor de filosofie, izgonit pentru activitate politică din colegiul din Indiana și mulți alții.

„Aceasta este numai o parte din ceeace îndură oamenii de știință... — observă Sillen. Credem că doctorul K. Maser dela Universitatea din Harward nu exagerează atunci când declară că „metodele de persecuție amintesc foarte mult procedeele lui Hitler în primii ani ai regimului lui".

In locul savanților progresiști izgoniți sunt numiți reacționari înrăiți. Generalul Eisenhower este numit președinte al Universității din Columbia, amiralul Nimitz este numit membru în conducerea Universității din California, fostul ministru al Armatei, Patterson, a devenit membru al consiliului de patronare al colegiului Union, Universitatea din Pensilvania este condusă de Harold Stassen. In prima sa cuvântare ținută în fața studenților Universității din Columbia, generalul Eisenhower a declarat: „Voi sunteți pentru mine soldați".

Toți acești „Moș Teacă" puși în fruntea învățământului superior, duc în rândurile studenților o desănțată propagandă militaristă, căutând să transforme definitiv instituțiile de învățământ în anexe ale mașinii militare. Cuvântările lor în fața studenților sunt pline de clevetiri împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, împotriva mișcării partizanilor păcii. Tineretului i se insuflă ideea superiorității rasei anglo-saxone, ideea necesității de a folosi arma atomică și bacteriologică în lupta împotriva popoarelor iubitoare de libertate. Autorii broșurii „Militarismul în învățământ" arată că la cursuri se explică studenților că pentru a distruge pe inamic „trebue să se folosească toate armele și toate mijloacele cunoscute în știință, industrie și arta militară". Pentru a avea o imagine limpede a „muncii educative" din universitățile americane, este suficient să menționăm cuvintele rectorului Universității din Tampa (Statul Florida): „Eu consider, — a declarat acesta în ultima sa cuvântare, — că trebue să facem o pregătire totală, bazându-ne pe legea junglei. Fiecare om trebue să învețe arta de a ucide. Nu cred că războiul trebue să se reducă la armate, flote militare și forțe aeriene militare, sau că trebue să existe tot felul de limitări în privința metodelor sau armelor de distrugere. Aș aproba războiul bacteriologic, folosirea gazelor, bombelor atomice și hidrogenice și a rachetelor intercontinentale. N'aș cere milă față de spitale, biserici, școli sau grupări de populație...".

Militarismul american caută prin toate mijloacele să educe tinerii soldați americani în așa fel ca ei să fie gata să execute orice ordin criminal, să participe, fără preget, la orice aventură militară a conducătorilor americani. In ajunul intervenției Statelor Unite în Coreea, unul dintre stâlpii militarismului american, generalul Bradley, a considerat necesar să arate studenților că: „soldatul trebue să gândească cât mai puțin. Un soldat care gândește poate să compromită scopurile pentru care sunt destinate forțele armate".

Dar cu toate eforturile acestor generali, tineretul american se gândește tot mai mult la viitorul lui, la soarta țării sale. Tineretul înțelege de minune ce îi va aduce politica agresivă a Wall-Streetului. Sute de tineri americani au pierit pe câmpiile Coreei, pentru interese străine. Mii de tineri poartă în suflet teama urmăririi polițienești. De aceea tineretul american se ridică tot mai hotărît împotriva reacțiunii și a războiului, ducând o activă luptă pentru pace.

De curând la New-York, la colegiul City, s'a întâmplat un eveniment interesant. Deasupra stadionului pe care se desfășura, în prezența a 10.000 oameni, ceremonialul înmânării diplomelor, s'a ridicat în aer un balon de care era legată o pânză uriașă pe care scria „Pace". La terminarea ceremonialului s'au strâns 1800 de semnături pe Apelul dela Stockholm. Studenții dela Universitatea din Columbia au așezat pe ușa casei generalului Eisenhower un panou cu lozincile: „Trăiască Pacea!", „Jos bomba hidrogenică!".

Tineretul american luptă împotriva militarizării școlilor superioare, împotriva reacțiunii care bântue în țară. Luptând pentru democratizarea învățământului, studențimea înaintată, împreună cu toate forțele progresiste ale Americii participă activ la lupta pentru pace, împotriva ațâțătorilor la un nou război.

A. Bercov

CANDIDAȚII POPORULUI

Invățătorul Mihai Marin

Adevărată sărbătoare a fost în comuna Bordușani, raionul Fetești, atunci când țăranii săraci și mijlocași din această circumscripție electorală au propus drept candidat al lor în alegerile de deputați pentru Sfatul Popular Regional-Ialomița pe învățătorul Mihai Marin, directorul școlii elementare cu șapte clase din sat.

Fiecare din cei prezenți la însuflețita adunare ținută cu acest prilej, cunoștea bine pe cel propus din mijlocul lor. Doar Mihai Marin era acel care a depus întotdeauna o deosebită strădanie, pentru ca lumina cărții, lumina cuvântului bun și drept, să pătrundă și să se răspândească pretutindeni: în școală, la căminul cultural, ca și în casele — din ce în ce mai îndestulate, mai vesele — ale membrilor gospodăriei agricole colective „Gh. Doja" din Bordușani.

Fiu de țăran muncitor din Armășești, Mihai Marin a cunoscut încă din fragedа copilărie mizeria, lipsurile, datorate cruntei exploatări a regimurilor burghezo-moșierești. Setea sa de învățătură, de lumină, de dreptate pentru cei mulți și oropsiți, s'a dovedit mai puternică decât greutățile întâmpinate. Ochii însă i s'au deschis și mai mult, în timpul anilor de prizonierat din Uniunea Sovietică. Aci, în Marea Țară a Socialismului, s'a călit Mihai Marin. Aci a învățat el să cunoască oamenii, să priceapă rosturile lumii noi, lumii socialiste. Aci și-a însușit învățătorul din Bordușani o temeinică educație marxist-leninistă, o serioasă pregătire pentru viață, pentru munci noi, constructive, pașnice.

Reîntors în țară, într'una din cele mai frumoase comune din raionul Feteștilor, Mihai Marin s'a aplecat cu deosebită dragoste, cu entuziasm nestăvilit, asupra muncii școlare, a muncii educative. Mulți sunt fiii de țărani săraci și mijlocași din Bordușani care au prins bine, temeinic, buchiile dela acest învățător. Având o metodă bună de predare, elevii îl ascultă cu drag, fapt care asigură frecvența lor regulată la cursuri. In prezent, învățătorul Marin predă la clasa a II-a elementară, cu 36 de elevi. Grupele de învățătură organizate imediat după începutul noului an școlar, vin cu mult în ajutorul elevilor mai slabi.

Paralel cu munca dela clasă, tov Marin se îngrijește și de buna gospodărire a două școli: a școlii elementare cu șapte clase, cu limba de predare română și a școlii elementare cu patru clase cu limba de predare rusă, care funcționează pentru fiii de lipoveni din Bordușani. Ambele școli au fost aprovizionate din timp cu combustibil, cu legume, zarzavaturi și cu toate cele trebuitoare pentru iarnă. Internatul, bine amenajat, sclipește de curățenie. Tot așa de bune rezultate dă și cantina, unde elevii primesc o hrană gustoasă, consistentă.

Candidatul Mihai Marin depune și o vie activitate extrașcolară. Nu există manifestare la căminul cultural, la care Mihai Marin să nu participe activ, fie ținând conferință, fie organizând programele artistico-culturale. Țăranii săraci și mijlocași din Bordușani — și chiar din satele înconjurătoare — vin cu drag la căminul cultural, fiindcă știu că munca culturală se află în mâini bune, în mâinile unui om ridicat tot dela brazdă, care a dus printre primii muncă de lămurire pentru închegarea gospodăriei agricole colective „Gh. Doja" din comuna lor.

Elevii, la rândul lor, își îndrăgesc mult învățătorul, însoțindu-l pretutindeni, în activitatea lui extrașcolară: la colectat semințe de salcâm pentru pepiniera din sat, la cules bumbac pe terenurile gospodăriei agricole de Stat Bordușani. Treburile acestea sunt făcute voluntar, în timpul liber, fără a fi neglijată activitatea școlară.

Propunându-l drept candidat al lor în alegerile de deputați pentru Sfatul Popular al regiunii Ialomița, țăranii muncitori din Bordușani sunt siguri că învățătorul Mihai Marin se va dovedi priceput și de ispravă și la conducerea treburilor obștești.

Invățătorul Nàhlik Ladislau

Tovarășul Nàhlik Ladislau este unul din cei mai devotați învățători din rândurile cadrelor didactice maghiare ale orașului Arad. Fiu de om sărac, el a terminat cu mare greutate școala normală. In anul 1945, a intrat în învățământ, devenind un activist hotărît al regimului nostru de democrație populară.

Incadrat în U.P.M., a desfășurat o muncă intensă pentru educarea masselor în spirit democratic, pentru educarea copiilor oamenilor muncii din localitate, ca viitori constructori ai socialismului.

Ca director al școlii elementare Nr. 10, cu limba de predare maghiară, din Arad, el a adus pe baza pedagogiei sovietice și a celor însușite la cursurile I.C.D. din Predeal și București, un spirit nou în munca de instrucție și educație din școala sa, fiind un exemplu și pentru celelalte școli ale orașului nostru.

Este un element tânăr, care știe să învingă greutățile. Insușindu-și ideologia marxist-leninist-stalinistă, muncește cu drag nu numai în școală, dar și în afara ei, în organizația de masă și în căminul cultural din cartierul Drăgășani.

Pe linie sindicală a depus o muncă temeinică chiar dela intrarea sa în învățământ. Este responsabil cultural și de educație politică în organizația U.P.M. din sectorul II-Arad. Pentru toate aceste merite a fost propus candidat în Sfatul Popular orășenesc Arad, de către organizația U.P.M. din Arad. Activitatea sa până acum ne este o garanție că în lupta pentru ridicarea nivelului cultural și ideologic al masselor, pentru construirea socialismului în țara noastră urmând îndrumările Partidului nostru, tov. Ladislau Nàhlik va duce la bun sfârșit sarcinile de cinste care îi stau în față.

POȘTA REDACȚIEI

● Ladislau Dunajecz-Timișoara. — *Corespondența dvs. referitoare la sărbătorirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a sosit prea târziu pentru a fi publicată.*

Așteptăm colaborarea dvs.

● Stamatov I.-Ploești. — *Anul IV fiind de specializare nu are prevăzut în programul școlar ore de educație fizică. Dacă vă place sportul, îl puteți practica în orele dvs. libere încadrat într'o asociație sportivă sau în cadrul școlii.*

● Inv. M. St. Dumitrescu, Cojosca-Dâmbovița. — Ar fi fost folositor dacă în corespondența dvs. s'ar fi văzut cum a fost dusă munca de lămurire și mobilizare, mijloacele întrebuințate, greutăți întâmpinate și realizările obținute în campania însămânțărilor de toamnă.

● M. Cernea-Tg. Ocna. — Corespondența dvs. referitoare la ziua de 7 Noembrie și festivalul salariaților din învățământ, a sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicată.

Pe viitor, vă rugăm trimiteți corespondența din vreme.

● Prof Foris Adalbert-Oradea. *Comanda dumneavoastră s'a trimis centrului de difuzare cu excepția broșurei II cls. IX broșura III cls. X, broșura I cls. XI și Limba română cls. V pentru naționalitățile conlocuitoare.*

● V. Colceag-Craiova. **Comanda dvs. de manuale școlare a fost înaintată centrului de difuzare.**

● Un grup de învățători și profesori din Bacău. *Dacă ați dat examenul de titularizare pentru ciclul II și ați fost declarat admis, treceți în poziția de profesor gradul IV.*

Din activitatea Caselor Alegătorilor din Huși

La Huși, ca pe întreg cuprinsul țării, campania pentru pregătirea alegerilor dela 3 Decembrie se desfășoară cu o deosebită intensitate.

Cu sprijinul organizației raionale a Partidului, în acest oraș au fost înființate șase Case ale Alegătorilor, dintre care prima are sediul la Ateneul Popular „A. A. Jdanov", iar cea de a doua, la Clubul Muncitoresc „Lumina".

Grupuri de tovarăși recrutați din Sindicatul de Invățământ și din celelalte organizații de massă desfășoară o vie activitate în cadrul acestor case. Ei au muncit cu dragoste pentru ornarea Caselor Alegătorilor, pentru aranjarea de lozinci mobilizatoare, au organizat gazetele de perete și au aranjat vitrine, expunând cărțile nou apărute și pe cele care tratează despre problemele de bază ale construirii socialismului.

In toate cele șase Case al Alegătorilor vin zilnic oamenii muncii din întreprinderi și instituții interesându-se de problema alegerilor de deputați pentru Sfaturile Populare. Agitatorii angajează discuții cu vizitatorii. Folosind panourile, lozincile, fotomontajele și un bogat material documentar, ei prezintă cu deosebită atenție realizările regimului nostru de democrație populară exemplificându-le cu cazuri concrete, cunoscute de vizitatori. In acelaș timp, agitatorii prezintă vizitatorilor mărețele victorii repurtate în toate domeniile de către oamenii sovietici care acum construesc comunismul, arătându-le că trebue să avem încredere în tăria de neînvins a forțelor păcii care luptă împotriva imperialiștilor americani și englezi, provocatori la război.

Agitatorii trec apoi dela realizările regimului la pregătirea alegerilor dela 3 Decembrie. După ce oamenii sunt lămuriți asupra deosebirii fundamentale dintre alegerile de acum și cele de altădată, li se arată ce sunt Sfaturile Populare și cum vor lucra ele. Se popularizează larg candidații propuși și se dau lămuriri amănunțite asupra mecanismului alegerilor.

In felul acesta, sub îndrumarea Partidului, membrii Sindicatului de Invățământ și ai organizațiilor de massă din Huși muncesc cu multă râvnă pentru a face ca alegerile dela 3 Decembrie să fie o adevărată sărbătoare a oamenilor muncii, un nou pas înainte în opera de construire a socialismului și de consolidare a lagărului păcii.

Const. C. Prisecaru
corespondent

Casa Alegătorului din cartierul Aradul-Nou

In Casa Alegătorului din cartierul Aradul Nou al orașului Arad, cetățenii pot găsi, în fiecare după-amiază tovarăși care le stau la dispoziție cu lămuriri în toate problemele ce-i preocupă. Această „Casă a Alegătorului", organizată și aflată în grija Sindicatului Salariaților din Invățământ — Arad, în colaborare cu organizația U.T.M. a Școlii Medii Tehnice de Industria Lemnului, este așezată pe strada principală, la îndemâna alegătorilor. Dela intrare, privirea este atrasă de o mare lozincă: „Vom vota pentru pace, bunăstare și socialism!" In încăperea frumos pavoazată cu lozinci în limbile română, maghiară și germană, bine înzestrată cu broșuri, ziare și reviste, curată și încălzită, oamenii vin și stau de vorbă despre însemnatul eveniment al primelor alegeri în Sfaturile Populare ale Republicii noastre.

Zilnic, între orele 15—19, iar duminica toată ziua, învățătorii și profesorii din cartier, împreună cu câte un utemist dela Școala Medie Tehnică de Industria Lemnului fac de serviciu la Casa Alegătorului.

Cetățenii vin cu încredere să ceară un sfat sau o lămurire, să cumpere o broșură sau să citească un ziar. Diasigi Irina nu s'a înscris pe lista electorală în ziua programată. Ce trebue să facă? Invățătoarea de serviciu o îndrumează la Comitetul Provizoriu, unde se înscriu cei care au întârziat. Profesoara Blănaru Ioana vine și spune că a găsit o bătrână de 89 de ani, bolnavă în spital, care vrea să voteze. Ce-i de făcut? Tovarășele de serviciu îi arată legea electorală, care prevede, la articolul 91, că alegătorii internați în spitale vor vota pe loc, în fața unor comisii care se vor deplasa special pentru aceasta. Utemistul Radu Vasile intră pentru a se interesa cine sunt candidații propuși de organizația U.T.M. Tovarășele Elvira Oană și Lidia Păun vor să înțeleagă mai bine rostul alegerilor și felul cum se vor desfășura. Invățătorii și profesorii de serviciu la Casa Alegătorului le dau lămuriri, îi îndrumează, le recomandă ziare și broșuri unde pot găsi problemele care îi interesează. Broșurile cu legea alegerilor de deputați în Sfaturile Populare și expunerea de motive a legii, broșurile „Armele păcii înving armele războiului", „Raionarea — un pas înainte pe drumul construirii socialismului", etc., editate în limbile română, maghiară și germană, sunt difuzate alegătorilor în fiecare zi.

In toate duminicile, elevii școlilor din cartier, conduși de colectivele pedagogice, dau serbări la căminul cultural din apropierea Casei Alegătorului. Invățătorii și profesorii țin conferințe la începutul serbărilor, vorbind despre însemnătatea alegerilor din 3 Decembrie. Din când în când la Casa Alegătorului vin echipe artistice, care dau spectacole pentru alegători. Astfel, la 3 Noembrie a venit o echipă a Teatrului de Stat din Arad, cu o orchestră de muzică populară și trei artiști care au recitat versuri. Spectacolul a fost precedat de o conferință despre alegerile pentru Sfaturile Populare.

Insă, cu toate că munca la Casa Alegătorului din Aradul Nou a fost începută în bune condițiuni, există o serie de lipsuri în desfășurarea ei. Tovarășii s'au mulțumit în unele privințe, numai să pună bazele acestei activități, fără a se preocupa suficient de continuitatea muncii și de varietatea metodelor de lucru. Prima și cea mai însemnată lipsă constă în faptul că nu există o preocupare asiduă pentru atragerea cetățenilor la Casa Alegătorului: dela înființarea Casei Alegătorului și până la data de 4 Noembrie nu veniseră aici nici o sută de oameni. Cadrele didactice care se îngrijesc de această Casă s'au consolat cu gândul că oamenii „n'au timp" să vină la Casa Alegătorului în zilele de lucru și deaceea nu mai fac eforturi în această direcție. Mai mult, în loc de a căuta noi metode de atragere a oamenilor, văzând că numărul vizitatorilor este mic, au redus și numărul cadrelor didactice de serviciu la Casa Alegătorului, pe motiv că „și noi avem de lucru în altă parte". Aceasta denotă o serioasă subapreciere a campaniei electorale. Este drept că cetățenii din cartier, în mare parte, țărani muncitori, sunt destul de greu de mobilizat, dar dacă programul ar fi mai variat și munca organizatorică — de mobilizare — mai intensă, s'ar putea asigura o frecventare mult mai mare a Casei Alegătorului. O dovadă este faptul că, atunci când a venit echipa artistică a Teatrului de Stat, cu toate că era zi de lucru, au asistat 52 de cetățeni la spectacol. Dar pentru a realiza acest lucru este nevoie, pe de o parte să se folosească forme de lucru cât mai variate; de pildă, în loc să se țină în fiecare duminică o conferință cu acelaș subiect „Despre alegeri" în general, se poate alcătui un plan tematic de conferințe care să trateze pe larg diferite aspecte ale problemei (alegerile în țările capitaliste, dreptul de vot în R.P.R., marele ajutor dat țării noastre de către Uniunea Sovietică, realizările regimului nostru de democrație populară, candidații poporului nostru, etc.) audiții radiofonice colective, vizite cu alegătorii în întreprinderi, ședințe cu cei ce votează pentru prima dată, convorbiri ale candidaților cu alegătorii pe grupuri de case, vizionări de filme etc. Trebue folosit materialul local, popularizându-se realizările regimului nostru de democrație populară în cartierul respectiv.

Sindicatul Salariaților din Invățământ-Arad, în a cărui grijă se găsește această Casă a Alegătorului, nu trebue să lase munca să meargă „dela sine". Desvoltând această muncă bine începută, controlând și îndrumând necontenit activitatea cadrelor didactice care lucrează aici, ajutându-le să găsească mereu metode și forme noi de muncă și asigurând condițiile materiale necesare, Sindicatul poate să transforme Casa Alegătorului din Aradul Nou într'un adevărat centru educativ al alegătorilor.

V. Sapuna

Un Colț al Alegătorului care trebuie să-și îmbunătățească activitatea

Din inițiativa organizațiilor de partid, a grupelor sindicale, a organizațiilor U.T.M., au luat ființă în toate instituțiile de învățământ din țara noastră „Colțuri ale Alegătorului". Menite să închegeze activitatea propagandistică în vederea alegerilor pentru Sfaturile Populare, majoritatea „Colțurilor Alegătorului" din școli desfășoară o rodnică activitate.

Și la Școala Medie Tehnică de Chimie din București a luat ființă un „Colț al Alegătorului". Inițiativa frumoasă însă a grupei sindicale este departe de a-și atinge scopul propus. Instalat într'o parte întunecoasă a holului, cu o masă pe care stau prăfuite patru broșuri, „Colțul Alegătorului" dela Școala Tehnică de Chimie arată treaba de mântuială a organizatorilor. Inițiatorii „Colțului" au neglijat să desemneze tovarăși agitatori, care să stea cu schimbul în recreații și să dea solicitatorilor toate lămuririle în legătură cu alegerile dela 3 Decembrie.

Este necesar ca responsabilul grupei sindicale, în colaborare cu organizația de bază U.T.M., să ia toate măsurile pentru a transforma „Colțul" inactiv de astăzi, într'un focar de agitație. Pentru aceasta, mijloace suficiente stau la îndemână. „Colțul" trebue amenajat cu grijă într'un loc luminos, înconjurat de lozinci mobilizatoare, înzestrat cu ziare și broșuri, tratând probleme actuale, care se pot împrumuta dela biblioteca școlii. In timpul recreațiilor, elevii și cadrele didactice trebue să găsească la „Colțul Alegătorului" un agitator bine pregătit care să le dea toate lămuririle cerute.

Numai în felul acesta, „Colțul Alegătorului" dela Școala Medie Tehnică de Chimie din București va contribui cu succes la întâmpinarea marii sărbători a alegerilor pentru Sfaturile Populare.

In cinstea alegerilor să muncim pentru asigurarea școlarizării în școlile elementare

Cadrele noastre didactice au înțeles că atât stârpirea neștiinței de carte cât și buna pregătire a copiilor în școală sunt condițiuni necesare pentru îndeplinirea Planului nostru de Stat. Invățătorii și profesorii știu de asemeni că buna pregătire a copiilor în școală este în funcție, în primul rând, de frecventarea regulată a cursurilor. De aceea, chiar dela începutul anului școlar, ba chiar înainte de începerea cursurilor, mulți învățători s'au interesat îndeaproape de situația fiecărui copil de școală. Indemnați de Partid ei au mers din casă în casă, au stat de vorbă cu părinții, au demonstrat acestora că este o datorie nu numai părintească ci și patriotică de a trimite copiii la școală, au luat legătura cu Comitetele Provizorii, cu organizațiile de massă, și, împreună, au înlăturat, dela caz la caz, greutățile referitoare la aducerea copiilor la școală. O muncă stăruitoare au desfășurat îndeosebi pentru școlarizarea tuturor copiilor care trebue să urmeze clasa I-a elementară. In felul acesta, mulți învățători au ajuns să aibă o frecvență de sută la sută sau de aproape sută la sută, pornind dela bun început pe calea unui învățământ temeinic. Printre școlile cu o bună frecvență școlară, rod tocmai al neobositei munci de lămurire a învățătorilor, cităm școlile elementare din: *Giurgiu, Oltenița Negrești, Valea Popii, Aprozi, Nanu, Valea lui Soare, Mânăstirea*, din regiunea București, școlile din *Vășcăuți, Sipreni, Sapatita, Miron Costin* din regiunea Botoșani, școlile din comunele *Benești, Tâlmaci*, din regiunea Sibiu, școlile din orașele Caransebeș și Reșița.

Sunt însă o serie de localități unde frecvența școlară rămâne încă slabă după aproape două luni dela deschiderea anului școlar. In această categorie intră multe școli din raioanele Năsăud, Vișeu, Bistrița și Beclean din regiunea Rodna, școlile din comunele Berceni, Valea Dragului, Crivăț, Coconi, Tăriceni din regiunea București, școlile din comunele Balta Arsă, Vorona, Dracșani, Sărata, Drăgușeni din regiunea Botoșani, școlile elementare din Măcin, regiunea Galați, din comunele Alțina, Chirpăr, regiunea Sibiu, școlile din comunele Bicsad, Certeja, regiunea Baia-Mare. Deosebit de grea era situația la școala elementară din comuna Filimon Sârbu, unde din 40 de elevi înscriși în clasa I-a frecventau în luna Octombrie numai 12. In aceste regiuni și localități organele de îndrumare și control, precum și învățătorii, s'au mulțumit, după cum rezultă din procentul scăzut de elevi frecvenți, numai să anunțe începerea cursurilor școlare, așteptând ca frecvența școlară să se îmbunătățească dela sine. Invățătorii din localitățile cu frecvența școlară slabă au uitat că, în afară de unele greutăți de ordin material care se înlătură prin colaborarea cu factorii locali, mai sunt și o serie de greutăți venite fie de pe urma stării de înapoiere culturală și politică în care au fost ținute massele populare de către regimurile burghezo-moșierești, fie de pe urma unor greutăți provocate prin acțiunea dușmanului de clasă. In aceste localități atât organele de control și îndrumare locale cât și învățătorii au pierdut din vedere că alegerile pentru Sfaturile Populare sunt un prilej minunat de îmbinare a muncii de agitație desfășurate în vederea alegerilor pentru Sfaturile Populare și a muncii de îmbunătățire a frecvenței școlare. Aceasta pentru faptul că 3 Decembrie înseamnă o dată importantă în istoria țării noastre, în cinstea căreia cadrele didactice trebue să realizeze importante succese în muncă, după exemplul muncitorilor din fabrici și uzine, care se întrec pentru depășirea planului, pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru. Campania pentru alegerile în Sfaturile Populare implică o serioasă muncă de lămurire, o serioasă muncă culturală și politică.

Vorbind sătenilor despre realizările regimului de democrație populară, despre puterea poporului, exprimată prin Sfaturile Populare, învățătorii nu pot să nu arate că, cu cât aleșii în aceste Sfaturi sunt mai devotați poporului muncitor, cu cât sunt mai luminați prin neprețuitele comori ale cărții, cu atât treburile gospodăriei lor locale vor merge mai bine.

Un însemnat ajutor în problema școlarizării copiilor pot da candidații în alegerile pentru Sfaturile Populare și în deosebi candidații învățători și profesori. Și aceasta cu atât mai mult cu cât, în viitoarea lor activitate de deputați, vor trebui să se ocupe și de problema asigurării unui învățământ temeinic în comuna, orașul, raionul sau regiunea respectivă. Ei vor trebui să urmeze exemplul deputaților sovietici care au avut o mare contribuție pentru lichidarea neștiinței de carte și pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice.

De aceea, toți învățătorii și profesorii și mai ales învățătorii și profesorii candidați în alegerile pentru Sfaturile Populare, trebue să îmbine munca de agitație electorală cu munca pentru îmbunătățirea frecvenței școlare. Pe această cale ei ajută la secarea izvorului analfabetismului și la pregătirea elementelor necesare școlilor medii și superioare care formează cadre pentru marile construcții care deschid țării noastre perspective nebănuite de desvoltare și prosperitate.

Școlile sprijină campania alegerilor

La Școlile din București

In întâmpinarea zilei de 3 Decembrie, marea sărbătoare a oamenilor muncii, când fiii cei mai vrednici și mai devotați ai poporului nostru vor fi aleși să conducă treburile obștești ca deputați în Sfaturile Populare, cadrele didactice și-au sporit eforturile în muncă.

Invățătorii și profesorii noștri au înțeles să facă din campania alegerilor un prilej de a adânci mai mult educația politică a elevilor, un prilej de a le face o mai temeinică educație patriotică, de a întări dragostea lor pentru Patrie, pentru oamenii muncii, pentru pace.

In acest scop, în școli se duce acum o vie muncă de agitație. Este popularizată viața tot mai prosperă și fericită pe care clasa muncitoare sub îndrumarea Partidului și Guvernului, o clădește în Republica noastră Populară.

LICEUL DE BAIEȚI No. 1 ȘI-A INTOCMIT UN PLAN DE MUNCA PENTRU CAMPANIA ALEGERILOR

La liceul de băeți Nr. 1, organizația U.T.M., în colaborare cu direcția școlii și cu sprijinul organizației de partid, a întocmit un plan de muncă pentru perioada campaniei electorale în care s'a prevăzut: popularizarea alegerilor prin crearea unui „Colț al Alegătorului", prin lozinci mobilizatoare, articole la gazetele de perete, fotomontagii, etc.; întocmirea evidenței nominale a tinerilor ce vor participa la vot, verificarea inscrierilor în listele electorale. S'a prevăzut, de asemeni, în plan popularizarea alegerilor în cadrul orelor de curs, a orelor educative și în cadrul unei adunări generale pe școală. Cu elevii care au drept de vot s'au organizat consfătuiri pentru discutarea legii pentru raionarea administrativ-economică a teritoriului R.P.R., a legii electorale și a Manifestului Frontului Democrației Populare. S'a prevăzut, în acelaș timp, vizitarea cu elevii a expozițiilor existente.

ELEVII SUNT CONȘTIENȚI DE IMPORTANȚA ALEGERILOR DE DEPUTAȚI IN SFATURILE POPULARE

Cu prilejul discuțiilor legate de acest mare eveniment din viața poporului nostru, la ora educativă a clasei a XI-a A a Liceului Nr. 4 de băeți elevul Stătescu Virgil a arătat cu emoție că este conștient că, prin votul său, contribue la întărirea regimului de democrație populară care asigură dreptul la învățătură, la muncă atât lui cât și tuturor tinerilor care muncesc cinstit.

„Tovarăși — spune elevul Ivanciovici Mircea din aceeași clasă — deputații pe care noi îi vom alege în ziua de 3 Decembrie vor gospodări raionul în care se află școala noastră, vor avea grijă de ea, vor asigura condiții tot mai bune muncii noastre".

Tot la Liceul Nr. 4 de băeți, în ora de limba română la clasa XI-a B, discutându-se piesa „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, profesorul a vorbit elevilor despre sistemul de vot din trecut caracterizat prin înșelătorie, voturi false, arestări, bătăi, discursuri demagogice, etc. Li s'a arătat apoi cum astăzi propunerile se fac de către oamenii muncii, cum se duce munca de lămurire prin presă, radio, agitatori, etc., cum s'au organizat „Case ale Alegătorilor" și „Colțuri ale Alegătorilor" unde cetățenii primesc toate lămuririle necesare.

FORME VARIATE DE POPULARIZARE A ALEGERILOR

La Școala Pedagogică Nr. 2 de băeți s'a făcut o intensă agitație vizuală, prin panouri și lozinci. La internat, sub conducerea profesorilor de serviciu, au avut loc vii discuții privitoare la alegeri. Pentru ziua de 19 Noembrie se pregătește un festival artistic, la care se va juca o scenetă de N. Kirițescu, înfățișând alegerile din trecut și de astăzi.

In urma lămuririlor primite, elevele clasei a VIII-a dela Școala Elementară de fete Nr. 4 bis au propus să se organizeze în școala lor, în ziua de 3 Decembrie, o casă a copilului, unde mamele să-și poată lăsa copiii când vor merge la vot.

La Școala Elementară de băeți Nr. 1, problema alegerilor s'a prelucrat pe larg în adunările cu părinții. Elevii au manifestat și ei un deosebit interes cerând lămuriri despre ce înseamnă vot secret și cum se votează. Ei și-au exprimat dorința să ajute la pregătirea localului școlii lor, unde va fi secție de votare, conștienți că și ei trebue să participe, după puterile lor, la desfășurarea în bune condițiuni a alegerilor.

Colectivul de agitație din Școala Medie Tehnică de instalații s'a îngrijit ca popularizarea alegerilor să se facă în tot timpul campaniei.

Toate aceste realizări arată că învățătorii și profesorii din școlile noastre se străduesc să răspundă cu cinste sarcinilor ce le revin în campania electorală. Exemplele de mai sus trebue urmate de toate școlile. Invățătorii și profesorii se vor strădui să găsească noi forme prin care să susțină campania alegerilor. Este de dorit ca și alte școli să organizeze o casă a copilului unde în ziua de 3 Decembrie mamele din cartierul respectiv să-și poată lăsa copiii pentru a merge la vot.

Sprijinind campania alegerilor din 3 Decembrie, lămurind elevii și părinții, făcând din ei propagandiști, agitatori care să ducă munca mai departe în familie, printre cunoscuți, învățătorii și profesorii contribue din plin la victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare, a politicii înțelepte a Partidului nostru.

La liceul de fete din Pitești

Animați de dorința fierbinte de a contribui la pregătirea alegerilor dela 3 Decembrie, în care vor alege în Sfaturile Populare pe cei mai buni și devotați fii ai poporului, oamenii muncii din școli iau parte activă la munca de agitație și lămurire a masselor largi populare.

Astfel, începând dela 16 Octombrie, opt tovarășe agitatoare dela liceul de fete din Pitești, împărțite în grupe de câte două, au pornit pe teren pentru a lămuri alegătorii asupra datei alegerilor, asupra importanței legii electorale, asupra locului unde se află secția de votare și „Casa Alegătorului". Totdeauna ele duc broșuri și material ilustrativ, în legătură cu alegerile.

Invățătoarele și profesoarele dela liceul de fete din Pitești își duc munca de agitație în vederea alegerilor și la „Casa Alegătorului" din raza secției lor de votare, unde discută cu cetățenii, contribue la difuzarea cărților și a broșurilor, dau lămuriri, organizează audiții radiofonice, etc.

In școală, încă din primele zile, s'a dus o activitate intensă de lămurire și organizare în vederea alegerilor, astfel că la 23 Octombrie, întreg personalul didactic, de serviciu și administrativ, împreună cu elevele care au vârsta de 18 ani, s'au înscris în listele electorale, arătând tuturor că regimul de democrație populară a dat și femeilor drepturi depline.

Fiecare învățătoare și profesoară a devenit un agitator și în munca din școală. Astfel, la toate obiectele de învățământ și, mai ales, la orele de activitate educativă, în convorbirile cu părinții și în vizitele făcute la domiciliul elevelor, au căutat să arate importanța alegerilor, deosebirea dintre alegerile de astăzi și cele din trecut și să remarce faptul că deputații aleși vor fi legați puternic de interesele clasei muncitoare, că deputatul circumscripției lor școlare se va interesa îndeaproape și continuu de îndeplinirea planului de școlarizare, de bunul mers al învățământului în cuprinsul raionului.

Fie că agitația se face din casă în casă, dela om la om, la locul de muncă, în convorbiri, în gazetele de perete, la „Casa Alegătorului", agitatoarele dela liceul de fete din Pitești duc cuvântul Partidului în masse, deșteptând în inimile oamenilor ura împotriva ațâțătorilor la un nou război și voința hotărîtă de a lupta pentru apărarea păcii, pentru construirea socialismului.

Aurelia Tomașescu
Liceul de fete — Pitești

La Școala Pedagogică maghiară din Odorhei

Cadrele didactice dela Școala Pedagogică din Odorhei sunt conștiente de importanța alegerilor din 3 Decembrie. Acest fapt se oglindește atât în activitatea lor ca agitatori cât și în munca loc didactică.

Zilele acestea, profesorul de limba română, predând la anul IV „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, a făcut o paralelă între alegerile din regimul burghezo-moșieresc și alegerile de astăzi. El a arătat elevilor că alegerile din 3 Decembrie constitue o sărbătoare pentru noi, datorită faptului că în fruntea Statului se găsește clasa muncitoare.

La ora de științe naturale, profesorul a arătat perspectivele largi ale desvoltării științei în U.R.S.S., punând-o în contrast cu încătușarea științei în statele capitaliste.

In cadrul aceleeași activități, profesorul de pedagogie a explicat elevilor ce înseamnă citatul atât de des folosit: „Comunismul înseamnă puterea sovietică plus electrificarea". După ce a arătat că oamenii muncii dela noi vor trăi o viață mult mai bună atunci când munca lor va fi ușurată de mașini electrice, profesorul a vorbit despre alegerile din 3 Decembrie care vor chema la conducerea Statului zeci de mii de oameni cinstiți din sânul masselor largi muncitoare. Cu ajutorul acestei conduceri adânc democratice, poporul muncitor din țara noastră va realiza, sub îndrumarea continuă a Partidului nostru, mărețul plan al electrificării.

Cadrele didactice dela această școală sprijină campania electorală și în gazetele de perete.

Pe coridoare, în sălile de clasă, numeroase lozinci atrag atenția: „Să votăm pentru planul cincinal, pentru socialism, pentru pace", „Să întâmpinăm cu noi angajamente în muncă alegerile în Sfaturile Populare".

Invățătorii, profesorii și mai ales agitatorii duc o muncă intensă în circumscripțiile lor: elevele prezintă programe artistice la „Casa Alegătorului".

In ședința grupei sindicale s'a prelucrat Manifestul Frontului Democrației Populare și s'a discutat asupra importanței politice a alegerilor din 3 Decembrie.

In acest fel se pregătește școala noastră pentru marea zi de 3 Decembrie.

Prof. Szabo Iudit

Note politice externe

Un important document, publicat de către biroul din Praga al Agenției TELEPRESS, desvălue dedesubturile manevrelor odioase ale guvernului britanic, manevre care au împiedicat ținerea pe teritoriul englez al celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

Documentul este o circulară trimisă de primul ministru englez, Clement Attlee, în Septembrie a.c., reprezentanților guvernului britanic într'o serie de țări, prin care li se dau instrucțiuni amănunțite despre măsurile care urmează să fie luate pentru a se împiedica ținerea Congresului.

Omenirea întreagă are din nou prilejul să vadă fața hâdă a imperialiștilor care s'au autodemascat; cei ce vorbesc despre „democrație", și „libertate", cei ce aruncă dolarii pentru a plăti scribii care varsă râuri de cerneală ridicând în slavă „raiul" pseudodemocrației burgheze, au arătat că au o frică de moarte de uriașa mișcare a sutelor de milioane de luptători activi pentru pace. In acelaș timp, circulara arată cât de departe au ajuns în mocirlă, cozile de topor ale imperialiștilor, social-democrații de dreapta, pe care leaderul laburist Attlee îi reprezintă.

Documentul desvălue cum nu se poate mai bine motivele care explică frica guvernului dela Londra și a stăpânilor săi. Enumerând cauzele pentru care se cere reprezentanților diplomatici englezi să ia măsuri care să împiedice ținerea Congresului în Anglia, Attlee subliniază în circulară:

„Sunt convins mai mult decât oricând că partizanii păcii au vrut să organizeze Congresul la Londra din următoarele motive:

a) pentru a provoca teamă în opinia publică a Statelor Unite și a trezi guvernului britanic îndoiala dacă semnarea pactului Atlanticului de Nord a fost sau nu un lucru de primă importanță;

b) convocând Congresul într'o capitală din Europa Apuseană, se urmărea să se ascundă faptul că campania pentru pace este în general dominată de comuniști, pretinzându-se că ea este sprijinită de masele largi din țările apusene;

c) pentru ca orice rezoluție și orice listă de „criminali de războ" a acestui Congres să poarte numele, de „Rezoluția dela Londra", „Lista neagră dela Londra", etc.;

d) pentru a se crea în Marea Britanie o campanie pentru pace, acolo unde până acum masele nu au putut fi impresionate de acest lucru".

In acelaș timp, circulara arată în toată mârșăvia ei, dece guvernanții laburiști recurg la măsuri „ocolite":

„Din păcate, totuși, ministerul de interne (britanic) nu are temeiuri legale pentru a interzice congresul și, de aceea, ministerul de interne nu poate să ia dinainte măsurile necesare".

Dar Attlee este nevoit să recunoască uriașul ecou pe care l-a stârnit convocarea Congresului Mondial al Partizanilor Păcii arătând că:

„Guvernul britanic este deplin conștient, având în vedere potențialitățile Congresului, de responsabilitatea pe care o are în cadrul Pactului Atlanticului, de a face tot ce-i sta în putință pentru a împiedica ținerea Congresului".

Guvernanții reacționari dela Londra au putut împiedica ținerea Congresului la Sheffield, dar ei nu pot împiedica extinderea mișcării pentru pace și ridicarea ei pe o nouă și superioară treaptă. Congresul Mondial al Partizanilor Păcii va face bilanțul succeselor repurtate de mișcarea partizanilor păcii, și va constitui o uriașă demonstrație a voinței de pace a popoarelor, a forței invincibile a Frontului Mondial al Partizanilor Păcii.

In goana lor după crearea de focare războinice, imperialiștii americani caută să extindă agresiunea din Coreea împotriva R. P. Chineze. Pentru a traduce în fapt intențiile lor criminale, candidatul pe lista criminalilor de război, Mac Arthur, a cerut „mâna liberă" ca să întindă focul măcelului împotriva poporului chinez, folosind ca pretext hotărîrea voluntarilor chinezi de a se înrola în lupta contra invadatorilor americani, ca să apere Coreea, ca să-și apere propriul lor cămin.

Trecutul, cât și faptele recente arată limpede că interesele poporului chinez sunt strâns legate de acelea ale poporului coreean. In trecut, invadarea Coreei de de către banditii japonezi a fost urmată la scurt interval de invadarea Chinei. In prezent, după invadarea Coreei, imperialiștii americani au trecut la nenumărate violări ale teritoriului chinez.

Dar poporul chinez a tras învățăminte din trecut și este ferm hotărît să-și apere Patria. De aici izvorăște entuziasmul cu care massele populare chineze au primit recenta declarație comună a partidelor democrate din R. P. Chineză, în frunte cu Partidul Comunist. Zeci de mii de patrioți chinezi cer înrolarea în rândurile Armatei Populare a R. P. D. Coreene.

Enumerând șirul nesfârșit al provocărilor americane, al bombardamentelor criminale efectuate deasupra orașelor chineze din preajma frontierei coreene, recenta declarație a purtătorului de cuvânt al ministerului de afaceri externe al R. P. Chineze demonstrează, pe baze de documente de nedesmințit, caracterul just și legitim al voinței poporului chinez de a ajuta Coreea în lupta sa de eliberare.

Demascând din nou caracterul banditesc al imperialismului american, telegrama ministrului de externe al R. P. Chineze, adresată secretarului general al O.N.U. și președintelui Consiliului de Securitate, notează că, întrucât „invitația lipsește pe reprezentantul Guvernului Central al R. P. Chineze de dreptul de a discuta în Consiliul de Securitate chestiunea cea mai urgentă pentru poporul chinez și anume chestiunea intervenției armate în Coreea și a agresiunii guvernului Statelor Unite împotriva Chinei", „invitația" nu poate fi luată în considerație.

Oamenii cinstiți din lumea întreagă cer Consiliului de Securitate ca să garanteze menținerea păcii, să ia cât mai grabnic în desbatere chestiunea agresiunii americane în Taiwan (Formosa) și Coreea.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5

ANUL II Nr. 86 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 24 Noembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Chemarea Partidului — chemare la luptă pentru pace și socialism

La 3 Decembrie poporul muncitor din Republica Populară Română alege pentru prima dată deputați în Sfaturile Populare, adică în acele organe despre care tovarășul Stalin spunea că sunt cele mai apropiate organizații ale maselor, organizațiile cele mai democratice, organizații care se bucură în fața maselor de cea mai mare autoritate, „care ușurează la maximum participarea maselor la construirea statului nou și în direcția desvoltării ulterioare și maxime a energiei, inițiativei, capacității creatoare a maselor".

La 3 Decembrie Partidul Muncitoresc Român cheamă pe oamenii muncii manuale și intelectuale să voteze pentru libertățile democratice cucerite de popor, pentru apărarea cuceririlor poporului împotriva dușmanului din lăuntru și din afară, pentru înfăptuirea primului nostru Plan Cincinal și a grandiosului Plan de Electrificare, pentru îmbunătățirea traiului celor ce muncesc, pentru înflorirea orașelor și satelor noastre, pentru desvoltarea culturii, pentru întărirea alianței și strânsei prietenii cu Uniunea Sovietică, pentru pace, pentru suveranitatea noastră națională, împotriva dușmanilor păcii și libertății popoarelor.

Partidul Muncitoresc Român, împreună cu sindicatele, Frontul Plugarilor, organizațiile de femei și tineret, organizațiile naționalităților conlocuitoare, organizațiile culturale, științifice, cooperatiste, ale căror forțe se înmănunchează în Frontul Democrației Populare, se prezintă în campania pentru alegerile de deputați în Sfaturile Populare cu mari și importante succese. Nu este tărâm de activitate în care în ultimii ani să nu se fi petrecut transformări radicale, în care poporul muncitor să nu fi cucerit însemnate poziții. Printre acestea, după cum arată Chemarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, smulgerea puterii de stat din mâinile bancherilor și moșierilor a fost cea mai de seamă cucerire a oamenilor muncii. În țara noastră nu mai poate fi vorba astăzi de oameni cinstiți care nu-și pot găsi de lucru, nu mai poate fi vorba de muncitori și țărani muncitori sau intelectuali care să fie privați de cele mai sfinte drepturi cetățenești: libertatea cuvântului, libertatea presei, a asocierii, a conștiinței, dreptul și putința de a alege și a fi ales, dreptul de a lua parte la conducerea treburilor obștești. În țara noastră poporul muncitor a sfărâmat lanțurile robiei capitaliste-moșierești, iar „statul de democrație populară — statul oamenilor muncii dela orașe și sate — stă de veghe pentru a apăra cuceririle și libertățile poporului împotriva celor ce vor întoarcerea vremurilor de întuneric și asuprire, capitaliștii și moșierii expropriați, exploatatorii dela sate, rămășițe ale grupurilor fasciste reacționare, agenții și spionii imperialiștilor străini anglo-americani".

O realizare importantă cu care Partidul și regimul nostru de democrație populară se poate mândri este nimicirea asupririi naționale și a vrajbei între poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Uriașe sunt de asemenea realizările democrației noastre populare și în ce privește refacerea și desvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale, în deosebi a industriei grele, extractive și prelucrătoare. Naționalizând principalele mijloace de producție, organizând producția pe noi baze și obținând succese de seamă în ce privește producția și productivitatea muncii, „clasa muncitoare, condusă de Partid, a dovedit că poate gospodări întreprinderile fără burghezie, împotriva burgheziei și mai bine decât burghezia". Faptul acesta este în mod elocvent ilustrat de ritmul desvoltării industriei Republicii noastre. În 1949 producția industrială globală a depășit cu mult producția industrială a anului 1938. În anul acesta ea sporește cu aproape 40 la sută față de anul trecut. În doi ani producția industrială a țării noastre a crescut mai mult decât într-un sfert de veac sub regimul capitalist. Aceasta are și mai mare semnificație dacă ne gândim că clasa muncitoare a preluat dela burghezie o industrie distrusă de războiul hitlerist. Astăzi la Hunedoara, Vlahița, Oțelul Roșu, Câmpia Turzii, Craiova, Botoșani, Iași, se profilează la orizont noi fabrici și noi furnale înalte. Astăzi sunt deschise șantiere de mari proporții: Canalul Dunăre-Marea Neagră, combinatul poligrafic „Casa Scânteii". se deschid șantierele pentru construirea marilor uzine hidroelectrice dela Stejar și Moroeni. Ajutați de Uniunea Sovietică fabricăm astăzi tractoare, motoare Diesel, combine, utilaj pentru fabricarea cimentului, turbogeneratoare, rulmenți și multe alte produse care în trecut ne făceau tributari țărilor capitaliste.

Grație creșterii necontenite a volumului producției industriale s'a îmbunătățit în mod simțitor standardul de viață al oamenilor muncii. Dacă în Statele Unite și în celelalte țări imperialiste crește mereu numărul șomerilor, se accentuiază tot mai mult criza, se îngrămădește tot mai multă mizerie la un pol al existenței și tot mai multă bogăție la celălalt pol, în țara noastră se deschid mari fabrici și uzine, noi mine.

Grija permanentă a Partidului pentru ridicarea potențialului nostru industrial, grija pentru crearea unei vieți tot mai îmbelșugate se împletește, cum este și firesc, cu lupta pentru apărarea păcii. Năzuințele pentru viața pașnică, atât de necesară construirii socialismului, voința poporului nostru pentru a apăra independența țării își găsesc expresia în alianța și prietenia cu Uniunea Sovietică, în alianța și prietenia cu toate țările cu adevărat democratice, cu toate țările „care merg ca și noi pe drumul construirii socialismului".

Importante sunt realizările regimului nostru de democrație populară și scurt este timpul în care acestea au fost efectuate. Măreț sunt perspectivele ce se deschid poporului muncitor din țara noastră prin traducerea în viață a obiectivelor primului nostru Plan Cincinal.

Iată de ce concentrarea forțelor democratice în Frontul Democrației Populare, care se prezintă pe listă unică în alegerile dela 3 Decembrie, iată de ce victoria acestuia în aceste alegeri înseamnă perspectiva sigură de noi victorii pe tărâm economic, cultural și social, noi victorii pentru apărarea păcii și progresului în lume.

De aceea, după cum spune Chemarea, „ziua de 3 Decembrie trebue să devină o zi de sărbătoare a poporului nostru muncitor, o zi de manifestare a voinței sale de a lupta pentru întărirea și înflorirea Republicii Populare Române, pentru pace, pentru socialism".

Cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a adoptat

MANIFESTUL către popoarele lumii

VARȘOVIA 23 (Agerpres). — TASS transmite:

Cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a adoptat „Manifestul către popoarele lumii".

In Manifest se spune: „Războiul amenință omenirea — copii, femei, bărbați. Organizația Națiunilor Unite nu justifică speranța popoarelor în menținerea păcii și liniștii. Viața oamenilor și realizările culturii umane sunt în pericol! Popoarele vor să spere că Organizația Națiunilor Unite va reveni în mod hotărît la acele principii pe baza cărora ea a fost creată după cel de al doilea război mondial, pentru a asigura libertatea, pacea și respectul reciproc între popoare.

Dar popoarele lumii pun și mai multă speranță în ele însile, în propria lor hotărâre și bună voință. Este clar pentru fiecare om cu mintea sănătoasă că acela care afirmă: „războiul este inevitabil", calomniază omenirea. Citind acest Manifest adoptat la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia, în numele popoarelor din 80 de țări, țineți minte că lupta pentru pace este propria voastră cauză vitală. Să știți că sutele de milioane de partizani ai păcii care s'au unit, vă întind mâinile. Ei vă chiamă să participați la cea mai nobilă luptă pe care a dus-o vreodată omenirea, care are încredere fermă în viitorul său. Pacea nu se așteaptă, pacea se cucerește. Să ne unim eforturile și să cerem încetarea războiului care pustiește astăzi Coreea și care amenință să incendieze mâine întreaga lume. Să ne opunem încercărilor de a aprinde din nou focarele războiului în Germania și Japonia, împreună cu cei 500 de milioane oameni care au semnat Apelul dela Stockholm să cerem: interzicerea armei atomice, dezarmarea generală, controlul asupra acestor măsuri. Controlul strict asupra dezarmării generale și a distrugerii armei atomice este posibil din punct de vedere tehnic. Nu este nevoie decât să existe dorința de a face acest lucru. Să impunem adoptarea de legi care să pedepsească propaganda de război. Să prezentăm propunerile noastre de pace elaborate la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, deputaților parlamentelor noastre, guvernelor noastre și Organizației Națiunilor Unite.

Forțele păcii din toate țările sunt suficient de mari, glasurile oamenilor păcii răsună destul de puternic pentru ca prin eforturi comune să putem cere cu insistență întâlnirea reprezentanților celor cinci mari puteri. Cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a dovedit cu o forță fără precedent că oamenii veniți din cele cinci părți ale globului pot în ciuda diferențelor de opinii dintre ei să ajungă la o înțelegere pentru preîntâmpinarea nenorocirilor războiului și menținerea păcii. Guvernele să acționeze în același fel și cauza păcii va fi salvată".

Pacea va învinge!

Impotriva voinței mărșavilor ațâțători la un nou război, cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a arătat lumii întregi forța de nebiruit a frontului păcii. Incăodată guvernul britanic, a dovedit slugărnicia sa față de bancherii din Wall-Street, prin impiedicarea ținerii acestui Congres la Sheffield, încăodată imperialiștii anglo-americani au arătat cât de mult îi sperie cuvântul pace.

Dar, așa cum a spus Joliot-Curie în cuvântul de deschidere a Congresului, „nimeni nu poate împiedica triumful ideilor păcii și adevărului", nimeni nu va putea, niciodată, amuți glasul sutelor de milioane de partizani ai păcii, de apărători ai vieții și ai culturii.

Congresul Mondial al Partizanilor Păcii și-a început lucrările în condiții internaționale deosebit de grele. Dar tocmai date fiind aceste condiții, cuvântul vajnicilor apărători ai păcii, rostit în sala „Slowo Polskie" răsună mai puternic în inimile a milioane și milioane de oameni, din toate colțurile lumii, în ciuda oricăror opreliști puse de ațâțătorii la război.

Prietenii păcii și ai vieții, Joliot-Curie, Al. Fadeev, Pietro Nenni, Ilya Ehrenburg și mulți alții, reprezentând voința de luptă pentru pace a 70 de națiuni și a sute de milioane de oameni, își spun, la Varșovia, cuvântul lor de foc împotriva celor ce se tem de pace și caută să împingă popoarele într'o nouă și groaznică prăpastie. Cuvântul lor acuză, pe toți cei care socotesc că „dacă pacea va fi într'adevăr asigurată, totul se va prăbuși", așa cum scrie United States News, organul financiarilor americani. Asemenea incendiatori ai lumii nu pot fi lăsați nedemascați și nepedepsiți. Impotriva lor se ridică azi, ca un uriaș val, năvalnica mișcare a partizanilor păcii. „Dacă noi vom voi și vom avea destulă clarviziune, curaj și perseverență, ea se va transforma într'o mișcare capabilă să elimine din conștiința noastră teama de posibilitatea unor noi masacre în massă", a spus Joliot-Curie în raportul făcut la Congres. „Este timpul să acționăm, deoarece războiul din Coreea este focarul primejdios al unui conflict general".

Referitor la această politică de înarmare, președintele Comitetului Mondial al Partizanilor Păcii citează, în raportul său, pe Arnold Zweig care arată că, prin eforturile egale cu eforturile de război depuse în cursul unei singure luni, omenirea descătușată din teroarea declansării războiului, ar putea iriga Sahara și, prin aceasta, s'ar spori considerabil producția agricolă a globului. Iată cu ce ar trebui să se ocupe inginerii și biologii care difuzează azi criminalele „idei" ale unui cioclu ca Vogt sau ale celor din „Comitetul Internațional pentru studierea problemelor europene" care, preamărind exterminarea în massă a 60—70 milioane de oameni, recomandă bombe atomice.

Astăzi năzuința spre pace a devenit mișcarea cea mai de neînvins, cea mai largă și mai dârză a timpurilor noastre. Peste 500 de milioane de oameni au semnat Apelul dela Stockholm, cerând din toate puterile interzicerea bombei atomice.

Marele scriitor sovietic Al. Fadeev, vorbind în numele puternicii sale țări a spus: „Dacă chestiunea coreeană nu va fi reglementată în mod pașnic, sângele tinerilor americani va curge la nesfârșit". In raportul său, Joliot-Curie a cerut ca principiile Chartei Atlanticului să fie respectate de toată lumea pentru ca sângeroasele conflicte izbucnite acum pe glob să fie soluționate și evitate pe viitor. Pentru a opri prăbușirea omenirii în prăpastia groazei și a morții, Congresul Mondial al Partizanilor Păcii se consideră o instanță internațională supremă, capabilă să impună voința popoarelor de fiecare dată când organele care sunt însărcinate cu menținerea păcii, nu vor fi în stare să-și îndeplinească această sarcină.

Așa cum propune scriitorul sovietic Ilya Ehrenburg, Congresul Mondial al Partizanilor Păcii va trebui să ceară parlamentelor tuturor țărilor să promulge cea mai umană lege: „Legea pentru apărarea păcii". Impusă de massele largi ale celor ce muncesc, impusă de toți oamenii cinstiți din lume, această lege pentru apărarea păcii va cere sancțiuni penale pentru toți ațâțătorii la război, pentru toți cei ce fac propagandă războinică. De aceea Congresul Mondial al Partizanilor Păcii se va adresa Organizației Națiunilor Unite de a îndeplini în mod cinstit obligațiile ce i-au fost încredințate de către popoare, pentru organizarea păcii, pentru organizarea unei colaborări între țări, popoare și state. Așa cum a spus Pietro Nenni, adresându-se în numele milioanelor de oameni cinstiți, celor care conduc O.N.U.: „Îndepliniți-vă datoria față de istorie și omenire. Dacă însă nu o veți îndeplini, popoarele lumii vor găsi mijlocul de a ajunge la o înțelegere și fără ajutorul vostru".

Congresul dela Varșovia a cerut, încă odată, interzicerea bombei atomice și a celorlalte mijloace de exterminare în massă; dar, în același timp, el a propus marilor puteri să efectueze, în cursul anilor 1951-1952, reducerea egală și progresivă a tuturor forțelor armate, inclusiv forțele terestre, aeriene și navale. Deasemeni a cerut să se organizeze pe lângă Consiliul de Securitate un organ internațional de control care să dispună de un corp de inspecție propriu, cu autoritate în controlarea și aplicarea reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, bacteriologice și chimice.

Acestea fac parte din măsurile hotărîte pe care marea adunare a popoarelor lumii le ia, în scopul de a zăgăzui dezlănțuirea unui nou măcel mondial.

La acest înalt for al popoarelor și-au spus cuvântul și milioanele de partizani ai păcii din Patria noastră. Solii noștri, prin glasul marelui scriitor Mihail Sadoveanu, au arătat voința neclintită a poporului nostru muncitor de a apăra cuceririle sale politice, economice și culturale, de a demasca pe toți dușmanii păcii, de a lupta și de a munci din răsputeri pentru triumful cauzei păcii. Prin construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră, prin înfăptuirea marilor lucrări de electrificare, prin introducerea celor mai noi metode de lucru în industrie și agricultură, prin educația cinstită dată tinerelor generații în spiritul luptei pentru pace și pentru viață, prin votul pe care-l va da, la 3 Decembrie, Frontului Democrației Populare, alegând pe cei mai buni fii în Sfaturile Populare, prin munca neobosită, zi de zi, pentru înflorirea Patriei, poporul nostru contribue din toate puterile și cu tot elanul ca pacea să triumfe în lume.

Congresul dela Varșovia a dovedit că lagărului imperialist al ațâțătorilor la război i se opune, tot mai ferm, lagărul păcii, socialismului și democrației. Acest lagăr crește și se întărește mereu. In fruntea lui stă marea Țară a Socialismului. Incă din 1924, tovarășul Stalin a arătat: „...Nimic nu a contribuit atât de mult la popularitatea Patriei Sovietice ca politica ei de pace pe care o duce în mod cinstit și curajos, în condițiile grele ale încercuirii capitaliste". Datorită politicii staliniste de pace, Uniunea Sovietică și-a câștigat simpatia și dragostea întregii omeniri progresiste. Pacea va învinge, deoarece în fruntea popoarelor iubitoare de pace se află puternica Uniune Sovietică, deoarece însuflețitorul și stegarul păcii este marele Stalin, dascălul întregii omeniri progresiste.

Pacea va învinge pentrucă forțele ei sunt nenumărat de multe, pentrucă este tot mai hotărîtă și mai dârză voința popoarelor de a-și apăra viitorul, de a-și apăra viața.

Înflorește scumpa noastră Patrie

Pentru studenți: 33.300 burse, 16.000 locuri în cămine, 33.300 locuri în cantine

Pregătirea temeinică a cadrelor superioare de specialiști, necesare construirii socialismului în Patria noastră, formează una din preocupările principale ale Partidului și Guvernului. O bună pregătire a acestor cadre nu se poate realiza însă fără a se asigura condițiile materiale de trai ale studenților.

Niciodată, în lunga lui perioadă de exploatare, regimul burghezo-moșieresc nu a acordat atâtea burse și nu a deschis atâtea cămine și cantine pentru studenți, câte a acordat și creat, numai în câțiva ani, regimul nostru de democrație populară.

Ținând seama de experiența și de lipsurile din anii trecuți, Ministerul Învățământului Public a descentralizat Asistența Studențească și a îndrumat într'un chip nou organizarea vieții materiale a studenților. Prin această descentralizare s'a urmărit cointeresarea conducerii institutelor de învățământ superior în problema organizării vieții materiale a studenților, precum și desvoltarea inițiativelor locale în problema organizării și aprovizionării cantinelor pentru ca ele să funcționeze din ce în ce mai bine. In acest scop s'a procedat la desființarea Centralelor și Oficiilor de Asistență Studențească, iar căminele și cantinele au fost trecute sub conducerea directă a institutelor respective de Învățământ Superior.

Anul acesta, prin grija Partidului și a Guvernului, s'a acordat un plus de 10.000 burse pentru studenți, peste cele de anul trecut, ajungându-se la 33.300 studenți bursieri. Pentru Institutele noastre de Învățământ Superior, s'au înființat, în toamna aceasta, 26 cămine și cantine noi, înzestrate cu cazarmamentul, utilajul și vesela necesară. Ele au putut astfel primi, chiar dela începutul anului universitar, sporul de studenți bursieri, care ajutați în acest fel vor putea învăța în condiții mai bune decât cele din anul trecut. Astfel în anul școlar 1950-1951, 16.000 de studenți sunt adăpostiți, în bune condițiuni, în cămine, iar la cantine iau masa 33.300 de studenți. Aceste cifre grăiesc cum nu se poate mai elocvent despre mărea grijă pe care o depune regimul nostru pentru desvoltarea științei și a culturii. Spre deosebire de vremurile burghezo-moșierești, când numai feciori de bani gata puteau învăța la universitate, astăzi, fiii poporului muncitor sunt ajutați să-și însușească știința înaltă, să devină cadre superioare legate de popor, cadre care vor contribui la lupta poporului pentru înfăptuirea unei vieți mai bune.

Sindicatul Salariaților din Învățământ-Sibiu sporește numărul colțurilor roșii și al bibliotecilor sindicale

Indrumați de Partid, învățătorii și profesorii din regiunea Sibiu au înțeles că nu pot obține rezultate temeinice în munca lor dela clasă, în cea de culturalizare a maselor și în uriașa campanie de socializare a agriculturii decât pe baza unei serioase pregătiri ideologice și politice. De aceea, acești salariați simt din ce în ce mai mult nevoia unor case de cultură și a unor biblioteci înzestrate cu cărți de ideologie și de literatură progresistă.

Comitetul Sindicatului a căutat să sprijine îndeaproape această tendință a salariaților din învățământ, sporind numărul colțurilor roșii și al bibliotecilor sindicale.

Astfel ,printr'o muncă intensă și susținută, Comitetul Sindical a reușit să organizeze până în Martie 1950, 10 colțuri roșii și 4 biblioteci care au în total 4239 volume.

Aceste realizări nu satisfăceau însă necesitățile de desvoltare culturală ale salariaților din învățământ. Sporindu-și eforturile, Sindicatul Sibiu a reușit în lunile a. c. să înființeze un club la sediul Sindicatului și să mărească numărul bibliotecilor cu încă 6. In August, numărul volumelor cuprinse în aceste biblioteci era de 5707, iar în Septembrie s'au mai adăogat încă 156 volume.

In cadrul clubului, care are un colectiv de conducere format din 10 tovarăși, se desfășoară o intensă activitate culturală. Numai în luna Septembrie s'au ținut 16 conferințe, s'a organizat o zi a fruntașilor în producție și s'a făcut o expunere cu privire la folosirea planșelor în predarea diferitelor obiecte de învățământ.

Pe lângă alte realizări, clubul a organizat un cerc de lectură și manifestări artistice în cuprinsul regiunii. In prezent, colectivul artistic pregătește piesa: „Cumpăna" de Lucia Demetrius.

Clubul, colțurile roșii și bibliotecile Sindicatului-Sibiu, aflate în concursul organizat de C. G. M. și-au intensificat munca pentru sprijinirea campaniei electorale.

Salariații din învățământ din regiunea Sibiu muncesc cu entuziasm în cadrul „Colțurilor Alegătorului" înființate pe lângă colțurile roșii pentrucă ei sunt convinși că prin noile Sfaturi Populare vor răsări și mai multe colțuri roșii, și mai multe biblioteci înzestrate cu toate cărțile necesare.

Învățătorii maghiari din regiunea Bacău întâmpină alegerile cu realizări însemnate

Se înalță mândre zidurile școlilor elementare care se construesc în comunele Somoșca, Vladnic și Lespezi din regiunea Bacău. Mulți țărani muncitori, părinți de ai elevilor, utemiști și bătrâni, au pornit cu avânt la muncă voluntară. Invățătorii Farkaș Gabor și Papp Eleonora nu desfășoară numai o muncă vie agitatorică, ci muncesc cot la cot cu zidarii, angajându-se în întreceri, dând exemple demne de urmat. Cum spun locuitorii din Lespezi, nu e de mirare că toți țăranii muncitori din sat îi iubesc și au încredere în ei. Tovarășa Papp Eleonora a și fost propusă deputat în Sfatul Popular al comunei Lespezi.

Tovarășa învățătoare Bene Maria funcționează la școala din satul Liliacul de Jos. La o depărtare de 2 km. și jumătate, în satul Liliacul de Sus, nu este niciun învățător. Pentru ca nici copiii din Liliacul de Sus să nu rămână neșcolarizați, tovarășa Bene Maria bate zilnic acest drum și îi învață carte și pe elevii de aici.

O muncă intensă duc și tovarășii învățători Mike Lehel și Szöke Ana din Tuta, raionul Târgu-Ocna. Echipa culturală înființată și condusă de tovarășul învățător Mike a câștigat de două ori întrecerea regională, primind ca premiu un aparat de radio.

Prin muncă voluntară, învățătorii din Tuta au reușit să clădească o cameră pentru cancelarie, pe lângă școala lor și au tencuit pereții căminului cultural, luându-și angajamentul ca, până în ziua alegerilor, să termine și acoperișul cămînului cultural.

Bibliotecara căminului, tovarășa învățătoare Szöke Ana se îngrijește ca sătenii să-și ridice nivelul cultural prin citit. Tovarășa învățătoare nu se mulțumește așteptând să vină sătenii după cărți, ci se duce din casă în casă, arătând ce cărți trebue citite, discutând și lămurind conținutul lor.

La școala din Tuta, frecvența elevilor este de sută la sută. 108 copii vin regulat la școală. Planul general de muncă și caietele cu schițele zilnice de plan ale învățătorilor sunt în cea mai perfectă ordine. Ei au timp să-și îndeplinească toate sarcinile căci muncesc planifi cat, conștienți că eforturile lor alături de realizările minunate ale muncitorilor din fabrici și de pe ogoare, întăresc mai mult regimul nostru de democrație populară. In cinstea alegerilor dela 3 Decembrie, ei și-au luat angajamentul să-și îmbunătățească necontenit munca din școală, ca și munca pe tărâm obștesc, să răspundă cu cinste sarcinii lor de învățători ai copiilor poporului.

Comuna Bacea din raionul Deva are local pentru căminul cultural

In comuna Bacea, raionul Deva, munca de culturalizare a maselor mergea greu, deoarece căminul cultural nu dispunea de un local propriu.

Cu sprijinul organizației de partid, cadrele didactice, în colaborare cu organizațiile de masă din acea comună, au antrenat locuitorii și elevii școlii la munca voluntară pentru facerea și arderea cărămizii necesare, precum și pentru lucrările de construcție.

Acum, căminul cultural din comuna Bacea dispune de o clădire nouă și mare, compusă dintr'o sală pentru bibliotecă, două săli de lectură, o sală de ședințe, o sală de spectacole cu scenă și cabine pentru echipele teatrale.

Activitatea acestui cămin cultural s'a intensificat de când în comună a luat naștere o gospodărie colectivă.

Părinții și elevii din Stejar sunt mândri că în satul lor se va construi centrala hidroelectrică „V. I. Lenin"

Directorului școlii din Pângărați nu-i pasă nici de ploaie nici de noroi. Trebue să ajungă la Stejar, să viziteze școala de acolo și să stea de vorbă cu câțiva din părinții care au elevi la școala cu 7 clase din Pângărați. Pentru aceasta, nicio osteneală nu-i prea mare. E doar școala satului în care, curând, va înflori, uriașa sursă de energie și lumină, centrala hidroelectrică „Vladimir Ilici Lenin".

Toată regiunea dela Piatra-Neamț până la Stejar și până dincolo de Izvorul Muntelui este un adevărat șantier. Construirea căii ferate înaintează repede, pășind îndrăznet peste apa sprintenă a Bistriței, peste căile adânci ale munților. Ici se ridică terasamentul, înalt, parc'ar vrea să se ia la întrecere cu munții. Dincolo se sapă, din greu, în stânca tare, drum șerpuit pentru șine cățărate pe pante. Pe acolo pe unde până acum ziua nu s'a auzit decât chiotul plutașilor iar seara, doina și buciumul ciobanilor, acum răsună zi și noapte trăsnetul dinamitei, ciocănitul perforatoarelor, vuetul locomotivelor și al camioanelor. „Oamenii iștia noi, comuniștii, zice bădița Constantin Onțanu din Stejar, sfarmă tăcerile, sfredelesc munții, trec peste prăpastii, domolesc năvala Bistriței și-i abat apele după a lor voie".

— Eu sunt fierar, continuă bădița Onțanu, și de mult lucrez aici ba un topor, ori o țapină, ba o roată de căruță. Lucruri mici. Dar nu ușoare. Că uneltele ni-s slabe. La noi asta-i: plutăritul, cărăușia și oile. Stăteam aseară la ședință. Ni se dădeau lămuriri privitoare la alegeri. Și mă gândeam în mintea mea: iacă, alegem deputați să ne cârmuiască treburile obștești. Nu-s oameni de peste șapte hotare. Ci-s de aici, dintre noi. Și ei vor fi aceia care vor ajuta la înfăptuirea planului dat de Partid pentru zăgăzuirea Bistriței colo sus, la Izvorul Muntelui. Uite, căsuța și fierăria mea e aici, la poala Botoșanului. Văd de aici locul unde va răzbate tunelul care va aduce apa la hidrocentrală. Sunt mândru că am să lucrez, din toate puterile, alături de cei care trec în faptă cuvântul de flacără al Partidului.

Când directorul școlii, tovarășul Mircea, îl întreabă ce-i fac copiii, bădița răspunde cu voioșie:

— Care? Că am nouă A, cel dela fabrică? L-am îndreptat spre o meserie. Am însă o fată, în clasa a III-a. Îi place grozav cartea. E isteață foc. O văd eu și-o urmăresc cum îi fug ochii după mașinile care lucrează la calea ferată, după instrumentele cu care lucrează oamenii pe șantier. Zilnic trece pela baracile dela „Energo" să vadă ce s'a mai construit. Vine ici, în fierărie, cu alți copii când se întorc dela școală și mă vestesc de tot ce se întâmplă. De când se lucrează aici la uzină, copiii se duc cu mai multă dragoste și interes la școală.

Meșterește la o roată a cărei șină se cunoaște că-i trasă de curând și continuă:

— Știți, am lucrat aseară, la lumina opaițului și a focului. Și n'a prea ieșit bine, că nu se vedea. Dealtfel, din pricina luminii slabe, am ajuns de mă cam dor ochii. Și nu vă puteți închipui cât doresc să scap de cocioaba asta fără ferestre, să lucrez într'un atelier mare, cu lumină multă. Să lucrez și eu și copiii mei. La asta am să mă gândesc când voi pune votul în urnă.

ODATA CU HIDROCENTRALA VA CREȘTE AICI ȘI O ȘCOALA MARE, LUMINOASA

Școala din Stejar e destul de veche și de strâmtă. Nu le trebuia „mârlanilor" prea multă carte, susținea Guranda, satrapul liberal al regiunii, om din clica Sturzoaiei și a „prințului" care trăiau îmbuibați din „smântâna lemnului de brad", doborând codrii și negustând cherestea muncită de pădurari și plutași. Azi, copiii însuflețesc școala. Ei știu că aici lucrează „Energo" să supună stihiile firii și să le pună în slujba omului. Intreabă mereu, pe muncitori, pe ingineri:

— Cât de înalt va fi digul?

— Tunelul va răzbate colo sus, unde se fac săpături?

— De la ce înălțime va cădea apa?

Copiii simt și încep să priceapă că aici, lângă școala lor, în satul lor, se construește una din cele mai îndrăznețe opere ale Patriei noastre.

— Au venit mulți lucrători dela Salva-Vișeu, ne spune Bucălău Simion, dintr'a patra. Am vorbit și eu cu dânșii. Erau din echipa tovarășului Ion Oțet. Și ei ne-au spus că aci vor face o uzină mare, mare, în care apa, căzând de sus, uite, de colo, va mișca niște roți foarte agere. Apoi din învârtirea lor se va isca electricitatea puternică, mai puternică decât 200.000 de cai. Eu am să învăț despre electricitate, închee el, să intru aici la lucru, la hidrocentrală.

Sinfora vrea să învețe toate cele șapte clase la școala din Pângărați. Apoi să se ducă la o școală tehnică, unde să învețe a lucra pentru uzină.

Știu și copiii că, în curând, în școală, prin grija Comitetului Provizoriu și al șantierului, cu contribuția oamenilor care vor da serbări pentru a strânge fonduri, se va introduce lumina electrică și în școlile din Stejar și Pângărați. Și apoi, de bună seamă, odată cu uzina vor crește aici alte școli mai mari, mai luminoase.

GHICI GHICITOAREA MEA

Se strâng în jurul nostru mai mulți elevi din clasa a V-a dela școala din Pângărați. Au avut o lecție de fizică și au pus destule întrebări referitoare la hi-

(Continuare în pag. 4)

Candidații păcii, candidații vieții noi

Ghiță Constantin
învățător, directorul grupului școlar „16 Februarie 1933" candidat pentru Sfatul Popular raional „Gh. Gheorghiu-Dej", circumscripția electorală 66

Radu Aglaia
învățătoare, directoarea școlii elementare mixte nr. 11 Galați, candidată în circa electorală 60 a orașului Galați

Grigore Popa
Conferențiar Universitar Secretar al Academiei R. P. R. candidat pentru Sfatul Popular raional „Gh. Gheorghiu-Dej" circumscripția electorală 234

Coandă Elena
directoarea școlii elementare mixte nr. 9 din Craiova candidat pentru Sfatul Popular al orașului Craiova, circumscripția nr. 33 electorală

Mihăilescu Nicolae
profesor, șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu al regiunii Vâlcea candidat pentru Sfatul Popular al regiunii Vâlcea, circumscripția electorală Pesceana

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Universitatea de Stat din Chișinău

În anii puterii sovietice Republica Moldovenească a obținut succese uriașe în toate domeniile construcției socialiste. În cadrul planului cincinal stalinist de după război s'a realizat nu numai refacerea industriei dinainte de război ci și crearea unei industrii noi. În anul 1950 Moldova a devenit o republică complet colectivizată în sectorul agricol. Poporul moldovenesc a obținut mari succese în desvoltarea culturii naționale în formă și socialistă în conținut.

În perioada prerevoluționară Moldova era un ținut unde predomina analfabetismul căci în timp ce în partea de Răsărit a Moldovei, adică în Republica Sovietică Autonomă Moldovenească, a fost realizat încă din 1930 învățământul elementar general, în dreapta Nistrului, în Basarabia cotropită de ocupanții români, mai mult de trei sferturi din populație erau analfabeți. Școlile medii, gimnaziile, liceele erau numai în orașe și erau folosite de copiii populației privilegiate.

Încă din primul an al eliberării părții apusene a Moldovei (Basarabia) și al formării Republicii Unionale Moldovenești, în anul 1940, tot poporul moldovenesc a dobândit posibilitatea de a-și desvolta larg cultura și știința. Desvoltarea economiei și culturii Moldovei a fost întreruptă de război și ocupație. Cotropitorii germano-români au distrus tânăra industrie a Republicii, au adus din nou pe moșieri și au desființat instituțiile culturale.

După isgonirea cotropitorilor germano-români, în anul 1944 poporul moldovenesc a început din nou, cu un uriaș entuziasm, construcția economică și culturală a Republicii sale. Într'un timp foarte scurt au fost refăcute și construite din nou școlile elementare și medii, precum și instituțiile de învățământ superior. Astăzi în Republică sunt peste 2000 de școli în care învață în limba maternă peste 400.000 de copii ai oamenilor muncii. Rețeaua școlilor medii și de 7 ani, precum și numărul elevilor din aceste școli a crescut de două ori în comparație cu anul 1940. În anii de după război peste 525.000 de adulți au învățat carte, lichidându-se complect analfabetismul.

Învățământul superior se desvoltă necontenit. La 12 Octombrie 1945, printr'o hotărâre a Guvernului Sovietic, a fost creată, în Moldova, Universitatea de Stat din Chișinău. În acest fel, numărul instituțiilor de învățământ superior în care învață copiii muncitorilor, țăranilor muncitori și intelectualilor, s'a ridicat la 8. Tânăra Universitate din Chișinău se consolidează și se desvoltă din an în an. Atenția Partidului și a Guvernului, sprijinul organizațiilor din Republică i-au ajutat să crească în acest timp, devenind o mare instituție de învățământ superior. Astăzi, în cele sase facultăți ale Universității învață 1500 de studenți. Universitatea din Chișinău pregătește specialiști în istorie, filologie (limba moldovenească și literatură) fizică, matematică, botanică, zoologie, geologie și pedologie. Cu toate că Universitatea a fost creată din nou, ea are astăzi 30 de catedre și 27 de laboratoare, 3 muzee și o vastă bibliotecă. Colectivul didactic al Universității cuprinde un număr de 130 de oameni. Anul acesta a ieșit prima serie de absolvenți, Universitatea dând Republicii 86 de specialiști în fizică, matematică, filologie și istorie. Printre absolvenți sunt 20 de participanți la Marele Război de Apărare a Patriei și partizani, precum și un deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S., moldoveanca Raisa Onica. Universitatea de Stat începe să pregătească și tinere cadre științifice. 20 de aspiranți vor completa în curând rândurile oamenilor de știință.

În munca didactică a Universității se rezervă un loc important educației ideologice a studenților. Știința marxist-leninistă este studiată în adâncime. Studenții desfășoară o intensă muncă politică în rândurile populației din orașele și colhozurile Republicii. Toate acestea contribue la educarea unor specialiști sovietici desvoltați multilateral și cu o înaltă calificare, patrioți înflăcărați și constructori activi ai societății comuniste.

Universitatea și institutele din Republica Moldovenească nu pregătesc numai cadre calificate ci desfășoară și o vastă muncă de cercetări științifice. Înainte de 1950, pe teritoriul cotropit de boerii români — în Basarabia, nu exista nicio instituție de cercetări științifice. Câmpiile fertile se degradau, grădinăritul și cultura viței de vie se făceau cu metode de exploatare învechite.

Astăzi, în Moldova Sovietică se fac cercetări științifice de către filiala Academiei de Științe a U.R.S.S. și de circa 20 alte instituții de cercetări științifice. În planul de cercetări științifice al Universității din Chișinău sunt cuprinse 69 de teme dintre care peste 30 privesc problemele agriculturii, industriei și culturii din Moldova. Sub conducerea academicianului Dimo s'a alcătuit o hartă pedologică a Republicii Socialiste Sovietice Moldovenești. Catedra de pedologie, conducându-se după acest plan, a organizat vara aceasta studierea solului în opt raioane ale Republicii, în care se cultivă bumbac, alcătuind planuri pedologice și o descriere planificată a solului. Lucrările au fost executate de cadrele științifice ale catedrei și de studenți. Catedra de zoologie, sub conducerea profesorului Gassovschi și a docentei Sergheeva, cercetează răspândirea geografică și ecologia mamiferelor în limitele Republicii. Un mare loc în activitatea de cercetări științifice este rezervat culturii viței de vie și grădinăritului. Profesorul Verderevschi, doctor în științe biologice, împreună cu cadrele catedrei sale și cu studenții din ultimii ani studiază teme care se referă la lupta împotriva bolilor viței de vie și ale arborilor fructiferi, precum și condițiile lor de desvoltare. Sub conducerea profesorului Verderevschi, studenții au analizat în amănunțime bolile plantelor fructifere în condițiile din Moldova, pentru a găsi metodele pentru combaterea acestor boli. Profesorul V. N. Andreev a alcătuit o hartă a florei din Moldova, hartă care are o mare însemnătate economică și culturală. Geologii Universității studiază bazele pentru obținerea și producerea materialelor de construcție. Conducătorul catedrei de geologie, împreună cu un grup de studenți a cercetat depunerile quaternare în regiunile instalațiilor hidraulice ale noilor construcții uriașe. Rezultatul cercetărilor este folosit de Institutul de Proectări Hidraulice.

Și cadrele științifice ale catedrelor social-umaniste duc o intensă muncă creatoare. Colectivul catedrei de limba și literatură moldovenească a alcătuit un manual de limbă moldovenească pentru institutele din Republică. Prima parte a manualului a și apărut. Catedrele de marxism-leninism, filosofie și economie politică studiază o serie de teme vaste și interesante. O mare parte dintre ele sunt legate de istoria și economia Moldovei.

Cadrele științifice au stabilit un contact sistematic cu întreprinderile industriale din oraș, dându-le sprijinul necesar. În activitatea științifică sunt antrenați și studenții. Societatea științifică studențească lucrează activ și numără astăzi peste 250 de studenți. Studenții iau cuvântul la conferințele teoretice și țin referate interesante, care arată înaltul nivel al pregătirii lor.

Astfel pregătește Universitatea de Stat din Chișinău cadrele de înaltă calificare atât de necesare Republicii Moldovenești pentru asigurarea necontenitei desvoltări a economiei și culturii ei.

I. Leonov
Rectorul Universității de Stat din Chișinău

Cum lucrează comitetul sindical al Universității de Stat din Lvov

Organizația sindicală a Universității de Stat din Lvov cuprinde profesorii, studenții și personalul administrativ și tehnic din Universitate. Organul sindical superior de conducere din Universitate este adunarea generală sindicală care alege pentru întreaga activitate a organizației sindicale un comitet de conducere și o comisie de cenzori. Pentru desfășurarea activității practice comitetul sindical alege din sânul său doi locțiitori (unul pentru studenți și altul pentru profesori), un responsabil financiar și constitue comisii pentru activitatea organizatorică, pentru activitatea culturală, pentru activitatea didactico-științifică, pentru protecția muncii, pentru asistență, pentru subscrierea la împrumutul de stat, etc. Fiecare comisie este condusă de către un membru al comitetului sindical, în calitate de președinte.

În toate facultățile și unitățile administrative și tehnice s'a creat un birou sindical cu un președinte, un locțiitor de președinte și s'au format comisiile respective.

Prima verigă a organizației sindicale în Universitate este grupa sindicală. Fiecare grupă sindicală este întărită cu un profesor. Zilnic acesta urmărește viața grupei sindicale, o ajută în muncă, la parte la traducerea în fapt a hotărârilor acesteia.

În grupa sindicală se iau măsuri pentru îmbunătățirea activității didactice, științifice, ideologice și politice, pentru îmbunătățirea educației comuniste a studenților și a întregului colectiv universitar.

Comisia organizatorică a comitetului sindical urmărește îndeplinirea la timp a hotărârilor comitetului sindical și ale organelor superioare. Controlul este una dintre cele mai importante sectoare ale întregii activități a comitetului sindical. În practica activității comitetului sindical, s'a stabilit ca, la fiecare ședință a comitetului, președintele comisiei organizatorice să facă un raport privind îndeplinirea hotărârilor luate mai înainte.

Comisia organizatorică desfășoară o muncă bogată cu activul sindical. Organele sindicale organizează consfătuiri generale pe Universitate pentru înlesnirea schimbului de experiență în cadrul grupelor sindicale, organizează conferințe tratând probleme cu privire la formele și metodele de muncă în grupele sindicale. Deasemenea ele organizează dări de seamă despre munca diferitelor organe sindicale. Metodele și formele de muncă ale celor mai bune organe sindicale ajung un bun al întregului colectiv al Universității prin gazeta de perete și prin presa de mare tiraj. Pentru caracterizarea muncii în grupele sindicale să luăm ca exemplu situația muncii politice de massă desfășurate de grupa sindicală de la anul III al cursului de filologie ucraineană, care în această privință este o grupă medie. 21 de studenți au obținut calificativele bine și foarte bine. Seminariile la marxism-leninism se desfășoară în această grupă în mod activ și la un înalt nivel ideologic și teoretic. În grupă se fac în mod regulat bilanțuri privitoare la activitatea din săptămâna trecută și se analizează toate lipsurile. La acest curs se țin zilnic informații politice privind problemele curente care reflectează viața Țării Sovietice ca și problemele de ordin internațional. În mod obișnuit de două ori pe lună se scoate gazeta de perete. Gazeta acestei grupe a ocupat primul loc la expoziția gazetelor de perete pe facultate. În mod regulat se organizează discuții despre filmele și operele literare noi. Toți studenții participă la munca de agitație în campania electorală. Studenții din grupa amintită au ținut peste 200 de conferințe în satele și colhozurile din regiune. Toți studenții scriu articole la gazeta de perete, activează în cercurile științifice și participă la conferințele teoretice.

O muncă importantă și de mare răspundere este desfășurată de comisia de asistență. Pentru îmbunătățirea muncii educative și instructive, studenții sunt repartizați în cămine, pe facultăți și pe ani de studii. Studenții care locuesc în același cămin aleg o comisie care să se ocupe de toate problemele legate de viața din cămin.

Această comisie este controlată de birourile sindicale ale facultăților și de către comitetul sindicel al Universității.

Comisia organizează și controlează îndeplinirea diferitelor măsuri, în special organizează activitatea din camera agitatorilor care fac lectura gazetelor și organizează discuții și informații politice. În cămine există colegii redacționale pentru gazetele de perete scoase de două ori pe lună. În fiecare an comitetul sindical organizează un concurs pentru cel mai îngrijit cămin și cea mai îngrijită cameră a căminului. Cele mai bune cămine și camere se citează printr'un ordin de zi al rectorului și se premiază. Toate acestea contribue la îmbunătățirea condițiilor de viață ale studenților și a condițiilor sanitare ale căminelor.

Pe lângă fiecare cămin există un colț roșu și camere pentru meditații (biblioteci, săli de lectură). Aici se țin conferințe, rapoarte cu subiecte politice, educative și teoretice. Cu concursul echipelor artistice ale Universității se organizează serate în cămine și în deosebi în căminele invalizilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei, care sunt înconjurați de o grijă caldă din partea întregii Universități.

Pentru răspândirea ideilor marxist-leniniste și a succeselor științei sovietice în diferite ramuri ale științei, în Universitate s'au organizat și își desfășoară munca lectoratele unde în mod voluntar se țin conferințe despre Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, despre diferite opere ale lui Lenin și Stalin, despre rolul și influența teoriilor rusești pentru desvoltarea științei mondiale, despre legăturile dintre știință și producție, despre spiritul partinic în știință. La aceste conferințe participă, în medie, 350—500 oameni

I. Pahomov
Președintele comitetului sindical al Universității de Stat din Lvov

Măestria pedagogică

În cabinetul Mariei Belduighina, directoarea școlii Nr. 210 din Moscova, sunt adunați toți profesorii. Stând de vorbă, ei privesc din când în când, cu nerăbdare, spre ușă. În ajun, directoarea școlii a primit un telefon dela Secțiunea Raională de Învățământ și i s'a comunicat că profesorul de limba și literatura rusă, Mihail Fateev, a fost decorat cu Medalia Ușinschi, medalie care în Uniunea Sovietică este acordată celor mai bune cadre didactice pentru înalta lor măestrie pedagogică.

Când Mihail Fateev apăru în ușa cabinetului, toți se îndreptară spre el, îl felicitară cu căldură, strângându-i mâinile. Tânăra profesoară Nenenco îi oferi un buchet mare de flori.

— Este din partea noastră, a fostelor eleve, — spuse ea.

Tânăra profesoară învățase în această școală, cu Mihail Fateev, iar după terminarea Institutului Pedagogic se întorsese ca profesoară de limba și literatura rusă. Profesoara Elena Hodan este și ea o fostă elevă a lui Fateev. Ea a venit la școala Nr. 210 în anul 1946, când a terminat Institutul Pedagogic „Lenin" din Moscova. Făcându-i cunoștință cu Fateev, directoarea i-a spus :

— Te sfătuesc să mergi la lecțiile lui Mihail Cuzmici Fateev. Îți va folosi foarte mult.

Profesoara Hodan a primit cu bucurie acest sfat. Venind la o lecție la clasa a IX-a, s'a așezat în ultima bancă. I se părea că prezența ei va stingheri pe eleve. Apariția ei însă a trecut aproape neobservată. Elevele erau deprinse cu faptul că la lecțiile lor de literatură vin deseori profesori, nu numai din școala lor ci și din alte școli.

Primele cuvinte spuse de profesor au trezit atenția întregii clase și această încordare n'a slăbit până la sfârșitul lecției în care făcea o analiză a lucrării lui Nicolae Gogol „Suflete moarte". Fateev a început cu o expunere asupra vieții scriitorului, vorbind apoi despre felul lui de lucru și despre sarcinile pe care și le punea în față atunci când creia. Gogol, cu simțul unui artist genial, simțea măreția și forța poporului rus. Cele mai inspirate pagini din „Suflete moarte" i-au fost dictate de credința nemăsurată în viitorul Rusiei.

Profesorul citează din memorie rândurile în care scriitorul compară Rusia cu o troică ce aleargă vijelios. Elevele ascultă emoționate. Scriitorul rus le devine cunoscut după această lecție și se apropie tot mai mult de inima lor.

— Pentru mine, — spuse Elena Hodan, — totul părea neobișnuit la această lecție. Nimic nu semăna cu ceeace văzusem până atunci la alte lecții, în cadrul practicii studențești. Aici m'am simțit din nou elevă și eram tot atât de emoționată ca și fetele din clasă.

Fateev învață pe eleve să lucreze activ, să tragă concluzii, să facă caracterizări ale eroilor, pornind dela cele mai neînsemnate trăsături, să sublinieze particularitățile stilului și limbii.

Profesorul Mihail Fateev își iubește fierbinte specialitatea și este un adânc cunoscător al literaturii. El caută să transmită întotdeauna elevelor dragostea sa pentru literatură. În clasele lui nu există repetenți. El nu se împăca cu o atitudine indiferentă față de materia pe care o predă. Unul dintre elevii școlii Nr. 204, unde profesorul Fateev predă de asemenea literatura, povestește : „Înainte de a fi mutat în această școală, aveam totdeauna 4 la literatură. Obiectul acesta nu mă atrăgea. Înclinam spre matematică. Și iată, venind aici, am scris o compoziție despre Gorki, și se pare că am scris-o prost. Dar a doua zi Mihail Cuzmici Fateev mi-a întors caietul și mi-a spus: „Ești nou la noi și numai de aceea ți-am pus o notă satisfăcătoare, însă trebuia să-ți pun o notă proastă. Ai scris foarte slab, rece, neglijent, cu greșeli..."

Acum acest elev învață în clasa X-a. La literatură are tot timpul note bune. Cu toate că preferă și acum matematica, lucrul acesta nu-l împiedică să-i fie foarte dragă literatura și să nu scape nicio ședință a cercului literar.

Cercul literar este forma preferată de muncă extrașcolară a profesorului Fateev.

— În clasă, — spune el, — nu ai posibilitatea să adâncești multe probleme interesante, sau să arăți elevilor toate operele unui scriitor. Multe opere sunt numai amintite în treacăt. În cadrul cercului avem posibilitatea să facem pe elevi să cunoască în amănunțime aceste opere. Temele ședințelor cercului literar au deseori un caracter practic. În clasa IX-a de exemplu, se studiază tragedia lui Goethe, „Faust". Fără o pregătire prealabilă, elevii ar înțelege cu greu această operă dificilă, filosofică. De aceea, Mihail Fateev arată elevilor la cercul literar operele ruse și sovietice cu teme asemănătoare celei din „Faust", de exemplu cu poemul lui Lermontov „Demonul".

Din operele dramatice ale lui Pușchin, în programul școlar este prevăzută tragedia „Boris Godunov". Pentru o mai bună cunoaștere a acestei opere s'au organizat câteva ședințe ale cercului. Elevii au asistat la reprezentarea lui „Boris Godunov" la Teatrul Mic din Moscova și au jucat ei înșiși unele scene : „În cârciumă", „La fântână" etc. În afară de aceasta, profesorul le-a povestit despre excursia sa în satul Mihailovsc, unde Pușchin, în exil, a scris „Boris Gudunov" și în alte locuri de care este legată crearea acestei opere geniale.

Din operele scriitorilor contemporani la cercul literar s'au analizat lucrările lui Gorki, ale lui Maiacovschi, Simonov etc. Cercul organizează deseori serate literare, concursuri de citire a operelor literare, etc. Cercul literar ajută pe elevi să se deprindă să țină referate, îi învață să aibă o atitudine critică față de cele citite.

Profesorul Fateev lucrează mult și sistematic pentru completarea și adâncirea cunoștințelor lui. Studiază operele clasice ale marxism-leninismului, asistă deseori la conferințele Institutului de Perfecționare a cadrelor didactice, interesându-se în deosebi de pedagogie și istoria filosofiei, citește foarte multe cărți și articole din presa de specialitate. Are o mare bibliotecă personală, cu aproape 10.000 de volume de literatură, critică și material politic, operele de istoria artei și literaturii etc.

— Pentru ca un profesor să poată lucra cu succes, — spune Mihail Fateev, — trebue să-și desăvârșească necontenit cunoștințele, să-și desăvârșească măestria pedagogică. Iar principalul este să-ți iubești profesia, obiectul și pe copii.

Mihail Fateev este un muncitor fruntaș al școlii sovietice. El a lichidat repetența și rămânerea în urmă a elevilor din clasele sale și luptă neostenit pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative din școală. Numărul acestor profesori fruntași în Uniunea Sovietică crește din zi în zi. Numai în R.S.F.S.R. peste 10.000 de oameni au înlăturat de mai mulți ani repetența în clasele lor.

Ca și toți profesorii sovietici fruntași, Mihail Fateev caută să facă din experiența sa pedagogică un bun al masselor largi ale cadrelor didactice. El ține deseori conferințe în fața colegilor săi, expunându-și metodele de lucru. De curând, în asociația metodologică raională, Fateev a ținut un referat despre „Educația ideologico-politică la lecțiile de literatură în clasele superioare". Referatul a avut un mare succes și a provocat discuții interesante.

Pentru înalta sa măestrie pedagogică și pentru generalizarea plină de succes a experienței sale în muncă instructiv-educativă, Mihail Fateev a fost decorat cu medalia care poartă numele marelui pedagog rus C. D. Ușinschi.

Elena Cernâșeva

Învățământul în Uniunea Sovietică

În anii puterii sovietice învățământul a căpătat o desvoltare necunoscută înainte. Dela un capăt la altul al Uniunii Sovietice se întinde o rețea deasă de școli elementare, medii și superioare, în care se predă, în cele peste 100 de limbi ale popoarelor din U.R.S.S.

În cele peste 220.000 de școli lucrează 1.250.000 de cadre didactice. În ultimii 20 de ani numărul școlilor medii a crescut de patru ori, iar cel al școlilor de șapte ani a crescut de 8 ori.

Nu mai puțin uimitoare sunt transformările din școlile superioare. În comparație cu celelalte state din lume, Uniunea Sovietică are numărul cel mai mare de studenți. În institutele, academiile și universitățile sovietice lucrează peste 80.000 de cadre științifice și învață circa 1.200.000 de studenți. Înainte de Revoluția din Octombrie, în toate instituțiile de învățământ superior din Rusia învățau numai 100.000 de studenți și lucrau numai 3.000 de cadre științifice.

Toate acestea arată că, prin desvoltarea învățământului, Uniunea Sovietică a devenit cea mai înaintată țară din lume, din punct de vedere științific, cultural și economic.

Într'un termen scurt, în Uniunea Sovietică a fost realizat în întregime învățământul general de patru ani, iar de doi ani se realizează învățământul de șapte ani. Din an în an învățământul mediu și superior se desvoltă tot mai mult.

În toate tipurile de școli și cursuri din Uniunea Sovietică învață peste 50 de milioane de oameni.

Școala, știința, cultura în Uniunea Sovietică sunt accesibile tuturor, indiferent de naționalitate, origine, sex și poziție socială. Numai aptitudinile personale și munca personală a fiecărui om sunt cerute pentru a se atinge cele mai înalte trepte ale învățământului și desvoltării culturale.

Statul Sovietic acordă sume uriașe pentru îndeplinirea sarcinii trasate de tovarășul Stalin, de a face din toți muncitorii și țăranii oameni culți și instruiți. Și această sarcină va fi îndeplinită cu succes într'un viitor foarte apropiat.

Școala sovietică este cea mai înaintată din lume. Ea educă tineretul în spiritul dragostei nobile față de Patrie, în spiritul devotamentului față de popor, educă tineretul în spiritul dragostei și prieteniei între popoare, în spiritul internaționalismului proletar. Oamenilor sovietici le sunt străine ideile militarismului, ale urii naționale sau de rasă, ale urii față de oameni, atât de puternic sădite în școala americană de astăzi.

Învățământul din Uniunea Sovietică este construit pe o bază strict științifică. Programele și manualele școlare, pregătirea cadrelor didactice și organizarea muncii în școală sunt concepute în așa fel încât tânăra generație să-și poată însuși toată bogăția culturii create de omenire. În școala sovietică sunt foarte populare cuvintele lui Lenin„ după care poți deveni comunist numai atunci când îți îmbogățești memoria cu cunoașterea tuturor bogățiilor pe care le-a creat omenirea.

Dar școala sovietică nu este caracterizată numai prin atitudinea plină de grijă față de moștenirea culturală a trecutului. Ea exprimă, cu o putere și mai mare, tendința însușirii creatoare a cunoștințelor științifice moderne, a aplicării lor în viață, a susținerii a tot ceeace este nou și înaintat, pentru desvoltarea, pe această bază, a științei, literaturii și artei.

Cultura burgheză se teme de cunoașterea reală a vieții, căci aceasta ar deschide perspectiva pieirii inevitabile a capitalismului. De aceea savanții, scriitorii și artiștii burghezi caută din toate puterile să îasă din viață, să deformeze reprezentările despre realitate și să frâneze desvoltarea ei.

Forța și vitalitatea științei sovietice constă în faptul că ea, bazându-se pe învățătura lui Marx-Engels-Lenin și Stalin, percepe viața așa cum este ea, apără tot ceeace apare și se desvoltă, tot ceeace este nou și înaintat.

În prezent, tot sistemul de instituții de învățământ din Uniunea Sovietică depune eforturi uriașe pentru lichidarea repetenției elevilor. Un rol important în această privință revine măestriei pedagogice a cadrelor didactice. Pentru ridicarea calificării lor s'a creat o largă rețea de institute de perfecționare și cabinete pedagogice, ducându-se o muncă intensă de studiere și extindere a experienței pedagogice înaintate. Anul acesta, în luna August, s'a ținut la Moscova o consfătuire a învățătorilor și profesorilor care nu mai au repetenți de câțiva ani. În Uniunea Sovietică există peste 50.000 de cadre didactice de acest fel.

În munca de ridicare a nivelului la învățătură, un loc important este acordat materialului intuitiv și utilajului de laborator. Într'o serie de republici ale Uniunii Sovietice, Consiliile de Miniștri au elaborat planuri speciale de producție de utilaj didactic pentru școli, făcând comenzi pentru producerea lor în diferite întreprinderi. Planul de asigurare a utilajului didactic adoptat de Consiliul de Miniștri al R.S.F.S.R. pe anii 1950-1953 prevede mărirea cantității existente în școli de patru ori.

Succesele școlii sovietice depind în mare măsură de munca dusă în școală de organizațiile comsomoliste și pionierești. Ele cuprind pe cei mai buni școlari, desvoltă în rândurile lor interesul pentru studiu, educă tineretul în spiritul colectivismului și într'ajutorării tovărășești.

Școala simte în permanență grija Partidului Comunist, a întregului popor sovietic și a tovarășului Stalin personal. Sovietele locale, organizațiile de partid, sindicatele, întreprinderile, colhozurile au grijă de școli și le dau totdeauna ajutorul necesar.

Evenimentele din viața școlii, pregătirea școlilor pentru noul an școlar, organizarea acțiunilor de vară, desfășurarea vacanțelor și grija pentru timpul liber al elevilor găsesc un sprijin activ din partea tuturor acestor organizații.

Astfel se realizează cuvintele profetice ale tovarășului Stalin care prezice Uniunii Sovietice un viitor măreț de citadelă și pepinieră a științei.

A. Arseniev
ministru adjunct al învățământ. R.S.F.S.R.

Ce a dat regimul nostru de democrație populară școlilor naționalităților conlocuitoare

Urmând învățămintele leninist-staliniste, Rezoluția Biroului Politic al C. C. al Partidului Muncitoresc Român în problema națională a arătat cum trebue rezolvată în mod just această problemă, în condițiile specifice țării noastre.

În trecut, problema națională a fost o unealtă de asuprire în mâinile burgheziei, care ducea o politică de asimilare în rândurile naționalităților conlocuitoare.

Tovarășul Stalin subliniază că „politica de asimilare este exclusă fără rezerve, din arsenalul marxism-leninismului, ca fiind o politică antipopulară, contrarevoluționară, o politică dăunătoare".

Această politică de asimilare și terorizare este dusă cu nerușinare de clica de spioni titoiști în Iugoslavia, unde popoarele nu se bucură de nicio libertate.

Justa rezolvare a problemei naționale este una din realizările cu care se poate mândri regimul nostru de democrație populară.

Experiența de zi de zi a arătat poporului muncitor din țara noastră că rezolvarea problemei naționale este o sarcină din cele mai importante pentru consolidarea și desvoltarea democrației populare în drum spre socialism și că această sarcină revine clasei muncitoare condusă de Partidul ei, călăuzit de marea învățătură marxist-leninistă. Exemplul strălucit al Uniunii Sovietice și realizările ei în problema națională au arătat drumul rezolvării acestei probleme, în mod democratic, în interesul maselor largi.

Trecutele guverne ale moșierilor și burgheziei priveau și tratau naționalitățile conlocuitoare ca pe niște elemente dușmănoase, ca pe niște dușmani ai unității Statului.

Prin opera legislativă a guvernului nostru democratic, ilustrând poziția principială a Partidului în problema națională, s'a îndreptat ceeace zeci de ani de legiferare burghezo-moșierească a imprimat instituțiilor și aparatului de stat, înfeudat claselor exploatatoare.

Rezoluția Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român în chestiunea națională spune : „Independența și suveranitatea țărilor de democrație populară, construirea socialismului în aceste țări, pot fi asigurate numai prin lupta unită înlănțuind fiecărei țări, a maselor muncitoare fără deosebire de naționalitate, sub semnul frăției între popoare și a solidarității internaționale a oamenilor muncii".

Astăzi, în Republica Populară Română, naționalitățile sunt privite ca forțe dinamice, revoluționare, care, încadrându-se în lupta comună a forțelor democrate, contribue din plin la înfăptuirea socialismului în țara noastră.

Rezolvarea problemei naționale a constituit și constitue o preocupare permanentă a regimului nostru de democrație populară. Ea are la bază principiile de egalitate deplină, pe plan politic, economic și cultural.

Deținând puterea politică, clasa muncitoare a fost interesată să lichideze cât mai grabnic înapoierea economică a țării, și odată cu aceasta și înapoierea culturală a maselor largi populare și deci și a naționalităților conlocuitoare.

Pe această linie se plasează și reforma învățământului, care s'a înscris în rândul marilor reforme inițiate de Partidul Muncitoresc Român.

La baza reformei învățământului, care a pus temelia unei școli noi în țara noastră, a stat experiența școlii sovietice. Ea a deschis și naționalităților conlocuitoare largi posibilități spre știință și cultură

Azi, fiii și fiicele oamenilor muncii din rândurile naționalităților conlocuitoare au posibilitatea de a învăța în limba maternă. „Învățământul public — spune legea pentru reforma învățământului — constitue în Republica Populară Română un drept egal pentru toți cetățenii Republicii Populare Române, fără deosebire de sex, naționalitate sau religie". Prin aplicarea acestei legi, s'a dat posibilitate în țara noastră ca fiecare naționalitate conlocuitoare să se cultive în limba sa maternă, să-și însușească valorile culturale progresiste, care au același țel: construirea socialismului.

Grija pe care o are regimul de democrație populară pentru ridicarea nivelului cultural al maselor naționalităților conlocuitoare reese din numărul din ce în ce mai mare de școli de toate gradele.

Este suficient să arătăm că în 1939—1940 populația maghiară avea abia 27 de instituții preșcolare, în vreme ce în anul școlar 1949—1950 au funcționat peste 500.

Până la reforma învățământului, populația rusă, ucraineană, bulgară, tătară, turcă, sârbă și evreească n'au avut instituții preșcolare. În anul școlar 1949—1950 au funcționat peste 650 de instituții preșcolare pentru toate naționalitățile conlocuitoare.

Cu ajutorul regimurilor reacționare, naționalismul turc a folosit religia musulmană și școala pentru a ține sub influența ei populația tătară. Din cauza dublei asupriri a burgheziei române și a celei turce, peste 60 la sută din populația tătară este analfabetă.

Datorită ajutorului dat de Partid, populația tătară are azi peste 60 de școli elementare și o școală pedagogică la Constanța.

Cele peste 2200 școli elementare ale naționalităților conlocuitoare au fost frecventate, în anul școlar trecut, de 250.000 de elevi.

Dreptul de a-și însuși cultura în limba maternă a făcut ca și numărul elevilor din rândul naționalităților conlocuitoare să crească din an în an. Astfel, în anul școlar 1948—1949 am avut 152.000 de elevi maghiari, în cursul elementar, iar în anul școlar 1949—1950 numărul lor a sporit la 170.000. Această situație este și la școlile cu limba de predare ucraineană, unde numărul elevilor s'a mărit cu 1000, iar la școlile cu limba de predare germană, numărul elevilor s'a mărit cu circa 14.000.

Școlile pedagogice, înființate după reforma învățământului, pentru prima dată în țara noastră, pentru populația rusă, ucraineană, bulgară, sârbă, slovacă, tătară și în limba idiș, vor asigura cadrele didactice necesare bunului mers al învățământului și la aceste școli.

Reforma învățământului a dat școlilor sârbe și croate cele mai largi posibilități de muncă. În ciuda uneltirilor criminale ale fasciștilor dela Belgrad, școlile elementare, liceul și școala pedagogică cu limba de predare sârbă, ca și școlile croate au devenit instituții ale culturii progresiste.

Numărul mare de școli medii și medii tehnice arată grija Partidului nostru față de ridicarea cadrelor tehnice și din rândurile naționalităților conlocuitoare. Azi avem peste 150 de școli medii și medii tehnice față de 102 câte au fost în anul școlar 1948—149.

Sub regimul de exploatare și asuprire al burgheziei, popoarele rus, ucrainian, tătar, etc., n'au avut nici școli elementare și nici școli medii.

Populația germană are azi 23 școli medii și medii tehnice față de 5 câte a avut în anul 1948-1949.

Populația maghiară, pe lângă instituțiile preșcolare, școlile elementare și medii, mai are și instituții de învățământ superior, ca: Universitatea „Bolyai", Institutul de Agronomie și Institutul de Arte din Cluj și Institutul Medico-Farmaceutic din Târgu Mureș.

În cele 17 facultăți ale acestor instituții de învățământ superior urmează cursurile peste 3000 de studenți. Prin înființarea cursurilor prin corespondență de pe lângă Facultatea de Matematică și Fizică dela Universitatea „Bolyai" din Cluj, regimul nostru de democrație populară dă posibilitatea și oamenilor din câmpul muncii să-și însușească cunoștințele necesare unor buni tehnicieni.

Numărul mare de burse acordate și anul acesta elevilor și studenților dela școlile naționalităților conlocuitoare, ca rezultat al realizării și depășirii Planului de Stat, arată grija pe care o poartă regimul nostru democratic elevilor acestor școli.

În timp ce în Grecia, fasciștii au închis școlile populației române, școlile elene din țara noastră se bucură de tot sprijinul Statului nostru.

În regimul nostru de democrație populară, școala formează constructori ai socialismului, înarmați cu cunoștințele științei celei mai înaintate, știința sovietică, și cu o concepție progresistă asupra lumii.

Înainte de reforma învățământului „fiecare naționalitate conlocuitoare avea programa sa. Reforma învățământului a pus capăt acestui haos.

Regimul nostru de democrație populară a introdus programe unice, editând și pentru elevii dela școlile naționalităților conlocuitoare manuale școlare în limba maternă. În ultimii doi ani, s'au tipărit peste 500 de titluri de manuale în circa 3.000.000 de exemplare. Printre realizările demne de relevat este elaborarea manualelor de istoria literaturii germane și maghiare. Editura vieneză „Globus" scrie despre manualul de literatură germană: „Vă felicităm pentru această operă. E caracteristic că nici în Germania și nici în Austria n'a apărut o astfel de operă și este o onoare pentru democrația română de a fi săvârșit o astfel de muncă".

Elevii școlilor sârbe și croate se pot aproviziona pentru prima dată cu manuale elaborate și tipărite în țara noastră.

Noile manuale, tipărite pentru elevii școlilor naționalităților conlocuitoare cu un conținut național în formă și socialist în fond, educă elevii în spiritul dragostei pentru Republica noastră Populară, pentru marea Țară a Socialismului victorios.

Planul Cincinal și Planul de electrificare a țării noastre deschid perspective largi oamenilor muncii din Republica noastră și în special tineretului.

În această măreață operă inițiată de Partidul Muncitoresc Român și învățământului în limba naționalităților îi revine sarcina de cinste de a ridica cadre cât mai bine pregătite, care vor contribui la îndeplinirea mărețului plan.

Păturile muncitoare ale naționalităților conlocuitoare, strânse în jurul Partidului, luptă și muncesc alături de poporul român, pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, pentru construirea socialismului, pentru înflorirea Patriei noastre scumoe, Republica Populară Română, factor activ în marele lagăr al păcii condus de Uniunea Sovietică.

Oamenii muncii din rândurile naționalităților conlocuitoare sunt conștienți de perspectivele ce li se deschid prin alegerile dela 3 Decembrie. De aceea ei vor vota cu toată convingerea pe candidații Frontului Democrației Populare, fiind siguri că votul lor va contribui la întărirea Patriei noastre, la întărirea lagărului păcii.

Votând pentru candidații Frontului Democrației Populare votăm pentru pace, pentru socialism

Profesorii și învățătorii candidați din Ialomița se întâlnesc cu alegătorii

Casa Alegătorului din comuna Rași e din ce în ce mai frecventată, mai animată. Intr'una din seri, alegătorii s'au întâlnit și cu un om al școlii: profesorul Constantin Ionel, șeful Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu regional, candidat în Sfatul Popular regional.

Se simțea din plin că oamenii sunt bucuroși de această întâlnire. Domnea aici, în Casa Alegătorului același entuziasm ca și atunci, în ziua când țăranii muncitori din Rași, într'o însuflețită adunare l-au propus pe tov. Constantin, drept candidat regional în alegerile dela 3 Decembrie 1950. Fiecare din cei prezenți — părinții școlarilor, țărănci muncitoare care urmează cursurile de alfabetizare, activiști ai căminului cultural, învățători dela ciclurile I și II, toți aveau câte ceva de spus, câte o problemă de lămurit.

Alături de problemele de interes obștesc, țăranii săraci și mijlocași de pe ogoarele raionului Lehliu au desbătut pe îndelete și chestiunile ce interesează bunul mers al școlii. Oamenii au început să prindă din ce în ce mai mult gust pentru carte, pentru lectură, pentru lumină. Ei manifestă interes crescând pentru școală, pentru învățământ, pentru cultură.

Gândurile acestea le-a exprimat țăranul sărac Constantin R. Marin, președintele gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din comună:

„Nu ne era gândul nouă, sărăcimii satelor, în trecut, sub stăpânirea ciocoilor, să râvnim la învățarea slovelor. Se oțărau boerii amarnic, dacă „prostimea" își bagă nasu'n vreun abecedar. Cartea era un lucru de lux, la care aveau dreptul numai feciorii moșierilor și ai hrăpăreților de chiaburi. Acum, iaca: s'a făcut dreptate și pentru noi, ăștia mulți și muncitori. Avem în țara noastră școli din ce în ce mai multe, dascăli ridicați dela noi, dela brazdă, fii de țărani.

— „Are dreptate tovarășul Marin, intervenì învățătorul Ion Nițu, directorul școlii elementare cu 7 clase din Rași. Lucrurile s'au schimbat mult. Cu toții vom vota la 3 Decembrie pe candidații noștri, ai poporului muncitor, întărind astfel Patria noastră, regimul nostru de democrație populară. Sunt doar toți candidații oameni de ispravă, gospodari de frunte. Bunăoară, tovarășul Constantin Ionel, pe care-l aveți de față, e unul din cei mai activi oameni ai școlii. Fiu de mecanic ceferist, el s'a sbătut din greu cu viața, cu asprimea regimurilor burghezo-moșierești, până să-și termine studiile. La catedră, el s'a dovedit un bun profesor, cu metode sănătoase de predare, iubit de elevi și de cadrele didactice. In afară de școală, apoi îndeosebi din 1946 — de când a devenit membru de partid — a desfășurat o vie activitate, fie ca lector la școlile sindicale și de partid, fie ca director al școlii locale de cooperație, fie ca secretar al Sindicatului Salariaților din Invățământ din fostul județ Ialomița. Acum, în calitate de șef al Secțiunii de Invățământ a Comitetului Provizoriu regional, se îngrijește îndeaproape de bunul mers al tuturor școlilor, al întregului învățământ din regiune".

Cuvântul directorului școlii din comună atârnă greu în fața oamenilor, deoarece învățătorul Nițu e cel care depune o deosebită strădanie nu numai la școală, ci și dincoace la căminul cultural, pe care-l conduce cu multă pricepere.

Și alegătorii au prins a spune candidatului lor ce vor dela viitorul Sfat Popular regional și — totodată — cum vor sprijini ei munca și lucrările de interes obștesc.

Intâi și'ntâi, țăranii muncitori vor să facă din nou, un local de școală. Ciclul II al școlii elmentare funcționează în prezent într'o casă particulară, în satul Sălcioara, 8 km., — patru dus, patru înapoi — sunt nevoiți să facă zilnic copiii colectiviștilor din Rași, până la școala din Sălcioara. Una din clase numai și-a găsit adăpost într'o cameră a gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din Rași. Școala elementară cu 7 clase însă trebue să-și aibă toate clasele la un loc, aici, în Rași, în satul reședință de comună. Cu sprijinul Sfatului Popular regional, școala va putea fi ridicată. Oamenii au și început pregătirile, luându-și angajamentul să contribue prin muncă voluntară cu toții, la ridicarea localului.

Discuția cuprinde apoi și alte probleme. Se discută acum despre alfabetizare. Invățătorii, se angajează să-și intensifice munca, pentru a-și respecta și depăși chiar planul de lucru, întocmit pe baza recensământului neștiutorilor de carte din această toamnă. Vine apoi vorba despre rechizite. E drept, cooperativa comunei a aprovizionat bine și la timp elevii cu manuale școlare. Rechizitele însă nu se aduc în număr suficient. Țăranca muncitoare Tudora Manea, președinta cooperativei, se angajează să înlăture această lipsă.

La multe probleme răspunde candidatul regional, Constantin Ionel. Oamenii îl ascultă cu atenție, cu drag.

Astfel de întâlniri între alegători și candidați, din rândurile corpului didactic, au mai avut loc în școlile și orașele din lungul și latul Bărăganului. Multe probleme legate de activitatea școlilor au fost desbătute cu acest prilej. La Ciocănești, bunăoară, — acolo, în „inima bumbacului", unde carele duc mereu, zi și noapte, bogăția albă a bumbacului spre stațiunea de egrenat — țăranii săraci și mijlocași s'au sfătuit îndelung, într'una din seri, cu învățătorul Ion Traian, candidat în Sfatul Popular raional. Ei au discutat îndeosebi despre școala de care are nevoie comuna, frământând în fel și chip posibilitățile de ridicare a localului. Și de bună seamă că prin sprijinul ce-l vor căpăta dela viitorul Sfat Popular al raionului Călărași — localul va fi ridicat.

Acesta va fi unul din sutele de localuri de școală care vor fi ridicate pe întinsul Republicii noastre dragi, în cadrul Planului Cincinal.

Sfaturile Populare ce vor fi alese la 3 Decembrie 1950, vor sprijini puternic lupta urlașă pentru ridicarea cât mai multor localuri de școli, cât mai multor construcții pașnice în Patria noastră.

Invățătoarea Fozocoș Mioara

Pentru tânăra învățătoare Fozocoș Mioara din satul Racovița comuna Bucșani, raionul Târgoviște, pacea este o cucerire a vieții. Pacea este o victorie pentru care a luptat și luptă milioane de oameni din toate țările. Pentru ea pacea înseamnă construirea socialismului, construirea unei vieți noi și fericite. Pentru această cauză sfântă, tov. Fozocoș Mioara a muncit cu devotament și abnegație de când a intrat în învățământ.

Din casă în casă, cu fiecare om cu care se întâlnea, ea arăta în discuțiile sale, viitorul frumos și fericit pe care îl construește clasa muncitoare sub conducerea Partidului. Roadele s'au văzut. 450 de oameni au iscălit Apelul dela Stockholm. 450 de mâini bătătorite de coada sapei și de coarnele plugului și-au spus voința lor hotărîtă că vor pacea, că vor o viață nouă. Au semnat Apelul și Păduraru Dumitru, și Ion D. Stoica țărani săraci care până mai eri erau neștiutori de carte. Astăzi ei ascultă cuvântul Partidului citind cărțile bibliotecii căminului cultural de sub conducerea tov. Fozocoș Mioara.

Ca secretară a organizației de bază U.T.M. din comuna Racovița, ca membră în comitetul plășii și apoi în biroul U.T.M. al plășii și ca secretară a Comitetului de luptă pentru pace din comună, tov. Fozocoș Mioara duce o susținută muncă. Tinerii utemiști care au învățat dela ea să pună în munca lor

elanul, entuziasmul revoluționar și toată forța de muncă pentru viitorul fericit al lor și al patriei întregi, au îndrăgit-o mult.

Nu precupețește niciun minut din timpul ei liber, care e închinat fericirii oamenilor și ea știe de ce. Ea dorește ca niciun copil din clasa ei, ca niciun tânăr din sat să nu mai îndure mizeria vieții grele.

Tatăl ei a fost fierar. Cei trei copii au îngreunat mult existența familiei. Dar părinții nu s'au descurajat. Au muncit ca să-i crească mari și să le creeze un trai mai bun ca al lor. De aceea când Mioara era de abia de 6 ani, au plecat din Roșiorii de Vede și au venit la Târgoviște, cu speranța că vor trăi mai bine. Au schimbat locul, dar au întâlnit aceeași viață grea. Mioara a învățat învingând toate greutățile și a ajuns învățătoare. Având școala industrială, ea s'a dedicat muncii de învățătoare de care este așa de îndrăgostită, când examenul de titularizare. Capacitatea ei de muncă și devotamentul cu care se străduește pentru ridicarea țărănimii muncitoare din comună i-a făcut pe tinerii utemiști din comuna Săcueni să o propună drept candidata lor la circumscripția electorală 127 a regiunii Prahova.

Ea și-a luat angajamentul în fața tovarășilor ei de muncă și de luptă că va căuta ca în munca ei de învățătoare și de deputată să fie o adevărată candidată a vieții noi, a vieții fericite, a păcii.

357 educatoare, învățători și profesori candidează în alegerile pentru Sfaturile Populare din regiunea Dolj

Invățătorul Ion Cazacu trecea adesea prin cartierul acela năpăstuit dela marginea Craiovei. Se oprea uneori în loc, rotindu-și privirea peste dealurile pline cu vii ale moșierilor, peste zădufele înegrite, dincolo de care fabricile lucrau pentru exploatatori. Bogății imense pentru o mână de oameni. In spatele lor stăpânea însă mizeria, — mizeria neagră a asupriților. Muncitorilor din fabricile suburbiei Bordei, ca și oamenilor care trudeau la vii le era viața neagră ca tăciunele. Și copiii.. Aproape 200 de copii împânzeau maidanele. Școală ? Nu gândeau exploatatorii la așa ceva. Îi strângeau de prin cocloșuri și le puneau jugul, în vie și în fabrici.

Când vremurile noi au răsărit, când oamenii muncii au început a fi stăpâni în țara lor, un gând prinse a se înfiripa în mintea învățătorului Ion Cazacu. Acolo, în Bordei, să se ridice o școală pentru copiii pazniciilor dela vii și ai muncitorilor din fabrici.

Gândul prindea viață. Sub îndrumarea organizației de Partid și cu sprijinul conducerii fabricii din cartier, școala începu să se ridice.

120 de copii au venit la școală în primul ei an de activitate. Intr'una din clase, muncea la catedră învățătorul Cazacu, mutat acolo, la rodul realizării lui.

In al doilea an, în apropierea școlii, mai luă ființă o clasă.

Apoi, numărul copiilor înscriși începu să crească. In 1949, Partidul l-a ajutat pe învățător să găsească un nou local de școală, în fostul conac al moșierului Malciu. In trei luni, o școală cu 13 încăperi începu să funcționeze.

In acelaș an, învățătorul Ion Cazacu învăța carte 70 de analfabeți, muncitori dela „Electroputerea".

Pentru meritele sale deosebite, pentru devotamentul său față de clasa muncitoare, Ion Cazacu a fost decorat cu „Medalia Muncii" și chemat, în Septembrie 1950, ca inspector la Secțiunea de Invățământ a Comitetului Provizoriu al regiunii Dolj.

Il cunosc mulți cetățeni din cartierul Bordei. Ei l-au propus candidat al Sfatului Popular al orașului Craiova în circumscripția electorală Nr. 35.

Dar tovarășul Ion Cazacu nu este singurul salariat din învățământ care, alături de alți oameni ai muncii, a fost propus candidat în alegerile pentru Sfaturile Populare din regiunea Dolj. 357 de educatoare, învățători și învățătoare, profesori și profesoare, profesori universitari, vor primi la 3 Decembrie, votul maselor muncitoare din regiunea Dolj.

In orășelul Băilești, alături de tractoriști, țărani muncitori, medici, agronomi, cetățenii au propus drept candidați ai lor în alegerile pentru Sfatul Popular orășenesc pe educatoarea Aurora Ciobanu, pe învățătorul Bica Aurel, pe învățătoarele Moreanu Ioana și Otescu Cornelia, precum și pe Curteanu Elena, secretara școlii profesionale de legumicultură.

Cum să nu merite acești tovarăși încrederea cetățenilor din Băilești ? Iată, de pildă, pe educatoarea Aurora Ciobanu dela grădinița de copii Nr. 5. Era în 1920. In orășel urma să se înființeze o grădiniță. Educatoarea Aurora Ciobanu a închiriat primul local al grădiniței. Primul, pentrucă în anii care au urmat, grădinița își muta mereu bagajele dintr'un loc într'altul, după bunul plac al proprietarilor „Ce-i aia grădiniță de copii ?" — îi spunea Nicolaescu, primarul liberal. Iar tovarășa Ciobanu muta dimineața soba în grădiniță, iar seara o aducea alături, în locuința ei.

Oamenii își aduc aminte de greutățile cu care a luptat educatoarea. Tovarășii Gherghișor, tractorist la S. M. T., Cula Chiriță, Costică Voinea, Sfetcu Constantin și mulți alți țărani săraci, care o cunosc atât de bine, își vor da votul pentru Aurora Ciobanu, candidată pentru Sfatul Popular al orașului Băilești, regiunea Dolj.

A înflorit regiunea Doljului. Au apărut fabrici noi, S. M. T.-uri, cămine culturale, spitale, zeci de gospodării agricole colective. Alături de aceste înfăptuiri, s'a desvoltat învățământul pentru copiii oamenilor muncii. Și-a deschis porțile și primul Institut de Invățământ Superior din Craiova, Institutul Agrotehnic. In regiune—25 de școli elementare noi, 27 de internate, 140 de grădinițe. Au fost chemați la lumina cărții 25.000 de analfabeți, 4000 de burse s'au acordat copiilor din școlile elementare și medii, precum și studenților din Craiova. Și multe alte realizări se vor înfăptui în anii Planului Cincinal.

Oamenilor muncii din regiunea Dolj le trebue deputați destoinici, care să le gospodărească realizările. Ei s'au gândit bine când și-au propus candidații. Printre oamenii muncii de toate categoriile, ei au propus pe tov. Moraru Andrei, decanul Facultății Agricole, pentru Sfatul Popular regional Dolj, pe profesoara Manea Aurelia dela Liceul de fete, împreună cu alți șapte salariați din învățământ pentru Sfatul Popular al orașului Craiova.

La 3 Decembrie, țăranii muncitori din gospodăria agricolă colectivă din comuna Galicea Mare, raionul Băilești, vor vota pentru învățătorul Ciulovică Florea, care zi de zi i-a lămurit, îndemnându-i să meargă pe singura cale care-i scapă de sărăcie și mizerie, calea agriculturii socialiste.

Mulți candidați pentru alegerile Sfaturilor Populare sunt fruntași din învățământ. Votându-i pe ei și pe toți candidații Frontului Democrației Populare, oamenii muncii din regiunea Dolj știu că vor vota pentru viața lor bună, pentru înflorirea Patriei noastre, pentru pace și socialism.

Andrei Valentin

Invățătorul Buliga Petre a stat de vorbă cu alegătorii lui

Dacă treci coasta din dreapta Bâilor Govora, se lasă pe o parte și pe alta a șoselii frumusețe de livezi. După ce treci de comuna Bunești, dai de comuna Stoinești și de satul Bârlogi. Ca mai toate satele din partea nordică a regiunii Vâlcea și Stoineștii și Bârlogii sunt sate care n'au alte venituri decât pometurile. Oamenii sunt sărmani pe aici. Își încarcă toamna târziu căruțele cu mere și o pornesc prin zloată spre vale, după porumb. Unii dintre ei au început să muncească la centrele forestiere Băbeni și Brezoi.

★

Se pregătesc acum de alegeri sătenii din Stoinești-Vâlcii.

Din multe câte s'au schimbat în satul lor, faptul că oamenii cinstiți și luminați la cap sunt chemați să cârmuiască treburile în comună constituie pentru țăranii din Stoinești, ca de altfel pentru toți țăranii muncitori din țara noastră, cea mai prețioasă cucerire.

Duminică, sătenii din Stoinești și Bârlogi s'au întâlnit cu candidatul lor pentru raionul Vâlcea, învățătorul Buliga Petre.

Il cunosc de mult sătenii pe învățătorul lor. A venit în sat încă de acum cinci ani și în tot acest timp a muncit neobosit pentru a învăța carte copiii din comună, s'a străduit să alfabetizeze câți mai mulți neștiutori de carte. Și pentrucă toți știau toate acestea, pentrucă îl știau vrednic și săritor, l-au propus candidat al lor la raion. Mai apoi, s'au adunat să se sfătuiască cu el, să-și mai spună păsurile, să pună la cale îndreptarea lipsurilor, ca el să știe, atunci când îi vor da votul — și i-l vor da — ce are de spus și de făcut la conducerea raionului.

★

In frumoasa zi de Noembrie căminul cultural din Bârlogi era neîncăpător pentru țăranii veniți să vorbească cu candidatul lor. Au intrat numai 150 de oameni. Restul au rămas la ferestre să asculte și ei. Printre cei de afară se găsea și Vameșu Grigore, de 50 de ani, tată a cinci copii. Pe Vameșu Grigore l-a învățat carte învățătorul Buliga Petre.

„Vreau să ascult și eu ce spune, că doar el mi-a luminat mintea, de citesc acum ce scrie la ziare și în cărțile feciorilor, de nu mai sunt de râsul lumii" — spune Vameșu, făcându-și loc cu cotul. In sala mică, oamenii ascultă numai o ochi și urechi. Își ascultă candidatul. Iar învățătorul Buliga Petre vorbește. Vorbește domol uitându-se când în sală, când la cei de dincolo de ferestre. Vorbește țăranilor despre rosturile alegerilor și le explică de ce chiaburii n'au dreptul la vot.

„Să n'aibă dreptul ! Dușmanii poporului n'au dreptul la vot ! — spune apăsat țăranca Victoria Iliescu.

★

Mult n'a mai putut vorbi învățătorul. Aveau oamenii prea multe de spus, așa că s'a trecut la discuții. Dumitru Mănoiu s'a ridicat și a început a vorbi.

„Tovarășe învățător, știi bine care este păsul nostru cel dintâi. Dumneata să te lupți pentru căminul nostru cultural. Eu mai întâi pentru asta te votez. Doar ai muncit și ai izbutit destul în vara asta !"

Filip Păunescu îl asigură pe învățător că în munca pe care va trebui s'o ducă ca deputat la raion, va fi sprijinit de toți țăranii din Stoinești.

„Multe mai sunt de făcut, — spune candidatul Buliga Petre, când oamenii îi amintesc și de șosele și de cele două voduri de reparat. Trebue mai întâi să întărim zidul din spatele școlii, că dacă îl lăsăm așa se macină de tot și n'ar sta bine la gospodari ca noi. Nu trebue să uităm nici munca de alfabetizare. Iată, în sat mai sunt 14 oameni care nu știu carte, dar pe care i-am înscris la cursuri. Anul acesta nu trebue să mai avem niciun neștiutor de carte în comună. Apoi trebue să amintesc tovarășilor mei învățători că trebue să intensificăm munca noastră în școală și în afara ei".

Și Petre Buliga a vorbit oamenilor din Stoinești și Bârlogi mult timp. Le-a vorbit despre datoria pe care o au de a lupta fără încetare împotriva uvonistilor, cozile de topor ale chiaburilor, care se gândesc la război. Le-a vorbit despre țăranii care și-au luat roadele la gospodăria agricolă colectivă din Voiteștii Vâlcii. Despre Mătușa Gheorghe care și-a adus acasă cinci care cu belșug. Le-a mai povestit despre Planul de electrificare. „Peste câțiva ani, când hidrocentrala de pe Lotru se va ridica, satul nu va mai aștepta luna ca să fie luminat" — și-a încheiat spusa Buliga Petre.

★

Pe cer au început a tremura stelele, și lumina lunii se strecoară de undeva dinspre coasta dealului. Țăranii cu femeile lor se îndreaptă spre casă.

„Trebue să fie pace, să ne vedem casele înflorite, cu lumină venită pe fir. Și o să le vedem", hotărî Vameșu Grigore.

Candidata Niculescu Mizil vorbește elevilor din raionul Gheorghiu-Dej

In sala de festivități a Școlii Pedagogice de fete Nr. 2 din București a avut loc în ziua de 21 Noembrie o întâlnire între elevii care au drept de vot din școlile de pe cuprinsul raionului „Gheorghiu-Dej" și tovarășa Eufrosina Niculescu-Mizil, candidată la circumscripția electorală Nr. 70 pentru Sfatul Popular al raionului Stalin.

Tovarășa Niculescu-Mizil a vorbit elevilor despre lupta dusă de clasa muncitoare dela noi pentru cucerirea drepturilor cetățenești, despre dreptul de vot, despre mecanismul votării, despre candidații pe care i-au propus masele. Apoi, vorbitoarea a arătat tineretului școlar viața ei sbuciumată pe care dela vârsta de 17 ani a închinat-o luptei pentru cauza clasei muncitoare. Evenimentele din Piața Teatrului Național din anul 1918 le povestește cu adâncă emoție. Se revoltă când vorbește despre înăbușirea luptei muncitorilor de către cei care erau atunci la cârma țării, despre salariul de mizerie pe care îl primea, despre celula umedă și întunecoasă în care a stat ani întregi pentrucă a vrut ca cei ce muncesc să aibă pâine, să aibă dreptul să-și spună cuvântul.

„Dar toate chinurile îndurate nu m'au înspăimântat — a spus ea — nu m'au făcut să dau un pas înapoi, ci m'au făcut să înțeleg mai bine că trebue să merg și mai hotărît înainte, m'au învățat să lupt".

Mișcată de liniștea care se făcuse în sală și de încordarea cu care elevii și elevele, veniți în număr atât de mare, o urmăreau, tovarășa Niculescu-Mizil spune mai departe : „Aveam numai cinci clase primare. Pe urmă. Dar atât eu, cât și tovarășii mei cu care împărțeam chinurile și foamea la închisoarea Văcărești eram dornici să învățăm. Am înaintat din închisoare un memoriu prin care ceream, nu o hrană mai bună nu un pat omenesc care ne lipseau atât de mult căci trăiam mai rău ca animalele, dar am cerut în primul rând cărți, caiete și creioane". Cuvintele acestea i-au făcut pe elevi să-și dea mai bine seama de grija pe care Partidul și Guvernul nostru o au astăzi pentru ca toți fiii oamenilor muncii să poată învăța carte în cât mai bune condiții.

Gândul vorbitoarei se îndreaptă apoi cu dragoste și recunoștință către marea Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică care ne-a eliberat, făcând posibil ca în țara noastră să conducă astăzi clasa muncitoare.

Cuvintele rostite de tovarășa Niculescu-Mizil au pătruns adânc în sufletul și în conștiința elevilor. Ele au fost o pildă tuitoare lectie de eroism din care elevii au înțeles că încă dela vârsta pe care o au ocum pot și trebue să se încadreze în lupta pe care poporul nostru muncitor o duce astăzi pentru lichidarea definitivă a exploatării, pentru nimicirea dușmanului de clasă care mai lucrează astăzi în ascuns, pentru construirea unei vieți îmbelșugate și fericite în Patria noastră. Florile pe care elevii le-au oferit la sfârșit vorbitoarei și aplauzele furtunoase au fost mărturie a încrederii ce o au în candidata pe care Frontul Democrației Populare o propune astăzi ca deputată în Sfatul Popular al raionului „Gheorghiu-Dej".

Din sală au luat apoi cuvântul câțiva elevi care și-au luat angajamentul în numele tuturor colegilor lor de a învăța mai mult și mai bine pentru a răsplăti astfel încrederea pe care clasa muncitoare le-a arătat-o acordându-le dreptul de a contribui prin vot la conducerea Statului.

„Nouă ne este dragă viața și vrem s'o trăim — spune eleva Preduț Veronica din anul III B Școala Pedagogică de fete — vrem s'o trăim pentru a ne bucura de tot ceeace Partidul ne pune la dispoziție, dar mai ales pentru o munci să construim în Patria noastră o viață înfloritoare și fericită. De aceea vom da votul nostru cu încredere pentru deputații Frontului Democrației Populare conștienți că astfel vom vota pentru viață, pentru pace.

Ce așteaptă alegătorii din Târgoviște dela candidații lor

Frumoasă și bogată este munca învățătorilor și a profesorilor dela Școala elementară de băeți Nr. 1 din Târgoviște.

Pentru colectivul cadrelor didactice din această școală, legătura dintre familie și școală a constituit o preocupare permanentă. Ori de câte ori frecvența, disciplina, nivelul la învățătură scădeau, ori de câte ori școala întâmpina greutăți în bunul mers al ei, direcția școlii cerea ajutorul părinților copiilor.

Școala ține ședință plenară cu părinții în fiecare lună și săptămânal cu comitetul de părinți. In cadrul acestor ședințe se discută problemele care privesc bunul mers al școlii. Demn de remarcat, la aceste ședințe, este faptul că învățătorii și profesorii se pricep să îmbine munca de educare și informare pedagogică cu munca de educare cetățenească. Astfel, la ședința cu părinții ținută în ziua de 19 Noembrie, pe lângă problemele școlare, cadrele didactice au discutat și problema alegerilor în Sfaturile Populare. La ședință, fiecare diriginte de clasă a făcut o scurtă analiză a muncii elevilor pe ultima lună, oprindu-se mai mult asupra frecvenței, disciplinei și a nivelului la învățătură. Fiecare a insistat, în special, mai mult asupra progresului elevilor la învățătură căutând să explice profund cauzele succeselor și delăsărilor în muncă. Dirigiții dela ciclul II au subliniat că anumiți elevi care vin din satele de prin prejur, situate la distanțe destul de mari, au totuș o frecvență foarte regulată și sunt printre băeții buni ai clasei. Așa e cazul elevilor Dragomir, Preda, Dinculescu, Șerban, etc. Acești elevi ar fi însă și mai buni dacă ar fi scutiți să parcurgă zi de zi distanțe atât de obositoare. S'a arătat, de asemeni, că elevii rămași în urmă pot fi ajutați dacă vor fi antrenați în grupa de învățătură și dacă vor fi înlăturate anumite greutăți materiale.

După terminarea analizei muncii, primul care s'a inscris la cuvânt dintre părinții prezenți la ședință a fost tov. Angelescu, un harnic tipograf. „Am auzit — a spus el — cum unii copii vin dela Priseaca, Teiș, Viișoara, sate ce se află la o distanță de 5-7 km., cu o regularitate și punctualitate foarte bună. Ba mai mult, ei sunt și printre primii elevi la învățătură.

Mă gândesc totuși, cât timp și câtă energie consumă acești copii numai cu drumul până la școală. Cât s'ar ridica acești elevi dacă tot timpul liber l-ar folosi pentru pregătirea lecțiilor ! Pentrucă noi avem nevoie de cadre cu o calificare cât mai bună, iată ce propun eu : lângă școala noastră a fost expropiată o casă boierească. Să înființăm în această casă un internat pentru elevii dela ciclul II. Candidații noștri pentru Sfaturile Populare, tov. Sandu Bucșeneanu și Stroescu Maria, care sunt învățători la această școală, sunt rugați să treacă în fapt aceasta propunere pentru a realiza, astfel, condiții mai bune pentru învățătura".

A luat apoi cuvântul tovarășul Sima. „Eu — a început el — am un copil în clasa I-a și vreau să-l fac electrician. Când a apărut raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej în plenara C.C. al P.M.R. și hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la construirea hidrocentralelor electrice dela Bicaz, Moroeni și Bolboci, m'am bucurat foarte mult, căci mi-am zis : copilul meu mâine, poimâine va fi un electrician care va lucra în aceste uzine de unde se va împrăștia lumina în casele oamenilor. De aceea, pentru a se trezi la copiii noștri interesul și dragostea lor pentru tehnică, pentru electricitate, propun ca tovarășii învățători și profesori să-i obișnuiască să lucreze cu aparate de fizică și chimie. Există ceva aparate și știu că veți mai primi, dar mai știu că nu aveți o cameră de laborator unde să lucreze copiii noștri. De aceea, propun candidaților noștri pentru care voi vota la 3 Decembrie să înlesnească procurarea materialului necesar construcției acestei camere, iar de va fi nevoe, noi vom munci voluntar și vom ridica această sală unde copiii noștri vor învăța să stăpânească natura și forțele ei".

După ce au mai luat cuvântul tov. Năstase, Alexandrescu, Băleanu și alții, a vorbit tov. Sandu Bucșeneanu, dirigintele clasei a V-a B, care a fost propus candidat în Sfatul Popular al orașului Târgoviște. „Am ascultat propunerile dvs. — a spus el — în legătură cu rezolvarea unor probleme legate de bunul mers al școlii noastre. Un puternic sentiment de admirație am avut și am pentru elevii care vin regulat pe jos în fiecare dimineață dela Teiș, Priseaca, Viișoara și care sunt printre primii elevi la învățătură. Menționările tov. diriginți cum și frumoasa caracterizare pe care au făcut-o fiecărui elev, mi-au deșteptat amintiri din copilăria mea.

Sunt din Priseaca. Ca elev veneam și eu pe jos în fiecare dimineață la școala din Târgoviște. La plecare, mama îmi dădea cinci bani cu care îmi cumpăram un șfert de pâine. Aceasta constituia hrana mea pe toată ziua. Uneori —și atunci era o zi mare și frumoasă pentru mine — primeam zece bani. Atunci pâinea o mâncam cu brânza cumpărată cu ceilalți cinci bani. Dacă astăzi sunt fiiav, apoi dela această viață grea și plină de chinuri se trage, fiindcă regimurile burghezo-moșierești, sub care am crescut, nu s'au îngrijit niciodată de viața copiilor celor săraci.

Toate aceste lucruri mă fac să înțeleg mai mult ca oricine de aici rugămintea tov. Angelescu. Imi iau angajamentul ca să duc o susținută muncă în Sfatul Popular, de a traduce în fapt dezideratul dvs. și al elevilor, și în același timp, în calitate de învățător, să caut ca din școala noastră să piece cât mai multe contingente de viitori tehnicieni, ingineri, viitori constructori ai socialismului, ai vieții noi".

La sfârșitul ședinței a luat cuvântul tov. Haralambie Georgescu, directorul școlii, care a subliniat că munca școlară nu poate fi privită fără legătură cu alegerile dela 3 Decembrie, fără legătură cu problemele construcției socialismului și ale păcii. Intr'adevăr, școala noastră care crește tinerele generații pentru viața constructivă, pentru pace, pentru socialism, va funcționa mai bine dacă treburile noastre locale vor fi conduse de oameni harnici, pricepuți și devotați. Și se înțelege că acest lucru va fi mult ușurat dacă în alegerile dela 3 Decembrie vom alege pentru gospodăria noastră locală pe cei mai buni dintre noi".

In felul acesta, ședința dela școala elementară de băeți Nr. 1 din Târgoviște a fost de un real folos atât pentru școală, cât și pentru părinții elevilor care au pornit de aici mai luminați în problemele privitoare la educația și instrucția copiilor lor, precum și în problemele bunei lor gospodării locale.

C. Constantin

Mai multă atenție agitației vizuale!

Legea electorală pentru alegerile de deputați în Sfaturile Populare comunale, orășenești, raionale și regionale acordă dreptul de a alege și de a fi ales oricărui tânăr care la 3 Decembrie împlinește 18 ani. Este pentru prima dată când tineretul din țara noastră își spune cuvântul în treburile obștești.

Tocmai deaceea instituțiile noastre de învățământ medii și superioare acordă multă atenție acestui mare eveniment. Alegerile dela 3 Decembrie sunt un minunat prilej de educație cetățenească, îndeosebi pentru elevii și studenții care se vor prezenta prima dată în fața urnelor. Organizațiile de partid, U.T.M.-ul, organizațiile sindicale din școlile medii și superioare ajută pe studenți și pe elevi să înțeleagă importanța alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, îi ajută să îndeplinească formele necesare pentru eliberarea certificatului de alegător și dau lămuriri privitoare la mecanismul alegerilor.

Formele de agitație și propagandă sunt felurite. Printre acestea, nu puțin importantă este agitația vizuală : lozinci, panouri tablouri etc.

Și Universitatea „dr. C. I. Parhon" se pregătește pentru alegeri. Și Universitatea „Dr. C. I. Parhon" se folosește de mijloace de agitație vizuală. Se vede oare acest lucru îndeajuns în holuri, coridoare, în sălile de învățământ, în laboratoare? In aparență, da, în fond însă nu. De unde această concluzie? Din faptul că problema agitației vizuale a fost privită aci numai la suprafață. Holurile rectoratului, ale facultății de psihologie și pedagogie, filologie, istorie, geologie și geografie, care sunt locuri foarte mult frecventate de mii de studenți ai acestor facultăți nu prea pun în evidență problema alegerilor. Intr'o anumită măsură, excepție face holul rectoratului. Cum intri te întâmpină chemări, lozinci și panouri care-ți amintesc că ne aflăm în plină campanie electorală.

De remarcat este aici așezarea la loc de cinste a portretului acad. prof. C. I. Parhon, candidatul Universității, precum și a chemării către studenți pentru a-l alege ca deputat în Sfatul Popular. Bine venit este și faptul că tot aici s'au afișat panouri reprezentând realizări ale regimului nostru de democrație populară, precum și „Manifestul Frontului Democrației Populare". Ceeace nu se întâlnește aici și aproape în toate facultățile Universității este Chemarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toți alegătorii, ca și lozincile adecvate etapei actuale a alegerilor, cum ar fi de pildă indemnurile pentru ridicarea certificatelor de alegător. Deasemenea, nu se întâlnesc circulările Comitetelor Provizorii de unde studenții s'ar putea informa asupra centrelor și zilelor când pot ridica certificatele de alegător.

Firesc era, în ceeace privește agitația vizuală, să se fi acordat o atenție deosebită holului facultăților de psihologie și pedagogie, filologie și istorie. Aici nu găsim decât 2 lozinci privitoare la alegeri și tabloul acad. prof. C. I. Parhon, dar și acestea pierdute printre alte materiale de agitație în legătură cu alte probleme.

Caracteristic pentru Universitatea „Dr. C. I. Parhon" este și faptul că materialul de agitație vizuală este distribuit în mod disproporționat și nu întotdeauna este așezat în locul cel mai vizibil. Pe sălile și coridoarele facultăților de matematici, istorie, și în aripa rectoratului se observă deseori cum materialul de agitație dispare pe măsură ce urci treptele spre ultimul etaj.

In ce privește popularizarea candidatului Universității, propus din rândurile studenților, cum este cazul tovarășului Zamfir Zorin, se constată că în toate holurile, scările și coridoarele facultăților din clădirea centrală a Universității, nu se află decât 2 chemări firave și acelea urcate pe coridorul ultimului etaj.

Campania electorală este în plină desfășurare. De aceea, agitația vizuală la Universitatea „Dr. C. I. Parhon" trebue continuată și îmbunătățită — căutându-se forme noi și grupându-se mai rațional și la locuri mai vizibile materialul de agitație.

Grupele sindicale dela școlile din raionul „1 Mai" în munca de pregătire a alegerilor dela 3 Decembrie

Înțelegând deosebita importanță pe care o au alegerile dela 3 Decembrie pentru construirea socialismului în țara noastră și pentru întărirea frontului păcii, grupele sindicale și comitetele de instituție dela școlile din raionul „1 Mai" au răspuns Chemării Partidului, mobilizând pe membrii lor să lămurească masele asupra necesității înscrierii în registrele electorale și să participe efectiv la aceste înscrieri, ca și la completarea și eliberarea certificatelor de alegător.

La Centrul Electoral din localul școlii 20 fete, care a înscris aproape 60.000 de cetățeni, unii învățători au depus peste 100 ore de muncă voluntară.

Grupele sindicale și-au dat seama că membrii lor nu vor putea duce munca de lămurire și de mobilizare a maselor în campania electorală dacă nu cunosc bine legea electorală, dacă nu-și însușesc îndeaproape Chemarea Comitetului Central al P.M.R. și Manifestul Frontului Democrației Populare.

Cadrele didactice au folosit orele de activitate educativă, lecțiile de constituție, de istorie, de geografie și de limba română pentru a explica elevilor caracterul profund democratic al Sfaturilor Populare, rolul acestora în construirea socialismului și deosebirea dintre alegerile de acum și cele de altă dată.

Liceul Nr. 4 băieți a organizat chiar o consfătuire în acest scop între alegătorii vârstnici din cadrele școlii și tinerii care vor vota pentru prima dată, explicându-le mecanismul votării și toate măsurile prevăzute în lege pentru a asigura exercitarea dreptului de vot.

În urma dispozițiunilor date de C.G.M., câte un activist ai Uniunii și un membru din comitetul Sindicatului București se ocupă de coordonarea muncii grupelor sindicale în fiecare raion, pentru a face ca sprijinul dat campaniei electorale de către cadrele didactice să capete un caracter organizat. Cei doi activiști, dela Uniune și dela Sindicat, repartizați raionului „1 Mai", au avut o consfătuire cu întreg activul sindical dela școlile acestui raion, indicând amănunțit măsurile practice care trebuesc luate pentru buna desfășurare a alegerilor.

În cadrul „Casei Alegătorului" din Tei, școlile elementare nr. 36 și 49 băieți și fete au susținut un program artistic cu prilejul întâlnirii dintre un candidat și alegătorii din circumscripțiile electorale nr. 7-8.

Tot în cadrul acestei Case, munca de agitație este asigurată în permanență prin rotație, de către 12 profesoare dela Liceul nr. 1 Fete. În cadrul unei conferințe cu părinții, ținută în seara zilei de 16 Nov., cadrele didactice dela acest liceu au dovedit că știu să împletească în mod organic activitatea profesională cu munca de agitație pentru alegeri. Tov. profesoară Stănescu, după ce a înfierat mârșavele uneltiri prin care guvernul englez a căutat să împiedice lucrările celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, a arătat celor peste 200 de părinți că cel mai bun sprijin pe care-l putem da în momentul actual luptei pentru pace este să facem totul pentru reușita alegerilor. Discuțiile și angajamentele luate ulterior de cei prezenți au arătat că vorbele calde și convingătoare ale tov. Stănescu și claritatea cu care a explicat mecanismul votării și îndatoririle ce revin fiecărui cetățean conștient din Republica noastră, au transformat pe mulți părinți în agitatori pentru reușita alegerilor.

„Dar consfătuirea cu activul sindical din raionul „1 Mai" a avut și alte urmări bune. Până la data de 18 Nov., la Liceul nr. 1 Fete, la Școala Pedagogică nr. 3 Educatoare, la Școala Pedagogică nr. 1 băieți, la Școala 20 Fete și la Liceul 4 Băieți, grupele sindicale au ținut ședințe speciale în care au adâncit importanța alegerilor, au trecut în revistă realizările regimului de democrație populară și au arătat perspectivele luminoase ce se deschid țării noastre prin crearea Sfaturilor Populare.

După exemplul muncitorilor din fabrici și uzine, salariații din învățământ și-au luat angajamentul să întâmpine ziua de 3 Decembrie cu noi realizări în muncă. Astfel, tov. Pușcașu, mecanicul Liceului nr. 1 de Fete, și-a luat angajamentul să instaleze lumina la grajdul școlii și o sonerie la sala de gimnastică. Tov. Margărit dela Școala Pedagogică nr. 1 Băieți și-a luat angajamentul ca până la 26 Nov. să repare prin muncă voluntară pasarela dintre localul școlii și grădinița de copii, iar tov. Rășeneanu Niculina, dela aceeași școală, a și cusut 35 de cearceafuri și 3 șorțuri, prin muncă voluntară. Școala elementară nr. 36 băieți a organizat un festival, realizând suma de 50.000 lei cu care va pava curtea.

În general, cadrele didactice și-au luat angajamente concrete cu privire la munca de alfabetizare, la organizarea întrecerilor pentru pavoazare, economii, frecvență și disciplină, la sprijinirea alegerilor prin muncă de lămurire și articole la gazetele de perete.

Peste tot grupele sindicale se îngrijesc ca pavoazarea să fie pusă în slujba alegerilor. La unele școli ea s'a și realizat. Grupele sindicale din școlile medii și-au trecut în planul de muncă să organizeze consfătuiri între alegătorii adulți și tinerii care votează pentru prima dată. Toate grupele sindicale și-au luat angajamentul să sprijine organizarea întâlnirilor dintre candidați și alegători și să popularizeze pe candidații lor.

Grupele sindicale din raionul „1 Mai" ar sprijini și mai bine campania electorală dacă fiecare tovarăș din colectivul de îndrumare și control și-ar fi întocmit un plan precis de muncă și s'ar fi deplasat efectiv la fiecare școală ce i s'a repartizat. Dar unii membri ai acestui colectiv n'au înțeles să ducă munca cum trebue.

Însușindu-și critica ce li s'a făcut, atât membrii colectivului de îndrumare, cât și grupele sindicale, și-au luat angajamentul să înlăture lipsurile semnalate, să organizeze popularizarea candidaților, să sprijine Casele Alegătorului cu programe artistice și să-și intensifice munca pentru mobilizarea celor cu care vin în contact pentru a face din alegerile dela 3 Decembrie o adevărată sărbătoare a oamenilor muncii, un însemnat pas înainte în construirea socialismului și în apărarea păcii.

I. Stoichița

Pe marile noastre șantiere

Hidrocentrala dela Moroeni

Pe întinsul Bărăganului Ialomița își poartă apele spre Dunăre, liniștit, bătrânește, de parcă ar fi gârbovită de ani.

De cum urci însă dela Moroeni în sus, Ialomița îți apare o jucăușă neastâmpărată, care sare din piatră în piatră râzând și cântând mereu. De când oamenii, sub conducerea Partidului, realizează fapte mari și uriașe planuri, cântecul ei apare ca un marș triumfal în tactul căruia— ca un val uriaș — pășesc petroliști, mineri, țărani muncitori spre viață, spre victorie.

Anul acesta toamna a venit schimbată. A lăsat toată liniștea și farmecul ei pictural pe crestele munților, coborând în valea Ialomiței cu o viață nouă. Decovilul urcă gâfâind, transportând materiale de construcții. Camioane mari încărcate până la refuz cu oameni și materiale străbat șoseaua spre munte. E un freamăt puternic și măreț. Toți sărbătoresc prin muncă construirea hidrocentralei.

Pe partea dreaptă a drumului se ridică tot mai numeroase bărăci, locuințe muncitorești pentru cei ce dau lupta cu muntele, cu apele.

Dela Petroșița și până în fundul Leaotei, totul vorbește despre uriașa bătălie care a început.

Oamenii muncii, la îndemnul Partidului, vor construi o hidrocentrală electrică cu o putere instalată de 15.000 kw. Cele 60.000.000 kw. ore anual vor hrăni cu electricitate uzinele Capitalei, orașului Stalin și Valea Prahovei.

LA NOI, VISURILE ȚĂȘNESC DIN FAPTE

Și tu neînfricat petrolist, și tu încercat miner, și tu tânăr țăran colectivist ai visat ca în casa ta să pătrundă lumina.

Visurile voastre erau legate de viață, de Partid. Astăzi Partidul transformă visul în faptă, lumina va pătrunde în fiecare casă, în fiecare sat.

De abia scăpate din turbinele uzinei dela Dobrești, apele neobosite ale Ialomiței vor fi captate în două uriașe baraje. Pe lucul apei din baraje se vor profila crestele semețe ale Leaotei și Priponului. Când porțile barajelor se vor deschide apa Ialomiței și a Brăteiului se vor scurge șerpuitor din inima muntelui. La capătul drumului apele vor cădea vertiginos dela o înălțime uriașă începând dansul drăcesc în turbinele uzinei dela Moroeni.

Toți de pe șantierul hidrocentralei dela Moroeni dau bătălia. Cu energia electrică de aici se va electrifica linia ferată Câmpina-Orașul Stalin. Uzinele, fabricele din Orașul Stalin, București vor lucra cu electricitatea de aici. Apele Ialomiței prin canalurile de irigație vor uda peste 20.000 de ha. teren arabil și nenumărate grădini de zarzavat.

OAMENII NOI

Muncii acesteia îndârjite pe care o duc învingătorii naturii, comuniști, — raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej privind Planul de electrificare a Republicii noastre Populare — le-a dat un nou imbold. În ei a crescut mai mare flacăra chemării Partidului. Cu fapte de uriași ei zăgăzuesc apele Ialomiței, sfredelesc munții.

Așa a înțeles Szabados Iosif, bătrânul miner de pe plaiurile Hunedoarei. A coborît de acolo pe malul Ialomiței aducând cu el cei 20 de ani de muncă înfrățită cu muntele. Ciocănitul perforatorului, explozia dinamitei au fost întotdeauna cântecele lui de viață, de dragoste pentru muncă, pentru lumină.

În cinstea celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia bătrânul Szabados a depășit norma cu 150%. Pentru el și pentru toți cei ce sfredelesc muntele orice depășire de normă înseamnă o lovitură dată imperialiștilor care îngrămădesc la orizont norii negri ai războiului.

„Muncesc cu atâta îndârjire — spune el — pentrucă vreau ca și în satul meu din Hunedoara să se aprindă lumina. Iar de acolo din casă când bătrânețea mă va ajunge, să aud cântecul motoarelor din uzine, sgomotul tractoarelor de pe ogoare".

Pentru zidarul tunelist Țibuleac Ștefan, șantierul Salva-Vișeu a fost un examen greu și o școală înaltă. Acolo Partidul l-a învățat să lupte contra muntelui. A venit aici să învețe să lupte cu apele. „Muntele astăzi — spune el — nu mă mai înspăimântă. Apele nu mi se par de nestăvilit, așa cum credeam când eram în satul meu din fundul Moldovei. Apele Siretului îmi călcau în fiecare primăvară bucățica mea de pământ fără ca eu să fac ceva. Mă consolam cu gândul că așa e dat să se întâmple. Acum spun că nu". Depășirile lui de norme, tenacitatea cu care lucrează dovedesc convingerea omului că natura și forțele ei pot fi stăpânite. Alegerile din 3 Decembrie pe care le așteaptă cu atâta nerăbdare „vreau — spune el — să le întâmpin cu o depășire de peste 60%".

Când a auzit că la Moroeni se construește o hidrocentrală, Ciuciuc Grigore s'a îndreptat acolo. Venise cu o dorință arzătoare. Să aducă prin muncă lumină și în satul lui. Cât de îndârjit scoate el cu vagonetul stâncile din munte. Nu vrea să piardă niciun minut. El știe că cu cât se va termina mai repede uzina, cu atât lumina se va aprinde mai repede în casa lui din Bezdead. De câte ori nu se gândea el când împingea vagonetul, la viitorul băiatului lui care e de 3 ani. Atunci când s'a ridicat în picioare și a făcut singur primii pași plecând dela laiță spre ușă, s'a gândit să facă din el un priceput agricultor. Dar de când lucrează aici, de când a văzut că muntele se prăbușește în fața omului, că apele pot fi întoarse, când a văzut cât de uriașă și puternică este energia electrică, un singur gând îl stăpânește: să-l facă pe fiul lui electrician.

Peste sat s'a lăsat noaptea rece de toamnă. Pașii în drum spre sat calcă frunzișul auriu. Fagii, mesteacănii au rămas goi. Dinspre culmile înzăpezite ale Leaotei se simte un aer rece.

În sat, la școala elementară se scurge ultima oră de română și ultima din acea zi. Pusă să povestească cum luptă omul cu natura, eleva Cioranu Maria din clasa V-a se referă la ceeace a văzut și a înțeles ea în vizita ce a făcut-o cu școala la hidrocentrala electrică. „Vreau să mă fac mare și să conduc motoarele dela noi din sat și să aduc lumină în casa noastră". Dorința acestei orfane, simplitatea propozițiunilor și entuziasmul cu care vorbește despre ceeace se înfăptuește la poalele munților de lângă satul ei ,te fac să vezi în ea întruchipată generația tânără care se ridică pentru construirea vieții noi. S'a terminat ora. Fiecare copil se îndreaptă spre casă grăbit să povestească părinților ce le-a spus tov. profesoară Elena Codreanu. Să le spună că cele trei hidrocentrale electrice de pe Ialomița, uzinele Scropoasa, Dobrești și Moroeni vor da 150 de milioane de kw. oră pe an; că Ialomița — vrăjitoarea aceasta din povești — va hrăni flămândele uzine din Orașul Stalin, va aduce mai multă lumină în București, în regiunile petrolifere de pe valea Prahovei și a Dâmboviței.

Pe șosea, în întunerecul care se lasă din ce în ce mai mult, urcă gâfâind spre șantier camioane încărcate cu ciment, fier, materiale, etc.

Pentru oamenii aceștia noi, pentru comuniștii care se află mereu în fruntea tuturor acțiunilor, cântecul Ialomiței vorbește parcă numai despre lumină, despre motoare puternice, despre o viață îmbelșugată.

Munca aceasta îndârjită a omului cu muntele, cu apele Ialomiței, viața aceasta nouă care pulsează, viitorul strălucit care i se întrezărește petrolistului de pe valea Prahovei, minerului, muncitorului dela Sovromtractor din Orașul Stalin, topitorului dela uzina „Vulcan" le fac să spui: trăim zile minunate, de neuitat ,ale istoriei Patriei noastre, trăim zile în care inima fiecărui om bate tot mai puternic pentru Partid — făuritorul vieții noi și fericite în Republica noastră Populară.

C. Ciuchindel

Filmul sovietic — sprijin puternic în munca salariaților din învățământ

În cadrul săptămânii Filmului Sovietic, organizată la noi între 13 și 18 Noembrie în cinstea celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, s'a prezentat un ciclu de filme, al căror conținut constituie o bogată sursă de învățăminte pentru toți oamenii cinstiți din lumea întreagă, pentru toți apărătorii hotărîți ai cauzei păcii.

Indiferent de tema pe care o abordează, filmele sovietice au toate acelaș țel: de a arăta omenirii muncitoare drumul victorios străbătut de poporul sovietic și munca pentru construirea unui viitor tot mai luminos.

Aceste filme demască cu o deosebită vigoare uneltirile criminale ale dușmanilor păcii, trezind totodată, o ură neîmpăcată și un puternic dispreț față de cercurile de dincolo de ocean, care vor să sacrifice din nou milioane de vieți tinere și cinstite pentru a-și realiza scopurile lor hrăpărețe, de lupi flămânzi.

Oamenii muncii din țara noastră, care, urmând exemplul glorios al Uniunii Sovietice, pun temeliile noii societăți socialiste în Republica Populară Română, prin filmele sovietice, primesc un ajutor neprețuit, atât în munca lor profesională, cât și în activitatea lor cetățenească.

Cadrele didactice, care au sarcina de a face educația tinerelor generații, găsesc în filmele sovietice un material deosebit de bogat. Acest material constituie un puternic sprijin în adâncirea caracterului realist științific al învățământului nostru, în orientarea justă și constructivă a activității educative, în mobilizarea tineretului la luptă activă pentru pace.

Văzând filmele sovietice, învățătorii și profesorii din țara noastră cunosc minunatele calități ale omului sovietic, cinstea, hotărîrea și curajul în îndeplinirea celor mai grele sarcini, eroismul omului sovietic, ingeniozitatea și credința lui nemărginită față de Patria Socialistă.

Perseverența omului sovietic, munca creatoare, atitudinea bolșevică, în fața vieții, dragostea față de om și patriotismul sovietic, ilustrate atât de sugestiv în filmele sovietice, sunt folosite ca exemple vii de către învățătorii și profesorii noștri în lecțiile și prelegerile lor.

Convinși de puterea educativă a acestor filme, salariații din învățământ le vizionează în număr din ce în ce mai mare. „Învățătoarea din Șatrii", de pildă, a arătat tinerelor noastre cadre didactice cum pot fi învinse cele mai mari greutăți prin forța și avântul revoluționar, — prin dragostea puternică cu care Varenca, tânără învățătoare, muncește pentru ridicarea unui sat sărac din Siberia.

O puternică influență a exercitat asupra oamenilor muncii din țara noastră filmul „Marele Cetățean". Cei care au vizionat acest film au înțeles cât de periculoși sunt dușmanii lumii noi, cât de necesară este pentru fiecare om cinstit atașat Partidului și Patriei o atitudine cât mai combativă, o vigilență, cât mai ascuțită. Salariații din Învățământ în lupta lor necruțătoare față de dușmanii poporului muncitor, având mereu în minte imaginea marelui luptător Chirov, vor putea crește adevărați constructori ai socialismului, și apărători convinși ai păcii.

Filmele „Căderea Berlinului", „Misiunea Secretă", „Oameni Curajoși" și „Întâlnirea pe Elba", pun în fața ochilor noștri două lumi cu totul deosebite: o lume vigurcasă care merge cu pași siguri către un viitor luminos, o lume nouă cinstită și dreaptă și o lume a trecutului, intrată adânc în putrefacție, o lume deschelibrată, care încearcă să se salveze prin cele mai groaznice sălbătăcii.

Salariații din Învățământ — vizionând filmele care oglindesc trăsăturile acestor două lumi aflate în luptă—vor ști să mobilizeze pe elevii lor și pe părinții acestora să lupte cu hotărîre pentru distrugerea definitivă a vechii orânduiri, bazate pe asuprire și exploatare.

Dar filmele sovietice prezintă un bogat și variat material și în ceeace privește progresele științei și tehnicii sovietice, progresele agriculturii socialiste și metodele de muncă.

Pătrunzând conținutul filmului „Puterea cea Mare", cadrele didactice vor învăța să lupte fără preget împotriva oricăror forme de cosmopolitism și să aplice cu încredere știința sovietică, miciurinistă.

Dar pentru ca aceste filme să-și atingă scopul propus, e necesar ca ele să fie vizionate și discutate de cât mai mulți oameni ai muncii.

Pentru a îmbunătăți activitatea cadrelor noastre didactice, pentru ca învățământul nostru să dea roade cât mai temeinice și cât mai constructive, grupele sindicale trebue să organizeze vizionarea filmelor sovietice. La rândul lor, comisiile culturale trebue să aibă o deosebită grijă față de prelucrarea filmelor sovietice în grupele sindicale, față de popularizarea acestor filme în gazetele de perete. Aceste discuții însă trebue să fie duse în mod organizat și legate strâns de specificul muncii profesionale.

Astăzi, când întreaga omenire progresistă duce marea luptă istorică pentru pace, să ajutăm pe toți salariații din învățământ să culeagă învățăminte din mari'e realizări ale cinematografiei sovietice, să înțeleagă că succesele muncii noastre în toate domeniile constituie o puternică lovitură dată dușmanilor păcii și în același timp o contribuție efectivă la construirea socialismului în țara noastră.

Efectuarea lucrărilor de statistică școlară

Pentru o mai bună cunoaștere a tuturor datelor statistice referitoare la învățământ ca și pentru controlul îndeplinirii sarcinilor ce revin Ministerului nostru prin Planul de Stat, s'au elaborat o serie de formulare statistice privind toate gradele de învățământ. Pentru ca operația de culegere a datelor statistice să se poată face în cele mai bune condițiuni și pentru ca toate regiunile să poată prezenta situații centralizatoare întocmite pe baza acelorași criterii, toți statisticienii planificatori dela Secțiunile Regioncle de Învățământ au fost convocați, în zilele de 10 și 11 Noembrie a. c. la București, unde s'a prelucrat temeinic fiecare formular.

Intre 12 și 14 Noembrie, la sediile regiunilor au avut loc ședințe de instructaj cu șefii Secțiunilor de Învățământ și referenții șefi dela raioane, la care au participat și delegații Ministerului.

S'a constatat că aproape toate regiunile și-au întocmit bine lucrările statistice. S'au prezentat slab statisticienii planificatori din București, dela regiunile Gorj și Bacău. Total dezinteres au arătat Secțiunile de Învățământ din raioanele Sadova și Bradova, Regiunea Dolj și Secțiunea de Învățământ a orașului Râmnicu-Vâlcea. Va trebui ca șefii Secțiunilor regionale de Învățământ să sprijine mai mult în munca lor pe șefii secțiunilor raionale și să urmărească pe teren îndeaproape executarea lucrărilor de evidență și statistică.

In cadrul raioanelor se face verificarea și centralizarea datelor pentru unitățile preșcolare și elementare. De felul cum se vor îndeplini aceste lucrări depinde rezolvarea cu succes a operației de culegere a datelor din toată țara. O greșeală făcută de o școală și nedescoperită aici, duce la centralizări eronate, modificând totalul pe regiune și chiar pe țară, fapt ce va împiedica cunoașterea justă a realității de pe teren și va provoca tragerea unor concluzii false.

De aceea se impune o serioasă verificare a formularelor statistice înaintate de școli. Pentru aceasta e nevoe să se formeze colective în care să fie atrase cele mai bune cadre didactice, să se ceară sprijinul inspectorilor statisticieni regionali și raionali și să se țină seama de observațiile lor cu privire la exactitatea datelor culese și buna întocmire a formularelor și a borderourilor centralizatoare. Deasemeni, trebue să se ceară sprijinul Sindicatelor Salariaților din Învățământ.

Se cere ca fiecare formular să fie examinat cu atenție și fiecare dată inscrisă să fie verificată atât prin sondagii cât și prin informațiile organelor de control.

Delegați ai Ministerului vor trece pe la raioane, dând toate îndrumările tehnice necesare completării formularelor. Ei vor verifica exactitatea datelor culese precum și buna întocmire din punct de vedere tehnic a lucrărilor de imborderare conform instructajului făcut de Minister.

In zilele de 2—3 Decembrie, formularele centralizatoare pentru învățământul preșcolar, elementar și mediu, însoțite de câte două exemplare din fișa statistică a fiecărei școli, vor fi aduse la Secțiunea de Învățământ a regiunii. Aici, între 3 și 8 Decembrie urmează o nouă verificare și centralizare pe regiuni a datelor din formularele primite dela raioane. Se vor lua măsuri pentru a lichida cât mai grabnic deficiențele cu privire la organizarea evidențelor și la comunicarea datelor statistice. Va trebui să fie sancționați toți aceia care, din neglijență sau nepăsare, comunică date eronate, incomplete sau le comunică cu întârziere.

In zilele de 9 și 10 Decembrie 1950, Secțiunile de învățământ regionale vor trimite serviciului de Evidență și Statistică din Minister, prin statisticienii planificatori, toate lucrările, întocmite conform instrucțiunilor primite.

Statisticienii planificatori vor rămâne 6 zile la Minister pentru verificarea lucrărilor aduse. In acest timp, vor urma și o școală de calificare.

Institutele de Învățământ Superior, precum și școlile medii tehnice pendinte de alte ministere, care nu lucrează prin Secțiunile de Învățământ, vor înainta situațiile la data cerută de departamentele respective.

Trebue menționat că formularele elaborate de Minister vin, în primul rând, în sprijinul școlilor, al raioanelor și regiunilor, ajutându-le la organizarea unei bune evidente primite și că ele constitue un izvor serios de informațiuni statistice, pe baza căruia se va face adevărata evidență statistică.

Fiecare școală va opri un asemenea formular. Raionul va avea un borderou centralizator, iar la regiuni, pe lângă situațiile fiecărei școli, se va găsi și un formular centralizator dela raion.

Datele care se vor centraliza la Minister vor îngădui luarea unor măsuri pentru asigurarea bazei materiale a învățământului și pentru urmărirea pe teren a executării sarcinilor ce revin învățământului prin Planul de Stat. De aceea, toți tovarășii însărcinați cu efectuarea lucrărilor de statistică trebue să fie pătrunși de importanța datelor comunicate, ca și de răspunderea ce le revine în această muncă

Ion Pureo

IN ATENȚIA INVAȚATORILOR ȘI A PROFESORILOR ABONAȚI LA GAZETA INVĂȚĂMÂNTULUI

PENTRU ASIGURAREA UNEI BUNE DIFUZĂRI, COMUNICAȚI ADMINISTRAȚIEI NOASTRE ORICE SCHIMBARE DE ADRESĂ.

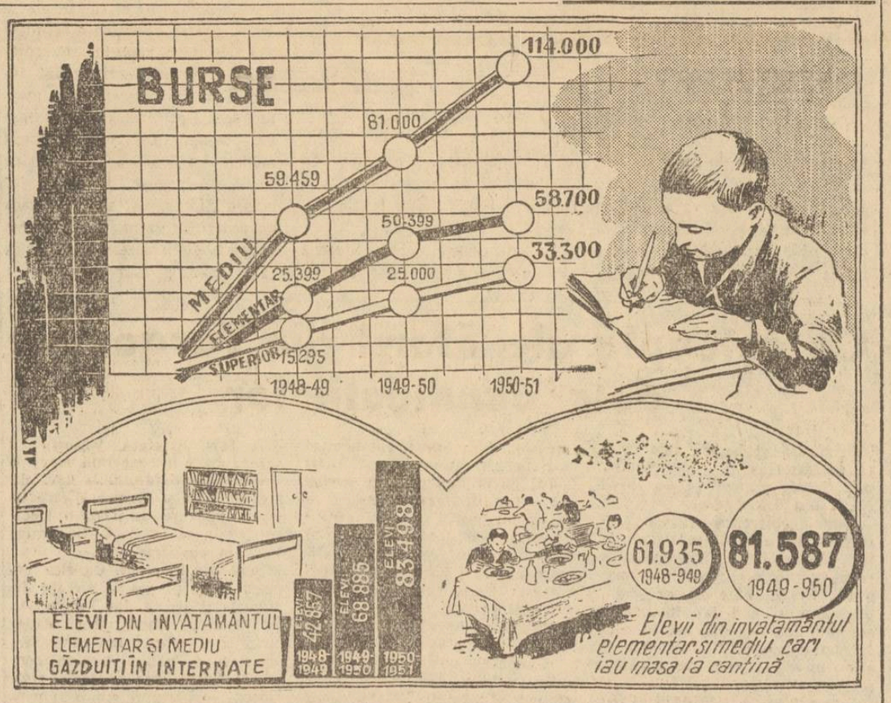

In cinstea alegerilor de deputați pentru Sfaturile Populare

Secțiunea de Învățământ Regionala Botoșani cheamă la întrecere Secțiunea de Învățământ Regionala Bârlad pentru terminarea la timp a lucrărilor statistice

Am primit la redacție următoarea chemare la întrecere:

Cu prilejul desfășurării lucrărilor statistice, Secțiunea de Învățământ a Regiunii Botoșani își ia angajamentul să termine aceste lucrări în termenul cerut, în cele mai bune condițiuni, pentru a fi utile organelor de Stat în munca pentru construirea socialismului.

Sub semnul luptei pentru pace și în cinstea zilei de 3 Decembrie — ziua alegerilor de deputați ai Sfaturilor Populare — Secțiunea de Învățământ a Comitetului Provizoriu Regional Botoșani, cheamă la întrecere Secțiunea de Învățământ a Comitetului Provizoriu Regional Bârlad pentru executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor statistice.

Șeful Secțiunii de Învățământ a regiunii Botoșani,

Iosif Croitoru

Statistician planificator,

Gh. Tomșa

Părinții și elevii din Stejar sunt mândri că în satul lor se va construi centrala hidroelectrică „V. I. Lenin"

(Urmare din pag. 1-a)

drocentrală. Profesorul nu mai prididea cu răspunsurile. Ca să ne arate cât de mult îi preocupă problema electrificării, sare unul cu vorba:

— Noi am făcut și niște ghicitori despre electricitate. Să ni le ghiciți. Și repede ni le înșiră:

Ghici ghicitoarea mea:
Cine slobodă trece azi
Cu chip rece, cristalin,
Dar i-om smulge—orice talaz
Pentru uzina Lenin?

Cum mulți zâmbesc complice spre noi, ne încearcă cu alta:

Mai aprigă nu se mai poate
Puterea din apă și-o scoate;
Când în stâlpi se aprinde,
Noaptea o ucide.
E și aici și la Galați?
N'o atinge că o pați.

Cei care au ticluit aceste ghicitori vor fi, mâine, cei care vor struni bărbățește milioanele de kilowați pe care hidrocentrala le va smulge Bistriței și le va folosi ca să hrănească cu energie și lumină fabricile din orașe și ogoarele satelor din Moldova.

TREBUE SA INVEȚE MAI BINE

Cât a stat de vorbă cu părinții, tovarășul director Mircea a legat în mod organic și convingător problemele școlii cu problemele Planului de electrificare, cu alegerile dela 3 Decembrie. Muncitori și țărani ca tovarășii Gicovanu, Ionaș și alții ai căror copii învață la școală au făcut propuneri pentru școlarizarea tuturor copiilor din aceste sate, pentru ajutorarea internatului școlii, luându-și angajamentul să muncească voluntar pentru ca școala să poată instala cât mai curând lumina electrică.

— Copiii noștri, spun țăranii muncitori, trebue să învețe mai mult și de aceea școala are nevoe de lumina electrică. Pentru aceasta ne luăm angajamentul să ridicăm stâlpii prin muncă voluntară.

Învățătorii și profesorii dela aceste școli muncesc încă în condiții grele. Nu au suficient material didactic. Nu toți și-au însușit temeinic metodele de predare. Dar ei vor trebui să muncească, pentru a răspunde cu cinste marilor sarcini pe care le ridică în fața lor construcția uriașă a hidrocentralei la care vor lucra mâine și elevii lor.

Când se lasă seara peste munții Bistriței, se aprind luminile pe șantier și în tot combinatul forestier dela Vaduri. Intreaga vale pare un lac de lumină. Și te fură visul. Vis înaripat de avântul creației care străbate toată valea Bistriței, dela Piatra până aici. Barajul, lacul întins pe aproape 30 de km. lungime, clădirile albe și masive ale hidrocentralei, transformatoarele și cablurile împânzite ca niște artere de viață nouă și lumină vor aprinde lampa lui Ilici în fiecare casă, în toată Moldova.

Note politice externe

În discursul rostit la 18 Noembrie 1950 în ședința plenară a Adunării Generale în legătură cu memorandumul prezentat de secretarul general al O.N.U., pentru elaborarea unui program de 20 de ani pentru realizarea păcii, șeful delegației sovietice A. I. Vișinski a spus:

„Mă folosesc de faptul că vorbesc aci în această chestiune, pentru ca dela această tribună, în numele delegației noastre și cred că și în numele multor altor delegații, să trimit un fierbinte salut celui de al doilea congres mondial al partizanilor păcii dela Varșovia și să-i urez tot succesul în lupta lui nobilă pentru pace, împotriva atâtătorilor la război".

Aceste cuvinte ale tovarășului Vișinski au fost subliniate prin aplauzele puternice ale acelor delegați la O.N.U., care dându-și seama de misiunea lor sunt îngrijorați de soarta pe care atâtătorii la război o pregătesc omenirii și luptă pentru întărirea unei păci trainice în lume.

Cuvântarea lui A. I. Vișinski a constituit un nou rechiziitoriu necruțător împotriva acelora care sub masca „păsnică" nu ezită să pateze prestigiul O.N.U., să atâțe focul războiului imperialist, să caute să-și impună dominația asupra lumii întregi. Șeful delegației sovietice a arătat că Guvernul Sovietic este gata să sprijine orice propuneri menite să asigure pacea lumii și a demascat clauzele din memorandumul purtătorului de cuvânt al americanilor Trygve Lie, propuneri care fac jocul imperialiștilor și deci sunt îndreptate împotriva păcii.

In același timp A. I. Vișinski a arătat că „delegația U.R.S.S. consideră necesar ca susmențiunatul memorandum să fie elaborat din nou, ținându-se seama de schimbul de păreri din actuala sesiune a Adunării Generale. Uniunea Sovietică este gata să contribue la aceasta prin toate mijloacele".

Deaceea șeful delegației sovietice a prezentat următorul proect spre examinare Adunării Generale a O.N.U.:

„Examinând memorandumul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, intitulat „Elaborarea unui program pe 20 ani pentru realizarea păcii", Adunarea Generală hotărăște:

1. Să aprobe punerea chestiunii cu privire la elaborarea unui program pe 20 ani pentru realizarea păcii.

2. Să considere necesar ca, în elaborarea sa ulterioară, acest program să prevadă următoarele:

a) ținerea de sesiuni periodice ale Consiliului de Securitate, ținând seamă că Consiliul va funcționa în componența sa completă și legală, cu participarea reprezentantului Republicii Populare Chineze; b) respectarea riguroasă a principiului unanimității în lucrările Consiliului de Securitate; c) interzicerea necondiționată a armei atomice și altor tipuri de arme de exterminare în massă a oamenilor, paralel cu stabilirea unui control asupra îndeplinirii acestei interdicții; d) punerea în aplicare, în cursul elaborării programului, în conformitate cu art. 43 al Chartei ONU, a unui acord stabilind efectivul și felul trupelor ce vor fi puse la dispoziția Consiliului de Securitate de către membrii săi permanenți și principiul egalității în ceea ce privește efectivul total și componența acestor forțe care vor fi puse la dispoziție de către membrii permanenți ai Consiliului de Securitate, precum și îngăduirea anumitor devieri dela principiul mai susmențional — prin hotărîri speciale ale Consiliului de Securitate, atunci când există dorința corespunzătoare a vreunui membru permanent al Consiliului de Securitate; e) acordarea de ajutor tehnic țărilor înapoiate din punct de vedere economic, dacă nu exclusiv, în orice caz în majoritatea cazurilor prin intermediul Organizației Națiunilor Unite. In legătură cu aceasta, trebue să se pornească dela faptul că un asemenea ajutor trebue să urmărească desvoltarea resurselor interne ale țărilor înapoiate din punct de vedere economic și a industriei și agriculturii lor naționale, întărirea independenței lor economice și că el nu trebue să fie condiționat de revendicarea unor privilegii politice, economice sau militare pentru țările care acordă acest ajutor; f) desvoltarea comerțului internațional fără discriminări pe baza egalității și respectului suveranității tuturor țărilor, fără niciun amestec în afacerile interne ale altor state".

Numai adoptând propunerile sovietice care sunt menite să asigure cu adevărat pacea, Organizația Națiunilor Unite își poate îndeplini misiunea sa de a contribui la asigurarea păcii și securității popoarelor.

Agresiunea dezlănțuită de imperialiștii americani în Coreea se dovedește a fi pe zi ce trece o aventură al cărei sfârșit nu poate fi decât fatal pentru agresori. Intreaga populație a Coreei s'a ridicat în spatele frontului și lovește fără cruțare în dușman. Ucigașii mamelor și copiilor din Coreea, mârșavii agresori yankei își dau seama acum că nu e așa de ușor să sdrobești sub cizma de cotropitor un popor dornic de viață și de libertate.

„In momentul de față în Coreea situația pe front s'a schimbat în favoarea noastră— spune Apelul Comitetului Central al Frontului Unit Democratic Patriotic Coreean adresat la 19 Noembrie poporului coreean. Unitățile înarmate de partizani, formate din sute de mii din cei mai buni fii și fiice ale noastre — muncitori, țărani, funcționari și studenți— acționează în spatele frontului inamicului. Ele dau lovituri necontenite inamicului".

Insăși agențiile imperialiste sunt nevoite să recunoască acest lucru.

După cum anunță corespondentul agenției americane UNITED PRESS, așa numitul ministru de interne al lui Li Sin Man, a recunoscut că în regiunea Seul partizanii operează organizat și din ce în ce mai intens. Activitatea partizanilor este îndreptată în primul rând împotriva căilor de aprovizionare ale inamicului. Divizia 25-a de infanterie americană, trei divizii sudcoreene compuse din circa 17.000 oameni și două brigăzi de infanterie, una turcă și alta filipineză însumând 10 mii oameni, sunt imobilizate în luptele cu forțele tot mai puternice ale partizanilor din această regiune. Atacurile acestora s'au intensificat atât de mult încât autoritățile sudcoreene au recomandat insistent să nu se mai facă nici o călătorie în timpul nopții, iar cele din timpul zilei se fac numai în convoiuri mari.

Un alt factor neprevăzut de agresorii americani este gerul din ce în ce mai aspru, care face numeroase victime în rândurile soldaților americani. După cum anunță UNITED PRESS, căpitanul medic american Douglas Holman a declarat după un atac întreprins de divizia 7-a americană că, „aproape 50 la sută din pierderile noastre din cursul acestui atac se datoresc frigului, îngrijirea rănilor complicându-se imens din cauza gerului".

Armata populară coreeană ajutată de voluntarii chinezi dă lovituri puternice agresorului.

Trufașul criminal de război Mac Arthur își vede astfel eșuând mârșavul său plan de a termina până la 30 Noembrie cu Coreea. Poporul coreean nu se supune agresiunii imperialiste. Imperialiștii americani capătă răspunsul ce li se cuvine. In Coreea arde pământul sub cizmele cotropitorilor yankei.

Imprimeriile „SCRIS UL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5

Votând candidaţii Frontului Democraţiei Populare, votaţi pentru pace, bunăstare, înflorirea Patriei şi socialism!

ANUL II Nr. 87 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate ţările, uniţi-vă! — Vineri 1 Decembrie 1950

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Învăţământ

REDACŢIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAŢIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUŢII ANUAL: 500 LEI

Oameni ai muncii din învăţământ, studenţi şi elevi, daţi votul vostru pentru înflorirea Patriei, pentru pace!

Duminică, 3 Decembrie, poporul muncitor din Republica noastră Populară trăieşte o mare sărbătoare, înscriind în istoria Patriei încă un moment însemnat. Zidul puternic ce exista în trecut, sub regimurile burghezo-moşiereşti ,între cetăţean şi aparatul de stat — care era o unealtă a claselor exploatatoare — se dărâmă din temelii. Milioane de oameni ai muncii din toate satele şi oraşele ţării răspund cu însufleţire Chemării Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi păşesc în faţa urnelor cu încredere deplină în Partid, uniţi în voinţa dârză de a lupta pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor cucerite, pentru o viaţă îmbelşugată, pentru înflorirea Patriei noastre, pentru pace şi socialism.

Vor primi încă o lovitură duşmanii dinăuntru şi din afară văzând entuziasmul, însufleţirea cu care vor merge la vot, uniţi într'o voinţă comună, oamenii muncii din toate ramurile de producţie, naţionalităţile conlocuitoare care au îndurat pe lângă jugul asupririi burgheze şi jugul asupririi naţionale, milioanele de femei, ţinute atâţia ani în mizerie şi întuneric şi tineretul pe care ei îl întrebuinţau numai drept carne de tun.

Prin crearea Sfaturilor Populare care vor fi organele locale ale puterii de stat, organe ale dictaturii proletariatului, baza politică a regimului nostru de democraţie populară, prin alegerea, deci, a celor peste 110.000 de deputaţi muncitori, ţărani muncitori, soldaţi, ofiţeri, oameni de ştiinţă, meseriaşi şi gospodine care vor conduce gospodăria locală a comunelor, a raioanelor şi a regiunilor, massele largi populare vor participa la conducerea treburilor de stat.

In aceste Sfaturi se vor forma, aşa după cum a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul politic general al Congresului P.M.R., „oameni de stat de tip nou, ieşiţi din adâncurile poporului".

Pe toate meleagurile ţării vor flutura drapelele victoriilor clasei muncitoare şi ale Partidului ei de avantgardă şi, în ciuda duşmanilor dinăuntru şi dinafară, pretutindeni va răsuna puternic bucuria oamenilor muncii, care pentru prima dată în istoria Patriei noastre îşi aleg deputaţii pentru conducerea locală, pentru a-şi apăra roadele muncii lor, pentru fericirea şi viitorul luminos al copiilor lor şi al Patriei întregi.

Spre deosebire de alegerile din trecut în care reprezentanţii claselor exploatatoare, pentru a pune mâinile pe veniturile ţării, veneau în faţa alegătorilor cu tot felul de promisiuni, — în noile alegeri, Frontul Democraţiei Populare se prezintă în faţa tuturor celor ce sunt chemaţi să aleagă pe deputaţii vieţii noi, cu întregul ansamblu al realizărilor obţinute dela 23 August 1944 şi până astăzi, precum şi cu perspectivele ce se deschid pe baza acestor realizări.

Smulgând puterea de Stat din mâinile claselor exploatatoare, Partidul clasei muncitoare, cu ajutorul de nepreţuit al Uniunii Sovietice, a trecut la uriaşele transformări revoluţionare menite să consolideze economia ţării şi să întărească independenţa şi suveranitatea noastră naţională.

Aplicând politica leninist-stalinistă în problema naţională şi întărind alianţa între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, Partidul nostru a păşit cu întregul popor muncitor la reconstrucţia ţării şi la crearea bazelor socialismului.

Marele act revoluţionar al naţionalizării a dat putinţa trecerii pe drumul industrializării socialiste a ţării. Prin gospodărirea bunurilor ţării fără burghezie, împotriva burgheziei şi mai bine decât burghezia, clasa muncitoare a imprimat un nou ritm producţiei, depăşind simţitor nivelul producţiei din 1938 şi ridicând considerabil nivelul tehnic al industriei noastre socialiste.

Datorită muncii pline de abnegaţie cu care oamenii muncii au răspuns tuturor chemărilor Partidului şi datorită ajutorului frăţesc pe care ni l-a dat şi continuă să ni-l dea Uniunea Sovietică, — în ţara noastră s'au ridicat noi fabrici şi uzine, s'au reconstruit furnalele înalte dela Hunedoara şi Vlahiţa, s'a construit o fabrică de transformatori electrici la Craiova, o uzină chimică mare, fabrici textile la Botoşani şi Iaşi, noi linii ferate, noi lucrări edilitare prin care înfloreşte şi se întăreşte Patria noastră.

Ţara noastră, despre care burghezia spunea că e o ţară „eminamente agricolă", fabrică astăzi, pentru prima oară utilaj petrolifer, maşini-unelte complicate, motoare Diesel, tractoare, combine şi turbogeneratoare, produse pe care altădată le cumpăram cu bani grei din străinătate.

Grăitoare sunt pentru oamenii muncii din lumea întreagă uriaşele lucrări dela Canalul Dunăre-Marea Neagră, repeziciunea uimitoare cu care se ridică zidurile marelui combinat poligrafic „Casa Scânteii" şi entuziastele lucrări de pe şantierul marii uzini hidroelectrice „V. I. Lenin" dela Bicaz.

Realizările din domeniul industriei sunt strâns împletite cu cele obţinute în agricultură. In anul acesta, satele noastre capătă aproape 3000 de tractoare şi alte mii de maşini agricole cu care ţărănimea muncitoare va păşi la o agricultură înaintată.

Gospodărirea bunurilor ţării, care altădată erau la discreţia îmbuibaţilor jefuitori, permite regimului nostru de democraţie populară să ridice noi întreprinderi, să pornească la realizarea primului nostru Plan Cincinal şi a măreţului Plan de electrificare a ţării, să construiască noi aşezăminte de învăţământ şi cultură.

Cuceririle obţinute de regimul nostru de democraţie populară, succesele obţinute în toate ramurile de producţie, deschid astăzi Patriei noastre nemărginite perspective de desvoltare, la care altădată poporul nostru muncitor n'ar fi îndrăznit să gândească.

Pe întreg cuprinsul ţării se vor construi centrale termoelectrice, centrale hidroelectrice şi microcentrale, care vor mări puterea electrică instalată cu 2.000.000 kw. Vor apărea noi linii de transport şi staţii de transformare pentru distribuirea energiei electrice în sate şi oraşe. In 2000 de sate va fi adusă lumina electrică şi, prin folosirea din ce în ce mai puternică a forţelor naturii, se vor face noi împăduriri, noi irigaţii, vor fi recâştigate noi terenuri inundabile.

Creşterea producţiei şi a productivităţii muncii face posibilă creşterea continuă a veniturilor celor ce muncesc. In anul 1950, se cheltuesc 87 de miliarde lei pentru acţiuni social-culturale, adică pentru concediile oamenilor muncii, creşe, sanatorii, spitale, cămine de zi, colonii de vară, cantine, burse pentru elevi şi studenţi, pensii, instituţii de învăţământ, ştiinţă, teatru, cinematograf, biblioteci, cămine culturale, cluburi şi colţuri roşii.

Salariaţii din învăţământ, studenţii şi elevii cu drept de vot, conştienţi de toate aceste realizări, precum şi de noile perspective ce li se deschid, vor vota cu toată convingerea pentru Frontul Democraţiei Populare, fiind siguri că votul lor înseamnă o puternică adeziune la lupta oamenilor muncii pentru pace, pentru înflorirea Patriei, pentru socialism.

Ei vor merge la vot cu însufleţire, pentrucă ştiu că Partidul şi Guvernul nostru poartă o grijă deosebită tuturor salariaţilor din învăţământ, tuturor elevilor şi studenţilor, fii de muncitori şi ţărani muncitori. Reforma învăţământului, marele act revoluţionar din August 1948, a deschis larg porţile şcolilor de toate gradele şi ale facultăţilor pentru toţi fiii oamenilor muncii, indiferent de sex, naţionalitate, religie sau rasă.

Pentru a da posibilitate cadrelor didactice să se orienteze în ştiinţa marxist-leninistă, să-şi ridice nivelul ideologic, politic şi profesional, Ministerul Învăţământului Public, din iniţiativa şi sub îndrumarea Partidului, a organizat cursurile I.C.D. care au fost absolvite de 1406 învăţători şi profesori în 1948 şi, în acelaş an, după Reforma învăţământului, de 28.717 cadre didactice. Numărul cursiştilor a crescut în 1949 la 49.185, iar cursurile de îndrumare profesională, care au urmat, au cuprins 15.261 învăţători şi profesori.

Tot pentru ridicarea culturală a salariaţilor din învăţământ s'au iniţiat în cadrul sindicatelor, cu sprijinul Confederaţiei Generale a Muncii şi al Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Învăţământ, 25 de cluburi, 322 colţuri roşii, 1428 biblioteci care numără până în prezent 113.254 volume şi 1557 cercuri de broşuri.

Prin grija Partidului şi a Guvernului, s'au schimbat profund condiţiile de trai ale oamenilor muncii din învăţământ. Astfel, prin salarizarea din Ianuarie 1949, salariile mici au crescut până la 200 la sută, iar salariile mari cu cel puţin 25 la sută. In 1950 au fost trimişi la odihnă 4530 de oameni ai muncii din învăţământ şi 2982 studenţi, iar la cură 1772 salariaţi şi 195 studenţi. (E vorba numai de studenţii cuprinşi în Uniunea noastră.) 500 de copii ai salariaţilor din învăţământ au fost trimişi în colonii, iar pentru a se uşura condiţiile de muncă ale cadrelor didactice, au început a se construi cămine pe lângă instituţiile de învăţământ. In mai toate oraşele ţării s'au organizat cantine pentru oamenii muncii din şcoli, iar pentru elevi şi studenţi s'au acordat în anul şcolar 1950—1951, 206.000 burse, 100.200 locuri în cămine şi internate şi 122.000 elevi şi studenţi iau masa la cantină.

Sporeşte văzând cu ochii numărul construcţiilor şcolare, numărul elevilor cuprinşi în şcolile de toate gradele şi numărul studenţilor care frecventează cursurile celor 149 facultăţi şi [illegible]

Zecile de mii de învăţători şi profesori, cărora regimul nostru de democraţie populară le-a redat demnitatea pe care o meritâ, îşi dau seama de toate aceste realizări şi sunt recunoscători pentru cinstea ce li s'a făcut de a avea din rândurile lor un număr atât de mare de candidaţi propuşi pentru Sfaturile Populare.

De aceea, alături de oamenii muncii, ei vor lupta cu hotărâre pentru realizarea primului nostru Plan Cincinal, pentru lichidarea analfabetismului, pentru ridicarea calităţii conţinutului învăţământului, pentru socializarea agriculturii şi pentru îndeplinirea măreţului Plan de electrificare a ţării.

Strâns uniţi în jurul Partidului, în jurul Frontului Democraţiei Populare, să păşim cu entuziasm şi încredere deplină la vot, unde vom avea prilejul să arătăm că suntem hotărîţi să apărăm cu tot devotamentul aceste cuceriri, că vrem din toată inima să mergem pe drumul lui Lenin şi Stalin, că vrem cu hotărâre să fim ziditorii lumii celei noi.

Invăţători şi profesori, votaţi pentru fericirea copiilor voştri, pentru fericirea şi viitorul luminos al copiilor pe care-i educaţi! Oameni ai muncii din învăţământ, studenţi şi elevi, votaţi pentru înflorirea Patriei noastre, votaţi pentru pace! Votaţi candidaţii Frontului Democraţiei Populare!

Nu uitaţi nicio clipă că votul vostru este o puternică pârghie la desvoltarea şi întărirea Patriei noastre, la întărirea lagărului păcii.

Mişcarea mondială a partizanilor păcii, exponent al voinţei de pace a întregii omeniri

Florica Mezincescu

Ministru adjunct al Invăţământului Public

Membru al Delegaţiei R.P.R. la cel de-al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii

Măreaţa întâlnire a popoarelor, cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, a arătat odată mai mult amploarea mişcării pentru pace, forţa ei de neînvins. Ea a arătat că pacea nu este cauza unuia sau a altuia dintre popoare, a unuia sau a altuia dintre partizanii diferitelor păreri politice sau credinţe religioase, ci cauza tuturor popoarelor, a fiecărui om cinstit, de bună credinţă.

Aşa cum spunea Ilya Ehrenburg, „o răspundere enormă apasă asupra umerilor noştri... asupra noastră apasă răspunderea pentru toţi copiii bruni sau bălai, din Londra şi din Moscova, din Paris şi din Pekin, pentru copiii care se joacă printre sgârie norii din New York şi în Coreea, asupra noastră apasă răspunderea pentru toţi îndrăgostiţii, pentru toate cărţile lumii, pentru toate oraşele, pentru toate grădinile".

Varşovia, oraşul în care grămezile de ruine vorbesc despre grozăviile războiului, în care miile de şantiere vorbesc despre voinţa de pace a popolului polonez, despre un minunat elan de reconstrucţie paşnică, călduroasa primire a guvernului polonez, a poporului polonez, chipurile luminoase şi zâmbetele de neuitat cu care copiii polonezi întâmpinau pe delegaţi la fiecare colţ de stradă, — toate acestea au constituit cadrul politic şi material în care Congresul a găsit terenul pentru discuţia liberă, directă şi sinceră între oameni de păreri politice deosebite, de credinţe religioase diferite. Peste 2.000 de delegaţi, din peste 80 ţări, făcând parte din cele 5 continente ale globului, au luat parte la acest Congres.

Compoziţia Congresului, desbaterile libere şi adânci, atmosfera de colaborare şi de dârzenie în apărarea păcii, ca şi hotărîrile Congresului şi zdrobitoarea majoritate cu care au fost votate aceste hotărîri, arată că speranţa pe care popoarele iubitoare de pace şi-au pus-o în Congres a fost justificată. Totodată, acestea arată că delegaţii popoarelor au ştiut să găsească un limbaj comun, mijloace temeinice de a lărgi şi concretiza programul de luptă pentru pace, precum şi forme şi metode noi de luptă pentru apărarea păcii. Prin demascarea guvernului laburist care a încercat să zădărnicească ţinerea Congresului, prin atmosfera de colaborare şi de combativitate care a domnit în timpul desbaterilor, prin cadrul pe care Republica Polonă l-a oferit Congresului, chiar şi cei care veniseră acolo şovăitori s'au alăturat hotărîrilor luate.

Stau mărturie cele 1655 de voturi pentru, faţă de 3 voturi contra şi 2 abţineri. Ceeace a caracterizat acest Congres a fost fermitatea în demascarea atâţătorilor la un nou război şi încrederea nestrămutată pe care au manifestat-o delegaţii în forţa popoarelor de a împiedica pacea. Cu indignare şi mânie au înfierat delegaţii la Congres sângeroasa agresiune militară a imperialiştilor americani în Coreea, nerusinatele provocări la adresa R. P. Chineze, militarizarea Germaniei occidentale şi a Japoniei, transformarea Organizaţiei Naţiunilor Unite într'o anexă a departamentului de stat al Americii, cursa nebună a înarmărilor, desăntata propagandă a atâţătorilor la război.

Cei ce au luat cuvântul la Congres au oglindit creşterea necontenită a mişcării pentru pace.

Au vorbit la Congres socialişti ca Pietro Nenni şi Isabela Blum, socialişti austriaci veniţi la Congres împotriva hotărîrii partidului lor, reprezentanţi ai diferitelor culte, un membru al partidului conservator britanic, un misionar canadian, un miner din Belgia, o ţesătoare din Bulgaria şi un comunist din China. De neuitat a fost intervenţia delegatei coreene Pak Den Ai, care a demascat, cu fapte concrete şi documente, bestiala agresiune americană în Coreea. Ea a vorbit despre bombardarea oraşelor, despre crimele care depăşesc în cruzime bestialitatea hitleristă, despre mitralierea populaţiei paşnice, despre incendierea oraşelor. Măreaţa demonstraţie, făcută de congresişti lui Pak Den Ai, vorbeşte despre sentimentele acestora faţă de eroica luptă a poporului coreean.

Delegaţii Uniunii Sovietice, stegarul luptei pentru pace, au adus în Congres, prin glasul lui Fadeev, al lui Ilya Ehrenburg, al compozitorului Şostakovici, înalta principialitate, combativitatea, ţinuta morală, dragostea nestrămurită şi respectul faţă de om care caracterizează politica sovietică. Propunerile delegaţiei sovietice cu privire la interzicerea armei atomice, la dezarmare, la condamnarea propagandei de război, la încetarea imediată a agresiunii din Coreea au stat la baza alcătuirii documentelor Congresului.

Marele scriitor sovietic Ilya Ehrenburg a denunţat în cuvinte de neuitat propaganda de război a acelora care otrăvesc conştiinţa oamenilor, care insuflă idei de superioritate naţională, de ură contra popoarelor, de ură contra omului şi îi îndeamnă la asasinat. „Asasinii nu se pregătesc într'o oră, a spus marele scriitor sovietic, ei se pregătesc din copilărie". El a citat texte dictate de către un profesor elveţian elevilor săi şi extrase din manualele destinate ofiţerilor care se ocupă cu pregătirea militară a elevilor din Statele Unite. In aceste texte se arată că „instructorul trebuie să stimuleze instinctul natural de luptă şi omor". Ehrenburg s'a adresat apoi Congresului cerându-i să intervină pe lângă parlamentele tuturor ţărilor ca, în interesul păcii, educarea tinerelor generaţii să se facă în spiritul colaborării între popoare şi a respectului faţă de toate rasele şi naţiunile.

In urma desbaterilor largi şi a amănunţitei analize a sarcinilor de bază ale mişcării pentru pace, s'a elaborat un program concret şi limpede al mişcării partizanilor păcii, puternică armă în mâinile popoarelor în lupta lor pentru pace. Manifestul către popoarele lumii, ca şi apelul către O.N.U. cuprind o serie de măsuri pe care popoarele trebuie să le ceară cu hotărâre guvernelor lor şi O. N. U. pentru a salva pacea.

Prin toate acestea, mişcarea mondială a partizanilor păcii se ridică pe o nouă treaptă, care face să crească puterea ei ofensivă în vederea apărării păcii. Astăzi, mişcarea mondială a partizanilor păcii apare pe arena internaţională ca adevăratul exponent al voinţei de pace a întregii omeniri, cu dreptul de a-şi exprima voinţa în faţa tuturor instanţelor de stat şi internaţionale care au legătură cu problemele păcii şi ale războiului.

Delegaţia R.P.R. la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a transmis mesagiul de pace trimis de Congresul comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R. Prin cuvântul maestrului Sadoveanu, ca şi prin acel al mitropolitului Sebastian al Moldovei şi Sucevei, prin participarea la lucrările celor 7 comisii ale Congresului, ea a luat activ parte la desfăşurarea muncii.

Votăm pentru şcoala poporului muncitor

In cuvântarea ţinută la Kremlin, în 1938, la recepţia dată în cinstea cadrelor didactice din învăţământul superior, tovarăşul Stalin vorbeşte despre acea ştiinţă „care nu stă deoparte, nu se izolează de popor, dar care este gata să-l slujească, să-i mărturisească toate cuceririle sale ştiinţifice; care se pune în slujba poporului nu din constrângere, ci de bună voie şi cu bucurie". O astfel de ştiinţă legată de popor nu este posibilă decât în societatea din care s'a înlăturat exploatarea omului de către om.

De aceea, în timp ce în Statele Unite ale Americii, care se află în fruntea lagărului imperialist, un pumn de magnaţi ai finanţelor şi monopolurilor, stăpâni hrăpăreţi şi lipsiţi de scrupule, pun ştiinţa în slujba planului scelerat al unui nou măcel mondial, în Uniunea Sovietică, care se află în fruntea lagărului socialist, ştiinţa cunoaşte o înflorire nemaiîntâlnită până astăzi în întreaga istorie a omenirii; ştiinţa serveşte poporul care construieşte comunismul.

In Statele Unite „cultura" înseamnă militarizarea şi fascizarea învăţământului ,pentru a forma un tineret care să preamărească violenţa şi crima, înseamnă teoriile scelerate ale unor savanţi-monştri care preconizează războaie, epidemii, uciderî în masă pentru a reduce populaţia globului, înseamnă 1% din buget pentru învăţământ şi mai mult de trei sferturi pentru cheltuieli de război, înseamnă laboratoare secrete cu experimentări pe oameni vii pentru împrăştierea bolilor, înseamnă fabricarea bombelor atomice în scopul distrugerii în massă a oamenilor, înseamnă crimele bestiale din Coreea.

In Uniunea Sovietică oamenii de ştiinţă, înarmaţi cu învăţătura marxist-leninistă şi înconjuraţi cu o deosebită grijă şi atenţie de Partid şi Guvern, pun întreaga lor pricepere la întărirea bazei economice a statului sovietic şi a desvoltării multilaterale a culturii socialiste, pentru ridicarea continuă a bunei stări a poporului şi asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă. Savanţii sovietici se străduesc să realizeze măreţul plan stalinist de transformare a naturii. Ei ajută la lucrările de împădurire pe milioane de hectare întindere, la construirea uriaşelor centrale hidroelectrice dela Cuibâşev şi Stalingrad şi a uriaşului canal turcmen Amu Daria-Crasnovodsc.

In Uniunea Sovietică cultura a pătruns adânc în massele largi ale celor ce muncesc, după cum a preconizat tovarăşul Stalin: „Noi vrem să facem din toţi muncitorii şi din toţi ţăranii oameni culţi şi instruiţi şi o vom face cu timpul".

Un număr din ce în ce mai mare de muncitori şi colhoznici pătrund în ştiinţă. Acest fapt oglindeşte procesul extraordinar, care are loc pentru prima dată în istorie, a dispariţiei treptate a antagonismului dintre munca intelectuală şi munca manuală, una din caracteristicile societăţii comuniste în construcţie.

Cultura sovietică se deosebeşte de tot ce a putut fi numit „cultură" în ţările capitaliste. Ea este expresia unei societăţi superioare oricărei orânduiri de mai înainte, este o cultură constructivă, creatoare şi revoluţionară.

☆

Referindu-se la pregătirea planului de electrificare a ţării, eveniment de o deosebită însemnătate în viaţa poporului nostru, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C. C. al Partidului Muncitoresc Român, arată în articolul „Planul de electrificare a Republicii Populare Române" că, „Peste 300 de oameni de ştiinţă, specialişti şi tehnicieni au lucrat sub îndrumarea Comitetului Central al Partidului la acest plan. El a fost desbătut timp de 5 zile la şedinţa lărgită a Academiei R.P.R. cu participarea activă a numeroşi academicieni, profesori universitari, profesori ai Institutelor de cercetări ştiinţifice, ingineri şi tehnicieni din producţie, care au adus o preţioasă contribuţie la îmbogăţirea lui".

Acest fapt extraordinar este posibil pentrucă ţara noastră a fost eliberată de glorioasa armată sovietică, pentrucă poporul muncitor a înlăturat robia capitalistă, pentrucă, după cum spune Chemarea C.C. al P.M.R. către alegători „minunata noastră clasă muncitoare, condusă de Partid, a dovedit că poate gospodări întreprinderile fără burghezie, împotriva burgheziei şi mai bine decât burghezia".

Călăuzit de genialа învăţătură a lui Lenin şi Stalin şi de uriaşa experienţă a Uniunii Sovietice, Partidul Muncitoresc Român luptă împotriva cruntei înapoieri culturale, lăsate de regimul burghezo moşieresc şi pentru înfăptuirea unei culturi noi, socialiste, în ţara noastră.

In aceasta constă revoluţia culturală ce se desfăşoară sub ochii noştri.

Astfel, pe când în timpul stăpânirii burghezo-moşiereşti, aproape trei sferturi din populaţia ţării noastre era analfabetă sau semianalfabetă, la cinci ani după eliberarea ţării noastre peste un milion jumătate de oameni au devenit ştiutori de carte, iar planul cincinal prevede lichidarea definitivă a analfabetismului. Pentru rezolvarea acestei probleme se dă o adevărată bătălie şi nu sunt puţini învăţătorii care, înflăcăraţi de îndemnul Partidului şi de dragoste de popor, duc munca de alfabetizare chiar în casele oamenilor. Cuprinderea tuturor copiilor în primele 4 clase ale şcolii elementare, înmulţirea numărului şcolilor elementare, a internatelor şi burselor, trebue să sece pentru totdeauna în ţara noastră izvorul analfabetismului.

Pentru marea operă de transformare a culturii într'un bun al masselor largi populare, înmulţirea numărului de şcoli elementare de şapte ani, în special, în centrele muncitoreşti şi în sectorul socialist al agriculturii constitue o realizare deosebit de însemnată. Pe linia preocupării pentru cuprinderea elevilor în şcolile elementare, construirea unui număr din ce în ce mai mare de localuri şcolare ca şi înfiinţarea internatelor pentru şcolile de şapte ani din mediul rural constitue mijloace de bază care asigură frecvenţa regulată a elevilor şi contribue la crearea condiţiilor materiale necesare unei bune desfăşurări a procesului de învăţământ. Numărul şcolilor elementare, de exemplu, a ajuns în anul 1949/50 la 15.103. Grija Partidului şi Guvernului pentru copiii şi tineretul ţării se oglindeşte şi în faptul că înscrisele au cuprins în anul 1949/50, 68.885 elevi, fii ai oamenilor muncii.

A crescut în mod deosebit numărul burselor acordate elevilor din şcolile elementare şi medii, ajungând astăzi la 172.700. Deasemeni a crescut numărul bibliotecilor şcolare; se trimit în şcoli mereu mai multe aparate pentru experienţe, mai multe planşe, mai multe substanţe pentru laborator.

Şcolile medii tehnice, care au căpătat o structură şi un conţinut corespunzător desvoltării industriei şi tehnicizării agriculturii, pregătesc astăzi cadrele medii de tehnicieni care vor contribui la crearea în Patria noastră a unei industrii din ce în ce mai puternice, la organizarea pe baze socialiste a agriculturii, la înfăptuirea măreţului Plan de electrificare şi de folosire a apelor ţării.

In învăţământul superior, care a crescut dela 41 facultăţi cu 26.598 studenţi în 1938, la 149 facultăţi în 1950 cu 48.615 studenţi se dă o atenţie deosebită pregătirii cadrelor superioare care vor duce mereu mai departe opera de desvoltare a ştiinţei şi a culturii în Patria noastră. Caracterul tehnic al învăţământului superior se accentuează de asemeni pe măsura necesităţilor desvoltării economiei şi tehnicii noastre.

Deosebit de însemnată este crearea facultăţilor muncitoreşti ca şi înfiinţarea cursurilor serale pe lângă o serie de facultăţi. Acestea dau oamenilor din câmpul muncii posibilitatea de a urma studii superioare, contribuind astfel la crearea unei intelectualităţi ieşite din rândurile clasei muncitoare.

Urmărind rezolvarea leninist-stalinistă a problemei naţionale, Partidul Muncitoresc Român a iniţiat crearea a mii de şcoli de toate gradele — dela grădiniţe până la institute de învăţământ superior — pentru naţionalităţile conlocuitoare, pornindu-se astfel pe calea realizării unei culturi socialiste în fond şi naţionale în formă.

Manualele şi metodicile editate de Ministerul Învăţământului Public sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român constitue un preţios ajutor pentru restructurarea învăţământului nostru, pentru aşezarea lui pe baze cu adevărat ştiinţifice şi reprezintă astfel un factor important în procesul de culturalizare a masselor, o armă în lupta pentru socialism, pentru pace.

Din iniţiativa şi cu sprijinul Partidului, Ministerul Învăţământului Public a organizat, începând din vara anului 1948 cursuri de îndrumare a cadrelor didactice (I.C.D.) prin care au trecut până acum peste 80.000 educatoare, învăţători şi profesori ai şcolilor de toate gradele. Crearea unui institut special pentru perfecţionarea cadrelor didactice va urmări îmbunătăţirea calificării lor şi înarmarea lor cu cunoştinţele ideologice, politice şi metodologi.

Lenormanda Benari

Director în Ministerul Învăţământului Public

(Continuare în pag. 4)

Alegerile din 3 Decembrie, un îndemn la muncă în slujba păcii

Realizările de până acum ale regimului de democraţie populară în domeniul culturii umplu de mândrie şi bucurie pe orice intelectual cinstit, legat de lupta poporului muncitor. Regimul burghezo-moşieresc a ţinut Moldova şi Iaşul într'o stare de înapoiere economică şi culturală ruşinoasă, mai ales după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, pentru ca ideile ei înoitoare să nu găsească teren prielnic de desvoltare. Instituţiile de cultură ale Iaşului, între ele Universitatea, cea mai veche din ţară, au fost năpăstuite, elementele ei progresiste erau persecutate, în rândurile studenţimii se promovau sistematic naţionalismul şovin, misticismul, brutalitatea.

Eliberat de glorioasa Armată Sovietică, Iaşul renaşte la o viaţă nouă, de libertate şi progres. Alături de cele 10 facultăţi reorganizate ale Universităţii, alte şase noi instituţii de învăţământ superior cu 13 facultăţi îşi impart munca de pregătire a cadrelor ştiinţifice şi didactice necesare construirii socialismului. O specializare din ce în ce mai temeinică este asigurată de cadre didactice cât mai bine pregătite şi al căror număr sporesc necontenit. Construcţii noi, ale Institutului de Planificare, ale Institutului Agrotehnic, fac din ce în ce mai încăpătoare casa culturii. Filiala Academiei R.P.R. conduce cercetarea ştiinţifică spre mersul ei adevărat, aceea de a lumina drumul construirii socialismului. Numărul fiilor poporului muncitor, căruia i se este asigurată posibilitatea de a învăţa, creşte cu fiecare an, atingând în 1950—1951 un procent de 60 la sută. Dintre aceştia aproape 70 la sută sunt bursieri.

Măreţul Plan Cincinal, care va constitui pasul hotărîtor spre socialism, deschide Iaşului noi perspective luminoase spre viitor. Planul de electrificare va transforma întreaga regiune şi va permite ridicarea de noi fabrici şi uzine. Numărul studenţilor va creşte simţitor, noi construcţii şcolare vor asigura spaţiul necesar, iar înălţarea clădirilor institutelor Filialei Academiei R.P.R. va spori randamentul şi calitatea cercetării ştiinţifice a oamenilor de ştiinţă şi de cultură ieşeni.

Iată dece, alegerile din 3 Decembrie vor constitui pentru mine, ca pentru toţi intelectualii ieşeni, un prilej de deosebită sărbătoare şi un îndemn nou la muncă cu spor în slujba păcii şi a înfloririi culturii socialiste în Patria noastră scumpă, Republica Populară Română.

prof. univ. Jean Livescu

rector al Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi

Voi sprijini Sfaturile Populare cu tot devotamentul

Am urmărit îndeaproape entuziasmul cu care oamenii muncii din ţara noastră au primit Chemarea C.C. al Partidului nostru pentru susţinerea în alegerile dela 3 Decembrie a candidaţilor Frontului Democraţiei Populare, frontul unit al forţelor progresiste din ţara noastră în lupta pentru apărarea cuceririlor poporului muncitor, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale oamenilor muncii, pentru asigurarea independenţei şi suveranităţii noastre naţionale, pentru pace şi socialism.

Mi-am dat seama din primul moment că noile organe locale ale puterii de stat — Sfaturile Populare — trebuesc sprijinite cu dragoste şi devotament, în toate acţiunile lor, în vederea realizării sarcinilor ce le revin odată cu alegerile dela 3 Decembrie.

Pentru a fi la înălţimea Chemării Partidului Muncitoresc Român, ca secretar al Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Învăţământ, îmi iau angajamentul că mă voi strădui din toate puterile mele să sprijin Comitetele Sfaturilor Populare prin munca mea de îndrumare a sindicatelor de învăţământ, întrebuinţând din plin vasta experienţă a glorioaselor sindicate sovietice.

Voi căuta să cunosc îndeaproape sarcinile ce revin sectorului învăţământ, din Planul Cincinal. In contribuţia mea la îndrumarea activiştilor Uniunii şi Comitetelor Sindicale, în organizarea, desfăşurarea şi controlul muncii, voi căuta ca activitatea sindicatelor de învăţământ să fie legată în mod concret de sarcinile noilor organe ale puterii locale — Sfaturile Populare.

Voi căuta deasemeni să sprijin măreţul plan de electrificare a ţării, îndrumând sindicatele de învăţământ să contribue în mod efectiv la pregătirea cadrelor tehnice necesare sectorului energetic.

Voi sprijini desăvârşirea democratizării învăţământului printr'o continuă şi justă aplicare a principiilor ce stau la baza Legii pentru Reforma Învăţământului în şcolile de toate gradele.

Voi căuta să găsesc cele mai juste metode pentru a ajuta sindicatele noastre de învăţământ în sprijinirea transformării socialiste a agriculturii.

Voi căuta să îndrumez cadrele didactice pentru a desfăşura o largă acţiune de popularizare a tuturor măreţelor înfăptuiri obţinute de poporul muncitor din ţara noastră, în frunte cu clasa muncitoare sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Sunt convins că în măsura în care voi îndeplini aceste angajamente, voi răspunde încrederii ce mi-a acordat-o Partidul.

Voi întări aceste angajamente prin votul pe care îl voi da cu toată inima în ziua de 3 Decembrie pentru deputaţii vieţii noi, fiind sigur că în felul acesta votez pentru pace, pentru construirea socialismului în patria noastră.

Ion Apolzan

Secretarul Uniunii Sindicatelor de Invăţământ

O chemare spre lumină

Chemarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toţi alegătorii ne întăreşte convingerea de nestrămutat în creşterea continuă a forţelor democraţiei populare din ţara noastră. Prin votul pe care-l vom da la 3 Decembrie candidaţilor Frontului Democraţiei Populare se deschid măreţe perspective nouă tuturor celor ce muncim. Niciodată în trecutul ţării noastre nu s'au cunoscut realizări atât de mari ca cele dobândite de clasa muncitoare sub conducerea Partidului Muncitoresc Român. Desvoltarea economică a Patriei noastre s'a împletit cu ridicarea nivelului cultural al masselor. Reforma învăţământului cucereră revoluţionară a clasei muncitoare, devine din ce în ce mai mult o realitate care se consolidează cu fiecare zi.

De pildă, la noi, în raionul „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti, efortul de a cuprinde pe toţi copiii de vârstă şcolară în şcoli a fost legat de grija de a crea condiţii de învăţământ cât mai bune pentru elevi. Pentru aceasta, în afară de lucrările pregătitoare ce au avut loc în vederea începerii anului şcolar, în ultimul timp s'au mai deschis încă două internate, — pe lângă liceele Nr. 6 de fete şi Nr. 6 de băeţi — şi s'a terminat amenajarea unui cămin de zi, căruia i s'au creat condiţiuni optime de funcţionare. Prin grija Comitetului Provizoriu al raionului s'a introdus apă la şcoala elementară Nr. 56 de băeţi. Deasemenea, colectivele şcolilor Nr. 11 de băeţi şi Nr. 54 mixtă, antrenând pe părinţii elevilor şi pe cetăţenii din cartier, au izbutit să amenajeze câte o nouă sală de clasă, făcând astfel să crească puterea de cuprindere a şcolii.

Aceste realizări formează însă numai un început. Alegerile dela 3 Decembrie, prin care vor fi chemaţi să gospodărească cei mai buni fii ai poporului muncitor, vor aduce noi şi însemnate îmbunătăţiri în viaţa şcolii. Realizările de până acum şi devotamentul celor propuşi ne sunt o chezăşie sigură pentru viitor.

Deaceea, noi vom răspunde cu entuziasm la chemarea Partidului şi ne vom da cu încredere votul candidaţilor Frontului Democraţiei Populare, pentru înflorirea Patriei noastre, pentru fericirea copiilor noştri.

Grigorescu Rodica

Inspector şef — Secţiunea de Invăţământ a raionului „Nicolae Bălcescu" Bucureşti

Să luptăm fără milă împotriva dusmanilor păcii și ai Republicii noastre Populare – capitaliștii și moșierii expropriați, resturile fascisto-reacționare camuflate, sabotorii și răspânditorii de svonuri, spioni, bandiți titoiști și alte slugi ale imperialiștilor!

Mihail Sadoveanu, mare scriitor și luptător pentru pace, a împlinit 70 de ani

In luna Noembrie, marele nostru prozator Mihail Sadoveanu a împlinit 70 de ani. Ca o încununare a muncii depuse pe tărâmul artei puse în slujba oamenilor muncii, scriitorul nostru a condus delegația Republicii Populare Române la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia, a prezentat cuvântul oamenilor cinstiți luptători pentru pace din Patria noastră și a fost ales membru în Consiliul Mondial al Păcii.

Cu o activitate literară prodigioasă, realizând o operă care oglindește dragostea pentru popor, Sadoveanu este astăzi, în cel de al șaptezecilea an al vieții sale, un mare clasic al literaturii noastre. Opera lui vastă, izvorîtă din popor și adresându-se poporului, reprezintă o contribuție serioasă la îmbogățirea patrimoniului nostru cultural și artistic. Ca și Creangă și Eminescu, Sadoveanu s'a ridicat din mijlocul poporului. S'a ridicat să surprindă năzuințele și suferința celor mulți și să le dăltuiască în opere de o nepieritoare valoare.

Având o inimă larg deschisă spre a prinde necazurile și aspirațiile poporului, gata oricând să vibreze la suspinele celor săraci și în suferință, Sadoveanu a dat o operă de aproape 100 de volume, în care pătrunzi ca într'o țară întreagă și te întâlnești, la tot pasul, cu frământările, cu lupta, cu trecutul ei istoric, evocat într'un chip minunat, cu frumusețea peisagiilor, cu iscusitul grai popular și cu nesfârșita poezie culeasă în cuvinte simple din taine de munți, din întinderi de câmpie, din liniști de ape și turnată în fagurele cald al frazelor cadențate, pline de miez și de nebănuită dulceață. Mai mult și mai convingător a scris Sadoveanu despre lumea satelor, cântându-i suferințele și scandându-i revoltele.

După 23 August 1944, Sadoveanu a fost întotdeauna prezent la acțiunile pe care clasa muncitoare, condusă de Partidul ei, le-a dus pentru făurirea unei vieți mai bune pentru cei ce muncesc din țara noastră. In acest timp marele nostru prozator a devenit și unul dintre cei mai activi popularizatori ai uriașelor realizări din Țara Socialismului biruitor. Aceasta face ca scriitorul Mihail Sadoveanu să fie azi și mai legat de năzuințele poporului nostru muncitor. Aceasta l-a ajutat pe Sadoveanu ca în operele scrise după 23 August, cum sunt „Păuna Mică" și „Mitrea Cocor", să sprijine efectiv lupta forțelor progresiste pentru o viață nouă. De aceea, acum când împlinește 70 de ani întreg poporul muncitor cinstește pe cel care i-a dăruit o operă vastă cât o câmpie și adâncă asemeni unui iezer de munte, pătrunsă de o nesfârșită dragoste de oameni, de o caldă înțelegere pentru suferința și lupta celor mulți, toate prinse și redate cu acea artă a graiului încântător, de o măreață frumusețe specifică lui Sadoveanu.

Implinirea celor 70 de ani de viață a marelui nostru scriitor constitue și pentru școală un fericit prilej de sărbătorire și de popularizare a bogatei sale activități artistice și a luptei sale pentru cauza poporului și a păcii.

Pentru ca sărbătorirea să se bucure de o cât mai largă desfășurare, Ministerul Invățământului Public a propus ca, între 29 Noembrie și 6 Decembrie, școlile să-l sărbătorească pe Mihail Sadoveanu, cercetându-i viața și analizându-i opera, fie în cadrul orelor de limba română, fie în cadrul cercurilor literare. Astfel la orele de limba română dela clasele V-VIII, de exemplu, profesorii vor putea face lecturi și analize ale textelor din operele lui Mihail Sadoveanu, folosind materialul cuprins în manual. Ei vor vorbi elevilor despre viața și despre opera scriitorului și vor recomanda elevilor pentru lectură îndeosebi lucrări ca „Povestiri din trecut", apărute în Editura Tineretului. Cercurile literare din școlile medii vor ține, în această săptămână, ședințe în cadrul cărora se va vorbi despre viața și opera lui Mihail Sadoveanu, accentuându-se mai ales asupra caracterului realist al acestei opere și remarcându-se dragostea adâncă pe care prozatorul nostru o poartă celor ce muncesc. Se va arăta că, prin opera sa, Sadoveanu contribue la îmbogățirea limbii literare, dându-i o înmlădiere și o putere de expresie neîntrecută. Ședința va putea cuprinde referate privitoare la contribuția scriitorului la marea luptă pentru pace, făcându-se expuneri asupra muncii lui de popularizare a mărețelor înfăptuiri din Uniunea Sovietică. In cinstea sărbătoririi, se va recomanda elevilor din școlile medii să citească romanele „Mitrea Cocor" și „Nada Florilor".

De asemenea pentru ca această sărbătorire să aibă caracterul meritat, conducerile școlilor vor organiza o festivitate pe întreaga școală. Tema principală a acestei festivități va fi viața și opera lui Mihail Sadoveanu. Programul ei va putea fi completat cu referate cuprinzând analiza romanelor „Mitrea Cocor", „Bordeenii", „Baltagul" sau povestirile cuprinse în volumul „Hanul Ancuței". In cazul când pentru referat va fi ales romanul „Mitrea Cocor", elevii vor avea prilejul de a sublinia faptul că faima acestei opere a trecut granițele țării. Pentru această operă autorul a primit Medalia de Aur a Păcii, care i-a fost înmânată în timpul Congresului dela Varșovia.

Elevii vor înțelege și mai ușor și mai bine conținutul progresist al acestei opere dacă, în referatele lor, vor analiza condițiile economice, sociale și politice care au determinat creația ei, dacă se va analiza caracterul personagiilor pozitive și negative create aci de Sadoveanu, însemnătatea operei marelui scriitor în lupta poporului nostru muncitor.

Mihail Sadoveanu fiind un scriitor al poporului, în opera lui se oglindește lupta, munca și viața poporului. El a scris, de asemenea, și multe cărți cu povestiri pentru copii și tineret. Citindu-i și studiindu-i opera, elevii vor învăța să mânuiască minunatul lui stil, cunoscându-i viața și lupta, tineretul îl va iubi și mai mult pe marele prozator, creator a atâtor opere devenite de mult clasice.

Mihail Sadoveanu este astăzi alături de cei mai de frunte apărători ai păcii. Condeiul său, pus în slujba poporului, ajutându-l să lupte și să se lumineze, sub conducerea Partidului, este veșnic tânăr, gata să prindă, să contureze, să adâncească și să cizeleze, cu minunatul lui dar, noi și noi opere tot mai valoroase, tot mai înălțătoare, tot mai strâns legate și întruchipând tot mai fidel năzuințele clocotitoare ale celor care, cu brațele și cu mintea, își construesc fericirea și-și apără viața.

Invățătorii din raionul Vatra-Dornei acordă o atenție deosebită școlarizării și muncii de alfabetizare

Greu trăiau țăranii săraci în munții din Nordul Moldovei. Și mai greu trăiau muncitorii care lucrau în munți la tăiatul lemnelor sau în puținele întreprinderi forestiere de pe Valea Bistriței. In timp ce podoaba munților lor lua drumul apelor repezi ale Bistriței, ei rămâneau pe versantele și coamele munților Bistriței și Rodnei îngânându-și doina suferințelor unei vieți din sărăcia căreia izvorau belșugul și huzurul bancherilor din orașele cu lumină electrică și cu toate înlesnirile civilizației secolului nostru.

Dar viața s'a schimbat. Clasa muncitoare din țara noastră, condusă de Partidul ei și ajutată de măreața Țară a Socialismului, a smuls lanțurile robiei capitaliste, deschizând zori de viață nouă, de viață cinstită, dreaptă și luminoasă. Sbuciumul valurilor apelor ce se luptă cu muntele se îmbină astăzi cu mugetul motoarelor noilor uzine și șantiere. Plutele nu mai aleargă la vale pentru bancheri și afaceriști. Dimpotrivă, lemnul lor ajută la ridicarea noilor construcții ale vieții noi, la făurirea bunurilor de consum pentru toți oamenii muncii din țara noastră. Și aceasta o simt tăietorii de lemne din munții Bistriței și Rodnei și muncitorii dela întreprinderile de prelucrare a lemnului, tot mai numeroase în raionul Vatra-Dornei. Aceasta o simt și țăranii muncitori de prin aceste părți. Viața lor a început să fie alta, mai bună, mai luminoasă. Școala, căminul cultural nu mai sunt rarități prin aceste locuri. Neștiința de carte nu mai domină nestingherită peste plaiuri. Ea a început să dea înapoi, iar în unele locuri să dispară sau să fie pe cale de dispariție.

„Niciun copil în vârstă școlară să nu rămână în afară de școală!" — este lozinca anului școlar care a început la 4 Septembrie 1950. In bună parte, în satele din raionul Vatra-Dornei, această lozincă a devenit un fapt real. Mai mult de 75 la sută din școlile elementare ale acestui raion au o frecvență de sută la sută. Un fapt care ne dovedește că problema frecvenței școlare poate fi rezolvată până și în cele mai îndepărtate sate de munte, cu case resfirate pe mari distanțe, este ilustrat de comuna Crucea. Situată la o depărtare de 78 km. de Vatra-Dornei, cel mai apropiat centru orășenesc și de aprovizionare, comuna aceasta are o școală elementară cu patru clase și doi învățători. Aici nu este copil de școală care să nu vină la școală. Ba mai mult. Nu este neștiutor de carte care să nu vină la cursurile de alfabetizare, conduse de harnicii învățători, soții Petrescu. Anul trecut, 104 țărani muncitori din această comună au învățat să scrie și să citească. Anul acesta, ultimii 24 neștiutori de carte vor învăța să cunoască taina slovelor și astfel analfabetismul va dispare din rândul țăranilor muncitori din îndepărtatul sat al raionului Vatra-Dornei.

Fruntașe în ceeace privește rezolvarea problemei școlarizării copiilor de școală, precum și a alfabetizării neștiutorilor de carte este și comuna Rusca. Aici, învățătorul Lucescu Iosif a reușit să obțină o frecvență de sută la sută și să reducă simțitor numărul neștiutorilor de carte. Numai 10 analfabeți mai sunt astăzi în comuna Rusca. Peste șase luni, numărul neștiutorilor de carte va dispare cu desăvârșire în această localitate. Dar țăranii muncitori din Rusca se bucură și de alte înlesniri ale vieții. In comuna lor funcționează astăzi și un cămin cultural cu o bogată activitate, mai bogată chiar decât a căminului cultural din Vatra-Dornei. Căminul cultural din Rusca, condus de învățătorul Lucescu Iosif, a fost primul pe fostul județ la concursul de dansuri și coruri.

Bună frecvență școlară și activitate culturală se înregistrează și în comuna Dorna-Cândreni, unde până în anul trecut, procentul elevilor frecvenți nu depășea niciodată 60—70 la sută. Tot așa este situația și în localitățile Poiana-Stampei, Neagra-Șarului, Dorna-Arinul, Vatra-Dornei și în multe alte sate și cătune din acest raion.

Ce a determinat asigurarea unei bune frecvențe școlare și a unei bune frecvențe la cursurile de alfabetizare? Sprijinul permanent al Partidului, colaborarea strânsă cu Comitetele Provizorii și cu organizațiile de massă, ca și munca de lămurire. Pentru învățătorii din raionul Vatra-Dornei n'a fost deajuns un drum la casa neștiutorului de carte, sau a părinților care nu-și trimit regulat copiii la școală. Pentru ei n'au fost deajuns nici zece drumuri dacă acestea trebuiau făcute. Cu răbdare, stăruință, calm și mult tact, rând pe rând copiii și adulții au fost aduși la școală sau la cursurile de alfabetizare.

Mult spirit gospodăresc și inițiativă au dovedit învățătorii din raionul Vatra Dornei și în ce privește organizarea internatelor pentru clasele V-VII, precum și în rezolvarea unor cazuri mai grele cu copiii care nu puteau veni la școală. Printre acestea din urmă, se poate cita cazul elevului Onofriciuc, orfan de ambii părinți, elev la școala din comuna Dorna-Cândreni, sau a unor copii cu situații asemănătoare dela Școala elementară din Vatra-Dornei.

O metodă bună a cadrelor didactice din acest raion a fost și îmbinarea muncii de lămurire în legătură cu alegerile de deputați în Sfaturile Populare cu munca de lămurire pentru trimiterea copiilor la școală și frecventarea cursurilor de alfabetizare de către neștiutorii de carte. Faptul că aceste acțiuni s'au desfășurat concomitent, după cum arată experiența învățătorilor din acest raion, a dus pe neștiutorii de carte, părinți de copii de școală, la concluzia că este mai bine să învețe copiii carte acum de cât mai târziu. In afară de aceasta a devenit evidentă pentru ei toți importanța cunoașterii cuvântului Partidului prin ziare, reviste și cărți.

Succesele de până acum ale oamenilor muncii de pe ogorul școlii din raionul Vatra-Dornei vor constitui un îndemn și mai puternic în frumoasa lor activitate de lichidare a analfabetismului, de culturalizare a masselor populare și de secare a izvorului neștiinței de carte prin aducerea tuturor copiilor la școală.

Inflorește scumpa noastră Patrie

Desvoltarea învățământului preșcolar în Republica Populară Română

Intrarea femeilor în număr din ce în ce mai mare în producție, participarea lor la viața obștească și la cea culturală este tot mai mult ajutată prin înființarea instituțiilor care asigură îngrijirea și educarea copiilor lor.

Invățământului preșcolar îi revine sarcina să asigure buna desvoltare a copiilor între 3-7 ani. Conform nevoilor și posibilităților s'au creat în țara noastră diferite tipuri de instituții preșcolare. In acest an școlar funcționează pe lângă întreprinderi și instituții 400 de cămine de zi cu 12.000 copii, 140 cămine de cartier întreținute de Sfaturile Populare și înființate cu sprijinul organizațiilor de massă — mai ales U.F.D.R. — unde sunt cuprinși 7000 copii, ale căror mame lucrează în producție. Deasemeni, funcționează 3870 grădinițe de copii, cuprinzând în total 190.000 copii. In perioada muncilor agricole 950 grădinițe din mediul rural cu 36.000 copii, au fost transformate în cămine sezoniere, asigurând masa copiilor pe ziua întreagă și odihna lor după prânz. Afară de acestea au mai fost înființate 700 cămine sezoniere cu 24.000 copii. Căminele sezoniere vin în ajutorul țărancelor muncitoare și, la organizarea lor, atenția Comitetelor Provizorii s'a îndreptat în primul rând către sectorul socialist al agriculturii. Astfel jumătate din căminele sezoniere au funcționat în localități cu gospodării agricole colective, gospodării agricole de Stat și S. M. T.-uri.

Pentru a putea aprecia ritmul desvoltării instituțiilor preșcolare, să aruncăm o privire înapoi numai cu 3 ani. In toamna anului 1947, înainte de proclamarea Republicii Populare Române, anul școlar dinaintea reformei învățământului, în grădinițe erau cuprinși 80.830 de copii. In trei ani acest număr a fost depășit cu 135 la sută.

Pe când căminele de zi și căminele sezoniere rezolvă problema îngrijirii și educării copiilor ale căror mame sunt în producție, grădinițele reprezintă numai un ajutor parțial. Deaceea în cadrul Planului Cincinal, corespunzător creșterii posibilităților materiale va crește numărul căminelor de zi și al căminelor sezoniere.

Pentru copiii oamenilor muncii din rândurile naționalităților conlocuitoare s'au creat instituții preșcolare unde se predă în limba maternă. Astfel în Republica noastră Populară sunt cămine și grădinițe pentru 12 dintre naționalitățile conlocuitoare.

Pe lângă rolul social-economic, de a elibera mamele pentru producție, instituțiile preșcolare au sarcina de a realiza educația în spirit nou a copiilor între trei și șapte ani.

Prin munca lor de fiecare zi educatoarele caută să trezească în sufletul copiilor dragostea de Patrie, făcându-i să admire cu ocazia plimbărilor frumusețea naturii locului natal. Ele trezesc dragostea față de Uniunea Sovietică și față de tovarășul Stalin privind împreună cu copiii ilustratele din revistele sovietice, care reprezintă viața fericită a copiilor din Țara Socialismului. Ele desvoltă prietenia cu naționalitățile conlocuitoare prin jocul organizat împreună cu copiii din instituțiile preșcolare învecinate având altă limbă de predare. Ele desvoltă respectul și dragostea față de cei ce muncesc, povestind copiilor despre acei dintre părinții lor care s'au evidențiat în muncă sau care au fost decorați. Prin joc și activitate în colectiv ele desvoltă la copii prietenia pentru colegii lor, primele deprinderi de a pune interesele colectivului mai presus decât interesele personale.

Pentru a putea răspunde acestor sarcini educatoarele au primit ajutor în munca lor prin cursurile I. C. D., prin cercurile pedagogice, cât și prin munca de îndrumare și control dusă de inspectoarele preșcolare. Baza cunoștințelor noi în domeniul educației preșcolare au format-o lucrările: Pedagogia Preșcolară de Leușina, Indrumătorul Preșcolar, Igiena Preșcolară, de Ciulițcaia. Cartea cu Jocuri, Metodica Activităților Obligatorii și Metodica Educației Fizice. Ne-a ajutat în munca noastră știința cea mai înaintată din lume, știința sovietică.

Condițiile materiale ale instituțiilor preșcolare s'au îmbunătățit simțitor în ultimii ani. In acest an au fost construite 20 grădinițe noi. Ministerul a repartizat 11.000 măsuțe și 22.000 scăunele. Au fost create modele noi pentru materialul didactic cum este „Constructorul" (lada cu cuburi), care a contribuit mult și la îmbunătățirea frecvenței în multe instituții preșcolare. Jocul Policarpov care desvoltă la copii îndeletniciri tehnice a fost fabricat conform indicațiunilor dintr'o revistă sovietică. La sfârșitul acestui an vor fi difuzate tuturor instituțiilor preșcolare patru serii de tablouri, cu următoarele subiecte: Bunele deprinderi, activitățile copiilor într'o instituție preșcolară, povestea pâinii și povestea trenului. Aceste tablouri servesc pentru lărgirea cunoștințelor și desvoltarea vorbirii și ajută totodată la realizarea unei pavoazări mai juste în instituțiile preșcolare.

Toți acei care muncesc cu entuziasm și cu dragoste în cadrul învățământului preșcolar, toți acei care, cunosc realizările și progresul făcut până în prezent în acest domeniu, prevăd posibilitățile largi de desvoltare pe care le deschide Planul Cincinal și își îndreaptă gândul fierbinte către Frontul Mondial al Partizanilor Păcii, care luptă pentru viața și fericirea tuturor copiilor din lumea întreagă. Ura lor se îndreaptă împotriva imperialiștilor care au adus moarte, doliu și mizerie copiilor din Coreea, care amenință viața copiilor din alte țări, cât și din țările lor proprii. Toți fac un legământ solemn să-și intensifice și să-și îmbunătățească munca, pentru a crește copii sănătoși, fericiți, luptători hotărîți pentru pace și socialism. Cu acest legământ întâmpinăm alegerile pentru Sfaturile Populare, organe locale ale puterii de Stat, care vor sprijini, în cadrul activității lor multilaterale, instituțiile preșcolare.

Kun Suzana
inspector general

Grija secțiunii de învățământ a regiunii Putna față de cadrele tinere

La începutul acestui an școlar, Secțiunile de Invățământ din regiunea Putna au analizat în spirit critic și autocritic cauzele nivelului profesional scăzut al unora dintre cadrele noastre didactice și au găsit explicația în lipsa de grijă a Secțiunilor față de cadre. Această lipsă era cu atât mai serioasă, cu cât s'a resimțit și în privința ajutorării noilor cadre, care aveau nevoe, în primul rând de un sprijin serios în primii lor pași în munca din școală.

Pentru a se înlătura astfel de deficiențe în cursul acestui an școlar, Comitetul Provizoriu regional a organizat consfătuiri cu Comitetele Provizorii dela raioane și comune, cu reprezentanți ai U. T. M.-ului, U. F. D. R.-ului și ai Sindicatelor Salariaților din Invățământ, în care s'a pus problema acordării unei atenții speciale cadrelor tinere repartizate în regiunea Putna.

In primul rând, am ajuns la concluzia că este necesar să ne îndreptăm atenția spre o judicioasă repartiție pe teren a celor 50 de absolvenți ai școlilor și facultăților pedagogice. Astfel, comisia de încadrare a repartizat din timp cadrele acolo unde se simțea nevoe de învățători și profesori bine pregătiți capabili să contribue prin munca lor, în cele mai bune condițiuni, la transformarea socialistă a Patriei noastre.

Educatoarele Cornelia Grosu, Filimon Elena, Grigoraș Elena și Teodoru Ana au cerut să fie trimise în comunele unde sunt înființate gospodării agricole colective. Invățătoarea Gagiu Ruxandra și-a exprimat dorința de a munci într'un sat unde sunt înființate detașamente de pionieri, iar învățătoarea Georgescu Steliana a cerut să fie trimisă într'o comună unde funcționează S. M. T. Utemistul Siliștaanu Vasile, profesor de limba română, a cerut să fie repartizat la o școală dintr'o comună cu gospodărie agricolă colectivă. Astăzi, el este candidat al Sfatului Popular comunal.

Deoarece repartizarea tinerelor cadre a fost făcută cunoscută la timp Comitetelor Provizorii respective, s'au asigurat pretutindeni locuințe încăpătoare și sănătoase. La intrarea în funcțiune a noilor cadre, Secțiunile de Invățământ s'au îngrijit de procurarea cartelelor și de înscrierea noilor învățători și profesori în cooperative, pentru a li se asigura astfel o bună aprovizionare cu cele necesare traiului.

Până la repartizarea pe teren, cadrele tinere au fost găzduite la Focșani, în camere amenajate de Secțiunea de Invățământ în colaborare cu Sindicatul Salariaților din Invățământ. Transportul pe teren al noilor salariați și al bagajelor lor a fost asigurat de serviciul de transporturi al Comitetului Provizoriu. In orașele și comunele unde Comitetele Provizorii au cantine, salariații din învățământ au fost repartizați să ia masa acolo.

Pe lângă asigurarea condițiilor materiale, Secțiunea de Invățământ a regiunii Putna se preocupă și de sprijinul pe care tinerele cadre trebue să-l primească în munca lor dela clasă. Inspectorii regionali și raionali au în planurile lor de muncă prevederi speciale în legătură cu îndrumarea activității tinerilor învățători și profesori. Invățătorii și profesorii cu experiență pedagogică ajută și ei în munca pe colegii lor mai tineri.

Secțiunea de Invățământ a regiunii Putna își ia angajamentul să arate o și mai atentă grijă tinerilor învățători și profesori, să-i sprijine în mod permanent în munca lor din școală și din afara ei, ajutându-i să devină fruntași ai școlii din Republica noastră Populară.

D. Ciobanu
Șeful Secțiunii de Invățământ a regiunii Putna

Internate și cantine pentru fiii oamenilor muncii

Un ajutor însemnat pe care-l dă Partidul și Guvernul pentru asigurarea bazei materiale a școlilor noastre îl formează internatele și cantinele. In regiunile unde s'au organizat internate pentru școlile elementare, școlaritatea s'a îmbunătățit în mod simțitor, elevii ne mai fiind obligați să străbată distanțe lungi până la școală. Internatul a ajutat școlilor să-și asigure astfel o frecvență de sută la sută.

Niciodată, în trecut, internatele și cantinele n'au constituit o problemă atât de importantă în gospodărirea administrației locale. Azi, aproape pretutindeni, Comitetele Provizorii au sprijinit, din toate puterile, crearea internatelor pentru ca fiii oamenilor muncii să poată învăța în condiții cât mai bune. Inițiativele locale au adus o contribuție însemnată la înzestrarea și buna funcționare a acestor internate și cantine. Să aibă școlarii adăpost cald și bine luminat, să aibă hrană substanțială, iată o preocupare de căpetenie a celor mai multe organe locale, în toamna aceasta. Organizațiile de partid au îndrumat conducerile școlilor și le-au ajutat în munca pentru crearea unei cât mai strânse legături între școală și familie. Numeroși părinți au fost atrași în acțiunea de organizare a internatelor și cantinelor școlare. Prin muncă voluntară și prin contribuția părinților s'au înzestrat numeroase internate cu paturi, iar cantinele cu utilaj și veselă. Cu ajutorul Comitetelor Provizorii în Slobozia, Căzănești, Țăndărei, Fetești și Bordușani, regiunea Ialomița, s'au creat în toamna aceasta internate bune. Și numărul unor astfel de internate este destul de mare. Numai în regiunea Severin s'au înființat, în acest an școlar internate, la Iablanița, Zorlențul Mare, Vrani, Rusca Montană, Obreja, Armeniș, Copăcele, Tirol. La Oravița, din inițiativa comitetului de partid, Comitetul Provizoriu al orașului, a dăruit pentru internat un local bun, încăpător, amenajat și înzestrat cu paturi. Inţelegând că școlarii, pentru munca lor, au nevoie de o hrană cât mai substanțială, Comitetul Provizoriu din Orșova a înzestrat internatul cu trei vaci cu lapte, cu grajdul necesar întreținerii acestor vaci, precum și cu o livadă cu pomi fructiferi. In aceeași regiune, numeroși părinți au ajutat aprovizionarea internatelor cu alimente, iar Comitetele Provizorii au dat mari cantități de grâu recoltat de pe terenurile comunale, pentru a îmbunătăți hrana școlarilor care locuesc în internate. Trebue subliniat totodată că, la multe internate din această regiune, s'au distribuit și cantitățile de grâu provenit din spicele adunate chiar de elevi, în timpul secerișului. In multe școli, cum sunt cele din Bozovici, directorii s'au îngrijit ca zarzavaturile culese din grădinile școlare să fie repartizate pentru internatele cele mai apropiate. In orașul Botoșani s'au organizat cinci cantine pe lângă școlile elementare. La aceste cantine iau masa de prânz 500 de elevi, fii de muncitori. Tot aici s'au înlesnit elevilor din școlile elementare posibilitățile de a lua masa pe lângă internatele școlilor medii din oraș. La Cluj, tot prin grija administrației locale, anul acesta s'a sporit capacitatea de cazare a internatelor, ajungându-se să fie cuprinși 3120 de elevi, față de 2400 câți s'au putut bucura de internat în anul școlar trecut. Organizațiile de massă și mai ales U.F.D.R. și U.P.M. din Tg. Mureș au dat un ajutor efectiv în organizarea și buna funcționare a internatelor. Astfel prin grija lor au fost procurate și distribuite internatelor peste 1000 de tacâmuri, 112 farfurii, prosoape, perne etc.

Toate acestea arată că problema internatelor a constituit o serioasă preocupare a tuturor celor care muncesc în sectorul învățământului și înțeleg importanța internatelor în desfășurarea activității din școală. Prin grija Partidului și a Guvernului, Ministerul Invățământului Public a repartizat, anul acesta, un număr mai mare de burse pentru tineretul nostru școlar, decât anul trecut.

Regimul nostru de democrație populară se mândrește cu realizările din acest sector de activitate. Ocrotind gospodărește, chibzuit viața copiilor din școli, preocupându-se ca munca lor să se ducă în condiții cât mai bune, Sfaturile Populare vor sprijini efectiv desvoltarea culturii și crearea cadrelor necesare construirii socialismului în Patria noastră.

Munca pentru terminarea noilor construcții școlare este în toi

In grija deosebită pe care o poartă desvoltării învățământului nostru și culturalizării masselor largi de oameni ai muncii, Partidul Muncitoresc Român și Guvernul nostru dau un sprijin puternic muncii de construire și amenajare a localurilor de școală.

Noi și numeroase construcții școlare se ridică în toate colțurile țării, dar mai cu deosebire în regiunile industriale și în sectorul socialist al agriculturii.

Numai în acest an 619 săli de clasă au fost terminate și date în folosință, iar 537 săli se află în ultima perioadă de finisaj.

Datorită muncii neobosite a Secțiunilor de Invățământ și a cadrelor didactice, datorită strânsei legături cu Comitetele Provizorii și cu organizațiile de massă, ca și mobilizării părinților, raioanele Alba, Odorhei, Satu-Mare, Baia, Brăila, Putna, Roman și Vaslui au obținut rezultate deosebit de frumoase în munca de construcții, izbutind să termine complet toate lucrările programate.

Deasemeni, trebue menționate Secțiunile de Invățământ ale regiunilor Iași și Bacău, care, găsindu-se în cursul trimestrului III rămase în urmă în privința construcțiilor, și-au însușit critica făcută de Minister și astăzi termină și dau în folosință toate sălile de clasă programate.

Ne mai desparte puțin timp de încheerea anului financiar, când planul de investiții va trebui complet îndeplinit.

In cinstea alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, Secțiunile de Invățământ, învățătorii și profesorii își iau angajamentul de a îndeplini și depăși numărul de construcții școlare prevăzut în planul de investiții, contribuind astfel la desfășurarea în cât mai bune condițiuni a muncii de instruire și educare a copiilor poporului.

Roadele colaborării dintre familie și școală

Colaborarea dintre familie, școală și organizațiile de massă a început să dea rezultate frumoase în raionul Târgoviște. Datorită sprijinului organizațiilor de massă și mobilizării părinților, se repară școli, se pregătește combustibil pentru iarnă, se înzestrează grădinițele și internatele. Astfel, în comuna Suduleni, cu ajutorul părinților s'a împrejmuit școala cu un gard nou, s'a reparat acoperișul școlii, s'a cărat nisip și pământ pentru construirea a două sobe și s'a strâns suma de 2650 lei pentru repararea mobilierului.

Părinții din comuna Viforita au confecționat opt măsuțe și 16 scăunele în valoare de 6.000 lei pentru grădinița de copii. Școala din Săcueni a strâns suma de 6500 lei pentru grădinița de copii. Școala din Aninoasa a strâns 7.000 lei pentru reparații, a confecționat o putină pentru apă și a procurat 50 cărușe de nisip, balastru, var și cărămidă pentru repararea școlii. Pentru grădinița de copii din Gura-Ocniței-Schelă s'au confecționat de către părinți 20 mesuțe și 40 scăunele. Părinții din comuna Văcărești au adus 21 de cărușe de pământ pentru grădina școlii.

Pentru o mai bună aprovizionare a școlilor cu combustibil

Sarcinile mari pe care Planul Cincinal le pune în fața învățământului cer din partea școlilor noastre un efort sporit pentru asigurarea tuturor condițiilor necesare bunei desfășurări a muncii școlare. Pentru cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în școli, pentru rezolvarea cu succes a problemelor pe care le ridică munca de alfabetizare, pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor care privesc instrucția și educația copiilor, este necesar ca organele de învățământ să arate o grijă deosebită creării celor mai potrivite condiții de muncă în școlile de toate gradele.

Secțiunea de Invățământ a regiunii Timișoara se preocupă îndeaproape de această problemă. Puternic sprijinită de Comitetul Provizoriu al Sfatului Popular regional, Secțiunea noastră a pornit la rezolvarea problemelor materiale care determină buna funcționare a școlilor.

Una din problemele cele mai importante în momentul de față este asigurarea combustibilului necesar școlilor de toate gradele. Pentru rezolvarea acestei probleme, Comitetul Provizoriu al regiunii Timișoara a organizat o ședință la care au luat parte, pe lângă membrii Secțiunilor regionale și raionale de Invățământ și reprezentanți ai Comitetelor Provizorii raionale.

Datorită bunei gospodăriri a Comitetului Provizoriu, datorită ajutorului primit din partea organizațiilor de massă, ca și datorită atragerii părinților în rezolvarea problemelor care privesc bunul mers al școlii, cea mai mare parte a școlilor din cuprinsul regiunii noastre sunt aprovizionate cu combustibilul necesar.

Astfel, în raionul Deta, Comitetul Provizoriu raional a prelucrat cu tovarășii președinți ai Comitetelor Provizorii Comunale problema aprovizionării cu combustibil, ceeace a făcut ca în majoritatea comunelor să fie luate la timp toate măsurile pentru aprovizionare.

Până în momentul de față, numai școlile din comunele Birda, Berecuța și Stamora Germană nu și-au asigurat combustibilul pentru toată iarna. Comitetul Provizoriu al raionului Deta și-a luat angajamentul ca, în cinstea alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, toate școlile să fie aprovizionate, până la 1 Decembrie, cu întreaga cantitate de combustibil necesar.

In raionul Sânnicolaul Mare, această problemă a preocupat atât Secțiunea de Invățământ cât și cadrele didactice. Ea n'a fost însă just rezolvată peste tot. In unele comune, ca de exemplu Sandra, Comloșul-Mare, Uihei, Igriș, se asigură combustibilul dela zi la zi. Aceasta îngreunează munca, mai ales în internate, iar în unele școli face ca încălzitul să fie insuficient. Secțiunea de Invățământ a raionului Sânnicolaul-Mare trebue să ia grabnic măsuri pentru remedierea acestei situații, ducând o mai intensă muncă de mobilizare a organizațiilor de massă și a părinților.

In cea mai mare parte a comunelor din raionul Timișoara, ca de exemplu, în comunele Biled, Becicherecul-Mic, Săcălaz, etc., printr'o bună gospodărire, s'a asigurat școlilor tot combustibilul necesar. Sunt însă unele comune în care aprovizionarea cu combustibil mai lasă de dorit, cum este de exemplu comuna Cărpiniș.

De asemeni, dacă în orașul Lugoj, datorită ajutorului organizațiilor de massă și strânsei legături cu părinții elevilor, toate școlile sunt asigurate cu combustibil, în cuprinsul raionului Lugoj sunt unele comune care nu au rezolvat încă definitiv această problemă. Așa sunt comunele: Racovița, Drăgoești, Nichișoara, etc., unde combustibilul se procură dela zi la zi de către direcțiile școlilor, așteptându-se încă primirea cotelor repartizate.

Analizând situația aprovizionării școlilor cu combustibil, Secțiunea de Invățământ a regiunii Timișoara a luat hotărîrea de a înlătura grabnic toate lipsurile în această direcție, urmărind stăruitor pe teren ca toate măsurile luate în această privință să fie aduse la îndeplinire în cât mai bune condițiuni.

In cinstea marii sărbători a alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, cadrele didactice, direcțiile școlilor și organele de învățământ își iau angajamentul să soluționeze cât mai grabnic problema asigurării combustibilului necesar școlilor.

Radu Petru
Șeful Secțiunii de Invățământ a regiunii Timișoara

Oameni ai ştiinţei, artei şi literaturii!
Puneţi întreaga voastră putere de muncă şi de creaţie
în slujba păcii şi socialismului!

La 3 Decembrie votăm pentru înflorirea Patriei noastre

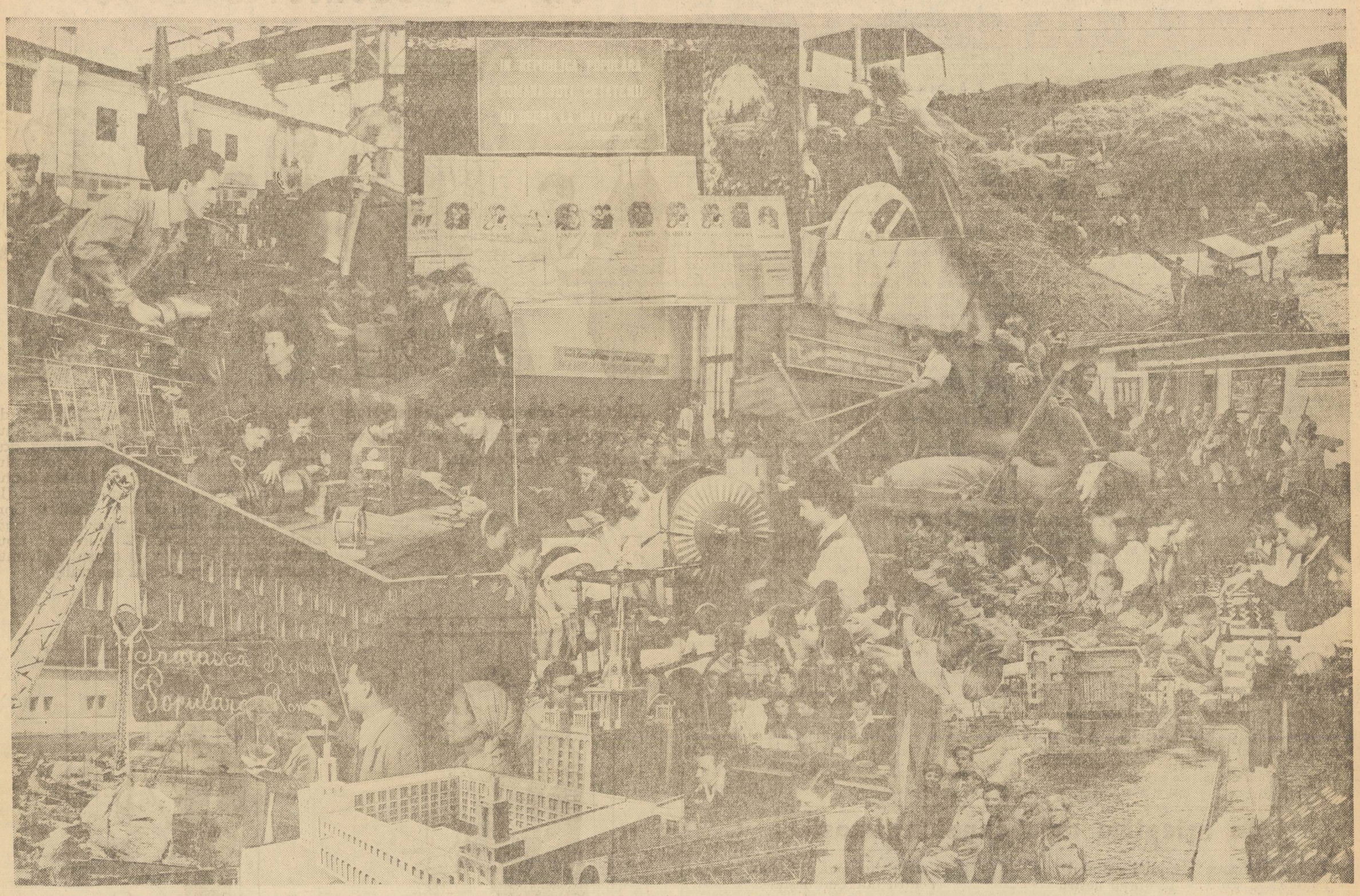

Unităţi preşcolare			Şcoli elementare			Şcoli medii			Facultăţi			Cuprinşi în cursurile de alfabetizare		
1938|39	1948|49	1949|50	1938|39	1948|49	1949|50	1938|39	1948|49	1949|50	1938|39	1948|49	1949|50	1938|39	1948|49	1949|50
1577	**2998**	**3710**	**13.654**	**14.771**	**15.103**	**421**	**718**	**721**	**41**	**126**	**149**	**0**	**581.296**	**669.445**

Ne prezentăm cu bucurie la vot

Suntem elevi în clasa XI-a la Liceul de băeţi Nr. 1 din Bucureşti. Viaţa noastră de elevi e minunat de frumoasă, datorită grijii ce ne-o poartă Partidul nostru

Alta era viaţa tineretului pe vremea regimului burghezo-moşieresc. Părinţii noştri ne-au povestit ce chin era pentru un muncitor sau un ţăran muncitor până şi dădea un copil la şcoală Taxele mari, uniformele costisitoare, piedicile puse la examene, făceau de multe ori pe copiii oamenilor muncii să nu poată învăţa carte. Şcoliile erau populate de fiii marilor bogătaşi. Şcoala veche avea rolul de a pregăti elemente slugarnice, care să servească regimul exploatator.

Astăzi însă, copiii oamenilor muncii pot învăţa carte. De pildă eu, Dumitrescu Ion, din clasa XI-a B, sunt fiu de ţăran sărac. Azi pot să urmez cursurile şcolii fără nicio greutate, datorită grijii ce ne-o poartă Partidul Muncitoresc Român. Imi aduc aminte cum, în vara anului 1943, mii de fii de muncitori şi ţărani muncitori au fost respinşi la examenul de admitere şi au fost siliţi să se întoarcă la casele părinteşti, pentru a continua o viaţă mizerabilă.

Suntem conştienţi că toate transformările petrecute în şcoala noastră până acum se datoresc Partidului şi Guvernului nostru. Atunci când am aflat că în alegerile pentru Sfaturile Populare vom putea vota şi noi, am fost cuprinşi de o mare bucurie.

La îndemnul organizaţiei U.T.M., împreună cu ceilalţi utemişti din şcoala noastră, am citit legea electorală şi Manifestul Frontului Democraţiei Populare, pentru a putea arăta şi celorlalţi elevi cinstea ce ni s'a făcut prin acordarea dreptului de vot. Toţi cei 75 de elevi din liceul nostru care au dreptul şi vârsta necesară pentru a vota s'au înscris la timp în listele electorale şi şi-au scos certificatele de alegător.

In cinstea alegerilor, ca un răspuns la Chemarea Comitetului Central al Partidului, noi muncim cu mai mult avânt, căutând să obţinem note cât mai bune, convinşi că prin aceasta vom întări votul pe care-l vom da în ziua de 3 Decembrie. Noi ştim că prin alegerea candidaţilor Frontului Democraţiei Populare regimul nostru de democraţie populară se întăreşte mai mult şi astfel viaţa noastră se va îmbunătăţi din ce în ce mai mult. Ne prezentăm cu bucurie la vot, pentrucă votul nostru dat Frontului Democraţiei Populare, împreună cu votul tuturor oamenilor muncii din ţara noastră, va contribui la făurirea unei vieţi din ce în ce mai fericite pentru noi şi părinţii noştri.

Dumitrescu M. Ion, cl. XI-a B.
M. Sergiu, cl. XI-a A
Schwartz Enrich, cl. XI-a B

Liceul de băeţi No. 1
din Bucureşti

„Voi vota pentru viaţa fericită a copiilor din satul meu"

Sunt fiu de ţăran muncitor, din regiunea Putna. Am fost şase copii la părinţi. Niciodată n'am avut cele necesare şi doar nu stăteam fără să muncim. Din zorii zilei şi până seara târziu trudeam cu toţii pe pământul moşierului. Mai târziu, eu am fost singurul dintre fraţii mei care am plecat la şcoală. Cu haine'e veşnic rupte, cu lipsuri şi greutăţi am terminat şcoala.

Incă de pe atunci, îmi erau dragi copiii şi visam mereu că odată şi odată am să fiu învăţător şi o să-i învăţ carte pe copii.

In regimul de democraţie populară mi s'a îndeplinit dorinţa şi am devenit învăţător. Privesc copiii în clasă şi îmi spun: Ce fericire mai mare poate avea un învăţător, decât atunci când vede că munca lui dă roade, când vede cu ochii lui cum cresc viitorii constructori ai vieţii noi, constructorii societăţii socialiste?

N'am stat numai între cei patru pereţi ai şcolii. Din îndemnul Partidului am pornit în mijlocul ţăranilor muncitori din satul nostru şi, împreună cu alţi tovarăşi, le-am arătat singura cale care duce spre fericire. Şi în cinstea lui 7 Noembrie, în satul Haret s'a înfiinţat o gospodărie agricolă colectivă, printre primele din ţară.

Tot din îndemnul Partidului, am început să muncesc şi în campania de alfabetizare. Erau în sat 41 de neştiutori de carte. In anul şcolar 1949—1950 am alfabetizat 15 ţărani colectivişti. Câtă bucurie pe mine când, la împărţirea recoltei, după un an de muncă, în gospodăria agricolă colectivă, Verdi Gica, care nu ştiuse nicio literă înainte, a semnat în registrul de primire!

— „Vino şi dumneata, tovarăşe învăţător, în căruţă, să ne fotografiem, striga moş Braia Constantin care trecuse cursurile de alfabetizare. De un an de zile mi-ai spus că munca este comoară nesecată şi azi eu plec acasă cu 4 căruţe de recoltă". Oare mică mi-a fost fericirea când vedeam pe faţa uncheaşului atâta bucurie? Numai lumină se putea vedea pe feţele celor ce au muncit un an întreg. Roţile carelor scârţâiau greu sub povara recoltei îmbelşugate.

A venit şi ziua eliberării certificatelor de alegător. M'am bucurat din suflet când am văzut cum semnează de primire şi cei 15 ţărani pe care eu îi învăţasem carte.

Astăzi sunt fericit. Sunt fericit nu numai pentrucă eu duc o viaţă din ce în ce mai mulţumită, dar şi pentrucă văd în jurul meu cum s'a schimbat faţa satului, cum ţăranii din Haret îşi făuresc un trai îmbelşugat.

La 3 Decembrie, răspunzând Chemării Partidului Muncitoresc Român, voi vota pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare. Voi vota pentru fericirea copiilor din satul meu şi pentru aceea a tuturor copiilor din ţara noastră, pentru viaţa din ce în ce mai luminoasă a ţăranilor muncitori din satul meu şi pentru aceea a întregului popor muncitor din Republica noastră Populară.

I. T. Spânu
învăţător la Şcoala Elementară din satul Haret, comuna Pădureni, raionul Panciu, regiunea Putna

„Şi noi vom vota pentru candidaţii vieţii noi!"

Chemarea Partidului Muncitoresc Român către toţi oamenii muncii din ţara noastră pentru a sprijini, prin votul lor, pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare, mi-a amintit de trecutul hidos al regimului burghezo-moşieresc şi mi-a arătat cât de luminos este prezentul şi viitorul ţării noastre. Această Chemare mi-a trezit imaginea părinţilor mei, ţărani săraci, muncind pe moşiile chiaburilor pentru a întreţine o casă cu mulţi copii. Mi-am amintit dragostea cu care ei ar fi vrut să ne trimită pe toţi la şcoală şi de imposibilitatea acestui lucru, pentrucă şcoala de atunci cerea bani şi alte mijloace de întreţinere pe care părinţii mei n'aveau de unde să le scoată. Pe de altă parte, Chemarea Partidului mi-a întărit şi mai mult convingerea că timpurile acelea s'au dus pe o cale fără întoarcere şi mi-a arătat cum astăzi, regimul nostru de democraţie populară a schimbat filele istoriei, deschizând pagini luminoase pentru oamenii şi fiii oamenilor muncii din Patria noastră. Intr'adevăr şcolile noastre de toate gradele sunt larg deschise acum pentru toţi fiii oamenilor muncii. Acest lucru îl ştiu bine eu, fiu de ţăran sărac, care nu aş fi putut niciodată urma un institut de învăţământ superior, care n'aş fi putut ajunge inginer fără ajutorul statului, fără bursă, cămin, cantină şi alte ajutoare (haine, cărţi, cursuri) nemaiscocotind scutirea de taxe universitare şi ajutorul pe care ni-l dau cadrele didactice pentru pregătirea fiecărula dintre noi.

Chemarea Partidului Muncitoresc Român ne pune în faţă grandioasele realizări ale regimului nostru de democraţie populară.

Pe baza acestor măreţe înfăptuiri, Partidul ne cheamă să votăm pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare, ne cheamă la luptă pentru transformarea în viaţă a primului nostru Plan Cincinal şi a Planului de electrificare a ţării, ne cheamă să luptăm pentru apărarea păcii şi democraţiei. Şi noi vom vota candidaţii vieţii noi, şi noi vom alege pe cei mai buni fii ca deputaţi în Sfaturile Populare. Dar nu numai atât. Ca studenţi ne vom înveţi eforturile la învăţătură. Aceasta cu atât mai mult ,cu cât peste mai puţin de un an ne vom înrola în rândurile celor care luptă pentru împlinirea şi depăşirea Planului Cincinal. Ca ingineri silvici va trebui să ajutăm la înlăturarea urmelor exploatării sălbatice a munţilor noştri de către capitalişti, replantând munţii goliţi de podoaba pădurilor, şi domolind şuvoiul apelor care inundă satele şi transformă în terenuri improprii ogoarele ţăranilor noştri muncitori. Ca ingineri silvici va trebui să ajutăm la plantarea perdelelor de protecţie de pe Canalul Dunăre-Marea Neagră, a perdelelor de protecţie de pe Bărăgan şi din alte regiuni unde zăpada este spulberată de vânturi. Pe această cale şi pe lângă alte măsuri şi inginerii silvici vor ajuta la îmbunătăţirea condiţiilor climaterice din ţara noastră, la îmbunătăţirea continuă a recoltelor noastre de cereale. Iată prin urmare, de ce Chemarea Partidului şi alegerile dela 3 Decembrie sunt pentru noi studenţii încă un prilej de a intensifica munca noastră de pregătire profesională, încă un prilej de a căuta noi mijloace pentru îmbunătăţirea modului nostru de a pregăti lecţiile pe calea studiului individual şi în colectiv, pentru îmbunătăţirea metodelor de întrajutorare, astfel încât institutul nostru să dea cât mai mulţi absolvenţi şi cât mai bine pregătiţi. Pentru aceasta, noi vom vota candidaţii Frontului Democraţiei Populare în alegerile pentru Sfaturile Populare dela 3 Decembrie, contribuind efectiv la măreaţa cauză a păcii şi democraţiei.

Traci Constantin
student anul IV
Institutul de Silvicultură
Câmpulung-Moldovenesc

„Votăm pentru apărarea drepturilor cucerite"

Mare a fost bucuria cu care membrii Comitetului Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ Bucureşti au primit Chemarea C. C. al P. M. R., adresată oamenilor muncii din Republica noastră, cu prilejul alegerilor.

In şedinţa specială, organizată pentru prelucrarea acestei Chemări, membrii comitetului nostru sindical, şi-au luat angajamente concrete în legătură cu intensificarea campaniei electorale, cu îndeplinirea Planului de Stat, cu susţinerea tot mai hotărîtă a luptei pentru pace.

Astfel, propunerea de a transforma pe toţi cei 110 elevi ai şcolii de cadre sindicale şi pe fiecare din cei 140 de cursişti ai cursurilor de instructaj pentru responsabilii de grupă, în agitatori bine pregătiţi, a şi fost tradusă în fapt.

Impreună cu toţi membrii Comitetului, am căutat ca ecoul Chemării Partidului să se transducă pe teren în fapte temeinice. Nu e şcoală medie şi elementară în care lămuririle noastre să nu fie duse şi mai departe printre părinţi. Peste tot s'au programat planare cu părinţii, unde cadrele didactice au arătat luminoasele perspective ce se deschid prin crearea Sfaturilor Populare, pentru oamenii muncii şi pentru copiii lor. Elevii, sub conducerea profesorilor, au sărbătorit prin programe artistice, ziua când cei mai mari dintre ei, părinţii şi fraţii lor vor pune în urnă odată cu votul lor, angajamentul lor solemn de luptă pentru pace, pentru construirea socialismului în ţara noastră.

Munca salariaţilor noştri a dat roade bogate. In foarte multe şcoli, nenumăraţi elevi şi eleve în scrisori adresate părinţilor lor dela ţară, şi-au exprimat bucuria şi mândria de a participa la alegerea celor mai buni cetăţeni în Sfaturile Populare. Mai toţi şi-au încheiat scrisorile prin cuvinte calde de îndemn: „Faceţi ca noi!".

Această minunată înfrăţire a generaţiilor, în efortul luptei comune pentru consolidarea regimului nostru de democraţie populară s'a resimţit şi mai puternic în ultima săptămână dinaintea alegerilor.

Comitetul Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ — Bucureşti — a înţeles să cinstească alegerile din 3 Decembrie prin noi eforturi în sprijinirea muncii dela clasă, dar mai ales în sprijinirea muncii de alfabetizare. Participarea tuturor cadrelor didactice dela şcoala 50 fete pentru depistarea analfabeţilor, angajamentele concrete ce şi le-au luat învăţătorii şi profesorii dela şcolile elementare 26 fete, 26 băeţi şi 50 fete, dovedesc că tovarăşii noştri şi-au mărit elanul lor pentru luminarea maselor, pentru înfăptuirea acestei măreţe sarcini ce le revine.

In cadrul clubului nostru, la „Casa Alegătorului" deschisă cu sprijinul raionului P. M. R., am organizat convorbiri între candidaţi şi alegători, precum şi între candidaţi şi fii salariaţilor din învăţământ cu drept de vot.

Votul pe care îl vom da în ziua de 3 Decembrie pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare va fi o puternică manifestare a voinţei noastre de a apăra cuceririle obţinute până acum de clasa noastră muncitoare, de a cuceri noi victorii pe drumul construirii socialismului, de a apăra pacea.

Elvira Moraru
Preşedinta Sindicatului Salariaţilor din Invăţământ — Bucureşti

CETĂȚENI ȘI CETĂȚENE!
LA 3 DECEMBRIE 1950 VENIȚI CU TOȚII LA VOT!

Candidații vieții noi, candidații păcii

Profesorul Marin Vătafu

In 1922, din București se întorcea amărît pentru că nu-și putea continua studiile din cauza greutăților materiale, tânărul Marin Vătafu, fiu de muncitor petrolist, absolvent distins al Liceului Bogdan Petriceicu Hașdeu din Buzău.

Din București s'a întors însă cu un volum din operele marelui Vladimir Ilici Lenin, editate în limba franceză.

Deși a avut de luptat cu foarte multe greutăți, totuși Marin Vătafu înzestrat cu voință și dârzenie, izbutește să se înscrie și să urmeze cursurile Facultății de Litere din Cluj. Aici, alături de tovarășii Avram Bunaciu, Ion Oancea, Mihail Beniuc activează în cercul democrat al studenților. Terminând studiile, Marin Vătafu intră în învățământ, fără a rupe însă legăturile cu mișcarea și lupta clasei muncitoare. Dimpotrivă, păstrează o strânsă legătură cu profesorul Stelian Mărculescu, cunoscut luptător socialist.

In timpul celui de al doilea război mondial găzduește și se îngrijește cu o deosebită atenție de tânărul U.T.C.-ist Gogeanu, muncitor la uzinele „Astra", azi „Steagul Roșu".

A trecut cel de al doilea război. Glorioasa Armată Sovietică ne-a eliberat Patria. Au fost înlăturați dela cârma țării bancherii și moșierii. Prin muncă dârză și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, poporul nostru a început să-și clădească o viață nouă, îmbelșugată și luminoasă.

Tovarășul Marin Vătafu se înscrie, în 1945, în Partidul Comunist Român, unde i se încredințează munci de răspundere ca: președinte al Tineretului Progresist, responsabil al comisiei de învățământ din regionala P. C. R. Brașov sau secretar al Sindicatului Corpului Didactic.

Cei care-l cunosc mai îndeaproape apreciază entuziasmul tineresc pe care îl pune în munca sa de șef al Secțiunii de Invățământ al Comitetului Provizoriu din Orașul Stalin.

Pentru munca sa neobosită, pusă în slujba Patriei și a poporului nostru muncitor, pentru munca depusă în sectorul învățământului public, salariații Sfatului Popular și din instituțiile de Stat l-au propus pe tovarășul Marin Vătafu candidat pentru circumscripția 31 a Orașului Stalin. Când i-au susținut candidatura de deputat în Sfatul Popular al Orașului Stalin, funcționarii s'au simțit mândri de candidatul lor.

— Noi cunoaștem munca tovarășului Marin Vătafu, au spus ei, și de aceea l-am ales să ne reprezinte interesele în Sfatul Popular al orașului care poartă numele celui mai iubit prieten al oamenilor muncii, numele tovarășului Stalin.

Daniel Constantinescu

Invățătoarea Elisabeta Naum

Sunt 32 de ani de când tovarășa Elisabeta Naum muncește în școală. 32 de ani de când a intrat ea, pe atunci o fată de 17 ani, în școala din satul Malul-cu-Flori, județul Muscel, începându-și greaua dar frumoasa muncă de învățătoare. Și de atunci, din anul 1918, tovarășa Naum și-a dus până azi munca, cu aceeași dragoste, cu aceeași sârguință, luptând cu greutățile și înfrângându-le, educând și instruind nenumărate serii de copii, dintre care atâția au devenit de mult oameni folositori Patriei noastre.

Fiică a unui muncitor, maistru la fabrica de postav din Câmpulung-Muscel, crescută într'un mediu muncitoresc, tovarășa Naum a fost tot timpul legată de clasa muncitoare din care a ieșit. In satele din Mușcel și apoi în București, în școlile în care a lucrat, s'a izbit de nenumărate ori de atitudini nepăsătoare sau chiar dușmănoase din partea învățătorilor, față de copiii oamenilor săraci. Din primele zile de muncă în școală, ea a început să lupte împotriva acestora, combătând, cu hotărîrea pe care i-o dădea dragostea ei pentru popor, pe cei care-și vedeau numai de interesele lor personale, pe cei care aplicau „procedeul educativ" al bătăii în școală.

După eliberarea țării noastre de către victorioasele armate sovietice, tovarășa Naum se încadrează cu entuziasm în marea operă de lichidare a grelelor moșteniri ale trecutului și de construire a socialismului în țara noastră. Intrând în Partid, ea devine un luptător activ și hotărît pentru restructurarea revoluționară a școlii, ducând o neobosită muncă de lămurire cu tovarășii săi de lucru și punându-și toată dragostea în educarea tinerei noastre generații de constructori ai socialismului și de luptători pentru pacea lumii.

In calitate de directoare a Școlii Elementare Nr. 34 de fete din Capitală, tovarășa Elisabeta Naum muncește cu tot atâta râvnă, străduindu-se din răsputeri ca în școala ei munca didactică să se desfășoare în cât mai bune condițiuni.

Cunoscându-i îndelungata și rodnica activitate și frumoasele-i calități, cetățenii din circumscripția electorală orășenească nr. 255 au propus-o cu încredere drept candidată a lor pentru Sfatul Popular al raionului Gheorghiu-Dej. După această propunere tov Elisabeta Naum a luat de nenumărate ori legătura cu alegătorii săi, stând cu ei de vorbă în ateneele și căminele culturale, discutând cu însuflețire despre alegeri și despre sarcinile care îi vor reveni ca deputată în Sfatul Popular. Și alegătorii din circumscripția electorală 255 orășenească o vor vota cu dragoste, convinși că ea va da o însemnată contribuție la construirea unei vieți noi, pașnice și fericite pentru toți oamenii muncii.

Invățătoarea Buhu Ioana

Tovarășa Buhu Ioana lucrează în învățământ de 23 ani. Dacă afli despre munca și viața ei, nu te miri dece cetățenii câtorva străzi din Brezoi și muncitorii dela I.P.E.I.L. au propus-o drept candidată a lor la raionul Loviștea.

E o învățătoare bună, care și-a închinat toată viața școlii, educând generații de copii. Tovarășa Buhu Ioana, astăzi profesoară de limba română la școala elementară din Brezoi, se mândrește cu foștii săi elevi. Mulți au ajuns ingineri, profesori, învățători. Alții au rămas în Brezoi la I.P.E.I.L. maeștri șefi de secții, cum este Făciu Alexandru, șef mecanic în atelierele electromecanice. Unii au posturi de răspundere în diverse părți ale țării.

A avut mult de muncă la școala ei Buhu Ioana.

La fosta societate forestieră Carpatina, astăzi I.P.E.I.L. Brezoi, au venit și mai vin încă săteni din satele pierdute în munte, pe care regimurile trecute le-au ținut departe de orice lumină.

Inainte de 23 August 1944 nici vorbă nu putea fi de alfabetizare. Dar Buhu Ioana a înfruntat opreliștea și nepăsarea stăpânilor și singură a reușit să scoată la lumină, alături de micii ei școlari, pe mulți din muncitorii veniți de pe plaiurile Lotrului sau de prin văile munților Sibiului.

După ce clasa muncitoare a luat conducerea Statului în propriile sale mâini, Buhu Ioana și-a organizat cu râvnă primul plan și primul catalog pentru învățarea celor care la vârsta școlarității fuseseră lipsiți de lumina cărții.

Uță Ioan, unul dintre cei dintâi alfabetizați ai candidatei Buhu Ioana, este astăzi fruntaș în producție la secția gatere la I.P.E.I.L. Brezoi.

O grijă deosebită poartă această tovarășă copiilor ce i s'au încredințat.

La internatul școlii elementare Brezoi se simte nevoia de urgente reparații și de paturi la pavilionul băeților. Acolo își va concentra atenția tovarășa profesoară. Și apoi mai sunt fântânile. Și internatul ca și cetățenii duc lipsă de apă. Va trebui să lupte alături de ceilalți tovarăși cărora cetățenii le vor da votul lor de încredere la 3 Decembrie, ca să realizeze această mare trebuință a raionului Brezoi.

Ochiul ager al candidatei Buhu Ioana a prins multe din nevoile ce se cer imediat acoperite. Apa Lotrului a făcut destul prăpăd... Podurile trebuesc reparate, șoselele refăcute.

Dar gândul se întoarce din nou la școală, la școala ei și la cele multe din raion pe care ea le știe.

„Trebue să organizăm mai bine ședințele de colaborare cu părinții. Să veniți și să vină să se intereseze toți așa cum face tovarășul Ghiță Ion, numai așa o să mă ajutați să facem din copiii dvs. cetățenii de mâine ai Patriei noastre" — și-a încheiat cuvântul la întâlnirea cu alegătorii Buhu Ioana, învățătoarea devotată poporului muncitor din Brezoiu-Vâlcea.

R. Dumitru

Ce așteptăm dela candidații noștri

Pentru ridicarea nivelului cultural și înflorirea școlilor din orașul nostru

Noi, oamenii muncii din orașul Galați, am propus printre candidații pentru Sfatul Popular al orașului nostru pe tovarășa învățătoare Aglaia Radu, directoarea Școlii elementare Nr. 11 mixte, o bună tovarășă, muncitoare, cu multă stăruință pe tărâm profesional, respectată și apreciată de părinții copiilor din cartierul muncitoresc în care se află școala.

In munca pe care o va duce ca deputat în Sfatul Popular al orașului, noi așteptăm ca tovarășa Aglaia Radu să contribue activ la ridicarea culturală a orașului, îngrijindu-se de desvoltarea activității căminelor culturale, a bibliotecilor și a celorlalte instituții culturale din oraș, pentru ca tot mai mulți oameni ai muncii să se apropie de lumina culturii noi, socialiste.

Inv. Aristide Dobru
Școala Elementară Nr. 9
Galați

O muncă tot mai încordată pentru interesul obștesc

Il cunosc de mulți ani pe tovarășul profesor Gheorghe Levcovici, candidat pentru Sfatul Popular al orașului Galați, și știu că este fiu de muncitor ceferist, cinstit, harnic, devotat clasei muncitoare, și care în trecut a simțit adânc exploatarea capitalistă. Sarcinile primite le-a dus de fiecare dată la bun sfârșit, iar față de noi, personalul administrativ și de îngrijire al școlii, a avut totdeauna o atitudine justă și tovărășească. Sunt încredințat că tovarășul Gheorghe Levcovici se va îngriji, ca deputat în Sfatul Popular, de îmbunătățirea condițiilor de trai ale poporului din rândurile căruia s'a ridicat, căutând să rezolve toate problemele cu aceeași stăruință ca și până acum. Noi așteptăm ca, prin contribuția lui, viața noastră să devină tot mai îmbelșugată și mai fericită.

Grigore Bulgaru
Magazioner la internatul Liceului din Galați

„Voi vota pentru mărețul plan de electrificare"

Chemarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în vederea alegerilor de deputați în Sfaturile Populare, este un act istoric pentru țara noastră.

Chemarea Partidului ne arată sarcinile mărețe care ne revin pentru înflorirea Patriei noastre. Una din aceste sarcini de importanță epocală este Planul de electrificare, plan care va asigura energia electrică necesară desvoltării industriei și agriculturii, prin întrebuințarea energiei apelor noastre și a combustibilului inferior, energie rămasă nefolosită în vremurile când țara era condusă de exploatatori. Marile hidrocentrale vor contribui din plin la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, fiindcă bunăstarea unui popor se măsoară prin cantitatea de energie electrică cosumată pe cap de locuitor.

Ca inginer electromecanic și ca profesor la o școală de energie electrică, înțelegând însemnătatea Chemării Partidului și văzând mărețele perspective care se deschid în fața noastră, sunt hotărît să răspund la această chemare votând cu încredere pe candidații Frontului Democrației Populare și îndeplinind cu râvnă sarcinile care îmi revin în munca mea profesională. Prin pregătirea temeinică a lecțiilor, întrebuințând un material didactic corespunzător, voi crea condiții favorabile de învățătură, pentru ca elevii să-și poată însuși cunoștințele predate cu cât mai multă ușurință. Voi învăța pe elevii mei să cunoască bine și să întrebuințeze rațional materialele necesare industriei electrotehnice, precum și să folosească mașinile cu o productivitate maximă în diferitele procese de fabricație a pieselor pentru industria electrotehnică. In acest fel mă voi strădui să asigur formarea unor cadre noi, bine pregătite, atât de necesare pentru realizarea mărețului nostru Plan de electrificare.

Ing. Bot Dănilă
Prof. la Șc. Medie Electrotehnică-Timișoara

Votăm pentru școala poporului muncitor

(Urmare din pag. 1-a)

ce care vor determina ridicarea permanentă a nivelului muncii în școală.

In toate aceste realizări, dela organizarea unei rețele din ce în ce mai largi de instituții preșcolare, până la crearea facultăților muncitorești, dela editarea manualelor și metodicilor, până la confecționarea materialului didactic, dela îndrumarea cadrelor didactice prin „Gazeta Invățământului" până la cursurile I.C.D., în întreaga desvoltare a învățământului, în lupta pentru crearea unei școli legate de popor, ne-am călăuzit de marele înfăptuiri ale școlii sovietice.

Niciodată ca acum viața noastră culturală n'a preocupat atât de mult și de rodnic conducerea țării. Ajutorul dat de Partid, Academiei R.P.R., editurilor și presei a făcut ca aceste instituții să-și restructureze în mod revoluționar, conținutul și sistemul de organizare. Aceasta a făcut ca academicienii și oamenii noștri de știință ca și oamenii de litere și de artă să contribue efectiv la efortul clasei muncitoare de a construi o viață mai bună în țara noastră, muncind pentru o știință și o artă legate de popor și puse în slujba poporului. Ajutorul dat de savanți și de specialiști în Planul de electrificare, de cercetare și valorificare a bogățiilor țării, de împădurire și de irigare a regiunilor degradate, face ca știința noastră să se lege de popor și să slujească poporului. Scriitorii, artiștii și compozitorii noștri cântă munca poporului muncitor și înaripează elanul lui pentru construirea unei lumi noi.

Un rol însemnat în revoluția culturală și în educația comunistă a maselor îl joacă presa: „Scânteia", „Lupta de clasă", „Contemporanul" ca și revistele științifice de specialitate. Editurile au publicat și publică operele clasicilor noștri și ale clasicilor străini, tipăresc în număr tot mai mare opere din literatura sovietică, tipăresc o literatură originală tot mai pătrunsă de spiritul realismului socialist. Marele combinat poligrafic „Casa Scânteii" care se construește cu ajutorul Uniunii Sovietice, va fi cel mai mare sprijin în revoluționarea culturală a Patriei noastre. Actualele biblioteci se vor îmbogăți cu noi și noi publicații. Cartea și gazeta vor fi tot mai mult la îndemâna tuturor.

Chemarea C.C. al P.M.R. spune: „Statul nostru de democrație populară cheltuește fonduri imense pentru nevoile social culturale ale oamenilor muncii".

O contribuție importantă la înflorirea culturală a Patriei noastre o vor avea Sfaturile Populare. Cu ajutorul lor inițiativa locală va sprijini mult îmbunătățirea muncii din școli, va da un și mai mare avânt activității din căminele culturale, se va duce o luptă și mai aprigă pentru lichidarea analfabetismului. Promovând cadre noi în posturile de conducere. Sfaturile Populare vor fi un motor principal în dinamizarea oamenilor muncii pentru împlinirea și depășirea Planului Cincinal. Și, luptând pentru înfăptuirea acestui plan, ele vor ajuta la opera de sporire a numărului de școli, la adâncirea conținutului învățământului, la înmulțirea și îmbogățirea mijloacelor de cercetare științifică privind valorificarea zăcămintelor miniere, utilizarea energiei apelor și organizarea socialistă a agriculturii. Deputații păcii, oameni ai muncii aleși în Sfaturile Populare vor lupta, fără preget, așa cum spune Chemarea C.C. al P.M.R. pentru îmbunătățirea traiului celor ce muncesc, pentru bunăstare, pentru înflorirea orașelor și satelor noastre, pentru desvoltarea culturii. De aceea, votul nostru dela 3 Decembrie pentru candidații Frontului Democrației Populare va însemna un vot dat pentru apărarea libertăților democratice cucerite de poporul muncitor, pentru apărarea tuturor realizărilor poporului nostru, va însemna un vot pentru viitoarele mărețe realizări ale poporului nostru, sub conducerea Partidului, în lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii, va însemna un vot pentru o școală a poporului muncitor, un vot pentru ca făclia unei culturi legate de popor și utilă poporului să se aprindă cât mai puternic și să se înalțe cât mai sus.

Cum se va vota la 3 Decembrie 1950

1 Alegătorul a sosit la secția de votare și prezintă președintelui secției de votare certificatul de alegător.

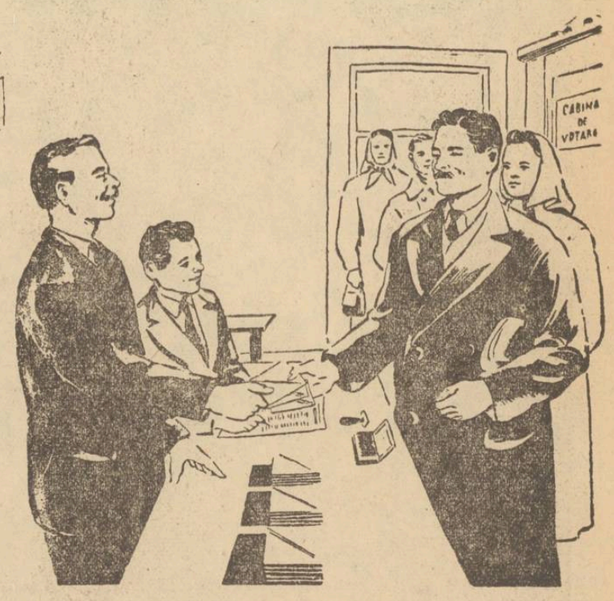

2 Alegătorul primește trei buletine de vot: unul cu dungă roșie pentru Sfatul Popular al regiunii, unul cu dungă galbenă pentru Sfatul Popular al raionului și unul cu dungă albastră pentru Sfatul Popular al orașului sau al comunei. (In orașele Cluj, Iași, Orașul Stalin, Constanța, Galați, Ploești și Timișoara alegătorul primește numai 2 buletine: unul pentru Sfatul Popular al orașului și unul pentru Sfatul Popular al regiunii).

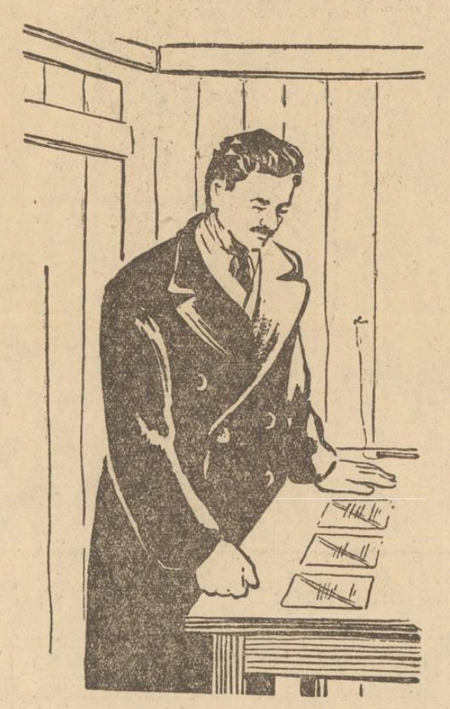

3 Cu buletinele de vot pe care le-a primit, alegătorul intră singur în cabina de vot. In cabină alegătorul citește cu atenție numele candidaților înscriși pe buletine. El este hotărît să voteze pe candidații Frontului Democrației Populare. Pentru aceasta, alegătorul LASĂ NEATINSE NUMELE CANDIDAȚILOR FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE, adică nu le șterge cu creionul.

4 Alegătorul, LĂSAND NEATINSE NUMELE CANDIDAȚILOR FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE, împăturește în patru fiecare buletin. IN ACEST FEL EL ȘI-A DAT VOTUL PENTRU CANDIDAȚII FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE.

5 Eșind din cabină alegătorul introduce cele 3 buletine de vot în urnă.

6 După ce alegătorul a introdus buletinele în urnă, președintele secției de votare îi restituie certificatul de alegător, ștampilat.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5

ANUL II Nr. 88 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 8 Decembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

GLORIOASA VICTORIE A POPORULUI NOSTRU

Zi de mare sărbătoare, zi de măreață victorie a poporului nostru, — așa va rămâne înscrisă în istoria Patriei noastre, ziua de 3 Decembrie 1950, ziua în care oamenii muncii și-au ales pentru prima oară deputați în Sfaturile Populare, cărmuitorii orașelor și satelor noastre.

Totul a fost sărbătoresc în acea duminică de toamnă târzie. Zorile nu mijiseră încă în timp ce, în casele oamenilor cinstiți de pe întreg cuprinsul țării, tineri și bătrâni se pregăteau să ia parte la vot. Mii și mii de oameni ai muncii, în ochii cărora se citea bucuria nemărginită a marelui eveniment al alegerilor, țineau să fie primii la vot, primii care să-și manifeste dragostea pentru cei mai buni fii ai poporului muncitor, pentru deputații Sfaturilor Populare. In valurile cetățenilor care se revărsau pe străzi, în rândurile din fața centrelor de vot, rânduri care se îngroșau cu fiecare minut ce trecea, pe fețele tuturor se oglindea bucuria unui popor liber, a unui popor stăpân pe soarta sa.

Orașele și satele au trăit o zi de neuitat. Afișele și pancartele multicolore, graficele și fotomontajele, vorbeau despre cuceririle celor ce s'au smuls din ghiarele exploatării burghezo-moșierești. Tot mai multe fabrici și uzine s'au înălțat pe întinsul Patriei, în care se construește socialismul. Școli, universități, instituții de cultură și de știință, vin să se adauge patrimoniului nostru cultural.

Iată de ce muncitorii din fabrici și uzine, din mine și dela sonde, țăranii muncitori, membrii gospodăriilor agricole colective, funcționarii, medicii, învățătorii, profesorii, tehnicienii, studenții, oamenii muncii manuale și intelectuale dela orașe și sate, au votat candidații Frontului Democrației Populare. Ei au votat pentru înflorirea industriei socialiste, pentru realizarea Planului Cincinal și a Planului de electrificare, pentru viața care devine din ce în ce mai îmbelșugată, mai fericită! Ei au votat pentru libertățile și drepturile cucerite cu jertfe de sânge de clasa muncitoare și Partidul ei! Ei au votat pentru ca nici când vremurile de sângeroasă oprimare să nu se întoarcă iar!

Exprimându-și recunoștința față de realizările obținute până acum, oamenii muncii și-au afirmat încrederea în viitorul luminos al Patriei noastre, în perspectivele strălucite care se deschid tuturor celor ce muncesc.

Nu mai aminteau cu nimic străzile și ulițele orașelor și satelor noastre de „alegerile" regimurilor trecute. Bătăile, ciomegile, beția, arestările și teroarea au dispărut de mult. Despre asemenea sisteme noi aflăm astăzi citind despre felul cum se fac „alegerile" în Statele Unite sau în oricare altă țară imperialistă, acolo unde glasul oamenilor muncii este înăbușit, unde voința poporului este călcată în picioare de interesele hrăpărețe ale capitaliștilor.

Se deosebesc ca dela cer la pământ alegerile din țara noastră de „alegerile" din țările imperialiste. Procentul nemaiîntâlnit al voturilor exprimate la 3 Decembrie arată superioritatea covârșitoare a regimului de democrație populară asupra democrației burgheze, și, în acelaș timp, creșterea conștiinței cetățenești a masselor largi populare. Intreaga campanie electorală, care a culminat cu ziua alegerilor, a constituit o înaltă școală de educație cetățenească și patriotică a poporului muncitor din Republica noastră Populară.

Oamenii muncii și-au făcut datoria patriotică. Au venit la vot, bătrâni, ca Agneta Cesz, din Sf. Gheorghe, în vârstă de 73 de ani, tineri care votau pentru prima oară, cum a fost eleva Margareta Guguneanu, din clasa a X-a a Liceului de fete din Focșani, au venit la vot familii întregi, bunici și nepoți.

Cifrele publicate până acum arată participarea masivă la vot a oamenilor muncii din țara noastră. 98,17 la sută din înscrișii în listele electorale și-au exprimat votul pentru Sfaturile Populare ale orașului și raioanelor orașului București. Pentru Sfatul Popular al orașului Timișoara și-au exprimat votul 97,68 la sută din cei înscriși, iar pentru Sfatul Popular al orașului Ploești, 98,3 la sută.

Ce demonstrează masiva participare la vot și covârșitoarea majoritate obținută de candidații Frontului Democrației Populare? Aceasta arată dragostea și devotamentul nemărginit al poporului nostru față de Partidul Muncitoresc Român, inspiratorul și organizatorul victoriilor noastre, făuritorul unei vieți din ce în ce mai fericite pentru cei ce muncesc. Totodată, votul dela 3 Decembrie a prilejuit o puternică manifestare a dragostei pe care poporul nostru o nutrește față de înțeleapta conducere a Partidului, conducere care are în fruntea ei pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cel mai iubit fiu al poporului.

Nețărmurită bucurie au exprimat alegătorii prezenți la secția de votare Nr. 426 din București când în mijlocul lor a sosit la vot tovarășul Gheorghiu-Dej. „Trăiască primul candidat al poporului!", „Trăiască Partidul Muncitoresc Român!" Trăiască iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej". In lozincile și uralele mulțimii era adânc sădită încrederea oamenilor muncii în cel mai iubit și mai aprig apărător al drepturilor și libertăților noastre. Oamenii muncii își exprimau devotamentul față de fruntașul Partidului nostru, Partidul care ne conduce spre o viață din ce în ce mai rodnică. „Realizările de până acum, sunt doar o părticică din minunatele înfăptuiri pe care le vom dobândi prin munca și lupta Partidului în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej" — a spus Iancu Ion, muncitor la fabrica „Constantin David", dându-și votul pentru primul candidat al țării.

Aplauze și urale de bun venit au întâmpinat pe tovarășa Ana Pauker la secția de vot Nr. 96 din Capitală. Cea mai iubită fiică a poporului nostru a primit urările de spor la muncă, spre binele tuturor oamenilor muncii din Republica noastră Populară. „Vreau să votez pentru tovarășa Ana, căci ea apără pacea și a luptat totdeauna pentru o viață omenească, îndurând cele mai grele suferințe" — a spus Georgeta Sima, mândră că-și poate da votul pentru candidata Ana Pauker.

Muncitorii și tehnicienii uzinelor „Ianoș Herbak" au salutat cu entuziasm prezența la vot a tovarășului Vasile Luca, iar tovarășul Teohari Georgescu a fost întâmpinat cu nesfârșite urale de alegătorii secției de votare Nr. 190 din Capitală.

Prezentându-se în număr covârșitor la vot, oamenii muncii au fost conștienți de faptul că toate realizările și succesele regimului nostru de democrație populară, că bunăstarea mereu crescândă și libertatea de care se bucură ei și familiile lor sunt datorite luptei neînfricate a Partidului și a conducătorilor săi.

Fără ajutorul nelimitat și frățesc pe care l-am primit și continuăm să-l primim în toate domeniile de activitate din partea Uniunii Sovietice, noi n'am fi putut merge pe drumul spre o viață nouă, îmbelșugată.

Victoria dela 3 Decembrie a dat o palmă usturătoare lagărului imperialist, atâțător la un nou război. Unitatea poporului muncitor, demonstrată încă odată în alegerile pentru Sfaturile Populare, este un nimerit răspuns pe care îl dăm calomniatorilor americani și englezi, răspuns care arată solidaritatea de neînfrânt a poporului nostru în lupta pe care țările lagărului democratic și antiimperialist în frunte cu Uniunea Sovietică o duc pentru apărarea păcii.

Victoria dela 3 Decembrie cheamă oamenii muncii din Patria noastră spre noi succese, spre noi înfăptuiri. Condus de Partid, luminat de drumul plin de glorie pe care merge marea Țară a Socialismului, având drept far călăuzitor învățăturile genialului conducător de popoare, Iosif Vissarionovici Stalin, poporul nostru muncitor merge înainte, în lupta pentru pace, pentru înflorirea Patriei, pentru construirea socialismului.

Constituția Stalinistă luminează calea popoarelor în lupta pentru pace și libertate

Vorbind despre însemnătatea mondială a Marii Revoluții din Octombrie, tovarășul Stalin ne învață: „victoria Revoluției din Octombrie înseamnă o cotitură radicală în istoria omenirii, o cotitură radicală în soarta istorică a capitalismului mondial, o cotitură radicală în mișcarea de eliberare a proletariatului mondial, o cotitură radicală în mijloacele de luptă și formele de organizare, în felul de trai și tradiții, în cultura și ideologia maselor exploatate din toată lumea".

Una din mărețele realizări ale Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice și ale marelui Stalin, realizare care decurge direct din cuceririle Marii Revoluții din Octombrie, este și Constituția Stalinistă dela a cărei intrare în vigoare s'au împlinit, la 5 Decembrie 14 ani.

Intre anii 1924-1936 în Uniunea Sovietică situația economică și socială s'a schimbat fundamental. In decursul acestor ani elementele capitaliste au fost complet înlăturate din industrie și comerț, chiaburimea a fost lichidată ca clasă, iar agricultura a fost aproape total colectivizată. Datorită constructivei politici a Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice în lupta pentru industrializarea țării și pentru socializarea agriculturii, poporul sovietic a folosit, în mod științific, bogățiile vastelor ținuturi sovietice și a dat o înfățișare nouă uriașei țări sovietice, ridicând-o la rangul celor mai puternice state industriale.

„Astfel, a spus tovarășul Stalin, izbânda deplină a sistemului socialist în toate sferele economiei naționale este astăzi fapt împlinit.

Și ce înseamnă aceasta?

Aceasta înseamnă că exploatarea omului de către om este nimicită, lichidată, iar proprietatea socialistă asupra mijloacelor și uneltelor de producție este stabilită ca bază de neclintit a societății noastre sovietice.

Urmarea tuturor acestor schimbări în domeniul economiei naționale a U.R.S.S. este că avem acum o economie nouă, socialistă, care nu cunoaște crize și șomaj, care nu cunoaște sărăcie și ruină și care dă cetățenilor toate posibilitățile pentru un trai îmbelșugat și civilizat".

Constituția Stalinistă este unul din cele mai puternice și mai grăitoare documente ale istoriei. De pe uriașul soclu al marilor înfăptuiri din U. R. S. S., ea vorbește lumii întregi despre marea victorie a socialismului, despre superioritatea regimului sovietic față de oricare alt regim din lume. Ea este un document care dovedește că tot ceeace au visat și continuă să viseze milioanele de oameni cinstiți din țările capitaliste s'a realizat în marea Țară a Socialismului. Ea este un document care dovedește că ceeace s'a realizat în U.R.S.S. poate fi realizat și în celelalte țări.

Orice constituție burgheză, teoretizând mincinoasa afirmație că oglindește stări de lucruri veșnice, este azi una din formele prin care capitalismul caută să frâneze desvoltarea și progresul societății. Marxiștii au arătat din vreme că orice constituție burgheză tratează în fraze frumos poleite despre egalitatea de drepturi, despre libertate, când în fapt, sub lustrul acestor vorbe mari, ea încearcă să ascundă fățărnicia exploatare a burgheziei. Căci nu se poate niciodată să existe egalitate între patron și muncitor, între stăpânii marilor trusturi și muncitorii din mine, din plantațiile de cauciuc, cărora stăpânii le sug, fără milă, și ultima picătură de vlagă. Patronii posedă averi uriașe, trăesc în cel mai desmățat lux și conduc în folosul lor politica statului, iar muncitorii trăesc în cumplită mizerie, îndură foametea și frigul și nu au drepturi politice; cei dintâi sunt exploatatori, iar ceilalți sunt exploatați. In Statele Unite, burghezia americană deține 79,9 la sută din bogățiile țării, în vreme ce 100 milioane de oameni stăpânesc numai 4,7 la sută din aceste bogății.

In opoziție cu toate constituțiile burgheze, Constituția Stalinistă este expresia unei orânduiri sociale superioare, este expresia orânduirii socialiste. Tovarășul Stalin ne arată că, spre deosebire de constituțiile burgheze, Constituția U. R. S. S. „pornește dela faptul că orânduirea capitalistă este desființată, că orânduirea socialistă a biruit în U.R.S.S.". Baza principală a Constituției sovietice formează principiile socialismului, ale cărui temelii au fost cucerite și înfăptuite: „proprietatea socialistă asupra pământului, asupra pădurilor, asupra fabricilor, asupra uzinelor și asupra celorlalte unelte și mijloace de producție; desființarea exploatării și a claselor exploatatoare; lichidarea șomajului; munca — obligație și datorie de onoare pentru fiecare cetățean capabil de muncă, după formula: „Cine nu muncește, să nu mănânce"; dreptul la muncă, adică dreptul fiecărui cetățean de a căpăta o muncă asigurată; dreptul la odihnă; dreptul la învățătură, etc."

Democrația burgheză este o democrație în vorbe. Constituțiile burgheze sunt un paravan în umbra căruia se ascunde cea mai cruntă și mai sângeroasă dictatură a burgheziei.

Democrația sovietică este o democrație în fapte. Drepturile și libertățile sunt garantate prin imensele bunuri materiale asupra cărora oamenii sovietici sunt stăpâni, ca bunuri ce aparțin întregului popor.

Democrația sovietică se întemeiază pe ideea nobilă a frăției între popoare, frăție oțelită în lupte, în efortul comun pentru construirea unei Patrii socialiste. Puterea sovietică este puterea poporului eliberat de exploatare, a poporului care a dărâmat orice subjugare națională.

Baza politică a U.R.S.S. o formează Sovietele de deputați ai celor ce muncesc dela orașe și sate. Constituția Stalinistă oferă poporului dreptul de control permanent asupra aleșilor săi, dreptul de a revoca pe deputații care nu corespund atribuțiunilor lor, realizând astfel cea mai adâncă democrație și singura democrație reală din lume.

Pentru prima oară în legislația lumii, puterea sovietică a lichidat situația umilitoare a femeii în societate. Femeia sovietică se bucură de drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, sociale și culturale. Ea se găsește astăzi în toate sectoarele de activitate și în toate posturile de răspundere alături de bărbat. Egalitatea în drepturi a femeii este garantată de Statul Sovietic prin ocrotirea mamei și a copilului, prin crearea de instituții speciale în acest scop.

Articolul 121 din Constituția U.R.S.S. arată că cetățenii au dreptul la învățământ. Acest drept la însușirea culturii este asigurat prin sistemul burselor de stat, prin organizarea unei vaste rețele de școli profesionale, tehnice, teoretice pentru toți oamenii muncii. In timp ce în țările capitaliste milioane de copii ai celor ce muncesc nu au posibilitate nici măcar să frecventeze școala elemntară, așa cum se întâmplă de exemplu în Statele Unite unde 6 milioane de copii rămân în afară de școală pentrucă fondurile se irosesc în cheltuieli de război, Statul Sovietic alocă sume uriașe pentru construcțiile păcii și pentru învățământ. Datorită acestui fapt, anul acesta școlile elementare, medii și tehnice sunt urmate de zeci de milioane de elevi. Lichidarea contrastului dintre munca fizică și cea intelectuală, dintre munca industrială și cea agricolă, este una din condițiile trecerii dela socialism la comunism. Și constituția U.R.S.S. ajută această trecere.

Constituția Stalinistă este, în același timp, un stindard al luptei pentru pace. Ea contribue la mobilizarea oamenilor sovietici, la înfrățirea popoarelor sovietice în lupta pentru înfăptuirea planurilor construcții ale comunismului, în lupta pentru apărarea păcii. Oamenii sovietici, îndrumați de Partidul Comunist (b) al Uniunii Sovietice și de marele Stalin, își construiesc o viață fericită. Intreaga bază a Statului Sovietic, ca și întreaga știință, artă și literatură sovietică sunt factori activi în construirea comunismului. Și comunismul înseamnă pace.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej votând la secția de votare Nr. 426 din Capitală.

Să muncim cu hotărîre pentru asigurarea unei bune frecvențe școlare

„Niciun copil de vârstă școlară în afara școlii" este lozinca sub care s'au deschis cursurile școlilor elementare în acest an de învățământ. Indeplinirea acestei sarcini înseamnă un pas important pe drumul culturalizării maselor, presupune măsuri largi pentru cuprinderea tuturor copiilor în școală, înseamnă, de fapt, realizarea, pentru prima dată în țara noastră a gratuității și obligativității primelor patru clase ale învățământului elementar.

Incă cu mult înainte de începerea anului școlar, Ministerul Învățământului a dat instrucțiuni și a ajutat Secțiunile de Invățământ să-și întocmească o evidență exactă a tuturor copiilor care trebue cuprinși în primele patru clase ale școlii elementare. Ministerul Învățământului Public a atras atenția, în mod deosebit, asupra copiilor care au fost lăsați în afara școlii în anii trecuți, fie că era vorba de copii care trebuiau să vină pentru prima dată la școală, fie că era vorba de copii care urmaseră un an sau doi și după aceea încetaseră a mai frecventa școala. Din vară, deci, învățătorii și directorii de școli trebuiau să cunoască fiecare caz în parte, să studieze și să găsească măsurile practice pentru aducerea acestora la școală. Pe această linie, atât Secțiunile de Invățământ, cât și cadrele didactice au muncit mult și au obținut rezultate bune, în sensul că lozinca „Niciun copil de vârstă școlară în afara școlii" a fost dusă la îndeplinire în cea mai mare măsură.

O problemă a cărei rezolvare trebuia și trebue încă urgentată este însă problema asigurării unei frecvențe regulate. Nu este deajuns să completezi numărul înscrișilor cu toți copiii care trebue să vină la școală, după cum nu este de ajuns nici ca aceștia să aibă o frecvență sporadică, fluctuantă. Mulți directori de școală și învățători cunosc procedeul după care copiii care aveau un mare număr de absențe erau declarați drept repetenți. Dacă această situație se repeta doi ani consecutiv, copiii erau șterși din matricole și trecuți în rândul celor „incapabili" de a urma la școală. Sistemul acesta îngroșa astfel mereu numărul neștiutorilor de carte.

Este știut că frecvența regulată a copiilor este una din principalele condiții pentru asigurarea bunului mers al învățământului. Ce fel de progrese ar putea avea un învățător la clasă dacă elevii îi lipsesc periodic dela lecții? Cum s'ar putea asigura principiul succesiunii cunoștințelor dacă în unele zile vin la școală unii din elevi, iar în alte zile vin alții? Poate învățătorul să înainteze în predarea materiei făcând lecții separate, pentru fiecare elev sau pentru fiecare grup de elevi care nu vin în fiecare zi la școală? Desigur că nu. Tocmai de aceea este și necesar ca învățătorii și directorii de școală să nu precupețească niciun efort, atunci când este vorba de asigurarea unei frecvențe școlare regulate.

Lucrul acesta a fost înțeles de mulți învățători. Dovadă este frecvența de 100 la sută sau de aproape 100 la sută la multe din școlile elementare, fie ele chiar din regiunile cu populația împrăștiată pe coamele și versantele munților, acolo unde până acum frecvența școlară nu se ridica niciodată peste 50 la sută. Așa este cazul celor mai multe școli din raionul Vatra-Dornei. Așa se prezintă lucrurile la școlile elementare din comunele Tudor Vladimirescu, Hălmagiu, Vârfurile, din regiunea Arad, la unele școli elementare din raioanele Ceahlău, Tg. Neamț, Roman, la școlile din comunele Sofronești, Secuieni, Gherăești, Sagna, Mărgineni, Corbu, Tulgheș, din regiunea Bacău, la școlile din raioanele Balș, Craiova, din regiunea Dolj, la școlile din comunele Tinosu, Crivina, Răfov, Boldești, Tăriceni, Chiojdeanca, Cornurile de Jos, Bușteni, Comarnic, Brătășeanca, Boldești, Cojeasca, Tg. Vechi, Pastârnac, Vlădeni, Cornești din regiunea Prahova.

Dar nu tot astfel se petrec lucrurile la școlile elementare din comunele Macea, Drapți, Copălnași și Comlăuși din regiunea Arad, unde frecvența în luna Octombrie varia între 50 și 80 la sută. Deasemenea, la școlile elementare din comunele Cotu Vameș, Trifești, Nicorești, Răchiteni, Săbăoani, Geoseni, Broșteni, Sângeroasa din regiunea Bacău, Romanești și Fântânele din regiunea Prahova, precum și la școlile elementare din regiunea Cluj, procentul de frecvență la clasele I—IV nu a depășit 88,55 la sută, iar la clasele V—VII nu a depășit procentul de 93,22 la sută. Frecvența nesatisfăcătoare se observă și în regiunile Botoșani și Bârlad, precum și în unele raioane din regiunea Constanța. Procentul de 8—10 la sută absenți la școlile elementare din aceste regiuni cântărește destul de greu în îndeplinirea planului general de școlarizare.

Frecvența scăzută la școlile elementare din unele comune, raioane și regiuni ridică în mod firesc întrebările:

Secțiunile de învățământ care răspund de buna funcționare a școlilor din aceste localități s'au ocupat oare îndeajuns de problema frecvenței școlare?

Au urmărit îndeajuns dacă învățătorii și profesorii au folosit toate mijloacele pentru asigurarea frecvenței școlare regulate?

Au cercetat ele împreună cu învățătorii, care sunt cauzele care au determinat o frecvență slabă și au căutat soluții imediate? In unele părți, faptele arată că acest lucru nu s'a făcut. Altfel nu se explică de ce există școli cu o bună frecvență școlară în regiuni unde condițiile sunt mai grele și de ce există școli cu o frecvență slabă în regiuni unde frecvența este totuși mai ușor de asigurat.

Pentru a arăta cât de important este rolul omului în schimbarea unei stări rele într'una bună, înțelepciunea poporului spune: „Omul sfințește locul". Pentru învățător aceasta este cu atât mai valabil astăzi când regimul nostru de democrație populară acordă un interes deosebit învățământului, făcând însemnate investiții pentru construcții de noi școli, pentru burse, internate și cantine școlare. Cu atât mai mult este valabil acest proverb când nu este sat pe întreg cuprinsul Republicii noastre Populare care să nu aibă școala și învățătorul lui.

De aceea, Secțiunile de Invățământ și cadrele didactice trebue să treacă de urgență la soluționarea problemei frecvenței școlare.

Prin cunoașterea realităților, prin muncă asiduă de lămurire, cu ajutorul organizațiilor de partid și prin colaborarea cu Sfaturile Populare și cu organizațiile de masă, frecvența școlară poate fi îmbunătățită și trebue să fie îmbunătățită. Acest lucru este în mod imperios cerut de nevoile de desvoltare ale Țării noastre, care, pentru construirea socialismului, are trebuință de oameni luminați, culți și bine instruiți.

Oamenii muncii din țara noastră au votat pentru pace și socialism

Primele rezultate ale alegerilor pentru Sfaturile Populare

Au fost publicate primele date asupra rezultatelor votului dela 3 Decembrie. Strălucita victorie a Frontului Democrației Populare este exprimată prin cifrele care arată numărul covârșitor al oamenilor muncii care au participat la marea sărbătoare a poporului nostru, dându-și votul pentru cei mai vrednici fii ai Patriei noastre.

Pentru Sfatul Popular al regiunii București, din 1.149.551 de înscriși și-au exprimat votul 1.113.336, adică 96,94 la sută.

Frontul Democrației Populare a obținut 1.086.225 de voturi, adică 97,56 la sută din totalul voturilor exprimate. Au fost aleși 225 deputați în Sfatul Popular al regiunii București.

O masivă participare la vot s'a înregistrat în raioanele orașului București.

In raionul care poartă numele genialului conducător de popoare, Iosif Vissarionovici Stalin, și-au exprimat votul 95.579 de alegători, adică 98,17 la sută din înscriși. Candidații Frontului Democrației Populare au obținut în raionul Stalin 92.989 de voturi, adică 97,29 la sută din totalul voturilor exprimate.

Au fost aleși 105 deputați pentru Sfatul Popular al raionului Stalin.

In raionul Grivița Roșie al orașului București, din 72.547 de înscriși au votat 71.655 de alegători, adică 98,77 la sută. In acest raion, Frontul Democrației Populare a obținut 70.557 de voturi, adică 98,45 la sută din totalul voturilor exprimate. Au fost aleși 81 de deputați.

O participare masivă s'a înregistrat pretutindeni în circumscripțiile electorale unde au candidat fruntașii Partidului Muncitoresc Român și membrii Guvernului. Prezența la vot, în mijlocul alegătorilor, a celor mai de frunte candidați ai poporului nostru a fost salutată prin impresionante manifestații de dragoste și recunoștință pentru Partid.

La circumscripția electorală Nr. 211 regională București, în care a candidat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și-au exprimat votul 5.219 alegători, adică 98.99 la sută din numărul total al celor înscriși. 5.201 voturi, adică 99,69 la sută din totalul voturilor exprimate au fost obținute de Frontul Democrației Populare.

In circumscripția electorală raională Nr. 72 din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej al orașului București, circumscripție în care a candidat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și-au exprimat votul 787 de alegători, adică 98 la sută din numărul total al celor înscriși. Pentru Frontul Democrației Populare, au votat 783 alegători, adică 99,5 la sută din numărul total al voturilor exprimate.

O masivă participare la vot s'a înregistrat de asemeni la secțiile de votare ale regiunilor, orașelor și comunelor din restul țării.

Datele primite dela comisia electorală a Orașului Stalin arată că pentru Sfatul Popular al orașului și-au exprimat votul 86.326 de alegători, adică 98,20 la sută din numărul total al celor înscriși. Frontul Democrației Populare a obținut 84.607 voturi, adică 98,01 la sută din numărul total al voturilor exprimate. Au fost aleși 103 deputați.

In alegerile pentru Sfatul Popular al regiunii Putna și-au exprimat votul 230.026 de alegători, adică 93,6 la sută din numărul total al celor înscriși. Pentru Frontul Democrației Populare au votat 218.754 de alegători, adică 95,14 la sută din numărul total al voturilor exprimate.

In alegerile pentru Sfatul Popular al regiunii Mureș și-au exprimat votul 320.783 de alegători adică 94,6 la sută din numărul total al înscrișilor. Pentru Frontul Democrației Populare au votat 305.064 alegători adică 95,11 la sută din numărul total al voturilor exprimate. Au fost aleși 123 de deputați ai Sfatului Popular al regiunii Mureș.

SCOALA în ORASELE SI SATELE NOASTRE

Oamenii muncii sprijină îndeaproape școala

Muncitorii dela atelierele de material didactic ale Ministerului Invățământului Public, preocupați zi de zi de mărirea producției și de îmbunătățirea aparatelor destinate a fi trimise în școlile de pe întreg cuprinsul țării, au găsit un nou procedeu de vopsire a pieselor, datorită căruia se realizează o economie însemnată.

Inovația se datorește tovarășului Anton Niță care, văzând că în vopsirea aparatelor de fizică se consumă multă vopsea și se pierde mult timp, a căutat să simplifice sistemul de lucru. Astfel, de unde vechiul sistem consta din patru operațiuni, noua metodă presupune o singură operațiune. Se economisește astfel timp, material și mână de lucru.

Dragostea pentru copiii Republicii noastre Populare, dragostea pentru școală, îndeamnă pe muncitorii dela atelierele Ministerului nostru să-și sporească eforturile în muncă. Ei știu că în felul acesta ajută la bunul mers al învățământului, contribuind ca, în școli, copiii oamenilor muncii să primească o pregătire cât mai temeinică.

Gh. Broncea

Vizita la Expoziția Tehnică Industrială a R. P. R.

Vizitarea Expoziției Tehnice Industriale constitue pentru fiecare om al muncii din Republica noastră Populară nu numai o inepuizabilă sursă de documentare, dar și o mare bucurie.

Vizitând această expoziție, elevii anului IV C dela școala Medie Tehnică de Chimie au arătat un deosebit interes pentru producția noastră industrială în general și pentru standurile produselor chimice în special. Timp îndelungat s'au oprit în fața machetei fabricii de extracte de tananțe „Tananțul" din Orăștie. Am profitat de acest prilej pentru a vorbi elevilor despre fabricarea extractelor de tananțe, cu toate fazele de fabricare, pe care ei le cunoșteau numai din expunerea teoretică a cursului respectiv.

Cu nespusă bucurie mi-am dat seama, cu ocazia acestei vizite de dorința arzătoare a elevilor noștri de a contribui cât mai curând și ei la astfel de realizări, pentru făurirea unui trai fericit și îmbelșugat al celor ce muncesc.

Ing. M. Lebensohn

Incă un cămin de zi pentru copiii oamenilor muncii din Botoșani

De curând, în orașul Botoșani a luat ființă un cămin de zi pentru copiii muncitorilor dela stația C.F.R., uzina electrică și uzinele „Textila Moldova". Căminul a fost înzestrat cu mobilier și veselă de către Comitetul Provizoriu.

Cei 25 de copii sunt aduși de părinții lor în fiecare dimineață. Aici sunt așteptați și primiți cu dragoste părintească de către educatoare și personalul de serviciu, care se îngrijesc îndeaproape de ei.

In regimurile burghezo-moșierești copiii oamenilor muncii erau lăsați în voia soartei. Ei erau obligați să trăiască pe maidane, sau vagabondând pe străzi, flămânzi, rupți și plini de boli. La fel se întâmplă astăzi în țările capitaliste unde mulți copii își caută hrană prin gunoaie, obosiți și înfrigurați.

Copiii oamenilor muncii din Republica noastră Populară sunt educați și îngrijiți în cele mai bune condițiuni. La căminul de zi înființat în orașul Botoșani copiii muncitorilor se bucură de asistență medicală și de hrană consistentă, pe care o primesc de cinci ori pe zi. Dela educatoarele lor ei învață să iubească viața și munca în colectiv, învață bunele deprinderi și primesc educație în spiritul prieteniei și al ajutorului reciproc.

Ortansa Terineanu
inspectoare preșcolară

La internatul școlii din satul Tăureni raionul Odorhei s'a instalat un spălător pentru 65 de elevi interni

Acum trei ani, la școala cu 7 clase din satul Tăureni, raionul Odorhei, din inițiativa organizației de partid și cu ajutorul organizațiilor de masă și al părinților s'a deschis un internat. Pentru local a fost ales conacul unui fost moșier din localitate. Anul acesta, internatul adăpostește 65 de elevi, veniți la școală din 12 sate învecinate.

O lipsă deosebit de mare o constituia faptul că elevii din acest internat nu aveau un spălător corespunzător. De aceea, curățenia corporală lăsa de dorit. Pentru a procura fondurile necesare instalării unui spălător, conducerea școlii a organizat un festival la care a invitat părinții elevilor și reprezentanții organizațiilor de masă. Cu ajutorul părinților s'a confecționat un spălător higienic, care a fost instalat într'una din camerele localului. La acest spălător, compus dintr'un rezervor de apă, dintr'o țeavă cu robinet cu mai multe găuri, precum și dintr'un jghiab așezat pe capre de lemn, elevii se pot spăla în condiții mult mai bune.

Acesta este un început care ne arată că, dacă se ține o strânsă legătură cu organizațiile de masă și cu părinții, școala se poate gospodări mai bine, iar viața și condițiile de muncă ale copiilor se pot îmbunătăți tot mai mult.

Nagy Alexandru

Munca de alfabetizare în raionul Huși

In anul acesta, Secțiunea de Invățământ a raionului Huși a pornit cu și mai multă hotărâre munca de stârpire a analfabetismului.

Intre 22 Octombrie și 8 Noembrie s'au verificat pe teren toți neștiutorii de carte, stabilindu-se astfel că în raionul Huși mai sunt de alfabetizat încă un număr de 4419 neștiutori de carte, dintre care 789 bărbați și 1971 femei la ciclul I și 658 bărbați și 1001 femei la ciclul II.

Deschiderea cursurilor a fost primită cu multă bucurie. In comuna Tării toți neștiutorii de carte s'au prezentat la cursuri. De asemenea la Tătăreni, ultimii neștiutori de carte ai satului s'au prezentat la cursuri chiar din prima zi.

Mai slab merge munca la Gorban, la Bunești, la Schiopeni și încă în câteva sate din raionul nostru, unde munca de lămurire n'a fost destul de bine dusă și unde neștiutorii de carte nu au început să frecventeze regulat cursurile.

Secțiunea de Invățământ și Sindicatul vor trebui să ia măsuri grabnice și cu sprijinul organizațiilor de masă și al Sfaturilor Populare să înceapă o largă acțiune de îndrumare și lămurire a celor ce trebue să urmeze cursurile, cunoscând că una din sarcinile principale în îndeplinirea Planului de Stat și construirea socialismului o cinstitue și alfabetizarea tuturor neștiutorilor de carte.

C-tin C. Prisecaru
corespondent

Sesiunea științifică a secțiunii de literatură și limbă a Academiei de Științe a U. R. S. S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R. S. F. S. R. asupra problemelor lingvisticii și asupra predării limbilor în școală

La 27 Noembrie, la Casa Oamenilor de Știință din Moscova s'a deschis sesiunea științifică comună a sesiunii de literatură și limbi a Academiei de Știință a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., sesiune închinată lucrărilor lui I. V. Stalin asupra lingvisticii și problemelor predării limbilor în școala sovietică. La această sesiune au participat peste 1.500 de oameni de știință, profesori universitari, metodologi și profesori de limbă și literatură din școlile medii.

Cu un uriaș entuziasm în prezidiul de onoare al sesiunii a fost ales Biroul Politic al C.C. al P.C. (b), în frunte cu marele conducător și învățător al oamenilor muncii, genialul corifeu al științei, tovarășul I. V. Stalin. In sală au răsunat ovații furtunoase în cinstea tovarășului Stalin.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de președintele Academiei de Științe Pedagogice I. A. Kairov, Ministrul Invățământului din R.S.F.S.R.

— Lucrările tovarășului Stalin asupra lingvisticii, — a spus I. A. Kairov, — au adus o nouă contribuție în teoria marxism-leninismului, au îmbogățit metodologia marxistă cu principii și descoperiri noi, de o excepțională însemnătate. Aceste lucrări ale tovarășului Stalin sunt un îndreptar pentru toate domeniile științei.

I. V. Stalin a rezolvat problemele fundamentale ale lingvisticii sovietice: relațiile reciproce între bază, suprastructură și limbă, caracterul acesteia de limbă a întregului popor și legile de desvoltare ale limbii. Tovarășul Stalin a subliniat excepționala importanță teoretică și practică a învățăturii privind gramatica, structura gramaticală a limbii, vocabularul și fondul principal de cuvinte.

Genialele teze staliniste asupra limbii dau o lovitură hotărîtoare teoriilor reacționare și idealiste burgheze despre limbă și gândire, despre limbă și societate, despre desvoltarea stadială a limbii.

In fața lingvisticii sovietice, ca și în fața întregii științe sovietice, s'au deschis largi perspective de desvoltare.

I. A. Kairov a vorbit apoi despre munca desfășurată după publicarea lucrărilor lui I. V. Stalin asupra lingvisticii, muncă ce s'a îndreptat către desrădăcinarea principiilor lui Marr din știința limbii, în special din programele și manualele didactice și ajutătoare folosite în instituțiile de învățământ superior și mediu.

Prezidiul Academiei de Științe a U.R.S.S. a organizat un Institut de Lingvistică, chemat să conducă uriașa muncă de restructurare a bazelor metodologice ale lingvisticii sovietice în lumina învățăturilor tovarășului Stalin. Din însărcinarea prezidiului Academiei de Științe, noul institut trebue să participe activ la revizuirea programelor școlare pentru limbile care se predau în școli, instituții pedagogice de învățământ superior și universități, să includă în planul său de cercetări științifice alcătuirea manualelor pentru instituțiile de învățământ superior, pentru principalele discipline lingvistice.

Profesorii școlilor sovietice de cultură generală sunt adânc interesați de organizarea științifică a predării lingvisticii. O justă organizare a predării limbii ruse, a limbilor străine, a limbilor materne și a limbii ruse în școlile neruse pe baza învățăturii lui I. V. Stalin, constitue cea mai actuală și de răspundere dintre sarcini.

— Sesiunea noastră, — a arătat I. A. Kairov, — pe lângă analizarea problemelor științifice ale lingvisticii sovietice, trebue să ajute școala sovietică în problema unei cât mai bune organizări a predării limbilor pe baza învățăturii lui I. V. Stalin. In practica școlii s'au acumulat multe probleme care-și așteaptă rezolvarea. Una din aceste probleme este cea a raporturilor dintre gramatică și ortografie în cursul școlar de gramatică rusă. Sub influența adepților „teoriei" lui Marr, mulți profesori de limba rusă, antrenați de semantică, acordau foarte multă importanță analizei sensului unor texte întregi. Ca rezultat, deprinderile ortografice rămâneau în urmă. Gramatica limbii ruse este un obiect de studiu în școala de cultură generală. Dar, în acelaș timp gramatica școlară este și baza pentru crearea unor temeinice deprinderi ortografice. De aceea, este de dorit ca sesiunea să determine raporturile dintre gramatica școlară și formarea deprinderilor ortografice și de punctuație ale elevilor.

Ar fi deosebit de interesant dacă sesiunea ar trasa delimitarea necesară în studierea morfologiei și sintaxei în școală, începând chiar cu clasele elementare.

Așa numita metodă istorico-semantică de studiere a gramaticii, propovăduită de adepții lui Marr, a adus mult rău școlii sovietice. Această metodă îngreuna predarea limbii ruse, abătând pe profesori și pe elevi dela problemele de bază ale studierii gramaticii și necontribuind cu nimic la dobândirea de cunoștințe din limba rusă literară modernă, cu toate că unele cunoștințe elementare din acest domeniu pot fi folosite pentru studierea limbii ruse. Am dori să auzim părerea sesiunii și în privința necesității istorismului în gramatică, precum și a măsurii în care el trebue să intre în programele și manualele de limba rusă.

Manualele existente de gramatică a limbii ruse suferă de o teoretizare inutilă, sunt mari și nu țin seama de particularitățile de vârstă ale copiilor; o parte din materialul lor nu are o însemnătate instructivă și practică esențială. Memoria elevilor este îngreunată cu un material inutil, care se uită repede și nu are nicio influență pentru aprofundarea cunoștințelor. In legătură cu aceasta ar trebui să se ajungă la un acord asupra felului cum trebue să fie alcătuit un manual de gramatică pentru clasele elementare și medii ale școlii sovietice, din punct de vedere al conținutului și al metodelor de expunere. Trebue să ne ocupăm de alcătuirea unui curs de gramatică normativă a limbii ruse, care, pe baza învățăturii tovarășului Stalin despre limbă, să rezolvăm principalele probleme de morfologie și sintaxă, precum și problemele de unificare a ortografiei și de editare a unor dicționare de limba rusă.

Principalele îndatoriri ale profesorilor de limba rusă din școlile neruse sunt acelea de a învăța pe copii să stăpânească practic limba rusă. Cum se poate obține aceasta într'un termen minim? Ce măsuri efective ar putea fi recomandate de noi pentru aceasta? E necesar să punem problema alcătuirii unei gramatici comparative a limbii ruse și a limbilor celorlalte popoare ale U.R.S.S., precum și problema editării unor dicționare în două limbi (limba rusă și limbile popoarelor U.R.S.S.). Trebue să mai revedem odată cercul cunoștințelor și deprinderilor la limbile materne în școlile neruse, să studiem în amănunțime particularitățile specifice ale fiecărei limbi, ținând seama de insuficienta prelucrare a multor probleme ale gramaticii limbilor câtorva popoare. E necesar, de asemenea, să revizuim, pe baza învățăturii lui I. V. Stalin, programele școlare de predare a limbii materne, manualele și materialul ajutător la acest obiect, pentru fiecare naționalitate. Incă nu s'a rezolvat satisfăcător, în domeniul predării limbilor străine, problema predării cititului, înțelegerii și traducerii unui text în limbă străină.

In concluzie, I. A. Kairov și-a exprimat convingerea că lucrările sesiunii vor aduce o contribuție de preț la desvoltarea lingvisticii sovietice și a metodicii de predare a limbii în școala sovietică.

Academicianul G. F. Alexandrov a ținut un referat intitulat: „Lucrările tovarășului Stalin în problemele lingvisticii — contribuție excepțională la tezaurul marxism-leninismului".

— In minunatele sale lucrări asupra problemelor lingvisticii, — a spus G. F. Alexandrov, — tovarășul Stalin dă o rezolvare genială pentru o serie de probleme teoretice și politice extrem de importante, care sunt în legătură cu mișcarea înainte a țării noastre spre comunism. Lucrările tovarășului Stalin luminează cu o lumină vie legile de desvoltare a societății sovietice. In aceste lucrări se dă o nouă desvoltare problemelor culturii socialiste și a limbii.

Lucrările tovarășului Stalin înseamnă o nouă etapă în lupta pentru marxism creator, împotriva vulgarizatorilor marxismului, care, în condițiile de azi, apar ca lichidatori ai marxismului ca știință, apar ca dușmani ai marxismului.

Lucrările tovarășului Stalin înarmează pe oamenii sovietici în lupta pentru comunism, dau un adânc temei teoretic construcției bazei și suprastructurii societății comuniste, înarmează pe oamenii progresiști din întreaga lume cu înțelegerea științifică a caracterului, scopurilor și conținutului teoretic al marxismului ca știință.

Referatul „Insemnătatea lucrărilor tovarășului Stalin pentru desvoltarea lingvisticii sovietice" a fost ținut de academicianul V. V. Vinogradov.

La 28 Octombrie, sesiunea a ascultat referatele: „Bazele predării limbii ruse în școală", ținut de S. G. Barhudarov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.; „Problemele metodicii de predare a limbii ruse în școala medie"; ținut de V. A. Dobromâslov, membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.; „Problemele ortografiei contemporane și metodica ei de predare", ținut de A. N. Gvozdev, membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. și „Despre sarcinile predării limbilor străine în școală", ținut de I. V. Rahmanov, membru corespondent al Academiei de Științe a R. S. F. S. R.

După aceste referate sesiunea și-a continuat lucrările.

(„Ucitelskaia Gazeta")

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Munca metodologică a cadrelor didactice din regiunea Moscovei

In anii puterii sovietice, regiunea Moscovei a obținut importante succese în desvoltarea învățământului public. In această regiune lucrează, în prezent, peste 3000 de unități școlare de învățământ general. Invățământul general de șapte ani a fost înfăptuit aici cu mult înainte de cel de al doilea război mondial. Școlile medii sunt accesibile pentru toți acei care vor să învețe. Numărul elevilor din școlile de cultură generală s'a ridicat în anul școlar trecut la 826.000, adică de șase ori mai mult în comparație cu anii de dinainte de revoluție. In regiunea Moscovei sunt aproape 30.000 de profesori și învățători care an de an își ridică nivelul activității lor instructiv-educative. In anul școlar 1949/950, peste 3000 de profesori și învățători au asigurat un succes deplin la învățătură pentru elevii lor. Aproximativ 30 la sută din numărul elevilor au terminat anul școlar cu calificative bune la toate materiile de învățământ.

Secția de învățământ regională are la dispoziția ei cinci institute pedagogice și șase școli pedagogice care pregătesc cadre didactice pentru toate specialitățile și pentru toate clasele dela școlile de cultură generală.

Pentru ajutorarea învățătorilor și profesorilor din regiune, fiecare raion dispune de un cabinet pedagogic care studiază experiența celor mai buni profesori și învățători, ca și experiența celor mai bune școli. Aici cadrele didactice pot găsi literatura pedagogică, beletristică și politică necesară precum și materialul didactic trebuincios. Pe scară regională, munca aceasta este desfășurată de Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice. Școala sovietică de cultură generală dă elevilor o largă pregătire de cultură generală și politică. In activitatea sa, școala sovietică se conduce după succesele științei sovietice înaintate. Pentru ca învățătorul și profesorul sovietic să fie permanent la nivelul cerințelor, el trebue să-și ridice necontenit pregătirea pedagogică. El trebue să știe să facă educația și instrucția copiilor în funcție de principiile de bază ale științei pedagogice sovietice. Pentru învățătorii sovietici au fost create cele mai prielnice condiții de muncă. Lor li s'au asigurat cele mai bune condiții materiale. Școlile sunt permanent înconjurate de grija întregului popor și dispun de tot ceeace le este necesar pentru desfășurarea instrucției și educației copiilor. Statul cere învățătorului sovietic să stăpânească perfect cunoștințele și metodele de predare, să înarmeze pe copii cu cele mai adânci și durabile cunoștințe pe baza științei, să desvolte în ei înaltele calități ale omului epocii staliniste.

Luptând pentru un înalt nivel de însușire a cunoștințelor de către elevi, toți învățătorii și profesorii din regiunea Moscovei iau parte activă la munca metodologică care se desfășoară sub conducerea secțiunilor de învățământ. Secțiunea de învățământ a regiunii Moscova încurajează prin toate mijloacele activitatea creatoare a cadrelor didactice, recomandând cele mai bune metode pedagogice din raion. Să ne oprim asupra activității unuia din raioanele agricole și anume Mihnevsc. Raionul Mihnevsc este un raion tipic agricol. In total, el are 57 de școli. Numărul total al învățătorilor și profesorilor din raion se ridică la 256 de oameni. Pentru activitatea metodologică învățătorii dela clasele I—IV dela mai multe școli formează un cerc metodologic. In aceste cercuri intră și învățătorii primelor patru clase dela școlile de șapte ani, precum și cei dela școlile medii. Fiecare cerc metodologic este condus de învățătorul cu cea mai multă experiență. Fiecare cerc își alcătuește un plan de lucrări metodologice, de obicei pentru o jumătate de an. Planul este discutat de toți învățătorii și este trimis apoi pentru aprobare la secțiunea de învățământ raională. Cel mai reușit plan întocmit de cercurile metodologice este dat ca exemplu și trimis tuturor școlilor. Odată pe lună se ține o consfătuire interșcolară cu învățătorii, la care un învățător ține o conferință.

Prima reuniune în acest an școlar a fost o reuniune a profesorilor dela clasa V-a dela școlile de șapte ani. Cu acest prilej s'au ținut câteva lecții model de limba maternă și matematică. S'au discutat o serie de probleme practice de instrucție și educație. Astfel de lecții au dat un prețios ajutor învățătorilor și profesorilor dela școlile elementare. In luna Octombrie, reuniunea s'a ocupat de problema: „Invățătura stalinistă despre limbă și sarcinile profesorilor dela școlile elementare în ce privește îmbunătățirea predării limbii materne".

In luna Noembrie s'a ținut un referat privind discuțiile dela Academia de Științe a U.R.S.S., consacrat teoriei lui Pavlov, precum și concluziile care se desprind din această teorie pentru îmbunătățirea predării științelor naturale în școlile elementare.

In anul școlar 1949/950 s'au ținut asemenea reuniuni la 32 de școli elementare de șapte ani. Cercurile metodologice au îmbogățit practica pedagogică a fiecărei școli. Invățătorii care niciodată nu ținuseră lecții în fața colegilor lor și-au însușit metodica predării lecției, au muncit mult pentru îmbunătățirea predării lecțiilor.

Anul trecut, la cele zece reuniuni din raion s'au ținut 98 de lecții și 104 conferințe cu teme din metodică. Cele mai bune lecții și conferințe au fost predate apoi cabinetului pedagogic al raionului. In cursul unui an școlar, fiecare școală pregătește o temă cu caracter pedagogic. Așa, de pildă, învățătorii dela școala din Belostolvosc au pregătit: „Munca independentă a elevilor în primele clase ale școlii elementare", învățătorii dela școala din Velilaminovsc au pregătit tema „Desvoltarea vorbirii elevilor din școlile elementare". Invățătorii se pregătesc cu grijă pentru tratarea acestor teme, sau pentru ținerea lecțiilor. La toate aceste lecții participă inspectorii școlari ai raionului. Cercurile metodologice interșcolare sunt cele mai însemnate verigi și în acțiunea de ridicare a nivelului politic al cadrelor didactice. In cadrul lor se organizează referate cu teme politice și științifice.

Pentru colectivele de conducere ale școlilor se organizează, odată pe lună, seminarii care se țin la secțiunea de învățământ a raionului. Aici se prelucrează instrucțiunile ministerului și ale regiunii, se analizează rezultatele controlului organizat în școli, se țin referate, se popularizează experiența celor mai buni directori de școală.

Munca metodologică desfășurată în regiune ajută la ridicarea măestriei pedagogice a învățătorilor și profesorilor, la îmbunătățirea calității educației copiilor sovietici și la avântul în viitor al culturii în țara sovietică.

Alexandru Soloviev

Despre ridicarea nivelului profesional al învățătorilor și profesorilor sovietici

Rolul din ce în ce mai mare pe care îl are școala în lupta pentru construirea societății comuniste în U. R. S. S. cere din partea învățătorilor sovietici un nivel ideologic și politic înalt și o mare măestrie pedagogică.

Din an în an învățătorii din capitala Uniunii Sovietice, Moscova, îmbunătățindu-și permanent calitatea muncii instructiv-educative, își însușesc, în acelaș timp, teoria marxist-leninistă, își ridică pregătirea politică, culturală și pedagogică și își perfecționează metodele de instrucție și educație.

In această privință, un ajutor important îl dă Institutul de perfecționare a învățătorilor și profesorilor din Moscova, un adevărat laborator de experiență pedagogică. Institutul dispune de cabinete pentru toate obiectele care se predau în școală, precum și de cabinete pentru bazele marxism-leninismului, pedagogie și activitate extrașcolară. In aceste cabinete sunt concentrate laboratoare și utilaj de cea mai bună calitate, tot felul de material intuitiv și didactic; aici se țin lecții model aproape pentru toate obiectele, se dau modele de lucrări tematice, planuri de lucru pentru învățători, diriginți, directori de școli, precum și dări de seamă ale acestora. In Institut funcționează o expoziție pedagogică permanentă, cuprinzând sectoarele principale ale muncii în școală. Munca multilaterală desfășurată de către Institutul de Perfecționare a învățătorilor și profesorilor din Moscova poate fi împărțită în trei mari capitole: lucrări științifico-metodologice, studierea și generalizarea experienței pedagogice, activitatea didactică la cursuri și seminarii și ajutorul dat învățătorilor de către diriginții de clasă și directorii de școli în activitatea zilnică.

Acest Institut acordă o deosebită atenție ajutorului metodologic zilnic care trebue dat cadrelor didactice. Consultațiile individuale, pe grupuri și pe teme, atrag un mare număr de învățători și directori de școli. Amploarea acestei activități se poate vedea din următoarele date: în anul școlar 1949-950 cabinetele Institutului au dat peste 80.000 de consultații individuale și peste 150 de consultații pe grupe, la care au asistat aproape 700.000 de oameni.

Una din principalele forme de ridicare a nivelului ideologico-teoretic și științific al cadrelor didactice foarte pe larg practicat în Institut, este organizarea unor cicluri de lecții privind cele mai felurite probleme. In anul trecut s'au ținut peste 200 de astfel de lecții, privind problemele de fizică, științe naturale, Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, materialism dialectic și istoric, literatură, matematică, chimie. Subiectele acestor lecții au fost foarte variate. Iată câteva din acestea: „Lenin și Stalin despre literatură"; „Materialismul dialectic și teoria lui Miciurin"; „V. I. Lenin și științele naturale"; „Importanța mondială a literaturii clasice". „Lupta împotriva idealismului în fizică"; „Prioritatea teoriilor sovietice în fizica contemporană"; „Ultrasunetul și folosirea lui în știință și tehnică"; „Inventatorii ruși în tehnică"; „Pedagogia sovietică și critica pedagogiei burgheze"; „Succesele științei matematice sovietice"; „Metoda inducției matematice"; „Succesele chimiei tehnice"; etc.

Dela începutul acestui an școlar s'au ținut până acum conferințe cu subiecte ca: „Ideile științifice geniale ale tovarășului Stalin în lingvistica sovietică", „Teoria stalinistă despre limbă și sarcinile psihologiei", „Bilanțul sesiunii Academiei de Științe a U.R.S.S. privind ideile lui Pavlov și sarcinile biologiei înaintate", „Fiziologia pavloviană și predarea psihologiei în școală".

Un loc important în activitatea Institutului îl ocupă studierea, generalizarea și răspândirea celei mai bune experiențe pedagogice. De această activitate se ocupă toate catedrele și cabinetele Institutului. La consultații se transmite cadrelor didactice tot ce este mai bun, mai înaintat, tot ce contribue la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative în școală. Deasemeni expoziția pedagogică contribue mult la popularizarea și răspândirea celor mai bune lucrări, a celei mai înaintate experiențe pedagogice. Pe lângă expunerea unei serii de documente și materiale privind cele mai bune metode de activitate pedagogică, ea contribue și la răspândirea celei mai prețioase experiențe în ce privește organizarea și desfășurarea întrunirilor speciale în legătură cu această problemă. In anul 1949/950 s'au ținut 16 întruniri. Despre experiența lor îndelungată au ținut rapoarte bine documentate, învățătoarea emerită a R.S.F.S.R. Leonova, învățătoarea emerită a R.S.F.S.R V. V. Ivanova, învățătoarea F. D. Costenco, etc. Câteva din aceste întruniri au fost consacrate problemelor școlii medii. Foarte mult interes a stârnit apoi întrunirea consacrată zilei radio-ului. Programul acestei întruniri a constat din rapoartele profesorilor de fizică care fac practică radio-tehnică pe lângă catedra de fizică. Multă bucurie a produs participanților întrunirea consacrată demonstrării experienței profesorului de biologie dela școala Nr. 638, care a vorbit despre „Grădina școlară ca bază experimentală pentru predarea agrotehnicei miciuriniste".

Intrunirile consacrate demonstrării experienței înaintate se bucură de mare popularitate în rândul cadrelor didactice din Moscova.

In Institut a luat mari proporții activitatea cu profesorii privind problema cursurilor și a seminariilor. In ultimii ani a crescut mereu numărul profesorilor care învață la cursuri. In anul trecut au absolvit cursurile anuale aproape 2197 de învățători. In prezent, participă la lecții 2800 de oameni, repartizați în 74 grupe de studii pentru diferite specialități. Deosebit de numeroase sunt grupele dela clasele elementare în care își ridică calificarea 700 de învățători. Peste 400 de profesori participă la cursurile de biologie, 320 de profesori participă la cursurile pentru limba și literatura rusă, 250 la cursurile de limbi străine și de matematică.

In funcție de planul adoptat fiecare învățător și profesor al școlilor din capitală are posibilitatea ca, odată în 6—7 ani, să urmeze cursurile anuale.

Lecțiile și seminariile se țin în orele libere ale învățătorilor și profesorilor, fără ca aceștia să fie sustrași dela activitatea lor din școală. Săptămâna de muncă are în medie 8—10 ore repartizate în 2 zile pe săptămână. Cursurile încep la 15 Septembrie și se termină la 15 Mai. Planul de învățământ pentru toate specialitățile (cu excepția învățătorilor dela clasele elementare), cuprinde 256—270 ore de învățământ. Cel de al IV-lea trimestru, de exemplu, este consacrat ciclului general „Teoria marxist-leninistă și problemele de bază ale pedagogiei sovietice", cuprinzând în total 180 de ore, dintre care 10—14 ore pentru problemele strâns legate de formarea deprinderilor de muncă independentă și de caracterul viitoarelor lucrări independente (lecții privind metodica activității independente, studierea și schimbul de experiență pedagogic).

După studierea fiecărui capitol din planul de învățământ se ține un colocviu. Toți învățătorii și profesorii fără excepție, fac practică. Principalele genuri de practică pedagogică sunt lecțiile ținute pe rând, de către învățători și profesori, cu teme din programă și cu participarea reprezentanților catedrei și a tovarășilor din grupă In mod obișnuit la asemenea lecții participă directorii de școli și alți profesori de aceeași specialitate.

In afară de aceasta, pe lângă catedra Institutului lucrează 46 de seminarii pentru diferite probleme strâns legate de activitatea instructiv-educativă în școală. Temele tratate în orele de seminarii din anul trecut au fost: „Stimularea activității mintale a elevilor în procesul de învățământ", „Materialismul dialectic și teoria lui I. V. Miciurin", „Exploratorii ruși", „Noile aparate fizice și experiența cu ele", „Bazele teoriei adevărului", și altele. La aceste seminarii au participat aproape 7000 de învățători și profesori.

Ca profesori pentru cursurile anuale și conducători de seminarii lucrează cele mai calificate cadre științifice ale capitalei, care cunosc bine munca școlii. Este destul să spunem că printre lectori sunt 9 academicieni și membri corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S. și ai Academiei de Științe Pedagogice, 33 de profesori, 114 candidați în științe și docenți, autori de manuale și 90 dintre cei mai buni pedagogi practicanți.

Este greu de estimat rolul uriaș pe care îl joacă Institutul de Perfecționare al învățătorilor și profesorilor pentru ridicarea nivelului ideologic și cultural, pentru înarmarea cadrelor didactice cu metodele cele mai noi și cele mai înaintate ale muncii instructiv-educative

S. Naumov
locțiitorul șefului Secțiunii de Invățământ a orașului Moscova

Participarea elevilor la electrificarea școlii și a satului — mijloc de pregătire pentru activitatea practică

In pregătirea elevilor pentru viitoarea lor activitate practică, un loc deosebit de important revine studierii fizicii, știință care stă la baza tehnicii moderne. Studierea cursului școlar de fizică trebue să asigure o înțelegere precisă și o însușire temeinică a principiilor și a legilor ei de bază. Lucrul acesta este necesar pentru ca elevii să poată, în viitor, să-și însușească și să creeze tehnica nouă, să perfecționeze producția, să introducă metode tot mai productive de muncă.

Formalismul în cunoștințele de fizică trebue lichidat cu toată hotărîrea. De aceea este deosebit de importantă experiența acelor profesori de fizică care caută să-și înarmeze elevii cu deprinderi practice ce-și găsesc îndată aplicarea în viața lor zilnică.

Școala medie din Calininsc, R.S.S.A. Ciuvașă, nu avea instalație electrică. Lucrul acesta nu îngreuna numai desfășurarea experiențelor de fizică, ci și organizarea diferitelor ședințe de seară în școală. Membrii cercului de fizică, sub conducerea profesorului de fizică A. N. Cornilov, au construit, cu mijloace proprii, un motor de vânt și l-au așezat pe acoperișul școlii. Apoi elevii au trecut la instalarea electricității. La ședințele cercului de fizică se citeau referate despre marii electrotehnicieni ruși V. V. Petrov, B. S. Iacobi, P. N. Iablocicov, A. N. Lodâghin, N. G. Slavianov, etc.

In raionul Bogorodsc, regiunea Stanislavsc, tovarășul Golubenco, director și profesor de fizică la școala de șapte ani din Băstrița, a construit cu elevii săi o mică hidrocentrală pe râul Băstrița. In toamna anului 1948, hidrocentrala a dat curent electric pentru clădirea școlii și pentru locuințele învățătorilor. Colhoznicii din sat au venit la școală și au cerut să se mărească, cu ajutorul lor, puterea hidrocentralei, în așa fel ca întreg satul să poată fi electrificat. In primăvară ei au început să construiască un baraj nou, clădirea hidrocentralei, și să instaleze stâlpii. La sfârșitul examenelor, elevii au trecut la montarea instalațiilor electrice interioare în casele colhoznicilor, iar în luna August a aceluiaș an, în tot satul s'au aprins becurile electrice.

Astfel de exemple găsim cu sutele. Ele arată tendința profesorilor de fizică fruntași de a nu se limita numai la lecții și de a folosi toate metodele pentru asigurarea însușirii materiei și pentru trezirea unui adânc interes față de fizică și tehnică.

Nu întâmplător activitatea extrașcolară organizată de acești profesori este îndreptată spre cunoașterea practică de către elevi a electrotehnicii și a radiotehnicii, căci acestea reprezintă elemente de bază în desvoltarea economică a Patriei.

Școlarii manifestă un viu interes pentru munca practică în domeniul electro și radiotehnicii. Cercurile tinerilor electrotehnicieni și radioamatori din școli și din instituțiile extrașcolare sunt foarte mult frecventate de elevi, ele fiind întrecute numai de cercurile de aeromodeliști. Electrotehnica și radiotehnica sunt cuprinse totdeauna în planul de muncă al oricărui cerc de fizică. Și chiar dacă lipsesc asemenea cercuri, sunt nenumărați școlari care lucrează singuri radioreceptoare, electromotoare, sonerii electrice și multe altele.

E greu de supraapreciat însemnătatea pozitivă a interesului elevilor față de electricitate și radio. Cunoașterea elementelor de bază ale acestor domenii ale tehnicii moderne formează o parte integrantă din „alfabetul tehnicii", care la rândul lui este o parte integrantă a învățământului politehnic.

V. I. Lenin acorda o uriașă însemnătate răspândirii cunoștințelor electrotehnice. In însemnările pe marginea tezelor elaborate de N. C. Crupscaia despre învățământul politehnic, V. I. Lenin arăta că școala trebue să pregătească oameni cu o largă cultură generală, comuniști bine orientați din punct de vedere politic, care și-au însușit bazele învățământului politehnic, noțiunile de bază despre electricitate și despre aplicarea electricității. In cuvântarea ținută la al III-lea Congres al Comsomolului, V. I. Lenin sublinia că nu este deajuns a înțelege ce este electricitatea, ci trebue cunoscută aplicarea ei tehnică în industrie, în agricultură și în toate ramurile acestora.

In cercuri elevii se familiarizează cu anumite elemente de electrotehnică din școală. Dar ținând seama de uriașa desvoltare a electrificării și radioficării, necesitatea de a rezolva practic diferite probleme legate de folosirea energiei electrice se ridică inevitabil în fața tuturor elevilor. Cine, dacă nu elevul, trebue să se îngrijească, în familia colhoznicului, de buna funcționare a aparatului de radio sau a instalației și a aparatelor electrice casnice?

Necesitatea de a rezolva practic anumite probleme de electrotehnică coincizând cu tendințele și preocupările elevilor înșiși cere neapărat organizarea și desvoltarea activității extrașcolare în domeniul electro și radiotehnicii. Principala formă de activitate este cercul tehnic școlar. Deși cercurile nu pot cuprinde pe toți elevii, aceste colective bine închegate și active vor avea, chiar indirect, o serioasă influență asupra majorității elevilor, pentru formarea deprinderilor corespunzătoare.

In cercurile tehnice, elevii cercetează o serie de probleme noi pentru ei, probleme care depășesc programul școlar. Aici nu este vorba de studierea sistematică a bazelor științelor ci de cercetarea practică, accesibilă pentru vârsta respectivă, a unui minimum de probleme de tehnică, este vorba de îmbogățirea cunoștințelor elevului cu noi experiențe și noțiuni care se vor transforma apoi într'un sistem, în cadrul lecțiilor. Cercurile ajută școala, dar nu duc o muncă paralelă cu ea.

Cât de mult se lărgește orizontul școlarilor dacă ei participă, de pildă, la construirea unei centrale electrice școlare cu motor de vânt! Construind roata care este învârtită de vânt, ei întâlnesc în practică aplicarea legilor descompunerii forței. Demontând și montând dinamul, elevii ajung să cunoască construcția lui și legătura dintre piese, să înțeleagă mai bine de ce se naște curentul electric în dinam, etc.

Nici o excursie, nici o vizită, chiar în cea mai bine înzestrată hidrocentrală, nici o conferință sau consfătuire nu pot înlocui munca de deservire a stațiunii electrice a școlii, chiar dacă ea este extrem de simplă. Aici elevii „pipăe" cu mâinile lor aproape fiecare piesă, opresc și pornesc generatorul, prind contactele la acumulator, fac măsurători etc., lucruri care nu se pot face în stațiunile electrice ale întreprinderilor sau comunelor.

Insemnătatea activității extrașcolare în cercuri constă în faptul că desvoltă capacitatea de construcție și creație tehnică. De asemenea, ea formează deprinderi de muncă tehnică, deprinderea de a lucra cu utilajul tehnic, cu care elevii sunt nevoiți să se întâlnească în viața de toate zilele. Insfârșit, activitatea în cercuri contribue la educarea dragostei de muncă, a muncii organizate, a deprinderilor de muncă în colectiv, a priceperii de a organiza și de a planifica munca. Toate acestea sunt elemente însemnate în pregătirea elevilor pentru viitoarea lor activitate practică.

Orice muncă a tinerilor electrotehnicieni și radioamatori este strâns legată de necesitatea de a confecționa piese cu mijloace proprii (ca să nu mai vorbim despre confecționarea planșetelor, a cutiilor, a suporturilor, etc.), de a transforma sau a repara generatoarele, transformatoarele, etc. In căutarea unor piese care să înlocuiască pe cele ce lipsesc, se văd deseori manifestări de mare inventivitate: multe piese sunt înlocuite cu cele mai variate obiecte și materiale ce se găsesc la îndemâna elevilor.

Ajutorul dat celor mari, în măsura posibilului, de către elevi, îi face pe aceștia să se apropie strâns de munca creatoare comună a întregului popor, contribuind la educația lor patriotică.

Bineînțeles că succesul acestei munci depinde de justa ei organizare, de îmbinarea ei cu munca didactică, în conformitate cu regimul didactic al școlii și cu particularitățile de vârstă ale elevilor. In hotărîrile Congresului al XI-lea al Comsomolului se arată că munca obștească și toate muncile extrașcolare trebue să ajute pe elevi să învețe cu succes, trebue să contribue la educarea unor oameni cu o desvoltare multilaterală, constructori activi ai societății comuniste.

O manifestare vie a dorinței elevilor de a participa activ la munca de folos patriotic, folosind cunoștințele și deprinderile dobândite la lecții și în cadrul activității extrașcolare, o mărturie a dragostei lor față de munca depusă în folosul poporului, pentru binele Patriei este participarea lor la electrificarea și radioficarea școlii și a satului. Intreaga Uniune Sovietică știe de minunata inițiativă a școlii din Serenovsc, regiunea Ioroslavsc. Din inițiativa colectivului pedagogic al acestei școli, satul a fost electrificat, primind energia electrică din centrul regional. Elevii, împreună cu cadrele didactice și-au electrificat singuri școala. Un elev din clasa a VII-a adus electricitatea în casa sa și apoi în casele vecinilor. Un alt elev a electrificat, împreună cu un tovarăș mai mare, 20 de case din sat. In colhoz au apărut o moară electrică, o pompă electrică de apă și altele.

In general, formele posibile de participare a școlarilor la electrificarea satului sunt următoarele:

1. Participarea, în măsura posibilităților elevilor, la lucrările de pregătire și de montare a instalațiilor electrice interioare și — în anumite cazuri — a liniilor aeriene de transmitere a energiei electrice.
2. Cunoașterea folosirii energiei electrice în economia rurală, precum și participarea practică, în măsura posibilului, la deservirea instalațiilor electrice agricole.
3. Participarea tuturor școlarilor la îngrijirea liniilor aeriene de curent electric (elevii nepermițând altor copii să se joace cu smeul în apropierea sârmelor sau să arunce bețe și ramuri pe sârme, precum și să arunce cu pietre în izolatori, etc).
4. Familiarizarea practică a tuturor elevilor cu regulile de folosire a aparatelor electrice de luminat și de uz casnic. Acesta este un mijloc efectiv de răspândire a cunoștințelor electrotehnice în rândurile întregii populații.

Pentru activitatea practică, pe care elevii o vor efectua în viitor în stațiuni electrice și în întreprinderi care folosesc energia electrică, elevii capătă o bună pregătire în munca practică de construire și deservire a unor stațiuni electrice de apă sau de vânt, de mică putere (100—200 wați), precum și construind machete de mașini sau aparate electrice. Deseori aceste aparate pot avea și aplicații practice (de exemplu: un radiator electric, o electroclocitoare, etc.). Insă această muncă nu trebue să treacă dincolo de limitele unei pregătiri tehnice generale. In niciun caz nu trebue admis ca elevii să se transforme în simpli executanți, care copiază orbește aparatele sau machetele după modele și schițe date deagata, întrucât în cazul acesta activitatea extrașcolară s'ar îndepărta complet de scopurile ei didactice. Mai mult chiar, în cazul unei simple copieri, cunoștințelor formale li se adaogă și deprinderi formale. Formalismul se poate ivi și în activitatea extrașcolară, el fiind aici un rău tot atât de mare ca și în predare. Este important ca elevii să învețe nu numai cum să folosească instrumentele ci să-și formeze deprinderi de lucrări de montaj. Ei trebue să aibă, în primul rând, o reprezentare clară asupra curentului electric, asupra construcției și principiilor de funcționare a diferitelor aparate și mașini, asupra destinației și acțiunii reciproce a pieselor lor. Elevii trebue să știe de asemenea, măcar în general istoricul electrotehnicii și radiotehnicii ruse și sovietice, realizările din prezent și perspectivele lor de desvoltare. Sarcina nu este numai de a învăța pe școlari, de exemplu, să facă în mod corect legătură între două sârme și de a le suda bine la locul de legătură, ci și de a-i face să înțeleagă cu claritate însemnătatea pe care o are un contact temeinic și ce se întâmplă dacă legătura nu este bine făcută.

Organizând participarea elevilor la electrificarea și radioficarea satului, școala trebue să aibă ajutorul întreprinderilor din vecinătate, trebue să atragă în conducerea cercurilor specialiști și părinți care cunosc electro și radiotehnica. Aceasta va face cu putință crearea unei baze tehnico-materiale, necesare pentru activitatea elevilor.

Fără îndoială, rolul conducător în această muncă aparține profesorului de fizică. Exemplele arătate mai sus, precum și multe altele, demonstrează că cele mai bune rezultate în domeniul muncii de electrificare și radioficare sunt obținute de școlile în care există profesori ce stăpânesc electro și radiotehnica, nu numai teoretic, ci și practic. Aceasta ne arată necesitatea imperioasă a ridicării nivelului cunoștințelor tehnice ale fiecărui profesor de fizică în așa fel ca el să corespundă uriașei importanțe a muncii de electrificare și radioficare a satelor.

Exemplul școlilor fruntașe, în care se pune în mod serios problema instruirii școlarilor în domeniul electro și radiotehnicii și în care cunoștințele dobândite se aplică imediat în viață, în munca de folos obștesc, merită o cât mai largă răspândire. Cu cât această muncă se va desvolta mai larg și mai în adâncime, cu atât Patria va primi mai mulți specialiști talentați și plini de inițiativă.

A. E. Stahurschi
(din revista „Fizica v școle")

O nouă formă de studiu în învățământul superior pentru oamenii din câmpul muncii

Regimul nostru de democrație populară a deschis larg porțile învățământului de toate gradele pentru oamenii muncii din Patria noastră. Din inițiativa Partidului, s'au creat nenumărate forme de învățământ, care, într'un timp scurt, prin folosirea metodelor de studiu cele mai înaintate, promovează cadre de tehnicieni și de oameni de știință recrutați din rândurile poporului muncitor. Urmându-se glorioasa experiență a Uniunii Sovietice, au fost înființate școlile speciale de doi ani și politehnicile muncitorești care promovează ingineri de exploatare.

De curând s'au organizat noi forme de învățământ superior: cursuri serale și cursuri fără frecvență. Create din grija pe care Partidul și Guvernul o poartă oamenilor muncii, noile cursuri sunt menite să dea tuturor celor aflați în producție posibilitatea de a-și continua studiile și de a se califica astfel într'o muncă superioară.

Secțiile serale înființate pe lângă diverse facultăți vor avea un program asemănător cursurilor de zi și vor fi frecventate de studenți în afara programului de lucru pe care îl au la întreprinderile sau instituțiile respective.

In ceeace privește Secțiile fără frecvență, acestea au, în plus, avantajul că pot fi urmate de orice om al muncii, indiferent de localitatea în care el profesează. Aceasta înseamnă că, de pildă, fiecare profesor aflat la o catedră de fizică sau matematică fără să aibă studiile necesare, se poate califica în munca lui chiar dacă funcționează la o școală dintr'o localitate situată la o mare depărtare de un centru universitar.

Forma principală de muncă a studenților înscriși la secțiile fără frecvență o constitue studiul individual, temeinic îndrumat și controlat de facultatea respectivă. Odată terminat programul de lucru în producție, studentul începe să învețe conform planului de învățământ și a programelor de curs ce îi sunt trimise de instituția de învățământ la care este înscris.

Munca studentului nu se duce însă la întâmplare. Ea este verificată prin lucrările de control pe care studentul este dator să le trimită secției și prin care profesorii specialităților respective pot aprecia modul cum se desfășoară munca individuală a fiecărui student. Profesorii înscriu chiar pe lucrare, cât se poate de amănunțit, observațiile lor, o corectează și pun note. Studentul își primește lucrarea înapoi, prin secretariat, astfel că el este în măsură să-și controleze munca și să-și îmbunătățească studiul.

Dacă studentul din producție și dela secțiile fără frecvență are vreo nedumerire, dacă nu înțelege o problemă oarecare, el are dreptul să ceară consultații în scris, adresându-se profesorilor dela secția respectivă. Intreaga corespondență se efectuează prin secretariatul secției fără frecvență care ține evidența ei și urmărește ca rezolvarea să se facă în maximum opt zile dela primire. Colectivele de catedră vor ține evidența lucrărilor de control, astfel că, atunci când studentul se va prezenta la examen va apare ca un element a cărui activitate este bine cunoscută.

Pe lângă studiul individual, studenții care au executat satisfăcător, în cursul anului, lucrările de control, vor fi chemați pe o perioadă de 30 de zile la facultate unde, după un plan stabilit, vor participa obligatoriu la un program de lecții și seminarii recapitulative. In aceeași perioadă, în ultimele două săptămâni, studenții se vor prezenta la examene.

Având la bază un temeinic studiu individual, o îndrumare și un control permanent, secțiile fără frecvență vor promova cadre bine pregătite, capabile să ducă o muncă superioară fie la catedră fie în instituțiile de cercetări științifice, în aceleași condițiuni ca oricare absolvent al cursurilor de zi.

S'au aprins luminile în satul Bărbuceanu

Mergeam deseori în satul Bărbuceanu, de lângă comuna Periș, regiunea București. Duceam acolo, cu alți tovarăși, cuvântul Partidului. Satul este izolat, departe de linia ferată și șoseaua principală. Inainte, pe vremurile regimului exploatator, nu se încumeta nimeni să se ducă până la Bărbuceanu, sat lăsat în paragină. La început, țăranii ne priveau cu neîncredere, dar mai târziu, când au văzut că singura noastră dorință era de a-i lămuri, de a le arăta rosturile vieții noi spre care îi conducea Partidul, s'au apropiat cu prietenie.

Așa se face că într'o zi — era prin Ianuarie 1950, într'una din discuții, câțiva țărani muncitori ne-au spus cât de fericiți ar fi ca în căminul cultural și în școala satului să fie adusă lumina. Vroiau să vadă filmele sovietice, despre care doar din auzite aflaseră, vroiau ca neștiutorii de carte să poată învăța la lumina becului electric — să se termine cu blestematele opaițe.

Noi ne-am gândit cum am putea face ca să îndeplinim dorința țăranilor muncitori din Bărbuceanu. Am cerut sprijinul Partidului care, prin fostul sector C.F.R., a încurajat inițiativa noastră. Ne-am gândit apoi că, pentru a traduce în viață inițiativa, elevii școlii noastre, Școala Profesională B.C.—C.F.R., ne pot fi de un sprijin prețios, cu atât mai mult cu cât, în acelaș timp, se puteau face aplicațiuni practice la materia „Electricitate". Elevii au primit cu însuflețire propunerea de a contribui la electrificarea satului Bărbuceanu prin munca lor voluntară și, aproape cu toții, s'au înscris pe listele ce s'au deschis în acest scop.

Apoi am trecut la lucru. Prin sat trecea curentul de înaltă tensiune care venea dela București spre comuna Butimanu. Pentru a aduce lumina în sat ne trebuia, în primul rând, un transformator electric, ceeace nu era ușor de găsit. Până la urmă, am descoperit totuși această piesă. Intr'un fost conac moșieresc, un transformator electric care putea să deservească un sat întreg, fusese utilizat de fostul proprietar numai pentru uzul lui personal. Cu sprijinul Partidului, am primit aprobarea de a muta acest transformator în mijlocul satului Bărbuceanu. La instalarea lui, țăranii ne priveau uimiți. Ei erau obișnuiți să fie amăgiți cu promisiunile de pe vremea moșierilor. De astădată, ei vedeau că nu va trece multă vreme și la căminul cultural și în școala satului se va aprinde lumina la care ei nici în vis nu se gândeau.

Odată cu transformatorul montat, ne-am pus pe lucru. In fiecare duminică și în sărbători, împreună cu elevii noștri și mulți muncitori ceferiști, ne deplasam cu trenul la Periș, și de acolo pe jos, la Bărbuceanu. Incepeau să fie montați stâlpii, izolatorii, cablul electric, tablourile de siguranță, contoarele.

Țăranii muncitori ne priveau cu bucurie și ne ajutau. Ei săpau gropile pentru stâlpi, plantau stâlpii și ne împrumutau uneltele care nouă ne lipseau.

In seara zilei de 1 Mai, la căminul cultural, la școală și pe șosea, în mijlocul satului, s'a aprins, pentru prima oară, lumina. Țăranilor muncitori nu le venea să creadă ochilor. Nu se așteptau la o asemenea înfăptuire. Ei și-au dat încăodată seama că regimul de astăzi nu mai este acel al promisiunilor demagogice. In luminile care s'au aprins, era o parte din viața nouă la care îi chema Partidul.

Nu ne-am oprit aici. Stimulați de bucuria nemărginită a țăranilor muncitori, am pornit, cu elevii mei, mai departe. Doream cu toții ca să aducem lumină și în casele țăranilor muncitori care, amar de ani, în trecutul exploatator, nu cunoșteau decât bezna. Am continuat lucrul. S'au procurat materiale pentru instalarea rețelei electrice de joasă tensiune care urma să plece dela transformatorul montat la cămin spre casele satului.

Elevii munceau cu râvnă și aplicau în practică ceeace învățaseră în școală. Țăranii așteptau cu toții „minunea" în propriile lor case.

Intr'o bună zi, munca noastră a prins un nou avânt. In ziua aceea apăruse raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la planul de electrificare a țării. Am văzut acolo, printre altele cât de importantă este electrificarea pentru ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii din țara noastră. Atunci am știut cu toții că luminile pe care le vom aduce în casele țăranilor muncitori din Bărbuceanu sunt o mică contribuție la planul de electrificare a țării, inițiat de Partid și inspirat de glorioasa experiență a Uniunii Sovietice.

Mai aveam multe zile de lucru și multe greutăți ne stăteau în cale. Dar raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ne-a dat aripi noi. Elevii școlii B.C.-C.F.R. și-au luat angajamentul să termine lucrarea în cinstea aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Și în seara zilei de 7 Noembrie, în casa văduvei Manda Anton, în casa țăranului sărac Lixandru Preda și în aceea a lui Neagu Albu, în fața tuturor țăranilor muncitori din Bărbuceanu, s'au aprins luminile — luminile aduse de Partid.

O lucrare destul de grea se înfăptuise. Dar rezultatele ei au meritat strădaniile depuse voluntar de elevii noștri. Căci în lumina adusă în Bărbuceanu, stă contribuția noastră la strângerea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor, la realizarea planului de electrificare a țării.

Dar munca noastră nu a luat sfârșit. La electrificarea din Bărbuceanu noi vom adăoga noi realizări. Și cea mai de seamă înfăptuire pe care o vom pune în slujba planului de electrificare a țării va fi pregătirea de cadre tehnice necesare și sectorului electricității.

Mai târziu, când multe din prevederile planului de electrificare a țării, vor fi fost îndeplinite, când elevii școlii noastre vor deveni tehnicieni bine pregătiți, ei își vor aduce aminte de realizarea lor din satul Bărbuceanu și vor găsi în ea un stimulent puternic în munca ce o vor depune pentru înflorirea Patriei noastre scumpe, Republica Populară Română.

Ing. C. I. Angelescu
profesor la Școlile Profesionale B. C. — C.F.R.
din București

Pentru îmbunătățirea activității extrașcolare

Activitatea extrașcolară este mijlocul prin care școala completează și adâncește cunoștințele primite de elevi în cadrul programului de învățământ, mijlocul prin care desvoltă interesul pentru cultură al elevilor și îi stimulează pentru munca independentă și creatoare. Prin ea se realizează în mare măsură scopul educației multilaterale a elevilor. Imbrăcând forme variate, activitatea extrașcolară lărgește orizontul elevilor și le desvoltă interesul pentru diferite ramuri de activitate: științifică, tehnică, literatură.

Pentru îmbunătățirea activității extrașcolare, Ministerul Invățământului Public a trimis de curând instrucțiuni în această privință.

Mulți dintre directorii și dirigintii școlilor noastre s'au strădui să găsească forme noi și interesante pentru activitatea educativă și extrașcolară. Un exemplu bun îl constitue școala elementară de fete Nr. 40 din București care organizează întâlniri cu fruntașii în muncă și folosește cinbul „Grivița Roșie" pentru vizionări săptămânale de filme. In unele școli însă sunt folosite încă forme seci, rigide, nepotrivite pentru puterea de înțelegere a elevilor. Așa, de pildă, se întâmplă la Liceul de băeți Nr. 1 și la Liceul clasic mixt din București. Deasemeni, la majoritatea școlilor din regiunile Dolj și Vâlcea, unde la orele educative profesorii țin conferințe lungi, nelăsând elevilor timp pentru discuții.

Instrucțiunile Ministerului sunt menite să îmbunătățească munca școlilor în ce privește activitatea extrașcolară. Dat fiind însă caracterul variat al activității extrașcolare și posibilitatea de a înmulți formele după condițiile concrete în care se lucrează cu colectivul de elevi, Ministerul nu indică un program fix după care să se desfășoare această activitate.

In instrucțiuni se vorbește astfel despre: cercuri pe materii, adunări tematice, excursii, serbări școlare, competiții sportive, concursuri, activitate artistică, spectacole, concerte, muncă voluntară, întâlniri cu fruntași în producție, serate școlare. Toate aceste forme se foloseau și până acum în școli, dar nu întotdeauna cu rezultatele așteptate și aceasta datorită faptului că nu erau bine organizate și conduse. Problema activității extrașcolare va trebui să fie privită cu mai multă grijă, cadrele didactice vor trebui să folosească întreaga lor pricepere, pentru a adapta diversele forme indicate în instrucțiuni, după vârsta copiilor, făcându-le plăcute, atrăgătoare și interesante.

Ceeace deosebește activitatea extrașcolară de munca obișnuită a școlii este caracterul ei voluntar. Elevii vor participa la aceste forme de activitate după libera lor alegere, îndreptându-se către activitatea care îi interesează mai mult, către care au înclinații deosebite. Important este să fie cuprinși toți elevii, dar nu în aceleași forme de activitate. Vor trebui însă organizate activități cât mai variate și cât mai multe, pentru a corespunde preferințelor tuturor elevilor.

In școlile noastre se obișnuia să se lucreze cu toți elevii deodată. Toți participau la cerc, toți la concert, toți la serbare, toți la sport. Acest procedeu nu este însă dintre cele mai bune. Sunt elevi care preferă concertele, alții care, dimpotrivă, au înclinații pentru literatură și așa mai departe. Diriginții și directorii vor trebui să dea elevilor posibilitatea de a participa cu deosebire la formele de activitate extrașcolară pentru care au înclinații speciale. In acelaș timp însă ei vor căuta ca prin activitatea interesantă a cercurilor, să atragă pe elevi către obiectele de studiu respective.

Se vor organiza în școli cercuri tehnice, electrotehnice, cercuri de literatură, științe naturale, matematică, geografie, istorie; cercuri de muzică, cercuri dramatice, etc. Inscrierea elevilor se va face pe bază de voluntariat. Nu profesorii să întocmească din oficiu listele, ci elevii singuri să ceară înscrierea. Cu cât profesorul se va îngriji ca activitatea cercurilor să fie mai ușoară, mai plăcută, mai interesantă, cu atât un număr mai mare de elevi vor participa la ele.

Aceste cercuri vor trebui să se bazeze pe cunoștințele primite la orele de curs, adâncindu-le, lărgindu-le. Ele trebue să se ocupe mai mult cu aplicații practice, lucrări experimentale, confecționare de material didactic, etc. Cercurile trebue să stimuleze inițiativa elevilor, să le ceară o contribuție creatoare. Pentru mobilizarea elevilor și antrenarea lor în activitățile extrașcolare, se va folosi sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, care au ca datorie principală să ajute școala în munca de instruire și educare a elevilor.

Instrucțiunile precizează că în cercuri vor fi înscriși numai elevii care au note de trecere la toate materiile. Desigur, elevii care nu au obținut rezultate mulțumitoare la toate obiectele de studiu vor trebui să folosească timpul pentru a învăța mai mult, întrucât înscrierea în vreun cerc le-ar răpi din timpul necesar pentru aceasta.

Excursiile sunt un minunat mijloc de instruire și de educare a elevilor. Cu ajutorul lor, elevii își fixează cunoștințele primite în orele de curs. Pentru ca excursiile să dea rezultatele așteptate, ele trebue organizate din vreme, având un obiectiv bine stabilit. Profesorul sau dirigintele va stabili cu precizie itinerariul și scopul urmărit.

Printre formele de activitate extrașcolară folosite în școlile noastre sunt serbările. Ele educă simțul artistic al elevilor și cer inițiativă din partea lor. Organizarea însă a prea multor serbări, așa cum se face în unele școli, împiedică buna desfășurare a muncii de învățământ. Sunt școli unde, adeseori, elevii sunt scoși din ore, sau sunt chemați pentru repetiții în timpul când ar trebui să-și pregătească lecțiile. Directorul nu va îngădui în nici un caz acest lucru. Serbările se vor organiza cu prilejul diferitelor aniversări. Programele acestora vor cuprinde numai cântece, poezii și dansuri pe care elevii le învață în orele obișnuite de muzică, de gimnastică, de română, sau la cercuri. In niciun caz serbările nu trebue să sustragă pe elevi dela munca lor de învățătură.

In ceeace privește vizionarea filmelor, a pieselor de teatru și audierea concertelor, trebue să ținem seama că acestea sunt mijloace puternice de educație, ele constituind un ajutor important în munca de educare a elevilor. De aceea, școlile vor organiza vizionări colective de filme și piese de teatru, vor organiza discutarea acestora în cadrul orelor educative, pentru a ajuta elevii să tragă concluzii juste. Pentru organizarea spectacolelor pentru elevi, școlile vor cere sprijinul Secției Culturale a Sfaturilor Populare, consiliului sindical regional sau consiliului regional A.R.L.U.S.

In școli, se vor organiza, de asemeni, întâlniri ale elevilor cu fruntași în muncă, cu artiști, cu scriitori. Aceștia vor trebui să știe dinainte cărei vârste se adresează, pentru a vorbi elevilor pe înțelesul lor și cât mai cald, astfel încât elevii să dorească a le urma exemplul. Cunoscând munca plină de abnegație a fruntașilor în producție, care-și dovedesc astfel patriotismul și dorința lor fermă de a clădi în țara noastră o viață tot mai fericită, elevii vor munci și ei mai conștiincios, cu mai multă tragere de inimă.

In raionul Filiași, regiunea Gorj, s'au organizat în nenumărate rânduri asemenea întâlniri. Colectivistul Rața Ion, care a fost de curând în U.R.S.S, a vorbit elevilor despre cele văzute acolo, despre munca oamenilor sovietici, despre viața lor îmbelșugată și fericită, ceeace a avut ca rezultat un nou avânt în munca elevilor.

O mare atenție se va da activității sportive, participării elevilor la Complexul F.G.M.A. și G.M.A.

La intervale mari de timp, cu ocazia unor sărbători ca 1 Mai, aniversarea școlii, Anul Nou se pot organiza serate școlare pentru elevi. De buna desfășurare a seratelor și de menținerea unei ținute demne va răspunde directorul școlii și secretarul organizației U.T.M. Atât la organizarea, cât și la desfășurarea seratelor vor participa și părinții elevilor. Cu această ocazie, se vor citi lucrări proprii ale elevilor, se va cânta, se va dansa.

O altă formă de activitate extrașcolară este munca voluntară, care îndeamnă pe elevi să participe la marile acțiuni de interes general: plantarea pomilor, adunare de semințe etc.

Școala trebue să aibă grijă ca activitatea extrașcolară să nu împiedice munca școlară propriu zisă și nici să supraaglomereze sau să obosească pe elevi. In cursul unei săptămâni, activitatea extrașcolară (jocuri, cântece, sport, lecturi, expoziții, filme) nu trebue să depășească 6 ore pentru elevii din primele patru clase și 8 ore pentru elevii mai mari.

Pentru buna organizare și desfășurare a activităților extrașcolare, școala va trebui să folosească în mare măsură sprijinul organizațiilor de masă, etc. Folosind acest sprijin, directorul de școală și diriginții vor putea face ca timpul liber al elevilor să fie întrebuințat în mod cât mai folositor. In felul acesta ei vor soluționa multe probleme disciplinare care pentru unii diriginți sau profesori sunt greu de rezolvat și realizând în acelaș timp educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă, al dragostei de Patrie și făcând din ei luptători neînfricați pentru cauza clasei muncitoare, pentru pace.

Lucrările scrise semestriale

La Liceul Seral Nr. 1 au început lucrările scrise semestriale.

Pentru elevi, lucrările scrise semestriale sunt un prilej de a-și revedea și aprofunda cunoștințele, de a-și complecta golurile și mai ales de a căpăta o mai amplă perspectivă de ansamblu asupra materiei parcurse.

Pentru profesori, orele de repetiție și sinteză — care au fost prevăzute în planurile semestriale în vederea pregătirii lucrărilor scrise dau ocazia unui nou control al cunoștințelor, un nou prilej de a vedea care sunt „elevii cărora trebue să le vină în ajutor, care sunt capitolele din programul cursului care au fost mai slab însușite, care este materialul asupra căruia trebue să insiste" (Kairov).

La Liceul Seral Nr. 1, problemele ridicate de începutul lucrărilor scrise și sarcinile ce revin fiecărui profesor au fost desbătute într'o ședință specială a consiliului pedagogic, când a fost stabilit și un plan de muncă pe această perioadă.

Am stabilit apoi data exactă a lucrărilor în așa fel încât numărul lor să nu treacă de trei pe săptămână și să se succeadă la cel puțin o zi interval. Am fixat și orele speciale de pregătire în vederea lucrărilor scrise. Această acțiune mi-a cerut multă atenție. Trebuia să parcurg neapărat toată materia predată și să subliniez încă odată problemele esențiale. Am alcătuit în acest scop o schemă a materiei parcurse, cuprinzând problemele mari și subdiviziunile lor, lăsând la o parte detaliile folosite la curs. Pe baza acestei scheme, am alcătuit apoi teme generale, cuprinzând elemente din mai multe capitole tratate.

Subiectele date la lucrările scrise au fost deasemeni probleme generale, pe care am căutat să le formulez cât mai limpede. Deasemeni, am căutat ca, prin temele date, să nu apelez numai la cunoștințele elevilor, ci mai ales la puterea lor de a sintetiza și de a aplica cele învățate.

Controlul lucrărilor scrise și notarea lor mi se pare o muncă de o deosebită răspundere. Notele puse sunt totdeauna discutate de elevi și orice greșeală a profesorului îi primejduește prestigiul în fața clasei.

Cred că simpla subliniere a greșelilor nu este suficientă. Elevul vede cuvântul sau paragraful subliniat, dar uneori nu-și poate da seama exact care anume este greșeala. De aceea eu corectez fiecare greșeală, chiar pe teză. La sfârșit, obișnuesc să adaog o scurtă caracterizare a lucrării, conținând observații, sfaturi, îndemnuri și chiar cuvinte de laudă pentru lucrările foarte bune.

Notarea o fac ținând seama de următoarele criterii în ordinea importanței: conținutul lucrării; planul și redactarea ei.

In ceeace privește conținutul iau în considerație sărăcia sau bogăția de idei, insuficiența concretizării, devierea dela temă, generalizările greșite, puterea de argumentare, etc. Un elev de clasa XI-a care, în lucrarea scrisă la Constituția R.P.R., a tratat în două pagini despre sistemul electoral în R.P.R., când subiectul lucrării era „Cauzele care au dus la apariția democrațiilor populare", a deviat dela temă, comițând astfel o serioasă greșeală de conținut.

Pe al doilea plan, în ordinea importanței, situez greșelile de plan, uneori destul de frecvente. Sunt elevi care, pentru a-și acoperi eventualele lacune, lungesc la nesfârșit introducerea, pentru a răspândi fără legătură ideile legate de subiectul propriuzis. Alteori ei expun corect ideile temei date, dar fără ca acestea să urmeze o succesiune logică, fără să alcătuiască o unitate. Acești elevi comit o eroare de plan, care dovedește o lipsă de ordine în gândire și — până la urmă — o insuficientă asimilare a materiei.

Greșelile de redactare se situează pe al treilea plan la notarea lucrărilor, dar frecvența lor indică deficiențe serioase în pregătirea elevului. Greșita folosire a cuvintelor, denaturarea sensului lor, exprimarea în propozițiuni trunchiate, întrebuințarea greșită a timpului verbelor, greșelile de ortografie și punctuație, toate acestea arată profesorului atent gradul de pregătire al elevului și lacunele lui.

Imbinarea acestor trei criterii principale de notare este o problemă destul de dificilă, a cărei rezolvare cere o atenție și o înțelegere adâncă.

Pentru a avea un etalon cât mai exact de apreciere, am renunțat să dau mai multe subiecte la o lucrare scrisă, iar caietele le cercetez fără întrerupere, într'un interval cât mai scurt.

Parcurgând lucrările scrise, îmi notez greșelile cele mai grave, cele mai frecvente, ideile interesante, ilustrările cele mai bune și, în general, lucrările care se remarcă prin părțile lor pozitive sau negative. Tot acest material îmi folosește în ora de discutare a lucrărilor scrise. In această oră subliniez mai întâi greșelile importante, discutând cu clasa soluțiile juste, remarc lacunele și dau soluții imediate pentru înlăturarea lor. Un elev folosește — de exemplu — termenul de „țărani" în loc de „țărani muncitori", pentru a desemna pe aliații clasei muncitoare. Eu ridic problema în clasă, o rezolv just și indic elevului care greșise să recitească Rezoluția C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949.

Tot în această oră discut una sau două dintre lucrările cele mai bune, după cum discut și lucrările cele mai slabe, aceasta pentru a arăta cum trebuie și cum nu trebue făcută o asemenea lucrare.

Elevii și profesorii Liceului Seral Nr. 1 și-au luat angajamentul să transforme etapa lucrărilor scrise semestriale într'o nouă victorie dedicată începutului primului nostru Plan Cincinal.

Prof. N. Savu

Lemnele nu vin singure în ograda internatului

Când, odată cu zorile, a pornit la treaba ei de fiecare zi, bucătăreasa internatului dela școala elementară cu 7 clase din comuna Dobreni, raionul Piatra Neamț, știa că nu mai are nicio surcică de lemn în ogradă. Dar știa, tot așa de bine, că cei peste treizeci de elevi ai internatului trebue să mănânce. Mai ales că aseară le-a dat bucate fierte pe jumătate, la flacăra ultimelor așchii de lemn. De vreo săptămână se tot roagă de administrator, de director, să-i facă rost de lemne, că nu mai are cu ce pregăti mâncarea elevilor. Dar tovarășul director Savin se codește cam mult până la o hotărîre. Școala e peste drum de Sfat, iar Sfatul e peste drum de internat. Toate cele trei clădiri sunt strânse la o răscruce de drum și privesc una la alta, cu cea mai caldă prietenie. Numai oamenii care le conduc nu prea colaborează. Parcă-l văd pe director cum trece drumul, încet, domol. Cum, după ce a intrat în clădirea Sfatului, vorbește rar, căutând să-l convingă pe secretar. Cum acesta se scarpină, domol, la ceafă și-l trimite la președinte. Președintele înapoi la secretar și, domol, ajung la strălucita concluzie că, deocamdată, lemnele nu-s trecute în buget.

Deci nu-i nimic alta de făcut decât să treci peste drum la școală și să aștepți ca lemnele să coboare, singure și gratis, din pădurea Horaiței, de-a-dreptul în ograda internatului din Dobreni.

Dar lemnele, lemne. Nu vor să coboare singure. Nu vor și pace.

Și, iată, se apropie ora opt. Elevii au venit la ceai. Bucătăreasa e nespus de mâhnită. Intră în bucătărie și iese repede. C'o îngheață pustiul rece din vatră. Privește spre magazia de lemne. Alt pustiu rece. Ce-i de făcut? Oare nu înțelege nimeni că acești elevi care muncesc atât de mult au nevoie de hrană bună și la timp? Ea-i femeie săracă. Adesea a cărat, cu spinarea, lemne din pădure, ca să-și aprindă focul sub ceaun. Poate ar fi cărat cu spinarea și pentru internat, dacă nu s'ar fi gândit că tot ea trebue să curețe cartofii, să taie ceapa, să gătească bucatele.

Elevii strânși în sufragerie, încep o manifestație pe care bucătăreasa o visase și astă noapte:

— Tața Tincă, ni-i foame!

— Tața Tincă, trebue să intrăm în clasă!

— Tața Tincă, eu n'am mâncat nici aseară!

Din pricină că nu-s lemne în internat, elevii au dormit în frig. Sunt sgribuliți și palizi. Bucătăreasa-i vede și o cuprinde revolta. Și ea e mamă. Are chiar un copil în internatul școlii medii hidrotehnice din Piatra. S'ar putea să rabde și el, pentrucă unii din cei ce au în grijă bunul mers al internatului sunt lipsiți de inițiativă, sunt „lasă-mă să te las".

Nu, nu se poate. Copiii nu trebue să stea flămânzi. Se frământă bucătăreasa și ar vrea să intre în pământ de rușine, de furie.

In luptă cu ea însăși, găsește însfârșit o ieșire: gardul vecinului. Cu inima strânsă se îndreaptă spre el. Rupe un braț de scânduri. Se întoarce cu ele în bucătărie, fericită la gândul că elevii vor avea masa la vreme. Ațâță focul. Incălzește ceaiul. Pune mâncare pe plită. A stricat gardul megieșului. Foarte urît. Dar, ce-o fi să fie! La nevoie o să despăgubească pe vecin. Că el, de bună seamă, o să se plângă la director, la Sfat, la Secțiunea de Invățământ.

Și credem, că vecinii au făcut scandalul de rigoare. Despre aceasta, în raportul inspectorului șef a pătruns un fragment foarte sintetic: „la școala din Dobreni, pentru pregătirea mâncării, oamenii de serviciu furau scânduri din gardurile vecinilor".

Neîngăduita faptă a bucătăresei a trezit, pe cei în drept, la realitate. Nici tovarășului director și nici celor din Sfatul Popular care trebuiau să se îngrijească de lemne nu li s'a mai părut apoi prea greu aprovizionarea cu lemne a școlii.

Dar asta nu s'a putut atât timp cât cei în cauză se mișcau prea domol.

Noi cămine pentru copiii salariaților din învățământ

Partidul și Guvernul nostru acordă o atenție deosebită copiilor oamenilor muncii din țara noastră, creându-le condiții de trai cât mai bune. Pentru aceasta, pe întreg cuprinsul țării s'au înființat creșe și cămine unde sunt îngrijiți și educați zeci de mii de copii ai celor ce muncesc.

Educatoarea de tip nou știe să crească copii sănătoși, robuști, curajoși și deosebit de activi. Acești copii sunt plini de vioiciune și de bucuria de a trăi. In cămine, ei învață din cea mai fragedă vârstă să iubească munca, Patria și pe conducătorii ei, să iubească Țara Socialismului și pe cel mai scump prieten al copiilor, pe marele Stalin.

Pentru a ușura viața oamenilor muncii din școli, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, în colaborare cu Ministerul Invățământului Public, a deschis 9 cămine în următoarele centre: București, Ploești, Cluj, Craiova, Timișoara, Oradea.

Simțindu-se nevoia deschiderii unui astfel de cămin și în Constanța, sindicatul și-a luat angajamentul că va deschide acest cămin cu mijloace proprii. Exemplul acestui sindicat trebue urmat de cât mai multe sindicate din învățământ.

Necesitatea acestor cămine se simțea mult, deoarece salariatele din învățământ, care ajută la educarea copiilor oamenilor muncii, erau nevoite să-și lase proprii lor copii fără supraveghere. In aceste cămine, copiii vor primi o îngrijire adevărată și vor fi la adăpost de orice pericol.

Sindicatele de învățământ din regiunile unde se deschid cămine pentru copii sunt chemate să-și sporească eforturile și să lucreze în strânsă colaborare cu Secțiunile de Invățământ, cu Comitetele Provizorii și cu celelalte organizații de masă, pentru ca aceste cămine să fie cât mai bine amenajate și pentru a corespunde într'adevăr scopului pentru care sunt create.

Maria Cazacu
activistă U. S. S. I.

Recenzie

„STEAGURI PE TURNURI" de A. S. Macarenco

A apărut în traducere românească în Editura de Stat, una din cele mai valoroase opere ale marelui pedagog și scriitor sovietic, A. S. Macarenco: „Steaguri pe turnuri". Valoarea literară a acestei cărți nu rămâne cu nimic în urmă față de „Poemul Pedagogic", a cărui continuare este; iar maturitatea concepțiilor pedagogice atinge aici un grad mai înalt de perfecționare. Importanța acestor două romane pedagogice constă în faptul că ele nu au ca erou principal un om, un individ, ci un colectiv socialist de copii și tineri. Dar, în timp ce în „Poemul Pedagogic" e vorba de crearea și închegarea unui colectiv dintr'o masă haotică de vagabonzi minori, adunați din toate colțurile Țării Sovietice, în „Steaguri pe turnuri" Macarenco prezintă acest colectiv în faza lui superioară de desvoltare, ca „un colectiv pedagogic sovietic model". Din acest punct de vedere, romanul „Steaguri pe turnuri" este deci continuarea povestirii istoriei unui colectiv de copii. Felul în care este zugrăvit colectivul comunarzilor din comuna Dzerjinschi felul cum este povestită viața lui, are, pentru pedagogia socialistă o imensă însemnătate.

Romanul începe cu înfățișarea unui mic lustragiu, a doi tineri dintre care unul este falsificator de mandate poștale iar celălalt hoț de buzunare, și, însfârșit, a unei prostituate minore. Macarenco arată în culori vii viața acestor copii fără căpătâi care, pe vremuri, dădeau mult de furcă autorităților sovietice. Astăzi însă asemenea probleme nu se mai pun societății sovietice în vreme ce în lumea capitalistă vagabondajul, criminalitatea sunt tot mai apăsătoare. In prima parte a romanului, Macarenco arată drumul străbătut de acești copii până ajung în comuna Dzerjinschi și încadrarea lor în colectivul comunarzilor.

Procesul de transformare a acestor copii, care trec prin focul educației colective socialiste, este impresionant. Cu o singură excepție, noii veniți în comună se contopesc cu detașamentele în care sunt primiți, desvoltându-și o nouă individualitate în cadrul și cu ajutorul colectivului, conduși de mâna sigură a educatorilor, în frunte cu Macarenco.

„Steaguri pe turnuri" este cântarea cântărilor tineretului nou, a tineretului stahanovist, format de un colectiv de educatori excelenți, condus de însuși Macarenco, care lucra sub îndrumarea directă a Partidului, ajutat de Comsomol și de organizația de pionieri. Acest tineret este crescut în colectivul comunei, compus din multiple detașamente. El este instruit în școala medie a comunei și este călit în munca socialistă din atelierele și fabricile ei.

Corespunzător principiilor educației comuniste, precizate în mod deosebit de clar de Macarenco, la baza educației comuniste în general și a reeducării vagabonzilor minori, în special, stă educația în muncă, prin muncă și pentru muncă.

Scopul final pentru care Macarenco știe să înflăcăreze pe elevii săi este contribuția la construirea socialismului în Țara Sovietică și la apărarea Patriei iubite. Dându-și seama că producția lor va contribui la propășirea și asigurarea securității Uniunii Sovietice, tinerii comunarzi muncesc cu o râvnă demnă de viitori stahanoviști. Visul lor de a construi o fabrică nouă, utilată cu strunguri, cu frezmașine, cu bande rulante de tipul cel mai perfecționat, se împlinește. Perseverența acestor foști vagabonzi și delicvenți minori, dârzenia lor bolșevică în urmărirea acestui scop nobil, duce până la urmă la obținerea, cu mijloacele proprii ale comunei, a unei fabrici „curat staliniste" cum se exprimă comsomolista Oxana.

Extrem de instructivă este lupta întregului colectiv împotriva unor sabotori, dușmani ai Puterii Sovietice, strecurați în comună. Macarenco demonstrează aici cât de importantă este educarea spiritului de vigilență și de combativitate față de toate uneltele reacțiunii.

Pornind dela învățăturile clasicilor marxismului referitoare la importanța muncii în procesul de educare, Macarenco a realizat în comuna condusă de el îmbinarea între instrucția în școală și munca elevilor în fabrica modernă. Comunarzii lui învățau patru ore pe zi la școală, iar patru ore pe zi munceau în ateliere, fabrici, birouri de construcții, de planificare etc. Pe lângă aceste munci, ei mai aveau timp să facă sport, să organizeze o orchestră, să frecventeze cercuri științifice, de șah, artistice, să citească, să vadă piese de teatru și filme.

Nu e de mirare că atmosfera pe care o respiră romanul „Steaguri pe turnuri" este o atmosferă de veselie, de entuziasm, de armonie și de luptă pentru bi-ruință. Și această veselie se reflectă și în gesturile și mișcările comunarzilor, în strălucirea fețelor lor fericite, în tonul lor civilizat, într'un cuvânt, în toată comportarea lor lipsită de sgomot inutil, de țipete, de indisciplina sălbatică proprie copiilor educați în spiritul burghez. Deaceea, au un sens profund cuvintele genialului scriitor sovietic Maxim Gorki, cu prilejul unei vizite făcute în comuna Dzerjinschi în anul 1928: „Copii, voi duceți o viață minunată, iar instituția voastră e o fereastră spre comunism".

Pentru învățătorii și profesorii noștri, acest roman reprezintă o comoară de învățături pedagogice atât în ceeace privește educația morală cât și cea estetică, fizică și intelectuală.

Bineînțeles, „Steaguri pe turnuri" nu este o culegere de rețete pedagogice. Macarenco însuși combate cu toată hotărîrea aplicarea unor șabloane în cadrul educației comuniste. Experiența pedagogică a acestui mare educator nu poate fi transpusă în mod mecanic la orice condiții instructiv-educative. Organizarea colectivelor într'o comună de muncă, cum subliniază Macarenco, se deosebește desigur de cea dintr'o școală. Imbinarea dintre învățătură și munca în producție realizată de el în comuna Dzerjinschi nu este posibilă, în aceeași măsură, în condițiile obișnuite școlare. Totuși, principiile pedagogice de bază ale lui Macarenco, concretizate în mod atât de artistic și, în acelaș timp, științific, în romanul „Steaguri pe turnuri" rămân aceleași oriunde e vorba de educația comunistă. Cititorii noștri pedagogi le vor găsi în umanismul profund socialist, în optimismul revoluționar de care este pătrunsă această minunată carte, în încrederea nemărginită în posibilitățile de desvoltare a copilului în condițiile socialismului, în atitudinea exigentă și în dragostea severă față de copii. Deasemenea, se reliefează deosebit de puternic patriotismul socialist și mândria națională în care comunarzii sunt educați și, în acelaș timp, respectul și dragostea față de poporul muncitor din alte țări. Formarea unor colective socialiste de copii, educate într'o disciplină liber consimțită și conștientă, dinamizarea acestor colective prin „liniile de perspectivă" spre un scop înalt, mai mult sau mai puțin îndepărtat, procesul muncii socialiste, iată unele din principiile de bază ale lui Macarenco care ne pot călăuzi în munca noastră pedagogică.

★

Vrem să remarcăm la sfârșit un fapt extrem de îmbucurător: atât „Poemul Pedagogic", care apăruse acum un an într'un tiraj de 20.000 de exemplare cât și „Steaguri pe turnuri", apărut recent într'un tiraj de 15.000 exemplare, s'au epuizat în mai puțin de o lună. Aceasta dovedește interesul imens, nemaiîntâlnit în țara noastră, pe care îl poartă, în primul rând cadrele noastre didactice de toate gradele, pentru operele pedagogice ale lui Macarenco. Pătrunderea concepțiilor pedagogice ale lui Macarenco, ale științei pedagogice sovietice, în masele largi ale educatorilor va ușura în mod considerabil ridicarea nivelului educației și instrucției din Republica noastră Populară la o treaptă superioară, mai apropiată de cea sovietică, mai în stare de a contribui la construirea socialismului și la apărarea păcii la noi în țară.

Prof. Egon Weigl

Cu ajutorul părinților

In vederea bunei desfășurări a procesului de învățământ, cadrele didactice din raionul Urziceni, regiunea Ialomița, îndrumate de organizațiile de partid și cu ajutorul organizațiilor de masă din satele raionului au reușit să antreneze părinții elevilor în asigurarea școlilor cu combustibilul necesar. Rezultatele obținute în urma strânsei colaborări între școală și părinți sunt deosebit de frumoase. In multe comune din raion, școlile au tot combustibilul necesar până la sfârșitul iernii. In comuna Gârbovi, țăranii colectiviști Tănase Mitu, Nicolae Mihăilă, Ion Vișan și alții au lucrat voluntar la tăierea unei perdele de salcâmi dată de I.P.E.I.L., aducând în școală 40000 kg. lemne. Tot prin muncă voluntară în comunele Borănești, Movilița, Alexeni, Bărcănești și altele s'au tăiat și s'au adus câte 15—20.000 kg. lemne de salcâm pentru școli. In felul acesta li s'au asigurat copiilor țăranilor muncitori din satele raionului Urziceni condiții bune de învățătură pentru timpul friguros.

La a 14-a aniversare a CONSTITUȚIEI STALINISTE
Editura ARLUS—CARTEA RUSA
prezintă în limbile: română, maghiară, germană, sârbă și ucrainiană
volumul:
SUB SOARELE CONSTITUȚIEI STALINISTE

Federaţia Sindicală Mondială — o puternică forţă în apărarea păcii

La 1 Decembrie au început, în Capitala Republicii noastre Populare, lucrările sesiunii Biroului Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale.

Sesiunea forului conducător al F.S.M., ţinută în condiţiile ascuţirii luptei dintre cele două lagăre, are o importanţă deosebită în întărirea luptei pentru pace.

Cuprinzând peste 74 milioane de membri, Federaţia Sindicală Mondială, organizaţie internaţională care apără drepturile sociale şi economice ale celor ce muncesc, s'a dovedit dela începutul existenţei sale o puternică forţă în apărarea păcii.

In această sesiune vor fi stabilite sarcinile ce revin sindicatelor din lumea întreagă în îndeplinirea nobilelor obiective ale celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

In cuvântul de deschidere al şedinţei festive, preşedintele Federaţiei Sindicale Mondiale, Giuseppe di Vittorio a exprimat simpatia oamenilor muncii din toate ţările lumii pentru realizările poporului muncitor din Patria noastră.

In timp ce în ţările capitaliste, a spus Giuseppe di Vittorio, şomajul ia proporţii îngrijorătoare, în Republica Populară Română, numai într'un singur an clasa muncitoare a crescut cu 260.000 de membri. Toate progresele înregistrate de poporul nostru în lupta pentru propăşirea Patriei, pentru întărirea regimului nostru de democraţie populară contribue efectiv la creşterea luptei muncitorilor care nu au scuturat încă jugul exploatării.

Dacă în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară creşte necontenit nivelul de trai al celor ce muncesc, în ţările capitaliste, viaţa oamenilor muncii devine din ce în ce mai mizeră, mai de nesuportat.

In continuare, preşedintele Federaţiei Sindicale Mondiale a arătat pregătirile, de un cinism neasemuit, ale imperialiştilor anglo-americani care, pentru a-şi asigura dominaţia economică şi politică în lumea întreagă, vor să scufunde popoarele într'o nouă catastrofă.

Afirmând voinţa hotărîtă cu care s'au prezentat la această sesiune reprezentanţii clasei muncitoare mondiale, di Vittorio a arătat că sarcina glorioasă a F.S.M. este să desvolte lupta curajoasă pentru apărarea dreptului la viaţă al muncitorimii, pentru împiedicarea pregătirilor de război ale imperialiştilor. Noi suntem aici, a spus el, pentru a lupta cu forţele noastre împotriva acelora care vor să împingă lumea într'un nou măcel. Suntem decişi să luptăm pentru triumful cauzei noastre.

Tovarăşul Gh. Apostol, preşedintele Confederaţiei Generale a Muncii, vorbind în numele celor peste 2 milioane de oameni ai muncii din Republica Populară Română, organizaţi în sindicate, a arătat că împreună cu oamenii muncii din lumea întreagă, clasa muncitoare din ţara noastră vede în Federaţia Sindicală Mondială o puternică armă împotriva încercărilor războinice ale imperialiştilor, împotriva tuturor trădătorilor puşi în slujba lor.

Strâns uniţi în sindicatele lor, oamenii muncii din Patria noastră consideră ca o sarcină de onoare ducerea la îndeplinire a hotărîrilor pe care le va lua Biroul Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale.

Vorbind în numele Uniunii Internaţionale a Sindicatelor Muncitorilor din Transporturi, tovarăşul Stelian Moraru a arătat voinţa dârză şi devotamentul cu care muncitorii din transporturi sunt hotărîţi să apere pacea.

In aceeaş şedinţă, Louis Saillant, secretar general al Federaţiei Sindicale Mondiale, a prezentat un amplu raport despre „Federaţia Sindicală Mondială în lupta pentru pace".

După ce a reamintit principalele hotărîri pe care Biroul Executiv al F.S.M. le-a luat cu şase luni în urmă în întrunirea dela Budapesta, secretarul general al F.S.M. a urmărit desfăşurarea evenimentelor internaţionale în această perioadă.

Demascând cu hotărîre agresiunea americană din Coreea, extinderea operaţiilor militare din Vietnam şi sprijinul financiar-militar acordat de Statele Unite ale Americii războiului colonialist întreprins de guvernul francez în Vietnam, Louis Saillant a arătat, deasemenea, că intensificarea represiunilor împotriva organizaţiilor democratice şi muncitoreşti în ţările capitaliste constitue încă o puternică dovadă a planurilor de război ale lagărului imperialist şi antidemocratic.

Paralel cu aceste sălbatice pregătiri, în întreaga lume s'a desvoltat mişcarea partizanilor păcii. Sutele de milioane de semnături ce s'au depus, în cele câteva luni pe Apelul dela Stockholm constitue un succes fără precedent în istoria popoarelor dornice de pace.

Oamenii muncii organizaţi în sindicatele afiliate F.S.M. au semnat acest Apel cu un entuziasm deosebit şi au contribuit efectiv la lărgirea frontului păcii.

Analizând hotărîrile Congresului Mondial al Partizanilor Păcii dela Varşovia, secretarul general al Federaţiei Sindicale Mondiale a arătat sarcinile ce revin sindicatelor din lumea întreagă în îndeplinirea acestor hotărîri în zădărnicirea încercărilor agresive imperialiste.

Legând problema luptei pentru pace de revendicările economice şi sociale ale oamenilor muncii, Louis Saillant a cerut ca toate sindicatele afiliate Federaţiei Sindicale Mondiale să arate oamenilor muncii din întreaga lume importanţa internaţională a creării Consiliului Mondial al Păcii, care va avea sarcina de a veghea la menţinerea păcii şi de a chema neîncetat Organizaţia Naţiunilor Unite să-şi respecte propria Chartă.

Prin mobilizarea masselor largi ale oamenilor muncii în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate sindicatelor de către Biroul Executiv al Federaţiei Sindicale Mondiale în această sesiune, unitatea clasei muncitoare din lumea întreagă se va întări şi mai mult, iar Federaţia Sindicală Mondială va deveni o forţă şi mai puternică în uriaşul front al partizanilor păcii.

Oamenii muncii au găsit în hotărîrile Congresului dela Varşovia un nou îndemn în lupta pentru pace

Lucrările şi hotărîrile celui de al doilea Congres Mondial, al Partizanilor Păcii care s'a ţinut de curând la Varşovia au produs bucurie în întreaga massă de salariaţi şi elevi ai şcolii noastre.

Inainte de începerea Congresului a avut loc în şcoală un meeting, în care s'a înfierat atitudinea josnică a clicii imperialiste dela Londra, care, la ordinul Wall Street-ului a împiedicat ţinerea acestui Congres în Anglia.

Zilnic, am urmărit discursurile ţinute de reprezentanţii popoarelor din cele 80 de ţări care au participat la Congres. Aceste discursuri constitue un nou imbold în munca noastră, a profesorilor, şi dau un avânt puternic muncii elevilor.

Din discursul rostit de maestrul Mihail Sadoveanu, preşedintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. şi conducătorul delegaţiei R.P.R. la Congres, se desprinde clar hotărîrea poporului nostru de a apăra, împreună cu celelalte popoare pacea, libertatea şi roadele muncii creatoare. El a cerut în numele delegaţiei noastre, să fie condamnată politica guvernului american care extinde agresiunea imperialistă din Coreea asupra Chinei, Vietnamului şi Filipinelor, — încetarea propagandei războinice şi instituirea unor legi internaţionale care să pedepsească această propagandă.

Acest discurs a fost viu comentat în şcoala noastră atât de profesori cât şi de elevi la orele educative.

Cuvântul marelui scriitor sovietic A. Fadeev, ca şi discursul pronunţat de Ilya Ehrenburg, ne-au arătat cât de adâncă este dorinţa de pace a popoarelor sovietice, voinţa lor hotărîtă de a construi în lume o pace dreaptă şi trainică.

O impresie deosebită a produs asupra noastră discursul delegatului american Charles Howard care, printre altele a arătat cât de puternică este dorinţa de a lupta pentru pace, a negrilor din Statele Unite. El a afirmat că lupta pentru pace înseamnă lupta pentru viaţă şi a înfierat apoi prezenţa la Congres a delegatului Rogge, slugă a imperialismului american, agent plătit al guvernului iugoslav.

Oamenii muncii din lumea întreagă au găsit în cuvintele rostite la Varşovia de reprezentanţii popoarelor un îndemn activ la lupta pentru pace împotriva imperialiştilor anglo-americani.

Şcoala noastră fiind o şcoală tehnică metalurgică are menirea de a pregăti cadrele care vor duce mai departe şi vor ridica la un nivel mai înalt industrializarea ţării noastre. Profesorii şi elevii ei sunt adânc interesaţi în lupta pentru apărarea păcii, pentru apărarea construcţiei paşnice.

Noi ne luăm angajamentul de a răspunde hotărîrilor Congresului dela Varşovia, sporindu-ne mereu eforturile în muncă, luptând cu mai multă dârzenie pentru apărarea păcii.

Munteanu Virgil
director adjunct la Şcoala Medie Tehnică Metalurgică Mixtă Nr. 2 din Bucureşti

Voi munci pentru înflorirea raionului nostru

Muncesc în şcoală de 29 de ani. Mi-am început munca mea de învăţător la ţară. Deşi mi-am iubit mult meseria şi am muncit cu tot dragul, stăpânirea burgheză din acele vremuri a făcut ca nimic bun să nu pot duce până la capăt. Din anul 1923 am încercat mereu să fac unele reparaţii în şcoala noastră părăginită din satul Bârjoveni-Neamţ şi n'am reuşit niciodată, pentrucă partidele reacţionare de pe atunci nu aveau nici un interes pentru aceasta. Munca mea nu mi-a fost niciodată apreciată, nu mă bucuram de respect şi nici nu mă puteam gândi că voi avea vreodată cuvânt în gospodărirea treburilor obşteşti.

Şi iată că azi oamenii muncii din cartierul meu, din circumscripţia electorală Nr. 97 din Bucureşti, m'au ales deputat în Sfatul Popular al raionului „1 Mai".

Ca răspuns la această dovadă de încredere, pe lângă munca de zi cu zi dela şcoală, unde voi căuta să fiu mereu fruntaş, voi lupta în Sfatul Popular, cu cea mai mare hotărîre, pentru ridicarea economică şi culturală a masselor muncitoare din raion. Voi căuta să aduc la îndeplinire toate cele ce mi le-au arătat alegătorii în consfătuirile pe care le-am avut cu ei în preajma alegerilor. Mă voi îngriji de înfiinţarea unei noi biblioteci şi de buna funcţionare a căminelor culturale. Voi avea grijă ca şcolile din raionul nostru să fie bogat înzestrate şi să aibă tot ce le trebue pentru a putea lucra în cele mai bune condiţiuni. Voi veghea la buna gospodărire a tuturor treburilor obşteşti pe care trebue să le ducă la îndeplinire Sfatul nostru Popular.

Vreau să răspund la încrederea alegătorilor mei, muncind cu toată dragostea pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne vor reveni din primul nostru Cincinal, prin realizarea căruia Patria noastră va înflori, iar viaţa poporului muncitor va fi tot mai îmbelşugată şi mai fericită.

Arcadie Creţulescu
învăţător la Şcoala Elementară Nr. 32 băeţi din Bucureşti, deputat în Sfatul Popular al raionului „1 Mai"

Protecţia muncii în atelierele Ministerului Invăţământului Public

Partidul şi Guvernul nostru poartă o deosebită grijă oamenilor muncii ale căror eforturi sporesc din zi în zi pentru cucerirea de noi victorii pe drumul construirii socialismului.

Urmându-se învăţătura tovarăşului Stalin, care spune că omul este cel mai de preţ capital, pretutindeni în ţara noastră, în fabrici, uzine, ateliere, în întreprinderile de tot felul se îmbunătăţesc condiţiile de muncă şi de trai ale celor ce muncesc.

Grăitoare sunt, din acest punct de vedere, măsurile de protecţie a muncii luate în atelierele tipografiei şi în atelierele de material didactic ale Ministerului Invăţământului Public.

Pentru a sprijini pe fiii clasei muncitoare şi ai ţărănimii muncitoare să înveţe cât mai bine, să dobândească cunoştinţe cât mai adânci şi mai precise, muncitorii din aceste ateliere muncesc cu deosebit entuziasm, fiind continuu preocupaţi să dea şcolilor planşe şi aparate cât mai multe şi cât mai bine executate.

In această muncă însufleţită ei sunt sprijiniţi îndeaproape atât de conducerea ministerului cât şi de organele sindicale respective, care acordă o deosebită importanţă protecţiei muncii.

Astfel, atât în atelierele tipografiei, cât şi în atelierele de fizico-chimice din strada 11 Iunie şi în cele de biologie din strada Popa Soare, prin măsurile de protecţie care s'au luat; s'au schimbat simţitor condiţiile de muncă.

S'au făcut apărători la maşini, s'au spart zidurile şi s'au făcut ferestre noi acolo unde nu pătrundea lumină suficientă, s'au instalat sobe acolo unde era nevoie, au fost instalate ventilatoare şi au fost complectate toate instalaţiile sanitare.

Li s'au dat tovarăşilor haine şi încălţăminte de protecţie, ochelari şi li s'a făcut instructajul necesar în vederea protecţiei muncii lor, atât pe linie administrativă cât şi pe linie sindicală.

Tovarăşii care lucrează în mediul toxic primesc 500 gr. de lapte pe zi. Toţi muncitorii au posibilitatea să ia masa în condiţii bune la cantină, cu preţul de 25 lei un prânz. Pretutindeni, în cantine, în ateliere şi mai ales în atelierul de biologie se păstrează o curăţenie perfectă.

Totuşi, atât organele administrative cât şi cele sindicale mai au lipsuri în munca pe care o desfăşoară pentru asigurarea protecţiei muncii.

Organele administrative au întocmit bugetul de cheltueli pentru procurarea materialului de protecţia muncii fără a ţine seama că Planul de Stat prevede ca unele din aceste materiale să fie fabricate mai târziu, abia după indestularea sectoarelor principale de producţie. In felul acesta, după aprobarea bugetului, rămân blocate sume pe care administraţia nu le poate cheltui pentru alte articole de protecţie a muncii decât după aprobări speciale, ceeace duce la întârzieri dăunătoare.

Deasemenea, responsabilii de grupe sindicale nu au dus suficientă muncă de lămurire pentru întrebuinţarea materialelor de protecţie. Gazetele de perete nu au oglindit nici ele grija pentru întreţinerea şi justa folosire a acestor materiale.

Toate aceste lipsuri se datoresc în mare măsură sprijinului insuficient dat de Uniunea Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ, care n'a urmărit cu regularitate şedinţele de colaborare şi n'a cerut să se ia măsuri mai rapide pentru lichidarea lipsurilor semnalate.

In Planul de Stat pe cinci ani fiind prevăzută o mare desvoltare a învăţământului nostru în spirit ştiinţific, aceste ateliere vor căpăta o mare importanţă, o mai mare desvoltare şi vor servi şi ele cauza construirii socialismului la noi în ţară.

Pentru a contribui efectiv la îndeplinirea acestui plan, Uniunea îşi ia angajamentul să dea un sprijin mai susţinut muncii de protecţie şi să ducă o mai intensă muncă de lămurire.

Agopian Grigore

In atenţia profesorilor de Ştiinţe Naturale şi Geografie

Ministerul Invăţământului Public a dispus publicarea în Revista „Natura" Nr. 3 şi 5 din 1950 a unei părţi din Manualul de Geografie pentru clasa X-a: „Ţările capitaliste".

Profesorii se vor îngriji să recomande elevilor să-şi procure revista fie prin centrele locale, fie prin redacţia revistei „Natura" — Bucureşti, strada Dionisie Lupu, 46.

Din activitatea sindicatelor studenţeşti

Plenara din Februarie 1950 a C.C. al C.G.M., inspirându-se din bogata experienţă sovietică, a hotărît sindicalizarea studenţilor. Această hotărîre a fost primită cu mult entuziasm de către tinerii studenţi, fiindcă sindicatele aveau să-i pună în contact cu oamenii muncii printre care vor trăi ca viitori profesionişti, dându-le astfel posibilitatea să lege pregătirea teoretică de problemele practice ale viitoarelor lor porfesiuni şi să-şi formeze o educaţie în spiritul luptei de clasă.

Uniunea Sindicatelor Salariaţilor din Invăţământ, urmând instrucţiunile C.G.M., a sindicalizat studenţii dela universităţi, pe cei dela şcolile speciale de doi ani din Bucureşti, Brăila şi Cluj, precum şi studenţii din institutele de învăţământ superior care depind de Ministerul Invăţământului Public.

Sindicatele studenţeşti, conduse de tineri dornici de muncă şi devotaţi clasei muncitoare şi Partidului ei, şi-au concentrat dela început atenţia asupra pregătirii profesionale a membrilor lor, organizând bătălia pentru buna desfăşurare a examenelor de sfârşit de an. Astfel, Sindicatul Studenţesc dela Institutul Pedagogic-Timişoara, ca şi sindicatele dela şcolile speciale din Brăila şi Cluj, colaborând cu Sindicatele Salariaţilor din Invăţământ locale, au organizat conferinţe speciale pentr adâncirea unor chestiuni profesionale care nu fuseseră înţelese bine la cursuri. De asemenea, responsabilii grupelor sindicale studenţeşti au sprijinit activitatea grupelor de învăţătură şi a cercurilor de meditaţie. In special cercurile de meditaţie dela Institutul Pedagogic-Timişoara şi cele dela Şcoala Specială-Brăila au redus mult numărul repetenţilor şi al corigenţilor.

In colaborare cu organizaţiile U. T. M., sindicatele studenţeşti au lămurit pe membrii lor că, urmând exemplul studenţilor sovietici, trebue să se pregătească serios pentru a trece examenele în mod cinstit, fără a utiliza mijloacele nedemne de care se foloseau unii studenţi sub regimul burghezo-moşieresc. Sindicatele dela Universităţile „C. I. Parhon" şi „Bolyai" au demascat pe cei care au voit să utilizeze frauda şi aceştia au fost îndepărtaţi din vreme.

Sforţările sindicatelor studenţeşti pentru câştigarea bătăliei examenelor au fost încununate de succes. Examenele din Iulie s'au încheiat cu rezultate mai bune decât cele din trecut, constituind o nouă lovitură dată intrigilor imperialiştilor care atentează la pacea lumii.

Partidul şi C.G.M. au venit în ajutorul studenţilor şi în timpul vacanţei. Peste 5000 de studenţi au fost trimişi gratuit la odihnă şi cură în diferite staţiuni, 574 de studenţi, proveniţi din opt sindicate şi repartizaţi în trei serii de câte 18 zile, au fost găzduiţi în casa de odihnă dela Brădet-Argeş, amenajată special de către Uniunea noastră. Studenţii veniţi la această casă de odihnă au organizat conferinţe, festivaluri şi manifestări sportive, ducând totodată o susţinută muncă de agitaţie printre ţăranii muncitori din localitate şi din împrejurimi, pentru colectivizarea agriculturii. In felul acesta, ei au contribuit la ridicarea nivelului politic şi cultural al ţărănimii muncitoare şi la consolidarea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. De asemenea, studenţii trimişi în alte staţiuni au luat parte activă la viaţa politică şi culturală din acele localităţi, legând prietenii de nesdruncinat cu oamenii muncii.

Indrumaţi de sindicatele lor, studenţii care n'au fost trimişi la odihnă au dus muncă sindicală în unităţile Sindicatelor de Invăţământ din localităţile în care şi-au petrecut vacanţa. Astfel, la Arad, studenţii au aranjat biblioteca sindicatului.

In comuna Gheorghieni regiunea Mureş, studenţii dela Universitatea „Bolyai" au organizat un reuşit festival artistic. Veniturile realizate la acest festival au fost depuse pentru fondul păcii.

In decursul lunii August, sindicatele studenţeşti, în colaborare cu Sindicatele de Invăţământ locale, au organizat cursuri pentru pregătirea candidaţilor la examenul de admitere în anul I. Ele au sprijinit cazarea acestor candidaţi în cămine, creindu-le condiţiuni bune pentru învăţătură. In special sindicatele dela Universitatea „C. I. Parhon" şi dela Institutul de Cultură Fizică şi Sport din Bucureşti au organizat bine această cazare. In timpul cursului pregătitor, candidaţii au fost îndrumaţi îndeosebi către facultăţile de ştiinţe şi matematici. Sindicatul Universităţii „C. I. Parhon" a obţinut rezultate bune în orientarea candidaţilor către aceste facultăţi.

Tot în cursul lunii August s'au organizat cursuri pregătitoare pentru restanţieri.

Odată cu începutul noului an universitar, comitetele sindicatelor studenţeşti au fost reorganizate. Ele duc muncă serioasă pentru sprijinirea grupelor de învăţătură în vederea unei bune pregătiri profesionale a studenţilor.

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, sindicatele studenţeşti au popularizat măreţele realizări ale oamenilor sovietici, experienţa lor în muncă şi strălucitele lor creaţii artistice şi culturale. Astfel, Sindicatul dela Institutul de Cultură Fizică şi Sport din Bucureşti a organizat o conferinţă şi un festival închinat prieteniei româno-sovietice, iar Sindicatul Universităţii „C. I. Parhon", un stand pentru popularizarea cărţii sovietice. Pentru a sprijini pregătirea profesională a membrilor săi, Sindicatul Universităţii „C. I. Parhon", în cinstea zilei de 7 Noembrie a început traducerea din limba rusă a unor cursuri de specialitate.

De asemenea, îndrumate de organizaţiile de partid şi în colaborare cu U.T.M., ele au prelucrat Manifestul Frontului Democraţiei Populare şi legea pentru alegerea deputaţilor în Sfaturile Populare. La „Colţul Alegătorului" înfiinţat la fiecare sindicat studenţesc se afla în permanenţă un tovarăş care răspundea întrebărilor puse de studenţi în legătură cu alegerile dela 3 Decembrie. Munca sindicatelor studenţeşti în campania electorală s'a extins însă şi în afara Universităţilor. Echipe de studenţi agitatori au lămurit massele asupra realizărilor regimului de democraţie populară şi asupra importanţei alegerilor dela 3 Decembrie.

Dar munca sindicatelor studenţeşti a avut şi o serie de lipsuri. Astfel, Sindicatele dela „I.S.E.P." şi „C. I. Parhon"-Bucureşti n'au selecţionat bine pe studenţii trimişi la odihnă şi cură. La Universitatea „Bolyai" selecţionarea acestora s'a făcut de sus în jos, fără a ţine seama de propunerile grupelor sindicale, ale comitetelor de an şi ale celor de facultate. Din această cauză au fost trimişi la odihnă şi unii studenţi a căror comportare a demonstrat că el mai păstrează încă urme de educaţie burgheză şi că nu şi-au însuşit atitudinea unui student devotat clasei muncitoare. De asemenea, nu toate sindicatele au organizat bine cursurile pentru pregătirea restanţierilor în luna August. La Institutul „Maxim Gorki", de exemplu, nici 10 la sută din restanţieri n'au frecventat aceste cursuri, fiindcă sindicatul s'a desinteresat complet de buna lor funcţionare. Nu toate sindicatele studenţeşti s'au îngrijit să suplinească lipsa cursurilor prin organizarea schimbului caietelor de notiţe între studenţii din aceeaşi grupă de învăţătură.

Multe din aceste lipsuri se datoresc şi faptului că Uniunea n'a sprijinit îndeaproape munca sindicatelor studenţeşti.

Anul acesta, folosind mai mult bogata experienţă a sindicatelor studenţeşti sovietice şi păstrând o mai strânsă legătură cu Uniunea şi cu Sindicatele de Invăţământ, sindicatele studenţeşti trebue să înlăture greşelile pe care le-au făcut anul trecut şi să îndeplinească cu cinste măreaţa sarcină pe care le-a dat-o Partidul de a contribui la educarea unui tineret nou, constructor al socialismului în ţara noastră şi luptător neînfricat pentru apărarea păcii.

Al. Marossi
Activist U.S.S.I.

Să intensificăm munca pentru realizarea planului de alfabetizare în raionul nostru

Una din cele mai însemnate sarcini care revin învăţământului în cadrul planului cincinal este cuprinderea tuturor neştiutorilor de carte în şcolile de alfabetizare.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestei sarcini în bune condiţiuni salariaţii din învăţământ din raionul Mediaş au pornit la muncă stăruitoare în această direcţie. In primul rând s'a organizat — aşa cum au cerut instrucţiunile Ministerului — recensământul tuturor neştiutorilor de carte. Datorită îndrumărilor date de Comitetul de partid, datorită sprijinului dat de Comitetele Provizorii ca şi colaborării cu organizaţiile de massă s'a realizat o statistică exactă a tuturor neştiutorilor de carte. Astfel în raionul nostru au fost recenzaţi 2252 analfabeţi, dintre care 998 bărbaţi şi 1254 femei.

Ne-am propus ca în anul şcolar 1950—951 să alfabetizăm 1570 neştiutori de carte. Pentru buna desfăşurare a acestei munci am organizat 83 de centre şi am antrenat 340 învăţători şi profesori.

Pentru ca aceste cursuri să-şi dea roadele aşteptate s'a dus o susţinută muncă de lămurire printre neştiutorii de carte. Cu sprijinul Partidului şi în colaborare cu organizaţiile de massă am asigurat încălzitul şi luminatul necesar cursurilor de alfabetizare. Şcolile au dat serbări din ale căror venituri s'au procurat caiete şi rechizite pentru neştiutorii de carte.

Toate aceste condiţii au îngăduit ca, în ziua de 9 Noembrie, într'un cadru festiv, să se deschidă cursurile de alfabetizare pentru noul an şcolar 1950-1951.

In timpul care s'a scurs dela începutul acestei munci, s'au constatat o serie de acţiuni pozitive. Astfel în comuna Seica-Mare, unde cadrele didactice au ştiut să păstreze o legătură permanentă cu toţi factorii interesaţi în bunul mers al muncii de alfabetizare s'a pornit dela început pe un drum bun. Invăţătorii şi-au făcut un plan de muncă şi şi-au împărţit comuna în sectoare. Fiecare sector are doi responsabili, unul din partea cadrelor didactice şi altul din partea locuitorilor. Aceştia au sarcina de a conduce munca de lămurire pentru realizarea unei frecvenţe regulate la cursuri. In felul acesta s'a obţinut o frecvenţă de 90 la sută. Membrii gospodăriei agricole colective din comună au frecvenţa cea mai regulată, conştienţi fiind că acţiunea de alfabetizare iniţiată de Partid este unul din cele mai însemnate mijloace prin care-şi vor construi o viaţă nouă. Ei văd cum, cu fiecare zi ce trece, li se deschide şi lor un viitor mai luminos, un trai mai bun şi mai fericit. De aceea, după cum ei înşişi afirmă, vor depune toate sforţările pentru a învăţa carte, pentrucă astfel să fie cât mai folositori gospodăriei lor colective, cât mai folositori scumpei lor Patrii.

Nu tot aşa merg treburile în comuna Moşna. Aici nu este asigurată decât o frecvenţă de 50 la sută, iar în comunele Smig, Cenade, Biertan şi Saroşul, după deschiderea cursurilor munca de alfabetizare a fost neglijată.

Este necesar ca învăţătorii şi profesorii din aceste comune să privească cu toată seriozitatea problema alfabetizării neştiutorilor de carte. Ei trebue să înţeleagă că sarcina de a da lumina cărţii prin cursurile de alfabetizare nu este o sarcină de ordinul al doilea sau al treilea. Ea este tot aşa de importantă ca şi munca dela clasă. Atât cadrele didactice cât şi Secţiunea de Invăţământ trebue să vadă că alfabetizarea neştiutorilor de carte reprezintă o sarcină de Plan, de a cărei îndeplinire sunt direct răspunzători în faţa Partidului şi a Guvernului. De aceea, cadrele didactice din raionul nostru ca şi Secţiunea de Invăţământ trebue să treacă la măsuri practice pentru aducerea la şcoală a tuturor neştiutorilor de carte.

Ca organe de control şi îndrumare, suntem datori să cunoaştem situaţia reală din fiecare localitate, suntem datori să ajutăm efectiv munca învăţătorilor.

Alfabetizarea în raionul nostru este o problemă care poate fi rezolvată. Indrumările Partidului, sprijinul Sfaturilor Populare şi al organizaţiilor de massă ne sunt permanent de mare ajutor. Să ne înteţim sforţările pentru a asigura o bună frecvenţă la cursurile de alfabetizare din raion, pentru a îndeplini planul de alfabetizare al raionului.

Tăbărăşanu Nicolae
Şeful Secţiunii de Invăţământ al raionului Mediaş

Poşta redacţiei

● Prof. A. Mureşan. Tabela aritmetică pe care aţi primit-o odată cu alt material didactic trimis de Ministerul Invăţământului Public şi care vă ajută la efectuarea operaţiunilor de adunare, scădere şi înmulţire este dată pentru a uşura munca învăţătorului atunci când dă copiilor exerciţii de aritmetică.

Cum este uşurată munca învăţătorului? In loc ca învăţătorul să-şi mai piardă timpul cu scrierea pe tablă a exerciţiilor pe care copiii urmează să le rezolve, aşează tabela aritmetică pe tabla clasei şi cere copiilor să facă operaţii cu numerele din coloane sau rânduri. De exemplu, cere să se adune numerele din coloana A cu numerele din coloana X, ceeace înseamnă că elevii vor avea de făcut zece exerciţii de adunare (a aduna primul număr din coloana A cu primul număr din coloana X: 4+96= ; al doilea număr din coloana A cu un al doilea număr din coloana X: 17+99=, ultimul fiind 96+98=).

Exerciţiile se vor da fie pe coloane întregi, fie numai pe fragmente dintre două coloane sau chiar luate din mai multe coloane.

● Romul Stănescu, Sibiu; T. A. Hâncu, Oraşul Stalin; I. Comănescu, Oradea; Popa Traian, Cârlibaba; I. Mina, Bârlad; D. I. Dogaru, Tulcea; Preotu Vasile, Tg. Mureş. — Materialul pe care ni l-aţi trimis ne-a sosit prea târziu pentru a fi publicat. Vă rugăm să continuaţi a ne scrie şi a ne ţine în curent cu munca din şcolile dumneavoastră.

● Gh. Tereh, Satu-Mare. — *Am primit corespondenţa în legătură cu materialul didactic distribuit Liceului Maghiar din Satu-Mare. Conţinutul corespondenţei a fost folosit ca material documentar.*

● Eusebiu Mihăilescu, Târgovişte; Colectivul Liceului de fete Brăila; Păslaru Ioan, Câmpeni (reg. Cluj); Ladislau Dunajecz, Timişoara. — Am primit corespondenţele dvs. Ele însă au sosit prea târziu pentru a fi publicate. Vă rugăm să continuaţi a ne scrie despre felul în care se desfăşoară munca în şcolile din localităţile dvs. şi despre realizările cadrelor didactice pe tărâmul învăţământului.

Note politice externe

Infrângerile ruşinoase suferite în Coreea de trupele invadatoare americane de sub comanda îngâmfatului general yankeu McArthur, au provocat după cum se vădeşte din ştirile şi comentariile de presă din Apus, o adevărată panică şi o isterie fără seamăn în rândurile aţâţătorilor şi provocatorilor de război. Cea mai caracteristică manifestare a isteriei războinice este faimoasa declaraţie a lui Truman făcută la conferinţa de presă din 30 Noembrie. Dar, în acelaş timp, succesele istorice ale armatelor populare coreene sprijinite frăţeşte de voluntarii chinezi, au avut darul să trezească la realitate unele cercuri din ţările occidentale care dela tonul agresiv şi înfumurat dinainte au trecut la o atitudine care pare dictată de înţelepciune.

Chiar presa din Statele Unite îşi dă seama, se pare, de indignarea generală pe care a trezit-o în rândurile păturilor populaţiei şi aproape ale tuturor partidelor politice, în Europa şi Asia, declaraţia lui Truman. Ziarul NEW YORK POST de pildă califică această declaraţie drept „o greşală tragică" drept „o nouă dovadă a faptului că Truman este lipsit de acele calităţi strălucite, care sunt necesare pentru a se manifesta pe frontul diplomatic". NEW YORK TIMES, subînţelegând declaraţia lui Truman, scrie: „Leaderii", legiuitorii şi oratorii noştri pot pricinui mari prejudicii dacă ei nu vor fi în stare să-şi controleze emoţiile".

După cum se ştie, în urma înfrângerilor suferite de imperialiştii americani şi de sateliţii lor, pe frontul din Coreea, Attlee, conducătorul guvernului laburist englez, a plecat în grabă la Washington să confere cu preşedintele Truman. Cu prilejul acestei plecări, ziarul britanic Reynold News, publică un mesaj adresat lui Attlee, în care între altele se spune: „Trebue să-i spuneţi lui Truman că Marea Britanie crede că guvernul american nu controlează îndeajuns pe McArthur. In Marea Britanie este răspândită părerea că McArthur duce o politică primejdioasă care depăşeşte cu mult cadrul măsurilor aprobate de O.N.U. Trebue să-i spuneţi lui Truman că războiul din Coreea şi pericolul unui război cu R.P. Chineză ar fi putut fi împiedicat dacă americanii nu s'ar fi opus admiterii Guvernului Central Popular al R.P. Chineze la O.N.U. Trebue să amintiţi preşedintelui că blocada împotriva Formosei şi încercarea de a pune mâna pe teritoriul coreean până la fluviul Yalu, i-au făcut pe chinezi să ajungă la convingerea că se plănuieşte o agresiune imperialistă împotriva lor".

Ziarul cere deasemenea lui Attlee, să „ceară cu ultima energie garanţiile cele mai sigure că bomba atomică nu va fi folosită".

Intr'un alt articol, ziarul scrie: „Nu trebue să-l urmăm pe Mc Arthur în nebunia sa... Marea Britanie a luat o hotărîre. Ea nu se va lăsa târîtă într'un război împotriva Chinei. Acesta este mandatul pe care membrii Camerii Comunelor l-au remis în unanimitate lui Attlee în vederea negocierilor dela Washington. Aşteptăm ca el să vorbească sincer şi clar". Ziarul arată în continuare că poporul britanic nu se va lăsa târît într'un război pentru sprijinirea regimurilor corupte şi criminale ale lui Li Sân Man, Bao Dai şi Ciang Kai Shek.

Poporul englez vede din ce în ce mai limpede în ce prăpastie este târît de cercurile conducătoare ale Marii Britanii. El nu are încredere în acţiunile lui Attlee. Attlee a luat cu el la Washington persoane ale căror profesiuni au mai multă legătură cu războiul decât cu pacea. Şi poporul englez se arată tot mai hotărît să lupte pentru zădărnicirea planurilor de război.

Şi în Franţa ca şi în Anglia, au avut loc meetinguri de protest împotriva declaraţiei lui Truman. In Franţa ca şi în Anglia, muncitori, intelectuali, tineri şi femei, s'au adunat în mari meetinguri, cerând reglementarea paşnică a conflictului din Coreea, interzicerea armei atomice, convocarea unei conferinţe a celor cinci mari puteri.

Voinţa de pace, de independenţă naţională şi de progres a popoarelor nu poate fi intimidată de şantajele fără ruşine ale imperialiştilor americani speriaţi de scăderile catastrofale dela bursă ale acţiunilor marilor lor trusturi de armament. Această voinţă nu poate fi înfrântă de nici un fel de armă.

Câteva cifre arată adevăratul aspect al aşaziselor alegeri separate ţinute în ziua de 3 Decembrie la Berlin. In ciuda celei mai cumplite terori, 250.000 locuitori din sectoarele apusene s'au pronunţat împotriva politicii de remilitarizare. Mai mult de 160.000 locuitori ai Berlinului Occidental n'au luat parte la farsa „alegerilor". 50.000 de cetăţeni care au fost constrânşi prin metode de teroare să participe la vot şi-au anulat buletinele. Deasemenea trebue reţinut că alţi 50.000 de cetăţeni, partizani ai păcii, au fost, în ajunul alegerilor, şterşi de pe listele electorale.

In Uniunea Sovietică se desfăşoară pregătirile pentru alegerile de deputaţi în Sovietele locale. Alegătorii înconjoară cu multă căldură şi dragoste pe candidaţii lor. Printre candidaţii desemnaţi de alegători se află mulţi academicieni şi savanţi ca de pildă Serghei Vavilov, preşedintele Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., academicianul Alexandr Oparin, Alexandr Palladin preşedintele Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Ucrainiene, rectorul universităţii din Leningrad, Alexei Iliuşin, astronomul Alexandr Mihailov directorul Observatorului dela Pulkovo.

Desemnarea oamenilor de ştiinţă în calitate de candidaţi pentru locurile de deputaţi în Sovietele locale este o manifestare a ataşamentului şi stimei pe care o poartă poporul sovietic reprezentanţilor ştiinţei şi tehnicii celei mai înaintate.

Să îmbunătăţim necontenit munca de alfabetizare

Alături de nenumăratele exemple frumoase de muncă în domeniul alfabetizării, alături de numeroasele centre de alfabetizare unde cadrele didactice şi instructorii din afara învăţământului muncesc plini de entuziasm pentru lichidarea analfabetismului, se mai găsesc centre, ca cele din oraşul Urziceni, unde frecvenţa nu trece „cu niciun chip" peste 12,4 la sută.

Situaţia aceasta n'a apărut întâmplător. Incă dela lucrările pregătitoare, dinaintea începerii anului de alfabetizare, munca a fost defectuos organizată. Recensământul a fost făcut, în multe locuri, numai de către cadrele didactice, dintre care unele erau noi în localitate şi nu cunoşteau nici oamenii şi nici măcar străzile. Nu s'a cerut sprijinul organizaţiilor de massă, care ar fi putut ajuta mult în această direcţie. Mobilizarea neştiutorilor de carte la cursuri a fost făcută tot în acelaş fel. O bună parte a analfabeţilor din raionul Urziceni sunt oameni în vârstă, femei casnice şi muncitori necalificaţi, zilieri, oameni mai greu de mobilizat la cursuri. Insă cadrele didactice din Urziceni n'au ţinut seama de aceste condiţii noi şi au încercat să aplice aceleaşi metode ca în anii trecuţi, când era vorba de mobilizarea unor oameni tineri, dornici de învăţătură şi uşor de antrenat. Invăţătorii din Urziceni cer şi acum, în primul rând, ajutorul U.T.M.-ului, cu toate că n'a mai rămas aproape niciun tânăr nealfabetizat în acest raion. Ei cer ajutorul sindicatelor pentru mobilizarea muncitorilor analfabeţi, dar când află că aceştia sunt zilieri şi sindicatele nu au evidenţa lor, se resemnează şi încep să umble singuri prin case, să cheme oamenii la cursuri. La fel se procedează şi cu casnicele, pentru care s'a cerut o singură dată ajutorul U.F.D.R.-ului, după care învăţătorii au dus singuri munca de lămurire şi mobilizare. Rezultatul: din cele 210 femei recenzate şi înscrise pentru alfabetizare în anul acesta, nu vin la cursuri decât 12 la ciclul I şi 14 la ciclul II. Din cei 72 de bărbaţi vin numai 10. In total, 36 din 282. Ceilalţi? „Poate la anul"... — spun tovarăşii.

Este o sarcină de cea mai mare actualitate pentru cadrele didactice din centrul raional Urziceni de a lua grabnice măsuri pentru lichidarea acestei situaţii. Trebue să se obţină îndată ca întreprinderile din localitate care au muncitori zilieri analfabeţi, să se intereseze îndeaproape de ei şi să-i convingă să vină la cursuri. Pentru casnice trebue folosită metoda aplicată în alte oraşe, ca, de pildă, la Brăila, la şcoala elementară Nr. 4 de fete, unde colectivul şcolii a obţinut ca sindicatele întreprinderilor la care lucrează soţii femeilor analfabete să ducă muncă de lămurire cu ei, pentru ca aceştia să-şi antreneze soţiile la cursuri. Trebue cerut stăruitor sprijinul organizaţiilor de massă — U.F.D.R., A.R.L.U.S., Frontul Plugarilor — pentru a răspunde, cu puteri unite, la marea sarcină pe care ne-a pus-o Partidul — stârpirea grelei moşteniri pe care ne-a lăsat-o burghezia: stârpirea neştiinţei de carte în rândurile oamenilor muncii.

V. Sapuna

ANUL II Nr. 89 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 15 Decembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.58.84 || ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 || ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Să intensificăm munca noastră în întâmpinarea Planului Cincinal!

La 1 Ianuarie poporul nostru muncitor va păși la realizarea primului nostru Plan Cincinal.

Datorită ajutorului neprecupețit dat de Uniunea Sovietică și conducerii înțelepte a Partidului și a Guvernului nostru, poporul muncitor pășește cu încredere deplină la realizarea Planului Cincinal și a mărețului Plan de electrificare.

Pe măsură ce progresăm în construirea socialismului trebue să ne gândim la sarcinile mereu sporite care revin învățământului, al cărui rol în crearea cadrelor necesare desvoltării economiei noastre și desăvârșirii revoluției noastre culturale este deosebit de însemnat.

Pentru aceasta, noi avem nevoe de oameni cu un nivel cultural tot mai ridicat, care să participe activ la bunul mers al țării, de oameni care, conduși de clasa muncitoare, în frunte cu Partidul ei de avantgardă, să înfăptuiască toate sarcinile care decurg din opera de construire a socialismului.

De aceea, cadrele didactice care lucrează la școlile de alfabetizare trebue să-și sporească eforturile pentru a obține o frecvență cât mai regulată, pentru a da adulților care frecventează cursurile de alfabetizare o pregătire cât mai temeinică.

Înlăturând formele sectare de muncă și folosind cât mai mult îndrumarea Partidului și sprijinul organizațiilor de masă, cadrele care predau la aceste cursuri trebue să fie continuu preocupate de îmbunătățirea muncii lor. Întrucât o bună frecvență este condiția esențială a desvoltării fiecărui cursist, cadrele didactice și tovarășii din afara învățământului care sunt antrenați în munca de alfabetizare trebue să acorde toată atenția cuvenită îmbunătățirii frecvenței, așa cum au înțeles să lucreze tovarășii din cartierele II, III, IV din Timișoara, unde frecvența adulților este de 90—100 la sută.

Pentru a se da posibilitatea cât mai multor mame să intre în producție, să participe activ la viața obștească și culturală, cadrele didactice din învățământul preșcolar trebue să intensifice munca de cuprindere a unui număr cât mai mare de copii între 3—7 ani în grădinițele și căminele de zi și de cartier. Aceste mame, știind asigurată îngrijirea și educarea copiilor lor, vor putea să muncească cu entuziasm, să realizeze depășiri de norme, să lupte pentru buna gospodărire a satelor și orașelor noastre, să lupte cu hotărire pentru apărarea vieții fericite a copiilor lor.

În același scop, al îndeplinirii Planului Cincinal și a mărețului Plan de electrificare, cadrele noastre didactice trebue să acorde o deosebită atenție cuprinderii tuturor copiilor de vârstă școlară în clasele I—IV. Numai astfel învățătorii și profesorii noștri vor contribui efectiv la secerea definitivă a izvorului analfabetismului. Din analiza situațiilor de pe teren se poate vedea că în multe regiuni și raioane cadrele noastre didactice au obținut frumoase succese. Astfel, acolo unde a existat spirit de inițiativă și dragoste de muncă, unde cadrele didactice au întrebuințat metode pedagogice juste, unde s'a cerut sprijinul organizației U.T.M. și al celorlalte organizații de masă, s'au obținut rezultate bune. Așa, bunăoară, la școala elementară din Florești, regiunea Prahova, care în Octombrie avea o frecvență de numai 50 la sută, în urma intensificării muncii de lămurire cu părinții, în luna Noembrie frecvența la clasa I-a a ajuns să fie de 100 la sută. La școlile elementare din comunele Balta Plopului și Valea Muncelului din regiunea Buzău, frecvența pe luna Noembrie a fost între 97,5 la sută și 100 la sută. La școlile din comunele Tazlău, Goioasa și Tupilați din raionul Piatra Neamț, școlarizarea s'a îmbunătățit simțitor, iar la școlile din comunele Baia de Fier, Novaci și Scoarța din raionul Gilort, școlarizarea e de 100 la sută.

Intensificând munca pentru obținerea unor astfel de rezultate, cadrele noastre didactice contribue la desvoltarea învățământului de 7 ani — care constitue baza temeinică a formării viitoarelor cadre utile construirii socialismului.

Pentru a se asigura școlilor medii tehnice și liceelor un număr suficient de elevi care, după terminarea clasei a VII-a, să fie orientați spre învățământul mediu, cadrele noastre didactice trebue să ducă o muncă cât mai temeinică și mai organizată și să trezească elevilor interesul pentru tehnică și știință. Acest lucru se va realiza numai dacă învățătorii și profesorii noștri vor căuta să lege lecțiile lor de viață, de practică, dacă vor da învățământului un conținut științific.

Planul Cincinal și mărețul Plan de electrificare a țării, desvoltarea industriei, socializarea agriculturii, cer tot mai multe cadre de tehnicieni medii al căror rol în producție este deosebit de mare. Pentru realizarea acestor planuri, pentru construirea socialismului, profesorii dela școlile medii tehnice trebue să folosească cât mai mult știința, tehnica și experiența Uniunii Sovietice. Nouă nu ne este indiferent ce fel și câți absolvenți trimitem în producție. Noi trebue să dăm **cât mai multe cadre medii tehnice, cât mai bine pregătite.** Și acest lucru nu se va putea realiza dacă învățătorii și profesorii noștri nu-și vor intensifica munca lor.

Având în vedere perspectivele de desvoltare ale învățământului nostru, profesorilor dela școlile pedagogice le revine sarcina de a duce o muncă susținută, planificată și cât mai bine orientată din punct de vedere metodologic, pentru a da grădinițelor și școlilor elementare toate cadrele de care au nevoe.

Ritmul nou și rapid de desvoltare a industriei noastre, folosirea celor mai perfecționate mașini și unelte, bătălia care se dă pentru sporirea producției și productivității muncii cer cadre cu o înaltă calificare tehnică, ingineri și specialiști pentru toate ramurile producției. Institutele și facultățile noastre sunt chemate să formeze tocmai aceste cadre. De aceea, personalului didactic din învățământul superior îi revine sarcina formării unor cadre de conducere în producție cât mai pregătite, cât mai atașate luptei duse de clasa muncitoare sub conducerea Partidului.

Asigurându-se baza materială a școlii, vom reuși să asigurăm o școlarizare bună și o frecvență ridicată.

Cadrele noastre didactice vor obține mărețe realizări dacă vor ști să antreneze, în realizarea acestor nobile obiective, pe toți părinții copiilor, dacă vor ști să ceară concursul și sprijinul Sfaturilor Populare și al organizațiilor de masă. Așa de exemplu, Comitetul Provizoriu din comuna Colceag, regiunea Argeș, a amenajat încă o sală de clasă pentru școala elementară din comună. Internatele din comuna Bilciurești și Vălenii de Munte, regiunea Prahova, funcționează în condiții bune tocmai datorită sprijinului dat de organizațiile de Partid, Comitetele Provizorii și organizațiile de masă.

Toate aceste inițiative și realizări ale cadrelor noastre didactice dovedesc că Planul nostru Cincinal și mărețul Plan de electrificare sunt întâmpinate de învățătorii și profesorii noștri cu noi eforturi în muncă, cu noi succese.

Să pornim, deci, la realizarea acestor mărețe planuri socialiste, sub conducerea Partidului, cu elan sporit și să nu precupețim niciun efort în munca noastră de zi de zi pentru realizarea unei cât mai bune instrucții și educații comuniste a copiilor poporului nostru muncitor, pentru formarea viitorilor constructori ai socialismului, apărători entuziaști și hotăriți ai păcii.

Ședința plenară a C. C. al P. M. R.

In zilele de 12 — 13 Decembrie 1950, a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Plenara a luat în discuție următoarele probleme:

1) Planul Cincinal de desvoltare a economiei naționale a R.P.R. (1951—1955). Raportor tov. Miron Constantinescu.

2) Chestiunea anulării ratelor de împroprietărire pe care le mai au de plătit țăranii împroprietăriți prin reforma agrară din anul 1945. Raportor tov. Al. Moghioroș.

Plenara a adoptat în unanimitate hotăriri asupra ambelor probleme discutate.

Hotărîrea
ședinței plenare a C. C. al P. M. R. din 12-13 Decembrie 1950 asupra Planului Cincinal de desvoltare a economiei naționale a R. P. R. (1951-1955)

Ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 12-13 Decembrie 1950, luând în desbatere Planul Cincinal de desvoltare a economiei naționale a R.P.R., prezentat plenarei din însărcinarea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. de tov. Miron Constantinescu, hotărăște în unanimitate adoptarea Planului Cincinal elaborat în conformitate cu principiile și directivele stabilite în ședința Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 13 Aprilie 1950.

Plenara apreciază că, datorită muncii pline de abnegație depuse de clasa muncitoare și de toți oamenii muncii, cele două planuri anuale, pe anii 1949 și 1950, au fost realizate cu deplin succes, creând condițiile necesare trecerii la Planul Cincinal.

Succesele obținute au fost posibile datorită aplicării creatoare a experienței sovietice în domeniul construirii economiei socialiste și frățescului ajutor, acordat țării noastre de Uniunea Sovietică.

In decursul celor 2 planuri anuale, prin care a început construirea bazei economice a socialismului în R.P.R., nivelul antebelic de producție industrială a fost cu mult depășit, sectorul socialist în toate ramurile economice a crescut și s'a consolidat, au fost create noi ramuri ale industriei și în special industria construcției de mașini, s'au realizat lucrări de investiții, a crescut nivelul de trai material și cultural al masselor muncitoare. S'au obținut succese importante în domeniul creșterii productivității muncii, al scăderii prețului de cost, al introducerii metodei socialiste de gospodărire a întreprinderilor, al extinderii sistemului socialist de retribuire a muncii.

Totodată plenara constată o serie de lipsuri în privința realizării sarcinilor de calitate a producției, disciplinei în muncă, disciplinei de plan și financiare, normării muncii, bunei gospodăriri a întreprinderilor, proectării și executării lucrărilor de construcții, încheierii contractelor economice, lipsuri a căror lichidare trebue să constitue o preocupare permanentă a organizațiilor de partid, a organelor de Stat și economice și a organizațiilor sindicale.

Plenara consideră că îndeplinirea măreților sarcini ale Planului Cincinal în domeniul desvoltării industriei, agriculturii, culturii și asigurării bunei stări a celor ce muncesc este posibilă numai pe baza celei mai active participări a masselor de oameni ai muncii și în primul rând a clasei muncitoare la construcția socialistă, prin ridicarea la un nivel superior a întrecerii socialiste, care să urmeze exemplul mișcării stahanoviste din U.R.S.S.

Plenara obligă organizațiile de partid să ia toate măsurile necesare pentru cunoașterea de către oamenii muncii din întreprinderi, instituții, sate, unități socialiste din agricultură, a prevederilor Planului Cincinal și a sarcinilor ce le revin în cadrul planului. Organizațiile de partid trebue să fie în fruntea luptei pentru realizarea Planului Cincinal, mobilizând în acest scop toate forțele organizațiilor sindicale, organizațiilor de U.T.M., ale Sfaturilor Populare, ale organizațiilor de femei, cooperatiste, culturale și ale altor organizații de massă.

Plenara consideră că Planul Cincinal de desvoltare a economiei naționale care are drept scop construirea bazei economice a socialismului în R.P.R. va fi o contribuție de preț la întărirea frontului mondial al forțelor ce luptă pentru a zădărnici politica de provocare a unui nou război, dusă de agresorii imperialiști anglo-americani și a cuceri o pace trainică.

Hotărîrea
ședinței plenare a C. C. al P. M. R. privitoare la anularea ratelor de împroprietărire pe care le mai au de plătit țăranii împroprietăriți prin reforma agrară din 1945

Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a luat în discuție chestiunea ratelor de împroprietărire pe care le datorează Statului țăranii împroprietăriți prin reforma agrară din 1945.

In anul 1945, la chemarea P.C.R., țărănimea muncitoare, condusă de clasa muncitoare, a trecut la înfăptuirea reformei agrare, în ciuda împotrivirii înverșunate a reprezentanților burgheziei și moșierimii, care se aflau atunci în Guvern.

Prin reforma agrară din 1945, țărănimea muncitoare a primit 1.111.000 ha. pământ, fiind împroprietăriți 918.913 țărani fără pământ, sau cu pământ puțin. Reforma agrară a zdrobit puterea politică și economică a moșierimii, lichidând-o ca clasă.

Spre deosebire de reformele agrare ale regimurilor burghezo-moșierești, țăranii împroprietăriți prin reforma agrară din 1945 au primit și inventarul viu și mort care a aparținut fostelor moșii expropriate. Legea reformei agrare Nr. 187 din 23 Martie 1945 a prevăzut ca țăranii împroprietăriți să plătească pământul și inventarul primit, valoarea unei recolte anuale mijlocii în cereale sau bani.

Ținând seama de succesele obținute de R P. R. pe calea construirii economiei socialiste și urmând consecvent linia de ridicare economică a țărănimii muncitoare, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român consideră necesară anularea datoriilor (rate de împroprietărire în bani sau în cereale) ce au rămas de plătit Statului de către țăranii împroprietăriți prin reforma agrară din 1945.

Comunicatul Consiliului de Miniștri

In ziua de 13 Decembrie 1950 a avut loc ședința Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Ședința a luat în discuție proectul de Lege pentru Planul Cincinal de desvoltare a economiei naționale a R.P.R.; proectul de Lege pentru Apărarea Păcii și proectul de Lege privitor la anularea ratelor de împroprietărire pe care le mai au de plătit țăranii împroprietăriți prin reforma agrară din 1945.

Consiliul de Miniștri a aprobat aceste proecte de Legi și a hotărît să le supună spre deliberare Marii Adunări Naționale.

O etapă nouă în lupta împotriva dușmanilor păcii

Intre 16 și 23 Noembrie s'a ținut la Varșovia cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. Peste 2000 de reprezentanți, din peste 80 țări, de pe toate continentele, s'au adunat în uriașa sală a „Cuvântului Polonez" pentru a găsi mijloacele capabile să stăvilească încercările disperate ale imperialiștilor americani și englezi de a aprinde, pentru a treia oară, focul războiului în lume. Reprezentanții luptătorilor pentru pace din toate țările și-au exprimat, în această mare adunare a popoarelor, dragostea lor pentru pace, nădejdea lor că pacea va birui și, totodată, hotărîrea de a face imposibilă isbucnirea unui nou război mondial.

Prin larga participare a delegaților și invitaților la Congresul dela Varșovia, prin discuțiile care au avut loc acolo și prin hotărîrile luate, cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a devenit cea mai largă, mai reprezentativă și mai puternică forță de apărare a intereselor vitale ale oamenilor.

Reprezentanții luptătorilor pentru pace s'au adunat la Varșovia într'un moment când, din cauza uneltirilor imperialiștilor, din cauza setei lor de sânge și profituri, primejdia războiului mondial e tot mai amenințătoare, când cei mai aprigi dușmani ai omenirii, în frunte cu cercurile financiare din Statele Unite ale Americei, au trecut dela așa zisul război rece la agresiunea directă în Coreea, și în alte părți ale lumii.

Inspăimântați de amploarea uriașă a mișcării partizanilor păcii, imperialiștii americani și slugile lor au căutat să zădărnicească ținerea Congresului la Sheffield. Jalnica lor încercare a eșuat. Solii luptătorilor pentru pace s'au adunat, în cele mai bune condițiuni în capitala Poloniei libere. Congresul dela Varșovia a avut o amploare deosebit de mare, cu toată campania de calomnii dusă de cercurile imperialiste. In plus, participanții la Congres au putut să vadă în Varșovia, cu ochii lor, ce a însemnat și ce poate însemna un nou război și, totodată, elanul uriaș constructiv al popporului polonez care, eliberat și ajutat de marea Uniune Sovietică șterge într'un ritm impresionant urmele războiului.

Intre construcțiile noi ale Poloniei, mărturii ale dragostei de pace pe care o nutresc popoarele care au scuturat jugul exploatării, delegații la Congres au avut un cadru foarte potrivit pentru a-și afirma sincer convingerile lor și a-și desfășura rodnic activitatea lor pusă în slujba păcii.

Pe marginea rapoartelor ținute de către Joliot Curie și Pietro Nenni, vorbitorii reprezentanți ai tuturor categoriilor sociale, purtători ai celor mai variate convingeri politice sau credințe religioase, au făcut propuneri și sugestii care s'au cristalizat la sfârșitul desbaterilor Congresului în două documente care alcătuesc un program combativ de apărare a păcii, un adevărat Statut al Păcii: „Manifestul către Popoarele lumii" și „Apelul către O.N.U.".

In desbateri s'a subliniat că, dacă această sarcină importantă a O.N.U.-ului, apărarea păcii nu-și va găsi înțelegere în cadrul acestei organizații, popoarele lumii, având la îndemână uriașa mișcare a partizanilor păcii, vor sili forțele războiului să bată în retragere peste capul O.N.U.-ului, vor traduce în viață adevăratul program al unei păci trainice.

Contribuția delegaților sovietici la lucrările Congresului a fost deosebit de însemnată. Propunerile lor au făcut obiectul unor discuții ample și fructuoase.

O manifestație fierbinte de dragoste a fost făcută delegației coreene, care a înfierat agresiunea și atrocitățile americane împotriva bravului popor al Coreei, care n'a putut fi încovoiat de către coaliția marșavă a imperialiștilor.

Delegația R.P.R. a participat activ la lucrările Congresului. Ea a adus mărturia dragostei de pace a masselor largi din țara noastră și hotărîrea lor de a apăra marile cuceriri și viitorul luminos pe care și-l făuresc. Deasemeni, delegația R.P.R. a demascat provocările războinice și furia cu care sunt loviți partizanii păcii de către călăii Tito și Franco, cerând condamnarea acestora de către Congres.

„Manifestul către Popoarele lumii" a arătat că războiul nu e inevitabil, că forțele unite ale luptătorilor pentru pace pot zădărnici încercările imperialiste de a deslănțui războiul. Reprezentanții a peste 500 milioane de oameni au afirmat la Varșovia convingerea că „pacea nu se așteaptă, pacea se cucerește".

Ei s'au angajat să facă totul pentru ca pacea să fie cucerită. Evenimentele din ultimele zile dovedesc că cei întorși dela Varșovia pun în practică în toate colțurile lumii hotărîrile Congresului.

In Apelul către O.N.U. se cere încetarea războiului din Coreea, se dă o definiție clară a agresiunii și se stabilesc soluții concrete pentru a se ajunge la interzicerea armei atomice și a celorlalte arme de distrugere în massă precum și la reducerea înarmărilor.

Congresul dela Varșovia a proclamat dreptul la libertate al popoarelor coloniale și dependente, subliniind legătura indestructibilă dintre lupta pentru independență a popoarelor și lupta pentru pace.

In lupta pentru cucerirea păcii, luptătorii pentru pace din țara noastră trebue să se găsească în primele rânduri. Hotărîrile istorice ale celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii se vor realiza prin întărirea activității în rândurile Comitetelor de luptă pentru pace, la locurile de producție.

Prin munca noastră, prin dobândirea de noi succese în realizarea primului nostru Plan Cincinal, prin întărirea Patriei, prin vigilența sporită față de dușmanii păcii, vom aduce o contribuție hotărîtă în lupta pentru pace.

Faptul că mișcarea partizanilor păcii se află pe o treaptă nouă, superioară, faptul că ea cuprinde sute de milioane de cameni, că în primele rânduri pășesc oamenii sovietici conduși de marele stegar al păcii, I. V. Stalin, sunt tot atâtea garanții că pacea lumii va fi cucerită.

Material didactic în valoare de 400.000 lei

Pentru a înzestra școlile medii tehnice cu material didactic, Ministerul Metalurgiei a trasat ca sarcină școlilor medii tehnice metalurgice să confecționeze diverse aparate și piese. Astfel Școlii Medii Tehnice Metalurgice din Orașul Stalin i-a revenit sarcina să execute 30 alambicuri, 30 motoare cu explozie selecționate, 30 dinamometre cu arc spiral.

Elevii, maiștrii instructori și direcțiunea școlii, mobilizați de organizația de partid, înțelegând cât de necesare sunt aceste aparate instrucției elevilor din celelalte școli, au învins lipsurile și greutățile care le stăteau în cale, reușind să procure materialele necesare, printr'un regim de economii juste. In plus, prin muncă voluntară, au reușit nu numai să execute aparatele programate, ci au depășit numărul lor cu 5 aparate demonstrative pentru dilatarea lineară, 50 pendule electrice, 50 planuri de proba potențialului, un model de presă hidraulică, un model de mașină cu vapori orizontală selecționată.

Toate aceste aparate, în valoare de peste 400.000 lei sunt gata și așteaptă să fie expediate școlilor medii.

In felul acesta Școala Medie Tehnică Metalurgică din Orașul Stalin a dovedit că muncește în spiritul nou, sănătos, constructiv al regimului nostru, ajutând la înzestrarea școlilor cu aparate și piese necesare desvoltării învățământului științific.

Prof. M. Lupu

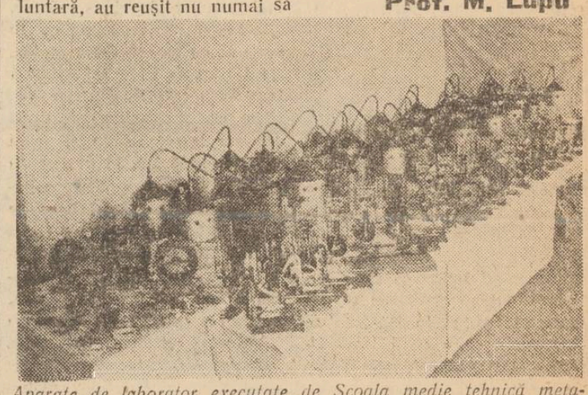

Aparate de laborator executate de Școala medie tehnică metalurgică din orașul Stalin

Lecțiile de fizică, ajutor în realizarea Planului de electrificare

— Sugestiile unui profesor dela clasa XI-a —

Planul de electrificare a țării, conceput de Partidul Muncitoresc Român și insușit de Guvern, răspunde necesității construirii socialismului în țara noastră.

Pentru noi, profesorii de fizică, Planul de electrificare a țării crează prilejul cel mai potrivit de a lega știința cu practica și de a confirma prin practică teoriile ce le facem asupra naturii. Totodată, acest Plan constitue un puternic stimulent pentru adâncirea activității noastre didactice, pentru organizarea și mai temeinică a lecțiilor de fizică.

Fizica și în special electricitatea, împreună cu chimia și matematica, formează baza teoretică a tehnicii moderne. De ridicarea acestor discipline la un înalt grad de înțelegere, de însușire și aplicare în practică, va depinde și calitatea pregătirii elevilor noștri ca viitori constructori ai socialismului.

Școlile noastre trebue să crească tineri care să se descurce cu ușurință în problema complexă a folosirii energiei electrice.

In acest scop, lecțiile noastre privitoare la electricitate trebue aprofundate, extinse și legate permanent de problemele Planului de electrificare.

Având în vedere studiul vast al acestei forme de energie, ținând seama de puterea de înțelegere a elevilor și urmărind îndeaproape programa școlară, îmi propun de a extinde, de a aprofunda și de a lega de Planul de electrificare anumite părți din manual privind electricitatea, pentru ca elevii mei din clasa XI-a să-și însușească cât mai multe și mai temeinice cunoștințe de electricitate.

Astfel, întrucât Planul de electrificare a țării ne arată etapele de desvoltare ale rețelei de electrificare, dându-ne, în kilowați, puterea electrică ce se va obține în fiecare etapă și dela fiecare uzină nou construită sau lărgită, îmi propun să revin asupra noțiunilor de forță, de muncă și de muncă pe unitatea de timp. Totodată, îmi propun să revin asupra definirii unităților de măsură respective, folosite atât în știință, cât și în tehnică, precum și asupra legăturii dintre ele.

In lecțiile mele voi stărui asupra cauzelor care nasc mișcarea conductorului electric în câmpul magnetic fix. Aceasta îmi impune sarcina de a clarifica, pe bază de experiment, că liniile de forță magnetică de acelaș sens se resping, pe când cele de sens contrar se atrag; că între unele există o tensiune repulsivă, pe când între celelalte o tensiune atractivă. Fără o clară înțelegere a acestui fenomen, elementar dar fundamental, elevul nu-și va putea explica ulterior cauzele mișcării rotorului într'un motor electric.

Pentru a pătrunde miezul problemelor privitoare la energia electrică voi stărui ca elevii mei din clasa a XI-a să cunoască structura electronică a atomilor elementelor dela începutul tabloului lui Mendeleev. Ei trebue să știe că electronul este o parte constitutivă a atomului și deci, a materiei. Sesizarea câmpului electric prin materializarea sa, definirea noțiunii de potențial și de diferență de potențial dintre două puncte din câmp precum și posibilitatea mișcării sarcinei electrice (definită pe baza legii lui Coulomb), datorită numai unei diferențe de potențial, ne va ușura ulterior definirea curentului electric precum și a elementelor sale.

Deoarece curentul electric atât continuu cât și alternativ, folosit în industria grea se obține prin deplasarea circuitului neutru într'un câmp magnetic sau invers, voi insista asupra acestui fenomen și asupra condițiilor care fac ca forța electromotrice născută să fie cât mai mare. Aci voi avea ocazia să arăt sursele de energie mecanică (căderi de apă) precum și sursele de energie calorică (arderea cărbunelui la locul de producție) pretabile de a fi transformate în energie electrică și care fac obiectul Planului nostru de electrificare. Voi insista deasemeni: a) asupra calității în plus de care se bucură curentul alternativ de a putea fi transformat în curent de înaltă tensiune ce poate fi trimis la distanțe de mii de kilometri aproape integral, fără pierderi; b) asupra însemnătății descoperirii lui Faraday și ulterior a lui Ivan Filipovici Usaghin, ambii fără studii (Faraday, servitorul apoi laborantul lui Davy, iar Usaghin, mecanic la atelierul de fizică al Universității din Moscova); c) asupra căderilor de apă și a zăcămintelor de cărbune inferior care nu rentează să fie deplasat la distanțe mari, arătând totodată că regimul burghezo-moșieresc de altădată nu-și punea problema valorificării acestora; d) asupra uzinelor care se vor construi sau lărgi în cadrul Planului de electrificare, arătând că uzina „V. I. Lenin" de pe Valea Bistriței, cele dela Doicești-Șotânga, Filipeștii de Pădure și Moroeni sunt deja în construcție. In strânsă legătură cu această problemă voi vorbi despre valorificarea terenurilor inundabile, despre irigația terenurilor neproductive, asanarea bălților și a regiunilor insalubre, precum și despre acțiunea de mecanizare a agriculturii și de înlesnire a transporturilor cu ajutorul energiei electrice. Elevii vor trebui să cunoască, deasemenea, faptul că numai la un an de zile după descoperirea lui Faraday, adică în 1833, Emil Hristianovici Lenț a dat regula pentru determinarea sensului curenților de inducție, atât de necesară în electrotehnică.

De asemeni, în cadrul lecțiilor, voi arăta că obținerea curentului electric prin inducție, comod și eftin, face posibilă folosirea motoarelor electrice, care transformă energia electrică în mișcare, adică în energie mecanică, la locul de consum. Voi stărui asupra importanței colosale a acestei posibilități.

La studiul amănunțit al motoarelor electrice voi arăta posibilitatea de a executa motoare de orice putere; simplitatea construcției, simplitatea cu care se pun în funcțiune, ușurința cu care se variază turația și posibilitatea de reversare, adică de a funcționa și drept generatori.

Aci nu trebue să scăpăm din vedere a arăta elevilor că primul motor electric a fost realizat în 1839 de Boris Simionovici Iacobi, care l-a aplicat practic la mișcarea unei bărci, pe fluviul Neva, folosind ca sursă electrică elemente galvanice, că după proectul inginerului rus Iablocicov, firma germană Siemens a construit primele motoare electrice cu curent alternativ.

Posibilitatea de a transforma energia electrică în lumină și căldură, precum și posibilitatea ca prin electroliză (Faraday) să separăm elementele iar, prin galvanoplastie (B. S. Iacobi), să acoperim metalele atacabile cu metal neatacabil în aer, trebue să constitue la lecțiile clasei a XI, de asemenea un capitol important ce trebue legat cu Planul de electrificare.

Aci este locul să amintim că opera de electrificare a celor 2000 sate, prevăzută în Planul nostru de electrificare, se bizue pe fenomenul transformării electricității în energie luminoasă.

De asemenea, trebue să amintim de lucrările savanților rusi, cum este Emil Hristianovici Lenț, care, concomitent cu Joule, calculează cantitatea de căldură desvoltată la transformarea electricității, de lucrările lui Petrov, inventatorul arcului voltaic folosit ulterior de Iablocicov care pentru prima dată ilumineză Parisul cu electricitate, de lucrările lui Lodâghin care au precedat pe ale lui Edison.

O altă problemă principală strâns legată de Planul de electrificare o constitue radioficarea țării. Această problemă este indeaproape urmărită și îndeplinită prin Comitetul de Radioficare de pe lângă Consiliul de Miniștri. Profesorilor de fizică le revine sarcina de a arăta importanța acestui minunat mijloc de comunicare în munca de informare și de culturalizare a masselor populare din țara noastră. Acest mijloc va fi pus la îndemâna satelor noastre, tot prin Planul de electrificare care va introduce lumina electrică, „lampa lui Ilici" până în colțurile cele mai îndepărtate ale Patriei noastre.

Această problemă va ajuta foarte bine lămurirea legăturii dintre teorie și practică, arătând cum Maxwell a prevăzut numai teoretic existența undelor electromagnetice, Hertz le-a produs și le-a recepționat, iar A. S. Popov le-a dat o întrebuințare practică inventând radiotelegrafia și radiotelefonia, greșit atribuită lui Marconi, care n'a făcut decât să desvolte ulterior invenția lui Popov.

Acestea sunt câteva din problemele pe care îmi propun să le desvolt pentru a face pe elevii mei să înțeleagă importanța energiei electrice și pentru a-i ajuta să devină cadre pregătite pentru realizarea Planului de electrificare.

Prof. N. D. Rădulescu
Liceul de băeți Nr. 1
București

Arta sovietică în slujba poporului

Scriitorii şi poeţii, compozitorii şi pictorii, muzicienii şi actorii, toţi oamenii artei sovietice iubesc poporul. Ei alcătuesc unul dintre detaşamentele active ale constructorilor societăţii comuniste. Literatura şi arta Uniunii Sovietice contribue la formarea omului nou, omul moralei comuniste.

Eroul artei sovietice este constructorul societăţii comuniste, un patriot înflăcărat, un om pentru care sensul vieţii constă în munca creatoare pentru binele poporului, pentru binele întregii omeniri progresiste. El are conştiinţa înaltei răspunderi personale pentru viitorul al cărui constructor şi stăpân se ştie el.

Apropierea literaturii şi artei sovietice de popor se vede clar în felul cum este înfăţişată munca oamenilor sovietici în literatură, teatru, cinematograf, etc. Oamenii artei sovietice arată în operele lor eroismul şi frumuseţea muncii socialiste, bazate pe frăţia şi ajutorul reciproc al cetăţenilor liberi ai Uniunii Sovietice. Arta sovietică priveşte într'un fel cu totul nou munca. Uzina sau laboratorul, câmpia colhozului, nu sunt numai un „fond" pe care se desfăşoară acţiunea romanului, a spectacolului sau a filmului. In cele mai bune opere ale artei sovietice oamenii sunt prezentaţi în însăşi procesul muncii lor.

„Cum poate fi zugrăvit într'un chip nou, potrivit realismului socialist, de exemplu, un profesor, fără a arăta felul în care învaţă el pe copii? — spune Fadeev. Orice activitate are un conţinut poetic şi numai prin munca omului se poate cel mai bine reliefa adevărata lui esenţă sovietică. Pentru noi, omul care nu se manifestă ca un element activ nici nu este un om. Cel mai înalt grad de moralitate la noi este dat de muncă".

Caracteristic în această privinţă este filmul „Marea forţă" care a rulat de curând cu succes pe ecranele Moscovei. Cea mai mare parte a acţiunii se desfăşoară în laboratoare ştiinţifice. Eroii filmului discută cu aprindere despre căile de desvoltare a ştiinţei sovietice, despre diferitele metode de rezolvare a unor probleme importante de biologie.

Autorii filmului n'au recurs la niciun truc pentru a face filmul mai atractiv. Filmul atrage pe spectator prin faptul că înfăţişează dragostea fierbinte a oamenilor sovietici faţă de munca lor, perseverenţa plină de abnegaţie de care dau dovadă pentru apărarea concepţiilor lor, consecvenţa în lupta împotriva celor care împiedică desvoltarea ştiinţei.

Cea mai importantă trăsătură a eroului artei sovietice este duşmănia lui faţă de orice manifestare de îngustime în concepţii, de individualism. El se ridică totdeauna ca reprezentant al colectivului, ca om care se ştie participant la măreaţa muncă a întregului popor, muncă ce se desfăşoară în Uniunea Sovietică sub conducerea lui I. V. Stalin şi a Partidului Comunist.

Această trăsătură proprie cetăţeanului sovietic este arătată foarte clar în piesa dramaturgului ucrainian A. Corneiciuc „Păduricea de căline", care se joacă astăzi în multe teatre ale Uniunii Sovietice. Eroii piesei sunt colhoznicul Carp Vetrovoi, tânăra colhoznică Vasilina Covsik, decorată cu Ordinul Lenin, şi alţi colhoznici. Aceştia intră în conflict cu preşedintele colhozului, Ivan Romaniuc. Colhoznicii nu sunt satisfăcuţi de faptul că în colhoz totul este, la prima vedere, „în regulă" şi că el este considerat „mijlociu". Simţindu-se o parte inseparabilă a întregului popor sovietic care merge cu paşi mari spre comunism, îngrijindu-se de interesele întregii ţări, ei cer cu hotărîre ca şi colhozul lor să meargă „în prima linie" şi sunt adevăraţi inovatori în agricultură. Vina lui Romaniuc, care până atunci nu fusese un preşedinte slab, constă tocmai în faptul că el, care încercase într'un timp să se considere cu adevărat membru al unui colectiv creator, a încetat să se gândească la scopurile întregului popor sovietic şi, din această cauză, este dominat de autolinişitire. La sfârşitul piesei, sub influenţa criticii tovărăşeşti a colhoznicilor, preşedintele îşi recunoaşte greşelile.

Morala comunistă propagată de arta sovietică aduce pe om pe tărâmul unei activităţi creatoare intense, desvoltă în el trăsăturile unui luptător, îmbogăţindu-i viaţa cu un conţinut minunat.

Slujindu-şi poporul, literatura şi arta sovietică luptă perseverent şi neclintit pentru pace.

Punctul de vedere al tuturor oamenilor artei sovietice este exprimat prin cuvintele lui Ilya Ehrenburg: „Anticii afirmau că muzele tac atunci când vorbesc armele. Scriitorii trebue să vorbească şi să vorbească tare, tocmai pentru ca să nu înceapă să vorbească armele". Contribuţia artei sovietice la cauza apărării păcii este excepţional de însemnată. Multe milioane de spectatori din afara Uniunii Sovietice cunosc filmele sovietice din ultimii ani, ca de exemplu, „Căderea Berlinului", „Bătălia Stalingradului", „Intâlnire pe Elba", „Chestiunea rusă". In aceste filme, ca şi în multe altele, oamenii artei cinematografice sovietice demască cu hotărîre pe aţâţătorii anglo-americani la războî şi arată marele rol al poporului sovietic, care luptă, sub conducerea lui I. V. Stalin, pentru pace. Tot atât de activi în lupta pentru pace sunt şi toţi ceilalţi oameni ai artei sovietice. Editura Uniunii Scriitorilor Sovietici a tipărit anul acesta o culegere de versuri cu titlul „Pentru apărarea păcii". In acest volum sunt cuprinşi 84 de poeţi, în limbile tuturor popoarelor din U.R.S.S. Printre altele, s'au tipărit versurile poeţilor ruşi Nicolai Tihonov şi Constantin Simonov, ale ucrainianului Micola Bajan, ale bielorusului Arcadie Culeşov, ale tadjicului Mirzo Tursun-Zade, ale azerbaidjanului Mamed Rahim, ale letonei Mirdză Kempe, etc.

Punându-şi talentul în slujba poporului şi al construirii comunismului, luptând cu hotărîre pentru apărarea păcii, oamenii literaturii şi artei sovietice demonstrează întregii omeniri că în ţara lor există deplină libertate pentru artist. In ţările capitaliste scriitorul depinde de editorul burghez, actriţa de impresar, pictorul de cumpărătorii de tablouri. Folosind uriaşul arsenal de mijloace de constrângere pe care îl au la dispoziţie, reacţionarii caută să transforme pe oamenii artei în slugi şi să folosească talentul lor împotriva masselor muncitoare.

Socialismul eliberează pe omul de artă de asuprirea reacţiunii. Artistul care slujeşte poporul, inspirat nu de ambiţie şi de dorinţa de a face carieră ci de înaltele idealuri ale comunismului, luptă pentru binele poporului. Numai servirea poporului asigură adevărata libertate de creaţie. Arta şi literatura sovietică se desvoltă pe baza realismului socialist. Luând cuvântul anul trecut la Paris, la adunarea convocată de Societatea „Franţa-U.R.S.S." A. Fadeev a spus că „realismul socialist este priceperea de a arăta viaţa în desvoltarea ei, priceperea de a vedea viaţa de azi şi de a arăta just grăunţele viitorului". Educându-şi cititorii, spectatorii, auditorii, în spiritul moralei comuniste, literatura şi arta Uniunii Sovietice le arată cum va fi ziua de mâine a poporului sovietic, îi cheamă la lupta pentru comunism. Tendinţa de a participa activ la transformarea vieţii este o trăsătură inseparabilă a artei realismului socialist.

Inflorirea artei şi literaturii sovietice este cea mai bună mărturie a rodniciei poziţiilor pe care stau oamenii artei sovietice. Elanul artei sovietice este arătat limpede de marele număr de premii Stalin, care sunt acordate în fiecare an oamenilor artei. Premiul Stalin exprimă în Uniunea Sovietică recunoaşterea, de către întregul popor, a muncii oamenilor literaturii, artei, ştiinţei şi tehnicii. Anul acesta, de exemplu, pentru lucrări excepţionale apărute în anul 1949, s'a acordat titlul de laureat al premiului Stalin unui număr de 25 de scriitori şi poeţi, 4 dramaturgi, 5 critici literari, 78 de oameni ai artei cinematografice, 19 compozitori, 137 de oameni de teatru şi muzicieni şi 52 de pictori, sculptori şi arhitecţi.

Literatura şi arta în U.R.S.S., de desvoltarea cărora se îngrijeşte zilnic Partidul, joacă un rol important în educarea oamenilor sovietici. Intreg poporul sovietic apreciază cu căldură şi cu dragoste succesele ei.

O. Moşenski

Lecţiile de electricitate—prilej de educarea elevilor în spiritul patriotismului sovietic

Şcoala sovietică are sarcina de a pregăti luptători şi constructori ai societăţii comuniste, oameni cu o cultură multilaterală şi căliţi din punct de vedere ideologic. Acestei sarcini de bază trebue să-i fie subordonat întreg procesul de învăţământ.

Secţia „Electrificarea Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice" permite profesorului să arate elevilor uriaşul salt făcut de Uniunea Sovietică pe drumul dela starea înapoiată dinainte de revoluţie, la progresul actual.

Rusia prerevoluţionară ocupa al XV-lea loc în lume în privinţa producerii energiei electrice

Primul plan grandios de transformare a Rusiei de după Revoluţie a fost planul GOELRO (1920), alcătuit din iniţiativa lui V. I. Lenin. Planul pregătea construirea de staţiuni electrice în timp de 10—15 ani. La baza lui erau principiile leniniste privitoare la electrificarea ţării: crearea unei economii energetice unice, legarea staţiunilor electrice prin linii de înaltă tensiune, folosirea resurselor locale de combustibil şi a energiei apelor, centralizarea producţiei de energie electrică şi reînarmarea tehnică a industriei şi a agriculturii.

Pe baza planului GOELRO trebuiau să se construiască staţiuni electrice cu o forţă generală de 1.500.000 de kw. Incă din anul 1935 acest plan a fost depăşit de 2,5 ori. Dela 1 milion de kw. în 1913, forţa staţiunilor electrice s'a ridicat la 8,1 milioane kw. în 1937. Numai hidrocentrala de pe Nipru, Dneproghesul, producea, la sfârşitul celui de al doilea plan cincinal, mai multă energie electrică decât toate staţiunile din Rusia ţaristă. A crescut numărul puternicelor electrocentrale raionale. Uzinele electrice care foloseau combustibil şi energia apei au fost unite în mari sisteme electroenergetice. Inainte de Marele Războî pentru Apărarea Patriei, aproape două treimi din întreaga energie electrică a Uniunii Sovietice era produsă de 8 energosisteme principale. Energosistemul din Urali, de exemplu, cuprinde zeci de staţiuni electrice construite pe ambele versante ale munţilor Urali, la distanţe de mii de km. una de alta.

Pe baza noului plan cincinal, forţa tuturor staţiunilor electrice trebue să atingă în 1950 22,4 milioane kw., cu o capacitate electroenergetică de 82 de miliarde kw. oră. Aceasta înseamnă 70 la sută mai multă energie decât în 1940.

Profesorul trebue să arate elevilor că toate cunoştinţele lor sunt necesare Patriei. In U.R.S.S se construesc pe o scară largă hidrocentrale mici pentru sate, precum şi staţiuni care folosesc energia vântului şi combustibilul (locomobile şi motoare cu gaze). Un exemplu viu în privinţa realizării planurilor de electrificare ale lui V. I. Lenin este înfiinţarea hidrocentralei de pe râul Oka, construită în 1948 de colhozurile din regiunea Riazan. Forţa acestei hidrocentrale este de 1000 kw. Ea dă energie electrică pentru 40 de colhozuri şi două sovhozuri. Mii de case ale colhoznicilor, zeci de şcoli, cluburi şi case de lectură au primit lumină electrică. Minunat este faptul că personalul care deserveşte hidrocentrala este format din activiştii colhozurilor. Planul cincinal prevede continuarea lucrărilor de termoficare a oraşelor Moscova, Leningrad, Kiev, Harcov, Sverdlovsk, Rostov pe Don.

Elevii trebue să ştie că termoficarea ridică în mod simţitor coeficientul de acţiune utilă a electrocentralelor. Dacă pentru staţiunile electrice obişnuite numai 10—20 la sută din căldura combustibilului folosit se transformă în energie electrică, adică coeficientul lor de acţiune utilă este egal cu 10—20 la sută, pentru termoelectrocentrale coeficientul de acţiune utilă poate atinge 67—70 la sută.

Metodica expunerii acestor probleme poate fi foarte variată: povestirea profesorului, rezolvări de probleme, referatele elevilor, gazetele de perete, etc. In faţa profesorului se deschide un larg câmp de activitate creatoare. Schiţând ritmul creşterii dobândirii energiei electrice, profesorul trebue să arate că acest ritm este posibil numai într'o economie socialistă planificată.

Aceste imagini şi perspective de creştere, transmise viu şi cu un fond emoţional, trezesc mândria elevilor pentru Patria lor. Desvoltarea acestor probleme în faţa elevilor permite profesorului de fizică să contribue la educarea unor patrioţi sovietici cu un devotament fără margini faţă de Patria lor şi liberi de ploconirea în faţa culturii burgheze apusene.

Studiind electricitatea, nu se poate să nu vorbim despre problema tehnică de mare actualitate a trasmiterii energiei electrice printr'un curent continuu de înaltă tensiune la mari distanţe, până la 1500—3000 km. In prezent nu există linii de transmitere a curentului alternativ mai lungi de 400—450 km. Pentru transmiterea unui curent de mare putere trebue să se recurgă la lucrul simultan şi racordat al mai multor generatoare, care îşi trimit energia într'o reţea comună de transmisie. In acest caz, este necesar să se urmărească un strict sincronism în schimbarea direcţiei curentului în fiecare reţea. Cu cât este mai mare linia de transmisie, cu atât puterea maximă transmisă prin lucrul sincronizat al reţelelor este mai mică. Această greutate dispare dacă se foloseşte curentul continuu. In afară de aceasta, se obţine o mare economie de materiale (aramă, aluminiu), deoarece, în loc de trei sau mai multe cabluri, sunt suficiente două. Producţia de energie electrică se realizează, ca şi mai înainte, în generatoare de curent alternativ. In transformatoare obişnuite, tensiunea se ridică la sute de mii de volţi. In colectoare speciale de mercur se face colectarea curentului, care se transmite la mii de km. La locul de folosire a curentului se produce transformarea curentului continuu în curent alternativ şi reducerea tensiunii lui. Pentru Uniunea Sovietică, cu teritoriul ei întins şi râurile ei puternice, (Volga, Enisei, etc.) această problemă are o deosebită importanţă. Economia socialistă planificată asigură realizarea acestor linii de transmisie electrică. Iată de ce, în planul cincinal de refacere şi desvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S., se prevede: „Se vor face lucrări ştiinţifico-experimentale şi se va realiza practic transmisia energiei electrice prin curent continuu de înaltă tensiune la mari distanţe".

Este bine ca, la lecţii sau în cadrul activităţii extraşcolare să se organizeze referate ale elevilor asupra avantajelor folosirii electroenergiei de curent continuu la transmisia la mari distanţe. In legătură cu aceasta, trebue să se citeze cuvintele lui Engels care spunea în 1883 că transmisia curentului electric de foarte înaltă tensiune la distanţe mari va elibera definitiv industria de aproape toate graniţele provocate de condiţiile locale, va face posibilă folosirea celor mai îndepărtate surse de energie a apei şi dacă la început ea va fi utilă numai pentru oraşe, până la sfârşit va deveni cea mai puternică pârghie pentru înlăturarea contradicţiei dintre oraş şi sat. Este foarte limpede — spune Engels — că datorită transmiterii curentului electric forţele de producţie vor creşte atât de mult, încât dirijarea lor va fi tot mai greu de realizat de către burghezie.

Această previziune genială a lui Engels răsună deosebit de convingător în zilele noastre, în condiţiile actualelor succese ale electrificării Uniunii Sovietice. Satele şi colhozurile primesc tot mai multă electricitate. Se realizează deviza lui V. I. Lenin: „Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii ţări".

După V. F. Iuskovici „Fizica v şcole").

U.R.S.S. NE ÎNVAŢĂ

Să educăm viitori organizatori

„Rolul organizatorului este un rol uriaş. In societatea nouă, socialistă, rolul organizatorului se dublează, se triplează". Aceste cuvinte ale minunatului prieten al şcolii şi al învăţătorilor, M. I. Calinin, ridică multe probleme care privesc pe pedagogii sovietici.

Fiecare învăţător şi profesor trebue să înţeleagă cât de însemnată este sarcina de a educa viitori organizatori, constructori activi ai societăţii comuniste. In practica întregii vieţi a şcolii trebue să se desvolte şi să se educe aptitudinile organizatorice ale copiilor.

Şcolarul care conduce un colectiv — fie că este responsabilul clasei, fie că este membru al comitetului comsomolist, redactor responsabil al gazetei de perete sau instructor — trebue să rezolve imediat probleme organizatorice serioase. In munca practică se formează şi deprinderile organizatorului: priceperea de a îndeplini precis şi la timp sarcinile, de a cere îndeplinirea sarcinilor date, de a se supune majorităţii sau, în funcţie de condiţii, de a atrage majoritatea de partea sa. Tot în munca practică elevii învaţă să se apropie de tovarăşii lor, să aprecieze principial o anumită faptă, să împartă just forţele colectivului pentru îndeplinirea unei sarcini etc.

Invăţătorii şi profesorii sunt cei care trebue să înveţe pe elevi să facă toate acestea. Iar pentru a izbuti în această sarcină, ei trebue, în primul rând, să-şi cunoască bine elevii, să cerceteze înclinaţiile şi particularităţile caracterelor lor.

Voi arăta câteva exemple din viaţa şcolii, pe care le-am observat eu însumi.

In clasa mea era o elevă, Alia, care a fost aleasă responsabila clasei. In noua ei muncă s'au pus, una după alta, o serie de probleme organizatorice, pe care le rezolva vorbind cu colegele ei pe un ton poruncitor şi distant. Nu lua niciodată în seamă părerile şi sfaturile tovarăşelor ei. Ne-am dat seama că e obişnuită „să comande" în curtea ei, în cercul copiilor din vecini şi că a transportat şi în clasă acest „stil" de lucru şi l-a folosit în prima sa activitate organizatorică.

Era nevoe ca Alia să fie învăţată să conducă inteligent.

Colectivul nostru şi organizaţia de pionieri a trebuit să lucreze mult cu Alia. Adunările generale ale clasei, discuţiile mele personale cu ea, ca şi sfaturile instructoarei de pionieri au schimbat în multe privinţe atitudinea ei faţă de problemele relaţiilor dintre tovarăşi şi faţă de prietenie, au învăţat-o să asculte critica colegelor. Ea a înţeles că trebue să ţină seama de părerea colectivului. In curând, a dispărut şi tonul de comandă şi amorul propriu exagerat şi bolnăvicios. Alia a devenit perseverentă şi a căpătat priceperea de a îmbina metoda de convingere cu exigenţă tovărăşească şi demnă. Pentru ea au devenit mai importante interesele colectivului decât dorinţa de a avea rolul principal în viaţa clasei.

Câteva luni de-a rândul, copiii din clasa mea au ţinut un „calendar". Responsabilitatea acestei munci o avea eleva Iulia.

Paralel cu observările asupra naturii, care se notau zilnic în „calendar", de fiecare dată trebuia desenat şi un tablou sau o caricatură care să arate cel mai interesant eveniment din viaţa colectivului. De obicei, tema caricaturii era stabilită de întreaga clasă, la sfârşitul zilei. Această sarcină trebuia să fie îndeplinită sistematic, zi de zi. Câte eforturi, câte alergături şi câtă perseverenţă i se cerea câteodată Iuliei pentru această foiţă albă desenată! Ba micul desenator care trebuia să facă caricatura zilei se lăsa dintr'odată de sarcina lui, ba uita de ea, lăsând desenarea caricaturii pe mâine, ba, încercând să deseneze mai repede, dădea Iuliei o caricatură neglijent executată. Deseori Iulia observa că eleva de serviciu uita să noteze la timp în „calendar" un anumit fenomen, sau să arate în amănunt un lucru, etc. Această sarcină a Iuliei care, la prima vedere, părea simplă şi obişnuită, era îndeplinită de ea cu o stăruinţă deosebită. Uneori îi era destul de greu. Am urmărit cu atenţie activitatea Iuliei şi am căutat să-i dau ajutorul necesar.

Peste câtva timp, am observat că Iulia şi-a format un activ de eleve conştiincioase şi gata să-şi îndeplinească în strânsă colaborare sarcinile.

Cu câtă bucurie oriveau elevele pe oaspeţii din alte clase care veneau să vadă „calendarul"!

In aprecierile lor, tinerele noastre organizatoare găseau satisfacţie şi strângeau forţe pentru noi munci creatoare.

S. Loghinov

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Controlul pedagogic asupra muncii cadrelor didactice

Sarcinile de răspundere şi înaltele scopuri ale şcolii sovietice, care educă tânăra generaţie a Ţării Socialismului, cer organelor şcolare de îndrumare şi control un nivel ridicat în ce priveşte calificarea lor pedagogică.

In Uniunea Sovietică sunt nenumăraţi învăţători şi profesori care duc o muncă creatoare chiar din primele zile de şcoală reuşind astfel să pună bazele unor cunoştinţe adânci şi temeinice şi să obţină o însuşire deplină a materialului de către elevi încă din primul trimestru. Aceşti învăţători şi profesori îşi desăvârşesc necontenit munca de instruire şi educare a copiilor, privesc serios problema pregătirii şi desfăşurării fiecărei lecţii şi depun toate eforturile pentru organizarea unui colectiv de elevi bine închegat, capabil să înlăture greutăţile la învăţătură.

Lupta pentru obţinerea unui înalt nivel al procesului instructiv-educativ nu este însă numai o sarcină a cadrelor didactice. De cunoştinţele elevilor răspund, alături de cadrele didactice, şi conducătorii şcolilor şi organele de învăţământ. Analiza muncii desfăşurate în timpul care s'a scurs dela începutul anului şcolar şi până acum ne îngădue să apreciem situaţia controlului pedagogic în şcoli.

Controlul asupra educaţiei ideologico-politice a elevilor, asupra îndeplinirii programelor de învăţământ, asupra eficacităţii şi justeţei metodelor de instruire şi educare aplicate de fiecare învăţător şi profesor, precum şi de colectivele pedagogice în întregime, constitue veriga principală în activitatea directorilor, a directorilor de studii şi a inspectorilor. *Munca din primul trimestru a arătat că un astfel de control nu se realizează peste tot în deplină măsură. Nu se poate spune că o secţie de învăţământ regională lucrează bine, dacă în sectorul el de activitate se poate găsi o şcoală în care o treime din elevi au note nesatisfăcătoare. Evidenţa sistematică a cunoştinţelor elevilor nu este încă bine organizată. Mai există şcoli în care cunoştinţele elevilor în cadrul unui trimestru întreg sunt apreciate numai pe baza unei singure interogări. Unele cadre didactice din aceste şcoli au apreciat cunoştinţele elevilor pe primul trimestru numai pe baza unei note puse la începutul lunii Septembrie.*

Faptul că nu se ţine o evidenţă permanentă a cunoştinţelor aduce mari daune învăţământului. Elevilor nu li se poate explica un material nou până când ei nu înţeleg şi nu-şi consolidează în memorie cunoştinţele ce li s'au transmis în lecţiile precedente. Dar dacă profesorul sau învăţătorul nu şi-a interogat elevii şi nu şi-a organizat o evidenţă a cunoştinţelor lor, el nu poate îndeplini această importantă cerinţă didactică. O evidenţă just organizată a cunoştinţelor elevilor este veriga principală *a unui proces de învăţământ normal organizat*

Invăţătorii şi profesorii sovietici s'au obişnuit să vadă în conducătorii lor nu numai nişte inspectori, ci şi nişte metodişti experimentaţi. Controlul calităţii predării şi ajutorul metodologic acordat cadrelor didactice formează două laturi inseparabile ale activităţii directorului şi inspectorului. Invăţătorii şi profesorii primesc cu plăcere, la lecţiile lor, pe directori şi pe inspectori, dacă ei ştiu că aceştia îi vor ajuta cu sfaturi pedagogice concrete, sugerându-le felul cum trebue să-şi planifice munca, prin ce metode să studieze o anumită temă, ce experienţe să folosească şi cum să le facă. Un exemplu bun despre felul cum se organizează controlul este cel al conducerii şcolii de şapte ani din Prigorodnensk, regiunea Kursk. Directorul şcolii şi directoarea de studii asistă la lecţii după un plan bine pregătit, în care se arată scopul şi ordinea în care se face analiza sistemului de predare la fiecare obiect, procedeele de analizare şi formele de generalizare a observaţiilor culese la lecţii.

Plină de învăţăminte în această privinţă este şi experienţa directorului şcolii din Onofrievo, regiunea Kirovograd. Asistând zilnic la lecţii, el analizează adânc şi multilateral munca fiecărui profesor, ia măsuri imediate pentru înlăturarea lipsurilor observate şi arată întregului colectiv succesele profesorilor, extinzând cu pricepere cea mai bună experienţă.

In colectivul fiecărei şcoli există atât pedagogi buni, cât şi pedagogi slabi. Conducătorul şcolii şi inspectorul nu poate măsura pe fiecare cu aceeaşi unitate de măsură. Cei slabi şi începătorii trebue învăţaţi. Acest lucru îl şi fac conducătorii cu experienţă. In practica lor a intrat de mult sistemul de a organiza lecţii demonstrative pentru profesorii fără experienţă. La aceste lecţii ei arată unuia dintre profesorii tineri cum se face explicarea materialului nou, altuia cum se pun întrebările, altuia felul cum trebue să facă lucrările de laborator, etc. In felul acesta, ei pun în practică metoda îndrumării individuale a fiecăruia dintre cadrele didactice, ajutându-l să-şi însuşească arta instruirii copiilor. Măestria, spune Macarenco, este ceva ce se poate învăţa. Aşa după cum poate exista un maestru strungar cunoscut, un medic minunat, tot aşa poate şi trebue să existe un minunat maestru pedagog, tot aşa fiecare profesor, care a lucrat un timp mai mult sau mai puţin îndelungat poate ajunge un maestru dacă nu e leneş. Fiecare profesor sau învăţător tânăr va putea ajunge un maestru în muncă să dacă nu-şi părăseşte profesiunea. Măsura în care îşi însuşeşte această măestrie depinde numai de eforturile lui.

Un conducător de şcoală experimentat studiază în toate amănuntele sistemul de predare, procedeele şi metodele celor mai buni dintre profesori. El face apoi ca această experienţă preţioasă să devină un bun al întregului colectiv.

Pentru a generaliza şi a introduce în practică experienţa înaintată se înţelege că trebue să ştii să analizezi fenomenele vieţii şcolare, să tragi concluzii pedagogice pe baza acestor fenomene, să ştii să faci deosebirea dintre ceeace este cu adevărat înaintat şi ceeace este învechit. De aceea, conducătorul colectivului pedagogic nu are dreptul să rămână în urmă faţă de viaţă, el trebue să meargă în pas cu ea. Conducătorul şcolii este învăţătorul învăţătorilor. *El este obligat să ştie mai mult decât ei, să-şi lărgească sistematic cunoştinţele teoretice şi metodologice. Numai cu această condiţie el va şti să organizeze cu succes controlul pedagogic în şcoală.*

(„Ucitelskaia Gazeta" — articol de fond)

O profesoară sovietică fruntaşă

Deseori la locuinţa bătrânei profesoare Tatiana Speranskaia din oraşul Gorki se aude sunând poştaşul. El aduce scrisori din toate colţurile Uniunii Sovietice, dela fostele ei eleve. Ii scriu şi cele care au învăţat cu 30 de ani în urmă şi cele care au terminat şcoala abia de curând. Scrisorile aduc multe cuvinte sincere de recunoştinţă faţă de omul care le-a deschis drumul spre lumea minunată a cunoştinţelor.

Tatiana Nicolaevna Speranskaia este una dintre cele mai respectate profesoare ale oraşului Gorki, una din cele mai bune activiste pe tărâm obştesc. Guvernul sovietic i-a apreciat nobila-i muncă, acordându-i titlul de profesoară emerită a R.S.F.S.R. In luna Martie 1949, ea a primit înalta distincţie a Uniunii Sovietice, Ordinul Lenin. Anul acesta, în August, bătrâna profesoară a primit Medalia de Onoare „K. D. Uşinski". Această medalie este acordată în Uniunea Sovietică celor mai bune cadre ale învăţământului, pentru înalta lor măestrie pedagogică.

Viaţa de muncă a Tatianei Speranskaia este foarte interesantă şi plină de învăţăminte. Acum 37 de ani ea a absolvit la Petersburg cursurile şcolii de fete Bestujev şi a primit gradul de profesoară. Mult timp ea nu şi-a putut găsi un loc în învăţământ. Abia după patru ani a fost numită profesoară la un liceu de fete din oraşul Pavlovo. Inainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, aici stăpâneau fabricanţii locali, care se amestecau activ în viaţa liceului şi urmăreau atitudinea profesorilor, temându-se ca aceştia să nu insufle copiilor „gânduri primejdioase".

Munca tinerei profesoare cu concepţii progresiste n'a fost uşoară în aceste condiţii. Dar iată că a venit marele Octombrie şi un vânt proaspăt a năvălit între zidurile liceului. Compoziţia socială a elevilor s'a schimbat. In şcoală au venit copiii muncitorilor, ai ţăranilor şi ai intelectualilor legaţi de popor. Profesoara a început să muncească cu un nou avânt. Ea a introdus metode active de predare, a organizat un laborator, a început să pregătească şedinţe tematice, a creat cercuri în care elevii îşi îmbogăţeau şi îşi adânceau cunoştinţele. Ca profesoară de ştiinţe naturale, a început să predea darwinismul, căutând să elimine din obiectul său rămăşiţele idealiste, completându-şi necontenit cunoştinţele. Profesoara căuta prin toate mijloacele să transmită şi elevilor dragostea sa pentru ştiinţele naturale. Ea a început să participe tot mai des la consfătuirile cadrelor didactice, vorbind despre practica sa şi organizând expoziţii de lucrări ale copiilor.

In acelaş timp, a participat activ la viaţa obştească. A lucrat pentru lichidarea analfabetismului, a ţinut conferinţe în sate şi în şcolile de cadre, a participat la munca dusă de conducerea sindicatului raional al salariaţilor din învăţământ.

Bătrânul oraş Pavlovo creştea şi se transforma sub ochii tinerei profesoare: se construiau întreprinderi, se deschideau noi şcoli, cluburi, spitale.

In 1931, Tatiana Speranskaia a fost transferată în oraşul Gorki, ca profesoară de ştiinţe naturale la şcoala Nr. 1. In acel timp, organele învăţământului lucrau la alcătuirea noilor programe şi la editarea manualelor. Tatiana Speranskaia, ca pedagog fruntaş cu multă experienţă, a fost aleasă ca preşedintă a comisiei profesorilor de ştiinţe naturale din oraş. Ea a lucrat mult cu profesorii tineri, arătându-le metodele ei de muncă. La lecţiile ei veneau profesori din alte şcoli care vedeau cât de simplu şi de clar transmite ea copiilor cunoştinţele, bazându-se pe principiile pedagogiei sovietice. Ea atrăgea totdeauna pe copii într'o muncă activă, învăţându-i să lucreze independent.

Profesoara Speranskaia a folosit pe larg metoda intuiţiei. A fost prima profesoară din Gorki care a organizat în şcoală un „colţ viu" al tinerilor naturalişti. Tot ea a fost una dintre primele profesoare care a organizat un „laborator verde", o grădină şi o seră pe lângă şcoală. Aceasta îi ajută să predea ştiinţele naturale pe baza învăţăturii miciuriniste, să îmbine teoria cu practica. De curând a fost organizată în şcoală o expoziţie a recoltei obţinute de elevi în grădina lor. In standurile expoziţiei se poate vedea grâu ramificat, cartofi, pepeni şi bostani uriaşi şi multe alte legume şi fructe. Această expoziţie se bucură de un mare succes nu numai printre cei din şcoală. La expoziţie vin elevi şi profesori din alte şcoli, agronomi şi colhoznici. Experienţa profesoarei Speranskaia a demonstrat că, lucrând în grădină, cultivând diferite plante, copiii îşi însuşesc mai bine materia şi învaţă să folosească în practică toate cunoştinţele dobândite la lecţii.

Bătrâna profesoară consideră că una din cele mai importante sarcini în procesul muncii didactice este consolidarea cunoştinţelor dobândite de elevi. Ea nu va uita niciodată cuvintele marelui pedagog rus K. D. Uşinski, care spunea că o recapitulare bine organizată nu este necesară atât pentru reamintirea materialului uitat, cât mai ales pentru a nu permite să se uite materialul, adică pentru a preveni uitarea. T. N. Speranskaia caută să organizeze just consolidarea cunoştinţelor elevilor, aceasta ducând la o însuşire temeinică şi conştientă a cunoştinţelor şi la îndemânarea elevilor de a se orienta şi de a folosi aceste cunoştinţe.

Profesoară excepţională şi activistă neobosită pe tărâm obştesc, Tatiana Nicolaevna Speranskaia se bucură de o mare autoritate şi încredere în ochii oamenilor muncii din Gorki. Ea a fost aleasă de două ori ca deputat în sovietul orăşenesc, iar din 1938 lucrează fără întrerupere în secţia de învăţământ public a sovietului orăşenesc.

In anul 1945, când Tatiana Nicolaevna avea 57 de ani, ea a intrat în rândurile Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, pentru a-şi lega şi mai strâns viaţa şi munca sa de sarcinile luptei pentru construirea societăţii comuniste. Astăzi, profesoara Speranskaia are 62 de ani, dar simte în sine destulă putere şi energie pentru a continua educarea unor demni constructori ai societăţii comuniste.

Mihail Dolgopolov

Pregătirea viitorilor profesori de cultură fizică

Partidul şi Guvernul au o mare grijă de educaţia fizică a tineretului. In anul 1949 au fost create şcoli speciale chemate să pregătească profesori de educaţie fizică pentru şcolile elementare.

Imbunătăţirea calitativă a lecţiilor de educaţie fizică este strâns legată de pregătirea profesorilor, care trebue să fie în acelaş timp buni pedagogi şi buni sportivi.

Ce facem noi pentru atingerea acestor două obiective şi aceasta cu atât mai mult cu cât şcoala noastră este o şcoală pedagogică de cultură fizică? Grija noastră trebue să se îndrepte pe de o parte către obiectele de cultură generală, iar pe de altă parte către obiectele de pregătire profesională. Aceste două aspecte ale pregătirii elevilor sunt legate între ele şi formează un tot. Cultura generală se face la fel ca şi în orice altă şcoală cu caracter special.

In ce priveşte pregătirea profesională a elevilor întâmpinăm însă mari greutăţi. Este cunoscut ca sky-ul, atletismul, înnotul, patinajul, depind de condiţiunile climaterice, sporturi care nu se pot practica în tot timpul anului. In trecut noi împărţeam anul şcolar în 7—9 perioade şcolare cu orare şi planuri de muncă diferite. Schimbarea de prea multe ori a orariului stânjeneşte însă organizarea normală a procesului de învăţământ. De aceea ultimul an şcolar l-am împărţit numai în cinci perioade. In prima perioadă (Septembrie) preocuparea centrală o constitue atletismul. In perioada a doua (din Octombrie până la sesiunea examenelor de iarnă) aplicăm orariul obişnuit. Perioada a treia durează dela vacanţa de iarnă până în luna Martie. In acest răstimp de două sau trei ori pe săptămână elevii nu fac lecţii. Ei pleacă din oraş pentru practica skiului. In perioada a patra (Martie şi Aprilie) din nou orariul obişnuit al şcolii. In sfârşit perioada a cincea este rezervată de preferinţă atletismului. In ce priveşte lecţiile teoretice, gimnastica, jocurile sportive, ele se fac în tot cursul anului. Nu le întrerupem pentru a nu le stânjeni continuitatea procesului de însuşire a cunoştinţelor şi continuitatea antrenamentului elevilor.

Urmărind desfăşurarea lecţiilor de gimnastică, de jocuri sportive şi de atletism, am ajuns la concluzia că în şcolile pedagogice de cultură fizică, aceste lecţii trebue să aibă un caracter deosebit. Ocupându-se cu obiectele speciale, elevii îşi perfecţionează pregătirea sportivă şi îşi formează meşteşugul de a învăţa, la rândul lor pe copii, gimnastica şi sportul.

Formarea elevilor din punct de vedere profesional şi pedagogic este urmărită în întreg procesul de învăţământ şi în deosebi la lecţiile disciplinelor speciale. In anul I, de exemplu, la începutul fiecărei lecţii, profesorul pune întrebări din materia parcursă: „Ce comandă trebue să dai ca din grupa în linie câte unul să formezi grupa în linie câte doi?" „Cum se execută?", etc. Elevul este pus să comande şi să observe corecta execuţie a comenzii. Mai departe, să zicem în anul III, elevii execută exerciţii libere. Profesorul pune întrebări: „Care sunt elementele componente caracteristice ale mişcării?" „Ce influenţă fiziologică are asupra organismului?" Sau pune pe elev să ajute pe un alt elev în timpul executării unui exerciţiu. De toate acestea vor avea nevoe viitorii profesori de cultură fizică.

Procedeul de a pune pe elevi să rezolve anumite probleme în timpul lecţiilor practice, îi îndeamnă să acorde mai multă atenţie lecţiilor de cultură fizică. In felul acesta apropiem lecţiile disciplinelor speciale de lecţiile de cultură generală, dăm posibilitate directorului şi directorului de studii să urmărească mai bine programul elevilor şi calitatea muncii profesorilor. Profesorii îşi pregătesc lecţiile cu mai multă grijă ţinând seamă de principiul succesiunii în însuşirea cunoştinţelor şi deprinderilor elevilor.

Noi am adoptat, deasemenea, şi procedeul ca după terminarea predării unui obiect să controlăm nu numai gradul de asimilare a cunoştinţelor ci şi gradul de pregătire a elevilor pentru viitoarea lor muncă de profesori.

Pentru fiecare an profesorii stabilesc exact volumul deprinderilor practice ce trebue însuşite de viitorii profesori. Iată de exemplu care sunt obligaţiile pentru gimnastică ale unui elev de anul I: executarea exerciţiilor parcurse în cursul anului; cunoştinţele din cursurile teoretice; formarea deprinderilor practice: organizarea grupei înainte de începerea lecţiei şi prezentarea ei profesorului; darea corectă a comenzii pentru mişcările de front şi de ordine şi supravegherea exactă a execuţiei comenzi. date, elevii să ştie să organizeze securitatea executanţilor în timpul mişcărilor simple la aparate; să descrie şi să demonstreze apropierea şi depărtarea de aparat.

Iată acum normele de control pentru anul III: executarea exerciţiilor făcute în cursul anului; trecerea normelor G.T.O. gr. II, cu calificativul „excelent" cunoştinţe din cursurile teoretice; formarea deprinderilor practice; să ştie să descompună o lecţie de gimnastică în părţile ei componente şi să predea una din aceste părţi; să dea o dispoziţie şi să urmărească exacta ei execuţie; să demonstreze model un exerciţiu în faţa grupei; să organizeze securitatea în timpul exerciţiilor la aparate; să ştie cum trebue să se comporte un profesor de educaţie fizică în sala de gimnastică.

Am pregătit asemenea exerciţii cu elevii fiecărui an.

Practicii pedagogice îi dau o deosebită importanţă. De ea se ocupă cei mai buni profesori.

Pentru însuşirea tehnicii exerciţiilor fizice şi perfecţionarea îndemânărilor sportive în planul de studiu al şcolii se rezervă 7 ore săptămânal. Aceste ore se împart pentru gimnastică, atletism, sky, gimnastică artistică şi jocuri sportive. In anul trecut am introdus ore de antrenament peste orariul obişnuit al şcolii şi am obligat pe toţi elevii să frecventeze aceste ore până au trecut normele gradul III de clasificare pentru unul din sporturile de bază. După clasificare elevul continuă să-şi ridice îndemânarea sportivă, pregătindu-se pentru gradul II. Fiecărei grupe de elevi i se repartizează câte un profesor, care conduce toate lecţiile de instruire şi antrenament, precum şi lecţiile din secţiile sportive ale colectivului. Acest mod de organizare dă o şi mai mare importanţă responsabilităţii şi rolului profesorului în pregătirea pedagogică şi sportivă a elevilor.

Un sector important îl constitue apoi pregătirea elevilor pentru trecerea normelor G.T.O. gradul I şi II. In cursul primelor trei semestre elevii sunt obligaţi să treacă normele complexului G.T.O. gradul I. Incepând cu semestrul IV până la semestrul VI şi VII elevii trec normele G.T.O. gradul II. Trecerea normelor este asigurată de toţi profesorii de discipline speciale.

Ce rezultate am obţinut noi în cursul anului trecut?

Toţi elevii anului III au trecut normele pentru insigna G.T.O. gradul II şi majoritatea elevilor au obţinut gradul III pentru unul din sporturile de bază. Elevii anului II au trecut normele G.T.O. gradul I, iar unii dintre ei au trecut şi o parte din normele G.T.O. gradul II.

Instrucţia şi munca sportivă trebue să se îmbine apoi cât mai strâns cu munca educativă din şcoală. Noi tindem mai întâi să creăm un colectiv de elevi bine închegat, care să-şi iubească şcoala, viitoarea lor muncă de profesori şi care să fie conştienţi de scopurile şi problemele muncii lor. Şi acest lucru îl facem chiar începând cu anul I.

M. Socolov

Directorul Şcolii Pedagogice de Educaţie Fizică din Leningrad

Spre o frecvență regulată a studenților din facultățile noastre

Primul nostru Plan Cincinal prevăzând o creștere uriașă a industriei noastre, prevăzând mecanizarea și utilizarea mijloacelor științifice cele mai avansate în agricultură, cere cadre cu o serioasă pregătire tehnică, care să cunoască bine cele mai noi metode ale științei, care să reușească, pe baza cunoștințelor ce și-au însușit în școală, să lege strâns sarcinile puse de creșterea producției, de teoriile științifice cele mai noi, și să fie capabile a face noi aplicări, noi invenții, să ajute progresul tehnicii, agriculturii și culturii noastre. Deasemeni aplicarea Planului de electrificare și de folosire a apelor țării, cere cadre numeroase de specialiști temeinic pregătiți.

In 1931, I. V. Stalin spunea:

„Nouă nu ne trebue orice fel de conducători, de ingineri și de tehnicieni. Nouă ne trebue astfel de conducători, de ingineri și de tehnicieni, care să fie în stare să înțeleagă politica clasei muncitoare din țara noastră, care să fie în stare să-și însușească această politică și s'o înfăptuiască conștiincios".

In pregătirea cadrelor de conducere, instituțiile noastre de învățământ superior au rolul cel mai de samă. Ele trebue să pregătească astfel de cadre superioare, încât acestea, cunoscând perfect metodele științifice cele mai avansate, metodele marilor cercetători și ale stahanoviștilor sovietici, să fie în stare a le aplica în viață, să reușească să-și însușească metodele socialiste de muncă, să aibă o temeinică pregătire ideologico-politică.

Ministerul Invățământului Public, îndrumat și ajutat de Partid, organizează procesul de învățământ spre aceste țeluri.

Prin organizarea colectivelor de conducere, dela colectivul de catedră până la consiliul instituției, prin planurile de învățământ unitare, prin normele de examene și colocvii, de examene de Stat, de practică în producție, etc., prin formarea grupelor de studenți ca adevărate colective de bază a muncii studențești, prin introducerea a numeroase metode pedagogice învățate din bogata experiență a U.R.S.S., procesul de învățământ din instituțiile de învățământ superior din țara noastră s'a îmbunătățit simțitor. Dela un an la altul se resimte progresul făcut. De pildă, dacă în vara anului 1949, promovații integral însumau un procent de 12 la sută, în Iunie 1950 acest procent s'a ridicat la 55 la sută.

Dar îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ cere și asigurarea unei frecvențe regulate a studenților la toate formele de învățătură. Fără aceasta, studentul nu va putea căpăta îndrumarea și educația satisfăcătoare. Fără contactul direct și continuu cu cadrele didactice, fără prezența zi de zi în mijlocul grupei din care face parte, tânărul student nu va putea beneficia de toate îmbunătățirile aduse învățământului, nu va ajunge să capete cunoștințe temeinice în domeniul specialității lui, nu va da rezultate satisfăcătoare, nici la examene și nici mai apoi, când va intra în producție. Așa de pildă, la facultățile cu o frecvență slabă, cum sunt cele dela I.S.E.P.-București, procentul de repetenți de 7 la sută, a fost mult peste media repetenților pe țară (4,72 la sută).

Studentul trebue să știe că, dacă oamenii muncii fac eforturi imense pentru a da Statului posibilitatea să acorde sume uriașe pentru învățământ (pentru fiecare student se cheltuesc câteva sute de mii de lei anual), el trebue să se străduiască a învăța cât mai mult și cât mai bine, a progresa continuu, a-și însuși adânc învățătura practică și teoretică ce i se predă.

In acelaș timp, studentul fiind un muncitor intelectual, este dator să respecte întru totul obligațiile pe care Codul Muncii le cere tuturor celor ce se află în producție. El nu face excepție dela acest Cod, cu atât mai mult cu cât sumele investite de Stat pentru educația lui sunt date de către întregul popor muncitor, pentru a-l ajuta, în primul rând, să-și însușească o înaltă calificare.

Grupa de studenți trebue să urmărească îndeaproape frecvența fiecărui membru al său, să-l ajute în caz de nevoe, să-l critice atunci când nu-și îndeplinește această datorie elementară, să caute a-l îndrepta. Numeroase sunt cazurile când grupele de studenți au reușit să-și mobilizeze astfel membrii săi, încât au obținut continuu o frecvență de sută la sută. Astfel sunt grupele din anul II al Institutului Medico-Farmaceutic din Timișoara, numeroase grupe dela Politehnica din București sau dela Universitatea „Bolyai" din Cluj. Cu ajutorul grupelor de studenți frecvența se îmbunătățește, pe zi ce trece și la Institutul de Științe Economice și Planificare din București.

La noi această organizare și disciplinare a muncii abia a început. Greaua moștenire a regimului burghezo-moșieresc, care în 1945 a lăsat drept înscriși în facultăți mii de studenți care în realitate nici nu văzuseră sălile de curs, se înlătură într'un ritm rapid. Astăzi, numeroase facultăți au o frecvență între 90 — 100 la sută.

Totuși, mai sunt unele facultăți a căror frecvență lasă încă de dorit. Astfel, sunt facultățile de Filologie din București și Iași, de Pedagogie, de Finanțe, de Cooperație, Științe Juridice din București și Cluj.

In această privință, responsabilul grupei are o sarcină importantă. El trebue să reușească a mobiliza întreaga grupă pentru frecventarea continuă și regulată a tuturor formelor de învățătură.

El trebue să se intereseze, îndeaproape și imediat, de cauzele care au determinat pe un student să lipsească dela cursuri, să găsească mijloacele de a-l aduce cât mai curând la cursuri sau de a lua măsurile necesare, atunci când se dovedește rea credință.

In Uniunea Sovietică, responsabilul grupei și responsabilul de an se interesează, de îndată ce un student absentează, de cauzele ce l-au determinat să lipsească, îl vizitează acasă dacă e bolnav, îl ajută cu notițe sau material în legătură cu cursurile sau, dacă constată că lipsește nemotivat, îl cheamă și la nevoie ținând chiar o ședință cu grupa din care face parte, îl ajută să-și recunoască greșeala.

Astfel se crează un spirit sănătos de disciplină conștientă, o apropiere sufletească între tovarășii aparținând aceleeași grupe, întărindu-se și pe această cale o educație în spirit comunist.

Extrem de importantă este urmărirea frecvenței la fiecare curs în parte. In special, frecvența la cursurile catedrelor de științe sociale trebue să fie de sută la sută. Fără însușirea temeinică a acestor discipline, care ajută la înțelegerea fenomenelor din natură și societate, la prevederea științifică a viitorului, care crează permanent o perspectivă generală asupra mersului înainte al omenirii, studentul nu va putea deveni un constructor conștient al socialismului. Succesele uriașe pe care le-a obținut Uniunea Sovietică în toate domeniile științifice se datoresc, într'o mare măsură, cunoașterii adânci a marxism-leninismului de către cadrele de specialiști.

Urmărirea stăruitoare a frecvenței la fiecare curs, seminar și lucrare practică în parte nu este numai o sarcină a grupei studențești. Ea este, în acelaș timp, o sarcină principală a decanatelor. Caietele de frecvență trebue să fie controlate regulat de către secretariate, care vor ține astfel o evidență continuă a lipsurilor.

Pe baza acestor date, decanul facultății va analiza periodic, împreună cu responsabilii de an, cauzele lipsurilor și măsurile ce se cer a fi luate. Consiliul Instituției de Invățământ Superior trebue, la anumite perioade prevăzute în planul său de lucru, să urmărească atent felul cum se îndeplinește frecvența în facultățile Institutului. Nu poate fi indiferent, pentru niciun organ de conducere al învățământului, dacă studenții vin la cursuri, dacă reușesc astfel să urmărească continuu perfecționarea lor. Un ajutor prețios și în această direcție îl dau organizațiile U.T.M. Colaborarea strânsă cu U.T.M. dă cele mai bune roade în problema asigurării frecvenței.

Pentru a veni în ajutorul institutelor de învățământ superior, Ministerul Invățământului Public a elaborat norme pentru scutire de frecvență. Consiliile de Instituție trebue să aplice aceste norme ținând seama de specificul lor. Luând în considerare imensele ajutoare pe care le acordă astăzi Statul (din cei 50.000 de studenți câți avem, 33.000 sunt bursieri, numeroase cămine și cantine noi și-au deschis porțile în acest an etc.), normele de scutire de frecvență trebue să fie aplicate astfel încât, în anii următori să se ajungă la o completă dispariție a scutirilor.

Să mergem către o frecvență cât mai regulată a studenților din facultățile de zi și serale. Prin forme mereu noi și cât mai variate, să mobilizăm la o muncă conștientă și organizată întreaga studențime, întregul personal didactic, spre a putea da țării cadrele de care are nevoe, în aplicarea Planului Cincinal, în construirea socialismului.

Conf. dr. C. Marcu
directorul Invățământului Superior

Pe drumul transformării socialiste a agriculturii noastre

La Expoziția Agricolă din Parcul Libertății

O uriașă combaină autopropulsată și două tractoare puternice străjuesc intrarea în Expoziția ale cărei standuri demonstrează pe baza materialului concret, înțelepciunea politicii Partidului nostru în domeniul agriculturii. Ochiul vizitatorului întâlnește mai întâi facsimiluri, fotografii și panouri, care arată lupta dusă, încă din adânca ilegalitate, de Partidul clasei muncitoare, pentru desrobirea țărănimii muncitoare.

Pentru desvoltarea agriculturii grija Partidului și a Guvernului s'a concentrat, asupra pregătirii cadrelor. Standul care urmează este închinat pregătirii oamenilor care trebue să realizeze măreața sarcină a transformării socialiste a agriculturii. Graficele, panourile și fotografiile arată creșterea rapidă a numărului școlilor de toate gradele, care pregătesc cadrele medii și superioare necesare agriculturii noastre. Școli de calificare, școli profesionale, școli medii tehnice cu limba de predare română, maghiară, germană și sârbă, facultăți, pregătesc tractoriști, batozari, combaineri, brigadieri, agronomi, zootehnicieni, piscicultori, horticultori, viticultori, conducători de S.M.T., ingineri și nenumărate alte categorii de specialiști.

O mare hartă a R.P.R., cuprinzând stațiunile experimentale ale Institutelor de Cercetări Agrotehnice și Zootehnice, precum și standul în care se arată aplicarea metodelor științifice în agricultură, subliniază legătura strânsă dintre practica transformării socialiste a agriculturii și știința noastră, inspirată din cea mai înaintată știință, agrobiologia și agrotehnica sovietică.

In standul următor, un mare panou luminos înfățișează un tractor care înaintează pe câmpie în zori de zi, în zorile colectivizării ogoarelor Patriei. Alături, o hartă a Republicii noastre Populare, presărată cu cercuri colorate reprezentând gospodăriile agricole colective. 56 de gospodării colective înființate în toamna anului 1949, 120 în primăvara anului 1950 și 830 în toamna dinaintea Cincinalului. Roadele îmbelșugate ale gospodăriilor colective, expuse în acest stand, sunt o chezășie că întreaga noastră țărănime muncitoare, urmând pilda colhoznicilor sovietici, va înțelege imensa superioritate a muncii în colectiv.

Sala plantelor industriale, a gospodăriilor agricole de stat și a zootehniei, este dominată de un panou de onoare, pe care sunt expuse fotografii de fruntași ai recoltelor îmbelșugate și ai bunei îngrijiri a animalelor.

Unul după altul se perindă standurile în care se arată lucrările de cadastru și de îmbunătățiri funciare, mărețele perspective ce se deschid agriculturii noastre prin Planul de Electrificare și de folosire a apelor țării, standurile cu legume și fructe cultivate pe baza genialei învățături a lui Miciurin.

Cincinalul, planul pe baza căruia Patria noastră se va desvolta în cinci ani cât nu s'ar fi putut desvolta timp de decenii sub regim capitalist, prevede sarcini mari pentru sectorul agricol. Un mare panou arată că vor fi de două ori mai multe grâne și produse animale, de trei ori mai multe produse pentru industria prelucrătoare la sfârșitul Planului Cincinal. Standurile următoare, care expun pești, animale și păsări, unelte și mașini agricole sosite din U.R.S.S sau fabricate în țară, după model sovietic sau după proecte proprii, confirmă încăodată că, sub conducerea Partidului și cu sprijinul neprecupețit al Marii Țări a Socialismului, sectorul agricol al economiei noastre își va îndeplini cu prisosință sarcinile, îndestulând orașele noastre cu toate produsele necesare și făurind un trai fericit și îmbelșugat țărănimii muncitoare.

Damian T. Ioan, brigadier la Gospodăria Colectivă „Victoria" din Muncelul de Sus, regiunea Iași, explică țăranilor muncitori care vizitează expoziția, cum au reușit gospodăriile colective să obțină recolte bogate.

In ajutorul cadrelor care predau la cursurile de alfabetizare

Desvoltarea deprinderilor de gramatică la adulții*)

care urmează anul II al cursurilor de alfabetizare

Utilizarea punctului la sfârșitul propoziției și a literei mari la începutul propoziției

Exercițiile cu punctul și cu litera mare se pregătesc prin explicarea noțiunii de „propoziție". Trebue să li se arate elevilor că vorbirea noastră se împarte în părți limitate ca sens — în propoziții — și că fiecare propoziție se termină în limba vorbită printr'o coborîre și oprire a vocii. După aceea, pentru a fixa noțiunea de „propoziție", elevii împart un fragment în propoziții nedespărțite prin puncte. Ei pot alcătui apoi, colectiv sau individual, propoziții după subiecte propuse de profesor.

Pentru ca elevii să învețe să pună punctul la sfârșitul propoziției și litera mare după punct, trebue să se procedeze astfel: 1) Se scriu pe tablă una lângă alta fără puncte și fără litere mari, 2-3 propoziții, despărțindu-le prin liniuțe (de exemplu: Filimon Sârbu a fost un luptător dârz și hotărît / ca țara'n a cunoscut de mic asuprirea stăpânilor / el a fost arestat de poliția fascistă / în Mai 1941 este condamnat la moarte). 2) Li se cere elevilor să copieze acest text, cu folosirea punctelor și întrebuințarea literelor mari. Asemenea lucrări se găsesc și în manual. Dacă se folosesc exercițiile din manual, nu mai e necesar să scriem pe tablă; în acest caz, elevii copiază direct din carte.

Noțiuni despre propoziție

Elevii trebue să înțeleagă bine că fiecare propoziție exprimă o ideie terminată. Deaceea, se analizează, de exemplu, următoarea propoziție: Pretutindeni munca e în toi. Profesorul trebue să arate că ideea nu se termină nici după primul cuvânt (pretutindeni...), nici după al doilea cuvânt (munca...), nici după al treilea și al patrulea cuvânt; ideea este terminată, numai când luăm în considerare propoziția în întregime. Ca material de exerciții se folosește un text în care propozițiile nu sunt despărțite nici prin puncte și nici prin litere mari. Elevii copiază acest text, marcând despărțiturile dintre propoziții prin litere mari și prin puncte.

Propozițiile interogative și exclamative

In timpul citirii, elevii compară între ele intonațiile propozițiilor interogative și expozitive. Cu ajutorul câtorva povestiri sau poezii, profesorul formează la elevi deprinderea de a citi corect propozițiile interogative.

Apoi se poate trece la exercițiile scrise. Cea mai simplă formă a unor astfel de exerciții este copierea unui text și sublinierea propozițiilor interogative. O muncă mai complexă constă în a completa într'un text dat punctele, semnele de întrebare și literele mari omise. Li se poate cere deasemeni elevilor să copieze întrebările și să răspundă la ele în scris. Se poate da și o lucrare inversă: La un număr de răspunsuri date, să se alcătuiască și să se scrie întrebări potrivite. Este folositoare găsirea și scrierea unor întrebări la care să răspundă cuvintele care alcătuesc propoziții. De exemplu, pentru propoziția: *Marea vuește cu furie*, elevii scriu următoarele întrebări și răspunsuri: *Ce vuește? — Marea. Ce face marea?— Vuește. Cum vuește? — Cu furie.*

Invățarea propoziției exclamative se începe, deasemeni, cu observarea intonației în timpul citirii exemplelor. Elevii învață să citească propozițiile exclamative, comparându-le cu propozițiile expozitive sau interogative. Ei copiază textul, subliniind propozițiile exclamative, scot asemenea propoziții din bucăți cunoscute, compun și scriu citate, etc.

Structura propozițiilor

Elevii trebue să afle că în propoziție există un subiect — cuvântul care indică obiectul vorbirii și răspunde la întrebările *cine?* sau *ce?* — și un cuvânt care arată *ce face, ce a făcut* subiectul, sau *ce se întâmplă cu el;* acest cuvânt se numește predicat. In propozițiile date de învățător, elevii găsesc subiectul și predicatul, sau învățătorul dă subiectul și elevii completează singuri predicatul. Invățătorul poate propune predicatul, elevii urmând să completeze subiectul, pentru a alcătui astfel propoziții. Pentru exerciții se pot folosi și ilustrații: elevii descriu conținutul unei ilustrații prin propoziții alcătuite din subiect și predicat.

Urmează apoi cunoașterea părților secundare ale propoziției. Invățătorul explică elevilor ce este o propoziție simplă și o propoziție desvoltată.

Mai întâi se fac exerciții de analiză sintactică a textului; prin indicarea părților principale și secundare ale propozițiilor, apoi raportul dintre părțile principale și secundare ale propoziției se ilustrează printr'o schemă.

Pentru a fixa deprinderea de a deosebi propozițiile desvoltate de cele simple, elevii indică în text ambele tipuri de propoziții.

Noțiunile despre propozițiile simple și cele desvoltate dau rezultate bune în desvoltarea vorbirii corecte a adultului. Profesorul scrie pe tablă o propoziție desvoltată, iar elevii scot din această propoziție cuvintele explicative (părțile secundare). După ce își însușesc aceste noțiuni, elevii pot trece la o temă mai dificilă: profesorul scrie pe tablă o propoziție simplă, iar elevii, adăugând subiectului și predicatului cuvinte explicative, formează o propoziție desvoltată. După aceea elevii alcătuesc singuri dintr'o serie de propoziții simple date de profesor, propoziții desvoltate. De exemplu, profesorul dă propoziția: Planurile au fost realizate. Elevii scriu: Primele noastre planuri de Stat au fost realizate cu succes.

Noțiuni despre cuvintele de legătură

Cu prilejul analizelor sintactice, elevii vor fi obișnuiți să facă deosebire între cuvintele care indică obiecte, însușiri, acțiuni, și cuvintele de legătură (prepoziții și conjuncții). Ca exercițiu, li se poate da un text din care lipsesc cuvintele de legătură, text pe care ei trebue să-l copieze, completând cuvintele omise. Deasemenea li se poate da un alt text cerându-li-se să indice care sunt cuvintele de legătură. Un alt exercițiu util este propunerea câtorva cuvinte independente *(lucru, cheamă, muncitori, sirena)* pe care elevii urmează să le lege într'o propoziție. *(Sirena îi cheamă pe muncitori la lucru)*. Dela aceste noțiuni generale e bine să se treacă la semnificațiile principale ale cuvintelor care arată numele obiectelor, însușirilor (cum sunt obiectele) și acțiunea lor. Aceste noțiuni constitue pregătirea preliminară pentru studiul de mai târziu al părților de vorbire.

Noțiuni despre numele proprii

Incă dela primele lecții, trebue să se acorde o deosebită importanță numelor proprii. Insușirea noțiunii de nume proprii și a ortografiei lor se începe cu numele de familie și cu pronumele. Elevii subliniază numele propriu în exemple de tipul: *Floarea*, dă-mi o floare. Ei scot aceste nume din textul dat, alcătuesc liste cu numele elevilor din clasă, etc.

Pe aceeaș cale se realizează treptat și cunoașterea celorlalte nume proprii: numele de râuri, de orașe, etc. Elevii copiază un text, subliniind numele proprii, sau scot dintr'un text aceste nume.

In cursul lecțiilor ulterioare, elevii compun liste cu nume de orașe, de mări, de fluvii și liste cu nume de instituții orășenești și sătești, scriu adresele unor persoane și instituții cunoscute, etc.

Transmiterea cunoștințelor despre diferitele categorii de nume proprii se încheie cu definiția generală a noțiunii de „nume proprii". După concluzia generală se fac exerciții pentru toate categoriile de nume proprii

*) *Extras din „Indrumări metodice" pentru anul II al cursului de alfabetizare, care va apare în curând.*

Mai multă atenție lecturii în afară de clasă a elevilor

Câteva aspecte:

GALAȚI. — Liceul de fete. Clasa X-a A. Se predă o lecție despre Grigore Alexandrescu. Intreb la sfârșitul orei:

— Cunoaște cineva volumul intitulat „Poezii alese" de Gr. Alexandrescu, scos de E.P.L.A. în „Biblioteca pentru toți"?

Elevele sunt stingherite. Profesoara de limba română nu le-a pomenit despre acest volum. Șovăind, o elevă mărturisește că a văzut lucrarea, dar n'a citit-o.

BUCUREȘTI. — Școala Elementară Nr. 31 fete. Au fost achiziționate câteva cărți noi pentru biblioteca școlii. Elevele ascultă cu atenție prezentarea pe care bibliotecara școlii o face cărților cumpărate. Fiecare elevă își spune în gând: „Cărțile acestea trebue să le citesc neapărat!". Prezentarea s'a terminat. Elevele, care mai de care, se strâng în jurul bibliotecarei, cerând cărțile despre care li se vorbise.

GALAȚI. — Liceul de băeți. Clasa XI-a A. Profesoara de Psihologie predase o lecție despre „Procesele fundamentale ale memoriei", fără să încerce să vadă în ce măsură ținerea de minte și uitarea se împletesc în viața elevilor săi.

La sfârșitul orei, întreb clasa:

— A citit cineva romanul „Desculț" de Zaharia Stancu?

Câteva clipe niciun răspuns. In cele din urmă, un elev din fundul clasei schițează o afirmație. Nu-și aduce însă aminte decât vag de pasagiile cărții. Nu-și poate aminti, cu toate sforțările, de pasagiul în care mama îi cere lui Darie, eroul romanului, să țină minte toată viața omorîrea mișelească a țăranilor răsculați de către slujitorii regimului burghezo-moșieresc. Se simte că lectura a fost grăbită și superficială, că nimeni nu i-a arătat cum trebue să citească o carte.

ORAȘUL STALIN. — Liceul de fete. Clasa III-a. Copiii au citit cu toții revista „Pogonici". Povestesc frumos poveștile citite.

— Eu am citit și „Nică fără frică!" — spune mândră o elevă sglobie... „Și eu!... Și eu!" răspund altele.

— N'avem o bibliotecă a clasei, lămurește tovarășa învățătoare, dar am făcut ca multe din cărțile pe care le au fetele acasă, să fie trecute din mână în mână.

GALAȚI. — Liceul de băeți. Sala de meditație a internatului. Unii elevi scriu, alții desenează, alții citesc. Intr'o bancă, în fund, lângă fereastră, un elev mărunțel citește, făcând însemnări într'un caiet. Citește de zor „Cântul vieții" de A. Toma. Fiecare poezie o „rezumă" în caietul lui de lectură. A citit mai mult de jumătate de carte. Frunzăresc notele din caiet. Multe din însemnări diformează ideile exprimate de poetul A. Toma în versurile sale.

— Dece-i spune volumului „Cântul vieții"?

Elevul mă privește foarte mirat, ca și cum, pentru prima oară, s'a împiedicat de un astfel de gând. Tovarășul profesor i-a cerut să citească volumul, să-l rezume. Conștiincios, se execută. N'a fost însă ajutat să desprindă înțelesul plin de miez al celor citite, neprimind îndrumare în acest sens nici dela profesorul de limba română și nici dela dirigintele clasei.

Am putea lungi cu zeci și zeci de exemple această înșirare de aspecte asupra felului cum se desfășoară, în genere, munca de organizare și îndrumare a lecturii în afară de clasă a elevilor noștri. Ceeace rezultă din aceste câteva constatări poate fi însă consemnat într'o singură frază: cu mici excepții, organizarea și îndrumarea temeinică și sistematică a lecturii în afară de clasă nu intră, decât în slabă măsură, în preocupările cadrelor noastre didactice.

De aici rezultatele negative semnalate mai sus în ceeace privește îndrumarea și organizarea atât a lecturii obligatorii suplimentare, cât și a lecturii libere a elevilor noștri.

In genere, elevii noștri nu știu nici ce să citească, nici cum să citească. Trebue, ca atare, să-i ajutăm permanent și să-i îndrumăm cu grijă pe această cale, ținând seamă de cerințele și interesele lor, de vârsta lor, de formarea lor în spiritul educației comuniste.

Cui îi revine organizarea și îndrumarea acestei munci de mare răspundere?

Negreșit că problema trebue să intereseze întregul colectiv pedagogic al școlii și, în primul rând, pe director. Insă întreaga activitate trebue să fie dirijată, în deosebi, de profesorul de limba română și de dirigintele clasei. Primul deoarece rolul lecturii în afară de clasă este foarte mare în predarea obiectului respectiv, iar al doilea deoarece, cunoscând particularitățile elevilor săi, interesele și cerințele lor, poate coordona just lectura lor în afară de clasă și poate asigura, împreună cu profesorul de limba română, controlul și îndrumarea acestei activități.

In mobilizarea și antrenarea elevilor, ei trebue să folosească sprijinul Organizației U.T.M. și al Organizației de pionieri, care trebue să socotească drept sarcină însemnată câștigarea bătăliei pentru desfășurarea rodnică a lecturii în afară de clasă a elevilor.

E drept că o problemă serioasă o prezintă lipsa cărților și a bibliotecilor bine înzestrate. Inițiativa dirigintelui și îndrumarea profesorului de limba română pot duce însă la închegarea de mici biblioteci pe clase, folosindu-se posibilitățile locale.

Viața școlii ne arată că sunt mai multe feluri de elevi: unii care „înghit" cărțile, așa zișii „mâncători de cărți", care citesc orice, la întâmplare, fără niciun fel de alegere; alții citesc puțin și pe apucate; alții nu citesc deloc, ascunzându-și această deficiență sub pretextul lipsei de timp.

Pentru justa desfășurare a acestei activități, profesorul de limba română, de comun acord cu dirigintele clasei, trebue să planifice organizarea și îndrumarea lecturii în afară de clasă a elevilor chiar dela începutul anului. „Metodica citirii", precum și „Metodica literaturii", dau în acest domeniu o serie de îndrumări pozitive, pe care cadrele noastre didactice trebue să le cunoască și să se străduiască a le realiza în munca concretă de fiecare zi.

De aceea, notăm aici, în fugă doar, câteva probleme.

Reamintim, de pildă, că această activitate cuprinde patru momente principale: 1) studiul intereselor cititorilor și antrenarea lor la lectura în afară de clasă; 2) recomandarea cărților pentru lectură; 3) cultivarea deprinderilor unei lecturi temeinice; 4) evidența și controlul lecturii în afară de clasă.

In această muncă de mare răspundere, bogata experiență a învățătorilor și profesorilor sovietici trebue să ne fie un îndreptar de fiecare zi. Ei au găsit forme variate și atrăgătoare pentru a îndruma în mod pozitiv lectura în afară de clasă a elevilor lor. Discuțiile privitoare la cărțile noi apărute, liste bibliografice (generale — pentru întreaga clasă, sau individuale — pentru fiecare elev în parte), discuții între cititori, cercul prietenilor cărții, cercuri literare, serate literare, expoziții de cărți, jurnale de lectură — sunt forme variate și atrăgătoare pe care trebue să le folosim și noi în școala noastră pentru a dobândi rezultate cât mai bune în munca de îndrumare a lecturii în afară de clasă a elevilor.

Numai în felul acesta vom putea lichida cu succes lipsurile din munca desfășurată până acum, iar elevii noștri vor fi și ei convinși de adevărul vorbelor lui Maxim Gorki, pe care un elev sovietic le-a pus ca motto în jurnalul său de lectură: „Cartea are facultatea de a arăta ceeace nu văd și nu știu despre om".

Prof. I. Cremer

Pentru o mai bună planificare a muncii didactice

Câteva observații pe marginea unui plan de lecție de chimie la anul I al școlii medii tehnice de metalurgie din orașul Stalin

Planul de lecție a cărui analiză o facem aici este conceput pentru predarea lecției „Carbonul". Momentele principale pe care profesoarea Șeitan Florica și le propune în desfășurarea acestei lecții sunt: controlul caietelor, verificarea cunoștințelor și expunerea cunoștințelor noi.

Primele două momente, controlul caietelor și verificarea cunoștințelor nu cuprind nicio altă specificare de amănunt. Nu se arată ce teme anume se vor controla și în ce scop, ce cunoștințe vor fi verificate, ce întrebări se vor pune și cui anume se vor pune aceste întrebări. Amănuntele de această natură sunt însă necesare. Ele dovedesc că profesorul se gândește din vreme la modul cel mai potrivit pentru controlul cunoștințelor. Ele arată că profesorul este permanent preocupat de situația școlară a fiecărui elev la obiectul său, de gradul în care fiecare elev își însușește cunoștințele, de felul în care tinerii pe care îi instruește și îi educă își îndeplinesc îndatoririle lor școlare.

Punctul al treilea al planului este momentul central al lecției și cuprinde în planul profesoarei 99 la sută din întreg materialul acestui plan. Profesoara își fixează în mod amănunțit toate chestiunile despre care va vorbi la lecție: despre cărbunele liber, cristalizat și cu structură cristalină, despre cărbunele din regnul mineral, carbonați și bicarbonați, despre cărbunele din combinațiile de origine organică, cărbunii de pământ, bitumurile, creta, etc., despre cărbunii artificiali, cărbunele de retortă, negrul de fum, negrul de acetilenă, cocsul, mangalul, cărbunele de zahăr, cărbunele de oase. Profesoara se oprește apoi mai amănunțit asupra diamantului și grafitului. Își propune să arate unde se găsește diamantul, cum și cine l-a preparat în laborator, care sunt proprietățile lui fizice și chimice și ce întrebuințări are. Despre grafit își propune să trateze după acelaș plan: unde se află în stare naturală, cum și din ce se prepară în laborator și industrie, ce proprietăți fizice și chimice are și ce întrebuințare i se dă.

Aici planul se oprește. Niciun cuvânt deci despre felul cum se va face fixarea și consolidarea cunoștințelor transmise în cursul lecției, nicio preocupare pentru folosirea lecției ca mijloc de educație, ca mijloc de formare a dragostei pentru Patrie, pentru oamenii muncii și pentru regimul nostru de democrație populară, ca mijloc pentru formarea concepției materialiste asupra lumii.

Se vede limpede cum planul este redus numai la înșirarea materialului nou despre care profesoara intenționează să vorbească la lecție. Este drept că transmiterea cunoștințelor noi reprezintă punctul nodal al unei lecții. Către aceasta trebue îndreptată toată atenția. Este foarte bine ca profesorul să-și noteze toate problemele care formează materialul nou ce urmează a fi transmis elevilor. In felul acesta, el are garanția că nu-i va scăpa nimic din ceeace-i cere programa școlară în cadrul obiectului respectiv.

Dar aceasta nu este de ajuns. In general, cunoștințele noi nu pot fi predate fără a găsi și a folosi verigile de legătură între cunoștințele vechi și cele noi, după cum ele nu pot fi transmise nici fără crearea unor condiții prielnice pentru receptivitatea materialului nou. De aceea, unui profesor nu-i poate fi indiferent nu numai ce transmite și cât transmite, ci și cum transmite. Tocmai în aceasta constă măiestria pedagogului, a profesorului îndemânatec și experimentat. Aici și numai aici el își poate dovedi priceperea de a găsi cele mai potrivite metode de predare. Un profesor bine pregătit din punct de vedere al specialității lui, dar fără stăpânirea unei metode bune de predare, poate obține rezultate tot așa de slabe ca și un profesor prost pregătit din punct de vedere profesional. Metoda nu face totul, ea însă face mult.

Cum trebuia concepută lecția despre carbon în general și despre diamant și grafit în special?

Lecția despre carbon deschide un nou capitol. Pregătirea aperceptivă pentru această lecție nu rezultă numai din ascultarea lecției precedente. Este nevoie să se facă o incursiune în întreaga materie parcursă până acum cu referire numai la acele părți care readuc în mintea elevilor o serie de cunoștințe ce fac legătura și înlesnesc trecerea la predarea materiei noi. In cazul lecției de față, profesorul trebue să ceară elevilor să-și reamintească despre valențele elementelor și de combinațiile în care se află carbonul. Din lecțiile anterioare, ei își pot aminti de acizii, în formula cărora se găsește carbonul (acizii cianhidric, stearic, carbonic, acetic, oxalic, formic), de săruri ale carbonului (carbonatul de potasiu, de sodiu, de calciu, de bariu etc.) și de acizii în care intră oxigenul și care nu sunt totuși un rezultat al combinării oxizilor de metaloid cu apa.

Tot în această etapă pregătitoare, profesorul discută cu elevii despre mijloacele de fixare a azotului, în deosebi despre rezultatele care se obțin prin încălzirea cocsului cu var în cuptorul electric și prin trecerea azotului peste carbidul încălzit, rezultat din prima combinație chimică. El ajunge astfel la cianamida de calciu și la cărbune. Descompunerea formulei cianamidei de calciu pune în evidență tetravalența carbonului. Tot așa, când este vorba de descompunerea formulei sulfurii de carbon și a acetilenei.

După această reîmprospătare de cunoștințe, profesorul trebue să anunțe subiectul și să treacă la expunerea lui sistematică. In mod obișnuit, lecțiile de chimie folosesc experimentul. Ele nu exclud însă nici alte metode. Care era ordinea logică a transmiterii cunoștințelor noi în cazul lecției despre carbon? Mai întâi erau necesare câteva considerații generale asupra rolului pe care îl joacă carbonul în natură, în deosebi asupra rosturilor lui pentru viața organismelor animale și vegetale, asupra posibilității pe care o are astăzi tehnica de a produce în mod sintetic corpuri organice (cauciucul, indigoul, alizarina, etc.) câteva cuvinte despre numărul mare de combinații ale carbonului, atât de mare și de importante încât ele, dat fiind și faptul că se deosebesc radical de combinațiile celorlalte elemente, sunt studiate de chimia organică, numită și chimia carbonului.

Așa cum și-a propus să lucreze tovarășa profesoară Șeitan a pornit invers de cum ar fi trebuit să pornească pentru formarea cunoștințelor elevilor ei. Ea a schițat dela început o clasificare a carbonului și a produșilor săi: cărbunii în stare naturală cu o serie întreagă de diviziuni și subdiviziuni, cărbuni artificiali, deasemenea cu subdiviziunile lor. Mult mai firesc era ca această clasificare să fi fost scoasă dela elevi, apelându-se la observațiile și cunoștințele lor directe despre diferite varietăți de carbon. Toți elevii știu din experiența lor personală, despre mangal, jăratec, brichete de cocs și de lignit, huilă, grafit, etc. De aceea, lecția trebuia să pornească dela prezentarea și descrierea unei serii întregi de varietăți ale cărbunelui, sau de compuși ai carbonului. Se puteau prezenta sumar dar intuitiv, câțiva carbonați: piatra de var, marmura, magnetita, dolomita, sideroza, după care se putea trece, pe aceeaș cale a descrierii și intuiției, la studierea diamantului și a grafitului. Material intuitiv nu se poate spune că nu putea fi găsit, mai ales în orașul Stalin, care are atâtea fabrici și uzine. Diamantul și grafitul puteau fi prezentate prin însăși materialele pe care le folosesc elevii în această școală tehnică: instrumente de tăiat sticla, material pentru fabricarea creuzetelor din metalurgie, electrozi folosiți la cuptoarele electrice și în galvanoplastie, sub formă de unsoare pentru piese de mașini, sub formă de praf folosit la ungerea suprafețelor de lemn expuse frecării, vârfuri de creioane de diferite calități, etc. Toate acestea sunt necesare pentrucă ajută și pe această cale pe elevi să cunoască diferite mașini și piese de mașini; cu atât mai mult cu cât acești elevi vor deveni mâine cadrele medii tehnice care vor contribui din plin la desvoltarea industriei noastre.

Tratând despre diamant, profesoara își putea propune în plan să vorbească despre luxul claselor exploatatoare, despre condițiile grele de muncă și viață ale muncitorilor din minele de diamant din Africa de Sud, putând astfel face legătura cu tendințele hrăpărețe de totdeauna ale imperialiștilor englezi, cu amenințarea păcii de către aceștia și de către americani. In ce privește grafitul, putea să-și noteze că se află și în țara noastră la Schela, în județul Gorj, că regimul nostru de democrație populară a pus în exploatare această mină, părăsită în timpul regimurilor burghezo-moșierești, contribuindu-se și pe această cale la asigurarea independenței noastre față de țările capitaliste.

Planul nu trebue să se încheie aici. După arătarea proprietăților diferitelor varietăți de carbon era necesar să se vorbească despre aplicarea lor industrială și tehnică, bazată pe aceste proprietăți. Este necesară apoi o revenire asupra cunoștințelor noi. Prin aceasta nu trebue să înțelegem parcurgerea întregului material predat în cursul lecției. Din volumul acestuia alegem câteva chestiuni pe care le credem principale și care constitue baza unei însușiri temeinice a întregului material prezentat. Ne fixăm în plan deci câteva întrebări asupra formelor în care se găsește cărbunele în natură, asupra proprietăților lui și a rolului său pentru viața plantelor și animalelor, în legătură cu întrebuințările diamantului și a grafitului în industrie.

Este apoi de recomandat să se rezerve 1—2 minute pentru eventuale întrebări ale elevilor referitoare la materialul predat.

La sfârșitul lecției e bine ca profesorul să indice forme cât mai variate de teme pentru acasă, dând elevilor toate explicațiile necesare pentru executarea acestor lucrări. In cazul de față, ținând seamă de conținutul lecției, profesorul poate să propună pregătirea lecției respective din manual, recomandarea unui material de lectură strâns legat de cunoștințele noi însușite, colecționarea de anumiți compuși ai carbonului, executarea chiar a unor experiențe simple și accesibile oricărui elev.

Prof. I. Dinicu

Conferința Truman-Attlee— conferință de război

Infrângerea agresorilor americani în Coreea a ascuțit, în chip extraordinar, divergențele dintre puterile imperialiste.

Intr'adevăr, deîndată ce în atmosfera artificial senină, pe care comunicatele îngâmfatului Mac Arthur o întrețineau până 'n ultima clipă, a isbucnit uraganul contra-ofensivei deslănțuite de Armata Populară Coreeană și de voluntarii chinezi, s'a asistat în tabăra atlantică la o dispută aprigă.

Cei din Londra și Paris, demoralizați de înfrângerea legiunilor lui Mac Arthur și cedând presiunii opiniei publice, au lăsat a înțelege că nu sunt de acord cu intenția lui Truman de a extinde agresiunea în Extremul Orient. La rândul lor, cei din Washington, turbând de mânie, au acuzat cu amărăciune pe vasalii lor din Londra și Paris că se „desolidarizează" de acțiunile lor, tocmai într'unul din cele mai critice momente ale istoriei Statelor Unite".

In realitate, sub acest schimb de reproșuri reciproce, făcute într'un climat de panică și derută, se ascundeau două teze opuse, ilustrând interese imperialiste opuse — și anume: Statele Unite, preocupate de a-și „salva" prestigiul știrbit și mai ales de a pune mâna pe posesiunile coloniale engleze și franceze, sunt pentru deslănțuirea imediată a unui războiu mondial, pe când imperialiștii englezi și francezi sunt preocupați să-și mențină pozițiile din Asia și le consolideze, așteptând un moment care după părerea lor ar fi mai potrivit pentru deslănțuirea măcelului mondial.

In aceste condițiuni, Attlee a solicitat o întrevedere lui Truman. Pentru a calma neliniștea opiniei publice vest-europene, Attlee a lăsat să se înțeleagă că demersul său personal pe lângă suzeranul dela Casa Albă urmărește un scop de „moderațiune". Atât comunicatul final, dat publicității la încheerea convorbirilor Truman—Attlee, cât și declarația pe care Attlee a făcut-o, la reîntoarcere, în Camera Comunelor, arată însă, în mod neîndoios și categoric, că discuțiunile dela Washington au fost o conferință de răsboi și nu de pace. Intr'adevăr, cei doi leaderi imperialiști au căzut de acord asupra intensificării agresiunii în Extremul-Orient și asupra accelerării preparativelor de agresiune în Europa. Aceasta reiese în chip evident din faptul că Attlee nu numai că nu l-a convins pe Truman să recunoască Republica Populară Chineză și să renunțe a se opune intrării ei în O.N.U., dar el însuși a adoptat punctul de vedere american față de insula Taiwan.

Dealtminteri, Attlee a subliniat că agresiunea contra Coreei va fi continuată, mergând chiar până a preciza că nu există între el și Truman nici o divergență cu privire la folosirea bombei atomice, deși nu mai departe decât acum câteva zile guvernul englez își exprimase părerea că „folosirea bombei atomice nu poate avea loc decât cu consimțământul O.N.U.-lui".

In sfârșit, cei doi au mai căzut de acord să grăbească la maximum înarmarea așa-zisei Uniuni Atlantice, să reînarmeze Germania apuseană și să-l numească pe belicistul Eisenhower în fruntea coaliției agresive.

De fapt, — după cum remarcă „Izvestia", — „contradicțiile dintre cei doi parteneri ai blocului imperialist au fost momentan atenuate sau trecute pe planul al doilea, în dauna exclusiv a intereselor Marii Britanii". Intr'adevăr, în loc de a-l aduce Attlee la „moderațiune" pe Truman, acesta l-a îngenunchiat complet pe Attlee, care a subordonat și mai mult interesele imperiului britanic imperialismului american.

Această subordonare docilă a mers chiar până la abandonarea obiecțiunilor britanice față de politica de acumulări de materii prime strategice dusă în prezent de Statele-Unite și care sugrumă industria engleză.

Concluzia? Ea este că imperialiștii anglo-americani s'au înțeles pentru a provoca deslănțuirea unui al treilea masacru mondial. Convorbirile dela Washington arată, într'adevăr, că în loc de a trage învățămintele cuvenite din desfășurarea evenimentelor internaționale, care dovedesc concret răsturnarea raportului mondial de forțe în dezavantajul lor, Truman și Attlee stăruie cu o criminală încăpățânare pe panta aceleeași politici agresive și răsboinice.

Această politică va eșua, deoarece lagărul popoarelor este mai puternic și va reuși să impună pacea, în ciuda lui Truman și Attlee — și peste capul lor.

Sesiunea Biroului Executiv al F. S. M.— contribuție de seamă la întărirea frontului păcii

Sesiunea Biroului Executiv al F.S.M., care a avut loc la București între 1—7 Dec., a scos din nou în evidență cu deosebită tărie voința de pace a oamenilor muncii din lumea întreagă. Desbaterile care au avut loc cu acest prilej au arătat că dela sesiunea din Budapesta, Federația Sindicală Mondială și-a sporit eforturile pentru apărarea păcii, mobilizând massele largi ale muncitorilor din lumea întreagă în lupta activă pentru pace.

Această intensificare a luptei pentru pace corespunde creșterii pericolului de războiu din ultimele luni. Insetați de dorința unor noi cuceriri, și aspirând la hegemonia lumii, monopoliștii americani pun în pericol din ce în ce mai mult pacea întregii omeniri.

Mișcarea sindicală internațională nu poate rămâne nepăsătoare față de o astfel de situație. Toate popoarele, în frunte cu clasa muncitoare, doresc pacea.

Federația Sindicală Mondială a folosit orice prilej pentru a demasca politica reacționară a provocatorilor la un nou război și scopurile pe care le urmăresc scizioniștii, slugi vândute imperialiștilor, în mișcarea sindicală. Astfel, delegatul F.S.M. în Consiliul Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite a denunțat agresiunea americană în Coreea, condamnând barbarele bombardamente ale aviatorilor americani față de populația civilă coreeană, ca și atrocitățile săvârșite de către armatele cotropitoare.

Toate organizațiile sindicale naționale afiliate la F.S.M., precum și organizațiile sindicale neafiliate au fost antrenate în strângerea semnăturilor pe Apelul dela Stockholm. Rezultatele obținute în această campanie au umplut de furie pe conducătorii „Internaționalei" galbene, pe scizioniștii americani și englezi din C.I.O. și T.U.C.

Mișcarea partizanilor păcii continuă să crească și faptul acesta este cu atât mai semnificativ, cu cât această creștere are loc chiar în țări ca Statele Unite, Anglia, Țările Scandinave și cele din Asia, în care, până la Congresul dela Varșovia, mișcarea pentru pace nu luase un avânt prea mare.

Biroul Executiv al Federației Sindicale Mondiale și-a dat adeziunea sa completă hotărîrilor și inițiativelor luate la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia. El semnalează importanța istorică a acestui Congres care a cerut cu hotărîre condamnarea propagandei de război, a definit agresiunea și a propus măsuri concrete pentru desarmarea generală și pentru interzicerea bombei atomice.

In Manifestul adresat organizațiilor sindicale și muncitorilor din lumea întreagă, Federația Sindicală Mondială cheamă sutele de milioane de oameni cinstiți să ia în propriile lor mâini cauza apărării păcii și să se opună cu îndârjire uneltirilor criminale ale imperialiștilor ațâțători la război. Prin eforturi comune va putea fi realizată o politică pașnică de colaborare prietenească între popoare.

In rezoluția asupra sarcinilor Federației Sindicale Mondiale în lupta pentru pace, se arată că organizațiile sindicale naționale, Uniunile Internaționale Sindicale, (Departamente Profesionale ale F.S.M.) și sindicatele neafiliate au sarcina să aducă la cunoștința oamenilor muncii și să le explice prin toate mijloacele posibile, (presă, radio, cinema, organizare de întâlniri publice, etc.), hotărîrile celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. De asemenea, ele vor trebui să lărgească, să întărească și să activizeze comitetele de apărare a păcii la locurile de muncă. In țările capitaliste, lupta pentru pace va trebui să fie strâns împletită cu lupta pentru satisfacerea revendicărilor imediate și vitale ale oamenilor muncii. Vor trebui elaborate și puse în practică planuri concrete în vederea împiedicării reînarmării Germaniei și a Japoniei, pe care conducătorii americani doresc să le transforme din nou în puteri agresive. Oamenii muncii vor trebui să-și sporească vigilența, denunțând activitatea nefastă a conducătorilor sindicali scizioniști, a sindicatelor așa zise libere și a secretariatelor profesionale internaționale galbene, care nu sunt altceva decât instrumente docile ale imperialiștilor ațâțători la război.

Hotărîrile luate în sesiunea Biroului Executiv al F.S.M. vor întări și mai mult unitatea de luptă a muncitorilor din țările capitaliste, din cele coloniale și dependente, pentru cucerirea revendicărilor lor politice, economice și sociale.

Mișcarea noastră sindicală, care a sprijinit în mod activ toate acțiunile întreprinse de F.S.M., va ști să aplice cu acelaș avânt toate hotărîrile ultimei sesiuni a Biroului Executiv al F.S.M.

„Ii încredințăm pe tovarășii care reprezintă aci în mijlocul nostru frăția de luptă a clasei muncitoare internaționale că ne vom face cu cinste datoria de muncitori ai unei țări libere, de luptători activi ai marelui front al păcii în fruntea căruia se află invincibilul popor sovietic și marele lui stegar, I. V. Stalin", a spus tov. Gh. Apostol la meetingul organizat cu prilejul închiderii sesiunii Biroului Executiv al F. S. M., meeting la care publicul a ovaționat cu entuziasm pe conducătorii mișcării sindicale internaționale.

Prin noi succese în producție, prin noi realizări pe drumul construirii socialismului, oamenii muncii din țara noastră se alătură luptei oamenilor cinstiți din lumea întreagă pentru împlinirea hotărîrilor Biroului Executiv al F. S. M., pentru cucerirea păcii.

Urmând sarcinile trasate de Federația Internațională a Sindicatelor Salariaților din Invățământ (Departamentul nostru Profesional) cadrele noastre didactice sunt alături de milioanele de oameni ai muncii în lupta pentru pace, pentru progres.

Natalia Petrin
membră în Comitetul Executiv al U. S. S. I.

13 Decembrie nu va fi uitat niciodată

S'au împlinit 32 de ani de când, la 13 Decembrie 1918, burghezo-moșierimea din țara noastră, sfătuită de imperialiștii anglo-francezi și condusă de cel mai mare moșier, regele Ferdinand I, a organizat măcelul din Piața Teatrului Național, cu scopul de a sugruma în fașă orice încercare a muncitorilor de a-și croi o viață mai bună.

In acel timp, economia țării suferise mult de pe urma războiului și a ocupației germane. In schimb, burghezo-moșierimea se îmbogățise din executarea comenzilor date de Stat și din jafurile fără precedent în bugetul țării. Oamenii muncii trăiau în lipsuri mari. Dar burghezo-moșierimea nu înțelegea să renunțe la goana ei după câștiguri mari, ci a căutat să și le realizeze trecând toate greutățile perioadei de după război pe spinarea muncitorilor. Un muncitor câștiga în medie 14-16 lei pe zi, în timp ce numai un kg. de mălai costa 18 lei.

In acea vreme Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cunoscută de muncitorii noștri prin contactul direct cu muncitorii și țăranii ruși în timpul războiului, dădea și mai multă tărie valului revoluționar care se întindea cu repeziciune peste toată țara, umplând de groază pe exploatatori. Grevele începute la Iași au avut răsunet în toată țara. Ele s'au manifestat cu deosebită tărie în Capitală. Aci se aflau în grevă muncitorii tipografi dela Sfetea și Minerva. La greva lor aderaseră și muncitorii dela C. F. R., dela Arsenal, dela fabricile Lemaître, Vulcan, Wolf, dela Pirotehnie și dela fabrica de chibrituri. Pe lângă revendicări economice (mărirea salariului, ziua de lucru de 8 ore), greviștii urmăreau și revendicări politice: ridicarea stării de asediu, desființarea cenzurii, împroprietărirea țăranilor, etc.

Exploatatorii, văzând că este în joc însăși existența regimului burghezo-moșieresc și doritori să înfăptuiască acel faimos „cordon sanitar" menit să „ferească" Europa de influența Marii Revoluții din Octombrie, au organizat măcelul din Piața Teatrului Național. Când, în după amiaza zilei de 13 Decembrie, coloanele muncitorilor străbăteau Piața Teatrului Național, îndreptându-se spre sediul sindicatelor din strada Sf. Ionică, soldații, îmbătați mai din vreme și comandați de odiosul general Mărgineanu, au ieșit din ganguri și de prin curți, trăgând în plin în rândurile celor care îndrăzniseră să ceară mai multă pâine și o viață mai omenească. Baionetele se împlântau în piepturile muncitorilor cu fețe supte de foame și mizerie, iar tocurile bocancilor striveau capetele celor căzuți. Sute de morți și răniți au înroșit cu sângele lor Piața Teatrului Național. Sediul sindicatelor a fost devastat și închis. Mii de muncitori au fost arestați și schingiuiți în beciurile poliției. In urma schingiuirilor suferite atunci, a pierit I. C. Frimu, conducătorul dârz al muncitorilor din acea vreme.

Dar măcelul dela 13 Decembrie 1918 n'a distrus mișcarea muncitorească din țara noastră, așa cum sperau exploatatorii ci, din potrivă, a intensificat-o, după cum au dovedit-o grevele de mai târziu și înființarea Partidului Comunist Român, în 1921.

Datorită luptei duse în ilegalitate de P.C.R., datorită eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, oamenii muncii din țara noastră au putut întâmpina cea de a 32-a comemorare a măcelului dela 13 Decembrie, luptând pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii. Entuziasmul cu care massele și-au dat votul la 3 Decembrie pentru pace și socialism, avântul cu care oamenii muncii lucrează pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, angajamentele cu care întâmpină ei primul nostru Plan Cincinal și mărețul Plan de electrificare a țării, arată cât de rodnică a fost jertfa muncitorilor dela 13 Decembrie. Nu numai că mișcarea muncitorească dela noi n'a fost gâtuită, dar ideile Marii Revoluții au triumfat și triumfă în lumea întreagă. Ideile Marii Revoluții Socialiste formează acum steagul sub care luptă muncitorimea din toată lumea pentru desființarea exploatării. Grupați în jurul invincibilei Uniuni Sovietice, muncitorii din lumea întreagă condamnă cu tărie agresiunea imperialiștilor din Coreea, sprijină lupta de eliberare a popoarelor asuprite și fac totul pentru împiedicarea celui de al treilea războî mondial.

Cadrele didactice din țara noastră cinstesc memoria muncitorilor căzuți la 13 Decembrie, muncind cu și mai mult avânt pentru educarea tinerelor generații în spiritul doctrinei comuniste și pentru a ajuta Partidul Muncitoresc Român să pună în practică principiile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și bogata experiență acumulată de U.R.S.S. care, sub conducerea tovarășului Stalin, învățătorul oamenilor muncii din întreaga lume, a construit socialismul, iar acum construește comunismul.

Ne scriu studenții din Uniunea Sovietică

Incă un pas spre comunism

Soarele tomnatic, dar încă puternic, luminează aprins chipurile pline de viață ale studenților. Dinspre Rabociaia și dinspre Moscovscaia se revarsă adevărate fluvii de oameni, care se contopesc pe scările Institutului Politehnic. Nu e încă opt, dar studenții n'au timp de așteptat: astăzi e o zi obișnuită de școală și în fiecare „zi obișnuită", la ora 8 fără două minute studentul trebue să fie pe banca sălii de curs și să aștepte intrarea profesorului.

In prima oră, grupa a IV-a a anului II de mecanică are lecție de dinamică. După aceasta urmează seminar (aplicații) la matematică, iar dela 12 la 14 va fi lucru în laborator la „rezistența materialelor". Imbinarea armonioasă a programului îi ferește pe studenți de oboseală și-i face să fie mereu plini de interes pentru munca lor.

...A sosit ora 14. Ieșind din laborator, ne îndreptăm spre auditorul 403. In fruntea noastră se află comsorgul și agitatorul comsomolist Grișca Panteleev. Intrăm și ne așezăm liniștiți în bănci. Este ora de discuții asupra evenimentelor politice. Astăzi vom vorbi despre una dintre uriașele construcții contemporane, despre construcția Canalului Turcmen ce va lega fluviul Amu-Daria cu Marea Caspică. Discuția o începe Grișca Panteleev. Vorbind, desenează pe tablă harta cu fluviul Amu-Daria, lacul Aral, lacul Kotlovina și Marea Caspică. Arată traseul uriașului canal ce va trece prin apusul Turcmeniei și va lega orașul Tahia-Taș (pe Amu-Daria) cu orașul Krasnovodsc (la Marea Caspică), ocolind lacul Kotlovina. „Construind acest canal lung de 1200 km." — spune comsomolistul Panteleev — „facem un uriaș pas înainte pe drumul înfăptuirii planului stalinist de transformare a naturii. facem un pas uriaș pe drumul construirii comunismului în țara noastră, deoarece vor fi date agriculturii peste un milion de hectare, teren care, până acum, nu producea nimic".

Luând cuvântul, Sașa Harlamov (comsorgul grupei), arată că prin construcția acestei opere mărețe se va da țării un izvor nesecat de energie electrică.

„Impreună cu celelalte construcții — Canalul Sud-Ucrainian, Canalul Volga-Don, hidrocentralele dela Kuibâșev și Stalingrad — canalul Turcmen arată lumii întregi dorința de pace a poporului sovietic, care întrebuințează energia atomică pentru transformarea naturii și nu pentru distrugerea omenirii, așa cum vor să facă rechinii imperialiști" — închee tov. Harlamov.

Aproape fiecare tovarăș a avut ceva de spus în legătură cu problema discutată. Tov. Lacosin arată că mărimea Canalului Turcmen este unică în lume. Totuși el va fi construit în numai 7 ani, în timp ce capitaliștii au realizat un canal de 70 km. (Canalul Panama) în mai mult de 10 ani.

Vorbind despre forța omului sovietic, tov. Sașa Dghepgunov arată că uriașul Canal Turcmen și cele trei hidrocentrale legate de acesta, vor transforma pustiul Kara-Kum într'o adevărată grădină de cultură a bumbacului. „Acolo unde totul se usca din lipsa de apă, peste 7 ani va curge un fluviu cu un debit de apă de 350—400 m³ pe secundă. Forța noastră — a oamenilor sovietici — este atât de mare, încât putem smulge naturii nesfârșite izvoare de energie". — închee tovarășul Dghepgunov.

Arătând importanța internațională a Canalului Turcmen și a tuturor celorlalte construcții sovietice care, întărind Țara Socialismului, întăresc întregul front al păcii, comsomolistul Evseenco spune: „Experiența constructorilor sovietici va ușura începerea construcțiilor în țările de democrație populară și va arăta lumii întregi nivelul înalt la care a ajuns tehnica sovietică".

...Ora politică s'a terminat. Indreptându-ne spre cantină continuăm totuși să discutăm.

Sufletul ne e plin de lumină. Parcă am cuprins toată lumina hidrocentralelor ce se vor construi. Cât de plăcută și cât de însemnată ni se pare munca noastră de zi cu zi! Câtă fericire și viață dăinuește în Statul Socialist!

Marcu Ioniță
anul II gr. IV-a
Facultatea Mecanică
Institutul Politehnic
Novocercasc

Cultura fizică și sportul la centrul școlar 4-13 din Capitală

In acest an școlar, predarea culturii fizice și stimularea sportului în școli face un mare pas înainte.

Pe deoparte, obiectul a fost extins, dându-i-se importanța cuvenită iar pe de altă parte, prin înființarea Complexului sportiv de Stat „Gata pentru Muncă și Apărarea R.P.R." el și-a găsit un fundament științific multilateral.

Ședințele cercului pedagogic de specialitate și mai ales cursurile de perfecționare care s'au ținut în timpul verii la București și în Orașul Stalin, ne-au ajutat să ne însușim o metodică nouă, să ne planificăm și să ne îmbunătățim astfel munca de cultură fizică și sport în școală.

Colectivul de cultură fizică și sport dela centrul liceelor de băeți Nr. 4—13 din București, alcătuit din profesorii de gimnastică și din medicii școlii și-a început activitatea prin măsurători și examinări ale aptitudinilor fizice și ale sănătății elevilor după care aceștia au fost împărțiți în trei grupe: apți, indicați pentru gimnastică medicală și scutiți. Rezultatele s'au comunicat și părinților, pentru a se asigura și în familie controlul ținutei elevilor și continuarea tratamentelor de gimnastică medicală.

Folosind strălucita experiență sovietică, am aplicat și la noi în școală gimnastica înainte de lecții și „minutul" de cultură fizică. In vederea exercițiilor de înviorare care se fac în fiecare dimineață dela 7.45 la 7.55, fiecare clasă a fost împărțită în 2—3 grupe, fiecare grupă având un instructor dintre elevii fruntași. Colectivul profesorilor de gimnastică ține săptămânal ședințe speciale cu instructorii care conduc zilnic programele de înviorare stabilite.

In cele două curți ale școlii lucrează actualmente 13 clase, înglobând un număr de circa 500 elevi. Activitatea este controlată permanent de către profesorii de specialitate și de ceilalți profesori, care și-au luat în mod voluntar această sarcină.

Pe lângă faptul că organizează începutul zilei școlare, înviorarea trezește interesul pentru exercițiile fizice, contribue la crearea bunei dispoziții și a vioiciunii lor, contribue la rezolvarea problemei întârzierilor la prima oră de curs, disciplinează pe elevi.

După două luni de aplicare a gimnasticii înainte de lecții, am constatat că elevii și-au însușit numeroase exerciții noi — în special cele prevăzute pentru trecerea normelor F. G. M. A. și lucrează cu mai multă ușurință și cu interes sporit la programele obișnuite.

Minutul de cultură fizică se aplică atunci când profesorul crede necesar să împrospăteze atenția elevilor și să înlăture oboseala lor. In cadrul acestui minut se fac 2—3 exerciții ușoare și cunoscute, conduse — la cererea profesorului respectiv — de către un responsabil de clasă. Măsura a fost primită cu mult interes de elevi și dă rezultate bune.

In afară de activitatea obișnuită, colectivul de medici și profesori de gimnastică dă consultații și indicații privind gimnastica medicală.

Mișcarea de cultură fizică și sport din U.R.S.S. și din țările de democrație populară este popularizată în școală prin conferințe, prezentări de manifestații, filme și prelucrări de cărți și broșuri, precum și prin vitrina de cultură fizică, care cuprinde articole, recenzii, fotomontaje și îndrumări tehnice.

O preocupare importantă a colectivului de profesori a fost pregătirea elevilor pentru Complexul sportiv de Stat G.M.A. Din cei 200 aspiranți înscriși până în prezent în școală peste 150 au trecut probele de control F. G. M. A. la înnot și atletism, urmând ca celelalte probe să fie date până la sfârșitul anului școlar.

In vederea trecerii examenului teoretic, subiectele anunțate vor fi prelucrate în fața aspiranților în ședințe speciale.

Pentru vacanța de iarnă, colectivul nostru și-a luat sarcina de a amenaja pe terenul sportiv al școlii un patinoar, unde să se organizeze concursuri de patinaj, curse cu obstacole, aruncarea mingii la „coș" și numeroase jocuri de iarnă, indicate în cartea lui V. G. Iacovlev: „Pentru vacanțe, activitatea de cultură fizică în școală".

Cu sprijinul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, prin colaborarea activă cu organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală, toate aceste sarcini vor putea fi aduse la îndeplinire în bune condițiuni.

Pentru viitor, colectivul de medici și profesori de cultură fizică din școala noastră își ia angajamentul să mobilizeze toate forțele pentru a pregăti cât mai mulți aspiranți la Complexul sportiv de Stat G. M. A., ridicând cadre puternice, hotărîte și cu voință, pentru munca de construire a socialismului și pentru apărarea Patriei.

POȘTA REDACȚIEI

● Prof. Crep Gheorghe — Șc. Tehnică-Arad. Observațiile dvs. în legătură cu problema programei școlare de științe naturale pentru anii I și II sunt întemeiate în bună parte. Se va ține seama de ele atunci când se vor formula instrucțiuni pentru revizuirea manualelor și programelor școlare.

Vă rugăm, deasemeni, să ne scrieți în legătură cu problemele de învățământ pentru specialitatea dvs.

● V. Preotu — Tg. Frumos. *Pentru a vă putea prezenta la examenul de admitere la facultate nu este nevoie de nicio dispensă de vârstă. Oricare din universitățile și institutiile unde, potrivit instrucțiunilor M. I. P., studiile dvs. vă dau dreptul să studiați, sunt datoare să vă primească la examenul de admitere, indiferent dacă aveți 35 de ani.*

● Inv. Pirovsky Ladislau — Jimbolia. Pedagogia a devenit știință abia în momentul când ea a fost fundamentată pe principiile și legile materialismului dialectic și istoric. Ea a devenit o știință obiectivă abia după această fundamentare, dar nu o știință în afară de clasă și a intereselor de clasă, în afară de viață și politică. Este adevărat că „pedagogia sovietică este ceva cu totul nou... care a prelucrat critic și a folosit numai ceeace era progresist din pedagogia trecută". Afirmația contrară a colegului dvs. este cu totul eronată.

● Elevul Văcaru. Potrivit dispozițiunilor în vigoare nu se pot da examene integrale pentru clasa XI în sesiunea din Februarie, nici examen de clasă și nici de absolvire. Examenele pregătite în particular se vor ține în sesiunea obișnuită de încheere de semestru, materiile fiind aceleași ca și pentru elevii cu frecvență.

● M. Grădinescu, Piatra-Neamț. — *Am primit prea târziu corespondența privitoare la colaborarea dintre întreprinderi și școlile din raion și care se referea la fapte petrecute cu multe luni în urmă. Vă rugăm să continuați a ne scrie și a ne trimite material în legătură cu problemele de învățământ, pe adresa gazetei noastre: Strada A. S. Popov nr. 26.*

● D. Avarvarei, Tg. Neamț. — Conținutul materialului pe care ni l-ați trimis ne vorbește despre patriotismul de care sunt însuflețite în muncă cadrele didactice din comuna Răucești. După cum ne scrieți, învățătorii din comună, la îndemnul Partidului, și urmând exemplul cadrelor didactice din întreaga țară, au contribuit la buna desfășurare a campaniei de însămânțări astfel încât comuna Răucești s'a situat printre comunele fruntașe în regiunea Bacău.

Vă rugăm să continuați a ne scrie despre realizările învățătorilor și profesorilor din comuna Răucești atât în școală cât și în afara ei.

Note politice externe

A. I. Vîșinschi a demascat cu tărie la O.N.U. pe agresorii americani din Coreea

In importantul său discurs rostit în Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U., la 9 Decembrie 1950, în legătură cu plângerea calomnioasă a Statelor Unite împotriva R. P. Chineze, A. I. Vișinschi a denunțat felul grosolan în care delegații lagărului imperialist denaturează realitatea. In ciuda evidenței, reprezentanții țărilor imperialiste încă mai încearcă să prezinte operațiunile militare ce se desfășoară în prezent în Coreea ca o luptă între forțele armate ale R.P. Chineze și forțele Organizației Națiunilor Unite. Inspiratorii și organizatorii aventurii militare din Coreea au îndrăzneala să susțină că ei au venit în această țară în numele țelurilor O.N.U., pentru a opune rezistență colectivă față de agresor. Documentele și faptele, a arătat A. I. Vîșinschi, demască însă această minciună și stabilesc adevărul. Adevărul este că întreaga versiune a „agresiunii săvârșite de Coreea de Nord" a fost inventată și că adevărata agresiune a pornit din Sud.

A. I. Vișinschi a amintit faptele nelegiuite, de netăgăduit, săvârșite de clica reacționară a lui Li Sân Man, care numai în cursul anului 1949 a arestat peste 100.000 de oameni în Coreea de Sud, maltratându-i și torturându-i pentru simplul fapt că aceștia au criticat pe baza unui drept elementar constituțional, administrația. Reprimarea năzuințelor democratice ale poporului de a obține unificarea Coreei și independenței țării a fost făcută cu sprijinul autorităților americane și al cercurilor conducătoare din Statele Unite.

A. I. Vișinschi a dovedit din nou, pe bază de documente, pregătirile făcute de clica lui Li Sân Man, cu ajutorul autorităților militare americane, în vederea atacului împotriva Coreei de Nord. Aceste documente nu au putut fi desmințite. Ele zdrobesc sub evidența lor, orice încercare a delegaților americani și a sateliților imperialismului american, de a susține teza „agresiunii din Nord".

A. I. Vișinschi a invitat din nou pe acești domni, prezenți în Adunare, să iasă din tăcerea lor și să conteste realitatea documentelor dacă le este cu putință.

In afară de scrisorile și declarațiile fruntașilor politici și militari americani, adresate clicii lui Li Sân Man, care dovedesc cu claritate pregătirea agresiunii împotriva Coreei de Nord, a fost arătată și o hartă strategică găsită în arhivele secrete ale guvernului lui Li Sân Man după eliberarea Seulului, hartă care reprezintă întregul plan pentru atacarea Coreei de Nord, arătând direcția atacului și armatele care urmau să efectueze și au efectuat acest atac.

Este limpede a arătat Vîșinschi că trupele americane care pretind a lupta în numele O.N.U. și pentru respectarea Chartei O.N.U. au ajutat pe agresor, săvârșind ele însile agresiunea încălcând astfel principiile fundamentale ale Chartei O.N.U.

Acum, a arătat șeful delegației sovietice, autorii proiectului de rezoluție al celor șase delegații sprijină cu zel mitul unor „armate comuniste" care ar fi atacat trupele americane și le-ar fi împiedicat să „restabilească suveranitatea poporului coreean și controlul său asupra teritoriului țării, eliberat de control și dominație străină". Cașicum, a arătat Vișinschi, „armatele comuniste" chineze s'ar îndrepta spre frontierele Statelor Unite ale Americii și nu trupele americane au fost acelea care s'au apropiat luptând de frontierele Chinei. Cașicum nu avioanele militare americane au fost acelea care au bombardat orașe și sate ale R.P. Chineze! Strâns cu ușa, la 27 Noembrie, Dulles a fost nevoit să confirme aceste fapte.

Poporul chinez, a spus A. I. Vișinschi, a apreciat la justa lor valoare aceste „amabilități" americane. Dar invazia flotei a 7-a americane în apele teritoriale ale Taiwanului? Dar blocada împotriva coastelor chineze? a adăogat șeful delegației sovietice. Politica cercurilor conducătoare americane, care este ostilă poporului chinez, explică singură pe deplin mișcarea populară din China împotriva pericolului unei intervenții străine, mișcare care a cuprins păturile cele mai diferite ale poporului chinez, care s'a ridicat pentru a-și apăra frontierele patriei sale. Cercurile conducătoare americane, a constatat A. I. Vișinschi, nu se feresc să declare că întregul Ocean Pacific este „un larg șanț american" și un scut de apărare al „securității" Statelor Unite, dar nu se sfiesc să conteste dreptul poporului chinez de a lua măsuri de securitate chiar și în momentul când această amenințare se apropie de frontierele reale și nu imaginare ale Chinei.

A. I. Vișinschi a dovedit apoi cât de ridicule sunt argumentele americane după care voluntarii chinezi care luptă în Coreea n'ar fi voluntari ci „unități regulate". Cartierul general al lui Mac Arthur, care și-a câștigat o tristă faimă, a arătat A. I. Vîșinschi, furnizează tot felul de absurdități Comisiei O.N.U. pentru Coreea și delegației americane la O.N.U.

In continuarea discursului său, A. I. Vișinschi a demascat fățărnicia delegaților americani și englezi care vorbesc despre necesitatea respectării Chartei O.N.U în timp ce nesocotesc și încalcă sistematic principiile ei fundamentale. El a arătat că prin rezoluția fățarnică intitulată „Acțiune unită pentru pace" aceștia au lipsit Consiliul de Securitate de posibilitatea de a acționa, creând o nouă cale ilegală, în afara Consiliului de Securitate, prin ocolirea Consiliului de Securitate.

Amintind că Truman a dat mai întâi ordin de a se da sprijin trupelor lui Li Sân Man care au atacat Coreea de Nord și abia după aceea Consiliul de Securitate a adoptat rezoluția sa ilegală din 27 Iunie, A. I. Vișinski a arătat că acest lucru înseamnă că O.N.U. și în cazul acesta Consiliul de Securitate, și-a pierdut caracterul de organizație internațională și reprezintă o unealtă a politicii externe americane, politică de forță.

In încheerea discursului său, A. I. Vișinschi a arătat că delegația sovietică va vota împotriva proiectului de rezoluție a celor șase care ascunde intervenția armată a Statelor Unite împotriva poporului coreean după numele Organizației Națiunilor Unite. El a propus în numele delegației sovietice adoptarea unei rezoluții prin care se cere să fie imediat retrase toate trupele străine din Coreea și să fie lăsat poporul coreean să reglementeze el însuși chestiunea coreeană.

Discursul lui A. I. Vîșinschi și rezoluția sovietică, constituie noi contribuții la cauza păcii.

Sindicatul Salariaților din Invățământ-Oravița a deschis un colț roșu

Pentru a mobiliza pe oamenii muncii din școli la o muncă intensă și organizată în vederea îndeplinirii mărețelor sarcini cerute de realizarea primului nostru Plan Cincinal, de construirea socialismului în țara noastră și de apărarea păcii, — Comitetul Sindicatului Salariaților din Invățământ — Oravița, îndrumat și sprijinit îndeaproape de Partid, a desfășurat o activitate susținută deschizând un colț roșu.

Urmând exemplul muncitorilor din fabrici și din uzine, înțelegând sprijinul pe care colțurile roșii și cluburile il dau în ridicarea politică și profesională a cadrelor didactice, precum și a tovarășilor din personalul administrativ și de servici, comitetul sindical a întocmit un plan de muncă ale cărui probleme sunt strâns legate de lupta pentru pace.

Conducerea acestui colț roșu acordă o deosebită importanță meditației elevilor slabi la învățătură și popularizării Planului de electrificare a țării în cadrul activității didactice, pregătirii conștiincioase a lecțiilor și organizării unui rodnic schimb de experiență.

FOILETON SATIRIC

Custodele autorității profesorale

In clasa a VIII-a a Liceului clasic mixt din București, profesoara Tuțescu Celesia ține o lecție de fizică. A dat câteva exerciții și acum caută să le rezolve cu cei cinci elevi și eleve care stau înșirați la tablă, așteptând să le vină rândul la răspuns. In clasă, unii elevi iau note, lucrează problemele care se desbat la tablă, iar alții privesc în gol și visează.

Dar dela început mă miră faptul că, la catedră, alături de profesoară, se află și o elevă. E foarte mândră de poziția „înaltă" pe care o ocupă. Inarmată cu un creion și un caiet, din când în când, după ce-și rotește privirea prin clasă, le folosește apăsat, cu o solemnitate gravă.

Lecția se desfășoară destul de greoi. Profesoara face sporadice eforturi să anime clasa. Elevii nu excelează nici prin vioiciune, nici prin promptitudine în răspunsuri, dar nici prin cine știe ce manifestări sgomotoase. Ci mai de grabă clasa e învăluită întro atmosferă de nepăsare, de îngheț, pe care profesoara cearcă, din când în când, s'o spargă prin câte o întrebare-sondă. Dar nu prea izbutește să capteze atenția elevilor. E și greu să fie atenți la o lecție în care sunt întrebați numai cei cinci dela tablă.

La un moment dat, profesoara coboară de pe catedră. Eleva însă rămâne acolo, singură. Surprind în ochii colegilor ei oarecare invidie. Pe dânsa n'o examinează profesoara. Chiar când ridică mâna, i se atrage atenția să-și vadă de treabă, să nu-și neglijeze atribuțiunile.

Desigur, caut să urmăresc desfășurarea lecției, dar mă obsedează întrebarea: Ce atribuție are eleva plasată acolo pe catedră? Ce notează? O fi poate vreo elevă care face practică pedagogică. Există poate vreo dispoziție specială a conducerii școlii de a se lua note după desfășurarea lecției? Sau poate vreo dispoziție a Ministerului pe care eu, spre rușinea mea, n'o cunosc? Mă lupt cu mine însumi și mă silesc să nu întreb. Mă tem să nu mă fac de râs. Totuși, curiozitatea birue. Intreb eleva de lângă mine:

— Ce face colega dumitale de pe catedră?

— Notează pe cei obraznici...

Cum adică? E vorba de un ajutor pentru întărirea „ordinei" în clasă? Constat, încă odată, că e destulă liniște. Și iar mă întreb: de ce să transforme pe unul din elevi în paznicul autorității pe care trebue s'o aibă profesoara în fața clasei? Oare prin asemenea măsură nu cumva își autoștirbește bruma de autoritate pe care o are?

Când stau de vorbă cu profesoara, ea caută să mă lămurească: elevii sunt foarte dezordonați; nu mai poate prididi în străduința de a menține liniștea în clasă. Și atunci, și-a luat un ajutor. Procedeul i se pare destul de ingenios. Il găsește foarte pedagogic. Știind că au permanent îndreptat asupra loc un vigilent ochi de Argus, elevii dintr'a opta a Liceului clasic mixt devin mielușei. Și rămân așa: cei mai cuminți copii din lume. Rămân cu teama de ochiul care vede tot și trece în lista neagră pe cei care cutează să miște măcar în bancă.

Ei, așa zic și eu. Măsură, nu glumă. O cunoaște și tovarășul diriginte Guțu Gheorghe care, probabil, o aprobă de vreme ce n'a combătut-o.

Profesoara în cauză are o metodă „unică". Și-a luat un strașnic ajutor, întru mai strașnică ozârdie de păzire neclintită a liniștei în clasă. O listă lungă de nume ciugulite de printre bănci de custodele autorității profesorale, iată cum se menține „ordinea" la ora de fizică în clasa VIII-a a Liceului clasic mixt.

Interesantă metodă! Numai că aș întreba: cum rămâne cu transformarea clasei într'un colectiv unit, conștient de necesitatea disciplinei în muncă, dacă noi îi punem un jandarm? Cum rămâne cu lecțiile care trebue să antreneze, să preocupe, să atragă, să capteze atenția elevilor, oricât de recalcitranți ar fi? Cum rămâne cu respectul, dragostea firească pe care trebue să o aibă elevii față de educator? Unde mai pui că, în fiecare oră, un elev e menit să piardă lecția, fiind preocupat cu supravegherea polițienească a colegilor lui.

Eleva poate coborî, cu succes, de pe catedră. Tocmai pentru a consolida autoritatea profesoarei.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5

ANUL II Nr. 90 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 22 Decembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.64

ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20

ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI; 6 LUNI: 130 „; INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

Planul Cincinal — planul păcii și socialismului

Intr'o atmosferă de mare însuflețire și entuziasm, Marea Adunare Națională a votat, la 15 Decembrie, Legea Planului Cincinal.

Astfel, după cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, după naționalizarea principalelor mijloace de producție, bancare și de transport, după succesele realizate în cadrul celor două planuri de Stat, cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, țara noastră pășește, cu elan, pe drumul cincinalelor.

In Decembrie 1926, ocupându-se de problemele construcției socialiste, marele Stalin spunea:

„In ce constă esența economică și baza economică a socialismului?... A crea baza economică a socialismului, înseamnă a lega agricultura cu industria socialistă intr'o singură economie unitară, a subordona agricultura conducerii industriei socialiste, a pune ordine în relațiile dintre oraș și sat pe baza schimbului de produse ale agriculturii și industriei, a închide și lichida toate acele canaluri cu ajutorul cărora se nasc clasele și se naște, înainte de toate capitalul, a crea în fine, astfel de condițiuni de producție și de repartiție, care duc direct și nemijlocit la desființarea claselor."

Statul nostru de democrație populară îndeplinește cu succes funcțiunile dictaturii proletariatului și exercită funcțiunea de construire și de desvoltare a economiei noastre socialiste.

Primele două Planuri de Stat, din 1949 și 1950, au fost planuri de refacere și de desvoltare a economiei noastre pe drumul socialismului. Realizarea acestor două planuri anuale și trecerea la primul nostru Plan Cincinal constitue o mare victorie a masselor muncitoare din țara noastră, în frunte cu clasa muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Român. Această victorie se datorește, mai ales, politicii consecvente a Partidului și Guvernului, politică de întărire continuă a prieteniei cu marea Uniune Sovietică și de colaborare frățească cu țările de democrație populară. Ea se datorește întăririi continue a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare. Ea se datorește politicii de lichidare a elementelor capitaliste din industrie și a îngrădirii tot mai strânse a elementelor capitaliste din agricultură și comerț. Aceste succese au vădit, pentru toți oamenii de bună credință, marea forță a economiei planificate, au dovedit încăodată superioritatea modului de producție socialist asupra anarhicului și putredului sistem economic capitalist.

Planul Cincinal, la a cărui înfăptuire poporul nostru muncitor, neprecupețind niciun efort, pornește cu toată dârzenia, deschide Patriei noastre măreațe perspective de viitor. Primul nostru Plan Cincinal ne ajută să privim peste ani, să vedem limpede drumul luminos pe care ne conduce Partidul. Prin realizarea acestui Plan Cincinal, țara noastră va căpăta o puternică bază economică și se va transforma într'o țară industrială, cu o agricultură înaintată, în care sectorul socialist să fie precumpănitor. In acest chip se va ajunge ca, la capătul celor cinci ani, fiecare om al muncii dela noi să se bucure de un trai de două ori mai îmbelșugat decât cel de azi.

Planul nostru Cincinal este un fapt de o importanță istorică pentru Republica noastră Populară. El se pune în aplicare tocmai în momentul în care, în Apus, țările imperialiste se sbat în criză și șomaj, în momentul când trustul „General Motors", de pildă, închide în casa de fier mii de brevete care ar putea să îmbogățească producția și traiul oamenilor, în momentul când imperialiștii americani și englezi refuză să întrebuințeze energia atomică pentru îmbunătățirea și ușurarea vieții oamenilor de pe tot globul.

Noi, după exemplul măreț al cincinalelor staliniste, și deplin încredințați că aducem o contribuție de seamă pentru cauza păcii, pornim la îndeplinirea primului Plan Cincinal. Sarcina fundamentală a acestui măreț Plan este industrializarea socialistă a țării noastre. Această industrie socialistă va ajuta reconstrucția întregii economii naționale, pe baze tehnice noi, înaintate, având ca model și neprețuit sprijin, tehnica și știința sovietică. Industria socialistă va fi un factor capital și un sprijin esențial în transformarea socialistă a agriculturii; ea va ajuta la folosirea metodelor de lucru mecanizate din gospodăriile noastre de stat, din gospodăriile agricole colective sau din întovărășirile țărănești. De aceea, Planul Cincinal prevede creșterea globală a producției industriale cu 244 la sută față de anul 1950.

Planul Cincinal prevede ridicarea și desvoltarea regiunilor rămase în urmă din punct de vedere economic, prin folosirea rațională a bogățiilor naturale și prin construirea de noi întreprinderi industriale. Astfel, ținuturi ca Dobrogea, Moldova sau Maramureșul, până mai ieri ținute în întuneric și crunt exploatate de burghezo-moșierime, la sfârșitul Planului Cincinal, datorită efortului poporului muncitor, vor avea o configurație economică cu totul nouă.

Prin înrădăcinarea tot mai adâncă a atitudinii socialiste față de muncă, prin stimularea întrecerii socialiste, prin promovarea metodelor stahanoviste, prin aplicarea din ce în ce mai largă a principiului socialist de retribuire după cantitatea și calitatea muncii, productivitatea muncii va spori mereu.

Sunt deosebit de impresionante cifrele cuprinse în legea Planului Cincinal. Ele grăiesc cu o neclintită tărie și precizie, mobilizând întreaga massă muncitoare pentru tălmăcirea lor în strălucitoare fapte. Trainica bază economică dela sfârșitul cincinalului va cuprinde investiții de 1.330 miliarde lei. Realizarea mărețelor sarcini prevăzute în Planul Cincinal și în Planul de electrificare, planuri alcătuite din inițiativa C. C. al P.M.R., vor duce Patria noastră pe drumul înfloririi, pe drumul păcii. Planul Cincinal și Planul de electrificare vor contribui într'o măsură hotărîtoare la ridicarea nivelului cultural al întregului popor muncitor.

In cursul cincinalului, prin sporirea continuă a producției, prin creșterea circulației mărfurilor, prin scăderea prețului de cost, prin acțiunile de interes social-cultural se va asigura o sporire continuă a nivelului de trai al masselor muncitoare, nivel care, în 1955, va fi cu 80 la sută mai ridicat decât în 1950.

Pentru ridicarea nivelului cultural al masselor muncitoare, între 1951 și 1955 se vor învesti 74 miliarde lei, din care 40 miliarde lei pentru învățământ.

Cartea și presa vor fi desvoltate în raport cu nevoile mereu crescânde și cu setea mereu sporită pentru cultură a oamenilor muncii. Tirajul ziarelor va fi dublu în 1955 față de cel de azi, iar numărul cărților editate va fi, în ultimul an al Planului Cincinal, de 93,6 milioane, adică de 163 la sută față de 1950. Se vor pune în funcțiune 9 posturi noi de radio emisiune, se va termina Casa Radiofoniei, se va desvolta teatrul și cinematograful, prin crearea a cinci teatre regionale. Se vor construi centre puternice de cultură cum sunt: Centrul Poligrafic „Casa Scânteii", Centru Cinematografic Buftea, Teatrul Național și Opera din București.

Pentru trecerea în fapt a acestui uriaș plan cultural cuprins în Planul Cincinal, cadrele didactice au de dus o activitate deosebit de frumoasă și de importantă.

Planul Cincinal prevede lichidarea analfabetismului. Aceasta înseamnă că toate cadrele noastre didactice trebue să-și intensifice munca din toate puterile, pentru a cuprinde la cursurile de alfabetizare toți neștiutorii de carte și a da ultimul asalt împotriva întunericului în care burghezo-moșierimea a ținut pe oamenii muncii. Lor le revine, deasemeni, și măreața sarcină de educare a celor 400.000 de copii care vor fi cuprinși în învățământul preșcolar în 1955; în sarcina lor stă grija de a cuprinde în clasele I-IV elementare pe toți copiii de vârstă școlară ca și educația celor 560.000 de elevi câți vor trebui să fie cuprinși în clasele V-VII în anul școlar 1955—56, ajutându-i să învețe și să fie cât mai bine pregătiți. Cadrele didactice din învățământul mediu și superior vor avea de pregătit cadrele medii tehnice și cadrele tehnice superioare. Planul Cincinal prevede că în învățământul mediu de toate gradele, numărul elevilor va spori cu 28 la sută față de acest an școlar, ajungând în 1955 la 383.000 elevi. In învățământul superior, numărul studenților va spori la 78.000, ceeace va însemna o creștere de 40 la sută față de 1950—1951. Numărul elevilor și al studenților în 1955 va fi de 2.133.000.

Pentru cuprinderea acestui tineret în școală, Planul prevede construirea a 270 de grădinițe noi, a 2000 săli de clasă, a 111 internate. Pentru a se deschide și mai largi posibilități de însușire a unei înalte calificări științifice și profesionale, se va începe construirea Centrului Universitar din București, se va urmări îmbunătățirea compoziției de clasă a populației școlare. Planul Cincinal prevede o mare extindere asistență școlare. In 1955, numărul burselor va fi de 540.000 față de 290.000 câte sunt în acest an școlar. Numărul elevilor și al studenților găzduiți în cămine și internate va creste dela 170.000 câți sunt în 1950, la 260.000 la sfârșitul cincinalului, iar numărul celor care vor lua masa la cantine va crește dela 260.000 în 1950, la 400.000 în 1955.

Planul Cincinal este o fereastră larg deschisă spre viitor. El ne ajută să supunem timpul, ne ajută să stăpânim natura și să-i cucerim forțele.

Conștienți și dornici de progres, prin Planul Cincinal forțăm ușile viitorului și, prin străduința considerabilă a întregului popor muncitor, conduși de Partid, pornim cu tot avântul să cucerim acest viitor.

Conduși de Partid care înflăcărează la luptă pe toți oamenii muncii și întregul tineret al Patriei, Planul Cincinal va fi îndeplinit. Iar toți cei care vor munci cu tot elanul și devotamentul cerut de o cauză atât de măreață, se vor putea mândri cu titlul glorios de oameni ai primului cincinal.

La sfârșitul acestei sforțări ne așteaptă o viață îmbelșugată și fericită. Dar pentru aceasta, așa cum ne învață marele Stalin, trebue să știm a munci în chip nou, să știm a conduce în chip nou. Și calea acestei învățături ne-a deschis-o Partidul.

Faptul că, odată cu legea Planului Cincinal, Marea Adunare Națională a votat și legea pentru apărarea păcii, are o semnificație deosebit de adâncă. Implinirea Planului Cincinal este o uriașă faptă patriotică, o însemnată contribuție la întărirea frontului păcii.

Luptând pentru împlinirea Planului Cincinal, luptăm pentru construirea socialismului, luptăm pentru apărarea Patriei împotriva atățătorilor la război americani și englezi, luptăm pentru întărirea forțelor progresului și ale păcii.

Legea pentru Apărarea Păcii

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române a votat în unanimitate, îndată după legea Planului Cincinal, legea pentru Apărarea Păcii. Votarea acestei legi reprezintă o puternică lovitură dată dușmanilor dinlăuntrul țării noastre și stăpânilor lor din afară. Luând cuvântul la discuția generală asupra legii pentru Apărarea Păcii, academicianul Mihail Sadoveanu a subliniat: „Este o potrivire din cele mai semnificative și mai caracteristice că după marea lege a Planului Cincinal al R.P.R., Marea Adunare Națională este chemată să discute o lege în favoarea păcii".

Republica noastră Populară, în care oamenii muncii, conduși de Partid, construesc cu entuziasm socialismul, se încadrează activ în lagărul păcii. Majoritatea sdrobitoare a populației noastre, după cum arată semnarea Apelului dela Stockholm și alegerile din 3 Decembrie, dorește fierbinte ca pacea să-i asigure condițiile pentru o viață fericită. Dar mai există la noi în țară elemente vândute, care, ca și lacheii laburiști, social-democrații de dreapta si titoiștii trădători din Iugoslavia, s'au înhămat la carul însângerat al războinului, mânat nebuneste de imperialiștii anglo-americani. Ei încearcă să semene, pe ogorul Patriei noastre, sămânța otrăvită a propagandei războinice, să întunece mintea poporului nostru, să-l pregătească pentru războiul împotriva forțelor păcii.

Pentru ei, pentru strivirea acestor năpârci veninoase, a adoptat Marea Adunare Națională legea pentru Apărarea Păcii. Ca răspuns la Manifestul Păcii, lansat de Congresul Mondial dela Varșovia, ca o chezășie a îndeplinirii și depășirii Planului Cincinal, pentru ca să ne putem făuri în liniște o viață tot mai bună, a fost votată legea care pedepsește cu muncă silnică și confiscarea averii pe toți cei care vor comite crima de amenințare a păcii popoarelor, crimă comisă prin grai, prin scris, prin orice mijloace de propagandă războinică.

Pericolul deosebit de real al unui nou război mondial devine din ce în ce mai evident. Tremurând de furie din cauza sdrobitoarelor înfrângeri din Coreea, din cauza marilor victorii ale partizanilor păcii în lumea întreagă, imperialiștii anglo-americani se pregătesc cu înfrigurare pentru declanșarea atacului împotriva lagărului democratic. Truman a declarat „starea excepțională" în Statele Unite, pentru a-și asigura condiții favorabile pregătirilor agresive. Comunicatul dat după recenta conferință dintre Truman și Attlee arată pe față măsurile luate pentru sporirea forțelor militare ale blocului Atlanticului de Nord, pentru înarmarea maximă a Americii, a Angliei, a Europei Apusene.

Dar pentru ca planurile criminale ale canibalilor atomiști să poată reuși, mai este nevoe ca massele să se supună și să meargă orbește acolo unde li se va ordona.

Tocmai deaceea monștrii sângeroși atățători la război, imperialiștii anglo-americani, pun pe primul plan propaganda războinică dusă în toate chipurile posibile. Posturile lor radiofonice, organele lor de presă, filmele lor, asaziții lor „savanți" și „artiști", școlile și universitățile lor sunt tribune de incitare la asasinat colectiv.

„United States News" organul magnaților financiari americani, scrie: „Dacă pacea va fi într'adevăr asigurată, totul se va prăbuși". Ziarul „Times Herald" din Washington scrie: „Vom trimite avioane care vor zbura la o înălțime de 40.000 de picioare; le vom înzestra cu bombe atomice, incendiare, bacteorologice, precum și cu nitrotoluen, pentru a ucide copiii în leagăn, pe bătrâni la rugăciune și pe oamenii muncii la lucru". Iar ziarul francez „France de Marseilles" scrie: „Ceeace se face în prezent în Coreea, trebue făcut în Ungaria, România, Bulgaria, Germania Răsăriteană și în Țările Baltice".

Invățământul din țările supuse dolarului se prăbușește tot mai adânc în mocirlă. Școlile sunt tot mai puține, copiii oamenilor muncii întâmpină piedici tot mai mari în drumul spre cultură. Iar în școlile și universitățile rămase sunt pregătiți roboți pentru exterminarea omenirii.

Propaganda pentru război nu se duce numai în Statele Unite ale Americii, ci și în toate țările supuse imperialiștilor.

„Războiul nu este un cutremur de pământ, nu este o furtună de nisip, războiul este o acțiune a oamenilor și oamenii pot să preîntâmpine războiul", — a spus Ilya Ehrenburg la cel de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii.

De aceea, Manifestul Păcii, lansat de Congresul Mondial dela Varșovia și adresat parlamentelor din toate țările, cere stabilirea unor legi efective pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii — pacea. Și faptul că Republica Populară Română a fost una dintre primele țări care a răspuns la acest Manifest, dovedește că poporul nostru este un detașament hotărît în marea armată a partizanilor păcii și că între Guvern și popor există o legătură de nesdruncinat, formând un zid de care se vor frânge încercările atățătorilor la un nou război. „Noi avem familii, avem copii, avem realizările muncii noastre, avem Patria noastră scumpă, pe care trebue s'o apărăm, avem munca de construire a acestei Patrii — a spus dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, în Marea Adunare Națională, — și de aceea avem nevoe de pace".

Legea pentru Apărarea Păcii este primită cu un sentiment de hotărâtă aprobare de către toți oamenii muncii din Patria noastră, constructori pașnici ai socialismului.

Să știe trădătorii de patrie, foștii bancheri, industriași și moșieri, chiaburii și naționaliștii șovini, slugi ale imperialiștilor, că, pentru svonurile lor pline de venin, pentru uneltirile lor mârșave, mâna puternică a poporului îi va sdrobi fără cruțare, asvârlindu-i din drumul nostru!

Trăim în momentul când se desfășoară lupta hotărîtoare pentru viitorul omenirii. Să fim fără milă față de monștrii propovăduitori ai măcelului! Legea pentru Apărarea Păcii este o armă nouă și puternică, ce ne va ajuta în îndeplinirea sarcinilor noastre de luptă în cadrul uriașului front al păcii.

Să analizăm cu perseverență munca de alfabetizare!

Sarcina de a cuprinde în anul acesta 700.000 neștiutori de carte în școlile de alfabetizare este una din cele mai însemnate sarcini care revin învățământului. Ea poate fi realizată numai cu condiția unor eforturi susținute, cu condiția unei analize continue a activității duse pe acest tărâm, analiză care să descopere atât părțile pozitive ale muncii, cât și aspectele ei negative și care trebue să ducă la îmbunătățirea permanentă a acțiunii de alfabetizare.

Indrumate de Partid, sprijinite de Comitetele Provizorii și de organizațiile de massă, cadrele noastre didactice au asigurat deschiderea școlilor de alfabetizare în condițiuni mai bune decât în anul școlar trecut. Astfel, datorită interesului pe care l-au arătat muncii de alfabetizare Comitetele Provizorii din Regiunea Argeș, din raionul Caransebeș și din orașul Timișoara, cursurile s'au putut deschide în bune condițiuni. In raioanele Mizil și Cislău din regiunea Buzău, delegații organizațiilor U. T. M. și U.F.D.R. au ajutat la efectuarea recensământului neștiutorilor de carte, iar în comuna Năpradea regiunea Cluj, Pop Alexandru, Botiș Ion și Nagi Ion, membri ai gospodăriei colective din comună au mers din casă în casă și au dus muncă de lămurire.

Au fost însă și localități unde recensământul neștiutorilor de carte s'a făcut fără sprijinul local. La școala elementară nr. 12 din Ploești, organizația U.F.D.R. a circumscripției respective a anunțat că membrele ei nu pot da ajutor, fiind ocupate cu aprovizionările de iarnă, iar în circumscripția școlară nr. 5 din Ploești, la 11 echipe de recensământ organizația U. T. M. a participat cu un singur activist. In unele cazuri, vina o poartă chiar cadrele didactice care au subapreciat ajutorul ce-l pot da organizațiile locale. Astfel, directorul Școlii elementare „Cuza Vodă" din Călărași, regiunea Ialomița, a socotit că recensământul se poate face și fără sprijinul organizațiilor de massă. Pentru directorul școlii din Călărași, recensământul însemna numai o culegere de date statistice și nu un minunat prilej de lămurire a însemnătății acțiunii de alfabetizare.

Folosind datele recensământului, școlile și-au planificat numărul neștiutorilor de carte pe care trebuie să-l cuprindă în școlile de alfabetizare în anul 1950—1951. La stabilirea lor s'au avut în vedere raioanele localității și unitățile de muncă cele mai importante din punct de vedere economic, politic și cultural. In comuna Colacea regiunea Cluj sunt 175 analfabeți colectiviști, dintre care 127 numai în anul 1 alfabetizare și toți au fost cuprinși la cursuri în acest an. La întreprinderea „APARATAJ" din București sunt 125 analfabeți și toți au fost înscriși la cursuri.

In unele comune din raionul Tulcea, cel mai mare sector pescăresc, munca de alfabetizare se desfășoară în condițiuni grele, din cauza numărului redus de cadre didactice și a procentului ridicat de analfabeți. In aceste comune, cadrele didactice îndrumate de Partid și cu sprijinul organizațiilor de masse au mobilizat cadre voluntare și din afara învățământului. Astfel, în comuna Petea-Tulcea au fost mobilizate șase cadre voluntare iar în comunele Crișan și Letea au fost mobilizați și foștii cursiști care au absolvit școala de alfabetizare.

O atenție deosebită s'a arătat alfabetizării tinerilor neștiutori de carte și în special viitorilor recruți, pentru a da oștirii tineri cu știința de carte. Deasemeni, se duce o muncă serioasă în privința alfabetizării neștiutorilor de carte din rândurile naționalităților conlocuitoare. Secțiunile de Invățământ din regiunile respective au luat legătură cu organizațiile de massă și culturale și au asigurat condițiile necesare bunei desfășurări a acestei munci.

Datorită sprijinului Partidului, pregătirea acțiunii de alfabetizare a fost bine organizată în cele mai multe regiuni și raioane. Comitetul de Partid al regiunii Buzău a convocat toate organizațiile de massă, a prelucrat problema alfabetizării și a asigurat începerea cursurilor în cele mai bune condițiuni. La fel și organizațiile de partid raionale din Sighet și Făgăraș.

In regiunea Galați, comitetul regional P. M. R. a mobilizat Comitetele Provizorii și organizațiile de massă pentru asigurarea condițiilor materiale necesare funcționării școlilor de alfabetizare.

Nu peste tot însă cadrele didactice au acordat importanța cuvenită deschiderii la timp a școlilor de alfabetizare. In regiunea Arad, la sfârșitul lunii Noembrie, mai erau școli de alfabetizare care nu-și deschiseseră cursurile, iar în raionul Brabova-Dolj, până la 30 Noembrie, nicio școală de alfabetizare nu începuse să funcționeze. Deși cunoșteau această situație, organele de îndrumare și control dela regiuni și raioane nu au socotit aceasta ca o lipsă deosebit de gravă și, în consecință, nu au luat nici o măsură.

Condiții materiale mai grele au unele școli din întreprinderi, din lipsă de camere, care să poată fi folosite ca săli de cursuri. Astfel, la întreprinderea „Timpuri Noi" din București, cursurile se țin într'o cameră din podul unei case, iar la întreprinderea „6 Martie", cursurile se țin într'un garaj.

Conducerile acestor întreprinderi și conducerile sindicatelor trebue lămurite că, din mijlocul muncitorilor pe care îi au, vor trebui să se ridice cadre calificate, care să asigure realizarea mărețului nostru Plan Cincinal, cadre calificate din mijlocul cărora să se ridice evidențiați și inovatori în muncă.

Obținerea unei frecvențe regulate la cursurile de alfabetizare este condiția principală a realizării sarcinii ce stă în fața învățământului nostru. Cu sprijinul Sfaturilor Populare, al organizațiilor de masă și sub îndrumarea Partidului s'a dus o serioasă muncă de lămurire în rândurile analfabeților și s'au îmbunătățit metodele de predare. Astfel, învățătoarea Patriciu Maria dela școala nr. 7 fete—Galați a realizat o frecvență de 100 la sută la cursurile de alfabetizare. O frecvență de 100 la sută au și școlile de alfabetizare din comuna Corbul Vechi și Lunca Cazașu din raionul Brăila, precum și întreprinderile „Munca Socialistă", „Tăbăcăria Națională" și „I. O. R." din București.

Pentru intensificarea muncii de cuprindere la cursuri a neștiutorilor de carte s'au organizat și întreceri. Centrul de alfabetizare dela școala nr. 7 Galați a chemat la întrecere toate centrele de alfabetizare din regiunea Galați.

Sunt însă și localități unde frecvența la cursuri este foarte slabă. Astfel, la școala Popricani-Iași, din 40 analfabeți înscriși erau prezenți numai 16 în ziua începerii cursurilor. In comuna Malul Spart, regiunea București, din 100 analfabeți înscriși au frecventat în Noembrie numai 20, iar în comuna Caraula-Dolj, din 400 analfabeți recenzați, în primele zile de școală au frecventat numai 26. La aceste școli, mobilizarea analfabeților la cursuri s'a făcut fără sprijinul susținut al organizațiilor de massă, fără ajutorul permanent efectiv al sindicatelor și al Comitetelor Provizorii, fără ajutorul permanent al organelor de îndrumare și control, care au lăsat totul în seama cadrelor didactice.

Pentru a sprijini îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal și a mărețului Plan de electrificare a țării, care necesită cadre cu știință de carte, învățătorii și profesorii trebue să depună toate eforturile pentru îmbunătățirea frecvenței la cursurile de alfabetizare, pentru înlăturarea lipsurilor existente. Ei trebue să știe că în acele școli unde evidența zilnică se ține pe foi volante sau nu se ține deloc, acolo unde nu există o planificare a materiei de predat și un plan zilnic al lecțiilor, unde nu se folosește materialul didactic, unde nu există o preocupare permanentă de a găsi noi metode de predare, nu poate exista o frecvență regulată.

Pentru lichidarea acestor lipsuri, va trebui ca fiecare regiune, raion sau școală să-și revadă planul de muncă, să precizeze răspunderile tuturor celor care lucrează în cadrul acestei acțiuni și să ducă o permanentă muncă de control. In deosebi, în centrele industriale, în sectorul socialist al agriculturii, în regiunile pescărești și în regiunea Canaluiul Dunăre-Marea Neagră, Secțiunile de Invățământ vor trebui să definitiveze evidența statistică și planul de muncă, separat pentru fiecare din aceste regiuni, vor trebui să solicite sprijinul organizat al Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă. Numai astfel, se va putea duce o muncă susținută, se va putea organiza o muncă justă de control și îndrumare, se vor putea lua măsuri operative.

Autoliniștirea unor cadre didactice sau chiar a unor Secțiuni de Invățământ, care își spun că lipsa lor de activitate și neîndeplinirea planului de alfabetizare, va fi completată cu munca rodnică a altor regiuni și școli fruntașe, este o atitudine nesănătoasă, care trebue lichidată.

Iată de ce ședințele de analiză a muncii sunt cel mai bun mijloc prin care vor fi lichidate lipsurile și se vor asigura noi succese. In regiunea Galați, s'au ținut până acum două ședințe de acest fel, una cu organizațiile de massă, la comitetul orășenesc P.M.R., și una cu cadrele didactice, iar în regiunea Bihor s'a stabilit ca ședințele de analiză a muncii să se țină la fiecare 28 ale lunii respective.

Numai astfel muncind, cei chemați să înlăture definitiv întunericul lăsat de burghezo-moșierime își vor face datoria față de Patrie, față de cauza socialismului și a păcii.

C. Constantinescu

Spor la muncă Sfaturilor Populare!

Sub semnul luptei hotărîte pentru construirea socialismului în țara noastră și pentru apărarea păcii, votul dela 3 Decembrie a însemnat o entuziastă manifestare a unității poporului muncitor. Sub acest semn, massele largi ale poporului muncitor au ales în Sfaturile Populare pe cei mai buni și activi constructori ai socialismului — muncitori fruntași în producție, țărani muncitori evidențiați în muncile agricole, intelectuali legați de interesele și aspirațiile poporului muncitor, femei și tineri care, alături de soții, frații și părinții lor, luptă pentru făurirea unei vieți noi, luptă pentru apărarea păcii.

In ziua de 16 Decembrie a. c., care va rămâne o zi însemnată în calendarul victoriilor poporului nostru, Sfaturile Populare și-au început activitatea. Ele pornesc la acțiune în momentul când Partidul cheamă întreg poporul muncitor la luptă pentru înfăptuirea primului nostru Plan Cincinal și a Planului de electrificare.

In cadrul primei sesiuni ordinare s'au ales Comitetele Executive, organe executive și de dispoziție ale Sfaturilor Populare. In cadrul aceleiași sesiuni au mai fost alese Comisiile Permanente, prin intermediul cărora Sfaturile Populare atrag massele muncitoare la conducerea directă a treburilor obștești.

Sfaturile Populare, ca organe locale ale puterii de Stat, formează baza politică a Statului de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului. Ele trebue să îndrumeze și să coordoneze activitatea aparatului administrativ, instituțiilor și organizațiilor care depind de ele, astfel ca disciplina în muncă să fie respectată, iar lupta împotriva birocratismului, a rutinei și delăsării să se ducă fără încetare. Ele trebue să lucreze planuri de muncă izvorîte din realități, stabilind răspunderi precise pentru fiecare lucrare în parte.

Sfaturile Populare au rolul de a mobiliza cele mai largi masse dela orașe și sate la lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului Cincinal și a mărețului Plan de electrificare. Au deasemenea rolul să desvolte la maximum economia locală, folosind din plin resursele existente. Ele trebue să vegheze la aplicarea legilor, la apărarea drepturilor și a libertăților cetățenești, lovind cu putere în uneltirile dușmanului de clasă.

In sectorul învățământului public, Sfaturile Populare au de asemenea sarcini importante. Astfel, ele trebue să asigure îndeplinirea planului de școlarizare; să folosească măsurile cele mai eficace pentru lichidarea analfabetismului; să se îngrijească de îmbunătățirea condițiilor de viață ale elevilor prin deschiderea de noi cantine, cămine, asistență medicală; să ajute la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață a cadrelor didactice; să îndrumeze activitatea căminelor culturale a bibliotecilor, să lupte pentru difuzarea în masse cât mai largi a artei cinematografice și a radioficării și să stimuleze desvoltarea culturii fizice și a sportului în masse, organizarea de concursuri sportive și popularizarea Complexului Sportiv de Stat G.M.A.

In realizarea tuturor sarcinilor care stau în fața Sfaturilor Populare, deputații noștri, deputații vieții noi, trebue să înrădăcineze în activitatea lor încercatele metode bolșevice de conducere: munca planificată, controlul îndeplinirii hotărîrilor, cultivarea răspunderii personale, stimularea criticii și autocriticii etc.

Aplicând cu hotărîre linia politică a Partidului și a Guvernului nostru, ducându-și munca în spiritul luptei de clasă, respectând fără încetare disciplina de plan și principiul centralismului democratic, cuprinzând vastitatea de probleme ce le stau în față, examinând cu atenție și însușindu-și propunerile juste venite din massă, Sfaturile Populare, vor reuși să se achite cu cinste de sarcinile importante pe care le au în construirea socialismului în țara noastră.

Pe drumul luminos al Patriei noastre urăm spor la munca Sfaturilor Populare!

In întâmpinarea primul nostru Plan Cincinal

In urma publicării Hotărîrii ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 12 — 13 Decembrie 1950 asupra Planului Cincinal de desvoltare a economiei naționale a R. P. R., cadrele didactice dela Liceul Nr. 11 mixt din orașul Militari, regiunea București, s'au străduit să găsească mijloacele cele mai adecvate pentru a cunoaște cât mai adânc obiectivele urmărite prin aplicarea primului nostru Plan Cincinal.

Printre primele problemele pe care ni le-am pus a fost și aceea de a găsi mijloacele prin care să facem ca prevederile mărețului nostru Plan să fie cunoscute și înțelese atât de întregul colectiv al școlii noastre cât și de toți elevii și de personalul administrativ și de serviciu. In acest scop, învățătorii și profesorii dela școala noastră și-au propus ca în timpul lecțiilor să găsească legăturile firești între materia ce se predă și diverse aspecte ale prevederilor Planului, în deosebi în ce privește noile construcții industriale, desvoltarea creșterii animalelor, îmbunătățirile funciare și silvice, noile construcții de linii ferate, folosirea Canalului Dunăre-Marea Neagră și a noilor porturi.

In acelaș timp, diriginții vor trebui să popularizeze Planul Cincinal la orele educative, făcând pe elevi să înțeleagă covârșitoarea lui importanță pentru țara noastră. Elevii pot afla astfel că, prin traducerea în viață a Planului Cincinal, se vor ridica noi cadre calificate, învățământul și cultura vor lua un nou avânt, se vor mări rețelele sanitare, se vor construi noi și numeroase locuințe muncitorești, etc.

Ne-am propus ca în consiliul pedagogic din ziua de 23 Decembrie a. c. să prelucrăm Planul Cincinal. In această ședință vom stabili concret și în amănunt sarcinile care revin fiecărui profesor în cadrul specialității lui, în ce privește urmărirea obiectivelor Planului Cincinal, în desfășurarea lecțiilor. De asemeni, la primele ședințe cu părinții vom trata și despre diferite probleme puse de aplicarea Planului Cincinal.

Dar, pe lângă munca de popularizare a Planului Cincinal, elevii, profesorii, personalul administrativ și de îngrijire dela Liceul Nr. 11 mixt din Militari și-au luat și angajamente concrete în munca lor de fiecare zi, arătându-se hotăriți ca prin eforturi sporite să contribue fiecare în parte, după puterile lui, la realizarea sarcinilor ce le revin, știind că prin aceasta vor ajuta la îndeplinirea generală a planului. Colectivul școlii și-a luat astfel angajamentul să alfabetizeze ultimii 630 neștiutori de carte din cartier; să se străduiască din răsputeri pentru a aduce pe toți copiii la școală și să asigure o frecvență cât mai regulată; să pregătească cât mai bine pe elevii lor, să asigure un număr cât mai mare de absolvenți, precum și să orienteze cât mai mulți elevi către școlile tehnice, pentru a asigura Republicii noastre Populare cadrele de tehnicieni atât de necesare pentru înfăptuirea Planului Cincinal.

Pe măsură ce prevederile Planului Cincinal vor fi aplicate la realitățile noastre locale ne vor reveni noi sarcini pe care de pe acum ne luăm angajamentul să le îndeplinim cu cinste. In felul acesta vom avea mulțumirea că am contribuit și noi la înflorirea scumpei noastre Patrii.

Prof. C. Negoiță

Oamenii muncii au vorbit pionierilor despre mărețul Plan de electrificare a țării

Curtea Palatului Pionierilor freamătă de mulțimea pionierilor care trec cu pași grăbiți spre sala de lectură. Pionierii din toate școlile Capitalei, membrii cercurilor tehnice științifice ale Palatului, au venit aici să afle lucruri noi despre măreața operă de electrificare a țării.

— Ai citit în ziare ce angajamente frumoase și-au luat tinerii pentru îndeplinirea Planului de electrificare a țării?, îl întreabă un pionier pe vecinul său.

— Am citit, răspunde celălalt cu mândrie, 200 de sate vor fi electrificate numai de tineri.

Profesorul inginer Dinculescu vorbește pionierilor despre marile perspective pe care le deschide țării noastre Planul de electrificare, îndemnându-i să studieze temeinic problemele științifice și tehnice, după exemplul pionierilor sovietici, pentru a contribui la rândul lor la opera înfăptuită de Partid și Guvern.

Cu mult interes au ascultat pionierii pe tovarășul Diac, inginer șef la fabrica „Dinamo". Acesta le-a explicat procesul de fabricare al motoarelor care produc energie electrică. Pionierii l-au urmărit cu viu interes. Din toate colțurile sălii au isbucnit aplauzele, când tovarășul Diac a arătat cum și-au sporit eforturile în muncă tinerii dela „Dinamo" și când a povestit că brigada de utemiști lucrează în contul anului 1951.

Uriașe vor fi transformările ce se vor produce și în agricultură, odată cu electrificarea satelor și folosirea apelor pentru producerea energiei electrice, astunci când, până în cele mai îndepărtate sate, va lumina „Lampa lui Ilici". Despre toate acestea le-a vorbit pionierilor tovarășa inginer Bogdănescu. Iar tovarășul Moisil Gheorghe a arătat pionierilor că electrificarea nu va contribui numai la ridicarea nivelului de trai, ci și la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii din țara noastră. Trenuri electrice vor străbate țara în lung și în lat, iar aparatele de radio și cinematograful vor pătrunde până în cele mai depărtate sate.

După ce au ascultat cu interes fiecare cuvânt al vorbitorilor, pionierii s'au înscris la discuții. Plini de avânt, cu dragoste și căldură și-au exprimat ei entuziasmul față de marea operă a electrificării, luându-și angajamente concrete.

— Eu și tovarășii mei vom strânge becurile arse și le vom da la reparat, realizând astfel o economie, a spus pionierul Ghiță Nicolae.

Nici pionierul Sergiu Nicolau nu se lasă mai prejos. El a arătat că, împreună cu colegii lui, lucrează în cadrul cercului de radio o hartă care reprezintă hidrocentralele ce se vor construi în cadrul Planului de electrificare care a țării. Au mai luat apoi cuvântul Brebu Venera, Matei Ilie, Mateaș Gheorghe, Constantin Gheorghe și alți pionieri. Cu emoție și-au exprimat ei hotărîrea de a contribui la îndeplinirea Planului de electrificare, învățând din ce în ce mai bine, însușindu-și temeinic cunoștințele de fizică, matematică și chimie și cerând sprijinul profesorilor lor pentru a face progrese cât mai mari. Ei au arătat că, împreună cu profesorii lor, vor vizita fabrici și uzine pentru a-și întregi cunoștințele și vor munci fără preget pentru a sprijini electrificarea țării.

Și ochii lor, strălucind de entuziasm priveau parcă în viitorul în care, prin milioane de fire, curentul electric se va împrăștia pe tot cuprinsul țării, mișcând mașini, fabrici, luminând sate. Și mai cu rârnă au pornit ei la muncă, știind că Patria noastră îi așteaptă cu drag să vină în rândurile tehnicienilor fruntași.

Virginia Popovici

Insemnătatea lucrărilor tovarăşului Stalin pentru desvoltarea lingvisticii sovietice*)

de academician V. V. Vinogradov

Lucrările tovarăşului Stalin cu privire la problemele de lingvistică au produs o cotitură radicală în desvoltarea ştiinţei sovietice despre limbă, au îmbogăţit tezaurul marxismului creator cu idei şi descoperiri noi. Ele dau răspunsuri adânci şi limpezi unei întregi serii de probleme complexe de filosofie, istorie, filologie şi alte ştiinţe sociale. Lingvistica sovietică, încurcată în formule greşite, nemarxiste despre limbă considerată ca suprastructură ideologică şi despre caracterul de clasă al limbii, putea fi îndreptată dintr'odată pe calea creatoare, cu adevărat marxistă, numai printr'un puternic imbold ştiinţific, care trebuia să atingă şi să cuprindă toate ramurile înrudite ale ştiinţelor sociale. Numai pe această cale se putea asigura desvoltarea liberă a lingvisticii sovietice, care în prezent a păşit în etapa stalinistă a istoriei sale.

★

Până la apariţia lucrărilor cu privire la lingvistică ale lui I. V. Stalin, lingviştilor sovietici le lipsea înţelegerea clară a raportului dintre limbă, producţie şi baza economică a societăţii.

Marr şi continuatorii lui şi după ei mulţi alţi lingvişti sovietici aparţinând unor alte orientări ştiinţifice, considerau limba ca o suprastructură ideologică, direct legată de producţie şi de bază, denaturând nu numai esenţa socială a limbii, ci şi întreaga perspectivă de desvoltare a ei, precum şi toate legile transformărilor ei istorice.

Ei uitau sau ignorau învăţătura lui I. V. Stalin despre particularităţile producţiei. Schimbările în producţie şi în desvoltarea ei, ne învaţă I. V. Stalin, încep totdeauna cu schimbarea şi desvoltarea forţelor de producţie, în primul rând cu schimbarea şi desvoltarea uneltelor de producţie.

Spre deosebire de suprastructura care nu e legată în mod nemijlocit de producţie şi care reflectă schimbările în nivelul de desvoltare al forţelor de producţie numai **după schimbările petrecute în bază, prin răsfrângerea schimbărilor din producţie în schimbările din bază**, limba este legată nemijlocit de activitatea de producţie a omului, şi nu numai de activitatea de producţie, ci şi de oricare altă activitate a omului, în toate sferele muncii sale, dela producţie la bază, dela bază la suprastructură.

Aceasta înseamnă că limba cuprinde absolut toate domeniile de activitate a omului — şi domeniul producţiei şi domeniul relaţiilor economice dintre oameni şi toate domeniile suprastucturilor. Având o sferă de activitate atât de largă şi de multilaterală, aproape nelimitată, limba ca mijloc de comunicare, de schimb de idei şi de înţelegere reciprocă între toţi membrii societăţii este un fenomen extrem de complex atât prin structura, prin caracterul ei, cât şi prin ritmul schimbărilor diferitelor sale părţi constitutive, al diferitelor elemente din compoziţia şi structura ei. Deşi schimbările din limbă sunt numeroase şi variate, calitatea acestor schimbări este alta decât a acelora din bază şi suprastructură. Ele sunt supuse unor alte legi, legilor desvoltării interne a limbii. După cum se ştie, legea de bază a istoriei societăţii constă în faptul că schimbarea bazelor şi suprastructurilor în desvoltarea societăţii se produce prin salturi, prin explozii, prin transformarea revoluţionară a unei orânduiri în altă orânduire. Totuşi, schimbările din limbă, în diferitele ei părţi componente, sunt neomogene şi inegale. De schimbările în producţie sunt legate, în primul rând, schimbările din vocabularul limbii.

Din învăţătura lui I. V. Stalin cu privire la legătura nemijlocită dintre limbă şi producţie reese concluzia neuniformităţii ritmului şi aceea a deosebirilor dintre legile cărora sunt supuse schimbările diferitelor părţi ale limbii şi ale diferitelor ei elemente.

Neuniformitatea schimbărilor din limbă şi a ritmului acestora se explică prin caracterul specific al diferitelor feluri de combinări structurale din limbă, prin gradul diferit de abstractizare şi prin deosebirile calitative dintre categoriile şi legăturile lexicale şi gramaticale. Se observă următoarea lege: vocabularul limbii se schimbă neîncetat, fondul principal de cuvinte se schimbă foarte încet, iar structura ei gramaticală se schimbă şi mai încet. Totuşi oricine are cel puţin o idee generală asupra istoriei structurii gramaticale a limbii ruse ştie că în limba rusă, începând cu secolele XI-XII, sistemul formelor şi categoriilor verbului a suferit schimbări însemnate; de exemplu, s'a format categoria aspectului, s'a schimbat structura categoriei timpului şi modului, a apărut categoria gerunziului etc. Schimbări tot atât de esenţiale s'au produs şi în sistemul formelor şi al categoriei numelui; de exemplu, s'a înlăturat declinarea formelor scurte ale adjectivelor — în legătură cu schimbarea funcţiilor lor sintactice, a început să se formeze o categorie specială a stării — în legătură cu dispariţia dualului şi cu desvoltarea unui sens mai abstract al formelor numărului singular şi plural, s'au schimbat brusc însuşirile gramaticale ale numeralelor şi ale formelor lor etc.

Legea desvoltării neuniforme a diferitelor componente ale limbii răstoarnă principiile analizei sincronice, proprii structuralismului burghez.

Stabilind legea neuniformităţii desvoltării limbii, I. V. Stalin subliniază, în acelaş timp, că limba se schimbă calitativ, urmând legile interne ale desvoltării sale. Structura gramaticală şi fondul principal de cuvinte se păstrează chiar şi după schimbarea câtorva baze şi suprastructuri, adică în decursul unui întreg şir de epoci, în decurs de mai multe secole. Schimbările din vocabularul general al limbii, aproape neîntrerupte şi oglindind nemijlocit desvoltarea producţiei, desvoltarea culturii şi a ştiinţei, schimbările de orânduire socială etc., constau în complectarea fondului de cuvinte existent cu cuvinte şi expresii noi, constau în dispariţia cuvintelor învechite, în schimbarea înţelesului cuvintelor anterioare. Prin urmare, nici aici nu există înlăturarea, lichidarea a ceeace este vechi şi construirea a ceva cu totul nou. „Asemenea schimbări, — spune I. V. Stalin — nu hotărăsc în nicio măsură soarta limbii". Structura limbii, structura ei gramaticală şi fondul principal de cuvinte se păstrează timp de sute de ani fără modificări esenţiale, cu toate schimbările din producţie, cu toate schimbările bazei şi suprastructurii. Ele cristalizează experienţa poporului, dobândită de-a-lungul multor secole în procesul de cunoaştere.

E firesc faptul că limba, ca fenomen social, prin particularităţile sale specifice, nu poate aparţine nici categoriei bazelor, nici categoriei suprastructurilor. Filosofii sovietici se înşelau crezând că toate fenomenele sociale se reduc la aceste două categorii.

Ar fi naiv să credem că limba poate fi considerată ca făcând parte din producţie, din categoria forţelor de producţie ale societăţii, din categoria — să zicem — a uneltelor de producţie. Analogia dintre limbă şi uneltele de producţie se limitează la faptul că „uneltele de producţie manifestă ca şi limba un fel de indiferenţă faţă de clase şi pot servi deopotrivă diferitele clase ale societăţii, atât pe cele vechi cât şi pe cele noi". Dar cu aceasta se şi termină analogia, cu aceasta ea se şi epuizează, deoarece uneltele de producţie produc bunuri materiale, iar limba „produce" numai cuvinte.

★

Inţelegerea limbii ca fenomen de suprastructură denaturând esenţa, însemnătatea şi menirea ei socială, îngustează şi sărăceşte, în acelaş timp, funcţiile ei sociale, şi o coboară până la rolul unui dialect de clasă, al unui jargon de clasă. Dacă limba s'ar integra în fenomenele sociale cu caracter de suprastructură, ea n'ar putea fi acea forţă uriaşă, organizatoare, a întregului popor, care condiţionează existenţa şi desvoltarea societăţii, contribuind la mişcarea ei pe calea progresului. Faptul că asupra limbii s'au extins aceleaşi legi istorice de desvoltare, de transformare şi de „explozie", cărora le sunt supuse baza şi suprastructura, este cauza principală a caracterului neştiinţific şi antiistoric al întregului conţinut al aşazisei „noi teorii a limbii".

Din faptul că limba nu reprezintă o suprastructură nu se poate deduce că problema raportului între limbă şi suprastructură, sau dintre limbă şi diferitele categorii ale suprastructurii este cu totul indiferentă pentru lingvistică. Studiind rolul limbii în diferitele sfere ale vieţii sociale, cercetătorul istoriei limbii nu poate să se îndepărteze de problema modului de exprimare prin limbă a părerilor politice, juridice, religioase, artistice, filosofice ale societăţii şi de problema reflectării, a înrâuririi acestor păreri asupra terminologiei şi frazeologiei respective, asupra sensului diferitelor cuvinte care intră în vocabularul general al limbii. Acele cuvinte şi acei termeni care supravieţuesc suprastructurii care le-a dat naştere se separă de ea, sunt supuse apoi unei prelucrări în ceeace priveşte sensul, devin un bun al întregului popor şi intră în limba literară.

Un astfel de istoric au în limba rusă cuvintele: **blagodat** („fericire"), **veianie** („adiere"- în sens figurat), **vlianie** („influenţă"), **nastroenie** („dispoziţie"), **camootverjenie** („abnegaţie"), **mirozdanie** („zidirea lumii"), **precrasnoduşie** („bunătate sufletească"), **samodurstvo** („încăpăţânare"), **tvorcestvo** („creaţie"), **intellighenţia** („intelectualitate"), **grajdanin** („cetăţean"), **obşcestvo** („societate"), **samodeiatel'nost'** („activitate independentă") etc. Este cu totul evident că legătura între limbă şi cea mai mare parte din categoriile suprastructurii are loc şi se oglindeşte numai în vocabularul limbii.

★

Deosebit de actuală pentru lingvistica sovietică este problema limbii şi a literaturii artistice. Nu ne putem îndoi că literatura intră în domeniul suprastructurii. I. V. Stalin arată că ar fi lucrul cel mai sigur să ne folosim în literatura artistică de noţiuni cu caracter de clasă. Insă nu trebue să se creadă că limba, ca material al literaturii artistice, se transformă, în cadrul acesteia, în suprastructură. Folosindu-se de limba naţională şi de mijloacele ei stilistice ca de un bun comun, scriitorul făureşte, prin forţa creaţiunii sale, a măestriei sale artistice, valori lingvistice care pot pătrunde adânc în tezaurul limbii întregului popor.

Dar, pe de altă parte, acelaş scriitor, fiind stăpânit de ideile care domină într'o anumită suprastructură de clasă, poate folosi limba întregului popor şi stilurile ei, poate să-i adauge elemente din dialectele şi jargoanele de clasă şi chiar din dialecte regionale, reunindu-le în sistemul original al stilului său individual, ca mijloc de exprimare a concepţiei despre lume. Cea mai individuală selecţionare a mijloacelor de exprimare lingvistică, principiile concentrării acestor mijloace în naraţiuni sau în construirea imaginilor artistice, diferitele moduri de interpretare ideologică sau de nuanţare expresivă a materialului lingvistic folosite de un scriitor pot arăta o tendinţă filosofică originală, cum se spune, a stilului autorului (şi chiar a unei întregi orientări literare). In faţa lingvisticii sovietice stă o sarcină deosebit de importantă, aceea de a cerceta adânc noţiunea de limbă, noţiunea de stil a limbii şi noţiunea de stil lingvistic-artistic al scriitorului (sau al curentului literar), de a defini cu precizie, după care categorii trebue să ne călăuzim atunci când analizăm stilul scriitorului ca un sistem de exprimare a concepţiilor sale despre lume, (manifestare suprastructurală) din punctul de vedere al mijloacelor limbii şi al combinării acestor mijloace prin care se exprimă tendinţele ideologice sau ideile artistului.

Inainte de apariţia lucrărilor lui I. V. Stalin, filologilor sovietici, care considerau atât literatura cât şi limba drept o suprastructură, le plăcea să scrie şi să vorbească despre limba aristocratică a lui Caramzin, a lui Turgheniev şi chiar a lui L. Tolstoi, despre limba orăşenească mic-burgheză a lui F. Dostoevschi, despre limba proletară a lui M. Gorki etc. S'au confundat fără nici un fel de socoteală noţiunile de limbă şi de stil artistic individual. In limba unui scriitor se căutau la întâmplare ilustrări ale atitudinii lui de clasă, faţă de fenomenele realităţii pe care o prezenta, sau faţă de aspectul ideologic al redării ei.

★

Inţelegerea clară a legăturii dintre limbă şi societate, reprezentarea marxistă despre uriaşa putere organizatorică a limbii în istoria omenirii, determinarea precisă a raportului între limbă şi producţie, structura economică a societăţii, suprastructurile ideologice, ştiinţa şi tehnica, literatura artistică — într'un cuvânt, toate laturile civilizaţiei şi ale vieţii — toate acestea duc spre o înţelegere cu totul nouă şi mai largă a însemnătăţii limbii ca izvor istoric.

In lucrările lui I. V. Stalin despre lingvistică sunt indicate jaloanele principale, etapele principale ale adevăratei istorii a limbilor popoarelor, începând cu timpurile antice, când limbajul sonor era „una din forţele care au ajutat pe oameni să se desprindă din lumea animală", când au apărut limbile neamurilor şi ale triburilor, ajungând la formarea limbilor popoarelor şi trecând apoi prin procesele complexe de construire, de luptă şi de desvoltare a limbilor naţionale, până la victoria deplină a comunismului în lumea întreagă, până la apariţia limbilor internaţionale zonale şi, în sfârşit, a limbii unice mondiale generale, a limbii omenirii întregi, când comunismul va învinge în lumea întreagă şi se va înrădăcina în viaţa tuturor popoarelor.

In lucrările lui I. V. Stalin sunt schiţate şi legile principale ale istoriei dialectelor populare şi a jargoanelor de clasă, care se deosebesc calitativ de ele.

Lucrările lui I. V. Stalin cuprind un tablou clar al desvoltării unor comunităţi, ca ginta, tribul, poporul, naţiunea burgheză, naţiunea socialistă. Istoricul unei limbi trebue să cunoască neapărat toate aceste procese istorice şi să le înţeleagă în mod precis.

In lumina învăţăturii staliniste despre limbă, devin clare perspectivele muncii pe care urmează să o ducă lingviştii sovietici pentru descoperirea legilor istoriei limbii. Istoria limbii poate fi înţeleasă numai dacă se pătrunde adânc în istoria societăţii, a poporului care o foloseşte, comparând faptele limbii cu datele istoriei culturii materiale şi spirituale a poporului. Invăţătura stalinistă despre limbă înlătură distincţia cu caracter de opoziţie, pe care o face lingvistica burgheză între istoria externă şi internă a limbii. Perioadele istoriei limbii nu coincid cu perioadele de desvoltare şi de schimbare a orânduirilor sociale. Schimbarea fondului principal de cuvinte al limbii şi a structurii ei gramaticale se efectuează doar pe calea acumulării treptate a elementelor noii calităţi, a noii structuri a limbii; schimbările lor decurg foarte încet, cuprinzând nu numai un şir de secole, ci chiar un şir de perioade ale istoriei unui popor.

Vocabularul limbii reacţionează în modul cel mai rapid şi cel mai larg la toate schimbările care au loc în producţie şi în toate celelalte sfere ale vieţii sociale. In desvoltarea lui se realizează un fel de înregistrare şi de consolidare necontenită a muncii societăţii în procesul de cunoaştere.

Studierea istoriei lexicului este legată strâns şi organic de istoria producţiei, a modului de viaţă, a culturii, a ştiinţei, a tehnicii, de istoria concepţiilor sociale. Aici, legătura între istoria limbii şi istoria desvoltării sociale se desvălue direct şi sub toate aspectele. Dar tot aici se descoperă şi acele legi interne ale istoriei desvoltării vocabularului care sunt proprii limbii studiate.

★

I. V. Stalin a acordat lingvisticii unul din cele mai însemnate locuri în rândul ştiinţelor sociale, un loc pe deplin independent.

Limba ca factor care condiţionează însăşi existenţa societăţii, ca fenomen social specific, se desvoltă după legile ei interne, deosebite de legile cărora le sunt supuse alte fenomene sociale. Problema principală a lingvisticii este studierea acestor legi interne de desvoltare a limbii. Afară de legea schimbărilor neuniforme ale diferitelor elemente ale limbii, cealaltă lege generală şi fundamentală de desvoltare a limbii, care decurge în mod organic din specificul limbii, constă în aceea că procesul desvoltării limbii se petrece pe calea dispariţiei treptate a diferitelor elemente ale calităţii vechi, adică pe calea dispariţiei unei părţi mai mari sau mai mici a întregului sistem lingvistic anterior şi a categoriilor lui, pe calea acumulării treptate a elementelor noii calităţi, ale noii structuri a limbii, prin urmare, pe calea schimbării treptate şi neîncetate a diferitelor elemente ale calităţii, fără niciun fel de explozii revoluţionare. In acest timp, schimbările aproape neîncetate ale vocabularului limbii, adică procesele de formare a cuvintelor noi şi de dispariţie a celor învechite, care oglindesc desvoltarea vieţii sociale, depind din punct de vedere structural de raportul dintre ele şi fondul principal de cuvinte, ca bază de formare a cuvintelor cu tipurile lui vii productive.

Pe baza acestor relaţii şi influenţe reciproce structurale — dintre care unele tipuri sunt foarte stabile — dintre vocabularul şi fondul principal de cuvinte, se nasc şi se desvoltă mijloacele de formare a cuvintelor noi care se realizează în afară de limitele fondului principal de cuvinte. De exemplu, bomba (bombă) bombit (a bombarda) bombejka (bombardament).

Dar o serie identică de derivate se constată în cazul cuvântului korm (hrană), care face parte din fondul principal de cuvinte: kormit (a hrăni) — kormejka (hrănitor). Este foarte evident că toate aceste procese de creare a cuvintelor, care se desvoltă pe baza relaţiilor structurale dintre fondul principal de cuvinte şi vocabularul general al limbii se efectuează conform legilor gramaticii limbii de azi a poporului. Cuvintele noi se încadrează în categorii gramaticale active, ca şi cum ar fi îndrumate de acestea, şi sunt folosite în vorbire după regulile aceleiaşi gramatici. In lumina lucrărilor lui I. V. Stalin despre lingvistică, problema formării istorice a cuvintelor în cadrul unei limbi separate sau a unui grup de limbi înrudite capătă o însemnătate deosebită.

I. V. Stalin arată că desvoltarea unei limbi, (dacă ea nu este absorbită de o altă limbă ieşită învingătoare în procesul de încrucişare), duce la perfecţionarea şi îmbogăţirea ei. In domeniul vocabularului, criteriul perfecţionării este clar. „Vocabularul reflectă starea limbii: cu cât vocabularul este mai bogat şi mai variat, cu atât limba este mai bogată şi mai desvoltată". Prin urmare, structura limbii, gradul ei de desvoltare în domeniul lexicului, sunt determinate nu numai de bogăţia vocabularului, ci şi de multilateralitatea lui, de varietatea sensurilor, de perspectiva adâncă a sistemelor larg planificate ale cuvintelor, care fac parte din diferite sfere de sens, de prezenţa unei terminologii precis diferenţiate, de sinonimia desvoltată, de bogăţia posibilităţilor stilistice. Ies la iveală indicii cantitativi şi calitativi ai creşterii interne a limbii.

Perfecţionarea limbii în domeniul structurii, a sistemului gramatical şi a fondului principal de cuvinte, îmbracă forme ceva mai deosebite, se exprimă prin alţi indici calitativi. Şi tocmai în desvoltarea acestei baze a limbii se manifestă, în deosebi, succesele muncii de cunoaştere duse de om, rezultatele muncii de abstractizare duse de gândire, agerimea, înmlădierea şi forţa limbii ca instrument al schimbului de idei şi de exprimare a ideilor. Desvoltarea şi îmbogăţirea fondului principal de cuvinte constă, evident, în aceea că el concentrează treptat în sine toate cuvintele principale care stau la baza derivaţiilor familiilor celor mai însemnate de cuvinte sau la baza unor întregi sisteme lexice şi, în acelaş timp, cuvintele cu cel mai variat sens şi cu un conţinut foarte abstract. Toate aceste variate şi numeroase cuvinte devin un bun al întregului popor.

*) *Raport ţinut la Sesiunea Ştiinţifică Unită a Secţiei de Literatură şi Limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R. S. F. S. R. (stenogramă prescurtată).*

Continuare în numărul viitor

U.R.S.S. NE INVAŢĂ

Formarea deprinderilor de muncă independentă

(Din experienţa unei şcoli medii sovietice)

Problema educării deprinderilor de muncă independentă este una din cele mai importante laturi ale instruirii şi educării elevilor sovietici.

Şcoala dispune de un bogat arsenal de mijloace pentru acest scop. Printre aceste mijloace sunt şi compoziţiile elevilor. In anumite condiţii, compoziţiile pot deveni o metodă importantă de educare a deprinderilor de muncă independentă.

Vom arăta aici experienţa şcolii Nr. 110 din Moscova. Acum şase ani, s'a introdus în şcoală sistemul compoziţiilor anuale ale elevilor. In afară de compoziţiile pe care le scriu elevii în clasă şi acasă, s'a recomandat fiecărui elev, începând cu cei din clasa a V-a şi terminând cu cei din clasa X-a, să scrie, în decursul anului şcolar o compoziţie pe baza unei teme dintre cele propuse de şcoală sau chiar pe baza unei teme proprii, care îl interesează îndeosebi. Elevului i se cerea să redacteze o lucrare care să nu fie o compoziţie obişnuită, făcută în clasă sau acasă. Compoziţia anuală trebuia să fie incomparabil mai temeinic pregătită. Ea trebuia să iasă din limitele programului didactic, trebuia să fie creată pe baza unui plan propriu şi nicidecum o simplă repetare a celor citite. Autorul ei era obligat să folosească bibliografia respectivă existentă, trebuia să cunoască, după posibilităţi, cele mai noi date ştiinţifice, să introducă, dacă este nevoe, o serie de observaţii proprii şi independente, să anexeze schiţe şi ilustraţii pentru susţinerea compoziţiei.

Ţinând seama de uriaşa însemnătate instructivă şi educativă a muncii individuale a elevilor, tematica acestor compoziţii s'a pregătit în amănunţime. Alegerea reuşită a temei şi justa ei formulare rezolvă, ele singure, jumătate din greutatea lucrării. Temele trebue să intereseze pe elevi prin materialul lor bogat în fapte, trebue să dea elevilor un câmp larg pentru exprimarea ideilor proprii, pentru manifestarea capacităţii lor creatoare.

Listele de teme sunt pregătite din timp de profesorii de diferite specialităţi şi sunt discutate pe larg la şedinţele comisiilor pe obiecte. Apoi, temele sunt cercetate şi aprobate de directorul şcolii.

In faţa profesorilor se pun anumite sarcini. Temele trebue pregătite în aşa fel, încât:

1) Fiecare temă să aibă o însemnătate educativă determinată, să trezească în elevi înalte sentimente patriotice, devotamentul pentru popor şi pentru marea cauză a comunismului, dragostea de Patrie, dragostea faţă de locurile natale, faţă de limba natală, faţă de istoria şi literatura poporului, faţă de munca creatoare a acestuia.

2) Fiecare temă să lărgească, după posibilităţi, orizontul autorilor, ieşind din limitele cunoştinţelor prevăzute în programe.

3) Temele să fie numeroase şi variate, pentru a da fiecărui elev posibilitatea să-şi poată alege ceeace îi satisface interesele şi cerinţele.

4) Insfârşit, fiecare temă trebue să facă pe elev nu numai să înţeleagă şi să-şi însuşească o anumită cantitate de fapte ştiinţifice, ci să le şi aprecieze critic, să înţeleagă legăturile interioare dintre fenomenele cercetate şi să-şi argumenteze raţionamentele, trăgând concluziile necesare.

Este interesant de urmărit felul cum se determină treptat, începând din clasa a V-a, înclinaţiile elevilor faţă de una sau alta dintre ramurile ştiinţei. Formarea acestor înclinaţii îşi găseşte expresia în alegerea temelor pentru compoziţie.

Pentru elevii din clasele a V-a şi a VI-a, ale căror interese aproape că nu sunt încă diferenţiate, alegerea temei nu este totdeauna un indiciu sigur. Copiii sunt conduşi numai de considerentele privitoare la greutatea sau uşurinţa executării lucrării respective. Ei îşi aleg tema care este cel mai uşor de tratat. Elevii se opresc, în special, la temele geografice, care pe lângă faptul că sunt uşoare, influenţează mai mult decât celelalte dispoziţia şi gândurile copiilor la această vârstă.

In clasele următoare, interesul faţă de temele geografice capătă, la unii elevi, o mare stabilitate. In clasa a V-a, elevul Slinkin a scris o compoziţie cu tema „Vulcanii lumii". Trecând în clasa a VI-a el a lucrat monografia „Amazonul", iar anul acesta, fiind în clasa a VII-a, el şi-a ales tema „Orientul îndepărtat".

Se întâmplă deseori ca alegerea temelor de către unii elevi să fie legată de evenimentele politice din acea vreme. Războiul împotriva fasciştilor germani, război în care poporul sovietic a obţinut o strălucită victorie, a adus, după cum se ştie, însemnate schimbări în harta Uniunii Sovietice. In elevi s'a trezit interesul faţă de noile raioane sovietice — Ucraina Subcarpatică, regiunea Koenigsberg, astăzi Kaliningrad, raionul nordic Petsamo. Un elev din clasa a VII-a a început să scrie compoziţia „Sakhalinul şi insulele Kurile". El a citit tot ce se putea găsi în această problemă — 15 cărţi şi 22 de articole din ziare şi reviste.

Munca aprofundată pentru studierea unei anumite probleme s'a dovedit a fi hotărîtoare pentru alegerea viitoarei profesiuni a multor elevi. Terminând şcoala medie, ei au intrat în instituţii superioare de învăţământ, alegându-şi specialitatea căreia îşi consacraseră compoziţiile din şcoală. Iată câteva exemple: Elevul Brusilovski a scris în clasa VIII-a o compoziţie cu tema „Hidrogenul"; în clasa IX-a, o alta cu tema „Producerea sodei". Astăzi, el studiază la Facultatea de Chimie a Universităţii de Stat din Moscova. Elevii Besprozvanâi şi Arhanghelski au scris, deasemeni compoziţii cu teme din domeniul chimiei (despre coloranţi). Astăzi, unul din ei studiază la Facultatea de Chimie a Universităţii, iar celălalt la Institutul Chimico-Tehnologic „Mendeleev". In acelaş fel, mulţi alţi elevi au intrat în Institutul Oţelului şi în alte şcoli tehnice superioare.

Nu trebue însă să credem că metoda compoziţiilor anuale ale elevilor dă rezultate atât de bune numai prin sine însăşi. Ca orice altă metodă, ea cere o muncă zilnică şi perseverentă a cadrelor didactice.

Pentru ca elevul să poată scrie independent o compoziţie pe baza unei teme alese de el, acest elev trebue să stăpânească o anumită tehnică de muncă intelectuală. Am încercat să ne imaginăm care trebue să fie complexul deprinderilor şi priceperilor practice fără de care elevul n'ar fi în stare să-şi îndeplinească lucrarea. Este vorba, bineînţeles, de un complex foarte larg. Dar în el se pot deosebi trei grupe de deprinderi importante:

1) Deprinderile de muncă independentă folosind izvoare bibliografice.

2) Aprecierea critică a propriilor sale cunoştinţe, observaţii şi experienţe.

3) Priceperea de a judeca logic şi de a expune sistematic şi consecvent ideile în forma verbală şi scrisă.

Concret, aceasta înseamnă că în procesul muncii de alcătuire a compoziţiei, elevul trebue, în primul rând, să găsească în bibliotecă bibliografia necesară, să aleagă din cărţi ceeace se referă direct la tema compoziţiei. Pentru aceasta li se cere priceperea de a folosi listele bibliografice, şi titlurile, li se cere cunoaşterea sensului titlurilor capitolelor, subcapitolelor şi paragrafelor, înţelegerea a ceeace înseamnă introducere, prefaţă, prolog, încheiere, epilog, precum şi ce este un volum, o parte a cărţii, un capitol, un paragraf. In al doilea rând elevul trebue să ştie să compare datele noi, luate din izvoarele bibliografice, cu propriile sale cunoştinţe pe care şi le-a însuşit mai înainte, să le pună de acord cu observaţiile şi experienţele sale. Deasemeni, elevul trebue să împartă tot materialul cules într'un sistem logic, să sesizeze o serie de idei principale, să desvolte şi să argumenteze aceste idei, să le susţină prin schiţe, ilustraţii, scheme şi tabele şi, însfârşit, să tragă concluziile necesare, expunând toate acestea în scris.

Curând după alegerea temelor, elevii încep munca de consultare. Ei se sfătuesc cu profesorii asupra bibliografiei care trebue folosită, le arată planurile pregătitoare. Biblioteca şcolii începe să lucreze intens, procurând cărţile cerute de elevi. In primii ani, îndată ce au fost introduse compoziţiile anuale, biblioteca a înregistrat un salt brusc: cererea cărţilor ştiinţifice şi tehnice a crescut de două-trei ori. Elevii au început să se adreseze mai des bibliotecilor pentru adulţi din oraş şi chiar bibliotecii speciale tehnice şi istorice. S'a constatat un interes crescând pentru conferinţele de popularizare a ştiinţei, organizate de societăţile ştiinţifice şi şcolile superioare.

In clasa a V-a şi a VI-a, elevii erau îndrumaţi la început, pas cu pas. Chiar şi cu cei din clasele superioare se simţea nevoia unei munci sistematice şi perseverente. Se acorda multă atenţie de către profesorii de geografie, chimie, fizică, etc., conţinutului compoziţiilor şi tehnicii scrisului. Aceasta a avut ca rezultat faptul că elevii alegeau cu mai multă plăcere, pentru compoziţie, teme din aceste discipline.

In afară de deprinderile de muncă directă cu material bibliografic, profesorii au desvoltat spiritul de observaţie al elevilor, le-au dat material intuitiv. Ei au organizat excursii şi vizite în păduri, în parcuri, în muzee, la monumentele istorice etc.

Trebue să arătăm că aceste compoziţii anuale ale elevilor nu trebue să aibă în mod obligatoriu un caracter de prelucrare teoretică a unei probleme. Se pot da, de pildă, drept compoziţii anuale, expuneri sistematice ale observaţiilor elevilor asupra naturii pe o perioadă mai mare sau mai mică de timp, cu câteva deducţii şi generalizări. S'a admis expunerea unor amintiri („Copilăria mea", „Călătoria mea pe Baikal" etc.). Alcătuirea câtorva albume biologice, însoţite de explicaţii sistematice, a fost de asemeni admisă ca o compoziţie anuală. Un elev din clasa a VI-a a prezentat anul acesta un „Atlas de plante medicinale sălbatice ale U.R.S.S.". Atlasul avea anexate „Reguli generale pentru culegerea, uscarea şi păstrarea plantelor medicinale". Pentru fiecare plantă era executat un desen în culori şi o pagină separată, conţinând descrierea plantei şi a calităţilor sale terapeutice. Atlasul are 48 de pagini. El a cerut dela autorul său cunoaşterea multor lucrări de botanică, priceperea de a alege din ele materialul necesar, şi de a expune legat şi corect cunoştinţele dobândite.

Scriind o compoziţie, elevul aşteaptă, bineînţeles, unele aprecieri. El a depus multe eforturi şi a pierdut mult timp, dând dovadă de iniţiativă în alegerea materialului. Dorinţa lui de a primi din partea profesorului o apreciere este foarte justificată. Profesorul trebue să alcătuiască o scurtă recenzie pentru fiecare compoziţie. Calitatea compoziţiei se ia în considerare la aprecierea cunoştinţelor elevilor la obiectul respectiv. Dacă lucrarea dovedeşte un orizont larg şi o cultură generală temeinică, profesorul trebue să ţină seama de aceasta atunci când pune nota anuală.

Noi ţinem trează preocuparea elevilor pentru compoziţiile anuale şi prin faptul că organizăm pentru ei convorbiri cu cadrele Universităţii şi ale Institutelor de Cercetări Ştiinţifice. Cadrele ştiinţifice ne ajută cu plăcere, dând consultaţii elevilor, studiind compoziţiile lor şi exprimându-şi părerea despre ele.

Compoziţiile anuale au devenit pentru elevi o mare şcoală de muncă independentă şi de cultură generală. Experienţa câtorva ani de activitate ne-a convins de marea valoare pedagogică a compoziţiilor anuale ale elevilor. Ele educă deprinderea de a pătrunde mai adânc în esenţa obiectului studiat, de a duce munca la bun sfârşit, de a obţine o exprimare mai clară.

Insăşi viaţa ne-a cerut să întărim şi să perfecţionăm din an în an organizarea şi metodica acestei acţiuni. In anul 1942, când s'au introdus pentru prima dată compoziţiile anuale, ele erau facultative pentru elevi. Atunci numai cei mai buni elevi îşi luau această sarcină. După un an, le-am declarat obligatorii pentru toţi elevii, iar peste alţi doi ani, am început să practicăm, în clasele superioare, „susţinerea" compoziţiilor. Elevii erau obligaţi nu numai să-şi îndeplinească lucrarea, dar să o şi susţină în cadrul şedinţelor cercurilor de elevi, unde deseori referatele lor, (făcute pe baza compoziţiilor) au fost supuse unei critici severe şi juste.

Etapa următoare în desvoltarea sistemului compoziţiilor anuale este studierea lor teoretică. Aceasta este sarcina noastră cea mai imediată. Noi culegem şi păstrăm toate compoziţiile anuale ale elevilor, aranjându-le în colecţii pe clase, aşa încât absolvenţii şcolii noastre să poată veni oricând la biblioteca şcolii şi să ceară colecţia lucrărilor clasei lor. Colecţiile sunt studiate în mod special în comisiile metodologice ale profesorilor şi sunt puse în discuţie la şedinţele consiliului pedagogic. Aceasta ne pune în mâini noi şi bune unelte de educaţie.

I. K. Novikov
membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Pedagogice, profesor emerit al R.S.F.S.R.

Calitatea lecţiei trebue să stea în centrul preocupărilor fiecărui profesor

Măestria pedagogică a profesorului se vede în primul rând într'o lecţie bine pregătită, adânc analizată şi just desfăşurată.

Incepând o lecţie, totdeauna îmi propun să ajut elevii să-şi facă o reprezentare clară asupra celor ce vor învăţa în lecţie şi să-şi concentreze atenţia asupra conţinutului temei. Elevii nu trebue numai să înţeleagă, ci să-şi însuşească temeinic întreg materialul expus.

Pentru a atrage atenţia elevilor asupra temei, fac mai întâi câteva consideraţii generale asupra materialului ce-l predau. Aşa de exemplu, vorbind la clasa X-a despre pregătirea statelor imperialiste în vederea primului război mondial, comunic elevilor că vor primi răspunsuri la întrebări. In acest fel, elevii, ascultând expunerea, percep tema lecţiei după un plan, fapt care le dă posibilitatea de a-şi însuşi materialul mult mai uşor şi mai bine.

Urmăresc cu atenţie procesul de însuşire a materialului la lecţie. In această privinţă, mă ajută foarte mult cunoaşterea particularităţilor individuale ale elevilor. De pildă unii elevi îşi însuşesc bine interdependenţa între faptele istorice, dar reţin cu greutate datele, cronologia. Ştiind acest lucru, îmi concentrez atenţia asupra acestor elevi în toate cazurile când este vorba de cronologie.

In timpul expunerii, pun totdeauna în faţa şcolarilor probleme la care ei găsesc răspunsuri în explicaţiile mele. In felul acesta elevii nu-şi însuşesc numai conţinutul lecţiei, ci şi problemele ei.

Expunând materialul la lecţie, nu caut niciodată să reproduc toate cele ce sunt scrise în manual, ci atrag atenţia elevilor asupra principalelor fapte istorice, asupra cauzelor şi interdependenţei lor, asupra aprecierii faptelor şi evenimentelor istorice de către clasicii marxism-leninismului.

Caracterul activ al însuşirii materialului la lecţie depinde de măestria profesorului. Cea mai bună lecţie este cea în care profesorul provoacă gândirea elevilor, în care este exclusă memorizarea mecanică a cuvintelor. Nicio noţiune nu trebue să rămână nelămurită, confuză pentru elevi.

Practica m'a convins că niciodată nu se poate supraaprecia rolul lucrărilor de acasă în însuşirea cunoştinţelor. Dacă au rămas nelămurite însă noţiunile noi, dacă elevul „învaţă" acasă un material prost însuşit în clasă, este foarte sigur că el nu va reuşi să-şi facă bine temele şi că va îngroşa rândurile celor ce rămân în urmă.

Lupta împotriva repetenţiei este indisolubil legată de munca educativă. Aş vrea să arăt un caz care confirmă faptul că studierea aprofundată a particularităţilor individuale ale copiilor şi desvoltarea calităţilor lor pozitive au o influenţă hotărîtoare asupra ridicării nivelului la învăţătură. Elevul Suliman a urmat anul trecut în clasa X-a a şcolii noastre, venind dela o altă şcoală. In caracterizarea lui se arăta că învaţă satisfăcător, dar nu este perseverent. La noi el învăţa tot satisfăcător. Orice succes la învăţătură îl interesa prea puţin. O notă la limită nu-i producea nici un sentiment de îngrijorare tot astfel cum o notă bună nu-i producea nicio bucurie. Am început să organizez discuţii individuale cu el, folosind chipuri de eroi din literatura sovietică, de pildă Meresiev, Voropaev, Saburov. In aceste chipuri de eroi i se arăta puterea voinţei omului sovietic, voinţă care i se da ca exemplu, în contradicţie cu tendinţa lui de a se feri de greutăţi şi de a nu încerca să le înlăture. De exemplu, el scria lucrările pentru note la limită, dar ar fi putut, printr'o muncă mai perseverentă şi mai încordată, să le scrie pentru note foarte bune. Elevul mă asculta cu atenţie şi am simţit că este prima oară când gândeşte despre sine în mod serios şi nu copilăreşte. Am început să-i dau teme individuale, în care am găsit pentru prima dată, gândurile lui proprii şi tendinţa de a înlătura greutăţile. Astfel, pas cu pas, eu şi toţi ceilalţi profesori din clasa lui, îi puneam în faţă greutăţi noi, îndrumându-l spre înlăturarea lor. Acum, fiecare succes îl emoţiona şi era o bucurie pentru el, iar fiecare insucces îi provoca durere, frământare. La sfârşitul anului a fost unul dintre cei mai buni elevi din clasă, şi a dat cu succes examenele, iar acum studiază la Institutul Pedagogic din Kiev.

In fiecare an şcolar eu asist la peste 400 de lecţii ale celorlalţi profesori din şcoală, pe care le analizez îndreptându-mi îndeosebi atenţia asupra procesului de însuşire a materialului. La lecţiile unora dintre profesori constat că aceştia nu îndrumează gândirea copiilor, uitând că ei trebue nu numai să expună materialul, ci şi să urmărească felul în care se desfăşoară procesul de însuşire al acestui material de către elevi.

Iată câteva exemple: profesorul de Constituţie explică în clasa VII-a tema: „Formarea Statului Sovietic". El reproduce conştiincios capitolul respectiv din manual. Se pare că elevii ascultă cu atenţie. Feţele lor sunt concentrate, fiecare priveşte în ochii profesorului. Dar după câteva minute, unii elevi încep să privească pe fereastră şi gândurile lor sunt tot mai departe de clasă. Văd că sensul cuvintelor profesorului nu ajunge până la elevi, cu toate că fiecare dintre ei ar putea, dacă i s'ar cere, să repete ultima frază spusă de profesor. Profesorul este mulţumit de atenţia aparentă a elevilor, dar gândirea lor nu lucrează.

Profesorul spune: „Revoluţia din Octombrie a sdrobit puterea moşierilor şi a capitaliştilor şi a instaurat puterea clasei muncitoare şi a ţărănimii". Aceasta frază repetă cuvintele din manual. Profesorul nu se gândeşte la felul cum înţeleg elevii cuvântul „revoluţia", cum îşi închipue ei puterea moşierilor şi a capitaliştilor şi puterea clasei muncitoare. Trec zece, cincisprezece, douăzeci de minute. Profesorul şi-a terminat expunerea şi întreabă pe elevi: „Ce întrebări aveţi?" Copiii n'au nicio întrebare de pus, pentrucă în timpul expunerii nu şi-au pus nici o întrebare, şi nici profesorul nu le-a pus în faţă vreo problemă.

Incepe consolidarea materialului nou. Profesorul pune întrebări elevilor, repetând subtitlurile manualului. Elevii răspund în fraze izolate, fără legătură logică. Profesorul este nemulţumit, nervos. Ce se întâmplă? Clasa a ascultat cu atâta atenţie, era o linişte atât de încordată, şi totuşi elevii nu au dobândit cunoştinţe noi...

Stând de vorbă cu profesorul după o astfel de lecţie, sunt nevoit să-i arăt că el nu s'a gândit, în timpul expunerii, la felul cum cunoştinţele expuse intră în conştiinţa copiilor. Toate forţele intelectuale ale copiilor sunt îndreptate numai spre memorizarea cuvintelor profesorului. Nedobândind cunoştinţe la lecţie, elevii citesc acasă, de câteva ori, capitolul respectiv din manual, încercând să-l „înveţe". Unii elevi folosesc pentru pregătirea lecţiilor de acasă câte 6—8 ore pe zi. Ca rezultat al unei astfel de „pregătiri" ei nu pot să „înveţe" nici jumătate din lecţii, primesc note slabe şi, peste câtva timp, încetează complet de a se mai uita în manual. Directorul chiamă pe părinţi, începe o discuţie „serioasă", iar în sufletul copilului se naşte desgustul şi pentru lecţie, şi pentru carte, şi pentru şcoală. Apar elevi „incapabili", „fără speranţe de îndreptare". Inlăturarea unor asemenea situaţii depind de noi, de profesori, de felul cum facem noi lecţiile.

V. Suhomlinschi
directorul Şcolii Medii din satul Pavlâş, regiunea Chirovograd
(„Ucitelscaia Gazeta")

Trăiască învățătorul și conducătorul oamenilor muncii din lumea întreagă
IOSIF VISSARIONOVICI STALIN

DE ZIUA TOVARĂȘULUI STALIN

Ziua de 21 Decembrie este zi de măreață sărbătoare nu numai pentru popoarele sovietice care merg cu pași repezi către comunism, nu numai pentru popoarele din țările de democrație populară care construesc cu elan socialismul, ci și pentru oamenii muncii din lumea întreagă. În inima cărora numele tovarășului Stalin răsună ca un puternic îndemn la luptă împotriva asupritorilor imperialiști, ca o puternică nădejde în victoria forțelor păcii.

Poporul muncitor din țara noastră se uită cu mândrie la marile construcții care se înalță vertiginos în ciuda tuturor dușmanilor dinăuntru și din afară, la orașele și satele noastre care înfloresc an cu an, la miile de școli și facultăți în care zeci de mii de tineri învață cu sârguință pentru a deveni cadre de specialitate capabile să pună în valoare bogățiile țării noastre, să desvolte știința în toate ramurile ei. In curând vom trece la îndeplinirea primului nostru Plan Cincinal și a Planului de electrificare a țării. Crește inima de bucurie și sporesc eforturile oamenilor muncii din toate întreprinderile și instituțiile țării noastre la gândul realizării acestor mărețe planuri.

Muncitorii, țăranii muncitori și intelectualii atașați cauzei clasei muncitoare din Republica noastră Populară nu uită și nu vor uita niciodată că toate aceste uriașe realizări le datorăm în primul rând glorioasei Armate Sovietice, care sub conducerea genialului conducător al popoarelor Iosif Vissarionovici Stalin, ne-a eliberat de sub jugul grelei asupriri fasciste.

Oamenii muncii din țara noastră se îndreaptă spre viitor cu încredere deplină pentrucă ei au la fiecare pas ca îndreptar măreața învățătură a lui Lenin și Stalin.

Exemplul glorios al luptei revoluționare duse de tovarășul Stalin, viața lui, plină de abnegație și de devotament nemărginit pentru cauza socialismului constitue pentru toți învățătorii și profesorii noștri simbolul către care trebue să îndrepte pe fiecare elev, pe fiecare student.

Impreună cu Lenin, tovarășul Stalin a condus Partidul și clasa muncitoare la insurecția armată victorioasă din Octombrie 1917, deschizând o nouă epocă în istoria omenirii. In organizarea asaltului revoluționar al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, tovarășul Stalin s'a dovedit un strălucit maestru al strategiei și tacticii revoluționare.

Continuatori ai operei lui Marx și Engels, Lenin și Stalin au sintetizat teoria și practica Partidului clasei muncitoare, în condițiile noi ale existenței imperialismului, în condițiile asaltului direct împotriva claselor exploatatoare.

Elaborarea bazelor ideologice, organizatorice, tactice și teoretice ale bolșevismului de către Lenin și Stalin au făcut ca Partidul Comunist (b) să devină cel mai puternic Partid al clasei muncitoare din lume și să conducă cu succes popoarele sovietice din victorie în victorie.

Justa rezolvare pe care tovarășul Stalin a dat-o problemei naționale, nu numai că a unit strâns republicile naționale sovietice în gloriosul Stat al Uniunii Sovietice, dar ea ajută astăzi la cimentarea și consolidarea unității popoarelor din toate țările de democrație populară.

Adâncind teoria marxistă asupra revoluției proletare, tovarășul Stalin a arătat că problema eliberării națiunilor nu trebue privită ca o chestiune particulară și internă a fiecărui stat, ci ca o problemă generală a eliberării tuturor popoarelor asuprite, ca o parte inseparabilă a revoluției proletare mondiale.

Desvoltând teoria făurită de Lenin cu privire la posibilitatea construirii socialismului într'o singură țară, tovarășul Stalin a dat oamenilor muncii din U.R.S.S. o clară perspectivă în munca depusă pentru construirea socialismului și a înarmat, totodată, Partidul clasei muncitoare din fiecare țară cu încrederea deplină în victoria socialismului.

După moartea lui Lenin, marele învățător, tovarășul Stalin, a purtat mai departe steagul de neînvins al leninismului, conducând cu înțelepciune și cu siguranță Partidul și poporul sovietic pe calea socialismului victorios.

In genialele sale opere: „Problemele leninismului" și „Istoria Partidului Comunist (b) al U.R.S.S.", tovarășul Stalin a ridicat învățătura marxist-leninistă pe o nouă treaptă, îmbogățind-o cu experiența epocii de construire a socialismului.

Sute de mii de oameni ai muncii din lumea întreagă cunosc prin aceste opere legile de desvoltare ale societății și ale luptei de clasă. Insușindu-și strategia și tactica mișcării revoluționare, Partidele Comuniste și Muncitorești educă massele largi muncitoare în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul vigilenței revoluționare și al intransigenței față de dușmanii socialismului.

Faptele eroice săvârșite de poporul sovietic sub conducerea tovarășului Stalin, în timpul Marelui Război de Apărare a Patriei vor trăi veșnic în memoria popoarelor. Numele tovarășului Stalin este pronunțat cu dragoste și cu recunoștință de toate popoarele mici și mari, de popoarele libere și de cele asuprite care văd în tovarășul Stalin pe învățătorul și conducătorul clasei muncitoare de pretutindeni, pe neînfricatul conducător al luptei pentru pace.

Dela Partidul lui Lenin și al lui Stalin învață Partidul nostru drumul și metodele de desvoltare și consolidare a Statului de democrație populară, de construire a socialismului la noi în țară. Aplicând cu consecvență geniala învățătură leninist-stalinistă, Partidul și Guvernul nostru acordă o deosebită atenție desvoltării industriei grele și în primul rând industriei producătoare de mașini, socializării agriculturii și alianței cât mai strânse între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Constituția Stalinistă a stat la baza noii Constituții a Republicii noastre prin care sunt consfințite și garantate toate drepturile și datoriile celor ce muncesc în Patria noastră, indiferent de religie, sex, naționalitate sau rasă, iar raporturile tovărășești create între state pe baza principiului egalității deschid nebănuite posibilități de desvoltare tuturor popoarelor, mari sau mici.

Dela tovarășul Stalin învață cadrele didactice din țara noastră să crească un tineret care să cucerească cu orice preț cetatea științei, care să-și iubească fierbinte Patria.

Pe baza învățăturilor tovarășului Stalin, în regimul nostru de democrație populară, învățătorii și profesorii noștri au fost ridicați din starea veche umilitoare de slujitori ai intereselor claselor exploatatoare la situația nouă, cinstită, de educatori demni ai copiilor și tineretului Patriei noastre.

Conștienți de munca pe care o duc și de educația pe care trebue să o dea tinerelor generații, învățătorii și profesorii din țara noastră, indiferent de vârsta pe care o au, studiază cu temeinicie operele tovarășului Stalin, fiind siguri că numai printr'o adâncă cunoaștere a lor, ei vor fi în stare să dea societății cadrele capabile să construiască socialismul, capabile să zădărnicească planurile criminale ale imperialiștilor agresivi.

Aniversarea zilei de naștere a tovarășului Stalin este o nouă chemare la luptă pentru pace, libertatea și fericirea popoarelor.

Cadrele didactice din țara noastră, alături de oamenii muncii din fabrici, din uzine și de pe ogoare, înțeleg să cinstească această măreață zi prin noi angajamente de muncă și de luptă susținută pentru îndeplinirea cu succes a tuturor sarcinilor ce le revin din Planul Cincinal și din mărețul Plan de electrificare a țării, pentru mobilizarea și mai hotărîtă a masselor largi populare în nobila și eroica luptă de apărare a păcii.

La a 71-a aniversare a tovarășului STALIN

a apărut:

V. VIȘNEVSCHI:

„NEUITATUL AN 1919"

(PIESĂ DISTINSĂ CU PREMIUL STALIN)

Cartea Rusă

MARELE STEGAR AL PĂCII

Iosif Vissarionovici Stalin a împlinit 71 de ani.

Intreaga omenire muncitoare, toți cei ce iubesc pacea și progresul, toți și-au înmănunchiat gândurile, nădejdile și recunoștința lor fierbinte, îndreptându-le, pe deasupra tuturor granițelor, către acela care prin lupta sa neasemuită chezășuește mai binele și pacea pentru toate popoarele pământului. Această măreață sărbătoare a prilejuit, în toate țările, o strângere a rândurilor sutelor și sutelor de milioane de luptători progresiști și de partizani ai păcii, mobilizând energiile și dând o sporită încredere în biruința finală asupra forțelor reacțiunii și războiului.

Evenimentele care au precedat cel de-al doilea război mondial, precum și lupta ce o duce în prezent frontul popoarelor împotriva agresorilor anglo-americani, ce urmăresc deslănțuirea unui al treilea măcel mondial, nu pot fi pe deplin înțelese decât în lumina rolului covârșitor pe care l-a avut și îl are Stalin ca inspirator și conducător al politicii externe a Uniunii Sovietice și purtător de cuvânt al năzuințelor de pace ale masselor populare din toate țările globului.

1934. Fascismul se pregătea să-și întindă tentaculele sale odioase asupra întregii Europe. La zăngănitul de arme amenințător ce se ridica atunci din Germania nazistă, susținută de monopoliștii anglo-americani ca și de reacțiunea capitalistă de pretutindeni, I. V. Stalin a răspuns arătând că urmările războiului proiectat de imperialiști se vor răsfrânge asupra lagărului capitalismului. „...*Să nu ne facă nouă imputări domnii burghezi,* — a avertizat I. V. Stalin, — *dacă a doua zi după un asemenea război nu vor mai răspunde la apel câteva din guvernele ce le stau la inimă și care astăzi domnesc liniștit „din mila Domnului".*

Dar în 1934, Hitler și comanditarii săi anglo-saxoni erau departe de a bănui temeinicia științifică a prevederilor staliniste și considerau dorința de pace a Uniunii Sovietice drept o „expresie de slăbiciune". Deaceea, fostul fuehrer, ca și de altminteri sprijinitorii săi din afară — imperialiștii englezi și francezi care au venit să-i dea mandat în alb la Muenchen, — au avut orbirea criminală să nesocotească un alt luminos avertisment al lui I. V. Stalin formulat în Martie 1939, când el a declarat răspicat: „*Noi suntem pentru pace și pentru întărirea legăturilor comerciale cu toate țările... Noi suntem pentru sprijinirea popoarelor care au devenit victimele unei agresiuni și care luptă pentru independența patriei lor..."Noi nu ne temem de amenințările agresorilor și suntem gata să răspundem cu o dublă lovitură loviturii instigatorilor la război...*" Incurajat de muenchenezii din Londra și Paris, Hitler deslănțuie războiul și curând cotropește toată Europa. Imbătat de aceste „succese", el pornește la 22 Iunie 1941 mârșava sa agresiune contra Țării Socialismului. La 3 Iulie 1941, postul de radio Moscova transmite cuvântul clarvăzător al lui Stalin: „...*Războiul nostru pentru libertatea Patriei noastre se va contopi cu lupta popoarelor din Europa și din America pentru independența lor, pentru libertățile democratice*".

In anii aceia grei ai războiului, popoarele lumii au învățat că tot ce spune Stalin se îndeplinește. Oamenii simpli și cinstiți din toate țările au înțeles atunci că Stalin este cu ei, deoarece toată lupta lui de o viață întreagă a fost exclusiv închinată dreptății, progresului și păcii.

Ceeace se cuvine reamintit este că, în timp ce puterile occidentale se străduiau să prelungească războiul și să transforme sfârșitul său într'o nouă înrobire a popoarelor, Uniunea Sovietică, în frunte cu tovarășul Stalin, a căutat, dimpotrivă, să scurteze suferințele războiului și să deschidă orizontul unui rezultat eliberator al războiului.

A venit însfârșit terminarea ostilităților, atât în Europa cât și în Extremul Orient. Armata Sovietică, condusă genial de Stalin, se acoperise de o glorie nepieritoare: Germania nazistă și Japonia militaristă zăceau la pământ, înfrânte. De îndată, însă, uitând promisiunile pe care le făcuseră în intervalul războiului la Ialta, cât și angajamentele lor mai proaspete dela Potsdam, uitând țelurile pentru care în mod solemn au declarat că au purtat războiul, guvernanții americani și britanici au preluat sinistra moștenire a lui Hitler și Hiro-Hito, trecând cu cinism la pregătirea unui nou război imperialist. Din nou, I. V. Stalin a ridicat glasul său puternic pentru a da nouilor pretendenți la dominația mondială, un categoric avertisment.

Astfel, la 25 Septembrie 1946, referindu-se la abjectul șantaj atomic exercitat de gangsterii monopoliști anglo-americani, tovarășul Stalin a declarat: „*Nu consider bomba atomică drept o forță atât de serioasă cum sunt înclinați s'o socotească unii oameni politici. Bombele atomice sunt destinate pentru înspăimântarea celor cu nervii slabi, dar ele nu pot decide soarta unui război... Desigur că stăpânirea monopolistă a secretului bombei atomice creează o amenințare dar împotriva acestui lucru există cel puțin două remedii: a) stăpânirea monopolistă nu poate să dureze mult; b) întrebuințarea bombei atomice va fi interzisă*". In ceeace privește primul punct, exact trei ani după aceea, la 25 Septembrie 1949, comunicatul agenției *Tass* vestea lumii că Uniunea Sovietică se află în posesia armei atomice și încă din 1947, astfel că odiosul șantaj imperialist se prăbușise odată cu spulberarea monopolului atomic american. Cât despre cel de-al doilea punct, cele peste 500 de milioane de semnături pe Apelul dela Stockholm, ca și hotărîrile recente ale Congresului Mondial dela Varșovia al Partizanilor Păcii, au creat o asemenea situație, încât un ziar ca „*New-York Herald Tribune*" a trebuit să constate, acum câteva zile că sub presiunea opiniei publice internaționale, „*folosirea bombei atomice a fost moralmente interzisă*".

Stăruind în contracararea planurilor războinice ale conducătorilor blocului anglo-american, tovarășul Stalin le-a demascat intențiile și a precizat, magistral, principiile constante ce stau la baza politicii externe sovietice, — politică de pace și colaborare democratică. In cunoscuta convorbire cu Stassen, leader al Partidului Republican din Statele Unite, I. V. Stalin a expus posibilitatea coexistenței internaționale a două sisteme deosebite politicește și economicește. „*Deosebirea între aceste două sisteme,* — arăta tovarășul Stalin, — *nu are importanță esențială atunci când este vorba de colaborarea lor. Dacă două sisteme diferite au putut colabora în timp de război, dece n'ar putea colabora în timp de pace?*" Totdeodată, cu prilejul încheierii tratatului sovieto-finlandez, I. V. Stalin a mai formulat cu limpezimea și preciziunea care caracterizează întreaga sa operă de conducător și gânditor politic de geniu, bazele colaborării dintre o națiune mare și o națiune mică: „*Mulți nu cred că pot exista relații pe bază de egalitate în drepturi între o națiune mare și una mică. Dar noi, oamenii sovietici, socotim că asemenea relații pot și trebuie să existe*". Ilustrarea concretă a acestui principiu o găsim în colaborarea dintre U.R.S.S și țările de democrație populară, — colaborare diametral opusă celeia practicate de către Statele Unite, care înțelege prin „cooperare" totala aservire economică și politică a partenerilor, spre a-i transforma în mercenari ai agresiunii proiectate de Wall-Street.

Mai târziu, în 1948, când imperialiștii americani, perseverând pe calea aventuroasă a pregătirilor lor agresive, au conceput alcătuirea coaliției Atlanticului de Nord, I. V. Stalin a luat din nou cuvântul și, făcând o intervenție directă pentru apărarea păcii tot mai serios amenințate, a declarat că guvernul sovietic este gata să încheie cu guvernul Statelor Unite un „*pact de pace*". Mai mult: tovarășul Stalin a mers chiar până la a afirma că el, personal, este dispus să se întâlnească cu Truman ,pentru a examina împreună toate problemele în litigiu dintre cele două puteri. Aceste propuneri au avut un extraordinar ecou în întreaga lume, silind pe imperialiștii americani să dea iarăși înapoi.

Iar dacă la acestea, mai adăugăm și scrisoarea către conducătorii Republicii Democrate Germane din Octombrie anul trecut, în care tovarășul Stalin scotea în evidență „*cotitura istorică*" pe care apariția acestei Republici o reprezintă, deoarece lupta poporului german pentru pace poate constitui o contribuție foarte importantă, vedem că toate declarațiile lui I. V. Stalin constituie tot atâtea jaloane luminoase ale luptei pentru pace.

Invățătura stalinistă despre lupta pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii — pacea — a încolțit și rodit în lumea întreagă. Apărarea activă a păcii a devenit în prezent cauza întregii omeniri progresiste. Și cum s'a dovedit încă odată cu ocazia Congresului Mondial dela Varșovia, oriunde crește uriașa armată a păcii, privirile semeților ei ostași sunt ațintite cu încredere către Uniunea Sovietică, către Moscova, către marele Stalin, stegarul păcii.

„Omenirea — scria deunăzi Leonov, — s'a împărțit în două: pe de o parte, cei ce la auzul numelui lui Stalin simt că întineresc, că încrederea lor în viitor se înmiiește, că elanul lor devine tot mai înaripat; pe de altă parte, cei care la auzul marelui nume îmbătrânesc și mai repede, se gârbovesc și se încovoaie tot mai mult spre mormânt."

Primii sunt covârșitoarea majoritate a omenirii.

Deaceea vor învinge.

Invățătura tovarășului Stalin, îndreptar neprețuit al școlii sovietice

Contribuția tovarășului Stalin la fundamentarea științei pedagogice, precum și la întemeierea și desvoltarea învățământului sovietic este imensă. Continuând în mod creator desvoltarea concepției lui Marx și Engels despre educația comunistă multilaterală, tovarășul Stalin, alături de V. I. Lenin, a creat școala sovietică, o școală nouă, corespunzătoare noilor condiții sociale, corespunzătoare construirii socialismului.

Realizarea treptată a învățământului elementar general și obligatoriu de șapte ani a constituit, în mai multe rânduri, unul dintre subiectele rapoartelor ținute de însuși tovarășul Stalin, la diferite congrese ale P. C. (b).

Incă în anul 1925, tovarășul Stalin a arătat că pregătirea condițiilor pentru introducerea învățământului general obligatoriu va fi reforma cea mai însemnată. Cinci ani mai târziu, la Congresul al XVI-lea al P. C. (b), după ce lupta gigantică pentru industrializarea socialistă a țării fusese câștigată și, prin aceasta, desvoltarea rețelei de școli și ridicarea pregătirii cadrelor didactice luaseră un avânt considerabil, tovarășul Stalin spunea: „Lucrul principal este acum să trecem la învățământul general obligatoriu". El arată că această trecere „ar însemna un pas hotăritor în chestiunea revoluției culturale".

După 8 ani, tovarășul Stalin a putut comunica, la Congresul al XVIII-lea al P. C. (b), că introducerea învățământului elementar general și obligatoriu (4 ani la sate și 7 ani la oraș) s'a înfăptuit în toată Uniunea Sovietică. „Din punctul de vedere al desvoltării culturale a poporului, perioada aceasta a fost o adevărată perioadă de revoluție culturală", spunea tovarășul Stalin.

Dar marșul biruitor al poporului sovietic pe frontul cultural își continuă drumul fără oprire. In ciuda pagubelor imense cauzate învățământului de către vandalii hitleriști, asmuțiți de imperialiștii anglo-americani, prin distrugerea numeroaselor școli și instituții extrașcolare, școala sovietică și-a vindecat rănile într'un timp extrem de scurt. Astăzi, învățământul elementar general și obligatoriu de șapte ani cuprinde nu numai pe toți copiii din orașe dar și pe cei din sate, iar desvoltarea neîncetată a școlii sovietice se îndreaptă spre un învățământ care va da tuturor copiilor de muncitori, țărani și intelectuali o pregătire școlară medie de 10 ani.

Vorbind la prima consfătuire a stahanoviștilor despre suprimarea contrastului dintre munca intelectuală și cea fizică, pentru care extinderea învățământului general este una din condițiile de bază, tovarășul Stalin a remarcat că ridicarea nivelului cultural al clasei muncitoare până la nivelul inginerilor și tehnicienilor este perfect realizabilă în condițiile regimului sovietic.

Tovarășul Stalin a arătat o grijă deosebită învățătorilor. „Falanga învățătorilor constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă pe baze socialiste", — a spus el în scrisoarea adresată la 6 Ianuarie 1925 către congresul învățătorilor. In aceeași scrisoare, tovarășul Stalin arată deosebita importanță a muncii învățătorilor: „Să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare — iată sarcina principală a învățătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertății și independenței poporului".

O atenție deosebită a acordat și acordă C. C. al P. C. (b) și tovarășul Stalin personal planurilor de învățământ, programelor și manualelor școlare. Anul 1931 constitue, în această privință, o cotitură istorică. Prin cunoscuta decizie din 5 Septembrie 1931 C. C. al P. C. (b) a pornit la luptă pentru îmbunătățirea calității muncii didactice, pentru temeinicia și trainicia cunoștințelor predate în școală. In acest scop, trebuiau sdrobite rămășițele pedagogiei burgheze din pedagogia sovietică. Această decizie și cele ce au urmat, după indicațiile tovarășului Stalin, în anii 1932, 1934 și 1936, aveau ca scop să asigure ridicarea nivelului culturii generale date de școala sovietică. Ele îndrumau învățământul din U.R.S.S. spre o revizuire radicală a programelor și a manualelor școlare existente, spre o elaborare științifică a acestora pentru toate obiectele de învățământ, pe baza materialismului dialectic și a materialismului istoric. Ca urmare a analizei critice marxist-leniniste a conspectelor manualelor de istorie modernă și de istorie a U.R.S.S., C. C. al P. C. (b) a trasat linia pentru transformarea programelor și manualelor școlare.

„Toate aceste măsuri", constată academicianul Medânski în „Istoria pedagogiei", „au jucat un rol covârșitor pentru desvoltarea științei istoriei și pentru îmbunătățirea predării istoriei și geografiei". Dar mai mult, indicațiile date de I. V. Stalin constitue un îndreptar prețios și pentru didactica sovietică în ceeace privește principiile care trebue să stea la baza alcătuirii programelor și manualelor școlare, precum și la aplicarea metodelor didactice.

Știința pedagogică sovietică și, prin ea, învățământul sovietic, au primit în ultimul timp, împreună cu celelalte științe, un sprijin de neprețuit prin lucrările tovarășului Stalin cu privire la lingvistică. Despre aceste lucrări ale tovarășului Stalin scrie editorialul revistei „Sovietskaia Padagogica" Nr. 8 din 1950 care arată că ele „au o importanță deosebită și pentru desvoltarea ulterioară a teoriei pedagogice. Ele conțin idei și principii prețioase", continuă articolul „care vor ajuta specialiștilor științei pedagogice să rezolve cu mai mult succes cele mai importante probleme de educație, de instrucție și de învățământ".

In cuvântările lor, I. A. Kairov, ministrul învățământului din R.S.F.S.R., precum și S. Kaftanov, ministrul învățământului superior din U.R.S.S., au subliniat de asemenea, importanța imensă a lucrărilor tovarășului Stalin, atât pentru teoria, cât și pentru practica pedagogică. In luna Noembrie a. c. a avut loc Sesiunea științifică a secțiunii de literatură și limbă a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R. S. F. S. R. asupra problemelor lingvisticii și asupra predării limbilor în școală. In această sesiune prezidată de academicianul I. A. Kairov, s'au ținut o serie de referate de către savanții sovietici, care, pe baza lucrărilor tovarășului Stalin, au desbătut probleme metodologice de mare importanță cu privire la predarea limbii ruse și a limbilor străine, a ortografiei, etc. Academicianul G. F. Alexandrov, în cuvântarea sa despre „Lucrările tovarășului Stalin în problemele lingvisticii, contribuție excepțională la tezaurul marxism-leninismului" a subliniat că „lucrările tovarășului Stalin înseamnă o nouă etapă în lupta pentru un marxism creator, împotriva vulgarizatorilor marxismului, care, în condițiile de azi, apar ca lichidatori ai marxismului ca știință, apar ca dușmani ai marxismului".

Lucrările tovarășului Stalin pun în discuție o serie de probleme fundamentale referitoare la istoria pedagogiei, căreia îi revine, între altele, sarcina de a cerceta, pe baza acestor învățături staliniste, raporturile între baza economică, suprastructură și fenomenele educației. Psihologia, în strânsă legătură cu pedagogia, trebue să rezolve problema relațiilor între limbă și gândire, mai ales din punct de vedere genetic, în lumina lucrărilor tovarășului Stalin.

Stimulați de bogăția problemelor noi care stau în fața științei pedagogice, în faza actuală a trecerii spre comunism, savanții pedagogiei sovietice au pornit discuții largi, în cadrul Academiilor de Științe Pedagogice, în jurul celor mai importante tratate de specialitate. Manualele de pedagogie ale academicianului I. A. Kairov, Gruzdev și Goncearov constitue subiectul unor desbateri fructuoase, care analizează noțiunile de bază ale științei pedagogice din punctul de vedere al noilor cuceriri ale științei sovietice. Urmând linia trasată de tovarășul Stalin în ultimele sale lucrări referitoare la aplicarea consecventă a criticii și autocriticii în știință, discuțiile pedagogilor sovietici deschid orizonturi noi teoriei și practicii educației comuniste multilaterale.

Cu prilejul zilei de 21 Decembrie, zi de măreață sărbătoare pentru oamenii muncii din toată lumea, toți cei care au în grijă sarcina educației comuniste a tineretului, toți cei care au primit și primesc mereu un sprijin atât de prețios din partea pedagogiei sovietice, toți cei care învață din marea operă stalinistă își îndreaptă gândul cu adâncă recunoștință și cu multă nădejde spre chipul luminos al marelui învățător, tovarășul Stalin.

Prof. univ. Egon Weigl

Pentru ce trebue să studiem operele tovarășului Stalin

de prof. ILIE STANCIU

Marele prieten și tovarăș de luptă al lui Lenin continuatorul operei sale, constructorul socialismului în U.R.S.S. și învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul I. V. Stalin, împlinește 71 de ani. Aniversarea tovarășului Stalin este sărbătorită de oamenii muncii din lumea întreagă.

Lenin și Stalin au desvoltat și îmbogățit geniala învățătură a lui Marx și Engels și au aplicat-o în mod creator în condițiile victoriei revoluției proletare.

I. V. Stalin a creat, împreună cu Lenin, marele Partid Bolșevic al U.R.S.S. pe care amândoi l-au condus în revoluție, instaurând după victoria ei dictatura proletariatului. Statul socialist nou creat a confirmat învățăturile marxist-leniniste asupra rolului istoric al proletariatului în răsturnarea burgheziei și crearea unei noi orânduiri, superioare, a orânduirii socialiste.

Revoluția din Octombrie a confirmat deasemenea, în mod strălucit, învățătura lui Lenin și Stalin asupra posibilității reușitei revoluției și construirii socialismului într'o singură țară. Odată revoluția reușită și dictatura proletariatului instaurată, trebuia, în acelaș timp desvoltată și pusă în aplicare învățătura marxist-leninistă despre căile imediate de construire a socialismului.

Inconjurate de lanțul dușmănos al imperialismului, popoarele sovietice au trebuit să facă față greului război civil și intervenției străine, foametei și lipsurilor de tot felul. In ciuda acestor greutăți, geniul lui Lenin a trasat liniile mari ale construirii socialismului, el a elaborat principiile politicei externe a U.R.S.S. și le-a pus în aplicare, a arătat importanța electrificării în reconstrucția economică, importanța cooperației, etc. Lenin a pus bazele „noii politici economice", care a însemnat un pas hotărîtor în crearea bazelor economice necesare clădirii socialismului.

In toate aceste acțiuni, tovarășul Stalin a fost cel mai apropiat și mai prețios colaborator al marelui Lenin.

După moartea lui Lenin, Stalin a preluat steagul roșu al revoluției și l-a purtat glorios din victorie în victorie. Urmând învățătura lui Lenin, tovarășul Stalin a îmbogățit tezaurul marxism-leninismului cu noi teorii asupra construirii socialismului și comunismului, teorii atât de strălucit confirmate de practică.

Pentru oamenii muncii din lumea întreagă, pentru noi cei ce clădim în țara noastră socialismul, operele tovarășului Stalin ne sunt de un neprețuit folos.

La noi în țară, după ani de greutăți și lipsuri, se deschid azi zorile unei vieți mai bune, zorile primului nostru Plan Cincinal. Nespus de prețioase ne sunt învățăturile tovarășului Stalin și experiența marelui Partid Bolșevic, cu privire la sarcinile planurilor cincinale și la felul cum ele pot fi duse la îndeplinire. Tovarășul Stalin ne învață că succesul unui plan cincinal „mobilizează forțele revoluționare ale clasei muncitoare din toate țările împotriva capitalismului". *De aci reies clar sarcinile ce ne revin în lupta pentru îndeplinirea planului nostru de cinci ani: el nu ne va ridica numai la o treaptă mai înaltă a producției noastre industriale și agrare, el nu va însemna numai construirea bazelor economice ale socialismului în țara noastră, dar totodată el va însemna și un aport uriaș în lupta de eliberare a oamenilor muncii din lumea întreagă de sub exploatarea capitalistă. Succesele planurilor cincinale confirmă și mai puternic putreziciunea capitalismului. Ele fac ca* „însemnătatea revoluționară internațională a planului cincinal să fie într'adevăr nemăsurată". *(I. V. Stalin).*

Transformarea socialistă a agriculturii este un factor hotăritor în construirea socialismului; ea înseamnă îndreptarea în masă a țărănimii individuale spre gospodăriile agricole colective. Invățătura marelui Stalin ne este, și în această privință, de un ajutor hotăritor. Combătând devierile unor activiști de partid în problema colectivizării, I. V. Stalin ne învață:

„Veriga principală a mișcării colhoznice, forma ei fundamentală în momentul de față, forma de care trebue să ne prindem acum este artelul agricol".

Respectarea formei de artel agricol, statutul model al gospodăriei colective, este piatra de căpătâi a reușitei acțiunii de colectivizare. Păstrarea „ritmului" fixat în procesul de colectivizare și respectarea principiului „aderării de bună voe" a țăranilor muncitori la gospodăria agricolă colectivă, sunt învățături care, însușite de toți cei ce lucrează în sectorul agricol, îi feresc de mari greșeli și asigură succesul în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Atât în opera de construire a industriei socialiste cât și în cea a colectivizării agriculturii, problema cadrelor, pregătite cu o calificare superioară, este hotăritoare. De aceea tovarășul Stalin acordă o deosebită atenție problemei cadrelor. Tovarășul Stalin crede în posibilitățile uriașe ale educației în creșterea și pregătirea cadrelor necesare operei de trecere a lumii dela o orânduire veche și putredă, orânduirea capitalistă, la noua orânduire superioară, orânduirea socialistă. Plin de încredere, I. V. Stalin spunea încă în 1931: „...să studiem tehnica, să devenim stăpâni pe știință. Și după ce vom fi făcut aceasta, lucrurile vor porni la noi într'un ritm pe care astăzi nici nu îndrăznim să-l visăm. Și vom face aceasta dacă vom voi cu adevărat!"

Stahanoviștii, eroi ai muncii, sunt oameni simpli care au fost crescuți în spiritul marilor percepte pedagogice ale lui Stalin. S'au dotat uzinele cu mașinile cele mai perfecționate, muncitorii au fost înarmați cu cunoștințe tehnice înalte și li s'au încins inimile cu fierbintele patriotism al oamenilor sovietici. Toate acestea contopite au dat rezultate minunate, au dat naștere stahanovismului, mișcare prevestitoare a viitoarei orânduiri, a orânduirii comuniste.

Tot la fel și celelalte învățături ale tovarășului Stalin: în legătură cu problema națională și rezolvarea ei în condițiile construirii socialismului, în legătură cu problema culturii, națională în formă și socialistă în conținut, cu necesitatea de a se valorifica tezaurul de artă și cultură al popoarelor eliberate de sub exploatarea burgheziei sunt numai o mică parte din problemele genial rezolvate de I. V. Stalin și care formează o luminoasă călăuză pentru toți oamenii muncii din lumea întreagă. Invățătura stalinistă în problema mișcării de eliberare a popoarelor din colonii în condițiile existenței statului socialist, prevederea genială a marilor victorii ale poporului chinez și ale celorlalte popoare din Asia, sunt un sprijin puternic pentru cei ce luptă împotriva imperialismului cotropitor. Invățătura tovarășului Stalin despre războaiele drepte și nedrepte, asupra formei celei mai agresive a imperialismului — fascismul,— ne permit să vedem clar obiectivele în desfășurarea evenimentelor internaționale și să luptăm împotriva imperialismului și a uneltelor sale social-democrate, cu convingerea fermă că a sunat ultimul ceas al capitalismului mondial.

De o uriașă importanță pentru filosofia marxist-leninistă a fost lucrarea tovarășului Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică". Ea constitue o revoluție nu numai în știința limbii. Ea desvoltă știința marxist-leninistă.

Multe din lucrările tovarășului Stalin au apărut în traducere românească; altele sunt pe cale de a fi publicate. Mereu crește numărul acelora care, învățând limba rusă, au ajuns să citească în original, minunatele lucrări ale tovarășului Stalin. Prin grija Partidului, Editura Partidului Muncitoresc Român publică în ediții nenumărate operele complete ale tovarășului Stalin. Fiecare carte sau broșură din opera tovarășului Stalin, care apare în librării, formează un prilej de deosebită bucurie pentru oamenii muncii din țara noastră. După ce au apărut nenumăratele tipăriri ale „Cursului Scurt de Istorie a Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S." și minunata culegere de lucrări „Problemele leninismului", după ce au apărut în volume și broșuri alte lucrări de bază ale tovarășului Stalin, publicarea operelor sale complete constitue o armă puternică pentru oamenii muncii dela noi din țară în studierea învățăturii marxist-leniniste. Tirajul mare în care se difuzează operele tovarășului Stalin, este încă o dovadă a setei cu care sunt așteptate acestea de către publicul cititor. Deasebit de clare, limpezi ca cristalul, concise și de o plasticitate literară rar întâlnită, lucrările tovarășului Stalin îmbogățesc mintea cu valoroase cunoștințe asupra luptei de clasă; asupra lichidării definitive a exploatării capitaliste, asupra mijloacelor de construire a societății comuniste, etc. Cele mai dificile probleme atât sunt de simplu și clar prezentate, încât inima îți se umple de bucurie și prinzi curaj să aprofundezi cele mai înalte probleme de filosofie.

Astăzi în țara noastră, împreună cu toți oamenii muncii dela orașe și sate, educatoare și profesori universitari, învățători și profesori de școală medie, elevi și studenți citesc și învață operele tovarășului Stalin. El este autorul preferat atât al tineretului nostru cât și al celor vârstnici.

In deosebi, cadrele noastre didactice, în aceste zile când pășim în primul nostru plan cincinal, trebue să adâncească învățătura tovarășului Stalin privind problema pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului. I. V. Stalin arată că nu este suficientă numai recrutarea acestor cadre, ci mai importantă este pregătirea lor. Și această pregătire cade în sarcina numeroaselor noastre școli și institute de învățământ superior, cade în sarcina învățătorilor și profesorilor. Pregătirea viitoarelor cadre se găsește în mâinile noastre. Aceste cadre trebuiesc transformate nu în specialiști oarecari, ci în tehnicieni cu o înaltă pregătire, în patrioți animați de o pasiune fierbinte față de țara în care se ridică măreața construcție a socialismului.

...„Nouă nu ne trebue orice fel de conducători, de ingineri de tehnicieni, spunea tovarășul Stalin. Nouă ne trebue astfel de conducători, de ingineri, de tehnicieni, care să fie în stare să înțeleagă politica clasei muncitoare din țara noastră, care să fie în stare să-și însușească această politică și să o înfăptuiască conștiincios".

Deaceea, studiul operelor tovarășului Stalin este de o deosebită importanță pentru cadrele noastre didactice. Elevii și studenții pe care noi îi formăm sunt viitorii constructori ai socialismului și comunismului din țara noastră. Pe aceștia trebue să-i învățăm cea mai înaltă tehnică ,știința cea mai avansată lor trebue să le dăm educația comunistă necesară omului nou, omului societății fără exploatare.

De unde să luăm cunoștințele, materialul necesar acestei înalte opere de educație? Din clasicii marxism-leninismului, din operele lor nemuritoare. Din eroica luptă și victoria istorică a popoarelor sovietice, din lupta și munca poporului nostru muncitor, eliberat de către oamenii sovietici de sub crunta exploatare burghezo-moșierească.

Operele tovarășului Stalin oferă un material bogat pentru formarea cadrelor noastre viitoare. Când îl citești pe Stalin mintea ți se îmbogățește cu ideile sale geniale, găsești cu ușurință rezolvare la cele mai complicate probleme.

Cu aceste arme pe care ți le oferă știința marxist-leninistă poți lămuri elevii, ți-i poți apropia și învățându-i să-l iubească pe Stalin, îi înveți să-și iubească Patria, să se pregătească temeinic pentru a o ridica pe trepte din ce în ce mai înalte.

Nu poate fi conceput învățător sau profesor, inginer sau medic, tehnician sau savant, conducător de întreprindere sau activist al aparatului de stat, care să nu studieze învățătura marxist-leninistă.

Nu putem crește pe elevii și studenții noștri în spiritul unui înalt patriotism, al internaționalismului proletar, al urii neîmpăcate împotriva dușmanilor poporului muncitor, fără a aprofunda și a aplica în activitatea noastră de zi cu zi geniala învățătură a tovarășului Stalin.

La sărbătorirea maestrului Mihail Sadoveanu

Dacă în timpul guvernării burghezo-moșierești, scriitorii cei mai de seamă ai poporului nostru au fost tratați cu dispreț, în epoca noastră scriitorul se bucură de respectul unanim și munca sa creatoare este răsplătită cum se cuvine.

Burghezo-moșierimea se temea de satirele lui Eminescu, era neliniștită de dragostea lui pentru țărănime, de patriotismul său fierbinte; ea nu putea decât să urască pe marele Caragiale care i-a demascat necrutător concepția, incultura, arivismul, ipocrizia și demagogia; ea nu-l putea prețui pe Coșbuc care a scris pateticul său avertisment „Noi vrem pământ" și nu-i putea ierta lui Creangă faptul că nu avea blazon ciocoesc.

Regimul de democrație populară prețuește însă valorile culturale, fiindcă ele sunt în mod firesc arme puternice în lupta pentru pace și progres.

De aceea, astăzi creatorii valorilor culturale au un rol deosebit în țara noastră. Inconjurați de dragostea fierbinte a poporului muncitor, ei sunt răsplătiți pentru activitatea lor rodnică.

Cea de a 70-a aniversare a maestrului nostru prozator Mihail Sadoveanu, organizată de Academia R.P.R. și de Uniunea Scriitorilor, este răsplata binemeritată a unui scriitor de frunte care decenii dearândul a ostenit pe ogorul literaturii noastre, pentru ca poporul muncitor să aibă viața pe care o merită.

Mihail Sadoveanu a zugrăvit în zeci de cărți de o înaltă măestrie artistică, mizeria în care se sbăteau massele țărănimii muncitoare. Opera sa a fost ecoul urii nepotolite pe care milioanele de truditori ai pământului o purtau moșierilor, burghezilor și orânduirii lor bazate pe sărăcirea, înfometarea și îndobitocirea masselor largi. El a descris, ca nimeni altul până acum, frumusețea plaiurilor românești, a arătat în imagini vii trecutul de luptă al poporului pentru independența sa, pentru păstrarea avuțiilor sale spirituale și materiale.

Cu rădăcini adânc înfipte în folklorul național vasta operă a lui Mihail Sadoveanu, străbătută de cel mai cald lirism, a atins frumuseți neasemuite tocmai pentrucă urmașul lui Neculce și Creangă n'a părăsit nicio clipă calea realismului în literatură.

Caracterul popular, democratic și realist al literaturii lui Sadoveanu se datorește contactului său strâns cu scriitorii clasici ruși, pe care i-a prețuit în mod deosebit, contactului cu marii scriitori realiști ai Apusului.

Dar Sadoveanu nu s'a mulțumit numai să combată decadentismul într'o epocă dominată de curentele decadente, să militeze numai pentru o artă care să-și soarbă seva din solul fertil al folklorului național. Atunci când fascismul a început să constitue un pericol în viața noastră politică. M. Sadoveanu a luat o poziție fermă, ceeace i-a făcut pe huliganii fasciști să-i ardă cărțile și să încerce suprimarea sa fizică.

După 23 August Mihail Sadoveanu a fost unul dintre cei mai activi luptători pentru prietenia sinceră cu marea Patrie a Socialismului biruitor, pentru transformările revoluționare pe care poporul nostru muncitor le-a realizat sub conducerea fermă a Partidului.

Conștient de forța educativă a literaturii, Sadoveanu a lansat către toți scriitorii sguduitoarea chemare „timpul nu așteaptă". Deși la o vârstă înaintată, el însuși a desfășurat după 23 August o vie activitate creatoare.

Romanul „Păuna mică" marchează trecerea lui Sadoveanu în plină actualitate, iar în „Mitrea Cocor", care a obținut Medalia Păcii, marele nostru scriitor a dat o imagine vie a țăranului nou, care s'a eliberat de jugul exploatării moșierești și în luptă înverșunată împotriva chiaburilor, în strânsă alianță și sub conducerea proletariatului, pășește pe calea socialismului. „Mitrea Cocor" este un imn al păcii creatoare, un imn închinat Uniunii Sovietice, care a trezit conștiința și a luminat calea țărănimii muncitoare din țara noastră. Recent, Sadoveanu a îmbogățit literatura noastră cu un nou volum, „Nada florilor".

Consfătuirea pe care maestrul Sadoveanu a avut-o la Ateneu cu cititorii săi a arătat că volumele lui sunt citite cu nesaț de muncitori și țărani muncitori, că el se bucură de dragostea fierbinte și de prețuirea întregului popor muncitor. Cu ocazia acestei sărbătoriri, s'a vorbit despre opera marelui nostru creator și s'a citit din această operă în toate căminele culturale și ateneele populare.

Școala noastră a participat și ea la această sărbătorire. In toate școlile și la facultăți s'au ținut conferințe despre opera maestrului Sadoveanu. S'au organizat discuții în jurul acestei opere, și în special, în jurul ultimului roman al scriitorului, „Mitrea Cocor".

Sărbătorirea lui Sadoveanu nu trebue să constitue decât un început pentru popularizarea vastei și bogatei sale creații, pentru studierea ei atentă de către elevii și studenții școlilor și institutelor noastre.

Cărțile pe care fasciștii le-au ars noi trebue să le răspândim în massele cele mai largi, căci ele sunt imaginea vie a exploatării țărănimii muncitoare de către moșieri, se fac ecoul nădejdii de mai bine și a urii torentului, ne dau o imagine vie a trecutului nostru și a realității prezente, ne fac să ne iubim Patria și poporul, să iubim pacea și viața nouă pe care o clădim.

Toată atenția pregătirii Examenului de Stat

Pentru a crea cadrele superioare de intelectuali capabili să rezolve multiplele probleme puse de construcția socialismului, noua școală a poporului muncitor trebue să completeze cunoștințele teoretice ale cadrelor pe care le ridică, întărindu-le cu aplicațiunile practice, verificându-le în practică. Valoarea unui tehnician nu se măsoară numai prin calificativele obținute la examen, ci și prin modul cum acesta poate rezolva problemele practice prin aplicarea teoriei învățate în școală.

Examenul de Stat are rolul de a răspunde acestei cerințe. El pregătește și verifică totodată, posibilitățile de realizare în practică a cunoștințelor teoretice ale absolvenților. El constitue o înaltă probă de calificare și verifică nivelul ideologic, puterea de concepție și posibilitățile absolventului de a rezolva independent, cu succes, problemele ce i se vor pune în producție.

Dată fiind importanța deosebită a acestui examen, Ministerul Invățământului Public a luat o serie de măsuri pentru buna lui organizare și desfășurare. Astfel, în colaborare cu ministerele de resort, cu conducerile Institutelor și facultăților, a stabilit materiile de examen, normele privind fixarea subiectelor de lucrări sau proecte, organizarea calendaristică a practicii în producție, organizarea lucrărilor de proecte, etc.

Prin grija Partidului și a Guvernului, pentru ca studenții din câmpul muncii să se poată pregăti cât mai temeinic, li s'au acordat concedii cu plată, mergând până la trei luni.

Pe baza instrucțiunilor primite dela M.I.P., institutele și facultățile au luat, la rândul lor, o serie de măsuri pentru a asigura reușita studenților la examen. De exemplu, la Institutele de Petrol și Gaze, în timpul practicii de trei luni pentru diplomă, fiecărui absolvent i s'a repartizat câte un consultant. Dela 15 Noembrie, absolvenții au și început să lucreze la Institut, unde au la dispoziție o sală pentru proecte. Candidații primesc săptămânal consultații. De asemeni, la Institutul Cărbunelui din Petroșani s'a făcut câte un instructaj scris pentru fiecare absolvent. Și aici s'au organizat consultații și seminarii, atât la materiile de specialitate, cât și la marxism-leninism. Printr'o muncă de lămurire dusă în rândurile studenților, s'a obținut în unele facultăți înscrieri și participări masive la munca de pregătire a Examenului de Stat. Astfel, de exemplu, la Institutul Cărbunelui din Petroșani, la Facultatea de Zootehnie din București, Institutul de Mecanică din Cluj și Institutul de Petrol și Gaze din București, participarea este de 100 la sută.

In cele mai multe cazuri subiectele date pentru lucrări și proecte sunt strâns legate de nevoile producției. In acest mod, studenții vor rezolva probleme reale din producție, contribuind direct la realizarea Planului Cincinal.

Revista „Contemporanul" în Nr. 219 constată însă, pe drept cuvânt, serioase lipsuri care dovedesc că problema Examenului de Stat nu a fost privită cu toată atenția cuvenită. Intr'adevăr, nu toate institutele și facultățile au dat suficientă importanță pregătirii Examenului de Stat. De exemplu, Institutul de Minercuri din Timișoara nu a luat măsuri efective pentru organizarea și ținerea orelor de consultații cu candidații la Examenul de Stat. Institutul Medical din Iași nu a luat nicio legătură cu absolvenții care lucrează în alte localități.

La unele facultăți, numărul de studenți care se pregătesc pentru Examenul de Stat este nepermis de redus. Astfel, la Institutul de Medicină Veterinară din București, s'au înscris numai 18 la sută din absolvenți. La Institutul de Medicină Veterinară din Cluj, numai 42 la sută.

La aceasta a contribuit și greșita înțelegere a problemei din partea unor instituții de stat care au încadrat în producție pe absolvenții repartizați la practică pentru examen, iar acum îi rețin de a-și pregăti proectele și examenele.

In cea mai mare parte, aceste lipsuri se datoresc faptului că Ministerul Invățământului Public nu a urmărit suficient aplicarea instrucțiunilor date. De exemplu, nu s'au verificat subiectele de lucrări și proecte. Nu peste tot au fost stabilite materiile de examen. Așa de pildă la Institutul de Geologie și Tehnica Minieră din București, materia de examen s'a stabilit deabia acum. La Institutele Medico-Farmaceutice, materiile de examen au fost deabia acum definitivate. Mai sunt nelămurite încă o serie de probleme ca de exemplu, situația absolvenților din seriile mai vechi. O lipsă constă și în faptul că nu s'au numit comisiile de examinare care ar fi putut da un sprijin serios organizării examenelor.

De asemeni, nu s'a urmărit aplicarea dispozițiilor date de Consiliul de Miniștri, referitoare la concediile candidaților care lucrează în câmpul muncii. Nu s'a dus o acțiune susținută de lămurire printre absolvenți, prin presă, organizația U.T.M., prin Sindicat, etc.

Pentru a se remedia aceste lipsuri, se impune ca în cel mai scurt timp, Ministerul Invățământului Public să procedeze la fixarea justă și științifică a subiectelor pentru Examenele de Stat, acolo unde aceste subiecte nu au fost stabilite încă, și la verificarea subiectelor de lucrări și proecte spre a le aprecia latura științifică și legătura cu Planul nostru Cincinal. Publicarea acestor subiecte va trebui să fie făcută cât mai urgent și cât mai larg, pentru ca toți candidații să poată lua cunoștință de ele și să le poată pregăti din vreme în condiții cât mai bune.

Totodată, Ministerul are datoria de a numi cât mai repede comisiile de examinare care să contribue la buna organizare a pregătirii Examenelor de Stat.

De asemeni, o sarcină importantă care revine Ministerului Invățământului este aceea de a controla pe teren modul cum decurg lucrările în vederea pregătirii acestor examene la toate institutele și facultățile. Trebue organizată o largă acțiune de lămurire cu ajutorul U.T.M., prin sindicate și prin presă urmărindu-se ca toți cei care au absolvit o facultate ori un institut să se prezinte la aceste examene.

Ministerul Invățământului trebue să stărue pe lângă celelalte ministere spre a obține colaborarea lor cât mai intensă la crearea condițiilor favorabile pentru pregătirea și desfășurarea Examenelor de Stat la institutele și facultățile pendinte de ele. Ministerele trebue să intensifice acțiunea de lămurire, îndemnând pe absolvenții institutelor și facultăților să se prezinte toți la Examenul de Stat. Este în interesul lor ca aceste tinere cadre să fie cât mai serios și mai bine pregătite și totodată cât mai numeroase.

Examenul de Stat este un sprijin important în buna pregătire a cadrelor noastre superioare. El face parte integrantă din procesul de învățământ, iar tehnicienii cu o calificare superioară pot fi numiți numai acei care, pregătindu-se în mod temeinic, l-au trecut cu succes.

Prof. univ. Fl. Blassian

Pentru o mai bună planificare a muncii didactice

Insemnări pe marginea unui plan de lecție de aritmetică la clasa IV-a elementară

Lecțiile de aritmetică al căror subiect este rezolvarea de probleme și exerciții după manual sunt mai puțin grele decât acelea în care se explică materia nouă. Totuși, ele sunt foarte importante, fiindcă dau copiilor prilejul să aplice cunoștințele căpătate mai înainte, să le clarifice și să le fixeze mai bine. Ele deprind, de asemenea, pe elevi cu executarea corectă în scris a celor patru operațiuni și cu o exprimare precisă și clară. Tot prin aceste lecții, copiii își însușesc utilizarea anumitor procedee cu ajutorul cărora pot rezolva și calcula mintal diferitele probleme puse de viața zilnică.

De aceea, aceste lecții trebue pregătite cu aceeași grijă ca și lecțiile în care se explică materia nouă. Pregătirea unei lecții se poate aprecia în bună parte și după felul cum este întocmit planul ei.

Planul tovarășului Nicolae Nemțeanu, dela Școala elementară nr. 17 băeți-București, de care ne ocupăm în aceste rânduri, are ca subiect: „Rezolvarea problemelor și a exercițiilor nr. 446-450" din manualul de clasa IV-a.

Cercetând manualul, constatăm că învățătorul a fixat drept subiect al lecției trei probleme compuse și patru grupe de exerciții. Rezolvarea celor trei probleme presupune 13 operațiuni, iar cele patru grupe de exerciții cuprind 12 împărțiri, fiecare cu cât zecimal. Invățătorul a intenționat deci să efectueze cu elevii săi 25 de operațiuni în 50 de minute, în afară de analiza celor trei probleme, de cercetarea temelor lucrate acasă și de pregătirea temelor ce se vor da pentru lucrat acasă, la încheerea lecției. Trebue să recunoaștem că e un subiect mult prea desvoltat pentru a putea fi tratat în cele 50 de minute rezervate lecției și pentru posibilitățile de lucru ale elevilor.

Planul tovarășului Nemțeanu cuprinde următoarele momente principale: 1) momentul organizatoric; 2) verificarea cunoștințelor; 3) rezolvarea problemelor și a exercițiilor; 4) fixarea cunoștințelor și 5.) teme pentru acasă.

Din enumerarea acestor momente, reiese că învățătorul a fixat bine mersul general al lecției sale. Desvoltarea prea sumară dată acestor momente în plan lasă însă unele nedumeriri și indică unele lipsuri în pregătirea lecției.

Planul nu fixează nici scopul instructiv, nici scopul educativ al lecției. Este drept că scopul instructiv al lecțiilor de acest fel nu poate fi altul decât reîmprospătarea, clarificarea și fixarea mai temeinică a cunoștințelor cerute de rezolvarea problemelor, dar aceasta nu ne dispensează de a-l scrie în plan.

In cazul lecției de față, mărginindu-ne numai la primele două probleme care s'ar putea trata într'o oră, planul trebuia să prevadă ca scop instructiv reîmprospătarea în primul rând a cunoștințelor despre împărțirea și înmulțirea numerelor întregi și zecimale cu 10, 100 și 1000, reîmprospătarea cunoștințelor despre luarea unei fracții dintr'un întreg și exercitarea deprinderii de a calcula mintal. La scopul educativ, planul trebuia să prevadă desvoltarea spiritului de analiză și de sinteză la copii, la formarea deprinderii de a se exprima clar și precis.

Concluzia că propunătorul n'a meditat amănunțit asupra planului lecției se desprinde și din examinarea momentului denumit „verificarea cunoștințelor". Sub acest titlu, planul prevede două lucruri diferite: a) repetarea prin întrebări a cunoștințelor despre cele patru operațiuni cu numere zecimale și b) corectarea în comun a temelor făcute acasă.

Planul nu specifică nici întrebările cu care se face această repetiție, nici răspunsurile ce se așteaptă la ele, nici copiii cărora li se vor adresa. De asemenea, nu rezultă din plan dacă rolul acestor întrebări este de a face pregătirea aperceptivă pentru tratarea lecției, sau pur și simplu „de a repeta".

Mult mai bună ar fi fost pregătirea dacă, în loc de a repeta pe de rost și formal regulile după care se fac cele patru operațiuni cu numere zecimale, s'ar fi cerut copiilor să rezolve oral diverse exerciții de împărțire a numerelor întregi și zecimale cu 10, de înmulțire a acestor numere cu 10, 100 și 1000, ca și exerciții de luarea unei fracții dintr'un întreg. Această pregătire ar fi arătat că elevii stăpânesc regulile operațiunilor și le-ar fi exercitat în acelaș timp deprinderea de a calcula mintal.

Cercetarea temelor lucrate acasă trebuia făcută înaintea acestei reîmprospătări a cunoștințelor vechi.

Rezolvarea problemelor și a exercițiilor nr. 446—450, constitue predarea propriu zisă, miezul lecției. De aceea, planul cuprinde indicații precise despre felul cum se va face enunțul problemei, controlul înțelegerii lui de către copii, scrierea datelor de către aceștia și chiar întrebările cu care se provoacă elevii să analizeze problema pentru stabilirea raporturilor matematice dintre date. In analiza problemei, învățătorul pornește just dela ceeace se cere și stabilește raporturile dintre date pentru ca apoi să facă sinteza problemei cerând elevilor să indice operațiile în ordinea în care se cer efectuate. Planul prevede apoi efectuarea operațiunilor în scris la tablă și pe caiete, sub controlul direct al învățătorului.

La acest moment, planul are însă și unele lipsuri care s'au menținut și când s'a realizat lecția în clasă. Astfel, învățătorul nu s'a gândit să facă analiza problemei în mod intuitiv, prin desemnarea distanței dintre casa copilului și școală printr'o linie dreaptă pe care să se despartă câteva segmente egale, marcându-se deasupra fiecăruia numărul pașilor și dedesubt numărul metrilor. In felul acesta, majoritatea elevilor ar fi sesizat mult mai ușor legătura dintre aceste două date și ar fi trecut mai repede la rezolvarea problemei.

Necesitatea de a face analiza problemei cu utilizarea unei scheme intuitive este și mai simțită în rezolvarea celei de a doua probleme, care nu poate fi just înțeleasă de copii fără desen.

O altă lipsă a planului la acest moment este că a neglijat complect calculul mintal.

Prima problemă se putea rezolva în întregime prin calcul mintal, dacă în operațiunea $0{,}768 \times 1250$*, se descompunea înmulțitorul astfel:* $1000 + 100 + 100 + 50$*. Făcând produsul fiecărei părți din înmulțitor cu deînmulțitul și apoi adunând aceste produse parțiale, aflăm răspunsul.*

Pentru a stimula pe copii, e necesar să le cerem să rezolve problemele și pe altă cale. De exemplu, problema întâia se putea rezolva și astfel: $(1250 : 10) \times 7{,}68$*. Calea aceasta a fost propusă de un elev, dar el a fost oprit de învățător, spunându-i-se că e mai bun procedeul prim. Just era să fie puși câțiva copii să rezolve problema și pe această cale și apoi să se compare rezultatele obținute prin cele două rezolvări diferite.*

La fixarea cunoștințelor planul prevede just repetarea procedeului prin care s'a rezolvat problema și cere copiilor să alcătuiască și să rezolve probleme asemănătoare. In clasă, acest moment s'a realizat întocmai. Este necesar însă ca tot aci să se rezume observațiile în legătură cu procedeele de calcul mintal.

Planul se încheie cu specificarea că se vor da exerciții de împărțire pentru lucrat acasă, dar nu trimite la anumite exerciții din carte, nici nu arată pe cele care vor fi scrise pe tablă. De asemenea, nu arată cum vor fi pregătiți copiii pentru rezolvarea acestor exerciții acasă.

Cu toate aceste lipsuri ale planului, care s'au menținut și în ținerea lecției, cu toate că, după cum era de așteptat, nu s'a putut preda decât prima problemă, clasa este bine pregătită la matematici, ceeace dovedește că lipsurile semnalate sunt întâmplătoare și că tovarășul Nic. Nemțeanu muncește cu dragoste pentru buna pregătire a elevilor săi.

I. Stoichița

Consfătuiri organizate de „Gazeta Invățământului" cu corespondenții săi

Duminică, 17 Decembrie a.c. a avut loc în amfiteatrul grupului școlar al liceelor de fete Nr. 2, 10, 13 o consfătuire organizată de „Gazeta Invățământului" cu corespondenții ei din Capitală.

La consfătuire au participat: tov. Marin Sulică, vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ, tov. Iolanda Teodosiu, activistă a Uniunii, tov. Silvia Russo, responsabila culturală a Sindicatului București și numeroși profesori și învățători, corespondenți ai gazetei.

Deschizând ședința, tov. Ciuchindel Constantin a dat cuvântul tovarășei Popescu-Ciobanu Maria, din partea redacției gazetei, care, după ce a subliniat sarcinile presei de tip nou în perioada actuală, a arătat rolul „Gazetei Invățământului" în sprijinirea îndeplinirii sarcinilor care revin învățământului de toate gradele și sindicatelor noastre pentru îndeplinirea Planului Cincinal, a măretului Plan de electrificare a țării și pentru intensificarea luptei pentru apărarea păcii. In continuare, tov. Popescu-Ciobanu Maria a dat corespondenților îndrumări despre felul cum trebue să scrie, ilustrându-le cu exemple pozitive din presa cotidiană și din „Gazeta Invățământului", ca și cu exemple negative din corespondențele primite de pe teren.

La discuțiile care au urmat au luat parte tovarășa Teodosiu Iolanda, din partea Uniunii, și tovarășii corespondenți Popescu Alexandrina, Ghițescu Aurelia, Stănescu Ersilia, Roca Florentina, Sucitu Alexandrina, Savu Nicolae, Angelescu Constantin, etc. Cu toții au subliniat sprijinul dat de „Gazeta Invățământului" cadrelor didactice, au indicat problemele noi de care trebue să se ocupe ea pentru a-și îmbogăți conținutul și și-au luat angajamentul s'o sprijine mai temeinic. Tovarășa Ersilia Stănescu și-a luat angajamentul să antreneze și alți tovarăși în munca de corespondent.

La sfârșit, tovarășa Popescu-Ciobanu Maria și tovarășul Ciuchindel au răspuns tuturor chestiunilor ridicate de vorbitori.

★

In aceeași zi, a avut loc în sala de festivități a Liceului mixt din Câmpulung-Moldovenesc o consfătuire cu corespondenții gazetei din regiunea Suceava.

La consfătuire au participat reprezentanți ai Consiliului sindical regional, ai Secțiunii de Invățământ a Sfatului Popular regional, ai Sindicatului Salariaților din Invățământ din Câmpulung, precum și numeroși corespondenți din cele șase raioane ale regiunii Suceava. Din partea redacției „Gazetei Invățământului", au luat parte la consfătuire tovarășii prof. I. Duică și Andrei Valentin.

In expunerea care s'a ținut cu acest prilej, s'a stăruit asupra rolului deosebit de important al corespondentului de presă și s'a subliniat în deosebi faptul că, „Gazeta Invățământului" își va putea îndeplini sarcinile ce-i revin printr'o mai strânsă legătură cu massele salariaților din învățământ din țara noastră. In continuare, s'au dat îndrumări practice în legătură cu conținutul și forma pe care trebue s'o îmbrace corespondențele.

Au urmat apoi întrebări și discuții la care au participat printre alții: Ciolac Daniel, profesor universitar la Institutul de Silvicultură din Câmpulung, Găină Gavril, învățător, directorul școlii elementare din com. Brodina, raionul Rădăuți, Lupu Betti, profesoară la Școala Medie Tehnică de Cooperație din Vatra-Dornei, Andreescu Dumitru, profesor la școala elementară din com. Dorna Cândreni, raionul Vatra-Dornei, etc.

A luat apoi cuvântul tov. Rotaru care, în numele Secțiunii regionale de Invățământ a arătat contribuția pe care „Gazeta Invățământului" a adus-o în îndrumarea cadrelor didactice și și-a exprimat convingerea că, în urma acestei consfătuiri, se vor strânge și mai mult legăturile dintre cadrele didactice din regiunea Suceava și „Gazeta Invățământului".

Au mai luat cuvântul tov. C. Șerban, din partea Sindicatului Salariaților din Invățământ din Câmpulung și tov. Miștode, din partea Consiliului sindical regional.

Două aspecte dela consfătuirea „Gazetei Invățământului" cu corespondenții din regiunea Suceava

Economii realizate prin muncă voluntară de către salariații din învățământ

Intrecerea pentru realizarea celui mai bogat cont de economii cuprinde din în ce mai mulți muncitori din diferite întreprinderi. Oamenii muncii dovedesc prin aceasta că au înțeles chemarea Partidului, că și-au însușit o nouă atitudine față de muncă și față de bunul obștesc și că înțeleg importanța economiilor pentru crearea de noi fonduri necesare construirii socialismului.

Dar lupta pentru economii preocupă în aceeaș măsură și pe cei care lucrează în școlile noastre.

Tovarășul Chircea Petre, îngrijitor la Școala elementară Nr. 3 de băeți-Constanța, ajutat de grupa sindicală, și-a organizat munca în așa fel încât, în orele sale de program, pe lângă îndatoririle obișnuite, a putut să facă și alte lucrări ca: vopsitul și reparatul mobilierului și al materialului didactic, repararea gardului, a acoperișului, a instalațiilor de lumină și canalizare. Prin aceasta, tovarășul Chircea Petre a realizat școlii o economie de 12.460 lei.

Tovarășul Chircea Petre și-a luat în fața grupei sindicale, angajamentul să fixeze țiglele cu ciment, să lege coamele cu sârmă și să pună scânduri subțiri la luminatoare în locul geamurilor sparte, pentru a împiedica pătrunderea ploii și a zăpezii. Realizând aceste economii, tov. Chircea Petre va contribui la bunul mers al școlii.

M. Crețu
corespondentă

— FOILETON SATIRIC —

De-ar ști și tovarășa dirigintă...

Cancelaria Școlii Medii Tehnice de Siderurgie din Orașul Stalin. Unul după altul, profesorii schimbă cataloagele și se îndreaptă cu gravitate spre clasă. Au și de ce. Ei sunt conștienți de marea misiune pe care le-a încredințat-o statul nostru de democrație populară. Pregătesc cadre medii tehnice siderurgice.

In cancelarie se face liniște. Mă bucur.

— Voi avea timp, îmi zic, să-mi pun în ordine notele. Vorbisem doară cu tovarășul director dela Școala Medie Tehnică de Metalurgie despre multe din nevoile școlii. Nu sunt încă manuale pentru toate materiile. Nu toți profesorii folosesc material didactic la lecții. Nu toți profesorii au planuri de lecții bine întocmite și echilibrate.

N'am însă răgazul necesar. Intr'un colț de masă se încinge un mare tărăboi. Ce s'a întâmplat?

Cinciul, șasele, șaptele, optul și nota nouă din catalogul elevilor din anul II A, puțini, de-i numeri pe degete, se află la mare ananghie.

— Auzi și astăzi am pierdut pe unul dintr'ai noștri, zise un opt supărat foc.

— Nu știu, parcă-i un făcut, mergem din rău în mai rău, adăogă un șase necăjit. Și unde mai pui că suntem la sfârșit de semestru.

— De-ar ști și tovarășa dirigintă Nicolaescu Elena, se băgă în vorbă și un nouă stingher.

— Fraților, continuă acesta, e drept, suntem puțini, foarte puțini. Ia priviți bine tabăra notelor de patru și de trei! La 42 de elevi, câți are catalogul nostru, sunt 33 de cazuri cu note sub cinci, fără a mai socoti pe cei șase eliminați sau retrași.

— De, grea situație, spuse gânditor un șapte privind întrebător pe cei câțiva confrați ai săi. Și mai grea dacă ne gândim că 20 dintr'ai noștri sunt căzuți până acum la tehnologie, 16 la materii prime și 6 la electricitate. Dar tot nu trebue să ne pierdem cu firea. Lucrurile se mai pot îndrepta. E drept că timp nu prea e, dar ce nu face omul când vrea!

— Am o idee strașnică, își făcu din nou curaj nota nouă. Ce-ar fi să rugăm pe tovarășa dirigintă să răsfoiască mai cu atenție catalogul clasei noastre! Ce-ar fi s'o rugăm să cerceteze de ce sunt așa de numeroși patrurii și treiurii. Și de ce tocmai la electricitate, tehnologie și materii prime? N'ar fi rău să vadă dacă nu cumva profesorii vorbesc prea abstract, la un nivel prea ridicat de puterea de înțelegere a elevilor. Dacă nu cumva se vorbește despre materii prime și despre celelalte ca din carte, fără ca elevii să vadă vreodată o materie primă?

— Ce-ar fi, sare o altă notă bună, să întrebăm și pe tovarășul director dacă a urmărit lecțiile profesorilor, precum și felul cum se pregătesc elevii? Nu credeți că tovarășul director ar trebui să mai meargă și pe la clase, să mai vadă câte ceva pe-acolo și să pună acest lucru în discuția consiliului pedagogic?

— Ba eu, la toate acestea, aș mai avea o idee, sări dintr'un colț un zece care până aci stătuse gânditor. Ia să propunem noi tovarășei diriginte să alcătuim niște grupe de învățătură. Ba și mai mult. Să luăm fiecare câțiva cinciuri, patruri și treiuri, să-i ajutăm să urce spre șase și șapte, ba și mai sus. Ei, ce ziceți?

Bună idee, răspunseră în cor notele bune. Chiar acum să mergem în grup la tovarășa dirigintă și la tovarășul director.

Cu toată bunăvoința, desigur că cele câteva note bune au trebuit să rămână liniștite în catalog.

Credem însă că nu vor rămâne neclintiți tovarășii profesori, care vor trebui să se străduiască să acorde elevilor posibilitatea de a nu mai rămâne în urmă.

D. Dinicu

Aspecte din activitatea Sindicatului Salariaților din Invățământ-București în anul 1950

Activitatea sindicatului nostru în cursul anului ce expiră a urmărit realizarea sarcinilor trasate de Partidul Muncitoresc Român în legătură cu îndeplinirea Planului de Stat în învățământ, cu intensificarea luptei pentru pace, cu demascarea și combaterea manifestărilor dușmanului de clasă pe plan ideologic: șovinismul, cosmopolitismul, obiectivismul mic burghez, formalismul, etc.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini a fost nevoe de întărirea muncii organizatorice. In Aprilie 1950, grupele sindicale, au fost reorganizate pe locurile de muncă. In urma acestei reorganizări, munca sindicală s'a îmbunătățit simțitor.

Unul din obiectivele urmărite permanent de sindicat este ridicarea nivelului ideologic și politic al membrilor săi și educarea lor în spiritul adevăratului patriotism, al atașamentului față de clasa muncitoare, al recunoștinței față de Uniunea Sovietică și al dragostei față de tovarășul Stalin. Pentru atingerea acestui obiectiv, sindicatul a folosit cursurile serale de cadre, cercurile de broșuri, cercurile de citire săptămânale cu personalul de îngrijire, bibliotecile, colțurile roșii și clubul.

Cele două cursuri serale de cadre organizate de sindicat în acest an au fost absolvite de 182 tovarăși, cu rezultate mulțumitoare. Cea mai mare parte dintre acești tovarăși au fost antrenați în munci sindicale de răspundere. Sindicatul n'a urmărit însă în mod organizat creșterea continuă a nivelului ideologic al acestor absolvenți.

In cercurile de broșuri au fost antrenați circa 1800 de tovarăși. In majoritatea lor, broșurile studiate au tratat probleme legate de munca noastră profesională, ca de exemplu: „Desvoltarea culturii în R.P.R." de I. Chișinevschi, „Insemnările unui director de școală" de Novicov, „Pe drumul revoluției noastre culturale" de M. Roller, etc.

Mai slabă în timpul bătăliei examenelor de sfârșit de an și în timpul vacanței de vară, activitatea cercurilor de broșuri s'a intensificat odată cu începerea noului an școlar. Unele cercuri de broșuri își duc însă și acum munca în mod formal, neadâncind suficient conținutul broșurilor și nelegându-l de specificul profesional.

In cadrul cercurilor de citire, personalul de îngrijire a citit și discutat săptămânal articole din ziare și diverse broșuri. Cea mai rodnică activitate au desfășurat-o cercurile de citire dela „Casa Universității" și dela „Biblioteca Centrală Universitară". Responsabilii acestor cercuri au știut să trezească interesul tovarășilor cu care au lucrat. In urma acestei activități, mulți tovarăși și-au manifestat dorința de a urma școli de recalificare.

Activitatea cursurilor serale, a cercurilor de broșuri și a cercurilor de citit a fost îndeaproape susținută de bibliotecile sindicale, al căror număr s'a triplat față de anul trecut. Cele 53 de biblioteci organizate de sindicatul nostru constitue un sprijin și un îndemn și pentru studiul individual, prin care tovarășii își completează pregătirea pe linia indicată de Partid.

Acelaș sprijin l-au găsit tovarășii și în activitatea celor 22 de colțuri roșii existente. De două ori mai numeroase decât în 1949, colțurile roșii au organizat conferințe despre operele autorilor reconsiderați ai poporului nostru. Recenziile, prezentările de filme și cărți sovietice (Gorki, Șolohov, Macarenco), referatele profesionale, activitățile artistice cu copiii salariaților și festivalurile artistice date cu prilejul diverselor sărbători au constituit mijloacele de educație utilizate de colțurile roșii.

Deși activitatea majorității colțurilor roșii a crescut, sindicatul n'a reușit să le transforme pe toate în centre active de ridicare a nivelului ideologic și profesional al membrilor săi.

In schimb, acest rol îl îndeplinește în bune condițiuni, clubul sindicatului, inaugurat cu prilejul zilei de 23 August.

Folosind minunata experiență a caselor de cultură sovietice, clubul activează după un plan de lucru care cuprinde manifestări multiple și variate. Astfel, învățătorii care predau la cercurile de alfabetizare, directorii de școli, reprezentanții comitetelor de sprijin, diriginții și asistenții universitari, responsabili ai grupelor de studenți, au găsit un real sprijin pentru îmbunătățirea muncii lor profesionale, în schimbul de experiență organizat de club pentru fiecare categorie de sindicaliști în parte.

Activitatea artistică a constituit un alt mijloc prin care sindicatul a urmărit educarea membrilor săi. Până acum, n'au fost antrenați însă în echipele artistice decât vreo 300 de tovarăși care au alcătuit și au susținut programele artistice date în cadrul clubului și al diferitelor plenare și meetinguri.

Sindicatul nostru, urmând linia Partidului, s'a îngrijit și de îmbunătățirea condițiilor de trai ale membrilor săi, sprijinind buna funcționare a celor 11 cantine. De asemeni, sindicatul, sprijinit de C.G.M., a organizat, cu fondurile sale, două tabere de odihnă, una la munte și alta la mare, tabere în care au fost cuprinși 1500 de salariați dintre cei care n'au fost trimiși la odihnă și cură prin C.G.M. sau prin Ministerul Sănătății, precum și 50 de copii ai oamenilor muncii din învățământ. 148 de tovarăși au primit ajutoare dela sindicat în valoare de 485.000 lei.

In colaborare cu Secțiunea de Invățământ a Capitalei, sindicatul a organizat un cămin pentru copiii salariaților din învățământ. Acest cămin va fi inaugurat în cinstea celei de a 71 aniversări a nașterii tovarășului Stalin.

Rezultatele activității sindicatului se observă și în noua atitudine față de muncă și față de bunurile publice, atitudine pe care și-au însușit-o majoritatea membrilor săi, ca și în avântul cu care ei sprijină inițiativele Partidului. Astfel, membrii sindicatului nostru au alfabetizat anul acesta 5200 neștiutori de carte și au în curs de alfabetizare 12.565 de analfabeți. Aproape 2000 de cursiști se vor prezenta la examen în această lună.

In cinstea alegerilor pentru Sfaturile Populare, grupele sindicale au mobilizat pe membrii lor să ducă o susținută muncă de lămurire pe teren, pentru îmbunătățirea frecvenței la centrele de alfabetizare.

Campania pentru pregătirea alegerilor dela 3 Decembrie a fost privită de membrii sindicatului nostru ca o adevărată școală pentru instruirea și educația cetățenească a oamenilor muncii. De aceea ei au sprijinit-o cu mult entuziasm.

In general, campania electorală a fost, pentru membrii sindicatului un prilej de intensificare a muncii profesionale și a celei extrașcolare.

Analizând activitatea pe care a dus-o în ultimele luni sindicatul a constatat că a neglijat munca de organizare a comitetelor de secție și de instituție, descompletate prin mișcarea cadrelor didactice la începutul anului, că n'a controlat serios pe teren cum se îndeplinesc sarcinile trasate și că n'a dus suficientă muncă de lămurire pentru antrenarea cât mai multor tovarăși în echipele artistice și în practicarea sportului de massă.

Luptând pentru înlăturarea acestor lipsuri, odată cu trecerea la o nouă organizare pe raioane, sindicatul va putea mobiliza pe membrii săi să pornească cu tot elanul la îndeplinirea sarcinilor ce ne revin din primul nostru Plan Cincinal și din mărețul Plan de electrificare a țării.

E. Moraru
Președinta Sindicatului Salariaților din Invățământ București.

COMUNICAT

Ministerul Invățământului Public comunică:

Vacanța de iarnă pentru școlile de toate gradele — școli elementare, școli medii, Universități și Institute — începe în ziua de 23 Decembrie 1950, după terminarea cursurilor.

După vacanță, cursurile reîncep în ziua de 3 Ianuarie 1951, la orele obișnuite.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5

Trăiască cea de a 3-a aniversare a Republicii Populare Române!

ANUL II Nr. 91 — 4 PAGINI 5 LEI — Proletari din toate țările, uniți-vă! — Vineri 29 Decembrie 1950

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Învățământ

REDACȚIA: STR. A. S. POPOV Nr. 28—30 Tel. 4.68.84 | ADMINISTRAȚIA: „SCRISUL LIBER" Str. DOBROGEANU GHEREA Nr. 5 Tel. 3.26.20 | ABONAMENTE: ANUAL: 250 LEI, 6 LUNI: 130 „, INSTITUȚII ANUAL: 500 LEI

ZBURÂND DIN IZBÂNZI IN IZBÂNZI

30 Decembrie 1947, sfârșit de an și început de epocă. La 30 Decembrie 1947, poporul a înlăturat și ultima piedică însemnată care frâna mersul înainte al Patriei noastre. Prin abolirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române, la 30 Decembrie s'au prăbușit ultimele forturi de refugiu pentru speranțele moșierilor și bancherilor din țară, ca și ultimul reazim în Stat pentru dușmanii din afară.

30 Decembrie 1947 încununează șirul de cuceriri democratice și marchează, în același timp, începutul unei etape noi, cu mari și nemărginite perspective. Puterea politică trece definitiv și complet în mâinile clasei muncitoare, aliate cu țărănimea muncitoare. Marea Adunare Națională și Constituția nouă, a R. P. R. conforme cu noile condiții economice și politice, au îngăduit noi și revoluționare reforme. Rând pe rând au trecut astfel pe seama Statului principalele mijloace de producție, uzinele, fabricile, minele, transporturile, băncile, proprietățile agricole ale celor ce stăpâneau minimum 50 de hectare. S'a înfăptuit naționalizarea imobilelor urbane. S'a înfăptuit marea reformă administrativă. S'au desfășurat alegerile pentru Sfaturile Populare și s'au constituit noile organe ale puterii locale.

In trei ani, țara a înregistrat importante succese pe plan economic. Indeplinirea la timp și chiar înainte de termen, în multe unități industriale, a primelor noastre două planuri de stat de câte un an, ridică potențialul economiei noastre la nivelul anului 1938 și depășește cu mult acest nivel. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, țara noastră a izbutit să facă față amenințărilor țărilor capitaliste, manifestându-se astfel, pe plan internațional, ca o țară liberă și independentă.

Impunătoare sunt apoi realizările pe tărâm cultural. In acești ani a sporit vertiginos numărul școlilor. Învățământul a căpătat o nouă structură. Dintr'un instrument în mâinile burgheziei, școala a devenit un instrument în mâinile proletariatului. Legată de viață și de politică, școala nouă pregătește cadre pentru construirea socialismului. Au sporit în mod considerabil școlile medii tehnice și profesionale, a sporit numărul institutelor cu caracter tehnic. Tineretul căpătă o instrucțiune nouă, realistă, și o educație nouă, comunistă.

Școala a încetat a mai fi un apanagiu pentru fiii de moșieri și bancheri. Dimpotrivă, porțile ei s'au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii. Mai mult, ele s'au deschis și tuturor adulților care, în timpul regimurilor burghezo-moșierești nu izbutiseră a urma o școală medie sau superioară. Cursurile serale, pregătirea examenelor în particular pentru școlile medii, cursurile serale și prin corespondență pentru facultăți, asigură această înlesnire pentru oamenii muncii.

Dar nu numai atât. Opera de școlarizare a unui număr cât mai mare de copii, ba chiar a tuturor copiilor în vârstă școlară pentru clasele I—IV ale școlilor elementare, s'a extins și asupra adulților. De doi ani, sute de mii de bărbați și femei sunt smulși din întunericul neștiinței de carte. Ziarul, revista, cartea pătrund până în cele mai îndepărtate sate. Prin căminele culturale și prin cluburile muncitorești, cinematograf, teatru și radio, muncitorii și țăranii muncitori își îmbogățesc necontenit cunoștințele despre lume și viață. Din cărțile și broșurile bibliotecilor dela orașe și sate, ei se informează asupra felului cum trăesc și lucrează muncitorii și țăranii colhoznici din Uniunea Sovietică. In fabrici, uzine și șantiere ei introduc metode stahanoviste de muncă. In agricultură s'au alcătuit primele gospodării agricole colective al căror număr a trecut de 1000. Țăranii noștri muncitori învață că se poate trece la o viață nouă, fără exploatare și fără mizerie.

Pionieri ai muncii culturale s'au dovedit a fi învățătorii și profesorii. Cei trei ani de existență a Republicii Populare au arătat cât de însemnat este aportul lor în această privință, precum și devotamentul lor pentru făurirea vieții noi care crește și se desvoltă în țara noastră liberă. Restructurându-și mereu cunoștințele, învățătorii și profesorii desfășoară, pe de o parte, o muncă intensă și rodnică pentru formarea generațiilor noi, pe de altă parte, pentru pătrunderea științei de carte și a culturii în general în sânul masselor largi populare. Studiind operele clasicilor marxim-leninismului și luând parte activă la viața socială și politică, ei își formează o nouă orientare și un nou ideal: al proletariatului biruitor.

La cea de a treia aniversare a proclamării Republicii noastre Populare și în pragul unui nou an, a primului an de aplicare a celui dintâi Plan Cincinal, învățătorii și profesorii trec în revistă nenumăratele și grandioasele realizări ale poporului muncitor din țara noastră. Dar totodată, ei trec în revistă și contribuția fiecăruia din ei în cadrul acestor mari realizări. Și astfel, ei văd șiragul zecilor de mii de absolvenți pregătiți în școli, care, trecând în producție, dovedesc temeinicia cunoștințelor și a pregătirii lor pentru viață.

Mare este răspunderea pe care o au învățătorii și profesorii în fața Patriei. Și ea este cu atât mai mare, cu cât mari sunt și prevederile primului nostru Plan Cincinal și ale Planului de electrificare. Marile centrale hidro și termo-electrice ce se vor ridica la Bicaz, Dragnea-Remeți, Gureni, Sadu, Moroeni, Filipeștii, Sângeorgiu, Vălișoara, Comănești, Petroșani, Sărmășag, Ovidiu, noile uzine și fabrici, mine și sonde, drumuri și canale navigabile, noile drenări și asanări de terenuri, noile împăduriri, ridicarea în general a capacității industriei și agriculturii noastre, cer cadre numeroase și de înaltă calificare. Școala este chemată să le dea. Și deaceea învățătorii și profesorii știu că, în acest scop, ei trebue să-și îmbunătățească necontenit pregătirea lor profesională, să fie în curent cu orice cucerire nouă pe tărâmul specialității lor, să caute și să aplice metode tot mai perfecționate și mai adecvate pentru transmiterea cunoștințelor și formarea elevilor lor în dragostea pentru Patria lor tot mai nouă și mai înfloritoare.

Cât mai puține rebuturi este lozinca muncitorilor din fabrici. Cât mai puține rebuturi trebue să fie și lozinca învățătorilor și profesorilor în școală. Aceasta înseamnă cât mai puțini elevi rămași în urmă la învățătură, cât mai puțini repetenți. Totul este cu putință. Faptul ne este dovedit de practica zecilor de mii de învățători și profesori sovietici care, ani dearândul, conduc clase fără repetenți.

Și la noi s'a îmbunătățit radical compoziția socială a elevilor care urmează școlile medii și superioare. Și la noi s'au asigurat, condiții bune de lucru în școală. Statul nostru de democrație populară a ajutat pe elevi și studenți cu burse, cămine și cantine, a construit mii de săli de clasă, a înzestrat mii de școli cu mobilier, material didactic și biblioteci, a pus la îndemâna elevilor manuale școlare.

La 30 Decembrie se încheie trei ani de izbânzi. Dar parcă ar fi trecut de atunci sute. Nenumărate erau înainte lanțurile care ferecau pe muncitori și țărani în robia capitalistului și a moșierului. Nenumărate erau înainte înfrângerile și puține victoriile. Dar coșmarul vieții sub exploatatori s'a spulberat. Zorile unei vieți noi duc din biruință în biruință clasa muncitoare sub conducerea Partidului ei.

Prin aceste măreațe realizări, Republica noastră Populară devine pe zi ce trece un factor tot mai activ în uriașul front al partizanilor păcii. Increzători în izbânzile lor, oamenii muncii din țara noastră își sporesc zi de zi eforturile pentru întărirea Patriei, pentru întărirea luptei pentru pace.

Am parcurs o bună etapă, am realizat mult, dar, cum spune poetul A. Toma:

„Mai sunt țeluri și culmi! Vom lupta ne 'nfricat
Lângă nații surori ce noi rosturi și-au dat.
Pace vrem, și-un trai de dreptăți luminat!
Dacă 'n drum mai pândesc crunți strigoi, lupi flămânzi
Să-i strivim, larg sburând din izbânzi în izbânzi."

Și în regiunea noastră școala se desvoltă mereu

La cea de a treia aniversare a Republicii Populare Române, când poporul muncitor sărbătorește eliberarea sa de sub jugul monarhiei și proclamarea Republicii Populare, oamenii din învățământ privesc cu bucurie la realizările celor trei ani și pășesc cu hotărîre sub îndrumarea Partidului, la muncă mai dârză, pentru a educa și instrui tânăra generație, pentru construirea socialismului și îndeplinirea cu succes a primului nostru Plan Cincinal, pentru apărarea păcii.

Mărețul salt făcut în domeniul învățământului în acești trei ani se poate constata din realizările care au schimbat fundamental concepția oamenilor despre școală și care au asigurat învățământului posibilități nebănuite de desvoltare.

In cei trei ani de existență a Republicii noastre Populare, avântul pentru cultură a crescut tot mai mult, școala a devenit într'adevăr un bun al poporului, însetat de lumină.

Pe tărâmul învățământului, în regiunea a VII-a Galați, în sectorul piscicol — Delta Dunării și balta Brăilei, — cât și în satele izolate sau în cătunele rămase nestiute prin viroagele Covurluiului sau ale Tulcei, acolo unde domnea întunericul neștiinței de carte, astăzi s'au înființat școli noi. In satele unde nu pătrunsese revista și ziarul există astăzi cămine culturale și biblioteci.

Dela instaurarea regimului de democrație populară, în cuprinsul regiunii Galați s'au construit un număr de 24 de școli, s'au amenajat clase noi, s'au făcut importante lucrări de reparații. S'au înființat 41 de internate și gazde comune, unde un număr de 2350 fii de țărani colectiviști, de țărani săraci și mijlocași sunt bursieri, având asigurate condiții bune de cazare și hrană.

Numai în raioanele Tulcea și Măcin s'au construit din temelie 11 școli noi, menite a cuprinde pe copiii pescarilor și ai țăranilor muncitori. In 1947, pe teritoriul acestor raioane existau 26 grădinițe. Astăzi, numărul lor s'a dublat. Numai pentru naționalitățile conlocuitoare s'au înființat 13 grădinițe, față de una singură care exista în 1947.

Imbunătățirea condițiilor materiale, precum și munca devotată a cadrelor didactice a făcut ca, de unde în 1947 frecvența era de 72—80 la sută, astăzi ea să depășească procentul de 97 la sută la clasele I—IV și să atingă pe cel de 100 la sută la clasele V—VII.

In școlile medii, în număr de opt, au fost cuprinși 2042 de elevi, iar în cele 11 școli profesionale (față de două câte erau în 1947), au fost cuprinși 1898 de elevi. La Jurilovca, Sulina și Tulcea s'au înființat școli piscicole.

Pe timpul verii au funcționat în ultimul an, în numeroase sate din regiune, grădinițe sezoniere. Numărul acestora va crește în 1951 ajungând la 80. Prin grija Partidului și a Guvernului, aceste unități preșcolare au fost dotate cu mobilierul și materialul didactic necesar.

Aceleași frumoase realizări s'au obținut în acești trei ani și în munca de alfabetizare. Au fost cuprinși în aceste cursuri un mare număr de neștiutori de carte. La Tulcea, în anul 1947 au absolvit cursurile de alfabetizare 893 de bărbați și femei. In anul 1949 au absolvit aceste cursuri 6434 de adulți. In raioanele Bujor și Galați, în anul 1949, au absolvit cursurile de alfabetizare 7739 de foști neștiutori de carte.

Rezultatele frumoase din acești trei ani ne îndreptățesc să vedem și perspectivele de desvoltare în viitor deschise de primul nostru Plan Cincinal. Pentru realizarea lor fiecare învățător și profesor este chemat să-și intensifice munca, să intre în rândul luptătorilor pentru înlăturarea neștiinței de carte, pentru un învățământ temeinic în rândurile luptătorilor activi ai frontului păcii.

Victor Lupu
șeful secțiunii de învățământ al Regiunii Galați

Pornim la lucru hotărîți să muncim pentru pace, pentru Planul Cincinal

Peste mări și țări, pe deasupra tuturor tărâlor lumii, fluturâ azi cuvântul: Pace. Impotriva furiei războinice a lagărului imperialist s'a ridicat hotărîtă vocea sutelor de milioane de oameni ai muncii, ai căror delegați s'au întrunit în Noembrie la Varșovia unde și-au exprimat, în cadrul celui de al II-lea Congres Mondial al Partizanilor Păcii voința lor de luptă contra acelora care vor să târască omenirea într'un nou măcel.

Eforturile pe care le facem, în activitatea noastră de zi cu zi, trebue să fie strâns împletite cu lupta pentru pace, căci numai prin asigurarea unei păci durabile vom putea realiza lucruri minunate, vom putea păși înainte pe drumul construirii socialismului în țara noastră. Și în această luptă, școala are un rol deosebit de însemnat. Ea educă pe viitorii cetățeni, pregătește tehnicienii care vor trebui să ducă mai departe ceeace noi am început. De aceea noi zi de zi, ceas de ceas, ne străduim să creștem tinerele noastre mlădițe în dragostea pentru pace, în dorința pentru o viață mai bună, pentru un viitor luminos. Ne străduim să formăm în sufletul lor dragostea pentru cei ce apără pacea și ura pentru cei ce atâță la război. Ne străduim să educăm copiii în spiritul dragostei față de eliberatoarea noastră, marea Uniune Sovietică și față de înțeleptul ei conducător, tovarășul Stalin. Prin munca noastră, căutăm să desvoltăm în sufletul copiilor dorința de a-și însuși cât mai multe cunoștințe, arătându-le cum oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare fac eforturi uriașe pentru a le asigura lor o viață fericită.

In pragul noului an, cel de al patrulea al Republicii noastre Populare, an care deschide prin Planul Cincinal, noi perspective școlii, noi, învățătorii și profesorii dela Școala elementară Nr. 6 mixtă din Ploești, pornim la muncă cu eforturi sporite, pentru a contribui la îndeplinirea Planului Cincinal, pentru a contribui la ridicarea de noi cadre, la apărarea păcii

Prof. Lelia Lixeanu
Școala elementară Nr. 6 mixtă-Ploești

Grija Partidului și a Guvernului pentru școlile naționalităților conlocuitoare

Au trecut trei ani de când clasa muncitoare din țara noastră, în frunte cu Partidul ei, a înlăturat monarhia. In trei ani, multe s'au schimbat în Patria noastră spre binele celor ce muncesc cu brațele și cu mintea. Zi de zi simțim tot mai mult grija și dragostea caldă cu care ne înconjoară regimul nostru de democrație populară.

Noi, naționalitățile conlocuitoare care în trecut am avut foarte mult de suferit din cauza cruntei exploatări și a asupririi naționale, am simțit în acești trei ani că Republica Populară Română ne este cu adevărat Patria noastră dragă. O grijă deosebită a arătat Partidul și Guvernul nostru școlilor naționalităților conlocuitoare.

Iată numai câte sau făcut în acești trei ani la Școala maghiară din București. Reforma învățământului a smuls școala de sub influența confesională, făcând din ea o școală de Stat, un bun al întregului popor. In anul 1949 pe lângă școala elementară maghiară din Capitală s'a înființat clasa VIII-a și apoi a IX-a medie. Grija deosebită care se poartă copiilor noștri am simțit-o și atunci când s'a deschis o școală de copii mici și un internat pentru 50 de elevi, ambele înzestrate cu tot utilajul necesar. La cantina școlii iau masa aproape jumătate din totalul elevilor din școală, iar numărul burselor se mărește în fiecare an. Un mare număr de elevi au fost trimiși în timpul verii în colonii, iar asistența medicală le este pe deplin asigurată.

S'au distribuit elevilor în mod gratuit, 600 de manuale școlare, iar biblioteca școlii a fost înzestrată cu cărți în valoare de peste 100.000 lei. In școala noastră s'a amenajat un laborator prin folosirea căruia am reușit să trezim în rândurile elevilor un viu interes pentru științele naturale și fizico-chimice. Deasemeni, pentru o mai bună funcționare a școlii, în toamna acestui an s'au făcut reparații radicale și diferite amenajări ale localului, investindu-se pentru aceasta o importantă sumă de bani.

Toate aceste realizări au trezit în inimile noastre dragostea fierbinte față de Partid și Guvern care ne ajută să făurim o viață fericită și îmbelșugată tuturor celor ce muncim în Republica Populară Română, fără deosebire de naționalitate.

In cinstea aniversării a trei ani dela înstaurarea Republicii noastre, ne luăm angajamentul să învățăm din experiența pedagogilor sovietici, să educăm tineretul nostru în spiritul internaționalismului proletar și în dragostea față de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română.

Prof. Takacs Paul
Liceul MIxt Maghiar
București

Pe Prâslea vrem să-l facem inginer

Sunt femee de îngrijire din 1939, când am fost angajată la Cada Corpului Didactic. Munceam din greu atât eu cât și soțul meu, care lucra ca cismar într'un atelier, dar tot nu puteam să hrănim cei opt copii. Unii dintre ei n'au terminat nici patru clase primare, fiindcă a trebuit să-i trimitem de cruzi la stăpâni.

Acum, sunt aproape toți mari. Au intrat ca muncitori în diferite fabrici din București și de când s'au schimbat lucrurile în țară, viața noastră este mult mai bună. Fetele și băeții mei sunt astăzi respectați acolo unde lucrează și ei citesc în fiecare seară broșuri, ca să știe să muncească mai bine și să lupte mai cu putere împotriva răilor care de-abia așteaptă să se facă război.

Ultimul meu băiat însă e în clasa a V-a elementară. N'am plătit nicio taxă la școală și pe deasupra i-au mai dat și cărți. Toți ne uităm la el cu drag cum se silește seara, la lumina lămpii, să-și învețe lecțiile. Pe Prâslea ăsta mic vreau să-l facem inginer. Îi place să umble cu tot felul de scule și se străduește mult și la carte. De când a auzit de Planul de electrificare, mereu ne spune că el vrea să învețe electricitatea la școli înalte.

De un an de zile, eu lucrez ca femee de îngrijire la Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ. Tovarășii îmi dau cinstea care se cuvine fiecărui om.

Astă vară am avut o mare bucurie. Impreună cu alți tovarăși care muncesc pentru Republica noastră am fost trimisă la Ocna-Sibiului. Am stat acolo 21 de zile. Ce locuri frumoase! Mereu mă gândeam ce bine au mai trăit domnii de pe spinarea noastră. Ni s'a dat așa o îngrijire bună și am trăit în așa mare curățenie, că nu voi uita niciodată și mereu voi fi recunoscătoare Partidului și Guvernului nostru. Hrana aceea îmbelșugată și serbările care se dădeau pentru noi mi-au adus aminte și mai bine toată sărăcia și toate nevoile pe care le-am îndurat și m'am hotărît să muncesc și mai mult pentru Republica noastră.

Imi iubesc foarte mult copiii și vreau ca și ei să muncească bine pentru țara noastră. De aceea, am să fac și eu tot ce pot împotriva dușmanilor păcii. Mi-am pus în gând ca, pentru ziua Republicii, să muncesc cu tovarășele mele să facem lună toate sălile și culoarele Uniunii. Să strălucească peste tot de curățenie, așa cum se cuvine pentru o mare sărbătoare.

Georgescu Maria

Creșterea și întărirea Sindicatelor Salariaților din Invățământ în regimul de democrație populară

Eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică a dat oamenilor muncii posibilitatea ca, imediat după marele act istoric dela 23 August 1944, să pornească la organizarea unei puternice mișcări sindicale.

Sindicatele de învățământ, îndrumate de Partid și urmând exemplul sindicatelor muncitorești au dus o luptă susținută pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale membrilor lor. Ele au educat massele de salariați în spiritul luptei de clasă și al internaționalismului proletar. Sindicatele învățătorilor și ale profesorilor au sprijinit procesul făuririi regimului de democrație populară în țara noastră. Sindicatele noastre au ajutat massele de salariați să înțeleagă caracterul adânc democratic al Constituției R.P.R. și superioritatea ei față de constituțiile burghezo-moșierești după care fusese condusă țara noastră mai înainte. După 11 Iunie 1948, ele au susținut o vie campanie pentru a face pe salariații din învățământ să-și dea seama de importanța actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție, transport, bancare și de asigurări, act prin care s'au creat condițiile materiale pentru trecerea la planificarea economiei naționale, pentru întărirea independenței politice și economice a țării noastre. De asemenea, sindicatele noastre, folosind toate prilejurile ce li s'au oferit, au căutat să educe pe salariați într'o nouă atitudine față de muncă și față de bunurile publice, trezindu-le vigilența, spre a demasca fără cruțare și a combate cu toată energia uneltirile dușmanului de clasă, uneltiri care deveneau mai numeroase pe măsură ce progresa construirea socialismului și se ascuțea lupta de clasă.

Pentru a face ca salariații din învățământ să sprijine cât mai bine îndeplinirea primului nostru Plan de Stat, Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ, urmând linia trasată de Rezoluția C. C. al P. M. R. din Decembrie 1948 asupra sarcinilor mișcării sindicale, și punând în aplicare Hotărîrea C.G.M. din Ianuarie 1949, a trecut la organizarea sindicatelor și a grupelor sindicale după principiul locului de muncă.

Intărite din punct de vedere organizatoric și folosind bogata experiență a sindicatelor sovietice, sindicatele de învățământ au întreprins o intensă activitate de educare a membrilor lor, ajutându-i să-și însușească o concepție științifică despre lume și viață, concepție pusă în lumină de știința marxist-leninist-stalinistă. Membrii sindicatelor noastre au sprijinit aplicarea cu succes a reformei învățământului din 3 August 1948, pentru integrarea activității școlii în revoluția noastră culturală, pentru instruirea și educarea tineretului în spirit comunist, pentru pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului în țara noastră.

Sindicatele noastre au mobilizat pe membrii lor într'o muncă susținută și organizată pentru desființarea analfabetismului, pentru o largă difuzare a valorilor culturii progresiste în massele poporului și pentru cultivarea dragostei și a prieteniei față de popoarele sovietice. Răspunzând chemării Partidului, Sindicatele de Invățământ au contribuit la lămurirea țărănimii muncitoare asupra necesității și asupra importanței transformării socialiste a agriculturii. Deasemenea au luptat pentru demascarea imperialiștilor anglo-americani atâțători la război, pentru demascarea clicii de asasini și spioni titoiști și a agenților lor din țara noastră.

Odată cu preluarea asigurărilor sociale, sindicatele noastre s'au străduit să aplice just în practică politica Partidului și a Guvernului de a crea oamenilor muncii condițiuni cât mai bune de muncă și de viață.

Pentru a da studenților posibilitatea să ia legătură directă cu problemele practice ale viitoarelor lor profesiuni și pentru a-i educa în spiritul luptei clasei muncitoare, în primăvara acestui an, urmând experiența glorioasă a sindicatelor sovietice, C.G.M. a trasat sarcini cu privire la organizarea sindicatelor studențești.

Ca sindicatele să devină „pivotul principal al mișcării partizanilor păcii" — așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la 8 Decembrie 1949 în expunerea făcută în fața activului de partid — sindicatele de învățământ au contribuit efectiv la constituirea comitetelor de luptă pentru pace în toate instituțiile de învățământ din țară. Mii de salariați din învățământ, mobilizați de sindicatele lor, au intrat în comitetele de luptă pentru pace și peste 100.000 au semnat Apelul dela Stockholm.

Sindicatele noastre au mobilizat pe toți membrii lor în muncă de îndeplinire a celor două Planuri de Stat anuale și i-au pregătit să întâmpine cu elan sporit în muncă primul nostru Plan Cincinal.

Prin muncă de agitație, sindicatele noastre au sprijinit intens alegerea în Sfaturile Populare a celor mai vrednici, mai cinstiți și mai devotați fii ai clasei muncitoare, ajutând astfel la întărirea regimului nostru de democrație populară.

Pe plan internațional, sindicatele de învățământ au participat la toate acțiunile inițiate de Uniunea Internațională a Sindicatelor de Invățământ în cadrul F.S.M. pentru ajutorarea sindicatelor din țările asuprite de capitaliști.

Cu acest bilanț de înfăptuiri, sindicatele salariaților din învățământ întâmpină cea de a treia aniversare a proclamării Republicii Populare Române, cu hotărîrea fermă de a lupta și mai dârz pentru apărarea păcii și de a munci cu și mai mult elan pentru întărirea și înflorirea tinerei noastre Republici Populare.

Ion Apolzan
Secretarul Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ

Mărețele obiective ale Planului de Stat pe 1951

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la Planul de Stat pe anul 1951 ne prezintă obiectivele care urmează a fi realizate în cursul acestui an.

Pe lângă folosirea pe scară din ce în ce mai largă a tehnicii înaintate sovietice și a mecanizării muncii grele, pe lângă creșterea productivității muncii și scăderea prețului de cost, între obiectivele principale urmărite de Planul de Stat pe 1951, figurează, în primul rând, utilizarea completă a capacității de producție a instalațiunilor, mașinilor și a utilajului din întreprinderi. In afară de aceasta se vor construi întreprinderi noi pentru mărirea acestei capacități de producție.

Pentru sporirea capacității de producție a țării noastre Planul prevede ca, în 1951, să se investească 192,8 miliarde lei, sumă din care industriei îi revine 56 la sută. Ținând seama de învățătura stalinistă despre industrializarea socialistă a țării, Planul acordă o atenție specială investițiilor pentru producerea mijloacelor de producție, rezervându-le 48,6 la sută din totalul investițiilor în industrie. Printre noile întreprinderi care se vor pune în lucru în 1951, figurează centralele termoelectrice Comănești, Petroșani, Sângeorgiu de Pădure, ceeace arată grija Partidului și a Guvernului de a pregăti cât mai curând funcționarea izvoarelor de energie electrică prevăzute în Planul de electrificare a țării.

11,8 la sută din totalul investițiilor sunt destinate lucrărilor de interes social și cultural. Pentru locuințe muncitorești s'a prevăzut 2,7 la sută din investițiile de interes social și cultural. Intre investițiile de interes social figurează construirea a două sanatorii T. B. C., 4 spitale, 40 dispensare rurale, 100 dispensare comunale, 6 internate, 145 săli de clasă pentru învățământul elementar și 3 posturi noi de radioemisiune.

La toate produsele principale s'au trecut procentele cu care trebue depășită producția anului 1950. Cele mai importante depășiri sunt la mașinile agricole strunguri, generatori electrici și ingrășăminte chimice.

Planul prevede fabricarea, pentru prima dată în țara noastră a unor importante mijloace de producție: turbine cu aburi de 3000 kw., tractoare pe șenile, mașini pentru construcții de drumuri, vase pescărești metalice, etc., consolidând prin aceasta independența noastră economică.

Grija față de om, socotit de tovarășul Stalin drept cel mai prețios capital, se reflectă în Planul pe 1951, între altele, și prin mecanizarea muncilor grele și de mare volum. Astfel, tăierea cărbunelului în mine va fi mecanizată în proporție de 77 la sută, iar transportul subteran, în proporție de 77,3 la sută. De asemenea transportul lemnului va fi mecanizat în proporție de 73 la sută.

Prin mecanizarea procesului de producție și prin utilizarea din ce în ce mai largă a metodelor de lucru sovietice, productivitatea muncii va crește cu 14 la sută față de 1950, iar costul producției industriale va scădea în mediu cu cel puțin 5,4 la sută.

Producția globală agricolă va atinge nivelul de 129 la sută față de 1950, iar în sectorul de Stat, nivelul de 147 la sută.

Pentru a ușura aprovizionarea întreprinderilor cu materii prime și pentru a asigura trimiterea cât mai rapidă a mărfurilor dela producător la consumator, volumul transporturilor de mărfuri va fi în 1951 de 9.200 milioane tone km, adică 108 la sută față de anul 1950.

Cu asemenea mijloace de producție sporite și perfecționate și antrenând în muncă cu 12 la sută mai mulți muncitori, tehnicieni și funcționari, venitul național va atinge în 1951 un nivel de 123 la sută față de 1950, ceeace va permite o îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii cu 16 la sută.

Strâns legată de îmbunătățirea nivelului de trai este circulația mărfurilor. Prin comerțul de Stat și cel cooperatist se vor distribui populației mărfuri în valoare de 307 miliarde lei, ceeace reprezintă un spor de 33% față de anul 1950.

Planul de Stat pe 1951 prevede, de asemenea, 3 miliarde lei pentru sănătatea oamenilor muncii. Cu aceste sume se va spori numărul paturilor în spitale și se va termina construirea spitalelor din centrele muncitorești, Comănești, Bacău și Hunedoara. Planul prevede intensificarea combaterii tuberculozei și a bolilor epidemice cu extindere de massă, prin crearea de noi sanatorii și a 25 stațiuni antiepidemice.

Pentru asigurările sociale de Stat se fac investiții de 557 milioane lei, iar volumul ajutoarelor și al pensiilor ce se vor acorda oamenilor muncii va fi de 15,4 miliarde lei. Vor fi trimiși la cură 60 de mii muncitori iar stațiunile balneo-climaterice vor primi la odihnă 195 mii muncitori și 84 mii copii în tabere și colonii.

Planul de Stat pe anul 1951 prevede și o însemnată desvoltare a învățământului nostru de toate gradele. Astfel, în anul 1951 vor fi cuprinși la cursurile de alfabetizare 500 mii neștiutori de carte. Instituțiile preșcolare vor cuprinde în anul școlar 1951-1952 cu 37 mii copii mai mult decât în 1950. In învățământul elementar, vor fi cuprinși peste 1.800.000 elevi, în învățământul mediu și profesional 334 mii, ceeace înseamnă o creștere de 12 la sută față de anul școlar 1950-1951. In învățământul superior vor urma 62 de mii studenți, deci cu 13 la sută mai mult decât în anul în curs. Partidul și Guvernul ajută copiilor oamenilor muncii să învețe acordând 363 mii burse, deci cu 73 mii burse mai mult ca în 1950-1951.

Cele 600 noi cămine culturale și case de citit. Casa Radiofoniei, cele 3 posturi noi de radio-emisiune, cele 88 de noi stații de radiofiicare și intrarea parțială în funcțiune a Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii" ne dau o puternică imagine a desvoltării pe care o va lua culturalizarea masselor în primul an al Planului nostru Cincinal.

Pentru îndeplinirea sarcinilor speciale care le revin prin acest Plan, învățătorii și profesorii trebue să aplice în mod creator bogata experiență a școlii sovietice și a caselor de cultură din U.R.S.S. Numai astfel ei vor putea pregăti cadrele necesare împlinirii Planului de Stat și vor contribui la întărirea lagărului păcii și al socialismului.

EXPOZIȚIA „CHINA NOUA"

Tot mai mulți oameni ai muncii vin să admire la Expoziția „China Nouă" mărețele victorii ale puternicului popor chinez care își construește o viață nouă și fericită sub îndrumarea neînfricatului conducător al Partidului Comunist Chinez, Mao Tse Dun.

Invățământul sovietic în anul 1950

Anul 1950 a fost martorul unor noi și minunate succese ale culturii sovietice. In acest an, deosebit de evidentă este, creșterea și desvoltarea școlilor elementare, medii și superioare ale Uniunii Sovietice. Guvernul Sovietic duce o politică planificată de ridicare necontenită a nivelului cultural al poporului. In cadrul acestei politici, școlii sovietice îi revine o sarcină de mare onoare și de mare răspundere. Desvoltarea școlii sovietice contribue la succesul instituțiilor superioare de învățământ, precum și a tehnicumurilor care pregătesc necontenit noi cadre de intelectuali. Economia și cultura Țării Socialismului au nevoe de un număr din ce în ce mai mare de specialiști cu o înaltă calificare.

Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1950 reflectă limpede această grijă a Statului pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor sovietici. Suma totală a cheltuielilor pentru acțiuni social-culturale se ridică la uriașa cifră de 120,7 miliarde ruble, întrecând cu 4,7 miliarde ruble suma din anul trecut. Din această sumă, s'au alocat pentru învățământ 59,5 miliarde ruble Școlile sovietice, tehnicumurile, universitățile și institutele dispun de fonduri care asigură pe deplin progresul lor rapid

Anul școlar care s'a încheiat în luna Iunie 1950 a fost primul an de realizare a învățământului general de șapte ani. Până în anul școlar 1949/950, absolvirea a șapte clase era obligatorie numai în orașele și așezările muncitorești ale U.R.S.S. In sate se considera obligatorie absolvirea a patru clase. In anul 1949, conform hotărîrii Guvernului U.R.S.S., toți copiii sovietici care au terminat clasa a IV-a au intrat fără excepții, în clasa a V-a Primul an de realizare a învățământului general de șapte ani a dovedit nu numai o creștere simțitoare a numărului de copii din școli, ci, în același timp, și o nouă ridicare a calității învățământului. La consfătuirile cadrelor didactice ținute în luna August s'a remarcat, în special, ridicarea nivelului cunoștințelor elevilor în domeniul matematicii. Zeci de mii de cadre didactice sovietice nu mai au niciun elev cu note nesatisfăcătoare.

In toamna aceasta, toți elevii care au terminat clasa a V-a au intrat în clasa a VI-a. In același timp, atât în orașe cât și în sate, s'a mărit și numărul elevilor din clasele superioare ale școlilor medii. In școlile și tehnicumurile Uniunii Sovietice învață în prezent 37 de milioane de elevi adică cu un milion mai mult decât în anul trecut.

Țara Sovietelor se îngrijește de crearea celor mai bune condiții pentru învățătura școlarilor. In fiecare an se deschid mii de școli noi, se construesc nenumărate clădiri școlare. In toamna aceasta, la fel ca în fiecare an, au venit în școli zeci de mii de noi cadre didactice, care au absolvit instituțiile de învățământ pedagogic. Editurile din U.R.S.S. au tipărit la începutul acestui an școlar 170 de milioane de exemplare de manuale în toate limbile popoarelor sovietice. Fiecare elev dispune de toate manualele care îi sunt necesare.

Nu mai puțin importante au fost, în anul 1950, succesele școlii superioare sovietice. In primul an al institutelor și universităților au fost înscriși în toamna aceasta 350 de mii de tineri și tinere, cu mult mai mulți decât în anul trecut. La 1 Septembrie au început cursurile în numeroase instituții de învățământ superior nou create și s'au deschis facultăți noi la multe universități și institute. O bună parte a noilor instituții de învățământ superior au fost organizate pe teritoriul republicilor naționale, care se mândresc, pe drept cuvânt, cu succesele dobândite de ele în anii Puterii Sovietice în domeniul creării și desvoltării școlii superioare naționale. Numai în Republica Kazahă s'au deschis, în anul 1950, trei institute noi. In Așhabad, capitala Turcmeniei, au început în toamna aceasta, pentru prima dată, cursurile Universității de Stat. Este a patra Universitate Națională creată în U.R.S.S în ultimul timp

Este caracteristic exemplul Republicii Socialiste Sovietice Azerbaidjane, pe teritoriul căreia nu exista nicio școală superioară înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. In prezent, această Republică are 19 instituții de învățământ superior, între care o universitate, un conservator, institute medicale, industriale, pedagogice etc. Inainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Azerbaidjanul aproape că nu avea o intelectualitate națională. Existau, de pildă, numai 12 ingineri de naționalitate azerbaidjană. In epoca sovietică a crescut o intelectualitate proprie, ieșită din popor și strâns legată de acesta. Peste 8000 de ingineri, 8000 de medici și 32.000 de cadre didactice au absolvit instituțiile de învățământ superior ale Republicii. In afară de aceasta, mulți locuitori ai Azerbaidjanului au absolvit instituții de învățământ superior din alte republici sovietice. Numai în Moscova și în Leningrad învață în prezent sute de tineri și tinere din Azerbaidjan. Numărul studenților din toate instituțiile de învățământ superior ale Uniunii Sovietice a ajuns, în anul 1950, la 1.230.000 de oameni, adică cu 400 de mii și ceva mai mult decât înainte de război.

Noile succese ale Uniunii Sovietice în domeniul desvoltării învățământului au o însemnătate deosebit de mare. Ele arată că politica Partidului și a Guvernului Sovietic, îndreptată spre ridicarea nivelului cultural al poporului, dă rezultate minunate „Noi vrem să facem pe toți muncitorii și pe toți țăranii oameni culți și instruiți..." a spus I. V. Stalin în anul 1939. Poporul sovietic merge hotărît către acest scop.

O. Moșenski

U.R.S.S. NE ÎNVAȚĂ

Insemnătatea lucrărilor tovarășului Stalin pentru desvoltarea lingvisticii sovietice*)

de academician V. V. Vinogradov

(Continuare din nr. trecut)

Deosebit de însemnată și de neamânat este, în acest moment, problema cercetării fondului principal de cuvinte al diferitelor limbi și, în primul rând, al limbii ruse, problema separării în cel mai vechi nucleu al acestui fond, a principalelor serii lexico-semantice, problema determinării legilor sale de desvoltare istorică, problema delimitării, în structura lui actuală, a diferitelor straturi lexicale care s'au întegrat în el în diferite perioade de desvoltare a limbii.

I. V. Stalin a arătat că nucleul fondului principal de cuvinte îl formează rădăcinile. Prin urmare, conținutul lui general este mult mai larg, cuprinzând și multe cuvinte derivate, în orice caz cuvinte care s'au format din cuvintele rădăcini. Aci pot fi așezate, de exemplu — în fondul principal de cuvinte al limbii ruse moderne, cuvinte ca: *pol'za* (folos), *poniat* (a înțelege), *poniatie* (noțiune), *proizvodit'* (a produce), *proizvodstvo* (producție), *vnimanie* (atenție), *obrazovanie* (instrucție), *oșibat'sia* (a greși într'un caz determinat) *oșibit'sia* (a greși în general, a se compara cu *oșibko* (greșeală), *sciast'e* (fericire), *vopros* (întrebare), *predmet* (obiect), *obșcestvo* (societate) *razvitie* (desvoltare),

Astfel apare, necesitând o cercetare aprofundată, problema legilor interne de desvoltare a fondului principal de cuvinte, de exemplu în limba rusă. I. V. Stalin arată că fondul principal de cuvinte, în mersul istoriei unei limbi, se îmbogățește și se lărgește considerabil formând un fel de nucleu al vocabularului general al limbii. Fondul principal de cuvinte se găsește într'o strânsă legătură reciprocă cu celelalte elemente ale vocabularului general. Această acțiune reciprocă se exprimă, în primul rând, prin faptul că fondul principal de cuvinte dă limbii o bază pentru formarea cuvintelor noi. De exemplu, cuvântul *coja* (piele) a servit ca bază pentru formarea cuvintelor *coj-ița* (pieliță), *coj-un* (cojoc) *coj-nti* (de piele) etc.

E firesc ca modurile de formare a cuvintelor noi din fondul principal de cuvinte să varieze în decursul istoriei. In aceste moduri de formare a cuvintelor apar legile interne de desvoltare a limbii, de care depind, de altfel, modurile de formare a cuvintelor. De exemplu, în limba rusă actuală nu se mai formează cuvinte noi simple adică nederivate care să desemneze nume de agent (nume de persoană care face o acțiune) dela rădăcini verbale, cu ajutorul sufixului *et*, de felul cuvintelor: *boreț* (luptător), *goneț* (curier), *grebeț* (vâslaș) *ineț* (secerător), *cupeț* (comerciant) *loveț* (prinzător), *peveț* (cântăreț), *piseț* (copist), *prodaveț* (vânător), *tvoreț* (creator), *torgoveț* (negustor), *citeț* (cititor) a se compara cu: *sveț* (cusător), și *ineț* (secerător) și *v dudu igreț* (cântăreț din fluier).

In limba rusă actuală, tipul de formare cu ajutorul sufixelor direct dela rădăcinile verbale a substantivelor care să însemneze nume de agent este, în general, neproductiv.

Acțiunea reciprocă dintre fondul principal de cuvinte și vocabularul general al limbii constă în schimbul reciproc de cuvinte. Unele cuvinte din fondul principal, căpătând un sens foarte restrâns și special, sau rupându-se din familia cuvintelor care sunt derivate din ele, sau nemai servind, în general, din diferite cauze drept rădăcină pentru derivarea altor cuvinte, se desprind din fondul principal de cuvinte și trec în rezerva vocabularului, sau dispar, sau se păstrează în graiurile regionale, populare, în lexicul profesional, în argouri.

Desvoltarea fondului principal de cuvinte nu constă numai în îmbogățirea compoziției lui ci și în îmbogățirea tipurilor structurale de cuvinte care fac parte din el, în lărgirea multilaterală a posibilităților lui de formare a cuvintelor.

Natural că de desvoltarea fondului principal de cuvinte este legată apariția, în compoziția lui, a omonimelor și a sinonimelor. Dar și în privința aceasta se observă deosebiri radicale și esențiale între fondul principal de cuvinte și vocabularul general al limbii. Se știe, de exemplu, că, în limba rusă actuală, formarea omonimelor se caracterizează printr'o productivitate foarte bogată, printr'o varietate deosebită și printr'o largă desvoltare numai în cercul cuvintelor derivate, mai ales în sfera verbelor cu prefixe și a substantivelor post verbale derivate din ele. De exemplu: *peregovorit' s chem* și *peregovorit' covo* (a vorbi cu cineva și a întrece în vorbire pe cineva) *peredat' sto ot covo comu* și *peredat* (dat' lișnevo) (a transmite ceva, dela cineva, cuiva și a da mai mult decât se cuvine).

In sfera cuvintelor simple și, cu atât mai mult în sfera cuvintelor rădăcină, omonimele sunt rare. Și totuși, nu se poate nega prezența lor în fondul principal de cuvinte.

Cu toate acestea, vorbind despre schimbările fondului principal de cuvinte, nu trebue să se uite caracterul lui, de a fi stabil și comun întregului popor. Fondul principal de cuvinte, alături de structura gramaticală a limbii — este baza specificului ei național, o condiție a unității limbii în desvoltarea ei istorică.

★

Cele mai dezastruoase rezultate au fost provocate de așa zisa „nouă teorie a limbii", în gramatică.

Pentru N. I. Marr, esența gramaticii se reduce doar la presupuneri naiv materialiste despre geneza formelor și a categoriilor gramaticale, la deducerea lor din istoria producției și a relațiilor sociale de clasă și de producție precum și la teoria analizei elementelor.

In „noua teorie a limbii" dela sfârșitul deceniului trecut, după părăsirea analizei paleontologice pe baza elementelor lor și a studierii semanticii cuvântului, noțiunea de *gramatică* a căpătat un sens neobișnuit de larg și, în același timp, extrem de neprecis. Această noțiune a devenit goală de sens și confuză. Se alătura noțiunii de gramatică tot ce putea fi legat în mod condițional de reprezentarea vulgar materialistă în legătură cu structura limbii și a gândirii. După moartea lui Marr, crește tendința de a proclama sintaxa drept chintesența a limbii, considerată suprastructură. Apare o cerință: morfologia trebue să fie redusă la sintaxă. Fonetica și morfologia sunt proclamate drept „tehnica limbii". Să te ocupi de ele, era numai apanajul unor formaliști nenorociți.

Și ce căutau reprezentanții „noii teorii a „limbii" în sintaxă? La întrebarea aceasta, reprezentanții „noii teorii" au dat un răspuns deosebit de direct și de convins în articolul de încheiere „Treizeci de ani de lingvistică sovietică". Aici au fost trase următoarele teze:

„Stadiul lingvistic este totalitatea raporturilor sintactice existente în limbă într'o anumită treaptă de desvoltare a ei". Prin urmare sintaxa este o condensare, o chintesență a limbii considerate ca ideologie.

„Raporturile dintre părțile propoziției definesc prin ele nu numai structura gramaticală a limbii, ci și structura semantică a vocabularului". Prin urmare, chiar și vocabularul limbii se recomandă să fie studiat din punctul de vedere sintactic. Așa s'a și procedat. Aceasta o dovedesc diferitele articole din revista „Limba rusă în școală", articole care recomandă să se studieze formarea cuvintelor, lexicul, întregul sistem morfologic, numai de pe pozițiile sintaxei în alcătuirea propoziției. Și de aceasta nu trebue să ne mirăm, pentrucă după o definiție înflorită a profesorului S. D. Catnelson, relațiile sintactice formează baza întregului sistem de alcătuire a limbii și acest sistem se sprijină pe categoriile de însemnătate universală ale limbii, de care trebue separate și izolate „categoriile gramaticale formale"

Sprijinindu-se, în felul acesta, pe „categorii de însemnătate universală", „categorii de noțiuni", categoriile propoziționii vor coincide în ultima analiză, cu categoriile schimbătoare din punct de vedere istoric, ale gândirii, și însăși gramatica se va transforma într'o istorie a gândirii în înțelesul ei stadial de clasă.

I. V. Stalin, eliberând gramatica de povara subiectiv-idealistă cu care a încărcat-o fosta „nouă teorie a limbii", desvălue adâncul ei conținut autentic definește structura gramaticii, compoziția ei, trăsăturile ei distinctive, caracterul legilor sau al regulilor gramaticale. El subliniază istorismul ca bază de studiere a structurii gramaticale a limbii. Structura gramaticală aparținând întregului popor, constituind „baza limbii", cuprinzând și reunind prin regulile și categoriile sale, întregul vocabular al limbii, incluzând și fondul principal de cuvinte, reprezintă un produs complex al unui șir întreg de epoci. Ea e mai stabilă decât fondul principal de cuvinte și se schimbă și mai încet decât acest fond. Aceasta se explică, în primul rând, prin însemnătatea organizatorică de bază a gramaticii în structura limbii. Elaborată în decursul epocilor, structura gramaticală intră în sângele și în carnea limbii. Gramatica dă limbii un caracter armonios, rațional

Prin urmare, sistemul gramatical, fiind centrul organizatoric al limbii, este baza stabilității ei ca mijloc de comunicare și de schimb de idei căci comunicarea și schimbul de idei dintre oameni se realizează cu ajutorul limbii, sub formă de vorbire organizată din punct de vedere gramatical, de propoziții organizate din punct de vedere gramatical. Fără material de construcție, fără vocabular, nu este posibilă structura gramaticală a limbii. Dar „tocmai datorită gramaticii— ne învață I. V. Stalin — limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelișul material al limbii".

Gramatica are două părți legate în mod dialectic una de alta, două funcțiuni inseparabile și care stau în corelație: pe de o parte, ea este rezultatul desvoltării gândirii multiseculare a poporului, iar pe de altă parte, ea dă limbii vii posibilitatea de a îmbrăca ideile în învelișul material al limbii, adică realizează schimbul de idei dintre membrii societății. Ea, ca și fondul principal de cuvinte, dar într'o altă formă calitativă, mult mai generalizată decât a acestuia, realizează legătura istorică și unitatea neîntreruptă a desvoltării limbii. Și tocmai în acest caracter al gramaticii, de a aparține în mod permanent întregului popor, caracter care este, în același timp, comun gramaticii, categoriilor și legilor ei, constă cauza social-istorică care a determinat păstrarea fără schimbări esențiale în decursul secolelor, a bazelor sistemului gramatical al limbii. Legile gramaticale ale unei limbi se elaborează în decurs de secole.

Se înțelege dela sine că, într'o limbă, toate categoriile gramaticale și toate regulile se află într'o legătură neîntreruptă unele cu altele. Dat fiind că structura gramaticală este produsul unui șir de epoci, în ea apar diferite stratificări istorice variate și chiar contradicții în mijloacele de exprimare a unora și acelorași categorii gramaticale; în structura gramaticală, alături de procese productive, în desvoltare, se observă fenomene care se învechesc și dispar; în acest sistem se desfășoară lupta dintre vechi și nouă. Iată câteva exemplificări din limba rusă actuală:

Formele perfectului compus ale perfectivelor cele cu aspect iterativ (care exprimă a actiune repetată) dela verbele fără prefixe, adică formele de tipul: *gașcival* (a fost mușafir de mai multe ori) *pival* (a băut în repetate rânduri) *beghival* (a alergat de mai multe ori), *obedival* (a stat la masă în repetate rânduri) *ezjival* (a călătorit de mai multe ori) *sijival* (a stat așezat de mai multe ori) etc. sunt acum pe cale de dispariție: ele sunt întrebuințate din ce în ce mai rar și nu mai apar în vorbire. Funcțiunea lor dincolo de întrebuințarea în vorbirea de toate zilele sau în folclor, a trecut spre formele timpului trecut de aspect imperfectiv: *gostil* (a fost musafir) *pil* (a băut), *begal* (a alergat) *obedal* (a prânzit) etc.

In limba rusă actuală se formează în mod activ o categorie gramaticală aparte pentru exprimarea stării, mai ales a celei calitative, în formele de exprimare ca: *stădno* (e rușinos), *sovestno* (e jenant, e rușinos), *toșno* (a avea greață) *boiazno* (a-ți fi frică) etc. Unele dintre cuvintele acestui tip de exprimare gramaticală capătă proprietatea de a fi construite cu acuzativul obiectului direct, de exemplu *tropincu ete vădno* (cărăruia, de abia se vede), *ele zametno* (de abia se observă), *slășno pesniu* (se aude un cântec), *bol'no rucu* (doare mâna) etc. Construcția *„Bol'no ști nibudi"* (doare ceva), se întâlnește în limba lui Gorki, Veresaev și a altor scriitori contemporani.

Atragerea în structura gramaticală a limbii naționale unice a construcțiilor de tipul *bol'no golovu* (doare capul), corespunde unei tendințe vii, active, de formare a unei categorii de stare — corespunzătoare categoriei verbului.

E ușor de observat că, în timp ce unele dintre procesele și categoriile gramaticale cuprind marea totalitate a cuvintelor și a formelor de acelaș tip, altele se restrâng la un domeniu lexical îngust, pentru a-l lărgi și a deveni productive (dacă sunt categorii în desvoltare), sau pentru a stagna și a dispărea, lăsând urme, stratificări, care apar doar în câteva forme și idiome.

I. V. Stalin a definit clar și precis esența procesului istoric de formare a categoriilor gramaticale în legătură cu caracteristica conținutului intern, a problemelor și a principiilor gramaticii. „Făcând abstracție de particular și concret, atât în cuvinte cât și în propoziții, gramatica ia acel element comun care stă la baza modificărilor cuvintelor și îmbinărilor lor în propoziții și construește din acel element comun reguli gramaticale, legi gramaticale" Din acest punct de vedere, devine imposibilă confundarea fără noimă a lexicului cu gramatica, caracteristică așa numitei „noi teorii a limbii", care s'a reflectat chiar și în identificarea liberei legături de cuvinte cu unitățile frazei. O astfel de identificare nu face decât să denatureze perspectivele desvoltării gramaticale și lipsește specificul fenomenelor gramaticale de trăsăturile sale distinctive, Dar deosebitele categorii gramaticale fac să apară diferite grade de abstracție dela particular și concret și gramatica, examinând aceste categorii în mișcarea lor vie, în toate formele exprimării lor, nu poate să se îndepărteze dela definirea a însuși caracterului lor de a cuprinde materialul lexical. E mai nimerit să ilustrăm aceasta măcar printr'un singur exemplu.

Categoria aspectului fiind, în limba rusă actuală, produsul unei munci îndelungate de abstracție a gândirii ruse populare, exprimă deosebirile calitative dintre două moduri de a se desfășura ale uneia și aceleiași acțiuni — o acțiune în limita sa, a rezultatului și o acțiune în desfășurarea nemărginită de ideea unei limite interne. Cele mai multe verbe ruse au două rânduri de forme corelative — de tip perfectiv și de tip imperfectiv, de exemplu: *dat'* (a da odată), *davat'* (a da de mai multe ori) *delat'* (a face în general) și *zdelat'* (a face o singură dată, într'un caz determinat) etc. De categoria aspectului este legat aparatul complex de nuștere a formelor de aspecte verbale. Fiecare verb se așează neapărat într'o categorie de aspect și fiecare acțiune se concepe într'un fel sau în alt fel de aspect. In privința aceasta, categoria aspectului a ajuns la cea mai înaltă treaptă de generalizare, biruind opoziția materialului concret-lexical. Cu toate acestea, multe categorii lexicale ale verbelor ruse nu au forme perechi pentru exprimarea celor două aspecte. Această situație depinde mai întâi de toate de sensul lexical al verbelor și de trecutul lor istoric. Afară de aceasta, ea este legată de particularitățile formării formelor verbale

Lucrările lui I. V. Stalin, dând o definiție clară și adâncă a cuprinsului și a problemelor gramaticii, îndeamnă pe lingviștii sovietici să rupă cu agramatismul „noii teorii a limbii" și să înceapă cu curaj, pe baza învățăturii staliniste despre limbă, studierea aprofundată a problemelor gramaticii istorice a limbilor în parte și a gramaticii comparate-istorice a grupurilor sau a familiilor de limbi înrudite

★

Măreață și rodnică este puterea ideilor staliniste. Ele au insuflat viață nouă lingvisticii sovietice. Dar, în același timp, ele cer multe eforturi dela noi toți.

Țara are acum nevoe mai ales de munca aprofundată, asiduă, concentrată, încordată, unită și creatoare a tuturor forțelor frontului lingvisticii sovietice cu privire la problemele studierii și predării limbilor în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin. Educarea noilor cadre de lingviști care, în atmosfera însănătoșită a lingvisticii sovietice, vor înainta cu curaj pe calea indicată de I. V. Stalin, este una din cele mai însemnate probleme actuale, care stau în fața învățământului superior filologic și în fața școlii medii de cultură generală.

Raport ținut la Sesiunea Științifică Unită a Secției de Literatură și Limbă a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. — Stenogramă prescurtată.

** Articol apărut în Contemporanul No. 220*

„ISTORIA ROMÂNIEI" IN LIMBA RUSĂ*)

(Moscova — Editura Literaturii Străine)

Extrase din cuvântul introductiv de I. Zviaghin

Lucrarea „Istoria României" apărută sub redacția acad. M. Roller, ediția 1948, a fost tradusă în limba rusă și publicată recent în Editura literaturii străine din Moscova, cu un cuvânt introductiv de I. Zviaghin. Reproducem mai jos extrase din cuvântul introductiv al ediției ruse.

. . . Apariția „Istoriei României" de sub redacția acad. M. Roller dovedește că în România a început să se formeze o nouă școală istorică, școala istoricilor marxiști, singura în stare să scoată știința istorică română din impas, aducând-o pe drumul larg al cercetărilor științifice îndrăznețe și al mărețelor cuceriri științifice.

In cartea lui M. Roller se dă, pentru prima oară, o periodizare științifică a istoriei României, în conformitate cu cele cinci formații social-economice. In strânsă legătură cu această particularitate a cărții, care o deosebește în mod principial de toate lucrările anterioare de istorie a României, se află tratarea cu totul nouă a problemelor desvoltării economice a țării. Intreaga lucrare este străbătută, ca de un fir roșu, de analiza amănunțită a schimbărilor și a desvoltării forțelor de producție, ca factor hotărâtor în schimbarea modului de producție și în determinarea întregului proces al desvoltării istorice. Datorită acestui lucru, cartea are, în general, o arhitectonică destul de armonioasă, cu toate că este supraîncărcată cu un material factic secundar.

Un alt aport prețios la studiul istoriei României îl constitue faptul că lucrarea de față pune o serie întreagă de probleme istorice importante, care de regulă erau omise de istoricii burghezi. Pentru prima oară în istoriografia română se pune problema luptei de clasă ca forță motrice a istoriei. Acest lucru apare, în primul rând, în aprecierea răscoalelor țărănești. Autorii lucrării de față tratează răscoalele țărănești ca forme superioare ale luptei de clasă a țăranilor împotriva sistemului feudal; ei arată că răscoala țăranilor dela Bobâlna din 1437, răscoala țărănească de sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan din 1784, răscoala condusă de Tudor Vladimirescu din 1821 și însfârșit răscoala din 1907, au fost războaie antifeudale care au zdruncinat serios temeliile feudalismului și deaceea au avut un caracter progresist, în ciuda caracterului lor spontan și neorganizat. Autorii arată deasemeni că numai în alianță cu clasa muncitoare și sub conducerea acesteia țărănimea își poate realiza năzuințele seculare cu privire la stăpânirea pământului și la eliberarea de sub exploatare.

Cartea tratează într'un mod cu totul nou istoria mișcării muncitorești din România.

Autorii tratează într'un mod cu totul nou și rolul istoric al burgheziei române. In carte se arată în mod just că din primul moment al apariției sale pe arena luptei sociale, în 1848, burghezia română s'a caracterizat prin ezitare, lașitate și graba de a accepta orice tranzacții cu boierii.

Printre meritele cărții, trebue menționată și încercarea de a trata mai complect istoria relațiilor reciproce ale românilor cu popoarele slave învecinate și, în special, cu marea vecină dela Răsărit a României, Rusia.

Lucrarea „Istoria României" de sub redacția lui M. Roller restabilește adevărul cu privire la relațiile ruso-române, Ea expune deasemeni pe larg și în mod obiectiv relațiile româno-sovietice, demascând politica externă a fostelor guverne reacționare din România, politică ce consta în ignorarea Uniunii Sovietice, în alianța cu toate forțele antisovietice de pe arena internațională și care a dus România în lagărul celor mai înrăiți dușmani ai omenirii — agresorii fasciști și a însemnat, de fapt, trădarea intereselor naționale ale poporului român.

Un interes deosebit îl prezintă deasemeni descrierea amănunțită a evenimentelor legate de revoluția din 1848, în principate și în Transilvania, precum și bogatul material despre istoria contemporană a României, până la eliberarea ei de sub jugul fascist de către Armata Sovietică, în toamna anului 1944.

Totuși „Istoria României" nu este lipsită de neajunsuri însemnate, cari dovedesc că autorii ei încă nu și-au însușit pe deplin metoda analizei marxist-leniniste a fenomenelor istorice.

★

In primul rând, trebue să menționăm tratarea insuficientă a problemei originii poporului român.

Problema originii poporului român este foarte complicată și departe de a fi fost rezolvată în mod științific. Noi nu cunoaștem limba tracilor, care au populat în timpuri îndepărtate aproape întreaga peninsulă Balcanică și teritoriul României de astăzi. Nu ne-a parvenit niciun text coherent în limba tracă, ci doar câteva nume proprii și denumiri geografice. Dar datele despre limbă joacă un rol însemnat în studiul etnogenezei.

Problema originii românilor a preocupat aproape în mod exclusiv știința burgheză, ai cărei reprezentanți continuă până astăzi să susțină ipoteza că vechii strămoși ai românilor — tracii — ar fi apărut în peninsula Balcanică în mileniul al treilea înainte de era noastră, venind dinspre coastele meridionale ale Carpaților, unde se afla „patria lor comună primară", iar apoi s'ar fi răspândit pe întreg teritoriul peninsulei și al României de astăzi, îndepărtând populația ei din trecut, Geții și Pelasgii. Savanții burghezi au tras o graniță etnografică netă între popoarele trace și vecinii lor din Nord-Est, popoarele scite, prezentându-i pe traci și pe sciți ca două elemente etnice cu totul străine unul de altul.

Oamenii de știință sovietici au arătat că tracii ca și vecinii lor sciții, sunt un popor pre-indoeuropean. Autorii cărții au trecut peste această problemă, ceeace poate contribui la apariția unor concepții greșite asupra problemei etnogenezei popoarelor trace.

Din datele care ne-au parvenit cu privire la orânduirea socială a tracilor, în general și a dacilor în special, până la cucerirea lor de către romani, rezultă limpede că societatea dacilor a fost intra'devăr eterogenă, că la ei, alături de „prostime" existau „nobilii" sau „taraboștii" pe care se sprijinea puterea armată a conducătorului poporului și, fără îndoială, o pătură privilegiată a societății. Se știe deasemeni că dacii făceau negoț de sclavi. Totuși, nu avem niciun fel de date care să dovedească că sclavia a existat la daci nu ca un regim în desvoltare ci ca forma principală dominantă a relațiilor de producție.

Ceeace autorii cărții de față numesc „statul sclavagist dac" sau „statul lui Burebista - Decebal" este mai degrabă un stat barbar, aflat pe primele trepte ale desvoltării sale, când Statului îi erau încă inerente, exprimându-ne cu cuvintele lui Engels, trăsăturile „democrației militare care se desvoltă din orânduirea tribală" [1]).

Vorbind de fenomenul așa numitei romanizări a României, adică de problema însușirii unor elemente ale limbii latine vulgare de către populația țării, autorii cărții nu analizează esența lăuntrică a acestui fenomen. Trebue să se sublinieze că romanizarea Daciei a avut un caracter superficial. Dacă este adevărat că limba dacilor a suferit o influență considerabilă a limbii latine, dealtfel mai slabă decât alte limbi, este tot atât de adevărat că în ansamblul ei, cultura materială și spirituală română a rămas străină pentru daci. O influență mult mai mare a exercitat asupra acestora cultura slavilor, datorită căreia au apărut pe teritoriul României scrierea, literatura și arta.

Nu sunt lipsite de neajunsuri nici acele capitole ale cărții care sunt consacrate expunerii istoriei României în epoca feudalismului. Lipsește aproape din carte analiza bazelor orânduirii feudale, analiza unor instituții ale feudalismului atât de caracteristice ca economie naturală, diferitele forme ale marii proprietăți funciare, privilegiile de scutire și altele. Singura excepție la aceasta constitue doar problema iobăgirii țăranilor, tratată mai mult sau mai puțin complet în această carte.

Atitudinea insuficient de atentă a autorilor față de cercetarea bazelor economice ale orânduirii feudale în principate, a determinat o prezentare inexactă a formelor proprietății funciare în principate, în epoca feudalismului. Autorii confundă în permanență cele două forme ale proprietății funciare, caracteristice epocii feudalismului: proprietatea deplină și proprietatea condiționată.

Autorii „Istoriei României", considerându-i pe toți feudalii reprezentanții unei singure clase — ceeace este just — nu văd însă în același timp deosebirea între diferitele lor grupe. Autorii întrebuințează același cuvânt „boier" pentru toți feudalii; iar termenii „moșier" și „nobil" servesc la ei drept sinonime ale cuvântului „boier". Când este vorba de împărțirea înăuntrul clasei feudalilor, aceasta se mărginește la împărțirea în boieri „mari" și „mici" (pag. 99-100).

Atunci când autorii încearcă să dea cititorului o imagine întrucâtva diferită a diverselor forme de proprietate funciară în principate și a originii lor, el fac acest lucru într'un mod prea laconic și superficial. Astfel, ei scriu (pag. 100): „Alături de marii boieri existau și boieri mici. Domnitorul ca răsplată pentru serviciile făcute de un răzeș îl putea boieri, adică răzeșul devenea un boier mic".

Dar în primul rând nu este vorba atât de dăruirea titlului de boier, cât de dăruirea unui lot de pământ, de dăruirea unei „moșii", datorită căreia răzeșul de ieri devenea „moșier" feudal. In al doilea rând, probabil că în urma daniilor făcute de domnitori, nu numai țăranii liberi deveneau moșieri, ci mai ales robii și șerbii, deoarece printre slugile de casă ale domnitorului predominau tocmai aceste categorii ale populației. Autorii cărții limitează însă la categoria de țărani liberi sfera straturilor sociale de unde se recrutau moșierii, în felul acesta, ei tratează greșit problema formării nobilimii române.

Autorii lucrării de față tratează în mod inexact problema constituirii statului centralizat în România.

Rezumând activitatea lui Mihai-Viteazul autorii afirmă că această activitate reprezintă încercarea de constituire a unui stat centralizat.

Formulând această concluzie autorii nu țin seama de faptul că în epoca lui Mihai Viteazul (sfârșitul sec. XVI-lea) nu existau încă în Principatele române premizele economice pentru o unire adevărată.

Numai odată cu desvoltarea comerțului și a meșteșugurilor, odată cu desvoltarea orașelor și a legăturilor economice între cele două principate, se crează premizele economice pentru unirea lor și pentru crearea unui singur stat românesc centralizat. Aceste fenomene au loc la sfârșitul sec. XVII și în sec. XVIII. In acest timp se formează și ideologia corespunzătoare.

Din expunerea autorilor nu se înțelege prin ce se explică lupta crâncenă a majorității domnitorilor (de exemplu Mihnea al III-lea, Dimitrie Cantemir și alții) cu boierii, în ce constau cauzele „revoltelor boierilor". Deasemeni, nu se explică din ce cauză mulți domnitori ridicau pe țărani la rangul de boieri. In realitate toate aceste fapte atestă lupta crâncenă între domnitori, în alianță cu micii proprietari de pământ, pe de o parte și marii feudali — pe de altă parte, Aceștia din urmă— boierii — împreună cu cotropitorii turci, luptau activ împotriva domnitorilor, întrucât nici turcii, nici marii boieri nu aveau interes ca puterea centrală din principate să se întărească. In aceste condiții, domnitorii căutau pe toate căile să consolideze pătura de mici proprietari de pământ și unii din ei, ca de pildă Dimitrie Cantemir, ridicau pe țărani la rangul de boieri.

In carte se tratează cu totul greșit problema genezei burgheziei române. La pag. 209 autorii scriu că la sfârșitul sec. XVIII, în principate, mișcarea revoluționară „începe să aibă în acea vreme un conducător politic în mica boerime din care va ieși burghezia românească revoluționară de apoi".

Autorii nu fac nici cea mai mică încercare să desvăluie geneza capitalismului în România. Ei prezintă procesul apariției burgheziei în principate ca o transformare lentă și treptată a boierilor, în special „a micilor boieri", în târgoveți, patroni, burghezi.

Autorii consideră că pătrunderea relațiilor marfă-bani în gospodăria feudalului transformă această gospodărie într'una capitalistă. Această părere este greșită, întrucât și după pătrunderea relațiilor marfă-bani în gospodăria feudalului, acesta din urmă rămâne în aceeași măsură feudal, ca și până atunci. Nu se schimbă decât forma rentei feudale.

In ceeace privește mica boierime română, ea nu era decât una din păturile sociale din rândul cărora au ieșit elementele burgheziei. Nu trebue să uităm că burghezia s'a format în primul rând la orașe din pătura înstărită a populației orășenești, precum și la sate, în urma stratificării țărănimii. Deasemeni, nu trebue să trecem cu vederea că mica boierime era legată prin privilegii de castă cu marea boierime și că îmbogățindu-se, micii boieri deveneau latifundiari, trecând astfel în rândurile adevăraților feudali. Nu se poate vorbi de un caracter revoluționar al micii boierimi, considerată în ansamblul ei.

Valoarea cărții este în multe cazuri redusă de faptul că o serie de probleme sunt expuse de către autori într'un mod obiectivist. Așa este expusă, de pildă, istoria mișcării social-democrate în România. Autorii trec cu totul cu vederea că în cursul întregii istorii a acestei mișcări, conducătorii reacționari ai mișcării social democrate din România n'au dus o politică în interesul clasei muncitoare, ci în interesul burgheziei, reprezentând agentura directă a acesteia în rândurile mișcării muncitorești, că în repetate rânduri ei au trădat mișcarea muncitorească și democratică.

Autorii nu dau o apreciere justă însemnatelor greșeli teoretice ale lui Dobrogeanu-Gherea (pag. 373). Ei nu menționează deloc lucrarea teoretică fundamentală a lui Dobrogeanu-Gherea „Neoiobăgia". „Neoiobăgia" este — după cum spune Dobrogeanu-Gherea—orânduirea agrară creată pe calea prusacă de desvoltare a agriculturii care „păstrează conținutul principal al vechii iobăgii deși are un amestec necesar și inevitabil de elemente capitaliste". Această declarație contrazice direct afirmația lui Lenin că în calea prusacă de desvoltare „întreaga orânduire agrară a statului devine capitalistă, păstrând mult timp trăsături feudale".

Această înțelegere greșită a căii prusace este legată și de teoria menșevică a lui Dobrogeanu-Gherea privind inoportunitatea revoluției proletare în România.

In carte nu se analizează până la capăt mișcarea țărănească din România și în primul rând, răscoala din 1907. Nu se arată forțele motrice ale răscoalei, conducerea ei, cauzele înfrângerii și se arată insuficient rolul trădător al social-democrației în timpul răscoalei.

In expunerea istoriei culturii române, autorii se mărginesc la enumerarea formală a diferitelor fenomene culturale și a numelor și datelor legate de ele. Ei ignorează însă conținutul de clasă al acestor fenomene.

Autorii expun istoria socială separat de cea politică. Uneori, în special în partea consacrată evului mediu, aceasta duce la sărăcirea istoriei politice, pe care o transformă într'un caleidoscop pestriț de domnitori ce se succed unul după altul, iar activitatea diferiților domnitori pare a nu fi legată de întreaga varietate a vieții economice și sociale a epocii.

Vorbind de politica guvernului român în 1917 (pag. 437) autorii nu arată că contrarevoluția română s'a înțeles cu imperialismul german în vederea unei intervenții împotriva Rusiei Sovietice, cu știrea și după indicațiile reprezentanților americ

SĂ DĂM VIAȚĂ CIFRELOR DIN PLANUL CINCINAL

Şcoala îşi va aduce întreaga contribuţie la înfăptuirea cincinalului, la înflorirea Patriei

Pe chipul tuturor învățătorilor și profesorilor cu care am vorbit despre Planul Cincinal, strălucea bucuria. Din fiecare răspuns se vedea mândria pe care o au oamenii care vor participa la realizarea lui. Planul nostru Cincinal este planul marilor construcții. Ne trebuie mai multe uzine și fabrici, ne trebuie mai multe mașini și tractoare, ne trebuie mai multă energie electrică și mai mult combustibil care să pună în mișcare aceste uzine și mașini.

Planul Cincinal închide, în cifrele sale, o uriașă lume în construcție, un puternic val de viață nouă. Procentele sporirii producției urcă trepte neurcate încă la noi, pe nici un grafic. Investițiile se numără cu sutele de miliarde.

După mărețul exemplu al planurilor cincinale staliniste, Partidul Muncitoresc Român a inițiat acest prim Plan Cincinal al nostru, iar oamenii muncii dela noi, după exemplul oamenilor sovietici, pornesc cu elan și încredere la înfăptuirea lui. Pornesc să dea viața cifrelor, pornesc să transforme țara într'un uriaș șantier.

Învățătorii și profesorii din școlile noastre de toate gradele știu că vor avea un rol important în pregătirea cadrelor necesare înfăptuirii măreților prevederi ale Planului Cincinal.

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN BUCUREȘTI SPRIJINA CU TOATA ENERGIA REALIZAREA PLANULUI

Tovarășului Mircea Postelnicescu, directorul de studii al Institutului Politehnic din București, ca și tovarășilor lui de muncă, Planul Cincinal și Planul de electrificare le-au dat noi puteri de muncă, i-au înaripat. Nici când ca acum, Politehnica n'a avut un rol mai măreț, mai nobil; mai legat de practică și de viață.

— Vom da cadre bine, cât mai bine pregătite, spune tovarășul director. Cadrele hotărăsc totul, ne învață tovarășul Stalin. De aceea, acum, când pășim la realizarea Planului Cincinal și a Planului de electrificare, simțim o răspundere și mai mare pe umerii noștri și dăm o atenție deosebită îmbunătățirii muncii studenților. Iată, de pildă, pentru ridicarea continuă a nivelului cursurilor și seminariilor noastre căutăm mereu să ne însușim știința și tehnica sovietică, precum și metodele de lucru cu studenții.

In Institutul nostru s'au alcătuit cercuri științifice studențești, care iau în cercetare și discuție diverse probleme, făcând lucrări utile pentru însușirea și adâncirea cunoștințelor. De exemplu, la catedra de termoenergetică, studenții au început să studieze teme legate direct de practică și de Planul nostru de electrificare: „Instalația pentru arderea de cărbune pulverizat" sau „Aparate de măsură și control la cazane și turbine".

Pentru a veni în ajutorul marilor noastre construcții electrogenetice prevăzute în plan, colectivul catedrei de electronică și-a luat angajamentul să cerceteze problema automatizării în centralele electrice, folosind și adaptând la noi ultimele descoperiri în legătură cu electronica. De asemeni, colectivul catedrei de termo-energetică și-a propus să cerceteze, în acelaș scop, problema arderii cărbunilor în focarele cazanelor.

Pe lângă munca didactică, de temeinică pregătire a cadrelor tehnice superioare, laboratoarele Institutului Politehnic, aduc o importantă contribuție prin încercările și analizele care se execută aici. Astfel, cadrele didactice care lucrează în laboratorul de rezistență a materialelor vor executa încercări de piese, ochiuri pentru izolatori și încercări de cleme pentru cabluri și vor furniza datele științifice necesare construirii hidrocentralelor „V. I. Lenin" dela Bicaz și a celor de pe Valea Ialomiței, Valea Sadului, etc.

Laboratorul de combustibili, care contribue la buna pregătire a cadrelor necesare pentru construirea centralelor termoelectrice, ajutând pe studenți să-și însușească problemele de combustiune, va întreprinde interesante cercetări în legătură cu valorificarea și înnobilarea lignitilor care se găsesc în țara noastră și care vor juca un rol important, ca izvor de energie, în cadrul realizării Planului Cincinal.

Un ajutor însemnat va putea da și laboratorul de electrotehnică, unde se vor extinde încercările de mare precizie, pentru rezistența diverselor motoare sau materiale rezultate din industria tehnică.

Institutul Politehnic, mai ales prin Facultățile de Electrotehnică și de Mecanică, va ajuta ca mărețele sarcini prevăzute în Planul Cincinal și în Planul de electrificare să fie înfăptuite, sprijinind și contribuind, prin pregătirea cadrelor și prin cercetările științifice, la construirea centralelor hidro și termoelectrice și la electrificarea celor 2000 de sate, prevăzute în Planul Cincinal.

„VOI PREGĂTI ELEVELE CU CEA MAI MARE GRIJA ȘI DRAGOSTE"

Tovarășa Nadejda Avram, profesoară de științe naturale la Liceul de fete din Deva, se gândește la felul cum va trebui să muncească pentru a contribui și ea la realizarea Planului Cincinal. Se gândește că va trebui să stăruie, în lecțiile pe care le predă, mai mult decât a făcut-o până acum, asupra necesității studierii bogăției solului și subsolului nostru.

— Și, mai ales, mă voi preocupa de regiunea Hunedoarei, care are un sol și un subsol deosebit de bogat. S'o cunoască elevele mele cât mai bine. Să prindă dragoste de cercetări. Să le fac să înțeleagă marea importanță a valorificării zăcămintelor de minereu de fier, de cărbune, de aur ori argint. Am să îndemn elevele mele să urmeze Institutul Cărbunelui din Petroșani sau Institutul Minier din Brad.. Și nu numai că am să le îndemn, ci, pentru a contribui în adevăr la realizarea Planului Cincinal, le voi pregăti cu cea mai mare grijă și dragoste. Voi îmbunătăți laboratorul, cu ajutorul elevelor. Iar pe eleva Crăciun Simina, din clasa X-a, deosebit de bună la științe naturale, cu multă pasiune pentru studiu și cercetări, o voi îndruma spre Facultatea de Științe, pentru a deveni un cadru științific superior, o cercetătoare, care să contribue la desvoltarea științei în Patria noastră.

UN ANGAJAMENT GRĂITOR

Satul Bahnia se află la mai puțin de 20 km. de Târnăveni. Populația este jumătate românească, jumătate maghiară Școlile, una română, alta maghiară, amândouă cu câte 7 clase, funcționează în acelaș local, într'un vechi castel al unui fost grof. Clădire improprie și foarte strâmtă pentru numărul mare de copii, pentru dorința lor de a învăța.

Dar tovarășul învățător Gröller Géza ca și toți cei ce muncesc în școala din Bahnia, este bucuros că în Planul Cincinal s'a prevăzut construirea unei școli noi. Și așa cum colaborarea între cadrele didactice române și maghiare este din cele mai bune, așa cum țin consfăi pedagogice și ședințe sindicale comune, așa cum fac serbări cu elevii în cele două limbi și în perfectă armonie, tot așa vor colabora frățește, îndemnând și populația la muncă voluntară, pentru construirea noului locaș de cultură.

— Construind școala, spune Gröller Géza, noi ajutăm înfăptuirea Planului Cincinal. Printre angajamentele pe care mi le iau, pentru a fi folositor Planului Cincinal, este și acela de a-mi pregăti cât mai temeinic elevii ca să intre la Școala Medie Tehnică de Chimie din Târnăveni și la Școala Medie Electrotehnică din Orașul Stalin. Și am să fiu foarte mândru când am să-i văd lucrând, în specialitatea lor, pentru Cincinal.

ȘCOALA IN SPRIJINUL GOSPODĂRIILOR COLECTIVE

Școala satului Luncavița din raionul Măcin încă nu-i terminată. Numărul mare de copii — școala are 18 posturi — impune imperios ca lucrările să fie cât mai grabnic duse la bun sfârșit. Satul are o gospodărie colectivă. Și desigur că școala trebue să fie un sprijin puternic în desvoltarea sectorului socialist în agricultură. Tovarășul învățător Velicescu Pavel, care predă fizico-chimicele la clasele V—VII, se străduește să fie cât mai util realizării Planului Cincinal. El muncește împreună cu colegii lui, pentru terminarea școlii, pentru o cât mai intensă activitate în căminul cultural, pentru a învăța pe țăranii colectiviști să folosească mărețele învățăminte ale colhoznicilor sovietici în buna organizare a gospodăriei și în practicarea unei agriculturi cât mai științifice și mai productive.

PENTRU DESVOLTAREA INVĂȚĂMÂNTULUI ȘTIINȚIFIC

Orașul Botoșani înflorește. Marea fabrică textilă „Moldova", creiată de regimul nostru de democrație populară, este una din cele mai importante pe care le avem în sectorul textil. Profesorul Scobai Alexandru dela Școala Profesională Comercială Mixtă din acest oraș, pregătește cadrele necesare comerțului de Stat. Pentru desvoltarea învățământului științific, profesorii de științe naturale din Botoșani, așa cum povestește tovarășa profesoară Țăranu Sofia, au luat inițiativa ca, în cadrul Cincinalului, să organizeze o grădină botanică în acest oraș.

De asemeni, profesoara Drăgoescu Elena dela Liceul de fete din Galați, membră în Comitetul Societății de Științe Naturale și Geografie, își ia angajamentul să mobilizeze profesorii și elevii din orașul ei pentru a contribui la crearea unei secții botanice la muzeul științific local. Acest muzeu va fi de un real folos studenților dela Institutul de Îmbunătățiri Funciare și elevilor dela școlile din Galați.

VIAȚA NOUĂ, SE NUMEȘTE SOCIALISM, SE NUMEȘTE PACE

Oamenii muncii din Băbeni-Bistrița, regiunea Vâlcea, se îndeletnicesc cu olăritul sau lucrează la fabrica de cherestea, una din cele 7 fabrici mari construite recent, în țară. Învățătorii de aici vor să creeze cadre pentru industria forestieră a regiunii. Ei știu că se va mai face aici, în cadrul Planului Cincinal, o fabrică de butoaie și una de mobilă țărănească, fabrici care au nevoie de specialiști. Și nici creșterea ollor nu va fi neglijată. Dimpotrivă. Arătându-mi că Cincinalul dă o deosebită atenție îmbunătățirii raselor de animale, sporind producția de lapte și cea de lână fină și semifină, tovarășul profesor Georgiesei Mircea, stăruie asupra rolului mare pe care-l au cadrele didactice în lămurirea oierilor din regiune de a porni la îmbunătățirea rasei țurcane sau de a o înlocui cu o rasă mai de preț.

— La orele de zoologie, ca și la căminul cultural, noi o să desbatem mereu această problemă de mare însemnătate economică — ne spune tovarășul Georgiesei. Și pentrucă aici va fi curând și o bogată zonă petroliferă, mă gândesc, ca unul care predau fizico-chimicele la clasele V—VII, să fac un mic laborator. Vom porni la primăvară la construcția unor săli de clasă, că școala ni-i foarte neîncăpătoare. Și eu voi stărui ca o sală să se construiască special pentru laborator.

Discutând despre formarea cadrelor, despre marele lor rol în construirea socialismului, despre îndrumarea tineretului spre școlile tehnice, tovarășul Georgiesei spune:

— Cred că n'ar trebui să uităm nici cadrele artistice. Iată, noi avem un elev, Seraf im Dragoș, deosebit de talentat în arta dramatică. Socot că n'ar fi rău dacă l-am îndemna și ajuta să se facă actor. In Cincinal se prevăd și 5 teatre noi, teatre pentru poporul muncitor, în care să se reprezinte opere ale scriitorilor legați de clasa muncitoare. Teatrul este și el o școală și un mijloc foarte puternic de mobilizare și de educare. Și pentru el, tot noi trebue să ne gândim a crește cadre. Unele fac o mică ucenicie în căminele culturale. Pe cei care-i vedem că au aripi, să-i ajutăm să sboare. Constructori pentru popor, oameni de știință ai poporului și artiști ai poporului. Toți, cot la cot, călăuziți de Partid, să dăm viață cifrelor din primul nostru Cincinal. Și viața asta nouă se va numi socialism, se va numi pace.

Poporul muncitor din țara noastră este azi stăpânul tuturor minelor, al uzinelor, al fabricilor și al căilor de transport din țară, stăpânul tuturor mijloacelor de cultură. Cu ele, azi își îmbunătățește continuu condițiile de trai, își înfrumusețează viața.

Iar școala trebue să contribue, din toate puterile, ca în cincinal, Patria noastră să urce dârz pe culmile de belșug și lumină ale socialismului.

Dumitru Almaș

PENTRU VIITORUL NOSTRU LUMINOS

De mult îl așteptau. Muncitorii cu dragoste pentru el, pentru întâmpinarea lui, minerii Văii Jiului, oțelarii Reșiței și Hunedoarei, filatoriștele Iașului, colectiviștii și țăranii muncitori, milioanele de oameni ai muncii din toate colțurile țării. Pentru primul nostru Plan Cincinal a trecut Maria Cincă la 50 de războaie.

De mult îl așteptau cu nerăbdare. Dar când vestea a pătruns cu repeziciune până hăt departe, în toată țara, cu câtă emoție, cu câtă bucurie au desfăcut mâinile folle de ziar, cu câtă mândrie au sorbit ochii cifrele — sarcini ale Planului. Marea Adunare Națională a votat Legea Planului Cincinal 1951-1955, Legea Primului nostru Plan Cincinal. Câte eforturi, câte victorii ale oamenilor muncii se ascund în această frază. In doi ani, ei au reușit să facă atât cât n'ar fi făcut burghezia în zeci de ani, au înfrânt obstacole după obstacole, au făurit cu mâinile lor fabrici noi, mașini noi. Au crescut și cadre noi, minunate, adevărate cadre socialiste. Numai astfel a fost posibil să pornim cincinalul. Iată deci, legea votată de Marea Adunare Națională are o semnificație atât de deosebită pentru cei ce muncesc. Ea consfințește victoriile mari de până azi, deschide drumul victoriilor, și mai mari de mâine.

Poporul nostru muncitor are sarcina măreață să sporească cu 244 la sută, — aproape de două ori și jumătate — valoarea producției globale industriale. In cei cinci ani de muncă îndârjită, dar plină de satisfacții, oamenii muncii vor fabrica mai multe tractoare, vor înălța mai multe uzine, vor învăța în mai multe școli. Mâine viața celor ce muncesc va fi mai ușoară, mai bogată, mai plină de mulțumirea pe care o aduce știința de carte, învățătura, cultura. Mâine vom avea mai multe bucate în cămară, mai multe cărți în bibliotecă. Acest „mâine" se construește cu mințile și brațele a milioane de oameni ai muncii. Planul Cincinal a adus bucurie în inimile lor, le-a sporit puterile, le-a îndârjit hotărârile. Prețuindeni se muncește acum mai bine, mai spornic, mai avântat. Și tot mai bine vor munci în viitor oamenii noi, crescuți de Partid.

★

Planul Cincinal deschide o fereastră spre viitor. Prin ea se întrezărește minunatele construcții care vor schimba cu desăvârșire fața țării, o vor face mai frumoasă, mai bogată. Și entuziasmul cu care Planul a fost primit în întreaga noastră Patrie dovedește că oamenii muncii au înțeles acest lucru.

La uzinele „Semănătoarea" din Capitală s'au adunat strungarii după încetarea lucrului în hala cea nouă. A venit agitatorul Constantin Teodorescu să le vorbească despre Planul Cincinal. „Uitați-vă la uzina noastră, a spus el, tovarăși și veți vedea și aici transformările pe care le-a înregistrat Patria noastră în cei doi ani de muncă planificată. Dintr'o întreprindere mică, instalată în niște magherițe insalubre, întunecoase, murdare, lucrăm azi într'o uzină modernă, fabricăm mașini perfecționate. Privind la ce am realizat în doi ani de muncă, ne putem da seama și mai bine ce vom îndeplini în cinci. In doi ani s'au investit din fonduri centralizate, pentru desvoltarea economiei naționale și pentru ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii peste 260 miliarde lei; în cincinal, avem lucrări de investiții de 1330 miliarde.

Industria metalurgiei prelucrătoare va crește până la 1955 cu 220 la sută față de 1950. Vom construi o fabrică de utilaj greu, o fabrică de scule, vom mări fabricile existente. Pentru ridicarea nivelului nostru de trai, Statul va investi peste 43 miliarde lei pentru construcții de locuințe muncitorești...".

Minunata poveste adevărată a strungarului Constantin Teodorescu a umplut de entuziasm inimile muncitorilor dela „Semănătoarea". Și ei și-au dat seama că nu vor putea să-și dovedească dragostea pentru acest dar de preț al Partidului și Guvernului, decât angajându-se să muncească mai mult și mai bine. Deaceea s'a angajat Gheorghe Rădulescu să depășească în medie normele cu 30 la sută, deaceea și-au luat atât de frumoase angajamente toți ceilalți strungari ai uzinei „Semănătoarea".

★

Cât de multe s'au schimbat în viața țăranului muncitor Florea Siminea din comuna Cinca, raionul Vedea. Ce drum lung a parcurs el dela robia pe moșia boerului Pop și până la viața înfloritoare de azi. Odată cu viața lui și a tovarășilor lui, s'a schimbat și comuna. In doi ani, în satul lor s'a construit un cămin cultural cu aparat de cinematograf, o școală, o fabrică de marmeladă, un cuptor pentru uscat fructe, un mare grajd comunal, atâtea și atâtea minunății pe care în trecut țăranii muncitori nici nu le-ar fi putut visa.

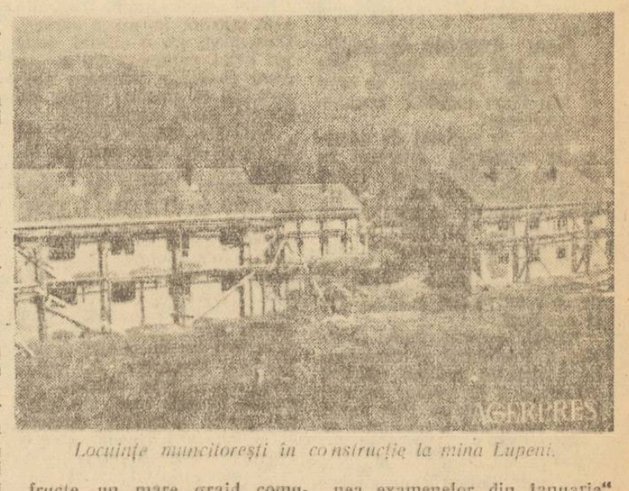

Locuințe muncitorești în construcție la mina Lupeni.

Nu e deci de mirare că atunci când a sosit în satul lui vestea votării Planului Cincinal, Florea Siminea s'a bucurat foarte, nu e de mirare că a desfăcut cu emoție ziarul și a început să citească familiei sale prevederile măreț ale Planului. Acum, Florea Siminea, poate citi și scrie. Școala de alfabetizare din sat l-a făcut să poată deslega taina slovelor.

Și astfel a putut citi țăranul muncitor Florea Siminea alor săi despre creșterea sectorului socialist în agricultură, despre ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare, despre construirea bazei economice a socialismului. „Va fi realizată mecanizarea pe scară largă a muncilor agricole și se vor intensifica acțiunile pentru mărirea fertilității solului". „Se va asigura aprovizionarea gospodăriilor agricole colective și a țăranilor săraci și mijlocași cu semințe selecționate". „Valoarea producției globale în agricultură va atinge în 1955, un nivel de 188 la sută față de anul 1950, iar sectorul de Stat un nivel de 219 la sută față de anul 1950".

Rând pe rând au aflat apoi Florea Siminea și familia lui despre creșterea numărului stațiunilor de mașini și tractoare până la 428, despre înzestrarea acestora cu 18.400 tractoare, 1000 combaine, 3250 batoze, etc., despre irigarea a 120.000 ha., despre miliardele de lei ce vor fi investite în construirea de locuințe, școli, băi, cantine, cămine culturale, etc., în mediul rural.

In acea seară a fost sărbătoare în căminul lui Florea Siminea, ca și în casele tuturor celorlalți cetățeni cinstiți ai Patriei noastre. Sărbătoarea marilor speranțe.

★

Uriașele construcții ale cincinalului necesită cadre noi, numeroase, constructori pricepuți, mecanici, inginerii și tehnicienii ieșiți din rândurile poporului nostru muncitor, ridicați de Partid, crescuți în noile așezăminte de cultură, vor conduce cu pricepere lupta pentru industrializarea socialistă a țării.

De acest lucru, de necesitatea lui vitală și-au dat seama studenții bucureșteni, ca și cei din celelalte centre universitare ale țării.

„Nici un restantier în sesiunea examenelor din ianuarie" este lozinca cu care ei și-au concretizat voința de a contribui la realizarea în bune condițiuni a Cincinalului.

Stoica Maria este studentă în anul III la Facultatea Electrotehnică. Și ea s'a preocupat în chip deosebit de modul în care ar putea fi mai utilă în opera de electrificare a țării. Tovarășa Maria Stoica s'a hotărât să studieze cu mare atenție o problemă însemnată: arderea cărbunelui pulverizat. Ea știe că în termocentralele ce se vor construi trebuesc cruțați combustibilii superiori, trebuesc folosiți cărbunii inferiori, turba, lignitul, praful de cărbune. Și tovarășa Stoica a știut să-și orienteze preocupările spre sectorul unde este nevoe de noi cunoștințe, de noi studii în folosul operei de electrificare a țării.

La fel ca dânsa gândesc și Constantin Dragomir, student chimist și Oprea Gheorghe, muncitor la uzinele „Ilie Pintilie" actualmente student la Politehnică, secția mecanică, la fel gândesc milie de studenți care se pregătesc să se alăture activ la acțiunea de realizare a Planului Cincinal. Insușindu-și cât mai temeinic cunoștințele, ei vor putea să aducă un sprijin serios tovarășilor lor din producție.

In trei colțuri diferite ale țării, în trei sectoare de muncă diferite, Legea pentru Planul Cincinal a avut același puternic ecou. Același ecou l-a avut vestea mare a cincinalului și pe șantierele Canalului ca și pe cel al hidrocentralei dela Bicaz, în schelele Prahovei ca și în minele Săsarului și Herjei.

Peste tot citirea sarcinilor Cincinalului a constituit prilejul unui bilanț al activității depuse în ultimii doi ani, un prilej de mărețe angajamente pentru anii ce vin.

Chezășie că aceste angajamente vor fi îndeplinite cu cinste, stau drumul înțelept pe care ne conduce Partidul nostru, imensul și multilateralul ajutor al Uniunii Sovietice, existența uriașului Front al Păcii și Socialismului.

Paul Marian

40 MILIARDE LEI PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNT

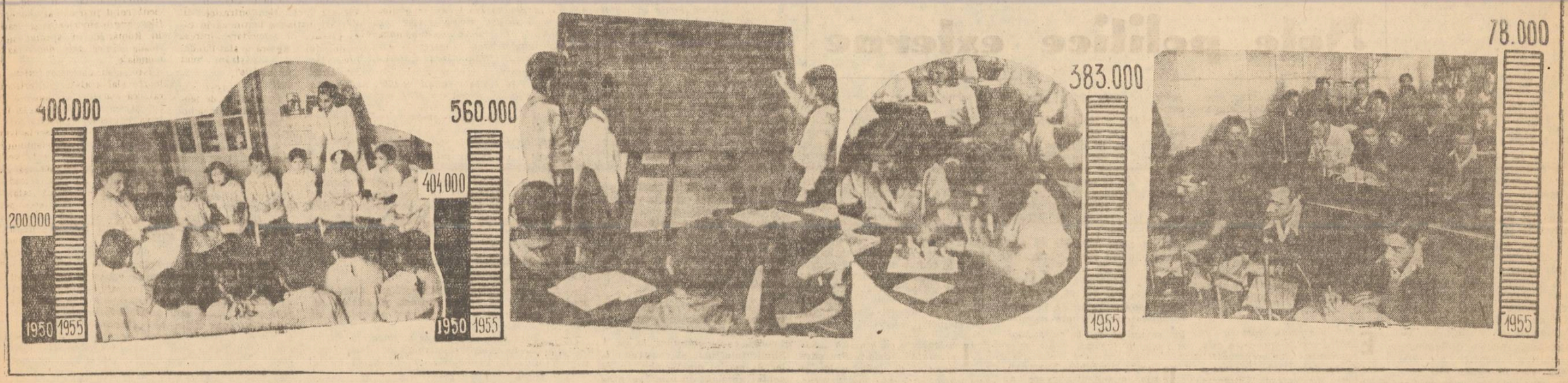

● *Invățământul preșcolar va cuprinde în anul 1955. 400.000 de copii, față de 200.000 câți sunt înscriși în instituțiile preșcolare în anul 1950. In acest scop, vor fi construite, în cursul cincinalului, 270 localuri noi de grădinițe.*

Astfel, un număr tot mai mare de mame muncitoare, dela oraș și dela sate, vor avea asigurată creșterea și educarea copiilor lor, ele putând munci în liniște pentru progresul Patriei.

● *In clasele V-VII, în anul școlar 1955-956 vor urma, în total, 560.000 de elevi, față de 404.000 în anul 1950. In acest scop, se vor construi 2000 de clase noi, 111 internate, și se va mări, prin amenajări, capacitatea de școlarizare și de cazare.*

Astfel, datorită conducerii Partidului și efortului clasei muncitoare, tot mai mulți copii ai oamenilor muncii vor putea învăța carte în condiții cât mai bune.

● *In învățământul mediu de toate gradele numărul elevilor va spori în 1955 la 383.000, ceeace înseamnă o creștere de 28 la sută față de anul școlar 1950-1951. Școlile vor fi dotate cu tot mai mult material didactic, vor fi înzestrate cu laboratoare tot mai bune și mai complete. Aceste școli vor crește cadre medii necesare producției și vor pregăti elemente cât mai valoroase pentru institute și facultăți.*

● *In învățământul superior, numărul studenților va spori considerabil, ajungând la 78.000 în 1955, ceeace reprezintă o creștere de 40 la sută față de numărul studenților care sunt cuprinși azi în institutele și facultățile noastre. Pentru aceasta, se va începe construirea Centrului Universitar din București, care va deschide largi posibilități de desvoltare științifică și profesională cadrelor noastre superioare.*

Lichidarea analfabetismului — o importantă sarcină patriotică*)

Acum 75 de ani, marele nostru poet Mihail Eminescu, care a fost o vreme revizor școlar, scria cu amărăciune despre o școală dintr'o comună din Moldova, anume Mânjești: **„In decurs de 7 ani, adică de când există școala, a ieșit știind carte un singur băiat".**

O asemenea situație jalnică se putea întâlni până acum câțiva ani în orice altă parte a țării, burghezia și moșierimea ținând massele muncitoare în întuneric pentru a le putea exploata și asupri după plac.

Peste 4.000.000 de analfabeți — iată una dintre cele mai triste moșteniri pe care ni le-a lăsat regimul burghezo-moșieresc!

Numai în regimul de democrație populară, interesat ca poporul muncitor să-și ridice nivelul cultural și să se antreneze în munca de gospodărire și conducere a Statului, de construire a socialismului, îndeplinirea uriașei sarcini a lichidării analfabetismului a devenit nu numai posibilă dar și necesară.

Astăzi, datorită luptei hotărîte a Partidului și Guvernului nostru pe tărâmul ridicării culturale a oamenilor muncii, se înlătură într'un ritm rapid plaga rușinoasă a neștiinței de carte. Peste un milion și jumătate de oameni au absolvit până acum cursurile de alfabetizare.

Învățând carte, Maria V. Jurvădeanu, din Mânjești — satul despre care a scris pe vremuri Eminescu — a devenit secretara organizației U.F.D.R. din comună; Vasile Oprea din Drăgoești, regiunea Ialomița, bibliotecar al căminului cultural... Ca ei sunt astăzi în țara noastră sute de mii cărora regimul de democrație populară le asigură posibilități tot mai largi de a-și însuși știința și cultura, de a deveni constructori conștienți ai socialismului.

La sfârșitul primului nostru Plan Cincinal, analfabetismul va fi doar un vis urât, din vremuri apuse pentru totdeauna. Va fi închis și izvorul neștiinței de carte cuprinzându-se în școli toți copiii de vârstă școlară.

De peste o lună de zile au început cursurile primului an de alfabetizare în cadrul Planului Cincinal. In multe raioane din regiunea Stalin, Târgu-Mureș, la Canalul Dunăre-Marea Neagră, în întreprinderile „Vulturul" din Comarnic, „Tehnomarina" din București, etc. cursurile se desfășoară în bune condițiuni, elevii vin regulat la cursuri. Numeroși învățători au înțeles că ei trebue să dea cei dintâi dovadă de o deosebită dragoste și atenție față de cei pe care îi ajută să deslușească slovele. Acolo unde organizațiile de massă duc o muncă temeinică de lămurire a oamenilor, neștiutorii de carte participă cu drag la cursuri. In comuna Rieni, regiunea Bihor, organizațiile de massă, îndrumate de Partid, au depus o înflăcărată muncă de mobilizare și lămurire asigurând astfel o frecvență de sută la sută la cursuri.

In munca de alfabetizare mai există însă serioase lipsuri. Nu peste tot se dă atenția cuvenită atragerii la cursuri a neștiutorilor de carte din rândul muncitorilor fruntași, salariaților gospodăriilor de Stat, membrilor gospodăriilor colective și tineretului Din cauză că munca de lămurire și mobilizare nu s'a făcut temeinic și la timp, frecvența este scăzută la unele cursuri. Deasemeni nu a existat peste tot grija patriotică de a asigura condițiile necesare alfabetizării și anume: cadre, rechizite, local, combustibil.

Rădăcina acestor lipsuri stă în faptul că unii încă nu înțeleg cât de importantă este răspândirea științei de carte în opera de construire a socialismului. Unele organizații de partid neglijează controlul și îndrumarea muncii de alfabetizare pe motiv că „au alte sarcini mai importante". In comuna Legii, raionul Cluj (unde există și o gospodărie colectivă) nu începuseră cursurile la 1 Decembrie, iar secretarul Comitetului raional de partid, Ferentz Iosif, privind cu multă ușurință această chestiune, nu o considera ca o gravă rămânere în urmă.

Deasemeni la fabrica de confecțiuni din Cotroceni, București, atât secretarul organizației de partid, cât și președintele comitetului sindical s'au desinteresat complect de felul cum decurge munca de alfabetizare. Așa se explică dece, cu toate că aici există un numeros personal, (6 tovarăși salariați) destinat special muncii de alfabetizare, din cei 300 de analfabeți vin la cursuri foarte puțini.

O greșeală nu mai puțin gravă este aceea a fostului Comitet Provizoriu și a organizațiilor de massă din Lupeni, care au socotit că munca de alfabetizare este o sarcină care privește numai cadrele didactice și nu au înțeles că Sfaturile Populare, U. T. M., U.F.D.R., comitetele de întreprinderi, ministerele au sarcina să sprijine activ munca de alfabetizare. In același timp, mai sunt învățători care neglijează alfabetizarea, sub pretextul că sunt „ocupați" cu școala.

Unii inspectori ai Ministerului Învățământului Public se mulțumesc să viziteze doar Secțiile de Invățământ ale Sfaturilor Populare regionale și nu merg pe teren în comune sau fabrici, pentru ca asistând la cursuri să tragă concluzii, să generalizeze și să popularizeze experiența pozitivă. Direcția Invățământului elementar și preșcolar, din Ministerul Invățământului Public, la o lună dela începerea cursurilor, nu poseda încă o situație cât de cât completă asupra mersului alfabetizării în gospodăriile agricole colective

Pentru ca anul acesta să fie smulși din bezna neștiinței încă 700.000 de oameni, pentru a putea îndeplini sarcina pusă de Planul Cincinal este necesară mobilizarea largă a tuturor celor care pot da o contribuție la această muncă: învățători, profesori, medici, tehnicieni, agronomi, elevi, studenți, funcționari, gospodine. Stârpirea analfabetismului este o sarcină patriotică pentru îndeplinirea căreia trebue să lupte fiecare cetățean conștient al Republicii noastre.

Acum, când pășim la înfăptuirea primului nostru Plan Cincinal, când mărețul Plan de electrificare începe să prindă viață, când se scot la iveală și se valorifică în folosul poporului bogățiile țării, când trebuesc desfășurate toate energiile creatoare, rămășițele analfabetismului devin mai mult ca oricând o frână în desvoltarea țării spre socialism, o frână care trebue înlăturată cu toată hotărîrea.

Cu o deosebită intensitate trebue desfășurată alfabetizarea la sate unde sunt cei mai mulți neștiutori de carte și unde dușmanii de clasă — chiaburii — încearcă totul pentru a împiedica pe țăranii muncitori să se trezească la o nouă viață. Accentul principal trebue pus pe sectorul socialist al agriculturii, pentru ca și pe tărâm cultural acesta să fie un exemplu pentru țărănimea muncitoare din gospodăriile individuale. „Fiecare membru al gospodăriilor colective să știe carte!" Iată lozinca ce trebue să ne însuflețească în lupta pentru lichidarea definitivă a analfabetismului în gospodăriile colective încă în cursul acestui an școlar.

In centrele muncitorești, orice urmă a analfabetismului trebue să dispară cât mai grabnic.

Ministerul Invățământului Public trebue să ia măsuri pentru a asigura cursurilor de alfabetizare cadre didactice bine pregătite, manuale necesare și un program bine întocmit. Deasemeni este necesar să fie îmbunătățit radical sistemul de îndrumare și control al muncii de alfabetizare și să se desfășoare o intensă propagandă și agitație prin presă, afișe, broșuri, panouri, radio, cinematograf.

Sfaturile Populare, organizațiile de massă, sindicatele, au sarcina de a sprijini puternic alfabetizarea și de a asigura, prin folosirea resurselor locale, condițiile materiale cele mai prielnice. Comitetele regionale și raionale de partid sunt datoare să acorde cea mai mare importanță acestei munci de mare însemnătate politică, s'o îndrume permanent și să vegheze ca sarcinile Planului Cincinal să fie realizate cu deplin succes și în acest domeniu. Unind toate aceste eforturi să facem ca lupta pentru lichidarea analfabetismului în cursul primului nostru Plan Cincinal să devină cu adevărat o cauză a întregului popor muncitor!

*) *Din Scânteia Nr. 1921 din 21 Decembrie 1950.*

La aniversarea lui Mao Tse Dun marele conducător al poporului chinez

Mao Tse Dun, marele conducător al poporului chinez, a împlinit 57 de ani.

Născut într'un sat din Nordul Chinei, dintr'o familie de țărani săraci, Mao Tse Dun și-a închinat întreaga lui viață luptei de eliberare a poporului său. Inflăcărat de biruințele proletariatului rus, tânărul Mao s'a înrolat, cu elan, în mișcarea revoluționară chineză încă din anii săi de studenție, la Pekin, în 1919, participând la marile greve și demonstrații muncitorești și studiind cu nesaț învățătura marxist - leninistă. „Chinezii și-au însușit marxismul după ce acesta a fost aplicat de ruși, — spune Mao Tse Dun. Inainte de Revoluția din Octombrie, chinezii nu numai că nu au cunoscut pe Lenin și Stalin, dar n'au cunoscut nici pe Marx și Engels. Salvele de tun ale Revoluției din Octombrie ne-au adus marxism-leninismul".

Mai târziu, în 1921, Mao Tse Dun ia parte la constituirea Partidului Comunist Chinez, al cărui conducător devine grație excepționalelor sale calități revoluționare, de tribun și organizator. Ani deărândul, el desfășoară o vastă muncă agitatorică și organizatorică în sate și orașe, iar ulterior, în 1927, când din ordinul imperialiștilor, Ciang-Kai-Shek dezlănțuie o sângeroasă represiune anti-comunistă, Mao Tse Dun și Ciu-De, vechiul său tovarăș de luptă, pun bazele unei armate revoluționare, care eliberează întinse regiuni ale Chinei. Timp de alți ani de zile, aceste forțe populare duc o luptă eroică contra trupelor reacționare ale trădătorilor din Kuomintang, străbătând peste 11.000 de km. — parcurs în intervalul căruia au dat neîncetate bătălii împotriva mercenarilor lui Ciang mult mai numeroși și mai bine înarmați. Acest legendar marș, rămas cunoscut sub denumirea de „Marele Marș", a constituit o epopee unică în istorie, prin dificultățile enorme pe care armata revoluționară a avut să le biruie, zi de zi. Mao Tse Dun a cântat în versuri minunate, această măndră și grandioasă biruință:

Departe'n zare mii de fluvii curg
Și-s mii de munți cu creasta peste vreme.
Dar oastea merge'n Marele ei Marș
De osteneli și piedici nu se teme.
Peste Cinci Creste — amenințând cu ploaia
Norii își mișcă 'ncet enormul trunchi,
Râul Uman zbucnește peste maluri,
Noi mergem în noroi până'n genunchi.

Deabia ajuns în Yenan, la capătul Marelui Marș, Mao Tse Dun trece la organizarea unui guvern popular, care înfăptuiește o serie de reforme structurale în provincia respectivă, pornind apoi o dârză luptă de rezistență împotriva trupelor japoneze, care invadaseră Nordul Chinei. Mai târziu, când isbucnește cel de-al doilea război mondial și când trupele nipone pătrund până'n Sudul Chinei, silind pe Kuomintangiști să se refugieze la Ciung-King, armata populară chineză condusă cu măestrie de Mao și Ciu-De suportă greul războiului contra cotropitorilor. Iar apoi, în 1945, când agresorii japonezi au fost sdrobiți de către glorioasa Armată Sovietică și când imperialiștii americani, dorind să ia locul imperialiștilor niponi, ordonaseră lacheului lor Ciang-Kai-Shek de a ătaca forțele populare, Mao pornește cu bravii săi ostași, sprijinit activ de majoritatea poporului chinez, o luptă hotărîtoare contra intervenționiștilor yankei și a slugilor lor kuomintangiste.

Această năvalnică ofensivă a Armatei Populare, dirijată cu măestrie de Mao Tse Dun, a dus la nimicirea forței militare a lui Ciang-Kai-Shek, în ciuda miliardelor de dolari primite de acesta din partea Statelor Unite. Rezultatul acestei victorii istorice a fost proclamarea la 1 Octombrie 1949 a Republicii Populare Chineze.

Această epocală izbândă se datorează aplicării de către Partidul Comunist Chinez, sub conducerea lui Mao Tse Dun a teoriei marxist-leniniste și a tacticei și strategiei revoluționare leninist-staliniste, la condițiile specifice ale Chinei. „Suntem recunoscători lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, care ne-au înzestrat cu armele necesare — a spus Mao Tse Dun. Aceste arme nu sunt mitraliere, ci marxism-leninismul". Sub conducerea sa, Partidul Comunist Chinez a crescut și s'a întărit, numărând în prezent peste 5 milioane de membri și bucurându-se de încrederea sutelor de milioane de oameni ai muncii chinezi.

Astăzi, după ce lanțurile imperialismului și feudalismului au fost rupte, Mao Tse Dun conduce mai departe lupta pentru întărirea Statului popular chinez și pentru desăvârșirea revoluției pe plan economic, social și cultural. Stâncă de granit în Estul Asiei, Republica Populară Chineză barează drumul, în mod decisiv, imperialiștilor americani care ar vroi să-și înfigă din nou ghiarele lor sângeroase în trupul popoarelor asiatice ce și-au dobândit sau sunt pe cale de a-și dobândi independența. Prietenia și alianța R.P. Chineze cu Marea Țară a Socialismului constituie una din principalele chezășii că pacea popoarelor lumii va fi salvată, împotriva canibalilor imperialiști.

La cea de-a 57-a aniversare a lui Mao-Tse-Dun, poporul muncitor român îi urează marelui conducător al Republicii Populare Chineze o viață lungă și noi și mărețe victorii în lupta pentru consolidarea revoluției chineze, în lupta pentru pace și socialism.

Ne scriu studenții noștri din Uniunea Sovietică

Prietenia noastră

In timp ce pirații aerieni ai Statelor Unite prefac în ruină zidurile școlilor și ale universităților din Coreea, la mii de kilometri spre apus, dincolo de continentul asiatic, la Apus de lanțul Uralilor, în Moscova, capitala Statului Sovietic, se înalță schelele construcției celei mai mari universități din lume.

Ea va avea 32 de etaje, dominând cu blocurile gigantice orașul pașnic, orașul zecilor de mii de studenți.

Etajele cresc văzând cu ochii, gata să înfrunte parcă norii cenușii de toamnă întârziată.

Universitatea crește, crește în fiecare zi pentru generațiile fericite ale viitorului, pentru studenții ruși și uzbeci, ucrainieni și georgieni. Ea se pregătește să-și deschidă în grabă porțile pentru cei dornici să cunoască științele cele mai înaintate, literatura, istoria, legile naturii, marxism-leninismul.

Aici vor învăța nu numai fiii popoarelor sovietice; aici vor învăța și cei mai harnici dintre studenții țărilor de democrație populară. Muncitorul dela Grivița Roșie sau țăranul de pe câmpia Bărăganului se simt mândri când feciorii lor sunt trimiși la Universitatea din Moscova, știind că roadele învățăturii lor le va culege întregul nostru popor.

Nu de mult, în revista umoristică „Crocodilul" a apărut un desemn, înfățișând pe un student al Universității Lomonosov, care, în timp ce trece pe lângă construcția noii clădiri se oprește o clipă din mers, ridică privirile spre o muncitoare ce așează în grabă cărămizile și-o întreabă nerăbdător și plin de curiozitate:

— „Voi când terminați?
— „Noi în 1951! Dar voi?
— „Noi în 1953! — răspunse fâsticit studentul.

Colegul meu de cameră, Grișa Cenhrai, viitor inginer, a fost parașutist în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Suntem foarte buni prieteni. Eu mă străduesc să învăț dela el tot ce are mai bun, mai frumos: dârzenia, patriotismul și modestia atât de caracteristice oamenilor sovietici. El caută să cunoască tot ceeace a creat poporul român, să-i afle obiceiurile, tradițiile. Se entuziasmează ca un copil, când vede că reușește să citească în românește câteva versuri din Eminescu:

Codrule, codruțule,
Ce mai faci drăguțule?
Că de când nu ne-am văzut
Multă vreme a trecut.

Grișa a îndrăgit cântecele și jocurile noastre și-mi cere mereu să-i vorbesc despre piesele lui Caragiale, despre povestirile lui Creangă, despre versurile lui Eminescu.

Și la fel sunt toți oamenii sovietici, mândri de cultura lor: de cărțile scriitorilor ruși și de poeții Kazahstanului, de corurile ucrainiene și de horele săltărețe ale Georgiei, — dornici să vadă înflorind arta tuturor popoarelor libere de pe întreg cuprinsul pământului și, printre ele, ca vlăstar tânăr și plin de speranță, creațiunile poporului nostru.

Intr'una din zilele obișnuite ale muncii dela Institut, vecinul meu de bancă m'a tras deoparte și mi-a vorbit cu o deosebită căldură:

— Eu am luptat pe front pentru libertatea României și de atunci mă simt foarte aproape de voi. Orice bucurie de-a voastră este și bucuria mea.

Colegul acesta al meu și-a vărsat sângele pentru eliberarea poporului nostru, a fost rănit în luptele pentru Turda. De atunci el urmărește îndeaproape ritmul desvoltării Patriei noastre și admiră fiecare pas al nostru pe drumul vieții noi, văzând în faptele vii ale istoriei că lupta lui nu a fost zadarnică. Și aceasta o consfințesc realitățile zilelor noastre. Poporul român a alungat pe moșieri și fabricanți. El își construește azi o viață nouă, o viață socialistă.

Soarele răsare roșiatic, purpuriu, învăluind în limbi de foc schelele de oțel ale viitoarei universități. Noi etaje au crescut parcă peste noapte. Cu fiecare răsărit de soare, Universitatea crește mândră, triumfătoare, fruct al muncii creatoare.

Și noi vom învăța în ea, iar după noi vor învăța generațiile viitoare ale popoarelor libere studiind învățăturile glorioasei epoci staliniste, întărind lagărul păcii, cimentând frăția între popoare.

Mircea Săucan
Inst. Cinematografic Moscova

Cum a pregătit Institutul de Mecanică din Cluj sesiunea din Februarie a Examenului de Stat

Institutele de învățământ superior sunt chemate să promoveze în producție cadre tehnice superioare, cu o înaltă pregătire profesională, cadre de conducere în industrie și agricultură.

Institutul de Mecanică din Cluj trimite anul acesta în producție prima serie de absolvenți, ingineri mecanici specialiști în mașini de transport și în motoare cu combustie internă.

Pe baza instrucțiunilor trimise de Ministerul Invățământului Public și de Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice, privind pregătirea Examenului de Stat din sesiunea din Februarie, conducerea institutului a căutat să-și organizeze în așa fel munca încât Examenul de Stat să fie un puternic mijloc de verificare a cunoștințelor absolvenților și a posibilității lor de a rezolva problemele ce li se vor pune în producție.

Toate acestea au făcut ca Institutul să înceapă munca de pregătire încă înainte ca absolvenții să fi plecat în producție, la practică.

Munca propriu zisă a început odată cu fixarea subiectelor pentru proecte, care au fost elaborate de direcția de studii a institutului în colaborare cu Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice precum și cu conducerile fabricilor, uzinelor și întreprinderilor unde fac practică absolvenții. Astfel pentru specialitatea „motoare cu combustie internă" s'au dat următoarele subiecte: Proiectul pentru adaptarea cutiei de viteză a unui I.A.R. 23 la motorul de tractor I.A.R. 23 A. Care este bilanțul de energie la tractorul I.A.R. 23; Proiectul unui tractor agricol cu roți metalice care, folosind motorul I.A.R. 22, va desvolta în viteza I-a, la cârlig, forța de tracțiune pentru un plug cu trei brazde care lucrează la 20 cm. adâncime în teren de 100 kg. (d.m.p.); Transformarea unui motor Diesel cu injecție directă în Diesel cu anti-cameră cu aprindere 15 C.P. 800 turne m. cu 1 cilindru.

Subiectele proectelor arată că conducerea institutului s'a străduit să dea candidaților posibilitatea de a lega strâns teoria de practică.

Odată plecați la practică în producție, absolvenții au continuat să țină un contact strâns cu institutul. Cadrele didactice ale Institutului au plecat pe teren și au stat de vorbă cu fiecare absolvent în parte, discutând despre stadiul proectului și despre greutățile pe care le întâmpină în terminarea lui. Așa, de exemplu, au procedat tov. Gherman Nicolae, profesor la catedra „Motoare cu combustie internă" și Bărbulescu Florin, conferențiar la catedra de „Motoare ușoare și tractoare". Dar ceeace trebue subliniat e faptul că pentru realizarea proectelor, candidații au primit un ajutor esențial din partea inginerilor, a tehnicienilor și a maiștrilor din întreprinderile unde fac practică.

Toate acestea au contribuit ca unele proecte să constitue, în același timp, și inovații în domeniul respectiv care au fost reținute și puse în aplicare de către fabricile și uzinele unde au fost executate. Printre inovatori, amintim pe tovarășii Sculptoreanu Ernest și Weber Ion.

Incepând dela 1 Noembrie, majoritatea absolvenților s'au întors din producție, venind la Institut pentru a-și termina proectul (partea teoretică), sub îndrumarea directă a tovarășilor profesori. In același timp, ei au venit pentru a urma cursurile și seminariile pregătitoare la materia principală și la marxism-leninism. Profesorii au fixat ore de consultații în fiecare săptămână, iar de multe ori vin după amiaza în sălile de proecte și discută cu candidații felul cum merge munca de terminare a proectului. Multe din proecte sunt astăzi terminate iar altele în faza finală, ceeace va permite ca luna Ianuarie și prima jumătate a lunii Februarie să fie dedicate recapitulării marxism-leninismului și a principalelor materii de examen.

Pentru a asigura o cât mai bună desfășurare a muncii de pregătire a examenului, tovarășul decan Anton Gligor și tovarășul director de studii, E. Sava, și-au propus, în planul lor de muncă, să controleze activitatea seminariilor și a cursurilor pregătitoare ca și studiul individual al candidaților; să organizeze dactilografierea proectelor și să țină un contact strâns cu candidații, atât personal cât și prin profesorii respectivi.

In munca de pregătire a Examenului de Stat la acest institut există însă o lipsă foarte serioasă. Este vorba de pregătirea marxist-leninistă a candidaților. După cum se știe, această serie de absolvenți n'a urmat în tot timpul celor patru ani niciun curs de marxism-leninism. Tocmai deaceea era necesar ca Institutul să se preocupe îndeajuns de această latură deosebit de însemnată a pregătirii candidaților. Or seminariile de marxism-leninism vor începe deabia în cursul lunii Ianuarie și ele vor avea loc o singură dată pe săptămână. Cu toate că a rămas puțină vreme până la examen, trebuesc totuși luate măsuri pentru îmbogățirea cunoștințelor marxist-leniniste ale candidaților, pentru încadrarea acestora cu un număr suficient de asistenți indicându-li-se metode cât mai bune de studiu individual.

Direcția de studii și decanatul acestui institut ar fi trebuit deasemenea să se intereseze îndeaproape și de cei șase candidați încorporați de M. A. I. și care aveau proectele aproape terminate, ajutând și acestora să se poată pregăti în vederea Examenului de Stat din Februarie.

Prin înlăturarea acestor lipsuri se va înfăptui o bună organizare a Examenului de Stat, asigurându-se astfel succesul cât mai deplin primei serii de ingineri mecanici, atât de necesari industriei și agriculturii noastre.

C. Ciuchindel

Ședința comună a U. S. S. I. și a M. I. P. cu președinții sindicatelor studențești din întreaga țară

Vineri 22 Decembrie, a avut loc ședința comună a Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ și a Ministerului Invățământului Public cu președinții sindicatelor studențești din întreaga țară.

U.S.S.I. a organizat aceasta pentru a analiza în mod critic activitatea sindicatelor studențești dela înființarea lor până acum, precum și felul cum ele au fost sprijinite de către M.I.P. și de către U.S.S.I. atât în îmbunătățirea condițiilor de învățătură, cât și a condițiilor de trai ale studenților.

Sedința a avut următoarea ordine de zi: raportul tovarășului C. Marcu, directorul învățământului superior din M.I.P., raportul tovarășului Soare, director adjunct al învățământului superior, coraportul prezentat de tovarășul I. Apolzan, secretarul U.S.S.I. Au luat apoi cuvântul delegatul C.C. al U.T.M., delegatul G.G.M. și numeroși președinți de sindicate, profesori universitari, studenți.

Tovarășul director Marcu, în raportul său, a insistat în deosebi asupra pregătirii sesiunilor de examene și a arătat sarcinile concrete ce revin sindicatelor studențești în această problemă.

In continuare, tov. C. Marcu a adus o critică severă sindicatelor studențești, care nu acordă importanța cuvenită disciplinei și care nu caută să cultive o nouă atitudine în ce privește frecvența la cursuri.

Tovarășul Soare, după ce a arătat grija Partidului și a Guvernului nostru pentru toți studenții fii de muncitori și de țărani muncitori, a analizat lipsurile M.I.P., ale celorlalte ministere și ale institutelor de învățământ superior în ceeace privește cazarea și hrana studenților.

Analizând munca sindicatelor studențești, tovarășul Soare a arătat lipsurile comitetelor sindicale care nu au cercetat temeinic situația materială a studenților și care au lăsat să se strecoare printre bursieri fii de chiaburi și de moșieri. Comitetele sindicale, deasemenea, nu înțeleg suficient colaborarea ce trebue să existe între sindicatele studențești și administrațiile facultăților. Aceste comitete trebue să acorde o importanță mult mai mare educației studenților care, în multe cămine au avut o atitudine nejustă față de bunurile Statului.

In coraportul prezentat de tov. Ion Apolzan, secretarul U.S.S.I., s'au arătat condițiile de învățătură și de trai ale studenților care aparțin acestei Uniuni.

Analizând în mod critic munca desfășurată de sindicatele studențești dela organizarea lor, precum și sprijinul dat de Minister și de Uniune, coraportorul a subliniat atât realizările cât și lipsurile acestei munci.

Dacă sunt o mulțime de lipsuri, a spus tov. Apolzan, aceasta se datorește în mare parte faptului că Uniunea nu a colaborat strâns cu Ministerul. Uniunea s'a mulțumit doar să semnaleze lipsurile, fără să urmărească înlăturarea lor.

Numeroși președinți de sindicate, luând cuvântul la discuții, au arătat greutățile pe care le întâmpină în munca lor, atât în crearea unor condiții mai bune la învățătură, cât și în cazarea și îmbunătățirea hranei. Deosebit de prețioase au fost completările făcute de tov. profesor Mironescu, bibliotecarul Universității „C. I. Parhon", de tovarășa Ileana Mavrodin, directoarea de studii la Școala Superioară Pedagogică și de către tov. Orza, decanul Facultății de Filologie, care au arătat necesitatea unei strânse și juste colaborări între administrațiile facultăților și sindicatele studențești.

Tovarășul Dan Predescu din partea C.C. al U.T.M. a arătat cum trebue înțeleasă colaborarea între sindicatele studențești și organizațiile U.T.M. pentru realizarea sarcinilor comune trasate de Partid.

Tovarășul Ceaușescu din partea C.G.M., analizând raportul prezentat de organele M.I.P., a arătat că acesta trebuia să fie mult mai concret. Raportul M. I. P. a explicat frecvența neregulată dela diferite facultăți numai prin lipsurile sindicatelor studențești, fără să facă o analiză concretă a muncii M.I.P., fără să arate lipsurile pe care le are Ministerul în repartizarea burselor în realizarea unei discipline liber consimțite, în pregătirea Examenului de Stat.

In cuvântul de încheere, tov. Mihail Nanu, președintele U.S.S.I. a subliniat sprijinul pe care l-a adus această ședință în îmbunătățirea muncii Uniunii sindicatelor studențești și a M.I.P.

Pentru a răspunde cu cinste sarcinilor ce le revin în cadrul Planului Cincinal în ce privește crearea cadrelor calificate necesare construirii socialismului pentru apărarea păcii, Ministerul Invățământului Public și Uniunea Sindicatelor Salariaților din Invățământ trebue să ducă pe viitor o muncă mult mai bine organizată și într'o colaborare mult mai strânsă.

Greșeli... matematice

In clasa a IV-a a unei școli elementare. Lecția de aritmetică. Invățătorul are în fața lui „Aritmetica și Noțiuni de Geometrie, ediția 1950, manual unic pentru clasa a IV-a. Manualul este deschis la pagina 71. La tablă, elevul Ionescu așteaptă să i se dea problema spre rezolvare. Ochii invățătorului se opresc pe problema 448. Incepe a dicta elevului:

— Doi sportivi pornesc în întrecere în același timp, din același loc și în aceeași direcție. Unul aleargă cu 5,86 m. pe secundă, celălalt cu 6,6 m....

Elevul scrie pe tablă:

I . . . . . 5,86 m.
II . . . . . 6,6 m.

Invățătorul dictează mai departe din manual:

...Cu cât îl va întrece primul pe al doilea, după 10 secunde?

In mintea elevului Ionescu, procesul de gândire începe să se desfășoare cu repeziciune, apoi se inctinește din ce în ce și se oprește brusc. Elevul simte cum începe să-l cuprindă o neagră desnădejde:

— Ei, se rezolvă? întreabă invățătorul.

— Da, se rezolvă... dar... știți...

— Ei, ce s'a întâmplat?

— Nu prea înțeleg, domn'invățător... Dacă primul aleargă 5,86 m. pe secundă și celălalt cu 6,6 m., apoi cum o să-l întreacă primul pe al doilea?

In clasă se așterne o liniște mormântală. Elevii tac, Ionescu tace, tace și invățătorul. Moment penibil. Mințile se frământă toate. Problema nu se rezolvă. Dintr'o bancă izbucnește un elev:

— Poate că primul merge cu bicicleta!

— Sau poate că al doilea se împiedică și cade! sare altul.

Un prichindel vioi svăcni mâna dintr'un colț și sesiză repede greșala comisă de autorii manualului:

— Domn'invățător, ce-ar fi să schimbăm problema și să zicem așa: Cu cât îl va întrece cel de al doilea pe primul, după 10 secunde?

Clasa respiră ușurată. Problemele continuau să fie deslegate. Dar... o nouă încurcătură.

Suntem la problema 497 din același manual. Invățătorul dictează: „Suprafața Asiei este de 4½ ori mai mare decât a Europei. Pe un sfert din suprafața Asiei, clima este foarte caldă, alt sfert e aproape de Polul Nord, iar restul este de 22.050.000 km. pătrați. Care este suprafața Europei?

In acest moment, în mințile elevilor se produce o încâlceală nemaipomenită. Care va să zică: într'un sfert din Asia este climă caldă, celălalt sfert e aproape de Polul Nord, acolo e frig.

In bănci e șușoteală. Copiii se întreabă: Oare cum o fi clima în celelalte două sferturi?

Invățătorul face eforturi disperate să atragă atenția copiilor spre miezul problemei. Un elev crede că a găsit deslegarea căutată cu înfrigurare de toată clasa:

— Domn'invățător! Știu eu! In cealaltă parte a Asiei, clima este de 22.050.000 km. pătrați!

★

Noi propunem și următoarea problemă:

„Un vapor are lungimea de 70 m. și lățimea de 50 m. Magaziile lui sunt încărcate cu 3.700 tone de cartofi. Vaporul are trei coșuri care scot un fum negru. Care este vârsta căpitanului?"

Suntem însă siguri că „Direcția Manuale, Programe și Legislație Școlară" a Ministerului Invățământului Public n'ar introduce o asemenea problemă în manual, după cum suntem siguri că tovarășii invățători au lesizat aceste greșeli și au evitat problemele respective.

Pentru mai multă siguranță, ca și pentru exactitatea „matematică" a unui manual de... matematică, noua ediție a cărții despre care vorbim trebue să apară fără greșelile amintite. Ca și în genere orice carte și orice manual.

Andrei Valentin

Note politice externe

După Comunicatul dela Bruxelles al țărilor din blocul agresiv al Atlanticului de Nord, care tindea să arate că în această banditească asociație domnește cea mai deplină unitate, s'a văzut foarte curând că în capitala Belgiei vasalii americani din Europa, au fost nevoiți pur și simplu, să accepte dictatul lui Acheson, șeful Departamentului de Stat al Statelor Unite, care se deplasase personal, în acest scop, la conferință.

Neînsemnatele obiecțiuni ale celorlalți complotiști „atlantici" în legătură cu planul american pentru refacerea armatei germane au fost respinse de avocatul bancherilor și industriașilor din Wall Street, Acheson, care nu s'a jenat să folosească la adresa acestora chiar invective.

Sub amenințarea încetării „ajutorului" financiar și militar acordat țărilor europene, Statele Unite au cerut îndeplinirea necondiționată a cererilor lor cu privire la Germania; deasemenea proclamarea imediată a stării excepționale în aceste țări precum și numirea generalului Eisenhower în postul de comandant suprem al forțelor armate ale Uniunii Atlanticului.

Nu consiliul prevăzut de pactul Atlanticului de Nord l-a numit pe Eisenhower, ci președintele Truman care a declarat deschis că generalul Eisenhower va îndeplini în Europa „exact aceleași sarcini" ca și McArthur în Asia.

Ce gândește poporul german din partea apuseană a țării despre reînarmarea și remilitarizarea Germaniei Occidentale, despre planurile imperialiștilor americani de a transforma poporul Germaniei Occidentale într'o armată de mercenari care să dea carne de tun pentru realizarea planurilor criminale, o demonstrează următoarea lozincă care apare din ce în ce mai des pe toate casele și zidurile: „Ohne uns!", adică „fără noi".

Este interesant, pentru a ilustra cât de încărcată este conștiința celor ce pregătesc agresiunea, următoarea relatare a agenției de presă franceze France Presse : *Luni, generalul Eisenhower își petrecea Crăciunul la Denver. Mai multe mame din oraș au manifestat în fața casei în care se afla recent numitul comandant militar al blocului atlantic. Ele purtau pancarte pe care scria: „Vrei să comanzi naziști?"*

Generalul a trimis răspuns femeilor că „el nu poate să facă nimic și că în calitate de comandant, el nu va asculta decât de ordinele superiorilor".

După cum se vede generalul încearcă să arunce răspunderea acțiunilor sale prezente și viitoare asupra lui Truman și Acheson „superiorii săi".

Și generalii hitleriști au fugit de răspundere sub pretextul supunerii față de „ordinele superiorilor". Generalul Eisenhower, la fel cu toți cei ce se pun în slujba provocatorilor de masacre, răspunde direct în fața popoarelor și nu se va putea ascunde sub niciun pretext.

Una este slugărnicia guvernanților marshallizați care au participat la conferința dela Bruxelles și au acceptat să facă jocul imperialiștilor americani și alta este voința popoarelor, care luptă pentru pace, împotriva pregătirilor și atățărilor de război.

Una a fost de pildă, atitudinea lui Jules Moch, călăul muncitorimii franceze, la această conferință. — cea mai slugarnică atitudine din toate câte le-au manifestat lacheii Wall Streetului reuniți la Bruxelles și alta este atitudinea poporului francez insuși. Așa de pildă, mari meetinguri și întruniri de protest împotriva reînarmării Germaniei Occidentale au avut loc la Toulouse, Lens, Ivry-sur-Seine, în suburbiile Parisului. La 23 Decembrie, organizația „Luptătorii pentru pace și libertate" a inițiat un referendum împotriva reînarmării Germaniei. Zeci de mii de oameni au și semnat buletinele pe care sunt scrise cuvintele: „Protestez împotriva reînarmării Germaniei".

In legătură cu așa zisa „unanimitate" dela Bruxelles deosebit de interesante și semnificative sunt mărturisirile făcute de către însuși ministrul de externe al Belgiei, Paul van Zeeland.

Vorbind despre problema reînarmării Germaniei Occidentale el a spus:

„Ne-am găsit în fața propunerii americane care prevedea integrarea unităților germane în armata atlantică. Poate că ași fi avut de formulat unele critici, dar am acceptat faptele așa cum se prezentau. Ne-am găsit în fața unui document semnat dinainte la Londra".

Din care se vede că hotărîrile luate „în unanimitate" la conferința din capitala Belgiei, au fost de fapt adoptate sub dictatul Statelor Unite, care l-au trimis în acest scop la Bruxelles pe Dean Acheson șeful Departamentului de Stat insuși.

Cu din ce în ce mai mare îngrijorare privește poporul englez hotărîrea conducătorilor din blocul agresiv al Atlanticului de Nord de a reînființa Wehrmachtul hitlerist în Germania Occidentală. Au loc numeroase manifestări de protest împotriva acestei politici criminale.

Astfel de pildă comitetul districtual al Sindicatului unit al constructorilor de mașini din Londra ca și secțiunea locală a Sindicatului unit al constructorilor de mașini din Wembly au adoptat rezoluții în care se protestează cu hotărâre împotriva reînarmării Germaniei Occidentale. Protestul arată că această măsură constituie o trădare față de cetățenii năpăstuiți de soldații hitleriști și față de cei căzuți în lupta împotriva fascismului.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5